Đại Đức Tăng

truyentullon

Mục lục

Chương 1: Trước Phật

Chương 2: Viên Phòng

Chương 3: Con Hổ

Chương 4: Mùi Thơm Lạ Lùng

Chương 5: Mục Tiêu Cuối Cùng

Chương 6: Tính Trẻ Con

Chương 7: Bức Bách

Chương 8: Nhận Làm Con Thừa Tự

Chương 9: Bức Họa Nơi Linh Đường

Chương 10: Một Xác Hai Mạng

Chương 11: Phương Thuốc Cổ Truyền

Chương 12: Quỷ Thần

Chương 13: Nguyên Nhân Thực Sự Của Việc Thổ Huyết

Chương 14: Phủ Đệ Thật Lớn

Chương 15: Đứt Một Cánh Tay

Chương 16: Tiên Phong

Chương 17: Tần Vũ

Chương 18: Thần Binh

Chương 19: Con Riêng

Chương 20: Từng Vòng Một

Chương 21: Viên Tịch

Chương 22: Hiểu Lầm

Chương 23: Đêm Kinh Sợ

Chương 24: Phụ Thân Dạy Bảo

Chương 25: Thạch Tỏa Trạm Thung

Chương 26: Đi Đường Cẩn Thận

Chương 27: Lão Quản Sự Lão Phụ Nhân

Chương 28: Đao Hạ Lưu Nhân!

Chương 29: Chém Đầu

https://thuviensach.vn

Chương 30: Đầu Chó

Chương 31: Điều Lớn

Chương 32: Lỗ Mãng

Chương 33: Sùng Bái

Chương 34: Cát Bụi

Chương 35: Kim Tiền Phiêu

Chương 36: Uy Vũ

Chương 37: Miễn Tử

Chương 38: Mất Một Hòa Thượng.

Chương 39: Tiền Dầu Vừng

Chương 40: Tuyên Truyền

Chương 41: Ngồi Ngược

Chương 42: Khoái Cảm

Chương 43: Bị Tập Kích

Chương 44: Xé Chẵn Ra Lẻ

Chương 45: Phá Nát

Chương 46: Cường Thế

Chương 47: Khí Vị

Chương 48: Giết Lại

Chương 49: Thanh Đàm

Chương 50: Giết Người

Chương 51: Tuyệt Lộ

Chương 52: Cứu Chủ

Chương 53: Mặt Mũi

Chương 54: Động Tác Nhỏ

Chương 55: Thân Tình

Chương 56: Thái Tử

Chương 57: Giả Bộ

Chương 58: Lòng Dạ Độc Ác.

Chương 59: Sở Cầu

Chương 60: Tân Khách

Chương 61: Tiêu Chuẩn

https://thuviensach.vn

Chương 62: Danh Thiếp

Chương 63: Chế Phục Nhân Tâm

Chương 64: Ác Mộng

Chương 65: Thú Bông

Chương 66: Phòng Thu Chi

Chương 67: Ba Ngày

Chương 68: Nông Trang

Chương 69: Gặp Lại

Chương 70: Nhện Độc

Chương 71: Ngựa

Chương 72: Nói Trúng

Chương 73: Hoàng Gia

Chương 74: Âm Kém Dương Sai

Chương 75: Xa Gần

Chương 76: Hoài Vương

Chương 77: Tâm Tư

Chương 78: Muốn Khóc Liền Khóc

Chương 79: Điền Thê

Chương 80: Thỏa Mãn

Chương 81: Quyến Rũ

Chương 82: Hạnh Hoa Huyết Hoa

Chương 83: Chôn

Chương 84: Trói Lại

Chương 85: Quan Hình

Chương 86: Tấm Gương

Chương 87: Ho Ra Máu

Chương 88: Thiếu Tiền

Chương 89: Nuôi Dưỡng

Chương 90: Phân Hữu Cơ

Chương 91: Bồi Thường

Chương 92: Gợn Sóng

Chương 93: Chỉ Định

https://thuviensach.vn

Chương 94: Quản Lý Sổ Sách

Chương 95: Ở Cùng 1 Chỗ

Chương 96: Hoa

Chương 97: Đói Ngất

Chương 98: Tây Du Ký

Chương 99: Thấy Nghi

Chương 100: Lấy Không

Chương 101: Kinh Hãi

Chương 102: Cung Đình Bí Phương

Chương 103: Nhăn Nhó

Chương 104: Hoàng Kim Lâu

Chương 105: Cùng Ai Hợp Tác

Chương 106: Chọn Nha Hoàn

Chương 107: Điên

Chương 108: Không Bình An

Chương 109: Ỷ Thế

Chương 110: Hỉ Sự

Chương 111: Điều Đi

Chương 112: Ưu Thế

Chương 113: Ngũ Lôi

Chương 114: Thành Quốc Công

Chương 115: Uy Bức Lợi Dụ

Chương 116: Trứng Trần Nước Sôi

Chương 117: Thêm Thịt

Chương 118: Du Xuân

Chương 119: Hai Lượng

Chương 120: Bảng Kê

Chương 121: Bình Phục

Chương 122: Thay Đổi

Chương 123: Thả Cá Giống

Chương 124: Bàng Quang

Chương 125: Vòng Hoa

https://thuviensach.vn

Chương 126: Chấn Nhiếp

Chương 127: Thanh Lâu

Chương 128: Mười Ngày

Chương 129: Làm Khó Dễ

Chương 130: Cút Xéo

Chương 131: Nhã Nhặn

Chương 132: Tuyển Chọn

Chương 133: Hội Viên

Chương 134: Thẩm Vấn

Chương 135: Độc Sát

Chương 136: Hậu Quả Nghiêm Trọng

Chương 137: Ý Kiến Bất Đồng

Chương 138: Đâm Kich

Chương 139: Động Thủ

Chương 140: Khinh Tha

Chương 141: Biện Pháp Xử Lý

Chương 142: Đầu Người Óc Chó

Chương 143: Vận Mệnh

Chương 144: Bản Sắc Diễn Xuất

Chương 145: Dịch Dung

Chương 146: So Lớn So Nhỏ

Chương 147: Sinh Nghi

Chương 148: Đố Thần

Chương 149: Quá Vượng

Chương 150: Thu Quan

Chương 151: Chịu Chết

Chương 152: Thối Quét

Chương 153: Thiệp Mời

Chương 154: Giảm Phần

Chương 155: Diễn Trò

Chương 156: Lửa Cháy Đổ Thêm Dầu

Chương 157: Công Kích

https://thuviensach.vn

Chương 158: Tộc Lão

Chương 159: Niêm Phong

Chương 160: Tỷ Thí

Chương 161: Xuất Thân Hoàng Tộc

Chương 162: Nhị Thập Tứ Hiếu

Chương 163: Nằm Trên Băng Chờ Cá Chép

Chương 164: Đại Thắng

Chương 165: Giết Vương

Chương 166: Làm Bạn Với Hổ

Chương 167: Vui Mừng

Chương 168: Lệ Nhân

Chương 169: Hảo Nam Nhi

Chương 170: Báo Chí

Chương 171: Sức Hấp Dẫn

Chương 172: Phá Long Trảm

Chương 173: Hắc Thụy, Tuyết Nguyên

Chương 174: Huyện Linh Thông

Chương 175: Hộ Tống

Chương 176: Đối Thủ Chung Đội

Chương 177: Hiểu Lầm

Chương 178: Thánh Tâm

Chương 179: Hòa Mình

Chương 180: Nhúng Tay

Chương 181: Sát Phạt Quyết Đoán

Chương 182: Mã Phi

Chương 183: Trì Hoãn

Chương 184: Một Năm Ngàn Năm

Chương 185: Cấm Quân Lộn Xộn

Chương 186: Trò Khôi Hài

Chương 187: Phản Công

Chương 188: Tan Tác

Chương 189: Xuất Kỳ Bất Ý

https://thuviensach.vn

Chương 190: Nước Chảy Bèo Trôi

Chương 191: Mua Đầu Người

Chương 192: Mượn Thủ

Chương 193: Mục Hiên Chết

Chương 194: Thái Giám Trung Niên

Chương 195: Kết Minh

Chương 196: Phương Hướng Phát Triển

Chương 197: Bị Giết Giữa Đường

Chương 198: Minh Bạch

Chương 199: Trung Thành Tin Cậy

Chương 200: Tình Yêu Ngàn Năm

Chương 201: Trói Buộc

Chương 202: Giam Giữ

Chương 203: Người Quen

Chương 204: Dân Tâm

Chương 205: Xung Đột Ý Chí

Chương 206: Không Phục

Chương 207: Song Tiễn Phát Uy

Chương 208: Mua Người Mua Ngựa

Chương 209: Giết Người Khó

Chương 210: Hách Xích

Chương 211: Tội Liên Đới

Chương 212: Bạc Doanh Thu

Chương 213: Thao Luyện

Chương 214: Vọng Sa Thành

Chương 215: Tránh Không Gặp Mặt

Chương 216: Chủ Quản Binh Tào

Chương 217: Thích Hợp Nhất

Chương 218: Thư Đúng Lúc

Chương 219: Chỉ Nhận Đao Trong Tay

Chương 220: Nắm Trong Lòng Bàn Tay

Chương 221: Trả Tiền Công

https://thuviensach.vn

Chương 222: Cho Cô Biết Tay

Chương 223: Tuổi Trẻ Khinh Cuồng

Chương 224: Lần Đầu Giao Phong

Chương 225: Đàn Ngựa Hoang

Chương 226: Thảo Nguyên

Chương 227: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Chương 228: Cải Tạo

Chương 229: Đột Kích

Chương 230: Tăng Sĩ Khí

Chương 231: Bộ Tộc Ma Nạp

Chương 232: Nhất Định Phải Lấy Được

Chương 233: Binh Bất Yếm Trá

Chương 234: Cái Chết Của Ni Vượng

Chương 235: Mai Phục

Chương 236: Đặt Dầm Cái

Chương 237: Vẽ Tranh

Chương 238: Thu Phục Bầy Ngựa

Chương 239: Câu Được Cá Lớn

Chương 240: Lương Thực

Chương 241: Gia Vị

Chương 242: Chết Chìm

Chương 243: Không Thỏa Mãn

Chương 244: Một Kiếp

Chương 245: Tiện Nhân

Chương 246: Tai Tiếng

Chương 247: Thân Bất Do Kỷ

Chương 248: Nướng Trên Lửa

Chương 249: Làm Nước Đá

Chương 250: Chín Vạn Năm Ngàn Lượng

Chương 251: Chỉ Nhìn Kết Quả

Chương 252: Chư Huyện Xung Quanh

Chương 253: An Cư Lạc Nghiệp

https://thuviensach.vn

Chương 254: Tiên Hạ Thủ Vi Cường

Chương 255: Vứt Bỏ

Chương 256: Vào Núi

Chương 257: Bản Tôn Bằng

Chương 258: Phóng Hỏa Đốt Núi

Chương 259: Bạch Xà

Chương 260: Không Đủ Sợ Hãi

Chương 261: Giải Vây

Chương 262: Có Lạc Thú Khác

Chương 263: Hiếu Đạo, Truyền Thừa

Chương 264: Béo Bở

Chương 265: Trọng Nam Khinh Nữ

Chương 266: Ân Huệ

Chương 267: Nhân Vật Hư Cấu

Chương 268: Người Trên Người

Chương 269: Tìm Một Chút Chuyện Dễ Làm

Chương 270: Không Thiệt Thòi

Chương 271: Không Có

Chương 272: Có Chuẩn Bị Mà Tới

Chương 273: Ứng Đối Như Thế

Chương 274: Muốn Làm

Chương 275: Trực Tiếp Giết Chết

Chương 276: Vừa Vội Vừa Giận

Chương 277: Phá Từ Bên Trong

Chương 279: Mồ Hôi Lạnh Chảy Liên Miên

Chương 280: Dạy Dỗ

Chương 281: Chủ Vị

Chương 282: Đào Nấm Mộ

Chương 283: Ta Không Tin

Chương 284: Oắt Con

Chương 285: Lòng Dạ Bất Chính

Chương 286: Thiên Lôi Đánh Xuống

https://thuviensach.vn

Chương 287: Muốn

Chương 288: Bố Đạo

Chương 289: Gặp Bạn Cũ

Chương 290: Cửa Nát Nhà Tan

Chương 291: Ta Muốn

Chương 292: Bao Nhiêu Người Nằm Xuống

Chương 293: Náo Nhiệt

Chương 294: Thám Hoa Lang

Chương 295: Cảnh Cáo Bằng Miệng

Chương 296: Lương Thực

Chương 297: Cải Danh Đổi Họ

Chương 298: Tạo Phản

Chương 299: Đứa Trẻ Chưa Lớn

Chương 300: Ăn Vạ

Chương 301: Vấn Đề Nan Giải

Chương 302: Lại Khởi Sự Đoan

Chương 303: Thằng Hề

Chương 304: Dẫn Nước

Chương 305: Thông Lệ

Chương 306: Rước Lấy Cường Địch

Chương 307: Sợ Chết

Chương 308: Đến Đỡ

Chương 309: Nhanh Như Gió

Chương 310: Thuấn Sát

Chương 311: Còn Tanh Mùi Máu

Chương 312: Năng Lực Chịu Đựng

Chương 313: Hiến Vật

Chương 314: Mỏ Than

Chương 315: Bấtđồng Binh Chủng

Chương 316: Vò Đã Mẻ Lại Sứt

Chương 317: Sự Tích

Chương 318: Trả Giá

https://thuviensach.vn

Chương 319: Đệ Nhị Dũng Sĩ

Chương 320: Bột Thiết Chết

Chương 321: Tình Thế Cấp Bách

Chương 322: Vài Lần Đắc Tội

Chương 323: Lén Giao Dịch

Chương 324: Nứt Da

Chương 325: Lưới Lớn

Chương 326: Đều Câm Mồm

Chương 327: Khuyên Bảo

Chương 328: Tiểu Thiếp Nuôi Dưỡng

Chương 329: Ái Tài

Chương 330: Quản Gia Bị Bắt

Chương 331: Đó Là Một Con Sói

Chương 332: Linh Nghiệm

Chương 333: Tra Án

Chương 334: Bao Tải

Chương 335: Tự Mình Chọn Lựa

Chương 336: Tố Chất Thần Kinh

Chương 337: Cụt Tay

Chương 338: Triệu Nghi

Chương 339: Vui Vẻ Đón Năm Mới

Chương 340: Tiểu Vương Tới

Chương 341: Thái Tử Giám Quốc

Chương 342: Đá Thử Vàng

Chương 343: Sườn Đất Bị Tập Kích

Chương 344: Ngang Cũng Tơ

Chương 345: Năm Vạn

Chương 346: Bình Giang Vương Làm Phản

Chương 347: Một Nhà Đoàn Tụ

Chương 348: Uy Hiếp Trên Chiến Trường

Chương 349: Đại Kết Cục

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Trước Phật

Đầu xuân, khí trời ấm lại, vạn vật khôi phục.

Hậu viện Cảnh phủ, trong một gian Phật đường an tĩnh trang nhã.

- Lão phu nhân, người sốt ruột như vậy, có phải đã bức tiểu thiếu gia quá rồi hay không?

Một phụ nhân trung niên mặc áo vải bông lục sắc đang quỳ gối trên sàn nhà lạnh như băng, không dám ngẩng đầu, biểu hiện trên mặt có chút phức tạp, cố gắng cả gan mở miệng hỏi.

Bên cạnh tượng Phật toàn thân bằng vàng, bầy một lư hương ba chân bằng vàng sậm, phía trên châm hương nến, sương khói màu lam nhạt lượn lờ lên không, mùi đàn hương có thể nâng cao tinh thần, tỉnh đầu óc tràn ngập cả gian phòng. Ở ngay phía trước tượng Phật, một lão bà đang quỳ, tóc búi cao, tóc mai bên tai đã có nhiều điểm sương trắng.

Lão bà mặc một bộ áo tơ màu trắng ngả xanh nhạt, trên người không có một đồ trang sức nào, vẻ mặt an tường, toàn thân tản mát ra một vẻ nhìn thấu trần thế, khí chất yên lặng trí viễn độc đáo, miệng thì thào tụng kinh, thái độ thành kính. Theo dung mạo còn lưu lại có thể mơ hồ đoán ra, lúc tuổi còn trẻ lão bà này cũng là đại mỹ nhân hiếm có.

- A Di Đà Phật...

Lão bà không trả lời, một bàn tay dựng thẳng ở trước ngực, tay kia thì chậm rãi chuyển động Phật châu, cả xuyến Phật châu thường bị người vân

https://thuviensach.vn

vê một mặt, nước sơn tím đã sắp bị bong hết, lộ ra sắc gỗ nâu nhạt, có thể thấy được đã dùng từ rất lâu rồi.

Trước mặt lão bà, còn đặt một cái mõ bị người gõ nhiều năm, mặt ngoài đã có vết rạn.

Mặc dù không được đáp lại, nhưng phụ nhân trung niên cũng không dám có chút bất kính, cúi thấp đầu, lẳng lặng quỳ ở nơi đó.

Ước chừng qua nửa nén hương, lão bà mới chậm rãi mở mắt ra, con ngươi bình tĩnh không có sóng hơi hơi chuyển động vài cái, có thêm vài phần sinh khí.

Phụ nhân trung niên giống như có cảm giác, khẩn trương tiến lên đỡ lấy.

- Lúc tuổi còn trẻ, lão thân cũng không tin thế gian này có luân hồi báo ứng, nhưng mỗi năm mỗi tuổi già đi, trong lòng có cảm ứng đặc biệt, mới hiểu được thiên lý sáng tỏ, thiện có thiện báo, ác giả ác báo.

Lão bà vịn vào cánh tay của bà kia, từ trên bồ đoàn chậm rãi đứng dậy, ánh mắt nhìn lên tượng Phật trang nghiêm, hơi hơi có chứa tươi cười, sau khi mở miệng, dường như có chút ngẩn ngơ, cũng không trả lời câu hỏi trước đó của phụ nhân trung niên.

- Vâng, lão nhân gia người tất nhiên là thiện có thiện báo.

Phụ nhân trung niên cúi người xuống, cười giúp lão bà xoa bóp đầu gối, bởi vì quỳ lâu nên có chút nhức mỏi. Động tác thuần thục, có thể thấy được thường xuyên hầu hạ người như vậy.

- Thiện báo?

Lão bà nhẹ nhàng lắc đầu, cảm thấy đầu gối có tri giác, liền vịn vào tay phụ nhân trung niên, chậm rãi đi bước một ra khỏi phật đường:

https://thuviensach.vn

- Thời thiếu nữ, tính khí ta táo bạo, hơi chút liền đánh chửi tôi tớ trong phủ, như vậy thật không tốt, may mắn người nhà giúp ta che lấp giấu diếm.

Bằng không nhà ai đồng ý có con dâu như ta vậy?

Sau khi thành hôn tuy rằng hơi có kiềm chế, nhưng vì ghen tuông cùng đám hồ ly tinh của lão gia, đã dùng các thủ đoạn!

Chẳng những đã đánh mất thể diện của phu nhân chính quy, hơn nữa vừa có cơ hội liền thiết lập cạm bẫy... Cuối cùng, ngay cả trái tim cũng đều biến thành đen tối.

Lão thái gia Cảnh phủ đã mất, cũng chính là vào năm đó, rốt cục lão phu nhân nhìn thấu, mọi việc hồng trần chỉ là mây khói, yêu hận tình cừu chỉ là tự tìm phiền não vô ích. Hiện giờ, đám kiều thiếp Cảnh lão ông lưu lại đều sống vô cùng tốt, ăn, mặc, chi phí, tay bà nắm quyền trong phủ cũng không làm khó dễ, cho phép bọn họ có thể đi ra Cảnh phủ bất cứ lúc nào để mua sắm du ngoạn, thăm người thân thăm bạn bè.

Thậm chí có người muốn xuất phủ, tái giá, bà cũng vui vẻ nhìn, đưa tặng một số ngân lượng.

Ở thời cổ đại này, gia quy trong hào môn thế gia nghiêm khắc, cực kỳ hiếm thấy.

Phụ nhân trung niên không kìm nổi bèn ngẩng đầu liếc mắt nhìn lão phu nhân một cái, rồi vội vàng cúi đầu.

Bà từ nhỏ lớn lên ở Cảnh phủ, mẫu thân là nha hoàn hồi môn của lão phu nhân, tất nhiên biết rõ những gì lão phu nhân đã trải qua.

Kỳ thật lúc tuổi còn trẻ, coi như lão phu nhân có chút điêu ngoa vì được nuông chiều.

https://thuviensach.vn

Tâm địa không xấu.

Về phần sau khi đến Cảnh phủ... Thử nghĩ có bao nhiêu nữ nhân đã động chân tình, lại có thể chân chính từ đáy lòng chấp nhận tướng công nhà mình trái ôm phải ấp, ba vợ bốn nàng hầu?

Tội nghiệt mặc dù cũng có, nhưng chuyện gì cũng có nguồn gốc của nó!

Phụ nhân trung niên người thở dài trong lòng, ngoài miệng liền nói:

- Người mấy năm nay ăn chay lễ Phật, thường xuyên quyên góp một ít tiền dầu vừng cho chùa miếu, thời điểm gặp phải hoàn cảnh không tốt, còn mở lều cháo, phát cháo miễn phí cho lưu dân...

- Tội nghiệt đã phạm phải, dù bù đắp như thế nào cũng vô dụng, bằng không những người ác làm xong chuyện xấu, lại tùy tiện bố thí chút tiền tài gạo cho chùa miếu đạo quán, chẳng phải là lập tức có thể biến thành người tốt?

Trên mặt lão bà là yên lặng và thản nhiên, lắc nhẹ cổ tay.

- Ta chẳng qua cầu chút an ủi trong lòng thôi, cũng không phải thực cho rằng làm nhiều việc tốt, là có thể triệt tiêu tội nghiệt mà ta gây ra. Nếu muốn nói có cái gì không cam lòng, đó là hy vọng ông trời hãy lấy mạng của ta đi, đừng để sai lầm ta phạm phải báo ứng lên người của Giang Long.

Nói tới đây, vẻ mặt lão bà biến hóa, làm như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên thở dài một hơi.

So sánh với tội nghiệt mình phạm phải, những chuyện mà tướng công và con trai của mình làm... “Ôi!”

Phụ nhân trung niên cũng không biết nên khuyên nhủ như thế nào, đành tìm đề tài khác:

https://thuviensach.vn

- Lão phu nhân, mùa đông đã qua, bây giờ không khí dần dần trở nên ấm áp, có cần để quản gia của phủ an bài một chút, đi ra ngoài đạp thanh hay không?

- Như thế nào? Không muốn nhìn ta mỗi ngày ngồi ở phật đường?

Lão bà cười khẽ.

Phụ nhân trung niên vội vàng quỳ xuống:

- Nô tì không dám.

Bàn tay lão bà thoáng dùng sức nâng một cái, phụ nhân trung niên cũng không dám tiếp tục quỳ xuống nữa, bà vỗ nhè nhẹ mu bàn tay phụ nhân trung niên, cười nói:

- Chỉ đùa một chút với ngươi mà thôi, không cần tưởng thật, hơn nữa có đôi khi thật sự yên tĩnh suy nghĩ một chút, nhân sinh chẳng qua là một giấc mộng thôi!

Nói tới đây, cảm thán một tiếng thật dài, trong con ngươi lão bà hơi có chút mờ nhạt, hiện lên một chút phiền muộn thản nhiên:

- Hiện tại người trong phủ có thể nói đùa với ta, không còn nhiều nữa.

Phụ nhân trung niên chảy ra một tầng mồ hôi rịn trên trán, thần sắc thận trọng, không biết nên trả lời như thế nào.

- Cũng nhiều tuổi rồi, tay mỏi chân chùn, còn đạp thanh cái gì.

Lão bà nhẹ nhàng lắc đầu, lại đột ngột chuyển sang chuyện khác:

- Về phần Giang Long, ngươi nghĩ rằng ta muốn ép buộc nó sao?

https://thuviensach.vn

- Nhưng tiểu thiếu gia thuở nhỏ thân kiều thể yếu, trận này có khi lại suy yếu đến nằm liệt giường, tính tình lại khó, nếu chẳng may...

Phụ nhân trung niên không nghĩ tới lão phu nhân đột nhiên chuyển đề tài, hơi thoáng sửng sốt, mới mở miệng nói tiếp.

- Nó là ta một tay nuôi lớn, ta có thể không biết tính tình của nó hay sao? Nhưng ở trong tộc Cảnh thị, một chi này của phủ chúng ta, chỉ còn lại có một mình nó là nam đinh! Mà cố tình nó lại thường xuyên phát bệnh, không biết ngày nào đó...

Nói tới đây, trong mắt Lão bà hiện lên một chút bi thương nồng đậm, khiến người thấy mà chua xót, Nhưng sau khi hít một hơi thật sâu, nét mặt của bà lại trở về bình tĩnh, nói tiếp:

- Ta cũng không muốn bức bách nó, nhưng một chi này của chúng ta, dù sao cũng phải có người kế thừa hương khói!

- Nhưng...

- Không có nhưng!

Thanh âm lão bà đột nhiên biến thành nghiêm nghị, đứng thẳng lưng, khí thế đại biến, đã không còn vẻ nhìn thấu trần thế lúc trước, mà mang vẻ siêu phàm thoát tục, bộc lộ tài năng:

- Nhã Nhi là thê tử hứa hôn từ trong bụng, mới trước đây còn cho bọn chúng gặp mặt, khi đó hai đứa tuy rằng còn nhỏ, nhưng từ đó có thể thấy được nó rất thích.

Nhưng vì sao khi cưới về cho nó, nó lại bày ra khuôn mặt thối, ngay cả việc viên phòng cũng không chịu?

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ nó nhu thuận, cũng có vài phần thông minh, mặc dù không thành được đại sự, nhưng bảo vệ cho gia nghiệp thì cũng có thể làm được. Đáng quý nhất, là nó biết đặt mình vào hoàn cảnh người khác, thông cảm sự khó xử của người khác. Tuy rằng trong phủ giàu có và đông đúc, nhưng cũng không hình thành thói hư bình thường của con cháu nhà quyền quý như cả vú lấp miệng em, ương bướng, ngang ngược. Nhưng vì sao lần này lại làm cứng rắn như vậy?

Hỏi nó, nó lại không đáp.

Chắc chắn là muốn chọc lão thân tức chết!

Thử nghĩ, nếu con gái của ngươi tương lai gả cho người, nhưng tướng công của nó lại không muốn viên phòng, ngươi và con gái của ngươi sẽ xấu hổ và giận dữ đến thế nào?

May mắn Nhã Nhi biết điều, bằng không đã sớm gây ra nhiễu loạn lớn.

Được! Lui một bước mà nói, có lẽ là cách xa nhau nhiều năm không gặp mặt, không có giao lưu, nên có vẻ xa lạ.

Thế nhưng hai nha đầu Ngọc Sai và Bảo Bình từ nhỏ ở bên cạnh hầu hạ nó, cùng nó lớn lên, vì sao nó cũng không chịu chạm một đầu ngón tay?

Có lẽ là vì nói một hơi nhiều quá, lại có lẽ là bởi vì nhịn lâu, rốt cục trút hết ra, ngực Cảnh lão phu nhân phập phồng, thở có chút hổn hển.

Phụ nhân trung niên cũng không nói nữa, chuyện như thế này bà cũng không biết nên làm như thế nào tiếp.

Tuy nhiên trong lòng cũng đồng ý với lão phu nhân, cùng tướng công viên phòng đối với nữ tử mà nói là chuyện đại sự, nếu đổi lại là người tính khí bướng bỉnh cương liệt, luẩn quẩn trong lòng, phỏng chừng ngay cả chuyện như nhảy xuống giếng tự tử, cũng có thể làm được.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều bà có chút khó hiểu, lúc đầu lão phu nhân quyết định chủ ý, tính toán trước tiên cưới Thiếu phu nhân vào trong phủ, thiếu gia dù thân thể ốm yếu nhưng vẫn vô cùng vui mừng.

Nhưng vì sao ngay tại mấy ngày trước khi Thiếu phu nhân sắp sửa vào cửa, thiếu gia đột nhiên biến thành bài xích, bắt đầu cáu kỉnh lên?

Về phần Ngọc Sai và Bảo Bình...

Hai nha đầu này chỉ là thân phận nha hoàn, không cần quá mức để ý tới, hơn nữa các nàng tuy rằng trung với tiểu thiếu gia, nhưng ở thế gia phú quý như Cảnh phủ, lớn lên trong hoàn cảnh đầy lục đục với nhau, khiến cho tuổi các nàng không lớn, tâm lại không nhỏ.

Tuy phụ nhân trung niên không nói chán ghét, nhưng tuyệt đối không thích hai nha hoàn này.

- Tóm lại!

Sắc mặt Cảnh lão phu nhân ngưng trọng, nhấn mạnh từng chữ:

- Hương khói Cảnh phủ không thể đứt đoạn! Ngươi đi tìm Từ đại phu vào phủ, hai ngày này đưa ra nhiều chút dược liệu quý báu để Giang Long điều dưỡng thân thể, đừng keo kiệt tiền bạc.

Sau đó lại đi nói cho Giang Long, năm ngày, ta cho nó nhiều nhất năm ngày, nhất định phải cùng Nhã nhi, Ngọc Sai, hay hoặc là cùng Bảo Bình viên phòng.

Nếu nó vẫn không đồng ý, giở trò cáu kỉnh, ngươi liền thay mặt truyền lời của ta...

Đúng lúc này, một cô bé nha hoàn búi tóc hai bên đột nhiên vội vã xuyên qua cổng tò vò chạy tới, vẻ mặt bối rối, bởi vì chạy quá mau, khuôn mặt

https://thuviensach.vn

nhỏ nhắn trở nên hồng hồng, giọng nói lại khống chế không nổi nên cao thêm vài phần:

- Lão phu nhân, không xong, Cửu gia bọn họ lại tới phủ rồi, Cố quản gia nói ông ta trấn an không được, Đại phu nhân lại không tiện ra mặt ứng đối, cho nên mời người tới đại sảnh một chuyến.

Đại phu nhân?

Phụ nhân trung niên nghe thấy xưng hô thế này, mặt hiện lên vẻ cổ quái.

- Ừ.

Cảnh lão phu nhân thì lại cười gật đầu, tiến lên một bước, nâng lên ống tay áo trắng giúp cô bé xoa xoa cái trán đầy mồ hôi, hiền lành ôn thuần nói:

- Ngươi nha đầu kia, chạy vội vã như vậy làm cái gì? Trời không sập xuống.

- Vâng.

Tiểu nha hoàn ngại ngùng cười, hơi hơi cúi đầu.

Phụ nhân trung niên đang kinh sợ, sau mới nhẹ nhàng thở phào, tiểu nha đầu này thật sự là không biết sống chết!

Trước khi lão phu nhân lễ Phật vẫn trọng quy củ nhất, tính khí lại không quá tốt, nếu có người dám ở trước mặt lỗ mãng va chạm như vậy, chắc chắn sẽ bị ăn đòn.

Dặn dò phụ nhân trung niên vài câu, Cảnh lão phu nhân mang nụ cười hiền lành trên mặt, vịn cánh tay tiểu nha hoàn, nhấc từng bước, không nhanh không chậm đi đến phòng ngủ của mình, phải thay bộ quần áo khác, ở phật đường, bà là cư sĩ xuất gia.

https://thuviensach.vn

Nhưng trước mặt người khác, bà chính là lão phu nhân đương gia tác chủ của Cảnh phủ!

Vẫn mặc một thân y phục này, thì không thích hợp lắm.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Viên Phòng

Năm ngày sau, lúc chạng vạng tối, mặt trời xuống núi, trong phòng ngủ tiểu thiếu gia Cảnh phủ.

- Tiểu thiếu gia, nô tì cầu xin ngài, đừng nữa giở tính tình chống đối lão phu nhân nữa.

Phụ nhân trung niên mặc bộ y phục vải bông màu xanh lá cây quỳ gối trước giường, rầm rầm rầm, dập đầu ba cái.

Nguyên bản trên trán trắng bóng, lập tức thành một mảnh xanh tím!

Trên giường, Cảnh Giang Long năm nay mười lăm tuổi, hình thể gầy gò, khuôn mặt vốn tái nhợt không chút huyết sắc lúc này bởi vì kích động mà đỏ lên. Thấy phụ nhân trung niên bởi vì dập đầu, cái trán bị thương, cảm thấy tê rần, vị phụ nhân trung niên này là nhũ mẫu của hắn, tình cảm không tầm thường, ngày bình thường hắn vẫn dùng lễ mà đối đãi.

Tuy nhiên ngoài miệng thì vẫn cứng rắn, mạnh mẽ nói:

- Diêu mụ mụ, bà đứng dậy đi. Ta đã nói rồi, ta sẽ không viên phòng cùng các nàng đâu, bà trở về nói cho lão phu nhân, hãy nói trước khi thân thể của ta hoàn toàn bình phục, ta sẽ không chạm vào bất kỳ ai!

- Nhưng lão phu nhân đã hạ Tử mệnh lệnh.

Phụ nhân trung niên vẫn đang quỳ, nhìn bộ dáng tiểu thiếu gia kích động tức giận thì vừa đau lòng, lại vừa khó xử.

https://thuviensach.vn

- Nhũ mẫu, tính tình ta thế nào bà cũng biết đấy, chuyện này ta tuyệt không nhượng bộ!

Cảnh Giang Long ngạnh cổ nói năng rất khí phách.

Phụ nhân trung niên làm sao có thể không biết tiểu thiếu gia Cảnh phủ đã dùng sữa mình mà lớn lên chứ?

Nhưng lần này, thật sự là không thể để tiểu thiếu gia giở tính đùa giỡn nữa rồi.

Nửa năm qua, mấy chi khác của tộc Cảnh thị thay phiên đến trong phủ tìm hiểu bệnh tình của Cảnh Giang Long, thậm chí một vài người nóng vội còn mang theo nhiều bé trai tới, để Cảnh lão phu nhân xem qua. Định đánh chủ ý gì, tất nhiên vừa nhìn là hiểu ngay, chính là muốn chờ Cảnh Giang Long không qua khỏi, sau đó để Cảnh lão phu nhân chọn một đứa nhìn thuận mắt đến chi này của Cảnh phủ làm con thừa tự.

Cảnh phủ ở huyện Ninh Viễn hiện giờ chỉ có một mình Cảnh Giang Long là nam đinh, nếu Cảnh Giang Long không viên phòng, không để lại con nối dòng, như vậy gia nghiệp vài đời người của chi này cố gắng hơn một trăm năm mới tích lũy được, toàn bộ sẽ đều thành món hời cho người khác.

Đừng nhìn bình thường lão phu nhân đều là một vẻ phong thanh vân đạm, có vẻ đều đang nắm giữ nhiều loại sự tình, kỳ thật trên lưng đeo áp lực nặng như Thái Sơn.

- Cho mời Thiếu phu nhân.

Phụ nhân trung niên cắn chặt răng, đột nhiên đứng dậy, vẻ mặt kiên quyết mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Vài tiểu nha hoàn phía sau nhìn nhau, các nàng cũng đều biết thiếu gia nhà mình rất không chào đón Thiếu phu nhân, cho nên không có chính mồm thiếu gia nhà mình phân phó, các nàng không dám tự tiện đi mời người.

- Nhanh đi! Ta hiện tại đang đại diện lão phu nhân!

Phụ nhân trung niên đột nhiên xoay người, vẻ mặt nghiêm khắc, quát lớn.

Vài tiểu nha hoàn không dám chậm trễ, nhanh chóng ứng thanh, vội vàng chạy ra cửa phòng đi mời người.

- Nhũ mẫu!

Cảnh Giang Long tức giận kêu to.

- Còn có, cũng mời Ngọc Sai và Bảo Bình tới đây.

Dĩ vãng tuy rằng thân phận Diêu mụ mụ là đặc thù, nhưng còn chưa từng dám ỷ vào thân phận nhũ mẫu mà của có một tia bất kính đối với Cảnh Giang Long. Nhưng ngày hôm nay lão phu nhân hạ Tử mệnh lệnh, bà cũng chỉ có thể cứng rắn mà làm.

Ban đầu do dự, lại hạ lệnh.

Một lát sau, ngoài phòng ngủ truyền đến tiếng mở cửa, Cảnh Giang Long dời mắt nhìn lại, ánh mắt xuyên qua bức rèm che giữa gian trong và gian ngoài, nhìn thấy một thân ảnh mơ hồ quen thuộc chậm rãi đi tới.

Thân ảnh kia thon thả tinh tế, lả lướt duyên dáng, mong manh, bước liên tục nhẹ nhàng vào phòng, như gió nhẹ vén liễu.

Xoẹt...

https://thuviensach.vn

Giữa một tiếng vang nhỏ, một bàn tay nhỏ bé vừa trắng vừa mềm xuyên qua không khí, đẩy ra bức rèm che rủ xuống, lộ ra một khuôn mặt tuyệt mỹ trắng nõn như ngọc, tướng mạo tinh xảo, mặt mày như vẽ.

Mặc dù Diêu mụ mụ thân là phụ nhân, sau khi nhìn thấy tướng mạo người tới, cũng bị một trận kinh diễm.

Nhưng Cảnh Giang Long nằm ở trên giường sau khi thoáng thất thần, cũng đột nhiên ngồi dậy, vươn tay phải run rẩy chỉ thẳng vào người tới, sắc mặt nghẹn tím đỏ, há mồm muốn quát chói tai, nhưng không nói nổi ra miệng, đã phun ra một búng máu!

- Tiểu thiếu gia!

Diêu mụ mụ thét một tiếng kinh hãi.

Gian ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, hai thiếu nữ mặc váy sam áo hồng xông tới. Thấy vết máu trên khóe môi nhếch lên của Cảnh Giang Long, trước giường là máu tươi loang lổ, ngửa mặt rồi ngã xuống, kinh hãi lớn tiếng thét chói tai.

- Tiểu thiếu gia ngươi làm sao vậy?

- Mau có ai không, đi mời Từ đại phu!

Tiến lên đẩy ra nữ tử đang chặn đường, hai thiếu nữ liền ào về phía giường.

Không nghĩ tới sẽ phát sinh biến cố như thế, trong khoảng thời gian ngắn, nữ tử tuyệt mỹ bị khiếp sợ có chút dại ra lại bị đẩy mạnh nên bước chân lảo đảo, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, trâm cài cắm trên tóc, kim quang lóng lánh lay động một trận kịch liệt, bị rơi xuống một cái, phát ra một tiếng vang trong trẻo dồn dập.

https://thuviensach.vn

Phun ra một ngụm máu tươi, Cảnh Giang Long thẳng tắp ngã xuống giường, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt như giấy vàng, không có một tia sinh khí.

Cho đến khi hai thiếu nữ mặc váy màu đỏ nhạt bổ nhào vào trước giường, Diêu mụ mụ mới rốt cục phản ứng lại kịp.

Trước mắt biến thành màu đen, hai chân như nhũn ra, thân thể lay động một trận.

Không ngờ bản thân lại bức tiểu thiếu gia tới hộc máu!

Lảo đảo về phía trước vài bước, vịn vào vách tường, Diêu mụ mụ mới rốt cục đứng vững thân hình, hai mắt trước tiên nhìn về phía Cảnh Giang Long, lập tức sắc mặt tái nhợt.

Diêu mụ mụ năm nay khoảng ba mươi mấy tuổi, trong phủ trước kia cũng không yên ổn, gặp người sắp chết không ít.

Trong lòng giật mình sáng tỏ.

Sắc mặt thiếu gia nhà mình lúc này, là chứng triệu sẽ chết a!

- Người tới, nhanh đi mời lão phu nhân!

Diêu mụ mụ dùng hết khí lực toàn thân hét lớn một tiếng xong, nháy mắt thân thể cũng xụi lơ, theo vách tường mà trượt xuống, đặt mông ngồi ở trên sàn nhà.

Thời gian cũng không lâu, Từ đại phu đeo cái hòm thuốc chạy nhanh tới, lần đầu tiên nhìn thấy sắc mặt Cảnh Giang Long, cũng thầm kêu không tốt.

Lập tức bảo nha hoàn cởi bỏ quần áo của Cảnh Giang Long, phanh áo ngực ra, sau đó nhanh chóng thi châm.

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu, ngay tại lòng bàn chân, trước ngực, cái trán, cùng với đỉnh đầu Cảnh Giang Long, đâm xuống bảy bảy bốn mươi chín châm.

Phù!

Từ đại phu dừng tay, thở phào nhẹ nhõm, vừa đưa tay lau mồ hôi ướt trán, vừa mở miệng hỏi:

- Lão phu nhân đâu rồi?

- Có cứu được tiểu thiếu gia không?

Diêu mụ mụ không trả lời, ngược lại cố gắng chống đỡ mà ngồi thẳng người, vội hỏi.

Một đôi mắt thành đỏ, cũng hiện lên một chút hi vọng cuối cùng.

Khe khẽ lắc đầu, Từ đại phu giận dữ nói:

- Tiểu thiếu gia vốn là thân thể suy yếu, hắn là tĩnh dưỡng, không thể tức giận, không thể để buồn bực trong lòng, nhưng vừa rồi lại khí giận công tâm, phun ra một búng máu, búng máu này chính là tinh hoa trong thân thể, ôi...

Mắt thấy Từ đại phu lộ ra một bộ dáng hết thuốc chữa, Diêu mụ mụ lại vô lực xụi lơ xuống, trong lòng lại dâng lên nồng đậm tuyệt vọng.

Từ đại phu y thuật cực kỳ cao minh, nổi tiếng gần xa, là khách quen của Cảnh phủ. Bình thường vẫn chính là ông ta xem bệnh, điều dưỡng thân thể cho Cảnh Giang Long.

Cũng là người hiểu biết bệnh tật của Cảnh Giang Long nhất.

Ông ta nói hết thuốc chữa, vậy thật sự là không thể cứu được!

https://thuviensach.vn

Ngẫm lại là mình bức tử tiểu thiếu gia, Diêu mụ mụ hận không thể đâm đầu vào tường mà chết.

Bà thật sự là yêu thương Cảnh Giang Long, cũng trung với Cảnh phủ.

Nhưng bà chết cũng không sao, chỉ sợ Cảnh lão phu nhân dưới sự giận dữ, liên lụy trượng phu và con nhỏ của bà.

Cho nên bà nhất định phải gặp mặt Cảnh lão phu, cầu tình cho người nhà.

Còn với mình...

Tuy rằng bà là phụng mệnh lệnh của Cảnh lão phu nhân, cưỡng ép bức bách tiểu thiếu gia viên phòng, nhưng cũng không muốn đi biện giải.

Những ngày hiện tại của Cảnh lão phu nhân, quá khổ sở a!

Bà không muốn Cảnh lão phu nhân lại mang trên lưng tội nghiệt bức tử cháu ruột.

Nói cách khác, sống không bằng chết.

Từ đại phu thi châm xong, rất là mệt mỏi, vừa nâng chung trà lên, còn chưa uống được hai ngụm, chỉ thấy Cảnh lão phu nhân búi tóc tán loạn, vịn cánh tay hai tiểu nha hoàn, vội vàng xông vào phòng ngủ. Toàn bộ trên người đã không có vẻ yên lặng an tường hàng ngày, thất kinh, thanh âm khàn khàn hỏi:

- Từ đại phu, cháu nội ngoan của lão thân thế nào?

- Điều này...

Từ đại phu khó xử lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Hai chân Cảnh lão phu nhân trong nháy mắt như bị rút đi tất cả khí lực, thân thể nghiêng ngửa ra sau, nếu không phải hai tiểu nha hoàn nhanh tay, khí lực cũng lớn, cố gắng đỡ lấy, sợ là sẽ té lăn trên đất.

- Tiểu thiếu gia lúc này chỉ còn một hơi cuối cùng, nếu lão phu nhân có lời gì, đợi khi tiểu thiếu gia tỉnh lại, ngài phải nói nhanh một chút.

Từ đại phu dứt lời, lấy ra một cây ngân châm chậm rãi châm vào trong người của Cảnh Giang Long, dùng ngón trỏ và ngón tay cái tay phải giữ lấy, nhẹ nhàng xoay động.

Sau hai ba hơi thở, mặt Cảnh Giang Long như giấy vàng cố sức mở mí mắt ra.

Hai mắt vô thần, thoáng chuyển động, mới dần dần có tiêu cự.

- Bà nội...

Cảnh Giang Long ra vẻ có lời gì trọng yếu muốn nói, nhưng vừa mới mở miệng, thở ra một hơi trong lồng ngực, đầu liền nghiêng sang một bên.

Cánh tay vừa nâng lên, cũng rơi xuống thật mạnh.

- Giang Long!

Cảnh lão phu nhân lên tiếng bi thiết.

Trong phòng ngủ, Diêu mụ mụ cùng chúng nha hoàn, cũng đều lớn tiếng khóc.

Đã chết?

“Tướng công mình liền chết như vậy?”

https://thuviensach.vn

Vẫn đứng ở một góc, lẳng lặng không tiếng động, trong lòng Lâm Nhã có chút khó chịu, nhưng hơn nữa là mờ mịt.

Mới trước đây thời gian hai người chung đụng, nàng vẫn đang có ấn tượng.

Cũng nhớ đến lúc ấy, phụ thân vốn nói năng thận trọng khó được làm ra một vẻ mặt ôn nhu, chỉ vào Cảnh Giang Long, nói với nàng "Đây là tiểu tướng công của con".

Những lời này, khắc thật sâu ở đáy lòng của nàng.

Mẫu thân, thì đem tay nhỏ bé của nàng, đặt ở lòng bàn tay của Cảnh Giang Long.

Mặc dù nói lúc ấy còn nhỏ, không có cái gì yêu say đắm, nhưng nàng lại như là khắc trong đáy lòng, có chỗ dựa vào.

Nhưng hiện tại, Cảnh Giang Long đi rồi, hơn nữa là lúc nhìn đến mặt của nàng, giận dữ công tâm mà đi rồi!

Lâm Nhã không tự chủ được đưa tay khẽ vuốt khuôn mặt xinh đẹp của mình giờ phút này không có một tia huyết sắc.

Mình lớn lên đáng sợ xấu xí như vậy sao?

Còn có, nàng về sau làm sao bây giờ?

Cảnh lão phu nhân truy cứu xuống, biết được chân tướng, có thể nghiêm khắc xử lý nàng hay không?

Không được!

Mình còn muốn tính toán thay đệ đệ, tuyệt đối không thể bị khấu tội danh làm tướng công nhà mình kinh sợ mà chết. Sự khẩn trương của Lâm

https://thuviensach.vn

Nhã khiến trong lòng bàn tay đổ mồ hôi, khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt đang nhanh chóng suy nghĩ.

- Ông trời a, tội nghiệt đều là lão thân phạm phải, hắn là báo ứng ở trên người của ta mới đúng a!

- Cháu nội ngoan đáng thương của lão thân, tuổi trẻ như vậy đã đi rồi.

- Tương lai Cảnh gia biết làm thế nào cho phải!

Tiếng khóc Cảnh lão phu nhân rung trời, vẻ mặt cực kỳ bi ai, vừa khóc, vừa dùng sức vuốt Cảnh Giang Long vừa mới nhắm mắt.

Cho đến khi khàn cả giọng, mới được vài nương tử quản sự chạy tới khuyên giải an ủi kéo rớt ra.

Trong đó một vị đúng là mẹ của Diêu mụ mụ, lão phụ nhân này là một trong hai nha hoàn hồi môn năm đó Cảnh lão phu nhân gả tiến Cảnh phủ đã mang theo.

Vốn làm nha hoàn hồi môn, hắn là làm nha đầu thông phòng cho Cảnh lão ông đấy, nếu như có thể sinh hạ một nam nửa nữ, có thể được thăng làm thị thiếp.

Tuy nhiên Cảnh lão phu nhân năm đó đã thực sự yêu Cảnh lão ông, cho nên không chấp nhận được Cảnh lão ông trái ôm phải ấp.

Tuy rằng không quản được Cảnh lão ông nâng người từ bên ngoài vào phủ, nhưng cũng không cho nha hoàn hồi môn trèo lên giường của Cảnh lão ông. Cuối cùng đem hai nha hoàn hồi môn gả cho quản sự trong phủ, lấy lý do là phụ tá đắc lực, hiệp trợ bà xử lý mọi việc trong phủ.

Đợi sau khi trấn an xong Cảnh lão phu nhân, nha hoàn hồi môn năm xưa kia của Cảnh lão phu nhân lập tức đứng ra, liền bắt đầu hỏi lần lượt.

https://thuviensach.vn

Trước khi hỏi, trong mắt không khỏi đắc ý liếc mẹ của Diêu mụ mụ.

Hai người tuy rằng đều là hồi môn của Cảnh lão phu nhân, lúc tuổi còn trẻ quan hệ cũng là cực kỳ tốt, nhưng qua mấy chục năm rồi, đều tự có gia đình, hơn nữa vì có thể càng nhận được Cảnh lão phu nhân tín nhiệm và trọng dụng, gút mắc ích lợi thanh danh, nói lý ra đã sớm đấu túi bụi, thế như nước với lửa.

Lần này là Diêu mụ mụ bức tiểu thiếu gia hộc máu, sắp bỏ mình, xem như phạm vào lỗi nặng, bà không thể không mượn cơ hội này, hoàn toàn dẫm nát cái lão bà vẫn đối đầu dưới chân, vĩnh viễn không có ngày xoay người.

Lâm Nhã thấy có người đặt câu hỏi, tim gan nhảy loạn, tay nhỏ bé gắt gao nắm lại.

Hai mắt Cảnh lão phu nhân vô thần được hai nha hoàn đỡ hai bên, đưa tới trước cửa phòng ngủ, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, đột ngột xoay người, nhanh chóng chạy trở lại.

Đi vào trước giường, trong con ngươi bi thương hàm chứa nước mắt của Cảnh lão phu nhân, lấy ra xuyến Phật châu cũ kỹ vẫn thường xuyên niệm kia, cẩn thận quấn ở trên cổ tay của Cảnh Giang Long.

- A Di Đà Phật, Giang Long, bà nội chúc cháu kiếp sau có thể đầu thai vào nhà người tốt, sống lâu trăm tuổi.

Tiếp theo, lại được hai nha hoàn nâng đỡ đi ra.

Từ đại phu nhìn bóng dáng Cảnh lão phu nhân gầy yếu nản lòng, thở thật dài.

Cúi người, bắt đầu rút ngân châm ra.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên lập tức, lại kinh sợ ồ lên một tiếng.

Bởi vì ông ta nhìn vào ngón trỏ tay trái của Cảnh Giang Long, không ngờ động đậy rất nhẹ.

Làm khi ông lại cầm lấy cổ tay của Cảnh Giang Long bắt mạch, đôi mắt lập tức lại trợn trừng lên!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Con Hổ

Bốn phía là một vùng âm u đen tối, Giang Long cho là mình đang ở trên đường Hoàng tuyền, ngay sau đó có khả năng sẽ đến Địa phủ, khi còn sống hắn cũng chưa từng làm chuyện ác, nhưng cũng không phải là người tốt bụng hay thiện lương gì đó.

Trong lòng có chút không yên.

Khi còn sống, từng nghe nói về truyền thuyết Địa phủ quỷ thần, thỉnh thoảng lại hiện lên trong đầu.

Mười tám tầng Địa ngục, nấu dầu, cắt lưỡi, núi đao, biển lửa... Không biết mình sẽ bị đánh nhốt vào một tầng nào.

Hắn nhớ không rõ đã lên giường cùng bao nhiêu mỹ nữ, Diêm vương gia sẽ không để cho quỷ sai hành hình cắt rơi tiểu đệ đệ của hắn chứ?

Tuy nhiên thời gian như dòng nước trôi qua, một ngày lại một ngày, coi như vượt qua một thế kỷ, hắn vẫn không bay tới cuối đường, sợ hãi và bất an, dần dần bị không kiên nhẫn thay thế.

Rốt cuộc muốn thế nào, cuối cùng cũng phải cho cái kết quả chứ?

Treo người ta như vậy cũng quá khó chịu rồi!

Người là động vật quần cư, có ít người thích yên tĩnh hướng nội mỗi ngày đều trong nhà, không muốn đi ra ngoài, nhưng không có nghĩa là có thể chịu được trên thế giới này chỉ còn lại có một mình hắn, không có đồng

https://thuviensach.vn

bạn, không có thân nhân, không có tiếng hoan hô, không lời nói cười, thậm chí là không có bất kỳ nơi phát ra tin tức nào.

Huống chi Giang Long chưa bao giờ là một người thích an tĩnh.

Khi quá mức cô độc, sự sợ hãi đối với Địa phủ và sự thiếu hiểu biết, ngược lại sẽ giảm đi.

Đầu trâu mặt ngựa đâu nhỉ?

Thân thể Giang Long nhẹ nhàng bay, không nhìn thấy bất kỳ cái gì, cũng không nghe được bất kỳ cái gì, cô tịch âm lạnh, và còn luôn luôn lắc lư giữa không trung, không biết trải qua bao lâu, cái loại bất lực này, tư vị bị treo giữa không trung thật sự là rất gay go rồi.

Hắn có chút hoài niệm khi còn sống, cái cảm giác đặt chân trên mặt đất kia..

Không phải nói người đã chết, sẽ do đầu trâu mặt ngựa áp giải đi Địa phủ sao?

Vì sao kia hai vị này cho đến bây giờ còn không đến?

Giang Long xác định, nếu đầu trâu mặt ngựa vẫn lề mà lề mề không đến tiếp dẫn như vậy, có lẽ một ngày nào đó, hắn sẽ bị tra tấn đến điên mất!

Tâm tình vô cùng bực bội, hắn đã quên hết những lỗi lầm khi còn sống đã phạm phải, có đạt tới điều kiện khiến Diêm vương gia nhốt đánh hắn vào mười tám tầng Địa ngục nhận trừng phạt tàn khốc hay không, trong lòng bắt đầu lớn gan oán thầm quỷ sai.

Lẽ nào có Diễm quỷ mới tới Địa phủ, đều đã mê hoặc tất cả quỷ sai, nên quên đi làm rồi.

https://thuviensach.vn

Trong thiên địa, dường như chỉ còn lại có một mình Giang Long, ở tại đây đã qua thời gian quá lâu, lá gan của hắn đã lớn lắm rồi, khi dám lấy Diêm vương ra trêu đùa, đột nhiên cảm giác được chính mình lại có thân thể, và trước ngực, cánh tay, còn có trên đầu, đều truyền đến từng trận đau đớn.

Tại thời khắc này, tư vị phiêu diêu, lắc lư, nhẹ nhàng, cuối cùng đã tới cuối cùng.

Thân thể nằm ngang, phía dưới là giường.

Loại cảm giác thực tế này, thật tốt!

Không nghĩ tới bị hơn mười tên kẻ cướp cầm súng trường trong tay vây quanh chặt chẽ, vậy mà chính mình còn có thể không chết?

Giang Long vui mừng!

Còn tưởng rằng phải đi xuống Địa phủ gặp Diêm vương gia nữa nha.

Hắn không phải một người tốt, cũng không được coi là người xấu làm nhiều việc ác. Trận kia không cẩn thận đắc tội một hắc bang rất lớn, trốn được tới biên giới tỉnh Nam Vân, tính toán tránh sóng gió rồi lại quay trở về, kết quả tình cờ gặp mặt một đám thổ phỉ không biết quốc tịch giật tiền đoạt nữ nhân, trong lòng nhất thời xúc động phẫn nộ, gặp chuyện bất bình, mở rộng chính nghĩa, âm thầm đánh lén, chính tay đâm tám sinh mệnh.

Nhưng cũng không biết vì sao, bị đồng lõa đối phương tra được hành tung mà bao vây lại.

Cũng là hắn sơ suất, dù sao kia cũng là địa bàn của đối phương.

Xem ra nên làm chuyện tốt, bằng không bị hơn mười khẩu súng vây quanh, đã sớm chết nhăn răng, làm sao còn có thể bảo vệ mạng nhỏ!

https://thuviensach.vn

Chỉ là không biết mình bị thương nặng như thế nào.

Đừng trúng đạn nhiều quá, bị đánh cho tàn phế thì nguy to rồi.

Trước khi hôn mê, Giang Long chỉ nhớ rõ từng đợt ánh lửa từ họng súng kẻ cướp phát ra, sau đó trước mặt bỗng nhiên sáng lên một mảnh sáng bạc, rồi trước mắt biến thành màu đen, thì đã không biết gì cả rồi.

Suy nghĩ chuyển động, Giang Long có chút khẩn trương, nếu bị đánh thành phế nhân, vậy còn không bằng chết đi. Đúng lúc này, một trận trí nhớ xa lạ giống như là hồng thủy vỡ đê ào ào tuôn ra, từng đợt rồi lại từng đợt, đánh sâu chiếm lấy trong đầu của hắn.

Cảnh Giang Long?

Giang Long ngu ngơ một hồi.

Thật lâu, hắn đã xem không ít tiểu thuyết inte và thần kịch xuyên qua, rốt cục hiểu được chuyện gì xảy ra.

Xuyên qua, loại máu chó này... Không đúng, nguyên thân này hình như là thiếu gia nhà quyền quý, chẳng những có hai nha hoàn thông phòng dung mạo xinh đẹp, hơn nữa còn đã cưới vị kiều thê quốc sắc thiên hương.

Chuyện tốt như thế này so với bánh từ trên trời rơi xuống đập vào đầu còn sung sướng hơn, tất nhiên không thể dùng máu chó để hình dung.

Giang Long, không đúng, về sau hắn sẽ tên là Cảnh Giang Long rồi.

Kiếp trước hắn không cha không mẹ, là cô nhi, vừa lớn lên đã du đãng khắp nơi, bốn biển là nhà, thuận tiện làm chút mua bán không vốn sống tạm, ngoại trừ có chút cảm động và nhớ nhung viện trưởng cô nhi viện từng dạy cho hắn công phu quyền cước, cũng thường xuyên khuyên hắn sau khi lớn lên phải một lòng hướng thiện, thì chính là có chút nhớ nhung máy bay

https://thuviensach.vn

bà già thuộc thành phần tri thức vô cùng quyến rũ đã giúp hắn phá thân xử nam.

Còn lại một chút vướng bận cũng không có, tên Giang Long này cũng là chính bản thân hắn tự đặt đấy, cho nên đối với việc sửa thành họ Cảnh cũng không hề áp lực.

Nguyên thân này cũng là cha mẹ chết sớm, xem ra chính mình thật đúng là vô duyên với cha mẹ a!

Giang Long tự giễu cười cười.

Tuy nhiên cũng may có bà nội của nguyên thân yêu thương.

Ngay khi thân thể hắn vùi lấp ở trong thế giới trí nhớ của nguyên chủ, từng đợt thanh âm đối thoại đã cố ý đè thấp, gọi tinh thần của hắn trở về.

- Lão phu nhân, thân thể Giang Long thiếu gia vừa mới toả ra sức sống, chứng bệnh chuyển biến rất là tốt đẹp. Tuy nhiên bởi vì căn bản còn yếu, cho nên vẫn cần nằm trên giường tĩnh dưỡng.

Khi nói xong lời này, khuôn mặt Từ đại phu vẫn không thể tin nổi, ông ta làm nghề y mấy chục năm, cho tới bây giờ còn chưa bao giờ gặp loại tình huống quỷ dị này.

Rõ ràng đã bị chết, là chết hẳn rồi, nhưng lại sống lại.

Chết mà sống lại, thật là quá kỳ quái!

- Tốt, về sau ta sẽ không để người nào lấy việc phiền lòng tới quấy rầy nó.

Cảnh lão phu nhân vỗ ngực, trong lòng nghĩ mà sợ.

Từ đại phu gật đầu, tay phải vuốt vuốt chòm râu hoa râm:

https://thuviensach.vn

- Ta đi viết cái phương thuốc cho Giang Long thiếu gia.

- Người tới, chuẩn bị cho Từ đại phu năm mươi lượng bạc ròng làm tiền xem bệnh.

Cảnh lão phu nhân ra tay cực kỳ rộng rãi.

Nghe được năm mươi lượng bạc ròng, Cảnh Giang Long thiếu chút nữa hít sâu một hơi.

Kế thừa trí nhớ nguyên chủ, hắn tất nhiên biết năm mươi lượng bạc ròng là một khoản tiền lớn!

Cảnh phủ giàu có và đông đúc, nhà quyền quý số một huyện Ninh Viễn.

Cảnh lão phu nhân cũng rất thương yêu nguyên thân, nhưng tiền tiêu hàng tháng của nguyên thân cũng chỉ có không quá năm lượng bạc thôi.

Hiện giờ đang thời thịnh thế, giá hàng hóa khá thấp, lượng mua của năm lượng bạc còn nhiều hơn khoảng mười ngàn tệ ở thế giới của hắn.

Năm mươi lượng, chính là một trăm ngàn tệ!

Kiếp trước Giang Long đã từng ăn trộm rồi, cũng từng đen ăn đen rồi, đã từng lừa gạt, xảo trá rồi, thời điểm nhiều nhất, trong thẻ có thể có mấy trăm vạn.

Tuy nhiên một trăm ngàn tệ, bảo là cho người ta thì cũng tiếc lắm.

Cảnh phủ quả nhiên nhiều tiền thế lớn!

Về sau chính mình cũng sẽ trải qua những ngày sung sướng, ha ha!

Tuy nhiên, Giang Long vừa mới nổi lên hứng thú đối với Cảnh phủ, muốn lý giải một chút Cảnh phủ làm nghề nghiệp gì, tích lũy được bao

https://thuviensach.vn

nhiêu của cải, thì chính là sững sờ một trận.

Bởi vì ở trong trí nhớ nguyên chủ, không ngờ đối với gia nghiệp Cảnh phủ không biết một chút gì.

Nếu không phải thân thể mệt mỏi, khẳng định hắn phải đưa tay vuốt trán.

Có lầm hay không, nguyên chủ thân là nam đinh duy nhất Cảnh phủ hiện có, muốn kế thừa cũng phải đem Cảnh phủ gia nghiệp phát dương quang đại, không ngờ không biết Cảnh phủ làm nghề nghiệp gì!

Tuy nhiên không lâu sau, từ trong trí nhớ hắn có được đáp án.

Nguyên thân thân thể yếu, nhiều bệnh, thầy thuốc mời tới đều nói phải cho nguyên thân dùng thuốc ôn vật bổ, vả lại cần tĩnh dưỡng, cũng báo rằng trước khi hai mươi tuổi, không thể để nguyên thân lao tâm lao lực, bằng không sẽ có tổn hại cho tuổi thọ.

Cảnh phủ chỉ có một dòng độc đinh như vậy, Cảnh lão phu nhân tất nhiên là nâng trong lòng bàn tay, vẫn sủng ái, không cho nguyên thân nhúng tay vào công việc trong phủ, vì thế nguyên chủ cũng đã tròn mười lăm tuổi rồi, mà đầu óc còn đơn gian như một đứa trẻ.

Xem ra muốn hiểu biết Cảnh phủ, còn phải đợi sau khi bình phục tự mình đi từng bước một mà tìm hiểu.

Giang Long thầm nghĩ.

- Tạ lão phu nhân thưởng.

Trên mặt Từ đại phu hiện lên một chút vui sướng, chắp tay nói tạ ơn, quả nhiên tới nhà quyền quý như Cảnh phủ xem bệnh, mới có thể phát tài lớn.

Đương nhiên, cũng có phiêu lưu, một vài thế gia nhà quyền quý thanh danh không tốt lắm nếu có người bị bệnh nặng, không chữa được, đến lúc

https://thuviensach.vn

đó lão gia thái thái trong nhà quyền quý một khi tức giận, vậy kết cục của thầy thuốc tới cửa xem bệnh sẽ rất thảm.

Nhẹ thì ăn đòn hiểm, nằm trên giường tu dưỡng nửa năm.

Nặng thì mạng nhỏ khó bảo toàn!

Đây là ở cổ đại, không nói nhân quyền.

Lén giết thầy thuốc, người giàu có nhét cho quan phủ chút tiền bạc hối lộ, khiến tôi tớ trong phủ gánh tội danh là được.

Nha hoàn hồi môn của Cảnh lão phu nhân là Trương Khương thị lúc này sắc mặt phức tạp, vốn tưởng rằng tiểu thiếu gia đi, bà ta có thể nhân cơ hội dẫm lên một nhà đối thủ cũ, vĩnh viễn không có ngày xoay người, không ngờ tiểu thiếu gia lại sống lại.

Tuy nhiên dù vậy, Diêu mụ mụ cũng khó thoát khỏi chịu tội.

Con gái phạm sai lầm, đối thủ cũ Diêu Trần thị khẳng định cũng phải bị liên lụy.

Giẫm lên là giẫm lên không chết rồi, nhưng có thể đè ép đối thủ cũ một chút, bà ta cũng sẽ không bỏ qua.

Lúc này không đợi Từ đại phu đi ra cửa phòng ngủ, liền vội vã nhảy ra, lớn tiếng hét lên:

- Lão phu nhân, trời cao thương tiếc, hơn nữa tiểu thiếu gia thật sự là phúc lớn mạng lớn, mới có thể lại sống lại! Tuy nhiên lần này Lý Diêu thị chẳng phân biệt được tôn ti quý tiện thế nào, lấy hạ phạm thượng, lại dám ỷ thân phận là nhũ mẫu của tiểu thiếu gia cưỡng ép tiểu thiếu gia, thiếu chút nữa làm hại tiểu thiếu gia... Quả nhiên là tội không thể tha thứ!

Xin ngài nghiêm trị.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân xuất thân danh môn, tiếp thụ qua sự giáo dục tốt nhất, lúc tuổi còn trẻ tuy rằng điêu ngoa, nhưng không mất trí tuệ.

Về sau trượng phu và con trai độc nhất lần lượt qua đời, làm cho bà nhìn thấu trần thế, thu lại lỗ mãng và hiếu động, bắt đầu thích an tĩnh.

Con người một khi an tĩnh lại, sẽ thích tự hỏi.

Theo số tuổi tăng lên, thường thường cảm ngộ và yên tĩnh suy nghĩ, làm cho bà bắt đầu biến thành cơ trí.

Lúc trước nghĩ đến đứa cháu duy nhất cũng đi, cho nên Cảnh lão phu nhân đau thương quá độ, mới nhất thời thất thố.

Hiện tại đã dần dần tỉnh táo lại.

Nghe thấy lời Trương Khương thị, nha hoàn hồi môn ngày xưa nói, mày không khỏi nhăn lại.

Nếu như là ở lúc tuổi còn trẻ, tính cách bà kích động, không có chủ ý, vả lại không có dũng khí đảm đương, nói không chừng thật sẽ nghiêm trị Lý Diêu thị, mượn việc này để từ chối trách nhiệm của chính mình.

Nhưng hiện tại...

Nhẹ nhàng khoát tay áo, Cảnh lão phu nhân than nhỏ nói:

- Việc này không trách Thúy nhi, là ta dặn dò xuống dưới, để Giang Long sớm một chút viên phòng đấy.

Muốn trách, cũng chỉ trách ta quá mức nóng vội, muốn sớm một chút ẵm chắt trai mà.

Niên đại này, xưng hô đối với phụ nhân phần lớn là thêm họ của chồng ở trước họ của phụ nhân, tỷ như Diêu mụ mụ họ Diêu, chồng của bà họ Lý,

https://thuviensach.vn

cho nên Trương Khương thị gọi bà là Lý Diêu thị, đương nhiên, cũng phải phân tình huống, tỷ như Diêu mụ mụ tên là Diêu Thúy Nhi, lại là Cảnh lão phu nhân nhìn lớn lên, đối với bà có phân tình, cho nên thân thiết kêu một tiếng Diêu mụ mụ.

Về phần xưng hô là Diêu mụ mụ, thì là những người khác của Cảnh phủ, xưng hô tôn kính xưng với bà.

Có thể có kính xưng, ở Cảnh phủ tất nhiên sẽ có vài phần địa vị.

- Vậy...

Trương Khương thị không nghĩ tới lão phu nhân đều nhận tất cả trách nhiệm của bản thân, nhất thời nghẹn lời.

Tại thế gian này, đại đa số người đều không có dũng khí thừa nhận sai lầm.

Chỉ cần có một chút xíu can hệ, sẽ đem sự tình đổ lên trên người người khác.

Cho nên hành động này của Cảnh lão phu nhân ngoài dự kiến của Trương Khương thị.

Nhưng Diêu mụ mụ cũng đột nhiên quỳ gối trước mặt Cảnh lão phu nhân, dùng sức đập đầu, nước mắt giàn giụa nói:

- Là nô tì không có lĩnh ngộ rõ ý tứ của lão phu nhân, phái đi làm hỏng, khiến tiểu thiếu gia hộc máu té xỉu, lão phu nhân không cần giúp nô tì che đậy, xin hạ trách phạt!

- Ta nói ngươi không có sai...

Cảnh lão phu nhân vừa mới mở miệng, lại bị Diêu mụ mụ lên tiếng đánh gãy, Diêu mụ mụ có rất ít khi không tôn kính lão phu nhân như vậy:

https://thuviensach.vn

- Quy củ Cảnh phủ nghiêm khắc, làm việc có độ, không nghiêm trị nô tì, lão phu nhân ngày sau như thế nào phục chúng?

- Càn quấy!

Cảnh lão phu nhân hừ lạnh một tiếng, nhẹ phẩy ống tay áo:

- Là của ngươi sai, ta nhất định sẽ trừng phạt ngươi, mặc dù ngươi là con gái nha hoàn hồi môn của ta, cũng không có ngoại lệ. Nhưng không phải lỗ do ngươi, ta chắc chắn sẽ không động tới một đầu ngón tay của ngươi.

Mau đứng lên, trong phủ đã đủ rối loạn, ngươi đừng làm cho ta thêm phiền toái.

- Vâng.

Diêu mụ mụ do dự một chút, cuối cùng cúi đầu, chậm rãi đứng dậy.

Sở dĩ bà chủ động nhận sai, một là không muốn làm cho lão phu nhân gánh cái danh bức bách cháu ruột hộc máu ngất đi, thiếu chút nữa qua đời, bằng không lão phu nhân sẽ tự trách, về sau truyền đi, cũng sẽ có rất nhiều người lấy việc này mà cười nhạo Cảnh lão phu nhân.

Thứ hai, trước tiên là Trương Khương thị làm khó dễ trước, luôn miệng nói bà ỷ vào thân phận nhũ mẫu của tiểu thiếu gia, cưỡng ép bức bách tiểu thiếu gia.

Có thể làm nhũ mẫu cho tiểu thiếu gia trong phủ, tất nhiên là một việc rất vinh dự, hơn nữa tiểu thiếu gia trước mắt là nam đinh duy nhất trong phủ, đối với nhũ mẫu của mình nhất định sẽ chiếu cố nhiều hơn.

Những quản sự khác trong phủ, cũng phải xem trọng bà hơn một bậc.

Tuy nhiên mỗi việc đều có lợi có hại.

https://thuviensach.vn

Bà là nhũ mẫu của tiểu thiếu gia là không giả, ở Cảnh phủ địa vị cực cao, nhưng thân phận này khiến trong phủ rất nhiều người hâm mộ, đồng thời cũng có rất nhiều người âm thầm ghen tị, mặc dù là nhũ mẫu của tiểu thiếu gia, cũng vẫn là tôi tớ trong phủ, nếu bà có chỗ nào vượt quá, những người đó sẽ lấy thân phận của bà mà nói.

Nói bà dựa vào có công nuôi dưỡng tiểu thiếu gia, không coi tiểu thiếu gia là chủ nhân, lấy hạ phạm thượng, chẳng phân biệt được tôn ti!

Truyền ra phủ, chính là chủ nhân yếu người hầu mạnh.

Mà nghe đến tai lão phu nhân, lại có thể nào dung hạ người hầu trong phủ ức hiếp cháu ruột của mình?

Hai loại tình huống này, đều là tối kỵ!

Cho nên bình thường, Diêu mụ mụ làm người khiêm tốn, làm việc cũng cực kỳ thận trọng, sợ bị người bắt lấy nhược điểm gì.

Làm tôi tớ nô tì trông nhà quyền quý, một cuộc sống điều kiện nở mày nở mặt và hậu đãi, tất cả đều đến từ chủ nhân của phủ, chủ nhân coi trọng ngươi, ngươi có thể ở trong phủ hô mưa gọi gió, ăn ngon uống sướng, nhưng nếu như bị chủ nhân nghi kỵ chán ghét mà vứt bỏ rồi, thì không còn có cái gì nữa.

Huống chi bà biết rằng trong phủ lão phu nhân nhìn thấu trần thế, không có nghĩa là tính tình biến thành tâm địa thiện lương, không hề sát sinh!

Chẳng qua là ít đi khí kích động và giết tàn ác, biến thành người có tấm lòng bao dung.

Cảnh lão phu nhân tin Phật, tuy rằng cũng có ý tứ hàm súc phổ độ chúng sinh, nhưng cũng có lúc giận dữ, phơi thây ngàn dặm.

https://thuviensach.vn

Ai thực có can đảm coi lão phu nhân thành con hổ đã bị gẫy nanh vuốt, như vậy sớm hay muộn có một ngày, sẽ chết ở trong miệng hổ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Mùi Thơm Lạ Lùng

- Nếu lão phu nhân nhận trách nhiệm thay những người khác, nô tì cũng không dám nói cái gì.

Trương Khương thị vẫn không cam lòng, cũng ghen tị Diêu mụ mụ được lão phu nhân coi trọng như thế, bà ta không có con trai, chỉ sinh được một con gái, giờ phút này đang đứng bên cạnh bà ta, quần áo sáng láng, giữa hai lông mày có vài phần tương tự. Trương mụ mụ đồng dạng là quản sự trong phủ, tuy nhiên không được lão phu nhân trọng dụng.

Hiện giờ Trương mụ mụ ở trong phủ tuy rằng cũng rất có thể diện, tuy nhiên Trương Khương thị là hồi môn của lão phu nhân, đã lớn tuổi, nếu ngày nào đó đi rồi, Trương mụ mụ cũng sẽ không còn nở mày nở mặt nữa.

Nói cho cùng, Trương mụ mụ chỉ là ỷ vào mẫu thân, mới có thể được coi cao thêm một bậc ở trong phủ.

Trương Khương thị tiếp tục mở miệng nói:

- Chẳng qua lão phu nhân ngài nặng nhất quy củ, việc tiểu thiếu gia hộc máu té xỉu lại không thể chậm trễ, trước sau trải qua những gì, cuối cùng cũng phải hỏi rõ ràng mới tốt.

Ánh mắt quét Trương Khương thị một cái, Cảnh lão phu nhân trầm ngâm một lát, cuối cùng gật đầu nói:

- Được.

https://thuviensach.vn

- Vậy thì để nô tì đến tra hỏi là được rồi.

Trương Khương thị lập tức nói tiếp.

Không nói gì thêm, Cảnh lão phu nhân vuốt cằm, rũ mí mắt xuống, vịn tay hai nha hoàn hầu cận đi đến một bên ngồi xuống, ý là muốn ngồi yên một bên lắng nghe Trương Khương thị tra hỏi.

Trương Khương thị thấy thế cũng bất mãn trong lòng, bởi vì có lão phu nhân ở đây, bà ta sẽ không có biện pháp mượn đề tài để nói chuyện của mình, khiến cho đối thủ sáng mắt nữa.

Tuy nhiên một phen kiểm tra này, thật đúng là phát hiện một vấn đề lớn, không có gì khác. Diêu mụ mụ cũng là ăn ngay nói thật, mặc dù lão phu nhân nghe vậy nhíu chặt này lông mày, nhưng bản thân Diêu mụ mụ cũng đích thật là phụng mệnh lệnh của lão phu nhân làm việc.

Chỉ là cuối cùng lại để cho mọi người biết được, tiểu thiếu gia là nhìn thấy Thiếu phu nhân vừa vào phủ, mới thay đổi sắc mặt, hộc máu té xỉu.

Có khẩu cung của ba nhân vật trọng yếu chứng minh điểm ấy.

Diêu mụ mụ, cùng với hai nha hoàn hầu cận của Cảnh Giang Long, Ngọc Sai và Bảo Bình.

Ngọc Sai và Bảo Bình trước đó đã va vào Lâm Nhã khiến nàng lảo đảo, hai hoa quý thiếu nữ thiếu chút nữa té ngã.

Lâm Nhã lúc này sắc mặt trắng bệch, đứng dựa vào tường.

Giữa lúc hoảng hốt khẩn trương, cảm thấy ánh mắt của mọi người trong phòng nhìn về hướng nàng, đều mang theo địch ý!

Trên khuôn mặt quốc sắc thiên hương kia, tràn đầy hoảng sợ, thân hình yểu điệu, nhẹ nhàng phát run.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã là thiên kim danh môn, mưa dầm thấm đất, tất nhiên biết nhà quyền quý sâu như biển, dưới vẻ bề ngoài sáng láng, che dấu tàn nhẫn âm ám vô tận và lục đục với nhau.

Nàng chẳng qua là một Thiếu phu nhân vừa mới gả vào Cảnh phủ, bên cạnh chỉ có hai nha hoàn hầu cận có dụng tâm xấu, nếu Cảnh lão phu nhân giận lây sang nàng, muốn lấy sinh mệnh của nàng chẳng qua là trong nháy mắt.

Thậm chí đơn giản đến mức, cho nàng uống một gói độc dược là được.

Về phần phủ nhà mình nghe nói đến tin tức nàng bỏ mình, có thể chủ trì công đạo hay không... Khóe miệng của nàng lộ ra một chút chua xót.

- Lão phu nhân?

Trương Khương thị đảo mắt, không biết đánh cái chủ ý gì.

Tuy nhiên nói còn chưa dứt lời, đã bị Cảnh lão phu nhân đưa tay đánh gãy:

- Gần đây trong phủ nhiều chuyện, chuyện Giang Long hộc máu hôn mê dừng ở đây, mọi người cũng đều nuốt hết vào trong bụng, không cần truyền ra ngoài, nếu ai dám lắm miệng, đừng trách lão thân xuống tay vô tình!

Nói tới đây, ánh mắt của Cảnh lão phu nhân chuyển đến trên người Lâm Nhã, cánh tay phải nhẹ nhàng nâng lên, vẻ mặt hiền lành vẫy vẫy tay:

- Nhã Nhi, cháu tới đỡ ta đi phật đường tụng kinh, cầu phúc cho Giang Long.

- Vâng, thưa bà.

Lâm Nhã giờ phút này cả người như nhũn ra, nhưng vẫn cố gắng lấy lại tinh thần, tiến lên vài bước, đỡ Cảnh lão phu nhân chậm rãi bước ra khỏi

https://thuviensach.vn

cửa phòng.

Bức rèm che bằng trân châu nhiều màu khẽ lay động, phát ra tiếng lách cách.

Mọi người ở lại xuyên qua khe hở, nhìn bóng lưng mơ hồ, đều như thoáng chút suy nghĩ.

Trương Khương thị híp lại con ngươi, một lát sau, ánh mắt đột nhiên tỏa sáng.

Tụng kinh!

Chẳng lẽ lão phu nhân muốn đem Thiếu phu nhân vừa vào cửa tới Phật đường, cắt tóc tu hành?

- Nương, lão phu nhân đây là ý gì?

Lúc này Trương mụ mụ tiến lên trước, nhỏ giọng hỏi.

Hung hăng trợn mắt lườm con gái một cái, Trương Khương thị căm tức một trận, mình thông minh như vậy, sao ngày đó lại sinh ra đứa con gái không đáng tin cậy như vậy.

Trương mụ mụ có một trai một gái, đứa con trai cùng tuổi với Cảnh Giang Long, nhưng nhỏ hơn hai tháng.

Mà con của Diêu mụ mụ cũng cùng tuổi với Cảnh Giang Long, nhưng lại lớn hơn Cảnh Giang Long ba tháng, cho nên Diêu mụ mụ thành nhũ mẫu của Cảnh Giang Long, còn Trương mụ mụ lại chẳng là cái gì.

Trương mụ mụ còn có một cô con gái, năm nay mười một, nhỏ hơn so với Cảnh Giang Long bốn tuổi.

https://thuviensach.vn

Nhưng vừa đúng vào năm tìm nha hoàn hầu cận cho Cảnh Giang Long, Cảnh lão phu nhân lên tiếng, nói tuổi nha hoàn không thể lớn hơn Cảnh Giang Long ba tuổi, cũng không có thể nhỏ hơn ba tuổi.

Vì thế con gái của Trương mụ mụ, lại không trúng tuyển rồi.

Trương Khương thị đem hết thảy những điều này, toàn bộ đổ lên người con gái.

Bằng không, chiếm được một nửa như vậy, cuộc sống tương lai của cả nhà con gái, cũng không cần bà ngày ngày rầu rĩ nữa.

- Ý lão phu nhân, đám tôi tớ như chúng ta có thể tùy tiện đo lường được hay sao?

Trương Khương thị cau mặt với con gái, sau đó lại khiêu khích liếc mắt nhìn đối thủ cũ Diêu Trần thị một cái, mới nhấc chân rời khỏi.

Trương mụ mụ bất mãn hừ hừ một tiếng, ra vẻ tác oai tác quái nháy nháy Diêu mụ mụ, rồi mới đuổi theo.

Tuy rằng Trương Khương thị và Diêu Trần thị đấu đến đấu đi, nhưng hai người cùng năm ấy bị Cảnh lão phu nhân hứa gả cho quản sự trong phủ, lại sinh con cùng năm, mới đầu hai người quan hệ tốt lắm, cho nên trước đây khi còn nhỏ, Diêu mụ mụ và Trương mụ mụ gần như mỗi ngày đều chơi với nhau.

Đến khi quan hệ của những người lớn xuất hiện vết rách, hai người sớm cũng không phải là thân tỷ muội, hơn hẳn thân tỷ muội rồi.

Cho nên hiện tại mặc dù Trương Khương thị và Diêu Trần thị đấu túi bụi, nói lý ra quan hệ giữa Diêu mụ mụ và Trương mụ mụ cũng là vô cùng tốt.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, hai người có thể hữu nghị trường tồn, cũng là bởi vì tính Diêu mụ mụ hiền lành, tầm nhìn xa, chưa bao giờ cáu kỉnh với Trương mụ mụ.

Mặc dù Trương mụ mụ vô lý, càn quấy, bà vẫn nhường nhịn mọi nơi.

Bằng không cây kim so với cọng râu, mặc ngươi có quan hệ tốt bao nhiêu, sớm muộn cũng có ngày trở mặt thành thù.

Diêu Trần thị nhìn đến động tác nhỏ của Trương mụ mụ, hừ lạnh một tiếng, sau đó trừng mắt lườm trách cứ con gái của mình.

Bà cảm thấy con gái mình cái gì cũng tốt, chính là tính tình quá mềm yếu thôi.

Tại sao lại để cho con gái của lão đối đầu ức hiếp?

Diêu mụ mụ lại chỉ cười cười.

Sau đó mọi người trong phòng rời khỏi.

Chỉ còn lại có Diêu mụ mụ, Ngọc Sai, còn có Bảo Bình, cùng với hai tiểu nha hoàn đang trực ở trong viện Cảnh Giang Long.

Diêu mụ mụ là nhũ mẫu của Cảnh Giang Long, cho nên bắt đầu cuộc sống hàng ngày của Cảnh Giang Long, cùng với sự vụ trong viện, đều là do bà trù tính xử lý chung.

- Ngọc Sai, Bảo Bình, hai người các ngươi trở về phòng thay quần áo ngày thường vẫn mặc, đến trong phòng cẩn thận chăm sóc tiểu thiếu gia.

Diêu mụ mụ mở miệng dặn bảo.

- Vâng.

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai và Bảo Bình thi lễ, cúi thấp người.

Bởi vì muốn cho Cảnh Giang Long và Lâm Nhã cùng với một trong hai người viên phòng, cho nên lúc này hai cô gái ăn mặc trang điểm xinh đẹp, quần áo đẹp đẽ.

Đợi Ngọc Sai và Bảo Bình rời khỏi, Diêu mụ mụ lại cùng hai tiểu nha hoàn khác xử lý phòng.

Từ khi chạng vạng Cảnh Giang Long bị buộc viên phòng, sau đó hộc máu té xỉu, náo đến hiện tại, đã là lúc đêm khuya, một nha hoàn đi đến trước bàn, gạt gạt bấc đèn, trong phòng ngủ sáng ngời thêm vài phần.

Diêu mụ mụ đi vào trước giường, cầm lấy cánh tay Cảnh Giang Long đang lõa lồ bên ngoài, bỏ vào trong áo ngủ bằng gấm, bàn tay trong lúc vô tình va chạm vào xuyến Phật châu cổ lúc trước Cảnh lão phu nhân đeo cho Cảnh Giang Long nơi cổ tay kia, không khỏi vừa động trong lòng.

Cảnh Giang Long đã sớm thanh tỉnh lại, chỉ là giả bộ ngủ.

Tuy rằng hắn kế thừa trí nhớ của nguyên thân, nhưng tâm tính trẻ con của nguyên thân, lại bị Cảnh lão phu nhân quản thúc, không cho quan tâm công việc trong phủ, chỉ đơn giản giống một tờ giấy trắng, cho nên trí nhớ của nguyên thân này căn bản không thể làm Cảnh Giang Long hiểu biết hết Cảnh phủ.

Thậm chí trí nhớ và ấn tượng của nguyên thân đối với một số người nào đó, vẫn là hắn cố ý giả vờ ở trước mặt người khác.

Cho nên Giang Long chỉ có thể giả vờ ngốc vài ngày trước, cẩn thận sờ tra người bên cạnh một phen.

Lúc trước lời mọi người nói trong phòng, hắn đều ghi tạc trong đầu, đại khái có ấn tượng trực quan đối với một số người.

https://thuviensach.vn

Trong đó ấn tượng nổi lên và khắc sâu nhất, đó là Trương Khương thị.

Người này mạnh mẽ, , cứng rắn, Giang Long nghi ngờ lão phu nhân Cảnh phủ tại sao phải luôn mãi nhường nhịn.

Vốn xem ý tứ của Cảnh lão phu nhân, là không có ý định tra hỏi diễn biến trước và sau khi nguyên thân hộc máu hôn mê.

Nhưng Trương Khương thị muốn tra hỏi, Cảnh lão phu nhân liền tùy ý của bà ta.

Sau một lát, tiếng bước chân bên tai, càng lúc càng xa, cho đến khi bức rèm che vang lên, hắn mới thật cẩn thận mở hé mí mắt ra.

Trong phòng ngủ, những người khác đều đi ra ngoài.

Hắn quay đầu đi, đang định đánh giá cẩn thận gian phòng ngủ đầy mùi hương ngày sau thuộc về mình này một chút, nhưng cánh mũi động động, lông mi đột nhiên nhướn cao.

Ánh mắt lướt nhanh trong phòng ngủ, cũng nháy mắt biến thành linh hoạt, sắc bén lên.

Cuối cùng, con ngươi ngừng lại trên bệ cửa sổ.

Trên bệ cửa sổ bầy đặt hai chậu hoa, một lư hương trang trí.

Trong một chậu hoa, một bông hoa lạ đang nở, không ngờ bông hoa sinh trưởng ở trên tảng đá, tỏa hương thơm.

Trong một chậu hoa khác có bó hoa cỏ màu xanh, trên lá cây thật dài đọng đầy sương trắng giống như tinh châu, lúc này tinh châu chiếu lấp lánh, khiến một phạm vi cửa sổ sáng rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trong lư hương đang đốt trầm hương nồng đậm, từng đợt mùi thơm lạ lùng và mùi hoa cỏ hỗn tạp cùng một chỗ, xông vào mũi.

- Sinh thạch hoa, Tinh đăng thảo, ở trong hương liệu chứa thành phần giác nham đẳng.

Giang Long híp hai mắt lại, trong con ngươi, lóe ra tia sáng lạnh.

Là ai đang âm thầm động tay chân?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Mục Tiêu Cuối Cùng

Trước khi vượt thời gian Giang Long đã bái hai vị sư phụ. Người thứ nhất là lão viện trưởng cô nhi viện, tinh thông công phu nội gia và hơn mười loại quyền thuật. Lúc đó, lão viện trưởng thu nạp hắn làm đồ đệ đã hơn bảy mươi tuổi nhưng lúc ra chiêu vẫn vù vù như gió, kình lực mười phần, hơn nữa thân thể khoẻ mạnh, tinh thần tươi sáng, sắc mặt hồng hào.

Lão viện trưởng không dễ dàng thu nhận đệ tử. Sở dĩ dạy hắn võ công là vì hắn sinh non, sức khoẻ không tốt, người mẹ hắn chưa gặp bao giờ mang thai hắn chưa đủ chín tháng đã sinh ra hắn. Sinh ra yếu ớt, nhiều bệnh, lúc nào cũng mệt mỏi, mắt nửa nhắm nửa mở giống như là chết non.

Lão viện trưởng hy vọng hắn luyện nội gia quyền ngay từ nhỏ có thể cường thân kiện thể, không đến mức tuổi nhỏ chết non.

Nhưng sau này lão viện trưởng thấy hắn lớn dần lên, thông minh lanh lợi, hiếu động, không có tính kiên trì, lại còn hay đánh nhau, không phải là người kiên định, an phận và trầm ổn cho nên tuy rất thích hắn nhưng đại đa số trưởng bối đều thích những đứa trẻ nghịch ngợm một chút.

Nhưng nếu lớn lên mà vẫn không bớt bướng bỉnh thì sẽ thành đáng ghét.

Vì những lý do trên, lão viện trưởng chỉ truyền thụ cho hắn Hình Ý Trạm Tung Tam Thể Thức, Thạch Tỏa Công và một bài Hình Ý Thương.

Hình Y Trạm Tung Tam Thể Thức có hiệu quả trừ bệnh cường thân tốt nhất, là công phu nhập môn của Nội Gia dưỡng khí.

https://thuviensach.vn

Thạch Toả Công là ngạnh công ngoại tráng, luyện tinh hoá khí, dịch cốt, dịch cân đều có tác dụng kỳ diệu.

Cuối cùng là Hình Ý Thương có sức sát thương mạnh nhất, nhưng ở thời hiện đại liệu ngươi có gặp ai ngày nào cũng mang trường thương đi đánh nhau không?

Một cây trường thương như vậy quá gây chú ý, nếu thật sự muốn dùng cái này làm vũ khí chiến đấu thì sau đó sẽ không thể nào thoát nổi bị cảnh sát truy bắt. Đây cũng là cái mà lão viện trưởng nhìn thấu ở tâm tính của Giang Long, sợ hắn sẽ sống mái với người ta rồi cuối cùng phạm phải sai lầm lớn.

Mới không truyền hắn công phu quyền cước lợi hại.

Lão viện trưởng lúc Long Giang mười hai tuổi rời khỏi viện, được mấy đồ đề có thành tựu rước đi đến thành phố lớn hưởng phúc.

Ngay nửa năm sau, hắn mang theo hành trang một mình rời khỏi cô nhi viện lang thang tứ xứ.

Vì còn nhỏ chưa thể tự kiếm tiền nuôi bản thân, trong những ngày tháng tứ hải là nhà này, hắn đã nếm hết khổ đau, biết được thế thái lạnh nhạt.

Cho đến một năm sau, vì đã từng luyện công phu nên được vị sư phụ thứ hai phát hiện, cưỡng ép thu làm đệ tử.

Vị sư phụ thứ hai họ Mã, cũng có một chút thanh danh, không phải vì ra tay độc ác, quyền cước lợi hại mà vì tinh thông thụật ăn trộm, thuật lừa bịp, thuật dịch dung, biết chơi thương, biết ám sát, đồng thời am hiểu rất nhiều loại độc. Long Giang theo vị sư phụ này thời gian dài, xem như kế thừa được các kỹ năng của ông.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên cũng không thể nói vị sư phụ này không biết công phu. Vị sư phụ này rất hiểu các cách giết người, một chiếc lá mỏng như cánh ve cũng có thể làm đối phương trước khi kịp phản ứng đã bị cắt đứt yết hầu trong nháy mắt rồi.

Trên tay không biết đã nhuốm bao nhiêu máu tươi, bao nhiêu mạng người.

Nhưng người thường đi ở bờ sông, tránh sao khỏi ướt giày.

Mặc dù vị sư phụ thứ hai rất lợi hại nhưng cuối cùng vẫn vì thất thủ một lần mà bị một đám người chém chết ở đầu đường.

Vài năm sau tuy Giang Long đã báo được thù nhưng người cũng đã chết rồi, giết chết kẻ thù thì có ích lợi gì chứ?

Cũng không thể sống lại.

Giang Long cũng từ vị sư phụ này học được nhiều kinh nghiệm giáo huấn, không lớn gan như vậy, ai cũng dám lừa, dám gây sự.

Hắn cũng là trong lúc vô ý đắc tội với tên hắc bang lão đại kia mới không thể không trốn ra biên giới.

Vị sư phụ thứ hai ở hắc bạch lưỡng đạo có kẻ thù vô số, bị chém chết không phải tất nhiên nhưng cũng không phải ngẫu nhiên.

Nhưng phàm đã đi con đường tà đạo thì nhiều nhất cũng chỉ nổi tiếng nhất thời, gần như không ai có thể an hưởng lúc tuổi già.

Hắn học được từ vị sư phụ thứ hai cách hạ độc, chế độc nên biết Sinh Thạch Hoa, Tinh Đăng Thảo, còn có Hữu Giác Nham, mùi vị của ba loại hoa này trộn vào nhau sẽ sinh ra một loại kịch độc mạn tính.

Như thế nào là mạn tính, nhưng lại là kịch độc?

https://thuviensach.vn

Mạn tính là chỉ độc tính tác phát tác chậm, đồng thời không thể nhìn thấy, kể cả cuối cùng người bị độc chết cũng sẽ không tìm ra được nguyên nhân.

Kịch độc thì chỉ độc rất đáng sợ, trúng độc sâu đến một mức nào đó sẽ không thể giải được.

Lúc này kể cả gặp được cao nhân tìm ra được nguyên nhân thì cũng chỉ có chờ chết.

Tuy nhiên Sinh Thạch Hoa, Tinh Đăng Thảo và Giác Nham Đằng có tập tính không giống nhau, mỗi loài sinh trưởng một nơi, người biết được ba loại này trộn vào nhau tạo ra được kịch độc mạn tính có lẽ không nhiều, cũng có thể là tôi tớ trong phủ trùng hợp đem chúng để cạnh nhau.

Nhưng cẩn thận vẫn hơn.

Muốn học và tinh thông dùng độc, chế độc, ít nhiều cũng phải biết một chút y thuật. Long Giang nhắm hờ mắt tự đưa tay ra bắt mạch cho chính mình, nửa khắc sau thở phào một cái.

Trong lòng thầm kêu may mắn.

Thì ra thân thể đã trúng độc khá nặng, độc tố đã lan tới tinh huyết, có thể nói là chết chắc.

Nếu độc không thể giải được, hắn cùng lắm cũng chỉ sống được thêm vài tháng.

Nhưng cũng trùng hợp khi bị ép thành thân, sau khi nhìn thấy thê tử mới thành thân chưa được bao lâu, nhất thời tức giận đột nhiên nôn ra một miệng lớn toàn máu, độc tố cũng đã nôn ra hơn phân nửa, cứ như vậy Giang Long có thể giải hết được độc trong cơ thể rồi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, máu là phần chính của cơ thể, nôn ra nhiều máu như vậy thân thể chắc chắn sẽ bị tổn hao.

- May mà học được Hình Ý Tam Thức Trạm Tung, đây là môn nhập môn luyện thể của Hình Ý Quyền, dưỡng khí tráng thần, cường gân kiện thể, tất nhiên có thể làm cơ thể hồi phục. Nếu không với cái thân xác bệnh tật này kể cả không chết cũng chỉ có thể nằm liệt giường, sống còn có ý nghĩa gì?

Giang Long thở phào.

Đúng lúc này, cửa ngoài phòng ngủ có người đẩy ra, có một loại tiếng bước chân đang đến.

Giang Long nhíu mày lại, trước lúc người đó vén rèm ra, hắn nhắm mắt lại.

Bước vào là hai thiếu nữ tướng mạo xinh đẹp, trên người mặc đồ nha hoàn của Cảnh phủ.

Thiếu nữ đi trước dáng cao, dáng người lả lướt, làn da trắng, mặt trái xoan, lông mi dài, một đôi mắt to đang nháy, phát ra vẻ quyến rũ, nhìn thấy tiểu thiếu gia trên giường vẫn chưa tỉnh táo nên dùng giọng nhỏ nhẹ nhưng oán hận nói:

- Lão phu nhân rước thiếu phu nhân vào phủ vốn là để xung hỉ, mong tiểu thiếu gia có thể khỏe mạnh lên, nhưng không ngờ lại lấy về một con quỷ xui xẻo.

- Ngọc Sai, cô nhỏ tiếng chút.

Nha hoàn đi sau nhắc một tiếng đồng thời nói:

- Từ lúc thiếu phu nhân vào phủ, tiểu thiếu gia hỉ nộ bất định, tính khí khác thường, trước kia rất ôn hoà thân thiện, nhưng hôm trước lại chỉ vì

https://thuviensach.vn

một chuyện nhỏ mà trách mắng ta một trận.

Nha hoàn này vừa nói mắt vừa uất ức rơm rớm đỏ.

Sau khi nghe được tiếng của hai người, Giang Long biết được thân phận của các nàng, đúng là hai nha hoàn thân cận.

Ngọc Sai và Bảo Bình.

Hai nàng lại nhẹ nhàng oán hận vài câu, Ngọc Sai đột nhiên nhau mày, có chút lo lắng hỏi:

- Hôm nay Trương ma ma hỏi thăm tiểu thiếu gia bị nôn ra máu hôn mê, hai người chúng ta cũng nói, cố ý làm khó thiếu phu nhân, cô nói sau này thiếu phu nhân liệu có đối phó với chúng ta không?

- Chính nàng ta tự thân mình còn khó giữ, làm gì có cơ hội đối phó chúng ta?

Bảo Bình bĩu môi nói:

- Hiện tại trong phủ có rất nhiều người nói lão phu nhân để thiếu phu nhân đích thân đưa đi đến Phật đường, là muốn thiếu phu nhân cầu phúc cho tiểu thiếu gia.

Cũng là giam cầm thiếu phu nhân, e rằng nàng chỉ còn cách ở Phật đường sống nốt quãng đời còn lại.

- Lão phu nhân mấy năm nay tu Phật, tính tình ôn hoà hướng thiện hơn nhiều, có lẽ không ác như vậy chứ?

Ngọc Trâm nghi ngờ nói.

Bảo Bình hứ một tiếng lạnh lùng, ngồi bên giường mà không chú ý tiểu thiếu gia đã tỉnh rồi đang nghe lén:

https://thuviensach.vn

- Lão phu nhân tính tình thiện tâm, nhưng liệu có ra tay độc ác hay không thì phải xem là đã xảy ra chuyện gì. Tiểu thiếu gia là bảo bối của lão phu nhân, cũng là nam đinh cuối cùng của Cảnh phủ, lão phu nhân mong tiểu thiếu gia giúp Cảnh phủ duy trì hương hoả, làm sao có thể để có chuyện?

- Thế nếu chẳng may...?

- Kể cả có chẳng may đi nữa, thiếu phu nhân muốn đứng vững ở Cảnh phủ thì phải được tiểu thiếu gia sủng ái trước đã, nhưng tiểu thiếu gia rõ ràng không thích nàng ta.

Bảo bình nói có vẻ đắc ý:

- Hai chúng ta là nha hoàn thân cận của tiểu thiếu gia, là tâm phúc của người, kể cả trong phủ nàng ta là thiếu phu nhân cũng không dám động đến chúng ta.

Hơn nữa, là do nàng ta làm cho tiểu thiếu gia thổ huyết, chúng ta đâu có vu oan cho nàng ấy.

Vả lại, cô không muốn giúp tiểu thiếu gia xả giận?

- Tất nhiên là muốn. Cô nói cũng đúng, tiểu thiếu gia lúc nào cũng rất gần gũi với chúng ta, kể cả thiếu phu nhân làm khó chúng ta thì tiểu thiếu gia cũng sẽ không để yên.

Ngọc Sai cuối cùng cũng yên lòng, sau đó mặt mày nhăn nhó nói:

- Nhưng cô nói thiếu thiếu gia tại sao không muốn thành thân với chúng ta?

- Hừ, không biết xấu hổ.

Bảo Bình đỏ mặt lên.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta từ nhỏ cùng tiểu thiếu gia lớn lên, hầu tiểu thiếu gia cơm nước, mặc đồ, tắm rửa, mùa đông còn làm ấm giường cho tiểu thiếu gia.

Còn chỗ nào trên người tiểu thiếu gia mà chúng ta chưa nhìn thấy?

Nhưng cũng chỉ là thành thân thôi mà, có gì phải xấu hổ?

Ngọc Trâm ngước cái cằm trắng của mình lên, tuy chưa biết chuyện đời, nói rất thẳng thắn nhưng tai cũng đỏ ửng lên:

- Cô đừng bảo là cô không muốn cùng thiếu gia viên phòng.

Bảo Bình đương nhiên cũng muốn.

Nàng và Ngọc Sai hai người hiện tại tuy rất thân cận với Cảnh Giang Long nhưng chỉ là nha hoàn hầu cận. Chỉ có cùng Cảnh Giang Long viên phòng mới có thể làm tì nữ. Có quan hệ xác thịt thì tình cảm tự nhiên sẽ khác. Nếu thành thiếp, sau này mà sinh được một trai một gái nữa thì sẽ được thành thiếp thất.

Nha hoàn hầu cận, tì nữ, đều là nô tì, còn nếu thành thiếp thất, thì coi như là một nửa chủ nhân của Cảnh phủ. Làm nô tì nha hoàn của Cảnh phủ, rồi có một ngày trở thành thiếp thất của Cảnh Long Giang là mục tiêu cả đời của hai nàng.

Giang Long nằm yên trên giường nghe lén hai nàng nói chuyện vài câu đầu có một chút nhau mày, không thích tâm kế của hai nàng, mượn cơ hội cố ý làm khó Lâm Nhã. Nhưng nghe dần dần thì miệng lộ ra nụ cười nhẹ. Trong đầu nghĩ hai nàng đó chỉ là những đứa trẻ chưa lớn mà thôi. Nếu mà nói là có tâm cơ, chi bằng nói là bướng bỉnh nghịch ngợm. Làm khó Lâm Nhã cũng chỉ là vì muốn xả giận cho tiểu thiếu gia.

Vì có ký ức của nguyên thân nên Giang Long nghe được hai nha hoàn là nữ nhi mà lại hấp tấp muốn cùng Cảnh Giang Long viên phòng, không

https://thuviensach.vn

những không thấy khinh thường mà còn rất thông cảm.

Cảnh phủ là hào môn trong vùng, một số nha hoàn và quản sự có thể diện trong phủ cuộc sống vật chất còn tốt hơn những gia đình bậc trung. Không chỉ tiền công hàng tháng cao, hơn nữa lại còn thường xuyên được ăn sơn hào hải vị. Nha hoàn và quản sự đã sướng như vậy rồi chứ đừng nói là thê thiếp.

Giang Long cười khẽ, hắn cũng có mục tiêu cuối cùng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tính Trẻ Con

Nếu có ngày trở thành thê thiếp của Cảnh Giang Long thì Ngọc Sai và Bảo Bình coi như chim sẻ biến thành phượng hoàng rồi.

Đừng xem thường giá trị quan của hai nàng.

Vì đây không phải là thời hiện đại mà nói chuyện mọi người bình đẳng, dựng vợ gả chồng là lệnh của cha mẹ, lời của mai mối, tình yêu là gì chứ?

Hai nàng căn bản không biết điều đó.

Ở thời đại này, tinh thần của phụ nữ bị trói buộc rất nghiêm khắc, phụ nữ xuất giá tòng phu, ai dám trước khi kết hôn nói đến tình yêu?

Nếu thật là có ai dám thì đó cũng là muốn bị thoá mạ, ngàn người chỉ trích, bị ngâm lồng heo.

Đương nhiên cái gì cũng có ngoại lệ, một số thiên kim hào môn, Công chúa hoàng tộc, hoặc những tài nữ văn chương phong lưu cũng tự mình chọn tướng công, nhưng cũng phải chịu dị nghị của người đời.

Vả lại, hai nàng từ nhỏ được Cảnh Phủ chọn làm nha hoàn hầu cận của Cảnh Giang Long, vốn là tính để Cảnh Giang Long thu nhận hai nàng.

Còn Cảnh Giang Long tại sao không thu nhận hai nàng.

Có ký ức của nguyên thân, Giang Long đột nhiên trở nên hiếu kỳ, bắt đầu lục lọi ký ức của nguyên thân.

https://thuviensach.vn

Tuy có ký ức của nguyên thân nhưng ký ức của một người nhiều đến không kể xiết.

Nếu không cố ý suy nghĩ, những ký ức đó sẽ không chủ động hiện lên.

Sau đó hắn chủ động đi tìm nguyên nhân, có một gương mặt đẹp tuyệt mỹ hiện lên trong cái đầu của một tên đến từ hiện đại nhìn quen những cô nàng trang điểm.

Lâm Nhã, lúc nguyên thân năm tuổi đính hôn, hiện tại đã cưới về phủ, là một người vợ đẹp.

Lúc bóng dáng Lâm Nhã hiện lên trong đầu, trong lòng Giang Long đột nhiên có cảm giác chua xót.

Đây là cảm giác của nguyên thân và ảnh hưởng đến Giang Long, làm hắn bị chút đè nén khó chịu.

Một lát sau, xem xong ký ức, Giang Long mới biết hoá ra Cảnh Giang Long trong lòng rất thích Lâm Nhã.

Từ lúc năm tuổi đã nắm tay Lâm Nhã, cha mẹ nói với Cảnh Giang Long, cô bé này sẽ là thê tử tương lai của hắn, hình bóng của Lâm Nhã đã khắc sâu trong tâm khảm của hắn.

Nguyên thân hiện tại sở dĩ oán ghét Lâm Nhã như vậy đơn giản là yêu càng sâu, hận càng sâu.

Chuyện này nói ra có chút phức tạp

Hoá ra Lâm Nhã cũng xuất thân hào môn, Lâm gia có lẽ không bằng Cảnh phủ, nhưng cũng là hào môn thế gia. Mẫu thân của Cảnh Giang Long và mẫu thân của Lâm Nhã biết nhau từ hồi thiếu nữ, tình tính hợp nhau, sau

https://thuviensach.vn

này trở thành chi giao. Hai người kể cả sau khi xuất giá nhiều năm không gặp nhưng vẫn thường xuyên qua lại thư từ, quan hệ rất tốt.

Sau đó, hai người mang thai cùng năm, một người sinh con trai, một người sinh con gái.

Hai người liền nói đùa với nhau chi bằng kết thành thông gia.

Vốn chỉ là nói đùa vui, nhưng Cảnh phủ và Lâm gia đều là hào môn thế gia, xem như môn đăng hộ đối. Lúc hai người nói đùa, lão gia hai nhà nghe thấy cho là thật.

Sau đó hai lão gia hẹn gặp vài lần, ấn tượng với nhau cũng rất tốt, lại còn có hai vị phu nhân tác hợp. Thế là Cảnh Long Giang và Lâm Nhã vào năm năm tuổi, Cảnh phủ mang sính lễ đến định hôn sự.

Đáng nhẽ đây là một câu chuyện đẹp nhưng tiếc là một năm sau định hôn sự, mẫu thân của Lâm Nhã lúc sinh con đã bị sinh khó và qua đời.

Lâm gia và Cảnh gia vốn không có giao tình gì trước đó, sau này trở thành thông gia cũng nhờ hai vị phu nhân xe tơ, hiện tại mẫu thân của Lâm Nhã đã qua đời, hai nhà trở nên ít qua lại, quan hệ cũng nhạt dần.

Sau khi mẫu thân qua đời, phụ thân của Lâm Nhã là Lâm Việt cũng đã tái hôn.

Có một câu rất đúng đó là, có mẹ kế thì sẽ có cha dượng.

Lâm Việt rất thích đứa con gái khả ái xinh đẹp Lâm Nhã của mình, nhưng sau này kế thất được sủng, thỉnh thoảng nói những lời đàm tiếu, Lâm Việt dần dần xa rời con gái, vài năm sau thì hoàn toàn không quan tâm gì.

Vì thế Lâm Nhã và đệ đệ mình sống ở trong phủ ngày càng khó khăn.

https://thuviensach.vn

Cảnh Giang Long tuy còn nhỏ nhưng lúc nào cũng nhớ đến người vợ bé nhỏ của mình, có vài lần muốn đi thăm nhưng đều bị mẫu thân từ chối.

Cảnh phu nhân cũng không có cách nào, hai nhà tuy là thông gia nhưng rất ít khi qua lại, ở cách nhau khá xa, cũng không có lý do hợp lý nào để đến thăm con dâu chưa cưới.

Nếu không đến Lâm gia, Lâm gia sẽ nghĩ Cảnh phủ không yên tâm về con dâu mất đi mẫu thân, ở Lâm gia chịu khổ, như vậy Lâm Nhã sẽ càng khó sống hơn.

Cho đến năm Cảnh Giang Long mười tuổi, mẫu thân và phụ thân lần lượt qua đời, Cảnh Giang Long bị đả kích lớn và đột nhiên nhớ đến Lâm nha.

Phụ thân và mẫu thân từng nói với hắn, thê tử là người đi cùng hắn cả đời, muốn hắn phải đối xử tốt với Lâm Nhã.

Lúc này Cảnh Giang Long giở tính trẻ con, chưa xin phép Cảnh lão phu nhân đi thăm Lâm Nhã đã tự ý sai người đến Lâm gia nghe ngóng tin tức, và biết Lâm Nhã đang sống không được tốt.

Hắn rất sốt ruột đột nhiên loé lên một ý.

Phái người bí mật vào Lâm gia, âm thầm giúp đỡ tỷ đệ Lâm gia.

Tuy hắn mới mười tuổi nhưng cũng biết thân phận mình bây giờ không thể đến phủ trách vấn trưởng bối Lâm gia.

Thanh danh của Cảnh phủ cũng không tốt lắm, Cảnh Giang Long chỉ có một người bạn, tên là Giả Bảo Quý, hơn hắn mấy tuổi. Hai người thảo luận dùng tiền mở đường, dùng cách mua chuộc hạ nhân của Lâm gia, vậy là thành công rồi.

https://thuviensach.vn

Sau đó Cảnh Giang Long lại liên tiếp phái vài người đến Lâm phủ làm việc, tin tức của tỷ đệ Lâm Nhã liên tục truyền đến tai hắn.

Lâm Nhã đang sống rất khổ sở, hắn rất muốn cưới về phủ, đó là thê tử của hắn, nhưng Cảnh Giang Long còn nhỏ nên ngại mở lời với Cảnh lão phu nhân.

Cho đến trước đây không lâu, Cảnh lão phu nhân thấy hắn sức khoẻ không tốt, đề xuất cưới Lâm Nhã về phủ sớm hơn, Cảnh Giang Long rất là vui mừng.

Bước ngoặt là trước ngày Lâm Nhã xuất giá vài hôm, có một tối đột nhiên bị trưởng bối của Lâm gia triệu kiến.

Cảnh Giang Long âm thầm phái người vào trong Lâm gia, có một tên cũng có chút bản lĩnh, làm đến chức tuỳ tùng thân cận của phụ thân Lâm Nhã. Hắn được biết, Lâm gia khi nhìn thấy Cảnh gia chỉ có một nam đinh bệnh tật đầy mình nên đã nổi lòng tham muốn lợi dụng Lâm Nhã chiếm đoạt gia tài của Cảnh phủ.

Lâm Nhã đồng ý với trưởng bối, đợi đến khi gả vào Cảnh phủ sẽ lợi dụng địa vị của mình âm thầm mang tài sản của Cảnh phủ tặng cho Lâm gia.

Cảnh Giang Long biết được, tức giận đồng thời rất đau lòng.

Cũng vì vậy nên hắn mới vì bị ép lấy Lâm nhã mới tức đến thổ huyết mà chết.

Rốt cuộc vẫn trẻ con quá.

Giang Long sau khi biết rõ được sự việc đã thầm lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Nếu nguyên thân hiểu chuyện một chút, nhìn rõ bản chất sự việc thì cũng không đến mức kích động như vậy.

Lâm Nhã sống trong nhà của mình rất khó khăn, bị cha đẻ lạnh nhạt, bị kế mẫu làm khó, lại còn phải chăm sóc đệ đệ mới chín tuổi. Trưởng bối nói chuyện, nàng liệu có dám không đồng ý?

Có lẽ phận làm nữ nhi, sớm muộn cũng phải xuất giá, có thể chống lại một chút, nhưng gả vào Cảnh phủ nàng sẽ thoát khỏi bể khổ, nhưng còn đệ đệ thì phải làm sao?

Đệ đệ của nàng là trưởng nam, đương nhiên sẽ kế thừa gia nghiệp.

Chính vì điểm này, đệ đệ chính là cái gai trong mắt của kế mẫu, muốn trừ bỏ đi để thoải mái về sau.

Nếu không, con của kế thất sau này sẽ trắng tay ra đường.

Đệ đệ của Lâm Nhã, Lâm Trí mới chín tuổi, hoàn toàn không có khả năng tự bảo vệ. Cũng vì bị uy hiếp như thế nên trưởng bối Lâm gia mới dám nói thẳng với Lâm Nhã mưu đồ chiếm gia sản của Cảnh gia.

Thời đại này, phụ nữ xuất giá là người của nhà chồng, quan hệ với nhà mẹ đẻ cũng nhạt dần.

Lâm Nhã và Lâm Trí tình cảm rất tốt, nên nếu không nắm được Lâm Trí trong tay thì sẽ không thể nào ép được Lâm Nhã.

Là một người vượt thời gian, năm nay hai tám tủôi, Giang Long nhìn sự việc vô cùng thấu đáo.

Lâm Nhã sở dĩ hứa với trưởng bối Lâm gia cũng vì muốn bảo vệ đệ đệ.

Không có cách nào mới nhân nhượng đồng ý.

https://thuviensach.vn

Có lẽ có người nói không cần phải làm thế, cũng có khả năng Lâm Nhã thật sự muốn giúp lâm Gia chiếm gia sản của Cảnh phủ.

Dù sao Lâm Nhã cũng mang họ Lâm, máu chảy trong người là máu của Lâm gia.

Nhưng những người này quên mất một điểm, đó là cuộc sống trong Lâm phủ của Lâm Nhã không tốt, mẫu thân qua đời sớm, phụ thân coi như nàng không tồn tại. Trừ đệ đệ ra thì không còn tình thân gì nữa. Cuộc sống khó khăn như thế, nàng sao có thể coi Lâm gia là nhà?

Chỉ cần người biết suy nghĩ một chút đều sẽ không làm thế.

Nghĩ thông ra, Giang Long đối với cô gái sắp thành thê tử của mình nảy sinh một chút lòng thương.

Dù xuất thân hào môn, nhưng không được đối đãi như thiên kim hào môn, Cảnh Giang Long phái người ở Lâm phủ báo tin nói Lâm Nhã bị ăn hiếp như thế nào, thậm chí, cả nô bộc của Lâm gia cũng dám có thái độ với Lâm Nhã.

Nghe đến tin này, nguyên thân lúc đầu rất tức giận.

Có lẽ cũng vì Cảnh Giang Long quá quan tâm Lâm Nhã, trong thâm tâm coi mình đã vì Lâm Nhã bỏ ra quá nhiều, nên mới không thể tha thứ cho Lâm Nhã.

Nguyên thân cũng dù sao cũng chưa từng trải, mới có mười lăm tuổi, thế giới tình cảm vẫn là một trang giấy trắng.

Vậy bản thân nên đối xử với Lâm Nhã thế nào đây?

Giang Long bắt đầu tính toán.

https://thuviensach.vn

Nghe Ngọc Sai và Bảo Bình nói chuyện, Giang Long cảm thấy mình nên tỉnh dậy rồi.

Hắn giật giật ngón tay trước, sau đó đôi mắt giả bộ mê man chầm chậm mở ra.

- Tiểu thiếu gia tỉnh lại rồi.

- Người đâu, thông báo lão phu nhân.

Ngay lập tức thấy Ngọc Sai và Bảo Bình bộ dạng vui vẻ reo lên.

Nếu không vì lo đến trọng bệnh của Cảnh Giang Long, hai nàng đã vồ lên người Giang Long rồi.

Giang Long nhìn hai nàng, mỉm cười gật đầu chào, việc nguyên thân trúng độc vẫn chưa được làm rõ, hắn muốn ẩn trong tối từ từ điều tra, xem là do vô tình hay có người muốn ám sát nguyên thân.

Trong Phật đường ở hậu viện, lão phu nhân và Lâm Nhã quỳ bên cạnh không ngừng niệm kinh. Diêu ma ma cũng theo sau ở bên hầu hạ.

Cảnh lão phu nhân nhắm mắt, vẻ mặt an tường, đột nhiên dừng niệm kinh, mở miệng nói:

- Nhã nhi, lòng bà có chút loạn, con giúp bà gõ mõ.

- Vâng.

Lâm Nhã lúc này trong lòng căng thẳng lạ thường, nàng hoàn toàn không hiểu Cảnh lão phu nhân, trong lòng lo lắng, không biết lão phu nhân sẽ xử trí nàng thế nào.

Vươn bàn tay nhỏ bé ra lấy dùi gỗ, vì tay nắm chặt nên móng tay trở nên tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Gõ dùi xuống, mõ lạnh lùng rung lên, vang lên một tiếng kêu đặc biệt.

Vì thế trong Phật đường yên tĩnh chỉ còn tiếng gõ mõ.

Mõ là một trong những pháp khí của Phật giáo, kích thước và nguyên liệu làm mõ cũng rất chú ý. Trong tiết tấu gõ mõ chầm chậm, có chứa Phạm âm, có thể điều hoà tâm khí, nếu người nào có nghiên cứu về Phật giáo, thì càng có thể thăng hoa hơn về mặt tâm linh.

Tiếng Cảnh lão phu nhân thành khẩn niệm kinh và tiếng gõ mõ giao hoà vào nhau làm Lâm Nhã dần bình tĩnh trở lại.

Lát sau không ngờ nàng cũng nhắm mắt lại, miệng nhẩm nhẩm niệm kinh.

Không biết bao lâu, Cảnh lão phu nhân dừng lại, quay đầu nhìn vào gương mặt yên tịnh của Lâm Nhã, khẽ gật đầu.

- Nhã nhi.

- Vâng?

Nghe tiếng gọi, Lâm Nhã mê man mở mắt ra.

- Bà nội tin Phật, muốn giúp Phật tổ truyền bá Phật, con làm người đầu tiên nhé?

Cảnh lão phu nhân nói câu này làm Lâm Nhã đột nhiên tỉnh lại.

Quả nhiên, là định giam mình ở Phật đường sao?

Lâm Nhã giật mình, ngón tay buông ra làm rơi dùi lên trên mõ, tạo ra một tiếng vang.

https://thuviensach.vn

- Nô tì cũng thấy lão phu nhân luôn ở trong Phật đường, quá yên tĩnh cô độc, sau này có thiếu phu nhân bên cạnh coi như cũng có bạn rồi.

Diêu ma ma vốn không nói gì đột nhiên nói chen vào.

Nghe tiếng của Diêu ma ma, Lâm Nhã mới định thần lại, ép lại cảm giác căng thẳng trong lòng, cúi đầu nói:

- Cháu dâu nguyện ý cùng bà nội tham ngộ kinh Phật.

Tuy rằng đồng ý, nhưng đôi môi hồng đỏ của Lâm Nhã sắp bị hàm răng trắng của nàng cắn nát rồi.

Cảnh lão phu nhân nắm đại quyền của Cảnh phủ, bà muốn giam cầm Lâm Nhã, Lâm Nhã hoàn toàn không thể phản kháng.

Chỉ là Lâm Nhã chịu dày vò trong lòng, trưởng bối trong nhà trước khi nàng xuất giá đã định ngày, nếu nàng không thể kịp thời làm được yêu cầu của trưởng bối, đệ đệ ở nhà sẽ bị làm khó và ăn hiếp.

Thậm chí... đệ đệ có khả năng mất mạng.

Làm sao bây giờ?

Hốc mắt đột nhiên đỏ lên, cảm giác bất lực, lòng nóng như lửa đốt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Bức Bách

- Lão phu nhân là bề trên, hiền lành! Thiếu phu nhân mới vào phủ, lại cực kỳ hiếu thuận, truyền đi sợ là người ngoài sẽ ghen tị.

Diêu mụ mụ cười tủm tỉm lại nói.

- Ha ha

Cảnh lão phu nhân giống như không nhìn thấy dáng vẻ miễn cưỡng tươi cười của Lâm Nhã, sang sảng cười lớn.

Đúng lúc này, một tiểu nha đầu hấp tấp xông tới, trên mặt là nụ cười hân hoan

- Lão phu nhân, lão phu nhân, tiểu thiếu gia tỉnh rồi!

- Thật sự?

Cảnh lão phu nhân mừng rỡ.

Diêu mụ mụ vội vã chạy lên đỡ.

Lâm Nhã thở phào nhẹ nhõm, không chết là tốt rồi.

Bằng không, làm tướng công tức chết thì thanh danh đời này của nàng coi như kết thúc rồi.

Đồng thời thở phào nhẹ nhõm, không biết như thế nào, tâm trạng có một chút vui mừng nói không thành lời.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu thấy lão phu nhân vịn cánh tay của Diêu mụ mụ, hấp tấp định ra khỏi Phật đường, đi vấn an tiểu thiếu gia, vội vàng nói:

- Trước khi nô tỳ đến, tiểu thiếu gia đã dặn kỹ, nói hôm nay lão phu nhân vất vả rồi, lão phu nhân hãy đi nghỉ sớm, ngày mai tới thăm cũng không muộn.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy dừng bước lại, ngẫm nghĩ một chút, rồi nói:

- Cũng muộn rồi, trước đó Giang Long cũng mệt lắm rồi, cần nghỉ ngơi nhiều một chút.

Vậy sáng sớm mai lão thân sẽ đi thăm nó.

- Lão phu nhân nô tì cáo lui trước.

Trên mặt Diêu mụ mụ hiện lên vẻ vuimừng, bà là nãi nương của Cảnh Giang Long , mọi việc trong tiểu viện Cảnh Giang Long đều do bà xử lí. Lúc trước Cảnh Giang Long hôn mê, bà cho Ngọc Sai và Bảo Bình ở bên đó hầu hạ, giờ tiểu thiếu gia thức dậy bà phải lập tức đi sang đó.

- Được, tuy nhiên ngươi nghỉ ngơi sớm một chút đừng làm việc vất vả quá.

Cảnh lão phu nhân nhẹ nhàng khoát tay áo .

Diêu mụ mụ vội vàng rời khỏi, lúc trước bà ép tiểu thiếu gia và ba cô gái viên phòng, trong lòng cũng lo lắng tiểu tiếu gia nhà mình từ nay về sau sẽ xa lánh bà.

Muốn sang đó giải thích.

- Nhã Nhi.

Cảnh lão phu nhân nắm tay Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã giật mình run giọng nói:

- Bà nội.

- Ta không biết tại sao Giang Long lại bài xích cháu, tức đến nỗi hộc máu, tuy nhiên chắc là có ẩn tình khác.

Cảnh lão phu nhân thấy Lâm Nhã rất hồi hộp, nhè nhẹ vỗ mu bàn tay trắng nõn của nàng, trấn an nói:- Cháu yên tâm chuyện này ta sẽ điều tra rõ ràng, đợi khi tiêu trừ được ngăn cách ở giữa các cháu, Giang Long chắc chắn sẽ thích cháu.

- Vângbà nội.

Lâm Nhã cũng không biết mình đắc tội Giang Long chỗ nào, làm cho hắn ghét mình.

Chẳng lẽ là?

Không phải, theo như trưởng bối nói, Cảnh Giang Long chỉ là một thiếu niên ấu trĩ đơn thuần có thân thể gầy yếu, hắn làm sao biết Lâm gia muốn thâu tóm gia tài Cảnh phủ?

Cho dù một ngày nào đó bị người phát hiện, thì người đầu tiên cũng không phải là Cảnh Giang Long .

Ngĩ tới đây Lâm Nhã thấy an tâm.

Tuy nhiên Cảnh lão phu nhân nói một câu cuối, làm cho lòng của nàng nảy lên:

- Tuy nhiên trước mắt, tạm thời các con đừng gặp nhau đã.

- Vâng

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã ngoại trừ đồng ý ra, căn bản không có sức phản kháng:

- Một lát nữa Nhã Nhi phải tới ở trong Phật đường cầu phúc cho tướng công.

- Không cần.

Cảnh lão phu nhân nhẹ nhàng xua tay. Trước đó, bị chuyện Cảnh Giang Long hộc máu làm kinh sợ, lúc này biết được cháu trai đã tỉnh lại, tinh thần thoải mái một chút, liền vịn tay tiểu nha đầu vào phòng nghỉ ngơi .

Lâm Nhã khẽ giật mình, chẳng lẽ Cảnh lão phu nhân không có ý định nhốt nàng ở bên cạnh Phật đường?

Lúc này hai nha hoàn cúi đầu, cung kính đi tới Phật đường.

Tuy nhiên, nha hoàn đi phía sau vừa trở tay đóng lại cửa Phật đường, khi bên ngoài không nhìn thấy rõ nét mặt của mấy nàng nữa, liền lập tức biến sắc mặt..

- Thất tiểu thư, rốt cuộc cô làm cái gì, sao lại làm Cảnh Giang Long tức đến phun máu hả?

Rõ ràng là cách ăn mặc của nha hoàn, nhưng mở miệng không có nửa điểm tôn kính với Lâm Nhã,trực tiếp oán hận mở miệng chất vấn.

Vẻ mặt người kia cũng đầy hung ác, tiếp lời uy hiếp phía sau:

- Đúng đấy, cô cũng không nên quên trước khi ngồi lên kiệu hoa, mấy vị lão gia đã nhắc nhở, bằng không chỉ cần chúng ta truyền lời về, chỉ sợ là Lâm Chí không tránh được sẽ phải nếm chút khổ sở!

Lâm Nhã cắn chặt răng, tức giận tới mức thân thể run rẩy. Hai nha hoàn này, là trước khi xuất giá , Lâm gia cố ý sắp xếp thành nha hoàn hồi môn cho nàng.

https://thuviensach.vn

Một người tên là Đỗ Quyên, một người tên là Thủy Lam

Nha hoàn hồi muôn của con gái nhà khác đều là tâm phúc, trợ thủ đắc lực, khi tất yếu, cô gái sẽ để nha hoàn hồi môn làm nha hoàn thông phòng, nhất là khi mang thai, sợ tướng công nạp thiếp hoặc đi lầu xanh mua vui, lợi dụng nha hoàn hồi môn để giữ lòng tướng công nhà mình.

Nhưng của hồi môn của nàng, là Lâm gia phái tới giám thị nàng.

Nếu nàng dám không nghe lời, hai nha hoàn này bất cứ lúc nào cũng có thể đem tin tức truyền về, đến lúc đó em trai ruột của nàng sẽ bị tra tấn.

Còn nếu nàng biểu lộ ra sự không phối hợp, thay đổi thái độ, như vậy mấy bậc trưởng bối độc ác của Lâm gia có thể lấy đi tính mạng của Lâm Chí .

-Ta cũng không làm cái gì.

Lâm Nhã mặc dù tức giận, nhưng lúc này cũng chỉ có thể nhịn, mở miệng giải thích.

Đỗ Quyên cũng không tin, híp mắt, lạnh giọng hỏi:

- Vậy tại sao Cảnh Giang Long bị cô làm tức đến hộc máu?

- Nói!

Khuôn mặt Thủy Lam lạnh lẽo, từng bước áp sát.

- Ta thật sự không làm gì cả.

Lâm Nhã tức giận sắc mặt trắng bệch, bàn tay nhỏ bé nắm chặt, móng tay bình thường vẫn để dài đâm sâu vào bên trong da thịt.

https://thuviensach.vn

Hai người Đỗ Quyên và Thủy Lam đều nghi ngờ, cẩn thận đánh giá Lâm Nhã từ trên xuống một hồi, mới ngơ ngác nhìn nhau.

Chẳng lẽ Lâm Nhã nói thật, không có âm thầm làm chuyện mờ ám?

Thực ra hai người đang thử dò xét thôi.

Phải biết rằng bị phái tới ở bên Lâm Nhã, đối với hai người mà nói là vô cùng nguy hiểm.

Tuy rằng Lâm Chí bị Lâm Gia nắm trong lòng bàn tay, nhưng dù sao Lâm Nhã cũng là nữ tử, ở thời đại này con gái đều là người bên nhà chồng, nếu chẳng may Lâm Nhã không để ý đến sống chết của Lâm Chí nữa, tính toán làm Cảnh gia thiếu phu nhân đường đường chính chính, như vậy hai người Đỗ Quyên và Thủy Lam sợ là sẽ có kết cục vô cùng thê thảm.

Hình phạt riêng của nhà quyền quý, hai cô gái này cũng từng được chứng kiến, cho nên bình thường mặc dù bất kính với Lâm Nhã, nhưng Đỗ Quyên Và Thủy Lam chẳng qua là cố ý giả trang cứng rắn, thái độ mạnh mẽ, lúc nào cũng nhắc nhở Lâm Nhã đừng quên vẫn còn có nhược điểm ở Lâm gia. Kỳ thật là nếu không có căn cứchính xác, các ả cũng không giám tùy ý truyền vềLâm gia tin tức bất lợi cho Lâm Nhã.

Bằng không nếu Lâm gia làm quá rồi, đến lúc đó trong cơn tức giận Lâm Nhã trở mặt, không nói đến Lâm Gia trước, hai người các ả sẽ thừa nhận lửa giận của Lâm Nhã đầu tiên!

- Tốt nhất là cô không làm gì cả.

Đỗ Quyên lạnh tanh.

Hai người thấy vẻ mặt Lâm Nhã không giống như là giả vờ, hơn nữa trước đó cũng từng suy xét, cho rằng lúc trước Lâm Nhã không cùng Cảnh

https://thuviensach.vn

Giang Long viên phòng, đối với Lâm Nhã mà nói cũng không có lợi, lúc này mới tin Lâm Nhã chưa hề làm gì.

Ở thời đại này, cùng tướng công viên phòng đối với nữ nhân đã kết hôn mà nói là chuyện cực kỳ quan trọng, khi nào có quan hệ vợ chồng, nữ tử mới được xem như là người của gia đình chồng.

Cho nên trước khi khiến Lâm Nhã phối hợp cùng với Lâm gia ,âm thầm thâu tóm tài sản của Cảnh phủ,Lâm Nhã nhất định phải viên phòng cùng Cảnh Giang Long, thì mới có thể đạt được tín nhiệm của Cảnh lão phu nhân và từ đó mới có quyền lực.

Nếu như còn chưa viên phòng, Cảnh Giang Long đã đi rồi, như vậy Cảnh lão phu nhân có thể trực tiếp đem Lâm Nhã cho trả lại Lâm gia.

Đối với Lâm gia mà nói, đương nhiên Lâm Nhã không quan trọng bằng tài sản của Cảnh phủ, lại bị Cảnh Lão phu nhân đưa về, Lâm Nhã sẽ lại phải sống khổ cực.

Thấy hai cô gái tin lời của mình, Lâm Nhã thở phào nhẹ nhõm.

Nàng lo lắng hai cô gái sẽ truyền tin tức không tốt trở về Lâm gia, làm hại đệ đệ chịu khổ.

- Nếu Cảnh Giang Long không sao, cô phải tăng nhanh động tác một chút.

Lúc này Thủy Lam lại mở miệng:

- Nếu chẳng may ngày nào đó hắn đột nhiên chết rồi, cô lại chưa có được sự tín nhiệm của Cảnh lão phu nhân, đến lúc đó không hoàn thành việc lão gia nhắc nhở, Lâm Chí có kết cục gì, cô cũng trước được đấy!

https://thuviensach.vn

Đối với việc Thủy Lam gọi thẳng đích danh đệ đệ , ngay cả tiếng "thiếu gia" cũng không gọi, làm Lâm Nhã vô cùng căm phẫn.

Chỉ có điều bất đắc dĩ bị khống chế , Lâm Nhã cũng không dám trách cứ.

- Tuy rằng ta không làm gì, nhưng cuối cùng Cảnh Giang Long vẫn vì ta mà tức giận hộc máu, hiện tại Cảnh Lão phu nhân có khả năng đem ta nhốt ở Phật đường , không cho đi ra, ta làm như thế nào để hoạt động nhanh hơn?

- Ai nói Cảnh Lão phu nhân muốn đem cô nhốt ở Phật đường hả?

Đỗ Quyên cũng nói:

- Lúc trước khi Cảnhlão phu nhân rời đi còn cố ý dặn chúng ta, bảo hai người chúng ta đưa cô trở về phòng ngủ nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai cũng không cần tới cùng tụng kinh.

Lâm Nhã sửng sốt .

Chẳng lẽ mình đã hiểu nhầm ý của Cảnh lão phu nhân?

Sau khi Giang Long tỉnh lại, Ngọc Sai và Bảo Bình tiến đến trước mắt hỏi han ân cần.

Cho đến khi Giang Long nói hơi đói bụng, Bảo Bình mới chạy đi, vội vã vào phòng bếp bưng đồ ăn lên .

- Ngọc Sai cho ta chén nước trà.

Ánh mắt Giang Long liếc tới hướng cửa sổ một cái, mở miệng phân phó.

Tuy rằng đầu xuân thời tiết ấm lại, nhưng buổi chiều vẫn rất lạnh, huống chi nguyên thân còn là một bệnh nhân, không thể bị lạnh, cho nên trong và

https://thuviensach.vn

ngoài phòng ngủ đều phải bày chậu than ở giữa,khiến cho trong phòng ấm áp hơn, tuy nhiên chỉ có trên chậu than ở gian ngoài , mới có nước ấm.

Ngọc Sai quay người đi xách theo ấm đồng pha trà, vừa mới vén bức rèm che, Giang Long đứng dậy rất nhanh, mang giày xuống giường chạy đến trước cửa sổ, giơ tay tắt mảnh trầm hương trong lư..

Sinh thạc hoa, Tinh đăng thảo, còn có Giác nham đằng, ba mùi hỗn hợp cùng một chỗ, có thể hình thành kịch độc mãn tính .

Chỉ cần tắt trầm hương đi, chẳng khác nào trừ đi nơi kịch độc phát ra.

Đương nhiên, về sau Giang Long còn phải điều chế thuốc hóa giải độc tố còn tồn lưu trong cơ thể.

Rất cẩn thận đẩy cửa sổ hé ra một khe hở hẹp, để không khí lưu thông, thả hết khí độc tràn ngập trong không khí ra ngoài, hắn lại nhanhh chóng quay lại nằm lên giường.

Vừa mới nằm xuống, Ngọc Sai bưng một chén nước trà trở về.

Trà có thể giải được trăm độc, nếu trúng độc không sâu, hay ăn phải loại dược phẩm mà thân thể không tương thích, như vậy uống trà sẽ có thể giảm bớt, đối với Giang Long mà nói, lúc này uống nước trà nhiều một chút là rất tốt.

Nhận lấy chén trà, Giang Long chưa uống được mấy ngụm, trong tiểu viện, đột nhiên truyền đến tiếng ồn ào của một trận tranh chấp.

- Nô tì đi xem một chút.

Ngọc SaiChân mày lá liễu của Ngọc Sai nhíu lại, mặt hiện vẻ không vui.

Không biết tiểu thiếu gia lúc trước hộc máu hôn mê , vừa mới tỉnh lại, cần phải nghỉ ngơi thật tốt sao?

https://thuviensach.vn

Ai sao lại to gan như vậy, vào lúc này lại dám lớn tiếng ồn ào!

Ngọc Sai đi nhanh ra ngoài.

Dự định bắt lấy cái tên mù nào kia, cẩn thận giáo huấn một trận.

Tuy nhiên một lát sau, tiếng tranh chấp trong tiểu viện không chịu dừng lại, ngược lại lại thêm tiếng hét chói tai của Ngọc Sai !

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Nhận Làm Con Thừa Tự

Bởi vì lúc trước Giang long mở cửa sổ ra một khe hẹp, muốn để khí độc trong phòng bài trừ ra ngoài, cho nên âm thanh tranh chấp trong tiểu viện có thể truyền rõ ràng vào bên tai.

Nghe được Ngọc Sai xưng hô với người đến, Giang Long nháy mắt hiểu rõ, hóa ra là người của dòng chính trong tộc Cảnh thị đến đây thăm.

Cảnh phủ ở huyện Ninh Viễn là một chi khác trong tộc Cảnh thị.

Chẳng qua tuy là dòng chính Cảnh thị nhưng so sánh với Cảnh phủ, vẫn kém xa vạn dặm!

Dòng chính Cảnh thị ở quê quán, cả tộc Cảnh thị còn không được coi là gia tộc trung đẳng, có rất ít người giàu có, đại đa số người đều bình thường và nghèo khổ, không người nào có thân phận và địa vị nhất định.

Biết được thân phận người tới, khóe miệng Giang Long nhếch lên một tia cười lạnh!

Nghe nói nguyên thân hộc máu, cho nên muốn đến xem bị chết hay chưa?

Nếu có được đáp án chắc chắn, bước tiếp theo chính là bức bách Cảnh lão phu nhân nhận con cháu trong tộc làm con thừa thự, tiếp theo có thể công khai chiếm lấy tài sản Cảnh phủ .

Thời xưa coi trọng chữ hiếu, trọng truyền thừa

https://thuviensach.vn

Việc này bao hàm rất nhiều ý nghĩa, trong đó con cháu là người kế thừa gia nghiệp.

Nếu Cảnh Giang Long thật sự mất sớm, Cảnh phủ này coi như không có người kế tục, như vậy đến lúc đó cho dù Cảnh lão phu nhân có nguyện ý hay không, đều phải từ bộ tộc Cảnh thị nhận một con thừa tự đến phủ, hương khói cho Cảnh phủ .

Ở điểm này không thể không nói, ngày xưa địa vị nữ giới không bằng nam giới, chỉ sinh hạ con gái thì được coi là tuyệt hậu, hơn nữa con gái không có quyền thừa kế .

Chẳng hạn một nhà không có con trai, chỉ có con gái, như vậy khi cha mẹ qua đời, cô con gái này không có quyền thừa kế gia sản, mà do huynh đệ của phụ thân đến thừa kế gia nghiệp.

Đứa bé được nhận làm con thừa tự dù sao cũng cách một tầng lớp, đương nhiên không thể coi như thân sinh, trừ phi chỉ có hai ba tuổi vẫn chưa được ghi vào gia phả, nếu không đều có thể nhận cha ruột mẹ ruột, đợi lớn lên thành người nhà, Cảnh lão phu nhân cũng không thể nắm trong tay.

Dòng chính Cảnh thị đánh chủ ý không sai, chỉ có điều đáng tiếc, nguyên thân đích xác đã đi rồi, tuy nhiên Giang Long lại xuyên qua, chiếm được thân thể nguyên chủ.

Từ trong trí nhớ của nguyên thân, quan hệ giữa Cảnh phủ và dòng chính Cảnh thị không thân, bình thường cũng không hay lui tới, mãi đến mấy năm trước thân thể của Cảnh Giang Long ngày càng kém, tin tức bị truyền đến quê cũ, dòng chính mới phái người thường xuyên đến Cảnh Phủ .

Nói là qua lại để thân cận một chút , thực ra là muốn xác định Cảnh Giang Long khi nào chết mà thôi !

https://thuviensach.vn

Sau đó cho đứa con làm con thừa tự, được hưởng đại gia nghiệp của Cảnh phủ .

Giang Long hiện tại đã vượt qua nguy kịch , như vậy tài sản Cảnh phủ không bị mất, hiện tại có người muốn chiếm đoạt gia sản của hắn, hắn đương nhiên không thể đồng ý, vả lại nguyên thân từng nghe nói, dòng chính năm xưa và tổ tiên Cảnh Phủ có xích mích rất lớn, cho nên quan hệ vẫn rất căng thẳng.

Nếu không có gì thân tình thực sự, Giang Long sẽ không khách khí với người của dòng chính.

Nghĩ biện pháp gì, đuổi những người kia đi đây nhỉ?

Không lâu sau, trong tiểu viện lại truyền đến âm thanh trong trẻo của Bảo Bình , điều hiển nhiên, là Bảo Bình đem đồ ăn trở về, vừa lúc gặp được, liền cũng tới tranh chấp.

Lúc này cũng đã muộn, Giang Long cảm thấy đói bụng, không có tinh thần suy nghĩ tiếp biện pháp, liền tính đợi vài ngày ngày nữa lại cùng những người đó tranh cãi.

Vì thế tay phải hắn nắm lại đặt lên môi, ho khan một tiếng thật mạnh.

Trong tiểu viện, Ngọc Sai và Bảo Bình đang cùng người tới cãi vã kịch liệt Ngọc Sainghe được tiếng ho, vội vàng chạy trở về phòng .

Sợ tiểu thiếu gia nghe được tiếng ồn ào lại nổi giận, không tốt cho cơ thể!

Tiến vào phòng ngủ, thấy tiểu thiếu gia nằm trên giường không có chuyệ gì, hai nữ mới thở phào nhẹ nhõm .

- Giang Long cháu trai ngoan của ta, cơ thể của cháu tốt hơn không?

https://thuviensach.vn

Hai nữ không tới kịp hỏi Giang Long có làm sao không, chợt nghe từ phía sau một âm thanh làm ra vẻ già nua.

Giang Long nhìn lại, chỉ thấy một lão già thấp bé, dẫn năm sáu bé trai đi nhanh đến.

Lão già tuy vẻ mặt thân thiết, tuy nhiên sau khi đi xuyên qua bức rèm tiến sâu phòng ngủ, lập tức đi vào bên giường, nhìn chăm chú gắt gao vào gương nặt của Giang Long.

Tuy nhiên lập tức sững sốt.

Lúc trước không phải nge tôi tớ nói Cảnh Giang Long bị thiếu phu nhân làm tức đến hộc máu, sắp không qua được sao?

Thế nào ….

Không phải lần đầu tiên lão già đến Cảnh phủ , hơn nữa đã ở trong phủ vài ngày, trước kia cũng đã gặp Cảnh Giang Long vài lần, bề ngoài nhìn Cảnh Giang Long có vẻ mệt mỏi, ngay cả nói chuyện cũng uể oải, theo lão ta, nhiều nhất chỉ có thể sống được mấy tháng nữa thôi .

Còn sống không hơn lão già gần sáu mươi tuổi như lão.

Nhưng thiếu niên bây giờ, tuy rằng vẻ mặt có chút mệt mỏi nhưng đáy mắt hắn dường như đang tỏa sáng sức sống.

Có một số lão nhân nhãn lực rất sắc bén, bọn họ có lẽ không có y thuật, nhưng có thể nhìn ra một số người bệnh nặng có thể cứu được hay không.

Lão già này chính là người như vậy.

Làm sao lại như vậy?

https://thuviensach.vn

Lão già dùng sức chớp chớp ánh mắt có vẻ mờ nhạt, lần nữa nhìn về hướng Giang Long.

Tốt lắm?

Không ngờ bệnh của thiếu niên này lại đc chữa khỏi.

Lão già kinh hãi!

Lúc lão già đánh giá Giang Long, Giang Long cũng yên lặng đánh giá lão già trước mắt này.

Giương mặt gầy gò, dáng người thấp bé, trên cằm có dúm râu dê, đôi mắt sắc bén, hiện ra một chút ánh sáng, vừa nhìn có phần tâm cơ.

Bởi vì giật mình, trên mặt lão già hiện lên vẻ thân thiết, muốn giả dối bao nhiêu thì có giả dối bấy nhiêu!

Sau đó, hắn lại dùng khóe mắt liếc qua một vòng mấy nam đồng sau lưng lão già .

Có béo có gầy, có cao có thấp, có đứa quần áo sáng đẹp, có đứa trên thân có một miếng vá. Hầu hết trong đó cũng đều nhìn hắn đang nằm trên giường, mỗi người một vẻ mặt .

- Cửu gia gia.

Rốt cục, Giang Long chủ động lên tiếng chào hỏi.

- Ah

Nghe được âm thanh , tinh thần Cảnh Trường Phát mới hồi phục lại. Trong nhà lão ta thứ đứng hàng thứ chín , cho nên bọn tiểu bối gọi lão là Cảnh gia gia

https://thuviensach.vn

- Nghe nói vừa rồi cháu thổ huyết?

Con ngươi Cảnh Trường Phát âm u, mở miệng hỏi, muốn hiểu rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Như thế nào một người rõ ràng sẽ chết, đột nhiên sống lại được rồi?

Nếu như xảy ra trên người khác thì không sao, nhưng một khi Cảnh Giang Long có chuyển biến tốt đẹp, vậy thì lão cũng đừng nghĩ đến chiếm được tài sản của Cảnh phủ.

Chưa từng chính mắt nhìn thấy Cảnh phủ giàu có thì cũng thôi, nhưng đã tận mắt chứng kiến phong cảnh của Cảnh phủ, đã làm nổi lên không ít tham vọng!

- Vâng, tuy nhiên bây giờ không có gì đáng ngại.

Âm thanh của Giang Long vẫn đang nhàn nhạt, lại lộ ra vẻ lạnh lùng và xa cách .

Lúc này Bảo Bình và Ngọc Sai đến, một người mang theo một hộp đồ ăn, một người mang đến một cái bàn thấp, tiến lại gần Cảnh Trường Phát.

- Tiểu thiếu gia, đây là món nấm hương cắt sợi mà ngài thích ăn nhất, còn có đậu hủ trộn hành thái.

Ngọc Sai vừa bưng thức ăn từ trong hộp lên,vừa cười nói.

- Thân thể có nhiều bệnh , không thích hợp những món nhiều dầu mỡ, thầy thuốc bảo không thể ăn thịt, cho nên Bảo Bình mang tới toàn là đồ ăn chay, không có đồ ăn mặn.

Bảo Bình tiếp lời nói:

- Còn một bàn trứng tráng, cháo Bát Bảo nấu từ giờ ngọ nữa..

https://thuviensach.vn

Mở hộp thức ăn ra, mùi đồ ăn xông thẳng vào mũi, nguyên thân chẳng những ói ra máu, hơn nữa năm ngày này bị Diêu mụ mụ buộc cùng tam nữ viên phòng, buồn bực ăn cũng không ngon, cho nên Giang Long đói bụng lắm.

Cũng không thèm để ý đến Cảnh Trường Phát, rất nhanh bưng đồ ăn lên nhanh chóng đút vào miệng nuốt.

Sắc mặt Cảnh Trường Phát đột nhiên trầm xuống, không phải so đo Giang Long không lễ độ.

Mà là càng khẳng định bệnh của thiếu niên trước mắt chuyển biến rất tích cực.

Chỉ cần ăn uống tốt, ăn nhiều, như vậy người sẽ mau chóng khỏe lại.

Giờ nên làm như thế nào cho phải?

Mắt thấy của cải lập tức có thể giành được, lại như mọc thêm đôi cánh, mà bay mất, Cảnh Trường Phát làm sao có thể chịu nổi!

Lúc Giang Long ăn được một nửa thì Diêu mụ mụ đã trở về.

Thấy Cảnh Trường Phát mang theo một đám tré con đợi sẵn trong phòng, mặt biến sắc rất khó coi.

Chưng không đợi bà mở miệng, Cảnh Trường Phát liền mang theo đám trẻ cáo lui.

Diêu mụ mụ chỉ có thể nín nhịn bực tức, không giám trách cứ, đưa Cảnh Trường Phát ra tiểu viện.

Đi trên hành lang tối om, Cảnh Trường Phát tâm trạng nặng nề, lúc này một một bé trai đột nhiên mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Ông nội, rốt cuộc khi nào ông mới cho cháu lên làm đại thiếu gia nhà này?

Bé trai hỏi giọng có chút cấp bách.

Ở nhà, tuy rằng nó không thiếu ăn thiếu mặc cách mấy ngày lại được ăn thịt, nhưng căn bản là không cách nào có thể so sánh được!

Tuy rằng nó còn nhỏ, nhưng được Cảnh phủ lo cho cơm ăn áo mặc, sung sướng đến hoa mắt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bức Họa Nơi Linh Đường

Nghe đứa trẻ mập hỏi, ông ta nhíu mày, chắp tay sau lưng, Cảnh Trường Phát buồn bực đi đường sắc mặt càng khó coi.

Đứa trẻ mập này là con út trong nhà, bình thường rất được cưng chiều.

Lần đầu tới Cảnh Phủ, thấy nơi này xa hoa, ông ta bắt đầu tính toán muốn chiếm lấy một phần lớn sản nghiệp ở đây.

Trong nhà ông ta cũng có con, cháu không ít, nhưng mà độ tuổi thích hợp thì chỉ có một.

Đứa trẻ mập tên Cảnh Đồng Tiền, năm nay vừa tròn sáu tuổi.

Vì ngày thường ăn ngủ tốt, nên béo và khỏe mạnh hơn so với những đứa trẻ cùng tuổi.

- Chờ một chút!

Cảnh Trường Phát buồn bực nói.

Lúc trước ông ta từng cam đoan nhất định có thể để cho Cảnh Đồng Tiền không lâu sau có thể thành chủ nhân nơi này.

Chẳng qua khi đó nhìn thấy bệnh tình Cảng Giang Long rất khó trị, ông ta mới có lòng tin làm được, nhưng bây giờ bệnh tình Cảnh Giang Long đã có chiều hướng tốt!

- Còn phải đợi!

https://thuviensach.vn

Đứa trẻ mập được chiều hư, nhảy lên la hét.

Cảnh Trường Phát nghe thấy vội vàng tiến lên che miệng đứa cháu, sắc mặt nghiêm túc, ít thấy:

- Không được la hét, nếu chẳng may bị người khác thấy thì nguy rồi!

Nhưng Cảnh Đồng Tiền được ông ta chiều quen rồi, đâu còn sợ ông ta?

Thân thể không ngừng giãy dụa trong lòng Cảnh Trường Phát.

- Được rồi tiểu tổ tông, cháu chờ một lát, ông nội nhất định cho cháu trở thành chủ nhân nơi này!

Cảnh Trường Phát nghiến răng nói.

Lúc này Cảnh Đồng Tiền mới ngừng giãy dụa.

Bên cạnh hai người, còn có năm đứa trẻ chưa lớn, trong đó có hai đứa quần áo sáng sủa, tương đối cao.

Tuy nhiên có chút kì lạ là, quần áo hai đứa trẻ tương đối rực rỡ, đứa trẻ đứng bên trái da dẻ vừa trắng vừa mềm, giống như sinh ra trong gia đình giàu có. Đứa trẻ đứng bên phải quần áo sáng sủa, có vẻ nhút nhát, thỉnh thoảng lại để ý quần áo, gương mặt căng thẳng, có vẻ dè dặt.

Thỉnh thoảng xoay qua xoay lại.

Còn ba đứa trẻ còn lại khoảng bốn tuổi, khuôn mặt ngây thơ, căn bản không hiểu Cảnh Trường Phát và đứa trẻ mập nói gì.

Tuy nhiên vì trước khi ra ngoài, người lớn đã dặn dò, nhất định phải nghe lời Cảnh Trường Phát, hơn nữa Cảnh Trường Phát chỉ tươi cười với cháu mình, rất ít để ý đến chúng, nên chúng không dám nghịch ngợm, chỉ biết ngoan ngoãn đứng tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Dỗ dành xong cháu mình, Cảnh Trường Phát định đi an bài phòng nghỉ cho mọi người.

Nhưng thình lình từ chỗ tối truyền tới một giọng nói trong trẻo:

- Cảnh Cửu Gia, có thể nói chuyện một chút không?

Cảnh Trường Phát nháy mắt rợn tóc gáy.

Hỏng rồi!

Có người nghe lén?

Nhanh chóng quay lại nhìn về phía phát ra tiếng nói.

Thấy cách đó không xa, ánh đèn dao động, như tối như sáng.

- Ngươi là?

Cảnh Trường Phát kinh ngạc hỏi.

- Cảnh Cửu Gia không cần hỏi nhiều như vậy, ngài chỉ cần theo nô tì đi tới, đối với ngài mới có lợi, không có chỗ xấu.

Cảnh Trường Phát còn do dự.

Giọng nói kia lại vang lên:

- Hiện tại rất nhiều người để ý gia tài Cảnh phủ, cũng không chỉ một mình ngài.

- Được!

Cảnh Trường Phát kinh hãi, thật có người đang âm thầm dòm ngó gia tài Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một chút, sau đó liền đáp ứng.

Hiện tại Cảnh Trường Phát đã coi tài sản Cảnh phủ là của mình, bất kể là ai cũng đừng hòng tranh với ông ta.

Ông ta muốn xem, ai muốn đoạt miếng thịt từ trong miệng ông ta, người này có lai lịch gì.

Ra hiệu hai đứa nhỏ lớn tuổi đến gần, nhỏ giọng dặn dò bọn họ dẫn theo những đứa trẻ khác về chỗ nghỉ, sau đó đi tới hướng ánh đèn.

Tới gần, thấy nơi này có mấy cây to, mà người cầm đèn lồng ẩn sau thân cây, cho nên ông ta nhìn không thấy bóng người.

- Cảnh Cửu Gia !

Người cầm đèn lồng là thiếu nữ khoảng mười tám tuổi, mặc quần áo nha hoàn trong phủ. Vì trời tối, cũng không có sao nên nhìn không rõ mặt mũi. Thiếu nữ gập người làm một động tác chào vạn phúc với ông ta.

- Ngươi là?

Cảnh Trường Phát đánh giá thiếu nữ.

Thiếu nữ cười khẽ:

- Nô tì là nha hoàn trong phủ, người muốn tìm ngài là chủ nhân của nô tì.

- Ngươi đi trước dẫn đường.

- Mời Cửu Gia đi theo nô tì.

Thiếu nữ cầm đèn lồng đi trước, dẫn Cảnh Trường Phát theo sau.

Trong lúc đi tới, thiếu nữ nhắc nhở Cảnh Trường Phát cẩn thận đi tới, đi tiếp tới phụ cận một cái viện, còn bảo Cảnh Trường Phát phải nhẹ nhàng

https://thuviensach.vn

không nên phát ra tiếng bước chân.

Có thể thấy thiếu nữ này đối với Cảnh phủ vô cùng quen thuộc.

Quẹo trái, rẽ phải một lúc lâu mới tới một tiểu viện.

Cảnh Trường Phát đã lớn tuổi, đi đoạn dường dài cộng lén lút không dám phát ra âm thanh, trên trán chảy ra một tầng mồ hôi.

Thiếu nữ nhẹ nhàng tới trước cửa, khẽ gõ lên cửa ba tiếng.

- Ai?

Bên trong phát ra giọng bà tử hỏi nhỏ.

- Là ta.

Bà tử nghe được trả lời, một tiếng két, cửa viện mở ra khe hở một người có thể đi lọt.

- Mau vào.

Bà tử thò đầu ra nhìn chung quanh, không thấy dị thường, lại đánh giá Cảnh Trường Phát rồi thúc giục nói.

Thiếu nữ vội vàng đi nhanh hơn vào tiểu viện.

Cảnh Trường Phát còn do dự, ngẩng đầu nhìn chung quanh tiểu viện, thình lình bị bà tử kéo vào.

- Ngươi…!

Cảnh Trường Phát kinh hãi, dùng sức giãy dụa.

- Xuỵt!

https://thuviensach.vn

Bà từ trở tay đóng lại của viện.

- Bên cạnh còn có người ở, ngươi nhỏ giọng một chút cẩn thận thị vệ nghe thấy chạy tới đây. Ngươi có thể vào nhà, cùng chủ nhân nói chuyện.

Thiếu nữ cũng mở miệng:

- Đúng vậy, nếu ngươi hợp tác với chủ nhân ta, gia tài Cảnh phủ sớm muộn cũng là của ngươi.

Nghe thấy thiếu nữ nói, Cảnh Trường Phát mới yên tĩnh lại.

Giờ này trong mắt ông ta không có chuyện gì quan trọng bằng gia sản Cảnh phủ.

Theo thiếu nữ tới cửa phòng, thiếu nữ còn chưa mở miệng đã truyền tới giọng đạm bạc già nua:

- Khách quý tới rồi?

- Vâng!

Thiếu nữ cung kính trả lời.

- Cho mời Cửu gia.

Thiếu nữ giơ tay đẩy nhẹ cửa gỗ, ra hiệu cho Cảnh Trường Phát đi vào.

Cảnh Trường Phát tò mò không biết người bên trong là ai, sửa sang lại quần áo, đi vào bên trong. Đi được vài bước thì truyền tới tiếng đóng cửa, thiếu nữ cũng không theo vào.

Nghe thấy tiếng đóng cửa, theo phản xạ Cảnh Trường Phát quay lại nhìn, trước mắt ánh nến sáng lên.

- A?

https://thuviensach.vn

Nhìn theo ánh nến, Cảnh Trường Phát thấy trên vách tường treo bức họa thiếu nữ cao bốn thước, rộng hai thước.

Nữ tử trong bức họa có đôi lông mi lá liễu cong vút, miệng anh đào, dáng người duyên dáng, mang theo e lệ, rất là xinh đẹp.

- Đó là con gái ta!

Đột nhiên truyền đến tiếng nói già nua.

Cảnh Trường Phát rời mắt khỏi bức họa, mới phát hiện bên phải đang ngồi một bà lão , trên người mặc bộ đồ đen, tóc trắng, trước mặt người này là một chiếc bàn cùng tượng phật.

- Con gái của ngươi?

Cảnh Trường Phát nghi ngờ hỏi, vì nhìn bà lão này rất lớn tuổi, lại nhìn bức họa, tuổi tác cách nhau quá xa đi chứ.

Cháu gái còn tạm được.

- Nó đã chết nhiều năm.

Bà lão như đoán được Cảnh Trường Phát nghi ngờ.

Cảnh Trường Phát giật mình, sau đó cẩn thận để ý thì thấy trên bức họa hai bên có hai câu phúng điếu.

Không ngờ bà lão đem tiểu viện bày trí thành linh đường.

Hơn nữa nhìn chung quanh thì linh đường này đã có rất nhiều năm rồi.

Cảnh Trường Phát giật mình hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai, tìm ta có việc gì?

https://thuviensach.vn

- Ta là ai không quan trọng, quan trọng là …chúng ta có cùng địch nhân.

Bà lão ngồi trên bồ đoàn, thái độ cung kính dập đầu lạy tượng phật ba lần, sau đó chậm rãi đứng dậy, cầm hương lên đốt rồi cắm vào lư hương.

- Kẻ địch? Ta có kẻ địch nào?

Cảnh Trường Phát khó hiểu.

Bà lão cẩn thận cắm hương xong, lui lại ba bước, hai tay hợp thành chữ thập, cung kinh bái tượng phật, sau đó mở miệng:

- Ngươi muốn chiếm gia sản Cảnh phủ, Cảnh lão phu nhân, Cảnh Giang Long, còn có thiếu phu nhân Lâm Nhã vừa mới tới đều là địch nhân của ngươi.

Con mắt Cảnh Trường Phát phát ra quang mang, cũng không mở miệng.

Bà lão cũng không vội, đi đến gần chậu than, lấy ấm trà, chén sứ, lá trà pha hai chén trà.

- Mời dùng trà!

Bà lão đưa tay ra hiệu

Nhẹ uống một ngụm nước trà ấm áp, bà lão tiếp tục nói:

- Thân phận ta cũng không có gì bí mật, ngươi hỏi bất kì người hầu nào trong phủ đều có thể biết.

Nội tâm Cảnh Trường Phát khẽ động, đúng rồi, lão bà này ở đây, tìm người hỏi chút là biết được lai lịch của bà ta. Vì thế cũng yên tâm không ít.

Ngẫm nghĩ một chút, ông ta mở miệng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Ngươi ở Cảnh phủ, hơn nữa thời gian không ngắn, làm sao lại kết thù với chủ nhân Cảnh phủ?

- Con ta chết trên tay lão thái bà!

Vẻ mặt bà lão không giữ được bình thản, khuôn mặt già nua hiện lên nồng đậm oán độc và thù hận.

Thậm chí trên mặt còn nổi gân xanh, thành hình vài chữ đại.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Một Xác Hai Mạng

- A?

Nghe bà lão kể con gái chết ở trên tay Cảnh lão phu nhân làm Cảnh Trường Phát giật mình kinh hãi.

Đồng thời hiểu rõ tại sao bà lão này lại hận chủ nhân Cảnh phủ.

Không cần Cảnh Trường Phát hỏi, bà lão tự kể:

- Khi còn sống, con ta là tiểu thiếp trong phủ. Từ bức họa ngươi có thể thấy khi còn sống nó xinh đẹp như thế nào. Vì nó xinh đẹp, ngoan ngoãn tính cách hiền thục cho nên được Cảnh lão Hầu gia sủng ái.

Qua ba năm ở Cảnh phủ, con ta mang cốt nhục Hầu gia.

Cảnh Trường Phát nhìn bức họa, trong lòng thầm nghĩ: “Thiếu nữ này xinh đẹp thì đúng, nhưng tuyệt đối không phải ngoan ngoãn, hiền thục. Nhìn như yêu mị, giống như hồng nhan họa thủy”.

- Vốn tưởng rằng mang cốt nhục của Cảnh gia, có thể không cần chịu khổ, ai ngờ vì đứa nhỏ mà mang đến họa sát thân.

Bà lão không khống chế được cảm xúc, mặt buồn bã, trong mắt tràn ngập vẻ phẫn hận.

- Cảnh lão phu nhân âm thầm động tay chân?

Cảnh Trường Phát hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, chính là mụ già độc ác đó.

Lão phụ nhân oán hận nói:

- Nàng lo con ta được Hầu gia sủng ái, nếu sinh con trai Hầu gia sẽ bỏ nàng, để con ta lên làm chính. Cho nên ám hại con ta nông ta xuống hồ, là một xác hai mạng.

Cảnh Trường Phát nghe mà sởn tóc gáy.

Dòng chính Cảnh gia những năm gần đây mới qua lại với Cảnh phủ, lúc Cảnh lão Hầu gia còn khỏe mạnh, Cảnh Trường Phát ít khi tới Cảnh phủ. Vì thế cũng không rõ Cảnh lão phu nhân lòng lang dạ sói.

Mấy năm gần đây ông ta tiếp xúc, Cảnh lão phu nhân cho ông ta ấn tượng là ung dung quý phái, tri thư đạt lễ, ưu nhã doan trang, hòa thiện trên mặt mang theo một ít uy nghiêm.

Không sống tại nhà giàu có, Cảnh Trường Phát cũng không hiểu câu: ” Nhà giàu sâu như biển”

Cũng không hiểu nhà giàu từ xưa đấu đá. Ngoài mặt xa hoa rực rỡ, sau lưng là đấu đá âm ngoan, bẫy rập hại người.

Trong nháy mắt, chưa gặp qua cảnh này, Cảnh Trường Phát cảm giác bị dọa sợ, dường như muốn bỏ chạy.

Lúc trước ông ta nghĩ Cảnh lão phu nhân là con cừu non, nhưng hôm nay ông ta mới biết đó chính là hổ đội lốt cừu.

- Sợ rồi?

Bà lão xoay người nhìn Cảnh Trường Phát.

Cảnh Trường Phát cúi đầu không nói.

https://thuviensach.vn

- Dù bây giờ ngươi muốn rời khỏi cũng đã muộn.

Bà lão lắc đầu.

Ngẩn ra, Cảnh Trường Phát hỏi:

- Vì sao?

- Ngươi cho là ngay cả ta cũng nhìn thấy ngươi muốn chiếm gia tài Cảnh phủ, Cảnh lão thái bà không nhìn thấy sao?

Bà lão châm biếm.

- Hiện tại, ngươi chỉ có thể hợp tác cùng ta. Thành công, ngươi có thể có đường sống, ngược lại ngươi rời đi Cảnh phủ cũng gặp phải thổ phỉ chém đầu, rơi vào kết cục đầu một nơi, thân một nơi.

- Bà ta, bà ta độc ác như vậy?

Cảnh Trường Phát sợ hãi muốn điên rồi.

- Chủ nhân của Cảnh phủ, không người nào không độc.

Bà lão căm hận nói:

- Năm đó, Cảnh lão hầu gia thay triều đình đóng quân tại biên giới, động một chút là giết dị tộc, vì sát nghiệt quá nhiều, ác danh lan xa, bị dân bản xứ gọi là Sát đầu tướng quân.

Đến lúc nghiệt tử của Cảnh lão thái bà lớn lên, Cảnh gia tại Bắc Cương giết hơn vạn dị tộc, sau đó được mệnh danh: Nhân đồ tướng quân, tên của y có thể dọa khóc trẻ nhỏ.

- Ngươi nói, Cảnh lão thái bà không độc, làm sao sinh ra đứa con ác độc như vậy.

https://thuviensach.vn

Đối với quá khứ của Cảnh phủ, Cảnh Trường Phát biết một chút. Lần đầu đến Cảnh phủ ông ta cũng bị ác danh dọa sợ, may là ông ta đi lại không ít lần nên mới quen dần rồi càng ngày càng không khống chế nổi lòng tham đối với gia sản Cảnh phủ.

Lúc này nghe xong, Cảnh Trường Phát bị dọa hai chân phát run, nói đến cùng ông ta chỉ là một lão nhân sơn dã mà thôi.

Bình thường ông ta dựa vào địa vị ức hiếp tộc nhân, cướp tiền tài, ruộng vườn nhưng giết người ông ta cũng không dám.

- Cho nên ngươi chỉ có thể hợp tác với ta mới có đường sống.

Bà lão kia thấy Cảnh Trường Phát bị dọa sợ, khóe miệng nhếch lên. Tuy bà ta nói sự thật, nhưng cắt câu lấy nghĩa, làm sự việc mơ hồ, đúng là muốn dọa Cảnh Trường Phát. Bằng không lão già trước mắt sợ hãi Cảnh lão phu nhân lại lựa chọn thu tay lui bước, vậy thì bà đi tìm đâu ra người hợp tác đối phó người chủ nhân Cảnh phủ.

Bà lão xem thường Cảnh Trường Phát, bà coi trọng chính là họ Cảnh.

Thân phận này đối với Cảnh phủ không có nam đinh mà nói chính là tử huyệt.

Chỉ cần hại chết Giang Long bị bệnh, sau đó lợi dụng thân phận Cảnh Trường Phát, uy hiếp Cảnh lão phu nhân chọn người nối dõi.

Bà lão không dám xem thường Cảnh lão phu nhân, nghĩ ám hại Giang Long dễ dàng, nhưng giết Cảnh lão phu nhân trả thù cho con và đứa cháu chưa kịp chào đời là rất khó.

Cho nên mới cùng Cảnh Trường Phát hợp tác. Đợi Giang Long qua đời, Cảnh lão phu nhân chọn cháu Cảnh Trường Phát đến Cảnh phủ. Đợi đứa bé

https://thuviensach.vn

lớn một chút, bà ta dựa thế đoạt quyền, đến lúc đó bà muốn khiến cho Cảnh lão phu nhân muốn sống không được, muốn chết không xong.

- Tuy có nguy hiểm, nhưng chỗ tốt rất nhiều. Nếu như chiếm đoạt toàn bộ gia sản, ngươi có tiền tiêu mười đời cũng không hết.

Sau khi dọa ông ta, bà lão dùng tiền tài dụ dỗ.

- Tục ngũ nói rất đúng: " Người chết vì tài, chim chết vì ăn", giàu có chỉ có thể tranh từ trong nguy hiểm.

- Được, chúng ta cùng hợp tác.

Cảnh Trường Phát bị dọa sợ, lại nghĩ không còn đường lui, lại bị tiền tài hấp dẫn đành cắn răng đồng ý. Nhưng sợ bị thiệt thòi lại hỏi:

- Chuyện thành rồi, chia như thế nào?

- Đời này ta chỉ có một đứa con gái, không có cháu chắt, hơn nữa tuổi cũng đã một chân vào trong quan tài, cần nhiều tiền làm gì.

Bà lão lắc đầu:

- Mục đích của ta là trả thù.

Tương lai ngươi làm chủ Cảnh phủ, chỉ cần ngươi làm chủ cho ta, bức Cảnh lão thái bà sống không bằng chết, càng thê thảm càng tốt.

Tiền tài trong tay ta còn có một chút, nếu được ngươi đưa ta một trang viên để đặt chân thì tốt.

- Không thành vấn đề!

Cảnh Trường Phát còn tưởng phải phân chia gia sản một nửa, còn muốn cứng rắn tranh đoạt thêm. Không nghĩ tới bà già này chỉ muốn trả thù, vì

https://thuviensach.vn

vậy mừng rỡ đáp ứng.

Sau đó hai người bắt đầu thương lượng hợp tác.

Cảnh Trường Phát chỉ cần tỏ ra từng bước bức Cảnh lão phu nhân sớm chọn đứa nhỏ thừa kế là được.

Bà lão đã thu mua trong phủ không ít nhân thủ sẽ phụ trách đối phó Giang Long.

Chỉ cần Giang Long chết, Cảnh phủ không có nam đinh. Như vậy Cảnh Trường Phát có thể lợi dụng thân phận của mình quang minh chính đại cưỡng bức. Đó là dương mưu, dù Cảnh lão phu nhân thông minh, thủ đoạn như thế nào, cuối cùng cũng phải lựa chọn thỏa hiệp.

Trong phòng hai người mật đàm không chú ý tới phía sau có người nghe lén.

Nghe đến đó, bóng người rón rén rời đi. Đến tường tiểu viện, người đó lấy khối bài bằng đồng ném ra.

Ngoài tường có người chờ đợi, thấy tấm bài, lập tức xuất hiện đón lấy, sau đó ẩn thân vào trong bóng tối.

Một lát sau, Cảnh Trường Phát mở cửa, vẻ mặt hưng phấn tiêu sái đi ra ngoài.

Bà lão tiễn tới cửa rồi quay trở về phòng.

Bà tử trông cửa thấy Cảnh Trường Phát rời đi, sau đó đóng lại cửa tiểu viện.

Thiếu nữ cầm đèn lồng đi ra, nhìn thấy bà từ nháy mắt.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Tiểu a, lần này mẫu thân nhất định giúp con báo thù, làm cho lão thái bà mất đi tất cả, muốn sống không được, muốn chết không xong.

Trong phòng, bà lão ngửa mặt lên nhìn thiếu nữ trong bức họa. Qua một lúc mới thu hồi ánh mắt đến tượng phật.

Vươn tay đưa tới tay phải tượng phật, từ đó lấy ra một búp bê cắm đầy châm thêu , trên đó còn có vết máu loang lổ.

Nhìn búp bê vải, thần sắc bà lão kích động hẳn lên, sau đó rút ra châm hung hăng đâm xuống.

Cây châm thật dài, nháy mắt đâm xuyên đầu búp bê.

- Lý Hương Thấm ta muốn mạng của ngươi.

Thanh âm của bà lão mang đầy thù hận khắc cốt ghi tâm.

Còn Lý Hương Phấn là khuê danh của Cảnh lão phu nhân.

Một bóng người bay nhanh trong bóng tối, chỉ chốc lát đi tới một khoảng sân, sau đó vươn tay đẩy nhẹ cánh của khép hờ lắc mình tiến vào.

Chỗ tiểu viện này diện tích rất lớn, phòng rất nhiều, sân rộng, còn có mấy gốc cây đại thụ. Bóng người nhẹ nhàng đi tới của phòng lớn nhất, nhẹ nhàng gõ cửa.

- Ông ta đã đồng ý?

Bên trong truyền ra tiếng lão phu nhân.

- Đúng!

- Phú quý vốn trời sinh, không phải của ngươi, ngươi không nên gượng ép. Thế gia không biết bao nhiêu người vì tiền không phải của mình mà bỏ

https://thuviensach.vn

mạng.

Lão phu nhân thở dài:

- Tiếp tục giám thị.

- Vâng !

Bóng người xoay người rời khỏi.

- A di đà phật, năm đó ta làm sai chuyện, ngươi có thể tìm ta báo thù, sao lại tìm cháu nội ngoan của ta.

Lão phu nhân ngồi trong phòng không đốt đèn thì thào tự nói.

Sau một lúc lâu đột nhiên đứng dậy.

Trong tiểu viện của Giang Long, Diêu mụ mụ xụ mặt tiễn Cảnh Trường Phát đi. Sau đó lập tức vào nhà. Bà lo lắng mấy ngày nay thúc ép tiểu thiếu gia cùng mấy người thiếu nữ viên phòng, còn hại thiếu gia nôn ra máu, làm Giang Long càng ghét bà.

Muốn mở miệng xin lỗi.

Vào trong phòng ngủ, Diêu mụ mụ bước nhanh tới bên giường, hai đầu gối mềm nhũn, quỳ xuống:

- Thiếu gia, là nô tì không tốt.

- Bà làm gì vậy?

Không đợi Diêu mụ mụ nói xong, Giang Long ngồi dậy đỡ Diêu mụ mụ.

Đem trí nhớ chỉnh lý lại, Giang Long biết trong phủ chỉ có hai người có thể tin được.

https://thuviensach.vn

Một là Cảnh lão phu nhân, đó là bà nội ruột của hắn, tất nhiên sẽ không hại hắn.

Còn một người, đó chính là Diêu mụ mụ.

Vị Diêu mụ mụ này nuôi hắn từ nhỏ, thật lòng yêu thương hắn, đối với Cảnh phủ trung tâm tuyệt đối.

Giang Long muốn âm thầm điều tra manh mối, nhưng với thân thể bệnh yếu này không thể đi điều tra, nhất định phải nhờ người trợ giúp.

Cảnh lão phu nhân quá để ý cháu mình, chính là hắn bây giờ, nếu biết mình bị hạ độc, có thể nổi giận lôi đình, sau đó điều động cả phủ điều tra, như vậy không đúng với ý đồ hắn muốn.

Và rất có thể dọa chạy hung thủ, dù sao nếu thật có hung thủ, nhất định ông ta ẩn nấp rất sâu.

Không dễ dàng bắt được người này.

Trừ Cảnh lão phu nhân thì Giang Long chỉ có thể tin được đó là Diêu mụ mụ.

Đương nhiên hắn tự nay đỡ Diêu mụ mụ, biểu hiện rất là cung kính, vì nguyên thân cũng rất kính trọng Diêu mụ mụ chứ không phải bởi vì bà có chỗ hữu dụng. Nhất là sau khi Cảnh mẫu qua đời, giữa hai người có tình càm rất là sâu đậm.

- Là nô tì hại ngài nôn ra máu….!

- Bà cũng là theo lệnh lão phu nhân làm việc.

Giang Long khuyên.

- Áp lực lão phu nhân rất lớn mới bị buộc làm như vậy

https://thuviensach.vn

- Ta biết, ta không giận bà, cũng không giận lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Phương Thuốc Cổ Truyền

Trấn an tốt một hồi, Giang Long mới làm cho Diêu mụ mụ tin tưởng, hắn thật sự không có tức giận.

Một bên vừa nói chuyện một bên gã lại lén lút nháy mắt về phía Diêu mụ mụ.

Lúc đầu Diêu mụ mụ còn không chú ý đến, nhưng một lát sau liền hiểu được, thiếu gia nhà mình có chuyện bí mật muốn nói riêng với mình, mà lúc này trong phòng còn có hai cái nha hoàn Ngọc Sai và Bảo Bình.

Đã là tôi tớ sinh hoạt trong gia đình quyền quý, có thể không có lương tâm, không có cốt khí, không có giữ chữ tín, lén lút giở thủ đoạn, hết ăn lại nằm, nhưng cũng tuyệt đối không thể không có ánh mắt sắc bén, không có tâm cơ, nếu không không hiểu ra sao bị người hãm hại, ngay cả bị ai hại chết cũng không biết.

Con mắt hơi chuyển một cái, Diêu mụ mụ liền có phương pháp khiến Ngọc Sai và Bảo Bình ra khỏi phòng.

- Hai người các ngươi thật là vô dụng!

Diêu mụ mụ đột nhiên hướng hai nha hoàn làm khó dễ:

- Ngay cả một người cũng không ngăn được, nửa đêm để cho Cảnh Trường Phát cứng rắn xông tới quấy rầy tiểu thiếu gia nghỉ ngơi, chẳng lẽ các ngươi không biết tiểu thiếu gia mới vừa vặn thổ huyết không lâu, thân thể đang rất suy yếu hay sao?

https://thuviensach.vn

- Đi ra ngoài, đều ở cửa quỳ cho ta!

Bởi vì thân phận đặc thù, hơn nữa tổng quản tất cả công việc trong tiểu viện Giang Long, cho nên mặc dù Ngọc Sai và Bảo Bình là thiếp thân nha hoàn, nhưng làm sai chuyện, Diêu mụ mụ đối với các nàng cũng có thể nói phạt liền phạt.

Ngọc Sai và Bảo Bình cũng biết vừa rồi không đuổi Cảnh Trường Phát đi ra, là các nàng không làm tròn bổn phận, không dám phản bác, chỉ là trong lúc đang từ từ hướng ra cửa, ra vẻ đáng thương trộm nhìn Giang Long đang nằm ở trên giường.

Hy vọng tiểu thiếu gia nhà mình giúp đỡ cầu tình, miễn đi bữa trừng phạt này.

Giang Long dĩ nhiên cũng không đành lòng khiến cho hai cái nữ hài tử bị phạt quỳ, hơn nữa các nàng trong tương lai không lâu có thể sẽ trở thành nữ nhân của hắn, liền vội vàng lên tiếng :

- Việc này cũng không thể trách hai nàng, thật sự là Cảnh lão đầu khinh người quá đáng, cứng rắn xông tới xem ta có đúng đã bị chết hay không.

Diêu mụ mụ nghe vậy hai tròng mắt bỗng nhiên sáng rõ, liên tục gật đầu phụ họa,

- Tiểu thiếu gia ngài cuối cùng cũng thông suốt rồi, cái lão Cảnh lão đầu kia quả thật không phải vật gì tốt, trước kia nô tài có nói cho ngài, ngài còn không tin, nói Cảnh lão đầu là người từ quê hương tới, là bậc trưởng bối, không thể khinh thường.

- Tiểu thiếu gia, ngài chính là quá thành thật, quá thiện lương a.

Ban đầu đích thực là một thiếu niên nhu thuận đơn thuần, nhưng Giang Long…

https://thuviensach.vn

Nhũ mẫu nói rất đúng, Giang Long gật đầu cười, sau đó nháy mắt cho Ngọc Sai và Bảo Bình,

- Nhanh tới rót chén trà cho Diêu mụ mụ.

- Vâng

Hai nữ nghe vậy bước chân lập tức nhanh hơn, chạy ra khỏi phòng ngủ.

Trà, tất nhiên sẽ không có người nào bưng vào được.

- Tiểu thiếu gia, ngài quá dung túng quá nuông chiều các nàng rồi.

Diêu mụ mụ tất nhiên nhìn ra được tâm tư của Giang Long, bất đắc dĩ nói.

Giang Long cười ha hả, ngay sau đó lập tức biến thành nghiêm chỉnh.

- Nhũ mẫu, kế tiếp ta muốn nói cho bà một sự tình, kính xin bà giữ bí mật, bí mật này của ta, ngay cả lão phu nhân cũng không thể nói được.

- Cậu nói đi.

Tuy trong lòng Diêu mụ mụ có chút nghi hoặc nhưng cũng không đem làm chuyện quan trọng.

Thật sự lúc trước tiểu thiếu gia quá ngây thơ đơn thuần, lúc này Diêu mụ mụ cũng không cho rằng tiểu thiếu gia nhà mình có thể nói ra việc hệ trọng gì.

Nhưng Giang Long mới mở miệng, sắc mặt của bà lập tức thay đổi.

- Ta hoài nghi có người âm thầm hạ độc, muốn hại sinh mệnh của ta.

Giang Long nói xong lấy tay chỉ hướng cửa sổ,

https://thuviensach.vn

- Đó là Sinh thạch hoa, Tinh đăng thảo, còn bên trong lư hương điểm đốt trầm hương, thì có bột phấn Giác nham đằng, ba thứ này khi trộn lẫn mùi cùng một chỗ, sẽ hình thành một loại kịch độc mãn tính.

- Cũng là bởi vì trúng loại độc này, ta mấy năm này thân thể mới suy nhược nhiều bệnh, thuốc uống thật nhiều, nhưng lúc nào cũng không thấy tốt hơn.

- Thật sự?

Diêu mụ mụ liền bị làm cho hoảng sợ, lập tức trong lòng lại hoài nghi,

- Làm sao cậu biết ba loại đồ vật kia khi trộn lẫn mùi cùng một chỗ, sẽ hình thành kịch độc?

Làm người từ nhỏ sống trong gia đình quyền thế, hơn nữa thân sinh mẫu thân lại rất được Cảnh lão phu nhân trọng dụng, Diêu mụ mụ từ nhỏ được mẫu thân dạy dỗ, đối với độc vật cũng có một chút lý giải, năm đó Cảnh lão phu nhân không ít lần để cho mẫu thân của Diêu mụ mụ hạ độc người ta, trước mắt Diêu mụ mụ có thể phối chế hơn hai mươi loại độc dược.

Có thể nháy mắt lấy đi sinh mệnh, có thể làm cho choáng đầu hoa mắt, có thể làm cho người nảy sinh bệnh sởi, đương nhiên còn có càng nhiều nữa là có thể khiến cho thai phụ sinh non.

Nói cho cùng, đó là thủ đoạn của các nữ nhân bên trong nhà quyền quý.

Giang Long nếu mở miệng, tự nhiên đã nghĩ kỹ một bộ lí do giải thích.

Không thể nói thật ra chính mình xuyên qua mà đến, bằng không sẽ bị coi như quái vật thiêu cháy, hay hoặc giả là bị coi như kẻ điên nói xằng nói bậy.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không thể nói là vô tình nhìn thấy từ trong bản tạp thư nào, bằng không Diêu mụ mụ muốn hắn đem sách đưa ra, hắn hiện tại cũng không thể viết ra một quyển đi.

Vì thế liền nói láo :

- Là có một vị cao nhân thần bí bản lĩnh thật lớn thần không biết quỷ không hay đi vào phòng, giáp mặt nói cho ta biết đấy.

- À?

Diêu mụ mụ mặt sắc tái đi,

- Y có thương hại cậu không?

- Không có.

Giang Long lắc đầu, đồng thời tò mò trong lòng, Diêu mụ mụ phản ứng đầu tiên là quan tâm chính mình có bị thương hại hay không, mà không phải hoài nghi là mình nói láo, chẳng lẽ thế giới này, cũng có cao thủ như chính mình ở kiếp trước có hai người sư phụ cao thủ công phu như vậy?

Hắn nhớ rõ rất rõ ràng, năm đó viện trưởng sư phụ đã hơn bảy mươi tuổi rồi, nhưng vẫn có thể ở cự ly ngắn chạy lấy đà, đạp vài cái ở trên tường, liền dễ dàng nhảy lên ba tầng lầu.

Về phần Mã sư phụ lấy lừa đảo làm nghề nghiệp chủ yếu, cũng thường xuyên ăn cắp làm đầu trộm đuôi cướp, trèo tường bám mái hiên, thủ đoạn mở khóa nạy cửa, so với viện trưởng sư phụ còn muốn lợi hại hơn vài phần.

Cảnh Phủ tường viện mặc dù cao, lại nhất định không làm khó được bọn họ, trở mình liền có thể dễ dàng tiến vào.

- Vậy cậu có hỏi thân phận của y hay không?

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ lại nói.

Giang Long tiếp tục bịa đặt theo như lúc trước đã nghĩ kỹ,

- Y chỉ nói cùng gia đình ta có vài phần sâu xa, cho nên không đành lòng nhìn ta bị tiểu nhân ám hại.

Chẳng lẽ là lão Hầu gia, hay hoặc giả là bạn cũ tiểu Hầu gia?

Diêu mụ mụ nhíu mày thầm nghĩ.

- Nhũ mẫu, bà phải hứa với ta, không thể đem chuyện này nói cho lão phu nhân.

- Cái này?

Diêu mụ mụ một hồi khó xử.

Ở trong Cảnh phủ, người mà Diêu mụ mụ kính trọng nhất đó là Cảnh lão phu nhân.

- Ta là sợ nói cho lão phu nhân rồi, lão phu nhân sẽ giận dữ, phái toàn bộ nhân sự trong phủ bốn phía điều tra, đến lúc đó rất có thể có người âm thầm chạy trốn.

- Nhưng cũng có khả năng đem tên khốn kia bắt lấy!

Diêu mụ mụ biện bạch.

- Rất khó.

Giang Long trực tiếp lắc đầu,

- Vị cao nhân kia nói, hung thủ ẩn tàng vô cùng bí mật, ngay cả y trong khoảng thời gian ngắn đều tra không ra, nếu không chú ý cẩn thận âm thầm tra tìm manh mối, rất khó đem hung thủ bắt được.

https://thuviensach.vn

- Cậu nói là vị cao nhân kia không có rời đi, sẽ ở lại giúp chúng ta tra ra hung phạm?

Ánh mắt của Diêu mụ mụ lập tức sáng ngời.

- Ừ.

Giang Long gật gật đầu, thật giống như là có một người khác:

- Tuy nhiên vị cao nhân kia không muốn ở trong phủ lộ diện.

- Tốt, ta liền giúp cậu giấu diếm một chút.

Diêu mụ mụ từ nhỏ lớn lên ở Cảnh phủ, biết rõ ràng năm đó Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia đều không phải người bình thường, làm việc kỳ quái, làm cho người ta khó hiểu, chẳng những tự thân có bản lĩnh, hơn nữa trong đám bằng hữu đều rất phức tạp.

Bà nhớ rõ mới trước đây, Cảnh lão Hầu gia thậm chí có một ngày cung kính đem người điên mời vào trong nhà, khoản đãi ăn no uống say.

Thật sự làm cho người ta không nói được lời nào.

Cũng chính bởi vì chuyện này, năm đó Cảnh lão phu nhân mỗi khi bị Cảnh lão Hầu gia chọc giận, liền xưng hô là điên Hầu gia.

Về phần cảnh Tiểu Hầu gia, cũng đồng dạng đã làm những chuyện tương tự.

Tuy nhiên cũng có vài bằng hữu của hai vị Hầu gia, đôi khi cũng sẽ ở trong phủ lộ ra bản lĩnh, làm cho người ta ngạc nhiên thán phục.

Chính bởi vì đã thấy tận mắt, cho nên bà mới có thể đoán vị cao nhân kia có thể là bạn tốt của Cảnh lão Hầu gia hoặc là Cảnh tiểu Hầu gia khi còn sống.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nghĩ, đã có cao thủ đang âm thầm giúp đỡ, như vậy phỏng chừng không bao lâu, là có thể tìm ra hung thủ hạ độc.

Đến lúc đó bà lại đi thỉnh tội với Cảnh lão phu nhân sau.

Mặc kệ Cảnh lão phu nhân phạt bà như thế nào... Vì tiểu thiếu gia, bà đều nhận!

Mắt thấy Diêu mụ mụ hứa rồi, trên mặt của Giang Long lộ ra tươi cười, có Diêu mụ mụ trợ giúp, về sau hắn làm việc liền dễ dàng hơn.

- Vị cao nhân kia còn dạy cho ta phương pháp giải độc. Nhũ mẫu, ngày mai bà đi tiệm thuốc giúp ta mua về nhé.

Diêu mụ mụ lập tức thúc giục, độc vật này tự nhiên sớm một chút giải hết càng tốt:

- Cậu nói mau, nô tì nhớ kỹ.

- Điềm châu thảo 5 tiền, Bút tử thảo 3 tiền, Xuyên thất 6 tiền, Cẩu kỷ 10 tiền, Ngân tuyến thảo 9 tiền, Sinh khương 4 phiến...

Giang Long bắt đầu mang phương thuốc kiếp trước đọc ra, đương nhiên hắn không chỉ phối chế ra giải dược, hiện tại cỗ thân thể này rất là suy yếu, cho dù bắt đầu từ ngày mai dựa theo Hình Ý tam thức luyện công cường thân kiện thể, không có một hai tháng, thì không thể khôi phục đến tiêu chuẩn thân thể người thường được.

Hắn dù sao cũng phải có thủ đoạn để bảo vệ mình.

Thêm một chút, hắn còn hiểu được một ít phương thuốc bồi bổ thân thể, là viện trưởng sư phụ dạy cho hắn đấy. Kiếp trước hắn từ nhỏ là một bộ dáng chết non , viện trưởng còn chính mình tiêu tiền giúp hắn phối chế một

https://thuviensach.vn

ít, tuy nhiên vì sau khi thân thể của hắn dần dần khôi phục khỏe mạnh, viện trưởng mới không tiếp tục giúp nữa.

Thật sự thì bên trong phương thuốc có vài loại dược liệu Đông y giá cả quá đắt!

Căn bản không phải người thường có thể mua được.

Tuy nhiên hiện tại nha, lấy gia tài Cảnh phủ, hiển nhiên không sợ mua không nổi rồi.

Hơn nữa theo lời của viện trưởng sư phụ, phương thuốc đó có từ rất xa xưa, nếu sử dụng nhiều năm, sẽ có rất nhiều chỗ tốt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Quỷ Thần

Diêu mụ mụ tìm bút mực, thật cẩn thận đem phương thuốc chăm chú ghi lại.

Sau đó lại đọc lại cho Giang Long nghe, tiến hành so sánh, chỉ sợ nhầm vào một hai chủng dược liệu

Phương thuốc đông y thực sự rất rườm rà, có khi một phương thuốc có thể bao gồm hơn mười loại dược liệu, hơn nữa đối với dược liệu và phân lượng vô cùng chú trọng, không thể sai lầm, mà Giang Long ngoại trừ phối chế giải dược ra, mặt khác còn thêm vào trong nguyên liệu phương thuốc hai loại khác, cho nên khi viết ra dược liệu trong đơn thuốc này, Diêu mụ mụ phải dùng toàn bộ một trang giấy.

Sau đó, Giang Long lại nói cho Diêu mụ mụ phương pháp sắc thuốc và một số việc cần chú ý.

Lại dùng thêm nửa trang giấy nữa.

Mặc dù phải sắc ba loại dược thang nhưng Diêu mụ mụ cũng không hỏi nhiều, còn tưởng rằng ba loại thuốc này lần lượt uống xong mới là giải dược.

- Nhũ mẫu, trong này có rất nhiều dược liệu quý báu…

Giang Long dứt lời, có chút chần chừ, Cảnh phủ đích thật là tài đại khí thô, nhưng muốn sử dụng nhiều bạc như thế, nhất định trước tiên phải có Cảnh Lão phu nhân cho phép mới có thể từ tiên sinh quản lý phòng thu chi

https://thuviensach.vn

nơi đó lấy ra. Nhưng bây giờ việc này còn phải giấu diếm Cảnh lão phu nhân nữa.

Diêu mụ mụ thì lại cười đem trang giấy gấp lại, thật cẩn thận cất kỹ vào người:

- Cậu đã quên? Phu nhân từng có tuyệt bút đồ cưới, lão phu nhân năm đó và phu nhân có chút không hợp, sau khi phu nhân qua đời lão phu nhân cũng không muốn tiếp nhận khoản của cải này, liền giao cho nô tì đến xử lý.

- Trong này mặc dù có nhân sâm, lộc nhung và dược liệu quý báu, nhưng cũng không cần phải gặp lão phu nhân, chỉ cần từ trong bút đồ cưới mà phu nhân để lại lấy chút bạc là được.

Giang Long tìm kiếm lại trong trí nhớ nguyên thân, thật sự là có chuyện như vậy.

Thời gian quá muộn, đã vào đêm khuya, lại hàn huyên vài câu, Cảnh Giang Long lại nói cho Diêu mụ mụ một chuyện trọng yếu.

Diêu mụ mụ liền khuyên Giang Long sớm một chút đi nghỉ ngơi, vừa rồi ăn chút đồ ăn, Giang Long mới xốc lại vài phần tinh thần, hiện tại lại có cảm giác uể oải đánh úp tới, liền nghe lời nhắm mắt lại, tùy ý Diêu mụ mụ giúp đỡ đắp kín chăn bông, kẹp tốt góc chăn, ngủ thiếp đi.

Diêu mụ mụ thổi tắt nến, tay chân nhẹ nhàng đi ra phòng ngủ.

Tìm được Ngọc Sai và Bảo Bình, dặn dò hai người chăm chỉ gác đêm, liền trở lại gian phòng của mình.

Cảnh Giang Long nhắm mắt lại thời gian cũng không lâu, liền tiến vào mộng đẹp, khi mở to mắt, ánh nắng cũng đã chiếu đến tận mông.

https://thuviensach.vn

Một giấc ngủ này cực thoải mái.

Không giống như trước khi xuyên việt qua đã rơi vào mảnh hắc ám kia, đó là vô biên vô hạn vắng vẻ âm lãnh, hơn nữa còn có cảm giác khó chịu như bị treo giữa không trung, chân không chạm đất, nhưng giấc ngủ này lại có cảm giác vô cùng thực tế

Vừa mới tỉnh lại, đã bị Ngọc Sai phát hiện.

-Tiểu thiếu gia ngài thức dậy?

Ngọc Sai vui mừng tiến lên cười nói.

Ngày hôm qua Giang Long hộc máu hôn mê thật làm mọi người giật mình kinh hãi, ngay cả Từ đại phu đều nói không có khả năng. Mặc dù về sau tỉnh lại, nhưng buổi sáng hôm nay mọi người cũng vẫn rất lo lắng, mới vừa buổi sáng Cảnh lão phu nhân cũng đã phái năm sáu nha hoàn tiến đến thăm hỏi, hỏi Giang Long tỉnh chưa.

- Ân.

Giang Long cười đáp trả, nhưng mà lập tức cau mày lại.

Bởi vì cái mùi độc dược mạn tính quen thuộc, lại truyền vào lỗ mũi.

Ánh mắt của hắn, không tự chủ nhìn về phía cửa sổ, nơi đó vẫn đang đặt Sinh thạch hoa, Tinh đăng thảo, ngày hôm qua trầm hương bị hắn bóp tắt, lúc này lại lần nữa bị châm lên, phía trên lư hương sương khói màu lam nhạt lượn lờ lên không.

Theo động tác bản năng của hắn vừa lúc bị Ngọc Sai nhìn đến, thiếu nữ liền thè ra đầu lưỡi trắng mịn cười nói :

- Ngày hôm qua nô tì sơ suất, không có thấy trầm hương bị tắt từ khi nào, sáng sớm nay xuống giường dọn dẹp gian phòng, mới thấy liền một

https://thuviensach.vn

lần nữa đốt lên.

Ánh mắt của Giang Long liền chuyển qua trên người Ngọc Sai.

Tại trước khi điều tra rõ chân tướng, hắn chỉ có thể tin Cảnh Lão phu nhân và Diêu mụ mụ.

Nhưng hắn thấy Ngọc Sai thần thái tự nhiên, tươi cười rõ ràng, liền không có hoài nghi do Ngọc Sai âm thầm động tay động chân.

Nghe được trong phòng vang lên thanh âm của Giang Long, Bảo Bình nằm ở ngoài phòng ngủ đang nhắm mắt nghỉ ngơi, liền lập tức mở hai mắt ra, nhanh chóng đứng dậy đi giày, nhấc lên rèm che đi vào.

-Tiểu thiếu gia.

Gặp Giang Long tinh thần không tệ, Bảo Bình vui mừng kêu lên.

- Đêm qua là ngươi trực đêm?

Giang Long nhìn sang, phát hiện thần sắc Bảo Bình có chút mỏi mệt, liền nói:

- Cũng mệt muốn chết rồi, ngươi đi nghỉ ngơi một chút đi.

Bên trong Hào môn thế gia, thiếp thân nha hoàn cũng sẽ được an bài trực đêm, nếu như chủ nhân ban đêm tỉnh lại khát nước muốn uống trà, thiếp thân nha hoàn liền phải tới chăm sóc, thời điểm trực đêm còn phải xốc lại tinh thần. Dưới tình huống bình thường, thiếp thân nha hoàn đều ở bên ngoài nhà trực đêm, chủ nhân bên trong tỉnh lại chỉ cần nhẹ giọng ho khan, nha hoàn liền nhanh chóng đi vào.

Nếu ngủ gật không nghe thấy, ngày hôm sau sẽ bị phạt.

https://thuviensach.vn

Nếu như là chủ nhân hiền lành thì không có gì, nhưng nếu gặp được chủ nhân khắc nghiệt lòng dạ độc ác, thì thiếp thân nha hoàn sẽ chịu không ít nỗi khổ da thịt.

- Vậy cũng không được, nô tì còn muốn nhanh chóng đi báo tin cho lão phu nhân đây này.

Bảo Bình có khuôn mặt tròn tròn, khi cười rộ lên hồng phơn phớt, giống như là táo đỏ :

- Lão phu nhân rất lo lắng ngài, đều phái vài nhóm người đến hỏi thăm ngài tỉnh chưa.

- Là ta không tốt, hại lão phu nhân lo lắng rồi.

- Tiểu thiếu gia không nên tự trách, ngài chỉ cần nghỉ ngơi thật tốt, đem thân thể dưỡng tốt là được.

Bỗng nhiên ngoài cửa truyền đến thanh âm, Giang Long nhìn lại, ánh mắt xuyên qua rèm che, chỉ thấy Diêu mụ mụ bưng một khay gỗ lim từ từ tiến vào, người vẫn chưa đến trước mặt, một mùi vị thuốc Đông y nồng đậm cũng đã tràn ngập khắp căn phòng.

Ngọc Sai và Bảo Bình nhíu cái mũi nhỏ lại, mặt lộ ra vẻ chán ghét, hiển nhiên rất không thích ngửi thấy vị thuốc Đông y.

- Nô tì đi báo tin cho lão phu nhân.

Bảo Bình trước một bước chuồn mất.

Ngọc Sai theo sát phía sau:

- Nô tì đi bưng đồ ăn cho Tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ thật cẩn thận đem khay đặt ở trên bàn, bất mãn trừng mắt nhìn bóng lưng hai nữ, hiển nhiên xem thấu tâm tư của hai cô gái:

- Hai nha đầu này thật sự là kỳ cục, phải dạy dỗ cẩn thận mới được.

- Không cần, việc nhỏ mà thôi.

Giang Long cười nói:

- Ta quanh năm suốt tháng uống thuốc, các nàng hiện tại ngửi là thấy sợ mùi vị thuốc Đông y, kỳ thật ta cũng như vậy, nếu không phải nhất định phải uống, ta đã sớm chạy qua một bên nôn mửa rồi.

- Tiểu thiếu gia cũng quá mức nuông chiều các nàng rồi.

Diêu mụ mụ vẻ mặt bất đắc dĩ, sau đó từ trong tay áo lấy ra một đoạn trầm hương, đi về hướng cửa sổ, thấy phía trước trầm hương đã bị đốt lên, sắc mặt biến đổi, khẩn trương giơ tay đem nó bóp tắt, hoang mang rối loạn mà hỏi:

- Trầm hương này là ai đốt hay sao?

- Ngọc Sai.

Giang Long đáp.

Thấy Diêu mụ mụ nghe xong sắc mặt biến đổi, vội vàng lại nói:

- Nàng hẳn là trong lúc vô tình phát hiện trầm hương bị tắt, mới một lần nữa đốt lên đấy.

Nguyên thân khi còn sống có chút thích Sinh thạch hoa cùng Tinh đăng thảo, một loại sinh trưởng trên tảng đá, một loại có thể sáng lên vào ban đêm, đem bốn phía chiếu sáng lên, cho nên nuôi dưỡng trong phòng.

https://thuviensach.vn

Về phần trầm hương, nguyên thân cũng không có đặc biệt yêu cầu.

Tuy nhiên rất nhiều công tử tiểu thư bên trong thế gia hào môn đều thích đốt trầm hương, một là dễ ngửi, hai là có thể che dấu mùi vị khác thường, vả lại chính là đại đa số trầm hương đều có công hiệu xua đuổi tiêu diệt muỗi, công dụng so với nước hoa hiện đại cũng không sai biệt lắm.

- Vẫn cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Diêu mụ mụ cũng âm thầm lưu ý Ngọc Sai có một chút không giống bình thường.

Đem trầm hương lấy ra từ trong lư hương, Diêu mụ mụ thay cái vừa mang đến, đem nó đốt lên, sau đó quay lại đi đến trước bàn, lấy tay thử nhiệt độ chén thuốc, mở miệng nói:

- Đã có thể uống rồi, Tiểu thiếu gia, ba bát này uống loại nào trước?

Giang Long lấy tay chỉ ra trước uống chén thuốc giải độc, miệng liền nói:

- Thuốc này theo phương pháp ta nói và các bước sắc tốt là được, ngàn vạn lần không cần nếm thử.

Phải biết rằng trong đó có một loại là độc dược hắn chế biến, dùng để phòng thân đấy.

Kiến huyết phong hầu (gặp máu là toi)!

- Ngày hôm qua ngài đã thông báo rồi, thuốc này đều là ta tự tay sắc, không để cho người khác tùy ý nếm thử.

Diêu mụ mụ bưng chén thuốc ngồi vào bên giường, dùng thìa quấy quấy dược thang tản ra nhiệt khí, muốn đích thân đút cho Giang Long uống.

https://thuviensach.vn

Giang Long vội vàng giơ tay tiếp nhận, nói:

- Thuốc Đông y này, không thể dùng thìa uống, như vậy sẽ rất đắng.

Nói xong, đầu tiên uống một ngụm nhỏ thử một chút nhiệt độ, cảm thấy có thể, tiếp theo đó hơi ngửa đầu, đem cả bát nước thuốc tất cả đều uống vào trong bụng.

Ở thời điểm uống thuốc, hắn tận lực để cho nước thuốc tránh đi chỗ vị giác linh mẫn nhất là đầu lưỡi.

Diêu mụ mụ mỉm cười, nhớ ngày xưa cũng phải khuyên Tiểu thiếu gia một hồi, Cảnh Giang Long mới ngoan ngoãn nghe lời uống thuốc, mà Giang Long hiện tại, lại cho bà một loại cảm giác dần dần trưởng thành.

Đợi một lát, Giang Long lại đem chén nước thuốc do đại lượng thuốc Đông y quý báu dựa theo phương thuốc cổ truyền chế biến kia uống vào bụng.

Chén nước thuốc này vừa mới xuống bụng, dạ dày liền truyền đến một hồi cảm giác nóng hừng hực.

Đây là dược tính rất nhanh thể hiện đi ra.

- Chén thuốc kia bà giúp ta để xuống dưới gầm giường, đừng cho người khác nhìn đến.

Giang Long phân phó, tính toán sau khi để chén thuốc này nguội lạnh, về sau lại dùng.

Diêu mụ mụ vừa mới xoay người đem chén thuốc thả ở dưới giường, lại buông khăn trải giường che lấp, chợt nghe đến một hồi tiếng bước chân vội vã từ trong tiểu viện truyền vào.

- Nhất định là lão phu nhân đã tới.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ nói.

Giang Long vội vàng đứng dậy, muốn nghênh đón, tuy nhiên không đợi hắn xuống giường, Cảnh lão phu nhân cũng đã vịn cánh tay Bảo Bình bước nhanh tới.

- Bà nội.

Giang Long kêu lên.

Không biết sao, sau khi nhìn thấy gương mặt quen thuộc lại thân thiết của Cảnh lão phu nhân xong, Giang Long cảm thấy trong cơ thể có một dòng nước ấm bắt đầu khởi động, điều này chẳng lẽ chính là cảm giác thân tình, huyết mạch liên kết?

Giang Long kiếp trước bị cha mẹ vứt bỏ, lớn lên ở cô nhi viện, tuy rằng Lão viện trưởng đối với hắn vô cùng tốt, nhưng hắn vẫn chưa từng có cảm giác nếm qua loại cảm giác kỳ dị này, có thể làm ấm áp ở trong lòng.

Đây là bản năng cảm ứng của nguyên chủ thân thể, Giang Long lập tức hiểu ra!

Đồng thời cũng quyết định, về sau nhất định phải thật hiếu thuận với vị Cảnh lão phu nhân này.

- Giang Long.

Hốc mắt Cảnh lão phu nhân lập tức đỏ lên.

Tỉ mỉ đánh giá Giang Long từ đầu đến chân, một lần lại một lần, xác nhận trước mắt cháu trai so với lúc trước tinh thần hơn, hai tay Cảnh lão phu nhân hợp thành chữ thập, nhắm mắt lại thì thầm:

- A Di Đà Phật, Phật tổ phù hộ, ông trời cuối cùng không có đoạn hương khói Cảnh gia ta.

https://thuviensach.vn

Trước khi chưa bị xuyên việt, Giang Long tất nhiên không tin quỷ thần.

Nhưng hiện tại, tuy rằng vẫn không hết lòng tin tưởng, nhưng ở trong lòng cũng dâng lên một tia kính sợ.

Lúc này Diêu mụ mụ nhìn nhìn Cảnh lão phu nhân và Giang Long, đột nhiên mở miệng nói:

- Lão phu nhân, nô tì muốn nói, thật đúng là Phật tổ phù hộ tiểu thiếu gia đó.

- Chỉ giáo cho?

Cảnh lão phu nhân nghi hoặc mở miệng hỏi.

Giang Long, Bảo Bình, cùng với vài cái nha hoàn đi theo Cảnh lão phu nhân tới, cũng đều tò mò nhìn về phía Diêu mụ mụ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Nguyên Nhân Thực Sự Của Việc Thổ Huyết

Cảnh phu nhân đặt câu hỏi, Diêu mụ mụ lập tức đáp:

- Lão phu nhân người còn nhớ đêm hôm qua Từ đại phu nói gì không?

Ông ta nói tiểu thiếu gia sợ không thể cứu được.

- Đương nhiên là nhớ.

Cảnh lão phu nhân lúc này vẫn đang nghĩ lại mà thấy sợ.

- Khi đó người đã đi ra rồi lại quay trở vào, người đem chuỗi Phật châu mà mình mang theo nhiều năm đeo vào cổ tay tiểu thiếu gia, sau khi Từ đại phu rút châm, ông ta mới phát hiện tiểu thiếu gia có lại sức sống.

Diêu mụ mụ kích động nói không kịp thở.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy hai mắt liền sáng rõ, liền nói:

- Đúng đúng đúng, chính là như vậy, Giang Long lúc mặt như giấy vàng, thật là ... Ta còn cầu Phật tổ phù hộ cho nó kiếp sau đầu thai vào nhà tốt, khỏe mạnh cường tráng là được rồi!

Thật sự là sau khi đeo chuỗi phật châu, nó mới sống lại được.

Nói tới đây, ánh mắt Cảnh lão phu nhân nhìn về phía cổ tay của Giang Long:

https://thuviensach.vn

- Chuỗi phật châu này đã làm bạn cùng ta nhiêu năm, mỗi khi tụng kinh ở trước tượng Phật, ta đều vân vê nó một hai lần để bình tĩnh tâm tình.

- Tất nhiên lão phu nhân một lòng hướng Phât, chuỗi Phật châu này thường xuyên ở trước Phật tổ, đã thông linh tính, thành pháp khí, có thể kết nối với Phật tổ. Phật tổ bị lão phu nhân thành tâm làm cho cảm động, lúc này mới phù hộ cho tiểu thiếu gia, phù hộ cho toàn bộ Cảnh phủ không bị chặt đứt hương hỏa!

Đột nhiên, bức rèm bị khuấy động, một lão phụ nhân đi tới. Lão phụ nhân này cười tiếp lời, người này chính là Trương Khương thị, ngày hôm qua muốn tìm việc gây khó dễ cho đối thủ cũ.

Cảnh lão phu nhân nghiêng đầu liếc mắt nhìn Trương Khương thị, mặt đầy hồng quang, hiển nhiên công nhận lời nói của Trương Khương thị.

Sau đó liền hỏi:

- Trong phủ công việc rất nhiều, ngươi tới đây làm gì ?

Trương Khương thị và Diêu Trần thị đều là trợ thủ đắc lực của Cảnh lão phu nhân, ở trong phủ đảm nhiệm chức quản gia, đều có công việc thích hợp.

Trương Khương thị còn không kịp trả lời, lại có người bước nhanh vào ngọa thất:

- Nghe nói tiểu thiếu gia bảo bối của Cảnh phủ chúng ta đã tỉnh lại, chúng ta đương nhiên phải đến thăm.

Cảnh lão phu nhân nhìn người vừa tới, nàng ta chính nha hoàn hồi môn kia, Diêu Trần thị

https://thuviensach.vn

- Trần ma ma nói không sai, Giang Long, tẩu tẩu tới thăm ngươi, hôm qua trong phủ xảy ra nhiều vệc, không tới thăm đúng lúc, ngươi sẽ không tức giận tẩu tẩu này chứ?

Bức rèm che lần thứ ba bị nhấc lên, một vị phu nhân ăn mặc giống cô gái đi tới.

Tuy rằng phu nhân phần lớn sẽ được gọi là thị cái gì đấy, nhưng đối với một số ít vị phu nhân có địa vị, người bên ngoài đều dùng kính xưng, tỷ như nãi nương của nguyên thân được gọi là Diêu mụ mụ, mà đồng lứa lớn hơn nữa, cũng sẽ bị gọi là ma ma. trượng phu của Diêu Trần thị họ Diêu, bản thân họ Trần, cho nên được xưng là Trần ma ma.

Trương Khương thị thì bình thường được tôi tớ nha hoàn trong phủ xưng là Khương ma ma.

Giang Long liếc nhìn lại, đầu tiên là dại ra, sau đó mặt hiện vẻ cổ quái.

Bởi vì lúc này đi vào là một nữ tử đầu tóc vàng, da trắng như tuyết, đôi mắt sắc sảo màu lam đậm, nữ tử cao gầy, dáng người khêu gợi, nhất là ngực vô cùng đầy đặn, quần áo ôm chặt làm nhô lên hai tòa núi non cực đại.

Giang Long sở dĩ thần sắc cổ quái là vì đang nhìn đến vị mỹ nhân ngoại quốc, hình ảnh trong trí nhớ cũng dần dần hiện ra.

Vợ của Cổ Bảo Quý!

Bởi vì Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia hung danh bên ngoài, cho nên thanh danh của Cảnh phủ cũng không tốt, dân chúng nghe nói có người của Cảnh phủtrên phố, đều trốn tránh như rắn rết, cho dù là quan viên và thế gia nhà quyền quý, cũng là có thể trốn thì trốn, không dám giao tiếp cùng Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, khiến cho cuộc sống trong mười lăm năm của nguyên thân, chỉ giao hảo với một người bạn tốt!

Cổ Bảo Quý thiện lương thành thật, so với nguyên thân thì lớn hơn vài tuổi, cùng với thiếu niên đơn thuần vô ưu vô lo như nguyên thân thì rất hợp tính tình.

Cổ gia vốn là một trong những nhà quyền quý của huyện Ninh Viễn, kinh doanh ngọc khí và đầu tư buôn bán vải vóc, đồ sứ những vật phẩm với ngoại quốc là chính, tuy nhiên Cổ gia chỉ có thể coi là thương gia, so về địa vị với Cảnh gia là không thể sánh bằng.

Ở xã hội cổ đại, đều là khinh thị thương nhân, sĩ nông công thương, thương nhân xếp bạng chót nhất.

Cảnh gia ở huyện Ninh Viễn lại là Hầu phủ, cho dù là Huyện lệnh cùng Huyện thừa đi qua trước cửa Cảnh phủ cũng phải xuống ngựa hạ kiệu, tỏ vẻ tôn trọng.

Cổ gia và Cảnh gia có một điểm tương tự, đó là trải qua nhiều thế hệ đều chỉ sinh được một nam đinh.

Tuy nhiên một năm trước Cổ gia đã không còn tồn tại nữa.

Cổ Bảo Quý còn sống hay đã chết không một ai biết!

Đã cho người đi tìm kiếm nhưng một chút manh mối đều không tra ra được.

Theo trong trí nhớ thì vị tẩu tẩu này tên Đại Lệ Chi vốn người ngoại quốc, cũng là Cổ Bảo Quý vào trước khi Cổ gia đổ vỡ, tự mình đưa đến phủ, kính nhờ Cảnh Giang Long chiếu cố cho, Cảnh Giang Long vốn là một thiếu niên vô ưu vô lo tâm tính giống như hài tử.

https://thuviensach.vn

Lúc đó căn bản cũng không quản lý công việc, nào biết đâu rằng Cổ gia lâm vào khủng hoảng?

Đến sau này khi Cố gia bị chủ nợ tới cửa đòi, lại qua mấy tháng, Cảnh Giang Long mới biết được tin tức.

Hiện tại Giang Long cảm thấy vị tẩu tẩu ngoại quốc thân phận đặc biệt thì cũng thôi, làm cho hắn không hiểu là, không ngờ Cảnh lão phu nhân lại giao cho vị Đại Lệ Ti thay mặt mình quán xuyến mọi việc to nhỏ trong phủ.

Cảnh lão phu nhân không phải là không có trợ thủ đắc lực, tỷ như Trương Khương thị và Diêu Trần thị, so sánh với nhau mà nói, Cảnh lão phu nhân hẳn là hiểu rõ quen thuộc hai người Trương, Diêu hơn, cho dù một lòng hướng Phật, không nghĩ tới xỷ lý công việc trong phủ, cũng có thể đem giao quyền sử lý công việc trong phủ cho hai người này đi?

Làm sao sẽ lựa chọn Đại Lệ Ti một năm trước mới vào phủ này?

Người phụ nữ này có vài phần thủ đoạn, trong lòng Giang Long nghĩ, đối với Đại Lệ Ti có tò mò, cũng có đề phòng.

- Giang Long!

Tuy rằng Đại Lệ Ti mắt màu xanh, tóc dài vàng kim, nhưng lại thông thạo lưu loát ngôn ngữ Đại Tề

Thấy Giang Long nhìn mình chằm chằm, cũng không trả lời, trong lòng Đại Lệ Ti mười phần oán trách.

Nữ tử khác trong phòng đều quay đầu, làm như không nhìn thấy.

Đại Lệ Ti là mỹ nhân ngoại quốc hiển nhiên không hợp với bọn nữ tử Tề quốc từ nhỏ đã được học tam tòng tứ đức.

- A.

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng gọi Giang Long mới hồi phục tinh thần, kêu lên một tiếng:

- Tẩu tẩu.

- Vừa rồi chúng ta đang nói chuyện Phật tổ phù hộ cho Giang Long, theo ta thấy, không bằng để thân thể Giang long hồi phục nhiều rồi hãy tự mình lên chùa thắp nén hương, cảm tạ ơn tái sinh của Phật tổ, ừ, lúc đó Đại Lệ Ti ngươi cũng cùng đi.

Con ngươi của Cảnh lão phu nhân đột nhiên ánh lên tia sáng.

Cũng không nhìn qua nhìn lại trên người của Giang Long và Đại Lệ Ti.

Đây là lần đầu tiên Cảnh lão phu nhân thấy cháu đích tôn của mình ngây người trước nữ tử.

Tuy rằng thân phận của Đại Lê Ti... Nhưng năm đó Cổ Bảo Quý ý thức được nhà mình sắp gặp đại họa, tự mình đem Đại Lệ Ti kính nhờ Giang Long chiếu cố cho ở trong phủ, ai có thể nói Cổ Bảo Quý không ý tứ gì khi đem Đại Lệ Ti cho Cảnh Giang Long chứ?

Cảnh lão phu nhân tâm tư chuyển động.

Ở trong mắt Cảnh lão phu nhân, Cổ gia kém xa so với Cảnh phủ, đừng nói Cổ gia đã nhà tan cửa nát, cho dù là thời điểm Cổ gia giàu sang phong quang nhất , Đại Lệ Ti là chính thê của Cổ Bảo Quý, địa vị cũng kém xa thị thiếp bên cạnh Cảnh Giang Long.

Cho nên bà cho rằng đưa Đại Lệ Ti vào nhà mình trở thành nữ nhân bên cạnh tôn tử Cảnh gia, là Đại Lệ Ti với cao.

Mà hiện tại Cảnh lão phu nhân rất nôn nóng muốn có cháu chắt ẫm bòng.

Mặc dù nhìn qua thân thể Giang Long dường như chuyển biến rất tốt, nhưng bà vẫn có chút không yên lòng.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua Cảnh Giang Long thổ huyết, thiếu chút nữa tắt thở, Từ đại phu mới đầu nói không thể cứu được, làm bà kinh hãi một phen.

Mà chỉ cần có cháu chắt, bà cũng không cần phải lo lắng Cảnh phủ bị chặt đứt hương hỏa kế thừa.

Giang long không ý thức được Cảnh lão phu nhân đang có chỗ hiểu lầm.

Chẳng qua là muốn nhớ lại, tìm kiếm tất thảy thông tin có liên quan tới tới Đại Lệ Ti, muốn biết rõ ràng đó là một nữ nhân như thế nào.

Còn Đại Lệ Ti lại phát giác được ánh mắt khác thường của Cảnh lão phu nhân, bất đông thần sắc gật đầu đáp ứng cùng đi dâng hương, đôi mắt giống như ngọc bích hơi hơi chuyển động, trong lòng thoáng chút suy nghĩ.

- Không bằng kêu thiếu phu nhân cũng cùng đi theo.

Diêu mụ mụ đột nhiên thôt ra lời kinh sợ

Thanh âm vừa thốt ra, mẫu thân Diêu Trần thị trừng mắt nhìn bà.

Thật là bình nào không mở lại lấy cái bình đấy

Không biết bây giờ Lâm Nhã là đề tài cấm kỵ trên dưới trong toàn phủ sao?

Lại dám nhắc tới trước mặt lão phu nhân!

Trương Khương thị vẫn đối đầu với Diêu Trần thị , thì là mừng rỡ trong lòng, lập tức mở miệng trách mắng:

- Ngày hôm qua thiếu gia vừa mới bị thiếu phu nhân chọc tức đến thổ huyết, ngươi lại dám đề nghị cho Thiếu phu nhân gặp Tiểu thiếu gia, cùng đi chùa tự dâng hương, ngươi là có dụng tâm gì?

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Trương Khương thị đắc ý dùng khóe mắt liếc Diêu Trần thị một cái.

Diêu Trần thị bực mình, lại để cho Trương Khương thị nắm lấy cơ hội làm khó dễ, đè ép chính mình.

Cảnh lão phu nhân có chút không ngờ, không nghĩ Diêu mụ mụ luôn luôn cẩn thận điềm đạm, chắc chắn lại có thể nói những lời này.

Trầm tư trong khoảng thời gian ngắn từ chối cho ý kiến.

Mà Diêu mụ mụ sở dĩ đề nghị như vậy là vì đêm qua, Giang Long còn nói cho bà biết một chuyện quan trọng.

Là Giang Long đang nói dối, nói hắn sở dĩ hộc máu, cũng không phải bị Lâm Nhã làm cho tức giận, mà là một vị cao nhân lúc trước cho hắn ăn viên thuốc, nói có thể bài xuất một bộ phận trong cơ thể bị nhiễm kịch độc.

Chỉ có điều phải chờ một lát thuốc mới có thể phát tác, kết quả trùng hợp lúc Lâm Nhã vừa vào tới cửa, hắn hộc ra máu đen có mang kịch độc.

Bị mọi người hiểu lầm

Giang Long còn nói hắn không có một chút gì là ghét thê tử Lâm Nhã, trong lòng còn có chút thích nàng.

Bởi vì âm thầm tra tìm hung thủ, cho nên tạm thời vẫn không thể công khai được chân tướng sự việc, cho nên Giang Long nói hy vọng Diêu mụ mụ âm thầm che chở, đừng làm cho Lâm Nhã ở trong phủ bị ủy khuất.

Diêu mụ mụ là thật tâm yêu thương thiếu gia nhà mình, được nghe Giang Long trong lòng thích Lâm Nhã, đương nhiên phải che chở cho Lâm Nhã.

Chỉ cần lần này Lâm Nhã có thể đi theo lên chùa dâng hương, mà Giang Long nhìn thấy Lâm Nhã về sau, cũng không bị thổ huyết lần nữa, như vậy

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã ở Cảnh phủ sẽ sống tốt hơn rất nhiều.

Mặc dù bà biết rằng Cảnh lão phu nhân không làm khó Lâm Nhã, nhưng trong phủ còn nhiều người là loại dùng địa vị cao giẫm đạp lên người thấp, hơn nữa trong phủ còn có Trương Khương thị rất có địa vị, cũng có chút căm thù với Lâm Nhã, nếu không làm dịu đi khốn cảnh trước mắt của Lâm Nhã, như vậy thời gian tới Lâm Nhã sẽ rất khó khăn, ăn mặc chi phí đều bị cắt xén.

Thấy Cảnh lão phu nhân không nói gì, Trương Khương thị muốn nói chuyện, nhưng bị Đại Lệ Ti liếc Giang Long một cái, cười nói chen vào:

- Diêu mụ mụ là nãi nương của Giang Long, tình cảm không giống bình thường, Diêu mụ mụ chẳng lẽ lại có ý xấu hay sao?

Lão phu nhân, vừa lúc ta cũng muốn cùng thiếu phu nhân trò chuyên thân cận hơn, không bằng người đáp ứng đi.

- Giang Long ý cháu thế nào?

Cảnh lão phu nhân đối với Lâm Nhã có cảm giác không tệ, có chút thích đứa cháu dâu này, do dự một chút, nhìn về phía Giang Long đang ngồi trên giường.

Những người khác trong phòng, tất cả đều chờ đợi quyết định của Giang Long.

Bởi thái độ của Giang Long quyết định thiếu phu nhân Lâm Nhã ở trong phủ có địa vị cao hay thấp.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Phủ Đệ Thật Lớn

Nghe câu hỏi của Cảnh phu nhân, Giang Long hơi nhíu mày.

Kỳ thực, hắn nghĩ ra cách nói dối để lừa Diêu ma ma, nhưng bị sơ hở, không phải Diêu ma ma dễ bị lừa và nhẹ dạ cả tin, bởi cảm tình giữa bà với Cảnh Giang Long rất đặc biệt, bà rất tin tưởng hắn, nên Cảnh Giang Long nói gì bà cũng không hoài nghi. nguồn truyện . c o m

Mà sơ hở lớn nhất trong lời nói dối là mấy ngày trước, mấy hôm trước khi Lâm Nhã gả vào trong phủ, tính cách nguyên thân đột nhiên nóng nảy rất bài xích, chê bai Lâm Nhã. Khi Lâm Nhã vào phủ, nguyên thân càng chẳng muốn gặp, nếu có thể không gặp, thì càng tận lực không gặp mặt Lâm Nhã.

Đây là rõ như ban ngày.

Do có những tiền đề này, nên sau khi thấy nguyên thân nhìn thấy Lâm Nhã thì hộc máu, không nói được câu gì, ai cũng chắc chắn Lâm Nhã làm nguyên thân tức giận.

Lâm Nhã không có cơ hội để giải thích.

Cho nên bây giờ nếu Giang Long đồng ý cùng đi với Lâm Nhã, thì rõ ràng là mâu thuẫn với trước kia.

Khiến cho người khác kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Lại liên quan đến việc chết đi sống lại của hắn, nói không xong chỉ gây thêm nghi ngờ mà thôi.

Giang Long lại biết trên người Lâm Nhã đang mang trách nhiệm được các trưởng bối Lâm gia giao phó, nên hiện tại, cũng không muốn làm dịu đi mối quan hệ với Lâm Nhã.

Không thì Lâm gia sẽ phái người đến giúp đỡ Lâm Nhã, họ thấy quan hệ của Lâm Nhã với hắn càng thân thiết hơn, nên sẽ ép Lâm Nhã ra tay đoạt quyền sớm hơn, sau đó, bảo Lâm Nhã âm thầm lấy gia tài của Cảnh gia biến thành gia tài danh nghĩa của Lâm gia .

Đệ đệ của Lâm Nhã là Lâm Chí đang bị nắm trong tay Lâm gia, nên Lâm Nhã sẽ không có sức phản kháng.

Cho nên Giang Long quyết định là trước khi chưa cứu Lâm Chí ra khỏi Lâm gia, chỉ có thể âm thầm mở lòng với Lâm Nhã, như thế áp lực của Lâm Nhã mới giảm đi một ít.

- Cháu nghe lời bà nội.

Nếu nói thẳng là không cho Lâm Nhã đi cùng, thì cũng không tốt. Bởi vì như vậy, , về sau Lâm Nhã bị các tôi tớ trong Cảnh phủ làm khó dễ. Vì thế Giang Long ko biểu lộ thái độ gì, khiến mọi người đi đoán tâm tư hắn là được rồi.

Trong lòng không dám khẳng định, khi những người này đối xử với Lâm Nhã cũng sẽ băn khoăn vài phần.

- Vậy ngày mai để Lâm Nhã cùng đi chung thôi.

Bị Diêu ma ma nhắc nhở, Cảnh lão phu nhân thật lòng cho rằng Phật tổ sẽ phù hộ cho Cảnh Giang Long, mới khiến cho cháu mình đc sống lại lần nữa, do đó, trong lòng lại càng tin tưởng Phật Tổ, giáo lí của nhà Phật là

https://thuviensach.vn

khuyên người làm thiện, độ hết chúng sanh, nên Cảnh lão phu nhân muốn tạo cơ hội gặp mặt giữa Giang Long và Lâm Nhã, để giải quyết khúc mắc của hai người.

Sáu tuổi Lâm Nhã mất mẹ, đã rất thảm rồi, nên Cảnh lão phu nhân rất thương và thông cảm cháu dâu này.

Đương nhiên, bà cũng có dụng ý khác.

Bà thấy Giang Long mê đắm Đại Lệ Ti, nghĩ rằng Giang Long đã động lòng, có tâm tác hợp cho hai người, nhưng cho dù Đại Lệ Ti là người của Giang Long, cũng chỉ có thể làm thiếp, sanh con ra thì cũng là thứ xuất.

Chỉ có con củaLam Nhã là thiếu phu nhân chính thất, mới là cháu ruột của Cảnh lão phu nhân.

Ở niên đại này, rất coi trọng việc phân đích thứ.

Từ hoàng gia vương tộc cho đến thế gia nhà quyền quý, con thứ xuất thua rất xa dòng chính.

Ví như, hoàng tử thứ xuất mặc dù là huynh trưởng cũng phải nhường cho con dòng chính của hoàng hậu kế ngôi. Mà con thứ xuất trong thế gia nhà quyền quý cũng không có tư cách kế thừa gai nghiệp

Đối với Cảnh lão phu nhân mà nói, thật sự không có biện pháp, có một đứa con đứa cháu thứ xuất kế thừa hương hỏa cho Cảnh gia cũng được.

Nhưng nếu như có cơ hội ôm lấy con cháu ruột thịt, thì vẫn tốt hơn.

Trừ phu nhân chính thất ra, thì con của bình thê sinh hạ cũng thuộc dòng chính, nhưng đa số hào môn thế gia đều không có thói quen cưới bình thê.

Trong nhà quyền quý, vốn thường hay lục đục, lại kéo một bình thê địa vị tương xứng với chính thất phu nhân, đến khi hai người đấu đá lẫn nhau,

https://thuviensach.vn

vậy thì chuyện này thật đáng cười, trong phủ sợ rằng vĩnh viễn không được yên bình.

Có một số người nói không nhất định sẽ đấu đá, cũng có khả năng đối xử hòa bình.

Chuyện này cũng có thể xảy ra nhưng rất ít. Nguyên nhân rất đơn giản, con của chính thất phu nhân và bình thê đều là dòng chính, đều có tư cách bình đẳng kế thừa gia nghiệp, nhưng những người mẹ nào lại không suy xét vì con của mình?

Nói đến đây thì không thể không giải thích một chút, từ xưa, trưởng tử đều nối gia nghiệp, nhưng mà khi cùng các huynh đệ ở riêng, trừ trưởng tử ra thì những người khác được hưởng gia nghiệp rất ít, con cháu thứ xuất thậm chí có thể bị tách hộ.

Nên huynh đệ chia đều tài sản là điều không có.

Vả lại, các bậc trưởng bối cũng không cho phép phân chia như vậy, bởi vì chia đều gia sản, liền ý nghĩa một gia tộc lớn bị phân chia thành mấy gia tộc bậc trung, thậm chí thành gia tộc nhỏ, mà gia tộc có địa vị bậc trung, hay gia tộc nhỏ thì không thể so sánh với các gia tộc lớn được.

Hiện đại cũng vậy, một trăm công xưởng nhỏ, giá trị sản phẩm có thể vượt qua một xí nghiệp lớn, nhưng sức ảnh hưởng không bằng được.

Thấy Cảnh lão phu nhân đồng ý cho Lâm Nhã đi theo, Trương Khương thị có vẻ bất mãn.

Bà ta cảm giác mấy năm gần đây, Cảnh lão phu nhân càng ngày càng không coi trọng mình, cũng chính vì thế mà lúc nào bà ta cũng muốn giành ưu thế trước, để bảo vệ địa vị của mình trong phủ.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Diêu Trần thị thấy Cảnh lão phu nhân không trách con gái mình thì nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật, về mặt thông minh, quyền lực và thủ đoạn thì Diêu Trần thị kém xa Trương Khương thị.

Việc vặt trong phủ rất nhiều, cần những người này giải quyết, nên không bao lâu, Trương Khương thị, Diêu Trần thị, và Đại Lệ Ti lần lượt đi ra.

Cảnh lão phu nhân muốn nhanh chóng tác hợp chuyện vui cho Giang Long và Đại lệ Ti, một lát sau, cũng rời khỏi.

Ngọc Sai mang đồ ăn đến, thì Giang Long mới bắt đầu ăn.

Nhưng hôm nay ăn không có ngon bằng hôm qua.

Không phải thức ăn không ngon, cũng không phải nhà bếp nấu dở, mà Từ đại phu có dặn, không được ăn thịt, ăn muối, ăn những thứ dầu nhiều, thức ăn càng đạm bạc càng tốt.

Thức ăn như thế chả có mùi vị, cũng vì nguyên thân bị thổ huyết, cần phải bổ sung nhiều dinh dưỡng, trong bụng lại đói lắm, Giang Long mới há miệêng ăn hết.

Trải qua mấy ngày, thân thể Giang Long hồi phục được một ít, thức ăn đạm bạc như thế sợ là ăn không nổi nữa.

Ăn xong, hắn cảm thấy có một chút sức lực, trong lúc này, trời gần trưa, nhiệt độ ôn hòa, Giang Long muốn thong thả đi tản bộ hít thở không khí.

Ngọc Sai và Bảo Bình gấp gáp chuẩn bị y phục cho Giang Long, nhưng lại cũng không yên tâm lại mang thêm áo choàng.

GiangLong đi ra từ phòng ngủ, ánh dương ấm áp rọi vào thân thể, hắn đưa tay che cặp mắt, híp mắt nhìn lên mặt trời lơ lửng trên cao, trước kia

https://thuviensach.vn

hắn chưa chiếm cứ thân thể của nguyên chủ, hắn vẫn chìm trong bóng tối vô tận, không biết qua bao lâu rồi không được nhìn thấy mặt trời và tắm dưới ánh nắng ấm áp.

Lúc này hắn cảm thấy được tắm dưới ánh dương, thật tốt!.

- Tiểu thiếu gia, chúng ta đi ra hậu hoa viên một chút đi.

Ngọc Sai rủ.

Bảo BìÌnh cũng hòa theo:

- Băng trong hồ ở hậu hoa viên đã sớm tan, chắc bây giờ bầy cá đang tung tăng đùa giỡn, và những cây bên hồ cũng đã mọc chồi non rồi đó.

- Được.

Giang Long hí hửng trả lời.

Một hàng ba người hướng đến hậu hoa viên Cảnh phủ mà đi.

Diện tích khuôn viên trong Cảnh phủ thật lớn, dường như trước kia, dựa vào quy tắc kiến trúc Vương phủ mà xây, hơn nữa nằm ở huyện Ninh Viễn ngoại ô kinh thành, đây là một nhà duy nhất trong vương triều Đại Tề. Nên biết huân quý trong triều đều là tướng quân trong quân đội, rất có uy vọng, nhưng mà từ xưa đến nay, chuyện những võ tướng tạo phản thì nhiều vô kể, cho nên hoàng gia nhất định nắm giữnhững tướng lĩnh này chặt chẽ trong tay thì mới có thể yên tâm, vì thế nhà của những người này đều nằm ở kinh thành.

Như thế, những huân quý mang binh đi đánh giặc thì những người thân trong nhà bị hoàng đế nắm trong tay, nên họ không dám tạo phản.

Nhưng mà những vương công quyền quý ở kinh thành, các phủ dinh của họ đều dựa vào cấp bậc mà xây dựng, đều có ghi rõ trong văn bản quy định

https://thuviensach.vn

của triều đình, làm chức gì, tước vị gì, mới có thể xây dựng dinh phủ lớn hay nhỏ.

Dù cho dinh phủ của họ sai phạm quy chế, nhưng cũng chỉ số ít.

Tất nhiên trong triều có quan Ngự sử, tính nết những quan này vừa xấu vừa khó, cả ngày tìm điểm yếu của các quan khác trong triều, ai cũng không muốn bởi phủ đệ của mình quá lớn mà bị Ngự sử tố cáo.

Vả lại, tước vị quý tộc sẽ giảm dần từ lớn đến nhỏ theo thời đại, nếu đời sau không có chiến công huy hoàng, thậm chí càng về sau này có thể đem dinh phủ bán đi, bản thân phải chuyển đi, vì không còn tư cách để ở.

Không giống như Cảnh phủ, quy mô thì lớn vô cùng.

Phỏng chừng vương phủ của Vương gia hoàng tộc bị phân phong ra bên ngoài, cũng không thể sánh bằng Cảnh phủ.

Đi một lúc, thân thể suy nhược của Giang Long cũng đã có đại khái nhận thức về độ lớn nhỏ của Cảnh phủ, chỉ đi từ tiểu viện của mình đến hậu viên đã khoảng hơn hai trăm mét, tính theo đơn vị đo cổ đại chính là hơn bảy mươi trượng.

Sau khi vào hoa viên, xem trước mắt là một bờ hồ rộng hơn ba mươi mẫu, Giang Long càng sửng sờ hơn.

E rằng, khắp kinh thành chỉ có hoa viên của vua mới có thể có cái hồ lớn như vậy.

Trong hồ nước có xây một cái đình nhỏ hóng mát nằm ở trên nước, có một chiếc cầu nổi dài khoảng bốn thước nối liền với bờ, Giang Long với hai nữ kia ở trên cầu, dưới chân có vài điều không ổn, nên phải cẩn thận một chút, không thì có thể rơi xuống hồ.

https://thuviensach.vn

Giang Long cùng hai người hầu vừa thưởng ngoạn cá cảnh vừa nói chuyện vui cười.

Cách đó không xa, ở góc tường viện có một cái đầu cẩn thậnnhô ra , nhìn về phía Giang Long vài lần lại rụt nhanh trở về.

Trong chốc lát, có một tiểu nha hoàn dáng nhỏ gầy, cúi đầu từ trong đó đi ra, hướng về phía Giang Long mà đi.

Đi lên cầu nổi, tiểu nha hoàn nhanh chóng đi vào đình hóng mát, thi lễ vạn phúc, chào tiểu thiếu gia một tiếng.

Giang Long mỉm cười gật đầu.

Tiểu nha hoàn nói cũng không có chuyện gì, chỉ là thấy thiếu gia ở đây nên qua chào hỏi thôi.

Ngọc Sai và Bảo Bình phất tay, ý là bảo nha hoàn mau đi đi.

Tiểu nha hoàn liền vén áo mà rời khỏi.

Nhưng đi chưa bao xa thì tiểu nha hoàn bị trượt chân, té lăn quay ở trên cầu.

Ngọc Sai và Bảo Bình thấy vậy liền lập tức chạy đến đỡ dậy.

Nhưng tiểu nha hoàn kia vội vàng tự mình bò dậy, sau đó cúi đầu đỏ mặt chạy đi.

Ngọc Sai cười nói:

- Tiểu nha đầu này thật hấp tấp.

Bảo Bình vỗ tay nói:

- Đúng đấy! không biết là người của viện nào, chân tay thật lóng ngóng.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy cặp mắt Giang Long híp lại, con ngươi lóe sáng, chăm chú nhìn về bóng dáng tiểu nha hoàn kia thoáng chút suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Đứt Một Cánh Tay

Sau một lúc lâu, Giang Long chợt hỏi:

- Các cô không biết cô ta làm người hầu ở đâu à?

Bảo Bình nhanh mồm đáp ngay:

- Cảnh phủ chúng ta nhiều nha hoàn, nô bộc như vậy, làm sao biết hết được tỳ nữ.

Ngọc Sai cũng gật đầu.

Hai cô nha hoàn này không biết chữ, đương nhiên cũng không biết đếm, số lượng tôi tớ, nha hoàn trong Cảnh phủ tuyệt không thể nói ra được một con số chính xác.

Chỉ biết là có rất nhiều thôi.

- Tiểu thiếu gia quan tâm đến cô ta làm gì?

Ngọc Sai rốt cục để ý thấy Giang Long cứ nhìn ngó mãi bóng dáng người nha hoàn đã rời khỏi, có chút ghen ghét, nũng nịu nói.

- Đúng đó, ả nha hoàn đó vừa khô vừa gầy, da mặt lại đen đúa.

Bảo Bình cũng thỏ thẻ đồng tình.

Giang Long thu lại ánh mắt, trên mặt nở nụ cười mỉm:

https://thuviensach.vn

- Phải phải phải, cô ta có chỗ nào xinh đẹp động lòng người như Ngọc Sai và Bảo Bình chứ?

Nghe được khen, hai cô nha hoàn mặt non da mỏng không hùa theo, trong lòng thì mừng thầm, nhưng lại không phát hiện ra ẩn sâu trong nụ cười của Giang Long có kèm theo điều gì khác.

Giang Long trước kia khi chưa xuyên không từng đi theo hai vị sư phụ, luyện công phu hết hai mươi mấy năm, nhất là vị thứ hai Mã sư phụ đã dạy hắn trộm cắp, ra đường tìm những kẻ mà vừa liếc qua đã biết là những con dê béo, trộm túi tiền của bọn họ, nhãn lực ấy sắc bén biết bao nhiêu?

Trước đó khi ả nha hoàn kia bị ngã loạng choạng bò dậy, hắn thấy rõ ràng trong lòng bàn tay của ả ta đột nhiên ánh lên mấy tia sáng.

Hắn có thể khẳng định được, mấy tia sáng chói mắt kia chắc hắn là con dao găm phản xạ với ánh mặt trời.

Đình nghỉ mát giữa mặt hồ nối liền bờ bởi một chiếc cầu nổi, cầu nổi được hợp thành từ những tấm ván do dây thừng kết nối lại.

Nếu chỉ có những tấm ván thôi thì lực nổi không đủ, dây thừng buộc rất chặt, siết vào cột gỗ đóng ở hai góc đình, cũng có tác dụng rất lớn trong việc chịu trọng lượng của người đi lại trên cầu, không đến nỗi khi người bước đi trên cầu sẽ khiến ván gỗ bị chìm xuống, làm ướt giày vớ ống quần.

- Cắt hờ dây thừng, hại ta rơi xuống nước?

Trong nháy mắt Giang Long đã đoán được âm mưu của đối phương.

Khả năng chịu lực của cầu nổi có hạn, trước đó ả tiểu nha hoàn kia dáng người nhỏ nhắn, khá nhẹ, chưa bị sao.

https://thuviensach.vn

Nhưng chốc nữa nếu hắn rời đi, nhất định sẽ đi chung với Ngọc Trâm và Bảo Bình, lúc đó là trọng lượng của ba người, dây thừng sẽ đứt lìa, những tấm ván được liên kết cũng phân rã, thế thì Giang Long và hai cô nha hoàn cũng sẽ rơi xuống nước.

Nguyên thân là con độc nhất của Cảnh phủ, thân thể lại rất mảnh mai, Cảnh lão phu nhân hận không thể ngày ngày nâng trong lòng bàn tay, người nghĩ xem có chịu để cho hắn xuống nước mà học bơi không?

Diện tích hồ này rất lớn, nước lại sâu, thêm nữa hiện giờ là tiết đầu xuân, vẫn chưa thật sự ấm áp, nước hồ lạnh băng, một người không biết bơi mà lại mặc quần áo dầy rơi xuống, thì rất khó leo lên được.

Đầu tiên là hạ độc, bây giờ lại rõ ràng muốn hại ta rơi xuống nước, quả nhiên có người muốn ám hại nguyên thân!

Cỏ Tinh Đăng, Sinh Thạch Hoa, còn có hương liệu chứa Giác Nham Đằng, quả nhiên không phải trùng hợp.

Chỉ là, tự mình nên ứng phó ra sao đây?

Bây giờ vẫn chưa thể hoàn toàn tin tưởng Ngọc Sai và Bảo Bình, mà cho dù là có thể tin tưởng được cũng không thể nói rõ, vì nếu biết được hắn đã có đề phòng, hơn nữa càng có nhiều người âm thầm tìm manh mối, sẽ càng dễ để lộ tin tức.

Ngọc Sai và Bảo Bình suy cho cùng cũng chỉ là thiếu nữ mười sáu mười bảy tuổi, giấu không được tâm sự, không thể sánh với Diêu mụ mụ điềm đạm, chắc chắn.

Giang Long vừa suy nghĩ, vừa vẫn nói nói cười cười với Ngọc Sai và Bảo Bình.

https://thuviensach.vn

Hai cô gái tiếng nói trong như tiếng chuông bạc, không hề biết tiểu thiếu gia nhà mình trong lòng có tâm sự.

Lúc đó một bà già dáng người thấp bé, da khô quắt, tóc bạc phơ đang đứng ở một góc rẽ hành lang phía xa, bà ta vận đồ đen, đứng ở chỗ cành cây khá um tùm, nếu không nhìn kỹ Giang Long rất khó phát hiện ra bà ta.

Lúc này bà ta ngó trân trân về hướng Giang Long, tay nắm chặt một con búp bê vải có dính vết máu.

Miệng lẩm bẩm:

- Lý Hương Bí, năm xưa ngươi hại con gái ta rơi xuống nước một xác hai mạng, hôm nay ta bày mưu dìm chết đứa cháu đoản mệnh, bệnh tật của ngươi.

Có điều ngay sau đó, bà ta phải trợn tròn đôi mắt mờ đục.

Giang Long sau một chốc suy nghĩ, cuối cùng đã nghĩ ra cách ứng phó.

Tiểu nha hoàn chỉ là cắt hờ dây thừng, lợi dụng thể trọng của mình nhẹ, mà an toàn rời khỏi.

Thế thì ba người mình nếu từng người từng người qua cầu, nghĩ lại chắc sẽ không có gì nguy hiểm.

Ngọc Sai và Bảo Bình đều có dáng người thon thả, tuyệt không nặng.

Mà hắn thì càng vì trúng độc cho nên nhiều năm nằm trên giường bệnh, hết sức suy nhược, cánh tay đó mảnh mai chẳng khác nào cây gậy.

Cũng không nặng hơn ả nha hoàn trước đó bao nhiêu.

- Bảo Bình, ta tự nhiên hơi đói, muốn ăn bánh xốp.

https://thuviensach.vn

Giang Long dễ dàng nghĩ ra một cách giải quyết tình huống khó khăn trước mắt.

Bảo Bình đáp lại một tiếng, vừa cười vừa chạy nhảy như muốn đạp trên cầu nổi.

Giang Long thấy vậy vội vàng nói:

- Chậm chút, cẩn thận cầu không vững, rơi xuống hồ đấy.

Cầu nổi thật sự là không vững, lại có vết cắt dây thừng thì lực liên kết đã không còn nhiều, nếu như tung tăng nhảy nhót, thì riêng một Bảo Bình thôi cũng có thể đạp đứt, mà làm thân nha hoàn thân cận của hắn, Bảo Bình không phải lo ăn lo mặc, ngày thường lúc nào cũng hầu hạ ngay bên cạnh hắn, thì tất nhiên cũng không biết bơi.

Giang Long để Bảo Bình qua trước, cũng còn có sự cân nhắc khác nữa.

Bởi vì khác với Ngọc Sai mảnh mai như cơn gió nhẹ thoảng qua cành liễu, Bảo Bình hoạt bát đáng yêu, tay chân mau lẹ hơn nhiều.

Cho nên cho dù có bị rơi xuống hồ, Giang Long cũng cầm chắc có thể vớt cô ấy lên được.

Sức khỏe của Bảo Bình so với những người cùng trang lứa cũng khỏe mạnh hơn, tuy nước hồ lạnh lẽo, nhưng chắc sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.

Hắn thì không được, căn cơ quá kém, thêm nữa thời đại này y thuật lạc hậu, nếu thật rơi xuống hồ, cho dù không chết đuối, cũng sẽ sốt cao.

Sốt cao thì không những có thể sẽ chết, mà vì thuốc bắc làm hạ sốt rất chậm có thể làm hư lỗ tai, biến thành người điếc, cũng có thể sẽ sốt lên não biến thành kẻ ngu ngốc.

https://thuviensach.vn

- Nha đầu nhà ngươi không thể đàng hoàng chút à?

Ngọc Sai giương mày liễu, lại là mở miệng ra trách mắng.

Ngọc Sai thì dịu dàng hơn, bình thường cũng không ít lần nói Bảo Bình hiếu động quá hấp tấp.

- Ah.

Bảo Bình thè lưỡi đáng yêu, vâng lời không nhảy nhót nữa, nghiêm túc bước trên cầu nổi.

Giang Long chăm chú nhìn bóng dáng Bảo Bình, lại sinh ra lo mình đoán sai, hại nàng ấy rơi xuống nước.

Chuẩn bị sẵn sàng đưa tay cứu người.

Nhưng hắn rõ ràng là lo lắng quá nhiều rồi, đúng như hắn đoán, dây thừng có thể chịu được Bảo Bình, Bảo Bình an toàn đi qua cầu bước lên bờ.

Dáng dấp Bảo Bình mềm mại, nặng hơn Ngọc Sai một chút.

Đợi đến khi Bảo Bình vòng qua ngả rẽ ở phía trước, hắn đã yên tâm để Ngọc Sai qua cầu, lý do rất đơn giản:

- Ngọc Sai, ta lại không muốn ăn nữa rồi, cô hãy đuổi theo gọi Bảo Bình quay lại.

Ngọc Sai chum miệng, khe khẽ nói:

- Tiểu thiếu gia thật đáng ghét, đùa bỡn chúng tôi như vậy à.

Bởi vì tính cách điềm đạm, nàng Ngọc Sai nhu mì sẽ không thẳng thừng vênh miệng lên, đổi lại là Bảo Bình thì nói không chừng, hơn nữa tính cách đó cũng làm cho nàng ấy không thể lớn cổ kêu to, nếu không thì đã có thể

https://thuviensach.vn

trực tiếp gọi nàng Bảo Bình lúc đó đi chưa xa quay lại rồi, trong lòng tuy là hờn dỗi, nhưng Ngọc Sai vẫn bước qua cầu đuổi theo Bảo Bình.

Nói là đuổi theo, nhưng thật ra Ngọc Sai mảnh mai căn bản là chạy không nổi, tốc độ ấy chỉ là đi nhanh mà thôi.

- Nha đầu chết tiệt kia đi nhanh như vậy, ta làm sao mà đuổi kịp chứ...

Ngọc Sai đi chưa được vài bước, thì đã đưa tay lau mồ hôi tuôn ra trên trán.

Nhìn thấy Ngọc Sai đã qua cầu bình an, Giang Long mới đứng dậy, thật cẩn thận bước đi trên cầu.

Khi đi qua, cầu nổi khẽ dao động trái phải qua lại, Giang Long cẩn trọng để ý, đi rất chậm, đi rất nhẹ nhàng , giả vờ vừa xem cá trong hồ, vừa nhàn nhã đi lại.

Hắn không biết có người nào âm thầm theo dõi không, nên rất thận trọng.

Đi đến chỗ ả nha hoàn trước đó bị ngã, quả nhiên nhìn thấy dây thừng chỗ đó bị cắt đứt hơn một nửa.

Cũng chính nhờ Giang Long cẩn thận, nên bà già đứng sau thân cây mới không phát hiện ra mánh khóe kỳ lạ.

- Ngã xuống, ngã xuống...

Mắt trừng to, nhìn Giang Long bước trên cầu nổi, bà ta lẩm nhẩm bằng cái miệng hơi khô nứt, liên tục nguyền rủa, vì căng thẳng, đã bóp nghiến đầu con búp bê vải trong tay.

Cho đến khi nhìn thấy Giang Long bình an vô sự bước lên bờ, đôi mắt bà ta bỗng chốc đỏ lừ lên.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên đưa con búp bê vải lên, một dòng sức mạnh ghê gớm xé toạc.

Xoẹt!

Con búp bê vải có khóe miệng mỉm cười đứt lìa một cánh tay.

- Có người đến, chúng ta đi mau.

Phía sau bức tường viện xông tới một người, vội vàng kéo bà ta rời khỏi.

Miệng bà ta vẫn còn lẩm bẩm:

- Giết ngươi, ta phải giết ngươi!

Bước xuống khỏi cầu nổi, Giang Long thở một hơi nhẹ nhõm, quay người lại, nhìn đoạn dây thừng bị cắt hờ, đứng ở bên bờ chờ Ngọc Sai và Bảo Bình.

Bảo Bình đi nhanh quá, Ngọc Sai phải cố sức mới đuổi kịp, đến khi hai nàng hầu quay lại, thì thấy thiếu gia nhà mình đã đứng bên bờ nhìn nước hồ.

- Tiểu thiếu gia, ngài sao mà lúc muốn ăn, lúc lại không muốn ăn, hại nô tỳ suýt chút nữa chạy gãy cả chân.

Bảo Bình không chút khách khí buông thẳng lời than trách.

Một câu nói của Giang Long giải quyết được ngay chuyện này:

- Tối nay cô có thể gọi một món mà mình thích ăn, xem như bổn thiếu gia tạ tội.

- Được!

Bảo Bình vỗ tay, nhảy cẫng lên.

https://thuviensach.vn

- Tham ăn.

Ngọc Sai thì liếc mắt, rồi bĩu môi, dùng ánh mắt trách móc nhìn vào mắt Giang Long.

- Cô có thể đến tú phòng may thêm một cái váy xinh nữa.

Giang Long đành cười nói.

Hai nàng nha hoàn này một người thì háo ăn, một người thì thích làm đẹp.

Quả nhiên mắt Ngọc Sai liền sáng lên.

Vỗ về hai cô nha hoàn xong, Giang Long lại bắt đầu suy tư, tin tức của cái người lén lút trong tối kia thật nhanh nhạy.

Mình vừa mới đi khỏi tiểu viện đến hậu hoa viên, đối phương đã biết rồi, xem ra kẻ lén lút kia nếu không phải cho người từng giây từng phút theo dõi tiểu viện của mình, thì chính là có sắp đặt người ở ngay trong tiểu viện của mình rồi.

Hơn nữa lại rất thủ đoạn, thấy mình đi vào đình nghỉ mát trong hồ, thì đã có thể lập tức nghĩ ra kế sách cắt dây hại mình rơi xuống nước rồi.

Thêm một điểm nữa, ả tiểu nha hoàn trước đó tuy là thấy ốm yếu vậy, nhưng có thể có chút công phu căn bản.

Nếu không thì không thể trong thời gian rất ngắn từ lúc té xuống đến lúc đứng dậy, mà đã có thể cắt sợi dây thừng to bằng cánh tay đứt hơn một nửa.

Bản thân mình phải cẩn thận hơn chút nữa mới được!

Giang Long định lập tức quay lại tiểu viện của mình, ở bên ngoài quá nguy hiểm rồi.

https://thuviensach.vn

Trong lúc cơ thể còn chưa khỏe lại, thân thủ còn chưa khôi phục được như trước, thì nên ít ra khỏi tiểu viện tốt hơn.

Nhưng đối phương biết được hành tung của mình, có khi nào trên đường về lại bày ra cạm bẫy gì nữa không?

Giang Long ngẫm nghĩ một lúc, cẩn thận vẫn hơn, quyết định đi đường vòng về tiểu viện.

Vì có ký ức của nguyên thân, đối với phần lớn các nơi trong Cảnh phủ Giang Long đều quen thuộc, giống như nguyên thân là chủ nhân thì không đi đến phòng ở của các tôi tớ trong phủ.

Tôi tớ trong phủ thì không giống như chủ nhân, mỗi người đều có viện lạc của riêng mình.

Phòng ở của bọn tôi tớ được sắp theo từng dãy từng dãy.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, ví như Trương Khương thị và Diêu Trần thị ở trong phủ trông coi quản lý rất có địa vị thì sẽ được phân cho tiểu viện khuất nẻo một chút.

Ngọc Sai và Bảo Bình đương nhiên không biết tâm tư của Giang Long, thấy hắn muốn đi chỗ khác dạo, thì liền đi theo bên cạnh.

Cứ đi cứ đi, đột nhiên từ trong ký ức nguyên thân Giang Long hiểu ra một số sự việc.

Ví dụ như mấy cái tiểu viện ở tận cùng phía đông trong phủ, không ngờ lại bị lão phu nhân cấm không cho đi vào.

Là nơi gì vậy, đến cả nguyên thân là chủ nhân cũng không thể vào?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Tiên Phong

Giang Long nảy ra trong lòng một chút tò mò.

Đi loanh quanh loanh quanh cuối cùng lại đến mấy cái viện ở phía đông.

Vừa mới đến gần, liền nghe một hồi âm thanh huyên náo trong tiểu viện truyền tới, mà khẩu âm lại không giống nhau.

Thấy Giang Long ló đầu nhìn về phía cửa tiểu viện, Ngọc Sai vội vã nói:

- Tiểu thiếu gia, người trong mấy tiểu viện này đều rất thô tục, ngài đừng qua đây.

- Đúng vậy ạ, bọn họ đều vô cùng hung dữ, cẩn thận làm ngài bị thương đó.

Bảo Bình cũng nói.

- Các cô biết bọn họ là người như thế nào chứ?

Giang Long mở miệng hỏi.

Hai cô nương chưa kịp đáp lời, thì từ trong tiểu viện có một tiếng rống hung dữ truyền đến, tiếp theo liền thấy một bóng đen vụt ra như một cơn gió, lao về phía Giang Long.

Giang Long định né tránh, nhưng nhận thấy bây giờ thân thể không theo kịp với suy nghĩ nữa.

https://thuviensach.vn

Thoáng một cái đã bị bóng đen kia nhào đến.

Trốn không kịp, Giang Long liền cố gắng ôm thật chặt đầu và cổ để tránh bị thương chí mạng.

Nhưng hắn cũngvừa kịp làm động tác phòng vệ xong, hai cánh tay đan vào nhau không để hở, chỉ thấy một đầu lưỡi dính đầy nước luồn vào, liếm bậy bạ ở trên mặt hắn.

- Tiểu thiếu gia.

Lúc này hai cô gái cũng kịp phản ứng, xông lên kéo bóng đen ra.

- Ô ô…

Bóng đen đó với hình thể to lớn, hai cô gái dùng hết sức mình kéo mà nó vẫn không hề di chuyển, chỉ thấy một cái đầu lưỡi lè mạnh ra ngoài, liếm loạn xạ trên đầu Giang Long.

Không có thương tổn gì, chỉ là cảm thấy một luồng cảm giác nóng lan truyền trên mặt, Giang Long mới nhẹ nhõm thở phào, liền mở mắt ra, mới biết vật bổ nhào vào mình là vật gì.

Hóa ra lại là một con chó ngao Tây Tạng màu đen to lớn.

Lập tức trong đầu những thông tin liên quan đến chó ngao Tây Tạng hiện ra.

Phụ thân hắn tử trận trên sa trường một năm trước, đã đặt tên con chó này là Tiên Phong, hy vọng chó ngao Tây Tạng này sau khi lớn lên sẽ đi theo ông tiến ra chiến trường, cùng tướng quân đứng ở hàng ngũ tiên phong, đánh tan trận địa địch, giết địch cho tơi bời tan tác.

Chó ngao Tây Tạng lúc nhỏ dáng vẻ rất ngây thơ, lông mềm như nhung, cũng bắt đầu có chút thích nó, song năm qua năm qua, hình thể chó ngao

https://thuviensach.vn

Tây Tạng càng ngày càng cao, càng to lớn dung mãnh, nguyên thân tính nhát gan, pha chút sợ hãi. Mãi cho đến khi có một lần vì bảo vệ hắn, Tiên Phong đột nhiên lao ra cắn chết một người đàn ông trung niên đang mưu tính ám sát hắn, nguyên thân cũng không dám thân cận với con chó ngao Tây Tạng này nữa.

Hắn sợ một ngày nào đó Tiên Phong sẽ trở mặt cắn chủ nhân của mình.

Cho đến giờ phút này trong đầu Gian Long vẫn còn hiện ra hình ảnh hung tàn ấy.

Tiên Phong cao lớn cỡ chừng nửa người, tứ chi tráng kiện, cân nặng vượt quá một trăm cân, tựa như tia chớp vụt tới người đàn ông có khuôn mặt lấm lét đó, trong một phát đã cắn đứt cổ họng của người nọ.

Máu tươi tuôn chảy, người đàn ông trung niên giãy dụa, còn Tiên Phong kia nhếch mép nhe răng gầm thét.

Đích thị là có phần dọa người.

Người bình thường thấy thì đúng là không thể chịu nổi…

Nhưng đối với Giang Long mà nói, mạng sống trên tay chỉ là như đồ chơi trẻ con.

- Tiên Phong…

Giang Long khoái trá, không nghĩ tới nguyên thân lại nuôi một con đại cẩu hung hãn như vậy, vốn chó ngao Tây Tạng trung thành, hơn nữa rất có linh tính, khứu giác nhạy bén, khỏe vô cùng. Sau này có một con đại cẩu này bất cứ lúc nào cũng bên người, độ an toàn nhất định cao hơn không ít.

Giang Long còn chưa nói dứt lời, đã bị Tiên Phong liếm một trận mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Từ cái lần hắn bị Tiên Phong dọa cho khiếp sợ đó, Cảnh lão phu nhân liền đuổi Tiên Phong ra khỏi tiểu viện của nguyên thân. Mới đầu Tiên Phong còn thường xuyên chạy về tìm nguyên thân, nhưng liên tiếp mấy lần, nguyên thân đều xa lánh nó, không chơi với nó, thậm chí còn đuổi đánh nó. Tiên Phong mặc dù chỉ là động vật, nhưng nó cũng cảm thấy bị tổn thương rồi.

Từ đó nó không hề chủ động về tìm nguyên thân nữa.

Hôm nay là do cách một bức tường đã nghe được tiếng của Giang Long, mới mừng rỡ xông chạy ra ngoài.

Cho rằng nguyên thân cũng đã nhớ ra nó, qua đây xem nó như thế nào.

Trong khoảng thời gian ngắn mà nhiệt tình quá mức, không chịu dừng lại, đã làm hắn yếu đi rồi bổ nhào xuống đất.

May mà hắn không phải là nguyên thân, bằng không với cái tính đã nhát gan sợ Tiên Phong sẵn, e là hắn sẽ sợ mà ngất đi.

Tiên Phong năm nay đã sáu tuổi, trưởng thành rồi, lúc nhỏ nó còn sống trong viện, cho nên hai cô gái hiển nhiên là không sợ nó, chỉ có điều các nàng lo lắng Tiên Phong làm tiểu thiếu gia bổ nhào, làm Giang Long sẽ bị thương.

Lúc này mới vội vã kéo Tiên Phong qua một bên.

Miệng còn lớn tiếng quát mắng, bảo Tiên Phong cút ngay.

Lúc này từ trong tiểu viện có một đám người đi đến, những người này ăn mặc quái dị, kiểu dáng y phục so với y phục của vương triều Đại Tề rất khác biệt, thấy có người bị Tiên Phong nhào vào liếm mặt, đều phá lên cười ha hả.

https://thuviensach.vn

Giang Long không biết làm sao, thân thểnày thực sự là quá yếu đi, sức lực nhỏ, hai cánh tay dùng hết sức mình vẫn không ôm được cái đầu to của Tiên Phong.

Không những thế, trong chốc lát trên mặt đã dính đầy nước dãi.

Cứ như vậy, Tiên Phong cứ liên tục đè hắn trên mặt đất thật lâu, cho đến khi sự nhiệt tình của Tiên Phong giảm xuống, hắn mới được Ngọc Sai và Bảo Bình đỡ đứng dậy.

- Tiểu thiếu gia, Tiên Phong không phải cố ý.

Bởi trong lòng hiểu rõ Giang Long vốn không thích Tiên Phong rồi, cho nên Ngọc Sai lo lắng Giang Long sẽ trừng phạt Tiên Phong, nên nhỏ giọng xin tha cho nó.

Bên cạnh Bảo bình cũng giúp Giang Long phủi bụi bặm trên quần áo, vừa nói:

- Nó nhìn thấy ngài thì rất vui.

- Ta biết rồi.

Giang Long lấy khăn tay trên tay Ngọc Sai, một tay lau nước dãi trên mặt, vừa cười vừa đưa tay kia vuốt ve cái đầu to của Tiên Phong.

Tiên Phong ngửa đầu nhìn Giang Long, đầu tiên là ngẩn ra, trong ánh mắt của nó hiện lên chút kỳ quái, lúc này lại cao hứng lắc lắc cái đầu, lè lưỡi ra liếm tay Giang Long.

Thấy Giang Long không có vẻ tức giận, với lại thần sắc cũng không chút sợ hãi, Ngọc Sai với Bảo Bình đều một mực không tin.

Các nàng biết rằng ở cái lần cắn chết thích khách đó, trong lòng tiểu thiếu gia để lại ám ảnh rất sâu đậm.

https://thuviensach.vn

Thậm chí trong cơn mơ nguyên thân cũng có mấy lần gặp ác mộng.

Cơn ác mộng bị Tiên Phong cắn cho tê cứng.

Lại nói, hai cô nương này cũng là vô cùng thích Tiên Phong đấy, nó được các nàng nuôi lớn, hơn nữa lần đó cắn chết thích khách, chẳng khác gì là đã cứu chủ nhân được một mạng. Mà đối với hai cô nương mà nói, không có ai quan trọng hơn nguyên thân rồi, cho nên dù nguyên thân vẫn có chút sợ hãi, nhưng hai cô nương cũng rất cảm kích Tiên Phong.

Nguyên thân dù xa lánh Tiên Phong, nhưng các nàng thì không như vậy.

Có thời gian rảnh rỗi, các nàng sẽ mang thức ăn ngon tới cho Tiên Phong, cho nên Tiên Phong cùng các nàng rất thân, bị các nàng chửi mắng cũng sẽ không phản kích.

- Đã lâu không gặp, Tiên Phong bây giờ đã lớn như vậy rồi.

Giang Long quan sát Tiên Phong một hồi, càng nhìn càng thích, chó ngao Tây Tạng vốn là loại chó có hình thể lớn nhất, mà đem so sánh với chó ngao Tây Tạng bình thường thì Tiên Phong còn mãnh liệt uy nghiêm hơn mấy phần, luận về cái đầu, cái đầu to kia cũng đã cao đến ngực của Giang Long.

Thế này chẳng trách chỉ một miếng đã cắn chết thích khách.

- Tiểu thiếu gia, hôm nay làm sao mà ngươi cũng rảnh rỗi tới nơi này du ngoạn à?

Bỗng nhiên một âm thanh già nua vang lên, Giang Long nhìn lại tìm theo tiếng chỉ thấy một lão nhân trên cánh tay có con rắn lục quấn lấy từ trong tiểu viện chậm rãi đi ra.

https://thuviensach.vn

Cái con rắn lục đó không ngừng lè lưỡi, dễ nhận thấy nó không phải đã chết.

- Cáp Đại gia gia.

Trong trí nhớ Giang Long, đã biết đến thân phận của lão nhân, cung kính gọi.

Cáp Đại đến từ một bộ lạc quần tộc thiểu số ở biên cương Nam Man của vương triều Đại Tề Vương, năm đó cùng Cảnh lão Hầu gia kết giao thâm tình, như thân huynh đệ. Về sau Cảnh lão Hầu gia trợ giúp Cáp Đại đưa toàn bộ quần tộc di chuyển vào cảnh nội vương triều Đại Tề, Cáp Đại được Cảnh lão Hầu gia mời vào ở trong Cảnh phủ.

Lúc đầu địa vị của Cáp Đại ở Cảnh phủ là khá cao đấy, nhưng năm ấy Cảnh tiểu Hầu gia và Cảnh lão Hầu gia bất hòa, cho nên Cảnh tiểu Hầu gia và Cáp Đại chẳng qua là giao tình trên mặt mũi.

Đến lúc Cảnh lão Hầu gia chết bệnh, Cảnh tiểu Hầu gia lại càng xa cách Cáp Đại, đó là lí do mà Cáp Đại và người nhà sinh sống tại cái tiểu viện xa xôi này.

Rồi đến năm năm trước, Cảnh tiểu Hầu gia chết trận sa trường, Cảnh lão phu nhân lại nhất tâm hướng về Phật cầu nguyện chứ không hề xử lí công việc, một nhà Cáp Đại càng giống như người vô hình trong Cảnh phủ, ngoại trừ mỗi tháng có người trong phủ đưa tiền tiêu đến, hầu như không có ai nhắc đến bọn họ nữa.

- Ừ.

Cáp Đại tuy là ở Cảnh phủ mấy năm bị lạnh nhạt, nhưng Giang Long là tôn tử duy nhất của bạn hiền, cho nên lão tỉ mỉ quan sát Giang Long một lát, tỏ ra rất quan tâm, gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Thân thể của ngươi khá hơn trước nhiều đó.

- Đều nhờ Cáp Đại gia gia biếu hà thủ ô ngàn năm.

Giang Long vội vàng khách khí nói.

Cáp Đại liền lắc đầu, bởi lão là người dân tộc thiểu số nên nói giọng Đại Tề có chút không chuẩn:

- Chi hà thủ ô kia mấy năm trước tặng cho ngươi, sau khi ngươi ăn vào bệnh cũng không có biến chuyển gì tốt, cho nên đó không phải là công lao của ta.

Người này đúng thật là người thẳng thắn.

Giang Long ngẩn người ra, cảm thấy hơi ứ nghẹn trong họng, không biết nên nói như thế nào.

- Tiên Phong rất trung thành, lần trước cắn chết thích khách đã cứu ngươi một mạng.

Lúc này Cáp Đại không khách khí liền mở miệng chỉ trách:

- Ngươi đã không cảm tạ nó, ngược lại còn xa lánh nó, nó rất thương tâm.

Vừa nói, Cáp Đại vừa lấy tay kia nhẹ nhàng vuốt ve đầu con rắn lục trên cánh tay này.

Rắn lục thè lưỡi, lắc đầu qua lại hai bên.

- Là ta không tốt.

Giang Long có phần lung túng, nguyên thân đích thực là không đúng, có chút nhát gan rồi.

https://thuviensach.vn

- Sau này ngươi nên mang nó theo bên mình, đi cùng nó, rất khó có cơ hội cho người khác làm ngươi bị thương.

Cáp Đại lại nói.

Giang Long đang nảy ra ý định này, liền vội gật đầu:

- Vâng, ta nghe lời Cáp Đại gia gia.

Tiên Phong đứng một bên dường như nghe rõ hai người nói chuyện, chợt nhảy chồm lên, hai chân trước khoác lên vai của Giang Long, lại lè lưỡi hung hăng liếm trên mặt của Giang Long một cái.

- Ha ha.

Mọi người trong nhà Cáp Đại nhìn thấy cảnh đó, lại cao giọng phá lên cười.

Ngọc Sai và Bảo bình cũng không kìm nổi, che miệng cười lén.

Còn vẻ mặt Giang Long thì không biết làm sao, chỉ trách con chó ngao Tây Tạng này quá nhiệt tình.

- Tuy rằng thân thể của ngươi rất khỏe mạnh, nhưng vẫn là thân cô thế cô, không có khả năng giống như lão Hầu gia làm một vị Đại Tướng quân uy danh hiển hách rồi.

Cáp Đại đột nhiên thốt lên một câu như vậy, sau đó lắc đầu thở dài, xoay người chậm rãi bước về tiểu viện.

- Tần Vũ đâu rồi?

Lúc này Ngọc Sai bỗng nhiên lắc lắc cái đầu quan sát mọi nơi.

Bình thường ở đây, Tiên Phong đều do một tay Tần Vũ chăm sóc đấy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tần Vũ

Nghe Ngọc Sai hỏi, chuẩn bị cùng đám đông rời đi, có một cô bé sáu, bảy tuổi đột nhiên quay người lại, chỉ vào một tiểu viện nằm sát bên ngoài tường phía đông Cảnh phủ nói to:

- Tần Vũ ca ca thường ở đây đấu vật với kẻ khác.

Vừa nói xong câu liền lúng túng vội vàng che miệng lại.

Ngọc Sai và Bảo Bình thấy thế, đều che miệng cười trộm.

Bởi vì cô bé đang ở thời điểm thay răng, cái miệng nhỏ nhắn mở ra, bên trong thiếu một chiếc răng cửa.

Nghe tiếng cười, nhìn thấy dáng vẻ Ngọc Sai và Bảo Bình, cô bé ngượng đỏ cả mặt.

Rất dễ nhận thấy sự thẹn thùng trên khuôn mặt non nớt của cô bé.

Tuy nhiên Bảo Bình có biện pháp, nhịn cười tiến lên vài bước, giống như ảo thuật lấy từ trong cổ tay áo ra một miếng bánh màu tím. đưa tới trước mặt cô bé:

- Đây là bánh hoa hồng, ăn rất ngon đấy, muội nếm thử đi.

Mũi giật nhẹ, một mùi thơm truyền đến, cô bé không kìm được há mồm cho miếng bánh vào miệng, vẻ mặt rất say sưa.

https://thuviensach.vn

Thấy mình vỗ về cô bé thành công, Bảo Bình đắc ý nhìn Ngọc Sai và Giang Long.

Giang Long bất đắc dĩ cười khẽ.

Ngọc Sai thì có chút không phục, nhìn đi chỗ khác, tiến lên phía trước nói:

- Nạp Tân Châu, sau này tỷ tỷ lại làm váy mới cho muội được không?

Cô bé vẻ mặt đang say sưa lập tức mở to hai mắt:

- Tỷ tỷ nói thật không?

Bởi vì sinh ra và lớn lên ở Cảnh phủ cho nên khẩu âm của cô bé và khẩu âm Vương triều Đại Tề đại thể giống nhau.

- Đương nhiên.

Ngọc Sai rất thỏa mãn với biểu hiện của cô bé

Vì thường tới đây mang thức ăn cho Tiên Phong, nên Ngọc Sai và Bảo Bình cùng những người ở đây đều quen biết nhau cả.

Ngọc Sai và Bảo Bình đều thích trẻ con, cho nên phần lớn đều biết danh tính của bọn họ.

- Thật tốt quá.

Nạp Tân Châu vui mừng nhảy cẫng lên.

Ngọc Sai lập tức liếc Bảo Bình một cái đắc ý.

Bảo Bình giận run cả người.

Đột nhiên cô bé nói một câu, làm cho hai cô tiu ngỉu.

https://thuviensach.vn

- Cha mẹ nói, Nạp Tan Châu là cô bé đáng yêu nhất trên thế gian, tỷ tỷ chờ ta mặc váy mới vào, sẽ đẹp hơn hai người.

Giang long tỏ ra vẻ đồng tình, bật cười.

Thấy thế Bảo Bình và Ngọc Sai liền nghiêng đầu lườm trách hắn.

Người nhà Cáp Đại như cố ý không muốn Giang Long và mọi người nói chuyện thêm, liền kéo Nạp Tân Châu trở về phủ.

Nạp Tân Châu thì cứ quay đầu lại, không ngớt bảo Ngọc Sai sớm mang váy mới lại, chớ quên mất.

Cô bé này cũng quá thích làm dáng đó.

- Tỷ tỷ sẽ không quên đâu.

Ngọc Trâm vẫy vẫy tay.

- Hay làcô cố tình làm váy lớn hơn một chút?

Bảo Bình chợt nghĩ ra ý tưởng tinh nghịch.

Giang Long lập tức giơ tay, gõ một cái vào đầu Bảo Bình:

- Đúng là...cô so đo cùng tiểu cô nương cái gì chứ ?

- Ôi ôi.

Bảo Bình che cái đầu nhỏ, làm bộ kêu đau.

Ngọc Sai cũng liếc Bảo Bình một cái.

- Ta sẽ không nghe lời cô đâu, không thì mất mặt sư phụ của ta quá.

https://thuviensach.vn

- Dạ dạ dạ, Cảnh Phủ chúng ta ai ai nào không biết Ngọc Sai tỷ tỷ ngươi có một sư phụ giỏi.

Bảo Bìnhghen tị.

Ở Cảnh phủ, có một phòng thêu, chuyên dùng để may quần áo cho nô tài, đầy tớ trong phủ. Cảnh phủ đối đãi với bọn tôi tớ, nha hoàn trong phủ rất tốt, hàng năm xuân thu hai mùa, đều phát đồ mới, quần áo này tất cả đều là từ tay của mấy bà phòng thêu mà ra.

Nữ công giỏi nhất phòng thêu chính là sư phụ của Ngọc Sai.

Ngọc Sai thích yên tĩnh, tâm tư tinh tế, ngón tay thon linh hoạt, năm đó phụ nhân kia nhìn ra, hiện tại Ngọc Sai chẳng những có thể cắt quần áo, hơn nữa còn thêu rất giỏi, đã có thể miễn cưỡng xuất sư rồi.

Theo lời của sư phụ nàng nói, bây giờ Ngọc Sai thiếu chỉ là kinh nghiệm, và phong cách của mình mà thôi, ở phương diện kỹ xảo nàng đã không thua sư phụ rồi.

- Ai bảo cô lúc nào tâm cũng không bình tĩnh, cứ như ngồi trên gai vậy.

Ngọc Sai trước là mở miệng trách cứ nhẹ nhàng, sau đó lại nói:

- Nếu cô muốn học, ta có thể dạy -cô.

- Không không không, hãy quên đi.Nghe những lời đấy Bảo Bình giật mình nói,liên tục xua tay:

- Ta không cần học.

Ngọc Sai tức giận dậm chân:

- Hừ! Có bao nhiêu người xin ta dạy, ta đều không đáp ứng đấy.

https://thuviensach.vn

- Bảo Bình thế này liệu có học nữ công được không?

Giang Long mở miệng trêu ghẹo,

- Nàng đi học làm bếp có khi được đấy.

- Tiểu thiếu gia!

Bảo Bình làm sao không biết Giang Long đang cười nàng không khéo tay, không nhận sẽ còn bị trêu nữa.

Bởi vì rất thân với hai nàng, cho nên đôi khi nguyên thân cũng hay trêu đùa với hai nàng.

Giang Long khẩn trương chạy vòng quanh cơ thể khổng lồ của Tiền Phong, Bảo Bình tuy rằng chạy nhanh, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng đuổi không kịp.

Ngọc Sai thấy thế, cười ngặt nghẽo.

- Ngươi tuy lớn mà ngu ngốc, nhanh tránh đường.

Bảo Bình đuổi không kịp Giang Long, liền đem tức giận trút lên trên người Tiên Phong.

Tiên Phong hạ thân, hai tai lớn cụp xuống, cằm dán chặt trên mặt đất, bộ dáng khốn khổ.

Thấy vậy ngay cả Giang Long cũng phá lên cười.

Bảo Bình cúi người, nhéo cái tai to của Tiên Phong, cười mắng:

- Không phải do ngươi chặn, ta đã sớm đuổi kịp tiểu thiếu gia rồi.

- Gâu gâu...

https://thuviensach.vn

Tiên Phong đáp lại.

Vui đùa chốc lát, ba người một chó theo hướng Nạp Tân Châu chỉ đi đến.

Bởi vì được chủ nhân tiếp nhận một lần nữa, Tiên Phong có vẻ rất linh hoạt, một hồi chạy đến phía trước, một hồi lại chạy đến phía sau, khi vui lên, ngay cả mặt Giang Long cũng nhào tới liếm.

Giang Long che chắn có chút chật vật, làm Ngọc Sai và Bảo Bình khanh khách cười không ngừng.

Bởi vậy, Giang Long càng muốn rèn luyện sớm một chút, khôi phục thân thủ kiếp trước.

Ngày mai sẽ bắt đầu!

Vừa mới đến gần cửa chính tiểu viện kia, chợt nghe bên trong truyền đến một trận hò hét cổ lên.

Bảo Bình chạy lên trước đẩy cửa chính ra, chỉ thấy bên trong đứng đầy người, làm thành một vòng lớn, giữa vòng đang có hai người nửa trên cởi trần đấu vật ở đấy.

- Ai da!

Bảo Bình xấu hổ thẹn thùng che mắt, Ngọc Sai cũng xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt xinh đẹp, quay người đi.

Giang Long đến từ hiện đại, cũng không biết con gái nhìn nửa người trên của nam nhân là chuyện gì lớn mà không được, nhớ rõ năm đó thủ đô Trung Quốc có một kỳ quan, chính là cởi trần nơi công cộng.

Đi đầy đường đều là những ông già cởi trần.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, tuy rằng hắn không cũng không cảm thấy cái gì, nhưng cũng sẽ không khuyên bảo hai nữ đừng để ý, dù sao đây là một cái lễ giáo khắc nghiệt của niên đại này, liền mở miệng nói:

- Các cô ở bên ngoài chờ một lát, ta vào một lát sẽ ra.

- Dạ.

Bảo Bình và Ngọc Sai gật đầu, ngoan ngoãn lui qua một bên.

Tiên Phong rất nhanh đã vọt vào giữa đám người trong tiểu viện, không ngừng xoay quanh hai người đang đấu vật.

Trong bức tường người xung quan tiểu viện, rất nhiều người đều thấy Bảo Bình và Ngọc Sai, dù những người này hàng ngày tuy rằng miệng lưỡi trơn tru, nhưng thấy hai nữ nhi cũng không dám mở miệng trêu đùa.

Hai nữ nhi này là nha hoàn hầu cận của Tiểu thiếu gia Cảnh phủ, cũng là nữ chủ nhân tương lai của Cảnh phủ, bọn họ có láu cá cũng không dám đắc tội.

Gặp Giang Long cũng ở đấy, những người này đều cũng có chút kinh ngạc.

Tuy rằng kính sợ Giang Long, nhưng không ai chủ động tiến đến chào hỏi thể hiện thiện ý.

Hai người đang đấu vật trong đám người đều tập trung tinh thần, muốn đối phương vật ngã đối phương, không nghe được tiếng kêu của của Bảo Bình, càng không nhìn thấy sự xuất hiện của Giang Long

Giang Long nhìn nhóm người trước mắt này, rõ ràng cao lớn, tráng kiện hơn so với những người dân Hán của vương triều Đại Tề, biết đây cũng là một đám dân tộc thiểu số.

https://thuviensach.vn

Lúc trước Cáp Đại đến từ phía nam, người nơi đó bình thường đầu thấp bé.

Những người này, hắn là đến từ biên cương phương bắc rét lạnh rồi.

Trong lòng Giang Long suy tư, những người này hắn trước kia chưa từng gặp qua, chẳng qua là năm xưa Cảnh lão Hầu gia thay triều đình đóng ở biên cương phía nam, Cảnh tiểu Hầu gia thì lại nhậm chức ở biên cương phía bắc, như vậy những người này phải là người của Cảnh tiểu Hầu gia, cũng chính là được thân phụ của hắn mang vào trong phủ rồi.

Những người này cũng không tiến lên chủ động vấn an, xem ra Cảnh phủ đối đãi với bọn họ và một nhà Cáp Đại giống nhau, cũng khôngthật tốt.

Đương nhiên, cũng có thể liên quan đến việc tính cách những người này bướng bỉnh nên không chịu thuần phục.

Hắn đưa ánh mắt hướng về trung tâm đám người, trong nháy mắt nhìn rõ, đó là một người trung niên và một người thiếu niên đang đấu vật.

Người trung niên hình thể cao lớn, dùng đơn vị đo bây giờ mà nói hắn là xấp xỉ hai mét.

Vòng eo to béo, dùng bím tóc vừa thô lại vừa dài quấn vây quanh cổ, nghiến răng nghiến lợi, dốc ra toàn lực muốn vật ngã đối thủ.

Người này nếu để trên chiến trường, nhất định là một viên mãnh tướng hiếm có.

Nhất là khi hai quân triển khai trận thế để ông ta xông lên trước tiên mở đường, dốc hết sức đánh đổ mười hàng, có thể làm cho quân trận địch quân bị xé mở một lỗ hổng, từ lỗ hổng đó chém cho người ngã ngựa đổ.

https://thuviensach.vn

Lại nhìn đối thủ của ông ta, cũng là một thiếu niên cường tráng không thua kém tên đó.

Thiếu niên này và đại hán trung niên kia không giống nhau, đại hán trung niên kia thì mập mạp, thịtbéo trên bụng đại hán trung niên di động, giống sóng nước gợn từng đợt vậy, mà thiếu niên có cơ thể săn chắc, hết sức cường tráng, khi vận sức, cơ bắp hai cánh tay và bụng dưới nổi lên cuồn cuộn, nhìn qua giống như sắt thép.

Cũng không biết hai người đã tỷ thí bao nhiêu lâu, giờ phút này đều đổ mồ hôi đầy mặt và đầu cổ.

Thậm chí đại hán trung niên kia vì mồ hôi quá nhiều, từ thân hình chảy xuống, mảng lớn lưng quần đều bị thấm ướt .

Lại liếc một cái, Giang Long nhận định cuối cùng sẽ là thiếu niên thắng lợi.

Đầu tiên kỹ xảo đấu vật của thiếu niên cũng không thua đối phương, lại có chính là thiếu niên đang tuổi khỏe mạnh, hơn nữa không mập mạp giống như đại hán trung niên kia, mà là hùng tráng. Như vậy tốc độ khôi phục thể lực của y sẽ vượt xa đối thủ.

Đại hán trung niên khí lực ban đầu có lẽ lớn hơn nhiều so với thiếu niên, nhưng nếu ở lúc vừa mới bắt đầu tức thì vật ngã đối thủ, như vậy theo thời gian trôi qua, thể lực tiêu hao, ông ta sẽ dần dần rơi vào hạ phong.

Dù sao ông ta đã là người trung niên rồi, luận tốc độ khôi phục thể lực, kém xa thiếu niên

Quả nhiên không ngoài dự tính của Giang Long, một lát sau, người trung niên rốt cục ngăn cản không nổi thiếu niên tiến công, bị thiếu niên tụ lực đã lâu ở hai cánh tay đột nhiên dùng sức ném đi.

https://thuviensach.vn

- Tốt, rất tốt.

Người đàn ông trung niên nằm trên mặt đất, cũng không đứng dậy, lớn tiếng sang sảng mà cười cười,

- Không hổ là đồ đệ Tề Tề Đức ta chọn lựa, đây đã là lần thứ ba vật ta ngã rồi, ừ, ngươi có thể xuất sư rồi!

Thiếu niên ngu ngơ gãi gãi đầu, tiến lên đỡ đại hán trung niên,

- Ta so với sư phụ ngài, còn kém xa mà.

Tề Tề Đức được đỡ đứng lên, nghe vậy vỗ lên bả vai của thiếu niên, quát:

- Khiêm tốn là ưu điểm, nhưng ngươi lại là không thể không có tự tin, nếu không chính là yếu đuối rồi.

Đồ đệ do Tề Tề Đức ta tự mình chọn lựa ra, tuyệt đối không thể là ẻo lả.

- Tần Vũ là một tấm gương đấy.

- Đàn ông không thể ẻo lả!

- Tề Tề Đức

Đám đàn ông giống như bầy sói lớn tiếng hô vang.

Tề Tề Đức tiến lên ôm lấy thiếu niên, cho đến lúc này, ánh mắt của ông ta mới xuyên qua đám người, thấy được Giang Long.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thần Binh

Đang bị Tề Tề Đức ôm lấy chính là thiếu niên Tần Vũ, phát hiện bộ dạng khác thường của sư phụ, theo ánh mắt của người nhìn lại, liền nhìn thấy, bên ngoài sân Giang Long đứng cùng với một đám người.

Ngay lập tức, y liền cuống quít nhảy xuống, chạy về phía Giang Long.

Một cái bóng màu đen so với y nhanh hơn, chỉ nghe vù một tiếng đã chạy tới trước mặt Giang Long.

- Tiên Phong, dừng lại.

Tần Vũ thấy thế vội vàng cáu kỉnh hét lớn, y cho rằng bởi vì Giang Long không thích Tiên Phong, nên quản gia trong phủ mới sắp xếp y tới chiếu cố nó.

Cùng Tiên Phong ở chung lâu như vậ đối với nó đã sớm nảy sinh tình cảm yêu mến, chỉ lo Tiên Phong xông tới làm Giang Long khó chịu, thì sẽ bị trách phạt.

Nhưng mà Tiên Phong ngày thường rất là nghe lời y, lần này lại là không có nghe theo lời y nói.

Phải thừa nhận rằng, Tiên Phong cực kỳ có linh tính, nó thủy chung vẫn nhớ kỹ, ai mới là chủ nhân thực sự của nó.

Ngọc Sai, Bảo Bình, và Tần Vũ mặc dù đối với nó rất tốt, nó cũng sẽ không tấn công ba người, nhưng là chỉ khi gặp mặt Giang Long, nó mới có

https://thuviensach.vn

thể tỏ ra phấn chấn và niềm nở như vậy.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Tiên Phong lại lần nữa khoát hai móng lên trên vai Giang Long, một mực hưởng thụ.

Giang Long bị đè xuống thiếu chút nữa khom lưng, chật vật giơ ống tay áo lên lau sạch.

Tần Vũ bị dọa cho hoảng sợ, tăng tốc nhịp chân chạy lại, nhất định đem Tiên Phong cấp tốc kéo sang một bên, đồng dạng lấy tay giữ chặt trên lưng nó, không cho nó lộn xộn, ngoài miệng vội vàng giải thích :

- Tiểu Thiếu gia, do Tiên Phong lâu lắm rồi chưa gặp mặt ngài, chắc là nó nhớ ngài, ngài đừng vì nó mà tức giận.

Tiên Phong lúc này rất là bất mãn, nó còn muốn tiếp tục cùng chủ nhân chơi đùa đấy, bốn móng dùng sức muốn thoát đi, nhưng mà bàn tay to ở trên lưng nó cực kỳ hữu lực!

Tần Vũ thân thể tráng kiện rắn chắc, khí lực cực lớn, nhưng đối mặt với Tiên Phong giãy dụa mãnh liệt, cũng cực kỳ mệt mỏi.

Hạ thấp thân thể, dùng hai tay ôm lấy Tiên Phong, cuối cùng mới đem Tiên Phong khống chế, không thể nhúc nhích.

Tiên Phong bực mình gầm nhẹ.

Giang Long đang rất kinh ngạc.

Ở trong trí nhớ của nguyên thân, chỉ biết là Tần Vũ vừa cao lớn lại tráng kiện, cũng không nghĩ tới thiếu niên này lại có khí lực lớn như vậy, mà còn rất lợi hại.

Tiên Phong lúc trước dễ dàng làm cho Giang Long té nhào trên mặt đất, cho nên Giang Long có thể cảm thụ được điều này.

https://thuviensach.vn

Giang Long hiểu được Tiên Phong rất mạnh mẽ, thông thường hai người đàn ông trưởng thành cũng căn bản không phải đối thủ.

Thấy Giang Long không nói lời nào, mà chỉ nhìn chằm chằm vào chính mình, Tần Vũ cúi đầu, nhỏ giọng nói:

- Là tiểu nhân không tốt, không để ý để Tiên Phong đụng vào tiểu thiếu gia, muốn phạt, tiểu thiếu gia, ngài liền trách phạt tiểu nhân đi.

Tần Vũ chiều cao, tuyệt đối là vượt qua hai thước, đặt ở thời đại này chính là đạt tới hai trượng. Hiện tại chỉ là ngồi chồm hỗm thôi, mà so với Giang Long cũng chỉ thấp hơn một cái đầu.

Giang Long lúc này mới cười vươn tay, vỗ vỗ lên bả vai Tần Vũ nói :

- Ngươi đâu có làm gì sai? Ngươi giúp ta chăm sóc Tiên Phong rất tốt, ta phải khen thưởng cho ngươi, ngươi nghĩ xem muốn ta thưởng cho cái gì?

Bàn tay đặt trên vai Tần Vũ , Giang Long cảm giác thân thể y quả nhiên rắn chắc giống như tấm thép vậy.

Trong lòng tấm tắc tán thưởng, đồng thời tâm tư cũng bắt đầu chuyển động, không bằng đem theo Tần Vũ này theo bên người, làm hộ vệ?

Nhưng làm hộ vệ chỉ dựa vào khí lực cũng không ổn.

Công phu tay chân cũng phải rèn luyện qua, ừm, ở cái thời đại này cũng nhất định phải có trong tay một binh khí tốt.

Nếu không mình hãy truyền thụ cho y Hình Ý Lục Hợp Thương?

Giang Long vừa mới nghỉ ra cái ý tưởng này, lại ngay lập tức lắc đầu bác bỏ, Tần Vũ thân thể tráng kiện, khí lực cực lớn, nhưng đồng thời sẽ có khuyết điểm tương ứng, đó là hơi kém nhanh nhẹn một chút.

https://thuviensach.vn

Mà sử dụng trường thương, đối với tốc độ xuất thủ yêu cầu cực cao.

Với tầm vóc của Tần Vũ, vẫn là sử dụng binh khí nặng sẽ thích hợp hơn, mà cũng chỉ có binh khí nặng, y mới có thể hoàn toàn phát huy ra lực sát thương đích thực.

Tần Vũ và đại hán trung niên kia giống nhau, đều thuộc loại thích hợp làm mãnh tướng tấn công ở phía trước, nếu trong tay cầm một thanh Khai Sơn Phủ hoặc là Lăng Nha Bổng, khi đó mà xung phong liều chết ở phía trước, cơ hồ không có người có thể kháng cự, dễ dàng giết hết trận thế của đối phương, máu chảy thành sông.

Trong chiến trận võ tướng trên mình đều phải mặc thêm trọng giáp, loại trọng giáp này đao thương vũ khí thông thường rất khó làm tổn thương, hơn nữa các loại cung tiễn bình thường cũng không thể bắn trúng bản thân mình, chỉ cần áo giáp phòng ngự của hai người có thể che kín những bộ vị yếu hại, thì thiếu một chút nhanh nhẹn cũng không phải là khuyết điểm quá lớn.

Cũng chỉ có mãnh tướng cùng cấp, cầm trọng binh khí, trong tay có lưỡi dao sắc bén như thần binh có thể cắt được trọng giáp, mới có khả năng gây tổn thương trí mạng.

Tần Vũ là một thiếu niên thật thà chất phác, y không nghĩ tới Giang Long không những không trách cứ, ngược lại còn muốn khen thưởng mình, trong khoảng thời gian ngắn liền đứng tại chỗ sững sờ, theo bản năng giơ tay lên vò đầu.

Lúc này Tề Tề Đức đột nhiên sải bước tiến lên, cười sang sảng nói:

- Tên đồ đệ này của ta rất thành thật, nó không tiện đòi hỏi ngươi phần thưởng gì, không bằng để ta giúp nó nói đi. Hiện tại nó cần nhất một kiện binh khí vừa tay, không bằng tiểu thiếu gia cho Tần Vũ vào kho binh khí trong phủ lựa chọn một kiện binh khí vừa tay có được không?

https://thuviensach.vn

- Không được, tiểu thiếu gia, ngài không thể đáp ứng!

Giang Long còn chưa có nói cái gì, đằng sau lưng hắn, Bảo Bình sau khi nghe được, đã lên tiếng kêu to, tuy rằng nàng cùng Ngọc Sai bình thường đều cảm nhận được thái độ làm người của Tần Vũ rất tốt, cũng có chút âm thầm chiếu cố y, nhưng là vũ khí trong kho binh khí khố cũng không thể tùy ý để cho người ngoài vào chọn.

- Nơi đó có thần binh lợi khí của lão Hầu gia cùng tiểu Hầu gia thu thập nhiều năm, không thể tùy tiện đem tặng người!

- Đúng vậy, nghe lão phu nhân nói, những thần binh lợi khí này bỏ ra một kiện, đều là vô giá, bao nhiêu năm nay có không biết bao nhiêu tướng quân đảm nhiệm chức vụ ở triều đình nghĩ nhiều biện pháp muốn lấy được một hai kiện, nhưng lão phu nhân đều không đồng ý!

Ngọc Sai cũng lo lắng tiếp lời, nếu như không phải bên này có người níu tay, nàng đã sớm chạy tới ngăn trở.

Nguyên thân vốn không tập võ, trước kia tuy là cũng nghe qua uy danh của ông nội và phụ thân, nhưng thật đúng là không được rõ lắm trong kho binh khí nhà mình có thần binh lợi khí gì lợi hại.

Chỉ biết được lão Hầu gia thời tráng niên năm ấy sử dụng một thanh trường đao lớn bằng một cánh cửa nhỏ.

Tiểu Hầu gia lại sử dụng một cây trường thương.

Hai thanh vũ khí đều có tên và lai lịch bất phàm, nhưng mà nguyên thân cũng đã quên mất.

Tuy nhiên sau khi được hai nàng nhắc nhở, Giang Long cũng không dám tùy tiện đồng ý.

https://thuviensach.vn

Loại đồ vật như thần binh lợi khí ở thời kỳ đặc thù này, đối với võ tướng có thể sử dụng nó mà nói, tuyệt đối là vô giá, võ tướng có thể cậy vào binh khí này khiến thực lực của mình tăng lên một cấp bậc, cũng có thể thừa dịp đối thủ không biết được sự lợi hại đột nhiên tập kích, chém giết đối phương.

Thời khắc nguy cơ, biết đâu còn có thể giữ lại cho võ tướng một cái mạng.

Loại bảo bối này quả thực không thể tùy tiện mang ra tặng người.

Mặc dù Giang Long rất là xem trọng Tần Vũ nhưng cũng không thể đồng ý được.

Tề Tề Đức thấy Giang Long lộ ra biểu tình không đồng ý, liền thở dài. Trước đây ông cùng tiểu Hầu gia xưng huynh gọi đệ, tự dĩ nhiên hiểu rõ kho binh khí trong phủ có vài món thần binh lưỡi dao sắc bén khó lường, lúc ấy ông cũng đã từng đỏ mắt nghĩ muốn có được một kiện.

Tiểu Hầu gia đối với tiền bạc vật chất phóng khoáng, nhưng là muốn hỏi ông ấy lấy một kiện binh khí tốt , lại là muôn vàn khó khăn.

Về điểm này, tiểu Hầu gia cùng lão Hầu gia vô cùng giống nhau.

- Ngươi cũng thấy đấy, đồ đệ này của ta thân thể cao lớn tráng kiện, khí lực cực đại, qua thêm vài năm nữa, ta còn lâu mới phải đối thủ của nó! Hơn nữa ta còn dạy nó cưỡi ngựa, nếu có thể có được một thanh binh khí tốt, nó tuyệt đối có thể trở thành một tuyệt thế mãnh tướng.

Tề Tề Đức làm ra cố gắng cuối cùng:

- Cảnh gia bị hoàng đế tước đoạt chức vị, chẳng lẽ ngươi có thể bằng lòng cam chịu? Mà chỉ cần ngươi bồi dưỡng tốt Tiểu Vũ, như vậy trong tương lai một khi có cơ hội, nó có thể trở thành trợ thủ đắc lực của ngươi,

https://thuviensach.vn

vì ngươi xông trận giết địch, đánh bại địch thủ, giúp ngươi lần nữa đem Hầu tước trở về.

- Đến lúc đó Cảnh gia, tất nhiên có thể lại lần nữa khôi phục vinh quang của ngày xưa!

Giang Long có được trí nhớ của nguyên thân, hiểu được ở thời đại này có tước vị, liền đại biểu cho tài trí cao hơn người một bậc.

Quan văn hầu như không có phong tước.

Trong võ tướng, cũng chỉ có những lão tướng quân quanh năm tích lũy chiến công, cũng đã từng đánh thắng dị tộc, lập được công lớn, mới có thể phong cấp tước vị.

Những quý tộc còn lại, thì tất cả đều kế thừa công lao của tổ tiên.

Nhưng ra trận giết địch, một lần nữa làm cho hoàng đế hạ chỉ ban thưởng tước vị, loại dã tâm này, Giang Long bây giờ còn chưa từng nghĩ tới.

Hắn vừa mới chuyển kiếp tới đây, đã phải điều tra nguyên thân bị người hạ độc, lúc trước mới ra tiểu viện, không lâu sau lại bị người bày bẫy rập ám hại.

Bây giờ toàn bộ tinh lực của hắn là để bảo vệ cái mạng nhỏ cùng với điều tra hung thủ.

Thấy mình nói xong, thiếu niên trước mặt có chút ngây ngốc, cũng không tỏ vẻ gì, Tề Tề Đức đột nhiên có chút chán chường lui xuống.

Sớm biết rằng tiểu thiếu gia này giống như con gái yểu điệu mãnh mai, hơn nữa lại hoàn toàn không nuôi chí lớn, không phải là một người có nhiều tham vọng, chính mình như thế nào còn mang hy vọng xa vời đối với hắn?

https://thuviensach.vn

Chỉnh là đáng tiếc, năm đó Cảnh lão Hầu gia cùng với Cảnh tiểu Hầu gia anh minh thần võ làm sao!

Hơn nữa, ông cùng với tộc nhân của mình trời sinh đều là chiến sĩ đích thực, ra trận giết địch, say rượu uống máu, đem da ngựa bọc thây, đó là số mệnh của bọn họ, nhưng hiện tại người giống như chim, bị gắt gao đem nhốt bên trong lồng!

Chung quanh Tề Tề Đức lúc này, những tộc nhân kia đều thất vọng đối với Giang Long.

Một người trong đó thậm chí đột nhiên dậm chân một cái, nặng nề than một tiếng!

Giang Long nhìn thấy mọi người trước mặt, cảm xúc cũng bị lây nhiễm, nhưng mà hắn hiện tại không dám mở miệng cam đoan cái gì.

Ra chiến trường, giết địch lập công?

Đem lại vinh quang cho Cảnh gia?

Đối với người đến từ thời đại hòa bình như hắn mà nói, mấy thứ này quá mức xa xôi, không thực tế.

- Tần Vũ, ngươi đi theo ta.

Giang Long tỏ ý bảo Tần Vũđem Tiền Phong buông Tiên Phong ra, xoay người đi về phía đại môn.

Tần Vũ ù ù cạc cạc lên tiếng, lại chạy tới chỗ Tề Tề Đức cúi đầu cáo từ, lúc này mới vừa sửa sang lại quần áo vừa đuổi theo.

Tiên Phong tức thì vòng quanh Giang Long chạy tới chạy lui, vui vẻ dị thường.

https://thuviensach.vn

Trong sân nhỏ lần nữa náo nhiệt lên, có điều là vây quanh ở quanh trước bàn, đều là gào thét buồn bực uống rượu.

Sau khi đi ra khỏi tiểu viện, Giang Long không có tâm tư đi dạo những chỗ khác nữa, một đám người lập tức đi về tiểu viện của Giang Long.

Lúc này bên người không chỉ có Tần Vũ to con, mà còn có Tiên Phong chạy tới chạy lui, Giang Long không sợ những người kia còn dám âm thầm xuống tay đối phó chính mình.

- Tiểu Vũ, ngươi ngoại trừ biết đấu vật ra, còn biết làm gì nữa?

Bước vào tiểu viện của mình, Giang Long liền mở miệng nói.

Tần Vũ gãi đầu một lúc lâu, mới cốc lốc đáp :

_Sư phó chỉ dạy ta đấu vật, nhưng ta lại thích lấy gậy gộc làm vũ khí.

_Gậy gộc?

Lang Nha Bổng cũng là gậy gộc.

Giang Long gật đầu, cảm thấy loại vũ khí này so ra cũng thích hợp cho Tần Vũ sử dụng.

Bởi vì đi một lúc lâu nên có chút mệt, Giang Long đi thẳng về phòng ngủ, định là nằm ở trên giường cùng Tần Vũ tâm sự, nhưng hắn vừa mới bước chân vào cánh cửa, Tiên Phong sau lưng nhất định chạy theo vào.

Chỗ này đối với Tiên Phong vô cùng quen thuộc, nó trước đây lớn lên ngay tại nơi này.

Có lẽ là bởi vì lâu lắm chưa tới nơi này, cho nên Tiên Phong lần nữa tỏ ra hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Thoáng một lát chạy về phía giường, nơi đó nó cũng từng ngủ qua, nhưng mà đang chạy lại không cẩn thận, đem bức rèm che giữa gian trong và gian ngoài xé ra thành mấy miếng, còn có cái bàn bên trong phòng ngủ cũng bị nó đụng cho lật ngược.

Nhảy lên trên giường, trở mình lăn tới lăn lui, cũng làm cho giường rối loạn.

Lúc Ngọc Sai đi vào phòng ngủ, Tiên Phong đã để lại trên đệm từng hàng dấu móng vuốt đen sì.

Hơn nữa móng vuốt rất sắc bén, chăn gấm bị nó bới lên toán loạn, cũng có nhiều chỗ bị rách.

- A!

Ngọc Sai vốn là một cô nương dịu dàng điềm đạm, thấy thế, con ngươi thoáng một chút liền lập tức đỏ lên, liền cất tiếng thét chói tai:

- Tiên Phong!

Thuận tay lấy cái chổi lông gà treo trên tường, tiếp đó chớp nhoáng đi vào bên trong phòng.

- Ôô. . .

Tứ chi tráng kiện, hình tượng uy mãnh của Tiên Phong bị đuổi cho chạy tán loạn, sau một lúc lâu, cụp đuôi chạy trốn.

Mà Ngọc Sai thì vẫn cắn răng, đuổi theo không rời.

Bảo Bình ở bên ngoài chờ, cũng thấy rõ ràng bên trong phòng ngủ bẩn loạn, lập tức cũng vây bắt truy sát Tiên Phong.

- Ha ha ha ha!

https://thuviensach.vn

Giang Long không có một chút phúc hậu, lập tức thoải mái cười to.

Trước đó Tiên Phong bị Tần Vũ hạ gục, bây giờ lại liên tiếp bị loạn kiếm tức giận truy sát.

Tiên Phong ô ô than thở, thật sự là gặp phải một chủ nhân không tốt a!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Con Riêng

Trong phòng ngủ, Tiên Phong rũ cụp cái tai đầy đặn, cả người lông đen bóng bị giày xéo rối tung, hai chân trước duỗi thẳng, cằm đặt ngang trên sàn nhà, bò tới trước giường, một vẻ.

Lúc trước nó bị Bảo Bình và Ngọc Sai đuổi theo, trừng phạt một chút.

Hai nữ lúc này vẫn thở hổn hển, tiếp nhận tấm đệm mới từ mấy tiểu nha hoàn trong viện , tay chân nhanh nhẹn thu dọn phòng. Mỗi khi nhìn thấy trên tấm đệm mấy dấu móng đen sì vết rách, lại trừng mắt lườm Tiên Phong một cái.

Bọn tiểu nha hoàn đem chăn nệm mới tới lúc này có chút nơm nớp lo sợ.

Thân mình Tiên Phong rất khổng lồ, khiến người hoảng sợ.

Các nàng cố gắng tránh xa một chút, sợ Tiên Phong đột nhiên chồm lên đả thương người.

Giang Long đc nâng dậy ngồi trên ghế,vừa uống trà và Tần Vũ ngồi nói chuyện phiếm.

Ở trong trí nhớ của nguyên thân, thân phận Tần Vũ không rõ ràng, chỉ biết rằng năm đó theo Cảnh tiểu Hầu gia từ biên cương trở về.

Về sau lại nguyên thân còn nghe người già trong phủ nói qua có một chút quan hệ với Tần Vũ.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ và Giang Long lớn bằng nhau, lúc ấy còn nằm trong tã lót được Cảnh tiểu Hầu gia ôm vào trong phủ, vì thế có người đoán, Tần Vũ có phải là con riêng của Tiểu Hầu Gia bên ngoài hay không.

Ngay cả Cảnh lão phu nhân cũng bị kinh động.

Tuy nhiên Cảnh tiểu Hầu gia không đứng ra giải thích, nhưng đối đãi với Tần Vũ rất tốt, chỉ là tìm một nãi nương, hơn nữa sau khi lớn lên Tần Vũ mang họ Tần, như vậy lời đồn tự biến mất.

Người nam nhân nào có thể để con của mình mang họ khác?

Trong khi cùng Tần Vũ nói chuyện phiếm, hắn lại được biết cuộc sống Tần Vũ mặc dù không tệ, nhưng vẫn bình thản.

Có lẽ thân phận Tần Vũ không rõ, cũng bị người ta ức hiếp, nhưng Tần Vũ thật thà chất phác không so đo này nọ.

Thời điểm lúc mười tuổi, trong lúc vô tình xông vào trong viện, bị Tề Tề Đức liếc mắt một cáivừa ý, thu làm đồ đệ, mới bắt đầu luyện đấu vật mỗi ngày, Tề Tề Đức và người nhà đều có chiến mã của mình, có đôi khi Tề Tề Đức dạy Tần Vũ kĩ thuật cưỡi ngựa.

Tuy nhiên Tề Tề Đức từng nói với Tần vũ, cơ thể y rất cao lớn, nếu trên chiến trường cộng thêm binh khí, như vậy rất ít con ngựa có thể chịu nổi y.

Đương nhiên không phải không đi nổi, mà là chở y tốn rất nhiều thời gian.

Nếu như trên chiến trường, thậm chí ngay cả đối mặt với quân địch giết chúng cũng không đạt thời gian.

Mà nếu như trên chiến trường ngựa bị chết, bị bỏ rơi như vậy thì thảm rồi.

https://thuviensach.vn

Cho nên Tề Tề Đức cho là y nên học nhiều hơn công phu dưới ngựa, nếu có cơ hội, tương lai làm một gã tướng lĩnh bộ quân.

Tần Vũ từ nhỏ lớn lên ở Cảnh phủ, đối với Cảnh phủ cực kì trung thành, hơn nữa thật thà chất phác, Giang Long hỏi cái gì y đáp cái đó, không có một chút giấu diếm.

Đem lai lịch của Tần Vũ hỏi rõ ràng rồi, Giang Long càng thêm yên tâm, để bên mình làm hộ vệ .

Vậy kế tiếp, làm như thế nào để đào tạo Tần Vũ đây ?

Để mặc y tùy ý đi luyện đấu vật rõ ràng là không được.

Không khách khí mà nói, đấu vật có tính mạnh mẽ, nhưng lại không có lực sát thương.

Đừng nhìn Tần Vũ lớn lên cao to như cây cột sắt, chân chính chống lại mà nói, Giang Long cho rằng kiếp trước trong nháy mắt mình đã có thể lấy được cái mạng nhỏ của Tần Vũ.

Ngẫm ngĩ một chút , hắn mở miệng nói :

-Tiểu Vũ từ ngày mai trở đi, sáng sớm mỗi ngày ngươi đều phải đến chỗ của ta, chúng ta cùng nhau luyện công.

- Tiểu thiếu gia muốn dạy ta công phu ?

Đôi mắt tần vũ đen láy tỏa sáng .

Tần Vũ nghe rất nhiều người trong phủ từng nói Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia uy danh hiển hách. Y toàn cơ bắp , ăn vụng nói về, lại rất ít giao lưu cùng với người khác, chỉ muốn lợi hai được như Cảnh lão hầu Gia và tiểu hầu gia, như vậy Giang Long chắc cũng có bản lĩnh lớn đây.

https://thuviensach.vn

Giang Long gật đầu :

- Ngươi và ta rất giống nhau năm nay chỉ có mười lăm tuổi, lực lượng của ngươi còn có thể tăng lên rất lớn theo thời gian. Ngày mai ta dạy cho ngươi bộ khí lực pháp môn để rèn luyện, Ừ, ta sẽ mau chóng nghĩ tìm ra biện pháp tìm cho ngươi một binh khí sao cho tiện tay.

Mười lăm tuổi không còn nhỏ, lúc này luyện tập binh khí đã là hơi trễ rồi.

Tuy nhiên cũng may trời sinh thần lực, thân thể cao to, thích hợp dùng binh khí nặng, dốc hết sức có thể nhớ rõ đường lối, đối với kỹ xảo công phu không cần quá hà khắc.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

Tần Vũ có thói quen đưa tay lên vò đầu, cười toe toét, nụ cười rất thật thà chất phác, rất hồn nhiên, rất ấm áp.

Lại hàn huyên vài câu, Giang Long cho Tần Vũ lui xuống.

Tần Vũ tiến lên không nỡ sờ sờ lên cái đầu to của Tiên Phong, lại cúi đầu dặn dò vài câu, vẻ mặt hưng phấn mới rời khỏi tiểu viện

Ngày mai trời còn chưa sáng y đã chạy tới.

Lúc này Ngọc Sai và Bảo Bình đã dọn dẹp phòng xong, đang ngồi bên giường chơi đùa với Tiên Phong.

Tiên Phong rất là phối hợp, cũng thích cùng hai cô chơi đùa , một hồi dùng đầu dụi dụi vào lòng bàn tay của Ngọc Sai, hồi sau lại đặt đầu trên đùi Bảo Bình tùy ý Bảo Bình gãi ngứa.

Một lát sau, đến giờ cơm trưa.

https://thuviensach.vn

Bảo Bình đi vào nhà bếp lấy hộp đồ ăn.

Giang Long cho Ngọc Sai đi tìm Diêu mụ mụ tới đây, nói có một số việc cần nói với Diêu mụ mụ . Ngọc Sai mới vừa đi ra phòng ngủ, hắn liền nhìn chăm chú ở phía trước, nhấc lên khăn trải giường, bưng chén thuốc độc buổi sáng bảo Diêu mụ mụ đặt dưới gầm giường ra

Độc dược sau khi để nguộihiện lên màu xanh thẫm, tản mát ra từng đợt hương vị lăn tăn kỳ lạ.

- Thứ này ngươi không thể uống.

Giang Long thấy Tiên Phong tiếp cận lại đây tò mò nhìn trong bát độc dược, vỗ vỗ đầu nó cảnh báo nó.

Tiên Phong làm như có thể nghe hiểu tiếng người, rụt đầu về.

Giang Long đem độc dược đặt trên mặt bàn, cầm lên một cây dao nhỏ gọt hoa quả, đem lưỡi dao ngâm vào trong chén.

Một lát sau lấy ra đi đến trước cửa sổ hướng về phía ánh nắng gãy sắc, có thể nhìn thấy toàn bộ lưỡi dao hiện ra một tầng sáng màu lục .

Giang Long cầm tới thật cẩn thận thu vào trong tay áo.

Đây là trước mắt hắn mới chỉ, có thể nghĩ đến biện pháp phòng thân tốt nhất.

Hiện tại thân thể suy yếu đánh không lại ngươi, nhưng chỉ cần để cho ta dùng dao làm bị thương ngươi, ngươi chắc chắn chết không thể nghi ngờ.

Trước khi Ngọc Sai trở về phòng, Giang Long lại đem bát sứ thả lại dưới gầm giường, lo lắng Tiên Phong tò mò sẽ uống trộm, hắn duỗi dài cánh tay cầm chén giấu sâu hơn vào bên trong một tí.

https://thuviensach.vn

Tiên Phong khổ người quá lớn, trừ khi đem giường hủy đi, mới có thể chạm đến.

Bảo Bình dẫn vài nha đầu xách nhiều hộp đồ ăn, hôm nay cơm trưa thịnh soạn hơn rất nhiều, Giang Long mở miệng hỏi, mới biết được là Cảnh lão phu nhân thương hắn, đặc biệt cho nhà bếp bỏ thêm đồ ăn.

Đương nhiên Bảo Bình cũng không quên lấy tới thức ăn buổi trưacho tiên phong, lấy thịt chín chiếm đa số.

Giang long nhìn đồ ăn trên bàn, ngẫm nghĩ một chút, cố ý chọn lấy mấy thứ để lại bảo nha hoàn bưng đi cho lão phu nhân.

Sau đó mới bắt đầu dùng cơm.

Ngọc Sai và Bảo Bình đứng ở một bên hầu hạ, Giang Long không thích thói quen đó, để cho hai nha hoàn cũng ngồi xuống cùng nhau ăn.

Hai nha hoàn và nguyên thân rất thân thiết, trước kia cũng thường xuyên ngồi xuống cùng nguyên thân dùng cơm, cho nên không mấy khiêm nhường, liền ngồi xuống.

Ngọc Sai ăn cơm rất chậm, rất tao nhã, thức ăn Giang Long chưa sử dụng nàng sẽ không chủ động ăn trước.

Còn lại Bảo Bình không chút chú ý đến hình ảnh, thích cái gì liền gắp cái đó, ăn rất nhiều, hai quai hàm phình lên.

Đồ ăn rất tinh mỹ, nhưng thiếu thịt cũng thiếu rau quả tươi.

Giang Long có ăn một chút nhưng vô vị.

Lúc này thời tiết mới bắt đầu vào xuân, năm nay còn chưa gieo hạt giống đâu, muốn ăn rau tươi tốt thì phải chờ vài tháng nữa.

https://thuviensach.vn

Còn ăn thịt, cũng phải để cơ thể hồi phục một chút sức khỏe mới có thể ăn được.

Người bị bệnh nặng, khi cơ thể mới khỏi , đích thật không nên ăn những thức ăn chứa nhiều dầu mỡ.

Bằng không đầu có khả năng choáng váng, long buồn bực, nghiêm trọng hơn có thể ghê tởm nôn mửa, bệnh kén ăn, đối với việc bình phục của cơ thể thật là không tốt lắm.

Vừa mới ăn cơm xong Diêu mụ mụ đi tới.

Hai nha hoàn thu thập bát đũa bỏ vào hộp đồ ăn, lại đưa xuống phòng bếp, để cho người ta rửa sạch.

Vì thế trong phòng còn hai người Giang Long cả Diêu mụ mụ.

- Tiểu thiếu gia, ngài tìm tiên phong về rồi hả ?

Diêu mụ mụ tiến vào phòng ngủ, liền thấy một con chó ngao Tây Tạng màu đen vừa mới ăn no bụng đang lười biếng bò tới trước giường.

Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, bộ dạng rất là vui mừng.

Tiên Phong tuy rằng không phải được Diêu mụ mụ tự tay nuôi lớn, nhưng bà cũng thấy nó lớn lên đấy.

- Ừ

Giang Long cười nói

- Hôm nay thời tiết rất tốt, phải đi dạo một chút, kết quả c đúng lúc đi tới Cáp Đại gia gia bên kia, đụng phải Tiên Phong liền mang về.

Nghe Giang Long nhắc tớiCáp Đại, Diêu mụ mụ liền cau mày.

https://thuviensach.vn

Ở trong mắt Diêu mụ mụ, Cáp Đại và Tề Tề Đức là bọn người thô kệch, tính cách cũng không tốt, cho nên đối với những người này bà không có thiện cảm.

Theo bản năng cũng không muốn cho Giang Long tới tiếp xúc nhiều, sợ những người đó tay chân vụng về, không biết chừng mực, sẽ làm bị thương đến thân thể mảnh mai của Giang Long.

Tuy nhiên bà không kịp khuyên nhủ, Giang Long đã bắt đầu nói đến chính sự, đem truyện lúc trước ở đình hóng mát trong hồ Giang Long bị người thiết cạm bẫy nói ra.

Vẻ mặt Diêu mụ mụ biến sắc khá nhiều, gấp gắp hỏi:

- Vậy cậu cũng đã biết nha đầu kia đang trực ở trong tiểu viện nào?

Không biết, ta cũng hỏi qua Ngọc Sai và Bảo Bình, các nàng ấy cũng không quen biết nha hoàn kia.Giang Long lắc đầu.

- Thật, thật sự là to gan lớn mật. đây là ban ngày đấy. liền dám hạ thủ với ngài!

Diêu mụ mụ vô cùng lo lắng cho Giang Long, có câu là quan tâm sẽ bị loạn, liền đề nghị :

- Nếu không thì chúng ta nên nói cho lão phu nhân đi ?

- Không cần.

Giang Long thấy Diêu mụ mụ có chút thiếu kiên nhẫn, vội vàng trấn an :

- Ta hiện tại đã đem Tiên Phong trở về, hơn nữa có dự định để Tần Vũ làm hộ vệ của ta, sau này ai còn dám âm thầm muốn hại ta, cũng sẽ không dễ dàng như vậy rồi.

https://thuviensach.vn

Tiên Phong hung mãnh, từng cắn chết thích khách.

Về phần thiếu niên Tần Vũ này, Diêu mụ mụ tự nhiên cũng rất quen thuộc đấy, chẳng những sức lực lớn, lớn lên vừa cao vừa khỏe, hơn nữa đấu vật rất lợi hại.

Nghe Giang Long nói như thế, bà mới dần dần yên lòng.

Lập tức ánh mắt hơi khẽ động, nói đến một việc :

- Hôm nay thật sự là kỳ lạ, buổi trưa ta gặp Cảnh lão đầu, chẳng biết tại sao, nhìn qua gã có chút hoảng hốt, sắc mặt cũng rất yếu ớt, như là đụng phải quỷ vậy.

- Hả:

Giang Long tò mò một hồi.

Trong tiểu việncủa Cảnh lão phu nhân.

Lâm Nhã đứng trước bàn, vừa thuần thục giúp lão Cảnh lão phu nhân chia thức ăn, vừa lái miệng khen:

- Tiểu thiếu gia thật sự là hiếu thuận, ngay cả ăn cơm trưa cũng nhớ rõ ngườii.

Gia thế quyền quý nhiều quy củ, khi ăn cơm khi, người vợ phải hầu hạ bề trên nhà chồng xong rồi mới có thể dùng cơm,mà Lâm Nhà vì mình và đệ đệ ngày càng khá hơn một chút, không thể không lấy lòng mẹ kế , thường xuyên đứng trước bàn gắp thức ăn cho mẹ kế.

Cho nên hiện tại khi hầu hạ lão phu nhân rất quen thuộc, chỉ cần Cảnh lão phu nhân thoáng nhìn lên món đồ ăn nào đó, nàng lập tức có thể ngầm hiểu gắp đồ ăn gì, bỏ vào trong chén Cảnh lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

Gắp bao nhiêu, cũng phải nhìn Cảnh lão phu nhân thích không, không thể không nói đây cũng là một bộ môn kỹ thuật sống.

Hơn nữa Cảnh lão phu nhân so sánh với kế mẫu thường thường cố ý bới móc bắt bẻ nọ kia, thật sự là được hầu hạ dễ hơn.

Bởi vì Giang Long đưa mấy món đồ ăn tới, cho nên Lâm Nhã góp miệng khen ngợi.

Làm gì có một trưởng bối nào không thích có người khen hậu bối của mình?

Huống chi Giang Long vẫn là kho báu trong lòng bàn tay của Cảnh lão phu nhân.

Cho nên lập tức vui vẻ mỉm cười.

Nhưng khi đồ ăn đã dùng một nửa , Cảnh lão phu nhân đột nhiên tủm tỉm mở miệng nói:

- Nhã Nhi, cách của hai bà cháu mình tối hôm qua ,có hiệu quả.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Từng Vòng Một

Nghe được lời Cảnh lão phu nhân nói, Lâm Nhã cầm đôi đũa, bàn tay nhỏ đang chia thức ăn dừng lại .

Ngày hôm qua đến đêm khuya, không biết sao, Cảnh lão phu nhân đột nhiên lại muốn tụng kinh, nàng mới vừa nằm ngủ không lâu bị người gọi lên ngồi cùng.

Ngay từ đầu, Lâm Nhã cho rằng Cảnh lão phu nhân không có ý tốt, muốn xuống tay với nàng.

Ngay cả hai nha hoàn hồi môn Lâm gia phái tới giám thị nànghiện tại là Thủy Lam và Đỗ Quyên cũng đồng quan điểm với nàng.

Không phải nàng quá đa nghi, mà là trong lòng của Cảnh lão phu nhân thấy ruột thịt của bà là Cảnh Giang Long , thiếu chút nữa bị nàng làm tức chết, chặt đứt thừa kế Cảnh phủ , Cảnh lão phu nhân liền có đầy đủ lí do để loại trừ nàng.

Mà giết người, thời điểm tương đối tốt là lúc đêm khuya vắng người.

Đừng nói ở nhà quyền quý sinh sống hơn năm mươi năm như Cảnh lão phu nhân, ngay cả Lâm Nhã cũng có thể bị diệt trừ, ở địa bàn mình có thể dễ dàng xắp đặt hiện trường vụ tự sát giả, khiến quan phủ tìm không ra nửa điểm sơ hở.

Tuy nhiên trong lúc Lâm Nhã cho là mạng nhỏ của mình khó bảo toàn, về sau không có cách nào bảo vệ đệ đệ nữa, nhưng sau khi đi vào Phật

https://thuviensach.vn

đường, nghe Cảnh lão phu nhân nói trong phủ gần đây gặp phải việc khó khăn, đồng thời còn chủ động thương lượng với nàng biện pháp giải quyết hợp lí.

Lâm Nhã từ lúc thân mẫu qua dời, sau khi kế mẫu vào phủ, bị kế mẫu làm khó dễ.

Hay lục đục với nhau, chuyện như bôi nhọ hãm hại này cũng không xa lại gì.

Đối phó với những chuyện như vậy, tự nhiên có mấy phần thủ đoạn.

Liền đánh bạo, nghĩ ra một kế sách.

Tuy hiên cùng lúc đó, cũng từ miệng của Cảnh lão phu nhân nàng mới hiểu được vẻ ngoài của Cảnh phủ, thật ra bên trong nguy cơ trùng trùng, chẳng những dòng chính bộ tộc Cảnh thị từng bước bức bách, hơn nữa thậm chí có người có thể lẻn vào Cảnh phủ ám hại Cảnh lão phu nhân.

- Cháu chẳng qua chỉ trợ giúp thôi, chủ yếu vẫn là bà nội tự mình nghĩ đấy.

Lâm Nhã khiêm tốn nói .

Cảnh lão phu nhân nhẹ nhàng khua tay:

- là công lao của cháu, bà nội sẽ nhớ kĩ cho cháu, đợi sau này tự nhiên sẽ thưởng cho cháu.

- Như vậy, Cảnh lão đầu kia có tính toán rời phủ không?

Lâm Nhã quan sát sắc mặt, hiểu được Cảnh lão phu nhân không chỉ nói bề ngoài, lại không nghĩ muốn tranh luận những chuyện như vậy , liền đi thẳng vào vấn đề .

https://thuviensach.vn

- Không có.

Cảnh lão phu nhân liếc mắt một cái nhìn Lâm Nhã tán thưởng, cảm thấy Lâm Nhã này rất giống tính của mình, trao đổi giữa hai người, có khi quá khiêm nhường cũng không tốt, có khi quá trực tiếp cũng không nên, nhưng khi đối phương đem ngươi trở thành người một nhà, nguoi không thể luôn nói lời khách sáo …, điểm này Lâm Nhã rất nắm chắc.

Tiếp theo Cảnh lão phu nhân lắc đầu:

- Người ta phái đi giám thị gã trở về nói, lão già kia bị sợ không nhẹ, tuy nhiên cũng không có tính toán rời khỏi phủ đệ về lại quê nhà.

Vừa mới nói tới đây, thình lình nghe ngoài cửa sổ có âm thanh hỗn độn truyền đến, dường như ngoài cửa sổ có người nghe lén .

Cảnh lão phu nhân lúc đó nhíu mày, như thoáng chút suy nghĩ liếc mắt nhìn Lâm Nhã một cái:

- Hai nha hoàn của hồi môn của cháu là kế mẫu giúp cháu chọnhay sao?

- Vâng đúngạ.

Trong lòng Lâm Nhã nhảy dựng lên, ngoan ngoãn lên tiếng trả lời, bàn tay nhỏ bé đột nhiên nắm chặt chiếc đũa.

Trong lòng thầm mắng Thủy Lam và Đỗ Quyên, lại dám ở ngoài cửa nghe lén nàng và Cảnh lão phu nhân nói chuyện, nếu Cảnh lão phu nhân sinh nghi thì phải làm sao bây giờ?

- Hai nha hoàn này nhìn bề ngoài khá dịu dàng ngoan ngoãn , thật ra cũng có mấy phần mưu mô, về sau cháu cũng nên đề phòng một chút.

Cảnh lão phu nhân để đũa xuống, chân thành nói.

https://thuviensach.vn

- Cháu hiểu rồi.

Lâm Nhã khôn khéo vâng lời làm mặt vui vẻ, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Cảnh lão phu nhân đã hiểu nhầm, nghĩ rằng Đỗ Quyên và Thủy Lam có ý đồ xấu, muốn nàng tranh thủ tình cảm, nhanh chóng lên giường với Cảnh Giang Long.

Không phải là hoài nghi Lâm gia có âm mưu đối với Cảnh phủ.

Nhắc nhở một câu, Cảnh lão phu nhân lại nói đến chính sự, vốn định dọa Cảnh lão đầu một cái, khiến gã rời khỏi nơi này sớm một chút, lại không nghĩ gã lại còn muốn lưu lại nơi này, cũng không biết lão thái bà kia đêm hôm đó cho gã cái canh gì.

- Cái này cháu đoán cũng không ra.

Lâm Nhã lắc đầu.

- Thôi, nếu chính gã không muốn sống, vậy đừng trách lão thân lòng dạ ác độc!

Cảnh lão phu nhân hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên một chút sắc bén.

Lúc này Cảnh Trường Phát chính xác bị dọa không nhẹ, đã ăn cơm trưa, cho mấy đứa bé nghỉ ngơi, còn mình lại len lén chuồn ra tiểu viện.

Cảnh phủ rất lớn, hành lang quanh co ngoằn ngèo, Cảnh Trường Phát rón ra rón rén đi trên đường giống như kẻ trộm, một hồi nhìn về phía trước một hồi lại quay lại nhìn phía sau, dựa vào trí nhớ đêm hôm qua, đi tới tiểu viện bà lão mời gã tới gặp mặt.

https://thuviensach.vn

Nhìn xung quanh một chút, thấy bốn phía không người, Cảnh Trường Phát mạnh bạo đẩy ra cửa chính của tiểu viện, sau đó bước nhanh vào trong đó.

Khẩn trương nhanh tay đóng cửa lại, ánh mắt Cảnh Trường Phát dừngở trong tiểu việ, sắc mặt hơi trắng bệch.

Chỉ thấy trong tiểu viện cỏ khô khắp nơi, một tầng lá cây thật dày , cửa gỗ dán giấy trắng đã ố vàng từ lâu, hơn nữa có rất nhiều chỗ đều mục nát, căn bản là rất lâu không có người ở đây.

Nhớ tới sáng hôm nay tìm tới một tiểu nha hoàn, nhưng khi nghe được đáp án, trong lòng gã có một trận hoảng hốt.

Đêm qua người đàn bà kia chưa nói cho gã biết tên, chỉ nói tùy tiện tìm người hỏi thăm một chút, là có thể biết được thân phận của bà ta là gì, nhưng tiểu nha hoàn kia cười tủm tỉm nói cho gã biết, chủ nhân cái tiểu viện này đã chết nhiều năm, căn bản lúc này không có người ở.

Hơn nữa còn cười nhạo, nếu có ai có thể gặp được chủ nhân cái tiểu viện này thì chính là gặp quỷ!

Hơn nữa đêm gã bị một nha hoàn gọi tới, ban đêm không phải là thời điểm ác quỷ thường lui tới sao?

Vì thế, gã mới bị hù không nhẹ.

Thời gian chưa tới giữa trưa, muốn tự mình đến chứng thực một chútxem sao?

Kết quả thấy cái tiểu viện này, không giống như thường xuyên có người ở.

Tuy nhiên đã đến đây, gã cuối cùng cũng phải tra xét rõ.

https://thuviensach.vn

Nhè nhẹ bước chân, Cảnh Trường Phát đi vào trước cửa phòng, két .. một tiếng lấy chân đẩy ra.

- Khụ khụ khụ…

Đột nhiên một trận tro bụi xông thẳng vào mặt, Cảnh Trường Phát kho khan sặc sụa một trận.

Thật lâu mới khôi phục như cũ, gã giương mắt nhìn về phía bên cạnh, lập tức trợn tròn con mắt.

Ngay trên tường, treo một bức họa thiếu nữ, đêm qua gã đã nhìn thấy.

Nhưng ở bên cạnh bức họa thiếu nữ, không bầy đặt tượng Phật, mà là một cái linh vị, là của bà lão đêm qua gã lại đây gặp để bàn bạc chuyện hợp tác.

Chẳng lẽ đêm qua thật sự đụng quỷ hay sao?

Cảnh Trường Phát cảm thấy da đầu run lên, tóc gáy từng đám dựng lên.

Đúng lúc này, bên tay phải phía trên đột nhiên truyền đến một âm thanh vang động, bản năng gã khẩn trương nghiêng đầu nhìn lên, lập tức thấy một bóng người đen tuyền bị treo ngược lên cao, lúc ẩn lúc hiện, khuôn mặt của bóng đen kia đối diện hướng của gã.

Đúng là bà tử đêm qua mở cửa cho gã.

Lúc này sắc mặt bà tử trắng bệch, thè đầu lưỡi thật dài, đôi mắt trừng lớn, hiện đầy tơ máu.

- A!

Cảnh Trường Phát sợ cứng cổ họng, xoay người bỏ chạy!

https://thuviensach.vn

Tại thời khắc này, gã giống như trở về lúc còn nhỏ, chạy nhanh giống như gió .

Chạy cách thật xa tòa tiểu viện, mới lấy tay vịn đầu gối dừng lại, thở phì phò..

Vì chạy quá nhanh nên sắc mặt đỏ ửng, nhưng một lát sau, đã chuyển sang một mảnh trắng bệch.

Mà lúc này, cái bà tử treo ngược trên xà nhàkia, cũng nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Một thiếu nữ từ bên cạnh đi ra, miệng cười khẽ nói:

- Lão già kia sợ là bị ngươi hù không nhẹ.

- Xứng đáng!

Lão bà tử lấy khăn tay ra, dùng sức xoa nắm chà lau ở trên mặt, làn da trắng bệch biến thành bình thường:

- Một lão già quê mùa, không ngờ cũng chú ý gia sản Cảnh phủ , nếu không phải phía sau lão thái bà kia còn có chỗ dựa là nhân vật thần bí, chúng ta cũng không giả bộ bị mua chuộc, lão phu nhân lại càng không phải bận tâm lo lắng suy nghĩ đối phó một lão già như thế này.

Ta có thể giải quyết hắn bằng một tay!

- Chỉ là chúng ta ở cùng lão thái bà kia lâu như vậy, cũng không nghe rõ ràng rốt cuộc người đứng sau bà talà ai .

Thiếu nữ nhíu mi nói.

- Người đó rất thần bí, cũng rất xảo quyệt, sẽ không dễ dàng lộ diện đâu.

https://thuviensach.vn

Lão bà tử thở dài.

Chỉ trong chốc lát Cảnh lão phu nhân biết được tin tức, lại nói chuyện với Lâm Nhã một lúc.

Lâm Nhã trên mặt nhịn cười, ngoài miệng phụ họa, nhưng trong lòng bồn chồn từng đợt.

Bằng thủ đoạn của vị Cảnh lão phu nhân này, mình làm sao có thể là đối thủ?

Trước đó trưởng bối Lâm gia ra chủ ý cho nàng, trước tiên phải cùng Cảnh Giang Long viên phòng mới đạt được địa vị nhất định, sau đó tiến thêm một bước nữa cướp lấy quyền lực của Cảnh phủ, tiếp đến âm thầm chuyển dời tài sản cho Lâm gia.

Lúc trước nghe thì có thể thực hiện được, nhưng hiện tại Lâm Nhã thấy Cảnh lão phu nhân thật sự lợi hại, và thủ đoạn âm thầm của một nhân vật thần bí, nàng mới hiểu được kế hoạch này, đúng là rất ngây thơ buồn cười.

Lâm Nhã tuy rằng cũng thông minh, nhưng tự nhận không phải là đối thủ của Cảnh lão phu nhân.

Trên mặt không thể hiện, nhưng trong lòng bắt đầu nóng vội đứng lên.

Không hoàn thành nhiệm vụ, đệ đệ làm sao bây giờ?

Nhớ tới em trai ruột một tay nàng ôm lớn lên, vừa gầy lại yếu, trong lòng chua xót.

Năm đó mẫu thân khó sinh, trước khi mất dặn đi dặn lại mấy lần, dặn nàng và phụ thân nhất định phải chiếu cố đệ đệ.

Phụ thân hiện tại đã quên lời thề lúc trước, coi nàng và đệ không ra gì.

https://thuviensach.vn

Mà nàng hiện giờ hữu tâm vô lực.

Đệ đệ mệnh thật là khổ!

Trong lòng Lâm Nhã từng cơn e ẩm.

Không được, không thể dễ dàng vứt bỏ như vậy!

Lâm Nhã tính cách quật cường cứng cõi của , một lát sau lại âm thầm siết chặt tay.

Giang Long trong tiểu viện, còn đang trao đổi công việc với Diêu mụ mụ.

- Ta đại khái nhớ rất rõ diện mạo nha hoàn ấy, làm phiền nhũ mẫu qua bên kia điều tra cẩn thận một phen.

Giang Long mở miệng nói.

Diêu mụ mụ lấp tức đứng dậy:

- Vậy nô tì xin đi.

- Đã nói bao nhiêu lần, ở chỗ của ta nhũ mẫu, không cần xưng nô tì.

Giang Long bất đắc dĩ, điểm này nguyên thân đã nói rất nhiều lần rồi.

Tuy nhiên Diêu mụ mụ vẫn không thay đổi.

Lần này cũng giống như vậy, Diêu mụ mụ khẽ mỉm cười, cũng không trả lời, rồi bước nhanh rời khỏi đi làm việc.

Diêu mụ mụ đi thẳng đến hướng hậu hoa viên, còn chăm chú hỏi nha hoàn tôi tớ lân cận, có nhìn thấy tiểu nha hoàn Giang Long chính miệng miêu tả kia không.

https://thuviensach.vn

Lần tra tìm này, thật đúng là tìm ra chút manh mối

Tuy nhiên chờ Diêu mụ mụ trở về tiểu viện Giang Long, sắc mặt có chút khó coi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Viên Tịch

- Tiểu thiếu gia, nô tì qua bên kia chăm chú thăm dò một phen, tra ra chút manh mối, có điều sau khi xuất hiện manh mối trong phủ, thật vất vảtìm được chỗ ở củatiểu nha hoàn kia, phát hiện nơi đó có một đám người vây quanh, còn có quan sai xung quanh quát tháo.

Lúc xế chiều, Diêu mụ mụ về tới tiểu viện, sắc mặt khó coi báo cáo tình hình:

- Ta tiến lên đánh liều hỏi, mới biết được gần đó đã chết một người, trong lòng ta thầm nói không tốt, chen lên trước để nhìn, quả nhiên người chết và nha hoàn ngài miêu tả có phần giống nhau.

Hơn nữa nghe hàng xóm xung quanh nói, nha hoàn ấy vừa bị ám hại.

Giang long nghe đến đó, con ngươi chậm rãi nheo lại, lại muốn ám hại người của chính mình, thủ đoạn thật cay độc!

Mưu kế không thành, lập tức liền đem nha hoàn diệt khẩu.

- Nhũ mẫu, lúc trước bà qua bên kia tìm manh mối, có làm náo động hay không?

Diêu mụ mụ sửng sốt, lập tức thất vọng vỗ trán nói, nô tì nóng vội, chỉ muốn sớm bắt được nha hoàn kia tra hỏi vốn không để ý kẻ chủ mưu là ai!

Nhất định là người nọ còn đặt vào tai mắt ở trong phủ, nghe ta thăm dò về nha hoàn kia, liền lập tức đưa ra tin tức, tiểu nha hoàn bởi vậy mới bị

https://thuviensach.vn

diệt khẩu.

Đều là lỗi của nô tì, xin thiếu gia trừng phạt!

Nói xong. Diêu mụ mụ quỳ xuống nhận phạt.

Giang Long vội vàng tiến lên đỡ:

- Nhũ mẫu, lúc nào người cũng khách khí như vậy bảo người không cần xưng nô tì, người không thay đổi thì thôi, hiện tại lại còn quỳ xuống nhận sai!

Ta đã dùng sữa của người mà lớn lên đấy, người quỳ vậy ta sao có thể chịu nổi, chẳng phải là tổn thọ của ta sao?

Cứng rắn dìu Diêu mụ mụ đứng dậy, Giang Long lại nói:

- Chuyện này thật ra cũng trách ta, không nói trước cho người cẩn thận một chút, tuy rằng lần này chúng ta thất bại, nhưng cũng không phải là không có thu hoạch.

Được Giang Long đến ra sức đỡ dậy, lại nghe miệng Giang Long nói những lời thân thiết, Diêu mụ mụ cảm thấy mấy năm nay hết lòng chiếu cốđối với Giang Long, cùng với trả giá bằng cảm tình nồng hậu thật sự là không uổng phí.

Lại được nghe Giang Long nói việc làm hư hại, vẫn còn có thu hoạch, nghi ngờ hỏi:

- Thu hoạch được cái gì?

- Người kia tuy rằng âm thầm giết người bịt miệng, chặt đứt manh mối về tiểu nha hoàn này, nhưng rõ ràng nói cho chúng ta biết, ở trong phủ, chúng còn sắp xếp nội gián, thậm chí, không chỉ có một!

https://thuviensach.vn

Giang Long bình tĩnh suy luận phân tích nói.

Diêu mụ mụ nghe vậy gập đầu, chính xác, nếu như không có người đem tin tức ra bên ngoài kịp thời, tiểu nha hoàn kia cũng sẽ không bị diệt khẩu trước.

Tuy nhiên vừa nghĩ như vậy, mụ lại có chút khẩn trương:

- Không nghĩ tới trong phủ luôn luôn bình an vô sự, lại không an toàn như vậy, tiểu thiếu gia, nếu không chúng ta đem sự tình nói thật với lão phu nhân đi.

- Không được

Giang long lập tức bác bỏ:

- Người ở trong bóng tối kia rất quen thuộc trong phủ , nếu phát hiện lão phu nhân ra sức điều tra, đến lúc đó nếu thật sự có thể tìm ra đối phương thì tốt, nhưng nếu không điều tra ra, bên người sẽ luôn luôn có một cái đinh ngầm.

Khi đó sợ rằng ngay cả lão phu nhân cũng phải nơm nớp lo lắng đề phòng, ngủ không ngon giấc.

Cảnh lão phu nhân tuy rằng thân thể khỏe mạnh, nhưng rốt cuộc cũng lớn tuổi, Diêu mụ mụ nghĩ ngợi một lát, cũng liền gật đầu.

Người già đúng là không chịu được sức ép, nhất là buổi tối thậm chí đi ngủ cũng không ngon.

Có lẽ chỉ khoảng mười ngày nửa tháng, có thể làm thân thể của Cảnh lão phu nhân suy sụp rồi.

- Nếu không ta lại đi qua mấy cái tiểu viện dò hỏi điều tra một chút, xem người nào lúc trước xuất phủ rồi, hay hoặc là giả có cái gì khác thường?

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ đề nghị.

- Tra là phải tra, tuy nhiên phải âm thầm điều tra, hiện tại đi không có tác dùng rồi.

Giang Long đi đến trước giường ngồi xuống, hạ thấp thân giơ tay vỗ về cái đầu to của Tiên Phong, ngẫm nghĩ một chút mở miệng nói.

Lại hàn huyên một hồi, Diêu mụ mụ mới lui xuống.

Mà Giang Long thì tiếp tục trầm tư, qua một hồi lâu, lấy ra dao găm ở giữa tay áo, nhẹ nhàng vuốt ve.

Diêu mụ mụ đi ra khỏi tiểu viện, liền hướng tới chỗ Cảnh lão phu nhân, lúc này Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã đều ở tại Phật đường tụng kinh.

Đi tới gần Phật đường, Diêu mụ mụ chỉ thấy hai nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã lấm le lấm lét xúm lại, không biết đang nói cái gì.

Lông mày hơi nhíu, Diêu mụ mụ khẽ hừ một tiếng.

Nge được tiếng vang, Đỗ Quyên và Thủy Lam vội vàng đứng vững, Thấy là Diêu mụ đã tới, tuy rằng các nàng là nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã, thân phận đặc biệt, nhưng cũng vội vã chủ động vấn an:

- Diêu mụ mụ.

- Ừ.

Diêu mụ mụ có ý muốn thuyết giáo vài câu, nhưng dù sao đối phương là hồi môn của thiếu phu nhân, lại không tiện mở miệng.

Vả lại, hai nữ này tương lai có thể trở thành thị thiếp của tiểu thiếu gia nhà mình đấy, cho nên Diêu mụ mụ cuối cùng cũng không nói cái gì, lập tức đi vào Phật đường.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân nghe được tiếng bước chân, tai nhọn khẽ run, dừng tụng kinh:

- Tiểu Nhã, không phải cháu nói ở nhà cháu vẫn thường làm thức ăn cho kế mẫu ăn sao, đúng lúc ta chán đồ ăn trong phủ rồi, buổi tối cháu làm cho ta mấy món nếm thử một chút, xem thức ăn bên nhà các cháu đặc sắc như thế nào?

- Vâng.

Lâm Nhã bỏ mõ xuống, cung kính lên tiếng trả lời.

Đứng lên, gật đầu khách khí đối với Diêu mụ mụ , rồi mới đi ra khỏi Phật đường.

- Có việc.

Lúc này Cảnh lão phu nhân mới chậm rãi mở mí mắt ra, nếu không phải là có chuyện muốn bẩm báo, Diêu mụ mụ nhất định là đi không phát ra tiếng động, sẽ không cố ý đi ra tiếng bước chân.

Diêu mụ mụ cười tiến lên, cầm lấy mõ Lâm Nhã để xuống, vừa gõ, miệng vừa nói:

- Lúc trước nô tì có chút việc đi ra ngoài một chuyến, kết quả trên đường nghe người ta bàn tán, nói là đại sư chủ trì Già Lam Tự tối hôm qua đã qua đời rồi.

- Hả?

Cảnh lão phu nhân bấm tay tính nhẩm, sau một lúc lâu, mới nói:

- Tính ra, Quy Trần đại sư năm nay tám mươi ba tuổi đúng không?

- Trí nhớ lão phu nhân rất tốt.

https://thuviensach.vn

- Đáng tiếc ta không có được sự tiêu sái như năm xưa của Quy Trần đại sư , bằng không cũng đi tìm một am đườngi yên tĩnh xuất gia tu hành.

Cảnh lão phu nhân đột nhiên thở dài.

Diêu mụ mụ thì chặn lại nói:

- Lão phu nhân cũng không dám nghĩ như vậy, Cảnh phủ chúng ta còn trông cậy vào người trấn thủ chứ.

- Ta biết mà.

Cảnh lão phu nhân lắc đầu nói:

- Ta không thể so với Quy Trần đại sư, Quy Trần đại sư xuất thân từ nhà quyền quý, lại có thể dứt khoát vứt bỏ vinh hoa phú quý, đến ngồi dưới Phật Tổ, mà ta chẳng qua là một tu sĩ giả, ngoài miệng luôn niệm Phật, nhưng lại thường xuyên hạ tay, hại sinh mệnh người khác.

Chính xác là nghĩ một đường nói một nẻo, hắn là Phật tổ lão nhân gia ông ta, cũng không thu ta làm đệ tử đâu.

- Lão phu nhân …

Thấy Diêu mụ mụ lộ ra thần sắc lo lắng, Cảnh lão phu nhân xua tay:

- Ta tuy rằng có thể nhìn thấu công danh lợi lộc, nhưng hiện tại không yên lòng oan gia Giang Long kia, hơn nữa cũng không dám khiến Cảnh phủ dựa dẫm vào ta bị chặt đứt kế thừa hương hỏa. Cho nên ngươi yên tâm, trong thời gian ngắn sẽ không tìm kiếm am ni cô để xuất gia.

Thời gian ngắn?

Diêu mụ mụ trong lòng đột nhiên giật mình!

https://thuviensach.vn

Nhưng là muốn khuyên, cũng không biết nên khuyên bảo thế nào.

Và bà cũng biết, Cảnh lão phu nhân là người vô cùng có chủ kiến, nếu bà ấy quyết định được chủ ý , ai khuyên cũng vô dụng.

- Năm đó khi Giang Long sinh ra, ta từng ôm nó đến để cho Quy Trần đại sư coi số mạng, nói ra, chúng ta phải đi phúng viếng một phen mới phải.

Cảnh lão phu nhân nghĩ tới một chuyện, mở miệng nói.

Diêu mụ mụ tiếp lời:

- Nô tì cũng nghĩ như vậy, thuận tiện muốn hỏi một chút, tháng này theo thường lệ cấp tiền dầu vừng cho Già Lam Tự tăng thêm mấy phần?

- Phải tăng thêm ba phần đi.

Cảnh lão phu nhân từ sau khi tin Phật, mỗi tháng đều cấp tiền dầu vừng cho các chùa miếu am ởphụ cận huyện Ninh Viễn:

- về phần phúng viếng, thân thể của Giang Long vừa mới chuyển biến tốt, mà trên núi gió lớn, ta sợ nó không chịu nỗi.

Đến lúc đó cho tiểu thiếu gia mang quần áo dày là được, Quy Trần đại sư mất là chuyện đại sự, tốt nhất nên để thiếu gia đi cung kính phúng viếng, nhân tiện nhận chút Phật khí.

- Cũng tốt, vậy ngươi nói chúng ta khi nào thì đi phúng viếng đây?

- Quá muộn thì không tốt, hay là ngày kia hãy đi?

- Được.

https://thuviensach.vn

Hai người lại hàn huyên vài câu, Diêu mụ mụ buông mõ rời khỏi Phật đường, sau đó một lần nữa lại đi về hướng hậu hoa viên, lần này đi âm thầm dò xét.

Tới lúc ăn cơm tối, Lâm Nhã xách theo hai cái hộp đựng thức ăn đi tới trong tiểu viện của Cảnh lão phu nhân.

- Bà nội, cháu đem cơm tối đến cho người.

Đi tới trước cửa phòng ngủ, Đỗ Quyên tiến lên trước giúp vén lên rèm cửa, Lâm Nhã cúi người lập tức đi vào.

Mấy người nha hoàn đang xoa bóp bả vai cho Cảnh lão phu nhân, nghe vậy đều dừng tay lui sang một bên.

Lúc này Trương Khương thị cũng ở đây. tiến lên đỡ Cảnh lão phu nhân đứng dậy, liếc mắt nhìn Lâm Nhã một cái, cố ý nói nhẹ nhưng lại làm cho mọi người trong phòng nghe được âm thanh.

- Thât sự là không có phép tắc, trước khi vào cửa cũng không biết gọi một tiếng thông báo.

Cước bộ của Lâm Nhã dừng một chút, tươi cười trên gương mặt cứng lại ngay.

Cùng tiến vào là Đỗ Quyên và Thủy Lam đang âm thầm hung hăng trợn mắt nhìn Khương Thị một cái .

Cảnh lão phu nhân xua tay cười nói:

- Nhã Nhi là cháu của ta, tới đây, không cần cho người đi trước bẩm báo.

- Người đúng là để tính.

Trương Khương thị đành chịu.

https://thuviensach.vn

Vỗ nhẹ mu bàn bàn tay Trương Khương thị, Cảnh lão phu nhân ra hiệu nha hoàn đang đứng một bên giúp mình đi giày:

- Đây là món Nhã nhi lần đầu tiên vào bếp tự tay nấu ăn, ta nhất định phải ăn nhiều một chút mới được.

Lâm Nhã thấy Cảnh lão phu nhân giải vây cho mình, một lần nữa nụ cười lại nở trên khuôn mặt xinh đẹp .

Chỉ âm thầm nghi ngờ trong lòng, Trương Khương thị này tại sao lúc nào cũng nhìn mình không vừa mắt?

Chính mình vừa rồi không đắc tội với bà ta.

Cảnh lão phu nhân bảo nha hoàn bưng tới chậu nước rửa tay, lại có nha hoàn giúp lau sạch sẽ, vịn Trương Khương thị đi đến bàn ngồi xuống, thấy Lâm Nhã xách đến hai cái hộp đựng thức ăn, nhưng chỉ mở ra một hộp, lúc này nghi ngờ dò hỏi:

- Vì sao, không lấy hộp thức ăn đó ra cho lão thân ăn?

Khuôn mặt trắng nõncủa Lâm Nhã hiện một chút màu hồng, nhỏ giọng nói:

- Cháu từng học qua nấu dược thiện, biết tướng công thân thể không tốt, cho nên cố ý làm mấy thứ, chuẩn bị đem đi cho tướng công nếm thử.

- Hừ ! Nếu cô thực sự vì tốt cho tiểu thiếu gia thì, thì cách xa hắn một chút!

Cảnh lão phu nhân nghe vậy ngẩn ra, không nghĩ Lâm Nhã sẽ chủ động nấu cơm vào lúc này cho cháu mình ăn, Mà Trương Khương thị lập tức hai tay chông nạnh, không chút khách khí mở miệng nói:

- Đêm qua cô làm tiểu thiếu gia tức giận hộc máu …

https://thuviensach.vn

- Đủ rồi!

Cảnh lão phu nhân đột nhiên trầm mặt xuống:

- Ta đã sớm nói việc đêm qua Giang Long hộc máu không cho phép nhắc lại!

- Vâng.

Thấy Cảnh lão phu nhân rất giận, Trương Khương thị đành phải cúi đầu xuống.

- Nhã Nhi theo ta vào trong này dùng cơm, ngươi đem dược thiện sang cho Giang Long đi.

Cảnh lão phu nhân không muốn Trương Khương thị ở đây tiếp tục tìm bới móc Lâm Nhã, liền tìm việc phái bà ta đi.

Trương Khương thị không dám phản bác, chỉ có thể cầm hộp đồ ăn đi ra khỏi tiểu viện.

Tuy nhiên vừa mới bước ra cửa viện, Trương Khương thị quay người đưa hộp đồ ăn cho một nha hoàn bên cạnh, thở hổn hển nói:

- Ngươi đi đem hộp đồ ăn này đưa cho tiểu thiếu gia!

- Vâng,

Tiểu nha hoàn hỏi qua hộp đồ ăn, rồi lập tức đi.

- Hừ, một thiếu phu nhân không được cưng chiều làm đồ ăn, cũng để cho ta tự mình đi đưa, nghĩ thật hay!

Trương Khương thị oán hận dậm chân, quay mình trở về tiểu viện của mình.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha hoàn nhận lấy hộp đồ ăn lúc đi đến gần tiểu viện Giang Long , bên cạnh đột nhiên có một bóng người xông tới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Hiểu Lầm

- Ai ôi!

Lúc này sắc trời bắt đầu tối dần, một bóng người lao ra quá nhanh, tiểu nha hoàn hơi sơ suất không đề phòng, nên bị đụng ngã xuống đất, tay trái theo bản năng buông ra, hộp cơm vung ra giữa không trung, tay phải tiểu nha hoàn chống xuống đất, lập tức liền bị mài rách da, nơi lòng bàn tay, truyền đến cảm giác nóng bỏng.

- Xin lỗi, xin lỗi.

Người va vào là một người mặc áo xanh kiểu gã sai vặt, mũ quả dưa, tay chân rất là linh hoạt, đưa tay, liền đón lấy hộp cơm giữa không trung.

- Ngươi mù mắt...

Tiểu nha hoàn đột nhiên bị đụng ngã xuống đất, bàn tay còn đau nhức không thôi, trong lòng một luồng lửa giận tràn lên, đang định mở miệng quát mắng, nhưng giương mắt nhìn thấy gã sai vặt va vào mình rất mi thanh mục tú, cực kỳ xinh đẹp.

Không biết làm sao, cũng không mắng nên lời.

- Là mắt của ta mù, tỷ tỷ có tức giận thì cứ trút lên người ta là được.

Gã sai vặt liên tục chắp tay nhận lỗi.

Tiểu nha hoàn thu hồi ánh mắt nhìn chăm chú trên mặt gã sai vặt, lại không nhịn được còn muốn nhìn thêm nữa, khuôn mặt nhỏ nhắn chẳng biết

https://thuviensach.vn

lúc nào đã có chút nóng bừng, nổi lên một đám mây đỏ, nhỏ giọng giận trách:

- Ai muốn mắng ngươi chứ.

- Vâng, vâng, tỷ tỷ đại nhân đại lượng, làm sao lại tính toán với gã sai vặt như ta chứ.

Gã sai vặt trẻ tuổi thấy tiểu nha hoàn thu lại giận dữ, con ngươi hơi đổi, liền đổi một bức cợt nhả, trong miệng khen không ngừng.

Tiểu nha hoàn được khen nịnh tới váng đầu, xấu hổ mang e lệ, tim đập thình thịch, cũng không nhìn thấy gã sai vặt đang âm thầm động chân động tay trên hộp cơm.

- Không biết tỷ tỷ muốn đem hộp cơm đưa đến tiểu viện nào?

Mắt thấy nhiệm vụ hoàn thành, gã sai vặt liền muốn rời khỏi.

- May mà ngươi đúng lúc tiếp được, đồ ăn trong này chính là thiếu phu nhân làm cho tiểu thiếu gia ăn, nếu thật sự rơi xuống đất, sợ là hai người chúng ta đều không tránh khỏi ăn chút khổ cho da thịt.

Tiểu nha hoàn dưới sự giúp đỡ của gã sai vặt bèn đứng dậy, nhận lấy hộp cơm.

Gã sai vặt làm ra một vẻ nghĩ mà sợ, khiến tiểu nha hoàn bị chọc cười:

- Ngươi cũng không cần quá sợ sệt, có lẽ thức ăn trong hộp cũng không có chuyện gì đâu.

- Vâng, vâng!

- Đúng rồi, ngươi tên là gì, là người hầu ở tiểu viện nào?

https://thuviensach.vn

Tiểu nha hoàn làm bộ cúi đầu sửa sang lại quần áo, nhưng trong miệng cũng bắt đầu hỏi dò.

- Ta tên Mặc An, ở...

Gã sai vặt trả lời một nửa, bỗng đột nhiên kêu lên:

- Không tốt, việc sư phụ của ta giao cho ta làm vẫn chưa xong đâu, hôm nào chúng ta trò chuyện tiếp!

Dứt lời, gã sai vặt chạy như một làn khói.

- Còn chưa nói cho người ta là người hầu ở tiểu viện nào, còn nói cái gì hôm nào trò chuyện tiếp.

Tiểu nha hoàn giận dỗi chà chà bàn chân nhỏ, chẳng qua miệng nhỏ lập tức nhấc lên một chút cười mỉm:

- Mặc An, hừ, chỉ cần biết tên của ngươi, ta liền nhất định có thể tìm ra ngươi.

Ta không phải có thể ngã vô ích!

Đứng tại chỗ cười trộm một trận, tiểu nha hoàn mới thu hồi tâm tư, đi tới hướng tiểu viện của Giang Long.

Lúc này Giang Long đang ăn cơm tối mà Ngọc Sai cùng Bảo Bình vừa lấy tới, Tiên Phong cũng bò tới trước giường, gặm xương mà nhà bếp chuyên môn để lại cho nó. Nói là xương, kỳ thực bên trên thịt chín còn có rất nhiều, đây rõ ràng, người hầu ở nhà bếp biết Tiên Phong lại lần nữa đã nhận được Giang Long sủng ái, cố ý làm như thế.

Đang gặm đầu khớp xương, Tiên Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, lúc này đồng thời, một nha hoàn cấp ba trong đám người hầu ở tiểu viện Giang Long mở miệng thông gọi, nói là đồ ăn thiếu phu nhân đưa tới.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghe vậy lộ ra mỉm cười, trước mắt, cũng là trong nháy mắt hiện ra một khuôn mặt cười khiến tim hắn đập thình thịch.

- Vào đi.

Ngọc Sai thấy được biểu tình của Giang Long, trong lòng ê ẩm, mở miệng nói.

Tiểu nha hoàn vào nhà, liền chào kiểu vạn phúc:

- Thiếu phu nhân ngày hôm nay đã cố ý làm một ít dược thiện, nói là mời tiểu thiếu gia thưởng thức.

- Ừ, để lại đi.

Giang Long thu liễm nụ cười, thản nhiên nói.

Tiểu nha hoàn không rõ được Giang Long có vui mừng hay không, tiến lên đem hộp cơm thả xuống, không dám nói cái gì, lập tức lùi ra.

Nếu như đổi lại là dĩ vãng, gặp phải lúc chủ nhân vui vẻ, tiểu nha hoàn nhất định là muốn mở miệng nói thêm mấy câu thú vị, nói không chừng còn có thể kiếm được phần thưởng.

Nhưng chuyện Lâm Nhã đêm hôm qua khiến tiểu thiếu gia tức giận thổ huyết té xỉu, náo động đến trong phủ đều biết. Tiểu thiếu gia cho tới bây giờ đều không có ý tứ cùng thiếu phu nhân động phòng, vì lẽ đó vào lúc này giúp Lâm Nhã đưa thức ăn lại đây, thực sự không phải là việc dễ dàng gì.

Tiểu nha hoàn không cầu lấy phần thưởng, chỉ cần không bị thóa mạ vài câu là tốt rồi.

- Để nô tỳ tới xem một chút thiếu phu nhân đã làm món gì ăn ngon cho tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai ghen ghét, tiến lên mở ra cái nắp hộp cơm.

Lập tức một làn hương thuốc nhàn nhạt, tại trên bàn phát tán ra.

- Làm sao lại toàn mùi thuốc?

Ngọc Sai lấy tay áo che.

Giang Long cười khẽ:

- Lúc trước tiểu nha đầu kia không phải đã nói rồi sao, đây là dược thiện thiếu phu nhân làm, rất bổ thân thể.

- Dược thiện thì ta đã nghe thấy rồi, nhưng cũng không nghe rất bổ thân thể.

Ngọc Sai bĩu môi.

Bảo Bình chính là người ham ăn, ở trên bàn cơm sẽ rất ít mở miệng nói chuyện.

Lúc này vẫn là lần đầu tiên nghe được có lời giải thích về dược thiện như thế, liền đưa chiếc đũa kẹp tới:

- Để ta tới nếm thử vị như thế nào

- Chờ đã!

Nhưng lúc này Giang Long đột nhiên ra tay, đánh chiếc đũa Bảo Bình sang một bên.

Ngọc Sai cùng Bảo Bình đều sững sờ.

Lập tức Bảo Bình cuống quít từ trên ghế đứng ra:

https://thuviensach.vn

- Là nô tỳ không tốt, không nên giành ăn trước đồ ăn thiếu phu nhân đưa tới.

Miệng nói xin lỗi, nhưng trong lòng tiểu cô nương lại cảm thấy rất oan ức, cúi đầu, nước mắt từ gương mặt tròn trĩnh rơi xuống.

Ngọc Sai cùng Bảo Bình tình như tỷ muội, lúc này thấy Bảo Bình bị ủy khuất, trong lòng tức giận, không phải là muốn nếm thử tay nghề của thiếu phu nhân sao, có gì ghê gớm đâu!

Dậm chân, liền lôi kéo Bảo Bình, không nói câu nào đi ra khỏi phòng.

Giang Long giơ tay lên, há miệng, cuối cùng chỉ lộ ra một nụ cười khổ.

Không phải hắn không cho Bảo Bình ăn dược thiện Lâm Nhã làm, mà là hắn thấy trên một bàn ăn nguyên liệu là Cam Thảo cùng nấm là chính, phát hiện trên vành đĩa có vài điểm bột phấn nhạt màu trắng.

Nếu như đổi thành người khác chắc chắn sẽ không để ý tới, nhưng Giang Long hiện tại thời khắc đề phòng người trong bóng tối lại hạ thủ đối với mình, tự nhiên sẽ cẩn thận một chút.

Vươn ngón tay, chạm chạm vào bột phấn màu trắng, đưa tới trước mũi ngửi.

Trong nháy mắt Giang Long liền đưa ra đáp án, đây là một loại thuốc gây mê vô sắc vô vị.

May mà đối phương không chú ý, ở vành đĩa bị vãi ra một ít, nếu không phải những dược thiện vốn là có chứa mùi thuốc nồng nặc, thật sự hòa cùng thức ăn, mặc dù là Giang Long cũng không cách nào điều tra ra.

Lúc trước nha hoàn nói, thức ăn này là Lâm Nhã sai người đưa tới, chẳng lẽ là Lâm Nhã động tay chân?

https://thuviensach.vn

Giang Long bắt đầu trầm tư.

Suy nghĩ một chút, lắc đầu phủ định.

Nếu như đúng là Lâm Nhã làm vậy cũng quá lớn mật rồi!

Lâm Nhã hẳn là sẽ không đần như vậy.

Vậy liệu rằng có phải là người ở bên cạnh Lâm Nhã trong bóng tối động tay chân hay không đây?

Giang Long suy tư một hồi, lại phủ định.

Đây chỉ là thuốc gây mê, không phải độc dược ăn vào bụng liền có thể chết người.

Người ở bên cạnh Lâm Nhã không có chuyện gì khiến mình mê ngất đi làm chi?

Bài trừ đi những điều này, như vậy thì có thể xác định, lại là người trong bóng tối này ra tay rồi.

Chỉ là gã làm thế nào hạ thuốc vào thức ăn chứ?

Xem ra cần phải hỏi thăm nha hoàn đưa cơm lúc trước mới được.

Nhưng mà Giang Long cũng không hề lập tức bảo người đi truyền tiểu nha hoàn lại đây, mà lông mày hơi động.

Để chính ta hôn mê, sau đó sẽ len lén lẻn đi vào, giết ta?

Giang Long bừng tỉnh sáng tỏ mưu kế của đối phương.

Vậy không bằng mình tương kế tựu kế?

https://thuviensach.vn

Vừa đúng lúc này, Diêu mụ mụ về tới tiểu viện, vừa vào phòng, thấy Ngọc Sai cùng Bảo Bình cũng không có ở một bên hầu hạ, sắc mặt liền có chút không tốt, hai nha đầu này thực sự là bị tiểu thiếu gia chiều quen không thành cái dáng gì rồi, phải tìm cơ hội cảnh tỉnh một cái.

- Nhũ mẫu âm thầm đi điều tra, có thu hoạch gì không?

Giang Long thấy Diêu mụ mụ rửa tay xong, định đi qua chia thức ăn cho mình, liền xua tay ngăn lại, mở miệng hỏi.

Diêu mụ mụ buồn bực lắc đầu:

- Không có, tin tức bên ngoài truyền về phủ, Đinh Tử giấu rất kỹ.

- Nếu như vậy, nhũ mẫu dẫn Tiên Phong tới hậu hoa viên, để nó đánh hơi khắp bốn phía một cái, xem có thể tra ra chút đầu mối gì hay không.

Giang Long đề nghị:

- Mũi chó là rất nhạy bén, nó có thể ngửi thấy được thứ nhân loại chúng ta không ngửi thấy.

- Thật chứ?

Diêu mụ mụ nghi hoặc.

Giang Long gật đầu khẳng định:

- Tuyệt đối là thật.

Diêu mụ mụ lập tức mang theo Tiên Phong vội vã rời đi.

Tuy rằng Giang Long một mực khuyên Diêu mụ mụ không cần sốt sắng thái quá, phải tỉnh táo bình tĩnh một chút, nhưng việc liên quan đến an nguy của Giang Long, ở trong mắt Diêu mụ mụ chính là so với trời sập xuống

https://thuviensach.vn

còn lớn hơn, tuy rằng bà cũng biết không thể sốt ruột, sốt ruột vô dụng, còn có thể sẽ hỏng việc.

Nhưng vẫn không nhịn được liền muốn mau chóng bắt được hung thủ trong bóng tối này.

Chỉ có sớm một chút tìm ra người đó, tiểu thiếu gia của mình mới có thể thoát khỏi nguy hiểm.

Nghe tiếng bước chân của Diêu mụ mụ từ từ đi xa, vẻ mặt Giang Long cũng trở nên thận trọng.

Hắn cầm lấy chiếc đũa, đem mấy món dược thiện đảo loạn cho có vẻ như là ăn rồi, lại đẩy ấm trà tùy ý đổ đầy nước trà chảy trên mặt bàn, một hồi lâu sau, bỗng nhiên lại bò cả người lên trên bàn.

Đầu va chạm vào bàn thật mạnh, làm kêu phịch một tiếng.

Cánh tay phải buông xuống, tay trái cầm chiếc đũa thì trực tiếp đặt ở trên bàn, ống tay áo đều rơi vào vào trong đĩa đồ ăn dính đầy canh.

Ngọc Sai cùng Bảo Bình trở lại phòng mình, nơi này và phòng ngủ Giang Long còn cách vài gian phòng, hơn nữa lúc này viền mắt Bảo Bình sưng đỏ, khóc rất thương tâm, vì lẽ đó Ngọc Sai không ngừng mở lời an ủi, cũng dùng ống tay áo lau nước mắt, tất nhiên không phát hiện được Giang Long đang ở phòng kia, có phát sinh sự tình gì hay không.

- Không phải là một món ăn hỏng sao, không cho ăn thì thôi, có gì ghê gớm đâu!

Ngọc Sai giận dỗi nói.

Bảo Bình mãnh liệt gật đầu, âm thanh còn làm bộ khóc thút thít:

- Lần sau mời ta ăn, ta cũng không thèm ăn.

https://thuviensach.vn

- Ta cũng vậy.

Ngọc Sai gật đầu phụ họa, chẳng qua lập tức vẻ không tín nhiệm hỏi:

- Cô thật có thể nhịn được mê hoặc đối với dược thiện?

- Đương nhiên!

Bảo Bình gật đầu khẳng định.

- Đương nhiên không nhịn được.

Ngọc Sai làm sao không hiểu Bảo Bình chứ?

Chỉ cần là đồ chưa từng ăn, nàng nhất định nhớ kỹ ở trong lòng.

- Cô thật sự coi ta là kẻ tham ăn à.

Bảo Bình bất mãn.

Ngọc Sai nhưng trực tiếp gật đầu.

- Cô!

Bảo Bình không tha, tiến lên liền đi cù Ngọc Sai, chẳng bao lâu sau, nơi này truyền ra một trận tiếng cười.

Tâm tình hai cô gái cũng từ buồn bực chuyển thành vui vẻ.

Bên trong phòng ngủ của Giang Long, lúc này vô cùng yên tĩnh, chỉ có ánh nến chập chờn, thỉnh thoảng lại vang lên vài tiếng lụp bụp.

Một lát sau, một cái bóng đen lặng yên xuất hiện ở ngoài cửa phòng ngủ.

Ngó dáo dác nhìn xung quanh bên trong.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt xuyên qua bức rèm che, nhìn thấy cảnh tiểu thiếu gia im lặng bò ở trên bàn, tóc dài tán loạn, ấm trà bị đánh đổ, ống tay áo rơi xuống bát canh.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Đêm Kinh Sợ

Bóng đem là một nam tử không cao, mặc một bộ y phục dạ hành gọn gàng, trên bàn chân cột hai vòng vải bố, nên bước chân nhẹ nhàng linh hoạt, trên mặt che một cái khăn màu đen, không thấy rõ mặt mày, chỉ lộ hai con mắt sắc lạnh.

Đứng ở giữa phòng ngủ lắng lặng lắng nghe, bốn phía không có tiếng động, người bịt mặt mới hướng tới chỗ Giang Long sờ soạng.

Nhẹ nhàng đẩy bức rèm che, hơi phát ra vài tiếng leng keng nhẹ nhàng.

Đi vào trong pong ngủ, người bịt mặt cảnh giác quan sát mọi nơi, thấy không có bóng người, mới thở phào nhẹ nhõm.

Lập tức trong đôi mắt hiện lên vẻ dữ tợn!

“Vốn tưởng rằng tiểu tử ngươi lại một lần nữa đem con chó to kia nuôi bên cạnh, không tiện xuống tay, lại không nghĩ Diêu mụ mụ dẫn con chó đó ra ngoài. Mệnh là như vậy, ngươi xứng đáng nhận lấy cái chết! Cảnh Hiền a Cảnh Hiền, năm đó ta đánh không lại ngươi, nhưng hôm nay lại có thể làm cho ngươi tuyệt tự!”

Người bịt mặt nhớ tới kẻ thù năm đó hại bản thân mình nhà tan cửa nát, hai mắt trợn lên, trong con ngươi bắn ra vô vàn thù hận.

Tay phải khẽ lật úp, một chút ánh sáng trong lòng bàn tay hiện lên.

https://thuviensach.vn

Đó là một thanh loan đao cán vàng chiều khoảng nữa tấc, chỗ cán dao hoa văn tinh xảo rất kỳ lạ, mang màu sắc nước khác.

Lưỡi dao sắc bén, dưới ánh sáng nến chiếu rọi, phản chiếu hàn quang chói mắt.

Nắm thật chặt loan đao, người bịt mặt đi tới gần chỗ Giang Long, miệng thì thầm:

- Cảnh Hiền đã chết, ta sẽ giết thằng ranh con này báo thù cho người nhà ta!

Dứt lời, tay phải giơ lên cao định đâm dao xuống.

Giang Long đang nằm bò bên bàn, nhìn như hôn mê bất tỉnh, thực ra đang tập trung tinh thần, lắng nghe có tiếng động không, người bịt mặt tuy đi lại nhẹ nhàng chậm chạp, nhưng chạy không khỏi lỗ tai của hắn, đợi người bịt mặt đi lại gần , mũi giày ánh vào mắt của hắn.

Biết người bịt mặt sẽ xuống tay với mình, Giang Long rũ tay trái xuống, trong tay áo nhẹ nhàng chảy xuống một vật , đúng là dao găm đã bôi thuốc độc hồi chiều.

Loại độc này kiến huyết phong hầu, chỉ ngắn mấy hơi thở, là có thể lấy đi sinh mệnh người.

Gần như khó giải!

Khống chế người này tìm hiểu ngọn nguồn, bắt được kẻ hung ác đang ẩn náu trong bóng tối.

Giang Long nghĩ đến đấy, tương kế tựu kế nghĩ ra phương pháp xử lí.

Tuy nhiên ngay tại thời điểm hắn muốn vùng dậy chống lại, cửa sổ truyền đến một tiếng “cạch”, ngay sau đó, một luồng sáng lóe lên, nháy mắt

https://thuviensach.vn

đâm thẳng vào yết hầu người bịt mặt!

Cảnh tượng này diễn ra quá nhanh, hoàn thành trong nháy mắt, thế cho nên lúc người người bịt mặt cảm giác được cổ họng mình truyền đến đau đớn, mới ý thức được mình đã trúng ám khí, cặp mắt người bịt mặt lập tức trừng lên, theo bản năng hai tay chụp vào cổ.

Thân thể đảo đảo lui về phía sau, đến khi lưng dựa vào trên tường.

Giữa các ngón tay, chảy ra máu tươi ào ạt.

Lúc này lông tơ Giang Long dựng lên, thiếu chút nữa nhảy dựng lên trốn vào một góc an toàn.

Ám khí tới quá đột ngột, cơ bản không để cho hắn có cơ hội tránh né.

Hơn nữa tính chính xác khá cao, người bịt mặt trực tiếp bị bắn xuyên yết hầu.

Đừng nói là hiện tại cơ thể Giang Long không tốt, nếu trước kia thời kỳ còn khỏe mạnh, Giang Long cũng không dám chắc tránh được loại ám khí này.

Đương nhiên, Giang Long cũng có sở trường ẩn nấp một nơi bí mật gần đó đánh lén, như vậy hắn cũng tự tin có thể giết thành công đối phương.

- Hắc, hắc y….vệ…

Lúc này người bịt mặt có vẻ hoảng sợ, cổ họng chuyển động, nhổ ra vài tiếng xong, liền tắt thở.

Thi thể đang dựa trên bức tường từ từ đổ xuống đất.

Ở giữa cửa phòng ngoài lại xuất hiện một người bịt mặt nữa, tay chân nhẹ nhàng, vào nhà rồi, liền chạy thẳng tới hướng của người bịt mặt kia.

https://thuviensach.vn

Đi tới trước thi thể cũng không thò tay ra coi đối phương sống hay chết, dùng tay khiêng lên vai , rồi rời khỏi phòng.

Hiển nhiên y rất tự tin với thân thủ của mình.

Cho rằng mục tiêu chắc chắn chết không hề nghi ngờ.

Tuy nhiên cũng không chú ý tới, Giang Long đang bò trên bàn lúc này đang buộc chặt lại toàn thân, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng đánh lại y.

Cho đến khi người bịt mặt nhanh chóng rời khỏi, Giang Long mới thở phào nhẹ nhõm.

Vốn định bắt sống một người để điều tra nguồn gốc, lại không nghĩ bọ ngựa bắt ve, chim sẽ núp đằng sau!

Bởi vì không biết còn người ẩn núp trong bóng tối theo dõi mình hay không, cho nên Giang Long không đứng dậy vẫn như vậy bò ở tròng phòng tự hỏi.

Rõ ràng người bịt mặt thứ nhất gây bất lợi cho chính mình, rất có thể là người hạ độc ám hại mình.

Còn người bịt mặt đến sau kia, hẳn là đang âm thầm bảo vệ mình.

Loáng thoáng giữa lúc đó, hắn nghe được người bịt mặt thứ nhất gần chết nói đứt quãng một danh xưng là hắc y vệ.

Chỉ từ cách xưng hô thế này, cũng biết là tên của một tổ chức.

Chỉ có điều tổ chức này, tại sao phải bảo vệ nguyên thân cơ chứ?

Thủ lĩnh của người đó là ai?

Giang Long nhíu mày thật chặt.

https://thuviensach.vn

Vốn nguyên thân chỉ bị người ta âm thầm hạ độc, sau khi hắn đi ra tiểu viện bị người ta sắp đặt cho hắn rơi xuống nước, hắn còn có thể tự giác ứng phó, cảm thấy tất cả đều đang nắm trong tay.

Nhưng hiện tại, hắn rất rối bời.

Cho dù rèn luyện thân thể rất tốt, khôi phục lại được tài nghệ, nhưng đối mặt với Hắc Y Vệ ám sát, hắn cũng không thể chắc chắn bảo vệ được sinh mệnh, dù sao hắn đang ở ngoài sáng, đối phương đang ẩn trong bóng tối.

Mà thân phận hắn là tiểu thiếu gia của Cảnh phủ, không cho phép hắn đột ngột biến mất.

Giống như kiếp trước cũng thế, là một con sói mãi mãi cô độc không thấy ánh sáng.

Tuy nhiên chỉ muộn phiền chốc lát, Giang Long lấy lại được tinh thần, dù sao tính hắn không chịu khuất phục, không phải cứ gặp khó khăn là lùi bước nhận thua.

Ngọc Sai và Bảo Bình thu thập thôong tin xong, quay lại phòng nhỏ, liền phát hiện tiểu thiếu gia nhà mình đang nằm bò trên bàn.

Hai nữ rất sửng sốt, lập tức lập tức đồng thanh kêu lên!

- Tiểu thiếu gia!

Buông ra hay bàn tay đang nắm, cùng nhau chạy về phía Cảnh Giang Long.

Giang Long giả vở hôn mê, mặc kệ hai nữ ôm lấy đầu của hắn, một người dùng sức lung lay bờ vai của hắn.

Cho đến khi khuôn mặt bị bọt nước rơi xuống ướt nhẹp, mắt phải của hắn mới mở he hé.

https://thuviensach.vn

Mặc dù là trong lòng bỗng nhiên nhéo chặt!

Chỉ có điều trong thời gian rất ngắn, không ngờ Ngọc Sai và Bảo Bình đã khóc tới hốc mắt sưng đỏ, lệ rơi đầy mặt, âm thanh lại càng đau triệt nội tâm!

Đây tuyệt đối không chứa giả dối, biểu hiện rất thật tình.

Tuy rằng Giang Long biết rằng đây là hai nữ quan tâm nguyên thân, cùng nguyên thân có tình cảm thâm hậu, nhưng giờ khắc này, tận đáy lòng hắn vẫn thấy ấm áp.

Vì thế trong nháy máy quyết định.

Hắn thay thế nguyên thân, sau này nhất định không quên tấm chân tình của hai nữ!

Tiếng khóc của hai nữ rất lớn, chỉ trong chốc lát, mấy tiểu nha hoàn đang trực trong tiểu viện thấy ồn ào, tất cả đều chạy tới.

Thấy Giang Long bị vây trong trạng thái hôn mê, tiểu nha hoàn bị dọa thành khuôn mặt trắng bệch.

Trong thời gian ngắn, ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ.

Có mấy người đang lau nước mắt.

Từng giọt từng giọt nước mắt ướt cả khuôn mặt, Giang Long cảm thấy bản thân có thể tỉnh lại rồi.

Dùng nước ấm lau mặt, vốn là biện pháp giải thuốc mê tốt nhất.

Vì thế trong mắt của hắn từ mê man, chậm rãi mở mắt, thấy Ngọc Sai ôm đầu của mình thật chặt vào ngực, lên tiếng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Làm sao vậy? Nơi này xảy ra chuyện gì, các ngươi khóc cái gì?

Nghe được trong lòng truyền đến âm thanh quen thuộc, Ngọc Sai đột nhiên cúi đầu, lập tức vui mừng kêu to:

- Tiểu thiếu gia không có chuyện gì, tiểu thiếu gia còn sống!

Bảo Bình cũng tiến sát đến gần, nhìn Giang Long, trong đôi mắt sưng đỏ, vui mừng chớp động.

Xung quanh, bọn nha hoàn vui vẻ trở lại, nhưng một lát sau, mọi người lại ngơ ngác nhìn nhau.

Rất nhiều người tò mò, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Tiểu thiếu gia rõ ràng không xảy ra chuyện gì, vậy vì sao vừa mới vào cửa, Ngọc Sai và Bảo Bình khóc lóc rất đau khổ?

Cũng chính vì hai nữ nói dối mới làm cho các nàng nghĩ giang Long không phải hôn mê mà là chết.

- Tiểu thiếu gia, ngài còn sống, thật tốt!

Ngọc Sai vừa mới buồn rầu liền mừng rỡ, không kiềm nỗi sự kích động, khống chế không nổi tình cảm của mình rồi.

Giang Long vừa mới đứng lên, nàng nhào vào lòng của Giang Long.

Bản năng giơ tay ôm lấy dáng người yểu điệu của cô gái, khóe miệng Giang Long nhếch lên, giơ tay lên, vừa khẽ vuốt phía sau lưng thiếu nữ an ủi, vừa lén lút tận hưởng mùi hương trên người cô gái tản ra.

- Bảo Bình.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, thấy Bảo Bình ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, Giang Long kéo bàn tay nhỏ bé của nàng.

Bảo Bình lập tức mỉm cười.

Nụ cười tỏa nắng.

Sự kiện lần này Giang Long khống chế ở trong vòng tiểu viện của mình, chưa từng truyền ra, thi thể người bịt mặt được khiêng đi rồi, cũng không để lại vết máu hay cái gì cả, Giang Long tìm cách nói dối là mình ăn cơm, kết quả là lại ngủ mất.

Bởi vì sau khi hắn tỉnh dậy cũng không khác thường, cho nên chúng nha hoàn trong tiểu viện đều tin.

Ngọc Sai và Bảo bình hai người sau khi bình tĩnh lại, rốt cuộc biết ngượng ngùng, để hai tiểu nha hoàn khác ở trong phòng hầu hạ, còn lại đều tự tránh về phòng ngủ của mình.

Diêu mụ mụ mang theo Tiên Phong ở hậu hoa viên cẩn thận tìm một phen, Tiên Phong thật đứng là không ngoài sở vọng, sau khi ngửi mùi mà tiểu nha hoàn để lại ở trên cầu nổi, liền chạy quanh một cái tiểu viện.

Rất rõ ràng, tiểu nha hoàn trước khi không bị hại chết, hắn là đã tới nơi này.

Tuy nhiên cái tiểu viện này có đến mười mấy tôi tớ, trong khoảng thời gian ngắn không thể phân biệt người nào cấu kết với tiểu nha hoàn kia.

Diêu mụ mụ lúc này không bị kích động, mà là vô cùng bình tĩnh.

Cũng không hành động ngay, mang Tiên Phong trở về tiểu viện .

Đem manh mối báo cáo cho Giang Long.

https://thuviensach.vn

Giang Long sau khi nghe xong, gậtp đầu khen:

- Lần này nhũ mẫu làm vô cùng tốt, tiểu viện kia nhiều người, không thể phân biệt được người nào là đồng bọn của tiểu nha hoàn kia, hơn nữa kẻ muốn hại ta có thủ đoạn tàn nhẫn, nếu phát hiện có người có khả năng bại lộ, nói không chừng lại lấp tức xuống tay tiêu diệt, liền chặt đứt manh mối chúng ta bên này.

Cho nên hiện tại hẳn là phải phái người âm thầm theo dõi tiểu viện đó, xem có ai hành tung khác thường, hay là tiếp xúc với người bên ngoài phủ nhiều.

- Ừ, nô tì tất cả đều nghe tiểu thiếu gia chỉ bảo.

Diêu mụ mụ nghe Giang Long khen, rất phấn khích.

Dĩ nhiên đã quên không lâu trước đó, thiếu niên trước mắt này còn non nớt như một đứa trẻ.

Cảnh phủ, một gian phòng rộng lấp lóe ánh nến, một người phụ nữ nằm trên giường đầu tóc tán loạn.

Đột nhiên, có một tiếng đập cửa vang lên nhịp nhàng.

Người phụ nữ lập tức đứng dậy, sửa sang lại quần áo mở miệng nói:

- Vào đi.

“Két …”

Cửa gỗ sơn màu tím bị người đẩy ra, một tiểu nha hoàn tay cầm đèn lồng đi tới.

Tiểu nha hoàn lập tức đi đến trong phòng ngủ mới dừng bước lại, không ngẩng đầu lên mà nói:

https://thuviensach.vn

- Đêm nay hành động thất bại, cấp trên lại thúc giục lần nữa, bảo ngươi cố gắng nhận được tín nhiệm của Cảnh lão phu nhân, thời điểm cấp trên có bước hành động tiếp theo ngươi mới có thể phối hợp.

- Ngươi là số mấy?

Người phụ nữ cũng không đáp lại.

Tiểu nha hoàn bỗng nhiên ngẩng lên, không ngờ lộ ra khuôn mặt của đàn ông:

- Ngươi làm hỏng quy củ rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Phụ Thân Dạy Bảo

- Quy củ?

Phụ nhân khóe miệng nhếch lên lộ ra mỉm cười châm chọc:

- Quy củ không phải do người đặt? Nếu là người đặt, dĩ nhiên là do người đến phá bỏ.

- To gan!

Nam tử mặc quần áo nha hoàn quát lớn.

Nhưng phụ nhân không chút sợ hãi, thậm chí chậm rãi vén áo ngủ bằng gấm, trên thân chỉ mặc quần mỏng, lộ ra hai chân tròn trịa thon dài cực kì mê hoặc, đôi chân lộ ra ngoài trắng trẻo mềm mại, giống như nước, làm cho người ta khó kiếm chế muốn chạm vào thưởng thức.

Tiểu Xảo đáng yêu nhấc chân lên, nhẹ nhàng quét sơn móng chân mầu tím.

Làm cho nam tử mặc quần áo nha hoàn nhìn thiếu phụ mặc quần áo mỏng manh, lộ ra đôi chân nhỏ nhắn xinh đẹp, ánh mắt đăm đăm, cổ họng khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

Phụ nhân xinh đẹp nhìn nam tử ánh mắt trào ra dục vọng, cảm thấy hài lòng, ả chưa từng gặp nam tử nào chống được mị lực của ả.

Hình ảnh phụ thân luôn nghiêm nghị dạy bảo đột nhiên hiện ra trước mắt:

https://thuviensach.vn

- Nam nhân không có người nào không háo sắc, nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp sẽ không khống chế được bên dưới, con phải nhớ kỹ, thân thể nóng bỏng, khuôn mặt xinh đẹp chính là tiền vốn lớn nhất của con.

Nếu con thi triển thủ đoạn quyến rũ, tâm cơ nhiều hơn, thì bất kì nam nhân nào cũng trở thành quân cờ cho con.

Hai tay mềm mại nhấc lên, phụ nhân xinh đẹp gỡ cây trâm trên tóc, một mái tóc dài óng mượt xỏa xuống.

Lúc này ả cố ý ưỡn ngực khoe ra hai tòa núi lớn, lớp vải mỏng kia không thể che hết được hai ngọn núi co dãn mười phần tạo thành hai đường cong mê người.

Không thể phủ nhận, phụ nhân xinh đẹp này cực giỏi lợi dụng tiền vốn của bản thân, mỗi một cử động hoàn toàn tự nhiên, giống như vô tình lộ ra quyến rũ, làm cho nam nhân huyết mạch sôi trào.

Phụ nhân xinh đẹp thấy thời khắc câu dẫn nam nhân không sai biệt lắm, đột nhiên nhìn thẳng vào mắt nam tử, lạnh băng băng hỏi:

- Ngươi nói ta lớn mật? nếu ngươi theo lệnh đến phối hợp hợp tác, thì nên biết xuất thân của ta.

Dù là chủ nhân phía sau của ngươi, năm đó cũng chỉ là con chó bên cạnh ta mà thôi.

- Ngươi!

Nháy mắt, mặt nam tử đỏ lên, nhưng không cách nào bác bỏ.

Sau một hồi gã mới nặn ra một câu:

- Tuy ngươi xuất thân cao quý, nhưng hiện tại không thể so với quá khứ, nếu ngươi không tuân thủ quy củ làm việc, ngươi không sợ ta báo cáo cấp

https://thuviensach.vn

trên, bên trên sẽ phái người tới lấy mạng ngươi?

- Cấp trên thèm thuồng gia tài Cảnh phủ không phải một hai ngày, từ nhiều năm trước đã an bài chu đáp chặt chẽ, bây giờ ta vất vả mới vào được Cảnh phủ. Ngươi nghĩ cấp trên sẽ dễ dàng từ bỏ quân cờ này?

Nghe nam tử uy hiếp, phụ nhân xinh đẹp kia cũng không sợ hãi, che miệng cười khẽ:

- Ngược lại ta đổi trắng thay đen hướng lên trên tố cáo ngươi, sợ là ngươi chịu không nổi.

Nam tử nghe vậy, trên mặt lập tức biến sắc.

So sánh mà nói, địa vị của gã kém xa phụ nhân xinh đẹp, nếu chọn lựa bỏ qua, cấp trên nhất định sẽ chọn bỏ gã mà không phải phụ nhân xinh đẹp kia.

- Thân phận của ta chắc ngươi cũng có thể đoán được, cấp trên sẽ tuyệt đối tin tưởng lòng trung thành của ta, không phải vì vài câu châm ngòi của ngươi mà có thể làm gì ta.

Nam tử đáp lại, lời này đúng là có điểm tự tin, tuy nhiên cũng uyển chuyển nói:

- Chẳng qua chúng ta đều làm việc cho cấp trên, thật sự không cần vì chuyện nhỏ để không thoải mái.

- Ừ!

Ngón tay phụ nhân xinh đẹp vuốt tóc, miệng thản nhiên đáp.

Ả làm khó dễ nam tử, cũng không phải là thật, lần đầu tiên gặp mặt, chỉ muốn đè ép kiêu ngạo trên người đối phương .

https://thuviensach.vn

Bằng không, như trước mắt mà nói, thân phận ả trọng yếu hơn.

Nhưng riêng về tín nhiệm, bên trên tuyệt đối tin tưởng nam tử kia hơn, mà phòng bị ả.

Nếu không chèn ép nam tử kia, ả lo là ở chung lâu ngày, nam tử sẽ lợi dung thân phận làm khó dễ ả.

Nhưng hiện tại, nam tử dù muốn lớn tiếng chỉ trích ả cũng phải nghĩ kĩ.

- Ta sẽ sớm lấy được tín nhiệm của Cảnh lão phu nhân, sau đó phối hợp cấp trên hành động, nhưng ta hi vọng ngươi có thể báo cáo với cấp trên một chút, Cảnh lão phu nhân rất không đơn giản, không phải loại người chỉ biết đấu đá trong nhà, loại người không có hiểu biết.

- Ở trước mặt Cảnh lão phu nhân ta phải thật cẩn thận, bằng không sẽ bị nhìn ra sơ hở.

Phụ nhân xinh đẹp lại nói.

Lần này nam tử tới đây là muốn giục phụ nhân xinh đẹp này tăng thêm tốc độ, không nghĩ tới đối phương lại mở miệng nói Cảnh lão phu nhân không đơn giản, không thể làm việc qua loa.

Tuy rằng bất mãn, nhưng vừa rồi bị phụ nhân xinh đẹp chèn ép khí thế, gã chỉ có thể rầu rĩ gật đầu.

- Ta đi!

Nam tử không muốn ở lại nơi này, xoay người liền đi.

Nhìn bóng lưng của nam tử, phụ nhân xinh đẹp lộ ra nụ cười đắc ý, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Sau này không có chuyện gì không nên tới chỗ của ta, tuy ngươi mặc quần áo nha hoàn, nhưng ta thật không dám khen, nếu bị người khác gặp rất dễ bị lộ thân phận, hừ.

Cấp trên sẽ không vì lòng trung thành của ngươi mà dễ dàng tha thứ.

Nam tử nắm chặt nắm tay, đi thẳng ra đến cửa cũng không nói thêm gì.

Nhiệm vụ lần này cấp trên rất trọng thị, mà nhân vật mấu chốt để hoàn thành nhiệm vụ chính là phụ nhân xinh đẹp này.

- Ngươi muốn giết Cảnh Giang Long?

Sau khi nam tử rời đi, phụ nhân xinh đẹp khẽ vốt tóc của ả, khinh thường nói:

- Nếu Cảnh Giang Long dễ giết như vậy hắn đã chết cả trăm lần.

Tuy thế, Cảnh phủ rất thú vị, kẻ thù khắp nơi, người nào cũng mơ giết chết Cảnh Giang Long, đẩy Cảnh phủ đến bước đường không người thừa kế, rồi nhân cơ hội này cướp gia sản Cảnh gia.

Mà phụ nhân xinh đẹp này rất thần bí, có một cỗ thế lực khổng lồ âm thầm.

Hành động đêm nay do các ngươi xắp đặt, ta chỉ bàng quan, nhưng sớm đoán được là nó sẽ thất bại.

Nếu không thất bại một lần, chỉ sợ là các ngươi sẽ không dễ hạ mình trước mặt ta.

Lúc này nha hoàn vừa rồi bị sai ra ngoài làm việc đã trở lại tiểu viện, vào bên trong bẩm báo công việc phụ nhân xinh đẹp vừa nghe , vừa cởi dây buộc, quần áo như nước chảy xuống, xuất hiện một thân thể hoàn mĩ không chút tì vết trong không khí, ngay cả nha hoàn nhìn thấy cũng bị kinh diễm.

https://thuviensach.vn

Rạng sáng ngày thứ hai, Giang Long vừa tỉnh, tuy thân thể suy yếu ham ngủ, nhưng hắn vẫn để cho Ngọc Sai bên cạnh giúp hắn rửa mặt mặc quần áo.

Cũng không phải không muốn mình tự làm, nhưng Ngọc Sai và Bảo Bình hầu hạ hắn quen rồi, lại thích phục vụ hắn mặc quần áo, nếu không cho hai người làm, còn hiểu lầm là mình làm việc không tốt bị thiếu gia chán ghét.

Bảo Bình canh chừng tới nửa đêm, nên Giang Long nói Ngọc Sai nhỏ tiếng, không nên đánh thức Bảo Bình.

Sau khi ăn qua điểm tâm, Giang Long mang theo Ngọc Sai, còn có Tiên Phong đi theo Diêu mụ mụ từ tối hôm qua, đi tới khu luyện võ của Cảnh phủ.

Tiên Phong chỉ cần theo Giang Long là rất phần khích.

Không ngừng chạy tới chạy lui, có cơ hội liền nhảy vào lòng Giang Long, liếm liên tục vào hắn.

Cũng may Giang Long có biện pháp ứng đối, chính là không ngăn cản, vì căn bản ngăn không được, nên hắn dùng tay áo che mặt mình lại, cách phòng thủ vô sỉ này làm Tiên Phong liếm không tới mặt hắn.

Chỉ chốc lát, hai người một chó đi tới luyện võ trường.

Diện tích luyện võ tường rất lớn, chừng năm mẫu, ở giữa võ trường đặt đầy giá binh khí, bên trên cắm đủ loại binh khí, bên cạnh giá binh khí còn rất nhiều đồ khí giới dùng để luyện thân thể.

Liếc mắt Giang Long đã tìm thấy đồ vật mình cần tìm: Tạ đá.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước lão viện trưởng đã dạy hắn Hình Ý Tam Thức Trạm Thung Pháp, Hình Ý Thương Pháp, còn có Thạch Tỏa Công.

Muốn luyện Thạch Tỏa Công cần tạ đá.

Bốn phía luyện võ trường rất rộng rãi vắng vẻ, có thể dùng chạy bộ để luyện thân thể.

Nếu có nhiều người có thể bày trận, các loại trận pháp tiến công biến hóa.

- Tiểu thiếu gia, đây không phải Tần Vũ sao?

Ngọc Sai không có hứng với luyện võ, cho nên không đánh giá luyện võ trường mà nhìn chung quanh, cho nên nàng thấy Tần Vũ đang đứng tại góc võ trường đứng trung bình tấn.

Giang Long nhìn theo hướng Ngọc Sai chỉ quả nhiên thấy Tần Vũ.

Đi tới bên cạnh Tần Vũ, Giang Long mới phát hiện quần áo Tần Vũ bị hàn khí làm ướt nhẹ, hiển nhiên, Tần Vũ đã đến đây từ sớm.

Thật là nhân tài luyện võ.

Giang Long hài lòng gật đầu, thân thể tố chất tốt, đây là ưu thế trời cho, còn có thể khổ luyện như vậy, tính cách cứng cỏi, người hộ vệ Tần Vũ này hắn muốn chắc rồi.

Khi Giang Long tới gần, Tần Vũ mới nghe được tiếng bước chân, vội vàng thu trung bình tấn mở miệng nói:

- Tiểu thiếu gia ngài đã tới.

- Ân, không tệ, ngươi sau này đều như hôm nay vậy, không thể lười nhác, biết không?

https://thuviensach.vn

Giang Long ho nhẹ, tay nhấc lên, bày ra hình dáng như sư phụ dạy đệ tử vậy.

Tần Vũ cười ngây ngô, gật đầu lia lịa.

Đứng bên cạnh, Ngọc Sai nâng tay áo che miệng, mín môi nhịn cười, đôi mắt quyến rũ mang đầy ý cười, cảm thấytiểu thiếu gia bộ dáng như vậy rất là buồn cười.

Lần đầu tiên làm sư phụ bị Ngọc Sai giễu cợt, Giang Long lườm nàng một cái.

Lúc này Tiên Phong nhảy vào lòng Tần Vũ, liếm mặt của y, nhưng Tần Vũ thân cao khỏe mạnh rất dễ đẩy nó sang một bên.

Giang Long nhìn phía Tiên Phong, nếu không an bài cho nó huấn luyện luôn.

Bây giờ Tiên Phong tuy hung mãnh, nhưng đây chỉ là bản năng loài thú, nếu như huấn luyện như quân khuyển trong quân đội, chắc chắn chiến lực cao hơn không phải một cấp.

Nhìn Ngọc Sai đang cười trộm, Giang Long quyết định giao nhiệm vụ này cho nàng.

- Cái gì? Để cho ta huấn luyện Tiên Phong.

Lúc nghe được Giang Long phân phó, Ngọc Sai kinh ngạc, bản thân mình trừ biết thêu thùa, cái gì cũng không biết, hơn nữa Tiên Phong hung mãnh như vậy, còn phải huấn luyện sao?

Giang Long không tiện giải thích, cho dù giải thích chi tiết cũng để người nghe tò mò hỏi hắn học cái này từ đâu.

- Ta cùng Tần Vũ rèn luyện thân thể ở chỗ này, nó nhàn rỗi vô sự.

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe câu này, Ngọc Sai giật mình hiểu ra, đồng thời đối với Tiên Phong mặc niệm.

Mới đầu Giang Long không hiểu tại sao Ngọc Sai lại có vẻ mặt như vậy.

Sau mới biết Ngọc Sai hiểu lầm, cho là mình huấn luyện Tiên Phong là do nó hay liếm mặt hắn.

Nghe Giang Long phân phó đi chuẩn bị các đồ vật để dùng, Ngọc Sai càng nghĩ mình đoán không sai rồi.

Dùng túi đã đổ đất vào, căn cứ Tiên Phong có thể mang được, buộc túi vào trên lưng nó.

Dựng thang, cho Tiên Phong đi trên đó.

Trên độ cao khác nhau cùng với chướng ngại vậy, cho Tiên Phong nhảy qua từng cái từng cái.

Đào hố với chiều sâu nhất định, cho Tiên Phong nhảy xuống rồi lại nhảy lên.

Lúc này Tiên Phong nghiêng đầu, không hiểu nổi ánh mắt đồng tình của Ngọc Sai.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thạch Tỏa Trạm Thung

Dặn dò xong cách huấn luyện Tiên Phong, Giang Long dẫn Tần Vũ đi vào giữa luyện võ trường.

- Hôm nay ta truyền cho ngươi Thạch Tỏa Xông, môn công pháp này thuộc loại ngoại công rất mạnh, luyện tinh hóa khí, dịch cân tẩy tủy hiệu quả cực tốt.

Dù Tần Vũ lớn lên ở Cảnh phủ, nhưng lại không được coi trọng nên không được ăn học, tuy nghe Giang Long dạy bảo y không hiểu gì nhưng lại rất cẩn thận ghi nhớ trong lòng.

- Ngươi to khỏe hơn so với ta, khí lực còn nhiều khả năng phát triển, môn võ công này luyện thành công xong, sau này lực tay của ngươi có thể tăng thêm vài trăm cân khí lực.

- Tuy nhiên ngươi cũng không thể gấp gáp, mỗi lần luyện tập không quá nửa canh giờ.

Nửa canh giờ chính là một giờ đồng hồ.

Giang Long vừa nói, nhấc lên một tạ đá nhẹ nhất dưới chân, rồi làm mẫu cho Tần Vũ.

Mà để cho Tần Vũ dùng là loại tạ khoảng ba mươi cân.

Tình huống bình thường, người mới học nên dùng tạ hai mươi cân, tuy nhiên Tần Vũ trời sinh khỏe mạnh, hơn nữa còn học đấu vật, cho nên bắt

https://thuviensach.vn

đầu cao một chút.

Lão viện trưởng truyền cho Giang Long thạch tỏa công có mười tám pháp, mười động tác, chủ yếu lấy bốn bộ phận thân, vai, khuỷu tay, cổ tay để tấn công.

Bình thường cần dùng thủ pháp vận khí để phụ trợ, bắt đầu từ hai mươi cân, đến sáu mươi cân là cao nhất.

Đương nhiên, lão viện trưởng chủ yếu dạy Giang Long lấy khí dưỡng thân, sáu mươi cân là tiêu chuẩn với người bình thường.

Kiếp trước Giang Long chưa thành niên, chưa từng ngừng luyện tập môn võ công này, một tay có thể dễ dàng nâng một trăm năm chục cân, cánh tay vung lên lực đạo có khoảng tám trăm cân.

Ngoại trừ tăng lực tay, môn công pháp này cũng có thể tăng sức mạnh của khuỷu tay, ngón tay.

Dùng tạ đá lớn, cần dùng năm ngón tay nắm chặt, khi công pháp đại thành thì sức nắm bàn tay và ngón tay cũng tăng lên rất nhiều, với người luyện cầm nã thủ có ưu thế rất nhiều.

Huy động tạ đá ra quyền, động tác cùi chỏ tự nhiên cũng có thể tăng uy lực khuỷu tay và quyền pháp.

Hiện tại thân thể Giang Long còn suy yếu, nên chưa thể dạy Tần Vũ tất cả mười tám pháp và sáu động tác.

Vì vậy liền dạy y Đỉnh Cử Pháp và Huyền Đình Pháp.

Cử Đỉnh Pháp đơn giản là luyện hai chân đứng thẳng, để tạ trước người, dùng một tay cầm, khuỷu tay để sát sườn, đem tạ nâng lên ngực, sau đó ưỡn ngực nâng tạ lên qua đầu, cánh tay duỗi thẳng là thành công.

https://thuviensach.vn

Dùng một tay nâng tạ lên thành côn, khi nào hết sức thì đổi tay còn lại luyện tập.

Hai là người luyện đứng tấn, tay cầm tạ nâng lên ngay, nắm chặt, dùng sức hai chân nâng tạ lên tới vai, từ vai đẩy ra phía trước, cánh tay duỗi thẳng ra là thành công.

Huyền Đình Pháp là một tay nắm tạ, cánh tay duỗi thẳng, chậm rãi nâng tạ lên tới ngực, sau đó giữ nguyên, chờ đến khi hết sức mới có thể bỏ xuống, làm đi làm lại đến khi không thể động đậy, đây chính là Tiền Huyền Đình Pháp.

Trắc Huyền Đình Pháp, một tay nâng tạ, tay duỗi thẳng, chậm rãi nâng tạ lên đến vai, giữ nguyên đến khi hết sức, hai chân đứng thẳng hoặc là trung bình tấn.

Dựa theo Giang Long dạy bảo, Tần Vũ chăm chỉ luyện tập, tuy trí tuệ y không quá linh hoạt, nhưng với luyện võ lại có thiên phú kinh người, Giang Long chỉ cần làm mẫu và giảng giảng kĩ càng, Tần Vũ liền có thể nắm được kỹ xảo.

Nhìn từ bên ngoài, hai động tác này rất đơn giản, nhưng đối với kỹ xảo dùng lực, trong quá trình luyện tập làm thế nào để rèn luyện thân thể, lại không dễ học được, dễ bắt chước, nhưng hiểu thì khó.

Nhìn Tần Vũ tập Thạch Tỏa Công đã có chút hình dáng, Giang Long bắt đầu luyện Hình Ý tam thức trạm thung pháp.

Môn công pháp này đối với thân thể rất tốt, rất thích hợp với hoàn cảnh Giang Long bây giờ.

Kiếp trước lão viện trưởng cũng vì Giang Long sinh ra yếu ớt, giống như số chết non nên truyền võ công cho hắn.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Giang Long tự nhiên, tập trung tinh thần, thân thể đứng thẳng như trường thương, hay tay từ trên người rủ xuống, đầu giữ thẳng, hai chân kéo gần, mũi chân hướng ra ngoài chín mươi độ, ngậm miệng nín khí, toàn thân thể thả lỏng.

Tiếp theo chân phải bất động chân trái lấy gót chân làm trục, hướng bên phải xoay bốn mươi lăm độ, đồng thời nửa mặt quay phải, hai tay thả lỏng buông xuống, ánh mắt nhìn thẳng.

Hình Ý tam thức trạm thung pháp có yêu cầu cực cao đối với độ chính xác của động tác, luyện ba, năm phút đồng hồ thân thể uể oải, hơi thở khó khăn. Cho nên người mới luyện giai đoạn đầu cần phải điều chỉnh tư thế, bình thường để luyện mười phút là đã rất tốt.

Nếu như có thể đứng mười phút, càng đứng càng thoải mái, hơi thở càng thâm trầm, thân thể nhức mỏi sẽ thành hưởng thụ.

Với Giang Long, động tác tiêu chuẩn tự nhiên không phải là vấn đề.

Duy thân thể suy yếu vô lực mang đến khó khăn rất lớn.

Cũng may môn Hình Ý tam thức trạm thung pháp không giống Thạch tỏa công cần sức khỏe để luyện tập.

Dựa vào nghị lực cứng cỏi, lần đầu tiên hắn đứng được mười phút.

Toàn thân truyền tới một luồng ấm áp thoải mái.

Sau đó chỉ cần nghỉ ngơi, sức khỏe hồi phục, Giang Long lại tiếp tục luyện tập.

Bên người có rất nhiều nguy cơ, nhất là Hắc y vệ, khiến Giang Long không dám lơi lỏng.

Quả là hắn rất muốn khôi phục thực lực kiếp trước.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ ở bên cạnh cũng vậy, luyện sau nửa canh giờ, liền dừng lại nghỉ ngơi, có gì không hiểu nhân lúc này hỏi Giang Long, sau khi nghỉ ngơi nửa canh giờ y quay lại luyện tập.

Nhìn bộ dạng này, Tần Vũ là người mê võ nghệ.

Đến tận giữa trưa, Diêu mụ mụ bưng thuốc đông y đi vào luyện võ trường, Giang Long rốt cục mới dừng lại.

- Tiểu thiếu gia, ngài có mệt hay không?

Thấy đầu Giang Long đầu đầy mồ hôi, Diêu mụ mụ rất là đau lòng, kêu Bảo Bình tới lau mồ hôi cho Giang Long.

Nếu không phải nhìn thấy Giang Long tuy mệt mỏi nhưng tinh thần rất tốt, Diêu mụ mụ đã ngăn cản việc này.

Con cháu nhà giàu, người nào không hàng ngày hưởng phúc.

Cần gì phải hành hạ bản thân mình.

Hiện tại Cảnh phủ lại không phải là Hầu tước phủ của Đại Tề quốc, có nghĩa vụ và trách nhiệm, nhất định phải phòng thủ biên giới.

Suy nghĩ này của Diêu mụ mụ cũng là suy nghĩ chung của phụ nữ trong Cảnh phủ.

Hơn nữa trên chiến trường rất nguy hiểm…Cảnh phủ chỉ còn một độc đinh duy nhất.

Giang Long theo thứ tự uống dược thang, vừa rồi còn mồ hôi nhễ nhại, thể lực hao hết, uống xong dược thang, trong dạ dày truyền đến hơi nóng ấm áp, Giang Long thiếu một chút hừ hừ ra.

Phương thuốc cổ quả không đơn giản.

https://thuviensach.vn

Cả người Giang Long thư thái không kìm được đánh một bài quyền, lúc này mới rời luyện võ trường, về hướng tiểu viện của mình.

Lúc này Tiên Phong cũng không còn sôi nổi như lúc trước.

Lúc trước Ngọc Sai dựa theo Giang Long phân phó, đeo đầy túi cát lên người Tiên Phong, còn tìm người hầu trong phủ đào hố, thiết lập chướng ngại vật, sau đó đựa theo phương pháp Giang Long tiến hành huấn luyện.

Lúc đầu Tiên Phong còn vui vẻ tưởng Ngọc Sai chơi đùa với nó.

Tuy hiên không bao lâu sau nó đã mệt chết khiếp.

Giang Long thấy nó lười nhác, lúc nhàn rồi còn quát nó.

Vậy nó chỉ còn tiếp tục luyện.

Bây giờ đi đường Tiên Phong cũng lảo đảo, đầu lưỡi đỏ dài, thở dốc không ngừng.

Về tiểu viện, Tiên Phong bò vào giường, sau đó không thấy động đậy.

Ngay cả Giang Long đùa nó nó cũng không phản ứng.

Đến trưa nha hoàn bưng đồ ăn lên nó mới miễn cưỡng tập trung lại tinh thần, ăn từng miếng lớn.

Giang Long và Ngọc Trâm còn có Bảo Bình ba người ngồi trên bàn dùng cơm.

Vì biết hai nữ hài tình cảm sâu nặng, cho lên Giang Long rất là dịu dàng săn sóc, chủ động gắp rau cho hai nàng, làm Ngọc Sai và Bảo Bình cảm động khóc như mưa.

https://thuviensach.vn

Tại thời đại này địa vị khác biệt, lại nói hai nữ thân phận là nha hoàn, sau này có sinh con cho Giang Long được thăng làm thiếp, cũng chỉ là một nửa chủ nhân.

Hơn nữa nam tôn nữ ti, dù Lâm Nhã chính là thất phu nhân, cũng phải nhìn sắc mặt Giang Long.

Hiện tại Giang Long gắp rau cho các nàng, Ngọc Sai và Bảo Bình cảm thấy trả giá nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng được báo đáp.

Cảm giác hạnh phúc lấp đầy trong lòng hai người.

Ăn xong cơm chưa, Diêu mụ mụ báo cáo sức khỏe Giang Long cho Cảnh lão phu nhân cũng quay trở về, rồi lại bàn việc đêm trước Cảnh lão phu nhân nói với Giang Long, để Giang Long ngày mai đi chùa, tế bái Quy Trần đại sư.

Nguyên thân cũng nghe qua về danh hiệu Quy Trần đại sư và chuyện của ông, tuy nhiên chưa gặp qua.

Cảnh lão phu nhân tin Phật, mấy năm nay thường xuyên ra ngoài phủ, đi nghe Quy Trần đại sư giảng đạo.

Chỉ là gần đây chuyện trong Cảnh phủ rất nhiều, Cảnh lão phu nhân nhận được tin Quy Trần đại sư viên tịch khá muộn.

Lại nói về Quy Trần đại sư, người này là kỳ nhân, tuổi trẻ xuất thân gia đình quyền quý, nhưng lại xuất gia làm hòa thượng. Sau khi xuất gia người này đi khắp nơi, thậm chí còn đi ra ngoài Đại Tề quốc đến cái nôi sinh ra Phật giáo.

Cũng là vị kì nhân này danh tiếng rất lớn, nghiên cứu Phật học, chính là đắc đạo cao tăng, vì vậy Già Lam Tự tại trở thành đứng đầu trong rất nhiều chùa tự ở Tứ Chu Sơn kinh thành.

https://thuviensach.vn

Ngay cả người trong hoàng tộc cũng đôi khi tới chùa dâng hương, xin sâm, sau đó mời Quy Trần đại sư giải sâm.

Giang Long cũng muốn ra ngoài một chút, nhìn thời đại này có gì hay ho.

Đến chiều, Giang Long và Tần Vũ di tới luyện võ trường, ánh nắng mùa xuân ấm áp rèn luyện thân thể.

Tiên Phong năm nay sáu tuổi, chính là thời điểm sức khỏe tốt nhất, nghỉ ngơi đến trưa, đã lấy lại tinh thần, ở bên cạnh Ngọc Sai và Bảo Bình chạy tới chạy lui, hưng phấn không thôi.

Những bài tập khác còn dễ nói, chỉ có bài tập trèo thang là không thích, thân thể nó lớn, bốn chân thô to, lực đạo mười phần, khi leo thang thường hụt chân, nó thật không ưa thích luyện tập linh hoạt.

Đến tận gần tối, Giang Long và Tần Vũ mới kết thúc huấn luyện.

Vì ban ngày quá mệt mỏi, Giang Long sớm đi nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Đi Đường Cẩn Thận

Bình minh mới lên, những áng mây đỏ nối liền làm bầu trời thành mầu đỏ thẫm.

Hôm nay Giang Long rời giường sớm, mang theo Bảo Bình và Tiên Phong đi đến luyện võ trường, giống như bình thường Tần Vũ đã sớm tới.

Quần áo Tần Vũ ướt đẫm, cũng không phải hàn khí buổi sáng nhiều, mà là y luyện Thạch Tỏa Công thời gian rất lâu, mồ hôi chảy như suối.

Phân phó Bảo Bình đi huấn luyện Tiên Phong, tự Giang Long luyện tập Hình Ý tam thức trạm thung.

Vì được lão viện trưởng truyền cho phương thuốc cổ, Giang Long cảm thấy luyện tập Hình Ý tam thức trạm thung hiệu quả rất tốt, cả thân thể hồi phục rất nhanh.

Đến lúc Diêu mụ mụ đưa dược thang tới Giang Long cảm thấy mình có một chút sức mạnh.

Không giống như lúc vừa xuyên qua, dù muốn giơ tay cũng không có sức.

Hai ngày nấu thuốc giúp Giang Long, Diêu mụ mụ đều tự mình sắc thuốc, từ khi biết trong phủ có người muốn ám sát thiếu gia nhà mình, Diêu mụ mụ càng cẩn thận, sợ có người động tay chân vào thuốc.

Uống xong hai chén thuốc, mấy người Giang Long đi về tiểu viện.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Diêu mụ mụ đưa thuốc tới sớm hơn, bởi vì hôm nay Giang Long phải lên chùa phúng viếng Quy Trần đại sư.

Hai người Ngọc Sai và Bảo Bình là thiếp thân nha hoàn, tự nhiên cũng sẽ đi cùng.

Giang Long nghĩ một chút, rồi mang Tần Vũ cùng Tiên Phong theo đoàn xe.

Cảnh Phủ từng là phủ đệ Hầu tước, mà quý tộc làm việc luôn muốn giữ thể diện, ra ngoài phải ngồi xe ngựa. Giang Long được hai nha hoàn hầu hạ thay quần áo rồi đi tới cửa phủ, thấy trước mặt đoàn xe hơn mười chiếc xe, xếp hàng rất dài.

Trên xe đều có dấu hiệu của Cảnh phủ, xe nào cũng trang trí đẹp đẽ hoa lệ, khiến Giang Long nhìn thấy mà cứng lưỡi.

Hơn nữa Cảnh phủ còn an bài hơn hai mươi hộ vệ cầm đao đi theo, quả nhiên là cực kì khí thế.

- Bà nội, cháu đến đây.

Giang Long cũng không lên xe ngay, mà đi tới xe ngựa của Cảnh lão phu nhân, cung kính thỉnh an ngoài màn xe.

- Lên xe đi, bên ngoài gió lớn, chúng ta đi sớm về sớm.

Cảnh lão phu nhân vẫn chưa yên tâm thân thể của Cảnh Giang Long, nên không có ý ở bên ngoài lâu:

- Nhớ là, sau khi lên xe ngựa, phải cẩn thận một chút.

- Vâng!

Giang Long cung kính trả lời, lúc này mới đi đến xe của ngựa của mình.

https://thuviensach.vn

Hiện tại ở Cảnh phủ, địa vị Cảnh lão phu nhân là cao nhất, tiếp theo chính là Giang Long.

Cho nên xe ngựa của Cảnh lão phu nhân đi đầu tiên, tiếp theo là xe của Giang Long. Vừa đi đến cỗ xe ngựa thứ ba, lúc đó bức rèm được vén lên một góc, lộ ra nửa khuôn mặt quốc sắc thiên hương.

Là Lâm Nhã.

Lúc này Lâm Nhã cúi đầu, không để ý bên ngoài cửa sổ, từ góc vén bức rèm cửa sổ xe ngựa, cũng không phải tự Lâm Nhã vén lên.

Tuy sắc mặt Giang Long bình tĩnh, nhưng trong mắt hiện lên một tia kinh diễm.

Ngọc Sai nâng màn xe, Giang Long bước lên ghế do người hầu xắp xếp, đi vào trong xe.

- Đã nói không có tác dụng, không cần cố gắng như vậy, các ngươi lại không nghe.

Tuy con mắt Lâm Nhã vẫn nhìn xuống, nhưng cũng liếc qua Giang Long, thấy Giang Long nhìn thấy mình mà một chút biểu hiện cũng không lộ ra, liền thấy trong lòng muốn thở phào một hơi, nhưng không hiểu thấy khó chịu một chút.

Vừa nói chuyện, trong giọng nói mang theo vẻ bực dọc.

Vén rèm lên để cho Giang Long thấy Lâm Nhã, đây không phải là ý của nàng, mà là do Thủy Lam và Đỗ Quyên muốn làm.

Hai nha hoàn này trước mắt muốn dùng sắc đẹp của Lâm Nhã để dụ dỗ Giang Long.

https://thuviensach.vn

Sau đó cùng Giang Long viên phòng, tiếp thep cướp lấy đại quyền Cảnh phủ.

Lâm Nhã rất là xinh đẹp, nhưng lần trước khi Giang Long nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp tuyệt vời này của nàng mà tức đến hộc máu, cho nên thông minh như nàng sẽ không quá gấp, vì vậy trong thời gian ngắn nàng muốn tránh mặt Giang Long. Nếu còn chọc cho Giang Long nôn ra máu lần nữa, vậy kết quả nàng rất là thảm.

Dù Cảnh lão phu nhân vẫn thương hại nàng, hài lòng về nàng, nhưng kết quả tốt nhất chính là cả đời nàng phải làm bạn với thanh đăng cổ phật rồi.

Nếu Cảnh lão phu nhân độc ác một chút, vậy mạng nhỏ của nàng khó bảo toàn.

Dù sao Giang Long là nam đinh duy nhất trong phủ, trong mắt Cảnh lão phu nhân không người nào có thể so sánh.

Nhưng Đỗ Quyên và Thủy Lam cố tình không nghe nàng, luôn nghĩ tới nàng muốn kéo dài thời gian.

Đỗ Quyên và Thủy Lam thấy sắc mặt Lâm Nhã không tốt, hơn nữa hai người tự thấy mình làm việc vô ích, cho nên chỉ nói nhỏ vài câu, rồi cũng không nói thêm gì.

Chỉ chốc lát, từ trong phủ lại đi ra một người, chính là Đại Lệ Ti, phụ trách toàn bộ sự vụ trong phủ .

Ngày hôm nay Đại Lệ Ti cũng lên chùa thắp hương.

Đầu tiên nàng đi tới xe ngựa Cảnh lão phu nhân vấn an, sau đó đi tới bên cạnh Giang Long.

https://thuviensach.vn

- Giang Long, hôm nay tẩu tử cũng đi theo giúp vui một chút, tuy nhiên tẩu tử chưa đi lên chùa lần nào, cũng không biết xin xăm, ngươi phải cẩn thận chỉ giáo ta, không được không quan tâm nha.

Đại Lệ Ti luôn nói chuyện với Giang Long tùy tiện, không biết có phải tính cách của nàng như thế hay lúc nhỏ sống cùng Giang Long, luôn cảm giác lấy lớn hiếp nhỏ.

Giang Long còn chưa trả lời, Bảo Bình ngồi trong xe cũng vén rèm lên.

Nhìn ra bên ngoài, Giang Long liền ngẩn người.

Không riêng vì sắc đẹp và sự hấp dẫn của Đại Lệ Ti.

Mà hôm nay Đại Lệ Ti trang điểm rất cẩn thận, nàng mặc bộ váy đỏ bó sát người rực rỡ, đem dáng người và những đường cong lúc ẩn lúc hiện, gợi cảm mà không mất cao quý, tóc dài màu vàng búi cao, nàng cài trên tóc một cây trâm vàng rất đẹp.

Chiếc trâm theo mỗi cử động của Đại Lệ Ti lại phát ra những tiếng dễ nghe.

Hai tai trắng nõn còn đeo bông tai bằng ngọc Dương Chi.

So sánh với Lâm Nhã trang điểm thanh lịch, Đại Lệ Ti trang điểm càng giống như phu nhân trong Cảnh phủ.

Thấy ánh mắt Giang Long lộ ra ngu ngơ, Đại Lệ Ti lớn gan liền nháy mắt đưa tình.

Lập tức Giang Long phục hồi tinh thần, cũng không có gì ngại ngùng, chẳng qua nếu như là nguyên thân, chỉ sợ sẽ xấu hổ mặt đỏ lên tận mang tai.

Hắn chỉ thản nghiên gật đầu đáp lại.

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti thấy phản ứng bình tĩnh của Giang Long có chút bất ngờ, ả nháy mắt đưa tình với Giang Long cũng không phải là có ý gì với nguyên thân, trong mắt ả, Giang Long căn bản là đứa trẻ có lớn mà không có khôn, mà một kẻ tâm lý sớm thành thục như ả làm sao có thể thích một tiểu tử thối như vậy?

Mỗi lần ả làm như vậy, chẳng qua ả chỉ muốn đùa một chút mà thôi.

- Hôm nay là lần đầu tẩu tử an bài cho đoàn xe của ngươi xuất hành, trên đường nhớ cẩn thận! Đừng để đến lúc bị xóc nảy lại trách tẩu tử không quan tâm.

Đại Lệ Ti cố ý liếc Giang Long một cái sau đó liền rời khỏi.

Giang Long nhìn bóng lưng của Đại Lệ Ti, trong lòng thoáng suy tư.

Buổi sáng đầu giờ tỵ, xe ngựa chậm rã khởi hành đi đến Già Lam Tự, đến cuối giờ tỵ đoàn xe đi tới chân núi.

Già Lam Tự được xây trên một đỉnh núi của Thiên Bình Sơn, tới chân núi phải xuống xe đi bộ.

Vì Già Lam Tự hương khói hưng thịnh, cho nên chân núi rất nhiều quán nhỏ, bán hương, nến, đồ ăn hoặc là giết mổ động vật làm việc chính.

Ngẫu nhiên cũng có một số cửa hàng bán đồ chơi.

Giang Long cũng chưa xuống xe ngựa, còn cách rèm, đã nghe được tiếng rao lớn bán hàng.

Ngọc Sai nhỏ giọng oán giận:

- Sao chỗ này ầm ỹ như vậy?

- Người nhiều chơi mới vui!

https://thuviensach.vn

Bảo Bình tính cách hoạt bát nên rất hưng phấn, giống như dưới mông mọc đinh, nếu không phải đang ở chung với Giang Long, chỉ sợ đã sớm chạy xuống.

Vừa nói xong, Ngọc Sai tỏ ra khinh thường:

- Chúng ta đi theo hầu hạ thiếu gia, cô đừng nghĩ tự mình đi chơi.

- Biết rồi!

Bảo Bình vén một góc rèm lên, lén nhìn ra bên ngoài.

Thời đại này người hầu, nha hoàn không có nhân quyền, bình thường chỉ ở trong phủ hầu hạ chủ nhân, cũng không có gì giải trí, cho nên Giang Long thấy bộ dạng Bảo Bình giống như chim bị nhốt trong lồng đã lâu, rốt cục có thể ra ngoài hít thở, trong lòng liền có chủ ý.

Đợi sau khi trở về, chính hắn sẽ nghĩ ra vài trò chơi.

Lâm Nhã, Ngọc Sai, Bảo Bình cũng chỉ là thiếu nữ mới lớn mà thôi, bất kì trò chơi gì đều chưa từng chơi.

Không thể không nói, thật đáng buồn.

Chân núi nhiều người, đường hẹp, xe ngựa khó có thể đi qua, tại chỗ rộng rãi mọi người dừng xe xuống.

Giang Long nhanh chóng xuống xe chạy lên đầu, lúc này người hầu lấy ra ghế, Giang Long liền giơ tay đỡ Cảnh lão phu nhân xuống xe.

- Bà nội cẩn thận.

- Ừ!

https://thuviensach.vn

Sau khi Cảnh lão phu nhân xuống xe ngựa, vui vẻ nhìn Giang Long, giống như nhìn thấy cháu mình trưởng thành.

Phải biết rằng trước kia dù Cảnh lão phu nhân luôn yêu thương Giang Long, nhưng việc lên ngựa, xuống ngựa đều phân phó cho người hầu cẩn thận chiếu ứng.

Hôm nay Giang Long lại chủ động đến giúp bà xuống xe ngựa.

Dù là việc nhỏ, nhưng trong lòng Cảnh lão phu nhân tràn đầy ấm áp.

Lâm Nhã cũng nhanh chóng xuống xe, vốn nàng muốn giúp lão phu nhân xuống xe, bây giờ bị Giang Long tranh mất, nên đành bước chậm lại.

- Tiểu thư, đây là cơ hội tốt để tiếp cận thiếu gia.

- Chúng ta mau qua!

Đỗ Quyên và Thủy Lam còn giục nhanh lên.

- A, xe ngựa bên kia có cờ vàng, chẳng lẽ có người trong hoàng tộc tới dâng hương?

Đột nhiên tiếng của Đại Lệ Ti vang lên.

Mọi người theo ánh mắt của Đại Lệ Ti nhìn lại, quả nhiên ở đó có một đoàn xe ngựa.

Đội xe kia cực kì xa hoa, đều cắm cờ vàng, chiếc cờ nhỏ này đón gió bay phần phật, ngựa thì khỏe mạnh, thần tuấn, bốn chân tráng kiện, càng khó là những con ngựa này đều có chiều cao ngang nhau.

- Đây là nghi trượng của hoàng thượng!

Kiến thức Cảnh lão phu nhân rộng rãi, ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Quy Trần đại sư tinh thông phật lý, ngài có danh vọng rất cao trong tăng giới, trước kia thường có con cháu hoàng tộc đến xin xăm, mà năm đó hoàng thượng còn hạ chỉ triệu kiến gặp.

Cho nên khi hoàng thượng nghe tin Quy Trần Đại Sư viên tịch, đặc biệt phái sứ giả ban câu đối phúng điếu, lại ban gạo và tiền dầu vừng.

- Quy Trần đại sư này thể diện thật lớn.

Ngọc Sai tặc lưỡi.

Giang Long gật đầu phụ họa, làm hòa thượng làm được như vị Quy Trần đại sư này thật hiếm thấy.

- Nhã nhi!

Lúc này Cảnh lão phu nhân liếc Giang Long một cái rồi khẽ gọi:

- Cháu đỡ ta lên núi.

Lúc này tuy Lâm Nhã không muốn đến gần Giang Long, nhưng lại không thể không tới gần.

- Tiểu thiếu gia.

Đi tới gần, Lâm Nhã thi một cái lễ vạn phúc.

Giang Long rất muốn tự tay đỡ nàng dậy, nhưng lại sợ người của Lâm gia nhìn thấy, nên cũng chỉ gật đầu, xem như chào hỏi.

Tuy thái độ hắn vô cũng lãnh đạm, nhưng kì thật Lâm Nhã cũng thở phào một hơi.

Chỉ cần Giang Long không nổi giận, nàng đã cám ơn trời đất.

Mặt khác, Cảnh lão phu nhân đứng bên cạnh con mắt sáng ngời.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần Giang Long không ghét Lâm Nhã, lạnh nhạt một chút không có vấn đề.

Chỉ cần ở chung lâu, Cảnh lão phu nhân tin tưởng với dung mạo của Lâm Nhã, sự thông minh, hiền dịu rất dễ để Giang Long cảm động.

Lâm Nhã chính là Thiếu phu nhân chính thức của Cảnh Phủ, trừ khi bỏ nàng, nếu không chỉ có con Lâm Nhã sinh ra mới là cháu chắt dòng chính của Cảnh lão phu nhân.

Cảnh lão phu nhân nhìn đúng điểm này, và rất trọng thị.

- Ngọc Sai, Bảo Bình, hai người các ngươi giúp Giang Long một chút, ngàn vạn không thể để sơ suất biết không?

Cảnh lão phu nhân vẫn giống như thường ngày, mỗi một chuyện nhỏ của Giang Long đều nhớ trong lòng.

Hai thị nữ vội cúi người đáp:

- Vâng!

Lúc này Giang Long lại đưa mắt nhìn về phía khác, nhìn thấy bóng người này liền sửng sốt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Lão Quản Sự Lão Phụ Nhân

Bóng dáng khô gầy kia chẳng phải là ai xa lạ, đúng là Cảnh Trường Phát khuya hôm trước xông vào tiểu viện, mặt ngoài thì nói là thăm hỏi nguyên thân nhưng kì thực ra là muốn nhìn xem nguyên thân có phải hay không bị tức chết rồi.

Bất đồng với lúc trước nhìn thấy mặt mày hồng hào đắc ý, lúc này Cảnh Trường Phát sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt có chút hoảng hốt, hiện tại dường như gầy đi một vòng, nguyên bản quần áo vừa người bây giờ lại có chút dài rộng.

Lúc này một đợt gió lạnh chứa hàn ý nhẹ thổi qua, run lẩy bẩy.

Đứng ở bên cạnh Cảnh Trường Phát, là một chú bé con mập mạp.

Chú bé con bĩu môi, bộ dáng rất không cao hứng.

Hôm nay tất cả chủ nhân trong Cảnh Phủ đều tới dâng hương, chuyện trong phủ tạm thời giao cho mẹ của Diêu mụ mụ và Trương Khương thị xử lý, Diêu mụ mụ cũng theo ra ngoài, phát hiện ánh mắt của Giang Long có chút kinh ngạc, liền không tiếng động đi lên trước nhỏ giọng nói:

- Nghe vài cái tiểu nha hoàn nói trong tiểu viện của lão già kia nói, hình như lão gặp phải quỷ.

- Ở trong phủ của chúng ta gặp phải quỷ?

Giang Long một hồi tò mò.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ bĩu môi, khinh thường liếc Cảnh Trường Phát một cái,

- Nói thì nói như thế, nhưng trong phủ chúng ta làm gì mà có quỷ? Muốn nô tì nói, thì hẳn là những người khác trong lòng có quỷ mới đúng.

- Nhũ mẫu nói rất đúng, có câu là cuộc đời không làm việc trái với lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa.

Giang Long mở miệng phụ họa, trong lòng còn âm thầm cười trộm, linh hồn của ta là từ thế giới hiện đại xuyên qua mà đến, hẳn cũng coi như là quỷ đi.

Diêu mụ mụ, ngài ban ngày cũng đã nhìn thấy quỷ.

Ngoài đoàn xe của Hoàng gia, cách đó không xa, còn dừng từng dãy đội ngũ xe ngựa khí thế không thua kém xe của Cảnh phủ.

Cảnh Lão phu nhân thuận miệng lại giới thiệu vài câu, sau đó liền vịn lấy cánh tay của Lâm Nhã chậm rãi bước lên trên núi.

Một đám nha hoàn đi theo phía sau.

Vốn là có thể ngồi kiệu mềm lên núi đấy, nhưng Cảnh lão phu nhân nói Quy Trần đại sư viên tịch chính là việc lớn, chúng ta nhất định phải đi từng bước một lên núi vào miếu phúng viếng, mới thể hiện được đầy đủ thành ý.

Ngọc Sai và Bảo Bình cũng muốn cùng đỡ Giang Long, tuy nhiên lại bị Giang Long cự tuyệt.

Chỉ còn cách nhanh chóng đi sát vào cạnh người Giang Long.

Để tránh Giang Long trượt chân, nếu đang đi lên cao lại từ trên thềm đá này ngã xuống, sợ không chết cũng muốn trọng thương.

https://thuviensach.vn

Giang Long đối với chuyện này cũng đành chịu, chính mình một Đại lão gia, hai tiểu cô nương lại muốn bảo hộ mình.

Hoàn cảnh nên đổi lại mới đúng.

Đi chưa được mấy bước, sau khi xuống xe liền an bài tôi tớ trong phủ chú ý các hạng công việc, Đại Lệ Ti dìu tay một lão bà đầu đầy tóc bạc, bước nhanh đuổi theo.

- Giang Long, ngươi cũng đừng quên trước khi đi đáp ứng việc với chị dâu.

- Quên không được.

Giang Long vốn theo sát sau lưng Cảnh Lão phu nhân, ánh mắt có thể quang minh chính đại đánh giá bóng lưng nhỏ bé và yếu ớt yểu điệu của Lâm Nhã, liếc nhìn cần cổ trắng ngần của Lâm Nhã một cái, hay hoặc là ngắm nghía liếc mắt một chút cách không xa cái mông ngạo nghễ vểnh lên, thầm nhủ thân hình của Lâm Nhã cũng thật không tệ. Lúc này Đại Lệ Ti đến sóng vai đi cùng hắn, hắn đành phải bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt.

Thấy Giang Long miễn cưỡng đáp lại, Đại Lệ Ti chính là cảm thấy tiểu thiếu gia Cảnh Phủ trước mắt này cùng với trước kia có chút gì đó khác lạ.

Trước kia mỗi khi ả lại gần đối mặt nói chuyện với Cảnh Giang Long, Cảnh Giang Long mặt sẽ đỏ tai sẽ hồng, vẻ mặt mất tự nhiên.

Hiện tại vì sao liền có thể rất bình tĩnh đối mặt với chính mình đâu này?

Là bởi vì cưới thê tử, có nữ nhân của mình, hay vẫn là do Lâm Nhã làm bị thương từ đó về sau bắt đầu nảy sinh oán hận với nữ nhân nha?

Không giống với Cảnh Lão phu nhân và đám người Diêu mụ mụ vô cùng quan tâm Cảnh Giang Long, Đại Lệ Ti chỉ là rất để ý đến Cảnh Giang Long

https://thuviensach.vn

mà thôi.

Bởi vì chỉ để ý mà không phải quan tâm, cho nên nhìn lên một sự tình liền có thể bình tĩnh phân tích, không bị cảm xúc chủ quan ảnh hưởng.

Khi Cảnh Giang Long biết được Cảnh Lão phu nhân muốn trước tiên đem Lâm Nhã cưới vào trong phủ, Đại Lệ Ti có thể cảm giác được rõ ràng Cảnh Giang Long là phi thường vui vẻ đấy.

Thậm chí có thể nói là cực độ vui vẻ, rất hưng phấn.

Thẳng đến ba ngày trước khi Lâm Nhã sẽ phải gả vào phủ, Cảnh Giang Long mới đột nhiên biến thành nóng nảy, đối với hôn sự này là cực độ chống đối.

Đại Lệ Ti đoán không ra do nguyên nhân gì khiến cho tính tình cùng thái độ Cảnh Giang Long đại biến, nhưng lại có thể khẳng định trong chuyện này tất có ẩn tình khác.

Hơn nữa cũng có thể khẳng định Cảnh Giang Long rất thích Lâm Nhã.

Chỉ có rất thích, rất để ý, mới có thể tức giận, thậm chí là bị tức đến hộc máu.

Bằng không đối với một người xa lạ không có quan hệ, căn bản cảm xúc cũng sẽ không có chấn động lớn như vậy.

Là có nữ nhân của mình, sẽ không còn mỗi khi đối mặt ả là nữ nhân liền thẹn thùng thì tốt, chứ nếu thật do bị Lâm Nhã làm bị thương, từ nay về sau bắt đầu chán ghét nữ nhân, vậy chỉ sợ rằng Cảnh phủ bị chặt đứt hương hỏa truyền thừa.

Đại Lệ Ti nhìn thoáng qua bên mặt Giang Long, trong lòng thầm nghĩ.

Tuy nhiên chỉ một chút sau, ả liền không nghĩ chuyện này nữa.

https://thuviensach.vn

Ả đến Cảnh phủ là để hoàn thành nhiệm vụ, không phải đến quan tâm cùng Cảnh Giang Long nói chuyện tình yêu.

Cảnh phủ nếu quả thật chặt đứt hương hỏa truyền thừa, đối với ả mà nói thì càng tốt một chút.

Cảnh gia sản nghiệp, nếu như mình có thể nắm trong tay khoản của cải thật lớn này... trong đôi mắt xanh đậm của Đại Lệ Ti giống như biển rộng, lóe ra một tia quang mang.

Tuy rằng ả muốn cho Cảnh phủ chặt đứt hương hỏa, nhưng lúc này cũng không muốn Cảnh Giang Long liền mất đi mạng nhỏ.

Hiện giờ tuy rằng ả rất được Cảnh Lão phu nhân tín nhiệm tạm thời thay thế xử lý mọi chuyện trong Cảnh phủ, nhưng danh bất chính ngôn bất thuận.

Đừng nói là Lâm Nhã mấy ngày nữa gả vào trong phủ, Cảnh phủ đã có Thiếu phu nhân chính thức, dù lúc trước quả phụ như ả được Cảnh Lão phu nhân tự mình bổ nhiệm, tạm thay mặt xử lý tất cả công việc trong phủ, nhưng trong phủ một ít lão nhân cũng không nghe mệnh lệnh của ả đấy.

Nhất là hai nha hoàn hồi môn năm xưa của Cảnh Lão phu nhân, là Trương Khương thị và Diêu Trần thị, hai người này đừng nói nghe ả sai khiến, chính là ngày nào đó không cùng ả gây sự một hồi cũng coi như đã rất nể tình rồi.

Lại còn có một vị lão quản sự đang nắm đại quyền quản lý tài vụ trong phủ cùng Cảnh lão phu nhân quan hệ không giống bình thường.

Mà ngay cả Trương Khương thị và Diêu Trần thị luôn luôn kiêu ngạo ở trong phủ, ở trước mặt người này cũng phải hiện ra khuôn mặt tươi cười không dám bày nửa điểm kiêu căng.

https://thuviensach.vn

Bằng không đối phương một khi mất hứng, nửa đồng cũng sẽ không cho các bà ấy.

Rất hiển nhiên, lão quản sự rất được tín nhiệm của Cảnh lão phu nhân, thậm chí ở trong mắt Cảnh Lão phu nhân, lão quản sự này so với Trương Khương thị và Diêu Trần thị còn trọng yếu hơn vài phần.

Có lẽ chính là vì trong phủ có nhiều cản trở, cho nên Cảnh lão phu nhân mới có thể yên tâm tạm đem đại quyền xử lý tất cả công việc trong phủ giao cho mình!

Đại Lệ Ti thầm than trong lòng.

Cũng chính bởi vì nắm giữ đại quyền trong Cảnh phủ khó khăn thật lớn, cho nên Đại Lệ Ti không muốn Cảnh Giang Long chết sớm.

Hiện tại ả cần có thời gian, để từng bước một đem đại quyền của Cảnh Phủ chân chính nắm đến trong tay mình!

Đợi ả chính thức có được của cải và danh vọng từ Cảnh Phủ, về sau, hừ!

Trong lúc Đại Lệ Ti đang suy nghĩ, Giang Long đột nhiên liếc mắt một cái về phía lão bà bên cạnh Đại Lệ Ti.

Sắc mặt không thay đổi, nhưng trong lòng rùng mình một cái!

Lão phụ nhân này không đơn giản!

Dù đầu đầy tóc bạc, hơn bảy mươi tuổi rồi, nhưng bước lên thềm đá mặt vẫn không đỏ, hơi thở không gấp, hơn nữa còn cùng lúc đỡ một người.

Tìm kiếm trong trí nhớ, nguyên thân biết được lão bà này do Đại Lệ Ti mang vào trong phủ đấy.

Nghe nói là nhũ mẫu hồi môn của Đại Lệ Ti khi gả vào Cổ phủ.

https://thuviensach.vn

Thời đại này nữ tử xuất giá, nếu gia cảnh giàu có, có thể mang hai nha hoàn hồi môn cùng với một nhũ mẫu, dưới tình huống bình thường thì đó chính là nhũ mẫu của nữ tử này, như vậy có thể rất trung thành, sẽ không bị người của bên nhà chồng thu mua ám hại.

Trừ việc đó ra nhà mẹ đẻ của nữ tử xuất giá sẽ cho chút đồ cưới là cửa hàng, thôn trang, những sản nghiệp đó cần người xử lý, cũng là do người trong nhà mẹ đẻ của nữ tử đó tới quản lý.

Lão bà làm như phát giác tới ánh mắt của Giang Long, nghiêng đầu sang liếc mắt một cái.

Một đôi mắt ảm đạm mang theo một mảnh đờ đẫn, không chút cảm tình.

Giang Long thu hồi ánh mắt, âm thầm cẩn thận đề phòng lão bà này.

Người của Cảnh Phủ đi theo phần đông dân chúng lên trên núi, đi từng bước một hướng lên trên núi.

Tiên Phong vốn định đuổi kịp đi cùng Giang Long, nhưng bị Tần Vũ ôm lấy, do vài người vây vào giữa đi ở phía sau.

Thân hình của nó quá mức to lớn khổng lồ, dáng vẻ cũng rất là hung ác, sợ hù dọa đến người bên ngoài.

Cho dù như thế, một ít dân chúng từ trong dòng người thấy được Tiên Phong, cũng bị hù dọa cho biế sắc, núp xa xa.

Còn chỉ trỏ về phía Tiên Phong.

Lúc này mới đầu xuân, nhánh cây vừa mới đâm chồi, hoa cỏ còn chưa lên màu xanh mượt, trong núi là một mảnh trơ trụi, càng lên cao, gió cũng càng mạnhdần lên.

https://thuviensach.vn

May mà trước khi ra ngoài, Ngọc Sai và Bảo Bình đã giúp Giang Long thay đổi quần áo ấm.

Một lát sau, mọi người đã lên đến đỉnh núi, tuy nhiên ngay tại lúc Cảnh Lão phu nhân muốn vịn cánh tay của Lâm Nhã bước vào Già Lam Tự, đột nhiên bị vài binh lính mặc áo giáp ngăn lại.

- Các ngươi là quý phủ nhà nào? Hôm nay có đặc sứ và đặc phái viên nước khác ở Già Lam Tự dâng hương cũng phúng viếng Quy Trần đại sư, không phải quý tộc và người nhà của quan viên, không được đi vào!

Đầu lĩnh binh lính một thân áo giáp dưới ánh mặt trời phản xạ xuống sáng lóng lánh, thân cao thể tráng, tay phải đặt tại trên đại đao bên hông, quát lớn.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy sắc mặt liền biến đổi.

Nếu như là năm năm trước, Cảnh gia chính là Hầu gia phủ đệ, tự nhiên có thể báo tính danh, thoải mái đi vào.

Nhưng hiện tại Cảnh gia đã bị mất Hầu tước!

- Chúng ta là Cảnh phủ ở huyện Ninh Viễn,.

Đại Lệ Ti phản ứng nhanh nhất, tiến lên một bước báo danh tự nhà mình, ả khéo léo, cũng rất có thủ đoạn, bằng không sẽ không được Cảnh lão phu nhân chấp nhận cùng tin tưởng.

Hiện tại Cảnh phủ tuy rằng mất đi tước vị Hầu gia, nhưng năm đó dù sao cũng từng phong quang qua, đến bây giờ cũng vẫn còn có rất nhiều người đối với Cảnh phủ có chút kính sợ, nếu thật bởi vì thân phận mà bị đuổi đi, vậy thể diện của Cảnh phủ liền mất hết.

Huyện Ninh Viễn, Cảnh Phủ?

https://thuviensach.vn

Binh lính dẫn đầu ở miệng nhắc lại một lần, tuy rằng gã lúc trước hô rất lớn tiếng, nhưng cũng không lỗ mãng.

Bằng không nếu thật là va chạm nhà ai thân thiết với thế gia hào môn, sợ rằng sau này bị người ta ôm hận trả thù, mạng nhỏ khó bảo toàn.

Cảnh phủ ở huyện Ninh Viễn năm năm trước ở kinh thành thanh danh đều là không ai không biết, nhưng sau khi Tiểu Hầu gia chết trận thì Cảnh phủ bị đoạt đi tước vị, uy danh của Cảnh phủ cũng dần dần suy bại xuống.

Tuy nhiên cho dù là như thế, vị quân sĩ này hơi hồi tưởng lại, liền nghĩ ra. Đầu tiên trong lòng rùng mình, dù sao Cảnh phủ đã từng là uy danh hiển hách, hơn nữa ở trong quân đội, Cảnh gia có vài vị Hầu gia lại tiếng tăm lừng lẫy, nhưng sau một lúc thay đổi sắc mặt vị quân sĩ này có chút không đưa ra được chủ ý nào.

- Ngũ trưởng, Cảnh gia này không dễ chọc.

Một binh lính đứng ở bên cạnh thấy Ngũ trưởng dẫn đội sau một lúc lâu không nói lời nào, liền khẽ đụng, nhỏ giọng nhắc nhở.

Vị Ngũ trưởng này nghe vậy lông mày cũng vừa nhíu.

Gã đương nhiên biết Cảnh gia có chút thanh danh, nhưng vấn đề là nhóm người mình cũng không phải quân binh bình thường.

Bọn họ là cấm quân trong cung!

Thì chính là tư binh của Hoàng đế.

Chẳng lẽ còn có thể sợ Cảnh gia đã mất đi tước vị hầu tước và quân quyền?

Đương nhiên, không sợ thì không sợ, gã cũng không nghĩ cứ như vậy tự nhiên đi đắc tội với người ta, vì thế tiến lên chắp tay nói:

https://thuviensach.vn

- Lão phu nhân, hạ quan phụng mệnh làm việc, không được để cho không phải quý tộc và người nhà quan viên ở trước buổi trưa bước vào Già Lam Tự nửa bước, ngài tuy rằng thân phận đặc thù, nhưng hạ quan vẫn phải phái người đi vào, xin chỉ thị quan trên.

Vị Ngũ trưởng này không có cố chấp quát chói tai đuổi mọi người Cảnh phủ đi, thái độ cũng xem như mềm mỏng, bằng không quân lệnh như núi, là tuyệt đối không nói tình cảm. Cảnh Lão phu nhân đang do dự muốn đứng ở ngoài cửa chùa chờ một chút hay không, nhưng mà đúng lúc này, một thanh âm bén nhọn cũng đột nhiên từ trong chùa truyền ra.

- Xin chỉ thị cái gì? Có cái gì phải xin chỉ thị hay sao? Cảnh gia đã bị Hoàng thượng đoạt đi tước vị Hầu gia, không thể bước vào cửa chùa nửa bước!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Đao Hạ Lưu Nhân!

Thanh âm bén nhọn đặc biệt chói tai, làm cho tất cả mọi người trong Cảnh phủ nhướng mày.

Đứng xung quanh bốn phía quân sĩ cùng dân chúng, ánh mắt đều bị hấp dẫn lại đây.

Nghe được lời này, chỉ biết là đối phương không có qua lại cùng Cảnh phủ, Giang Long nheo mắt nhìn về phía người đang đi tới, liền thấy trên tay người đó cầm một chiếc phất trần màu trắng, trên mặt trát một lớp phấn thật dày, áo gấm màu lam đang bước nhanh tới.

Nhìn đến cái thân ảnh này, Giang Long theo bản năng ngẩn ra.

Bởi vì theo trí nhớ nguyên thân biết được, người này chính là một thái giám.

Làm một người hiện đại, Giang Long tất nhiên là lần đầu tiên nhìn thấy một người thái giám trong truyền thuyết bị thiến chim nhỏ, cho nên vốn đang từ cảm xúc tức giận đối phương không có qua lại cùng Cảnh phủ mà chuyển hóa sang tò mò.

Ánh mắt hướng tới trên người đối phương nhìn tới nhìn lui, cẩn thận đánh giá.

- Tôn công công.

https://thuviensach.vn

Mấy người quân sĩ thấy người kia tới gần, liền đồng thanh khom người vấn an.

Tôn công công năm nay còn chưa đầy hai mươi tuổi, là người hầu ở Đông cung, thái giám từ nhỏ theo bên người đương kim Thái Tử hầu hạ, tuy rằng hiện tại trong tay người này không có quyền lực gì quá lớn, địa vị cũng không lộ rõ, nhưng lão Hoàng thượng hiện giờ tuổi già nhiều bệnh, đã sớm truyền ra sợ là cũng sống không được mấy năm.

Hơn nữa Thái tử lại rất được lão Hoàng thượng thưởng thức cùng sủng ái, cho nên chỉ chờ sau khi Thái tử thượng vị, giá trị con người của vị Tôn công công này sẽ tăng gấp bội.

Cũng bởi vậy, hiện tại cho dù là thái giám tổng quản được sủng ái ở trước mặt lão Hoàng thượng, nhưng nhìn thấy Tôn công công cũng phải cho vài phần mặt mũi.

Vua nào triều thần đó, ở trong hoàng cung đại nội cũng giống như vậy, có lẽ những thái giám cung nữ bình thường không có quyền lực gì sẽ không chịu ảnh hưởng khi thay đổi hoàng triều, lúc này làm gì thì về sau vẫn là làm cái đó, nhưng đối với một số cung nữ và tổng quản thái giám trung tâm với lão Hoàng thượng, sau khi tân hoàng đăng cơ, nhất định từng đám từng đám sẽ bị thay thế đấy.

Chờ Thái tử đăng cơ, vị Tôn công công này ít nhất cũng có thể cầm lấy chưởng ấn tổng quản của một giám trong mười hai giám đó.

Trong Hoàng cung thì mười hai giám được chia ra làm : Ti Lễ Giám, Nội Quan Giám, Ngự Dụng Giám, Ti Thiết Giám, Ngự Mã Giám, Thần Cung Giám, Thượng Thiện Giám, Thượng Bảo Giám, Ấn Thụ Giám, Trực Điện Giám, Thượng Y Giám cùng Đô Tri Giám.

Về phần Giám nào quyền lực lớn nhất, về sau sẽ giới thiệu tỉ mỉ.

https://thuviensach.vn

- Vị công công này nhìn có chút lạ mắt, không biết là người hầu ở nơi nào?

Cảnh Lão phu nhân vốn đang do dự chưa quyết định, ở chỗ này chờ, cho dù tí nữa được gọi vào, nhưng thanh danh của Cảnh phủ sẽ có ảnh hưởng, mà nếu không đợi, trực tiếp cứng rắn xông vào như vậy tất nhiên sẽ chọc ra chút phiền toái.

Cảnh lão phu nhân tự nhiên là không có ý tứ trực tiếp lui bước.

Nhưng khi nghe được âm thanh chanh chua của Tôn công công không thèm cấp chút mặt mũi nào cho Cảnh phủ, trong lòng của bà liền lập tức quyết định chủ ý, lúc đầu lông mày có hơi nhíu, bây giờ cũng giãn mở ra.

- Bản công công là người hầu của Đông cung, hôm nay đặc biệt phụng theo ý chỉ của Thái tử tới phúng viếng Quy Trần đại sư.

Tôn công công hất hàm, vẻ mặt khinh thường nhìn Cảnh lão phu nhân.

Lúc này sắc mặt Giang Long cũng khó coi, dám dùng loại thái độ này đối xử với bà nội của mình.

Nhưng không đợi đến lúc hắn nổi giận, Cảnh lão phu nhân thẳng tắp sống lưng, hừ lạnh một tiếng nói :

- Vậy hôm nay hạ lệnh không cho dân chúng bình thường vào Già Lam Tự dâng hương tưởng niệm Quy Trần đại sư cũng là ý chỉ của Thái tử chính miệng nói?

- Cái này…

Tôn công công lập tức bị nghẹn lời .

Già Lam Tự không giống như các chùa miếu khác, bởi vì nguyên nhân có Quy Trần đại sư, nơi này hương khói cực thịnh, thanh danh như rồng,

https://thuviensach.vn

lão Hoàng thượng lại tự thân sắc phong cho Già Lam Tự là Hộ Quốc Tự, mà tác dụng của Hộ Quốc tự ở trong tay Hoàng gia dùng để ràng buộc và buộc chặt tín ngưỡng của dân chúng.

Lợi dụng tín ngưỡng, khiến dân chúng càng thêm trung tâm với vương triều Đại Tề.

Chính xác mà nói, chính là để dân chúng càng trung tâm với đương kim Hoàng thượng!

Kinh thành chính là trọng địa, địa phương này Hoàng thượng muốn đem các loại quyền lực đều nắm chặt ở trong lòng bàn tay, bao gồm cả Hộ Quốc tự này.

Mà Đông cung Thái tử mặc dù là Hoàng thượng tương lai, nhưng bây giờ cũng không thể nhúng tay vào các sự việc ở Hộ Quốc tự này.

Hoặc là nói Đông cung Thái tử hiện tại nếu liền dám đến ra lệnh cho Hộ Quốc tự, thì sẽ phạm vào đại kỵ, có thể dẫn tới lão Hoàng thượng nghi ngờ cùng bất mãn.

“Ta còn chưa có chết, ngươi liền muốn lũng đoạn lòng dân, nhân cơ hội đoạt quyền sao?”

Đương nhiên, mấy thứ này Tôn công công một tiểu thái giám tất nhiên sẽ không phải rất rõ ràng, tuy nhiên bên người Đông cung Thái tử có rất nhiều thần tử năng lực hơn người, những thần tử này trước khi Tôn công công đến Hộ Quốc tự từng có dặn dò.

Không thể ở địa phương Hộ Quốc tự ngang ngược hống hách.

Lão Hoàng thượng tuy rất vừa ý Thái tử, nhưng người đã già, cũng sắp băng hà rồi, khó tránh khỏi đa nghi.

https://thuviensach.vn

Có bao nhiêu người không sợ chết, huống chi là Hoàng thượng có được toàn bộ giang sơn cùng vô số mỹ nhân phi tần?

Cho dù có thể sống thêm nhiều một ngày, lão Hoàng thượng cũng sẽ không cam lòng chết sớm đấy.

- Nếu là Thái Tử ra lệnh, lão thân tự nhiên là không dám cãi lệnh.

Cảnh Lão phu nhân làm bộ thở một tiếng thật dài, xoay người liền muốn rời khỏi.

- Không phải!

Tôn công công cắn răng.

- Ân?

Cảnh Lão phu nhân nghiêng tai, làm bộ không có nghe thấy.

Tôn công công cả khuôn mặt trát phấn trắng bệch nháy mắt cũng đỏ lên:

- Mệnh lệnh không cho dân chúng bình thường vào chùa dâng hương, không phải là do Thái tử hạ lệnh!

- Ah.

Cảnh lão phu nhân dừng lại động tác xoay người, cố ý đem âm điệu kéo dài, ánh mắt cũng là có chút nghiền ngẫm ở trên mặt Tôn công công đánh giá:

- Vậy nếu không phải Thái tử hạ ý chỉ, vì sao Tôn công công không cho lão thân vào chùa dâng hương?

- Cái này, cái này…

https://thuviensach.vn

Tôn công công dù sao tuổi không lớn, hơn nữa còn không có chính thức nắm thực quyền trong tay, tự nhiên là không bằng những lão thái giám lăn lộn mấy chục năm trong hoàng cung, lúc đầu bị Cảnh lão phu nhân một câu làm khó, đè ép khí thế, giờ phút này chính là rối loạn trận tuyến, không biết nên như thế nào ứng phó.

- Hồi bẩm lão phu nhân, là Tiêu đại nhân ra lệnh.

Lúc này Ngũ trưởng thấy Tôn công công kinh ngạc, tiến lên mở miệng.

Tôn công công lập tức lại có tự tin, giơ chân ồn ào:

- Đúng, là Tiêu đại nhân ra lệnh!

- Tiêu đại nhân nào?

Cảnh lão phu nhân không nhanh không chậm cười hỏi.

- Lễ Bộ Tả Thị lang Tiêu Kính Tiêu đại nhân.

Tôn công công trả lời ngay, đồng thời trên khuôn mặt lại lộ ra thần sắc ngạo mạn.

Lễ Bộ là một trong lục bộ triều đình, khảo thi năm loại lễ: Cát, Gia, Quân, Khách, Hung; quản lý công việc trường học của cả nước, các cuộc thi khoa cử, các vấn đề qua lại của các nước chư hầu và ngoại quốc.

Dưới Lễ Bộ thiết lập bốn ti, Nghi chế Thanh Lại Ti, chưởng quản công việc gia lễ, quân lễ cùng quản lý học vụ, cuộc thi khoa cử; Từ tế Thanh Lại Ti, chưởng quản công việc cát lễ, hung lễ; Chủ khách Thanh Lại Ti, chưởng quản công việc tân khách lễ cùng tiếp đãi ngoại khách nước ngoài; Tinh thiện Thanh Lại Ti, chưởng quản công việc yến tiệc cùng lương thực.

Lễ Bộ thiết lập một người Thượng thư, từ nhất phẩm.

https://thuviensach.vn

Tả hữu Thị lang mỗi bên một người, là nhị phẩm.

Vị Tiêu Kính này chính là Lễ Bộ tả Thị lang, bình thường chủ quản Từ tế Thanh Lại Ti và Chủ khách Thanh Lại Ti, nay Hoàng thượng ban chỉ tới Già Lam Tự phúng viếng Quy Trần đại sư, mà còn có đặc phái viên của dị quốc đi cùng, cùng với Tiêu Kính chủ quản công việc có liên quan, cho nên liền do Tiêu Kính đích thân đến đi cùng.

- Hóa ra là Tiêu đại nhân ra lệnh.

Cảnh lão phu nhân mở miệng nhẹ giọng lặp lại một lần.

Vây chung quanh, đám dân chúng cũng nghe được lời nói của Tôn công công, tất cả đều chấn động, Lễ Bộ Tả Thị lang đường đường chính chính là quan lớn nhị phẩm!

Hơn nữa cổ nhân lấy Tả vi tôn, cho nên cùng so sánh với với Hữu Thị lang, tuy rằng Tả Hữu Thị lang cấp độ đều giống nhau, nhưng trên thực tế địa vị lại cao hơn đối phương nửa cấp.

Nói cách khác, Tiêu Kính là người đứng thứ hai trong Lễ Bộ.

Đại Lệ Ti lúc này cũng nhăn lại một đôi mày liễu, ả vốn định báo ra danh hào của Cảnh phủ, dọa đám quân sĩ một cái, quân sĩ cũng liền cho đi rồi.

Lại không nghĩ đột nhiên toát ra cái Tôn công công.

Tuy rằng Tôn công công là người hầu ở trong Đông Cung, nhưng hiện tại lão Hoàng thượng cũng nhịn không được mấy năm, ai lại dám đắc tội người thân cận của Thái tử?

Chính mình có chút xúc động rồi.

Đại Lệ Ti than nhẹ, nếu Cảnh lão phu nhân lựa chọn lui bước, hại Cảnh phủ mất thể diện, như vậy ả cũng là bụng làm dạ chịu.

https://thuviensach.vn

Dù sao nếu ả không nói ra tên tuổi Cảnh phủ, lại có ai biết thân phận của bọn họ đâu này?

Giang Long tuy rằng xuyên qua không lâu, nhưng chịu ảnh hưởng tư tưởng từ nguyên thân, cũng biết Lễ Bộ Tả Thị lang là quan lớn quyền cao chức trọng, người này ra lệnh, Cảnh phủ hiện tại không có tước vị, theo lý thuyết thật đúng là phải vô điều kiện nghe lời phục tùng.

Chỉ có điều cơn tức này lại có chút nuối không trôi!

Giang Long biết rằng lúc này xông lên trước sẽ rất khó xử, rất mất mặt, nhưng hắn bây giờ là nam nhân duy nhất của Cảnh phủ.

Làm một người nam nhân, phẩm chất gì quan trọng nhất?

Không hề nghi ngờ, chính là có tâm trách nhiệm!

Nam nhân phải có đảm đương!

Bất kể là tán dương, khen ngợi, chế giễu, cười nhạo, mất mặt, hay hoặc giả là bị chửi bới, Giang Long lúc này đều phải ra mặt đại diện.

Hắn không ra mặt, chẳng lẽ muốn để cho Cảnh lão phu nhân hơn năm mươi tuổi đứng ở phía trước, bị một thái giám đùa cợt châm chọc?

Đây không phải là việc nam tử hán đỉnh thiên lập địa sẽ làm.

Hôm nay chịu thiệt, về sau có cơ hội tìm trở về là được.

Cho nên Giang Long hít một hơi thật sâu, đang muốn tiến lên mở miệng khuyên Cảnh lão phu nhân tạm thời nhường nhịn, về phủ đệ trước.

Chẳng qua hắn còn không kịp hành động, Lâm Nhã đã mở miệng, cúi đầu nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Trên núi gió lớn, Lão phu nhân tuổi đã lớn, tiểu thiếu gia lại thân thể ốm yếu, cẩn thận ở trong này đợi lâu sẽ sinh bệnh, không bằng chúng ta lúc khác đến dâng hương?

Cảnh lão phu nhân nghe vậy, chỉ cười tủm tỉm liếc mắt một cái nhìn Lâm Nhã.

Bà biết rằng, đây là Lâm Nhã tìm lối thoát xuống cho mình.

Tuy nhiên bà đường đường Cảnh Phủ Lão phu nhân, vị tất phải sợ một tên Lễ Bộ tả Thị lang hay sao!

Hơn nữa hôm nay nếu thật sự ở trước mặt Tôn công công - tên tiểu hoạn quan tiểu thái giám như vậy không có đảm lược mà lui bước, vậy không phải sẽ khiến tướng công đã chết mười năm của bà tức giận nhảy ra quan tài, mắng bà nhát gan không hăng hái tranh giành, đánh mất mặt mũi Cảnh gia?

Làm không tốt, cái kia Điên Hầu gia sẽ giơ chân hô to bỏ bà.

Nhớ tới tướng công đã qua đời, Cảnh lão phu nhân thoáng mê man, tuy nhiên nháy mắt, liền thu hồi tâm tư lại.

- Các ngươi cút đi!

Đợi nửa ngày Cảnh lão phu nhân không có mở miệng, Tôn công công cho rằng đối phương không dám phản kháng, càng thêm dương dương đắc ý.

- Muốn chết!

Nhưng đúng lúc này, một tiếng gầm nhẹ vang lên, lập tức chỉ thấy một vòng ánh đao ở giữa không trung đánh úp lại.

https://thuviensach.vn

Ánh đao kia nhanh như thiểm điện, chỉ tại trong nháy mắt liền tới gần sát cổ họng Tôn công công.

Mọi người lúc này đều là sợ ngây người.

Bởi vì cho dù là ai cũng không nghĩ ra, có người lại đột nhiên ra tay.

Vị Ngũ trưởng cấm quân kia có vài phần bản lĩnh, nhưng lúc này cũng cứu không kịp.

Thời điểm mọi người ở đây đều nghĩ đầu Tôn công công sẽ rơi xuống đất, Cảnh lão phu nhân đột nhiên khép hờ hai mắt, hạ giọng nói:

- Đao hạ lưu nhân!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Chém Đầu

Thanh âm của Cảnh Lão phu nhân không lớn, nhưng thời điểm thanh âm vang lên cũng là lúc thanh đao tiếp xúc với cổ họng của Tôn công công cũng chợt dừng lại.

- Coi thường Cảnh gia, phải chết!

Ra tay là một gã hộ vệ của Cảnh phủ, tại lúc quân sĩ ngăn Cảnh lão phu nhân lại không cho vào chùa, mọi người ở đây không chú ý đã chậm rãi tới gần, gã thân cao thể tráng, một đầu tóc đen nhẹ bay múa trong gió núi, giờ phút này trên người sát ý mười phần.

Nghe đến Cảnh lão phu nhân muốn đao hạ lưu nhân, tuy dừng lại động tác nhưng cũng không có thu hồi thanh yêu đao hàn quang lạnh lẽo, lạnh giọng nói.

- Lớn mật!

Ngũ trưởng Cấm quân lúc này leng keng một tiếng, đem đại đao bên hông rút ra, lớn tiếng quát:

- Vị Tôn công công này là người hầu bên cạnh Thái tử, ngươi lại dám động thủ với gã?

Còn không mau mau bỏ đao xuống, quỳ xuống đất thỉnh tội!

Hộ vệ Cảnh phủ nghe vậy cũng không có trả lời, chỉ là khinh thường liếc mắt một cái đối với Ngũ trưởng cấm quân.

https://thuviensach.vn

- Ngươi!

Cấm quân chính là tư binh của Hoàng đế, so với binh lính bình thường thì thân phận cao hơn ba phần, bình thường đều là diễu võ dương oai, phi thường ngạo khí, chưa từng bị một hộ vệ hào môn xem thường?

Ngũ trưởng Cấm quân lập tức giận dữ!

Tuy nhiên lúc này mạng nhỏ Tôn công công ở trong tay đối phương, y có tiếp tục phẫn nộ cũng không dám tiến lên động thủ.

Lúc này Tôn công công bị dọa cho sắc mặt tái nhợt, không có nửa điểm huyết sắc, kiễng hai chân lên thật cao, muốn tránh đi cái thanh đao mang theo hàn ý nhè nhẹ, rung giọng nói :

- Ngươi, ngươi thật to gan, lại dám giữa thanh thiên bạch nhật đối với ta động thủ, ngươi tin hay không ta ở trước mặt Thái tử tố cáo hình dạng của ngươi, chẳng những đầu ngươi rơi xuống đất, đến lúc đó toàn bộ Cảnh gia cũng sẽ chịu liên luỵ!

Hộ vệ Cảnh phủ vẫn không mở miệng trả lời, chỉ đem lưỡi dao lại gần hơn, lưỡi dao sắc bén vẫn dán tại giữa cổ Tôn công công, lập tức chỗ đó liền xuất hiện một đường máu nhỏ.

- A!

Tôn công công cảm giác được chính mình bị thương chảy máu, bị dọa kinh sợ thét lên chói tai!

- Thả gã ra.

Cảnh lão phu nhân chậm rãi mở mắt ra, hạ giọng nói.

Nhưng hộ vệ Cảnh phủ cũng không thu tay lại, vẫn cố chấp chăm chú nhìn khuôn mặt của Cảnh lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

- Một tôm tép nhãi nhép, không đáng ngươi vì gã mà vứt bỏ sinh mệnh.

Cảnh lão phu nhân thở dài.

Giang Long ngay từ đầu cũng bị hộ vệ Cảnh phủ đột nhiên ra tay làm cho bối rối, bất quá kiếp trước hắn gặp qua vô số lần trường hợp lớn, trong thời gian rất ngắn đã bình tĩnh lại.

Cũng rất nhanh tự hỏi, vị hộ vệ này nếu quả thật giết Tôn công công, Cảnh phủ sẽ phải chịu bao nhiêu liên lụy?

Không nói tới Hoàng thượng, chỉ riêng Thái tử liền sẽ không bỏ qua Cảnh gia đi?

Dù sao Tôn công công cũng là tâm phúc bên người Thái tử, cho dù Tôn công công cũng không được Thái tử trọng dụng, nhưng gã cuối cùng vẫn là người của Đông cung Thái tử, đi ra ngoài liền đại biểu cho mặt mũi của Thái tử, mặc cho ai dám ức hiếp, chính là không đem Thái tử để vào mắt.

Cho dù có người của Đông Cung đi ra làm xằng làm bậy, cũng chỉ được đem khống chế lại, sau đó đưa cho Đông cung do Thái tử xử lý.

Ngoại trừ Hoàng thượng, không có người nào dám không được Thái tử đồng ý, tự tiện xử lý người của Đông cung.

Chẳng lẽ tên hộ vệ Cảnh phủ này chính là họa ngầm mà kẻ thù của Cảnh gia chôn ở Cảnh phủ?

Giang Long trong nháy mắt lại có ý tưởng, giết Tôn công công, sau đó lợi dụng quyền thế của Thái tử chèn ép tiêu diệt cả nhà Cảnh phủ?

Nhưng trong lòng hắn còn chưa có kết quả, liền nghe được lời nói sau đó của Cảnh lão phu nhân.

Đầu tiên làđao hạ lưu nhân, hộ vệ Cảnh phủ dừng động tác.

https://thuviensach.vn

Điều này nói rõ người này không phải là họa ngầm mà kẻ thù của Cảnh gia chôn ở Cảnh phủ, bằng không sẽ không nghe Cảnh lão phu nhân nói.

Người này còn nói coi thường Cảnh gia, phải chết! Liền chứng minh người này đối với Cảnh gia trung thành và tận tâm.

Sau đó xuất hiện sự tình bất ngờ, Cảnh lão phu nhân liền bảo hộ vệ thả người, nhưng hộ vệ kia cũng không có phục tùng nghe theo.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Giang Long mặc dù rất thông minh, nhưng cũng bị làm cho hồ đồ rồi.

Nghe đến một câu cuối cùng, Cảnh lão phu nhân lại còn nói Tôn công công chỉ là tôm tép nhãi nhép, không đáng giá vì giết gã mà hại hộ vệ đền mạng!

Vì thế không riêng gì Giang Long, tất cả mọi người xung quanh đều bị kinh sợ.

Một cái mạng hộ vệ của Cảnh phủ, không ngờ so với mạng của tâm phúc bên người Thái tử Tôn công công còn cao giá hơn?

Vị hộ vệ cao lớn của Cảnh phủ nhíu nhíu mày, suy nghĩ một lúc lâu, mới chậm rãi thả đao trong tay ra.

Lưỡi dao vừa mới rời khỏi cổ Tôn công công, Tôn công công liền hoảng sợ xoay người chạy, vừa mới chạy ra vài bước xa liền trừng ánh mắt vẫn còn đang hoảng sợ bất định, dùng phất trần run rẩy chỉ vào hộ vệ Cảnh phủ, âm thanh quát lên:

- Giết y, người đâu, nhanh giết y cho ta! Còn có những người khác của Cảnh phủ, bắt hết chúng lại!

- Vâng.

https://thuviensach.vn

Ngũ trưởng Cấm quân lập tức lĩnh mệnh.

Rút ra yêu đao, liền chém tới hộ vệ Cảnh phủ.

Lúc này Ngũ trưởng Cấm quân hận thấu xương hộ vệ Cảnh phủ đột nhiên động thủ, Tôn công công chính là đại hồng nhân bên người Thái tử, nếu thật sự bị giết chết trước mặt gã, vậy gã nhẹ thì vứt bỏ tiền đồ làm quan, về nhà làm ruộng, nặng thì mạng nhỏ khó mà giữ nổi!

Nhưng mà đao của gã mới vừa vặn chém ra một nửa, tên hộ vệ Cảnh phủ kia cũng đã múa đao ngăn cản.

Ánh đao chợt lóe lên, liền nghe đương một tiếng.

Cùng lúc đó, Ngũ trưởng Cấm quân cảm thấy được một cỗ lực lượng từ đại đao truyền đến bàn tay, năm ngón tay căn bản không có cách nào nắm chặt đại đao.

Thanh đại đao trực tiếp từ trong tay gã bị chấn động bay ra ngoài.

Ánh đao không ngừng, trong nháy mắt cắt xuống đầu của Ngũ trưởng.

Phốc một tiếng, đầu bay lên giữa không trung, trên cổ bỗng nhiên phun ra một đạo sương máu!

Yên tĩnh!

Trong nháy mắt nơi này yên tĩnh không một tiếng động!

Tên hộ vệ Cảnh phủ kia thật sự dám động thủ giết người, hơn nữa nháy mắt liền chém đứt đầu Ngũ trưởng Cấm quân.

Mọi người bốn phía, bao gồm Giang Long, vẻ mặt cũng đồng dạng là không thể tin được.

https://thuviensach.vn

- A! Giết người rồi!

Một lát sau, Tôn công công phản ứng đầu tiên, hoảng sợ kêu to:

- Tạo phản, Cảnh phủ này là muốn tạo phản rồi!

Vừa kêu to như giết heo, Tôn công công vừa xoay người chạy tới hướng trong chùa.

Nhìn thi thể Ngũ trưởng không đầu ầm ầm ngã xuống, khuôn mặt vài cấm quân còn lại đều hiện lên vẻ hoảng sợ, da đầu run lên một trận.

Nhát gan một chút, thậm chí tay chân như nhũn ra.

Nào dám tiến lên cùng tên hộ vệ Cảnh phủ kia chém giết?

Bọn họ là cấm quân không sai, bàn về thân phận cũng so với binh lính bình thường phải cao hơn một bậc.

Nhưng cấm quân mặc dù là tư binh Hoàng đế, tuy nhiên lại chưa từng ra chiến trường, chỉ ở kinh thành bên này đóng quân nhiều năm, cấm quân số lượng lớn, khoảng chừng hơn mười vạn, nhưng tác dụng nó phát ra càng nhiều nữa cũng chỉ là lực uy hiếp!

Nếu thật ở trên chiến trường, sức chiến đấu của Cấm quân còn xa không bằng binh lính biên cương.

Thậm chí hơn phân nửa binh lính cấm quân ngay cả người chết cũng chưa từng gặp qua.

Một đao chặt bỏ đầu Ngũ trưởng Cấm quân xong, tên hộ vệ Cảnh phủ kia thấy máu, chỉ nháy mắt ở trong mắt hiện đầy tơ máu đỏ bừng, khí thế trên người lập tức đại biến, một tay nắm chặt yêu đao, nhìn chằm chằm vài tên binh lính bị dọa ngốc, một thân sát khí tràn ra bốn phía.

https://thuviensach.vn

Mà đám hộ vệ Cảnh phủ còn lại đi theo cách đó không xa , lúc này tay mỗi người cũng đều đè chuôi đao từ từ đi qua vây lại, từng bước muốn động!

- Các ngươi toàn bộ lui ra!

Vào lúc đầu Ngũ trưởng Cấm quân rơi xuống đất, trên mặt Cảnh lão phu nhân nhanh chóng hiện lên một chút bất đắc dĩ, tuy nhiên sau đó mặt mũi nghiêm túc, trầm giọng nói:

- Quan Thế Hào giết người chỉ là tự vệ, không có việc gì, các ngươi đừng làm ta thêm phiền nữa.

Lời này vừa nói ra, đám cấm quân còn lại đều trừng to mắt.

Tự vệ?

Giết một gã Ngũ trưởng Cấm quân, còn có thể không có việc gì?

Giang Long đồng dạng kinh ngạc Cảnh lão phu nhân lại có thể nói ra lời nói này, ngây người sửng sốt, mới âm thầm nghĩ ngợi, xem ra Cảnh phủ này so với chính mình nghĩ còn sâu hơn rất nhiều.

Lâm Nhã từng thấy người chết, nhưng những người đó đều là bị người âm thầm bố trí cạm bẫy hại chết, không phải rơi xuống nước, chính là trúng độc bỏ mình.

Sau khoảng thời gian ngắn ngoại trừ không hô hấp không khác người bình thường đang ngủ .

Cũng chưa từng gặp qua trường hợp dọa người như vậy.

Đầu người bỗng chốc bị chém đứt, máu như suối phun bắn lên giữa không trung, cao thẳng đến hơn một thước!

https://thuviensach.vn

Nàng bị dọa khiến sắc mặt tái nhợt, hai chân như nhũn ra.

Tuy nhiên bên ngoài mặt nàng so với đám dân chúng bình thường vây chung quanh thì tốt hơn nhiều, bởi vì đám dân chúng này sau khi ngắn ngủi trầm lặng, đã bị dọa cho không ngừng thét chói tai, che mắt lại bỏ chạy chạy tứ tán.

Dường như nhận ra sợ hãi trong lòng Lâm Nhã, Cảnh lão phu nhân nguyên bản đang vịn cánh tay của Lâm Nhã, liền đổi từ vịn sang đỡ.

Lâm Nhã nhanh chóng liếc mắt nhìn một bên mặt của Cảnh lão phu nhân một cái, lại nhanh chóng cúi đầu.

Lúc này ở bên tai nàng, vang lên một thanh âm nhẹ nhàng,

- Muốn làm nữ chủ nhân của Cảnh phủ, khí độ, tâm cơ, tâm đoạn, trí tuệ, còn có đảm lượng, thiếu một thứ cũng không được!

Kinh biến quá nhanh, lúc này Đại Lệ Ti cũng có một ít kinh hãi, không kìm nổi thở nhẹ nói:

- Ma ma!

Lão bà đầu bạc đứng ở một bên nghe vậy giương lên mí mắt, dùng ánh mắt mờ nhạt chết lặng quét một vòng ở phía trước, phun ra hai chữ:

- Không sao.

Thanh âm bén nhọn của Tôn công công có lực xuyên thấu rất mạnh, không chỉ trong chốc lát, chỉ thấy trong chùa chạy ra nhiều đội Cấm quân mặc áo giáp, tay cầm trường thương.

Ở phía sau Cấm quân, còn đi theo vài quan viên sắc mặt trầm trọng, ăn mặc những quan bào màu sắc khác nhau.

https://thuviensach.vn

Quan viên đi ở phía trước sa sầm mặt lớn tiếng quát hỏi,

- Là ai muốn tạo phản?

Tôn công công cả người trực tiếp nhào tới, ôm lấy ống tay áo vị quan viên kia, kêu la chỉ vào phương hướng mọi người Cảnh phủ,

- Là bọn họ, Tiêu đại nhân, người của Cảnh phủ huyện Ninh Viễn muốn tạo phản! Bọn họ ở trước mắt bao người giết một Ngũ trưởng cấm quân.

Nhanh đem bọn họ bắt lại, toàn bộ chém đầu!

Huyện Ninh Viễn, Cảnh phủ?

Nhưng mà khiến Tôn công công không tưởng được chính là, Tiêu Kính, vị đường đường quan lớn Lễ Bộ Tả Thị lang này sau khi nghe đến vài chữ Cảnh phủ huyện Ninh Viễn này , khuôn mặt cũng là co giật một trận.

Vài quan viên một trận nguyên bản bộ dáng hùng hùng hổ hổ, lúc này sắc mặt cũng biến thành cứng ngắc.

- Tôn công công, đây, trong chuyện này hẳn là có chút hiểu lầm đi.

Thật lâu, Tiêu Kính mới mở miệng, sau đó không để ý đến thân thể gầy yếu không có mấy chục cân nặng của Tôn công công đang dùng sức lôi kéo, mạnh mẽ đem gã bỏ ra, liền hướng tới phương hướng của Cảnh lão phu nhân bước nhanh tới.

Tôn công công lập tức liền sửng sốt.

Các binh lính Cấm quân đang đứng che ở phía trước bảo hộ quan viên, thấy Tiêu Kính đã đi tới, vội vàng hướng hai bên tách ra, nhượng ra một con đường.

https://thuviensach.vn

Từ phía trước mọi người tản ra, Tiêu Kính liền thấy được bóng dáng của Cảnh Lão phu nhân lẳng lặng đứng ở cửa chùa.

Quả nhiên là bà ấy!

Tiêu Kính không khỏi cười khổ.

- Các ngươi làm cái gì vậy? Còn không lui xuống!

Hít sâu một hơi, Tiêu Kính đi lên vài bước, thấy vài cái cấm quân nguyên bản canh giữ ở cửa chùa lúc này đã rút ra yêu đao giằng co cùng mọi người Cảnh phủ, cliền quát một tiếng chói tai.

Mấy cấm quân nguyên bản đã bị dọa cho bể mật gần chết, hết hồn, chỉ có điều ngại thân phận là Cấm quân, hơn nữa người chết là Ngũ trưởng nhà mình nên cũng không dám lui về phía sau mà thôi, bằng không về sau bên trên truy cứu tới, bọn họ sợ là phải chịu lấy tội lâm trận lùi bước bị chặt rơi đầu.

Lúc này có người hạ lệnh, bọn họ tự nhiên là lập tức hoảng sợ lui ra.

- Lão phu nhân.

Đi đến gần, Tiêu Kính vẻ mặt đau khổ chắp tay ân cần thăm hỏi.

Cảnh lão phu nhân như cười như không đánh giá Tiêu Kính:

- Vài năm không thấy, Tiêu đại nhân một bước lên mây, chức quan càng làm càng lớn rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Đầu Chó

- Lão phu nhân cũng đừng giễu cợt bản quan nữa.

Tiêu Kính năm nay hơn bốn mươi tuổi, da mặt trắng nõn, dưới hàm giữ lại ba tấc râu đen, tướng mạo thanh tú, trên người có vài phần nho nhã phong độ của người trí thức, tuy nhiên bởi vì mặc quan phục hoa lệ đại biểu địa vị cùng quyền lực, cho nên quanh người đồng dạng cũng tản ra nồng đậm quan uy.

Ánh mắt dân chúng tứ phía cũng ít dám xem nửa người trên của y, chỉ liếc mắt ngắm vạt áo quan phục của y một chút.

Cùng với giày quan màu đen.

Chỉ có điều y ở trước mặt Cảnh lão phu nhân cũng không dám bày nửa điểm kiêu ngáo, vội vàng lại chắp tay.

Trong lòng còn quyết định chủ ý, mặc kệ lúc trước bên này xảy ra chuyện gì, đều phải chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

- Tiêu đại nhân bây giờ đường đường là quan lớn của triều đình, Lễ Bộ Tả Thị lang, lão phụ nhân nào dám giễu cợt ngài?

Cảnh lão phu nhân ôn hoà nói một câu, lập tức lại nói:

- Lại nói tiếp, lão thân còn muốn hướng Tiêu đại nhân thỉnh tội đây này.

Hôm nay nguyên nhân nháo ra chuyện tình này, cũng bởi vì lão thân không nghe theo mệnh lệnh của Tiêu đại nhân, tùy tiện xông loạn Già Lam

https://thuviensach.vn

Tự.

Đây là việc gì xảy ra?

Tiêu Kính có chút không hiểu ra sao, đành phải giơ tay kêu tới một binh lính lúc trước gác ở ngoài cửa chùa, qua một bên cẩn thận hỏi.

Đợi tên lính giải thích xong, Tiêu Kính trong lòng âm thầm kêu khổ, quả thật rất muốn ân cần thăm hỏi thân sinh mẫu thân Tôn công công!

Vốn chỉ là việc rất nhỏ mà thôi, ngươi để người Cảnh phủ vào chùa thì không phải xong rồi sao?

Cố tình làm khó Cảnh gia, nhưng mà vị Lão phu nhân Cảnh phủ này lại là người dễ dàng khuất phục sao!

Việc này có liên quan đến mặt mũi Cảnh phủ, nếu thật sự hôm nay nhường nhịn, về sau không biết có bao nhiêu người sẽ lấn đến tận cửa Cảnh phủ đi.

Cảnh gia ở kinh thành, trong toàn bộ triều đình số lượng kẻ thù cũng không ít, hơn nữa còn có rất nhiều người đang âm thầm nhìn trộm gia nghiệp của cải của Cảnh phủ, cho nên Cảnh lão phu nhân tất nhiên sẽ không có sợ hãi mà lui bước, hơn nữa còn làm lớn một hồi.

- Chúng ta tất cả đều quỳ xuống, nghe theo Tiêu đại nhân xử lý đi.

Cảnh lão phu nhân đợi đến khi Tiêu Kính nghe xong báo cáo, lúc này mới cố làm ra vẻ khom đầu gối định quỳ xuống thỉnh tội.

Tiêu Kính vừa thấy lập tức liền nóng nảy, vội vàng lần nữa đi đến gần chắp tay, thở dài liên tục,

- Không được, tuyệt đối không được!

https://thuviensach.vn

Thấy đầu gối Cảnh lão phu nhân đã cong một nửa, trên ót nhanh chóng chảy ra một tầng mồ hôi.

Nếu không phải là bởi vì Cảnh lão phu nhân là phụ nữ, y không tiện có tứ chi thân mật tiếp xúc, Tiêu Kính sớm đã muốn giơ tay đi đỡ rồi.

- Tiêu đại nhân, ngài làm cái gì vậy?

Rốt cục, Tôn công công có chút không rõ ràng tình hình lắm cuối cùng cũng hồi phục lại tinh thần, một hộ vệ Cảnh phủ tại ban ngày ban mặt giết một Ngũ trưởng Cấm quân, hơn nữa lúc trước còn dùng đao đặt trên cổ của gã, mặc dù lưỡi dao chỉ vừa mới cắt qua da, chỉ chịu một chút vết thương nhỏ, nhưng để cho gã thực sự cảm thấy tử vong cùng khủng bố tới gần!

Gã kêu đám người Tiêu Kính đi ra, là muốn để cho Tiêu Kính ra lệnh, đem bắt toàn bộ đám người Cảnh phủ, nhốt vào trong tù.

Nhưng hiện tại phản ứng của Tiêu Kính lại là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược a.

Điều này làm cho Tôn công công có thể nào không giận?

Cước bộ dồn dập, Tôn công công hùng hổ lao đến, phất trần trong tay chỉ thiếu chút nữa chỉ thẳng vào mặt của Tiêu Kính,

- Tiêu đại nhân, hôm nay ngươi nhất định phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng!

Nhìn Tôn công công giậm chân gần như muốn phát nổ lên, đối với mình mãnh liệt nói, sắc mặt của Tiêu Kính một hồi biến thành màu đen.

Ở trước công chúng, không ngờ tên thái giám này lấy phất trần chỉ vào đầu của mình, đây cũng quá không đếm xỉa đến thể diện của bản quan.

Tuy nhiên y cũng nhìn ra, sự thật Tôn công công cũng là cực kỳ tức giận.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, làm cho y lâm vào thế khó xử.

- Lão phu nhân, vị Ngũ trưởng Cấm quân là do hộ vệ quý phủ giết?

Tiêu Kính do dự một chút, khuôn mặt hiện vẻ tươi cười, nhìn về phía Cảnh Lão phu nhân thật cẩn thận hỏi.

Nếu Cảnh phủ có thể lùi một bước buông tha tên hộ vệ nà cũng coi như có cái bàn giao đối với Tôn công công, trước kia Cảnh phủ không ít lần làm như vậy, tuy nhiên tình huống lúc đó hiển nhiên cùng với hiện tại không giống nhau!

- Tự vệ.

Cảnh Lão phu nhân sắc mặt thản nhiên,

- Là gã trước đó rút ra yêu đao công kích hộ vệ của lão thân, hộ vệ mới ra tay phản kích giết chết gã.

Lời này vừa nói ra, Tôn công công chính là bị chọc tức đến sắc mặt xanh mét, tuy nhiên ngoại trừ một đoạn là gã ra lệnh thì Cảnh lão phu nhân nói thật đúng là như vậy.

- Là ta bảo vị Ngũ trưởng này động thủ đấy!

Tôn công công kêu to.

Khi nào thì một thái giám cũng có thể chỉ huy Cấm quân trong cung rồi hả? Hơn nữa còn là thái giám đến từ Đông cung, cấm quân kia chức vị còn là Ngũ trưởng!

Nhìn Cảnh lão phu nhân nói tuy không nhiều lắm, nhưng mỗi câu đều cắm vào tử huyệt của đối phương,

https://thuviensach.vn

- Vị công công này lúc trước vẫn la hét Cảnh phủ giết người muốn muốn tạo phản...

Nói xong lời cuối cùng, trên vẻ mặt tươi cười của Cảnh lão phu nhân hiện lên một chút thâm ý khác.

Trong cung cấm quân là tư binh của hoàng thượng, bọn họ hẳn chỉ nghe lệnh bởi Hoàng thượng cùng mệnh lệnh của tướng lĩnh trong cấm quân, ngươi một thái giám nho nhỏ ở Đông cung có quyền lực gì chỉ huy Ngũ trưởng cấm quân?

Việc này muốn theo hướng chuyện nhỏ mà nói, là vị Ngũ trưởng kia muốn nịnh bợ Đông cung Thái tử, nên lúc này mới nghe theo chỉ lệnh của Tôn công công.

Còn muốn làm lớn chuyện mà nói thì chính là Đông cung Thái tử đã sớm đang âm thầm thu mua rất nhiều tướng sĩ trong Cấm quân, tên Ngũ trưởng này là một người trong số đó.

Chỉ có như vậy Ngũ trưởng Cấm quân mới có thể nghe lệnh bởi Tôn công công, kẻ tâm phúc bên người Thái tử.

Bất luận là Thái tử có thân phận tôn quý, ở tương lai không lâu có khả năng sẽ kế nhiệm ngôi vị Hoàng đế, hay là Cấm quân kinh thành ở phố lớn ngõ nhỏ luôn hất hàm ra vẻ một bộ cao cao tại thượng, đều không dễ trêu vào, tuy nhiên nếu hai người tập trung cùng một chỗ rồi, liền sẽ có nhược điểm.

Cái nhược điểm này chính là thân phận của mỗi bên.

Không thể trộn lẫn cùng một chỗ, bằng không rơi vào trong tai lão Hoàng thượng, hậu quả khó mà tính được.

https://thuviensach.vn

Cấm quân có nhiệm vụ bảo vệ Hoàng thượng, thái giám trong cung Thái tử lại có thể chỉ huy một gã Ngũ trưởng, lão Hoàng thượng biết nhìn vấn đề tự nhiên không phải chỉ dừng lại ở mặt ngoài đơn giản như vậy, nhất định sẽ dọc theo phương hướng lớn hơn mà đối đãi, nhất là khi lão Hoàng thượng tuổi già thể yếu, thời điểm thích nghi thần nghi quỷ.

Tôn công công chỉ là một cái tiểu thái giám không đọc qua sách vở, gã không có cái nhìn đại cục, càng không hiểu được cái gì là quốc gia đại sự.

Nhưng từ nhỏ lớn lên ở Đông cung, cũng thường xuyên trải qua vô số lần âm mưu hãm hại lẫn lục đục với nhau, gã cơ bản cũng nắm rõ một chút tri thức đối với nhiều thứ kiêng kị trong cung.

Mấy câu nói của Cảnh lão phu nhân trong mắt gã thật sự chính là dụng tâm hiểm ác a!

Không ngờ đem cái mũ lúc trước gãchụp tội tạo phản lên đầu đám người Cảnh phủ, thuận tay trả lại trên người Thái tử!

Không biết là kinh sợ là giận, hay là quá hận, tay Tôn công công cầm phất trần đều run rẩy lên.

Thật lâu sau, Tôn công công mới không hề nhìn Cảnh lão phu nhân nữa, bởi vì gã đột nhiên phát hiện, vị lão thái bà tuổi cao này thật sự là khó đối phó, liền lấy ánh mắt chăm chú nhìn về phía Tiêu Kính, tiến hành bức bách,

- Tiêu đại nhân, ngươi nói như thế nào?

Còn có thể nói như thế nào?

Tiêu Kính cười khổ, Cảnh lão phu nhân cũng đã nói thái giám Đông cung không ngờ có thể chỉ huy Cấm quân, loại lời này nói rồi, chẳng lẽ y còn dám làm gì mọi người Cảnh phủ sao?

https://thuviensach.vn

Nếu thật sự đứng về phía Tôn công công, đến lúc đó Cảnh lão phu nhân sẽ lại nói một tiểu thái giám bên người Thái Tử Đông cung không ngờ có thể chỉ huy được một vị nhị phẩm quan lớn trong triều, Lễ Bộ tả Thị lang Tiêu Kính rồi!

Loại tình huống này tuyệt đối không thể xảy ra, bằng không quan phục trên người Tiêu Kính cũng khó mà giữ nổi.

Đồng thời trong lòng Tiêu Kính cũng tự chính mình cân nhắc, y cho rằng đám người Cảnh phủ tuyệt đối không thể đắc tội, đây là kinh nghiệm làm quan mấy chục năm nói cho y biết đấy.

Nếu vậy, cũng chỉ có thể buông tha Tôn công công rồi.

Như vậy mặc dù không để mặt mũi cho Thái tử, nhưng Tiêu Kính còn thật sự không phải rất sợ hãi, dù sao hiện giờ Thái tử vẫn chưa lên ngôi, nếu Thái tử muốn thuận lợi kế vị mà nói, dĩ nhiên phải âm thầm lôi kéo rất nhiều trọng thần quan lớn có địa vị cao trong triều đang nắm thực quyền.

Chỉ có đạt được đại bộ phận những người này ủng hộ, Thái tử mới có thể vững vàng kế vị.

Hơn nữa sau khi kế vị, mới có thể trước lúc uy vọng thiên tử còn chưa tốt lắm, đảm bảo chính lệnh thông suốt.

Tiêu Kính thân là Lễ Bộ tả Thị lang, chính là đã nằm trong danh sách mà Thái tử muốn lôi kéo.

Triều đình phân lục bộ, nói đơn thuần quyền lực thì Lễ Bộ không cao, tuy nhiên Lễ Bộ có ưu thế nhất lớn, đó chính là phụ trách sát hạch khoa cử!

Ở cổ đại, có một quy củ bất thành văn, thì đó là học sinh khi tham gia khoa cử, sẽ xem quan viên phụ trách khoa thi là ân sư của chính mình, đây

https://thuviensach.vn

là sự tôn kính của học sinh đối với quan viên chủ khảo, đồng dạng cũng hết mình tạo nên quan hệ đối với quan viên.

Quan hệ thầy trò, cổ nhân vẫn tương đối coi trọng.

Cứ như vậy học sinh tham gia khoa thi không trúng cử thì thôi, nhưng mà một khi thi đỗ, về sau muốn đi vào con đường làm quan, trước tiên sẽ bái quan viên làm ân sư để dẫn đường cho mình.

Quan trường có quy củ và quy tắc ngầm riêng, không ai dạy bảo dẫn đường chỉ điểm là không được, chẳng hạn như có một số việc phải mắt nhắm mắt mở không thể rất tích cực, bằng không nếu cứng nhắc không hiểu được linh hoạt, thế nào cũng đụng đầu rơi máu chảy.

Thậm chí có vài quan mới nhận chức bởi vì quan hệ kém liền dính lỗi, đắc tội người không nên đắc tội, chẳng những không có biện pháp xử lý tốt công tác của mình, hơn nữa còn rơi vào tình huống quan phục trên người còn không mặc ấm, đã bị chém đầu hạ màn rồi.

Thí sinh cần ân sư chỉ bảo, cũng như quan viên cũng cần tuyển nhận đệ tử có tài hoa đến bên người mình, từ đó mở rộng lực ảnh hưởng của mình trong triều đình.

Bởi vì nguyên nhân này, liền khiến cho môn sinh của quan viên Lễ Bộ rất nhiều.

Thậm chí một vài quan viên Lễ Bộ chức vị cao nhiều lần đảm nhiệm quan chủ khảo, môn sinh trải rộng thiên hạ!

Đây là một cái thế lực khổng lồ.

Bởi vậy nói đến, Tiêu Kính có rất nhiều môn sinh, Lễ Bộ Tả Thị lang tự nhiên cũng có giá trị mà Thái tử cần lôi kéo.

https://thuviensach.vn

Thái tử đã có sở cầu, Tiêu Kính liền có thể đắn đo một phần.

Hôm nay đắc tội Tôn công công, y cũng không phải vô cùng lo lắng sợ hãi.

Dù sao cũng chỉ là chuyện nhỏ, hơn nữa Thái tử cũng biết sự lợi hại của Cảnh thủ, cũng vẫn muốn nắm bắt lấy Cảnh gia, liền ngay cả y cũng không thể làm gì Cảnh phủ, tất nhiên cũng có thể thông cảm khó xử của mình.

Thấy Tiêu Kính vẫn không có ý tứ mở miệng hạ lệnh phải bắt giữ đám người Cảnh phủ, Tôn công công đã tức giận sắp điên rồi:

- Hay cho Tiêu Kính ngươi, biết rõ ta chính là đại diện Đông cung, lại vẫn dám không nể mặt mũi Thái tử, ừ, ngươi tốt lắm, rất tốt!

- Ngươi chờ đó, ta nhất định sẽ đem sự tình hôm nay nói cho Thái tử, đến lúc đó tự nhiên Thái tử sẽ tìm ngươi nói chuyện.

Dứt lời, không đợi Tiêu Kính mở miệng, Tôn công công liền oán hận xoay người, bước ra cửa chùa.

Vài tiểu thái giám đi theo Tôn công công tiến đến, cũng khom người nhanh chóng đuổi theo.

Bước ra cửa chùa, Tôn công công liền đi tới trước mặt của Cảnh lão phu nhân, trong ánh mắt phun ra hai đạo ánh mắt giống như muốn giết người, hung dữ quát:

- Còn ngươi nữa lão thái bà này, cũng chờ đó, một ngày nào đó, ta muốn cho ngươi cửa nát nhà tan!

Leng keng!

Chính là vị hộ vệ Cảnh phủ lúc trước giết người kia lại rút ra yêu đao.

https://thuviensach.vn

Một đôi mắt to trợn tròn, gắt gao nhìn chằm chằm Tôn công công.

Ai có thể nghĩ đến hộ vệ của Cảnh phủ vào lúc này còn dám rút đao?

Tôn công công bỗng nhiên bị hù dọa hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa tê liệt té trên mặt đất, may mắn hai tiểu thái giám đi theo đúng lúc tiến lên đem gã đỡ lấy.

Thấy một màn như vậy Tiêu Kính không khỏi cười khổ, tại vì sao y tình nguyện đắc tội Thái tử cũng không dám trêu chọc Cảnh phủ?

Không phải là bởi vì Cảnh phủ luôn có tác phong không giảng đạo lý mang đậm chất thổ phỉ sao?

Năm đó hình ảnh Cảnh lão Hầu gia dám ở ngay Kim Loan điện trước mặt Hoàng thượng khóc lóc om sòm lăn lộn, đột nhiên hiện lên ở trong đầu y.

- Ngươi, ngươi muốn làm gì?

Tôn công công mặt sắc tái nhợt, môi vẫn run run hỏi.

Hộ vệ Cảnh phủ đột nhiên tiến lên trước một bước thanh âm buồn bực quát chói tai, như sét đánh:

- Còn dám bất kính đối với chủ nhân Cảnh phủ, ta liền một đao chặt bỏ đầu chó của ngươi, cút!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Điều Lớn

Biết hộ vệ Cảnh phủ thân hình cao lớn trước mắt này thật không chỉ nói ngoài miệng, thực dám động thủ chém đầu của mình, cả người Tôn công công như nhũn cả ra, làm sao còn dám nói nhiều một câu, tùy ý hai tiểu thái giám đỡ lấy rồi ào ào chạy xuống chân núi.

Chỉ có điều vẫn hò hét trong lòng, với Cảnh phủ không chết không ngừng!

Phù!

Khi ba người đi ngang qua Đại Lệ Ti, trong không khí truyền đến một cỗ mùi lạ, Đại Lệ Ti cau cái mũi, quay lại nhìn nơi phát ra mùi một cái, chỉ thấy phía sau quần Tôn công công ướt mảng lớn, hóa ra bị dọa bĩnh ra quàn, nàng chưa kịp che miệng đã không kìm nổi cười ra tiếng.

Sau khi dân chúng lục tục đứng ven đường phát hiện, bốn phía đều cười vang không ngừng.

Càng làm cho Tôn công công nổi giận, hận dưới chân không có cái lỗ nào để chui đầu vào.

- Lão phu nhân, lúc trước chẳng qua là một hồi hiểu lầm mà thôi, tùy tùng của ngài cũng không bị thiệt thòi gì, không bằng lúc này xin ngài dời bước nhập chùa dâng hương, điệu niệm Quy Trần đại sư?

Cho đến khi nhìn Tôn công công chạy khuất rồi, Tiêu Kính mới nhẹ nhàn thở ra, sau đó chắp tay với Cảnh lão phu nhận, khách khí nói.

https://thuviensach.vn

Tiêu Kính không dám nhắc lại việc Ngũ trưởng cấm quân bị chặt bay đầu. Xem thái độ của Cảnh lão phu nhân, là che chở cho vị hộ vệ Cảnh phủ kia.

Lúc trước Cảnh lão phu nhân bất kể cái gì cũng dám nói, không biết kiêng kị chút nào, y không muốn lại trêu chọc phiền toái gì, tùy tùng Tôn công công sẽ khong chịu để yên, không bằng khiến gã mượn thế Thái tử tranh đấu với Cảnh phủ là được.

Y vui vẻ xem cuộc vui là được.

Vài quan viên cùng Tiêu Kính đi ra ngoài tới nửa ngày cũng không có ai mở miệng nói chuyện, có người cúi đầu hai tay cắm vào trong tay áo giả làm chim gù, ra vẻ mờ mịt không thấy được chung quanh, còn có người sắc mặt bang hàn, thờ ơ lạnh nhạt.

- Cũng tốt.

Lúc này Cảnh lão phu nhân không tiếp tục làm khó, nắm bàn tay nhỏ bé của Lâm Nhã bước vào cửa chùa

Hay cho lão phu nhân Cảnh phủ! Nữ anh hung không thua đấng mày râu!

Lâm Nhã tán thưởng trong lòng một trận.

Tuy nhiên lập tức đó là từng đợt sợ hãi, nhiệm vụ Lâm gia giao cho nàng… Nàng sao có thể là đối thủ của Cảnh lão phu nhân?

Từ sau khi phát hiện mình căn bản không biết nội tình, Giang Long cũng chỉ ở một bên nhìn, không muốn lại vướng vào lần nữa. Nam nhân phải có trách nhiệm là không giả, nhưng cũng phải có đầu óc, biết xem xét thời thế, thời điểm nên xuất thủ thì rat ay, bằng không hắn ở dưới tình huống không

https://thuviensach.vn

biết tình hình, tùy tiện nói ra lời nói và quan điểm, ngược lại sẽ kéo chân sau của Cảnh lão phu nhân.

Lúc này thấy Tiêu Kính cúi đầu, Tôn công công ảo não rời khỏi, hắn thầm khen Cảnh lão phu nhân quả nhiên không đơn giản.

Gắn từng tiếng không rời sơ hở mà đối phương nhất định phải bận tâm.

Châm châm thấy máu, nắm trong tay toàn cục, đùa bỡn các loại thủ đoạn tới lô hỏa thuần thanh!

Có đồng dạng ý tưởng còn có Đại Lệ Ti.

Lão bà đầu bạc xem như thấu tâm tư Đại Lệ Ti, thình lình mở miệng:

- Ngươi thực sự nghĩ rằng bên trên phái người tới Cảnh phủ, chỉ là nhìn trúng bạc của Cảnh phủ

- Chẳng lẽ còn có gì khác sao?

Đại Lệ Ti kinh ngạc, trước khi nàng đến chấp hành nhiệm vụ, bên trên chính là biểu lộ ý tứ này.

- Ngươi quá nhỏ, không rõ ràng lắm chuyện cũ trước kia, Cảnh gia không đơn giản như ngươi nghĩ đâu.

Lão bà đầu bạc nhẹ giọng nói một câu, rồi lại cúi đầu, không nói them nữa.

Cảnh lão phu nhân đi ra vài bước, đột nhiên dùng lại, xoay người nhẹ nhàng vẫy vẫy tay về phía Giang Long, ngay lúc Giang Long bước nhanh về phía trước, Tiêu Kính chắp tay nói:

- Trong chùa còn đặc phái viên nước khác, bản quan còn phải đi đón tiếp, sẽ không ở lại nơi này quấy rầy lão phu nhân dẫn hậu bối dâng hương nữa.

https://thuviensach.vn

Dứt lời, dùng khóe mắt thản nhiên liếc Giang Long một cái rồi thay người rời khỏi.

Nói cho cùng, Tiêu Kính này tình nguyện đắc tội Thái tử, cũng không nguyện kết hận với Cảnh lão phu nhân là vì kính sợ mà không phải vì quan hệ với Cảnh gia có bao nhiêu tốt, mới có chỗ bất công.

Nếu thật có khả năng, Tiêu Kính thậm chí cũng hy vọng Cảnh phủ cửa nát nhà tan!

Cảnh lão phu nhân không để ý đám người Tiêu Kính rời khỏi, đợi Giang Long đi tới liền dùng tay kia kéo Giang Long lại.

Diêu mụ mụ hiểu biết Cảnh lão phu nhân nhất, không cần chỉ bảo, lập tức khiến mọi người Cảnh phủ đi theo phía sau rớt ra một đoạn.

Đại Lệ Ti cũng bước chậm lại, thầm nghĩ Cảnh lão phu nhân có lời gì để nói với Cảnh Giang Long và Lâm Nhã.Đồng thời ánh mắt cũng híp lại, quả nhiên ở trong mắt lão phu nhận, thiếu phu nhân Lâm Nhã danh chánh ngôn thuận của Cảnh phủ mới chân chính là người một nhà. Tuy rằng chính mình giúp Cảnh phủ xử lý toàn diện công việc, nhưng chung quy chỉ là người ngoài. Có cái gì trong yếu tri tâm mà nói, Cảnh lão phu nhân cũng không nói với mình.

Chỉ là thấy mình có vài phần thủ đoạn liền lợi dụng sao?Trong lòng Đại Lệ Ti hừ lạnh, sớm hay muộn có một ngày, Cảnh phủ này sẽ là của mình.

Bọn hộ vệ Cảnh phủ đi sau cùng, đợi giãn ra khoảng cách với đám người Cảnh lão phu nhân liền tụ cùng một chỗ nói cười.

- Thế Hào, vừa rồi vậy mới tốt chứ.

Đội trưởng hộ vệ Cảnh phủ Trần Thái tiến lên một bước, vỗ vỗ bả vai hộ vệ lúc trước giết người.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi trên người sát khí mười phần, ra tay vô cùng quyết đoán, tiếng hô như tiếng sấm, lúc này Quan Thế Hào cũng lộ ra 1 khuôn mặt tươi cười thật thà chất phác, gãi gãi đầu trả lời:

- Đây không phải đến lượt ta sao?

Lời này vừa nói ra, bọn hộ vệ Cảnh phủ mới vừa rồi trên mặt còn đều tươi cười có vẻ như nhớ ra cái gì đó, tất cả đều trầm mặc lại.

Thật lâu sau, một người tóc đã hoa râm, nhưng cao lớn, xem hình thể so với Quan Thế Hào gần trung niên còn cường tráng hơn vài phần, tay trái bị tàn tật, tên là Trần Thái mới mở miệng:

- Những hộ vệ trong phủ chúng ta năm đó không phải là thân binh của lão Hầu gia, thì cũng là người hầu cận của tiểu Hầu gia, đều từng nhận đại ân của Cảnh gia. Rất nhiều người có lẽ vào thập niên trước đã là người chết rồi, nhưng nhận được hai vị Hầu gia Cảnh gia đúng lúc xuất thủ cứu giúp, mới được sống đến hiện tại. Mạng của chúng ta là hai vị Hầu gia ban cho, cho nên tương lai cũng phải đem mệnh trả lại cho Hầu phủ.

- Vâng!

Chúng hộ vệ thấp giọng hô.

Quan Thế Hào lại kích động nói:

- Năm đó trên chiến trường, ta bị người Man chém đứt gân tay trái, thiếu chút nữa liền chết luôn ở đó rồi, là lão Hầu gia đột nhiên giết tới, giật ngã ta 1 cái, ta mới tránh khỏi đại đao của người Man đang bổ về phía đầu.

Cái mệnh này của ta, là lão Hầu gia cho. Bởi vì tàn tật ta xuất ngũ, lão Hầu gia lại sắp xếp ta vào trong phủ làm hộ vệ, mấy năm nay ta lấy vợ sinh con, tuy rằng cuộc sống không phải ăn ngon mặc đẹp nhưng là thực tại

https://thuviensach.vn

hưởng thụ vinh quang, so với năm đó khi ở quê cũ đã tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần

Cho nên Trần Thái lão ca ngươi yên tâm, lúc này là đến lượt ta, ta tuyệt không lùi bước 1 chút.Không phải là rơi đầu sao, chúng ta đều trải qua chiến trường, không biết gặp qua bao nhiêu người chết, sẽ sợ chút việc ấy sao? Chết thì chết thôi, mười mấy năm sau ta lại là 1 trang hảo hán!

- Nói rất đúng!

Nhiều hộ vệ Cảnh phủ đều giơ ngón tay cái lên đối với Quan Thế Hào.

Trần Thái cũng gật gật đầu tán dương, lập tức lại nói:

- Hiện nay Cảnh gia không thể so với dĩ vãng, tuy rằng bên trên cấp cho khối bài, nhưng cũng lấy lại tước vị của Cảnh gia, hơn nữa tiểu thiếu gia quá mức yếu đuối, mặc dù hiện tại lão phu nhân vẫn có thể khởi động toàn bộ gia nghiệp Cảnh phủ, nhưng cũng là vô cùng gian nan. Cho nên chúng ta nhất định phải sát phạt quyết đoán, không thể để cho người coi thường. Chỉ có như vậy, cừu gia Cảnh phủ mới có chỗ cố kỵ, không dám tìm tới tận cửa trả thù.

- Trần Thái lão ca, những điều này chúng ta đều hiểu.

Có người lên tiến đáp cùng.

- Ta biết rằng tất cả mọi người không sợ chết giảng nghĩa khí, nhưng ta cũng có mấy lời thô tục vẫn muốn nói trước, nếu tương lai đến lượt người nào, bất kể là ai hèn nhát, làm hại Cảnh phủ mất mặt, cũng đừng trách ta hạ đao vô tình!

Trần Thái quát lạnh 1 tiếng.

Không khí giữa mọi người có chút ngưng trọng.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo Trần Thái lại bồi them một câu:

- Hơn nữa mọi người cũng phải nhớ rõ, nếu Cảnh phủ suy sụp rồi, chúng ta những hộ vệ Cảnh gia cũng chắc chắn chết không thể nghi ngờ! Bao gồm người nhà các ngươi!

- Ta Quan Thế Hào tuyệt đối sẽ không!

Quan Thế Hào đột nhiên vỗ vỗ bộ ngực, đánh vỡ bầu không khí:

- Tuy nhiên lão ca ngươi cũng biết ta không có gì yêu thích, chỉ thích uống rượu. Nếu thật ngày nào đó ta đi rồi, đến lúc đó ngươi cần phải rót nhiều mấy bát trước mộ phần cho ta mới được.

- Tiểu tử ngươi yên tâm, ngày lễ ngày tết, đều không thể thiếu của ngươi.

Trần Thái cười ha hả, đập thật mạnh một cái vào vai Quan Thế Hào.

Không khí giữa hộ vệ Cảnh phủ lại hòa hoãn xuống dưới.

Cho đến khi mọi người Cảnh phủ đi xa, vài quân sũ cấm quân mới lên trước thu lại thi thể Ngũ trưởng đã chết đi.

Ngay cả Tôn công công cũng không thể làm gì Cảnh gia, xem ra Ngũ trưởng này là chết vô ích rồi.

Có một tướng lĩnh cấm quân thân phận cao hơn so với vị Ngũ trưởng kia lúc này trên tay đang cầm đầu của Ngũ trưởng, trong anh mắt hiện vẻ đau buồn, thật lau sau đột nhiên ngẩng đầu, nhìn phía bóng dáng mọi người Cảnh phủ, trong ánh mắt bắn ra sát ý và oán độc vô tận!

Cấm quân cùng đình phần lớn là cha truyền con nối, nói cách khác cha là quân sĩ cấm quân, như vậy tương lai hậu bối lớn lên, có thể chọn một người thân thủ tốt đến kế thừa danh ngạch của cha.

https://thuviensach.vn

Hậu bối này không chỉ là con ruột, mà cháu họ trong tộc cũng có thể được

Hay bởi vì cấm quân không cần lên chiến trường, còn có thể ở kinh thành diễu võ dương oai, chon nên cấm quân rất được ưa chuộng.

Vì thế rất nhiều cấm quân hiểu biết, nếu tính tình tốt, quan hệ cũng thật sự không tệ, sẽ kết hôn với con gái thân gia.

Ngũ trưởng bị giết chết, đó là một trong mấy vị con rể của tướng lĩnh này.

Con rể chết rồi, chẳng những lão hữu sẽ bi thương khóc lóc, con gái của ông ta chỉ sợ là phải thủ sống quả cả đời.

Tuy rằng ông ta có thể đón con gái về, để con gái tái giá, vốn lây phân tình giữa hai nhà, nhưng bây giờ là mất mặt mũi.

Nhớ tới đủ loại này, ông ta có thể nào không hận tên hộ vệ kia, không hận Cảnh gia!

Có lẽ tướng lĩnh này chức quan không cao, đối với Cảnh gia mà nói chỉ là con côn trùng bé nhỏ không đáng, nhưng có đôi khi một vài nhân vật nhỏ gặp được cơ hội thích hợp cũng có thể mang đến cho ngươi phiền toái lớn đấy!

- Lúc trước có bị dọa đến không?

Đi ra vài bước, Cảnh lão phu nhân thân thiết nhìn về phía Giang Long.

Giang Long nhẹ nhàng lắc đầu:

- Cháu chỉ lo lắng đắc tội vị Tôn công công kia, Tôn công công sẽ nói bậy ở trước mặt Thái tử về chúng ta.

https://thuviensach.vn

Lại thật sự đánh giá khuôn mặt của Giang Long vài lần, thấy Giang Long quả nhiên không có lộ ra thần sắc sợ hãi, Cảnh lão phu nhân mới nhẹ nhàng thở ra. Bà thực sợ hộ vệ vừa rồi ra tay, trường hợp chém đứt đầu người quá mức máu tanh, sẽ dọa đến cháu nội ngoan của mình.

Tuy nhẹ nhàng thở ra, bà cũng là phát hiện lúc này Giang Long có chút bất đồng với dĩ vãng.Coi như đột nhiên trưởng thành hơn rất nhiều.

- Vậy cũng không phải sợ

Cảnh lão phu nhân cười nhạt:

- Tùy tùng của Thái tử vẫn coi chúng ta không vừa mắt

- Dạ?

Không ngờ Cảnh gia và Thái tử vẫn không qua lại?Trong lòng Giang Long nhảy dựng lên. Đây chính là Thái tử a, tương lai thiên tử, Hoàng thượng! Bị người này coi không vừa mắt, vậy đợi lão Hoàng thượng chết rồi, Cảnh gia chẳng phải là sau đó sẽ bị tân hoàng đế tịch thu tài sản và giết cả nhà!

Nếu như nói trước đó sự xuất hiện của Hắc Y Vệ khiến Giang Long đề cao cảnh giác, âm thầm cẩn thận.Như vậy hiện tại lại còn phát giác ra điều lớn hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Lỗ Mãng

Thật là điều lớn!

Bị đương kim Thái tử coi như cái đinh trong mắt, tương lai của Cảnh gia có thể sẽ khó khăn rồi!

Trên mặt Giang Long vẫn tận lực duy trì thản nhiên không thay đổi thần sắc, trong lòng lại âm thầm cười khổ.

Đã nói ông trời sẽ không hảo tâm như vậy, chính mình kiếp trước cũng không phải là một người tốt, mà ít nhất cũng là một tên vô lại, dựa vào cái gì cho mình xuyên qua đến nơi đây hưởng trái ôm phải ấp

Xuất thân nhà quyền quý, bên người có kiều thê quốc sắc thiên hương và nha hoàn ngây thơ và dễ thương, chẳng qua là hoa trong kính, trăng trong nước thôi.

Trong lòng Giang Long vô lực, ngăn không được uể oải nồng đậm dâng lên.

- Tuy nhiên cháu và Nhã nhi cũng không cần lo lắng, Thái tử mặc dù là dưới một người trên vạn người, nhưng trước khi còn chưa ngồi lên ngai vàng Hoàng đế, Cảnh phủ chúng a cũng không cần quá mức e ngại y.

Cảnh lão phu nhân nhận thấy được khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Nhã bị dọa đến trắng bệch, vội vàng an ủi:

https://thuviensach.vn

- Hơn nữa dù là y kế vị, vào lúc dễ dàng cũng không dám làm gì Cảnh phủ chúng ta

Giang Long nghe đến đó, trong lòng dâng lên nồng đậm hiếu kỳ. Cảnh gia ngay cả cái tước vị Hầu gia cũng bị đoạt lại, còn có cái gì dựa vào để có thể chống lại Thái Tử?

Cảm giác được Cảnh lão phu nhân nắm chặt tay mình, Lâm Nhã cố gắng tự làm cho mình trấn định lại. Tuy nhiên trong lòng dâng lên chua xót nồng đậm. Bề trên Lâm gia thật sự là không biết trời cao đất dày, kẻ không biết thì không sợ a!

Nghe đó, Cảnh lão phu nhân ngay cả Thái Tử còn không sợ, nhưng bề trên Lâm gia lại còn muốn cho nàng âm thầm nắm trong tay quyền binh, quản gia tài Cảnh phủ chuyển thành danh nghĩa Lâm gia. Điểm ấy tâm cơ so sanh với thủ đoạn của Cảnh lão phu nhân thật sự là ngây thơ buồn cười!

Lâm Nhã đồng thời cũng cảm giác mình ngày càng không biết Cảnh phủ rồi. Trước kia lúc chưa gả vào Cảnh phủ, nàng thật cho là Lâm gia và Cảnh gia là môn đăng hộ đối cơ.

Lòng hiếu kỳ của Giang Long và Lâm Nhã đối với Cảnh phủ đã gợi lên nồng đậm, nhưng Cảnh lão phu nhân cố tình lo lắng nói ra nhiều quá sẽ khiến hai người bọn họ kinh hãi. Ở trong mắt Cảnh lão phu nhân , hai người vẫn là những đứa bé chưa lớn, vì thế chuyển sang đề tài khác, không hề nói đến việc này nữa, làm trong lòng Giang Long và Lâm Nhã ngứa ngáy khó nhịn. Nhưng bởi vì nhiều nguyên nhân không tiện chủ động mở miệng đi hỏi.

Cửa chùa có một vị Ngũ trưởng cấm quân bị chặt rơi đầu, sự tình náo động khá lớn, thời gian cũng không lâu đã truyền tới tai rất nhiều người, vì thế những người khác trong chùa nhìn thấy mọi người Cảnh phủ từ xa, liền lập tức tránh đi.

https://thuviensach.vn

Lúc này có thể bước vào cửa chùa đều là quý tộc hoặc là gia quyến quan viên, có vẻ như Cảnh phủ bị cô lập rồi. Tuy nhiên Cảnh lão phu nhân không thèm để ý, lúc Cảnh gia vẫn là Hầu phủ cũng không lui tới với nhiều quan lại, những người này tránh đi một ít, ngược lại bà càng cảm thấy bên tai thanh tĩnh một chút.

Bằng không một đám chạy tới hỏi tỉ mỉ tình huống vừa rồi giết người, mỗi một lần trả lời giải thích, còn không mệt đến miệng đắng lưỡi khô?

Không aai tiến lên quấy rầy, Cảnh lão phu nhân vừa lúc nhân cơ hội dạy bảo cháu nội ngoan nhà mình.

Về phần Lâm Nhã, ở một bên nghe một chút cũng là không sao.

Cảnh lão phu nhân bước đi thong thả, đi trên đường đá phiến trong chùa miếu được quét trước vô cùng sạch sẽ:

- Giang Long, vừa rồi cháu có cảm thấy Quan Thế Hào có chút quá múc hung tàn rồi hay không? Vừa ra tay, liền lấy mạng người ta!

- Điều này….

Giang Long trầm ngâm một hồi mới mở miệng trả lời, kiếp trước hắn giết không ít người, cũng không cảm thấy Quan Thế Hào có cái gì hung tàn hay không:

- Cháu chẳng qua là cảm thấy y có chút lỗ mãng, khởi điểm cây đao đặt trên cổ Tôn công công, về sau lại chém 1 gã Ngũ trưởng trong cấm quân, không quan tâm gì chỉ cầu chính mình sảng khoái.

Hơn nữa nhìn tư thế của y, nếu Tôn công công lại kiêu ngáo chút, sợ là ngay cả Tôn công công cũng bị y chém giết ngay tại chỗ, như vậy sẽ mang đến phiền toái cho Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã nghe vậy âm thầm gật đầu, nhất trí với quan điểm của Giang Long. Nếu để cho nàng xử lý việc sau, nàng chọn đẩy Quan Thế Hào ra khỏi đội hộ vệ Cảnh phủ. Người lỗ mãng gây họa như vậy nếu không sớm chút bắt lại, tương lai sớm hay muộn có một ngày sẽ rước lấy ngập trời đại họa cho Cảnh gia!

Cảnh lão phu nhân nghe ra trong lời nói Giang Long có chứa nhiều bất mãn đối với Quan Thế Hào, cũng bỗng nhiên nghiệm mặt, trầm giọng hỏi:

- Cháu thực sự nghĩ rằng y đã giết Ngũ trưởng cấm quân, thậm chí còn dám động thủ đối với Tôn công công người tâm phúc bên người Thái tử, chỉ là nhất thời sảng khoái?

Nghe thấy Cảnh lão phu nhân hỏi lại, Giang Long cảm thấy một tia không thích hợp. Giết Ngũ trưởng cấm quân, thậm chí còn lần nữa hướng đao tới Tôn công công, chẳng lẽ y thật sự không sợ chết? Người ngốc có nhiều loại, nhưng là không ngốc đến mức đó chứ.

Cẩn thận hồi tưởng chuyện lúc trước đã trải qua, hắn bỗng nhiên phát hiện, Quan Thế Hào sở dĩ biến sắc mặt động đao, đều là vì có người làm nhục Cảnh lão phu nhân!

Đầu tiên là Tôn công công bảo Cảnh lão phu nhân mang mọi người cút đi. Quan Thế Hào gác cây đao lên cổ Tôn công công, về sau Ngũ trưởng cấm quân động thủ trước, Quan Thế Hào mới mua đao chém đứt đầu này. Một lần là Tôn công công đi ra cửa chùa, uy hiếp Cảnh lão phu nhân, còn nói muốn cho Cảnh phủ của nát nhà tan, Quan Thế Hào lại rút đao.

Thấy mình đặt câu hỏi xong, Giang Long cũng không lập tức đáp lời mà là nhíu mày trầm tư, hai mắt Cảnh lão phu nhân sáng lên. Khi nào thì cháu nội mình biết động não rồi hả? Đương nhiên đây là hiên tượng tốt, cho nên Cảnh lão phu nhân không có mở miệng, tùy ý Giang Long tự hỏi.

https://thuviensach.vn

Ba người đi chầm chậm, sau khi đi được hơn hai mươi bước, Giang Long đột nhiên cúi người đối với Cảnh lão phu nhân:

- Lúc trước cháu thấy bà bị người khinh mạn, nhưng không lập tức động thân mà ra, là cháu bất hiếu!

- Trước kia cháu chưa từng tiếp xúc qua công việc trong phủ, không biết được tình huống cụ thể, không trách cháu.

Giang Long mặc dù không có trực tiếp mở miệng nói ra phát hiện của bản thân, nhưng câu xin lỗi này cũng đã chi ra yếu điểm trong đó, Cảnh lão phu nhân cười đỡ Giang Long đứng dậy:

- Tuổi cháu còn nhỏ, cũng chưa trải qua bao nhiêu sự tình, cho nên không hiểu được thể diện thế gia nhà quyền quý trọng yếu cỡ nào. Tôn công công là người tâm phúc bên người Thái tử, lúc trước gã để cho ta rời khỏi, vì sao ta không lựa chọn lui bước?

Lâm Nhã xuất thân nhà quyền quý, mẫu thân than sinh qua đời xong, lại trải qua ân tình ấm lạnh, đối với tầm quan trọng của thể diện nhà quyền quý cũng khá hiểu rõ.

Giống Lâm gia vậy, mấy năm nay đã không lớn bằng lúc trước rồi, bằng không cũng sẽ không nổi lên tham niệm đối với gia tài Cảnh phủ.

Tuy nhiên cho dù là kinh doanh thiếu hụt, tiền bạc trong phủ túng quẫn khẩn trương, Lâm gialam2 việc hiếu hỉ, cùng với chủ nhân đi ra làm việc cũng đều vẫn là tiêu tiền như nước, không chút nào tiết kiệm bạc trong phương diện này. Cần chính là 1 cái thể diện, mà chỉ có thể diện mới có thể khiến người khác tôn trọng.

Bằng không một khi lộ ra dấu hiệu gia đạo sa sút, đừng nói là hảo hữu trên phương diện làm ăn, mà ngay cả thân thích thường lui tới chỉ sợ cũng

https://thuviensach.vn

sẽ không tới cửa. Lúc đó, chỉ có đòi nợ và kẻ thù sẽ tới cửa, ném đá xuong1 giến.

Lâm Nhã tuổi không lớn, lại hiểu được lòng người dễ thay đổi.

Giang Long không có kinh nghiệm sinh hoạt ở trong nhà quyền quý, nguyên thân lại là 1 thiếu niên chưa lớn lên, trí nhớ đối với phương diện này không có trợ giúp nhiều lắm, cuối cùng Giang Long chỉ có thể tổng thể nếm 1 chút hương vị.

Cảnh lão phu nhân hỏi ra miệng, lại không trông cậy vào Giang Long trả lời, bởi vì trước kia Cảnh Giang Long quá mức non nớt, mặc dù bà phát hiện bây giờ Giang Long không giống với, thành thục hơn 1 ít, nhưng vẫn theo thói quen coi Giang Long thành một đứa nhỏ chưa biết gì cả. Hiện tại giảng những điều này chẳng qua là cảm thấy nên để Giang Lông thông hiểu một vài chuyện.

- Là vì Cảnh gia năm đó kết kẻ thù nhiều lắm, cho nên ta không thể lui, bằng không những người đó nhận được tin tức sẽ nghĩ đến Cảnh gia cường ngạnh hơn 1 trăm năm biến thành yếu đuối dễ bắt nạt rồi, mỗi người đều sẽ giết đến tận cửa!

Cảnh lão phu nhân trầm giọng nói:

- Cháu chỉ có thấy Quan Thế Hào lỗ mãng, lại không hiểu được y là vì giết một người răn trăm người, làm cho người ta không dám xem thường Cảnh gia huyên Ninh Viễn ta.

Giang Long biết rằng Cảnh lão phu nhân đây là đang mượn cơ hội dạy bảo chính mình, mà chính mình đối với phương diện này quả thật cũng hiểu không nhiều lắm, cho nên trầm mặc nghe.

- Quan Thế Hào năm xưa là thân binh bên người gia gia của người, thân thủ không kém, lập được vài lần chiến công, tính cách cũng đích thật là hơi

https://thuviensach.vn

lỗ mãng, chẳng qua y dù có ngốc, chẳng lẽ lại không biết giết Tôn công công , người tâm phúc bên Thái tử, Cảnh gia dù thế lớn cũng không bảo vệ được y. Thể diện Thái tử không dễ bác bỏ như vậy, huống chi là giết người thân cận bên cạnh. Cho nên cháu chẳng những không thể trách cứ y, ngược lại phải cảm tạ 1 mảnh trung thành và tận tâm của y đối với Cảnh phủ chúng ta!

Tình nguyện bỏ đi sinh mệnh cũng muốn giữ gìn thể diện Cảnh phủ, phần trung tâm này đích thật là làm cho người ta thán phục. Lúc này ấn tượng của Giang Long đối với Quan Thế Hào hoàn toàn đổi mới. Đồng thời sinh lòng nghi vấn, năm xưa ông nội nguyên thân có bao nhiêu ân với Quan Thế Hào mới có thể để cho y tung tâm với Cảnh phủ như vậy.

Đợi có rỗi rãi liền đi tâm sự với những hộ vệ này. Giang Long âm thầm quyết định chủ ý.

Rốt cục, đoàn người đi tới chủ miếu đường Giả Lam Tự, giữa chính sảnh miếu đường thờ phụng một tòa tượng Phật cao tới 2 trăm trượng toàn thân dát vàng. Phật tượng bảo tướng trang nghiêm, một đôi mắt khép hờ dường như đang quan sát mọi người trong miếu đường.

- Giang Long, Nhã nhi, hai người các cháu lên thắp một nén hương.

Cảnh lão phu nhân vừa chỉ bảo, vừa đặt bàn tay nhỏ bé của Lâm Nhã vào lòng bàn tay Giang Long.

Một trận cảm giác ấm áp mềm mại từ lòng bàn tay truyền đến, làm cho trong lòng Giang Long rung động, tuy nhiên trên mặt cũng không thể hiện.

Lâm Nhã thì không nghĩ đến Cảnh lão phu nhân sẽ làm ra hành động như vậy, đầu tiên là khẩn trương, sợ Giang Long tức giận, nếu ở trước công chúng bị Giang Long quát mắng thì nàng mắc cỡ chết.

https://thuviensach.vn

Sau khi thấy Giang Long không tức giận, lại một trân ngượng ngùng, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên chút ửng đó giống như say.

Giang Long kéo bàn tay nhỏ bé bạch ngọc của Lâm Nhã đi vào trước Phật, đã có người châm hương trước rồi đưa tới tay bọn họ.

Hai người khuỵu công đầu gối quỳ trên bồ đoàn trước Phật. Nhắm mắt lại đều tự lẩm nhẩm.

Giang Long không biết Lâm Nhã cầu nguyện cái gì, chính là ánh mắt vụng trộm hé ra 1 khe mảnh như sợi tơ, liếc nhìn Lâm Nhã một cái.

Một lát sau hai người đứng dậy.

Lúc này Giang Long nhịn không được, chủ động vươn tay, dắt bàn tay nhỏ bé mềm mại không xương của Lâm Nhã, thối lui đến cạnh người lão phu nhân.

Cảnh lão phu nhân thấy một màn như vậy , khóe miệng vui vẻ nhếch lên một chút độ cong. Không ai so với bà càng muốn nhìn thấy hai người hợp hảo. Chắt trai của bà phải do Lâm Nhã tới sinh đó.

Tiếp theo Cảnh lão phu nhân cũng lên hương, cả đám rời khỏi miếu đường, sau đó lại đi về hướng san của Quy Trần đaiụ sư.

Một đám hộ vệ Cảnh phủ đi theo không xa không gần.

Cũng đều quên hết hôm nay Cảnh Trường Phát cũng cùng đi theo.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Sùng Bái

Cảnh Trường Phát chân tay co cóng đi ở cuối cùng sau đoàn người Cảnh phủ, thân thể gầy gò trong gió núi thổi xuống, lạnh run.

Cậu bé mập Cảnh Đồng Tiền thì luôn luôn kéo ống tay áo Cảnh Trường Phát muốn khiến gia gia đi nhanh chút.

Tốt nhất có thể gia nhập đội ngũ mọi người phía trước, đi đến bên cạnh của Cảnh lão phu nhân.

Khi Quan Thế Hào chém đầu Ngũ trưởng cấm quân, bởi vì cách xa, phía trước có người ngăn trở, khi Cảnh Trường Phát đi đến liền che kín mắt Cảnh Đồng Tiền, cho nên Cảnh Đồng Tiền cũng không nhìn thấy hình ảnh đầu người nọ bay lên, cổ trào máu tươi.

Tuy rằng về sau cũng có bị kinh sợ đến, nhưng không có bị dọa quá sợ.

Nó theo đoàn người Cảnh phủ đi vào Già Lam Tự, đi ngang qua cửa chùa cũng chỉ nhìn thấy trên mặt đất có lưu mấy vết máu đỏ tươi, không nhìn thấy xác Ngũ trưởng cấm quân.

Thậm chí lúc trước chuyện đã xảy ra, khiến Cảnh Đồng Tiền khắc sâu trong trí nhớ nhất, đấy là khí thế của Cảnh lãophu nhân.

Một người quân sĩ, một người mặt áo trắng gấm, chú bé con còn nhỏ không biết cái gì là thái giám.

https://thuviensach.vn

Còn một quan lớn khác mặc quan bào hoa lệ bình thường vẫn diễu võ dương oai, đều không phải là đối thủ của Cảnh lão phu nhân.

Giờ phút này Cảnh Đồng Tiền đối với Cảnh lão phu nhân là tương đối kính trọng, ngưỡng mộ và sùng bái, cũng cảm thấy gia gia bên cạnh thật sự là kém quá xa.

Nếu như có thể khiến nó lựa chọn mà nói, nó tình nguyện lựa chọn làm cháu của Cảnh lão phu nhân, chứ không phải gia gia Cảnh Trường Phát này.

Tuy nhiên gia gia không chỉ nói qua một lần, sớm hay muộn sẽ cho mình lên làm chủ nhân của Cảnh phủ, đến lúc đó, nó chính là cháu của Cảnh lão phu nhân rồi.

Cảnh Đồng Tiền hưng phấn nghĩ trong lòng.

Cảnh trường phát nếu biết thuật đọc tâm, biết được suy nghĩ của đứa cháu sợ là bị chọc giận hộc máu.

Đợi mọi người Cảnh phủ thắp hết hương trước, Cảnh trường phát kéo tay cháu mập, liền vội vã bước vào trong miếu đường, hai đầu gối mềm nhũn, cùng kéo luôn cả Cảnh Đồng Tiền cùng nhau quỳ gối trước mặt Phật tổ bảo tướng trang nghiêm toàn thân dát vàng.

Cảnh Đồng Tiền không đề phòng, đầu gối đập đau nhức, bất mãn giơ tay chụp đánh Cảnh Trường Phát một cái.

Lúc này Cảnh trường phát có tâm sự khác, cùng không chú ý.

Hai ngày này ở trong Cảnh phủ, lão thật sự bị làm cho sợ hãi.

Đêm hôm đó lão phụ nhân tìm lão hợp tác, lại là một con quỷ!

https://thuviensach.vn

Tục ngữ nói thật là đúng, cuộc đời không làm việc trái với lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ gọi cửa, nhưng Cảnh Trường Phát đã sớm chủ ý xấu định chiếm lấy gia tài Cảnh phủ, trong lòng có quỷ, tất nhiên cũng sợ quỷ thôi.

Sau đó lão tìm đến hỏi nhiều nha hoàn bên cạnh, kết quả cũng đều là nói lão phụ nhân kia đã sớm chết đi nhiều năm.

Lão vụng trộm tự mình chuồn đến cái tiểu viện kia xem xét, cũng thấy được đi ảnh lão phụ nhân kia, treo cao ở trên vách tường.

Người đã già, tuổi cao, thể cốt dần dần suy yếu, tinh thần cũng không được việc rồi, vốn chính là thích nghĩ ngợi lung tung, cũng càng phát ra tin tưởng trên đời có quỷ, cho nên bây giờ Cảnh Trường Phát thật sự tin tưởng lão phụ nhân kia chính là một Quỷ Hồn.

Hôm nay đi theo mọi người Cảnh phủ tới Già Lam Tự, không phải lão ta thương tiếc Quy Trần đại sư gì đó, mà là hy vọng Phật tổ cò thể giúp đở lão trấn áp đuổi cái lão phụ nhân kia đi, về sau đừng đến quấn quít lấy mình nữa.

- Phật tổ phù hộ, A Đi Đà Phật... Chỉ cẩn Phật tổ giúp ta trấn giết cái lão quỷ kia, về sau ta nhất định hàng năm, không, là hàng tháng đều đến Già Lam Tự dâng một phần tiền dầu vừng thật hậu.

Cảnh Trường Phát nhắm chặt hai mắt, môi lẩm nhẩm, nói thầm mấy lần.

Cảnh Đồng Tiền quỳ ở bên cạnh lão thì lại tò mò đánh giá mọi nơi. Một lát sau thấy gia gia vẫn lẩm nhẩm không đứng dậy liền giật giật ống tay áo Cảnh Trường Phát:

- Gia gia, lão phu nhân bọn họ đều đi xa, chúng ta đuổi theo mau đi.

https://thuviensach.vn

Thật lâu sau, Cảnh Trường Phát thật sự không chịu nổi thằng cháu phiền nhiễu, lúc này mới mở to mắt, lại cung kính lên hương cho Phật tổ, kéo lấy Cảnh Đồng Tiền cùng nhau dập dầu ba cái, lúc này mới lôi kéo cái tay nhỏ núc ních thịt của đứa cháu mập đi ra đại điện.

Ở cửa đại điện lại xoay người, bái tượng Phật một cái thật sâu.

Cảnh Đồng Tiền không kiên nhẫn lôi kéo tay gia gia, cưỡng ép kéo Cảnh Trường Phát đi.

Lúc này Cảnh lão phu nhân vẫn còn đang vừa đi vừa trò chuyện với Giang Long.

Lâm Nhã lúc này ra khỏi sự kinh hãi trước đó, vươn hai tay, đỡ lấy Cảnh lão phu nhân.

- Trước Quan Thế Hào, đã có năm hộ vệ bởi vì giữ gìn uy nghiêm của Cảnh gia, bỏ đi sinh mệnh.

Cảnh lão phu nhân cảm thán một tiếng thật dài:

- Phụ thân cháu năm đó chết trận, nhà chúng ta liền mất đi trụ cột, cũng bởi vì khi nó cùng với địch giao chiến, vận dụng mưu kế không từ thủ đoạn, làm cho các đại thần trong triều lấy học thuật Nho gia vi tôn đều là dùng ngòi bút làm vũ khí đối với Cảnh gia.

- Năm đó Hoàng thượng có lẽ bận tâm đến giao tình với gia gia của cháu, không muốn làm gì Cảnh gia, nhưng bất đắc dĩ những đại thần kia náo quá lợi hại. thậm chí có người quỳ không chịu đứng dậy ở ngoài Kim Loan điện, dập đầu đến chảy máu! Cuối cùng Hoàng thượng vẫn là chịu không được áp lực lớn, lấy lại Hầu tước của Cảnh gia chúng ta.

Giang Long vểnh tai thật sự lắng nghe, tận lực từ trong lời của Cảnh lão phu nhân, để ghi nhớ tin tức hữu dụng.

https://thuviensach.vn

Những chuyện cũ đó, Lâm Nhã cũng không biết, cùng rất chú ý lắng nghe.

- Đã không có tước Hầu, trụ cột cũng chết trận ở Bắc Cương, trong khoảng thời gian ngắn, Cảnh phủ ở trong mắt một số người giống như là con hổ không có nanh vuốt, chính là hộ vệ trong phủ này, không ngại sẽ chết, giết dọa những chút quý tộc nhà quyền quý chủ động tới cửa!

Cảnh lão phu nhân nói tới đây, đôi mắt có chút đỏ lên.

-Bọn họ rút thăm quyết định khi Cảnh phủ gặp phải phiên toái, do ai đến động thủ giết người, cháu không biết, năm đó chỉ là ở cửa phủ chúng ta, còn có ba hộ vệ động thân mà ra chém đứt đầu năm quan gia và con dòng cháu giống!

Giang Long nghe đến đó trong lòng kinh nghi, vì sao việc này nguyên thân lại không nghe thấy một chút nào?

Người nhà những con cháu kia lại có thể dễ dàng buông tha Cảnh phủ? Nhất định sẽ cáo ngự trạng đi!

- Là Cảnh gia chúng ta vô dụng a! Cũng là lão thân không bản lĩnh, không bảo đảm sinh mệnh bọn họ, trơ mắt nhìn người quan phủ tới áp giải bọn họ đi, sau mùa Thu xử trảm!

Nói tới đây, thanh âm của Cảnh lão phu nhân đã mang theo nồng đậm đau buồn, mặc dù luôn luôn kiên cường, lúc này cùng là không kìm nổi rớt xuống mấy giọt nước mắt.

Lâm Nhã thấy thế vội vàng lấy ra khăn lụa, lau đi nước mắt cho Cảnh lão phu nhân.

- Là cháu vô dụng, đã không biết được trên lưng bà gánh trọng trách nặng như vậy, chỉ biết ham vui đùa.

https://thuviensach.vn

Giang Long giả trang ra một bộ dạng áy náy.

Trong lòng lại nói, “Cảnh lão phu nhân, cháu ruột của bà rất không nên thân, về sau cái đồ dởm ta đây sẽ giúp bà gánh trọng trách này”.

Trước là gật gật đầu đối với Lâm Nhã, Cảnh lão phu nhân mới vỗ mu bàn tay Giang Long nói:

- Cháu thuở nhỏ thân thể đã không tốt, thầy thuốc mới đến trong phủ đều nói trước hai mươi tuổi, không thể để cháu hao tâm tổn trí, bởi vậy, bà nội trước kia mới không nói với cháu cái gì.

- Hơn nữa còn cố ý chỉ bảo nãi nương và bà tử, nha hoàn trong viện của cháu phong tỏa tin tức, không cho cháu biết khó khăn trong phủ, cho nên cái này cùng không trách cháu.

Giang Long lúc này mới hiểu rõ, trách không được nguyên thân này là chủ nhân của Cảnh phủ, lại không biết chút gì về nhà mình.

- Tóm lại, Cảnh gia chúng ta nợ những hộ vệ chết đi này, đời này không trả được rồi, kiếp sau cũng phải nhớ rõ hoàn lại ân tình gấp trăm lần.

Cảnh lão phu nhân hít một hơi thật sâu, nói tiếp:

- Còn có, về sau cháu không được lại có thành kiến với những hộ vệ trong phủ kia, hơn nữa còn phải coi bọn họ là thân nhân mà đối đãi, đã biết chưa?

- Cháu hiểu được.

Giang Long trả lời một câu, mới thử hỏi:

- Không biết những hộ vệ đó là...

https://thuviensach.vn

- Bọn họ có người là thân binh năm xưa của gia gia cháu, cũng có người là hầu cận mà phụ thân cháu năm xưa ở trong quân chọn lựa ra. Bởi vì ở chiến trường bị thương, rơi vào tàn tật, gia gia và phụ thân cháu mới đem bọn họ thu nạp ở nhà chúng ta làm hộ vệ.Năm đó gia gia và phụ thân cháu đối với bọn họ là có đại ân đấy, cho nên đều là tuyệt đối đáng giá tín nhiệm.

Nghe được câu trả lời của Cảnh lão phu nhân, Giang Long mới hiểu được những Cảnh phủ đó hộ vệ có lai lịch gì, trên người bọn họ tại sao lại có nồng đậm sát khí.Cũng hiểu rõ Ngũ trưởng cấm quân kia vì sao không địch lại được Quan Thế Hào.

Cấm quân diễn luyện đội hình biến hóa, làm đội danh dự thật là khí thế. Nhưng nếu động thật, thì thua xa những quân sĩ biên cương trải qua chiến trường, từng giết người, từng thấy máu.

- Vậy không biết phủ chúng ta còn có bao nhiêu hộ vệ?

Giang Long lại hiếu kỳ hỏi.

- Hơn một trăm người đi.

Cảnh lão phu nhân khẽ nhúc nhích mắt giả bộ tùy ý nói.

Lúc này trong lòng Giang Long còn có một nghi vấn lớn nhất, thì chính là hộ vệ Cảnh phủ giết quan viên và con cháu nhà quý tộc, vì sao lại có thể không việc gì?

Triều đình gần đây chỉ xử tử hộ vệ động thủ giết người!

Tiêu Kính và vài quan viên trở lại trong chùa, liền đi tới tế điện ở viện của Quy Trần đại sư. Trong viện có mấy đặc phái viên dị quốc mặc quần áo hoa lệ, phần lớn giơ cằm, lấy lỗ mũi xem người, cho dù có vài người ra vẻ thái độ ôn khiêm đấy, nhưng đôi mắt láo liên, một bộ rất có tâm cơ.

https://thuviensach.vn

Nếu thật cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện những người này đối với quan viên triều đình phụ trách tiếp đãi, cũng không hề có một tia kính ý, đáy mắt ẩn chứa một tia khinh thường.

Trong tiểu viện còn có mấy người quan viên chức quan hơi thấp, thời khắc đi theo tiếp đãi, vẫn ở tại chỗ này không đi ra ngoài.

Đối diện với mấy đặc phái viên ngoại quốc, những quan viên này đều là hầu hạ vạn phần cẩn thận.

- Tiêu đại nhân, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này có quan viên thấy đám người Tiêu Kính đã trở lại, liền tiến lên hỏi.

Tiêu Kính tùy ý khoát tay áo, không muốn nhiều lời:

- Không có gì.

- Nhưng hạ quan nghe thấy bên kia gây ra động tĩnh rất lớn a.

Lại có một quan viên đã mở miệng, quan viên này khá trẻ tuổi, bản lĩnh phát ngôn quả thật còn chưa đủ hỏa hầu, thanh âm vừa mới rơi xuống, chỉ thấy Tiêu Kính bất mãn trừng mắt lườm tới, quan viên trẻ tuổi cả kinh trong lòng, vội vàngcúi đầu câm miệng không nói.

- Người Cảnh phủ đến rồi, các ngươi đều tránh chút.

Tiêu Kính ngẫm nghĩ một chút, cảm thấy vẫn nên dặn dò một câu thì tốt hơn, đỡ phải đợi Cảnh lão phu nhân tiến đến điếu niệm Quy Trần đại sư, lại có người không biết nặng nhẹ chủ động khiêu khích.

Cảnh phủ?

Cảnh phú của huyện Ninh Viễn?

https://thuviensach.vn

Vài quan viên lớn tuổi lập tức đoán ra Tiêu Kính nói đến ai. Trong lòng rùng mình, Cảnh phủ này là không thể đắc tội!

Mà mấy người quan viên trẻ tuổi chút, thì đang âm thầm vò đầu, tuy nhiên thấy sắc mặt Tiêu Kính khó coi, bọn họ cũng không dám mở miệng hỏi nhiều.

Những đặc phái viên nước khác này đều thông hiểu ngôn ngữ văn hóa Đại Tề, bất kể là đến từ phía nam, hay là đến từ phương Bắc, nghe xong mỗi người đều sắc mặt đại biến.

Cảnh tiểu Hầu gia năm năm trước chết trận, nam đinh duy nhất lưu lại lại là kẻ ốm yếu nhát gan, thanh danh của phủ liền bắt đầu suy bại, cho đến hiện nay trong vương triều chỉ có vài lão thần tuổi cao, cùng với các tướng sĩ Nam Cương và Bắc Cương mới hiểu được sự lợi hại của Cảnh gia.

Quan viên trẻ tuổi cũng không biết về Cảnh gia, nên cũng không có chút kính sợ nào.

Tuy nhiên đây là trong vương triều, còn ở ngoài vương triều Đại Tề, bất luận là các nước Nam Cương, hay là các nước phương Bắc, đối với Cảnh gia đều là vĩnh viễn sẽ không phai nhạt.

Có câu nói rất đúng, người quen thuộc và ghi nhớ ngươi trong lòng nhất, không là bằng hữu và thân nhân của ngươi, mà là kẻ thù không đợi trời chung với ngươi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Cát Bụi

Trong viện, mấy người quan viên trẻ tuổi không kìm nổi tò mò trong lòng, đứng tụ lại một chỗ thấp giọng đàm luận về Cảnh phủ huyện Ninh Viễn mà ngay cả Lễ Bộ Tả Thị lang Tiêu Kính cũng không dám coi khinh, cùng nhắc nhớ mọi người phải tránh chút, rốt cuộc là có lai lịch gì.

Chẳng qua là mấy năm nay Cảnh gia suy bại lợi hại, tước vị bị lấy lại, trên triều đình và trong quân đội cũng đều đã không có bóng dáng hậu nhân của Cảnh phủ, có thể nói là biến mất hoàn toàn, đã không còn xuất hiện một chút nào.

Hơn nữa vài quan viên tuổi trẻ mới làm quan không lâu, đều từ địa phương tỉnh ngoài dời đến kinh thành, cho nên hỏi qua hỏi lại, cũng không tìm ra được nguyên cớ.

Cuối cùng, một quan viên trẻ tiến đến chỗ một vài quan viên nhiều tuổi tò mò hỏi.

Đám quan viên già cũng không muốn nói thêm, chỉ nói là đợi thấy người Cảnh gia, đừng khiêu khích đắc tội, bằng không chịu không nổi, chính là Tiêu đại nhân cũng cứu bọn họ không được.

Đương nhiên, về sau còn nói, Cảnh gia ở trên triều đình rất nhiều kẻ thù, các ngươi cũng đừng chủ động chạy tới lôi kéo làm quen.

Cảnh gia thụ nhiều địch mà vẫn có thể không việc gì là vì trong tay có một tấm bài.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu như nhà mình không có thế lực gì khổng lồ, lại đi lại quá gần với Cảnh gia, như vậy địch nhân của Cảnh phủ cũng sẽ không khách khí đối với những người này.

Nhẹ thì mất chức thôi chức về nhà làm ruộng. Nặng thì chính là tịch thu tài sản cả nhà giết kẻ phạm tội cũng là có khả năng.

Mà Cảnh gia hiện tại dù có thừa sức tự bảo vệ mình, nhưng cũng bảo hộ không được bằng hữu nhà mình.

Một lát sau, bóng dáng ba người Cảnh lão phu nhân, Giang Long, còn có Lâm Nhã xuất hiện tại cửa tiểu viện. Tiểu viện này không lớn, mấy gian sương phòng cũ nát thấp bé, cửa sổ giấy hở, vô cùng mộc mạc, là chỗ ở của Quy Trần đại sư khi còn sống.

Lúc này trong tiểu viện cũng không dựng lên linh đường khí phái long trọng gì cả.

Đám tăng nhân của Già Lam Tự nghe theo dặn dò trước khi viên tịch của Quy Trần đại sư, đưa đến một đống lớn củi đốt, đặt di thể của Quy Trần đại sư lên trên, nói là qua bẩy ngày, sẽ đốt lửa đốt thi.

"Nhân sinh trăm năm như sương mai tia chớp, lại như một giấc mộng ảo, trong lửa Niết Bàn, khối thân xác này như cát bụi về với cát bụi, đất về với đất".

Đây là nguyên thoại của Quy Trần đại sư.

Trong sân, tất cả đặc phái viên dị quốc nghe thấy người Cảnh phủ sẽ tới xong, liền thời khắc nhìn chăm chú vào phương hướng cửa viện, lúc này thấy Cảnh lão phu nhân, Giang Long, còn có Lâm Nhã đi đến, liền dõi híp mắt cẩn thận đánh giá.

- Cảnh lão phu nhân

https://thuviensach.vn

Tiêu Kính không đi qua đó mà chỉchắp tay từ xa, coi như chào hỏi.

Vốn là y không muốn để ý tới mọi người Cảnh phủ nữa, tuy nhiên những quan viên mới kia thấp giọng nghị luận, y cũng trộm nghe một chút, hiểu được những người này cũng không nhận ra mọi người Cảnh phủ. Cho nên chú ý là đề cao thanh âm lên tiếng gọi tên, khiến này quan viên đều tránh một chút.

Cũng không nghĩ đã quên một việc, đó chính là trong viện đám đặc phái viên dị quốc tất cả đều không qua lại với Cảnh phủ.

Quốc gia đám đặc phái viên và Cảnh gia lại có huyết hải thâm cừu không đội trời chung!

Giang Long vừa mới bước vào cửa chính tiểu viện, lập tức nhạy bén nhận thấy được trong viện rất nhiều người quăng đến ánh mắt không tốt.Và trong đó có chứa nồng đậm sát ý.

Giang Long không ngu ngốc, mắt nhìn thấy những người này ăn mặc, chỉ cần hơi tự hỏi sẽ hiểu nguyên nhân.

Năm đó các nước biên cương không biết có bao nhiêu tộc nhân chết ở trong tay ông nội và phụ thân nguyên thân, những người này đương nhiên là hận không thể lột da mọi người Cảnh phủ, báo thù huyết hận.

- Bà nội, cẩn thận dưới chân.

Giang Long lo lắng những người dị quốc này sẽ không kìm nổi xung tiến lên đây động thủ, tiến lên đỡ cánh tay trái của Cảnh lão phu nhân.

Còn âm thầm véo ngọn dao găm đã tẩm kịch độc vẫn giấu ở trong tay áo.

Bất luận là ai dám đả thương người trong nhà, hắn đều sẽ không khách khí!

https://thuviensach.vn

Năm đó Cảnh gia là phủ độ Hầu gia. Trong hậu cung Hoàng hậu và quý phi thường xuyên triệu kiến Cảnh lão phu nhân, hơn nữa Cảnh lão Hầu gia phải đóng ở biên giới Nam Cương, Cảnh lão phu nhân cũng không chỉ một lần lặn lội đường xa đi theo, Cảnh lão Hầu gia tỳ tính táo bạo, động chém giết binh lính dị tộc tạo phản bị bắt, có khi ra lệnh một tiếng, mấy trăm cái đầu đồng thời rơi xuống đất.

Máu tươi có thể nhuộm đỏ suốt một phố.

Cũng chính là bởi vậy, Cảnh lão Hầu gia mới bị gọi là Sát đầu tướng quân !

Cho nên Cảnh lão phu nhân còn trường hợp gì chưa từng thấy qua?

Ánh mắt nhóm đặc phái viên dị tộc mang theo hận ý. Cảnh lão phu nhân tất nhiên cũng đã nhận ra, tuy nhiên sắc mặt vẫn thản nhiên không nhìn, một đám tôm tép nhãi nhép thôi!

Lúc này thấy Giang Long gắt gao tiến đến trước người mình, bà ngây người một lúc, khi hiểu được tâm ý của Giang Long, một trận ấm áp, từ đáy lòng trào ra.

Trong mắt bà tràn ngập vui mừng cười cười với Giang Long, lại đứng thẳng lưng.

Lâm Nhã lúc này cũng vụng trộm đánh giá khắp bốn phía, cũng nhận thấy được bầu không khí trong tiểu viện có một tia không thích hợp.

Tuy nhiên trên mặt không hiện, cùng Cảnh lão phu nhânvà Giang Long, ba người lập tức đi về hướng đặt di thể của Quy Trần đại sư.

Mười mấy tiểu hòa thượng trẻ tuổi lúc này dưới sự dẫn dắt của hai tăng nhân cao tuổi, ngồi xếp bằng hai bên gần đống củi, nhắm hai mắt miệng lẩm nhẩm niệm kinh văn.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Đại Lệ Ti phía sau cũng rốt cục đi tới cửa viện, thân ảnh của nàng mới vừa xuất hiện, đã hấp dẫn ánh mắt của đại bộ phận người trong viện lại đây. Dáng người cùng tướng mạo xinh đẹp, còn có cách ăn mặc là thịnh trang hết sức xa hoa và cao quý, đều có thể hấp dẫn ánh mắt mọi người nhất.

Nàng này là gia quyến quý phủ nhà ai?

Đẹp quá!

Mỹ nhân nước khác!

Một trận âm thanh ồn ào lập tức vang lên, rất nhiều người còn chỉ trỏ về hướng của Đại Lệ Ti.

Đại Lệ Ti đường như là không có nghe thấy, con ngươi màu xanh đậm quét mắt một vòng ở trong tiểu viện xong, lại rủ xuống.

Ở trong nháy mắt cúi đầu, lộ ra một phần cổ như tuyết trắng, giảm thấp thanh âm mở miệng nói:

- Ta nhìn thấy có thân ảnh của mấy người quen thuộc, ma ma. Lúc này Giang Long vẫn không thể chết.

Lão bà đầu bạc rũ cụp lấy mí mắt:

- Lão bà tử ta tuy rằng thật sự có tài, nhưng trong tổ chức lại cũng là có không ít cao nhân, ta chỉ có thể bảo vệ ngươi sẽ không bị thương tổn. Về phần Giang Long, ta chỉ có thể hết sức.

- Nhưng...

- Ta biết tâm tư của ngươi, nhưng đó là chơi với lửa, đối đầu với tổ chức, ngươi sẽ không sợ đùa với lửa sao?

https://thuviensach.vn

- Sống như rối gỗ bị người giật dây thao túng, còn không bằng chết!

- ôi, thôi đi.

Lão bà đầu bạc than nhẹ một tiếng:

- Ta tận lực bảo vệ hắn không chết được chưa.

- Tạ ơn Tạ ma ma.

Trước di thể Quy Trần đại sư, Giang Long, Cảnh lão phu nhân, còn có Lâm Nha đều vừa mới cúi đầu thắp một nén nhang, chỉ thấy một thân hình cao lớn của đặc phái viên dị quốc đột nhiên tiến lên trước một bước, quát lớn:

- Ngươi chính là nữ nhân của lão tặc Cảnh Thành Hùng kia?

Thanh âm hùng hậu như sấm sét trong nháy mắt truyền ra thật xa.

Giang Long lập tức nhìn sang, thấy tay đối phương đè chuôi đao bên hông, liền cả người chợt căng cứng.

Lập tức chuẩn bị ứng đối với tình huống khẩn cấp đột phát.

Lâm Nhã thì theo bản năng tiến lên trước nửa bước, chắn trước người của Cảnh lão phu nhân.

Khóe mắt Cảnh lão phu nhân liếc qua nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Nhã bị hù đến tái nhợt, tiến lên một bước, lại đem Lâm Nhã hộ ở tại phía sau.

Cùng lúc đó, từ cửa tiểu viện ào ào xông tới một đám người.

- Ai dám bất kính đối với lão phu nhân nhà ta?

https://thuviensach.vn

Hộ vệ đội trưởng Trần Thái quát một tiếng chói tai, ánh mắt hung ác nhìn quét ở trong tiểu viện.

Leng keng một tiếng!

Quan Thế Hào lúc trước chém giết Ngũ trưởng cấm quân đã rút trưởng đao bên hông ra.

Một đôi mắt hổ tràn đầy sát ý đánh giá mọi nơi trong viện, chỉ đợi có người lên tiếng trả lời, y sẽ không chút do dự xông đi lên giết người.

Dừng tay!

Lúc này Tiêu Kính rốt cục ý thức được không bình thường.

Sao mình lại quên mất điểm này chứ?

Nhóm đặc phái viên dị quốc này và Cảnh gia có thâm cừu đại hận, là kẻ thù không đội trời chung a!

Tiêu Kính lúc này rất là hối hận. Hắn là trước khi đoàn người Cảnh phủ tới nên dẫn đám đặc phái viên dị quốc này đi.

Thanh âm của y mặc dù thật lớn, bởi vì chức vị cao cũng là rất có quan uy nhưng hiển nhiên lúc này cũng không có tác dụng gì.

Bởi vì hộ vệ Cảnh phủ và nhóm đặc phái viên dị quốc còn không sợ y.

Leng keng leng keng!

Một loạt tiếng rút đao vang lên, nhóm bảo vệ đứng sau lưng nhóm đặc phái viên dị quốc cũng rút đao ra, giằng co với hậu vệ Cảnh phủ.

Mắt thấy đối phương nhiều người, đám hộ vệ Cảnh phủ tự nhiên cùng toàn bộ rút ra yêu đao.

https://thuviensach.vn

- Lúc trước người nào bất kính đối với lão phu nhân nhà ta?

Quan Thế Hào đối mặt mười mấy kẻ thù tay cầm vũ khí, không có chút nào khiếp đảm, liếm môi hét lớn:

- Ta muốn lấy mạng của tên đó!

Đặc phái viên dị quốc lúc trước hô lớn hiển nhiên không ngờ rằng sẽ xuất hiện loại tình huống này, không ngờ hộ vệ Cảnh gia trực tiếp rút đao khiêu chiến.

Gã ở vương triều Đại Tề đợi không phải một ngày hay hai ngày, trước kia tiếp xúc với đủ quan viên và dân chúng Đại Tề, thấy gã là người dị quốc, đều mơ hồ mang theo chút sợ hãi.

Cho dù là trọng thần chức vị cao quan to trong triều, khi đối đãi với gã cũng là vô cùng khách khí.

Bởi vậy bình thườnggã vẫn hay diễu võ dương oai.

Lúc này đột nhiên xuất hiện tình huống ngoài ý liệu, liền có chút ngu ngơ.

Tuy nhiên vị người dị tộc này cũng không mất chút máu tính, phục hồi tinh thần xong, chính là "bá" một tiếng rút ra đại đao tinh xảo bên hông ra:

- Muốn giết ta, đến a!

- Muốn chết!

Ánh mắt Quan Thế Hào gắt gao nhìn chăm chú vào trên người của đối phương, dấn thân xông tới.

Đương đương!

https://thuviensach.vn

Hai người hộ vệ dị tộc múa đao tiến lên ngăn cản.

Quan Thế Hào một người đối chiến hai, vẫn khí thế mười phần, nháy mắt liền chiếm được thượng phong, binh khí ba người chạm vào nhau ở giữa không trung, phát ra một trận tiếng vang.

- Dừng tay, đều dừng tay cho bản quan!

Lúc này Tiêu Kính múa may hai tay nhanh chóng bốc hỏa.

Nhưng cho đến lúc này. bọn quan viên khác trong viện cũng mới phục hồi lại tinh thần.

Mỗi người trừng to mắt, vẻ mặt không thể tin nổi.

Song phương giao chiến quá nhanh, cho nên không trách bọn họ phản ứng chậm một bước.

Hơn nữa vương triều Đại Tề ngoại trừ ở trong quân đội, đều là không thịnh hành võ phong, tự xưng là lễ nghi chi bang, bọn họ những quan văn này không thể tưởng được hộ vệ của Cảnh phủ lại dũng mãnh như vậy, nói động thủ liền động thủ, hơn nữa cả người sát ý mười phần, không phải đơn giản làm bộ dáng hù dọa đối phương một chút.

Là thật muốn giết người

Cảnh phủ này rốt cuộc là thân phận gì?

Chẳng lẽ bọn họ không biết là nếu giết thực, không, chỉ là làm bị thương đặc phái viên dị quốc, đều là không được đại sự sao?

Đặc phái viên ngoại quốc đến Đại Tề, liền không còn là người nào đó, mà là đại biểu một quốc gia.

https://thuviensach.vn

Nếu đại sứ nào đó xảy ra chuyện ở Đại Tề, như vậy quốc gia của đặc phái viên kia khẳng định phải đòi một cách nói.

Đến lúc đó liền biến thành bang giao đại sự rồi!

Mà triều đình đối với loại việc thế này, bình thường thực hiện đều là xử trí dân chúng nhà mình trả tiền bồi thường, để bình ổn lửa giận của đối phương.

Những quan viên trẻ tuổi ở hiện trường một lát sau khôi phục tự hỏi, âm thầm hừ lạnh, mọi người Cảnh gia thật sự là không biết sống chết.

Nhưng vài lão thần, thì mỗi người đổ mồ hôi đầy đầu, đều sốt ruột như Tiêu Kính.

Nếu đặc phái viên dị quốc gặp chuyện không may, đích thật là đại sự, triều đình đến lúc đó cũng nhất định sẽ xử trí một nhóm người để bình ổn lửa giận quốc gia của đặc phái viên.

Nhưng người bị xử trí sẽ không lại là Cảnh gia!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Kim Tiền Phiêu

Các lão thần có tuổi và Tiêu Kính giờ phút này đều là gấp như kiến bò trên chảo nóng!

Cảnh phủ đặc thù mặc dù xông vào đại họa, nhiều lắm cũng chỉ là do hộ vệ trong phủ gánh trách nhiệm!

Nhưng hôm nay nơi này có nhiều đặc phái viên dị quốc như vậy, nếu thật sự thương vong vài người, như vậy các nước biên thùy tái ngoại tất nhiên phải đòi một lời giải thích. Đến lúc đó chỉ công khai xử quyết vài cái hộ vệ Cảnh phủ tất nhiên không thể bình ổn lửa giận đám quốc quân các nước bọn họ, đến lúc đó Hoàng thượng sẽ làm sao?

Tất nhiên là lấy đám quan viên ở đây lúc này mà khai đao!

Lý do cũng rất nhiều, đặc phái viên do các ngươi phụ trách tiếp đãi, hiện tại đã chết, các ngươi liền lấy cái đầu trên cổ đến trả đi.

Tiêu Kính là đương nhiệm Lễ Bộ Tả Thị lang, chức quan nhị phẩm, quyền cao chức trọng, y là quan lớn đương nhiên lưng gánh chịu trách nhiệm cũng lớn nhất.

Tuy nhiên Hoàng thượng vì giữ mặt mũi triều đình chắc là sẽ không giết quan lớn như vậy để bình ổn lửa giận các nước. Bằng không giống như Đại Tề sợ những chư hầu tiểu quốc này. Đương nhiên đến lúc đó, giáng chức phạt lương là tránh không khỏi.

https://thuviensach.vn

Chức quan Tiêu Kính quá lớn không giết được, giết chức quan quá nhỏ thì sợ không có thành ý. Bọn quan viên trẻ tuổi tại hiện trường phần lớn chức quan không cao, dù sao lý lịch vẫn còn bày ở đó, bọn họ mới trở thành quan vài năm?

Vì thế những lão thần cao tuổi nhưng chức quan không cao không thấp liền sẽ trở thành mục tiêu hoàng thương chọn lựa đầu tiên.

Có thể trong quan trường lăn lộn vài thập niên không ngã, còn có thể từ từ lên chức, các lão thần này tất nhiên mỗi người đều là có suy nghĩ linh hoạt, khéo léo lọc lõi.

Nặng nhẹ trong chuyện này bọn họ có thể trong thời gian rất ngắn liền thấy vô cùng thấu triệt, tất nhiên là vô cùng sốt ruột rồi.

Tiêu Kính trong quan trường trà trộn hơn hai mươi năm, mới lên làm Lễ Bộ tả Thị lang, cách Lễ Bộ Thượng thư chỉ thiếu chút nữa, tất nhiên không cam lòng bị cách chức xuống.

Quan viên tuổi trẻ phần lớn bởi vì tuổi trẻ ít đảm đương.

Đương nhiên, còn có một vài người còn lại là dầu óc dễ dàng nổi nóng, tương đối xung động.

Lúc này liền có một quan viên trẻ tuổi dáng người gầy làn da tái nhợt nhảy ra, bởi vì cũng không biết Cảnh phủ, cho nên rống rất lớn tiếng, hay bởi vì ấm đầu, cho nên mới quên sạch những gì lúc trước Tiêu Kính dặn dò:

- Dừng tay! Đều dừng tay cho bản quan! Cảnh gia sao? các ngươi đây là muốn tạo phản sao? Không ngờ ở giữa ban ngày ban mặt. Động thủ đối với chư vị đại nhân đặc phái viên dị quốc, trong đám bọn họ, có rất nhiều là thân phận Vương tử đấy. Nếu thật làm bị thương người nào, Hoàng thượng tuyệt đối không tha cho Cảnh gia!

https://thuviensach.vn

Không thể không nói người quan viên trẻ tuổi này lá gan thật sự rất lớn, một bên giơ chân, một bên liền trực tiếp vọt tới phía Quan Thế Hào đang ở giao chiến.

Quan Thế Hào đã tính toán đánh bạc sinh mệnh cũng phải chém cái tên đặc phái viên dám to gan làm nhục Cảnh lão phu nhân, lúc này trong tay một thanh đao thép xé gió vù vù, bức cho hai đối thủ luống cuống tay chân.

Tuy nhiên bởi vì những đặc phái viên này đến từ phương bắc, hộ vệ cũng đều là người cao to, khí lực không yếu hơn bao nhiêu so với Quan Thế Hào, cho nên đao pháp hung ác nhưng khi Quan Thế Hào giao chiến cũng mất nhiều khí lực, không cách nào trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng giải quyết hết hai người này.

Cẩn thận!

Cho dù là ai cũng không nghĩ ra một quan viên thân thể gầy, tay trói gà không chặt sẽ gan lớn như vậy, lỗ mãng, hấp tấp lập tức vụt tới chỗ đang chiến dấu kịch liệt.

Vài quan viên sau khi thấy liền liên tục kinh hô.

Hai tùy tùng đặc phái viên đang giao thủ với Quan Thế Hào thấy đột nhiên xông tới một quan viên Đại Tề, đều sinh lòng e dè.

Bọn họ dã tìm tòi rõ ràng tính tình đám người bề trên của Đại Tề rồi, bình thường có thể miệt thị đám dân chúng và quan viên, nhưng cũng không dám dễ dàng làm bọn họ bị thương.

Nhất là quan viên, triều đình cần mặt mũi, ngươi làm quan viên bị thương, chính là thể diện triều đình bị thương.

Động tác của hai người thủ hạ liền chậm lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Quan Thế Hào đã không để ý đến sinh tử lại bất kể nhiều như vậy, vị đặc phái viên kia bôi nhọ Cảnh lão phu nhân là mục tiêu hàng đầu của y. Dám can đảm che ở phía trước ngăn cản, bất kể là tùy tùng dị quốc, hay là quan viên vương triều Đại Tề, y đều chắc sẽ không nương tay, chiếu giết không tha!

Mắt thấy khí thế đối thủ vừa yếu đi, nguyên bản liền chiếm thượng phong y xoay tròn đại đao, liền dính xuống đầu một trong hai tùy tùng.

Dát!

Một đao kia thế lớn lực nặng, tốc độ lại nhanh như thiểm điện.

Tùy tùng kia bị dọa tới vong hồn đều bay mất, cố gắng lệch xoay người sang một bên tránh đỡ, nhưng một đao kia vẫn chém vào trên vai phải gã..

Đại đao của Quan Thế Hào sắc bén, như cắt đậu hũ, trực tiếp chặt đứt cánh tay phải từ vai tùy tùng!

A!

Tùy tùng kêu thảm một tiếng, bưng miệng vết thương đau lăn lộn trên đất, máu tươi nhuộm đỏ cả bùn đất!

Quan viên trẻ tuổi hiển nhiên không nghĩ tới hộ vệ của Cảnh phủ lại căn bản cũng không coi gã là cái gì, cái thanh đao yêu kia gãy bắn hào quang từ hướng bên bổ xuống rơi thân thể gã, còn chưa kịp lấy lại tinh thần, một cỗ chất lỏng nóng hầm hập đã văng lên đầy mặt và đầu cổ gã.

Theo bản năng đưa tay một chút, trong bàn tay là một mảnh đỏ tươi chói mắt.

Máu!

https://thuviensach.vn

Tuổi trẻ quan viên trừng lớn đôi mắt, cũng hít một hơi khí lạnh, ở chỗ sâu trong con ngươi dâng lên nồng đậm sợ hãi, lập tức đảo mắt, liền hiện lên hình chữ Đại té xỉu xụi lơ trên mặt đất.

A, ta muốn giết ngươi!

Mắt thấy tùy tùng của mình bị chặt dứt một cánh tay, đặc phái viên kia giận dữ, múa may loan đao giống như trăng tròn trong tay, sẽ tiến lên liều mạng với Quan Thế Hào.

Lúc này Quan Thế Hào cũng không ngừng tay, một đao mãnh lực đánh văng ra tên tùy tùng kia đang nhào lên, định tiến lên chém giết tên bị thương kia ngay tại chỗ.

Nhưng mà vừa lúc này, một tiếng quát chói tai cũng đột nhiên vang lên:

- Dừng tay!

Lập tức giữa không trung một vệt đen bay thẳng đến phía sau lưng Quan Thế Hào.

Quan Thế Hào tuy rằng rất lâu không ở chiến trường rồi, nhưng tai khẽ giật, cũng nghe thấy phía sau truyền đến một trận gió phá không.

Năm đó trên chiến trường, là phải tránh né tên đấy.

Khẩn trương xoay người, chật vật bước ra một bước sang bên phải, miễn cưỡng tránh thoát vệt đen.

Vệt đen kia xuyên qua đám người, phập một cái khảm thật sâu ở trên cửa gỗ, hóa ra là một chiếc Kim Tiền Phiêu.

Kim Tiền Phiêu là do đồng tiền Ma Binh Biên Duyên chế thành, sử dụng phiêu này đối với bắp thịt lực cánh tay có yêu cầu cao tương đương, bằng không chỉ đánh đau người, căn bản lại không thể làm bị thương người.

https://thuviensach.vn

Chớ nói chỉ là trí mạng.

Lúc này Kim Tiền Phiêu gần như toàn bộ cắm vào bên trong cửa gỗ, có thể thấy được người sử dụng phiêu này đã dùng lực thật lớn.

Đồng thời cũng nói, người này xuống tay không lưu tình.

Bởi vì một khi bắn trúng, Kim Tiền Phiêu chắc chắn xuyên qua vật liệu may mặc và da thịt, lọt vào trong cơ thể Quan Thế Hào, đến lúc đó làm bị thương một trong ngũ tạng lục phủ, không thể làm giải phẫu lấy ra, lấy trình độ và điều kiện y học niên đại này, Quan Thế Hào chắc chắn chết không thể nghi ngờ..

Trừng mắt tràn ngập lửa giận đột nhiên quay đầu lại, Quan Thế Hào vừa mới thiếu chút nữa đi Địa phủ đưa tin, chỉ thấy nhiều đội quân sĩ cấm quân người mặc ngăn giáp tay cầm trường thương, từ cửa viện tràn vào giữa viện.

Mà ra tay với y chính là một người đứng ở cửa sân, khoác dày giáp, đội ngăn nón trụ, một tay đặt trên chuôi đao bên hông, trên người khí thế kinh người, ăn mặc kiểu tướng quân cấm quân.

Tiêu Kính nhìn đến người tới xong, lập tức như là người sắp chết đuối vớ được cọc, mạnh mẽ quơ cánh tay, xé họng kêu gào, trên người làm sao còn có chút nào hào hoa phong nhã, khí độ thượng vị và quan uy?

- Trình Tướng quân , nhanh phái người tách bọn họ ra, không thể ở chỗ này náo loạn gây tai nạn chết người!

-Vâng!

Người tới mặc dù là tướng lĩnh cấm quân, nhưng quan giai cũng không thể so sánh với với đường đường nhị phẩm Lễ Bộ tả Thị lang Tiêu Kính.

https://thuviensach.vn

Khom người lĩnh mệnh xong, vị tướng lĩnh ba mươi mấy tuổi này liền lập tức hạ lệnh khiến bảy tám mươi tên thủ hạ rất nhanh trái phải trước sau xen kẽ trong đám người, đem người trong viện tản ra một khoảng cách, phân cách thành vòng tròn.

Lúc này Giang Long đỡ Cảnh lão phu nhân, thật cẩn thận chậm rãi đi tới ở trong đám người hỗn loạn, cùng bọn hộ vệ Cảnh phủ tụ lại một chỗ.

Lâm Nhã đi ở một bên khác của Cảnh lãophu nhân, theo sát.

Có nhiều cấm quân như vậy vướng bận, tướng lĩnh cấm quân cũng thể hiện thân thủ không kém, và vẫn trừng to mắt thời khắc chú ý nhất cử nhất động của Quan Thế Hào. Quan Thế Hào tự hỏi trong tình hình như thế này chính mình cũng không có năng lực chặt bỏ cái đầu chó của đặc phái viên kia, nên cũng lui trở về.

Đại Lệ Ti lúc này nhìn chằm chằm một phương hướng trong viện, đỡ tay lão bà đầu bạc, lặng lẽ đi tới bên cạnh của Giang Long dừng lại.

Vẫn đợi cho tướng lĩnh cấm quân hoàn toàn khống chế được tiểu viện, mới bước đi tới hướng Tiêu Kính. Áo giáp rất nặng phản xạ ánh mặt trời chói mắt, trong khi đi lại. mảnh giáp kim loại cao thấp va chạm, phát ra từng tiếng vang loẹt xoẹt, khom người hỏi:

- Tiêu đại nhân, không biết lúc trước nơi này xảy ra chuyện gì?

Tiêu Kính liền vội vươn tay hư đỡ, tuy rằng phẩm giai y cao, nhưng y là quan văn, võ tướngcũng không do y chỉ huy.

Và vị này lại là cấm quân trong cung, là tư binh của hoàng đế, rất được thiên tử tín nhiệm, khi gặp phái tình huống đột phát, kỳ thật người ta căn bản không cần nghe y chỉ lệnh. Có thể tự hành làm chủ.

https://thuviensach.vn

Chính là vị cấm quân thân phận đặc thù, cho nên vị tướng quân này mới dám vừa tiến vào tiểu viện, liền gặp thấy Quan Thế Hào muốn động thủ giết người, trực tiếp ném Kim tiền phiêu đối với Quan Thế Hào, và không có chút nào thủ hạ lưu tình.

Giết dị thường quyết đoán!

Đồng thời cũng chứng minh vị tướng quân này không hề giống quân sĩ cấm quân bình thường và tướng quân bậc thấp chưa thấy qua máu tanh. Trong tay của y khẳng định có không ít mạng người.

- Trình đại nhân, mau mau xin đứng lên.

Trình Vũ nghe vậy đứng thẳng thân hình cao ngất.

- Cũng không phát sinh đại sự gì.

Tình hình bình thường lại, Tiêu Kính không hề kích động, chỉ là tùy tùng hộ vệ của một đặc phái viên bị thương, đây cũng không coi là đại sự, bắt đầu từng câu từng chữ giải thích:

- Chẳng qua là đến từ Bắc cương trong một vị đặc phái viên dị quốc và người của Cảnh phủ huyện Ninh Viễn đã xảy ra chút hiểu lầm, hơi có va chạm mà thôi.

- Chỉ là có chút va chạm thôi sao?

Trình Vũ nhíu mày, quét mắt nhìn tùy tùng dị quốc sắc mặt tái nhợt, giữ một cánh tay.

Lúc này đã có người tiến lên đắp kim sang dược cho tên tùy tùng kia, lại nghĩ biện pháp cầm máu.

Trình Vũ thay Tiêu Kính muốn áp chế rắc rối này xuống, một đôi mày kiếm liền hơi hơi nhăn lại. Y biết rằng Cảnh gia xưa kia uy danh và tác

https://thuviensach.vn

phong làm việc dĩ vãng, cũng không muốn khó xử Cảnh gia. Nhưng lúc trước việc hộ vệ Cảnh phủ chém giết một Ngũ trưởng y cũng đã biết.

Vậy nếu không nhận được một lời giải thích, uy tín y ở trong cấm quân sẽ mất lớn!

Thân là binh lính, tự nhiên phải bảo hộ tướng quân nhà mình.

Mà tướng quân cũng giống như vậy, nhất định phải bảo hộ quân sĩ thủ hạ của mình.

Tướng quân không quan tâm đối với quân sĩ thủ hạ, ở trong quân chắc là sẽ không có uy tín đáng nói, thời gian lâu dài quân tâm đều sẽ tản mất.

Trình Vũ có chút khó xử, đúng lúc này, đặc phái viên dị quốc lúc trước khiêu

khích Cảnh lão phu nhân đột nhiên quát:

- Cái gì gọi là chỉ là có chút va chạm? Tùy tùng của ta đã bị chém đứt tay rồi các ngươi nhất định phải giải thích cho ta. Bằng không ta sẽ lên Kim Loan điện hỏi bệ hạ Đại Tề một câu, các ngươi được xưng là vương triều Đại Tề lễ nghi chi bang, chính là đối đãi tân khách đến tìm hiểu như vậy sao?

Lời này vừa ra, lập tức có những đặc phái viên dị quốc khác lên tiếng phụ họa.

Nhất là vài vị đặc phái viên có giao hảo với đặc phái viên này, tư nghị không tệ, cùng với hai nước quan hệ cũng tốt, bất đầu kêu loạn lên.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Uy Vũ

Trình Vũ vốn đang do dự trong lòng, lo lắng không truy cứu chuyện thủ hạ Cảnh phủ giết Ngũ trưởng, sẽ làm cho uy tín của mình ngày sau ở trong cấm quân bị giảm.

Lúc này đám đặc phái viên dị quốc lại nhảy ra đại náo, còn nói muốn lên Kim Loan điện chất vấn Hoàng thượng, Trình Vũ cắn chặt răng, con ngươi hơi híp lại, nhìn về hướng mọi người Cảnh phủ.

Cảnh phủ có một tấm bài, thân phận đặc thù, chỉ cần không tạo phản, liền nhất định là vô sự.

Nhưng Cảnh phủ không người kế tục như thế, thanh thế sụt giảm, chỉ có một nam đinh thân thể ốm yếu, thậm chí sợ là sống không được vài năm, điều này sẽ dẫn đến Cảnh phủ tương lai không có ngày xoay người.

Có câu thà rằng bắt nạt chỉm sáo đá, đừng nên coi thường người trẻ tuổi! Cũng là nói người già rồi đã không có cơ hội xoay người, ngươi ức hiếp ông ta không sợ sau này bị báo thù.

Mà thiếu niên hiện tại tuy rằng khá khốn cùng, nhưng ai có thể bảo chứng ngày sau y sẽ không thăng chức rất nhanh đâu này?

Chính là vì không có tính xác định, cho nên đừng nên coi thường người trẻ tuổi.

Bây giờ ở trong mắt của Trình Vũ, Cảnh phủ chính là một lão nhân tuổi xế chiều đã không có tương lai.

https://thuviensach.vn

Vả lại, lão Hoàng thượng tuổi già nhiều bệnh, không làm nổi mấy năm, mà hiện nay Thái Tử lại coi Cảnh phủ như cái đinh trong mắt!

Chỉ cần hôm nay y bỏ qua thái độ, tiếp tục áp chế khí thế của Cảnh phủ, nói không chừng rất may mắn sẽ lọt vào trong mắt của Thái Tử, đến lúc đó nếu có thể được Thái Tử tán thưởng và âm thầm lôi kéo, đợi đến lúc lão Hoàng thượng băng hà, Thái Tử thuận thế kế vị, y chẳng lẽ còn sợ ngày sau sẽ không được Thái Tử trọng dụng sao?

Trình Vũ bây giờ là một gã Phó thống lĩnh cấm quân bộ binh nha môn Nam đại doanh, có ngàn người thủ hạ, cũng gọi là Thiên phu trưởng.

Chính thống lĩnh có ba Phó thống lĩnh thủ hạ.

Từ xưa đến nay, đối với các thần tử mà nói, công lao lớn nhất đơn giản là công tòng Long.

Chính là chỉ phụ tá tân hoàng thượng kế vị, bây giờ đang là lão Hoàng thượng gần đất xa trời, Trình Vũ tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt phụ tá Thái Tử đăng cơ này.

Tuy rằng Cảnh phủ luôn luôn làm việc dũng mãnh, giống thổ phỉ, nhưng văn thần và võ tướng theo bản tính mà nói thì không giống nhau.

Văn thần tay trói gà không chặt, chỉ đấu võ mồm.Ỷ vào thắng miệng, cũng có thể giết người.

Võ tướng thì chỉ có ra trận giết địch mới có thể lập công lên chức.

Tuy rằng cũng có tướng lĩnh quân đội nhát gan, nhưng Trình Vũ là một người có dã tâm, y từ không thiếu khuyết đảm lượng và khí phách.

Vì có thể đầu nhập dưới trướng Thái Tử, lăn lộn thăng chức rất nhanh, mũi nhọn trong mắt Trình Vũ lóe lên, chỉ trong nháy mắt đã quyết định chủ

https://thuviensach.vn

ý.

- Lúc trước là ai động thủ làm bị thương tùy tùng đặc phái viên?

Ngoài miệng mặc dù là đang hỏi, nhưng ánh mắt của Trình Vũ đã định ở trên người Quan Thế Hào.

- Là ta!

Quan Thế Hào ưỡn ngực lên, không lộ chút e sợ nào, trừng mắt đối điện với Trình Vũ, tiến lên trước một bước quát:

- Người tới, bắt!

Trình Vũ không có dư thừa vô nghĩa, trực tiếp vung tay lên, ra lệnh.

Trong tiểu viện hai tiểu đội mười người lập tức tay cầm trường thương, liền bức tới hướng Quan Thế Hào.

Quan Thế Hào tất nhiên sẽ không ngoan ngoãn bó tay chịu trói, tay cầm đao thép, trừng một đôi mắt to giống như chuông đồng, gắt gao nhìn chằm chằm cấm quân đang bức đến.

Đội trưởng hộ vệ Cảnh phủ Trần Thái lúc này liếc mắt nhìn Cảnh lão phu nhân một cái.

Gặp Cảnh lão phu nhân không nói gì, chính là vung tay lên, vì thế hơn hai mươi danh hộ vệ lập tức rút ra binh khí, đứng sóng vai với Quan Thế Hào, giằng co với cấm quân.

- Lớn mật, bản quan chính là Phó thống lĩnh cấm quân bộ binh nha môn Nam dại doanh Trình Vũ, các ngươi còn không lập tức lui ra!

Trình Vũ đột nhiên tiến lên trước một bước, lên tiếng rống to đối với đám hộ vệ Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều thanh âm của y tuy rằng kêu vô cùng vang, nhưng đám hộ vệ Cảnh phủ căn bản không rảnh mà để ý.

Một gã Phó thống lĩnh cấm quân mà thôi, ngay cả đường đường nhị phẩm Lễ Bộ tả Thị lang Tiêu Kính bọn họ còn không sợ.

Mọi người Cảnh phủ thờ ơ, khiến mặt Trình Vũ đen lại:

- Các ngươi đây là muốn tạo phản sao?

- Cấm quân tính tình chính là lớn a, động một chút lại nói người khác muốn tạo phản.

Rốt cục vẫn bình tĩnh thong dong, Cảnh lão phu nhân đã mở miệng.

- Vị này nói vậy chính là Cảnh phủ lão phu nhân đi?

Ánh mắt âm mai của Trình Vũ chuyển đến trên người của Cảnh lao phu nhân, hít nhẹ giọng nói.

Cảnh lão phu nhân thản nhiên quét Trình Vũ,liếc mắt một cái, gật đầu nói:

- Không sai.

- Năm đó Cảnh gia từng là phủ độ Hầu gia, nghĩ đến Cảnh lão phu nhân không phải là kiểu phụ nhân không hiểu biết. Hiện tại hộ vệ quý phủ chẳng những ở cửa chùa chém giết một gã Ngũ trưởng cấm quân, hơn nữa còn ở giữa tiểu viện chém dứt cánh tay một tùy tùng đặc phái viên dị quốc, như vậy lão phu nhân có phải hắn là đem người này giao cho bản quan mang về xử trí hay không?

Trình Vũ trầm giọng hỏi lại.

https://thuviensach.vn

- Lúc trước là Ngũ trưởng cấm quân động thủ trước một bước, mới bị hộ vệ phủ lão thân trảm thủ, cho nên đây thuộc loại tự vệ.

Cảnh lão phu nhân không nhanh không chậm mà nói:

- về phần tùy tùng cụt tay này...

Nói tới đây, Cảnh lão phu nhân ngắm nhìn bốn phía, con ngươi thoáng một cái đã quét qua trên mặt phần đông đặc phái viên dị quốc, đột nhiên cười lạnh nói:

- Chẳng qua là dị tộc biên cương thôi, đừng nói chỉ có chặt đứt một tay, chính là ngay tại chỗ lấy cái đầu trên cổ chúng, lại có cái gì quan trọng chứ?

Lời này vừa nói ra, trong tiểu viện tất cả mọi người đều biến sắc!

Nhất là này đặc phái viên dị quốc, đều la lên

Đây là không coi bọn họ là người a!

Một vài người tính khí táo bạo, lại trực tiếp rút ra yêu đao, muốn bổ nhào qua mọi người Cảnh phủ.

Tuy nhiên có cấm quân cầm trường thương trong tay ngăn đón, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ chỉ có thể tức giận giơ chân tại chỗ.

Giang Long nghe vậy xong, ánh mắt cũng sáng lên thầm khen trong lòng.

Cảnh lão phu nhân thật đúng là uy vũ khí phách!

Vương triều Đại Tề và tình hình Hoa Hạ cổ đại trước khi hắn xuyên qua cũng gần như nhau, bản đồ vương triều rất rộng, bốn phía phân bố hơn mười tiểu quốc.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tài nguyên thiếu thốn, nhưng nước nhỏ này một khi gặp phải thiên tai, đã

không có lương thực dự trữ, sẽ xâm phạm biên cương Đại Tề, đốt giết bắt người cướp của đoạt ăn từ trong tay dân chúng, và bởi vì hai nước thường xuyên chinh chiến thù hận lẫn nhau, những dị tộc đối đãi với dân chúng Đại Tề cực kỳ tàn nhẫn máu tanh.

Thường thường huyết tẩy thôn trang và thành trì, một khi công chiếm đó là chó gà không tha!

Chỉ cần là tướng sĩ ở vương triều đảm nhiệm chức trải qua chiến trường biên cương, đối với dị tộc đều rất là căm giận.

Cảnh lão phu nhân năm đó đi theo lão Hầu gia đi qua Nam Cương, đối với dị tộc ác độc và tàn nhẫn tất nhiên là biết quá tường tận, cũng biết chính là vì như thế năm đó lão Hầu gia phải dùng thủ đoạn cứng rắn mới có thể trấn áp tất cả đám dị tộc dám vào xâm lược lãnh thổ vương triều hoặc là dám can đảm tạo phản.

Tính khí Cảnh lão Hầu gia tương đối nóng nảy lỗ mãng, nhưng cũng không thật khờ.

Nhưng biết rất rõ rằng bốn phía giết chóc dị tộc, trong triều đình văn thần tất nhiên sẽ dị nghị, nhưng vì sao ông ta vẫn không thay đổi cơ chứ?

Hết lần này đến lần khác, trảm thủ tù binh bên đường, máu nhuộm phố dài, do đó nhận được cái danh Sát đầu tướng quân.

Nguyên nhân rất đơn giản, đó chính là Cảnh lão Hầu gia gặp vô số con dân vô tội lương thiện Đại Tề bị giết hại, đối với dị tộc có thù hận thấu xương!

https://thuviensach.vn

Đi theo bên người Cảnh lão Hầu gia lâu, tất nhiên sẽ bị ảnh hưởng đến Cảnh lão phu nhân.

Bởi vậy, Cảnh lão phu nhân mới có thể nói ra những lời như vậy. Ở trong mắt Cảnh lão phu nhân, nhân mệnh của những dị tộc này đích thật là không đáng giá tiền.

Trình Vũ đồng dạng là tràn ngập lửa giận, tất nhiên càng sẽ không dễ dàng khiến cho Cảnh lão phu nhân giải tội danh cho tên kia hộ vệ như vậy:

- Hộ vệ kia của quý phủ giết Ngũ trưởng cấm quân có phái tự vệ hay không, phải qua điều tra cẩn thận mới có thể biết rõ ràng. Mà tùy tùng này mặc dù là người dị tộc, nhưng là thủ hạ tâm phúc của quý khách quốc chủ ngoại quốc phái đến vương triều Đại Tề ta đi sứ, sao có thể cho phép ngươi nói giết liền giết?

- Tốt lắm, ta cùng không vô nghĩa với ngươi, ngươi chỉ cần đem cái hộ vệ kia giao ra đây cho bản quan mang đi.

- Ngươi tính cái thớ gì, cũng dám nói chuyện với lão thân như vậy?

Cảnh lão phu nhân cũng thẳng thắn, trong ánh mắt nhìn Trình Vũ tràn ngập khinh thường.

- Đừng nói ngươi một Phó thống lĩnh cấm quân nho nhỏ, chính là Nam đại doanh tướng quân nhìn thấy lão thân, cũng không dám làm càn như vậy! Muốn mang người phủ lão thân đi, ngươi có bổn sự này sao?

Lời này vừa nói ra, hai mắt Trình Vũ trợn lên, chút nữa tức điên rồi!

Đây là ngay trước mặt bao nhiêu người, trắng trợn miệt thị vả đánh mặt của gã đó.

https://thuviensach.vn

Nếu không thể cho đám người Cảnh phủ một cái dằn mặt về sau gã cũng không còn mặt mũi ra cửa.

Chẳng qua gã vừa mới định hạ lệnh, để cho thủ hạ cấm quân động thủ, lại bị Tiêu Kính vội vàng vượt qua trước ngăn lại.

Tiêu Kính dùng sức kéo ống tay áo của Trình Vũ, đem gã kéo sang một bên.

Trình Vũ lúc này tức giận mặt xanh một trận lại trắng một trận, thực sự không phải là người tính tình lỗ mãng, một võ tướng như gã làm sao có thể sẽ bị Tiêu Kính lôi đi?

Cưỡng ép áp chế lửa giận trong lòng, gã muốn nghe xem Tiêu Kính có thể nói cái gì đó, nếu như không có lý do đầy đủ để gã dừng tay, hôm nay gã nhất định cùng với Cảnh phủ sống mái với nhau một trận.

Tiêu Kính lúc này cũng âm thầm kêu khổ trong lòng, lúc trước y đã ám chỉ ở trong lời nói, không cần gây sự với Cảnh phủ rồi.

Nhưng lại không biết Trình Vũ không nghe ra, vẫn muốn lấy cái công đạo cho Ngũ trưởng chết đi kia. về phần tùy tùng của đặc phái viên gãy một cánh tay, đó cũng không phải chuyện đại sự gì.

Dù sao thân phận bày ra đó, chỉ cần không phải đặc phái viên gặp chuyện không may, cho dù những người này đi Kim Loan điện cáo trạng với Hoàng thượng, Hoàng thượng cũng sẽ không coi trọng, nhiều lắm thì trách cứ Tiêu Kính vài câu rồi bồi thường chút canh dược phí là xong việc.

Niên đại này không phải người người bình đẳng, tùy tùng là nô lệ không có nhân quyền, mệnh như rau cỏ.

- Trình đại nhân, bản quan khuyên ngươi vẫn là lui một bước trời cao biển rộng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Kính lôi kéo Trình Vũ đi ra cửa viện tìm được một chỗ vắng vẻ, cũng không vòng vèo, trực tiếp mở miệng nói.

Trình Vũ lúc này đã mặc kệ Tiêu Kính quan giai cao hơn mình, sa sầm mặt hỏi lại:

- Vì sao?

Tiêu Kính không trực tiếp giải thích, mà là đưa ra vài ví dụ, trực tiếp khiến Trình Vũ kinh hãi sắc mặt tái nhợt, trên ót toát mồ hôi lạnh.

Năm đó mấy bộ lạc du mục lớn của Bắc Cương liên hợp hơn ba mươi vạn đại quân xâm phạm biên cảnh ta, Cảnh Tiểu Hầu gia sau khi biết được viện quân không thể tới đúng hạn, suất lĩnh quân sĩ thủ hạ chém đầu hơn vạn dân chúng biên cảnh, rồi cầm những đầu người máu chảy đầm đìa đó giả vờ đầu hàng.

Sau khi đạt được tín nhiệm, cùng viện quân chạy tới nội ứng ngoại hợp, ban đêm đánh lén, chém giết hơn phân nửa của ba mươi vạn quân địch xâm phạm!

Quân ta cũng trả giá mấy vạn quân sĩ.

Đó mới chân chính là máu chảy thành sông!

Nghe nói năm thứ hai trên mảnh chiến trường kia, cây cỏ đặc biệt tươi tốt.

Cảnh Tiểu Hầu gia chết trận trong đêm chiến đó, về sau tướng lĩnh có trong quân điều tra biết được, viện quân sở dĩ không thể tới biên cảnh đúng hạn trợ giúp, là vì có đại thần đang âm thầm động tay chân, kéo chân sau viện quân.

- Ngươi có biết là người phương nào động tay chân không?

https://thuviensach.vn

Tiêu Kính mở miệng đặt câu hỏi. Trình Vũ nhíu mày, lắc lắc đầu.

Đối với Cảnh Tiểu Hầu gia Cảnh Hiền, Trình Vũ cũng từng nghe nói qua, hai người tuổi tương đương, lại cùng ở trong quân nhậm chức.

Tuy nhiên so sánh với Cảnh Hiền, Trình Vũ không tính là cái gì.

Năm đó lúc Cảnh Hiền chết trận, Trình Vũ còn chưa lên đến chức Phó chỉ huy, đối với một vài bí mật trong triều tất nhiên là hoàn toàn không biết gì cả.

- Là Thái phó năm xưa của Thái tử!

Trong lòng Trình Vũ rùng mình, có chút cấp bách mà hỏi:

- Kết quả thì sao?

- Thái phó của Thái Tử bị Hoàng thượng dưới sự giận dữ bãi quan làm dân, rồi sau đó trên đường về quê, bị một đám người bịt mặt cướp giết bỏ mình!

Một giọt một giọt mồ hôi lạnh, từ trán của Trình Vũ chảy xuống, lại hội tụ thành dòng nước, từ khuôn mặt chảy xuống.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Miễn Tử

- Vậy, vậy về sau thì sao?

Trình Vũ có dã tâm, cũng có phần có vài phần suy nghĩ, theo từ đầu đến cuối sự kiện cũng không khó đoán ra, hung thủ che mặt sát hại Thái phó của Thái Tử tất nhiên là Cảnh gia sai khiến, mà hiện tại Cảnh gia vẫn đang sống rất tốt đấy, vậy đã nói lên Cảnh gia đã không bị trừng phạt gì lớn.

Nhưng vẫn run giọng dò hỏi.

Đây chính là Thái phó của Thái tử a!

Đường đường quan to nhất phẩm trên triều đình!

Trong triều có sáu bộ, những Thượng thư đứng đầu các bộ chính là từ nhất phẩm. Thái phó của Thái tử nói theo mặt chữ không khó lý giải , đó là sư phó của Thái tử.

Chức quan này không phải là một chức vụ riêng biệt, phần lớn là trung thần kiêm nhiệm, đại đa số đều đại biểu là một loại địa vị vinh dự và siêu nhiên.

Nói là đại biểu vinh dự, lại không có nghĩa là không có quyền lực.

Ngược lại bởi vì địa vị cao cả, giống dê đầu đàn vậy, không có chức vị riêng, nhưng lại có thể có quyền giám sát bất kỳ một chức vị nào.

Thượng thư sáu bộ chỉ có từ nhất phẩm, mà Thái phó của Thái tử cũng là chính

https://thuviensach.vn

nhất phẩm, theo quan giai đã có thể thuyết minh rồi.

Đương nhiên, sự tình cụ thể cũng phải phân tích cụ thể, Thái phó của Thái Tử cố nhiên có thể ôm đồm mọi việc, nhưng cũng phải nhìn tình huống, tỷ như Thái phó của Thái tử nếu không được Hoàng thượng và Thái tử tín nhiệm, hoặc là quan viên thủ hạ rất được hoàng thượng và Thái Tử tín nhiệm, khiến uy vọng của ông ta không đủ cao, như vậy Thái phó của Thái tử này không có đặc ý chỉ định quản lý quan to của một bộ, ngược lại sẽ bị quan viên thủ hạ cản tay.

Nhưng năm đó Thái phó của Thái tử, cũng là vị quyền cao chức trọng, là trọng thần gia hàm, trước đó tất nhiên cũng có quan vị thực tế của chính mình, cũng có phần được Thái Tử tin nhiệm.

Kỳ thật nói trắng ra là, Hoàng thượng tìm một đại thần ở trong triều rất có uy vọng và lực ảnh hưởng nhét vào bên người Thái Tử, vì hiện tại Thái Tử lôi kéo chút quan viên ngưng tụ chút thế lực, ở trong triều dựng lên chút uy vọng, đến tương lai lão Hoàng thượng băng hà rồi có thể thuận lợi kế vị.

Nhưng chính là như vậy, đường đường một quan to nhất phẩm, lại bị chết trong tay thủ hạ của Cảnh gia, hơn nữa Cảnh gia còn không bị trừng phạt gì lớn!

Về sau? về sau cứ là con cháu Thái phó của Thái tử năm xưa, bất luận đích thứ, toàn bộ bị người bịt mặt giết sạch.

Trình Vũ không khỏi kêu ra tiếng, trong ánh mắt, cũng dâng lên nồng đậm hoảng sợ.

- Không tin?

Tiêu Kính thở dài một tiếng:

- Vẫn còn không dừng đâu….

https://thuviensach.vn

Trình Vũ vẻ mặt không thể tin được, lập tức truy vấn:

- Kia còn có cái gì?

Sư phụ mình là chỗ dựa lớn nhất trong triều, đầu tiên là bị bãi quan, tiếp theo trên đường hồi hương lại bị Cảnh gia phái người diệt cả nhà. Thái tử làm sao có thể cam tâm? Đây là nỗi đau mất một cánh tay a! Phải biết rằng vị trí của Thái Tử tuy rằng vững vàng, nhưng cũng không phải là không có Hoàng tử nhìn trộm ngai vàng thiên tử đó.

Dĩ nhiên là muốn Hoàng thượng nghiêm trị Cảnh gia.

Mà trong triều đủ loại quan lại cũng là đều phụ họa, còn có một chút trọng thần lúc này nhảy ra, nói Cảnh Hiền sát hại hơn vạn dân chúng biên cảnh Đại Tề, tội ác tày trời, hung ác tàn bạo, mặc dù trong đó có nguyên nhân khác vả lại đã chết trận, cũng phải truy cứu Cảnh gia chịu tội.

Nghe đến đó, Trình Vũ tuy rằng cảm thấy Cảnh gia vẫn có thể vô sự thì có chút không thể tin nổi, dù sao đây là đối mặt đương kim Thái Tử giận dữ và đủ loại quan lại trong triều chỉ trích, nhưng cũng mơ hồ cảm giác được có một tia không thích hợp.

Nhưng là lạ ở chỗ nào, Trình Vũ như thế nào cũng không nắm bắt được.

- Nhưng kết quả thì sao?

- Đúng vậy a, kết quả thì sao?

Trình Vũ lại hỏi.

- Kết quả là Hoàng thượng lúc ấy chịu không được đủ loại áp lực của quan lại, hạ chỉ lấy lại tước Hầu của Cảnh phủ, khiến tinh thần mãnh liệt của bách quan có kiềm chế một chút, lúc ấy là có rất nhiều lão thần trọng

https://thuviensach.vn

thần tóc như tuyết trắng quỳ ba ngày ba đêm dập đầu không dậy ở ngoài Kim Loan điện đấy.

Nhưng đợi những người này vừa mới về nhà dưỡng thương, ngày thứ hai hoàng thượng liền lại ban hạ một đạo thánh chỉ.

Ban cho Cảnh gia cho một tấm bài!

- Miễn tử kim bài?

- Đúng vậy, miễn tử kim bài của Cảnh gia chính là có được như vậy!

Trình Vũ nghe vậy trợn mắt há hốc mồm!

Giết cả nhà Thái phó của Thái tử bị giáng chức, dẫn tới Thái Tử giận dữ làm khó dễ, sau khi còn có thật nhiều quan viên trong triều quỳ không dậy nổi ở ngoài Kim Loan điện, bức cung phải xử trí Cảnh gia, nhưng cũng chỉ bị Hoàng thượng thu lại tước Hầu, ngược lại được ban thưởng một khối Miễn tử kim bài!

Hiện nay vương triều Đại Tề cũng chỉ có một khối Miễn tử kim bài này!

Hơn nữa Miễn Tử kim bài không chỉ là miễn tử, tác dụng của nó có thể còn hơn nữa…

Từ từ... Nghĩ đi nghĩ lại, Trình Vũ đột nhiên lóe lên một ý tưởng, bức cung?

Hơn nữa là dưới sự làm khó dễ Cảnh gia của Thái Tử, rất nhiều đại thần trong triều quỳ bức cung ở ngoài Kim Loan điện?

Giờ khắc này, Trình Vũ rốt cục bắt lấy được chỗ vẫn cảm thấy có chút không đúng trong lòng kia.

https://thuviensach.vn

Tiêu Kính làm như xem thấu tâm tư của Trình Vũ, bên miệng treo nụ cười nhạt, không nói một lời.

Thái Tử còn chưa đăng cơ, đã có uy vọng lớn như vậy ở trong triều, xem ra Hoàng thượng giáng chức chức quan Thái phó của Thái tử cũng không phải là chỉ có cáu giận việc âm thầm động tay chân, kéo chân sau viện quân!

Hắn là Hoàng thượng thấy danh vọng Thái Tử rất cao, thậm chí có một ít khống chế không nổi rồi, hơn nữa thế lực của Thái Tử không ngờ bắt đầu thẩm thấu vào trong quân, lúc này mới bắt Thái phó của Thái tử, chặt đứt một cái cánh tay của Thái Tử, nhắc nhớ Thái tử không cần quá phận.

Chỉ có điều Thái Tử hiển nhiên không lĩnh ngộ được, ngược lại bốn phía làm khó dễ Cảnh gia, về sau lại dẫn tới rất nhiều quan viên bức cung.

Hoàng thượng bị ép buộc khẩn cấp, không có biện pháp, chỉ có thể đầu tiên là thu lại Hầu tước của Cảnh gia, xả một chút khí thế ồn ào của đám quan viên.

Nhưng đồng thời cũng nổi giận, cũng bắt đầu kiêng kị Thái tử, sau đó mới lại ban thưởng miễn tử kim bài cho Cảnh gia!

Thái tử muốn bắt Cảnh gia hỏi tội, Hoàng thượng lại cố tình muốn giữ gìn, đây coi như là ngay trước mặt văn võ bá quan đánh vào mặt Thái Tử!

Khiến uy vọng Thái tử tổn thất.

Trình Vũ đầu óc chuyển động bay nhanh, bắt lạii một lia linh quang toát ra, một lát sau, đã nghĩ thấu triệt chuyện này.

Sau đó trên ót lại toát ra mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

May mắn lúc trước có Tiêu Kính đem mình kéo ra ngoài, bằng không nếu thật là bởi vì đối đầu với Cảnh gia mà lọt vào mắt Thái tử, bị Thái Tử lôi kéo, một khi bị Hoàng thượng biết...

Công tòng Long đích xác mê người, có thể khiến gã thăng chức rất nhanh, nhưng cũng phải có mệnh đi hưởng mới được.

Theo sự kiện trong Cảnh gia liền có thể biết được, lão Hoàng thượng đã sớm dâng lên tâm phòng bị, và có kiêng kị đối với Thái tử.

Hiện lại người quan viên nào nếu kiên định đứng ở bên cạnh của Thái tử, trừ phi là chiếm được lão hoàng thượng cho phép và tán thành, bằng không đều chắc là sẽ không có kết cục tốt.

Mà gã cố tình là nhậm chức là trong cấm quân, thân phận đặc thù.

Dĩ vãng các triều đại đổi thay Thái Tử hoặc là Hoàng tử tạo phản, phần lớn là cấm quân thẩm thấu trước, sau đó lợi dụng cấm quân khống chế hoàng cung, lại hành thích vua để đăng cơ!

Tiêu đại nhân...

Trình Vũ nghĩ thông suốt xong, liền thi lễ thật sâu đối với Tiêu Kính.

Tiêu Kính ngăn Trình Vũ lại, sau khi nói ra những lời này, cũng không phải là muốn giúp Trình Vũ, tới giao hảo, dù sao văn thần và võ tướng phần lớn là quan niệm bất đồng, thế như nước lửa, hơn nữa Hoàng thượng cũng không cho phép văn thần và võ tướng trong triều hòa hảo đấy.

Chức quan của y lại cao như vậy, càng không thể có chút thông đồng với tướng lĩnh cấm quân.

Mục đích chủ yếu của y vẫn là không hy vọng Trình Vũ dẫn cấm quân nháo ra

https://thuviensach.vn

chuyện ở trong này, bằng không nếu thật là hai phe chém giết, gã đối với sự sát phạt quyết đoán Cảnh lão phu nhân cũng không nghi ngờ, lại có đặc phái viên dị quốc thừa dịp hỗn loạn gia nhập, đến lúc đó chết nhiều lắm, sau khi truyền đến tai Hoàng thượng, quan viên lớn nhất là y ở hiện trường này, tất sẽ chịu nghiêm trị!

Nhẹ nhàng khoát tay áo, Tiêu Kính lập tức đánh gãy lời của Trình Vũ, nói:

- Chỉ cần Trình đại nhân nghĩ thông suốt là tốt rồi.

Dứt lời, Tiêu Kính bỏ lại một câu đó xoay người, thản nhiên đi tới hướng cửa tiểu viện.

- Đương kim Hoàng thượng năm đó và Cảnh lão Hầu gia quan hệ rất tốt, hiện tại Cảnh gia chỉ còn lại có một nam đinh thân thể ốm yếu, Hoàng thượng sẽ phải che chở một phần, không cho Cảnh lão Hầu gia chặt dứt một mạch kế thừa hương hỏa này. Cho nên về sau lại gặp chuyện gì có dính dấp đến Cảnh gia, chi bằng ngươi cẩn thận cân nhắc một hai mới được.

Trình Vũ đứng nguyên tại chỗ lại suy tư một lát, lúc này mới đi vào tiểu viện.

Vừa mới bước vào cửa sân, Trình Vũ liền quát lớn:

- người tới, mời đặc phái viên đại nhân của các quốc gia về sương phòng nghỉ ngơi!

Trong tiểu viện, quân sĩ cấm quân đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức chấp hành quân lệnh.

Đám đặc phái viên dị quốc cũng kịp phản ứng lại, bất mãn lớn tiếng kêu la.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta không đi!

- Đúng, nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời thỏa đáng.

- Chúng ta cùng đi Kim Loan điện cáo trạng với Hoàng đế Đại Tề!

Nhất là đặc phái viên có tùy tùng bị thương kia, rống giận muốn lao đến phía đám người Cảnh phủ.

Tuy nhiên bị hai cán trường thương giao nhau đặt tại trên cổ, bức lui về.

Cấm quân nhiều người, trường thương trong tay lóe ra hàn quang, đám đặc phái viên lại không dám chân chính phản kháng, chỉ trong chốc lát, liền bị nhốt vào những gian sương phòng tan hoang trong tiểu viện kia.

Đại Lệ Ti vẫn chú ý đến khắp ngõ ngách, thấy những người đó cũng bị xô đẩy vào một gian sương phòng thấp bé, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra một hơi thật dài.

Những người đó giống như Đại Lệ Ti đều có một đôi mắt xanh, lấy một thanh niên nam tử thân hình cao lớn khuôn mặt anh tuấn vi tôn.

Thanh niên nam tử trước khi bước vào cánh cửa, liếc mắt tới phương hướng của Giang Long một cái.

Trong con ngươi, hàm chứa nồng đậm thù hận và sát ý!

Trước mắt đám người hỗn loạn, Giang Long tất nhiên không chú ý tới người thanh niên trong đám người phía xa kia, hắn vẫn tập trung tinh thần, phòng bị chỗ gần có người lại đột ngột ập lên, tập kích Cảnh lão phu nhân hoặc là chính mình.

Mãi đến khi tiểu viện an tĩnh lại, chỉ còn lại có mọi người Cảnh phủ, một ít quân sĩ cấm quân, và vài hòa thượng tăng nhân đang xếp bằng tụng kinh trước di thể Quy Trần đại sư, hắn mới buông lỏng cảnh giác.

https://thuviensach.vn

Thấy đám đặc phái viên dị quốc đều bị nhốt vào sương phòng, Trình Vũ lúc này mới hít sâu một hơi, đi nhanh tới hướng Cảnh lão phu nhân.

Quan Thế Hào tay cầm đao thép, tiến lên trước một bước che ở trước người Cảnh lão phu nhân, quát:

- Ngươi muốn làm gì?

- Bản quan không có ác ý.

Bị hộ vệ Cảnh phủ lúc trước mình muốn bắt quát hỏi, trong lòng Trình Vũ buồn bực một trận, nhưng lúc này lại chỉ có thể cố gắng tự nhịn xuống:

- Bản quan chỉ muốn biểu đạt xin lỗi với Cảnh lão phu nhân.

Quan Thế Hào ngăn người, vừa cẩn thận đánh giá Trình Vũ, thấy Trình Vũ không giống nói dối, lúc này mới lui ra phía sau một bước.

Vẫn đứng ở bên cạnh người Cảnh lão phu nhân, thời khắc bảo hộ.

- Lão phu nhân, lúc trước là hạ quan quá mức lỗ mãng, xin ngài bao dung! Trình Vũ đi lên trước, cúi đầu thi lễ với Cảnh lão phu nhân.

Nhưng mà Cảnh lão phu nhân lại dường như không nghe thấy, tùy ý Trình Vũ khom người đứng ở nơi đó.

Chỉ chốc lát, khuôn mặt của Trình Vũ phát triển thành một mảnh đỏ bừng.

Cắn chặt hàm răng, mắt nhìn xuống đất, trong ánh mắt lại phun ra lửa giận hừng hực!

Khinh người quá đáng!

https://thuviensach.vn

Trình Vũ tự nhận chính mình dầu gì cũng là một gã Phó thống lĩnh trong cấm quân, thủ hạ có một ngàn người, Cảnh lão phu nhân rất không coi gã ra gì rồi.

Chỉ có điều lúc trước được Tiêu Kính nhắc nhớ , gã đối với chuyện Cảnh gia dám diệt cả nhà Thái phó của Thái tử trước đó quá mức rung động!

Lúc này căn bản không dám lần nữa trở mặt với Cảnh gia.

Lửa giận có lớn hơn nữa, hôm nay cũng chỉ có thể chịu đựng, muốn báo thù, nhất định phải đợi cho lão Hoàng thượng băng hà, tân đế kế vị mới được.

Trong sân lúc này có rất nhiều cấm quân, mỗi người đều rất ngạc nhiên trước cử động của Trình Vũ.

Đầu tiên là làm khó dễ Cảnh phủ, nhưng bị Tiêu đại nhân kéo đi ra ngoài một chuyến xong, lại lập túc chuyển biến thái độ.

Cảnh gia này rốt cuộc có lai lịch gì?

Một vài cấm quân cúi đầu, xì xào bàn tán.

Âm thanh rì rầm này truyền vào trong tai của Trình Vũ, Trình Vũ nghĩ đến thủ

hạ đang nghị luận gã, càng xấu hổ và giận dữ vô cùng.

Đúng lúc này, một lão hòa thượng đang tụng kinh đột nhiên mở mắt ra, chậm rãi đứng dậy, sau đó đi tới hướng Cảnh lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Mất Một Hòa Thượng.

Lão hòa thượng mặc một thân tăng bào đã hơi bạc màu, thân hình gầy gò, khiến áo choàng vốn đã rộng thùng thình càng có vẻ dài rộng, râu tóc bạc trắng, làn da khô quắt, nép nhăn che kín trên mặt, lộ ra dấu vết năm tháng.

Giang Long vẫn chú ý đến động tĩnh trong tiểu viện, là người thứ nhất nghiêng dầu nhìn sang.

Lập tức đánh giá từ đầu xuống chân lão hòa thượng, trong lòng thầm nghĩ, phong thủy của Già Lam Tự thật không sai, lão hòa thượng này sợ là cũng phải tám mươi tuổi rồi!

Tại niên đại này, tuổi thọ của mọi người không cao, có thể sống sáu mươi tuổi đã coi như là thọ rồi.

Có một câu nói: "Tam thập nhi lập, tứ thập bất hoặc, ngũ thập tri mệnh, lục thập hoa giáp, thất thập cổ lai hi".

Mà Già Lam Tự này chẳng những Quy Trần đại sư vừa viên tịch không lâu sống đến tám mươi ba tuổi, tuổi lão hòa thượng trước mắt này có thể cũng kém Quy Trần đại sư không nhiều lắm.

Trong khi lão hòa thượng đi lại, tăng bào bị gió núi thổi bay phất phới, tuy rằng nện bước thong thả, cũng rất vững vàng.

Cảnh lão phu nhân lúc này cũng chú ý tới, không đợi lão hòa thượng đến gần, liền chắp tay trước ngực, cung kính xoay người thi lễ thật sậu:

https://thuviensach.vn

- A Đi Đà Phật, nhiều ngày không gặp, Quy Lâm đại sư, hy vọng ngài vẫn khỏe.

- A Đi Đà Phật.

Quy Lâm đại sư xoay người thi lễ lại:

- Nữ thí chủ vẫn khoẻ mạnh giống như trước kia.

Giang Long nghe được pháp danh của lão hòa thượng, xác định cũng giống Quy Trần đại sư về chữ lót, hẳn là sư huynh đệ.

Quy Lâm đại sư lại cùng Cảnh lão phu nhân hàn huyên vài câu, đột nhiên sắc mặt ngay ngắn nói:

- Đất Phật môn hiền lành, nữ thí chủ cùng thành tâm tin Phật, ngã phật ôm lòng từ bi; nhưng nữ thí chủ vì sao lần nữa ở Già Lam Tự huy động lợi khí giết người thấy máu?

- A Di Đà Phật!

Cảnh lão phu nhân nhắm lại hai mắt, thở dài một tiếng.

- Nữ thí chủ rất có tuệ hận, không bằng tìm chỗ thanh tĩnh, xuất gia làm ni, trăm năm về sau, cũng có thể lên Tây Thiên thế giới cực lạc.

Quy Lâm đại sư thu lại sắc mặt mãnh liệt, thành khẩn, thật tâm khuyên nhủ.

- Hai tay nhuốm máu, trên người cõng vô số sinh mệnh, chuyện ác làm tận, như thế nào còn có thể xuất gia được?

Vẻ mặt Cảnh lão phu nhân mê man, miệng khẽ lẩm bẩm.

- Phật viết: Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật!

https://thuviensach.vn

- Khó! Khó! Khó!

Thần sắc Cảnh lão phu nhân đầu tiên là ngẩn ra, lập tức lắc đầu liên tục:

- Hồng trần chư thế mặc dù chỉ là mây khói qua lại, nhưng lão thân chỉ là một tục nhân, không so được với Quy Trần đại sư và Quy Lâm đại sư tiêu sái, tự tại, đang vây ở bên trong mây khói này, không bỏ xuống được, không ném được.

- A Đi Đà Phật!

Quy Lâm đại sư thấy khuyên không động, niệm thanh Phật hiệu thật dài.

Cảnh lão phu nhân lập tức chắp tay trước ngực đáp lễ.

- Vị tướng quân này đứng lâu, không bằng nữ thí chủ phát từ bi, khiến gã lui ra?

Quy Lâm đại sư lúc này nhìn Trình Vũ, lại mở miệng nói.

Cảnh lão phu nhân đối với tin ngưỡng của Phật tổ vô cùng thành kính, nghe Quy Lâm đại sư nói như thế, cũng nhẹ nhàng khoát tay áo với Trình Vũ.

Ngây ngốc đứng ở chỗ này bị người coi như cọc gỗ không nhìn, Trình Vũ thấy thế, vội vàng xoay người lui ra.

Cấm quân vốn đang nhìn chăm chú vào bên này coi náo nhiệt, trong phút chốc Trình Vũ vừa động thân, liền vội vàng thu hồi ánh mắt.

Bọn họ cũng đều biết vị Phó thống lĩnh này chẳng những có chút tâm cơ, hơn nữa âm độc, lòng dạ rất là hẹp hòi.

Nếu như bị gã nhìn đến mình đang coi náo nhiệt, ngày sau tất nhiên sẽ bị trả thù.

https://thuviensach.vn

Trình Vũ lúc này tự cảm thấy đã mất hết mặt mũi, da mặt đỏ bừng, giống như tất cả mọi người đang nhìn gã. Không muốn đợi ở chỗ này bị thuộc hạ vây xem, ngoác kêu tới một tên bách phu trưởng hàng ngày vẫn tín nhiệm, khiến gã coi chừng đám đặc phái viên dị quốc trong sương phòng, rồi vội vàng đi ra khỏi tiểu viện.

Mãi đến khi bước ra cửa viện, gã mới nhẹ nhàng thở ra một hơi thật dài.

Lập tức hai tay nắm thật chặt quyền, cắn chặt hàm răng giọng căm hận nói:

- Cảnh gia lão thái bà, hãy đợi đấy!

- Vị này nói vậy chính là công tử của quý phủ đi?

Lúc này ánh mắt Quy Lâm đại sư chuyển qua trên người của Giang Long.

Giang Long cũng nhìn ông ta, chỉ thấy trong con ngươi mờ nhạt của Quy Lâm đại sư, giống bấc đèn sắp tắt, trên người cũng không có phong phạm cao nhân gì, gầy yếu đơn bạc, chỉ có điều khóe miệng tươi cười vô cùng hiền lành.

- Đúng là tôn tử không nên thân kia của lão thân.

Cảnh lão phu nhân thấy Quy Lâm đại sư nhắc tới cháu của mình, khóe miệng trong nháy mắt lộ ra vẻ tươi cười.

- Không nên thân?

Con ngươi Quy Lâm đại sư vẫn đang mờ nhạt, không có lộ ra tính mũi nhọn, cũng lắc đầu nói:

- Đại dũng như e sợ, đại trí giả ngu! Có lẽ chúng ta đều nhìn sai rồi.

https://thuviensach.vn

- Dạ?

Cảnh lão phu nhân lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Giang Long đến là lơ đễnh, có thể xuyên không đến nơi đây khiến hắn không xác định trên thế giới này có phải thật có thần có phật hay không.

Nhưng cao nhân đắc đạo cũng không phải dễ gặp như vậy.

Kiếp trước hắn là kẻ lừa đảo, lúc bắt đầu lừa dối người cũng ra vẻ cao thâm như vậy, làm cho đối phương như lọt vào trong sương mù, không hiểu ra sao cả.

Nếu thật là so tài ăn nói, hắn thật đúng là sẽ không thua Quy Lâm đại sư.

- A Đi Đà Phật, chào Quy Lâm đại sư.

Nên có lễ tiết, Giang Long sẽ không quên, người ta lớn tuổi, lại chủ động nhắc tới hắn, hắn tất nhiên phải chủ động lên tiếng chào, chẳng qua động tác tạo thành chữ thập thi lễ cũng rất là tùy ý.

Quy Lâm đại sư cũng thận trọng đáp lễ, không phải đối với Giang Long có bao nhiêu tôn trọng, mà là thành kính đối với Phật tổ, đứng thẳng xong mới cười nói:

- Tiểu hữu trong lòng không có Phật, cùng vô duyên với chùa miếu.

- Đại sư xem thấu triệt, đích xác hắn là độ cho những người hữu duyên, về phần vãn bối sao...

Nói tới đây, đáy mắt Giang Long hiện lên một chút ý cười trêu tức, giang tay ra

nói:

https://thuviensach.vn

- Vãn bối tiêu tiền như nước, thường xuyên tới biếu chúng đại sư trong chùa

chút tiền dầu vừng là tốt rồi, dù sao nếu tất cả người thế gian đều đã xuất gia, vậy tăng nhân trong chùa chẳng phải tất cả đều đói chết?

Lời này vừa nói ra, Lâm Nhã liền bật cười.

Sau đó mới ý thức được không ổn, lại vội vàng dùng tay nhỏ bé che miệng.

Sợ dẫn tới ánh mắt của người ngoài lên mình, nàng khẩn trương cúi đầu, tuy nhiên ánh mắt vẫn bản năng len lén liếc Giang Long một cái, trong đôi mắt đẹp trong suốt, có một chút tò mò.

Đại Lệ Ti cũng hơi cảm thấy buồn cười, đồng dạng nhìn Giang Long liếc mắt một cái, không ngờ Giang Long không mộc mạc khô khan giống trong ấn tượng.

- Tác quái!

Cảnh lão phu nhân thì trừng mắt oán trách, vỗ nhẹ bờ vai của Giang Long một cái, tuy ngoài miệng thì khiển trách, nhưng trong ánh mắt vẫn tràn ngập yêu quý và ý cười, hạ tay lại không có một chút khí lực, không đau không ngứa:

- Tôn tử của lão thân thiếu quản giáo, kính xin Quy Lâm đại sư không cần so đo với đứa nhỏ này.

- Không sao, không sao.

Quy Lâm đại sư cười khổ lắc lắc đầu:

- A Đi Đà Phật, tiểu thí chủ nói cũng không phải là không có đạo lý.

https://thuviensach.vn

Thấy Quy Lâm đại sư lộ một bộ dáng bất đắc dĩ kinh ngạc, mọi người Cảnh phủ vây chung quanh, đều cười hi hi ha ha một trận.

Một lát sau Cảnh lão phu nhân khoát tay áo, mọi người mới dừng tiếng cười

- Cảnh công tử tài sáng tạo nhanh nhẹn, lời nói thiện biện, hẳn là đã từng đọc sách đi?

Quy Lâm đại sư lại mở miệng.

- Lúc trước Hoàng thượng cùng Thái tử và đặc sứ các phái trong cung ban thưởng câu đối phúng điếu tự lay viết để truy điệu sư huynh, vốn nên đem câu đối phúng điếu treo cao để nêu ra sự coi trọng của Hoàng thượng và Thái tử đối với sư huynh và bản tự, nhưng lại ngại sư huynh trước khi viên tịch từng có dặn dò, việc hậu sự không cần xử lý long trọng.

- Chỉ dựng lên một đống củi tại trong viện khi còn sống, đặt thi hài ở trên đó, bảy ngày sau là có thể hoả táng.

- Bản viết của Hoàng thượng và Thái tử là vật quý trọng vô giá, sao có thể tùy ý treo ở trong sân chịu gió táp mưa sa? Nếu có chút tổn hại, đó là lỗi của bản tự.

Nghe đến đó Giang Long cũng hiểu ra một chút, tiếp lời nói:

- Bản viết của Hoàng thượng và Thái tử quý trọng không được hư hao, cho nên đại sư muốn để vãn bối viết một bức truy điệu Quy Trần đại sư, đặt ở hai bên di thể đại sư?

- Cảnh công tử trí tuệ.

Quy Lâm đại sư chắp tay trước ngực.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy trong nháy mắt đôi mắt sáng ngời.

https://thuviensach.vn

Quy Trần đại sư chính là cao tăng đắc đạo, khi còn sống dạo chơi tứ phương làm việc thiện, danh dương thiên hạ, tinh thông phật lý, ở vương triều Đại Tề là nhân tài kiệt xuất trong lưỡng giới Phật Đạo, khi còn sống, không biết bao nhiêu quan lại quyền quý muốn gặp mặt một lần lại không có cơ hội.

Ở phụ cận kinh thành, danh vọng cao thậm chí tới mức không người không biết.

Nếu là lúc này tôn tử nhà mình có thể giúp Quy Trần đại sư viết một bức câu đối phúng điếu, khi truyền ra ngoài, còn sợ không thể nổi danh kinh thành sao? Đến lúc đó Cảnh gia có thể xuất hiện trước mắt thế nhân.

Mấy năm nay Cảnh phủ xuống dốc, thanh danh không hiện, gần như bị người quên lãng, Cảnh lão phu nhân cũng muốn xoay chuyển uy danh của quý phủ xưa kia.

Chẳng qua trước kia không có kỳ ngộ tốt mà thôi.

Cũng không phái nói bà tình nguyện bình thường.

Lấy gia tài Cảnh phủ, bình thường liền đại biểu cho diệt vong!

Hiện tại mắt thấy có cơ hội ra mặt, Cảnh lão phu nhân tất nhiên động tâm.

Tuy nhiên hơi chút cân nhắc, bà lại bất đắc dĩ lắc đầu, tôn tử nhà mình tuy rằng cũng đọc sách, nhưng thiên tư chỉ có thể nói là không ngu ngốc, bình thường, lớn chút nữa miễn cưỡng có thể thủ gia nghiệp mà thôi, trước kia bởi vì thân thể ốm yếu đối với đọc sách cũng là chưa từng khổ công.

Thiên phú bình thường thôi, cũng không có trả giá nhiều mồ hôi, làm sao có thể

https://thuviensach.vn

làm ra một bức câu đối phúng điếu tốt?

Quy Lâm đại sư vừa rồi khen Giang Long tái sáng tạo nhanh nhẹn, lại nói thiện biện, còn có trí tuệ, Cảnh lão phu nhân chỉ cho rằng Quy Lâm đại sư đang nói khách khí mà thôi.

Nếu như có thể có chuẩn bị trước, đến lúc đó có thể tiêu phí số tiền lớn, mua lấy một bức câu đối phúng điếu tốt, cũng cho tôn tử chưa từng chân chính xuất hiện trước mặt người khác này của bà làm náo động nở mày nở mặt.

Trong lòng Cảnh lão phu nhân than nhẹ, định mở miệng từ chối cơ hội thật tốt rơi xuống này.

Tuy nhiên lúc này, Giang Long lại không chút nào luống cuống, tùy tiện vén ống tay áo lẽn, tươi cười như ánh mặt trời:

- Có ai không, phục vụ bút mực!

Mọi người Cảnh phủ cũng không nghĩ tới Giang Long thật sự muốn viết câu đối phúng điếu, trong khoảng thời gian ngắn có chút ngu ngơ.

Ngọc Sai vá Bảo Bình bởi vì là nữ tử, lúc trước nơi này lại rất hỗn loạn, lúc này được bảo hộ đứng ở trong đám người, phục hồi tinh thần lại xong, không khỏi trừng to mắt nhìn nhau.

Công tử nhà mình trong bụng có bao nhiêu mực nước, tuy rằng các nàng không biết chữ. nhưng cũng biết sơ lược.

- Hử?

Thấy không có người trả lời, Giang Long không khỏi xoay người.

Bảo Bình đảo mắt, tiếp lời nói:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia chờ, nô tì đi lấy đến.

Dứt lời, nhanh như chớp liền chạy ra khỏi tiểu viện.

Cảnh phủ khi ra ngoài, tất nhiên mang theo đầy đủ hết các loại đồ dùng cuộc sống, giấy và bút mực cũng không thiếu.

Cảnh lão phu nhân lúc này có chút khó xử, bà cũng biết trình độ thi từ tôn tử nhà mình cao thấp thế nào, có lẽ miễn cưỡng có thể viết ra một bức câu đối phúng điếu không có gì đặc biệt, nhưng đây là đang viết cho Quy Trần đại sư à, hơn nữa sau này tất nhiên sẽ bị vô số người biết được.

Viết không được hay, đều bị người cười nhạo, làm mất mặt Cảnh phủ.

Chỉ có viết cùng đủ hay, mới có thể được khen.

Nhưng hiện tại Giang Long đã mở miệng, bà lại không tiện ngăn cản, tôn tử nhà mình tính cách có chút nhát gan khó được tự tin một hồi, bà không muốn ngăn cản đả kích.

Thôi, nếu viết không tốt liền âm thầm mời Quy Lâm đại sư chờ chúng ta đi rồi, lặng lẽ gỡ xuống là được.

Cùng lắm thi hôm nay quyên nhiều tiền dầu vừng chút.

Cảnh lão phu nhân thầm nhủ.

Chỉ chốc lát, Bảo Bình mang bút mực tới, còn làm cho người ta đưa đến cái bàn từ trên xe.

Giang Long tiến lên ngồi xuống, mặc Ngọc Sai mở ra trang giấy, dùng cái chặn giấy ngăn chặn bốn góc giấy Tuyên Thành.

Chẳng biết lúc nào, Đại Lệ Ti tiến đến bên cạnh của hắn, một bên mài mực, một bên hạ thấp giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Trong lòng ngươi đã có câu hay nào chưa?

"Có ý tứ gì, không tin ca?"

Giang Long cười thầm trong lòng.

-Nếu như không nghĩ được, chị dâu có thể đến giúp ngươi một phần.

Đại Lệ Ti thấy Giang Long không đáp, lại nói thêm.

Lúc này bởi vì khoảng cách quá gần, một mùi thơm của cơ thể trên người Đại Lệ Ti theo gió rót vào xoang mũi Giang Long, làm cho Giang Long không khói khẽ ngửi.

-Tuy nhiên chị dâu không thể giúp ngươi không công.

- Còn có chỗ tốt a!

Giang Long thản nhiên cười.

- Như thế nào?

Đại Lệ Ti thấy Giang Long luôn không nói lời nào, thấp giọng hỏi lại.

Nhưng nhận được đáp án cũng là ánh mắt hài hước của Giang Long.

- Xem ta!

Mực đã mài xong, Giang Long xách bút trám mực, huy bút trên giấy Tuyên Thành, vế trên một lần là xong!

Già Lam Tự mất một hòa thượng!

Nhìn đến mấy chữ này, Đại Lệ Ti thiếu chút nữa té ngã.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Tiền Dầu Vừng

Giang Long lúc trước không đáp lời, một bộ dáng rất là tự tin, lúc sau còn đùa giỡn nháy mắt với Đại Lệ Ti, vứt ra cái ánh mắt hài hước, khiến Đại Lệ Ti còn thật sự nghĩ rằng Giang Long có thể viết ra một câu đối phúng điếu thật tốt cơ chứ, lại không nghĩ đến Giang Long có thể viết ra cái vế trên như vậy.

Trong khoảng thời gian ngắn Đại Lệ Ti liền nâng tay vuốt trán, thiếu chút nữa sụp đổ.

- Bảo Bình, trước cầm vế trên đem treo lên.

Giang Long lại làm như không nhìn thấy bộ dáng "không nói gì hỏi thương thiên" của Đại Lệ Ti, tiếng kêu còn rất to, đúng lý hợp tình.

Bảo Bình không biết chữ, tiến lên cầm lấy câu đối phúng điếu, nghe lời định đi treo.

Quy Lâm đại sư cũng nghiêng đi một bước che ở trước người Bảo Bình, ông còn không nhìn thấy câu đối phúng điếu, mở miệng nói:

- Nữ thí chủ còn nhỏ tuổi, đừng để sư huynh lão nạp dọa đến, không bằng giao cho lão nạp bảo quản trước, đợi câu đối phúng điếu viết toàn bộ rồi, sẽ cùng nhau treo lên.

Bảo Bình quay đầu lại nhìn về phía Giang Long, dùng ánh mắt xin chỉ thị.

https://thuviensach.vn

Giang Long một tay nâng ống tay áo thật dài, một tay nắm lấy cán bút, gật đầu nói:

- Vẫn là Quy Lâm đại sư thận trọng, Bảo Bình, ngươi đem vế trên giao cho Quy Lâm đại sư đi.

- Vâng!

Bảo Bình lúc này mới đem vế trên giao tới trong tay Quy Lâm đại sư.

Quy Lâm đại sư thậ cẩn thận trọng giơ tay tiếp nhận, sợ chạm phải tay nhỏ bé của Bảo Bình, người xuất gia là phải giới nữ sắc đấy, mặc dù hai người tuổi kém nhiều lắm cũng không thể có tiếp xúc tứ chi, tiếp theo bản năng nhắc tới câu đối phúng điếu xem, miệng còn nhẹ thanh đọc lên:

- Già Lam Tự mất một hòa thượng.

Thanh âm không lớn, nhưng là cũng đủ người ở đây đều có thể nghe rõ ràng.

Phù!

Bảo Bình còn chưa tránh ra là người thứ nhất nghe rõ ràng, nhịn không được cười ra tiếng.

Cảnh lão phu nhân cũng không có tiến lên xem Giang Long viết, tuy nhiên lực chú ý vẫn đang đặt ở vế trên này. Sau khi Quy Lâm đại sư nhẹ giọng đọc xong, bà cũng nhìn một lần, đầu tiên là sửng sốt, lập tức thần sắc trên mặt cứng đờ.

Đây quả thực là càn quấy!

Quy Trần đại sư là bực nào thân phận, Giang Long lại có thể...

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân bực bội, không phải trách cứ Giang Long viết câu đối phúng điếu không tốt, mà là ám trách Giang Long lại ở trường hợp như thế này chẳng phân biệt được nặng nhẹ, đùa giỡn ầm ĩ.

Bà vẫn không cho rằng lấy trình độ của Giang Long ngay cả câu đối phúng điếu bình thường cũng không viết ra được.

Tuy nhiên hờn dỗi vừa mới dưới đáy lòng tuôn ra, chính là nháy mắt lại tiêu tan.

Thôi, chỉ coi hôm nay không phải đến thương tiếc Quy Trần đại sư, mà là đến đạp thanh du ngoạn đi.

Không thể không nói Cảnh lão phu nhân có chút cái quá mức yêu quý nguyên thân, mặc dù nhận định Giang Long chẳng phân biệt được trường hợp mà càn quấy vào lúc này, nhưng vẫn không có ý tứ muốn trách cứ.

Ngược lại còn rất biết tìm lý do an ủi mình.

Cảnh lão phu nhân bắt đầu nghĩ lát nữa quyên nhiều thêm chút tiền dầu vừng, khiến Quy Lâm đại sư đem liên này dấu đi.

Ngọc Sai cũng nghe được, vốn cũng là định cười ra tiếng giống Bảo Bình, nhưng nghĩ đến hậu quả, lập tức biến thành lo lắng khẩn trương.

Bức câu đối phúng điếu này nếu truyền đi, thiếu gia nhà mình còn không bị chửi là bao cỏ?

Lâm Nhã là tiểu thư khuê các, mặc dù thân mẫu mất sớm, nhưng sau đó cũng đã đọc sách, nhìn đến bức câu đối phúng điếu này không cười, cũng không có lo lắng, chỉ là trợn mắt há hốc mồm.

Đám bọn hộ vệ Cảnh phủ thì đa phần đều là Đại lão thô không văn hóa, nghe được Quy Lâm đại sư niệm ra, cảm thấy vế trên này thật sự là có ý tứ

https://thuviensach.vn

rồi, đều là ôm bụng cười to!

- Này, này vế trên này rất nói trắng ra.

Quy Lâm đại sư tuy rằng thanh danh tiếng không nổi, xa xa không kịp sư huynh Quy Trần đại sư, nhưng công phu hàm dưỡng lại thật đúng là tu đến nơi đến chốn.

Mặc dù cũng nhận định Giang Long là đang càn quấy, cũng không tức giận.

Chẳng qua nhẫn nhịn hơn nữa ngày, mới nói một lời bình như vậy.

Không ngoài ý nghĩ, mọi người Cảnh phủ lại cười vang một trận.

Cảnh lão phu nhân cũng dở khóc dở cười.

Thôi, chỉ coi là một hồi trò khôi hài mà thôi, Cảnh lão phu nhân nghĩ thoáng rồi, cũng không ngăn cản mọi người Cảnh phủ cười vui, chính mình đồng dạng tìm cái việc vui.

Khóe miệng nhếch lên, lộ ra tươi cười.

Tuy nhiên lúc này Đại Lệ Ti đứng ở trước bàn mài mực sắc mặt cũng dần dần thay đổi.

Giang Long không để ý mọi người vui cười, chỉ vững vàng nắm chặt cán bút, thoăn thoắt, đem vế dưới viết đi ra.

- Câu đối phúng điếu tuy rằng nói thẳng ra, lại cũng không phải là không có chỗ hay.

Quy Lâm đại sư đích thật là lòng dạ rộng rãi, lại ném ra lý giải đối với câu đối phúng điếu, ngạc nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Mọi người đến xem, mấy chữ này kết cấu cẩn thận, nghiêm túc. Trên dưới thiên bàng đôi thế hữu trí, trái phải thiên bàng đối bi lại là lớn nhỏ thích hợp.

Lại nhìn nét bút, như sắt thương ngân câu!

Thấy tiểu hữu thân thể đơn bạc, không nghĩ cơ bắp lại có lực mạnh như thế, nhưng thật ra tương đương lão nạp rồi.

Nghe được lời bình và ca ngợi của Quy Lâm đại sư, mọi người Cảnh phủ bất kể là biết chữ hay không biết chữ, đều thu tươi cười, trừng to mắt đặt ở trên vế trên bức kia.

Muốn xem ra đến tột cùng.

Cảnh lão phu nhân vừa mới trải qua Quy Lâm đại sư đánh thức, cũng thật sự nhìn lên chữ Giang Long.

Không nhìn không sao, vừa nhìn thật đúng là bị kinh đến.

Khi nào thì cháu của mình lại có thể viết ra chữ đẹp như thế rồi hả?

Nét bút lưu loát, khung kiên cố, viết, thu về, biến chuyển, đều là nặng nhẹ vừa đúng, có thể thấy được Giang Long đối với việc khống chế bút pháp vô cùng lão luyện, hơn nữa còn mơ hồ lộ ra một tia phong cách độc hữu.

Đây là biểu hiện của thư pháp sắp đại thành a!

Nói không chừng tiếp qua vài năm, Giang Long có thể trưởng thành là một thế hệ đại gia thư pháp!

Cảnh lão phu nhân trước tiên là kinh sợ sau là vui mừng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà này còn chưa kết thúc, bởi vì lúc này Đại Lệ Ti đã không đợi Giang Long để bút xuống, cũng đã đọc lên vế dưới:

- Tây Thiên Niết bàn nhiều một Như Lai!

Lời nầy vừa ra, mọi người đều kinh sợ.

Vế trên đích thật là không màu mè, nói là trắng ra đều là đang chiếu cố mặt của Giang Long rồi.

Còn nếu nói một cách tinh tế, nói Già Lam Tự mất một hòa thượng, mơ hồ là có ý vị chọc cười.

Đây là không tôn trọng đối với người chết Quy Trần đại sư.

Nhưng vế dưới liền có ý tứ rồi, Tây Thiên Niết bàn nhiều một Như Lai.

Vẫn là trắng ra, nhưng cũng có ngụ ý, đem Quy Trần đại sư so sánh với Như Lai, đây đúng là một đánh giá cao nhất đối với tăng lữ xuất gia!

Như Lai Phật Tổ, đó là đứng đầu vạn phật!

- Hay, hay, vế đối hay a!

Rốt cục Quy Lâm đại sư phản ứng đầu tiên, cũng là không thể duy trì thần sắc xuất trần bình tĩnh, kích động liên thanh trầm trồ khen ngợi.

Cảnh lão phu nhân lúc này cũng là không kìm nổi mở miệng khen:

- Đích thật là câu đối hay!

Bảo Bình, Ngọc Sai hai nha hoàn không hiểu nhiều lắm, được nghe khen tiểu thiếu gia nhà mình, thì vô cùng vui mừng.

Giữ chặt hai ống tay áo Giang Long, nhảy dựng lên.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã vụng trộm nhìn bên mặt Giang Long, trong đôi mắt đẹp nổi lên tia sáng kỳ dị.

Đại Lệ Ti thì có chút không thể tin được, thiếu niên mộc nạp bình thường trong ấn tượng, sao có thể có thể làm ra câu đối phúng điếu tuyệt diệu như vậy?

Chẳng lẽ là trước kia từng gặp ở trên quyển sách nào đó, hôm nay trộm đến dùng?

Hắn là rồi!

Đại Lệ Ti quyết định sau khi hồi phủ, tìm xem ở thư phòng Giang Long xem, nhất định phải tìm ra chứng cớ.

Giang Long thấy mọi người đều là thần sắc kích động, nhưng trong lòng thì cảm thấy buồn cười.

Thật ra mà nói, bức câu đối phúng điếu này cũng không phải thực là hay đến cỡ nào, chẳng qua là khéo léo, khá có ý mới thôi.

Kiếp trước Mã sư phó nói cho hắn biết, làm một kẻ lừa đảo đủ tư cách, nhất định phải có trí thức uyên bác, lời nói hài hước.

Như vậy khi bắt đầu lừa gạt người khác, ngươi mới có thể có tiếng nói chung với đối phương.

Hơn nữa lời nói hài hước, làm cho đối phương sinh ra hảo cảm, vậy xác xuất ngươi lừa gạt thành công sẽ tăng lên rất cao rồi.

Bởi vậy, Giang Long tuy học tập không nhiều, trong bụng không có bao nhiêu mực nước, nhưng một ít truyền thuyết thú vị, thi từ ca phú chứa đựng ý mới, đại bộ phận trí thức hành nghề, thậm chí là một ít trò đùa làm cho người ta mặt đỏ tới mang tai hắn cũng biết không ít.

https://thuviensach.vn

Mà bức câu đối phúng điếu thú vị chỉ là một cái trong đó.

Thật sự không coi là cái gì.

- Hư Danh, ngươi tới đem câu đối phúng điếu treo lên.

Quy Lâm đại sư lúc này cầm câu đối phúng điếu trong lòng rất là không nỡ, vẻ mặt lúc phân phó như thịt đau, câu đối hay như vậy, chữ thật là đẹp như vậy, nếu quả thật treo lên, dưới gió thổi và ánh mặt trời chiếu xuống, phỏng chừng không cần hai ngày sẽ tổn hại không chịu nổi.

Thật là đáng tiếc a!

Cảnh lão phu nhân lúc này đã vui vẻ cười toe toét rồi.

Chỉ bằng bức câu đối phúng điếu này, bà tin tưởng tôn tử nhà mình đủ để danh dương kinh thành!

Cảnh gia có năng lực trọng tâm xuất hiện trước mắt người đời.

Ừ... Bà lại nghĩ đến tiền dầu vừng.

Nếu không phải Quy Lâm đại sư cung cấp cái cơ hội thật tốt như vậy, Giang Long cũng không làm ra sự nổi bật này.

Chiếu theo lệ cũ, thêm hơn ba thành đi!

Một tiểu hòa thượng đang ngồi dưới đất tụng kinh được nghe đến chỉ bảo, lập tức đứng dậy, tiến lên tiếp nhận câu đối phúng điếu, thật cẩn thận đặt ở phía trên củi đống. Bởi vì trên núi gió lớn, không thể để cho gió núi thổi đi, tiểu hòa thượng Hư Danh thậm chí còn cố ý dùng cành củi đâm rách câu đối phúng điếu để cố định.

Cảnh tượng này khiến Quy Lâm đại sư nhìn thấy mà đau lòng không thôi.

https://thuviensach.vn

- Thưa Lâm sư thúc tổ, đệ tử treo tốt lắm.

Hư Danh chắp tay trước ngực, tiến lên báo cáo.

Quy Lâm đại sư đang muốn xua tay, khiến y lui ra tiếp tục tụng kinh, nhưng lúc này từ cửa tiểu viện cũng truyền đến một trận tiếng bước chân.

Đám người Cảnh gia xoay người nhìn lại, chỉ thấy hai người tăng lữ ăn mặc kiểu xuất gia của nước khác đi đến.

Hai tăng nhân một người thân hình cao lớn, gió núi rét lạnh, thân thể gầy yếu bị thổi lâu, sợ là sẽ nhiễm phong hàn, nhưng người này lại vẫn cởi bỏ một bên cánh tay áo, không có chút cảm giác lạnh lẽo nào, cánh tay lõa lồ bên ngoài cơ thể vô cùng rắn chắc, cả người nhìn giống như cái cột sắt lớn.

Người kia thì rất là thấp bé, tuy nhiên đôi mắt lại lộ ra vẻ thông minh lanh lợi.

Vừa mới đi vào cửa viện, tăng lữ thấp bé liền bước nhanh hơn, trực tiếp đi vào trước mặt Quy Lâm đại sư, chắp tay trước ngực nói:

- Quy Lâm đại sư, bần tăng lại đây quấy rầy, kính xin chớ để ý.

- A Di Đà Phật!

Khiến người ngoài ý nghĩ chính là, người lòng dạ rộng lớn, đối đãi với người khác luôn từ thiện như Quy Lâm đại sư lúc này cũng lộ ra thần sắc bất đắc dĩ và hơi có vẻ không chào mừng, chỉ lãnh đạm đáp lễ lại xong, cũng không nói gì nữa.

Tiểu hòa thượng trẻ tuổi tên Hư Danh thì không công phu hàm dưỡng tốt như vậy, căm giận trừng mắt nhìn tăng nhân thấp bé liếc một cái mới nặng nề trở về chỗ ngồi xuống tụng kinh.

https://thuviensach.vn

Tăng nhân thấp bé hiển nhiên da mặt thật dày, đối với sự lãnh đạm của Quy Lâm đại sư và sự buồn bực của tiểu hòa thượng Hư Danh đều làm như không thấy.

Vẫn đang cười tủm tỉm.

Tuy nhiên lúc này tăng nhân cao lớn cũng là trừng to mắt, sắp nổi giận.

Bởi vì gã rất cao lớn, hùng tráng, khuôn mặt màu đỏ thẩm tràn đầy dữ tợn, ánh mắt hung ác, thật sự không giống người tốt.

Vì thế hộ vệ Cảnh phủ vì bảo đảm Cảnh lão phu nhân và đám người Giang Long an toàn, trực tiếp tiến lên ngăn lại.

- Trừng cái gì trừng, cẩn thận ta một đao chém đầu chó của ngươi!

Tuy rằng Quan Thế Hào cũng vô cùng cường tráng, nhưng so không được với tăng lữ thân hình cao lớn vẻ mặt dữ tợn này, tuy nhiên y lại không e ngại, thấy đối phương ánh mắt trợn trừng trừng, định động thủ, không khỏi bày ra đao thép trong tay, rống lớn nói.

Tăng nhân nước khác cao lớn kia nắm chặt trong tay một thanh thiền trượng hình trăng lưỡi liềm như cánh tay, nghe vậy đem thiền trượng quét ngang liền định động thủ.

Tuy nhiên lúc này, thanh âm Quy Lâm đại sư cũng đã vang lên:

- Hai vị này là đại sư từ nước Tây Cống dạo chơi tới tệ tự, kính xin chư vị để vị đại sư này vào."

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Tuyên Truyền

Mọi người trong Cảnh phủ đều nhìn về phía Cảnh lão phu nhân, thấy Cảnh lão phu nhân gật đầu, lúc này mới tránh đường, để cho tăng nhân cao lớn như tháp vậy đi vào tiểu viện.

Tăng nhân cao to thu hồi thiền trượng, tức giận giận trợn mắt nhìn mọi người trong Cảnh phủ một lần.

Sau đó mới nhấc chân đi về hướng đồng bạn của mình.

- Hai vị này là cao tăng của Tây Cống quốc.

Quy Lâm đại sư giới thiệu hai người với mọi người, đầu tiên là chỉ về tăng nhân thấp bé giới thiệu:

- Vị này là Cáp Ma đại sư, rất tinh thông Phật lý, sư huynh viên tịch của lão nạp là người tinh thông Phật lý nhất của tự cũng không hơn vị này.

Cáp Ma chắp tay trước ngực, thái độ vô cùng thành kính đối với mọi người Cảnh phủ niệm Phật hiệu:

- A Di Đà Phật!

Cảnh lão phu nhân đáp lễ lại.

Còn lại những người không tin Phật đều hé miệng mỉm cười.

Quy Lâm đại sư lại giới thiệu vi, cao tăng cao to như tháp:

https://thuviensach.vn

- Vị này là Di Đà đại sư, từ nhỏ lớn lên tại hộ quốc tự Nguyệt Chân Tự của Tây Cống quốc, giỏi sử dụng thiền trượng, lực lớn vô cùng, tại Phật môn nổi danh người bằng thép Nộ mục kim cương.

- A Di Đà Phật!

Bởi vì trước đó bị người Cảnh phủ ngăn lại, vị Di Đà này trong lòng vẫn còn tức giận, nên chỉ tùy ý niệm Phật hiệu.

Cảnh lão phu nhân vẫn đáp lễ, động tác tiêu chuẩn, thái độ thành kính.

Cáp Ma thấy thế hai mắt sáng ngời, lập tức tiến lên vài bước mở miệng nói:

- Vị nữ thí chủ này tâm địa thanh tĩnh, khí chất xuất trần, tướng mạo từ bi, ánh mắt như Phật tổ tọa trước đài sen trong suối, đến là cùng Phật có vài phần sâu xa.

- Đại sư quá khen rồi, lão thân chẳng qua là bình thường tục nhân mà thôi.

Cảnh lão phu nhân sắc mặt thản nhiên, khẽ lắc đầu.

Quy Lâm đại sư thấy thế nhíu mày lại, hai vị Cáp Ma và Di Đà mấy ngày trước đi tới Già Lam Tự, thường xuyên yêu cầu muốn cùng tăng nhân trong tự so sánh Phật lý, bởi vì Quy Trần đại sư mới viên tịch, người trong tự đều bận rộn, lúc đầu phương trượng cũng không để ý.

Nên chỉ phái mấy tăng nhân tới biện luận với hai người, không bao lâu mấy người đều mặt xám mày tro trở về.

Mãi đến ngày hôm qua, hai người biện luận thắng vài vị trưởng lão Già Lam Tự ngay cả lão cũng bị phái tới biện luận với hai người.

https://thuviensach.vn

Quy Lâm đại sư không mang thắng thua trong lòng, tâm địa thản nhiên, từ bi vi hoài, hải nạp bách xuyên, cùng biện luận với hai tăng nhân cũng không ở hạ phong nhưng ngôn ngữ cũng không tấn công, vì vậy cũng không thắng hai vị dị quốc tăng nhân.

Tiếp xúc với hai vị tăng nhân này xong, Quy Lâm đại sư từ lời nói phát hiện ra hai tăng này lộ ra dã tâm, lúc đến tự nói là dạo chơi tứ phương, cùng cao tăng học hỏi, ấn chứng Phật lý, kỳ thực chính là muốn tại Đại Tề truyền bá giáo nghĩa phát triển hương chúng.

Quy Lâm đại sư tuy là người chốn Phật môn, cũng không có tâm tư để ý thắng thua, nhưng từ lúc được hoàng thượng sắc phong hộ quốc tự, lúc này Già Lam Tự có lên được khoác lên dấu ấn của hoàng tộc, muốn không ham hư danh, dù là một hòa thượng bình thường cũng khó làm được.

Lão còn tốt một chút, dù sao ở trong chùa bối phận cao, lại có danh vọng.

Mà phương trượng trong tự, cùng với mấy người chủ sự, sớm bị triều đình uy hiếp lôi kéo.

May mắn là trước đây Quy Trần đại sư danh vọng rất cao, là lãnh tụ của hai giới Phật Đạo, triều đình không dám cưỡng bức, bằng không sợ là Quy Trần đại sư cũng bị lợi dụng trở thành quân cờ khống chế dân chúng.

Hiện có dị quốc tăng nhân muốn truyền giáo tại Đại Tề, phát triển hương chúng, hơn nữa hai tăng nhân này còn tinh thông Phật lý, tương lai còn có hành động, Quy Lâm đại sư tất nhiên không để họ như ý, cũng đã nhắc nhở phương trượng Già Lam Tự.

Nhưng đối phó tăng nhân dị quốc triều đình không tiện xuống tay, chỉ có thể để người chốn Phật môn ứng đối, chỉ cần trong lúc tranh biện thắng được Cáp Ma và Di Đà là có thể áp chế dã tâm và khí thế hai người.

https://thuviensach.vn

Như vậy tương lai hai người rất khó làm được gì lớn.

Triều đình tìm các vị đại sư có danh vọng khắp nơi, rồi tập trung những người này lại, đánh bại Cáp Ma và Di Đà trong khi tranh biện kinh Phật.

Bây giờ thấy Cáp Ma chủ động bắt chuyện với Cảnh lão phu nhân, Quy Lâm đại sư nhíu mày, Cáp Ma và Di Đà còn chưa đánh bại cao tăng trong tự, đã vội vã phát triển hương chúng sao?

Cáp Ma có phần nhanh trí, cực kỳ giỏi biện luận, đối với Phật lý có nghiên cứu rất sâu.

Hơn nữa tài ăn nói vô cùng tốt, lập tức phát triển thế công tới Cảnh lão phu nhân bắt đầu nói chuyện.

Giang Long ở bên cạnh nghe một hồi, liền hiểu ý đồ của Cáp Ma, biết vị tăng nhân này muốn phát triển Cảnh lão phu nhân làm hương chúng.

Cảnh lão phu nhân cơ trí, lại kiến thức rộng rãi, cũng không phải là người bình thường, nếu không nghĩ để ý tới Cáp Ma tự nhiên đã đi rồi.

Tuy nhiên hiện tại có tăng nhân ngoại vực đưa tới cửa, tất nhiên là không có đạo lý không lợi dụng.

Vừa cười cùng Cáp Ma nói chuyện vài câu, đột nhiên Cảnh lão phu nhân chỉ tay về hai câu đối đang bị gió thổi đung đưa trên không trung nói:

- Cáp Ma đại sư, đây là tôn tử không nên thân của lão thân viết, không biết đại sư nghĩ thế nào?

Lợi dụng Cáp Ma làm gì nhỉ?

Tất nhiên là truyền bá thanh danh của cháu trai mình rồi.

https://thuviensach.vn

Nếu như có thể để tên tuổi của cháu trai mình truyền tới Tây Cống quốc thì càng tốt.

Cáp Ma nhìn lên, nhẹ nhàng đọc.

Lập tức ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Hai câu phúng điếu này không ca tụng công đức, cũng không có câu từ hoa lệ, lại càng không giống ít người phúng điếu viết hàng trăm câu.

Nhưng lại cực kỳ có tâm ý, một trăm người xem qua, ít nhất có chín chín ánh mắt sẽ tỏa sáng, ghi nhớ trong lòng.

Lúc này Cáp Ma tuy không biết thân phận của Cảnh lão phu nhân, nhưng có thể đoán ra thân phận của lão phụ nhân này không nhỏ.

Con mắt chuyển động, mở miệng cười nói:

- Tôn tử của nữ thí chủ không phải không thành tài, mà là cực kỳ có tài, tâm tư nhanh nhẹn, sáng tạo còn có tuệ căn, bằng không cũng không thể làm ra câu phúng điếu đầy ngụ ý như vậy.

Dứt lời, Cáp Ma xoay người nhìn Giang Long, chắp tay trước ngực thi lễ:

- Như vậy vị này là tôn tử của vị nữ thí chủ này?

- Đại sư ánh mắt rất tốt.

Giang Long thản nhiên cười trả lời.

Trong mọi người tại đây, nam tử đứng gần lão phụ nhân nhất, hơn nữa quần áo sáng rực.

Nên đoán ra thân phận hắn không khó.

https://thuviensach.vn

- Công tử có hứng thú với Phật môn?

Cáp Ma hỏi tiếp.

Giang Long còn chưa trả lời, Cảnh lão phu nhân đã hơi nhíu mày, hiện tại Cảnh gia chỉ có một người nam đinh, chẳng lẽ để hắn đi xuất gia?

Lập tức chính là mở miệng chen lời nói:

- Hôm nay lão thân mang Tôn nhi tới chỉ là vì lễ tạ thần, cũng thương tiếc hạ Quy Trần đại sư, hắn từ nhỏ liền đối với Phật môn không có hứng thú.

- Kia có lẽ là trước kia chưa có tiếp xúc qua, cho nên đối với Phật môn không biết đây?

Cáp Ma cũng không hết hy vọng.

Có lẽ chỉ có người sẽ nói Cáp Ma biểu hiện quá mức cấp thiết một chút, không có ánh mắt, kỳ thực đây chỉ là Cáp Ma đối với mình vô cùng tự tin.

Từ Tây Cống trôi qua một đường mà đến, hắn đạp trải qua vô số chùa miếu, không biết ở biện trải qua trong chiến thắng quá nhiều ít danh vọng uy long cao tăng, cho nên hắn tin tưởng chỉ cần cho hắn cơ hội, hắn là có thể trước hết để cho Giang Long đúng Phật môn cảm giác hứng thú, sau đó sẽ tiến một bước thuyết phục Giang Long quy y theo Phật môn.

Hoa Hạ trong lịch sử đều từng có hoàng thượng bị tăng nhân thuyết phục mong muốn xuất gia, hơn nữa cũng không biết có bao nhiêu cô gái bị lừa dối thất thân, lấy cung tiết ngoạn, thả bị tẩy não trầm mê trong đó không thể tự kềm chế, cho nên nghìn vạn không nên xem thường tăng nhân đạo sĩ kia trên dưới hai mảnh miệng.

https://thuviensach.vn

Thấy Cáp Ma nhưng chưa từ bỏ ý định, Cảnh lão phu nhân sinh lòng không thích, Ngọc Sai cùng Bảo Bình thì là trợn to hai mắt, căm tức Cáp Ma.

Tiểu thiếu gia nếu như thật xuất gia, hai người bọn họ làm sao bây giờ?

Bên cạnh mọi người khẩn trương, Giang Long cũng lơ đễnh, đùa giỡn, hiện tại hắn đúng vậy hào môn thiếu gia, có kiều thê có khuôn mặt đẹp nha hoàn, có tài có thế, làm sao có thể xảy ra nhà?

Vậy không thành kẻ ngu si!

Hắn không có thể như vậy cách đó không xa nằm ở củi đốt trên vị kia Quy Trần đại sư.

Bày đặt cuộc sống tốt đẹp nhưng mà, đi qua khổ tử ngày quải niệm sửa.

Quy Lâm đại sư cũng vậy chút nhìn nhưng mà mắt, lúc này mở miệng nói xen vào:

- Không biết nữ thí chủ muốn còn cái gì nguyện?

Cảnh lão phu nhân tâm tình lập tức ngay cả có chút kích động, đứt quảng nói trước Giang Long bệnh tình nguy kịch, kết quả đeo tràng hạt vào liền sống lại.

Đương nhiên, chuyện viên phòng bị nôn ra máu liền giấu đi.

Đây không phải chuyện vinh quang gì.

- Vì trong phủ bận rộn, cho nên chuyện Quy Trần đại sư viên tịch không biết kịp thời.

Cảnh lão phu nhân thi lễ đối với thi thể Quy Trần đại sư:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay nhân lúc thời tiết tốt, liền dẫn cháu mình còn chưa khôi phục đến chùa tạ lễ, sau là thuận đường diệu niệm Quy Trần đại sư.

Thanh âm vừa xong, Diêu mụ mụ bước tiến đến, mang tập tiền lương công đức giao cho Quy Lâm đại sư.

Quy Lâm đại sư niệm Phật hiệu rồi tiếp nhận.

Mang quyển sách mở ra, dù tâm tình không chút bận tâm, Quy Lâm đại sư nheo mắt, lần này Cảnh gia quyên tiền lương không ít!

Tiền 200 quan.

Dầu 800 cân.

Ngô 1000 gánh.

Vải mầu 50 thất.

Bên dưới còn viết rất nhiều vật phẩm thường dùng khác.

1000 mai tiền đồng làm 1 quan, cũng bằng 1 lượng bạc.

1 gánh tương đương 100 cân.

Chẳng biết lúc nào, Cáp Ma lặng lẽ tiến đến, liếc một cái liền tắc lưỡi.

Gia đình này thủ bút thật lớn!

Đồng thời âm thầm quyết định, nhất định phải kết thiện duyên với gia đình này.

Nếu thật có thể thuyết phục công tử của gia đình này xuất gia, vậy tiền tài của nhà này chính là đồ trong túi của mình.

https://thuviensach.vn

Đến lúc có tiền, sau đó tuyển thủ hạ, sau đó phái đệ tử đi chung quanh giảng Phật, tại các vùng của Đại Tề phát triển hương chúng.

- A Di Đà Phật! Những năm gần đây nữ thí chủ hết lòng hướng Phật, chắc chắn trong lòng nữ thí chủ có Phật, cho nên Phật tổ phù hộ công tử khởi tử hồi sinh.

Quy Lâm đại sư chắp tay trước ngực, mắt khép hờ niệm kinh văn.

Thái độ trang nghiêm thành kính làm Cảnh lão phu nhân cũng làm theo niệm kinh.

Không thể không nói, tín ngưỡng tôn giáo trên phương diện tinh thần rất có ảnh hưởng với tín đồ.

Một hồi lâu, hai người mới dừng lại.

Hai mắt nhìn nhau, rồi cười một tiếng.

Nếu tới phúng điếu Quy Trần đại sư, tất nhiên phải tới chiêm ngưỡng dung nhan của người, theo Quy Lâm đại sư dẫn dắt, mọi người Cảnh phủ đi theo đến gần đống củi.

Mọi người thi lễ với thi thể Quy Trần đại sư đang đặt trên đống củi.

Các vị hòa thượng đang xếp bằng, thanh âm tụng kinh cao hơn một ít.

- Ông ông ông!

Vì trong thanh âm các hòa thượng tụng niệm mang theo kiên định và chân thành tín niệm, cho nên không làm cho người nghe cảm thấy khó chịu.

Giang Long đứng dậy, tò mò nhìn về thi thể Quy Trần đại sư, thấy rõ tướng mạo xong, lại nhìn tướng mạo thanh gầy của Quy Lâm đại sư, chòm

https://thuviensach.vn

râu thưa thớt màu trắng, trên mặt còn có nếp nhăn khắc sâu vết tích thời gian, trên người mặc áo áo cà sa rộng thêu kim sắc hoa văn.

Điệu niệm xong, Cảnh lão phu nhân mang mọi người rời khỏi.

Nhưng lúc này Cáp Ma tiến lên một bước, chặn đường đi mọi người, cũng không để ý mọi người khó chịu, tự mình cúi đầu nhìn mặt đất, tự mình kể chuyện.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Ngồi Ngược

Người Cảnh phủ bị Cáp Ma ngăn trở đường đi đều tỏ ra không hài lòng.

Cảm thấy hòa thượng này rất đáng ghét.

Giống như con ruồi vo ve vo ve ở trước mắt.

Nhưng đối phương dù sao cũng là một hòa thượng, lại nghe Quy Lâm đại sư nói người này tinh thông Phật lý, hiện hòa thượng Già Lam Tự đang ở đây tham gia biện luận, cho nên người Cảnh phủ không tiến lên chen vào, cũng không đi đường vòng.

Cảnh lão phu nhân dừng bước.

Bởi vì tin Phật, cho nên bà luôn duy trì tôn kính với người xuất gia.

Giang Long lộ ra vẻ hứng thú, muốn xem hòa thượng này có thể kể chuyện gì khuyên mình xuất gia tin Phật.

Bảo Bình và Ngọc Sai thở phì phì trừng mắt nhìn Cáp Ma, nếu có thể động thủ, các nàng đã sớm tiến đến cào mặt Cáp Ma.

Lại muốn dụ dỗ thiếu gia mình xuất gia làm hòa thượng.

Thật sự đáng giận.

Lâm Nhã có chút bận tâm.

Đại Lệ Ti như nhớ ra cái gì.

https://thuviensach.vn

Nếu Giang Long xuất gia hoặc sống cuộc sống thanh tu làm Phật gia đệ tử, với ả là chuyện cực tốt.

- Ở Tây Cống quốc có tòa núi cao ngàn trượng, có một vị cao tăng thành tâm tu Phật đã được mười năm, lúc tuổi còn trẻ vị cao tăng này từng dạo chơi bốn phương, tìm kiếm dấu chân của Phật, nếu như trên đường gặp được cao nhân, sẽ chủ động tới biện luận, cùng nhau xác minh, hiểu rõ Phật lý, cùng nhau tiến bộ.

Hiện nay cao tăng tuổi đã lớn, cảm thấy mình sống không được bao lâu, rất muốn trước lúc viên tịch chọn được một vị đệ tử có tư chất xuất chúng để kế thừa y bát.

Cao tăng danh vọng rất cao, sau khi lộ ra tin tức, người đến bái sư rất nhiều.

Nhưng cao tăng đối với rất nhiều đệ tử Phật môn đến bái sư cũng chưa xuất ra câu hỏi để tuyển chọn.

Rất nhiều người cùng chung tay, xây dựng trong miếu một tòa Phật tượng.

Phật tượng này cao hai trượng, toàn thân màu vàng óng ánh, phát ra Phật quang, chỉ là đầu nghiêng sang một bên, hơn nữa lưng quay ra hướng cửa chính.

Rất nhiều đệ tử khó hiểu.

Lúc này cao tăng mới mở miệng hỏi:

- Tại sao Phật tổ ngồi ngược lại?

Nói xong, Cáp Ma cười cười nhìn Giang Long, trong mắt lộ ra ý hỏi.

Đồng thời lộ ra vẻ khoe khoang.

https://thuviensach.vn

Cáp Ma luôn tự cho là ăn nói khéo léo, học phú năm xa.

Ông ta cho rằng khuyên người khác xuất gia, tuyệt đối không được cứng nhắc, cũng không thể nói về nhân quả báo ứng, sau khi chết bay về thế giới cực lạc.

Nếu chưa khơi dậy lòng hiếu kỳ và hứng thú của đối phương, những lời nói khác đều không có sức thuyết phục.

Trừ phi đối phương tự mình kích động, dễ thay đổi, có điều lĩnh ngộ, hay là người đó thần kinh rất yếu bằng không bình thường khuyên bảo rất khó có hiệu quả.

Cho nên lúc này khuyên bảo, đầu tiên là kể chuyện xưa, nghĩ rằng đầu tiên làm cho Giang Long tò mò, sau đó dùng cái kết của câu chuyện mang theo phần huyền niệm, lưu lại ấn tượng, để Giang Long suy nghĩ, suy đoán, sau đó nghĩ không ra, rồi hỏi lại.

Chỉ cần có quan tâm, tác động qua lại, không sợ ngày sau Giang Long chạy thoát khỏi lòng bàn tay ông ta.

Quy Lâm đại sư đứng bên cạnh nghe thế, nhíu mày ngẫm nghĩ một chút, đột nhiên niệm tiếng Phật hiệu.

Tuy không thích Cáp Ma mang theo dã tâm, nhưng không thể không thừa nhận Cáp Ma có kiến thức rộng rãi uyên bác.

Sư huynh Quy Trần đại sư cũng từng khuyên lão xuống núi dạo chơi, mở rộng tầm mắt.

Nhưng lão vẫn cố chấp, cho rằng rời xa trần thế ở trong chùa một lòng thanh tu mới là đúng lý.

https://thuviensach.vn

Nhưng trước đó tư duy, nhận định vấn đề là đúng, dù là Quy Trần đại sư khuyên bảo, lão cũng không thay đổi, ngược lại còn có thành kiến với Quy Trần đại sư rằng xuống núi chỉ vì tham hư danh. Đến tận bây giờ gặp được Cáp Ma nói chuyện, lão mới hiểu được ý nghĩa quan trọng của việc dạo chơi bốn phương, lịch lãm hồng trần.

Chỉ là năm nay lão đã 80 tuổi, bây giờ muốn thay đổi, sợ rằng không thể nào.

Lúc này mới niệm Phật hiệu, rất là hối hận.

Cảnh lão phu nhân cũng bị chuyện này hấp dẫn, trong thời gian ngắn cũng không nghĩ ra đáp án, còn quên cả đề phòng Cáp Ma khuyên cháu mình xuất gia.

Không phải bà mềm lòng, không đủ bình tĩnh, mà là bà rất là tin Phật.

Mọi người đối với chuyện hứng thú luôn dễ dàng bị khơi dậy tò mò và chú ý.

Giống như nhiều người chỉ có một con, đứa con quý báu nhất mà bị xây xát, bị vết thương nhỏ, cha mẹ sẽ vì chuyện này mà nghi thần nghi quỷ, nếu lúc này có hòa thượng hay đạo sĩ đi qua nói rằng của ngươi gần đây có tai hoạ, cha mẹ sẽ tin hơn một nửa.

Vì thế không ít cha mẹ bị lừa tiền.

Chuyện này thường xuyên phát sinh, hỏi mọi người xung quanh, người bị mắc mưu không phải một hai người.

Đại Lệ Ti và Lâm Nhã đối với chuyện này cũng tò mò, nghĩ rằng không biết có hòa thượng nào có thể trả lời được câu hỏi này?

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai và Bảo Bình còn suy nghĩ cẩn thận, thỉnh thoảng còn tự gõ vào đầu của mình, nếu mình có được đáp án, vậy không có chuyện lớn, lúc đó thiếu gia sẽ không bị Cáp Ma câu hỏi hấp dẫn.

Hộ vệ Cảnh phủ mỗi người một câu, nhỏ giọng trao đổi, xem ai tìm ra được đáp án.

Nhưng hiển nhiên, đáp án không dễ tìm ra.

Diêu mụ mụ thấy Cảnh lão phu nhân thần sắc suy nghĩ, cảm thấy lo lắng, bà cũng không muốn tiểu thiếu gia nhà mình bị đại hòa thượng lừa gạt, tuy nhiên khi bà nhìn về Giang Long thì phát hiện ra Giang Long mỉm cười thản nhiên.

Nói như thế nào nhỉ, nụ cười này Diêu mụ mụ chưa bao giờ thấy trên mặt Giang Long.

Tự tin, đó là nụ cười tự tin tuyệt đối!

Diêu mụ mụ trong khoảng thời gian ngắn ngây người.

Tiểu thiếu gia nhà mình từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ tự tin qua?

Người đầu tiên phát hiện ra nụ cười của Giang Long không phải là Diêu mụ mụ, mà là vẫn chú ý đến Giang Long, Cáp Ma đại sư.

Ông ta không biết trước kia Giang Long tính cách nhát gan, trí tuệ cũng chỉ là bình thường.

Nhìn thấy Giang Long tự tin như vậy, trong lòng cũng cảm thấy sợ hãi.

Chẳng lẽ người thiếu niên trẻ tuổi này có thể biết được đáp án sao?

Không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay Cáp Ma dùng câu hỏi này làm khó tất cả hòa thượng trong tự.

- Bà nội, hôm nay thời tiết đẹp, cháu muốn đi dạo trong chùa một chút, chiêm ngưỡng hộ quốc thần tự của nước ta.

Giang Long đi lên nâng tay của Cảnh lão phu nhân, cười hì hì nói.

Cảnh lão phu nhân phục hồi tinh thần, lúc này mới ý thức mình thất thần, bất đắc dĩ cười.

Sau đó vỗ nhẹ bàn tay Giang Long, dặn dò:

- Trên núi gió lớn, không thể ở lâu, cháu vừa bệnh khỏi, nghĩ ngơi một chút rồi xuống núi về phủ, biết không?

- Cháu hiểu rồi.

Giang Long giúp Cảnh lão phu nhân đi sát qua Cáp Ma.

Cáp Ma lập tức bị há hốc miệng, chẳng lẽ chuyện mình kể không hay, không làm cho vị thiếu niên này hứng thú?

Đợi ông ta phục hồi tinh thần, Giang Long đã đi đến cửa viện.

Ông ta định mở miệng hỏi, tiếng nói của thiếu niên đã truyền vào tai:

- May là vãn bối không đi ngọn núi kia bái sư, bằng không sẽ bị cao tăng kia chọn, xuất gia làm hòa thượng đến thịt cũng không có mà ăn?

Không có thịt ăn, chẳng phải là rất khổ sao?

Nói xong, Giang Long còn lộ ra vẻ buồn rầu.

Bảo Bình đi ở đằng sau, bật cười thành tiếng.

https://thuviensach.vn

- Ngươi thật đoán được đáp án?

Cáp Ma thấy mọi người sẽ đi ra ngoài, không tin lớn tiếng hỏi.

- Than chúng sinh không chịu quay đầu!

Giang Long khẽ động khoát tay áo.

Lời nầy vừa nói ra, trừ Cáp Ma và Di Đà hai người, tất cả mọi người còn lại giật mình hiểu ra.

Vì sao Phật tổ ngồi ngược?

Than chúng sinh không chịu quay đầu lại!

Quy Lâm đại sư lặng yên nhẩm lại một lần, cuối cùng thở dài niệm Phật hiệu:

- A Di Đà Phật!

Mặt Cáp Ma dại ra, hiển nhiên không ngờ Giang Long lại có thể nói ra đáp án.

Mặt Di Đà tỏ ra hung ác, nhìn chằm chằm bóng lưng Giang Long đã đi xa, con mắt tràn đầy sát ý.

Hắn cùng với Cáp Ma phụng lệnh quốc vương đến Đại Tề trước để truyền giáo, trước đây vẫn thuận lợi, dù đi qua rất nhiều chùa tự cũng chỉ có Quy Lâm đại sư mới biện luận ngang sức với họ, nhưng cũng không thể thắng hai người, không ngờ bây giờ bị một thiếu niên nói ra đáp án của câu chuyện.

Hơn nữa chuyện xưa đó đã làm khó rất nhiều hòa thượng, còn là tiêu chuẩn cao nhất, cũng không có nhiều trong mấy chuyện xưa.

https://thuviensach.vn

Nếu thiếu niên ngày sau xuất hiện cũng không sao, nhưng nếu thật ngay bây giờ chạy tới biện luận, vậy sẽ làm hỏng đại sự của họ.

Cho nên gã có chủ ý, nếu Giang Long còn dám chạy tới quấy rối, nhất định gà sẽ ra tay độc ác, trừ đi hậu hoạn.

……

Bóng người Cảnh phủ đi xa. Trong tiểu viện Trình Vũ ra lệnh cho Bách phu trưởng mang theo thủ hạ để ý mấy người đặc phái viên dị quốc.

Cũng dặn dò bọn họ không được tìm người Cảnh phủ gây phiền toái, bằng không đừng trách cấm quân không khách khí.

Mấy người đặc phái viên dị quốc tất nhiên ồn ào một trận, đặc biệt là đặc phái viên có người tùy tùng bị thương là ồn ào nhất.

Tuy ồn ào động tay động chân, mấy đặc phái viên dị quốc cũng không dám đuổi theo.

Từ thái độ xử lý của cấm quân, rõ ràng là thiên vị Cảnh phủ.

Lúc đặc phái viên đang huyên náo, Tiêu Kính lúc trước khuyên Trình Vũ xong quay lại tiểu viện, sau đó dẫn phần đông quan viên từ cửa sau đi ra, không muốn trêu chọc Cảnh phủ, đồng thời cũng không muốn dây dưa với họ nên tránh đi đường khác.

Trong những quan viên ở đây, có một quan viên trẻ tuổi thần sắc hoảng hốt đi sau cùng.

Chính là người bị máu bắn vào mặt, nhưng cấp trên của y không truy cứu, lại là làm quan ở Lễ bộ, từ nhỏ đọc sách, không đánh nhau bao giờ, ngay cả gà còn chưa từng giết, lúc trước sợ hãi còn chưa kịp khôi phục.

https://thuviensach.vn

Vào tiểu viện, Tiêu Kính lựa lời uyển chuyển khuyên bảo đặc phái viên các nước.

Cũng phái người khiêng tùy tùng bị thương xuống núi, đi y quán chữa thương.

Lúc trước Cảnh lão phu nhân nói không để lại lối thoát, căn bản không xem mấy người đặc phái viên dị quốc là người, cho nên họ không muốn để yên chuyện này, nhưng được Tiêu Kính khuyên qua có tác dụng, đều bình tĩnh lại, chỉ là suy nghĩ một chút, lại muốn đến Kim Loan điện hướng Hoàng thượng khiếu nại.

Đợi trong tiểu viện bình tĩnh lại, Tiêu Kính phát hiện chẳng biết từ lúc nào, trên thi thể Quy Trần đại sư đã phủ lên một câu đối phúng điếu.

Trên mặt tỏ ra mất hứng, trầm mặt chất vấn:

- Quy Lâm đại sư, trước đây bản quan thấy linh đường bố trí đơn giản, muốn đưa Quy Trần đại sư một câu đối phúng điếu, ông nói Quy Trần đại sư khi sống từng dặn dò, tang lễ làm đơn giản là được.

Nếu không cần, bản quan cũng không để ý.

Nhưng bây giờ tại sao lại có câu đối phúng điếu của người khác, đây chẳng lẽ cho rằng bản quan tài sơ học ít, không viết được tốt câu đối phúng điếu hay hay sao?

Nghe được Tiêu Kính nói nhỏ, mọi người nhìn về phía câu đối.

Cũng có người đọc lên.

Nửa câu đầu làm cho người ta kinh ngạc, câu đối như vậy cũng dám mang ra treo ở linh đường dọa người.

Nửa câu sau vừa ra, thì toàn bộ mọi người đều khắc sâu trong lòng.

https://thuviensach.vn

Cũng thầm khen, câu đối hay!

Tiêu Kính nhìn hết, tự nhiên mặt mặt hồng lên, câu đối rất sáng tạo, nếu y tự mình viết, cũng chưa chắc hay hơn một nửa.

Vì vậy có người hỏi, câu đối này là ai làm.

- Tiểu công tử của Cảnh phủ Cảnh Giang Long làm.

Tiếng nói của Quy Lâm đại sư vừa nói xong, tất cả đặc phái viên dị quốc đều biến sắc.

Nhất là một người thanh niên thân hình cao to, mắt xanh, còn hừ lạnh một tiếng.

Rồi âm thầm ra hiệu cho người hầu.

Người hầu thừa dịp mọi người không để ý lặng lẽ chạy ra khỏi tiểu viện.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Khoái Cảm

Người hầu của thanh niên mắt xanh thừa dịp mọi người không chú ý rời đi, tuy rằng gã rời đi rất nhanh, không phát ra tiếng động nhưng vẫn bị người khác để ý.

Mấy người lưu ý thấy đều báo cho chủ nhân của mình.

Mấy người đặc phái viên dị quốc nghe vậy đều bình tĩnh, chỉ như là suy tính việc gì.

Một người đặc phái viên khoảng hai mươi tuổi ngẩng đầu, hình dáng béo tròn, cười hì hì, hai mắt nhỏ híp lại thành đường chỉ, nhìn rất buồn cười.

Nghe thấy thủ hạ báo cáo, dùng cặp mắt híp của mình liếc qua thanh niên mắt xanh.

Trong lòng nói thầm: “Chỉ mong ngươi giết chết đứa con duy nhất của Cảnh phủ, vậy bổn vương đỡ phải động thủ.”

Có một đặc phái viên có chút ngạo khí mang theo người hầu đi tới gần người Cáp Ma và Di Đà, họ là đến từ Tây Cống quốc, trải qua thời gian giao lưu, hai tăng mới biết cả đám người kia đều là gia quyến và tùy tùng của Sát Đầu tướng quân Cảnh lão Hầu gia năm xưa, trách không được sát khí trên người những hộ vệ kia lại nặng như vậy.

Vì Cảnh lão phu nhân khinh thường đặc phái viên các nước, bao gồm cả vị đặc phái viên ngạo khí này, cho nên gã căm tức hạ lệnh, muốn cho hai tăng nhân tìm cách diệt Cảnh lão phu nhân và Cảnh Giang Long.

https://thuviensach.vn

Mắt Cáp Ma nheo lại, con mắt đảo quanh, suy nghĩ nửa khắc, nhỏ giọng nói:

- Lục vương tử, bần tăng quan sát Cảnh lão phu nhân có vẻ tin Phật, bần tăng có thể tìm cơ hội đi tới Cảnh phủ, nếu có cơ hội, sẽ thuận tiện hạ thủ.

- Được, bổn vương chờ tin tức tốt của ngươi.

Ngạo khí vương tử cười lớn.

Thấy tâm tình vương tử rất tốt, đi đến giao lưu cùng đặc phái viên các nước, Di Đà đột nhiên nói, giọng ồm ồm:

- Dù gã là vương tử, nhưng chỉ đứng hàng thứ sáu, gia tộc của mẹ cũng không có thế lực, chúng ta không cần nghe gã sai phái?

- Hiện tại trong tay chúng ta không có người cũng không có tiền, chuyện muốn làm rất khó triển khai, nhưng bên người vương tử lại có mấy người tùy tùng.

Đôi mắt Cáp Ma như phát sáng, cười ha ha.

Di Đà như tỉnh ngộ, liên tục gật đầu.

Quan viên ở đây nhìn thấy câu đối của Cảnh Giang Long làm, lập tức tụ tập lại nghị luận.

Đại đa số người đều kinh ngạc vì câu đối rất sáng tạo, đúng là tác phẩm thượng thừa, không có tài năng cùng nhạy bén không thể viết ra được, nếu Cảnh Giang Long có tài hoa như vậy, tại sao trước kia không nổi danh, tại kinh thành chưa từng nghe có nhân vật như vậy?

Dù huyện Ninh Viễn ở ngoài kinh thành, cách cũng không quá xa, kỳ thực cũng coi như chịu kinh thành quản lý.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên trong lòng mọi người khó hiểu, nhưng không ngại mọi người trở về truyền bá tài hoa của Cảnh Giang Long.

Dù sao câu đối này rất được, còn được treo ở linh đường.

Qua một lúc, những quan viên này đi rồi, lại có rất nhiều dân chúng đi tới phúng viếng, đến lúc đó cho dù người dân ở tầng lớp thấp nhất cũng sẽ truyền bá tài hoa của Cảnh Giang Long.

Có thể đoán được, từ câu đối phúng điếu này tương lai Cảnh Giang Long trong kinh thành xông sẽ một danh hiệu tài tử.

Tiêu Kính vuốt râu, trong lòng nghĩ, trước kia nghe đồn Cảnh Giang Long ốm yếu, sống không được mấy năm, mọi người đều nghĩ Cảnh phủ sát nghiệt quá nặng bị ông trời trừng phạt, không người nối dõi. Nhưng lúc nhìn thấy Cảnh Giang Long, tuy thân thể gầy yếu nhưng đâu giống tướng người chết sớm.

Chẳng lẽ nào Cảnh gia sẽ quật khởi?

Nếu thật là như vậy sẽ có nhiều người ăn ngủ không ngon.

Tiêu Kính xuất thân gia tộc lớn, giả sử không có tiền bối trong gia tộc chiếu cố, đề bạt, giúp đở rất nhiều cũng không có y ngày hôm nay, tuổi trẻ có thể ngồi vào vị trí Lễ bộ Tả thị lang, là con cháu trong gia tộc lớn tin tức linh thông hơn người khác, y biết năm đó Cảnh lão Hầu gia là bạn thân của hoàng thượng, hai người cùng nhau lớn lên.

Hai người tuy có lúc cãi nhau ầm ĩ, nhưng vì Cảnh lão Hầu gia vô cùng trung thành, lại không mang tâm cơ, lòng dạ ngay thẳng, võ lực của uy chấn Nam Cương, cho nên tình cảm giữa Cảnh lão Hầu gia và hoàng thượng không phải bình thường, ngược lại hoàng thượng còn cực kỳ tín nhiệm Cảnh lão Hầu gia.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng với cháu của người bạn tốt của mình rất là chiếu cố.

Tiêu Kính nhận rõ điểm này, nếu Cảnh Giang Long thực có tài, lại có hoàng thượng thiên vị, tương lai Cảnh gia mong hồi phục địa vị cũng không khó.

Đương nhiên, Cảnh gia có rất nhiều địch nhân, nhất là có hiềm khích với đương kim Thái tử, cũng là nguy cơ lớn.

Một khi hoàng thượng băng hà, Thái tử đăng cơ, vậy Cảnh gia sẽ đi đến ngày cuối.

Tiêu gia và Cảnh gia không có thù hận, đương nhiên cũng không có giao tình, Tiêu Kính nghĩ một chút, cảm thấy quan hệ với Cảnh gia nên duy trì như bây giờ là tốt nhất, không cần kết giao và đắc tội, đa phần mọi người tán thành đứng về phía Thái tử, y cũng không suy nghĩ nhiều.

Rời đi tiểu viện, Giang Long xoay người nhìn qua mấy người hộ vệ, đột nhiên hỏi:

- Tần Vũ đâ rồi?

- Hồi Tiểu thiếu gia, Tiền Phong lên núi quá ầm ĩ, không chịu yên lặng, Tần Vũ phải mang theo nó đi dạo chung quanh một chút.

Đội trưởng hộ vệ của Cảnh phủ tiến lên một bước, khom người ôm quyền trả lời.

Giang Long gật đầu, sau đó nói với Cảnh lão phu nhân:

- Bà nội, cháu mang mấy người đi dạo?

- Được, mang theo vài người hộ vệ.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân dù sao cũng có tuổi, nên không thích không khí lạnh trên núi, vốn định quay người rời khỏi, khi nhìn thấy bóng người bên cạnh, đột nhiên thêm một câu:

- Nhã nhi cũng ở lại, cháu lần đầu tiên tới đây, hãy cùng Giang Long đi dạo, cũng chiêm ngưỡng Phật quang phổ chiếu Già Lam Tự.

- Vâng!

Lâm Nhã khẽ cắn môi đỏ mọng, nhẹ nhàng gật đầu.

- Trần Thái, ngươi lưu vài người lại bảo vệ Giang Long, còn lại đều theo lão thân dẹp đường hồi phủ.

Cảnh lão phu nhân dứt lời liền ra hiệu Diêu mụ mụ giúp đỡ rời đi.

Diêu mụ mụ đi, liếc nhìn lại Giang Long một cái, ánh mắt rất là thân thiết.

Trần Thái lĩnh mệnh trả lời, Cảnh lão phu nhân đi ra ngoài một đoạn, lúc này hô lớn mấy người hộ vệ.

Hôm nay hộ vệ theo bảo vệ có hai mươi người, Trần Thái để lại hơn phân nửa, mười tám người, gồm cả y, lúc Quan Thế Hào giết người, độ thù hận rất cao, Trần Thái muốn để Quan Thế Hào theo Cảnh lão phu nhân về phủ, nhưng Quan Thế Hào lại ở lại.

Lý do là lúc rút thăm đến y động thủ, nếu có người tìm phiền toái, y sẽ đứng lên phía trước.

Trần Thái nghĩ một chút, cảm thấy có đạo lý, liền sau đó để Quan Thế Hào ở lại bảo vệ Giang Long.

Đứng tại chỗ nhìn theo đoàn xe Cảnh lão phu nhân đi xa, lúc này Giang Long hít sâu một hơi, đánh giá một tòa vũ điện cách đó không xa rồi đi tới.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã cũng muốn đi theo, ống tay áo bị người lay nhẹ.

Đỗ Quyên cố ý nhỏ giọng nói:

- Tiểu thư, nô tỳ có chuyện muốn nói.

- Ừ!

Lâm Nhã cắn chặt môi, cố ý chậm lại.

Hộ vệ của Cảnh gia đều là người thô lỗ, cao to nên cũng biết làm việc, không ở gần Lâm Nhã, nên phân nửa theo bảo vệ Giang Long, một nửa đi chậm lại theo bảo vệ Lâm Nhã.

- Lúc trước Tiểu thiếu gia kéo tay cô, hơn nữa nhìn bộ dạng có chút động tâm với cô, đợi cho cô đặt cờ tốt, vậy tối nay cô có thể viên phòng cùng thiếu gia rồi.

Thấy hộ vệ tránh đi, Thủy Lam nhỏ giọng nói.

Đỗ Quyên phụ họa gật đầu, trong mắt tỏ ra ghen tỵ và oán độc, trước kia Cảnh Giang Long ốm yếu, nhát gan lại ngây thơ, tính khí không tốt, Lâm Nhã tới viên phòng là xui xẻo, tự nhiên trong lòng ả cao hứng, dù ngươi xuất thân cao quý thì thể làm gì?

Còn không phải bị người khác điều khiển, làm một quân cờ.

Ngay cả nô tỳ cũng có thể khiển trách.

Nhưng lúc Giang Long làm ra câu đối tuyệt diệu, lại nói ra đáp án của câu chuyện, một câu than chúng sinh không thể quay đầu, lúc này khiến Đỗ Quyên sinh lòng kính nể cùng ngưỡng mộ.

Giờ tiếp tục giục Lâm Nhã tới viên phòng, Đỗ Quyên trong lòng sinh ra oán hận.

https://thuviensach.vn

Vì hiện giờ Giang Long đã là tài tử nổi danh.

Lâm Nhã tái giá cùng hắn không phải là xui xẻo, mà là trai tài gái sắc.

Điều này làm cho luôn xem thường, làm khó dễ Lâm Nhã như Đỗ Quyên thấy bất bình.

Thời đại này giai cấp rõ ràng, đa số mọi người tin mệnh, đối với chủ nhân cung kính nghe lời.

Cũng có người, vẫn tin mệnh, nhưng tâm linh lại vặn vẹo.

Như là có người luôn ghen ghét người có mệnh tốt hơn mình, muốn dẫm dưới chân, nhìn nàng khổ sở, loại tâm lý nhìn thấy người khác bị nhục làm lòng mình thoải mái.

Đỗ Quyên chính là loại người này.

Nghe được hai nữ thúc giục Giang Long viên phòng Lâm Nhã cảm thấy khó chịu, đồng thời trong đầu cũng hiện lên hình dáng tự tin của Giang Long.

- Nói gì đi!

Thủy Lam thấy Lâm Nhã ngây ra, thấp giọng giục.

Đỗ Quyên phát hiện trong mắt Lâm Nhã hiện lên tia phẫn nộ.

Trong tay dùng sức, vặn khăn lụa thành bánh quẩy.

- Ô, ta thử một chút xem sao.

Lâm Nhã cúi đầu che giấu.

Thủy Lam thấy nàng đáp ứng, vội vàng nghĩ kế, chỉ chờ Lâm Nhã có thể lên giường Giang Long.

https://thuviensach.vn

Đỗ Quyên hừ lạnh một tiếng, trong lòng thầm mắng, ngày thường giả vờ thanh thuần cao thượng, giờ thấy người ta là tài tử, lập tức lộ ra bản chất quyến rũ người khác.

Hồ ly tinh không biết xấu hổ.

Thầm mắng xong, ả mang theo ánh mắt si mê nhìn về phía trước, ánh mắt hạ xuống lưng Giang Long.

Nếu trở thành nữ nhân của hắn thì thật tốt.

Có suy nghĩ này trong đầu, Đỗ Quyên cả kinh, sao mình lại nghĩ như vậy?

Tuy nhiên trong lòng lại có âm thanh vang lên, cũng không có gì là không thể, mình là nha hoàn của Lâm Nhã, chính là thông phòng nha hoàn, theo lý chính là thiếp của Giang Long.

Giang Long đi đến đại điện, tiến lên thắp hương, lúc này phát hiện ra Lâm Nhã chưa theo vào.

Quay đầu nhìn về phía sau, hắn thoáng suy nghĩ.

Trong chốc lát, Lâm Nhã dẫn theo hai nha hoàn đi đến.

- Già Lam Tự là hộ quốc thần tự của nước ta, Phật tổ rất là linh nghiệm, nàng đi thắp nhang cầu nguyện đi.

Giang Long chủ động nói chuyện với Lâm Nhã.

Lâm Nhã nhẹ gật đầu, thấy Giang Long nhìn mình, vội vàng tránh ánh mắt của Giang Long, khuôn mặt ửng đỏ, cúi đầu đi đến phụ cận bức tượng bái Phật.

Nhắm hai mắt, trong lòng Lâm Nhã mặc niệm cầu nguyện.

https://thuviensach.vn

Giang Long ở đằng sau nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Nhã, khóe miệng mỉm cười.

Đỗ Quyên đột nhiên nhìn thấy, cầm trong tay khăn lụa vặn càng chặt.

Nếu là mấy ngày trước, ả ước gì Giang Long sẽ bị Lâm Nhã câu dẫn.

Vì chỉ cần có thể phụ trợ Lâm Nhã hoàn thành nhiệm vụ của trưởng bối, ả và Thủy Lam đều có chỗ tốt.

Diện tích của Già Lam Tự rất lớn, vũ điện xây dựng rộng đến vài ngọn núi.

Có ba điện lớn, Thiên Vương Điện, Đại Hùng Bảo Điện, Tống Từ Quan Âm Điện, Già Lam Điện, Tổ Sư Điện, La Hán Đường cùng với nhiều tượng Bồ Tát.

Trong đó Đại Hùng Bảo Điện ở chính điện, cao lớn nhất, trang nghiêm nhất.

Giang Long mang theo mọi người đi dạo, cũng không chú ý một đám người áo đen luôn chú ý hành tung của hắn

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Bị Tập Kích

Dưới chân núi, lão bà đầu bạc vén lên màn xe, Đại Lệ Ti nhìn về đỉnh núi, bất đắc dĩ bước lên ghế, cúi đầu đi vào trong xe ngựa.

Lão bà đầu bạc đi theo lên xe.

- Ma ma!

Đại Lệ Ti vừa ngồi xuống, vội vàng mở miệng, ả muốn ở lại, mượn tay ma ma bảo vệ Giang Long.

Nhưng ma ma không cho ả cơ hội, mạnh mẽ kéo ả xuống núi.

- Ta biết ý tứ của ngươi!

Lúc này lão bà tóc bạc mở miệng đánh gẫy:

- Ngươi quá coi thường cấp trên rồi.

Cao thủ trong tổ chức nhiều như mây, dù muốn diệt trừ ma ma ta, cũng không phải nói giỡn.

- Nhưng bọn họ chuẩn bị không đủ!

Đại Lệ Ti cãi lại, đúng là Cảnh lão phu nhân tính lên chùa dâng hương, nhưng lúc đầu chỉ có Diêu mụ mụ biết, ngày hôm sau nói cho Giang Long, cho đến hôm nay lên núi, tin tức này mới truyền ra, dù Đại Lệ Ti ở trong Cảnh phủ cũng không biết được tin tức, cho nên không kịp điều người để đối phó Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ ngươi đã sớm tính trở mặt với tổ chức?

Lão bà đầu bạc mở mắt, nhìn thẳng Đại Lệ Ti.

Đại Lệ Ti hít thở khó khăn.

Tổ chức nhân sự rất đông, muốn giết Giang Long không chỉ có một, rất có thể là mười người, dù là ma ma có thân thủ cao cường, cũng không có khả năng đem một lưới bắt hết.

Lúc đó chỉ cần để một người chạy thoát, cấp trên sẽ biết ả phản bội tổ chức.

Hiện giờ ả còn chưa muốn trực tiếp trở mặt.

Mặc cho số phận đi!

Trầm mặc một hồi, xe ngựa bắt đầu khởi động, đường không bằng phẳng, thân xe xóc nảy lung lay.

Đại Lệ Ti vén rèm lên, sắc mặt phức tạp nhìn đỉnh núi, ánh mắt thật lâu không rời đỉnh núi.

Lần trước ả giống như con rối bị điều khiển, hại Cổ gia nhà tan cửa nát, tìm mãi không thấy cơ hội xoay người, lần này Giang Long và Lâm Nhã bị người tổ chức diệt trừ, chẳng lẽ không phải là bị tổ chức khống chế?

Nếu không thể phá hoại kế hoạch chu đáo chặt chẽ lần này, rồi âm thầm tích tụ lực lượng, vậy ả sẽ không có năng lực thoát ly tổ chức.

Chỉ mong Phật tổ linh thiêng!

Đại Lệ Ti thu tay trắng nõn nhỏ bé, bức rèm cũng được hạ xuống.

Xe ngựa đi tới nửa đường, Cảnh lão phu nhân nhẹ nhíu mày:

https://thuviensach.vn

- Thúy nhi, không biết tại sao, mí mắt ta nháy không ngừng.

- Nếu ngài lo lắng, nô tỳ mang mấy hộ vệ trở lại, kêu thiếu gia hồi phủ sớm?

Diêu mụ mụ đang đấm bóp vai cho Cảnh lão phu nhân, nghe thế nhỏ giọng nói.

Diêu mụ mụ biết rằng hiện giờ Cảnh lão phu nhân quan tâm nhất chính là Tiểu thiếu gia, để cho bà không yên tâm chỉ có Cảnh Giang Long.

- Cũng tốt!

Cảnh lão phu nhân gật đầu.

Đoàn xe dừng lại, Diêu mụ mụ dặn dò nha hoàn chăm sóc Cảnh lão phu nhân, sau đó xuống xe, gọi bốn hộ vệ về quay lại Già Lam Tự.

Diêu mụ mụ nghe Cảnh lão phu nhân nói cũng cảm thấy hoảng hốt, giục xa phu đi nhanh một chút.

Lúc Diêu mụ mụ lên xe ngựa đi trở lại Già Lam Tự, mặt Cảnh Trường Phát lộ ra kinh hoảng, gã cho là mình gặp quỷ, tinh thần hoảng hốt, gã rất tin thần nghi quỷ, hơn nữa Cảnh lão phu nhân ở trong chùa cường thế, cứng rắn, ngay cả quan lớn nhị phẩm còn không sợ, bây giờ đoàn xe dừng lại, không hiểu vì sao chia làm hai đội, gã không biết chuyện gì xảy ra, trong lòng nghĩ ngợi lung tung, chẳng lẽ Cảnh lão phu nhân định giết mình?

Hôm nay Cảnh Trường Phát đi tới Già Lam Tự mới biết mình hiểu về Cảnh phủ quá ít, có quá nhiều chuyện không biết.

Chẳng qua chỉ là một hộ vệ trong phủ mà dám chém đầu cấm quân.

Chỉ là một hộ vệ, nói động thủ là động thủ, dưới con mắt của tất cả mọi người dám chặt đứt tay của người dị quốc.

https://thuviensach.vn

Đây là hung hãn tàn nhẫn như thế nào!

Còn khó tin nhất chính là Phó thống lĩnh cấm quân muốn bắt hộ vệ, Cảnh lão phu nhân một bước không nhường.

Kết quả cuối cùng, Phó thống lĩnh cúi đầu nhận sai!

Ở quê nhà, đừng nói cấm quân, ngay cả một bộ đầu trong nha môn cũng không thể đắc tội.

Cảnh Trường Phát nghĩ nát đầu cũng không biết Cảnh gia dựa vào cái gì mà kiêu ngạo khí phách như vậy!

Còn có, nếu Cảnh lão phu nhân mất hứng, hay coi mình không vừa mắt, kêu một hộ vệ tới giết mình, chính mình còn có mạng sao?

Ngay cả Ngũ Trưởng cấm quân và người dị quốc còn bị giết, không có một chút do dự, nếu mình chết trong tay Cảnh lão phu nhân cũng là chết vô ích.

Chính gã tự dọa mình, sờ sờ đầu mình còn hay không, chỉ trong chốc lát, sắc mặt tái nhợt, trên cổ chảy ra mồ hôi như tắm.

- Ông nội, cháu muốn lên xe của lão phu nhân.

Cảnh Đồng Tiền chu miệng nói.

Vì sùng bái, nên Cảnh Đồng Tiền luôn muốn tiếp cận Cảnh lão phu nhân.

Nhưng Cảnh Trường Phát thật mạnh ôm Cảnh Đồng Tiền vào trong ngực:

- Không được, cháu thành thật ở đây, không được đi đâu!

https://thuviensach.vn

Cảnh Đồng Tiền bị ôm chặt, kêu không ra tiếng, dãy dụa cũng vô dụng, chỉ trong chốc lát, khuôn mặt phát xanh.

Đúng lúc này, một cuộn giấy như ngón tay bay tới.

Cảnh Trường Phát phân thần, lúc này mới buông hai tay, tiến lên một bước, nhặt cuộn giấy mở ra đọc.

Một hàng chữ thu vào trong mắt.

Cảnh Giang Long khó có thể thoát chết, về phủ ép Lý Hương Phấn chọn trẻ nhỏ trong tộc làm người kế thừa.

Chữ ký dưới cùng viết là "người hợp tác".

Thấy ba chữ người hợp tác, hai tay Cảnh Trường Phát run lên, lập tức nghi ngờ, chẳng lẽ lão thái bà không phải quỷ?

Nếu không thì tại sao ban ngày có thể ném giấy cho mình.

Nhưng ngày đó đến tiểu viện, rõ ràng một bóng người treo trên xà nhà, hơn nữa khuôn mặt rất giống mặt bà tử mở cửa cho mình.

Cảnh Trường Phát không có kiến thức gì, chỉ có chút gia tài và tham tiểu địa chủ, lúc này bị làm bối rối chóng cả mặt mày.

Lắc đầu một hồi.

Nhưng chuyện uy hiếp Cảnh lão phu nhân, gã thật sự không dám.

Lúc này Cảnh Đồng Tiền tránh ở thùng xe một góc rất xa, trong ánh mắt lộ ra sợ hãi vô cùng.

Xuýt chút nữa ông nội kẹp chết nó.

……

https://thuviensach.vn

Lúc này Giang Long và Lâm Nhã sóng vai đi ra Tổ Sư Điện, nhìn chung quanh thấy đỉnh núi không xa có tòa điện vũ, tò mò hỏi:

- Đó là cái điện gì?

- Đó là La Hán Đường, xây dựng rất lớn, gần với chính điện Đại Hùng Bảo Điện, bên trong cung phụng năm trăm La Hán.

Trần Thái trước kia nhiều lần theo Cảnh lão phu nhân đến tự cầu phúc, tất nhiên quen thuộc cho nên trả lời.

Giang Long nghe trong đó có năm trăm La Hán, nên có vài phần hứng thú.

Quay đầu nói với Lâm Nhã:

- Chúng ta đi xem một chút?

- Thiếp thân nghe theo Tiểu thiếu gia.

Vì đoán không ra tâm tư của Giang Long, cho nên Lâm Nhã ăn nói vô cùng cẩn thận, không dám thân mật gọi tướng công.

Giang Long lơ đễnh, tay phải ra dấu mời, chợt phía trước đột nhiên phát ra tiếng bước chân.

Mấy ngọn núi khác khá gần, chỉ có La Hán Đường xa một chút, hơn nữa phải xuống núi rồi leo lên.

Đường nhỏ trên núi hai đều có cây cối mới nẩy mầm.

Giang Long và Lâm Nhã sóng vai đi trước, hộ vệ Cảnh phủ đi đằng sau, một lát sau đi đến cửa chính La Hán Đường.

https://thuviensach.vn

La Hán Đường do bốn phương diện vũ đông nam tứ bắc tổ hợp mà thành, nhìn rất giống nhà cấp bốn, tiểu viện rất là thoáng đãng, trong viện còn có đỉnh được đúc bằng đồng.

Giang Long vừa bước qua cửa, lập tức nhướng mày.

Nơi này rất là an tĩnh, một chút tiếng động nhỏ cũng không có.

Kiếp trước hắn cũng được coi là có võ công cao thủ, với nguy hiểm giống như có trực giác của dã thú.

Trong nháy mắt hắn liền khẳng định, tiểu viện này có cổ quái.

Bước chân lập tức dừng lại.

Lâm Nhã tiếp tục đi lên phía trước, lại đi thêm vài bước đột nhiên thấy Giang Long dừng lại, vẻ mặt khó hiểu nhìn Giang Long.

Trần Thái giống như có cảm giác, tay phải giơ cao qua vai, hai hộ vệ Cảnh phủ đều khẩn trương dừng lại nói chuyện, lập tức thu liễm nụ cười, tay phải ấn hướng đao bên hông, thần kinh khẩn trương.

- Tiểu thiếu gia, nơi này cổ quái, không bằng chúng ta về phủ!

Trần Thái đi nhanh đến ttrước mặt Giang Long, thấp giọng nói.

Giang Long không tiếng động gật đầu, sau đó ra hiệu Lâm Nhã trở về.

Lâm Nhã không hiểu vì sao, lúc trước Giang Long rất hứng thú với La Hán Đường, bây giờ đi tới cửa rồi lại định quay trở về, chẳng lẽ không nhìn một chút?

Nhưng nàng nghe lời trở về, đứng cạnh bên người Giang Long.

Lúc này Trần Thái xua tay, ra hiệu xuống núi thủ thế.

https://thuviensach.vn

Phần đông hộ vệ tiến lên bảo vệ Giang Long và Lâm Nhã bên trong, chậm rãi xuống núi.

Nhưng đi được vài bước, một đạo ô ô vang dội vang lên, Giang Long nhìn về phía phát ra âm thanh, chỉ thấy một mũi tên lệnh từ phía tây La Hán Đường bắn thẳng lên trời.

Tên lệnh bay lên trời, bốn phía đông nam tây bắc trên nóc nhà La Hán Đường hiện ra hơn mười người áo đen.

Người áo đen đều che mặt, trong tay cầm ngưu giác cung tinh xảo.

Lắp tên, nhắm đám người Giang Long, mỗi người áo đen kéo cung, sau đó trận trận mưa tên xé gió bắn xuống.

- Mau tránh ra!

Trần Thái hét lớn một tiếng, tay trái nhanh như lò xo, két một tiếng, yêu đao xuất ra nửa thanh.

Đao trong nháy mắt được rút ra, vũ động rất nhanh, bảo hộ trước người không một kẽ hở.

Đinh đinh đinh, liên tiếp ba tiếng mũi tên va vào đao, bật ra rơi xuống.

Tuy bị tập kích bất ngờ, nhưng những hộ vệ này đều trải qua chiến trường, cho nên lúc đầu cũng hơi hoảng loạn.

Vài hộ vệ tiến đến tạo thanh bức tường người, đem Giang Long và Lâm Nhã ngăn ở phía sau, dùng đao đỡ tên.

Sau đó mấy người đâu vào đấy bảo vệ Giang Long và Lâm Nhã đi tới vách tường, tránh né tên.

A!

https://thuviensach.vn

Giang Long và Lâm Nhã vừa lẩn trốn, phía sau hộ vệ Cảnh phủ bỗng nhiên bay đến một trận mưa tên.

Một hộ vệ không cẩn thận bị bắn trúng lưng, kêu to một tiếng, sau đó kêu lớn:

- Dưới chân núi có mai phục, mọi người cẩn thận.

Trong lòng Giang Long trầm xuống, không ngờ bị vây quanh.

Nếu tại kiếp trước, đừng nói có người bảo vệ, dù một mình hắn cũng không sợ.

Hơn nữa không chừng còn có thể giết ngược lại đối phương.

Nhưng hiện tại, thân thể này quá kém.

Trần Thái từng là thân vệ đội trưởng của Cảnh lão Hầu gia, dù đối mặt với mấy ngàn quân địch thậm chí hơn vạn cũng không sợ hãi một chút, cho nên bây giờ vẫn trấn định chỉ huy.

- Đội trưởng, nếu không chúng ta vào trốn trong điện đường?

Một hộ vệ kêu to.

Trốn vào trong điện đường, có thể trốn sau tượng Phật, cung tên của đối phương sẽ không có đất dụng võ rồi.

Trần Thái không nói gì, Giang Long lập tức mở miệng, giọng kiên quyết:

- Không được! Trừ phi có thể xác định cấm quân trên núi lập tức xuống núi trợ giúp, nếu không biết đối phương có bao nhiêu người, bao nhiêu cao thủ, chúng ta không thể dễ dàng vào điện phủ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Xé Chẵn Ra Lẻ

Nghe được mệnh lệnh của Giang Long, Trần Thái kinh ngạc nhìn hắn.

Sau đó phụ họa nói:

- Đúng là không thể vào trong điện phủ!

Hiện tại không rõ quân địch có bao nhiêu, sức chiến đấu không rõ, tùy tiện chạy vào trong điện, đó là tụ chặt đứt đường lui.

Nếu chẳng may đối phương đông đảo, không để ý thương vong lao vào, vậy ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Lúc này Giang Long bảo vệ trước người Lâm Nhã, cau mày đánh giá nơi này.

Chỉ thấy trên đường hơn mười hắc y nhân múa đao xung phong liều chết lao tới.

Không nói kẻ thù mai phục trong La Hán Đường, riêng mấy người đang lao tới cũng hơn hộ vệ Cảnh phủ mấy lần.

Tuy nhiên đám người muốn chặn đường của Giang Long, nên có thể đoán là người trong điện sẽ ít hơn.

Tuy nhiên vẫn không thể địch lại được.

Dù là tất cả hộ vệ Cảnh phủ đều từng trải qua chiến trường, đều rất hung mãnh, nhưng mấy người áo đen này cũng không kém, trên người sát khí

https://thuviensach.vn

cực nặng.

Trần Thái đột nhiên nói:

- Bảo vệ thiếu gia xuống núi, lui về phía rừng cây.

Trong rừng cây cối hỗn độn, tương đối rậm rạp, nếu trốn vào trong đó sẽ làm giảm uy lực cung tên.

Giang Long gật đầu, kéo Lâm Nhã và mười mấy hộ vệ trốn vào trong rừng, mặt đất nhấp nhô, Giang Long dìu Lâm Nhã tránh nàng bị ngã, sợ bị thương đến tay chân, Thủy Lam và Đỗ Quyên sợ hãi muốn điên, cực kỳ sợ hãi chạy theo sát Lâm Nhã.

Kết quả là chạy vài bước, vì làn váy quá dài, ở trong phủ được nuông chiều quen, chưa từng phải chạy trốn chật vật, kết quả là dẫm vào váy của mình, tự mình đem trượt chân, sau đó kinh ngạc hô một tiếng, ngã xuống rồi lăn xuống dốc.

Tuy rằng chật vật, nhưng tốc độ lăn không chậm, không ngờ vượt qua đám người Giang Long.

Nếu không phải sợ lăn vào tảng đá hay gốc cây đập vào đầu, Giang Long còn muốn hai nha hoàn lăn xuống cho nhanh.

Lăn tới sườn núi bị cây ngăn lại, dừng lại.

Không ngoài dự đoán, hai nữ thân thể va chạm vào thân cây, sắc mặt tỏ ra đau đớn.

- Tiểu thư.

Trong chốc lát Giang Long kéo tay Lâm Nhã chạy tới, Thủy Lam và Đỗ Quyên cố sức bò dậy, vươn tay muốn kéo Lâm Nhã sang một bên.

https://thuviensach.vn

Hiện tại Lâm Nhã cũng luống cuống tay chân, bối rối cực kỳ, làm sao còn chú ý đến hai người nha hoàn.

Trực tiếp chạy sát qua hai nữ.

Hơn nữa dù cho tỉnh táo, Lâm Nhã cũng không cứu Thủy Lam và Đỗ Quyên.

Hai người này là người Lâm gia phái tới giám thị nàng, nàng còn đang buồn không biết làm sao thoát được hai người.

Chỉ có một nửa hộ vệ đi theo Trần Thái dừng lại, ngăn cản mấy người áo đen.

Còn lại một nửa hộ vệ theo sát Giang Long, lại thấy có mũi tên bắn tới, hộ vệ giơ đao lên đỡ.

Chạy thêm vài bước, Giang Long thở hổn hển miệng nói:

- Hai người các ngươi bị thương, bây giờ chạy sang bên kia, đi đường vòng tìm cứu binh, mấy người còn lại theo ta chạy hướng ngược lại.

Hai hộ vệ phía sau bị tên bắn vào vai, máu tươi chảy ướt áo, lúc chạy trốn mặt tỏ ra đau đớn, may là họ từng trải qua chiến trường, một khi ra ngoài đều mặc áo giáp mềm, nếu không bị ngưu giác cung bắn vào sẽ bị xuyên thủng.

Hai hộ vệ nghe vậy lập tức lắc đầu nói:

- Không được, tiểu nhân thà chết bảo vệ bên người thiếu gia.

- Tiểu nhân cũng vậy.

Người hộ vệ đùi trúng tên, máu từ trong quần chảy xuống, làm ướt cả giày, chạy khập khễnh, chân dẫm xuống đất để lại dấu chân đỏ chót.

https://thuviensach.vn

- Càn quấy!

Giang Long đột nhiên quát:

- Đối phương đông đảo, lại có cung tên, cho nên chúng ta phải nghĩ biện pháp nhanh chóng tìm được cứu binh.

Hai ngươi bị thương, tuy có dũng khí liều mạng cùng đối phương, nhưng sức chiến đấu không tránh khỏi suy giảm.

Đến lúc đó chỉ cần chậm trễ một chút là có thể mất mạng.

Giờ nghe ta chỉ bảo, hiện tại tránh khỏi vòng vây, đi hướng cấm quân nhờ cứu viện.

Ta mang theo mấy người còn lại chạy vào trong rừng núi, lợi dụng địa hình tránh đi quân địch, chỉ cần chúng ta chờ được viện quân là sẽ được cứu.

Hai hộ vệ này ngày trước trong quân từng làm thám báo, hiểu được đưa tin quan trọng, nghe vậy cắn răng, hét lớn:

- Tiểu nhân nghe theo mệnh lệnh thiếu gia.

Người kia nhìn về phía đồng bạn một cái, hơi do dự, cũng gật đầu đáp ứng.

Giang Long thở ra một hơi, thầm nghĩ là quả nhiên trải qua chiến trường, gặp chuyện quyết đoán, không lề mề, bằng không còn phải tốn sức khuyên bảo, làm hỏng đại sự.

- Được lắm, hai người nghe lệnh của ta, một người hướng trái, một người hướng phải, tách ra vòng vây đi về phía sau cầu viện, nhớ kỹ không cần vì tiết kiệm thể lực và thời gian mà đi theo vòng nhỏ hẹp, mấy người áo đen

https://thuviensach.vn

đã có chuẩn bị từ trước, không chừng trên đường cây sẽ để lại người phòng bị chặt đứt đường lui.

Giang Long rất nhanh chóng chỉ bảo.

Hai người gật đầu xoay người rời khỏi.

Lúc này Giang Long nói tiếp:

- Tới phía trước phải cẩn thận, cấm quân và phủ chúng ta không quen biết, hơn nữa chúng ta còn giết một Ngũ Trưởng cấm quân, chỉ cần các ngươi ở trước mắt cầu viện, bọn họ cũng không thể làm gì ngươi.

Hơn nữa cũng không dám để lâu không tới cứu viện.

- Tiểu nhân rõ!

Hai hộ vệ cũng không phải người ngu, nghe hiểu ý của Giang Long, nhịn đau từ vết thương, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất chạy sang hai bên.

- Tiểu thiếu gia, chúng ta chạy hướng nào?

Vì Giang Long ứng đối có độ, trên người tỏa ra khí chất lãnh tụ, cho nên lúc đội trưởng hộ vệ Trần Thái không có mặt, dưới tình huống này, hộ vệ thân thể cao lớn tráng tất nhiên nghe theo Giang Long, vì vậy mở miệng hỏi.

Mấy người hộ vệ còn lại cũng nhìn về phía Giang Long.

- Đi vào trong núi!

Giang Long một tay kéo Lâm Nhã chạy như bay, một bên giải thích:

- Nhân số địch nhân nhiều hơn, chúng ta phải nghĩ biện pháp tách họ ra, mới có tìm được đường sống.

https://thuviensach.vn

Tại đằng sau mọi người vang tiếng bước chân, rất hiển nhiên, Trần Thái dẫn hộ vệ cản phía sau không thể chặn hết người bịt mặt.

Một hộ vệ chạy hồi lâu, sau đó quay đầu nhìn về phía sau, vội hỏi:

- Chạy vào trong núi làm sao phân tán mấy người bịt mặt.

- Chạy tiếp một chút, cùng kẻ thù tách ra khoảng cách, hoặc là tìm sườn núi ngăn trở tầm mắt của địch nhân, sau đó chúng ta chia hai đường, lúc đó kẻ thù phải tách ra đuổi theo chúng ta.

Giang Long tuy thở hồng hộc, trên cổ cũng toát mồ hôi, nhưng đầu óc vô cùng tỉnh táo.

- Tách ra!

Những hộ vệ này nháy mắt hiểu rõ biện pháp của Giang Long.

Tại chiến trường, còn gọi là xé chẵn ra lẻ, như vậy địch nhân phải phân ra vài nhóm mới có thể truy sát Giang Long.

Trong lúc vô hình, có thể làm yếu bớt địch nhân.

Ví dụ như quân ta có hai mươi người, quân địch có sáu mươi, hai mươi đánh sáu mươi phần thắng không lớn.

Mà bây giờ phân binh, Giang Long chỉ còn có mười người, quân địch có ba mươi người.

Vậy phân ra một lần, Giang Long có năm người, địch nhân có mười lăm người.

Nếu phân thêm ,một lần Giang Long có ba người, bên địch cũng chỉ còn bảy tám người.

https://thuviensach.vn

Nếu bên người Giang Long có hai hộ vệ thân thủ cao cường, vậy hai người đối phó bảy tám người sẽ dễ hơn đối phó sáu mươi người.

Vả lại, nếu địch nhân chỉ có bảy tám người, như vậy truy sát Giang Long sẽ lực bất tòng tâm, bọn họ cũng không thể phân tán người ra tiến hành tìm kiếm phạm vi rộng hơn.

Tuy biết biện pháp của Giang Long là chính xác, nhưng những hộ vệ này đều rất lo lắng.

Bởi vì chia số lần chia nhỏ càng nhiều, hộ vệ bên cạnh Giang Long sẽ càng ít.

Đến lúc nếu không cẩn thận gặp phải dã thú, Giang Long cũng không có năng lực tự bảo vệ.

Lo lắng thì dúng là lo lắng, nhưng trong tình hình nguy cấp hiện tại, cũng không có biện pháp tốt hơn.

Mọi người nhanh chóng tăng lên tốc độ, chạy hơn mười trượng, phía trước địa hình cao thấp không đều, nhưng có thể che tầm mắt truy binh.

Lập tức Giang Long hạ lệnh chia binh hai đường.

- Nhớ kỹ sau khi tách ra không cần tăng tốc bỏ rơi truy binh, nếu chạy nhanh quá thì chia binh không có ý nghĩa.

Giang Long dặn dò.

Hộ vệ được phân đến đội khác nghe vậy bất đắc dĩ gật đầu.

Ở trong này tuy có thể tạm thời tránh khỏi kẻ thù, nhưng vì dưới đất còn có dấu chân, cho nên sớm hay muộn kẻ thù cũng sẽ đuổi theo, nếu còn muốn hội hợp lại Giang Long thì truy binh theo dấu vết để lại sẽ tìm đến Giang Long.

https://thuviensach.vn

Nếu thế thì tách ra thật vô ích.

- Vậy tiểu nhân chạy ra phía kia, sau đó hợp lực cùng với cấm quân, sau đó cùng nhau tìm thiếu gia.

Một hộ vệ quỳ xuống, hai tay ôm quyền nói.

- Ừ!

Giang Long nhẹ vỗ về, sau đó vội khoát tay nói:

- Không cần trì hoãn thời gian, lập tức chạy.

Dứt lời Giang Long kéo tay Lâm Nhã hướng phía bên phải chạy.

Mấy hộ vệ nhìn bóng lưng Giang Long một hồi, sau đó hướng bên trái mà chạy.

Người bịt mặt chạy đến đây, phát hiện dấu chân chia làm hai tốp, rơi vào đường cùng, đành phải chia ra làm hai đội đuổi theo.

Trong núi cây cối rậm rạp, cản trở tầm mắt, vượt qua mười trượng là nhìn không thấy thân ảnh đối phương.

Nhiều lắm cũng chỉ nghe được tiếng bước chân giẫm lên cành khô lá vụn phát ra tiếng.

Lại chạy hơn mười trượng, Giang Long lại tách ra, cho đến lúc này chỉ còn hai hộ vệ còn có Lâm Nhã và Thủy Lam.

Đỗ Quyên cũng được phân tới đội ngũ khác.

Nhóm bọn họ vẫn chạy về hướng bên tay phải.

Tiếp tục chạy mười trượng, phía sau vẫn còn nghe tiếng bước chân, nhưng nhỏ hơn trước rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, đối phương không dám đánh cược, trên đường đuổi theo, cũng phải chia ra để truy kích.

- Tiểu thiếu gia, chúng ta không thể tiếp tục phân binh.

Lúc này một hộ vệ nghĩ kế nói:

- Ngài mang theo Thiếu phu nhân và Thủy Lam cô nương chạy về phía trước, hai huynh đệ chúng ta thiết lập cạm bẫy, sau đó tránh ở chỗ tối đánh lén truy binh.

Hóa ra hai hộ vệ này anh em ruột, một người tên Lâm Huy một người tên Lâm Đào, đều từng theo Cảnh lão Hầu gia tại Nam Cương đánh nhau với binh sĩ Nam Man.

Nam Cương khí hậu nóng ẩm, nhiều mưa, mà hiện tại trong rừng đúng là địa hình mà họ am hiểu.

Giang Long nghe hai người nói vậy, vội gật đầu:

- Rất tốt!

Kỳ thực năm đó hắn theo Mã sư phụ sống ở trong rừng hơn nửa năm, hắn được Mã sư phụ dạy hắn năng lực sinh tồn ứng biến.

Hắn cũng học chế tạo cạm bẫy đơn giản.

Đồng ý xong, Giang Long không quên dặn dò:

- Nhớ kỹ, không cần phải mạnh mẽ đánh với họ, chỉ cần quấy nhiễu giết vài người bọn họ là được, hiểu rõ chưa?

- Vâng!

Lâm Huy và Lâm Đào nghe vậy ôm quyền trả lời.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Phá Nát

Lâm Huy và Lâm Đào lập tức động thủ, bắt đầu chế tạo những cạm bẫy đơn giản, tuy nhiên vì thời gian cấp bách, trong khoảng thời gian ngắn lại không có cách nào làm ra cạm bẫy có lực sát thương lớn, tuy rằng hai người bọn họ tay nghề rất tốt, nhưng không có tên cũng như thương nhọn, nhiều lắm cũng chỉ có thể làm những tên bịt mặt truy kích tới kinh hãi một phen.

Hai người bọn họ cũng nghe theo Giang Long chỉ bảo, tận lực không xuất hiện, âm thầm kéo chậm bước chân của tên bịt mặt.

Tuy nhiên những tên bịt mặt này cũng không phải đồ ngốc, xông vào một bên bị nhánh cây đập vào mặt, lướt sang một đoạn thì đột nhiên bị đám cây cỏ làm vấp chân quắng một cái té ngã, trải qua vài lần liền phát hiện ra những thứ này đều là những cạm bẫy đơn giản, căn bản không cần sợ hãi những thứ này.

Cho nên chỉ cần cẩn thận có người âm thầm đánh lén, đồng thời bộ pháp cũng nhanh hơn.

Hai huynh đệ Lâm Huy và Lâm Đào một hồi bất đắc dĩ.

Không có công cụ cùng lợi khí tốt, hơn nữa thời gian để chuẩn bị cũng không có, bọn họ thực sự cũng không có cách nào.

Nếu quả thật có những thứ sắc bén như tên hoặc là đầu thương, lại cho họ cho trên nữa canh giờ, bọn họ thậm chí có thể tin tưởng làm ra những cạm bẫy tiêu diệt được toàn bộ đám người bịt mặt này ở trong rừng.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên vì lúc đầu bị kinh sợ, nên bộ pháp của đám người bịt mặt cuối cùng là hơi chậm lại.

Giang Long kéo tay Lâm Nhã chạy về phía trước, Thủy Lam hổn hển chạy theo sát ở đằng sau, lúc này Giang Long nghe được bước chân của truy binh rõ ràng xa dần liền thở phào nhẹ nhõm.

Tinh thần có chút thả lỏng, bỗng nhiên Giang Long mới phát hiện ra chẳng biết lúc nào ở trong bụng dâng lên một cổ nhiệt lưu ấm áp.

Cổ nhiệt lưu này chậm rãi chảy qua mọi nơi trong thân thể, khiến cho hắn dù đã chạy liền nửa ngày, không ngờ không có cảm giác mệt mỏi.

Kinh ngạc nửa khắc, hắn đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

Chẳng lẽ chính là công hiệu của phương thuốc cổ mà sư phụ lão viện trưởng truyền xuống?

Nhất định rồi!

Trong phương thuốc cổ này chứa rất nhiều dược liệu quý báu, chẳng những hiệu quả cường thân kiện thể cực tốt, hơn nữa dược lực tác dụng chậm rãi mười phần, bình thường được tích trữ ở trong thân thể, lúc trước trong khi Giang Long chạy cũng cảm thấy mệt chết đi được, sắp chạy không nổi rồi.

Chờ thân thể sắp đến cực hạn, tác dụng của dược lực chậm chạp lập tức liền hóa thành nhiệt lưu.

Lúc này một hồi thanh âm như kéo bể từ bên cạnh truyền tới, Giang Long nghiêng đầu nhìn sang, chỉ thấy Lâm Nhã bộ tóc đen đã sớm xỏa tung tự lúc nào, một đám bị mồ hôi ướt nhẹp dính ở trên trán, quần áo xộc xệch, bạch tích khuôn mặt nhỏ nhắn trắng trẻo đã đỏ bừng một mảnh, vừa chạy vừa thở từng ngụm từng ngụm phì phò.

https://thuviensach.vn

Lông mày thì nhíu chặt, trên mặt còn có thần sắc khổ sở.

Rất hiển nhiên, thể lực của Lâm Nhã đã muốn đến cực hạn.

- Đến đây, ta cõng nàng!

Giang Long do dự một chút liền dừng lại, xoay người đứng trước mặt Lâm Nhã.

Lâm Nhã lúc này đã mệt sắp nâng không nổi chân, đối với việc Giang Long muốn cõng nàng, trong nháy mắt liền kinh ngạc.

Hắn không phải rất chán ghét chính mình sao?

Bất quá vì để không bị đám bịt mặt phía sau đuổi giết, vì có thể tiếp tục sống sót, nàng không còn gì để cố kỵ, khẽ cắn răng ngà, gắt gao ôm cổ của Giang Long, bò tới sau lưng không tính rộng lớn của vị thiếu niên này.

Thủy Lam cũng vừa chạy vừa thở hồng hộc, tuy nhiên ả xuất thân không giống thiên kim tiểu thư như Lâm Nhã.

Cũng không giống Đỗ Quyên, sinh ra ở trong gia đình quản sự rất có danh tiếng ở trong phủ.

Số mạng của ả khá khổ cực, mới trước đâykhông lâu cha chết sớm, mẹ thi tái giá, cha dượng đối với ả rất không tốt, lúc đấy là cuộc sống ở nông trang Lâm gia, chẳng những phải dẫn theo đứa em cùng mẹ khác cha, còn phải hỗ trợ làm ruộng cùng thường xuyên phải lên núi hái rau dại.

Cho nên sức khỏe bản thân ả vẫn còn rất tốt.

Giang Long hai tay nâng hai chân của Lâm Nhã, đem Lâm Nhã hướng lên trên đẩy đẩy, vừa liếc nhìn Thủy Lam, liền chạy nhanh về phía trước.

- Cẩn thận đừng để nhánh cây bên ngoài đập vào mắt.

https://thuviensach.vn

Ngồi sau lưng của Giang Long, vị trí của Lâm Nhã tất nhiên cao hơn rất nhiều, nơi này cành cây rậm rạp, không cẩn thận sẽ bị những cành cây nhỏ quét trúng, Giang Long lên tiếng nhắc nhở.

- Ân!

Mặc dù chỉ là quan tâm nhắc nhở rất bình thường, nhưng trong lòng Lâm Nhã cũng xuất hiện một cổ ấm áp.

Từ khi mẹ kế được gả vào trong phủ, nhũ mẫu bị điều đi nơi khác, nàng đã không nhớ rõ mình đã bao lâu không có người quan tâm đến rồi.

Ở Lâm gia, mỗi thời mỗi khắc nàng phải đề phòng bị người khác ngáng chân, cùng người lục đục với nhau, ở trước mặt kế mẫu còn phải thấp giọng nhận lỗi.

Còn phải bảo vệ tốt đệ đệ của mình.

Sống như vậy thật sự mệt chết đi được!

Thở hổn hển một hồi, mùi vị độc hữu trên người Giang Long xông vào mũi Lâm Nhã, ánh mắt Lâm Nhã chuyển dọc theo cổ Giang Long chính là dại ra một hồi.

Mới trước đi, mẹ đẻ của nàng nói cho nàng biết, người này chính là người mà tương lai nàng có thể dựa vào.

Từ khi nghe được trưởng bối trong nhà muốn gả nàng tiến cho Giang Long, nàng không yên, khủng hoảng, tò mò, chờ mong, còn có khát khao, mặc dù là mặt trái đáp ứng điều kiện của trưởng bối trong nhà, nàng cũng đang vẫn còn có ảo tưởng về chú bé con năm đó, hiện giờ đã trưởng thành bộ dáng gì.

https://thuviensach.vn

Tâm tình như vậy, thẳng đến khi Cảnh Giang Long nhấc lên khăn voan đỏ kia một cái chớp mắt, bị triệt để đánh nát!

Bởi vì khi nàng xấu hổ ngẩng đầu lên lúc ấy, trong ánh mắt tràn ngập mong chờ, nhưng cái thấy được cũng chỉ là ánh mắt chán ghét của Cảnh Giang Long quăng tới mà thôi!

Một sự chán ghét trần trụi không có tí nào che giấu!

Sau đó người nam nhân này như là hoàn thành xong một sự tình phiền toái mà hắn không muốn làm, cũng không quay đầu lại trực tiếp ra khỏi phòng tân hôn.

Lúc ấy lòng của nàng như đột nhiên tiến vào băng, tay chân cũng là từng đợt từng đợt lạnh lẽo.

Trong tâm nàng đau, giống như bình thường dao cắt đau!

Sau đó thái độ của người mà theo như lời mẹ đẻ của nàng nói là người có thể cho nàng dựa vào cả đời, đã làm cho nàng mất hết thể diện ở trong Cảnh phủ, bị tôi tớ chỉ trỏ, vốn cho là rời khỏi Lâm gia, rốt cục có thể sống vui vẻ, nhưng ai mà ngờ nào được ở Cảnh phủ, cuộc sống của nàng càng ngày càng gian nan, càng khốn khổ !

Mộng đẹp hôn nhân của thiếu nữ bị phá nát, đả kích tinh thần nàng thiếu chút nữa sụp đổ, trong lòng lại không chỉ một lần toát ra ý tưởng không bằng chết đi cho rồi.

Nhưng mỗi khi muốn tự sát, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt đầy bệnh trạng của đệ đệ, cũng sẽ hiện lên ở trước mắt.

Chính mình có thể chết được, nhưng đệ đệ làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Đệ đệ là con cả trong nhà, tuy rằng không được phụ thân yêu thích, nhưng danh chính ngôn thuận là người thừa kế thứ nhất của nhà mình.

Chỉ bằng điểm này, kế mẫu liền sẽ không cam lòng, tất nhiên là muốn diệt trừ đệ đệ mình một cách thống khoái!

Nàng có thể vô cùng khẳng định, chính mình chân trước tự sát, không ra một tháng sau đệ đệ sẽ ngoài ý muốn bỏ mạng.

Đệ đệ trở thành trụ cột chống đỡ tinh thần nàng sống sót, nàng tuyệt đối không thể chết!

Sau đónàng tận lực khiêm tốn, có cơ hội liền tận khả năng lấy lòng Cảnh lão phu nhân.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, cái này còn không phải bết bát nhất.

Sự tình phát sinh biến hóa kịch tính, Cảnh lão phu nhân không ngờ cưỡng bức Cảnh Giang Long và nàng hợp phòng, mà kết quả sau cùng là Cảnh Giang Long nhìn đến thân hình của nàng sau, bị tức hộc máu té xỉu, thiếu chút nữa chết mất!

Mạng của nàng làm sao lại khổ như vậy?

Cuộc sống quá mệt mỏi quá khó khăn, nhưng muốn chết nhưng vẫn còn vướng bận có không bỏ xuống được!

May trong phủ Cảnh lão phu nhân tuy rằng ở bề ngoài ra lãnh đạm đối với nàng, nhưng luôn luôn như có như không cố ý che chở, bằng không nàng thật là không biết nên như thế nào làm mới tốt.

Giang Long một đường cõng Lâm Nhã vùi đầu chạy trốn, tự nhiên không hiểu được tâm sự trong lòng Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Hắn chưa bao giờ là người dễ dàng buông tha, lúc này đại não nhanh chóng hoạt động, toàn bộ tinh thần đều đang tự hỏi như thế nào mới có thể tránh thoát một kiếp này, cũng không có tinh lực phân tâm đi đoán Lâm Nhã ddang suy nghĩ gì.

- Ô ô!

Nhưng mà tại lúc hắn tiếp tục chạy ra vài bước sau, một hồi thanh âm bén nhọn từ mộc tiêu cũng đột nhiên vang lên.

Hắn nghe tiếng đột nhiên quay đầu lại, chỉ thấy một người bịt mặt miệng thổi mộc tiêu, rất nhanh lướt tới đây.

Không xong, người này hẳn là am hiểu cách truy tung, khinh thân công pháp cũng là vô cùng tốt!

Thoát khỏi Lâm Huy vàLâm Đào, dẫn đầu đuổi theo.

Thổi mộc tiêu lên, tự nhiên là nhắc nhở các đồng bạn, gã đã tìm được mục tiêu.

Tin tưởng đám người bịt mặt ở phụ cận theo tiếng tiêu chỉ dẫn, chỉ chốc lát sau sẽ chạy tới.

- Thả ta xuống, tự chính mình chạy!

Lâm Nhã cũng ý thức được không ổn, ở trên lưng Giang Long quẩy người một cái.

Ban đầu vốn đã sắp chạy không nổi rồi Thủy Lam quay đầu lại thấy được bóng dáng tên bịt mặt, bị hù dọa sắc mặt hoảng sợ, luống cuống tay chân, vốn chậm sau vài bước, trong nháy mắt tốc độ liền nhanh hơn, không ngờ theo kịp bước tiến của Giang Long.

Giang Long hạ thấp thân thể, đem Lâm Nhã để xuống.

https://thuviensach.vn

Không có lại tiếp tục chạy trốn, mà là nhíu mày nhìn tên bịt mặt càng ngày càng gần, còn thật sự tự hỏi sách lược ứng phó.

Lúc này hắn cảm thấy trong cơ thể ấm áp dễ chịu, trong bụng dường như có một cái tiểu hỏa lò đang không ngừng phát ra nhiệt lượng, điều này làm cho thể lực của hắn rất là dư thừa, toàn thân thư thái, dù có chạy nhanh cũng không mệt mỏi, tuy nhiên hắn cũng biết, cổ thân thể này rất kém, mặc dù phương thuốc cổ thần kỳ, dược lực thập phần chậm rãi nhưng chung quy vẫn có giới hạn cuối cùng.

Hơn nữa thể lực dư thừa, chính là có thể chịu đựng tốt, nhưng cũng không thể biến thành đại lực sĩ.

Nếu lúc này trong tay có thể có một cây trường thương thì tốt rồi!

Giang Long than nhẹ.

Tuy rằng hiện tại chính mình lực lượng không lớn, nhưng nếu có thương nơi tay, sử xuất Hình Ý thương pháp, lợi dụng thương pháp kỹ xảo đem tên bịt mặt chạy đến gần này giải quyết rụng, đối với việc này hắn là có chút tin tưởng đấy.

Hiện trên người hắn, chỉ có một vũ khí.

Chính là thanh đao gọt hoa quả thoa lên kịch độc!

Tuy nhiên chỉ cần đối phương sơ suất, cũng không phải không thể chiến thắng.

Nghĩ đến đây, Giang Long lập tức kéo cánh tay nhỏ bé của Lâm Nhã xoay người lần nữa chạy như điên.

Thủy Lam ở thời điểm hai người dừng lại, đã chạy ra vài chục bước, đem hai người bỏ xa một đoạn.

https://thuviensach.vn

Mắt nhìn bóng lưng của Thủy Lam, Giang Long như thoáng chút suy nghĩ.

Nha hoàn này không ngờ chỉ lo chính mình chạy trốn, đối với an nguy của Lâm Nhã không quan tâm.

Một chút trung tâm đều không có.

Xem ra Thủy Lam này hẳn là một trong những người giám thị của trưởng bối Lâm gia an bài ở bên cạnh Lâm Nhã rồi.

- Ngươi buông ta ra, chính mình chạy đi!

Đột nhiên, Lâm Nhã cắn môi, dùng sức lắc lắc cánh tay nhỏ bé bị Giang Long lôi kéo, muốn thoát ra.

Giang Long sửng sốt, lập tức bàn tay lại dùng sức, gắt gao nắm lấy cánh tay trắng muốt của Lâm Nhã.

Lâm Nhã lúc này vừa lo lắng vừa mở miệng:

- Ngươi mang theo ta, không chạy thoát được đâu!

Giang Long không có mở miệng đáp lời, chỉ là lôi kéo Lâm Nhã rất nhanh chạy trốn.

- Ngươi buông ta ra, ta sẽ ở lại giúp ngươi kéo dài cước bộ của tên bịt mặt này một chút, chỉ có điều nếu ngươi có thể tránh thoát kiếp nạn này, hy vọng ngươi có thể đi Lâm gia đem đệ đệ của ta đến sống ở Cảnh!

Lâm Nhã nhớ tới đệ đệ, khóe miệng lộ ra một chút chua xót.

Đáng thương đệ đệ, tỷ tỷ cũng không có khả năng bảo hộ đệ rồi.

https://thuviensach.vn

- Ta có biện pháp giết người bịt mặt này, lát nữa nàng làm bộ dạng như hoảng hốt lo sợ, đừng để bị kỳ nhìn ra sơ hở.

Rốt cục, Giang Long đã mở miệng.

Lâm Nhã nghe vậy sau lại là có chút không thể tin được, cho là mình nghe lầm:

- Ngươi nói cái gì?

Giang Long hạ giọng, lại lập lại một lần:

- Ta có nắm chặt giết chết tên bịt mặt này, chờ đợi thời điểm gã đuổi tới trước người, ta sẽ giả bộ sợ muốn chết, tè ra quần, cũng sẽ tha nàng ra, đến lúc đó nàng cũng làm ra một bộ dáng sợ hãi, đến lúc đó nàng cùng ta phân tán, cùng ta tách ra là tốt rồi.

Lúc này Giang Long vẻ mặt kiên định, không có chút nào bối rối, thanh âm lại bình tĩnh không phập phồng, không mang theo chút lo lắng nào.

Lâm Nhã trong khoảng thời gian ngắn cũng bị kinh sợ đến.

Tuy rằng gả vào Cảnh phủ không lâu sau, nhưng trải qua quan sát của mình cùng hỏi thăm, nàng đối với vị tướng công trên danh nghĩa này cái vẫn là có chút hiểu rõ.

Non nớt, không hề có một chút nào chịu trách nhiệm, mặc kệ trong phủ chuyện gì phát sinh cũng đều là do Cảnh lão phu nhân ra mặt xử lý.

Giống như không có quan hệ gì với hắn.

Căn bản chính là một đứa nhỏ vô ưu vô lự, ngây thơ vô tri, còn chưa có lớn lên.

https://thuviensach.vn

Vì thế biểu hiện của Giang Long lúc này, vượt ra ngoài dự liệu của nàng rất nhiều!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Cường Thế

Dưới chân Già Lam Tự, một chiếc xe ngựa xa hoa đang lướt nhanh như gió xông vào đám người, làm cho đám dân chúng tới dâng hương cùng với đám tiểu thương đang bày bán ven đường như gà bay chó nhảy, đường núi gập ghềnh, xe ngựa nghiêng ngã lảo đảo, xóc nảy lên xuống.

Thời đại này những gia đình hào phú quý tộc đều cao hơn bình dân một bậc, cho nên những dân chúng bình thường này thấy xe ngựa chạy xa rồi mới dám thấp giọng mắng vài câu.

Đám tiểu thương bị xe ngựa làm đổ vật phẩm, lại càng vừa khóc vừa nhặt.

- Trước tiên nhường lối, nhường một chút!

Một thanh niên mặc áo gấm dẫn theo hai tùy tùng đi ở phía trước, bất thình lình nghe thất ở đằng sau truyền tới một hồi thanh âm ồn ào. Theo bản năng quay đầu lại, chỉ thấy một chiếc xe ngựa chạy nhanh như gió đuổi đám người xung quanh chạy trốn tứ phía, hoa quả đồ ăn vặt cùng những cái sọt bay đầy trời rơi lả tả trên mặt đất.

Chiếc xe ngựa kia xe lập tức xông lại đây, phu xe không ngừng quơ roi da, trong miệng ra sức hô quát.

Có mấy lần xe ngựa thiếu chút nữa đụng trúng người, nhưng phu xe vẫn đang không ngừng thúc ngựa tăng tốc.

https://thuviensach.vn

Người thanh niên xuất thân trong nhà giàu sang quyền thế, hừ lạnh một tiếng, đưa tay phủi tro bụi bám trên quần áo, đang định quát mắng cho chiếc xe ngựa kia dừng lại liền bị một người tùy tùng bên cạnh thân thủ nhạy bén nhanh tay lẹ mắt đẩy sang một bên đường.

- Công tử gia cẩn thận!

Tùy tùng phát ra một tiếng thét kinh hãi, cùng người thanh niên ôm thành một đoàn giống như bóng cao su lăn mấy vòng trên mặt đất, lăn đến trước một quán nhỏ ven đường, khiến vài ngọn đèn cầy đặt trong quán bị đè gãy, trên người dán đầy tiền giấy màu vàng.

- A phi!

Thanh niên còn gặm một miệng bùn, há mồm phun ra.

Tên tôi tớ kia lúc trước bị kinh hãi đến lúc này chạy nhanh tới, vẻ mặt lo lắng đỡ lấy người thanh niên, miệng thân thiết hỏi:

- Công tử gia, ngài không có bị thương chớ?

- Tức chết ta rồi!

Bây giờ mới là đầu xuân, tiết trời mới dần ấm lại, đất vùng phương bắc giờ vẫn còn rất là cứng rắn, lúc người thanh niên ngã sấp xuống thì cùi chỏ ma sát với mặt đất, kết quả là bị xước một lớp da, lúc này miệng vết thương truyền đến một hồi nóng rát, người thanh niên há miệng kêu to:

- Tra, tra kỹ càng cho ta! Nhất định phải tra rõ ràng cho ta xe ngựa đó của nhà ai, không ngờ đui mù đám đụng vào ta!

- Ta nhất định phải cho y đẹp mắt!

- Tiểu nhân nhìn đánh dấu trên xe ngựa, hình như là của Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Tên tùy tùng đỡ lấy người thanh niên cố ý giảm thấp thanh âm xuống trả lời.

Người thanh niên lúc này cũng đang lồm cồm bò dậy bên cạnh gã tùy tùng, nghe vậy cả kinh:

- Là Cảnh phủ nào?

- Kinh thành còn có Cảnh phủ thứ hai sao?

Tên tùy tùng này lại nói.

Áo gấm thanh niên nghe vậy ngẩn ra.

Y xuất thân gia đình hiển quý, tổ tiên là võ tướng khai quốc, bởi vì lập công mở rộng biên cương cùng giữ gìn đất nước nên được tiên hoàng gia phong tước vị.

Cho nên đối với Cảnh gia xuất thân đồng dạng cùng là võ tướng thế gia tương đối rõ ràng.

- Lại là xe ngựa của Cảnh Hiền Cảnh tiểu Hầu gia, vậy liền dễ tính.

Người thanh niên ngây người tại chỗ một lúc, nhìn về phía xe ngựa hướng xa xa, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Lúc này tên tiểu thương bị người thanh niên đè hỏng vật phẩm vẻ mặt đau khổ, thật cẩn thận đi lên trước mở miệng nói:

- Vị công tử gia này, ngài lúc trước đụng gãy đèn cầy trong quầy hàng của tiểu nhân.

- Ngươi không thấy được công tử nhà ta lúc trước thiếu chút nữa bị xe ngựa đụng trúng, đây không phải cố ý sao?

https://thuviensach.vn

Tên tùy tùng đỡ lấy người thanh niên rồi thuận dật ra đám tiền giấy bám vào trên thân hai người, trong lòng bực bội, vật này dùng cho người chết đúng thật là đen đủi, miệng vẫn còn tức giận hừ hừ nói.

Tên tùy tùng kia cũng thở phì phì trừng mắt quát:

- Muốn trách ngươi cũng chỉ có thể trách chủ nhân cỗ xe ngựa kia, còn muốn để cho công tử nhà ta bồi thường ngươi sao?

Người thanh niên một thân áo gấm, vừa nhìn liền thấy được là con cháu nhà quyền quý, tên tiểu thương này biết đắc tội không nổi, cũng không dám tranh luận thêm nữa chỉ là thần sắc khổ sở xoay người thở một hơi dài.

Ở chỗ này bày quầy bán hàng đều là mua bán nhỏ, một ngày xuống dưới chỉ có thể lời chút ít tiền sống tạm mà thôi, hiện tại đèn cầy bị đè gãy, mắt thấy là bán không được rồi, tên tiểu thương đau lòng thiếu chút nữa rơi lệ, chiếc xe ngựa kia chạy nhanhnhư bay trên đường, trang hoàng lộng lẫy, nhất định cũng không phải là người bình thường.

Hơn nữa trong nháy mắt liền chạy xa, gã muốn lấy bồi thường, cũng đuổi không kịp a.

- Theo giá cả bồi thường cho y.

Lúc này người thanh niên áo gấm bị thanh âm mấy người này gọi hồn thần trở lại, liền nhẹ nhàng khoát tay nói.

Hai tùy tùng có chút không cam lòng, nhưng công tử mở miệng, bọn họ không dám không nghe theo.

Người tùy tùng đứng bên trái thuận tay từ cổ tay áo lấy ra một chuỗi tiền, nện vào trong lồng ngực tên tiểu thương:

- Cho, cho ngươi!

https://thuviensach.vn

Một chuỗi tiền là một trăm tiền đồng, vẫn còn có chút trọng lượng đấy, trước ngực tiểu thương bất thình lình bị nện truyền đến một hồi đau đớn, tuy nhiên trên mặt cũng là lộ ra thần sắc vui mừng, bởi vì mấy cây đèn cầy kia giá trị không được nhiều tiền như vậy:

- Đa tạ công tử, đa tạ công tử!

- Đợi ở chỗ này đừng đi.

Áo gấm nam tử đang muốn rời khỏi, nhưng đột nhiên dừng chân lại:

- Chủ nhân chiếc xe ngựa kia không phải là người không nói đạo lý, ngươi đem ngọn đèn cầy bị gãy tiếp tục bày lên quầy hàng, đợi lát nữa người nhà đó tất nhiên sẽ đưa tiền bồi thường đến.

- Vâng, tiểu nhân nghe lời công tử gia!

Tên tiểu thương cung kính gật đầu.

Lúc này áo gấm thanh niên mới cùng hai tùy tùng rời đi.

- Các ngươi nói xem Cảnh phủ xảy ra chuyện gì rồi, như thế nào ở trên đường chật chội đông người, đem xe ngựa chạy như bay?

Người thanh niên hai tay ôm ở trước ngực, tò mò hỏi.

Hai tùy tùng cũng ngươi xem ta, ta xem ngươi, không trả lời được.

- Hai người các ngươi liền quay trở về, báo tin về trong phủ cho ta.

Áo gấm thanh niên dứt lời, chân liền bước nhanh hơn hướng phương hướng phía Già Lam Tự.

……

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ ngồi ở trong xe xóc nảy nhấp nhô, liên tục thúc giục, để phu xe nhanh hơn nữa.

Chẳng biết tại sao càng đến gần Già Lam Tự lòng của bà càng ngày càng lo lắng, cảm giác như có chuyện gì không tốt sắp sửa phát sinh.

Liên tưởng đến lúc trước mí mắt của Cảnh lão phu nhân đột nhiên nháy không ngừng, bà chính là lo lắng không phải ở Giang Long bên này có nguy hiểm gì chứ.

Chính là vì trong lòng bà lo lắng, phu xe mới khống chế xe ngựa ở trên đường cái chạy như điên.

Về phần vài tên hộ vệ đi theo bà cùng nhau tới, đã nghe lệnh của bà trước một bước cưỡi ngựa chạy tới Già Lam Tự rồi.

Đi đến chân núi Già Lam Tự, xe ngựa mới dừng hẳn, Diêu mụ mụ liền không cần người đỡ, chính mình thả người nhảy xuống dưới, thân hình nghiêng một cái thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Phu xe liền vội vàng tiến lên đỡ lấy.

Sau khi Diêu mụ mụ đứng vững thân hình liền hất tay người phu xe ra, theo đường nhỏ ở sườn núi, chạy hướng lên trên núi, miệng còn phân phó cho phu xe:

- Ngươi đợi ở chỗ này không cần đi, đợi nếu có chuyện, còn muốn phái ngươi về phủ thông báo tin tức.

- Vâng!

Phu xe cung kính lĩnh mệnh.

Diêu mụ mụ một đường chạy lên núi, mệt mỏi thở hồng hộc, hai chân đều nhanh bước không nổi nữa.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên khi nhìn đến một hộ vệ Cảnh phủ sau lưng bị trúng tên, được hai hộ vệ khác trong phủ dìu đỡ từ hướng bên cạnh chùa chạy nhanh tới, trong lòng liền cả kinh, hai chân đột nhiên lại có sức lực.

Bước nhanh xông về hướng bên kia, miệng lớn tiếng hỏi:

- Làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì? Tiểu thiếu gia người đâu?

Ba cái hộ vệ nghe thấy thanh âm của Diêu mụ mụ liền dừng bước.

- Tiểu thiếu gia bị một đám người bịt mặt mai phục đánh lén, ta đang nhanh chóng trở về cầu cứu!

Tên hộ vệ bị thương cố nén đau đớn từ vết thương, mở miệng trả lời.

- Cái gì?

Diêu mụ mụ liền bị dọa sắc mặt trắng xanh, tiến lên vài bước kéo lấy quần áo tên hộ vệ bị thương:

- Vậy Tiểu thiếu gia người đang ở nơi nào, có bị thương hay không?

- Ở trong rừng, trước khi tiểu nhân đi, Tiểu thiếu gia không có bị thương.

Diêu mụ mụ còn muốn hỏi, nhưng tên hộ vệ bị thương cũng liền gấp giọng nói:

- Chúng ta trước nhờ cấm quân giúp đỡ, có lời gì ngài đợi về sau hỏi lại không muộn!

Mặt kia hai hộ vệ đúng là lúc trước cùng Diêu mụ mụ cùng nhau quay trở lại, sau đó lại nghe mệnh lệnh của Diêu mụ mụ trước một bước chạy tới Già Lam Tự, bọn họ hướng người bên ngoài hỏi thăm, đã biết đi của Giang Long ở Già Lam Tự, một đường tìm kiếm vừa vặn gặp phải tên hộ vệ bị thương này.

https://thuviensach.vn

Lúc này hai tên hộ vệ cũng mở miệng phụ họa.

Hiện tại không việc gì có thể quan trọng hơn so với việc đi tìm viện binh!

Diêu mụ mụ làm quản sự nhiều năm, bình thường rất cẩn thận ổn trọng, chắc chắn, bình thường gặp chuyện cũng rất tĩnh táo, chẳng qua lúc này quá mức quan tâm đến Giang Long mới nhất thời sơ ý.

Nghe đến bọn hộ vệ nhắc nhở, bà lập tức gật đầu:

- Ta cùng các ngươi cùng nhau đi tìm cấm quân thống lĩnh.

Một hàng bốn người chạy nhanh như bay vào trong chùa, sau khi nhìn thấy Trình Vũ, Diêu mụ mụ liền trấn định lại.

- Trình đại nhân, công tử nhà ta ở La Hán Đường bên kia bị tập kích, kính xin đại nhân lập tức phái cấm quân qua bên kia cứu giúp!

Sau khi nhìn thấy thân ảnh của Trình Vũ, một hộ vệ còn ở cách thật xa liền dắt cổ họng la lớn.

Trình Vũ nghiêng đầu nhìn về phía bốn người, trong đó còn thấy trên lưng một người bị cắm tên, liền sửng sốt.

Có chuyện gì xảy ra thế nhỉ, lúc trước đám người Cảnh phủ này còn rất kiêu ngạo cơ mà, nhất là những hộ vệ này, đối mặt với mình cùng các cấm quân còn dám ngang nhiên rút đao đối mặt.

Lúc này mới được bao lâu, làm sao lại có người bị thương?

- Đã xảy ra chuyện gì?

Trình Vũ nhíu mày đi nhanh tới đón.

https://thuviensach.vn

Tên hộ vệ bị thương đem chuyện đã xảy ra nói một lần, lại thúc giục Trình Vũ khẩn trương phái cấm quân đi cứu viện.

Trình Vũ nghe thế sắc mặt nghiêm nghị, nhưng trong lòng thì khẽ động.

Nếu như mình không phái người đi trước cứu viện, hay hoặc giả là cố ý kéo dài thời gian, Cảnh Giang Long kia chẳng phải là chết chắc?

Đúng, cứ như vậy, cũng tốt xuất ra được một khẩu ác khí ở trong lòng!

Trình Vũ cũng không phải là người rộng lượng, lúc trước một gã thủ hạ Ngũ Trường bị giết, sau đó chính tận mắt thấy hộ vệ Cảnh phủ chém tiếp cánh tay một gã tùy tùng của đặc phái viên dị quốc, muốn bắt người, lại bị hộ vệ Cảnh phủ làm mất thể diện, cùng Tiêu Kính kịch liệt giải thích, gã lại bị Cảnh lão phu nhân không thèm nhìn như một căn cọc gỗ cắm ở bên nửa ngày, làm gã thật mất mặt.

Vốn còn tưởng không biết đến khi nào mới có thể tìm được cơ hội trả thù Cảnh gia, lại không nghĩ đến lúc này cơ hội nháy mắt liền tới trước mắt.

Diêu mụ mụ lớn lên ở trong gia đình quyền quý như Cảnh phủ, thường thấy người đấu đá lẫn nhau.

Trấn định lại, đôi mắt nhanh nhìn chăm chú ở trên người Trình Vũ.

Gặp Trình Vũ trước đây không đáp lời, tay phải đặt tại trên chuôi đao bên hông không tự giác nắm chặt lại, con mắt cũng hơi chuyển động, chỉ biết người này muốn chơi tâm cơ.

Hiện tại Tiểu thiếu gia nhà mình ở trong vô tận nguy cơ, kéo dài thêm một lát, thì sinh mệnh có thể khó mà giữ được.

Viện quân càng sớm đến càng tốt.

https://thuviensach.vn

Cho nên tính cách luôn luôn ôn hoà hiền hậu Diêu mụ mụ liền thay đổi phong cách, đột nhiên tiến lên trước một bước, trong ánh mắt lóe lên hào quang, rống lớn nói:

- Họ Trình kia, ngươi đừng có chơi thủ đoạn gì muốn kéo dài thời gian, hôm nay ta sẽ đem việc này nói ra ngoài!

Một khi bởi vì viện quân không có đúng lúc đuổi tới làm hại Tiểu thiếu gia nhà ta gặp nạn, Cảnh gia ta muốn làm cho toàn gia ngươi cửa nát nhà tan! Đoạn tử tuyệt tôn!

Lời nầy vừa ra, Trình Vũ sắc mặt liền đại biến.

Đứng ở bốn phía cấm quân các binh lính, cũng liền trừng to mắt.

Người phụ nữ này là ai?

Khẩu khí thật lớn!

Lại dám vô lý kêu gào đối với thống lĩnh.

Tiêu Kính lúc trước khi nhắc nhở Trình Vũ, đám binh lính này cũng không ở chỗ đó, bọn họ làm sao hiểu được sự lợi hại của Cảnh phủ?

Có mấy binh lính thường có phần được Trình Vũ tín nhiệm cùng với mấy binh lính muốn nịnh bợ Trình Vũ lúc này liền xắn tay áo lên, từ từ xông tới.

Chỉ chờ Trình Vũ ra lệnh một tiếng, bọn họ sẽ khiến cho nữ nhân này đẹp mắt!

Bất quá Trình Vũ đầu tiên là vẻ mặt phẫn nộ, nhưng phản ứng sau đó cũng ngoài dự liệu của bọn họ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Khí Vị

Lúc này sắc mặt Trình Vũ âm trầm, trong ánh mắt đè nén hừng hực lửa giận!

Nếu đoàn lửa giận này có thể phun ra, Diêu mụ mụ sợ là một chút liền bị bốc hơi.

Quả nhiên là khinh người quá đáng!

Cắn chặt răng hàm, trong lòng Trình Vũ điên cuồng hét lên.

Vừa rồi nghe nói Giang Long gặp chuyện không may, phản ứng đầu tiên của gã chính là muốn kéo dài thời gian, hại Giang Long chết ở trong tay đám người bịt mặt, vui sướng khi người gặp họa.

Nhưng trong nháy mắt, Diêu mụ mụ lấy tư thế cực kỳ mạnh mẽ, thái độ cứng rắn kiêu ngạo, chỉ cần Giang Long xảy ra chuyện, vậy Cảnh phủ sẽ diệt cả nhà gã, khiến Trình gia đoạn tử tuyệt tôn!

Nếu như lúc trước không có Tiêu Kính nhắc nhở, gã sẽ nghĩ rằng nữ nhân trước mặt này quá mức lo lắng sốt ruột, bị bức đến điên rồi.

Nhưng là hiện tại. . .

Cưỡng ép áp chế lửa giận trong lòng, Trình Vũ đột nhiên giương giọng rống to, đem tức khí đều phóng vào trên người đám binh lính bên cạnh:

- Tất cả đều lại đây, các ngươi bị điếc sao?

https://thuviensach.vn

- Không nghe thấy Cảnh phủ Tiểu thiếu gia bị đám người bịt mặt mai phục, đang nguy cấp sao?

Một đám binh sĩ đang vây xung quanh muốn lấy lòng Trình Vũ, thân hình liền bị cứng lại.

Đám quân sĩ còn lại đứng ở chỗ xa xa nghiêng đầu nhìn về phía phía khác, giả bộ không có thấy một màn như vậy trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, nghĩ đến dường như mình nghe lầm.

Trong đám binh lính xung quanh không phải ai cũng không biết suy nghĩ.

Lúc trước Trình Vũ muốn bắt tên hộ vệ Cảnh phủ đó, nhưng ăn mệt, đánh mất thể diện, sự tình cũng truyền ra rồi, đám binh lính thông minh tất nhiên sẽ nhận ra được Cảnh phủ có lai lịch không nhỏ.

Lúc này thấy Trình Vũ bị một quản sự Cảnh phủ trông như một bà mẹ nó cường thế ra lệnh, nhưng cũng không dám phản kháng, bọn họ liền phản ứng cực nhanh vội vàng chạy tới:

- Trình thống lĩnh!

- Ừ!

Trình Vũ đen mặt lại, ánh mắt lợi hại nhìn tứ phía, đám binh sĩ đang cùng người tại chỗ cũng khẩn trương chạy lại, đứng chỉnh tề thành mấy hàng.

Cấm quân bản lĩnh khác không nói, nhưng đứng thành hàng, diễn hóa binh trận là sở trường đặc biệt.

Một loạt đội ngũ đứng thành hàng này rất thẳng, giống như một cái tuyến vậy.

https://thuviensach.vn

Lúc này ai cũng có thể nhìn ra tâm tình của Trình Vũ rất không tốt, cho nên trong đám binh lính không ai dám nói chuyện, dù là thở cũng cố ý chậm dần lại.

Lúc này Trình Vũ rất muốn đem đám binh sĩ thủ hạ chửi mắng một trận phát tiết lửa giận trong lồng ngực ra, nhưng không có ai phạm chút sai lầm nào để cho gã lấy cớ cùng cơ hội, vả lại, gã cũng biết giờ phút này thời gian rất cấp bách, hít sâu một hơi, tự hỏi một chút liền hạ lệnh:

- Trương Bách hộ, ngươi dẫn theo năm mươi binh trường thương của ngươi hộ tống mấy vị đại nhân cùng nhóm các đặc phái viên đang ở trong chùa lập tức xuống núi trở lại kinh thành.

- Vâng!

Một vị tướng lĩnh mặc mũ giáp lập tức quỳ một chân xuống đất, lớn tiếng đáp.

- Lưu Bách hộ, ngươi đem đám binh sĩ còn lại, bao gồm một trăm người thuộc cung binh doanh kia cũng gọi tới, để cho bọn họ tới La Hán Đường tập hợp, do bản thống lĩnh tự mình dẫn dắt cứu viện Cảnh phủ Tiểu thiếu gia!

Đại sự liên quan đến sinh mệnh toàn gia tộc, Trình Vũ không dám không toàn lực ứng phó, muốn đích thân trước đi cứu người.

Mà đây đúng là điều mà Diêu mụ mụ hy vọng thấy.

Trình Vũ là thống lĩnh bộ binh doanh, nguyên bản binh lính của cung binh doanh không không thuộc quản lý của gã.

Nhưng hôm nay hộ tống đặc phái viên dị quốc đến Già Lam Tự phúng viếng Quy Trần đại sư là nhiệm vụ lâm thời, một trăm người thuộc biên chế bên cung binh doanh, tướng lĩnh cấp bậc cao nhất cũng chỉ là một vị Bách

https://thuviensach.vn

phu trưởng, cho nên một trăm cung tiến binh này cũng tạm thời do gã quản lý.

- Vâng!

Lưu Bách hộ lên tiếng, liền lập tức hành động triệu tập nhân thủ.

Diêu mụ mụ giờ phút này trong lòng lo lắng nhưng trên mặt không thể hiện ra, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Trình Vũ bố trí.

Lúc này gã hộ vệ bị thương mở miệng nói:

- Ta sẽ dẫn đường cho cấm quân.

- Vậy thương thế của ngươi?

Diêu mụ mụ nhìn về phía đầu vai hộ vệ kia bị máu tươi thấm ướt cũng nhuộm hồng cả một mảng lớn quần áo, có chút chần chờ.

Tên hộ vệ bị thương lập tức liền mở miệng nói không cần lo lắng, tuy nhiên người hộ vệ bên trái đang đỡ y cũng liền lắc đầu nói:

- Không cần ngươi dẫn đường.

- Đúng vậy.

Hộ vệ đứng bên phải cũng mở miệng nói:

- Bên người Tiểu thiếu gia có không ít người, mà đám người bịt mặt cũng có rất nhiều, mặc kệ bọn họ đi theo hướng nào, đều đã lưu lại dấu chân cùng các loại dấu vết, ngươi dẫn hay không dẫn đường đều giống nhau.

- Nhưng Tiểu thiếu gia sinh tử còn không biết, ta lại cẩu thả sống sót!

Tên hộ vệ bị thương đôi mắt đột nhiên đỏ lên.

https://thuviensach.vn

Hộ vệ của Cảnh phủ đều chịu rất nhiều ân huệ lớn lao từ Cảnh gia, một đám lại càng trung can nghĩa đảm, hiện tại chủ nhân sinh tử không biết y lại chạy trở về, không bảo hộ ở bên cạnh, trong lòng rất không thoải mái.

Diêu mụ mụ trong mắt cũng cay cay, lúc này một trận gió thổi tới, nước mắt ngăn không được chảy xuống, bà vội vàng nghiêng người, nhanh chóng lấy tay lau đi vài giọt nước mắt chảy ra từ khóe mắt, biết rằng hiện tại tuyệt đối không thể biểu lộ ra mặt yếu ớt, bằng không sẽ bị Trình Vũ xem thường.

Bà liền lập tức trấn định lại:

- Là Tiểu thiếu gia cho ngươi chạy trở về cầu viện, không trách ngươi được. Hiện tại đang cân người gấp, ngươi liền tự mình xuống núi tìm xe ngựa trong phủ, bảo phu xe nhanh chóng thúc ngựa hồi phủ báo tin cho lão phu nhân.

Sau đó của ngươi ở lại quý phủ chữa thương là tốt rồi, không cần đi ra ngoài nữa.

- Vâng!

Hộ vệ bị thương biết báo tin cho Cảnh lão phu nhân là rất quan trọng, cũng không nói thêm nữa, cố nén đau đớn truyền đến từ bả vai, liền quyết đoán xoay người xuống núi.

- Tiểu thiếu gia ở nơi nào?

Một lát sau, một thanh âm lo lắng của thiếu nữ vang lên bên tai đám người Diêu mụ mụ.

Rất nhiều hành động của cấm quân ở trong chùa đã gây sự chú ý cho Tần Vũ, lúc trước Tiền Phong không nghe lời, luôn không thành thật lúc tiến lúc

https://thuviensach.vn

lùi, y lại không thể lúc nào cũng ôm nó, vì vậy có thể đem Tiền Phong tới nơi ít người, để cho nó tùy ý chạy đông chạy tây.

Lúc này đi cùng y đến tiểu viện còn có hai nha hoàn Ngọc Sai và Bảo Bình.

Ngọc Sai và Bảo Bình vốn ở bên cạnh Giang Long, nhưng lúc trước Cảnh lão phu nhân bảo Lâm Nhã ở lại, sau đó Giang Long lại có chút săn sóc cho Lâm Nhã, cũng nhiều lần nói chuyện với nhau, điều này làm cho hai nha hoàn sinh lòng ghen tuông.

Không muốn nhìn Giang Long và Lâm Nhã liếc mắt đưa tình, cho nên các nàng liền tìm cái cớ, muốn đi tìm Tần Vũ và Tiền Phong rồi đi khỏi.

Sau đó liền dạo chơi xung quanh Già Lâm Tự.

Cũng do phát hiện nhiều đội cấm quân ở phụ cận với bộ dáng vội vả rời đi có chút khác thường, các nàng mới đi tìm kiếm đoàn người Giang Long.

Kết quả vừa vặn đụng phải Tần Vũ.

Nên liền cùng nhau đi tìm.

- Hai người các ngươi vừa mới đi đâu? Tại sao không đi theo bên người Tiểu thiếu gia?

Theo thanh âm nhìn thấy Ngọc Sai và Bảo Bình đang bước vội đến, Diêu mụ mụ sắc mặt nháy mắt liền âm trầm xuống, bà đã sớm xem hai nha hoàn này không vừa mắt, cảm thấy Giang Long đối với hai người quá tốt, đem Ngọc Sai và Bảo Bình quá chiều chuộng không ra thể thống ra gì.

Ở trong mắt Diêu mụ mụ, quy củ trong nhà quyền quý không phải để làm cảnh, làm nha hoàn phải có bộ dáng của nha hoàn!

Hôm nay vừa lúc mượn cơ hội thu thập hai nha đầu này.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta không muốn quấy rầy Tiểu thiếu gia cùng Thiếu phu nhân dạo chơi ở Già Lam Tự, nên đi tìm Tiền Phong.

Bảo Bình thấy sắc mặt của Diêu mụ mụ rất khó khăn, liên cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói.

Cái này rõ ràng không phải lời nói thật.

Sở dĩ Ngọc Sai không hay nói dối theo bản năng liếc mắt một cái nhìn về phía Bảo Bình, nhưng cũng không nói toạc ra, bằng không Diêu mụ mụ khẳng định phải trách phạt các nàng.

Tần Vũ thật thà chất phác, hơn nữa cũng không biết cùng hai nữ gặp nhau là trùng hợp, cho gặp ánh mắt nhìn sang có ý tứ dò hỏi của Diêu mụ mụ, chính là ngây ngô gật gật đầu.

Lúc này Diêu mụ mụ mới thu hồi vẻ giận dữ.

Sau khi kêu lên mọi người cùng nhau nhanh chóng chạy về hướng La Hán Đường, cũng đem sự tình Giang Long gặp phải mai phục nói lại một lần.

Lúc này Ngọc Sai lập tức bị dọa cho sắc mặt trắng bệch, tứ chi vô lực, thiếu chút nữa co quắp trên mặt đất.

Bảo Bình cũng không khá hơn chút nào.

Vừa nghĩ tới Tiểu thiếu gia bình thường đối xử với các nàng vô cùng tốt có khả năng bị hại, các nàng liền đau buồn muốn chết!

Khóe mắt Diêu mụ mụ liếc qua thấy thần sắc hai nàng, khe khẽ thở dài.

Hai cái nha hoàn này tuy rằng rất có tâm nhãn, một lòng muốn lên giường với Tiểu thiếu gia, nhưng thật sự cũng có tình cảm nồng hậu với Tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Nếu không cũng không đau lòng như vậy.

Thôi, chỉ cần tâm đặt ở trên người Tiểu thiếu gia là được, còn lại cũng không cần quá để ý.

Diêu mụ mụ trong lòng than nhẹ.

Sau đó lại tự trách, nếu không phải mình nói Tiểu thiếu gia một lần nữa tỉnh lại là do Phật tổ phù hộ, thì lão phu nhân cũng không mang theo Tiểu thiếu gia đến Già Lam Tự dâng hương.

Hơn nữa lúc trước nếu như mình đề nghị Tiểu thiếu gia và lão phu nhân cùng nhau về phủ, Tiểu thiếu gia cũng sẽ không gặp sự tình bị đám người bịt mặt mai phục ám sát.

Diêu mụ mụ bảo hai người Bảo Bình và Ngọc Sai tay chân như nhũn ra không còn sức lực tự dìu lấy nhau chầm chậm đi, còn bà thì cùng với Tần Vũ, Tiền Phong và hai tên hộ vệ chạy nhanh tới La Hán Đường.

Đợi đến thời điểm các nàng đuổi tới, Trình Vũ đã mang theo cấm quân đuổi theo dấu vết lưu lại ở trong rừng.

- Gâu Gâu!

Đột nhiên, lúc này Tiên Phong đang bị Tần Vũ lôi kéo mạnh mẽ chui về phía trước, muốn xông vào rừng.

Tần Vũ đang muốn lên tiếng trấn an, hai mắt Diêu mụ mụ đột nhiên sáng rõ, kêu lên:

- Buông ra, Tiểu Vũ buông Tiên Phong ra!

Dứt lời, thấy mấy người đều là nghi hoặc nhìn về phía mình, Diêu mụ mụ khẩn trương mở miệng giải thích:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia nói Tiên Phong có cái mũi nhạy bén hơn chúng ta nhiều, có thể ngửi được một ít mùi chúng ta không ngửi thấy, đối với mùi trên người Tiểu thiếu gia thì nó rất quen thuộc, chỉ cần thả nó ra, nó liền nhất định có thể trong thời gian ngắn tìm được Tiểu thiếu gia!

Tần Vũ nghe vậy lập tức buông tay ra, Tiên Phong gầm nhẹ một tiếng, liền nhanh chóng xông vào rừng.

- Tiểu Vũ, còn hai các ngươi nữa cũng theo sau, nhất định phải tìm được Tiểu thiếu gia, cứu lấy Tiểu thiếu gia!

Diêu mụ mụ kêu to.

Kỳ thực không cần bà hạ lệnh, ba người đã đuổi theo hướng Tiên Phong rồi.

Thời gian cũng không bao lâu, khi Ngọc Sai cùng Bảo Bình lên đến trên núi, bên mình lại có thêm mấy người.

Hai trong bốn hộ vệ trước đó đã đi theo Diêu mụ mụ cùng nhau quay lại, lúc trước bốn người cùng nhau gặp được hộ vệ vai bị trúng tên, hai người hộ vệ thì đỡ người bị thương đi tìm cấm quân giúp đỡ đúng lúc đụng phải Diêu mụ mụ.

Còn hai người hộ vệ này thì tìm kiếm khắp nơi, kết quả không ngờ lại gặp được hộ vệ trên đùi bị trúng tên đang theo lệnh Giang Long chạy về báo tin.

Máu theo đùi chảy xuống, đem theo cả cái ống quần thấm đẫm máu tươi.

Vốn đang hoảng sợ, lại vô cùng lo lắng cho Giang Long, hai nữ Ngọc Sai và Bảo Bình khi nhìn thấy máu tươi thì sắc mặt tái nhợt không có chút huyết sắc nào.

https://thuviensach.vn

- Tiểu nhân vô năng, không thể bảo vệ tốt Tiểu thiếu gia!

Người hộ vệ bị thương vừa mới đi tới gần liền phịch xuống một tiếng quỳ xuống đất.

Diêu mụ mụ vốn là nhũ mẫu, có địa vị rất cao ở trong phủ, giống như nửa chủ nhân vậy, cho nên hộ vệ này mới trực tiếp thỉnh tội.

- Đứng lên, ngươi trực tiếp xuống núi hồi phủ chữa thương đi.

Diêu mụ mụ liếc mắt một cái nhìn tên hộ vệ bị thương này, nói không trách cứ là giả đấy.

Phải biết cứ một hộ vệ bị thương được Giang Long phái trở về, như vậy bên người Giang Long sẽ ít đi một người bảo vệ.

Lạnh lùng nói một câu rồi Diêu mụ mụ mới nhìn về phía hai hộ vệ kia:

- Vừa rồi Tiên Phong mang theo đám người Tần Vũ vọt vào trong rừng đi tìm Tiểu thiếu gia rồi, hơn nữa cấm quân nhân số rất nhiều, hai người các ngươi có đi vào nữa cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Ân, hai người các ngươi liền ở tại chỗ này, nếu có tin tức gì, cũng dễ dàng lập tức để hai người các ngươi chạy đi báo tin.

- Vâng!

Hai hộ vệ liếc mắt nhìn nhau, sau đó liền ôm quyền lên tiếng trả lời.

Tên hộ vệ đùi bị thương cắn chặt răng, vẫn quỳ ở nơi đó.

Ngọc Sai và Bảo Bình mềm lòng, trong lòng không nỡ, khuyên vài câu hộ vệ mới chậm rãi đứng lên, đi tập tễnh xuống núi.

……

https://thuviensach.vn

Còn không chạy được vài chục bước, người bịt mặt đã đuổi tới phía sau Giang Long cùng Lâm Nhã.

Giang Long buông ra bàn tay đang nắm lấy Lâm Nhã, cũng nhẹ nhàng đẩy một cái.

Lúc này Lâm Nhã cũng không có biện pháp nào khác chỉ có thể tin tưởng Giang Long, nàng làm bộ bị hù dọa kinh sợ kêu một tiếng liền chạy sang hướng bên cạnh.

Mục tiêu của tên bịt mặt hiển nhiên không riêng một mình Giang Long.

Thấy Lâm Nhã chạy đi, bước chân gã hơi dừng một chút, mày cũng khẽ nhíu lại.

Chẳng qua đối với Lâm Nhã cũng không gấp, chuyện trọng yếu trước mắt là giải quyết Giang Long.

Vì thế tên bịt mặt đẩy nhanh tốc độ, trong nháy mắt liền vọt tới phía sau Giang Long vung đao chém xuống!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Giết Lại

Ánh đao lóe lên từ đằng sau, Giang Long vội vàng nhảy lên phía trước như con lật đật lăn vài vòng trên đất, khó khăn lắm mới tránh thoát được.

Lăn lộn vài vòng trên mặt đất, sợi dây búi tóc bị cành khô đẩy ra rơi trên mặt đất, tóc liền xõa tung ra, trên người từ đầu đến chân còn dính đầy tro bụi cùng lá khô.

Lúc này Giang Long cực kỳ chật vật, tay chân luống cuống, cả người dính đầy tro bụi, dường như bị dọa hoảng sợ, trong khoảng thời gian ngắn coi như có muốn đi cũng đi không nổi.

Người bịt mặt thấy thế, sâu trong mắt hiện lên vẻ cười gằn.

Tay cầm cương đao, từng bước một tiến về phía trước, đi đến bên cạnh của Giang Long, sau đó tay phải cầm đao bỗng nhiên giơ lên cao.

Ánh mặt trời nóng bỏng xuyên thấu qua những tán cây rậm rạp, chiếu lên trên lưỡi dao bắn ra một mảnh hàn mang.

Giang Long nửa nằm ở trên mặt đất phủ đầy cành khô lá úa, trên mặt hiện lên vẻ hoảng sợ, dùng cả tay chân từng bước từng bước lùi về sau, trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Thời điểm thanh cương đao giơ lên cao nhất trong nháy mắt liền hạ xuống.

https://thuviensach.vn

Tên bịt mặt cho rằng Giang Long tránh không thoát một đao này, thậm chí ánh mắt cũng đã chuyển về phương hướng phía Lâm Nhã đang chạy trốn.

Nhưng ngay lúc này, trên mặt Giang Long cũng đột nhiên hiện lên vẻ kinh hỉ nhìn về phía sau người bịt mặt, kêu to:

- Cứu ta!

Lúc này một đạo thanh âm cũng từ sau lưng tên bịt mặt đánh úp lại!

Tên bịt mặt biết đến một đao này chém xuống có thể trước một bước thu lấy sinh mệnh của Giang Long, nhưng cũng hiểu được sau khi giết Giang Long khẳng định chính mình cũng tránh không thoát được đòn công kích ở sau lưng.

Không ai không sợ chết, mặc dù tên bịt mặt nay có thể nói là tử sĩ được tổ chức nuôi dưỡng nhiều năm.

Tử sĩ cũng là người, biết không khả năng có đường sống, dưới tình huống hẳn phải chết, bọn họ có thể không sợ hãi chút nào ném đi sinh mệnh để hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ thất bại, cũng có thể uống thuốc độc tự sát!

Nhưng hiện tại không bức đến tuyệt cảnh, cho nên tên bịt mặt này nháy mắt xoay người lại, vung đao chém tới phương vị thanh âm đánh úp đến.

Tạch…!

Cương đao dễ dàng ngăn trở đạo công kích kia lại, lưỡi đao sắc bén nháy mắt chém gãy bóng đen kia.

Nhưng tên bịt mặt liền sững sờ.

https://thuviensach.vn

Bởi vì phía sau cũng không có người, hơn nữa cái bóng đen mang theo thanh âm đánh úp lại không ngờ chỉ là một nhánh cây to bằng ngón tay tương đối mềm dẻo mà thôi.

Sau khi nhánh cây bị chém đứt, nhưng thân cây theo quán tính vẫn tiếp tục đập tới.

Không tốt!

Trúng kế!

Trong lòng tên bịt lập tức hô không tốt, liền lập tức nhảy về phía sau đồng thời xoay người nhìn về phía Giang Long.

Một mạt hàn quang đột nhiên thoáng hiện nơi cổ họng của tên bịt mặt vừa mới quay người lại.

Lúc này tênbịt mặt cảm thấy một cổ cảm giác man mát từ cổ truyền đến, bản năng thân thể đối với nguy hiểm khiến cho gã muốn ngửa ra sau tránh né, nhưng chỗ yết hầu, vẫn hiện ra một mạt tơ hồng.

- Ngươi!

Tên bịt mặt giận dữ, lập tức muốn vung đao chém chết Giang Long.

Nhưng không biết tại sao, dù chỉ bị dao găm trong tay Giang Long khó khăn lắm mới phá vỡ chút da thế thôi, nhưng tên bịt mặt vẫn cảm giác được cả người như nhũn ra, trước mắt từng chút từng chút một biến thành màu đen.

Có độc!

Người bịt mặt nháy mắt sáng liền rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Đã đến tuyệt cảnh chắc chắn sẽ chết không thể nghi ngờ, tên bịt mặt cũng không có quỳ xuống lấy thuốc giải, mà liền không để ý đến sinh mệnh, muốn xung phong liều chết tiến lên.

Nhưng khó khăn lắm mới bước ra một bước, liền ầm ầm ngã xuống.

Vài miếng lá rụng bay lên cùng lúc với thân thể của gã ngã xuống đất.

Trên thanh dao găm bôi độc dược là do Giang Long cố ý xin Diêu mụ mụ nấu, kiến huyết phong hầu!

Người bịt mặt gắt gao nhìn chằm chằm Giang Long, đồng tử bắt đầu khuếch tán, miệng sùi bọt mép, hai tay theo bản năng che lại cần cổ, một dòng máu đen chậm rãi chảy ra từ vết đứt.

Cuối cùng Giang Long cũng thở ra một ngụm trọc khí, thân thể cũng có chút thả lỏng.

Lâm Nhã mặc dù đang chạy trốn, nhưng cũng không ngừng quay đầu lại luôn luôn chú ý đến bên này.

Đem quá trình Giang Long giết lại tên bịt mặt xem rõ ràng trong mắt.

Đầu tiên là làm bộ ngã sấp xuống, trong quá trình luống cuống tay chân làm bay lên từng đợt tro bụi, vụng trộm đem một nhánh cây đặt ở trên một nhánh cây khác, cũng không phải rất nhiều, từ từ trượt ra, người bịt mặt đến gần giơ cương đao lên cao, ở nháy mắt vung đao xuống, Giang Long đột nhiên nhìn về phía sau tên bịt mặt vẻ mặt hiện lên thần sắc kinh hỉ, giống như cứu binh đã tới.

Lúc này nhánh cây đã trượt ra, theo quán tính quật trở lại mang theo một hồi tiếng gió.

https://thuviensach.vn

Tên bịt mặt tưởng cứu binh của Giang Long ném vũ khí tới, nhanh chóng xoay người chống đỡ.

Lúc này Giang Long đột nhiên bạo khởi, tay phải vung lên vào lúc trên bàn tay nhiều hơn một thanh dao găm.

Tên bịt mặt phát hiện mình mắc mưu, lập tức lại xoay người lại, bị dao găm cắt qua cổ họng, ngã xuống đất bỏ mình.

Thân hình Lâm Nhã bị kiềm hãm, chợt dừng bước chân kinh hãi hít ngược lại một ngụm khí lạnh.

Từ đầu đến cuối sự việc diễn ra đúng như thiết kế hoàn mỹ vô khuyết của Giang Long!

Hơn nữa Giang Long đối với việc nắm chắc từng chi tiết lại chính xác đến mức tận cùng!

Yếu thế ngã xuống đất, khuôn mặt mang thần sắc hoảng sợ, đây là để cho đối phương khinh địch.

Luống cuống tay chân làm bay lên một hồi tro bụi cùng lá cây, lại là đùng để che dấu động tác xếp đặt nhánh cây.

Giả bộ bất ngờ kinh hỉ nhìn thấy cứu binh đến thì phải phối hợp tốt với khoảnh khắc nhánh cây kia trượt ra rồi quật ngược trở lại, như vậy lúc tên bịt mặt thấy thần sắc kinh hỉ của hắn điều đầu tiên là giật mình kinh hãi, hơn nữa còn nghe được phía sau truyền đến âm thanh xé gió, sẽ theo bản năng cho rằng là cứu binh ném vũ khí ngăn cản Giang Long bị giết hại.

Tiếp theo là Giang Long ra tay không chút do dự!

Trong chuyện này chỉ cần một chi tiết bị lỗi, tên bịt mặt sẽ biết ngay, Giang Long chắc chắn sẽ chết không thể nghi ngờ!

https://thuviensach.vn

Nhưng Giang Long đối với mọi việc đã suy tính rõ ràng, đối với tên bịt mặt sẽ có phản ứng cùng phán đoán ra sao, đối với khoảnh khắc nhánh cây quật lại vào lúc nào đều nắm rõ trong lòng giống như đã diễn luyện vô số lần.

Đây là thiếu niên chưa trưởng thành mà mình nhận biết không có chút tâm cơ, ngây thơ vô tri, ngốc núc ních sao?

Lâm Nhã ngắn ngủi thất thần liền lại tỉnh táo lại, ánh mắt nhìn về phía của Giang Long liên bất đồng so với trước.

Trước đó cảm thấy khuôn mặt của Giang Long rất là non nớt, lúc này ánh vào trong mắt của Lâm Nhã, dường như cũng bắt đầu biến thành lạnh lùng nghiêm nghị.

Giang Long kiếp trước gặp qua rất nhiều tràng cảnh, cho nên rất có nắm chắc có thể xuất kỳ bất ý thiết kế đánh lén một tên bịt mặt như thế này.

Hắn lúc này kịch liệt thở hào hển, lồng ngực phập phồng, tuy rằng đầu óc của hắn vô cùng bình tĩnh, nhưng tố chất cổ thân thể này thật đúng là đủ kém cỏi.

Nhất là sức bật quá yếu!

Vừa rồi thiếu chút nữa đã bị tên bịt mặt tránh thoát.

Cất bước đi tới, Giang Long cúi người bỏ chiếc khăn đen che mặt của tên sát thủ ra, con ngươi màu xanh, sống mũi cao, hốc mắt sâu, khuôn mặt của người nước ngoài như thế rõ ràng đập vào trong mắt.

Lâm Nhã vẫn đang nhìn Giang Long, tận mắt thấy hắn tự tay giết người, lại không có chút nào sợ hãi, hơn nữa lại vẫn dám đụng vào xem xét, phần này bình tĩnh, lại phá vỡ nhận thức từ trước của nàng đối với Giang Long.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy rõ khuôn mặt sát thủ đồng thời cũng chẳng biết tại sao hắn đột nhiên nhớ đến Đại Lệ Ti.

Diện mạo của Đại Lệ Ti cùng tướng mạo tên sát thủ này rất là giống nhau, rất có thể đến từ một quốc gia.

Tiếp theo, hắn liền nghĩ tới trước khi đến Già Lam Tự, ở trước cửa phủ, Đại Lệ Ti mơ hồ ám chỉ khiến hắn phải cẩn thận một chút.

Có ý tứ!

Trên người của Đại Lệ Ti quả nhiên có bí mật.

Nếu như là nguyên thân, dựa vào cái đầu đơn giản đến cực điểm cũng không có trải qua sự đời tự nhiên không thể nghĩ được nhiều như thế.

Đoán chừng cũng chính bởi vì nhìn rõ được điểm này cho nên Đại Lệ Ti mới dám đề tỉnh mình một chút.

Tuy nhiên Giang Long cũng không chỉ đơn giản như thế, đem mọi chuyện trước sau xâu chuỗi lại liền phát hiện sự việc rất kỳ quái.

Hắn lúc này sờ sờ cằm, trên mặt lộ ra thần sắc hứng thú.

Tuy nhiên lập tức hắn xoay người chạy như bay về phương hướng Lâm Nhã đang đứng.

Bởi vì lúc này tiếng bước chân sột soạt truyền tới từng đợt, mơ hồ truyền đến từ xa.

Không cần phải hỏi nhất định là đồng bạn của tên bịt mặt này nghe được tiếng tiêu lúc trước, giờ sắp chạy tới bên này rồi.

- Chạy mau!

https://thuviensach.vn

Đi tới bên người Lâm Nhã, Giang Long kéo bàn tay nhỏ bé của nàng, liền tiếp tục chạy trốn.

Lâm Nhã còn hơi chút khó hiểu, không phải đã đem tên bịt mặt đó giết chết sao? Như thế nào không nghỉ ngơi một chút?

Chạy nửa ngày, nàng đã mệt muốn chết rồi.

- Lại có sát thủ đuổi theo, hơn nữa nhân số còn không ít!

Cầm tay Lâm Nhã, Giang Long nhận ra Lâm Nhã không có đem hết toàn lực chạy trốn, đành phải mở miệng giải thích một câu.

Lâm Nhã lập đẩy nhanh tốc độ.

Thời gian không lâu, bảy tám người bịt mặt đuổi đến nơi này.

- Cẩn thận mai phục!

Thủ lĩnh bịt mặt thấy phía trước nằm ngang một tử thi thì tốc độ lập tức chậm lại, mở miệng quát khẽ.

Đám người bịt mặt còn lại thì nắm chặt cương đao trong tay, dò xét khắp nơi.

Mấy hơi thở sau, nhận thấy được xung quanh cũng không có gì khác thường, đám người bịt mặt này mới thật cẩn thận đi tới chỗ thi thể.

- Là Khố La.

Một người bịt mặt mắt sắc, vừa mới tới gần liền hô nhỏ một tiếng.

Người cầm đầu nghe vậy nhíu mày, tiến lên vài bước, cúi thấp xuống nghiêm túc đánh giá, thấy trong đôi mắt trừng lớn của Khố La hiện đầy tơ

https://thuviensach.vn

máu, khóe miệng sùi bọt mép, còn qua kẻ hở của ngón tay thấy được màu đỏ tím, liền trầm giọng nói:

- Khố La trúng độc mà chết, thời điểm mọi người đuổi theo đều phải cẩn thận!

- Vâng!

Đám bịt mặt còn lại đều gật đầu lên tiếng trả lời.

- Tiểu tử Cảnh gia kia hẳn là chạy theo phương hướng này.

Lúc này một tên bịt mặt dò xét ở bên cạnh một hồi, nhìn thấy một đường dài dấu chân, mở miệng nói.

Tên thủ lĩnh đứng lên, vung tay ra hiệu mọi người tiếp tục đuổi theo.

Cũng không có ai để ý đến tên đồng bạn sau khi phơi xác hoang dã, ngay cái phần mộ đều không có.

Lâm Nhã và Thủy Lam đều là nữ tử, thân thể tố chất dù sao cũng có chênh lệch so với nam nhân, cho nên không chạy được bao nhiêu thời gian, Giang Long chợt nghe thấy phía sau lại truyền tới một hồi vội vàng tiếng bước chân.

Người bịt mặt lại đuổi theo tới!

Hơn nữa không chỉ một người.

Giang Long lần nữa nhíu mày.

Đúng lúc này, ở trước mắt đột nhiên một hồi trống trải.

Bọn họ vừa lúc chạy tới trên đỉnh của ngọn núi nhỏ này.

https://thuviensach.vn

Xa xa ở phía trước đó là một đoạn đường dốc xuống, phía dưới chân núi rừng cây rậm rạp, đường xá khó đi, trên mặt đất phủ lên một tầng dày cành khô lá mục.

Bên tay trái cũng giống như thế, tuy nhiên bên tay phải cách đó không xa là đỉnh một ngọn núi nhỏ.

Chẳng biết tại sao, trên đỉnh ngọn núi nhỏ phía bên tay phải này cây cối thì ít, căn bản là không thể cho người ẩn núp.

- Chúng ta đi xuống đi.

Lâm Nhã thấy Giang Long đột nhiên dừng lại, nàng cũng đánh giá xung quanh một hồi, sau đó liền nói.

Thủy Lam lúc này đã bị hai người đuổi theo, lấy tay chống đầu gối, từng ngụm từng ngụm thở phì phò.

Giang Long cũng là tại lúc này buông lỏng bàn tay nhỏ của Lâm Nhã ra, mở miệng nói:

- Hai người các nàng trực tiếp xuống núi, ta tới đỉnh núi bên phải này.

- Cái gì?

Lâm Nhã cả kinh:

- Trên ngọn núi kia trụi lủi không có cây cối gì, đám người bịt mặt cũng sắp đuổi tới, ngươi chạy tới bên kia, chẳng phải sẽ trực tiếp bị bọn họ nhìn thấy sao?

Thanh âm của nàng vừa nói ra bỗng lóe lên một ý nghĩ, kinh hô:

- Ngươi muốn dẫn dắt đám người bịt mặt rời đi, để hai người chúng ta thuận lợi chạy trốn?

https://thuviensach.vn

Giang Long ngóng nhìn phương hướng ngọn núi hạ giọng nói:

- Hai người các nàng chạy quá chậm, chúng ta ở cùng một chỗ sớm hay muộn cũng sẽ bị sát thủ đuổi theo, cho nên chỉ có thể tách ra mà chạy.

- Ta chạy nhanh hơn một chút, hơn nữa mục tiêu chủ yếu của bọn họ là ta, đến lúc đó bọn chúng nhìn thấy thân ảnh của ta, nhất định sẽ bỏ qua các nàng, toàn bộ truy sát ta.

- Bọn họ cũng có thể chia ra.

Lâm Nhã nhíu mi.

- Chúng ta lúc trước cũng đã chúng ra mấy lần, bọn họ nhân thủ hiện tại cũng không phải rất nhiều, hơn nữa trước đó lại bị ta giết một, cho nên bọn họ vì bảo đảm đạt được mục đích, chắc là sẽ không lại chia người ra rồi.

Giang Long chắc chắc nói.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Thanh Đàm

- Nếu bọn họ sẽ không chia người ra, không bằng...

Lâm Nhã được nghe Giang Long phân tích có phần có lý, vẫn cắn răng nói:

- Không bằng ta thay y phục của ngươi lên núi, ngươi cùng Thủy Lam cũng chia ra, một người trực tiếp xuống núi, còn người kia từ bên trái xuống núi!

Tuy rằng sườn núi bên tay phải cây cối không nhiều lắm, nhưng nếu chạy xa một chút, thì rất khó khăn từ trên bóng dáng nhận ra chính xác là nam hay nữ được.

Thời đại này nam nữ đều để tóc dài, lúc này tóc của Lâm Nhã và Giang Long cũng đều giống nhau rời rạc rối tung cả lên.

Vả lại, Giang Long ngoại trừ cao hơn Lâm Nhã một tí, hình thể cũng xấp xỉ so với Lâm Nhã.

Lâm Nhã nếu thật đổi y phục với Giang Long, ngoại trừ những ai vô cùng thân thiết mới biết được, mà bây giờ cách xa nhau trên vài chục trượng xa, người khác thật sự rất khó nhận ra được.

Lâm Nhã nói tới đây, làm như đã hạ quyết tâm, bất ngờ trực tiếp đến cởi thắt lưng của Giang Long!

- Ta một đại nam nhân, sao có thể để cho nàng thay mặt thế thân cho ta!

https://thuviensach.vn

Giang Long cũng trực tiếp giơ tay ngăn cản, tay phải véo nhẹ bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Lâm Nhã, trong mắt toát ra một tia nhu tình, hắn còn thật không ngờ Lâm Nhã sẽ nói ra đề nghị này, phải biết rằng Lâm Nhã thể lực rất kém cỏi, hiện tại cũng sắp chạy không nổi rồi, nếu thật thay y phục của hắn leo núi dẫn đám người bịt mặt rời đi mà nói, tuyệt đối là thập tử vô sinh!

- Nghe lời, ngươi và Thủy Lam cùng nhau xuống núi, ta tự có phương pháp bảo vệ mình! Ta sẽ không dễ dàng chết tại trong rừng sâu núi thẳm này.

Giang Long thần sắc trấn định, trong ánh mắt lộ ra vô cùng tự tin, thoáng dùng dùng sức nắm bàn tay của Lâm Nhã, lại dặn dò tiếp một câu:

- Nhớ đợi chạy xa sau xác định sau lưng không ai đuổi kịp, hai người các ngươi liền muốn biện pháp leo đến trên cây, cây này trong rừng có dã thú hung mãnh, ở người cứu viện không có chạy tới trước, tốt nhất một mực đợi ở trên cây.

Dứt lời, Giang Long không hề cho Lâm Nhã cơ hội mở miệng, liền chạy tới sườn núi bên tay phải.

Lâm Nhã muốn đuổi kịp, nhưng ống tay áo bỗng nhiên bị người kéo lại.

Thủy Lam giảm thấp xuống thanh âm vang lên:

- Có thật coi hắn là tướng công của cô à? Chân tình mật ý đấy, còn muốn đuổi theo vì đối phương đi tìm chết, hừ!

Ngoan ngoãn theo ta cùng nhau xuống núi, nếu hắn hôm nay chết ở chỗ này, cô phải đi lấy lòng Cảnh lão phu nhân, dù sao cũng phải nghĩ biện pháp cướp lấy quyền lực của Cảnh phủ, chúng ta liền có thể hoàn thành nhiệm vụ của vài vị lão gia trong nhà đã đề ra.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã cắn chặt răng, tùy ý để Thủy Lam lôi kéo, nhưng vẫn đứng nguyên tại chỗ không chút di chuyển.

Nhưng sau đó Thủy Lam cũng sưng mặt lên, vẻ mặt lạnh lùng, hừ lạnh nói:

- Không phải cô đã coi trọng Cảnh Giang Long, thì không cần đệ đệ rồi?

Đệ đệ vĩnh viễn là nỗi bận tâm mà Lâm Nhã không bỏ xuống được!

Trước mắt bỗng nhiên hiện ra khuôn mặt nhỏ nhắn của đệ đệ mang theo vẻ sợ hãi và tái nhợt vì bệnh trạng, Lâm Nhã liền lập tức buông lỏng ra.

Thật sâu liếc mắt hướng về phía Giang Long, nàng tùy ý để Thủy Lam lôi đi chạy xuống sườn núi rậm rạp.

Nàng rất muốn thay thế cho Giang Long, để cho Giang Long nợ mình một phần thiên đại ân tình!

Sau đó nói rõ ràng, cũng có thể nói là lấy ân báo đáp, xin Giang Long về sau nghĩ biện pháp đón đệ đệ của mình khỏi Lâm gia, thoát khỏi khống chế của trưởng bối Lâm gia cùng với kế mẫu.

Chỉ cần đệ đệ có thể bình an vô sự, không nói có thể có bao nhiêu phú quý, chẳng sợ chỉ vẻn vẹn bình thản một ngày, nàng cũng cảm thấy có chết cũng đáng.

Về sau có xuống đất nhìn thấy mẫu thân, nàng cũng không có phụ lòng dặn dò!

Nhưng Giang Long cũng không đáp ứng.

Nhảy vào rừng cây, không ngừng tránh né những cành cây ở phía trước nhưng vẫn suy nghĩ đến việc này, một lát sau, trong lòng nhẹ thở dài, chính mình hơ quá vọng động rồi.

https://thuviensach.vn

Thay quần áo của Cảnh Giang Long, nhưng cả người mệt mỏi chính mình có thể chạy được bao xa?

Đám bịt mặt đã đuổi đến rất gần, đến lúc đó hoàn toàn có thời gian đuổi tới giết mình, sau đó lại quay trở lại đuổi giết Giang Long.

Đến lúc đó sợ là uổng công vứt bỏ một mạng.

Ngược lại sắp xếp của Giang Long là chính xác, Giang Long chạy nhanh, hơn nữa là mục tiêu hàng đầu của đối phương, đuổi theo giết Giang Long, đoán chừng đám ngươi bịt mặt sẽ không tiếp tục gây phiền phức cho nàng cùng Thủy Lam.

Trong lòng đang suy nghĩ làm cho Lâm Nhã trong lúc chạy trốn không cẩn thận liền dẫm trúng cái hố, thiếu chút nữa xái cổ chân.

Thân hình nàng nhoáng lên một cái, kéo Thủy Lam cũng thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

- Cô cẩn thận một chút!

Thủy Lam thấp giọng khiển trách, ả không muốn chết ở chỗ này, chỉ cần có thể phụ trợ Lâm Nhã hoàn thành nhiệm vụ các trưởng bối Lâm gia nhắn nhủ, ngày sau cuộc sống của ả sẽ thay đổi tốt đẹp hơn.

Từ nhỏ đến lớn ả vẫn chịu khổ, ban ngày ở nhà không ngừng làm việc, buổi tối chỉ có thể ngủ một lát, cứ như vậy còn bị cha dượng quát mắng, bị mẫu thân tái giá coi như gánh nặng dư thừa, có thể nói không có vài ngày sống tốt, ả muốn giành lấy hạnh phúc của mình!

Lâm Nhã cúi đầu lên tiếng, lại cùng Thủy Lam gia tốc chạy trốn.

Kỳ thực ả sở dĩ kích động muốn chết, nguyên nhân chủ yếu là cảm thấy sống quá mệt mỏi, từng bước duy gian, vì thế dù tuổi ả vốn không lớn

https://thuviensach.vn

nhưng theo bản năng muốn chết bỏ đi những gánh nặng mà mình đang phải mang.

Đây cũng là một loại trốn tránh!

Chỉ chốc lát, đám bịt mặt nhanh chóng đuổi tới đỉnh sườn núi kia.

Lại tách ra?

Thủ lĩnh đám bịt mặt nhìn xuống chân, đang muốn đánh giá dấu vết hướng về hai bên, một thủ hạ đột nhiên chỉ vào phương hướng bên tay phải nói:

- Ở bên này, mục tiêu ở bên này!

Cả đám đều nghiêng đầu nhìn sang, lập tức thấy một nam tử áo trắng đang cố hết sức leo lên sườn núi.

Thủ lĩnh bịt mặt vẫn híp mắt đánh giá một hồi mới gật đầu nói:

- Hắn là tiểu tử Cảnh gia kia.

Nói tới đây, gã lại trầm ngâm một hồi:

- Nhưng bề trên còn để cho chúng ta tận khả năng bắt lấy vị Thiếu phu nhân Lâm Nhã mới tiến vào Cảnh phủ đó.

- Vậy chúng ta tiếp tục chia người ra đuổi theo?

Một người bịt mặt thân hình cao lớn đề nghị.

- Không được.

Thủ lĩnh đám bịt mặt ngẫm nghĩ một chút, lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta trải qua vài lần tách ra truy kích, hiện tại bên này thêm ta nữa cũng chỉ còn dư có bảy người, một khi tiểu tử kia rời khỏi tầm mắt của chúng ta, lại biết cách che dấu dấu vết trên mặt đất, đây là thâm sơn rừng hoang, chúng ta bằng từng này người muốn tìm kiếm trên diện rộng là không thể được.

Hơn nữa lúc trước Khố La không biết là bị ai giết chết, nếu chẳng may bên người tiểu tử Cảnh gia còn ẩn tàng hộ vệ, chúng ta tiếp tục tách ra mà nói, sợ là sẽ rất khó thành công giết chết người này.

Một đám bịt mặt nghe liên tục gật đầu.

Thủ lĩnh phân tích vô cùng có đạo lý.

- Đi, buông tha Lâm Nhã, chúng ta lần này chỉ cần có thể diệt trừ Cảnh Giang Long, coi như hoàn thành nhiệm vụ!

Thủ lĩnh đám người bịt mặt vung tay lên, liền đuổi theo phương hướng của Giang Long để lại.

Những người còn lại lập tức đuổi kịp.

Tuy rằng hiện tại sức chịu đựng của Giang Long vô cùng tốt, nhưng nói về tốc độ vẫn là không bằng đám sát thủ che mặt này, cho nên theo thời gian dần qua thì khoảng cách giữa bọn họ đang dần dần ngắn lại.

Giang Long vừa chạy vừa kịch liệt thở hào hển, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đỉnh ngọn sơn phong này không xa.

Thủ lĩnh đám người bịt mặt vẫn chăm chú nhìn vào thân ảnh của Giang Long, cũng đang tính toán khoảng cách.

Không đến mười trượng rồi!

https://thuviensach.vn

Thời điểm Lâm Nhã không sai biệt lắm chạy đến chân núi, liền dừng lại chăm chú lắng nghe.

Quả nhiên không ngoài dự tính của Giang Long, phía sau nàng không có truy binh.

Vì thế nàng bắt đầu ở lân cận tìm kiếm cây đại thụ nào có thể leo lên dễ một chút.

Giang Long nói không sai, trong rừng núi này sinh sống rất nhiều dã thú hung mãnh, trong đó số lượng nhiều nhất chính là sói hoang, Lâm Nhã và Thủy Lam đều là những cô gái chân yếu tay mềm nếu không cẩn thận đụng tới một con, vậy khẳng định sẽ trở thành đồ ăn cho dã thú.

Tuy nhiên trong núi rừng dã thú mặc dù nhiều, nhưng ít nhiều cũng sẽ có gấu cùng báo.

Mà số lượng gấu hay báo thường rất ít ỏi.

Tin tưởng vận khí Lâm Nhã và Thủy Lam sẽ không kém như vậy.

Lúc trước Thủy Lam ở một bên cũng nghe được Giang Long chỉ bảo, lúc này thấy không có truy binh, hơn nữa chạy nửa ngày mệt muốn chết, cho nên cũng tính toán tìm cây leo lên.

Lâm Nhã ngửa đầu tìm kiếm cây cối thích hợp dễ dàng leo lên, dưới chân đi trước vài bước, lúc này một hồi tiếng nước chảy róc rách đột nhiên truyền vào trong tai.

Đã chạy cả nửa ngày, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, nàng theo bản năng liếm liếm môi, cảm giác được một trận khát nước.

- Thủy Lam, bên kia có tiếng nước, chúng ta đi tới uống nước, sau đó lại tìm kiếm một gốc cây leo lên sau.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã mở miệng đề nghị.

Thủy Lam lúc này cũng cực kỳ khát nước, môi phát khô, lập tức gật đầu đồng ý.

Hai nữ ở trong rừng cây sờ soạng dần dần đi tới phương hướng nguồn nước, ước chừng đi xa vài chục trượng, nhìn thấy ở chân núi có một con sông trong suốt chậm rãi chảy xuôi theo hướng tây đông.

Thủy Lam bước nhanh đi tới, bùm một tiếng quỳ xuống mặt đất, cũng không quản hai tay đen đúa bị mồ hôi ướt nhẹp, dính đầy tro bụi liền múc lên nước uống, cúi đầu uống từng ngụm từng ngụm.

Lâm Nhã nhìn thấy Thủy Lam bộ dáng thô tục, nhíu lại mày.

Sau đó đi sang một bên không nhanh không chậm vén lên ống tay áo, đầu tiên đi vào bờ sông liền chiếu theo nước sông sửa sang lại quần áo, tiếp theo dùng kim trâm duy nhất trên đầu khoác một đầu tóc đen lại, lúc này mới cẩn thận rửa sạch hai tay như bạch ngọc, sau đó mới vốc nước sông mát mẻ lên cái miệng nhỏ từ từ uống từng ngụm.

- Hừ!

Lúc này Thủy Lam đã uống đủ rồi, khóe mắt liếc qua nhìn thấy động tác thục nữ nho nhã của Lâm Nhã, trong lòng hâm mộ ghen tỵ, vì xuất thân nghèo hèn nên mỗi khi ả đối mặt với Lâm Nhã đều vô cùng tự ti, nhưng ở trong lòng cũng không chịu nhận thua, liền ra vẻ khinh thường dùng lỗ mũi hừ lạnh một tiếng.

Lâm Nhã nghe được thanh âm hơi nghiêng đầu liếc mắt một cái nhìn Thủy Lam.

Đợi quay đầu lại sau, trong mắt đột nhiên bùng lên một mũi nhọn.

https://thuviensach.vn

- Ngươi thu thập xong không chưa?

Lại một lát sau, Thủy Lam thấy Lâm Nhã vẫn ngồi xổm tại bờ sông, không khỏi thúc giục nói.

Lâm Nhã cúi đầu, đôi mắt hơi hơi chuyển động.

Nghe vậy chậm rãi đứng lên, mở miệng nói:

- Ta cảm thấy nơi này vẫn là không quá an toàn, chúng ta tốt nhất lại đi xa một ít, bằng không nếu chẳng may đám người bịt mặt lại đuổi theo thì làm sao bây giờ?

Nói đến đây, nàng đưa tay chỉ hướng thượng du:

- Nước từ nơi ấy chảy xuống, nơi đó sẽ có một đầm nước, có nước còn có cá, ẩn thân ở nơi đó cho dù trong khoảng thời gian ngắn viện binh tìm không thấy chúng ta, chúng ta cũng có thể bắt cá ăn duy trì vài ngày, cho nên ta đề nghị, chúng ta tốt nhất vẫn là đi hướng bên kia một chút.

Thủy Lam được nghe Lâm Nhã nhắc tới tới đám người bịt mặt, trong lòng liền sợ hãi một hồi.

Ả cũng không muốn chết, cho nên lập tức đồng ý.

Nói cho cùng, Thủy Lam chỉ nghe theo người khác chỉ huy mà thôi, còn chính mình thì là người không có chủ ý gì.

Hai nữ một trước một sau, theo bờ sông đi hướng lên trên thượng du, thời gian ước chừng một nén hương, quả nhiên thấy một đầm nước ước chừng hơn mười mẫu.

Đầm nước này hẳn là suối nguồn, là nơi bắt nguồn của con sông nhỏ kia.

https://thuviensach.vn

Thủy Lam nhìn đến đầm nước sau đó là bước nhanh đi qua, bắt đầu thu thập quần áo và đầu tóc của mình.

Lúc trước nhìn đến Lâm Nhã sửa sang lại diện mạo, ả khinh thường hừ lạnh, kỳ thực trong lòng cũng muốn học tập Lâm Nhã, tuy nhiên cũng ngại sợ mất mặt.

Lúc này dĩ nhiên muốn chỉnh đốn gọn gàng một phen.

Tuy nhiên bởi vì lúc trước vội vã uống nước, kết quả quỳ gối nơi bờ sông có chút ẩm ướt, cho nên quần áo dính lên nước bùn, lúc này dù rửa thế nào cũng không sạch sẽ được.

Còn Lâm Nhã lại híp mắt, bàn tay nhỏ bé nhanh nắm thành quyền.

Sau một lúc lâu, nàng ngắm nhìn bốn phía, đột nhiên mở miệng nói:

- Thủy Lam, cái cây bên cạnh đầm nước kia không cao, chạc cây khá nhiều, hơn nữa rắn chắc, hẳn là tương đối dễ leo lên, không bằng chúng ta liền cùng nhau leo lên cây kia ẩn núp đi.

- Được!

Thủy Lam lên tiếng trả lời.

Thủy Lam xuất thân ở nông trang của Lâm gia, gia cảnh bần hàn, mẫu thân không đau kế phụ không thương, thường xuyên ăn không đủ no, cho nên trước kia thường xuyên ở trong bọng cây đào trứng chim nhét vào bụng.

Khi còn bé thì giống như một đứa con trai.

Tuy rằng được tuyển vào làm người hầu trong Lâm phủ thì không cần phải tiếp tục leo cây nữa, nhưng hiện tại động tác bò lên cây vẫn vô cùng nhanh nhẹn.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã thì không được, nàng là lần đầu tiên leo cây.

Và bởi vì được nuông chiều từ bé, nên khí lực rất nhỏ.

Cuối cùng Thủy Lam lại xuống, nâng Lâm Nhã lên trước một đoạn đứng trên một chạc cây, sau đó ả tiếp tục leo đến chỗ cao, mới giơ tay kéo Lâm Nhã.

Ước chừng mất thời gian một nén hương, hai nữ mới bò tới chỗ cách mặt đất ước chừng hai trượng cao.

Độ cao này hẳn là rất an toàn.

Thủy Lam mệt thở hồng hộc, đem tay lau mồ hôi nóng chảy ra từ trên trán, phàn nàn nói:

- Cô cũng thật ngu!

- Ngươi ngồi xuống nghỉ ngơi một chút đi.

Lâm Nhã cũng không có để ý, nàng cúi đầu, chỗ cổ áo lộ ra cần cổ tuyết trắng, ánh mắt nhìn mặt hồ sâu xanh biếc phía dưới chân.

- Ừ!

Thủy Lam một tay vịn nhánh cây trên đỉnh đầu, một tay xoa xoa váy không cho cành nhọn khác vào, đặt mông ngồi xuống nhánh cây giẫm ở dưới chân, cúi đầu xuống nhìn những con cá ở dưới đầm nước không ngừng bơi qua bơi lại, không phát hiện ra Lâm Nhã có điều khác thường.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Giết Người

- Trong đầm có thật nhiều cá.

Lâm Nhã dịch người đi một chút, bất động thanh sắc ngồi bên cạnh Thủy Lam.

Thủy Lam đắc ý hất càm nói:

- Cô yên tâm, ta ở nông trang thường xuyên xuống sông bắt cá, hơn nữa trên người có mang mồi tạo lửa, có thể nhóm lửa ngay tại chỗ, kể cả trong vòng ba đến năm ngày, người của Cảnh phủ còn chưa tìm đến nơi này cứu viện thì hai chúng ta có ta bắt cá ăn cũng sẽ không chết đói được!

Trước mặt Lâm Nhã, tự ti nhưng không phục, nhưng Thủy Lam khi có cơ hội liền muốn khoe sở trường của mình.

Mồi tạo lửa dễ dàng mang theo người, là dụng cụ chiếu sáng và đốt lửa rất tiện.

Mồi tạo lửa giấy tốt một chút thì làm bằng cách dùng khoai mạn trắng hoặc đỏ ngâm chìm, sau khi lấy ra thì đập dẹt, sau đó ngâm tiếp cho thêm bông, tua cỏ lau, rồi đập dẹt tiếp, phơi khô, thêm tiêu, lưu hoàng, tùng hương, long não, các chất dễ cháy đó cùng với nhiều loại hương liệu chế thành.

Cuối cùng, bẻ thành ống dài dẹt hoặc kéo thành sợi, buổi tối cháy không lửa trong ống trúc, lúc dùng thì mở nắp ống trúc che lấy ra lắc một cái là đã

https://thuviensach.vn

cháy, rất dễ cháy, hào môn thời xưa trong phủ hay dùng cái này để nhóm lửa.

Thủy Lam là nha hoàn, trên người chắc chắn sẽ có cái này.

- Ừ, ngươi thật tài giỏi.

Lâm Nhã cười, trên mặt lộ rõ lời khen thật lòng.

- Ta xuất thân nghèo hèn, không giống như cô xuất thân hào môn, trời sinh đã phú quý! Hơn nữa cha ta mất sớm, mẫu thân sau khi tái giá vì mang theo ta thường xuyên bị kế phụ oán giận, nói mẫu thân ta mang theo một miệng ăn nữa đến.

Sống trong nhà nông mà không biết làm việc thì sống sao được?

Làm ruộng, cuốc đất, đào rau dại, đào trứng chim, xuống sông bắt cá, những cái này ta đều biết làm.

Khi hết cách mà ăn không no cơm thì phải tự nghĩ cách tìm đồ ăn.

Mẫu thân ta sinh ra một em trai, tiểu tử đó háu ăn, tìm thấy cái gì ngon thì phải để dành cho nó một ít.

Tuy nó rất bướng bỉnh nhưng rất bám ta.

Có khi kế phụ tức giận phạt ta không cho ăn cơm, nó sẽ âm thầm mang đồ ăn cho ta vào nửa đêm. Từ khi được chọn vào phủ làm nha hoàn, đã rất lâu chưa gặp nó. Không biết nó có còn như ngày xưa bướng bỉnh không nghe lời không, hay đánh nhau với bọn trẻ con cùng tuổi trong nông trang không, cao lớn hơn chưa, có nhớ đến ta không.

Sau khi thoát khỏi nguy hiểm, lại trèo lên cây nên đã cảm thấy đủ an toàn, lại thêm lúc này rảnh rỗi không có gì làm nên Thủy Lam cứ thao thao bất tuyệt.

https://thuviensach.vn

Qua lời của Thủy Lam, Lâm Nhã có thể cảm nhận được Thủy Lam rất hận kế phụ, oán mẫu thân, nhưng đối với đứa em cùng mẹ khác cha lại rất lo lắng và yêu quý.

Thủy Lam lúc nhỏ vừa đen vừa gầy, nhưng ngũ quan cũng ưa nhìn, được quản sự của Lâm gia chọn trúng, vào Lâm phủ làm nha hoàn quét dọn.

Trong Lâm phủ, Thủy Lam được ăn no, không cần phải chịu nắng mưa, da dẻ trắng dần lên, cơ thể cũng phổng phao lên.

Không quá vài năm, coi như là một tiểu mỹ nhân.

Cho đến năm ngoái, lúc đi đường không cẩn thận đụng phải một vị công tử trong phủ, vốn nghĩ sẽ bị phạt một trận nhưng không ngờ vị công tử đó nhẹ nhàng lại còn coi trúng ả, nói đợi hai năm nữa Thủy Lam lớn thêm một chút sẽ lấy làm thiếp.

Thủy Lam thấy vị công tử đó cao quý, tướng mạo anh tuấn, hơn nữa hiền lành với mọi người, tính tình rất tốt, từ đó một lòng với vị công tử đó.

Đi theo Lâm Nhã vào Cảnh phủ, mưu tính gia sản của Cảnh phủ, cũng là do vị công tử đó ra mặt khuyên bảo, ả mới vui mừng gật đầu.

Vị công tử đó ra điều kiện, khi Lâm Nhã hoàn thành nhiệm vụ cũng là ngày ả gã cho công tử.

Nghe Thủy Lam tưởng nhớ cuộc sống ở nông trang, Lâm Nhã nhẹ giọng thở dài.

Đôi mắt vốn kiên định cũng trở nên phức tạp.

Nói ra, Thủy Lam và Lâm Nhã có vận mệnh giống nhau, chỉ khác là Lâm Nhã mất mẹ, nhưng Thủy Lam mất cha.

Hai người cùng có một em trai.

https://thuviensach.vn

Em trai của Thủy Lam nghịch ngợm, bướng bỉnh, rất được cha mẹ yêu thương, có lẻ rất khỏe mạnh.

Mà đệ đệ của Lâm Nhã lại chỉ có nàng quan tâm, phụ thân không xem trọng, lại thường bị kế mẫu làm khó, thân thể của đệ đệ so với những đứa cùng tuổi nhỏ gầy hơn rất nhiều, sức khỏe yếu, thường hay bị đau đầu.

Gương mặt nhỏ bé tội nghiệp đó đâu có giống công tử xuất thân hào môn?

Nhớ đến đệ đệ, Lâm Nhã tư, nhiên có chút lo lắng, lại một lần nữa dần dần biến kiên định lên!

Thủy Lam mệnh khổ đáng thương, nhưng đệ đệ cũng bất hạnh như thế!

Muốn cứu đệ đệ tuyệt đối không thể làm theo chỉ thị của trưởng bối Lâm gia, nếu không kể cả cuối cùng lấy được hết tài sản của Cảnh phủ chuyển sang Lâm gia, thì đến lúc đó, đệ đệ cũng không thoát khỏi đượ độc thủ của kế mẫu.

Hiện tại trưởng bối nói có vẻ dễ nghe, nhưng thật sự đến lúc chiếm được Cảnh phủ rồi thì liệu họ có còn để ý đến sống chết của đệ đệ không?

Điểm này, Lâm Nhã nhìn rất rõ.

Cho nên nàng chỉ còn cách vẻ ngoài phục tùng, bên trong phản kháng.

Thủy Lam, đừng trách ta ác độc!

Ngươi và Đỗ Quyên giám sát ta, ta rất khó tránh được Lâm gia để âm thầm hành động.

Hít một hơi dài, Lâm Nhã đột nhiên chỉ về phía giữa hồ thở nhẹ:

- Nơi đó có một con cá chép lớn!

https://thuviensach.vn

Thủy Lam nhìn theo bản năng nhưng không nhìn thấy gì.

Lúc này Lâm Nhã lấy cây trâm vàng trên đầu, giơ tay cao lên và đâm mạnh xuống lưng của Thủy Lam.

Cây trâm vàng sắc nhọn đâm xuyên qua y phục, nháy mắt đã đâm vào lưng của Thủy Lam.

- A!

Tự nhiên có một cơn đau ở lưng, Thủy Lam hét lớn lên, mặt nhăn lại .

Cùng lúc đó, thêm một cú đẩy từ phía sau nữa, vì quá đau nên tay tuột khỏi cây bị đẩy xuống dưới.

Cây này khá nhiều cành, đang rơi giữa chừng thì Thủy Lam nắm được một cành cây nên không đến mức rơi xuống, nhưng vì lực rơi quá lớn nên mấy cành cây bị gãy trong nháy mắt.

- Cứu!

Thủy Lam hoảng sợ kêu lên, tiếp theo bụp một tiếng rơi cùng xuống làn nước lạnh cùng mấy cành cây gãy.

Tuy biết bắt cá nhưng không có nghĩa là biết bơi. Dù sao cũng là nữ nhi, Kể cả lúc nhỏ cũng không thể như nam nhi không mặc gì xuống chơi trong dưới hồ.

Cùng lắm là đứng bên hồ dùng cành cây bện thành lưới để đánh bắt, hoặc trực tiếp dùng cành cây bắt cá.

Lúc này mới đầu xuân, thời tiết vẫn lạnh, vì thế Thủy Lam mặc y phục khá dày, váy làm bằng bông lau khi bị ngấm nước trở nên rất nặng và chìm xuống. Sau khi vùng vẫy vài cái thì bị sặc nước, dần dần bị chìm hẳn xuống nước.

https://thuviensach.vn

Mái tóc đen như tơ lụa thượng đẳng giống như một mớ bòng bong trên nước.

Một bàn tay vẫn cố gắng giơ lên bám lấy!

Thủy Lam không muốn chết, ả chưa được sống sung sướng bao giờ, vẫn chưa gả cho Cửu công tử!

Trong mắt ả, vinh hoa phú quý đã không còn xa.

Nhưng thân thể cũng dần dần chìm xuống đáy đầm.

Vài tơ máu đỏ tươi nổi lên và khuếch tán ra tứ phía.

Lâm Nhã ngồi trên cành cây, một tay bám lấy cành cây, một tay nắm chặt cây trâm dính máu. Vì lo lắng và sợ hãi nên cơ thể run nhẹ lên, sắc mặt trắng bệch, đôi mắt nhìn vào Thủy Lam đang giãy giụa không ngừng.

Thủy Lam hai tay vùng vẫy loạn lên.

Dần dần, Thủy Lam bị chìm từng chút từng chút, sợ hãi biến thành tuyệt vọng!

Trong ánh mắt Lâm Nhã hiện rõ lên những hình ảnh đó làm nàng không tự được run lên.

Cho đến khi mặt nước tĩnh lại, máu loang khắp nơi, nàng mới phát giác không biết lúc nào mà cả người đã toát hết mồ hôi lạnh.

Giết người, nàng đã tự tay giết người!

Lâm Nhã không điều khiển được chân tay mình, run rẩy không ngừng.

Trong mắt toát lên sợ hãi, nhưng cũng kiên định.

https://thuviensach.vn

Không trừ được Thủy Lam và Đỗ Quyên thì nàng sẽ không thể nào tránh được tầm mắt của Lâm gia, cuối cùng thì nàng và đệ đệ sẽ phải chết!

Không biết mất bao lâu, Lâm Nhã mới bình tĩnh trở lại.

Nhìn nhìn cây trâm vàng nhuộm máu tươi của Thủy Lam, ngón tay mảnh khảnh của Lâm Nhã buông ra, cây trâm vàng từ giữa không trung rơi xuống, vẻ lên một đường ánh vàng rơi xuống mặt nước, làm tung lên mấy đám bọt nước nhỏ trong suốt.

……

Tiên Phong có bốn chân rất nhanh, hơn nữa, dù là loại to trong loài chó thứ, nhưng so với người thì bé hơn rất nhiều, chạy trong rừng không giống như người còn phải tránh né cây rừng.

Tuy rằng so với cấm quân và Trình Vũ thì phát muộn hơn, nhưng Tiên Phong chỉ trong chốc lát đã đuổi theo được cấm quân và còn vượt lên.

Tần Vũ thân hình cao lớn rắn chắc, trông như một chiếc cột sắc.

Nhưng so về tốc độ thì còn thua xa.

May là trong thời gian ngắn, gã vẫn có thể theo kịp Tiên Phong. Sau khi đụng phải đội cấm quân của Trình Vũ, có người mang theo cung tên, lập tức lớn tiếng quát ngăn cấm quân bắn giết Tiên Phong.

Tần Vũ và hai hộ khác vệ đều mặc phục sức của hộ vệ Cảnh phủ, cho nên Trình Vũ sau khi nhận ra thân phận của bọn họ đã ra lệnh cho thủ hạ không được tấn công Tiên Phong.

- Trình thống lĩnh, con chó đó là của phủ chúng tôi nuôi, nó có thể tìm thấy tiểu thiếu gia nhà tôi.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ trước kia không thấy Trình Vũ và Cảnh lão phu nhân đối chất, kết quả rất mất mặt, nhưng trong hai người hộ vệ có một người đứng lên nói.

Trình Vũ lúc này cũng rất sốt ruột, nếu chẳng may Giang Long gặp nguy, Diêu ma ma nói sẽ lấy mạng cả nhà gã.

Hơn nữa đó tuyệt đối không phải chỉ là đe dọa xuông.

Lúc này Trình Vũ mắt sáng lên nói:

- Thật hả?

- Ừ!

Người hộ vệ kia nhíu mày gật đầu.

Sở dĩ có khoảnh khắc chần chờ đó là vì người hộ vệ này không biết khứu giác của loài chó nhạy hơn loài người rất nhiều.

Trước đó y cũng chỉ nghe Diêu mụ mụ nói như thế mà thôi.

Nhưng Diêu mụ mụ là nhũ mẫu của tiểu thiếu gia, tình cảm của hai người không giống bình thường, y cũng cho rằng Diêu mụ mụ không thể nói dối lúc này, cho nên đã tin lời bà.

- Mọi người nghe lệnh! Tất cả đi theo con chó đó, nó sẽ dẫn chúng ta tới chỗ Cảnh Giang Long.

Trình Vũ lúc quan trọng này hạ lệnh rất quyết đoán.

Chỉ chốc lát, mọi người đã đến nơi mà Giang Long trước đó cùng hộ vệ của Cảnh phủ chia ra chạy lần đầu tiên. Cấm quân chạy lên đầu tiên nhìn thấy dấu vết ở dưới đất có chút do dự.

https://thuviensach.vn

Tiên Phong đã chạy về bên phải, nhưng bọn họ cũng muốn chia quân ra.

Trình Vũ thấy có quân sĩ dừng lại, lập tức quát tháo lớn tiếng.

Nhưng sau khi làm rõ nguyên nhân cũng không dám đặt hy vọng hết lên Tiên Phong.

Trình Vũ vuốt cằm suy nghĩ cảm thấy quân mình nhiều hơn, không sợ chia quân ra hạ lệnh:

- Quân sĩ chạy nhanh tất cả theo con chó đi về bên phải, mong nó có bản lãnh tìm thấy Cảnh Giang Long! Còn lại theo quân số chia ra hai đường tiến tiếp.

Phần đông quân sĩ lập tức trả lời nghe lệnh.

Sau khi chia binh, Trình Vũ để một tên tâm phúc dẫn một đội đi.

Còn gã dẫn đội đi theo hướng của Tiên Phong.

Tiên Phong rất có linh tính, sau khi ngửi thấy mùi máu ở gần La Hán Đường, nó dường như hiểu ra điều gì đó, đôi mắt đỏ lên, trở nên rất vội vàng.

Trong rừng, nó chạy về phía trước với tốc độ nhanh nhất.

Quân sĩ cấm quân đi theo sau lưng càng lúc càng bị rớt lại.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tuyệt Lộ

Chó và sói rất giống nhau, khứu giác của chúng đều rất nhạy, thính lực tuyệt vời, hổ báo sở trường chạy nhanh ở đoạn ngắn, nhưng chó và sói thì chạy rất bền.

Bình thường, cuộc sống của sói trong rừng sau khi phát hiện tung tích con mồi sẽ không như hổ báo từ từ tiếp cận rồi dùng tốc độ lao lên bắt con mồi. Sói có sức bùng nổ kém hơn, đa số đều chọn cách dùng sức bền của mình chạy đuổi theo sau chờ con mồi hao mòn sức lực.

Cắn chết con mồi trước, sau đó từ từ ăn.

Tiên Phong tuy thể hình lớn nhưng sức bền cũng rất tốt.

Trong khi chạy, nó thè cái lưỡi đỏ dài ra, thở ra từng hơi lớn, nhờ cách đó để hạ nhiệt độ cơ thể.

Giang Long lúc này đã bò lên đỉnh núi nhưng không có vẻ vui mừng, sắc mặt khẽ biến.

Chỗ đỉnh này lại dốc thẳng đứng.

Hắn chạy đến bên vực, cau mày lại nhìn xuống, một viên đá bị hắn vô tình lúc đá phải đã rơi xuống vực.

Một hồi lâu dưới núi mới vọng lại tiếng đá rơi.

Ít nhất cũng phải cao hơn sáu mươi trượng đó!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Giang Long trầm xuống.

Trước mặt hết đường, đằng sau thì có truy binh.

Tình hình cấp bách, trong lòng Giang Long khó tránh nôn nóng, nhưng kiếp trước hắn cũng đã từng trải, trước khi vượt thời gian tới nơi này cũng từng sượt qua tử thần vài lần. Hắn biết lúc gặp đại nạn thì càng phải bình tĩnh mới có thể tìm thấy cơ hội sống.

Khép hờ hai mắt, Giang Long hít một hơi khí mát lành trên đỉnh núi.

Sau đó mở mắt đã bình tĩnh trở lại.

Đỉnh núi diện tích không lớn, trụi lủi, bên mép vực độ dài năm sáu trượng, Giang Long lúc này đứng ở giữa. Hắn chạy nhanh sang phải nhưng không phát hiện gì, rồi chuyển sang trái, mắt tự nhiên sáng lên.

Vì bên vách bên trái phía dưới khoảng hai trượng có một cây mọc nghiêng to như bắp đùi, cành lá tươi tốt, cao khoảng một trượng.

Cây dưới vách thu lại, nếu có thể nấp ở đó thì người đứng ở trên nhìn xuống dưới thì tầm nhìn sẽ bị chặn lại, không nhìn thấy người đang núp.

Giang Long không do dự quyết định trong nháy mắt.

Hắn ngồi xuống rồi từ từ trượt xuống vách đá nghiêng.

Tuy rất dốc nhưng Giang Long kề sát mình vào đó, y phục và vách đá tạo ra một lực ma sát lớn.

Hơn nữa ngón tay bấu chặt vào những kẻ hở, chỉ cần cẩn thận chút xíu sẽ không bị rơi xuống dưới.

Giang Long cẩn thận bò xuống, không dám khinh xuất. Ngay dưới là vực sâu cao sáu mươi trượng, chỉ cần không cẩn thận là ngã tan xương nát thịt.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu rất thuận lợi nhưng lúc sắp đến gần cái cây thì tay trái của Giang Long bám vào một viên đá lỏng.

Lạch cạch...

Một viên đá to bằng bàn tay cộng một đống viên đá nhỏ rơi thẳng xuống.

Tay trái đột nhiên không đủ lực, dẫn đến thân thể bị trượt xuống. Vách đá lâu năm bị mưa to gió lớn làm vách đá bị mòn rồi, tiếp theo thân thể của hắn cũng trượt xuống, đá vụn rơi như mưa.

Không ổn!

Hai tay Giang Long sờ khắp nơi nhưng không tìm được nơi nào chịu được lực, khi thấy không dừng lại được thì ngay lập tức điều chỉnh phương hướng. Trượt được một đoạn, chân phải khó khăn lắm dẫm lên được cành cây.

Cái cây đột nhiên chịu trọng lượng của một người nên bị cong rồi sau đó lại thẳng trở lại.

Đứng trên cành cây, Giang Long dựa lưng vào vách núi dựng đứng, theo bản năng nhìn xuống dưới toát mồ hôi lạnh.

Biết những người bịt mặt đuổi tới đỉnh núi rồi, Giang Long không dám lừng chừng ở đó nữa.

Nếu bị phát hiện thì chỉ cần từ đỉnh núi ném vài viên đá xuống là đủ để làm hắn rơi xuống.

Nhổ mấy nhánh cây vướng đường, Giang Long hạ thấp cơ thể, sau đó giống như khỉ dùng hai tay ôm chặt cành cây, tiếp tục bò xuống dưới.

A?

https://thuviensach.vn

Xuống được phía dưới cái cây này, Giang Long ngạc nhiên vì vách đá như thế này lại có một tổ chim!

Tổ chim nằm trong vách đá là một hang động nhỏ lúc này bên trong trống không, dưới đất chỉ có một lớp lá khô, cao khoảng ba thước, rộng ba thước, sâu chừng bốn thước.

Giang Long mừng rỡ thấy trời không tuyệt đường người.

Hắn với tay ra khe đá, lúc định bò sang thì cái cây mà tay trái đang nắm đột nhiên gãy mất một khúc.

Lại một trận đá vụn rơi xuống.

Giang Long giật mình, vội vàng tăng tốc bò vào trong động.

Sau đó ngẩng đầu lên mới thấy hóa ra cái cây này vì mọc trên đá nên rễ ăn không sâu, không chịu được nặng. Hắn mới dừng một lúc cái cây đã bị bật rễ một khúc rồi.

Lúc này, đám người bịt mặt đuổi lên đỉnh núi trụi lũi, nhưng không nhìn thấy Giang Long, bọn họ đều hơi ngỡ ngàng.

Hai tên trong đó kêu lên như gặp ma.

Giang Long nghe thấy tiếng của đám người bịt mặt, mắt xoay tròn.

Sau đó cởi nhanh cái áo trắng bên ngoài treo lên cành cây, sau đó giật mạnh cái cây đó ném xuống đáy vực.

Miệng phát ra một tiếng kêu thảm:

- A…

Hắn nghe thấy tiếng mình vọng lại trong động.

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt nghe thấy tiếng động đều đi ra chỗ mép vực.

Trong đó có một tên tinh mắt nhìn thấy cái áo màu trắng rồi cười nói:

- Không cần chúng ta động thủ, thằng ngốc đó tự mình ngã xuống vực rồi.

- Ừ, đây là vực thẳm, hắn chả còn đường thoát nữa rồi. Có lẻ hắn nhìn thấy bên mép vực có cái cây nên bò xuống, ai ngờ cái cây rễ nông nên cả người lẫn cây đều rơi xuống.

Một tên người bịt mặt khác đoán.

Giang Long trốn trong thạch động nghe thấy tiếng bọn họ nói chuyện, khóe miệng lóe lên một nụ cười.

Đối phương trúng kế rồi.

Nhưng hắn không vui được bao lâu. Tên thống lĩnh bịt mặt nghi ngờ nói:

- Ta chỉ thấy một cái bóng màu trắng rơi xuống vực, liệu có phải tên tiểu tử đó cố tình âm mưu kêu lên một tiếng rồi bỏ y phục ném xuống.

- Cái này...

Đám người còn lại đều ngẩn ra.

Khả năng này không phải là không có, nhưng theo tư liệu bọn họ thu thập được thì một đứa như ttrẻ con như Cảnh Giang Long thì khả năng hắn rơi xuống vực sâu đó còn cao hơn.

Lúc này, một người bịt mặt chỉ xuống dưới nói:

- Trên vách kia có một cái lỗ, trong động có gãy rễ cây bị gãy, xem ra ở đó vốn có một cái cây.

https://thuviensach.vn

- Đó là do tên tiểu tử Cảnh gia không cẩn thận trượt chân xuống rồi giật gãy cái cây đó, rồi cùng nhau rơi xuống vực? Hay là do hắn từ từ bò xuống dưới, nhìn thấy có nơi ẩn nấp dưới đó, sau đó cố ý giật gãy cái cây, sau đó cởi y phục ném xuống để lừa chúng ta?

Tên thống lĩnh cau mày nói.

Những tên khác đều nghĩ thống lĩnh nghĩ nhiều quá thôi.

Có vẻ đánh giá hơi cao tên tiểu tử Cảnh phủ kia.

Âm mưu gia tài của Cảnh phủ không phải chuyện ngày một ngày hai, với chủ nhân của Cảnh phủ thì tư liệu thu thập được phải nói là rất đầy đủ.

Cảnh lão phu nhân cơ trí, đã rất từng trải, tầm nhìn rộng, quyết đoán, tác phong cứng rắn, rất khó đối phó.

Cả đầu não của tổ chức cũng không dám coi thường lão phu nhân.

Nhưng với Cảnh Giang Long, thì đó chỉ là một tên ngu ngốc vô tri mà thôi!

Hắn có thể nghĩ ra cách nào để lừa gạt chúng ta chứ?

Hơn nữa ở đây cao hơn sáu mươi trượng, mấy tên nhát gan mới nhìn xuống thôi đã tim đập chân run rồi.

Kể cả bọn chúng nếu bị đuổi theo đến tận đây cũng không có mấy ai có cái gan bò xuống để xem có chỗ nào để núp hay không.

Bọn họ đa phần sẽ chọn quay lại để mở đường máu.

Không thể không nói, nếu không có một cái đầu lạnh và gan dạ hơn người thì sẽ không thể nào nghĩ ra cách như tên thống lĩnh nói kia.

https://thuviensach.vn

Tên thống lĩnh nói xong không thấy đám thủ hạ nói gì cũng nghĩ có lẻ mình nghĩ quá nhiều, đánh giá cao tên tiểu tử Cảnh gia.

Nhưng trong lòng gã luôn có chút bất an.

Không phái người đi xuống nhìn trên liếc mắt, luôn luôn không yên lòng.

Ngẫm nghĩ chút cuối cùng, gã cắn chặt răng cho rằng nên cẩn thận một chút thì hơn. Lần này mai phục truy sát Cảnh Giang Long là cơ hội hiếm có, sau này nếu muốn lấy mạng hắn sẽ càng khó hơn. Dù sao cũng là thống lĩnh của tổ chức nên biết nhiều hơn bọn thuộc hạ.

Trước kia tổ chức từng nhiều lần phái người vào Cảnh phủ ám sát Cảnh Giang Long nhưng đều thất bại.

Cảnh phủ giống như một cái hồ không đáy, ngươi căn bản không thể biết nó rốt cuộc sâu xa như thế nào và thế lực âm thầm khổng lồ đến đâu.

Có thể nói nếu muốn giết Cảnh Giang Long khi ở trong Cảnh phủ là chuyện không thể nào.

Cũng chính vì thế, hôm nay nghe tin hiếm có là Giang Long xuất phủ, nên đã không ngại lộ thân phận mà liều mình cùng đám thuộc hạ ở gần đây tất cả triệu tập tới chỉ để giết Cảnh Giang Long!

Có thể nói nhiệm vụ lần này kể cả có thể thành công hay không thì đám thủ hạ này cũng không thể tiếp tục lưu lại gần kinh thành nữa rồi.

- Mọi người cởi bỏ đai lưng kết thành một sợi dây rồi thả một người xuống xem.

Nghe thấy mệnh lệnh, sáu tên còn lại nhìn nhau một cái rồi mới cởi đai lưng ra.

https://thuviensach.vn

Vì những người này đều nói ngôn ngữ chung nên Giang Long nghe thấy rất rõ.

Trong lòng không khỏi thầm chửi.

Đám người này thật khó đối phó.

Kể cả có như thế thì hắn cũng không sợ.

Có địa lợi, hắn tin rằng tên sát thủ bịt mặt nào xuống đây cũng sẽ dễ dàng giải quyết.

Tên đầu lĩnh lấy từng cái đai lưng thắt chặt lại với nhau, sau đó hạ lệnh cho một tên nhỏ thấp đi xuống.

Tên thấp bé có chút sợ hãi, dù sao chi cần trượt chân một cái là rơi xuống tan xương nát thịt.

Nhưng đầu lĩnh vẫn lấy dây cột vào hông của gã.

- Trong chùa có cấm quân, có lẻ chỉ một lát nữa sẽ đuổi đến đây, ngươi chân tay lanh lẹ chút, nếu dưới không có người thì lên ngay, chúng ta sẽ rút lui. Nếu tên tiểu tử đó ở dưới thật thì ngươi giải quyết hắn nhanh, chúng ta phải tiết kiệm thời gian, lâu quá thì cấm quân sẽ bao vây dưới núi, chúng ta sẽ kẹt ở đây.

Người bịt mặt dặn dò cẩn thận.

- Vâng!

Tên sát thủ thấp bé bỏ bịt mặt, lộ ra khuôn mặt xấu xí, miệng hắn ngậm dao, sau đó hai tay nắm chặt sợi dây, đầu kia mấy tên bịt mặt kéo dây dần dần để gã đi xuống.

Tên đầu lĩnh nhắc một câu:

https://thuviensach.vn

- Cẩn thận chút.

- Ừ, ừ!

Miệng ngậm dao nên chỉ có thể đáp lại một cách không rõ ràng.

Giang Long luôn lắng tai nghe, lấy con dao găm ở tay áo ra, lóe lên một tia sáng trong mắt.

Không mất công lắm, một chiếc giày đen xuất hiện, con dao găm tẩm kịch độc chỉ cần lướt qua da thôi là đã lấy được mạng đối phương, nhưng Giang Long không động thủ ngay.

Viện binh không biết lúc nào mới tới, Giang Long phải kéo dài thời gian.

Tên sát thủ thấp bé xuống đến cái động của Giang Long chân đá vào không trung rồi ồ lên một tiếng.

Chẳng nhẽ thật sự có nơi ẩn náu dưới này?

Gã vòng sang bên cạnh một chút, rồi để mấy tên ở trên từ từ hạ gã xuống.

Khi hông gã ngang với cửa động, Giang Long cầm chặt con dao ra tay trong chớp mắt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Cứu Chủ

Dao găm sắc nhọn ánh lên một ánh xanh lục nhạt, trong nháy mắt cắt đứt sợi dây buộc tên sát thủ thấp bé, sau đó cắt ngọt như cắt đậu phụ găm thẳng vào người tên sát thủ.

Lúc Giang Long ra tay, tên sát thủ có phát hiện ra nhưng vì bị treo ở giữa không trung nên khó hành động, muốn tránh là vô cùng khó.

Cho nên chỉ mới nghiêng sang bên một chút đã thấy đau đớn vô cùng ở hông.

- A!

Lúc tên sát thủ kêu đau, Giang Long cầm dao xoẹt qua, cắt sợi dây ở hông tên sát thủ rất nhanh.

- Làm sao thế?

Tên đầu lĩnh vừa lên tiếng hỏi, thì đã thấy thủ hạ hai tay ôm lấy bụng và rơi xuống vực.

- Gã bị thương rồi!

Một tên bịt mặt tinh mắt kêu lên.

Người kia cũng mở miệng nói:

- Ta cũng nhìn đến giữa kẻ tay gã có vết máu!

https://thuviensach.vn

Thân thể tên sát thủ thấp bé rơi xuống phía dưới, bên tai truyền đến gió vù vù, theo bản năng gã hoa tay múa chân cuồng loạn, trên mặt là một vẻ hoảng sợ.

Lúc này kể cả những tử sĩ kiên định nhất cũng không còn tâm tư nào để nhắc đầu lĩnh của mình rằng, tên tiểu tử Cảnh gia thật sự nấp ở dưới.

Bụp!

Chỉ chốc lát, tên sát thủ thấp bé đã rơi xuống một viên đá nhô lên ở dưới đáy vực, máu văng khắp nơi, tan xương nát thịt.

- Khốn kiếp!

Tên đầu lĩnh một lát sau đột nhiên mở miệng mắng chửi:

- Tên tiểu tử đó chắc chắn nấp ở dưới đó.

Những tên còn lại cũng nghĩ ra vấn đề rồi.

Lúc trước bọn chúng khẳng định là bị Cảnh Giang Long đột kích nên mới rơi xuống vực chết.

- Đa Ba, ngươi đi xuống, giết tên tiểu tử kia đi!

Tên đầu lĩnh kéo đoạn dây bị cắt lên, sau đó lại ra mệnh lệnh cho tên thủ hạ có thân thủ tốt nhất đi xuống.

- Vâng!

Đa Ba không mặc gì, thân hình cường tráng, ánh mắt sắc bén, kể cả vừa rồi đồng bọn bị rơi xuống vực nhưng gã vẫn không lo lắng do dự chút nào, bước lên phía trước nhận lệnh.

Mấy tên bịt mặt cột chặt dây vào hông Đa Ba.

https://thuviensach.vn

Để tránh dây bị lỏng, bọn chúng đã thắt mấy nút chết.

Đa Ba lần này không đi thẳng xuống mà vòng ra cách cửa động một trượng, chờ nhìn thấy bóng của Giang Long thì ánh mắt phát ra sát khí rất nặng.

Giang Long một tay nắm chặt con dao, cơ thể căng lên sẵn sàng ứng phó đợt đột kích của Đa Ba, nhưng trên mặt hắn lộ ra một vẻ rất thản nhiên.

Thấy Giang Long không có vẻ gì là sợ hãi hoảng loạn, rất điềm tĩnh, Đa Ba chần chờ một chút, không dám tiến lên ra tay ngay.

Trong tư liệu mà tổ chức thu thập được, Cảnh Giang Long rất ngây thơ, vô tri, nhát gan, bây giờ đang ở trong hiểm cảnh, đang lẽ phải sợ phát khóc, kêu lên xin tha mới đúng, để giữ lại cái mạng mình không phải sao?

Vì sao hắn hoàn toàn không hề sợ hãi?

Đa Ba nghi ngờ không chắc.

- Đa Ba, dưới đó có hắn không?

Tên đầu lĩnh thấy Đa Ba ngẩn ra đó liền hỏi.

Đa Ba đột nhiên định thần lại, mắt vẫn nhìn Giang Long, gật đầu nói:

- Tên tiểu tử Cảnh gia núp ở đây.

Vừa nói xong thì đám bịt mặt đồng loạt ồ lên.

Rõ ràng không ai ngờ Cảnh Giang Long thật sự núp ngay dưới mắt đó.

- Đầu lĩnh, may mà ngài mưu tính kỹ lưỡng, nếu không thì gian kế của tên tiểu tử này đã thành rồi.

- Đầu lĩnh tuệ nhãn tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

- Tên tiểu tử này suýt nữa đã lừa được chúng ta!

Tên thống lĩnh được nghe bọn thủ hạ khen ngợi trong lòng rất vui, và thầm nghĩ cũng may cẩn thận cảnh giác, nếu không nhiệm vụ thất bại sẽ bị bên trên trừng phạt, hơn nữa bị một tên oắt con dùng cách này mà lừa được mình thì thật mất mặt.

- Nhanh nhanh giải quyết hắn đi rồi chúng ta rút ngay!

Tên đầu lĩnh nghiêm nghị bảo.

Nghe thấy mệnh lệnh, Đa Ba chau mày lại, sau khi dừng lại một lúc, gã đột nhiên phát hiện tên thiếu niên trước mặt mình có lẽ không dễ đối phó như vậy.

Có gan, có quyết đoán, trong hiểm cảnh vừa bị truy binh vừa bị hết đường, dám dùng mưu kế như vậy ở trên vực cao như thế này.

Trước đó đã giết một tên đồng bọn của gã mà vẫn trấn tĩnh như vậy, mặt không hoảng loạn.

Người bình thường thì không dám giết người, kể cả dám giết thì cũng sẽ sợ đến xanh mặt.

Không đúng, ngoại trừ tên đồng bọn vừa bị rơi xuống vực, còn có Khố La sở trường truy đuổi, thân thủ không tệ nhưng cũng chết dưới tay tên tiểu tử này.

Nghĩ tới đây, Đa Ba trong lòng đột nhiên lạnh sống lưng, lập tức ngừng tiếp cận, không dám coi thường Giang Long.

Hơn nữa còn nói:

- Đầu lĩnh, thuộc hạ đoán tên tiểu tử này có ám khí bôi kịch độc trên người.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ mọi người đều nghĩ đã tìm thấy Giang Long, thế thì nếu muốn giết một tên bệnh tật nhiều năm, tay trói gà không chặt, không phải là dễ dàng như trở bàn tay hay sao?

Cả tên đầu lĩnh cũng nghĩ vậy.

Lúc trước cái kia thấp bé thuộc hạ bị giết, hoàn toàn là bởi vì không cẩn thận bị Cảnh Giang Long cho đánh lén đến, cũng không phải nói Cảnh Giang Long thật có bản lãnh gì.

Vì thế khi Đa Ba nói thế, bọn còn đều ngẩn ra.

Tên đầu lĩnh phản ứng lại nhanh nhất, lập tức nghĩ đến Khố La lúc chết trong rừng.

Khố La ánh mắt đầy tơ máu, miệng có bọt trắng, trên cổ bị thương, máu chảy ra là màu tím đen.

Tất cả đều cho thấy Khố La chết vì trúng độc.

Theo tư liệu của tổ chức, Cảnh Giang Long chưa bao giờ học võ công, nếu thế Khố La nếu chết trong tay hắn thì nhất định là hắn phải có ám khí cực kỳ lợi hại.

Hơn nữa trên ám khí nhất định có bôi kịch độc.

- Ngươi cẩn thận một chút!

Tên đầu lĩnh có chút hối hận vì đã vứt cung tên đi rồi.

Hắn vốn nghĩ sau khi vào rừng thì trong rừng tầm nhìn hạn chế, lại nhiều cây, cung tên không có nhiều tác dụng. Với lại vác cung tên bốn thước trên vai cùng với ống tên sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến tốc độ trong rừng.

- Nếu không thì phái thêm huynh đệ xuống đây giúp thuộc hạ?

https://thuviensach.vn

Đa Ba nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Giang Long liền do dự một chút và đề nghị giúp đỡ.

Tên đầu lĩnh rất hiểu con người của Đa Ba, thân thủ rất tốt, con người cũng rất giữ chữ tín, nếu không phải vì không chắc chắn thì sẽ không mở miệng xin giúp đỡ.

Gã có chút kinh ngạc.

Gã lập tức thấy tò mò không biết Cảnh Giang Long hình dạng như thế nào mà làm Đa Ba e dè đến thế.

- Thêm hai người nữa cởi áo ngoài xé thành miếng vải rồi cột thành dây.

Tên đầu lĩnh không từ chối yêu cầu của Đa Ba, lập tức hạ lệnh.

Số tên bịt mặt còn lại đều nghĩ Đa Ba quá nhát gan, đối phó một tên bệnh tật ốm yếu thôi, có cần phải thêm một người giúp đỡ không?

Nhưng đầu lĩnh đã hạ lệnh, bọn chúng không dám cãi lại.

Lập tức hai tên bịt mặt cởi áo ngoài ra xé thành mãnh rồi cột thành sợi.

Lúc này, một người bịt mặt chủ động tình nguyện:

- Đầu lĩnh, hãy cho ta xuống dưới.

- Ừ!

Tên đầu lĩnh nhìn ra tên này có vẻ coi thường Đa Ba, trong lòng có lẽ cho rằng Đa Ba nhát gan, đánh giá cao tiểu tử Cảnh gia nhưng gã vẫn đồng ý xuống.

Vì trong mắt gã, tên tiểu tử Cảnh gia dù có lợi hại đến đâu cũng không phải là đối thủ của chúng.

https://thuviensach.vn

Buộc xong dây, những tên còn lại cho gã xuống dưới dần dần.

Chỉ một lát, Đa Ba và tên bịt mặt này tay nắm chặt đao, một từ bên trái, một từ bên phải lao vào trong động.

Nếu trong tay mà có trường thương thì Giang Long sẽ không phải lo hai tên này.

Nhưng bây giờ con dao này quá ngắn, miễn cưỡng thì đối phó được một tên, nhưng hai tên cùng lên thì đúng là lực bất tòng tâm.

- Trên người ta đúng là có ám khí, hơn nữa còn được tẩm kịch độc, chạm vào là chết.

Giang Long nheo mắt lại đột nhiên nói.

Không ngoài dự liệu của hắn, Đa Ba và tên kia lập tức ngừng lại.

- Hắn đang cố ý dọa hai bọn ngươi đó, lên đi, giết chết hắn. Đừng để hắn kéo dài thời gian.

Tên đầu lĩnh quát lạnh một tiếng.

Đa Ba và tên kia nghe thế nhìn nhau và tiếp cận Giang Long.

Không thật sự tin vào lời dự đoán của thống lĩnh, mà là vì bọn chúng là tử sĩ của tổ chức, lúc chấp hành nhiệm vụ là phải phục tùng mệnh lệnh.

Tổ chức sẽ trừng phạt nghiêm khắc với ai không phục tùng mệnh lệnh.

Một khi bị phát hiện không những muốn sống không được, muốn chết không xong, kể cả người nhà cũng phải chết theo.

……

Tiên Phong chạy quãng đường dài, cuối cùng đã lên đến ngọn núi này.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau khi nó nhìn thấy đám người bịt mặt thì không giống như chó bình thường là sẽ sủa lên rồi vồ tới.

Ngược lại, nó còn hạ thấp đầu xuống, cằm gần như chạm đất, hạ thấp thân người, nín thở, bước thật nhẹ, từ từ bước tới.

Tiên Phong tứ chi to lớn, bốn chân da thịt dầy, cố ý đi từ từ, không có phát ra tiếng động nào.

Cứ như vậy từng bước đến chỗ đám hắc y nhân, cách xa một trượng.

Lúc đến gần, nó bắt đầu chọn mục tiêu tấn công, lúc này nó nhìn thấy hai bên đều có hai tên hắc y nhân tay cầm sợi dây, thế là không do dự gì lao đến hai tên hắc y nhân bên phải.

Thân thể to lớn giữa không trung đột nhiên vồ tới.

Đám hắc y nhân sở dĩ không phát hiện ra Tiên Phong cũng vì bọn chúng đang tập trung giữ hai sợi dây.

Nhất là Đa Ba còn cần nhờ người giúp làm cho đám đồng bọn đều bất ngờ.

Một tên kéo sợi dây cúi đầu nhìn xuống dưới đột nhiên cảm thấy sau lưng có một cơn gió.

Còn chưa kịp phản ứng đã thấy một lực lớn đến từ sau lưng.

Gà vốn đứng ở bên bờ vực, hơn nữa một đầu dây đang kéo giừ một người, chân đứng không vững nên bị đẩy rơi xuống vực luôn.

- A!

Tên hắc y nhân này kêu lên kinh hãi, hoa tay múa chân rơi khoảng một đoạn rồi tóm được Đa Ba.

https://thuviensach.vn

Sợi dây kia là dùng đai lưng kết thành, làm sao mà chịu được trọng lượng của hai người đàn ông?

Trong nháy mắt sợi dây đã đứt.

- A!

Hai tên kêu thảm thiết, ôm nhau rơi xuống vực.

Tiên Phong húc bay một tên liền quay hung hãn nhảy một cái lên tên cầm dây còn lại.

Tốc độ tấn công của nó quá nhanh, rất bất ngờ nên tên đó còn chưa kịp hiểu đã xảy ra chuyện gì. Chưa kịp né tránh đã bị cái miệng to của Tiên Phong cắn vào chỗ nhược ở cổ họng.

Rồi làm ngã gã.

Chiếc răng sắc nhọn cắm thẳng vào cổ họng của tên bịt mặt rồi vào sâu trong yết hầu.

Tên bịt mặt sợ đến vứt sợi dây đi, lăn lộn dưới đất, hai tay dùng lực nhấc lên, muốn đẩy đầu của Tiên Phong đi.

Nhưng Tiên Phong làm sao chịu bỏ ra?

Cái cổ cứng rắn vặn đi vặn lại, miệng lớn cắn xé, chỉ một lát, cổ của tên bịt mặt cả huyết quản động mạch đã bị cắn nát, máu tuôn như suối.

Lúc này tên đầu lĩnh cũng bình tỉnh trở lại.

Để một tên khác giữ sợi dây, gã lập tức nghiêng người vì muốn kéo sợi dây, mà bỏ cương đao ở dưới chân.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tiên Phong quá to lớn, da rất dầy, giống như một con hổ vậy, hơn nữa gã cũng thấy thủ hạ mình bị cắn đứt cổ họng không còn sống được nữa nên trong nhất thời tên đầu lĩnh không dám xông lên.

- Mau lên đây!

Người kéo dây kia hốt hoảng, kéo tên đồng bọn lên.

Giang Long tự nhiên không hiểu tại sao, không biết trên đỉnh núi đang xảy ra chuyện gì, tại sao đột nhiên một tên bị rơi xuống dưới rồi kéo nốt một tên xuống vực, nhưng tai hắn rất thính đã nghe thấy lúc cắn nát cổ họng tên bịt mặt. Tiên Phong đã thầm gầm lên một tiếng.

Cứu binh đến rồi?

Hắn mừng rỡ trong lòng!

Nhìn thấy gương mặt lộ rõ vẻ sợ hãi, tên bịt mặt bò lên theo sợi dây, Giang Long do dự một lút cuối cùng không rút dao ra.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Mặt Mũi

Dao găm phóng ra, chỉ cần làm bị thương tên bịt mặt là gã chết chắc không có gì nghi ngờ.

Nhưng hiện tại trong tay Giang Long chỉ có một vũ khí phòng thân này, hơn nữa hắn không rõ trên đỉnh núi ngoài Tiên Phong thì còn bao nhiêu viện binh nữa.

Nếu phóng dao đi, tay không tấc sắt, sức lực không đủ, hắn có thể nói là không còn điểm tự bảo vệ bản thân mình nữa.

Sau khi tĩnh táo phân tích nhanh, hắn ra một quyết định.

Tiên Phong giữ chặt ttrong miện mình yết hầu của tên bịt mặt, cổ họng bản năng phát ra từng tiếng rú lớn.

Động mạch huyết quản trên cổ tên bịt mặt đã bị cắn nát, máu tươi nhuốm đỏ nền đất chảy xuống. Nỗi sợ chết hằn trong mắt gã một cảm giác kinh hãi và tuyệt vọng, tay chân cũng dần lạnh lẽo không có lực.

- Cứu, cứu ta...

Tên bịt mặt lúc chết tay phải còn giơ ra hướng tên đầu lĩnh.

Nhưng tên đầu lĩnh mắt chỉ nhìn vào Tiên Phong, hoàn toàn không để ý đến tên thủ hạ.

Cuối cùng nuốt nghẹn một hơi, tên bịt mặt đầu nghẹo sang một bên tắt thở chết.

https://thuviensach.vn

- Gừ, gừ!

Cổ họng của Tiên Phong vẫn kêu lên vài tiếng gầm, mũi và miệng thở gầm gừ.

Phát giác mục tiêu trong miệng đã chết, Tiên Phong bỏ gã ra và lấy lưỡi liếm vết máu quanh miệng.

Lộ ra răng nanh sắc bén, phản chiếu ánh mặt trời, làm cho người thấy kinh hãi.

Mắt đầy tơ máu, lộ ra vẻ hung hãn chỉ có ở dã thú, mắt nhìn chằm chằm tên đầu lĩnh tay đang cầm cương đao.

- Đây là chó sao?

Vừa mới đu dây lên, tên hắc y sau khi thấy Tiên Phong hét lên một tiếng kinh hãi.

Là một con chó, Tiên Phong thật sự có một cái đầu quá lớn, giống một con hổ, cũng giống một con nghé.

Tên đầu lĩnh lúc này cầm chặt đao, cách khoảng một trượng, nhìn Tiên Phong cau mày nói:

- Nghe nói Cảnh phủ có nuôi một con chó ngao, chỉ có con chó nào thân dài bốn thước mới được gọi là ngao. Loài ngao hung mãnh khỏe mạnh, thiện chiến, và rất tàn bạo!

Một con ngao thậm chí có thể chiến thắng mấy con sói hoang, hơn nữa không hề sợ hổ báo!

Hình như con ngao mà Cảnh phủ nuôi lông dài da dầy, hơn nữa trên cổ còn có lông bờm dày, các ngươi xem có phải là con này hay không?

https://thuviensach.vn

- Có lẽ là nó!

Một tên thủ hạ đáp.

Một tên khác cũng gật đầu liên tục nói:

- Có lẽ là con này không sai. Nếu không bình thường dã thú đi một mình sẽ không dám tấn công nhiều người.

Tên đầu lĩnh nghe xong mặt trầm hẳn xuống, đồng thời trong lòng sốt ruột vì Tiên Phong đến tức là viện binh đến cứu Giang Long cũng sắp tới.

Hiện tại phải đối mặt với con mãnh ngao này, hơn nữa tên tiểu tử Cảnh gia nấp trong hang động, để hạ cả hai cùng một lúc sẽ mất nhiều công phu.

Xem ra lần này e rằng khó mà sống sót trở về!

Trước mắt tên bịt mặt hiện lướt qua hình ảnh người thân của gã.

Có phụ thân, mẫu thân, thê tử, còn có đứa con trai độc nhất năm nay ba tuổi.

- Chúng ta cùng lên, giết con ngao này trước, sau đó đi lấy mạng tên tiểu tử Cảnh gia.

- Vâng!

Tên đầu lĩnh hạ lệnh, hai tên kia giơ đao lên nhắm xông vào Tiên Phong.

Tiên Phong tuy da dầy nhưng cũng không thể chịu được đao gươm. Nó nhìn thấy đối phương nhiều người nên lập tức nhảy tránh, định vừa đánh vừa di chuyển.

Tên đầu lĩnh không muốn lãng phí thời gian, vòng về một hướng muốn bao vây Tiên Phong.

https://thuviensach.vn

Tiên Phong tuy cực kỳ hung mãnh nhưng cũng không phải đối thủ của ba tên kia.

Kể cả có thể giải quyết được một tên, nó cũng sẽ phải chết dưới đao.

Nhưng mà đúng lúc này, một đạo ánh mặt trời xé tan không khí, vèo một tiếng, kèm theo âm thanh xé gió như tia chớp lao đến lưng của một tên bịt mặt.

- A!

Đó là một mũi tên màu đen.

Trong nháy mắt xuyên qua thân thể hắn, đầu tên xuyên từ đằng sau và xuyên qua ngực.

- Ai?

Tên đầu lĩnh sợ hãi nhìn về hướng mũi tên bay tới.

Lúc này Tiên Phong còn lập tức gây khó cho bọn chúng, lợi dụng lúc tên còn lại bất ngờ vì đồng bọn bị bắn mà vồ lên người gã.

Đẩy gã té nhào xuống đất, răng sắc nhọn cắn vào cổ họng của đối phương.

Gã vứt đao ra dùng tay tấn công đầu của Tiên Phong, muốn đẩy nó ra.

Nhưng lúc này Tiên Phong thấy máu phát cuồng, miệng mở lớn cắn xung quanh cổ tên bịt mặt, trong chốc lát, cổ tên bịt mặt bị nát bét, trong miệng phát ra tiếng kêu liên tục.

Tên đầu lĩnh nhìn sang thì tên đó đã không còn thở nữa, tay chân mềm nhũn, máu tươi nhuộm đỏ y phục, ánh mắt cũng dần mất đi.

https://thuviensach.vn

- Các hạ là ai, chỉ biết nấp trong tối đánh lén thôi sao?

Tên đầu lĩnh hét lớn lên.

- Ngươi giữa ban ngày phải bịt khăn đen, cái thứ không dám lộ mặt, có tư cách gì nói ta chỉ biết đánh lén?

Lúc này, một thanh niên tay cầm kình cung dần dần đi từ dưới núi đi ra.

Người bịt mặt nghe vậy đỏ mặt, gã vốn là tử sĩ, hành tẩu trong bóng tối, đích thực không có tư cách. Sở dĩ tức giận hét lớn lên vậy là vì hôm nay chấp hành nhiệm vụ quá không thuận lợi, điều này mới ảnh hưởng đến tâm trạng gã.

Cứ tưởng từng bước sắp thành công rồi, nhưng không ngờ lại có bất ngờ.

- Nếu ngươi nói ra thân phận của minh, ta sẽ xem xét tha mạng cho ngươi.

Lúc này người thanh niên lại mở lời.

- Hừ!

Tên đầu lĩnh lại hừ lạnh một tiếng, hai mắt lộ vẻ điên cuồng và tử chí.

Người thanh niên thấy không ổn lập tức giương cung lắp tên.

Lúc này, tên đầu lĩnh đã nhanh chóng xoay người, chạy về phía vực.

- Gâu gâu!

Tiên Phong cảm nhận được cái gì đó nên lập tức đuổi theo.

Nhưng tên đầu lĩnh chỉ cách miệng vực chỉ có hai trượng, hơn nữa sau khi tên đầu lĩnh chạy đến miệng vực, đầu không quay lại, nhảy thẳng xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Hắn cư nhiên lựa chọn nhảy nhai, sau đó ở giữa không trung chém giết Giang Long!

Lúc này mũi tên trong tay người thanh niên bắn ra, một tia sáng bay tới, không trúng vai tên đầu lĩnh.

- Ư!

Tên đầu lĩnh ư lên một tiếng, nhưng tay nắm đao không bỏ ra.

Trong chốc lát, gã đã rơi xuống chỗ tầm cao ngang với hang động chỗ Giang Long.

Giang Long nấp trong động không dám thò đầu ra, nên đến lúc này mới nhìn thấy có người rơi xuống.

Nhưng ngay lập tức, một đạo hàn quang hướng vào đầu chém xuống.

Bản năng của hắn giơ con dao lên.

Một tiếng giòn vang lên tóe lửa, đại đao tên đầu lĩnh chém xuống bị con dao chặn lại.

Một chém không trúng, tên đầu lĩnh đã không còn cơ hội thứ hai nữa rồi.

Miệng gã phun ra máu tươi, thân thể rơi xuống vực như bao bố.

Không mất quá lâu, Giang Long nghe thấy bên tai có tiếng vật nặng rơi xuống đất.

Trên đỉnh núi, lúc này Tiên Phong nhìn chằm chằm vào người thanh niên, miệng gầm gừ.

Nếu trước đó người thanh niên không ra tay giúp đỡ, hơn nữa bản năng mách bảo Tiên Phong người này không dễ chơi, nếu không đã lao lên tấn

https://thuviensach.vn

công rồi.

Thanh niên kia thân hình cường tráng, mặc đồ màu đen, bước chân chậm mà chắc, dường như không quan tâm đến thân hình to lớn của Tiên Phong, lập tức đi đến vách núi.

Một trận gió thổi tới, tóc người thanh niên rối tung trên hai vai:

- Này, Cảnh Giang Long, ngươi không sao chứ?

Giang Long tuy đở được đao nhưng trong lòng vẫn còn chút sợ hãi.

Vừa rồi tên đầu lĩnh tấn công quá nhanh, hơn nữa quá bất ngờ nên chỉ cần phản ứng chậm một nhịp là đã chết rồi.

Nghe thấy trên núi có tiếng người lạ, hơn nữa lại còn gọi tên hắn nên có chút nghi ngờ và hỏi:

- Ngươi là ai?

Hộ vệ Cảnh phủ và quân sĩ cấm quân từng nhìn thấy lợi hại của Cảnh lão phu nhân cũng không dám trực gọi tên hắn.

- Trước kia nghe người ta nói tiểu thiếu gia Cảnh gia sức khỏe ốm yếu, nhát gan sợ phiền phức, ta cứ nghĩ Trung Nghĩa Hầu phủ vinh quang vô hạn, uy chấn Nam Bắc năm đó sắp mất rồi, nhưng không ngờ hôm nay lại gặp được một Cảnh Giang Long không như lời đồn.

Người thanh niên xác định Giang Long không bị gì thở phào nhẹ nhõm xong đột nhiên lại nói những lời này.

Giang Long nghe mà nhíu mày.

Theo giọng nói thì hắn không ra người thanh niên đó, hơn nữa trốn ở dưới này hắn cũng không thấy được ở trên đó xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc ngươi là ai?

- Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ta đã cứu con chó của nhà ngươi.

Người thanh niên lúc này nhìn Tiên Phong vẫn cảnh giác với y, hai mắt y có một chút ngưỡng mộ, nếu con chó này là của y thì tốt biết mấy.

- Nó tuy rất uy mãnh dũng cảm nhưng đối phó không lại với ba tên bịt mặt cùng liên thủ! Giết nó xong thì ba tên đó cũng sẽ xuống dưới lấy mạng ngươi.

Giang Long trước có nhìn thấy tên bịt mặt chém hắn nhát cuối cùng bị thương, trên vai đính tên, lúc đầu còn có chút tò mò, nghe thất vậy liền nói:

- Cảm ơn.

- Không có gì.

Người thanh niên lắc đầu.

Giang Long nói tiếp:

- Vừa mở miệng đã nói là cứu con chó của phủ ta, sau đó lại nói tên bịt mặt nếu không chết thì hắc chắn sẽ không tha cho ta, kể công cho ta, chắc là ngươi muốn được báo đáp gì?

Người thanh niên diện mạo anh tuấn, tướng mạo đường đường, trên người có khí chất hào sảng và tự nhiên, y không phải là người giúp người đòi báo đáp, nhưng đúng là bây giờ đang gặp khó khăn lớn, trước kia cầu cứu một vị công tử cố giao với y nhưng vị công tử đó cũng bó tay.

Vị công tử đó cũng đoán ra Cảnh phủ có lẽ xảy ra chuyện, kêu y tức tốc lên núi, y mới biết Giang Long bị tấn công.

https://thuviensach.vn

Đuổi theo sau lưng Tiên Phong cả quãng đường, giờ mới có cơ hội ra tay cứu Tiên Phong và Giang Long.

Nghe thấy Giang Long hỏi dứt khoát như vậy, nụ cười trên mặt thanh niên cứng lại:

- Ngươi xem ra thông minh hơn ta tưởng.

- Nói đi, nếu có thể làm được, ta sẽ trả món nợ ân tình này cho ngươi.

- Ngươi không biết chúng ta nói chuyện rất mệt à?

Người thanh niên cười rồi cầm sợi dây mà đám bịt mặt dùng lên:

- Để ta kéo ngươi lên trước đã.

Nhưng lúc đang định ném dây xuống, câu nói của Giang Long làm hắn ngây ra:

- Chúng ta có thân lắm không?

- Ý ngươi là gì?

Người thanh niên hỏi lại.

- Đã không biết rõ nhau, ta có lẽ không đánh lại ngươi, ngươi nghĩ ta sẽ lên bây giờ sao?

- Ngươi?

Người thanh niên thay đổi sắc mặt.

- Đừng ngươi này ngươi nọ, hộ vệ phủ ta chưa đến, ta sẽ không lên.

Giang Long bình tĩnh nói.

https://thuviensach.vn

Tuy không tin, vả lại Giang Long đoán người thanh niên có ơn cứu hắn này có vẻ giống tiểu nhân, nhưng hắn cẩn thận không để người thanh niên kéo hắn lên.

Chẳng may đối phương đến để giết hắn, âm mưu để lừa hắn lên thì sao?

- Tuy ngươi không phải là quân tử nhưng là chân tiểu nhân.

Người thanh niên mặt biến sắc, tinh thần dần dịu xuống:

- Nhưng cũng đáng yêu hơn khối bọn ngụy quân tử kia.

- Xem ra ngươi từng bị ngụy quân tử lừa rồi?

- Chuyện xưa không nhắc tới.

Nghĩ đến chuyện xưa, hai mắt người thanh niên xuất hiện cảm giác phẫn nộ và ảm đạm, tiếp đó xốc lại tinh thần nói:

- Ta hy vọng ngươi có thể cứu được mấy người bằng hữu của ta ra khỏi quân ngục kinh thành.

- Ngươi thật xem trọng ta.

Giang Long tự lúc vượt thời gian đến đây, đúng là chưa tiếp xúc gì với sự vụ ngoài phủ, cho nên tuy trước kia từng chứng kiến Cảnh lão phu nhân rất cường thế nhưng về phân lượng bản thân hắn vẫn chưa rõ.

- Sài công tử nói chỉ cần ngươi chịu giúp, nhất định sẽ cứu được bằng hữu của ta ra.

Giang Long tò mò không biết ai là Sài công tử, nói:

- Ta sẽ cố gắng hết sức.

- Coi như ta van ngươi!

https://thuviensach.vn

Nghe ngừ khí của Giang Long có vẻ không thật lòng, người thanh niên nắm chặt hai tay nói:

- Phàn Nhân ta hành tẩu giang hồ nhiều năm, trước nay chưa từng cầu xin ai!

- Ngươi cảm thấy cầu xin ta làm mất thể diện?

Đến từ thời hiện đại, kinh nghiệm giang hồ phong phú, Giang Long cười lạnh một tiếng nói:

- Ngươi cũng nói ta là tiểu nhân, đã là tiểu nhân thì nếu không có lợi ích gì ta sẽ không liều mạng đi làm như vậy.

- Chỉ cần ngươi có thể cứu được mấy người bạn của ta, ta sẽ nợ ngươi một phần ân tình. Sau này gặp khó khăn gì, ta sẽ không tiếc mạng sống giúp ngươi hoàn thành.

Phàn Nhân nói xong, trong người lấy ra một bức thư đặt dưới một hòn đá, sau đó đi mất.

Rất hiển nhiên, mặc dù có sở cầu, nhưng phiền nhân đối với Giang Long làm người cũng không thích.

Đợi đến khi bóng của Phàn Nhân đi khuất, Tiên Phong mới bớt căng thẳng, vui vẻ bò tới vực lắc đầu sủa:

- Gâu gâu.

Âm thanh vọng lại trong sơn cốc.

Nếu Giang Long không lên tiếng, Tiên Phong sẽ rất lo lắng, nên chỉ còn cách nói chuyện liên tục với Tiên Phong.

Một lát sau, cấm quân đã đến chân núi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Động Tác Nhỏ

Nhóm cấm quân đầu tiên đến nơi tất cả đều đi rất nhanh, thở hổn hển đến được đỉnh núi, thấy mấy thi thể nằm ở dưới đất, trong đó một tên trúng tên mà chết, hai tên còn lại trên cổ toàn là máu.

Bên cạnh cái xác còn vài vết máu chưa khô.

Nhìn thấy trên núi không có bóng người, chỉ có Tiên Phong trong gió núi thỉnh thoảng gầm nhẹ, bọn họ đều ngẩn ra, chẳng lẽ tiểu thiếu gia Cảnh gia bị giết rồi?

Nếu thật là thế thì Trình thống lĩnh chẳng phải hỏng rồi sao?

Nhưng có một quân sĩ lớn gan một chút, nhìn thấy Tiên Phong không phát cuồng lên, đồng thời thỉnh thoảng lại gầm lên một tiếng, một bên thì phòng bị Tiên Phong tấn công, một bên từ từ đi đến mép vực, vì vậy nghe thấy tiếng của Giang Long.

- Tiểu thiếu gia Cảnh gia chưa chết, đang ở dưới vách núi.

Người quân sĩ này lập tức la lên một tiếng.

Những người còn lại nghe thấy vậy không quan tâm gì khác liền đi đến mép vực.

- Đúng là có người đang nói chuyện.

- Hă/n là tiểu thiếu gia Cảnh phủ rồi.

https://thuviensach.vn

- Ừ, nếu không con chó lớn này sẽ không yên lặng như vậy.

Mấy người quân sĩ vò đầu bứt ta, chỉ xuống dưới nghị luận.

Tiên Phong nhìn liếc qua mấy quân sĩ một cái rồi không thèm để ý nữa. Cơ thể hùng tráng bò trên nền đá lạnh, từng cơn gió thổi qua, lông bờm ở cổ cũng bay theo gió, nó tiếp tục nói chuyện với Giang Long, giống như sợ lúc sau không còn nghe thấy tiếng Giang Long nữa.

Một lát sau, Tần Vũ cũng đã đến đỉnh núi.

Đợi xác định Giang Long không sao, y liền ngồi xuống đất thở dốc.

Chạy một hơi từ La Hán Đường đến đây chắc chắn y mệt muốn chết luôn.

Đợi Tần Vũ thở đều lại, nghỉ ngơi xong, Trình Vũ mang theo rất nhiều cấm quân cũng đã đến.

Một cái áo giáp sáng loáng, tay cầm trường thương và cung tiễn gồm hơn chục người đi lên trên đỉnh núi.

- Hãy kéo Cảnh công tử lên đã.

Trình Vũ nghe thủ hạ nói Giang Long không làm sao, yên tâm thở phào, đi cả quãng đường căng thẳng thần kinh đến giờ có thể giãn ra được rồi.

Gã vừa ra lệnh xong, một tên tướng lĩnh đầu mang mũ sắt bước lên trên, nhặt sợi dây của đám người bịt mặt lên lớn tiếng đáp:

- Vâng!

Trình Vũ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Tướng lĩnh trước mặt mọi người giật giật sợi dây, thử độ chắc chắn, có thể chịu được sức nặng của một người.

Sau đó kêu một quân sĩ đến giúp.

Nhưng lúc vừa xoay người, cũng hai mắt lóe ra hàn quang, né qua ánh mắt của mọi người, âm thầm đục một lỗ to ở giữa sợi dây.

Gã ném sợi dây xuống và nói:

- Cảnh công tử, ta kéo ngài lên.

Hai người quân sĩ đã đi đến giơ tay bắt lấy sợi dây để hổ trợ.

Giang Long đầu tiên nghe thấy tiếng, sau đó nhìn thấy một sợi dây rơi xuống ngay cửa động.

Vì biết đã an toàn rồi nên hắn không tránh khỏi có chút lơi lỏng.

Nhưng sau khi nắm lấy sợi dây, theo bản năng dùng lực kéo thử độ chắc chắn của sợi dây.

Nhưng ngay lập tức, nghe thấy một tiếng nhỏ, sợi dây đứt làm hai.

Hắn chỉ kéo sợi dây theo bản năng mà thôi, thân thể đã ra ngoài rồi, sợi dây đứt làm hắn đột nhiên xiêu vẹo, nếu không phải tay trái nhanh chóng bám được vào động thì chắc chắn là đã rơi xuống vực sâu rồi.

- Cẩn thận.

Một quân sĩ kéo sợi dây thừng nhìn thấy kêu lên kinh sợ.

Tần Vũ và mấy hộ vệ chưa kịp hồi phục thể lực khi nhìn thấy từ xa như thế sắc mặt sợ đến trắng bệch, lập tức chạy tới.

- Cút ra!

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là ngó xuống dưới, nhìn thấy tiểu thiếu gia nhà mình không sao, Tần Vũ mới tức giận hét lên, hai tay đẩy ngã ba tên quân sĩ xuống đất.

Trình Vũ cũng sợ đến mặt cắt không còn giọt máu, ai dám nghĩ là đến cuối cùng rồi mà còn có chuyện bất trắc?

Lúc này, một cấm quân trưởng nhìn thấy tướng lĩnh của mình ngã trên đất, vội vàng chạy tới nói thầm với Trình Vũ vài câu.

Cặp mắt của Trình Vũ lập tức hiện ra ánh mắt muốn giết người.

Lúc trước ở cửa chùa, tên Bách phu trưởng bị hộ vệ Cảnh phủ chém đứt đầu là con rể của đội trưởng này.

Vừa mới nghe thấy mệnh lệnh của gã, tên Bách phu trưởng này là người đầu tiên lên tiếng giành kéo Cảnh Giang Long lên.

Gã làm sao không biết, tên Bách phu trưởng này muốn mượn cơ hội để làm ngã chết Cảnh Giang Long, báo thù cho con rể.

Trước đó biết rằng quản sự của Cảnh phủ uy hiếp nói, nếu như Cảnh Giang Long gặp nạn, bất luận là lý do gì, đều phải giết cả nhà, nhưng tên Bách phu trưởng này vẫn dám âm thầm hạ độc thủ.

Trình Vũ lúc này nghiến răng nghiến lợi.

Tuy trong tay gã nắm chặt đao nhưng vẫn chưa hành động.

Hắn là Phó thống lĩnh cấm quân, là một Thiên phu trưởng, dưới tay gã có mười Bách phu trưởng. Tuy chức của gã cao hơn Bách phu trưởng một cấp, cũng lại không có quyền lực gì, thật ra chỉ hơn mỗi Bách phu trưởng.

Vả lại, trong cấm quân có rất nhiều phe phái, gã mà dám động đến tên Bách phu trưởng này, nếu thế ai chống lưng cho tên này chắc chắn sẽ không tha cho gã.

https://thuviensach.vn

Tên Bách phu trưởng bị ngã vốn còn định giả bộ thảm hại, nhưng sau khi thấy Trình Vũ nhìn mình đằng đằng sát khí, gã đã biết động tác nhỏ của gã đà bị phát hiện, nhưng vừa nãy gã kéo thử sợi dây trước mặt mọi người nên không để lại dấu vết gì rõ ràng.

Cho nên gã không diễn nữa, lập tức đứng dậy, phủi bụi đất trên người đi.

Tên Bách phu trưởng này muốn ám hại Giang Long thật ra không chỉ vì báo thù mà còn có ý khác.

Gã cùng Trình Vũ không cùng một phe phái. Nếu có thể sau khi giết hại Cảnh Giang Long mượn sức của Cảnh gia để diệt trừ Trình Vũ, chỗ dựa của gã nhất định sẽ ghi nhớ đại công của gã, không chừng lúc đó gã còn có thể lên chức Phó thống lĩnh để trống đó.

Cấm quân không có cơ hội đi biên cương giết địch ra chiến trường cho nên để lên chức rất khó.

Lúc này cơ hội ngay trước mặt, tên Bách phu trưởng này nghĩ ngoài trả thù còn muốn cố một phen.

Giang Long lùi vào trong hang, hắn cũng rất sợ.

Đưa tay lên quệt một cái, trán hắn toàn là mồ hôi vì sợ.

Nghe thấy Tần Vũ trên đỉnh núi hỏi chuyện, đáp lại một câu mới bình tĩnh trở lại.

Hắn lập tức ngầm trách bản thân sơ suất, làm sao lại quên mất hộ vệ trong phủ trước kia đã giết mất một đội trưởng của cấm quân, hơn nữa Cảnh lão phu nhân còn làm mất mặt của Trình Vũ nữa.

Đối phương hoàn toàn có lý do ám hại mình để trả thù.

Sau khi nghĩ thông, sắc mặt Giang Long trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ không còn tin cấm quân nữa, cùng mấy cái hộ vệ trong phủ cởi dây lưng cột thành sợi dây, lại tiếp tục thử độ chắc chắn của dây rồi mới ném xuống dưới:

- Tiểu thiếu gia, lần này tiểu nhân kéo ngài lên.

Nghe thấy tiếng Tần Vũ, Giang Long yên tâm phần nào, nhưng khi bắt lấy sợi dây sau vẫn phải thử độ chắc chắn trước.

Dưới chân là vực sâu, hơn nữa suýt chút nữa đã rơi xuống, không phải do hắn không cẩn thận.

Một tay kéo dây, Giang Long giẫm lên vách đá từng bước leo lên đỉnh núi.

Đến lúc này hắn đã có thể yên tâm được rồi.

- Gâu gâu.

Tiên Phong vẩy cái đuôi của mình chạy tới liếm bàn tay của Giang Long.

Giang Long biết trước kia Tiên Phong và đám bịt mặt có giao chiến, nên ngồi xuống kiểm tra kỹ cơ thể của nó, cho đến khi chắc chắn không bị thương mới yên tâm thở phào.

Lúc này Tần Vũ đột nhiên hỏi:

- Thiếu phu nhân, Thủy Lam và Đỗ Quyên đâu rồi?

- Ta ở trong này.

Tiếng một thiếu nữ lúc này từ sườn núi truyền tới, mọi người nhìn theo thì thấy Đỗ Quyên và một nhóm hộ vệ Cảnh phủ chạy nhanh tới.

- Chúng ta xuống núi tìm Thiếu phu nhân.

https://thuviensach.vn

Trong rừng núi có dã thú, Giang Long lo Lâm Nhã sẽ gặp nguy hiểm nên không cần nghỉ ngơi và mở miệng nói.

Sau đó chào xã giao Trình Vũ rồi vội vàng xuống núi.

Tần Vũ và mọi người cùng theo sát phía sau.

- Thống lĩnh, chúng ta?

Lúc này một tên Ngũ Trưởng bước lên hỏi.

Trình Vũ rất bất mãn thái độ lạnh nhạt của Giang Long đối với mình, tên này không chỉ hại mình chạy một quãng đường dài như thế, cũng vì hắn mà bị tên quản sự Cảnh phủ uy hiếp trước mặt mọi người.

Nhưng dù có không vui đi nữa, nghĩ một lúc gã vẫn nghiêm mặt ra biểu thị thuộc hạ đi theo Giang Long.

Ai biết trong rừng này còn có sát thủ bịt mặt nào nữa?

Không may Giang Long bị trúng tên mà chết, cả nhà gã chẳng phải cũng sẽ bị chôn cùng luôn sao?

Cho nên dù không cam tâm thế nào gã cũng phải bảo vệ an toàn tính mạng cho Giang Long.

- Tình hình thương vong của hộ vệ trong phủ thế nào?

Giang Long một bên tới dưới chân núi đi nhanh, vừa lái miệng hỏi.

Tần Vũ vừa đi nhanh xuống núi vừa hỏi.

Một trong những hộ vệ nghĩ một lúc rồi nói:

- Tiểu thiếu gia, chúng tôi đều đã từng ra chiến trường, trước kia gặp nhiều trường hợp còn lớn hơn nhiều, mọi người trước đều học trận pháp đối

https://thuviensach.vn

địch liên hợp.

Kể cả đã lâu không sống mái cùng người khác nhưng chúng tôi thường chia đội cùng nhau tỷ thí, công phu cũng không bị mai một.

Vả lại, mục tiêu của đám người bịt mặt này là ngài, có lẽ không cần tốn quá nhiều tâm sức để chém giết với chúng tôi.

- Ừ, bị thương khó tránh, nhưng tính mạng mọi người có lẽ không sao.

Một hộ vệ khác tiếp lời, rồi cảm kích nói:

- Cũng nhờ tiểu thiếu gia làm cho bọn ta chia binh mà chạy, nếu không...

Nếu không thì đã đối mặt với bọn bịt mặt rồi, lúc đó thương vong chắc chắn không đếm hết được.

- Do ta không tốt.

Giang Long nói:

- Nếu không phải do ta muốn ở lại Già Lam Tự ngắm cảnh thì đám người bịt mặt đó cũng không có cơ hội hạ thủ.

- Bảo vệ tiểu thiếu gia là chức trách của chúng tôi.

Một đám hộ vệ hô lớn.

Giang Long dừng bước quay đầu lại, nhìn nét mặt từng người trong đám hộ vệ gương thấy trong lòng cũng ấm lên.

Đến chân núi, nơi trước kia chia tay với Lâm Nhã, Giang Long cho Tiên Phong ngửi mùi, sau đó dùng tay chỉ phương hướng.

Tiên Phong đã hiểu ra ý tứ của Giang Long.

https://thuviensach.vn

Nhanh chân lao vào rừng, ngửi theo mùi đó chạy về hướng Lâm Nhã.

Giang Long thì cùng đám hộ vệ bước nhanh chân chạy theo.

Trình Vũ mặt tối sầm, cũng dẫn cấm quân theo sau.

Lúc Giang Long đến bờ đầm phát hiện trong không khí có m,ùi máu tanh, trong lòng sợ hãi, chẳng nhẽ Lâm Nhã đã gặp nguy hiểm?

Nhưng Tần Vũ cao lớn tinh mắt lại mở miệng nói:

- Trong miệng Tiên Phong ngậm con mồi, là một con sói sao?

Đa phần đám hộ vệ nghe thấy liền tò mò nhảy lên nhìn, quả nhiên thấy thân thể Tiên Phong đè lên một con vật đầy bụi.

Lúc đến gần phát hiện bên mép đầm có một chỗ đất cỏ khô hỗn độn, trên đất có rất nhiều vết cào.

Một tên hộ vệ tiến lên xem rồi nói:

- Trước kia ở đây có lẽ không chỉ có một con sói.

- Tướng công.

Giang Long đã nhìn thấy rõ con vật chết trong miệng Tiên Phong, quả nhiên là một con sói xám, trong lòng lo lắng, Lâm Nhã ở đâu. Lúc này từ trên một cái cây gần đó vang lên tiếng của Lâm Nhã.

Hắn lần theo âm thanh đó ngước mắt lên nhìn thì thấy Lâm Nhã y phục xộc xệch, tóc tai rối tung, đang vừa ôm lấy hai vai vừa run, một mình ngồi thu mình trên một nhánh cây.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Thân Tình

Trước đó, Lâm Nhã đã quyết tâm đâm cây trâm vào lưng Thủy Lam rồi đẩy xuống đầm.

Trên người mặc y phục rất dày nên Thủy Lam chỉ vùng vẫy được một lúc đã bị chìm chìm xuống đáy đầm, chìm dưới dòng nước lạnh.

Một lát sau, Lâm Nhã bình tĩnh lại một chút thì nghe thấy trong rừng truyền tới tiếng sột soạt.

Ngay lập tức nhìn thấy ba con sói xám xuất hiện.

Hổ, gấu đen, báo, và sài lang trong mắt Lâm Nhã đều là loài dã thú cực kỳ hung mãnh đáng sợ, chỉ cần nghĩ tới việc sói xám ăn thịt người, Lâm Nhã đã sợ tái mặt, run lên cầm cập.

Ba con sói xám này thường đến đầm này uống nước, nhân tiện tìm săn đồ ăn ở nguồn nước. Trước đó chúng ngửi thấy mùi máu tanh ở đây, nên chạy đến đây.

Mà mùi máu tanh là máu chảy từ lưng của Thủy Lam.

Ba con sói xám rất nhanh đà phát hiện ra Lâm Nhã và tìm cách trèo lên cây.

Ngồi trên cây cách mặt đất hai trượng, Lâm Nhã nhìn thấy một con sói xám ở dưới nhảy lên suýt nữa làm gãy một cành cây.

Chẳng lẽ sói xám biết leo cây?

https://thuviensach.vn

Cũng may mấy con sói kia lúc nhảy lên lần thứ hai thì bị ngã xuống.

Tiếp theo, ba con sói thay nhau nhảy lên cành cây nhưng đều không thành công.

Lâm Nhã nhìn thấy vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cảm kích Giang Long. Trước đó đằng sau có truy binh, tình hình nguy cấp, nhưng Giang Long vẫn không quên dặn nàng trèo lên cây ẩn nấp, nếu không thì đã làm mồi cho ba con sói xám này rồi.

Đồng thời, nàng cũng nghĩ tới Thủy Lam, không có Thủy Lam giúp đỡ, nàng không thể trèo lên cây được.

Vẫn sẽ mất mạng.

Nhưng Lâm Nhã trong mắt hiện lên một chút ảm đạm.

Nếu không phải bất đắc dĩ, nàng cũng không muốn giết người.

Ba con sói gãi không thể nào leo lên cây, nhưng cũng không bỏ cuộc, đột nhiên ngửng đầu lên hướng về phía Lâm Nhã mà thét dài.

Đây là muốn đe dọa nàng để Lâm Nhã sợ mà rơi xuống.

Không nên xem thường một chiêu này, rất nhiều người nhát gan và động vật nhỏ yếu không kinh hách, nghe thấy tiếng hổ gầm sói tru rồi sẽ gặp tình huống tay chân như nhũn ra, muốn chạy cũng không nổi, có khi lại sẽ rơi xuống từ trên cây.

Lâm Nhã lần đầu tiên nhìn thấy chó sói, lần đầu tiên nghe tiếng sói tru, âm thanh đó có cả chút thê lương và hung dữ, lại thêm trong mắt sói xám lúc này thỉnh thoảng lóe lên ánh sáng xanh lục, nàng tất nhiên cũng rất sợ nhưng nàng nắm chặt cành cây nên không đến mức bị rơi xuống làm mồi cho sói.

https://thuviensach.vn

Sói không những giảo hoạt mà còn rất kiên nhẫn, chúng nghĩ chờ dưới đó cho đến lúc Lâm Nhã đói quá sẽ rơi xuống.

Nhưng không ngờ một lúc sau có một con ngao từ trong rừng lao đến.

Tiên Phong và chó thường không giống nhau, trước khi tiếp cận được mục tiêu để tấn công, nó sẽ không bao giờ sủa cả, ngược lại giống hổ báo khi đi săn sẽ âm thầm tiếp cận rồi tấn công.

Ba con sói đứng thành một vòng tròn, nằm trường xuống đất chờ, thế là con sói đứng ngay trước mặt hướng lao đến của Tiên Phong còn chưa phản ứng kịp đã bị Tiên Phong bổ nhào lên người rồi cắn vào yết hầu.

Hai con kia lúc chạy tới thì Tiên Phong đã cắn đứt cổ họng của con sói kia đến mức hoàn toàn không giãy giụa gì.

Tuy nhiên động vật hoang dã sinh mệnh rất lớn, kể cả như vậy, sói rừng bị thương vẫn chưa tắt thở.

Hai con kia tuy kinh sợ thân thể to lớn của Tiên Phong nhưng vì trước đó chưa từng thấy dã thú nào như Tiên Phong, hơn nữa ba con hợp lại thì đến cả báo cũng không sợ, cho nên vẫn gầm gừ thử nhảy lên tấn công để cứu con còn lại.

Thế là Tiên Phong thả con sói bị thương ra và cùng hai con kia vật lộn với nhau.

Mặt đất là một mảnh hỗn độn.

Tiên Phong thể cường lực tráng, nhưng loài chó không biết dùng móng vuốt, so với hổ báo, thậm chí mèo thì kỹ năng chiến đấu bị khuyết một chút, nếu không chỉ một cái tát đã có thể đánh bật một con sói rồi.

https://thuviensach.vn

Một ngao đấu hai sói, tuy Tiên Phong vẫn chiếm thượng phong, đuổi bọn sói khắp nơi nhưng vẫn không thể làm khó được hai con sói đó.

Con sói bị thương muốn chạy nhưng Tiên Phong luôn luôn chặn nó lại.

Cho đến khi tiếng bước chân của đám người Giang Long ngày càng gần, hai con sói kia mới bất đành bỏ mặc con bị thương mà chạy đi.

Tiên Phong không đuổi theo mà chỉ ấn lên người con sói bị thương.

Lâm Nhã vào phủ chưa lâu, không biết Tiên Phong là thú cưng của Giang Long.

Vốn dĩ nghĩ là Tiên Phong đuổi sói xám đi rồi sẽ giết nàng, nhưng không ngờ Giang Long đã tới.

Sau khi sợ hãi cực độ, Lâm Nhã tinh thần hoảng loạn, hoang mang lo sợ, mà trong những người ở đó chỉ có Giang Long và nàng quan hệ thân thiết nhất, lúc này Lâm Nhã liền coi Giang Long là chỗ dựa lớn nhất, đây là lần đầu tiên gọi Giang Long là tướng công.

Giang Long nhìn thấy gương mặt nhỏ bé trắng bệch của Lâm Nhã, run run, làm sao không biết Lâm Nhã đã sợ đến thế nào?

Không để ý nhiều nữa, hắn mặc đám hộ vệ ngăn cản tự mình trèo lên cây.

Đám hộ vệ Cảnh phủ thấy vậy lo sợ, sợ Giang Long trượt chân rơi xuống.

Thế là tất cả đứng thành một vòng tròn quanh cái cây, nếu Giang Long có ngã xuống, thì còn kịp đỡ.

Nhưng đối với Giang Long trèo cây chỉ là chuyện nhỏ, chốc lát đã trèo đến nơi đến bên Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

- Đừng sợ, tất cả đã có ta!

Giang Long nắm lấy tay Lâm Nhã vươn ra, lập tức phát hiện thân thể Lâm Nhã run lên không ngừng, hắn đau vội vàng nhẹ giọng an ủi.

Lâm Nhã lúc này đã không thể nghĩ được gì nữa, chỉ nắm chặt Giang Long mới cảm thấy an toàn.

Thấy Lâm Nhã bị sợ không nhẹ, Giang Long chỉ có thể ngồi trên cây để ổn định lại tinh thần cho Lâm Nhã, chờ một lát mới nghĩ cách đưa Lâm Nhã xuống.

Hộ vệ Cảnh phủ có tên từng sống trong rừng mưa ở Nam Cương, rất giỏi leo cây, cũng rất giỏi sống trong rừng.

Có hai tên tìm thấy cây mây khô, chốc lát đã bện thành một cái lưới lớn.

Sau đó đưa cái lưới cho đám hộ vệ, đề phòng hai người trên cây không cẩn thận bị rơi xuống, bọn họ tìm sợi thừng rồi trèo lên cây.

Sau đó đem một đầu dây cột vào hông Giang Long và Lâm Nhã.

Vì Giang Long không nói gì nên bọn họ không nói gì, yên lặng chờ ở trên cây.

Người Cảnh phủ nghĩ Giang Long là người chỉ đâu đánh đấy, thấy Giang Long quan tâm Lâm Nhã, không muốn xuống dưới ngay.

Nhưng Trình Vũ lại tức xanh mặt, trước khi Giang Long an toàn về kinh thành, gã phải bảo đảm an toàn cho Giang Long, nếu không chỉ cần Giang Long xảy ra chuyện thì gã cũng phải chôn cùng, nhưng dù sao gã cũng là Phó thống lĩnh của một ngàn cấm quân, hiện tại chỉ có thể đứng dưới chờ như cọc gỗ, làm sao mà gã không tức giận?

Nhưng tức thì tức, gã vẫn không dám vì tức giận mà bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Trình Vũ hiểu được nặng nhẹ, chuyện này có liên quan đến tính mạng cả nhà, không thể lấy ra làm trò đùa được.

Lúc bọn họ đang đợi, lại có nhóm cấm quân trước kia chia ra giờ đã đến.

Trong đó cũng có hộ vệ của Cảnh phủ.

Qua nửa nén nhang, Giang Long thấy sắc mặt của Lâm Nhã cũng đỡ nhiều rồi, lúc này mới lệnh cho hai tên hộ vệ cột dây vào Lâm Nhã để từ từ đưa xuống.

Lâm Nhã vẫn nắm chặt tay áo hắn không buông, Giang Long chỉ còn cách từ từ trèo xuống, giữ độ cao ngang bằng Lâm Nhã từ đầu đến cuối.

Cho đến khi cả hai chân chạm xuống bờ hồ, có cảm giác chạm đất, Lâm Nhã mới yên tâm trở lại.

- Tiểu thiếu gia!

Đám hộ vệ đến sau tiến lên hành lễ với Giang Long.

- Ừ!

Giang Long nhìn bọn họ rồi gật đầu, sau đó dìu vào vai Lâm Nhã nói:

- Hồi phủ.

Đám hộ vệ cùng lớn tiếng đáp:

- Vâng.

Sau đó, Giang Long lại phái người đi trước về phủ báo tin, nếu không Cảnh lão phu nhân và Diêu ma ma e là sốt ruột quá rồi.

Trong rừng không dễ đi, hộ vệ Cảnh phủ dùng cành cây và cây mây khô bện thành hai cái cáng, cáng Giang Long và Lâm Nhã đi, còn có người đi

https://thuviensach.vn

trước phụ trách chặt cành cây cản đường, Lâm Nhã cứ chốc lát lại nhìn Giang Long, nàng dù bất lực yếu ớt nhưng bây giờ nhìn thấy Giang Long coi hắn là một nơi an toàn.

Giang Long sau khi hoàn toàn có thể thư giản cảm thấy rất mệt mỏi.

Tác dụng chậm rãi của bài thuốc cổ kia cuối cùng cũng đã đến lúc rồi.

Nhưng mỗi khi thấy Lâm Nhã nhìn hắn, hắn đều cười đáp lại.

Đỗ Quyên đi cùng nhóm người, sắc mặt trầm xuống, ánh mắt lóe lên, Thủy Lam đâu rồi nhỉ?

Chỉ là lúc này Giang Long ở bên cạnh Lâm Nhã nên Đỗ Quyên không dám hỏi.

Mà Giang Long thì giống như đã quên hắn có Thủy Lam tồn tại.

Đoàn người về đến Già Lam Tự, Diêu mụ mụ mắt đỏ lên, rảo bước nghênh đón, kéo tay Giang Long kiểm tra trên dưới trái phải xem Giang Long có sao không. Xác định được Giang Long không sao thì mới thật sự yên tâm.

- Trình thống lĩnh, nhờ ngài mang theo cấm quân hộ tống tiểu thiếu gia nhà tôi hồi kinh.

Diêu mụ mụ lúc này thấy Trình Vũ sắp đi thì đột nhiên mở miệng nói. Bà lo lắng đám người bịt mặt kia chưa từ bỏ ý định, vẫn còn ở khắp nơi.

Trình Vũ nắm chặt hai tay, lửa giận trong lòng dâng tràn, nhưng đã đến lúc này rồi, không cần phải trở mặt với Diêu ma ma, chỉ đành sầm mặt gật đầu không nói gì.

Sau đó, dưới sự hộ tống của cấm quân, khoảng vài trăm người hướng đi về kinh thành ……

https://thuviensach.vn

Trong tẩm cung Hoàng đế trong Tử Cấm thành.

Đương kim Thái tử Triệu Khoáng yên lặng quỳ trước giường.

Sau y còn một thái giám đang quỳ, chính là Tôn công công trước kia ở Già Lam Tự bị hộ vệ Cảnh phủ Quan Thế Hào kề đao vào cổ.

Tôn công công sau khi rời khỏi Già Lam Tự liền về ngay Đông Cung, và tố cáo với Thái tử.

Thái tử Triệu Khoáng vốn coi Cảnh gia là cái gai trong mắt, lần này nắm được điểm yếu, tự nhiên sẽ chạy ngay đến hoàng cung xin Hoàng thượng hạ chỉ trừng phạt Cảnh gia.

Nhưng Hoàng thượng nghe hết câu chuyện và Thái tử và Tôn công công thêm mắm thêm muối lại không lên tiếng.

Giống như ngủ say ở trên giường rồi.

Ở trước giường, có một lão thái giám râu tóc bạc phơ đang đứng.

Lão thái giám thấp bé, mặt nhiều nếp nhăn như vỏ cây già, lúc này hai mắt nhắm lại giống như một cái cọc gỗ không có sức sống.

Nhưng Thái tử Triệu Khoáng lại không dám xem thường lão thái giám.

Lão thái giám rất thần bí, lúc nào cũng ở bên cạnh Hoàng thượng, không ai biết lai lịch của lão.

Có nhiều người nói về lai lịch của lão thái giám, trong đó đáng tin nhất là tin này. Lão thái giám năm đó lão Hoàng thượng băng hà, cũng là ông nội của Thái tử chọn cho Hoàng thượng.

Tuy lão thái giám này ở trong cung không đảm nhận chức vụ gì, nhưng lại được đương kim Hoàng thượng tín nhiệm.

https://thuviensach.vn

Thái tử cúi đầu, quỳ yên lặng ở đó, không dám chủ động nói, cho đến khi hai đầu gối tê rần không cảm giác, lão thái giám đột nhiên mở mắt nói:

- Thái tử hãy về đi.

- Vâng!

Triệu Khoáng nghe thấy vậy, hai tay nắm chặc nhìn xuống đất, ánh mắt lóe lên một chút không cam tâm.

Sau khi cung kính khấu đầu, Triệu Khoáng và Tôn công công cáo lui.

Cho đến khi bóng hai người họ đi mất, trên giường đột nhiên vọng lên một tiếng già nua:

- Cảnh Giang Long không phải thân thể ốm yếu không sống được lâu sao?

- Có thể tên tiểu tử Cảnh gia trước kia khôn khéo che giấu, lừa được tất cả mọi người.

Lão thái giám đối với Hoàng thượng ở trên giường cung kính cúi người, nói ra cách nghĩ của mình.

Sau đó trong giường vang lên một tiếng, rồi đột nhiên đổi chủ đề:

- Khoáng nhi có chút mềm yếu rồi.

- Vâng, ngài là Thái tử, nhưng bị Cảnh gia liên tiếp khiêu khích hiếp đáp.

Lão thái giám lắc đầu.

Hoàng thượng thở dài một tiếng:

- Nó có lẽ ngại lắm.

https://thuviensach.vn

- Hoàng thượng, ngài cực kỳ hậu đãi, xem trọng, sủng ái Thái tử.

- Nhưng người đời đều nói Hoàng gia không có thân tình.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Thái Tử

Thái tử Triệu Khoáng từng bước cẩn thận rời cửa tẩm cung của Hoàng thượng, rồi gập người sâu một cái mới xoay người đi.

Lúc xoay người, y vốn mang thần sắc cung kính nhưng lập tức trầm xuống.

Đi thành bước lớn hướng nhanh ra ngoài.

Tôn công công cúi đầu đi theo sau Triệu Khoáng, thở cũng không dám thở mạnh.

Dọc đường gặp vài nhóm cung nữ và thái giám, những người này thấy Thái tử sắc mặt không ổn, đều cung kính hành lễ mà không dám lên tiếng.

Cho đến khi vào đến địa bàn Đông Cung của mình, Triệu Khoáng mới hất tay áo mạnh một cái rồi tức giận nói:

- Phụ hoàng cũng thiên vị Cảnh gia quá.

Tôn công công luôn là người hầu ở Đông Cung, là thái giám kề cận Triệu Khoáng, chăm lo cuộc sống hàng ngày của Thái tử.

Bởi vì thân cận nên hắn rất rõ tính tình của Thái tử.

Tuy phần lớn thời gian Thái tử đều rất hiểu chuyện, tính cách trầm ổn, nhưng có lúc sẽ như trẻ con.

Nói cho cùng, Triệu Khoáng năm nay cũng mới chỉ mười sáu tuổi.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Thái tử lúc này kích động, Tôn công công không dám mở miệng đáp, chỉ vừa đi vừa cúi đầu, nếu không sẽ bị Triệu Khoáng mắng cho một trận.

Hôm nay gã ở Già Lam Tự chủ động gây chuyện với Cảnh gia, mới có chuyện Thái tử đi thỉnh cầu Hoàng thượng trừng phạt Cảnh gia.

Hoàng cung đại nội tin tức linh thông, chỉ trong chốc lát là tin sẽ truyền đi khắp nơi.

Là gã làm Thái tử mất mặt.

Tuy gã giả làm người vô hình nhưng vẫn không thoát khỏi lửa giận của Thái tử.

Chỉ thấy Thái tử xoay người lại, đá vào mông gã một cái thật mạnh:

- Ngươi nói, chẳng nhẽ trong mắt phụ hoàng, Hoàng Thái tử ta không quan trọng bằng lão bạn già của người sao?

Thân là Thái tử, Triệu Khoáng tự nhiên biết năm đó Hoàng thượng và Cảnh lão Hầu gia quan hệ không đơn giản.

Tôn công công cũng biết, hơn nữa rất rõ Triệu Khoáng một lòng muốn tiêu diệt Cảnh gia, nếu không đã không trước cửa chùa cố ý làm khó Cảnh gia.

Làm thái giám thân cận của Hoàng Thái tử, gã đương nhiên là con giun trong bụng chủ nhân, nghĩ những gì Triệu Khoáng nghĩ, làm những gì Triệu Khoáng muốn làm nhưng tự mình động thủ làm thì không ổn.

Chỉ là hôm nay làm hỏng sự việc, chữa lợn lành thành lợn què.

Thực ra trên lý luận công bằng mà nói, hôm nay Cảnh gia không đúng. Sứ giả các nước và rất nhiều quan viên đến Già Lam Tự dâng hương, vì

https://thuviensach.vn

bảo vệ an toàn cho những nhân vật này, cấm quân có lý do cấm người không phải gia quyến quan viên vào trong dâng hương.

Cảnh gia đã bị tước mất Hầu tước, đương nhiên cũng bị cấm.

Kể cả Tôn công công cố ý làm khó nghi ngờ, nhưng cũng là đứng ở bên có lý.

Hơn nữa tuy Quan Thế Hào đúng là tự vệ, nhưng y ra tấn công là một đội trưởng cấm quân, đó là cận quân của Thiên tử.

Quan viên bình thường gặp cấm quân kể cả mình đúng nhưng nếu phát sinh mâu thuẫn thì lúc đó cũng phải nhượng một bước.

Thân phận cận quân của Thiên tử đúng là không đơn giản, thế mà đánh trả, không để Thiên tử để trong mắt.

Cùng lắm chỉ chịu thiệt nhất thời, sau đó lên Kim Loan điện tính toán, để Hoàng thượng trả lại công đạo.

Nhưng Quan Thế Hào, nói giết là trong chớp mắt chém đứt đầu tên đội trưởng cấm quân, chưa kể thân phận của đối phương, kể cả là dân thường ngươi cũng không thể tàn nhẫn như vậy?

Mạng người quan trọng, đây là chuyện lớn.

Nhưng trước đó đã nói, đây là trên lý luận, thực tế thì Cảnh gia nhất định phải cứng rắn mạnh mẽ, Cảnh gia có việc buôn bán của mình, nông trang và các sản nghiệp khác. Số tài sản này đều cần thế lực lớn và danh vọng đến bảo vệ không để người khác nổi lòng tham cướp đoạt, Cảnh gia đã bị đoạt Hầu tước, nếu còn lộ ra là mình nhu nhược thì chắc chắn sẽ có vô số hào môn quý tộc sẽ như sói đói ngửi thấy mùi máu nhảy lên cắn một cái.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, xã hội chia năm ba bảy loại người, cái gì cũng không bằng ý của Hoàng thượng.

Hoàng thượng không truy cứu, kể cả là Thái tử cũng không thể quang minh chính đại làm khó Cảnh gia.

- Xin Thái tử nói cẩn thận!

Tôn công công nghe Thái tử ngang nhiên bất mãn với quyết định của Hoàng thượng nên không khỏi hoảng sợ, nếu để người khác nghe thấy thì đây là tội đại nghịch, liền vội vã mở miệng nói:

- Hôm nay tiểu nhân tự cho mình thông minh đến làm khó Cảnh gia, muốn xả giận cho Thái tử, kết quả không làm được gì Cảnh gia mà lại làm mất mặt Thái tử. Người cứ trút giận lên tiểu nhân, đừng oán giận Hoàng thượng!

Không thể không nói Tôn công công nói chuyện vô cùng có kỹ xảo, trong lời nói rõ ràng là nói giúp Thái tử hả giận nên mới đi làm khó Cảnh gia.

Triệu Khoáng vốn muốn đá thêm vài cái nhưng đã ngừng lại, trợn mắt nói:

- Ở đây không có người ngoài, sợ cái gì?

Ngày thường Triệu Khoáng luôn uy nghiêm trầm tĩnh, ngôn hành cử chỉ đều rất tiêu chuẩn, rất lão thành, chỉ trước mặt những người rất thân cận mới lộ ra bản tính thiếu niên.

- Cẩn thận tai vách mạch rừng!

Tôn công công nói nhỏ.

Triệu Khoáng lập tức xốc lại y phục, đi lại từng bước như rồng như hổ.

https://thuviensach.vn

……

Rời Già Lam Tự, có xe ngựa của Cảnh phủ chờ đợi, Giang Long và Lâm Nhã, Diêu mụ mụ, còn có Ngọc Sai và Bảo Bình đều ngồi trong một xe.

Lâm Nhã sợ hãi quá, Giang Long không yên tâm để nàng một mình ngồi xe ngựa.

Diêu mụ mụ, Ngọc Sai, còn Bảo Bình thì rất quan tâm lo lắng cho Giang Long, nhất định phải ở bên cạnh hắn.

Vì có cấm quân hộ tống nên cả đoàn có hơn trăm người.

Xe ngựa vừa đi một lúc, Diêu mụ mụ đột nhiên vén cửa sổ lên dặn dò:

- Trước kia ta vội vàng lên đường nên xe ngựa lúc chạy đụng phải nhiều người làm bị thương, cũng làm tổn hại nhiều đồ vật hàng hóa, nên để lại người ở lại xử lý.

- Vâng.

Một hộ vệ Cảnh phủ giơ tay lên đáp.

Diêu mụ mụ lấy từ trong tay áo một tờ ngân phiếu rồi đưa cho tên hộ vệ đó.

Sau đó để lại tổng cộng ba người giải quyết hậu quả.

- Trước kia vị công tử đó quả nhiên không gạt ta.

Một quán nhỏ bán tiền giấy và nến lấy tiền đền bù của Cảnh phủ vui vẻ nói.

Những nhà khác được bồi thường xong thì cũng hết buồn khổ, nét mặt vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Nhóm tiểu thương ở đây bán hàng một ngày chỉ đủ sống mà thôi, nếu không bán được gì thì cả nhà sẽ bị đói, nên trước kia khi bị tổn hại đều nhăn nhó sầu khổ, thậm chí còn có người âm thầm lau nước mắt.

Nhưng giờ thì số tiền mà Cảnh phủ bồi thường cao hơn nhiều giá ở chợ, hơn nữa cũng không đòi lấy số hàng bị hỏng đó.

Bọn họ tự nhiên lời được một số tiền.

Kể từ đó, rất nhiều tiểu thương đều than phiền, chiếc xe ngựa đó sao không phá hỏng nhiều thêm một chút.

Mà những tiểu thương né kịp không bị tổn hại đều ngưỡng mộ những người bị tổn thất được bồi thường.

Lần đầu phát hiện ra có lẽ chạy nhanh quá cũng không tốt.

Trình Vũ không dẫn quân hộ tống Giang Long về đến huyện Ninh Viễn, Cảnh phủ, đến một chỗ ngã ba thì chia ra đi rồi.

Vì chỗ ngã ba đó cách Ninh Viễn cũng không xa nên Diêu mụ mụ không nói gì nhiều, để cho Trình Vũ đi.

Không còn cấm quân, hộ vệ Cảnh phủ tinh thần lên cao, từng người một cảnh giác tứ phía.

Cho đến lúc đến cửa Cảnh phủ, họ mới thở phào nhẹ nhỏm được.

- Tình hình hộ vệ trong phủ bị thương như thế nào?

Giang Long xuống xe, câu đầu tiên hỏi làm hộ vệ Cảnh phủ trong lòng ấm áp.

Đội hộ vệ trong phủ có phó đội trưởng Tưởng Quân tiến lên phía trước quỳ một gối:

https://thuviensach.vn

- Hồi tiểu thiếu gia, có bốn người trọng thương, hiện giờ vẫn hôn mê bất tỉnh, trong đó có đội trưởng Trần Thái, chín người thương nhẹ, không có ai tử vong.

Trần Thái lúc trước cũng vì ngăn chặn người bịt mặt mà phát huy hết cung tên bắn ra, cùng mấy hộ vệ ở lại ngăn cản.

May mắn y và mấy hộ vệ đều biết chiến đấu, thân thủ cũng không tệ nếu không thì không chỉ là trọng thương rồi.

- Tức tốc mời đại phu giỏi nhất đến trị liệu cho Trần đội trưởng!

Giang Long trầm giọng nói.

- Lão phu nhân đã phái người đi mời rồi!

Tưởng Quân lại cảm kích Giang Long đối với hộ vệ trong phủ rất quan tâm săn sóc.

Giang Long lại hỏi thăm bố trí cho những người bị thương, sau đó mới cùng Diêu mụ mụ đến chỗ Cảnh lão phu nhân.

Lúc này, Cảnh lão phu nhân ở trong Phật đường, ngồi khoanh chân ngồi lên đệm.

Trước kia chưa tin tức thì mắt bà nháy liên tục, trong lòng lo lắng. Đến khi biết đám người bịt mặt mai phục tấn công Giang Long, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Biết là có đi đến Già Lam Tự cũng vô ích, bèn đến Phật đường cầu Phật tổ phù hộ.

Lúc này một tiểu nha hoàn hấp tấp tiến vào, trên mặt vui vẻ nói:

- Lão phu nhân, tiểu thiếu gia bình an hồi phủ rồi.

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân vốn mặt lạnh ngắt, sau khi nghe thấy tiếng rồi quay người lại thì đã trở lại bình thường.

- Chạy chậm chút, cẩn thận mệt đấy.

Cảnh lão phu nhân chậm chậm đi lên, lấy tay áo lau mồ hôi của tiểu nha hoàn.

Tiểu nha hoàn đột nhiên được ưu ái nên kinh ngạc, xấu hổ cúi đầu, nói nhỏ:

- Lão phu nhân, hay là mau đi gặp tiểu thiếu gia đi.

- Không cần.

Cảnh lão phu nhân cũng cười nói.

Tiểu nha hoàn nghe thấy ngửng đầu lên, nghiêng đầu thấy nghi hoặc.

- Nó sẽ đến tiểu viện tìm ta ngay.

Cảnh lão phu nhân cười to.

Quả nhiên, chỉ chốc lát, Giang Long, Lâm Nhã, Diêu mụ mụ, Ngọc Sai, còn có Bảo Bình chạy nhanh đến tiểu viện.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Giả Bộ

- Lão phu nhân đoán rất đúng, tiểu thiếu gia cũng thật sự hiếu thuận.

Tiểu nha hoàn thấy có người thông báo đám người Giang Long đã đi vào trong viện rồi lập tức mở miệng cười nói ngọt ngào.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy bật cười vui vẻ, xoa đầu tiểu nha hoàn đầy yêu thương.

Tuy nhiên chỉ có người thật sự hiểu Cảnh lão phu nhân mới có thể nhìn ra lúc này trong đáy mắt của Cảnh lão phu nhân vẫn còn một tia lo lắng.

- Bà ơi!

Bước chân vào cửa viện Giang Long càng đi nhanh hơn, vội vàng nói:

- Cháu không sao, bà đừng lo ạ!

- Không sao là tốt rồi, không sao là tốt rồi.

Cảnh lão phu nhân bước lên giữ chặt tay Giang Long, tỉ mỉ đánh giá trên dưới, lúc trước nghe nói Giang Long đã an toàn trở về rồi, bà ngoài mặt như tỏ vẻ yên lòng, còn cười đùa với tiểu nha hoàn, nhưng thật ra trong lòng vẫn vô cùng lo lắng.

Tận đến lúc tận mắt thấy Giang Long, xác định hắn vô sự bà mới thở phào nhẹ nhỏm.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân và Giang Long trò chuyện với nhau một hồi, Diêu mụ mụ, Ngọc Sai, còn có Bảo Bình đồng loạt tiến lên thỉnh tội.

- Đều là do nô tỳ không tốt, nếu không phải nô tỳ đề nghị tiểu thiếu gia hôm nay cùng đi đến Già Lam Tự dâng hương, tưởng niệm Quy Trần đại sư, tiểu thiếu gia cũng sẽ không bị tập kích.

Diêu mụ mụ đầy tự trách quỳ xuống:

- Còn nữa, sau khi dâng hương xong, nô tỳ nên khuyên tiểu thiếu gia và lão phu nhân ngài cùng nhau hồi phủ.

Ngọc Sai va Bảo Bình cùng quỳ xuống đất, cúi đầu thỉnh tội:

- Chúng nô tỳ không nên ham chơi mà rời khỏi tiểu thiếu gia.

Hai cô gái nói dối rồi, thật ra các nàng không phải ham chơi, mà là không dám nhìn những hành động thân thiết, cười đùa giữa Giang Long và Lâm Nhã.

Vừa nhìn thấy hai người mặt mày đưa tình, trong lòng các nàng liền ê ẩm đấy.

Nhẹ nhàng khoát tay, Cảnh lão phu nhân ra hiệu Ngọc Sai và Bảo Bình đứng lên, các nàng chẳng qua là thiếu nữ nũng niệu thôi, Giang Long gặp nạn, dù các nàng đi theo bên mình cũng không giúp được gì.

Ngược lại, đến lúc đó Giang Long còn phải phí lòng chiếu cố các nàng.

Ngọc Sai và Bảo Bình lập tức yên lặng lui sang một bên, Giang Long không sao, đương nhiên các nàng muốn gắng hết sức để tránh bị trách phạt rồi.

Lúc này ngoài viện có những tiếng bước chân vội vả từ từ xa đang đến gần.

https://thuviensach.vn

Đó là Trương Khương Thị và Diêu Trần Thị nghe được tin tức Giang Long bình an hồi phủ thì lập tức mang theo vài nha hoàn bà tử một trước một sau đi vào tiểu viện.

Cảnh lão phu nhân nhìn thấy hai người này, mày không khỏi khẽ chau lại.

Bà từ sau mấy năm trước bắt đầu chân chính tin Phật thì đã giao một vài sự vụ thực tế trong phủ cho hai cái tâm phúc này xử lý, bao gồm hậu viện trong phủ cùng với việc kinh doanh, nông trang và những sản nghiệp khác bên ngoài, bản thân bà chỉ quản lý toàn cục.

Nhưng mặc dù bà biết thủ đoạn và năng lực của hai người có hạn, không thể sánh với mình, nhưng cũng không thể ngờ sau khi bản thân lên nắm quyền tình cảm của hai người đó vốn đã có chút vết rách lập tức ngáng chân hạ bệ nhau, ngươi bày một kế với ta, ta dùng âm mưu với ngươi, tóm lại là phải kéo chân sau của đối phương, không cho đối phương làm tốt những việc nắm trong tay.

Lục đục với nhau, ngươi tới ta đi, phá lẫn nhau, tựa như tình tỷ muội năm xưa đã biến thành kẻ thù sinh tử, kết quả làm cho Cảnh phủ chướng khí mù mịt.

Bà biết rằng hết thảy căn nguyên là ở chỗ quyền lực, bà cũng từng giáo huấn hai người, nhưng hai người ngoài mặt thì nghe lời, qua vài ngày lập tức thói cũ nảy mầm, lại đối địch lẫn nhau.

Cảnh lão phu nhân mặc dù tính cách sát phạt quyết đoán, nắm không ít mạng người trong tay nhưng đối với hai người này lại không thể hạ thủ được.

Ai bảo hai nha hoàn của hồi môn năm đó này đã từng trợ giúp bà rất nhiều chứ?

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân đột nhiên nhớ đến chuyện cũ vài chục năm trước, khi vừa được gả vào trong phủ, bà bà lãnh đạm, nắm chặt quyền quản gia ở trong tay, công công thì ôn hòa vui vẻ nhưng lại mặc kệ mọi việc hậu viện trong phủ, mà vị Hầu gia phong lưu kia thì luôn coi bà là cái gai trong mắt.

Nếu không phải là do Hoàng thượng chỉ hôn thì sẽ không cưới bà rồi.

Nghĩ năm đó tính tình của bà tuy có chút đanh đá, nhưng chẳng phải cũng được coi là đại mỹ nhân hiếm có trong kinh thành đó sao?

Làm sao đồng ý chịu phục?

Chỉ có điều nữ nhân lấy chồng theo chồng, lấy chó theo chó, gả cho que cời lửa thì phải đầu bếp, bà chỉ có thể nghĩ biện pháp đi từng bước một giành quyền lực hậu viện Cảnh phủ nắm trong tay mình.

Mà năm nếu không có hai người Trương Khương Thị và Diêu Trần Thị ra sức trợ giúp, bà cũng không thể nhanh chóng tạo dựng uy vọng đứng vững gót chân ở trong phủ.

Sau khi dần dần khống chế quyền hành hậu viện cũng được hai người giúp đỡ, quản lý.

Thậm chí dù là biết rõ bà gả hai người cho quản sự trong phủ là có sự lợi dùng, nhưng hai người cũng không ca thán gì.

Tuy nhiên tình cảm dù sâu đậm nhưng những chuyện mấy năm qua hai người này gây ra quả thật hơi quá rồi.

Cho nên sau khi Trương Khương Thị và Diêu Trần Thị tiến lên bái kiến, bà lập tức lạnh lùng ném hai người sang một bên.

- Thúy nhi.

Cảnh lão phu nhân đưa tay ra để Diêu mụ mụ đỡ lên:

https://thuviensach.vn

- Giang Long có thể khởi tử hoàn sinh, vốn là Phật tổ phù hộ, hơn nữa năm xưa Quy Trần đại sư xác thực là từng xem tướng mệnh cho Giang Long, vừa lúc mấy ngày trước gặp Quy Trần đại sư viên tịch, Giang Long sao có thể không đi Già Lam Tự dâng hương tưởng niệm được cơ chứ?

Vả lại, cho phép Giang Long cùng đi Già Lam Tự là ta đấy, cho nên bất trắc xảy ra hôm nay không thể đổ hết lên đầu ngươi được.

- Nhưng mà...

Diêu mụ mụ há miệng, còn muốn nói nhưng lại bị Cảnh lão phu nhân cắt ngang:

- Không nhưng gì hết, ta biết ngươi yêu thương Giang Long, hết lòng trung thành với Cảnh phủ!

Nghe câu khẳng định như thế, trong lòng Diêu mụ mụ cảm động, nước mắt chảy xuống, vội vàng đưa ống tay áo lên lau.

- Thấy không, người ta còn nhiều trò diễn đấy?

Trương Khương Thị thấy Diêu mụ mụ được sủng ái trước mặt Cảnh lão phu nhân, lúc này hung hăng cấu vào tay con gái một cái, hạ thấp giọng căm hận nói:

- Con và Thúy nhi cùng nhau lớn lên, sao người ta biết nịnh nọt giả bộ, còn con lại giống như đầu gỗ vậy?

Thanh âm tuy thấp nhưng vẫn bị Diêu Trần Thị nghe được.

Diêu Trần Thị lập tức ném ánh mắt phẫn nộ qua đó.

Trương Khương Thị thu tay lại, nghếch cằm lên, bộ dạng không dáng kể cả.

https://thuviensach.vn

Trương mụ mụ tỏ vẻ đau khổ xoa xoa lên chỗ đau ở tay, chứng kiến bộ dạng hai người này vừa gặp đã như gà chọi, thở dài.

Lại nói đến Trương mụ mụ khá lười nhác, khờ khạo, tùy tiện, lúc nói chuyện không suy nhĩ, đối với quyền lợi thì không có dục vọng tranh đoạt.

Đương nhiên, cái đó có liên quan bà luôn luôn được mẫu thân bảo vệ, ăn ngon mặc đẹp, tiền thì có Trương Khương Thị đưa tới tận tay, lớn lên thì cũng là Trương Khương Thị chọn lựa nam nhân giúp nàng, còn cố ý thỉnh cầu Cảnh lão phu nhân ra mặt để tăng thể diện cho Trương mụ mụ.

Trong Cảnh phủ, ai dám đắc tội với Trương mụ mụ?

Không ai dám hãm hại, ức hiếp, bà dĩ nhiên sẽ không cảm giác có nguy cơ, rất là ngây thơ.

Thời gian dần qua đã dần dần hình thành tính cách như bây giờ của bà.

Chẳng qua hiện tại chứng kiến Cảnh lão phu nhân sủng ái Diêu mụ mụ, bản năng trong lòng bà vẫn có chút ghen ghét.

Trong mắt toàn bộ mọi người ở Cảnh phủ, Cảnh lão phu nhân uy nghiêm cao quý, tĩnh táo cơ trí, có thể nhận được sự tán đồng và tán dương của bà ấy là vô cùng vinh quang đấy.

Tuy nhiên những ghen ghét này chính là quá đa nghi, lập tức lại tan thành mây khói.

Trương mụ mụ ngại ngần áy náy nhìn về phía Diêu Trần Thị, nhưng Diêu Trần Thị lại hừ lạnh một tiếng, không để ý đến bà.

Bà lại cúi đầu thấp xuống.

Lâm Nhã lúc này nhìn bóng lưng Giang Long, trong lòng thấy lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đợi khi nàng dần dần đi thoát khỏi nỗi sợ hãi, tĩnh táo lại một chút, Giang Long lại bắt đầu có ý xa lánh nàng.

Vì sao?

Nàng không khỏi có chút mê man.

Từ sau khi gả vào Cảnh phủ, thiếu niên này rất chán ghét nàng, còn tức giận đến thổ huyết, chỉ có tại Già Lam Tự tương kính như tân rất ngắn ngủi, còn có lúc trước sau khi thấy nàng bị sợ hãi lại quan tâm săn sóc nàng, nàng không hiểu nổi Giang Long rốt cuộc cảm nhận ra sao về nàng.

Trong khoảnh khắc, Lâm Nhã lại lần nữa cảm thấy mình thật cô độc!

Đúng lúc đó, Cảnh lão phu nhân đã chuyển ánh mắt đến.

Đỗ Quyên đứng sau lưng nàng, thấy nàng không phản ứng, bèn lén lúc giật ống tay áo của nàng.

- Gì?

Lâm Nhã nhìn sang Đỗ Quyên, hai mắt vẫn mờ mịt.

- Nhã nhi.

Không đợi Đỗ Quyên nhắc nhở, Cảnh lão phu nhân lòng đầy quan tâm đã lên tiếng:

- Lúc đó con sợ hãi chứ?

Nghe hỏi, Lâm Nhã mới phục hồi lại tinh thần, hai tay vội vàng vịn bên hông, cung kính khom gối thi lễ với Cảnh lão phu nhân:

- Bà, lúc đó cháu thật sự sợ hãi, nhưng chỉ cần trở về viện từ tĩnh dưỡng vài ngày là hết ạ.

https://thuviensach.vn

- Ừ!

Nhận ra Lâm Nhã trước đó có chút thất thần nhưng động tác hành lễ trong vô thức lại rất tự nhiên, đẹp đẽ không có chút khuyết điểm gì, Cảnh lão phu nhân hài lòng khẽ gật đầu, quả nhiên không hổ là xuất thân hào môn thế gia, nói đến thì Cảnh lão phu nhân cũng hết sức xem trọng đối với dòng dõi đấy.

Thấy trên gương mặt diễm lệ của Lâm Nhã vẫn trắng bệch, còn dính ít tro bụi, bà lập tức không hỏi thăm sau khi Giang Long bị tập kích và Lâm Nhã đã gặp phải chuyện gì, tránh lại khơi gợi ra lại khiến Lâm Nhã sợ hãi:

- Vậy cháu đi về nghỉ ngơi đi, không nên suy nghĩ nhiều, cũng không cần phải cứ ở mãi trong tiểu viện, sáng sớm không có việc gì thì theo ta đến Phật đường tụng kinh, Phật tổ sẽ giúp cháu khôi phục tinh thần nhanh hơn đấy.

- Vâng, thưa bà.

Lâm Nhã lại khom gối thi lễ, sau đó vịn vào tay của Đỗ Quyên rời khỏi.

Lúc sắp quay người, nàng dùng khóe mắt nhìn Giang Long, nhưng cũng chỉ là thấy bóng dáng cao lớn của hắn, đối phương vốn không hề để ý đến nàng.

Một tầng nỗi buồn phủ lên đôi mắt nàng, trong nội tâm nàng bỗng nhiên đau xót.

Đỗ Quyên lúc này đột nhiên nhíu mày, bởi vì ả cảm giác Lâm Nhã đột nhiên dùng lực ở ngón tay, bấu mạnh lên cánh tay ả một cái.

Ả thiếu chút nữa kêu lên thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Nếu như không phải lúc này đang ở trước mặt Cảnh lão phu nhân, chắc chắn ả đã lườm sang Lâm Nhã rồi, dám âm thầm làm ả bị đau.

Nhưng mà lập tức nghĩ đến Thủy Lam đến bây giờ còn chưa có tin tức, hơn nữa lúc ấy Thủy Lam và Lâm Nhã phân chia đi cùng đường, ả chợt dâng lên tia sợ hãi đối với Lâm Nhã.

Từng cử động của Lâm Nhã đều không tránh được ánh mắt của Cảnh lão phu nhân, khóe miệng của bà khẽ chau lên.

Tuy nhiên lần bị tập kích này, Giang Long và Lâm Nhã đều bị kinh hãi một trận, nhưng cùng không phải là không có điều tốt.

Nếu như có thể khiến cho quan hệ của hai người xích lại gần hơn, thuận lý thành chương viên phòng, tiếp đó Lâm Nhã mang thai.

Ừm, Cảnh lão phu nhân thật sự là mong chờ được ôm đứa cháu đích tôn rồi.

Đi ra đến cửa tiểu viện, thấy bốn bề vắng lặng, Đỗ Quyên hung hăng kéo bàn tay nhỏ bé của Lâm Nhã.

Lâm Nhã chau chân mày lá liễu lại.

- Cô nhẫn nhịn lâu rồi đúng không, rõ ràng là mượn Cảnh lão phu nhân cùng với Cảnh Giang Long để bày ra cơ hội, âm thầm động thủ với ta.

Đỗ Quyên khẽ xoa bấu đau, hạ giọng quát.

- Cái gì?

Lâm Nhã không hiểu, nàng căn bản không chú ý đến chuyện nhỏ này.

Hơn nữa bởi vì lúc đi ra ngoài Giang Long cũng không hề nhìn nàng một cái, làm tâm tình của nàng vô cùng kém, còn có chút bực bội.

https://thuviensach.vn

- Đừng giả vờ giả tỏi với ta!

Đỗ Quyên thấy trước kia mỗi lần mình làm khó dễ, Lâm Nhã hầu hết đều lập tức cúi đầu nhận sai, nhưng rõ ràng hôm nay không giống ngày thường, ả có chút kinh hãi, nhưng biểu hiện vẫn giả bộ hung ác, lạnh lùng quát:

- Chuyện này ta trước tiên không hỏi đến, ta chỉ hỏi cô, Thủy Lam đâu?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Lòng Dạ Độc Ác.

Vẫn đợi cho đến khi bóng dáng của Lâm Nhã đi đến cửa viện, Giang Long mới xoay nghiêng người giả bộ lơ đãng liếc nhìn một cái, trong lòng nghĩ, trước đó Lâm Nhã và Thủy Lam cùng nhau rời khỏi, nhưng khi gặp mặt lại thì chẳng thấy bóng dáng của Thủy Lam đâu.

Như vậy Thủy Lam hẳn là một trong cơ sở ngầm mà bề trên Lâm gia an bài giám thị Lâm Nhã, Lâm Nhã nhân cơ hội đã diệt trừ rồi.

Suy ra lòng dạ Lâm Nhã quyết đoán ác độc như thế, Giang Long không hề sợ hãi, ngược lại còn có chút hài lòng.

Nếu như chỉ xuyên qua đến một gia đình bình thường, có lẽ hắn sẽ hy vọng kết hôn với một cô gái bình thường thiện lương làm vợ, hắn không phải là người bình thường cam chịu, cô gái thiện lương dịu dàng sẽ không trói buộc được hắn, không chia sẽ ưu phiền được với hắn.

Hắn nhất định phải tạo nên sự nghiệp, mà làm bệ đở cho sự nghiệp phát triển thì của cải phải gia tăng, hắn chỉ cần dùng chút tâm tư là có thể giúp thê tử thiện lương nắm mọi việc trong hậu viện thuận theo.

Nhưng ở Cảnh gia, Cảnh gia là phủ đệ nhà quyền quý, mặc dù một vài quản sự nô bộc trong phủ cũng có chút tâm cơ và thủ đoạn, hơn nữa nhà quyền quý nhiều đấu đá, đám nô bộc lại cao giẫm lên thấp, ngươi thiện lương, người ta sẽ cho rằng ngươi yếu đuối dễ bắt nạt.

Có thể nói nữ tử quá mức thiện lương dịu dàng sẽ rất khó sống yên trong nhà quyền quý sừng sững lâu đời.

https://thuviensach.vn

Kết quả tốt nhất cũng là bị bọn nô bộc lừa gạt, sống một cuộc sống giống như kẻ ngu.

Xây một nhà quyền quý đơn giản, chẳng qua là chú ý thời điểm chọn người, chọn nhiều người thành thật chất phác một chút, quản sự có thể có chút tâm cơ, nhưng phẩm hạnh tốt, nhưng muốn đem một nhà quyền quý truyền thừa sừng sững hơn trăm năm làm theo, liền thật là không dễ dàng như vậy.

Tỷ như nô bộc trong Cảnh gia, hắn là chí ít nhất có một phần ba mọi người đã dưỡng thành thói quen cao giẫm đạp lên thấp, ném đá xuống giếng, làm việc tùy theo hoàn cảnh, tường đổ thì mọi người đẩy thêm cho chết, chỉ có những người có tâm cơ mới hiểu lấy lòng bề trên để tìm kiếm chức vị.

Những người này chia làm một đoàn thể ích lợi, duy trì vận hành bình thường trong phủ, ngươi muốn Cảnh phủ thuận theo, phải làm sao?

Nắm bắt toàn bộ?

Vậy tuyệt đối không được đấy.

Không chọn được người thích hợp thay thế, vậy thì trong phủ nhất định sẽ lộn xộn.

Chọn người thích hợp không chỉ có năng lực là được, mà còn phải có đầy đủ uy vọng mới có thể phục chúng, mà uy vọng này phải dựa vào thời gian từ từ lập nên đấy.

Hơn nữa hiện tại trong Cảnh phủ còn có Cảnh lão phu nhân, một vài quản sự nô bộc còn có chút thể diện ở trước mặt Cảnh lão phu nhân, tỷ như Trương Khương Thị và Diêu Trần Thị, những người này ở bên cạnh Cảnh lão phu nhân đã lâu, giữa họ đã có tình cảm sâu đậm, Giang Long sao có thể đánh hạ được?

https://thuviensach.vn

Sự thật căn bản không chấp nhận cải cách dứt khoát hắn hoi của Giang Long.

Cho nên giờ phút này thê tử mà Giang Long muốn nhất định phải có tâm cơ và thủ đoạn.

Mà đủ lòng dạ lang sói mới có thể giúp sống yên ở trong phủ này, từng bước đứng vững gót chân.

Một chuyến đến Già Lam Tự làm cho Giang Long biết một sự kiện, chính là đương kim Thái tử và Cảnh phủ không qua lại, điều này làm cho hắn cảm thấy trên người có áp lực rất lớn, đồng dạng, nữ chủ nhân tương lai của Cảnh phủ cũng phải cùng nhau chia sẻ, cứ như vậy mà nói, hắn đương nhiên càng không thể cưới một cô gái bình thường, dịu dàng đôn hậu làm vợ rồi.

Cảnh lão phu nhân lại hàn huyên với Diêu mụ mụ vài câu rồi bảo mọi người lui ra, chỉ nói muốn ở một mình với Giang Long một lúc.

Trong lúc đó Đại Lệ Ti phái người đến chào hỏi Giang Long.

Cảnh lão phu nhân cũng không hề bất mãn Đại Lệ Ti không đích thân đến mà chỉ nhờ thay mặt.

Cảnh phủ tuy rằng xuống yên lặng nhiều năm, kẻ thù không ít, nhưng cũng không phải không qua lại với một vài nhà quyền quý khác, năm đó Cảnh lão Hầu gia cùng với Cảnh tiểu Hầu gia cũng có qua lại với một vài bằng hữu nghĩa khí đấy, chuyện Giang Long bị tập kích hắn đã sớm lan truyền ra ngoài, những người đó khẳng định sẽ phái người tới thăm hỏi, yêu cầu được giúp đỡ.

Đại Lệ Ti quản lý công việc trong phủ lúc này vội vàng đi tiếp đãi, nhất nhất phải quay về trả lời.

https://thuviensach.vn

Đích thật là không đi không được.

Ngọc Sai và Bảo Bình lưu luyến không rời nhìn Giang Long một cái rồi mới quay người rời khỏi.

Giang Long thì lại nhìn Diêu mụ mụ đang định cùng đám người Trương Khương Thị và Diêu Trần Thị rời khỏi, đột nhiên mở miệng:

- Nhũ mẫu, chỗ ta có một bài phương thuốc cổ, rất hiệu nghiệm trị liệu ngoại thương, chờ ta viết ra rồi ngươi mang đi phối chế, xong rồi lập tức mang tới cho đám người Trần đội trưởng.

Diêu mụ mụ đã từng lấy vài phương thuốc cổ từ chỗ Giang Long, cho nên cũng không cảm thấy có gì lạ.

Nhưng trong lòng Cảnh lão phu nhân lại dâng lên một chút tò mò, cháu mình học cách phối chế dược từ đâu?

Tuy nhiên bà không thể hiện ra ngoài mặt, cũng không hỏi đến.

Giang Long theo Cảnh lão phu nhân đi vào trong sương phòng, sớm có nha hoàn mang giấy bút đặt lên bàn, đứng ở bên mài mực.

Đi qua ngồi trước bàn, Giang Long vung ống tay áo lên, tay phải cầm bút son, dùng ngòi bút trám mực, tiếp theo mở tờ giấy trắng ra viết phương thuốc cổ lên đó.

Cảnh lão phu nhân ở Già Lam Tự từng chứng kiến chữ viết của Giang Long, lúc này thấy Giang Long hạ bút có thần, thoăn thoắt, thiết hoa ngân câu, trong lòng hết sức vừa lòng, đồng thời cũng tò mò cháu mình luyện thư pháp tốt như vậy từ lúc nào?

Tuy nhiên sau khi cẩn thận ngẫm nghĩ, bà lại cười thản nhiên, tuy rằng bà rất để ý đến cuộc sống, công việc của cháu mình, có thể nói là chiếu cố

https://thuviensach.vn

hết sức cẩn thận, nhưng bởi vì thân thể Giang Long không tốt, cho nên chưa từng đốc thúc hắn tiến tới.

Lúc Cảnh Giang Long còn nhỏ bà từng thấy Cảnh Giang Long luyện chữ, khi đó bản thân hắn còn nhỏ, thuần túy chỉ là viết chữ là xong.

Bà thì đứng bên xem, chỉ là niềm vui được gần gũi.

Nhưng từ khi hắn lớn lên, bà đã nhiều năm không để ý đến việc học hành của Cảnh Giang Long rồi.

Cho nên không hiểu cháu mình luyện được chữ đẹp, cũng không có gì lạ.

Chỉ trong chốc lát, Giang Long đã viết xong phương thuốc cổ viết, dùng miệng thổi thổi nét mực, giao cho Diêu mụ mụ, còn dặn dò cẩn thận, phương thuốc cổ này rất khó có được, không được dễ dàng truyền ra ngoài .

Phương thuốc cổ này thật ra cũng là do Mã sư phụ kiếp trước dạy cho Giang Long, chẳng qua là lúc đó thấy thấy trị liệu bằng Tây y có hiệu quả rất tốt, cho nên hắn cất đi, không để ý đến, hiện tại đến triều Đại Tề Vương, phương thuốc cổ này lại có đất dụng võ.

Diêu mụ mụ đáp ứng sẽ rất cẩn thận, tuyệt không để truyền ra ngoài, giơ tay nhận phương thuốc.

Tính cả Trần đội trưởng tổng cộng có bốn hộ vệ trọng thương, hiện tại vẫn hôn mê bất tỉnh, phải sớm sắc thảo dược để đưa qua bên đó.

- Nhã nhi lúc trước bị kinh sợ, Đỗ Quyên cũng bị hù không nhẹ, trên đường chạy trốn đã rất mệt mỏi, bà phái hai nha hoàn qua bên đó trông coi Nhã nhi, thay Đỗ Quyên, để nàng ấy cũng cũng được nghỉ ngơi thật tốt.

Giang Long lại mở miệng chỉ bảo.

- Ừ!

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ nghe ra Giang Long quan tâm đến Lâm Nhã, hai mắt sáng ngời, lên tiếng, xoay người vội vàng rời khỏi.

Cảnh lão phu nhân đối với việc Giang Long đột nhiên quan tâm săn sóc Lâm Nhã, cũng hết sức vui mừng.

Thời đại này địa vị phụ nữ kém xa đàn ông, Lâm Nhã đã gả đi, đã là không còn đường lui, nếu Giang Long vẫn không chịu nhận Lâm Nhã, vậy cả đời này của Lâm Nhã sẽ cực kỳ bi thảm.

Năm đó Cảnh lão phu nhân bởi vì là Hoàng thượng hạ chỉ ban hôn, cho nên bà bà không được lão Hầu gia yêu thương, bà từng trải qua như vậy nên rất đồng cảm với Lâm Nhã.

Cảnh lão phu nhân lúc này khoát tay áo, ra hiệu nhóm nha hoàn trong phòng lui ra ngoài, tính toán hỏi Giang Long về việc bị tập kích.

Tuy nhiên lúc này, nha hoàn giữ cửa đột nhiên lại thông báo:

- Lão phu nhân, Cáp Đại, Tề Tề Đức, còn có mặt vài vị khách quý khác đến phủ cầu kiến.

- Mơi họ vào.

Cảnh lão phu nhân sửng sốt một chút, mới mở miệng nói.

Ở ngoài tiền tiểu viện.

Nghe Đỗ Quyên đề cập Thủy Lam, Lâm Nhã vốn đang bự bội bị Đỗ Quyên ép hỏi rõ ràng trong lòng có chút bối rối.

Hình ảnh đâm Thủy Lam bị thương, đẩy xuống thủy đàm đột nhiên hiện ra trước mắt,

https://thuviensach.vn

trong lòng nghĩ mà sợ, theo bản năng giấu bàn tay nhỏ bé trong tay áo, nắm chặt lại.

- Cô ấy rơi vào hồ nhỏ, chết đuối rồi.

Lâm Nhã nghĩ mà sợ, đồng thời cũng đột nhiên nhớ tới đệ đệ còn đang ở Lâm phủ, mục đích nàng giết chết Thủy Lam, không phải là muốn diệt trừ người bên mình để thoát khỏi sự khống chế của các trưởng bối Lâm gia sao?

Nếu lúc này bị Đỗ Quyên nhìn thấu truyền tin tức lại đó, mặc dù bề trên Lâm gia còn muốn dùng đệ đệ để khống chế nàng, đệ đệ không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng sợ là đệ đệ cũng phải chịu một chút hành hạ đau đớn.

Nói tới tính tình của Lâm Nhã cực kỳ cứng cỏi, có lẽ bản thân nàng là nữ tử cũng có lúc yếu đuối, nhưng chỉ cần nghĩ đến đệ đệ đang chịu khổ ở Lâm gia, bị người ta ức hiếp, ngược đãi, làm nhục, nàng lập tức lại trở nên kiên cường.

Lâm Nhã tiếp tục chậm rãi đi trước, ngoài miệng trả lời, nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp thì lại cực kỳ lãnh đạm.

Nàng biết rằng lúc này không thể lộ vẻ đuối lý và yếu đuối, bằng không Đỗ Quyên mà tiếp tục truy hỏi nữa, chắc chắn nàng sẽ để lộ ra sơ hở.

- Cái gì?

Nghe được câu trả lời của Lâm Nhã, Đỗ Quyên kinh hãi.

- Chúng ta cùng nhau chạy trốn đến mép đầm nước, là cô ấy dưới nâng hai chân của ta lên, ta mới leo lên cây được.

https://thuviensach.vn

Lúc này đột nhiên hốc mắt Lâm Nhã đỏ lên, hai hàng nước mắt chảy xuống, dáng vẻ đau buồn.

- Ta vừa mới trèo lên nhánh cây, trong rừng liền xuất hiện ba con sói xám, Thủy Lam sợ hãi, luống cuống trèo lên, kết quả...

Lâm Nhã nghẹn ngào:

- Kết quả không ngờ là… Thủy Lam ngã vào trong đầm nước.

- Ta có vươn tay xuống để kéo cô ấy, nhưng không tới được.

Đôi mắt Đỗ Quyên nhìn chăm chú vào mặt Lâm Nhã, muốn xác nhận độ chân thật trong lời nói của Lâm Nhã.

Nhưng biểu hiện hôm nay của Lâm Nhã khác hẳn với trước kia, cứng rắn, mạnh mẽ rất nhiều, làm cho ả ta nhận không nhận ra lời nói của Lâm Nhã là thật hay nói dối, đồng thời trong lòng có chút cố kỵ.

- Tốt nhất là cô nói thật, bằng không đệ đệ của cô… hừ!

Cuối cùng, Đỗ Quyên không tiếp tục bức bách nữa.

Ả và Thủy Lam bị phái đến đây giám thị Lâm Nhã, từng trò chuyện với nhau, nhất trí cho rằng tuy Lâm Nhã rất thương đệ đệ, Lâm Chí cũng là nhược điểm lớn nhất của Lâm Nhã, nhưng Lâm Nhã xuất giá cũng là không có sự sống rồi, nói vậy nếu bề trên Lâm gia hoặc giả hai hai người các ả bức bách quá đáng, như vậy nếu chẳng may Lâm Nhã thật sự không đếm xỉa đến, không quan tâm tới Lâm Chí nữa, như vậy Lâm gia sẽ không trả thù được, mà hai mạng nhỏ của các ả cũng khẳng định khó mà giữ được.

Làm Thiếu phu nhân Cảnh phủ, Lâm Nhã muốn mạng của các ả thậm chí không cần lý do hợp lý.

https://thuviensach.vn

Tùy tiện tìm cớ, cho người dùng gậy đánh, các ả hắn đi gặp Diêm vương rồi.

Lâm Nhã không biết trong lòng Đỗ Quyên nghĩ vậy, nghe thế thở phào nhẹ nhỏm.

Hai chủ tớ mỗi người đều mang tâm sự, đi về viện tử của mình.

Trở lại tiểu viện, hai người vừa thay đổi áo xong, chợt nghe hai nha hoàn đứng ở ngoài cửa cầu kiến.

Để hai nha hoàn tiến vào, Lâm Nhã mới biết Diêu mụ mụ hiểu hôm nay Đỗ Quyên cũng bị kinh sợ, cho nên lo lắng Đỗ Quyên hầu hạ không tốt, lúc này mới phái hai nha hoàn đến đây để thay Đỗ Quyên.

- Thiếu phu nhân, Diêu mụ mụ còn nói Thủy Lam chưa trở về, bên này vẫn thiếu một nha hoàn, hỏi ngài có tính để trong phủ phái đến hay là ngài tự mình chọn một người.

Một tiểu nha hoàn chớp mắt, mở miệng nói.

Nha hoàn phân ra ba cấp bậc, nha hoàn cấp một thân phận cao nhất, hầu hạ bên cạnh chủ nhân, còn giúp chủ nhân quản lý những vật phẩm như tiền vàng, quần áo…, tiền tiêu hàng tháng tương đương với quản gia và quản sự trong phủ.

Nha hoàn bậc hai phần lớn là truyền tin tức và chân chạy đấy, lúc nhàn rỗi làm chút thêu thùa, cũng coi như khá có thể diện.

Nha hoàn bậc ba thì phải làm những việc như vẩy nước quét nhà, chà lau phòng dụng cụ gia đình…, tuy nhiên cũng không tính quá mức vất vả, bởi vì trong viện tử của chủ nhân còn có những bà tử chuyên môn làm việc chân tay nặng nhọc.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Sở Cầu

Đỗ Quyên nhìn nha hoàn tiến đến truyền lời, trong lòng vừa kinh hãi vừa sợ, Thủy Lam dầu gì cũng là một đại nha hoàn, người chưa trở về Diêu mụ mụ thậm chí ngay cả nguyên nhân cũng không hỏi, đã trực tiếp phái người đến hỏi Lâm Nhã muốn quý phủ phái một danh sách bổ sung đến, hay là do Lâm Nhã đích thân chọn.

Nói như thế nào đó cũng là một cái mạng.

Quả nhiên, trong mắt mọi người ở Cảnh phủ chỉ có Lâm Nhã cao quý, ở trong mắt của những người này nàng ta và Thủy Lam căn bản đê tiện giống như con kiến.

Không ai quan tâm đến sống chết của các nàng.

Đỗ Quyên thấy Thủy Lam biến mất không để lại dấu vết như vậy, mà Lâm Nhã căn bản cũng không gánh vác bất luận trách nhiệm gì, trong lòng càng thêm bồn chồn.

Thủy Lam chết rồi, kế tiếp có phải là mình hay không?

Nghĩ như vậy, chân tay nàng lạnh run lên.

Trước kia nàng và Thủy Lam ở chung một chỗ, có thương có lượng, giúp đỡ lẫn nhau, còn có chút lo lắng và tin tưởng, nhưng hiện tại thì sao, chỉ còn lại một mình Đỗ Quyên nàng, mà nàng vốn cũng không phải là người có chủ kiến, vì vậy đã bắt đầu hoảng loạn rồi.

https://thuviensach.vn

Len lén liếc nhìn ánh mắt của Lâm Nhã, trong mắt cũng là sự sợ hãi.

Không ai không sợ chết, Đỗ Quyên cũng là một người có chút dã tâm, ham hưởng lạc, nàng ta càng không muốn chết.

Lâm Nhã cũng không biết rằng tâm tư của Đỗ Quyên, nghe tiểu nha hoàn hỏi, hai tròng mắt ngưng lại, sao Diêu mụ mụ lại dễ nói chuyện như vậy?

Tuy nhiên trước đó Diêu mụ mụ này ngoại trừ ngày đó tức giận vì khiến Giang Long hộc máu ra, thì những lúc khác đều rất có ý che chở các nàng.

Cũng không phải trực diện đứng ra, mà là ở nhiều tình tiết thiên vị cho nàng.

Hắn là nể mặt Cảnh Giang Long.

Lâm Nhã thầm nghĩ, Diêu mụ mụ là vú nuôi của Cảnh Giang Long, mà mình là thê tử của Cảnh Giang Long, Diêu mụ mụ dĩ nhiên là muốn thân cận với mình, vả lại cũng có chút lòng tốt.

Tuy nhiên mình từng khiến Cảnh Giang Long tức giận hộc máu, chẳng lẽ Diêu mụ mụ không quan tâm thân thể hắn sao?

Nàng cũng không biết, Diêu mụ mụ vô cùng hiểu rõ Nguyên Thân, hiểu vốn trong lòng Nguyên Thân có Lâm Nhã.

Chẳng qua là không biết nguyên nhân bên trong thái độ của Nguyên Thân tại sao lại chuyển biến đối với Lâm Nhã mà thôi.

- Ta muốn tự chọn người cho mình, được không?

Lâm Nhã ngẫm nghĩ một chút, vẫn có chút khách khí mở miệng nói.

Tiểu nha hoàn lập tức gật đầu, mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên, nhưng ngài là Thiếu phu nhân, trong quý phủ chúng ta, địa vị của ngài tương đương với. . .

Bản năng nói tới đây, tiểu nha hoàn mới kịp phản ứng, Lâm Nhã bởi vì không thích tiểu thiếu gia, còn làm cho tiểu thiếu gia tức giận hộc máu, địa vị rất xấu hổ ở trong phủ.

Thấy tiểu nha hoàn bởi vì lỡ lời mà khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, Lâm Nhã khẽ cười, cũng không có trách cứ cô bé không có tâm cơ này, ngược lại càng thêm yêu thích hơn:

- Nếu ta muốn lựa chọn người… là sẽ chọn trong số nha hoàn trong phủ chúng ta, đúng không?

- Không chỉ ở quý phủ mà có thể tìm các cô gái khác vừa độ tuổi ở trong nông trang quý phủ, nếu ngài nguyện ý, cũng có thể yêu cầu người môi giới dẫn vài người tới.

Tiểu nha hoàn rất nghiêm túc đáp.

Lâm Nhã gật gật đầu, sau khi suy nghĩ một chút, mới mở miệng nói:

- Vậy thì tìm một vài cô gái có chút mặt mũi ở trong nông trang đến, cũng bảo người môi giới dẫn một số đến nữa.

Bởi vì muốn lựa chọn đại nha hoàn nhất đẳng, Lâm Nhã lại là Thiếu phu nhân cao quý của Cảnh phủ, cho nên yêu cầu dĩ nhiên tương đối cao.

Đầu tiên làn da phải trắng, riêng ở điểm này, nhiều thiếu nữ thường phải phơi nắng dầm sương trong nông trang sẽ bị rơi rớt hơn nửa rồi.

Tiếp theo diện mạo cũng không thể kém.

Bình thường tiểu thư, phu nhân nhà quyền quý khi chọn lựa đại nha hoàn còn phải đề phòng nha hoàn không thể quá xinh đẹp, bằng không sẽ tự hạ

https://thuviensach.vn

thấp mình xuống.

Tự nhiên Lâm Nhã sắc nước thiên hương thì không sợ.

Thêm nữa, chính là nhân tố như chọn nhân phẩm, khí chất cùng với yêu thích cá nhân khác… v.v..

Lâm Nhã hiện tại coi trọng nhất chính là lòng trung thành.

Giang Long đối với nàng lúc xa lúc gần, khiến cho nàng không dám biểu lộ sự tín nhiệm, có thể nói ngoại trừ đệ đệ ra, nàng không có người nào để thổ lộ tiếng lòng, tìm được người trung thành và tận tâm rồi, nàng sẽ không còn là người cô độc nữa.

Đương nhiên, đối phương nhất định cũng phải có chút điểm tâm cơ và thủ đoạn, nàng muốn mượn người này để đối phó Đỗ Quyên.

- Vâng!

Tiểu nha hoàn khom người thi lễ:

- Hai vị tỷ tỷ này là Diêu mụ mụ phái tới tạm thời chăm sóc Thiếu phu nhân, đợi ngài nghỉ ngơi tốt rồi, sẽ có người an bài để ngài lựa chọn đại nha hoàn thích hợp, đúng rồi, Diêu mụ mụ còn nói, viện tử này của ngài quá vắng lạnh, có thể chọn thêm vài nha hoàn để hầu hạ bên người.

Ban đầu Lâm Nhã gả vào Cảnh phủ, làm Thiếu phu nhân, đương nhiên là phải ở cùng với Nguyên Thân, nhưng Nguyên Thân tính khí nóng nẩy, không chi không viên phòng, còn la hét không muốn gặp Lâm Nhã, cho nên bất đắc dĩ, Cảnh lão phu nhân chỉ có thể an bài để Lâm Nhã ở một viện tử khác.

Bởi vì là tạm thời an bài, cho nên nhân sự khó tránh khỏi không đủ.

https://thuviensach.vn

Lúc trước Cảnh lão phu nhân vẫn đặt toàn bộ tâm tư lên người Nguyên Thân, hy vọng có thể thuyết phục Nguyên Thân thừa nhận Lâm Nhã, cho nên trong khoảng thời gian ngắn ngủi có chút sơ sẩy với bên Lâm Nhã, không đích thân an bài đủ số lượng nô bộc đến hầu hạ.

Mà Trương Khương Thị và Diêu Trần Thị trông coi công việc hậu viện trong phủ lại có chút bài xích Lâm Nhã, bởi vì Lâm Nhã làm Thiếu phu nhân, thuận lý thành chương sẽ tiếp nhận quyền quản gia, điều này đồng nghĩa với việc cướp đoạt quyền lực trong tay hai người, mà không có quyền lực, địa vị của hai người trong phủ dĩ nhiên là sẽ giảm nhiều, hơn nữa quyền lực thật sự là thứ rất có ma lực, phàm là người đã nắm giữ khống chế quyền lực trong tay, phần lớn đều không muốn bị mất đi, cho nên đối với Lâm Nhã hai người không có chút thiện cảm nào.

Nha hoàn bên người chủ nhân trong phủ cũng có định mức, bình thường là có hai đại nha hoàn nhất đẳng.

Phụ trách những việc hầu hạ chủ nhân như mặc quần áo, rửa tay, rửa mặt, gác đêm, còn quản lý tiền tiêu hàng tháng bạc cùng với quần áo trang sức của chủ nhân.

Nha hoàn nhị đẳng thì có bốn người.

Nha hoàn tam đẳng thì có từ ba đến sáu người.

Lâm Nhã nghe được một câu cuối cùng, trong lòng bỗng nhiên vừa động.

Nếu như đều là do mình tự lựa chọn, mình có thể chọn được một vài nha hoàn trung thành.

Có những nha hoàn này tương trợ, nàng dĩ nhiên là không sợ Đỗ Quyên rồi.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó muốn làm những việc bí mật gì đó, tùy tiện tìm cớ để đẩy Đỗ Quyên để những nha hoàn này chống đỡ.

Mà ở trước kia, Đỗ Quyên và Thủy Lam từng giây từng phút vây quanh nàng, nàng không có chút tự do nào.

Đỗ Quyên có chút tâm cơ, ít nhiều có thể đoán ra ý nghĩ trong lòng Lâm Nhã, nhưng lại căn bản không có biện pháp để ngăn cản.

Nàng ta cảm giác Lâm Nhã đã bắt đầu dần dần thoát khỏi lòng bàn tay của mình.

Có nên truyền tin tức này cho các vị trưởng bối Lâm gia không?

Trong nội tâm nàng do dự, chưa thể quyết định được.

Nếu vài vị bề trên Lâm gia biết được Lâm Nhã có tâm tư phản kháng, nhất định sẽ lấy Lâm Chí ra để uy hiếp.

Đến lúc đó Lâm Chí nhất định sẽ bị nếm chút khổ sở, nhưng cho dù Lâm Nhã sẽ lại chịu thua, nàng ta cảm thấy sau này đã hữu tâm vô lực giám thị Lâm Nhã rồi.

Trước kia Lâm Nhã chỉ là một người cô độc, nhưng sau này, bên cạnh Lâm Nhã sẽ có rất nhiều nô tỳ trung thành.

Một mình nàng ta, sao có thể khống chế được Lâm Nhã?

Hơn nữa cho dù bề trên Lâm gia nghĩ biện pháp tiếp tục nhét người tới để giúp đỡ, nàng cũng không thể tin tưởng.

Vả lại, khi ở trong chùa, nàng ta phát hiện tiểu thiếu gia Cảnh phủ có chút săn sóc quan tâm Lâm Nhã, hẳn là có chút động tâm rồi, nếu lại có Cảnh Giang Long âm thầm ủng hộ, như vậy ngày sau nàng ta nghĩ ngay cả mình tại sao chết cũng không biết!

https://thuviensach.vn

Kết quả của Thủy Lam, đang ở trước mắt.

Đỗ Quyên đáp ứng đi vào Cảnh phủ giám thị khống chế kiêm phụ trợ Lâm Nhã làm việc, làm như vậy là để sau này có thể có được cuộc sống giàu có.

Chứ không hề có lòng trung thành hết mực với Lâm gia.

Cũng không giống như Thủy Lam, cảm mến một vị tiểu thiếu gia Lâm gia, chờ đợi có thể gả cho lang quân như ý trong suy nghĩ.

Truyền lại tin tức trở về, bề trên Lâm gia chỉ trích Lâm Chí, Lâm Nhã nhất định sẽ thù hận nàng.

Đỗ Quyên âm thầm suy tư một hồi, cuối quyết định cách bờ xem chừng, nếu các trưởng bối Lâm gia có thể tiếp tục nắn Lâm Nhã ở lòng bàn tay, nàng ta sẽ đứng về phía Lâm gia.

Mà nếu Lâm Nhã có thực lực thoát khỏi Lâm gia, như vậy nàng ta đã có động tác nhỏ che giấu giúp Lâm Nhã.

Đương nhiên, bất kể là đứng ở một bên hay chưa, cũng không thể không cho nàng ưu đãi.

Bề trên Lâm gia trước đó chỉ hứa suông cho nàng tài phú, sau đó vốn không hề có chút biểu hiện thực tế, nàng chắc là sẽ không tiếp tục xuất lực cho Lâm gia.

Quyết định xong, tròng mắt Đỗ Quyên chuyển động, bắt đầu suy nghĩ biểu hiện thiện ý với Lâm Nhã như thế nào.

Nàng cũng không muốn giống như Thủy Lam, mất tích bí ẩn trước mọi người.

https://thuviensach.vn

- Hai vị tỷ tỷ trước tiên đi chuẩn bị nước, lại lấy một bộ quần áo đến, ta tuy bị sợ hãi, nhưng một nha hoàn như ta ở đây đâu có lý do nào ngồi không? Đợi hôm nay tứ phục Thiếu phu nhân lên giường nghỉ ngơi tốt rồi, sau đó tĩnh dưỡng mấy ngày, đến lúc đó sẽ làm phiền hai vị tỷ tỷ bắt đầu chiếu cố ẩm thực cuộc sống hàng ngày của Thiếu phu nhân rồi.

Đỗ Quyên thấy hai nha hoàn được điều đến tứ phục Lâm Nhã cử chỉ hữu lễ, hẳn là có chút thân phận thể diện ở trong Cảnh phủ, nên ngoài miệng rất khách khí gọi là tỷ tỷ.

Tay chân thì là bận bịu không ngừng, đến trước giường nhanh nhẹn giúp đỡ mở áo ngủ bằng gấm, sau đó lại giúp đỡ cuộc sống cởi quần áo.

Hai cái nha hoàn kia được tạm thời điều đến đây, chưa quen tình hình tiểu viện của Lâm Nhã, nghe Đỗ Quyên chỉ bảo lại thấy Lâm Nhã không phản đối, liền thi lễ, đi ra lấy nước cầm y phục.

Rèm cửa vang lên, bóng dáng hai nha biến mất ở cửa.

Lâm Nhã nghĩ Đỗ Quyên muốn giở quỷ kế gì đó, nhưng bên tai lại nghe thấy tiếng thì thầm làm cho nàng sửng sốt.

- Nô tỳ giám thị tiểu thư là nghe theo chỉ bảo của các vị trưởng bối Lâm gia làm việc, cũng là bất đắc dĩ, ngài có đệ đệ bị vài vị lão gia Lâm gia nắn ở lòng bàn tay, không thể không nghe theo mệnh lệnh, mà nô tỳ thì cả nhà đều phải dựa vào các chủ nhân Lâm gia mới có thể sinh tồn.

Đỗ Quyên vừa giúp Lâm Nhã xõa bung tóc ra, vừa khẽ khàng nói.

Lâm Nhã không lên tiếng, bởi vì lúc này biểu hiện của Đỗ Quyên quá mức khác thường.

Trước kia Đỗ Quyên rất mạnh thế đấy, vả lại biểu hiện luôn trung thành đối với Lâm gia.

https://thuviensach.vn

Ai biết Đỗ Quyên có phải đang thử dò xét nàng hay không?

- Nô tỳ biết ngài không tin lời nô tỳ, tuy nhiên nô tỳ có thể dùng hành động chứng minh.

Lâm Nhã không kìm nổi hỏi:

- Chứng minh như thế nào?

- Cái chết của Thủy Lam.

Đỗ Quyên đột nhiên đi đến trước mặt của Lâm Nhã, nhìn chằm chằm vào ánh mắt của Lâm Nhã, nói:

- Nô tỳ có thể giúp ngàii truyền tin tức giả về, khiến các vị trưởng bối Lâm gia cho rằng cái chết của Thủy Lam là bất ngờ ngoài ý muốn.

Cái chết của Thủy Lam không phải là chuyện nhỏ, ngài nên biết, nếu các trưởng bối Lâm gia có chút hoài nghi việc này, Lâm Chí thiếu gia sợ là sẽ phải chịu chút hành hạ khổ sở, đây là phương pháp duy nhất mà các trưởng bối Lâm gia có thể dùng để khiến ngài ngoan ngoãn nghe lời.

- Thủy Lam vốn là nhìn thấy sói xám bị hoảng sợ giật mình, kết quả từ trên cây rơi vào trong hồ mà chết.

Lâm Nhã cúi đầu, trong ánh mắt như thoáng chút suy nghĩ.

- Vâng, tiểu thư nói rất đúng, nô tỳ sẽ trả lời Lâm gia như vậy!

Đỗ Quyên thu ánh mắt lại, thấp giọng trả lời.

Rốt cục, trong đầu Lâm Nhã lóe lên một ý tưởng:

- Trong hộp trang sức của ta có một cặp vòng ngọc mỡ dê chất lượng rất tốt, là năm xưa mẫu thân thân sinh ta để lại cho ta, khá cứng tuổi, bán ra

https://thuviensach.vn

ngoài có giá trị vài ngân lượng, thưởng cho ngươi đấy.

- Tạ ơn tiểu thư hậu thưởng.

Đỗ Quyên không chút chối từ, chỉ thấp người thi lễ.

Lâm Nhã nhìn khóe miệng Đỗ Quyên hiện lên nụ cười vui sướng, mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Tuy rằng mấy ngày nữa sẽ chọn nha hoàn mới, nàng mới có thủ đoạn tách khỏi Đỗ Quyên, âm thầm hành sự, nhưng bên mình luôn có một cái cái đinh tóm lại sẽ khiến người ta lo lắng đề phòng, rất không thoải mái.

Chỉ cần ngươi có yêu cầu, có lòng tham là tốt rồi.

Lâm Nhã khóe miệng cũng hiện ra nụ cười.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Tân Khách

Đỗ Quyên và Thủy Lam vẫn chưởng quản những vật phẩm trang sức quần áo tiền bạc của Lâm Nhã, rất dễ dàng đã tìm được vòng ngọc mỡ dê ấm áp, mềm mại tính nhẫn nhụi, tuy rằng vòng tay đã rất lâu, nhưng trong ngoài vẫn là trắng noãn không tì vết, óng ánh tinh thuần, mượt mà.

Lâm gia là nhà quyền quý, Đỗ Quyên từ nhỏ lớn lên ở trong đó nên đã luyện được đôi mắt sắc bén.

Chỉ có điều qua tay vẫn cần phải đánh giá tỉ mỉ một lúc, là có thể khẳng định đôi vòng tay này lấy ra bán ít nhất giá trị một trăm lượng bạc.

Nếu quả thật gặp phải người mua thích ngọc mỡ dê, giá cả có thể lên cao khó đoán.

Khi Đỗ Quyên ở Lâm gia chỉ là nha hoàn bậc hai, tiền tiêu hàng tháng chỉ có ba trăm đồng, cộng thêm khéo léo nịnh bợ được khen thưởng, một năm cũng chỉ có thể tích góm được sáu bảy lượng bạc mà thôi, hiện tại bán một một đôi vòng ngọc mỡ dê giá trị hơn một trăm lượng, đó là số tiền làm lụng vất vả mười năm cũng không kiếm được, lập tức cười đến mức thấy lông mày không thấy mắt.

Đồng thời nhận thức quyết định của chính mình không hề sai.

Trung thành với Lâm gia có gì tốt?

Ngoài nhận nhiệm vụ, ả chẳng có được một chút ưu đãi nào.

https://thuviensach.vn

Ở đây có một đôi vòng ngọc mỡ dê mới là thật sự?

Đồng thời, ả lại bắt đầu tiếp tục có ý đồ với Lâm Nhã, vị tiểu thư này mặc dù không được sủng ái ở trong phủ, hơn nữa thường xuyên bị kế mẫu làm khó dễ, nhưng rốt cuộc là xuất thân cao quý, trong tay có không ít thứ tốt.

Trong hộp trang sức kia còn có vài món đồ vật có giá trị không thua kém đôi vòng tay này.

Xem nghĩ biện pháp gì có thể đem từng thứ từng thứ nhét vào túi riêng của mình.

Mà đợi sau này có tiền bạc, ả hoàn toàn có thể rời khỏi Cảnh phủ, cũng thoát ly khỏi sự khống chế của Lâm gia, tìm một nơi không ai biết ả sống một cuộc sống giàu có.

Về phần người nhà, sắc mặt Đỗ Quyên lạnh như băng sương, chính là vì người nhà tham lam phú quý mới bắt ả theo Lâm Nhã ddến Cảnh phủ đây.

Nhiệm vụ nguy hiểm như vậy, bất cứ lúc nào cũng có thể ảnh hưởng đến mạng nhỏ này, hiện tại Thủy Lam chẳng phải chết đuối đó sao?

Cha mẹ lại dễ dàng làm chủ quyết định thay ả!

Chẳnh qua chính là trọng nam khinh nữ, xem ả là cô gái nhỏ, coi ả như món hàng, không hề để trong lòng đó sao.

Trước kia tiền tiêu hàng tháng bạc và tiền được thưởng của ả cũng bị cha mẹ lấy hết.

Nếu trong mắt người nhà đã không có ả, ả dĩ nhiên cũng không cần quan tâm khi thoát ly khỏi Lâm gia, chủ nhân của Lâm gia sẽ đối xử với người trong nhà như thế nào.

https://thuviensach.vn

Không thể không nói, hoàn cảnh sinh tồn đối với một người mà nói có ảnh hưởng cực kỳ lớn.

Nếu cha mẹ tham tiền máu lạnh, như vậy con cái cũng không khá hơn chút nào.

Đỗ Quyên chỉ là kế thừa tính cách từ cha mẹ mình mà thôi.

Cẩn thận cất đôi vòng ngọc mỡ dê vào trong tay áo, Đỗ Quyên nói tạ ơn với Lâm Nhã.

Lâm Nhã bình tĩnh nhìn nụ cười tươi rói của Đỗ Quyên, nhẹ nhàng khoát tay áo:

- Ngày sau nếu Lâm gia có giao nhiệm vụ gì, ngươi có thể nói trước cho ta biết, bọn họ cho ngươi lợi ích gì, ta cũng có thể cho ngươi như thế. Thậm chí, có thể hơn gấp bội.

- Nô tỳ đã hiểu.

Thấy Lâm Nhã nói như thế, dùng tiền lôi kéo mình, Đỗ Quyên vui mừng lên tiếng trả lời.

Chỉ chốc lát, hai nha hoàn được điều tới tạm thời mang nước tới, lấy quần áo đến, Đỗ Quyên được ban thưởng hậu hĩnh giơ tay nhận, lần đầu tiên vẻ mặt cung kính, tận tâm tận lực hầu hạ Lâm Nhã.

Vừa làm xong xuôi, có nha hoàn mang đồ ăn tới.

Cùng lúc đó, cũng có nô bộc đem thức ăn đến tiểu viện của Cảnh lão phu nhân.

……

Trong chính sảnh của tiểu viện.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Cảnh lão phu nhân lúc này chỉ mặc áo tơ màu lam nhạt được giặt nhiều lần trở nên trắng bạc, nhưng đoan chính ngồi ở vị trí chủ, thái độ cao nhã, khí chất xuất trần, sắc mặt thản nhiên, vẫn không giảm vẻ ung dung cao quý của người cầm lái Cảnh phủ, nhẹ nhàng khoát tay áo, ra hiệu các nha hoàn đặt đồ ăn trên mặt bàn, mở miệng nói:

- Vài vị bằng hữu rất lâu rồi chưa tới thăm lão thái bà ta rồi.

Lúc này đã qua thời gian dùng cơm trưa.

Cảnh lão phu nhân trước một bước hồi phủ, nhưng Giang Long khi đó sinh tử không biết, nàng lúc trước tự nhiên là không có tâm tình dùng cơm.

- Hừ!

Cáp Đại mặc phục sức bổn tộc không cho chút mặt mũi, ngồi trên ghế, người nghiêng sang một bên, quay đầu đi.

Chỉ có Nạp Tân Châu sáu tuổi là đứng một bên, đỡ vai của Cáp Đại, nghiêng đầu, dùng ánh mắt tò mò đánh giá Cảnh lão phu nhân.

Tề Tề Đức chỉ mới học lễ nghi Đại Tề, tùy ý ôm quyền với Cảnh lão phu nhân, sau đó quay sang đối mặt với Giang Long, thẳng thắn nói:

- Trước kia không học võ, hôm nay ở Già Lam Tự bị người ta tập kích thiếu chút nữa mất mạng, bị dọa cho sợ hãi rồi đúng không?

Người ta nói này, sau này ngày ngày ngươi cứ đến tiểu viện của ta, qua hai năm ta dạy dỗ, tuy nói ngươi thiên phú kém, không thể giống Tần Vũ luyện được bản lĩnh giỏi, nhưng Tề Tề Đức ta có thể đảm bảo ngươi lớn lên béo khỏe cường tráng.

Không giống như bây giờ, toàn thân chẳng có lạng thịt nào, một trận gió to là có thể thổi ngươi bay tới trời rồi.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghe vậy sờ sờ mũi, cười mỉa một trận.

- Đừng nói lời vô nghĩa nữa.

Lúc này một phụ nữ trung niên da đen mở miệng:

- Năm đó toàn tộc chúng ta bị người cướp bắt làm đầy tớ, là lão Hầu gia lòng mang nhân nghĩa dùng số tiền lớn chuộc lại chúng ta, cũng trả lại tự do cho chúng ta, Xà thần sẽ phù hộ lão Hầu gia yênnghĩ dưới lòng đất.

Hiện tại tiểu thiếu gia của quý phủ bị người ta theo dõi, sẽ rất không an toàn, ta sẽ bảo Cương Đế Ba Khắc đến bảo hộ hắn.

Người phụ nữ da đen vừa nói xong, một thanh niên da đen thân hình cao lớn sắc mặt không biểu cảm từ sau lưng bà ta đi ra, đứng ở giữa chính sảnh.

Sau đó hai đầu gối mềm nhũn, quỳ xuống trước Cảnh lão phu nhân, hai tay hợp thành chữ thập, lấy cái trán chạm đất, cung kính quỳ lạy sát đất.

Lúc này Giang Long đã chuyển ánh mắt tới, chỉ thấy người da đen này rất giống người Phi châu kiếp trước.

Ngoại trừ tròng mắt trắng, răng trắng ra, còn lại toàn bộ đều đen như than.

Cách ăn mặc của thanh niên da đen không khác biệt với bách tính của vương triều Đại Tề, khác biệt duy nhất chính là tóc dài được tết thành bím tóc.

Mà phụ nữ trung niên kia thì lại rất khác biệt, trên đầu bà cắm lông chim năm mặt sáu màu, như là khổng tước xòe đuôi, ở cổ đeo một vòng cổ được xuyên với răng nanh mãnh thú và xương móng vuốt động vật, quần áo không che toàn bộ thân thể, để hở hai cánh tay và bắp chân đen nhánh.

https://thuviensach.vn

Nói xong, người da đen phụ nữ này đứng lên, cáo lui với Cảnh lão phu nhân:

- Cương Đế Ba Khắc có tài bắn cung rất tốt, loan đao trong tay cũng rất lợi hại.

Năm đó bộ tộc của bà ta là thân phận đầy tớ được Cảnh lão Hầu gia dùng tiền chuộc ra, sau khi vào trong phủ bị mọi người ức hiếp.

Mà Cảnh lão phu nhân này là nữ chủ nhân đương gia, đã từng vô cùng khinh thường bọn họ đấy.

- Vưu Na, không bằng cùng nhau ăn cơm?

Cảnh lão phu nhân không hề mở miệng cự tuyệt, bà nhớ năm xưa lão Hầu gia từng nói, người da đen thân thể vô cùng cường tráng, mạnh hơn dân chúng bình thường rất nhiều, hiện tại bên cạnh Giang Long đích thật là cần hộ vệ lợi hại bảo vệ.

Tuy nhiên Cảnh lão phu nhân bản thân có tính cách kiêu ngạo của người Đại Tề, đích thật là hơi khinh thị những người da đen này.

- Không cần.

Vưu Na dứt lời, cũng không chào hỏi Cáp Đại, Tề Tề Đức, mang theo vài tộc nhân rời khỏi.

Ánh mắt của Giang Long đảo qua Cáp Đại và Tề Tề Đức, nhạy bén phát hiện hai người này cũng xem thường Vưu Na da đen đấy.

Cảnh lão phu nhân đứng lên tượng trưng, coi như là tiễn Vưu Na.

Giang Long thì đứng dậy, bước nhanh tiễn ra tận trước cửa phòng.

https://thuviensach.vn

Tận đến khi đám người Vưu Na biến mất ở cửa tiền viện, lúc này hắn mới quay người trở lại chỗ ngồi.

Mà lúc này Cương Đế Ba Khắc đã đứng dậy, đứng ở sau chỗ ngồi của hắn.

Trongkhoảnh khắc ngồi xuống, qua khóe mắt Giang Long thấy Cương Đế Ba Khắc sắc mặt không chút thay đổi, song trong mắt lại hiện lên tia cảm động rất mờ nhạt.

Hắn hài lòng khóe miệng cong lên.

Bởi vì màu da, người da đen này hắn đã chịu đủ kỳ thị, hắn đặc biệt ra tiễn Vưu Na, điều này biểu hiện sự tôn kính với bộ tộc y, ở tràn đầy mắt lạnh cùng giễu cợt trong hoàn cảnh, phần này tôn trọng sẽ thả lớn vô số lần, làm cho Cương Đế Ba Khắc sinh lòng cảm kích với hắn.

Giang Long đương nhiên là có ý, thứ nhất kiếp trước hắn từng có mấy bằng hữu người da đen, cho nên bản thân hắn không kỳ thị người da đen.

Thứ hai Cương Đế Ba Khắc về sau chính là hộ vệ của hắn, hắn dĩ nhiên là muốn dùng chút thủ đoạn này để y càng thêm trung thành với mình, càng tận tâm tận lực bảo vệ mình rồi.

Sau khi ngồi xuống, Giang Long còn quay đầu lại, mỉm cười gật đầu với Cương Đế Ba Khắc.

Cương Đế Ba Khắc càng thêm kích động, tuy nhiên người da đen bình thường bị khinh thường quá nhiều, bản tính đa phần thẳng thắng, tại Vương triều Đại Tề xa lạ này, mỗi người lại biến thành hướng nội, y cúi đầu, mím môi chặt, hai tay nắm thật chặt lại thành quả đấm.

Trong lòng thề nhất định phải đem hết toàn lực bảo vệ vị bằng hữu hiểu biết tôn trọng tộc nhân mình.

https://thuviensach.vn

- Tang Chu!

Cáp Đại cũng không hợp với Cảnh lão phu nhân, gọi một thiếu nữ đứng phía sau:

- Đây là cháu gái nhỏ của ta, được chân truyền của ta am hiểu ngự thú dùng độc, sau này cũng để nó đến bảo vệ Giang Long thiếu gia.

- Lão phu nhân, tiểu thiếu gia.

Thiếu nữ đi ra đứng ở giữa chính sảnh, vẻ mặt sọ hãi dưới ánh mắt dánh giá của mọi người, cúi đầu, khẽ cất giọng chào hỏi.

Cảnh lão phu nhân khẽ cau mày, bà thật sự không nhìn ra thiếu nữ này có bản lãnh gì để bảo vệ cháu mình.

Hay là có chủ ý khác?

Cảnh lão phu nhân tâm tư thâm trầm thấy tuổi của thiếu nữ xấp xỉ Giang Long, không trong lòng không khỏi nghi hoặc.

- Ngươi ngẩng đầu lên.

Cảnh lão phu nhân hơi trầm mặt xuống, mở miệng nói.

Cáp Đại không có nhiều tâm cơ, không biết Cảnh lão phu nhân đã hiểu sai, thấy giọng điệu của bà không thân thiện, trong lòng giận giữ, tuy nhiên vì có thể để Tang Chu bảo vệ Giang Long, không muốn lão bằng hữu tuyệt hậu về sau, bèn cố gắng nhẫn nhịn lửa giận xuống.

Tang Chu nắm chặt góc áo, chậm rãi ngẩng đầu lên, gương mặt nhỏ, xinh đẹp khả ái đập vào mắt Cảnh lão phu nhân.

- Lão phu nhân, ngài không nên coi thường Tang Chu tỷ tỷ.

https://thuviensach.vn

Lúc này Nạp Tân Châu đột nhiên mở mắt cất tiếng:

- Tỷ ấy rất lợi hại đây, Cáp Đại gia gia am hiểu dưỡng xà, Tang Chu tỷ tỷ thì thích nuôi nhện độc.

Theo thanh âm ngây thơ của Nạp Tân Châu, một con rắn nhỏ xanh biếc lè lưỡi, từ trong ống tay áo của Cáp Đại nhô đầu ra.

Con lục xà này luôn bất ly thân với Cáp Đại, chỉ có điều ông ta biết Cảnh lão phu nhân không thích cảnh trên tay mình quấn một con rắn, cho nên lúc trước mới cất con rắn nhỏ vào ống tay áo.

Quả nhiên, nhìn thấy con rắn xanh này, Cảnh lão phu nhân chỉ hừ mũi một tiếng.

Giao tiếp với loài động vật này ở trong mắt Cảnh lão phu nhân chính là không có khai hóa.

Man di chính là man di.

Nạp Tân Châu còn nhỏ, tự nhiên không biết trong lòng Cảnh lão phu nhân nghĩ gì, còn khen bản lãnh của Tang Chu:

- Tang Chu tỷ tỷ nuôi mấy con nhện độc không kém gì tiểu lục của Cáp Đại gia gia đâu, lần sau nếu có người nào dám ức hiếp tiểu thiếu gia, bảo Tang Chu tỷ tỷ thả nhện độc ra cắn bọn họ.

Cảnh lão phu nhân nghe đến đó, trong lòng cũng dâng lên chút tò mò với Tang Chu.

Năm đó sở dĩ lão Hầu gia kết giao với Cáp Đại, cũng bởi vì Cáp Đại hiểu phương pháp ngự thú chế độc.

Con rắn xanh quấn trên tay của Cáp Đại kia lợi hại thế nào, Cảnh lão phu nhân cũng từng nghe nói đến rồi.

https://thuviensach.vn

Nếu con nhện mà thiếu nữ này nuôi dưỡng quả thật lợi hại như con rắn xanh kia, vậy cho dù Cáp Đại có dụng tâm kín đáo gì Cảnh lão phu nhân cũng có thể chấp nhận.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Tiêu Chuẩn

Cảnh lão phu nhân xuất thân nhà quyền quý, sau khi gả cho Cảnh phủ trở thành Hầu gia phu nhân, tự giữ thân phận cao quý, có thiên tính ưu việt cực cao, Cảnh Giang Long là cháu nội ngoan của bà, lại là nam đinh duy nhất trước mắt của Cảnh phủ, cũng là người thừa kế duy nhất của Cảnh phủ.

Cho nên trong mắt bà cháu mình chính là một khối bánh thơm ngon, một khi có người cố ý tới gần, bà sẽ hoài nghi đối phương có động cơ không trong sáng.

Chẳng qua là năm đó bà tuy rằng bài xích cực độ, chống lại, nghĩ hết biện pháp ngăn cản lão Hầu gia nạp thiếp, nhưng đối với cháu mình thì tiêu chuẩn lại hoàn toàn ngược lại.

Tam thê tứ thiếp, vậy nhất định phải có đấy!

Nhưng trước mắt mà nói, tuy rằng Lâm Nhã từng làm cháu mình tức giận đến hộc máu, nhưng Cảnh lão phu nhân cũng không bởi vì chuyện đó mà muốn Giang Long đổi chính thê.

Cặp vợ chồng nào mà chẳng có va chạm cơ chứ?

Năm đó lão Hầu gia luôn chướng mắt bà, còn năm ngày ba bận đưa nữ nhân bên ngoài về, bắt bà bày tiệc rượu, bảo là muốn nạp thiếp, bà đôi khi tức giận, trong lúc quá phẫn nộ cũng sẽ xông lên cào mặt của lão Hầu gia.

Có khi ra tay hơi nặng chút, lão Hầu gia đều ngượng ngùng đi ra.

https://thuviensach.vn

Lão Hầu gia tinh thông binh pháp, thân thủ giỏi, trời sinh thần lực, nhưng tính cách lại trăng hoa, bên ngoài huyên thuyên khoác lác yêu đương, là nam nhân vô cùng trọng thể diện, trên mặt mình bị thê tử cào vài vết máu, nếu chẳng may người ngoài hỏi ai làm ông bị thương, chẳng phải ông mất hết mặt mũi đó sao?

Cảnh lão Hầu gia ở nhà không hề đánh phụ nữ, nhưng nếu bị Cảnh lão phu nhân bức quá cũng sẽ đẩy bà một cái.

Nhưng bởi vì ông trời sinh thần lực, lại cao lớn thô kệch, đôi khi khó tránh khỏi ra tay không có nặng nhẹ.

Cảnh lão phu nhân còn nhớ rất rõ một lần, một tiểu thiếp trong phủ sinh non, đứa nhỏ mất, đây cũng là tiểu thiếp đầu tiên của lão Hầu gia sinh non. Lão Hầu gia lúc ấy vô cùng đau lòng và phẫn nộ, gần như mất đi lý trí.

Mà khi tất cả các chi tiết đều là mơ hồ thì chỉ nghĩ là do bà âm thầm tính kế.

Bà là Hầu gia phu nhân, địa vị cao, quyền bính lớn, nhưng đồng thời cũng thu hút mọi cừu hận của tất cả đám tiểu thiếp.

Đồng thời có quyền lực cũng đại biểu trách nhiệm phải gánh tương ứng, khi không có chứng cớ người nào đó là hung phạm thật sự, bà với tư cách là chính thê của Hầu gia, cũng có sai lầm là không quản lý tốt hậu viện, hơn nữa địa vị các tiểu thiếp của ông ta đê tiện, trong phủ lại không có thủ hạ tâm phúc, xảy ra chuyện như vậy, dĩ nhiên người đầu tiên mà mọi người hoài nghi chính là bà rồi.

Vì thế lão Hầu gia nổi giận đùng đùng đến chất vấn, bà không làm, dĩ nhiên là kịch liệt phản bác, cũng mắng lão Hầu gia tự làm tự chịu, nạp nhiều tiểu thiếp như vậy, làm cho hậu viện Cảnh phủ hỗn loạn, chướng khí mù mịt.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy lão Hầu gia giận dữ, đến gần cứng rắn đẩy bà một cái, kết quả bởi vì tức giận ra tay không để ý nặng nhẹ, dùng sức quá lớn, trực tiếp đẩy Cảnh lão phu nhân trẻ tuổi dáng người thon thả bay lên văng ra ngoài.

Hơn nữa lại thật đúng lúc, đầu của Cảnh lão phu nhân đập vào trên góc bàn gỗ đó.

Lúc đó Cảnh lão phu nhân kêu lên một tiếng, sau đó hôn mê.

Khi đó Cảnh lão Hầu gia tức giận sắp nổi điên, còn tưởng rằng bà đang giả bộ ngất xỉu, trước đây lão Hầu gia chưa từng đánh một nữ nhân nào, nào biết tố chất thân thể của nữ nhân kém xa nam nhân to lớn thô kệch, trên chiến trường ông giết qua không ít nam nhân, tận đến khi thấy Cảnh lão phu nhân đầu rơi máu chảy, mặt đất nhuộm đỏ một mảng lớn mới biết mình ra tay quá nặng.

Lần bị thương này làm cho Cảnh lão phu nhân phải nằm trên giường hơn một tháng mới bình thường trở lại.

Mình không hề làm sai, còn vô cớ bị thương, chẳng khác gì gánh tội thay người khác, trong lòng Cảnh lão phu nhân chất chứa bao nhiêu uất ức và đau lòng. Đồng thời lòng cũng đã nguội lạnh đối với lão Hầu gia, lúc trẻ kích động toàn cơ bắn hơn phân nửa sẽ xử trí theo cảm tính.

Bà đã hết hy vọng với lão Hầu gia, trực tiếp buông tay không quan tâm tới sự vụ hậu viện trong phủ, hơn nữa còn muốn rời khỏi lão Hầu gia.

Tuy nhiên bởi vì là Hoàng thượng hạ chỉ ban hôn, cho nên việc ly hôn rất khó khăn.

Lão Hầu gia biết sai rồi, mặt dạn mày dày mỗi ngày ngày tới xin lỗi, nhưng cũng không làm bà hồi tâm chuyển ý.

https://thuviensach.vn

Tận đến khi có tiểu thiếp bất ngờ hạ độc thủ với bà, bà mới bỗng nhiên bừng tỉnh!

Những hồ ly tinh này không phải ngóng trông bà và lão Hầu gia bất hòa sao, càng loạn càng vui sướng đó sao?

Hơn nữa bề trên trong nhà từng khuyên, khiến bà hiểu trên đời này chỉ có thể làm người của Cảnh gia, không thể ly dị hay là từ bỏ.

Tận cho đến lúc này bà mới tha thứ cho Cảnh lão Hầu gia.

Sau khi một đám tiểu thiếp bắt đầu ra tay độc ác chèn ép lão Hầu gia, cũng chính là bắt đầu từ đó, trong lòng bà bắt đầu từ từ chuyển biến.

Cảnh lão phu nhân và lão Hầu gia sống với nhau mấy chục năm, gập ghềnh trắc trở không ít, thậm chí bà cũng từng nhiều lần bị thương tổn đến đổ máu, có trải qua như vậy, cho nên mới không quá mức so đo việc Lâm Nhã làm Cảnh Giang Long tức giận hộc máu đến ngất xỉu.

Đây là sự từng trải!

Con người lúc tuổi trẻ cũng từng chịu bao uất ức oan khuất, lại bị đối phương không nặng không nhẹ mắng một câu cũng đau lòng khổ sở muốn trở mặt đấy.

Nhưng đại đa số vợ chồng trẻ theo thời gian cạnh sắc dần dần được mài bằng.

Cảnh lão phu nhân nhìn Tang Chu lại cúi đầu, nắm thật lấy góc áo, vẻ mặt gò bó, tâm tư chuyển biến.

Tóm lại chỉ cần là việc có lợi cho Giang Long, bà cũng sẽ không phản đối.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa cho dù cuối cùng mục đích Cáp Đại muốn là gì, để cháu mình thu nhận Tang Chu, Tang Chu cũng chỉ làm một thiếp thất mà thôi.

Trong xã hội thượng tầng Vương triều Đại Tề, rất nhiều cao quan quý tộc thậm chí có phong trào trao đổi mỹ thiếp, từ điểm này có thể thấy được, địa vị tiểu thiếp thấp cỡ nào.

Trong mắt một số người, tiểu thiếp căn bản là một vật phẩm không có tôn nghiêm và nhân cách.

- Được, vậy về sau ngươi hãy ở bên Giang Long đi.

Cảnh lão phu nhân vốn định bảo Tang Chu lộ hai tay xem thật sự có bản lĩnh hay không, nhưng nghĩ quan hệ giữa bà và Cáp Đại cũng không tốt, cùng ở trong Cảnh phủ, nhưng bọn họ không biết bao nhiêu năm chưa gặp mặt rồi.

Nếu hiện tại hoài nghi, sợ là sẽ chọc giận Cáp Đại.

Bà tuy rằng khinh thị Cáp Đại có thân phận là người Man Tộc Nam Cương, nhưng lại sẽ không vì vậy mà coi thường bản lĩnh và năng lực của Cáp Đại, bằng không sau khi lão Hầu gia qua đời cũng sẽ không rãnh rỗi vẫn nuôi Cáp Đại ăn ở mười mấy năm trong phủ.

Nuôi bọn họ, không phải là có chỗ chi thêm tiền lương, mà là chờ có một ngày có thể dùng đến!

Cảnh lão phu nhân trước tiên gật đầu đồng ý.

Âm thầm lại nghĩ sau này tìm cơ hội, phải khảo nghiệm bản lĩnh của Tang Chu một chút, nếu Tang Chu nuôi dưỡng nhện độc thật sự lợi hại thì thôi, còn nếu là khoe khoang phóng đại, bà sẽ trả lại Tang Chu.

https://thuviensach.vn

Mặc dù địa vị tiểu thiếp rất thấp, không hạn chế số lượng, nhưng trong mắt Cảnh lão phu nhân, cũng không phải là người nào cũng có thể làm nữ nhân của Giang Long đấy.

Giống như quan hệ của Tề Tề Đức với Cảnh lão phu nhân, quan hệ không tốt.

Năm đó khi lão Hầu gia còn tại thế, tính tình sảng khoái phóng khoáng, sẽ không xem thường người dị tộc, quan hệ tâm đầu ý hợp với đám Tề Tề Đức, Cáp Đại, thân như huynh đệ, bởi vì quan hệ thân thiết, đôi khi khó tránh khỏi sẽ lải nhải vài câu về Cảnh lão phu nhân trước mặt bọn họ, những thứ khác dễ nói, đám người Cáp Đại và Tề Tề Đức chỉ là làm giữa phu thê họ thêm chút mâu thuẫn.

Nhưng biết được Cảnh lão phu nhân là một bình dấm chua, quản lý hậu viện không tốt, kết quả có tiểu thiếp của lão Hầu gia trong lúc mang thai đã bất ngờ sinh non, lại rất có cái nhìn đối với Cảnh lão phu nhân.

Thói quen phong tục của Nam Man với Bắc Cương cũng giống với Vương triều Đại Tề, đều là trọng nam khinh nữ.

Nam tử cưới tam thê tư thiếp rất bình thường, hơn nữa cưới nhiều nữ nhân mới có thể sinh nhiều con, sinh sản hương khói nối dõi tông đường, bổn tộc lớn mạnh.

Nếu đặt ở trên người Cáp Đại và Tề Tề Đức, thê tử nào dám quản bọn họ mang nữ nhân khỉ gió về nhà chứ?

Không thể không nói trong dị tộc, địa vị nữ nhân càng thấp hơn.

Cũng chủ yếu cũng vì điểm này, làm cho Cáp Đại và Tề Đức Đức rất không ưa Cảnh lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

Mà Cảnh lão phu nhân lại có kiêu ngạo của quý nữ hào môn Vương triều Đại Tề, bọn họ dĩ nhiên không thể nào hòa hợp đấy.

- Đồ Đô!

Tề Tề Đức vốn muốn Giang Long đi theo mình, ngày ngày rèn luyện, nhưng thấy Giang Long không trả lời, hơn nữa không phải là là hậu bối tộc nhân của y, y cũng không thể dùng sức mạnh cưỡng ép, liền đứng sau Cáp Đại, gọi thanh niên phía sau:

- Đây là dũng sĩ trẻ tuổi trong tộc ta, luận về khí lực và đấu vật nó không phải là đối thủ của ta, nhưng nếu quả thật tỷ thí trên chiến trường, đôi thiết phủ của nó nhất định có thể chặt nhiều đầu người đấy.

Thanh niên lập tức đi ra giữa chính sảnh, đứng bên cạnh Tang Chu.

Giang Long nhìn lại, chỉ thấy thanh niên này râu quai nón quanh mặt, không cao, nhưng thân thể lại không giống như người bình thường, sinh trưởng chiều ngang, cường tráng dị thường, sau lưng đeo hai thanh lưỡi búa to ngắn đen nhánh, nhìn vào kích thước của nó, phân lượng mỗi cái không hề nhẹ.

- Lão phu nhân!

Đồ Đô quì một gối, thi lễ với Cảnh lão phu nhân.

Cảnh lão phu nhân thấy Đồ Đô thân thể cường tráng, tướng mạo uy mãnh, hai thanh tích phủ là trọng binh khí lực sát thương cực lớn, trong lòng rất hài lòng, lập tức đồng ý để Đồ Đô làm cận vệ của Giang Long.

Đến tận lúc này vẫn cần thu nhập thiếu niên Tần Vũ được bồi dưỡng rèn luyện, bên người Giang Long đã có thêm ba hộ vệ thân cận là Đồ Đô, Tang Chu, còn có người da đen Cương Đế Ba Khắc.

https://thuviensach.vn

Vũ khí của Đồ Đô là một đôi lưỡi búa to, không cần hỏi, nhất định là am hiểu cận chiến.

Tang Chu nuôi dưỡng độc vật, am hiểu ám sát.

Người da đen Cương Đế Ba Khắc còn lại là tinh thông tài bắn cung.

Cáp Đại, Tề Tề Đức và Cảnh lão phu nhân không ưa nhau, cho nên mục đích đạt được rồi, hai người đều đứng lên rời khỏi.

Giang Long vẫn rất có lễ tiết tiễn đến cửa chính sảnh.

Nạp Tân Châu trước khi đi, hỏi Ngọc Sai và Bảo Bình ở đâu, nói nhớ Bảo Bình và Ngọc Sai xinh đẹp rồi.

Làm cho Giang Long lắc đầu bật cười.

- Mấy người các ngươi người lui xuống trước đi, ta có việc muốn ở một mình với Giang Long một chút.

Cảnh lão phu nhân mở miệng phân phó.

Giang Long đợi ba người ra khỏi chính sảnh bèn đóng cửa lại.

- Nào, đói bụng rồi, chúng ta ngồi xuống vừa ăn vừa tán ngẫu.

Trong hào môn thế gia đều chú ý khi ăn không được nói chuyện nhưng hôm nay tình huống đặc thù, Cảnh lão phu nhân cũng không quản nhiều.

Giang Long lên tiếng trả lời, chân thì bước nhanh hơn, tiến lên đỡ Cảnh lão phu nhân ngồi trước trước bàn.

Cảnh lão phu nhân thấy Giang Long hiếu thuận như thế, khóe miệng cong lên cười vui sướng.

https://thuviensach.vn

Bài kéo tay hắn, bảo hắn ngồi bên cạnh, Cảnh lão phu nhân thân thiết hỏi:

- Hôm nay sợ hãi không?

Giang Long gật đầu:

- Vâng!

Sau bắt đầu tường thuật.

Cảnh lão phu nhân vừa nghe Giang Long thuật lại, vừa gắp rau vào bát cơm cho hắn.

Có mấy lần nghe được chỗ mạo hiểm, bà kinh hãi buông ngón tay, đánh rơi đũa trên mặt bàn.

Chấn kinh đi qua, Cảnh lão phu nhân dần dần chú ý đến sách lượng ứng đối của Giang Long, bất luận là chia ra để chạy trốn hay là để hộ vệ bị thương lách qua quay vòng lại để trốn về báo tin, cùng với việc Giang Long dùng thanh chủy thủ đứng trong huyệt động ở vách đá dựng đứng ngăn chặn giết chết người bịt mặt cuối cùng trước khi bị giết chết.

Đều hết sức hợp lý, vô cùng chính xác!

Cảnh lão phu nhân tự nhận đổi lại là mình, cũng sẽ không làm tốt như Giang Long.

Vì thế trong khoảnh khắc, bà đã phát hiện ra cháu nội ngoan của mình đã trưởng thành rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Danh Thiếp

Trong khi Giang Long kể lại, cố ý nói về một ít mạo hiểm trải qua, tuy nhiên cũng không giấu giếm đi mình đã bình tĩnh ứng đối và xuất sắc biểu hiện.

Như vậy tuy rằng ra vẻ mình và nguyên thân rất là bất đồng, nhưng hắn kế thừa tất cả trí nhớ của nguyên thân, căn bản cũng không sợ Cảnh lão phu nhân sinh hoài nghi.

Khả nghi thì thế nào?

Đơn giản là dùng ngôn ngữ để thử một phen mà thôi, thử nội dung thì nhất định là xem hắn có nhớ rõ sự tình trước kia hay không.

Điều này đối với Giang Long mà nói căn bản không phải sợ.

Nếu không lo lắng, vậy tính cách của hắn khiến Cảnh lão phu nhân nhìn ra trên người hắn đã phát sinh biến hóa.

Dù Cảnh lão phu nhân có ngoài ý muốn, tuy nhiên cũng không sinh nghi.

Nguyên thân vẫn sinh hoạt ngay dưới mắt của Cảnh lão phu nhân, hơn nữa trong phủ có Hắc Y Vệ thủ hộ, tuyệt đối an toàn, không có khả năng xuất hiện một người khác giả trang nguyên thân.

Cuối cùng Cảnh lão phu nhân nhận định, là Giang Long kế thừa huyết thống tốt đẹp của Cảnh gia, mới có thể xảy ra tình huống khi gặp phải nguy cấp thì nở rộ tài hoa.

https://thuviensach.vn

Nhìn Giang Long, Cảnh lão phu nhân rất là vui mừng, nhưng đồng thời trong ánh mắt cũng hiện lên một chút mất mác.

Tất cả bề trên đều hy vọng đứa nhỏ mau mau lớn lên, nhưng đợi khi đứa nhỏ chân chính lớn lên thành người sẽ có vẻ không còn cần bọn họ nữa, cho nên bản năng bọn họ lại sẽ buồn bã mất mác.

Đương nhiên, Cảnh lão phu nhân đối với biểu hiện của Giang Long tất nhiên là vui sướng càng nhiều hơn một chút.

- Tiên Phong lại cứu cháu một lần nữa.

Nghe đến cuối cùng, Cảnh lão phu nhân cảm thán một tiếng, Tiên Phong là năm đó Cảnh Hiền đưa cho Giang Long, cho nên khi Cảnh lão phu nhân đề cập Tiên Phong, không kìm nổi nhớ lại tới cái chết trận sa trường của con trai độc nhất, hốc mắt đỏ lên:

- Về sau cháu nhất định phải đối xử tử tế với nó.

- Vâng!

Giang Long nghiêm túc gật đầu, sau đó lấy ra từ trong tay áo một phong thư đặt ở trên bàn:

- Đây là đang thời khắc cuối cùng, thư tín của người thanh niên ra tay giúp cháu đã lưu lại.

- Làm người phải có ơn tất báo, Cảnh gia chúng ta không phải cái loại tiểu nhân vô tình vô nghĩa này, cho nên ân tình này nhất định phải trả!

Cảnh lão phu nhân khó được sắc mặt trang trọng, vẻ mặt rất nghiêm túc nói chuyện với Giang Long, tuy còn chưa mở phong thư ra, đã khoát tay nói:

https://thuviensach.vn

- Bảo hộ vệ trong phủ cầm danh thiếp của ta, đi Kinh Triệu phủ lên tiếng kêu bọn họ thả người là được.

- Nhưng người thanh niên kia nói từng đi tìm một vài bằng hữu có chút thân phận hổ trợ, nhưng những người đó đều nói bất lực.

Giang Long rất là thán phục đối với sự mạnh mẽ, cứng rắn và tự tin của Cảnh lão phu nhân, làm một nữ nhân, Cảnh lão phu nhân thật là vô cùng khó lường.

Tuy nhiên nhớ tới lời thanh niên kia nói, vẫn nhắc nhở một câu.

- Hả?

Cảnh lão phu nhân lúc này mới thả ra trong tay cặp đũa ngà màu trắng nhẵn nhụi ra, cầm cầm lấy phong thư.

Sau đó chậm rãi mở phong thư, lấy tờ thư bên trong mở ra.

Vừa liếc nhìn một cái, Cảnh lão phu nhân bản năng nhíu mày lại.

Giang Long nhìn ra khác thường, liền tò mò mở miệng hỏi:

- Khó khăn?

- Những người này tội danh đều là không nhỏ a.

Trên tờ giấy chẳng những viết tên người, hơn nữa còn đem thân thế tư liệu cùng với đã phạm tội gì của nhân vật đều tỉ mỉ ghi lại ở trên, Cảnh lão phu nhân xem hết toàn bộ, mới mở miệng trả lời:

- Trong đó có mấy người là du hiệp giang hồ thì thôi, nhưng cái khó là khó ở vài người còn lại đều là võ tướng trong quân biên cương. Mặc dù chức vị đều không cao, nhưng tội danh đề cập cũng không nhỏ!

https://thuviensach.vn

- Tội danh gì?

Nghe Giang Long hỏi, Cảnh lão phu nhân không đáp, mà đưa thư ra.

Giang Long tò mò giơ tay tiếp nhận, liếc nhìn xong, đột nhiên kinh hô:

- Cấu kết dị tộc, thông đồng với ngoại quốc?

Đối với võ tướng mà nói, không có gì ngoài cầm giữ binh tự trọng mưu đồ tạo phản, đó là cái tội danh lớn nhất!

Cái này khó trách ngay cả Cảnh lão phu nhân cũng sẽ nhíu mày, cảm thấy khó giải quyết.

- Cháu vừa mới nói người thanh niên kia từng tìm một vị công tử họ Sài hổ trợ?

Cảnh lão phu nhân sắc mặt trầm ngưng, đột nhiên mở miệng hỏi.

- Hẳn là, y nói vị công tử họ Sài kia nói chỉ cần cháu đồng ý xuất lực, thì nhất định có thể cứu ra những người trên tờ giấy này.

Giang Long gật đầu đáp.

- Người họ Sài ở kinh thành rất nhiều, nhưng nổi danh thì chỉ có một Thành Quốc Công.

- A?

Giang Long nghe vậy sửng sốt.

Đại Tề từ sau khi kiến quốc, chưa từng phong vương khác họ, mặc dù là tướng lĩnh khai quốc cũng không có, tước vị quý tộc từ cao tới thấp, năm cấp bậc theo thứ tự là công, hầu, bá, tử, nam,.

Mà Cảnh phủ ở thời điểm phong quan nhất, cũng chỉ là Hầu phủ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Sài gia cũng là phủ Quốc Công đệ, luận địa vị hắn là so với Cảnh gia cao một bậc a.

Vì sao vị công tử họ Sài kia nói giúp không được gì, mà chính mình lại có thể cứu ra những người đó cơ chứ?

- Cháu đừng kỳ quái, Sài công tử kia nói thật đúng là không giả.

Cảnh lão phu nhân nhìn ra trong lòng Giang Long có nghi hoặc, mở miệng giải thích:

- Thành Quốc Công và Cảnh gia chúng ta giống nhau đều là khai quốc khi Hoàng đế phân phong tước vị, vẫn kế thừa đến hiện tại. Thành Quốc Công phủ nhân tài xuất hiện lớp lớp, những năm gần đây bởi vì lập quân công nhiều vô số, tước vị vẫn chưa giáng.

Bây giờ Thành Quốc Công tên gọi Sai Kính Nghiệp, quen dùng một thanh Yển Nguyệt đại đao, bởi vì vũ lực không tầm thường, lại lần đánh đuổi quân đội dị tộc Bắc Cương tiến đến sáo nhiễu đánh lén, ở Bắc Cương uy vọng cực cao.

Tuy nhiên cũng chính bởi vì y uy vọng quá cao, cho nên không thể nhúng tay cứu người.

Ban đầu Giang Long buồn bực, nhưng hắn vốn là tài sáng tạo nhạy bén, giỏi về suy tính và lại là người từng trải, trải qua Cảnh lão phu nhân gợi ý, liền lập tức sáng tỏ.

Những tướng lĩnh phạm tội này đều là nhậm chức trong quân ở Bắc Cương, vả lại tội danh thật lớn, nói không chừng còn có người từng hiệu lực ở dưới trướng Thành Quốc Công. Nếu Thành Quốc Công thực có can đảm xuất lực cứu người mà nói, nói không chừng sẽ dẫn tới Hoàng thượng hoài nghi, có phải Thành Quốc Công cũng cấu kết dị tộc, thông đồng với ngoại quốc hay không?

https://thuviensach.vn

Không thể không nói tội danh này thật sự là quá lớn, một khi bị xác nhận, không nói giết cửu tộc, nhưng là phải tịch thu tài sản cả nhà giết kẻ phạm tội!

Cho nên vào lúc này, võ tướng quân chức cao, tước vị trọng, cũng sẽ phải tị hiềm.

Cho dù là biết rõ những người này oan uổng, hơn nữa là thủ hạ mà mình thưởng thức cũng không ai dám đứng ra cứu người.

Mà Cảnh phủ đâu này?

Hiện tại đã bị cướp đi tước vị, và người thực sự hiểu biết Cảnh gia đều biết rằng, nguyên thân nhiều bệnh, tính cách yếu đuối căn bản chống đỡ không dậy nổi một mảnh bầu trời, vả lại Cảnh Giang Long là nam đinh duy nhất của Cảnh phủ, trên người lại không có bất kỳ chức quan nào.

Có thể nói hiện nay Cảnh phủ ở trong mắt mọi người, căn bản chính là không có tương lai.

Cho nên do Cảnh phủ không có uy vọng và địa vị đến nhúng tay cứu người, Hoàng thượng không có lý do gì hoài nghi.

- Có một chút nữa, Cảnh gia chúng ta năm đó mặc dù chỉ là Hầu gia phủ đệ, nhưng địa vị chân chính cũng không thua kém bất kỳ một Quốc Công gia nào.

Cảnh lão phu nhân lại thì thào nói nhỏ vài câu, Giang Long nghe khá mơ hồ, vốn định hỏi, nhưng Cảnh lão phu nhân đã chuyển đề tài:

- Tuy rằng cứu ra mấy tướng lĩnh có chút khó khăn, nhưng nghĩ đến quan viên Kinh Triệu phủ cũng không dám không nể mặt mũi Cảnh phủ chúng ta, vẫn là cầm danh thiếp của ta...

https://thuviensach.vn

Nhưng mà lúc này, Giang Long đã suy ra xong, mở miệng đánh gãy:

- Bà nội, cháu không còn nhỏ nữa, bằng không chuyện này để cháu ra mặt được không?

- Hả?

Cảnh lão phu nhân rất là ngạc nhiên, tuy vậy lập tức thoải mái cười to:

- Tốt, cháu là đàn ông, phải đầu đội trời chân đạp đất! Hiện tại trưởng thành, cũng đích thật là thời điểm lộ mặt ở kinh thành.

Thanh âm rơi xuống, Cảnh lão phu nhân liền nghĩ tới chuyện Giang Long ở Già Lâm Tự giúp Quy Trần đại sư làm câu đối phúng điếu và cho ra đáp án ứng đối với tăng nhân nước khác, hai mắt ngưng lại.

Giang Long làm phó câu đối phúng điếu kia đã có thể truyền đi rất nhanh, tuy nhiên phá nan đề tăng nhân nước khác ra, thì lại không có mấy người biết.

Ừ, có thể trong chuyện này làm chút biện pháp.

Nếu Giang Long muốn mặt mày rạng rỡ, vậy lộ diện một hồi thật lớn trước!

- Lấy danh thiếp của cháu đi Kinh Triệu phủ cũng được.

Cảnh lão phu nhân gật đầu đồng ý:

- Tuy nhiên hãy phái đại quản gia của phủ đi xem đi.

Giang Long cung kính cúi đầu nhận lời.

Đồng thời trong lòng âm thầm cảm kích Cảnh lão phu nhân săn sóc và cẩn thận, đừng nhìn là chỉ thay đổi đưa tấm danh thiếp, nhưng trong chuyện

https://thuviensach.vn

này cũng có khác biệt rất lớn.

Danh thiếp của Cảnh lão phu nhân thì chỉ cần tùy tiện phái hộ vệ đưa qua Kinh Triệu phủ, bọn quan viên cũng không dám coi thường.

Nhưng Giang Long mặc dù là nam đinh duy nhất của Cảnh phủ, nhưng không có thanh danh và uy vọng gì, nếu vẫn phái hộ vệ đưa qua, như vậy quan viên Kinh Triệu phủ phỏng chừng chỉ khinh miệt cười cười, bởi vì Giang Long trong mắt bọn họ chỉ là nhóc con chưa ráo máu đầu mà thôi, phỏng chừng sẽ trực tiếp đem danh thiếp của hắn ném vào sọt rác.

Nhưng nếu là đổi người đưa danh thiếp thành đại quản gia Cảnh phủ, thì lại không giống với lúc trước.

Có câu nói là trước cửa tể tướng là quan tam phẩm, như vậy đã từng là đại quản gia Hầu phủ Cảnh gia, địa vị dĩ nhiên không thể coi thường.

Hơn nữa đại quản gia là người hiệp trợ Cảnh lão phu nhân, giúp đỡ quản lý tất cả công việc hậu viện trong phủ, để y đưa danh thiếp qua, liền đại biểu chuyện này đã trải qua Cảnh lão phu nhân cho phép rồi.

Mặc dù là dùng danh thiếp của Giang Long, nhưng Cảnh lão phu nhân cũng là chỗ dựa ở phía sau Giang Long.

Bọn quan viên nào dám coi thường?

- Cháu còn có một việc muốn thương lượng cùng bà nội.

- Chuyện gì?

Giang Long ngẩng đầu nhìn thẳng ánh mắt của Cảnh lão phu nhân, rất nghiêm túc nói:

- Cháu muốn tiếp nhận một ít sự vụ trong phủ để học hỏi kinh nghiệm.

https://thuviensach.vn

- Ừ, cháu có ý tưởng này tốt lắm.

Lúc trước Cảnh lão phu nhân đã cảm thấy rằng Giang Long trưởng thành, cho nên nghe đến yêu cầu của hắn thì chỉ hơi có chút kinh ngạc, sau khi cúi đầu suy tư, liền mở miệng nói:

- Trong phủ công việc bề bộn, mà trước kia cho tới bây giờ cháu chưa có tiếp xúc qua.

Tùy tiện cho cháu tiếp nhận kinh doanh lớn thì ta lo lắng.

Không bằng như vậy, ở vùng ngoại ô, phủ mình có mấy nông trang không lớn, cháu tiếp nhận trước, vừa quản lý vừa học tập, ta sẽ cho quản sự có kinh nghiệm hổ trợ cháu, chờ cháu có đầy đủ kinh nghiệm, ta lại từng bước một đem sự vụ của phủ toàn bộ giao vào trong tay của cháu, như thế nào?

Giang Long tuy rằng tự nhận thấy năng lực của mình có thể dễ dàng gánh vác gánh nặng của Cảnh phủ này, nhưng cũng hiểu được không thể vọng tưởng một ngụm ăn khối béo bở, dù sao Cảnh lão phu nhân cũng không biết rõ năng lực và thủ đoạn của mình, mọi sự đều phải đi từng bước một.

Cho nên lập tức gật đầu:

- Bà nội an bài rất thỏa đáng.

- Tốt lắm, hôm nay cháu bị kinh sợ, trước tiên ở tại phủ tĩnh dưỡng hai ngày, sau đó lại đi nông trang vùng ngoại ô dặm nhìn một cái.

- Vâng!

Lại hàn huyên vài câu, đợi cho nói chuyện kết thúc, Giang Long và Cảnh lão phu nhân cũng ăn no rồi.

https://thuviensach.vn

Giang Long lập tức đứng dậy cáo lui, Cảnh lão phu nhân cao tuổi, buổi sáng đi Già Lâm Tự, sau khi Giang Long bị tập kích bà lại lo lắng đề phòng, lúc này cảm thấy thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, liền khoát tay áo, để Giang Long về tiểu viện của mình đi nghỉ ngơi.

Giang Long đi ra cửa phòng, Đồ Đô, Tang Chu, còn có Cương Đế Ba Khắc đã chạy ra đón chào.

- Chúng ta đi tới chỗ Trần đội trưởng nhìn một cái trước.

- Vâng!

Một hàng bốn người chẳng bao lâun đã đi vào chỗ đám người Trần đội trưởng dưỡng thương.

Diêu mụ mụ vì không để lộ phương thuốc của Giang Long, để nha hoàn trong phủ ra phủ mua thuốc liền thêm mấy thứ thảo dược, cũng đem một ít phân lượng dược thảo làm sửa đổi sơ qua. Sau đó lại vào trong phòng bếp tự mình lấy bình gốm chế biến, lúc này vẫn đang canh giữ ở bên này Trần đội trưởng.

- Tiểu thiếu gia, ngài lúc trước bị kinh hãi, tại sao không trở về tiểu viện nghỉ ngơi, còn tới nơi này?

Nhìn đến thân ảnh của Giang Long, Diêu mụ mụ hơi trách cứ nói.

Giang Long biết rằng đây là Diêu mụ mụ thật lòng quan tâm chính mình, dĩ nhiên sẽ không tức giận:

- Để ta xem một chút Trần đội trưởng bọn họ, bọn họ là vì bảo hộ ta mới bị thương, nếu không xem bọn họ một cái trước, cho dù ta trở lại tiểu viện cũng không ngủ được.

Lời nói này hắn nói rất chân tình.

https://thuviensach.vn

Cho là đồng dạng bởi vì lo lắng an nguy của đám người Trần đội trưởng, mà bọn hộ vệ canh giữ ở trong tiểu viện Cảnh phủ, mỗi người đều cảm thấy trong lòng ấm áp, thần sắc kích động.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Chế Phục Nhân Tâm

Đám bọn hộ vệ của Cảnh phủ trước kia từng chịu ân huệ của Cảnh lão Hầu gia hoặc là Cảnh tiểu Hầu gia, cũng từ trong đáy lòng chân chính kính trọng, ngưỡng mộ và sùng bái hai người, hai người là anh hùng, hào kiệt trong con mắt của bọn họ, đây là nguyên nhân chủ yếu bọn họ cực độ trung thành với Cảnh phủ.

Cho dù là trước kia Cảnh Giang Long nhát gan vô năng, mắt thấy Cảnh phủ sẽ nghèo túng đi xuống, bọn họ cũng vẫn không có tính toán rời khỏi.

Cảnh phủ là cả đời của bọn họ, không rời nửa bước, cho dù là hy sinh sinh mệnh cũng muốn thủ hộ nơi này!

Bọn họ cũng đã chân chính dung nhập Cảnh phủ, coi mình là một phần tử của Cảnh phủ.

Nhưng lòng người đều là máu thịt, đều tự có tình cảm và cảm thụ.

Nguyên thân trong mắt bọn họ thật sự là quá mức mềm yếu rồi.

Chính là vì coi mình thành một phần tử của Cảnh phủ, cho nên bọn họ càng thêm hy vọng Cảnh phủ có thể khôi phục vinh quang ngày xưa!

Nhóm bọn hộ vệ của Cảnh phủ đều là hán tử rắn rỏi đã trải qua chiến trường, tính tình thẳng thắn, trọng tình trọng nghĩa, hạ tay thấy máu.

Để cho bọn họ đi theo nguyên thân, chủ nhân được nuông chiều giống nữ hài tử như vậy, chân chính là nghẹn khuất trong lòng.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa vô cùng không cam lòng!

Năm đó lão Hầu gia và tiểu Hầu gia là bậc nào uy danh cái thế?

Không chỉ một lần suất lĩnh quân đội Đại Tề đánh cho hoa rơi nước chảy đám Nam Man và dị tộc Bắc Cương tiến đến xâm chiếm, chẳng những quân sĩ Đại Tề người người khâm phục, mà ngay cả những cừu địch hận hai người không thể sớm ngày chết đi, đang oán hận rất nhiều trên chiến trường bài binh bố trận, cũng không thể không giơ ngón tay cái lên đối với hai người!

Thiết huyết quân nhân lấy vinh dự làm sinh mệnh, nhưng nguyên thân lại căn bản không cho được bọn họ.

Từng ngày từng ngày, nhìn Cảnh phủ dần dần nhạt nhòa trong mắt thế nhân, nói bọn họ không đau lòng là giả.

Mỗi khi nói chuyện với nhau, bọn họ đối với Cảnh Giang Long đều là giận vì không tranh giành!

Đều nói hổ phụ vô khuyển tử, nhưng lão Hầu gia và tiểu Hầu gia tất cả đều là thiết cốt boong boong, làm sao lại sinh ra cái loại nhu nhược đến như vậy?

Thậm chí Tiên Phong bởi vì cứu hắn mà cắn chết người, lại dọa hắn sợ hãi.

Từ đó về sau, đem Tiên Phong nuôi dưỡng bên cạnh từ nhỏ, đuổi ra khỏi viện.

Còn một điều làm cho bọn họ nhiều ít có chút thất vọng đau khổ, thì chính là nguyên thân mười lăm tuổi rồi, cũng chưa từng lần nào tới được thăm bọn họ, đám hộ vệ lấy thủ hộ Cảnh phủ làm trách nhiệm suốt đời này.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia năm xưa ở trong quân vẫn là tấm gương tốt, nhất là ở trong quân doanh, đi theo các quân sĩ cùng nhau thao luyện, chi phí ăn mặc càng sẽ không có đối đãi đặc thù, đối với bên người cho dù chỉ là tiểu tốt bình thường cũng tận tâm hỏi han ân cần, săn sóc tỉ mỉ.

Đây cũng là nguyên nhân chân chính có thể làm cho các quân sĩ kính trọng và ngưỡng mộ hai người.

Nhưng nguyên thân thì sao?

Đừng nói săn sóc quan tâm, chỉ sợ đi ở trên đường cái bọn họ đổi thân quần áo, nguyên thân cũng không nhận ra bọn họ là hộ vệ của Cảnh phủ.

Cho tới hôm nay, Giang Long mới nói ra một câu ấm áp.

Điều này làm cho bọn hộ vệ Cảnh phủ mong mỏi hồi lâu, sao có thể không sinh lòng cảm động?

Đội phó Tưởng Quân quay đầu sang chỗ khác, xoa xoa khóe mắt đầy nước, ai nói nam nhi đổ máu không đổ lệ?

Thiết huyết quân nhân, cũng không phải đầu gỗ, đồng dạng có tình cảm của mình.

- Tiểu thiếu gia, bên này đã có chúng ta trông nom, trước đó ngài bị kinh hãi, hay là đi về nghỉ ngơi thôi!

Tưởng Quân tiến lên một bước, chân thành khuyên nhủ.

Những hộ vệ còn lại cũng lập tức lên tiếng phụ họa, bảo Giang Long sớm một chút về tiểu viện.

Nhãn lực của Giang Long là loại gừng già nào chứ?

https://thuviensach.vn

Mặc dù những hộ vệ này cố gắng áp chế, không để tình cảm lộ ra ngoài, nhưng hắn vẫn có thể dễ dàng nhìn thấu trong lòng bọn họ không bình tĩnh.

- Trần đội trưởng bọn họ hiện tại sinh tử không biết, lòng ta rất khó chịu, không nhìn đến bọn họ tỉnh lại, ta thật sự là không yên lòng.

Giang Long không ngừng cố gắng, tiếp tục đánh bài cảm tình.

Hốc mắt bọn hộ vệ liền dần dần đỏ lên.

- Nhũ mẫu, ngài hôm nay cũng vất vả rồi, về sớm một chút nghỉ ngơi.

Giang Long vừa nhìn về phía Diêu mụ mụ.

Diêu mụ mụ trong lòng ấm áp, liền vội mở miệng nói:

- Nô tỳ chỉ là tôi tớ trong phủ, làm sao có thể nhận nổi tiểu thiếu gia dùng từ "ngài" để xưng hô?

Hơn nữa nô tỳ chỉ là một mệnh ti tiện, cũng so không được với thân phận tôn quý của tiểu thiếu gia.

Vẫn là ngài đi về nghỉ ngơi, để nô tỳ đến trông coi nơi này.

- Ta là dùng sữa của ngài mà lớn lên đấy, làm sao có thể coi ngài là tôi tớ?

Những lời này Giang Long đều phát ra từ thật tâm:

- Chỉ có điều ngài vẫn không nghe ta thôi, mới luôn tự cho mình là nô tỳ.

Diêu mụ mụ có chút nghẹn ngào, nói không nên lời, trong giây lát nghiêng đầu, lấy ống tay áo kín đáo lau nước mắt.

Lúc này một lão đại phu cao tuổi mở ra cửa phòng, từ trong phòng người bệnh đi ra, trên mặt có chút không kìm nổi vui mừng.

https://thuviensach.vn

- Lý đại phu, Trần đội trưởng bọn họ thế nào?

Tưởng Quân lập tức tiến lên vội hỏi.

Giang Long không nhận ra thầy thuốc này, cho nên hỏi chậm một nhịp, tuy nhiên cũng vẫn đi đến gần Lý đại phu.

- Tiểu thiếu gia.

Lý đại phu nhìn thấy Giang Long đã ở đây, khẩn trương chắp tay xoay người thi lễ.

- Không cần đa lễ, kính xin Lý đại phu tận tình trị liệu cho Trần đội trưởng bọn họ, ta vô cùng cảm kích!

Nói càng về sau, Giang Long rất nghiêm túc đáp lễ đối với Lý đại phu.

Lý đại phu hoảng sợ, vội vàng nghiêng người tránh ra, lão nào dám nhận lễ của Giang Long?

Thân phận của hai người chênh lệch quá xa!

- Tiểu thiếu gia không cần phải lo lắng, vốn Trần đội trưởng bọn họ bị thương nghiêm trọng, đích thật là tình hình nguy cấp, tuy nhiên sau khi uống vào canh thuốc Diêu mụ mụ mang tới, thương thế cũng bắt đầu dần dần chuyển biến tốt đẹp, hiện tại đã có thể khẳng định là sinh mệnh không còn nguy hiểm rồi.

Lời Lý đại phu vừa dứt, đám hộ vệ của Cảnh phủ đều reo lên hoan hô.

Bọn họ rất là kính phục Trần đội trưởng, còn lại ba người cũng là hảo huynh đệ của bọn họ.

Lúc này Diêu mụ mụ liền vội vã nói xen vào:

https://thuviensach.vn

- Phương thuốc kia là tiểu thiếu gia viết cho ta!

Vì thế bọn hộ vệ Cảnh phủ lại càng sinh lòng cảm kích với Giang Long.

Lý đại phu nghe vậy thì hai mắt sáng ngời, thầy thuốc hành y tế thế, đảm nhiệm cứu lại sinh mệnh thế nhân, giảm bớt thống khổ do bệnh hoạn, hắn biết rõ tính trọng yếu của phương thuốc này!

Tuy nhiên Giang Long lại làm như không nhìn thấy khát cầu trong mắt của lão.

Phương thuốc cổ này giá trị nghìn vàng, sao có thể tặng không cho người?

Hơn nữa cho dù là Lý đại phu muốn bỏ tiền ra mua, hắn cũng không tính toán bán.

Vật hữu dụng chân chính, chỉ có tại thời điểm chính thức cần nó mới có thể hiện ra giá trị chân chính của nó!

Liền giống với hiện tại, phương thuốc cổ này chính là đã cứu vãn sinh mệnh đám người Trần đội trưởng, cũng làm cho những hộ vệ khác đối với hắn càng thêm sinh lòng cảm kích.

Nhìn đến biểu hiện của Giang Long, Lý đại phu than nhẹ trong lòng, cũng may lão cũng có chuẩn bị tâm lý, biết Giang Long không có khả năng tặng không hoặc là bán vãi cho lão, thu thập xong tiếc hận trong lòng, lão lại nhíu mày:

- Nhưng bốn người bọn họ mặc dù là sinh mệnh đã không nguy hiểm, nhưng Quan Thế Hào tổn thương nặng nhất đã bị chém đứt tay phải, về sau sợ là không thể tiếp tục làm hộ vệ rồi.

Lời nầy vừa nói ra, trong tiểu viện lập tức yên tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều hộ vệ lộ sắc mặt bi thương.

Năm đó bọn họ cũng bởi vì chịu một ít tổn thương, lưu lại cố tật, mới không thể không rời khỏi quân đội đi vào Cảnh phủ làm hộ vệ.

Hiện tại Quan Thế Hào ngay cả đao cũng không cầm được.

Binh khí, là sinh mạng thứ hai của thiết huyết quân nhân!

- Làm hộ vệ không được, Cảnh gia về sau này cũng sẽ không thiếu bạc tiêu hàng tháng của y!

Giang Long đột nhiên mở miệng đánh vỡ phần yên tĩnh này, thanh âm quả quyết, dõng dạc:

- Hơn nữa trong phủ chẳng những bảo đảm phí trị thương cho Quan Thế Hào, ta còn sẽ bảo phòng thu chi thưởng cho trong nhà Quan Thế Hào một số lớn ngân lượng!

Tóm lại một câu, Cảnh phủ ta sẽ không bạc đãi bất kỳ một người nào trung tâm với Cảnh gia!

Vào lúc này, Giang Long nói ra lời nhiệt huyết như vậy, hiệu quả càng tăng.

Chỉ thấy chúng bọn hộ vệ Cảnh phủ rầm rầm toàn bộ quỳ sụp xuống đất đồng thanh kêu lên:

- Cảm ơn tiểu thiếu gia! Chúng tiểu nhân nhất định lấy sinh mệnh thề sống chết bảo hộ Cảnh gia!

- Tất cả mọi người đứng lên.

Giang Long vội vàng giơ tay làm động tác đỡ dậy.

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt, hiện lên một chút ý cười.

Hôm nay, chuyến đi tới nơi này không tệ.

Dĩ vãng bọn hộ vệ Cảnh phủ sùng bái Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia, từng nhận ân huệ Cảnh gia, trung tâm chính là Cảnh phủ.

Mà điều Giang Long phải làm, chính là khiến bọn hộ vệ trung tâm với hắn!

Đám người Trần đội trưởng tuy rằng thương thế chuyển biến tốt đẹp, nhưng Lý đại phu cũng không thể xác định khi nào bọn họ thì có thể tỉnh lại.

Cho nên đám bọn hộ vệ lại khuyên Giang Long đi về nghỉ ngơi.

Giang Long lần này cũng không kiên trì lưu lại nữa, lại quan tâm thăm hỏi vài câu những hộ vệ trên người có vết thương nhẹ, liền mang theo ba cận vệ mới và Diêu mụ mụ cùng đi ra khỏi tiểu viện.

- Nhũ mẫu, người nhà Trần đội trưởng sao bọn họ không tới?

Đi chưa được mấy bước, Giang Long rất tò mò hỏi.

- Gia quyến của bọn đều mua nông trang ở tại trong phủ, lúc này hẳn là đã nhận được tin tức, đang chạy tới phủ bên này.

Diêu mụ mụ mở miệng đáp.

Hộ vệ, nha hoàn, sai vặt, bà tử, thêu nương trong Cảnh phủ, cùng với toàn bộ quản sự cộng lại nhân số nhiều lắm.

Lại thêm gia quyến của bọn họ, sợ là có tới vài ngàn người.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Cảnh phủ chiếm diện tích rất lớn, cũng nhất định là không chứa hết được.

Hơn nữa trong phủ nhân sự hữu hạn, cũng không có khả năng mỗi người đều an bài một phần việc.

Mỗi người đều phải nuôi sống gia đình, ít thì có một người hoặc là hai người lĩnh tiền tiêu hàng tháng, kinh tế tất nhiên túng quẫn, sống qua thì có thể nhưng muốn giàu có thật không có khả năng, vì thế rất nhiều người đã thuê lại điền sản Cảnh phủ bỏ làm, để gia quyến qua bên kia gieo trồng.

Gia quyến đám người Trần đội trưởng và Quan Thế Hào cũng là như vậy.

Giang Long gật đầu, lại tò mò hỏi:

- Phủ ta có mấy chỗ nông trang? Bao nhiêu điền sản?

Trước đó Cảnh lão phu nhân mới vừa vặn bảo hắn tiếp nhận mấy chỗ nông trang để xử lý đấy.

- Có sáu nông trang, ba nông trang đều là ruộng tốt loại một màu mỡ nhất để chuẩn bị gieo trồng, xấp xỉ có tám vạn mẫu, ba cái nông trang khác thì đất đai kém một chút, không có gì ruộng tốt, chỉ có ruộng cát loại hai và loại ba, tuy nhiên diện tích lại càng lớn hơn một chút, có mười hai vạn mẫu.

Trừ đó ra còn có một vài quả núi và đất rừng, có trồng cây ăn quả.

Diêu mụ mụ đối với vấn đề của Giang Long bình thường đều là trả lời thật sự tỉ mỉ, tuy nhiên và sau khi nói xong bà lại lắc đầu, nói chuyện này với tiểu thiếu gia nhà mình để làm gì?

Chẳng lẽ thiếu gia nhà mình còn có thể chạy tới nông trang làm ruộng hay sao?

https://thuviensach.vn

Ừ, bà không biết là, bà lại nói đúng!

Giang Long nghe vậy chép miệng một trận Ôi ôi, Cảnh gia có tới hai trăm ngàn mẫu đồng ruộng!

Đúng lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới trong một ít thư tịch kiếp trước đều có viết, ở thời kỳ phong kiến cổ đại, vấn đề thôn tính thổ địa rất nghiêm trọng, nhất là vương triều thành lập mấy trăm năm về sau. Bởi vì triều đình trưng thu thuế nông đối với quan viên và văn nhân có ưu đãi nhất định, cho nên làm cho rất nhiều đất vườn bị đại địa chủ và người phú quý lấy danh nghĩa quan viên hoặc là danh nghĩa văn nhân, giảm bớt thuế thu, làm cho thu nhập từ thuế nông này bị giảm xuống một lượng rất lớn.

Thuế nông ở xã hội cổ đại là nguồn chính của ngân khố quốc gia, cứ như vậy trực tiếp ảnh hưởng đến thu nhập của ngân khố quốc gia. Thậm chí mấy trăm năm sau, thu nhập từ thuế nông không bằng một phần ba lúc khai quốc!

Đây là vấn đề cực kỳ nghiêm trọng!

Tuy nhiên đây không phải điều Giang Long cần suy tính, đọc xong, liền ném qua một bên rồi.

Hắn nhớ tới một chuyện tình khác, mở miệng phân phó nói:

- Nhũ mẫu, lần trước Nhã nhi làm dược thiện có đưa một phần cho ta bên này, ngài giúp ta lưu ý một chút cái nha hoàn đưa hộp đồ ăn kia.

- Cái nha hoàn kia làm sao vậy?

Trong lòng Diêu mụ mụ cả kinh, tự lần trước Giang Long bị người thiết kế trên mặt hồ ở hậu hoa viên, Diêu mụ mụ đã biết có người muốn ám hại Giang Long.

https://thuviensach.vn

- Bây giờ còn chưa thể xác định, tốt nhất ngài có thể nghĩ biện pháp tìm ả, xem ở đêm hôm đó trên đường ả mang đồ cho, có gặp được sự tình gì hay không.

Giang Long sờ lên cằm nói.

- Được!

Ở trong mắt Diêu mụ mụ, không có chuyện gì có thể quan trọng bằng việc diệt trừ tai họa ngầm bên người Giang Long, dứt lời liền vội vả xoay người mà đi.

Ba hộ vệ đứng ở phía sau Giang Long nghe vậy đều không hiểu ra sao cả.

Nhưng Giang Long cũng không giải thích cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Ác Mộng

Thân ảnh của Giang Long biến mất ở cửa tiểu viện, trong tiểu viện, sắc mặt bọn hộ vệ Cảnh phủ lập tức đều là kích động.

- Tiểu thiếu gia trước kia chưa tới thăm hỏi chúng ta, chỉ là bởi vì quá nhỏ, không hiểu việc lắm mà thôi. Hiện tại hắn trưởng thành, biết quan tâm chúng ta.

Một hộ vệ đè nén không được kích động trong lòng, thanh âm đều mang run rẩy.

Người hộ vệ khác lập tức phụ họa:

- Đúng vậy a, tiểu thiếu gia trước kia tuy rằng yếu đuối, nhưng bản tính rất thiện lương!

- Chúng ta chưa theo lầm người!

Phần đông hộ vệ người một lời ta một câu bắt đầu bàn luận.

Đội phó Tưởng Quân lúc này vung tay lên, ra hiệu mọi người dừng lại, năm đó khi y ở bên người lão Hầu gia là đội trưởng thân vệ, cái nhìn cũng cao hơn liền ra tay ngăn lại, rất nghiêm túc mở miệng nói:

- Tiểu thiếu gia quan tâm chúng ta, tự mình đến thăm Trần đội trưởng bọn họ bị thương, còn đồng ý sẽ không bạc đãi bất kỳ một người nào trung tâm với Cảnh phủ, chúng ta hẳn là cảm thấy kích động.

https://thuviensach.vn

Cũng chính như các huynh đệ nói vậy, tiểu thiếu gia trước kia chỉ là tuổi quá nhỏ không hiểu chuyện mà thôi, cho nên dĩ vãng nghẹn khuất và buồn bực, hôm nay tất cả chúng ta đều quên hết đi.

- Vâng!

Chúng hộ vệ đồng thanh đáp.

- Ta hiện tại cũng rất kích động, nhưng nguyên nhân ta cùng các vị huynh đệ kích động lại là bất đồng.

Tưởng Quân lại mở miệng nói tiếp, còn cố ý úp úp mở mở.

Bọn hộ vệ liền rất tò mò:

- Có cái gì bất đồng?

- Nguyên nhân các ngươi kích động là nhìn ra tiểu thiếu gia thật ra là rất quan tâm chúng ta, mà nguyên nhân ta kích động lại là tiểu thiếu gia hôm nay bình tĩnh ứng đối sau khi bị tập kích, và khi ở Già Lâm Tự làm ra một bộ câu đối phúng điếu tuyệt diệu!

- Tưởng đại ca, ta hiểu được, ý của ngươi là nói tiểu thiếu gia kế thừa lão Hầu gia và tiểu Hầu gia...

Một hộ vệ nghe vậy lập tức lớn tiếng kêu lên, tuy nhiên vẫn chưa nói xong, đã bị thanh âm Tưởng Quân kiên quyết đánh gãy:

- Đúng vậy, ta chính là có ý tứ này. Trước kia tiểu thiếu gia luôn đều ở nhà, như một cô gái cửa chính không ra cổng trong không bước, nhưng hôm nay sau khi gặp nạn, lại có thể bình tĩnh suy nghĩ, bình tĩnh ứng đối.

Các ngươi bảo hôm nay tiểu thiếu gia giống như bộ dáng lão Hầu gia và tiểu Hầu gia khi tại chiến trường không?

https://thuviensach.vn

Chúng bọn hộ vệ nghe vậy, đều lập tức nhớ lại năm xưa khi đi theo bên người lão Hầu gia hoặc là tiểu Hầu gia, thấy khi biểu hiện của hai vị Hầu gia trên chiến trường.

- Giống!

- Là rất giống!

- Không phải Tưởng đại ca nhắc nhở, ta cũng thật không nghĩ đến đó.

Một đám hộ vệ từ trong hồi ức khôi phục lại, lần lượt mở miệng.

- Tướng đại ca, ý của ngươi là?

Một hộ vệ khá thông minh có vẻ như nghĩ tới điều gì, thần sắc kinh hỉ hỏi.

- Đúng vậy, ý của ta là nói Cảnh phủ chúng ta cũng không giống người ngoài nói chân chính nghèo túng sắp sụp đổ mất rồi, mà là còn có lần nữa quật khởi, hy vọng khôi phục vinh quang ngày xưa! Mà người mang hy vọng cho chúng ta, đúng là tiểu thiếu gia!

Tưởng Quân thần sắc kích động hô lên.

- Đúng!

Bốn phía bọn hộ vệ đều hoan hô ầm lên.

Trải qua một phen giải thích của Tưởng Quân, địa vị của Giang Long ở trong lòng bọn hộ vệ Cảnh phủ, mơ hồ đã vượt qua Cảnh lão phu nhân rồi.

Hộ vệ Cảnh phủ sẽ có biến hóa lớn như vậy cũng hợp lý thôi, tuy rằng Giang Long hôm nay chỉ là lần đầu tiên nở rộ tài hoa, nhưng bọn hộ vệ Cảnh phủ mỗi người đều là thiết huyết quân nhân trọng tình trọng nghĩa,

https://thuviensach.vn

bọn họ có lẽ sẽ trung tâm với Cảnh lão phu nhân, nhưng cũng tuyệt đối không có khả năng sùng bái Cảnh lão phu nhân.

Mà nói nguyên nhân này căn bản chẳng qua bởi vì Cảnh lão phu nhân là một nữ nhân.

Tại niên đại này, địa vị nữ nhân thấp, nam nhân ở trước mặt nữ nhân có kiêu ngạo bẩm sinh của chính mình.

Mặc dù người phụ nữ này là chủ nhân của mình.

Tuy không hiện ra ngoài, nhưng kỳ thật trong lòng vẫn sẽ không sinh ra tâm lý khâm phục này.

Huống chi những bọn hộ vệ Cảnh phủ vẫn là thiết huyết binh lính trải qua chiến trường, chân chính đã giết người?

Mà so sánh với Cảnh lão phu nhân, ưu điểm lớn nhất của Giang Long đó chính là bản thân là nam nhi.

Cũng chỉ có nam chủ nhân, mới có thể để cho những hộ vệ Cảnh phủ này chân chính nguyện trung thành tuyệt đối!

Giang Long cũng không biết rằng, trong tiểu viện bọn hộ vệ đang nghị luận từng trận, hắn mang theo ba tên hộ vệ mới chạy tới trước cửa tiểu viện của mình.

Tuy nhiên vừa bước vào cửa viện, chỉ thấy một đạo hắc ảnh đột nhiên đánh tới trước mặt.

Hắn còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị té nhào ra đất.

Lập tức trên mặt, liền truyền đến một trận cảm giác nóng hừng hực sền sệt.

https://thuviensach.vn

- Ha ha!

Mấy người trong tiểu viện, còn có Đồ Đô, Tang Chu, cùng với Cương Đế Ba Khắc đều là cười ra tiếng.

Lúc này Tần Vũ cũng ở trong viện, chỉ có thiếu niên thật thà chất phác này chạy lên trước, giúp đỡ bóng đen đang ôm trên người Giang Long ra.

- Tiên Phong!

Giang Long chật vật dắt ống tay áo chà lau nước miếng trên mặt, nghiến răng nghiến lợi.

Tiên Phong nghe được hắn kêu gọi, trước kia Giang Long cùng với nó chơi, dùng sức vặn vẹo, muốn tránh thoát hai tay Tần Vũ rắn chắc hữu lực kia.

- Ngoan, nghe lời!

Tần Vũ thì là thấy da mặt Giang Long đỏ lên, nghĩ rằng Giang Long tức giận, gắt gao ôm Tiên Phong không buông tay, hơn nữa ngoài miệng còn khẽ khiển trách.

Giang Long tấtnhiên không tức giận, chỉ có điều mỗi khi để Tiên Phong ngay trước mặt rất nhiều người té nhào vào người mình, có chút mất thể diện, thẹn quá thành giận thôi.

Tiến lên một bước, hắn chỉ vỗ một cái không nhẹ không nặng trên đầu Tiên Phong.

Tiên Phong lông dài da dầy, không cảm thấy đau đớn, ngẩng đầu, le đầu lưỡi muốn liếm bàn tay của hắn.

- Tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Lúc này Ngọc Sai và Bảo Bình cố nén cười, tiến lên chào.

Nhìn đến hai nữ thần sắc rõ ràng có chút thật cẩn thận, Giang Long tâm tư vừa chuyển, đã hiểu nguyên nhân.

Vì thế liền cười mở miệng nói:

- May là khi ở Già Lâm Tự các cô chạy đi chơi, bằng không đi theo bên cạnh ta chẳng những phải chịu kinh hãi, còn phải nếm chút khổ sở.

- Nô tỳ không sợ chịu khổ!

Hai nữ đều đồng thanh.

Giang Long trong lòng ấm áp, tiến lên nắm lấy tay nhỏ bé của hai nữ:

- Ta biết, các cô yên tâm, ta sẽ không giận các cô đâu.

Ngọc Sai và Bảo Bình nghe vậy, đều nhẹ nhàng thở ra.

Các nàng trước đó đích thật là có chút bận tâm, khi ở Già Lâm Tự các nàng không thể nhìn Giang Long và Lâm Nhã mặt mày đưa tình mới chạy đến nơi khác du ngoạn, cho rằng Giang Long sẽ trách cứ các nàng không thủ tại bên người.

Yên lòng xong, các nàng mới ý thức tới Giang Long nắm tay của các nàng có vẻ có chút thân mật, mà lúc này trong tiểu viện còn có những người khác nữa.

Tuy nhiên cũng luyến tiếc tránh ra, đã trải qua sự kiện bị tập kích hôm nay, trước đó tâm tình khẩn trương, lo lắng, sợ hãi, khủng hoảng, làm cho tình cảm của các nàng đối với Giang Long lại sâu hơn một ít, không hề e ngại thổ lộ, vì thế khuôn mặt hai nữ đều nổi lên đỏ ửng, xấu hổ cúi xuống.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ cũng tự trách trong lòng, khi ở Già Lâm Tự y nhìn Tiên Phong hiếu động, một chút lực đều không bỏ ra.

Về sau Giang Long nhìn ra, an ủi y vài câu.

Ngọc Sai, Bảo Bình, Tần Vũ, còn có Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, cùng với Tang Chu đều là người quen, cũng không cần Giang Long giới thiệu.

- Ngọc Sai, Bảo Bình, hai người các cô lúc trước lo lắng hãi hùng, cũng mệt muốn chết rồi, nhanh lên đi nghỉ ngơi.

- Không, nô tỳ hầu hạ tiểu thiếu gia nằm ngủ trước, rồi trở về phòng nghỉ ngơi.

Nghe được Giang Long ân cần phân phó, hai nữ đều đặc biệt kiên trì trả lời.

Giang Long không khuyên nữa, đợi hai nữ đi vào phòng ngủ, rửa mặt rửa tay xong liền nằm xuống giường.

Những người khác chưa cùng tiến vào, Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc đi theo Tần Vũ ly khai, bọn họ là nam nhân không thể ở trong hậu viện.

Tang Chu thì lưu lại, chờ Ngọc Sai và Bảo Bình an bài phòng cho nàng.

Từ hôm nay trở đi, nàng sẽ ở tại tiểu viện này, thời khắc bảo hộ ở bên cạnh Giang Long.

Lúc trước Giang Long ở trong núi rừng chạy nửa ngày, nếu không phải hai ngày này uống dược thang từ phương thuốc cổ chế biến vô cùng có tác dụng, sợ là căn bản chạy không khỏi những sát thủ che mặt này, không thể còn sống mà trở về rồi, lúc này hắn cũng mệt muốn chết rồi.

Nằm ở trên giường, tùy ý hai nữ nhanh nhẹn đắp chăn bằng gấm cho hắn, Giang Long cười cười với hai nữ, rồi nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Đợi Ngọc Sai cẩn thận giúp Giang Long chèn góc chăn xong, Giang Long đã thở đều, nặng nề ngủ, tiến nhập mộng đẹp.

Nhìn đến Giang Long mệt mỏi như thế, Ngọc Sai và Bảo Bình đều cũng có chút đau lòng.

Từ nhỏ đến lớn, cuộc sống thiếu gia nhà mình vẫn là hậu đãi, đừng nói bị người cầm đao truy sát, ngay cả bị người lớn tiếng quát khiển trách cũng chưa từng có đấy, hơn nữa Giang Long mặc dù không bị người bịt mặt làm bị thương, nhưng chạy trốn giữa cây rừng rậm rạp, trên tay trên mặt khó tránh khỏi sẽ bị vài vết thương nhỏ.

Hai nữ nhìn đến, muốn sờ lại không dám sờ, cảm thấy thật khó chịu, tiểu thiếu gia nhà mình chưa từng nếm qua đau khổ bực này?

Mấy tên bịt mặt đáng thiên đao vạn quả này!

Giang Long cũng không biết thương yêu đối với hắn của hai nữ lúc này.

Hắn nhắm mắt lại không lâu, liền cảm thấy mí mắt nặng nề, ý thức mơ hồ, tiến nhập mộng đẹp.

Cho đến khi bên tai mơ hồ truyền đến một trận thì thầm, hắn mới chậm rãi mở mí mắt ra.

Hơi hơi nghiêng đầu, theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy Diêu mụ mụ và Ngọc Sai, Bảo Bình đang nhỏ giọng nói gì đó.

Giấc ngủ này tuy rằng rất say, nhưng Giang Long rõ ràng cảm thấy thời gian hơi ngắn, giương mắt nhìn về phía cửa sổ, bên ngoài ánh sáng vẫn sáng ngời như cũ.

Hắn là lúc xế chiều.

- Tiểu thiếu gia, ngài tỉnh rồi?

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai thời khắc chú ý đến Giang Long trên giường, là người thứ nhất phát hiện, vội vàng bước nhanh đi lên trước.

Xem thần sắc nàng lúc này cũng không tệ, Giang Long biết rằng nàng cũng đã nghỉ ngơi rồi.

Đồng dạng thần sắc Diêu mụ mụ và Bảo Bình cũng không có mệt mỏi.

Diêu mụ mụ theo sát sau Ngọc Sai tiến lên, giúp đỡ xốc lên chăn ngủ đắp trên người Giang Long, ngoài miệng nói:

- Là tụi nô tỳ cửa nói chuyện ầm ĩ đến tiểu thiếu gia rồi hả? Tuy nhiên ngài cũng đừng nóng giận, ban ngày này mặc dù mệt cũng không thể ngủ lâu quá, bằng không đến buổi tối sẽ ngủ không được.

- Không tức giận.

Giang Long nhẹ nhàng cười, tùy ý Ngọc Sai giúp đỡ ngồi dậy đến.

- Ngọc Sai, Bảo Bình, các ngươi đi bưng chậu nước đến, thuận tiện lấy kiện quần áo mới.

Diêu mụ mụ và Bảo Bình ngồi xổm người xuống giúp đỡ Giang Long mặc vớ giày, rồi mở miệng phân phó nói.

Hai nữ lên tiếng trả lời, cung kính lui ra.

Giang Long biết rằng Diêu mụ mụ đây là có điều cần nói với mình, cố ý bảo hai nữ lui ra, xong liền dời mắt nhìn về phía Diêu mụ mụ.

Đợi đến khi Ngọc Sai và Bảo Bình đi ra khỏi cửa phòng, Diêu mụ mụ mới giận tái mặt lại:

- Nô tỳ nghe theo tiểu thiếu gia dặn dò lúc trước đi tìm cái nha hoàn đưa hộp đồ ăn kia, biết được nha hoàn kia làm việc ở bên người Khương má

https://thuviensach.vn

má. Nhưng sau khi thăm hỏi vài câu, mới biết được không biết sao chính là nha hoàn đó ngày hôm qua khiiến lão phu nhân không vui, đã bị Khương má má sung quân đến nông trang rồi.

Giang Long nhíu mày, rơi vào trầm tư.

Hắn đoán Lâm Nhã phái người đưa dược thiện tới hắn là không có vấn đề, như vậy thuốc mê liền rất có thể trong quá trình hộp đồ ăn ở đưa đến tiểu viện, bị người hạ.

Nha hoàn có khả năng mang theo hộp đồ ăn có kê đơn.

Đồng thời, cũng có thể là tiểu nha hoàn ở trên đường bị người cố ý dẫn dắt rời đi lực chú ý, âm thầm hạ thủ.

Hiện tại tiểu nha hoàn lại thật vừa đúng lúc ngày hôm sau liền khiến Cảnh lão phu nhân tức giận, sau đó bị phái đi nông trang.

Vậy cuối cùng người áo đen thân thủ cao cường ra tay bảo vệ mình, chẳng lẽ Cảnh lão phu nhân biết những người này tồn tại?

Điều này cũng là rất có thể!

Nhưng Giang Long lại nghĩ tới loại khả năng thứ hai, đó chính là tiểu nha hoàn làm việc ở bên người Trương Khương Thị.

Trương Khương Thị và người bịt mặt đến ám sát mình có liên lụy gì hay không đâu này?

Hắn âm thầm suy đoán, tuy nhiên cảm thấy loại khả năng này có lẻ nhỏ một chút.

Đối với Trương Khương Thị tính tình không tốt còn có nhiều lần muốn tìm sai lầm của Diêu mụ mụ và Lâm Nhã, Giang Long là không có hảo

https://thuviensach.vn

cảm, nhưng từ đó có thể thấy được Cảnh lão phu nhân đối với Trương Khương Thị có chút che chở.

Trương Khương Thị có phần quá mức, nhưng Cảnh lão phu nhân luôn trầm mặc đối đãi không trách móc nặng nề nửa câu.

Hắn không rõ hai người một chủ một người hầu, giữa các bà ấy vì sao lại có thể có cảm tình thâm hậu như vậy.

Đồng thời nghĩ nếu như Cảnh lão phu nhân biết việc này, nhưng không có làm gì tiểu nha hoàn, như vậy xem ra tiểu nha hoàn kia hẳn không phải là chủ mưu, hơn phân nửa là bị người lợi dụng.

- Tiểu thiếu gia, muốn hay không nô tỳ đi lên thôn trang tra một chút cái tiểu nha hoàn kia?

- Không cần.

Giang Long lắc lắc đầu.

Diêu mụ mụ liền không nói thêm lời nào về chuyện này nữa, mấy ngày qua Giang Long chuyển biến rất lớn, bà đã có chút quen mọi việc để Giang Long quyết định, sau đó bắt đầu cẳn nhẳn:

- Mấy ngày nay thật đúng là không bình tĩnh, tiểu thiếu gia ở bên ngoài bị tập kích.

Trong phủ lại có một gã sai vặt không hiểu vì sao rơi vào trong giếng chết đuối.

- Hả?

Ánh mắt Giang Long nhíu lại.

Nhưng thần sắc Diêu mụ mụ lúc này lại có vẻ do dự, lại nói:

https://thuviensach.vn

- Còn có một việc.

- Việc gì?

- Nô tỳ vừa rồi ở trên đường tới đây, nghe được có nha hoàn nói Thiếu phu nhân trước đó nằm nghỉ ngơi, kết quả gặp ác mộng!

Giang Long lập tức theo bản năng đứng dậy, đã định chạy qua đó thăm.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Thú Bông

Diêu mụ mụ nhìn thấy phản ứng của Giang Long, hai mắt theo bản năng liền sáng ngời.

Quả nhiên tiểu thiếu gia nhà mình là thích Thiếu phu nhân đấy.

Ngoài việc bà chỉ đối đoán một chút, đồng dạng làm nữ nhân, bà đối với Lâm Nhã cũng có chút thông cảm.

Niên đại này, nữ nhân sau khi xuất giá chính là người của bên nhà chồng rồi, nếu Giang Long thật sự vẫn lãnh đạm đối đãi với Lâm Nhã, như vậy nửa đời sau của Lâm Nhã sẽ quá thê lương.

Nhưng sau khi Giang Long theo bản năng đứng dậy, rồi thân hình lại bỗng nhiên dừng lại.

Lúc này mà vội vàng chạy tới thăm Lâm Nhã, có khiến người khác nhìn thấu hắn là hắn thích Lâm Nhã hay không đây?

Nhất là bị người Lâm gia phái tới giám thị Lâm Nhã nhìn thấu sợ là sẽ rất phiền toái.

Những người đó tất nhiên phải lợi dụng điểm này khiến Lâm Nhã tiếp cận chính mình, sau đó lại nghĩ cách đi bước một nắm trong tay quyền bính của Cảnh phủ.

Hiện tại ngay cả Cảnh phủ hắn còn chưa hiểu biết thấu triệt, bên người lại nguy cơ trùng trùng, đâu còn có tinh lực phân thần đi suy nghĩ biện pháp

https://thuviensach.vn

làm thế nào mới có thể đón đệ đệ Lâm Nhã ra khỏi Lâm gia?

Cho nên một khi đối phương cưỡng bức Lâm Nhã, hắn cũng không có biện pháp ứng đối tốt để hóa giải.

Đến lúc đó ngược lại là Lâm Nhã kẹp ở giữa càng thêm bị khinh bỉ.

Quá gian nan!

Diêu mụ mụ thấy Giang Long rõ ràng rất là quan tâm Lâm Nhã, nhưng cũng đột nhiên đứng lại không chạy sang thăm trước, liền nghi hoặc khó hiểu một trần.

Tuy nhiên chuyện giữa tiểu thiếu gia và tiểu thiếu phu nhân, bà cũng không tiện nhúng tay.

Cho nên đem nghi vấn giấu ở trong lòng không mở miệng hỏi nhiều.

Đứng nguyên tại chỗ suy tư một hồi lâu, Giang Long mới đột nhiên mở miệng:

- Nhũ mẫu, tú nương trong phủ ngài có biết ai không?

- Có.

Diêu mụ mụ tuy rằng không hiểu nổi Giang Long tại sao đột nhiên chuyển biến đề tài tới tú nương trong phủ, nhưng vẫn là gật đầu nói:

- Sư phó của Ngọc Sai là tú nương có kỹ thuật tú cao minh nhất trong phủ, quan hệ với nô tỳ không tệ. Năm đó cũng là nô tỳ tiến cử, tú nương kia mới nhận Ngọc Sai làm đồ đệ đấy.

Lúc này Giang Long mới nhớ tới nữ công của Ngọc Sai cũng không tồi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên phải làm đồ vật kia, còn phải chuẩn bị một ít vật liệu, tú nương thợ khéo nơi đó hắn là càng đầy đủ một chút.

Lúc này Ngọc Sai và Bảo Bình bưng tới chậu nước, mang tới quần áo.

Giang Long dang hai tay tùy ý Bảo Bình mặc quần áo cho mình, còn Ngọc Sai lại là tẩm ướt khăn lông, rửa mặt, tay sạch sẽ cho hắn.

Thu thập thỏa đáng, hắn liền dẫn Diêu mụ mụ và hai nữ cùng đi ra khỏi phòng ngủ.

Tiên Phong đã sớm nghe được động tĩnh buồng trong, thấy mọi người đi ra, liền cực kỳ nhiệt tình chạy tới.

Cũng may Bảo Bình trừng mắt chắn trước người Giang Long, bằng không sợ là Giang Long sẽ bị Tiên Phong nhảy tới làm té nhào mà liếm một trận.

Lúc này Tang Chu đi ra khỏi phòng mà Diêu mụ mụ an bài cho nàng, đi vào phía trước mọi người.

Giang Long khẽ gật đầu một cái với Tang Chu, làm như chào hỏi, sau đó đoàn người mang theo một chó lớn hung mãnh đi về hướng tú phòng Cảnh phủ.

Sắp đến gần, đám người Giang Long chậm dần bước chân, Diêu mụ mụ thì đi vào trước, bảo các tú nương ngoại trừ sư phó Ngọc Sai đều đi ra ngoài.

- Nô tỳ Vân nương ra mắt tiểu thiếu gia.

Vừa mới bước vào tú phòng, một phụ nhân trung niên tướng mạo dễ nhìn liền đi nhanh vài bước, tiến lên chào.

- Đứng lên.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đối phương là sư phó của Ngọc Sai, cho nên Giang Long có vẻ khá khách khí, đưa tay ra vẻ nâng dậy một cái.

Ngọc Sai không đợi Vân nương có động tác, đã đi lên trước một bước đỡ lấy, có thể thấy được nàng đối với người sư phụ này là vô cùng tôn kính, miệng còn nói:

- Sư phụ không cần lễ nhiều như vậy, tiểu thiếu gia đối đãi với người ngoài rất hòa thuận đấy.

Vân nương giương mắt nhìn hướng Giang Long, chỉ thấy người đó cười gật gật đầu đối với nàng.

- Không biết tiểu thiếu gia lần này tới tú phòng, có phải muốn Vân nương giúp đỡ may thêu vật phẩm gì hay không?

Diêu mụ mụ đã nhắc nhở vài câu với Vân nương, cho nên Vân nương nghi ngờ hỏi.

Giang Long gật đầu, tuy nhiên không giải thích.

Cùng Vân nương chào hỏi qua, liền đi vào giữa tú phòng.

Bởi vì theo chế định của phủ, nhóm tú nương phải may quần áo giày vải hai mùa xuân thu cho toàn bộ tôi tớ trong phủ, cùng với nhiệm vụ các quản sự lâm thời bố trí tới, cho nên bình thường ở bên này đều rất bận rộn. Lúc này trong tú phòng, một chiếc bàn rất rộng bày đặt hơn mười chồng vải vóc phẩm chất bất đồng, vài kiện y phục bán thành phẩm, còn có một đống lớn vải các màu đang cắt dỡ.

Giang Long dựa vào trí nhớ, bắt đầu chỉ huy Vân nương và Ngọc Sai khâu.

Bảo Bình đặc biệt hiếu kỳ, cũng giúp đỡ tìm kiếm vật phẩm cần có.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ nhìn sau khi nhìn, thật sự đoán không ra Giang Long muốn khâu ra cái thứ gì, bởi vì trên người tương đối nhiều việc liền rời đi.

Tính cách Tang Chu hướng nội, lại cùng Giang Long không quen, chỉ là thần sắc có chút câu nệ đứng ở một bên.

Kỹ thuật khâu vá của Vân nương và Ngọc Sai thuần thục, kỹ xảo cao siêu, cắt tinh chuẩn, hai thầy trò các nàng dùng tốc độ cao nhất chế tạo gấp gáp, chỉ trong chốc lát, vật phẩm Giang Long cần may đã xuất hiện trước mắt mọi người.

- Thật đáng yêu!

Bảo Bình là người không kìm nổi trước nhất, đem vật phẩm kia gắt gao ôm vào trong lòng lại sờ lại hôn.

Ngọc Sai cũng giơ tay lên nhẹ nhàng vuốt ve.

Chỉ có Vân nương mặt lộ ngạc nhiên, buông kim chỉ xong, không kìm nổi mở miệng hỏi:

- Đây, đây là một con sói sao?

- Ừ!

Giang Long mỉm cười gật đầu.

Đúng vậy, Giang Long chính là muốn Vân nương và Ngọc Sai hỗ trợ may một con sói cao chừng hơn nửa người.

Toàn thân sói hiện lên màu tro nhạt, mắt to đen trắng rõ ràng, mũi đen, trên mặt có một đạo vết sẹo, tuy nhiên đầu lớn, tứ chi ngắn, vả lại không có nanh vuốt sắc nhọn, cho nên hình tượng có vẻ rất ngốc nghếch, căn bản sẽ không khiến cho người cảm thấy e ngại, ngược lại là rất ưa thích.

https://thuviensach.vn

- A, sói chính là bộ dáng sao?

Bảo Bình nghe vậy kinh hô.

- Đúng đấy!

Giang Long còn chưa có trả lời, Tang Chu từng chân chính gặp qua sói liền mở miệng:

- Tuy nhiên nó và sói thực so sánh với.

Nói xong lời cuối cùng, vì lúc này còn chưa có chữ này, cho nên Tang Chu thật sự là không biết nên dùng cái gì từ ngữ để hình dung.

- Nó kêu sói xám!

Giang Long cười nói:

- Nhã nhi lúc trước gặp ác mộng, ta muốn đưa nó qua, làm bạn với Nhã nhi.

Bảo Bình nghe vậy lập tức sinh lòng ghen tuông:

- Nô tỳ cũng muốn con sói xám!

- Cô có thể bảo Vân nương và Ngọc Sai giúp cô may một con.

Loại thú bông đáng yêu này đối với các cô gái có bao nhiêu lực sát thương, Giang Long dĩ nhiên là biết đến.

Ở kiếp trước, sống ở đô thị cô gái nào bên người không có mấy con thú bông?

Gấu chó, đại tinh tinh, chuột Mickey, con sói xám, mèo máy v.v… đủ loại.

https://thuviensach.vn

Bảo Bình lập tức bĩu môi.

Ngọc Sai nghe thấy Giang Long biết Lâm Nhã gặp ác mộng, cho nên cố ý may tặng, trong lòng cũng hơi chua một trận, lúc này sâu kín nói:

- Vậy nô tỳ cũng muốn một con.

- Được!

Giang Long chú ý tới ánh mắt của Ngọc Sai, tiến lên vô cùng thân thiết sờ sờ đầu của nàng, lúc này mới bảo Bảo Bình đi lấy giấy mực đến.

Đợi Bảo Bình mang giấy mực tới, Giang Long liền ngồi ở một bên, bắt đầu viết.

“Chú dê vui vẻ và sói xám hồi thứ nhất”

- Tiểu thiếu gia, ngài đang viết cái gì?

Lòng hiếu kỳ của Bảo Bình nặng nhất, lúc này bu lại, nháy nháy mắt hỏi.

Giang Long không giải thích, trực tiếp mở miệng kể chuyện xưa:

- Nhiều năm qua, Đại vương sói xám tiếu ngạo thảo nguyên xanh mượt...

Bảo Bình, Ngọc Sai, Tang Chu, thậm chí còn có Vân nương chưa từng nghe qua loại truyện cổ tích này đều trong nháy mắt bị chuyện xưa hấp dẫn.

Ngay từ đầu cảm thấy mấy con dê chơi rất vui, lại có tư duy của loài người, hơn nữa đối thoại của bọn chúng rất có ý tứ, sau khi tưởng rằng con sói xám vô cùng hung tàn sắp quơ được chú dê vi vẻ ăn luôn, tuy nhiên đợi đến khi Giang Long kể đến quá trình sói xám bắt dê hết lần này đến lần khác thì kinh ngạc, mấy người đều cười ha ha.

https://thuviensach.vn

Giang Long vừa kể vừa viết, viết lên nội dung ba tập, lúc này mới dừng lại, đem bút lông đặt ở trên nghiên mực.

- Tang Chu, cô có thể lặng lẽ lẻn vào gian phòng của Nhã nhi, đem con sói xám và mấy tờ giấy này giao cho nàng không?

Tang Chu lập tức từ trong câu chuyện phục hồi lại tinh thần, gật đầu nói:

- Có thể.

- Lại giúp ta nhắn một câu, Thiếu phu nhân Cảnh phủ, phải đủ kiên cường!

- Vâng!

Nhìn bóng lưng Tang Chu rời khỏi, mắt Giang Long nhíu lại.

Xem ra chính mình trước đó đã đánh giá cao Lâm Nhã rồi, nghĩ đến nàng có thể xuống tay diệt trừ Thủy Lam, hẳn là rất có thủ đoạn vả lại tâm địa khá cứng rắn đấy, lại không nghĩ ban ngày nghỉ ngơi cũng sẽ mơ ác mộng.

Giang Long không phải người không biết thương hương tiếc ngọc, cũng muốn lập tức chạy tới ôm Lâm Nhã nhẹ giọng trấn an.

Nhưng với tình hình thực tế, lại không cho phép hắn làm như vậy.

Lại liên tưởng đến khi Lâm Nhã trên tàng cây, hẳn là cũng bị sói hoang dọa đến, cho nên hắn mới cố ý bảo Vân nương và Ngọc Sai may một con sói xám đáng yêu, hơn nữa câu chuyện "Chú dê vui vẻ và sói xám" thú vị này, hẳn là có thể khiến Lâm Nhã bớt sợ hãi đối với sói hoang.

Đây là biện pháp tốt nhất mà Giang Long có thể nghĩ đến để trấn an Lâm Nhã rồi.

- Tiểu thiếu gia?

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai thấy Giang Long kinh ngạc xuất thần nhìn về phía cửa, tiến lên vài bước, quan tâm gọi.

Giang Long lấy lại tinh thần, khoát tay áo với nàng:

- Sói xám này may xong, đợi qua mấy ngày ta lại dạy các cô may mấy chú dê vui vẻ trong chuyện xưa.

- Tiểu thiếu gia tốt nhất!

Vẫn đứng ở một bên nguyên bản bởi vì con thú bông sói xám bị lấy đi, Bảo Bình đang bỉu môi có chút mất hứng nghe vậy lập tức nhảy cà tưng hoan hô:

- May chú dê vui vẻ thứ nhất cho nô tỳ!

- Cho cô chú dê lười còn không sai biệt lắm.

Thanh âm Giang Long vừa dứt, Ngọc Sai liền trực tiếp cười đến gãy lưng.

Bảo Bình không thuận theo, xông lên đùa giỡn vớiGiang Long.

……

Lúc này, Lâm Nhã sắc mặt tái nhợt nằm ở trên giường, toàn thân có vẻ bệnh tật, không dám nhắm chặt mắt, bằng không bóng dáng Thủy Lam và sói xám sẽ lập tức tự hiện lên trước mắt, lao đầu về hướng nàng.

Trước kia, lúc còn ở trong phủ, nàng không phải là chưa từng lấy mạng người.

Nhưng khi đó đều là dùng mưu kế mượn dao giết người, chân chính động thủ không phải là nàng.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa người bị thiết kế giết chết, đều là ác nô dĩ vãng từng ức hiếp nàng và đệ đệ.

Nhưng Thủy Lam chẳng những là nàng tự tay đâm bị thương cũng đẩy xuống thủy đàm mà chết đuối, chân chính đổ máu, hơn nữa Thủy Lam cùng nàng không coi là thật sự có thâm cừu đại hận.

Trước kia Thủy Lam chẳng qua là thường xuyên ở bên tai nhắc tới, bức bách nàng tiếp cận Giang Long mà thôi, có lẽ tương lai về sau sẽ làm ra việc thương tổn nàng và đệ đệ, nhưng dù sao bây giờ còn chưa có làm.

Cũng không đủ cừu hận, cũng sẽ không cảm thấy việc giết Thủy Lam là đúng lý hợp tình.

Cứ như vậy, tuy rằng Lâm Nhã biết rằng giết Thủy Lam không sai, nhưng nhưng trong lòng cũng khó tránh khỏi lo sợ bất an.

Hai nha hoàn điều tới canh giữ ở trước giường của nàng.

Tuy nhiên trong lúc đó, hai đạo bóng đen từ phía trước cửa sổ bắn đến, trực tiếp đánh vào gáy hai nha hoàn.

Hai nha hoàn còn không kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, đã chậm rãi tê liệt ngã xuống đất.

- Ai?

Lâm Nhã bị hù lập tức ôm chăn gấm rúc vào góc giường.

- Thiếu phu nhân đừng sợ, là tiểu thiếu gia phái ta lại đây đưa con sói xám cho ngài.

Lúc này Tang Chu đã từ bên ngoài cửa sổ lách vào, nhẹ nhàng đi đến.

- Ngươi là ai? Con sói xám là cái gì?

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã vào phủ không lâu, cũng không nhận biết Tang Chu lớn lên ở Cảnh phủ.

- Nô tỳ hôm nay mới làm hộ vệ bên người tiểu thiếu gia, về sau sẽ bên người bảo hộ an toàn cho tiểu thiếu gia.

Tang Chu vào lúc thi hành nhiệm vụ, cùng với bình thường giống như là hai người, chẳng những không còn sợ hãi, hơn nữa suy nghĩ rất là bình tĩnh, thấy trong đôi mắt đẹp của Lâm Nhã có một tia sợ hãi, cho nên không đi gần quá mà dừng bước lại:

- Về phần con sói xám, chính là nó.

Nói xong, Tang Chu đưa tới con thú bông đáng yêu đang ôm trong ngực, nhẹ nhàng quơ quơ.

Ánh mắt của Lâm Nhã lập tức bị hấp dẫn qua đó, lúc thấy rõ ràng bộ dáng thú bông xong, lập tức trong đầu không còn tự chủ được đã bắt đầu so sánh con thú bông này cùng với mấy con sói hoang đã gặp ở trong rừng.

Rõ ràng không giống với.

Nhưng cố tình lại cực kỳ tương tự!

Đồng thời, đôi mắt đẹp của nàng cũng theo bản năng mà tỏa sáng lấp lánh.

Vẻ bệnh tật trên người kia trong vô tình, đã lặng lẽ tiêu tan.

Vốn giết chết Thủy Lam và nhìn thấy sói xám làm cho kinh hãi, Lâm Nhã nhất định là bị bệnh một trận, mà nguyên nhân chủ yếu phát bệnh chính là trong lòng sợ hãi làm cho tinh thần khí bị hao tổn nghiêm trọng.

Tuy nhiên lúc này nhìn đến con thú bông ngoại hình đáng yêu còn có cái tên gọi sói xám này xong, nàng đột nhiên cảm thấy sói xám cũng không

https://thuviensach.vn

đáng sợ như vậy nữa.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Phòng Thu Chi

Mắt thấy cảnh giác và đề phòng trong mắt Lâm Nhã dần dần thối lui, Tang Chu chậm rãi tiến lên, cầm trong tay con thú bông đưa tới.

Lâm Nhã đưa tay phải ra, đầu ngón tay đầu tiên là truyền đến một luồng cảm giác mềm mại.

Bên trong con sói xám này bỏ thêm vào bông dày, bề ngoài lại dùng từng khối da rái cá trơn mềm khâu may.

Bởi vì Vân nương và Ngọc Sai cắt tinh chuẩn, khéo tay, châm pháp tinh mịn, xử lý tốt từng đường khâu, cho nên căn bản nhìn không ra có dấu vết khâu.

Xốc lên áo ngủ bằng gấm, Lâm Nhã ngồi dậy đem con sói xám ôm vào trong ngực, lúc này mới phát hiện con sói xám thật lớn.

Tại niên đại này cũng có thú bông, tuy nhiên hình thức vô cùng đơn điệu, ngoại trừ có hình bé trai bé gái, cũng chỉ còn lại có hình chó và mèo thôi, hơn nữa hình tượng rất khô khan.

Lấy đâu ra phiên bản con sói xám đáng yêu trong phim hoạt hoạ?

- Nó kêu sói xám?

Lâm Nhã nâng nhẹ tay khẽ vuốt vuốt ve trong ngực đầu con thú bông trong ngực, trong ánh mắt không che giấu được vui sướng.

Đồng thời, cũng là có một tia cảm giác hơi hơi ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

Con thú bông lớn như vậy, đáng yêu như vậy, trước kia Lâm Nhã cũng chưa từng gặp được, hơn nữa có thể khẳng định trước kia Vương triều Đại Tề cũng chưa từng có loại thú bông này, bằng không đã sớm lưu truyền ra rồi, bây giờ là Giang Long cố ý làm tốt đưa cho mình đấy.

Thiết kế ra thú bông tân kỳ như vậy, không biết được tiêu phí bao nhiêu tâm tư?

Hơn nữa Lâm Nhã rất là cảm kích tâm tư tinh tế của Giang Long.

Bởi vì biết nàng bị sói xám hù đến cho nên mới cố ý làm ra một con sói đáng yêu để an ủi mình?

Mà mục đích của Giang Long cũng là đạt tới thành công, bây giờ Lâm Nhã lấy sói thực và con sói xám so sánh xong, đích thật là không hề sợ hãi sói xám như vậy nữa rồi.

- Đúng đó.

Tang Chu lấy ra từ trong tay áo vài trang giấy, cung kính đưa tới trước mặt Lâm Nhã:

- Tiểu thiếu gia còn viết một chuyện xưa bảo nô tỳ lấy đến cho cô.

Lâm Nhã tò mò giơ tay tiếp nhận, đầu tiên ánh vào mí mắt, chính là thể chữ rồng bay phượng múa của Giang Long.

Trong ánh mắt lập tức hiện lên một chút tán thưởng.

Xuất thân ở nhà quyền quý như Lâm gia, Lâm Nhã mặc dù không được yêu thương, nhưng cũng biết chữ.

Nàng bởi vì bắp thịt không đủ, cho nên kiểu chữ xinh đẹp văn nhã, mặc dù nói viết coi như là không tệ, nhưng so sánh với chữ Giang Long cũng không chỉ kém một bậc.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã bình thường cũng yêu thích thư pháp, cho nên đối với một số người có thể viết chữ đẹp như Giang Long thì sinh lòng sùng bái.

Thấy Lâm Nhã lúc này đã bắt đầu đọc trang giấy chép chuyện xưa, Tang Chu nói:

- Không biết nguyên nhân gì, tiểu thiếu gia dường như không muốn làm cho người khác biết cái con sói xám này là hắn tặng cho cô, cho nên nếu có người hỏi tới, kính xin Thiếu phu nhân nghĩ cái cớ hợp lý mà ứng đối.

Lâm Nhã nghe vậy chân mày cau lại, hai mắt lại nhìn về phía hai nha hoàn té xỉu ở trước giường.

- Vậy ta nói là lão phu nhân thấy ta chấn kinh, phái người đưa tới.

- Tiểu thiếu gia còn bảo nô tỳ mang tới một câu, nói là Thiếu phu nhân Cảnh phủ nhất định phải có đầy đủ kiên cường!

Tang Chu nói xong, liền xoay người lui ra.

Lâm Nhã nghe vậy ngây người sửng sốt, phu quân trên danh nghĩa, hay thay đổi, vả lại làm cho người ta đoán không ra kia bảo Tang Chu mang một câu nói như vậy đến cho mình, là có ý gì?

Hơn nữa cố ý giấu giếm không cho người khác biết hắn rất quan tâm mình.

Đợi khi nàng phục hồi lại tinh thần, Tang Chu đã rời khỏi.

Cúi đầu, khuôn mặt ngốc nghếch của con sói xám kia ánh vào mắt của nàng, bất giác, khóe miệng của Lâm Nhã liền nâng lên một chút độ cong vui vẻ, vươn ngón tay trắng nõn điểm nhẹ cái mũi, miệng Lâm Nhã hàm hồ lẩm bẩm một trận.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, mới đưa ánh mắt một lần nữa dời về phía vài trang giấy có viết chuyện xưa.

Miệng theo bản năng nhẹ giọng đọc lên:

- Nhiều năm qua, Đại vương sói xám tiếu ngạo thảo nguyên xanh mượt...

- Ha ha, không ngờ dê cũng có thể nói.

- Phốc! Con sói này cũng thật ngu!

... Ha ha!

Sau một lát, Lâm Nhã đã bị câu chuyện làm cho cười không ngừng, vô cùng vui vẻ.

Nguyên bản bởi vì nhắm mắt lại liền mơ ác mộng, sợ hãi không dám nhắm mắt mà buộc chặt thần kinh, cũng đã dần dần lơi lỏng xuống. Hôm nay Lâm Nhã cũng giống như Giang Long bị mệt muốn chết rồi, sau khi tinh thần trầm tĩnh lại, từng đợt cảm giác uể oải nháy mắt đánh úp tới.

Sau khi Lâm Nhã lần thứ hai đọc đến tiết thứ ba trong chuyện, hai mắt dần dần khép kín, rơi vào giấc mộng.

Trong lúc ngủ mơ, Lâm Nhã ôm thật chặt con sói xám, khóe miệng uốn lên một chút độ cong.

Lại qua sau một lúc lâu, hai nha hoàn bóp đầu lần lượt tỉnh lại.

Đầu tiên là nhìn về hướng trên giường, lập tức bị con sói xám hình thể thật lớn, hình tượng đáng yêu ngốc nghếch làm hấp dẫn ánh mắt, sau đó lại thấy Lâm Nhã vô sự vả lại ngủ cực say, khóe miệng thậm chí còn treo nụ cười ngọt ngào, hai người liền tròn mắt nhìn nhau, tiếp theo rất ăn ý không để ý đến một đoạn quá khứ vừa rồi đột nhiên ngủ mất kia.

https://thuviensach.vn

Giang Long vẫn đang đợi ở tú phòng, cười cười nhìn Ngọc Sai và Vân nương may con sói xám.

Cho đến khi Tang Chu trở về, hắn hỏi vài câu, lúc đó mới đứng dậy rời khỏi.

Bảo Bình và Ngọc Sai muốn cùng đi qua, lại bị hắn cự tuyệt, hắn nhìn ra Ngọc Sai và Bảo Bình hận không thể lập tức có được một con sói xám, không bằng để các nàng ở trong này tiếp tục may thú bông thì tốt hơn.

Bởi vì ở trong phủ, không cần phải lo lắng Giang Long gặp nguy hiểm, cho nên Ngọc Sai và Bảo Bình cũng không khăng khăng nữa.

Sau khi đi ra tú phòng, Giang Long lại dẫn theo Tang Chu và Tiên Phong lập tức đi tới luyện võ trường trong phủ.

Vừa mới đến gần, đã thấy nơi này đã có người.

Tiên Phong nhãn lực nhạy bén, sớm đã chạy tới hướng người nọ.

- Tiểu thiếu gia!

Hóa ra ra là Tần Vũ cảm thấy hôm nay không có ra thượng lực, là bởi vì chính mình quá mức vô dụng, cho nên lại tới đây khắc khổ tập luyện Thạch Tỏa Công.

Đẩy Tiên Phong đang vồ ở trên người ra, Tần Vũ cung kính thi lễ với Giang Long.

Giang Long khẽ gật đầu một cái với y, lại trấn an vài câu, liền phối hợp bắt đầu luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung.

Hôm nay gặp nạn, khiến hắn càng thêm bức thiết hy vọng có thể sớm một chút khôi phục thân thủ kiếp trước.

https://thuviensach.vn

Tang Chu đứng ở một bên thấy Giang Long luyện thú vị, cũng đưa tay đá chân, tò mò bắt chước.

Một lát sau, không ngờ phát hiện tinh diệu trong đó, lập tức khởi động tác hoàn toàn tinh thần.

Bởi vì hôm nay chạy trốn ở trong núi, khiến thể lực tồn trữ dược lực gần như cho hao hết, cho nên Giang Long không luyện bao nhiêu thời gian mà trên trán đổ mồ hôi, hơn nữa có cảm giác vô lực mệt mỏi.

Nếu thân thể khỏe mạnh, hắn sẽ cắn răng kiên trì, như vậy chẳng những rèn luyện hiệu quả rất tốt, hơn nữa có thể đem tâm tính tôi luyện cho cứng cáp hơn.

Nhưng hiện tại Giang Long cũng sớm nghỉ tay.

Cổ thân thể này suy nhược lợi hại, dược lực trong cơ thể cũng đã còn thừa không bao nhiêu, nếu rèn luyện quá mạnh, không chú ý hỏa hầu mà nói, thân thể sẽ sinh ra bệnh kín, nếu trường kỳ không chú ý, càng nghiêm trọng thêm một chút, thậm chí sẽ làm hao tổn tuổi thọ.

Luyện võ chẳng những phải kiên trì, không sợ chịu khổ, còn phải hiểu được kỹ xảo trong đó, không thể phạm vào kiêng kỵ.

Tang Chu thấy Giang Long ngừng lại, không khỏi có chút vội vàng, nàng vừa mới phát hiện chỗ tinh diệu của bộ luyện pháp này, đang muốn sớm một chút học cho được.

Nhưng Giang Long không chủ động đến dạy nàng, nàng tính cách hướng nội câu nệ, ngại chủ động đi hỏi.

Giang Long thấy trong mắt Tang Chu có ý khát cầu, nhưng vẫn nhìn Tần Vũ tập luyện Thạch Tỏa Công, làm như không nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

Bộ Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp này không phải là nhỏ, đối với người tập võ mà nói cực kỳ khó được.

Hắn cũng không muốn dễ dàng sẽ dạy cho người khác.

Mặc dù Tang Chu là cận vệ của mình.

Tiên Phong thấy Giang Long ngừng lại, liền tiếp cận lại đây cùng hắn chơi đùa.

Giang Long nổi lên một tia hứng thú, liền tự mình chỉ huy Tiên Phong huấn luyện tại các loại chướng ngại trước kia thiết lập ở luyện võ trường.

Tiên Phong không lười biếng, ngược lại bởi vì là Giang Long chỉ huy, có vẻ vô cùng nhiệt tình có động lực.

Vẫn ở tại luyện võ trường cho đến khi trời tối, Giang Long mới dẫn theo Tang Chu và Tiên Phong đi trở về tiểu viện.

Tần Vũ thì trở về trụ sở của y.

Cương Đế Ba Khắc và Đồ Đô hiện tại cũng được an bài ở lại với Tần Vũ.

Tới buổi tối, Cảnh lão phu nhân biết Giang Long thiết kế ra một loại thú bông mới, Lâm Nhã thậm chí nói con thú bông kia là của bà phái người đưa qua.

Giương mắt nhìn một hồi tượng Phật trước mặt, Cảnh lão phu nhân nói một tiếng A Di Đà Phật.

Vào buổi sáng ngày hôm sau, bốn người Trần đội trưởng lần lượt tỉnh lại, Giang Long nghe được tin tức, tự mình đi thăm, gặp được người nhà bốn người hộ vệ.

https://thuviensach.vn

Trên người Trần đội trưởng có vài vết đao vừa dài vừa sâu, tuy rằng tỉnh lại, nhưng bởi vì mất máu quá nhiều nên sắc mặt tái nhợt.

Nói một chút với Giang Long về tình hình trải qua bị thương ngày hôm qua.

Bốn người bọn họ kết thành chiến trận ngăn cản người bịt mặt, tuy rằng trận pháp tinh diệu, nhưng người bịt mặt nhiều lắm, bị thương là khó tránh khỏi, nhưng đều là vết thương nhẹ.

Qua một lúc sao, người bịt mặt thấy không bắt được bọn họ, liền định buông tha bọn họ mà toàn bộ đuổi theo giết Giang Long.

Bọn họ không thể không giải tán trận pháp, tận khả năng bám trụ càng nhiều người bịt mặt càng tốt.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể bị trọng thương khi đám người bịt mặt quay thân vồ đến.

Thậm chí ở thời điểm cuối cùng, nếu không có Quan Thế Hào liều mạng không cần cánh tay phải mà thay Trần Thái cản một đao, sinh mệnh này của Trần Thái sợ là sẽ ở lại Già Lâm Tự.

Đối với Quan Thế Hào, Trần Thái là vô cùng cảm kích.

Giang Long thân thiết an ủi người nhà nhóm bốn người Trần Thái và Quan Thế Hào, cũng cam đoan thu xếp cho Quan Thế Hào một công việc rãnh rỗi yên tĩnh, sẽ không để cho Quan Thế Hào bị cắt đứt thu nhập ban đầu.

Quan Thế Hào và người trong nhà đều vô cùng cảm kích.

DDến khi Giang Long bảo Ngọc Sai đi phòng thu chi trong phủ lấy năm lượng bạc cho Quan Thế Hào, cả nhà Quan Thế Hào càng đối với Giang

https://thuviensach.vn

Long cảm động đến rơi nước mắt.

Trong tiểu viện, nhóm những hộ vệ khác dĩ nhiên là vô cùng vui vẻ.

Giang Long đối đãi với Quan Thế Hào như thế nào, về sau dĩ nhiên là sẽ đối đãi như thế đó với bọn họ.

Tuy nhiên Ngọc Sai đi một hồi lâu, mà vẫn không thấy trở về, Giang Long hơi nhíu mày.

Ngồi chờ vô ích ở chỗ này, bị bọn hộ vệ vây xem, hắn thấy có chút mất thể diện.

Liền bảo bọn hộ vệ nghỉ ngơi, hắn đứng dậy cùng Bảo Bình lập tức đi tới kho tiền trong phủ.

Đi đến nửa đường, gặp Diêu mụ mụ nghe đến tin tức mà chạy tới.

Diêu mụ mụ nhìn Giang Long, muốn nói lại thôi.

Giang Long tuy rằng nhìn ra có ẩn tình khác từ sắc mặt Diêu mụ mụ, nhưng hắn muốn tiếp xúc càng nhiều một ít người cùng việc trong phủ, cứ như vậy mới có thể hiểu rõ toàn bộ Cảnh phủ nhanh hơn, kỹ lưỡng hơn, cho nên không mở miệng hỏi.

Đợi đi vào trước cửa tiểu viện chứa kho tiền, còn chưa đi vào, chợt nghe đến bên trong truyền đến một trận tiếng ồn ào kịch liệt.

- Ông lại dám không nghe lời tiểu thiếu gia?

Trong tiểu viện, Ngọc Sai gào to đối với lão giả gầy gò trước mặt.

Lão giả gầy đúng là chuyên quản tiền lương Cảnh phủ, quản sự cầm chìa khóa kho tiền phòng thu chi.

https://thuviensach.vn

Ông ta cũng không sợ Ngọc Sai lấy Giang Long tới dọa:

- Tiểu thiếu gia tuổi quá nhỏ, trước kia chưa từng hỏi đến việc trong phủ, ta làm sao biết có phải bọn hộ vệ trong phủ thấy tiểu thiếu gia tuổi trẻ không hiểu chuyện, sau đó nương theo chuyện bị thương mà khóc cầu tình, nhân cơ hội lừa gạt tiểu thiếu gia, mới khiến tiểu thiếu gia mềm lòng, bảo ngươi tới đây lấy tiền cho những hộ vệ kia?

- Ông, ông!

Ngọc Sai tức giận khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

Lão giả gầy giơ cằm lên:

- Tóm lại muốn lấy tiền, nhất định phải trải qua lão phu nhân đồng ý trước mới được!

Giang Long ở cửa nghe đến đó, sắc mặt liền có một chút khó coi.

Quản sự trong phòng thu chi rõ ràng cho thấy khinh thị chính mình còn trẻ, mượn cớ này mà cự tuyệt giao tiền.

Diêu mụ mụ nhìn sắc mặt Giang Long, có chút bận tâm kéo lấy ống tay áo của hắn, muốn nói cái gì đó.

Nhưng Giang Long cũng lắc đầu ngăn cản, cũng ra hiệu chính mình sẽ không lỗ mãng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Ba Ngày

Giang Long chắp hai tay sau lưng, âm trầm nghiêm mặt nhắc chân đi vào tiểu viện, trước tiên là đưa ánh mắt dời về phía Ngọc Sai.

Ngọc Sai lúc này đưa lưng về phía hắn, mà lão giả gầy thì nhìn thấy hắn đến.

Diêu mụ mụ gắt gao đi theo sau lưng Giang Long, lúc này nhỏ giọng nói:

- Vị này chính là quản sự nhà kho và phòng thu chi Cảnh phủ chúng ta, lão ta họ Lý.

Giang Long không tiếng động gật gật đầu, vừa đi lên phía trước, vừa đánh giá vị Lý quản sự này.

Chỉ thấy Lý quản sự vừa đen vừa gầy, dáng người thấp bé, đứng ở gần Ngọc Sai, vậy mà còn thấp hơn nửa cái đầu.

Khoảng trên dưới sáu mươi tuổi, mặc một thân áo dài tơ lụa thượng đẳng, hai tay sau lưng, giơ cằm lên, vẻ mặt ngạo khí. Mặc dù ánh mắt xuyên qua bả vai Ngọc Sai nhìn thấy Giang Long lúc này đi vào tiểu viện, nhưng thần sắc vẫn là thờ ơ, không có chút ý tứ nào định tiến lên đón, giống như ông ta mới là chủ nhân của Cảnh phủ vậy.

- Lý...

Có thể quản phòng thu chi và nhà kho lý Cảnh phủ, thuyết minh Lý quản sự rất được Cảnh lão phu nhân tín nhiệm, tiền tài là đại sự bực nào?

https://thuviensach.vn

Nếu không là tâm phúc tuyệt đối, Cảnh lão phu nhân làm sao có thể yên tâm?

Giang Long tuy rằng mất hứng bị Lý quản sự quét mặt mũi, nhưng vẫn là khách khí chắp tay, chẳng qua hắn vừa mới mở miệng chỉ kịp phun ra một chữ, đã bị Lý quản sự híp mắt cắt đứt.

- Ngươi rốt cục đến gặp Cữu gia gia?

Hả?

Giang Long sửng sốt.

Lúc này Diêu mụ mụ vội vàng tiến lên trước, ở bên tai Giang Long giảm thấp thanh âm nói:

- Vị Lý quản sự này là biểu huynh bà con xa của lão phu nhân, luận bối phận đích thật là Cữu gia gia của ngài.

Khó trách lại phách lối như vậy!

Giang Long mày nhăn mày lại, hóa ra là một vị bề trên của mình.

Mặc dù chỉ là họ hàng xa.

- Lý quản sự.

Diêu mụ mụ cười ha hả lên tiếng chào hỏi.

Lý quản sự mặc dù là biểu huynh Cảnh lão phu nhân, nhưng kỳ thật quan hệ hai nhà năm xưa cũng đã là khá xa cách, chỉ vì ngẫu nhiên một lần không ngờ ông ta ở trên đường cái đụng phải Cảnh lão phu nhân, khi đó gia đạo sa sút mới mặt dày tìm tới phủ đi, khi đó Cảnh lão phu nhân còn chưa xuất giá.

https://thuviensach.vn

Sau theo chung đụng thời gian lâu dài, Cảnh lão phu nhân phát hiện Lý quản sự thật là tinh thông số học và phương pháp ký sổ, mà là người tinh minh có khả năng, lúc này mới đồng ý thỉnh cầu của ông ta muốn cùng đi theo vào Cảnh phủ.

Năm đó Cảnh lão phu nhân vừa mới gả vào phủ, bó tay bó chân, sống khá gian nan, sau khi ổn định gót chân, trong quá trình đi từng bước cướp lấy hậu viện và đại quyền tài chính của Cảnh phủ, Lý quản sự ở trong đó đều là xuất lực rất lớn.

Chính là vì có công lao lớn lao, cho nên Lý quản sự mới dám ở trước mặt Giang Long kiêu căng như vậy.

Tuy rằng đích thật ông ta là trưởng bối của Giang Long, nhưng nhậm chức làm việc ở trong phủ lấy tiền lương, thì cho thấy chẳng qua ông ta cũng là một quản sự được Cảnh phủ mướn mà thôi.

Lý quản sự tuy rằng ngang ngược kiêu ngạo, nhưng cũng biết Diêu mụ mụ ở trong phủ rất có địa vị, nhất là mẹ của Diêu mụ mụ đó mới là phụ tá đắc lực chân chính của Cảnh lão phu nhân, cho nên vỗ vỗ chòm râu hoa râm trên cằm, khách khí gật đầu nói:

- Thúy nhi cũng tới à.

Diêu mụ mụ có thể nói là Lý quản sự nhìn lớn lên đấy, tự nhiên là xưng hô nhũ danh này.

Trải qua thời gian hòa hoãn ngắn ngủi, Giang Long phục hồi lại tinh thần.

Hắn rất là không quen nhìn vẻ ngạo khí trước mắt của Lý quản sự, nhưng cũng chỉ có thể cúi đầu kêu một tiếng:

- Cữu gia gia.

https://thuviensach.vn

Không có biện pháp, niên đại này rất nặng hiếu đạo, mà thứ nhất Lý quản sự thì đích xác xem như trưởng bối của hắn.

Thứ hai Lý quản sự là tâm phúc của Cảnh lão phu nhân, giúp đỡ xử lý tài chính đại sự trong phủ, ở trước mặt Cảnh lão phu nhân rất có thể diện, nếu hắn cứng rắn đắc tội, phỏng chừng Cảnh lão phu nhân biết được rồi, khẳng định phải trách cứ hắn, sau đó lại đi trấn an Lý quản sự.

Đó chẳng phải nói hắn ở trong lòng Cảnh lão phu nhân địa vị không bì kịp Lý quản sự.

- Ừ, Giang Long cũng lớn rồi.

Lý quản sự nghe gọi một tiếng Cữu gia gia, một đôi mắt nhỏ tinh minh liền tỏa sáng, hiển nhiên vô cùng hưởng thụ, có chút đắc chí vừa lòng:

- Ngươi là đến thúc giục hỏi việcmười lượng bạc kia đi? Đến, Cữu gia gia lấy đến cho ngươi.

Sảng khoái như thế, thật là ngoài dự liệu của Giang Long.

Lúc này Diêu mụ mụ nhỏ giọng nói:

- Lý quản sự tuy rằng ngạo khí một chút, nhưng con người cũng không xấu.

- Ừ!

Giang Long nghe vậy khẽ gật đầu một cái, đầu tiên là dùng ámh mắt trấn an Ngọc Sai vẫn đang giận đùng đùng một chút, lúc này mới nhanh đi theo.

- Nghe nói Giang Long ở Già Lâm Tự làm một câu đối phúng điếu tuyệt diệu?

https://thuviensach.vn

Lý quản sự vừa lấy ra sổ sách, vừa cười ha hả mở miệng nói, cũng không cần người khác trả lời lại, chỉ một mình ở đó tự nói mà vẫn hưng trí bừng bừng:

- Già Lam Tự mất một hòa thượng, Tây Thiên Niết Bàn thêm một Như Lai!

Thật là rất hay.

Ngươi có tài văn chương, không phải nói là tài hoa hơn người, Cữu gia gia đề nghị ngươi về sau đi theo đường khoa cử, về sau khôi phục lại uy danh và vinh quang ngày xưa của Cảnh phủ chúng ta...

- Vị Lý quản sự này trông coi tiền bạc trong phủ chúng ta, thường xuyên sẽ có người thỉnh cầu nhiều thêm một ít phí dụng, ông ta tất nhiên là không đồng ý, cho nên bình thường luôn bày ra một cái mặt đen rất ít nói chuyện, có vẻ rất keo kiệt Hôm nay nhìn thấy tiểu thiếu gia đến thì vô cùng vui vẻ, nhắc tới không ngừng.

Diêu mụ mụ bật cười, tiến đến thấp giọng nói bên tai Giang Long.

Giang Long khóe miệng mỉm cười, bất động thanh sắc.

Hắn nghe ra được Diêu mụ mụ đây là đang nói tốt giúp Lý quản sự.

Nói Lý quản sự bình thường vẫn tận chức tận trách đấy.

Hơn nữa còn chỉ ra là nhìn thấy mình mới cao hứng như thế.

Vốn Giang Long thấy Ngọc Sai tới nơi này nửa ngày vẫn chưa lấy được bạc đích thật là có chút tức giận, sau nghe nghe lời Lý quản sự nói, đối với người này lại không có nửa điểm hảo cảm.

Tuy nhiên hiện tại hắn đã nghĩ thông suốt, tan hết tức giận.

https://thuviensach.vn

Lý quản sự này chẳng qua là hoi thích sĩ diện, hơn nữa nguyên nhân làm khó Ngọc Sai, hơn phân nửa là bởi vì nghe nói hắn tới thăm hộ vệ trong phủ, nhưng vẫn chưa thèm tới gặp ông ta, tốt xấu ông ta coi như là trưởng bối của Giang Long, cho nên cảm thấy giận dỗi, lúc này mới tìm cớ bám trụ Ngọc Sai, khiến hắn tự mình đến cửa.

Lý quản sự làm việc nhanh nhẹn, chỉ chốc lát đã làm tốt sổ sách, sau đó cầm hai thỏi bạc năm lượng đưa cho Giang Long.

Giang Long lễ độ duỗi hai tay tiếp nhận, ngoài miệng liền nói:

- Đợi đem những bạc này cho Quan Thế Hào, cháu sẽ nói một tiếng với bà nội.

- Được, được!

Lý quản sự nhìn Giang Long cười toe tóet.

Ngọc Sai thì vẫn còn hầm hừ.

Bảo Bình trước nghe được Ngọc Sai và Lý quản sự đối thoại cũng có tức giận, tuy nhiên thấy Lý quản sự không lại làm khó tiểu thiếu gia nhà mình, rất là sảng khoái lấy tiền đi ra, rồi tiến lên an ủi Ngọc Sai.

Cáo từ Lý quản sự xong, rời khỏi tiểu viện, Giang Long đem hai thỏi bạc đưa cho Bảo Bình, bảo nàng đi một chuyến đưa bạc sang bên kia cho đám hộ vệ.

Diêu mụ mụ thấy nơi này không xảy ra chuyện gì, vội đi làm việc của mình.

Giang Long mang theo Ngọc Sai đi về hướng luyện võ trường.

Thời gian trôi qua, nháy mắt đã qua ba ngày.

https://thuviensach.vn

Ba ngày này ngoại trừ buổi tối ngủ, lúc ban ngày Giang Long phần lớn đều ở tại luyện võ tràng tập luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp.

Bởi vì mỗi ngày đều uống thuốc có dựa theo phương thuốc cổ chế biến, rất là bổ dưỡng, sáng sớm hôm nay lúc Giang Long rời giường cảm giác tay chân ấm áp, rất là thoải mái.

Đây là biểu hiện của khí huyết tràn đầy.

Trừ lần đó ra, khí lực của Giang Long cũng lớn hơn rất nhiều.

Lúc này Giang Long đánh xong một lượt quyền, đưa tay lau mồ hôi trên trán, thấy Bảo Bình cười ha hả từ đàng xa chạy tới, trong tay còn nắm theo mấy cành nụ hoa non mịn sắc phấn hồng.

Đêm hôm qua, một trận gió xuân thổi qua, thời tiết thay đổi ấm áp rồi.

- Tiểu thiếu gia, sáng sớm hôm nay sau hoa hạnh ở hậu hoa viên đã nở toàn bộ rồi.

Bảo Bình sôi nổi đi vào gần Giang Long, chớp đôi mắt to linh động, giữa thần sắc có chút chờ mong đề nghị:

- Không bằng chúng ta ngày mai lái xe đi ra ngoài đạp thanh đi?

Phụ cận Kinh thành có vài lâm viên diện tích khá lớn, lâm viên là hoang dại, trong đó trồng rất nhiều cây ăn quả.

Mỗi khi đến đầu mùa xuân, thời tiết ấm lại, khắp nơi đều là hoa hạnh, hoa đào, cùng với hoa lê lần lượt nở rộ, cánh hoa mở nhị phun hương, cảnh sắc đẹp không sao tả xiết, sẽ dẫn vô cùng nhiều công tử nhà quyền quý và nhóm văn nhân sáo khách kết bạn đi du ngoạn đạp thanh.

https://thuviensach.vn

Có lúc cũng sẽ có thiên kim nhà quyền quý được bề trên trong nhà cùng đi tới du ngoạn giải sầu.

Đạp thanh?

Giang Long đột nhiên cười:

- Được.

Vài ngày trước hắn muốn tìm một ít chuyện để làm, kết quả Cảnh lão phu nhân bảo hắn quản lý mấy chỗ nông trang, có một nông trang phụ cận còn có một mảng rừng cây hạnh lớn.

- Tốt quá! Tiểu thiếu gia đồng ý rồi.

Bảo Bình cao hứng quơ cành trong tay nhảy dựng lên, sau đó đột nhiên xoay người chạy đi:

- Nô tỳ đi nói cho Ngọc Sai.

Nhìn bóng dáng Bảo Bình vui vẻ đi xa, Giang Long nhẹ nhàng cười.

Sau đó sửa sang lại quần áo, nhẹ nhàng phủi phủi tro bụi chỗ cổ tay áo, giơ chân lên chậm rãi bước tới hướng tiểu viện Cảnh lão phu nhân.

Tiên Phong vừa mới hoàn thành một chuyến huấn luyện, mệt nằm ở bên chân Tần Vũ thấy hắn muốn đi, há mồm sủa lớn vài tiếng.

Giang Long nghiêng đầu nhìn lại, nhẹ nhàng khoát tay áo.

Tiên Phong chính là đem cằm thả trên mặt đất không lên tiếng.

Chỉ chốc lát, Giang Long đi vào tiểu viện Cảnh lão phu nhân, đầu tiên là hỏi thăm sức khỏe, sau đó mới cho thấy ý đồ đến.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân thấy Giang Long ở trong phủ nghỉ ngơi cũng ba bốn ngày, tinh thần đã khôi phục, liền sảng khoái đồng ý:

- Cháu muốn làm việc học hỏi kinh nghiệm, bà nội dĩ nhiên là giơ hai tay tán thành, ngày mai ta liền phái người dẫn cháu đi một chỗ nông trang.

Tuy nhiên tới chỗ đó rồi, nếu có ý kiến gì, cũng đừng dễ dàng đưa ra quyết định.

Về thương lượng một chút với bà nội trước, nếu quả thật khả thi, bà nội sẽ toàn lực ủng hộ cháu.

- Vâng!

Giang Long biết rằng đây là Cảnh lão phu nhân lo lắng hắn lịch duyệt quá ít, trước kia căn bản cũng chưa từng tiếp xúc những việc của nông trang, cho nên có chút không yên lòng, trước tiên dặn dò.

- Bà nội, danh thiếp của cháu đã đưa đi Kinh Triệu Phủ vài ngày rồi, nhưng vẫn không có hồi âm.

Giang Long lại chuyển sang một việc khác.

Cảnh lão phu nhân cười tủm tỉm khoát tay nói:

- Những tướng lãnh kia tội danh khá lớn, nhưng theo ta đoán hơn phân nửa là không có chứng cớ chân thật, bằng không sớm đã bị phán trảm lập quyết! Tuy nhiên nếu là không có chứng cứ xác thực đã bị gán lên tội danh như thế, thì thuyết minh bọn họ hắn là bị người khác hãm hại.

Hơn nữa hãm hại bọn họ hắn là hơi có chút thế lực.

Bọn quan viên Kinh Triệu Phủ không ngốc ngu đâu, người nào người đấy đều sắc sảo, người nào người đấy đều tinh minh, bằng không tại đó đi đầy đường đều là quan to nhị phẩm tam phẩm và con cháu huân quý quý

https://thuviensach.vn

tộc kinh thành, bọn họ hơi không chú ý đắc tội một người, thì kết cục chính là khó giữ được được mũ ô sa.

Bọn họ tinh minh sẽ không vì ngại thanh danh của Cảnh phủ chúng ta, mà lập tức thả người.

Giang Long nghiêm túc lắng nghe, trong lòng cũng là nghiệm ra một chút cảm thụ.

Trước đại khái điều tra rõ thân phận của người hãm hại những tướng lãnh kia, xem thế so với Cảnh phủ có lớn hơn hay không.

Nếu như là lớn hơn, quan viên Kinh Triệu Phủ liền sẽ trả lại danh thiếp của mình.

Còn nếu là người nọ thế lực so ra kém Cảnh phủ, quan viên Kinh Triệu Phủ cũng sẽ không trắng trợn đắc tội với người nọ, trước tiên bọn họ sẽ rất có kỹ xảo mật báo cho bên kia, nhìn xem người đó có phản ứng gì.

Nếu là người nọ đi lại quan hệ, quan viên Kinh Triệu Phủ liền tạm thời xem chừng.

Còn nếu là người nọ không có động tác gì, nhận thua, quan viên Kinh Triệu Phủ mới có thể nhất nhất thả người.

Lúc này mặc dù thả người, người nọ biết là Cảnh phủ ra mặt cứu người, cũng sẽ không trách tội đến trên đầu bọn quan viên Kinh Triệu Phủ.

Mà những việc này vừa đến vừa đi, cũng cần có thời gian.

- Là cháu không nén được tức giận.

- Ha hả, cháu còn nhỏ, tính nết nóng nảy chút cũng là bình thường.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân đầu tiên là không thèm để ý phất phất tay, sau đó đột nhiên thay đổi đề tài:

- Vài ngày trước cháu gặp qua Lý quản sự rồi hả?

- Dạ!

- Đó cũng là một người đáng thương.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Nông Trang

Cảnh lão phu nhân dường như chỉ là thuận miệng nhắc tới Lý quản sự một chút, ngoài miệng than khẽ, liền không lại tiếp tục cái đề tài này, nhưng Giang Long lại từ đó có thể thấy được Cảnh lão phu nhân đối với Lý quản sự vẫn là tương đối coi trọng.

Vì thế Giang Long chỉ cúi đầu, mày nhăn lại, hai tròng mắt ngưng lại.

Mặc dù chỉ là gặp qua một lần, nhưng hắn cũng đã trên cơ bản hiểu thấu tính nết Lý quản sự.

Không tính là chán ghét người này, nhưng quyền tài chính trong phủ quan trọng đến mức nào?

Chờ hắn chân chính làm đương gia tác chủ, khẳng định phải đem nhà kho và phòng thu chi đều giao cho tâm phúc đắc lực của mình tới quản lý.

Sử dụng người của chính mình tóm lại vẫn yên tâm, thuận buồm xuôi gió hơn.

Cảnh lão phu nhân đương nhiên không biết ý nghĩ trong lòng Giang Long lúc này, hơn nữa theo bà, tuổi Giang Long bây giờ còn rất trẻ, trước kia tới bây giờ chưa từng tiếp xúc qua sự vụ trong phủ, dù cho nhanh nhất cũng phải rèn luyện năm sáu năm, thậm chí là bảy tám năm mới có thể độc chắn một phía.

Mà đến lúc đó, bất kể là chính bà, hay là một ít lão nhân trong phủ đi theo bà đều đã già rồi, tinh lực không đủ cũng nên lui ra rồi.

https://thuviensach.vn

Giang Long vừa lúc toàn quyền tiếp nhận tất cả công việc trong phủ.

Nếu như Giang Long không phải xuyên qua mà đến, thì ý nghĩ của Cảnh lão phu nhân cũng không sai.

Cảnh phủ gia đại nghiệp lớn, một người trẻ tuổi chậm rãi lớn lên đích thật là cần tôi luyện tốt nhiều năm mới có thể tiếp nhận.

Như vậy tân chủ nhân và lão thủ hạ của Cảnh lão phu nhân nên lui ra cũng sẽ không nảy sinh xung đột khi bàn giao quyền lực.

Nhưng hiện tại Giang Long chắc là sẽ không chờ thêm nhiều năm mới tiếp nhận Cảnh phủ vào tay.

Bên cạnh hắn có tai họa ngầm nguy hiểm, còn muốn giúp Lâm Nhã cứu ra đệ đệ, hơn nữa Cảnh phủ và đương triều thái tử cũng không qua lại, đó đều cần hắn nhanh chóng nghĩ biện pháp giải quyết.

Mà nếu là không có nhân lực và tài nguyên hùng hậu của Cảnh phủ ủng hộ, một đôi tay trắng của hắn đương nhiên là không có bất kỳ biện pháp nào cả.

Cho nên điều kiện tiên quyết, chính là trước tiên trở thành đương gia chủ nhân chân chính cầm quyền của Cảnh phủ.

Xem ra xung đột với lão quản sự trong phủ là khó tránh khỏi, hắn là không tránh khỏi.

Giang Long nghĩ thông suốt xong, chậm rãi ngẩng đầu lên, trên mặt thần sắc tự nhiên, tuy nhiên trong con ngươi lại có tự tin đến tột cùng.

Lại cùng Cảnh lão phu nhân hàn huyên một hồi, Giang Long cáo lui.

Trở lại tiểu viện, Giang Long nói cho Ngọc Sai và Bảo Bình, ngày mai đi nông trang của phủ.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia gạt người, ngài lúc trước đã đáp ứng nô tỳ, ngày mai lái xe đi ra ngoài đạp thanh rồi mà.

Bảo Bình lập tức bất mãn ồn ào.

Giang Long cười khẽ, giơ tay lên xoa xoa đầu Bảo Bình:

- Không phải có chỗ thôn trang đặt ở chân núi, phụ cận thì có một mảnh lâm viên lớn sao?

- Hừ, hóa ra chỉ là nhân tiện đạp thanh a.

Mấy ngày nay trên người của Giang Long có biến hóa rất lớn, không non nớt giống như trước kia, có khi Bảo Bình và Ngọc Sai còn phải đi dụ dỗ, bây giờ trên người chẳng những có một cỗ khí chất vô cùng hấp dẫn người khác, hơn nữa thoáng chốc biến thành thành thục rất nhiều.

Bảo Bình và Ngọc Sai ngay từ đầu có chút nghi hoặc và không thích ứng, nhưng cuối nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy Giang Long hẳn đã trải qua một hồi đuổi giết, con người mới đột nhiên trở nên thành thục.

Về phần không thích ứng... Bây giờ Giang Long thật sự là ưu tú hơn so với trước kia, các nàng ước gì Giang Long đã có loại biến hóa này sớm vài năm rồi cơ.

Bảo Bình rất thích động tác Giang Long xoa xoa đầu mình vô cùng thân thiết, cảm thấy bàn tay của Giang Long thật ấm áp, bị vuốt rất thoải mái, nhưng vẫn giả bộ mất hứng nhẹ nhàng nghiêng nghiêng đầu, đương nhiên, nàng sẽ không thật sự né tránh, miệng nhỏ giọng oán giận.

Ngọc Sai rõ ràng cũng có chút thất vọng, cúi đầu xuống, nàng vốn muốn cùng Giang Long đi chơi vui vẻ một ngày nữa cơ.

https://thuviensach.vn

Lúc trước nghe nói đến đi đạp thanh xong, nàng bắt đầu cao hứng thu thập hành trang, nguyên bản động tác nhanh nhẹn hiện tại nháy mắt liền biến thành chậm lại.

Nhưng một câu nói của Giang Long, lại lần nữa làm cho nàng lộ tươi cười.

- Chuẩn bị nhiều quần áo một chút, chúng ta phải ở trên nông trang vài ngày.

- Thật tốt quá!

Bảo Bình nhảy dựng lên hoan hô.

Giang Long sau khi rời đi, Cảnh lão phu nhân phái người gọi Trương Khương thị, cho biết việc Giang Long tiếp nhận mấy chỗ nông trang để rèn luyện.

- Nhưng trước kia tiểu thiếu gia cũng chưa từng đi nông trang, sợ là hiện tại ngay cả ngũ cốc cũng không phân biệt được?

Trương Khương thị nghe vậy thì có một chút buồn bực, nông trang của phủ do bà ta tổng trù quản lý, hiện tại Giang Long đến nhúng tay, chính là đang đoạt quyền lực của bà ta.

- Hả!

Sắc mặt Cảnh lão phu nhân bỗng trầm xuống, đặt thật mạnh chén trà trong tay xuống.

Vài giọt nước trà nóng tràn ra, làm ướt mặt bàn.

Trương Khương thị thầm kêu không tốt, không đợi Cảnh lão phu nhân phát hỏa, liền vội vàng cười nói làm lành:

https://thuviensach.vn

- Nô tỳ chỉ là lo lắng tiểu thiếu gia đi nông trang rồi sẽ tự chủ trương, bởi như vậy sẽ phá mất trật tự bình thường dĩ vãng của nông trang, dù sao từng cái nông trang đều có hơn một trăm hộ tá điền, những tá điền này còn trông cậy vào đất hoa mầu ở đó để sống tạm nữa.

Nếu chẳng may tiểu thiếu gia làm cho nông trang lung tung lộn xộn, cho dù những tá điền này ngoài miệng không nói cái gì, trong lòng cũng sẽ oán giận.

Tuy nhiên nếu ngài đã quyết định rồi, nô tỳ tự nhiên là mạnh mẽ ủng hộ.

Cảnh lão phu nhân cũng biết Cảnh Giang Long dĩ vãng chưa từng tiếp xúc qua việc đồng áng, đi nông trang rất có thể xảy ra sai lầm.

Nhưng người tuổi trẻ ở trong quá trình trưởng thành, lại không phạm sai lầm cơ chứ?

- Nếu Giang Long thật sự có xảng bậy, làm hại sản lượng ruộng hoa mầu năm nay giảm, đến lúc đó đợi cho thu hoạch vụ thu liền án giá cả bồi thường cho nhóm tá điền.

Cảnh lão phu nhân không phải người không nói đạo lý, đồng thời rất là thương cảm tôi tớ và tá điền trong phủ.

- Vâng!

Trương Khương thị nghe vậy sắc mặt có chút khó coi, Cảnh lão phu nhân nói như vậy, căn bản chính là rõ ràng nói cho bà ta biết, bà ta không cần nghĩ nhiều như vậy, Giang Long cho dù là phạm sai lầm, cũng không có gì lớn:

- Vậy nô tỳ đi tìm quản sự nông trang lại đây, dặn dò gã hiệp trợ tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

- Đi đi!

Lấy cơ trí của Cảnh lão phu nhân làm sao nhìn không ra chút tâm tư của Trương Khương thị?

Nhưng cuối cũng không mở miệng trách cứ.

Tuy nhiên cũng không muốn để Trương Khương thị vẫn lắc lư ở ngay trước mắt.

- Trước khi tìm quản sự đi hỏi Giang Long một chút, xem nó muốn đi tiếp nhận nông trang nào.

- Ah!

Trương Khương thị cảm thấy bất mãn, bà ta nguyên bản còn muốn cố ý chọn cái nông trang sản xuất kém nhất cho Giang Long tiếp nhận cơ.

Rời khỏi tiểu viện của Cảnh lão phu nhân, Trương Khương thị thở phì phò đi tìm Giang Long, nếu Cảnh lão phu nhân đã ra lệnh, bà ta cũng không dám dương phụng âm vi.

Lúc này đã trưa, Giang Long đang ngồi ở trước bàn dùng cơm trưa.

- Tiểu thiếu gia, Khương ma ma đến đây.

Một tiểu nha hoàn thủ vệ ở bên ngoài thông truyền.

Giang Long đối với Trương Khương thị không có chút hảo cảm nào, nếu không phải có thể nhìn ra Cảnh lão phu nhân mỗi lần đối với người này đều là vô cùng che chở, hắn mới lười gặp:

- Để cho bà ta đi vào.

- Vâng.

https://thuviensach.vn

Thanh âm tiểu nha hoàn vừa mới dứt, Trương Khương thị liền mạnh mẽ nhấc lên rèm cửa đi đến.

Nhìn đến động tác mạnh của Trương Khương thị như vậy, Giang Long rũ xuống đôi mắt, chậm rì rì cầm lấy thìa uống một ngụm canh ngân nhĩ hạt sen.

Trương Khương thị thấy Giang Long đối với chính mình đến là thờ ơ, không nói mang một chút kính ý đứng lên nghênh đón, ân cần thăm hỏi một chút, thậm chí mắt còn không thèm nhìn thẳng, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, tốt xấu bà ta cũng là phụ tá đắc lực của Cảnh lão phu nhân, lúc Giang Long còn nhỏ bà ta còn từng bế qua nữa đó.

Nói là nửa trưởng bối của Giang Long cũng không ngoa!

Hừ!

Trương Khương thị ép xuống lửa giận đang bốc lên trong lồng ngực, nói thẳng ý đồ đến:

- Lão phu nhân phái ta lại đây hỏi một chút, tiểu thiếu gia tính toán tiếp nhận nông trang nào của phủ?

- Một cái ở Ô Thạch Sơn kia.

Giang Long cũng là lười nói vô nghĩa với Trương Khương thị.

Trương Khương thị xoay người rời đi, hai nha hoàn đi cùng ở bên cạnh bà ta rõ ràng cảm giác được không khí hơi không đúng, vội vàng thi cái lễ với Giang Long mới nhanh theo sau.

- Tiểu thiếu gia, Khương ma ma ở trong phủ giao thiệp rộng, uy vọng cũng là cực cao.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi Khương ma ma vào nhà, Ngọc Sai liền khẩn trương đứng lên do dự một chút mở miệng nói.

Bảo Bình cũng nhìn ra Giang Long dường như cùng Trương Khương thị có chút không hợp, nhưng không hiểu được nguyên nhân, mở miệng nói:

- Đúng vậy a, hơn nữa lão phu nhân rất tín nhiệm Khương ma ma.

Giang Long nghe vậy cũng không trả lời, chỉ ngẩng đầu, nhìn về phía cửa.

Trương Khương thị uy vọng cao tới đâu, cũng chỉ là một quản sự của Cảnh phủ!

Mình là Cảnh phủ tiểu thiếu gia, chẳng lẽ lại còn phải hạ thấp người đi lấy lòng một quản sự mà mình không thích trong phủ?

Trương Khương thị thở phì phò rời khỏi tiểu viện Giang Long rồi, rốt cục không kìm nổi lửa giận trong lòng!

Giọng căm hận nói:

- Đi đem Hồ quản sự tìm đến!

Hồ quản sự chính là trang đầu của nông trang Ô Thạch Sơn kia.

Chỉ chốc lát, Hồ quản sự vội vàng từ bên ngoài phủ tới, Trương Khương thị ở tại nhà mình tiếp kiến Hồ quản sự.

Cũng không biết hai người nhỏ giọng trong phòng nói mấy thứ gì, sau khi Hồ quản sự ra về, liền bay nhanh về nông trang.

Bởi vì không có cố ý giấu giếm, chỉ chốc lát, việc Giang Long muốn đi tiếp nhận nông trang ở trong phủ truyền ra.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã trải qua mấy ngày tĩnh dưỡng tinh thần cũng đã khôi phục.

Lúc này của nàng vừa mới ăn cơm trưa, đang ngồi ở trước giường vuốt ve con sói xám, Đỗ Quyên đột nhiên vội vã xông vào phòng.

Hai nha hoàn tạm thời phụng mệnh tiến đến hầu hạ Lâm Nhã thấy thế mày liễu hơi nhíu.

Đỗ Quyên này thật sự là lỗ mãng chẳng phân biệt được tôn ti, trước khi vào cửa cũng không biết thông truyền trước một tiếng sao?

Các nàng hai người vụng trộm liếc Lâm Nhã một cái, thấy Lâm Nhã không có tức giận, liền không chỉ trích nữa.

Hắn là quan hệ chủ tớ cực tốt, cho nên không thèm để ý những chuyện nhỏ nhặt này, hai nữ phỏng đoán trong lòng.

- Thiếu phu nhân, nô tỳ vừa mới nghe người ta nói tiểu thiếu gia muốn đi quản lý nông trang của phủ, ngài muốn cùng đi hay không?

Đỗ Quyên nhãn lực nhạy bén, mặc dù hai nha hoàn cẩn thận, nhưng ánh mắt âm thầm và động tác nhỏ vẫn không tránh được ánh mắt của ả, tuy nhiên ả đưa vào thân phận của mình đặc thù, mới không sợ hai cái nha hoàn này.

Lâm Nhã nghe vậy mắt đẹp sáng ngời!

Hai tay đang ôm con sói xám bản năng nắm thật chặt.

- Vậy ngươi đi giúp ta hỏi một chút.

Đỗ Quyên nghe vậy lập tức gật đầu, sau đó vội vàng xoay người rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Vừa mới bước ra cánh cửa đi vào tiểu viện, trong cặp mắt của Đỗ Quyên liền hiện lên một chút ghen ghét:

- Trước kia bảo ngươi tiếp cận Cảnh Giang Long ngươi luôn từ chối, nhưng bây giờ lại ước gì chính mình đưa tới cửa, xem ra nữ nhân ti tiện này quả nhiên là động tâm với Giang Long rồi!

Tuy rằng ả kiêng kỵ Lâm Nhã, hơn nữa chuyển biến chủ ý tính toán theo Lâm Nhã ở nơi này mò chỗ tốt hơn, nhưng tâm lý ả có chút biến thái, chính là không thể nhìn Lâm Nhã tốt.

Giang Long cơm nước xong, đang ngồi ở trước bàn uống trà, nghe được Đỗ Quyên cầu kiến.

Đỗ Quyên là một nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã, không biết có phải cũng là bề trên Lâm gia phái tới giám thị Lâm Nhã hay không?

Giang Long trước kia không có cơ hội tới tiếp xúc, lúc này đặt chén trà xuống, để Đỗ Quyên tiến vào.

Đỗ Quyên đi vào nhà, không có một chút ngượng ngùng, thân làm một cô gái và lại là nha hoàn nô tỳ liền đưa ánh mắt nhìn thẳng chăm chú vào khuôn mặt của Giang Long.

Lần trước Giang Long nở rộ tài hoa ở Già Lâm Tự, Đỗ Quyên cũng đã sinh lòng ngưỡng mộ.

Ngọc Sai đang dọn dẹp cái bàn, còn Bảo Bình thì bưng chậu đồng, nàng vừa mới giúp Giang Long rửa sạch hai tay, nhìn thấy Đỗ Quyên lớn gan như vậy nhìn chằm chằm tiểu thiếu gia nhà mình, đều cảm thấy không vui.

Tuy nhiên Đỗ Quyên là nha hoàn hồi môn của Thiếu phu nhân, dựa theo lệ thường, đợi sau khi Lâm Nhã mang thai, thì có được Lâm Nhã sai khiến đi hầu hạ Giang Long chuyện giường chiếu, cho nên xem như đã âm thầm

https://thuviensach.vn

lập thành nữ nhân của Giang Long, các nàng dù mất hứng thế nào, cũng không thể nói cái gì.

- Nô tỳ bái kiến tiểu thiếu gia.

Đi thẳng tới phụ cận, Đỗ Quyên mới cúi đầu hai tay đỡ ở bên hông cong đầu gối thi lễ, cũng tận khả năng khiến động tác của mình tuyệt đẹp, hy vọng mượn mượn điều đó hấp dẫn chú ý của Giang Long.

- Đứng lên.

Nhưng Giang Long đối với việc can đảm nhìn thẳng và động tác thi lễ tao nhã của Đỗ Quyên đều coi như không thấy, giơ tay nhắc lấy chén trà, cúi đầu nhẹ nhàng thổi thổi vài lá trà đang dập dềnh trên mặt nước.

Còn âm thầm chú ý đến nhất cử nhất động của Đỗ Quyên.

Đỗ Quyên không coi là mỹ nhân, nhưng tướng mạo cũng tính là không kém.

Những thứ khác hoàn hảo, chỉ có điều lại có một đôi mắt tam giác.

Người như vậy bình thường đều là khá khắc nghiệt, tham lam, và lại lòng lang dạ sói!

- Ngươi tìm đến ta có việc gì?

- Là Thiếu phu nhân nghe được ngày mai ngài định xuất phủ đi nhận một nông trang, cho nên phái nô tỳ lại đây hỏi một tiếng, có thể cũng mang Thiếu phu nhân đi hay không.

Giang Long trầm mặc.

Sau một lúc lâu, nhẹ nhàng gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Có thể!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Gặp Lại

Sáng sớm ngày thứ hai, Giang Long rửa mặt xong liền đi gặp Cảnh lão phu nhân.

Cảnh lão phu nhân nghe Giang Long định ở trên nông trang vài ngày, ngẫm nghĩ một chút cũng không phản đối, mà chỉ dặn dò lúc hắn xuất phủ mang nhiều chút hộ vệ, chú ý an toàn.

Giang Long liên tục đáp ứng, ở trong tiểu viện Cảnh lão phu nhân dùng xong điểm tâm, liền mở miệng cáo lui.

Đến khi hắn trở lại tiểu viện, Hồ quản sự một thân áo thô, trên quần còn dính đầy bùn đất đã chạy tới, nói là phụng mệnh lệnh của Trương Khương thị vội tới dẫn đường cho Giang Long.

Ngọc Sai, Bảo Bình đang chỉ huy vài bà tử khỏe mạnh trong phủ đem hành lý lên.

- Dưới chân Ô Thạch Sơn chính là nông trang trước kia do ngươi quản lý hay sao?

Giang Long nhìn Hồ quản sự quần áo hỗn độn, đầu mặt đầy bụi bẩn, khẽ cau mày mở miệng hỏi.

Chính mình tốt xấu gì cũng là tiểu thiếu gia Cảnh phủ, vậy mà người này đến gặp mình cũng không thèm sửa sang lại một chút?

https://thuviensach.vn

Hồ quản sự béo nục béo nịch, một cái bụng mỡ tròn xoe, cúi người trả lời:

- Đúng ạ, tiểu nhân chính là trang đầu của nông trang nằm ở Ô Thạch trấn.

- Ngươi làm trang đầu đã bao lâu rồi?

Giang Long lại hỏi.

- Thưa tiểu thiếu gia, đã hơn tám năm rồi.

- Tám năm? Thời gian cũng không tính là ngắn, nói vậy dưới sự quản lý của Hồ quản, sản lượng của nông trang nhất định rất cao?

Giang Long liếc cách ăn mặc ra vẻ cùng khổ của Hồ quản sự.

Hồ quản sự bối rối vội vàng xua tay:

- Tiểu thiếu gia đánh giá cao rồi, hơn nữa tiểu thiếu gia ngài vẫn không biết tình hình thực tế của nông trang.

- Tốt lắm, ngươi hiện tại liền nói cho ta nghe một chút đi.

- Vâng!

Hồ quản sự cúi đầu, nhìn chằm chằm đất dưới chân, ánh mắt hơi láo liên, mở miệng đáp:

- Tiểu nhân quản lý nông trang là một trong ba nông trang có sản lượng thấp của phủ chúng ta, tổng cộng có bốn mươi mốt ngàn mẫu đất, nhưng trong đó ruộng tốt chỉ có tám ngàn mẫu.

Ruộng bậc hai là mười một ngàn mẫu.

Ruộng cát nhiều nhất, khoảng chừng hai vạn hai ngàn mẫu.

https://thuviensach.vn

Tiểu thiếu gia, ngài chưa đích thân đến đó, cho nên không biết ruộng cát gần như là không trồng trọt được.

Nơi nơi đều là bỏ hoang rất đáng tiếc, nhưng sau khi gieo hạt, tỉ lệ nảy mầm suất lại cực thấp, hơn nữa cho dù là nẩy mầm lớn lên, cây được thu hoạch cũng ít hơn rất nhiều so với cùng giống, hơn nữa dễ dàng bị sâu bệnh.

Một năm gần đây, những ruộng cát gần như là không hề thu được chút quả, hạt nào.

- Ừ, ruộng cát đích thật là khó khăn chăm sóc.

Giang Long rất là đồng ý gật đầu, tuy nhiên sau đó thanh âm chuyển lạnh:

- Nhưng một năm hai năm không hề thu được chút quả, hạt nào là bình thường, ba năm bốn năm không hề thu được chút quả, hạt nào thì nói cũng còn được, nhưng ngươi đã xử lý cái nông trang đó tới tám năm, trước kia có hai vạn hai ngàn mẫu ruộng cát, hiện tại vẫn vẫn đang có hai vạn hai ngàn mẫu ruộng cát, đồng dạng, những ruộng cát đó vẫn không hề thu được chút quả, hạt nào, nói như vậy thì có chút không được rồi?

Bình thường ruộng cát đều là đất vừa mới khai hoang, nhưng chỉ cần chú tâm chăm sóc vài năm, tưới nước bón phân nhiều, cấu tạo và tính chất của đất đai sẽ dần dần biến thành phì nhiêu, nếu nước tư cũng đầy đủ mà nói, loại đó qua tám năm thời gian cũng có khả năng biến thành ruộng tốt đấy.

Nháy mắt mồ hôi lạnh trên trán Hồ quản sự ướt đẫm.

Trong khoảng thời gian ngắn, không biết trả lời như thế nào.

Tuy rằng luôn ở trong trang, không ở trong phủ, nhưng tiểu thiếu gia nhà mình thế nào gã cũng vẫn có nghe tới, hơn nữa ngày hôm qua Trương

https://thuviensach.vn

Khương thị còn cố ý tìm gã vào phủ, nói cho gã biết Giang Long căn bản chính là đến ngũ cốc cũng chẳng phân biệt được, càng đừng nói hiểu các giống hoa mầu.

Bởi vậy mặc dù gã nghe được Giang Long nói những lời này, cho dù trong lòng khẩn trương, thì cũng không tin Giang Long thật sự biết làm ruộng.

Tuy nhiên mặc dù Giang Long là người ngoài nghề nhưng mấy câu nói đó cũng thật là hỏi khó gã rồi.

Tám năm trước hai vạn hai ngàn mẫu ruộng cát, hiện tại vẫn là hai vạn hai ngàn mẫu ruộng cát sao?

Đương nhiên không phải!

Bằng không gã cũng quá mức vô năng.

Nhưng gã lại không thể nói hiện giờ ruộng cát chỉ còn lại có hơn bảy ngàn mẫu.

Mà nguyên nhân trong đó, không phải là loại ruộng cát, thu hoạch vụ thu xong nông hộ không cần nộp lương thực lên trên Cảnh phủ, tương đương với mất trắng.

Không dễ lừa gạt Giang Long, Hồ quản sự lại sợ nhiều lời nhiều sai, liền cúi đầu không lên tiếng.

Giang Long làm như không nhìn thấy động tác Hồ quản sự nâng ống tay áo lên lau mồ hôi lạnh trên trán, cũng rất giống không thèm để ý Hồ quản sự có trả lời không, lẳng lặng đứng ở nơi đó nhìn nhóm bà tử tới tới lui lui đem hành lý lên xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Nhà quyền quý chú ý nhiều, trọng thể diện, mặc dù chỉ là đi nông trang ở hơn mấy ngày, nhưng ngoại trừ quần áo tắm rửa và chăn gấm, Ngọc Sai và Bảo Bình còn chuẩn bị mang rất nhiều bình sứ, dụng cụ gia đình, bình phong, thậm chí là còn có hai bộ bàn gỗ có trang trí hoa văn đó.

Người biết thì đây chỉ là đi một chuyến khỏi Cảnh phủ tới nông trang không xa, người không biết còn tưởng rằng phải chuyển nhà ấy chứ.

Tuy nhiên Giang Long cũng không mở miệng ngăn cản.

Cũng có người nói không ai giàu ba họ, là chỉ phú quý không thể lâu dài.

Cũng có người nói nhà giàu ba đời, mới có thể có một quý tộc.

Như thế nào là quý tộc?

Chẳng những phải có của cải tài sản hùng hậu, có được địa vị kinh tế nhất định, còn muốn có đầy đủ phong độ và tu dưỡng.

Không hề nghi ngờ, Cảnh gia liền là chân chính quý tộc thế gia.

Mà muốn thể hiện ra phong phạm quý tộc, những dùng đồ cổ đồ sứ để làm đẹp thể diện, dụng cụ gia đình đồ dùng xa hoa đương nhiên là tuyệt đối không thể thiếu.

Lại đợi một hồi, mặt trời đã lên cao một con sào, nhóm bà tử cuối cùng đem toàn bộ vật phẩm Ngọc Sai chuẩn bị lên xe ngựa.

- Sau khi xuất phủ, Hồ quản sự đi phía trước dẫn đường.

Giang Long bỏ lại một câu, liền dẫn theo Ngọc Sai và Bảo Bình đi ra hướng cửa phủ.

Hồ quản sự thấy Giang Long đối đãi với mình vô cùng lãnh đạm, trong lòng không yên, tuy nhiên lần này chẳng những Trương Khương thị bảo gã

https://thuviensach.vn

làm khó xử Giang Long, tốt nhất khiến Giang Long đánh mất hứng thú quản lý nông trang, hơn nữa bình thường chính gã cũng tham ô không ít, đã không có đường lui.

Cho nên vẫn quyết định, nhất định phải nghĩ biện pháp khiến Giang Long trở về gấp.

Gắt gao cắn chặt răng, Hồ quản sự chạy chậm đi theo phía sau đám người Giang Long.

Ngoài cửa phủ, năm mươi người hộ vệ Cảnh phủ ngẩng đầu ưỡn ngực dưới sự dẫn dắt của đội phó Tưởng Quân, tay đè chuôi đao bên hông, dáng người đứng thẳng bảo hộ ở bốn phía mấy cỗ xe ngựa.

Tần Vũ, Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Tang Chu, còn có Tiên Phong cũng đã chờ ở đây rồi.

Lúc Giang Long và Ngọc Sai, Bảo Bình đi đến cửa phủ, vừa lúc gặp phải Lâm Nhã dẫn theo Đỗ Quyên tới.

Trải qua mấy ngày tĩnh dưỡng, Đỗ Quyên đã trở về hầu hạ bên cạnh Lâm Nhã, mà hai nha hoàn tạm thời phái đi chăm sóc Lâm Nhã cũng không điều đi.

Cho đến khi Lâm Nhã bổ xung nha hoàn tôi tớ trong tiểu viện đầy đủ rồi, hai nha hoàn đó mới rời đi.

Nhìn đến Giang Long, trong đôi mắt đẹp của Lâm Nhã dâng lên tia sáng kỳ dị, nhưng thấy khuôn mặt đối phương lãnh tĩnh giơ tay hư dẫn ra hiệu cho nàng lên xe ngựa, cũng chỉ có thể cố nén không đi tiến lên chào hỏi.

Hôm nay Lâm Nhã thay đổi cách ăn mặc đồ trang sức trang nhã hàng ngày, chẳng những quần áo hoa lệ, hơn nữa giữa búi tóc đen cao cao trên

https://thuviensach.vn

đầu còn cắm một cây trâm cài vàng ròng, mỗi bước nàng đi, trâm cài tóc lại phát ra một trận thanh âm trong trẻo vui tai.

Đỗ Quyên nhấc lên màn xe, Lâm Nhã lên xe xong, không kìm nổi đầu lại liếc mắt nhìn Giang Long một cái.

Vừa lúc gặp ánh mắt Giang Long nhìn qua.

Đột nhiên, Lâm Nhã nhìn đến Giang Long cười cười với mình, trong nội tâm nàng nhảy dựng, vội vàng như chạy trốn chui vào xe.

- Làm sao vậy?

Đỗ Quyên không nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Giang Long.

Khuôn mặt Lâm Nhã nóng lên, cúi đầu, hạ giọng nói:

- Không có gì.

Đỗ Quyên không chịu nổi nhất đó là thấy bộ dáng dịu dàng như nước của Lâm Nhã, đảo mắt, liền đột nhiên giảm thấp xuống thanh âm, lạnh lùng nói:

- Sáng sớm hôm nay có một bà tử tới tìm ta, nói là Lâm gia phái bà ta tới đây!

- Cái gì?

Đang nhớ đến khuôn mặt tươi cười của Giang Long, trong lòng Lâm Nhã cả kinh, nháy mắt thanh tỉnh lại.

Nhìn đến phản ứng của Lâm Nhã, Đỗ Quyên rất là vừa lòng:

- Bà ta nói là vài vị chủ nhân Lâm gia phái tới, tuy nhiên lại không có chứng cớ gì, cô cũng không phải quá mức khẩn trương. Để chờ lúc gặp lại,

https://thuviensach.vn

ta sẽ nói chuyện thử bà ta một lần, mới biết được bà ta nói thật hay giả.

Lâm Nhã cũng không nghe ả khuyên, một đôi mày liễu gắt gao nhíu lại.

Thủy Lam chết rồi, Lâm gia nhất định sẽ phái người lại đây bổ sung, tuy nhiên Lâm gia cách kinh thành xa xôi, lúc này mới mấy ngày thời gian mà thôi, phỏng chừng Đỗ Quyên đưa tin tức ra ngoài sợ là mới vừa vặn tới trên tay vài vị chủ nhân Lâm gia.

Như vậy bà tử này nếu quả thật tồn tại, thì chính là khi mình kết hôn đã cùng tới.

Liệu bà ta sẽ nhìn ra cái chết Thủy Lam có kỳ quái không?

Nguyên bản Lâm Nhã đối với lần này có thể cùng Giang Long cùng đi nông trang rất là vui vẻ, nhưng hiện tại nghe thấy tin tức không tốt như thế, tâm tình cũng không còn vui vẻ.

Giang Long cuối cùng leo lên xe ngựa, đoàn xe cũng bắt đầu chậm rãi khởi động.

Chỉ có Ngọc Sai và Bảo Bình và Giang Long cùng nhau ngồi ở trong xe, Tần Vũ bọn họ đều là đi bộ bảo hộ ở xung quanh xe ngựa.

Bởi vì cách lần trước Giang Long bị tập kích mới mấy ngày, cho nên bọn hộ vệ Cảnh phủ đều xốc lại hoàn toàn tinh thần, trong lúc đi đường thật cẩn thận xem chừng bốn phía, xem có cái gì dị thường không.

Trong xe phủ lên đệm giường thật dày, cho nên tuy rằng thân xe lay động, người bên trong xe lại cũng sẽ không cảm thấy xóc nảy.

Xe ngựa đi một hồi, Bảo Bình rãnh rỗi nhàm chán, liền nháy mắt mở miệng đề nghị:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, không bằng ngài lại kể cho tụi nô tỳ một đoạn chuyện chú dê vui vẻ và con sói xám.

- Đúng đúng.

Ngọc Sai ôm con sói xám của mình mở miệng phụ họa.

Giang Long không để ý Bảo Bình trốn tránh, ngửa mặt nằm xuống, đầu gối lên trên đùi Bảo Bình, lại kéo qua một chăn ngủ bằng gấm đắp ở trên người, cười tủm tỉm đồng ý:

- ... Nương tử, nàng yên tâm, ta lần này nhất định có thể bắt một con dê trở về...

- Ha ha.

- Vừa không có quơ được dê.

Nói xong một hồi, kể hết một tập chuyện này, Ngọc Sai và Bảo Bình đều cười ra tiếng.

Ở một câu cuối cùng:

- Chú dê vui vẻ đáng giận, ta nhất định sẽ trở lại!

Nói xong, một tập chuyện này cũng là kể xong rồi.

Hai nữ còn muốn nữa thêm một tập nữa, nhưng xe ngựa đi trước lúc này đột nhiên ngừng lại.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Giang Long xốc chăn trên người, ngồi vụt dậy mở miệng hỏi.

- Tiểu thiếu gia, phía trước có mấy người thanh niên chặn đường, trong đó một vị là Sài công tử của quý phủ Thành Quốc Công.

https://thuviensach.vn

Tưởng Quân ở ngoài xe cung kính đáp.

- Hả?

Giang Long vén lên màn xe, phát hiện đoàn xe đã rời khỏi thị trấn, nhẹ nhàng nhảy xuống xe ngựa.

- Giang Long hiền đệ, đã lâu không gặp.

Vừa mới nhìn đến thân ảnh của Giang Long, xa xa một người thanh niên mặc trường sam màu trắng ngà đang chắp tay thi lễ từ xa.

- Vị này chính là Sài Thế Vinh Sài công tử của phủ Thành Quốc Công.

Tưởng Quân biết rằng Giang Long không quen đối phương, nhỏ giọng nhắc nhở.

Lại nói tiếp nguyên thân trước kia chỉ gặp qua Sài Thế Vinh hai ba lần mà thôi, hơn nữa căn bản không có giao lưu.

Nhưng Giang Long cũng không phải là thiếu niên ngây ngô, kiếp trước làm một kẻ lừa đảo, năng lực giao lưu xã giao cùng với người xa lạ của hắn tuyệt đối là tốt, người ta bắt chuyện qua, mặc dù không quen hắn cũng vô cùng nhiệt tình tiếp đón, còn chưa đến gần cũng đã là chắp tay cười nói:

- Sài huynh là người rất bận rộn, tiểu đệ tuy rằng vẫn có tâm kết giao, nhưng là ngại tới cửa.

- Ha ha, có thể cùng hiền đệ kết giao bằng hữu, Thế Vinh chính là cầu còn không được.

Sài Thế Vinh cười ha ha.

Lúc này một thanh niên áo đen đứng ở bên cạnh Sài Thế Vinh ôm quyền mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Cảnh công tử, chúng ta lại gặp mặt.

Nghe được giọng nói của người thanh niên này, Giang Long liền lập tức nhận ra được:

- Hóa ra là ngươi.

Thanh niên áo đen tướng mạo anh tuấn, nhưng thần sắc lãnh đạm gật gật đầu, giống như không có hảo cảm gì với Giang Long, sau đó chỉ vài đại hán bên cạnh hoặc tướng mạo hung ác, hoặc thể hình cường tráng mở miệng:

- Mấy vị bằng hữu này của ta là giang hồ du hiệp, lần này ít nhiều nhờ Cảnh công tử xuất thủ cứu giúp mới có thể được giải oan. Hôm nay cố ý dẫn bọn họ tới đây nói tiếng cám ơn với Cảnh công tử.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Nhện Độc

- Đa tạ ơn cứu mạng của công tử!

Sau khi thanh niên áo đen nói, một người đàn ông trung niên thân hình thấp bé đi lên nắm tay hành lễ.

Giang Long nhìn sang chỉ thấy một người đàn ông trung niên thấp bé, mắt không lớn lóe lên sự thông minh và toan tính, hai chân quấn chặt xà cạp, đi giày vải đen, có vẻ rất là nhanh nhẹn lão kuyện.

- Vị huynh đài này không cần khách sáo như thế.

Giang Long giơ tay ra đỡ một cái.

- Vài ngày trước Phàn huynh có ơn cứu mạng ta, nếu phải cám ơn thì ngươi đi cám ơn Phàn huynh mới đúng.

- Ta và Phàn Nhân có giao tình mười mấy năm, đối với Phàn Nhân không cần phải nói tạ ơn?

Người trung niên nhỏ gầy cười hì hì.

Lúc này đứng ở bên cạnh người trung niên gầy là một tên to lớn mặt đen, đột nhiên nhấc một đôi tay lớn như chiếc quạt vỗ mạnh vỗ vào lồng ngực rắn chắc, quát lớn:

- Ta Hồng Thiết Trụ ăn nói vụng về, sau này có cần gì cần đến ta, Cảnh công tử cứ nói, Kể cả lên núi đao xuống biển lửa, ta cũng không từ chối!

https://thuviensach.vn

- Ba huynh đệ chúng tôi cũng vậy!

Ba người đứng cạnh đó cũng đồng thời ôm quyền.

Người to lớn mặt đen cơ thể tráng kiện, nếu so về độ to lớn thì ở đây thì gã chỉ thấp hơn Tần Vũ một chút, trên người toát lên vẻ hoang dã.

Ba người còn lại diện mạo bình thường, nhưng khắp người đều có một vẻ cứng rắn.

- Ba vị này là ba vị đương gia của Tề gia bảo ở Bắc Cương, không chỉ trọng tình trọng nghĩa, hơn nữa không biết đã chặt bao nhiêu đầu kỵ binh dị tộc rồi.

Sài Thế Vinh giới thiệu.

- Sài công tử trước mặt người khác thổi phồng chúng tôi như vậy thì thôi, nhưng làm sao có thể trước mặt hậu nhân của Cảnh Hiền Hầu gia nói ba huynh đệ chúng tôi chém giết bao nhiêu quân sĩ ngoại tộc như thế?

Lão đại Tề gia lúc này liền xua tay nói.

Lão nhị nói theo:

- Không sai, Hầu gia Cảnh Hiền là đại anh hùng thật sự trong lòng của vô số hào kiệt Bắc Cương đó!

- Đúng vậy, đương nhiên, Nhân đồ tướng quân...

Lão tam Tề gia cũng nói nhưng vừa mở miệng đã bị lão đại trừng mắt nhìn.

Cái biệt hiệu Nhân đồ tướng quân của Cảnh Hiền thật bất nhã, hơn lại nguồn gốc thì cũng không có gì vinh quang, chắc là ngoài những bách tính

https://thuviensach.vn

rắn rỏi khác thường ở biên cương có thể hiểu được thì đa số người khác đối với những gì Cảnh Hiền đã làm đều không thể chấp nhận.

Kể cả đã thắng trận đánh ác liệt đó, giết hơn mười vạn quân sĩ ngoại tộc, nhưng Cảnh Hiền nhưng trước khi khai chiến lại giả vờ đầu hàng, hơn nữa còn mang theo bộ hạ tận tay chém đứt hơn một vạn cái đầu của bách tính Đại Tề!

Nhân đồ tướng quân?

Giang Long nghe thấy trong lòng khẽ động.

- Ha ha, hôm nay là ngày ta và Giang Long hiền đệ chính thức kết giao bằng hữu, chúng ta đi tìm tửu lâu ngồi một chút?

Sài Thế Vinh đột nhiên mở miệng đổi đề tài.

- Được!

Hồng Thiết Trụ là một tên nghiện rượu, vừa nghe đến hai chữ tửu lâu là mắt đã sáng lên, là người đầu tiên trả lời.

Giang Long hôm nay phải đi nông trang, không muốn trở lại huyện thành.

Nghĩ một lát, rồi mở miệng đề nghị:

- Hảo tửu mỹ thực trên xe ngựa của ta không thiếu, chi bằng chúng ta cùng đi đến chân núi Ô Thạch Sơn đến khu lâm viên đó uống một trận, mọi người thấy sao?

- Được!

Sài Thế Vinh nghe thấy hai mắt sáng lên:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay lúc tờ mờ sáng, trong phủ ta hoa hạnh cũng nở rồi, mà dưới chân núi không có gió, so với ở đây thì sẽ ấm hơn, chắc là mấy ngày trước đã rất thích hợp để ngắm cảnh rồi, chúng ta hôm nay đi đến đó chơi một chuyến đi.

Phàn Nhân nghe vậy không có ý kiến.

Hồng Thiết Trụ thì nhẹ giọng than thở, gã là người thô lỗ, đối với việc ngắm cảnh nho nhã như thế thấy không thích.

Nhưng gã cũng không muốn làm mất nhã hứng của mọi người, dù sao thì có rượu ngon, đồ ăn ngon, đến lúc đó chỉ để ý ăn là được rồi.

Người trung niên thấp bé và ba huynh đệ Tề gia cũng không phản đối.

Sau đó Sài Thế Vinh giới thiệu cho Giang Long.

Người trung niên đó tên là Hầu Giang, biệt hiệu Giang Thượng Phiêu, khinh công tuyệt vời.

Ba huynh đệ Tề gia là Tề Uy, Tề Vũ, Tề Hùng, bọn họ còn có một đệ đệ nữa là Tề Tráng lần này bị quan phủ truy nã.

Tên bốn người hợp lại là uy vũ hùng tráng.

- Hôm đó ta từng nói, nếu ngươi có thể giúp ta cứu được những bằng hữu trong danh sách, ta sẽ nợ ngươi một phần ân tình.

Phàn Nhân đột nhiên mở lời:

- Hiện tại ngươi đã cứu được năm người bằng hữu của ta, coi như ta nợ ngươi một nửa.

- Phàn Nhân, ngươi thật là không thú vị chút nào, ta đã nói hôm nay là ngày cùng Giang Long hiền đệ kết giao, sau này mọi người đều là bằng

https://thuviensach.vn

hữu, còn nói gì đến ai nợ ai?

Sài Thế Vinh tính tình cởi mở, nghe vậy liền bất mãn cau mày nói.

Giang Long nhìn hai người cười cười.

Nếu chỉ có Phàn Nhân ở đó thì hắn chắc chắn sẽ không khách sáo, hôm gặp nguy đúng là đã nói như thế.

Mà bây giờ có Sài Thế Vinh ở đây, người này là cháu của Thành Quốc Công, mà Cảnh phủ lại có ân oán khó hóa giải với thái tử, hắn cần phải lôi kéo thêm nhiều người giúp đỡ thì mới chống chọi lại được.

Kết giao với Sài Thế Vinh, Phàn Nhân nợ một phần ân tình, hai cái đó cái nào nặng cái nào nhẹ ai cũng nhìn qua là rõ.

Phàn Nhân thấy Giang Long không nói gì, cố chấp lại nói:

- Quân tử nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy! Ta đã hứa với Cảnh công tử, làm sao nuốt lời được? Thế này đi, lần trước ngươi gặp nạn, còn nói năng lực của hộ vệ còn rất kém, đợi quan phủ thả mấy người bằng hữu của ta ra, ta sẽ ở lại Cảnh phủ bảo vệ ngươi ba năm, ngươi thấy sao?

Bên người Giang Long đã có thêm mấy cận vệ, hơn nữa Tần Vũ chỉ cần huấn luyện thêm thì cũng thành cao thủ một chọi mười, nếu Phàn Nhân khăng khăng muốn trả ơn, Giang Long sẽ không chọn cách này.

Nhưng hắn vẫn chưa mở lời từ chối, chỉ là thấy Phàn Nhân trên cổ tay đột nhiên tê ngứa liền cau mày hất ống tay áo.

Trong tay tay áo có món đồ không bị hất đi, mà thuận theo tay áo mà rơi ra.

Đó là một con nhện sặc sỡ với lớp da hoa văn màu tím đen, lớn ngang hạt đào.

https://thuviensach.vn

- A!

Sài Thế Vinh nhìn thấy sợ hãi kêu lên, liền nhảy ra.

Kể cả không biết hàng nhưng nhìn bề ngoài và kích cỡ cũng có thể nhìn ra đây là con nhện cực độc.

Phàn Nhân cũng hoảng sợ, bản năng phản xạ vung tay đuổi con nhện đi.

Nhưng lúc này có một âm thanh nhẹ nhàng lên tiếng:

- Đừng sợ, không có lệnh của ta, Hắc Tử sẽ không cắn người đâu.

Giang Long ngay lập tức nhìn về hướng người đó, đúng là hộ vệ mới nhận là Tang Chu!

Mà Đồ Đô, một người da đen lúc nào mặt cũng đờ đẫn, Cương Đế Ba Khắc lúc này khóe miệng cười nhẹ một cười, giống như đang xem trò vui vậy.

Một con nhện lớn như vậy, cắn một cái thì có lẽ là trâu đực cũng chết?

Phàn Nhân nghe vậy cảm giác như người bị cứng lại, cánh tay cứng đờ, sắc mặt khó coi.

Đùa hay thật đấy?

Hồng Thiết Trụ, ba huynh đệ Tề gia, còn có Hầu Giang sắc mặt cũng trầm xuống.

- Ta không có ác ý, chỉ là muốn nói với các ngươi, tiểu thiếu gia sau này có mấy người chúng ta cái bảo vệ, sẽ không có chuyện gì.

Tang Chu mắt nhìn Đồ Đô một cái.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, Tang Chu bị người này giật giây mới đem nhện bỏ vào tay áo của Phàn Nhân.

Phàn Nhân vốn chỉ có thần sắc khó coi sửng sốt ở đó, giờ thì sắc mặt càng khó coi!

Y không nghĩ tới trong Cảnh phủ vẫn còn cao thủ lợi hại đến thế này!

Hành tẩu giang hồ mười mấy năm, đã gặp rất nhiều chuyện, y sẽ không vì Tang Chu là phụ nữ, lại rất mềm yếu rồi lại xem thường Tang Chu.

- Hắc Tử.

Lúc này Tang Chu thấp người xuống, nhẹ giọng gọi một tiếng.

Con nhện kia lập tức nhả tơ, một đầu đính trên tay áo của Phàn Nhân, sau đó vừa nhả tơ vừa hạ xuống đất.

Sau khi chạm đất thì chạy về chỗ Tang Chu, tiếp theo bò lên cổ tay trắng như tuyết của nàng.

Tang Chu dùng cánh tay kia vuốt ve con nhện khủng khiếp đó, trong miệng còn nói thầm. Nhìn hình ảnh đó, không biết làm sao mà những người đang ở đó đều rợn tóc gáy, lạnh run người.

Giang Long cũng giật mình, hắn kiếp trước sống ở trong rừng mưa phía nam nên biết độc của con nhện to như thế không đến mức cứ để thấy máu là chết, đứt ruột đứt gan, nhưng nếu bị cắn một cái thì kể cả người to lớn trưởng thành chỉ cần chạy trăm bước là tắt thở bỏ mạng.

Nhưng lòng dạ sâu sắc như hắn bề ngoài vẫn giữ được bình tĩnh, không như Sài Thế Vinh nhảy ra luôn, mặt tái nhợt.

Hắn thấy sắc mặt mọi người đều không tốt liền trách mắng Tang Chu một câu.

https://thuviensach.vn

Coi như Phàn Nhân đã chuộc tội, đồng thời cũng có thể phá vỡ không khí trầm lắng nặng nề.

Nhưng lúc này Tang Chu sau khi sờ đến túi tiền ở hông, đột nhiên hoảng loạn nói:

- Không ổn rồi, Oánh Lục của ta đâu mất rồi?

Còn có một con nhện độc khác?

Sài Thế Vinh, ba huynh đệ Tề gia và Hầu Giang sắc mặt đều thay đổi, liên tiếp lùi về sau.

Phàn Nhân đỡ hơn một chút, ánh mắt cảnh giác tìm xung quanh.

Giang Long đang định mở miệng trấn an để Tang Chu không vội vàng, từ từ nghĩ xem Tang Chu có lấy Oánh Lục ra hay không.

Thì đột nhiên cảm thấy cánh tay phải đột nhiên tê ngứa.

Hắn cứ nghĩ là ảo giác, hoặc là bị áo quét đến ống tay áo.

Nhưng lập tức cảm thấy có một vật sống chạy trong tay áo.

Giang Long sắc mặt cứng đờ, lập tức từ từ nhấc tay phải lên, tay trái vươn ra rồi kéo ống tay áo lên một cách chậm rãi.

Lúc kéo lên đến khửu tay thì có một con nhện còn to hơn cả Hắc Tử màu xanh biếc bắt đầu hiện ra.

- Á?

Tang Chu hét lên kinh hãi:

- Tiểu thiếu gia đừng cử động, để ta tới lấy nó ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Tang Chu như thế, mọi người không cần hỏi cũng biết đó là Oánh Lục.

- Con nhện lớn này lúc nào cũng không nghe lời thích chạy lung tung?

Sắc mặt Giang Long trắng bệch, thấy Tang Chu chạy tới liền hỏi nhỏ.

Một con vật hung dữ thế này nếu thuần dưỡng không tốt thì kẻ địch không đánh được thậm chí lại còn tự hại chết mình.

- Không phải.

Tang Chu chạy đến gần, không trực tiếp bắt lấy Oánh Lục, hiển nhiên là loài hung dữ này chỉ có bản năng chứ không có trí khôn, gặp nguy hiểm sẽ cảnh giác, nếu bị hiểu nhầm thì nó sẽ tấn công Tang Chu:

- Nó và Hắc Tử đều nghe lời nhưng không biết tại sao hôm nay đột nhiên chạy đến chỗ tiểu thiếu gia.

- Oánh Lục à.

Tang Chu lấy ngón tay đặt trên bàn tay của Giang Long, lên tiếng gọi.

Nhưng không biết có chuyện gì mà Oánh Lục nghe thấy xong thì theo bản năng đi về phía Tang Chu mấy bước rồi lại đột nhiên quay đầu lại.

Tang Chu sửng sờ, liền gọi lần nữa.

Nhưng Giang Long lúc này lại chỉ vào cái tay còn lại của Tang Chu nói nhỏ:

- Ngươi xem con nhện này có phải muốn bò về phía ta không?

Mọi người nghe thấy đều nhìn lại, nhìn thấy Hắc Tử cũng thuận theo cánh tay Tang Chu chạy qua vai rồi qua tay bên kia rồi bò về phía Giang

https://thuviensach.vn

Long.

Tang Chu nhìn thấy trong lòng hoảng hốt, lập tức rời tay ra.

Nhưng Hắc Tử không bỏ cuộc, nhả tơ vào tay Tang Chu, sau đó trượt nhanh.

- Sao lại không nghe lời rồi?

Đồ Đô lúc này lấy hai chiếc rìu cắm sau lưng ra.

Vì phải đồng tâm hiệp lực bảo vệ Giang Long nên Đồ Đô Tang Chu và Cương Đế Ba Khắc mấy ngày nay đều ở cùng nhau, lộ ra một chút bản lĩnh thật sự, như vậy sau này lúc nào gặp nạn thì dễ ứng phó hơn.

Chính vì thế, Đồ Đô mới biết Tang Chu thuần dưỡng độc vật có bản lĩnh rất lợi hại.

Lúc trước thấy Phàn Nhân xem thường mấy người bọn họ nên Tang Chu mới cho Phàn Nhân biết chút lợi hại.

Nhưng lại không nghĩ bây giờ hai con nhện này lại không nghe lời.

Hơn nữa một con bám trên tay áo Giang Long, một con thì muốn bò qua.

Hai con này hung dữ có thể cắn chết người, vì muốn bảo vệ an toàn cho Giang Long nên không chừng phải dùng rìu đập chết con nhện ở dưới đất này.

Nhưng mà lúc Đồ Đô định động thủ, Giang Long trong lòng động lên một cái.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Ngựa

- Đồ Đô, dừng lại!

Giang Long lúc này tuy rất lo lắng, nhưng đột nhiên nghĩ ra một khả năng:

- Hai con nhện này là dị chủng, rất hiếm có, nếu giết thì quá đáng tiếc.

Tang Chu có chút loạn nên không có chú ý đến động tác của Đồ Đô, nghiêng đầu thấy hai chiếc rìu đã được rút ra, lập tức đưa tay ra chặn lại, tính cách vốn trầm tĩnh thậm chí lộ ra chút yếu đuối, Tang Chu lúc này hai mắt lộ ra hàn mang:

- Ngươi muốn làm gì? Hắc Tử và Oánh Lục là ông nội ta năm đó không ngại vất vả vô vàn tận tay đưa ta về Nam Cương tìm mấy năm mới thấy.

Ngươi không được giết nó!

Đồ Đô thấy Tang Chu đổi sắc, Giang Long cũng ngăn cản nên do dự một lúc mới thu lại hai chiếc rìu.

- Tiểu thiếu gia.

Cương Đế Ba Khắc vội vàng đến bên Giang Long.

Giang Long vẫy vẫy tay trái, ý bảo mọi người yên lặng, sau đó mới nói với Tang Chu:

- Nhện ngươi nuôi có phải rất thích độc vật?

https://thuviensach.vn

- Làm sao mà Tiểu thiếu gia biết?

Tang Chu sửng ra rồi đáp:

- thường Ngày ta dùng độc vật và độc chất nuôi bọn chúng, cũng chỉ có cho bọn chúng ăn càng nhiều độc vật thì độc trong bọn chúng mới càng lợi hại!

Nghe thấy câu này, những người xung quanh đều lạnh run lên.

Hơn nữa người nói những lời này là một cô nương yểu điệu.

- Vậy là đúng rồi.

Giang Long cuối cùng đã tìm ra nguyên nhân, hắn giơ tay trái ra, tay áo bên phải kéo lên, lấy cái dao găm ở bắp tay ra, mà Oánh Lục lại bò qua bò lại chỗ cái dao.

Phàn Nhân nhãn lực tốt, thấy trong dao găm phản xạ lại ánh sáng xanh lục:

- Trên dao này có độc?

- Ừ.

Giang Long chậm rãi lấy con dao ra. Trước kia con dao đó dùng đỡ đòn cuối cùng của tên thống lĩnh bịt mặt ở trên động trong núi nên bị nứt một vết, đây là con dao mới của Giang Long.

Dài bảy tấc, lưỡi dao dài bốn tấc, sắc bén dị thường, lúc Giang Long ở nhà dùng độc giấu dưới giường để tẩm.

- Tang Chu, hai con nhện ngươi nuôi khứu giác rất nhạy, Oánh Lục càng lợi hại, có lẽ nó thông qua mùi phát hiện trên chủy thủ có độc nên mới vô tình leo lên người ta.

https://thuviensach.vn

Giang Long thấy Oánh Lục thèm muốn kịch độc trên dao, bò tới bò lui, thỉnh thoảng cúi xuống ăn độc trên dao, liền xác định mình đoán không sai rồi mở miệng giải thích.

- Tiểu thiếu gia, cây chủy thủ này độc chắc chắn rất lợi hại.

Tang Chu giơ tay đến con dao, thì lập tức Hắc Tử quay đầu lại, bò lên Tang Chu:

- Thường ngày cho chúng ăn độc vật đều làm cho bụng ăn ngon quen rồi. Nếu như độc tính không đủ mạnh thì chúng sẽ thấy chán và ăn rất ít.

Giang Long để Diêu mụ mụ chế ra một bát độc rất lợi hại, thấy máu là chết.

So với độc trên người hai con nhện này thì độc trên dao còn mạnh gấp mấy lần.

Nhưng Giang Long cũng không mở miệng giải thích, cây chủy thủ độc này là hắn dùng để bảo vệ mình lúc nguy cấp, nếu không phải do Oánh Lục vô tình bò lên tay áo hắn thì hắn cũng sẽ không để người khác biết hắn mang theo người một cây chủy thủ như vậy.

Hắc Tử bò theo chân phải của Tang Chu rồi bò đến cây chủy thủ.

Sau đó cũng như Oánh Lục, nó cũng ăn độc trên đó.

Giang Long lo lắng hỏi:

- Độc trên đó rất mạnh, liệu bọn nó có chết không?

Tang Chu giờ là hộ vệ cận thân của hắn, hai lớn con nhện lớn này là bài tẩy của Tang Chu, nếu bị độc chết thì thực lực sẽ bị suy giảm nhiều.

Mà đối với Giang Long, thì hộ vệ của mình càng lợi hại càng tốt.

https://thuviensach.vn

- Cũng sẽ không.

Tang Chu quan sát tỉ mỉ biểu hiện của hai con nhện:

- Chúng ăn rất là vui.

Xuất thân hào môn thế gia như Sài Thế Vinh nghe thấy cũng sợ xanh mặt.

- Có một chút ngoài ý muốn, mong mọi người bỏ qua.

Thấy hai con nhện lớn đứng nguyên trên con dao găm, Giang Long hành lễ với Sài Thế Vinh và những người khác.

- Giang Long hiền đệ thật là can đảm, dám mang theo một nha hoàn như vậy.

Sài Thế Vinh nhìn vào trong mắt Tang Chu, vẫn thấy chút kinh sợ, Giang Long cười và nói chen vào:

- Đây không phải thị nữ nha hoàn, đây là cận vệ của ta.

- Đúng là ta xem thường Cảnh phủ rồi.

Phàn Nhân lúc này nói:

- Nghe năm đó Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia rất thích kết giao với năng nhân dị sĩ từ năm châu bốn bể, lần này nhìn thấy thủ pháp của vị cô nương này mới tin lời đồn đó là thật!

- ba huynh đệ chúng ta ở Bắc Cương sinh ra lớn lên, với những việc Cảnh lão Hầu gia trấn thủ nhiều năm ở Nam Man cũng không biết nhiều, nhưng Cảnh lão Hầu gia chắc chắn rất thích kết giao với hào kiệt, là một chân anh hùng!

https://thuviensach.vn

Tề Uy mỗi lần nhắc tới Cảnh tiểu Hầu gia đều lộ vẻ khâm phục.

Tề Vũ và Tề Hùng cũng như vậy.

Nghe ba huynh đệ Tề gia đối với phụ thân đã chết nơi sa trường trong lòng tỏ vẻ kính phục, Giang Long liền hành lễ cảm kích ba huynh đệ.

Nhìn thấy Giang Long là hậu duệ của đại anh hùng trong lòng đối với mọi người khách khí như vậy, nghĩa khí làm đầu như ba huynh đệ Tề gia đều cảm động, Tề Uy càng dám vỗ ngực nói:

- Sau này Cảnh công tử nếu giống như Cảnh tiểu Hầu gia bị phái đến phương Bắc giúp triều đình giữ biên cương, thì hãy đến Tề gia bảo tìm ba huynh đệ chúng tôi!

Ba huynh đệ chúng tôi bản lãnh khác không có nhưng đối với du mục dị tộc ở Bắc Cương lại hiểu rất rõ.

Đến lúc đó, chúng tôi làm cho thân binh ngài, cũng có thể hiến kế cho ngài.

- Được, một lời đã định!

Nghe thấy lời của Tề Uy, Sài Thế Vinh và Phàn Nhân đều cau mày nhẹ, bây giờ có ai không biết Hầu tước của Cảnh phủ đã bị hoàng thượng lấy lại, hiện tại Tề Uy nói như vậy không phải là xát muối lên vết thương của Giang Long sao?

Nhưng ngoài dự tính của hai người, Giang Long rất hào sảng, tiến lên vỗ vai Tề Uy:

- Tề đại ca không cần khách sáo, từ sau kêu tên đệ, Giang Long là được rồi.

- Vậy sao mà được?

https://thuviensach.vn

Ba huynh đệ Tề Uy đều là người thô lỗ, thân phận thấp kém, mở miệng tư chối.

Nhưng Sài Thế Vinh lúc này lại cười lên nói chen:

- Tại sao lại không được? Các ngươi gọi hắn là Cảnh công tử, gọi ta là Sài thiếu gia, như vậy khác gì người ngoài, sau này cứ gọi tên bọn ta là được!

Nhìn thấy Sài Thế Vinh và Giang Long xuất thân cao quý đều không ngại kết giao, ba huynh đệ Tề gia cảm động khó tả.

Đây là thời đại mà phân ra nhiều cấp người, có thể bỏ qua thân phận cao quý của mình kết giao với người thô lỗ như công tử Sài gia thật hiếm có.

Hàn huyên thêm vài câu, Giang Long và mọi người đi đến Ô Thạch trấn.

Giang Long vốn nghĩ mời mấy người cùng ngồi xe ngựa, nhưng Sài Thế Vinh hướng về phía rừng không xa vẫy tay thì thấy mấy tên hộ vệ mang theo bảy con ngựa cao to đi tới.

- Ngựa tốt!

Thấy mấy con ngựa rất đẹp, Giang Long không kìm nổi mở miệng khen.

Ai biết Sài Thế Vinh lại bất mãn nói:

- Ai mà không biết năm đó Cảnh lão Hầu gia rất thích tuấn mã, Cảnh tiểu Hầu gia thích ngao ưng?

Mấy con ngựa này nếu để trong phủ của hiền đệ cùng lắm cũng chỉ đáng để kéo xe mà thôi.

Nghe hắn nói vậy, mọi người nhìn về phía xe ngựa của Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Giang Long hiểu biết về hai vị Hầu gia rất ít, nhưng ký ức của nguyên thân hình như có ấn tượng với việc này.

- Thật đáng tiếc!

Sau khi đánh giá một hồi ngựa kéo xe của Cảnh phủ, Phàn Nhân đột nhiên thở dài.

Ba huynh đệ Tề gia cũng lắc đầu cười khổ.

Đúng như Sài Thế Vinh dự tính, mấy con ngựa kéo xe kia đều thần tuấn hơn mấy con ngựa của Sài Thế Vinh.

Trước kia Giang Long không hề chú ý tới, lúc này mới phát hiện ngựa kéo xe nhà mình toàn là ngựa tốt.

Giang Long có chút lúng túng.

Ngựa kéo xe nhà mình tốt hơn ngựa cỡi của nhà người ta, nhưng rồi trước đó hắn lại khen ngựa đối phương là ngựa tốt.

Nếu là người nhỏ mọn thì chắc chắn sẽ nghĩ là Giang Long đang cười ngạo.

- Giang Long hiền đệ, hay là đệ bán mấy con tuấn mã của phủ đệ cho ta được không?

Sài Thế Vinh là người rất thích ngựa, lúc này ngứa ngáy trong lòng xoa tay nói:

- Giá cả dễ bàn!

- Việc này nói sau đi.

Giang Long cười ha ha.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh đành chịu vậy.

Ngựa quý hiếm gặp, tiền khó mua được, nếu là hắn cũng sẽ không dễ dàng đem bán cho người khác.

Nhớ năm đó có một chuyện thú vị, Hoàng thượng ngắm trúng một con ngựa tốt của Cảnh lão Hầu gia, muốn bỏ số tiền lớn ra mua.

Nhưng Cảnh lão Hầu gia lại ăn vạ lăn lộn dưới đất, nhất định không bán.

Lúc ấy Hoàng thượng tức đến mặt trắng bệch ra rồi.

Vì chuyện này mà Hoàng thượng, thỉnh thoảng lại làm khó dễ Cảnh lão Hầu gia, nhưng cuối cùng, Hoàng thượng cũng không thể mua được con ngựa của Cảnh lão Hầu gia.

Ba huynh đệ Tề gia ở Bắc Cương, đối với ngựa tốt hay không nhìn qua la biết.

Nhìn mấy con ngựa kéo xe của Cảnh phủ mà xót.

Chỉ có quân đội đã từng qua chiến trường, đối diện với du mục dị tộc mới thật sự hiểu rõ tính quan trọng của ngựa tốt.

Vương triều Đại Tề rất thiếu ngựa chiến mã, Bắc Cương tuy cũng có vài đội kỵ binh nhưng so với đội kỵ binh của du mục dị tộc thì số lượng còn ít quá.

Ai cũng biết sức chiến đấu của kỵ binh mạnh hơn bộ binh.

Đại bộ phận quân sĩ biên giới đều là bộ binh, nếu chiến đấu với kỵ binh dị tộc thì chọn cách giống như rùa trốn trong thành phòng ngự thôi.

Nhưng bách tính biên giới, không phải đều sống trong thành trì, chỉ cần không có quân sĩ bảo vệ, những bách tính này sẽ bị dị tộc giết hết rồi.

https://thuviensach.vn

Chính vì bình thường phải đối mặt dị tộc cướp bóc giết người, nên rất nhiều bách tính hoặc giả là gia tộc lớn tập trung vào, dùng thành cao ngăn chận, Tề gia bảo cũng thế, trong thành còn huấn luyện dân binh.

Luyện binh, mua vũ khí, đều cần lượng tiền lớn.

Ba huynh đệ Tề gia và đa phần mọi người đều chọn cách buôn bán với dị tộc.

Du mục dị tộc thích lá trà, cũng thiếu muối, buôn bán hai loại này có thể kiếm được rất nhiều tiền.

Mặt khác, còn có đồ sứ, tơ lụa cũng là hàng hóa mạnh.

Mà lần này huynh đệ Tề gia bị bắt chính vì có người tố cáo họ buôn bán với ngoại tộc.

- Đại ca, theo đệ thấy kể cả ngựa của Thiên phu trưởng cưỡi cũng không thần tuấn được như mấy con ngựa kéo xe của Cảnh phủ.

- Thật đáng tiếc, đáng lẽ nên để mấy con ngựa đó cho tướng quân của quân sĩ biên cương cưỡi thì tốt.

Tề Vũ và Tề Hùng đều thở dài.

Tề Uy cũng nghĩ như vậy.

Ở Bắc Cương, không biết có bao nhiêu quân sĩ vì ngựa quá kém mà đuổi không kịp kẻ địch.

Cũng không biết có bao nhiêu quân sĩ vì cưỡi ngựa chậm mà bị kẻ địch đuổi kịp giết chết!

Chẳng là tuy Tề Uy cảm thấy bảo vật bị phí phạm, để ngựa tốt kéo xe, nhưng ngựa là của Cảnh phủ, gã không thể làm chủ được.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Phàn Nhân và Hồng Thiết Trụ đã nhảy lên ngựa.

Sài Thế Vinh và Hầu Giang quất roi để ngựa chạy về phía trước.

Ba huynh đệ Tề gia thu lại ánh mắt tiếc nuối, rồi nhảy lên lưng ngựa.

Giang Long trước là dặn dò Tưởng Quân đi đến trước xe ngựa của Lâm Nhã giải thích đại khái về nguyên nhân dừng xe, rồi mới về xe ngựa của mình.

- Tiểu thiếu gia, đó là những ai?

- Trông thật hung dữ!

Bảo Bình và Ngọc Sai vẫn núp trong xe, nhưng có vén lên lén nhìn ra ngoài.

Giang Long vừa quay lại, hai người họ nói.

- Mặc áo trắng kia là Sài Thế Vinh, là người của phủ Thành Quốc Công.

Giang Long giới thiệu đại khái cho Bảo Bình và Ngọc Sai.

- Sài công tử kia thì thôi, cũng là thân cao quý, nhưng mấy người còn lại...

Ngọc Sai sau khi nghe thấy cảm thấy ngoài Sài Thế Vinh, những người còn lại thân phận thấp kém, đều không xứng làm bằng hữu của Giang Long.

Giang Long xua nhẹ tay, dừng lời của Ngọc Sai nói:

- Năm đó, tổ phụ và phụ thân cũng thích kết bạn giang hồ thô lỗ như vậy đó?

https://thuviensach.vn

Mấy người kia đều là thân thủ không tệ, trong tương lai không chừng sẽ dùng tới.

Nhớ lát nữa đến khu vườn ngắm cảnh, mỹ tửu mỹ thực lấy hết ra, đừngkeo kiệt quá, còn nữa, Ngọc Sai, ngươi cũng đừng có gì cũng lộ ra mặt.

- Vâng!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Nói Trúng

Sài Thế Vinh đầu tàu gương mẫu, đợi sau khi chạy ra hơn mười trượng, mới ghìm cương ngựa, giảm bớt tốc độ.

Hồng Thiết Trụ, Hầu Giang, ba huynh đệ Tề thị, còn có Phàn Nhân cưỡi ngựa lần lượt đuổi theo.

- Phàn huynh, ngươi cảm thấy Cảnh Giang Long như thế nào?

Đợi cho Phàn Nhân cùng mình sóng vai, Sài Thế Vinh có vẻ thận trọng mở miệng hỏi.

Thần sắc kiên cường trên mặt Phàn Nhân khẽ biến:

- Như lần trước ta nói với ngươi vậy, Cảnh Giang Long này không phải chính nhân quân tử gì cả, là một chân tiểu nhân!

Người như vậy tâm cơ nặng, có khi quá mức dối trá, cũng không đủ hào sảng, ta không thích.

Chỉ có điều nói tới đây, ngữ khí Phàn Nhân đột nhiên vừa chuyển:

- Tuy nhiên người cùng chúng ta, đám giang hồ thảo mãng thích ăn no, uống rượu chỉ cần hôm nay sảng khoái, mặc kệ ngày mai sẽ như thế nào.

Ở trong phủ Quốc Công, có rất nhiều người không quen nhìn ngươi, cũng có rất nhiều người, mặc dù là thân nhân, cũng muốn mạng của ngươi.

https://thuviensach.vn

Thì càng thêm khó xử, còn có rất nhiều người cần ngươi dùng tính mạng đến thủ hộ.

Sài Thế Vinh nghe đến đó, bản tính tự nhiên, khóe miệng luôn mang theo ý cười như có như không kia liền biến mất không thấy gì nữa, trong thần sắc lúc này nhiều hơn một chút trầm trọng:

- Vậy ý tứ của Phàn huynh là?

- Hắn và thân phận của ngươi tương đương, đáng giá ngươi kết giao.

- Tốt!

Sài Thế Vinh hít sâu một hơi:

- Ta nghe Phàn huynh đó.

Lúc này Phàn Nhân xoay người nhìn về phía đám người ba huynh đệ Tề thị, Hồng Thiết Trụ cùng với Hầu Giang:

- Mấy vị nếu cảm thấy Giang Long thuận mắt, cũng có thể cùng hắn kết giao một phen.

Hồng Thiết Trụ giọng lớn, thẳng tính, là người thứ nhất rống gào lên:

- Ta chẳng quan tâm hắn là chính nhân quân tử hay là chân tiểu nhân?

Chỉ cần hắn đầy nghĩa khí, đừng giống Lý Nhị bán đứng ta, lấy thịt cho ta ăn, lấy rượu cho ta uống, ta coi như hắn là hảo huynh đệ!

Lần này Hồng Thiết Trụ bị bắt, cũng là bởi vì bị bằng hữu cũ Lý Nhị bán đứng.

Phàn Nhân nghe vậy gật đầu, từ chối cho ý kiến, chỉ nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi năm đó đã cứu mệnh Lý Nhị, hơn nữa còn tác hợp Lý Nhị cưới chị dâu goá nhà ngươi, gã lại đối đãi ngươi như vậy, ngươi yên tâm, tiểu nhân bực này ta phải giết gã!

- Ta đây muốn đích thân động thủ!

Hồng Thiết Trụ lại bất mãn quát.

- Không được.

Phàn Nhân lắc đầu:

- Hắn bán đứng ngươi xong đã cấu kết với quan phủ địa phương, nếu ngươi trở về, sợ là vẫn chưa kịp động thủ, đã bị nhãn tuyến của gã nhận ra được, tính tình ngươi lỗ mãng, đến lúc đó Lý Nhị chỉ cần giở kế nhỏ là có thể cho ngươi vào tù.

Cho nên theo ta thấy, ngươi về sau vẫn nên không cần trở về nữa.

Để ta giúp ngươi lấy mệnh gã là được.

- Phàn huynh nói có đạo lý.

Sài Thế Vinh phụ họa.

- Nhưng ta đây không thể tự tay giết cái thằng kia, trong lòng quá là nghẹn khuất.

- Thiết Trụ, hay là ngươi nghe Phàn Nhân huynh đệ đi.

Hầu Giang lúc này cười hì hì chen lời nói:

- Liền cái tính nhìn đến rượu liền bước không ra kia của ngươi, cái thằng Lý Nhị chỉ cần phái một người ra vẻ hào sảng lấy rượu mời ngươi uống chung, hạ chút Mông hán dược thì đã hạ được ngươi.

https://thuviensach.vn

Hồng Thiết Trụ nghe vậy ngại ngùng gãi gãi đầu:

- Có rượu miễn phí lại không uống, chẳng phải là ngu sao mà không uống?

Lời nầy vừa nói ra, tất cả mọi người đều ha ha cười ra tiếng.

- Hầu huynh, ngươi thì sao?

Phàn Nhân vừa nhìn về phía Hầu Giang.

Hầu Giang nghe vậy khóe miệng lộ ra một chút cười khổ:

- Các ngươi cũng đều biết ta trước kia làm mấy vụ mua bán không vốn, đắc tội không ít nhà quyền quý, hiện tại đã đến tuổi trung niên, không muốn tiếp tục phiêu bạc tứ xứ trên giang hồ nữa rồi, lần này bị Cảnh phủ vận dụng quan hệ cứu ra, nhìn thấy Cảnh gia hơi có chút thế lực và uy vọng, vốn định muốn đầu nhập vào Cảnh Giang Long đấy, nhưng lại không nghĩ rằng trong đám hộ vệ Cảnh gia lại là ngọa hổ tàng long.

Một tiểu nha hoàn... Sợ là người ta chướng mắt chút bản lĩnh quan trọng của ta.

Nghe Hầu Giang đề cập đến Tang Chu, đám người Sài Thế Vinh đều cười khổ một hồi.

May mắn hôm nay nha hoàn kia chỉ đùa bọn họ, nói cách khác, nếu thật là đánh lén ám sát, bọn họ lại căn bản không có chút phòng bị nào, người ta vô thanh vô tức vô hình đã có thể lấy mạng của bọn họ.

Sắc mặt Hồng Thiết Trụ đổi đổi, rồi lại gào lên:

- Hầu lão ca khinh thân công phu nổi danh giang hồ, nhân xưng Giang Thượng Phiêu, có thể vượt nóc băng tường, trừ phi cái tên gia hỏa họ Cảnh là một người mù, bằng không không không thu lưu ngươi!

https://thuviensach.vn

- Nếu Hầu lão ca thật sự có ý tưởng này, có thể thử một lần.

Phàn Nhân trầm ngâm sau một lúc lâu mở miệng nói.

Đôi mắt nhỏ của Hầu Giang sáng bừng, đối với phán đoán của Phàn Nhân y vẫn tương đối tin phục, Phàn Nhân bảo thử một lần, hẳn là y có cơ hội lớn.

- Tề huynh vẫn quay về quê cũ?

Phàn Nhân nhìn về phía ba huynh đệ Tề thị.

Tuy rằng những người này quan hệ thuộc xưng huynh gọi đệ, nhưng kỳ thật trước kia chẳng qua là có duyên gặp mặt mấy lần thôi, tụ không được vài ngày, sẽ đường ai nấy đi.

Người trong giang hồ chú ý nghĩa khí làm đầu, Phàn Nhân lại là một thân hào khí, trọng tình trọng nghĩa, lúc này cũng sẽ không ngại cực khổ tìm tới hết thảy có thể dùng để tới cứu mấy người bằng hữu kia.

Đương nhiên, nếu Phàn Nhân gặp chuyện không may, đám người Hồng Thiết Trụ cũng sẽ liều mạng cứu y thôi.

Tề Uy ôm quyền nói:

- Lần này Phàn huynh đệ không tiếc nợ ân tình Cảnh công tử cứu chúng ta đi ra, lẽ ra ba huynh đệ chúng ta hẳn là ở lâu mấy ngày cùng các vị huynh đệ họp mặt nhiều hơn, nhưng bất đắc dĩ chúng ta đã sớm có gia đình, bề trên trong nhà cũng hẳn là đang mong ngóng tin tức của chúng ta.

Cho nên hôm nay cùng các vị huynh đệ sảng khoái say một trận, sáng sớm ngày mai, ba huynh đệ chúng ta phải khởi hành về Tề gia bảo.

- Thật không đủ sảng khoái!

https://thuviensach.vn

Hồng Thiết Trụ ồn ào:

- Ta muốn nói không bằng các ngươi để hết vợ con cho quản gia đi, ở lại cùng ta ăn thịt, uống rượu chẳng phải là tốt hơn sao?

Ba huynh đệ Tề thị nghe vậy đều là cười khổ không thôi.

Còn Phàn Nhân thì trừng lườm Hồng Thiết Trụ một cái:

- Còn nói mấy lời vô vị đó!

Hồng Thiết Trụ rụt cổ một cái, phối hợp nhỏ giọng than thở.

Sài Thế Vinh bị Hồng Thiết Trụ chọc cười, thiên hạ này còn có người coi rượu thịt quan trọng hơn vợ con nữa sao?

Liền cố ý mở miệng trêu ghẹo nói:

- Thiết Trụ, ngày khác ta đưa vài cái thị nữ tới chiếu cố của cuộc sống hàng ngày ngươi.

- Thị nữ có gì tốt? Theo bên cạnh còn phải ăn uống không."

Hồng Thiết Trụ lắc lắc cái đầu to:

-Ta đây không có tiền nuôi sống các nàng, không bằng ngươi đưa nhiều chút mỹ tửu mỹ thực cho ta thì tốt hơn.

- Ai nói không có lợi?

Sài Thế Vinh nháy mắt nói:

- Ban ngày có thể giặt quần áo cho ngươi, buổi tối còn có thể giúp ngươi làm chăn ấm.

- Y phục có giặt hay không thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Hồng Thiết Trụ không cho là đúng rũ rũ quần áo trên người dính đầy tro bụi, phản bác:

- Buổi tối cũng không cần nàng giúp làm chăn ấm, chỉ cần có uống rượu, cho dù ngủ ở trong băng tuyết ngập trời ta đây cũng nguyện ý!

Mấy người khác nghe vậy đều là cười ha ha.

Nhất là Sài Thế Vinh, cười ra nước mắt.

- Cái tên khờ này.

Phàn Nhân thấy Hồng Thiết Trụ gãi cái đầu vẫn còn không rõ ràng tại sao mọi người lại bật cười, không khỏi cười mắng.

Mỉm cười một hồi xong, Tề Uy đột nhiên nghiêm mặt nói:

- Vẫn là câu nói trước kia, nếu Cảnh công tử tương lai có cơ hội đến Bắc Cương nhậm chức, ba huynh đệ chúng ta liền tự tiến cử làm thân binh cho hắn.

- Chúng ta là thật tâm khâm phục Nhân đồ tướng quân!

Tề Hùng lớn tiếng nói.

- Chỉ có điều liên lụy Phàn huynh nợ ân tình.

Tề Vũ ngượng ngùng nói.

- Huynh đệ chúng ta còn cần khách khí như vậy sao?

Phàn Nhân lắc đầu:

- Ta chỉ khuyên các ngươi vài câu, Cảnh Giang Long kia không phải chính nhân quân tử, về sau nếu là thật sự gặp lại nhau, các ngươi cần để ý

https://thuviensach.vn

một chút, nhất là Hầu lão ca, ngươi phiêu bạc giang hồ nửa đời người, hành hiệp trượng nghĩa, cướp của người giàu chia cho người nghèo!

Vẫn chưa từng thất thủ.

Tuy nhiên có rất nhiều người có tiền có địa vị hận ngươi tận xương, nếu quả thật đi vào Cảnh phủ, nếu chẳng may Cảnh Giang Long chịu không được áp lực của những người đó, hay hoặc giả là ham những điều kiện người đó bỏ ra, muốn đem ngươi giao ra...

Phàn Nhân lời còn chưa dứt, Hầu Giang liền ngắt lời nói:

- Lời Phàn Nhân huynh đệ nói, lão ca nhất định ghi ở trong lòng!

- Tốt!

Mấy người hai chân kẹp mã bụng gia tốc, giục ngựa chạy như điên.

Chỉ chốc lát, đã bỏ lại đoàn xe Cảnh gia ở xa phía sau.

Trong xe ngựa tuy rằng phủ lên chăn lông và đệm chăn thật dày, nhưng ngồi lâu khó tránh khỏi bực bội.

Đỗ Quyên lúc này nhảy xuống xe ngựa đi ra hít thở không khí.

Giang Long là tiểu thiếu gia Cảnh phủ, còn Lâm Nhã lại là Thiếu phu nhân, lần này đi ra chẳng những mang theo rất nhiều đồ gia dụng đẹp, hơn nữa còn theo tới rất nhiều bà tử nha hoàn tùy thân hầu hạ.

Sau khi xuống xe, ánh mắt của Đỗ Quyên đã nhìn chằm chằm về hướng xe ngựa của Giang Long phía trước.

Nhưng Giang Long vẫn dừng lại ở trong xe không đi ra.

https://thuviensach.vn

Bà tử nha hoàn Theo tới, còn có đại đa số hộ vệ đều là đi bộ, cho nên tốc độ của đoàn xe cũng không nhanh.

Đỗ Quyên nhìn không tới Giang Long thì thất vọng trong lòng, dưới chân tốc độ cũng chậm đi một tí.

Chỉ chốc lát, không ngờ đã xen lẫn vào trong đội ngũ bà tử nha hoàn đi theo phía sau đoàn xe.

Lại đi chốc lát, Đỗ Quyên đã mướt mồ hôi trán, hơi mệt chút, đang muốn bước nhanh hơn đuổi theo để ngồi vào xe ngựa, nhưng một thanh âm cố ý đè thấp đột nhiên vang lên bên tai:

- Đỗ Quyên cô nương cùng với Thủy Lam cô nương không phải tình như tỷ muội sao?

Hiện tại Thủy Lam cô nương chết không minh bạch, Đỗ Quyên cô nương chẳng những không đi điều tra rõ nguyên nhân, mà sắc mặt còn có thể hồng nhuận, bộ dạng thật giống rất là vui vẻ sung sướng?

Nháy mắt, phía sau lưng Đỗ Quyên liền cứng ngắc.

- Đừng quay đầu lại, đợi có cơ hội ta sẽ tới trong viện Thiếu phu nhân tìm ngươi đấy.

Một đám bà tử nha hoàn đi vượt sát qua Đỗ Quyên.

Ánh mắt Đỗ Quyên bối rối đánh giá mọi nơi, không nhận ra mới vừa rồi là người bà tử nào nói chuyện với ả.

Vẫn qua thật lâu, Đỗ Quyên mới chậm rãi bình tĩnh lại, tuy nhiên sắc mặt vẫn có chút tái nhợt.

Sau khi quyết định chủ ý đứng xem chừng, liền có nghĩa ả phản bội Lâm gia.

https://thuviensach.vn

Mà Lâm phủ cũng không phải là người từ thiện gì, vạn nhất vừa phát hiện ả hai lòng, nói không sẽ xuống tay diệt trừ ả.

Vừa nghĩ tới tử vong, khuôn mặt của Thủy Lam đã chậm rãi hiện lên ở trước mắt Đỗ Quyên.

Đỗ Quyên trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy tay chân lạnh lẽo.

Cúi đầu, Đỗ Quyên nện bước nhanh hơn, nửa khắc sau đã đuổi tới bên cạnh xe ngựa của Lâm Nhã.

Vội vàng nhấc lên màn xe, không cho phu xe dừng lại, đã vội vàng nhảy lên tiến vào trong xe ngựa.

- Làm sao vậy?

Lâm Nhã nhìn ra sắc mặt Đỗ Quyên có chút không thích hợp, mở miệng hỏi.

"Không có gì, bên ngoài gió lớn, còn mang theo chút cảm giác lạnh, nên thân thể hơi không thoải mái, một lát nữa là tốt rồi.

Đỗ Quyên ngoài miệng trả lời, trong lòng thì là âm thầm áo não.

Lúc trước ả không thể hữu hảo với Lâm Nhã, mới cố ý nói láo Lâm gia còn có nhân thủ ở Cảnh phủ.

Muốn dọa Lâm Nhã một cái, cũng gây ra tác dụng kinh sợ, khiến Lâm Nhã đừng tưởng rằng diệt trừ ả thì sẽ không có người giám thị.

Kết quả không nghĩ tới nháy mắt một cái thật là có người tìm tới!

Lâm Nhã lười biếng tùy ý nhấc lên màn xe, ánh sáng ấm áp chiếu vào, bàn tay nhỏ bé như bạch ngọc non mịn vừa đưa ra lại rụt lại.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài, lấy đâu ra gió lạnh?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Hoàng Gia

Tuy rằng tạm thời dùng tiền vàng đã thu phục được Đỗ Quyên, nhưng Lâm Nhã vẫn lo lắng đối với nha hoàn tham tiền này.

Mình có thể tiêu tiền thu mua, đồng dạng, người khác nếu ra giá tiền cao hơn, Đỗ Quyên gặp lập tức sẽ trở mặt đối phó chính mình.

Phải nhanh một chút bảo người môi giới đưa người để chọn mấy tâm phúc!

Trước đó Giang Long bị tập kích trong phủ làm rối ren, Lâm Nhã không tiện lập tức đề xuất chọn nha hoàn.

Chuyện bây giờ đã qua vài ngày, mọi việc trong phủ cũng đã bình ổn lại.

Có tâm phúc, là có thể âm thầm giám thị Đỗ Quyên, đến lúc đó Đỗ Quyên muốn làm cái gì, có cái gì gió thổi cỏ lay, liền không chạy khỏi ánh mắt của Lâm Nhã.

Lại thản nhiên liếc Đỗ Quyên một cái, Lâm Nhã thu hồi bàn tay nhỏ bé bạch ngọc buông màn xe.

Màn xe cản trở ánh mặt trời chiếu vào, trong xe, lại lại trở nên u ám.

Ước chừng qua một canh giờ, đoàn xe mới đi đến được nông trang Cảnh phủ ở Ô Thạch trấn.

Hồ quản sự luôn luôn đi trước dẫn đường, hôm nay vì biểu hiện nông trang khốn cùng cho nên gã ngồi xe ngựa, sau khi đi vào quý phủ, đã bảo

https://thuviensach.vn

phu xe lại đánh xe ngựa trở về, vừa rồi Giang Long lại không nói gì, cho nên gã đã đi một canh giờ.

Tuy rằng Hồ quản sự chỉ là nô bộc của Cảnh phủ, nhưng bình thường gã dựa vào tham ô rất nhiều ngân lượng, và áp bức thu nhập của đám tá điền trong nông trang, nên sống vô cùng giàu có, giống như một viên ngoại lão gia vậy, cũng có thể tính là sống an nhàn sung sướng rồi.

Hôm nay mặc một thân quần áo vải thô dính đầy bùn đất này là gã cố ý mượn tới đấy.

Bình thường gã không cày cấy, đi ra cũng có xe ngựa, đâu có đi bộ quãng đường vừa dài vừa lâu như vậy?

Đi được nửa canh giờ , gã đã mệt muốn nhũn ra, đầu đầy mồ hôi rồi.

Tuy nhiên bọn hộ vệ Cảnh phủ phần lớn cũnhg nghe nói qua về thanh danh Hồ quản sự, cho nên chẳng những không ai thông cảm cho gã, ngược lại hộ vệ đi ở phía trước còn liên tục thúc giục, khiến gã lại đi mau một chút.

Mặc dù là mệt muốn chết, Hồ quản sự cũng phải gượng chống, bằng không chọc Giang Long mất hứng, mặc dù có Trương Khương thị che chở cũng vô dụng.

Dù sao Giang Long mới là chủ nhân của Cảnh phủ!

Lúc tới nông trang, Hồ quản sự đã mệt thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, cảm giác hai chân đều không phải là của mình rồi.

Trên người quần áo và tóc toàn bộ bị mồ hôi làm ướt nhẹp, như bị dầm mưa, hơn nữa đế giày vải mỏng cũng bởi vì gã đi đường luôn nhấc không nổi chân, toàn lê trên mặt đất, đã mài rách ra một lổ, lòng bàn chân đầy nước và máu.

https://thuviensach.vn

Nghe nói đến nơi rồi, Bảo Bình nhấc lên màn xe.

Giang Long hơi hơi cúi đầu, từ trong xe nhảy xuống tới.

Lúc này nông trang hơn một trăm hộ tá điền toàn bộ đứng ở cổng vào nông trang nghênh đón.

- Tiểu thiếu gia đến đây, mọi người nhanh lên tiến lên vấn an!

Hồ quản sự mặc dù mệt lè lưỡi mà thở như chó, nhưng vẫn phải xốc tinh thần ứng đối.

Chỉ cần sống quá cửa ải này, cố ý ra nan đề làm Giang Long hồi phủ, khiến Giang Long bỏ đi ý niệm quản lý nông trang trong đầu, về sau gã lại có sống những ngày sung sướng như viên ngoại lão gia.

Ngược lại, nếu là bị Giang Long phát hiện vấn đề, vậy gã thì xong rồi.

Đến lúc đó vị trí trang đầu chẳng những khó giữ được, hơn nữa một khi Giang Long muốn thi hành gia pháp, mạng nhỏ của gã liền toi rồi!

Nghe được Hồ quản sự phân phó, mười mấy già trẻ lớn bé cả trai lẫn gái lập tức vây quanh, đều mở miệng vấn an Giang Long.

- Tiểu nhân ra mắt tiểu thiếu gia.

- Tiểu nhân thỉnh an tiểu thiếu gia.

- Tiểu thiếu gia mệt muốn chết rồi, mau mời vào nông trang!

Một đám hộ vệ Cảnh phủ đang lúc mọi người tiến lên, liền che ở phía trước, không cho những người này tới gần Giang Long quá.

Giang Long không nói gì, chỉ nâng hai tay, dùng ánh mắt cẩn thận đánh giá mọi người trước mắt.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy phía trước vài người tuy rằng trên người trên mặt đều có dính tro bụi, nhưng làm qua loa, có thể nhìn ra kia là cố ý bôi loạn lên, hơn nữa mấy người này đều là làn da rất trắng.

Ánh mắt dời xuống, quét mắt nhìn bàn tay của những người này, Giang Long cười lạnh trong lòng, tá điền nhiều năm trồng trọt, ở điền dã lao động thủ công, trên tay sao có thể không có vết chai?

Nhưng hắn bất động thanh sắc, nhẹ nhàng xua tay, ra hiệu hộ vệ đem những người này đuổi tới hai bên.

Ánh mắt của Giang Long dời về phía tá điền đứng ở phía sau.

Chỉ thấy những người đó vừa đen vừa gầy, có sắc mặt vàng vọt, còn có một vài trẻ nhỏ và người già lại gầy tới da bọc xương.

Trên mặc quần áo lại cũ, miếng vá chồng lên nhau.

Trong nháy mắt, hắn liền hiểu được những người này mới là người thực sự làm lụng vất vả ở trong điền trang.

Thấy Giang Long nhìn về phía những người đó, Hồ quản sự thầm giật mình, lập tức lớn tiếng quát trách mắng:

- Mắt các ngươi mù sao, còn không mau một chút lại đây thỉnh an tiểu thiếu gia?

Đám người kia đều là người thành thật, tính cách mộc nạp, kém mồm miệng, không biết ăn nói.

Nghe được Hồ quản sự mệnh lệnh, bọn họ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, một hồi lâu mới ru rú tiến lên chào Giang Long.

- Bùm!

https://thuviensach.vn

Bất đồng với mười mấy người phía trước mang theo khuôn mặt tươi cười nhiệt tình rồi chỉ nhún hạ thấp người, bọn họ trực tiếp liền rầm rầm quỳ xuống.

Giang Long tâm thần chấn động!

Thế này, có phải là thật thà hay không?

- Mọi người đứng lên.

Giang Long liếc mắt nhìn mười mấy người đứng ở một bên, giơ tay hư đỡ.

Ngọc Sai và Bảo Bình đứng ở bên cạnh Giang Long, thấy Giang Long lên tiếng, những người đó vẫn ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, tay chân luống cuống quỳ nguyên tại chỗ, liền tiến lên đi đỡ vài phụ nhân cao tuổi.

- Tiểu thiếu gia cho các ngươi đứng lên.

Bảo Bình đỡ cánh tay một lão phụ nhân, lông mày khẽ nhăn, rồi không biết sao, nhìn lão phụ nhân cười toe toét miệng không răng nhìn mình cảm kích mà cười cười, đột nhiên nàng cảm thấy hốc mắt lên men.

Bàn tay mềm mại tiếp xúc với cánh tay lão phụ nhân, cảm giác vô cùng cứng rắn, chỉ có xương cốt không có thịt, thậm chí còn nghe tiếng xương khớp động!

- Đúng vậy a, đừng quỳ nữa, các ngươi không cần sợ, Giang Long tiểu thiếu gia nhà chúng ta đối đãi với người ngoài tốt lắm đấy.

Ngọc Sai cũng liên tục mở miệng không ngừng khuyên bảo.

Vài hộ vệ dưới ánh mắt ra hiệu của Giang Long tiến lên đi đỡ người.

Mấy trăm tá điền kia mới một đám lần lượt đứng dậy.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, những người này đều là đầu gỗ, ngu muốn chết, ngài đừng nóng giận.

Hồ quản sự thấy mọi người ngay cả một câu dễ nghe chút cũng không biết nói, liền cố nén đau đớn từ trên mặt và bàn chân đầy máu và nước phao truyền đến, di hai bước đến gần Giang Long nói:

- Không bằng ngài đi xem trước một cái chỗ tiểu viện suốt đêm hôm qua tiểu nhân thu dọn cho ngài, nghỉ ngơi một chút.

Chờ một lát ta sẽ giúp ngài mắng bọ chúng đấy!

Nghe lời Hồ quản sự nói, đám tá điền kia trầm mặc, rồi trên mặt hiện kích động.

- Nương, Hồ trang đầu có phải hay không lại muốn kiếm cớ phạt tiền?

Giang Long vẫn đang không có tỏ thái độ, mặt không chút thay đổi, phong cách của hắn luôn luôn là không động thủ thì thôi, vừa động thủ liền nhanh gọn, dứt khoát, quyết đoán, vĩnh trừ hậu hoạn, tuy rằng có thể nhìn ra này Hồ quản sự có vấn đề, nhưng dù sao hiện tại trong tay không có chứng cớ gì, nhưng vào lúc này, một cái tiểu cô nương đột nhiên kéo ống tay áo mẫu thân, nghẹn ngào ra tiếng.

- Trong nhà không có tiền, lại phải đói bụng.

Cô bé vừa đen vừa thấp, quần áo đơn bạc, nhìn qua chỉ khoảng sáu bảy tuổi, có lẽ là bởi vì trên khuôn mặt nhỏ nhắn không có thịt, nên có vẻ hai con mắt rất lớn.

Mọi người theo bản năng nhìn về hướng hanh âm vang lên.

Mà lúc này mẫu thân cô bé bối rối dùng bàn tay bưng kín miệng con gái.

https://thuviensach.vn

Bởi vì lực lớn, vết chai trên lòng bàn tay mài lên mặt cô bé tạo thành một vệt đỏ ửng.

Cả chỗ đó trong khoảng thời gian ngắn đều yên tĩnh lại.

Gương mặt béo phì của Hồ quản sự nháy mắt liền đỏ lên.

Không thể không nói cô bé thật đúng là thông minh, một chút liền vạch trần tâm tư của gã.

Muốn bảo vệ vị trí trang đầu, gã không thể không đi lấy lòng Trương Khương thị, đương nhiên là hao tốn một số ngân lượng.

Mà mỡ nó rán nó, khoản tiền này gã không muốn phí phạm, tất nhiên là phải mò trở về.

Tá điền trong nông trang đó là mục tiêu gã kiếm tiền.

- Tiểu Hoàng Nha, ta, ta...

Hồ quản sự bị ánh mắt của mọi người nhìn chăm chú rất không được tự nhiên, gã vốn mồm miệng linh lợi trong khoảng thời gian ngắn không ngờ biến thành lắp bắp.

Lúc này một cậu bé mập mạp mặc thô rách nát đột nhiên giận dữ, gào khóc lao về phía cô bé.

Cô bé bị hù vội vàng trốn ra phía sau mẫu thân, trong đôi mắt thật to, có hiện vẻ vô cùng sợ hãi.

Một phụ nhân trung niên đứng bên cạnh nó, một tay bắt lấy cậu bé mập kia.

Nhưng cậu bé mập giãy dụa tay chân, hung tợn nhìn chằm chằm về hướng cô bé, không chịu an tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

- Chị dâu!

Lúc này lại đã xảy ra tình huống ngoài ý muốn, trong đám hộ vệ Cảnh phủ đột nhiên đi ra một hộ vệ ba mươi mấy tuổi, hộ vệ này đầu tiên là thần sắc kích động, lập tức lại đổi lại vẻ mặt phẫn nộ, thậm chí trong ánh mắt, còn có một tia không thể tin được:

- Là có người ức hiếp cô phải không? Còn có, mới ba năm không thấy, Tiểu Hoàng Nha như thế nào lại gầy thành cái dạng này?

Tưởng Quân thấy thế khẽ cau mày, nhìn lướt qua trên người hộ vệ đang đi nhanh ra, sau đó tiến đến gần Giang Long nhỏ giọng giới thiệu:

- Hộ vệ này kêu Dương Hải Ba, và đối với mẹ con kia...

Nghe xong giới thiệu ngắn gọn, Giang Long mới hiểu được Dương Hải Ba là bạn tốt của vong phu của nữ tử kia khi còn sống.

Mà vong phu của nữ tử năm đó chính là vì giữ gìn thể diện Cảnh phủ, bên đường chém chết một hậu đại quý tộc làm nhục uy danh Cảnh phủ, bị phán án trảm lập quyết!

Sau đó, Dương Hải Ba chiếu cố hai mẹ con này rất nhiều, nhưng miệng lưỡi người đời đáng sợ, y không lập gia đình, phụ nhân lại là tân quả phụ, y luôn chạy tới chỗ mẹ con, liền có tin đồn.

Dương Hải Ba là một đại lão thô không để ý, nhưng phụ nhân cũng có chút chịu không nổi.

Liền dẫn con gái Tiểu Hoàng Nha cáo biệt Dương Hải Ba, đi tới nông trang này sống cuộc đời đồng áng.

Bởi vì phụ nhân trước khi đi có giải thích với Dương Hải Ba nguyên nhân rời khỏi, cho nên những năm gần đây Dương Hải Ba cho dù biết chỗ

https://thuviensach.vn

ở mẹ con các nàng, nhưng cũng không tới thăm.

Chỉ có điều Dương Hải Ba tuyệt đối không thể tưởng được, cô bé gái năm đó thường xuyên được y ôm vào trong ngực vừa trắng vừa mềm, hôm nay không ngờ vừa đen vừa gầy, vừa thấy cũng biết bị đói đã lâu!

Nếu không phải trí nhớ khắc sâu, y thiếu chút nữa đã không nhận ra.

- Không, không ai ức hiếp...

Lời phụ nhân còn chưa dứt, nước mắt đã chảy xuôi.

- Cô nói hươu nói vượn cái gì chứ?

Đột nhiên, một lão giả dùng gậy trong tay gõ thật mạnh xuống đất, tung lên mấy khối bùn đất, tức giận mở miệng:

- Đám tá điền trong nông trang chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, quan hệ hòa thuận, làm sao có thể sẽ có người ức hiếp mẹ con các nàng?

- Vậy tại sao các nàng lại gầy thành như vậy?

Dương Hải Ba chính trực theo bản năng nghiêng đầu rống hỏi.

Dương Hải Ba là quân sĩ chân chánh trải qua chiến trường, trên người vốn đã mang theo cỗ sát khí nồng đậm dũng mảnh, lúc này tức giận mắt đều đỏ ngầu, dường như ngay sau đó sẽ rút đao giết người, lão giả liền bị dọa đến nín thở.

Lão phụ nhân đứng ở bên nàng lúc này cũng lên tiếng:

- Ruộng của các nàng cũng trồng trọt, nhưng lại chăm sóc không tốt hoa mầu, dĩ nhiên phải đói bụng!

- Thối lắm!

https://thuviensach.vn

Dương Hải Ba lớn bạo nói tục:

- Sau khi Trình Sơn đại ca ta mất, lão phu nhân thưởng năm mươi lượng bạc cho chị dâu Cúc Hoa ta, các nàng một lớn một nhỏ mỗi ngày thì có thể ăn bao nhiêu lương thực?

Coi dù mỗi ngày ăn thịt, lúc này mới ba năm thời gian, cũng tuyệt đối tiêu không hết năm mươi lượng bạc kia mà!

Lão phụ nhân da mặt đỏ lên đáp không được.

Tuy nhiên Hồ quản sự lúc này đột nhiên ho nhẹ một tiếng mở miệng nói:

- Nếu chỉ là ăn mặc tự nhiên tiêu phí không hết nhiều như vậy, tuy nhiên các nàng phải trồng trọt, kết quả hoa mầu vừa rồi không có nẩy mầm, ngươi cũng biết, coi như là mùa thu không có gì thu hoạch, tiền thuê ruộng cũng phải trả đấy.

Ruộng của các nàng nhiều, qua lại mấy lượt, dĩ nhiên là thua lỗ không ít.

Dương Hải Ba rõ ràng là không tin, liền xoay người nhìn về phía Dương Cúc Hoa.

Dương Cúc Hoa cúi xuống ôm chặt thân thể còi cọc của con gái, khóc lắc đầu, nước mắt tuôn rơi không dứt:

- Là ta không biết làm ruộng, làm lỗ hết bạc, không liên quan đến Hồ quản sự, Hải Ba ngươi đừng quản nhiều!

- Không được!

Dương Hải Ba rống to.

- Tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai cũng nhìn ra trong đó tất có kỳ quái, nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo Giang Long, muốn khiến hắn ra mặt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Âm Kém Dương Sai

Trong thần sắc Ngọc Sai và Bảo Bình ẩn hàm vội vàng, muốn Giang Long nhúng tay chủ trì chính nghĩa.

Nhưng Giang Long chỉ là lạnh lùng ngắm nhìn bốn phía, dùng ánh mắt không mang theo cảm tình chậm rãi quét trên mặt mọi người một vòng xong, thản nhiên mở miệng nói:

- Ta lúc trước và mấy bằng hữu mới kết giao đã có hẹn rồi, muốn gặp ở trong lâm viên gần đây.

Hồ quản sự, ngươi giúp ta bắt trong trang mấy con gà và lột sẵn một con dê béo mang đi qua.

- Vâng!

Thấy Giang Long không có ý tứ truy tra, Hồ quản sự vốn tim gan đang treo cao lập tức liền nhẹ nhàng thở ra, đã nói mà, tiểu thiếu gia nhà mình là con dòng cháu giống, đâu ra tâm tư để ý tới những chuyện nhỏ như hạt vừng này?

Bình thường công tử nhà quyền quý, thật đúng là sẽ không bởi vì nô bộc bình thường, mà đi trách cứ quản sự trong phủ rất có thể diện.

Công lý, chính nghĩa?

Công tử nhà quyền quý không hiểu, bọn họ chỉ biết ăn uống vui đùa!

Ai hầu hạ bọn họ vui vẻ, người đó liền đứng bên phía công lý.

https://thuviensach.vn

Hồ quản sự khom người, nịnh nọt mà cười cười liên tục lên tiếng hỏi:

- Không biết tiểu thiếu gia hẹn mấy người bằng hữu gặp ở rừng hạnh? Chỉ đưa mấy con gà cùng một con dê sang có đủ ăn hay không?

những người vừa rồi đứng ở phía trước nghênh đón Giang Long lúc này đều lộ tươi cười.

Mà đám tá điền quỳ xuống thi lễ, thì phần lớn vẻ mặt chết lặng.

Chỉ có rất ít người trong ánh mắt có tức giận.

Tuy nhiên cũng không ai dám đứng ra nói chuyện.

Dương Hải Ba lúc này cúi đầu, song trong mắt tỏa ra ngọn lửa, ánh mắt chăm chú nhìn giày, nắm đấm nắm chặt lại, trên trán gân xanh nổi lên.

Tưởng Quân liếc mắt nhìn sườn mặt Giang Long một cái, muốn nói gì, nhưng cuối cùng chỉ than khẽ rồi thối lui sang một bên.

Bảo Bình và Ngọc Sai đối với phản ứng của Giang Long có chút bất ngờ, dùng ánh mắt mang theo một tia kinh ngạc nhìn về phía khuôn mặt Giang Long không có bất kỳ biểu tình gì.

Dương Cúc Hoa ôm chặt Tiểu Hoàng Nha khóc rống.

Cậu bé mập vẫn đang giãy dụa muốn đi đánh Tiểu Hoàng Nha còi cọc.

Giang Long không để ý phản ứng của mọi người, trực tiếp xoay người lại đi về hướng xe ngựa.

- Tiểu thiếu gia!

Đột nhiên, thanh âm Dương Hải Ba khàn khàn phát ra một tiếng gầm nhẹ thống khổ.

https://thuviensach.vn

Giang Long giống như không nghe thấy, động tác đi vẫn không ngừng, giơ tay đem màn xe nhấc lên, không cần ai đỡ liền trèo vào trong xe.

Tưởng Quân lúc này khoát tay chặn lại, ra hiệu bọn hộ vệ Cảnh phủ đi tới gần thủ hộ xe ngựa.

Lúc này, mặt đám hộ vệ Cảnh phủ mỗi người đều là âm trầm, rầm rầm đi bộ ở hai bên xe ngựa.

Đỗ Quyên chẳng biết lúc nào đi tới gần xe ngựa của Giang Long, vụng trộm bhìn thăm dò bên trong qua khe hở màn xe, nhỏ giọng hỏi:

- Tiểu thiếu gia, Thiếu phu nhân để nô tỳ lại đây hỏi một tiếng, Thiếu phu nhân đi lâm viên bên kia có tiện không?

- Tiện.

Trầm mặc một lúc lâu sau, trong xe truyền đến thanh âm của Giang Long.

- Ah.

Không nhìn thấy hình ảnh của Giang Long, trong mắt Đỗ Quyên hiện lên một chút thất vọng, xoay người trở lại xe ngựa Lâm Nhã.

- Tiểu thiếu gia nói như thế nào?

Thấy Đỗ Quyên đã trở lại, Lâm Nhã có chút vội vàng hỏi.

Đỗ Quyên nghĩ đến lát nữa Lâm Nhã sẽ cùng với Giang Long, trai tài gái sắc, cảm thấy ngay cả có chút phiền muộn, không kiên nhẫn khoát tay áo nói:

- Tiểu thiếu gia đồng ý cô cùng qua đó.

https://thuviensach.vn

Mắt đẹp Lâm Nhã sáng ngời.

Giang Long vừa kết giao bằng hữu, lại nguyện ý mang nàng tại bên người xã giao.

Điều này nói rõ Giang Long không ngại nàng lấy thân phận Thiếu phu nhân Cảnh phủ xuất hiện ở trước mặt bằng hữu.

Trong nội tâm nàng cũng có chút kích động.

Tuy nhiên lập tức một đôi mày liễu hơi hơi chau lại, vừa sau khi xe ngựa dừng lại, nàng bảo Đỗ Quyên vén lên màn xe nhìn về phía bên ngoài, cho nên cảnh tượng lúc trước xảy ra ở nơi này nàng đều nhìn thấy, rất dễ dàng có thể nhìn ra Hồ quản sự có vấn đề.

Mà mẹ con kia hẳn là nhận hết ức hiếp.

Khi ở Lâm gia, nàng cũng thường xuyên bị trào phúng xem thường, cho nên bảo Đỗ Quyên đi hỏi Giang Long có thể đi theo tới lâm viên hay không, cũng là có ý khác.

Đó chính là nàng ở lại, giải quyết công việc nông trang bên này.

Nàng không biết Giang Long có lĩnh hội tới ý của mình hay không.

Ngọc Sai và Bảo Bình cúi đầu, lần lượt không tiếng động ngồi lên xe ngựa.

Đại bộ phận bà tử nha hoàn theo tới thì ở lại, đi quét tước dọn dọn dẹp chỗ ở tạm thời của Giang Long ở nông trang, một vài xe ngựa chở đồ gia dụng chạy nhanh về hướng bên trong nông trang.

Đoàn xe lại khởi hành, trong đội hộ vệ, Dương Hải Ba vừa bước vừa quay đầu lại, nhìn về phía Dương Cúc Hoa và Tiểu Hoàng Nha.

https://thuviensach.vn

Không biết sao, càng nhìn bóng dáng mẹ con kia càng cảm thấy hai người vô cùng gầy.

Đợi về sau có rảnh rỗi, ta nhất định phải lại đây làm chủ cho mẹ con các nàng!

Ánh mắt tràn ngập sát ý của Dương Hải Ba liếc về phía Hồ quản sự.

Hồ quản sự giống như có cảm giác, thân hình mập mạp đột nhiên rùng mình một cái, tuy nhiên khi quay đầu, cũng không có phát hiện gì.

Đường gập ghềnh, mặt đất lồi lõm, tiếng vó lục cục, thùng xe đang không ngừng nghiêng ngả.

Từ sau khi lên xe ngựa, Ngọc Sai và Bảo Bình không nói một lời nào, trong xe dị thường trầm mặc.

Giang Long tìm cái tư thế thoải mái chút, nhắm hai mắt dựa lưng vào thùng xe lên, đột nhiên mở miệng phá vỡ không khí an tĩnh:

- Tại sao không nói chuyện, oán trách ta không có làm chủ giúp mẹ con kia?

- Hừ!

Bảo Bình quay đầu đi, cho Giang Long một cái lườm.

Nhưng Giang Long nhắm mắt lại, căn bản nhìn không tới.

Môi hồng Ngọc Sai giật giật, nhưng cuối cùng không mở miệng lên tiếng.

Hai tiểu nha hoàn này vẫn còn rất giận!

Giang Long không kìm nổi cười.

https://thuviensach.vn

- Ngài còn cười!

Bảo Bình lúc này xoay đầu lại vừa hay nhìn thấy, đưa tay lên vỗ một cái nhè nhẹ ở trước ngực Giang Long.

- Tiểu thiếu gia...

Ngọc Sai muốn nói chuyện, nhưng bị Giang Long khoát tay áo cắt đứt:

- Ta không phải người mù, cũng có thể nhìn ra đối với mẹ con kia hắn là bị người khi dễ, Hồ quản sự xử lý nông trang, trong đó khẳng định có mưu mẹo.

Nhưng sáng sớm hôm nay lúc Diêu mụ mụ đưa chén thuốc cho ta cố ý nói cho ta biết, nói Hồ quản sự này bình thường lui tới chặt chẽ với Khương ma ma, mỗi gặp ngày lễ đều dùng xe lớn xe nhỏ hiếu kính chút lễ vật cho Khương ma ma, chiều hôm qua thậm chí còn bị Khương ma ma gọi vào trong phủ, kín đáo thảo luận sự tình.

Không thể không nói Diêu mụ mụ ở bên trong Cảnh phủ vẫn rất có mạng lưới quan hệ đấy, dễ dàng có thể nghe được một sự tình.

Vừa nghe Giang Long đề cập Khương ma ma trong phủ, Ngọc Sai và Bảo Bình hai người liền yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Giang Long mở to mắt liếc nhìn Bảo Bình một cái, đưa tay day day đầu nhỏ của nàng, bên miệng mang theo một tia trêu tức tươi cười hỏi:

- Như thế nào không giúp mẹ con kia nói chuyện?

Ngọc Sai và Bảo Bình thuở nhỏ ở Cảnh phủ lớn lên, đối với địa vị và uy vọng của Khương ma ma ở trong phủ vẫn rất hiểu rõ.

Mặc dù Giang Long là chủ nhân, cũng không tiện dễ dàng đắc tội.

https://thuviensach.vn

Nguyên nhân không gì khác, chính là giữa Khương ma ma và Cảnh lão phu nhân có tình cảm thâm hậu!

Nếu là Giang Long mạo muội chống lại Khương ma ma, sợ là lão phu nhân phải trách cứ Giang Long.

- Tiểu thiếu gia, lẽ nào chúng ta mặc kệ chuyện này sao?

Ngọc Sai tính cách dịu dàng, sẽ có vẻ tương đối mềm yếu nhỏ giọng mở miệng nói.

Bảo Bình tuy rằng không cam lòng, nhưng là đồng dạng cũng khẽ gật đầu một cái.

Ở trong lòng hai nàng, mặc kệ sự tình gì, đều là không kịp quan trọng bằng Giang Long.

- Ha ha!

Nhưng mà Giang Long lúc này cũng đột nhiên cười to một tiếng sang sảng, sau đó nói:

- Chẳng lẽ thân phận tiểu thiếu gia của ta đây là giả sao? Sẽ sợ một quản sự trong phủ?

- Nhưng Khương ma ma bất đồng...

Bảo Bình nóng nảy, nhưng Giang Long cũng không để ý tới tiếp tục nói:

- Ta lúc trước sở dĩ không lập tức nhúng tay là vì trong tay không có chứng cớ, nếu Hồ quản sự không phục gây náo loạn rơi vào tai Khương ma ma, Khương ma ma lại cáo trạng trước mặt lão phu nhân mà nói, bà nội khẳng định sẽ trách khiển trách ta.

https://thuviensach.vn

Giang Long mặc dù là tiểu thiếu gia trong phủ, nhưng Cảnh phủ là người phân rõ phải trái, ưu đãi nô bộc, hơn nữa làm việc đều có quy củ và trật tự, ngươi không thể ỷ vào thân phận, mà thích làm gì thì làm.

Nói tới đây, Giang Long đột nhiên ngồi dậy:

- Cho nên ta cố ý làm bộ như mặc kệ chuyện này, khiến Hồ quản sự thả lỏng cảnh giác.

- Sau đó thì sao?

Ngọc Sai vội vàng truy vấn.

Giang Long cũng không đáp, trực tiếp quát lên với người ở ngoài thùng xe:

- Tưởng đội trưởng!

- Có tiểu nhân.

- Ngươi đi tìm Dương Hải Ba lại đây.

- Vâng.

Chỉ chốc lát, thanh âm của Dương Hải Ba vang lên bên ngoài, tuy nhiên rõ ràng mang theo cảm xúc:

- Tiểu thiếu gia, ngài tìm tiểu nhân có việc?

- Ta hiện tại phái ngươi về nông trang đi, bảo vệ tốt mẹ con kia.

Thanh âm Giang Long vang lên, thần sắc Dương Hải Ba ngay lập tức trở nên kích động.

Lúc trước nhìn thấy cậu bé mập định lên đánh Hoàng Nha gầy yếu, cho nên sau khi đi theo đoàn xe rời đi trong lòng của Dương Hải Ba vô cùng lo

https://thuviensach.vn

lắng.

Lúc này Giang Long phái y trở về, Dương Hải Ba dĩ nhiên là vội vàng xoay người muốn nhanh một chút lộn trở lại.

Nếu chậm, sợ Tiểu Hoàng Nha sẽ bị đánh!

Nhưng Giang Long còn chưa nói hết:

- Cho ngươi trở về, còn có một nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ gì?

Dương Hải Ba sửng sốt động tác , xoay người dừng lại.

- Tra rõ ràng Hồ quản sự làm thế nào cưỡng ép lấy tiền từ chỗ phụ nhân kia trong tay gã, mặt khác, ngươi thăm hỏi chỗ phụ nhân kia một chút công việc trong nông trang, lát nữa ta đi lâm viên gặp bằng hữu, trở về sẽ hỏi ngươi.

- Vâng!

Trong lòng Dương Hải Ba vui vẻ, tiểu thiếu gia đây là muốn để chị dâu bgẩng đầu!

Tưởng Quân thấy Dương Hải Ba lĩnh xong mệnh lệnh muốn định đi, đột nhiên nói xen vào:

- Tiểu thiếu gia, Dương Hải Ba tên kia toàn cơ bắp, cứng đầu cứng cổ đấy, thật sự là không đáng tin cậy, tiểu nhân nhớ năm đó khi bà mối làm mai mối, vốn là nói muốn đem Dương Cúc Hoa cho y làm vợ đấy, nhưng y sửng sốt nghe thành bà mối làm mai cho Trình Sơn lúc ấy ở bên cạnh.

Âm kém dương sai, Dương Cúc Hoa mới thanh chị dâu của y.

https://thuviensach.vn

Dương Hải Ba nghe vậy mặt đầy xấu hổ cúi đầu.

Trong ánh mắt, còn có vô tận hối hận!

- Cho nên tiểu nhân thật sự lo lắng để một mình y về nông trang, không bằng phái thêm một hộ vệ đi cùng làm người giúp đỡ cho y?

Tưởng Quân đề nghị:

- Người này tính tình cũng rất nóng nảy, một khi nổi giận lên thì không để ý cái gì nữa, đừng đến lúc đó ăn nói vụng về lý luận không lại, dưới sự giận dữ lại chém Hồ quản sự.

Không thể không nói, bọn hộ vệ Cảnh phủ đều rất am hiểu thuộc hạ.

Hơn nữa sát khí rất nặng!

- Tốt, ngươi tới an bài.

Nghe Giang Long đồng ý, Tưởng Quân lập tức giơ tay vẫy tới một người hộ vệ, theo Dương Hải Ba cùng nhau đi vòng về nông trang.

Cũng dặn dò hộ vệ kia, bắt y nhất định phải coi chừng Dương Hải Ba, đừng làm rộn ra sự tình gì không thể xoay chuyển.

Trong xe, Ngọc Sai và Bảo Bình đều có chút bận tâm nhìn Giang Long.

Giang Long đột nhiên trầm giọng nói:

- Trượng phu của phụ nhân kia, cũng chính là phụ thân của cô bé kia tên Trình Sơn. Hồi trước là hộ vệ của phủ, y vì giữ gìn mặt mũi Cảnh phủ mới hung hãn không sợ chết giết người trên đường, sau đó bị phán án trảm lập quyết đấy!

https://thuviensach.vn

Nếu ta buông tay mặc kệ, tùy ý để mẹ con kia bị một nhà Hồ quản sự ức hiếp, Trình Sơn dưới đất cũng sẽ thất vọng đau khổ đối với Cảnh phủ!

Hơn nữa Cảnh gia ta cũng không thể không quan tâm gia quyến của hộ vệ chết đi như vậy!

Thanh âm đột nhiên cao lên vài phần.

Tưởng Quân nghe được, trong lòng ấm áp.

Dương Hải Ba và người hộ vệ kia đang định rời khỏi, cũng cảm động hốc mắt đỏ lên.

Lúc này Giang Long lại mở miệng:

- Tưởng đội trưởng, ngươi phái người đi điều tra một chút gia quyến những hộ vệ từng vì Cảnh phủ mà mất đi sinh mệnh, xem còn có người nào sống khổ sở, hoặc là bị người ức hiếp hay không, thống kê kỹ rồi hồi báo cho ta.

- Vâng!

Tưởng Quân ôm quyền lên tiếng trả lời, trong thanh âm mơ hồ mang theo vẻ run rẩy.

Trong xe, Giang Long ngồi ngay ngắn, khóe miệng chau lên.

Đoàn xe tiếp tục đi về phía trước, một khắc sau đi tới lâm viên phụ cận chân núi Ô Thạch Sơn.

- Thơm quá!

Xe ngựa vừa mới dừng hẳn, Bảo Bình khẩn trương nhấc lên màn xe, lập tức một trận hương hoa hạnh nhẹ nhàng phả tới.

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai thì vui vẻ kinh ngạc hoan hô:

- Đẹp quá!

Chân núi, mấy trăm cây hạnh cây nở rộ hoa, nối thành một mảnh, như là mây trắng trên trời rơi xuống đất vậy.

Giang Long theo sau xuống xe.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, còn có Tang Chu cơ cảnh đi tới bên cạnh hắn bảo hộ.

- Giang Long hiền đệ, bên này!

Dưới một gốc cây hạnh phía xa, Sài Thế Vinh đang vẫy tay.

Giang Long khẽ mỉm cười, đưa tay đáp lại, sau đó chậm rãi đi tới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Xa Gần

Dưới những đóa hoa hạnh nở rộ, Sài Thế Vinh mặc một thân trường sam trắng ngà, tươi cười như ánh mặt trời, phong thần ngọc lập, pha thêm vài phần tự nhiên, phóng khoáng phong lưu.

- A, đây không phải là tam thiếu gia phủ Thành Quốc Công sao?

- Đúng vậy a, y cũng tới.

- Vậy nam tử đang đi về hướng tam thiếu gia kia là ai?

Lúc này có rất nhiều người đang du ngoạn đạp thanh ở rừng hạnh, có thời gian nhàn hạ tới nơi này chơi đùa, dĩ nhiên đều là người gia cảnh giàu có, trong đó đủ con cháu quan viên và đám huân quý quần là áo lượt.

Tuy nhiên những người này phần lớn nhận ra Sài Thế Vinh, lại chưa từng gặp qua Giang Long.

Có mấy người thanh niên quần áo hoa lệ và Sài Thế Vinh có chút giao tình, ở trong này nhìn thấy tất nhiên muốn tiến lên trước lên tiếng chào hỏi.

Liền mang theo hộ vệ, cùng mấy người hảo hữu đi tới hướng của Sài Thế Vinh.

- Đệ cuối cùng cũng đến đây.

Sài Thế Vinh đợi Giang Long đến gần, giữ chặt cánh tay hắn liền kéo về hướng rừng hạnh:

https://thuviensach.vn

- Hồng Thiết Trụ cái đồ tham ăn kia thấy đệ chậm chạp không đến, đang la hét đói bụng ầm ĩ, gã là một mãng thảo hán tử không chú trọng thể diện, còn dư lại chúng ta mấy người lại bị công tử tiểu thư bên cạnh chê cười.

Giang Long không kìm nổi cười, vừa đi vừa vẫy vẫy tay phía thân sau, ra hiệu đám bà tử nha hoàn nhanh chóng đem những mỹ tửu mỹ thực mang khi xuất phủ tại đây.

Ngọc Sai và Bảo Bình hôm nay là định phải ở chỗ này chơi thật vui vẻ đấy, đương nhiên là chuẩn bị tiệc rượu phong phú.

Tuy nhiên bởi vì Giang Long thân thể ốm yếu, cho nên mỹ thực mang tương đối nhiều, rượu ngon chỉ mang theo có ba hũ.

Hơn nữa rượu này cũng là cho bọn hộ vệ Cảnh phủ uống.

- Khiến vài vị ca ca đợi lâu, là tiểu đệ không phải.

Đi xuyên vào trong rừng hạnh, đi thêm vài chục trượng, Giang Long liền thấy đám người Phàn Nhân, không chờ bọn họ mở miệng, chính mình nói xin lỗi trước.

- Nếu biết sai, trước hết uống ba bát lớn bồi tội!

Hồng Thiết Trụ lớn tiếng ồn ào.

Giang Long còn chưa nói gì thêm, Ngọc Sai theo sát phía sau kinh sợ đến trắng bệch cả khuôn mặt xinh đẹp. Dĩ vãng thiếu gia nhà mình rất ít uống rượu, cho dù là ăn tết cùng lão phu nhân, uống xoàng cũng chỉ dùng chén bằng bạch ngọc lớn bằng ngón cái mà thôi.

Nếu thật là uống ba bát lớn, tiểu thiếu gia nhà mình còn có có mệnh sao?

Vì thế Ngọc Sai lúc này không để ý mình là thân phận nha hoàn, giọng the thé nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi cái đồ đầu than giá áo túi cơm thì thôi, chẳng lẽ còn mong để cho tiểu thiếu gia nhà ta cũng học giống ngươi hay sao?

Giang Long nghe vậy thì kinh ngạc, dĩ vãng Ngọc Sai luôn dịu dàng văn tĩnh một chút.

Nếu nếu đổi lại là Bảo Bình tính cách hoạt bát, có khi còn có thể rất mạnh mẽ nói lời này, hắn còn không cảm thấy bất ngờ.

Hồng Thiết Trụ là người lỗ mãng, tròn mắt, hung hăng trừng về phía Ngọc Sai.

Mà Cương Đế Ba Khắc mới nhậm chức cận vệ của Giang Long thì nháy mắt thân hình bị kiềm hãm.

Đồ đầu than?

Hắn dời mắt nhìn lại.

Hồng Thiết Trụ đích thật là đại hán mặt đen, nhưng vẫn so không được với y càng thêm đen hơn.

Tuy nhiên tất cả mọi người biết Ngọc Sai ở chỉ trích Hồng Thiết Trụ, cho nên không có chú ý tới dị thường của y.

Ngọc Sai hôm nay ra cửa cố ý ăn mặc một phen, khuôn mặt xinh đẹp trắng nõn, tóc đen vén lên cắm một cây trâm con bướm kim quang lóng lánh, váy màu phấn hồng buộc lên một đai lưng sắc vàng, hiện lên vòng eo vô cùng tinh tế thon thả.

Mặc dù lúc này quắc mắt nhìn trừng trừng, cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận lại đang cắn chặt, cũng vẫn làm cho người thấy cảnh đẹp ý vui.

Hồng Thiết Trụ lăng lăng trừng nhìn một hồi, đột nhiên quay đầu đi, miệng nhỏ giọng than thở:

https://thuviensach.vn

- Ta đây là đại trượng phu đầu đội trời chân đạp đất, không chấp nhặt với tiểu nữ như ngươi.

- Ngươi...

Ngọc Sai bị khinh thị, lập tức định mở miệng lần nữa.

Tuy nhiên lại bị Giang Long xua tay cắt đứt, khẽ cười nói:

- Vài vị ca ca đừng trách thị nữ này của ta, thật sự là tiểu đệ luôn ốm yếu, không nên uống rượu, đừng nói uống xong ba bát lớn, chính là nửa bát cũng có thể lấy mệnh của tiểu đệ đi. Nguyên nhân chính là như thế, nàng mới có phản ứng lớn như vậy.

- Giang Long hiền đệ thân thể luôn luôn không tốt, vi huynh có nghe thấy.

Sài Thế Vinh tiếp lời.

Phàn Nhân vài ngày trước ở Già Lan Tự cứu Giang Long, cũng cầu Giang Long hỗ trợ, sau đó Sài Thế Vinh đã phái người thật sự sưu tập một phen tư liệu về Giang Long, dĩ vãng nguyên thân có thể nói là không có tiếng tăm gì, nếu nhất định phải nói có chuyện gì khả năng hấp dẫn người chú ý, thì chính là sức khỏe nguyên thân thật sự là quá mức ốm yếu.

Có nhiều lần bệnh tình nguy kịch, thiếu chút nữa đi địa phủ.

Mặt khác, người Sài Thế Vinh phái đi đã cẩn thận thăm, cũng biết nguyên thân không thích kiều thê mới cưới vào cửa, cùng với việc Lâm Nhã khiến Giang Long tức giận hộc máu.

- Nếu Giang Long không được uống rượu, vậy mấy người các ngươi liền tự mình uống là được.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh biết điều gì, đều nói cho Phàn Nhân, cho nên Phàn Nhân thấy Hồng Thiết Trụ há mồm muốn nói cái gì đó, lập tức giành mở miệng trước.

Lúc này đám nha hoàn bà tử Cảnh phủ đưa đến bàn thấp gỗ lim, ở bốn phía trải lên chăn lông thật dày, sau đó bày hết mỹ thực mang đến lên.

Tề Uy ôm qua vò rượu rót cho ba huynh đệ mình mỗi người một chén, nhấc lên nói với Giang Long:

- Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ba huynh đệ chúng ta mời ngươi một ly!

- Tiểu đệ thân thể không tốt, chỉ có thể lấy trà thay rượu rồi.

Giang Long biết mình cổ thân thể này của mình vô cùng suy nhược, bây giờ xác thực là không thể uống rượu, giơ tay tiếp nhận chén trà Ngọc Sai hai tay đưa tới, chăm chú nhìn hắn nhấp một ngụm.

Ngọc Sai thấy Giang Long từ chối không uống rượu, khóe miệng cong lên một chút.

Sau đó Hầu Giang và Hồng Thiết Trụ cũng lần lượt mời rượu Giang Long tỏ vẻ cảm tạ.

Giang Long lập tức lại lấy trà thay rượu kính Phàn Nhân một ly.

Ở kiếp trước của Giang Long, có câu là “Rượu càng uống càng gần, bài càng đánh càng xa.”

Từ mặt chữ trên có thể hiểu biết ý tứ trong đó, mạt chược là đánh bạc, có một phương thắng, tất nhiên còn có một phương thua, một phương thua tiền, đương nhiên là tâm tình mất hứng, hơn nữa cho dù là thật sự không cần quan tâm về chút tiền này, trong quá trình chơi bài cũng sẽ ầm ĩ mặt đỏ

https://thuviensach.vn

tai hồng, dần dà một đám người tụ cùng một chỗ chơi mạt chược không nói trở mặt thành thù, nhưng quan hệ cũng sẽ thành bất hòa.

Bạn tốt, sẽ thành người lạ.

Mà rượu lại có thể phấn chấn kích thích thần kinh con người, làm cho người ta hưng phấn, hò hét náo nhiệt không khí, cho dù là người bình thường ít lời uống chút rượu vào cũng sẽ thay đổi thành nói nhiều, phóng thích tâm tình của mình.

Vừa uống rượu, vừa nói chuyện phiếm, nhớ lại chuyện cũ, hay hoặc là tâm tình về lý tưởng, thổ lộ buồn khổ trong lòng.

Khi cảm xúc trào dâng, bằng hữu phụ họa.

Khi trong lòng khổ sở, bằng hữu an ủi.

Khi nhớ lại chuyện cũ, cùng nhau tự thuật lại từng việc đã vui vẻ và việc đáng xấu hổ.

Tự nhiên có thể dễ dàng khiến quan hệ gần hơn.

Lúc này Giang Long lấy trà thay rượu và mấy người uống xoàng nói chuyện phiếm, theo đám người Sài Thế Vinh vài chén rượu vào bụng, đề tài bắt đầu nhiều hơn, bầu không khí náo nhiệt, quan hệ nháy mắt gần hơn vài phần.

Hồng Thiết Trụ thẳng tính, tính khí táo bạo, nhưng cũng là khá khờ, đầu không quá nhanh nhạy, Giang Long thỉnh thoảng lấy gã trêu ghẹo, khiến Hồng Thiết Trụ ngượng nghịu.

Dẫn tới mọi người cười lớn.

Mà ngay cả Ngọc Sai vẫn vô cùng chán ghét Hồng Thiết Trụ, chỉ chốc lát cũng có đổi mới đối với người này.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh lúc này cũng lấy Hồng Thiết Trụ ra trêu ghẹo:

- Vừa rồi ba vị huynh trưởng Tề gia nói ngày mai phải về nhà, không thể để cho bề trên và thê nhi trong nhà ngày ngày lo lắng, kết quả gã khờ này lại nói không bằng đem vợ con tặng cho người, ở lại bồi gã ăn thịt, uống rượu.

- Phốc!

Giang Long cả một miệng trà trực tiếp phun tới.

Ngọc Sai và Bảo Bình cười đến gãy lưng rồi.

- Sau đó ta còn nói đưa cho gã vài thị nữ giúp gã giặt quần áo chăn ấm, nhưng gã vẫn nói không bằng đưa gã chút mỹ tửu mỹ thực tới thì thực tế hơn.

Giang Long lại bật cười.

Tuy nhiên cái từ chăn ấm này tại niên đại đã là vô cùng ái muội, cho nên Ngọc Sai và Bảo Bình tuy rằng cảm thấy buồn cười, nhưng cũng đều là xấu hổ đỏ bừng khuôn mặt xinh đẹp.

Sài Thế Vinh xuất thân là huân quý thế gia chân chính, từ khi mười ba mười bốn tuổi bề trên trong nhà đã an bài nha hoàn thông phòng cho y, cởi bỏ thân xử nam. Niên đại này chú ý cái tài tử phong lưu, tài tử nghĩa là phải có tài hoa, mà phong lưu tự nhiên là có liên quan đến nữ nhân rồi.

Thường xuyên ra vào kỹ viện, vung tiền như rác, nếu như có thể cùng hồng bài cô nương thanh lâu nào đó sầu triền miên truyền ra giai thoại, vậy tất nhiên sẽ trở thành mẫu thần tượng trong suy nghĩ của vô số thiếu nam.

Cũng khiến các thiếu nữ ái mộ.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh phong lưu phóng khoáng đã quen, nói lên những từ ngữ mờ ám này cũng không cố kỵ.

Lúc này thấy Ngọc Sai và Bảo Bình tướng mạo đều là thượng giai đều xấu hổ mang e sợ, liền ngửa mặt lên trời cười to.

Giang Long đến từ hiện đại, không biết nói cái từ "chăn ấm" có gì quá không được, thật ra mà nói, nếu nói thô tục thì hắn so với Sài Thế Vinh còn lão làng hơn.

Tuy nhiên Ngọc Sai và Bảo Bình là nha hoàn hầu cận của hắn, hắn cũng không thể mặc cho người nói đùa giỡn, cho nên Giang Long liền bảo hai nữ mang chút đồ ăn trở về xe ngựa ăn no bụng, lại đi trong rừng hạnh mà du ngoạn.

Hai nữ đi không bao lâu, Hồng Thiết Trụ liền lớn tiếng kêu la:

- Giang Long ngươi quá là nhỏ nhen, tại sao lại lấy một chút rượu như vậy lại đây? Còn chưa đủ một mình ta uống.

Hóa ra là rượu trên bàn uống cạn sạch, Hồng Thiết Trụ vươn tay đòi, kết quả chúng nha hoàn Cảnh phủ nói hết rồi.

Trong mấy người ngoại trừ Sài Thế Vinh, những người khác đều tửu lượng cao.

Hơn nữa Giang Long liếc mắt nhìn rượu trên bàn, lại ngửi ngửi trong mùi rượu không khí, phát hiện độ rượu cũng không cao.

Ba hũ rượu đích thật là không đủ một mình Hồng Thiết Trụ uống.

Giang Long đang định mở miệng, nhưng lúc này cách đó không xa truyền đến một trận tiếng thán phục.

https://thuviensach.vn

Hắn nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy vài thanh niên nam tử đối diện một đôi chủ tớ chỉ trỏ.

Sắc mặt hắn nháy mắt trầm xuống.

Bởi vì đôi chủ tớ chính là Lâm Nhã và Đỗ Quyên theo chân hắn cùng đến.

- Đây là cô nương nhà ai?

Mặc dù Lâm Nhã lúc này trên mặt che sa mỏng, cũng vẫn khiến một thanh niên quần áo hoa lệ si mê.

Đồng bạn của hắn định lực cũng mạnh hơn vài phần, đẩy gã một phen:

- Mắt ngươi mù, không thấy được người ta để kiểu tóc của phụ nhân sao?

- Đã lập gia đình?

Lại có một thanh niên tiếc hận.

Sài Thế Vinh thấy sắc mặt Giang Long không vui, cũng theo ánh mắt của hắn nhìn tới, tò mò hỏi:

- Làm sao vậy?

- Ta đi một chút sẽ trở lại.

Giang Long không trả lời, trực tiếp đứng dậy đi tới hướng của Lâm Nhã.

Phàn Nhân lúc này đột nhiên mở miệng:

- Người ngươi phái đi điều tra Cảnh phủ không phải đã nói, thê tử cua Giang Long rất đẹp sao?

- Chẳng lẽ?

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh nháy mắt kịp phản ứng, cảm thấy giật mình.

Tuy nhiên lập tức nhìn đến phía xa xa một bóng dáng nam tử cũng đang đi về chủ tớ kia, sắc mặt đại biến, sau đó lập tức đứng dậy đuổi theo.

Phàn Nhân phát giác ra không ổn, liếc mắt ra hiệu cho ba huynh đệ Tề thị và Hầu Giang, năm người buông bát rượu trong tay ra, liền bước nhanh theo tới.

Không có người nào nhìn đến nam nhân khác chỉ trỏ thê tử của mình, còn có thể không tức giận.

Giang Long âm trầm nghiêm mặt vừa mới đến gần, liền quát người thanh niên đứng chắn phía trước:

- Tránh ra!

Người nọ nghe vậy bản năng bước ra bên cạnh một bước, Giang Long liền lập tức đi tới trước mặt của Lâm Nhã.

- Phu quân.

Lâm Nhã thấy Giang Long có chút mất hứng, trong lòng có chút bối rối cúi đầu, nhún đầu gối.

Giang Long lúc này có chút hối hận vì dẫn Lâm Nhã đến rừng hạnh rồi.

Nhưng xinh đẹp không phải lỗi của Lâm Nhã.

Cho nên không trách được nàng.

- Đứng lên.

Giang Long hít sâu một hơi, áp chế buồn bực trong lòng, vô cùng thân thiết giơ tay nâng Lâm Nhã dậy.

https://thuviensach.vn

Phần đông thanh niên ở một bên lúc này mới hiểu được Giang Long chính là tướng công của vị mỹ nhân khuynh thành trước mắt này.

- Ai vậy a?

Những người này đều không nhận biết Giang Long.

- Không biết được.

Có người nhỏ giọng nghị luận:

- Tuy nhiên lúc trước thấy hắn và tam thiếu gia của phủ Thành Quốc Công đi cùng một chỗ, chắc hắn là công tử huân viên nào đó.

- Vậy cũng chưa chắc, Sài Thế Vinh người kia ưa thích nhất là kết giao đủ hạng người...

Trong vòng người này có mấy người lúc trước muốn đi chào hỏi Sài Thế Vinh, nhưng sau khi thấy Sài Thế Vinh và vài người là giang hồ mãng thảo ngồi cùng một chỗ uống rượu nói chuyện phiếm, thì đều dừng bước.

Đại đa số công tử nhà quyền quý đều là tự giữ thân phận, giống Sài Thế Vinh nguyện ý chiết thân huân quý công tử kết giao với mấy người Phàn Nhân cũng không nhiều.

- Giang Long hiền đệ...

Lúc này Sài Thế Vinh đuổi theo, trong thần sắc có chút lo lắng.

Nhưng y còn chưa kịp mở miệng bảo Giang Long dẫn Lâm Nhã khẩn trương rời khỏi, liền thình lình nghe thấy một thanh âm sắc nhọn ở trong rừng hạnh vang lên:

- Đó là nương tử nhà ai, xoay người lại để chúng ta nhìn một cái!

https://thuviensach.vn

Giang Long lập tức dời mắt nhìn lại, chỉ thấy người nói chuyện đang nhìn chằm chằm bóng dáng kiều thê xinh đẹp của mình.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Hoài Vương

Lâm Nhã nghe được thanh âm, bản năng xoay người sang.

Cách đó không xa đứng mười mấy người, đại bộ phận trong đó mặc áo giáp, ăn mặc kiểu hộ vệ.

Trong hai người đứng ở phía trước có một thanh niên, một người khác là lão thái giám tóc trắng xoá.

Lúc trước chính là lão thái giám nhìn chằm chằm bóng lưng của Lâm Nhã bảo quay lại.

Lúc này khi Lâm Nhã xoay người, sa mỏng che mặt nhẹ nhàng bay lên, khuôn mặt xinh đẹo khuynh nước khuynh thành kia chợt lóe rồi biến mất.

Nhưng cũng bị thanh niên bên cạnh lão thái giám vẫn nhìn bóng dáng Lâm Nhã vừa vặn thấy được.

- Thật là một giai nhân tuyệt sắc!

Thanh niên thân hình cao lớn, tướng mạo kiên cường, đáy mắt giấu diếm dã tính, tóc đen dài tùy ý xõa có chút rối tung, trên người lộ ra một cỗ khí chất sơ cuồng kinh người, chắp tay sau lưng, long hành hổ bộ, lập tức đi tới hướng Lâm Nhã.

Miệng liên tục tán thưởng, còn lớn mật nói trắng ra:

- Không nghĩ tới kinh thành còn có mỹ nhân tuyệt sắc như vậy!

https://thuviensach.vn

- Ngươi là người của phủ nào vậy? Không bằng buông tha nhà chồng của ngươi, đến bản...

Thanh niên vô cùng tùy ý bừa bãi, mà theo lời của hắn phun ra, Sài Thế Vinh đã đuổi tới bên người Giang Long đã là kinh sợ mặt trắng bệch.

Tuy nhiên ngay tại khi thanh niên sắp tới bên người Lâm Nhã, một bóng người đột ngột chắn ở trước mặt gã.

- Hả?

Thanh niên cúi đầu, nhìn về phía phía thiếu niên dám can đảm ngăn trở mình.

Thân hình gầy, như là thư sinh tay trói gà không chặt, đôi mắt đen bóng thâm thúy, bình tĩnh, có vài phần khí độ.

- Cô gái này là thê tử của ngươi?

Thanh niên giật mình.

Giang Long vuốt cằm, chắp hai tay sau lưng khẽ ngẩng đầu đối diện cùng thanh niên.

Tuy rằng thanh niên kia thân hình cao lớn, dã tính tục tằng, vừa nhìn chính là sống thượng vị, Giang Long dù không nói một câu nào, nhưng về khí thế cũng không kém đối phương chút nào.

- Nhường cho ta!

Trong nháy mắt, con ngươi thanh niên lóe lên vẻ hung ác.

Hai mắt Giang Long híp lại, chậm rãi thu hồi hai tay chắp sau lưng, tay phải từ trong tay áo lộ ra, trong lòng bàn tay đã nhiều hơn một thanh dao găm hàn quang lóng lánh.

https://thuviensach.vn

- Vương gia cẩn thận, đó là thích khách!

Lão thái giám đầu đầy tóc bạc nhìn đến Giang Long xuất ra dao găm, lập tức kêu la, cũng chỉ huy bọn hộ vệ theo tới tiến lên cứu người.

Tuy nhiên chúng hộ vệ Cảnh phủ cũng đã phát hiện không ổn, lúc này đi lên vây lại.

- Khanh!

Thấy hộ vệ đối diện muốn động thủ, bọn hộ vệ Cảnh phủ đều rút đao, một thân sát khí ngăn cản ở phía trước.

Bọn hộ vệ của người thanh niên nhìn ra thân hình gầy yếu của Giang Long hẳn không phải là thích khách gì đó, không dám lập tức xung phong liều chết tiến lên, bằng không ép đối phương quá, ngược lại Vương gia nhà mình sẽ gặp nguy hiểm.

- Ngươi dám bày hung khí ở trước mặt ta?

Thanh niên tuy rằng không ngờ, nhưng cũng không lộ ra thần sắc sợ hãi, chỉ vào cái mũi của mình hỏi.

Giang Long cười nhạt:

- Ngươi không biết ta là ai?

- Bản vương mặc kệ ngươi là ai, luật pháp Đại Tề nghiêm khắc, có danh vận quy định, người trước mặt hoàng tộc tự tiện bày hung khí, đều coi là thích khách, đã có thể chém giết!

Thanh niên lắc đầu nói.

Khi lão thái giám kêu lên hai chữ Vương gia, Lâm Nhã trong lòng cả kinh.

https://thuviensach.vn

Lúc này dời mắt nhìn lướt qua qua trên người thanh niên, chỉ thấy bên hông thanh niên, buộc lên một dây lụa vàng óng.

Vật phẩm màu vàng óng đặc thù, chỉ có thể do hoàng gia sử dụng.

Lâm Nhã kinh ngã hít sâu một hơi, bàn tay nhỏ bé trong tay áo, cũng gắt gao nắm chặt.

Sài Thế Vinh lúc này sắc mặt vô cùng khó coi, trong lòng thầm mắng thật là xui xẻo!

Ra cửa không xem hoàng đạo, thế nào lại cố tình gặp tên sát tinh này.

Y định tiến lên khuyên giải, nhưng lại có chút do dự.

Vị Vương gia này là con thứ ba của đương kim Hoàng thượng, phóng đãng ương ngạnh, thủ đoạn máu tanh, giết người không chớp mắt, cực kỳ có dã tâm, hơn nữa chưa bao giờ giảng đạo lý, đặc biệt lãnh huyết, vui giận bất thường, chẳng những trong vương phủ thường xuyên có thị nữ thái giám hơi gây ra mất hứng, bị gã tự tay chém giết, hơn nữa còn có vài vị con cháu nhà huân quý quan viên kinh thành đã bị chết ở trong tay hộ vệ người này.

Ỷ vào thân phận hoàng tộc, mặc dù giết con cháu nhà huân quý, vị Vương gia này cũng chỉ bị Hoàng thượng trách cứ vài câu, lại cấm đủ mấy tháng mà thôi.

Nếu là Vương gia khác, Sài Thế Vinh còn có thể không chút lực chọn đứng ra, nhưng vị này... Căn bản chính là người điên, y thật không dám dễ dàng đắc tội.

Phàn Nhân lúc này nhíu mày, nhỏ giọng hỏi:

- Người này là ai?

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh bất đắc dĩ nhẹ giọng giới thiệu.

Ba huynh đệ Tề thị, cùng với Hầu Giang nghe vậy đều là lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Người này chính là tam hoàng tử Triệu Trắc bụng dạ độc ác trong truyền thuyết?

Trong kinh thành, truyền lưu rất nhiều sự tích máu tanh của vị Hoàng tử ác danh này.

- Làm sao bây giờ?

Tề Uy nhíu mày:

- Nghe nói tên khốn kiếp này rất háo sắc, nhìn đến mỹ nữ liền trực tiếp đoạt về nhà!

- Dù sao cái mệnh này là Giang Long hiền đệ cứu ra, không bằng...

Lão nhị Tề gia xoa tay.

Sài Thế Vinh nghe vậy cũng có chút xấu hổ, lúc trước y còn khiếp đảm không dám đứng ra.

Tuy nhiên Phàn Nhân lại là đang âm thầm khoát tay nói:

- Không cần hành động thiếu suy nghĩ, vị kia cũng là một vị Vương gia, hơn nữa là con ruột đương kim Hoàng thượng, ngươi cho là vì Giang Long mà trở mặt động thủ, Hoàng thượng có thể không truy cứu?

Hầu Giang gật đầu:

- Giang Long nếu thật là dám cùng vị Vương gia này chính diện phát sinh xung đột, mặc dù Cảnh phủ có miễn tử kim bài sợ cũng không giữ

https://thuviensach.vn

được hắn!

- Đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này một thanh âm đột nhiên vang lên ở sau lưng mấy người bọn họ, đồng thời một cỗ mùi rượu nồng đậm cũng là chui vào xoang mũi đám người Hầu Giang.

Trong lòng Phàn Nhân thầm kêu không xong, tên khờ thế nào lại tới đây chứ?

Lúc trước y đưa mắt bảo Hầu Giang và ba huynh đệ Tề thị, để Hồng Thiết Trụ tiếp tục ăn uống.

Chính là sợ cái này tính nết lỗ mãng không sợ trời không sợ đất tên cùng tới được chuyện xấu.

- Không có gì.

Hầu Giang phản ứng mau, lập tức dắt ống tay áo Hồng Thiết Trụ kéo trở về.

Tuy rằng Hồng Thiết Trụ tửu lượng lớn, nhưng uống rượu nói chuyện phiếm qua một hồi lâu, hơn nữa lúc trước lại là gã uống rượu nhiều nhất, ba hũ rượu gã một uống vào gần hai hũ, rượu đã bốc trên, cho nên lúc này mắt say lờ đờ mông lung, đã có chút mơ hồ.

N ghe Hầu Giang nói không có việc gì, cũng liền tùy ý y lôi kéo lại quay trở về.

Thấy Hầu Giang đem Hồng Thiết Trụ dụ đi được, Sài Thế Vinh và Phàn Nhân đều nhẹ nhàng thở ra.

Hồng Thiết Trụ tính tình lỗ mãng, sau khi uống rượu vào thì to gan lớn mật, nếu như bị gã nhìn ra chút gì đó, chẳng quản tâm đối phương là

https://thuviensach.vn

Vương gia hay không, mượn men rượu đi lên thì cho dù là nhìn thấy Thiên Vương lão tử cũng dám sát khí đầy người xông lên chém luôn!

Hiện tại tình thế còn chưa chuyển biến xấu, không thể để cho Hồng Thiết Trụ hiện thân làm rối, bằng không chính là không có đường sống vẹn toàn rồi.

Giang Long đã sớm nhìn thấy đai lưng màu vàng óng ánh bên hông thanh niên, biết vị này lai lịch thật lớn, hẳn là người trong hoàng tộc.

Tuy nhiên có thể bài trừ khả năng người này là Thái tử.

Vật liệu may mặc mang màu vàng óng chỉ có hoàng tộc có thể sử dụng, nhưng người sau khi trưởng thành, ngoại trừ Hoàng thượng, trong nam nhân thì chỉ có Thái tử có thể mặc quần áo toàn bộ màu vàng óng, những hoàng tộc khác, mặc dù là Hoàng tử nhiều lắm cũng chỉ có thể mang trên người chút chế phẩm tơ lụa màu vàng óng cho thấy thân phận của mình.

Tỷ như đai lưng, áo, hay hoặc là áo choàng v.v… màu vàng óng.

Trong hậu cung, thì chỉ có Hoàng hậu, cùng với hoàng Thái hậu, Thái hoàng Thái hậu có đặc quyền này.

Nếu như là Thái tử, nhất định là toàn thân mặc áo mãng bào màu vàng óng rồi.

Hoàng thượng Đại Tề mặc long bào, trên long bào có thêu chín con kim long, kim long có ngũ trảo.

Thái tử thì mặc áo mãng bào, mãng xà có tứ trảo, tổng cộng có thêu năm con mãng xà.

Nhưng đối phương mặc dù là người trong hoàng tộc, Giang Long cũng không sợ.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng vài ngà trước khi ở Già Lam Tự, Cảnh lão phu nhân nói ngay cả đương triều Thái tử cũng không sợ.

- Triều đình cũng có văn bản quy định rõ ràng, không cho đùa giỡn phụ nữ lương dân, nếu không bị phạt đánh gậy.

Giang Long nhìn chằm chằm ánh mắt thanh niên kia.

- Ha ha ha! Tốt, ngươi rất có can đảm!

Triệu Trắc đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, tuy nhiên lập tức trên mặt đã hiện lên một chút nhe răng cười độc ác, trở mặt so với giở sách còn nhanh hơn mấy phần:

- Chỉ có điều dĩ vãng tất cả những người can đảm ở trước mặt bổn vương...

- Vương gia!

Nhưng mà không đợi gã đem lời nói độc ác kia nói ra miệng, lão thái giám đầu bạc kia đột nhiên qua quần áo bọn hộ vệ Cảnh phủ nhận ra thân phận của Giang Long, thét một tiếng kinh hãi. Kỳ thực tất cả người nhà huân quý hạng nhất kinh thành, đều chưa từng chân chính quên mất Cảnh gia.

Lúc trước lão thái giám cũng nhất thời tức giận, mới không nhìn cẩn thận.

Kinh hô một tiếng xong, lão thái giám khom người, nhanh như chớp chạy về hướng Triệu Trắc.

Bởi vì thấy lão thái giám tuổi lớn, hơn nữa lại vừa gầy, cho nên bọn hộ vệ Cảnh phủ đang rút đao giằng co cũng không ngăn trở, tùy ý lão chạy tới bên cạnh Triệu Trắc.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên bọn hộ vệ Cảnh phủ mặc dù không để ý đến lão thái giám, nhưng Tang Chu, Đồ Đô, cùng với Cương Đế Ba Khắc đều buộc chặt thân thể.

Đi đến bên cạnh Triệu Trắc, lão thái giám liền tiếp cận tới nhỏ giọng nói:

- Vương gia, vị này chính là công tử Cảnh gia huyện Ninh Viễn.

Lại sợ Triệu Trắc trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra Cảnh phủ huyện Ninh Viễn, liền bổ sung thêm:

- Chính là con của Nhân Đồ tướng quân, cháu của Sát Đầu tướng quân.

Triệu Trắc lập tức nhíu mày.

Hai mắt hơi hơi nheo lại, cẩn thận đánh giá Giang Long.

Bởi vì khoảng cách tương đối gần một ít, cho nên mặc dù lão thái giám cố ý giảm thấp xuống thanh âm, nhưng Giang Long vẫn ngầm trộm nghe được lão thái giám đề cập đến Nhân Đồ tướng quân và Sát Đầu tướng quân.

Lão thái giám là tâm phúc của Triệu Trắc, thấy mình đã chỉ ra thân phận của Giang Long, Triệu Trắc vẫn đang không muốn dừng tay, liền có chút lo lắng nói:

- Những hộ vệ Cảnh phủ này tất cả đều là giết người không chớp mắt đấy.

Ý tứ rất đơn giản, mặc dù là muốn thu thập Giang Long, đoạt thê tử mỹ mạo của Giang Long, nhưng hiện tại cũng không thích hợp phát sinh xung đột.

Bằng không đao kiếm không có mắt, đám hộ vệ Cảnh phủ lại là một đám hung hãn không sợ chết, đến lúc đó không cẩn thận Triệu Trắc sẽ bị thương tới sinh mệnh.

https://thuviensach.vn

trong con ngươi đen láy của Triệu Trắc, thoáng hiện lên một chút sát ý, lập tức lại cất tiếng cười to, cũng giơ tay vỗ vỗ thật mạnh vào bờ vai của Giang Long:

- Không nghĩ tới ngươi lại là hậu nhân của Nhân Đồ tướng quân! Người hiểu biết bổn vương đều biết rằng, bổn vương kính nể nhất là Cảnh Hiền Hầu gia!

Sự tình hôm nay từ bỏ, có rảnh đến phủ bổn vương, bổn vương mời ngươi uống rượu!

- Vương gia, ngài hôm nay tới nơi này không phải để tìm Điệp Hương phu nhân sao?

Lão thái giám lập tức tiếp lời tạo lối thoát cho Triệu Trắc.

- Đúng, chúng ta đi!

Triệu Trắc vung tay lên liễn dẫn thủ hạ hộ vệ cùng nhau rời khỏi.

Đợi đến khi đám người Triệu Trắc đi xa, bọn hộ vệ Cảnh phủ mới thu đao trở vào vỏ.

- Hô, làm ta sợ muốn chết!

Sài Thế Vinh lúc này mới đưa tay lau mồ hôi lạnh trên trán, tiến lên một phen ôm cổ của Giang Long, giơ ngón tay cái lên tán dương:

- Vẫn là hiền đệ lợi hại, thậm chí ngay cả Hoài Vương giết người như ngóe còn không sợ!

Giang Long lúc này mới biết người thanh niên kia là Hoài Vương.

Hoài vương Triệu Trắc lúc rời khỏi, sát ý trong ánh mắt chợt lóe rồi biến mất không trốn qua ánh mắt của Giang Long, cho nên Giang Long liền lập

https://thuviensach.vn

tức hỏi Sài Thế Vinh xem Triệu Trắc là một người như thế nào.

Sài Thế Vinh cảm thán Giang Long kẻ không biết thì không sợ.

Chẳng qua nếu như Triệu Trắc đùa giỡn vợ của y vả lại muốn cướp người mà nói, y cũng sẽ không làm rùa đen rút đầu.

Trải qua một phen giới thiệu của Sài Thế Vinh, Giang Long mới hiểu được tính cách con người Triệu Trắc.

Lòng lang dạ sói!

Háo sắc, vô cùng có dã tâm!

Khí trương ương ngạnh, mặc dù là đối mặt Thái tử, cũng không sợ chút nào.

Thiên hạ này gã chỉ sợ một mình đương kim Hoàng thượng!

Đồng thời trong lời của Sài Thế Vinh, còn đề cập tới một vài chuyện trong triều đình.

Có dã tâm?

Giang Long giơ tay nắm lấy tay nhỏ bé non mềm của Lâm Nhã, xoay thân đi về hướng lúc trước mấy người uống rượu.

Xem ra không phải sợ hãi cùng ta phát sinh xung đột, mà là hiểu được...

Triệu Trắc đi khỏi đó vài bước, sắc mặt cũng dần dần âm trầm xuống dưới, mấy năm này gã ở kinh thành có thể nói là thích gì làm nấy, hoành hành ngang ngược, mặc dù là nữ quyến nhà huân quý gã cũng đoạt về trong phủ không ít, còn chưa từng đụng phải cái cái đinh nào.

Nhưng hôm nay ở trước mặt Giang Long, cũng đã đánh mất thể diện.

https://thuviensach.vn

- Vương gia, Cảnh Giang Long tiểu tử thối kia vài ngày trước ở Già Lam Tự bị tập kích không chết, tính hắn mạng lớn! Nhưng hôm nay lại dám đắc tội ngài, quả nhiên là sống không kiên nhẫn được nữa, muốn hay không lão nô an bài nhân sự...

Nói xong lời cuối cùng, lão thái giám dựng thẳng bàn tay hung hăng chém xuống.

- Ngươi thực sự nghĩ rằng bổn vương là sợ tiểu tử Cảnh gia này?

Hoài vương Triệu Trắc chỉ hừ lạnh một tiếng.

Lão thái giám sửng sốt:

- Vương gia ý tứ là?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Tâm Tư

- Cảnh gia uy danh dù thịnh, đám hộ vệ của Cảnh phủ dù sát phạt quyết đoán, to gan lớn mật như thế nào, cũng chẳng qua đều là tôi tớ hoàng gia mà thôi, dám can đảm mạo phạm bổn vương, sẽ bị xét nhà diệt tộc, huyết tẩy phố dài, bổn vương chẳng lẽ lại sợ bọn họ?

Triệu Trắc bĩu môi khinh thường, vẻ mặt cười lạnh:

- Lấy ra dao găm hoặc là rút yêu đao là có thể hù dọa bổn vương? Vậy bổn vương còn không bằng hổ giấy?

Lão thái giám nghe vậy ngoài miệng đồng ý, tuy nhiên trong bụng lại nghĩ khác.

Hoài Vương ở kinh thành thật là bá chủ một phương, hoành hành không sợ, dù nhìn thấy Thái tử cũng dám trực diện chống đối.

Tuy nhiên Cảnh phủ ở kinh thành đồng dạng là không dễ chọc, năm đó ngay cả sư phó của Thái tử cũng bị Cảnh gia phái ra người bịt mặt tiêu diệt cả nhà.

Sau có rất nhiều quan viên và con cháu huân quý tới cửa khiêu khích, nhưng tất cả đều đã bị chết ở dưới đao hộ vệ Cảnh phủ.

Bất kể là Nhân Đồ tướng quân, Sát Đầu tướng quân, cùng với hung danh Cảnh phủ hiện tại, đó đều là một đao chém một đầu người.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, uy danh Cảnh phủ được dựng lên cũng tất cả đều là đương kim Hoàng thượng dung túng, nếu Hoàng thượng không phải mắt nhắm mắt mở, sớm xuống tay sửa trị Cảnh phủ, Cảnh phủ từ mấy năm trước đã sụp đổ mất rồi.

Nhưng đồng dạng, chính là vì nhận ân sủng của Hoàng thượng, đây mới thực sự là đáng sợ.

Cho dù Hoài Vương là con ruột Hoàng thượng, vốn lấy phong cách làm việc luôn luôn không sợ trời không sợ đất của Cảnh phủ...

Lão thái giám thực không dám khẳng định Cảnh phủ sẽ không dám động thủ với Hoài Vương.

Đương nhiên, những lời này lão sẽ không ngây ngốc nói ra, bằng không Hoài Vương tất nhiên sẽ mất hứng.

Mà Hoài Vương một khi mất hứng, sẽ xuống tay giết người tiết hận, tuy rằng thân phận của gã đặc thù, nhưng Hoài Vương một khi trở mặt đó là lục thân không nhận đấy!

- Vương gia buông tha cho tiểu tử Cảnh gia, tất nhiên có thâm ý khác!

Lão thái giám nói.

Triệu Trắc ngẩng đầu lên, lắc lắc mái tóc đen dài có chút rối tung, nhắc nhở:

- Cảnh gia từ trước đến nay không qua lại vị Thái tử đệ đệ của bổn vương!

Lão thái giám nháy mắt liền sáng tỏ, giơ ngón tay cái vẻ mặt nịnh nọt liên tục khen:

https://thuviensach.vn

- Vẫn là Vương gia thông minh! Lưu trữ tiểu tử Cảnh gia, để hắn và Thái tử đấu nhau!

- Đúng vậy, tuy rằng Sát Đầu tướng quân cùng Nhân Đồ tướng quân đều chết hết, nhưng Cảnh gia ở trong quân đội Nam Man và Bắc Cương vẫn đang có uy vọng cực cao.

Triệu Trắc nói tới đây, tay phải khẽ vuốt cằm:

- Theo bổn vương thấy tiểu tử Cảnh gia này tuy rằng ốm yếu, nhưng không giống như đồn đãi chỉ sống không được mấy ngày. Ừm, nếu để cho vị Thái tử đệ đệ kia của bổn vương thêm một chút phiền toái, như vậy Cảnh Giang Long chỉ có thể dựa vào uy danh của ông nội và phụ thân, chính mình lại không chút thân phận địa vị là không được.

- Vương gia có ý tứ là?

Triệu Trắc cười lớn một trận mang đầy ý xấu:

- Tổ tiên Cảnh gia là khai quốc tướng lĩnh của Đại Tề chúng ta, năm xưa lập nhiều chiến công hiển hách, hiện nay tước vị bị đoạt, chẳng phải là khiến kinh thành rất nhiều huân quý thất vọng đau khổ? Bổn vương hắn là đề nghị, khiến phụ hoàng an bài cho tiểu tử Cảnh gia một cái chức vị!

Khiến Cảnh gia có một cơ hội lại xoay người, cũng nêu ra hoàng ân mênh mông cuồn cuộn của vương triều Đại Tề ta!

- Cao! Vương gia thật sự là cao!

- Đúng rồi, tiểu tử kia tên gọi là gì?

- Cảnh Giang Long.

- Đợi hôm nay trở về, bổn vương liền lập tức đi gặp phụ hoàng.

https://thuviensach.vn

- Vậy Vương gia tính toán để tiểu tử Cảnh gia đi trong quân hay là gánh cái văn chức đâu này?

- Cái này phải xem phụ hoàng an bài như thế nào, đúng rồi, thê tử của Cảnh Giang Long...

- Kêu Lâm Nhã.

- Nhã? Tên rất hay, người cũng như tên, ung dung cao nhã, băng thanh ngọc khiết, quốc sắc thiên hương, tuy nhiên, theo bổn vương thấy trên người của nàng vẫn còn thiếu chút ý nhị thành thục của nữ nhân!

Hoài Vương Triệu Trắc đột nhiên nện bước chậm dần, khẽ nhíu mày.

Lão thái giám khom người, vung phất trần trong tay, cười hì hì tiếp cận:

- Vậy thì vừa lúc để tiểu tử Cảnh gia giúp Vương gia nuôi dưỡng thêm mấy năm!

- Ha ha ha ha...

……

Lâm Nhã bị Giang Long dắt tay trước mặt mọi người, tim đập thình thịch như nai con chạy loạn, bởi vì ngượng ngùng, ngược lại khiến kinh hãi lúc trước hạ thấp vài phần.

Giang Long vốn không muốn cùng Lâm Nhã ở trước mặt người ngoài có hành động quá thân thiết, nhưng hôm nay Lâm Nhã bởi vì mỹ mạo mà khiến Hoài Vương đến trêu chọc, nếu ở xã hội kiếp trước, đại bộ phận mọi người sẽ mắng Hoài Vương quá mức kiêu ngạo.

Tuy nhiên ở đây địa vị của người phụ nữ tương đối thấp, vả lại thành kiến đối với nữ tử ở niên đại này, càng nhiều người sẽ thóa mạ Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Mắng Lâm Nhã là hồ ly tinh, trêu hoa ghẹo nguyệt, là hồng nhan hoạ thủy.

Không có lựa chọn, Giang Long chỉ có thể trước mặt người dắt Lâm Nhã, không cho nàng nghĩ ngợi lung tung, cũng cho thấy chính mình không tức giận nàng, để cho nàng yên tâm.

Đích xác, nếu Giang Long không làm như vậy mà nói, Lâm Nhã nhất định sẽ nghĩ nhiều đấy.

Ngọc Sai và Bảo Bình lúc này thần sắc đều là lo lắng, thỉnh thoảng sẽ liếc nhìn Giang Long một cái.

Dù sao hôm nay người đắc tội, là con ruột của đương kim Hoàng thượng!

Hơn nữa ác danh của Hoài Vương ở kinh thành rõ ràng!

Đắc tội người này, hơn nữa còn bị kẻ ác này trêu ghẹo Thiếu phu nhân nhà mình.

Đám hộ vệ Cảnh phủ thì lại thư giản tinh thần xuống, Vương gia thì thế nào?

Dám đoạt Thiếu phu nhân nhà mình, dám động thủ đối với tiểu thiếu gia nhà mình, phải nếm thử chút tư vị bị đao chém!

Trở lại lúc trước bày bàn ăn, Giang Long giới thiệu Lâm Nhã với đám người Sài Thế Vinh.

Mấy người liên tục chắp tay chào.

Sài Thế Vinh lại vụng trộm nhướng mày nháy mắt Giang Long, nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Hiền đệ thật sự là rất phúc khí, cưới đệ muội quốc sắc thiên hương như vậy!

Giang Long nhìn thoáng qua Lâm Nhã bên cạnh, khóe miệng nhếch một chút độ cong.

Hồng Thiết Trụ hiển nhiên đối với nữ nhân vô cùng không ưa, mặc dù Lâm Nhã đẹp như thiên tiên, khí chất xuất trần, gã cũng vẫn là thô bỉ không chịu nổi, lớn giọng một kình la hét phải uống rượu.

Đám người Giang Long tự nhiên lại trêu ghẹo một trận.

Nói đùa qua lại, bầu không khí khẩn trương trước đó dần dần hòa hoãn lại.

……

Thần sắc Hồ quản sự cung kính tiễn đoàn xe Giang Long xong, sắc mặt liền nháy mắt âm trầm xuống.

Hôm nay chẳng những đi bộ một canh giờ, đi đứng như nhũn ra, trên mặt bàn chân mài ra một mảng lớn bọt nước và rỉ máu, hơn nữa lúc trước một tiểu nha đầu lại dám ra tiếng, thiếu chút nữa khiến thiếu gia nhà mình truy tra chính mình.

Dùng ánh mắt lạnh như băng liếc mẹ con Dương Cúc Hoa một cái, khóe miệng Hồ quản sự hiện lên một nụ cười độc ác.

Dương Cúc Hoa không dám đối diện với Hồ quản sự, nên chỉ ôm thật chặt con gái, nước mắt không ngừng rơi.

Một đám mười mấy người trước đó nghe theo Hồ quản sự dặn dò tới đón, thấy tiểu thiếu gia nhà mình quả nhiên không làm gì Hồ quản sự, lúc này vây quanh, tán dương Hồ quản sự một trận.

https://thuviensach.vn

Vợ của Hồ quản sự, cũng chính là phụ nhân lúc trước túm cậu bé mập lại tiến lên đỡ lấy gã:

- Chàng làm sao?

- Không có việc gì, chính là một đường từ phủ đến đây, mệt muốn chết rồi.

- A?

Vợ của Hồ quản sự kinh hô, vội vã hô người lại đây dìu Hồ quản sự lên nhuyễn kiệu.

Hai người đàn ông trong nông trang bị kéo tới nâng kiệu.

Giang Long lúc trước đã dặn dò, cho nên mặc dù Hồ quản sự lúc này trên chân đau nhức, nhưng vẫn muốn đích thân an bài.

Bằng không nếu chẳng may xảy ra sai sót gì, khiến Giang Long nổi giận, vị trí trang đầu của gã tất nhiên khó giữ được.

Hồ quản sự bảo vợ mình dẫn theo đoàn xe và bà tử nha hoàn ở lại đi tới nơi Giang Long tạm thời ở.

Chính mình thì dẫn theo đám tá điền trong nông trang đi tới bãi đất rộng giữa thôn.

Bên cạnh bãi đất rộng này có hai bệ cối xay, cũng là phơi lương thực khi thu hoạch vụ thu.

- Lúc trước mọi người cũng nghe được, tiểu thiếu gia bảo đưa một con dê béo và mấy con gà qua đó.

Hồ quản sự cũng không bảo hạ kiệu xuống, giương cằm, từ trên cao nhìn xuống, trước mắt là một đám tá điền đang cúi đầu, nói xong lời cuối cùng,

https://thuviensach.vn

ánh mắt âm độc nhìn chằm chú về phía Dương Cúc Hoa, lạnh giọng nói:

- Mấy con gà kia hãy tới nhà Dương quả phụ bắt đi!

Gương mặt Dương Cúc Hoa thoáng chút liền trắng bệch, nàng không biết làm ruộng, hơn nữa trong nhà không đàn ông, không có lao động khỏe mạnh, một nữ nhân nhu nhược như nàng cũng căn bản không cày được rộng, hiện giờ trong tay cũng không còn bao nhiêu tiền tiết kiệm nữa, hiện tại chỉ dựa vào nuôi dưỡng mấy con gà, sau đó bán trứng gà tới kiếm chút đỉnh tiền nuôi gia đình.

Hiện tại Hồ quản sự nói muốn bắt gà nhà nàng nuôi, chẳng khác gì cắt da thịt của nàng!

Cắn chặt môi, tuy rằng biết rõ không có khả năng đòi tiền, nhưng nàng vẫn run giọng hỏi:

- Vậy mỗi con kia gà Hồ quản sự tính toán trả bao nhiêu tiền...

Nhưng mà không đợi nàng nói cho hết lời, Hồ quản sự cũng đã lớn tiếng quát chói tai:

- Lớn mật! Tiểu thiếu gia quý phủ ăn gà, ngươi còn muốn đòi tiền?

- Nhưng trong nhà chỉ còn lại mấy con gà kia thôi, nếu bị bắt đi...

Dương Cúc Hoa cầu xin.

Tuy nhiên Hồ quản sự lại đánh gãy, cười lạnh nói:

- Vậy tốt thôi, ngươi đi theo người đưa gà qua đó, tự mình đòi tiền gà của tiểu thiếu gia.

- Cầu xin ngài nhiều ít trả một chút đi!

https://thuviensach.vn

Dương Cúc Hoa chưa có lá gan dám đi đòi tiền Giang Long?

Ôm con gái bùm một tiếng liền quỳ xuống.

Đám tá điền đứng bốn phía phần lớn đều vẻ mặt chết lặng nhìn Dương Cúc Hoa.

Cũng có mấy người thanh niên và thiếu niên cúi đầu, dùng sức rất nhanh nắm tay!

Đây là muốn bức mẹ con Dương Cúc Hoa tới tuyệt lộ a!

- Lão Tam, có một hộ vệ quý phủ giống như có quan hệ sâu với Dương Cúc Hoa.

Lão già lúc trước có mở miệng lúc này đi tới bên cạnh Hồ quản sự có chút lo lắng mở miệng.

Lão già này đúng là phụ thân của Hồ quản sự, Hồ quản sự ở nhà đứng hàng thứ ba.

Hồ quản sự nhỏ giọng cười nói:

- Có Khương ma ma bao che, không cần sợ.

- Nhưng hộ vệ trong phủ phần lớn tính tình không tốt, động cái là rút đao giết người!

Lão già vẫn đang lo lắng.

- Phụ thân quá lo lắng.

Hồ quản sự sờ râu đen trên cằm lắc lắc đầu:

- Bọn hộ vệ của phủ đích xác mỗi người hung hãn, nhưng cũng không phải gặp được chút chuyện liền dám rút đao đấy.

https://thuviensach.vn

Tỷ như thôn trang chúng ta và thôn trang An Nhạc hầu liền nhau, xài chung một nhánh sông cấp nước tưới cho đất vườn, có khi gặp phải tình hình hạn hán, mực nước giảm nhiều, nước sông khan hiếm, chúng ta bên này muốn dùng nước, lại bị gia nô An Nhạc hầu phái tới ngăn cản không thể đào sông tưới ruộng.

Khi đó ta cũng có từng đi quý phủ xin giúp đở, nhưng vì sao quản gia quý phủ không phái hộ vệ lại đây chém gia nô phủ An Nhạc Hầu?

- Nguyên nhân rất đơn giản, không có nước tưới ruộng trong ánh mắt quản gia chỉ là chuyện nhỏ, không muốn vì thế mà gây chiến!

- Đám hộ vệ Cảnh phủ cũng giống như vậy, chỉ khi có lão phu nhân hay là tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân bị người ức hiếp coi khinh, bọn họ mới có thể tiến lên rút đao giết người!

Lão già bừng tỉnh đại ngộ, liên tục gật đầu:

- Ngươi đã có tính toán trong lòng, ta đây an tâm.

Cười ha hả hàn huyên vài câu với phụ thân xong, Hồ quản sự cũng không để ý tới Dương Cúc Hoa vẫn đang quỳ trên mặt đất nữa.

Đột nhiên nhìn về phía một nông dân thân hình cao lớn, cười gằn nói:

- Tiểu thiếu gia còn muốn một con dê béo, mọi người chúng ta người nào không biết, luận nuôi dưỡng dê, Điền Đại Tráng có sở trường nhất, hơn nữa cũng chỉ có nhà Điền Đại Tráng nuôi thịt dê béo nhất rồi!

Điền Đại Tráng nháy mắt xiết chặt nắm tay.

Sắc mặt vợ y nháy mắt cũng đại biến, há mồm định quát to.

Tuy nhiên lại bị Điền Đại Tráng đang cúi đầu đột nhiên giơ tay kéo lấy ống tay áo:

https://thuviensach.vn

- Đừng làm rộn!

- Nhưng mấy con dê kia là sinh mạng của chúng ta a!

Điền thê là một người cá tính mạnh mẽ, bình thường mặc cho ai cũng không sợ, tuy nhiên nàng biết rằng chồng mình tuy rằng bề ngoài thật thà chất phác thành thật, nhưng trong lòng lại có tính toán trước đấy, cho nên bị chồng mình cản lại như vậy, cũng không lập tức ra tiếng đại náo.

Tuy nhiên trong lòng cũng đau nhức.

Gia cảnh Điền Đại Tráng nếu so với nhà Dương Cúc Hoa thì tốt hơn rất nhiều, chẳng những nuôi dê, hơn nữa cũng làm mấy chục mẫu ruộng.

Tuy nhiên mấy con dê kia cùng đáng không ít tiền, cứ như vậy không công bị Hồ quản sự dắt đi một con, nàng tại sao có thể tâm!

- Tiểu thiếu gia muốn ăn dê, chúng ta không thể không cho, cũng không dám không cho!

- Nhưng, nhưng, nhưng Hồ quản sự đây là lợi dụng việc công để trả thù cá nhân!

Trong toàn bộ nông trang, nhà Điền Đại Tráng là số ít dám chống lại Hồ quản sự.

- Vậy thì thế nào?

Điền Đại Tráng vẻ mặt chua xót.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Muốn Khóc Liền Khóc

Một câu "Vậy thì thế nào?", nói hết lòng chua xót và bất đắc dĩ của Điền Đại Tráng.

Tiểu thiếu gia phủ mình muốn ăn dê, y dám không để cho sao?

Cho dù biết rõ Hồ quản sự là lợi dụng việc công để trả thù cá nhân, nhưng người ta cũng có đầy đủ lý do chính đáng.

Nếu thật là không cho, Hồ quản sự mượn việc này cáo trạng ở trước mặt tiểu thiếu gia nhà mình, hoặc giả là ở chỗ Khương ma ma... Thân phận của bọn họ hiện tại là tá điền, nhưng kỳ thật văn tự bán mình nằm ở trong tay chủ nhân Cảnh gia đấy, xem như là tôi tớ của Cảnh phủ, chứ không phải là lương dân thân gia trong sạch không bán mình.

Ngay cả bản thân bọn họ cũng là của Cảnh phủ, huống chi trong nhà nuôi dưỡng mấy con dê?

Hồ quản sự đã sớm rình tài sản nhà mình, lúc này chỉ có thể nhịn, bằng không nếu chẳng may bị Hồ quản sự quơ được nhược điểm, tất nhiên kết cục là cửa nát nhà tan.

Cảnh phủ đích thật là đối với tôi tớ có chút ưu đãi, nhưng bởi là võ tướng thế gia, trị gia nghiêm cẩn, cho nên gia pháp cũng là vô cùng hung ác nghiêm khắc.

Dám đối với chủ nhân bất kính?

https://thuviensach.vn

Một khi bị đánh gậy là có thể mất mạng!

Mà bọn họ là tôi tớ Cảnh phủ, trong tay Cảnh phủ văn tự bán mình của bọn họ, cho nên cho dù bị thi hành gia pháp đánh đến chết thì quan phủ cũng sẽ không hỏi tới.

ngón tay Điền Đại Tráng gắt gao kéo ống tay áo thê tử, ánh mắt bất đắc dĩ, nhưng lại là vô cùng kiên định khẽ lắc đầu, Hồ quản sự là trang đầu trong tay nắm quyền lực, lại có Khương ma ma làm chỗ dựa vững chắc, cho nên hôm nay nhà mình chỉ có thể hao tài miễn tai!

Điền thê thấy chồng mình luôn luôn rất có chủ ý cũng không có cách nào, giữ không được dê, thương tâm òa một tiếng liền ngồi dưới đất lớn tiếng khóc lên.

Điền Đại Tráng đầu óc nhanh nhạy, biết nuôi dê nuôi trâu, cũng có phần biết chăm sóc đồng ruộng, ở nông trang ngoại trừ Hồ quản sự ra thì là gia đình có tiền nhất, Hồ quản sự thèm rỏ rãi tiền tài của nhà Điền Đại Tráng đã không phải một hai ngày rồi, mà nếu không phải thường xuyên ép đoạt tiền bạc trong nhà đám tá điền trong nông trang, gã cũng không khả năng giàu có như vậy, cuộc sống như là viên ngoại lão gia.

Thậm chí còn muốn chuộc thân cho đám con cháu của mình, cho bọn chúng đọc sách đi thi lấy công danh.

Nếu thật có một đứa có thể thông qua khoa cử, quan bào thêm thân, vậy phần mộ tổ tiên nhà gã coi như là bốc khói xanh rồi!

Không ai nguyện ý đời đời con cháu hết thế hệ này đến thế hệ khác làm nô bộc cho người khác!

Nhưng mà lúc này thấy một nhà Điền Đại Tráng không gây náo loạn, Hồ quản sự liền có chút thất vọng, cho dù có Trương Khương thị bảo che, gã cũng không dám lúc không có lý do thích hợp mà chém giết, nhưng gã biết

https://thuviensach.vn

Điền thê có tính hay khóc lóc om sòm vô lại vả lại không che đậy miệng, nói không chừng kích một kích là đã bắt được nhược điểm tới trong tay rồi, vì vậy đảo mắt lạnh lùng nói:

- Nhà Điền Đại Tráng kia, ngươi khóc thương tâm khổ sở như vậy, là không muốn đem dê trong nhà nuôi cho tiểu thiếu gia ăn sao?

Điền Đại Tráng nghe vậy trong lòng căng thẳng!

Khẩn trương nhìn về phía vợ mình đang ngồi dưới đất.

- Ngươi thả cái rắm thối gì đó? Tiểu thiếu gia muốn ăn dê nhà ta, ta cao hứng còn không kịp đâu!

Tục ngữ nói gần mực thì đen, gần đèn thì sáng. Điền thê tuy rằng toàn cơ bắp đích thật không tính là thông minh, nhưng sống cùng Điền Đại Tráng mười mấy năm, dĩ nhiên cũng sẽ không quá ngu, tuy rằng giờ phút này nàng đau đứt ruột gan, nhưng chồng mình vừa mới lên tiếng tỏ thái độ, nàng vẫn rất biết nặng nhẹ trong đó.

Cũng biết dĩ vãng nhà mình có thể chống lại một nhà Hồ quản sự mà không rơi vào thế hạ phong, ngoại trừ nàng hay đi ra ngoài ở trước công chúng khóc lóc om sòm, không dễ trêu chọc ra. Còn có lý do quan trọng hơn, đó chính là Điền Đại Tráng thông minh, cuối cùng vẫn có thể nghĩ ra cách ứng đối những khi Hồ quản sự làm khó dễ.

trong Nông trang có không ít nữ nhân chua ngoa, nhưng còn không phải tất cả đều bị một nhà Hồ quản sự sửa trị cho phục tùng?

Cũng chỉ dám ở trước mặt người khác khoe một ít miệng lưỡi lợi hại thôi.

Dám cùng Hồ quản sự đối đầu và lại không rơi vào thế hạ phong, đó đều phải có chút tâm cơ và thủ đoạn đấy.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ nông trang hơn một trăm hộ, người như vậy chỉ có không quá hai ba hộ mà thôi.

- Nếu cao hứng, ngươi còn khóc cái cái gì kính?

Hồ quản sự thấy Điền thê không Mắc mưu, tức giận quát.

- Lão nương muốn khóc thì khóc, ngươi quản được sao?

Điền thê lau một phen nước mũi nước mắt trên mặt, hấp tấp từ dưới đất bò lên, cũng không quản chỗ mông đích dính vào rất nhiều tro bụi, liền kiễng chân lớn tiếng kêu la đối với Hồ quản sự:

- Ngươi là người nào của lão nương? Để ý tới việc vớ vẩn của lão nương?

Nghe Điền thê lớn tiếng kêu, mỗi câu lão nương từ miệng nhảy ra, khiến Hồ quản sự tức giận đến xanh mặt.

Mà mẹ đẻ của Hồ quản sự đang đứng một bên, lúc trước còn giúp đứa con nói chuyện thì lại tức giận run cả người.

Phụ thân của Hồ quản sự liền vội vàng tiến lên đỡ vợ già.

Có ý định quát mắng Điền thê, nhưng bất đắc dĩ người đã già, đã không còn sức rống lớn nữa rồi.

Hơn nữa Điền thê kia nổi danh đanh đá, cho dù lão đáp cả mạng già, cũng không so được với giọng cao của người ta.

Điền Đại Tráng cũng không ngăn cản thê tử chửi bậy, y biết rằng lúc này thê tử đau lòng muốn chết, để cho nàng mắng một trận, tản cơn giận cũng tốt.

https://thuviensach.vn

- Lão nương cũng có thể nói cho ngươi biết ta khóc cái gì, đêm hôm qua lão nương mơ giấc mộng, trong mộng có một tên khốn kiếp bị chó tha lương tâm sáng hôm nay bị người dùng gậy đánh chết, vốn sáng sớm hôm nay lão nương tỉnh dậy tâm tình thật vui vẻ, thế nhưng không nghĩ tới ông trời không có mắt a...

Vừa mắng chửi, Điền thê vừa vỗ bắp đùi vừa khóc gào thét lên.

- Mgươi, ngươi nói ai?

Đây chính là chỉ cây dâu mà mắng cây hòe nha, mặt Hồ quản sự đen như đít nồi.

- Lương tâm ai bị chó tha, lão nương đã nói ai!

- Được, ngươi được lắm!

Hồ quản sự chỉ vào mặt Điền thê, trên mặt hiện lên một chút dữ tợn:

- Ngươi đã nguyền rủa ta chết, vậy cũng đừng trách ta xuống tay vô tình!

Điền Đại Tráng nhướng mày, tuy nhiên ngẫm nghĩ một chút, cuối cùng vẫn không có ngăn trở thê tử.

Hai nhà bình thường ồn ào vô cùng không thoải mái, đã sớm thù địch lẫn nhau rồi, cũng không sợ Hồ quản sự xé vỡ mặt.

sau khi Dương Hải Ba vẫn lo lắng cho mẹ con Dương Cúc Hoa và một người hộ vệ rời khỏi đoàn xe, liền lập tức chạy trở về nông trang bên này, bởi vì đám tá điền cùng với trẻ nhỏ trong nhà đều bị Hồ quản sự tập trung toàn bộ lại, khiến bọn họ lặng yên không tiếng động đi tới nông trang, đã tìm được bãi đất trống bên này.

Vụng trộm ló đầu ra, Dương Hải Ba quét mắt một vòng trong đám người, nháy mắt đã phát hiện mẹ con Dương Cúc Hoa quỳ ở nơi đó khóc,

https://thuviensach.vn

trong lòng của y đột nhiên giống như bị người mạnh mẽ tóm một phen, xiết chặt nắm tay, đang muốn xông ra đó.

Hộ vệ cùng y trở về tên là Lý Lượng, tay mắt lanh lẹ một tay kéo lấy y.

Giảm thấp xuống thanh âm quát:

- Trước khi đến tiểu thiếu gia có dặn dò, ngươi không thể lỗ mãng!

- Nhưng...

Dương Hải Ba thật sự không kìm nổi lửa giận trong lòng.

- Không có nhưng!

Lý Lượng cũng là khiển trách hỏi:

- Trong mắt ngươi là mẹ con Dương Cúc Hoa trọng yếu, hay là mệnh lệnh của thiếu gia trọng yếu?

Thân hình Dương Hải Ba đột nhiên bị kiềm hãm, lập tức vô lực hai tay ôm đầu, vẻ mặt thống khổ ngồi xổm xuống.

- Của ngươi chút tiền đồ này!

Lý Lượng vỗ nhẹ vài cái lên vai Dương Hải Ba:

- Tiểu thiếu gia đây là muốn động thủ với Hồ quản sự, bằng không sẽ không phái hai người chúng ta trở về điều tra, mẹ con Dương Cúc Hoa mới bị chịu một hồi ủy khuất như vậy, ngươi đã nhịn không được? Yên tâm đi, đợi tiểu thiếu gia trở lại nông trang, chính là thời điểm xui xẻo của Hồ quản sự!

Dương Hải Ba hít sâu một hơi, gật đầu thật mạnh, đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Lần len lén thò đầu ra ngoài, mẹ con Dương Cúc Hoa quỳ trên mặt đất vẫn đáng thương bất lực như vậy, nhưng khi y nhìn về phía càng nhiều người cũng là chỗ Hồ quản sự đang nằm ơ nhuyễn kiệu mà chỉ trỏ sai bảo, trong ánh mắt ẩn chứa vô cùng sát khí.

Năm đó lúc mẹ con Dương Cúc Hoa rời đi, trên người có không ít ngân lượng, nhất định là vậy tên khốn kiếp này nghĩ cách đoạt đi.

- Đúng, nhịn một chút, hiện tại chúng ta phải làm chính là tìm kiếm càng nhiều nhược điểm của Hồ quản sự.

Lý Lượng cũng thật cẩn thận trọng nhìn thăm dò về phía bãi đất trống.

Lúc này Hồ quản sự dẫn người, tiền hô hậu ủng thẳng đến nhà Dương Cúc Hoa.

Dương Cúc Hoa lập tức ôm lấy Tiểu Hoàng Nha, lau nước mắt, bước chân vội vàng đi theo.

Chỉ chốc lát, mọi người đi tới một gian tiểu viện thấp bé, tiểu viện chỉ có hai gian phòng gạch vuông, bởi vì mới dựng không lâu nên trông cũng không quá mức cũ nát, giấy dán cửa sổ đã ngã màu đen vàng, quanh tiểu viện dùng nhánh cây kẹp thành hàng rào vây lại.

Ở phía đông gian phòng đất, có mấy con gà mái màu hoàng đất đang nằm trong ổ.

Hồ quản sự ngồi ở trên nhuyễn kiệu vung tay lên, quát:

- Đi bắt gà!

- Vâng.

Cả người đàn ông trung niên dáng người thấp bé đẩy cửa hàng rào ra đi thẳng về phía ổ gà.

https://thuviensach.vn

Dương Cúc Hoa buông nữ nhi, khóc ròng chạy lên đi ngăn trở.

Một phụ nữ trung niên mập mạp thấy thế lập tức tiến lên ôm lấy Dương Cúc Hoa, còn cười hì hì nói:

- Ngươi thật to gan, lại dám ngăn đón không cho chúng ta bắt gà cho tiểu thiếu gia ăn?

- Nhưng nhà ta cũng chỉ còn lại có mấy con gà này thôi.

Dương Cúc Hoa cố gắng giãy dụa, nhưng mấy năm nay nàng sống cực kỳ khốn cùng, bình thường ăn không đủ no, vừa yếu vừa gầy, làm sao khỏe bằng phụ nhân mập khỏe mạnh kia?

Phụ nhân mập kia một tay đã có thể gắt gao khống chế nàng.

- Ta nói ngươi thật là mù mắt mà, nếu ngươi đáp ứng gả cho Mã Ngũ, chẳng những mỗi ngày có ăn no bụng, Tiểu Hoàng Nha cũng có thể có một người cha.

Phụ nhân mập cười ha hả nói.

Mã Ngũ dáng người thấp bé đang khom người ra sức bắt gà, gà bị kinh hãi tránh trái tránh phải vẫy cánh, lông gà bay loạn.

- Không cần bắt gà nhà ta, đừng bắt gà nhà ta...

Lúc này Tiểu Hoàng Nha vừa khóc vừa đi ngăn trở Mã Ngũ.

Mã Ngũ cũng mặc kệ Tiểu Hoàng Nha mới sáu tuổi, đẩy Tiểu Hoàng Nha ngã thật mạnh xuống đất.

Dương Hải Ba vụng trộm theo đuôi mọi người tới từ rất xa nhìn đến, lại không kìm nổi phải lao tới.

https://thuviensach.vn

Hai mắt tỏa ra lửa giận, tay phải đặt lên chuôi đao bên hông.

Lý Lượng liền vội vàng kéo:

- Nhịn một chút, nhịn thêm một chút là tốt rồi!

- Tiểu Hoàng Nha!

Thấy con gái ngã sấp xuống, Dương Cúc Hoa cũng không biết lấy đâu ra khí lực, không ngờ tránh khỏi khống chế của phụ nhân mập nhào tới bên thân con gái.

- Đều đi hỗ trợ.

Hồ quản sự phất phất tay.

Mười mấy người bình thường vẫn đi theo Hồ quản sự kia lập tức xông vào, chỉ trong chốc lát, đã bắt hết mấy con gà của nhà Dương Cúc Hoa.

Mã Ngũ ngồi xổm người xuống cẩn thận tìm kiếm ở trong ổ gà, chỉ chốc lát sau mặt hiện lên tươi cười, khi thu tay lại, trong lòng bàn tay đã có hai quả trứng gà trắng như tuyết.

- Ha ha, ngươi nói cha ta nói bậy, bắt sạch gà nhà ngươi!

Một thằng bé mập đột nhiên từ phương xa chạy tới, làm mặt quỷ với Tiểu Hoàng Nha.

Thằng mập này tên Hồ Xuyên, trên mặt phủ tro bụi không lấn át được làn da trắng noản, là con trai nhỏ của Hồ quản sự, đừng nhìn quần áo vải bố mặc trên người đầy mụn vá, kỳ thực đây là vừa mượn tới đấy, lúc trước bị mẫu thân nó lôi kéo cùng tới chỗ ở của Giang Long, về sau lại cảm thấy nơi đó nhàm chán, liền vụng trộm chạy tới.

Tiểu Hoàng Nha khóc ầm lên, nấc lên nấc xuống sắp thở không nổi rồi.

https://thuviensach.vn

Thấy Tiểu Hoàng Nha không để ý tới mình, thằng mập thừa dịp Dương Cúc Hoa không chú ý xông đi lên hung hăng đá một cước.

Tiểu Hoàng Nha bị đau, tiếng khóc càng lớn.

Dương Cúc Hoa không nghĩ tới thằng mập này dám ở ngay trước mặt nhiều người như vậy động thủ đánh nữ nhi của mình, thấy nó còn muốn muốn đánh con mình nữa, vội vàng ôm Tiểu Hoàng Nha ngốc tránh trái tránh phải.

Một thân thiết huyết khí thế như Lý Lượng nhìn thấy một màn này, trong lòng cũng trào ra một luồng lửa giận.

Y vốn tưởng rằng Dương Hải Ba sắp không kìm nổi lao ra rồi, nhưng nghiêng đầu nhìn, lại phát hiện thái độ Dương Hải Ba rất khác thường, vô cùng bình tĩnh.

Dương Hải Ba như vậy y chỉ từng gặp trên chiến trường năm xưa!

Y lại không biết Dương Hải Ba cắn chặt hàm răng, môi sắp chảy máu rồi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Điền Thê

Rất nhiều người nhìn mẹ con Dương Cúc Hoa bị đám người Hồ quản sự ức hiếp, cô độc không nơi nương tựa, thật đáng thương, trong lòng rất là đồng tình, nhưng không ai dám tiến lên đứng ra đi ngăn lại Hồ Xuyên.

Chỉ bởi vì nó là con trai Hồ quản sự!

Cũng có mấy cái thanh niên thiếu niên nắm chặt nắm tay, nếu Hồ Xuyên vẫn không dừng tay, bọn họ liều mạng cho dù bị Hồ quản sự ghi hận cũng muốn hung hăng đánh Hồ Xuyên mập một chút.

Trong ánh mắt lão bà Điền Đại Tráng thiếu chút nữa toát ra ngọn lửa, cũng là người thứ nhất nhịn không được nữa, cắn răng dùng sức đẩy một phen đứa con lớn nhất Điền Thiết Ngưu đang ở bên cạnh mình năm nay đã mười tuổi.

Bởi vì quan hệ giữa hai nhà Điền, Hồ không tốt, cho nên bình thường Điền Thiết Ngưu cùng thằng con mập của Hồ quản sự nhìn nhau không vừa mắt, thường xuyên đánh nhau.

Lúc Hồ Xuyên đá cước thứ nhất vào trên người Tiểu Hoàng Nha, Điền Thiết Ngưu cũng đã nổi trận lôi đình, lúc này được mẫu thân cho phép, liền ha hả cười xấu xa xoa tay, thừa dịp những người lớn bắt gà trong tiểu viện hỗn loạn, vụng trộm mò tới bên Dương Cúc Hoa.

Đệ đệ Điền Thiết Oa cũng muốn tiến lên, tuy nhiên lại bị mẫu thân níu lại.

https://thuviensach.vn

Điền gia tương đối giàu có, chẳng những có thể ăn no bụng, hơn nữa năm ngày ba bận còn có thể được ăn một bữa thịt, hơn nữa Điền Thiết Ngưu lại từ nhỏ làm việc ở đồng ruộng, cho nên khuôn mặt đen thui, vô cùng rắn chắc.

Thấy Hồ Xuyên lại định xông đi lên đánh Tiểu Hoàng Nha, nó rống lên một tiếng, sau đó giống như nghé con xông lên dùng bả vai hung hăng đánh vào trên người của Hồ Xuyên đang không hề phòng bị.

Hồ Xuyên tuy rằng rất béo, nhưng bởi vì được nuông chiều từ bé, cho nên là mập giả, trên người không có khí lực gì.

Hơn nữa năm nay chỉ có bảy tuổi, liền trực tiếp bị Điền Thiết Ngưu đụng bay ra ngoài.

Thân thể còn đang giữa không trung, liền phun một tiếng gào thét khóc lên.

Sau đó giống như bao tải rách rơi bịch xuống đất, cuộn nổi lên một trận bụi đất.

Hồ quản sự nghe thấy tiếng khóc của con, khẩn trương nhìn qua, sau đó bảo người tới ôm về.

Hồ Xuyên lúc này đã khóc nước mũi nước mắt dầm dề, được người ôm vào trong ngực, run rẩy dùng tay chỉ Điền Thiết Ngưu cáo trạng:

- Cha, là nó đánh con!

Hồ quản sự nhiều con trai, con lớn đã trưởng thành, nhưng đau lòng nhất cũng là đứa nhỏ này, liền biến sắc mặt phát hỏa.

Tuy nhiên Điền thê cũng trợn mắt trừng một cái, âm thanh lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Như thế nào, Hồ trang đầu ngươi còn muốn nhúng tay vào chuyện giữa trẻ nhỏ sao?

Hồ quản sự muốn nổi giận cũng không được.

Tuy rằng gã da mặt dày, nhưng thật đúng là ngượng ngùng sau khi người khác vạch trần, còn đi đánh đích đứa trẻ ức hiếp con mình.

Thấy Hồ quản sự không phản đối, Điền thê lại là hừ nói:

- Lúc con trai của ngươi đánh con bé nhà người ta ngươi trợn tròn mắt không nhìn tới, người khác nhẹ nhàng va con của ngươi một chút, thì ngươi không chịu nổi rồi?

- Hãy đợi đấy!

Nghe tiếng khóc của thằng con, Hồ quản sự oán hận vung ống tay áo:

- Hai người ở lại giết gà, mổ bụng nhổ lông thu thập xong, người còn lại đi với ta tới nhà Điền Đại Tráng bắt dê!

Nói xong lời cuối cùng, Hồ quản sự quệt miệng đắc ý liếc mắt nhìn Điền thê một cái.

Vừa nghĩ tới con dê chính mình cực cực khổ khổ mới nuôi lớn được mà lại bị mất trắng, Điền thê chính là thịt đau một trận, âm thầm cắn răng mới không lại khóc ra thành tiếng.

Tuy nhiên hốc mắt đỏ lên, nước mắt cũng không tự chủ được mà rơi xuống.

- Chúng ta cũng cùng đi về nhìn một cái.

Điền Đại Tráng thương cảm nhìn thoáng qua Dương Cúc Hoa, miệng than nhẹ, trong nhà này không có người đàn ông làm trụ cột thì không

https://thuviensach.vn

được.

- Ừ.

Điền thê giơ cánh tay lên dùng sức lau nước mắt, trong thanh âm mang theo nức nở nói:

- Chúng ta cũng về nhà nhìn một chút, đừng để mấy tên khốn kiếp tay chân không sạch lại tiện tay mang đi những thứ khác.

Mã Ngũ cầm theo trong tay hai gà, trên mặt nguyên bản cười tủm tỉm, nghe vậy liền hung hăng trợn mắt nhìn Điền thê một cái.

Những người này vừa rời khỏi, Dương Hải Ba và Lý Lượng liền đi vào nhà của Dương Cúc Hoa.

- Tiểu Hoàng Nha!

Dương Hải Ba thấy trên quần áo cũ nát của cô bé dính nhiều dấu chân to, trong lòng cực kỳ khó chịu, tiến lên đem Tiểu Hoàng Nha còn đang khóc gắt gao ôm vào trong lòng.

Vừa ôm lấy Tiểu Hoàng Nha, trong lòng của y lại chua xót một trận.

Bởi vì hai cánh tay chạm vào trên người Tiểu Hoàng Nha, giống như không có thịt vậy.

Tiểu Hoàng Nha đột nhiên bị Dương Hải Ba ôm lấy, lau nước mắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương có chút không biết làm sao.

Trước đây khi Dương Hải Ba ôm của nó lúc nó còn nhỏ, khi đó vừa mới biết phân biệt vẫn thường xuyên hỏi mẫu thân tại sao Dương thúc thúc không tới thăm nó nữa, nhưng vài năm qua đi thì đã quên Dương Hải Ba là ai.

https://thuviensach.vn

Dương Cúc Hoa không nghĩ tới Dương Hải Ba vòng trở về, nếu là mấy năm trước nàng khẳng định sẽ né tránh Dương Hải Ba.

Nhưng ăn vài năm đắng cay, thường xuyên bị người ức hiếp mắng chửi, vừa thấy thấy người quen dĩ vãng luôn quan tâm tới mình, liền cảm thấy một trận ủy khuất xông lên đầu, nước mắt không ngừng rơi, rốt cuộc không kìm nổi, lên tiếng khóc lớn, trong thanh âm tràn ngập bi thương.

Lý Lượng than nhẹ một tiếng, hốc mắt cũng lên men.

Một đám người đi theo phía sau Hồ quản sự trùng trùng điệp điệp đi tới trước cửa nhà Điền Đại Tráng.

Nhà Điền Đại Tráng so với nhà Dương Cúc Hoa thì cao lớn hơn rất nhiều, một loạt năm gian phòng ốc hướng nam mặt bắc, cũng không giống phòng ốc thấp bé nhà Dương Cúc Hoa, có vẻ khí phái rất nhiều, tiểu viện lại dùng gạch vuông che thành tường vây xung quanh. Lúc này, trên cửa gỗ đã bong nước sơn có treo khóa đồng, tuy rằng khóa đồng không khóa, nhưng đám người Mã Ngũ lúc trước ở nhà Dương Cúc Hoa rất là kiêu ngạo nhưng không dám tiến lên tự mình mở cửa ra.

Một nhà Điền Đại Tráng cũng không giống như Dương Cúc Hoa dễ bắt nạt như vậy!

- Mở cửa!

Hồ quản sự cũng không để mấy người của mình đang vây quanh đi mở cửa, mà vẫn đứng đợi một nhà Điền Đại Tráng đi về tới, mới lạnh lùng mở miệng hạ lệnh:

- Các ngươi tốt nhất đừng làm lỡ thời gian, bằng không tiểu thiếu gia nếu là đợi lâu tâm tình mất hứng, hừ!

https://thuviensach.vn

Điền Đại Tráng nghe vậy bất đắc dĩ giơ tay đẩy thê tử thúc giục một phen.

Điền thê hít sâu một hơi, định tiến lên, lại bị Điền Thiết Ngưu kéo ống tay áo.

Điền Thiết Ngưu giờ phút này cúi đầu đang cắn chặt hàm răng.

- Ngoan!

Điền thê vừa mới mở miệng, nước mắt lại chảy rơi xuống, rồi khẩn trương xoay đầu dùng ống tay áo chà lau.

Sau đó cứng rắn đẩy ra bàn tay đứa con nhỏ đi lên trước, đem khóa đồng lấy xuống dưới.

Mã Ngũ cười ha hả, tiến lên đẩy cửa gỗ ra, vọt vào trước.

- Họ Mã kia, nếu trong viện ta thiếu những vật khác, lão nương sẽ cho ngươi biết mặt!

Điền thê quát một tiếng chói tai!

Vài người vốn định cùng đi theo Mã Ngũ xông vào liền lập tức chậm lại động tác.

Mã Ngũ hừ lạnh một tiếng, lúc này có Hồ quản sự chỗ dựa, gã mới không sợ.

Tuy nhiên một đôi mắt ti hí gian tà, cũng không dám ngắm loạn ở trong tiểu viện của Điền gia nữa .

- Chuồng dê ở bên kia.

Điền thê tức giận chỉ hướng chuồng dê.

https://thuviensach.vn

Nhà Điền Đại Tráng chẳng những nuôi mấy con dê, hơn nữa còn nuôi một con trâu đực trưởng thành rất khỏe, cho nên có dựng hai chuồng đất.

- Tới đây!

Mã Ngũ đi thẳng đến chuồng dê.

Chỉ chốc lát, vài người tiến lên làm trợ thủ cho Mã Ngũ, liền bắt một con dê béo buộc chặt giơ lên mang ra.

Con này dê này đã bị hoạn rồi, về phương diện này Điền Đại Tráng có biết làm một chút.

Dê đã hoạn lại càng dễ béo lên, hơn nữa thịt thơm mềm, không giống dê đực mang theo mùi tanh.

Cũng chính vì có chiêu thức ấy, Điền Đại Tráng mới có thể nuôi dê béo.

Nếu là dê đực trưởng thành bình thường không bị thiến, Khi người bán thịt thu mua, trả giá sẽ thấp hơn rất nhiều.

Thiến dê cần động thủ vào lúc dê con còn nhỏ, trong đó cùng có kỹ xảo và bí quyết, bằng không dê con sau khi bị thương không thể chữa khỏi, sẽ chết mất.

Hồ quản sự vẫn muốn học một chiêu này, nhưng Điền Đại Tráng làm sao đồng ý dạy cho gã.

- Đợi một chút, lại đi bắt thêm một con dê béo đến!

Nhưng mà lúc này Hồ quản sự đang nằm trên nhuyễn kiệu đã ngồi thẳng dậy, lạnh lùng cười, lại hạ lệnh.

- Họ Hồ kia, ngươi đừng quá đáng!

https://thuviensach.vn

Điền thê nghe vậy liền nổi nóng:

- Tiểu thiếu gia nói chỉ cần một con dê thôi đấy!

- Tiểu thiếu gia là nói như vậy, nhưng ai biết tiểu thiếu gia hẹn mấy người bằng hữu? Nhỡ đến lúc một con dê không đủ ăn làm sao bây giờ?

Hồ quản sự vẻ mặt âm hiểm tươi cười:

- Đương nhiên, ngươi cũng có thể ngăn trở ta, không cho Mã Ngũ bọn họ đi bắt.

- Ngươi cái đồ trời đánh...

Điền thê há mồm đang muốn chửi bối thậm tệ, tuy nhiên Điền Đại Tráng đột nhiên tiến lên, một phen dùng bàn tay che miệng thê tử lại.

Hít sâu một hơi, Điền Đại Tráng trầm giọng nói:

- Các ngươi lại đi bắt một con đi.

Ánh mắt Mã Ngũ gian tà nháy mắt sáng ngời, liền lại cười hì hì mang người nhảy vào chuồng dê.

Điền thê không ngừng giãy dụa, nhưng Điền Đại Tráng chết sống không buông tay.

Điền gia tổng cộng mới nuôi bốn con dê, hơn nữa còn có một con dê nhỏ, lần này đã bị bắt đi một nửa.

Hồ quản sự cư trên cao lạnh lùng nhìn xuống vợ chồng Điền Đại Tráng, đây là kết cục đắc tội ta!

Hồ Xuyên bị ông nội nắm tay, cũng cùng đi qua, thấy thế muốn vỗ tay cười to, nhưng bị ánh mắt Điền Thiết Ngưu trừng nhìn trở về.

https://thuviensach.vn

Đến tận khi Hồ quản sự mang theo một đám người rời khỏi, Điền Đại Tráng mới buông thê tử ra.

Điền thê được tự do xong, lập tức đưa tay đấm lung tung ở trên người Điền Đại Tráng một trận, phát ra tiếng vang bịch bịch, rất hiển nhiên, xuống tay rất nặng, miệng còn mắng:

- Ngươi tại sao phải ngăn ta? Đó là hai con dê a, nhà chúng ta tổng cộng mới có ba con lớn một con nhỏ đấy. Hai con dê, mỗi cân thịt dê mười lăm văn, mỗi con dê khoảng bốn mươi cân thịt, đó chính là một lượng bạc, lại hai trăm văn ngân a!

Điền thê miệng khóc hô, lại đánh lại náo về phía Điền Đại Tráng.

Điền Đại Tráng vẫn cúi đầu vẻ mặt im lặng, một lát sau, còn bị thê tử cào ở trên mặt vài vết máu.

Điền Thiết Ngưu mới mười tuổi lớn lau nước mắt

- Không phải lỗi của cha, là Hồ trang đầu rất xấu rồi!

- Là lỗi của cha, cha vô dụng, không có năng lực bảo hộ mẹ con các con, không để cho người khác ức hiếp.

Điền Đại Tráng suy sụp nói.

Điền thê oa một tiếng liền ôm chặt lấy nam nhân nhà mình.

Điền Thiết Oa nhỏ hơn cũng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, cất tiếng khóc lớn.

Người một nhà ở trong viện khóc một trận, Điền thê buông ra chồng mình, vừa nhỏ giọng mắng vừa thu thập sân.

Nhưng vào lúc này, cửa viện bị đẩy ra, một tiểu cô nương chạy vào.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Hoàng Nha?

Điền Thiết Oa và Tiểu Hoàng Nha lớn bằng nhau, bình thường cũng chơi đùa cùng một chỗ, lau khô nước mắt tiếp đón.

Điền Đại Tráng nhìn đến bóng dáng Tiểu Hoàng Nha, mày rậm vừa nhíu, tuy nhiên vẫn nhìn về phía thê tử.

Điền thê đang quét rác cánh tay cứng đờ, quay đầu lại, cũng nhìn thấy chồng đang nhìn mình.

Nàng trầm mặc cúi đầu, sau một lúc lâu, ném xuống cái chổi, xoay người đi phòng nhỏ chứa lương thực.

Điền Đại Tráng khóe miệng lộ ra một chút tươi cười vui mừng.

Chỉ chốc lát, Điền thê đi ra, trong tay mang thêm một túi bố, bên trong chứa mấy cân lương thực.

Bình thường Điền gia vẫn thường xuyên trợ giúp mẹ con Dương Cúc Hoa, có khi cho một ít thức ăn, có khi Điền Đại Tráng thân thể rắn chắc đi sang giúp đỡ làm một ít việc nặng nhọc.

Điền thê lập tức đi tới cạnh Tiểu Hoàng Nha, tuy nhiên mắt nhìn quần áo trên người Tiểu Hoàng Nha cũ nát đã ngắn cũn, lộ hết cổ chân, cau mày lại, mang theo túi bố xoay thân đi trở về nhà giữa.

Điền Đại Tráng thần sắc ngẩn ra, há miệng thở dốc, nhưng cũng không nói gì cả, cuối cùng chỉ nhẹ nhàng thở dài.

Hôm nay nhà mình cũng là phá tài, trong lòng thê tử chịu khổ sở, không muốn giúp mẹ con Dương Cúc Hoa một phen cũng là bình thường.

Tuy nhiên gà trong nhà bị bắt đi, nếu là nhà mình không giơ tay giúp đỡ, mẹ con các nàng sợ là sẽ đói bụng.

https://thuviensach.vn

Điền Đại Tráng nghĩ đợi lát nữa thừa dịp thê tử không chú ý, chính mình đưa chút lương thực qua đó.

Nhìn lại Tiểu Hoàng Nha gầy nhỏ, vẻ mặt Điền Đại Tráng đầy thương tiếc.

Hồi trước Tiểu Hoàng Nha mới tới nông trang vừa trắng vừa mềm, người gặp người thích đó a, vừa mới qua vài năm!

Lúc này rèm cửa nhấc lên, Điền thê lại đi ra.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Thỏa Mãn

Lúc này tâm trạng của Điền thê không ổn, sắc mặt của nàng không tốt, tuy hàng ngày nàng đanh đá chua ngoa, nhưng bụng nàng không xấu.

Từ trước đến nay bất cứ nhà nào đói ăn đến nhà nàng xin. Chỉ cần trong nhà còn lương thực là nàng sẵn lòng giúp đỡ.

Lúc bước từ gian chính ra, trong tay Điền thê chẳng những đang cầm một túi vải phồng, hơn nữa dưới nách còn kẹp một mảnh vải mới tinh.

Mép vải vẫn còn lưu lại dấu vết.

Nàng vừa cảm thông lại vừa oán giận Dương Cúc Hoa.

Thông cảm vì goá phụ như nàng ta một mình nuôi con gái không dễ dàng gì, hơn nữa tuy sức khỏe yếu ớt nhưng vẫn rất kiên cường, cuộc sống với bao nhiêu khó nhọc mà chưa bao giờ than một tiếng khổ trước mặt người khác.

Nhưng mà nàng biết sau lưng người khác, Dương Cúc Hoa đã khóc rất nhiều.

Còn oán giận là dù có nói thế nào thì Dương Cúc Hoa cũng không chịu tái giá, nàng đã từng giúp Dương Cúc Hoa làm mối cho nàng ta một nông dân hiền lành chất phác, con người rất ổn, nhưng Dương Cúc Hoa nhất mực không chịu đổi ý.

https://thuviensach.vn

Nếu nàng ta đồng ý tìm một người đàn ông khác thì tất nhiên sẽ không bị người ta khi dễ nữa.

Đưa tay lau mồ hôi và nước mắt, Điền thê quyết định lấy lại tinh thần, nếu không với bộ mặt này của nàng sẽ hù đứa con nhỏ chết khiếp, nha đầu Tiểu Hoàng Nha năm nay mới chỉ lên sáu.

Tuy nhiên cho đến khi nàng nhìn về phía Tiểu Hoàng Nha, lại thấy nó khì khì một tiếng vui vẻ.

Bởi vì lúc này Tiểu Hoàng Nha và Điền Thiết Oa đang giang đôi tay nhỏ bẩn lem luốc lau mặt cho đối phương.

Hai đứa trẻ này bình thường hay chơi với nhau, mà tình bạn giữa trẻ nhỏ cũng rất tốt.

Điền Đại Tráng trông thấy, khóe miệng nở nụ cười.

- Ơ, Điền Thiết Oa nhà chúng ta cũng biết chăm sóc người khác rồi kìa?

Điền thê vui vẻ trêu ghẹo:

- Nhưng mà chưa bao giờ quan tâm đến mẫu thân là ta đây, lão nương thật đau lòng quá.

Điền Thiết Oa ngượng nghịu cúi đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng đỏ như tôm luộc.

Ánh mắt Tiểu Hoàng Nha vô tội, có vẻ không hiểu chuyện gì.

Đôi tay gầy bé vẫn đặt lên khuôn mặt nóng ran của Điền Thiết Oa.

- Ơ kìa, không được, không chịu nổi nữ rồi.

Điền thê cất tiếng cười to:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Hoàng Nha đúng là đáng yêu quá.

Nàng bước lên buông túi vải xuống, ôm Tiểu Hoàng Nha vào lòng:

- Hay là Tiểu Hoàng Nha làm vợ Điền Thiết Oa nhà ta nhé?

Tuy rằng mới chỉ sáu tuổi, nhưng Tiểu Hoàng Nha vẫn có chút hiểu biết về từ "Vợ", xấu hổ mà vội vàng đưa hai tay bưng kín mặt.

Động tác của cô bé lại càng chọc cho Điền thê còn cười to hơn.

Điền thê cúi đầu, nhìn đứa con trai:

- Sao, có muốn cưới Tiểu Hoàng Nha vợ không?

- Vâng.

Bất ngờ, Điền Thiết Oa đang đỏ bừng mặt lên tiếng, lập tức đáp:

- Từ giờ trở đi, con sẽ bảo vệ Tiểu Hoàng Nha, không để ai ức hiếp nàng ấy.

Tiếng cười của Điền thê đột nhiên ngừng lại.

Trong tiểu viện bất ngờ trở nên yên tĩnh.

Rất lâu sau, Điền thê mới giơ tay ra xoa xoa gương mặt của con trai, nhẹ giọng nói:

- Được, vậy để mẫu thân sau này đến cầu hôn với thím Dương của con nhé.

Điền Đại Tráng nhìn thê tử, lại nhìn con trai, lại nhìn Tiểu Hoàng Nha, lưỡi hơi líu lại.

https://thuviensach.vn

Điền thê tính tình hấp tấp, tâm tình thoáng, một lúc sau lại cười ha ha, đặt Tiểu Hoàng Nha ngồi xuống đất, run rẩy giở tấm vải kẹp dưới nách ra, cầm tấm vải đo tới đo lui trên người Tiểu Hoàng Nha, nói:

- Mấy hôm trước ta lên huyện mua mấy tấm vải, vốn là định may cho hai đứa nhỏ mỗi đứa một bộ y phục mới, bây giờ Tiểu Hoàng Nha muốn gã cho nhà chúng ta, vậy thì Thiết Oa cố gắng đợi, chỉ bằng cùng làm cho Tiểu Hoàng Nha và Thiết Oa một bộ y phục mới. Ừ, nếu như hai đứa trẻ đứng bên nhau mặc hai bộ y phục màu sắc y hệt nhau, chẳng phải giống như Kim Đồng Ngọc Nữ đứng bên Bồ Tát hay sao?

Tiểu Hoàng Nha tuy rằng ngũ quan rất đẹp, nhưng vừa đen vừa gầy.

Điền Thiết Oa lúc này càng bẩn lem luốc hơn, hai đứa làm sao mà giống Kim Đồng Ngọc Nữ được?

Có điều trong mắt mẫu thân, con mình luôn luôn là đẹp nhất mà!

Vào niên đại này, vải vóc khá là đắt đỏ, coi dù là được may bằng vải thô xấu, như các nhà khác dùng bình thường nhưng cũng phải mặc mấy năm, mấy chục năm, nếu có bị bục, cũng vá vào, không nỡ ném đi.

Càng đáng nói hơn là trong tay Điền thê lúc này cầm một tấm vải bông.

Điền gia cũng hiếm khi may cho cả hai đứa trẻ bộ y phục mới.

- Nàng định đề nghị kết thông gia thật sao?

Điền Đại Tráng từ lúc trông thấy thê tử kẹp tấm vải dưới nách đã hiểu mọi chuyện, không phải thê tử không muốn giúp đỡ mẹ con Dương Cúc Hoa, mà là nhìn bộ y phục trên người Tiểu Hoàng Nha thật sự đã quá cũ nát, hết miếng vá này chèn lên miếng vá khác, thế nên muốn tặng mảnh vải bông để Dương Cúc Hoa may một bộ y phục mới cho con bé.

https://thuviensach.vn

Lòng chợt ấm áp.

Tuy y nói không nhiều, nhưng thật sự rất nhiệt tình.

Thê tử tâm địa lương thiện, mặc dù nàng vẫn có khuyết điểm khác, nhưng còn gì để không mãn nguyện nữa đây?

- Ừ.

Điền thê lại ôm lấy Tiểu Hoàng Nha, càng ngắm càng thấy thích:

- Hai nhà chúng ta kết thân, sau này cũng có lý do để giúp đỡ Dương Cúc Hoa, cũng không sợ người khác rảnh rỗi đặt điều.

Trước đây Điền Đại Tráng có tới nhà Dương Cúc Hoa giúp mấy việc nặng nhọc, lập tức truyền ra bao lời bịa đặt.

Tuy đều là những lời vơ vẩn của mấy kẻ nhàn rỗi, nhưng thực chất nếu không quen thì không giúp, như vậy thật không tốt.

Đợi đến khi hai đứa trẻ thành thân, trở thành người một nhà rồi, tự khắc sẽ khác.

- Được.

Điền Đại Tráng cười ha hả gật đầu.

Điền Thiết Ngưu không ngừng làm mặt quỷ với đệ đệ.

Sau đó mặt của Điền Thiết Oa càng đỏ tợn.

- Tiểu Hoàng Nha à, cái túi với tấm vải này cháu cầm về trước đi, đừng để mẹ cháu chờ mà sốt ruột.

Điền thê buông Tiểu Hoàng Nha đang cười híp mắt nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu mà kết thông gia, chỉ mấy thứ này thì không đủ được, để ta đi mua thêm vài quả trứng gà, thêm cả một miếng thịt béo nữa.

Tiểu Hoàng Nha đến thay người lớn chuyển lời, cứ nắm lấy cánh tay áo của Điền thê không chịu buông:

- Đại nương, nương, nương bảo cháu tới đây để gọi mọi người qua nhà cháu.

- Hả?

Sắc mặt Điền Đại Tráng đột nhiên thay đổi, bước thêm vài bước trầm giọng nói:

- Nương cháu xảy ra chuyện gì sao?

Điền thê cũng giật mình kinh ngạc.

Dương Cúc Hoa vừa mới bị người ta ức hiếp cướp mất con gà, mấy con gà đó là nguồn thu nhập duy nhất của nhà Dương Cúc Hoa, không phải là tự nhiên nghĩ quẩn đấy chứ?

Nghĩ vậy, Điền thê hốt hoảng.

- Không, không phải...

Vốn dĩ thì Tiểu Hoàng Nha vẫn còn nhỏ, mà tính tình rụt rè, muốn nói nhưng không nói được suy nghĩ của bản thân, bây giờ Điền Đại Tráng đang hiểu lầm, con bé càng rối rắm:

- Mẫu thân của cháu không sao cả, là nhà cháu... thúc thúc hộ vệ hồi trước đến...

Khuôn mặt Tiểu Hoàng Nha chợt đỏ ửng lên.

https://thuviensach.vn

Điền Đại Tráng nghe không hiểu a đầu Tiểu Hoàng Nha định nói gì, đưa tay gãi gãi đầu.

- Để ta sang xem thế nào.

Điền thê đưa tay kéo Tiểu Hoàng Nha đi ra cửa.

Nhưng Tiểu Hoàng Nha lại kéo ống tay Điền Đại Tráng không chịu đi.

Điền thê bực mình.

Điền Đại Tráng chợt nghĩ ra, hỏi:

- Nương cháu muốn ta sang đó sao?

- Vâng.

Tiểu Hoàng Nha gật mạnh.

- Thế chúng ta cùng qua đấy xem thế nào nhé.

Điền Đại Tráng vừa nói vừa bước vào gian chính thay y phục, một đám người hướng đến nhà Dương Cúc Hoa.

Đợi cho tới khi đến nhà Dương Cúc Hoa, Điền Đại Tráng trông thấy hai người Dương Hải Ba và Lý Lượng.

Dương Hải Ba thẳng tính, cũng không nói linh tinh, liền nói ý đồ tìm Điền Đại Tráng.

Điền Đại Tráng trong lòng run rẩy nhưng không nói gì cả, Điền thê thì vỗ tay vui vẻ, miệng cũng nói sẽ phối hợp theo, lôi hết những việc xấu mà Hồ quản sự đã làm trước đây.

Hồ quản sự ơi Hồ quản sự, ngươi cũng có ngày hôm nay, ngươi dám cướp dê của lão nương, ngươi dám mơ tưởng đến tiềncủa nhà lão nương!

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Điền Đại Tráng hơi lưỡng lự, bởi vì y biết Hồ quản sự có núi cao chống lưng cho, nếu như không lật ngã Hồ quản sự ngay, sau này sẽ gặp phiền phức, nhưng thê tử y lúc này đã thao thao bất tuyệt xả hết lửa giận trong lòng với hai tên hộ vệ rồi, y than nhẹ nhưng cũng chỉ đành lựa chọn phối hợp với nàng.

Tiểu thiếu gia suy cho cùng là chủ nhân, muốn động vào Hồ quản sự, nói vậy núi cao của Hồ quản sự đã không đỡ nổi gã hay sao?

Quyết định vậy, y ngắt lời thê tử.

Bởi vì Điền thê không nói trọng tâm, trong mắt Điền thê thì Hồ quản sự là tên ức hiếp người, dám bắt hai con dê của nàng một cách trắng trợn là điều đáng hận nhất.

Nhưng mà muốn lật đổ Hồ quản sự, những việc này chỉ nhỏ nhoi như lông gà vỏ tỏi.

Sau khi Điền Đại Tráng mở lời, Dương Hải Ba và Lý Lượng mắt sáng ngời, nghiêm túc nghe y nói.

Hồ quản sự cho người thu thập xong gà dê tốt, rồi lập tức phái người đưa sang rừng hạnh bên này.

Mà lúc đó Giang Long đã sai người đến khu ở gần thôn xóm mua vài hũ rượu.

Không còn cách nào, Hồng Thiết Trụ là người không có rượu không thể vui vẻ, không có rượu là cứ kêu ầm ỷ lên, khiến cho những người quần áo lụa là đi phía xa cứ nhìn họ chỉ chỉ trỏ trỏ.

Tuy không nghe rõ họ nói những gì, nhưng có thể khẳng định không phải điều gì tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Thu thập xong gà dê được mang tới, Giang Long sai nô bộc đi cùng nhóm lên vài đống lửa to.

Ba huynh đệ Tề thị lớn lên ở Bắc Cương, thường xuyên ăn thịt nướng.

Hầu Giang và Phàn Nhân phiêu bạt giang hồ nhiều năm, đương nhiên kỹ năng nướng thịt không tồi.

Chỉ có Hồng Thiết Trụ tính tình thô lỗ cầm không nổi xiên, đốt cháy mấy khúc thịt dê.

Có điều gã cũng chẳng quan tâm, những miếng thịt dê bị cháy đen vẫn thơm ngào ngạt.

Giang Long cho người tìm bùn, lại làm món gà ăn mày.

Đáng tiếc lúc này đang là đầu xuân, không có lá sen, cũng không có lá gì có mùi hương thanh đạm để dậy mùi, chỉ có thể dựa vào hương liệu gia vị để chế ra mùi hương.

Tuy là vậy, nhưng đến lúc nướng gà ăn mày xong vẫn khiến Sài Thế Vinh chỉ trỏ loạn xạ, liên miệng khen ngon.

Sau khi xung đột với Hoài Vương, Ngọc Sai và Bảo Bình lại đi bên Giang Long.

Ngọc Sai với Bảo Bình từ lúc nhìn thấy thiếu gia bôi bùn vào con gà, nhíu mày.

Cho rằng thứ bẩn như vậy, sao có thể ăn được chứ?

Không phải, căn bản là không thể ăn được.

Nhưng đến lúc miếng đất bị khô cong lộ ra, mang theo cả đất đi, tầng da mỏng ngoài cùng của con gà, hương vị ngào ngạt, hai nàng liền chun chun

https://thuviensach.vn

mũi, nuốt ực ngụm nước bọt.

Giang Long đưa một con gà cho hai nàng, để hai người tự xử lý.

Sau đó lại tự mình tách cái đùi gà ra, đưa đến trước mặt Lâm Nhã:

- Này, ăn thử xem mùi vị thế nào.

- Ừ.

Lâm Nhã đỏ mặt cúi đầu đón lấy, cảm thấy trong lòng vui vẻ.

Đỗ Quyên gắt gao xoắn lấy khăn tay, một lúc lại oán hận nhìn phía sau lưng Lâm Nhã, một chút lại oán hận nhìn về phía Giang Long.

Mấy người ngồi ăn gà, miệng toàn mỡ.

Hồng Thiết Trụ cũng lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Gần giữa trưa, trời nổi gió.

Mà ngay cả đến rừng hạnh phía chân núi cũng đong đưa theo gió.

- Tiểu thiếu gia, e là thay đổi thời tiết, chúng ta trở về nông trang đi thôi?

Ngọc Sai nheo mắt nhìn phía chân trời xa, một mảng mây đen đang ùn ùn che khuất bầu trời.

- Được.

Giang Long vừa mới đáp lời, đột nhiên ở nơi không xa có một trận náo loạn.

- Là Điệp phu nhân!

Một người thanh niên y phục đẹp đẽ kích động kêu lên.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay nàng ấy thật sự đến đây để đạp thanh!

Một thiếu niên anh tuấn khác cũng lộ ra ánh mắt si mê.

- Đáng tiếc là nàng đến cùng Tương Vương.

- Suỵt, Hoài Vương ở đây!

Điệp phu nhân, Tương Vương?

Giang Long nghiêng đầu nhìn một đám người náo loạn kia, thình lình bị Sài Thế Vinh vỗ mạnh sau lưng.

- Không ngờ thật sự là Điệp phu nhân, chúng ta đi coi trộm đi.

Sài Thế Vinh mắt đỏ lên, vội vàng đứng lên từ tấm thảm.

- Nàng rất đẹp sao?

Giang Long bị Sài Thế Vinh lôi cánh tay đứng dậy, ho nhẹ một tiếng hỏi.

Sài Thế Vinh lộ ra vẻ mặt bị đánh bại:

- Đệ chưa từng nghe nói về Điệp phu nhân ư?

- Ừ.

Giang Long thản nhiên gật gật đầu.

- Đệ ấy, thật tiếc vì là con của Cảnh Hiền Hầu gia!

Sài Thế Vinh vẻ mặt tiếc nuối.

Cái đó thì có quan hệ gì đến phụ thân đã qua đời nhỉ?

Giang Long không hiểu nổi.

https://thuviensach.vn

- Thôi đi, đến cả Hoài Vương đệ cũng không biết, chưa nghe nói về Điệp phu nhân cũng không có gì kỳ lạ, đi, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Quyến Rũ

Theo sự nhiệt tình kích động mà giới thiệu của Sài Thế Vinh, Giang Long mới ít nhiều hiểu biết về Điệp phu nhân.

Điệp phu nhân là thê tử của Mục Vũ Hầu.

- Năm đó cha đệ và Mục Vũ Hầu vang danh khắp kinh thành, cùng đều là hai thanh niên tuấn kiệt văn võ song toàn, hai người đã nhiều lần tỷ thí với nhau, Mục Vũ Hầu tay cầm Ngân Nguyệt Họa Thiên kích uy phong lẫm liệt, còn phụ thân đệ cầm một cây Tử Kim Bàn Long thương, bóng thương loang loáng.

Hai người người tới kẻ lui, đánh đến đêm khuya, nhật nguyệt lu mờ, giao đấu hơn ba trăm hiệp mà không phân thắng bại. Khiến những người chứng kiến xung quanh không khỏi ngây người.

Giang Long lắng nghe, khóe miệng cũng nhếch lên.

Chẳng qua là vị võ tướng, lại có thể đánh nhau đến đất trời mù mịt, nhật nguyệt lu mờ ư?

Thật không nhìn ra Sài Thế Vinh này còn có tố chất trở thành một vị tiên sinh kể chuyện thế này.

Sài Thế Vinh thấy Giang Long không lên tiếng, tưởng rằng hắn đang lắng nghe, càng lúc càng liến thoáng, thao thao bất tuyệt.

https://thuviensach.vn

- Chỉ đáng tiếc, trời ganh ghét anh kiệt của Đại Tề ta, phụ thân đệ tráng niên mất sớm, mất mạng tại trận đó, mà vị Mục Vũ Hầu kia bị trượt chân ngã ngựa tàn phế nửa thân, đến nay cứ như một kẻ đầu đất ngày ngày chỉ nằm được trên giường.

Sài Thế Vinh lắc đầu tiếc nuối.

- Thất bại nặng nề, da ngựa bọc thây, là số mệnh võ tướng.

Giang Long thản nhiên mở miệng, dường như không phải vì cái chết của Cảnh tiểu Hầu gia mà đau xót.

Nhưng trong lòng hắn, cảm thấy có chút không thoải mái.

Mục Vũ Hầu năm đó đã có thể vang danh cùng với phụ thân hắn, thân thủ nhất định là không tồi, không đúng, phải nói là cực kỳ cao cường ấy chứ.

Mà tỷ thí với Cảnh tiểu Hầu gia không chỉ là một lần, điều ấy chứng tỏ bản lĩnh của Mục Vũ Hầu không chỉ là lời đồn thổi, cũng không phải hạng người tự bốc phét mua danh.

Vậy tại sao lại có thể trượt chân ngã ngựa được cơ chứ?

Hơn nữa còn phế nửa người.

Thân thủ một khi đã đạt được tới một cảnh giới nhất định, khi gặp một tình huống bất ngờ, cơ thể ắt sẽ có phản xạ tự né tránh nguy hiểm, hơn nữa Mục Vũ Hầu cũng sắp trở thành tướng quân, cho dù là có mất khả năng điều khiển ngựa nhưng mà cũng không thể bị trọng thương như vậy được mới phải.

Nghe lời nói rất hào khí của Giang Long, Sài Thế Vinh giơ ngón tay cái lên tỏ ý khen ngợi, sau đó xòe bàn tay mạnh mẽ vỗ đôi vai gầy gộc của

https://thuviensach.vn

Giang Long:

- Chỉ cần đệ cố gắng tiến thủ, ta tin có một ngày đệ có thể giống như phụ thân của đệ, trở thành một trang tuấn kiệt nơi kinh thành.

Lời nói của Sài Thế Vinh không phải những lời khách khí, ánh mắt y rất chân thành, đương nhiên, y nghĩ Giang Long hợp với con đường văn chương hơn.

Chuyện Giang Long viết câu đối phúng điếu cho Quy Trần đại sư đã sớm truyền khắp kinh thành, sau đó Cảnh lão phu nhân âm thầm sai nô bộc đưa chuyện Giang Long giải được nan đề của phiên tăng dị vực lan truyền ra ngoài, cho nên hiện tại, Giang Long đột nhiên nổi tiếng khắp kinh thành.

Có được danh tiếng lớn.

Sài Thế Vinh hy vọng Giang Long thông qua thi cử có thể khôi phục ánh hào quang của Cảnh gia.

Mà không giống Cảnh tiểu Hầu gia tham gia quân đội tạo dựng sự nghiệp.

- Ừ.

Giang Long híp mắt lại, ánh mắt hiện lên một tia kiên định.

Lại nói chuyện Điệp phu nhân.

Điệp phu nhân, cũng gọi Điệp Hương phu nhân, theo kể lại thì mẫu thân khi đang đi nửa đường thì sinh ra Điệp phu nhân, nha hoàn trong phủ đưa Điệp phu nhân mới ra đời đi tắm rửa bao tã lót, bởi vì thân thể nàng tỏa ra mùi hương lạ lùng, đã thu hút rất nhiều bươm bướm vây quanh.

Nói về Điệp Hương phu nhân, Sài Thế Vinh vô cùng hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Lại nói đến sau này, Giang Long nhướng mày.

- Phủ nhà Mục Vũ Hầu vốn dĩ gia đạo sa sút, tất cả chỉ dựa vào uy danh của y chấn hưng Hầu phủ, nhưng lại không ngờ quân công còn chưa lập được một tấc, liền rơi vào kết cục bại liệt, hơn nữa bởi vì ngã ngựa bị thương, nên trong một khoảng thời gian ngắn trở thành trò cười cho thiên hạ.

Còn đối với chuyện ngã ngựa của y, có rất nhiều lời đồn xung quanh.

Có cái thì vô căn cứ, có cái thì đúng thực, trong đó có một lời đồn khiến cho người ta không nói được gì nhất là đêm đó Mục Vũ Hầu với Điệp Hương phu nhân chiến hơn vài trăm trận trên giường xong, tứ chi mềm nhũn, không cẩn thận liền ngã ngựa.

Tóm lại thì Mục Vũ Hầu không thể ngóc được đầu lên được.

Vốn là gia đạo sa sút, Mục Vũ Hầu lại bị ngã, liền có người bắt đầu nhòm ngó đến gia sản Hầu phủ.

Đương nhiên, vài người cũng có tâm địa không tốt, nhòm ngó đến Điệp Hương phu nhân.

Năm đó Điệp Hương phu nhân còn chưa xuất giá, được kinh thành công nhận, chứ không phải Đại Tề công nhận là đệ nhất mỹ nữ!

Theo như kể chuyện năm đó, Hoàng thượng có ý triệu Điệp Hương phu nhân tiến cung, nhưng Điệp Hương phu nhân lại truyền ra ngoài rằng mình đã có ý trung nhân. Không lâu sau, Điệp Hương phu nhân liền đính hôn với Mục Vũ Hầu.

Vì thế, năm đó còn truyền ra một giai thoại tài tử mỹ nhân, chỉ tiếc là...

- Chỉ tiếc cái gì?

https://thuviensach.vn

Giang Long thấy Sài Thế Vinh khẽ thở dài một hơi, nghi ngờ hỏi.

- Mục Vũ Hầu trở thành phế nhân, trong nhà trưởng bối tất cả đều qua đời, Hầu phủ cần Điệp phu nhân tiếp quản, nhưng một nữ nhân như nàng, làm sao có thể cáng đáng gánh nặng đây? Cuối cùng bất đắc dĩ, nàng phải đến nhờ Tương Vương.

- Hy vọng Tương Vương ra mặt, có thể hù dọa được đám người đang rình rập gia sản Hầu phủ.

- Tương Vương chính là Đại Hoàng tử, thân phận cao quý.

Giang Long tò mò:

- Vậy rồi thế nào?

- Nghe nói hôm Điệp Hương phu nhân đi cầu Đại Hoàng tử, đêm không thấy trở về!

Sài Thế Vinh hạ giọng nói.

Dứt lời, nhìn Giang Long trầm mặc, Sài Thế Vinh lại nhỏ giọng nói tiếp:

- Từ đó về sau thanh danh của Điệp Hương phu nhân bị hủy hoại, tuy nhiên hầu hết mọi người đều giữ thái độ hoài nghi, cho mãi đến sau này Điệp Hương phu nhân vô cùng thân thiết với Tương Vương trước mặt mọi dân chúng, mọi người mới tin rằng Điệp Hương phu nhân đã trở thành người của Đại Hoàng tử.

Ngoại trừ với Tương Vương, sau này Điệp Hương phu nhân còn qua đêm trong cung, còn có rất nhiều chuyện xấu với Quốc công, Hầu gia được đồn ra ngoài nữa.

- Huynh cũng có ý kết thân sao?

https://thuviensach.vn

Giang Long như cười như không đột nhiên nói.

- Đương nhiên, trước kia đệ rất ít đi ra ngoài tất nhiên là không biết, ở kinh thành, ai có thể may mắn một đêm phong lưu với Điệp Hương phu nhân, sẽ khiến cho bao người ngưỡng mộ!

Sài Thế Vinh nói trắng cái việc phong lưu phóng khoáng của mình ra, không chút che giấu sắc tâm của mình.

Sài Thế Vinh đã sớm lập gia đình nhiều năm, tuy nhiên dưới gối vẫn đang hư không, chưa có con.

- Nhưng mà thật là một người đáng thương.

Giang Long cũng than khẽ.

- Ừ.

Sài Thế Vinh phụ họa, tuy nhiên điều này cũng không thể để làm cho y quên đi ý tưởng một đêm phong lưu với Điệp Hương phu nhân.

Không lâu sao, một đám người chậm rãi đi từ rừng hạnh ra.

Đi trước là ba người, ở giữa là một phụ nữ xinh đẹp, bên trái là Hoài Vương, bên kia là Tương Vương.

Lập tức, ánh mắt mọi người dừng trên người phụ nữ xinh đẹp.

Giang Long rất tò mò rốt cuộc Điệp Hương phu nhân trong câu chuyện của Sài Thế Vinh bộ dạng thế nào, xinh đẹp ra sao, ánh mắt xuyên qua đóa hoa nở rộ trước mắt, sau khi ánh mắt rơi đến trên khuôn mặt của Điệp Hương phu nhân, chợt ngây người.

Quyến rũ!

https://thuviensach.vn

Đây ấn tượng đầu tiên mà Điệp Hương phu nhân để lại cho hắn.

Không phải là sự quyến rũ ở vẻ ngoài, mà là thần sắc quyến rũ!

Nếu như nói Lâm Nhã là quốc sắc thiên hương, như vậy Điệp Hương phu nhân là hại nước hại dân!

Điệp Hương phu nhân hơi khẽ cúi đầu, vài sợi tóc buông xuống bên cạnh đôi tai trắng nõn, chiếc váy nàng mặc hơi thùng thình nhưng vẫn không thể che dấu được đường cong mềm mại đẫy đà mê hoặc người nhìn. Mỗi bước đi của nàng, để lộ ra chiếc hài thêu màu hồng phấn.

Không đong đưa mí mắt, cũng không cố ý làm động tác lay động lòng người, thậm chí thần sắc có chút cứng nhắc, trong đôi mắt nàng mang theo tia sợ hãi.

Nhưng mặc dù như vậy, nàng vẫn khiến cho những nam nhân đi cạnh phải dâng lên một trận lửa nóng khiến miệng lưỡi khô khốc.

- Thế nào, vị Điệp Hương phu nhân này danh bất hư truyền chứ?

Lúc này Sài Thế Vinh nhìn chằm chằm Điệp Hương phu nhân, tay phải nhẹ nhàng đập vào người Giang Long.

Giang Long gật đầu

- Quả nhiên là báu vật nhân gian!

Lập tức lại nói tiếp:

- Có điều giữa đôi lông mày nàng có nét buồn, đáy mắt ẩn chứa hậm hực như có điều không vui?

Sài Thế Vinh còn chưa kịp mở miệng trả lời, một nam nhân bên cạnh đột nhiên tiếp lời:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay ngươi đến đây muộn thế?

- Ừ.

Giang Long khách khí chắp tay.

Nam tử quần áo đẹp đẽ quý giá, hiển nhiên thân phận cũng không đơn giản, đáp lễ lại, hạ giọng giải thích:

- Gần đây Điệp Hương phu nhân thường xuyên không được vui, mặc cho ai hỏi vì sao Điệp Hương phu nhân cũng không nói, cho nên Tương Vương mới có lời mời nàng đi du ngoạn đạp thanh.

Hy vọng tâm tình của Điệp Hương phu nhân có thể tốt một chút.

- Ồ, thì ra là thế.

Giang Long gật đầu.

- Vài ngày trước Tương Vương còn lên tiếng, nói nếu ai có thể đoán được Điệp Hương phu nhân vì sao không vui, thưởng ngàn lượng bạc!

Cũng hào phóng thật!

Mặc dù Cảnh phủ giàu có, Giang Long cũng phải tặc lưỡi.

Đồng thời âm thầm nghĩ, chẳng lẽ vị Đại Hoàng tử này là một tên háo sắc phong lưu không ôm chí lớn hay sao?

Bằng không làm sao dám vi hành thế này, không sợ bị truyền ra ngoài, thanh danh hủy hoại hay sao?

Dù là đại thần nào đi chăng nữa, cũng không nguyện trung thành với Hoàng tử như vậy đâu.

https://thuviensach.vn

Mãi mê theo đuổi suy nghĩ, Giang Long cẩn thận đánh giá Tương Vương đang chậm rãi bước ra từ rừng hạnh đi tới.

Liếc nhìn lại, hắn có chút kinh ngạc.

Chỉ thấy vị Tương Vương này dáng người thon dài, đi lại trầm ổn, tuy rằng không kịp khí phách phóng đãng của Hoài Vương, nhưng khí độ cũng không tầm thường, trên người mơ hồ có một tia phong độ của người trí thức, mặt trắng như ngọc, đồng tử tối đen, ngũ quan đường cong âm nhu tuấn nhã, đầu đội bạch ngọc quan, mái tóc dài phóng khoáng rối tung phía sau lưng và trên vai.

Chẳng nhìn từ ngoài vào, chính là long phượng trong loài người!

- Vị Tương Vương này...

Giang Long hỏi Sài Thế Vinh.

Ánh mắt Sài Thế Vinh nhìn chăm chú người của Điệp Hương phu nhân không rời, nhỏ giọng giới thiệu:

- Tương Vương mặc dù là Đại Hoàng tử, tuy nhiên bởi vì mẫu thân địa vị thấp hèn, cho nên không có mấy triều thần ủng hộ y.

Hoàng tử muốn vinh đăng đại bảo, thế lực của mẫu phi là vô cùng quan trọng.

Nếu mẫu phi chỉ có xuất thân bình thường, cho dù y có ưu tú thế nào, cũng rất khó mà leo lên được ngai vàng.

Huống chi đương kim Hoàng thượng đã sớm lập thái tử.

Bởi vì biết vô vọng đăng cơ, cho nên mới không cần quan tâm thanh danh sao?

https://thuviensach.vn

Giang Long thầm nghĩ.

Tuy nhiên trong lòng cảm thấy mơ hồ, có lẽ vị Đại Hoàng tử này không đơn giản như vậy.

Lúc này, Hoài Vương trông người bốn phía càng ngày càng nhiều, cười lạnh một tiếng, đột nhiên giương giọng mở miệng nói:

- Điệp Hương phu nhân gần đây không vui, Hoàng huynh của bổn vương lại keo kiệt chỉ treo giải thưởng một ngàn lượng bạc để mọi người đoán được nguyên nhân, bây giờ bổn vương lên tiếng, nếu ai có thể đoán ra nguyên nhân, bổn vương thưởng kẻ đó một ngàn lượng vàng!

Mười lượng bạc tương đương một lượng vàng.

Một ngàn lượng vàng, chính là một vạn lượng bạc trắng!

Bốn phía ầm ĩ bàn bạc.

Cho dù là các công tử tiểu thư con nhà quyền quý cũng hơi dao động.

Sài Thế Vinh oái lên một tiếng, tên Hoài Vương này thật lắm tiền!

sau khi nghe thấy Hoài Vương mở miệng khiêu khích, Giang Long đưa mắt hướng về phía Tương Vương.

Lại thấy Tương Vương một tay chắp sau lưng, thần sắc bình thản, biểu hiện không một chút thay đổi.

Càng thêm chứng tỏ được dự đoán lúc trước của Giang Long.

Ở kinh thành, giới quý tộc đều biết rằng Tương Vương và Hoài Vương không hợp nhau.

https://thuviensach.vn

Hoài Vương tính tình táo bạo, năm đó trong hoàng cung từng làm nhục mẫu phi Tương Vương trước mặt mọi người.

Giữa hai người như nước lửa!

- Tạ ơn Hoài Vương hảo tâm, tuy nhiên phụ nhân Lăng Biện thị không gánh nỗi.

Ban đầu Điệp Hương phu nhân kinh ngạc, lập tức duyên dáng khom gối thi lễ với Hoài Vương Triệu Trắc.

- Nhận được, nhận được!

Nhưng mà Triệu Trắc cũng là cười ha ha:

- Trong mắt bổn vương, Điệp Hương phu nhân là bảo vật vô giá, ngàn lượng vàng có thấm vào đâu?

Sau đó bất ngờ tiến lên, tự tay đỡ Điệp Hương phu nhân trước mặt da6n chúng.

Khuôn mặt Điệp Hương phu nhân phiếm hồng quyến rũ, theo bản năng liếc Tương Vương một cái.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Hạnh Hoa Huyết Hoa

Tương Vương nhìn thấy Hoài Vương lại có thể coi thường lễ pháp như thế, không thèm để ý đến nam nữ đố kỵ, lông mày có vẻ tú khí liền hơi hơi nhíu lại.

Tuy nhiên thấy Điệp Hương phu nhân nhìn lại, lại quay đầu đi.

Cảnh tượng này chiếu vào trong mắt của Giang Long luôn cố ý chú ý Tương Vương.

Tương Vương cũng giống Sài Thế Vinh, chỉ coi Điệp Hương phu nhân là một đồ chơi sao?

Giang Long đưa tay vuốt vuốt cằm, suy tư, cũng phải, Điệp Hương phu nhân nghỉ đêm trong Tương Vương phủ, lại từng ở lại trong hoàng cung, chuyện bất nhã cùng rất nhiều Quốc công, Hầu gia cùng với huân quý kinh thành truyền ra, mặc dù Tương Vương ngay từ đầu đối với Điệp Hương phu nhân có vài phần tình ý.

Nhưng sau khi phát sinh việc này, cũng chuyển thành phai nhạt.

- Ha ha!

Sau khi nâng Điệp Hương phu nhân dậy, Hoài Vương càng thêm lớn mật, không ngờ giơ tay phải ôm vào hông của Điệp Hương phu nhân.

Điệp Hương phu nhân thét một tiếng kinh hãi, vội vàng tránh đi.

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt Hoài Vương hiện lên một chút lửa nóng, bản tính hống hách lộ rõ, vừa định tiến lên tiếp.

Tuy nhiên lúc này, một đại hán dáng người khôi ngô, bên hông treo đao thép đột nhiên che ở trước người của y.

Đại hán cúi đầu, ngón tay phải thô to ấn tay đặt tại trên chuôi yêu đao.

Hoài Vương lập tức giận giữ, tuy nhiên cắn răng, rồi lại cố gắng nhịn xuống.

- Người nọ là?

Giang Long kinh ngạc.

Sài Thế Vinh mở miệng giải thích:

- Đó là hộ vệ phủ Mục Vũ Hầu, giống bọn hộ vệ trung tâm nhà đệ, cũng đủ liều mạng, đều là mười phần dũng mảnh không sợ chết, tuy nhiên nhân số hộ vệ không nhiều bằng phủ nhà đệ.

- Mấy năm này mặc dù có Tương Vương che chở, nhưng vẫn có rất nhiều hạng người to gan lớn mật cậy vào thân phận tôn quý, hoặc là muốn cưỡng ép chiếm lấy sản nghiệp Hầu phủ, hoặc là muốn động tay động chân với Điệp phu nhân, kết quả đều không ngoại lệ bị những hộ vệ này thu thập một lượt.

- A.

Giang Long cẩn thận đánh giá trên người của đại hán, ánh mắt lúc sáng lúc tối.

Thật chỉ là lá gan khá lớn, không sợ chết hơn so với hộ vệ trong phủ bình thường sao?

https://thuviensach.vn

- Hoàng đệ của bổn vương treo giải thưởng ngàn lượng hoàng kim, hơn nữa bổn vương trước đó đồng ý ngàn lượng bạc trắng, như thế nào, lẽ nào không có người đoán thử một lần sao?

Đúng lúc này, Tương Vương vẫn trầm mặc không nói đột nhiên ngắm nhìn bốn phía, thản nhiên mở miệng, khiến không khí có chút cứng đờ này bị đánh vỡ.

Rất nhiều con cháu, các tiểu thư hào môn thế gia cũng có một ít tâm động.

Một một ngàn lượng bạc, tuyệt đối không phải một số lượng nhỏ!

- Hiền đệ, ddệ không thử một lần sao?

Sài Thế Vinh xoa tay, nóng lòng muốn thử, hỏi Giang Long bên cạnh.

Giang Long nhìn về phía Điệp phu nhân, tuy rằng thấy giữa lông mày ẩn hàm vẻ u sầu, nhưng không có chút gợi ý nào, thực không dễ đoán, liền khẽ lắc đầu.

Lúc này có người thanh niên can đảm đã mở miệng:

- Xin hỏi Điệp phu nhân gần nhất có phải thân thể không khỏe hay không?

Điệp Hương phu nhân không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu đối với thanh niên.

Vì vậy vòng tai ở hai bên trên lỗ tai trắng nõn lay động một trận, phát ra những thanh âm trong trẻo dễ nghe.

- Vậy đích thị là Điệp Hương phu nhân gặp việc khó?

Điệp Hương phu nhân miễn cưỡng cười, vẫn khẽ lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, lại có thật nhiều người mở miệng đoán, nhưng đều không đoán đúng.

Sài Thế Vinh cũng đoán sai, vẻ mặt áo não.

- Một đám rác rưởi!

Hoài Vương đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Đám người nháy mắt liền yên tĩnh trở lại.

Rất nhiều người trợn mắt nhìn Hoài Vương, nhưng ngại hung danh của Hoài Vương, không ai dám trả lời trả đũa lại.

Chúng ta đoán không được là rác rưởi, ngươi chẳng phải cũng giống vậy đoán không ra sao? Bằng không cần gì treo giải thưởng ngàn lượng hoàng kim?

Sắc mặt Giang Long cũng rất khó coi, tuy nhiên Hoài Vương mắng những lời này phạm vi đả kích hơi rộng, không chỉ mặt gọi tên mắng hắn, hắn không đến mức phải động thân mà ra đối chọi gay gắt.

Dù sao thân phận của Hoài Vương cũng bày ở đây.

Có thể không đi trêu chọc, tận lực vẫn không nên trêu chọc thì tốt hơn.

Đây cũng là suy nghĩ của đại bộ phận mọi người.

Tương Vương thản nhiên liếc Hoài Vương một cái, trong thần sắc có chút

không vui, câu nói kia không phải cũng cố ý mắng cả mình chứ?

Điệp Hương phu nhân như là nai con bị hoảng sợ, trên mặt hiện lên một chút bối rối:

https://thuviensach.vn

- Hoài Vương cần gì vì một chút chuyện nhỏ làm khó mọi người?

- Ở trong mắt bổn vương, cô không vui không phải là chuyện nhỏ, mà là đại sự giống như trời sập!

Vẻ mặt Hoài Vương bướng bỉnh.

- Thôi, Hoài Vương cũng chỉ là muốn để cho ta vui vẻ thôi.

Điệp Hương phu nhân than nhẹ, hai đầu lông mày, lại là khoác lên một nét buồn bã, gượng cười nói với mọi người:

- Không bằng như vậy, nơi đây cả rừng hoa hạnh nở rộ, đẹp không sao tả xiết, chư vị tài tử coi như là mở hội thơ thì thế nào? Có thể nghe thấy mấy thủ thơ mới thật hay, chắc tâm tình của ta sẽ khá hơn một chút, đến lúc đó Hoài Vương cũng sẽ không khó xử mọi người nữa.

Ai ngờ Hoài Vương lại nói xen vào:

- Điệp Hương phu nhân dung nhan khuynh thế, muốn nghe thi từ, đương nhiên thi từ phải là hay nhất!

Vốn thanh niên tuấn kiệt tự phụ tài danh muốn ngâm thơ một bài thơ ở trước mặt Điệp Hương phu nhân coi như là lộ mặt, nghe vậy cũng đều trầm mặc xuống.

- Hiền đệ, đệ tài trí mẫn tiệp, không bằng làm một thủ thơ thật hay ở đây, nói không chừng có thể lọt vào mắt Điệp Hương phu nhân.

Sài Thế Vinh nhỏ giọng nói với Giang Long.

Giang Long đang định lắc đầu, nhưng không nghĩ thanh âm Sài Thế Vinh tuy rằng không lớn, lại dẫn tới chú ý của Hoài Vương.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt quét một vòng trên người của Sài Thế Vinh, Hoài Vương liền đưa ánh mắt đặt ở trên người của Giang Long, đột nhiên cười ha ha:

- Hắn là tất cả mọi người đều không biết vị thiếu niên trẻ tuổi này nhỉ?

Vừa nói, Hoài Vương vừa đưa tay chỉ về hướng Giang Long.

Ánh mắt của mọi người bốn phía, toàn bộ đều nhìn về phía Giang Long.

Gần như tất cả mọi người lắc đầu, đích xác không biết.

Điệp Hương phu nhân và Tương Vương cũng nghiêng đầu liếc mắt nhìn Giang Long một cái, tuy nhiên Giang Long thân hình gầy, cũng không có khiến cho bọn họ chú ý.

Nhưng một câu kế tiếp của Hoài Vương, lại khiến tất cả mọi người lộ vẻ tò mò:

- Kỳ thật mấy ngày nay hắn là mọi người đều nghe nói tới tài danh của hắn.

- Cảnh Giang Long của Cảnh phủ huyện Ninh Viễn?

- Chính là người viết câu đối phúng điếu cho Quy Trần đại sư?

Lập tức có người suy nghĩ phản ứng nhanh, mở miệng lên tiếng.

- Không sai.

Hoài Vương gật đầu:

- Hắn chính là Cảnh Giang Long.

- Hóa ra hắn chính là Cảnh Giang Long a.

- Ý của phó câu đối phúng điếu kia thực sự rất là mới mẻ.

https://thuviensach.vn

- Tăng nhân dị vực ra đạo đề kia đích xác khó, ta không đáp được đâu.

Mọi người bốn phía đều cẩn thận đánh giá từ đầu đến chân Giang Long.

Giang Long vẻ mặt thản nhiên, đứng chắp tay, tùy ý mọi người vây xem trên người mình, thần sắc không thấy chút nào bối rối, càng phụ trợ ra khí độ bất phàm.

Tương Vương và Điệp Hương phu nhân đến tận lúc này, mới chú ý đến Giang Long nhiều hơn.

- Cảnh công tử gần đây vô cùng nổi bật, không bằng làm ra một thủ thơ tuyệt diệu để làm Điệp Hương phu nhân cười được không?

Khi Hoài Vương một mình đối mặt Giang Long, có vẻ khách khí rất nhiều.

Y cũng sợ Giang Long lập tức trở mặt, đến lúc đó động thủ thì không được, không động thủ lại sẽ rất mất mặt.

Giang Long vốn định lắc đầu cự tuyệt, nhưng đột nhiên rừng hạnh nổi lên một trận cuồng phong, nhánh cây lắc lư, từng đóa hoa hạnh trắng nõn bị gió lớn thổi bay rơi xuống.

- Đúng rồi, phu nhân Cảnh công tử không phải cũng tới sao? Như thế nào không thấy người đâu?

Hoài Vương bị gió thổi ánh mắt hơi nheo nheo lại, lại nói tiếp.

Giang Long chậm rãi xoay người nhìn về phía trước, ánh mắt xuyên qua nhánh cây dày đặc, chỉ thấy Lâm Nhã trên mặt che sa mỏng lúc này đứng ở bên trong rừng hạnh cách đó không xa, lẳng lặng độc lập, cuồng phong thổi qua, một trận hoa bay múa đầy trời, rơi xuống trên đầu Lâm Nhã.

Có mấy đóa hoa nghịch ngợm đã rơi vào đầu vai Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Cảnh này quả nhiên là một bức họa tuyệt đẹp!

Rất nhiều người nhìn theo Giang Long, đều toàn bộ ngây người.

- Lấy bút đến!

Giang Long đột nhiên qươ lấy ống tay áo.

Ngọc Sai và Bảo Bình bất cứ lúc nào cũng đã đi một bên phục vụ lập tức sai người mang tới cái bàn.

Sau đó Ngọc Sai tự mình đem một tờ giấy trắng trải trên mặt bàn.

Bởi vì có gió, cái chặn giấy không tác dụng lắm, cho nên Ngọc Sai mài mực, còn Bảo Bình thì lấy tay gắt gao đè lại giấy Tuyên Thành trắng như tuyết.

Giang Long tiếp nhận bút lông sói tiểu nha hoàn trong phủ đưa tới, cất cao giọng nói:

- Bản nhân ngu dốt, thơ đẹp nhất hay nhất tuyệt đối không làm được, tuy nhiên có thể viết xuống suy nghĩ chính mình cho rằng cảnh sắc đẹp nhất nhân gian, chư vị tài tử cùng tham thảo.

Ngòi bút chạm mực, Giang Long hạ bút như gió, vung lên liên tục.

Sài Thế Vinh lập tức xông lên trước, miệng đọcra:

- Hoa rơi người riêng đứng, mưa nhỏ yến bay chung!

Thanh âm rơi lọt vào tai, lại nhìn bộ dáng Lâm Nhã đứng ở trong mưa hoa, tất cả mọi người đều tâm thần chấn động!

- Hay!

Sài Thế Vinh vỗ tay lớn tiếng trầm trồ khen ngợi!

https://thuviensach.vn

- Đích thật là cảnh đẹp thứ nhất nhân gian!

- Ý cảnh đồng dạng sâu xa.

- Cảnh Giang Long này quả nhiên rất có tài hoa.

Bốn phía mọi người ồn ào, giao đầu kết tai, nghị luận không ngừng.

Tương Vương có chút không ngờ, liếc mắt nhìn Giang Long một cái.

Điệp Hương phu nhân thì sáng ngời mắt đẹp, tuy nhiên ánh mắt chỉ khẽ quét qua trên người của Giang Long, rồi lại có chút si mê nhìn phía Lâm Nhã trong mưa hoa bay lả tả.

Chẳng lẽ Điệp Hương phu nhân lại là bách hợp (thích nữ nhân)?

Giang Long đầu tiên là sửng sốt, tuy nhiên lập tức liền bừng tỉnh đại ngộ.

Theo Sài Thế Vinh giới thiệu Điệp Hương phu nhân đã gần ba mươi tuổi rồi, nữ nhân tuổi trẻ bắt đầu cảm thán thanh xuân không ở, tuổi xuân để trôi qua.

Khó trách Điệp Hương phu nhân sẽ vẫn không vui.

Là mắt nhìn thấy mỹ mạo của mình từng ngày từng ngày điêu linh, cho nên lòng mới sinh u sầu sao?

Hơn nữa phu quân của nàng Mục Vũ Hầu vẫn còn nằm trên giường bệnh...

Giang Long đột nhiên mở miệng lần nữa

- Lấy giấy đến!

Mọi người tò mò hắn lại định viết cái gì.

https://thuviensach.vn

Bảo Bình rất là hưng phấn, công tử nhà mình làm náo động, nàng tự nhiên là có chút kiêu ngạo, tay chân lanh lẹ lại là trải trang giấy Tuyên Thành.

Sài Thế Vinh cầm bút tích của Giang Long, đi tới gần, cũng tò mò Giang Long còn muốn viết cái gì, chẳng lẽ một thủ "Hoa rơi người riêng đứng, mưa nhỏ yến bay chung" còn chưa đủ hắn khoe khoang rắm thối sao?

Theo Giang Long hạ bút, y cũng bắt đầu đọc lên từng chữ từng chữ.

- Nhân gian giữ không được nhất, chu nhan từ kính, hoa từ cây!

Điệp Hương phu nhân đột nhiên nghiêng thân quay đầu lại, ánh mắt không chớp bình tĩnh nhìn phía Giang Long.

Tuy rằng nàng không nói gì, nhưng theo động tác phản ứng của nàng, cùng với trong đôi mắt đẹp kia phát ra tia sáng kỳ dị lại có thể đoán ra, Giang Long đã đoán được nguyên nhân thực sự khiến Điệp Hương phu nhân không vui.

Rất nhiều người cũng bắt đầu bình phẩm thâm ý những lời này.

Trong đó người trí mẫn tiệp, lập tức giật mình hiểu được, hóa ra Điệp Hương phu nhân là cảm thán cảnh xuân tươi đẹp dễ trôi qua, năm tháng vô tình.

Có người cẩn thận đánh giá khuôn mặt của Điệp Hương phu nhân, phát hiện chẳng biết lúc nào trên khoé mắt của nàng, đã có những nếp nhăn nhàn nhạt.

Một số người thưởng thức, hồi tưởng lại câu thơ, trong đầu đột nhiên hiện ra một hình ảnh hoàng hôn cô độc, bỗng nhiên cảm thấy đau lòng.

https://thuviensach.vn

Trong vô số đêm khuya, đốt ngọn nến trong phòng ngủ, Điệp Hương phu nhân vẫn là một người cô độc không nơi nương tựa lẳng lặng ngồi ở trước gương đồng, vẻ mặt ưu sầu, nhẹ giọng thở dài.

Ngay mà khi mọi người đang yên lặng trước hình ảnh làm cho người ta cảm thán kia, đột nhiên keng một tiếng, một chút hàn quang lóe lên.

- A!

Đao thép xẹt qua yết hầu một nha hoàn vương phủ.

Nha hoàn hét thảm một tiếng, liền ngã xuống trong vũng máu.

Mọi người giật mình kinh hãi đều quay lại nhìn.

Giang Long cũng đột nhiên xoay người, đối mặt với thiếu nữ trên cổ không ngừng chảy máu, ánh mắt tràn ngập hoảng sợ.

Ở phía trên thiếu nữ, là một thanh đao thép nhuốm máu.

Chỗ mũi đao thép lóe ra hàn quang, từng giọt từng giọt, máu tươi chảy xuống thật chói mắt.

Giang Long theo thân đao nhìn lại, thấy được kẻ giết người.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Chôn

Kẻ giết người vẻ mặt bướng bỉnh, con ngươi băng lãnh không mang theo chút cảm tình.

Cầm đao thép, dùng ngón tay nhẹ nhàng lau chỗ cây đao nhọn chứa máu tươi còn ấm, uốn cong khẽ bật.

Giọt máu xẹt qua một đường cong, sáp nhập vào trong mưa hoa đầy trời.

Hiện trường là một mảnh trầm mặc.

Lúc trước Giang Long điểm ra nguyên nhân Điệp Hương phu nhân không vui, là cảm thán cảnh xuân tươi đẹp trôi nhanh, thanh xuân khó giữ, vốn khiến tất cả mọi người đang bồi hồi.

Mà hiện tại nha hoàn chết ở dưới đao kẻ giết người, bộ dạng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, đang lúc thanh xuân tuổi dậy thì.

Trong lòng mọi người không khỏi dâng lên một chút thông cảm, trong lòng đều có một mảnh nặng nề.

Hai tay Giang Long ẩn ở trong tay áo gắt gao nắm thành quả đấm.

Tuy rằng mặt không chút thay đổi, nhưng trong đáy mắt nhìn chằm chằm kẻ giết người, lại là sát ý ngập trời!

Hắn không phải là chưa từng giết người, vài ngày trước còn có người bịt mặt chết dưới tay hắn, hơn nữa kiếp trước trên người cũng cõng theo vài chục cái nhân mạng, nhưng người hắn giết chết tất cả đều là đáng chết.

https://thuviensach.vn

Mà người nha hoàn thiếu nữ này hoàn toàn vô tội?

Chỉ là bởi vì tâm tình không tốt, kẻ giết người liền vung đao chém đứt cổ họng của nàng.

Keng!

Hoài Vương đem đao thép vẫn còn nhuốm máu sáp nhập vào vỏ đao bên hông hộ vệ đứng cạnh.

Một đôi con ngươi lạnh lẽo, đảo nhìn bốn phía.

Tất cả người tiếp xúc với ánh mắt của y, đều theo bản năng tránh đi, cho dù là Tương Vương vào lúc này, cũng không có đảm lượng đối diện với ánh mắt bức nhân của Hoài Vương.

Cuối cùng, dừng ở trên người Giang Long vẫn nhìn chăm chú vào y.

Lúc trước Giang Long viết ra "Hoa rơi người riêng đứng, mưa nhỏ yến bay chung", nha hoàn kia đã lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ.

Sau khi đoán được tâm tư Điệp phu nhân, rồi viết ra thủ "Nhân gian giữ không được nhất, chu nhan từ kính, hoa từ cây", tiểu nha hoàn kia không nén nổi khẽ hô ra tiếng.

Nàng là nô tỳ nha hoàn trong phủ Hoài Vương, không một lòng hướng về chủ nhân như y, lại đi sùng bái người ngoài, giữ nàng lại còn có tác dụng gì?

Vì thế Hoài Vương luôn coi nô bộc như con kiến liền lúc này rút đao giết người!

Giang Long đè nén lửa giận trong lồng ngực bốc lên, đối diện với Hoài Vương, không chút nào yếu thế.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hoài Vương lại càng âm trầm, một đám sát khí ở trên người từ từ tản ra, ngón tay nắm chặt, lại có xúc động rút đao giết người.

Nhưng Giang Long cũng không phải y muốn giết, là có thể giết chết.

Yên lặng sau một lúc lâu, Hoài Vương thu liễm sát khí, Cảnh Giang Long bây giờ còn có chút tác dụng.

Đợi sau khi trở về, tiến cung tiến cử với phụ hoàng để Cảnh Giang Long có chức vị, nếu hắn không có chút bản lãnh, cuối kết cục cũng là chết.

Chết ở trong tay của Thái tử!

Tương Vương tuấn nhã, ngũ quan đường cong dịu dàng, dường như cảm ứng được Hoài Vương sẽ không có động tác nữa.

Trong đôi mắt tối đen bay nhanh hiện lên một chút thất vọng.

- Điệp Hương, chúng ta về đi.

Tương Vương khí độ bất phàm, chậm rãi đi vào bên cạnh Điệp Hương phu nhân, nhẹ nhàng ôm bờ vai của Điệp Hương phu nhân, dịu dàng nói.

Điệp Hương phu nhân theo bản năng muốn tránh đi bàn tay Tương Vương, nhưng bỗng nhiên ngừng lại.

Hai mắt quyến rũ chậm rãi rủ xuống, khẽ cắn môi đỏ mọng, cúi đầu lên tiếng trả lời:

- Ừ.

Hai người đi ra khỏi rừng hạnh. Một đám hộ vệ tôi tớ đi theo.

Lúc đi ngang qua bên cạnh Giang Long, Điệp Hương phu nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, hàm chứa vài phần e lệ liếc nhanh hắn một cái.

https://thuviensach.vn

Giang Long không chút nhúc nhích, không chút nào yếu thế còn đang đối diện với Hoài Vương.

Chỉ có điều trong mũi đột nhiên ngửi được một cỗ hương thơm cơ thể mê người khiến người ta nổi lửa nóng.

- Chúng ta cũng trở về.

Hoài Vương hừ lạnh một tiếng thu hồi ánh mắt, nhìn phía bóng lưng Tương Vương và Điệp Hương phu nhân rời khỏi, trong ánh mắt hiện lên một chút hận ý và ghen tỵ.

Đến tận lúc đám người Hoài Vương đi xa, mọi người tại đây mới đều nhẹ nhàng thở ra.

Những người này túm năm tụm ba, kết bạn rời khỏi.

Lúc rời đi, đều không hẹn mà cùng cách Giang Long xa một chút.

Bọn họ không phải người mù, có thể thấy được Giang Long và Hoài Vương không qua lại.

Nếu là thân cận với Giang Long, lại chọc cho Hoài Vương mất hứng, có chỗ hiểu lầm... Nhìn nha hoàn vẫn đang nằm trong vũng máu kia, chỉ biết sẽ có kết cục gì.

- Thật đáng thương, không bằng chúng ta đem nàng chôn đi.

Ngọc Sai khá mềm lòng, cắn môi, nhìn thi thể nha hoàn bị vứt bỏ ở trong rừng, thần sắc khổ sở hạ giọng nói:

- Phụ mẫu nàng nghe đến tin tức rồi không biết sẽ có bao nhiêu đau lòng.

Giang Long không tiếng động gật gật đầu, hai đầu lông mày lộ ra trầm tư.

https://thuviensach.vn

Thân nhân nha hoàn?

Sài Thế Vinh thì mệnh lệnh cho hộ vệ thủ hạ ra roi thúc ngựa đi lên trấn gần nhất trên mua một bộ quan tài, để đặt xác nha hoàn chết.

- Hoài Vương luôn luôn như thế, hiền đệ, đệ về sau cẩn thận một chút.

Sài Thế Vinh vỗ vỗ bờ vai của Giang Long.

- Ừ.

Giang Long thở ra một hơi thật dài.

Ở tiền thế hắn cho dù đều là người nên chết, cũng là không hợp pháp, sẽ bị truy nã, vẫn đang phải giống con chuột đông trốn tây chạy, nhưng hiện tại Hoài Vương lại dám giết người trước đám đông, lại không bị pháp luật truy cứu.

Giang Long đối với cái này niên đại đẳng cấp sâm nghiêm lại càng có thêm nhận thức trực tiếp.

Một ngụm trọc khí phun ra, trong lòng Giang Long mới tốt hơn một chút.

Nhưng nếu hắn biết nha hoàn kia là vì ngưỡng mộ tài hoa của hắn, có chút kích động, mới bị Hoài Vương giết chết mà nói, hắn cũng sẽ không dễ dàng như vậy rồi.

Đúng lúc này, hắn chợt cảm thấy mu bàn tay hơi lạnh.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, chỉ thấy phía trên đã dầy đặc mây đen, không ngờ rơi mưa phùn.

Mấy cái chấm đen ở trên không trung qua lại không ngớt, thỉnh thoảng còn có thể thấp giọng kêu to.

https://thuviensach.vn

- Trời mưa, tiểu thiếu gia ngài mau trở về xe ngựa.

Bảo Bình thét kinh hãi một tiếng, vội vàng kéo ống tay áo của Giang Long chạy về hướng đoàn xe đang dừng.

Giang Long biết rằng Bảo Bình là lo lắng cho mình thân thể không tốt, nếu mắc mưa sợ là sẽ sinh bệnh, cho nên tùy ý nàng dùng tay nhỏ bé lôi kéo.

Phàn Nhân là người hiệp nghĩa, tràn đầy nhiệt huyết, một thân hào khí, lúc này sắc mặt cũng khó coi.

Nếu không phải hộ vệ bên người Hoài Vương quá nhiều, sợ là y muốn ám sát rồi.

Đối với Sài Thế Vinh ôm quyền nói:

- Ta cùng với ba vị ca ca Tề gia liền đi trước một bước.

- A? Không phải đã nói ngày mai các ngươi mới khởi hành sao?

Sài Thế Vinh sửng sốt.

- Không được, ba vị ca ca Tề gia có bề trên và thê nhi trong nhà mong đợi, ta thì phải đến Bắc Cương đi giết tên khốn kiếp hãm hại Hồng Thiết Trụ, để thay huynh đệ báo thù, rồi nhanh chóng vòng trở lại.

Phàn Nhân lắc đầu:

- Hầu đại ca luôn luôn làm việc điềm đạm, chắc chắn, cẩn thận chặt chẽ, còn có tâm đầu nhập vào Cảnh Giang Long, ta đối với y rất là yên tâm. Nhưng Hồng Thiết Trụ khờ khạo, tính tình lại rất táo bạo, đến khi đó phải nhờ Sài công tử chiếu ứng một phần.

- Ngươi yên tâm, có ta bảo che, không ai dám làm gì Hồng Thiết Trụ!

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh vỗ ngực cam đoan.

- Còn có mấy bằng hữu của ta chưa ra tù, cũng xin Sài công tử dùng chút tiền, để ngục tốt đừng làm cho bọn họ ở đó chịu đau quá nhiều, thúc giục chút Cảnh Giang Long nhiều hơn nữa, hy vọng bọn họ có thể sớm ngày được thả ra.

- Ta hiểu được.

Sài Thế Vinh trên mặt cười vô cùng rạng rỡ, nhưng trong lòng lại phát rầu.

Đều do Hoài Vương tên khốn kiếp kia, động cái là giết người, làm cho Phàn Nhân vốn đối với chính mình mới thổ lộ chút tình cảm thân cận đột nhiên lại xa cách mình.

Ở trong mắt Phàn Nhân, y cùng với Hoài Vương giống nhau, đều là giai tầng đặc quyền cao cao tại thượng.

Tuy rằng Phàn Nhân đối với mình có hiểu lầm, nhưng Sài Thế Vinh cũng là không nói thêm gì.

Hiện tại phí công giải thích mình và Hoài Vương là không giống nhau, phỏng chừng Phàn Nhân cũng không nghe vào.

Đường xa thì mới biết sức của ngựa, lâu ngày mới biết được nhân tâm!

Đợi chung đụng thời gian lâu dài, Phàn Nhân tóm lại sẽ hiểu được.

Phàn Nhân lại cùng ba huynh đệ Tề thị cáo từ Hầu Giang và Hồng Thiết Trụ, Hầu Giang ôm quyền chúc bọn họ thuận buồm xuôi gió.

Bị dầm mưa, đầu Hồng Thiết Trụ thanh tỉnh một chút liền cũng lớn tiếng ồn ào, nói vốn đêm nay còn muốn cùng mấy người phải say mèm một cuộc đấy, thật là xui mất hứng.

https://thuviensach.vn

Giang Long đi vào xe ngựa, nhấc lên màn xe, thấy Lâm Nhã đang vịn cánh tay của Đỗ Quyên bước nhanh đến gần.

Hắn không có mở miệng nói thêm cái gì, chỉ là ánh mắt dịu dàng hơn.

Lâm Nhã làm như hiểu hàm ý trong mắt Giang Long, có chút ngượng ngùng cúi đầu.

Phàn Nhân và ba huynh đệ Tề thị lại đây, sau khi cáo từ Giang Long, liền cưỡi ngựa rời đi.

Sài Thế Vinh lên xe ngựa rồi, trực tiếp mở lời:

- Hầu đại ca người đã trung niên, không muốn lại phiêu bạt lưu lạc trong giang hồ, bốn biển là nhà, có tâm đầu nhập vào đệ, đệ có đáp ứng hay không?

Hầu Giang đứng ở trước cửa xe thấy Giang Long nhìn về phía mình, cũng có chút khẩn trương, ôm quyền cúi đầu.

Giang Long trước tiên nhớ tới cái chết của nha hoàn kia, trầm ngâm một lát sau, mới nói:

- Hầu đại ca có một thân bản lĩnh trải qua thử thách, đến đầu nhập vào tiểu đệ, tiểu đệ đương nhiên là vô cùng vui mừng muốn lập tức gật đầu đồng ý tiếp nhận, tuy nhiên Cảnh phủ hiện tại thanh danh cô độc, hơn nữa bên trong triều dã kẻ thù khắp nơi, nếu Hầu đại ca thật sự tới Cảnh phủ, sợ là không thể có được ngày bình thản mà trong lòng hướng tới.

- Giang Long, ta không nhìn lầm ngươi, quả nhiên là thẳng tính!

Sài Thế Vinh mạnh mẽ vỗ vỗ bờ vai của Giang Long.

Hầu Giang thì trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu đầu nhập vào hiền đệ, lão ca ca ta tự nhiên không thể không công mượn uy danh của Cảnh phủ che chở, hơn nữa lão ca ca ta cũng không muốn một thân bản lĩnh như vậy lại không có chỗ dùng. Một câu, chỉ cần hiền đệ có chỗ cần, lão ca ca dù đáp cả cái mạng, cũng không chối từ!

Giang Long dĩ nhiên sẽ không đưa đẩy nữa.

Vả lại trong ánh mắt, hiện lên một chút sáng nhọn.

Hồng Thiết Trụ thấy Hầu Giang thành công đầu nhập vào Giang Long, trong lòng thay bằng hữu cao hứng, cũng nói chỉ cần sau này Giang Long cần đến thì cứ mở miệng.

Gã vốn khờ khạo, thẳng tính, đồng thời cũng không thích gò bó, càng ưa thích phiêu đãng tứ xứ trong giang hồ.

Tuy nhiên Sài Thế Vinh có chút không yên lòng về gã, dù sao nơi này là kinh thành, đầy đường đều là con cháu quan viên và huân quý hoàn khố ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh, cho nên trong khoảng thời gian này Sài Thế Vinh an bài cho gã ở một chỗ hơi hẻo lánh, miễn cho Hồng Thiết Trụ uống chút rượu lại chạy ra đường gây chuyện sinh sự.

Lại nói đến trong ngục vẫn còn người chưa được thả ra, Sài Thế Vinh liền xuống xe cưỡi ngựa rời khỏi.

Bởi vì mưa không lớn, cho nên Giang Long cũng không giữ lại.

Tuy nhiên đúng lúc này, một hộ vệ Cảnh phủ cưỡi con ngựa cao to chạy như bay đến.

Đi vào trước xe, quỳ một chân trên đất báo cáo.

Hóa ra sáng sớm hôm nay có quan viên vào phủ thăm hỏi, nhất là nói rõ những người trong danh sách mà Phàn Nhân đưa cho đều không bị tội gì,

https://thuviensach.vn

chính là oan uổng, hôm nay có thể được thả ra.

Hai là tạ lỗi, nói không có thể tra ra đám người bịt mặt đánh lén Giang Long ở Già Lam Tự, là lai lịch thế nào.

Sài Thế Vinh nghe những người đó hôm nay là có thể ra tù, mang theo Hồng Thiết Trụ cùng với bọn hộ vệ cưỡi ngựa chạy vội rời khỏi.

Còn cười nói ha hả không cần đưa tiền cho ngục tốt, có thể tiết kiệm một chút ngân lượng.

Giang Long sau khi nghe xong, cũng không tức giận.

Đây đều trong dự liệu của hắn và Cảnh lão phu nhân.

Này người bịt mặt đều là tử sĩ được tổ chức nuôi dưỡng, làm sao sẽ lưu lại đầu mối gì?

Cho dù là bắt được vài người, phỏng chừng cũng sẽ uống thuốc độc tự sát.

Vì biểu đạt xin lỗi, vài quan viên đến tìm hiểu còn đưa lên một phần lễ vật giá trị xa xỉ.

Đây là sợ Cảnh phủ mất hứng, nếu gây náo loạn, đến lúc đó đến tai Hoàng thượng, sợ là Hoàng thượng sẽ cho bọn họ cáo quan hồi hương.

Cảnh lão phu nhân đắn đo biết chừng mực trong đó, vừa giữ gìn hình tượng uy nghiêm của bản thân, cũng không quá mức khó xử vài quan viên này.

Nghe xong hộ vệ báo cáo, Giang Long hạ lệnh đoàn xe khởi hành.

Chỉ chốc lát, một cái bóng dáng nhỏ xinh chui vào thùng xe.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, cô nương lúc trước kia thật đáng thương.

Người tiến vào là Tang Chu.

- Vậy ý của ngươi là?

Trong lòng Giang Long vừa động.

- Nô tỳ có biện pháp tiến vào vương phủ lấy cái mệnh kia của Hoài Vương mà người khác không hề biết!

Khuôn mặt Tang Chu bình thường đều là thẹn thùng xinh đẹp, lúc này lại là một mảnh âm lạnh!

Không lập tức đáp lại, khép hờ hai mắt, Giang Long đang tính toán trong lòng một phen.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Trói Lại

Sau một lúc lâu, Giang Long chậm rãi mở to mắt, khẽ lắc đầu với Tang Chu.

Hoài Vương là con ruột của đương kim Hoàng thượng, thân phận tôn quý, nếu y đột nhiên bị ám sát, vậy Hoàng thượng nhất định sẽ rất tức giận, cho dù đào ba thước đất, cũng nhất định phải tìm ra hung thủ.

Tang Chu nói tự tin, cũng có chút thủ đoạn, nhưng Giang Long và nàng mới vừa vặn ở chung mấy ngày mà thôi, đối với nàng không có lòng tin tuyệt đối.

Lo lắng nếu chẳng may Tang Chu trong lúc làm việc không cẩn thận lưu lại chút manh mối, vậy toàn bộ Cảnh phủ đều phải chôn cùng Hoài Vương.

Vả lại, hôm nay hắn mới gây ra mâu thuẫn với Hoài Vương, tiếp theo Hoài Vương liền bị ám sát, đến lúc đó Hoàng thượng khẳng định cũng sẽ hoài nghi đến trên người mình.

Hoàng thượng nếu thật là quyết tâm truy tra trên người mình, Tang Chu muốn động thủ, như vậy đoạn thời gian Hoài Vương ngộ hại nàng nhất định là không ở trong phủ, đến lúc đó riêng hành tung bất định cũng đủ làm người ta hoài nghi.

Tang Chu nghe vậy rất nhanh nắm chặt tay nhỏ, không tiếng động cúi thõng đầu xuống, thần sắc biến thành uể oải.

Đúng lúc này, Giang Long đột nhiên mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Hầu Giang lão ca.

Hầu Giang vẫn đi theo bên ngoài xe ngựa, lập tức ứng tiếng nói:

- Hiền đệ có chuyện gì, cứ việc phân phó.

Bởi vì Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, cùng với đám người Tần Vũ bảo hộ ở xung quanh xe ngựa, cho nên Giang Long không sợ bị người khác nghe thấy.

- Tiểu đệ hy vọng Hầu Giang lão ca đi tới phụ cận Hoài Vương phủ tìm hiểu một chút nha hoàn lúc trước bị Hoài Vương giết chết trong nhà có thân nhân không.

Đôi mắt không lớn của Hầu Giang hơi hơi sáng ngời:

- Ý tứ của hiền đệ lão ca đã hiểu, cho lão ca mấy ngày thời gian, nhất định tìm hiểu rõ ràng.

Tuy rằng y không nghĩa bác vân thiên, hào khí vô song bằng Phàn Nhân, nhưng đồng dạng trong giang hồ cũng hành hiệp trượng nghĩa cướp của người giàu chia cho người nghèo, đối với hạng người động cái là giết người như Hoài Vương cũng rất phẫn hận.

- Nghe nói Hoài Vương bản tính táo bạo, mỗi ngày đều phải giết vài tôi tớ trong phủ, hẳn là người hận y tận xương có rất nhiều, Hầu Giang lão ca cũng có thể hỏi thăm nhiều nơi một chút. Hơn nữa mặc dù y là Vương gia, hậu duệ quý tộc thiên hoàng, nhưng những người hầu có thân nhân duy nhất đã bị chết ở trong tay y, chắc chỉ cần có cơ hội, cũng dám đánh bạc sinh mệnh đi ám sát.

- Ừ!

https://thuviensach.vn

- Hầu Giang lão ca ngàn vạn lần cẩn thận hành tung, thời gian đi tìm hiểu, chúng ta không cần vội, ngàn vạn đừng lộ ra dị thường bị người trong vương phủ theo dõi.

- Ngươi yên tâm, lão ca tung hoành giang hồ vài thập niên, chính là dựa vào cẩn thận chặt chẽ, mới sống tới hiện tại.

Dứt lời, Hầu Giang rung cương ngựa, cưỡi thất ngựa cao to Sài Thế Vinh đưa cho y, xuyên qua mưa phùn, lập tức chạy về phía kinh thành.

Tang Chu, Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, ngồi cùng xe ngựa với Ngọc Sai và Bảo Bình cũng không phải ngu ngốc.

Sau một lúc lâu, lần lượt đều hiểu rõ tính toán của Giang Long.

Tang Chu cũng không lại mở miệng thỉnh cầu chính mình động thủ, lắc mình rời khỏi xe ngựa.

Đoàn xe chậm rãi đi, trên trời mưa nhỏ dần dần lớn hơn, làm ướt mặt đất, ở phía sau đoàn xe, hiển ra vài vết dấu bánh xe thật sâu, sau nửa canh giờ đoàn xe đã về tới nông trang.

Hồ quản sự để mọi người ở cổng nông trang ngồi chồm hổm chờ, nhận được tin tức, lập tức mang theo cả đám đến trước trang xếp thành hàng nghênh đón.

Giang Long còn không xuống xe ngựa, lập tức để đoàn xe tiến tới.

Đoàn xe đứng ở trước cửa tiểu viện, Giang Long mới nhảy xuống xe lộ mặt, Hồ quản sự muốn tiến lên hầu hạ, nhưng bị đám người Đồ Đô ngăn ở ngoài ba trượng, và Lâm Nhã vịn cánh tay của Đỗ Quyên từ sau vừa đi tới, Giang Long cùng với nàng sóng vai xuyên qua sân, đi vào chủ viện chính sảnh.

https://thuviensach.vn

Đám bà tử nha hoàn đưa các vật phẩm trên xe ngựa vào trong tiểu viện, một bà tử tóc hoa râm liếc nhìn bóng lưng của Lâm Nhã đang đồng hành cùng Giang Long.

Trong nông trang, phòng ở này là thuộc biệt viện xây dựng dành riêng cho chủ nhân Cảnh phủ.

Cung cấp chỗ cho chủ nhân tới đây nghỉ chân.

Diện tích khá lớn, tổng cộng có một chủ viện và ba đình viện nhỏ.

Bởi vì bình thường vẫn có người quét tước chăm sóc cẩn thận, cho nên mặc dù là thời gian dài không có người ở, đình viện vẫn mới tinh, trong không khí không có chút mùi mục, nấm mốc nào.

Chủ nhân Cảnh gia đi ra phải chú ý tứ điều này, nếu quá nhỏ, tôi tớ đi theo sẽ không có chỗ nghỉ ngơi.

Tuy nhiên dù vậy, bởi vì lần này nhân số hộ vệ theo tới nhiều lắm, nên vẫn có vẻ hơi chật chội.

Hồ quản sự vẫn tiếp cận không đến trước người của Giang Long, có chút nóng vội, cũng không biết gà và dê đưa đi tiểu thiếu gia ăn có ngon không?

Chỉ có thể ở trong viện chỉ huy người nông trang giúp đỡ bà tử nha hoàn vận chuyển vật phẩm.

Nên cũng không biết cửa hậu viện viện đã sớm bị mở ra, Dương Hải Ba và Lý Lượng mang theo mẹ con Dương Cúc Hoa và cả nhà Điền Đại Tráng đi đến.

Giang Long và Lâm Nhã đang ngồi ở chính sảnh thưởng thức trà, chợt nghe Bảo Bình nói Dương Hải Ba và Lý Lượng cầu kiến.

- Bảo bọn họ vào đi.

https://thuviensach.vn

Giang Long đặt chén trà trong tay xuống.

Trên mặt Lâm Nhã lộ ra một tia chần chừ:

- Tướng công.

Hôm nay Giang Long đối xử với Lâm Nhã rất là tri kỷ dịu dàng, cho nên Lâm Nhã vô cùng thân thiết xưng hô Giang Long là tướng công.

- Nàng ngồi ở một bên nghe đi.

Giang Long khoát tay áo.

- Dạ.

Lâm Nhã khẽ cúi, khóe miệng mỉm cười.

Đứng ở phía sau Lâm Nhã, Đỗ Quyên oán hận trừng mắt nhìn Lâm Nhã, trong ánh mắt, lóe ra lửa ghen tỵ.

Nếu như nói trước kia Đỗ Quyên đối với Giang Long chỉ là có chút hảo cảm muốn thân cận, như vậy trải qua rừng hạnh, ả đã vô cùng ngưỡng mộ và sùng bái Giang Long rồi.

Một trái tim, giống như là muốn thắt ở trên người của Giang Long.

Hoa rơi người riêng đứng, mưa nhỏ yến bay chung!

Nhân gian lưu không được nhất, chu nhan từ kính, hoa từ cây!

Câu thơ thật đẹp a, tâm Đỗ Quyên mê say.

Duy nhất phiền lòng chính là bóng dáng riêng đứng trong mưa hoa không phải ả.

https://thuviensach.vn

Mình nếu có thể cùng Giang Long thành một đôi yến bay chung thì thật tốt biết bao.

Trong khi Đỗ Quyên đang suy tư, Dương Hải Ba và Lý Lượng một trước một sau vượt qua cánh cửa, quỳ một chân trên đất

- Gặp qua tiểu thiếu gia.

- Đứng lên đi.

Giang Long giơ tay hư đỡ:

- Cho các ngươi tra sự tình có tiến triển gì không?

- Bẩm tiểu thiếu gia, bởi vì có Điền Đại Tráng hỗ trợ, cho nên chúng tiểu nhân đã điều tra rõ ràng Hồ trang đầu đại bộ phận ức hiếp tá điền, ăn hối lộ tiền lời nông trang, làm giả sổ sách báo cáo sai số lượng ruộng tốt và ruộng cát, đều có căn cứ chính xác.

Dương Hải Ba có chút kích động nói.

Nghĩ tới hình ảnh lúc trước mẹ con Dương Cúc Hoa bị ức hiếp, y hận Hồ quản sự đến ngứa cả răng.

Còn có thằng con mập của Hồ quản sự, tuy rằng còn nhỏ, nhưng cũng không phải thứ gì tốt.

- Điền Đại Tráng?

Mặt Giang Long hiện lên nghi hoặc.

Lý Lượng lập tức tiếp lời nói:

- Điền Đại Tráng là tá điền trong nông trang, chẳng những biết làm ruộng, hơn nữa rất là biết nuôi dưỡng dê nuôi dưỡng trâu bò, Điền gia ở tại

https://thuviensach.vn

nông trang là mộttrong sốt ít hộ dám chính diện chống lại Hồ quản sự, và còn có cuộc sống tương đối giàu có.

Ánh mắt Giang Long hơi hơi sáng lên, đối với người này có một tia hứng thú.

Cảnh lão phu nhân bảo hắn tiếp nhận nông trang, hắn tự nhiên sẽ không chỉ đi điều tra mỗi sổ sách ở đồng ruộng một chút, bắt sâu mọt tham ô tiền lương, tiền lời của nông trang trong phủ một chút là đã thỏa mãn trong lòng, còn phải thể hiện ra năng lực của mình, do đó nhận được Cảnh lão phu nhân tán thành, mới đi bước một đem đại quyền của Cảnh phủ nắm trong tay, biện pháp duy nhất chính là khiến tiền lời nông trang tăng nhiều!

Mà muốn ở nông trang đại triển quyền cước, không có tá điền hiểu biết đồng ruộng, am hiểu chăn nuôi, hơn nữa cân não thông minh hiệp trợ, dĩ nhiên là không được.

Lấy tay sờ lên cằm, Giang Long ngẫm nghĩ một chút, mở miệng nói:

- Bảo Điền Đại Tráng tiến vào.

Bảo Bình đi tới cửa chính sảnh truyền lời.

Chỉ chốc lát, một người đàn ông trung niên thân hình cao lớn khỏe mạnh nhưng thần sắc khẩn trương đi tới chính sảnh, sau lưng vừa mới vượt qua cánh cửa, hai đầu gối đã mềm nhũn phịch một tiếng quỳ xuống đất, trán chạm đất, dập đầu nói:

- Tiểu nhân Điền Đại Tráng, thỉnh an tiểu thiếu gia.

Điền Đại Tráng lần này giúp đỡ Dương Hải Ba và Lý Lượng điều tra Hồ quản sự, đã là đã không có đường lui.

https://thuviensach.vn

Y không giống thê tử không hiểu được nặng nhẹ, thê tử bề ngoài mạnh mẽ kỳ thật lòng rất mềm, hơn nữa lại giống đứa bé luôn vì việc nhỏ tranh giành náo loạn, hơn nữa thê tử cũng không biết điều sau khi tranh đấu phân thắng bại với Hồ quản sự, kết quả sẽ rất nghiêm trọng.

Nếu thắng, một nhà Hồ quản sự tự nhiên xui xẻo.

Nhưng nếu bị thua... Y không dám nghĩ tới sẽ có hậu quả gì.

Cho nên giờ phút này y không thể không khẩn trương!

Ánh mắt Giang Long dời về phía Điền Đại Tráng, thấy khuôn mặt Điền Đại Tráng ngăm đen, tứ chi tráng kiện, không giống với đại đa số tá điền trong nông trang, trên người quần áo bằng vải bông.

Trước đó lần đầu đến nông trang, ở cổng hắn nhìn thấy đại đa số tá điền đều là mặc áo thô áo lót dầy.

Mà ngay cả Hồ quản sự vì giả nghèo, cũng mặc quần áo vải thô vá chằng vá đụp.

Dưới tình huống bình thường, người có chút bản lĩnh phần lớn sẽ có chút cáu kỉnh, Giang Long muốn dùng người này, vốn còn phải cảnh cáo Điền Đại Tráng đấy, nhưng thấy Điền Đại Tráng lúc này khẩn trương mặt chạm đất, không dám ngẩng đầu, thậm chí ngay cả thở mạnh cũng không dám, cũng liền bỏ đi ý nghĩ này.

Xem ra người này đảm lượng không lớn, là một người thành thật đây.

Trong lòng Giang Long càng thêm vừa lòng, liền giơ tay giả nâng một cái:

- Đứng lên đáp lời.

- Vâng, tạ ơn tiểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Điền Đại Tráng chậm rãi đứng dậy.

Theo Điền Đại Tráng đứng lên, mọi người trong phòng mới phát hiện lúc trước bởi vì y dập đầu quá mức dùng sức, kết quả làm cho chỗ trán đã thêm một mảnh xanh tím.

- Nghe Lý Lượng nói ngươi chẳng những hoa mầu vô cùng tốt, hơn nữa còn biết nuôi dưỡng gia súc?

Giang Long rất hứng thú hỏi.

- Vâng ạ.

Điền Đại Tráng thành thật trả lời:

- Tiểu nhân vốn là không biết đâu, nhưng có lần trong nhà không có cái ăn, đi lên trấn mua chút gạo, kết quả nhìn thấy bên đường có một lão nhân đầu bạc đói đang hấp hối, trong lòng có chút không đành, liền mua cho lão vài bánh bao đen. Lão nhân ăn no có chút tinh thần thì bảo phải báo đáp tiểu nhân. Tiểu nhân vốn không cầu hồi báo, nhưng lão nhân kia lại chết sống đi theo tiểu nhân về nhà.

- Mới đầu tiểu nhân còn tưởng rằng lão nhân đầu bạc kia muốn ỷ lại nhà tiểu nhân mà ăn uống miễn phí, thê tử tiểu nhân cũng nghĩ như vậy đấy, nhưng không ngờ lão thật có bản lĩnh, còn thật sự dạy tiểu nhân phương pháp chăn nuôi trâu dê, về sau, dường như có chuyện trong lòng, vẫn không vui, không quá mấy tháng liền bệnh chết.

Tính thẳng, bộc trực, thành khẩn. Còn có chút thiện lương.

Sau khi Giang Long nghe xong liền định nghĩa ra con người Điền Đại Tráng:

https://thuviensach.vn

- Xem ngươi mặc trên người quần áo vải bông, chắc là trong nhà điều kiện không tồi đi?

- May mắn trưởng bối kia dạy tiểu nhân nuôi dê nuôi trâu.

Trong thanh âm Điền Đại Tráng mang theo cảm kích.

- Đó cũng bởi vì ngươi làm việc thiện, cứu lão giả kia một mạng.

Lại ngồi nói chuyện phiếm vài câu với Điền Đại Tráng, Giang Long mới bắt đầu đàm chính sự.

Bởi vì biết sự tình nặng nhẹ, cho nên Điền Đại Tráng không giấu giếm, đem tất cả sự tình bất lợi y biết đến về Hồ quản sự toàn bộ đều nói ra.

Lúc này có thể nói là không phải ngươi chết, chính là ta vong! Đừng nghĩ có lưu đường sống.

Giang Long vừa nghe vừa uống trà, trong lòng có so đo, nhưng mặt không thay đổi sắc.

Nhưng trong sảnh những người khác thì người nào người nấy tức giận đỏ cả mặt.

- Tiểu thiếu gia!

Bảo Bình thiếu kiên nhẫn nhất, oán hận dậm chân nói:

- Ngài như thế nào còn có thể ngồi yên? Theo nô tỳ nói hắn là lập tức kêu Hồ quản sự đến.

- Kêu đến sau đo thi sao?

Giang Long đặt chén trà xuống thản nhiên mở miệng hỏi lại.

- Tất nhiên là hung hăng đánh gã một trận rồi!

https://thuviensach.vn

Bảo Bình kêu la.

Điền Đại Tráng nghe vậy trong lòng máy động, chỉ đánh Hồ quản sự một trận đơn giản như vậy sao?

Nhưng Hồ quản sự có chỗ dựa đấy, đánh rắn không chết, cuối cùng bị cắn chính là y.

Từng giọt mồ hôi, rỉ ra trên ót Điền Đại Tráng.

Giang Long thấy Điền Đại Tráng liên tiếp dùng ống tay áo lau mồ hôi, trong lòng thầm nghĩ, Điền Đại Tráng này thật một người tâm tư thông thấu đấy. Hiểu được trong đó lợi hại!

Lấy tàn nhẫn tâm đen của Hồ quản sự, nếu thật có cơ hội xoay người, khẳng định phải hung hăng trả thù, không khiến một nhà Điền Đại Tráng vợ con ly tán, cửa nát nhà tan, sợ rằng sẽ không ngừng.

- Nhã nhi, nàng thấy thế nào?

Giang Long đột nhiên nhìn về phía Lâm Nhã hỏi.

Lâm Nhã ngẩn ra, hiển nhiên không nghĩ đến Giang Long sẽ hỏi nàng, ngẫm nghĩ một chút mới hạ giọng nói:

- Hồ quản sự dám ở nông trang làm xằng làm bậy, hẳn là trong phủ có người che chở, theo thiếp thân hẳn là tra hỏi cái rõ ràng trước, sau đó lại suy xét xử trí Hồ quản sự như thế nào.

Trước kia Cảnh Giang Long mặc kệ mọi việc, người trong phủ có chút quyền lực vả lại có thể bảo che Hồ quản sự, tất nhiên là tâm phúc của Cảnh lão phu nhân.

Giang Long lập tức hiểu rõ ý tứ của Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Trước khi còn chưa rõ ràng thì đừng động thủ, bằng không sợ là đắc tội trợ thủ đắc lực của Cảnh lão phu nhân.

Đây là một phen hảo tâm.

Cuộc sống Lâm Nhã trước kia ở Lâm phủ, không ít bị tôi tớ trong phủ ức hiếp, hiểu được có vài người hầu đắc thế so với người không được chủ nhân đương gia coi trọng, địa vị có khi còn cao hơn vài phần.

Điền Đại Tráng rất thông minh, đáng tiếc năm xưa còn nhỏ trong nhà khốn cùng không được đi học, bằng không nói không chừng còn có thể lăn lộn kiếm cái quan bào mặc vào thân.

Cũng là hiểu ra ý tứ trong lời nói của Lâm Nhã Thiếu phu nhân, khuôn mặt ngăm đen liền trắng bệch.

Nhưng cũng ngay tại lúc này Giang Long đột nhiên đứng dậy.

Trên mặt là một mảnh lạnh như băng, lớn tiếng hạ lệnh

- Người tới, đem một nhà Hồ quản sự, Lý Ngũ, Triệu Tam Thủ cùng với Mẫn Bà Tử toàn bộ trói lại!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Quan Hình

Cảnh Giang Long ra lệnh một tiếng, Dương Hải Ba và Lý Lượng vẻ mặt đang hưng phấn, lập tức quỳ xuống lên tiếng.

Chờ hai người bước nhanh ra đại sảnh, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Nhã hiện lên một chút lo lắng âm thầm.

Nhà quyền thế lục đục với nhau, không phải người là chủ nhân thì nhất định có thể nắm giữ được tôi tớ.

Có một số nhà giàu có bị nô bộc khôn ngoan tham lam chơi đùa xoay quanh, tiền tài, đồ cổ trong nhà lén lút bị trộm hết còn không tự biết, cũng có một số chủ nhân nhu nhược đến nổi bị nô bộc cường thế, quái đản trong phủ của mình áp bức, khi dễ!

Dường như thân phận chủ và đầy tớ điên đảo vị trí rồi.

Không nói trước tra rõ ràng chỗ dựa sau lưng của Hồ trang đầu là ai, lỗ mãng động thủ, vạn nhất Cảnh lão phu nhân kia giựt giây nhúng tay can thiệp, khiến cho lần này không thể đem Hồ trang đầu bắt, bị nô bộc vuốt mặt mũi, lộ ra không có năng lực, không có bản lĩnh, không đủ sắc bén, cương quyết, như vậy sau này uy danh của Giang Long ở Cảnh phủ sẽ bị hạ thấp rất nhiều.

Giang Long nhìn ra trong ánh mắt Lâm Nhã quẹt một chút lo lắng, nhưng cũng không nói gì thêm.

Chỉ chốc lát, bên ngoài tiểu viện truyền ra một trận hỗn loạn hò hét.

https://thuviensach.vn

- Bẩm tiểu thiếu gia, Hồ quản sự một nhà mười miệng ăn, Lý Ngũ, Triệu Tam Thủ, cùng với Mẫn Bà Tử đã toàn bộ bị bắt!

Lý Lượng tới trước phục mệnh.

- Bảo Bình, bên ngoài mưa đã tạnh rồi sao?

Giang Long nâng chung trà lên khẽ nhấp một cái, thắm giọng hỏi.

Bảo Bình với đầu ra ngoài nhìn quanh:

- Bây giờ đã tạnh, nhưng lại có nhiều mây đen bay tới.

- Đi, đem tất cả mọi người bên trong nông trang gọi vào trên quảng trường nhỏ.

Giang Long sãi bước hướng cửa đại sảnh đi tới.

- Vâng!

Lý Lượng lĩnh mệnh, nhanh chóng lui ra truyền lời.

Lâm Nhã do dự một chút, vẫn là dìu cánh tay của Đỗ Quyên đi theo.

Không tính bà tử nha hoàn, riêng lần này theo hộ vệ của Cảnh phủ thì có tới năm mươi người, còn có hơn một trăm hộ tá điền, khoảng chừng hơn một ngàn người trùng trùng điệp điệp đi tới trên quảng trường.

Lúc trước đám người của Hồ quản sự lần lượt bị bắt, đã kinh động đến tất cả tá điền trong trang trại.

Lúc này những tá điền đó vây thành một vòng lớn đều là ngạc nhiên đứng nhìn xem phía trước Giang Long.

Muốn xem xem Giang Long sẽ xử trí Hồ quản sự như thế nào.

https://thuviensach.vn

- Từ hôm nay, bản thiếu gia sẽ tiếp nhận toàn bộ công việc của nông trang.

Giang Long cũng không nói nói nhảm nhiều, cũng không nói suông hứa hẹn sau này cam đoan nhất định sẽ làm cho các tá điền tốt hơn bây giờ, chỉ đơn giản một câu, đi thẳng vào vấn đề chính. Nhìn Hồ quản sự quỳ gối trong quảng trường lúc này, hừ lạnh một tiếng hỏi:

- Hồ trang đầu, ngươi có biết tội của ngươi không?

- Tiểu nhân không có tội, tiểu nhân không biết tiểu thiếu gia đang nói cái gì.

Hồ quản sự bị trói hai tay sau lưng, quỳ gối ở giữa quảng trường nhỏ, tuy rằng trong lòng hoảng sợ nhưng lại không cam lòng bó tay chịu trói.

Ở bên cạnh gã một dãy mười người quỳ xuống, chính là lúc Giang Long lần đầu đến nông trang, đám người này đã nghênh đón bên cạnh.

Lúc này nghe được Hồ quản sự biện giải, cũng đều lên tiếng hô to oan uổng.

Giang Long mặt không chút cảm xúc, cũng không cùng Hồ quản sự tranh cải, mà đưa tay lên chỉ hướng mẹ con Dương Cúc Hoa.

Không cần hắn mở miệng hỏi, Dương Cúc Hoa liền lập tức lên tiếng khóc lớn, giống như là muốn đem ủy khuất mấy năm nay đều giải phóng ra.

Đồng thời hai đầu gối mềm nhũn, bịch một cái quỳ rạp xuống đất.

Không cần nàng mở miệng nói ra, trong đám người này đã có người bị tiếng khóc bi thương đó làm cho đỏ vành mắt.

Tiểu Hoàng Nha thấy mẫu thân khóc lớn, cũng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, lau nước mắt nghẹn ngào.

https://thuviensach.vn

Hồ quản sự vốn định cùng với người này tranh cãi, cũng đều bị tiếng khóc buồn bã này áp chế khí thế.

- Tiểu Hoàng Nha, không khóc.

Hồ Thiết Oa đột nhiên giãy giụa thoát khỏi tay của mẫu thân, chạy tới giúp Tiểu Hoàng Nha lau nước mắt.

Điền thê nghiêng đầu lau nước mắt trên mặt, theo sát sau tiểu nhi tử bước lên trước, nhẹ giọng an ủi Dương Cúc Hoa:

- Đại muội tử, ngươi đừng khóc nữa, tiểu thiếu gia vẫn đang chờ ngươi đáp lời đây.

- Ô ô...

Thương tâm đến tột cùng, Dương Cúc Hoa trong khoảng thời gian ngắn làm sao có thể dừng lại được?

Dương Hải Ba thì nắm chặt nắm đấm, hận không thể xông lên trước đá Hồ quản sự mấy cước cho hả giận.

Lại một lát sau, giọng Dương Cúc Hoa đứt quảng mở miệng:

- Nô tỳ... trượng phu của nô tỳ mấy năm trước bởi vì ra tay chém giết một vị công tử nhà quyền quý, bị quan phủ bắt đi, chém đầu, sau đó không lâu lắm, nô tỳ cũng bởi vì một vài nguyên nhân đã rời khỏi chỗ ở ngày trước, dọn đến nơi này.

- Trượng phu của nô tỳ đã chết, lão phu nhân thương cảm nô tỳ biến thành quả phụ, ban cho năm mươi lượng bạc ròng.

- Đi tới... Đi tới nông trang này, nô tỳ vốn là muốn dẫn nữ nhi sống tốt mỗi ngày, nhưng lại... lại thật không ngờ Hồ trang đầu thấy nô tỳ vừa tới

https://thuviensach.vn

nơi này... vừa tới nơi này liền lấy đất dựng nhà, trong tay có chút tiền bạc liền nảy sinh ác ý!

Nói đến đây, Dương Cúc Hoa oán hận nhìn về phía Hồ quản sự, lời nói cũng là lưu loát lên:

- Đầu tiên gã bảo Mẫn Bà Tử tới cửa làm mối, khuyên nô tỳ tái giá, nô tỳ trong lòng không muốn, gã liền khiến Lý Ngũ ngày ngày lại tản bộ qua trước cửa nhà nô tỳ.

- Nô tỳ là quả phụ, trước cửa vốn là nhiều thị phi, từ sau khi lúc tới nơi này, phải dè dặt. Mặc dù là mời người tới dựng nhà cũng chưa dám đáp lời cùng nam nhân nào, nhưng Lý Ngũ luôn chạy tới nhà nô tỳ mà, cho nên không qua mấy ngày bên trong nông trang đã có lời đồn đại lung tung.

- Mẫn Bà Tử lại tới cửa làm mai.

- Nô tỳ vẫn không đồng ý, không nói nô tỳ không có suy nghĩ tái giá, ngay cả có, nhìn Lý Ngũ kia chính là phường trộm đạo vô lại, nô tỳ cũng không thể đồng ý.

Lúc này Lý Ngũ cũng bị cột trói quỳ trên mặt đất, nghe vậy cúi đầu xuống gương mặt đỏ lên.

- Ai dè như vậy, thanh danh của nô tỳ đều bị làm hỏng, Hồ trang đầu vẫn không cam lòng, vậy mà khiến Mẫn Bà Tử truyền bá lời bịa đặt, bảo ả nói nô tỳ đã đồng ý tái giá với Lý Ngũ.

Nhớ tới chuyện cũ mấy năm trước, Dương Cúc Hoa vẫn tức giận sắc mặt trắng bệch:

- Trời đất chứng giám, nếu là nói quá thật sự chút nào, nô tỳ nguyện ý bị thiên lôi!

https://thuviensach.vn

- Tiếp đó, Hồ quản sự tự mình chạy đến cửa, nói cái gì cũng đã truyền ra, không thể không gả, bằng không phải nô tỳ danh tiếng xấu truyền đi, ngay cả toàn bộ nông trang cũng bị bôi nhọ.

- Nô tỳ sống chết không muốn, thiếu chút đã treo cổ, bọn họ mới không dám lại cưỡng bách ta nữa.

Nghe đến đó, trong lồng ngực Giang Long dâng lên một trận lửa giận.

Bảo Bình cùng Ngọc Sai thì tức giận nghiến răng nghiến lợi liên tục dậm chân.

- Nhưng Hồ quản sự vẫn còn thèm muốn bạc trong nhà nô tỳ. Thấy nô tỳ muốn chọn loại ruộng, liền khi dễ nô tỳ không biết loại đất, đem ruộng đất kém nhất coi như ruộng đất tốt cho nô tỳ... Năm thứ hai nô tỳ thăm hỏi rõ ràng không muốn loại ruộng này nữa, không ngờ gã lại viết xuống khế ước giả. Nô tỳ vốn chỉ trồng một năm đấy, kết quả gia tăng thêm tới năm năm!

- Sau đó Hồ quản sự lại dùng danh nghĩa đào kênh, sửa đê... tới đòi tiền nô tỳ, điểm này nông hộ trong nông trang cũng có thể làm chứng, bởi vì Hồ quản sự đều đòi mọi người rồi, có tiền sẽ cấp cho nhiều, không có tiền sẽ cấp cho ít.

- Trước kia còn nói nông trang mua trâu, mọi người cùng nhau dùng, nhưng tiền thì thu lại không thấy mua trâu về... Không qua vài năm, tiền trong tay nô tỳ đều bị Hồ quản sự mơ hồ lừa lấy... Hôm nay tiểu thiếu gia nói mang mấy con gà qua đó, Hồ quản sự ghi hận nô tỳ một mực không đồng ý gả cho Lý Ngũ, còn có lúc trước nữ nhi của nô tỳ nói một câu, liền sai đám người Lý Ngũ đem tất cả gà trong nhà nô tỳ mang đi giết, một đồng tiền đều không có, đáng thương nô tỳ bây giờ chính là dựa vào nuôi gà kiếm chút trứng mang đi bán qua ngày a...

Theo từng sự việc Dương Cúc Hoa nói ra, mặt Hồ quản sự càng ngày càng trắng.

https://thuviensach.vn

Giang Long không nói gì, chắp hai tay sau lưng chậm rãi đi tới trước mặt Hồ quản sự, nhìn chăm chắm vào mắt Hồ quản sự.

Hồ quản sự khó khăn nuốt nước miếng, tránh né ánh mắt của Giang Long:

- Ả, ả ta là không cam lòng tiểu nhân giết gà nhà ả cho nên mới ngậm máu phun người!

- Tiểu thiếu gia, ả đây là không muốn đem gà cho người ăn a!

Giang Long rời ánh mắt, nhìn phía Điền Đại Tráng.

Điền Đại Tráng lập tức quỳ xuống đáp lời.

So với ân oán cá nhân của Dương Cúc Hoa, những lời Điền Đại Tráng nói ra, thì đủ để dồn Hồ quản sự vào chỗ chết.

Làm giả sổ sách, thêm địa tô, một mình tự quyết đem đổi ruộng tốt bán ra cho người ngoài, lại mua vào số ruộng đất tương ứng, âm thầm giấu giếm ruộng tốt, số đất cùng với ruộng đều cùng số lượng, hơn nữa ngoại trừ tham tiền bên ngoài, Hồ quản sự còn từng bức tử tá điền một nhà bốn miệng ăn!

Nhà tá điền kia quá mức hiền lành, hơn nữa trong nhà người khỏe mạnh mới chết bệnh, chỉ còn lại người già và trẻ nhỏ dễ bắt nạt, cuối cùng cả nhà bốn miệng toàn bộ thắt cổ mà chết.

Giang Long gắt gao xiết chặt đôi tay, trong con người một mảnh lạnh băng.

- Còn có...

Nói xong lời cuối cùng, Điền Đại Tráng làm như còn có việc muốn nói, nhưng lại nghiêng đầu liếc mắt nhìn hướng Hồ quản sự, lại nuốt trở vào.

https://thuviensach.vn

- Hồ trang đầu, bây giờ ngươi còn muốn tranh cãi sao?

Giang Long chăm chú nhìn ánh mắt Hồ quản sự, lạnh giọng hỏi.

Hồ quản sự biết hết hy vọng, quỳ xuống, thân thể không ngừng run rẩy như bệnh sốt rét, thời khắc cuối cùng chỉ có thể đưa ra đòn sát thủ cuối cùng:

- Tiểu nhân, tiểu nhân là tâm phúc bên mình của Khương ma ma.

Nói xong câu đó Hồ quản sự cố gắng ngẩng đầu, muốn ở trên mặt không biểu tình gì của Giang Long nhìn đến một chút hy vọng.

Nhưng Giang Long lại trực tiếp vung tay lên:

- Người đâu, chấp hành gia pháp của Cảnh phủ!

- Không cần...

Hồ quản sự khàn giọng rống to.

Dương Hải Ba như đã hổ sói bay nhào tới, một tay níu lấy áo Hồ quản sự, trực tiếp kéo sang bên cạnh.

Lý Lượng tìm đến hai cây gậy chấp hành gia pháp, lên tiếng hỏi:

- Tiểu thiếu gia, đánh bao nhiêu gậy?

Dương Hải Ba nhổ nước miếng vào trong lòng bàn tay, xoa xoa, mang cây gậy dài một trượng, dày đến tám tấc kia cầm lên, chỉ cần hơi động chút tay chân, không cần mười gậy, là y có thể lấy mạng Hồ quản sự!

- Chết!

Giang Long chỉ nhẹ nhàng phun ra một chữ.

https://thuviensach.vn

Ô… ô… ô… n… g… một tiếng, ngay cả tá điền bên này cũng loạn cả lên.

Mặc cho ai cũng không nghĩ tới, Giang Long lại trực tiếp đem giết Hồ quản sự!

Mà ngay cả Ngọc Sai và Bảo Bình trước kia vẫn đối với Hồ quản sự cực ky phẫn nộ, cũng bị làm cho hoảng sợ.

Còn chặ chú đánh giá khuôn mặt của Giang Long, xác định hắn không phải nói đùa. Không biết sao, hai nữ đó đối với Giang Long liền dâng lên một tia kính sợ trong lòng.

- Không cần, tiểu thiếu gia tha mạng a!

Hồ quản sự giãy dụa kêu to.

Dương Hải Ba ngẩn người, dù vậy vẫn đột nhiên tiến lên trực tiếp đem Hồ quản sự đạp ngã xuống đất.

Nếu như Giang Long chỉ đánh mười mấy gậy, vậy chỉ đánh vào mông Hồ quản sự.

Đây là quy củ.

Nhưng bây giờ mệnh lệnh là trực tiếp đem đánh chết, vậy là có thể tùy tiện đánh.

Giơ gậy lên thật cao, trong lồng ngực Dương Hải Ba mang vô tận lửa giận liền đánh trực tiếp vào đùi Hồ quản sự.

Hồ quản sự muốn bò người đến chỗ Giang Long cầu xin tha thứ, liền trực tiếp bị quật ngã.

Răng rắc một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cái chân kia đã bị chặt đứt.

- A!

Hồ quản sự lăn lộn, kêu thảm thiết xé ruột xé gan.

- Tiểu nhân không dám, cầu tiểu thiếu gia tha mạng a!

Bốn phía thoáng cái yên tĩnh lại, đến tiếng kim rơi có thể nghe được.

Rất nhiều người đều lộ ra thần sắc hoảng sợ, đại bộ phận phụ nhân còn lại vội vàng đem tiểu hài tử bên cạnh kéo vào trong lòng.

Sợ sẽ hù đến hài tử.

Lâm Nhã nắm thật chặt khăn tay, trong lòng bàn tay đổ mồ hôi, nhanh chóng quay đầu, thân thể mềm mại không thể ức chế một trận run rẩy.

Đồng thời trên mặt hiện lên một chút bi thương nồng đậm, năm đó một mực đau lòng chiếu cố, đối với nàng cực kỳ trung thành, nhũ mẫu lại bị kế mẫu hãm hại tìm cớ phát tác, cũng như vậy bảo người ta dùng gậy mà đang sống đánh chết!

Hơn nữa lại để cho nàng chỉ có vài tuổi ở bên cạnh xem hình!

Nhũ mẫu không giống Hồ quản sự lớn tiếng kêu khóc, không ngừng cầu xin tha thứ.

Chỉ là là lẳng lặng nằm trên mặt đất, mặc cho gậy như mưa hạ xuống.

Lúc sắp chết, mới khó khăn ngẩng đầu lên nhìn nàng một cái.

Khóe miệng nhũ mẫu có vệt máu chói mắt, đến nay vẫn cứ khắc ở trong tim nàng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Tấm Gương

- Nhã nhi, người này ỷ thân phận là nhũ mẫu của con, ở trong phủ làm xằng làm bậy, hoành hành không sợ!

- Còn tham ô ngân lượng, còn trộm vài món trang sức thân mẫu con để lại cho con!

- Chết không có gì đáng tiếc, con không cần vì bà ta mà khổ sở!

- Người đâu, hung hăng đánh, bản phu nhân cũng không tin xương cốt bà ta cứng rắn như vậy, một tiếng cũng không nói!

- Đánh chết bà ta, dùng sức đánh chết bà ta!

Bên tai Lâm Nhã quanh quẩn lúc kế mẫu để cho thủ hạ bà tử hành hình nhũ mẫu, không ngừng vu oan cũng khàn cả giọng mang theo một tia sợ hãi thét chói tai.

Ít có người nào không sợ chết, mà bị đánh nhiều gậy như vậy, lại có thể có người không đau hừ một tiếng càng ít có.

Lúc ấy trong đình viện chỉ có âm thanh của kế mẫu cùng âm thanh gậy rơi trên người nhũ mẫu.

Thậm chí đánh đập như vậy, hạ thủ bà tử cũng là sợ hãi trong lòng.

Bởi vì nhũ mẫu quá mức khác thường.

- Nhũ mẫu!

https://thuviensach.vn

Lệ theo khuôn mặt tuyệt mỹ của Lâm Nhã tuôn như mưa.

Một ngày trước nhũ mẫu đã biết đại sự không ổn, nhưng là không hề chạy trốn.

Ngược lại ở trong viện của nàng, một lần lại một lần dạy nàng sau này đối nhân xử thế như thế nào.

Không thể loạn tức giận, phải ở trước mặt kế mẫu lấy ngoan bán khéo, a dua nịnh nọt, ăn dùng mặc thiếu một chút cũng không có quan hệ, tiền tiêu hàng tháng bị bớt cũng không được lộ ra... Còn có bình tĩnh bảo vệ đệ đệ chu toàn, chỉ có chờ đệ đệ sau này trưởng thành, kế thừa gia nghiệp, mới có thể vì nàng làm chủ, lấy lại công đạo.

- Đệ đệ, tỷ tỷ nhất định sẽ cứu đệ ra biển lửa!

- Nhũ mẫu, Nhã nhi sau này nhất định sẽ báo thù huyết hận cho người!

Lâm Nhã hít mũi một cái, đem lệ sắp tràn ra lại nén trở về.

Hồ quản sự ở giữa sân đầy đất lăn lộn, tóc tai bù xù, âm thanh thê thảm, chẳng biết lúc nào, mưa lại xối xả rơi xuống, khiến cho gã một thân quần áo đay thô và trên mặt dính đầy bùn cát.

Nhìn tình trạng thê thảm của Hồ quản sự, đám tá điền ở đây ngay cả thở mạnh một chút cũng không dám.

Mà mọi người trong nhà Hồ quản sự tất cả đều bị dọa cho mặt trắng bệch.

Lúc trước hay khi dễ Tiểu Hoàng Nha, cậu bé mập Hồ Xuyên khuôn mặt càng sợ hãi khóc trốn vào trong lòng mẫu thân.

Làm sao còn có kiêu ngạo, ngông cuồng lúc trước?

https://thuviensach.vn

Gậy trong tay Dương Hải Ba càng ngày càng nặng, Lý Lượng vừa chuyển hướng đánh chỗ yếu hại trên người Hồ quản sự, mặt và đầu cổ Hồ quản sự đầy máu tươi, âm thanh cầu xin tha thứ cũng dần yếu ớt.

- Ba, ba, ba...

Gậy đập trên thân thể mập mạp của Hồ quản sự, vang lên từng trận trầm đục.

Một lúc sau, Hồ quản sự quay về hướng Giang Long, tay phải nặng nề hạ xuống, liền không còn nhúc nhích.

- Oa!

Phụ mẫu của Hồ quản sự rúc vào với nhau lên tiếng thống khổ.

- Cha nó ơi!

Thê tử của Hồ quản sự giãy dụa muốn nhào tới phía trước.

Hồ quản sự có ba con trai, Hồ Xuyên là con út nhỏ nhất, còn hai đứa khác đều đã trưởng thành.

Bình thường hai người con lớn này cũng làm rất nhiều chuyện xấu xa, lúc này thấy phụ thân bị đang sống đánh chết, cũng kinh hãi sắc mặt trắng bệch.

Quỳ ở đó run rẩy, sợ Giang Long nói tiếp, chính là cũng muốn đem bọn họ đánh chết.

- Điền Đại Tráng, ở đây còn có người đáng chết nào không?

Giang Long muốn trọng dụng người này, cho nên bây giờ cố ý để y trước mặt mọi người lên tiếng, trước tiên là tạo dựng uy tín.

https://thuviensach.vn

- Lý Ngũ!

Điền Đại Tráng trầm giọng nói:

- Người này bình thường không làm việc, trộm cắp, đùa giỡn phụ nữ đàng hoàng, ức hiếp người thành thật, hơn nữa mấy năm trước từng ban đêm đột nhập vào nhà người khác, bức tử một vị phụ nhân.

Dứt lời, Điền Đại Tráng nhìn về phía đám người.

Đứng nơi đứng là một tá điền với vẻ mặt thật thà chất phác, giờ phút này nắm thật chặt hai đấm, trên mặt tràn đầy thống khổ.

Vị phụ nhân bị buộc tử kia, chính là thê tử của y!

Nhưng y nhát gan, hiền lành, không dám phản kháng.

- Hành quyết!

Giang Long ra lệnh một tiếng.

- Đừng, tiểu thiếu gia, tha mạng a!

Lý Ngũ bị dọa sắc mặt trắng bệch, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Thấy Giang Long lạnh lùng nhìn mình, Lý Ngũ biết còn cầu xin nữa cũng vô dụng, đột nhiên vọt lên co cẳng chạy trốn.

Gã chính là đầu trộm đuôi cướp, trèo nhà mở khóa đều chỉ cần có một tay, chạy trốn lại càng là sở trường, trong chốc lát vài hộ vệ cư nhiên đuổi không kịp.

Đúng lúc này, tiếng vó ngựa vang lên.

Mọi người nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đại hán thân hình cường tráng cưỡi ngựa, lập tức truy đuổi Lý Ngũ.

https://thuviensach.vn

Đại hán khuôn mặt to tròn, tướng mạo thô kệch, đợi đi đến phía sau Lý Ngũ, nâng búa lớn trong tay liền đột nhiên đánh xuống.

- A!

Lý Ngũ trực tiếp bị chặt xuống nửa bên đầu, thân thể lăn lóc một trận tới trước.

Đỏ trắng cùng một lúc bắn tung tóe.

Đồ Đô nhảy xuống ngựa, dùng chính quần áo của Lý Ngũ tẩy sạch sẽ vết máu dính trên búa lớn, rồi cưỡi ngựa trở về.

Giang Long từ xa đối với Đồ Đô khẽ gật đầu một cái, vừa nhìn về phía Điền Đại Tráng:

- Còn nữa không?

Cái chết thê thảm của Lý Ngũ, khiến rất nhiều tá xoay người nôn mửa.

Điền Đại Tráng cũng cuồn cuộn trong bụng, nhưng Giang Long hỏi, y không dám không đáp, chỉ có thể gồng mình chịu đựng.

- Không có.

Hắn lắc đầu

- Người còn lại mặc dầu cũng làm rất nhiều chuyện xấu, nhưng tội không đáng chết.

Lời nầy vừa nói ra, ngoại trừ phụ mẫu của Hồ quản sự vẫn đang lớn tiếng khóc thét với Hồ thê ở ngoài, mọi người quỳ trên mặt đất đều thở dài.

- Ừ.

Giang Long gật đầu

https://thuviensach.vn

- Tuy nhiên, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, Nhã nhi, những người còn lại đều do nàng xử trí đi.

Trước kia nguyên thân chưa quen thuộc gia pháp của Cảnh phủ, trực tiếp đánh giết đương nhiên đơn giản, Giang Long trực tiếp có thể hạ lệnh, hơn nữa nguyên thân thiện lương, cũng không có kinh nghiệm xử trí tôi tớ, cho nên Giang Long lúc này cũng không có biện pháp nào, thẳng thừng giao cho Lâm Nhã xử lý.

Lâm Nhã trái lại đối với việc này rất là rất quen thuộc, mở miệng liền tới.

Hai đứa con trưởng thành của Hồ quản sự đều bị đánh hai mươi đại bản, lần lượt đem đến quan phủ, sung quân biên cương.

Tiểu nhi tử Hồ Xuyên cùng với Hồ thê đều đem bán.

Mẫn Bà Tử đánh mười lăm đại bản, đuổi ra khỏi nông trang không được phép trở về.

Triệu Tam Thủ giống Lý Ngũ đều là hạng người trộm cắp, nhưng mà sai lầm nhỏ thì nhiều mà sai lầm lớn không đáng, cho nên cũng đưa đến quan phủ, sung quân biên cương.

Con trai lớn của Hồ quản sự thì bán cho người môi giới.

Nhưng đang muốn xử lý con dâu thứ hai của Hồ quản sự thì Điền Đại Tráng đột nhiên mở miệng:

- Nàng là bị Hồ Ngân giành được, cũng là người mệnh khổ.

Lâm Nhã nhìn về phía Hồ Ngân, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị xuống giọng:

- Người đâu, trước tiên đánh gãy một chân!

https://thuviensach.vn

- Vâng!

Dương Hải Ba đúng là cực hận đối với gia đình Hồ quản sự, vung gậy liền đánh ở trên đùi Hồ Ngân.

Răng rắc một tiếng, xương đùi liền bị gãy.

Hồ Ngân ôm chân gãy trên mặt đất quằn quại kêu to.

- Cho phép ngươi về nhà.

Tiếp theo, Lâm Nhã nói với vị phụ nhân cũng có vài phần tư sắc kia.

Phụ nhân kia nhưng lại ôm nữ nhi hơn hai tuổi vào lòng vẻ mặt chua xót, nàng đâu còn chỗ nào để về nhà?

Lâm Nhã lúc này nhìn về phía phụ mẫu của Hồ quản sự, chân mày lá liễu hơi nhíu.

Hai người cũng không phải loại người tốt gì, nhưng tuổi lại lớn như vậy lại không biết xử lý thế nào cho tốt.

Nhẹ không đủ để trừng phạt.

Nhưng phạt nặng, lại có vẻ quá mức lãnh huyết.

Điền Đại Tráng đúng lúc mở miệng nói:

- Thưa Thiếu phu nhân, không bằng cho bọn họ đi trông coi phần mộ đi.

Ở thời đại này mỗi gia tộc đều có phần mộ tổ tiên của mình, ở nông trang này tá điền mặc dù không có quan hệ máu mủ, nhưng người đã chết cuối cùng phải hạ táng, cho nên tổ tiên của bọn họ mời tới đạo sĩ tìm nơi có phong thủy tốt làm nơi chôn cất.

https://thuviensach.vn

Người già nhà ai ở nông trường qua đời, đều có thể chôn ở trên đỉnh núi nhỏ đó.

- Được.

Lâm Nhã đồng ý.

Xử phạt này vừa vặn không nhẹ không nặng.

Nhưng ngay lúc này, con dâu thứ hai của Hồ quản sự lại đột nhiên giật giật mũi mở miệng nói:

- Nô tỳ nguyện ý theo công công bà bà đi trông coi thủ mộ.

- Ân?

Giang Long nhíu mày.

Điền Đại Tráng thì là khuyên giải:

- Ngươi không muốn về nhà mẫu thân, có thể tiếp tục ở lại trong gia trang, không cần cùng hai lão nhân khốn kiếp đi thủ mộ.

- Lấy gà theo gà, lấy chó theo chó, nô tỳ đã là người của Hồ gia, hơn nữa sinh ra huyết thống Hồ gia, cho nên xin Thiếu phu nhân có thể ân chuẩn!

Con dâu thứ hai của Hồ quản sự cũng kiên quyết nói.

Lâm Nhã than khẽ, nàng cũng là nữ nhân, thì như thế nào không biết được nổi khổ của nữ tử?

Vừa định đồng ý, nhưng lúc này Giang Long lại chen lời nói:

- Không được!

- Cầu tiểu thiếu gia khai ân!

https://thuviensach.vn

Phụ nhân ôm nữ nhi dập đầu thật mạnh đối với Giang Long.

- Không được!

Giang Long vẫn là lắc đầu.

- Van cầu tiểu thiếu gia!

Phụ nhân lại dập đầu một cái nữa, trên trán rịn ra vết máu:

- Công công bà bà của nô tỳ lớn tuổi, đi đứng không được, không có người chăm sóc cũng không được.

- Bọn họ là bị trừng phạt đi thủ mồ đấy, không phải là đi hưởng phúc.

Giang Long lạnh lùng nhìn phụ mẫu của Hồ quản sự vẫn đang đang thấp giọng khóc nức nở, tuy rằng hai người đều đã bạc đầu, nhưng hắn vẫn không có nửa điểm thông cảm, tiếp đó lại rời ánh mắt, trầm giọng mở miệng nói:

- Bản thiếu gia không đồng ý ngươi đi theo, nguyên nhân là do không thể để ngươi làm tấm gương xấu được.

Lâm Nhã nghe vậy vẻ mặt cũng trầm tư.

Một lát sau, hiểu rõ ý tứ của Giang Long.

Phụ nhân này là bị Hồ gia đoạt đi làm vợ người ta, mặc dù có lấy gà theo gà, lấy chó theo chó thật đành chịu, nhưng nếu quả thật đồng ý nàng đi theo hầu hạ công công bà bà bị trừng phạt, chẳng phải vẫn là không phân biệt được trắng đen sao?

- Ô ô...

Hiểu rõ ý tứ của Giang Long, phụ nhân ôm nữ nhi khóc lớn một trận.

https://thuviensach.vn

Trẻ nhỏ mới sinh trong tã lót, cũng lên tiếng khóc lớn.

- Từ hôm nay trở đi, Điền Đại Tráng chính là trang đầu của nông trang, bản thiếu gia về sau sẽ để cho y truyền đạt mệnh lệnh, bất cứ kẻ nào không được cãi lời.

- Vâng!

Giang Long bổ nhiệm, nhóm tá điền trong nông trang đều quỳ xuống lên tiếng trả lời.

Chỉ có một nhà Điền Đại Tráng lộ ra nụ cười.

- Mưa lớn rồi, tất cả mọi người trở về đi.

Giang Long khoát tay áo, dẫn đầu đi về hướng biệt viện.

Phía lưng Bảo Bình che dù gắt gao đuổi theo.

Người Điền gia nhìn theo Giang Long đi xa, lúc này mới tụm năm tụm ba giải tán.

Tưởng Quân lưu lại vài hộ vệ hành quyết, đem xác Hồ quản sự và Lý Ngũ đi chôn.

Chết người là lớn, nhưng đã làm nhiều chuyện ác thì cũng nên hiểu được.

Cuối cùng cũng phải vùi vào trong đất.

Tuy nhiên không có quan tài, cùng lắm là dùng chiếu cuốn.

Giang Long trở lại biệt viện mở giấy Tuyên Thành, đem chuyện đã xảy ra ở nơi này đại khái viết ra, hắn không đề cập Khương ma ma là chỗ dựa vững chắc của Hồ quản sự, sau đó sai hộ vệ đưa về Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Sau đó suy tư bước tiếp theo nên làm gì, như thế nào mới có thể làm giàu cho nông trang.

……

Thư từ đưa về Cảnh phủ, chuyện bên này rất nhanh từ Cảnh phủ truyền bá ra đến.

Khương ma ma có nhiều nội gián, lập tức đã biết được tin tức.

Hồ quản sự không ngờ bị tiểu thiếu gia trực tiếp hạ lệnh đánh chết, đây là một chút thể diện cũng không giữ cho bà ta a, tức giận tới khuôn mặt trắng bệch!

Khương ma ma nổi giận đùng đùng đi tới viện của Cảnh lão phu nhân.

Có thủ vệ nhìn thấy bà ta, định bẩm báo:

- Lão phu nhân...

Nhưng vừa mở miệng, Khương ma ma vẫn không dừng chân như một trận gió ào ào lập tức vọt vào phòng.

- Lão phu nhân, người cần phải giúp nô tỳ làm chủ a!

Đi qua cánh cửa, Khương ma ma một phen gỡ bỏ cây trâm ngọc thạch trên đầu, tóc tai bù xù, kêu khóc vọt vào phòng ngủ.

Cảnh lão phu nhân lúc này đang lẳng lặng ngồi trên giường, trong tay cầm phong thư mà Giang Long đã phái hộ vệ mang tới kia.

Thấy Khương ma ma nhanh như vậy đã nhận được tin tức, cũng chạy tới khóc lóc, bà cũng không lộ vẻ bất ngờ, nhưng chân mày cũng gắt gao hiện ra sự khó chịu.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Ho Ra Máu

Cảnh lão phu nhân và Trương Khương thị là chủ tớ đã chung sống với nhau mấy thập niên, Trương Khương thị hiểu thấu Cảnh lão phu nhân, tương tự, Cảnh lão phu nhân cũng vô cùng hiểu rõ Trương Khương thị, hồi môn nha hoàn năm đó.

Mạnh mẽ, xảo quyệt, đáo để, pha chút hư vinh, giảo hoạt, đôi khi phi lý, vậy cũng có thể xáo trộn ra ba phần đạo lý.

Thấy Trương Khương thị không đợi người thông bẩm, tóc tai bù xù trực tiếp xông xáo tiến vào, bà lập tức nghiêm nét mặt lại lớn tiếng át tới, bằng không Trương Khương thị một khi đã mở miệng ra rồi, đến lúc đó bất kể ra sao cũng sẽ khóc lóc lăn lộn om sòm, mà bà lại ngại phân tình không thể dùng đến tư cách chủ nhân, chắc chắn là sẽ nhức đầu:

- Làm chủ cho ngươi? Được, ngươi đọc phong thư này đi, rồi nói ta nghe làm chủ cho ngươi thế nào!"

Dứt lời, Cảnh lão phu nhân tay cầm lá thư ném thẳng xuống Trương Khương thị.

Trương Khương thị đương nhiên biết rõ chuyện ngày hôm nay chính là do bà ta vô lý, đột nhiên xông vào càn quấy một trận, mặc dù khi đó lão phu nhân đã biết là mình đã phạm sai lầm, nhưng cũng sẽ không vì một chút chuyện nhỏ như vậy mà giận dữ với bà ta.

Nói không chừng để trấn an bà ta, còn có thể trách cứ tiểu thiếu gia vài câu, vậy là mục đích của bà ta đã đạt được rồi.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy lão phu nhân nét mặt đanh lại, Trương Khương thị tự biết không dám làm loạn nữa, bằng không phải cho dù bà ta có tin tưởng là có thể đạt được mục đích của mình, nhưng tình cảm với lão phu nhân cũng sẽ bị rạn nứt.

Ngoan ngoãn cúi người xuống nhặt bức thư lên, Trương Khương thị vừa đọc thầm, mắt vừa chuyển động không ngừng.

Nhìn bộ dạng Trương Khương thị như vậy, Cảnh lão phu nhân vừa bất lực vừa buồn cười.

Một lúc lâu sau, thấy Trương Khương thị vẫn đứng im như cọc gỗ không nói câu nào, Cảnh lão phu nhân lúc đó đã nguôi giận giơ tay chỉ về phía bà ta mà cười mắng:

- Ngươi đem nông trang giao cho những kẻ tiểu nhân không đáng dùng lòng dạ đen tối quản lý, thậm chí mấy năm trước còn gây ra án mạng, ta đây đã không trách phạt ngươi, giờ ngươi còn mặt mũi đến chỗ ta càn quấy?

- Vậy xin tiểu thư người cứ trách phạt nô tỳ.

Trương Khương thị thấy Cảnh lão phu nhân không phải thực sự tức giận, lập tức nhào tới trước quỳ xuống dưới chân của Cảnh lão phu nhân.

Nghe hai từ tiểu thư này giống như cách xưng hô năm xưa, nhớ lại ân tình cũ Cảnh lão phu nhân trong lòng lại càng như nhũn ra.

Nhè nhẹ vỗ lên vai Trương Khương thị, trợn mắt nói:

- Đều lớn tuổi như vậy rồi, còn giống lúc tuổi còn trẻ bồng bột không biết nặng nhẹ, mau đứng lên!

Trương Khương thị tủm tỉm cười đứng lên.

https://thuviensach.vn

- Ngươi nha!

Cảnh lão phu nhân kéo tay Trương Khương thị, quan tâm mà hỏi:

- Dạo gần đây bệnh cũ đau đầu gối có đỡ hơn chút nào không?

- Dạ!

Trương Khương thị dối lòng gật đầu.

Đó là bệnh lâu năm, thì làm sao có thể tốt được?

Cảnh lão phu nhân chỉ chỉ trang thư:

- Nói đi, chuyện này là ngươi có vô lý không?

- Lý thì đúng là không có lý, nhưng tiểu thiếu gia...

Trương Khương thị mới nói được một nửa, đã bị Cảnh lão phu nhân ngắt lời:

- Trách nó là không nể mặt ngươi chút nào phải không?

- Vâng!

Trương Khương thị mãnh liệt gật đầu.

- Lúc ở nông trang đúng là nó có chút lỗ mãng.

Cảnh lão phu nhân trước tiên là phụ họa, nhưng lập tức thay đổi ngay giọng điệu:

- Nhưng ngươi xem trong thư này, nó có nhắc tới tên ngươi không?

Trương Khương thị lúc trước chưa đọc cẩn thận, căn bản chính là giả bộ cho giống, lúc này mới nhanh chóng quét mắt rà soát nội dung trong thơ

https://thuviensach.vn

một lần nữa.

Quả nhiên bên trong không có nhắc tới bà ta.

Hơn nữa còn không ám chỉ bà ta chính là chỗ dựa vững chắc của Hồ quản sự.

Điều này nói rõ, tiểu thiếu gia đúng là hạ thủ lưu tình.

- Lão, lão phu nhân...

Trương Khương thị lắp bắp.

- Thôi được rồi, bổ nhiệm Hồ trang đầu chuyện này ngươi đúng là đã phạm sai lầm, nhưng ta cũng biết ngươi không phải loại người tham tiền vô độ, chỉ là muốn có chút quyền lực ra oai cái vẻ thối của ngươi...

- Lão phu nhân!

Trương Khương thị tỏ vẻ không đồng tình.

- Đợi Giang Long trở về, ta sẽ nói với nó, năm đó nhờ có ngươi bảo hộ nó...

- Đều là chuyện mười mấy năm về trước, lão phu nhân nhắc lại làm gì? Theo nô tỳ thấy tiểu thiếu gia thật đúng là tài hoa hơn người, bốn câu thơ kia viết đích thực là tốt.

- Ha ha ha ha, vậy mà trước đây bà già này lại không nhìn ra đấy.

Trong Cảnh phủ một hồi gợn sóng, như vậy đã tan thành mây khói.

Tuy nhiên cũ mới luân phiên, quyền lực thay đổi, nếu sau này lại có chuyện tương tự phát sinh...

……

https://thuviensach.vn

Hoàng cung, bên trong tẩm cung của đương kim Hoàng thượng.

- Cảnh gia tiểu tử kia trước đây thật ra là cố ý giả vờ khiêm tốn?

Trên Long sạp, Hoàng thượng, mái tóc hoa râm sau khi nghe xong thủ hạ báo cáo, cố sức ngồi dậy tựa lưng trên chiếc gối dựa màu vàng sáng, nhíu đôi chân mày đã có chút thưa thớt lại khẽ nói.

- Đúng là như vậy.

Lão thái giám gầy rạc đứng trước giường khe khẽ khoát tay áo, ra hiệu thủ hạ áo đen vừa hồi báo lui ra, khom người cúi đáp.

- Lần trước ở Già Lam Tự làm câu đối phúng điếu, còn phá được đề khó của tăng nhân nước khác, lần này lại làm ra bốn câu thơ đủ để truyền lưu muôn đời, người bạn già của trẫm đúng là có một đứa cháu ngoan.

Lão Hoàng thượng mỉm cười nói tới đây, đột nhiên thay đổi sắc mặt, lạnh lùng nói:

- Chẳng bù cho tam Hoàng tử của trẫm quá mức vô dụng!

Hừ! Mọi người đều nói nó ngang ngược càn rỡ, hoành hành ngang ngược, là cái hại lớn nhất của kinh thành, vậy mà lại bẽ mặt trước Cảnh gia tiểu tử, không dám tới tranh phong tương đối, trong cơ thể nó còn đang chảy huyết mạch của hoàng gia cơ đấy!

Lão thái giám vốn đang khom lưng lại càng cúi xuống thấp hơn, hai mắt nhìn chằm chằm xuống mũi chân, không nói năng gì.

- Theo trẫm thấy, nó... khụ...

Hoàng thượng tức giận nói tới đây, thì đột nhiên bị một trận ho khan kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Lão thái giám liền vội vàng tiến lên xoa bóp vỗ lưng.

Một lúc lâu sau, nhịp thở của Hoàng thượng mới dần dần bình thường trở lại, khuôn mặt đỏ bừng cũng khôi phục lại bình thường.

- Hoài Vương nếu thật sự xung đột với Cảnh gia tiểu tử, thì cũng là một chuyện cực kỳ phiền toái.

Lão thái giám thấy lồng ngực Hoàng thượng phập phồng, vẫn đang chưa hết tức giận, chỉ có thể thật cẩn thận mở miệng khuyên giải.

- Ngươi không cần nói giúp nó, tên phế vật vô dụng!

Hoàng thượng tức giận lớn tiếng:

- Nếu đã vô dụng, không bằng phong cho nó khối đất ở biên cương, để nó xéo đi cho rồi!

- Nhưng...

Lão thái giám do dự một chút, nhưng vẫn là cúi đầu cắn răng nói:

- Hoài Vương bí mật nuôi dưỡng thế lực e rằng không nhỏ.

- Vậy thì sao? Đến dũng khí tranh phong với Cảnh gia tiểu tử còn không có, chẳng lẽ nó lại đủ quyết đoán cướp lấy long vị?

Hoàng thượng hừ lạnh một tiếng vẻ mặt khinh thường.

- Nếu Hoàng thượng thật sự muốn tính toán để Hoài Vương rời khỏi kinh thành, trước tiên nên chặt bớt vây cánh thì tốt hơn.

Lão thái giám khuyên giải tiếp:

- Bằng không sợ là tương lai sẽ phát sinh tai họa huynh đệ tương tàn.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng trầm mặc trở lại.

Lúc lâu sau, nhẹ nhàng xua xua tay.

Lão thái giám cung kính rời khỏi tẩm cung.

- Huynh đệ tương tàn? Xuất thân trong thiên gia hoàng tộc này... bàn tay trẫm, làm sao có thể không lây dính chút máu tươi huynh đệ!

Lão Hoàng thượng hai mắt dõi theo bóng lưng lão thái giám đang rời khỏi, rất lâu sau đó, mới thu hồi ánh mắt than nhẹ một tiếng, vẻ mặt đờ đẫn tự lẩm bẩm một mình.

Gần chiều, Hoài Vương vào cung.

Nghe xong ý kiến của Hoài Vương, lão Hoàng thượng giận tím mặt!

Cầm chén trà thẳng tay ném mạnh về phía Hoài Vương.

Hoài Vương không nghĩ Hoàng thượng sẽ giận dữ tới như vậy, nhất thời không kịp né bị ném trúng đầu.

Chỉ kịp kêu thảm một tiếng, ngã nhào xuống đất.

Đưa tay lên quyệt một cái, thấy trong lòng bàn tay đỏ rực một mảng máu tươi.

Từ nhỏ đến lớn đều là Hoài Vương khiến cho người khác phải đổ máu, y đã bao giờ phải chịu tổn thương nghiêm trọng như vậy?

Y sợ đến nổi sắc mặt tái nhợt, trong khoảng thời gian ngắn tay chân như nhũn ra không thể đứng dậy nổi.

Nhìn xuống bộ dạng khiếp nhược của Hoài Vương, lão Hoàng thượng tức giận đến nổi toàn thân run lên.

https://thuviensach.vn

- Cút, xéo!

Lão Hoàng thượng đột nhiên đứng dậy mạnh mẽ vung tay áo.

- Vâng!

Hoài Vương vội vàng hấp tấp chạy ra đại điện.

- Phế vật vô dụng, rác rưởi!

Lão Hoàng thượng vì quá tức giận mà lại ho khan một trận.

Một lão thái giám vội vàng dâng lên một chiếc khăn lụa màu vàng sáng, lão Hoàng thượng tiếp nhận cầm lấy che miệng lại, một lát sau hết trận ho khan mới bỏ khăn ra.

Giữa tấm khăn lụa thấy xuất hiện một mảng máu tươi đỏ rực đến kinh tâm!

Lão thái giám không cẩn thận nhìn thấy kinh hô một tiếng, sau đó khẩn trương cúi đầu, cả người run lẩy bẩy.

Tim Hoàng thượng vẫn còn đang đập mạnh.

Phải mất một lúc sau, mới phục hồi lại tinh thần.

Sắc mặt đanh lại, quát một tiếng chói tai:

- Người đâu!

- Có thuộc hạ!

Hai thị vệ mặc giáp sáng tiến nhanh vào quỳ một chân trên đất.

Hoàng thượng lạnh lùng liếc mắt một cái sang lão thái giám bên cạnh:

https://thuviensach.vn

- Kéo xuống, loạn côn đánh chết!

- Thuộc hạ tuân mệnh!

Hai thị vệ lập tức đứng dậy nhằm phía lão thái giám đi tới.

- Hoàng thượng tha mạng, Hoàng thượng tha mạng…!

Lão thái giám sợ hãi sắc mặt tái nhợt, quỳ rạp xuống đất, ôm lấy hai chân Hoàng thượng lớn tiếng cầu xin tha thứ:

- Hoàng thượng, ngài nể tình lão nô nhiều năm tận tâm hầu hạ, xin tạm tha lão nô một mạng!

Hoàng thượng đứng im tại chỗ như cột gỗ, không hề nhúc nhích.

Hai thị vệ lực lưỡng chỉ kéo vài cái đà lôi được lão thái giám tách khỏi người Hoàng thượng.

Rất nhanh lão thái giám bị lôi tới cửa đại điện, thấy rằng mạng sống của mình đã hết hy vọng, liền thét lớn chói tai:

- Phản tặc Triệu Quảng, ngươi giết chết thân huynh ruột thịt cùng một mẹ sinh ra để mưu đoạt ngôi vị Hoàng đế, danh bất chính ngôn bất thuận, là kẻ nghịch tặc, sớm hay muộn cũng có ngày bị báo ứng!

Hoàng thượng cả thân hình run lên, nhưng ngay sau đó lại khôi phục bình thường.

Hoài Vương đỡ lấy đầu đầy máu tươi nghiêng ngã lảo đảo chật vật chạy ra khỏi hoàng cung, thu hút ánh mắt của đông đảo thái giám và cung nữ.

Nhưng đến khi xuất cung sau khi vụng về leo lên xe ngựa, thần sắc hoảng hốt trên mặt Hoài Vương đột nhiên biến mất.

https://thuviensach.vn

Đoàn xe của Vương phủ chậm rãi khởi động, ngồi một mình ở trong xe Hoài Vương lấy ra khăn lụa, soi gương đồng chậm rãi lau vết máu tươi giữa trán. Trán y phía bên trái bị chén trà ném trúng thành một vết thương sâu nhìn thấy cả xương, chỉ lau nhè nhẹ, cũng đã vô cùng đau.

Nhưng sắc mặt của Hoài Vương không hề thay đổi, giống như vết thương kia không ở trên người của y vậy.

- Phụ hoàng à phụ hoàng, ngài đúng thật là nhẫn tâm! Thế này chẳng phải là muốn trực tiếp đập chết hài nhi hay sao?

Sắc mặt Hoài Vương dần dần biến đổi sang một vẻ hắc ám tàn bạo:

- Cũng đúng, từ nhỏ hài nhi chính là không được ngài thích, từ nhỏ đến lớn hơn hai mươi năm, ngài chưa từng cho con một nụ cười. Đập chết con rồi, ngài chắc là cũng không chút mảy may đau lòng.

Hoài Vương nắm chặt gương đồng, càng nắm càng chặt.

Trên mu bàn tay, gân xanh bắt đầu nổi lên.

- Con rốt cuộc có điểm gì không tốt? Khiến ngài chán ghét như vậy?

Hoài Vương thần sắc điên cuồng nói một mình.

- Con chỉ là một con cờ của ngài, ngài muốn một Hoàng tử ngang ngược càn rỡ làm việc không cố kỵ để giúp ngài chèn ép diệt trừ mấy kẻ đối kháng trong triều, mấy năm nay con hoàn thành có lẽ cũng không tồi phải không? Nhưng vì sao ngài vẫn chán ghét con như vậy?"

- Ha ha, ngài căn bản không coi con là nhi tử đối đãi!

Trong nháy mắt trên mặt của Hoài Vương lại lộ vẻ bi thương.

https://thuviensach.vn

- Như vậy cũng không tồi, Thiên gia không có tình thân, ở trong mắt ngài, chỉ có cái ngai vàng kia! Chỉ có sự lớn mạnh tốt đẹp của giang sơn Đại Tề!

- Hừ! Vậy thì con sẽ đoạt cho bằng được thứ mà ngài coi trọng nhất!

Trong chốc lát, có một bóng người lủi nhanh lên xe.

- Bẩm Vương gia, Hoàng thượng thổ huyết!

Hoài Vương trước tiên là sửng sốt, lập tức sau đó vẻ mặt trở nên điên cuồng:

- Tốt! Lão già đó sắp chết rồi, mau đi dò xem lão già kia có truyền ngự y vào điện hay không, nếu có, thì phải dùng mọi biện pháp, moi bằng được từ miệng ngự y ra xem lão già kia còn có thể sống được bao lâu!"

- Vâng!

Bóng người nhanh chóng biến mất.

Trong xe ngựa vắng vẻ, chỉ còn một mình Hoài Vương.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Thiếu Tiền

Tuy rằng người duy nhất nhìn thấy Hoàng thượng thổ huyết là lão thái giám bị đánh chết, nhưng trong hoàng cung tai mắt vô số, bất cứ chuyện gì tốc độ truyền bá cũng nhanh dị thường, huống chi lão Hoàng thượng sức khỏe không tốt, ánh mắt của văn võ toàn triều đều đặt hết trên người ngài, chẳng mấy chốc mà ngoài người sớm nhất biết tin tức là Hoài Vương ra, cả Thái tử và những vị Hoàng tử khác cùng các đại thần trong triều trước sau gì cũng biết.

Thái tử vẻ mặt khẩn trương:

- Không được, ta phải lập tức vấn an phụ hoàng!

Nhưng bị tâm phúc bên người hết lời khuyên ngăn.

Hoàng thượng vừa mới thổ huyết, lại đánh chết thái giám, chính là không muốn tin tức lan truyền ra ngoài. Ngài bây giờ đến vấn an Hoàng thượng, há chẳng phải chứng tỏ ngài ở bên Hoàng thượng là có tai mắt?

Việc này nếu khiến cho Hoàng thượng nghi kỵ, thì đúng là đại sự không hay!

Trước đây các triều đại đổi thay, không biết có bao nhiêu Thái tử bị Hoàng thượng phế vị ban chết.

Thái tử nhân hiếu, do mấy vị lão niên đại thần quỳ van khẩn nài, mới bỏ đi ý niệm trong đầu.

https://thuviensach.vn

Tương Vương phủ, Đại Hoàng tử Triệu Dương sau khi nghe được tin tức, ngồi yên trên ghế vẻ mặt không chút thay đổi, bất động thanh sắc.

Mười mấy vị tâm phúc phụ tá quây thành một vòng, mỗi người một câu rầm rì thảo luận, cuối cùng nhất trí khuyên bảo Đại Hoàng tử từ sớm có sự chuẩn bị.

Nhưng khuôn mặt nho nhã của Đại Hoàng tử vẫn hoàn toàn hờ hững, không tỏ bất kỳ thái độ nào.

Ở kinh thành, còn có vài vị Hoàng tử Vương gia.

Theo thứ tự là nhị Hoàng tử Tin Vương Triệu Thần, tứ Hoàng Tử Tấn Vương Triệu Thịnh, Thái tử đứng thứ năm.

Lục Hoàng tử Việt Vương Triệu Xương.

Sau khi biết tin, đám Hoàng tử Vương gia này cùng những kẻ ủng hộ sau lưng, đều đang âm thầm có hành động.

Ngoài bọn họ ra, còn có vô số đại thần, mỗi người đều có ý đồ riêng.

Trong thời đại này, công lao lớn nhất không vượt qua được công tòng Long, ai không mong người mình nguyện trung thành tận tụy cuối cùng có ngày được ngồi lên ngai hoàng đế?

Chỉ là Thái tử tuy được Hoàng thượng sủng ái, nhưng Hoàng thượng lại ít giao cho Thái tử cơ hội tham gia việc triều chính.

Thế cho nên Thái tử ngoại trừ có mẫu tộc thế lực và một số ít đại thần bảo thần cho rằng chính cung trưởng tử mới là người kế thừa chính thống ủng hộ ra, những vị đại thần khác tuy xem trọng ngài, nhưng lại không dám biểu lộ thái độ rõ ràng.

Sợ Hoàng thượng không vui, hạ chỉ trách tội.

https://thuviensach.vn

Về phần mấy vị Vương gia, ngoài trừ Đại Hoàng tử, những người còn lại mẫu tộc thế lực đều tuyệt đối không thể coi thường.

Hoàng thượng tẩm cung.

Mười mấy ngự y lần lượt lên bắt mạch cho Hoàng thượng đang đắp khăn nóng trên trán.

Sau khi lui về, từng người một đều lắc đầu thở dài.

Quây thành một vòng thảo luận bệnh chứng của Hoàng thượng.

Một lúc lâu sau, cuối cùng cũng thương lượng xong.

Lão thái giám tiến lên phía trước dạm hỏi:

- Mấy vị đại nhân đã có kết quả?

Viện chính của Thái y viện với vẻ mặt khó xử gật đầu.

- Hoàng thượng muốn đích thân chất vấn, ngươi ở lại, những người còn lại tất cả lui ra ngoài.

Lão thái giám hạ lệnh.

Lập tức những thái y khác như được đại xá, không màng đến ánh mắt tội nghiệp của Viện chính, nhanh chóng lui khỏi tẩm cung của hoàng đế.

- Giang đại nhân, ngươi ngồi trên ngai Viện chính của Thái y viện đã được tám năm rồi phải không?

Hoàng thượng đang nằm trên Long sạp đột nhiên mở to mắt, chầm chậm cất tiếng.

Giang Viện Chính vội vàng khom lưng cúi rạp người xuống thưa:

https://thuviensach.vn

- Bẩm nhờ có ân đức Hoàng thượng coi trọng.

- Nếu đã vậy, tại sao năm đó ngươi lại muốn mưu hại tính mạng của Hoàng hậu?

Câu hỏi của Hoàng thượng giáng thẳng xuống Giang Viện Chính khiến lão toàn thân run rẩy mềm nhũn, phịch một tiếng quỳ rạp dưới đất.

- Hoàng thượng, thần, lão thần oan uổng.

- Cũng không có đủ bằng chứng, cho dù trẫm là Hoàng thượng, có được toàn bộ thiên hạ, cũng không thể nói năng tùy tiện được.

Khuôn mặt Giang Viện Chính bỗng chốc trở nên trắng bệch, không còn thấy kêu oan nữa, chỉ thấy liên tục dập đầu thật mạnh xuống đất.

- Hoàng hậu mặc dù bị ngươi mưu hại, nhưng ngươi không cần động thủ, nàng mắc bệnh nan y, cũng không sống được bao lâu.

Lão Hoàng thượng lẳng lặng nhìn trần nhà, mặt không thay đổi:

- Nói ra thủ phạm thật phía sau là ai, trẫm sẽ không truy cứu người nhà của ngươi.

Cơ thể của Giang Viện Chính đột ngột khựng lại, tiếp đến hai con mắt trợn ngược, khóe miệng tràn ra vết máu.

Lão thái giám nhanh chóng lướt đến như một cái bóng.

Thò ra bàn tay khô gầy tìm mạch đập của Giang Viện Chính.

Sau đó, khe khẽ lắc đầu. Vừa buông tay ra, thi thể của Giang Viện Chính đổ nhào xuống đất.

https://thuviensach.vn

- Lão nô vô dụng, không ngờ lại để cho Giang Viện Chính uống thuốc độc tự vẫn.

Lão thái giám tiến đến bên Long Sạp quỳ rạp xuống đất.

Song Hoàng thượng đối với việc Giang Viện Chính tình nguyện tự sát cũng không khai ra kẻ chủ mưu, sắc mặt không hề thay đổi một cái, giống như đã sớm biết sự thể sẽ như thế:

- Năm đó Giang Viện Chính là do huynh trưởng của trẫm là Thái tử đề bạt, mới từng bước từng bước vững gót chân trong Thái y viện.

- Nhớ có lần Giang Viện Chính không cẩn thận đắc tội một vị phi tử của phụ hoàng, vị phi tử lúc đó đang cực kỳ được sủng ái, muốn trực tiếp đánh giết Giang Viện Chính, cũng là Thái tử huynh trưởng ra mặt bảo vệ, Giang Viện Chính mới không mất mạng.

Lão thái giám lẳng lặng quỳ ở đó, không nói một lời.

- Tuy rằng gã gián tiếp hại chết Hoàng hậu của trẫm, nhưng cũng dùng hành động chứng minh là gã thật đối với Thái tử huynh trưởng đã qua đời nhiều năm của ta trung thành cẩn cẩn, không hề thay lòng, ngươi nói, trẫm nên làm gì bây giờ?

- Tịch thu tài sản, toàn gia xử trảm!

Lời nói lạnh như băng từ trong miệng lão thái giám phun ra.

Hoàng thượng trầm mặc.

Một hồi lâu sau mới khẽ thở dài:

- Có một số việc không thể lộ ra ngoài ánh sáng, có một số việc đã trôi qua, trẫm không muốn nghe nhắc tới nữa.

https://thuviensach.vn

- Nếu trẫm thật thật sự muốn vạch trần vụ án cũ này, cần gì phải hao công tốn sức bày ra nhiều khâu như thế, dùng một lý do khác đem toàn bộ những người có liên quan năm đó diệt trừ?

Hóa ra cái chết của lão thái giám trước đây là có nguyên nhân khác.

- Nhưng bọn chúng mưu hại Hoàng hậu nương nương thật là tội nặng ngang trời!

Trước mắt lão thái giám hiện lên một khuôn mặt với dung nhan tuyệt thế xinh đẹp mang theo chút ưu sầu giữa đôi lông mày đậm.

Lão Hoàng thượng bất thần buột miệng thốt lên một câu không kịp suy nghĩ:

- Nhưng sao bọn chúng lại dám xưng đó tâm nguyện của Hoàng hậu?

Toàn bộ tẩm cung, bỗng chốc trở nên yên tĩnh.

- Hoàng thượng!

Lão thái giám gọi nhỏ.

- Trẫm không muốn bệnh tình của trẫm truyền ra ngoài, vậy nên Giang Viện Chính đã chết...

Lão Hoàng thượng nghe được tiếng gọi, như chợt bừng tĩnh:

- Chuyện này khanh tự xử lý, về phần người nhà của Giang Viện Chính không tất phải liên lụy, cấp ít ngân lượng, cho toàn bộ rời khỏi kinh thành là được.

- Còn có, người bên tam đại nội không nên tuyển dụng!

Lão thái giám bổ sung.

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Hoàng thượng trầm ngâm một lát rồi khẽ gật đầu.

- Đã đến giờ dùng thuốc giải.

Lão thái giám mắt nhìn sang hướng trụ hương, lập tức từ trong tay áo lấy ra một viên thuốc, nhẹ nhàng bóp nát, sau đó bưng nước ấm tới dâng lên cho Hoàng thượng dùng.

Hoàng thượng sau khi uống thuốc, sắc mặt vốn đang có chút xám xịt dần dần hồng nhuận trở lại.

- Hoàng thượng thuốc này...

- Vì sự lớn mạnh của giang sơn, trẫm dù có phải lập tức chết đi cũng đâu có ngại gì?

Lão thái giám phịch một tiếng quỳ xuống:

- Hoàng thượng!

……

Giang Long tất nhiên không biết những việc đang xảy ra ở kinh thành, từ quảng trường nhỏ trở về hậu biệt viện, hắn dùng chút cơm canh, rồi thiêm thiếp đi một lát, sau đó liền ở lại trong sân tập luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp.

Bên cạnh hắn, Tần Vũ tay nâng tạ đá, đổ mồ hôi đầu đầy vì mệt.

Tiên Phong dưới sự chỉ huy của Ngọc Sai, chạy loạn khắp sân.

- Cái tên này ngươi vừa ra khỏi cửa là chạy khắp nơi vui mừng, cho ngươi mệt chết của!

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai vừa chỉ huy, vừa trách cứ.

Hóa ra Ngọc Sai là trách cứ Tiên Phong hôm nay sau khi đi lên rừng hạnh, chính là dứt khoát không chịu quay về, kết quả khiến Tần Vũ phải theo sát bên cạnh, đề phòng không làm ngộ thương đến người khác, hoặc là không bị bọn hộ vệ có vũ khí của những nhà có tiền làm bị thương.

Tần Vũ thân cao lực lưỡng, có y, an toàn của Giang Long thêm một tầng bảo đảm.

Tiên Phong cứ như thế, hại Tần Vũ không thể ở bên cạnh Giang Long, nếu chẳng may lại có người đánh lén, hoặc giả là Giang Long xảy ra xung đột với người khác thì phải làm sao?

Bảo Bình cũng cùng tâm tư, đứng bên cạnh hô quát, ra hiệu Tiên Phong nhanh hơn nữa, không được lười biếng.

Tiên Phong mệt đến nổi thè hết cả cái lưỡi đỏ dài thườn thượt ra ngoài.

Giang Long nhìn theo dáng vẻ tội nghiệp của Tiên Phong, lắc đầu mỉm cười.

Đợi Giang Long luyện hết ba lượt, trên trán rịn ra mồ hôi nóng, có nha hoàn thông báo nói là Điền Đại Tráng cầu kiến.

Cầm tấm khăn lụa Bảo Bình đưa tới lau mồ hôi, Giang Long bảo nha hoàn đưa Điền Đại Tráng vào.

Chỉ chốc lát, Điền Đại Tráng đầu cúi thấp, đi theo sau nha hoàn từng bước cẩn thận đi vào trong sân.

- Tiểu nhân đến thỉnh an tiểu thiếu gia.

Điền Đại Tráng nói xong, định quỳ xuống dập đầu.

https://thuviensach.vn

Giang Long vội vàng tiến lại giơ tay đỡ lấy:

- Không cần đa lễ, từ nay về sau mỗi lần gặp mặt đều không cần thi hành đại lễ.

- Da!

Điền Đại Tráng cung kính cúi gập người.

Kế tiếp, Giang Long bắt đầu hỏi thăm mọi việc ở nông trang.

Điền Đại Tráng cung kính trả lời, tuy nhiên trên nét mặt biểu lộ một chút kích động.

Thăng chức lên làm trang đầu, Điền Đại Tráng đươngnhiên là vô cùng vui mừng.

Tất nhiên, không phải chỉ một mình y vui mừng, Điền gia cả nhà bốn người đều rất vui vẻ.

Nông trang này có một trăm tám mươi tám hộ, già trẻ lớn bé cộng lại tổng cộng có hơn một ngàn ba trăm người.

Ruộng đồng có bốn mươi mốt ngàn mẫu, giống như tổng số Hồ quản sự đã báo cáo.

Tuy nhiên ruộng tốt có mười ba ngàn mẫu dư, so với tám ngàn mẫu Hồ quản sự báo cáo ước chừng nhiều hơn năm ngàn mẫu!

Ruộng bậc hai hai vạn mẫu, Hồ quản sự trước chỉ báo mười một ngàn mẫu.

Ruộng cát phần lớn là Hồ quản sự gần đây mua, chỉ có bảy ngàn mẫu.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghe vậy âm thầm lắc lắc đầu, Hồ quản sự này tuy rằng tham lam vô độ, nhưng luận năng lực cùng coi như là không tồi.

Đương nhiên, hắn cũng biết cải tạo ruộng cát biến thành ruộng bậc hai, ruộng bậc hai lại cải tạo thành ruộng tốt, phần lớn là nhóm tá điền trong nông trang khổ công góp sức.

Hồ quản sự chẳng qua chỉ động chút mồm mép.

Sau khi hỏi xong tổng thể công việc ở nông trang, Giang Long đột nhiên hỏi tới:

- Điền trang đầu, bản thiếu gia nếu như muốn ngươi nói ra một ít kỹ xảo trong kỹ thuật nuôi dưỡng dê và bò, ngươi có sẵn lòng không?

Điền Đại Tráng rõ ràng sửng sốt, tuy nhiên lập tức gật đầu trả lời:

- Tiểu nhân sẵn lòng.

- Tốt, bản thiếu gia không có nhìn lầm ngươi!

Giang Long thấy Điền Đại Tráng nét mặt không chút do dự, lập tức gật đầu đồng ý, liền lớn tiếng cười nói sang sảng:

- Ngươi yên tâm, sau khi nói ra kỹ thuật kỹ xảo, bản thiếu gia sẽ khiến cho ngươi kiếm được càng nhiều hơn so với trước kia!

Sau đó, Giang Long nói ra kế hoạch đầu tiên.

Điền Đại Tráng nghe xong lấy tay sờ sờ đầu, y không ngờ tiểu thiếu gia nhà mình thân phận tôn quý như vậy, lại muốn cho nông trang làm chăn nuôi.

Cho đến khi Giang Long lại nói một câu cuối cùng, phải làm cho tất cả tá điền trong nông trang dựa vào hai bàn tay của mình kiếm tiền để giàu lên,

https://thuviensach.vn

trong lòng y mới thực sự cảm động.

Giang Long miệng huýt huýt sáo, kế tiếp chính là hành động.

Bước đầu tiên là thu mua dê cái, dê con, bò cái và bê con.

Muốn thu mua không phải trong tay có tiền là mua ngay, phải có con mắt nhìn, chọn ra giống khỏe mạnh không có bệnh.

Bằng không thu mua giống ốm trở về, không được vài ngày tất cả dê bò đều bệnh chết.

Dê giá tah`nh rẻ, phụ cận người nuôi tương đối nhiều.

Nhưng bò chính là rất hiếm, không phải muốn mua là có thể mua được.

Cho nên Giang Long sai hộ vệ trong phủ cưỡi ngựa đi khắp nơi hỏi thăm xem huyện trấn lân cận nhà ai có bò.

Làm nhỏ không có ý nghĩa, Giang Long muốn làm lớn một chút, nhưng giai đoạn đầu tiên không có tiền vốn đầu tư là không được.

Ngay lúc hắn muốn Diêu mụ mụ lấy tiền hồi môn mà mẫu thân để lại ra dùng tạm trước, một hộ vệ đưa của Tương Vương đưa tới một ngàn lượng ngân phiếu.

Lúc ở Hạnh Lâm, Giang Long đoán được nguyên nhân khiến Điệp Hương phu nhân không vui.

Tương Vương nói là giữ lời, đã đem tiền thưởng đưa tới.

Ánh mắt Giang Long bỗng sáng lên, Hoài Vương bên kia...

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Nuôi Dưỡng

Tương Vương đưa tiền thưởng tới, làm Giang Long nhớ lời ở lại rừng hạnh Hoài Vương trướcmặt mọi người hứa thưởng một nghìn lượng vàng, chính là một vạn lượng bạc trắng.

Vốn hắn đã quên chuyện này rồi, cho nên cũng không tính đi đòi.

Nhưng hiện giờ Tương Vương thực hiện lời hứa, đúng lúc trong phủ thiếu tiền, cho nên cũng muốn nhắc Hoài Vương thực hiện ước hẹn.

Muốn xây dựng trại chăn nuôi lớn ở nông trang cần tiêu tốn không ít bạc.

Bởi vì không có thức ăn chuyên dành cho gia súc, cho nên do với thế giới kiếp trước, dê trâu nơi này gầy hơn một chút.

Bình thường dê trưởng thành niên có thể cho bốn mươi cân thịt, giá thị trường khoảng mười lăm văn một cân, đây là dê béo đã thiến mới có giá này, nếu như chỉ là thịt dê thường, giá còn thấp hơn khoảng mười văn.

Dê cái không có mùi tanh, nhưng người nuôi dê cũng không nỡ giết dê để bán thịt, vì muốn nó sinh đẻ ra dê con, khi nào dê cái già mới đem đi giết để bán, mà thịt dê già dai như củi khô nhai không nổi, hơn nữa mùi vị khó ngửi.

Cho nên một cân cũng khoảng mười văn tiền.

Một cân mười lăm văn, nếu có thể bán bốn mươi cân thịt, cộng thêm da dê, tổng cộng khoảng sáu trăm văn tiền, nếu nuôi dưỡng tốt mới có thể bán

https://thuviensach.vn

giá này.

Mà mua dê giống sẽ rẻ hơn nhiều, nhưng nuôi dưỡng ba tháng cũng tiêu tốn khoảng một trăm năm mươi văn, dê cái thì giá cao hơn nhiều, vì nó có thể sinh sản, thậm chí một năm có thể sinh đẻ hai lần, một con giá khoảng chín trăm năm mươi văn.

Một con dê con thêm một con dê mẹ, một ngàn lượng bạc trắng có thể mua một ngàn dê con cùng một ngàn con dê mẹ.

Mà nhân khẩu ở nông trang có khoảng một ngàn ba trăm người, chia đều ra thì một người còn không có được hai con dê.

Trẻ con trong nông trang không ai được đi học, cho nên cũng không biết chữ đọc sách, cho nên đều nhàn rỗi, dù có thể xuống ruộng làm việc, cũng chỉ có thể tính bằng một nửa người lớn, mà nuôi dê nuôi trâu chỉ cần chăn thả cắt cỏ là được, dùng thể lực ít, cho nên trẻ con sáu bảy tuổi có thể tính bằng một nửa người lớn.

Cho nên nếu tính theo đầu người cũng không thể tính theo hộ gia đình.

Trâu giá cả đắt hơn nhiều.

Trâu trưởng thành thể lực tốt, có thể kéo cày, kéo xe hàng.

Già rồi có thể giết lấy thịt, giá gần bằng thịt dê, nhưng không tính xương, thịt dê thì tính cả xương, cho nên nếu tính toán, giá trâu rẻ hơn một chút, tuy nhiên da trâu thì lại không rẻ.

Một cái là mười lăm lượng bạc.

Trâu cái càng quý, tuy thể lực không bằng trâu đực, nhưng không kém bao nhiêu, lại có thể sinh nghé con, một con cũng phải hai mươi lượng bạc.

Nếu vậy một ngàn lượng bạc cũng không nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, nếu muốn chăn nuôi gia súc, thì không thể thiếu lợn và gà.

Tuy thịt lợn và thịt gà rẻ hơn, khoảng bảy văn một cân, bình thường gia đình nào có điều kiện đều nuôi mấy con lợn, tới ngày lễ tết sẽ bán đi lấy tiền.

Cho nhiều người nuôi dưỡng nên giá cả rẻ hơn, nhưng cũng kiếm được một ít tiền.

Nguyên nhân chủ yếu là lợn lớn nhanh, mùa xuân nuôi lợn con, mùa thu có thể xuất chuồng, thịt nhiều, ít nhiễm bệnh.

Nuôi gà cũng lợi một ít, vừa có thể bán thịt, vừa có thể bán trứng.

Nhưng cần phải có quy mô.

Mà nuôi gà có khuyết điểm rõ ràng, đó là nhiều bệnh tật, một trận bệnh dịch, chết gần hết, chính vì nguyên nhân này dân chúng không dám nuôi nhiều gà.

Mặt khác còn có thể nuôi vịt và ngỗng.

Vịt và ngỗng dễ nuôi hơn, ít nhiễm bệnh, cũng có thể bán trứng, điều kiện duy nhất phải có ao hồ lớn.

Trong ao hồ phải có tôm tép cùng các thức ăn khác, vịt và ngỗng ăn nhiều lớn nhanh lại khỏe mạnh, cho nên sinh đẻ tốt cho nhiều trứng.

Giang Long và Điền Đại Tráng thảo luận qua, đầu tiên sẽ nuôi trâu, nuôi dê và chăn lợn.

Nuôi dưỡng trâu, dê thì Điền Đại Tráng có kinh nghiệm, chỉ là lúc mua về phải chú ý không mua gia súc bị bệnh là được.

Lợn có da dầy, chỉ cần không bị đói thì không có việc gì.

https://thuviensach.vn

Sau khi thảo luận xong, họ lập tức bắt tay hành động.

Thu mua dê con, dê cái cùng với nghé con, trâu cái phải do Điền Đại Tráng tự mình xử lý.

Để cho người không có kinh nghiệm xử lý tuyệt đối không được.

Cho nên thành ra Điền Đại Tráng bận túi bụi, cả ngày không thấy bóng dáng.

Trừ thu mua, bên nông trang còn phải sửa chữa chuồng trại.

Giang Long muốn làm lớn, cho nên muốn quy hoạch hóa chăn nuôi, như vậy quản lý tiện hơn, hiệu suất cũng cao, không phải để cho tá điền tự mình mang gia súc về nhà tự nuôi.

Hai mặt đều phải cùng tiến hành, không đủ người cho nên Điền Đại Tráng đề cử hai người khái linh hoạt cho Giang Long.

Một người tên Trịnh Trì, một người tên Dương Cường.

Hai người cuộc ở nông trang, trước kia cũng không sợ Hồ quản sự, nhưng quan hệ của hai người với Hồ quản sự cũng không quá gay gắt như Điền Đại Tráng và Hồ quản sự.

Giang Long gặp hai người xong, phát hiện hai người là người gian hoạt, không thể trọng dụng.

Thậm chí lúc hai người chuyển động con ngươi, hắn còn co thể thấy hai người như đang xem diễn trò.

Hiển nhiên là cảm thấy hắn có tiền nên làm việc càn quấy, đến lúc nuôi trâu dê lợn không tốt, bị phạt tiền.

https://thuviensach.vn

Tuy Giang Long không thích hai người, nhưng trong những tá điền trong nông trang phần lớn đều là người chất phác, như là con rối bảo gì làm đó, dù Giang Long có tám cái miệng cũng chỉ huy không nổi.

Cho nên đầu tiên phải tạm dùng hai người.

Hai người này đúng là có chút năng lực, lựa chọn nơi làm chuồng, liên hệ mua gạch, tìm thợ thủ công, chỉ cần Giang Long nói ra yêu cầu là được, cũng không cần hỏi nhiều.

Dù là vậy, Giang Long cũng bận bịu ba ngày mới có thể nhàn một chút.

Không có biện pháp, có một số việc liên quan đến ngân lượng khá nhiều, Điền Đại Tráng và hai người đều không quen thuộc Giang Long, cho nên việc tiền bạc không dám tự quyết định, cho nên phải báo cáo rồi mới dám thi hành.

Tuy nhiên tiếp xúc ba ngày, họ phát hiện Giang Long rất toáng đạt, rộng rãi, cũng không nổi giận, cho nên không phải lúc nào cũng chạy đến tiểu viện.

Lâm Nhã cũng có việc bận, vì Giang Long đưa bạc cho nàng quản lý.

Giống như kế toán kiếp trước.

Ba người muốn lấy bạc, nàng phải hỏi rõ ràng, ký sổ, đồ mua về phải cần tìm người xác nhận.

Trưa hôm nay, thời tiết sáng sủa, Giang Long luyện quyền xong, mang Ngọc Sai và Bảo Bình cùng mấy người hộ vệ đi ra ngoài, đầu tiên đi tới gần nông điền.

Thời tiết trở nên ấm áp, mấy người tá điền ngoài mang đồ che nắng cho chuồng gia súc, mấy người còn lại đều làm việc trong nông điền.

https://thuviensach.vn

Sắp gieo hạt, cần phải cày ruộng.

Nhưng khi Giang Long thấy họ dùng sức người kéo cày, mày hắn nhướng lên.

Ở kiếp trước gần như cơ giới hoá hoàn toàn, dùng trâu cày ruộng cũng không có bao nhiêu.

Mà dùng sức người cày ruộng ngoài trừ cực kỳ vất vả, sức khỏe không có bao nhiêu, càng khó có thể thâm canh.

Chỉ có thể cày một tầng đất mỏng.

Cày sâu một chút thì không kéo nổi.

Đến từ hiện đại, lại ở cô nhi viện làm qua việc nhà nông, tất nhiên Giang Long biết ý nghĩa của thâm canh là như thế nào, có thể xới đất, vỡ đất, cải tạo kết cấu thổ nhưỡng, sau này tưới nước, còn có thể tăng hàm lượng thổ nhưỡng.

Sau khi thâm canh, có thể chịu được mười ngày khô hạn, chính là đạo lý này.

Còn có, thâm canh còn có thể tăng lượng không khí trong đất, do đó tăng chất dinh dưỡng trong đất.

Ba là có lợi cho việc trừ cỏ dại và sâu bệnh.

Bốn là trợ giúp cây lương thực phát triển rễ sâu.

Năm, bón phân càng sâu, có lợi cho đất hoang hoá đã lâu, giúp rễ cây tăng không gian hấp thu dinh dưỡng.

Nhiều ưu thế tập trung lại, tất nhiên tăng sản lượng của cây lương thực.

https://thuviensach.vn

Giang Long mang theo mọi người đi tới bờ ruộng, thấy một lão đầu tóc hoa râm già đang ngồi hút thuốc, liền đi tới.

Từ xa nhìn thấy mấy người Giang Long, lão tá điền khẩn trương đứng dậy, thần sắc cẩn thận khẩn trương.

- Lão trượng không cần khẩn trương.

Giang Long khoát nhẹ tay áo, cười nói:

- Ta muốn hỏi thăm một chút.

Lão tá điền mặc quần áo bằng vải thô, toàn miếng vá, nghe vậy mặt mới hoãn một tí, cung kính trả lời:

- Tiểu thiếu gia cứ hỏi, lão nô mà biết, sẽ không giấu diếm.

- Bình thường nông trang chúng ta trồng những cây lương thực gì...

Theo Giang Long hỏi, biết được thời đại này gần giống Trung Hoa cổ đại.

Bình thường cây lương thực có lúa mì, ngô, lúa nước, cao lương, kiều mạch, cùng với cây họ đậu.

Trong đó lúa nước thích hợp trồng ở phương nam, phương bắc đất đai thích hợp trồng lúa nước ít hơn.

Sau khi Giang Long tỉ mỉ thăm hỏi, phát hiện Đại Tề hình như không có trồng ngô, khoai tây cùng khoai lang.

Khoai lang còn có tên khác là hồng thự.

Nên biết ngô, khoai lang và khoai tây là ba loại cây lương thực cho sản lượng cực cao.

https://thuviensach.vn

Nếu tìm được cây giống, ít nhất có thể cho người trong nông trang không bị đói.

Nhìn lão tá điền quần áo cũ nát, Giang Long khó có thể tưởng tượng lão lớn tuổi như vậy làm sao có thể sống qua những mùa đông giá rét.

Vải thô giữ ấm kém, còn bị gió thổi qua, mùa đông đi lại bên ngoài, chỉ cần có gió, cả người giống như là không mặc quần áo, gió thổi đều tới cả người.

Năm nay nhất định phải giúp cho tá điền giàu có hơn, không bị đói, cũng không cần mặc loại quần áo này.

Giang Long thầm nhủ trong lòng.

Tiếp theo Giang Long hỏi sản lượng, mới giật mình hiểu ra tại sao nông trang có nhiều đồng ruộng như vậy nhưng vẫn nghèo đói.

Trung bình một mẫu lúa mì chỉ có hai trăm năm mươi cân.

Đây là ruộng tốt.

Ruộng thường khó khăn lắm mới có thể đạt tới hai trăm cân.

Ruộng cát thì không cần nói, trừ người ngoài không nghe lời khuyên, cũng không ai dám gieo trồng lúa mì trên ruộng này.

Cao lương tính theo mỗi mẫu thì cao hơn một chút, nhưng kém xa so với hiện đại, bình thường gia đình trong nông trang đều trồng một ít cao lương, trong ruộng tốt thì trồng lúa mì, thu hoạch xong bán đi đổi lấy tiền, gia đình chỉ có thể ăn gạo cao lương.

Gạo cao lương vừa đắng vừa chát, Giang Long tuyệt đối nuốt không trôi.

Qua xuân canh, sẽ phải gieo hạt.

https://thuviensach.vn

Giang Long thăm hỏi một lúc, rồi nhớ đến chuyện gấp trước mắt.

Giờ hỏi thăm cây giống ngô, khoai lang và khoai tây sợ là không kịp.

Hắn nghĩ đến chính là tăng dinh dưỡng đất.

Vì sao sản lượng lương thực hiện đại cao như vậy?

Nguyên nhân chủ yếu là phân bón tốt sao.

Tuy nhiên phân bón hóa học chế tạo quá mức khó khăn.

Cho nên Giang Long chỉ có thể nghĩ tới phân hữu cơ.

Phân hữu cơ tuy không bằng phân hóa học, nhưng đối với việc tăng sản lượng có tác dụng rất lớn.

Càng có thể cải thiện tính chất của đất, nếu kiên trì nhiều năm, ruộng vườn cũng không kém bao nhiêu so với hiện đại.

Chuyện này khá là gấp, bây giờ cách thời gian gieo hạt chỉ có mấy ngày, hơn nữa để tạo phân hữu cơ cần có tất cả nguyên liệu, còn mấy ngày lên men, Giang Long liền cáo từ lão tá điền, lập tức cho người mời Điền Đại Tráng cùng Trịnh Trì và Dương Cường lại đây.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Phân Hữu Cơ

Giang Long lên tiếng, có hộ vệ Cảnh phủ cưỡi ngựa đi tìm, chỉ chốc lát, Trịnh Trì va Dương Cường một trước một sau chạy tới. Điền Đại Tráng ra ngoài nông trang xử lý chuyện mua dê bò, cho nên trở lại muộn một chút cũng được hộ vệ cưỡi ngựa hộ tống trở lại.

Giang Long hỏi đại khái một chút chuyện họ đang xử lý, sau đó trở lại chuyện chính.

- Làm phân bón?

Điền Đại Tráng nghe vậy giật mình sửng sốt.

Trước đây họ trồng trọt đều xử dụng phân bón, trừ dùng phân bò phân dê ở ven đường, mỗi gia đình tá điền đều có nhà xí, đây chính là phân họ dùng nhiều năm nay.

- Không sai.

Giang Long bắt đầu giải thích cách tăng dinh dưỡng cho đất, đó chính là tăng dinh dưỡng đất của nhà nông.

Từ lúc Giang Long mở miệng, nói đến phân dê phân bò, lúc đầu Ngọc Sai và Bảo Bình còn hiếu kỳ nhưng nghe đến phân thì nôn mửa chạy mất.

Hai người này là nha hoàn trong phủ, nhưng cuộc sống trong phủ chỉ cần hầu hạ Giang Long từ nhỏ, cho nên so với bà tử trong nhà địa chủ còn thoải mái hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

- Tại sao Tiểu thiếu gia mở miệng ngậm miệng đều nói đến phân dê phân bò.

Bảo Bình chạy xa xong, tức giận giậm chân.

Ngọc Sai cũng nhíu mày:

- Lấy thân phận thiếu gia để nói chuyện này, thật quá mất thể diện?

- Nhưng chúng ta không quản được thiếu gia.

Bảo Bình chu môi nói.

- Nếu không chúng ta tìm Thiếu phu nhân?

Ngọc Sai đề nghị.

Bảo Bình lập tức lắc đầu nói:

- Mấy ngày nay Thiếu phu nhân đều nghe thiếu gia, rất mệt mỏi, làm sao quản được thiếu gia. Muốn ngăn cản thiếu gia chỉ có biện pháp một người lén chạy về báo cho Lão phu nhân còn may ra.

- Không được.

Ngọc Sai lập tức phủ định.

- Nếu chẳng may Lão phu nhân trách cứ Tiểu thiếu gia thì sao?

Thì ra ngoài miệng Bảo Bình chỉ nói nói, nàng cũng rất thương Giang Long, làm sao có thể để cho Giang Long bị Lão phu nhân mắng?

Cùng với thái độ trái ngược Ngọc Sai và Bảo Bình, đó chính là Điền Đại Tráng, Trịnh Trì và Dương Cường.

https://thuviensach.vn

Bọn họ không thể tưởng tượng với thân phận thiếu gia Giang Long, làm sao có thể dạy họ làm phân bón?

Trong mắt bọn họ, những từ phân dê phân bò tục tiểu không nên xuất ra từ miệng Giang Long.

Nhưng Giang Long lại rất tự nhiên nói ra.

Không trồng trọt qua, không biết tầm quan trọng của phân bón.

Trồng trọt qua, mới hiểu tầm quan trọng của phân bón, tuyệt đối là tăng rất cao sản lượng lương thực.

Nghe lời Giang Long về cách làm phân bón, ba người Điền Đại Tráng liền muốn động thủ.

Bọn họ là tá điền, là nông dân, họ không nghĩ phân bón là bẩn, nhưng nếu phân bón tốt như lời của Giang Long, thì để cho họ dùng tay quấy phân họ cũng vui vẻ lắm.

Tuy nhiên cũng có vấn đề, đó là nguyên liệu rất ít.

Dù mỗi gia đình đều có nhà xí, nhưng nông trang có bốn vạn mẫu đất, không thể nơi nào cũng dùng phân bón?

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, để ba người bón phân trên ruộng tốt.

Về phần ruộng thường và ruộng cát, chỉ có thể bón phân một lần, nhưng sản lượng cũng không được nhiều, hiệu quả không rõ lắm.

Loại phân bón này quan trọng là bón phân nhiều năm, từng bước cải tạo đất đai.

Còn có, ruộng thường cùng ruộng cát đều có thể dùng cách này để cải tạo tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, coi như là Giang Long đã chỉ bảo xong cho họ.

Ruộng tốt để cho tá điền tự xử lý, trồng cái gì cũng không cần hắn quản.

Nhưng mà ruộng thường trồng đậu và đậu tương, hai loại này vừa có thể thu hoạch vừa có thể cải tạo đất đai, nhất là đậu, nó là cây trồng cải tạo đất tốt nhất, nếu trồng cây này nhiều năm, ruộng thường có thể cải tạo thành ruộng tốt.

Giang Long muốn trồng hai loại đậu này có một nguyên nhân chủ yếu, đó chính là dùng làm thức ăn cho gia súc.

Cây đậu và ngô giá trị dinh dưỡng cao, không cần nấu nướng, có thể cho gia súc ăn trực tiếp đều được.

Về ruộng cát, trước mắt Giang Long còn chưa nghĩ trồng gì trong đó.

Đầu tiên là sản lượng thấp, từ từ tìm cách cải tạo đất thì sẽ tốt lên.

Đáng tiếc nơi này không có khoai tây và khoai lang, bằng không thì ruộng cát nếu trồng hai loại cây này cũng cho sản lượng rất tốt.

Nghe Giang Long chỉ bảo, ba người liền muốn chạy đi làm phân bón.

Giang Long lo lắng, cũng đi theo họ.

Nhưng ba người đều mở miệng ngăn lại, lý do rất đơn giản, thân phận Giang Long tôn quý, đừng nói động thủ, ngay cả đứng bên cạnh nhìn một cái cũng không được.

Tuy nhiên Giang Long rất kiên trì.

Cuối cùng mới đồng ý cho Giang Long đi theo.

https://thuviensach.vn

Giang Long nói phân đất, phụ liệu, cả cây cỏ, vỏ cây… và tỉ lệ, ba người Điền Đại Tráng bắt đầu động thủ chế tác.

Ba người làm trước một ít, sau khi thành thục hơn, Giang Long không cần đứng bên cạnh nữa.

Bởi vì dùng phân, nên mùi vị rất khó ngửi.

Nhưng mà Giang Long cũng không nhíu mày chút nào.

Nhìn biểu hiện của Giang Long, mọi tá điền ở đây họ đều sinh lòng kính trọng và ngưỡng mộ.

Con cháu nhà quyền quý bình thường đều là hoàn khố, làm sao chịu nổi mùi hôi thúi của phân?

Cho dù là con của địa chủ nhỏ cũng không làm được việc này.

Sau khi làm xong đâu đấy, ba người làm theo lời Giang Long, đem phân vừa làm tập trung lại, chờ lên men.

Giang Long cũng không rời đi ngay, ba người lại dạy lại mọi người, sau đó mới để ba người cùng mình về tiểu viện.

Sau khi hỏi việc trên tay họ xử lý như thế nào.

Trịnh Trì và Dương Cường mở miệng trả lời, nói là việc cần nhiều người, cho nên cần bốn năm ngày mới có thể hoàn thành tất cả chuồng cho gia súc.

Nhưng mà sau khi dựng chuồng xong thì chưa thể dùng ngay, cần phải phơi nắng một hai ngày để chuồng tan đi âm hàn ấm áp mới có thể bắt đầu chăn nuôi.

https://thuviensach.vn

Giang Long nói không chờ được, vừa dựng xong chuồng cần dùng củi đốt hong khô.

Trịnh Trì và Dương Cường lập tức gật đầu đáp ứng.

Sau đó để Điền Đại Tráng báo cáo.

Vì chuồng trại còn chưa dựng xong, cho nên Điền Đại Tráng trả lời là trước hết đặt tiền cho con giống tốt, sau khi lấy đi con giống mới thanh toán hết.

- Tiểu nhân đã đặt ba trăm con dê non, hai trăm dê cái, sáu con dê đực.

Tình huống bình thường, bầy dê từ năm mươi đến sáu mươi con chỉ cần một con dê đực là đủ.

Đương nhiên, dê đực để lấy giống có yêu cầu hình thể, chiều cao, sức khỏe phải có tiêu chuẩn, việc này đối với đời sau rất quan trọng, nói rõ ràng, đó là dê đực khỏe mạnh có gien tốt, thì đời sau mới khỏe mạnh ít bệnh hơn.

- Trâu đực có hai con, bò cái hai mươi con, nghé con có tám mươi con.

Nói tới đây, Điền Đại Tráng lắc đầu nói:

- Khu vực phụ cận tiểu nhân đã đi qua một lượt, chỉ sợ là khó mua thêm được trâu.

Người có trâu vốn rất ít, mà nuôi trâu thì phần lớn dùng để cày ruộng, kéo xe, hay là kéo xe hàng, cho nên bình thường nếu không ra giá cao hơn giá thị trường thi1 rất khó mua được trâu.

Giang Long gật gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Ít trâu cũng không sao, tuy nhiên có thể mua trâu trưởng thành trước, rồi dùng để cày ruộng.

- Đa tạ tiểu thiếu gia thông cảm!

Ánh mắt Điền Đại Tráng sáng ngời.

Giang Long lại nói:

- Dùng người cày ruộng quá nông...

Tuy Điền Đại Tráng là nông dân có ít thông minh, y biết cày sâu có tác dụng tốt, nhưng không hiểu được đạo lý trong đó.

Cho nên Giang Long giảng giải, y nghiêm túc vểnh tai lên nghe.

Trịnh Trì và Dương Cường cũng giống vậy.

Giang Long lại nói một hồi, có nha hoàn thông báo, nói là vợ của Điền Đại Tráng cầu kiến.

Điền Đại Tráng nghe vậy giật mình sửng sốt, chẳng lẽ vợ mình đến tìm mình?

Thấy Giang Long gật đầu đáp ứng, nha hoàn đi đường cũ ra ngoài, chỉ chốc lát dẫn theo vợ Điền Đại Tráng vào.

Trừ vợ Điền Đại Tráng ở ngoài, còn có hai đứa trẻ nhỏ tuổi, một nam một nữ.

- Nô tỳ thỉnh an thiếu gia.

Điền thê tính tình lanh lẹ, lá gan đủ lớn, lần trước Giang Long nói gặp Giang Long không cần quỳ thi lễ, cho nên lần này cũng trực tiếp xoay

https://thuviensach.vn

người cúi chào, thấy nam nhân của mình ở đây, ngoài miệng tươi cười càng sâu hơn.

Giang Long để Điền thê đứng lên, cười trêu:

- Như thế nào, lại tìm chồng sao?

Trịnh Trì và Dương Cường, còn có một đám nha hoàn đứng cạnh đều mỉm cười.

Điền Đại Tráng xin lỗi, gãi gãi đầu.

Điền thị cũng khoát tay nói:

- Không phải không phải, chuyện là như vậy, hôm nay nô tỳ giúp con thứ hai Dương thị cầu hôn, Dương quả phụ đồng ý rồi, cho nên qua đây báo tin mừng cho thiếu gia.

Cười ha ha dứt lời, Điền thị cũng lấy trứng từ trong giỏ trúc đưa cho Giang Long:

- Nô tỳ trong nhà cũng không có gì, chỉ có ít trứng, mời thiếu gia nhận lấy.

Giang Long vẫn không nói gì, Điền Đại Tráng sắc mặt đen lại.

Y hiểu thê tử của mình, biết thê tử muốn gì.

Tiến lên một bước, kéo thê tử sang một bên, gầm nhẹ:

- Con chúng ta kết hôn thì kết hôn, nàng làm gì vậy?

- Làm cái gì cái gì?

Điền thị cũng thấp giọng, nhưng nàng trời sinh nói lớn, trung khí mười phần, cho nên mọi người trong tiểu viện đều nghe rõ ràng, nếu không phải

https://thuviensach.vn

nàng ăn to nói lớn, nên không có người nào dám cải nhau với nàng.

- Nhà Hồ quản sự không phải như vậy sao, lúc trong nhà có chuyện đều đi đến quý phủ. Để cho Khương ma ma tặng lễ, đi một vòng, quan hệ xã giao sẽ tăng thêm một ít.

- Ngươi, ngươi cái bà nương này...

Điền Đại Tráng tuy đầu óc không nhanh nhẹn, nên mồm miệng hơi vụng.

Y biết vợ không chỉ có ý như vậy, mà còn có ý khác, nhưng không biết nói như thế nào mới tốt.

- Mau về thôi!

Cuối cùng, Điền Đại Tráng trừng mắt, kéo vợ một phen.

Điền thị cũng không thuận theo, đứng tại chỗ không động đậy.

- Tốt lắm, các ngươi đừng cãi nhau.

Giang Long nhìn hai vợ chồng nhà này cãi nhau nên cảm thấy thú vị, nhưng thấy mặt Điền Đại Tráng đen như đáy nồi, sắp tới lúc phát hỏa sát, liền cười nói:

- Các ngươi còn chưa giới thiệu hai vị tiểu bằng hữu này.

Điền thị lập tức thoát khỏi tay chồng, nở nụ cười kéo hai đứa nhỏ nói:

- Nam hài này là con của nô tỳ, năm nay hơn sáu tuổi, gọi là Điền Thiết Oa. Bé gái là người nhà Dương quả phụ, tên Tiểu Hoàng Nha, năm nay hơn sáu tuổi, nhưng nhỏ hơn hai tháng so với con của nô tỳ.

Cười nói tới đây, Điền thị thúc hai đứa nhỏ nói:

- Nhanh chào Tiểu thiếu gia, lúc trước ta dạy các con như thế nào?

https://thuviensach.vn

Hai đứa bé nhìn nhau, sau đó quỳ xuống trước mặt Giang Long.

- Xin thỉnh an Tiểu thiếu gia.

Giọng nói đồng thanh, nói xong chuẩn bị dập đầu.

Giang Long vội xoay người đỡ lấy, nhưng vừa muốn đỡ hai đứa bé lên, thì hai đứa bé đã quỳ xuống không nhúc nhích.

Hắn có chút kinh ngạc khó hiểu.

Lúc này Hồ Thiết Oa nhìn về phía mẫu thân:

- Ngươi không phải nói thiếu gia cho tiền thưởng sao?

Lời nói xong, nha hoàn trong cả tiểu viện đều bật cười.

Trịnh Trì và Dương Cường cũng quay đầu, nhanh chóng che miệng.

Chỉ có Điền Đại Tráng mặt đen như đít nồi, giờ thì chuyển thành tím đen, y hận không có cái lỗ để chui xuống.

Biết chắc là bà nương này không để người ta yên tâm!

Y thấy vợ mình mang hai đứa bé đến là biết ý của vợ.

Biểu hiện là báo tin mừng, nhưng thực tế là muốn lấy tiền thưởng.

- Về nhà!

Điền Đại Tráng khó khăn lắm mới quát được vợ một tiếng.

Điền thị cũng không sợ, nhỏ giọng hô:

- Trước kia Hồ quản sự thường nói, Khương ma ma rất rộng rãi sao?

https://thuviensach.vn

Giang Long không kìm nổi bật cười.

Hắn khoát tay nói:

- Ngọc Sai, thưởng!

- Dạ!

Tuy Ngọc Sai bị chọc cười, nhưng cũng cảm thấy vợ Điền Đại Tráng có chút thế lực.

Nhưng đối với con người thì không thích.

Từ trong tay áo lấy ra hai cục bạc nhét vào tay hai đứa nhỏ, ngoài miệng cười nói:

- Tiểu thiếu gia rộng rãi hơn so với Khương ma ma nhiều, nhưng nuốn thưởng tiền cũng phải để chúng đứng dậy đã.

Điền Đại Tráng nghe vậy cảm thấy rất là xấu hổ.

Nhưng Điền thị nghe không ra lời châm chọc, cười nói:

- Hóa ra là như vậy, ta còn tưởng đứng lên thì không được tiền thưởng nha.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Bồi Thường

- Ha ha!

Nghe vợ Điền Đại Tráng trả lời, mọi người đều bật cười.

- Mau đứng lên, cẩn thận quần áo mới bị rách.

Điền thị cười tủm tỉm nhìn hai đứa bé đứng dậy nhận bạc trắng, trong lòng rất vui, khỏa bạc trắng này phải được năm tiền ấy chứ?

Hai hòn bạc trắng chính là một lượng bạc!

Ngoan ngoãn a, trách không được trước kia Hồ quản sự không có việc gì đều chạy tới quý phủ.

Điền thị quyết định, lần sau phải học theo.

Phương pháp nhận tiền thưởng này đúng là cách làm giàu rất nhanh.

Nhịn rồi nhịn, Điền thị mới kìm được lòng mình không lên đoạt lấy hai hòn bạc kia.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia, cảm ơn Tiểu thiếu gia!

Điền thị cao hứng cười toe toét, sau đó khen hai đứa nhỏ hết lời:

- Tiểu thiếu gia ngài coi hai đứa nhỏ, có phải giống hai đồng tử trước mặt Bồ tát không, rất xứng đôi?

- Ân.

https://thuviensach.vn

Giang Long không nói gì, nhưng trái lương tâm cố gật đầu đồng ý.

Hai đứa bé này nam thì mũi chảy thò lò, nữ thì vừa đen vừa gầy, không hiểu sao Điền thị có thể khen như vậy.

Đến lúc này hai đứa bé đã không để ý đến chung quanh đối thoại.

- Mẹ nói nếu nhận được tiền thưởng, sẽ mua kẹo đường cho chúng ta ăn.

Điền Thiết Oa lau mũi, cười nói với Tiểu Hoàng Nha:

- Mua được kẹo đường, ta cho muội nhiều hơn.

- Chúng ta cùng nhau ăn.

Tiểu Hoàng Nha ngượng ngùng cúi đầu.

- Ha ha!

Những người lớn cũng cười vang.

Chỉ có mặt Điền thị đang cười cứng đờ, thật uổng nuôi con khôn lớn, còn cả con dâu chưa vào cửa đã trong mắt không có mẹ chồng, nếu Tiểu Hoàng Nha gả vào nhà, Điền Thiết Oa không phải cả ngày mười hai canh giờ đều dímnh vào dây quần Tiểu Hoàng Nha sao?

Sau đó liền hung hăng cốc vào trán đứa nhỏ:

- Mới tiêu tiền may quần áo mới cho các ngươi, còn muốn ăn kẹo?

- Là mẹ mới nói qua!

Điền Thiết Oa khá la cứng cáp, bị cốc xong giống như là không bị sao.

Sót ruột hô.

https://thuviensach.vn

Điền thị chộp lấy hai khỏa bạc, trợn mắt quát:

- Muốn ăn kẹo đường cũng được, nhưng không được ăn cơm.

- Oa!

Điền Thiết Oa ngẩng đầu lên khóc:

- Mẹ nói không giữ lời!

Nó khóc không phải vì không được ăn kẹo, mà do nó đã hứa với Tiểu Hoàng Nha, nếu mẹ nó không mua kẹo cho nó thì lời hứa của nó bị mất giá trị.

- Ngươi...

Điền thị lập tức đánh hắn.

Tuy nhiên Điền Đại Tráng rốt cục nhịn không được, nhúng tay ngăn lại:

- Không phải mấy cái kẹo đường sao?

- Nói thật dễ nghe, trong nhà đâu còn tiền mua kẹo?

Điền thị vừa đem một khỏa bạc cất vào trong ngực, một bên quát ngược lại.

Ngọc Sai thấy Điền thị keo kiệt như thế, nàng càng ghét hơn ba phần.

Bảo Bình cũng không như thế không thích Điền thị, tay run lên, trong tay áo liền xuất hiện mấy miếng điểm tâm, rồi đi đến hai đứa bé:

- Không khóc, không khóc, các ngươi xem đây là cái gì?

Nói xong, liền cầm điểm tâm đung đưa trước mặt hai đứa nhỏ.

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ lớn như vậy cũng chưa từng thấy qua điểm tâm đẹp đẽ mê người như vậy?

Quyệt quyệt mũi, ánh mắt trừng lớn, liền ngừng khóc.

Đây là điểm tâm làm từ gạo nếp, màu sắc rất đẹp, bình thường Bảo Bình thích ăn, cho nên luôn mang theo trên người.

- Vị tỷ tỷ này cho ngươi, còn không mau nhận?

Điền thị thấy nó ngây người, liền giận dữ đẩy nó.

Điền Thiết Oa lập tức giơ tay muốn lấy.

Nhưng Bảo Bình cũng không đưa cho ngay, Điền thị mặt cứng đờ, sao lại đùa giỡn trẻ nhỏ như vậy.

Nhưng thấy da dẻ Bảo Bình mịn màng, bàn tay trắng nõn không có một vết chai, hơn nữa quần áo xinh đẹp, may bằng tơ lụa, đây là ngày thường tự mình may vá, cho nên dù Điền thị oán hận trong lòng, cũng không dám phát tác.

Lúc này Bảo Bình lấy khăn tay ra lau tay cho đứa bé.

Hóa ra nàng thấy Điền Thiết Oa dùng tay quyệt mũi đón lấy điểm tâm, cho nên nàng không cho điểm tâm ngay.

Quá bẩn.

Một nha hoàn ở bên cạnh hầu hạ, thấy thế khẩn trương tiếp nhận khăn tay lau tay giúp đứa bé.

Ngọc Sai và Bảo Bình là nha hoàn bên người Giang Long, địa vị trong phủ rất là cao.

https://thuviensach.vn

Điền thị thấy thế, trong lòng cả kinh, xem ra còn đánh giá thấp nha hoàn này, vội vàng cười nói:

- Bất quá là đứa nhỏ ở nông trang, sao dám để tỷ tỷ trong phủ lau tay giúp hắn?

Bảo Bình không thích nàng, không trả lời.

Đợi nha hoàn lau sạch tay đứa nhỏ, rồi cầm lấy điểm tâm cho nó.

- Nào, tổng cộng có bốn miếng, ngươi và Tiểu Hoàng Nha mỗi người hai miếng.

- Còn không cảm ơn vị tỷ tỷ này!

Điền thị thấy hai đứa nhỏ tiếp lấy điểm tâm chia nhau ăn, không khỏi hừ một tiếng.

Hai đứa nhỏ đồng thanh nói:

- Đa tạ tỷ tỷ!

- Thật ngoan!

Bảo Bình vươn tay nhỏ nhéo mặt hai đứa.

Điền Thiết Oa đưa cho Tiểu Hoàng Nha hai miếng điểm tâm, Tiểu Hoàng Nha cũng không ăn ngay, nhỏ giọng nói:

- Miếng điểm tâm này để dành cho mẹ, miếng này...!

Nói tới đây, Tiểu Hoàng Nha nhìn về phía Điền thị:

- Dành cho đại nương, cảm ơn đại nương may quần áo mới cho con.

https://thuviensach.vn

Nhìn cánh tay gầy gò của Tiểu Hoàng Nha đưa điểm tâm tới, ánh mắt Điền thị có điểm rưng rưng.

Lúc trước con mình hướng vềnTiểu Hoàng Nha không vui lập tức bay thành mây khói.

Giơ tay vuốt đầu Tiểu Hoàng Nha, cười nói:

- Tỷ tỷ cho con để ăn, con cứ ăn là được rồi.

Nhưng Tiểu Hoàng Nha rất là cố chấp, mang điểm tâm nhét vào tay Điền thị.

- Đại nương ăn đi!

Ngẩng đầu nhìn Điền thị, đôi mắt tràn ngập vẻ mong đợi.

Điền thị nhìn trong tay điểm tâm, hít một hơi:

- Tốt lắm, đại nương ăn.

Nói xong, cầm điểm tâm cho vào miệng ăn.

- Đại nương, ăn ngon không?

Tiểu Hoàng Nha mắt tỏa sáng.

- Ừ, ăn ngon.

Điền thị gật đầu.

Lúc này Điền Thiết Oa cũng mở miệng:

- Vậy ta cũng không ăn, miếng này để dành cho ca ca, miếng này để dành cho cha.

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Điền Thiết Oa liền chạy về phía Điền Đại Tráng.

Nhìn cảnh này, cả tiểu viện lâm vào một mảnh trầm mặc.

Nhất là Ngọc Sai và Bảo Bình mắt bắt đầu long lanh, dù các nàng là cô nhi, nhưng lúc nhỏ khi bán vào phủ thì chưa từng bị chịu khổ, chuyện lúc nhỏ đã quên sạch hết, đã coi Cảnh phủ là nhà của mình.

Thấy hai đứa nhỏ thèm thuồng liếm môi muốn ăn, nhưng đều kiên định đưa điểm tâm cho người thân.

Giang Long cũng trầm mặc, hắn cũng là cô nhi.

Cái này chính là tình thân...

Một lúc sau, hắn gượng cười mở miệng:

- Điền Đại Tráng, các ngươi rất biết dạy con.

- Tiểu thiếu gia quá khen, tiểu nhân một chữ cũng không biết, cũng không hiểu gì nhiều, hơn nữa bọn chúng cũng là trẻ con bình thường thôi.

Điền Đại Tráng nhanh miệng nhai điểm tâm, xoay người chối từ, tuy miệng cười toét ra, khó ngậm miệng lại.

Lúc này Ngọc Sai tiến tới nói nhỏ với Bảo Bình vài câu, Bảo Bình cho tay vào trong áo, đem tất cả điểm tâm để trong người lấy ra, dùng khăn lụa bọc lại rồi nhét vào trong tay Tiểu Hoàng Nha.

Tiểu Hoàng Nha nhu thuận nói cảm ơn, rồi lấy một miếng điểm tâm đưa cho Điền Thiết Oa.

Lúc này Giang Long đột nhiên nghĩ tới một chuyện, miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Toàn bộ tài sản của Hồ quản sự đã tịch biên xong, Điền Đại Tráng, ngươi về gọi Dương quả phụ qua đây một chuyến, mấy năm nay Hồ quản sự tham ô bao nhiêu ta sẽ trả lại cho nàng.

- Cảm ơn thiếu gia!

Điền Đại Tráng không nói gì thêm, Điền thị mắt sáng rực lên.

Hiện hai nhà đã đính hôn, chính là thân gia, Dương Cúc Hoa chỉ có một người con gái, sau này bạc không phải là của Tiểu Hoàng Nha sao?

Nghĩ tới tương lai Tiểu Hoàng Nha mang theo mấy chục lượng bạc đồ cưới đến nhà mình, nàng không vui cũng khó.

- Cái này so tiện cảm ơn?

Giang Long khoát nhẹ tay áo:

- Cha của Tiểu Hoàng Nha là người trung tâm với Cảnh phủ, nhưng mẹ con của Dương quả phụ bị Hồ quản sự ức hiếp, phải chịu khổ mấy năm, đây là Cảnh phủ có lỗi với nàng.

- Đâu có đâu có.

Điền Đại Tráng vội trả lời.

Họ là nô bộc trong phủ, làm sao dám nhận lời xin lỗi của chủ nhân?

- Đúng rồi, còn có ngày đó Hồ quản sự lấy đi mấy con gà nhà Dương quả phụ, hai con dê nhà ngươi, cũng tính toán một thể.

Giang Long lại nói.

Lúc này Điền Đại Tráng nhanh miệng hơn so với vợ mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Không cần, không cần, tiểu nhân hiếu kính thiếu gia hai con dê, sao dám tính tiền?

- Như thế nào không tính...

Điền thị nhỏ giọng ậm ừ.

Hai con dê trưởng thành, đau lòng a.

- Ngươi!

Điền Đại Tráng giận dữ trở mặt:

- Hai thỏi bạc kia mua hai con dê là được.

- Điền trang đầu, ngươi đừng nói nữa.

Giang Long cười khẽ:

- Cuộc sống trong nông trang cũng không quá tốt, làm sao có thể lấy không dê nhà ngươi, nếu ngươi muốn tính toán rõ ràng, coi như bản thiếu gia thưởng cho ngươi là được.

Lại hàn huyên một hồi, đã tới giờ dùng cơm chiều.

Mấy người trong Điền trang đều mở miệng cáo lui.

Giang Long tiếp xúc với mấy người này được vài ngày, những người này khi đối mặt với hắn đều khẩn trương, cho nên hắn không giữ lại mọi người cùng ăn cơm.

Nhưng hắn vừa đứng lên chuẩn bị cho mấy người rời đi thì thấy một bóng người từ cửa tiểu viện đi nhanh tới.

Nhìn bóng người kia, Giang Long nhướng mày.

https://thuviensach.vn

Người này là người trong phủ, cho nên người trong phủ cũng không ngăn lại, để nàng đến trước mặt Giang Long.

- Nô tỳ thỉnh an thiếu gia.

Người đến là nha hoàn trong phủ.

Giang Long đánh giá nha hoàn, cau mày nói:

- Ngươi làm việc bên cạnh Khương ma ma?

Nha hoàn có chút tư sắc, khí chất trên người lanh lợi, lập tức trả lời:

- Thưa tiểu thiếu gia, nô tỳ đi theo Khương ma ma đã có mấy năm.

- Khương ma ma để cho ngươi tìm ta?

Giang Long hỏi lại.

Nha hoàn mở miệng nói rõ ý của mình:

- Khương ma ma nói trọng dụng Hồ quản sự, là bà ta sai, làm hại rất nhiều tá điền trong nông trang bị ức hiếp, nhất là hai mẹ con Dương quả phụ, mỗi lần Khương ma ma nhớ lại đều hối hận.

- Cho nên phải bồi thường.

Điền thị nghe đến đó mắt sáng lên.

Đầu tiên là Giang Long bồi thường, tính toán tiền trứng, hiện tại Khương ma ma trong phủ lại muốn bồi thường.

Nghĩ không ra thân gia nghèo rớt mồng tơi, bây giờ đảo mắt sẽ phát đạt.

Nhưng Giang Long vẫn chưa giản mày, chần chờ nói:

https://thuviensach.vn

- Khương ma ma muốn bồi thường như thế nào?

Nha hoàn mỉm cười, mang theo ánh nắng mặt trời, chiếu vào mặt một số người tạo cảm giác chói mắt.

- Khương ma ma nghe nói hai mẹ con Dương quả phụ cuộc sống khó khăn, cho nên muốn chỉ hôn cho Dương quả phụ một người trong sạch...

Nguyên Điền thê còn đang cười không khép nổi miệng, liền chuyển thành trợn mắt há miệng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Gợn Sóng

Nghe thấy được bồi thường, bản năng Điền thê nghĩ ngay tới tiền bạc.

Mà Dương Cúc Hoa chỉ có một con gái, Tiểu Hoàng Nha lại đính hôn với con thứ hai nhà mình, đến lúc đó tiền trong tay Dương Cúc Hoa không phải là tiền trong tay của con thứ hai của họ sao?

Nhưng không thể đoán được, cách Khương ma ma bồi thường cho Dương Cúc Hoa chính là tìm một gia đình tốt cho nàng tái giá.

Lại nói Dương Cúc Hoa năm nay mới tròn ba mươi, tuổi vẫn còn trẻ.

Nếu tìm người người gả cho, cũng là chuyện thường tình.

Không chỉ một mình nàng, Điền Đại Tráng, Trịnh Trì và Dương Cường cũng không nghĩ tới cách bồi thường của Khương ma ma.

Hiện giờ nghe được lời của nha hoàn, tất cả đều là ngây người.

Mắt Giang Long híp lại, nhìn nha hoàn cẩn thận đánh giá.

Thấy nha hoàn mặt tươi cười, cũng không tỏ ra khó chịu, trong lòng mới cho rằng Khương ma ma không phải tới trả thù.

Chẳng lẽ Khương ma ma thật sự mang hảo tâm?

Giang Long không dám xác định.

Điền thị cũng lấy lại tinh thần, có chút luống cuống.

https://thuviensach.vn

Không phải lo lắng Dương Cúc Hoa sau khi tái giá mang bạc cho Tiểu Hoàng Nha làm quà cưới rồi.

Mà nhớ lại Dương Cúc Hoa từng nói, đời này không lấy chồng.

Trước kia bị Hồ quản sự cưỡng bức, nhưng Dương Cúc Hoa dù treo cổ tự tử cũng không tái giá.

Nếu không phải tâm ý vô cùng kiên quyết, tính tình cương liệt, Dương Cúc Hoa sớm bị Hồ quản sự ép gả cho Lý Ngũ.

Nếu Dương Cúc Hoa không nghĩ lập gia đình, giờ Khương ma ma đưa ra ý này, không biết như thế nào?

Phải biết bọn họ đều là tôi tớ trong phủ, văn tự bán mình nằm trong Cảnh phủ, đừng nói chỉ là gả cho một người, dù là giết họ cũng được.

Cho nên Khương ma ma muốn chỉ định người, Dương Cúc Hoa chỉ sẽ không dám phản đối.

Chỉ có thể xuất giá.

Hoặc giống như trước kia, thắt cổ tự sát.

Khương ma ma tuy không phải chủ nhân của Cảnh phủ, nhưng Cảnh lão phu nhân giao cho bà ta quản lý nông trang, cho nên bất kỳ người nào cũng chịu Khương ma ma quản lý.

Lo lắng, Điền thị nháy mắt nam nhân nhà mình.

Điền Đại Tráng cũng nghĩ tới, nhưng y hiểu được nặng nhẹ trong đó.

Trừ phi Tiểu thiếu gia nguyện ý làm chủ cho Dương Cúc Hoa, bằng không nếu Khương ma ma đã quyết định chủ ý, ai cũng không thể thay đổi.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn thấy Giang Long nghe chuyện này vẫn chưa lên tiếng, trái tim cũng hồi hộp không thôi.

Không phải Tiểu thiếu gia đồng ý cách làm của Khương ma ma chứ?

Trước khi đếnKhương ma ma đã công đạo, phải theo Tiểu thiếu gia, không được có một chút ngỗ nghịch, cho nên trước khi Giang Long tỏ rõ thái độ, nha hoàn hoàn toàn trầm mặc.

- Trước khi ngươi đến, Khương ma ma có nói muốn gả Dương quả phụ cho ai?

Qua một lúc sau, sắc mặt Giang Long hơi đổi, thản nhiên mở miệng hỏi.

Nha hoàn cũng có con mắt, nhìn ra thiếu gia nhà mình có ý nghĩ khác, cho nên do dự, lắc đầu nói:

- Khương ma ma còn chưa lựa chọn được người nào.

Kỳ thật trước khi đến, Khương ma ma đã có chọn ra ba người, để cho Dương Cúc Hoa tự chọn.

Hơn nữa ba người gia cảnh cũng không tệ.

- Ah!

Giang Long gật đầu, lại nói tiếp:

- Bản thiếu gia cùng Khương ma ma nghĩ đến một điểm, cũng thấy Dương quả phụ một mình nuôi con quá vất vả, cũng muốn tìm giúp nàng một người đàn ông để gả.

- Một khi như vậy, vậy nô tỳ sẽ báo lại cho Khương ma ma một tiếng.

Nha hoàn khom gối thi lễ, liền cáo lui.

https://thuviensach.vn

Nhưng Giang Long giơ tay ngăn lại:

- Ngươi không cần phải về gấp, dù ta muốn tìm giúp Dương quả phụ một gia đình, nhưng cũng cần phải Dương quả phụ đồng ý mới được, nếu ta chọn không thích hợp, lúc đó để cho Khương ma ma chọn người giới thiệu sau.

- Tiểu thiếu gia chọn người, sao nàng có thể không hài lòng.

Nha hoàn ngẩn người, mới trả lời.

- Muốn hợp thành nhân duyên này, cần phải nhà trai nhà gái đều đồng ý, ta không phải loạn điểm uyên ương.

Giang Long xua tay cười khẽ.

Nha hoàn lập tức khen:

- Tiểu thiếu gia thật nhân hậu.

- Ngươi nghĩ lại trong phòng khách một chút, ta để người đi hỏi một chút, đợi có kết quả, sau đó nếu không có kết quả mới để Khương ma ma chọn người cho Dương quả phụ.

- Vâng!

Một người nhị đẳng nha hoàn trong phủ Giang Long dẫn nha hoàn kia rời đi.

- Tiểu thiếu gia!

Thấy bóng nha hoàn kia biến mất tại cửa, Điền thị thấp giọng nói:

- Những năm gần đây Dương quả phụ không có ý định tái giá.

Giang Long cũng đưa tay ngăn lại, ra hiệu nàng không cần phải nói.

https://thuviensach.vn

Mấy năm trước hắn không biết Dương quả phụ có ý định tái giá hay không, nhưng mấy ngày nay hắn gặp mặt Dương quả phụ mấy lần.

Mỗi lần Dương Hải Ba đều ân cần đi theo bên người, hơn nữa có thể thấy Dương quả phụ cũng không có bài xích Dương Hải Ba.

- Ngươi tìm Dương quả phụ đến đây.

Giang Long hạ lệnh cho Điền thê, sau đó lại ra lệnh cho một hộ vệ đi tìm Dương Hải Ba đến, hắn phải hỏi rõ ràng, nếu hai người có ý, hắn sẽ làm chủ hôn giúp hai người.

Điền thê và hộ vệ kia nhanh chóng đi tìm người.

Lúc này Điền Thiết Oa đột nhiên nói:

- Tiểu Hoàng Nha, thím Cúc Hoa muốn lập gia đình sao?

- Ta không biết.

Tiểu Hoàng Nha lắc đầu, sợ hãi nói.

- Ngươi yên tâm, dù thím Cúc Hoa tái giá hay không, ta cũng cũng không bỏ mặc ngươi.

Thấy sắc mặt Tiểu Hoàng Nha sợ hãi, Điền Thiết Oa vỗ ngực cam đoan.

Thanh âm vừa xong, nó bị cha nó tát vào đầu một cái.

Điền Đại Tráng vừa đánh con xong, rồi trừng mắt lườm nó, lúc này mới yêu thương xoay người bế Tiểu Hoàng Nha lên an ủi.

Tiểu Hoàng Nha chu miệng mím chặt môi, hai tay nắm góc áo, trong lòng không biết phải làm sao.

Nếu nương lập gia đình, mình phải làm sao đây?

https://thuviensach.vn

Trước kia Hồ quản sự ép Dương Cúc Hoa lấy Lý Ngũ, nông trang xuất hiện tin đồn, thậm chí một ít trẻ con còn lấy chuyện này đùa Tiểu Hoàng Nha, Tiểu Hoàng Nha bị trêu đùa nhiều lần, cho nên đã bị ám ảnh.

- Tiểu Hoàng Nha, mẹ con phải lập gia đình, không cần ngươi nữa.

Đây là một thím nói trước kia.

- Về nhà nhanh đi, nếu không sẽ không gặp được mẹ ngươi.

- Đứa nhỏ đáng thương.

Đây là một lão thái thái nói.

Còn một ít trẻ nhỏ ồn ào, đối với nàng nhăn mặt:

- Nương ngươi không cần ngươi nữa.

- Đứa nhỏ không mẹ, chính là con hoang!

- Mọi người đừng chơi với đứa con hoang.

Tiểu Hoàng Nha nước mắt ngắn nước mắt dài rơi xuống, đúng lúc này có một vị đại thúc xuất hiện trước mặt nó.

Chỉ thời gian ngắn, Dương quả phụ và Dương Hải Ba cùng đi vào tiểu viện.

Hai người cùng đến vì hai người đang ở chung một chỗ, Dương Hải Ba giúp Dương Cúc Hoa chẻ củi.

- Tiểu thiếu gia, ngài tìm tiểu nhân có việc?

Hôm nay Dương Hải Ba ở nhà hỗ trợ Dương Cúc Hoa, toàn là các việc tốn thể lực, đến giờ trên trán vẫn còn mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Dương Cúc Hoa không nói, chỉ khom gối thi lễ vơi Giang Long, sau đó im lặng đứng một bên.

- Có hai chuyện.

Giang Long nói:

- Chuyện đầu tiên đã tịch thu tài sản của Hồ quản sự đã xong, khi gã còn sống đã tham ô Dương quả phụ không ít tiền bạc, cho nên mời nàng tới là trả lại tiền cho nàng.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

Dương Hải Ba cảm ơn thay cho Dương Cúc Hoa.

Dương Cúc Hoa cũng kích động quỳ xuống đất, dập đầu với Giang Long:

- Đại ơn đại đức Tiểu thiếu gia, nô tỳ cả đời không quên!

Khi trượng phu nàng còn sống, lương của hộ vệ tương đối cao, hai ba ngày có thể ăn được thịt, cho nên Dương Cúc Hoa rất ít bị khổ.

Cho đến lúc bị Hồ quản sự ức hiếp, mới thường bị đói, để cho con nàng chịu khổ, vừa đói vừa gầy, Dương Cúc Hoa mới biết tiền bạc quan trọng.

- Mau đứng dậy.

Giang Long giơ tay làm động tác đỡ nàng.

Dương Hải Ba tiến lên đem nàng đỡ lên.

Giang Long tâm tư tinh tế, thấy Dương Cúc Hoa cũng không phản cảm hành động thân mật của Dương Hải Ba, trong lòng đã có tính toán.

- Nương, nương, ngươi lập gia đình sao?

https://thuviensach.vn

Hắn định mở miệng giải thích, lại bị Tiểu Hoàng Nha cướp lời.

Tiểu Hoàng Nha giãy dụa nhảy xuống ngực của Điền Đại Tráng xuống đất, nghẹn ngào lao về phía hướng Dương Cúc Hoa.

Dương Cúc Hoa nghe thế sửng sốt, sau đó ôm chầm lấy con mình, tay chân vụng về.

Còn trộm nhìn Dương Hải Ba, ánh mắt bối rối.

Dương Hải Ba hồi hộp xoa tay.

Một hồi lâu, mới mở miệng:

- Tiểu thiếu gia...

Tuy nhiên Giang Long xua tay:

- Chuyện thứ hai là Khương ma ma trước kia tin dùng Hồ quản sự, làm cho mẹ con cô khổ nhiều nên cảm thấy áy náy, cho nên muốn tìm một người cho Dương quả phụ tái giá.

- Cái gì?

Dương Hải Ba sững sờ tại chỗ.

Dương quả phụ đang ôm Tiểu Hoàng Nha, sắc mặt trắng bệch.

- Này, này...

Dương Hải Ba bối rối nói không ra lời.

Vừa nghe Tiểu Hoàng Nha khóc nói Dương Cúc Hoa muốn lập gia đình, Dương Hải Ba còn tưởng chuyện hai người đã bị chuyển ra.

Không ngờ là hiểu lầm.

https://thuviensach.vn

Nhưng hồi trước nghe bà mối muốn đem Dương Cúc Hoa gả cho mình, kết quả chính mình khờ ngốc, lại đẩy nữ nhân tốt như vậy vào lòng huynh đệ tốt của mình.

Bây giờ có cơ hội, gã không thể dễ dàng buông tha?

Sắc mặt Dương Cúc Hoa tái nhợt không còn giọt máu, chỉ thấy trong lòng rét run từng đợt.

Thật ra năm đó nàng biết bà mối nói là người nào, cũng nghĩ Dương Hải Ba không tồi.

Nhưng ngờ âm kém dương sai, cuối cùng nàng được gả cho cha của Tiểu Hoàng Nha.

Hôm qua Dương Hải Ba chạy về đến nhà, nói muốn kết hôn với nàng, nếu là mấy năm trước, nàng giận Dương Hải Ba tất nhiên sẽ không đồng ý.

Nhưng mấy năm nay, nàng biết mình không bảo vệ được con gái, cho nên thay đổi chủ ý.

Sáng nay nàng vừa gật đầu đồng ý, không nghĩ lại xảy ra chuyện như vậy.

Mạng của nàng sao lại khổ như vậy?

Mặt Dương Cúc Hoa bi thương, từng giọt nước mắt rơi lã chả.

- Có chuyện muốn nói?

Giang Long nhìn Dương Hải Ba, mở miệng hỏi.

Lập tức Dương Hải Ba kể ra chuyện của mình và Dương Cúc Hoa hai người yêu nhau.

https://thuviensach.vn

Lúc này Dương Cúc Hoa đột nhiên quỳ xuống:

- Tiểu thiếu gia, nô tỳ là người không may mắn, đời này không muốn lập gia đình!

- Không cần, Cúc Hoa, nàng đứng dậy...

Lập tức Dương Hải Ba kéo Dương Cúc Hoa dậy, mặt đơ như khúc gỗ.

Lúc này Giang Long nhướng mày, mở miệng nói:

- Khương ma ma muốn tìm người giúp ngươi lập gia đình, cũng có ý tốt, mấy năm nay ngươi sống không tốt, chịu không ít khổ, chắc là cảm nhận được trong nhà không có nam nhân là như thế nào.

Dương Hải Ba lập tức muốn nói xen vào.

Tuy nhiên Giang Long phất tay bảo dừng lại:

- Ngươi nghe ta nói đã, tuy Khương ma ma có lòng tốt, nhưng không hiểu rõ tình huống, ta nhìn ra hai người các ngươi có tình ý, cho nên bảo Khương ma ma để chuyện này xuống.

- Lần này tìm hai người các ngươi chính là muốn hỏi ý của các ngươi.

Dương Hải Ba không nghĩ có chuyển biến, trên mặt hiện ra nét vui mừng.

Dương Cúc Hoa cũng sửng sốt.

- Nói đi, hai người các ngươi có muốn kết thành vợ chồng hay không, nếu có, hôm nay bản thiếu gia làm chủ cho hai ngươi.

Giang Long nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu mà không có, Khương ma ma bên kia chỉ định người, ta sẽ không ngăn cản.

Một thân một mình nuôi con, cuộc sống không quá tốt.

- Nguyện ý, nguyện ý, tiểu nhân nguyện ý!

Dương Hải Ba ngây ngốc cười.

Dương Cúc Hoa lườm Dương Hải Ba một cái, tuy nhiên khi tiếp xúc với ánh mắt của Giang Long thì ngượng ngùng gật đầu.

Dương Hải Ba thấy vậy, vui mừng muốn nhảy cẫng lên, sau đó ôm lấy Tiểu Hoàng Nha đang khóc đỏ con mắt, lớn tiếng hỏi:

- Tiểu Hoàng Nha, con đồng ý để thúc thúc làm cha săn sóc con không?

Tiểu Hoàng Nha môi mím chặt, cúi đầu không hé một tiếng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Chỉ Định

- Tiểu Hoàng Nha, nói chuyện đi!

Dương Hải Ba thấy Tiểu Hoàng Nha ở trong lòng mình con mắt đỏ hồng, nước mắt chảy xuống, liền lúng túng nói.

Còn Dương Cúc Hoa đang quỳ trên mặt đất cũng nhanh chóng bò dậy, bước nhanh tới.

Dương Cúc Hoa hỏi nhưng nước mắt của Tiểu Hoàng Nha vẫn từng giọt từng giọt rơi xuống mà không nói lời nào.

Lúc này Điền Thiết Oa cũng lớn tiếng chen miệng vào:

- Cúc Hoa thím, Tiểu Hoàng Nha lo lắng sau khi ngài lập gia đình thì không cần nàng nữa.

- Tên hỗn trướng khốn kiếp nào nói?

Dương Hải Ba trực tiếp bùng nổ.

Trước kia Điền Thiết Oa thường xuyên chơi đùa cùng Tiểu Hoàng Nha cho nên biết khá rõ ràng:

- Trước kia mỗi khi ở trong trang có tin đồn nào truyền ra Cúc Hoa thím muốn lập gia đình, một số người liền sẽ nói như vậy, hơn nữa còn có rất nhiều đưa nhỏ ở dưới sự dẫn dắt của Hồ Xuyên, nói về sau Tiểu Hoàng Nha không có mẹ liền sẽ biến thành con hoang.

https://thuviensach.vn

Dương Hải Ba tức giận ngực kịch liệt phập phồng, mắng:

- Sớm biết tiểu tử béo kia hư hỏng như vậy, ngày đó ta đã dùng tay quất nó mấy trận!

Hiện tại Hồ Xuyên cùng với mẹ của nó đã bị bán cho người môi giới rồi.

- Hồ mập kia thật sự rất là xấu.

Điền Thiết Oa gật đầu phụ họa.

Điền Đại Tráng lại giơ tay cho nó một cái tát:

- Người lớn nói chuyện ngươi chen miệng vào làm cái gì? Hơn nữa Hồ Xuyên có hư hỏng nhưng dù sao nó mới có sáu bảy tuổi thôi, vẫn còn là trẻ con mà.

Điền Thiết Oa đã trúng một cái tát căn bản cũng không cảm thấy đau bao nhiêu, chính tự mình liền nhỏ giọng than thở.

- Tiểu Hoàng Nha, nương làm sao không cần con chứ.

Dương Cúc Hoa hiểu rõ nguyên nhân, trong lòng một hồi cay cay, tuy nhiên ý nghĩ muốn gả cho Dương Hải Ba cũng đồng thời kiên định hơn, con gái bị người ta khi dễ như vậy, nói cho cùng còn không phải là bởi vì không có cha, không ai che chở sao?

Mà nàng chỉ là một người phụ nữ, Hồ quản sự dẫn người tới bắt gà vào cái ngày đó mặc dù là ở đây nhưng cũng không ngăn được Hồ Xuyên bắt nạt con gái nhà mình.

- Nương!

Tiểu Hoàng Nha rốt cục cũng mở miệng, gắt gao ôm cổ nàng.

https://thuviensach.vn

Nước mắt như hồng thủy tràn ra, theo tiếng khóc cùng nhau chảy xuôi xuống.

Dương Hải Ba và Dương Cúc Hoa dụ dỗ một lúc lâu, cũng liên tục cam đoan sẽ không bỏ lại Tiểu Hoàng Nha, mới khiến cho Tiểu Hoàng Nha dần dần thôi khóc.

Dương Hải Ba chính mình còn chưa lập gia đình, nhưng dỗ tiểu hài tử cũng vẫn cực kỳ thành thạo, một hồi nhăn mặt, một hồi cù nách của Tiểu Hoàng Nha, Tiểu Hoàng Nha nằm ở trong lòng Dương Cúc Hoa né tránh đi, vậy mà một lúc sau liền mỉm cười.

Gặp Tiểu Hoàng Nha đã nở nụ cười, trên mặt mọi người trong tiểu viện đều lộ ra ý cười.

- Nương, đây là tỷ tỷ cho, ngươi ăn đi.

Lúc này Tiểu Hoàng Nha mới nhớ bánh điểm tâm, nhưng bởi vì lúc trước gắt gao ôm cổ của Dương Cúc Hoa, bàn tay dùng sức quá mức đã bóp nát số bánh điểm tâm để ở trong khăn lụa.

Dương Cúc Hoa lau nước mắt:

- Nương không đói bụng, chính con hãy ăn đi.

Nhưng Tiểu Hoàng Nha cũng không đồng ý.

Dương Cúc Hoa chỉ có thể mắt vừa ngấn lệ vừa ăn một ngụm.

Thấy mẫu thân đã ăn, Tiểu Hoàng Nha liếc mắt về phía Dương Hải Ba, ngượng ngùng nói:

- Thúc thúc cũng ăn đi.

- Tiểu Hoàng Nha thật ngoan!

https://thuviensach.vn

Dương Hải Ba tiền tiêu hàng tháng rất nhiều, bình thường có rượu có thịt, loại bánh điểm tâm này thỉnh thoảng cũng ăn một chút, tuy nhiên sau khi nếm thử một miếng, cũng là cảm thấy khối bánh điểm tâm này là món ngon nhất trên thế giới, sau đó mạnh mẽ vỗ ngực nói:

- Về sau hai mẹ con nhà con liền để ta bảo vệ!

Sau này lại có đứa nhóc nào bắt nạt con, con liền nói cho thúc thúc, thúc thúc nhất định đánh cho mông của nó nở hoa!

Tiểu Hoàng Nha ánh mắt tỏa sáng, liền gật đầu thật mạnh.

Trước kia nếu như có người bắt nạt nó, nó sẽ nói cho mẫu thân biết, nhưng khi đó mẫu thân chỉ có thể ôm nó cùng nhau khóc.

Về sau nó lại không muốn để mẫu thân đau lòng, mặc dù bị đánh cũng sẽ không nói cho mẫu thân nghe.

- Cúc Hoa thím, sau khi ngươi gả cho Dương thúc thúc, sẽ rời đi sao?

Điền Đại Tráng nghe được thanh âm, mới nhìn đến thằng nhóc con mình chẳng biết lúc nào đã chạy tới bên cạnh của Dương Cúc Hoa.

Dương Cúc Hoa sửng sốt, lập tức mắt nhìn Dương Hải Ba.

- Đương nhiên.

Dương Hải Ba sờ sờ đầu Điền Thiết Oa:

- Thúc thúc ở tại quý phủ, Cúc Hoa thím của ngươi tất nhiên là phải theo ở cùng thúc thúc rồi.

- Ta đây về sau chẳng phải là nhìn không thấy Tiểu Hoàng Nha rồi hả?

Điền Thiết Oa kinh hô.

https://thuviensach.vn

Lúc này Dương Cúc Hoa mới nhớ tới Tiểu Hoàng Nha đã đính hôn cùng Điền Thiết Oa, không khỏi phụt cười nói:

- Hiện tại hai người các ngươi còn nhỏ, có thể chơi đùa cùng nhau, nhưng chờ thêm vài năm các ngươi trưởng thành, sẽ có nghi kỵ, mặc dù hai người các ngươi đã đính hôn nhưng cũng không mỗi ngày ở cùng một chỗ được.

- Vì sao?

Điền Thiết Oa không hiểu vò đầu.

Lúc này Điền thê đi lên vỗ nó một cái:

- Lời của người lớn nói con nghe là tốt rồi, hỏi nhiều như vậy để làm gì?

- Nhưng mà cha thường xuyên nói có cái gì không hiểu thì nhất định phải hỏi, như vậy lớn lên mới thông minh.

Điền Thiết Oa bắt bẻ lại.

- Tiểu tử thối, muốn lật trời à!

Điền thị liền muốn xắn tay áo lên.

Điền Thiết Oa vội vàng chạy nhanh như chớp trốn đến phía sau phụ thân, còn làm mặt quỷ với mẫu thân.

Mọi người đều bị nó làm cho mỉm cười.

Điền Thiết Oa cũng cười, tuy nhiên lập tức vui quá hóa buồn, đã bị Điền Đại Tráng níu lấy cái lỗ tai lôi ra cho nó một cái tát.

Hắn không khóc cũng không giận, lại chạy tới kéo tay của Tiểu Hoàng Nha lại.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hoàng Nha cũng không cự tuyệt, không ngờ khuôn mặt nhỏ nhắn ngượng ngùng dâng lên một chút ửng đỏ.

- Ha ha, con trai ta lợi hại thật, nhỏ như vậy cũng đã bắt được trái tim của vợ.

Điền thị tùy tiện cười nói.

Cả tiểu viện liền cười vang.

Giang Long thấy mọi thứ đều đã ổn, liền mở miệng làm chủ, gả Dương quả phụ cho Dương Hải Ba.

Ngọc Sai liền cười trêu nói:

- Dương thúc, ngươi tính toán khi nào cưới Cúc Hoa thím vào nhà?

- Vậy thì tự nhiên càng nhanh càng tốt.

Dương Hải Ba da mặt dày, căn bản không biết đỏ mặt, miệng rộng vừa cười toe toét vừa nói.

Ngược lại Dương Cúc Hoa không thể chịu được giơ tay lên nhéo ở bên hông gã một phen.

Dương Hải Ba cố ý ôm lấy thắt lưng lớn tiếng hô đau, mọi người lại cất tiếng cười to một trận.

Tâm tình của Giang Long cũng khá vui vẻ, thấp giọng cười phụ họa:

- Đích thật là phải nhanh một chút, không bằng ngày mốt các ngươi liền đem sự tình xử lý đi.

Hắn nhìn không thấu rốt cuộc Khương ma ma hảo tâm hay là muốn trả thù, sợ đêm dài nhiều mộng.

https://thuviensach.vn

Giang Long đã lên tiếng, đám người Dương Hải Ba tự nhiên không dám vi phạm, lập tức mở miệng cảm ơn.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia.

Dương Hải Ba rốt cuộc đạt được mong muốn, đã cười cười toe toét rồi.

Sự tình đã ổn, Giang Long liền tìm nha hoàn kia tới.

- Tiểu thiếu gia.

Nha hoàn cung kính khom gối hành lễ.

- Vị này chính là Dương quả phụ, tên là Dương Cúc Hoa, ta đã chỉ định gả cho Dương Hải Ba.

Giang Long nâng ngón tay lên chỉ về phương hướng Dương Cúc Hoa cùng Dương Hải Ba, nhẹ giọng cười nói:

- Dương Hải Ba là hộ vệ trong phủ, thân thủ không kém, hơn nữa trung thành và tận tâm đối với quý phủ, hai người bọn họ coi như là quen biết cũ.

Nha hoàn này tuy tuổi không lớn, nhưng thông minh lanh lợi, tự nhiên lập tức hào phóng hướng hai người chúc:

- Tiểu thiếu gia tự mình chỉ định hôn sự cho nhị vị, ta thật sự rất là hâm mộ hai người.

Chỉ tiếc là bên người Khương ma ma có rất nhiều chuyện, có chút việc chân chạy truyền lời ta cũng không thể bỏ được, hơn nữa nơi này cách phủ khá xa, ta sợ là không có thời gian chạy tới, bằng không phải khẳng định sẽ tới uống chén rượu mừng, tiện thể dính chút không khí vui mừng trên người nhị vị.

Dương Hải Ba liền nói khách khí.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn lấy túi tiền ra, lấy ra mười văn tiền, cười hì hì đưa về phía Dương Cúc Hoa:

- Nhưng tiền mừng ta thì vẫn còn muốn tặng đấy.

- Cái này, cái này, không cần đâu.

Dương Cúc Hoa liên tục từ chối.

- Thím không thu, là khinh thường ta rồi?

Tuy rằng nha hoàn cùng mọi người không quen biết, nhưng rõ ràng cho thấy là người khéo léo, trên mặt nở nụ cười cởi mở vả lại trong thanh âm mang theo một tia trêu ghẹo, làm cho người ta không kìm nổi liền muốn thân cận.

Lúc này trong lòng Dương Cúc Hoa cũng có cảm nhận khác, nha hoàn ở trước mặt mình xinh đẹp nõn nà, ăn mặc không bình thường, vừa nhìn là thấy được là tâm phúc mà Khương ma ma rất trọng dụng, nói đến địa vị ở trong phủ sợ là Hồ quản sự cũng không bằng được nàng, nhưng không ngờ bây giờ mở miệng gọi mình bằng thím.

Nếu là lúc trước, người ta sợ là nhìn cũng chẳng thèm nhìn mình một cái.

Dương Cúc Hoa rất biết ơn với Giang Long, đồng thời càng thêm cảm thấy quyết định tái giá lần này với Dương Hải Ba là chính xác.

Dương Hải Ba tùy tùy tiện tiện chính là ngây ngô cười:

- Cúc Hoa, nàng nhận tiền đi, ha ha, chúng ta còn chưa tổ chức hỉ sự mà trước đó đã nhận được tiền mừng rồi.

Mọi người không khỏi mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Sau đó Dương Hải Ba giơ tay mạnh mẽ vỗ vỗ bờ ngực rắn chắc, đối với nha hoàn nói:

- Về sau nếu có người ức hiếp ngươi, ngươi cứ việc tới tìm ta, ta giúp ngươi xuất đầu!

Nha hoàn ánh mắt sáng lên, vội vàng nói cảm ơn.

Ở Cảnh phủ, những hộ vệ này đều có thân phận đặc thù, có rất nhiều ưu đãi, mặc dù là Khương ma ma cũng chưa bao giờ dám cùng bọn họ nảy sinh mâu thuẫn.

Hơn nữa đám đại lão thô hào này hành sự bưu hãn, động một tí là dùng nắm tay nói chuyện, có thể kết giao với Dương Hải Ba này, nói ra ở Cảnh phủ này có rất nhiều người sẽ xem trọng nàng thêm vài phần.

Vẫn là đến lúc nha hoàn phải đi, Giang Long mới giơ tay, để nha hoàn cầm lấy rổ trứng gà mà lúc nãy Điền thê đem tới, mở miệng nói:

- Ngày mốt hai người này sẽ tổ chức hỉ sự, nhưng gần đây nông trang có nhiều chuyện phải xử lý, đến lúc đó bọn họ hẳn là không thể đến quý phủ chào Khương ma ma rồi, nhân tiện ngươi đem rổ trứng gà này về tặng cho Khương ma ma, xem như đây là tâm ý của hai người.

- Vâng.

Nha hoàn khom người cười tủm tỉm tiếp lấy.

Khương ma ma sẽ không để ý chút trứng gà như vậy, cũng sẽ không để ý tâm ý của Dương Hải Ba và Dương Cúc Hoa.

Nhưng thân phận của Giang Long lại là Tiểu thiếu gia Cảnh phủ, làm như vậy, cũng là vãn hồi thể diện của Khương ma ma khi việc chỉ hôn không thành.

https://thuviensach.vn

Trong tiểu viện đại bộ phận mọi người có thể hiểu được hàm nghĩa trong đó.

Dương Hải Ba và Dương Cúc Hoa càng thấy biết ơn đối với Giang Long.

Phải biết rằng hai người còn chưa có lập gia đình, hơn nữa mặc dù có lập gia đình rồi, nếu trong lòng Khương ma ma bất mãn, cũng có thể kiếm cớ trả thù bọn họ.

Nha hoàn rời khỏi, mọi người cáo từ cũng muốn rời đi.

Nhưng ai ngờ, lại có người đến.

Người tới có địa vị cực cao ở trong phủ, đi theo phía sau là hai hộ vệ Cảnh phủ, mặc dù là Ngọc Sai và Bảo Bình cũng hạ thấp người cúi chào.

- Cửu gia gia.

Giang Long cũng đứng lên, tiến lên hai bước đón chào.

Người tới chính là Lý quản sự trông coi tiền lương và nhà kho của Cảnh phủ.

Lý quản sự tuy rằng hư vinh ngạo khí, nhưng cũng không phải ngu ngốc, nói lý ra ông ở trước mặt một mình Giang Long thể hiện ra vẻ bề trên còn có thể được.

Nhưng lúc này có mặt rất nhiều người, ông ta cũng không dám bày ra bộ dáng như thế.

Trước mặt người bên ngoài, Giang Long là Tiểu thiếu gia Cảnh phủ, có uy nghiêm không thể để cho người lấn lướt.

Bằng không nếu rơi vào trong tai của Cảnh lão phu nhân, sợ là ông cũng phải rời khỏi Cảnh phủ rồi.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia khách khí rồi.

Lý quản sự vội vàng cúi đầu thật sâu đáp lễ.

Nhưng Giang Long chịu ở ngay trước mặt của mọi người gọi ông một tiếng Cửu gia gia, thì ông đã vô cùng kiêu ngạo rồi.

Thẳng người lên, nhìn về phía những người khác trong viện thần sắc có một tia kiêu ngạo.

Giang Long đối với người này không thể nói rõ là chán ghét, cũng không thể nói rõ là thích, chờ hắn nắm giữ quyền lực của Cảnh phủ, nhất định muốn cho Lý quản sự phải thoái vị đấy.

Đại quyền phân phối tiền lương quá mức trọng yếu, chỉ có thể do tâm phúc của chính mình tin tưởng đến làm mới được.

- Cửu gia gia đến nông trang có chuyện gì vậy?

Giang Long tay phải ra hiệu, mời Lý quản sự ngồi xuống nói chuyện.

Lý quản sự đầu tiên là mở miệng nói tiếng cám ơn, lúc này mới ngồi xuống đã mở miệng:

- Vừa rồi cái nha đầu kia là người làm việc ở bên người Khương ma ma à.

- Ân.

Giang Long tâm tư khẽ động.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Quản Lý Sổ Sách

Lý quản sự vừa ngồi xuống liền đề cập đến Khương ma ma, Giang Long trong lòng không khỏi suy nghĩ.

Chẳng lẽ là Khương ma ma ở trong phủ đã tố cáo trạng huống của mình với Cảnh lão phu nhân, cho nên Cảnh lão phu nhân mới phái Lý quản sự lại đây trách cứ mình?

vừa nghĩ như vậy nhưng lại cảm thấy có chút không giống.

Bên người Cảnh lão phu nhân có nhiều tâm phúc như vậy, dù thế nào cũng không cần phải phái quản sự quản lý tiền lương và nhà kho tới chỉ trích chính mình.

- Phải nói Khương ma ma mặc dù là người tương đối mạnh mẽ cường thế một chút, nhưng đối với Lão phu nhân và Tiểu thiếu gia thì tuyệt đối trung thành.

Lý quản sự hơi trầm ngâm mới mở miệng nói.

Giang Long im lặng khẽ gật đầu một cái, từ chối cho ý kiến.

Muốn xem Lý quản sự còn muốn nói cái gì.

Thấy Giang Long không nói tiếp, Lý quản sự chỉ có thể mở miệng, nói:

- Lão phu nhân nói, Khương ma ma đích thật đã sai, không nên trọng dụng tên Hồ trang đầu tham lam khốn kiếp, nhưng trong phủ có rất nhiều

https://thuviensach.vn

sự tình, Khương ma ma cũng có nhiều việc phải quản lý, cũng khó tránh khỏi xảy ra một chút lỗi lầm.

- Hơn nữa ở trong phủ Lão phu nhân cũng đã khiển trách Khương ma ma rồi, chuyện này Tiểu thiếu gia cứ bỏ qua là tốt rồi.

- Ân.

Giang Long lên tiếng trả lời.

Lý quản sự thấy Giang Long vẫn không biểu lộ thái độ gì, hơn nữa bày làm ra một bộ dáng cao thâm thần bí, liền kinh ngạc một hồi.

Trong phủ mọi người đều nói sau khi Giang Long bị tập kích thì tất cả mọi thứ đều thay đổi, ông vẫn còn không tin.

Lần trước khi gặp nhau ở nhà kho bên kia, Giang Long không phải giống nhau cung kính gọi ông một tiếng Cửu gia gia sao.

Hiện tại tự mình tới gặp, thương lượng công việc, mới cảm giác được tin đồn là không sai.

Nhưng ông cũng biết Khương ma ma có vị trí như thế nào trong lòng Cảnh lão phu nhân, vì để cho Giang Long cùng Khương ma ma không nảy sinh xung đột gì tạo thành mối quan hệ không thể vãn hồi, liền nói giúp Khương ma ma:

- Năm đó Tiểu thiếu gia còn nhỏ, lúc Khương ma ma rãnh rỗi sẽ ngồi ở một bên chăm sóc cậu đó.

- Thậm chí có lúc còn ôm cả ngày, Tiểu thiếu gia lúc mới sinh thân thể không tốt, không ngủ được, Khương ma ma một bên làm việc một bên chăm sóc, chỉ cần Tiểu thiếu gia hơi có động tĩnh sẽ bế Tiểu thiếu gia không ngừng đi tới đi lui trong phòng ngủ vỗ về động viên.

https://thuviensach.vn

Giang Long mặc dù đối với Khương ma ma không có hảo cảm, nghe vậy trong lòng cũng ấm áp:

- Ý tứ của Cửu gia gia ta hiểu.

- Tốt quá, Tiểu thiếu gia hiểu được thì tốt rồi.

Lý quản sự vuốt râu cười, sau đó rút từ trong tay áo ra một trang giấy đưa về phía Giang Long.

Giang Long nhìn giống ngân phiếu, giơ tay tiếp nhận trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc:

- Ba ngàn lượng ngân phiếu?

- Không sai.

Lý quản sự gật đầu.

- Là Lão phu nhân để cho Cửu gia gia đưa tới?

- Ân, mặc dù là theo lời dặn của Lão phu nhân, nhưng nguyên bản đây chính là của Tiểu thiếu gia.

Giang Long cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

Lý quản sự liền mở miệng giải thích.

Nghe xong chân tướng, Giang Long vô cùng không ngờ.

Ngân phiếu này đích thật là chính mình kiếm đến, nhưng hắn tuy rằng muốn đòi lại, nhưng mấy ngày nay cũng vẫn chưa suy nghĩ được phương pháp xử lý nào tốt.

- Tiểu thiếu gia, ngày đó tiểu nhân theo Lý quản sự cùng nhau đến Hoài Vương phủ đòi sổ sách đấy.

https://thuviensach.vn

Một hộ vệ mặt tràn đầy bội phục đi cùng Lý quản sự nói:

- Ngay từ đầu vài tên hộ vệ trông cửa của Vương phủ rất không kiên nhẫn nói Hoài Vương không ở trong phủ, để cho chúng ta hôm khác lại đến, không cho chúng ta vào cửa đợi, Lý quản sự liền đứng ở ngoài cửa, chỉ cần gặp được người đi ngang qua, liền chủ động đụng lên trước nói muốn tìm Hoài Vương đòi nợ đấy.

- Kết quả không lâu sau đã làm cho mấy tên hộ vệ trông cửa của Vương phủ chịu không nổi, chủ động mời Lý quản sự vào phòng đợi.

Một người hộ vệ không nhịn được nói xen vào:

- Nhưng Lý quản sự cũng không đồng ý với bọn họ, vẫn đứng ở cửa Vương phủ bắt chuyện với người qua đường.

Mọi người xung quanh Vương phủ ai ai cũng có chút thân phận, được thấy Hoài Vương nợ tiền của người khác, nhưng trốn tránh không gặp.

Tự nhiên trên mặt đều hiện lên vẻ chế nhạo.

Lý quản sự cứ như vậy, rõ ràng muốn bôi nhọ thanh danh của Hoài Vương, mấy cái hộ vệ liền muốn rút đao, tiến lên đe dọa.

Nhưng hai người hộ vệ đi theo cũng không phải ngồi không, đồng dạng rút đao ra giằng co.

Hai bên đều rút đao, sự tình liền lớn.

Vì thế người vây xem càng lúc càng nhiều.

- Chúng ta không nghĩ rằng lúc này Lý quản sự bất thình lình xông tới, đem thanh đao của một tên hộ vệ Vương phủ đặt lên cổ mình, nói nếu hôm nay Hoài Vương còn không trả nợ, liền sẽ đứng ở Vương phủ không chịu đi.

https://thuviensach.vn

Người hộ vệ bên trái rất khâm phục Lý quản sự gan lớn không sợ chết, nhưng trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Người hộ vệ kia bổ sung:

- Đúng vậy, chúng ta nhìn thấy đều bị dọa chảy mồ hôi lạnh ra, nếu Lý quản sự xảy ra chuyện gì bất ngờ, chúng ta làm sao mà giải thích với Lão phu nhân đây?

- Chẳng qua người trong Vương phủ cũng nhận ra tình hình xấu đi rồi, liền có một quản gia đi ra khách khách khí khí mời chúng ta vào Vương phủ.

- Hoài Vương đã tự mình ra tiếp Lý quản sự, nhưng vẫn không muốn trả tiền.

- Lý quản sự liền nói trên đời này có hai loại tiền không thể không trả, một loại là tiền thưởng đã đồng ý điều kiện thưởng ra, một loại là tiền chơi kỹ nữ.

Mấy người phụ nữ bên cạnh nghe thấy hai chữ kỹ nữ thì khuôn mặt không khỏi đỏ lên.

Còn đang âm thầm hung hăng trừng mắt liếc mắt nhìn Lý quản sự một cái, trong lòng mắng to lão sắc quỷ.

- Hoài Vương bị sỉ nhục tràn đầy lửa giận, rút dao găm ra muốn chém Lý quản sự.

- Hai người chúng ta ở xa, đã không kịp cứu viện rồi.

- Nhưng Lý quản sự lại không tránh không né, chỉ lớn tiếng ồn ào, nói nếu hôm nay Hoài Vương làm ông bị thương một chút nào, ông liền không muốn sống nữa, còn bảo hai người chúng ta trở về nói cho Lão phu nhân,

https://thuviensach.vn

khiến Lão phu nhân ở kinh thành phát ra tin tức nói rằng Hoài Vương nợ không trả tiền, còn ra tay giết người!

- Kết quả Hoài Vương bị làm cho tức giận sắc mặt xanh mét, nhưng vẫn là đem tiền trả.

- Lúc ấy thiếu chút nữa, Lý quản sự đã bị chọc một dao.

Hai hộ vệ ngươi một lời ta một câu đem hành trình ngày hôm qua đi đòi nợ ở Hoài Vương phủ đại khái nói một lần.

Không tệ, Lý quản sự chính là đi Hoài Vương phủ đòi phần tiền thưởng mà ngày đó Hoài Vương ở Hạnh Lâm đã hứa hẹn.

Giang Long nghe cả quá trình sự việc đã xảy ra, trước tiên liền kinh ngạc mừng rỡ.

Bất quá lập tức, liền lại cảm thấy việc này là đương nhiên.

Cảnh lão phu nhân là người phi thường không đơn giản, bà lựa chọn để Lý nắm đại quyền quản lý tài vụ trong phủ, tự nhiên Lý quản sự phải có chỗ hơn người.

Tuyệt đối sẽ không bảo rằng Lý quản sự chỉ am hiểu ký sổ quản lý tài sản mà thôi.

Đến tận đây, ở trong mắt Giang Long, Lý quản sự chẳng những keo kiệt, thích hư vinh sĩ diện, hơn nữa còn có đầu óc linh hoạt thêm da mặt dày cùng gan lớn!

- Lần này ít nhiều làm phiền Cửu gia gia rồi.

Giang Long ôm quyền:

https://thuviensach.vn

- Tuy nhiên Hoài Vương nợ tiểu chất một ngàn lượng hoàng kim, cũng là một vạn lượng bạc trắng thôi.

- Cái này thì ta biết.

Lý quản sự ho nhẹ một tiếng:

- Tuy nhiên gần đây tiền bạc ở trong phủ có chút thiếu, cho nên ta liền tự tiện làm chủ, để lại bảy ngàn lượng ở trong phủ.

Giang Long nghe vậy sửng sốt, tiếp theo liền có chút đau lòng.

Chắc hẳn lão già này sợ mình keo kiệt, lúc này mới tự chủ trương giữ lại.

Sớm biết rằng như vậy, còn không bằng không cho ông ấy đi đòi nợ.

Dựa vào bản lãnh của mình, đợi lúc rỗi rãi, còn sợ nghĩ không ra phương pháp đòi nợ sao?

Tuy nhiên sự tình đã đến tận đây, có nghĩ thêm nữa cũng vô dụng.

Hơn nữa hắn cũng biết muốn đem bảy ngàn lượng kia lấy ra từ trong tay vị Lý quản sự keo kiệt này, chỉ sợ khó như lên trời!

Lý quản sự quay đầu lại, đảo đảo đôi mắt nhỏ, sau một lúc lâu thấy Giang Long vẫn chưa nói gì chuyện giữ lại tiền này.

Trong lòng liền nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này Cảnh lão phu nhân gảy đi một số lượng lớn tiền bạc, cũng không biết muốn làm cái gì, trong phủ tuy rằng không đến mức túng thiếu nhưng tóm lại cũng không dư dả giống như hồi trước được.

Lần này tới đây, Cảnh lão phu nhân vốn định bảo ông đưa 5000 lượng ngân phiếu cho Giang Long.

https://thuviensach.vn

Là hắn tự mình giữ lại hai ngàn lượng.

Nếu Giang Long bất mãn thật muốn mở miệng, ông sẽ mở miệng mặc cả, dự định lại nhường một bước vậy.

Lại cho Giang Long 500 lượng ngân phiếu.

Hiện tại Giang Long không mở miệng đòi, trong lòng ông tự nhiên vui vẻ.

- Nghe nói mấy ngày nay Tiểu thiếu gia ở nông trang gây ra động tĩnh không nhỏ?

Lý quản sự nói đến lý do khác hôm nay mình tới đây.

Lúc này Giang Long vẫn còn có chút thịt đau, gật đầu tùy ý nói:

- Ta muốn làm một cái đại hình trang trại chăn nuôi ở nông trang.

- Vậy việc này chắc tiêu tốn không ít tiền đâu nhỉ?

- Nhưng cũng có thể kiếm tiền mà.

Giang Long bất mãn trả lời.

Lý quản sự rất muốn nói ngươi trước kia cái gì cũng chưa từng làm, việc này thuần túy là ở lãng phí tiền tài.

Nhưng trước khi đến đây Cảnh lão phu nhân cố ý tìm ông nói nói qua, dặn dò để ông không cần can thiệp quá nhiều vào công việc của Giang Long.

Cho nên mặc dù đau lòng số bạc đó toàn bộ muốn nước dội lá khoai, cũng cố nén không có nói ra.

Lý quản sự đổi lại đề tài:

https://thuviensach.vn

- Không biết mấy ngày nay là ai đang quản lý sổ sách?

- Nhã nhi.

- Ồ, do Thiếu phu nhân quản ý sổ sách, vậy thì rất phù hợp.

Lý quản sự đầu tiên gật gật đầu, nhưng lập tức lại tiếp tục mở miệng nói:

- Tuy nhiên Thiếu phu nhân thân phận cao quý, chỉ cần tọa trấn ở trong viện là được rồi, không bằng để cho ta ở lại giúp đỡ Thiếu phu nhân một phen.

Giang Long rất muốn nói không cần.

Nhưng hiển nhiên Lý quản sự cũng không có ý tứ muốn hỏi ý kiến của hắn, chính mình tự làm chủ rồi.

- Sổ sách ở bên Thiếu phu nhân sao?

Lý quản sự vừa nói vừa đem ánh mắt chăm chú nhìn ngân phiếu trong tay Giang Long.

Giang Long cảm thấy ngân phiếu trong tay có chút nóng bỏng, tuy nhiên cứ như vậy mà đưa cho Lý quản sự thì lại cảm thấy không cam lòng.

- Ừ.

Giang Long cố ý quay đầu đi, làm như không nhìn thấy ánh mắt của Lý quản sự.

Nhưng hắn hiển nhiên xem thường Lý quản sự mặt của da dầy độ.

Người ta trực tiếp giơ tay giành lấy ngân phiếu, ngoài miệng nói:

- Trên người Tiểu thiếu gia mang nhiều ngân lượng như vậy cũng vô ích, không bằng cũng giao cho ta đến bảo quản đi.

https://thuviensach.vn

- Ừ, Tiểu thiếu gia muốn làm nuôi dưỡng, vậy nhất định muốn mua trâu mua dê mua heo rồi?

- Người nào chịu trách nhiệm thu mua vậy?

- Từ ngày mai trở đi, ta sẽ đi cùng y.

Giang Long vào lúc Lý quản sự giơ tay đoạt ngân phiếu ngón tay dùng sức nắm chặt, nhưng Lý quản sự không đạt mục không thôi, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ buông ra.

- Điền Đại Tráng, vị này chính là Lý quản sự, về sau ngươi mang theo ông ấy cùng đi thu mua dê bò heo.

Giang Long thanh âm hạ xuống, Điền Đại Tráng liền đi lên vấn an.

Lý quản sự lập tức bắt đầu hỏi giá cả thị trường, hơn nữa hỏi vô cùng cẩn thận.

Sắc trời dần dần đen lại, nhưng Lý quản sự vẫn đang không có ý tứ dừng miệng, Giang Long chỉ có thể ngắt lời.

- Đi, ta dẫn ngươi đi gặp Nhã nhi.

Giang Long cảm thấy phải nói chuyện một lần với Lâm Nhã, bằng không dựa vào tính tình vị Lý quản sự này, làm không tốt hai người sẽ xảy ra mâu thuẫn.

- Tốt.

Lúc này Lý quản sự mới buông tha cho Điền Đại Tráng.

Vì thế đám người Điền Đại Tráng, Điền thê, Dương Hải Ba, cùng với Trịnh Trì cùng nhau đi về nhà.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay Lâm Nhã rất là bận rộn, nàng quản lý tiền bạc, nhưng muốn đem việc này làm tốt không bị thủ hạ làm việc lừa bịp, do đó âm thầm giữ lại tiền bạc, nàng muốn tự mình đi kiểm tra hàng hóa, còn muốn hỏi rõ ràng giá cả thị trường.

Mấy ngày nay chạy lên chạy xuống, mệt đến tay chân nhức mỏi.

Nhưng có chuyện đứng đắn để mà làm, không như lúc trước luôn phải tập trung tư tưởng đến việc mọi người đấu đá với nhau, làm cho nàng cảm thấy mấy ngày qua vô cùng phong phú.

Mấy ngày nay Giang Long có khi cũng sẽ bớt thời giờ đến thăm nàng, tuy nhiên cũng không có cùng nàng cùng nhau ăn cơm chiều.

Lâm Nhã ở tiểu viện bên cạnh, trong tiểu viện cũng bố trí rất nhiều nha hoàn.

Lúc này ở bên trong chính sảnh, Lâm Nhã đang ngồi ở trên bàn ăn muốn dùng cơm.

Đột nhiên Đỗ Quyên mang sắc mặt vui mừng chạy vào như một trận gió:

- Tiểu thiếu gia đến rồi!

Lâm Nhã liền đứng dậy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Ở Cùng 1 Chỗ

Nghe yhấy Giang Long đến đây, trong ánh mắt Lâm Nhã liền hiện lên niềm vui bất ngờ.

Từ ngày đó nhận được con sói xám bằng rối mà Tang Chu đưa tới, nàng đã biết Giang Long rất quan tâm đến mình, chỉ bởi vì một ít nguyên nhân, cho nên không tốt tỏ thái độ trước mặt mọi người thôi.

Vài ngày trước ở Hạnh Lâm, Hoài Vương bởi vì mình mà làm khó dễ Giang Long, Giang Long cũng tranh phong đối đáp không có chút nào sợ hãi.

Tuy rằng Giang Long thân thể đơn bạc, và vẫn còn khá gầy yếu, nhưng tài hoa hơn người, thiết cốt boong boong, ở trong suy nghĩ của Lâm Nhã, đã có thể chống đỡ một mảnh bầu trời rồi.

Người nam nhân này, nàng có thể dựa vào cả đời.

Vốn Đỗ Quyên đã vô cùng vui vẻ bởi vì Giang Long đến bất ngờ, nhưng thấy Lâm Nhã phản ứng lớn như vậy trong lòng liền cảm thấy một hồi ê ẩm.

Giang Long dù có tốt hơn nữa, cũng không phải đến thăm mình đấy.

Trong lòng cảm thấy mất mát, trên mặt Lâm Nhã hiện lên vẻ vui mừng, đập vào trong mắt Đỗ Quyên, chính là có vẻ rất chói mắt.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này Đỗ Quyên đột nhiên nhớ tới hôm trước lão bà tử kia chủ động tìm tới cửa.

Lâm gia nhắn nhủ nhiệm vụ!

Đỗ Quyên trong lòng khó mà lặng xuống, dị thường phức tạp.

Không tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ Lâm gia đưa ra, có khả năng sẽ bị Lâm gia máu tanh trả thù, một khi không cẩn thận thì sinh mệnh khó mà giữ được.

Hơn nữa ở trong mắt Giang Long, chỉ có Lâm Nhã, căn bản không có chính mình.

Nhưng nếu phối hợp với Lâm gia, ả lại có chút không nỡ...

Giang Long tài hoa hơn người, ở kinh thành đã xông ra danh tiếng đại tài tử, cũng đã để lại dấu ấn ở trong lòng ả.

Mấy ngày nay Đỗ Quyên thực ra rất khó xử, không có chủ ý nào cả.

Tiểu viện không lớn, Lâm Nhã nhanh chóng sửa sang quần áo lại một chút, còn chưa đi đến cửa chính, rèm cửa đã bị người vén lên.

Giang Long cúi người đi qua cánh cửa, liếc mắt liền thấy được khuôn mặt tuyệt mỹ của Lâm Nhã.

- Tướng công.

Ánh mắt của hai người chạm nhau giữa không trung, trong tim bình bịch nhảy loạn, liền vội cúi đầu tránh đi, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, khom gối thi lễ.

Giang Long mỉm cười giơ tay đỡ lấy:

https://thuviensach.vn

- Đứng lên đi.

Lý quản sự theo sát sau lưng Giang Long, lúc này cũng cúi người chào Lâm Nhã:

- Gặp qua Thiếu phu nhân.

Lâm Nhã không nhận biết Lý quản sự, chỉ tò mò bảo ông đứng dậy.

Giang Long thấy trên bàn đã bày đầy đồ ăn, liền không chút khách khí đi qua ngồi ở chủ vị:

- Vị này chính là Lý quản sự ở trong phủ, luận bối phận, chúng ta còn phải kêu một tiếng Cửu gia gia.

- Cửu gia gia.

Lâm Nhã nghe vậy vội vàng đáp lễ.

- Không dám nhận, không dám nhận.

Lý quản sự nghiêng người tránh ra.

- Cửu gia gia làm việc ở phòng thu chi, cũng chưởng quản nhà kho trong phủ.

Giang Long cầm lấy đôi đũa ngà, do dự một chút, liền gắp lên một miếng thịt gà béo ngậy, trải qua mấy ngày rèn luyện và điều dưỡng, hắn đã có thể ăn một phần nhỏ thịt rồi.

Thịt vốn chính là một loại thuốc bổ.

Ví dụ như thịt dê và thịt bò đều thích hợp cho mùa đông, ôn dưỡng tẩm bổ thân thể.

Nếu phối hợp thêm một ít dược liệu thì hiệu quả càng tốt.

https://thuviensach.vn

Chỉ có chút tình huống đặc biệt là không thể ăn thôi.

- Cửu gia gia còn chưa ăn cơm chiều đúng không?

Lâm Nhã được Giang Long nhắc nhở, biết rằng Lý quản sự chưởng quản tiền lương trong phủ, liền lập tức hiểu được người này là tâm phúc của Cảnh lão phu nhân, khách khí nói:

- Không bằng ngồi xuống cùng nhau dùng bữa như thế nào?

- Cái này, cái này như thế nào được?

Tuy rằng ngoài miệng Lý quản sự từ chối, nhưng cảm thấy ước gì lập tức có thể ngồi xuống cùng hai người ăn bữa cơm này.

Không phải bởi vì đồ ăn vô cùng phong phú, cũng không phải vì hương vị ngon miệng, mà là có thể cùng chủ nhân Cảnh phủ ngồi cùng một bàn ăn cơm là một việc vô cùng có mặt mũi.

Hơn nữa chỉ có chân chính tâm phúc mới có tư cách cùng chủ nhân ngồi cùng bàn dùng cơm.

Về sau nói ra, những vị quản sự khác trong Cảnh phủ cũng xem trọng ông thêm một phần.

- Ngồi xuống đi, không cần khách khí.

Giang Long đói bụng rồi, vừa ăn vừa vẫy vẫy tay:

- Ta cũng còn có chuyện muốn nói, ăn cơm xong chúng ta nói tỉ mỉ sau.

- Ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh rồi.

Lý quản sự vui vẻ rạo rực ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã muốn làm một người vợ hiền định gấp thức ăn cho Giang Long.

Tuy nhiên Giang Long lại bảo cùng nhau ăn cơm.

Tuy rằng Lý quản sự cũng coi như là bậc cha chú trong nhà, nhưng ông ấy cũng là đàn ông trưởng thành, chung quy Lâm Nhã cũng không tiện ăn cơm cùng bàn, liền bảo Đỗ Quyên mang đi mấy thứ thức ăn hào đem về phòng ngủ, tự mình ăn.

Ngọc Sai và Bảo Bình cùng nhau bắt tay vào giúp đỡ.

Bên trong Đại sảnh, cũng chỉ còn lại Giang Long và Lý quản sự.

Trong gia đình quyền quý đều chú ý đến việc không nói chuyện khi ăn uống và ngủ nghỉ, nên trong khoảng thời gian ngắn căn phòng liền yên tĩnh lại.

- Cửu gia gia uống được mấy chén?

Giang Long ăn lửng dạ, đột nhiên hỏi.

Lý quản sự nhanh chóng lắc đầu liên tục:

- Thưa ngài, ta chưa bao giờ uống rượu.

- Ah!

Giang Long cũng không gượng ép.

Bất quá hắn biết rõ những người ham rượu thích đánh bạc thì đa phần không thể trọng dụng được.

Bằng không vì không có tiền để mua rượu hay đánh bạc thua lỗ, rất có thể tham ô tiền bạc trong nhà kho.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Lâm Nhã nhanh chóng dùng xong cơm, lại trở về phòng khách.

Giang Long cũng ăn no rồi, để đũa xuống.

Lý quản sự tuy rằng chỉ ăn no có bảy phần, nhưng Giang Long và Lâm Nhã cũng không ăn nữa, ông tự nhiên cũng không dám tiếp tục ngồi ăn tiếp.

Lâm Nhã liền sai bảo đám nha hoàn dọn dẹp đồ ăn còn thừa, rồi bưng nước trà lên cho Giang Long và Lý quản sự.

- Nhã nhi, mấy ngày nay mệt muốn chết rồi nhỉ.

Giang Long không có đi thẳng vào chủ đề chính, đầu tiên là quan tâm hỏi một câu.

Tuy rằng ân cần thăm hỏi rất bình thường, nhưng trong lòng Lâm Nhã cũng rất ấm áp:

- Cũng không phải rất mệt mỏi.

- Ngồi xuống nói chuyện.

Giang Long chỉ xuống chiếc ghế bên cạnh.

Lâm Nhã nhu thuận đi qua ngồi xuống.

- Lần này Lý quản sự đi tới nông trang, là vì biết đến ta muốn thành lập một trang trại chăn nuôi quy mô lớn, cho nên lại đây hỗ trợ và cùng mang tới ba ngàn lượng bạc.

Vừa nhắc tới tiền, Giang Long liền nhớ lại tờ ngân phiếu mình còn không có cầm nóng liền lại bị Lý quản sự lấy mất:

https://thuviensach.vn

- Về sau nàng vẫn quản lý sổ sách, tuy nhiên việc đi xác minh công tác, liền giao cho Cửu gia gia làm là được rồi.

- Dạ.

Khi Lâm Nhã lên tiếng trả lời, đột nhiên thấy Giang Long vụng trộm nháy mắt với mình.

Trong lòng cũng khẽ động.

Chẳng lẽ tướng công không thích người này?

- Cửu gia gia, ngươi còn có điều gì muốn nói hay không?

Giang Long nhìn về phía thân hình gầy lùn Lý quản sự.

Lý quản sự vuốt vuốt chòm râu nói:

- Ngoại trừ việc xác minh công việc dựa theo sổ sách ra, ta còn muốn đi theo người phụ trách mua đồ ăn cùng gia súc.

- Việc này không thành vấn đề.

Giang Long gật đầu đáp ứng:

- Ngươi có thể tham dự trả giá, nhưng không thể tự chủ trương thu mua gia súc không được Điền Đại Tráng chọn.

- Điền Đại Tráng đối với việc nuôi dưỡng rất có kinh nghiệm, nhãn lực của y cũng rất tốt, sẽ chọn lựa những gia súc khỏe mạnh tráng kiện.

- Vâng, ta nhớ kỹ.

Lý quản sự cho rằng Giang Long đây là đang làm liều, không có khả năng thành công, trước tiên chi tính toán kiếm lời chút tiện nghi thôi.

https://thuviensach.vn

Mà súc vật bị bệnh, bị thương đương nhiên rẻ nhất.

Nhưng hiện tại Giang Long cố ý lên tiếng dặn dò, ông cũng không dám không nghe theo.

Có một số việc ông dám tranh giành với Giang Long, nhưng ở trong quá trình làm việc cụ thể thì chỉ có thể vô điều kiện lựa chọn nghe theo, dù sao Giang Long mới là chủ nhân chân chính của Cảnh phủ.

Tiếp theo Lý quản sự lại đề xuất vài yêu cầu, ngoại trừ ngân phiếu nhất định phải giao cho Lâm Nhã quản lý ra, Giang Long đều đáp ứng.

Vì thế Lý quản sự chỉ có thể đem ngân phiếu trên người giao cho Lâm Nhã.

Lâm Nhã không chút khách khí giơ tay tiếp nhận, nàng trông coi sổ sách, nếu ngân phiếu không nắm ở trong tay, chỉ là cái thùng rỗng, chỉ tay năm ngón có thể bài trí được cái gì?

Cho dù Giang Long có đồng ý do Lý quản sự bảo quản ngân phiếu, nàng cũng là phải tranh giành quyền lợi của mình.

Lại ngồi một lúc, Giang Long và Lý quản sự cùng nhau rời khỏi.

Lâm Nhã đứng ở cửa, ánh mắt ôn nhu nhìn bóng dáng của Giang Long càng lúc càng xa.

Đỗ Quyên trong lòng một hồi mất mát, bởi vì sau khi Giang Long tiến vào tiểu viện, cũng không có chủ động liếc nhìn ả một lần.

Trời đã tối hẳn, bầu trời đầy sao, trăng dần nhô lên chiếu ánh sáng khắp mặt đất, cả không gian như được bao phủ thêm một tầng ngân sắc thần bí, ra khỏi tiểu viện của Lâm Nhã, Lý quản sự nhìn bóng lưng Giang Long chậm rãi đi ở phía trước, muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Lần này tới nông trang, Cảnh lão phu nhân còn có chuyện giao cho ông.

Để ông lưu ý một chút quan hệ giữa Giang Long và Lâm Nhã.

Chuyện Giang Long bị Lâm Nhã làm tức giận hộc máu, Lý quản sự tự nhiên cũng biết được.

Tuy nhiên khi thấy Giang Long và Lâm Nhã nói chuyện với nhau, ánh mắt ôn hòa, trên mặt mang theo vui vẻ, rõ ràng khá gần gũi.

Không có dấu hiệu tức giận.

Một khi đã như vậy, vì sao Giang Long không ở cùng một chỗ với Lâm Nhã?

Khát vọng ẩm bồng tôn tử của Cảnh lão phu nhân mạnh đến cỡ nào, toàn bộ người trong phủ đều biết rõ.

Lý quản sự đã làm trợ thủ đắc lực của Cảnh lão phu nhân bao nhiêu năm qua càng hiểu rõ bức thiết trong lòng của lão phu nhân.

Hắn muốn nhắc nhở Giang Long hai câu, nhưng sự tình bực này ông lại không tiện mở miệng ra nói.

Dù sao đây cũng việc tư mật giữa hai tiểu phu thê người ta.

Giang Long cũng không biết tâm sự của Lý quản sự.

Bất quá hắn vẫn tương đối hiểu rõ tâm tình của Cảnh lão phu nhân.

Nhưng hiện tại thân thể hắn còn không có tu dưỡng tốt, không thích hợp cùng nữ nhân “này nọ í e í e”, hơn nữa bên cạnh của Lâm Nhã cũng vẫn còn cơ sở ngầm của Lâm gia phái tới.

Cho nên vào lúc này, hắn tuyệt đối sẽ không động phòng với Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày hôm sau, cả nông trang đâu đâu cũng bận rộn.

Rất nhiều tá điền đang chế tác phân bón nông gia.

Bởi vì nghe nói phân bón hiệu quả rất tốt, cho nên mặc dù tiếp xúc với phân cùng nước tiểu, đám tá điền này cũng vẫn là cười ha hả, làm khí thế ngất trời.

Tới buổi trưa, ở cửa nông trang đột nhiên truyền đến một hồi ồn ào.

Tiếp đó một đám cùng một đám tá điền hướng tới bên kia dũng mãnh lao tới.

Hóa ra là Điền Đại Tráng nghe theo chỉ bảo của Giang Long, đem thanh toán tiền đặt cọc mua đám trâu đực bò cái trưởng thành toàn bộ mang về nông trang.

Đám trâu bò này là Giang Long suy nghĩ muốn giúp đỡ cho đám tá điền này điền cày cấy, bọn họ tự nhiên đều rất vui sướng.

Giang Long nghe thấy động tĩnh, dừng tập Tam Thể Thức Hình Ý Quyền, mang theo Ngọc Sai, Bảo Bình, cùng với vài cận vệ đi khỏi tiểu viện tiếp đón.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

……

Nhìn thấy thân ảnh của Giang Long, không biết ai là người mở miệng đầu tiên, lập tức chỉ thấy lần lượt các tá điền vẻ mặt cảm kích mở miệng cảm ơn, tiếp theo liên tiếp quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

Nhìn lần lượt từng khuôn mặt ngăm đen chất phác đang hé ra những nụ cười sáng lạn, không biết tại sao, Giang Long đột nhiên cảm thấy ánh mắt có chút cay cay.

Mình làm cái gì?

Chẳng qua là mua vài con trâu mà thôi!

Thật sự không đáng giá để cho những người này cảm kích như thế.

- Đứng lên, tất cả mọi người đứng lên!

Giang Long vội vàng bước nhanh về phía trước, vươn tay từng bước từng bước đỡ lấy.

Ngọc Sai, Bảo Bình, cùng với Tang Chu và vài cái cận vệ, cũng là khẩn trương chạy lên hỗ trợ.

- Con à, ngươi hãy nhìn cho kỹ, đây là Tiểu thiếu gia của chúng ta, về sau ngươi phải nhớ kỹ, đối với Tiểu thiếu gia nhất định phải tuyệt đối trung thành!

- Tiểu thiếu gia tâm địa tốt rất quan tâm tới chúng ta, Bàn Đôn, về sau ngươi trưởng thành cũng không thể làm ra sự tình có lỗi với Tiểu thiếu gia.

- Khỉ Ốm, về sau lớn lên con nhất định phải trung thành với Tiểu thiếu gia, biết không? Dám can đảm có hai lòng, lão tử sẽ đem bờ mông của ngươi đánh thành tám cánh hoa!

Thời điểm Giang Long đang bận rộn đỡ lấy đám tá điền, những lời nói của đám tá điền dạy dỗ con cái nhà mình, cũng từng câu từng câu truyền vào trong tai của hắn.

Lý quản sự lúc này đi theo bên cạnh Điền Đại Tráng, nhìn cảnh tượng trước mắt, có chút ngây người.

https://thuviensach.vn

Chợt vuốt vuốt chòm râu như có điều suy nghĩ.

Tiểu thiếu gia, đây là đang thu mua lòng người sao?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Hoa

Ở bên trong một nhà quyền quý lớn, thu mua lòng mọi người là việc vô cùng trọng yếu.

Quản sự thu mua lòng người, thuộc hạ dưới quyền toàn lực phối hợp, làm cho mọi việc có thể thuận buồm xuôi gió, sẽ không có sai lầm.

Mà nếu chủ nhân là người thu mua lòng người sau khi đã có uy vọng cực cao, có thể làm thế lực của gia tộc ngưng tụ.

Quản sự dưới quyền không dám giấu diếm lừa gạt, nếu bên trong có ai làm cái gì không đúng việc chủ nhân giao phó, cũng sẽ có người chủ động mật báo.

Tin tức sẽ vô cùng linh thông.

Hơn nữa một số gia nô sẽ giống hộ vệ trong Cảnh phủ bây giờ, vì bảo vệ chủ nhân sẵn sàng liều chết.

Ở Cảnh phủ, tuy Cảnh lão phu nhân là trưởng bối, nhưng Giang Long cũng là nam chủ nhân duy nhất.

Cho nên nếu Giang Long có thể thật sự xây dựng uy danh, thì địa vị của Cảnh lão phu nhân ở trong phủ sẽ tự nhiên mà lui xuống vị trí thứ hai.

Giang Long không hề biết Lý quản sự lại có thể có suy đoán này.

Cảnh lão phu nhân đối với hắn vô cùng tốt, hắn không dùng cách này để cùng Cảnh lão phu nhân tranh đoạt quyền lực.

https://thuviensach.vn

Sau khi đỡ tá điền dậy, Điền Đại Tráng tiến lên trước đề nghị:

- Tiểu thiếu gia, không bằng bây giờ tiểu nhân liền cho trâu lên cày, cày bên trong ruộng, để cho thiếu gia đứng ở ruộng nhìn một chút.

Trong cả nông trang, trước kia chỉ có trong nhà Điền Đại Tráng nuôi trâu, thời điểm xuân canh là khoảng thời gian cày trâu của địa phương.

Cho nên những tá điền đó tuy không phải là không thấy qua trâu cày, nhưng chưa từng có tiền để mướn trâu về cày ở nhà mình.

Việc nhà người ta dùng trâu cày, với việc nhà mình dùng trâu cày, cảm thấy tự nhiên là không cùng một dạng.

Nhiều tá điền nghe vậy, đôi mắt mong chờ nhìn Giang Long.

Giang Long liền gật đầu một cái:

- Được, chúng ta cùng đi đến bên ruộng nhìn một chút.

Thanh âm vừa nói ra, phần đông tá điền liền ầm ầm trầm trồ khen ngợi, sau đó vây quanh một đám trâu đi hướng đồng ruộng mênh mông bên ngoài.

Tổng cộng có hai mươi hai con trâu cái.

Hai con trâu đực, hai mươi con trâu cái.

Hai con trâu đực thì lớn hơn một chút, con trâu cái thì thấp, rắn chắc, nhưng hơi gầy một chút.

Tuy nhiên Điền Đại Tráng nhãn lực rất tốt, con trâu đo có mập có gầy đấy, nhưng ánh mắt đều rất sáng, tinh thần tất cả đều rất tốt.

Ra khỏi nông trang, đi vào một cánh đồng bên cạnh gần nhất.

https://thuviensach.vn

Điền Đại Tráng dừng bước lại, phóng lớn giọng nói:

- Đây là đất của nha lão Quách thúc đúng không?

- Vâng đúng vậy.

Một lão nhân mặc áo tang cũ nát chen từ đám người bên ngoài tiến vào.

- Con trai con dâu của lão Quách thúc đi sớm, bây giờ cùng với lão thím làm ruộng nuôi hai đứa cháu trai, ngày qua ngày rất vất vả a.

Điền Đại Tráng nói tiếp:

- Không bằng hôm nay cấp cho nhà lão Quách thúc là nhà đầu tiên dùng trâu cày ruộng. Mọi người có chịu không?

- Được!

- Không thành vấn đề.

- Lão Quách thúc là người tốt.

Một vòng nhóm tá điền đều mở miệng.

Quách lão đầu cảm động hốc mắt đỏ lên, nước mắt không tự chủ được rơi xuống, ông dùng ống tay áo lau nước mắt, nghẹn ngào nói:

- Cảm ơn, cảm ơn mọi người!

Quách lão đầu vốn là dùng sức người để cày ruộng, nhưng trong nhà không có người lao động khỏe mạnh, cày chậm, hơn nữa vì tuổi già sức yếu, cho lúc cày ruộng, chỉ lật được một lớp đất mỏng, trước đó ông còn đang ở nơi kéo cày, nghe nói trâu chạy về thôn mới chạy tới xem náo nhiệt.

Trong nhà Điền Đại Tráng có bộ đồ cho trâu cày, Điền thê đã đi qua lấy.

https://thuviensach.vn

Mặt khác còn có một nhóm mới, được bày đặt trên mặt đất.

Thành thạo đeo lên cho trâu cày, Điền Đại Tráng cầm roi, ở trên mông trâu đực nhẹ nhàng vụt một cái.

Ở thời đại này còn chưa nuôi trâu thịt, nông dân nuôi trâu không phải để cày ruộng, thì chính là để cho trâu kéo xe, chuyên chở kéo người, cho nên lúc trâu còn nhỏ, liền cho đeo khoen mũi, lúc đang làm việc trên đồng, để cho nghé con tự biết đi theo bên cạnh trâu to.

Cho nên trâu trưởng thành, không con nào không biết cày ruộng.

Nếu bắt được trâu hoang, thì không biết nghe lời như vậy.

Trâu đực bị rút một cái, bắt đầu chậm rãi đi tới kéo cày.

- Trâu này bò từ nhỏ được học cày ruộng, cho nên sau này khi mọi người dùng, không cần lo lắng trâu sẽ không nghe lời, chỉ cần cho trâu ăn no, sẽ không lười biếng sẽ không lười làm... Tuy nhiên mọi người phải chú ý, trâu tuy rằng sức lực lớn, nhưng nó thắng ở sự chịu đựng rất tốt, lúc đang cày dù thế nào cũng không được đuổi nhanh quá, bằng không sẽ làm trâu mệt mắc sai lầm.

- Trước kia cũng có người không hiểu điều này, kết quả là trâu mệt quá miệng sùi bọt mép, chết hết.

Điền Đại Tráng đối với việc dùng trâu cày ruộng rất quen thuộc, vừa đưa trâu, vừa hướng dẫn cho nhóm tá điền.

Nhóm tá điền không biết dùng trâu cày, liền xúm lại chăm chú nghe.

Có một số người nhát gan thì lại thì toát ra thần sắc bất an.

Hóa ra trâu còn có thể bị mệt chết a!

https://thuviensach.vn

Vậy đến lúc đó nếu mình nắm giữ không tốt... Nhà mình không bồi thường nổi.

Trong lòng bọn họ lo lắng.

Đương nhiên, phần lớn mọi người đúng là cao hứng phấn chấn, mong chờ được thử.

Điền Đại Tráng nói với mọi người một hồi, rồi kêu một thanh niên đi lên bắt tay bắt dạy.

Phần lớn thanh niên có tính gấp gáp, mà trâu lúc đang cày ruộng lại chậm rãi, cho nên thanh niên liền quăng roi vào mông trâu.

Điền Đại Tráng không phiền kiên nhẫn giảng giải.

Một lát sau, thanh niên dần dần bắt được nhịp, đột nhiên cười nói:

- Dùng trâu cày ruộng đúng là dùng ít sức a, chỉ cần đi chậm theo sau trâu là được.

Mà nếu là mình tới kéo, chẳng những mệt đổ mồ hôi đầy đầu, cả người nhũn ra, hơn nữa một ngày xuống dưới kéo cày bả vai có thể bị mài rơi một lớp da.

Điền Đại Tráng thấy người thanh niên học xong, vừa buộc đầu trâu cho những người khác đến dạy.

Giang Long đứng ở một bên cười tủm tỉm nhìn, Ngọc Sai, Bảo Bình cũng rất cao hứng.

Nếu không phải lo lắng xuống ruộng, vớ giày và quần áo sẽ dính đầy bùn đất, các nàng cũng muốn tự mình thử một lần.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Điền Đại Tráng đem toàn bộ hai mươi hai con trâu buộc đồ xong, cho đám tá điền được học đem đi dùng.

Y hướng Giang Long đi tới, nhưng lúc đi đến bên cạnh, đột nhiên nhíu mày, cúi người nắm một nắm đất, tay lại hướng phía dưới đào đào, sau đó đi đến Quách lão đầu hỏi một phen.

Sau đó đứng lên, cất giọng nói:

- Lão Quách thúc mấy ngày nay cày đất hơi nông, các ngươi hãy giúp lấy củ mà thay trồng một lượt.

- Vâng!

Một thanh niên lớn tiếng đáp.

Quách lão đầu cảm động hốc mắt đỏ lên, liên tục gạt lệ.

Ông cũng muốn đem đất đai cày sâu một chút, nhưng dựa vào ông, ông nào có nhiều sức lực như vậy:

- Đại tráng, lão thúc cảm ơn ngươi.

Điền Đại Tráng chỉ nhếch miệng cười nói:

- Lão thúc muốn tạ ơn, thì tạ ơn Tiểu thiếu gia đi.

- Ân, là nên cảm ơn Tiểu thiếu gia.

Quách lão đầu liên tục gật đầu.

Đuổi trâu cày đất cũng không phải việc khó gì, trâu ngoan, sẽ không chạy loạn, không phải ở ngoài cũng không quá gấp, cứ vững vàng là tốt rồi.

Thấy Điền Đại Tráng đi tới, Giang Long cười hỏi:

https://thuviensach.vn

- Trừ trâu cày của nhà ngươi ra, còn lại đều là mới mua?

- Vâng!

Điền Đại Tráng gật đầu.

- Nếu ngươi sớm nói một chút, ta sẽ cho trực tiếp bỏ tiền cho thợ rèn đáng chút cày rồi.

Cày đó mua được đều là làm bằng gỗ.

Điền Đại Tráng một trận hoảng sợ:

- Là tiểu nhân tự chủ trương rồi.

- Không sao.

Giang Long khoát tay, ra hiệu y không cần khẩn trương, rồi nói tiếp:

- Nếu đã mua được vậy hãy để mọi người dùng trước đi.

- Ừ, ngươi bây giờ đến lò rèn gần đây, đi đánh chế như vậy một ít miếng sắt như thế này lại đây.

Giang Long nói xong, cúi đầu lấy một cây nhánh cây, vẽ ra đại khái một đồ hình, đồ hình cơ bản hiện lên hình tam giác.

Không đợi Điền Đại Tráng hỏi, hắn cũng đã giải thích:

- Đưa vật này sau khi đánh xong mang ra, trang bị lên cái cày, như vậy trong quá trình cày đất, khối miếng sắt sẽ làm đất hai bên bị xới lên.

Khối miếng sắt này, kỳ thực chính là lưỡi.

Hiện tại nhóm tá điền cùng cày, thêm khối miếng sắt này liền có thể đổi tên là lưỡi cày rồi.

https://thuviensach.vn

Điền Đại Tráng xem hiểu lợi ích trong đó, liên tục gật đầu, lập tức khởi hành.

Lúc này Lý quản sự đột nhiên chạy tới, dò hỏi:

- Muốn mua cái gì vậy? Ta cũng muốn đi.

Giang Long không có ý kiến khác nào, nhưng không nghĩ tới Điền Đại Tráng nhìn Lý quản sự đi sau, trực tiếp đen mặt lại.

- Làm sao vậy?

Giang Long tò mò.

Điền Đại Tráng khổ tâm:

- Tiểu thiếu gia...

Hóa ra hôm nay Lý quản sự đi theo Điền Đại Tráng ra thôn kết toán tiền dư, lấy trâu trưởng thành kéo về, nhưng không nghĩ đếnLý quản sự cực kỳ keo kiệt, một đồng cũng để ý.

Hôm nay phải dắt trâu vốn là để tiền đặt cọc, giá cả trao đổi đấy tốt lắm, nhưng Lý quản sự hết lần này tới lần khác nói bên kia ra giá cả quá mắc, muốn trừ một ít.

Người ta sao có thể bằng lòng?

Người bán trâu sẽ tìm Điền Đại Tráng tranh luận.

Điền Đại Tráng tuy rằng cũng nghĩ tương đối khá một ít, nhưng bản tính đôn hậu, thiện lương trung thực, cũng trọng thành tín.

Cũng đã nói giá cả đấy rồi, làm sao có thể cắt giảm?

https://thuviensach.vn

Nhưng y chính tai nghe được Giang Long xưng hô với Lý quản sự là Cửu gia gia, lại không tức giận với Lý quản sự.

Cuối cùng bị người bán trâu mắng cho thảm.

Cũng chính bởi vì Lý quản sự cùng người ta cò kè mặc cả, lưu châu tất giác, vìmột đồng tiền cũng muốn tranh giành đến đỏ mặt tía tai, bọn họ mới đi từ sáng, đến tận trưa mới về.

Giang Long sau khi nghe xong, có chút đau đầu day day mi tâm.

Hắn đã sớm nhìn ra Lý quản sự là như vậy người, nhưng ngươi lại không thể nói Lý quản sự đã làm sai điều gì.

Người ta cũng vì đang vì tiết kiệm tiền bạc cho quý phủ.

Chẳng qua là cò kè mặc cả, quan niệm cùng phong cách bất đồng mà thôi.

- Về sau ngươi chỉ chọn hàng hóa, thương lượng giá cả để cho Lý quản sự phụ trách đi.

Cuối cùng, Giang Long chỉ có thể phân phó như vậy.

Điền Đại Tráng mặt đen thui đáp ứng.

- Đi thôi.

Lý quản sự thì lại rất đắc ý hất cằm lên.

Hai người cùng rời khỏi, nhưng thình lình nghe một âm thanh thất kinh bỗng vang lên:

- Không xong rồi, lão Quách thúc, lão thím té xỉu ở trong sân!

https://thuviensach.vn

Quách lão đầu vốn là đang vì có trâu giúp cày ruộng mà cười rất vui vẻ, nghe vậy trực tiếp kinh hãi sắc mặt trắng bệch.

- Lão Quách thúc, ngươi còn thất thần gì nữa, nhanh nhanh về nhà một chút a.

Một người trung niên vốn là đang đứng bên cạnh Quách lão đầu cười nói chuyện phiếm, giơ tay đẩy y một phen.

Quách lão đầu lúc này mới phục hồi lại tinh thần, liền chạy thẳng về nhà.

Ngọc Sai và Bảo Bình đều có tâm địa thiện lương, lúc này thần sắc một mảnh lo lắng.

Giang Long cũng nhíu mày, muốn chạy lên đi xem một chút, thì nghe Điền Đại Tráng thở dài.

- Làm sao vậy?

Giang Long dừng bước tiến, mở miệng hỏi.

Điền Đại Tráng nhìn Giang Long liếc mắt một cái, lại cúi đầu, do do dự dự mà nói:

- Theo tiểu nhân đoán, Quách lão thím, hẳn là, hẳn là...

- Nói rõ ràng một chút nhanh.

Giang Long lạnh lùng quát.

- Vâng.

Điền Đại Tráng hoảng sợ:

- Hẳn là tới thời điểm xuân canh, nhưng lương thực trong nhà lão Quách thúc không còn nhiều nữa, dùng sức người cày ruộng là hao phí khí lực rất

https://thuviensach.vn

vất vả, cho nên lão thím hẳn là lấy lương thực đều cho lão Quách thúc và hai cháu trai ăn, còn mình chỉ uống chút canh.

- Chắc là đói quá chóng mặt đấy!

Giang Long sau khi nghe xong nghiêm mặt âm trầm, đi theo phần đông tá điền bước nhanh về nhà Quách lão đầu.

Thấy sắc mặt Giang Long rất khó coi, Điền Đại Tráng, Lý quản sự, Trịnh Trì, cùng đám người Dương Cường trong lòng đều hốt hoảng, không dám thở mạnh một chút.

Chỉ chốc lát, đi tới trước cửa tiểu viện.

Trong tiểu viện có bốn gian phòng, so với nhà Dương Cúc Hoa thì rộng rãi không ít.

Tuy nhiên hẳn là mấy chục năm phòng ở cũ rồi, không như phòng Dương Cúc Hoa mới, hơn nữa vì lâu không được sửa chữa, trên vách tường có nhiều chỗ nứt ra thành khe hở.

- Tiểu thiếu gia đến đây.

Có người nhìn thấy Giang Long lập tức chủ động tránh ra.

Nghe được âm thanh, đám người chen chúc phía trước đều tranh ra một lối nhường đường.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Đói Ngất

Giang Long trực tiếp xuyên qua đám người, đi thẳng vào phòng khách nhà Quách lão đầu.

Ánh mắt theo bản năng đảo xung quanh.

Nhà chỉ có bốn bức tường!

Ngoại trừ một cái bàn gỗ thấp cũ nát thiếu một chân, thì không còn bất kỳ đồ dùng trong nhà nào.

Ở bốn phía bàn gỗ, để mấy tảng đá lớn bề mặt tương đối bằng phẳng, rõ ràng, người nhà Quách gia lúc ăn cơm, là ngồi trên tảng đá lạnh đó.

Từ bên ngoài nhìn chỉ có thể thấy vách tường có nhiều khe nứt.

Mà trong phòng thì tối, bên ngoài thì sáng, cho nên đi vào trong nhà, mới phát hiện ánh mặt trời qua khe nứt rọi vào, tạo thành từng chùm sáng chói mắt.

Có người vén rèm cửa, Giang Long cúi người đi từ chính phòng vào bên trong phòng ngủ.

Chỉ thấy Quách lão đầu đỏ mắt rưng rưng nước, rơi xuống một sợi tóc trắng như tuyết của lão bà.

Đầu giường đặt gần lò sưởi, vài người phụ nhân đỡ lão bà.

Hai cậu bé khóc, lau lệ.

https://thuviensach.vn

- Lão thím đúng đói ngất.

Giang Long chuyển động ánh mắt, nhìn đánh giá khắp nơi, nhà không có đủ, hơn nữa trên giường gạch chỉ có mấy tấm đệm rất mỏng.

Vách tường hở, chăn đệm lại mỏng như vậy, thật không biết một nhà bốn miệng ăn này làm thế nào vượt qua được cái rét mùa đông năm nay.

- Nhà ai có trứng gà?

Lão bà bị đói ngất đấy, chỉ uống nước trắng e rằng không được, Giang Long đã mở miệng:

- Hãy giúp nấu bát cháo đường với đỏ trứng gà đến, tìm Lý quản sự thanh toán tiền.

- Không cần không cần.

Một phụ nhân trung niên mặc áo bông váy ngắn cất bước chạy ra ngoài.

Chống lại ánh mắt dò hỏi của Giang Long, Điền Đại Tráng nhỏ giọng giới thiệu:

- Đó là vợ của Trịnh Trì, nhà y ở sát vách.

Giang Long xoay người nhìn thoáng qua Trịnh Trì.

Trịnh Trì đối với việc vợ mình lúc này chủ động đi lấy trứng gà một mực hài lòng, cảm thấy mát mặt mình.

Thấy Giang Long nhìn sang, cúi đầu khom lưng cười ha hả.

Tuy nhiên bất ngờ là, không nghe thấy Giang Long mở miệng khen ngợi.

Y kinh ngạc ngẩng đầu, Giang Long đã dời ánh mắt về phía Quách lão đầu một nhà bốn miệng ăn.

https://thuviensach.vn

Lại qua một lúc sau, lông mi bị dính nước mắt của lão bà khẽ run lên, chậm rãi mở ra ánh mắt lờ mờ.

- Tỉnh!

Mọi người vây quanh đều vui mừng ra mặt.

Lão thúc đầu vẻ mặt kích động:

- Bà làm ta sợ muốn chết, nếu bà cũng đi, ta một mình làm sao có thể sống tốt đây?

Nói xong, lệ theo khuôn mặt chảy xuống dưới.

Quách thê miễn cưỡng cười, chậm rãi nhìn qua bốn phía:

- Làm sao, làm sao mà tất cả mọi người đều đến nhà chúng ta vậy?

- Lão thím, ngươi lúc trước đói ngất đi thôi.

- Đúng vậy a, may mắn cho ngươi là cháu trai thấy vội vàng ra ngoài tìm người giúp.

- Vợ của Trụ đầu đụng phải, đi tìm lão Quách thúc, chúng tôi liền chạy tới.

Mọi người ngươi một lời ta một câu nhao nhao mở miệng giải thích.

- Tiểu thiếu gia cũng tới thăm ngươi.

Trịnh Trì lúc này đảo mắt, tiến lên vài bước mở miệng nói.

- A?

Quách thê giùng giằng muốn đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Giang Long thản nhiên liếc Trịnh Trì một cái, tiến lên vài bước ngồi ở đầu giường gần chỗ đặt lò sưởi, vươn hai tay đè chặt bả vai Quách thê, không cho bà đứng dậy:

- Ta đã cho người đi nấy cháo đường đỏ trứng gà rồi, lão thím đừng nhịn nữa, lập tức liền có người bưng lại đây.

- Khiến Tiểu thiếu gia chê cười.

Lão bà thần sắc câu nệ ánh mắt bối rối.

Tuy rằng sống được gần sáu mươi năm rồi, nhưng lão bà chưa từng với chủ nhân của Cảnh phủ tiếp xúc gần như vậy.

- Cảm tạ Tiểu thiếu gia.

Lão Quách đầu mở miệng, vẻ mặt cảm kích.

Giang Long nhẹ nhàng khoát tay áo, giận dữ nói:

- Lão thím té xỉu, là sơ sẩy của ta a.

Đang muốn nói rõ nguyên nhân, Trịnh thê bưng một chén cháo trứng gà nóng hổi bước nhanh đến.

- Để lão thím ăn một chút trước đi.

Giang Long ngừng nói, đứng lên rời vị trí.

Trịnh thê tiến lên cầm chén đưa cho Quách lão đầu.

Lão Quách đầu múc một muỗng vơi, dùng miệng nhẹ nhàng thổi thổi, lúc này mới đưa đến bên miệng lão thê.

Quách thê sau khi uống vài ngụm, cảm thấy thân thể dần ấm áp, dần dần có chút khí lực.

https://thuviensach.vn

Sau đó lắc đầu tránh thìa không muốn uống nữa, muốn đem cháo đường đỏ trứng gà còn lại cho hai cháu trai uống.

Hai đứa trẻ nhà Quách gia tuy cũng quan tâm bà mình, nhưng trong nhà nghèo, bọn chúng đã lâu không được nếm qua trứng gà.

Cho nên đôi mắt trông mong nhìn chén cháo đường đỏ trứng gà thơm lừng kia, nuốt mạnh nước miếng một cái.

Quách lão đầu có chút do dự.

Lúc này Bảo Bình đột nhiên tiến lên vài bước, cười mỉm nói:

- Lão thím ngươi cứ uống xong cháo kia đi, hai người bọn họ có thể ăn cái này.

Nói xong, giống như ảo thuật, bàn tay nhỏ run lên, lòng bàn tay đã có mấy miếng bánh ngọt mềm.

Ánh mắt hai đứa trẻ bị hấp dẫn, thấy thế đánh bạo giơ tay.

Sau khi ăn một miếng, hai bé con say mê nheo mắt lại.

- Thơm quá a.

- Ngọt quá.

Bảo Bình thấy thế lại lấy ra mấy miếng, bỏ vào lòng bàn tay hai bé.

- Bà nội ăn.

- Ông nội ăn.

Con nhà nghèo đa số khá biết điều, sau khi ăn thêm một miếng, hai đứa bé đem bánh ngọt đưa đến bên miệng ông bà nội.

https://thuviensach.vn

Quách lão đầu rưng rưng ăn một miếng nhỏ, cũng không mở miệng.

Quách thê vẻ mặt hiền lành, lại tiếp tục uống cháo đường đỏ trứng gà.

Bảo Bình xoay người trở về chỗ cũ, nụ cười trên mặt đã biến mất không thấy gì nữa.

Thấy bên này đã vô sự, Quách thê đã tỉnh lại, Giang Long trong bụng nhẹ nhàng thở phào, xoay người rời đi.

Điền Đại Tráng, Trịnh Trì, Dương Cường nhấc chân theo sát phía sau hắn.

- Thật đáng thương.

Đi đến cửa chính nhà Quách gia, Bảo Bình hạ giọng nói.

Ngọc Sai im lặng gật gật đầu.

Giang Long lúc này trong lòng nặng nề, bỗng nhiên mở miệng:

- Lão Trịnh, tình huống nhà lão Quách, ngươi hắn sớm đã biết?

- Vâng, đúng ạ.

Trịnh Trì thấy sắc mặt Giang Long khó coi, cẩn thận lên tiếng trả lời.

- Vậy tại sao không nói cho ta biết sớm một chút?

Giang Long thanh âm nghiêm nghị.

Vợ mình là người đầu tiên đi làm cháo đường đỏ trứng gà, Trịnh Trì vốn còn muốn được khen vài câu, thấy Giang Long đột nhiên phát cáu, mồ hôi lạnh trên ót rỉ ra:

- Này, này...

https://thuviensach.vn

Trong thời gian ngắn không biết trả lời thế nào.

Tá điền trong nông trang phần lớn đói rét, ngày trước sự việc một nhà Hồ quản sự ém nhẹm hết, có mấy nhà có thể ăn cơm no mỗi ngày?

Thực đang không có lương thực, những người này sẽ đến gặp Hồ quản sự mượn vay nặng lãi, vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt.

Có điều cứ vậy mà nói, cũng vì lợi tức rất cao, cho nên bọn họ nợ nhà Hồ quản sự ngày càng nhiều tiền.

Giang Long đầu tiên là giải quyết một nhà Hồ quản sự, đây là một chuyện đại sự.

Nợ sổ sách ngày trước, toàn bộ đều không cần trả.

Nhưng đồng thời, không có chuyện vay mượn tiền lương thực với Hồ quản sự, dĩ nhiên bọn họ phải chịu đói bụng.

- Còn có lão Dương!

Giang Long càng tức giận nhắm ngay Dương Cường:

- Điền trang đầu mỗi ngày đều ra bên ngoài thu mua súc vật, ta đem mọi chuyện của nông trại đều giao cho hai người các ngươi quản lý, bây giờ không ngờ lại có người vì không có cơm ăn bị đói ngất, thiếu chút nữa mất mạng, ngươi nói như thế nào?

Trong khoảng thời gian ngắn, khí thế trên người Giang Long đại biến.

Trịnh Trì và Dương Cường không chịu nổi áp lực, bịch một tiếng ngã quỵ xuống đất, vừa nhận sai, vừa mở miệng cầu xin tha thứ.

- Tiểu nhân đã sai!

https://thuviensach.vn

- Cầu Tiểu thiếu gia bỏ qua cho tiểu nhân lần này.

Thấy mặt Giang Long lạnh lùng, bất động, hai người đều nhìn về phía Điền Đại Tráng cầu cứu.

Điền Đại Tráng do dự một chút, cũng quỳ xuống:

- Tiểu nhân cũng sai rồi.

- Ngươi đứng lên.

Giang Long khẽ nhíu mày:

- Trước ta nói rồi, cho các ngươi làm việc, sẽ cho các ngươi bạc tiêu hàng tháng, Điền trang đầu ngươi phụ trách thu mua súc vật, mỗi ngày đều phải chạy ra ngoài, mà bọn họ lại tạm thời phụ trách tất cả công việc bên trong nông trang, chuyện này không liên quan gì đến ngươi.

Điền Đại Tráng nhưng lại không đứng dậy, khuôn mặt xấu hổ:

- Kỳ thực tiểu nhân cũng biết tình hình nhà lão Quách, nhưng không đúng lúc nói cho Tiểu thiếu gia, năm trước...

Sau đó, Điền Đại Tráng mới đem tình hình bên trong nông trang nói cho Giang Long biết.

Giang Long sau khi nghe khẽ thở dài, hóa ra Quách thê đói ngất, rõ ràng còn có lỗi của chính mình.

Sắc mặt hòa hoãn rất nhiều.

Cho phép Điền Đại Tráng đứng dậy, hắn lại hừ lạnh:

- Lão Trịnh, lão Dương, lần này có Điền trang đầu cầu xin cho các ngươi, ta tha thứ cho các ngươi lần này, nếu như trong nông trang còn lần

https://thuviensach.vn

sau nữa xảy ra như vậy, gậy của quý phủ sẽ không lưu tình!

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

- Ân?

Giang Long phát ra giọng mũi.

Hai người không phải kẻ ngốc, lập tức hướng Điền Đại Tráng nói lời cảm tạ, miệng tất cả đều gọi tên Điền trang đầu.

Hàn ý trên mặt Giang Long tiêu bớt.

Trịnh Trì và Dương Cường hai người đều có đầu óc và bản lãnh đấy, sở dĩ bình thường đối với Điền Đại Tráng cũng không có tôn kính.

Hơn nữa đều có tâm tư muốn thay vào đó.

Giang Long làm sao nhìn không ra?

Hôm nay vừa lúc mượn cơ hội này làm nâng cao uy tín của Điền Đại Tráng lên.

Điền Đại Tráng về sau này có thể quản lý nông trang, trở thành trang đầu thực sự.

- Tiểu thiếu gia, trong nông trang còn có rất nhiều nhà giống lão Quách.

Bởi vì phải truy cứu trách nhiệm, cho nên Trịnh Trì lập tức bẩm báo.

Điền Đại Tráng và Dương Cường lập tức mở miệng hùa theo.

- Lão Trịnh, ngươi ngay bây giờ đi lần lượt từng nhà, thống kê thử xem trong nhà bọn họ còn tồn bao nhiêu lương thực, ăn trong bao lâu.

https://thuviensach.vn

Giang Long chỉ bảo.

Trịnh Trì đáp một tiếng, bước vội vàng đi làm việc.

Dương Cường lúc này mới mở miệng nói:

- Thật ra chỉ cần đợi tới lúc rau dại mọc ra thì sẽ không sao.

Tá điền bên trong nông trang rất nghèo, rất ít nhà có thể quanh năm suốt tháng đều có lương thực để ăn, sau khai xuân, trẻ con nhà nhà đều đi đến ruộng hoang ở giữa rừng núi đào đủ loại rau nấm dại, rồi cho vào nồi một ít gạo lức, nấu cháo rau dại uống.

- Chỉ ăn rau dại sao có thể được?

Giang Long nhẹ nhàng lắc đầu:

- Thống kê tốt sau đó...

Nói đến đây, hắn đột nhiên có chút khó xử.

Hắn muốn phát chút lương thực cho tá điền, nhưng tá điền có gia cảnh nhiều như vậy, còn rất nghèo khổ cũng có.

Đến lúc đó chỉ cho nhà nghèo khổ, nhà khác gia cảnh tốt hơn khó tránh khỏi cảm thấy không công bằng.

Nhưng nếu đều cho bọn họ số lượng lương thực như nhau, tự mình tuy rằng có ý tốt, nhưng cũng không phải Phật môn Bồ Tát.

Nên giúp hay không nên giúp đây? Tại sao phải đi giúp chứ?

Lý quản sự nghe đến đó, thầm hô không ổn, vội vội vàng vàng mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, không phải ngươi tính toán đưa lương thực cho bọn họ chứ?

Ngọc Sai và Bảo Bình lập tức trợn mắt nhìn Lý quản sự.

Các nàng đều bị cha mẹ bán đi.

Trước kia trong lòng thường phẫn hận cha mẹ ruột, nếu không quan tâm ta, sao còn muốn sinh ta ra?

Nhưng từ sau khi đến nông trang, nhìn đến là một thân áo đơn rách nát, cùng các nữ tử bằng tuổi khuôn mặt ngăm đen trên tay hiện đầy vết chai, hơn nữa đứa nhỏ đi theo bên cạnh cũng xanh xao vàng vọt, có thể hiểu được cuộc sống vất vả của cha mẹ ruột.

Nỗi phẫn hận trong lòng kia, dần dần trở thành nhạt đi.

Ở Cảnh phủ, các nàng gần như không nếm qua khổ đắng, cuộc sống trôi qua so với địa chủ bà có phần đãi ngộ hơn.

Mặc dù không có cha mẹ bên cạnh, nhưng cũng là thay đổi vận mệnh, không phải chịu cuộc sống gian khổ.

Không phải nếm qua cái gì khổ, bản thân các nàng lại lương thiện, tự nhiên đối với mấy tá điền này thông cảm vô cùng.

Nghĩ đến cha mẹ mình cũng từng trải qua cuộc sống như vậy, trong lòng còn có chút thương xót.

Cho nên với việc Giang Long phát cho tá điền lương thực, các nàng vô cùng tán đồng.

Lúc này Lý quản sự nhảy ra, rõ ràng là muốn ngăn cản, trong lòng các nàng sao có thể không dâng lên thịnh nộ?

https://thuviensach.vn

- Lý quản sự có ý là...

Nghe được Giang Long hỏi, Lý quản sự lập tức lên tiếng:

- Chỉ có thể mượn, không thể cho không bọn họ! Cảnh phủ chúng ta đúng la người hầu được đãi ngộ, nhưng cũng không thể tặng không lương thực cho người ta a! Bằng không bị những tá điền trong nông trang biết, sẽ gây náo loạn chìa tay đòi ăn đấy, Cảnh phủ chúng ta cho dù gia đại nghiệp đại cũng không thể chịu nổi.

- Ngoài ý đó ra?

- Còn phải thu chút tiền lãi.

- Được!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Tây Du Ký

Ngọc Sai và Bảo Bình không nghĩ tới Giang Long sẽ đồng ý với đề nghị của Lý quản sự, lộ ra thần sắc không hiểu.

Tiểu thiếu gia ở trong mắt các nàng, luôn là rất thiện lương, ra tay hào phóng, khi nào lại biến thành bủn xỉn và keo kiệt như vậy?

Chẳng những là mượn lương, hơn nữa còn muốn thu lãi!

Nhóm tá điền nghèo như vậy, cũng đáng thương như vậy, lại không có chút đồng cảm sao?

Nhóm cận vệ bên cạnh Giang Long phần lớn cũng có ý nghĩ như vậy, chỉ có một mình Lý quản sự lóe ra ánh mắt tinh minh, vê râu mà cười.

- Tiểu thiếu gia...

Ngọc Sai do dự một chút, nhưng vẫn không kìm nổi muốn mở miệng.

Nhưng lại bị Giang Long phất tay cắt ngang:

- Ta hiểu rõ ý của ngươi, nhưng có một số việc xử lý phải băn khoăn xem xét nhiều lắm, không thể tùy tâm sở dục muốn như thế nào liền như thế...

Giang Long nói đến vấn đề thực tế.

Thứ nhất, gia cảnh nhóm tá điền không giống nhau, phải phân lương thực, cấp cho nhà nghèo, nhưng cũng không thể không cấp cho nhà phú một ít.

https://thuviensach.vn

Bằng không nhà có gia cảnh tốt hơn một chút, trong lòng sẽ không hài lòng, dựa vào gì cho bọn họ, lại không cho mình?

Bọn họ đều là tá điền bên trong nông trang, mình cũng vậy, quý phủ phải đối xử như nhau mới phải.

Hoặc giả mà nói, mình trước kia cuộc sống hàng ngày vẫn còn tốt hơn một chút, ngược lại không đúng? Vậy nên gặp cảnh khốn cùng chịu khổ mới phải, dù sao lại có trong phủ phân lương thực.

Không khan hiếm, mà phân bổ không đều chính là nói cái này.

Nếu có ít người sinh lòng bất mãn, nhóm tá điền bên trong nông trang sẽ phân tán tâm tưởng, không thể đoàn kết.

Thứ hai, chỉ cần là người, đều có tính lười.

Có người tặng không lương thực, mình làm sao còn phải trăm cay nghìn đắng đi cày lúc giữa trưa làm việc ruộng đồng?

Tuy rằng nhóm tá điền bên trong nông trang phần cần cù giản dị, nhưng hiện nay gia cảnh khốn cùng, cần phải trợ giúp rất nhiều, Giang Long trợ giúp một lần hai lần không sao, nhưng chờ đến ba bốn năm lần, liền sẽ khiến trong lòng nhóm tá điền dâng lên một ý niệm trong đầu, mọi việc đều có Tiểu thiếu gia lo.

Vì thế nhóm tá điền từ chất phác đáng thương, không sợ khổ mệt, có thể bị hắn cấp phát làm cho thành người vô dụng lười biếng.

Mà cho mượn lương thực thì có thể giải quyết vấn đề này.

Nếu là mượn, thì tất nhiên phải trả.

Trong nhà thật sự không còn lương thực, đến quý phủ mượn, cũng sẽ không bị đói lại, có thể ăn cơm no, giống chuyện Quách thê bị đói ngất như

https://thuviensach.vn

vậy sẽ không phát sinh nữa.

Trong nhà có lương thực, vì phải trả, làm sao còn muốn đi mượn nữa?

Tiểu thiếu gia thiện lương hào phóng, mượn xong sau này có khả năng không cần trả lại, một số người tinh minh sẽ không thể tránh khỏi trong lòng dâng lên loại ý niệm này, vì vậy nên khi thu lợi tức, sẽ làm cho bọn họ ngừng lại ý muốn có lương thực nhưng vẫn muốn mượn.

Ai cũng sẽ không ngốc đến nỗi làm chuyện điên rồ không có tiền, lại muốn mượn, thành ra không công làm cho người ta có lời như vậy.

Nghe xong lời giải thích của Giang Long, Ngọc Sai bừng tỉnh ngộ.

Hóa ra trong đó còn có nhiều chuyện cần chú ý như vậy.

Bảo Bình thì hai mắt sáng lên, càng thêm khâm phục Tiểu thiếu gia nhà mình.

Giang Long vươn tay, nhẹ nhàng xoa đầu hai nha hoàn bên cạnh mình.

Trên khuôn mặt đẹp của Ngọc Sai liền dâng lên khởi một mảnh đỏ ửng, rất là ngượng ngùng; Bảo Bình thì lại giống như mèo con thoải mái nheo nheo lại đôi mắt to đen lúng liếng, lộ ra vẻ mặt say mê.

Việc mua đồ ăn cho súc vật không được dừng lại, Giang Long để cho Điền trang đầu tiếp tục.

Chuyện trong nông trang, giao cho Dương Cường và Trịnh Trì là tốt rồi.

Lại nói tới toàn bộ nông trang cùng lắm chỉ có chừng một trăm hộ tá điền thôi, rất nhanh có thể thống kê được.

Ngoại trừ thống kê các nhà có lương thực ít hơn, Giang Long lại nghĩ tới hoàn cảnh của nhà lão Quách trong nhà vách tường rất nhiều khe nứt, hơn

https://thuviensach.vn

nữa trong nhà chăn đệm rất đơn bạc.

Mặc dù bây giờ thời tiết dần dần trở nên ấm áp, sắp gieo hạt rồi, thanh niên có thể không thấy gì, nhưng người già và trẻ con vẫn sẽ cảm thấy khá lạnh, nhất là ban đêm, gió lại thét gào, cũng sẽ rất lạnh đấy.

Cho nên ngoại việc cho mượn lương thực, còn nhất định phải cho nhóm tá điền vay tiền, để họ đi mua chăn đệm và đồ dùng sinh hoạt.

Về phần nhà ở bị nứt.

Kỳ thật hắn đối với việc phân bố phòng ốc trong nông trang rất không hài lòng, bởi vì nhóm tá điền không có phòng ở chỉnh tề, hai nhà liền nhau che thành từng dãy từng dãy, hơn nữa mọi nơi sửa chữa lộn xộn, cứ như vậy sẽ biết chiếm cứ rất lớn diện tích.

Đối với đất đai không cần thiết lãng phí.

Để tiết kiệm đất cách xử lý là xây dựng khu nhà ở, tuy nhiên bây giờ còn chưa phải lúc.

Chờ nhóm tá điền giàu có một chút, tự mình chuẩn bị nghĩ đến chuyện đó, mới có thể thực hiện tốt.

- Lý quản sự, các ngươi đi trước mua một ít lương thực cho người ta mang về nông trang, lại đem miếng sắt đánh ra nữa, sau đó cứ tiếp tục mua súc vật đi.

Giang Long chỉ bảo.

Lý quản sự và Điền Đại Tráng lên tiếng, bước chân vội vàng rời đi.

Sau đó Giang Long lại để cho Dương Cường đi giám sát việc che chuồng dê trâu heo cho thích hợp, việc này cũng không thể dừng lại.

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, chuyện có thể vào phủ vay tiền mượn lương thực ở trong nông trang truyền ra ngoài.

Rất nhiều tá điền trong nhà đã không còn nhiều lương thực đều vui mừng một trận.

Tuy nhiên đến phủ mượn lương thực cũng phải trả lợi tức, lại làm trong lòng bọn họ căng thẳng.

Trước kia Hồ quản sự không phải là dùng cách này từ trên người bọn họ vơ vét của cải sao?

Năm này qua năm khác, bọn họ chẳng những không thể trả được nợ cũ, ngược lại nợ nần lại càng ngày càng nhiều.

Bất quá được nghe đến lợi tức rất thấp, chỉ có hai phần lợi thì bọn họ rốt cục cũng yên tâm.

Lợi tức này chỉ bằng một phần mười so với khi mượn tiền của nhà Hồ quản sự.

Trước khi vay của Hồ quản sự mười đồng, một tháng sau sẽ là mười hai đồng.

Muốn trở nên giàu có, chỉ cần làm ruộng và nuôi trồng có hiệu quả là có thể khá hơn, chỉ trong thời gian ngắn hai ba năm, là có thể không lo chuyện cơm áo rồi.

Cách làm giàu nhanh nhất vẫn là buôn bán.

Nhìn nhóm tá điền nghèo khó như vậy, Giang Long muốn đi buôn bán, nhưng trong nông trang còn nhiều chuyện, hơn nữa bây giờ hắn còn chưa thật sự có uy danh, sợ làm nhiều việc như vậy, nhóm tá điền không tín nhiệm, sẽ không thật sự đi phụ trách mọi việc.

https://thuviensach.vn

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, trước tiên quyết định tiểu đả tiểu nháo một chút, buôn bán kiếm tiền nhanh, chu kỳ ngắn, chỉ cần kiếm được tiền thành công, không phải nhóm tá điền tín nhiệm mình rồi sao?

Quyết định biện pháp, Giang Long bắt đầu đứng lên chuẩn bị.

Hắn dự định trước tiên xây một nhà máy in.

Biên soạn chuyện cũ đem bán lấy tiền.

Xây dựng nhà máy in không có gì ngoài che bên ngoài nhà xưởng, những chuyện khác không phải người trong nông trang có thể làm được.

Mặc dù Điền Đại Tráng có năng lực nhưng y vẫn là một nông dân, muốn chăn nuôi, trồng trọt, thu mua dê trâu lợn y đều có thể hoàn thành tốt, nhưng dính đến việc xây dựng nhà máy làm kinh doanh lớn thì y làm không được.

Về phần Trịnh Trì và Dương Cường càng không có năng lực như thế.

Trở lại tiểu viện, Giang Long để cho Ngọc Sai mài mực, Bảo Bình rải giấy.

Đem chuyện xưa viết ra trước, rồi đi xây dựng nhà máy cũng không muộn.

Nhưng đầu tiên viết chuyện gì cho tốt đây?

Võ hiệp? Hay vài chuyện của Kim đại hiệp?

Ngẫm nghĩ một chút, sau đó kiên quyết bỏ qua.

Ở xã hội cổ đại, dùng võ hiệp là vi phạm lệnh cấm, hơn nữa vài cuốn truyện hay của Kim đại hiệp thì cũng đề cập đến triều đình, đến lúc đó nếu là có người tham thượng, vậy thì bị xử ngọt rồi.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng hắn cầm bút, quyết định viết một chuyện thần thoại.

Viết một mạch chừng nửa canh giờ, Giang Long mới hạ bút, nhẹ nhàng xoa xoa cổ tay.

Bảo Bình không biết chữ, tính tình nóng vội, đã sớm muốn mở miệng hỏi, nhưng thấy Giang Long lúc đó rất chuyên chú, nàng lại không tiện mở miệng.

Hơn nữa lúc nam nhân chuyên chú làm một việc, trên người sẽ có một loại khí chất phi thường hấp dẫn, nàng không muốn phá vỡ.

Lúc này thấy Giang Long rốt cục buông bút xuống, gấp gáp lúng túng mà hỏi:

- Tiểu thiếu gia, ngươi vừa viết chính là chuyện Lão Sói Xám?

- Mau nói cho tụi nô tỳ biết một chút.

Ngọc Sai cũng không kìm nổi đẩy bờ vai của Giang Long.

Sau khi nghe chuyện con Sói Xám và chú dê vui vẻ, hai nữ nhân đã say mê rồi.

Hàng ngày đều bắt Giang Long kể chuyện xưa, nhưng Giang Long từ trước đến nay sau khi đến nông trang có rất nhiều chuyện, ban ngày còn muốn luyện võ, buổi tối thì cần phải nghỉ ngơi cho thật khỏe bổ sung tinh thần, các nàng đã lâu không được nghe kể chuyện mới rồi.

Giang Long cũng cười ha hả:

- Đây cũng không phải chuyện chú dê vui vẻ và con Sói Xám.

- Đó là cái gì?

https://thuviensach.vn

Bảo Bình vẻ mặt tò mò.

Ngọc Sai thì có chút thất vọng:

- Tiểu thiếu gia, người không thể đem chuyện con Sói Xám viết ra trước sao?

Giang Long không nói thêm gì, trực tiếp mở miệng giảng dạy:

- Hồi thứ nhất,

Linh căn dựng dục nguyên lưu xuất,

Tâm tính tu trì đại đạo sinh!

Có thơ viết: khi thiên địa hỗn độn chưa phân chia, mờ mịt mù mịt không ai thấy... chỉ nghe thấy số lượng thiên địa, có một nguyên là mười hai vạn chín trăm sáu nươi tuế, mỗi nguyên lại chia làm mười hai hội... trong biển có một tòa Hoa Quả Sơn, bên trong có bào thai tiên, ngày nọ nứt ra, sinh ra quả trứng đá, giống như quả cầu lớn, nhờ gặp gió, hóa thành một thạch hầu...

Vừa mới mở miệng, Giang Long lập tiếp nói tới đoạn Tôn Ngộ Không bái sư học nghệ.

Cảm thấy có chút khát nước, Giang Long bưng chén trà trong tay uống một ngụm.

- Tiểu thiếu gia!

Ai biết nha đầu Bảo Bình kia nghe xong đã hoàn toàn nghiện, thậm chí so với chuyện con Sói Xám và chú dê vui vẻ kia còn muốn nghiện hơn.

Chuyện con Sói Xám kia tuy rằng nghe hay, làm cho người ta bật cười, nhưng nó là từng chuyện từng chuyện, mỗi chuyện sẽ có một kết cục.

https://thuviensach.vn

Mà truyện Tây Du Ký này lại dừng lại ở giữa.

Bảo Bình nghe xong nghiện, tự nhiên vội vàng muốn biết tình tiết sau đó của câu chuyện.

Ngọc Sai ngay từ đầu không để tâm, nàng muốn nghe chuyện con Sói Xám và chú dê vui vẻ.

Nhưng nghe xong, lại bị tình tiết của câu chuyện thần thoại kỳ diệu trầm bổng lên xuống kia làm cho khuất phục.

Lúc này thấy Giang Long dừng lại, đôi mắt cũng trông mong nhìn hắn.

- Nghe hay không?

Giang Long đặt chén trà xuống.

Hai nữ nhân như gà con mổ thóc, liên tục gật cái đầu nhỏ.

- Được, ta đây sẽ kể cho các cô thêm một đoạn...

Trước khi kể cho hai nữ nhân nghe, Giang Long cũng muốn thử một chút cổ nhân ở thời đại này, có thể tiếp nhận chuyện thần tiên yêu ma quỷ quái như vậy không, bây giờ thấy Bảo Bình và Ngọc Sai đều nghe mê muội, trong lòng rất vui vẻ.

Đem Tây Du Ký in ra, không lo không có nguồn tiêu thụ rồi.

Lại kể cho hai nữ nhân một chút không nhiều lắm, Giang Long lại tiếp tục viết.

Hai nữ nhân bất mãn vểnh môi, nhưng cũng không dám quấy rầy Giang Long.

https://thuviensach.vn

Mặc dù đối với Tây Du Ký nghe nhiều nên thuộc, nhưng thật sự muốn viết thì cần phải nghiền ngẫm nhớ lại, được một chút, Giang Long đem rất nhiều phần đổi thành dùng tiếng phổ thông để miêu tả.

Làm một người hiện đại, vẫn cảm thấy viết như vậy khá thoải mái, lưu loát hơn.

Khi đêm đến, Trịnh Trì và Dương Cường chạy tới cầu kiến.

Giang Long chỉ có thể tạm thời dừng bút, sau đó đem trang giấy cho Bảo Bình phân phó:

- Ngươi cầm cho Nhã nhi, cẩn thận đừng làm hư, bằng không ta còn phải viết lại nữa.

- Nga.

Bảo Bình chầm chậm tiến lên:

- Tiểu thiếu gia thực là thích Thiếu phu nhân đây mà.

Lời này nghe mang theo điểm dấm chua, Giang Long bất đắc dĩ sờ sờ đầu Bảo Bình:

- Không phải đều kể cho cô nghe rồi sao?

- Hừ!

Bảo Bình cau cái mũi nhỏ, nhanh chóng đi ra ngoài.

Giang Long từ trước bàn đứng lên, đối mặt với ánh mắt Ngọc Sai có chút sâu kín.

Tiến lên khẽ bóp bàn tay nhỏ của Ngọc Sai, sau đó đi tới đại sảnh, để cho Trịnh Trì và Dương Cường báo cáo kết quả thống kê.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Thấy Nghi

Đi vào đại sảnh, Giang Long ngồi ở vị trí chủ vị, Ngọc Sai bưng trà lên.

Lúc trước Giang Long sắc mặt lạnh, phát hỏa, cho nên Trịnh Trì và Dương Cường bây giờ đều rất cẩn thận.

- Các ngươi ngồi đi.

Giang Long chỉ chỉ vào ghế tựa.

- Dạ không dám.

Trịnh Trì hoảng sợ.

Dương Cường cũng cúi người cung kính mở miệng nói:

- Tiểu nhân đứng đây đáp là tốt rồi.

Giang Long nâng tách trà lên miệng nhấp một ngụm nhỏ, cũng không miễn cưỡng bọn họ phải ngồi.

Hai người này có tính lợi dụng, lòng dạ rất hẹp hòi, nên lúc đó có thể đánh phải đánh một chút, nếu không bọn họ sẽ vì tranh quyền đoạt lợi, không thật sự phối hợp với Điền Đại Tráng, Điền Đại Tráng sẽ không thu phục được hai người họ, Giang Long vẫn chưa có khả năng quản sự bên trong nông này, đến lúc đó bên trong nông trang khó tránh khỏi sẽ thay đổi lộn xộn.

- Dương Cường, ngươi nói trước đi.

https://thuviensach.vn

- Vâng.

Dương Cường vội vàng tiến lên trước một bước đáp:

- Hôm nay được nghe có thể vào trong phủ mượn lương thực, mọi người làm việc càng thêm nhiệt tình, vốn là tiểu nhân đoán ngày mốt có thể bắt đầu đổ tường xung quanh, nhưng với tình hình này, tối mai là có thể hoàn thành.

- Ngày mốt làm nốt cái mái che, rồi dùng lửa hun thêm một ngày, đem vách tường hong khô, cản khí là có thể sử dụng.

- Ừ.

Giang Long đối với tốc độ này có chút hài lòng.

- Tiểu nhân vừa đi thăm dò nhìn tường nhà cần tu sửa, thống kê một chút, tổng cộng bốn mươi hai hộ có tường nhà hoặc nhiều hoặc ít nứt một chút, hay mái phòng bị mưa dột.

Thấy sắc mặt Giang Long chậm rãi hạ xuống, hẳn là coi như hài lòng, Dương Cường lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm một hơi.

- Mấy ngày nay thời tiết còn chưa thật sự ấm áp, tu sửa tường nhà phải nhanh một chút.

Giang Long lại uống một ngụm trà, ngẫm nghĩ một chút, mở miệng nói:

- Như vậy đi, ngươi mang người đến nhà tá điền có người già tu sửa tường nhà một chút trước, sau đó đi hỗ trợ làm tường sau.

- Vâng.

Dương Cường đáp lời.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhìn về phía Trịnh Trì:

- Bây giờ ngươi báo cáo một chút đi.

Trịnh Trì lấy giấy từ trong tay áo ra, bên trên có hình vẻ kỳ lạ cùng ký hiệu nghệch ngoạc phỏng chừng cũng chỉ có y có thể xem hiểu, bắt đầu báo cáo lại tỉ mỉ.

Giang Long vừa mới nghe, lại thấy có chút may mắn.

May mắn là Quách thê là người thứ nhất té xỉu, làm cho hắn sớm phát hiện rất nhiều nhà tá điền thiếu lương thực.

Bằng không nếu từng nhà đều đói bụng, cưỡng ép chịu đựng làm việc, cày ruộng, chẳng những hiệu suất sẽ rất thấp, còn có thể vì đói lâu, một số người già và trẻ nhỏ thân thể suy nhược, nhịn không được bệnh chết.

Cho đến lúc này, sẽ trễ.

- Hiện tại có rất nhiều người ở bên Lý quản sự mượn lương thực, Tiểu thiếu gia có muốn đi xem một cái không?

Trịnh Trì khá tinh ý một chút, tâm nhãn cũng nhiều, thử hỏi dò.

Giang Long vốn không muốn như trước đây, nếu không nhóm tá điền nhìn thấy hắn, là lại cảm tạ, là lại dập đầu.

Tuy nhiên lúc này âm thanh dụ dỗ của Điền Đại Tráng đột nhiên vang lên ngoài cửa:

- Tiểu thiếu gia, mọi người cảm kích đại ân ngài cho vay tiền mượn lương thực cứu mạng, muốn qua đây dập đầu cảm ơn ngài.

Giang Long vội vàng đứng dậy, bước nhanh đi ra đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Liền thấy một đoàn tá điền trong tay mang theo túi vải đựng lương thực, trên mặt hiện đầy nụ cười vui vẻ, đã ở trong tiểu viện quỳ thành một mảnh.

- Mau đứng lên, dưới mặt đất lạnh.

Giang Long vội giơ tay ra hiệu mọi người đứng dậy, nhưng lại nghiêm mặt nhìn Điền Đại Tráng trách mắng:

- Tất cả mọi người vừa khổ vừa mệt được chiếu cố một ngày, ngươi vì sao không khuyên giải mọi người về sớm nghỉ ngơi một chút?

- Tiểu nhân khuyên không được a.

Điền Đại Tráng cuống quít nói:

- Mọi người muốn nhanh tới dập đầu cảm ơn ngài.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia!

- Trong nhà tiểu nhân đã không còn mấy ngày lương thực, Tiểu thiếu gia cho bọn ta mượn lương thực, đúng là đại ân cứu mạng…

- Đúng vậy a, không đến dập đầu cảm tạ sao có thể được chứ?

- Lợi tức còn thấp như vậy, Tiểu thiếu gia chính là ân nhân cứu mạng của bọn ta.

- Tiểu thiếu gia tâm địa Bồ Tát, tương lai nhất định có thể khôi phục Cảnh phủ chúng ta vinh quang lại như xưa!

Nhóm tá điền tinh thần kích động, ngươi một lời ta một câu mà bắt đầu.

Giang Long thấy mọi người dễ dàng có thể thỏa mãn, nhưng lại rất giản dị đáng yêu, hai tay ẩn trong tay áo dần dần xiết chặt.

https://thuviensach.vn

Quyết định mau chóng kinh doanh càng kiên cố hơn, muốn sớm làm cho bọn họ giàu hơn một chút.

Nhóm tá điền dập đầu quá mức sau đó lần lượt rời đi, nói là không thể quấy nhiễu Giang Long nghỉ ngơi ăn cơm.

Chờ toàn bộ nhóm tá điền ra khỏi tiểu viện, Lý quản sự đen mặt tiến lên trước:

- Tiểu thiếu gia, ngài thu lợi tức cũng quá thấp đi?

Thanh âm đặc biệt bất mãn.

Giang Long biết Lý quản sự sẽ có ý kiến, cho nên trước kia chỉ nói sẽ thu lợi tức, nhưng không nói thu nhiều hay ít.

Bằng không lúc ấy nói ra thu hai phần lời, Lý quản sự nhất định sẽ tranh cãi.

Lý quản sự nếu cùng mình tranh luận, sẽ là rất khó bị thuyết phục đấy.

Dù sao ở trong mắt Lý quản sự, tiền bạc là cao hơn hết thảy.

Với ông ta, cho nhóm tá điền mượn lương thực, cũng đã là thiện tâm quá rồi.

Giang Long không muốn cùng Lý quản sự lý luận, biết nói không phục, hơn nữa cũng không có nhiều tinh lực mà tiếp Lý quản sự khua môi múa mép đấu khẩu với nhau.

Vì vậy chỉ nói:

- Nói cũng đã nói rồi, ngươi cũng không thể bắt ta thu hồi lại đấy chứ?

- Cái này...

https://thuviensach.vn

Lý quản sự bực mình một trận.

Giang Long thân là Tiểu thiếu gia của Cảnh phủ, lần này tới quản lý nông trang là kinh nnghiệm lần đầu tiên, mặc kệ sự tình cuối cùng có thể không hoàn thành, nhưng nhất định phải xây dựng uy tín.

Tự nhiên là không thể lật lọng, nói lời không giữ lời.

Giang Long lúc này liếc mắt nhìn Điền Đại Tráng, Điền Đại Tráng vội vàng kéo Lý quản sự đi ra ngoài:

- Lát nữa có thể lại có người đến mượn lương thực, chúng ta lại đi kho lúa nhìn một cái.

Lý quản sự không cam không nguyện bị túm rời đi.

……

Bảo Bình cầm giấy viết bản thảo, dọc theo đường thích thú đi vào cửa trước tiểu viện của Lâm Nhã, bởi vì trong tiểu viện trồng có cây ăn quả, nhánh cây tương đối xum xuê, có thể ngăn trở tầm mắt của người khác, cho nên đợi nàng bước vào cửa sân lại sau khi bước vài bước, hai người đang nói chuyện với nhau mới nhìn thấy thân ảnh của nàng.

Một là bà tử có mái tóc hoa râm, đột nhiên nhìn thấy nàng thần sắc bối rối.

Khom gối thi lễ một cái, cũng không nói gì, vội vã rời đi.

Một người khác là Đỗ Quyên nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã mang đến.

Nụ cười trên mặt Đỗ Quyên cũng có chút mất tự nhiên, trước nghênh tiếp vài bước, chủ động mở miệng nói:

- Bảo Bình tỷ tỷ đã tới.

https://thuviensach.vn

- Ân.

Bảo Bình nhìn nhìn Đỗ Quyên, lại hồ nghi xoay người liếc một cái bóng lưng bà tử đã đi đến cửa viện kia.

Đỗ Quyên trong lòng hồi hộp một chút, liền vội vàng tiến lên khoác tay Bảo Bình hướng vào trong phòng, một bên còn nói:

- Tỷ tỷ là tới tìm Thiếu phu nhân đi?

- Tiểu thiếu gia sai ta đưa cái này cho Thiếu phu nhân.

Bảo Bình thu hồi ánh mắt, tùy ý giơ giơ trang giấy trong tay.

- Đây là?

Đỗ Quyên nghi ngờ nói:

- Là chuyện con Sói Xám và chú dê vui vẻ sao?

Giang Long đã đưa cho Lâm Nhã nhiều lần bản thảo chuyện con Sói Xám và chú dê vui vẻ rồi, cho nên Đỗ Quyên đã sớm biết, còn muốn Lâm Nhã đọc cho mình nghe, cũng là nghe xong nghiện.

- Không phải, đây là chuyện mới.

Nói đến tiểu thuyết thần thoại này, Bảo Bình bị chuyển hướng suy nghĩ, hai mắt sáng lên:

- Chuyện này so con sói xám còn hay hơn.

- Thật sự?

Đỗ Quyên chuyển động con mắt:

https://thuviensach.vn

- Đợi lúc Thiếu phu nhân đọc ta cũng phải ở bên cạnh nghe một chút mới được.

- Bảo đảm ngươi nghe xong nghiện.

Bảo Bình vẻ mặt kiêu ngạo, giống như chuyện này là của nàng viết vậy.

- Bảo Bình tỷ tỷ khẳng định như vậy, muội muội tất nhiên là tin.

Đỗ Quyên đầu tiên phụ họa một tiếng, sau đó lập tức ho nhẹ, ra vẻ tùy ý lại nói:

- Ta sai bà tử vừa rồi đi tới trấn bên cạnh mua một chút đồ, chân của bà ta quá chậm, trời sắp tối như vậy mới trở về đưa cho ta.

- Ah.

Bảo Bình không quan tâm đáp một tiếng.

- Tỷ tỷ mới vừa mới nghe được ta cùng bà tử kia nói đến đó sao?

Bên trong hai mắt của Đỗ Quyên, đột nhiên hiện lên một hào quang sắc bén.

Bảo Bình vốn có chỉ có chút nghi hoặc Đỗ Quyên cùng bà tử kia sao lại lén lút như vậy.

Trong lòng cũng không có để ý.

Nhưng bây giờ Đỗ Quyên liên tục thăm dò, ngược lại làm cho nàng để tâm.

Dù sao cũng ở Cảnh phủ là nhà quyền quý từ nhỏ như vậy, Bảo Bình tuy rằng hồn nhiên hoạt bát, nhưng không có nghĩa là nàng không có tâm kế.

https://thuviensach.vn

- Không có a, không biết Đỗ Quyên tỷ tỷ sai bà tử kia đi lên trấn mua hộ cái gì?

Bảo Bình vẻ mặt hồn nhiên, nhưng thật ra trong tâm thanh sắc bất động.

- Đừng nói nữa, sai bà ta mua hộ vài cái món đồ lạ, rốt cuộc...

Nói tới đây Đỗ Quyên nhanh chóng kéo ống tay áo xuống lộ ra một sợi dây tơ hồng ở cổ tay, tức giận nói:

- Bà ta liền mua cho ta vật này, thật là giận điên người!

- Tỷ tỷ muốn mua đồ trang sức nhỏ, hẳn là nên sai người đến cửa hàng bạc nổi danh ở kinh thành hay cửa hàng tạp hóa mới mua, trong trấn nhỏ như này có thể có đồ vật nhỏ gì thú vị chứ?

Bảo Bình tuy trên mặt là vẻ mặt tươi cười, nhưng ánh mắt nàng, nhìn lúc ống tay Đỗ Quyên nhấc lên, nhìn đến trên sợi dây tơ hồng có treo một túi gấm không lớn.

Trong lòng một trận suy nghĩ, trong túi gấm kia là cái gì?

Hai người vừa trò xhuyện vừa đi vào cửa phòng.

Đỗ Quyên đầu tiên cất giọng xin chỉ thị một câu, nghe được Lâm Nhã cho đi vào, lúc này mới đưa tay lên nhấc rèm cửa:

- Bảo Bình tỷ tỷ, mời vào.

- Đỗ Quyên tỷ tỷ khách khí rồi.

Bảo Bình gật đầu, sau đó bước vào cánh cửa.

Lâm Nhã đã từ trên ghế đứng lên, tiến lên đón, Bảo Bình là đại nha hoàn bên người Giang Long, hơn nữa với Giang Long từ nhỏ lớn lên cùng nhau,

https://thuviensach.vn

không tính là hai nhỏ vô tư, nhưng cũng có thể nói là thanh mai trúc mã, tự nhiên khác biệt với các nha hoàn khác.

Mặc dù nàng là Thiếu phu nhân cũng không dám coi khinh, nhất định phải giữ thể diện vài phần.

- Thiếu phu nhân mau ngồi.

Bảo Bình không phải loại người thích sĩ diện, lập tức tiến lên vài bước, đỡ cánh tay của Lâm Nhã, giúp đỡ Lâm Nhã lại ngồi xuống.

Lâm Nhã trước kia tuy rằng có gặp qua Bảo Bình mấy lần, nhưng cũng chưa chính thức quen biết.

Lần đầu là lúc Bảo Bình và Ngọc Sai hai người chỉ rõ là nàng làm Giang Long tức giận phun ra máu.

Vốn đúng là Bảo Bình không có hảo cảm, hơn nữa còn mang theo vài phần cảnh giác.

Nhưng lúc này thấy Bảo Bình đối với mình rất là cung kính, bên trong đôi mắt hạnh đen, ánh mắt cũng rất thuần khiết sạch sẽ, không tự chủ được đối với Bảo Bình nảy sinh vài phần hảo cảm.

- Ngươi cũng ngồi đi.

Lâm Nhã nói.

Bảo Bình từ chối vài lần, lúc này mới cùng ngồi xuống.

- Lần này nô tỳ đến là phụng mệnh Tiểu thiếu gia, đem mấy tờ giấy bản thảo này đưa cho Thiếu phu nhân.

Đôi mắt đẹp của Lâm Nhã sáng ngời:

https://thuviensach.vn

- Là chuyện con Sói Xám và chú dê vui vẻ sao?

- Không phải, là một chuyện thần thoại, nhưng rất hay...

Bảo Bình thì thầm mở miệng chính là vui vẻ nói ra, nhưng cũng không có đầu đuôi, đem tất cả tình tiết chuyện rối loạn nói ra.

Tuy nhiên cho dù thế, vừa nghe tảng đá không ngờ có thể hoài thai, hơn nữa còn nhảy ra một con khỉ, Lâm Nhã và Đỗ Quyên cũng bị câu chuyện hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Lấy Không

Lâm Nhã bị câu chuyện gây hứng thú, giơ tay tiếp nhận bản thảo Bảo Bình đưa tới.

Thứ đầu tiên đập vào mắt, vẫn là nét chữ rồng bay phượng múa kia.

Sau một tiếng tán thưởng, lại chăm chú nhìn xuống.

Tên sách: Tây Du Ký ách truyện.

Tây là cõi cực lạc phương Tây. Tây du là những gì nhìn thấy nghe thấy ở cõi cực lạc phương Tây.

Thích ách là làm rõ cùng hóa giải các khó khăn về những gì nhìn thấy nghe thấy trên đoạn đường này.

Hồi thứ nhất,

Linh căn dựng dục nguyên lưu xuất,

Tâm tính tu trì đại đạo sinh!

Có thơ viết: khi thiên địa hỗn độn chưa phân chia, mờ mịt mù mịt không ai thấy... chỉ nghe thấy số lượng thiên địa, có một nguyên là mười hai vạn chín trăm sáu mươi tuổi, mỗi nguyên lại chia làm mười hai hội...

Câu chuyện thần bí, lập tức bắt được tâm của Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Trong một lúc cũng quên bên cạnh mình còn có hai người Bảo Bình và Đỗ Quyên.

Bảo Bình tuy đã nghe một lần, nhưng vẫn còn muốn nghe nữa, nàng ngồi không yên trực sốt ruột vò đầu bứt tai.

Đỗ Quyên thì lúc trước bị Bảo Bình làm cho tâm rất hiếu kỳ, cũng bức thiết như vậy.

Rốt cục, trước khi Đỗ Quyên thiếu kiên nhẫn, tiến lên vài bước, rót cho Bảo Bình một chén nước trà.

Nước trà nồng đậm hương chảy xuống đáy chén, tiếng động làm Lâm Nhã tỉnh lại.

Nếu như không có Bảo Bình ở đây, Đỗ Quyên sẽ không cẩn thận như vậy.

Nhưng có người ngoài ở, ả cũng không dám đối với Lâm Nhã có chút bất kính như vậy.

Bảo Bình đối với động tác của Đỗ Quyên, cũng không suy nghĩ nhiều, nếu đổi lại là Giang Long, nàng và Ngọc Sai có thể sẽ to gan hơn nữa, trực tiếp có thể chen lên người của Giang Long.

Cũng trách Giang Long chỉ lo cho mình mà quên các nàng.

Nói vậy, Giang Long thiếu không được cười bồi tội.

Đương nhiên, đây là bởi vì giữa bọn họ vô cùng thân cận rất quen.

- Ở đây chuyện xưa quá hấp dẫn người.

Lâm Nhã sau khi tĩnh hồn lại chính là nhẹ nhàng cười, trong nháy mắt, như bách hoa nở rộ, hiện ra hết phương hoa tuyệt đại.

https://thuviensach.vn

Bảo Bình nhìn có chút ngây ngốc, không tự chủ được nói:

- Thiếu phu nhân, người thật là xinh đẹp!

Thấy Bảo Bình thật tâm tán thưởng, Lâm Nhã đối với nàng thiện cảm tăng lên mấy phần:

- Ngươi và Ngọc Sai cũng rất đẹp a.

- Không không không!

Bảo Bình lắc đầu liên tục:

- Chúng ta tuy rằng cũng không sai, nhưng chính là cùng Đỗ Quyên tỷ tỷ cũng không kém nhiều, cũng không dám so sánh cùng Thiếu phu nhân.

- Kém quá xa!

Lâm Nhã sau khi nghe xong khẽ cười.

Đỗ Quyên cũng vặn chặt khăn tay, đối với Bảo Bình rất bất mãn, ngươi cảm thấy bản thân thua kém Lâm Nhã, nhưng cũng không cần kéo theo ta có được không?

Hừ!

Chẳng qua có người mẹ sinh ra là thiên kim, không nghèo túng thôi, có gì đặc biệt hơn người?

Đỗ Quyên cũng không phục, trộm trừng mắt phía sau lưng Lâm Nhã một cái.

- Nếu Bảo Bình cũng rất thích câu chuyện này, không bằng ngươi lấy về xem qua trước, sau đó mang cho ta?

Lâm Nhã cười tủm tỉm nói.

https://thuviensach.vn

Nhưng đáy mắt có tia sắc nhọn lóe ra.

Bảo Bình ủ rũ buông tay:

- Thiếu phu nhân chê cười nô tỳ rồi, nô tỳ không biết chữ?

- A?

Lâm Nhã ngoài mặt giả bộ giật mình, trong lòng hơi vui mừng.

Để Bảo Bình lấy vản thảo trở về xem, nàng chỉ là đang thử dò xét, thử Bảo Bình và Ngọc Sai có biết chữ hay không.

Từ nhỏ được thu nhận vào nhà quyền quý cùng công tử lớn lên cùng nhau là nha hoàn hầu cận bình thường, chỉ cần có thể sinh hạ một nữ nhi, lập tức sẽ được nâng lên làm thị thiếp, nhưng thị thiếp này với thị thiếp bình thường cũng không giống, bởi vì nàng cùng công tử nhà quyền quý lớn lên cùng nhau, cho nên tình cảm vô cùng thắm thiết.

Dưới tình huống bình thường, chỉ như vậy thì thị thiếp không cần làm ồn quá, mặc dù sau này có gả vào chính thất cũng sẽ không muốn phát sinh xung đột.

Chỉ cần là người, cùng nhau lớn lên, ở chung đụng mười mấy năm, hơn nữa lại là nha hoàn hầu cận còn chăm sóc cuộc sống hàng ngày của hắn, như vậy tình cảm của bọn họ tất nhiên rất không bình thường.

Thậm chí có thể nói, tình cảm giữa bọn họ đã gần như là thân tình rồi.

Chính thất muốn ra tay chèn ép, công tử thiếu gia tất nhiên sẽ che chở.

Cứ như vậy mà nói, ồn ào vài lần không thoải mái, thậm chí sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến tình cảm giữa chính thất và tướng công nhà mình.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cũng chính bởi vì nguyên nhân này, chỉ cần là hào môn thế gia có gia phong cẩn thận, nghiêm túc, đều quản thúc nghiêm khắc nha hoàn hầu cận nam tử hài nhà mình, không cho biết chữ đọc sách, không cho xuất hiện trước mặt người ngoài, cũng không có nhiều khả năng.

Yêu cầu duy nhất chính là đủ ôn nhu thân thiết, có thể cẩn thận chăm sóc cuộc sống của thiếu gia công tử tốt là được.

Bằng không nếu cho quá nhiều thể diện, lại đọc sách hiểu lý, kiếm được chỗ then chốt, sẽ sinh tham vọng.

Cứ như vậy, hậu viện trong phủ còn có thể có tốt sao?

Mặc dù đa số mẹ chồng sẽ không thích con dâu nhà mình, nhưng chỉ làm khó xử trong mấy chuyện ăn mặc để cho vui một chút, rồi thị uy, cho thấy mình mới là nữ chủ nhân chân chính thật sự, lại tuyệt đối không muốn nhìn thấy con dâu và con của thị thiếp ồn ào, làm hậu viện gà bay chó sủa, không được an bình như vậy.

Nhà quyền quý nhiều đấu đá, là mỗi người đều tâm ngoan thủ lạt, nhất là một đám nữ tử, từ nhỏ đến lớn bị nhốt trong hậu viện không có việc khác làm, mỗi ngày tìm cách đấu đá nhau.

Nếu thật sự cây kim chống lại râu, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Không chỉ một hai mạng người là có thể hiểu rõ.

Cho nên chỉ cần nhà quyền quý gia phong nghiêm cẩn, đối xử với nha hoàn hầu cận con trai nhà mình rất chặt chẽ.

Không cần thông minh quá!

Lâm Nhã biết điều đó, cho nên mới mở miệng dò xét, nàng tuy trong lòng vui mừng, nhưng ngoài miệng cũng nghi ngờ hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia có chữ viết tốt như, tất nhiên cần cho thư pháp, ngươi và Ngọc Sai bình thường cũng có thể thường xuyên ở bên cạnh hầu hạ mài mực, ngươi không để Tiểu thiếu gia dạy ngươi sao?

Trước kia nguyên thân còn không cố gắng đọc sách nhiều.

Giang Long đột nhiên viết chữ rất đẹp, Bảo Bình và Ngọc Sai cũng đã từng ngạc nhiên.

- Trước kia Lão phu nhân có âm thầm phân phó, không để cho chúng ta biết chữ.

Bảo Bình cúi đầu xuống, trong ánh mắt không che giấu được vẻ cô đơn.

Lâm Nhã khẩn trương giữ chặt đôi tay bé nhỏ trắng nõn của Bảo Bình khẽ nắn nhẹ an ủi:

- Muốn nghe chuyện cũng không nhất định phải tự mình đọc, không bằng ta đến đọc cho ngươi nghe được không?

- Sao lại thế được?

Bảo Bình ngoài miệng nói vậy, nhưng ánh mắt lại phát sáng.

- Có gì là không được.

Lâm Nhã khẽ cười nói:

- Dù sao ta cũng phải nhìn, thuận miệng đọc lên, cho ngươi và Đỗ Quyên bên cạnh nghe một chút có ngại gì?- Vậy cảm ơn Thiếu phu nhân.

Bảo Bình thật nhanh đứng dậy thi lễ.

Đỗ Quyên mắt nhìn vẻ xúc động của Bảo Bình, trong lòng khinh thường thầm nghĩ, nha đầu ngu này hẳn là đầu óc không linh quang, nếu quả thật

https://thuviensach.vn

nghe được ta cùng bà tử kia nói chuyện thì thôi, nhưng nếu có nghe được một chút.

Hừ!

Bên trong cặp mắt ả, hiện lên một chút sát khí.

Lâm Nhã cười nói không cần khách khí như vậy, phất tay cho Đỗ Quyên cùng ngồi một bên, nhẹ giọng đọc lên.

Tuy Giang Long viết một lúc lâu, nhưng đọc thì cũng không được nhiều.

Dùng bút lông viết chữ tốc độ thật sự không nhanh được.

Chờ đến lúc ăn cơm tối, Lâm Nhã đã đọc xong câu chuyện hai lần, đang đọc lần thứ ba.

Cho dù là đang nghe lần thứ bốn, Bảo Bình cũng vẫn thích thú.

- Tiểu thiếu gia thật sự thông minh a, Thiếu phu nhân, ngươi nói Tiểu thiếu gia sao lại nghĩ ra chuyện thần thoại này vậy?

Bảo Bình đối với Giang Long rất ngưỡng mộ:

- Còn có chú dê vui vẻ và con sói xám, cũng rất hay, chúng biết nói, biết tức giận, rất giống con người.

- Nhất là con sói đỏ, nó thích dùng cái chảo để đập đầu sói xám.

- Nô tỳ rất thích nó!

Nếu Giang Long nghe được, nhất định đổ mồ hôi dữ dội, cái nha đầu này trong người có mầm mống bạo lực a.

- Ha ha, ta thích chú dê vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã cười nói.

Đỗ Quyên cũng nói xen vào:

- Nô tỳ cũng thích chú dê vui vẻ.

Ba người ngươi một câu ta một câu bên trong, chúng nha hoàn đem thức ăn đặt lên trên mặt bàn.

- Nô tỳ lui xuống trước đây.

Bảo Bình đứng dậy muốn rời khỏi.

Nhưng Lâm Nhã lại bắt được bàn tay nhỏ bé của nàng, giữ lại nói:

- Ngươi khó lắm mới qua một lần, chúng ta lại nói chuyện vui vẻ như vậy, bằng không ngồi xuống dùng cơm cùng nhau đi.

- Vậy làm sao được?

Bảo Bình liên tục từ chối.

Tuy Lâm Nhã sau khi gả vào Cảnh phủ, gặp rất nhiều trắc trở, đến tận bây giờ cũng chưa cùng Giang Long viên phòng, nhưng Lâm Nhã dù sao cũng là chính thất phu nhân.

Bảo Bình dám ngồi cùng bàn dùng cơm với Giang Long, còn dám đoạt chiếc đũa gắp thức ăn của Giang Long, cũng bởi vì bọn họ tình cảm không giống bình thường.

Nhưng nàng và Lâm Nhã chưa quen thuộc.

- Cái này có gì quá hay sao?

Lâm Nhã đối với Giang Long không hiểu, mặc dù có thể cảm giác được Giang Long mơ hồ đối với mình có chút quan tâm nhưng chung quy vẫn

https://thuviensach.vn

chưa thể thật sự xác thực, nhưng nàng ở trong phủ không có tâm phúc, cho nên muốn nghe ngóng cũng không có cách.

Bây giờ giữ Bảo Bình lại, hạ thấp thân phận để quan hệ gần hơn, sau này ở chung vài lần nhiều hơn nữa, sẽ quen, tương lai có thể từ miệng Bảo Bình hiểu thêm chút chuyện của Giang Long.

Lâm Nhã nhiệt tình khuyên bảo, cùng đồng ý về sau sẽ đọc lại bản thảo cho Bảo Bình nghe tiếp, Bảo Bình mới chịu ở lại dùng cơm với Lâm Nhã.

Đỗ Quyên làm nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã, tự nhiên cũng ngồi chung bàn ăn.

Ăn xong bữa cơm, quan hệ giữa Lâm Nhã và Bảo Bình kéo gần lại vài phần.

Bảo Bình ăn cơm xong liền rời đi, Lâm Nhã tự mình tiễn tới cửa.

Đỗ Quyên sau khi nhìn bóng dáng Bảo Bình đi tới cửa sân, đột nhiên mở miệng:

- Thiếu phu nhân thật sự giỏi tính toán.

- Ân?

Lâm Nhã khó hiểu.

- Cùng Bảo Bình tạo quan hệ sau này, có thể từ miệng nàng thăm hỏi được rất nhiều chuyện liên quan đến Tiểu thiếu gia, đối với Tiểu thiếu gia nhất định hiểu rõ, cũng rất quen thuộc, nên có thể lợi dụng Bảo Bình nắm giữ hành tung của Tiểu thiếu gia, đến lúc đó chỉ cần sắp xếp một chút...

Đỗ Quyên bên cạnh cười nói:

https://thuviensach.vn

- Với khuôn mặt xinh đẹp của Thiếu phu nhân, còn sợ không thể dẫn Tiểu thiếu gia cắn câu sao?

Lâm Nhã nghe vậy khuôn mặt xinh đẹp có chút phiếm hồng, tuy rằng nàng cũng muốn cùng Giang Long viên phòng, nhưng lại sẽ không dùng cách câu dẫn không mặt mũi này để xử lý.

Không trả lời, Lâm Nhã trực tiếp xoay người trở về phòng.

Trong lòng Đỗ Quyên hừ lạnh một tiếng, lại nói:

- Thiếu phu nhân, vài vị lão gia phái tới đang âm thầm tìm tới ta nói, cho ngươi đem chuyện của Tiểu thiếu gia viết này lưu lại, rồi đưa đến Lâm gia đi.

Lâm Nhã dừng lại, khẽ cau mày nói:

- Lâm gia muốn mấy thứ này làm gì?

- Nô tỳ cũng không rõ lắm.

Đỗ Quyên nghiêng người dựa vào trên khung cửa, cười nhạt nói:

- Lâm gia bây giờ mỗi năm một kém, theo ta suy đoán, chắc trong đó có mấu chốt buôn bán mà thôi.

- Nga?

Lâm Nhã sửng sốt.

Tuy nhiên sắc mặt lập tức biến đổi:

- Vậy ngươi nói Tiểu thiếu gia viết chuyện này, có phải hay không cũng muốn dùng để kiếm tiền?

- Có lẽ là vậy đi.

https://thuviensach.vn

- Cái này không được!

Lâm Nhã lập tức cự tuyệt.

- Ngươi!

Đây là lần đầu tiên Lâm Nhã kiên định không phối hợp như thế, cho nên Đỗ Quyên thay đổi sắc mặt.

Nhưng Lâm Nhã chỉ là xoay người lạnh lùng liếc nhìn ả một cái, liền cầm lấy bản thảo, lập tức đi vào trong phòng ngủ.

Chống lại đôi mắt tràn ngập lãnh ý kia, trong lòng Đỗ Quyên đột nhiên cả kinh.

Lại nhớ tới cái chết không minh bạch của Thủy Lam.

Siết chặt cái khăn tay lại, nhưng cuối vẫn là trút khí thế, không dám đi vào phòng ngủ thúc ép.

Làm sao bây giờ?

Đỗ Quyên lập tức nhíu mày.

Bà tử kia thúc giục gấp, Lâm Nhã lại không phối hợp.

Ả bị kẹp ở giữa hai bên khó xử.

Lâm Nhã lúc này đã nằm trên giường khóe miệng hàm chứa nụ cười lạnh.

Tiền bạc trang sức của chính mình, cùng không phải là đồ không đấy!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Kinh Hãi

Đỗ Quyên sinh lòng tham niệm, đúng là cũng không có lòng trung thành gì đáng nói với Lâm gia, chỉ muốn mọi việc đều suông sẽ, từ trong vơ vét của cải.

Nhưng ý nghĩ mặc dù tốt, nhưng là đã xem thường thủ đoạn của Lâm gia.

Lâm Nhã cũng không phải là bùn nặn, Đỗ Quyên không nhận tiền nàng của nàng nhiều, bây giờ nhận, phải thay nàng đỡ một vài chuyện, không thể lấy trắng tiền lại không làm việc.

Nằm ở trên giường, Lâm Nhã đạp rơi giầy thêu, giơ tay kéo áo ngủ làm bằng gấm nghiêng che trên thân thể mềm mại linh lung đang phập phồng.

Ánh mắt nhìn chằm chằm bản thảo, nhưng suy nghĩ lại không ở trên đó.

Nhất định phải mau chọn vài nha hoàn trung thành!

Còn nữa, người âm thầm cùng Đỗ Quyên liên hệ là ai?

Nếu như có thể tìm được, có thể thu dọn trước.

Lâm Nhã đã tự tay giết người một lần, đối với giết người lần nữa là chuyện đương nhiên.

Bảo Bình sau khi rời khỏi tiểu viện của Lâm Nhã, một đôi mày cong cong nhíu lại.

https://thuviensach.vn

Đối với chuyện Lâm Nhã chủ động thể hiện thiện ý với nàng cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao nàng và Tiểu thiếu gia quan hệ cũng không bình thường.

Mặc dù Lâm Nhã là chính thất phu nhân, bây giờ còn không được Tiểu thiếu gia sủng ái, nịnh bợ nàng là rất bình thường.

Điều nàng thật sự lưu ý chính là nha hoàn Đỗ Quyên.

Đáng tiếc lúc đó đi chậm một bước, không nghe được đối thoại giữa Đỗ Quyên và bà tử kia.

Đem khuya, trên tường ngoại viện tuy có treo mấy cái đèn lồng, nhưng trong tiểu viện vẫn sáng lờ mờ.

Bảo Bình đi ra vài bước, định đi vào trong viện của Giang Long, nhưng bên tai đột nhiên truyền đến một âm thanh nhỏ cố ý đè thấp.

- Ngươi nói Tiểu thiếu gia ngốc hay không ngốc, cho lớp người quê mùa đó vay mượn lương thực, lại chỉ thu lợi tức ít như vậy.

- Ừ, theo ta thì chính là dạng phá gia chi tử!

- Cảnh phủ sớm muộn gì cũng có ngày bị hủy trong tay Cảnh Giang Long.

- Chúng ta phải sớm có dự định.

- Ừ, tích góp nhiều tiền bạc trong tay, thì cái gì cũng không phải sợ.

Bảo Bình trong lồng trong lòng lập tức dâng lên một trận tức giận!

Lại dám âm thầm nói xấu Tiểu thiếu gia!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Tiểu thiếu gia cho tá điền vay tiền mượn lương thực, rõ ràng là có ý tốt, lại bị hai người kia âm thầm nói chuyện với nhau mắng chửi là phá gia chi tử!

Bảo Bình không mở miệng chửi bậy, vì không nhìn rõ lắm bóng người trong bóng tối kia.

Nàng nhẹ bước chân, vụng trộm hướng tới gần nới có âm thanh.

Nhưng vì không dám đi quá nhanh, cũng không đến quá gần chỗ hai người kia nói chuyện.

Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy vài bóng người lay động ở phía trước.

Bảo Bình dần dần không có kiên nhẫn, chạy đi tới hướng mấy người kia.

Nhưng sau khi chạy vài bước, mới phát hiện phía trước là tiểu viện đại môn treo đèn lồng.

- Ta vừa mới thuận tay lấy được vài món đồ nhỏ, lấy đi bán.

- Xuỵt! Ta cũng vậy, chẳng qua ta cầm một khối ngọc bội ở bên người Cảnh Giang Long!

- Chũng ta thừa dịp lúc trời tối lấy đi bán, ngày mai lại lặng lẻ đi về, khẳng định sẽ không có ai sẽ phát hiện.

- Nếu có người truy hỏi món đồ vật đã đánh mất này, chúng ta không cần nhận.

- Ta nhất định có thể chống đỡ được, vì ta trộm không phải một lần hai lần.

- Ta cũng thế.

https://thuviensach.vn

Lúc Bảo Bình đang hết sức do dự, thanh âm kia trong đêm tối tựa hồ càng lúc càng xa, mơ hồ truyền đến bên tai.

Lại dám trộm đồ vật của quý phủ?

Bảo Bình giận dữ, khí xung đại não!

Liền cất bước đuổi theo, tuy nhiên sau khi nàng xông qua cửa viện, đột nhiên dựng tóc gáy, trong lòng chợt kinh sợ.

Đêm hôm khuya khoắt vậy, tại sao cửa viện không có hộ vệ gác đêm?

Là bị người âm thầm điều đi rồi, hay là cùng người trộm đồ vật kia thông đồng làm bậy?

Hay hoặc giả là... người kia căn bản cũng không trộm đồ, chỉ là cố ý dụ dỗ mình đi ra ngoài?

Bảo Bình trên trán, lập tức toát mồ hôi.

Hai bên xung quanh, cũng không có người khả nghi.

Bảo Bình từ từ trở về tiểu viện, nhưng sau đó xoay người đi về hướng tiểu viện của Giang Long.

Tim gan bịch bịch giống nai con chạy không ngừng, thẳng đến tiểu viện, nhìn thấy trong viện vài bà tử đang vẩy nước quét nhà, nàng mới thở phào nhẹ nhỏm.

Giơ tay gọi một tiểu nha hoàn, Bảo Bình sai người đi gọi Ngọc Sai đến.

Sau đó Bảo Bình trở lại phòng nhỏ của chính mình.

Châm ngọn nến, ngọn lửa không ngừng múa, đem phòng nhỏ chiếu rọi sáng rực một chút, thần kinh căng thẳng của Bảo Bình mới chậm rãi thả

https://thuviensach.vn

lỏng một chút.

Thiếu chút nữa!

Nếu thiếu chút nữa, nếu quả thật có người muốn dụ dỗ mình đi ra ngoài, hiện giờ sợ là đã bị giết hại rồi a.

Tim Bảo Bình vẫn đang đập cực nhanh.

Chỉ chốc lát, cửa phòng bị đẩy ra.

Bảo Bình ngẩng đầu, chỉ thấy Ngọc Sai đang đi vào.

- Tiểu ny tử, cho ngươi đi đưa bản thảo cho Thiếu phu nhân, ngươi liền ở bên kia không chịu về?

Ngọc Sai vừa vào đến cửa đã hầm hừ mà nói:

- Nói, Thiếu phu nhân cho ngươi chỗ tốt gì rồi hả? Bây giờ không nhịn được muốn ôm chân nàng rồi hả?

- Nào có, chỉ là ăn một bữa ăn cơm mà thôi.

- Vậy ta mới không tin, để cho ta lục soát xem.

Ngọc Sai nhào tới Bảo Bình cù một trận vào bên hông.

Bảo Bình chạy tới chạy lui, cười ha ha.

Ngọc Sai đè Bảo Bình ngã xuống giường, sau một lúc lâu, mới phát hiện sắc mặt của Bảo Bình có hơi trắng bệch.

- Ngươi làm sao vậy?

Ngọc Sai dừng lại động tác, đưa tay lên sờ trán Bảo Bình:

https://thuviensach.vn

- Có chút lạnh, có phải bị phong hàn hay không?

- Không có.

Bảo Bình cũng thu lại vẻ tươi cười.

- Đi tìm thầy thuốc tới bắt mạch đi.

Ngọc Sai vẻ mặt lo lắng.

Bảo Bình hít sâu một hơi:

- Ta tìm ngươi đến là có chuyện.

- Nói.

Ngọc Sai vốn rất quan tâm đến thân thể của Bảo Bình, nhưng thấy Bảo Bình bình thường hoạt bát náo nhiệt khó lộ ra được bộ dáng đứng đắn nghiêm túc đó, không khỏi một trận tò mò.

Bảo Bình chậm rãi, cau mày đem chuyện đã xảy ra trước đó kể lại một lần.

Ngọc Sai sau khi nghe xong hít một hơi khí lành lạnh!

Bàn tay nhỏ bé run rẩy, vẻ mặt nghĩ mà sợ.

Vừa lúc đó, cửa phòng đột nhiên cạch một tiếng, bất thình lình bị một người bên ngoài đẩy mở ra!

Hai nữ tử kinh ngạc kêu to một tiếng, thân thể không tự chủ được cả người run sợ, ánh mắt nhanh chóng dời về phía cửa phòng, chỉ thấy vẻ mặt của Giang Long đang giẫm chận tại chỗ đi vào.

Giang Long là tới hỏi sau khi đưa bản thảo cho Lâm Nhã, có nói gì không, không ngờ, lại nghe được hai người nói chuyện.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia!

Hai người vội vàng đứng dậy.

Giang Long lập tức đi đến trước người Bảo Bình, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn được chiếu rọi dưới ánh nến kia còn hiện ra một tia xanh trắng, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một trận yêu thương, mở hai tay ra, im lặng đem thân hình kiều nhuyễn kia gắt gao ôm vào trong trong lòng.

- Tiểu thiếu gia.

Cảm nhận được sự quan tâm cùng nhiệt độ cơ thể của Giang Long, tâm trạng căng thẳng của Bảo Bình từ từ dịu xuống.

Giơ tay lên, nhẹ xoa đầu Bảo Bình, sắc mặt Giang Long dần lạnh băng.

Không nghĩ tới nhất thời sơ suất, cư nhiên thiếu chút nữa để Bảo Bình gặp nguy hiểm.

Nếu Bảo Bình không tinh một chút, thật sự đuổi theo, sợ là cái mạng nhỏ khó được bảo toàn!

Sớm biết rằng bên người Lâm Nhã còn có người của Lâm gia, tàng ẩn nguy hiểm, tự mình còn phạm phải sai lầm như vậy.

Ôm chặc Bảo Bình, Giang Long cẩn thận cảm nhận nhịp tim đập như hươu chạy kia của Bảo Bình.

Sống chung khoảng thời gian tuy không dài, nhưng Bảo Bình hoạt bát đáng yêu kia đã sớm để lại trong lòng Giang Long dấu ấn.

May mắn may mắn, nếu Bảo Bình thật sự gặp chuyện không may, Giang Long sợ cả đời sẽ không tha thứ cho chính mình.

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai bình thường rất thích ăn dấm chua, nhưng lúc này không còn tâm tư kia, thấy biểu hiện của Giang Long có chút dị thường, không kìm nỗi nói rằng:

- Tiểu thiếu gia, người nghe được lời tụi nô tỳ rồi hả? Còn có, người dường như trước kia...

- Ân.

Không đợi Ngọc Sai nói xong, Giang gật gật đầu:

- Là ta sơ sót, không nghĩ tới bọn họ sẽ ra tay với Bảo Bình.

- A?

Bảo Bình không hiểu ngẩng đầu.

- Cụ thể là chuyện gì xảy ra, hai người các ngươi không cần biết, miễn là cứ yên tâm.

Giang Long giơ tay lên xoa nhẹ khuôn mặt tròn giống quả táo kia của Bảo Bình, cảm giác một trận vô cùng trơn mềm:

- Chỉ cần nhớ rõ Nhã nhi là Thiếu phu nhân của các cô, nhưng người khác bên cạnh nàng còn có người đối với Cảnh phủ không có hảo tâm.

Ngọc Sai định mở miệng hỏi, nhưng cuối cùng chỉ trầm mặc gật gật đầu.

Bảo Bình và Giang Long đối mặt, thấy được trong đáy mắt Giang Long có một chút yêu thương, nhẹ gật đầu.

- Còn có, về sau này hai người các cô nếu đi sang bên Nhã nhi, nhất định phải cẩn thận đề phòng.

Giang Long rất nghiêm túc mở miệng dặn dò.

https://thuviensach.vn

- Ân.

Bảo Bình đáp ứng.

Ngọc Sai cắn môi, không cam lòng nói:

- Nhất định là Đỗ Quyên cùng bà tử kia muốn hại Bảo Bình!

- Giữ lại Đỗ Quyên, ả ta còn hữu dụng.

Giang Long vươn tay trái ra, ôn nhu giúp Ngọc Sai vuốt mái tóc đen bù xù mà lúc trước vì cùng Bảo Bình đùa giỡn:

- Cô yên tâm, ta sẽ không cho phép có người làm tổn thương các cô, ai dám ra tay, ta sẽ lấy mạng bọn chúng!

- Tiểu thiếu gia!

Hai nữ tử cảm nhận được tình yêu và sự che chở sâu đậm ấy, không kìm lòng đều bổ nhào vào trong ngực hắn.

Ôm hai tiểu nha đầu, trên mặt Giang Long là một phiến ôn nhu yêu mến.

Nhưng trong lòng, cũng là cuồn cuộn sát khí!

Dám động đến hai nữ nhân của ta, ngươi không muốn sống chăng, ta sẽ thanh toàn cho ngươi!

- Tang Chu.

Thanh âm của Giang Long vừa rơi ra, trước cửa phòng đã xuất hiện một bóng người nhanh nhẹn.

- Điều tra ra bà tử kia là ai.

- Vâng.

https://thuviensach.vn

Tang Chu cúi đầu, hơi hơi ngẩng đầu lên:

- Phải diệt trừ bà ta sao?

- Không cần trực tiếp động thủ, phải cho bà ta chết không có điểm nghi ngờ.

Giang Long thanh âm bình tĩnh dị thường nói:

- Mặt khác ta còn mượn tay bà ta làm một việc, cho bà ta sống năm sáu ngày đi, ngươi dùng độc cao thủ, nên biết cách làm.

- Nô tỳ hiểu rồi.

Tang Chu thấy Giang Long không phân phó gì khác, bóng dáng đi ra trong giây lát hòa nhập với bóng đêm.

……

Bên ngoài tường viện, một thân ảnh thấp bé từ trên cành cây rậm rạp nhảy xuống.

- Cái gì?

Đỗ Quyên kinh hô một tiếng đè nén:

- Ai bảo ngươi tự chủ trương sao?

Ở bên cạnh ả, một thân ảnh lưng gù:

- Ngươi nghĩ rằng ta muốn ngươi tự động thủ? Còn không phải vì Lâm Nhã gả cho Cảnh phủ lâu như vậy, một chút tác động đều không có, thậm chí còn không cùng Giang Long viên phòng, thật sự phi hoài một gương mặt xinh đẹp như vậy!

- Còn ngươi và Thủy Lam, cũng là một dạng ngu ngốc!

https://thuviensach.vn

- Thủy Lam không hiểu sao lại bị chết ở trong rừng, còn ngươi, ngu ngốc không kém, Lâm Nhã không biết câu dẫn người, ngươi không thể giúp nghĩ ra cách sao?

Sắc mặt Đỗ Quyên khó coi, cũng không dám đối chọi gay gắt, từ khi lập trường thay đổi, muốn mọi việc đều thuận lợi có thể kiếm chút tiền, cũng đã cầm trang sức có giá trị của Lâm Nhã, nếu đối mặt vào thời điểm này, cũng không phải chỉ lo lắng một ít.

Chỉ một chút ưu tư nói:

- Cái nha đầu Bảo Bình kia nếu sinh nghi thì làm sao bây giờ?

- Dụ dỗ nàng ta, nàng ta lại chưa nhìn thấy hình dáng của ta.

Bóng dáng lưng còng phát ra một tiếng hừ lạnh:

- Tuy rằng ta ra tay có chút gấp gáp, nhưng cũng sẽ không lưu lại nhược điểm, nếu thật muốn có người đến hỏi chúng ta, chỉ cần đều một mực khẳng định là không biết gì cả là được.

- Chỉ có thể như vậy.

Đỗ Quyên lên tiếng trả lời.

- Coi là nha đầu kia mạng lớn, bằng không nếu ta đã ra tay, sẽ không để nàng ta sống qua ba ngày!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Cung Đình Bí Phương

- Cái kia túi gấm kia ngươi phải lén lút đổi trên người Lâm Nhã nhanh một chút.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Nhăn Nhó

Nghe được Giang Long phân phó, đám hộ vệ Cảnh phủ mới buông tay đặt trên chuôi đao.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Hoàng Kim Lâu

Bà tử dặn dò vài câu bảo Đỗ Quyên sớm một chút xem đúng thời cơ, hoặc là sáng tạo cơ hội cho Lâm Nhã, đem túi gấm vụng trộm đổi cho Lâm Nhã, sau đó chậm rãi rời đi.

Đỗ Quyên khẽ cắn môi, nhìn bóng lưng bà tử càng lúc càng xa, do dự một lúc sau, cuối cùng không dám vụng trộm cùng qua đó.

Trong bóng tối, Lâm gia hẳn là không chỉ phái đến một bà tử như vậy, bà tử này lấy tới tay bản thảo, sẽ phải đi liên hệ với người trong bóng tối khác, hiện tại cũng đi qua đó, liền có khả năng nhìn thấy bà tử là liên lạc với ai, tuy nhiên bà tử này thủ đoạn linh hoạt, sắc bén, thành phủ rất sâu, vừa thấy cũng không phải là dễ chọc, nếu không cẩn thận bị phát hiện, vậy thì nguy to rồi.

Bà tử vừa đi về phía trước, vừa lưu ý phía sau và bốn phía.

Đi tới cửa tiểu viện, một hộ vệ Cảnh phủ hỏi:

- Ngươi muốn đi đâu?

- Là Đỗ Quyên bên người Thiếu phu nhân bảo ta ra bên ngoài mua vài thứ.

Bà tử cung kính đáp.

- Vậy ngươi đi nhanh về nhanh.

https://thuviensach.vn

Nghe được là đại nha hoàn bên người Thiếu phu nhân muốn mua ít đồ, hộ vệ Cảnh phủ cũng không nghi vấn.

Bà tử khom người cúi đầu, đi ra cửa chính biệt viện.

Chỉ chốc lát, chậm rãi đi khoảng ba dặm, rẽ vào một rừng cây bên cạnh đường.

Xuyên qua vài bụi cây thấp, một thân ảnh cao lớn hiện ra trước mắt của bà ta.

Cái thân ảnh cao lớn kia đang dựa vào trên một thân cây ngửa đầu uống rượu, quần áo rách nát, sợi tóc rối tung, có vẻ dị thường cô đơn nản lòng.

Nghe được tiếng chân bà tử dẫm lên cành khô lá héo, bóng dáng cao lớn quay đầu lại, dùng một đôi mắt che kín tơ máu liếc một cái, sau đó lại giơ lên hồ lô rượu tiếp tục từng ngụm từng ngụm rót uống vào.

- Rượu là độc dược xuyên ruột, uống nhiều quá thương thân.

Bà tử dùng một giọng nói không mang theo một tia tình cảm khuyên nhủ.

Bóng dáng cao lớn lại làm như không nghe được, lại ngửa đầu uống vào mấy ngụm to, một vài giọt rượu theo khóe miệng chảy xuống, làm ướt một mảng lớn ngực áo, mới ợ một hơi rượu đã mở miệng nói:

- Có việc thì nói, không có việc gì thì ta đi về trước đây.

- Ngươi như vậy không thương hộ thân thể, chẳng lẽ nào sẽ không sợ Ngọc nương đau lòng?

Bà tử đột nhiên cười lạnh nói.

https://thuviensach.vn

Bóng dáng cao lớn chuẩn bị rời khỏi, bỗng nhiên cứng lại một chút, bàn tay không cầm hồ lô rượu, cũng không kìm lòng nổi gắt gao tạo thành nắm tay:

- Có cái gì dặn dò, nói đi.

- Ngươi đã mưu phản Cảnh gia, cần gì phải nghĩ không thông, một mình chịu dày vò?

- Đây là chuyện của ta, ngươi không cần quan tâm.

Bóng dáng cao lớn vẻ mặt lãnh đạm.

Bà tử khinh thường liếc qua bóng dáng cao lớn kia:

- Ngươi và Cảnh gia có thù không đợi trời chung, hiện tại cải tà quy chính, cùng chúng ta hợp tác vì thân nhân báo thù, có cái gì tốt không nghĩ thông chứ? Thôi, dù gì những lời này ta nói không biết bao nhiêu lần, nhưng ngươi chính là nghe không vào. Hôm nay tìm ngươi đi ra, là muốn cho ngươi tìm lấy cớ cưỡi ngựa đi thị trấn một chỗ đưa ít đồ.

- Cái gì vậy?

Bóng dáng cao lớn nhíu mày hỏi.

- Không có gì, chỉ là vài tờ bản thảo mà thôi.

Bà tử đem một chồng trang giấy Đỗ Quyên chép kia đưa về phía bóng dáng cao lớn.

Nam tử cao lớn cũng không biết chữ, tùy ý liếc một cái, đã đem chúng nhét vào trong ngực.

- Còn có chuyện khác sao?

https://thuviensach.vn

- Có một việc.

- Nói.

- Có một nha đầu Bảo Bình gặp phải ta cùng với Đỗ Quyên bàn việc, ngươi hỗ trợ đem nàng giải quyết đi.

Bà tử lấy giọng điệu mệnh lệnh nói.

Nam tử thân hình cao lớn lại lập tức lắc đầu:

- Ta cùng chủ nhân của Cảnh phủ có cừu oán, không liên lụy những người khác.

- Ngươi!

Bà tử lập tức biến sắc mặt thành tức giận.

Nhưng nam tử cao lớn cũng là lạnh lùng nói:

- Ta tại sao phải có cừu oán với Cảnh gia? Không phải là bởi vì bọn họ làm việc không từ thủ đoạn, không rõ thị phi, liên lụy tới người vô tội sao? Cho nên sai lầm như vậy, ta sẽ không đi phạm vào.

Thanh âm dị thường kiên quyết!

Sắc mặt bà tử bỗng nhiên trầm xuống, tuy nhiên lập tức mặt nhăn đầu lại cúi xuống:

- Ai nói Bảo Bình không phải là chủ nhân Cảnh phủ?

Nam tử cao lớn nghe vậy sửng sốt.

- Bảo Bình là thiếp thân đại nha hoàn bên người Cảnh Giang Long, tương lai tất nhiên sẽ trở thành nữ nhân của Cảnh Giang Long, coi phân tình nàng ta và Cảnh Giang Long từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cho dù sinh

https://thuviensach.vn

không được một nam nửa nữ, cũng sẽ được nâng làm thị thiếp đấy, đây cũng thuận lý thành chương đi?

Bà tử phân tích rõ ràng nói:

- Như vậy thị thiếp của Cảnh Giang Long, có tính là chủ nhân Cảnh phủ không chứ?

- Nhưng nàng bây giờ còn chưa phải nữ nhân của Cảnh Giang Long.

- Làm sao ngươi biết?

Bà tử cũng là vẻ mặt khắc nghiệt cười lạnh:

- Cảnh Giang Long là nam đinh duy nhất của Cảnh phủ, Bảo Bình chẳng qua là một tiểu nha hoàn, vì vinh hoa phú quý, nàng nghĩ hết biện pháp đánh vỡ đầu đều mơ tưởng lên lên giường Cảnh Giang Long đi? Bọn họ lại là mỗi ngày ở chung một chỗ, ai có thể bảo chứng Bảo Bình bây giờ còn là thân trong sạch?

- Còn có người kia kêu là Ngọc Sai, yên thị mị hành, vừa thấy chính là một tiểu hồ ly, Cảnh Giang Long không cần câu ngón tay, chính nàng ta liền sớm đã dán lên đi lên rồi.

Nam tử cao lớn nhíu mày, trầm mặc không nói.

- Lại có, cái lão bất tử Cảnh gia kia không biết có bao nhiêu mong muốn ôm tôn tử, Bảo Bình và Ngọc Sai cho dù bây giờ còn chưa trèo lên giường Cảnh Giang Long, cũng khoảng cách cũng không xa.

- Được!

Nam tử cao lớn hít một hơi thật sâu, cắn răng đồng ý.

- Địa chỉ truyền tin ngươi cũng biết, không cần ta lặp lại lần nữa chứ?

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Nam tử cao lớn xoay người liền đi.

- Đi thị trấn không cần phải gấp trở về, ngươi có thể đi Ngọc nương nơi đó ngồi một chút.

Thanh âm bà tử trêu tức từ phía sau truyền đến:

- Ngọc nương mỗi ngày một mình đợi ở trong tiểu viện, không biết có bao nhiêu buồn, có bao nhiêu nhớ ngươi đâu.

Nam tử cao lớn nghe vậy, trên mặt liền hiện lên một chút phức tạp.

Bà tử đợi nam tử cao lớn đi xa, lúc này mới đắc ý cười khẽ, lại đi về hướng biệt viện.

Hai người sau khi rời đi, một bóng dáng nhanh nhẹn đột nhiên xuất hiện tại chỗ bọn họ nói chuyện với nhau.

- Lại có hộ vệ Cảnh phủ phản bội Tiểu thiếu gia!

Bóng dáng mềm mại thần sắc kinh ngạc, phải biết rằng hộ vệ Cảnh phủ vẫn luôn bảo đảm Cảnh gia sừng sững không ngã, không bị thế gia nhà quyền quý khác ức hiếp.

- Chuyện này phải nhanh một chút bẩm báo với Tiểu thiếu gia.

Đám người Giang Long tới huyện Ninh Viễn, Giang Long cũng chưa có trở về phủ, trực tiếp đi đến trước cửa tửu lâu lớn nhất huyện Ninh Viễn mới xuống xe ngựa.

Hoàng Kim Lâu!

https://thuviensach.vn

Tên rất tục, nhưng gian tửu lâu này có một loại rượu chiêu bài Hoàng Kim tự ủ, nổi tiếng kinh thành, mặc dù là rất nhiều huân quý thế gia ở trong kinh thành, cũng sẽ thường xuyên phái tôi tớ trong phủ tới đây mua đồ ăn.

Tuy nhiên Hoàng Kim Lâu cũng có quy định, nói rượu Hoàng Kim số lượng hữu hạn, tới đây mua rượu, nhiều nhất không thể vượt qua ba hũ.

Từng có công tử nhà quyền quý thân phận không đơn giản bất mãn, tới cửa gây rối, đồng thời cũng có người thấy hơi tiền nổi máu tham, định cưỡng ép chiếm lấy.

Trong đó nổi danh nhất đấy, là tham niệm của một vị hoàng hoàng thân quốc thích.

Tuy nhiên chủ nhân sau lưng Hoàng Kim Lâu cũng có chỗ dựa, những người này cuối cùng tất cả đều là không công mà lui.

- Ha ha, đi vào Hoàng Kim Lâu, không thể không uống rượu Hoàng Kim.

Sài Thế Vinh cũng thích uống rượu, vừa bước vào cửa chính Hoàng Kim Lâu, đã cao giọng cười nói.

Giang Long cũng có nghe nói Hoàng Kim Lâu hàng đầu, nhưng hắn và nguyên thân đều chưa từng tới đây.

- Ta đây bất kể là rượu Hoàng Kim, hay là rượu bạc trắng, chỉ cần hương vị dễ uống, trước hết ắm đến cho ta hơn mười hũ lớn rồi nói sau!

Hồng Thiết Trụ ồm ồm nói.

- Vị khách quan kia, ngài là lần đầu tiên đến Hoàng Kim Lâu đi?

Thấy có khách nhân tới cửa, tiểu nhị rất nhanh chóng chào đón cười hì hì nói với Hồng Thiết Trụ.

https://thuviensach.vn

Hồng Thiết Trụ trừng mắt lớn:

- Sao? Lần đầu tiên tới cửa, liền không để cho uống rượu sao?

- Cũng không phải.

Tiểu nhị một chút cũng không sợ Hồng Thiết Trụ trừng mắt giận, vẫn đang nở nụ cười:

- Chỉ có điều quán rượu có quy định, nếu là khách đến mua rượu Hoàng Kim mang đi, nhiều nhất không thể vượt qua ba hũ lớn, mà khách nhân tới tửu lâu uống rượu, thì nhiều nhất không thể hơn hai hũ.

- Hả? Ngươi là ức hiếp ta đây đầu mất linh quang có phải hay không? Nào có tửu lâu nào mở, mà lại không tận hứng bán chứ?

Hồng Thiết Trụ xắn tay áo liền định động thủ.

May mắn Sài Thế Vinh trước một bước ngăn lại, cũng nói tiểu nhị không lừa gã.

Hồng Thiết Trụ rất là bất mãn:

- Cái tửu lâu chim này, người ta uống chút rượu, cũng không cho uống sảng khoái, không bằng đổi chỗ khác.

- Khách quan, rượu Hoàng Kim số lượng hữu hạn, nhưng nhữnh thứ khác rượu, ngài có thể tận hứng uống.

Tiểu nhị chắp tay nói xen vào.

Lúc mấy người đang nói chuyện, một ít khách nhân trong tửu lâu cũng dời mắt lại đây, thấy Hồng Thiết Trụ muốn đùa giỡn còn tưởng rằng có thể nhìn đến náo nhiệt, lại không nghĩ bị đồng bạn ngăn lại.

https://thuviensach.vn

Không khỏi cực kỳ thất vọng, chỉ trỏ về bên này.

Đúng lúc này, Lâm Nhã đi theo phía sau Giang Long, một trước một sau đi vào tửu lâu.

Trong nháy mắt, toàn bộ quán rượu liền đều là yên tĩnh trở lại, kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Đến tận lúc đám người Giang Long lên tới lầu hai, lầu một mới là ồ lên một tiếng.

- Nàng kia là ai?

- Đẹp quá a!

- Khuynh quốc khuynh thành!

- Đáng tiếc đã chải kiểu tóc phụ nhân, đã lập gia đình.

Tiếng than thở xen lẫn tiếc hận bao phủ cả lầu một.

Cũng có mấy người thanh niên rất có thân phận địa vị, quần áo hoa lệ, nhìn chằm chằm bóng lưng đám người Giang Long hai mắt lóe ra.

Tuy nhiên một thanh âm vang lên, làm cho bọn họ bỏ đi ý niệm cưỡng đoạt trong đầu.

- Người đi trước là Sài Thế Vinh của Thành Quốc Công quý phủ đi...

Cái danh Thành Quốc Công phủ đứng hàng đầu ở cái kinh thành này rất là dễ dùng đấy.

Lên đến lầu hai, tiểu nhị dẫn mọi người đi tới trước bàn gần cửa sổ, vừa lấy cái khăn vắt trên bờ vai lau nhanh cái bàn sạch sẻ, vừa cười nịnh mở miệng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vài vị khách quan muốn ăn chút gì đó?

- Cứ việc mang lên các món đặc sắc là được rồi.

Sài Thế Vinh rất là đại khí khua tay nói.

- Tới liền!

Tiểu nhị lên tiếng trả lời, liền xuống lầu.

Lúc này Hồng Thiết Trụ rống quát:

- Trước đem đem cái gì kia rượu Hoàng Kim rượu bạc trắng ắm đến hai hũ, để ta đây nếm thử hươngvị.

- Vâng!

Bởi vì Lâm Nhã là nữ tử, cho nên mở hai bàn.

Hơn nữa lại nhiều người, cho nên Giang Long và Lâm Nhã ngồi chung.

Sài Thế Vinh lúc này chạy tới ngồi xuống bên cạnh của Giang Long, tò mò hỏi:

- Đệ nói đệ muốn xây dựng một xưởng in, việc này có thể kiếm được tiền sao?

Hóa ra mặc dù y là con cháu Thành Quốc Công phủ, nhưng lại không phải là trưởng tử có thể kế thừa gia nghiệp.

Cho nên bình thường trong tay chút tiền ấy cũng chỉ đủ để uống chút rượu hoa thôi.

Nếu có mối kinh doanh tốt, y cũng muốn xía vào một chút, làm ít tiền tiêu.

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên, có chuyện xưa Tiểu thiếu gia biên soạn, nhất định có thể kiếm rất nhiều tiền!

Giang Long còn chưa kịp mở miệng nói cái gì, Bảo Bình đã giương cằm lên, vẻ mặt kiêu ngạo mở miệng.

- Chuyện xưa? Chuyện xưa gì?

Sài Thế Vinh rất là tò mò.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Cùng Ai Hợp Tác

- Chuyện xưa gì?

Sài Thế Vinh nghe vậy chính là một trận tò mò.

Bảo Bình đối với Giang Long là ngưỡng mộ tột bậc rồi, hơn nữa đêm qua, Giang Long bởi lo cho nàng, còn đem nàng ôm vào trong ngực.

Cảm giác được sự quan tâm của Giang Long, trong nội tâm nàng dị thường ngọt ngào, từ buổi sáng sớm hôm nay rời giường, tươi cười vẫn chưa lúc nào ngừng.

Vì vậy, còn khiến Ngọc Sai ăn không ít dấm chua.

Nghe được Sài Thế Vinh đặt câu hỏi, Bảo Bình bắt đầu khẩn cấp giảng giải.

Đầu tiên là kể hai mẩu chuyện xưa con Sói Xám và chú dê vui vẻ, tiếp theo lại nói về Tây Du Ký.

Sài Thế Vinh tuy rằng trước kia cũng có xem qua một ít thoại bản chuyện xưa, tạp ký, nhưng thật đúng là lần đầu nghe thấy chuyện xưa mới mẻ như vậy.

Sói và dê giống người bình thường có thể nói cũng thôi, tính cách còn cực kỳ vui vẻ, làm cho người ta nghe xong là lập tức sinh lòng yêu thích.

Về phần Tây Du Ký, Sài Thế Vinh nghe được một nửa, Bảo Bình đã dừng lại rồi, không khỏi liên thanh thúc giục:

https://thuviensach.vn

- Bảo Bình cô nương, ngươi tiếp tục kể a!

- Đúng vậy a, nhanh lên.

- Con khỉ đá kia học được Cân Đấu Vân không?

- Đừng kêu con khỉ đá, sư phụ của người ta có đặt tên tự, kêu Tôn Ngộ Không.

Chẳng những Sài Thế Vinh nghe nghiện, mà ngay cả vài vị tướng lĩnh và Hồng Thiết Trụ ngồi ở bàn khác cũng đã sớm dựng thẳng cái lỗ tai đang nghe rồi, lúc này đều đồng dạng mở miệng.

Nào biết Bảo Bình phẩy tay nhỏ bé, khóe môi nhếch lên trêu tức tươi cười:

- Không có.

- Cái gì? Không có?

Sài Thế Vinh đưa ánh mắt dời về phía Giang Long, kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ chuyện xưa này thật đúng là hiền đệ biên thành?

- Đương nhiên!

Thấy Sài Thế Vinh lại có thể hoài nghi Giang Long, Bảo Bình không khỏi cong miệng lên kêu:

- Đương nhiên là Tiểu thiếu gia viết đấy, lúc ấy chúng ta còn ở bên cạnh phục tứ mài mực, nhìn đó.

- Thế nào, có những chuyện xưa Tiểu thiếu gia nhà ta viết, ngươi nói xây dựng cái xưởng in, có thể kiếm được tiền hay không?

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh vỗ mạnh hai tay một cái, trong ánh mắt dường như có thỏi vàng đang không ngừng lóe sáng:

- Có thể, rất có thể kiếm được tiền rồi!

Dứt lời, cánh tay phải duỗi ra một phen gắt gao ôm cổ của Giang Long, bày ra vẻ mặt thành khẩn hỏi:

- Chúng ta có phải là huynh đệ hay không?

- Phải.

- Có thân huynh đệ hay không?

Sài Thế Vinh lại bỏ thêm lực vào cánh tay.

- Không phải.

- Ngươi đi luôn đi!

Sài Thế Vinh đập một cái trên vai Giang Long, sau đó chơi xấu nói:

- Ta mặc kệ, dù sao xưởng in ta nhất định phải chiếm hơn mấy thành phân ngạch.

- Thân huynh đệ vẫn phải tính toán rõ ràng, vậy huynh nói trước đi, huynh có thể bỏ vào bao nhiêu đi.

Giang Long khẽ cười nói.

Xây nhà máy giai đoạn đầu dĩ nhiên là phải đầu tư trước.

- Cái này...

Sài Thế Vinh vẻ mặt khó xử, nói thật, tình hình kinh tế của y cũng thực không có bao nhiêu tiền.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên một hộ vệ Thành Quốc Công phủ lúc này liền bước nhanh đi lên trước, cúi người xuống nhỏ giọng nói một câu.

Sài Thế Vinh ánh mắt liền sáng lên:

- Ta mặc dù không có bao nhiêu tiền, nhưng có một xưởng in là dùng danh nghĩa của nhà ta đấy.

Đại Tề có luật lệ, quan viên huân quý không được kinh thương.

Nhưng trên có chính sách dưới có đối sách.

Chính mình không tự tay kinh thương, nhưng khiến tâm phúc nhà mình đi buôn bán, mở tửu lâu.

Hào môn thế gia làm việc đều chú ý việc phô trương, xử lý việc hiếu hỉ, nhà ai có việc tùy phần tử, nếu là ở chức quan viên mỗi ngày lễ, cũng phải tặng lễ hiếu kính, những thứ đó sao lại không cần đại lượng tiền vàng?

Bởi vì gần như tất cả quan viên đều làm như vậy, cho nên mọi người đều là ngầm hiểu lẫn nhau.

Trừ phi có người là quỷ không may, vừa vặn bị những Ngự Sử cương trực công chính, tính vừa thối lại vừa cứng bắt được nhược điểm lớn, bị cáo đến trước mặt hoàng thượng, bằng không nói lý ra cho dù là Hoàng thượng cũng đối với loại chuyện này mắt nhắm mắt mở đấy.

- Huynh là muốn để ta với xưởng in nhà huynh hợp tác?

Giang Long nâng chung trà lên khẽ nhấp một cái, mở miệng hỏi.

- Đúng vậy a, vậy chẳng phải là vừa vặn? Đệ cũng không cần lại đi xây xưởng in rồi, trực tiếp là có thể đem bản thảo chuyện xưa cầm xưởng in nhà ta, lập tức khởi công kiếm tiền.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh dường như đã nhìn đến vàng thỏi đang lập lòe bay tới hướng mình.

Nhưng Giang Long cũng lại lắc đầu:

- Hợp tác với huynh thì có thể làm, nhưng ta không cùng quý phủ hợp tác.

- Hả?

Sài Thế Vinh sửng sốt.

- Vẫn là câu nói kia, thân huynh đệ cũng phải tính toán rõ ràng, cho nên, chúng ta trước tiên nói rõ ràng. Nếu ta cùng quý phủ hợp tác, như vậy việc trong xưởng in ta có quyền lên tiếng, quyền quyết sách sao?

Sài Thế Vinh ngẫm nghĩ một chút thì nhẹ nhàng lắc đầu:

- Đệ xuất ra chuyện xưa, chúng ta phụ trách in ấn, nhiều lắm dựa theo bán đi bao nhiêu sách thư, đến lúc đó cho đệ một ít chia hoa hồng, nhưng xưởng in vẫn là của nhà ta.

- Vậy nếu tự chính ta xây xưởng, đến lúc đó chẳng phải là kiếm được tiền, tất cả đều là của ta sao?

Giang Long híp mắt cười nói.

Sài Thế Vinh nhíu mày trầm mặc một trận.

Chờ y nghĩ một lát, Giang Long mới mở miệng:

- Hai người chúng ta là huynh đệ, ta lại có chiêu số kiếm tiền, không ngại tạo cho huynh một phen, có tiền mọi người cùng nhau kiếm thôi! Nhưng kéo huynh một phen không có nghĩa là cùng với quý phủ hợp tác, hơn nữa

https://thuviensach.vn

ta cùng quý phủ hợp tác, đến lúc đó chính huynh có thể nhận được bao nhiêu ưu đãi?

Thành Quốc Công phủ cũng không giống như Cảnh phủ, chỉ có một nam đinh Giang Long, Giang Long là người thừa kế duy nhất.

Đến lúc đó hợp tác với xưởng in Thành Quốc Công phủ, đã kiếm được đồng tiền lớn, Sài Thế Vinh có lẽ sẽ được Thành Quốc Công tán thưởng vài câu, ở trong phủ địa vị hơi có nâng cao, nhưng thật sự chỗ tốt lại sẽ không nhiều lắm.

Kỳ thực Sài Thế Vinh ở trong phủ Thành Quốc Công trong đồng lứa cùng tuổi, năng lực chỉ có thể coi là bình thường, không coi là nổi tiếng, hơn nữa cũng không phải là con cháu đích tôn, Thành Quốc Công hiện tại đối với y căn bản cũng không coi trọng.

Sài Thế Vinh ngoài miệng nói về sau nói không chừng có cơ hội đi biên cương nhậm chức, ra trận giết địch, nhưng kỳ thực trong lòng hiểu được khả năng này tính cực kỳ bé nhỏ.

Chân chính có thể thay mặt Thành Quốc Công phủ đi quân đội nhậm chức, chỉ có thể là đại bá tương lai kế thừa Thành Quốc Công.

Còn lại con cháu trong phủ cũng không phải nói không có chút cơ hội nào, nhưng nhất định phải trước làm thân binh cho đại bá y, sau đó tại chiến trường lập được chiến công, mới ngẩng đầu ở trong quân, do đại bá y an bài, theo cấp thấp võ quan đi bước một mà lên.

Hơn nữa trong một phủ đệ không có khả năng ra hai quốc công hay hoặc là Hầu gia, cho nên trong phủ con cháu khác cho dù có năng lực có tài hoa, cuối cùng cũng chỉ có thể là phụ tá của đại bá y.

Có lẽ có thể trở thành một tướng lĩnh cao cấp, nhưng muốn lại được phong tước đó là gần như không có khả năng.

https://thuviensach.vn

- Hiền đệ có ý tứ là?

Sài Thế Vinh không phải người ngu, trải qua Giang Long một phen nhắc nhở, tâm tư cũng bắt đầu mở ra.

Hơn nữa nghĩ đến trong phủ vài cái huynh đệ, có nghề nghiệp tốt, thậm chí là trực tiếp lợi dụng tài nguyên của phủ, chính mình kiếm tiền, còn chưa từng nộp lên cho quý phủ sao.

- Không biết Sài huynh có nắm chắc đem cái quyền quản lý xưởng in tới tay hay không?

Giang Long dò hỏi.

- Việc này, nghĩ đến hẳn là không có vấn đề đi.

Sài Thế Vinh ngẫm nghĩ một chút đáp:

- Kinh thành có rất nhiều nhà xưởng in, kinh doanh cũng không tốt lắm, chủ yếu ấn chế là tứ thư Ngũ kinh, kinh, sử, tử, tập, thi từ ca phú và bộ sách thư sinh cần dùng đến, đương nhiên, cũng có in ấn tạp thư thoại bản, bằng không căn bản là kiếm không được tiền.

Tuy nhiên cho dù như thế, một tháng, cũng chỉ có thể có mấy chục lượng thu vào thôi.

Ở nhà của ta, xưởng in cũng không phải là nghề nghiệp đứng đầu, ta nếu như muốn giơ tay tiếp quản, hẳn là không ai phản đối.

- Tốt!

Giang Long nói luôn:

- Đợi huynh tiếp quản xưởng in, chúng ta liền đính khế ước hợp tác.

https://thuviensach.vn

- Nhưng xưởng in không phải vẫn là của nhà ta sao?

Sài Thế Vinh nghi hoặc.

- Tuy rằng vẫn là của quý phủ đấy, nhưng ta có ý kiến huynh sẽ không nghe sao? Ta không phải giống vậy chẳng khác gì là có quyền quản lý sao? Hơn nữa chỉ cần ở trên khế ước chúng ta động ít một tay chân, đến lúc đó cho dù xưởng in đã kiếm được tiền lớn, mấy vị huynh đệ kia của huynh cũng là chen vào không lọt đấy.

Giang Long cười đại khái giải thích cho Sài Thế Vinh vài câu.

Đến từ hiện đại, ở khế ước cũng chính là trên hợp đồng đào chút ít cạm bẫy, còn không dễ dàng sao?

Sài Thế Vinh nghe vậy xong hai mắt liền sáng rỡ.

Chiếu theo như lời Giang Long xử lý, về sau này thu nhập của y liền rất khả quan rồi.

- Vậy nghe theo Giang Long hiền đệ đấy!

Hai người trao đổi công việc xong, mọi người thoải mái chè chén.

Mà lúc này, Hồng Thiết Trụ tửu quỷ này đã sớm đem rượu Hoàng Kim uống cạn hơn phân nửa, còn la hét ầm ĩ uống ngon thật.

Sài Thế Vinh khẩn trương đoạt lấy vò rượu, dùng muôi đồng múc cho Giang Long, Lâm Nhã, cùng với Bảo Bình và Ngọc Sai mỗi người một ly.

- Rượu Hoàng Kim này là một loại rượu bổ ôn, cho nên hiền đệ ngược lại chỉ có thể uống một chén.

Sài Thế Vinh giải thích.

https://thuviensach.vn

Giang Long ngửi mùi rượu, cũng thấy có một ít thèm ăn, nghe vậy liền bưng lên chén rượu trước mặt.

Chỉ thấy rượu Hoàng Kim hiện lên sắc vàng óng ánh, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, hương vị cũng không cay xè, cam thuần lạnh lùng, cho đến vào bụng rồi, mới có một cỗ mát lạnh ở dạ dày bốc lên.

- Ừ, không tồi.

Giang Long gật gật đầu.

Sài Thế Vinh nghe vậy cười ha hả, một ngụm uống cạn chén rượu:

- Không tệ là không tệ, tuy nhiên rượu này cũng là quá ít.

- Đúng vậy a đúng vậy a, không bằng chúng ta cùng chủ nhân quán rượu thương lượng một chút, hay là cho nhiều chút tiền, để bọn họ bán thêm vài hũ cho chúng ta được không?

Hồng Thiết Trụ lớn tiếng ồn ào.

- Thôi đi, không phải còn có những thứ rượu khác sao?

Giang Long nhẹ nhàng lắc đầu.

Sài Thế Vinh cũng nói:

- Hoàng Kim Lâu quy định bán số lượng rượu có mười mấy năm rồi, cho đến hiện tại vẫn không ai có thể đánh vỡ, chúng ta cũng không phải hoàng thân quốc thích gì cả, mặt mũi không lớn như vậy.

Hồng Thiết Trụ lúc này mới nhỏ giọng than thở vài câu, tiếp tục đi uống rượu.

https://thuviensach.vn

Vài ly rượu vào bụng, đám người Hà Hoán, Tả Lai Phong cũng là dần dần buông lỏng, bắt đầu đi tửu lệnh.

Hai vò rượu nhất định là không đủ nhiều người như vậy uống, Sài Thế Vinh lại để cho tiểu nhị ẵm đến hơn mười hũ rượu ngon khác.

Mọi người ăn trò chuyện, nhưng lúc này, một hộ vệ Cảnh phủ đột nhiên vội vàng đi lên lầu hai.

- Tiểu nhân gặp qua Tiểu thiếu gia, Thiếu phu nhân!

Hộ vệ Cảnh phủ quỳ một gối.

Giang Long hư đỡ một phen, bảo người này đứng lên, cũng nhận ra hộ vệ này lúc trước ở nông trang, đã bảo y đến thị trấn tìm kiếm người môi giới, để cho Lâm Nhã chọn lựa vài nha hoàn tâm phúc.

- Đã tìm người môi giới đến rồi?

- Đúng ạ, tiểu nhân vốn là muốn đưa người môi giới về đến nông trang, nhưng trên đường thấy được xe ngựa phủ chúng ta, liền lại đây hỏi vài đồng bạn canh giữ ở bên cạnh xe ngựa, biết Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân đều ở trong quán rượu này, liền dẫn người môi giới đi thẳng qua đây.

Hộ vệ Cảnh phủ cung kính đáp.

- Nhã nhi.

Giang Long nhìn về phía Lâm Nhã, trong mắt có ý hỏi.

Lâm Nhã ngẫm nghĩ một chút, lại thấy lúc này lầu hai quán rượu tương đối trống trải, khách nhân ít, liền nói:

- Không bằng bảo người môi giới đều dẫn các cô gái tới, ta liền trong này tùy ý chọn lựa vài người đi.

https://thuviensach.vn

- Cũng tốt.

Giang Long gật gật đầu.

Hộ vệ Cảnh phủ lập tức xoay thân đi xuống, chỉ chốc lát, đã dẫn theo một đám người lên lầu hai.

Lâm Nhã gật đầu ra hiệu với Giang Long xong, liền ngồi vào trước một bàn xa nhất, miễn cho quấy rầy mọi người uống rượu.

Bảo Bình và Ngọc Sai cũng tới xem náo nhiệt, nhưng bị Giang Long cản lại.

- Tiểu nhân thỉnh an phu nhân.

Người môi giới là một bà tử khoảng sáu mươi, thân thể gầy gò, tuy nhiên tay chân lanh lẹ, tinh thần cũng rất tốt, trực tiếp quỳ xuống trước mặt của Lâm Nhã.

Lâm Nhã giơ tay hư đỡ:

- Không cần đa lễ như vậy, đứng lên đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Chọn Nha Hoàn

Cảnh phủ từng có Hầu tước, tuyệt đối là nhà quyền quý lớn nhất huyện Ninh Viễn.

Hơn nữa hộ vệ Cảnh phủ ác danh hung hãn nổi danh toàn bộ kinh thành, cho nên mặc dù người môi giới khéo léo, biết ăn nói, nhưng khi đối mặt Lâm Nhã, cũng vẫn là không khỏi cảm thấy có chút nơm nớp lo sợ.

Tuy nhiên thương nhân trọng lợi, người môi giới vì có thể làm thành cuộc làm ăn hôm nay, tốt nhất có thể cùng thiết lập quan hệ hợp tác đáng kể với Cảnh phủ, cho nên sau khi ngắn ngủi câu nệ qua đi, liền bắt đầu thao thao bất tuyệt giới thiệu cho Lâm Nhã.

Lúc này phía sau người môi giới, một dãy đứng hơn ba mươi nữ tử tuổi từ mười hai tuổi đến hai mươi tuổi.

Hộ vệ Cảnh phủ tìm được người môi giới đã nói rõ, muốn mua nha hoàn, tuổi không thể quá lớn, cũng không có thể quá nhỏ.

Hơn ba mươi người này, cũng không phải đều là của người môi giới này.

Biết đến Cảnh phủ muốn mua tôi tớ, người môi giới tự nhiên là vô cùng coi trọng, nếu là có thể thiết lập quan hệ hợp tác lâu dài với Cảnh phủ, về sau còn sợ không kiếm được tiền? Hơn nữa nếu là có thể lại cùng Cảnh phủ dính líu một chút chút quan hệ, như vậy toàn bộ địa giới huyện Ninh Viễn, bao gồm Huyện lệnh quan phụ mẫu trong đó, cũng không ai dám ở trên phương diện làm ăn này bóc lột mình rồi.

https://thuviensach.vn

Vì vậy bà ta vội vàng bảo vài người quen biết cùng nhau đưa tới một ít cô gái tướng mạo không tệ, tuổi lớn nhỏ thích hợp.

Lâm Nhã nghe người môi giới giới thiệu, trên mặt cũng là bất động thanh sắc.

Vừa thật sự đánh giá các cô gái trước mắt, vừa nâng chung trà lên khẽ nhấp.

Người môi giới nói nửa ngày, miệng đắng lưỡi khô, nhưng thấy trước mắt vị Thiếu phu nhân Cảnh phủ xinh đẹp cực kỳ ngồi ngay ngắn vững vàng, sắc mặt thản nhiên, một chút tỏ vẻ đều không có, liền dần dần ngậm miệng.

Rất hiển nhiên, vị Thiếu phu nhân Cảnh phủ này là một người có chủ kiến, sẽ không bởi vì lời của bà ta, mà thay đổi quyết định.

Gặp được khách hàng như vậy, tốt nhất là ít nói chuyện, chớ chọc người ta phiền chán.

Người môi giới thường xuyên nói chuyện làm ăn cùng nữ chủ nhân nhà địa chủ nhà quyền quý, nhiều ít coi như là gặp qua quen mặt đấy.

Mắt đẹp của Lâm Nhã, cẩn thận đánh giá trên người một đám cô gái ở trước mặt phát hiện trong hơn ba mươi cô gái này có hơn phân nửa tướng mạo đều là rất tốt, hơn nữa một đám khí chất tính cách không giống nhau, cũng biết, người môi giới vì tiếp cận mà xuất ra nhiều cô nương tướng mạo tốt như vậy hẳn là hạ một phen tâm tư.

Người môi giới cung kính xoay người đứng, chờ đợi Lâm Nhã chọn lựa, nhưng vào lúc này, Lâm Nhã lại đứng dậy đi tới trước bàn Giang Long, sau đó ngồi xuống, nhẹ giọng bắt chuyện với Giang Long, chỉ chốc lát, tiếng hai người cười khẽ truyền đến.

https://thuviensach.vn

Mặc dù người môi giới kinh nghiệm thương trường kiến thức rộng rãi, lúc này cũng chỉ biết trợn tròn mắt.

Vị này Thiếu phu nhân Cảnh phủ này rốt cuộc là có ý tứ gì?

Mua hay là không phải mua a?

Một câu không nói, đem mình và đám nữ hài tử tất cả đều bỏ lại ở nơi này.

Muốn theo sau hỏi một tiếng, nhưng lại sợ hành vi quá mức lỗ mãng, làm hỏng đơn hàng kinh doanh lớn này.

Cuối cùng người môi giới cắn răng, quyết định đứng ngay tại chỗ, dù sao Thiếu phu nhân Cảnh phủ cũng không nói không mua.

Chịu chút khổ, chịu chút mệt tính là cái gì?

Chỉ cần mình cũng đủ cung kính, cho dù đơn hàng kinh doanh này không thành, nghĩ đến Thiếu phu nhân Cảnh phủ cũng sẽ phần thưởng chút tiền nước trà.

Đám nữ hài tử bị bỏ lại ở trong này, ban đầu cũng có chút sững sờ, tuy nhiên thời gian cũng không lâu sau, đã có người thấp giọng nói nhỏ lên.

Lại sau một lúc sâu, tất cả cô gái cũng đều bởi vì giờ phút này tâm tình bất đồng, mà đều tự lộ ra thần sắc vẻ mặt không đồng nhất.

Lâm Nhã tuy rằng cùng Giang Long nhỏ giọng trò chuyện, nhưng lực chú ý cũng vẫn thả ở bên cạnh.

Thời khắc chú ý đến động tĩnh của những nữ hài tử này.

Nhất là lúc trước nhìn một lần, trong lòng bước đầu cảm thấy mấy cô gái kia không tệ, nàng lại lưu ý nhiều hơn vài phần.

https://thuviensach.vn

Theo thời gian trôi qua, một số người làm cho nàng thất vọng, cũng có một vài người lúc trước không xuất chúng bởi vì biểu hiện tốt cũng lọt vào ánh mắt của nàng.

- Phu quân, thiếp thân đi chọn nha hoàn đây.

Lâm Nhã đứng dậy, phúc thân thi lễ đối với Giang Long.

Giang Long nhẹ nhàng xua tay:

- Đi thôi.

Hắn đã sớm xem thấu dụng ý Lâm Nhã làm như vậy.

Lâm Nhã chậm rãi nhẹ nhàng một lần nữa đi trở về.

- Thiếu phu nhân!

Người môi giới há miệng thở dốc.

Tuy nhiên trực tiếp bị Lâm Nhã phất tay đánh gãy, sau đó hươi tay điểm nhẹ, chỉ ra các cô gái trước mặt không thích hợp, lại mở miệng nói:

- Tiểu nhị, mang những cô gái này đi lầu một, cho các nàng mấy bàn rượu và thức ăn ngon.

- Vâng!

Tiểu nhị nguyên bản còn bất mãn với những khách nhân này lại có thể ở trong này làm việc buôn bán, một đống lớn người như vậy gần như chiếm hết lầu hai, nhưng chưởng quầy trầm ngâm một lát không nói thêm gì, gã tự nhiên cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở.

Lại không nghĩ khách nhân hào phóng, không ngờ để cho những cô gái này ngồi xuống, thưởng cho rượu và thức ăn.

https://thuviensach.vn

Phải biết Hoàng Kim Lâu là tửu lâu thứ nhất huyện Ninh Viễn, tiêu phí không thấp đấy.

Cho những cô gái này ba bàn, có thể có bảy tám lượng bạc nhập trướng.

Đám nữ hài tử bị chọn ra phần lớn lộ ra thần sắc không cam lòng, nhưng Lâm Nhã tướng mạo tuyệt diễm, nữ giới ở trước mặt nàng vốn là sẽ có áp lực rất lớn, hơn nữa trên người nàng cũng có một lượng thản nhiên uy nghiêm, cho nên không ai dám nhảy ra gây rối.

- Các ngươi cũng ngồi đi.

Lâm Nhã phân phó tiểu nhị dâng trà cho các cô gái ở lại, lại mang lên một ít điểm tâm.

Vài cô gái lanh lẹ ngồi xuống, bưng trà liền uống, cầm điểm tâm liền ăn.

Cũng có mấy cô gái con do dự một chút, ngồi nửa bên mông.

Còn có mấy người còn lại vẫn đang đứng, cúi đầu không dám ngồi xuống.

Người môi giới thấy vậy âm thầm trừng mắt liếc nhìn mấy người nhát gan một cái, thật sự là những thứ không có sĩ diện!

Lâm Nhã thái độ tao nhã nâng chung trà lên, dùng nắp chén gẩy gẩy lá trà phập phềnh trên mặt nước, môi đỏ mọng khẽ nhấp một ngụm, đối với biểu hiện của mấy cô gái, không có lộ ra thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên đã là dự liệu được trước.

- Ngươi tên là gì?

Lâm Nhã nhìn về phía cô gái vẫn đang đứng ở nơi đó, thần sắc khẩn trương, tay vặn góc áo hỏi.

https://thuviensach.vn

- Nô tỳ, nô tỳ kêu Lâm Nhị Nha.

Cô gái lắp bắp trả lời.

- Trước kia đã từng làm việc trong phủ nhà ai chưa?

Lâm Nhã nhìn ra cô bé này xuất thân trong nhà nông hộ, hơi không phóng khoáng, hơn nữa có vẻ có chút trì độn thật thà chất phác, nghĩ đến hẳn là trong nhà đột nhiên gặp phải khó khăn, lúc này mới bị bán.

- Ừ.

Lâm Nhị Nha kinh hoảng nói:

- Tuy nhiên nô tỳ sẽ cố gắng học.

- Ngươi đứng ở bên đó.

Lâm Nhã chỉ chỉ bên tay phải.

Lâm Nhị Nha nghĩ đến không được lựa chọn, trong khoảng thời gian ngắn đã nước mắt ngắn nước mắt dài.

Há miệng thở dốc, muốn khẩn cầu, nhưng cuối cùng không có nói ra.

Lâm Nhã lúc này nhìn về phía một cô gái ngồi bên mông, nhưng không có dám uống trà ăn điểm tâm:

- Ngươi tên gì, bao nhiêu tuổi?

Cô gái vội vàng đứng lên, khom gối thi lễ, cung kính trả lời:

- Thưa Thiếu phu nhân, nô tỳ kêu Bảo Châu, năm nay mười lăm tuổi.

- Bảo Châu?

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã bật cười, bên người Giang Long có một Bảo Bình, có một Tang Chu, vị này đến là lấy hết tên của hai người họ rồi.

Từ đó có thể thấy được Bảo Châu từng ở quý phủ khác làm việc, nàng cũng không hỏi nhiều hơn nữa, chỉ bảo nàng và Lâm Nhị Nha đứng chung một chỗ.

Lâm Nhị Nha biểu hiện thật sự không tốt, cho nên Bảo Châu cũng nghĩ đến rớt rồi.

Trước khi đến người môi giới có giới thiệu qua, lần này chọn nha hoàn chính là một vị khách hàng lớn, nếu ai có thể được lựa chọn về sau tất nhiên là ăn ngon uống sướng đấy, hơn nữa lăn lộn là tốt rồi, về sau nói không chừng người môi giới còn có thể đến cửa nhờ vả, cho nên Bảo Châu khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Kế tiếp, Lâm Nhã lại hỏi mấy cô gái, tuy nhiên không cho các nàng đứng dậy, vẫn để các nàng ngồi uống trà ăn điểm tâm.

Lâm Nhị Nha cùng Bảo Bình càng thêm xác định mình không được chọn trúng.

- Ngươi giới thiệu mình một chút đi.

Đúng lúc này, Lâm Nhã đột nhiên nhìn về phía một cô gái tướng mạo thượng giai, nhưng không tính là có bao nhiêu mỹ mạo, nhưng khí chất có chút thanh nhã, hơn nữa vẫn thần sắc bình tĩnh.

- Nô tỳ tên Phương Tình.

Cô gái chậm rãi từ chỗ ngồi đứng dậy, khom gối thấp người đối với Lâm Nhã, hai tay đỡ ở bên hông, làm cái vạn phúc tiêu chuẩn:

https://thuviensach.vn

- Năm nay mười tám tuổi, phụ thân nô tỳ từng là Huyện lệnh một thị trấn hơn mười vạn nhân khẩu, tuy nhiên bởi vì quá mức cổ hủ, không hiểu được biến báo, cuối cùng bị thượng quan tìm lý do, đã đánh vào lao tù.

Phụ thân hàm oan không giải, chết trong tay ngục tốt.

Mẫu thân lần lượt bệnh nặng, rơi vào đường cùng, nô tỳ chỉ có thể bán mình làm nô, được chút tiền tài chữa bệnh cho mẫu thân.

Khi nói những lời này, sắc mặt Phương Tình vẫn đang rất là bình tĩnh, trong ánh mắt cũng không có nửa điểm cảm xúc giao động, dường như không phải đang nói những chuyện chính mình đã trải qua.

Người môi giới cũng luống cuống, Phương Tình không phải người trong tay bà, lúc trước nhìn khí chất không tệ, liền mang đi theo, nhưng không nghĩ lại là con cháu của quan phạm tội.

Lập tức định quỳ xuống dập đầu nhận sai, tuy nhiên nhưng đã bị Lâm Nhã trước một bước xua tay ngăn cản:

- Hóa ra cũng là con nhà quan.

- Nô tỳ không dám.

Phương Tình cúi đầu.

- Ngươi nói một chút, những người này, ta đều chọn trúng người nào?

Lâm Nhã đột nhiên bắt đầu khảo sát.

- Nếu nô tỳ sở đoán thật đúng mà nói, hă/n là chỉ có Lâm Nhị Nha và Bảo Châu.

Lâm Nhã từ chối cho ý kiến:

https://thuviensach.vn

- Lý do.

- Lâm Nhị Nha tuy rằng thành thật, nhưng thân gia trong sạch, đáng giá tín nhiệm, có chí tiến thủ, trước tiên có thể làm cái nha hoàn tam đẳng, dạy dỗ vài ngày, có thể trở thành nha hoàn nhị đẳng hợp cách.

Phương Tình vâng lời chậm rãi mà nói:

- Về phần Bảo Châu, vài người khác cũng không kém so với nàng.

- Tuy nhiên nô tỳ thấy Thiếu phu nhân lúc nghe thấy tên Bảo Châu, dường như muốn bật cười, có thể là vì tên như vậy, cho nên mới may mắn lọt vào mắt ngài đi.

Lâm Nhã cũng không đáp lại phỏng đoán của Phương Tình, thình lình mở miệng:

- Ta muốn mua một đại nha hoàn, bốn nha hoàn nhị đẳng, hơn nữa bốn nha hoàn tam đẳng, ngươi giúp ta chọn đủ.

- Cảm ơn Thiếu phu nhân tín nhiệm.

Thần sắc Phương Tình, rốt cục hiện lên một chút kích động.

Tiếp theo, liền chọn lựa từ trong các cô gái ở lại.

Người môi giới thì sửng sốt, tuy rằng bà coi như kiến thức rộng rãi, nhưng vẫn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này.

Chỉ chốc lát, Phương Tình chọn đủ số lượng.

Lâm Nhã cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp bảo người tính tiền.

- Cảm ơn Thiếu phu nhân, cảm ơn Thiếu phu nhân.

Người môi giới tiếp nhận ngân phiếu, cười toe tóe không ngừng.

https://thuviensach.vn

Một chút bán đi chín người, tổng cộng được hơn bốn mươi lăm lượng, hơn nữa một người trong đó còn có thể là đại nha hoàn bên người Lâm Nhã, tương lai nếu gặp được phiền toái có thể đến cửa cầu, hôm nay cuộc trao đổi này đúng kiếm lớn.

Sau khi người môi giới thu ngân phiếu, cũng không lập tức rời khỏi:

- Về sau Thiếu phu nhân nếu là...

Lâm Nhã cũng không đợi bà nói cho hết lời, đã thản nhiên mở miệng nói xen vào:

- Tương lai còn có thể tìm ngươi làm việc buôn bán hay không, đều xem ngươi làm người như thế nào.

Người môi giới không hiểu, ngẩn ngơ tại chỗ.

Phương Tình mới tiến lên vài bước dẫn người môi giới rời khỏi, lúc đi đến đầu bậc thang, người môi giới đột nhiên lấy nhanh ra một thỏi bạc, âm thầm nhét vào trong tay Phương Tình.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Điên

Phương Tình đối với hành động người môi giới âm thầm nhét bạc cho mình một chút cũng không cảm thấy bất ngờ, đồng dạng cũng không có đưa đẩy, suy nghĩ một chút, ước chừng phải có năm tiền bạc, ra tay xem như hào phóng rồi, nàng cũng không che dấu đem bạc từ trong tay áo lấy ra, cất vào hà bao, rồi đặt vào trong ngực.

Người môi giới cũng sửng sốt, Phương Tình làm cái gì vậy?

Không lén đem bạc thu vào, ngược lại lấy ra để cho người ta nhìn thấy.

Lâm Nhã và Giang Long đều là như thoáng chút suy nghĩ.

Lúc này Phương Tình nhỏ giọng nhắc nhở:

- Ma ma làm người như thế nào, tất nhiên là sẽ từ trong miệng chúng ta nói cho Thiếu phu nhân biết.

Người môi giới phục hồi tinh thần lại, mừng rỡ:

- Cảm ơn, đến lúc đó kính xin Tình nhi cô nương nói tốt vài câu về bà tử.

Người này môi giới vừa gầy vừa nhăn nheo, tuy rằng nhìn qua hơi chanh chua, nhưng làm một thương nhân, không tinh minh giảo hoạt chút làm sao có thể làm?

Tuy rằng khi cò kè mặc cả bà ta khá độc một chút, nhưng chưa bao giờ quỵt nợ, hơn nữa đối đãi với các cô nương trong tay coi như là không tồi.

https://thuviensach.vn

Không giống có nhiều người môi giới lòng dạ ác độc, căn bản không coi bọn người hầu trong tay là người.

Chẳng những bọn người hầu quần áo rách nát, buổi tối không có đệm chăn đắp, chỉ có thể gắt gao chen chúc thành một đoàn mượn nhiệt độ cơ thể sưởi ấm cho nhau, hơn nữa mỗi ngày đều ăn không đủ no cái bụng.

Cho nên tương đối mà nói, người môi giới này xem như không tệ.

Phương Tình tuy rằng không phải là người của người môi giới này mua, nhưng vài người môi giới quen biết đều có nhắc tới người này.

Nhưng đưa đến đầu bậc thang, Phương Tình liền dừng bước.

Người môi giới tuy rằng trước khi tới, có thể khiển trách Phương Tình, thậm chí có thể động thủ đánh chửi, nhưng bây giờ lại chuyển thành nịnh nọt, kiên quyết nói không cần tiễn.

Chỉ vì Phương Tình đã được Lâm Nhã lựa chọn, trở thành đại nha hoàn Cảnh phủ!

Không nói chim sẻ biến thành phượng hoàng, nhưng cũng là đúng bay lên cành cây cao.

Không còn là người bà ta có thể trêu chọc nữa rồi.

Vận mệnh con người, biến ảo vô thường!

Người môi giới vui rạo rực xuống lầu, cùng những cô gái lúc trước xuống dưới chen chúc ngồi cùng một chỗ, bắt đầu vui vẻ ngồi ăn.

- Ma ma, Phương Tình nha đầu chết tiệt kia kia được chọn trúng?

Một cô gái bộ dáng kiều mị nhíu mày hỏi.

https://thuviensach.vn

- Câm miệng!

Người môi giới luôn luôn đối đãi các cô gái thật tốt, cũng là đột nhiên lạnh mặt xuống, ánh mắt hung ác đảo qua trên mặt phần đông của các cô bé:

- Từ hôm nay trở đi, Tình nhi cô nương chính là đại nha hoàn Cảnh phủ, về sau này ai còn dám bất kính đối với nàng ấy, đừng trách ta đối với người đó không khách khí!

Phần đông cô gái bị dọa sợ mặt trắng bệch.

Người vừa nói kia, thân thể mềm mại cũng run rẩy một trận.

Đừng nhìn người môi giới này bình thường thiện tâm, đối với thủ hạ nô bộc đều coi như không tệ, nhưng nô bộc luôn luôn không nghe lời muốn chạy trốn, một khi bị bắt trở lại, có thể nghĩ kết cục sẽ như thế nào.

Người thật sự nhân từ nương tay, sao có thể làm được nghề nghiệp này?

Thấy những người này kinh hãi, người môi giới mới hòa hoãn sắc mặt:

- Mệnh của con người a, có khi quý, có khi đê tiện! Ai cũng nói không rõ ràng, mệnh Tình nhi cô nương có phúc, hiện tại đã được quý nhân Cảnh phủ lựa trở thành đại nha hoàn, mặc dù ta, hiện tại cũng phải ở trước mặt Tình nhi cô nương khom lưng cười nịnh.

- Nhưng…

Cô gái kiều mỵ vẫn đang không phục, nàng không cảm giác mình có gì kém so với Phương Tình.

Người môi giới cũng hiểu được tâm tư của nàng, vì cô gái bộ dạng tốt, có thể bán cái giá tốt, cho nên bình thường đối đãi nàng rất tốt, quay đầu nhìn lại hướng đầu bậc thang, bà ta mới nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi và Tình nhi cô nương không giống nhau, ngươi lớn lên cũng đủ xinh đẹp, hơn nữa rất là xinh đẹp, có thể mê hoặc nam nhân, thích hợp làm một phòng mỹ thiếp cho mấy địa chủ.

- Lại tốn chút tâm tư, đùa giỡn chút ít mưu kế, làm nũng, chỉ cần giam được trái tim nam nhân, mặc dù là chính thất của các ông chủ địa chủ cũng không làm gì được ngươi.

- Đến lúc đó ăn ngon mặc đẹp còn có nhiều bạc để tiêu, những ngày tốt đẹp của ngươi ở phía sau đó.

- Tuy nhiên lúc trước Thiếu phu nhân Cảnh phủ ngươi cũng thấy đấy, luận tướng mạo khí chất, ngươi có thể so sánh sao?

Cô gái kiều mỵ bị kiềm hãm hô hấp.

Mặc dù nàng tự phụ về dung mạo, nhưng so sánh với Lâm Nhã, cũng biết kém quá xa.

- Ngươi cậy vào nhất chính là tướng mạo xinh đẹp, nhưng ở trước mặt Thiếu phu nhân Cảnh phủ, ngươi một chút ưu thế cũng không chiếm được, cho nên cũng không thích hợp tiến vào Cảnh phủ.

Sắc mặt cô gái kiều mỵ phức tạp, thật lâu sau mới xem như hết hy vọng, đứng dậy thi lễ nói:

- Đa tạ ma ma một phen hảo tâm nhắc nhở, về sau tiểu Quyên nếu có thể gả cho người trong sạch phú quý, tất nhiên sẽ không quên đại ân đại đức của ma ma ngài.

- Ngươi tướng mạo tốt, không phải người phú quý, ta cũng sẽ không đáp ứng đấy.

Người môi giới uống vài chén rượu, nói cũng nhiều hơn:

https://thuviensach.vn

- Nếu nói đến đây, ta cũng nhắc nhở ngươi vài câu.

- Ma ma mời nói.

- Đợi tương lai ngươi gả cho người, nếu chính thất là một thiếu phụ luống tuổi, tuyệt không thể có ý tưởng đẩy ngã thượng vị.

Tiểu Quyên ngạc nhiên:

- Vì sao?

- Ngươi nếu ký văn tự bán mình, phải nhớ rõ, đời này mệnh ngươi chỉ có thể làm tiểu thiếp!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt tiểu Quyên trắng bệch.

- Chỉ cần là người hơi có thân phận, cũng sẽ không cho ngươi ngồi trên vị trí chính thất phu nhân, bằng không truyền đi thì không còn mặt mũi.

Người môi giới nói ra những lời vô cùng thực tế:

- Không phải ma ma cố ý đả kích ngươi, mà là cho ngươi nhận rõ ràng sự thật.

- Có điều kiện này tiên quyết, ngươi nghĩ xem, chính thất là thiếu phụ luống tuổi, tâm nam nhân tự nhiên là trên người của ngươi.

- Nhưng ngươi muốn đẩy ngã chính thất, đến lúc đó nam nhân tái giá thêm một kế thất tuổi trẻ xinh đẹp, về sau ngươi còn có thể một mình chiếm lấy tâm nam nhân sao?

Tiểu Quyên cúi đầu trầm mặc thật lâu một hồi, mới gian nan mở miệng nói:

- Tuy rằng không cam lòng, nhưng nô tỳ biết ma ma nói đúng.

https://thuviensach.vn

- Đây cũng chính là ma ma ta là người già, mềm lòng, đổi lại lúc còn trẻ, mới sẽ không nhiều chuyện dạy bảo các ngươi.

- Ma ma cũng dạy cho nô tỳ.

Lúc này một cô gái khác nói.

Người môi giới tức giận liếc mắt:

- Ngươi chính là đứa không lên được mặt bàn đấy, người ta chỉ là bỏ mặc ngươi một hồi, ngươi đã không có kiên nhẫn, lại dám cùng người khác vụng trộm oán giận quý nhân không phải, trở về ta mới thu thập ngươi!

- Vậy còn nô tỳ.

Lại có cô gái mở miệng.

- Ngươi sinh ra có một đôi lông mày đối nhau, mệnh rất cứng rắn, sợ là không ai dám cưới ngươi, nhiều lắm mua về làm việc nặng nhọc.

- Còn có nô tỳ.

- Giọng của ngươi thô như vậy, mới mở miệng là có thể dọa chạy người khác.

……

Đám người Hà Hoán, Tả Lai Phong, cùng với Tần Hội Sư lần này chẳng những ra lao ngục, hơn nữa chức quan cũng không bị cách, hiện tại vẫn có chức vị trong người, tất nhiên không thể ở trong này mõi mòn chờ đợi, hôm nay nếm qua rượu, liền lập tức khởi hành về Bắc Cương rồi.

Khi trong lao ngục, bọn họ đều nhiều ít cũng bị chút đau da thịt, mấy ngày này dưỡng thương, cho nên hôm nay mới đến đây cảm tạ cứu mạng của Giang Long.

https://thuviensach.vn

Thấy đám người Hà Hoán đều mời rượu nói lời cảm tạ, Giang Long cũng ôm quyền thi lễ với mọi người:

- Vài vị tướng quân không cần khách khí như thế, nói không chừng tương lai có cơ hội ta đi Bắc Cương, đến lúc đó còn dựa vào vài vị tướng quân chiếu ứng đó.

- Không thành vấn đề!

- Tới Bắc Cương, Tiểu thiếu gia cứ việc tới tìm chúng ta.

- Đúng vậy a, đến lúc đó cũng cho chúng ta tận tình địa chủ.

Đám người Hà Hoán đều vỗ ngực nói.

Mấy người đều là hán tử ngay thẳng hào sảng, Giang Long tất nhiên cũng nguyện ý kết giao.

Bửa tiệc rượu này mọi người ăn đến tận trưa, đám người Hà Hoán đứng dậy muốn cáo từ.

Đầu tiên là tạ ơn Sài Thế Vinh, sau đó mở miệng lần nữa nói cảm tạ với Giang Long.

Giang Long cười nói:

- Chúng ta hợp ý, thì không tất luôn tạ ơn tới tạ ơn lui, vài vị tướng quân lúc trước cũng nghe được ta cùng Sài huynh nói chuyện, chúng ta phải xây dựng xưởng in, đến lúc đó kinh doanh phát triển phải đem sách tới bán ở Bắc Cương bên kia, vài vị tướng quân hãy chuẩn bị sớm, đến lúc đó xưởng in ở Bắc Cương kinh doanh, liền làm phiền Hà đại ca và vài vị huynh trưởng rồi.

Đám người Hà Hoán cũng nghe được Bảo Bình kể chuyện xưa, cảm thấy xưởng in kinh doanh nhất định có thể phát triển đến.

https://thuviensach.vn

Giang Long nguyện ý đem việc kinh doanh ở Bắc Cương giao cho bọn họ đến xử lý, tất nhiên là nhờ có chút giao tình, để cho bọn họ cũng kiếm được một số tiền.

Đám người Hà Hoán vô cùng cao hứng.

Lần này bị người nắm nhược điểm đánh nhốt vào lao tù, cũng là bởi vì thiếu tiền, vụng trộm buôn lậu.

Nếu mà có được thu nhập từ xưởng in bên này, bọn họ về sau cũng không cần mạo hiểm nữa rồi.

Đi ra quán rượu, tiễn xong mấy người, Giang Long liền bảo Sài Thế Vinh về sớm một chút đem quyền quản lý xưởng in đoạt tới tay.

Sài Thế Vinh muốn tính tiền, tuy nhiên lại bị Giang Long ngăn lại.

- Bữa cơm này hẳn là để vi huynh mời đấy.

Sài Thế Vinh kiên trì.

Tuy rằng trong tay Sài Thế Vinh tiền không nhiều lắm, nhưng bản tính y sang sảng hào phóng, cũng chỉ có nhân tài như vậy đáng giá đi kết giao.

Giang Long nói ra một câu xong, Sài Thế Vinh căm giận xoay người rời đi.

Bảo Bình và Ngọc Sai cũng là vui vẻ.

Bởi vì Giang Long nói lên lúc ở rừng hạnh đánh cuộc, tiền thưởng của Tương Vương và Hoài Vương cũng đã cầm tới tay rồi.

Mười một ngàn lượng bạc, khoảng tiền khổng lồ này cũng khiến Sài Thế Vinh hâm mộ ánh mắt đỏ lên rồi.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, thực tế tình huống là, Giang Long chỉ lấy được bốn ngàn lượng bạc.

Ở quán rượu kết thúc sổ sách, Giang Long và Lâm Nhã lên xe ngựa, chậm rãi chạy tới hướng Cảnh phủ.

Về tới thị trấn, tất nhiên bọn họ phải về phủ thăm hỏi Cảnh lão phu nhân một chút.

Lại không nghĩ vừa về tới cửa, trùng hợp gặp được Diêu mụ mụ ra ngoài làm việc, vừa lúc trở về, sau đó nghe được đến một việc.

Cảnh Trường Phát nổi điên!

Giang Long cẩn thận hỏi, mới biết tiền căn hậu quả.

Ngày hôm qua cháu Cảnh Trường Phát là Cảnh Đồng Tiền đột nhiên cãi lộn, chạy tới chỗ Cảnh lão phu nhân.

Nói phải tới làm con thừa tự của chi Cảnh phủ này, làm Cảnh phủ Tiểu thiếu gia.

Đây là lời hứa tới trước khi từ dưới quê đến Cảnh phủ huyện Ninh Viễn, cùng với sau khi tới nơi này, Cảnh Trường Phát nói với thằng cháu nhỏ Cảnh Đồng Tiền này.

Vốn dĩ thân thể Giang Long đã tốt hơn, cũng không cần nhắc lại việc cần con thừa tự nữa, Cảnh lão phu nhân dĩ nhiên là muốn đưa Cảnh Trường Phát và một đám đứa nhỏ về lại quê, mà cậu mập Cảnh Đồng Tiền sớm đã bị vinh hoa phú quý tráng lệ của Cảnh phủ mê hoặc ánh mắt, làm sao đồng ý theo?

Liền không để ý ông nội ngăn trở náo loạn ầm lên.

https://thuviensach.vn

Cảnh Trường Phát lúc này vẻ mặt hoảng hốt, đã tới bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, thằng cháu náo loạn trận này, hơn nữa còn nháo tới tận chỗ Cảnh lão phu nhân nơi đó, liền chịu đựng không được trực tiếp nổi điên rồi.

Cảnh lão phu nhân chưa bao giờ từng muốn lấy đứa nhỏ trong tộc làm con thừa tự, hơn nữa càng thêm chướng mắt Cảnh Đồng Tiền.

Còn tuổi nhỏ, đã tham mộ hư vinh, bản tính bực này, làm sao có thể bồi dưỡng được.

Coi dù là sinh ở trong nhà quyền quý, chặng qua cũng là một tên không nên thân ăn chơi trác táng thôi.

- Cảnh lão đầu cũng đáng đời, lại dám đánh chủ ý tới gia tài phủ chúng ta, Lão phu nhân đã phái người đi tới trong tộc dưới quê truyền lời, bảo phái người lại đây đem những hài tử này lĩnh trở về.

Diêu mụ mụ vài ngày không thấy Giang Long, trong lòng cũng là rất nhớ, vừa nói chuyện, vừa đánh giá trên người của Giang Long.

Thấy Giang Long so với trước khi rời phủ tinh thần rất nhiều, trong lòng vô cùng vui vẻ.

Đến gặp Cảnh lão phu nhân xong, Cảnh lão phu nhân cũng đề cập đến Cảnh Trường Phát, vẻ mặt cười lạnh:

- Thằng nhóc mập kia không ngờ xé cổ họng cãi lộn, nói nhất định phải làm thiếu gia phủ chúng ta, còn ồn ào về sau Cảnh Trường Phát không còn là ông nội của nó nữa. Chính là nghe câu này, Cảnh Trường Phát mới nổi điên.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Không Bình An

Tùy ý nói một câu Cảnh Trường Phát hiện đã mắc bịnh điên, Cảnh lão phu nhân liền chuyển đề tài.

Bắt đầu hỏi chuyện nông trang.

Đây là lần đầu tiên Giang Long ra ngoài rèn luyện, Cảnh lão phu nhân tự nhiên sẽ phái người âm thầm theo dõi hắn, Giang Long ở nông trang đã làm gì, Cảnh lão phu nhân biết toàn bộ.

Hiện tại mở miệng hỏi, chẳng qua là biểu lộ ra vẻ quan tâm, khích lệ vài câu.

Nghe Giang Long dứt lời, Cảnh lão phu nhân vẻ mặt hiền lành cười nói:

- Bình thường không thấy cháu cố gắng học tập, hóa ra cũng biết không ít chuyện.

Cũng biết kể chuyện, biết làm ra phân bón, biết cho người rèn ra lưỡi cày. Những việc này, cuối cùng cũng phải có một giải thích hợp lý, Giang Long liền nói là có chút do xem nhiều sách vở ở nhà, có chút linh cảm tới đột ngột, có chút còn lại là xem qua rồi nhớ kỹ những tri thức thực dụng.

Cảnh phủ mặc dù là võ tướng thế gia, nhưng trong phòng thư rất nhiều sách.

Mặc kệ có đọc hay không đọc, chỉ cần có chút địa vị, trong nhà sẽ không thiếu vạn quyển sách.

https://thuviensach.vn

- Tôn nhi không nên thân, khiến bà nội bận tâm.

Giang Long đưa tay gãi đầu.

Cảnh lão phu nhân cũng cười nói:

- Không, cháu dần dần hiểu chuyện rồi, bà nội rất vui.

Nói tới đây chuyển mắt liếc Lâm Nhã ngồi bên cạnh, trêu ghẹo nói:

- Tuy nhiên nếu có thể sớm có chắt trai cho bà nội bồng lại càng tốt hơn.

Giang Long ngại ngùng cúi đầu.

Khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Nhã nóng lên, hệt như một khối vải đỏ.

Ở trong phủ nghỉ ngơi xong, Giang Long và Lâm Nhã an vị trên xe ngựa trở về nông trang.

Biết Giang Long muốn hợp tác với Sài Thế Vinh xây xưởng in in ấn truyện xưa, Lâm Nhã lấy bản thảo đem đến cho Giang Long.

Lúc này phòng trong chỉ có hai người Giang Long và Tang Chu.

Giang Long và Lâm Nhã hàn huyên vài câu rồi để Lâm Nhã trở về tiểu viện.

Lâm Nhã nửa đường quay trở lại, vẫn chưa đến tiểu viện, chợt nghe âm thanh mắng chửi.

- Tất cả các ngươi chân tay vụng về, thật không biết Thiếu phu nhân nhìn trúng các ngươi ở điểm nào!

- Cho ngươi qua bên kia quét dọn! Mắt ngươi mù không thấy trên mặt đất còn tro bụi sao?

https://thuviensach.vn

- Động tác nhanh lên một chút, mới ngày đầu tiên đừng nghĩ làm biếng!

- Mua các ngươi về để làm việc đấy, không phải cho các ngươi làm tiểu thư phu nhân.

- Không nghe lời, liền đem các ngươi trả lại!

Nghe thanh âm sắc nhọn của Đỗ Quyên, hai mắt Lâm Nhã khẽ nhíu lại, nhưng bước chân không ngừng, chậm rãi đi vào tiểu viện.

Trong tiểu viện, mọi người quay lại nhìn.

Bọn nha hoàn mới được mua về, giờ phút này phần lớn vẻ mặt ủy khuất, thậm chí ánh mắt đều đỏ hoe.

Chỉ có đại nha hoàn mới nhận chức trong tay cầm cây chổi, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Thấy nàng tiến vào, cúi người làm lễ vạn phúc.

Đỗ Quyên lúc này ưỡn ngực vênh cằm, vẻ mặt đầy tức giận còn muốn ra oai, đầu gối chỉ hơi hạ xuống lại nhanh chóng đứng lên.

Lâm Nhã chỉ liếc mắt qua mọi người một cái rồi chậm rãi tiến vào phòng ngủ.

Thấy Lâm Nhã một chút cũng không quan tâm, bọn nha hoàn mới mua đều cúi đầu.

Đỗ Quyên tựa như đánh vào không khí, vô lực đáp trả.

Phương Tình cúi đầu, trong mắt hiện một tia tinh quang.

Xem ra Cảnh phủ cũng không bình an nha.

Lát sau nặn ra nụ cười sáng lạn nói:

https://thuviensach.vn

- Đỗ Quyên tỷ tỷ, trong tiểu viện còn việc gì khác sao? Ngươi chỉ cho chúng ta làm.

- Có chuyện gì các ngươi không biết nhìn sao? Còn phải để ta tới nói cho các ngươi biết?

- Là chúng ta ngu ngốc.

Khi nói chuyện, Phương Tình lấy thỏi bạc người môi giới lúc trước cho nàng, nhét vào tay Đỗ Quyên.

Đỗ Quyên ước lượng phân bạc, thản nhiên liếc nhìn Phương Tình, tuy rằng không mắng chửi người nữa nhưng sắc mặt vẫn không tốt hơn, lạnh giọng nói:

- Các ngươi ngày đầu tiên đến làm, trước về chỗ Thiếu phu nhân xem nàng có gì muốn hỏi thì phải giải thích rõ ràng.

Các nha hoàn đều nhìn về phía Phương Tình.

Lúc trước trong tửu lâu, ngoại trừ Lâm Nhị Nha và Bảo Châu, còn lại đều là Phương Tình chọn lựa.

- Đỗ Quyên tỷ tỷ, mời.

Phương Tình làm như không thấy ánh mắt của các nàng, vâng lời nói.

Đỗ Quyên sắc mặt càng lạnh hơn, híp mắt đánh giá Phương Tình một phen mới hừ lạnh một tiếng trước đi tới hướng phòng ngủ.

- Chúng ta về sau cẩn thận một chút.

Phương Tình hạ giọng nhắc nhở một câu, lúc này mới đi theo.

Các cô gái khác cũng đi theo.

https://thuviensach.vn

Đỗ Quyên đi vào phòng ngủ, hít một hơi thật sâu, sắc mặt mới tốt lên, Lâm Nhã đột nhiên chọn mua nhiều nha hoàn như vậy, làm cho nàng rất phẫn nộ, cho dù lúc này chúng là nha hoàn nhưng nàng cũng không dám làm càn quá mức.

Lâm Nhã dựa vào bên giường, tay cầm bản tiểu sử lẳng lặng nhìn.

Từ khi biết được Giang Long vì xem nhiều loại sách và thoại bản nên thông hiểu nhiều sự tình, từ đó nàng sinh ra hứng thú với bộ sách này.

Đến khi toàn bộ đám nha hoàn đến, Lâm Nhã cũng không buông, thậm chí còn không dời mắt.

Chỉ có thản nhiên nói:

- Đỗ Quyên ở bên cạnh ta hầu hạ nhiều năm, là nha hoàn hồi môn, các ngươi về sau phải nghe lời nàng…, không thể cãi lời, có biết không?

- Vâng.

Phương Tình và bọn nha hoàn cung kính trả lời.

Đỗ Quyên nghe vậy an tâm một chút.

Lâm Nhã nói tiếp:

- Tình nhi, ngươi giới thiệu cho Đỗ Quyên biết những người này đi.

- Vâng.

Tuy rằng Lâm Nhã giọng điệu bình tĩnh nhưng trong lòng Phương Tình nhảy dựng. Khi ở quán rượu, Lâm Nhã cho nàng chọn lựa nha hoàn, trong lòng nàng cũng đoán được đại khái, lúc này Lâm Nhã lại đem nàng đẩy lên phía trước, trong nội tâm càng thêm xác định bên trong Cảnh phủ thật sự rất không yên bình.

https://thuviensach.vn

Bất kể là chọn nha hoàn, hay là lúc này điểm tên của nàng, đều trong lúc vô hình khiến cho nàng lập nên uy vọng.

Đây là muốn mình giúp đỡ đối phó Đỗ Quyên sao?

Phương Tình chẳng những xuất thân tiểu thư quan gia, hơn nữa đầu óc cũng thông minh hơn người. Nếu phụ thân không quá mức cổ hủ, không hiểu được thời thế cũng không nghe nàng khuyên can, kết quả là đụng chạm đến lợi ích của một số quan viên mà bị kẻ gian hãm hại, thì nàng đã sớm gả vào nhà quyền quý.

Năm đó nàng đã đính hôn, nhà chồng là danh môn vọng tộc.

Chỉ là sau khi phụ thân bị giam vào ngục, nhà chồng dùng tiền mua lại hôn thư trong tay nàng.

Nhà chồng tới nói rõ không phải là không ra tay giúp đỡ, nếu bọn họ tiêu phí chút tiền tài dựa vào mối quan hệ, cũng có thể bảo vệ phụ thân nàng ra.

Nhưng vấn đề là phụ thân nàng quá mức ngay thẳng, nếu không thay đổi mà nói, như vậy mặc dù có đi ra, lần sau cũng sẽ bị nhốt vào. Nhà chồng đích xác rất có thế lực nhưng cũng bất lực bởi vì phụ thân nàng đắc tội quá nhiều người.

Phải biết rằng phụ thân của nàng đụng chạm đến chính là lợi ích của nhiều người mà không phải là một loại quan viên.

Lại nói tiếp người ta bỏ tiền đến mua hôn thư, đã là làm không tệ rồi.

Đổi lại nếu lòng dạ ác độc, đã trực tiếp đoạt lấy rồi.

Chính bởi xuất thân không tầm thường, trải qua nhiều sự tình, nên Phương Tình trở nên nhạy cảm như vậy.

https://thuviensach.vn

Mới vừa vào phủ liền trở thành đại nha hoàn, hơn nữa Lâm Nhã cho thấy rõ ràng muốn trọng dụng nàng. Hiện tại chẳng qua đang thử dò xét năng lực của nàng, tuy rằng sau lưng Đỗ Quyên khẳng định có thế lực che chở, không dễ trêu vào, nhưng Phương Tình cũng không có ý niệm sợ hãi lùi bước trong đầu.

Ở trong phủ muốn có thân phận địa vị, muốn được hậu đãi, không bỏ ra thứ gì đó, không giúp Lâm Nhã làm mấy thứ gì đó, Lâm Nhã dựa vào cái gì cho nàng mấy thứ này?

Tuy nhiên bởi vì chưa rõ trước đó của Lâm Nhã, nên nàng lựa chọn tránh tranh nổi bật cùng Đỗ Quyên. Mặc dù mấy ngày kế tiếp có thể bị sỉ nhục chỉ có thể nhẫn. Nếu Đỗ Quyên dễ đối phó như vậy, Lâm Nhã đã tự mình động thủ, còn phải mượn tay nàng sao.

Vả lại Đỗ Quyên còn là nha hoàn hồi môn.

Nói cách khác, có thể quan hệ giữa Lâm Nhã và nhà mẹ đẻ bất hòa.

Trong nháy mắt, Phương Tình suy nghĩ rất nhiều, động tác cũng không chậm:

- Đỗ Quyên tỷ tỷ, trước hết muội giới thiệu cho tỷ một chút. Thiếu phu nhân lần này mua tổng cộng chín nha hoàn, muội bổ sung làm đại nha hoàn, còn dư lại bốn nha hoàn nhị đẳng và bốn nha hoàn tam đẳng...

Tiếp theo từng nha hoàn nói tên với Đỗ Quyên.

Tuy nhiên không phải là tên trước kia của họ, mà là trong tửu lâu, Lâm Nhã đã đặt tên mới cho các nàng.

Nha hoàn nhị đẳng theo thứ tự là: Bảo Châu, Bảo Chi, Bảo Ngọc, Bảo Hoàn.

https://thuviensach.vn

Bốn nha hoàn tam đẳng còn lại là: Hỷ Xuân, Hỷ Hạ, Hỷ Thu, Hỷ Đông, Hỷ Đông.

Nghe xong Phương Tình giới thiệu, Đỗ Quyên lạnh lùng giáo huấn:

- Thiếu phu nhân mua các ngươi hồi phủ, các ngươi về sau phải trung tâm với Thiếu phu nhân, không được cả gan làm ra sự tình ảnh hưởng đến Thiếu phu nhân... Còn có, tay chân phải lanh lẹ, làm việc chăm chỉ, không được làm biếng...

Những lời này là Đỗ Quyên giáo huấn cả với Phương Tình nhưng nàng không toát ra nửa điểm bất mãn.

Trong lòng mấy nha hoàn lại vì Phương Tình mà bất bình.

Phương Tình mặc dù mới tới nhưng là nhất đẳng đại nha hoàn Thiếu phu nhân chỉ định, Đỗ Quyên ngươi đồng dạng là nhất đẳng nha hoàn, dựa vào cái gì giáo huấn Phương Tình?

Lâm Nhã trên giường lại không tỏ ý gì, các nàng cũng chỉ có thể oán thầm trong lòng.

Đây là Lâm Nhã dụng ý cho Phương Tình thụ lập uy tín.

Những người này là Phương Tình chọn, dĩ nhiên coi Phương Tình như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cũng chỉ có như vậy Phương Tình mới có thể có thực lực đấu với Đỗ Quyên.

- Đỗ Quyên tỷ tỷ nói rất đúng, chúng ta về sau phải nghe lời tỷ tỷ ấy, các ngươi biết chưa?

Phương Tình thuận theo nói.

Lần này các nha hoàn vội vàng đồng thanh nói:

https://thuviensach.vn

- Vâng!

Đỗ Quyên mơ hồ cảm thấy có chút gì không đúng nhưng cũng không phát hiện ra được cái gì.

Chủ yếu là Phương Tình rất nghe lời, bằng không nếu hai người làm ầm ỹ, Đỗ Quyên sẽ phát hiện các nha hoàn đứng về phía Phương Tình.

Hiện tại cũng vậy, các hoàn toàn đều nghe theo lời chỉ bảo của Phương Tình.

Lâm Nhã cho bọn nha hoàn và Đỗ Quyên làm quen rồi cho các nàng ra ngoài làm việc.

Đỗ Quyên vẫn muốn giữ lại uy hiếp vài câu, nhưng nghĩ đến cái bà tử mới nhìn có vẻ lợi hại kia mấy ngày nay sẽ hạ độc thủ với Bảo Bình, liền cố gắng nhịn xuống.

Đợi sau khi Bảo Bình gặp chuyện không may, nàng lại đem chân tướng sự tình nói ra, khiến Lâm Nhã đừng vọng tưởng thoát khỏi tay nàng.

Phương Tình đi sau Đỗ Quyên, cho rằng Lâm Nhã sẽ lưu mình lại, nói vài câu công đạo gì đó nhưng mãi đến khi bước ra cửa, nàng ta cũng không mở miệng.

Nhóm nha hoàn vừa bị đuổi ra khỏi phòng, Đỗ Quyên liền bắt đầu chỉ huy các nàng làm việc, mặt vẫn lạnh lùng, hơi có chút không vừa ý liền mắng chửi.

Phương Tình cũng bị mắng vài câu.

Nhưng nàng vẫn mang ý cười trên mặt, mặc cho Đỗ Quyên có mắng khó nghe hơn nữa cũng đều nhịn.

Ngược lại làm cho Đỗ Quyên một bụng buồn bực.

https://thuviensach.vn

Nếu có ai dám cãi nàng, nàng có thể danh chánh ngôn thuận yêu cầu Lâm Nhã trả lại cho người môi giới.

Không thể không nói, Lâm Nhã mang chín nha hoàn trở lại, quả thực tại khiến Đỗ Quyên cảm thấy áp lực lớn.

Có nhiều người giúp đỡ Lâm Nhã như vậy, nàng về sau làm sao có thể giám sát nàng ta?

Vốn hôm nay vụng chép lại được một bản, tâm tình Đỗ Quyên có vẻ khá vui mừng, nhưng bây giờ lại bực mình vô cùng.

Trong chính sảnh tiểu viện của Giang Long, Tang Chu đang báo cáo lại tỉ mỉ tình huống theo dõi phát hiện ra bà tử kia.

Nghe nói hộ vệ Cảnh phủ bị bà tử kia mua chuộc, Giang Long cũng giật mình kinh hãi.

Hắn vẫn ỷ lại hộ vệ Cảnh phủ.

- Tiểu thiếu gia, phải trừ khử hộ vệ kia sao?

Tang Chu hỏi:

- Gã hứa với bà tử, sẽ nghĩ cách diệt trừ Bảo Bình.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Ỷ Thế

Nghe Tang Chu hỏi, Giang Long không trả lời ngay, mà vuốt càm, nhíu mày trầm tư.

Hộ vệ Cảnh phủ lại phản bội, thật ngoài dự liệu của Giang Long.

Suy nghĩ kỹ một hồi, hắn mới mở miệng:

- Bà tử kia vẫn giữ nguyên kế hoạch diệt trừ, còn có, ngươi phải để ý bà ta có âm thầm tiếp xúc với ai không. Về phần hộ vệ kia, tạm thời đừng nên động thủ, ta sẽ tìm cho gã vài chuyện để làm.

- Ý Tiểu thiếu gia là?

- Ai biết trong đám hộ vệ đó, có phải chỉ có một mình gã phản bội chúng ta hay không.

- Tang Chu hiểu rõ.

Giang Long lại mở miệng hỏi:

- Ông nội của ngươi có người am hiểu theo dõi hay không?

- Có.

Tang Chu trả lời:

- Nô tỳ sẽ truyền lời về nhờ ông nội phái thêm người đến hỗ trợ.

- Đừng cho bọn họ xuất hiện trước mặt người khác.

https://thuviensach.vn

Giang Long phân phó:

- Ngươi trực tiếp chỉ huy bọn họ là được.

- Cảm ơn Tiểu thiếu gia tín nhiệm, nô tỳ sẽ cho người theo dõi tên hộ vệ kia.

Tang Chu ngẩng đầu nhìn Giang Long thật sâu, sau đó mới rời đi.

Kế tiếp, hắn bắt đầu sao chép chuyện xưa.

Chỉ chốc lát sau, Bảo Bình và Ngọc Sai một trước một sau đi tới.

Trong tay Ngọc Sai còn mang theo một túi căng phồng.

Bảo Bình liếc đôi mắt to, nhẹ nhàng đi tới bên cạnh Giang Long xem hắn viết chữ, Ngọc Sai lấy chổi lông gà cắm trong bình hoa dọn dẹp bụi trên tường.

Giang Long lúc này ngẩng đầu, yêu chìu nhìn thoáng qua Bảo Bình.

Nàng cười sóng sánh đôi mắt to.

Cảnh tượng này bị Ngọc Sai thấy được, không khỏi ăn dấm chua, dưới tay dùng sức làm bung một nhúm lông gà.

Miệng cũng phát ra âm thanh vừa đủ:

- Khụ!

Bảo Bình nghe thấy mới nhớ mục đích đến tìm Giang Long.

Nàng nũng nịu đoạt bút son trong tay hắn.

- Có việc?

https://thuviensach.vn

Hắn không giận, cười hỏi.

Bảo Bình liên tục gật đầu:

- Tiểu thiếu gia không phải là muốn nông trang chúng ta phát tài sao? Ta cùng Ngọc Sai tỷ tỷ cũng nghĩ ra một chủ ý.

- Hả?

Giang Long cảm thấy hứng thú hỏi:

- Chủ ý gì vậy?

- Chính là con sói xám đó!

Trước đó hai nàng muốn Giang Long đoán một chút, lúc này Bảo Bình lại nóng vội nói ra.

Làm Ngọc Sai không khỏi liếc mắt.

- Ý của cô là may thú bông để bán?

- Dạ, dạ.

Bảo Bình đầu gật như mổ thóc.

Ngọc Sai thật sự là chướng mắt, chỉ có thể lại gần nói:

- Nô tỳ và Bảo Bình nghĩ thế này, nông trang giờ nuôi dê bò heo, còn cày ruộng, rồi lại đi gieo hạt, các việc này để nam nhân đi làm đi. Nhưng nông trang còn một đám nữ nhân.

- Cho nên cô muốn đem đám nữ nhân tập trung lại may thú bông?

Giang Long hứng thú hỏi.

https://thuviensach.vn

- Dạ, nô tỳ và Bảo Bình quả thật nghĩ như vậy.

Thấy ánh mắt hắn nhìn mình không chớp, khuôn mặt Ngọc Sai hiện lên chút đỏ.

- Hàng thêu?

Giang Long mắt sáng lên, thở dài nói:

- Đúng vậy, chủ ý này tốt lắm.

- Thật sự?

Bảo Bình cao hứng nhảy dựng lên.

Ngọc Sai trên mặt cũng hiện chút kích động.

- Đương nhiên, không bằng chủ ý kinh doanh này giao cho hai cô làm.

Giang Long cười khẽ, kỳ thật, sau khi viết ra chuyện xưa Con sói xám và Chú dê vui vẻ, hắn đã biết đây là mấu chốt kiếm tiền rồi.

- Chúng ta?

Bảo Bình kinh ngạc, sau đó không tin tưởng nói:

- Nô tỳ và Ngọc Sai tỷ tỷ có thể làm sao?

- Chỉ cần hai người các cô dụng tâm, tự nhiên sẽ làm được.

Giang Long cổ vũ.

Vì sao hắn thay đổi bản thân hợp tác với Sài Thế Vinh xây dựng xưởng in?

https://thuviensach.vn

Quan hệ giữa hắn và Sài Thế Vinh không tệ, mặt khác, hắn không đủ thủ hạ có năng lực.

Xây dựng kiến trúc mới, các loại kỹ thuật, nhân tài có thể thiếu sao?

Đường giây tiêu thụ cũng phải có? Tuy rằng chuyện cổ cũng tốt, nhưng niên đại này không có khái niệm bản quyền. Nói cách khác ngươi in ra, người khác cũng có thể làm theo kiếm tiền.

Cho nên giai đoạn trước mắt nếu như không có đường giây tiêu thụ đủ lớn, muốn ngay lập tức mở rộng thị trường, như vậy chính mình chỉ có thể kiếm chút tiền, số tiền to lớn chân chính sẽ vào túi của các tiệm đồ lậu.

Đừng xem Sài Thế Vinh không coi trọng xưởng in, cho rằng hàng năm làm không kiếm được bao nhiêu tiền, kỳ thật bởi vì không kiếm được nhiều sách mà thôi. Chờ lúc Con sói xám và Tây Du Ký sách in ra, đến lúc đó nhờ vào xưởng in và đường giây tiêu thụ kia, có thể điên cuồng kiếm một số tiền lớn.

Lựa chọn hợp tác với y còn có một nguyên nhân, đó là muốn lợi dụng uy danh của Thành Quốc Công.

Cảnh phủ hiện tại đơn độc rồi, chỉ có điều ở kinh thành thực sự là nhà quyền quý, trong quân đội vẫn có uy vọng cực cao. Nhưng với dân chúng và quan viên châu quận khác đã không có nhiều lực ảnh hưởng.

Nhưng Thành Quốc Công bất đồng, bây giờ tuy rằng lớn tuổi nhưng vẫn còn khỏe mạnh.

Ở trong triều uy danh hiển hách!

Có tước vị võ tướng, là quý tộc chân chính. Cái gì là quý tộc? Phải nói là mặc dù là quan văn có phẩm cấp cực cao, khi gặp mặt cũng phải chủ động

https://thuviensach.vn

thi lễ vấn an Quý tộc đại biểu trong tay nắm đặc quyền, thực sự tài trí hơn người!

Ngoại trừ hoàng tộc ra, địa vị bọn họ là cao nhất.

Huống chi Sài phủ vẫn có tước vị Quốc công.

Nếu công, hầu, bá, tử không lớn bằng Vương gia khác họ, thì Quốc công là tước vị cao nhất.

Có uy danh của Thành Quốc Công áp trận, cho dù người có thèm đỏ mắt xưởng in kiếm lời lớn, ai dám nhào vô cướp miếng thịt từ trong miệng hổ?

Giang Long không làm thì thôi, muốn làm tự nhiên phải làm to. Dựa vào năng lực, tầm nhìn rộng lớn của hắn, lợi ích thu về rất lớn, phạm vi mở rộng ra cả nước.

Cho nên chỉ dựa vào Cảnh phủ là không xong.

Đến phía dưới châu quận, quan viên phải nể mặt Cảnh phủ.

Tính ra hợp tác với Sài Thế Vinh mà nói, Giang Long chỉ biết sẽ kiếm được thật nhiều tiền, chứ không phải đem lợi nhuận về cho Sài phủ một cách vô ích.

Hơn nữa hiện tại không có trợ thủ đắc lực, Giang Long cũng không có cách nào.

Dù sao trợ thủ đắc lực chẳng những phải có năng lực, hơn nữa cũng phải tuyệt đối trung thành và tận tâm mới được.

Người như vậy cũng không dễ tìm.

Nếu hiện tại Ngọc Sai và Bảo Bình bắt đầu động tâm, vậy phải tính toán một chút, sao không dạy dỗ các nàng một chút?

https://thuviensach.vn

Này chính là tính toán của Giang Long.

Thấy Giang Long không nói đùa, hai nàng hưng phấn hẳn lên.

Bất quá một hồi, Ngọc Sai do dự một chút, nhíu mi nói:

- Nếu nô tỳ và Bảo Bình đều đi làm việc, ai tới chiếu cố cuộc sống hàng ngày của thiếu gia đây?

Bảo Bình ngẩn ra:

- Đúng vậy a.

Có chút cảm động nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại.

Dù sao trong mắt hai nàng, Giang Long mới là trọng yếu nhất.

Giang Long hiểu tâm tư hai nàng, nghiêm sắc mặt nói:

- Ta nghĩ phải nghiêm túc làm việc gì đó, không đơn giản khiến tá điền giàu lên, ăn ăn no mặc ấm, kiếm hoàng kim và bạc trắng. Cảnh phủ lạnh lẽo đã lâu rồi, ta muốn nó khôi phục vinh quang khi xưa.

Hai người các cô từ nhỏ đã theo ta, nên biết ta văn không được, võ không thành.

Nghe Giang Long nói đến đây, hai nàng muốn phản bác.

Nhưng Giang Long xua tay ngăn lại:

- Trước kia viết vài câu thơ chẳng qua là mưu lợi, không coi là có bản lãnh.

Võ không biết, nói rõ ta mặc dù tòng quân cũng không làm nên việc, tước vị của chúng ta bị thu lại, cho nên ta không có khả năng vừa tham gia

https://thuviensach.vn

quân đội liền có thể làm lên tướng lĩnh, chỉ có thể từ binh lính đi lên. Đối với một người có bản lĩnh mà nói là yêu cầu cực cao.

Một khi không cẩn thận, quân trạng không lập được ngược lại ảnh hưởng đến tính mạng.

Văn không được, cho ta đi tham gia khoa cử chỉ là làm trò thôi, hơn nữa bản thân ta cũng không thích đọc những thứ tử sử tử tập kia.

Nghĩ tới nghĩ lui, muốn khôi phục vinh quang cho Cảnh phủ chỉ còn một con đường, là phải biểu hiện năng lực của chính mình. Tuy rằng chúng ta bị đoạt tước vị, nhưng dù sao đương kim Hoàng thượng cùng văn võ đại thần còn chưa quên uy danh.

Cho nên chỉ cần đủ năng lực, lúc đó chỉ cần tốn ít tiền tài thân thiết qua lại với những người quen cũ, trước mặt Hoàng thượng năn nỉ một chút, nói không chừng khiến Hoàng thượng đặc biệt phong cho ta chức vị.

Mà chỉ cần có chức vị, ta tự tin tuyệt đối có thể làm tốt bổn phận, cũng tạo phúc cho bá tánh. Đến lúc đó còn sợ không thể từng bước lên chức sao?

Nghe được Giang Long chân thành thổ lộ, hai nàng lại kích động, kiên định gật đầu, tỏ rõ sẽ toàn lực giúp đỡ.

Giang Long cũng không lừa gạt hai nàng, tuy nhiên một bước khôi phục uy danh cũng không phải mục đích cuối cùng của hắn. Hắn muốn một bước trở nên mạnh mẽ, tập hợp quyền lực và thế lực, đem các nhân tố bất lợi diệt trừ hết, bao gồm kẻ thù Cảnh phủ. Chỉ có như vậy hắn mới an an ổn ổn hưởng thụ cuộc sống, không giống hiện tại phải sống trong lo lắng đề phòng.

Địch nhân lớn nhất của Cảnh phủ là ai?

Là Thái tử đương triều!

https://thuviensach.vn

Có thể nói áp lực Giang Long phải gánh cũng thật lớn.

Không đem ngọn núi này san bằng, nói không chừng ngày đó sẽ khiến đầu hắn chuyển nhà.

Hai nàng đáp ứng, tuy là chưa biết làm sao.

Dù sao trước kia ngoài chăm sóc cuộc sống hàng ngày cho Giang Long cũng chưa từng làm việc gì khác.

Nhưng đây không phải là vấn đề, có Giang Long chỉ bảo hai nàng xong, bọn họ sẽ không làm lộ chuyện.

Các nàng chỉ cần trung thành là tốt rồi.

- Chỉ có một con thú bông sói xám là quá ít.

Bảo Bình lúc này mắt to tỏa sáng, mở miệng nói.

Giang Long gật đầu:

- Quả là có chút đơn điệu.

- Lần trước ở quý phủ có lần Tiểu thiếu gia đã đồng ý với nô tỳ, muốn may ra chú dê vui vẻ cho nô tỳ đấy.

Bảo Bình vội nói tiếp.

- Thật sao?

Giang Long mở trừng hai mắt:

- Sao ta lại nhớ lúc đó có nói sẽ cho cho cô con chú dê đầu tiên nhỉ?"

- Phốc!

https://thuviensach.vn

Ngọc Sai ở một bên phì cười.

Bảo Bình giận dữ, tiến lên giữ chặt cánh tay của Giang Long lắc mãnh liệt.

Không lâu sau, chính nàng ta đột nhiên thay đổi chủ ý:

- Nếu không, đem con thứ nhất sưa thành con Sói cho nô tỳ cũng được.

Giang Long kinh ngạc, tiểu nha đầu này thích Sói?

Tuy nhiên vẫn gật gật đầu:

- Được, cô thích liền tặng cho cô.

- Nô tỳ, nô tỳ muốn con dê đẹp nhất.

Ngọc Sai đỏ mặt nói.

Giang Long sờ sờ mặt, trêu ghẹo nói:

- Dỏm dáng!

- Tiểu thiếu gia!

Ngọc Sai không thuận theo, lắc lắc thân thể, còn liên tục giậm chân.

- Ha ha ha ha!

Giang Long và Bảo Bình một trận cười to.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Hỉ Sự

Sau khi cười đùa một trận, ba người bắt tay vào việc.

Ngọc Sai mở bao vải gói đồ mang đến ra, bên trong có da rái cá, da hồ ly đều là thượng đẳng, cùng với các công cụ như châm tuyến và kéo cắt.

Dưới đây, còn có vài tấm vải màu sắc khác nhau xếp chồng lên nhau.

Cũng giống như việc in ấn sách vở, thêu hoa văn, cùng với may thú bông người khác cũng có thể học lóm được, cho nên phải làm tốt công tác giữ bí mật trước tiên, bằng không nếu bị một tú nương kỹ thuật nữ công cao siêu nhìn thấy, rất dễ dàng học lén đi mất.

Dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Bảo Bình, sẽ may sói đỏ trước.

Tuy rằng cùng là sói, đều rất mạnh, nhưng hình tượng tạo ra hai chú sói là hoàn toàn khác nhau đấy.

Khác với chú sói xám khờ khạo ngốc nghếch, chú sói đỏ hiện lên đáng yêu hơn nhiều.

- Tiểu thiếu gia, nô tỳ hiện tại cũng muốn nuôi dưỡng một con sói thật.

Ôm chặt chú sói đỏ mà Ngọc Sai vừa mới may xong, Bảo Bình thích thú không muốn rời tay nói.

- Tốt, để ta sai bọn hộ vệ quý phủ giúp cô đi bắt một con.

Giang Long cười khẽ.

https://thuviensach.vn

- Nô tỳ không cần.

Bảo Bình chỉ là nhất thời thích thú mà nói vui vậy thôi, chứ nàng cũng biết sói ở ngoài thế giới thật đều rất hung ác và tàn nhẫn, sẽ không đáng yêu như vậy đâu.

Thời gian đã không còn sớm, nhưng Giang Long thấy Ngọc Sai lập tức muốn bắt tay vào may ngay một chú dê xinh đẹp, hơn nữa nhìn vẻ mặt lúc đó lại vô cùng bức thiết, ngẫm nghĩ một chút sau cuối cùng không có ngăn cản.

Con sói xám thứ nhất cho Lâm Nhã, Bảo Bình lại tranh đòi sói đỏ, Ngọc Sai tất nhiên cũng muốn nhanh chóng có một chú dê xinh đẹp.

Ngọc Sai thật sự rất khéo tay, nữ công đúng là không thể chê, sử dụng kéo giống như cánh tay mình vậy, cắt xén chính xác, kế tiếp xe chỉ luồn kim may da lông tốc độ vút nhanh như bay, vừa chạng vạng tối, thì chú dê xinh đẹp cũng được may xong.

Trên đầu chú dê xinh đẹp còn kẹp một đóa hoa, vô cùng xinh xắn.

Hơn nữa bởi vì hình thể mũm mĩm, được khâu bằng da lông hồ ly trắng nõn, nên lập tức khiến Ngọc Sai ôm vào lòng không nỡ rời tay.

Bảo Bình nhìn chú sói đỏ trong tay mình, lại liếc sang chú dê xinh đẹp trong lòng Ngọc Sai, tâm tình trong khoảng thời gian ngắn có chút rối rắm, cũng không xác định được là cái nào đẹp hơn.

- Thời gian không còn sớm, chúng ta đến chỗ Dương Hải Ba dạo một vòng đi.

Giang Long nhìn trời mây, đột nhiên mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Hai nàng giật mình, thiếu chút nữa đã quên hôm nay là ngày đại hỉ của Dương Hải Ba và Dương Cúc Hoa.

Các nàng khẩn trương thu thập một chút, đem hai con thú bông giấu kỹ, lúc này mới cùng Giang Long đi ra ngoài tiểu viện.

Trong tiểu viện, Tần Vũ đang tập luyện, mệt đổ mồ hôi đầy đầu, còn Tiên Phong thì nằm ngay dưới chân.

Thấy Giang Long đi ra, Tiên Phong lập tức đứng dậy nhào tới.

Giang Long bây giờ sức lực rõ ràng đã có nhiều tiến bộ, tuy rằng vẫn không bằng Tiên Phong lực lớn, nhưng Tiên Phong cũng không thể dễ dàng đẩy hắn ngã nhào xuống nữa rồi.

Né tránh cái lưỡi dài của Tiên Phong đang liếm tới, Giang Long thân thiết vỗ lên đầu nó, thân mật một lúc, mới đi về phía cửa chính của tiểu viện.

Không để cho Tiên Phong theo cùng.

Sắp đến giờ cơm chiều rồi, phải biết rằng Tiên Phong mỗi bữa cơm không thịt là không vui, gặm mốt khúc xương mà bên trên phải có từng khối thịt lớn, cảnh tượng này nếu như để nhóm tá điền nhìn thấy, thật không biết những tá điền mà ngày thường không đủ no này sẽ có cảm tưởng gì.

Vất vả mới thiết lập được quan hệ tốt với nhóm tá điền, hắn không muốn bởi vì chi tiết nhỏ nhặt này, mà tạo nên khoảng cách với họ.

Tần Vũ tất nhiên phảo ở lại, coi chừng Tiên Phong.

- Có cần nô tỳ tìm đón Thiếu phu nhân đến đây không?

https://thuviensach.vn

Bảo Bình và Lâm Nhã đà từng ăn cơm chung, cùng là có chút tiếp xúc, cảm thấy con người Lâm Nhã khá hòa đồng.

Giang Long vốn dĩ cũng đang nghĩ tới ả Đỗ Quyên ghê gớm kia, cùng với tên hộ vệ muốn gây bất lợi cho Bảo Bình.

- Để Ngọc Sai đi đi.

Ngọc Sai nhận lệnh, xoay người bước nhanh về phía vị trí tiểu viện của Lâm Nhã.

Giang Long và Bảo Bình đứng ở cửa biệt viện chờ trong giây lát, Lâm Nhã dẫn theo Đỗ Quyên và Phương Tình, cùng Ngọc Sai đi ra.

- Chúng ta đi tới chỗ Dương Hải Ba xem chút náo nhiệt đi.

Giang Long mỉm cười nhìn Lâm Nhã.

Lâm Nhã im lặng khẽ gật đầu.

Sau đó cả đám do mười mấy đám hộ vệ Cảnh phủ vòng vây người, đi hướng Dương Cúc Hoa nhà phương hướng.

Cương Đế Ba Khắc và Đồ Đô cũng đi theo.

Chỗ ở của Dương Hải Ba vẫn ở Cảnh phủ, lại có nhiệm vụ bảo hộ Giang Long, không thể trở về, vậy nên lúc này đương nhiên là chỉ có thể ở nhà Dương Cúc Hoa tổ chức hỉ sự.

Tuy nhiên người thôn kệch này suy nghĩ đơn giản, cũng không hề thấy có gì là không ổn.

Mặc dù có người chê cười nói y đây là ở rể, hắn cũng không hề thấy có chút tức giận nào.

https://thuviensach.vn

Còn có chuyện gì vui hơn là nắm chặt được mối nhân duyên đã từng bị bỏ qua một lần này?

Hôm nay bắt đầu từ lúc ngủ dậy vào buổi sáng, khóe miệng của Dương Hải Ba luc nào cũng toét ra, vui mừng đến cười không ngậm miệng được.

Tuy rằng gần đây công việc của nông trang khá nhiều, tất cả mọi người đều rất bận, tuy mệt mỏi cả một ngày, tới chạng vạng tối sau khi kết thúc công việc, rất nhiều tá điền vẫn vội vả tới nhiệt tình giúp đỡ, bây giờ tuy rằng khổ một chút mệt một chút, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy rất vui.

Đồng ruộng có trâu để cày, sau khi xây xong chuồng cho dê bò heo, lại có thể làm thêm chăn nuôi.

Có thể nói rằng, Giang Long khiến cho bọn họ thấy cuộc sống có hy vọng.

Không giống như trước đây, trên lưng lúc nào cũng như cõng cả một quả núi lớn, căn bản là không có khả năng trả hết số nợ vay nặng lãi.

Con người sau khi có hy vọng, sẽ trở nên có sức sống, tâm tình vui vẻ, tinh thần hăng hái, có khổ có mệt nữa cũng vẫn vui vẻ.

Ngoại trừ nhóm tá điền vừa mới kết thúc công việc, Dương Hải Ba hôm nay còn có các đồng bạn hộ vệ đang tới phiên nghỉ từ sáng sớm đã chạy tới giúp đỡ, dọn dẹp phòng ốc, quét tước sân vườn, đi vào trong tiểu trấn mua nến đỏ, đèn lồng đỏ, thịt và rau quả, cùng với câu đối đỏ tất cả những thứ mà tiệc vui cần đến.

Chừng ấy chi tiêu quả thật là không ít.

Dương Hải Ba trước kia chưa có gia đình, một thân một mình, trong tay có chút tiền là cùng đồng bạn ăn uống rượu thịt hết, tiền tiết kiệm được

https://thuviensach.vn

không nhiều lắm, nếu không phải đám bạn hữu nhấ nhất trả tiền, hôn sự này thật đúng là làm không lo liệu được toàn vẹn như vậy.

Dương Cúc Hoa lúc này mặc trên người bộ giá y đỏ, trùm khăn voan đỏ, lẳng lặng ngồi ngồi trong động phòng.

Còn Dương Hải Ba bế Tiểu Hoàng Nha, vẻ mặt tươi cười ở bên ngoài tiếp đãi khách nhân.

Giang Long và Lâm Nhã đến, mọi người ở đây lập tức thu lại vẻ tươi cười, rối rít tiến lên vấn an.

- Tiểu thiếu gia, Thiếu phu nhân, hoan nghênh!

Dương Hải Ba ôm Tiểu Hoàng Nha vội vả đi tới, vẻ mặt cung kính nói.

- Hôm nay là ngày vui của ngươi và Dương Cúc Hoa, dù thế nào ta cũng phải đến xem một chút.

Giang Long vừa nói xong, Lâm Nhã cũng mỉm cười phụ họa:

- Cũng phải ké chút hỉ khí của các ngươi.

- Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân hạ cố đến đây, mới là chuyện vui lớn nhất!

Dương Hải Ba liền vội vàng nói.

Lúc này Ngọc Sai sau khi liếc mắt nhìn Lâm Nhã một cái, cất bước tiến lên, lấy trong tay tay áo ra một thỏi khoảng chừng ba lượng trọng ngân nguyên bảo:

- Đây là Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân thưởng các ngươi.

- Chỗ này, quả thật là nhiều quá.

https://thuviensach.vn

Dương Hải Ba buông Tiểu Hoàng Nha xuống chối từ.

- Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân thưởng cho ngươi rồi, ngươi chỉ cần nhận lấy là được rồi.

Bảo Bình nói xen vào.

Ngọc Sai thấy Dương Hải Ba thần sắc vẫn còn có chút do dự, tự động tiến lên vài bước, dúi ngân bảo vào trong lòng Tiểu Hoàng Nha, còn vươn tay véo nhẹ lên má Tiểu Hoàng Nha:

- Thím Cúc Hoa và Tiểu Hoàng Nha mấy năm này là chịu khổ nhiều rồi, trong tay ngươi không có tiền, lấy cái đó mua đồ ăn ngon, về tẩm bổ cơ thể cho họ?

- Trong tay Cúc Hoa...

Dương Hải Ba định nói Dương Cúc Hoa hiện tại trong tay có tiền, nhưng xấu hổ không nói hết.

Y là một đại nam nhân, còn không có tiền bằng người vợ mới cưới của mình.

Hơn nữa dùng tiền của vợ để bồi bổ thân thể cho nàng, cũng không phải là việc vẻ vang.

- Được rồi.

Giang Long lúc này xua tay ngắt lời:

- Đừng nói nhảm nữa, tất cả mọi người ngồi xuống cùng ăn nào.

Bởi vì không nghĩ tới Giang Long và Lâm Nhã sẽ đến, hơn nữa nhóm tá điền bận rộn cả ngày lại tới đây hỗ trợ, đã sớm đói bụng lắm rồi, cho nên tiệc rượu đã bắt đầu rồi, đồ ăn đã lên được một nửa.

https://thuviensach.vn

Giang Long và Lâm Nhã cũng không để ý, ngẫu nhiên tìm một bàn gần nhất ngồi xuống.

Có điều những người khách trong bàn đều lập tức đứng dậy, cung kính nhường chỗ.

Giang Long cũng biết khiến mọi người ngồi xuống cùng ăn rất khó, hơn nữa mặc dù họ cuối cùng nghe lời ngồi xuống rồi, cũng là sẽ rất gò bó, ăn không thoải mái.

Liền vẫy Bảo Bình, Ngọc Sai, Đỗ Quyên cùng với Phương Tình ngồi xuống cùng ăn.

Hôm nay bày tiệc rươu thật đúng là tương đối phong phú đấy, có cá có thịt, hơn nữa tất cả đều là khối lớn.

Món chính là bánh bao chay.

Đây là những món mà nhóm tá điền ngày thường căn bản là không thể ăn được.

Tuy nhiên Giang Long lại nhìn thấy rất nhiều phụ nữ đến ăn trong tay đều cầm bát sứ, trong chén đầy ngập các loại đồ ăn, có người trong ngực phình lên, lộ ra một góc bánh mì, hắn có chút trầm tư, chính là hiểu được, những người phụ nữ này là tiếc không dám ăn, chờ tiệc rượu tan, mang đồ ngon về nhà, cho con cái và nam nhân nhà mình ăn.

Mấy ngày gần đây phải nói là rất bận, đang vào tiết xuân vừa phải dựng chuồng, lại cần chế tác phân bón, các nam nhân về đến nhà là mệt đừ không dậy nổi, ăn ngon một chút mới bổ sung thể lực được.

Thậm chí có phụ nhân đến còn mang theo cháo lức của nhà tới, chỉ là đổ thêm ít canh thịt vào, cũng có thể uống đến cực kỳ vui vẻ trên mặt hiện đầy vẻ tươi cười.

https://thuviensach.vn

Tự mình mang theo đồ ăn, chỉ húp có chút nước canh, lúc cùng nhóm ngồi cùng bàn phân đồ ăn, tất nhiên là có thể được chia nhiều một chút.

Giang Long hít sâu một hơi, đột nhiên nhớ tới ngày thường vẫn dặn dò Dương Cường và Trịnh Trì thức ăn làm cho tốt một chút, không biết hai người này cấp cho nhóm tá điền chế tác phân bón này ăn cái gì.

Ngày mai phải đi xem một chút.

Có Giang Long và Lâm Nhã ở đây, không khí của tiệc rượu không còn náo nhiệt như trước nữa rồi.

Một lát sau, Dương Hải Ba thậm chí muốn đem Dương Cúc Hoa dẫn ra, một nhà ba người dập đầu với Giang Long và Lâm Nhã.

Giang Long sau khi từ chối, để cho mọi người ăn uống vui vẻ, liền với Lâm Nhã cùng nhau đi ra.

- Đây là bản cô nương và Ngọc Sai tỷ tỷ mừng chút tiền, ngươi cầm lấy.

Bảo Bình trước lúc đi, lấy ra hai người mỗi người một ngân tiền nhỏ đưa cho Dương Hải Ba.

Đỗ Quyên không có một chút biểu hiện nào.

Nhưng Phương Tình không ngờ cũng lấy ra năm mươi đồng tiền.

Không thể không nói Phương Tình rất biết làm người, hơn nữa tin tức rất là linh thông.

Trên người vốn không có tiền, người môi giới đưa cho ít tiền, cũng là qua tay lại nhét vào trong tay Đỗ Quyên, nếu không phải tin tức linh thông, sớm đã mượn tiền đến, coi dù là có muốn đưa, cũng là không lấy ra được.

https://thuviensach.vn

Cho đến thời điểm này, Lâm Nhã đối với Phương Tình tương đối hài lòng.

Tuy nhiên dù sao mới mua Phương Tình về, nàng chưa hiểu được tính cách thực sự của Phương Tình, hơn nữa Lâm gia thật sự là không dễ đối phó, cho nên nàng bây giờ không thể giao phó hết cho Phương Tình được.

- Nhã nhi, đi đến tiểu viện của ta dùng cơm chiều.

Lúc trước ở trong tiệc đương nhiên là không ăn được gì, Giang Long chủ động mời:

- Ta cùng Ngọc Sai, Bảo Bình bọn họ, vừa mới may xong sói đỏ và dê xinh đẹp, ngươi cũng tới nhó xem.

- Vâng.

Đôi mắt đẹp của Lâm Nhã sáng lên.

Trong lòng cũng không tự chủ được mà suy nghĩ, sói đỏ và dê xinh đẹp, rốt cuộc có hình dáng thế nào đây?

Gần đến trước cổng biệt viện, Giang Long đột nhiên dừng chân.

Hình như nhớ ra chuyện gì.

Đội phó Tưởng Quân lập tức tiến lên hỏi.

- Đúng là có chút việc.

Ánh mắt của Giang Long quét một lượt trên mặt các hộ vệ, cuối cùng ngừng lại trên người một hộ vệ thân hình cao lớn.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Điều Đi

Bị Giang Long nhìn chằm chằm, tên hộ vệ có thân hình cao lớn hơi hơi cúi đầu, trên mặt thần sắc không thay đổi, nhưng tim đập thình thịch.

Chẳng lẽ bị phát hiện rồi sao?

Âm thầm tính toán khoảng cách với Giang Long, cũng không quá xa, nhưng có Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc ở bên Giang Long canh giữ không xa ba bước, gã không chắc có thể làm bị thương nổi Giang Long, nên cố gắng kiềm chế không nông nổi ra tay.

Tuy rằng gã chưa từng giao thủ với Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc, nhưng có thể đảm đương cận vệ của Giang Long, thực lực nhất định là không tồi.

Tưởng Quân nghe nói Giang Long có việc, liền cung kính nói:

- Xin Tiểu thiếu gia chỉ bảo.

- Cảnh cửu gia phủ ta bị kích động, hai ngày trước đột nhiên phát điên rồi, nghĩ đến hai ngày tới trong tộc sẽ có người tới đón Cảnh cửu gia và bọn nhỏ trở về, vì đường xá xa xôi, Lão phu nhân thấy không yên tâm, nên muốn phái vài hộ vệ đi theo hộ tống, nhưng một nửa số hộ vệ đều đi theo ta tới nông trang, trong phủ nhân sự khó tránh khỏi không đủ.

Giang Long giả bộ rất ngẫu nhiên, đưa tay chỉ về phía tên hộ vệ cao lớn và cả tên đứng cạnh gã, mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Không bằng hai người các ngươi hồi phủ, tiếp nhận việc này đi.

Tên hộ vệ cao lớn kia thở phào nhẹ nhỏm, cùng lúc định tìm lý do thoái thác nhiệm vụ này.

Nhưng Tưởng Quân đã xoay người, nghiêm giọng nói với hai người:

- Hai người các ngươi lập tức người cưỡi ngựa suốt đêm nhanh chóng trở về, đừng để trong tộc đã phái người đến rồi, lại lỡ mất không kịp, còn nếu chưa tới các ngươi tạm thời ở lại trong phủ chờ.

hộ vệ cao lớn vẫn chưa bỏ ý định:

- Đâu cần phải vội vả như vậy?

- Đây là mệnh lệnh!

Tưởng Quân trả lời.

- Thế nếu chúng ta trở về, người trong tộc đã đem bọn nhỏ đi rồi thì sao?

Hộ vệ cao lớn cắn răng do dự một chút, cả gan lại mở miệng hỏi.

Tưởng Quân khẽ nhíu mày, hôm nay tên hộ vệ này sao lắm câu hỏi nhảm nhí?

Trực tiếp khoát tay nói:

- Thì hai người các ngươi ở lại phủ, thường trực trong phủ, Tiểu thiếu gia nói rất đúng, trong phủ nhiều chuyện, lần này số hộ vệ cùng đi theo đến nông trang quả thật hơi nhiều, đừng để đến lúc đó ngườitrong phủ không đủ dùng.

Chủ yếu là Giang Long lần trước bị tấn công, làm cho mọi người không dám khinh thường, thêm một điều nữa, Tưởng Quân cũng không biết rằng

https://thuviensach.vn

Giang Long ra ngoài để rèn luyện, vốn còn tưởng rằng chỉ ở lại hai ba ngày, sẽ trở về, mới ước chừng dẫn theo năm mươi hộ vệ đi vào nông trang.

- Vâng.

Hộ vệ cao lớn không dám nhiều lời nữa, cùng một đồng bạn khác đi tìm ngựa của mình.

Nhưng đi được nửa đường, hắn lại tìm cớ muốn vào nhà xí, khiến đồng bạn phải chờ.

Lặng lẽ tìm bà tử, hộ vệ cao lớn nói rõ nguyên nhân, sợ là bản thân không thể hoàn thành nhiệm vụ diệt trừ Bảo Bình.

Còn lo lắng mở miệng hỏi:

- Có phải là Cảnh Giang Long phát hiện điều gì?

- Hắn nếu quả như thật phát hiện điều gì, ngươi bây giờ còn có thể yên lành đứng ở chỗ này?

Bà tử hừ lạnh một tiếng.

- Sắc mặt của ngươi thật khó coi, chú ý nghỉ ngơi nhiều vào.

Hộ vệ cao lớn đột nhiên nói.

Bà tử thiếu kiên nhẫn khoát tay:

- Chỉ là thân thể có chút khó chịu, qua mấy ngày là ổn thôi.

Kỳ thực bà tử cũng rất phiền muộn, vốn dĩ nguyệt thủy đã ngừng mấy năm rồi, nhưng bây giờ đột nhiên lại có lại, hơn nữa hại trong bụng bà ta lạnh băng băng một mảnh, giống như đao xoắn.

https://thuviensach.vn

Một ngày mà đến ba bốn lần, chính vì cơ thể không thoải mái, hơn nữa lại mất máu quá nhiều, mới khiến cho sắc mặt của bà ta trở nên xanh xao.

- Vậy Bảo Bình nha đầu kia?

Hộ vệ cao lớn nhỏ giọng nói.

- Vẫn là ta tự mình động thủ vậy.

Mụ bà bất đắc dĩ nói.

- Ta đi đây.

- Ừ, đừng nghi thần nghi quỷ nữa, căn bản là không có ai phát hiện ra chúng ta.

Hộ vệ cao lớn gật đầu rồi nhanh bước rời khỏi, đi tìm đồng bạn rồi.

Lúc này trong bụng bà tử đột nhiên lại truyền đến một trận đau dữ dội, vội chạy bước nhỏ tới nhà xí gần nhất.

……

Lâm Nhã sau khi nhìn thấy sói đỏ và dê xinh đẹp mới được làm xong, cũng tán thưởng yêu thích không muốn buông tay.

Giang Long âm thầm liếc nhìn Đỗ Quyên một cái, sau đó mở miệng cười nói:

- Ta tính toán làm tiếp kinh doanh thêu thùa và thú bông, do Bảo Bình và Ngọc Sai hai người phụ trách, nếu bọn họ cần tiền, nàng trực tiếp đưa cho họ.

Hiện tại Lâm Nhã tay nắm sổ sách, tiền bạc tất cả cũng đều nằm trong tay nàng.

https://thuviensach.vn

- Vâng.

Lâm Nhã cũng bắt đầu hứng thú với việc kinh doanh này, tuy nhiên Bảo Bình và Ngọc Sai thân phận không tầm thường, nên nàng chưa nói mình cũng muốn làm.

- Nếu như rảnh rỗi, nàng giúp đỡ hai người bọn họ một chút.

Giang Long lại nói:

- Bọn họ trước kia chưa từng làm kinh doanh.

Lâm Nhã ánh mắt lập tức sáng, liền đồng ý ngay:

- Được.

Tuy nhiên ngay sau đó lại nghĩ, nếu mình nhúng tay quá nhiều, sẽ bị hiềm nghi muốn đoạt quyền, Ngọc Sai và Bảo Bình khó tránh khỏi sẽ không vui, nàng không muốn phát sinh xung đột gì với hai nàng kia, trong lòng vừa có chút xúc động đã trùng ngay xuống khôi phục lại bình tĩnh.

Nhưng lúc này Bảo Bình đột nhiên mở miệng nói:

- Thiếu phu nhân, nô tỳ và Ngọc Sai tỷ tỷ một khi đã bận rộn thì không có cách nào chăm sóc Tiểu thiếu gia cẩn thận được, chỉ có thể tạm thời giao cho nha hoàn bậc hai trong viện, mà nếu không dùng cả những người trong tiểu viện này, nô tỳ cùng Ngọc Sai tỷ tỷ dưới tay lại càng không có trợ thủ, không bằng Thiếu phu nhân cho Đỗ Quyên tỷ tỷ và Phương Tình tỷ tỷ ở lại hỗ trợ, như thế có được không?

Ngọc Sai cũng nhìn về phía Lâm Nhã, lúc trước Giang Long nói ra dã tâm, vậy thì kinh doanh hàng thêu và thú bông dĩ nhiên phải cần quầy hàng rất lớn, chỉ có nàng và Bảo Bình hai người quả thật là bận rộn làm không hết.

https://thuviensach.vn

- Được thôi.

Lâm Nhã xúc động, lập tức đồng ý.

Để Đỗ Quyên qua hỗ trợ, vừa thoát khỏi sự theo dõi, hơn nữa còn có thể cho Phương Tình lưu ý nhất cử nhất động của Đỗ Quyên.

Giang Long bảo mọi người ngồi xuống, cũng không bảo Đỗ Quyên tránh đi, bắt đầu trao đổi làm thế nào thực hiện việc kinh doanh này.

Cuối cùng Ngọc Sai và Bảo Bình phụ trách triệu tập nữ tử trong nông trang, niên đại này có rất ít nữ nhân không biết nữ công, căn cứ tay nghề cao thấp của họ, có thể chế tác thú bông và hàng thêu ở các đẳng cấp khác nhau, Giang Long là muốn chiếm lĩnh toàn bộ thị trường.

Đem thú bông và hàng thêu chia thành ba loại cao, trung, thấp, có thể thỏa mãn nhu cầu khác nhau theo gia cảnh dân chúng.

Còn có lượng lớn hàng hóa tồn đọng ở giai đoạn trước, đợi lúc chuẩn bị đầy đủ, lập tức cho toàn bộ đầu nhập thị trường.

Muốn ép hàng, tiền kỳ đầu tư tất nhiên phải lớn.

Lâm Nhã ngẫm nghĩ một lúc, mở miệng nói:

- Thú bông và hàng thêu cao cấp tiêu phí rất cao, ngân lượng trong tay chúng ta sợ là không đủ dùng, có cần phải hồi phủ hỏi Lão phu nhân một ít không?

Chế tác thú bông và hàng thêu cao cấp, dùng đến chính là da rái cá và da hồ ly, cùng với tơ lụa hàng thượng đẳng.

Những thứ này đều là hàng xa xỉ, nhất là da hồ ly, một tấm da lông nguyên vẹn giá trị bảy tám lượng ngân tử, nếu hàng tích đọng nhiều hơn nữa, thật đúng là phải đầu tư một số bạc rất lớn.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta làm thú bông cao cấp không cần lớn như vậy.

Giang Long đưa tay vỗ vỗ con sói đỏ mà Bảo Bình đang ôm trong lòng, sau đó dùng tay ước lượng một chút, thì ra khoảng chừng một thước:

- Lớn như vậy là được rồi, những con cao cở nửa người, làm ít đi một chút là tốt rồi.

Bảo Bình và Ngọc Sai ghi lại.

Tuy nhiên dù như vậy, vẫn cần một lượng lớn ngân bạc đầu tư.

Giang Long bèn nói:

- Đợi Sài huynh lấy được quyền quản lý xưởng in, chúng ta lập tức có thể xuất bản truyện Con sói xám và Tây Du Ký rồi, nhất định có thể kiếm không ít tiền, đến lúc đó sẽ đem tiền kiếm được đầu tư vào bên này là được.

Bảo hắn chìa tay hỏi Cảnh lão phu nhân đòi tiền, hắn thấy thật ngại ngùng.

Đúng là lâu lắm rồi không hỏi người đòi tiền, từ lúc trước gặp vị sư phụ thứ hai, hắn chính là tự lực cánh sinh.

Lại thương lượng một hồi xem giai đoạn đầu cần phải chú ý mấy hạng mục công việc, rồi Lâm Nhã mang theo Đỗ Quyên và Phương Tình rời khỏi.

Giang Long tối nay không bắt Ngọc Sai và Bảo Bình trực đêm, bảo bọn họ buổi tối ngủ ngon, bồi bổ tinh thần, ngày mai bắt đầu tổ chức và thành lập tổ thêu.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Ngọc Sai và Bảo Bình thần thái sáng láng đến thỉnh an Giang Long.

Nhìn hai nữ nhân tinh thần phấn chấn, bộ dạng lần này muốn làm thật lớn, Giang Long không có keo kiệt, lớn tiếng cổ vũ khích lệ.

Sau đó để cho hai nữ nhân ra ngoài làm việc.

……

Trong tiểu viện của Lâm Nhã, Đỗ Quyên có chút rối rắm.

Nếu như theo trợ giúp Bảo Bình và Ngọc Sai, vậy thì ả không có cách nào giám sát tốt Lâm Nhã rồi.

Nếu chẳng may Lâm Nhã âm thầm có hành động, chắc chắn là ả không thể nhận ra.

Có một điểm nữa, ả thấy rằng cái chết của Thủy Lam có quan hệ trực tiếp với Lâm Nhã, sợ rằng Lâm Nhã đối với ả cũng có sát tâm thì phải làm sao?

Nhưng nếu kiếm cớ không đi, ả lại thấy bỏ qua cơ hội.

Ả đã hạ quyết tâm phải cố thu được một chút ngân lượng, nếu như có thể đến tổ thêu làm việc, tất nhiên sẽ biết được mẫu mã của mẻ hàng thêu và con rối đầu tiên, đến lúc đó ả cũng lén bắt chước làm theo, còn sợ không kiếm được tiền sao?

Vả lại, cũng có thể đem mẫu mã này giao cho Lâm gia hoàn thành.

Lâm gia vốn đã thấy được cơ hội buôn bán, về sau này tất nhiên có tiếp tục ra mệnh lệnh, còn nếu như Lâm Nhã đến lúc đó vẫn như lần trước không phối hợp, ả càng không có cách nào vào được khu bí mật của tổ thêu, vậy chắc chắn không thể hoàn thành nhiệm vụ Lâm gia giao phó.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó, bà tử kia khó tránh khỏi sẽ nghi ngờ ả.

Bà tử kia nhìn cũng biết không phải là loại thiện lương, chỉ bị Bảo Bình chẳng may đụng phải đang cùng ả nói chuyện, lập tức liền muốn hạ thủ ngay.

Một khi đã hoài nghi ả, chẳng phải là cũng sẽ rất quyết đoán diệt trừ ả?

Đỗ Quyên cân nhắc trái phải một phen, cảm thấy nghe theo Lâm Nhã chỉ bảo vẫn tốt hơn.

Có thể nhìn thấy mẫu mã trước tiên, có thể lén kiếm tiền, còn có thể hoàn thành nhiệm vụ với Lâm gia.

Về phần Lâm Nhã... Không phải là không có đe dọa, nhưng so với bà tử kia, thì Lâm Nhã an toàn hơn.

Vì thế Đỗ Quyên và Phương Tình cùng Bảo Bình và Ngọc Sai sau khi tụ hợp, lập tức bắt đầu công việc.

Đầu tiên là triệu tập tất cả nữ tử của nông trang, nói cho họ biết cần phải thành lập một tổ thêu, sau đó giải thích rằng nếu nguyện ý tới làm công, đến lúc đó sẽ tính theo sản phẩm phát tiền tiêu hàng tháng.

Làm nhiều kiếm nhiều, làm ít kiếm ít.

Cuối tháng phát tiền.

Nữ nhân trong nông trang mỗi người đều có suy nghĩ riêng của mình.

Có người cảm thấy sau khi Giang Long tới nơi này, việc làm nhiều thêm, khiến cho người ta có cảm giác bốc đồng không thể quá tín nhiệm.

Có người thì lại cảm thấy Giang Long thật là có bản lĩnh, có nhiều suy nghĩ nhiều ý tưởng hay như vậy.

https://thuviensach.vn

Cũng có người là ở giữa hai loại người.

Có điều cho dù trong lòng nghĩ như thế nào, hiện tại Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân cử nha hoàn thân tín đích thân đến chủ trì cửa kinh doanh này, các nữ nhân không dám không đến làm việc.

Thực ra nói là thành lập tổ thêu, kỳ thật chỉ là sau khi dạy nữ tử trong nông trang học xong, trực tiếp cầm về nhà làm.

Về phần giữ bí mật, từ ngày hôm nay, sẽ sắp xếp hộ vệ bảo vệ cửa ra vào trước sau của nông trang.

Có người ra ngoài nông trang phải cẩn thận kiểm tra.

Ban ngày ban đêm đều có hộ vệ thay phiên thường trực.

Giang Long biết rằng, không trải qua chút tôi luyện, thì không cách nào có được một mảnh trời riêng.

Cho nên hắn uỷ thác toàn quyền sử lý công việc giao cho Bảo Bình và Ngọc Sai đi làm, cũng không dò hỏi nhiều, một mình ở trong tiểu viện tập luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp, luyện đủ ba lần, rồi uống thuốc đông y bồi bổ thân thể, sau đó thì thấy Sài Thế Vinh vội vội vàng vàng tìm tới cửa.

Vừa thấy mặt, Sài Thế Vinh đã cười ha hả:

- Mọi việc đã giải quyết xong!

Giang Long cũng thấy trong lòng vui mừng, dù sao có thể cùng Sài phủ hợp tác, đối với việc kinh doanh lần này muốn làm tốt làm lớn đều trợ giúp rất lớn.

Sau đó Sài Thế Vinh lại trùng nét mặt xuống thao thao, nói y xài hết tiền riêng của mình, mua một món đồ tốt tặng cho một vị bề trên trong nhà, mới

https://thuviensach.vn

nắm được quyền quản lý xưởng in trong tay, nếu xưởng in không kiếm được tiền, y về sau cơm cũng không có mà ăn.

- Đến lúc đó, vi huynh sẽ dẫn theo chị dâu đến ăn cơm nhà giàu đệ!

Sài Thế Vinh vẻ mặt bất cần nói.

- Được!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Ưu Thế

Giang Long thấy Sài Thế Vinh nhanh chóng lấy được quyền quản lý xưởng in thu vào tay, trong lòng vô cùng vui vẻ.

Kế tiếp hắn phải làm rất nhiều việc, trong tay không có ngân lượng là không được.

Để Sài Thế Vinh ngồi xuống uống mấy ngụm trà, nghỉ ngơi chút đỉnh, Giang Long thúc giục muốn đích thân ếni xưởng in bên kia nhìn ngó một chút.

Sài Thế Vinh tuy rằng ngoài miệng oán trách, không để cho mình nghỉ ngơi nhiều một chút, nói rằng từ kinh thành liên roi thúc ngựa phi một mạch tới nơi này là rất mệt mỏi đấy, nhưng kỳ thật là trong lòng y cũng không đợi được muốn khởi công ngay, sớm một chút in sách ra lớn kiếm một khoản lớn.

Giang Long sai một nha hoàn bậc hai trong tiểu viện đến báo cho Lâm Nhã một tiếng, sau đó bỏ bản thảo cất vào trong ngực, mang theo năm tên hộ vệ Cảnh phủ, còn có Cương Đế Ba Khắc và Đồ Đô, cùng Sài Thế Vinh cả đám cưỡi ngựa lao về hướng kinh thành.

Tang Chu không đi cùng, nàng còn có nhiệm vụ khác trong người.

Giang Long là người biết cưỡi ngựa, nhưng kỹ thuật cưỡi ngựa cũng là rất bình thường, dù sao các loại xe cộ mới là phương tiện giao thông chủ yếu thời trước.

https://thuviensach.vn

Trở ngại về kỹ thuật cưỡi ngựa, tốc độ của Giang Long đương nhiên chậm hơn so với tất cả mọi người, mọi người đi cùng chỉ có thể chậm dần tốc độ đồng hành cùng hắn.

Tuy nhiên cho dù như thế, cưỡi ngựa cũng vẫn là nhanh hơn so với ngồi xe ngựa.

Không tới một canh giờ, mọi người đã cưỡi ngựa xuyên qua cổng thành nam.

Kinh thành Đại Tề bốn phía quây đắp một vòng tường thành cao tới năm trượng, vô cùng đồ sộ và hùng vĩ, tuy rằng qua nhiều năm có nhiều chỗ bởi vì gió thổi mưa dầm bong tróc, nhưng vẫn tráng lệ rắn chắc, cũng chỉ là gia tăng thêm vài phần vết tích cho lịch sử dầy đặn.

Kinh thành quả nhiên phồn hoa, phố lớn ngõ nhỏ dòng người tấp nập, khắp nơi đều có người bán hàng rong lưng bồ sọt chạy rong rao hàng.

Hai bên đường phố, cửa hàng san sát, một cảnh tượng phồn vinh thịnh vượng hiện ra.

Còn có một đặc điểm, chính là quan viên rất nhiều, con cháu hào môn thế gia khắp cả đường đi, chỉ đi chưa đến mười trượng xa, đã thấy trước sau vài quan kiệu được người hầu vây xung quanh vừa gõ chiêng dẹp đường, vừa vội vàng tiến lên mà qua.

Rất nhiều công tử thân áo hoa lệ, cũng là cưỡi ngựa mang theo gã sai vặt, đi dạo trên đường.

Với thân thế của Sài Thế Vinh và Giang Long, tất nhiên sẽ không vì những người này mà nhường đường, hơn nữa đến ngựa cũng không xuống.

Tuy nhiên tùy tùng của bọn họ đều đã xuống ngựa dắt bộ.

https://thuviensach.vn

Trên đường cái nhiều người, chỉ có thể đi chầm chậm, không thể cỡi ngựa phi nhanh, bằng không nhất định sẽ đụng vào người đi đường, vì thế mọi người tiến lên với tốc độ chậm lại.

Kinh thành có diện tích rất rộng lớn, ước chừng phải mất nửa canh giờ, mới tới trước xưởng in của quý phủ Thành Quốc Công.

Được cái Giang Long đi theo sau Sài Thế Vinh vào, phát hiện kỹ thuật in ấn thời này cũng không tệ lắm.

Kỹ thuật in bản thạch đã được ra mắt, không cần hắn phải cải tiến gì, cứ như vậy có thể lập tức bắt đầu khai công.

Quản sự phụ trách xử lý xưởng in dọn ra một gian phòng cho hai người, rồi sai gã sai vặt dâng trà mời họ, sau đó liền lui ra ngoài.

Sài Thế Vinh vừa ngồi xuống, liền tự tin cười nói:

- Thế nào, nhà máy này coi như không tệ phải không?

- Ừ.

Giang Long nâng trà lên uống một ngụm, vừa rồi hắn và rất nhiều thợ thủ công kỹ thuật trong xưởng in đã có giao lưu trao đổi, nên là miệng đắng lưỡi khô rồi, tuy nhiên lập tức xoay chuyển lời nói:

- Mỗi tội nhỏ, hơn nữa nhân thủ cũng thiếu nghiêm trọng.

- Cái gì?

Sài Thế Vinh ầm ĩ:

- Ở kinh thành, xưởng in này của ta không nói là lớn nhất, nhưng luận quy mô cũng khẳng định có thể chen vào mười nhà đứng đầu rồi, thế còn nhỏ?

https://thuviensach.vn

- Sài huynh, ý của ta là giai đoạn trước ém hàng số lượng lớn, đến lúc thoại bản đưa ra thị trường, không nói chiếm lĩnh toàn bộ thị trường kinh thành, nhưng ít nhất cũng được một phần ba phân ngạch, huynh thử tính xem, quy mô xưởng in này cùng thợ thủ công có đủ hay không?

Giang Long giải thích nói.

Sài Thế Vinh sửng sốt, hiển nhiên không nghĩ tới dã tâm của Giang Long lớn như vậy.

- Đấy là còn chưa tính, Giang Long tiếp theo còn nói thêm:

- Ngoại trừ kinh thành, các châu quận bên ngoài nhà huynh cũng có đường giây tiêu thụ phải không? Nếu ở đây in ấn, đến lúc đó lại mang sách ra bên ngoài không hợp lý, bằng không lãng phí nhân lực vật lực, hơn nữa nếu gặp trời mưa, nói không chừng còn có làm ướt sách vở.

- Chúng ta tốt nhất ở tỉnh phủ của các châu và lớn các châu quận lớn một chút xây dựng một ít nhà máy nhỏ, đến lúc đó thoại bản sách có thể cùng lúc đưa ra thị trường.

- Hiền đệ dã tâm quả thật không nhỏ, hơn nữa ý tưởng cũng rất hay, tuy nhiên muốn xây dựng nhiều nhà máy nhỏ như vậy chẳng phải cần đầu tư một lượng lớn ngân bạc hay sao? Cho dù coi như hai bản thư sách của chúng ta vận hành tthật tốt, có thể kiếm một khoản lớn, thì cũng không đủ lượng lớn đầu tư ban đầu.

Sài Thế Vinh là có chút năng lực, hơn nữa cũng khá thông minh, chỉ ra ngay vấn đề còn tồn tại.

Giang Long cũng cười ha hả.

Ở niên đại này, đổi lại là người khác, cả đời cũng viết không được vài cuốn sách.

https://thuviensach.vn

Nhưng mình không giống họ, thời đại trước nhiều sách hay như vậy, chỉ sợ là mình chép trong mười năm tám năm, cũng là viết không xong đấy.

Mà đây, mới chính thực là ưu thế của ta.

Một hai quyển sách, cho dù coi như là vận hành có tốt hơn nữa, thì cũng chỉ gây ra một làn sóng nhất thời mà thôi.

Chỉ có liên tiếp ra vô số cốt truyện hay, mới có thể kiếm lớn kiếm lâu dài!

Rồi ngẫu nhiên kể cho Sài Thế Vinh nghe mở đầu vài cốt truyện, Sài Thế Vinh đúng là thực lòng tin phục.

Liên tục đối với Giang Long dựng thẳng ngón tay cái, quả là phục sát đất, đồng thời bắt đầu hưng phấn trở lại.

Nếu Giang Long về sau có thể không ngừng biên soạn ra cốt truyện tốt, vậy thì đúng là khó lường rồi, về sau xưởng in tuyệt đối là tiền vào như nước. Sài Thế Vinh lúc này nhìn vào ánh mắt của Giang Long, giống như là đang ngó chừng một cái chậu châu báu vậy.

Khiến cho phía sau lưng Giang Long nổi hết da gà.

Kế tiếp, đối với việc xây dựng nhà máy nhỏ, Sài Thế Vinh tự nhiên là không có dị nghị.

Hơn nữa còn tuyên bố hùng hồn, muốn xây dựng xưởng in khắp nước Đại Tề.

Đây cũng là suy nghĩ của Giang Long.

- Số tiền ít ỏi trong tay hai người chúng ta chắc chắn là không đủ, không lấy thêm chuyện xưa ra, ta e là không có biện pháp thuyết phục bề trên trong nhà đầu tư tiền cho xưởng in, mà nếu như đưa truyện xưa ra, xưởng

https://thuviensach.vn

in này sợ là sẽ rơi vào tay mấy huynh đệ tốt của ta. Hay là chúng ta đem hai thoại bản in ra trước bán đi, có chút tiền trong tay, mới từ từ xây dựng nhà máy nhỏ.

Sài Thế Vinh nói đến vấn đề khó khăn lớn nhất trước mắt, số tiền trong tay không nhiều lắm.

Giang Long vẫn thản nhiên cười, mọi việc trong tầm tay:

- Cốt truyện Tây Du Ký huynh nghe đến đâu rồi?

- Không phải là Bảo Bình lần trước ở quán rượu kể một đoạn ngắn sao? Tôn Ngộ Không ở Phương Thốn Sơn cùng với ẩn thế cao nhân sư phụ của y học nghệ.

Sài Thế Vinh nói về truyện xưa, liền háo hức muốn biết tình tiết tiếp theo, đưa tay bắt Giang Long lấy bản thảo ra.

Giang Long lấy ra, đưa cho Sài Thế Vinh xem lại, lại nói tiếp Tây Du Ký tổng cộng một trăm hồi, số lượng chữ nguyên bản cũng không nhiều, chỉ có tám chục vạn chữ, so với tiểu thuyết internet bây giờ, thật sự là hơi ít, tuy nhiên cái đó là dùng thể văn ngôn cổ để viết, còn Giang Long thì vừa nhớ lại, vừa dùng tiếng phổ thông chép lại.

Lại thêm một số lượng chữ do tự mình biên tập, Tây Du Ký viết ra một trăm hai mươi vạn chữ tuyệt đối không có vấn đề.

Hiện tại bản thảo đưa cho Sài Thế Vinh, thì chỉ có khoảng ba trăm ngàn chữ.

Chính là, vài ngày trước viết được lại thêm Giang Long ngày hôm qua ban đêm tăng ca đến khuya, mới viết ra đấy.

Dùng bút lông viết chữ, tốc độ thật sự là không dám khen ngợi.

https://thuviensach.vn

Giang Long về sau còn muốn dựa vào viết sách kiếm tiền, đã bắt đầu muốn đổi loại bút để viết.

Không thể không nói, xem cốt truyện viết bằng tiếng bản xứ, so với xem thể văn cổ ngôn bản mau hơn rất nhiều, không cần đau đầu suy nghĩ nhiều, vừa xem hiểu ngay, không giống thể văn cổ ngôn cần phải tập trung tinh thần từng chữ từng chữ để đọc.

Giang Long vừa uống trà, vừa ăn mấy miếng điểm tâm, Sài Thế Vinh đọc xong bản thảo rồi, tuy nhiên y lại kêu oang oang:

- Còn nữa không? Cốt truyện này chưa viết xong mà? Đây mới viết đến hồi thứ hai mươi, Hoàng Phong Lĩnh Đường Tăng gặp nạn, giữa lưng chừng núi Bát Giới tranh tiên.

- Ta nói hiền đệ a, chúng ta còn phải dựa vào thoại bản này kiếm tiền đấy, động tác của đệ phải nhanh hơn một chút, mau chóng viết xong cổ truyện này, chúng ta mới dễ dàng khởi công.

- Ai nói nhất định phải đem cổ truyện viết hết, mới có thể khởi công?

Giang Long nở nụ cười có phần thâm ý trên mặt.

Sài Thế Vinh chính là ngây người sửng sốt:

- Không viết xong, thì khởi công thế nào được?

Vào niên đại này xuất bản thư sách, đều là bản hoàn tất, sau đó trải qua hiệu chính, sửa chữa, rồi mới đem đến xưởng in để khắc bản.

Giang Long mỉm cười nhắc nhở:

- Huynh nói chúng ta đem Tây Du Ký truyền kỳ toàn bộ câu chuyện chia làm bốn phần, trước tiên chỉ in phần thứ nhất, có người mua hay không?

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh liền trầm tư xuống.

Cốt truyện hay như vậy, y thực sự rất thích xem, nếu đổi là y, tuy rằng chỉ có phần thứ nhất của sách, nhưng mở đầu câu chuyện đã vô cùng hấp dẫn thu hút người xem, cho dù là không có các phần phía sau, nhưng cũng sẽ bỏ tiền mua về xem.

Tuy nhiên, chung quy vẫn không có bản hoàn tất tốt.

Y đem ý tưởng nói ra.

Giang Long bèn nói:

- Chính xác, có ít người khá bắt bẻ, gặp thoại bản không đầy đủ, có thể sẽ không mua, nhưng đợi sau khi họ nghe bằng hữu kể về cốt truyện, vô cùng hấp dẫn, họ nhất định sẽ thay đổi suy nghĩ ban đầu, hơn nữa sau khi chúng ta xuất bản thư sách, nhất định sẽ có người đem đi in trộm để kiếm lời.

- Chúng ta chỉ cần giai đoạn đầu dồn chút hàng là được rồi.

Sài Thế Vinh rõ ràng là cũng rất biết những chuyện như vậy, còn khuyên Giang Long:

- Chúng ta ăn thịt, thì cũng phải nhường người húp chút nước.

Kỳ thực Sài Thế Vinh cũng là bất đắc dĩ, vốn là tiền mình kiếm được, thằng ngốc mới tặng cho người ngoài.

Nhưng chốn kinh thành này là vùng đất để mở xưởng in, sau lưng đều có chỗ dựa, mặc dù là Thành Quốc Công phủ, cũng không muốn đắc tội.

Hơn nữa luật pháp Đại Tề cũng không có tội danh đạo bản.

- Ý của huynh ta hiểu.

https://thuviensach.vn

Giang Long cũng biết khiến phủ Quốc công ra mặt trừng trị bọn đạo sách của mình là có chút ép buộc:

- Đệ không nói là đi ngăn cản người khác đạo bản sách của ta, mà là nói không đem sách bản hoàn chỉnh in ra, mà là chia làm mấy phần xuất bản, lại phân giai đoạn đưa ra thị trường, cho thấy là do chúng ta xuất bản mới là bản chính, như thế sẽ giảm bớt phần lớn tổn thất của chúng ta.

Sài Thế Vinh động não suy nghĩ, sau một lúc lâu, hiểu được rõ ràng ý của Giang Long.

Có bản chính rồi, ai lại đi mua đạo bản?

Như vậy tính ra, thoại bản lúc mới ra, người khác đạo bản, chính là sẽ bị tổn thất lớn.

Nhưng bởi vì chỉ có một phần, cổ truyện còn chưa viết xong, như vậy độc giả sẽ rất chờ đợi những phần sau khi nào có thể xuất bản, báo cho người mua sách biết, do mình khắc bản mới là bản chính.

Đến lúc đó người mua sách, còn có thể đi mua đạo bản sách sao?

Không nghĩ tới là không đem sách khắc bản hết, lại có ích như vậy!

- Hiền đệ thật sự là thông minh, vi huynh khâm phục!

Sài Thế Vinh hoàn toàn bái phục đối với Giang Long dựng thẳng ngón tay cái.

Giang Long nhẹ nhàng khoát tay áo:

- Phương pháp này mặc dù tốt, nhưng vẫn phải chú ý vài vấn đề.

- Đệ nói.

https://thuviensach.vn

- Thứ nhất chính là tồn kho số lượng lớn, mặc dù mọi người đều muốn mua bản chính đấy, nhưng trên thị trường bản chính bán hết rồi, không còn nữa, không có lựa chọn, lại muốn xem ngay phần tiếp theo, tự nhiên vẫn là chọn mua đạo bản.

Sài Thế Vinh gật đầu:

- Đợi phần thứ nhất xuất bản xong, chúng ta sẽ kiếm được không ít tiền, đến lúc đó toàn bộ đầu tư vào khắc bản mấy phần sau.

Thứ hai, khi khắc bản, căn cứ chất lượng trang giấy, đem sách chia làm mấy phần, mọi người mua sách tự nhiên sẽ xem giá cả, nếu sách của chúng ta đắt, sách đạo bản chất lượng kém chút, nhưng rẻ hơn không ít, cũng vẫn có người chọn mua sách lậu đấy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Ngũ Lôi

Giang Long nói tiếp:

- Thứ ba, thư sách giá cả phải hợp lý, không thể bởi vì sách bán được tốt liền nhất thời ham lợi nhuận, nâng cao giá cả, trái lại bởi vì phải phòng dạo bản ở giữa kiếm lời, thậm chí giá cả phải giảm xuống một ít, chúng ta là kinh doanh lâu dài, không phải mua bán một lần.

Giá cả hợp lý, cũng lưu lại trong lòng độc giả một ấn tượng tốt, có được thanh danh uy tín, mới khiến độc giả kiên trì theo chúng ta mua sách chính bản, từ đó trở thành độc giả trung thành của xưởng in.

Tiếp theo, Giang Long lại nói một ít hạng mục công việc cần chú ý, cùng với phương hướng phát triển của xưởng in trong tương lai.

Giang Long nói những thứ này, đã là trộn lẫn quan niệm kinh doanh hiện đại, như một số công xưởng thương hiệu có tiếng thời nay, sẽ không ngừng tuyên truyền văn hóa của xí nghiệp, xâydựng danh tiếng tốt đẹp, như vậy có thể nuôi dưỡng được một số lượng lớn người sử dụng mến mộ trung thành.

Xí nghiệp thành công có rất nhiều, sản xuất thương phẩm từ những loại nhỏ như mỹ phẩm dưỡng da, đồ trang điểm, đến túi da, di động, máy tính, quần áo, giày da, thậm chí cả ô tô.

Sài Thế Vinh vừa nghe liên tục gật đầu, khi Giang Long nói xong, hắn bội phục muôn phần.

https://thuviensach.vn

Giang Long nói như vậy, cũng không phải hoàn toàn giống với thời nay, bởi vì niên đại bối cảnh bất đồng, thời nay có luật pháp chế ước, chú trọng chính là quyền bình đẳng, nhưng ở thời này, hoàng tộc tối thượng, kế tiếp là quan viên và quý tộc cũng là cao nhân nhất đẳng.

Thấy hợp lý thì làm, trong đó cũng có bất hợp lý, không thể bởi vì quan niệm tiên tiến, thì đều lấy ra dùng.

Bằng không nhất định là phải nếm mùi thất bại đấy.

- Hiền đệ thật là nhân tài!

Lúc trước Sài Thế Vinh khen ngợi Giang Long, ít nhiều là có xen lẫn một chút ý tứ trêu đùa, nhưng bây giờ là thật lòng khâm phục.

Giang Long vẻ mặt khiêm tốn:

- Chẳng qua là có chút ý tưởng mà thôi, không là cái gì, Sài huynh, bản thảo ta giao cho huynh rồi, kế tiếp đến lượt huynh bố trí khắc bản, còn có, người trong quý phủ tương đối nhiều, phải nhanh chóng phái đi thành lập mạng lưới tiêu thụ khổng lồ, chúng ta mới kiếm nhiều tiền một chút.

- Ừ.

- Còn có, Thành Quốc Công phủ ở mỗi địa phương khác nhau có uy tín riêng, ta hy vọng Sài huynh có thể cẩn thận thống kê một chút.

- Thống kê cái này làm gì?

Sài Thế Vinh tò mò hỏi.

- Phàm là địa phương có ảnh hưởng lớn từ quý phủ, chúng ta đều có thể tự xây nhà máy nhỏ, còn những địa phương khác chúng ta có thể tìm người hợp tác.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh vốn đã định phản bác, Giang Long có phải là nói ngược?

Tuy nhiên trong đầu chợt lóe lên, lại phát giác Giang Long nói mới là chính xác.

Địa phương chịu ảnh hưởng của nhà mình, quan viên nơi đó mặc dù thấy xưởng in buôn bán kiếm lời lớn, cũng là không dám nhúng tay, sinh lòng tham niệm.

Nhưng mặt khác địa phương mà danh vọng nhà mình ảnh hưởng ít, quan viên địa phương nơi đó có lẽ cả đời cũng không có cơ hội lên kinh thành làm quan, có thể sẽ không sợ Thành Quốc Công phủ rồi.

Thêm nữa, thế lực ở địa phương thường thường là rắc rối phức tạp, mặc dù Thành Quốc Công phủ là chân chính cường long, cũng là khó đè địa đầu xà, đến lúc đó tránh không được sẽ nghĩ biện pháp ép chút béo bở từ xưởng in.

Nếu như vậy, không bằng trực tiếp tới hợp tác, thoải mái nhường lại một phần ích lợi.

Sài Thế Vinh lúc này ý thức được, Giang Long chẳng những ý nghĩ thông minh, hơn nữa cũng có chút thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế.

Để Sài Thế Vinh đi ra bố trí in ấn và các hạng mục công việc, Giang Long liền lấy giấy bút, bắt đầu nghiêm túc viết khế ước hợp đồng.

Để có thể khiến Sài Thế Vinh sau khi bán được lượng sách lớn, vẫn giữ được quyền quản lý xưởng in, Giang Long trong một vài điều khoản động thủ một chút.

Chẳng hạn như trong đó chỉ ra, chỉ có nắm Sài Thế Vinh quyền quản lý xưởng in, bản thân mới đồng ý hợp tác.

https://thuviensach.vn

Thậm chí để đề phòng người trong Sài gia tham tài nảy sinh ác ý, để bảo vệ tốt an toàn của Sài Thế Vinh, còn cố ý ghi chú rõ nếu Sài Thế Vinh gặp vấn đề, Giang Long có quyền đơn phương ngưng hẳn hiệp ước.

Cảnh phủ hiện tại tuy rằng không bằng Thành Quốc Công phủ uy danh hiển hách, nhưng cũng không sợ, nếu thật là đơn phương ngưng hẳn hợp đồng Sài phủ cũng không dám làm gì Cảnh phủ.

Về phần thời hạn khế ước, Giang Long ký mười năm.

Lúc Sài Thế Vinh trở lại, Giang Long đã viết xong, đem khế ước đưa cho Sài Thế Vinh.

Sài Thế Vinh đặc biệt rất nghiêm túc đọc kỹ, theo một số cố ý ghi chú rõ điều khoản, cảm nhận được Giang Long đúng là thực sự quan tâm mình.

Không khỏi vỗ vỗ ngực, tinh thần kích động nói với Giang Long:

- Một thế giới, hai huynh đệ! Vi huynh có nói thêm cũng thừa thải nên không nói nữa, về sau lúc nào cần vi huynh, chỉ cần mở miệng! Đến lúc đó vi huynh nếu là dám thoáng mặt nhăn mày nhỏ, trời giáng ngũ lôi oánh!

Cổ đại trọng cam kết, tin mệnh, tin tưởng lời thề, mà trời giáng ngũ lôi oánh là nặng nhất trong đó.

Vì sao nói những lời này nặng nhất?

Bởi vì năm đại biểu trong đó là ngũ hành, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, mà ngũ lôi, chính là kim lôi mộc lôi thuỷ lôi hỏa lôi cùng thổ lôi, lôi ở đây không đơn thuần là chỉ tia chớp trên trời, nó chính là các loại tai nạn tai họa bất ngờ.

Tỷ như kim lôi, là chỉ gặp phải binh đao, thiết khí, tai nạn xe cộ.

Mộc lôi là chỉ gậy gỗ, từ chỗ cao ngã xuống, bị cây cối đè phải.

https://thuviensach.vn

Thuỷ lôi là chỉ chết chìm, thảm họa lũ lụt, trong lúc đi đột nhiên gặp chuyện, ngã bệnh.

Hỏa lôi chỉ hỏa thiêu, điện giật, thổ lôi lại là chỉ bị chôn, phòng ốc sập, các vật từ chỗ cao rơi trúng…, nói tóm lại một câu, nếu như không thực hiện lời thề, thì chắc chắn chết không thể nghi ngờ rồi.

Trốn đều cũng không có chỗ trốn.

Giang Long tiến lên đưa tay đập mạnh lên lồng ngực của Sài Thế Vinh:

- Chúng ta là huynh đệ, thê cái chó gì?

- Ha ha!

Sài Thế Vinh cười to.

Dươi tình huống bình thường, chỉ cần là song phương in dấu lên khế ước, là có hiệu lực rồi.

Nhưng vì an toàn ban đầu, Giang Long và Sài Thế Vinh vẫn đem theo quản sự của xưởng in, ba người cùng đi tới quan phủ, để lại bản gốc ở nha môn.

Làm việc vẫn nên cẩn thận, nghiêm túc vẫn tốt hơn, như thế cho dù sau này Sài phủ có người cố ý đâm chọc, cũng tìm không ra một tí lỗ hổng nào.

Quản sự của xưởng in đã có hơn năm mươi tuổi rồi, thay Lâm gia xử lý việc kinh doanh đã được vài thập niên, có ông ta ở bên ký tên, đã có thể chứng minh lúc này Sài Thế Vinh đích thật là nắm quyền quản lý xưởng in.

Quản sự họ Chu, đi ra cửa nha môn, lặng lẽ giật nhẹ ống tay áo của Sài Thế Vinh, đi sang một bên.

Sài Thế Vinh sửng sốt, lập tức bảo Giang Long chờ, đi tới.

https://thuviensach.vn

- Chu quản sự, có việc à?

Bởi vì Chu quản sự là lão nhân trong phủ Quốc công, kinh nghiệm lý lịch nhiều, địa vị cao, cho nên Sài Thế Vinh ở trước mặt ông ta có phần lễ phép.

Hiện tại ông nội của Sài Thế Vinh vẫn đang khoẻ mạnh, cũng không ở riêng, Sài Thế Vinh lại là chủ nhân, tất nhiên là so quản sự trong phủ địa vị cao hơn, nhưng đợi đến mấy năm sau Thành Quốc Công qua đời, cho dù Sài phủ vẫn là không tách ra, nhưng địa vị chủ nhân như Sài Thế Vinh, ngược lại sẽ không bằng quản sự trong phủ.

Đến lúc đó tôi tớ có thể làm quản sự, chắc chắn đều là rất được tân Quốc công tin cậy, là tâm phúc dưới tay tân Quốc công và Quốc công phu nhân, còn Sài Thế Vinh, địa vị sẽ xuống dốc không phanh, nếu không được tân Quốc công yêu thích và ra sức cất nhắc, y thậm chí ngay cả cơ hội ngẩng mặt đều không có.

Nội bộ trong phủ của bất kỳ một nhà quyền quý nào, tình hình đều là phức tạp dị thường.

Có điều nếu như Sài Thế Vinh có thể sớm xây dựng uy tín, tích góp từng tí của riêng một, đến lúc đó có thể có địa vị tài lực hùng hậu, thì lại là chuyện khác rồi.

Chu quản sự thần sắc cung kính, hơi khom khom người, cúi đầu nói:

- Quý phủ có hai vị công tử khác, và vài vị quản sự đều có tai mắt trong xưởng in, những người này đều là biết chữ đọc qua sách cả, bằng không phải cũng không làm được việc của xưởng in, sau khi đọc xong bản thảo Cảnh công tử viết, bọn họ hiện tại hẳn là cũng đã đem tin tức truyền vào trong phủ.

- Không lo.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh hiện tại đến là vô cùng yên tâm, vững dạ.

Chu quản sự cười khẽ:

- Tam thiếu gia, khế ước hợp đồng do Cảnh công tử viết tuy rằng rất cẩn thận, nhưng hiện tại thoại bản dù sao vẫn chưa in ra, chưa nhìn thấy trong đó chất chứa ích lợi to lớn, trong phủ vài vị lão gia không để ý cũng không biết rõ tình hình, nói không chừng sẽ bị một thiếu gia nào đấy lừa dối thuyết phục, đến lúc đó nếu gây ra náo loạn cũng sẽ là rất phiền toái.

Sau khi ra sách, thấy được ích lợi thật lớn, Thành Quốc Công phủ vài vị lão gia tự nhiên không dám không cẩn thận đối đãi.

Bởi vì đến lúc đó nếu là khiến cho quan hệ vô cùng tốt với Sài Thế Vinh xưng huynh gọi đệ Giang Long mất hứng, sẽ chặt đứt con đường tài lộ to lớn này.

Đến lúc đó, trong phủ vài vị lão gia, cùng với Thành Quốc Công không dám nắm chắc có thể làm cho Giang Long tiếp tục hợp tác với Sài phủ, sẽ ra sức ủng hộ Sài Thế Vinh.

Nhưng hiện tại... Không thể không nói Chu quản sự suy nghĩ chu đáo, nói rất có đạo lý.

- Vậy theo ý Chu quản sự?

- Tam thiếu gia tốt nhất vẫn là lập tức hồi phủ, đi gặp Quốc công lão gia.

Sài Thế Vinh ngẫm nghĩ một chút, chầm chậm gật đầu.

Chu quản sự do dự một chút, vẫn là nhỏ giọng nói:

- Người đã già, khó tránh khỏi hiu quạnh, nếu có truyện thoại bản đến giải sầu...

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, Sài Thế Vinh đã minh bạch ý tứ của lão.

Không cần lập tức xông xông xáo xáo đi báo cáo sự tình, những chuyện trong phủ con cháu nội đấu lẫn nhau, lập âm mưu, tranh quyền đoạt lợi, đều khiến Thành Quốc Công nhìn thấy cực kỳ không vui, thậm chí trong đám tôn tử này có người được ông ưu ái, có người ông giữ khoảng cách, nhưng chung quy đều là hậu bối của ông, cho nên đến lúc đó mặc kệ ai có lý ai không có lý, đều đều khiến cho Thành Quốc Công rất tức giận.

Hoàn toàn có thể dựa theo kể truyện cho Thành Quốc Công lấy tiếng, trước hết để cho Thành Quốc Công thấy được cốt truyện hấp dẫn, dự tímnh xưởng in có thể kiếm nhiều tiền, sẽ đem sự tình bí mật nói rõ.

Đến lúc đó Thành Quốc Công vì ích lợi trong phủ, phần nhiều sẽ đứng về phía y.

Mà chỉ cần Thành Quốc Công lên tiếng, như vậy sẽ không ai có thể cướp đi quyền quản lý nhà máy của Sài Thế Vinh nữa rồi.

- Đa tạ Chu quản sự nhắc nhở.

Sài Thế Vinh chân thành nói lời cảm tạ.

Chu quản sự liền nói không dám:

- Tiểu nhân cũng chỉ là không muốn xưởng in lúc đó bị mấy vị thiếu gia khác là hỗn loạn mà thôi.

Với lại, xưởng in nếu kiếm được nhiều tiền, lão coi như là lập được công, cũng tích lũy được vốn liếng.

Sài Thế Vinh cùng Chu quản sự nói chuyện với nhau thêm vài câu, sau đó vội vàng đi tới bên cạnh Giang Long:

https://thuviensach.vn

- Vi huynh bây giờ phải lập tức hồi phủ một chuyến, không thể tiếp hiền đệ rồi.

- Xưởng in đã xảy ra chuyện gì à?

Giang Long không khỏi nhíu mày.

- Vài huynh đệ của vi huynh có thể sớm biết được thoại bản của truyện xưa, khó tránh khỏi muốn đoạt quyền.

Sài Thế Vinh giận dữ nói:

- Vẫn là hiền đệ tốt nhất, nhà chỉ có mình đệ, tuy nhiên đệ yên tâm, ta sẽ xử lý tốt.

- Hồi phủ đi tìm ông nội của huynh?

Sài Thế Vinh kinh ngạc:

- Làm sao đệbiết?

- Ngươi cũng có thể đem lý tưởng của mình, nói cho Thành Quốc Công biết.

Giang Long chớp chớp mắt.

Thành Quốc Công đông con đông cháu, được thiên vị nhất, tất nhiên là huyết mạch trưởng tử.

Trưởng tử tương lai là phải thừa kế gia nghiệp.

Vậy còn những con cháu khác tương lai lớn lên thành người sẽ phải làm sao?

Lối ra nơi đâu?

https://thuviensach.vn

Còn là hồn hồn ngạc ngạc trôi qua cả đời?

Nói ra lý tưởng của mình cho Thành Quốc Công biết rằng, chứng tỏ thấy Sài Thế Vinh là có chí hướng, không phải loại vô năng ăn chơi trác táng, lại có thể khiến Thành Quốc Công mơ hồ sinh lòng áy náy, bởi vì kể cả là ông, cũng phải giữ gìn ích lợi cho nhất mạch trưởng tử không thể vận dụng quan hệ cùng nhân lực giúp Sài Thế Vinh một lối đi.

Lòng người đều làm từ máu thịt cả, Thành Quốc Công cũng thế, đến lúc đó Thành Quốc Công sẽ phải để Sài Thế Vinh kinh doanh tốt xưởng in.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Thành Quốc Công

Nhìn bộ dáng khá khẩn trương của Sài Thế Vinh, xem ra mấy vị huynh đệ của y chắc chắn không phải loại dễ đối phó.

Nếu mấy người kia không thể thành công có được quyền quản lý xưởng in, nói không chừng sẽ âm thầm in trộm, kiếm chút tiền riêng, những người này đều bố trí tai mắt ở trong xưởng in, căn bản là không đề phòng được, có điều bọn họ tham một chút tiền nhỏ, cũng tạo thành tổn thất kinh tế vô cùng lớn đối với xưởng in và quan hệ hợp tác của hai nhà.

Xưởng in phải dồn lượng hàng lớn, đưa ra thị trường chắc chắn là hơi chậm, huynh đệ của Sài Thế Vinh một khi vụng trộm in ấn sớm hơn bán đi kiếm tiền, những xưởng in khác nhìn thấy cơ hội buôn bán, tất nhiên sẽ lập tức hành động, đến lúc đó rất nhiều bộ sách lậu được đưa ra thị trường, sách của xưởng in, chẳng phải là tồn tại ở trong kho hàng?

Hơn nữa phương hướng phát triển của xưởng in Giang Long đã định trước rồi, trong đó có một yếu tố rất quan trọng, chính là muốn tạo danh tiếng mới là bản chính, dựng lên hiệu ứng hàng hiệu, nhưng nếu sách của ta xuất hiện trên thị trường muộn, thì chứng minh thế nào?

Đến lúc đó thoại bản sách lậu nhập thị trường sớm nhất, ngược lại biến thành bản chính.

Đối với xưởng in mà nói, sẽ tạo thành tổn thất khôn lường.

Muốn giải quyết, cũng không phải là chuyện một hai ngày.

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công là chủ gia đình, địa vị ở trong phủ nhất định là rất cao, chỉ cần ngài lên tiếng, huynh đệ của Sài Thế Vinh cùng với các thúc bá, còn có tộc nhân Sài thị, không còn ai dám làm như thế.

Sài Thế Vinh sau khi nghe được nhắc nhở của Giang Long, gật gật đầu, sau đó cỡi ngựa do hộ vệ dắt lấy tới vội vàng hướng về phía nhà mình.

Giang Long vẫn ở lại bên trong xưởng in, thứ nhất là chờ tin tức của Sài Thế Vinh, thứ hai là đi lại trong xưởng in nhiều một chút, làm quen hoàn cảnh nơi này.

Chu quản sự đối với Giang Long vô cùng cung kính, tuy rằng phải khắc bản thoại bản và sớm trải rộng ra nguồn tiêu thụ, liên hệ hạ tuyến đặt trước thư phòng, việc lúc này nhiều vô cùng, nhưng vẫn cho trợ thủ đắc lực nhất của mình đi theo bên cạnh Giang Long, cẩn thận trả lời tất cả vấn đề Giang Long cần hỏi.

Trợ thủ này biết rằng chuyện xưa mới được đem đến đều là Giang Long biên soạn, cho nên đối với Giang Long cũng rất cung kính.

Đối với thắc mắc của Giang Long, biết thì sẽ nói, đã nói là nói hết.

Điều này làm cho Giang Long đối với quy mô của xưởng in, đường giây tiêu thụ, nghiệp vụ kinh doanh chủ yếu, thu nhập mỗi tháng đều hiểu rất tỉ mỉ, còn có, thậm chí là trong Sài phủ có mấy vị công tử ở xưởng in tranh đấu gay gắt, tham ô ngân lượng cũng bị trợ thủ không giấu diếm thổ lộ cho biết.

Không phải là trợ thủ này của xưởng in đối với Sài phủ không trung thành, lại đi bán đứng chủ nhân, mà là Sài phủ so với Cảnh gia phức tạp hơn nhiều, bởi vì nhân khẩu số lượng lớn hơn, trong nội bộ Sài phủ thậm chí còn phân làm nhiều phe phái.

Cũng có thể nói Thành Quốc Công phủ, là một gia tộc khổng lổ.

https://thuviensach.vn

Không riêng gì Sài Thế Vinh có huynh đệ, hơn nữa còn có thúc thúc bá bá của y, cùng với bề trên cùng bậc với Thành Quốc Công.

Thành Quốc Công tất nhiên là trụ cột của cả gia tộc, tuy nhiên trong gia tộc các trưởng bối cùng bậc với Thành Quốc Công thế lực đều không nhỏ.

Tuy rằng nội bộ Sài phủ phức tạp, nhưng Giang Long vẫn chú ý lắng nghe, không cảm thấy phiền toái.

Chỉ có thực sự hiểu được Sài phủ, về sau gặp phải khó khăn gì hoặc là có người chủ động khiêu khích làm khó dễ, mới nghĩ ra biện pháp ứng đối tốt nhất.

Muốn làm sự nghiệp lớn không hề đơn giản, cũng tuyệt đối không thể sợ phiền toái.

Sài Thế Vinh cưỡi ngựa vội vàng chạy về phủ, xuống ngựa, để hộ vệ nhận lấy dây cương, rồi lập tức đi tới viện lạc của Thành Quốc Công.

Thành Quốc Công bây giờ đã luống tuổi, tuy rằng tinh thần vẫn minh mẫn, thân thể vẫn đang kiện tráng, nhưng bởi vì Nam Man và Bắc Cương không có chiến sự lớn, cho nên ngày thường không phải lên triều, vì nhiều thế hệ thay triều đình trấn thủ biên cương, nên uy danh của Thành Quốc Công phủ ở trong quân đội rất cao.

Nhưng cũng chính vì thế, hoàng tộc tất nhiên phải đối phó nhiều, đối với Uy Quốc công thịnh vượng tiến hành quyền lực áp chế.

Chỉ cần là có tước vị cao quý, từng thế hệ truyền xuống lại xuất hiện lớp lớp nhân tài, không có một chút suy bại nghèo túng nào, đều sẽ khiến hoàng tộc không yên lòng, trừ phi ngoài quan viên trong triều và quân đội, hoàng gia còn thành lập một tổ chức ngầm khác, âm thầm đối với thế gia của mấy võ tướng này tiến hành toàn diện theo dõi, một khi phát hiện ai có mưu đồ gây rối, sẽ dùng thủ đoạn lập tức bắt giữ!

https://thuviensach.vn

Không cần vào triều, Thành Quốc Công cũng không dám đến các vị cùng chức thăm hữu làm khách, sợ bị hoàng tộc hiểu lầm.

Cho nên mỗi ngày chỉ có thể ở trong phủ, đôi khi tới quán rượu uống chút rượu, đi dạo phố, tuy nhiên tuyệt đối không dám ra khỏi kinh thành.

Lúc này rảnh rỗi đến nhàm chán, Thành Quốc Công đang chơi với chim trong lồng.

Đột nhiên có nha hoàn đến báo, nói Sài Thế Vinh cầu kiến.

Thành Quốc Công ngày thường cũng không quá coi trọng đứa cháu này, lão chỉ quan tâm đứa con cả nhất mạch, dù sao trưởng tử tương lai sẽ kế thừa tước vị Quốc công, nhất định phải ra sức bồi dưỡng, bằng không chỉ vài thập niên về sau, Thành Quốc Công phủ sẽ dần dần suy bại.

Bình thường, Thành Quốc Công chỉ cùng với trưởng tử của con cả thân mật.

Chỉ vì bản thân lão rất uy nghiêm, lại tương đối giữ khoảng cách với con cháu, cho nên trừ phi lão triệu kiến, bằng không con cháu của lão đều sợ, sẽ không chủ động tới cầu kiến.

Nhẹ nhàng vuốt cằm, khuôn mặt thô ráp, thể trạng hùng tráng, mặc một bộ thân tím sắc trường bào Thành Quốc Công có chút suy tư, thả lỏng chim trong tay ra:

- Cho nó vào đi.

Nha hoàn lui ra truyền lời, chỉ chốc lát, Sài Thế Vinh đã đến, cung kính cúi người thật thấp:

- Tôn nhi Thế Vinh bái kiến ông nội.

- Có việc gì?

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công đôi khi cũng bất đắc dĩ, lão cũng muốn cho vài tôn tử khác một tiền đồ tốt, nhưng nếu phủ Quốc công quá lớn, hay bộ tộc Sài thị quá phồn thịnh, người trong tộc quá nhiều, lão phải cân các thế lực bên trong bộ tộc, cho những bộ tộc khác một chút ích lợi, mới có thể bảo đảm sức ảnh hưởng lớn của bộ tộc Sài thị, người biết phân biệt nặng nhẹ sẽ không dám ly tâm bối đức, rời bỏ gia tộc.

Bảo đảm bên trong gia tộc tương đối đoàn kết, trước sau cường thịnh.

Cứ như vậy, lão cũng chỉ có thể lựa chọn đem nguồn lực mình có thể khống chế, tận tâm lưu lại cho nhất mạch trưởng tử.

Về phần những đứa cháu trai khác của lão… Tuy rằng tương lai rất khó ngẩng đầu, nhưng chỉ cần không phải phá gia chi tử, cuộc sống giàu có cả đời là không có vấn đề gì.

Thành Quốc Công lúc này uy nghiêm mà tươi cười, ánh mắt nhìn chằm chằm Sài Thế Vinh.

Theo lão, Sài Thế Vinh chủ động cầu kiến, nhất định là có chuyện cầu xin, mặc dù là bất cứ vị trí tốt nào ở trong tộc lão cũng không thể dễ dàng đồng ý, Lão có nỗi khó xử riêng, cho nên dùng uy nghiêm trấn áp trước, tốt nhất khiến Sài Thế Vinh không dám mở miệng nói ra.

Sài Thế Vinh quả nhiên trán đầy mồ hôi, không dám nhìn thẳng Thành Quốc Công.

Cũng may trên đường hồi phủ, y đã một lần lại một lần tưởng tượng lúc gặp ông nội, sẽ là cảnh tượng như thế nào, có đoán trước tình huống hiện tại, cho nên cũng không quá bối rối:

- Kỳ thật cũng không có đại sự gì.

Thành Quốc Công sắc mặt hơi trì hoãn.

https://thuviensach.vn

- Chỉ là cháu biết ông nội thường ngày khá nhàm chán, cho nên sau khi nghe được vài chuyện xưa hay, muốn đến chia sẻ cùng ông nội mà thôi.

- Hả? Vậy ngươi ngồi xuống, kể cho ông nội nghe xem nào.

Thành Quốc Công cũng có chút hứng thú, tuy nhiên thực tế lại hơi cau mày không vui, chơi chim, đấu chó, nghe thư, đi chơi thanh lâu, cùng với chơi đêm và đánh bạc, ở kinh thành này đều là thú vui lớn nhất của tất cả lũ ăn chơi trác táng.

Có điều biểu hiện trước kia của Sài Thế Vinh khá tốt, không có những hành vi phá gia chi tử, bằng không Thành Quốc Công đã nổi giận rồi.

Thành Quốc Công tuy rằng cũng chơi chim dưỡng chim, nhưng là do quá rãnh rỗi nhàm chán, mới lâm vào cảnh này, chỉ là muốn giải tỏa bất an trong tâm, chứ không phải là thật sự ưa thích.

Không thể đánh đồng với lũ ăn chơi trác táng chốn kinh thành.

- Vâng.

Sài Thế Vinh lúc này mới thẳng lưng đứng lên, đi sang một bên, ngồi nửa bên mông, miệng bắt đầu từ từ kể chuyện.

Thoạt đầu bởi vì phải đối mặt với Thành Quốc Công có chút khẩn trương, nên hơi lắp bắp, tuy nhiên chuyện xưa vốn rất hấp dẫn, chỉ chốc lát y thấy mình tràn trề hứng thú, vì vậy lời nói cũng dần dần lưu loát hơn lên.

Thậm chí trong lúc kể, đôi lông mày cũng như đang khiêu vũ.

Vốn Thành Quốc Công định nghe xong chuyện xưa, sẽ thuyết giáo Sài Thế Vinh một phen, không muốn đứa cháu này từng bước một đi lệch sang hàng ngũ phá gia chi tử.

Tuy nhiên trong lúc lắng nghe, thực sự bị khơi gợi lên lòng thích thú.

https://thuviensach.vn

Một quả trứng đá, không ngờ lại nở ra một con khỉ, hơn nữa còn có Phật môn và tiên gia đạo pháp.

Sài Thế Vinh kể hết chuyện đã biết, liền ngừng lại, Thành Quốc Công liên tục mở miệng thúc giục:

- Uống chút trà nhuận nhuận hầu, tiếp tục kể!

Sài Thế Vinh biết rằng ông nội đã hiểu lầm, cho là mình kể có chừng ấy là do khát nước mới ngừng lại.

Nở nụ cười gượng, nhưng trong lòng thật ra rất mừng.

Dù sao chỉ cần bị chuyện xưa làm cảm động, với sự tinh tường của ông nội, tất nhiên có thể thấy được cơ hội buôn bán vô tận ở trong đó.

Đến lúc đó vì ích lợi của gia tộc, sẽ đứng về phía của mình.

- Không phải cháu không muốn kể tiếp, mà là bằng hữu mới đem tình tiết chuyện viết đến đây.

- Hả?

Thành Quốc Công trước tiên là bất mãn, chuyện xưa chưa viết xong, ngươi chạy đến kể cho ta làm gì?

Vậy không phải có tâm chọc ta sao?

Tuy nhiên là người kế thừa mười mấy năm tước vị Quốc công gia, là trụ cột bộ tộc Sài thị, ngay lập tức lấy lại phong độ.

Nhớ ra trong phủ nhà mình có một xưởng in có tiếng?

Tiểu tử này là có chủ ý với xưởng in?

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên trong trí nhớ của Thành Quốc Công, xưởng in kia rất nhỏ, kiếm lời không lớn, cảm thấy để Sài Thế Vinh quản lý, cũng không vấn đề gì.

- Rốt cuộc có chuyện gì, nói mau!

Nghĩ thông suốt nguyên do trong đó, Thành Quốc Công giả bộ tức giận quát.

Sài Thế Vinh nhìn sắc mặt, thấy Thành Quốc Công không thật sự tức giận, vui mừng trong bụng, lúc này mới đem chuyện với Giang Long kết giao sau đó tính toán khắc bản thư sách từ đầu đến cuối, nhất nhất kể hết ra.

Cũng liên tục ám chỉ tình hữu nghị giữa mình với Giang Long, nếu không phải bởi vì cùng mình tương giao tâm đầu ý hợp, Giang Long chắc là sẽ không hợp tác với xưởng in của quý phủ nhà mình.

- Bạn tốt cái chó gì, hắn chỉ viết hai cốt truyện vớ vẩn, lại dám cùng chúng ta phân chia 5:5 sổ sách? Quả nhiên là giống của tên ranh mãnh láu cá Cảnh Thành Hùng kia!

Thành Quốc Công liền mở miệng ra mắng.

Nếu đứng trên cương vị người khác, đương nhiên là bất hợp lý.

Chỉ viết sách vở kiếm tiền, tất nhiên là thua xa không thể bì với xưởng in kiếm tiền.

- Giang Long hiền đệ đúng là đòi hỏi hơi nhiều, nhưng hắn cũng không phải là chỉ có thể viết hai quyển thư sách...

Sài Thế Vinh kể khúc dạo đầu của vài cốt truyện mà Giang Long thuận miệng nói ra.

Sau khi nghe xong, lúc này Thành Quốc Công mới thật sự là coi trọng.

https://thuviensach.vn

Nhiều cốt truyện hay như vậy, nếu kinh doanh thật tốt, xưởng in kia chẳng phải biến thành chậu châu báu?

Đây đúng là một con đường tài lộ cuồn cuộn.

Tuy trong lòng vui mừng, nhưng đôi mày của ngài cũng là càng nhăn càng chặt.

Cửa này nhất định là cửa đỏ kinh doanh kiếm tiền... Làm sao có thể giao cho Sài Thế Vinh quản lý?

Thành Quốc Công cũng không che giấu, nói thẳng:

- Thế Vinh à, ngươi có thể giật dây Cảnh gia tiểu tử và vài huynh đệ khác của ngươi kết giao bằng hữu, chung sức hợp tác không?

Lời nầy vừa nói ra, Sài Thế Vinh như bị dội một chậu nước lạnh vào đầu.

Khóe miệng giật giật nhếch lên một vẻ chua xót.

Biết ngay là sẽ như vậy, Sài Thế Vinh nắm chặt nắm đấm.

Nhìn thấy bộ dáng biến đổi của Sài Thế Vinh, Thành Quốc Công cũng có một chút đau lòng, dù sao đây cũng là cháu của lão.

Tuy nhiên liên quan đến ích lợi lớn, Thành Quốc Công tuyệt đối sẽ không xử trí theo cảm tình, lão là người từng trải qua chiến trường, nên rất cứng rắn dằn lòng mình xuống.

- Tôn nhi không biết.

- Ngươi có thể thử...

Sài Thế Vinh đột nhiên nói xen vào, từ khi chào đời, đây là lần đầu tiên y cắt ngang lời của Thành Quốc Công:

https://thuviensach.vn

- Có điều Giang Long hiền đệ chẳng những gia hạn khế ước với cháu, hơn nữa còn nói chỉ cùng cháu hợp tác, nếu xưởng in thay đổi người quản lý, liền đơn phương ngưng hẳn hiệp ước.

Thành Quốc Công thần sắc lập tức lạnh băng lại.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Uy Bức Lợi Dụ

Thành Quốc Công ở trong phủ, trong tộc, uy danh đều cao vô cùng.

Đây cũng là lẽ đương nhiên, nếu uy danh không đủ cao, lão căn bản là không thể quản lý tốt bộ tộc Sài thị.

Nếu là một người đứng đầu yếu đuối, bộ tộc Sài thị nhiều người như vậy, vì ích lợi học hặc với nhau, âm mưu hãm hại, cường đoạt cưỡng chiếm, không có điểm dừng cuối cùng, đã sớm sụp đổ rồi.

Bị Thành Quốc Công khuôn mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm, Sài Thế Vinh thật sự hoảng sợ, thân thể run rẩy, tuy nhiên vẫn quật cường đứng ở đó, không cúi đầu chịu thua.

Biểu hiện của y lần này, đã khiến Thành Quốc Công trong mắt hiện lên lau một chút tán thưởng.

Thành Quốc Công biết lão trong suy nghĩ của phần đông tôn tử, đáng sợ cỡ nào.

Thậm chí một số ít người nhát gan, còn không dám một mình tới gặp lão.

Nhớ rõ có một lần vào dịp lễ, cả nhà liên hoan, lão chỉ có ngồi một chỗ ngắm nhìn bốn phía, mà đã hù cho một số ít tôn tử đến chiếc đũa cũng cầm không vững.

- Từ nhỏ ta đã nghiêm khắc dạy bảo các ngươi, phàm là nếu gặp việc gì, nhất định phải lấy lợi ích của gia tộc làm đầu! Phải có quan niệm gia tộc

https://thuviensach.vn

mãnh liệt!

Thành Quốc Công sa sầm nét mặt trầm giọng nói:

- Nếu mỗi người cũng giống như ngươi ích kỷ như vậy, chỉ vì ích lợi của mình suy nghĩ, bộ tộc Sài thị này chẳng phải sẽ thành năm bè bảy phái?

Sài Thế Vinh cúi đầu, trầm mặc không nói gì.

- Không có bộ tộc Sài thị, không có phủ Quốc công che chở, ngươi có thể ở kinh thành diễu võ dương oai? Ngươi phải nhớ cho kỹ thân phận của mình!

Thành Quốc Công thanh âm gia tăng vài phần.

Nhưng Sài Thế Vinh vẫn không trả lời.

Thành Quốc Công đôi mày nhíu lại càng chặt hơn, uy hiếp nói:

- Đã thế, xưởng in kia cũng là của gia tộc đấy...

Sài Thế Vinh đột nhiên ngẩng đầu, trong ánh mắt ánh lên một vẻ kiên định, lần thứ hai cắt ngang lời của Thành Quốc Công:

- Giang Long hiền đệ vốn định tự mình xây dựng xưởng in, là cháu nghĩ đến trong nhà có xưởng in mang danh nghĩa gia tộc, mới mặt dày rủ hắn cùng nhau hợp tác.

- Ông nội, cháu biết xưởng in sau khi cùng Giang Long hợp tác, sẽ biến thành chậu châu báu, về sau tiền vào như nước, nhưng đạt được ích lợi lớn nhất không phải là gia tộc sao? Cháu chỉ là nắm quyền quản lý xưởng in mà thôi, cũng không phải là xưởng in về sau này sẽ thuộc về tài sản riêng của cháu.

https://thuviensach.vn

Y nói không sai, nhưng xưởng in một khi kinh doanh biến thành chậu châu báu, đại biểu chính là năng lực!

Mà có năng lực rồi, là có thể ở trong tộc xây dựng uy tín, từ đó thu hoạch được địa vị nhất định.

Ngoài ra người quản lý xưởng in, tùy tùy tiện tiện duỗi duỗi tay, là có thể âm thầm khấu trừ một số ngân bạc lớn.

- Hừ! Cảnh gia tiểu tử kia là một kẻ dối trá, hắn nói với ngươi muốn xây xưởng in, vốn là muốn dẫn ngươi vào tròng, lúc trước chẳng nhẽ hắn không biết quý phủ chúng ta có một xưởng in hay sao? Công phu sư tử ngoạm, lại muốn với xưởng in phân chia 5:5 sổ sách, ngươi còn thật sự nghĩ rằng hắn xem ngươi là huynh đệ tốt!

Thành Quốc Công lại hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ có ngươi là chẳng biết gì, giống như kẻ ngu! Hắn và xưởng in của phủ hợp tác, là muốn nhờ uy thế của chúng ta, thành thục đường dây kinh doanh tiêu thụ, Cảnh phủ đã không còn chỗ để rơi xuống nữa rồi, nếu không cùng chúng ta hợp tác, hắn cùng lắm chỉ có thể ở kinh thành kiếm chút đỉnh tiền thôi.

Trong lời này có chút sự thật, nhưng lời nói cực kỳ có ý khích bác, khiến Sài Thế Vinh sửng sốt.

Tuy nhiên sau khi ngây người một lúc, hắn vẫn lắc đầu nói:

- Cháu tin tưởng Giang Long hiền đệ thật tâm xem cháu là huynh đệ đối đãi!

Về phần uy thế của quý phủ, còn có đường dây tiêu thụ của xưởng in, không có những thứ đó, Giang Long hiền đệ dựa vào cái gì để cho chúng ta không công được chia ngũ phần lợi nhuận?

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công khóe mắt giật giật, không hề tán thưởng Sài Thế Vinh gan lớn và thông minh rồi.

Thà rằng lúc này đứng ở trước mặt mình, là một tiểu quỷ nhát gan.

- Ngươi thật không chịu buông tay sao?

Thành Quốc Công thấy rằng lời nói không có tác dụng, liền quát một tiếng chói tai!

Sài Thế Vinh hai chân run lên, thiếu chút nữa ngồi bệt xuống đất, tuy nhiên vẫn giữ vẻ mặt quật cường, không biết vì sao, sau khi bị hù một trận không nhẹ, dũng khí bỗng nổi lên, chợt lớn tiếng nói lại:

- Có đại bá gia vài vị ca ca, cháu cả đời này nhất định không thể gặp lại cơ hội mở mặt tốt như vậy!

- Ông nội, đổi lại là người, người có thể buông tay sao?

Thành Quốc Công nắm tay chặt thành hai quả đấm, trên mặt vẫn một diện mạo tức giận, nhưng kỳ thật trong lòng đã mềm nhũn.

Dù sao trước mắt cũng là tôn tử của lão.

Thấy Sài Thế Vinh đang trợn mắt nhìn, Thành Quốc Công trong lòng cảm thấy có chút chần chừ.

Xem ra lấy đại nghĩa gia tộc ra thuyết phục và cưỡng bức không quản dụng.

Một lát sau, sắc mặt hơi trì hoãn, ôn hòa nói:

- Không bằng như vậy, cháu giật dây khiến Cảnh gia tiểu tử tiếp tục cùng xưởng in của phủ hợp tác, ông nội sẽ tìm cho cháu một việc thích hợp khác, và cam đoan tuyệt đối sẽ không quá kém, như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nói thật, Sài Thế Vinh và Thành Quốc Công trực diện đối mặt, là cảm giác áp lực cực kỳ lớn.

Hơn nữa nếu chẳng may Thành Quốc Công tức giận, dứt khoát không chịu hợp tác với Giang Long, nhất định phải nghiêm trị y, như vậy kết quả của y chắc chắn sẽ rất thảm.

Y là con cháu Sài thị, Thành Quốc Công nếu muốn dùng tộc quy và gia pháp đánh chết y, cũng là có thể đấy.

Cho nên đề nghị của Thành Quốc Công khiến y ít nhiều có chút dao động.

Có thể không cùng với Thành Quốc Công trở mặt, y tất nhiên cũng không muốn không có đường lui.

Đang trong lúc do dự, đầu óc y lóe lên một ý tưởng.

- Ông nội đề nghị thì cháiu nguyện ý tiếp nhận, có điều Giang Long và cháu quan hệ thực sự là rất tốt, thân như huynh đệ, nấu chẳng may mặc dù là cháu nói, hắn cũng hiểu lầm là bề trên trong nhà bức bách cháu, cháu mới phải bỏ quyền quản lý xưởng in vậy thì hỏng bét.

Thanh âm của Sài Thế Vinh cũng là chậm dần:

- Đến lúc đó hắn nhất định sẽ đơn phương xé bỏ hiệp ước đấy.

- Hắn đã đem bản dự thảo đến xưởng in, đơn phương xé bỏ hiệp ước, hắn không sợ hai quyển sách này kiếm không nổi nửa đồng tiền?

Thành Quốc Công đốt ngón tay gõ nhẹ lên mặt bàn.

- Ông nội ngài hắn là hiểu được ưu thế lớn nhất, Giang Long dựa vào, không phải là hai sách kia, mà là có thể viết ra vô số bản chuyện xưa chất lượng không giống nhau! Hắn cũng biết dựa vào điểm mạnh của mình, cho

https://thuviensach.vn

nên mới dám ở thời điểm ký kết khế ước, tự tin đòi hỏi phải phân chia sổ sách 5:5.

Sài Thế Vinh lắc đầu nói:

- Trước kia kinh thành đều truyền Giang Long hiền đệ thể chất kém, Cảnh phủ sợ là không có người hương hỏa kế thừa, trước đây cháu cũng tin, nhưng từ khi kết giao với Giang Long hiền đệ, trải qua vài lần tiếp xúc cháu phát hiện Giang Long hiền đệ thân thể thoáng có vẻ mỏng manh một chút, nhưng không đến mức chết bệnh.

- Hơn nữa tài hoa hơn người, suy nghĩ thông minh, có năng lực, có tình có nghĩa, cũng thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế, cháu tuy rằng già ngốc hơn hắn vài tuổi nhưng tự nhận là không thể bì kịp.

- Hả?

Thành Quốc Công mở trừng hai mắt nói:

- Ngươi đánh giá hắn cao như vậy?

- Nói ra sợ ông nội không vui, Thế Hào đại ca nhà đại bá, cũng là thua xa Giang Long đấy.

Thành Quốc Công khẽ vuốt chòm râu hoa râm, trong một lúc nhất thời trầm mặc lại.

Cảnh gia tiểu tử nếu quả thật như tôn tử nói thông minh như vậy, thế thì sợ rằng những gì mình tính toán sẽ rơi vào khoảng không.

Đem thay thế Sài Thế Vinh, lão còn có một mục đích khác, đấy là muốn người mới được chọn nắm quyền quyền quản lý xưởng in lại cùng Giang Long một lần nữa ký kết khế ước, đem 5:5 phân chia, đổi thành bảy ba phân chia, nếu không được, cũng phải là 6 phần mới được.

https://thuviensach.vn

Nhà mình tất nhiên là lấy phần to.

Nhưng hiện tại tôn tử tôn sùng Giang Long như thế, lại chưa tận mắt nhìn thấy Giang Long, không thể xác định Giang Long rốt cuộc là người như thế nào, lão thật đúng là không biết nên có động tác gì mới tốt.

Bằng không sợ là sẽ gà bay trứng vỡ, công dã tràng mất.

Xưởng in sau khi khởi công khả năng kiếm được ích lợi thật lớn, lão không thể không chú ý cẩn thận.

Sau một lúc lâu, Thành Quốc Công lại mở miệng, nhưng cũng đã thay đổi chủ ý:

- Thế Vinh, xưởng in vẫn là do cháutới quản lý thì tốt hơn, cháu nói rất đúng, không thể để cho Cảnh gia tiểu tử sinh lòng hiểu lầm, nó nếu thật là trọng tình trọng nghĩa, nhất định sẽ liều lĩnh trở mặt, cũng sẽ không cùng với phủ chúng ta hợp tác.

- Đến lúc đó bất kể là Cảnh gia tiểu tử, hay là phủ chúng ta, đều phải chịu tổn thất lớn.

Sài Thế Vinh nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng rõ.

Dưới tình huống không còn cách nào khác, y lựa chọn lùi một bước.

Nhưng trong lòng, tất nhiên vẫn có chút không cam lòng, vẫn muốn chủ quản xưởng in đấy.

Hơn nữa y mơ hồ cảm thấy, Giang Long tương lai tiền đồ không thể lường được, thường xuyên đi cùng Giang Long, tương lai nhất định có thể được Giang Long dốc sức dìu dắt.

- Ông nội.

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công xua tay ngắt lời Sài Thế Vinh mà nói:

- Tuy nhiên trước kia ngươi chưa làm việc gì đứng đắn, ông nội có chút không yên lòng để ngươi một mình chưởng quản xưởng in, không bằng để Tam gia gia và Lục gia gia mỗi người phái một người qua, hiệp trợ giúp đỡ ngươi thấy sao?

- Đương nhiên là được.

Sài Thế Vinh sảng khoái đáp ứng.

Trong bộ tộc Sài thị, Tam gia gia và Lục gia gia của Sài Thế Vinh đều là có năng lực và danh tiếng, lại quyền cao chức trọng.

- Ừ, ta phái người đi thông báo cho bọn họ một tiếng, ngày mai bọn họ sẽ phái người qua.

Sài Thế Vinh gật đầu, thấy Thành Quốc Công giống như là muốn khiến y lui xuống, liền vội mở miệng nói:

- Trước kia xưởng in không thuộc cháu quản lý, một số người trong tộc âm thầm có tâm phúc và tai mắt trong xưởng in, cháu không có uy tín, bọn họ nếu là mắt thấy không thể giành lại quyền quản lý xưởng in, khó tránh khỏi sẽ...

- Ý tứ của ngươi ông nội hiểu được.

Thành Quốc Công thông minh lão lạt thuộc đẳng cấp nào chứ?

Không cần y nói xong, chính là đã hiểu:

- Ông nội sẽ hạ nghiêm lệnh không cho bất cứ kẻ nào rình rập ích lợi của xưởng in, ai nếu dám to gan giở trò, làm hại xưởng in bị tổn thất lớn, thì suy nghĩ xem có thể chịu được một trăm trượng lớn không!

https://thuviensach.vn

- Ông nội nếu như không có giao phó gì khác, cháu xin cáo lui.

- Đi đi.

Thành Quốc Công xua tay:

- Ông nội cũng sẽ hạ lệnh cho người trong xưởng toàn lực phối hợp.

- Đa tạ ông nội!

Nhìn theo bóng dáng của Sài Thế Vinh đi ra khỏi cửa, ánh mắt của Thành Quốc Công liền trở lên lim dim.

Lão Tam lão Lục, ngày thường chỉ có hai người luôn cùng ta tranh phong tương đối, hiện tại ta không có độc chiếm lợi ích của xưởng in, nhường một ít cho các ngươi, các ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng!

- Hừ, nếu các ngươi phái người đến làm loạn, làm hỏng việc của xưởng in, vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác!

Nghĩ về những việc trong gia tộc, Thành Quốc Công đột nhiên nhìn về phía kinh thành.

Một hồi lâu sau, mới nhẹ nhàng lắc đầu, Cảnh gia, Hoàng thượng... Lão thần toàn tộc trên dưới mấy ngàn miệng ăn mở rộng đòi cơm, giơ tay đòi mặc áo, trọng trách trên vai lão thần thật là nặng.

Sài Thế Vinh không biết những suy nghĩ trong lòng Thành Quốc Công, sau khi ra khỏi tiểu viện của Thành Quốc Công, vui mừng nhảy nhót.

Hung hăng múa may nắm đấm!

Thành công rồi, mình đà thành công lấy được quyền quản lý xưởng in.

https://thuviensach.vn

Đợi mình kinh doanh xưởng in tốt rồi, kiếm được tiền rồi, ở trong phủ có được địa vị... Hừ hừ!

Ánh mắt Sài Thế Vinh, hiện lên một ánh sắc bén.

Khi đó có thể có cừu báo thù, có oan giải oan rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Trứng Trần Nước Sôi

Sài Thế Vinh vẻ mặt hưng phấn vội vàng cưỡi ngựa quay lại xưởng in, vì chạy quá nhanh nên suýt thì đụng phải cả người đi đường.

- Giang Long hiền đệ!

Vừa nhìn thấy mặt, Sài Thế Vinh vội nhào tới ôm chầm lấy Giang Long:

- Thành công rồi, ông nội đã đồng ý cho ta tiếp tục quản lý xưởng in rồi, hơn nữa còn hạ nghiêm cấm các người khác trong phủ và trong dòng tộc không được dòm ngó đến công việc kinh doanh của xưởng in này nữa.

- Có cần phải kích động như thế không chứ.

Giang Long bị ghì chặt quá đến nổi sắp không thở nổi nữa đành đẩy Sài Thế Vinh ra.

- Sao lại không chứ?

Sài Thế Vinh thao thao bất tuyệt kể một mạch lại những chuyện đã xảy ra trước đấy ở trong phủ.

Giang Long liền đưa tay sờ lên cằm lộ ra dáng vẻ trầm tư.

Không ngờ rằng tình hình trong Sài phủ còn phức tạp hơn cả những gì mình nghĩ.

- Bình thường quan hệ giữa Thành Quốc Công với Tam gia và Lục gia huynh thế nào?

https://thuviensach.vn

Giang Long đột nhiên hỏi.

Sài Thế Vinh bất giác trả lời:

- Không tốt lắm.

Nói xong, Sài Thế Vinh chợt thoáng một chút lo lắng:

- Không tốt rồi, nếu như Tam gia và Lục gia phái người cố tình đến quấy rối thì làm thế nào bây giờ?

- Bọn họ không có thù oán gì, tại sao phải cố ý quấy rối chứ?

Sài Thế Vinh vội vàng giải thích:

- Không, ý của ta nói là...

- Huynh có muốn mình chính thức ngồi vững vàng vào vị trí quản sự xưởng in đó không?

Song Giang Long cũng đột nhiên ngắt lời của Sài Thế Vinh.

- Dĩ nhiên là muốn rồi.

Sài Thế Vinh dựa trên thái độ của Thành Quốc Công trước đó mà có thể đoán được ra rằng, bây giờ chỉ là tạm thời cho mình quản lý xưởng in đó thôi, có lẽ không lâu sau sẽ đổi người khác rồi.

Nhìn vẻ mặt buồn bã của Sài Thế Vinh, Giang Long tỏ vẻ thông cảm vỗ vai y, bị chính ông nội của mình đối xử như thế, bất kể là ai cũng cảm thấy đau lòng rồi, nhưng có vài lời vẫn cần phải nói ra:

- Trong phủ Thành Quốc Công, huynh tuy cũng là dòng chính, nhưng nhất định không có khả năng được kế thừa tước vị Quốc công, phàm là có

https://thuviensach.vn

việc gì tốt thì Thành Quốc Công đều thiên vị cho đại bá của huynh cũng là điều dễ hiểu thôi.

- Nếu như đổi lại là huynh, sợ rằng chính huynh cũng sẽ làm như vậy đấy.

- Trong phủ Quốc công, người kế thừa dòng chính rất quan trọng, huynh nên biết điều đó.

- Nếu như không có đầy đủ uy danh, thủ đoạn cộng thêm một chút mánh khóe, mà đổi lại còn yếu đuối thì khi gặp phải kẻ có nhiều thủ đoạn, năng lực phi thường thì sợ rằng tước vị Quốc công này sẽ bị con cháu của chi thứ họ Sài phủ cướp mất.

Vẻ mặt kích động của Sài Thế Vinh dần dần bình tĩnh lại.

- Tuy nhiên đó là suy xét sự việc từ góc độ của người bề trên, còn ở đây, khi huynh gặp được cơ hội tốt thì dựa vào cái gì mà phải mất không vị trí đó cho huynh đệ của mình chứ?

Giang Long nói tiếp:

- Mỗi người đều phải biết nắm chắc cơ hội để dành lấy quyền lực về cho mình!

- Ừ, đệ nói rất đúng!

Sài Thế Vinh gật gật đầu.

- Bây giờ Thành Quốc Công cho huynh đệ đến phụ trách quản lý xưởng in, chỉ là ta còn chưa hiểu rõ là đây chỉ là tạm thời thỏa hiệp để làm rõ nhân cách của ta, hay lấy cái lợi của xưởng in ra làm mồi nhử, nếu biết ta không nỡ từ bỏ lợi ích thì sẽ không giữ lời hứa ban đầu nữa mà đổi huynh đi rồi.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh thấy Giang Long phân tích rất có lý, trong lòng trùng xuống, vẻ mặt hưng phấn ban đầu vì được tiếp quản xưởng in giờ đã không cánh mà bay.

- Vậy bây giờ làm sao để đảm bảo rằng Thành Quốc Công không thể không dùng huynh đến quản lý xưởng in đây?

- Đúng vậy à?

Sài Thế Vinh nhìn về phía Giang Long.

Giang Long nghiêm túc nói:

- Ta cho rằng chỉ cần làm tốt mấy việc dưới đây là được rồi. Đầu tiên là phải khiến cho công việc kinh doanh của xưởng in phát triển rực rỡ, khiến cho Thành Quốc Công và các người khác trong dòng tộc của huynh nhìn thấy xưởng in là một bình ngọc quý có thể mang đến nhiều lợi ích lớn!

- Thấy lợi thì khó tránh khỏi có kẻ đỏ mặt vì ghen tức, nhưng đồng thời chúng cũng phải cân nhắc kỹ càng xem nếu như mình động thủ tranh giành mà vẫn không cướp được thì hậu quả sẽ ra sao?

- Nếu chẳng may khiến cho tài sản của dòng tộc không cánh mà bay thì tổn thất lớn ấy liệu chúng có gánh được không?

- Thứ hai, sau khi xưởng in hoạt động, đó là cơ hội để huynh thể hiện bản lĩnh cho Thành Quốc Công và người trong tộc nhìn thấy năng lực của huynh là rất lớn, vậy trên thế giới này còn có kẻ nào dám đắc tội? Câu trả lời đương nhiên là kể cả kẻ có bản lĩnh cũng không dại gì mà đi đắc tội nữa.

- Thứ ba, chẳng những phải thể hiện tốt bản lĩnh của mình, huynh còn phải có thủ đoạn và kế sách, nắm chắc cơ hội. Phải biết ra đòn sấm sét khiến những kẻ cả gan không phối hợp lại còn quấy phá phải chịu những

https://thuviensach.vn

đòn đau đớn. Thành Quốc Công sai Tam gia và Lục gia phái người đến hỗ trợ huynh, đây chính là cơ hội lớn!

- Huynh nhất định phải nhân cơ hội này mà xây dựng danh tiếng!

- Thứ tư là ở ta, ta sẽ luôn đứng về phía huynh, nếu Thành Quốc Công muốn đổi người thì ta cũng sẽ lập tức kết thúc khế ước.

- Đa tạ hiền đệ!

Sài Thế Vinh cảm kích.

Giang Long xua tay:

- Không có ai là không thích tiền, tiểu đệ cũng vậy, hơn nữa tiểu đệ có thể vì Sài huynh mà bỏ qua cái lợi lớn hơn thế. Nhưng trong phủ của đệ còn có bà nội, bà nội đệ không biết có đồng ý không đây?

- Ý tứ của ngươi là?

Lời nói này của hắn mặc dù có chút thẳng thắn, nhưng trong trường hợp này Sài Thế Vinh chẳng những không cảm thấy hắn không có nghĩa khí mà còn cảm thấy hắn rất thật lòng nữa.

- Rất đơn giản, chỉ cần có được lợi nhuận trong tay chúng ta sẽ lập tức chia nhau. Không nên để hết tiền của ta ở xưởng in làm gì, như vậy ta có thể chủ động cho huynh đơn phương kết thúc hợp đồng bất cứ lúc nào.

Giang Long nháy mắt cười nói:

- Đây quả cũng là một việc tốt đối với huynh, cần phải biết lợi nhuận của huynh thu được là cũng không hề ít đâu nghe.

Sài Thế Vinh mắt sáng lên:

https://thuviensach.vn

- Ừ, chỉ cần có tiền rồi sau này chúng ta có bỏ ra ngoài tự mình dựng xưởng riêng kinh doanh cũng được đấy!

Giang Long và Sài Thế Vinh bàn luận thêm một lúc rồi cùng nhau đi đến xưởng in, đốc xúc bọn tiểu nhị tăng cường tốc độ công việc in ấn.

Đồng thời Giang Long cũng hiến thêm một vài kế mới khác.

Ví dụ như tăng thêm phúc lợi cho người làm thì chúng càng hăng say làm việc và tăng năng suất hơn.

Sách vở thời đó chỉ được in tên đầu sách, kiểu chữ thì quy chuẩn cứng nhắc, sau đó là làm nhạt màu sắc trên bề mặt thôi. Giang Long cảm thấy thì quá đơn điệu, hắn muốn in lên bìa sách những hình ảnh đẹp mắt, kiểu chữ thì thiết kế mới lạ độc đáo hơn một chút.

Hai việc này Giang Long tự mình chủ động nhận làm lấy.

Còn phương thức làm việc của bọn tiểu nhị cũng là dưới sự chỉ đạo của Giang Long, hắn cho sản xuất theo dây chuyền, như thế có thể tăng cao hiệu suất công việc lên gấp nhiều lần.

Tiếp sau đó là đưa ra phương thức kinh doanh, tiêu thụ hàng hóa.

Sài Thế Vinh chăm chú lắng nghe, tiếp thu toàn bộ và đồng thời ngày càng cảm thấy Giang Long quả là không đơn giản chút nào.

Mặc dù tuổi của y nhiều hơn nên được gọi là huynh trưởng, chứ trong lòng y luôn nghĩ từ nay về sau sẽ kết hợp với Giang Long mãi thôi.

Đứng bên trong xưởng in, nhìn từng trang từng trang giấy được in ra, Giang Long và Sài Thế Vinh cùng sung sướng.

- Đây đều là tiền đấy!

https://thuviensach.vn

Giang Long lại than thở, không có điện, chỉ làm theo kiểu thủ công thế này thì tốc độ công việc chậm quá thôi.

Tuy nhiên cũng có máy in theo kiểu tay vặn khuôn gỗ, có muốn thử nghiên cứu xem không?

Nguyên lý hoạt động của loại máy in này thì hắn cũng biết rồi, nhưng từ thời trước, nó là đồ cổ rồi, giờ muốn làm ra cái mới thì không phải ngày một ngày hai là làm ra được.

Giang Long ngẫm nghĩ, bây giờ công việc của mình đã đủ bận lắm rồi, mà cái xưởng in này cũng đâu có phải của mình, thôi để sau này tính tiếp vậy.

Cho đến tận chiều tà, Giang Long mới đem theo hậu vệ rời khỏi xưởng in.

Sài Thế Vinh tiễn hắn ra cửa, nhìn theo Giang Long cùng đám hậu vệ đi khuất rồi còn đứng đó rất lâu.

Ra khỏi cửa nam của kinh thành, Giang Long và hậu vệ mới tăng tốc, về tới nông trang thì trời cũng tối mịt.

- Đến giờ ăn cơm của bọ tá điền rồi chứ?

Về đến cổng nông trang, Giang Long kìm cương ngựa cho chạy chậm lại, hỏi tên canh cổng.

Từ nay trở đi, đám người Ngọc Sai và Bảo Bình bắt đầu chế tạo con rối và thêu thùa, và lệnh cho hộ vệ bắt đầu giới nghiêm nông trang trong bốn tuần.

Bằng không mẫu con rối và đồ thêu sẽ bị truyền ra ngoài, như thế sẽ gây tổn thất rất lớn.

https://thuviensach.vn

- Thưa Tiểu thiếu gia đã đến giờ ăn cơm, không lâu nữa đám người làm sẽ kết thúc công việc.

Hộ vệ kia cung kính cúi đầu đáp.

- Ừ.

Giang Long gật gật đầu, sau đó đem theo tùy tùng đi về chỗ tá điền bắt đầu dọn cơm ra ăn.

Khói bếp lượn lờ chầm chậm bay lên, lúc này đám thợ chế tác và đám tá điền trông nom chuồng heo, bò, dê đã về vây quanh mười mấy bàn ăn cười nói vui vẻ.

Một lúc sau, cơm canh nóng hổi đã được bưng lên, mọi người cầm đũa lên nhanh chóng và thức ăn vào miệng.

Bọn họ ăn gần xong thì Giang Long và đám hộ vệ cưỡi ngựa đến.

- Tiểu thiếu gia!

Trịnh Trì vừa nhìn thấy liền bỏ bát đũa xuống chạy ra nghênh tiếp.

Dương Cường cũng ra theo.

Những tá điền khác cũng dừng tay không ăn nữa đồng loạt đứng dậy.

Mới chỉ có tiếp xúc mấy ngày, nên khi đứng trước Giang Long đám tá điền kia vẫn còn rất rụt rè câu nệ.

Tất cả đều cúi đầu chào.

Trịnh Trì chủ động tiến lên đỡ lấy cương ngựa cho Giang Long.

Giang Long nhảy xuống ngựa xua xua tay ra hiệu Dương Cường không cần nhiều lời nữa, rồi đi thẳng tới phía nhóm tá điền.

https://thuviensach.vn

Đi gần đến chỗ mấy bàn ăn, sắc mặt Giang Long sầm lại.

Dương Cường hiểu rằng có cái gì không ổn, mồ hôi bắt đầu vã ra, y dè dặt hỏi:

- Tiểu thiếu gia, có phải có cái gì không ổn không ạ?

Giang Long quát lớn:

- Ta không phải đã nhắc các ngươi phải tăng thêm khẩu phần ăn cho các tá điền sao?

- Như thế này, này... còn chưa được sao ạ?

Dương Cường lắp bắp nói.

- Cháo gạo lức, bánh bao đen, dưa muối...

Giang Long mặt lạnh giơ tay ra chỉ lên mấy cái bàn ăn mà quát:

- Như thế mà được ư?

Dương Cường cúi đầu không dám nói thêm gì nữa.

Đám tá điền đứng vây xung quanh, thỉnh thoảng nhìn trộm một tý.

Trịnh Trì nang ngựa ra sau cho hộ vệ Cảnh phủ trông nom, lúc quay lại thấy Giang Long quát tháo ầm ĩ, trong lòng y cũng rất sợ hãi.

Định lánh sang bên chuồng đà điểu, nhưng lại không dám, vì sợ nhỡ mà Giang Long bắt được thì kết cục còn thảm hại hơn.

Chỉ có đám tá điền là thật thà, một người đàn ông mạnh dạn hơn một chút nói:

- Tiểu thiếu gia, thức ăn như thế này rất tốt rồi ạ!

https://thuviensach.vn

Thấy có người nói trước, những người còn lại cũng nói theo:

- Đúng vậy ạ, có thể ăn no bụng rồi ạ!

- Vào thời điểm này năm trước, trong nhà ai cũng không có nhiều lương thực, nhà nào chỉ có đàn ông thì mới có thể được ăn no ạ.

- Phải đợi đến mùa rau dại mọc thì mọi người trong nhà mới được ăn độn cho lững dạ ạ.

Thấy mọi người nói ra chuyện của bản thân họ như vậy, Trịnh Trì mới có can đảm mà mở miệng:

- Tiểu thiếu gia, mấy ngày nay chúng tiểu nhân và Dương Cường cũng cùng mọi người ở đây ăn cơm đấy ạ.

Giang Long nhìn về phía Dương Cường.

Dương Cường lập tức gật đầu lia lịa:

- Vâng đúng đấy, không tin ngài có thể hỏi mọi người xem ạ.

- Tiêu chuẩn giống nhau cả ư?

Giang Long lại hỏi.

- Cái này...

Dương Cường lắp bắp.

Vẻ mặt Giang Long bỗng sầm lại.

Thấy Giang Long tức giận, Dương Cường hai chân run lên đứng không vững.

Chỉ có Trịnh Trì vội vàng lau mồ hôi trên trán và giải thích:

https://thuviensach.vn

- Dạ tiểu nhân và Dương Cường mỗi bữa cơm chỉ ăn nhiều hơn mọi người thêm 2 quả trứng trần nước sôi thôi ạ!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Thêm Thịt

Nghe Trịnh Trì giải thích vậy, Giang Long cũng bớt tức giận hơn.

Dương Cường và Trịnh Trì làm quản thúc, bọn họ có khẩu phần ăn cao hơn các tá điền khác một chút như thế cũng là chấp nhận được. Chỉ cần không quá đáng đến mức bọn chúng ăn thịt cá còn các tá điền khác húp cháo loãng không đủ no bụng là được rồi.

Giang Long xoay người đi đến chỗ bàn ăn.

Đến nơi hắn cầm chiếc đũa lên rồi cắm vào bát cháo, thấy chiếc đũa có thể đứng vững trong bát gạo cháo.

Có thể thấy cháo tương đối đặc rồi.

Rồi hắn lại cầm một chiếc bánh bao đen lên. Bánh bao vừa lấy ra khỏi nồi chưa lâu, vẫn còn hơi âm ấm, nhắc nhắc cái tay ước lượng có vẻ cũng nặng.

- Thưa Tiểu thiếu gia, mỗi bữa tiêu chuẩn của mọi người là cháo ăn đủ no, màn thầu mỗi người được 3 cái ạ.

Giang Long gật gật đầu.

Trịnh Trì thấy sắc mặt hắn đã đỡ tức giận rồi liền tiếp tục nói:

- Thật ra chỉ cần 2 cái màn thầu là đủ no rồi, nhiều người còn để dành mang về nhà cho trẻ con và vợ ăn nữa ạ.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghe vậy nhớ lại đêm qua Dương Hải Ba bày tiệc rượu, có rất nhiều người đàn bà cầm bát sứ đến chia nhau thức ăn ngon rồi mang về cho chồng và con ở nhà ăn.

Vẫn còn nghèo quá mà!

Cầm lấy cái thìa, Giang Long múc một ngụm cháo nhỏ cho lên miệng húp, chẳng những không ngon mà còn thấy rát cả cổ họng.

Nhóm tá điền thật thà chất phác, chỉ cần được ăn no bụng là cũng rất thỏa mãn, nhưng Giang Long thì đương nhiên là không hài lòng rồi.

Tuy nhiên công việc hiện nay cũng không sinh lợi nhiều, hắn cũng không thể phung phí nhiều tiền vào việc cải thiện bữa ăn cho bọn tá điền thêm được.

Tuy nhiên cơm canh như bây giờ là không được.

Nghĩ một lát, Giang Long buông thìa xuống và nói:

- Sau này hai người mỗi bữa vẫn được phép nhiều hơn hai trứng trần nước sôi, tuy nhiên cũng phải cho thêm vào cháo của mọi người ít canh gà nữa.

- Vâng.

Dương Cường vội vàng đáp lại.

- Trước khi nấu cơm, thịt 2 con gà, sau đó cho vào nồi thêm chút nước rồi ninh nhừ, đến khi nấu cơm thì bỏ gà ra dùng tay xé nhỏ thịt gà rồi bỏ vào nồi cháo, tiếp tục ninh thêm chút nữa là được.

Giang Long dặn dò chỉ bảo.

https://thuviensach.vn

Canh gà có giá trị dinh dưỡng tương đối cao, hơn nữa thời đó chưa có thức ăn gia súc, cũng chưa có trang trại chăn nuôi, gà đều được nuôi thả vườn, sinh trưởng tự nhiên, không cần vỗ béo hay kích thích lớn nhanh.

Nghĩ tới thức ăn gia súc thì Giang Long cũng muốn thử chế biến, trộn ra xem sao.

Phát minh ra thức ăn gia súc cũng có cái hay của nó, mặc dù là kích thích lớn nhanh, nhưng nếu không kích thích, thời trước đâu ra có nhiều thịt dê, bò như thế, lại còn thịt gà mà ăn nữa?

Phải biết rằng nếu để cho dê, bò, gà tự nhiên sinh trưởng thì tốc độ lớn rất chậm.

Chỉ có lợn là lớn nhanh hơn một chút, chỉ cần cho nó ăn no, đầu xuân bắt lợn con, đến mùa đông là có thể thịt để ăn tết rồi, nhưng nếu cho ăn thức ăn gia súc thì lợn lại càng lớn nhanh hơn thế.

Vả lại súc vật lớn càng nhanh thì càng sớm xuất được chuồng, như thế người chăn nuôi càng thu được lời lớn.

Chỉ có điều Giang Long bây giờ đã có quá nhiều việc bận rộn rồi, đợi giải quyết xong một số việc rồi sẽ mua hết súc vật về nuôi.

Trịnh Trì và Dương Cường thi nhau nói.

Dương Cường còn bảo:

- Tiểu nhân sẽ giám sát chặt chẽ không để người nấu cơm ăn vụng thịt gà.

- Ừ.

Giang Long gật gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Thật ra 2 con gà thịt sẽ không nhiều, nhưng chờ qua thời gian này việc kinh doanh của nông trang kiếm được tiền rồi sẽ có nhiều gà thịt cho mọi người ăn hơn.

- Con người Tiểu thiếu gia thật tốt!

- Tấm lòng lương thiện!

- Làngb dạ từ bi quá ạ!

Đám tá điền nghe thấy thì rối rít cảm tạ.

Cũng may là biết rằng Giang Long không thích người khác quỳ xuống dập đầu nên chúng chỉ khom lưng cúi đầu cảm tạ.

Ở lại một chút rồi Giang Long bảo mọi người quay vào tiếp tục ăn cơm còn hắn cùng hộ vệ cỡi ngựa quay về biệt viện.

Hắn vừa bước vào cửa chính, Bảo Bình biết tin vội vàng ra đón.

Chạy đến tìm lấy cánh tay Giang Long mà lắc lắc, miệng không ngừng trách móc.

Tuy nhiên vẻ mặt không hề có chút tức giận gì mà là rất vui mừng.

Thì ra hôm nay Bảo Bình và Ngọc Sai tổ chức các nữ nhân trong phủ chính thức bắt đầu tiến hành công việc chế tác thú bông và thêu thùa. Nhưng các nàng trước giờ vẫn chưa có kinh nghiệm gì nên trong quá trình làm việc khó tránh khỏi những chuyện đau đầu phiền phức. Giang Long là người chủ kiến của các nàng nên họ muốn trưng cầu ý kiến của hắn.

Nhưng Giang Long lại cùng Sài Thế Vinh đi kinh thành.

Kệ cho Bảo Bình làm nũng, Giang Long nhẹ nhàng cười cười.

https://thuviensach.vn

Lúc này Ngọc Sai cũng ra đón.

- May là Thiếu phu nhân mới mua về Phương Tình đầu óc linh hoạt, có nhiều chủ ý hay, không có thì nô tỳ và Ngọc Sai tỷ tỷ đã chán nản không biết làm thế nào rồi.

Bảo Bình cười hì hì nói.

Giang Long nghe vậy con ngươi chợt sáng lên.

Khi Lâm Nhã lựa chọn nha đầu, hắn cũng có mặt ở đó.

Nếu như nói các nha đầu khác Lâm Nhã chỉ xem trọng lòng trung thành mà chọn thôi thì đối với nha đầu Phương Tình có thể tính là do Lâm Nhã cố ý lựa chọn dùng làm đòn chí mạng để ứng phó với Đỗ Quyên.

Ngọc Sai còn nhíu mày nói thêm:

- Tuy nhiên có vẻ như Đỗ Quyên không thích Phương Tình thì phải, cũng không biết là tại sao nữa.

- Rất đơn giản à.

Bảo Bình nhanh miệng tiếp lời:

- Phương Tình rất có năng lực lại thông minh, Đỗ Quyên sợ Phương Tình sau này được Thiếu phu nhân xem trọng, sẽ cướp mất vị trí của ả bây giờ chứ sao.

- Này...

Ngọc Sai liếc nhìn Giang Long.

Giang Long hiểu ý của Ngọc Sai, Đỗ Quyên là nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã, theo lý mà nói sau này sẽ thành tiểu thiếp, Phương Tình chỉ là

https://thuviensach.vn

mua về, dù có thông minh đến mấy cũng chỉ là nha đầu làm sao có thể vượt qua địa vị của Đỗ Quyên, nhưng hắn cũng không nói gì cả.

Trở vào đại sảnh, trên bàn đã bày đầy đồ ăn.

- Hai người còn chưa ăn sao?

Giang Long lướt nhìn bàn ăn không khỏi nhíu mày.

- Dạ.

Bảo Bình đáp:

- Nô tỳ và Ngọc Sai phải đợi Tiểu thiếu gia về cùng ăn chứ ạ!

- Nha đầu ngốc.

Giang Long xoa đầu Bảo Bình, Bảo Bình khoan khoái nhắm đôi mắt lại, nàng dường như càng ngày càng thích cử chỉ thân mật này của Giang Long, Giang Long nói tiếp:

- Từ sau này không cần phải như vậy nữa, ta ra ngoài có việc có khi lại dùng cơm luôn ở bên ngoài rồi.

- Đừng đợi đến lúc đó hai cô cho đói quá rồi sinh bệnh, vậy sau này lấy ai hầu hạ ta đây?

Vốn dĩ Ngọc Sai không đồng ý nhưng nghe Giang Long nói cũng có lý nên đành tuân lệnh.

Đem Giang Long giao cho người khác hầu hạ, nàng và Bảo Bình cũng không yên tâm.

- Nào đến đây cùng ăn đi.

https://thuviensach.vn

Mặc cho hai nha hoàn giúp mình rửa mặt rửa tay xong, Giang Long mời một tiếng.

Nói thực lòng, Giang Long cảm thấy trong lòng vô cùng ấm áp, trước đây mặc dù bái sư phụ nhưng Giang Long nhiều lúc cũng cô đơn một mình, nào đâu có người đợi hắn về nhà rồi mới cùng hắn ăn cơm thế này?

Sống một mình lâu, khi thấy được sự quan tâm đối và chờ đợi của người khác thì trong lòng càng dễ xúc động.

Cùng nhau ngồi ăn cơm xong, đi về Giang Long phòng ngủ, hai nàng mới bắt đầu kể lại những việc làm trong ngày hôm nay, Giang Long đa phần chỉ mỉm cười nghe chứ không nói xen vào.

Cần phải rèn luyện cho hai nàng tự thân vận động, có vấn đề gì thì tốt nhất là để cho họ tự mình giải quyết.

Nếu như chuyện gì cũng nói ra chủ ý của mình thì các nàng cũng có thể học được nhiều điều, nhưng như thế thì khi gặp phải khó khăn thì không tự mình ứng biến được.

Ngọc Sai và Bảo Bình bận rộn cả ngày, mới đầu hưng phấn bừng bừng sau đó cũng dần dần mệt mỏi, cơn buồn ngủ kéo đến.

Giang Long thấy hai mí mắt của hai nàng bắt đầu đánh nhau liền sai hai nàng về phòng nghỉ ngơi.

Bảo Bình và Ngọc Sai sau khi trở về phòng vừa nằm xuống giường là đã chìm luôn vào giấc mộng.

Các nàng vừa rời đi thì có một bóng người nhanh nhẹn bước vào phòng Giang Long.

Tang Chu báo cáo.

https://thuviensach.vn

Tên hộ vệ sau khi về đến huyện thành, có đi qua một cái tiểu viện, trong tiểu viện có một người đàn bà chừng ba mươi tuổi đầu.

Còn một mình đi đến chỗ vắng vẻ, để liên lạc với người khác.

Giang Long nghe vậy liền lệnh cho Tang Chu phái người ngầm theo dõi, nhưng bản thân không lên tiếng, cũng không hành động gì.

- Bà tử kia thì sao?

Giang Long chủ động hỏi.

- Cũng sống được khoảng một hai ngày nữa.

Tang Chu bình tĩnh trả lời.

Trong gian phòng dành riêng cho bọn hạ nhân ở, một người đàn bà băng bó kín bụng nằm lăn lóc trên giường, mặt tái xanh vì đau đớn.

Khiến bộ dạng độc ác vốn dĩ của mụ lúc này cũng khiến người khác phải thương hại.

- Trâu bà tử, bà không sao chứ?

Một người khác cùng phòng thấy bà ta kêu la đau đớn quá mới tỉnh dậy khoác thêm áo vào rồi đến gần hỏi han.

- Không, không sao.

Trâu bà tử yếu ớt trả lời.

- Nhưng sắc mặt của bà nhìn không tốt đâu.

Một người đàn bà khác cũng nói xen vào:

- Hay là đi gọi đại phu đến bắt mạch đi.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay ta đi rồi, nhưng đại phu bảo không có gì đáng ngại cả.

Trâu bà tử lắc đầu.

- Vậy thì đi vào trong thị trấn để đại phu ở đó khám cho.

Trâu bà tử cố gượng cười nói:

- Mạng của ta có đáng gì đâu mà phải lãng phí tiền để đi kiếm thầy thuốc tận trong thị trấn khám bệnh cho chứ?

- Cũng không đáng là bao nhiêu tiền đâu, chúng ta là tôi tớ trong Cảnh phủ giờ bị lâm bệnh thì Cảnh phủ cũng sẽ bù đỡ cho một ít đấy.

- Đúng vậy, hơn nữa bà chỉ có một thân một mình, không có người thân, tiền tích lũy nhiều để làm gì, sức khỏe bản thân thể mới quan trọng!

Hai bà tử cùng khuyên.

Cuối cùng Trâu bà tử cũng nói:

- Ngày mai, nếu mai mà chưa thấy chuyển biến tốt thì ta sẽ nghe hai người vậy.

Đang nói, thân thể bà ta bỗng run lên, vội vàng bấu vào thành giường chạy vào nhà xí.

Biết rằng bà ta muốn hạ độc thủ đối với Bảo Bình, nên trong lòng Giang Long không cảm thấy nể tình gì cả.

Nghe nói bà ta đã hai ngày sống không ra sống rồi, hơn nữa cơ thể hiện giờ vô cùng yếu ớt, vốn dĩ chẳng thể làm được gì nữa rồi, Giang Long cũng yên lòng.

Hỏi han thêm mấy chuyện Giang Long cũng lên giường nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Sáng hôm sau, Giang Long không đi kinh thành ngay.

Tam gia và Lục gia của Sài Thế Vinh phái người đến xưởng in là muốn tranh giành quyền lực với Sài Thế Vinh, theo như Giang Long thì đây lại có thể coi là một cơ hội tốt.

Trước hết cứ để cho hai người đó và Sài Thế Vinh đấu nhau đã, đợi đến lúc hai người đó phạm sai lầm lộ ra yếu điểm thì lúc đó mới thẳng tay trừng trị.

Sài Thế Vinh sẽ nhân cơ hội này mà gây dựng uy tín của mình.

Hiện tại Giang Long cứ coi như thờ ơ bàng quang.

Chỉ khi nào thiết kế xong hình ảnh bìa sách và kiểu chữ thì mới cho hộ vệ mang đến xưởng in.

Hình ảnh là do Giang Long dùng than củi vẽ ra chứ không dùng mực nước như trước, mà sử dụng kỹ xảo phác hoạ.

Kiểu chữ cũng không in như lẽ thường trước kia mà dùng tới lối chữ thảo.

Đều rất mới mẻ độc đáo, khiến người ta chỉ nhìn thôi là đã rất hiếu kỳ muốn đọc hết rồi.

Giang Long cũng không đi giúp Bảo Bình và Ngọc Sai, luyện ba lượt Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung, rồi vào uống thuốc bổ. Sau đó dẫn Tần Vũ, Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc và đám hộ vệ đi thị sát nông trang, kết quả không lâu sau Lâm Nhã phái Bảo Chi đến.

- Thiếu phu nhân nói phía Bắc nông trang có một khu vườn trái cây, hoa hạnh cũng sắp tàn rồi, muốn mời Tiểu thiếu gia cùng đi thưởng ngoạn.

- Được.

https://thuviensach.vn

Giang Long vui vẻ nhận lời.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Du Xuân

Giang Long cưỡi ngựa mang theo mọi người ở nông trang đang chờ phía sau.

Chỉ chốc lát, một chiếc xe ngựa cao lớn chậm rãi chạy ra từ nông trang.

Đợi cho xe ngựa đi vào, màn xe bị xốc nhẹ lên lộ ra khuôn mặt tuyệt mỹ của Lâm Nhã.

Giang Long nhìn Lâm Nhã khẽ gật đầu một cái xem như chào hỏi, sau đó động dây cương đi vào vườn trái cây.

Bảo Chi buông màn xe xuống.

Đến khi màn xe che khuất thân ảnh của Giang Long, Lâm Nhã mới thu hồi ánh mắt.

Trong đôi mắt xinh đẹp có một tia vui mừng, mấy ngày nay nhìn tinh thần Giang Long tốt hơn nhiều, mặt thêm hồng nhuận, không còn bộ dáng ốm yếu.

Nàng nhớ khi gả vào Cảnh phủ, lần đầu thấy Giang Long, hắn nhìn nàng không chớp mắt.

Chỉ chốc lát vào đến vườn trái cây.

Giang Long đánh giá hai bên phát hiện vườn trái cây này khoảng năm sáu trăm mẫu.

https://thuviensach.vn

Như vậy cũng không nhỏ, phía trong trồng cây hạnh, cây lê, cây táo, cây đào và nhiều loại cây khác.

Nhưng lúc trước không ai báo cáo cho hắn, xem ra tiền lời không được bao nhiêu.

Giang Long ngẫm lại, xung quanh kinh thành vốn có rất nhiều rừng cây ăn quả hoang, đợi khi quả chín sẽ có người đi hái kiếm tiền, nếu nông trang mình không có ai hiểu cách chăm sóc vườn cây ăn quả, không làm cho cây ra quả to, màu sắc không đẹp, đúng là bán chẳng được bao nhiêu tiền.

Nghĩ đến chỉ có người trong nông trang mình đến thu hoạch liền vui vẻ.

Xe ngựa dừng lại, vải mành xốc lên, Lâm Nhã thấy Giang Long mỉm cười, đứng trước xe đưa tay ra đỡ.

Lâm Nhã nhẹ nhàng vươn bàn tay trắng mịn đặt lên bàn tay ấm áp của hắn, khuôn mặt thoáng chút đỏ.

Xuống xe ngựa, Lâm Nhã cúi đầu vội vàng rút tay về.

Hai người sánh vai đi vào vườn cây.

Hoa hạnh vẫn đang nở rộ khiến một vùng trắng như tuyết, hoa tàn héo cũng hiện rõ.

Bảo Chi và đám nha hoàn theo Lâm Nhã đến cùng với hộ vệ tự giác giữ khoảng cách với hai người họ.

Lâm Nhã chủ động mời Giang Long đi đạp thanh, không tiện trầm mặc, nhỏ giọng nói:

- Lần trước trong rừng hạnh phu quân ngâm hai câu thơ “Tối Thị Nhân Gian Lưu Bất Trụ, Chu Nhan Từ Kính Hoa Từ Thụ”, ngẫm ra, ý cảnh thật là đẹp quá.

https://thuviensach.vn

- Vậy vi phu lấy cảnh tượng nàng ở giữa vườn hoa hạnh bay múa để sáng tác hai câu "Lạc Hoa Nhân Du Lý, Vi Vũ Yến Song Phi", hai câu thơ này có hay không?

Giang Long cười trêu ghẹo.

Lâm Nhã hờn dỗi lườm Giang Long một cái.

- Bởi vì viết về nàng nên khó nói sao?

Giang Long đưa tay lấy một mảnh hoa rụng trên đầu vai Lâm Nhã,

- Nếu hai câu thơ này truyền ra, không biết sẽ có bao nhiêu người cười thiếp đây.

Lâm Nhã trả lời.

Giang Long cười ha hả:

- Đó là vì bọn họ chưa gặp nàng bao giờ, không biết nàng xinh đẹp đến cỡ nào.

- Thiếp không muốn bị quá nhiều người nhớ đến đâu.

Lâm Nhã nhớ tới Hoài Vương.

- Không sao đâu.

Giang Long hiểu rõ tâm sự của nàng, giơ tay vỗ nhẹ bờ vai an ủi:

- Dung mạo xinh đẹp cũng không phải lỗi của nàng, hơn nữa nàng không tin vi phu có thể bảo vệ được nàng sao?

Lâm Nhã đưa mắt nhìn Giang Long một cái rồi lại cúi đầu:

https://thuviensach.vn

- Thiếp tin tưởng, nhưng không muốn mang đến phiền toái cho phu quân.

- Người tự tin, kiên cường, mạnh mẽ, sẽ không sợ phiền phức!

Trong nháy mắt, Giang Long bộc phát ra một khí thế nghiêm nghị khí phách khiến Lâm Nhã ngẩng đầu nhìn, trong đôi mắt xinh đẹp hiện lên tia sáng kỳ dị:

- Chỉ có nam nhân yếu đuối vô năng, nhát như chuột mới sợ thê tử quá xinh đẹp mang đến tai họa cho mình.

- Cả ngày đem thê tử nhốt trong nhà, đến cửa cũng không cho ra.

- Nhã nhi, ngươi sẽ tin tưởng vi phu chứ?

Giang Long nhìn thẳng vào đôi mắt của thê tử.

Lâm Nhã và Giang Long mắt đối mắt, sau lại đỏ mặt gật đầu:

- Thiếp tin tưởng.

Im lặng một lát, Giang Long đổi chủ đề:

- Lần trước vi phu làm gà ăn mày ăn ngon không?

- Ngon.

Lâm Nhã mỉm cười nói.

- Vậy hôm nay vi phu làm cho nàng ăn.

Giang Long nói xong, sai hộ vệ đi mua gà và đem các loại đồ gia vị đến, lại lắc đầu nói:

- Đáng tiếc không có ớt, nếu không vị sẽ rất ngon.

https://thuviensach.vn

- Ớt?

Lâm Nhã không hiểu.

- Đó là một loại nguyên liệu nấu ăn, là gia vị, sau này nếu thấy sẽ cho nàng nếm thử.

Kiếp trước của Giang Long không cay không vui, cảm giác hiện tại ăn đồ ăn thanh đạm quá ít hương vị.

- À.

Hai người đi xuyên qua vườn quả một hồi, Giang Long đột nhiên nhớ ra cái gì đó, đưa bàn tay lên vỗ vỗ trán.

- Làm sao vậy? Phu quân có chuyện sao? Nếu gấp chúng ta trở về đi.

Thật là chăm sóc ân cần hiểu lòng người.

- Không phải, ta nhớ ở một quyển sách có nói là cây ăn quả có thể ghép cành đấy.

Giang Long đánh giá xung quanh, hiện tại chỉ có cây hạnh nở hoa, những cây khác mới nảy chồi, còn chưa bỏ lỡ thời cơ.

Lâm Nhã lại nghe được một từ mới lạ:

- Ghép cành?

- Nói đơn giản chính là đem một nhánh cây hoặc mầm cây ăn quả, dùng phương pháp thích hợp gắn lên một loại cây ăn quả khác. Đến lúc đó sẽ tạo ra một loại quả khác hoa.

Giang Long giải thích.

Lâm Nhã lộ vẻ kinh ngạc:

https://thuviensach.vn

- Cái này làm được sao?

Dường như có chút khó tin.

- Có thể.

Giang Long gật đầu khẳng định.

Ngoại ghép cây thì Giang Long chỉ biết một chút về chăm sóc cây ăn quả.

Mong cây lớn lên khỏe mạnh, màu sắc đẹp, nhất định phải chỉnh lại hình dáng cây ăn quả, cắt bỏ bớt một số cành. Mùa đông làm thì tốt hơn nhưng hiện tại đã là mùa xuân, mâm non đã nhú trên cành, chỉ có thể tu sửa một chút thôi.

Chuồng dê, bò, heo hôm nay lợp mái được rồi, lúc này cho tá điền tới thu hoạch vườn trái cây này là thích hợp nhất.

Năm sáu trăm mẫu vườn trái cây, quả thực chăm sóc rất tốt, hương vị ngon lành tuyệt hảo, chất lượng tuyệt vời, hơn nữa sản lượng cũng khá cao, có thể thu vào một khoản tiền lớn đây.

Ở kiếp trước của Giang Long, bình thường giá cả hoa quả khá thấp, nhưng loại quả mới, chất lượng tốt giá cả có thể gấp mười lần!

Nếu như có thể tạo ra cây táo lê, chuối tiêu lê, giống mới mẻ độc đáo thì có thể bán giá cao rồi.

Cái gì mới mẻ đều có thể khiến cho những kẻ có tiền hứng thú, hơn nữa, vật hiếm mới là quý.

Có lẽ riêng năm sáu trăm mẫu vườn trái cây này tiền lời có thể hơn mấy vạn mẫu ruộng.

https://thuviensach.vn

Thấy Giang Long khẳng định như vậy, Lâm Nhã nhớ kỹ trong lòng, chờ lúc hắn ghép cây ăn quả, mình nhất định sẽ tới xem một lần.

Đồng thời càng thêm ngưỡng mộ tài hoa và tri thức uyên bác của Giang Long.

Đỗ Quyên không kè kè bên cạnh, Lâm Nhã thoải mái rất nhiều, theo hiện nay mà nói nàng đối với biểu hiện của Phương Tình vô cùng hài lòng.

Trí tuệ nhạy bén chưa tính là ưu điểm lớn, dù sao trên thế giới này không thiếu người thông minh.

Nhưng mạnh vì gạo, bạo vì tiền, khéo léo, hiểu chuyện, biết làm người, hơn nữa co được dãn được, bị người mắng mà mặt vẫn tươi cười, người tát má trái của mình một cái, còn đem má phải tới cho đối phương đánh, đây không phải việc một người bình thường có thể làm được.

Lâm Nhã có thể đoán được tuổi của Phương Tình không lớn, chắc chắn trước kia đã trải qua nhiều chuyện.

Tuy vậy nàng không hỏi, vẫn tiếp tục quan sát.

Xem hiện tại, Đỗ Quyên không phải là đối thủ của Phương Tình nhưng Lâm Nhã lại sinh lòng nghi ngờ, nàng không xác định được mua Phương Tình về, nàng ta có trung thành với mình hay không.

Thậm chí có khi Lâm Nhã còn nghĩ nếu Phương Tình là nam nhi, nhất định là khó nắm bắt, có thể làm nên chuyện lớn.

Không có tình nồng mật ý, không lời ngon tiếng ngọt cũng không thề non hẹn biển.

Giang Long và Lâm Nhã cứ như vậy trò chuyện không mặn không nhạt, thỉnh thoảng hiểu ý nhau không ngờ tâm trạng cũng rất thoải mái vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Đi thêm một đoạn, Giang Long nhìn xuyên qua vườn quả thấy có vài cái ao.

Ánh mắt hắn sáng ngời, bước nhanh đến.

Lâm Nhã từ từ đi theo, lúc đó có một trận gió xuân thổi tới, cành lá lắc lư, một đám cánh hoa hạnh khô bay lả tả vương lên đầu và vai Giang Long.

Trong khoảng thời gian ngắn Lâm Nhã kinh ngạc nhìn thấy bóng lưng của Giang Long, lúc này dừng bước chân.

Bảo Chi và nha hoàn lúc này đến gần.

Chợt nghe Thiếu phu nhân thì yhào nói:

- Dạo chơi ngày xuân, hoa hạnh bay đầy đầu, mạch thượng nhà ai thiếu niên thật phong lưu? Thiếp muốn gả cho một đời...

- Thiếu phu nhân?

Bảo Chi không biết chữ, càng không hiểu được thưởng thức thi từ, cho nên nghe không hiểu ra sao cả.

Theo sau còn có Bảo Hoàn, Hỷ Xuân và Hỷ Đông.

Các nàng giống nhau đều không biết chữ.

Bỗng nhiên bị Bảo Chi ngắt lời, Lâm Nhã giật mình tỉnh lại, ngoài miệng nói không có gì, dưới chân bước nhanh hơn.

Vài nha hoàn đi theo sau không nhìn thấy được mặt Lâm Nhã ngượng ngùng đến đỏ bừng một mảnh.

Thật ngại quá, không ngờ mình lại to gan đọc lên câu thơ như vậy... Tim Lâm Nhã nhảy loạn.

https://thuviensach.vn

Giang Long đi ra vườn trái cây, thấy đồng ruộng bên cạnh có tám cái ao liền nhau, bên cạnh ao là rừng cây hoặc cỏ lau mọc, ao nhỏ thì khoảng hai ba mẫu, ao lớn thì tới khoảng mười mẫu!

Nơi này có thể nuôi cá nha.

Giang Long lại nghĩ đến một nghề, hơn nữa có thể dựa vào ao nuôi ngỗng, vịt.

Hắn vốn tính toán nuôi gà, đem trại gà đến xây cạnh hồ chứa nước là tuyệt vời.

Nuôi gà khó nhất là chỗ chúng dễ bị bệnh.

Cần đem trại gà xây ở nơi không khí thoáng mát là được.

Trên mặt đất lại rắc vôi, đại khái là không có vấn đề gì rồi.

Kiếp trước của Giang Long gà rất dễ nhiễm bệnh, động một chút là sinh bệnh gà toi, chủ yếu bởi gà nuôi để vỗ béo lấy trứng, làm thức ăn nên gà không khỏe mạnh.

- Phu quân nghĩ gì thế?

Lâm Nhã theo tới hỏi.

Nhưng nghĩ đến lúc trước ngâm câu thơ kia, nàng lại đỏ mặt tai hồng.

Giang Long cười đem ý tưởng nói ra.

- Phu quân vẫn để tâm đến tá điền trong trang, hơn nữa càng để tâm đến sự nghiệp.

Lâm Nhã giả bộ ghen tị nói.

Giang Long sửng sốt, lập tức trên mặt hiện lên nụ cười có lỗi.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã hẹn đến vườn quả chơi xuân, kết quả chính mình lại nói chuyện chiết cây ăn quả, nuôi gà vịt ngỗng.

- Đúng là ta không tốt.

- Không, thiếp không mất hứng.

Lâm Nhã vội vàng nói tiếp:

- Thiếp không những không tức giận, hơn nữa còn hy vọng làm hậu phương tốt cho phu quân.

- Nàng thông minh như vậy đương nhiên có thể làm được.

Giang Long tiến đến nhẹ nhàng nắm tay phải Lâm Nhã.

Nàng không giãy dụa trốn tránh, đầu cúi thấp, cái cổ trắng như tuyết lúc này lại nóng lên đỏ ửng.

Sau đó Giang Long không nói đến chuyện kiếm tiền nữa, nắm bàn tay bé nhỏ của Lâm Nhã đi trong rừng hạnh nở đầy hoa.

Đột nhiên một mảnh hoa hạnh rơi vào ống tay áo của Giang Long.

Hắn nhặt lên, thả vào mu bàn tay của Lâm Nhã, cười nói:

- Nhã nhi, nàng xem, hoa hạnh còn không trắng bằng tay của nàng kìa.

Lâm Nhã ngượng ngùng, giống chim gù cúi đầu thật sâu.

Khuôn mặt xinh đẹp suýt chút nữa vùi vào đồi núi trước ngực.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Hai Lượng

Xe ngựa chạy chầm chậm do đường xóc.

Trong xe, bờ môi Lâm Nhã mọng đỏ còn lưu lại mùi gà ăn mày.

Hương vị thật sự rất ngon.

Lâm Nhã nghĩ như vậy.

Hôm nay lúc Giang Long làm món gà ăn mày thì đột nhiên lóe lên ý tưởng đem hoa hạnh làm gia vị, bình thường làm gà ăn mày sẽ dùng lá sen hoặc dùng nhiều lá bọc thịt gà, bên ngoài thoa bùn, đốt trong đống lửa.

Mà dùng lá cây mục đích là lợi dụng mùi thơm của lá át đi mùi tanh của gà.

Như vậy dùng hoa hạnh cũng có thể trừ đi mùi tanh của gà không đây?

Đáp án là có thể đấy, hơn nữa hiệu quả cực kỳ, làm gà ăn mày thoảng mùi của hoa hạnh.

Lâm Nhã liền ăn nhiều hơn một chút.

Bảo Chi, Bảo Hoàn, Hỷ Xuân và Hỷ Đông chen chúc ngồi trong xe ngựa, thấy Lâm Nhã ngồi ngẩn ngơ thất thần, đều cười cười.

Xem ra Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân tình cảm rất tốt.

Đồng thời cũng sinh lòng nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Nghe Đỗ Quyên tỷ tỷ nói Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân đến nay vẫn chưa viên phòng.

Lúc trước hai người cười nói vui vẻ, không giống có mâu thuẫn, vì sao Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân lại bất hòa đến nỗi chưa viên phòng?

Hay là Đỗ Quyên muốn lừa gạt mình nhóm người mình hay sao?

Ngoại trừ Phương Tình, Lâm Nhã mua đám nha hoàn này không phải là cực thông minh nhưng cũng không quá ngu ngốc, hơn nữa bọn họ vốn bản tính lương thiện, không bị Lâm Nhã người môi giới bán đến chỗ dơ dáy bẩn thỉu, theo Lâm Nhã được ăn ngon mặc đẹp, quả thực không thể tốt hơn, đối với Lâm Nhã cực kỳ trung thành.

Các nàng cũng nhìn ra Lâm Nhã và Đỗ Quyên có vẻ bất hòa, trong lòng suy nghĩ không biết có chuyện gì xảy ra.

Giang Long không về cùng bọn họ, hắn sai hộ vệ gọi Trịnh Trì đi cùng xem xét cây ăn quả.

Trải qua mấy ngày ở chung, Trịnh Trì so với Dương Cường mà nói thông minh khéo đưa đẩy hơn một chút, tuy rằng có nhiều tâm tư nhỏ nhặt, Giang Long tuy không thích nhưng cũng không cự tuyệt giao tiếp.

Bởi vì như vậy rất tốn sức.

Chỉ chốc lát, một gã hộ vệ chở Trịnh Trì chạy như bay đến.

Thấy Giang Long, Trịnh Trì nhảy xuống ngựa, bất chấp hai chân nhức mỏi, tiến lên khom người vấn an:

- Tiểu nhân thỉnh an Tiểu thiếu gia.

- Đứng lên đi.

https://thuviensach.vn

Giang Long khoát tay áo, sau đó đi thẳng vào vấn đề:

- Ta gọi ngươi tới là muốn hỏi một chuyện có liên quan đến vườn cây ăn quả.

- Việc này...

Trịnh Trì đảo loạn lên.

Giang Long xem sắc mặt liền biết gã thuộc loại người sắc bén.

Lập tức chính là nhíu mày:

- Làm sao vậy?

- Vườn quả này đã bị Hồ quản sự cho thuê từ nhiều năm trước rồi.

Trịnh Trì cúi đầu đáp.

- Gì?

Giang Long có chút ngạc nhiên:

- Thuê bao nhiêu năm, giá cả thế nào?

- Thuê bao nhiêu lâu tiểu nhân cũng không rõ ràng lắm, nhưng ít cũng phải hai mươi năm, về phần giá cả...

- Nói! Không được ấp a ấp úng!

Giang Long giận tái mặt.

- Vâng.

Gáy Trịnh Trì chảy một tầng mồ hôi lạnh:

https://thuviensach.vn

- Giá rất rẻ, hơn nữa nghe nói tiền thuê cùng đã đưa cho Hồ quản sự rồi.

- Rất rẻ? Ta chỉ muốn nghe con số thật, đừng nói là ngươi không biết.

Giang Long thấy sắc mặt gã khẳng định trong lòng Trịnh Trì có quỷ.

- Hình như hai lạng bạc cho năm trăm tám mươi mẫu vườn quả này.

Tiếng Trịnh Trì ngày càng nhỏ.

Giang Long ngẩn ra, lập tức mỉm cười.

Toàn bộ năm trăm tám mươi mẫu vườn quả, một năm cho thuê không ngờ chỉ có hai lạng bạc!

Bất kể là hạnh, đào, lê, hay là táo, sản lượng cho dù không bằng kiếp trước của hắn nhưng ít nhất cũng hơn một ngàn cân.

Năm trăm tám mươi mẫu vườn quả có thể thu hoạch ít nhất năm mươi tám vạn cân!

Hai lạng bạc thật lớn a, hắn hít một hơi thật sâu cố gắng áp cơn lửa giận trong lồng ngực.

Nhưng cái này cũng chưa tính, Trịnh Trì nhìn sắc mặt Giang Long tiếp tục nói:

- Hơn nữa khế ước có viết rõ, đến mùa thu hoạch, tá điền trong nông trang phải giúp đỡ thu hoạch miễn phí.

Hồ quản sự, tên khốn kiếp này!

Mặt Giang Long nháy mắt trở nên xanh mét, sau đó lạnh giọng hỏi:

- Ngươi chắc là biết Hồ quản sự ký khế ước cùng ai chứ?

https://thuviensach.vn

Trịnh Trì nghe vậy bịch một tiếng, quỳ xuống mồ hôi lạnh đầy trán:

- Tiểu nhân biết, hôm qua chủ nhà mới phái người tới tìm tiểu nhân.

- Không tìm Dương Cường sao?

- Chắc là có tìm.

- Tìm các ngươi nói những gì?

Giang Long từng bước truy hỏi đến cùng.

- Bọn họ tìm tiểu nhân nói lúc trước Hồ quản sự có ký khế ước, cho dù hiện tại Hồ quản sự chết rồi vẫn còn hiệu lực, về sau chúng ta phải tiếp tục thực hiện.

Trịnh Trì thấp thỏm lo sợ đáp.

- Ngươi trả lời thế nào?

- Tiểu nhân biết trong tay bọn họ có khế ước thì đồng ý.

Giang Long cười la,nh:

- Bọn họ cho ngươi lợi ích gì chưa?

Trịnh Trì đang định đưa tay lên lau mồ hôi trên trán, nghe vậy vội vàng dập đầu:

- Tiểu nhân có lấy một chút lợi ích, nhưng tiểu nhân không tham gia một mình, hơn nữa còn trao đổi với bọn họ, tăng thêm năm lượng bạc một năm!

- Vậy bọn họ cho ngươi cái gì?

- Một lượng bạc.

https://thuviensach.vn

Trịnh Trì không dám nhìn sắc mặt Giang Long nhanh chóng nói:

- Tiểu nhân định hôm nay nộp tiền lên, hơn nữa bọn họ còn nói rằng hàng năm sau khi thu hoạch sẽ cho tiểu nhân một phong bao lớn.

Giang Long vốn không tin lời nói hoang đường của Trịnh Trì, trầm mặc một hồi lâu cuối cuối cố nén không nổi giận.

Hắn có thể trừng phạt Trịnh Trì và Dương Cường một lượt, không cho bọn họ trông coi nông trang nữa.

Nhưng vấn đề là loại hai người này thì sau đó dùng ai?

Hắn căn bản là không có người thích hợp.

Không thể không nói, tá điền trong nông trang quá thật thà chất phác, đến nổi không người nào có thể hơn được Trịnh Trì và Dương Cường.

Không có người dùng được khiến hắn thật không biết làm sao.

Cuối cùng Giang Long chỉ có thể làm mặt lạnh lùng nói:

- Ngươi có thể có nộp bạc lên cho ta, lần này ta tạm tha, về sau này không được tự quyết định, biết chưa?

- Vâng!

Trịnh Trì nhanh chóng dập đầu.

- Nếu ta trọng dụng các ngươi, về sau sẽ tuyệt đối không bạc đãi ngươi và Dương Cường.

Đánh một gậy lại cho củ cà rốt, chiêu này ở nơi nào cũng đều dùng được, Giang Long hừ nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu lần sau các ngươi dám cả gan nhận bạc của người ngoài, kết cục của Hồ quản sự, cũng có ngày nhận lấy.

Trịnh Trì bị dọa cả người run rẩy, trên mặt không chút máu, dập đầu mạnh một cái khiến trán xanh tím:

- Dạ biết, tiểu nhân biết rồi.

- Tốt lắm, đứng lên đi.

Mãi đến khi thấy cái trán Trịnh Trì chảy máu, Giang Long mới cho gã đứng dậy. Đối với kẻ có tâm kế nhất định phải độc ác một chút mới có thể dọa chúng sợ.

- Khế ước trước kia với Hồ quản sự ngươi không cần để ý, sau này vườn trái cây kia chính chúng ta tự trồng.

Tuy rằng bị dọa sợ không ít nhưng Trịnh Trì vẫn nhỏ giọng nói:

- Tiểu thiếu gia, trái cây trong vườn không lớn, hơn nữa mùi vị cũng không ngon lắm, bán ra căn bản không ai mua, sợ là chúng ta sẽ lỗ vốn.

- Vậy tại sao có người tìm đến tận cửa ký khế ước này với Hồ quản sự?

- Bởi vì người thuê kinh doanh mứt hoa quả.

Trịnh Trì cung kính đáp:

- Bọn họ có phương pháp đặc biệt có thể hong khô trái cây làm thay đổi vị ngọt.

Giang Long gật gật đầu, dùng hóa chất làm mứt hoa quả cũng là biện pháp tốt.

https://thuviensach.vn

Tại thời kỳ này, mứt hoa quả coi như là đồ ăn vặt xa hoa, ít nhất là nhà có tiền hoặc địa vị mới có thể thường xuyên ăn.

Bình thường dân chúng ăn tết, nhà có việc vui hoặc tặng lễ mới có thể mua lấy một bao.

- Nếu ta tính toán chính mình trồng, sẽ không để cho cây ăn quả sinh trưởng tự nhiên.

Giang Long phân phó:

- Chập tối hôm nay là chuồng dê bò heo là hoàn toàn rồi, ngươi suốt đêm nay ngươi châm lửa hun sấy cho chuồng khô ráo, tốt nhất là ngày mốt có thể nhốt súc vật vào.

Sáng sớm ngày mai ngươi triệu tập nhóm tá điền gọi vào vườn trái cây, ta dạy các ngươi kỹ thuật tỉa cành và chiết cây.

Tỉa cành? Chiết cây?

Trịnh Trì nghe không hiểu, mặt ngờ vực.

Giang Long không giải thích:

- Tóm lại ngươi đem người đến là được, dặn bọn họ đem theo lưỡi liềm.

- Vâng.

- Đúng rồi, phải làm xong trong mùa xuân.

Giang Long dặn dò bởi sợ Trịnh Trì vì muốn tốt cho bản thân không biết chừng mực.

- Tiểu nhân hiểu được.

Sau đó Giang Long dẫn Trịnh Trì đến ao nước bên cạnh.

https://thuviensach.vn

- Ao này quanh năm có nước phải không?

Giang Long hỏi.

Trịnh Trì rất nghiêm túc đáp:

- Ao này đào để phòng tránh hạn hán, khi nước các con sông khô cạn, nhiều người đến đây lấy nước về tưới ruộng, tuy nhiên chỗ chúng ta năm sáu năm mới mới gặp hạn hán nên ao này rất ít khi cạn nước.

- Ừ.

Thấy Trịnh Trì kể lại kỹ càng tương đối hài lòng:

- Chỗ này ta muốn nuôi một ít cá, ngươi thấy sao?

Trong nháy mắt Trịnh Trì ngây ngẩn cả người, cảm thấy Tiểu thiếu gia nhà mình thật mười phần nhanh nhạy.

Không những chăn nuôi, làm nông, trồng hoa, nha hoàn bên người phải làm thú bông và thêu, thu hoạch vườn quả, baY giờ còn nghĩ ra được nuôi cá.

Giang Long nói tiếp:

- Đợi thả cá con vào ao xong, bên kia chúng ta dựng một khu nhà nuôi gà, nơi này không khí thoáng đãng, gà chắc không dễ bị bệnh đâu, nuôi gà lấy trứng thế này tính ra làm ăn cũng không tệ.

Ừ, nơi này có nước, có thể nuôi thêm ngỗng và vịt, ngỗng nuôi nhiều một chút có thể cùng chó trông nhà.

Vịt đẻ trứng, hương vị trứng vịt muối cũng ngon, lúc đó sẽ làm vịt nướng, không lo vịt lớn không bán được.

https://thuviensach.vn

Nghe Giang Long nói vài câu, Trịnh Trì mới hồi phục tinh thần.

Đối với nuôi vịt ngỗng, gã không hiểu nhiều lắm nhưng vẫn nói:

- Tiểu thiếu gia, trước kia cũng có người nuôi cá nhưng lỗ vốn toàn bộ.

- Hả? Vì sao?

Giang Long bất ngờ hỏi.

- Vì sao?

Trịnh Trì đáp:

- Cá lớn chậm quá, nuôi mấy năm cũng chưa trưởng thành.

Rõ ràng khuyên Giang Long từ bỏ ý định nuôi cá.

Nhưng Giang Long xua tay cười nói:

- Nếu ta không đoán không sai, người nuôi cá không chịu cho cá ăn, đúng không?

Trịnh Trì ngược lại ngây người:

- Cá ở trong nước không phải tự lớn lên sao? Còn phải cho ăn nữa à?

- Nếu không cho, nó cũng có thể lớn nhưng lớn vô cùng chậm.

Giang Long mở miệng giải thích:

- Nhưng nếu để người cho cá ăn, nó có thể nhanh lớn hơn.

Trịnh Trì vò đầu nói:

- Tiểu nhân chưa từng nghe qua.

https://thuviensach.vn

- Đạo lý rất đơn giản, cá phải ăn mới lớn được, nếu không hàng ngày nó ở trong nước há mồm làm cái gì? Chẳng có điều thức ăn trong nước rất ít, chúng sẽ ăn không đủ no, tất nhiên sẽ lớn chậm. Chúng ta nuôi sẽ cho chúng nó được no bụng, dĩ nhiên sè lớn nhanh hơn, một năm có thể bán rồi.

- Tiểu thiếu gia biết nhiều thật đấy!

Trịnh Trì khâm phục nói.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Bảng Kê

Giang Long rất muốn dựa theo mô hình quản lý của kiếp trước đem ao nước, vườn quả, trang trại chăn nuôi, thậm chí là đồng ruộng cho người trong nông trang thầu, tức là cho bọn họ tự kinh doanh, như vậy bọn họ sẽ làm việc nhiệt tình và hiệu quả hơn.

Làm việc cho người khác chung quy không có kiên nhẫn, nhiệt tình bằng tự làm việc của mình.

Đối với Giang Long mà nói, làm như vậy được nhiều lợi ích, đó là không cần dùng nhiều trợ thủ đắc lực trong tình hình hắn thiếu người.

Hơn nữa, hắn không định chuyên tâm vào việc quản lý nông trang.

Hiện tại làm những chuyện như vậy chưa thu được tiền lời, hắn nghĩ việc như vậy cũng khó có người nhận thầu.

Việc cần phải làm nhiều lắm, hơn nữa Giang Long ở nông trang đợi không được lâu, còn phải đi kinh thành giúp Sài Thế Vinh đối phó với người trong tộc làm khó dễ. Bởi vậy hắn không thể chuyên tâm lo chuyện công việc trong nông trang.

Cho nên hắn khó tránh khỏi có chút vội vàng.

Giang Long cưỡi ngựa, Trịnh Trì đi bên cạnh, vừa tiến đến chuồng gia súc vừa nói:

- Ngươi có biết xung quanh có chỗ nào bán cá giống không?

https://thuviensach.vn

- Tiểu nhân không biết.

Trịnh Trì đầu tiên lắc đầu, sau lại nói:

- Trên trấn thường xuyên có tin đồn có nhà nuôi cá bị lỗ, nếu cẩn thận đi hỏi chắc sẽ biết được chỗ bán cá con.

Giang Long nghĩ một chút rồi quyết định giao việc thu mua súc vật cho Điền Đại Tráng.

Chỉ chốc lát đã đi đến chuồng gia súc, thấy từng gian mới tinh được dựng, nhiều tá điền đang làm việc, có người khuân gỗ, có người bê gạch, có người đang trát tường, còn lại đang chọn đòn gánh.

Thợ mộc bào gỗ, thợ xây đắp tường.

Có nhiều người ở trên nóc.

Trước tiên dựa theo khoảng cách nhất định đặt những đòn gỗ chắc chắn, sau đó trải chiếu dày lên, tiếp theo là đắp bùn.

Đối với cách xây chuồng gia súc, Lý quản sự và Giang Long từng tranh luận, bởi vì Giang Long muốn dùng gạch để xây tường. Trước kia chỉ có Hồ quản sự, Điền Đại Tráng và chỉ có một ít người được ở phòng xây bằng gạch.

Dùng gạch xây tường tốn kém quá nên Lý quản sự hy vọng đổi sang dùng gạch gỗ thay thế.

Cuối cùng thì Lý quản sự cũng không lay chuyển được Giang Long.

Bên trong chuồng dùng gạch xanh lát nền.

Giang Long biết muốn làm chăn nuôi thì quét dọn vệ sinh là quan trọng nhất, nếu chỉ nuôi số lượng ít thi không có gì lớn, nhưng trang trại nuôi số

https://thuviensach.vn

lượng lớn như vậy, vệ sinh sạch sẽ đề phòng bệnh là chuyện nhất định phải chú ý.

Vì chuyện này khi Lý quản sự cứ hễ nhìn thấy Giang Long là mặt thối ra.

Nhóm tá điền sáng nay được ăn thịt gà xé và canh thịt cháo thịt, nên giờ này một đám mặc dù mệt mồ hôi đầy người nhưng vẫn tươi cười, dưới ánh mặt vẫn khí thế ngất trời.

Giang Long cưỡi ngựa, dạo qua nơi này một vòng, đối với tốc độ làm việc khá hài lòng.

- Đợi súc vật về, phải cho người chăm sóc nuôi nấng, quét dọn vệ sinh sạch sẽ, ngươi và Dương Cường truyền lời ra xem ai nguyện ý đến trang trại chăn nuôi làm việc, ừm, tiền tiêu hàng tháng một trăm văn tiền, trước hết tuyển mười lăm người trước đi.

Trịnh Trì vui vẻ, tiền tiêu hàng tháng một trăm văn tiền?

Bây giờ thời buổi hòa bình, lương thực khá rẻ, gạo trắng chỉ có mấy văn tiền một cân.

Nhưng đối với hoa màu, một đồng tiền có thể mua hai tới ba cân đấy, nói cách khác, một nhà sáu miệng ăn nếu có một người làm việc trong này dễ dàng có thể nuôi sống cả nhà.

Hơn nữa còn có thể ăn no.

Ai cũng có người thân và bạn bè, Trịnh Trì trong lòng bắt đầu tính toán, muốn nhân cơ hội này kiếm chỗ cho người nhà và bạn tốt, nhưng phụ trách quản lý còn có Dương Cường, đến lúc đó khó tránh gã cũng cho vài người vào.

Chính mình chiếm tám chỗ, cho Dương Cường chiếm bảy chỗ là tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Giang Long lúc này lại mở miệng:

- Đều phải chọn nam nhân, đây là việc tốn sức, ba mươi tuổi trở lên tìm bốn người thôi, còn lại tuyển tiểu tử mười lăm mười sáu tuổi.

Ba mươi tuổi trở lên chắc chắn sẽ điềm tĩnh, phát sinh chuyện gì cũng sẽ thông báo lên trên đúng lúc.

Mười lăm mười sáu tuổi phụ trách làm việc là tốt rồi.

Đương nhiên nếu đầu óc thông minh cũng có thể học hỏi được thêm nhiều kiến thức.

- Mặt khác, cỏ tươi chưa mọc ra, sau này cỏ cao lên có thể để bọn nhỏ trong nông trang đi cắt cỏ, đến lúc đó trả tiền cho chúng theo từng cân cỏ.

Trịnh Trì ngạc nhiên hỏi:

- Cái này cũng đâu cần thiết, trong nông trang nhiều con nít, chỉ là cắt cây cỏ thôi sao còn phải cho chúng tiền?

Giang Long khoát tay nói:

- Xem như cho bọn nhỏ cơ hội kiếm tiền xài đi.

Cỏ xanh cao lên ở mọi nơi, mặc dù chỉ có sáu bảy tuổi, vừa chơi vừa làm một ngày cũng có thể cắt hơn hai ba mươi cân, thu mua giá tất nhiên sẽ không cao mấy.

Hai ba mươi cân, cho hơn hai đồng tiền là đủ rồi.

- Vâng.

Lại dặn dò Trịnh Trì vài câu, sau đó Giang Long đi tìm Ngọc Sai và Bảo Bình.

https://thuviensach.vn

Hai tiểu nha hoàn trước kia chưa nghiêm túc làm việc gì, chỉ chăm sóc cuộc sống hàng ngày cho Giang Long mà thôi, mặc dù có Phương Tình nghĩ kế, các nàng làm việc chân tay vẫn lúng túng, quên trước quên sau.

Làm sao so được với Giang Long, làm nhiều chuyện như vậy vẫn không hoảng loạn, lại gọn gàng ngăn nắp, hơn nữa lâu sau còn phát hiện mấu chốt buôn bán.

Thấy Giang Long đến, hai nàng như tìm được tri kỷ.

Lập tức vây quanh, quấn quít hỏi chuyện.

Thật ra khi nghiêm túc làm một chuyện, lúc mới bắt đầu đều gặp ít nhiều phiền phức đau đầu nhưng không thể không giải quyết, người thông minh ứng biến nhanh nhạy sẽ dễ dàng giải quyết.

Nhưng nếu không có kinh nghiệm, không nhìn xa trông rộng sẽ cảm thấy sự việc rất phức tạp khó giải quyết.

Mặc dù hai nàng chỉ hỏi ít chuyện vụn vặt nhưng Giang Long vẫn kiên nhẫn trả lời.

Có câu kẻ trong cuộc thì u mê, kẻ ngoài cuộc thì tỉnh, Đỗ Quyên tuy cũng là chủ quản, nhưng phụng mệnh đến hỗ trợ Ngọc Sai và Bảo Bình, không phải cho ả đến quyết định, cho nên có một số việc ả cũng không biết phải làm thế nào, lúc này thấy hai nàng vây quanh Giang Long hỏi tới hỏi lui âm thầm bĩu môi.

Hai người ngu ngốc, nếu không phải vận khí tốt, trở thành nha hoàn bên cạnh Tiểu thiếu gia, làm sao có cơ hội tốt được tiến hành kinh doanh thú bông và thêu kinh?

Nếu là mình, hừ!

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến làm thú bông và thêu, Đỗ Quyên lại cảm thấy lo lắng không yên, ả lén lút đem mang mẫu ra ngoài kiếm người làm nhân cơ hội kiếm chút tiền, đương nhiên ả còn chưa ngu ngốc tới mức đem hàng bán trước.

Nếu không tuy có thể kiếm nhiều tiền nhưng dễ dàng bị điều tra ra, đó không phải chuyện đùa.

Cứ coi như thế, ả vẫn vơ vét được một khoản tiền lớn.

Hiện tại ả đang hối thúc những người đó đẩy nhanh tiến độ, dự trữ hàng.

Phương Tình từ đầu đến cuối chỉ mỉm cười, lẳng lẽ đứng quan sát.

Coi mình như người ngoài cuộc, thờ ơ lạnh nhạt.

Giang Long vừa trả lời hai nha hoàn vừa để ý đến Phương Tình, Lâm Nhã đúng là may mắn khi gặp được nàng ta, có nàng ta nghĩ kế, đối phó với Đỗ Quyên không quá khó khăn, cho dù Lâm gia gây khó dễ cũng không gây rối trận đầu.

Hắn với Lâm Nhã giống nhau, với Phương Tình xưa nay chưa có giao tình nên ít nhiều vẫn có tâm lý đề phòng.

Giúp đỡ hai nàng xử lý chuyện xong, Giang Long mang hộ vệ rời khỏi, đến tiểu viện của Lâm Nhã.

Lúc này đã là giữa trưa, Giang Long và Lâm Nhã cùng nhau ăn trưa.

Hiện tại Giang Long và Lâm Nhã tiếp xúc cũng khá nhiều, không còn căng thẳng gò bó nữa, hai người ngồi chung bàn ăn cơm.

Vừa mới ăn xong, Lý quản sự tới báo cáo sổ sách.

Giang Long thấy Lý quản sự làm bộ dáng mệt mỏi, lúc nào cũng kêu tiết kiệm tiền, tự làm khổ chính mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lý quản sự thấy Giang Long vẫn là thối mặt.

Ông ta cảm thấy Giang Long tiêu tiền như nước, không hề biết tiết kiệm, Cảnh phủ lớn như vậy, chỗ nào chẳng phải dùng tiền? Ví như xây chuồng gia súc, chỉ cần che cái mái thôi, không ngờ đòi dùng gạch xanh xây tường, trong lòng ông ta vô cùng buồn bực.

Cho rằng Giang Long không phải loại phá gia chi tử cũng chẳng phải người tốt gì.

Lâm Nhã thấy Lý quản sự đến đành đi làm việc.

Giang Long hôm nay không có chuyện gì quan trọng cũng đi theo.

Nghe Lý quản sự báo cáo sổ sách, Lâm Nhã ngồi ở bàn ghi chép.

Sáng nay Lý quản sự cùng Điền Đại Tráng đi thu mua gia súc, số lượng không ít, còn mua một ít thức ăn cho gia súc.

Nếu thuận lợi, ngày mai sẽ mang gia súc về chuồng, còn phải chuẩn bị thức ăn cho chúng nữa.

Mấy chục con trâu cũng về, trước cứ chia chúng cho bọn tá điền nuôi dưỡng trong nhà, mỗi ngày cũng tốn tiền ăn.

Giang Long vừa nghe Lý quản sự báo cáo sổ sách, vừa đi đến trước bàn thấy Lâm Nhã viết chữ rất đẹp.

Lâm Nhã viết chữ cũng tốt đấy, tuy chữ không thể hiện khí phách và phong cách độc đáo nhưng nhìn rất đẹp mắt.

Nhìn một chút Giang Long chợt nhíu mày.

Lâm Nhã đang cúi đầu ghi chép, cảm thấy được động tác của Giang Long, ngượng ngùng đỏ mặt nói:

https://thuviensach.vn

- Bút pháp của thiếp sao có thể so với phu quân được.

Nàng nghĩ Giang Long không thích chữ viết của nàng.

Giang Long khoát tay nói:

- Nói thật lòng, chữ nàng không quá tệ.

- Thật sao?

Lâm Nhã khó hiểu, vậy sao chàng nhíu mày? Những lời này nàng không nói ra.

Giang Long thấy nét mặt của Lâm Nhã chợt hiểu ra, giải thích:

- Ta cảm thấy nàng ghi sổ như vậy quá mức phức tạp.

- Hừ!

Lý quản sự thấy Giang Long ngắt lời mình cảm thấy bất mãn.

Lâm Nhã nói:

- Phu quân có phương pháp ghi sổ tốt hơn sao?

- Ừ, nàng nhìn này.

Giang Long lấy trong tay áo một chiếc bút than tự làm, sau đó ngồi xuống vẻ ra bản khai trên giấy.

Tiếp theo mới cho Lý quản sự tiếp tục báo cáo sổ sách.

Lý quản sự tuy bất mãn nhưng không kháng lệnh, báo cáo lại từ đầu.

Giang Long lấy bút ký ghi chép, Lâm Nhã đứng một bên nhìn dần dần kinh ngạc đến nỗi há to miệng.

https://thuviensach.vn

Lý quản sự cho rằng Giang Long thực sự không hiểu rõ phương pháp ghi sổ. Vài ngày trước ông ta đã xem Lâm Nhã viết sổ sách, vô cùng tốt, vừa nhìn đã biết trước kia đã học qua.

Nhưng khi ngẩng đầu thấy phản ứng của Lâm Nhã, ông ta đứng ngồi không yên.

Đành vội vàng đứng dậy đến xem Giang Long ghi chép.

Đầu tiên là ngẩn ra, rồi lập tức tròn mắt!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Bình Phục

Việc ghi sổ ở niên đại chỉ là ghi chép chi tiết mua cái gì, chi bao nhiêu bạc, người thông minh một sẽ nhớ những loại hàng hóa, sau đó đối chiếu sự thật, còn một vấn đề rất lớn nữa, chính là niên đại này còn chưa xuất hiện dấu chấm câu.

Lý quản sự có kinh nghiệm lâu năm rồi nên khi xem qua chỉ hơi hoa mắt thôi, vẫn chưa kích động lắm, nhưng khi Giang Long liếc nhìn lại, một cái đầu đã biến thành hai cái đầu rồi.

Cứ ghi chép sổ sách như vậy đến khi tổng kết... Giang Long thật không dám tưởng tượng.

Bảng thống kê hiệu quả rõ ràng, dễ nhìn, dễ hiểu.

Cho nên Lâm Nhã và Lý quản sự mới kinh ngạc như thế.

Lý quản sự càng thêm giật mình bởi trong mắt ông mặc dù lúc trước Giang Long thể hiện một ít tài năng nhưng căn bản vẫn là một đứa nhỏ chưa lớn!

Bây giờ đứa nhỏ chưa lớn đang tự tay làm nên những điều thần kỳ trước mắt ông ta.

Lâm Nhã đã sớm biết tài năng hơn người, trí thức uyên bác của Giang Long, đôi mắt đẹp mang theo tia vui mừng hỏi:

- Cái này cũng là do phu quân đọc được trong sách trung học sao?

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Giang Long thản nhiên gật đầu.

- Thiếp thấy mình thực hiểu biết nông cạn, trước kia vẫn cho rằng loại sách này chỉ giải trí giết thời gian. Lại không biết rằng trong đó có những trí thức như vậy, nếu sớm biết lúc còn ở nhà mẹ đẻ đã đọc nhiều rồi.

Trong lòng Giang Long cười thầm, cho dù nàng có đọc nhiều thoại bản hơn nữa nhưng cũng không học được những kiến thức mình đang bày ra.

- Tiểu thiếu gia, không biết cái này gọi là gì?

Lý quản sự lúc này mắt tỏa sáng dè dặt hỏi.

Giang Long cười đáp:

- Cửu gia gia, trên sách nói cái này gọi là bảng thống kê.

- Bảng thống kê này đúng là đồ tốt nha, có nó, về sau ghi sổ, hạch toán có thể tiết kiệm gấp mấy lần thời gian.

Thấy Lý quản sự cầm bảng thống kê xem không buông tay, Giang Long nhân tiện nói:

- Cửu gia gia cư đem về mà nghiên cứu, bảng này vẫn còn rất đơn giản đấy.

- Cám ơn, cám ơn Tiểu thiếu gia!

Lý quản sự chân thành cảm tạ, cẩn thận đem bảng thống kê trong tay lui ra.

Khi Lý quản sự vừa lui ra khỏi cửa, Lâm Nhã cười hì hì nói:

- Phu quân thật hào phóng.

https://thuviensach.vn

Ở niên đại này, hễ có chút bản lãnh, người ta chỉ truyền cho người mình coi trọng.

Làm gì có ai thoải mái cho người khác học?

- Tiểu xảo mà thôi, không đáng giá gì.

Sau đó Giang Long lấy giấy bút rồi bắt đầu viết.

Lâm Nhã tò mò lại gần nhìn nhưng thấy chữ Giang Long xiêu vẹo, nguệch ngoạc, xem chẳng hiểu gì.

Chỉ chốc lát đã viết xong.

Lâm Nhã nghiêng nghiêng đầu hỏi.

- Phu quân, những thứ này là cái gì?

Giang Long giải thích:

- Đây là một loại phương thức viết số khác, đây là lẽ, một...

Hóa ra hắn đem số Ả Rập của kiếp trước viết ra, số Ả Rập quả thực là chính xác, đơn giản nhất.

Lâm Nhã chưa từng học qua, lần đầu tiếp xúc tất nhiên là không hiểu được những ảo diệu bên trong.

Kế tiếp, Giang Long cũng không giải thích cặn kẻ cho Lâm Nhã, chỉ hướng dẫn nàng sử dụng số Ả Rập vào việc ghi sổ, lâu dần tự nàng sẽ cảm nhận được.

Việc này cũng khá đơn giản, trước tiên cho Lâm Nhã làm quen, sau đó vận dụng ưu điểm của số Ả Rập.

Lâm Nhã gật đầu đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Chỉ có mười con số mà thôi, trong phút chốc Lâm Nhã đã quen thuộc.

Con số đứng bên trái giá trị cao hơn bên phải, Lâm Nhã ngồi tập viết mấy lần, thực hành mấy phen, cảm thấy dùng loại con số này đơn giản hơn.

Ký sổ và hạch toán chủ yếu là tính toán, có con số đơn giản hỗ trợ sẽ giảm khó khăn cho quá trình tính toán.

Toàn bộ buổi chiều nay Giang Long rảnh rỗi.

Hắn cùng Lâm Nhã nói chuyện phiếm một lúc rồi đến nội viện tập luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp.

Nhìn Giang Long đánh quyền, Lâm Nhã đoán hắn có thể bình phục nhanh như vậy chắc chắn có liên quan đến bộ quyền pháp này.

Tập đến đêm, người hắn đã đầy mồ hôi.

Cả buổi chiều hắn đà tập năm lần rồi, đang định nghĩ thì đúng lúc này, một cỗ nhiệt lưu đột nhiên từ đan điền dâng lên.

Sau đó theo kinh mạch tràn đến các nơi trong cơ thể, toàn thân hắn cảm thấy ấm áp, thoải mái vô cùng.

Trong lòng hắn vô cùng vui vẻ.

Nhờ có luồng khí ấm áp, hắn cảm thấy toàn thân tràn đầy năng lượng!

Hắn biết do không ngừng uống phương thuốc cổ kia, cộng thêm luyện tập luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp đều đặn, làm dược lực tích lũy tư trước phát huy tác dụng rõ rệt.

Nắm bắt lực lượng trong tay, Giang Long tiếp tục luyện tập, chợt nghe không trung truyền đến từng đợt gió mạnh và tiếng nổ dữ dội.

https://thuviensach.vn

Trong cơ thể, năng lượng theo đan điền lên phát ra những tiếng nổ nhỏ như rang đậu, xương cốt toàn thân như được sinh ra lần nữa.

Một lần, hai lần, ba lần...

Đến khi năng lượng lưu chuyển lần thứ năm, trời cũng tối mịt, Giang Long mới dần dừng luyện tập.

Đưa tay lên lau mồ hôi trên trán, Giang Long cười sảng khoái, thân thể tật bệnh cuối cùng bắt đầu khôi phục.

Tuy rằng cơ thể hắn trước kia không phải là không có khí lực, hiện giờ chỉ luyện tập trong thời gian ngắn, so với người thường thì mạnh hơn một chút, nhưng hắn tin tưởng chỉ cần kiên trì bền bỉ thì mấy tháng sau hắn có thể khôi phục được tài nghệ đỉnh cao như kiếp trước.

Lâm Nhã luôn đứng một bên xem, thấy Giang Long đứng nguyên tại chỗ, mặt mũi hồng hào, khí bệnh như không cánh mà bay, cảm thấy cao hứng lạ thường.

Đang định tiến lên thì hai bóng dáng mềm mại đã bổ nhào qua.

Hóa ra là Bảo Bình và Ngọc Sai đã trở về, đứng nhìn hồi lâu rồi.

- Tiểu thiếu gia.

Ngọc Sai lấy khăn tay giúp Giang Long lau mồ hôi đang không ngừng chảy ra trên trán.

Bảo Bình nghiêng đầu cẩn thận xem xét Giang Long, nàng và Ngọc Sai một lòng đều hướng về Giang Long, tự nhiên sẽ là người đầu tiên biết trên người hắn có biến hóa gì:

- Tiểu thiếu gia, khí sắc ngài bây giờ tốt hơn nhiều rồi.

https://thuviensach.vn

- Ừ, về sau các cô không cần lo lắng ta buổi tối nhắm mắt, hôm sau không mở ra được nữa rồi.

- Tiểu thiếu gia!

Ngọc Sai cảm thấy lời này không may, không ưng ý mà dậm chân.

Giang Long vội vàng giơ tay nhẹ nhàng ôm bả vai Ngọc Sai:

- Là ta sai, ta sẽ chịu phạt, chờ ăn xong cơm tối, ta sẽ kể cho các cô về chuyện con sói xám và chú dê vui vẻ.

- Tốt!

Bảo Bình phấn khích nhảy lên.

Ngọc Sai lại trầm lặng nói:

- Ít nhất hai mảnh mới có thể.

- Ha ha!

Giang Long giờ phút này thấy khoan khoái cất tiếng cười to, âm thanh trong đêm truyền đi rất xa, hắn vô cùng thân thiết nhéo nhéo lên cái mũi nhỏ của Ngọc Sai trêu ghẹo:

- Được, nhưng từ khi nào mà Ngọc Sai nhà chúng ta dịu dàng động lòng người lại nổi lòng tham thế này?

- Nào có.

Chóp mũi truyền đến cảm giác ấm áp, Ngọc Sai da mặt mỏng không chịu được xấu hổ, ngượng ngùng cúi đầu.

Lâm Nhã chứng kiến toàn bộ, khuôn mặt tươi cười không thay đổi.

https://thuviensach.vn

Đỗ Quyên trở về cũng thiếu chút xé nát khăn lụa trong tay!

Nhìn về Ngọc Sai ánh mắt lóe tia độc ác.

Nếu như có thể làm bà tử ra tay, đem Ngọc Sai diệt trừ thì tốt biết mấy.

Đỗ Quyên đột nhiên nhíu mày nhớ ra, thân thể bà tử mấy ngày nay không tốt chút nào.

- Đợi thân thể bà tử tốt lên, Bảo Bình... Hừ!

Đỗ Quyên oán hận trừng mắt nhìn Bảo Bình đang híp mắt vui vẻ cười to.

Phương Tình đứng ở một giác viễn khá xa, cười nhạt một tiếng, bóng dáng cô đơn, nàng dường như không thích sống chung với người khác.

Nhưng chỉ có đứng xa, tầm nhìn mới đủ rộng, mới có thể đem thần sắc từng người trong tiểu viện thu vào trong mắt.

Lúc này nàng đang kín đáo ngắm Đỗ Quyên, mi nhíu lại, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Nhưng một lát sau lại khôi phục bộ mặt tươi cười không màng danh lợi.

Cơm chiều đã xong, chỉ đợi Giang Long đến.

Phòng bếp thường làm hai phần, một phần đưa đến tiểu viện của Giang Long, một phần đem đến chỗ Lâm Nhã.

Giang Long cười nói:

- Hôm nay mọi người cùng nhau ăn đi, ta đỡ phải đem chuyện xưa giảng hai lần.

Ngọc Sai và Bảo Bình lập tức đưa mắt nhìn Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã hơi bất ngờ, nhanh chóng nói:

- Tình nhi, ngươi dẫn Bảo Chi cùng vài người đem thức ăn lại tiểu viện của Tiểu thiếu gia đi.

- Vâng.

Sau đó mang theo vài nha hoàn đi ra tiểu viện.

Sau một ngày mệt mỏi, Ngọc Sai và Bảo Bình vẫn tự mình đi lấy nước và khăn mặt giúp Giang Long rửa mặt rửa tay.

Đỗ Quyên cũng tranh làm nhưng không xen vào được.

Còn bị Ngọc Sai cho một đạp.

Không khỏi tức giận, sắc mặt trắng bệch.

- Đỗ Quyên, ngươi bận rộn một ngày, cũng về ăn cơm đi.

Lâm Nhã nhíu mày nói.

Đỗ Quyên nghe vậy càng bực, Bảo Bình và Ngọc Sai đều có thể cùng Giang Long ăn cơm, tại sao mình không thể?

Các nàng là đại nha hoàn, mình thì không phải sao?

Hơn nữa cho dù thân phận của hai người họ không tầm thường, không phải nha hoàn bình thường, về sau nhất định trở thành nữ nhân của Giang Long, nhưng mình là nha hoàn hồi môn, cũng không phải nha hoàn bình thường, theo lý thì sẽ thành nữ nhân của Giang Long mà.

Bản thân mình so với bọn họ chẳng kém cái gì!

Nghĩ vậy Đỗ Quyên oán hận trừng mắt nhìn Lâm Nhã một cái rồi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã làm như không phát hiện.

Đến khi Đỗ Quyên không cam lòng đi ra, thần sắc Lâm Nhã mới hiện một chút rét lạnh.

Chốc lát, Phương Tình mang theo đám nha hoàn mang thức ăn đặt ở trên bàn.

Còn chưa bày xong, chợt nghe Lâm Nhã nói:

- Tình nhi, mấy ngày nay bận rộn may thú bông và kinh doanh thêu hắn mệt muốn chết rồi phải không?

- Vài món đồ ăn này phải thưởng cho ngươi rồi.

Bàn tay thon dài trắng nõn chỉ vào vài món đồ ăn còn lại trong cặp lồng.

Phương Tình ngẩn ra, chợt nghĩ đến Đỗ Quyên lúc này không có trong phòng... Nàng dần dần hiểu ra.

Trong lòng thầm cười khổ, Thiếu phu nhân muốn mình và Đỗ Quyên sống mái với nhau đây mà.

Thưởng mình đồ ăn mà không để Đỗ Quyên ở lại.

- Nhiều đồ ăn thế này chúng ta ăn không hết, ngươi đem một ít thức ăn xuống đi.

Lúc này Giang Long thản nhiên mở miệng.

- Cám ơn Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân thưởng.

Phương Tình hít một hơi thật sâu, thấp đầu gối làm lễ vạn phúc.

Giang Long và Lâm Nhã lúc này ngầm hiểu ý liếc mắt nhìn nhau một cái.

https://thuviensach.vn

Bảo Chi mang hộp đồ ăn màu tím đậm cùng Phương Tình và các nha hoàn lui xuống.

Bước ra khỏi cửa không lâu, Bảo Chi cười hì hì với Phương Tình:

- Tình nhi tỷ tỷ, trong chúng ta Thiếu phu nhân coi trọng người nhất nha.

Ngụ ý trong số nha hoàn cùng cấp, Đỗ Quyên chỉ xếp vị trí thứ hai.

Phương Tình bỗng nhiên quay đầu lại, thấy khuôn mặt Bảo Chi đang tươi cười.

Khuôn mặt chân thành tha thiết in vào trong mắt khiến lòng nàng lay động.

Chính lúc đó trong lòng cũng truyền đến một cảm giác chua xót.

Không lâu trước đó, cũng có một người giống như Bảo Chi vậy, cũng nói với mình những lời như thế...

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Thay Đổi

Nhưng hiện tại, những người đó… hơn nửa đều chết hết.

Phương Tình tự nhận mình không phải là người lương thiện, người lương thiện mà vào nhà quyền quý làm việc, khẳng định không sống được lâu.

Trước kia, những người đó luôn quấn quýt mình, luôn cười rộ lên với mình, ánh mắt rạng rỡ như ánh mặt trời vậy.

Bản thân trải qua nhiều bất hạnh làm Phương Tình bên ngoài điềm tĩnh dịu dàng, nhưng bên trong rất lạnh lùng.

Đến khi... đến khi có một cô gái mặt tròn tròn, luôn ngọt ngào gọi nàng là tỷ tỷ, thất thểu chạy đến mật báo cho nàng, giúp nàng thoát đại kiếp, nhưng cô gái đó lại chết trong ngực của nàng, thân thể ấm áp dần dần lạnh như băng, cứng ngắc… khiến trái tim nàng run rẩy dữ dội.

Sự thật tàn khốc làm nàng lãnh huyết vô tình, chưa bao giờ tin người nào, cũng không bao giờ xem một ai là tỷ muội, trong mắt nàng, mọi người chỉ là quân cờ để lợi dụng mà thôi.

Nhưng cảnh tượng cô gái mặt tròn, khi cười rộ lên hai lúm đồng tiền, miệng rỉ máu nhưng vẫn khẩn trương giục nàng chạy trốn đã khắc sâu trong tâm trí của nàng.

Cô gái ấy đã chết, lúc đó nàng không có cách nào báo thù, cuối cùng mới chọn làm nha hoàn cho nhà quyền quý.

https://thuviensach.vn

Trong mắt chủ nhân, tính mạng tôi tớ nha hoàn không đáng tiền, chủ nhân tranh đấu với nhau, đem tôi tớ đẩy lên trước.

Bản thân nguyện trung thành với chủ nhân, người ấy lấy thân phận của chủ nhân giết một người trong phủ để báo thù cho một hạ nhân?

Có thể sao?

Do đó Phương Tình mới lựa chọn rời đi.

- Tình nhi tỷ tỷ?

Thấy Phương Tình đột nhiên thất thần, Bảo Chi lo lắng khẽ gọi.

Phương Tình nghe tiếng khôi phục tinh thần, nhìn Bảo Chi nụ cười trên môi còn chưa tan đi, đột nhiên thay đổi sắc mặt làm Bảo Chi kinh hãi lui về phía sau:

- Nhớ rõ, về sau không được nói những chuyện như ta được Thiếu phu nhân coi trọng nữa!

- Cũng không được nói bậy trước mặt Đỗ Quyên, biết chưa?

- Vâng.

Bảo Chi cúi đầu nhưng vẫn không phục nhỏ giọng nói:

- Nhưng đó là sự thật mà.

Hít một hơi thật dài, Phương Tình cố gắng dùng giọng điệu bình tĩnh nói:

- Đỗ Quyên là nha hoàn hồi môn của Thiếu phu nhân, tình cảm giữa các nàng không thể tầm thường, hơn nữa...

- Hơn nữa cái gì?

https://thuviensach.vn

Bảo Hoàn nháy mắt tò mò hỏi.

- Hơn nữa giữa Thiếu phu nhân và Đỗ Quyên có lẽ có chút mâu thuẫn.

Phương Tình do dự một chút rồi đem suy đoán của mình nói ra.

Bảo Chi khó hiểu hỏi:

- Đỗ Quyên chỉ là một nha hoàn mà thôi, ả ta có tư cách gì cùng Thiếu phu nhân mâu thuẫn?

- Đúng thế, Thiếu phu nhân nếu mất hứng, nếu lòng dạ ác độc một chút, chỉ cần một câu nói có thể lấy mạng ả ta!

Bảo Hoàn mở miệng phụ họa.

- Ta đoán chắc là Đỗ Quyên nắm được điểm yếu của Thiếu phu nhân trong tay, hay hoặc là...

- Hoặc là cái gì?

- Hoặc là Thiếu phu nhân và nhà mẹ đẻ bất hòa, mà Đỗ Quyên là do nhà mẹ đẻ cho nàng ta làm nha hoàn hồi môn.

Nghe Phương Tình nói như thế, các nha hoàn kinh ngạc há to miệng.

Nếu một nha hoàn khác đoán như vậy, các nàng sẽ không tin, nhưng Phương Tình cùng các nàng bên nhau đã lâu, biết nàng là người lại thông minh tài trí, nhạy bén linh động, hơn nữa ngay từ đầu Lâm Nhã đã giúp Phương Tình tạo uy tín nên bọn người Bảo Chi coi nàng như thiên lôi sai đâu đánh đó.

Do đó lời Phương Tình nói, các nàng dù có không tin nhưng đều rất coi trọng.

https://thuviensach.vn

Thấy đám người Bảo Chi chưa tin tưởng, Phương Tình giận tím mặt nói:

- Cảnh cáo các ngươi, Thiếu phu nhân và Đỗ Quyên tuy bất hòa nhưng cũng không dám xử lý Đỗ Quyên nên cho dù ả ta có vô lý thế nào, khiêu khích thế nào, các ngươi đều phải nhịn. Nếu để Đỗ Quyên nắm được nhược điểm, Thiếu phu nhân chắc chắn sẽ không bênh vực các ngươi được, biết chưa?

- Nghe rõ chưa?

Thấy mấy người không đáp lời, Phương Tình không kìm được cao giọng hỏi lại.

- A.

- Nghe rồi.

- Chúng ta nghe lời Tình nhi tỷ tỷ.

Đám Bảo Chi cúi đầu ưng thuận.

- Các ngươi trước kia đã từng làm việc cho người ta, nhưng còn chưa hiểu được chính xác bên trong hào môn thế gia, tính mạng tôi tớ không đáng tiền đấy, ta không muốn uổng phí tương lai của các ngươi hoặc thấy các ngươi mất đi tính mạng, cho nên về sau các ngươi phải đem lời của ta ghi nhớ trong lòng.

Bảo Chi ngẩng đầu lên nói:

- Chúng ta đều biết Tình nhi tỷ tỷ thật sự quan tâm chúng ta, chúng ta sẽ nghe lời tỷ.

Đám nha hoàn liên tục gật cái đầu nhỏ.

- Vậy là tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Phương Tình thở dài một hơi, nàng quyết định thay đổi, không tiếp tục lãnh huyết vô tình nữa, cũng không đem người bên cạnh làm quân cờ. Nàng đột nhiên cảm thấy rất kiên định, thể xác và tinh thần cũng hoàn toàn buông lỏng xuống, mỉm cười nói:

- Đi, Thiếu phu nhân thưởng cho chúng ta đồ ăn, chúng ta không thể dùng một mình, đem mời Đỗ Quyên tỷ tỷ trước.

- Vâng.

Thấy Phương Tình nói xong còn khẽ trừng mắt cười, đám nha hoàn mỉm cười theo.

- Đợi gặp Đỗ Quyên tỷ tỷ, mọi chuyện cứ để ta ứng đối, các ngươi không cần nói.

Phương Tình biết nhất định ả ta sẽ làm khó dễ, lo lắng căn dặn.

Quả nhiên vừa vào phòng của Đỗ Quyên, còn chưa nói gì đã bị Đỗ Quyên cười chế nhạo, nhưng Phương Tình lại cười theo làm ả ta muốn phát hỏa ra cũng không được.

Rõ ràng là ả ta đang tìm cớ chửi người nhưng Phương Tình lại bhún nhường càng làm cục tức trong ngực Đỗ Quyên bị đè nén không phát tác ra được.

Sau cùng chỉ có thể để Phương Tình để thức ăn lại rồi đuổi đám đông ra ngoài.

Đi vài bước cách xa phòng của Đỗ Quyên, Bảo Hoàn tức giận nói:

- Chúng ta có lòng tốt chia phần thức ăn Tiểu thiếu gia và Thiếu phu nhân thưởng cho, ả ta không công còn được lợi.

https://thuviensach.vn

Hóa ra Đỗ Quyên lấy hết thức ăn Giang Long và Lâm Nhã thưởng cho bọn nha hoàn.

Bảo Chi, Bảo Hoàn và những nha hoàn này rất ít khi được chủ nhân ban thưởng đồ ăn, mỗi lần có phần thưởng thì rất vui vì có thể ăn đỡ thèm.

Lúc này bị Đỗ Quyên lây hết đồ ăn ngon, các nàng vô cùng tức giận.

Phương Tình nghiêm sắc mặt dạy bảo:

- Ở nhà quyền quý muốn sống lâu phải ghi nhớ một điều!

Tuyệt đối không thể tham ăn!

Bảo Hoàn hơi ngượng ngùng nói:

- Tình nhi tỷ tỷ, ta thật sự không tham ăn đâu.

- Ta từng làm nha hoàn của một quý phủ, từng thấy có nha hoàn tham ăn, kết quả là bị hạ độc chết! Người hạ độc biết nàng ta tham ăn, thích mấy lợi ích nhỏ.

Phương Tình nhẹ thở dài:

- Trước kia ta từng thấy có một quý phủ tìm một bà vú, nhưng bà vú không nhớ lời chủ nhân nói, trong nhà lại nghèo túng, ai đưa gì cũng ăn. Cuối cùng không những bản thân trúng độc, còn suýt hại đến đứa bé.

Vốn các nha hoàn ai cùng có chút tham ăn, dù sao các nàng còn bé, mới chỉ mười ba đến mười sáu thôi, nghe Phương Tình nói mấy chuyện như vậy cảm thấy lạng cả xương tủy.

Thấy vài nha hoàn bị dọa sợ, biết mình đã đạt được mục đích.

Nhưng thấy làm cho các nha hoàn trở nên đa nghi lại không tốt, nên nói:

https://thuviensach.vn

- Tuy quý phủ chúng ta chỉ có Tiểu thiếu gia là độc đinh, không có huynh đệ nên không có cảnh tranh đoạt quyền thừa kế, chúng ta vẫn còn an toàn một chút.

- Nếu người nào đó được chủ nhân tán thưởng phải hết sức chú ý, không được quá đắc ý mà bị người khác âm thầm hãm hại.

- Dạ biết rồi.

- Cám ơn Tình nhi tỷ tỷ chỉ điểm.

Rồi vừa nói chuyện vừa đi về phòng bếp lĩnh phần thức ăn của mình.

Đỗ Quyên ngồi trước bàn nhìn hộp cơm nhưng không muốn ăn.

Ả giận Lâm Nhã bắt mình ra ngoài không cho mình cơ hội tiếp cận Tiểu thiếu gia.

Cũng tại Ngọc Sai, con hồ ly tinh dám giẫm lên chân mình và Bảo Bình che chắn không để mình lên hầu hạ Tiểu thiếu gia.

Khăn lụa trong tay bị ả xoắn đến rách bươm.

Cuối cùng ả quay ra hận Phương Tình.

Bên ngoài giả bộ cung kính với mình, nhưng nhưng tâm địa đen tối, làm Bảo Chi và đám nha hoàn đều về phe nàng ta.

Biết mình bị đuổi ra còn cố ý đem đồ ăn được thưởng tới đây, nhất định là tới châm chọc mình!

Càng nghĩ càng thấy giận, cuối cùng không kìm nổi, ả ta gạt hết đồ ăn xuống đất.

Rầm rầm...

https://thuviensach.vn

Chén đĩa vỡ tan, đồ ăn dính đầy đất.

Đỗ Quyên đứng dậy bước nhanh ra khỏi phòng.

Đi ra cửa sau, nhìn xung quanh không có ai, mới vội vàng đi ra khỏi tiểu viện.

Chỉ chốc lát ả ta tìm được bà tử.

- Ngươi làm sao mà để bị bệnh thành như vậy?

Nhìn thấy bà tử, Đỗ Quyên định nói luôn mục đích muốn bà tử trừ khử Phương Tình, không ngờ rằng lúc này bà tử đang nằm trên giường, mặt mũi tái nhợt, môi thâm tím lại.

Bà tử vô lực lắc đầu:

- Đột nhiên bị bệnh nặng.

- Vậy ngươi đà gọi đại phu tới xem bệnh chưa?

- Rồi, gọi nhiều thầy thuốc tới rồi, đều nói không có gì nghiêm trọng, bảo ta nghĩ ngơi, ăn nhiều đồ bổ.

Đỗ Quyên còn có việc nhờ vả nên nói:

- Vậy ngày mai ta đi mua giúp ngươi một ít về.

- Cũng tốt, táo đỏ, đường đỏ, vừng đen, long nhãn… mỗi thứ mua một ít.

Thấy bà tử bệnh đến như vậy, sợ không xuống được giường, Đỗ Quyên không nói ra ý đồ mình đến, sau đó nói chuyện vài câu rồi rời khỏi.

Vừa mới đóng cửa phòng, sắc mặt ả đột nhiên biến đổi.

https://thuviensach.vn

Bà tử bị như vậy không phải là do Lâm Nhã làm chứ... Ả nghĩ tới cái chết của Thủy Lam.

Nếu Lâm Nhã biết sự tồn tại của bà tử, có khả năng âm thầm diệt trừ đây.

Nhưng bà tử này có vẻ rất lợi hại, không giống là kẻ dễ dàng đối phó.

Hơn nữa bà ta nói qua bà ta hiểu y thuật. Nếu như bị người khác hạ độc, chắc là sẽ phát hiện được chứ.

Nghĩ như vậy nhưng trong lòng Đỗ Quyên vẫn bất an, vừa đi về vừa chột dạ nhìn xung quanh.

……

Không lâu sau có vài bà tử vội vàng đến.

- Trâu bà tử, xem ta mang đồ ăn tốt gì đến cho ngươi đây?

Một bà tử khá gầy tiến tới nói.

Trâu bà tử liếc một cái thấy khí nóng bốc lên:

- Là nước đường đỏ?

- Còn có hai viên táo đỏ đấy.

Một bà tử khác tiếp lời, ngoài miệng oán giận nói:

- Sớm bảo ngươi mời thầy thuốc, ngươi cố tình không nghe, thời gian không còn sớm, chúng ta đều có việc phải làm, làm sao có thể tự ý rời đi giúp ngươi mua đường đỏ chứ?

- Đúng thế, chúng ta phải sang phòng bếp bên kia mượn đấy, may mắn người trong đó dễ nói chuyện, nếu không có cháo táo hầm đường đỏ nóng hầm hập mà ăn đâu.

https://thuviensach.vn

Một bà tử bưng bát ngồi cạnh giường, một bà tử còn lại duỗi tay đỡ Trâu bà tử ngồi dậy dựa vào tường.

Múc một muỗng cháo táo đường đỏ, bà tử thổi cho nguội rồi mới đút cho Trâu bà tử.

Trâu bà tử không uống ngay mà đột nhiên hỏi:

- Tại sao các ngươi tốt với ta như vậy?

Trâu bà tử là bà vú của đại phu nhân Lâm gia, ở Lâm gia có thân phận địa vị, trước kia trong mắt bà mấy vị này thân phận quá đê tiện, vô dụng, thô bỉ không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Thả Cá Giống

Thình lình Trâu bà tử chất vấn, để cho hai bà tử khác sửng sốt.

Bà tử gầy một chút nghi ngờ nói:

- Mọi người làm việc chung đôi lúc bị bệnh hoặc là gặp khó khăn, giúp đỡ nhau trong lúc đó không phải là đúng sao?

- Đúng vậy a.

Bà tử da thô ráp vẻ mặt tỏ ra khó hiểu, hai người họ đi tới phòng bếp tìm quản sự nói hết lời mới lấy được đường đỏ và táo đỏ, sau đó nấu thành cháo, nhưng mà nhìn Trâu bà tử giống như đang nghi ngờ họ hại mình, thật không hiểu là đạo lý gì.

Nói xong, còn đưa tay lên trán Trâu bà tử kiểm tra, thử nhiệt độ, liệu Trâu bà tử có phải bị bệnh hồ đồ rồi hay không.

Ánh mắt Trâu bà tử lợi hại, nhìn mặt hai bà tử đánh giá, nhưng không phát hiện ra được gì.

Không có chuyện gì.

Bà tử da thô ráp thu tay lại, nhìn bạn mình.

- Uống đi.

Bà tử gầy tiếp tục giúp Trâu bà tử ăn cháo.

https://thuviensach.vn

Mắt Trâu bà tử khép lại, mở miệng, ăn từng miếng cháo, không biết tại sao cảm thấy chén cháo bình thường này bà ta vẫn khinh thường, hôm nay lại ăn ngon vậy, lại mang theo tia ấm áp.

Vào tận trong tim gan.

Ai cũng có lúc bị bệnh, hoặc gặp phải khó khăn, không phải đều giúp đỡ nhau trong lúc đó sao?

Những lời này quanh quẩn trong lòng Trâu bà tử.

Vì sao năm đó không ai giúp mình?

Con mắt Trâu bà tử dần dần ướt, tầm mắt cũng mơ hồ.

……

- Sói xám đại vương, tiếu ngạo thảo nguyên xanh mượt...

Trong tiểu viện của Lâm Nhã, Giang Long kể chuyện vui con sói xám và chú dê vui vẻ, mấy người nữ nhân nghe vui vẻ, cười vui không ngớt.

Thân thể Giang Long cũng đã bình phục, tâm tình thoải mái hơn, cho nên kể chuyện ba chương chuyện.

Lúc này nâng chung trà lên nhấp một ngụm.

- Tiểu thiếu gia.

Bảo Bình còn muốn nghe, đưa tay kéo tay áo Giang Long nhẹ nhàng đung đưa.

Đôi mắt Ngọc Sai long lanh nhìn.

Giang Long cũng có tâm đùa, cho nên làm như không nghe thấy.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Lâm Nhã bật cười:

- Phu quân, chàng kể thêm một đoạn đi, hoặc là kể chuyện Tôn Ngộ Không cũng được, nếu không sợ là Bảo Bình và Ngọc Sai ngủ không yên.

- Đúng vậy đúng vậy.

Bảo Bình lắc cánh tay Giang Long không ngừng.

Ngọc Sai cũng giơ tay lên, nhẹ nhàng kéo tay áo còn lại của Giang Long.

- Được rồi được rồi, vậy kể thêm một đoạn.

Giang Long đưa tay xoa xoa đầu Bảo Bình.

Lại kể thêm chuyện con sói xám, sau đó kể tiếp đoạn tiếp theo của Tây Du Ký.

Lúc này thời gian không còn sớm, Giang Long dẫn Bảo Bình và Ngọc Sai rời đi, trở về tiểu viện của mình.

Hôm sau Giang Long dậy sớm, cảm thấy thân thể nhẹ nhàng thoải mái, từ lúc thân thể bình phục không còn cảm thấy cảm giác uể oải, lúc đánh xong bài quyền, Ngọc Sai và Bảo Bình mới đứng dậy, sau đó hầu hạ Giang Long ăn điểm tâm.

Hai nàng bận bịu việc may thú bông và thêu thùa.

Giang Long cũng có chuyện làm, còn Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, còn có mấy người hộ vệ đi theo.

Hôm qua trời chạng vạng tối, toàn bộ chuồng gia súc đã ổn.

Hôm nay Giang Long muốn dạy cho tá điền tỉa cành, cùng với kỹ thuật chiết cây cho cây ăn quả.

https://thuviensach.vn

Chờ đến lúc đi tới vườn quả, Trịnh Trì và Dương Cường đã dẫn đám tá điền tới, còn bảo bọn họ mang theo kéo, lưỡi hái và công cụ chờ đợi.

Giang Long đến rồi cũng không nói nhiều, trực tiếp bắt đầu.

Vườn cây rộng chừng năm trăm tám mươi mẫu, bây giờ mới gấp rút hoàn thành sợ là thời gian gấp rút.

Cũng may mua được trâu thay thế sức người cày ruộng, cho nên tiết kiệm được rất nhiều sức người.

Phương pháp chiết cây rất nhiều, để chọn cách có lợi nhất, người ta có thể chọn ghép mầm và ghép cành, tùy vào bộ phận khác nhau, lại phân chiết cành, chiết rễ, chiết hai lần, chiết thân, theo hình thức thì phân thành, chiết bổ, chiết cắt, tách vỏ ghép mầm.

Nhưng phương pháp chiết cành cơ bản là ghép mầm và ghép cành.

Ghép mầm: Lấy mầm nhỏ ghép vào cây khác, có hai cách ghép là ghép vuông góc và ghép song song.

Ghép cành: Lấy cành cây này ghép vào cây khác. Ghép cành phải chọn thời điểm trước sau từ tiết Kinh chập đến Cốc vũ, gốc ghép mầm bắt đầu nảy mầm nhưng chưa nhú mầm. Có vài loại cây phải tới lúc nẩy mầm rồi ra lá kỳ hoặc càng muộn như hạt dẻ thì ghép vỏ, cây hạch đào thì bổ ghép hoặc cây nho thì lấy cành xanh để ghép.

Ưu điểm của ghép cành là tỷ lệ sống cao, mầm ghép sinh trưởng nhanh hơn, nhưng khá phí cành chiết, yêu cầu gốc ghép phải thô.

Trong vườn cây đa phần đều là cây già, cho nên Giang Long dùng cách ghép cành.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực ghép cành cũng không khó, chỉ cần nhìn kỹ, lúc thao tác cẩn thận là được.

Khi bắt đầu làm chậm một chút không đáng lo lắm, quen tay hay làm, sau nửa ngày, tốc độ ghép cành của tá điền nhanh hơn nhiều.

Sau đó Giang Long chia tá điền ra làm hai nhóm, nhóm nhiều người hơn ghép cành, còn nhóm ít người hơn cầm theo đao nhỏ, ở bên cạnh chỉnh hình cho cành cây.

Cắt chỉnh hình cho cây ăn đề cao sản lượng, đề cao chất lượng, có trợ giúp rất lớn.

Nhưng cây ăn quả đã nảy mầm, cho nên năm nay không thích hợp làm gì lớn, bằng không sẽ ảnh hưởng đến cây ăn quả, tới lúc cây ăn quả già héo rất dễ phát hiện ra sâu bệnh.

Đến tận giữa trưa, Giang Long mới thoát khỏi công việc làm mẫu.

Trước kia vườn ăn quả chưa từng được cắt ghép cành, rất nhiều cành thừa, nhiều bụi cho nên tới giữa trưa Giang Long đi ra vườn quả, trên người dính đầy bụi.

Nhưng hắn cũng không để ý chút nào, chỉ phủi nhè nhẹ bụi ở trên người.

Mà tá điền thấy Tiểu thiếu gia nhà mình tự mình động thủ, hơn nữa không ngại bẩn, ngại mệt mỏi, họ lại càng kính nể đối với Giang Long.

Vì thời gian gấp gáp, cho nên Trịnh Trì và Dương Cường để cho mấy người phụ nhân mang cơm đến bên cạnh vườn quả, Giang Long muốn ăn cơm cùng mọi người, nhưng mang theo Tiên Phong, chỉ có tên này không thịt không vui.

Nếu nó đồng ý ăn cháo mới là lạ.

https://thuviensach.vn

Giả sử cho phòng bếp mang đồ ăn của Tiên Phong tới, để cho tá điền đều nhìn thấy, cũng không biết họ nghĩ gì, cái này khó nói rồi.

Giang Long không muốn có khoảng cách với những người tá điền.

Đầu tiên linh hồn của hắn đến từ hiện đại, thứ hai nếu có khoảng cách, vậy khó có thể nghe được lời nói thật lòng từ những người tá điền.

Trước kia vì sao ở nông trang Hồ quản sự có thể tác oai tác quái?

Không chỉ riêng có Khương ma ma bao che, nguyên nhân chính là quản sự Cảnh phủ không hiểu rõ hiện trạng của nông trang.

Thậm chí ngay cả Khương ma ma cũng bị Hồ quản sự lừa.

Điền Đại Tráng còn tốt, nhưng Trịnh Trì và Dương Cường khá co tâm nhãn, Giang Long không muốn ngày sau mình bị lừa gạt.

Trở về biệt viện, Giang Long ăn cơm xong, Điền Đại Tráng và Lý quản sự cùng nhau cầu kiến.

Thì ra là tìm được một nhà bán cá giống.

- Cá giống của họ lấy từ đâu?

Giang Long rất hiếu kỳ, thời đại này còn có người nuôi cá giống.

Điền Đại Tráng cung kính đáp:

- Là họ nói bắt từ dưới sông, nghe họ kể, bọn họ để cho người lớn dẫn một ít trẻ nhỏ đánh bắt số lượng lớn, sau đó bỏ tiền ra mua lại.

- Tiểu thiếu gia, nếu không chúng ta tự đánh bắt?

Lý quản sự thấy kế hoạch xong, cũng không phản đối đối ý tưởng nuôi cá nữa, nhưng vẫn muốn tiết kiệm.

https://thuviensach.vn

- Nghe những người dân nói, mùa xuân đến băng vừa tan, giữa sông có rất nhiều cá giống bắt rất dễ.

Điền Đại Tráng tán đồng gật đầu.

- Để đi mua đi, tổng cộng chúng ta có tám cái ao, ít nhất nuôi hai ao, nuôi nhiều thêm ngỗng và vịt, còn lại sáu ao cần bao nhiêu cá cho đủ? Số lượng lớn sợ rằng tự mình bắt không kịp, hơn nữa gần đây nông trang nhiều việc, cũng không đủ người đi đánh bắt.

Lý quản sự còn muốn phản đối, nhưng do dự một chút rồi nuốt lời về.

- Vậy Tiểu thiếu gia, chúng ta cần mua bao nhiêu cá giống đây?

Điền Đại Tráng mở miệng hỏi.

- Sáu cái ao lớn, rộng khoảng bao nhiêu?

Giang Long hỏi lại.

Điền Đại Tráng suy nghĩ một chút rồi trả lời:

- Tổng cộng có khoảng ba mươi mẫu.

- Dựa theo một mẫu nuôi hai nghìn cá giống mà tính, ba mươi mẫu ao mới có thể nuôi sáu vạn cá giống.

Giang Long biết rằng kiếp trước, một mẫu ao có thể nuôi một ngàn năm trăm đến ba ngàn cá giống, trong đó nước ao hoạt có thể nuôi nhiều thêm một ít.

Vì là lần đầu nuôi cá, Giang Long phải nuôi ít một chút.

Sáu vạn cá giống?

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Lý quản sự giật giật, trong lòng đau lại mất thêm một khoản tiền.

Điền Đại Tráng gãi gãi đầu:

- Vậy bây giờ tiểu nhân đi tìm người bán cá giống, cá của nông trang sợ không đủ.

Dựa vào chính mình đi bắt, cũng mua lại của người bắt, không phải tự mình nuôi, hơn nữa người muốn nuôi cá làm giàu, kết quả bị lỗ, cho nên trong nhà cũng không có quá nhiều cá giống.

Có năm sáu nghìn cũng là không tệ.

- Phải tiếp tục, cần tìm thêm mấy nhà.

Giang Long dặn dò:

- Ừ, trước hết ưu tiên nhà nào có cá mua hết đưa tới ao.

Bình thường trước khi nuôi cá, cần tiêu độc cho ao, tuy nhiên nước chảy vào ao trong nông trang, trước đó ao chỉ dùng để chứa nước, không có bị ô nhiễm, Giang Long cũng bỏ qua bước này.

Và cá trưởng thành thì có thể đánh bắt, bán đi hết, lần sau nuôi cá giống mới cần tiêu độc.

- Vâng.

Điền Đại Tráng không dám sơ xuất với chuyện của Giang Long, không dám nói nhiều, chính mình cùng mấy vị quản sự vội vàng rời đi.

Tại biệt viện múa một bài quyền, rồi nằm xuống nghỉ ngơi một hồi, Giang Long mang theo hộ vệ tới vườn quả.

https://thuviensach.vn

Tá điền vừa ăn xong, không dám trì hoãn, lập tức bắt đầu làm việc.

Giang Long chỉ điểm không mất nhiều thời gian, chỉ thấy mấy chiếc xe bò chở mấy thùng gỗ từ phương xa đi tới.

Thùng gỗ cao bằng gần người, đường không bằng phẳng, xe bò sóc lập bập, thùng gỗ tràn ra bọt nước.

Điền Đại Tráng và Lý quản sự đều cưỡi ngựa, đi theo bên cạnh.

Vì thường xuyên ra ngoài làm việc, Điền Đại Tráng liền học cưỡi ngựa, ngựa mới mua khá nhỏ.

Kém xa với ngựa của hộ vệ Cảnh phủ cao lớn và cường tráng.

Xe bò đi tới phụ cận, mọi người giúp vận chuyển thùng gỗ xuống xe, Giang Long liền tiến đến xem.

Thấy trong thùng gỗ cá giống bơi qua lại, phần lớn khá hoạt bát, theo hình thể và màu sắc, các loại giống là tương đối nhiều.

Vừa lúc Giang Long cũng muốn nuôi dưỡng.

Giang Long dẫn người, tại chỗ giao giữa sông và ao thả xống lưới dày đặc.

Sau đó ra lệnh một tiếng:

- Đem toàn bộ cá giống đưa tới ao.

Tá điền mang thùng gỗ theo, đi tới gần bờ ao, đem nước và cá trong thùng toàn bộ đổ xuống.

Thấy cá giống vui vẻ bơi trong ao, tá điền đều chỉ trỏ.

https://thuviensach.vn

Lúc này một hộ vệ chạy từ biệt viện tới, đi tới bên cạnh Giang Long cúi người nói vài câu.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Bàng Quang

Trong nông trang biệt viện, một gian phòng của người hầu.

Mặt Trâu bà tử xám trắng, yên lặng nằm trên giường.

Một đại phu lớn tuổi mắt khép hờ, một tay vuốt râu, một tay bắt mạch cho Trâu bà tử.

Một lúc lâu sau, mày của đại phu nhíu lại, hai mắt từ từ mở ra, khuôn mặt hiện ra tia bất đắc dĩ.

- Lão đại phu, bệnh của Trâu bà tử như thế nào?

Sáng sớm hôm nay Trâu bà tử quấy một trận, bà tử gầy giúp bà, đi đến nhà xí một hồi.

Nhìn thấy bên trong nhà xí nhuộm đỏ, bà tử gầy lạnh cả người.

Khẩn trương xin phép quản sự, sau đó nhờ người đi tới trấn bên cạnh mời lão đại phu y thuật cao nhất.

Lúc này lão đại phu đã xem mạch xong, bà tử gầy gầy vội vàng tiến lên hỏi.

Lão đại phu giúp Trâu bà tử đắp chăn cẩn thận, khẽ gật đầu, ra hiệu ra ngoài nói chuyện.

Hai người nhẹ nhàng bước ra ngoài, một trước một sau đi tới cửa tiểu viện.

https://thuviensach.vn

- Lão đại phu...

Lão đại phu xua tay ra hiệu cắt đứt câu bà tử hỏi, vẻ mặt tiếc hận nói:

- Không thể trị, nhanh tìm thân nhân của bà tới gặp mặt lần cuối.

- A?

Bà tử gầy mặc dù đã có dự cảm, nhưng vẫn không kìm được hô một tiếng, sau đó cười khổ nói:

- Bà ấy cả đời chưa lập gia đình, lẻ loi một mình, không có chồng và con cái.

Lão đại phu nghe vậy hơi sửng sờ, lúc trước bắt mạch, rõ ràng người bệnh đã từng sinh con, hơn nữa khi sinh còn để lại bệnh căn.

Chính vì nguyên nhân này người bệnh đã bị ẩn tật, cho nên người bệnh khi lớn tuổi, bị nhiễm lạnh, dẫn tới ẩn tật tái phát, bệnh tình quá nặng, không thể trị khỏi.

Sao người bệnh cả đời chưa gả?

Tuy nhiên, nếu người bệnh chỉ là người dân thường, lão sẽ mở miệng hỏi.

Nhưng Cảnh phủ là gia đinh quyền quý nhất huyện Ninh Viễn, rất nhiều bí mật, lão đại phu kiến thức rộng rãi, cũng vì có y thuật tốt, đã tới vài nhà quyền xem bệnh, biết không thể nhiều lời, bằng không phải sẽ dẫn lửa thiêu thân, thậm chí còn bị mất mạng.

Bà tử gầy than thở, không phát hiện sắc mặt dị thường của lão đại phu.

- Nếu không có người thân, vậy tìm những người thân ở gần bà ta, giúp bà ta xử lý một số hậu sự.

https://thuviensach.vn

Lão đại phu sửa lời.

- Ừ.

Bà tử gầy gật đầu.

Kỳ thật Trâu bà tử tới Cảnh phủ cũng chưa lâu, hơn nữa ngày thường cứng nhắc khô khan, cũng ít nói.

Căn bản không có bạn bè.

Tuy gặp phải chuyện này, tìm vài người hỗ trợ, nghĩ rằng họ sẽ giúp nhiệt tình.

Bà tử gầy lấy ra một túi lì xì, để vào mấy chục đồng, đưa tới cho lão đại phu:

- Đây là tiền khám bệnh của ngài.

- Thôi đi, lão hủ cũng không giúp được gì.

Lão đại phu từ chối không thu.

Nhưng bà tử gầy kiên quyết mang tiền đặt vào tay của lão đại phu:

- Ngài vất vả tới đây xem bệnh, không thu tiền sao được?

- Thật không cần!

- Ngài phải lấy tiền, nếu không lần sau chúng tôi không dám nhờ ngài đến xem bệnh.

Lúc này lão đại phu mới nhận tiền.

Bà tử gầy tiễn lão đại phu đi về, sau đó tìm bà tử ở cùng phòng bắt đầu thu xếp.

https://thuviensach.vn

Xử lý tang sự cần mua vải trắng, tiền giấy… còn cần bố trí linh đường.

Nhiều người thấy sắc mặt hai người không đúng, hỏi chuyện xong cũng xắn tay hỗ trợ, vì động tĩnh khá lớn, cuối cùng truyền tới tai Lâm Nhã.

Bảo Chi cẩn thận hỏi:

- Đây là biệt viện của phủ, Tiểu thiếu gia và người đều ở đây, nếu bày linh đường ở đây chắc không tốt?

Ngụ ý là Trâu bà tử chỉ là người hầu, không thể lập linh đường trong biệt viện.

Dù là người hầu trong phủ hay nha hoàn, không đợi đến khi tắt thở, lúc bệnh tình nguy hiểm sẽ bị lôi ra ngoài phủ.

Bình thường đều là được đưa đến nông trang, sau đó xử lý tang sự.

Cảnh phủ, biệt viện đều là địa bàn của chủ nhân Cảnh phủ.

Lâm Nhã nghĩ một chút, trước kia ở Lâm gia, cũng không cho người hầu xử lý hậu sự trong phủ, sau đó mở miệng:

- Để người đưa Trâu bà tử dời tới nông trang, bà ta cũng không có thân nhân, thật đáng thương, lúc đó xử lý hậu sự ở nhà nào thì đưa thêm họ chút tiền.

- Thiếu phu nhân và Tiểu thiếu gia đều có tâm địa bồ tát giống nhau.

Bảo Chi quỳ xuống thi lễ, sau đó đi ra ngoài truyền lời.

……

Lâm gia ở trong thành Định Châu An Châu, cũng là nhà quyền quý, tộc nhân rất nhiều, phụ thân của Lâm Nhã tuy cũng thuộc dòng chính, nhưng

https://thuviensach.vn

đứng thứ tư trong nhà, là người nhỏ nhất trong mấy huynh đệ, cho nên ngày trước được cha mẹ chiều chuộng, tiêu tiền rất giỏi, nhưng cũng không có bản lãnh gì.

Mẫu thân của Lâm Nhã xuất thân gia đình thương nhân giàu có, gả vào Lâm gia có thể xem như trèo cao, dù sao Lâm gia có nhiều con cháu làm quan chức, nếu không có người trong tộc làm quan, vậy không thể coi là hào môn thế gia rồi.

Dù là trèo cao, nhưng khi mẹ của Lâm Nhã được gả vào Lâm gia, cũng mang theo lượng lớn đồ cưới.

Nói là mười dặm đồ cưới cũng không quá, hơn nữa mẹ của Lâm Nhã biết cách quản lý tài sản, cũng vì vậy ngoài mang theo tiền tài tới, còn có thể kiếm tiền, cung cấp cho cha của Lâm Nhã tiêu tiêu sài, cho nên tình cảm của cha mẹ Lâm Nhã rất là hòa thuận.

Mà sau khi mẹ của Lâm Nhã bị khó sinh qua đời, gia sản đều rơi xuống tay cha Lâm Nhã.

Cha nàng dần quên đi tình cảm của người vợ chính của mình.

Vì địa vị của cha Lâm Nhã trong phủ không cao, sau khi mẹ nàng qua đời, Lâm Nhã bị mẹ kế chèn ép, cho nên Lâm Nhã đối với mấy vị quản sự cầm quyền cũng không quá rõ, dù trước kia Trâu bà tử từng xuất hiện qua, nếu không quan sát cẩn thận, Lâm Nhã cũng không nhận ra thân phận chính của Trâu bà tử.

Cũng vì điểm này, Trâu bà tử mới tới Cảnh phủ làm cơ sở ngầm.

Hơn nữa Trâu bà tử lúc ở Lâm gia trong tay còn cầm quyền, quần áo rất đẹp, nhưng bây giờ mặc quần áo vải thô, càng thêm tự tin Lâm Nhã không nhận ra bà.

https://thuviensach.vn

Lấy thân phận bây giờ của Lâm Nhã tất nhiên sẽ không tự mình đi đến thăm bệnh Trâu bà tử.

Và bỏ lỡ phát hiện Trâu bà tử là cơ sở ngầm của Lâm gia.

……

Trí nhớ của Trâu bà tử mơ hồ, bừng tỉnh sau cơn bệnh hoạn, nhớ lại nam nhân của mình đã chết cách đây mấy chục năm.

Vừa nghĩ lại nhớ tới con mình bị độc chết.

Làm nhũ mẫu cho Lâm gia đại phu nhân, đây là việc làm rất tốt, người cạnh tranh rất nhiều.

Thậm chí còn ảnh hưởng tới mấy người chủ nhân vẫn lục đục với nhau.

Bà cực kỳ trung thành với mẫu thân đại phu nhân Lâm gia, bà hy sinh bản thân bảo vệ con nhỏ của đại phu nhân Lâm gia.

Chính vì như thế, một ít người hãm hại đại phu nhân Lâm gia không thành, mang oán khí tát vào người bà.

Tuy cuối cùng Lâm đại phu nhân giúp bà báo được thù, nhưng cuối cùng bà chỉ còn đơn độc một mình.

Sau nhiều năm, bà muốn tìm người để tái giá, nhưng Lâm gia đại phu nhân tìm bà nói qua một chuyện.

Nói bà tốt nhất không nên tái giá, chỉ có như vậy, bà mới có thể giành được đầy đủ tín nhiệm của chủ nhân.

Ý là nếu có thân nhân, bà sẽ bị người khác nắm được nhược điểm.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận người đàn ông của mình qua đời, con trai độc nhất bị đầu độc chết, sau đó lại lục đục đấu đá, âm mưu, báo thù, hãm hại, giết người, dần dần Trâu bà tử trở thành lãnh huyết, lòng lang dạ sói.

Nhưng lúc gần chết, mơ màng trong hồi ức, bà lại phát hiện ra một ít vấn đề.

Dường như cái chết của con trai độc nhất của bà có liên quan đến cái chết nhiều năm của mẫu thân Lâm đại phu nhân.

Dù không tính là hạ độc thủ, cũng tính là bàng quan không để ý.

Mà mục đích chính là làm cho bà không còn vướng bận, cả đời trung thành với Lâm đại phu nhân.

Nhớ lại khuôn mặt của người đàn ông của mình, cùng dáng ngủ ngon của con mình xuất hiện trong đầu, Trâu bà tử đột nhiên bừng tỉnh:

- Không, không cần!

- Bà không sao chứ.

Bà tử gầy bận một hồi, canh giữ gần giường, thấy Trâu bà tử giật mình tỉnh dậy, liền vội vàng hỏi.

Trâu bà tử đến lúc hấp hối, biết mình đại nạn sắp đến tới, đồng thời phát giác bệnh của mình chưa chắc là phát bệnh đơn giản như vậy.

- Lấy giúp ta cây bút?

Trâu bà tử cố sức nói.

- Được.

https://thuviensach.vn

Người chết là nhất, có thể thỏa mãn được tâm nguyện của bà là tốt nhất, bà tử gầy vội đi ra.

Chỉ trong chốc lát, cùng với mấy bà tử khác đi vào trong phòng nhỏ.

Trâu bà tử nhìn thấy khuôn mặt của mấy bà tử khác, con mắt hồng hồng buồn rầu, nước mắt cũng theo đó rơi xuống.

Trong lòng tự nhiên cảm thấy ấm áp.

Thậm chí bà còn không biết tên mấy bà tử này là gì, nhưng các bà ấy vì mình mà thương tâm rơi lệ.

Nếu đổi thành Lâm đại phu nhân mà mình trung thành cả đời thì thế nào nhỉ?

Lâm đại phu nhân uống sữa của bà, do bà nuôi lớn, bà rất hiểu phu nhân.

Người sẽ không rơi lệ vì bà, biết bà gần qua đời, sợ rằng sẽ hỏi một số chuyện nàng quan tâm mà thôi.

Bà tử gầy đã tìm được giấy bút mang tới.

Trâu bà tử cố gắng đưa tay nhận lấy, tuy mấy bà tử trong phòng đều không biết chữ, nhưng họ cũng đều lui ra.

Hít một hơi thật sâu, Trâu bà tử lấy tất cả sức còn lại, viết xuống một đoạn văn tự.

Sau đó cuộn lại, nhét vào mặt trong của quần áo.

Trong chốc lát, mấy bà tử khác lại tiến vào, thấy miệng Trâu bà tử bị dính ít mực, trang giấy không thấy đâu.

https://thuviensach.vn

- Vốn định trăn trối vài lời, ngẫm lại mình không có thân nhân, lưu lại cũng phí thôi, nên ăn vào trong bụng.

Trâu bà tử thở hổn hển nói.

Bà tử gầy lau nước mắt, tiến lên phía trước nói:

- Vậy bà muốn ăn gì, ta vào phòng bếp làm giúp bà.

Nhưng mắt Trâu bà tử đang khép lại.

Từng màn, từng màn hiện lên trước mắt.

Đời này bà hại nhiều người, có một tiểu nha hoàn nhỏ tuổi, còn có người hầu nam trong phủ, có quản gia có chút quyền lực, còn có ma ma quản sự thủ hạ đắc lực của phu nhân, giờ thì bị người hại chết, coi như thiện ác có báo.

Trước mắt hiện ra khuôn mặt mẫu thân Lâm đại phu nhân, tay bà nắm chặt, nhưng cuối cùng lại cười, mình bị người này tính kế làm quân cờ trung thành với Lâm đại phu nhân cả đời, tuy người năm đó khoanh tay đứng nhìn chồng con của bà bị người ám hại, vậy bà tử ta lần này cũng khoanh tay đứng nhìn một lần.

Trâu bà tử nghĩ thông suốt nhiều chuyện, lúc mình sắp nhắm lại, ngầm nghe thấy từng tiếng khóc thương tâm.

Ác độc như mình, làm rất nhiều chuyện xấu, vậy mà có người khóc vì mình?

Cuối cùng, Trâu bà tử ra đi rất an tường.

Giang Long nghe hộ vệ báo cáo, nghe hộ vệ báo là Trâu bà tử đã chết, là khẽ gật đầu một cái:

https://thuviensach.vn

- Nghe nói bà ta không có người thân, hậu sự để cho trong phủ xuất tiền xử lý.

- Vâng.

Hộ vệ lui về phía sau vài bước, sau đó cưỡi ngựa chạy về hướng biệt viện.

Vì cuối cùng do trong phủ xuất tiền, cho nên tang lễ Trâu bà tử khá trang hoàng.

Tuy nhiên có nhiều bà tử hỗ trợ thu xếp, bày linh đường, treo lụa trắng, nhưng không chú ý đến một bóng người lén lút tìm di vật trên người Trâu bà tử.

Cuối cùng thì cũng tìm được cuộn giấy cất trong nội y của Trâu bà tử,.

Nhanh chóng liếc qua một cái, đem cuộn giấy nhét vào trong trong ngực, vội vàng rời đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Vòng Hoa

Thần sắc Sài Thế Vinh lo lắng, tìm thấy Giang Long cũng muốn nôn ra mật vàng.

Giang Long nghe nghe, cảm thấy bất đắc dĩ.

Sài Thế Vinh không đủ tự tin, bằng không sẽ không bị người khác ức hiếp thành như vậy.

Tuy nhiên cũng tốt, có người làm khó dễ, rất là kiêu ngạo, vậy có thể chỉnh đối phương làm họ mất mặt giúp Sài Thế Vinh dựng lên uy tín.

Sắc trời chạng vạng tối, Giang Long mời Sài Thế Vinh ở tạm một đêm.

Nhưng Sài Thế Vinh rất là sốt ruột, gắng lôi kéo Giang Long chạy tới kinh thành.

- Hiền đệ thật là thoải mái, tránh ở nông trang hưởng thụ.

Sài Thế Vinh bất mãn oán giận.

Giang Long nghe Sài Thế Vinh kể xong, cũng đối với xưởng in hiểu biết tình thế và có phán đoán, không cho rằng đây là việc khó.

Cho nên không nghĩ bây giờ chạy lên kinh thành chịu tội.

Hắn kỹ thuật cưỡi ngựa không tốt, nếu cưỡi đi chậm, đến kinh thành cửa thành đã bị đóng.

https://thuviensach.vn

Còn cưỡi ngựa nhanh, trời tối đen, Giang Long không đảm bảo kỹ thuật của mình sẽ không bị ngã từ trên ngựa xuống.

- Sài huynh không cần sốt ruột, huynh thoải mái một chút, thả lỏng tinh thần, ngày mai tiểu đệ vào kinh cùng huynh, cam đoan bãi bình những người thêu dệt chuyện này, bãi bình tất cả!

Giang Long rất tự tin nói.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Chấn Nhiếp

Tuy trong lòng Sài Thế Vinh rất vội vàng, nhưng thấy Giang Long tự tin nói như vậy, hơn nữa y mới nhớ tới kỹ thuật cưỡi ngựa của Giang Long thật sự không tốt lắm, cuối cùng do dự một chút, rồi cũng gật đầu đồng ý, nhưng vẫn nói:

- Sáng sớm ngày mai, chúng ta sẽ lên đường.

- Không thành vấn đề.

Giang Long sảng khoái đáp ứng.

Sau đó chớp chớp mắt, mở miệng nói:

- Đi, tiểu đệ dẫn huynh đi xem đồ tốt.

- Cái gì vậy?

Sài Thế Vinh bị bộ dạng thần bí của Giang Long gợi lên tâm lý tò mò.

Giang Long cũng không trả lời câu hỏi, trực tiếp dắt ống tay áo của y đi về phía trước.

Trong lòng Sài Thế Vinh thật giống như bị con mèo nhẹ nhàng quấy một chút, nóng lòng muốn biết Giang Long dẫn mình đi xem cái gì, mọi lo lắng lúc trước trong thời gian ngắn liền vứt ra sau đầu.

Giang Long lập tức mang theo Sài Thế Vinh đi tới chỗ làm việc của Ngọc Sai và Bảo Bình.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh bước vào cửa phòng, liếc mắt liền thấy được trên bàn có rất nhiều thú bông lớn lẫn nhỏ.

Hai mắt nháy mắt sáng choang!

Vội vã bước vào, vượt lên trước Giang Long, đem các loại thú bông cầm trong tay lật qua lật lại xem.

- Quá thần kỳ, thật là đáng yêu, quá đẹp!

Sài Thế Vinh liên tục khen ngợi.

Ngọc Sai và Bảo Bình nghe vậy đều là kiêu ngạo hất lên cái cằm trắng như tuyết, giống như đám thú bông do các nàng phát minh ra.

- Đoán xem, thú bông này là của ai?

Giang Long tiến lên nhéo cái lỗ tai của một con thú bông, đem nó nhấc lên, còn tay kia thì cong lại gõ cái mũi nhỏ của nó, ngoài miệng khẽ cười nói.

Nhưng hành động thô bạo này của hắn lại chọc cho Ngọc Sai mất hứng.

Con dê xinh đẹp bằng rối đầu tiên, là đưa tặng cho Ngọc Sai đấy.

Ngọc Sai cũng rất thích chuyện xưa nói về chú dê xinh đẹp.

Cho nên nàng lập tức giơ tay cứu lấy chú dê nhỏ đáng thương từ trên tay Giang Long đang nắm lấy lỗ tai nó.

Giang Long bất đắc dĩ nhún vai.

Sài Thế Vinh cũng không phải đồ ngốc, trong đầu lóe lên một ý tưởng, liền đoán được:

https://thuviensach.vn

- Những thứ này là đám tiểu động vật trong chuyện xưa sói xám và dê vui vẻ sao?

- Không sai.

Giang Long cười hì hì gật đầu:

- Vậy huynh nói sau khi tiểu thuyết bán ra thành công, ta đem những con thú bông và hàng thêu này đưa lên thị trường, có thể hay không lại trên kiếm được một khoản?

- Có thể, rất có thể!

Sài Thế Vinh đối với Giang Long liên tục dựng thẳng ngón tay cái:

- Chẳng những kiếm được lợi nhuận, hơn nữa còn lại là lợi nhuận lớn!

- Vậy Sài huynh có ý tứ muốn chen vào một tay?

sau khi Giang Long hỏi, Sài Thế Vinh lộ ra vẻ sửng sốt:

- Hiền đệ nguyện ý chia một chén canh với vi huynh?

- Chúng ta là huynh đệ mà!

Giang Long khoanh hai tay ở trước ngực nói.

Nhưng Sài Thế Vinh cũng vẫn không quá tin tưởng:

- Đệ nói thật?

- Huynh hôm nay như thế nào lại biến thành bộ dạng lề mề như vậy? Một chút cũng không giống đàn ông.

Giang Long tức giận đẩy Sài Thế Vinh một phen.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh lảo đảo lui về phía sau một chút:

- Ta đương nhiên là đàn ông, nhưng nhà ta không có cửa hàng bán thú bông và hàng thêu, cùng đệ hợp tác, căn bản không giúp được đệ cái gì.

Mặc dù là huynh đệ có quan hệ tốt, chiếu ứng lẫn nhau, nhưng nếu có thể ra phần lực mới được. Làm sao có thể không công lấy tiền bạc của huynh đệ được?

Sài Thế Vinh cũng là người có nguyên tắc.

- Cái này còn không đơn giản sao?

Giang Long cũng liền mở miệng nói:

- Chỉ cần đem tập trung toàn bộ nhân viên quản lý đường dây tiêu thụ trong nhà máy in của huynh lại, để cho bọn họ tìm một địa phương âm thầm mở cửa hàng thêu, không phải là được sao?

- Này, điều này có thể được sao?

Sài Thế Vinh không xác định nói.

- Huynh cũng xem trọng những thú bông và hàng thêu này, vì sao không được?

Giang Long tuyệt đối tự tin:

- Tuy nhiên trước khi tập trung những người đó, phải đem bọn họ thu phục, không thể để lọt tin tức.

Sài Thế Vinh nghe vậy lại lo lắng một hồi, lúc này y mới là lần đầu tiên giao tiếp với những người đó, nói không chừng những người đó trước kia còn trung thành với người khác:

https://thuviensach.vn

- Việc này rất khó làm được.

- Chỉ cần huynh đồng ý nghe lời ta, cũng không có gì khó khăn.

Như thế nào thu phục tôi tớ?

Rất đơn giản.

Đơn giản là chính sách cây gậy cùng củ cà rốt.

- Tốt, ta nghe lời đệ.

- Sau khi sách được bán thành công thì ta sẽ đưa con rối cùng hàng thêu lên thị trường, thời gian xem như cũng dư dả, chúng ta từ từ thu phục đám quản sự này.

Giang Long nói:

- Tuy nhiên đến lúc đó đệ xuất tiền mở cửa hàng, số định mức huynh chiếm sẽ thấp đi rất nhiều.

Sài Thế Vinh cũng muốn xuất tiền nhập chút cổ phần vào trong cửa hàng, nhưng lúc này trong túi y căn bản không có tiền.

Chỉ có thể gật đầu, nói:

- Đây là tất nhiên, nói đi, cho vi huynh được bao nhiêu phần? Vi huynh cũng không tham, trong hai mươi phần có thể chiếm một phần vi huynh đã biết đủ.

Kinh doanh thú bông và hàng thêu, Sài Thế Vinh đích thật không xuất ra được bao nhiêu lực.

Nhưng Giang Long cũng có điểm yếu của mình, đó là trong tay không có người.

https://thuviensach.vn

Thủ hạ vừa trung thành lại có năng lực cũng không dễ tìm như thế.

Giang Long chỉ có thể dần dần tiếp thu đại quyền của Cảnh phủ, sau đó tìm kiếm cùng bồi dưỡng nhân tài ở trong đám tôi tớ Cảnh phủ, hoặc là trong đám con cháu đời sau của những tôi tớ đó.

Từ bên ngoài mua về, cho dù nắm giữ văn tự bán mình, cũng không thể tin được!

Dù sao nam nhân và nữ nhân là không cùng một dạng.

Nữ nhân yểu điệu, nhát gan, sau khi chủ nhân mua về, có thể có một nơi ăn mặc không lo, có rất ít người trong các nàng sẽ nảy sinh ý niệm chạy trốn trong đầu.

Nhưng nam nhân liền không giống, nhất là đám người có bản lĩnh, bình thường đều khá lớn gan, thậm chí có người trực tiếp trộm tiền bạc của chủ nhân rồi chạy trốn.

Chỉ có những tôi tớ sinh ra ở trong phủ mới càng đáng giá tín nhiệm.

Giang Long cũng không có cò kè mặc cả:

- Vậy thì nghe theo Sài huynh.

- Tốt!

Sài Thế Vinh liền mỉm cười, không nghĩ tới đến nông trang một chuyến, không ngờ lại nhiều ra một đường tài lộ.

Mặc dù chỉ chiếm một phần hai mươi, nhưng thú bông và hàng thêu rõ ràng cho thấy sẽ bán rất chạy, chỉ một phần này số lượng cũng sẽ không ít là một khoản con số.

https://thuviensach.vn

Thấy hai người nói xong chính sự, Bảo Bình đó lanh mồm lanh miệng giới thiệu cho Sài Thế Vinh.

- Đây là con sói xám.

Sài Thế Vinh nhìn lại, không khỏi mỉm cười:

- Trên mặt của nó như thế nào có vết sẹo? Tuy nhiên nhìn qua thì cũng không có dọa người.

Bảo Bình cười hì hì ôm lấy một con rối:

- Đây là con sói đỏ.

- Trong tay nó cầm đúng là cái chảo sao?

Sài Thế Vinh tò mò.

- Ừ.

Bảo Bình gật đầu, tiếp theo lại giới thiệu cho Sài Thế Vinh, chú dê vui vẻ, chú dê xinh đẹp, chú dê lười biếng các loại.

Trực tiếp làm cho Sài Thế Vinh vô cùng ngạc nhiên tán thưởng.

Cũng rất khâm phục đối với việc Giang Long thiết kế ra các loại hình tượng thú bông.

Ở trong mắt người bình thường, sói cùng sói đều giống nhau, dê cũng thế, nhiều nhất cũng chỉ là thân thể khác nhau, có cao có thấp, có béo có gầy thôi.

Nhưng hiện tại đám dê nhồi bông này đều có đặc điểm căn bản không giống nhau, cũng như người bình thường có tướng mạo riêng biệt vậy.

https://thuviensach.vn

Con sói xám cùng sói đỏ cũng thế, hơn nữa rõ ràng là những con sói hung ác, nhưng lại cho người ta cảm thấy nó vô cùng đáng yêu.

Cầm từng con thú bông lên thật cẩn thận thưởng thức, quan sát, Sài Thế Vinh thật lòng cảm thán:

- Hiền đệ thật sự là đại nhân tài!

- Chẳng qua là một chút ý tưởng mới mà thôi.

Giang Long khiêm tốn.

- Nhưng chính là dựa vào điểm ý tưởng đó mới có thể kiếm được nhiều tiền!

Sài Thế Vinh đột nhiên nghĩ đến cái gì, tò mò hỏi:

- Những nhân vật trong truyện Tây Du Ký, đệ có thể thiết kế ra được hay không?

- Chắc là có thể.

- Thật sự?

Hai mắt mấy người Sài Thế Vinh, Bảo Bình và Ngọc Sai liền sáng rực lên.

Giang Long lấy ra bút than mang theo bên mình ra, lập tức vẽ một bức hình lên trang giấy.

Chỉ chốc lát, đầu đội Tử kim quan, tay cầm Kim cô bổng Tôn Ngộ Không, liền đập vào trong mắt mọi người.

- Thật là uy phong!

Bảo Bình tán dương.

https://thuviensach.vn

Này hoàn toàn bất đồng phong cách với con sói xám và chú dê vui vẻ.

Sài Thế Vinh cũng liên tục gật đầu, ngoài miệng thì hỏi:

- Hiền đệ không có ý định đem các nhân vật trong truyện Tây Du Ký, cũng làm ra rồi bán cùng một thể?

- Tốt, đó là một ý kiến hay.

Bảo Bình đồng ý, tiến lên ôm lấy cánh tay của Giang Long.

Giang Long lại lắc đầu nói:

- Nếu ta làm ra các nhân vật trong truyện Tây Du Ký, đem đi bán, như vậy dân chúng sẽ có chọn lựa so sánh, mua con này rồi sẽ không tiếp tục mua con khác.

Sài Thế Vinh, Ngọc Sai và Bảo Bình nghe vậy đều sửng sốt.

- Nói trắng ra, ta đem hai loại thú bông bất đồng phong cách bày ra bán một thể, chẳng khác gì tự đập bãi của chính mình, có người thích con sói xám, tự nhiên sẽ không tiếp tục mua Tôn Ngộ Không, mà có người thích Tôn Ngộ Không, sẽ không mua con sói xám, vô hình trung sẽ mất đi rất nhiều khách hàng.

Giang Long rất nghiêm túc giải thích:

- Cho nên ta muốn đem chúng nó bán ra luân phiên, trước bán đám thú bông và hàng thêu loại con sói xám và chú dê vui vẻ, đợi khi sinh ý giảm xuống, sẽ đem loại thú bông và hàng thêu Tôn Ngộ Không lấy ra tiếp tục bán.

Nói như vậy, trước kia những người khách hàng đã mua con sói xám và chú dê vui vẻ thấy loại thú bông và hàng thêu Tôn Ngộ Không cũng rất thú vị, liền vẫn sẽ tiêu tiền mua.

https://thuviensach.vn

Bảo Bình, Ngọc Sai cùng với Sài Thế Vinh còn thật suy nghĩ một hồi, sau đó mới giật mình hiểu ra.

- Xem ra hiền đệ chẳng những có thể tự ý sáng tác chuyện xưa, hơn nữa còn tinh thông đạo mua bán.

Sài Thế Vinh cảm thấy thời gian tiếp xúc với Giang Long càng dài thì lại càng không hiểu rõ về Giang Long.

- Không có biện pháp, không có tiền, nửa bước cũng khó đi a!

Giang Long giang tay ra nói.

Sài Thế Vinh tràn đầy đồng cảm gật đầu.

Địa vị của y ở trong nhà cũng không cao, khi ông nội trở thành Thành Quốc Công thì đối xử không công bằng với một nhà đại bá, y cũng sớm nhận thức được nguy cơ, lo lắng về sau ông nội không còn nữa, lúc ấy đại bá sẽ kế thừa tước vị Quốc công, chính mình một không tiền hai không quyền, về sau sinh sống như thế nào đây.

Hiện tại gia gia vẫn còn, đại bá đã không thèm quan tâm đến y rồi, cho đến lúc đó, rất có thể tùy tiện tạo cho y một lỗi lầm nào đó, đem y đuổi đi.

Đương nhiên, đói chết là không thể, nhưng cả đời này cũng chỉ có thể vượt qua như một tiểu địa chủ mà thôi.

Mà có đôi khi của cải, tiền bạc có thể trực tiếp tạo nên địa vị một người.

Trong phủ có rất nhiều vị trí tốt, chỉ có tiền thì cho dù là vị trí tộc lão, cũng có thể mua được tới tay.

Tới thời gian ăn cơm, trở lại biệt viện, Giang Long và Sài Thế Vinh ngồi cùng bàn ăn cơm còn uống thêm chút rượu.

https://thuviensach.vn

Thân thể của Giang Long đã bình phục, hiện tại uống chút rượu cũng không ngại.

……

Bảo Bình và Ngọc Sai đi thông báo cho Lâm Nhã một tiếng hôm nay Giang Long không ăn cơm chiều ở đây, kết quả hai nữ bị Lâm Nhã giữ lại cùng nhau ăn cơm.

Đỗ Quyên thì lại lặng lẽ lui xuống, không có chút uy phong nào như trước.

Phương Tình cũng lui ra, lặng lẽ nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Đỗ Quyên.

Đừng nhìn Lâm Nhã không nói rõ ràng với nàng cái gì, nhưng nàng biết rằng một ngày nào đó, Lâm Nhã sẽ ngả bài với nàng.

Nhưng trước khi ngả bài, khẳng định phải tiến hành khảo sát, xem nàng có đủ tư cách để trọng dụng hay không.

Đối với Cảnh gia huyện Ninh Viễn, Phương Tình sớm đã nghe được, bằng không nàng không phải cô nương trong tay đám người môi giới vì sao có thể tới quán rượu chứ?

Nếu Lâm Nhã thật sự muốn nàng nguyện ý trung thành, đi theo, nhất định phải phải đáp ứng một điều kiện.

Nàng nên báo thù cho nữ tử đã ho ra máu mà chết ở trong ngực mình!

Qua nhiều năm như vậy, hình ảnh trước khi chết của cô gái mặt tròn đó vẫn thường xuyên hiện lên ở trong óc nàng.

Thời gian dần qua, không ngờ tạo thành một loại chấp niệm.

https://thuviensach.vn

Nếu không thể báo thù cho cô gái mặt tròn này, lương tâm của nàng sẽ bất an, sợ rằng trong tương lai sẽ vướng mắc cả đời.

Bảo Chi Bảo Hoàn cùng vài cái nha hoàn rất nghe lời Phương Tình, hôm nay lúc đối mặt với Đỗ Quyên, vẫn rất biết vâng lời nén giận lại.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Thanh Lâu

Ăn cơm xong, Giang Long phái một nha hoàn sắp xếp cho nhà ở cho Sài Thế Vinh, cũng nói với Ngọc Sai và Bảo Bình tự trở về nghỉ ngơi.

Chính mình về phòng ngồi xuống không bao lâu thì bóng dáng Tang Chu đã hiện ra ở trước cửa.

- Làm rất tốt.

Giang Long khen.

Tang Chu cúi đầu, khóe miệng hiện lên một chút độ cong, sau đó nói:

- Nô tỳ cũng có thể khiến cho Hoài Vương giống như bà tử kia...

- Không được.

Giang Long không đợi Tang Chu nói xong liền cắt ngang:

- Hoài Vương chính là người trong hoàng thất, thân phận không tầm thường, nếu như y xảy ra chuyện gì, Hoàng thượng sẽ không dễ dàng bỏ qua. Đến khi đó phàm là những quan viên nào có chút liên quan đến Hoài Vương, bao gồm cả Cảnh phủ chúng ta cũng đều sẽ bị nghiêm khắc kiểm tra đến.

Thấy Tang Chu vẫn đang chưa từ bỏ ý định, muốn thử làm một lần.

Giang Long lại nói:

https://thuviensach.vn

- Hơn nữa hộ vệ Vương phủ rất chặt chẽ, ta cũng không muốn ngươi đi mạo hiểm.

Tang Chu nhanh ngẩng đầu liếc mắt nhìn Giang Long một cái, rốt cục mới bỏ đi suy nghĩ này.

Nói tới Hoài Vương, Giang Long liền nhớ tới Hầu Giang, vài ngày trước mình đã đồng ý cho y gia nhập, sau đó liền phái y tới phụ cận Hoài Vương phủ điều tra, xem có thể tìm được cơ hội giết chết Hoài Vương hay không.

Khi Hoài Vương ở rừng hạnh muốn cướp Lâm Nhã về nhà, liền biết được y này hiếu sát, ngông cuồng, háo sắc như mạng, nếu đã kết thù oán, thì sẽ không có khả năng hòa giải.

Lâm Nhã vì việc này cũng rất lo lắng, còn Hoài Vương cũng hẳn là không có ý định bỏ qua việc này.

Giang Long cùng y là không chết không ngừng rồi!

Hầu Giang không có truyền lại tin tức, Giang Long cũng không gấp, ngược lại cảm thấy Hầu Giang làm việc khá cẩn thận chắc chắn.

Đổi lại nếu như xúc động, không cẩn thận liền có khả năng lộ liễu hành động.

Đó dù sao cũng là một vị Vương gia cao cao tại thượng, hơn nữa còn là con ruột của đương kim thiên tử.

……

Trong màn đêm ở kinh thành, Hầu Giang đang lặng lẽ đi trong một con hẻm nhỏ u ám.

Mặc dù đến buổi chiều ở kinh thành sẽ đóng bốn cánh cửa thành lại, nhưng bởi vì thời kỳ hòa bình đã lâu, cho nên chỉ cần không phải xảy ra

https://thuviensach.vn

tình huống ngoài ý muốn, kinh thành cũng không cấm đi lại vào ban đêm.

Tuy rằng đã nhá nhem tối, nhưng trên đường cái người đến người đi vẫn tấp nập.

Rất nhiều công tử quyền quý, huân quý quần áo lụa là cùng với các đại nhân đã thay đổi quan bào ngồi trên kiệu mềm cùng đám bạn tốt hẹn gặp nhau ở thanh lâu tửu quán.

Sắc trời tối hẳn, đúng là thời điểm buôn bán ở thanh lâu náo nhiệt nhất, đặc biệt là thanh lâu nổi tiếng với quy mô khổng lồ, vô số kẻ tự cho mình là phong lưu tài tử bước vào cánh cửa, muốn gặp gỡ hồng bài cô nương trong thanh lâu để đàm chuyện thơ ca, nâng cốc ngôn hoan.

Nếu như có thể chiếm được phương tâm của hồng bài cô nương, có lẽ có thể ngủ lại phong lưu một đêm.

Thanh lâu lớn, sẽ đặt ra một ít quy củ mới mẻ độc đáo, hơn nữa người mở thanh lâu cũng vô cùng hiểu rõ tâm tính của đàn ông.

Dạng nữ nhân nào để cho nam nhân nhớ thương nhất?

Không chỉ riêng xinh đẹp, thông minh, phong tao, tình cảm, hơn nữa còn phải có khí chất.

Còn có một điểm trọng yếu nhất, đó nhất định phải là tấm thân xử nữ.

Dù có đẹp, có hoa lệ, nhưng một khi đã bị nam nhân khác lấy mất lần đầu tiên, những người khách nhân khác liền sẽ không tiếp tục nguyện ý bỏ ra giá trên trời nữa.

Nói trắng ra, chính là không chiếm được, mới là tốt nhất!

Còn có một chút cô nương tuy rằng không còn tấm thân xử nữ, nhưng bởi vì lớn lên đủ xinh đẹp, hơn nữa lại là tài nữ, thì sẽ có quy củ khác.

https://thuviensach.vn

Nói cho cùng cũng phải để những cô nương này vừa mắt mới có thể tiêu tiền ngủ lại.

Giá tiền ngủ lại tuy rằng không còn giá trên trời, nhưng giá cả tất nhiên cũng không thấp.

Tóm lại, trong quá trình thanh lâu kiếm tiền còn phải nghĩ ra biện pháp làm cho chỗ này nổi tiếng hơn, hấp dẫn những loại người như quan viên, đám ăn chơi trác táng, thanh niên tài tuấn, địa chủ, những nam nhân trẻ tuổi cũng có địa vị đến nơi này tiêu tiền.

Đủ loại mọi người đến đây, mới có thể để cho thanh lâu kinh doanh vĩnh viễn náo nhiệt hưng thịnh.

Có thể ở kinh thành mở thanh lâu, tất nhiên sẽ có đại nhân làm chỗ dựa ở sau lưng.

Cho nên mặc kệ là ai có thân phận gì đến đây, cũng không ai dám gây rối ở chỗ này.

Lúc này Hầu Giang đang theo sau lưng một người nam tử chừng ba mươi tuổi.

Vị nam tử này vóc người cao lớn, hình thể đặc biệt cường tráng, mặc dù mới đầu xuân, nhưng vẫn ăn mặc rất thoáng mát hở tay hở ngực ra.

Hai cánh tay chắc khỏe, cơ thể cường tráng, trên mặt nuôi bộ râu quai nón, ở giữa ngực lông đen rậm rạp.

Nam tử kêu là Phương Bàn, là một vị đao phủ.

Chỉ trong một ngày hôm nay, y trọn vẹn chém đứt năm cái đầu.

Đều là những quan viên phạm tội.

https://thuviensach.vn

Ngoài những quý tộc có đặc quyền ra, thì luật pháp Đại Tề đối với quan viên bình thường cùng với dân chúng vẫn tương đối nghiêm khắc.

Phương Bàn không có phát hiện ra ở phía sau có người đi theo mình, hơn nữa gã chẳng qua chỉ là một tên đao phủ mà thôi, bình thường cũng không gây thù kết oán với ai, ai lại rỗi việc không đâu chạy theo dõi gà chứ?

Một đường đến Lưu Hương Các, Phương Bàn trực tiếp vào từ cửa sau.

Ngoài công việc chính là đao phủ ra, gã còn làm thêm một việc là trông bãi cho Lưu Hương Các, kiếm thêm một khoản tiền.

Lưu Hương Các mặc dù là thanh lâu số một số hai kinh thành, sau lưng cũng có chỗ dựa lớn rất vững chắc, nhưng dù có là thanh lâu nhà ai thì mỗi ngày cũng chẳng phải gặp vài con ma men uống chút nước tiểu ngựa, liền không biết mình tên họ là gì?

Lúc đó sẽ nhờ vào đám tay chân Lưu Hương Các nuôi dưỡng ra mặt, đem đám ma men đó đánh chạy hoặc là trực tiếp nâng lên ném ra đại môn.

Chỉ cần đám ma men này tỉnh táo lại sẽ không tìm Lưu Hương Các phiền toái, ở sau lưng thanh lâu có chỗ dựa vững chắc, thì đám người này sẽ không dễ dàng động thủ.

Mở cửa buôn bán, chủ ý chính là hòa khí sinh tài.

Hơn nữa loại địa phương hỗn loạn này, ngươi nếu muốn tranh cãi đều không có thì cũng không thể nào xảy ra.

Coi như là Hoàng thượng tự mình mở thanh lâu, thì cũng sẽ có đám ma men khóc lóc om sòm, chơi xấu.

Không phải bọn chúng gan lớn, không muốn mệnh, mà có chút người vốn chính là rượu vào liền điên điên khùng khùng, dính chút rượu vào lập

https://thuviensach.vn

tức không biết mình tên họ là gì.

Đi vào Lưu Hương Các, Phương Bàn gật gật đầu với vài thanh niên trai tráng, xem như bắt chuyện.

Đang muốn đi về phía một gian gian phòng, một tên thanh niên trai tráng đột nhiên nhíu mày, sau đó nhếch miệng, lộ ra đầy răng vàng nói:

- Hôm nay khách nhân nhiều, Anh Hồng đang tiếp khách rồi.

- Ừ?

Phương Bàn sắc mặt liền trầm xuống:

- Ta không phải đã nói thân thể nàng không tốt, không thể đón thêm khách sao?

- Phương ca, Anh Hồng có tiếp khách hay không, mấy huynh đệ chúng ta có thể không làm chủ được.

Đại hán vừa mở miệng lập tức trả lời.

Một tên thanh niên trai tráng cũng liền nói:

- Ngươi coi trọng Anh Hồng, muốn mua thì xuống tay sớm một chút, đừng kéo dài như thế, lúc trước ma ma dẫn khách nhân tới, chúng ta cũng đã nói tốt giúp ngươi, nhưng trong ánh mắt của ma ma chỉ có bạc trắng, nơi nào chịu nghe ta chứ?

- Đúng vậy.

Nhóm hán tử này rõ ràng có chút e ngại Phương Bàn.

Một là vì năm đó khi Phương Bàn mới tới, những người này từng hợp lại cố ý khiêu khích, sau đó động thủ, mong đem Phương Bàn đánh phục, về

https://thuviensach.vn

sau dễ dàng từ phía Phương Bàn kiếm chút béo bở, nhưng kết quả lại bị Phương Bàn dùng một cá nhân đánh ngã toàn bộ bọn họ.

Hai là về sau lại biết Phương Bàn còn làm công việc đao phủ, đây mới thực là giết người không chớp mắt a!

Phương Bàn bình thường cũng rất ít nói, mặt không chút biểu tình, tuy rằng cùng bọn họ ở chung cũng khá lâu rồi, nhưng vẫn chưa từng cùng bọn họ kết giao bằng hữu nói chuyện với nhau.

Bọn họ cũng lo lắng Phương Bàn vẫn còn ghi hận chuyện năm đó.

Cho nên vừa thấy Phương Bàn nhíu mày, trong lòng liền sinh ý sợ hãi.

Bọn họ cũng không phải người lương thiện, nhưng đánh người chém người, đem đối phương đánh thành tàn phế bọn họ đã từng làm, nhưng chân chính giết người, bọn họ còn thật không dám làm.

- Tiền của ta vẫn còn chưa đủ.

Phương Bàn vẻ mặt âm trầm.

Vài tên thanh niên trai tráng khác do dự một chút, không tình nguyện mở miệng nói:

- Thiếu bao nhiêu, nếu không mấy người chúng ta cho ngươi mượn?

- Không cần!

Phương Bàn phất tay, Lại nhấc chân đi về phía căn phòng của Anh Hồng.

Khi bóng lưng Phương Bàn biến mất ở sau cửa, một tên thanh niên trai tráng vẻ mặt khinh thường nhổ ngụm nước miếng:

- Thật là một tên đầu gỗ phiền phức!

https://thuviensach.vn

- Đúng thế, Anh Hồng kia tuổi cũng lớn rồi!

- Tàn hoa bại liễu rồi, cũng chỉ có thằng ngu này mới nguyện ý bỏ ra ba mươi lượng bạc ra mua.

- Gã nói Anh Hồng thân thể không tốt, có phải mang thai con của gã hay không?

- Có khả năng.

- Nếu không chúng ta đi nói cho ma ma?

- Làm việc ở trong này, không phép cho mang thai đó.

- Coi như xong, tố cáo bí mật cũng không có ưu đãi gì, không nên đắc tội với Phương Bàn.

- Nói cho cùng Anh Hồng bình thường cũng tiếp không đến vài cái khách nhân, ma ma cho dù có biết, phỏng chừng cũng sẽ mắt nhắm mắt mở, sẽ không bắt xóa đi, chứ nếu như trẻ con không còn, Phương Bàn đổi chủ ý, bây giờ không mua người làm sao?

- Chỉ có điều mỗi lần nhớ tới năm đó bị Phương Bàn đánh một trận, ta liền hận đến hàm răng ngứa ngáy.

Một đám đại hán cùng một chỗ hùng hùng hổ hổ cằn nhằn.

Phương Bàn xuyên qua cổng tò vò đi ra được vài chục bước, đột nhiên nghe thấy ở trong căn phòng phía trước truyền ra một hồi thanh âm hành hạ mắng chửi cùng tiếng kêu thảm thiết cầu xin tha thứ.

- Gái điếm thối, năm đó ngươi không phải cao ngạo lắm sao, liếc cũng không liếc mắt một cái nhìn đại gia ta!

- Không nên... Đau.

https://thuviensach.vn

- Đại gia ta năm đó tâm cũng đau, chẳng những thật sự coi trọng ngươi, hơn nữa hai tay dâng lên năm mươi lượng bạc trắng, ngươi gái điếm thối lại mắng ta chữ to không nhìn được một cái, không xứng lên giường của ngươi, để cho ta cầm bạc cút đi!

- Cầu xin ngài, không cần nhéo...

- Hôm nay rơi xuống tay đại gia, đại gia không vui đùa một chút, như thế nào giải được hận năm đó?

- Ta sai rồi, van xin ngài.

- Hiện tại biết sai lầm rồi, đã muộn!

Anh Hồng có tướng mạo khá xinh đẹp, năm xưa cũng từng là hồng bài cô nương của Lưu Hương Các, nhưng theo thời gian trôi qua danh tiếng cũng không còn nữa, tuổi lớn dần, thời gian dần qua từ hồng bài cô nương, từng bước một rơi xuống hạ đẳng nhất, đến nông nỗi chỉ cần có khách nhân là phải tiếp.

Rất nhiều khách nhân đều từng bị hồng bài cô nương chướng mắt, thậm chí là chế ngạo qua liền ghi hận trong lòng.

Lúc hồng bài cô nương còn nổi tiếng, bọn họ không dám làm thế nào.

Nhưng đợi đến khi hồng bài cô nương theo thanh lâu năm đó từ cây rụng tiền biến thành hàng thứ cấp đê tiện không ai cần, bọn họ liền sẽ đi tới trả thù.

Phương Bàn không chỉ một lần gặp chỉ một lần gặp được loại tình huống này, cũng từng nóng giận, đánh đuổi đám khách nhân này.

Nhưng sau đó, thanh lâu ma ma đều sẽ trách phạt Anh Hồng, cũng trừ tiền lương hàng tháng của gã.

https://thuviensach.vn

Cho nên mặc dù trong lòng khó chịu vô cùng, gã cũng chỉ có thể trừng ra một đôi mắt đỏ bừng, cứng rắn chịu đựng mà thôi.

Nhưng qua không bao lâu, trong phòng cũng đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi:

- Không nên, bụng của ta!

- Ừ? Bụng?

- Đừng, đừng đè bụng của ta.

- Ha ha, ngươi gái điếm thối không phải là mang bầu của ai đi? Muốn ta không nói cho thanh lâu ma ma?

- Van cầu ngươi không cần.

- Vậy ngươi cái gì đều cũng phải nghe ta đấy...

Khách nhân nói còn chưa đứt lời, chợt nghe cạch một tiếng, cửa phòng bị người đạp tung ra.

Then cài cửa đã bị gãy thành hai đoạn, rớt trên mặt đất.

- Ngươi là ai?

Khách nhân đầu tiên liền sửng sốt rồi mới bất mãn quát.

Nhưng đợi cho thân hình cao lớn vẻ mặt hung ác của Phương Bàn đến gần, cũng liền bị dọa không khỏi nuốt nước miếng một cái.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Mười Ngày

Một đôi bàn tay thô to như cái đùi người bình thường lớn của Phương Bàn, trên vùng khoang ngực rộng rãi đầy lông đen, hơn nữa trên mặt mang theo râu quai nón, trừng đôi mắt to mắt đỏ bừng, đem tên khách nhân bóp véo Anh Hồng mình đầy thương tích dọa cho một hồi nuốt nước miếng.

- Ngươi, ngươi là ai...

Khách nhân còn nói chưa dứt lời, chỉ thấy Phương Bàn tay phải vồ tới, giống như bắt gà con, đem gã nhấc lên không trung.

Ôm ồm gầm nhẹ:

- Ngươi lão tạp mao này, lại dám ức hiếp Anh Hồng?

Hóa ra tên khách nhân này hai bên tóc mai đã hoa râm, trách không được năm đó Anh Hồng không có chọn người này, giữa hai người chênh lệch gần hai mươi tuổi.

Trong thanh lâu, địa vị nữ tử giảm xuống cực nhanh, coi như là đứng đầu bảng hồng bài cô nương cũng chỉ có thể nổi trội ba bốn năm mà thôi.

Sau khi đó thì một năm không bằng một năm rồi.

Hơn nữa nữ tử trong thanh lâu xuất đạo đều tương đối sớm, mười lăm mười sáu tuổi đã bắt đầu tiếp khách, đợi đến khi giống như Anh Hồng hiện tại đã ba mươi tuổi, như vậy đã có thể tính toán là hoa tàn ít bướm rồi.

https://thuviensach.vn

- Đừng, không nên để ma ma lại sẽ trách móc ngươi, trừ tiền lương hàng tháng của ngươi.

Tên khách nhân khoảng năm mươi tuổi kia bị khí thế Phương Bàn hù dọa, còn chưa dám nói gì, Anh Hồng trên người quần áo xộc xệch đã nhào tới trước, ôm lấy cánh tay Phương Bàn, không cho gã động thủ.

Lão khách nhân nghe thấy thế, lập tức gan liền lớn hơn:

- Nơi này là Lưu Hương Các, ngươi là ai, lại dám quấy rầy việc tốt của bản đại gia? Còn không buông tay? Bằng không bản đại gia đem Hồng ma ma tìm đến, cho ngươi đẹp mắt!

Phương Bàn một thân cơ bắp, tính khí táo bạo, lập tức liền muốn động thủ đánh người.

Nhưng Anh Hồng đã nắm gắt gao khuỷu tay của gã, Phương Bàn lại không dám ra sức, trong thời gian ngắn trong phòng hình thành thế giằng co, nhao nhao ồn ào.

- Làm sao vậy làm sao vậy?

Chỉ chốc lát, một thanh âm sắc nhọn bỗng nhiên từ bên ngoài truyền vào.

Tiếp theo, chỉ thấy một trung niên nữ tử trên dưới bốn mươi tuổi, trang điểm nồng đậm ăn mặc diêm dúa, khóe mắt tràn đầy nếp nhăn bước nhanh vào trong phòng.

Sau lưng bà ta, còn đi theo vài bà già cùng mấy tay đấm.

- Phương Bàn, lại là ngươi!

Trung niên nữ tử vừa vào nhà, đánh giá xung quanh, liền hiểu chuyện gì xảy ra:

https://thuviensach.vn

- Ngươi chọn trúng Anh Hồng, nếu là có tiền thì nhanh mua về chính mình nuôi, còn trong tay không có tiền, cũng đừng ngăn cản không cho Anh Hồng tiếp khách!

Dưới tay ma ma lớn lớn nhỏ nhỏ nuôi mấy trăm miệng ăn, lớn phải mặc y phục, còn phải là hàng cao đẳng, ăn uống đồng dạng không thể kém.

Những đứa nhỏ thì phải mời sư phụ chuyên môn đến dạy dỗ, mới có thể học được đồ vật này nọ, tương lai mới có thể đánh ra danh tiếng hàng đầu.

Những thứ này cái nào không cần tiền?

Nếu mỗi cô nương cũng đều không tiếp khách, ngươi để cho lão nương ăn không khí à!

- Anh Hồng nàng thân thể không thoải mái.

Phương Bàn cúi đầu, hai đấm nắm chặt.

- Lại là thân thể không thoải mái, ngươi nói, hàng tháng này nàng đã có vài ngày thân thể không thoải mái?

Trung niên nữ tử thét chói tai.

- Hồng ma ma, là ta không tốt, ngài đừng trách Bàn ca nữa.

Anh Hồng vội vàng đứng dậy khom gối thi lễ.

Trung niên nữ tử nhíu mày, vẫn còn oán giận, nhưng thanh âm rõ ràng chậm lại rất nhiều:

- Ngươi thân thể này ngày qua ngày càng lúc càng không còn dùng được rồi.

Anh Hồng cúi đầu, khóe mắt có nước mắt rơi xuống.

https://thuviensach.vn

- Ngươi nha.

Hồng ma ma tiến lên một bước, chính là ở trên vai Anh Hồng vỗ một cái thật mạnh:

- Năm đó thời điểm lúc ngươi đang nổi danh có bao nhiêu tuổi trẻ tài tử phong lưu, con cháu nhà quan, hay hoặc giả là đại lão gia thắt lưng mang bạc triệu nguyện ý ra giá, giúp ngươi chuộc thân?

Ma ma ta khuyên nhủ rác cả mép, ngươi cũng không gật đầu!

Nói cái gì không hợp nhãn duyên, ương bướng để cho các nam nhân kia chỉ biết lấy lòng, nói vài lời hay liền sinh sinh nâng lên tận trời, đã quên mình chính là thân phận gì rồi sao.

Lấy chúng ta xuất thân như thế này, đời này có thể được một người đàn ông có tiền mua về nhà, làm cái thiếp thất, cũng đã rất tốt rồi.

Nhìn ngươi hiện tại, coi trọng cái thứ gì?

Nói tới đây, Hồng ma ma hung hăng giận dỗi trừng mắt nhìn Phương Bàn một cái.

Anh Hồng khóc ròng cãi lại:

- Bàn ca y tâm địa rất tốt, là thật tâm đối đãi ta.

- Thật tâm có cái rắm dùng, ngay cả mấy chục lượng bạc đều lấy không ra!

Hồng ma ma đưa tay, ở trên ót Anh Hồng điểm thậy mạnh một cái.

Anh Hồng ngửa ra sau, trên cái cần cổ trắng, lộ ra vài vết xanh tím ứ đọng.

https://thuviensach.vn

Hồng ma ma nhìn đến, liền sửng sốt.

Vừa vặn lúc này Phương Bàn cũng nhìn lại, trừng lớn đôi mắt đỏ bừng, liền gắt gao nhìn về hướng lão nam nhân kia.

Lão nam nhân bị hù dọa bản năng co rúm lại về phía sau một chút, nhưng liền phục hồi tinh thần lại, chính là đột nhiên dựng thẳng sống lưng, hét lên:

- Hồng ma ma, ta đang cùng Anh Hồng làm chuyện tốt, tên kia liền đá văng ra cửa đột nhiên xông vào...

- Câm miệng!

Hồng ma ma nhìn thấy trên cổ Anh Hồng bị tổn thương làm sao không biết chuyện gì xảy ra?

Lão nam nhân ngẩn ra, lớn tiếng nói:

- Ta tới cửa chính là khách, ngươi tại sao có thể đối với ta như vậy? Ngươi sẽ không sợ ta đem sự tình hôm nay truyền ra sao?

Hồng ma ma cũng là không có mở miệng trả lời, tiến lên vài bước, xé vạt áo của Anh Hồng ra, chỉ thấy bên trên bộ ngực tuyết trắng của Anh Hồng hiện đầy vết nhéo.

Phương Bàn sau khi thấy, trong ánh mắt hiện lên thần sắc tràn đầy đau đớn.

Thở hổn hển, lửa giận đã sắp đè nén không được, muốn xách quyền đánh người rồi.

- Lưu Hương Các của các ngươi có còn muốn danh tiếng hay không?

https://thuviensach.vn

Lão nam nhân theo bản năng cách Phương Bàn xa một ít, lại mở miệng hô.

- Cút!

Hồng ma ma bỗng nhiên xoay người, đối với lão nam nhân quát chói tai.

Lão nam nhân đầu tiên hoảng sợ, nhưng lập tức liền giơ chân rống trở về.

Tuy nhiên câu nói tiếp theo của Hồng ma ma, cũng khiến cho sắc mặt của y trắng bệch, ỉu sìu đi xuống:

- Họ Phương kia, ngươi thực sự nghĩ rằng ngươi vẫn là mười mấy năm trước ngươi sao?

Lúc đó ngươi có tiền có thế, mạng lưới quan hệ cũng rộng, Lưu Hương Các mở cửa buôn bán, hòa khí sanh tài, không tốt đắc tội ngươi.

Nhưng ngươi bây giờ táng gia bại sản, bất quá là một tên sa cơ thất thế mà thôi, lão nương cho ngươi mượn mười lá gan ngươi đi ra ngoài dám nói bậy một câu Lưu Hương Các thử một lần xem?

Thấy khuôn mặt tên họ Phương này liền biến thành đỏ chót như quả cà giập nát, Hồng ma ma cười lạnh một tiếng:

- Hôm nay tới nơi này tìm cô nương, là ngươi đem con ruột bán đi đi?

- Ngươi, làm sao ngươi biết?

Họ Phương thấp giọng hỏi, y về già mới có con, vốn coi đứa con nhỏ này như tâm can bảo bối.

Nhưng theo y tiêu xài hàng ngày, táng gia bại sản, hiện nay đứa con chỉ có sáu bảy tuổi này, trong mắt y, cũng liền trở thành thứ hàng hóa có thể

https://thuviensach.vn

trao đổi.

- Cút!

Hồng ma ma rống to một tiếng:

- Toàn bộ kinh thành này, còn không có gì chuyện có thể giấu diếm được lỗ tai của lão nương, ngươi phải nhớ kỹ, nếu để cho lão nương nghe được ngươi nói Lưu Hương Các có cái gì không tốt, đến lúc đó Phương Bàn... Ồ, đã quên nói cho ngươi biết, Phương Bàn là đao phủ ở Hình bộ, chuyên môn chính là chém đầu người đấy.

Nam tử họ Phương nghe vậy bị dọa cho hai chân run rẩy, cả y phục đều không kịp mặc, xoay người ôm lấy quần áo, giống như bay trốn ra khỏi phòng.

- Cám ơn Hồng ma ma.

Anh Hồng tiến lên nhỏ giọng nói.

- Đừng cám ơn ta!

Hồng ma ma nhìn Anh Hồng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Ngươi chính là đồ đầu gỗ, cả đời này không mở được khiếu rồi.

- Nghe nói Doanh Lục cũng đi.

Anh Hồng đột nhiên ngẩng đầu nói.

Hồng ma ma chính là bị kiềm hãm.

Năm đó Doanh Lục và Anh Hồng đều là một trong những người đứng đầu bảng hồng bài cô nương của Lưu Hương Các, tuy nhiên hai người lựa chọn bất đồng.

https://thuviensach.vn

Anh Hồng vẫn ở lại trong thanh lâu.

Mà Doanh Lục lại gật đầu đồng ý được một Đại lão gia có tiền mua về nhà.

Ngoại trừ Doanh Lục, kỳ thực còn có mấy cô nương, nhưng mấy người các nàng, đều chết sớm hơn.

Hồng ma ma đột nhiên thở dài một tiếng, sắc mặt phức tạp, nếu thật so sánh thì Anh Hồng ngược lại có kết cục tốt nhất.

Kỳ thật bà cũng biết, nam nhân đến thanh lâu mua nữ nhân về, chính là một cái mới mẻ, và khi cái mới mẻ này qua đi, không phải tiện tay vứt bỏ một bên, thì liền trực tiếp tặng cho người khác rồi.

Căn bản sẽ không coi các nàng là người.

Tuy nhiên từ xưa đến nay, từ thanh lâu đi ra ngoài nữ tử, lại có mấy người có thể có kết cục tốt hay sao?

- Thôi, ta nói không lại ngươi.

Hồng ma ma mặt liền băng lạnh xuống:

- Tuy nhiên quy củ trong các không thể loạn được, chỉ cần ngươi vẫn là cô nương trong các thì không thể không tiếp khách!

Bằng không truyền đi, các cô nương trong các về sau còn ai sẽ phục ta?

- Hồng ma ma, Anh Hồng thật sự thân thể không thoải mái.

Phương Bàn vội mở miệng cầu tình.

- Tốt lắm, đừng nói ma ma ta lãnh huyết, một chút tình cảm cũng không giảng, năm đó thời điểm Anh Hồng đứng đầu bảng hồng bài cô nương cũng

https://thuviensach.vn

giúp cho Lưu Hương Các buôn bán lời không ít tiền, ta liền cho ngươi thêm thời gian mười ngày, trong mười ngày, ta sẽ không tiếp tục an bài Anh Hồng tiếp khách.

Nói đến đây, Hồng ma ma lời nói lại chuyển:

- Nhưng nếu mười ngày sau, ngươi vẫn lấy không ra được bạc chuộc thân cho Anh Hồng, đến lúc đó cũng đừng trách ma ma lòng lang dạ sói rồi!

Dứt lời, Hồng ma ma lạnh lùng liếc mắt ngắm bụng của Anh Hồng một cái, rồi mới mang theo mọi người xoay người rời đi.

Anh Hồng bị cái nhìn kia hù dọa, theo bản năng che hai tay ở trước bụng.

Trong lòng Phương Bàn cũng đột nhiên căng thẳng.

- Anh Hồng.

- Bàn ca, làm sao bây giờ, đây chính là ba mươi lượng bạc.

- Ngươi yên tâm.

Phương Bàn hít sâu một hơi, tận lực làm cho mình tỉnh táo một chút, trấn an Anh Hồng:

- Ta trước kia cất giữ cùng không ít, mấy ngày nay nhận thêm mấy công việc, cũng gom góp gần đủ rồi...

……

Bên ngoài một mảnh tối đen, một bóng người gầy guộc bám người ở trên cây xà nhà cách đó không xa.

https://thuviensach.vn

Đem mọi việc xảy ra ở nơi này hết thảy đều xem rõ ràng.

Bóng người nhẹ giọng nói nhỏ, mười ngày?

Chém một cái đầu người, tuy có thể nhận được một trăm đồng tiền lớn, mười ngày thời gian, ngươi chém bao nhiêu đầu người mới có thể tích lũy đủ?

Dứt lời, bóng người tay đẩy mái hiên, tung người lên nóc nhà.

Tiếp theo vài cái lên xuống, liền rời khỏi Lưu Hương Các.

Bóng người ra khỏi Lưu Hương Các mục đích rất rõ ràng, chỉ trong chốc lát, đi đến một tiểu viện phía trước tên phía trước cửa treo lụa trắng.

Trong tiểu viện, đốt mấy cây nến, mơ hồ truyền đến tiếng khóc thê lương.

Bóng người nhìn chung quanh một chút, bốn bề vắng lặng, sau khi đi tới cửa sau của tiểu viện, hai chân gập lại, tiếp theo bỗng dùng sức đột ngột từ mặt đất nhảy lên, phóng qua bờ tường, lập tức hạ xuống phía bên trong tiểu viện.

Sau đó lặng lẽ đi về phía tiền viện, không có đi ra vài bước, chợt nghe đến tiền viện truyền ra thanh âm vừa khóc vừa mắng:

- Ông trời không có mắt, khiến Ngọc nhi của chúng ta sớm như vậy đã ra đi.

Hóa ra trong tiểu viện, bài trí một linh đường, một nam một nữ đang ngồi ở chỗ đó túc trực bên linh cữu.

Phụ nhân chừng bốn mươi tuổi, mặc quần áo bằng vải bông, thần sắc buồn bã thương tiếc, đôi mắt khóc nhiều đã sưng đỏ, miệng lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

Nam tử cúi đầu, đồng dạng thần sắc cũng cực kỳ bi thương, nhưng lại không lên tiếng.

Chỉ có điều hai vai thỉnh thoảng sẽ run rẩy một chút.

- Đều tại ông, không muốn cho nữ nhi của chúng ta đi Hoài Vương phủ làm việc.

- Bằng không làm sao sẽ bị Hoài Vương giết chết?

- Con gái của ta a.

Phụ nhân trung niên đó không ngừng mắng, nhưng nam tử cũng không lên tiếng trả lời.

- Tên Hoài Vương kia thật là một tên trời đánh, sớm muộn gì cũng chết không được tử tế!

Thẳng đến khi trung niên phụ nhân bắt đầu mắng Hoài Vương, nam tử mới vội vàng quát:

- Bà muốn chết à, Hoài Vương là ngươi mà bà có thể mắng hay sao?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Làm Khó Dễ

- Vì sao không thể mắng? Đồ nhát gan!

Phụ nhân trung niên vẻ mặt oán độc:

- Nhà chúng ta chỉ có một đứa con gái như thế, vốn còn trông cậy vào nó có thể chiêu con rể tới nhà cơ, hiện tại nó đã chết ở trong tay của Hoài Vương, về sau hai người chúng ta già rồi, ngay cả đường cũng đi không được, ai tới nuôi sống chúng ta?

Người nam tử kia cúi đầu trầm mặc.

Ở kinh thành, đất trống rất là đắt tiền, giống như hai vợ chồng này, có thể ở kinh thành có được một tiểu viện chiếm diện tích khoảng một mẫu như vậy vầy, không nói phú quý, nhưng cũng coi như cuộc sống không kém rồi.

Muốn tuyển một người con rể tới nhà, thật đúng là không phải việc khó.

Càng ở địa phương phồn hoa, thì số lượng dân chúng ở vào tầng địa vị thấp nhất cũng càng nhiều.

- Nói chuyện đi!

- Nếu không, nếu không chúng ta lại mua một đứa bé nữa về?

Nam tử do dự nói.

Hầu Giang đang nghe lén, liền hơi sững sờ.

https://thuviensach.vn

Hóa ra nữ hài tử kia không phải là con gái ruột của đôi vợ chồng này?

Phụ nhân trung niên sắc mặt âm trầm, mắt liếc nhìn về chỗ đặt quan tài.

Trầm mặc thật lâu sau mới nhẹ nhàng gật đầu.

- Chỉ có thể như vậy, bằng không phải đợi chúng ta ra đi, ngay cả người lo việc hậu sự chôn cất đều không có.

Nam tử lúc này đột nhiên có chút kích động hét lên:

- Còn không phải tâm tư của bà quá lớn? Có chuyện gì liền toàn bộ trách móc đến trên người ta, Ngọc nhi lúc nhỏ, nếu bà không dạy dỗ nó nhiều tâm nhãn như vậy, nó nếu thành thành thật thật làm việc ở Hoài Vương phủ, làm sao sẽ bị chết oan uổng như vậy?

- Ông lại dám trách cứ ta...

Hầu Giang không có tiếp tục nghe tiếp, lặng lẽ rời khỏi.

Hai vợ chồng này hẳn không có khả năng vì một dưỡng nữ mà báo thù, đi mạo hiểm ám sát Hoài Vương.

Hầu Giang sau khi được Giang Long phân phó, liền đi tới phụ cận Hoài Vương phủ sưu tập manh mối, tìm kiếm người có thù oán không đợi trời chung với Hoài Vương, hận không thể tự tay giết chết Hoài Vương.

Người hận muốn Hoài Vương lập tức chết có rất nhiều, nhưng chân chính dám dũng cảm quên mình đi động thủ, cũng thật sự không nhiều lắm.

Nguyên nhân rất đơn giản, ngoại trừ mỗi người đều sợ chết ra, chính là rất nhiều người đều khó có thể dứt bỏ được vướng bận trong lòng.

Tỷ như trưởng bối, tộc nhân, con cái, bạn tốt vân vân.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng Hoài Vương là hoàng tộc, hơn nữa còn là thân sinh nhi tử của đương kim Hoàng thượng, một khi bị ám sát thành công, như vậy sát thủ ám sát nhất định là cũng bị tru di cửu tộc.

Thậm chí Hoàng thượng dưới sự giận dữ, sẽ đem hảo hữu, cùng với hàng xóm xung quanh kẻ ám sát toàn bộ giết chết giải hận!

Có ít người nữ nhi đã bị chết ở trong tay Hoài Vương, nhưng bọn họ hoặc là nhát gan, hoặc là còn có vướng bận với trưởng bối, tộc nhân, cho nên không khả năng vì báo thù cho nữ nhi, sẽ đi ám sát Hoài Vương điện hạ.

Hầu Giang tìm kiếm người thích hợp, đầu tiên loại bỏ chính là những người có được rất nhiều thân nhân hảo hữu cùng tộc nhân.

Mà Phương Bàn cùng gia đình này, thì đều là rời xa quê hương, không ai biết lai lịch.

Xem như khá thích hợp.

Đương nhiên, Hầu Giang còn tìm được một ít người thích hợp khác, lúc nào cũng nhìn chằm chằm.

Rời khỏi nơi này sau khi, Hầu Giang đi thẳng đến nhà người kế tiếp, cứ như vậy, một buổi tối chạy đi tìm hiểu toàn bộ bảy gia đình.

Bởi vì sự tình trọng đại, cho nên Hầu Giang tuyệt không vội vàng xao động, nghe tiếng khóc của những người đó nhưng thần sắc y vẫn bình tĩnh, không có nửa điểm dao động.

Tuy rằng y ở phụ cận Hoài Vương phủ điều tra một phen, đối với việc Hoài Vương khát máu giết người như ngóe, đồng dạng cũng rất phẫn nộ, nhưng lại biết không thể bị những cảm xúc tiêu cực này ảnh hưởng.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là những kinh nghiệm mà y tích lũy được khi bước chân vào giang hồ tới nay.

Nếu không phải cũng đủ tỉ mỉ, cẩn thận, bình tĩnh, y cũng sống không được đến bây giờ.

Mà nhiệm vụ lần này còn có thể dính đến an nguy của Cảnh phủ, cho nên y càng thêm không dám khinh thường.

Chỉ khi ý nghĩ đầy đủ bình tĩnh, mới có thể chọn ra được nhân tuyển tốt nhất, bằng không một khi bị cảm xúc ảnh hưởng tới khả năng phán đoán, đến lúc đó hơi có sơ hở, liền có khả năng mang đến tai họa ngập đầu cho chính y và cả Cảnh phủ.

Hầu Giang làm việc vững vàng, không nhanh không chậm, đâu vào đấy.

Không hổ là tay già đời trà trộn trong giang hồ mấy chục năm.

……

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Giang Long đã bị Sài Thế Vinh đánh thức, tuy Sài Thế Vinh đối với Giang Long có phần tin tưởng, nhưng phía kinh thành còn có việc lớn đang chờ y quyết định, mà y ra ngoài cũng lâu rồi, nếu chẳng may hai tên huynh đệ trong tộc phụ tá y cùng đi xưởng in tới trước mặt Thành Quốc Công tố cáo y không tận tâm hết sức, vậy liền thảm rồi.

- Giang Long, đệ không cùng đệ muội ở cùng một chỗ?

Ngồi ở trước bàn cơm sáng, Sài Thế Vinh vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

- Ngô...

Giang Long hàm hồ lên tiếng trả lời.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Sài Thế Vinh nghi hoặc, nhưng cũng không nói thêm gì, dù sao việc này cũng là sự tình của người ta.

Chỉ có điều nhỏ giọng nói:

- Giữa vợ chồng khó tránh khỏi bởi vì một ít chuyện nhỏ mà cãi nhau, tuy rằng nam nhân chúng ta là người chủ gia đình là trời đối với nữ nhân, nhưng có chút địa phương cần nhường nhịn, vẫn phải nhường nhịn một chút, đệ muội xinh đẹp như vậy, không biết có bao nhiêu người hâm mộ phúc khí của đệ đâu, đệ phải hiểu được thương hương tiếc ngọc đó.

Giang Long ngẩng đầu liếc nhìn Sài Thế Vinh một cái:

- Ừ.

Cuối cùng không có uổng phí đã giúp đỡ Sài Thế Vinh.

Từ trong lời nói này có thể nghe được Sài Thế Vinh thật sự quan tâm chính mình.

Đổi lại giả tình giả ý đấy, nhất định sẽ nói cái gì nam nhân là chủ gia đình, tuyệt đối không thể hướng nữ nhân cúi đầu.

Bằng không mặt mũi để ở đâu?

Hoặc nói lên vài câu châm ngòi thổi gió mà nói…, khiến cho hắn cùng với Lâm Nhã khi không vô cớ tạo thêm mâu thuẫn.

- A, không phải là?

Sài Thế Vinh vừa mới ăn một miếng đồ ăn, đột nhiên nghĩ đến một khả năng.

Giang Long đầu tiên sửng sốt, lập tức liền hiểu được ý tứ của Sài Thế Vinh:

https://thuviensach.vn

- Tiểu đệ lập gia đình mới không lâu cũng không nhanh như vậy đâu.

- Ah.

Sài Thế Vinh còn tưởng rằng Lâm Nhã có thai rồi, như vậy Giang Long đích thật là không tiện cùng Lâm Nhã tiếp tục ở tại trong một gian phòng:

- Coi hiện tại không có, nhưng tin vui chắc cũng không còn xa, khi đệ muội có, đệ nhất định phải báo cho ta một tiếng, ta sẽ sớm chút chuẩn bị cho cháu trai lễ vật tắm ba ngày cùng đầy tháng.

Bởi vì Giang Long giúp đỡ Sài Thế Vinh nhiều lắm, cho nên Sài Thế Vinh không thể thiếu được chút tâm ý tặng ít thứ tốt cho đứa con tương lai của Giang Long.

Chỉ là đưa chút vàng khóa bạc, liền có vẻ thật sự không có chút thành ý nào.

- Làm sao huynh biết Nhã nhi nếu mang thai, liền nhất định là cái nam hài?

Giang Long khẽ cười nói.

- Vô nghĩa, đệ tài hoa hơn người như thế, đệ muội lại xinh đẹp như vậy, mang thai khẳng định sẽ là nam...

Này là cái thứ logic gì?

Giang Long nhìn vẻ mặt chắc chắc bộ dáng của Sài Thế Vinh, lập tức liền dở khóc dở cười.

Ăn xong điểm tâm, Giang Long cũng không lập tức khởi hành.

Đợi nghỉ ngơi một hồi, ở trong viện đánh ba lần quyền, uống xong thuốc bổ, lúc này mới cùng Sài Thế Vinh vẻ mặt lo lắng cưỡi ngựa mang theo đa

https://thuviensach.vn

số hộ vệ thẳng tới kinh thành.

Bởi vì Sài Thế Vinh thúc giục đi nhanh, cho nên chỉ dùng gần nửa canh giờ, cả đám đã tới ngoài cửa kinh thành.

Giang Long cảm thấy bản thân đều nhanh bị xóc nảy cảm thấy mệt rã rời.

Vẫn là kiếp trước ngồi xe tốt, nhất là loại xe cao cấp, giảm xóc đều rất tốt.

Xuyên qua cửa thành, mọi người tốc độ chậm dần xuống.

Sài Thế Vinh cưỡi ở trên lưng ngựa, thấy Giang Long giống như là đang suy nghĩ gì, tò mò hỏi.

Giang Long cười khẽ đáp:

- Ta đang suy nghĩ trước tiên cùng với huynh đi xưởng in bên kia, hay trước tiên muốn đi nhà huynh bái phỏng Thành Quốc Công.

Sài Thế Vinh ngẩn ra rồi mới thấp giọng nói:

- Lão gia tử nhà ta rất khó đối phó.

- Ừ.

Giang Long gật đầu phụ họa.

Tộc Sài thị nhân tài xuất hiện lớp lớp, có thể ở năm đó kế thừa tước vị Thành Quốc Công, sau đó lại tiếp tục dẫn theo phủ Quốc công trường thịnh không suy, gia gia của Sài Thế Vinh tự nhiên không phải người dễ đối phó.

- Chúng ta trước đi xưởng in đi.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Đi gặp Thành Quốc Công mà nói…, không tránh được phải cùng Thành Quốc Công đánh lên một trận mồm mép, không biết bao nhiêu lâu mới có thể đi ra ngoài.

Mà hiện tại Sài Thế Vinh đã là bị người ta bức cho luống cuống tay chân, không biết nên như thế nào ứng phó rồi.

Bằng không Sài Thế Vinh cũng không bị hoang mang rối loạn chạy tới nông trang, tìm Giang Long hỗ trợ.

Không đợi được chính mình đi ra từ Thành Quốc Công phủ, Sài Thế Vinh cũng nhanh bị tức hộc máu.

- Tốt.

Mọi người chuyên tìm ngõ nhỏ hẻo lánh ít người, như vậy có thể nâng cao một ít tốc độ.

Một lát sau khi, rốt cục đi tới cửa xưởng in.

Giang Long còn không có xuống ngựa, chỉ thấy một bóng dáng gầy gò chạy vội vào nhà máy, hiển nhiên có người đang nhanh chóng chạy vào bên trong mật báo.

- Thành Quốc Công phái ai tới phụ giúp ngươi kinh doanh nhà máy in bên này?

Giang Long hỏi.

- Là hai vị đường huynh của ta, địa vị của bọn họ ở trong tộc không cao, nhưng kiên quyết đứng phía sau Thế Hào ca nhà đại bá ta.

Sài Thế Hào chính là con trai trưởng của đại bá Sài Thế Vinh, là sau Thành Quốc Công thuận vị người thừa kế.

https://thuviensach.vn

- Ah.

Giang Long gật đầu, sau đó nói:

- Đi, chúng ta vào thôi.

- Ừ.

Hai người đi vào trong xưởng, một số người làm thuê đang làm việc nhìn thấy Sài Thế Vinh, đều cung kính gật đầu ân cần chào hỏi.

Giang Long nhìn thấy, biết sự tình còn không tính quá tệ.

- Thế Vinh!

Khi sắp đi đến phụ cận nhà xưởng, thanh âm của thanh niên nam tử bỗng nhiên truyền đến.

Sài Thế Vinh theo bản năng nhăn mày lại.

Giang Long nhìn sang phương hướng thanh âm vang lên, theo sau nhìn thấy một thân hình cao lớn, một thanh niên thân áo gấm đi nhanh tới.

- Canh Sâm Ca, có việc gì?

Sài Thế Vinh không kiên nhẫn hỏi.

Ở bên trong Sài thị, con cháu trực hệ đều là cùng một chữ đi đầu, tỷ như thế hệ của Sài Thế Vinh, chính là lấy chữ thế đi đầu, mà con cháu thứ xuất vốn không có nhiều chủ ý như vậy rồi.

- Đương nhiên!

Sài Canh Sâm mặc dù chỉ là con cháu thứ xuất, nhưng bởi vì theo sát Sài Thế Hào, trong gia tộc cũng đươ,c xem như trợ thủ đắc lực của Sài Thế

https://thuviensach.vn

Hào, cho dù không đem Sài Thế Vinh để ở vào mắt, hất cằm, ngạo mạn trách hỏi:

- Ngươi ngày hôm qua đi đâu?

- Đúng vậy, trong xưởng in có rất nhiều sự tình chờ ngươi quyết định, ngươi làm sao có thể suốt đêm chạy ra ngoài vui chơi, tìm khoái hoạt?

Cách đó không xa, thanh âm của một thanh niên khác vang lên.

Sài Thế Vinh nhíu mày chặt hơn một chút.

Người thanh niên này khá gầy, nhưng thân hình cao lớn, giống như cái sào tre, đúng là một trong hai người vâng lệnh đến phụ tá Sài Thế Vinh, tên là Sài Chi Tế.

Giang Long sờ cằm, khóe miệng hiện lên vẻ cười lạnh, Sài Thế Vinh mới vừa vặn vào cửa, đã bị hai người làm khó dễ.

Mà lúc này, Sài Canh Sâm không đợi Sài Thế Vinh trả lời, bỗng nhiên đưa tay lên chỉ vào Giang Long, mở miệng dữ dội nói:

- Thế vinh, sao ngươi lại làm thế?

Chẳng lẽ ngươi không biết lần in ấn này mà nói sẽ mang đến rất nhiều lợi ích cho gia tộc, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài sao?

- Như thế nào còn đem người không liên hệ tới mang vào trong xưởng?

- Nếu câu chuyện trong thoại bản bị tiết lộ ra ngoài, ngươi gánh vác được trách nhiệm sao?

- Hắn chính là người viết ra truyện Tây Du Ký cùng với truyện con sói xám và chú dê vui vẻ Tiểu thiếu gia Cảnh gia, Cảnh Giang Long, hắn sẽ tiết lộ ra ngoài?

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh tức giận sắc mặt xanh mét, rống lớn nói.

- Vậy cũng không thể xác định.

Sài Canh Sâm cười lạnh.

Rất hiển nhiên, tên Sài Canh Sâm này đã nhận ra thân phận của Giang Long.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Cút Xéo

Sài Canh Sâm biết rõ thân phận của Giang Long thì lại càng cố ý làm khó.

Mục đích vẫn là chèn ép uy tín của Sài Thế Vinh, khiến Sài Thế Vinh tứ cố vô thân.

Giang Long vị tâm đầu ý hợp với Sài Thế Vinh nên mới hợp tác với xưởng in, cũng xem như là để giúp đỡ Sài Thế Vinh.

Sài Thế Vinh nghe vậy giận dữ, lập tức phản ứng gay gắt, nhưng bị Giang Long dùng tay ngăn lại.

Đối với một tên tiểu nhân nhãi nhép, có cần phải tức giận vì nó như thế không chứ?

Thế chẳng phải đã đề cao nó quá sao.

Giang Long chỉ dùng ánh mắt liếc nhìn Sài Canh Sâm rồi lạnh nhạt nói:

- Sài huynh, đã có người không tín nhiệm tiểu đệ thì thôi tiểu đệ quay về phủ vậy, cuốn truyện Tây Du Ký và Con Sói Xám chúng ta tạm thời hợp tác đến đây thôi, đợi khi nào huynh bán đi kiếm được tiền rồi thì Sài huynh nhớ đừng thiếu tiền của tiểu đệ đấy nhé.

- Còn mấy cuốn sách về sau... tiểu đệ tìm người khác hợp tác được rồi.

- Cái này sao có thể như thế được?

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh nóng nảy cuống cuồng, nhưng nhìn về phía Giang Long lúc đó, nháy nháy mắt ra hiệu, trong đáy sâu con mắt Giang Long ngầm một nụ cười hàm ý:

- Có việc gì chúng ta sẽ cùng thương lượng mà!

- Chúng ta tình như huynh đệ, cần thương lượng cũng được.

- Điều kiện gì, Giang Long đệ cứ việc nói.

Giang Long chỉ thẳng tay vào mặt Sài Canh Sâm, ngạo mạn quát:

- Đuổi gã cút đi!

Từ lúc nghe Giang Long nói rằng sẽ ngừng hợp tác, Sài Canh Sâm đã biết thế là hỏng bét việc rồi.

Y là trợ thủ đắc lực của Sài Thế Hào, trước kia từng giúp Sài Thế Vinh xử lý rất nhiều việc, chính vì rất có năng lực, vô cùng thông minh nên mới được Thế Hào cử đến đây để quấy nhiễu làm khó Sài Thế Vinh, thừa cơ cướp lấy quyền quản lý xưởng in.

Chỉ cần người nào thấy Tây Du Ký và câu chuyện Con Sói Xám thì đều biết xưởng in ắt sẽ phát triển.

Đây chắc chắn sẽ trở thành một trong mấy sản nghiệp kiếm được nhiều bạc nhất cho phủ Quốc công.

Nắm được quyền quản lý xưởng in, trong tay lại kiểm soát toàn bộ mấy sản nghiệp kiếm được nhiều bạc nhất của phủ Quốc công, chẳng khác nào nắm được mạch máu kinh tế của dòng họ Sài rồi, sau này ai còn dám khiêu khích thừa kế tước vị Thành Quốc Công chứ?

Đây cũng chính là nguyên nhân Thành Quốc Công đương nhiệm hễ có việc gì tốt đều ưu tiên nghĩ tới trưởng tử trước.

https://thuviensach.vn

Sài Canh Sâm đủ thông minh để hiểu được tầm quan trọng của Giang Long ở xưởng in này thế nào.

Giang Long bây giờ chính là thần tài của dòng họ Sài!

Không thể không nói, Giang Long thừa hiểu được ưu thế của mình ở đây như thế nào rồi, hơn nữa là một người làm việc gọn gàng không một chút lôi thôi, tất nhiên nếu ngươi đã khiêu khích ta thì ta sẽ thẳng tay khiến ngươi phải cút xéo!

Sài Thế Vinh vẻ mặt sầm lại, nhưng trong đáy lòng đang rất khoái chí.

Vẫn là Giang Long hiền đệ có nhiều thủ đoạn a.

Hai ngày trước còn bị Sài Canh Sâm làm khó quấy đảo, khiến y phải đau đầu.

Vậy mà bây giờ Giang Long chỉ cần nói một câu đã khiến Sài Canh Sâm phải cút khỏi xưởng in rồi.

- Canh Sâm, ngươi về đi.

Sài Thế Vinh tất nhiên không bỏ qua cơ hội mà nói luôn.

Sài Canh Sâm là trợ thủ đắc lực của Sài Thế Hào điều này là không sai, nhưng không có nghĩa là Thế Hào phải vì gã mà trở mặt với Giang Long được.

Bằng không Giang Long ngừng hợp tác thật mà đi tìm xưởng in khác liên thủ thì tổn thất quả thật rất lớn.

Tuy rằng bàn tay đang nắm lấy chặt quả đấm, sắc mặt rất khó coi, nhưng Sài Canh Sâm không nói thêm lời nào nữa, quay người bước đi.

Coi thường tên tiểu tử Cảnh gia quá rồi!

https://thuviensach.vn

Sài Canh Sâm ít nhiều hối hận vì sự lỗ mãng lúc trước của mình.

Vốn định cho Cảnh Giang Long một đòn phủ đầu, nhưng lại không ngờ bị Sài Thế Vinh và Cảnh Giang Long liên kết nhanh chóng đuổi ra khỏi xưởng in như vậy.

Sài Chi Tế vốn định mở miệng nói điều gì đó, nhưng bị Sài Canh Sâm dùng ánh mắt chặn lại.

Tuy là lần đầu tiên gặp mặt, lần đầu tiên giao chiến, nhưng Sài Canh Sâm đã đủ khẳng định rằng Giang Long không phải dễ đối phó.

Hơn nữa Giang Long rõ ràng là đến để làm chỗ dựa cho Sài Thế Vinh, làm sao có thể nhả hắn ra mà giữ mình lại chứ?

Không để Sài Chi Tế mở miệng ra, tránh bị Giang Long quơ được nhược điểm gì liền nhân cơ hội đuổi tất cả ra khỏi xưởng in.

Nhìn bóng dáng Sài Canh Sâm dần đi khuất, Sài Thế Vinh trong lòng vô cùng sung sướng.

Trong mắt có hai cái đinh, nay đã nhổ được một cái đi rồi.

Nhưng trên miệng y vừa mới nở một nụ cười thì Sài Chi Tế bước đến trước mặt.

- Thế Vinh, đêm qua ngươi không có ở đây, trong xưởng in xảy ra không ít chuyện, ta xin được hồi báo, xin người đưa ra chủ ý ạ!

Sài Thế Vinh lại được một trận đau đầu.

Nhưng không thể không nghe, y đưa mắt nhìn sang Giang Long, thấy Giang Long không có phản ứng gì, đành để cho Sài Chi Tế tiếp tục.

https://thuviensach.vn

Sài Chi Tế tỏ vẻ vô cùng cung kính đối với Sài Thế Vinh, nhìn có vẻ một trợ thủ nhiệt tình của một quản sự, nhưng những gì y báo cáo thì thật khiến người ta không còn lời nào để nói.

Lớn là việc đường lối kinh doanh của xưởng in, nhỏ là chuyện người quét dọn không cẩn thận giẫm lên một trang giấy, đều được tỉ mỉ kể lại cho Sài Thế Vinh biết, để Sài Thế Vinh đưa ra chủ ý, giải quyết, làm thế nào, xử lý ra sao.

Sài Thế Vinh đang phải nghe một trận nhức đầu, chỉ thấy Giang Long bước đến gần.

Đem tay ra cầm lấy cuốn sổ ghi chép những chuyện lớn nhỏ kia của Sài Chi Tế.

Sài Chi Tế đang đọc, bất thình lình bị cướp mất cuốn sổ ghi chép, trong lòng có chút mất hứng.

Nhưng đã biết trước rằng thủ đoạn của Giang Long vô cùng ác liệt nên y cũng không dám nói gì.

Tuy nhiên dù cho y cố nhịn thì Giang Long cũng không bỏ qua cho y, liếc nhìn nội dung của cuốn sổ, miệng cười hì hì nói:

- Ngươi quả là chăm chỉ, trách nhiệm, rất biết phục vụ người ta nhỉ, mang hết chuyện lớn chuyện nhỏ trong xưởng in ghi chép lại tỉ mỉ thế này.

- Việc Thế Hào giao phó, ta đương nhiên không dám coi thường.

Sài Chi Tế có chút đắc ý nói.

Nhưng đột nhiên y trợn mắt nhìn Giang Long.

Bởi vì chỉ nghe thấy một tiếng xoẹt, Giang Long đã cầm cuốn sổ của y mà xé thành mấy mảnh rồi.

https://thuviensach.vn

- Ngươi, ngươi làm cái gì thế?

Sài Chi Tế hết sức tức giận, lồng ngực phập phồng, hai tay run run chỉ vào Giang Long quát.

- Ta làm cái gì ư?

Giang Long cười lạnh một tiếng:

- Ta còn muốn hỏi ngươi rằng ngươi đến xưởng in này để làm cái gì kia?

- Đương nhiên là để phụ giúp Thế Vinh kinh doanh xưởng in tốt hơn rồi.

- Vậy ngươi có phụ giúp Thế Vinh huynh thật sao?

- Tại sao không có? Tất cả hàng trăm chuyện lớn nhỏ kia đều được ghi lại trong cuốn sổ đó cần được giải quyết, mà ta thì cũng chỉ là phụ giúp thôi, cho nên tất cả đều cần Thế Vinh đưa ra chủ ý.

Sài Chi Tế nói lý lẽ hợp tình hợp lý.

- Nghe ý ngươi nói thì trợ thủ là chỉ cần ghi lại tất cả những gì trong xưởng in xảy ra rồi báo cáo cho Thế Vinh huynh biết đến là được chứ gì?

Sài Chi Tế luống cuống:

- Việc này, việc này đương nhiên cũng không phải.

- Vậy ngươi lấy cả việc nhỏ như việc tiểu nhị giẫm lên một trang giấy trong nhà in để đến làm phiền Thế Vinh huynh ư?

- Ta, ta không phải vừa mới đến xưởng in sao, đối với nơi này còn nhiều điều chưa quen thuộc...

Sài Chi Tế cố hết sức để biện minh, nhưng Giang Long vung mạnh tay lên nói:

https://thuviensach.vn

- Nhà ngươi năng lực không có, điều đó cho thấy ngươi không thể đảm nhiệm được vai trò trợ lý ở xưởng in này nữa rồi, ngươi cũng về đi thôi, bảo Sài Thế Hào phái hai người khác đến thay thế phụ giúp Thế Vinh huynh quản lý xưởng in đi.

- Ngươi có tư cách gì mà đuổi ta về chứ!

Sài Chi Tế hết sức giận dữ.

Nhưng đúng lúc đó, Sài Thế Vinh cũng lên tiếng:

- Vậy ta đây thì có đủ tư cách đó không?

Sài Chi Tế sắc mặt hết sức khó coi.

Y là phó quản sự, mà Sài Thế Vinh lại là phụng lệnh Thành Quốc Công phái tới quản lý xưởng in.

Thấy Sài Chi Tế đứng đó không động tĩnh gì, Sài Thế Vinh lại quát lớn:

- Chính vì năng lực của ngươi kém nên mới khiến ta mệt mỏi như thế đấy, lại còn chưa đi hả?

- Có muốn ta cử người đi tìm Thế Hào ca đến đây không hả?

- Hừ!

Sài Chi Tế vung tay áo, quay người bước đi ra hướng cửa lớn xưởng in.

Bây giờ đã có Giang Long giúp đỡ, ngay cả Sài Thế Hào đích thân đến thì cũng không được lợi lộc gì.

Đến lúc đó còn mất hết thể diện nữa.

Nhìn bóng Sài Chi Tế bước ra cửa chính, Thế Vinh cuối cùng cũng không giả bộ nữa, vui sướng nhảy dựng lên cười ha ha:

https://thuviensach.vn

- Giang Long hiền đệ, chỉ có đệ là được lắm!

Giang Long khẽ cười:

- Chủ yếu là huynh không có đủ tự tin, bằng không làm sao đến lượt chúng dám kiêu ngạo thế chứ?

Sài Thế Vinh ngại ngùng gãi đầu.

Sau đó than thở:

- Ta cũng muốn tự tin lắm chứ, nhưng Thế Hào tương lai sẽ kế vị chức Quốc công, ta đây cũng không dám đắc tội với y quá.

- Sai.

Nhưng Giang Long cũng lắc đầu:

- Dám hay không dám đắc tội với một người, có khả năng đắc tội với một người hay không thì không phải xem huynh có gan lớn hay không mà phải xem thực lực của huynh thế nào đã!

Có năng lực rồi, ví dụ như huynh lọt vào mắt Hoàng thượng rồi, mặc dù là Thành Quốc Công cũng có thể khiến huynh trở nên như thế nào đây?

Sài Thế Vinh bỗng giật mình.

- Người thiện bị người lấn, ngựa hiền bị người cưỡi.

Giang Long nói tiếp.

Thật lâu sau, mắt Sài Thế Vinh mới sáng lên một tia sáng:

- Vậy đệ bảo ta phải làm gì bây giờ?

https://thuviensach.vn

- Đệ hỏi huynh, trong dòng tộc Sài thị có kẻ nào dám đối đầu với Thành Quốc Công ông nội của huynh không?

Sài Thế Vinh lập tức gật đầu nói:

- Đương nhiên là có rồi.

- Vậy bọn họ chẳng phải là tấm gương sáng để huynh học tập sao?

Giang Long chỉ rõ:

- Huynh thử suy nghĩ kỹ lại xem, bọn họ dựa vào cái gì dám đối phó với Thành Quốc Công như thế chứ?

- Trước kia có vài tên năng lực không có dám đắc tội với Thành Quốc Công, có phải bây giờ bị chèn ép rồi không?

- Vậy những người đó tại sao có thể bình an vô sự hả?

- Như vậy đợi khi huynh có được chỗ dựa mà họ có được thì lúc đó còn sợ gì Sài Thế Hào nữa?

Nói tới đây, Giang Long tiến lên vỗ vai Sài Thế Vinh mà nói:

- Đệ có thể giúp huynh rất nhiều, nhưng nếu tự bản thân huynh không tự mình kiên cường lên thì đệ cùng không thể vực huynh dậy được đâu.

Sài Thế Vinh hít một hơi thật sâu, hai tay nắm chặt quả đấm:

- Ta hiểu rồi!

Sợ hài, kiêng ky, lúc nào cũng phải né tránh Sài Thế Hào, chỉ khiến y cả đời không thể ngẩng mặt trước Sài Thế Hào mà thôi.

Sau đó Giang Long cùng Sài Thế Vinh vào trong nhà xưởng.

https://thuviensach.vn

Nhìn vào các đống sách vở xếp chồng lên nhau, Giang Long vô cùng mãn nguyện.

Hiệu suất của xưởng in vẫn rất cao.

Hơn nữa nhờ làm theo những kiến nghị của Giang Long lúc trước, bây giờ trên bìa của mỗi quyển sách đều được in ấn rất tinh xảo.

Tiện tay cầm lấy một cuốn lên, lật xem vài trang, Giang Long nói:

- Trong xưởng in nhất định còn có rất nhiều tai mắt của Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế, huynh phải nghĩ cách mà đuổi được hết sạch bọn chúng đi mới được.

- Ừ.

Sài Thế Vinh trả lời:

- Chuyện này thì đơn giản.

Hắn đã quyết định sau này phải đối đầu với Sài Thế Hào rồi, nên hiển nhiên sẽ không phải do dự hay kiêng nể gì nữa.

Hiện giờ người quản lý xưởng in là y, muốn đuổi người nào thì không cần phải hỏi lý do.

- Quản sự xưởng in trước kia đâu rồi?

Giang Long đột nhiên hỏi.

Sài Thế Vinh đáp:

- Sau khi Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế đến đây, chèn ép y quá đáng, giờ thì đã không còn quản sự nữa rồi.

https://thuviensach.vn

- Chuyện này chẳng phải quá tốt sao? Bọn chúng chèn ép gạt bỏ thì huynh thuận tay mà đón lấy.

Giang Long vừa dứt lời, mắt Sài Thế Vinh đã sáng lên:

- Đúng vậy, tư sau khi bị bọn Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế chèn ép, gạt bỏ đến giờ cuộc sống của quản sự đó nhất định rất khó khăn, giờ được ta thu nhận, rồi nâng đở, sau này không thể không trung thanh với ta rồi.

Nghĩ đến đây, Sài Thế Vinh không khỏi vỗ tay sung sướng!

……

Bởi vì Sài Canh Sâm hiểu được tầm quan trọng của xưởng in, nên sau khi ra khỏi cửa chính, y vội vã chạy tới phủ Quốc công để báo cáo tình hình cho Sài Thế Hào biết.

Nhưng không lâu sau lại nghe thấy tiếng của Sài Chi Tế gọi đằng sau.

Quay người lại thì thấy Sài Chi Tế chạy tới, vừa chạy vừa lau mồ hôi ướt đẫm trên trán.

- Sao ngươi cũng đi ra đây vậy?

Sài Canh Sâm ý thức được có chuyện chẳng lành.

Sài Chi Tế chạy thêm mấy bước đến gần, vừa thở hổn hển vừa kể lại sự tình vì sao mình bị đuổi.

Sài Canh Sâm mặt tối sầm lại:

- Tên Giang Long này thật không đơn giản chút nào.

- Chúng ta phải nhanh đi gặp Thế Hào tìm cách ứng ứng phó.

Sài Chi Tế nói.

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Hai người cùng nhau bước nhanh về hướng phủ Quốc công.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Nhã Nhặn

Trong phủ Thành Quốc Công có một gian viện tương đối rộng.

Một người thanh niên mặc áo gấm xanh ngồi trên ghế, đầu ngón tay gõ nhẹ nhẹ lên mặt bàn.

Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế cung kính đứng phía dưới.

Một lúc lâu sau vẫn không người thanh niên lên tiếng, Sài Chi Tế không còn nhịn được nữa liền mở miệng nói:

- Một khi đã cho bán ra thoại bản thì xưởng in sẽ phát triển mạnh mẽ, lúc đó sẽ trở thành một trong những sản nghiệp sinh lời lớn nhất trong họ tộc nhà ta đấy.

- Thế Hào, chúng ta phải tranh thủ thời gian mà nhanh chóng cướp xưởng in về tay chúng ta mới được.

- Ngồi đi, hai người cứ ngồi xuống đi đã.

Gã thanh niên nghe vậy vẫn cười nhẹ nhàng, vẻ mặt khách sáo tươi cười, đưa tay ra nói:

- Nói bao nhiêu lần rồi, chúng ta là đường huynh đệ, trước mặt ta hai người cần gì phải khách sáo thế chứ.

- Thôi chúng ta cũng được rồi.

Sài Chi Tế cũng xua tay:

https://thuviensach.vn

- Ngươi tương lai sẽ trở thành Quốc Công, ngươi cứ coi hai chúng ta là thủ hạ lo việc là được rồi.

Sài Canh Sâm cũng nói:

- Thế Hào, ngươi đừng để ý những chuyện nhỏ này, chúng ta cần phải bàn bạc gấp để nghĩ ra cách gì thì mới cướp được xưởng in về tay đây.

- Chỉ có chiếm được những sản nghiệp kiếm được nhiều tiền như thế, sau này ngươi tiếp nhận chức Quốc Công rồi mới có thể an vị được.

- Vội cái gì chứ?

Sài Thế Hào nước da trắng nõn, cặp mắt hẹp dài, giọng nói nhỏ nhẹ, tỏ ra hơi chút ẻo lả, nhưng nếu ai cho rằng y yếu đuối thì đã nhầm to rồi. Lúc đó y xua tay cười nói:

- Ông nội ta bây giờ vẫn còn khỏe, hơn nữa sau đó cũng là cha ta thừa kế tước vị Quốc Công đó.

- Đợi đến phiên ta thượng vị thì cũng là việc hơn mười năm, thậm chí là mấy chục năm sau kia mà.

- Chúng ta phải sớm có tính toán chứ ạ.

Sài Chi Tế vội vã nói.

Sài Canh Sâm phụ họa:

- Đúng vậy ạ, cứ xem như bá phụ kế thừa chức vị thì cũng không thể thiếu người ở bên mình trợ giúp chứ ạ.

- Được được được, ý của các ngươi ta hiểu.

Sài Thế Hào nâng chén trà lên, nhấp một ngụm nhỏ:

https://thuviensach.vn

- Nhưng hiện nay có tiểu tử Cảnh gia ở bên giúp đỡ Thế Vinh, mà hắn lại rất khó đối phó, chúng ta lại không thể khinh suất mà hành sự lỗ mãng được.

Sài Canh Sâm nghe xong, sắc mặt sầm lại, y cũng chính vì hành sự lỗ mãng gây khó dễ cho Giang Long nhiều quá nên mới bị đuổi ra khỏi xưởng in.

- Ừ, phải cẩn thận một chút.

Sài Chi Tế đồng tình hùa theo.

Y cũng từng lĩnh giáo thủ đoạn của Giang Long rồi, quả quyết bén nhọn vô cùng, dựa vào việc xưởng in không thể rời bỏ hắn ra mà hành sự quả thực rất trắng trợn không kiêng nể gì cả.

Nói mấy câu thôi là đã đuổi được cả y và Sài Canh Sâm đi rồi.

- Nhưng thời gian...

Sài Canh Sâm nhíu mày.

Y thì nghĩ là cần phải cướp được xưởng in về tay trước khi thoại bản được bán ra, nếu không đợi khi xưởng in kinh doanh tốt rồi thì khó mà cướp về tay được một công trình lớn như thế.

Với lại hiện tại người trong họ tộc đại bộ phận không biết được xưởng in phát triển đến thế.

Đợi đến khi thoại bản được bán ra thị trường, khiến cho mọi người trong họ đều biết, lúc đó xưởng in sẽ gây sự chú ý của không ít người.

Khi đó mới giành lại quyền quản lý xưởng in thì có thể sẽ khó hơn gấp mười lần bây giờ!

https://thuviensach.vn

Nhưng đang nói dở thì bị ngoài cửa tiếng người đến tâu bẩm ngắt lời.

Cửa phòng đẩy ra, một gã sai vặt đi vào.

Tiến lại gần rỉ tai Sài Thế Hào một hồi rồi lui ra.

- Thế Vinh lần này quả quyết quá nhỉ, thẳng tay đuổi toàn bộ những thủ hạ là tai mắt của hai ngươi gài trong xưởng in đi rồi.

Sài Thế Hào đột nhiên nói.

- Cái gì?

Sài Chi Tế kinh ngạc:

- Chẳng nhẽ y không sợ đắc tội với ngươi sao?

- Trước kia thì chắc chắn là sợ, không thì sao có thể để hai ngươi vào chỉ trỏ như thế chứ?

Sài Thế Hào hơi có vẻ nhíu mày, cười gằn:

- Xem ra hẳn là do tên tiểu tử Cảnh gia châm ngòi ly gián đây mà.

- Vậy phải làm sao bây giờ?

Sài Chi Tế cảm thấy vô cùng nan giải, Sài Thế Vinh một khi trong lòng đã không còn e ngại Sài Thế Hào rồi thì muốn cướp lại xưởng in quả thật rất khó.

Dù sao Sài Thế Vinh cũng là phụng lệnh của Thành Quốc Công mà đến tiếp quản xưởng in.

Danh chính ngôn thuận!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Sài Thế Hào là cháu nội của Thành Quốc Công, y chỉ có thể âm thầm tìm cách cướp đoạt xưởng in thôi chứ không thể cướp đoạt trắng trợn được.

Bằng không lại chính là khiêu khích sự uy nghiêm của Thành Quốc Công.

Việc này y không dám làm, cũng không thể làm được.

Nếu không ngay cả y cũng khiêu khích sự uy nghiêm của Thành Quốc Công rồi thì những người khác trong họ còn có cái gì phải đắn đo nữa?

Phải làm sao bây giờ?

Sài Thế Hào cau mày, đặt chén trà xuống lại dùng ngón tay gõ nhẹ lên mặt bàn.

Móng tay của y sạch sẻ và để rất dài.

Gõ lên mặt bàn phát ra âm điệu nhịp nhàng.

Lâu sau, Sài Thế Hào mới thở dài một tiếng.

- Nghĩ ra cách gì rồi ư?

Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế vội tiến lên mấy bước.

Nhưng lời nói của Sài Thế Hào lại khiến cho bọn chúng phải sững sờ.

- Bây giờ không phải là thời điểm tốt để cướp lấy quyền quản lý xưởng in, tạm thời cứ để cho Thế Vinh tiếp tục ngồi ở vị trí đó đã.

- Việc này...

Sài Chi Tế vừa lấy lại tinh thần muốn mở miệng nói, nhưng bị Sài Thế Hào ngắt lời.

https://thuviensach.vn

- Giang Long không dễ đối phó, nếu như hắn một lòng muốn giúp Thế Vinh, chúng ta ai cũng không có cách nào, hơn nữa ngộ nhỡ khiến hắn bực mình rồi, hắn không chịu hợp tác với xưởng in của họ tộc chúng ta nữa, trách nhiệm này ta cũng không gánh được.

- Lý lẽ là như thế, nhưng ta vẫn không cam lòng.

Sài Canh Sâm nói.

Sài Thế Hào cười cười, rồi bỗng nhiên lời nói lại chuyển ý:

- Tất nhiên, sau này cũng không phải là không có cơ hội.

Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế liền nhìn y nghi hoặc.

- Đợi thoại bản bán được đi rồi, trong họ tộc sẽ không ít kẻ ghen tỵ thèm khát xưởng in, hai người chỉ nghĩ là giờ cướp xưởng in về tay là đơn giản, nhưng có nghĩ kỹ xem đến lúc đó này những kẻ thèm khát xưởng in kia có nghĩ cách mà đấu với chúng ta không?

Sài Thế Hào thản nhiên nói:

- Nói thật, dựa vào thực lực của ta, lại cộng thêm được sự che chở của ông nội thì cùng rất khó để bảo vệ được xưởng in, huống chi là Thế Vinh?

Đương nhiên có sự trợ giúp của Giang Long thì cho dù là ai cũng không dám bạo gan rồi.

Nhưng dù cho cuối cùng tình thế có chuyển biến như thế nào thì chúng ta đều không phải là không có cơ hội mà chen chân vào?

Có kẻ chơi xấu Thế Vinh, khiến tiểu tử Cảnh gia bực mình, chúng ta liền tấn công những kẻ đó, Thế Vinh rốt cuộc vẫn thân thích với chúng ta hơn, có chung một ông nội, xưởng in trong tay nó, nó nhất định giúp đỡ cha ta và ta chứ.

https://thuviensach.vn

Còn nếu Thế Vinh không chống đỡ nổi, chúng ta cũng có thể đoạt trước một bước, lấy quyền quản lý về tay, nó biết không thể giữ được nữa thì cũng không thể dâng cho người khác mà không cho ta được.

Nghe Sài Thế Hào phân tích một hồi, Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế đều không nói thêm gì nữa.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Tuyển Chọn

Sài Thế Vinh vốn dĩ muốn đem toàn bộ các quản sự của nhà máy in triệu tập lại, trước tiên là giáo huấn, chất vấn, chèn ép rồi sau đó lại mềm mỏng lôi kéo hứa hẹn sẽ đối đãi hậu hĩnh, từ đó bước đầu thiết lập thế lực cho mình.

Nhưng lại không ngờ vừa bắt đầu đã nằm ngoài dự tính.

Một lão quản sự lại đến để trách mắng y trước.

Cho rằng in thoại bản là không đúng, bị chửi là người hôi mùi tiền?

Sài Thế Vinh, bao gồm tất cả các quản sự trong lòng không cho là đúng, nhưng việc này cũng là không tiện để đi vặn lại.

Bởi vì lão quản sự đã nói đến danh tiếng của Thành Quốc Công, còn nói lợi dụng văn tự sách vở để vơ vét tiền bạc, hạ thấp địa vị thân phận của dòng tộc Sài thị, ngang hàng với bọn thương nhân.

Nếu không có đầy đủ những lý do đầy đủ biện lý với lão quản sự, Sài Thế Vinh liền phải gánh tội hủy hoại thanh danh của Quốc Công phủ và hạ thấp địa vị của Sài thị.

Bị bêu danh như thế y không muốn gánh vác, cũng không gánh nổi.

Giang Long ngồi cùng bàn với Sài Thế Vinh, thấy Sài Thế Vinh một lúc vẫn không biết ứng phó như thế nào, chỉ thầm than năng lực tùy thời cơ mà ứng biến của Thế Vinh, vẫn còn thiếu chút hỏa hầu.

https://thuviensach.vn

Đặt chén trà trong tay xuống, Giang Long thản nhiên hỏi:

- Không biết vị lão quản sự này phụ trách kinh doanh thư trai của châu phủ nào?

Lão quản sự cũng không quen biết Giang Long, tuy rằng lão cũng mang họ Sài, nhưng chỉ là chi thứ, không có địa vị gì trong dòng tộc Sài thị cả, không thì đã không bị đưa đến làm quản lý nhỏ ở một thư trai ngoài kinh thành, đưa con mắt dò xét Giang Long, cho rằng Giang Long cũng là người trong họ tộc, bị phái đến xưởng in làm quản sự, bằng không dựa vào cái gì mà ngồi ở đây?

Phải biết rằng đây là xưởng in của Sài thị.

Ngồi thẳng lưng, chỉ chắp tay nói nhỏ:

- Lão làm việc ở Nguyên Châu Vấn Thành.

Giang Long đã đá trúng tim:

- Vậy không biết lợi nhuận của thư trai Vấn Thành năm vừa rồi như thế nào?

Chưa nói dứt thì đã có mấy quản sự khác không nhịn cười.

Còn lão quản sự đứng như trời trồng.

Cùng là quản sự của xưởng in, tất nhiên có rất nhiều người biết vị này, là một người này cổ hủ, không hiểu thời thế, bảo thủ, vốn không thích hợp với việc kinh doanh thư trai.

Không phải, mà là vốn dĩ không thích hợp với kinh doanh.

Sài Thế Vinh không ngốc, nhìn thần sắc lão quản sự không đúng, liền thúc giục bắt nói:

https://thuviensach.vn

- Nói đi, nói mau.

Lão quản sự mặt đỏ lên, ầm à ầm ừ, làm sao có thể trách móc trước vẻ giận dữ của Sài Thế Vinh như thế?

Lúc này Giang Long lại nói tiếp, đưa tay chỉ vào một người trung tuổi đứng sau lão quản sự, người này chắc là giúp việc của lão quản sự:

- Ngươi đến báo cáo xem tình hình kinh doanh của thư trai Vấn Thành mấy năm nay thế nào đi.

Người trung niên cẩn trọng nhìn lão quản sự, sau đó mới nhanh lấy từ trong tay áo ra một cuốn sổ da xanh.

Rồi bắt đầu đọc.

Không đọc thì không sao, đọc rồi liền khiến Sài Thế Vinh và các quản sự khác bực mình.

Giang Long thì ngồi yên đó, quả là nằm trong dự liệu.

Chỉ cần những lời người này nói ra là biết không có khiếu làm kinh doanh rồi.

Mà trước những gì người trung niên này đọc khiến lão quản sự đỏ mặt lúng túng.

Nguyên nhân rất đơn giản là vì thư trai này kinh doanh không hề tốt, năm nào cũng đều không kiếm được tiền, ngược lại còn khiến trong dòng tộc phải bù lỗ cho thư trai nữa, bằng không phải lão và tiểu nhị trong thư trai đã mấy tháng liền cũng không được phát lương.

Thấy vẻ mặt xấu hổ của lão quản sự, khuôn mặt đỏ tía, Giang Long vội ngăn không cho người trung niên kia đọc thêm nữa.

https://thuviensach.vn

Hắn sợ rằng lão quản sự không chịu được rồi xuất huyết não mất.

Với y thuật thời đó, nếu xuất huyết não là vô phương cứu chữa đấy.

- Đừng đọc nữa.

Giang Long nhìn về phía lão quản sự:

- Lão không thích hợp tiếp tục kinh doanh thư trai, hay là nhường vị trí đó lại cho người khác đi vậy.

Lão quản sự cúi đầu sầm mặt, không trả lời, khom người quay đi ra khỏi phòng.

Trong nháy mắt như già thêm mười mấy tuổi vậy.

Hắn còn tưởng Giang Long là người trong họ tộc phái đến làm quản lý xưởng in, như thế dĩ nhiên là Giang Long có quyền hủy chức vị quản sự của lão rồi.

Trong phòng, không ít quản sự biết thân phận thật sự của Giang Long.

Nhưng hiện tại Giang Long chỉ cần mở miệng đã khiến một quản sự phải ra đi mà không chút phản kháng rồi, điều đó không khỏi khiến bọn họ trong lòng nể phục, không dám làm sằng bậy trước mặt Giang Long nữa.

Còn Sài Thế Vinh thì càng nể phục Giang Long hơn nữa, cảm thấy bất kể là chuyện gì vào tay Giang Long rồi thì đều có thể giải quyết dễ dàng được.

Đầu tiên là đuổi Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế, giờ lại bắt lão quản sự trong họ phải từ chức.

Đều được giải quyết một cách đơn giản.

https://thuviensach.vn

Nếu như lão quản sự không phải người trong họ, y có thể sẽ cứng rắn hơn, nhưng là người trong tộc lại là bậc trưởng bối, y cũng phải trâm trước nhiều.

Mà Giang Long cũng không cãi cọ với lão quản sự về việc có nên hay không nên cho in thoại bản, mà trực tiếp nói đến tình hình kinh doanh của thư trai, vì kinh doanh không tốt nên mới lỗ vốn, sau đó mới nắm bắt cơ hội, hợp tình hợp lý, bất kể là ai cũng không tìm được sai sót.

Bắt được một người để làm đòn phủ đầu, sau đó nói chuyện gì cũng thoải mái hơn nhiều.

Đương nhiên chỉ có Sài Thế Vinh và Giang Long là nói chuyện thoải mái hơn rồi.

Chứ không phải là các quản sự.

Các quản sự này thì càng phải cẩn thận, hồi hộp hơn mới đúng.

Nói chuyện một lúc về việc in thoại bản và thư trai, Sài Thế Vinh chính thức ngửa bài, muốn các quản sự này phải tự nguyện trung thành với mình.

Đương nhiên là không thể nói thẳng ra mà chỉ cần các quản sự nghe hiểu được ý là được rồi, bằng không việc truyền đi thì sẽ bị người ta nắm được nhược điểm rồi.

Khi bạn muốn xây dựng thế lực của mình thì đương nhiên là có thể, nhưng phải kín đáo, không thể quang minh chính đại mà nói ngươi phải trung thành với ta không thì sẽ bị cút xéo.

Một quản sự nghe vậy, hai mắt híp lại, trong mắt lóe lên một tia sáng:

- Thế Vinh thiếu gia giờ đã là tổng quản sự của xưởng in rồi, chúng tiểu nhân về sau đương nhiên là phải trung thành với người rồi.

https://thuviensach.vn

Đây rõ ràng thể hiện giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo.

Hơn nữa những người này không phải là người của Sài thị, mà chỉ là tiểu nhân tùy tùng, bằng không liền trực tiếp kêu tên Sài Thế Vinh, giống như lão quản sự lúc trước.

Sẽ không gọi là Sài Thế Vinh thiếu gia, cũng không tự xưng là tiểu nhân.

Nhưng Sài Thế Vinh tất nhiên là không để y có cơ hội, muốn toàn bộ quản sự phải đứng dậy biểu quyết:

- Ngươi sau này nguyện nghe theo ta, đương nhiên là tốt.

Tiếp sau lời nói lại xoay chuyển mà nói:

- Xưởng in gần đây loại bỏ không ít người, có nhiều vị trí còn trống, mọi người trong nhà có trưởng tử thì phái đến bổ sung vào các chỗ trống, giúp ta một tay nhé.

Thời đó con cả thì đều được kế thừa gia nghiệp, cho nên con cả tất nhiên là được coi trọng nhất rồi.

không khí trong phòng bầu từ sau khi Sài Thế Vinh dứt lời thì đúng là đã khẩn trương hơn.

Rất nhiều quản sự sắc mặt thay đổi.

Cũng có một số quản sự khuôn mặt lộ ra vẻ suy tư, hoặc có chút hưng phấn.

Sài Thế Vinh bảo bọn họ phái con cả tới, mục đích là có chủ ý gì đây, vừa nhìn là thấy chính là muốn nắm được điểm yếu của bọn họ trong tay.

Về sau ai dám cả gan phản bội thì nói không chừng cái mạng nhỏ của trưởng tử không còn nữa.

https://thuviensach.vn

Không phải là người của họ Sài, Sài Thế Vinh chỉ cần nói một câu là có thể lấy được tính mạng của bọn tay sai này rồi.

Mà là người trong Sài thị đấy, Sài Thế Vinh vẫn có thể tạo ra không ít những bất ngờ, trùng hợp.

Tóm lại là Sài Thế Vinh đang ép buộc bọn họ phải bày tỏ thái độ trung thành.

Sài Thế Vinh dứt lời, nâng cốc trà lên, nhấp một miếng, sau đó nhìn Giang Long cười.

Hai người không nói gì thêm, để cho các quản sự có thời gian suy nghĩ.

Các quản sự có xuất thân không giống nhau nên trong lòng suy nghĩ cũng không đồng tình.

Có một số người là do các thiếu gia trong họ đưa lên, không dám phản bội lòng trung thành với chủ nhân trước kia.

Có một số người mặc dù giống nhau, nhưng lại vì muốn bảo vệ chức vị hiện tại, nên cân nhắc xem muốn hay không muốn chuyển sang nương nhờ Sài Thế Vinh.

Kinh doanh phòng sách trước kia tuy rằng không phải là chức vị tốt, một năm cũng chẳng kiếm được bao nhiêu tiền, nhưng sau này có lẽ sẽ biến thành đỏ không cũng chuyện tốt rồi.

Người chết vì tiền, chim chết vì ăn

Đứng trước lợi ích tiền tài, luôn có kẻ phản bội.

Đương nhiên cũng có một số quản sự là dựa vào sức mình mà đi lên.

Dù sao vị trí quản sự phòng sách này cũng không thể cướp được.

https://thuviensach.vn

Ước chừng khoảng một khắc sau, Sài Thế Vinh mới lên tiếng tiếp:

- Thế nào, chư vị đã có thể đưa ra quyết định chưa?

- Con trưởng của tiểu nhân thân thể yếu đuối nhiều bệnh, sợ là không thể đến hầu hạ thiếu gia rồi.

Một quản sự lên tiếng trước. Kế tiếp lại có người khác nói.

Giang Long thản nhiên xen vào:

- Con cả trong nhà tương lai sẽ kế thừa gia nghiệp, quan trọng đến mức nào chứ? Ngươi không thể bởi vì bận việc mà không để ý đến sức khỏe của con trai, ngươi đi phòng thu chi lĩnh năm mươi lượng bạc, rồi đi xung quanh hỏi thăm danh y chữa bệnh cho con ngươi trước đi.

Chức quản sự trước hết dạy cho người khác đến ngồi.

Đợi khi nào con của ngươi trị hết bệnh, thì lại về xưởng in bên này nói một tiếng.

Giang Long vẫn đang duy trì phong cách dĩ vãng, lăng lịch quả quyết!

Ngươi đã không đầu nhập vào, vậy liền đem vị trí nhường lại!

Quản sự nghe vậy xong, sắc mặt khó coi, kỳ thật ông ta chính là thủ hạ của Sài Thế Hào, không nghĩ tới Giang Long tuyệt không e dè chủ nhân của ông ta, trực tiếp bảo ông ta cút đi.

Có ý muốn tranh cãi một trận, nói Giang Long ngươi chỉ là một người ngoài, dựa vào cái gì ngồi ở bàn trên ra lệnh?

Lại nghĩ đến Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế, hai tâm phúc đắc lực của Sài Thế Hào đều bị Giang Long cưỡng chế đi rồi, ông ta chỉ là một tôi tớ trong phủ, phản kháng thì có ích lợi gì?

https://thuviensach.vn

Lúc trước chính là lão quản sự họ Sài kia, không cũng giống nhau không có hé răng sao?

Đừng vô ích tự rước lấy nhục!

Cho nên vị này quản sự do dự một chút, tuy rằng trong lòng phẫn nộ, nhưng cũng chỉ có thể cung kính lui ra.

Ông ta không phải tộc nhân Sài thị, khi đối mặt Sài Thế Vinh nhất định phải duy trì đầy đủ tôn kính.

Quản sự này rời khỏi, lục tục lại có người không muốn đưa trưởng tử lại đây, cũng tìm ra nhiều cớ.

Sài Thế Vinh học theo Giang Long, ngươi tìm cái cớ gì, ta ngay tại cớ của ngươi làm văn, sau đó cho ngươi nhượng ra vị trí.

Theo Sài Thế Vinh mạnh mẽ, cường rắn phát uy, rất nhiều quản sự vốn trong lòng chưa có chủ ý, đều là dần dần quyết định nguyện trung thành với Sài Thế Vinh.

Có thể lo lắng như vậy, tương lai mới có thể làm ra một phen sự nghiệp đi?

Đây là suy nghĩ trong lòng các quản sự lúc này.

Sau đó Giang Long cũng không mở miệng tiếp, thấy Sài Thế Vinh phát huy vô cùng tốt, âm thầm gật đầu.

Chỉ cần Sài Thế Vinh không phải ngu, với hắn ở một bên chỉ điểm không sợ tương lai không thể đem xưởng in và thư phòng toàn bộ khống chế chặt chẽ ở trong tay.

Mà Sài Thế Vinh làm việc xong với xưởng in và thư trai các nơi, đối với việc kiếm tiền của chuyện xưa Giang Long viết và kinh doanh hàng thêu,

https://thuviensach.vn

thú bông, đều có trợ giúp thật lớn.

- Tiểu nhân sau khi trở về, lập tức sẽ đưa trưởng tử trong nhà tiểu nhân lại đây làm trợ thủ cho Thế Vinh thiếu gia.

- Ta cũng thế.

Đây là tộc nhân Sài thị.

- Nhà tiểu nhân khá xa, đến lúc đó con cả của tiểu nhân có thể sẽ tới chậm một chút.

Trong phòng, khoảng chừng hai mươi mấy người thể hiện sự trung tâm với Sài Thế Vinh.

Sài Thế Vinh trên mặt chính là cười nở hoa.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Hội Viên

Một lát liền tuyển dụng hai mươi mấy thủ hạ, Sài Thế Vinh vui vẻ không thôi, từ miệng cười ra đến cả tai rồi.

Quá hưng phấn!

Trước đây, y cũng từng ảo tưởng có một ngày như vậy, đạt được thành tích, dựng uy vọng, sau đó chiêu mộ thuộc hạ khắp nơi, cuối cùng từng bước đặt chân kiên lên ngôi báu Thành Quốc Công, nhưng cuối cùng tỉnh mộng, chỉ có mấy hộ vệ cận thân đối với y hết hy vọng mà thôi.

Mà hiện tại, y lại bước ra bước đầu tiên rõ ràng.

Cảm giác chân thật này, thậm chí làm cho y cảm thấy có chút hư ảo.

Cảnh Giang Long!

Tất cả đều vì có Cảnh Giang Long giúp đỡ, y mới có thể có được một ngày như vậy.

Lúc này Sài Thế Vinh cảm kích Giang Long, khó có thể biểu thị thành lời nói.

Nhìn thấy sự cảm kích chân thành lộ ra trong mắt Sài Thế Vinh, Giang Long chỉ thản nhiên cười, tiến lên vỗ nhè nhẹ bờ vai của Sài Thế Vinh.

Đợi Sài Thế Vinh tâm tình bình phục lại, liền bắt đầu phân công nhiệm vụ cho các quản sự cấp dưới.

https://thuviensach.vn

Giang Long còn truyền thụ cho bọn họ một ít kỹ xảo bán hàng.

Chẳng hạn như có thể rút thăm trúng thưởng, giảm giá, tặng quà. Chỉ cần ai có thể đưa hiệu suất bán hàng lên trên mấy tên thì sẽ thưởng cho một bao lì xì.

- Thành tích bán hàng xếp hạng thứ nhất, ta và Thế Vinh sẽ cho thưởng người đó ba trăm lượng bạc ròng.

Lúc câu nói này nói ra khỏi miệng các quản sự, ngồi ở phía dưới hưng phấn điên cuồng.

Trước đây, việc quản lý thư phòng không phải cái gì cũng tốt, tiền tiêu trong tháng rất thấp, béo bở ít đến tội nghiệp, tiền tiêu trong tháng của quản sự không quá một lượng bạc.

Một năm mới có mười hai lượng.

Ba trăm lượng bạc là thu nhập của bọn họ trong suốt hai mươi lăm năm đó!

Những người này đều rất phấn chấn, ở lại, tuyệt đối là ở lại rồi!

Tuy nhiên có người cũng tỏ ra không phục. Bởi vì quản sự những địa phương đều khác biệt nhau. Có địa phương là thành trì lớn kinh tế phát triển, dân số đông, mà cũng có địa phương thì là tương đối nhỏ, nếu tổng lượng hàng bán để xếp hạng, thì làm việc quản sự ở thành nhỏ cũng rõ ràng là thiệt thòi hơn.

Giang Long nghe vậy, cảm thấy những quản sự này nói có lý.

Cuối sửa lại một chút, án theo tỉ lệ dân chúng trong thành để tính toán lượng tiêu thụ sách thoại bản.

Mỗi thành có bao nhiêu bách tính? Đều có thể kiểm tra đấy.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, theo cách tính này, quản sự của thành trì nhỏ vẫn khá thiệt thòi, bởi vì thành lớn cũng có người giàu nhiều, khả năng mua của bách mạnh. Sách thoại bản này mang tính giải trí không phải sản phẩm cuộc sống cần, mà bách tính trong thành nhỏ thu nhập ít đối với giải trí tất nhiên lại càng phải tiết kiệm một chút.

Nhưng Giang Long không có nói thêm gì, suy cho cùng thế gian này ở đâu có nhiều như vậy sự công bằng tuyệt đối?

Đợi tiếng nghị luận của các quản sự hạ thấp xuống một chút, Giang Long lại nói:

- Ba quản sự có thành tích bán hàng cao nhất mỗi năm thay phiên đổi địa phương kinh doanh, quản sự khác ta cũng sẽ căn cứ theo thành tích bán hàng năm đó mà cho điều động.

Các quản sự nghe như vậy, đều lập tức yên lặng.

Theo ý của Giang Long, là nói bọn họ sẽ không phải luôn luôn dừng lại ở một chỗ.

Sài Thế Vinh nghe vậy có chút khó hiểu.

Để các quản sự thay nhau đổi địa phương làm gì?

Giang Long cười khẽ.

Thứ nhất mục đích là dự phòng các quản sự ngồi cao ở một chỗ, âm thầm tham tiền tài, một tay che trời.

Sau đó, nhà máy in và thư trai kinh doanh sẽ rất náo nhiệt, nhưng Giang Long và Sài Thế Vinh cũng sẽ không thể nào luôn đem tinh lực đặt ở một chỗ này, đến lúc đó nhiều chuyện, khó tránh khỏi sơ suất bị thuộc hạ thừa cơ chui vào kẻ hở.

https://thuviensach.vn

Trải qua thời gian yên tĩnh ngắn ngủi, phía dưới tiếng nghị luận lại xuất hiện.

Theo ý của Giang Long, bọn họ - những quản sự này không phải luôn dừng lại kinh doanh ở một chỗ.

Đối với những quản sự này mà nói, thì có phần không tốt lắm đấy.

Đại bộ phận quản sự lắc đầu.

Muốn làm kinh doanh thì phải có quan hệ tốt với quan phủ nơi đó, lúc tất yếu còn phải kết giao với phú hào nông thôn, tại địa phương lập nên mạng lưới các mối quan hệ tuyệt đối là điều tất yếu.

Nhưng nếu là đổi địa phương, mạng lưới quan hệ đã lập nên của bọn họ trước đây chẳng phải sẽ vô dụng sao?

Đương nhiên, cũng có người sáng mắt lên. Bọn họ bị phân ở thành trì nhỏ làm việc nhưng đã tự nhận có phần hiểu đạo lý kinh doanh.

Trước đây chỉ có thể đợi đến bất động, nhưng nếu là bây giờ đem thành tích buôn bán làm cho tăng lên, đến lúc đó chẳng phải là sẽ được điều đến thành trì lớn một chút sao?

Đây là mục đích thứ hai rồi, thúc đẩy các quản sự nỗ lực làm việc nâng cao thành tích.

Thành tích tốt, thì sẽ được cất nhắc.

Quản sự trong thành trì lớn và quản sự địa phương nhỏ, thân phận địa vị tự nhiên là cũng không đồng hạng.

Từ địa phương nhỏ điều đến thành trì lớn, tuy rằng vẫn là quản sự nhưng vốn dĩ đây là một sự cất nhắc.

https://thuviensach.vn

Bây giờ thì quản sự làm việc ở thành trì lớn đều căng thẳng trong lòng.

Nghĩ rằng sau này trở về, nhất định phải đem toàn bộ tinh lực đặt ở kinh doanh thư trai.

Nói cách khác đừng nói ba trăm lượng đó lấy không được, ngay cả vị trí hiện tại cũng khó bảo vệ.

Ngoài nhà máy in, việc trong thư trai, Giang Long lại để cho phần lớn quản sự sau khi trở về đi hỏi các cửa hiệu tương đối khá một chút.

Đây là tương lai hắn muốn mua đấy, mở lầu kinh doanh thú bông và hàng thêu.

Trên phương diện làm ăn, công việc tương đối phức tạp, Giang Long sắp xếp việc, những quản sự đó có lúc cũng sẽ hỏi, hơn nữa hỏi nhiều nhất là kỹ xảo bán hàng mà Giang Long truyền thụ cho họ.

Ở thời đại này, thật chưa từng xuất hiện qua những cái mánh khóe chào hàng mới mẻ độc đáo như lời Giang Long nói.

Giang Long không ngại phiền toái, rất nghiêm túc giảng giải.

Đến cuối cùng, Giang Long còn nói ra hệ thống cấp bậc hội viên khiến tất cả quản sự vô cùng thán phục.

Muốn làm kinh doanh lâu dài, hệ thống cấp bậc hội viên ắt không thể thiếu, bởi vì nó có thể thu hút rất nhiều nhóm lớn khách hàng ổn định!

Chú ý, hai chữ trọng điểm ở đây là “ổn định”.

Có nhóm khách hàng ổn định là biểu hiện cho năng lực đứng ở thế bất bại.

Tuyệt đối sẽ không nảy sinh tình huống lỗ vốn.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi trời tối, hội nghị mới giải tán.

Phải lôi kéo những người này không thể chỉ là chèn ép một mặt, dùng gậy để đùa thì cũng phải cho củ cà rốt mới được. Cho nên Giang Long và Sài Thế Vinh mời khách, dẫn theo phần đông các quản sự xuống đường, đi ăn một bữa thật ngon ở Đại tửu lầu.

Giữa trưa ngày thứ hai, những quản sự này lần lượt rời khỏi kinh thành, trở về thành trì.

Sài Thế Vinh ở trong nhà máy in.

Đầy đắc ý, trong lòng rất là sảng khoái.

Đã lớn như vậy, đây là lần đầu tiên y khí phách hào hứng như vậy.

Giang Long vốn tưởng rằng đuổi đi thuộc hạ của Sài Thế Hào, Sài Thế Hào chắc chắn muốn gây gổ ồn ào, đến lúc đó y khó tránh khỏi phải đi tiếp kiến một chút Thành Quốc Công, lại không ngờ Sài Thế Hào bên đó rất yên tĩnh, vả lại sau khi tiếp xúc với các quản sự, cũng có nhiều việc không thể bỏ ra thời gian đến.

Ở tại nhà máy in, Sài Thế Vinh gây ra động tĩnh không xem là nhỏ, nhưng Thành Quốc Công và Sài Thế Hào lại đều là không có động tĩnh gì, điều này khiến Giang Long có chút bất ngờ.

Tuy nhiên nếu bọn họ không có phản ứng, mặc kệ để Sài Thế Vinh không e dè bành trướng thế lực, Giang Long cũng sẽ không đi gặp Thành Quốc Công.

Động một tí không bằng yên tĩnh, đợi Thành Quốc Công và Sài thị bộ tộc bên kia sau khi có động tĩnh gì lại gặp chiêu phá chiêu.

https://thuviensach.vn

Làm kinh doanh, hơn nữa làm kinh doanh lớn, sự việc tương đối phức tạp.

Chút chuyện nhỏ xem ra không lớn nhưng không đi xử lý cũng không được.

Hơn nữa, có lúc vẫn cần Giang Long hoặc Sài Thế Vinh tự mình đi làm.

Cứ như vậy Giang Long ở kinh thành bận ba ngày liên tiếp.

Đợi đến ngày thứ tư, sau khi nhàn hạ một chút Giang Long đang định nghỉ ngơi một chút, Cảnh phủ bên kia lại phái đến một người hộ vệ.

Trong phòng, Giang Long bảo người không có phận sự ra ngoài.

Hộ vệ Cảnh phủ quỳ một chân trên đất:

- Lão gia bên kia phái người đến đón Cửu gia và thiếu gia họ về, nhưng Cảnh Đồng Tiền thiếu gia chết sống không thuận theo, chính là không muốn về nhà, nói muốn làm thiếu gia ở phủ chúng ta.

Nói đến đây, tiếng hộ vệ nhỏ dần rồi ngẩng đầu nhìn Giang Long một cái.

Giang Long ngồi ngay ngắn ở phía trên, thần sắc không hề bận tâm, chỉ thản nhiên hờ hững uống trà.

- Lục gia mà người dưới quê phái đến đã dùng sức mạnh rồi, nhưng Cảnh Đồng Tiền lại lập tức chạy đến chỗ lão phu nhân sau đó lấy ra rất nhiều tờ giấy, muốn lập công...

- Hả? Bên trên viết những gì?

Giang Long hiếu kỳ hỏi.

https://thuviensach.vn

- Có người ẩn ở trong phủ muốn làm hại tiểu thiếu gia, đồng thời Cửu gia đã đạt thành quan hệ hợp tác, những tờ giấy là người ẩn ở trong phủ viết cho Cửu gia.

Thần sắc Giang Long khẽ động, không biết có phải là những người này đang âm thầm hạ độc?

- Tuy rằng Cửu gia không có nghe theo, nhưng lão phu nhân vẫn nổi giận lôi đình, bảo Lục gia lập tức mang Cửu gia đã bị điên và tất cả bọn trẻ đi, cũng nói về sau không có triệu kiến của phủ chúng ta không cho dưới quê phái người tới đây.

Tông tộc Cảnh thị phái Cảnh Trường Phát mang theo những đứa trẻ qua đây, muốn buộc Cảnh lão phu nhân nhận làm con thừa tự, đây là ý định muốn đánh đến gia sản Cảnh phủ, hơn nữa đang lúc cháu trai Cảnh Giang Long mà lão phu nhân thương yêu nhất, đang trong cơn bệnh nặng, họa vô đơn chí, Cảnh lão phu nhân đối với tông tộc Cảnh thị đương nhiên là hận trong lòng, hiện tại trong tay nắm tờ giấy, có chứng cứ xác thực này xem như là mượn cớ để nói chuyện.

Sau khi để tông tộc Cảnh thị rời xa tầm mắt Cảnh phủ.

- Lúc sau lão phu nhân ở trong phủ cẩn thận loại bỏ và bắt được một bà lão. Người này là thân sinh mẫu thân của một tiểu thiếp năm xưa của lão Hầu gia, người tiểu thiếp đó chết đã nhiều năm, bà lão một lòng nhận định là lão phu nhân năm đó hại chết con gái bà ta, lúc này mới muốn trả thù...

Nghe hộ vệ giải thích, Giang Long nghe đến những bí mật đằng sau Cảnh phủ năm xưa.

Trong lòng thầm nghĩ, không biết tiểu thiếp đó đã có thai, năm đó có phải thật sự do lão phu nhân sát hại không?

Sau khi hộ vệ giải thích xong, quỳ một gối xuống trên sàn nhà.

https://thuviensach.vn

Giang Long thì sờ tay lên cằm, trầm tư suy nghĩ một hồi.

Thật lâu sau, ngoắc ngón tay ra hiệu hộ vệ tiến lên.

Sau đó nói nhỏ bên tai hộ vệ mấy câu.

Sắc mặt hộ vệ liền biến đổi lớn:

- Tiểu thiếu gia, là thật sao?

- Ta sẽ lấy loại truyện này cùng ngươi đùa giỡn sao?

Giang Long trầm giọng nói.

- Tiểu nhân không nên hoài nghi, tiểu nhân sai rồi!

Hộ vệ quỳ rạp xuống đất.

Giang Long quan sát hộ vệ một hồi, đột nhiên hỏi:

- Lão phu nhân lần này cho ngươi đến chuyển lời hẳn là rất tín nhiệm ngươi.

- Năm đó tiểu nhân phạm sai lầm, lão Hầu gia muốn đuổi tiểu nhân đi, là lão phu nhân không quan tâm lão Hầu gia trở mặt cương quyết để tiểu nhân ở lại.

"Ừ.

Nói như vậy, người hộ vệ này trung thành với Cảnh lão phu nhân, còn cao hơn lão Hầu gia năm đó.

Lời Giang Long vừa thì thầm rỉ tai, thật quá mức kinh hãi, cho nên hộ vệ sau khi rời khỏi nhà máy in thì dùng tốc độ nhanh nhất cỡi ngựa chạy gấp hướng về phía huyện Ninh Viễn.

https://thuviensach.vn

Đợi hộ vệ trở lại trong phủ, tới nói cho Cảnh lão phu nhân.

Cảnh lão phu nhân lại vừa sợ vừa phẫn nộ!

Trong Phật đường, Cảnh lão phu nhân đứng trước tượng Phật, đưa lưng về phía cửa.

Phía dưới là một người áo đen che mặt đang quỳ.

Cảm giác được Cảnh lão phu nhân lúc này tâm tình không tốt, trên người phát ra khí tràng rất hùng mạnh, người áo đen che mặt cúi đầu thật sâu, thở cũng không dám thở một chút.

- Một đám rác rưởi, Cảnh phủ nuôi các ngươi có ích lợi gì!

Quả nhiên, không ngoài dự đoán của người áo đen che mặt, sau khi Cảnh lão phu nhân xoay người lại liền chửi ầm lên, lửa giận ngập trời!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Thẩm Vấn

Những năm gần đây, Cảnh lão phu nhân tĩnh tâm tin Phật, rất ít khi nổi giận lớn như vậy.

Mà có thể làm Cảnh lão phu nhân tức giận như thế, không cần hỏi, khẳng định là có liên quan đến Cảnh Giang Long.

Người áo đen che mặt không có đoán sai, Cảnh lão phu nhân hôm nay giận dữ như vậy là vì người hộ vệ đó chuyển lời của Giang Long, nói là từ những năm trước trong phủ đã có người ngầm hạ sát thủ đối với hắn.

Hung thủ lợi dụng bản thân yêu thích mới lạ, liên tiếp làm cho mình nhìn thấy Sinh Thạch Hoa cùng Tinh Đăng Thảo, đem tới bày đặt trong phòng.

Sau đó trong hương liệu lại trộn lẫn thành phần Giác Nham Đằng.

Mùi ba vị này hòa trộn sẽ hình thành một loại độc dược mãn tính.

Cảnh phủ chỉ có Cảnh Giang Long là nam đinh, hơn nữa Cảnh Giang Long còn là tâm can bảo bối của Cảnh lão phu nhân, bà dù sao cũng không nghĩ ra có người có thể tránh được tầm mắt của bà, lén lút hạ độc Cảnh Giang Long.

Mấy năm nay Cảnh Giang Long sở dĩ đau yếu, ở trước giường bệnh buồn triền miên, lại bởi vì trúng độc!

Cảnh lão phu nhân khiếp sợ, tự trách, phẫn nộ!

https://thuviensach.vn

Khiếp sợ trong phủ lại còn tiềm tàng một toán thế lực thủ đoạn mà chính mình không biết.

Tự trách chưa bảo vệ tốt cho tôn tử.

Còn lại là tức giận, Hắc Y Vệ trong phủ không ngờ cũng không có phát hiện.

Để cho kẻ kia lén lút thuận lợi, làm hại tôn tử nếm đau khổ nhiều năm như vậy.

Lúc này đối diện với người lãnh đạo Hắc Y Vệ, Cảnh lão phu nhân làm sao có thể không tức giận tràn đầy.

- Quý phủ nuôi các ngươi, mỗi năm không biết phải tốn bao nhiêu bạc, các ngươi chính là làm việc như vậy sao? Đồ vô dụng! Một đám vô dụng!

Cảnh lão phu nhân mắng to:

- Lại có thể để cho kẻ trộm lén lút vào trong phủ, dự tính hạ độc Giang Long cũng thành công. Trước đây, ngươi luôn miệng nói, ở trong phủ Hắc Y Vệ tuyệt đối có thể bảo vệ an toàn cho Giang Long.

Người áo đen che mặt quỳ ở đó vốn yên lặng, mặc cho Cảnh lão phu nhân tức giận, không dám lên tiếng.

Nhưng nghe được lý do hôm nay Cảnh lão phu nhân vừa mắng vừa hét lên, người áo đen che mặt không khỏi một phen hoảng sợ!

Lại có người có thể vào Cảnh phủ tránh được tầm mắt của Hắc Y Vệ, hạ độc tiểu thiếu gia?

Tinh Đăng Thảo, Sinh Thạch Hoa, còn có Giác Nham Đằng, ba vị này hòa làm một, sẽ hình thành một loại thuốc độc mãn tính?

https://thuviensach.vn

- Hồi lão phu nhân, đây là loại thủ pháp hạ độc cũng không phải người bình thường hiểu được.

Người áo đen che mặt đợi Cảnh lão phu nhân mắng đến một đoạn, vội vàng nói chen vào.

- Ta đương nhiên biết!

Cảnh lão phu nhân la hét hồi lâu, cổ họng cảm thấy có chút phát khô, bưng chén trà trên bàn uống một hớp, sau đó cau mày, suy tính hồi lâu, nói chậm rãi:

- Loại thủ pháp này giống như là từ trong cung lưu truyền tới.

- Tiểu nhân cũng nghĩ như vậy, Sinh Thạch Hoa, Tinh Đăng Thảo, còn có Giác Nham Đằng, những thứ này không phải bách tính thông thường và con quan lại có thể tiếp xúc được, chớ nói chi hiểu biết đem nó hòa trộn với nhau làm một, sẽ thành một loại thuốc có độc tính chậm.

Người áo đen che mặt phụ họa.

- Chẳng lẽ là thái tử?

Cảnh lão phu nhân đặt chén trà trong tay xuống, suy đoán nói:

- Toàn bộ hoàng tộc, chúng ta thù hận sâu nhất cũng chính là với Thái tử.

Năm đó Cảnh tiểu Hầu gia chết trận, điều tra có người âm thầm giở trò, tài trí khiến viện quân không thể kịp đuổi tới biên cương. Về sau Cảnh phủ lại âm thầm phái ra mấy đội Hắc Y Vệ, đem sự tin cậy lớn đặt vào Thái tử. một nhà Thái phó của Thái tử bị Hoàng thượng hạ chỉ triệt bỏ chức quan, cứ như vậy bị tiêu diệt cả nhà.

Có thể nói giữa Cảnh phủ và Thái tử vì việc này, tính là không chết không dứt.

https://thuviensach.vn

Thái phó của Thái tử âm thầm tham gia, trì hoãn bước tiến của viện quân, mới hại Cảnh tiểu Hầu gia bỏ mình.

Tuy rằng việc này không nhất định là Thái tử xúi dục, nhưng năm đó ở trong triều Thái phó đích thị là tâm phúc trợ thủ lớn nhất của Thái tử.

Thái phó của Thái tử làm như vậy, cũng làm vì Thái tử.

Việc này làm cho Cảnh phủ và Thái tử kết thành thù hận.

Mà Thái phó của Thái tử vì chuyện này, bị Hoàng thượng cách chức. Khiến cho Thái tử mất đi trợ thủ đắc lực, chỉ có điều Thái phó của Thái tử mặc dù là mất chức, ở trong triều vẫn có vây cánh quan lớn và địa vị cao, vẫn có thể giúp đỡ Thái tử.

Sau đó Cảnh phủ lại tiêu diệt cả nhà Thái phó của Thái tử, điều này khiến Thái tử làm sao có thể bỏ qua cho Cảnh phủ?

Đó là lý do Cảnh lão phu nhân hoài nghi có phải Thái tử âm thầm phái người ẩn vào Cảnh phủ, muốn hại chết cháu của mình.

Kinh thành, Hoàng cung và Đông cung Thái tử là nối thành một mảnh.

Cũng có thể nói Đông cung là một bộ phận trong hoàng cung.

- Không loại bỏ khả năng này.

Người áo đen che mặt mở miệng nói.

Cảnh lão phu nhân lúc này hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt trở mặt:

- Ba ngày, ta đưa cho ngươi thời gian ba ngày bắt hung thủ đem tới đây.

- Cái này, cái này...

Người áo đen che mặt một hồi bối rối.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng còn chưa điều tra, nhưng đối phương có thể qua được tầm mắt của Hắc Y Vệ, cũng đủ để chứng minh đối phương không đơn giản, không phải điều tra dễ như vậy.

Có cho mình thời gian ba ngày, y thật sự là không nắm chắc bắt được hung thủ.

- Nếu thật sự liên quan đến trong cung, ngươi chỉ cần điều tra rõ thân phận hung thủ là được.

Cảnh lão phu nhân nói.

Người áo đen che mặt cắn chặt răng:

- Tiểu nhân sẽ cố gắng hết sức!

- Không phải cố gắng hết sức, mà là nhất định phải làm được, bằng không cẩn thận cái đầu của ngươi!

Cảnh lão phu nhân mặt lạnh lùng phất phất tay, người áo đen che mặt do dự một chút mới ra khỏi Phật đường.

Y biết đến lúc này Cảnh lão phu nhân đang giận dữ, lại cầu xin thương tình gia hạn mấy ngày là vô dụng thôi.

Đợi đến lúc người áo đen lui ra, Cảnh lão phu nhân lại giấu đi vẻ mặt giận dữ.

Nhưng lúc này, thần sắc vẫn còn bất định.

Thân mẫu người tiểu thiếp của lão Hầu gia sớm đã ở trong tầm ngắm của bà, chỉ là những năm trở lại đây, mẫu thân của tiểu thiếp hành sự cẩn thận, vả lại người trong bóng tối kia đặc biệt thần bí. Mỗi lần đều cùng một mình mẫu thân của tiểu thiếp gặp nhau, một chút sơ hở đều không để lại, bà mới không thể bắt được.

https://thuviensach.vn

Bà vốn dự định giữ thân mẫu của tiểu thiếp lại, cuối cùng cũng phải điều tra rõ ràng ai đứng sau lưng giở trò.

Nhưng Cảnh Đồng Tiền thình lình đem tờ giấy ra, bà không thể không bắt thân mẫu của tiểu thiếp được.

Có người muốn hại Cảnh Giang Long, oán hận Cảnh phủ, hơn nữa còn ẩn bên trong Cảnh phủ, đây không phải là chuyện nhỏ.

Nếu trong thời gian ngắn không thể bắt được, sẽ làm toàn bộ người Cảnh phủ hoang mang.

Nhân tâm bất ổn, trong phủ sẽ lộ ra sơ hở càng lớn, bị người trong bóng tối phát giác lợi dụng.

Cảnh lão phu nhân suy nghĩ chuyển động sắc bén. Một hồi lâu sau, hít sâu một hơi, chậm rãi đi ra cửa phòng Phật đường.

Nha hoàn sớm đã canh giữ trước cửa ra vào tiến lên, đỡ cánh tay lão phu nhân.

Trở lại phòng ngủ của mình, Cảnh lão phu nhân cởi áo vải màu xanh nhạt xuống, lại đổi trên thân mình váy dài vừa vặn hoa lệ màu tím, trên đầu cắm đầy đồ trang sức tráng lệ, sau đó vịn tay nha hoàn, lập tức đi tới sân gian phòng bỏ trống giam giữ mẫu thân tiểu thiếp kia.

Diêu mụ mụ đợi ở đây phụ trách trông giữ.

Nhìn thấy Cảnh lão phu nhân, liền vội vàng tiến lên chào:

- Lão phu nhân.

- Đứng lên.

Cảnh lão phu nhân hư đỡ một chút.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong phòng giam giữ thân mẫu tiểu thiếp, đột nhiên vang lên tiếng chửi bậy sắc bén một hồi.

Cảnh lão phu nhân không khỏi nhíu mày.

Diêu mụ mụ cúi đầu, nhẹ giọng nói:

- Lúc trước, Khương ma ma và mẫu thân nô tỳ đến, đang thẩm vấn bên trong.

Sau khi Cảnh lão phu nhân phái người đem thân mẫu tiểu thiếp kia và người liên quan đến đây, từng lên tiếng không cho phép người vào trong, nhưng nghĩ đến Diêu mụ mụ căn bản là ngăn không được hai người nha hoàn hồi môn của mình, lại nhẹ nhàng khoát tay áo ra hiệu mình không có tức giận.

Diêu mụ mụ thấy thế thở phào nhẹ nhõm, sau đó tiến lên thay nha hoàn, đỡ tay Cảnh lão phu nhân đi từng bước một hướng về phía cửa phòng.

Két…!

Theo cửa phòng bị đẩy ra, Khương ma ma đang thẩm vấn bên trong ngừng lại tiếng la mắng sắc nhọn.

Bản năng quay trở lại, lời nói cũng là buột miệng nói ra:

- Ai, ta không phải đã nói không cho phép để người…

Nói được một nửa, Khương ma ma nhìn rõ người đang tới. Vội vàng im lặng, sau đó sửa sang lại một chút quần áo xốc xếch, tiến lên chào lão phu nhân.

Thân mẫu của Diêu mụ mụ vốn là đang ngồi, cũng khẩn trương sang đây.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân cho hai người đứng lên, sau đó dời mắt nhìn về phía thân mẫu tiểu thiếp kia.

Trong nháy mắt, liền đối mặt một đôi mắt tràn đầy oán độc và thù hận.

Thân mẫu tiểu thiếp bị trói vào cột, trong miệng còn chận vải trắng, đây là vì để phòng ngừa bà ta cắn lưỡi tự vận.

- Sắp chết đến nơi rồi, còn dám kiêu ngạo như vậy?

Khương ma ma nhìn thấy, tiến lên vài bước, chính là quăng cho lão phụ nhân mấy cái tát tai.

Cái tát vang dội, âm thanh vọng lại trong phòng.

Trên mặt lão phụ nhân cũng đỏ bừng dấu ấn mấy cái bàn tay.

Cảnh lão phu nhân không ngăn cản Khương ma ma, mặc Diêu mụ mụ đỡ đi hướng về phía trên, ngồi xuống.

Đợi Khương ma ma đánh xong, đến đây mới thản nhiên mở miệng nói:

- Buông bà ta ra.

- Lão phu nhân, bà ta đã treo cổ tự tử mấy lần rồi.

Trần ma ma vội vã chỉ vào trán lão phụ nhân mở miệng nhắc nhở.

Lão phụ nhân đụng tường vài lần nhưng đều không chết thành công.

Có điều trên trán, nhiều lần bị đụng nứt ra, tuy thoa thuốc lên nhưng vẫn có máu tươi chảy ra.

Cảnh lão phu nhân nhẹ nhàng khoát tay nói:

https://thuviensach.vn

- Không sao, ta biết đến từ miệng bà ta hỏi cũng không được gì, chỉ là muốn tùy tiện hàn huyên với bà ta một chút.

Khương ma ma do dự một chút, mới tiến lên mấy bước đỡ lão phụ nhân cởi bỏ dây thừng.

Lão phụ nhân vừa mới được tự do, liền nổi giận gầm lên một tiếng, giương nanh múa vuốt muốn đánh về phía Cảnh lão phu nhân.

Tuy nhiên bà ta tuổi cao, vừa khô vừa gầy, sức lực yếu, trực tiếp bị Khương ma ma nắm chặt áo, trở tay cho vài tát vào mồm.

- Thành thật một chút, không thì đập nát miệng của ngươi!

Khương ma ma tức giận mắng.

Lão phụ nhân vùng vẫy mấy cái, thật sự giãy giụa mà không thoát, biết rõ không đả thương được Cảnh lão phu nhân, lúc này mới hết hy vọng, tuy nhiên vẫn hung hăng nhìn chằm chằm Cảnh lão phu nhân. Lộ ra một bộ dáng đáng hận không thể lập tức nhào tới cắn Cảnh lão phu nhân mấy miếng.

- Con gái ngươi không phải ta giết.

Cảnh lão phu nhân bất chợt mở miệng nói.

Lão phụ nhân đầu tiên ngẩn người ra, ngay sau đó liền cười lớn:

- Không phải ngươi giết, là ai giết?

- Không biết.

Cảnh lão phu nhân thần sắc thản nhiên, nhẹ nhàng lắc đầu.

- Đến lúc này, ngươi còn giả bộ?

https://thuviensach.vn

Lão phụ nhân cao giọng thét lên:

- Rõ ràng là con gái ta được lão Hầu gia sủng ái, còn mang bầu con trai của lão Hầu gia, ngươi trong lòng ghen tỵ, sợ lão Hầu gia yêu thiếp diệt thê, lúc này mới xuống tay độc ác, không ngờ gây hại tính mệnh con gái ta!

- Đáng thương, lúc đó hài nhi trong bụng con gái ta đã được năm tháng hơn!

- Năm tháng hơn, hắn là cũng đã thành hình rồi!

- Quả thực không phải ta giết.

Cảnh lão phu nhân thần sắc không có nửa phần gợn sóng.

- Hừ, ngươi cho rằng ta sẽ tin lời ngươi nói sao?

Lão phụ nhân cười nhạt:

- Năm đó lão Hầu gia vốn không vừa ý ngươi, ngươi là nương tử Hoàng thượng hạ chỉ ban hôn, hơn nữa ngươi là thân phận gì?

- Năm đó chẳng qua là con gái một thương gia thôi, cũng không so bì cao quý bao nhiêu hơn con gái ta.

- Con gái của ngươi chết là ngoài ý muốn, hoặc giả là người khác có trù tính hại chết. Khi đó trong phủ rất loạn, ngươi cũng biết, lão Hầu gia căn bản là một lão sắc quỷ, từ bên ngoài mang về tiểu thiếp nhiều như vậy! Tóm lại, quả thực không phải ta hạ thủ. Đến lúc này, ta lừa ngươi có ý nghĩa gì?

Cảnh lão phu nhân phủ nhận.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Độc Sát

Nghe Cảnh lão phu nhân nói xong, lão phụ nhân thân hình gầy gò sửng sốt.

Năm đó tình hình trong Cảnh phủ vô cùng phức tạp, lão Hầu gia hoa tâm, thường dẫn tiểu thiếp về phòng. Nếu không phải năm đó Cảnh lão phu nhân tính tình nóng nảy sức ghen lớn, đuổi đi rất nhiều, cũng không biết Cảnh phủ có thể thu xếp ổn thỏa nhiều tiểu thiếp như vậy hay không.

Tiểu thiếp bị đuổi đi, có người lão Hầu gia mới dần vào phủ, cũng có người lão Hầu gia mất cảm giác mới lạ, bị lạnh nhạt hoàn toàn.

Song cho dù lão phụ nhân rất hận Cảnh lão phu nhân, nhưng cũng không thể không thừa nhận, Cảnh lão phu nhân không phải loại người máu lạnh vô tình.

Bởi vì mỗi lần đuổi ra một tiểu thiếp, Cảnh lão phu nhân đều dành cho một ít tiền bạc.

Để sau khi tiểu thiếp đó rời phủ, không đến mức sống không nổi.

Mà trong những tiểu thiếp này, không hiếm có những người được lão Hầu gia mê mẩn, đối với Cảnh lão phu nhân người vợ chính thất này rất là bất kính.

Đối với cách làm như vậy của Cảnh lão phu nhân, lão phụ nhân trái lại có chút khinh thường.

https://thuviensach.vn

Nếu là bà ta đến trông coi Cảnh phủ, bà ta bảo đảm có thể đem những tiểu thiếp hồ ly tinh của lão Hầu gia này đều phục tùng.

- Mấy thập niên đi qua rồi, ngươi vẫn không thể buông ân oán xưa kia sao?

Cảnh lão phu nhân than nhẹ một tiếng nói.

Lão phụ nhân nghe vậy cười nhạt một tiếng:

- Ngươi là chính thất phu nhân của lão Hầu gia, chưởng quản hết thảy Cảnh phủ, là người thắng cuối cùng, đương nhiên chuyện gì đều cũng có thể nhìn thoáng hơn rồi!

- Người khác chẳng qua là khiêu khích ngươi một người vợ chính thất oai phong mà thôi.

- Nhưng còn ta thì sao?

- Con gái ta đã chết, cháu ngoại vừa mới nên hình, nhưng lại cả cơ hội mở mắt cũng không có.

- Đổi lại ngươi là ta, ngươi có thể buông bỏ ân oán sao?

- Con gái của ngươi không phải là ta trù tính hại chết, ngươi tìm ta báo thù, căm thù Cảnh phủ bây giờ, căn bản là tìm sai kẻ thù.

- Ta mặc kệ!

Lão phụ nhân thần sắc điên khùng:

- Cho dù không phải là ngươi đích thân động thủ, nhưng ngươi là chính thất phu nhân của Cảnh phủ, là nữ chủ nhân chân chính. Hậu viện Cảnh phủ do ngươi quản lý, con gái ta rơi xuống nước mà chết, ngươi cũng không thể đổ trách nhiệm cho người khác!

https://thuviensach.vn

- Ngươi lão bà bà, năm đó con gái ngươi một mình quyến rũ, không biết nhục nhã dụ dỗ lão Hầu gia nhà ta, cô ta bị người hại chết xứng đáng, còn muốn để tiểu thư nhà ta che chở cho cô ta? Thật sự nghĩ sướng vải!

Khương ma ma đang đứng một bên sau khi nghe đến đây không kìm nổi, mở miệng quát mắng.

- Nữ nhân không giở chút mánh khóe, làm sao có thể giữ lòng nam nhân?

Lão phụ nhân không cam chịu yếu thế cãi lại, sau đó liếc mắt nhìn Cảnh lão phu nhân châm biếm nói:

- Hơn nữa một bức sáo quyến rũ cũng chung quy so với bị lão Hầu gia chán ghét, thật là tốt hơn.

- Sắp chết đến nơi rồi còn kiêu ngạo như vậy?

Khương ma ma nghe vậy giận dữ, liền muốn động thủ:

- Xem ta không xé rách miệng của ngươi.

Nhưng lại bị Cảnh lão phu nhân xua tay ra hiệu ngăn lại, nghiêm mặt nói:

- Sau lưng ngươi có một thế lực không nhỏ, kẻ chủ mưu là ai?

- Hừ, ngươi cho rằng ta sẽ nói cho ngươi sao?

Lão phụ nhân cười khẩy.

Cảnh lão phu nhân trầm ngâm một lúc. Một hồi lâu sau, lắc đầu nói:

- Ngươi hẳn là cũng không biết, nói cho cùng, ngươi chẳng qua là một con cờ trong tay của người khác thôi.

https://thuviensach.vn

- Muốn chọc tức giận ta sao? Ta mới không mắc lừa.

- Ngươi rốt cuộc nói hay không?

Khương ma ma kéo lấy cổ áo lão phụ nhân.

Cảnh lão phu nhân lúc này đứng lên, thản nhiên nhìn lướt qua lão phụ nhân, lão phụ nhân trong lòng xáo động.

- Nên xử lý bà ta thế nào, hai người các ngươi hiểu rõ.

Sau khi liếc mắt nhìn Khương ma ma và Trần ma ma, Cảnh lão phu nhân vịn tay Diêu mụ mụ, đi thẳng ra cửa.

Trong ánh mắt lão phụ nhân hiện lên một chút sợ hãi. Bà ta biết sống không quá hôm nay rồi.

Đột nhiên muốn đánh về phía Cảnh lão phu nhân, nhưng lại bị Khương ma ma ngăn lại.

Trần ma ma tiến lên hỗ trợ, đem lão phụ nhân ép đến trên mặt bàn, Khương ma ma lấy ra từ trong tay áo một lọ sứ màu trắng.

- Lý Hương Thấm, ngươi là một lão thái bà ác độc, ngươi hại chết con gái ta, hại chết cháu ngoại chưa sinh ra của ta, ngươi chết không yên lành.

Lão phụ nhân nhìn thấy động tác của Khương ma ma và Trần ma ma, sao lại không biết đối phương muốn làm gì được?

Một bên dùng sức giãy dụa, một bên điên cuồng mắng to, nguyền rủa.

Chẳng có điều tuổi tác của bà ta khí lực quá nhỏ, còn lâu mới phải đối thủ Trần ma ma và Khương ma ma.

https://thuviensach.vn

Khương ma ma và Trần ma ma tuy rằng cũng hơn năm mươi tuổi rồi. Nhưng sống trong Cảnh phủ được qua đãi ngộ. Thân thể đều khá tráng kiện, khỏe mạnh, khí lực lớn, chỉ cần hai đến ba lần, thì đem lão phụ nhân đặt trên mặt bàn, sau đó ép há mở miệng, cưỡng ép cho ăn viên thuốc đỏ thẩm.

Lưỡi lão phụ nhân đẩy ra tới bên ngoài muốn phun ra.

Nhưng lại bị Trần ma ma giơ tay bụm miệng lại.

Viên thuốc sắc đỏ thẩm từ từ tan ra trong miệng lão phụ nhân, một trận mùi hôi thối cứ từ đầu lưỡi tràn ra, đầu lưỡi, miệng, từ từ mất cảm giác, lão phụ nhân biết bản thân lần này nhất định là chết rồi. Không biết khí lực từ đâu, đột nhiên tự mình đẩy lấy hai tay Khương ma ma ra.

Lớn tiếng kêu la, thanh âm sắc nhọn khàn khàn, đâm thẳng vào lỗ tai người khác đến phát đau, truyền đi thật xa:

- Lý Hương Thấm ngươi không chết yên ổn! Nữ chủ nhân Cảnh phủ, vốn phải là con gái ta, gia sản của Cảnh phủ, cũng vốn dĩ là của con gái ta.

Lão phụ nhân gắt gao nhìn chằm chằm bóng lưng của Cảnh lão phu nhân, ánh mặt trời từ cửa chiếu vào, có chút chói mắt, khiến bà ta nhìn không rõ lắm.

Chỉ có vàng ngọc trang sức đầy đầu đại biểu cho phú quý giàu sang đặc biệt rõ nét!

Khương ma ma lợi dụng khi lão phụ nhân kêu to, mang trà lên dội vào miệng bà ta.

- Ta hận a. Sớm biết năm đó phải hạ độc giết ngươi!

- Ngươi căn bản là không xứng với lão Hầu gia.

https://thuviensach.vn

- Lão Hầu gia ham sắc vô liêm sỉ ấy, y không thể bảo vệ tốt con gái ta, y cũng nên chết a.

- Cho dù ta chết rồi. Cũng phải ở trên trời nhìn xem, Cảnh phủ tương lai thế nào, bị xét nhà, diệt tộc...

Sau khi viên thuốc sắc đỏ thẩm dính vào, nhanh chóng tan ra, độc tính cũng lập tức phát tác, chỉ chốc lát lão phụ nhân ý thức mơ hồ, lực phản kháng trên người càng ngày càng nhỏ, đợi Cảnh lão phu nhân đi ra cửa chính tiểu viện rồi, lão phụ nhân hai chân đạp một cái, đoạn khí.

Khương ma ma hừ lạnh một tiếng, buông lỏng tay ra, ở trên người lão phụ nhân xoa xoa nước đọng.

Trần ma ma cũng thở phào nhẹ nhõm, sau đó chỉnh lý lại quần áo xốc xếch.

Tự tay giết người, nhưng hai bà thần sắc không có chút nào e ngại khẩn trương.

Rất hiển nhiên, không phải lần đầu làm loại việc này.

- Mấy cái bên cạnh xử lý thế nào?

Thu thập xong quần áo, Trần ma ma hỏi.

Lão phụ nhân có thể âm thầm hành sự ở Cảnh phủ dễ dàng tự do, là vì bà ta mua chuộc được nhiều tôi tớ, bà tử.

Có người canh cửa, có người ban đêm làm nhiệm vụ, cũng có những tiểu nha đầu tham ăn, ngu ngốc.

Không phải để những người này giúp đỡ cùng nhau ám hại chủ nhân Cảnh phủ, mà là để các nàng mở cửa, thám thính tin tức vân vân.

https://thuviensach.vn

Khương ma ma hừ lạnh một tiếng:

- Lão phu nhân bây giờ tin Phật, nhân từ nương tay, thì toàn bộ người nhà bọn họ phái đến trong trang đi.

- Ừ. Trần ma ma gật đầu.

- Kỳ thực muốn ta nói, thì nên...

Nói đến đây, trong mắt Khương ma ma hiện lên một chút sát khí.

Trần ma ma không phản đối, mà chỉ nói:

- tiếng quát tháo của lão bà này lúc trước, nghĩ đến cũng sợ hãi.

Một lát sau, do mấy hộ vệ Cảnh phủ cưỡi ngựa, áp hơn ba mươi người đi ra cửa sau Cảnh phủ.

Trong ba mươi mấy người này, phần lớn là trẻ nhỏ các phụ nhân đang khóc, ánh mắt sưng đỏ, tất cả trên thân còn đeo bao lớn bao nhỏ.

Ở trong phủ làm việc tiền tiêu hàng tháng cao, việc nhẹ nhàng, nhà ở cũng tốt.

Bình thời nếu là bị bệnh, có tai nạn vân vân… quý phủ còn có thể xuất tiền trợ cấp.

Nhưng đợi đến trong trang bên đó. Hơn nữa còn là vì sai phạm, bị đuổi ra ngoài, số phận tương lai không dễ chịu lắm.

Cảnh lão phu nhân đối với kết quả xử lý của hai người, không có điều gì dị nghị.

Tuy rằng tôn tử bị người hạ độc, tâm tình bà lúc này vô cùng không tốt. Nhưng cuối cùng tu Phật nhiều năm, không giống lúc tuổi còn trẻ tính tình

https://thuviensach.vn

nóng nảy như vậy.

Không phải bởi vì tức giận mà đi trút giận sang người khác.

Khi đêm đến, một hộ vệ Cảnh phủ cười khoái mã đi tới trước cửa Cảnh phủ.

Bước chân vội vàng chạy vào trong phủ cầu kiến Cảnh lão phu nhân.

Trong Phật đường, Cảnh lão phu nhân đã sớm đổi lại một bộ áo vải màu xanh nhạt.

Nghe hộ vệ bẩm báo xong, Cảnh lão phu nhân không khỏi nhíu mày:

- An Nhạc Hầu thật to gan, lại dám lấn đến trên đầu Cảnh phủ chúng ta?

- Tiểu nhân ở trong nông trang cẩn thận tra hỏi rồi, mấy năm trước An Nhạc Hầu cũng không có can đảm này đấy, mặc dù là tiểu Hầu gia...

Nói đến đây, hộ vệ thật cẩn thận ngẩng đầu nhìn Cảnh lão phu nhân, thấy Cảnh lão phu nhân không lộ ra vẻ tức giận, lúc này mới tiếp tục nói:

- Mặc dù là tiểu Hầu gia mất, An Nhạc Hầu cũng không có đảm lượng lớn như vậy đâu.

Cho đến có một lần ông ta phái ra mấy hạ nhân cẩn thận thử, sau khi ăn đau khổ Hồ quản sự vội vả tới trong phủ xin giúp đở, nhưng không biết vì sự tình gì không có truyền đến trong tai của lão phu nhân ngài, Hồ quản sự không có can đảm đánh bừa với thủ hạ An Nhạc Hầu phái đi, cho nên về sau, nông trang bên kia vẫn bị An Nhạc Hầu ức hiếp.

- Thiếu phu nhân vẫn đang dừng lại ở nông trang bên kia, có nghĩ ra biện pháp ứng đối không?

Cảnh lão phu nhân hỏi.

https://thuviensach.vn

Hộ vệ đáp:

- Đúng là Thiếu phu nhân phái tiểu nhân trở về hồi báo sự tình, trước đó Thiếu phu nhân chỉ hạ lệnh để hộ vệ trong phủ bảo vệ an toàn tá điền trong nông trại, cũng không để đám tá điền đi đào kênh ở bờ sông. Còn kế tiếp phải làm thế nào, nói là do người và Tiểu thiếu gia quyết định.

- Đúng là cẩn thận, ứng xử ổn thỏa.

Cảnh lão phu nhân khẽ lẩm bẩm:

- Tuy nhiên làm Thiếu phu nhân Cảnh phủ lại thiếu đi mấy phần khí thế, chịu trách nhiệm còn có tàn nhẫn nữa!

An Nhạc Hầu?

Ngươi thật to gan quá!

Lại dám khi dễ trên đầu Cảnh phủ, Cảnh lão phu nhân sau khi cười nhạt một tiếng, vẻ mặt lạnh lùng, vừa lúc bà mấy ngày này tâm tình không tốt, lấy An Nhạc Hầu ra trút giận thật tốt.

Nhưng đang định hạ lệnh, rồi lại đột nhiên dừng lại.

Hơi hí mắt ra, suy tư một lát sau, Cảnh lão phu nhân tâm tình yên tĩnh trở lại, thản nhiên mở miệng phân phó nói:

- Ngươi ngày mai sáng sớm cỡi ngựa, hoả tốc chạy đến kinh thành, đem chuyện này hồi báo cho Giang Long biết đến, hắn bây giờ quản cái kia nông trang, như vậy đơn giản chuyện này, cứ giao cho hắn xuất xứ để ý đi.

- Vâng.

Hộ vệ lên tiếng trả lời xong, liền thối lui ra khỏi Phật đường.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân đối với biểu hiện của Giang Long sau khi rời phủ, đi tới nông trang, cho đến hiện tại mới thôi, là tương đối hài lòng.

Trước tiên là xử lý Hồ quản sự, không ở trước mặt bản thân cáo trạng Khương ma ma, cùng với ở trong nông trang rất có tiếng nói.

Mặc dù ở rừng hạnh cùng Hoài Vương náo loạn không vui, cũng vẫn không có nửa điểm yếu thế.

Lại đến cùng Sài Thế Vinh ở kinh thành hợp tác bán sách kinh doanh xưởng in.

Những việc này, có thể nói là đã ngoài dự liệu của Cảnh lão phu nhân.

Song tuy rằng Giang Long vẫn biểu hiện rất tốt, nhưng trong mắt Cảnh lão phu nhân xem ra, Giang Long chung quy vẫn là người trẻ tuổi.

Còn cần kinh nghiệm rất nhiều việc khác nhau tôi luyện.

Chỉ có như vậy, mới có thể phát triển nhanh hơn mà vùng lên.

An Nhạc Hầu phủ, là bởi vì có nữ nhi đẹp được tuyển chọn nhập cung mới được một phần tước vị.

An Nhạc Hầu hiện nay cũng không có bản lãnh gì hơn.

Đơn giản là ỷ vào mình là hoàng thân quốc thích, mới dám ở kinh thành hoành hành ngang ngược.

Không biết cháu ngoan, sẽ xử lý chuyện này như thế nào đây?

Cảnh lão phu nhân khẽ cười, sau đó giơ tay cầm lên chùy gỗ đặt ở một bên.

Chỉ chốc lát, một hồi tiếng mõ có tiết tấu, từ trong Phật đường vang lên.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Hậu Quả Nghiêm Trọng

Sáng sớm, Giang Long ở xưởng in một mình một góc yên lặng, luyện tập vài lần Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung Pháp.

Cầm lấy khăn bông lau mồ hôi trên trán, bởi vì thân thể đã bình phục, cho nên Giang Long chỉ ngồi xuống nghỉ ngơi sơ sơ thời gian cũng không lâu, thể lực đã lại phục hồi, hơn nữa hắn có thể cảm giác được rõ ràng, sức lực của thân thể có chỗ tăng trưởng.

Chàng trai mười lăm mười sáu tuổi, đang là thời điểm thể lực phát triển.

Hơn nữa tập luyện võ công, uống chén thuốc chế biến từ phương thuốc cổ.

Lại đánh một lượt quyền, Giang Long trở lại trong phòng tạm thời ở đó, nha hoàn do Sài Thế Vinh đặc biệt an bài giúp hắn rửa mặt, rửa tay, sau đó ngồi xuống dùng điểm tâm.

Bữa sáng rất phong phú, sáu món ăn một chén canh.

Sau khi ăn xong, Giang Long liền muốn đi tìm Sài Thế Vinh.

Nói tới Sài Thế Vinh thật sự là một người nghiệp tâm tương đối mạnh. Sau khi tự đem xưởng in và các thư trai nắm trong tay chặt chẽ, thì tràn đầy tinh lực, mỗi ngày từ sớm bận đến tối muộn, ban đêm tối đa chỉ ngủ hai canh giờ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nếu việc quá nhiều, thậm chí chỉ nghỉ ngơi một canh giờ, liền đứng lên làm việc.

Lúc này trời đã sáng rõ, Sài Thế Vinh hắn là sớm đã thức dậy.

Có lẽ là trước đây áp lực lâu lắm, nhìnkhông thấy hy vọng gì, cho nên mới phải quý trọng cơ hội khó có được như vậy.

Trong lòng Giang Long đoán rằng như vậy.

Đi tới nơi xử lý sự vụ, Sài Thế Vinh quả nhiên làm việc ở đây.

Giang Long đi qua, ngồi ở trước bàn, còn có tiểu nhị bưng tới nước trà.

- Giang Long, không phải ta nói đệ, trên đầu nhiều việc như vậy, đệ lại giao toàn bộ cho ta làm, bản thân đến là được hưởng thụ.

Sài Thế Vinh miệng mặc dù oán trách, mỗi ngày cũng dậy sớm, ngủ trễ, nhưng tinh thần đầu và tâm tình lại đúng là cực kỳ tốt.

- Sài huynh, huynh cũng biết, trên đầu ta rất nhiều việc, không thể lúc nào cũng dừng lại ở bên xưởng in.

- Cho nên liền bắt ta đảm đương tráng đinh?

- Không còn cách nào, ai bảo huynh cam tâm tình nguyện đây.

Giang Long giang tay ra.

Sài Thế Vinh nghe vậy liền tức giận trắng mặt lườm Giang Long một cái.

Hai người dang nói cười, chợt nghe tiểu nhị ở ngoài cửa bẩm báo, có hộ vệ Cảnh phủ cầu kiến.

Giang Long hôm qua để một hộ vệ mang về tin tức tưởng rằng Cảnh lão phu nhân có lời gì, mà những lời nói này lại bí ẩn, không thể truyền ra

https://thuviensach.vn

ngoài, cho nên liền đi ra ngoài, nhưng xem ra người hộ vệ đến cầu kiến kia, có chút hiếu kỳ, sao không phải người hôm qua.

Tiếp theo hắn dẫn hộ vệ Cảnh phủ mang về nơi ở của mình.

- Trước đây ngươi đã cùng ta đi đến nông trại?

Giang Long nhìn hộ vệ có chút quen mắt.

Hộ vệ vội vàng quỳ một chân trên đất:

- Vâng, tiểu nhân lần này đến cầu kiến Tiểu thiếu gia...

Kế tiếp, hộ vệ nhanh chóng mang nguyên nhân lần này đến cầu kiến nói ra tỉ mỉ.

Sau khi Giang Long nghe vậy, thì sắc mặt từ từ lạnh.

Thấy sắc mặt Giang Long không tốt, hộ vệ cũng trở nên cẩn thận.

- Ngươi về nông trại trước, nói một tiếng với Thiếu phu nhân, ta đi theo sau đến.

Giang Long phẫn nộ trong lòng.

Thì ra là việc nước tưới ruộng, có mấy người tá điền đi đào mương ven sông, nhưng lại bị người của phủ An Nhạc Hầu đánh, hơn nữa đối phương ra tay còn rất độc.

Chẳng những nhiều tá điền đầu rơi máu chảy còn có một tá điền lão niên bị cắt đứt chân.

Nếu có những điều đó, cũng không khiến Giang Long tức giận quá mức.

Nhưng phàm là ruộng của mấy nhà tiếp giáp nhau, có người nào lại không tìm cách làm khó người khác.

https://thuviensach.vn

Trình tự tưới nước trước sau, ngươi trước hay ta trước?

Giẫm lên làm hỏng bờ ruộng hoặc là mạ, không thấy được là ai giẫm lên cũng sẽ chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, mắt ai bị mù vậy?

Cùng với ranh giới bờ ruộng không rõ ràng vân vân, nói mấy câu bất hòa, thì sẽ vung xẻng, gậy gộc lên diễn toàn hành động vũ phu.

Vì thế đánh vỡ đầu, sự việc chặt đứt cánh tay, thường xuyên có thể nghe thấy nhìn thấy.

Nhưng hộ vệ tỉ mỉ nói, mấy năm qua đã có năm tá điền chết trong tay đối phương.

Chỉ là bị thương, như vậy không có gì.

Ngồi xuống thương lượng một chút, xử lý như thế nào, bồi thường dược phí cho người bị thương, lại nói lời xin lỗi vân vân thì giải quyết xong thôi.

Nhưng là đã có mạng người, mạng người liên quan đến trời ạ!

Mặc dù trong mắt những quý tộc, sinh mệnh tôi tớ không đáng giá nhưng Giang Long lại theo một thế giới khác xuyên qua được.

Trong mắt hắn, tính mệnh của các tá điền đều quý trọng như nhau.

Hơn nữa từ hành động thủ đoạn của đối phương nhìn lại, trực tiếp hạ thủ nặng với tá điền nhà mình đến đầu rơi máu chảy gãy chân, mấy năm trước còn xảy ra án mạng, đây căn bản là không đặt Cảnh phủ trong mắt.

Bằng không người phủ An Nhạc Hầu đi thử động đến nông trại Hoài Vương một lần?

Cho chúng mượn mười gan cũng không dám.

https://thuviensach.vn

Nếu chỉ là chuyện nhỏ, tá điền của mình bên này bị khi dễ, Giang Long nhất định lập tức về nông trang làm chỗ dựa cho nhóm tá điền, để hộ vệ phủ mình đánh đối phương một chút cho các tá điền hả giận, nhiều hơn nữa thì đòi tiền thuốc trị thương cũng coi như sự việc đã qua rồi.

Nhưng hiện tại có tá điền bị đánh chết. Giang Long rất tức giận, hậu quả như vậy sẽ rất nghiêm trọng.

Hộ vệ không biết Giang Long có tính toán gì không, sau khi lên tiếng trả lời thì lui xuống.

Sau đó cỡi ngựa chạy thẳng tới hướng nông trường.

Giang Long thì đứng dậy đi đến phòng làm việc của Sài Thế Vinh, Sài Thế Vinh đang cùng các quản sự xử lý công việc ở trước xưởng in, lúc này ngẩng đầu lên, thấy sắc mặt Giang Long khó coi, thì lập tức lên tiếng dò hỏi quan tâm:

- Thế nào, chẳng lẽ là quý phủ xảy ra chuyện gì rồi hả?

- Phải, nông trang nơi ta tiếp nhận gặp một số chuyện.

Giang Long cũng không giấu giếm, đem tình hình cơ bản của hộ vệ bẩm báo một lần.

Sài Thế Vinh lập tức vỗ án lớn tiếng giận dữ hét:

- Một phủ An Nhạc Hầu nho nhỏ, không ngờ dám lấn trên đầu của hiền đệ. Chúng ta đi qua đó, dạy dỗ bọn họ một trận.

Giang Long nheo mắt lại, trong con ngươi có hàn quang liên tiếp lóe ra:

- Chỉ là đánh bọn họ một trận không nhẹ không nặng, sao có thể tiêu lửa giận trong ngực ta?

https://thuviensach.vn

- Hiền đệ, ý của đệ là gì?

Sài Thế Vinh ngẩn ra.

- Đệ đối với vị An Nhạc Hầu này không quá quen thuộc, Sài huynh không ngại giới thiệu cho ta một chút chứ.

Giang Long nói.

- Được.

Sài Thế Vinh lập tức mang những gì bản thân biết nói ra.

An Nhạc Hầu họ Hồ, là quý tộc mới trỗi dậy, không phải vì tổ tiên có chiến công nhiều đời truyền tới.

Hồ Đức Thâm là vì có con gái lớn rất đẹp, có lần Hoàng thượng cải trang đi tham quan bên ngoài không ngờ gặp phải, kết quả là vào mắt Hoàng thượng, được đón vào trong cung, sau đó con gái Hồ gia rất được Hoàng thượng sủng ái, từng bước tới vị trí Quý Phi.

Con gái Hồ gia tên một chữ Cầm, nghe nói am hiểu âm luật, tướng mạo đẹp vô song, hơn nữa là một tay khiêu vũ đẹp, năm đó được phong làm Nguyệt Phi, Hoàng thượng ân chỉ, ban thưởng phụ thân đặc biệt thành An Nhạc Hầu.

Hầu tước này và tước vị Thành Quốc Công này không giống nhau, không phải cha truền con nối. Nói cách khác, sau khi An Nhạc Hầu năm đó chết, tước vị cũng sẽ bị thu hồi, trừ khi Hoàng thượng xuống chỉ. Bằng không Hồ Đức Thâm không có tư cách kế nhiệm.

Giang Long ngồi ở chỗ đó yên tĩnh lắng nghe. Cũng không vì Hồ Cầm là một cung phi mà thần sắc bị dao động.

https://thuviensach.vn

- Hiền đệ, tuy rằng nam nhân Hồ gia đều không hăng hái tranh giành, tất cả đều là người vô tích sự, nhưng phủ An Nhạc Hầu dù sao cũng có một cung phi...

Sài Thế Vinh thấy trong mắt Giang Long có lóe ra hào quang nguy hiểm, trong lòng căng thẳng, nếu chỉ là đánh tôi tớ đối phương một chút, thậm chí là náo loạn xảy ra án mạng, đều không có cái gì không được.

Nhưng nếu Giang Long động tĩnh quá lớn. Đối với mấy chủ nhân trong phủ An Nhạc Hầu ra tay không giống như vậy.

Đối phương dù sao có người nhà tước vị quyền quý, là quý tộc.

Cho nên Sài Thế Vinh liền muốn khuyên giải một phần.

Nhưng Giang Long chỉ nhẹ nhàng khoát tay áo, rõ ràng quyết định được chủ kiến.

Lúc này đứng một bên, đại quản sự trước đây quản lý xưởng in, đột nhiên mở miệng:

- Tiểu nhân cũng biết chút ít những việc của An Nhạc Hầu, không biết nên nói hay không.

Sau khi Sài Thế Hào phái tới Sài Canh Sâm và Sài Chi Tế đến xưởng in, liền chèn ép khắp nơi đối với những quản sự này, thiếu chút nữa đem gạt ra sắp xếp, cho nên sau khi Sài Thế Vinh biểu hiện ra thủ đoạn cứng rắn lại ném ra một cành ô-liu, các quản sự liền dứt khoát mang theo thủ hạ tới trận doanh của Sài Thế Vinh.

Mấy ngày nay nhờ có có vị này quản sự này trợ giúp, bằng không Sài Thế Vinh sợ là bận bịu không có thời gian ngủ.

Nói.

https://thuviensach.vn

Giang Long mở miệng nói.

- Dạ.

Quản sự đầu tiên hướng tới Giang Long xoay người thi lễ, lúc này mới hồi bẩm:

- Tiểu nhân có một đứa cháu họ rất thích đánh bạc trở thành thói quen, như thế nào cũng không quản được, có nhiều lần thiếu bạc không trả cho đổ phường, họ hàng liền đến nhà tiểu nhân vay tiền.

- Cũng mời tiểu nhân đi hoà giải giảm được ít tiền lãi.

Bởi vì là quản sự của phủ Thành Quốc Công. Hơn nữa không phải là tôi tớ bình thường cho nên đổ phường cũng cho chút sĩ diện.

- Tiểu nhân có mấy lần đi tới đổ phường, đều thấy An Nhạc Hầu ở đó.

Giang Long sờ lên cằm:

- Ngươi nói An Nhạc Hầu đánh bạc?

- Ngoài lần đó ra, tiểu nhân còn nhìn thấy tiểu thiếu gia Thế Ninh ở đó. Hơn nữa nhìn ra tiểu thiếu gia Thế Ninh và An Nhạc Hầu có giao tình rất tốt.

Nghe đến đó, Giang Long liền sáng mắt lên, liếc mắt nhìn người quản sự tán dương.

Sài Thế Vinh cũng còn có chút không hiểu:

- Ngươi nói những lời này có ý gì?

- Riêng chỉ là đánh tôi tớ phủ An Nhạc Hầu bọn trận, Cảnh công tử chưa nguôi giận. Nhưng nếu lại âm thầm trù tính hãm hại An Nhạc Hầu một

https://thuviensach.vn

khoản bạc thì sao?

Quản sự đưa tay nhẹ vuốt râu đen, cười tủm tỉm nói.

- Sai.

Giang Long đính chính:

- Không phải lừa bịp một khoản bạc, mà là hung hăng lừa bịp tên ấy một số bạc lớn!

Đánh bạc, âm thầm trù tính, bạc... Sài Thế Vinh nghe đến đây, mới có chút hiểu rõ.

- Sài huynh, huynh và Sài Thế Ninh quan hệ thế nào?

Lúc này Giang Long hỏi.

Sài Thế Vinh nhẹ nhàng lắc đầu:

- Thế Ninh là cháu ruột của Ngũ gia gia của ta, ở trong nhà đứng hàng thứ ba, tuy rằng ta Ngũ gia gia và ông nội ta là anh em ruột thịt cùng mẹ sinh ra nhưng giao tình giữa hai người cũng không tốt, hai gia đình chúng ta rất ít lui tới, do vậy ta cùng Thế Ninh giao tình cũng là quá bình thường.

- Vốn cùng người trong tộc, quan hệ họ hàng gần đều là án tuổi sắp xếp một chỗ, nhưng tộc Sài thị người quá nhiều, cho nên nhà ai thì sắp xếp theo nhà nấy.

Nói đến đây, cuối cùng y mới phản ứng lại:

- Đệ muốn lợi dụng Sài Thế Ninh, hạ sáo với An Nhạc Hầu?

- Người ham đánh bạc thành thói quen. Nếu đánh bạc điên rồi, mắt đỏ lên, ngay cả tính mệnh cũng không cần, trong tay có cái gì thì áp cái đó.

https://thuviensach.vn

Giang Long tiếp lời, sư phụ lừa đảo kiếp trước có học qua vài năm đổ thuật đấy, hơn nữa là một tay đổ thuật lại cực kỳ cao minh, thản nhiên mở miệng giảng giải:

- Không biết có bao nhiêu người bởi vì đánh bạc thua táng gia bại sản.

Lúc này quản sự kia mở miệng nói xen vào, thở dài một tiếng:

- Đúng vậy, tiểu nhân ở trong đổ phường. Còn nhìn thấy có người đem thê tử con cái lên, kết quả là sau khi thua một ván, đến cả thê tử con cái đều thành của người khác rồi. May mà thằng cháu họ kia của ta còn không đến mức như vậy, mà chỉ là thua ít tiền tài, nói cách khác...

Ở thời đại này, nam nhân là chủ một gia đình, vợ và con cái có thể là tài sản riêng của y.

Có thể làm tiền đặt cược.

Nhưng lời nói quản sự còn chưa dứt, thì bị Giang Long cắt ngang khoát tay nói:

- Thật sự chỉ là người đánh cuộc thua sạch gia sản hoặc là thua hết thê tử hài nhi rồi, số lượng quá ít, có rất nhiều người sở dĩ thất bại mù quáng đánh bạc điên, là vì có tiểu nhân âm thầm trù tính!

Sau khi nghe vậy, Quản sự trong lòng căng thẳng.

- Mà người âm thầm trù tính, có lẽ là nhìn trúng tiền trong lòng chúng, gia sản của chúng, hoặc giả là nhìn trúng tướng mạo đẹp của vợ chúng...

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Ý Kiến Bất Đồng

Nghe được thanh âm lạnh lùng của Giang Long, mơ hồ có chút nhắc nhở, quản sự lạnh cả người, không rét mà run!

Trước kia trong mắt ông ta, cảm thấy thằng cháu họ giỏi đánh bạc, nhưng cũng không phải rất quá mức, tuy rằng khiến vô cùng người tức giận, nhưng cũng không tính là đại sự gì.

Đơn giản là thua ít bạc mà thôi.

Có ông ta ở giữa hoà giải, mặc dù thằng nhỏ vay mượn nặng lãi, nhưng lợi tức căn bản không muốn bao nhiêu.

Đổ phường chỉ tính thu tượng trưng một ít, còn nếu là vẫn còn tiền vốn thì không có chuyện lãi mẹ đẻ lãi con, có năng lực thua bao nhiêu tiền cơ chứ?

Dù sao thân thích của ông chỉ là nhà giàu nhỏ mà thôi, người của đổ phường lại không ngốc, hơn nữa với thân phận của ông ta là quản sự ở Thành Quốc Công phủ, đổ phường chắc là sẽ không cho thằng cháu họ của mình mượn nhiều bạc lắm.

Tuy nhiên hiện tại được Giang Long nhắc nhở, quản sự thầm giật mình, nếu có người muốn mưu đoạt gia sản của họ hàng mà nói, âm thầm thiết kế, như vậy thằng cháu họ, có thể mắc mưu hay không đây?

Kẻ có tâm tính kế người vô tâm, hơn nữa thằng cháu họ nghiện đánh bạc, tỷ lệ mắc mưu sẽ rất cao!

https://thuviensach.vn

Quản sự này vô cùng thông minh, lóe lên một ý tưởng, lại từ trên người đứa cháu họ, liên tưởng đến cạnh mình.

Nếu có người thiết lập mưu kế đem một nhà họ hàng của mình nắm ở trong tay, sau đó đến áp chế chính mình... Đây mới là nguyên nhân thực sự vì sao Cảnh công tử phải nói nhiều như vậy để nhắc nhở chính mình!

Đợi cho xưởng in kinh doanh phát triển, khó tránh khỏi sẽ có người ghen tỵ.

Đến lúc đó Sài Thế Vinh, Giang Long, cùng với chính ông ta - quản sự một xưởng in, phỏng chừng đều sẽ trở thành mục tiêu cho một số người hạ thủ.

Mà đối với Sài Thế Vinh và Giang Long, thân phận của ông ta chỉ là quản sự hèn mọn, rõ ràng cho thấy phải càng thêm dễ đắn đo kỹ một chút.

Mình có thể nghĩ đến lợi dụng Sài Thế Ninh thiết kế đối phó An Nhạc Hầu, như vậy đồng dạng sẽ có người nghĩ đến lợi dụng cháu họ, đến khống chế chính mình.

Không được, tai họa ngầm này phải nhanh một chút bài trừ đi!

Tiếng chuông cảnh báo trong lòng quản sự vang lên.

Ngoại trừ chuyện này, ông ta cũng cẩn thận hồi tưởng lại, trên người có thể còn có lỗ hổng gì hay không.

Thấy quản sự nhíu mày, trầm ngâm tự hỏi, Giang Long biết ông ta hiểu ý của mình.

Trải qua mấy ngày chung đụng, Giang Long thấy quản sự này cũng có năng lực, giúp Sài Thế Vinh rất nhiều việc, đáng giá trọng dụng và bồi dưỡng mạnh mẽ, bởi vì tiếc tài cho nên mới phải ra tiếng nhắc nhở, bằng

https://thuviensach.vn

không thực tới lúc quản sự bị người nắm trong tay, ngày nào đó làm ra nhiều chuyện có lỗi với xưởng in và Sài Thế Vinh, vậy cũng chỉ có thể gọn gàng thanh trừ hết thôi.

Nghe Giang Long nói vậy, Sài Thế Vinh đối với đánh bạc cũng có chút kinh hãi, không khỏi nói:

- Thế Ninh hiện nay đã nghiện đánh bạc, vậy nên làm như thế nào cho phải?

- Biện pháp tốt nhất chính là khiến trong tay gã không có tiền.

Giang Long nói.

Sài Thế Vinh nhíu mày:

- Nhưng gã cũng có thể vay nặng lãi a.

- Ta nên nói rõ ràng một chút, tỷ như trực tiếp tước đoạt thân phận thiếu gia của gã, sau đó phái đến nông trang của quý phủ làm việc, khiến gã làm việc càng khổ càng mệt càng tốt, vài năm sau, nói không chừng có thể đổi tính, cải tà quy chính.

Giang Long nói xong, Sài Thế Vinh nhăn nhó mặt mày:

- Thế Ninh là huyết mạch dòng chính của Ngũ gia gia nhà ta, hơn nữa mặc dù không nên thân, nhưng miệng lưỡi cũng rất làm người khác ưa thích, miệng lưỡi trơn tru, nói chút dễ nghe, phỏng chừng Ngũ gia gia bọn họ sợ là luyến tiếc khiến Thế Ninh chịu khổ.

- Vậy không có biện pháp.

Giang Long giang tay ra.

Sài Thế Vinh quay lại chính đề hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy đệ tính toán như thế nào khiến Thế Ninh hiệp trợ chúng ta đối phó An Nhạc Hầu?

Giang Long trầm ngâm chốc lát, nói nhỏ vài câu ở bên tai Sài Thế Vinh, nói ra kế hoạch.

Rất nghiêm túc nghĩ một lát, Sài Thế Vinh gật đầu:

- Kế hoạch này thật đúng là rất tốt.

Lập tức lại tò mò hỏi:

- Tuy nhiên kỹ thuật đánh bạc của đệ cũng rất lợi hại sao?

- Đối phó một An Nhạc Hầu, không nói chơi.

Giang Long rất là tự tin.

An Nhạc Hầu phủ mặc dù chỉ là quý tộc mới phát, nhưng bởi vì Hồ Cầm năm xưa rất là được sủng ái, cho nên con cháu Hồ thị hoành hành ngang ngược, ức hiếp dân chúng, tích lũy đại lượng gia tài, nếu như có thể lấy được, ít nhất cũng có thể được mấy vạn lượng bạc, cho nên làm việc nhất định phải chú ý cẩn thận, không thể rò rỉ ra sơ hở.

Giang Long nói:

- Vì tuyệt đối không sai sót nhầm lẫn, tốt nhất hãy để cho Thành Quốc Công nói một tiếng với Sài Thế Ninh.

- Ông nội của ta sẽ đáp ứng sao?

- Thắng được tiền tài, hai nhà chúng ta chia đều, chỉ là mượn Sài Thế Ninh hạ sáo, sau đó quý phủ bỏ thêm chút tiền đánh bạc ra, sau đó bằng không có mà có thể được mấy vạn lượng bạc, Thành Quốc Công không có lý do không đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Giang Long nói lời thề son sắt, nhưng Sài Thế Vinh vẫn mở miệng nói:

- Giai đoạn đầu tiền đánh bạc toàn bộ do nhà ta bên này trả sao? Nếu chẳng may thua trận, cuối cùng đệ không thắng lại thì làm sao bây giờ?

- Đổ thuật của ta, huynh đại khái có thể yên tâm.

Giang Long cười híp mắt nói:

- Hay là trước đó dẫn theo Sài Thế Ninh đi gặp một lần Thành Quốc Công, xem trước một chút Thành Quốc Công sẽ nói như thế nào.

- Được!

Sài Thế Vinh vỗ hai tay một cái.

- Ta phải về nông trang trước, xử lý sự tình bên kia.

Giang Long buông tay nói:

- Sợ là không có thời gian cùng huynh đi thăm Thành Quốc Công một chút rồi.

- Đệ cứ đi làm việc của đệ.

Sài Thế Vinh đầu tiên là xua tay, nhưng lập tức lại nói:

- Ta biết rằng hiện tại đệ rất tức giận, nhưng Hồ gia dù sao có tước vị Hầu gia, đệ ra tay độc chút giết uy khí của bọn chúng thì còn được, đánh chết đánh cho tàn phế mấy hạ nhân là chuyện nhỏ, nhưng tốt nhất không cần làm bị thương tới tính mệnh chủ nhân nào của Hồ phủ, bằng không vạn nhất sự tình náo lớn, trong cung vị kia ra mặt, sợ là sẽ phiền toái.

- Ta hiểu được nặng nhẹ.

https://thuviensach.vn

Giang Long dứt lời, liền lập tức bước ra cửa.

Đợi sau khi Giang Long rời khỏi, Sài Thế Vinh đem chuyện tương đối khẩn cấp xử lý xong, rồi gọi quản sự lên, bảo quản sự dẫn đường đi kia nhà đổ phường, tìm kiếm Sài Thế Ninh.

Tìm người rất thuận lợi, Sài Thế Vinh cũng không giải thích nhiều, lôi kéo Sài Thế Ninh trực tiếp trở lại phủ.

Dọc theo đường đi Sài Thế Vinh không có mở miệng nói chuyện, một câu cũng không, Sài Thế Ninh cũng khẩn trương trong lòng.

Chính mình bình thường tuy rằng và Sài Thế Vinh khá xa cách, cảm tình huynh đệ bình thường, nhưng cũngchưa từng đắc tội Sài Thế Vinh a, chả hiểu tại sao hôm nay y phải đi chỗ Thành Quốc Công để cáo trạng mình?

Sài Thế Ninh hơi gầy, tướng mạo bình thường, mặc một thân áo dài màu lam, ngũ quan tuy rằng bình thường, nhưng một đôi mắt không lớn lại rất là linh hoạt.

Lúc này ánh mắt đảo loạn lên, muốn trốn, hoặc là khiến Sài Thế Vinh bớt giận, không cần mang mình về phủ.

Ra là y tưởng vô ý chọc phải Sài Thế Vinh, cho nên Sài Thế Vinh mới muốn lôi kéo y đi cáo trạng trước mặt Thành Quốc Công.

Rất nhiều hào môn thế gia đều là cấm con cháu gia tộc đánh bạc, bởi vì bọn họ hiểu được đánh bạc là một ác tính, nếu một khi dưỡng thành, như vậy về sau sẽ rất khó bỏ.

Có gia tộc nhỏ, thậm chí bởi vì sinh ra con cháu bất hiếu nhiễm cái tính này, cứ như vậy bị làm cho cửa nát nhà tan.

Sài thị bộ tộc cũng có tộc quy, cấm con cháu họ Sài tiến vào đổ phường.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa một khi làm trái, là bị đánh năm mươi đại bản đấy!

Tuy rằng Sài Thế Ninh tự tin không ai dám đối với y hạ nặng tay, nhưng vẫn không khỏi khẩn trương và sợ hãi.

Cho dù sẽ không bị đánh chết, nhưng chịu năm mươi đại bản, cũng sẽ trọng thương, ít nhất y cũng phải nằm trên giường tu dưỡng mấy tháng mới có thể xuống đất.

Chỉ có điều dù Sài Thế Ninh hoa ngôn xảo ngữ như thế nào, Sài Thế Vinh đều không đáp lời.

Mà chỉ vùi đầu chạy đi.

Mắt nhìn sắp đến cửa lớn phủ Quốc Công rồi, Sài Thế Ninh vội vàng tiến lên ngăn lại, vẻ mặt cầu xin tha thứ thở dài nói:

- Ta rốt cuộc làm sao đắc tội ngươi rồi? Ngươi nói ra, ta sửa, ta nhận lỗi với ngươi, van cầu ngươi tha ta lần này được không? Ta cam đoan về sau này không bao giờ tới đổ phường nữa.

Bởi vì không rõ nguyên nhân lắm, cho nên Sài Thế Ninh đầu câu nói một đằng, cuối câu nói một nẻo.

Sài Thế Vinh liếc mắt trắng Sài Thế Ninh một cái:

- Ngươi thật có thể bỏ thói quen đánh bạc?

- Có thể, tuyệt đối có thể!

Sài Thế Ninh vỗ ngực gầy còm nói.

- Tin ngươi mới là lạ.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh nhấc chân lách qua y, lúc Sài Thế Ninh đang định lại tiến lên ngăn trở, nói:

- Lần này dẫn ngươi đi gặp ông nội của ta, là có chuyện tốt chiếu cố ngươi.

- Chuyện tốt?

Sài Thế Ninh sửng sốt.

- Ừ.

Sài Thế Vinh thần sắc có chút quái dị.

Đợi sau khi Thành Quốc Công biết rằng Sài Thế Ninh thường xuyên ra vào đổ phường, và phối hợp với Giang Long lấy đến bạc, nhất định sẽ ra tay trừng trị, khiến Sài Thế Ninh bỏ ác tính đánh bạc này, điều này đối với Sài Thế Ninh mà nói, đích xác tính là chuyện tốt.

Chẳng qua đối với bản thân Sài Thế Ninh mà nói, đây có tính không chuyện tốt hay không, cũng không biết.

Hai người tiến vào phủ Quốc Công, đi tới trước cửa tiểu viện Thành Quốc Công.

Sài Thế Vinh tự lần trước tiếp xúc với với Thành Quốc Công xong, sẽ không còn sợ hãi vị ông nội này nữa rồi.

Nhưng Sài Thế Ninh thì vẫn hoảng sợ hai chân run rẩy.

Vị Thành Quốc Công này, luôn luôn nổi tiếng nghiêm khắc ở trong tộc.

Chỉ chốc lát, tiểu nha hoàn đi vào bẩm báo quay lại, mời hai người đi vào.

https://thuviensach.vn

Đi vào tiểu viện rồi, Sài Thế Vinh bảo Sài Thế Ninh trước hết ở trong viện chờ thêm một hồi, chính mình đi vào chính sảnh tiểu viện trước.

Thành Quốc Công một thân áo bào tím hoa lệ lúc trước đang ở trong viện đem lồng chim đi dạo ở nơi tĩnh mịch, nghe nói Sài Thế Vinh và Sài Thế Ninh cùng nhau tới cầu kiến, trong lòng rất là tò mò.

- Cháu thỉnh an ông nội.

Sau khi Sài Thế Vinh vượt qua cánh cửa, liền cung kính dập đầu trước Thành Quốc Công.

Thành Quốc Công cũng không để cho y lập tức đứng dậy, hừ lạnh nói:

- Nghe nói gần đây ngươi đang khí phách hăng hái, tâm tình tốt lắm?

Sài Thế Vinh biết rằng, đây là Thành Quốc Công bất mãn chính mình xuống tay linh hoạt, sắc bén quyết đoán, không để cho Sài Thế Hào nửa chút mặt mũi.

Hơn nữa chẳng những còn nhổ sạch nhân sự ở xưởng in của Sài Thế Hào, còn đem quản sự xưởng in và thư trai các nơi thu thập kéo vào trận doanh của mình rồi.

- Cháu tâm tình tốt, chẳng lẽ ông nội mất hứng sao?

Trải qua Giang Long hun đúc, đảm lượng của Sài Thế Vinh dần dần lớn lên.

Hơn nữa Giang Long nói rất đúng, nếu chính y không cứng rắn đưng lên, cuối cùng cho dù ở xưởng in làm ra thành quả cuối cũng sẽ bị đuổi xuống đài.

Vừa cười hì hì nói, Sài Thế Vinh vừa tự mình chậm rãi đứng lên.

https://thuviensach.vn

Đây tuyệt đối ngoài Thành Quốc Công dự liệu, trong đôi mắt, chính là lóe lên lau một cái kinh ngạc.

Như thế nào chỉ có vài ngày không thấy, đứa cháu này giống như là thay đổi thành người khác vậy?

Tuy rằng ông ta có thể nhìn ra Sài Thế Vinh ở trước mặt mình vẫn đang rất khẩn trương, nhưng không có cái loại sợ hãi phát ra từ trong xương cốt như dĩ vãng nữa rồi.

Chẳng lẽ duyên cớ là bởi vì trong tay có nhiều chút quyền lực?

Quyền lực có thể kích phát dã tâm, đảm lượng của con người, ở thời điểm làm việc, cũng có thể mở rộng tầm nhìn con người.

Đích thật là có khả năng làm cho người ta sinh ra lột xác.

- Ông nội đương nhiên cũng vui vẻ.

Thành Quốc Công mặc dù là nói như vậy, nhưng cố ý giận tái mặt lại:

- Ngươi là vô sự không lên điện Tam Bảo, nói, có chuyện gì?

- Ha hả, vẫn là ông nội ngài thông minh.

Sài Thế Vinh cũng không đi vòng vèo, nho nhỏ thả nịnh bợ.

Thấy Sài Thế Vinh cũng không có vì mình đen mặt, mà sợ hãi, ngược lại ứng đối tốt lắm, Thành Quốc Công liền cảm thấy đứa cháu này chẳng bao lâu, sợ là sẽ thoát ly khỏi tay mình.

Tuy nhiên Sài Thế Vinh vẫn là cháu ruột của mình, cho tương lai cùng Sài Thế Hào sẽ có phân tranh, nhưng lúc gặp phải người khác tộc Sài thị làm khó dễ, cũng sẽ đồng tâm hiệp lực hay sao?

https://thuviensach.vn

Cho nên Thành Quốc Công cũng không có thực tức giận.

Hơn nữa ông cũng biết, một gia tộc lớn, không thể do tộc trưởng hoặc là người kế thừa tước vị Quốc Công, một mình định đoạt.

Luôn phải có ý kiến bất đồng đấy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Đâm Kich

Ở trong đám hậu duệ, xuất hiện vài hậu đại không nắm được trong tay cũng không phải chuyện gì xấu.

Nắm trong tay không được, thuyết minh đó là có bản lĩnh thực sự.

Dù sao bộ tộc Sài thị nhân số nhiều lắm, trong đó nội bộ vô cùng phức tạp, có thể nói là rắc rối khó gỡ, có nhiều thứ Thành Quốc Công không thể ỷ vào thân phận của mình vì bọn hậu bối mà mạnh mẽ đi tranh thủ, nhưng Sài Thế Vinh nếu có thể tự mình nghĩ biện pháp tranh đoạt đến ích lợi, Thành Quốc Công tự nhiên là vui vẻ được nhìn thấy đấy.

Vậy cũng là trong gia tộc, lâu lâu mới có người biểu hiện ra.

Nếu đều là đứa nhỏ nhu thuận nghe lời, ngược lại không đẹp.

Đương nhiên, việc nắm trong tay không được này cũng có một mặt xấu, tỷ như có chút phá gia chi tử, ngươi cũng không quản được, vậy tất nhiên phải mạnh mẽ trừng phạt, thậm chí trực tiếp đuổi ra khỏi gia tộc.

- Nịnh vừa thôi, có việc nói mau.

Thành Quốc Công vẫn không cho sắc mặt tốt, ông ta muốn xem xem Sài Thế Vinh ở trước mặt chính mình có thể chống đỡ bao lâu.

Vừa mới lúc tiến vào, Sài Thế Vinh vẫn tương đối khẩn trương đấy.

Nhưng thấy Thành Quốc Công tuy rằng sắc mặt khó coi, nhưng vẫn không có phát tác, lá gan của y cũng càng lúc càng lớn.

https://thuviensach.vn

Càng thêm không sợ Thành Quốc Công rồi.

Thậm chí máu sôi trào, mơ hồ còn có một tơ hưng phấn.

Phải biết rằng dĩ vãng, xa xa liếc mắt nhìn đến thân ảnh của Thành Quốc Công một cái, y cũng phải tránh đi.

Bây giờ có thể trực diện Thành Quốc Công, trao đổi sự tình, tựa hồ thân phận cũng ngang hàng với Thành Quốc Công rồi, đây là cảm giác Sài Thế Vinh dĩ vãng chưa từng có.

Đương nhiên, khi nói chuyện với Thành Quốc Công, vẫn phải là cần cẩn thận mới được.

Bằng không làm không tốt, vị ông nội này xử sự nghiêm khắc, sẽ thưởng cho y một lần bị đánh gậy.

Cái gì?

Vô duyên vô cớ ông tại sao phải đánh ngươi?

Cắt, ngươi cho là thanh danh Thành Quốc Công nghiêm khắc, là thế nào tới!

Tại nơi này niên đại, chú ý chính là dưới côn bổng xuất hiếu tử, làm bề trên, muốn đánh ngươi liền đánh ngươi, căn bản không cần lý do.

- Vâng.

Sài Thế Vinh cung kính lên tiếng trả lời, sau đó đem chuyện Giang Long gặp phải phiền toái, muốn thiết kế mưu đoạt gia tài An Nhạc Hầu cho hết giận, kể lại tỉ mỉ.

Thành Quốc Công nghe xong, chỉ hừ lạnh:

https://thuviensach.vn

- Quả nhiên, họ Cảnh không phải là cái thứ tốt!

Sài Thế Vinh trong nháy mắt, chẳng lẽ trước kia ông nội nhà mình ở trước mặt Cảnh lão Hầu gia, bị thua thiệt gì sao?

Trong lòng của y tò mò một trận, bức thiết muốn biết.

Nhưng lá gan y lớn hơn nữa, cũng không dám ở lúc này giáp mặt hỏi Thành Quốc Công đấy.

Bằng không Thành Quốc Công thẹn quá thành giận, mông y chẳng phải sẽ nở hoa.

Sài Thế Vinh đoán không lầm, Thành Quốc Công trước kia ở trước mặt Cảnh lão Hầu gia không chỉ thua thiệt một lần.

Thành Quốc Công thì thầm than trong lòng, đều nói rồng sinh rồng phượng sinh phượng, con của chuột sẽ đào thành động, quả nhiên là không có sai.

Thủ pháp của Cảnh gia tiểu tử này, cùng năm đó lão gian hùng Cảnh Thành Hùng sao mà tương tự thế?

Đều là âm hiểm giả dối!

Tuy nhiên cảm thán thì cảm thán, bạc này đưa tới cửa, ngu sao không cầm:

- Đổ thuật của Cảnh gia tiểu tử thật sự rất cao minh?

- Tùy tay nhẹ như vậy quăng ra, chính là con báo!

Sài Thế Vinh cũng không nháy mắt, liền mở miệng nói dối.

Lừa gạt Thành Quốc Công, Giang Long ở trước mặt y đã lộ liễu một tay.

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công chỉ nâng lên bàn tay chắc nịch nhẹ nhàng vuốt râu:

- Một khi đã như vậy, tiền đánh bạc giai đoạn đầu, liền toàn bộ do chúng ta bỏ ra.

- Ách?

Sài Thế Vinh sửng sốt.

Y còn tưởng rằng muốn thuyết phục Thành Quốc Công lấy tiền đánh bạc, phải phí võ mồm cơ.

Lại không nghĩ Thành Quốc Công tự mình nói ra trước.

- Ách cái gì ách?

Thành Quốc Công thấy thế trừng mắt lên:

- Loại chuyện tốt này chúng ta căn bản chính là không công mà nhặt được ưu đãi, mấy vạn lượng bạc a, cũng không phải là số lượng nhỏ như mấy trăm mấy ngàn lượng! Nếu không chủ động phối hợp, lần sau có loại chuyện tốt này, Cảnh gia tiểu tử còn sẽ nghĩ tới chúng ta sao?

Đừng tưởng rằng Cảnh gia tiểu tử và ngươi quan hệ không tệ, sẽ có chuyện tốt tiện lợi trước hết nghĩ đến ngươi.

Khí tràng của Thành Quốc Công vẫn rất lớn, đã hù Sài Thế Vinh rụt cổ một cái, vội vàng nói:

- Vẫn là ông nội nghĩ chu toàn

- Cái đó đúng.

Thành Quốc Công từ sau khi Sài Thế Vinh vào nhà, lúc này rốt cục là lần đầu tiên lộ ra tươi cười:

https://thuviensach.vn

- Ngươi về sau thời điểm cùng Cảnh gia tiểu tử chung đụng, phải tinh tỉnh nhiều hơn một ít, tuy rằng tuổi của ngươi lớn hơn một chút, nhưng làm tiểu đệ của hắn cũng là có thể nha.

Trán Sài Thế Vinh hiện ra ba căn hắc tuyến.

- Tiểu tử Cảnh gia không phải là người chịu thua thiệt, hậu duệ của Cảnh Thành Hùng khó tránh khỏi còn sẽ có người đắc tội hắn đấy, đến lúc đó nói không chừng tiểu tử kia còn có thể dùng loại này...

Sài Thế Vinh giờ mới hiểu được Thành Quốc Công tại sao lại muốn mình làm tiểu đệ cho Giang Long.

Hóa ra còn muốn dùng cách đánh bạc, đi lừa những người khác nữa cơ.

Thành Quốc Công lúc này một bộ dáng cáo già.

Tuy rằng ông thầm mắng Cảnh Thành Hùng lão đại gian này, nhưng chẳng phải ông cũng vậy sao?

- Ông nội, Giang Long nói muốn cho An Nhạc Hầu nhập sáo, giai đoạn đầu sợ là phải thua một vạn lượng bạc cơ.

- Ta sẽ bảo đại quản gia trong phủ một tiếng, thời điểm dùng bạc, ngươi cứ việc đi phòng thu chi lãnh!

Thành Quốc Công sang sảng vung tay lên.

- Vâng.

Sài Thế Vinh lên tiếng trả lời, lập tức nhíu mày, cải biến đề tài nói:

- Ông nội, cháu có đi đổ phường cẩn thận hỏi thăm, giống như Thế Ninh nghiện đánh bạc không vừa, đã thua không ít bạc.

https://thuviensach.vn

- Hừ! Bản thân lão ngũ chính là phường ăn uống đánh bạc phá gia chi tử, cháu của y có thể tốt hơn chỗ nào?

Lão ngũ trong miệng Thành Quốc Công, dĩ nhiên là Ngũ đệ ruột thịt cùng mẹ sinh ra của ông rồi, năm xưa lão ngũ không nên thân, cũng nghiện đánh bạc không nhỏ, thường xuyên giơ tay hỏi ông đòi bạc, ban đầu ông cho, nhưng đợi cho thành gia, có thê tử và con nhỏ, làm sao còn có thể giống như trước tùy tùy tiện tiện lấy bạc cho đệ đệ?

Không cho bạc nữa, lão ngũ liền ghi hận lên ông.

Từ đó về sau, phàm là trong tộc có chuyện gì, lão ngũ đều đối đầu với ông. Mặc dù lão ngũ ở trong tộc, thật sự là không có địa vị gì.

Nếu không phải lúc trước mẫu thân sủng ái, sau khi qua đời lưu lại cho lão ngũ một khoản tiền rất lớn, hơn nữa còn muốn ông chiếu cố nhiều hơn, bảo tìm cho lão ngũ một vị trí tốt ở trong tộc, nhà lão ngũ đã sớm bị mất sạch.

- Ông nội.

Sài Thế Vinh định nói lại thôi.

Thành Quốc Công thấy thế than nhẹ một tiếng, khẽ lắc đầu nói:

- Ngươi trọng cảm tình huynh đệ là chuyện tốt, nhưng dính tới việc nghiện đánh bạc, làm sao có thể dễ từ bỏ như vậy?

Như vậy, đợi lát nữa Thế Ninh tới, ta sẽ dọa cho nó một trận, nhưng cuối cùng nó có thể hay không bỏ, thì xem thiên ý rồi.

- Ông nội, Giang Long từng nói...

Sài Thế Vinh đem những phương pháp theo như lời Giang Long để cai đánh bạc, chậm rãi nói ra.

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công nghe vậy chính là vuốt cằm:

- Cũng tốt, mượn phương pháp kia thử một lần, xem có thể khiến Thế Ninh từ bỏ nghiện đánh bạc hay không.

Tuy rằng Sài Thế Ninh không phải cháu ruột của ông, nhưng ông kế thừa quốc công tước vị, hơn nữa còn là

tộc trưởng.

Mặc dù đến lúc đó lão ngũ không đồng ý, cũng không ngăn cản được ông ra lệnh.

Lại hàn huyên vài câu, Sài Thế Vinh mở miệng cáo lui.

Kế tiếp, liền do Thành Quốc Công đến dạy bảo Sài Thế Ninh rồi.

Nhìn bóng lưng của Sài Thế Vinh, Thành Quốc Công miệng nhẹ giọng nói thầm, nếu ngay cả con của lão ngũ đều quan tâm, như vậy tương lai không lẽ nào sẽ không ủng hộ trợ giúp Thế Hào.

Sài Thế Vinh trọng cảm tình, hoàn toàn khiến Thành Quốc Công yên tâm.

Đồng thời cũng là muốn có rảnh triệu kiến Sài Thế Hào một chút, để Sài Thế Hào thay đổi cái nhìn đối với Sài Thế Vinh.

Cái nhìn bất đồng, lúc ở chung, cùng với lúc có xung đột lợi ích, thái độ, còn có phương pháp ứng đối dĩ nhiên là bất đồng.

Ông ở trong này tự hỏi, lại không biết Sài Thế Vinh giờ phút này rất là kích động hưng phấn, bởi vì lần đầu tiên ở trước mặt Thành Quốc Công y nói dối.

Loại cảm giác này, rất kích thích a!

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Sài Thế Ninh vẻ mặt khẩn trương đi đến.

Nhìn bộ dáng Sài Thế Ninh run lên kia, trong lòng Thành Quốc Công khinh thường.

Không nên thân!

So sánh với cháu Thế Vinh của mình, kém quá xa.

Giang Long lên ngựa, mang theo Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, cùng với bọn hộ vệ Cảnh phủ, sau khi ra kinh thành, liền một đường phi nhanh, thẳng theo hướng nông trang.

Đến khi hắn tới nông trang, chỉ thấy bầu không khí trong nông trang có chút áp lực.

Rất nhiều nhóm tá điền đang làm việc trên đồng ruộng, đều là mặt co mày cáu.

Hắn cưỡi ngựa, tiến nhập nông trang.

Điền Đại Tráng, Trịnh Trị, Dương Cường biết được hắn về tới nông trang, đều chạy tới cầu kiến.

Giang Long đầu tiên là phân biệt đi xem Lâm Nhã, Bảo Bình, còn có Ngọc Sai một cái, Lâm Nhã và Ngọc Sai đều không nói gì thêm, Giang Long an ủi, bảo các nàng không cần phải sợ. Còn Bảo Bình thì la hét nhất định phải đánh trở về, tuyệt đối không thể làm yếu đi danh tiếng của Cảnh phủ, cũng không thể để tá điền trong nông trang, cứ chịu thiệt một cách vô ích. Căn bản không có bộ dáng đã bị kinh hãi, Giang Long dĩ nhiên là không cần trấn an.

Thăm hỏi xong tam nữ, Giang Long mới đi vào chính sảnh biệt viện gặp Điền Đại Tráng, Trịnh Trị, cùng với Dương Cường.

https://thuviensach.vn

- Bọn họ đánh đến tận cửa, các ngươi không biết trả đòn sao?

Giang Long đối với ba người nhiều ít có chút thất vọng, rất nhát gan, không có chủ trương

Mặc dù trước kia Hồ quản sự không dám đối đầu với người của phủ An Nhạc Hầu, nhưng ba người này là mới được Giang Long đề bạt đi lên, có người lấn đến trên cửa, tất nhiên là phải vung quyền đánh trả rồi.

Điền Đại Tráng, Trịnh Trị, cùng với Dương Cường nghe vậy, trên mặt cũng hiện lên ngượng ngùng.

Kỳ thật trong ba người, Điền Đại Tráng là chuẩn bị phải trực tiếp đánh trở về, nhưng Trịnh Trị và Dương Cường cực lực khuyên can, nói đến hỏi Thiếu phu nhân, xem trong trang Thiếu phu nhân nói như thế nào.

Lâm Nhã đối với An Nhạc Hầu phủ hoàn toàn không biết gì cả, để cẩn thận ổn thỏa, bảo nhóm tá điền tạm thời nhường nhịn, chờ Cảnh lão phu nhân và Giang Long đến xử lý.

Giang Long không đi hỏi lại tỉ mỉ, trách cứ nhiều nhất, là Điền Đại Tráng.

Bởi vì Điền Đại Tráng là quản sự nông trang hắn tự mình bổ nhiệm, trang đầu.

Không thể bởi vì có Trịnh Trị và Dương Cường khuyên can, thì đem trách nhiệm đổ lên trên đầu hai người này.

Trịnh Trị và Dương Cường chỉ là trợ thủ, chủ ý là phải do Điền Đại Tráng đưa ra, y nghe theo ý kiến hai người, như vậy quyết định cuối cùng sẽ do y hạ.

Sai lầm phải do y đến gánh vác. Ai bảo y mềm lòng cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Cũng từ đó có thể thấy được, bản thân Điền Đại Tráng y là người không có có chủ kiến.

Nghe Giang Long trách cứ, Điền Đại Tráng xấu hổ cúi đầu.

- Ngươi bảo ta như thế nào yên tâm giao nông trang cho ngươi quản lý?

Giang Long dứt lời, đứng dậy đi ra hướng ngoài cửa.

Ba người đuổi theo sát.

Điền Đại Tráng tự trách.

Trịnh Trị và Dương Cường thì thất vọng, thở dài.

Tuy rằng bọn họ không có bị mắng, nhưng lại có thể theo thái độ của Giang Long mà nghiền ngẫm ra, Giang Long coi trọng vẫn là Điền Đại Tráng.

Hai người bọn họ không có khả năng thay thế Điền Đại Tráng.

Giang Long còn trực tiếp không thèm nhìn hai người bọn họ. Cho nên bọn họ cũng ủ rũ.

Lúc Giang Long đi ra cửa chính biệt viện, rất nhiều tá điền đều nghe đến tin tức, chạy tới, vây thành vòng ở ngoài cửa biệt viện.

Không đợi đám tá điền nói chuyện, mở miệng kể ra ủy khuất, Giang Long đột nhiên vung tay lên:

- Tất cả mọi người trở về làm việc, An Nhạc Hầu phủ bên kia tự ta sẽ ứng đối.

- Vâng.

Đám tá điền lên tiếng trả lời thưa thớt, rồi dần tản đi.

https://thuviensach.vn

Giang Long không cho thấy thái độ, trực tiếp bảo bọn họ trở về làm việc, cho nên bọn họ không hiểu nổi

Giang Long cuối cùng sẽ xử lý như thế nào.

Không ít người cũng đều tự suy đoán trong lòng, Giang Long sẽ không thay bọn họ xuất đầu.

Dù sao bọn họ chỉ là thân phận tá điền đê tiện mà thôi, còn đối với phương lại là An Nhạc Hầu phủ.

Giang Long mang theo cả đám, cưỡi lên ngựa, đi về hướng bờ sông.

Lại hỏi thăm một chút tình huống.

Biết được hiện giờ đã đến lúc tưới nước, đợi tưới xong nước cho đồng ruộng, lại phơi khô mặt đất xong, là đã có thể gieo hạt rồi, nhưng năm nay nước sông dường như hơi cạn, rất có thể gặp phải hạn hán.

Mỗi lần gặp phải khô hạn, cũng là lúc ở gần nông trang xảy ra mâu thuẫn xung đột nhiều nhất.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Động Thủ

Đám người Giang Long còn chưa tới chỗ đào kênh, từ rất xa liền nhìn đến một đám người hoặc đứng hoặc nằm, làm thành vài cái chòi nhỏ, cười cười nói nói canh giữ ở bờ sông.

Những người này trong tay đều cầm mộc côn, xẻng và hung khí.

Không cần hỏi, những người này khẳng định chính là ác phó trong phủ An Nhạc Hầu.

- Đồ Đô.

Giang Long níu cương ngựa, ngừng lại, mặt lạnh hạ lệnh:

- Ngươi mang vài tên hộ vệ đi phía đông dò xét đường lui của bọn họ, nhớ rõ, đợi tới sau khi động thủ, một người cũng không để cho chạy.

Hà Thủy chảy tới từ hướng tây, xuôi về hướng đông, nông trang của An Nhạc Hầu phủ tọa lạc ở phía đông.

So sánh với nông trang Cảnh phủ mà nói, nông trang An Nhạc Hầu phủ nằm ở hạ du Hà Thủy.

- Vâng!

Đồ Đô lên tiếng, dẫn theo vài hộ vệ, liền đi theo đường vòng.

- Cương Đế Ba Khắc.

https://thuviensach.vn

Giang Long lại nói.

Cả người đen xì như mực, chỉ có một miệng răng nanh là màu trắng, Cương Đế Ba Khắc cung kính đáp:

- Có tiểu nhân.

- Ngươi dẫn theo vài hộ vệ đi chặn ở phía tây, nếu chúng ta động thủ đánh đập thật ác, phỏng chừng có người sẽ hoảng hốt chạy bừa, chạy về hướng thượng du.

- Vâng, nếu có người dám can đảm chạy về hướng tiểu nhân bên này, tiểu nhân cam đoan bên này không có cá lọt lưới.

Cương Đế Ba Khắc sau khi nói xong, liền dẫn vài tên hộ vệ đi.

Kế tiếp, Giang Long chỉ trỏ vào bốn phía đồng ruộng, giống như đang cùng mọi người nói xong mấy thứ gì đó, cũng không lập tức dẫn người tiến lên.

Mà bọn nô bộc trong phủ An Nhạc Hầu, cũng thấy được đám người Giang Long, tuy rằng nhìn thấy phía trước nhất đội ngũ có một người thiếu niên mặc áo gấm, hơn nữa có rất nhiều hộ vệ của Cảnh phủ cũng ở trong đó, nhưng bọn họ mấy năm nay đã quen ức hiếp nông trang Cảnh phủ bên này.

Hơn nữa bọn họ thân phận thấp kém, cũng không chân chính hiểu được lợi hại của hộ vệ Cảnh phủ, cho nên đều yên tâm có chỗ dựa chắc vẫn đang thủ ở nơi đó, không cho tá điền nông trang Cảnh phủ qua bên kia đào kênh, lấy nước tưới cho đồng ruộng.

Nông trang An Nhạc Hầu phủ tại hạ du, nông trang Cảnh phủ bên này đào mở kênh dẫn nước, như vậy mực nước hạ du khẳng định sẽ cạn đi một

https://thuviensach.vn

chút, mực nước thấp, tốc độ nước sông lưu động cũng chậm, cứ như vậy, khi cần tưới nước vào ruộng sẽ càng tốn thời gian.

Nếu mà quá chậm, thậm chí có thể làm trễ nải thời kỳ gieo hạt.

Tôi tớ An Nhạc Hầu phủ bên này, có vài thằng lá gan khá lớn đấy, thậm chí còn thỉnh thoảng đưa tay chỉ vào Giang Long bên này cười hì hì vài câu.

Nhìn đến đối diện có người chỉ chỉ trỏ trỏ về phía mình bên này, chúng hộ vệ biết từ miệng những tên đó, khẳng định không có lời nào dễ nghe.

Đây là khinh thị, làm nhục thiếu gia nhà mình, xem như đã va chạm vào điểm mấu chốt của hộ vệ Cảnh phủ.

Có vài người ánh mắt nheo lại, tay đè chặt chuôi đao.

Sau một lát, nhìn thấy Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc gần như đã đến đúng chỗ rồi.

Giang Long trong lòng cười lạnh, đột nhiên vung tay lên, lạnh lùng nói:

- Đều xông đi lên dùng sức đánh cho ta! Hung hăng đánh bọn chúng một chút!

Thần sắc lúc đó hơi do dự một chút, sau đó lại bổ sung một câu:

- Tạm thời không cần gây tai nạn chết người.

Còn thừa lại hơn mười người hộ vệ, nghe vậy lớn tiếng đáp lời, sau đó giục ngựa giơ roi, miệng gào lên, như một trận gió xông về phía trước.

Bọn nô bộc An Nhạc Hầu phủ, hiển nhiên không nghĩ đến Cảnh phủ bên này lần này sẽ cứng rắn, mạnh mẽ như thế.

https://thuviensach.vn

Dĩ vãng nông trang Cảnh phủ, chỉ biết đáng thương cầu xin.

Cho dù hán tử có xương cốt cứng rắn, cũng chỉ là lý luận ngoài miệng, không dám trả đòn.

Vì phản ứng của bọn họ chính là chậm một nhịp, có ít người nằm trên mặt đất chợp mắt, còn chưa kịp phản ứng, đã bị hộ vệ Cảnh phủ cưỡi ngựa vọt vào trong đám người.

Bộ binh nguyên bản không phải là đối thủ của kỵ binh, huống chi những gia đinh trong phủ An Nhạc Hầu, căn bản chính là một đám ô hợp.

Không coi là lính, bởi vì bọn chúng không có trải qua chiến trường.

Bảo bọn chúng ức hiếp tá điền thật thà chất phác thành thật không dám trả đòn thì còn có thể làm, nhưng gặp phải đám hộ vệ Cảnh phủ một thân thiết huyết sát phạt đang tức giận, sức chiến đấu đó không phải chỉ kém một hai bậc.

Giẫm lên, va chạm!

Nhóm hộ vệ Cảnh phủ trực tiếp như là đang ở chiến trường, vừa đến là trực diện tấn công, chạy xuyên qua giữa đám người kia.

Sau đó ghìm ngựa, xoay người lại, lại tấn công đợt thứ hai.

Nếu như nói lúc tấn công vòng thứ nhất, nô bộc An Nhạc Hầu phủ bên này còn có người can đảm phản kích, như vậy lần thứ hai tấn công, tôi tớ An Nhạc Hầu phủ bên này, chỉ cần là còn đứng đấy, liền trực tiếp chạy tán loạn bốn phương tám hướng.

Nhóm hộ vệ Cảnh phủ xuống tay đều có nặng nhẹ, không có tai nạn chết người.

https://thuviensach.vn

Nhưng bị con ngựa cao to va chạm đến, tiện chân đạp đến, liền tính là không chết, thì cũng trọng thương a.

Nhìn đến nhóm hộ vệ Cảnh phủ tổ chức thành đợt tấn công thứ hai, đám tôi tớ An Nhạc Hầu phủ, ném xuống côn bổng và xẻng trong tay, chỉ hận năm đó cha mẹ không sinh thêm cho bọn chúng hai cái đùi, vắt chân lên cổ chạy tan tác.

Tuy nhiên hai đùi, làm sao có thể chạy hơn bốn vó?

Hai đợt tấn công qua đi, cũng chỉ còn lại có gào thét đầy đất.

Không cần Giang Long mở miệng phân phó, đội phó Tưởng Quân đã mệnh lệnh đám hộ vệ xuống ngựa, đem đám người bị thương nằm trên mặt đất thống khổ rên rỉ, toàn bộ lôi đến cùng nhau.

Một lát sau, Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc kéo mấy cái cá lọt lưới, cũng đi tới.

Mãi đến khi đem chiến trường quét dọn xong, Điền Đại Tráng, Trịnh Trị, còn có Dương Cường mới hồi phục thần trí.

Trịnh Trị và Dương Cường khiếp sợ, sắc mặt trắng bệch.

Bọn họ không nghĩ tới nhìn qua Giang Long có vẻ vô hại, thân thể thậm chí có chút gầy gò, không ngờ khi ra tay lại tàn nhẫn như thế.

Trực tiếp đem bọn tôi tớ An Nhạc Hầu phủ toàn bộ đuổi ngược trở lại.

Hơn nữa một đám đều bị thương không nhẹ.

Hồi tưởng đến lúc trước nhóm hộ vệ Cảnh phủ hung mãnh, không hề cố kỵ phóng ngựa va chạm, giẫm lên, cùng với dùng sống đao thép mạnh mẽ mãnh liệt chém bọn tôi tớ An Nhạc Hầu phủ, đùi hai người Trịnh Trị và Dương Cường đều run lên từng đợt.

https://thuviensach.vn

Trong không khí, truyền đến mùi máu tươi nhàn nhạt, càng làm cho sắc mặt hai người trắng bệch.

Điền Đại Tráng thì nắm chặt nắm tay, vẻ mặt hưng phấn!

Năm đó y đến đào kênh tưới ruộng, tới lý luận, cũng từng bị tôi tớ An Nhạc Hầu phủ đuổi theo đánh, côn bổng kia vù vù xé gió, đánh vào người toàn tâm đau!

Đối phương căn bản chính là không có nương tay tí tẹo nào.

Hiện tại hồi tưởng lại, Điền Đại Tráng đều là cảm thấy phía sau lưng mơ hồ phát đau.

Nhìn thấy đối thủ ngày thường giống như hung thần ác sát, lúc này hoặc là mang thương hoặc là mang máu nằm trên mặt đất, thống khổ rên rỉ, khỏi phải nói Điền Đại Tráng hưng phấn thế nào.

Nắm thật chặt nắm tay, nhìn vài khuôn mặt trong đó, y sắp không kìm nổi, cũng muốn động thủ.

- Tiểu thiếu gia, An Nhạc Hầu phủ bên này tổng cộng có bốn mươi tám người.

Tưởng Quân lại đây báo cáo.

Giang Long nghe vậy liền nhíu mày:

- Bọn họ không cần cày ruộng, không cần làm việc sao? Chuyên môn phái nhiều người như vậy đến trông coi cửa kênh bên bờ sông?

- Tiểu nhân liền đi hỏi một chút.

Không một hồi, Tưởng Quân vẻ mặt cổ quái đã trở lại:

https://thuviensach.vn

- Bẩm tiểu thiếu gia, trải qua hỏi, những người này căn bản cũng không phải là tá điền gì cả, mà là du côn vô lại An Nhạc Hầu phủ ở kinh thành và phụ cận nông trang thu nạp, một khi An Nhạc Hầu phủ gặp phải tranh chấp gì, về sau liền do bọn họ ra mặt giải quyết.

Giang Long nghe rõ, những người này căn bản chính là ác ôn An Nhạc Hầu phủ nuôi dưỡng!

Sài Thế Vinh từng nói, khi Nguyệt phi đương sủng, An Nhạc Hầu phủ ở kinh thành là hoành hành không sợ đấy.

Ức hiếp dân chúng, cường đoạt dân nữ, chuyện như vậy đã làm không ít.

Hơn nữa nghe nói An Nhạc Hầu phủ ban đầu chỉ có khoảng mười mẫu, nhưng về sau Nguyệt phi được sủng ái, chỉ qua hai năm thời gian mà thôi, diện tích đất của An Nhạc Hầu phủ, đã làm lớn gấp đôi, khoảng chừng hai mươi mẫu.

Phòng ốc của hàng xóm láng giềng, đều bị An Nhạc Hầu cưỡng ép thâu tóm.

Mà trước mắt lũ lưu manh vô lại nằm đầy đất, lúc An Nhạc Hầu ức hiếp lương thiện, liền xông vào trước giơ nanh múa vuốt.

Nếu là như vậy, đám người kia chính là chết cũng không có gì đáng tiếc rồi.

Giang Long cưỡi ở trên lưng ngựa, trên cao nhìn xuống, mắt lạnh nhìn bọn du côn này, đột nhiên mở miệng hỏi:

- Điền Đại Tráng, năm đó đám người kia từng đánh chết năm bà con trong nông trang chúng ta, là ai động thủ, ngươi bây giờ còn có thể nhận ra không?

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên có thể!

Nhớ tới chuyện cũ, lửa giận Điền Đại Tráng trong lòng bốc lên, bởi vì quá mức phẫn nộ rồi, cho nên khi đối mặt Giang Long ngữ khí của y cũng có chút không quá cung kính nữa.

- Ngươi đi vào trong đám người, đem bọn họ lựa đi ra.

- Vâng.

Sau khi Điền Đại Tráng lên tiếng trả lời, liền rống giận vọt vào đám người:

- Vưu Đại, Vưu Nhị, Vưu Ngũ, ba huynh đệ các ngươi cũng có hôm nay?

Ba hán tử thân thể cường tráng, bị Điền Đại Tráng trước sau từ trong đám người kéo ra.

- Đại Tráng, ba huynh đệ chúng ta cũng là bất đắc dĩ a.

Vưu Đại không dám giãy dụa phản kháng, mà chỉ lớn tiếng cầu xin.

Vưu Nhị cũng nói:

- Chúng ta không động thủ, Hầu gia sẽ lột da của chúng ta.

- Lột da các của các ngươi cũng là đáng đời, các ngươi hết thảy đáng chết!

Ánh mắt Điền Đại Tráng đỏ ngầu:

- Hiện tại biết cầu xin tha thứ rồi hả?

Vậy năm đó khi ta quỳ xuống dập đầu, cầu các ngươi tha lão Đại Lam gia... Nó vẫn còn con nít a, còn chưa kịp lấy vợ nữa, cũng bởi vì buổi tối

https://thuviensach.vn

vụng trộm đào mở kênh, lấy nước tưới đất vườn, đã bị các ngươi trói lại tươi sống đánh chết!

Vưu Đại, Vưu Nhị còn muốn cầu xin tha thứ, nhưng há miệng thở dốc, không biết nên nói cái gì.

Bọn họ vẫn nhớ rõ, ngày đó Điền Đại Tráng dập đầu trước bọn họ cầu tình, da đầu đều nát bươm.

Trán một mảnh xanh tím, vết máu loang lổ.

Chẳng qua là năm đó bọn họ, căn bản không nghĩ đến sẽ có hôm nay.

- Các ngươi vừa đánh còn vừa tức giận mắng ...

Điền Đại Tráng nói không được nữa, nước mắt giọt lớn giọt nhỏ từ khóe mắt lăn xuống.

- Đại ca Nhị ca, các ngươi không cần cầu xin y, huynh đệ chúng ta ba người căn bản cũng không cần sợ hãi! Mọi người chúng ta chính là người của An Nhạc Hầu phủ, Cảnh phủ năm đó rất lợi hại, nhưng hiện tại tính cái gì? Ta mới không tin bọn họ dám làm gì chúng ta!

Vưu Tam có một cái mặt đen, thân thể vô cùng rắn chắc.

Cánh tay còn lớn bằng đùi người trưởng thành, trông giống như trâu đực, mới vừa rồi bị đụng bị thương rồi, tuy nhiên tổn thương không nghiêm trọng lắm, tuy rằng trong ba huynh đệ, tuổi của gã nhỏ nhất, nhưng là tính hung ác nhất, thân thể cường tráng nhất đấy.

- Vưu Ngũ!

Điền Đại Tráng gắt gao theo dõi gã, vành mắt muốn nứt ra, nghiến răng nghiến lợi.

https://thuviensach.vn

Vưu Đại và Vưu Nhị nghe thấy đệ đệ nói xong, cảm thấy cầu xin tha thứ cũng vô dụng, không bằng kiên cường một chút, một trước một sau kêu ầm lên.

- Nhanh thả ra chúng ta!

- Chúng ta chính là người An Nhạc Hầu phủ, các ngươi thảm rồi, lại dám động thủ với chúng ta, chờ sau khi gia đã biết, nhất định không tha cho các ngươi!

Nghe được ba huynh đệ Vưu gia quát to, vài tôi tớ khác của An Nhạc Hầu phủ, phần lớn quan hệ không tệ với ba huynh đệ Vưu gia, cũng là đều xé cổ họng kêu la.

Có người bảo đem bọn họ buông ra, có người mở miệng uy hiếp.

- Đợi bị Hầu gia trả thù!

- Thả chúng ta đi!

- Một khi Hầu gia phát hỏa, các ngươi nhất định phải chết.

- Hiện tại ngoan ngoãn thả chúng ta ra, lấy thêm chút bạc ra bồi thường chúng ta, ta sẽ ở trước mặt Hầu gia giúp các ngươi nói vài lời lời hay đấy.

- Nếu không thả chúng ta đi, các ngươi liền thật sự chết chắc rồi!

- Trên trời dưới đất, ai cũng không thể nào cứu được các ngươi!

Giữa một trận ồn ào, thanh âm Giang Long không mang theo một tia cảm tình đột ngột vang lên:

- Đem Vưu Đại và Vưu Nhị trói thật chặt.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Khinh Tha

Nghe được mệnh lệnh của Giang Long,vài hộ vệ cầm dây thừng,xông lên trước,Vưu Đại và Vưu Nhị ý thức được không ổn,không để ý đau xót,liều mạng giãy dụa.

Nhóm hộ vệ Cảnh phủ xông lên trước lập tức không chút khách khí nhấc chân đá một trận thật mạnh.

Từ sau khi dấn thân vào An Nhạc Hầu phủ,ba huynh đệ Vưu thị vẫn động thủ đi đánh người,còn chưa từng bị người đánh.

Hôm nay Vưu Đại và Vưu Nhị rốt cục nếm được tư vị bị người đánh.

Tại niên đại này,du côn vô lại thật ra cũng không dễ sinh tồn,nguyên nhân chủ yếu,là bất kể gia tộc lớn hay nhỏ,mỗi gia tộc đều có tộc quy,tộc quy đối với con cháu không học hành tốt có sức trói buộc rất lớn,hơn nữa có thể không cần quan phủ tán thành,cũng có thể trực tiếp động hình phạt riêng,chặt tay chặt chân.

Tỷ như có con cháu trong tộc thường xuyên mượn gió bẻ măng trộm đồ vật này nọ,dạy mãi không sửa,lại quơ được,tộc trưởng và các tộc lão thảo luận xong,là có thể chém một bàn tay của gã.

Hay hoặc là có ai thường xuyên trèo tường nhập thất trộm cướp,tộc trưởng cũng có thể đánh gãy chân gã.

Loại hành vi này,tộc trưởng và các tộc lão là không phạm pháp.

https://thuviensach.vn

Bọn họ có quyền lực này!

Có thể tưởng tượng,có sự trói buộc nghiêm khắc như vậy,người bình thường thật không dám làm trộm và du côn vô lại.

Trong nhà ba huynh đệ Vưu thị trước kia,chính là không học hành cẩn thận,sau khi làm sai,lại thường xuyên bị phạt quỳ ở từ đường hoặc là bị ăn gậy,đến cuối cùng,bởi vì ba người lỡ tay đánh người thành trọng thương,tộc trưởng và các tộc lão thậm chí muốn đánh chết ba người bọn họ.

Là cha mẹ ba huynh đệ Vưu thị quỳ xuống dập đầu đau khổ cầu xin,cuối cùng tộc trưởng và các tộc lão thảo luận,mới thay đổi chủ ý,đem bọn họ đuổi ra khỏi nhà,xóa tên khỏi gia phả.

Chỉ có điều tộc trưởng và các tộc lão Vưu thị tuyệt đối không ngờ,chính là vì nhất thời mềm lòng,đã mang đến mối họa cực lớn cho bọn họ!

Về sau ba huynh đệ Vưu thị đầu phục An Nhạc Hầu phủ,liền diễu võ dương oai,hoành hành ngang ngược.

Nhớ tới năm đó bị tộc trưởng và các tộc lão trừng phạt,trong lòng phẫn nộ,dẫn theo một bang người trở về,trực tiếp đem cả nhà tộc trưởng,mặc kệ già trẻ,toàn bộ đánh hôn mê,không vài ngày,tộc trưởng Vưu thị tuổi cao liền buông tay nhân gian.

Vài vị tộc lão cũng bị khi phụ sỉ nhục không nhẹ.

Nhưng bất đắc dĩ ba huynh đệ Vưu thị có An Nhạc Hầu phủ chỗ dựa,quan phủ căn bản không dám quản.

Sau đó ba huynh đệ Vưu thị còn thường xuyên trở về đùa giỡn mẹ con nhà tộc trưởng và nhà vài vị tộc lão đã qua đời.

https://thuviensach.vn

Thậm chí bởi vì cháu gái một vị tộc lão vô cùng xinh đẹp,còn bị ba người dẫn một đám người cứng rắn cướp đi,đưa tới An Nhạc Hầu phủ.

Nói thật,ba người bọn họ là sự thật đã lâu không bị đánh.

Hộ vệ Cảnh phủ là động thật,xuống tay không lưu tình chút nào,cho nên không có mấy đá đi xuống,hai người đã rên rỉ đau đớn không dám phản kháng lần nữa.

Vì thế hộ vệ Cảnh phủ trói chặt hai người giống như là buộc bánh chưng.

- Ngươi...dGJhXPbqQj5a2mwZrkp0tIgLM - Các ngươi tốt nhất bỏ qua chúng ta,bằng không Hầu gia nếu phát hỏa,các ngươi chịu không nổi.

- Hầu gia rất trọng thị ba huynh đệ chúng ta đấy!

Bị gắt gao trói chặt rồi,Vưu Đại và Vưu Nhị thẳng tắp nằm trên mặt đất lên,nhìn qua quần áo chất liệu coi như không tệ dính đầy vết máu và tro bụi,khi mở miệng lần nữa,mặc dù là uy hiếp nhưng có vẻ khí lực không đủ rồi.

Vưu Ngũ lúc này co rút cái đầu lại,giả bộ như đà điểu.

Người ngu đi nữa cũng có thể nhìn ra Cảnh phủ lúc này đang cứng rắn,huống chi Vưu Ngũ cũng không ngốc.

- Không phải chết năm người sao? Hung thủ còn có ai?

Giang Long đặt câu hỏi.

Điền Đại Tráng lập tức đi vào trong đám người lại đẩy ra ngoài hai người.

Hai người này cũng bị trói gô lại,Giang Long bảo Điền Đại Tráng đi gọi toàn bộ người thân tá điền chết đi tới.

https://thuviensach.vn

Nghe Giang Long chỉ bảo,người An Nhạc Hầu phủ bên này làm sao còn không rõ Giang Long muốn làm cái gì?

Đây là tính toán có oan báo oan,có cừu oán báo thù a!

Rất nhiều người đều là bị hù run lên.

Mặt Vưu Đại và Vưu Nhị càng không còn huyết sắc,khuôn mặt tái nhợt.

Kế tiếp,Giang Long chỉ huy nhóm hộ vệ Cảnh phủ hỗ trợ đám người Điền Đại Tráng,đào mở con đường,Hà Thủy lạnh lẽo chảy xiết liền lập tức theo kênh dẫn nước,chảy đến đất nông trang Cảnh phủ bên này

Trịnh Trị và Dương Cường đều là người giỏi làm ruộng,tùy tay lấy cuốc xẻng của bọn tôi tớ An Nhạc Hầu phủ trước đó làm vũ khí,chạy vào trong ruộng,khơi rãnh để dẫn nước tưới,đợi cho bảy tám mẫu đất vườn được nước sông cấp tưới xong,từ hướng nông trang đi tới một đám người.

Đi ở phía trước,đúng là Điền Đại Tráng.

Hoá ra rất nhiều tá điền nghe tin tức Giang Long đánh tất cả lũ tôi tớ của An Nhạc Hầu phủ,sau đó trói lại,đều tới xem náo nhiệt,đương nhiên,nếu có cơ hội,bọn họ không ngại cũng hoạt động tay chân một chút.

Thật sự là trước kia đám người này,quá mức đáng hận!

Một chút đạo lý cũng không nói,mang theo hung khí,muốn đánh người liền đánh người.

Hơn nữa ra tay độc ác,rất nhiều tá điền chịu thiệt vì bọn chúng.

- Tiểu thiếu gia,hai người này chính là cha mẹ lão Đại của Lam gia.

Dẫn theo mọi người đi tới gần đó,Điền Đại Tráng giới thiệu với Giang Long.

https://thuviensach.vn

Đó là một đôi vợ chồng trung niên,lão Đại Lam gia là con lớn nhất của bọn họ.

- Tiểu thiếu gia!

Vợ chồng trung niên mặc quần áo rách nát,bùm một tiếng,liền quỳ xuống trước mặt Giang Long.

Nháy mắt,khóc không thành tiếng!

Lão Đại nhà bọn họ khi chết mới mười lăm tuổi,còn chưa thành thân cưới vợ a!

Nghĩ đi nghĩ lại,tiếng khóc phụ nhân dần dần thành lớn,cuối cùng biến thành tiếng gào thét.

Nơi khóe mắt nam tử,cũng chảy xuôi vài giọt nước mắt.

Rất nhiều tá điền cũng xúc động,vụng trộm lau nước mắt.

Đợi phụ nhân khóc một hồi,Giang Long rốt cục mới mở miệng lên tiếng:

- Khóc là biểu hiện của yếu đuối,dù các ngươi khóc thương tâm,kẻ thù cũng sẽ không rơi một khối thịt.

Sau đó nâng lên roi ngựa chỉ ra:

- Hai người này là kẻ thù giết chết con các ngươi,hiện tại liền trói ở nơi đó,các ngươi có thể đi lên báo thù.

Phụ nhân gào một tiếng,liền đánh tới,cấu xé Vưu Đại và Vưu Nhị.

Người đàn ông thì tìm kiếm xung quanh,sau khi nhấc lên một cái gậy,xông đi vụt thật mạnh vào người hai tên kia.

https://thuviensach.vn

Cào cấu cho Vưu Đại và Vưu Nhị đang căn bản không thể hoạt động bị hủy dung.

Mà gậy trong tay người đàn ông vụt thật mạnh ở trên người của bọn chúng,vang lên từng đợt tiếng vang nặng nề,khiến bọn chúng lớn tiếng thét lên.

- Đừng đánh nữa,cầu các ngươi đừng đánh nữa.

- Tha chúng ta lần này.

- Chúng ta về sau cũng không dám nữa.

- Nhất định cải tà quy chính.

Hai người lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Điền Đại Tráng nghe vậy chỉ hừ lạnh:

- Người đã bị các ngươi đánh chết,hiện tại cầu xin tha thứ,quá muộn.

Giang Long lại để cho thân nhân vài người chết khác,tự mình tiến lên động thủ báo thù.

Vưu Ngũ co rúm lại cổ,thỉnh thoảng lại ngẩng đầu liếc mắt nhìn một cái đại ca nhị ca nhà mình,lúc này một chút thanh âm cũng không dám phát ra,trong ánh mắt lắng đọng đầy sợ hãi

Mối thù giết con,khắc cốt ghi tâm,không đội trời chung!

Vợ chồng trung niên giống như phát điên,không lưu tình chút nào,hạ thủ ngoan độc.

Một lát sau,Vưu Nhị đột nhiên hét thảm một tiếng,dụng hết toàn lực giống như cá mắc cạn,trốn tránh móng tay sắc nhọn của phụ nhân.

https://thuviensach.vn

Roạt!

Đám tá điền theo sau tới,nghe tiếng bèn nhìn lại,đều không khỏi hít sâu một hơi.

Chỉ thấy tròng mắt bên trái Vưu Nhị,không ngờ bị Lam đại nương cứ thế móc ra.

Lũ tôi tớ An Nhạc Hầu phủ lúc trước còn vẫn kêu đau rên rỉ,sau khi thấy thế đều bị hù tới sắc mặt trắng bệch,không dám gây ra một chút thanh âm.

- Ta đây muốn giết ngươi,giết ngươi tên khốn kiếp này!

Mẫu thân Lam Đại giống như điên cuồng,vẫn đang nhào tới cào cấu mặt Vưu Nhị.

Giang Long thấy thế nhướn mày,tuy rằng đối với vợ chồng này xuống tay càng độc,hắn càng vừa lòng,nhưng nếu phụ nhân cứ như vậy đi xuống,sợ là sẽ điên mất.

Hắn đánh mắt sang Tưởng Quân,Tưởng Quân lập tức tiến lên,nhẹ nhàng vỗ chỗ cổ phụ nhân một cái.

Phụ nhân chớp mắt,té xỉu ở một bên.

- Nghe nói lão Đại Lam gia năm ấy chết đi,Tú Cầm tê liệt trên giường hơn mấy tháng,thiếu chút nữa cũng đi theo.

- Việc này ta cũng biết,Tú Cầm lúc ấy không ăn không uống đấy,còn nói cứ nhắm mắt lại,là thấy đứa con tìm đến nàng.

- Đáng thương a.

- Bọn ác ôn này,bị móc mắt là đáng đời.

https://thuviensach.vn

- Thù này nhẫn nhịn đã nhiều năm,đã đến lúc báo.

- Dùng sức,dùng sức đánh,đánh chết bọn chúng!

Đám tá điền trong nông trang,sau khi ngắn ngủi yên tĩnh một hồi,đều nghị luận,cuối cùng,còn có mấy người quơ cánh tay,lớn tiếng trợ uy.

Phụ thân Lam Đại chịu ảnh hưởng của thê tử và đám tá điền trợ uy,lúc này mắt cũng đỏ ngầu,giơ cao gậy đánh vào người Vưu Đại.

Vưu Đại thân thể co quắp,miệng sùi bọt mép,hít vào thì ít,thở ra thì nhiều.

Mà phụ thân Lam Đại giật mình chưa tỉnh,vẫn không dừng tay.

Mãi đến Vưu Đại duỗi chân,thân thể cứng còng,một hộ vệ Cảnh phủ mới lên trước,đoạt lấy gậy trong tay phụ thân Lam Đại.

Vưu Nhị mù mắt trái,còn có Vưu Ngũ co rúm lại ở một bên,lúc này đều run rẩy.

Ở trước hôm nay,bọn họ làm sao từng nghĩ tới,những tá điền thành thật luôn bị bắt nạt này,lại điên cuồng hạ độc thủ đến không ngờ như thế?

Hai hung thủ bên kia,lúc này cũng đã bị đánh chết.

Trên người hai hung thủ đã chết không biết bị gẫy bao nhiêu đốt xương,miệng mũi xuất huyết,thậm chí một người còn bị đứt cả tai.

Đây là sức thù hận kinh người!

Bọn họ bình thường dễ bị bắt nạt,nhưng khi đã thật sự phát tác,sẽ cực kỳ điên cuồng.

- Vưu Ngũ.

https://thuviensach.vn

Giang Long vẫn không có đổi sắc mặt,trầm mặc bàng quan,lúc này thanh âm lạnh lùng đột ngột vang lên,làm cho Vưu Ngũ đột nhiên run rẩy:;

- Hiện tại ngươi nói,ta có dám làm gì các ngươi hay không đây?

Vưu Ngũ không bị trói cả người,mà chỉ bị trói chặt hai tay.

Lập tức đứng lên cuống quít dập đầu đối với Giang Long:

- Van cầu ngài,van cầu ngài tha ta!

Bịch bịch bịch!

Đầu đập mạnh xuống mặt đất,chỉ chốc lát,đã thành một mảnh xanh tím.

Giang Long cười lạnh một tiếng.

Lúc trước hắn nhìn ra trong ba huynh đệ,Vưu Ngũ này là tên tàn nhẫn,to gan nhất.

Trong nông trang tổng cộng đã chết năm người,còn có ba người chết cùng có liên quan đến gã.

Trực tiếp lấy mạng,chẳng phải là dễ dàng cho gã?

Giang Long đưa mắt sang Đồ Đô,Đồ Đô gật đầu hiểu ý,rút ra từ sau lưng một đôi búa lớn,lập tức đi tới bên người Vưu Ngũ.

Vưu Ngũ quỳ trên mặt đất,đầu chạm đất,lạnh run.

Đồ Đô giơ búa lên cao,lưỡi búa sắc bén dưới ánh mặt trời sáng loáng.

Rất nhanh hạ xuống,phập một tiếng,Vưu Nhị còn chưa kịp kêu thảm một tiếng,đã đầu một nơi thân một nẻo.

https://thuviensach.vn

Vưu Ngũ nghĩ đến Đồ Đô muốn giết mình,thân thể đột nhiên run rẩy vài cái,nhưng lại không sao,nghe thấy bên cạnh có tiếng trầm đục phát ra,hai mắt hàm chứa hoảng sợ,chậm rãi nghiêng đầu nhìn lại,lập tức thấy được cảnh Nhị ca đã chết rồi.

- A!

Chống lại ánh mắt Nhị ca trừng lớn,Vưu Ngũ rốt cục không chịu nổi.

Điên cuồng rống to.

Thấy Vưu Ngũ bị sợ đến sụp đổ,Giang Long mới ra hiệu cho Đồ Đô,lấy luôn tính mệnh của Vưu

gũ.

Năm cỗ thi thể yên tĩnh nằm trên mặt đất,có hai cỗ bị chém đứt đầu,máu tươi từ người chết chảy ra tụ thành một vũng lớn,thấm ướt đỏ cả mặt đất.

Cả vùng nhất thời an tĩnh lại.

Chỉ có một mình Đồ Đô như vô sự ở bên cạnh thi thể Vưu Ngũ,lau sạch búa lây dính máu tươi.

Một trận gió thổi tới,làm cho đám ác nô phủ An Nhạc Hầu,đều là phát lạnh từ đáy lòng!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Biện Pháp Xử Lý

Lũ ác phó An Nhạc Hầu phủ hiện tại cũng hoảng sợ không ngừng,sợ mình sẽ trở thành người kế tiếp bị kéo ra ngoài,Đồ Đô thân thể hùng tráng còn đang lau lưỡi búa đầy máu tươi đó,búa lớn như vậy,cho dù chỉ nhẹ nhàng quét một cái cũng sẽ trọng thương a.

Lúc trước bọn họ ỷ là người của An Nhạc Hầu,tuy rằng bị ngựa đụng,bị giẫm đạp,bị ẩu đả,ngoài miệng không ngừng cầu xin tha thứ,nhưng đáy lòng kỳ thật cũng đã nhớ kỹ mối hận này của đám người Cảnh phủ,chỉ còn chờ sau khi trở lại trong phủ,liền khóc lóc kể lể với An Nhạc Hầu,mời An Nhạc Hầu ra mặt làm chủ báo thù cho bọn chúng.

Nhưng hiện tại ba huynh đệ Vưu thị hoặc nhuốm máu,hoặc đầu một nơi thân một nẻo,thi thể yên tĩnh nằm ở nơi đó,bọn chúng cũng không dám còn định trả thù Cảnh phủ nữa rồi.

Hôm nay thủ đoạn của Cảnh phủ quá mức ác liệt,bá đạo!

Không nói câu nào,bọn hộ vệ trực tiếp cưỡi con ngựa cao to xông lên đánh cho bọn chúng một trận.

Sau đó trực tiếp khiến tá điền trong nông trang có cừu oán báo cừu,có oan báo oan.

Vưu Đại cứ thế bị gậy đánh chết.

Vưu Ngũ bị hoảng sợ mà sụp đổ,chém đầu,máu tươi chói mắt từ chỗ cổ phun ra,bắn ra thật xa.

https://thuviensach.vn

Vưu Nhị thảm nhất,đầu tiên cứ như thế bị móc mắt,rồi mới bị một búa chém chết.

Hoàn toàn tương phản với lũ ác phó An Nhạc Hầu phủ,đám tá điền trong nông trang,tuy rằng bình thường lá gan của bọn họ tương đối nhỏ,thật thà chất phác thành thật,không chêu chọc gây sự,nhưng hiện tại đối mặt trường hợp máu tanh như thế,cũng không ai bị dọa ngã,ngược lại đều kích động hưng phấn.

Rất nhiều người xắn tay áo,hung tợn nhìn chằm chằm lũ ác phó An Nhạc Hầu phủ vẫn nằm trên mặt đất.

Giống như ác lang,dường như ngay sau đó,sẽ nhào tới.

Dọa cho đối phương nơm nớp lo sợ.

- Tiểu thiếu gia,những người này,cũng toàn bộ...

Nói được một nửa,Tưởng Quân một tay dựng thẳng lên làm cái thủ thế bổ xuống.

Giang Long cũng đang tự hỏi.

Những người này tất cả đều là lưu manh vô lại,trước kia ỷ vào làm việc ở An Nhạc Hầu phủ,làm hết chuyện ác.

Hắn cũng muốn trực tiếp đem cái lũ đó xử tử.

Nhưng...vI9s2qeRaiQy1mo6Lx4bgUPAW - toàn bộ bốn mươi tám người,nếu giết hết,cũng không phải là việc nhỏ.

Mặc dù một số người vẫn đang nhớ rõ uy danh của Cảnh phủ,nhưng đến lúc đó cũng tránh không được được phải đẩy vài hộ vệ trong phủ tới đỡ tội.

https://thuviensach.vn

Trong phủ,hộ vệ là chỗ Giang Long nhờ cậy lớn nhất,cũng là căn bản để bảo vệ uy danh Cảnh phủ không ngã,không phải vạn bất đắc dĩ Giang Long không muốn tổn thất một ai.

Ánh mắt đảo qua lũ ác phó kia,Giang Long đột nhiên lóe lên một ý tưởng!

Vẫy vẫy tay,ra hiệu Tưởng Quân đến gần nói chuyện.

Tưởng Quân tiến lên vài bước,sau khi nghe xong,liền lập tức mang theo một đám hộ vệ tiến lên đi khảo vấn lũ ác phó An Nhạc Hầu phủ,bắt bọn chúng kể lại tỉ mỉ rồi ghi chép lại làm tư liệu.

Tính danh,nơi sinh,sau khi vào An Nhạc Hầu trong phủ,đều làm chuyện xấu nào.

Rất nhiều ác phó nghĩ đến Giang Long sẽ đem bọn họ đưa lên quan phủ,trước kia bọn họ không sợ quan phủ,bởi vì Huyện lệnh địa phương chưa dám đắc tội An Nhạc Hầu phủ?

Nhưng hiện tại,có Cảnh phủ cường thế ở một bên xem chừng,cái danh An Nhạc Hầu phủ phỏng chừng cũng không phải dùng tốt như vậy.

Cho nên lũ ác phó này ngay từ đầu đều mạnh miệng,không chịu thành thật khai báo.

Tuy nhiên hộ vệ của Cảnh phủ lại hiểu được một đạo lý,không mở miệng,không phải là bởi vì đối phương xương cốt cứng rắn,mà là mình rất nương tay,đánh không đủ hung ác,lực không đủ lớn.

Cho nên sau một lát,hiện trường biến thành một mảnh gào rú thảm thiết.

Có người trực tiếp bị đá lăn quay trên mặt đất,có người xoay người biến thành con tôm,có người thì mặt mũi bầm dập,trên người cũng gẫy xương

https://thuviensach.vn

cốt.

- Ta khai!

Một ác phó lúc trước bị ngựa đụng gãy chân,trước nhất chịu không nổi,lớn tiếng khóc ròng nói.

Có người thứ nhất,còn có người thứ hai...

Chỉ chốc lát,Tưởng Quân đã cầm khẩu cung của lũ ác phó trở về:

- Tiểu thiếu gia,ngài định dùng mấy thứ này,lật đổ An Nhạc Hầu sao?

Giang Long nhẹ nhàng lắc đầu.

An Nhạc Hầu trong cung có người,hơn nữa còn là một cung phi,tuyệt đối không thể dễ dàng lật đổ.

Vả lại,thân là quý tộc,ở niên đại này vốn là có đặc quyền,đám ác nô này làm những chuyện như vậy,nhiều lắm cũng chỉ xem như ức hiếp dân chúng,cho dù là làm mất mạng người,cũng không coi là tội lớn gì cả.

Cái gì là tội lớn?

Tội danh cái dạng gì mới có thể mặc kệ tội phạm là dạng thân phận gì,một khi bị điều tra rõ,cũng sẽ bị đưa lên đoạn đầu đài?

Xé cờ tạo phản,thông đồng với nước ngoài,cãi lời thánh mệnh,coi rẻ hoặc mưu hại hoàng tộc,khi quân phạm thượng,cùng với làm rối kỉ cương khoa thi,những tội danh như vậy,mới tính là tội lớn thực sự.

Hoàng thượng mặc dù tin tội danh trên,nhưng cũng chỉ lên án mạnh mẽ An Nhạc Hầu một phen,lại phạt vài năm bổng lộc thôi.

- Vậy ý của ngài là?

https://thuviensach.vn

Tưởng Quân sửng sốt.

- Những tội danh này quá nhẹ rồi,rất khó lật đổ An Nhạc Hầu,không đúng,phải nói chỉ cần có Nguyệt phi ở đó,những tội danh này đối với An Nhạc Hầu mà nói,căn bản không coi là cái gì,hơn nữa đem những người này giao cho quan phủ,bọn chúng nhất định sẽ sửa đổi khẩu cung.

Trên người bọn chúng còn mang theo tổn thương,nói không chừng còn có thể cắn ngược lại chúng ta một ngụm.

- Trong cung hẳn là có nương nương không qua lại với Nguyệt phi? Nếu không chúng ta âm thầm...

Tưởng Quân đề nghị.

- Không thể thực hiện được,Cảnh phủ chúng ta hiện tại đã không có tước vị và chức quan,có lẽ có người kiêng kị chúng ta,nhưng nói đến hợp tác sao.

Giang Long hiển nhiên nhìn không tốt.

- Đó cũng không nhất định...

Tưởng Quân còn muốn nói nữa,nhưng bị Giang Long xua tay ngăn cản:

- Trừ phi ta có thể làm cho thanh thế phủ chúng ta quật khởi trở lại,bằng không chỉ dựa vào thanh danh ngày xưa,rất khó vào được mắt người có quyền lực chân chính.

Cho dù bọn họ đồng ý hợp tác,cũng căn bản là coi chúng ta là quân cờ mà thôi,chúng ta không phải là đồng bọn bình đẳng đáng giá lôi kéo,nếu hôm nay bọn họ có thể lợi dụng chúng ta đả kích An Nhạc Hầu và Nguyệt phi,vậy ai biết ngày nào đó bọn họ có thể hay không lại quay lại đối phó chúng ta đây?

https://thuviensach.vn

Tưởng Quân nghe vậy,biết Giang Long phân tích rất có đạo lý.

Tuy nhiên trong lòng vẫn có chút không phục.

Dù sao trong mắt y,Cảnh phủ vẫn là một trong các danh môn thế gia lớn nhất kinh thành.

Giang Long nhìn ra,nhẹ giọng cười nói:

- Làm sao tìm được An Nhạc Hầu báo thù,ta có an bài khác.

Nói tới đây,lại nói sang việc khác:

- Về phần những người này nha,đương nhiên không thể dễ dàng bỏ qua,để bọn chúng tiếp tục làm ác ở trong xã,vẽ đường cho hươu chạy!

Tưởng Quân vểnh tai,tò mò một trận.

Giang Long nói:

- Ngươi dẫn một vài hộ vệ,đem những người này phân biệt áp tải bọn chúng về gia tộc trước kia,nghĩ đến sau khi tiến nhập An Nhạc Hầu phủ,bọn chúng đắc tội không ít những tộc nhân dĩ vãng.

- Tiểu thiếu gia anh minh!

Tưởng Quân mắt sáng lên,bội phục khen.

Quốc có quốc pháp,tộc có tộc quy!

Trong gia tộc tộc trưởng và các tộc lão phải trừng phạt tộc nhân phạm tội,có khi thậm chí ngay cả quốc pháp cũng phải nhường bước.

- Tiểu nhân sẽ làm cho bọn họ nhận được báo ứng nên có.

https://thuviensach.vn

Trong tay Tưởng Quân cầm bản ghi chép thẩm vấn làm chứng cứ phạm tội,trong lòng có ý mở miệng nói.

- Ừ.

Giết chết ba huynh đệ Vưu thị,không tính là đại sự.

Nhưng nếu là một hơi giết chết bốn mươi tám người,vậy có phiền toái.

Tính mệnh của một đám du côn vô lại,không đáng tổn thất vài hộ vệ tới đỡ tội.

Đem những người này áp về trong tộc...vI9s2qeRaiQy1mo6Lx4bgUPAW - Những người này không là người tốt lành gì,khẳng định đắc tội không ít tộc nhân,hơn nữa những người này cung khai tội trạng,đây là lợi dụng tay tộc nhân bọn chúng,lấy tính mệnh bọn chúng.

Đến lúc đó cho dù là An Nhạc Hầu cũng không có cách nào báo thù cho lũ ác phó này.

Nhiều lắm là ghi hận Cảnh phủ thôi.

Giang Long chắp tay sau lưng,nhìn Tưởng Quân dẫn những người đó toàn bộ mang đi.

Đám ác phó này đều bị tổn thương,tuy nhiên có nhẹ có nặng,có kẻ bị gẫy xương cốt không thể đi lại,thì để cho những tên bị thương nhẹ cõng.

Cảnh phủ bên này tự nhiên là sẽ không hảo tâm tìm đến xe bò xe ngựa để chở lũ ác phó này.

Đợi những người này đi xa,Giang Long mới nhìn về phía đám tá điền của nông trang,một thân hào khí quát:

https://thuviensach.vn

- Về sau ai dám bắt nạt các ngươi,các ngươi thẳng tay đánh trở về,người của Cảnh phủ,không thể có một ai ẻo lả,đánh cho đối phương tàn phế,đều có quý phủ chống cho các ngươi!

- Cảm ơn tiểu thiếu gia làm chủ cho chúng tiểu nhân!

Rầm rầm,đám tá điền quỳ xuống,thần sắc kích động trả lời.

- Cho dù là mạnh tay gây ra chết người,quý phủ cũng sẽ từ giữa thu xếp chu toàn cho các ngươi.

Giang Long cổ vũ một phen,rồi cho đám tá điền tiếp tục đi làm việc.

Nông trang nhiều việc,tưới ruộng,ghép cây ăn quả,chiết cây,chăn nuôi dê bò heo,nuôi cá,đám phụ nhân chế tác thú bông và hàng thêu các loại...,cũng may dưới sự sắp xếp của Giang Long đều là đâu vào đấy.

Giang Long xử lý xong đám ác phó An Nhạc Hầu phủ,cũng không có lập tức đi vòng về kinh thành.

Ai biết An Nhạc Hầu phủ bên kia có thể trả thù hay không?

Lúc này còn phải Giang Long đến ứng đối mới được.

Hắn bắt đầu tuần tra nông trang.

Thấy trang trại chăn nuôi súc vật vô cùng tốt,cá giống đã chọn mua toàn bộ,thả vào ao cá,đã làm ra rất nhiều phân bón,cùng với thú bông và hàng thêu đã ém không ít hàng,đối với hiệu suất làm việc của đám tá điền tương đối hài lòng.

Trưa hôm đó,cùng Lâm Nhã dùng cơm trưa.

Ngọc Sai và Bảo Bình vẫn là đến trước bàn.

https://thuviensach.vn

Các nàng trước kia vẫn gần người hầu hạ Giang Long,giờ thình lình vài ngày không gặp mặt,trong lòng giống như là thiếu chút gì đó.

Vô cùng không quen.

Tâm hồn đi đâu mất,luôn lo lắng này người khác hầu hạ Giang Long không tốt.

- Tiểu thiếu gia thần sắc tốt lắm đâu.

Không thấy được mặt,hai nữ lo lắng,nhưng nhìn thấy bộ dáng Giang Long sảng khoái tinh thần,

ai nữ lại không vui,Ngọc Sai sâu kín nhẹ giọng nói ra.

Hai nữ không ở bên cạnh,Giang Long có vẻ vẫn sống tốt,chẳng phải là nói có hai nàng hầu hạ hay không,đều là giống nhau?

Cho thấy các nàng căn bản không trọng yếu.

Giang Long nghe được ý tứ hàm súc trong đó,không khỏi buồn cười.

Nhưng lại không thể nói mình không rời khỏi các nàng,bằng không hai nữ đặt tim chỗ mình nhất định sẽ liều lĩnh bỏ hết việc trong tay,đi theo bên cạnh của hắn.

Cảnh phủ phải lớn mạnh,khôi phục uy danh hiển hách xưa kia,không có tiền là không được.

Có câu là có tiền đi khắp thiên hạ,không có tiền nửa bước khó đi!

Trước mắt địch nhân lớn nhất của Cảnh phủ là đương triều Thái Tử,áp lực trên người Giang Long rất nặng a!

https://thuviensach.vn

Hắn nhất định phải mau chóng thành lập thế lực,lôi kéo mạng lưới quan hệ,tốt nhất một tay kéo Thái Tử xuống đài.

Chỉ có như vậy,mới có thể thực sự an tâm.

Tuyệt đối không thể làm trễ nải việc kinh doanh thú bông và hàng thêu.

Cũng may Giang Long dỗ dành các cô gái,đó là một người một kiểu đấy.

Hơn nữa có con sói xám và Tây Du ký hai chuyện xưa này nơi tay,vài phút đồng hồ liền giải quyết hai nữ.

Đương nhiên,cũng dỗ cho Lâm Nhã vui vẻ.

Đợi đến chạng vạng,Tưởng Quân trở về bẩm báo,bốn mươi lăm người mang đi kia,có bốn mươi người bị tộc nhân thi cực hình,toàn bộ đánh chết.

Năm tên còn lại tuy rằng còn sống,nhưng là bị chặt tay chân,biến thành tàn phế.

Bởi vì đám hộ vệ Giang Long mang theo đem bốn mươi tám tên ác phó bắt hết toàn bộ,không có cá lọt lưới,cho nên đến tối những người này đều không có một ai trở về,ngày hôm sau An Nhạc Hầu phủ mới biết được chân tướng.

Nếm qua điểm tâm,An Nhạc Hầu Hồ Đức Thâm đang định đi chơi,nghe xong,tức giận dậm chân.

Mấy năm nay đám ác phó kia,thay gã làm rất nhiều chuyện.

Vì An Nhạc Hầu phủ phát triển lớn mạnh,xuất không ít lực.

Về sau,An Nhạc Hầu vẫn tính toán muốn dùng bọn chúng đó.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại,lại bị người của Cảnh phủ linh hoạt,sắc bén ra tay tận diệt rồi,khiến gã đau như một tay!

Thù lớn như thế có thể nào không báo?

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Đầu Người Óc Chó

Hồ Đức Thâm người này khốn khiếp,háo sắc,tinh thông sống phóng túng,hơn nữa thích đánh bạc.

Còn một điều chính là bắt nạt kẻ yếu!

Tuy rằng trong lòng của gã nuốt không trôi cục tức này,nhưng người nhát gan như gã nhưng cũng không dám cứ như vậy lập tức giết tới cửa chính Cảnh phủ.

Nông trang nhà gã và nông trang của Cảnh phủ là láng giềng,lúc trước,tự nhiên là đã hỏi thăm rành mạch chỗ Cảnh phủ qua lại.

Ban đầu được Hoàng thượng ban thưởng chỗ nông trang này,gã tham lam còn từng nghĩ đến phải thâu tóm điền sản bên cạnh nữa.

Nhưng Cảnh phủ đang lúc uy danh thái thịnh,gã mới không dám xuống tay.

Mặc dù là sau khi Cảnh tiểu Hầu gia chết trận ở biên cương,Hồ Đức Thâm cũng cố kỵ khối miễn tử kim bài kia của Cảnh phủ.

Qua vài năm kinh thành tình cờ gặp hạn hán,mực nước sông quá thấp,vì có thể cướp được càng nhiều nguồn nước,gãmới đánh bạo phái người tranh chấp với tá điền của nông trang Cảnh phủ,động thủ đánh vài lần,tuy nhiên không dám hạ nặng tay,cẩn thận thử phản ứng của Cảnh phủ,thấy đám tá điền Cảnh phủ bị khi dễ,cũng không có nghênh đón Cảnh phủ phản

https://thuviensach.vn

kháng,lúc này mới dám để cho lũ ác phó trong phủ bắt nạt nông trang Cảnh phủ.

Lần này Cảnh phủ trong giây lát xuống tay độc ác phản kích,làm cho Hồ Đức Thâm nhát gan buồn bực trong lòng,nhưng cũng kinh nghi bất định.

Khẩn trương phái người đi mọi nơi tìm hiểu tình huống,thẳng đến giữa trưa,mới từ trong miệng lũ ác phó đã đều bị tộc nhân trừng trị thành tàn phế,đại khái hiểu được chuyện đã xảy ra.

Mấy tên ác phó đã thành tàn phế,về sau ở trong tộc khẳng định cũng không có ngày tốt lành,muốn người tới hỏi dẫn bọn chúng về Hầu phủ,khiến người tới hỏi không dám một mình làm chủ,nói trở về hỏi thăm Hầu gia,mà Hồ Đức Thâm sau khi nghe thấy thỉnh cầu của mấy tên ác phó này,liền mặt lạnh chửi mắng một trận.

Một đám rác rưởi,đánh không lại hộ vệ Cảnh phủ bên kia,làm Hầu phủ mất mặt,còn muốn trở về?

Hơn nữa cũng đã là tàn phế,cái gì cũng không làm được rồi,trở lại Hầu phủ,để quý phủ nuôi vô ích bọn chúng sao?

Thật sự là nghĩ sướng vãi!

Vì tư lợi,Hồ Đức Thâm lãnh huyết vô tình,mới sẽ không thèm nhớ đến lũ ác phó này trước kia vì phủ mình mà lập bao nhiêu công lao.

Trở lại phòng ngủ,Hồ Đức Thâm bảo nha hoàn hầu cận mình thay quan phục Hầu gia,sau đó vội vã đi ra ngoài định chạy tới trong cung,chính gã không dám tự tiện giết Cảnh phủ,nhưng hiện tại quả là là nuốt không trôi cục tức này,liền định mời Nguyệt phi ra mặt trừng trị xử phạt Cảnh gia.

Không đến tới cửa,lại đụng phải thằng con lớn của mình.

https://thuviensach.vn

Hồ Khiếu Lâm ngày hôm qua ở thanh lâu cùng bạn tốt vui đùa,uống say mèm,qua một đêm,cho đến lúc này mới quay lại gia trang.

Nhìn đến thằng con lớn nhất quần áo không chỉnh tề,ngoài miệng còn phun mùi rượu,Hồ Đức Thâm tâm tình vốn cũng không tốt liền nổi giận dữ,tiến lên quăng cho Hồ Khiếu Lâm một cái bạt tai.

Hồ Khiếu Lâm bị đánh xoay ba vòng nguyên tại chỗ,thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Tuy rằng bản thân Hồ Đức Thâm chính là cái loại không nên thân gì đó,nhưng không thể nhìn thấy thằng con cũng giống như mình.

- Cha.

Hồ Khiếu Lâm từ nhỏ đến lớn,bị Hồ Đức Thâm đánh quen,nhỏ giọng kêu.

Hồ Đức Thâm tiến lên lại hung hăng đạp đứa con một cước,lúc này mới căm hận mắng:

- Cái đồ không nên thân,cả ngày chỉ có biết ăn uống vui đùa,ngay cả người ta lấn đến cửa cũng không biết,ngươi nói,lão tử cần đứa con cái loại phế vật như ngươi này có ích lợi gì?

- Cái gì? Ai khi dễ đến cửa nhà chúng ta,làm phụ thân ngài tức giận?

Hồ Khiếu Lâm bất chấp dấu chân trên người,đã giận dữ hỏi.

- Huyện Ninh Viễn,Cảnh phủ!

Hồ Đức Thâm hừ nói.

- Chính là Cảnh phủ có nông trang liền kề với nông trang nhà chúng ta đó sao?

https://thuviensach.vn

Hồ Khiếu Lâm sửng sốt:

- Bọn họ làm sao dám ức hiếp đến trên đầu chúng ta?

Bốp~!

Hồ Đức Thâm lại cho con lớn nhất một cái vả miệng:

- Ngươi hỏi ta,lão tử đi hỏi ai đây? Trời biết Cảnh gia có phải ăn tim gấu gan báo hay không,không ngờ ngày hôm qua đem bọn đả thủ nhà chúng ta nuôi dưỡng giết toàn bộ!

- Cái gì?

Hồ Khiếu Lâm kinh hô,thần sắc như không thể tin được.

Đây chính là toàn bộ bốn mươi tám cái nhân mạng a,Cảnh phủ đem giết toàn bộ?

Hồ Đức Thâm giậm chân:

- Chi tiết sự tình,ngươi đi hỏi đại quản gia trong phủ,ta hiện tại liền tiến hoàng cung cầu kiến Nguyệt phi,khiến Nguyệt phi nương nương thay chúng ta làm chủ.

Biết được thủ đoạn Cảnh phủ linh hoạt,sắc bén,Hồ Khiếu Lâm cũng bắt nạt kẻ yếu,tất nhiên là không dám gọi rầm rĩ người của mình dẫn đi đánh tới cửa.

- Chỉ cần Nguyệt phi ra mặt,Cảnh gia khẳng định chịu không nổi.

- Đó là đương nhiên.

Hồ Đức Thâm xoay người định đi,tuy nhiên bước ra một bước rồi,lại là đột nhiên dừng lại,dặn dò:

https://thuviensach.vn

- Trước lúc ta còn chưa từ trong cung về,không cho ngươi cùng mấy đệ đệ tự chủ trương đi tìm Cảnh gia gây phiền toái.

- Con hiểu được.

Hồ Khiếu Lâm đáp.

Lúc này Hồ Đức Thâm mới lên xe ngựa,chạy về hướng hoàng cung.

Nhìn xe ngựa càng lúc càng xa,Hồ Khiếu Lâm nheo hai mắt lại.

Gã cùng với bọn đệ đệ quan hệ cũng không tốt,hơn nữa bởi vì cha háo sắc,hậu viện nhiều nữ nhân,cho nên gã có rất nhiều đệ đệ muội muội.

Trong hậu viện Hồ phủ nhiều nữ nhân,dĩ nhiên là không thể thiếu tranh thủ tình cảm,âm mưu hãm hại.

Chuyện của nữ nhân,cũng liên lụy tới bọn nhỏ.

Cho nên Hồ Khiếu Lâm bước nhanh đi vào trong phủ,tính toán sau khi hỏi đại quản gia rõ ràng chuyện đã trải qua,sẽ đem tin tức vụng trộm đưa cho bọn đệ đệ biết.

Xem có đứa nào là đồ ngốc hay không,dám tự tiện mang người,đi gây sự với Cảnh phủ.

Nếu là Cảnh phủ lòng dạ ác độc,to gan lớn mật,đệ đệ của mình cũng dám cũng đánh giết,vậy cũng tốt.

Bọn đệ đệ của gã mỗi đứa đều không bớt lo này cũng không coi gã là đại ca,thường xuyên tranh đấu,cũng đánh chủ ý tới gia sản Hồ phủ,Hồ Khiếu Lâm là muốn mượn đao giết người.

Dưới sự thúc giục của Hồ Đức Thâm,xe ngựa chạy như điên ở trên đường cái kinh thành.

https://thuviensach.vn

Nhiều lần thiếu chút nữa đụng vào người đi đường.

Một ít dân chúng không dám nói gì rõ ràng,nhưng âm thầm,cũng đem Hồ Đức Thâm mắng tới cẩu huyết lâm đầu.

Và tám mươi phần trăm mọi người đều ngóng trông Hồ Đức Thâm từ trong xe ngựa bị ngã xuống,trực tiếp ngã chết.

Chỉ có điều ông trời dường như không có nghe được những tiếng nói này.

Hồ Đức Thâm bình an đi vào cửa hoàng cung,nhờ người giữ cửa truyền lời đến Nguyệt phi trong cung.

Một lát sau,người truyền lời vội vàng đi vòng về,còn có cung nữ bên người Nguyệt phi cùng đi theo,mời Hồ Đức Thâm đi vào yết kiến.

Sau khi tiến vào hoàng cung,Hồ Đức Thâm biến thành thật cẩn thận,ở nơi này,người có thể tự do ra vào nơi này,một chút gã cũng đắc tội không nổi đấy.

Đi theo phía sau cung nữ,thời gian cũng không lâu,đi tới cung điện của Nguyệt phi.

- Lão thần thỉnh an Nguyệt phi nương nương.

Đi vào cung điện,Hồ Đức Thâm vội vàng quỳ xuống dập đầu.

Tuy rằng người ngồi trên cao kia là nữ nhi ruột thịt của gã,nhưng Hồ Cầm bây giờ là nữ nhân của hoàng thượng,hơn nữa là phi của một cung,thân phận tất nhiên là không giống với lúc trước.

Một thân cung trang hoa lệ,Hồ Cầm một tay hư đỡ một phen:

- Đứng lên.

https://thuviensach.vn

- Tạ ơn Nguyệt phi nương nương.

Trong quá trình Hồ Đức Thâm đứng dậy,Nguyệt phi xua tay khiến toàn bộ cung nữ hầu hạ ở một bên lui ra.

- Ngồi xuống.

- Vâng.

Tuy rằng chỉ còn lại có hai cha con bọn họ,nhưng bởi vì lúc trước Hồ Đức Thâm đối đãi với mẹ đẻ Hồ Cầm cũng không khá lắm,cho nên mặc dù lúc Hồ Đức Thâm một mình đối mặt Hồ Cầm,cũng vẫn phải cung kính,không dám có chỗ nào vượt quá.

Hồ Cầm đối với phụ thân này,đích thật là không có nửa điểm hảo cảm.

Không riêng gì bởi vì lúc trước Hồ Đức Thâm lạnh nhạt nàng và thân sinh mẫu thân của nàng,còn có trọng yếu hơn,chính là Hồ Đức Thâm cùng với nam nhân của Hồ gia,không có một người nào nên thân!

Người của Hồ gia chỉ biết là có Hồ Cầm ở trong cung làm chỗ dựa,có thể ức hiếp người lương thiện,đoạt gia tài của người ta.

Quan phủ không dám tìm tới tận cửa.

Nhưng lại không biết Hồ Cầm sống ở trong cung,đồng dạng cần con cháu Hồ gia lăn lộn nổi danh,làm chỗ dựa cho nàng thăng lên địa vị cao.

Bởi vì nam nhân Hồ gia không một người nào không chịu thua kém,cho nên Hồ Cầm mặc dù là ở thời điểm được sủng ái nhất,cũng thường xuyên sẽ có người lấy cái đề tài này châm chọc châm biếm nàng.

Nhà ai có con gái vào cung,được hoàng thượng sủng,quan to trong triều và huân quý thế gia,đều không dám xem thường người nhà.

https://thuviensach.vn

Đây là sự tình mọi người đều biết.

Nhưng cũng chỉ có đại thế gia chân chính có nội tình,mới biết được nữ nhân trong cung,nếu nhà mẹ đẻ thế lực cũng đủ lớn,như vậy ngay cả Hoàng thượng cũng không dám dễ dàng vắng vẻ.

Mặc dù nữ nhân tuổi già sắc suy,Hoàng thượng mỗi tháng cũng phải sủng hạnh vài lần,cũng phải thưởng vài thứ.

Đây là trấn an đối với nhà mẹ đẻ nữ nhân,biểu lộ thái độ của hoàng thượng.

Nữ nhân đều có thời điểm già đi,cũng chỉ có nhà mẹ đẻ đủ cứng,thế lực cũng đủ lớn,mới có thể ở trong cung vĩnh viễn được hưởng một vị trí nhỏ nhoi.

Đến lúc đó nữ tử và nhà mẹ đẻ,có thể giúp đỡ lẫn nhau.

Những đạo lý này Hồ Cầm từng nói qua với Hồ Đức Thâm,nhưng Hồ Đức Thâm là đầu người não heo,căn bản nghe không hiểu.

Lý giải không nổi!

- Ngươi là vô sự không lên điện tam bảo,nói đi,chuyện gì?

Từ sau khi vào cung,Hồ Cầm và phụ thân Hồ Đức Thâm này nói chuyện đều là thẳng thừng.

Kỳ thật có đôi khi Hồ Cầm cũng là phải cảm tạ Hồ Đức Thâm,chính là vì năm đó Hồ Đức Thâm đối đãi với mẹ con các nàng rất là lãnh đạm,cho nên Hồ Cầm mới cố gắng đi theo mẫu thân xuất thân là ca cơ học ca hát,khiêu vũ,sau đó đến làm Hồ Đức Thâm vui vẻ.

Chỉ khi Hồ Đức Thâm có được vui vẻ,những ngày trong phủ của mẹ con các nàng mới có thể đỡ một chút.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều Hồ Cầm năm đó tuyệt đối thật không ngờ,sở học ca múa,cuối cùng lại dùng để lấy niềm vui của hoàng thượng.

Nếu không phải ca múa song tuyệt,mặc dù nàng có tâm kế,cũng không đi được đến vị trí phi của một cung.

Hồ Đức Thâm đợi được con gái đặt câu hỏi rồi,vội vàng đem lý do tới nói một lần.

Đã nói sự thật tất nhiên có chênh lệch,đem mình nói thành người tốt chịu ức hiếp,cũng làm ra một bộ dáng khổ sở ủy khuất,thậm chí còn cố nặn ra vài giọt nước mắt.

Nương theo động tác nâng ống tay áo chà lau nước mắt,Hồ Đức Thâm len lén liếc phản ứng của Hồ Cầm.

Thấy Hồ Cầm đã nhíu mày,trong lòng mừng thầm,nghĩ đến sự tình thành công.

Chẳng qua là sau khi Hồ Cầm mở miệng,cũng là khiến gã choáng váng.

- Cảnh phủ có một khối miễn tử kim bài,ngươi cũng không phải không biết,mặc dù ta là một cung phi,cũng không thể làm gì Cảnh gia.

Hồ Cầm lắc đầu.

- Vậy...Chẳng lẽ cứ như vậy thôi đi sao?

Hồ Đức Thâm trực tiếp từ ghế ngồi nhảy dựng lên.

- Bổn cung thấy là ngươi đem chuyện trước kia bổn cung dặn dò người,đều quên hết!

Hồ Cầm lạnh mặt.

https://thuviensach.vn

Hồ Đức Thâm cũng sửng sốt.

Nhìn đến phản ứng của gã,Hồ Cầm hừ lạnh một tiếng:

- Bổn cung không chỉ một lần từng nói với ngươi,không nên đi trêu chọc Cảnh gia!

- Là Cảnh gia...

Hồ Đức Thâm muốn biện bạch,nhưng Hồ Cầm trực tiếp phất tay đánh gãy:

- Ngươi là người như thế nào,bổn cung đã sớm xem thấu triệt,lần này là Cảnh gia bắt nạt ngươi,cũng là ngươi đi ức hiếp người ta,kết quả là bị đánh,bổn cung không cần đầu óc nghĩ cũng có thể biết chân tướng sự thật.

Hồ Đức Thâm không tiếng động há miệng thở dốc,ủ rũ hạ đầu xuống.

- Tốt lắm,không cần ở trước mặt bổn cung giả bộ đáng thương,cho dù là Cảnh gia không dễ chọc,nhưng hiện tại nếu đã đánh tới trên đầu Hồ phủ chúng ta,chính là không đem bổn cung để vào mắt.

Mắt Hồ Đức Thâm sáng ngời,ngẩng đầu lên.

Trong ánh mắt,đều là chờ đợi.

Hồ Cầm nhìn thấy vậy,trong lòng đột nhiên dâng lên một trận bất đắc dĩ.

Đường đường đàn ông,gặp được một ít chuyện,liền tiến cung mời chính mình ra mặt!

Tuy rằng trong cung vài người đối đầu nói không dễ nghe,nhưng là sự thật,nam nhân của Hồ gia,tất cả đều là rác rưởi!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Vận Mệnh

Sau khi ngắn ngủi chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, cái miệng đỏ hồng nhỏ nhắn của Hồ Cầm, nâng lên một chút tươi cười tự giễu.

Không phải đã sớm thất vọng đối với đám phụ huynh rồi sao?

Hiện tại tức giận làm gì, đối với bọn họ báo đáp còn hy vọng cái gì?

Cảm thấy nhẹ giọng thở dài.

Rất nhiều người đều chỉ thấy mình mặt ngoài phong cảnh, lại không hiểu được nội tâm mình bất lực.

Hoàng thượng già rồi, gần đất xa trời, đối với nữ sắc càng ngày càng không có hứng thú rồi.

Nguyệt phi năm đó được Hoàng thượng sủng ái, không ít người đang âm thầm dùng thủ đoạn mềm dẻo, Nguyệt phi tự nhiên là cực lực đánh trả, bởi vậy ở trong cung kết rất nhiều kẻ thù.

Đương nhiên, không riêng gì nàng, gần như tất cả nương nương với nhau đều quan hệ không hòa thuận.

Mà Nguyệt phi có thể đi cho tới địa vị cao bây giờ, đúng là dựa vào ca múa và sắc đẹp của chính mình.

Cho nên Nguyệt phi lúc này trong hoàng cung địa vị càng ngày càng thấp.

https://thuviensach.vn

Đúng là thời điểm cần cậy vào phụ huynh nhà mẹ đẻ!

Nhưng cố tình nam nhân của Hồ gia... Cũng may lão Hoàng thượng rất nhớ ân tình cũ, thường xuyên quan tâm đến cuộc sống của nàng, và mỗi tháng, sẽ gọi nàng đến bên người, xem nàng khiêu vũ nghe nàng ca hát.

Mới khiến cho kẻ thù, không dám ra tay với nàng.

Tuy nhiên, lão Hoàng thượng sợ là kiên trì không được mấy năm thời gian rồi, đợi sau khi Hoàng thượng băng hà... Nguyệt phi không dám nghĩ chính mình cuối cùng sẽ là kết cục gì.

Nàng tuy rằng vào cung nhiều năm, nhưng không sinh được mụn con nào.

Theo phương diện này cũng từ đó có thể thấy được, Hoàng thượng tuy rằng thích nàng, nhưng không đủ coi trọng.

Nếu là nhà mẹ đẻ của nàng ở trong triều có thế lực rất lớn, như vậy Hoàng thượng bất kể như thế nào cũng muốn cho nàng sinh một đứa con.

Đây là một loại thái độ.

Tính trọng yếu của loại thái độ này, dĩ nhiên cao hơn bản thân Hoàng thượng yêu thích.

Hồ Đức Thâm không biết trong khoảng thời gian ngắn, nữ nhi của mình đã nghĩ nhiều sự tình như vậy, chỉ có điều trong ánh mắt đầy cõi lòng chờ mong nhìn Hồ Cầm một thân cung trang hoa lệ.

- Cảnh gia không đem bổn cung để vào mắt, bổn cung dĩ nhiên phải cho bọn họ biết biết bổn cung lợi hại!

Hồ Đức Thâm vui vẻ:

https://thuviensach.vn

- Vậy...

Lại bị Hồ Cầm trực tiếp phẩy tay nhỏ bé trắng nõn đánh gãy:

- Bổn cung mặc dù sẽ giáo huấn Cảnh gia, nhưng bây giờ còn không phải lúc.

- A?

Trên mặt Hồ Đức Thâm lập tức hiện lên thần sắc thất vọng, gã vội vã trả thù Cảnh gia, ngoại trừ nuốt không trôi cục tức này, cũng muốn nhìn xem có thể mượn cơ hội này túm lấy chỗ nông trang Cảnh gia kia đến hay không.

- Cảnh gia không có đơn giản như bề ngoài.

Hồ Cầm đột nhiên thình lình nói.

Hồ Đức Thâm đắm chìm trong thất vọng, không coi những lời này là cái gì.

Nhìn đến bộ dáng này của gã, trong lòng Hồ Cầm đột nhiên thoát ra một cỗ lửa giận.

Tiền vàng, nông trang, trong mắt của Hồ Đức Thâm, chỉ có mấy thứ này!

Không nên thân!

Rác rưởi!

Trong mắt cũng chỉ có chút suy nghĩ như vậy?

Phải biết rằng hiện tại trong cung không có Hoàng hậu, mà nàng lại là một cung phi!

https://thuviensach.vn

Nếu như có thể sinh được một Hoàng tử, dù là nhìn trộm ngôi vị Hoàng đế, lại có cái gì không thể?

So sánh với giang sơn Đại Tề, ít bạc kia, chút đồng ruộng này, tính là cái gì?

- Cút!

Hồ Cầm đột nhiên đứng dậy, ngọc chưởng mạnh mẽ đảo qua, gạt chén trà trên bàn.

Chén trà từ giữa không trung rơi xuống, liền vỡ tan, bọt và nước trà văng khắp nơi, có một chút, thậm chí bắn cả vào vạt áo Hồ Đức Thâm.

Hồ Đức Thâm không nghĩ tới Hồ Cầm đột nhiên biến sắc mặt, trong lúc nhất thời ngơ ngẩn.

Ngẩng đầu, chống lại hai mắt tràn ngập lửa giận và sát ý kia của Hồ Cầm, mới bị dọa khiến thân thể run lên, quỳ ngã trên mặt đất.

- Xin Nguyệt phi nương nương thứ tội!

Mạnh mẽ đập dập đầu.

Thật vừa đúng lúc, trán đánh vào một khối mảnh sứ vỡ, Hồ Đức Thâm bị đau, không dám gọi hô, chỉ có điều ngũ quan vặn vẹo lại với nhau.

Trên trán, đã rách ra một vết máu, máu tươi chói mắt tuôn chảy mà ra.

Nhìn đến bộ dạng bi thảm này của Hồ Đức Thâm, lửa giận trong ngực Hồ Cầm dần dần bình ổn, vội vàng truyền nữ y trong cung đến băng bó miệng vết thương cho Hồ Đức Thâm.

Sau một lúc lâu, Hồ Đức Thâm ngồi xuống, trong cung điện, lại chỉ còn lại có hai cha con.

https://thuviensach.vn

- Tóm lại Cảnh gia không thể dễ dàng trêu chọc, bằng không mặc dù có bổn cung ra mặt Hầu phủ cũng chiếm không được gì tốt, cục tức này ngươi trước tạm thời chịu đựng, đợi cho tương lai có cơ hội, bổn cung tự nhiên sẽ quyết đoán ra tay, tốt nhất có thể làm cho Cảnh gia huyện Ninh Viễn biến mất trên đời này.

Ánh mắt Hồ Cầm âm mai, trên khuôn mặt xinh đẹp là một mảnh băng hàn.

- Lão thần cẩn tuân ý chỉ của Nguyệt phi nương nương.

Hồ Cầm đột nhiên phát hỏa, làm cho Hồ Đức Thâm bị kinh hãi, lúc này tự nhiên là cùng cẩn thận.

Tuy rằng chính gã không thừa nhận, nhưng trên thực tế là, từ sau khi Hồ Cầm tiến cung, gã lại càng ngày càng nhìn không thấu nữ nhi này, hơn nữa đối với Hồ Cầm dần dần dâng lên một loại sợ hãi phát ra từ trong xương cốt.

- Nếu như không có những chuyện khác, ngươi liền lui ra.

- Vâng.

Nhìn bóng dáng mập mạp của Hồ Đức Thâm biến mất ở cửa cung điện, Hồ Cầm nhíu chặt một đôi mày liễu.

Cảnh gia... Dường như ngay cả Hoàng thượng... Nàng từng không chỉ một lần âm thầm, nghe lén đến Hoàng thượng cùng một lão thái giám đàm luận về Cảnh gia huyện Ninh Viễn.

Hơn nữa nghe lén được vài điều, hình như là Hoàng thượng cố ý an bài.

Có vẻ muốn ý tứ mượn Hồ gia, để làm khó dễ Cảnh gia.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng nàng không hiểu nổi Hoàng thượng tại sao phải mượn tay Hồ gia đi đối phó Cảnh gia, nhưng có thể dựa vào thông minh tài trí để leo lên vị trí cung phi, nàng cũng không phải đơn giản.

Trực tiếp giả bộ hồ đồ, dường như chính mình không nghe được những lời kia.

Chính là vì có nguyên nhân này, nàng mới không cho Hồ Đức Thâm hành động thiếu suy nghĩ.

Hơn nữa quyết định, nếu tương lai có cơ hội xuất thủ, liền nhất định phải đem Cảnh gia diệt cỏ tận gốc, không thể để cho Cảnh gia có lại cơ hội xoay người.

Hồ Đức Thâm thối lui ra khỏi cung điện, trong đôi mắt ti hí, dâng lên một trận phẫn nộ.

Dù nói thế nào, Hồ Cầm cũng là nữ nhi của gã.

Không ngờ đối với gã lại phát hỏa lớn như vậy!

Thật sự là bất hiếu!

Đi ra đại môn hoàng cung, Hồ Đức Thâm rầu rĩ không vui lên xe ngựa trở lại trong phủ.

Hồ Khiếu Lâm sớm hiểu rõ chuyện đã xảy ra, cũng đang âm thầm đem tin tức đưa tới tai vài đệ đệ lớn tuổi, tuy nhiên khiến gã thất vọng chính là, vài đệ đệ đều không có bất kỳ hành động nào.

Gã không khỏi thầm mắng, nhiều đệ đệ như vậy, không ngờ không có một chút huyết tính nào.

Nhưng thật không ngờ chính gã, cũng đồng dạng là không có nửa chút huyết tính.

https://thuviensach.vn

- Cha, Nguyệt phi nói như thế nào?

Biết được phụ thân hồi phủ, Hồ Khiếu Lâm liền vội vàng chạy tới.

Loại chuyện này gã luôn luôn là rất để bụng đấy, bởi vì Nguyệt phi nếu ra mặt, Cảnh phủ không chịu nổi áp lực, Hầu phủ có thể dính chút hời.

Lúc đó gã sẽ âm thầm, có thể lặng lẽ trích một chút vào túi mình.

Sống phóng túng đi dạo thanh lâu, cũng tốn tiền rất nhiều đấy.

Trong tay gã vẫn không thế nào giàu có.

Bằng không đã sớm phá trinh cho vài cô nương đứng đầu bảng mình vừa ý rồi.

Bốp~!

Hồ Đức Thâm tâm tình không tốt, liền huơ tay cho con lớn nhất một bạt tai:

- Chịu đựng!

Hồ Khiếu Lâm từ nhỏ đến lớn bị phụ thân đánh đã quen, căn bản không đem cái này cái tát để ở trong lòng, trên mặt hiện lên một dấu bàn tay đồng thời cũng lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

Không ngờ Nguyệt phi bảo nhà mình chịu đựng?

Cảnh phủ không phải đã sớm xuống dốc sao?

Gã đang muốn hỏi tiếp, nghe một chút Nguyệt phi nói những gì, nhưng vào lúc này, một thanh âm quen thuộc đột nhiên vang lên ở phía sau.

- Hầu gia, ngươi hôm nay như thế nào không đi Trường Nhạc đổ phường?

https://thuviensach.vn

Hồ Khiếu Lâm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Sài Thế Ninh đi hình chữ bát, trong tay phe phẩy quạt giấy, vẻ mặt đắc ý đi tới.

Sài Thế Ninh là khách quen của An Nhạc Hầu phủ rồi, cho nên vào cửa cũng không cần tôi tớ thông báo.

Hồ Đức Thâm vừa xoay người thấy được Sài Thế Ninh, vốn trong lòng bị đè nén, định vào nhà nghỉ ngơi.

Tuy nhiên lại nhìn đến Sài Thế Ninh một bộ dáng gió xuân đắc ý, không khỏi có chút tò mò:

- Ngươi hôm nay tâm tình rất tốt a, như thế nào, chẳng lẽ là phá trinh cho Cẩm Thường cô nương Bách Hoa lâu rồi hả?

BA~!

Sài Thế Ninh khép lại quạt giấy, vẻ mặt kinh ngạc:

- Hầu gia làm sao mà biết được?

Hả?

Giờ ngược lại đến lượt Hồ Đức Thâm lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, phải biết rằng Bách Hoa lâu là một trong vài cái thanh lâu lớn nhất kinh thành.

Mà Cẩm Thường còn là cô nương đầu bảng của Bách Hoa lâu vẫn còn tấm thân trinh nữ.

Muốn phá trinh cho Cẩm Thường, không có năm sáu trăm lượng bạc, vậy thì tuyệt đối không được đâu.

Nhưng Sài Thế Ninh lấy đâu ra nhiều tiền như vậy?

https://thuviensach.vn

Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh quen biết tại đổ phường cũng mấy năm thời gian rồi, quan hệ của hai người ở mặt ngoài coi như là không tệ.

Nhưng kỳ thật, con bạc lấy đâu ra sẽ chân chính coi người khác là bằng hữu?

Sự thật là tên nào tên đấy đều là hàng da mặt dày, không biết xấu hổ, trở mặt vô tình, giữa hai người bọn họ chẳng qua là tình mặt mũi không đáng giá tiền thôi.

Hồ Đức Thâm đối với thân thế của Sài Thế Ninh vẫn tương đối rõ ràng, đồng thời cũng biết Sài Thế Ninh căn bản không phải kẻ có tiền.

Tiểu tử này chọn trúng Cẩm Thường cũng lâu rồi, sao đột nhiên hào phóng như thế?

Phải biết rằng năm sáu trăm lượng bạc cũng không phải là số lượng nhỏ gì!

- Ngươi thật sự phá trinh cho Cẩm Thường?

Hồ Đức Thâm có chút không tin.

Phải biết rằng cho dù gã có mấy vạn lượng gia sản, cũng không dám tùy tay liền vãi ra mấy trăm lượng bạc.

Một lần quăng mấy trăm lượng, như vậy vài trăm lần, cái nhà này cũng liền bại hết.

Sài Thế Ninh vẻ mặt đắc ý, vươn năm ngón tay trắng nõn:

- Trọn năm trăm lượng bạc!

Hồ Khiếu Lâm đứng ở một bên, cũng phải hít một hơi khí lạnh.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng bạc tiêu hàng tháng của gã cũng chỉ có mười lượng thôi!

Hồ Khiếu Lâm Chính đang muốn mở miệng hỏi Sài Thế Ninh phát tài lớn ở nơi nào rồi, chợt nghe Sài Thế Ninh hừ lạnh một tiếng:

- Hôm qua còn có tên khốn kiếp muốn cùng ta tranh giành, ha hả, gã chỉ ra bốn trăm lượng, sau đó ta trực tiếp liền thêm tới năm trăm lượng!

Hồ Đức Thâm nghe vậy sửng sốt.

Còn Hồ Khiếu Lâm thì trợn mắt há hốc mồm.

Một chút liền bỏ thêm một trăm lượng bạc?

Phải biết rằng loại chuyện này bình thường khi đặt giá, đều thêm không quá năm lượng, mười lượng mà thôi.

Lập tức Hồ Khiếu Lâm đau lòng một trận, trong lòng thầm mắng, đồ phá gia chi tử, ngại bạc nhiều bỏng tay có thể cho ta cơ mà!

- Ngươi không nói đùa chứ?

Hồ Đức Thâm vẫn có chút không thể tin nổi.

Dĩ vãng hai người tụ cùng một chỗ, rồi tới lúc ăn cơm, luôn là gã tính tiền đấy.

Sài Thế Ninh tiến lên vài bước ôm bờ vai của Hồ Đức Thâm, cười hì hì mà nói:

- Loại chuyện này có cái gì hay để nói giỡn hay sao?

Sau đó vung tay lên:

- Đi, Đắc Ý Lâu, hôm nay ta mời khách!

https://thuviensach.vn

Đắc Ý Lâu là quán rượu lớn nhất trong kinh thành, một bữa ít nhất đến ba bốn mươi lượng bạc.

Hồ Đức Thâm cũng có chút tin tưởng, không khỏi tò mò hỏi:

- Thế Ninh, ngươi phát tài rồi hả?

- Kiếm được một ít.

Sài Thế Vinh giơ cằm lên có vẻ càng thêm đắc ý.

Bỏ được ra năm trăm lượng bạc phá trinh cho Cẩm Thường, hơn nữa hôm nay còn mời mình đi Đắc

Lâu ăn cơm, sao có thể chỉ kiếm được một ít?

- Thế Ninh, huynh đệ chúng ta quan hệ như thế nào?

Hồ Đức Thâm ngay cả bối phận cũng không để ý, liền kéo lấy ống tay áo của Sài Thế Ninh nói.

- Kia dĩ nhiên là không tệ.

Sài Thế Ninh nói.

Hồ Đức Thâm liền cố ý giận tái mặt:

- Ngươi đã coi ta là huynh đệ, hãy nói cho ta biết, có phải hay không tìm được cửa nào phát tài rồi?

- Này, này, lấy đâu ra.

Sài Thế Ninh biến thành lắp bắp.

Hồ Đức Thâm tự nhiên không tin:

https://thuviensach.vn

- Thế Ninh, lão ca vẫn đối đãi với ngươi như đệ đệ đấy.

Nói xong, lộ ra một bộ dáng chân thành.

Sài Thế Ninh cười gượng:

- Ta biết rằng lão ca ngươi đối đãi tốt, vậy không phải trong tay tiểu đệ có tiền, liền mời ngươi đi quán rượu ăn cơm sao?

Hồ Đức Thâm còn muốn mở miệng truy vấn, nhưng Sài Thế Ninh không để cho gã cơ hội, trực tiếp ôm bờ vai của gã đi ra cửa.

- Đi, đi, chúng ta đi Đắc Ý Lâu!

Hồ Khiếu Lâm định đi theo sau, nhưng bình thường, gã và Sài Thế Ninh cũng không có giao tình gì, chỉ có thể không cam lòng đứng tại chỗ, nhìn bóng lưng hai người dần dần đi xa.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Bản Sắc Diễn Xuất

Đi vào cổng Hồ phủ,chỉ thấy một chiếc xe ngựa trang trí lộng lẫy,đỗ ở trước cổng Hồ phủ.

- Lão ca,đây là xe ngựa tiểu đệ vừa mua,thế nào,cũng không tệ lắm phải không?

Sài Thế Ninh hất hất cằm khoe khoang.

Hồ Đức Thâm cẩn thận đánh giá,mới thấy đây là một chiếc xe ngựa mới tinh,toàn thân được sơn sắc tím đen,tạo hình cao cấp khí chất lớn,trên màn xe treo một mảnh vải gấm sắc xanh nhạt,bên cạnh còn trang trí thêm từng chuỗi trân châu trắng nõn mượt mà.

Giá thành của xe ngựa này,chắc chắn là không rẻ.

Tuy nhiên vẫn chưa đến mức khiến Hồ Đức Thâm giật mình.

Nhưng đến khi nhìn về phía mấy con ngựa kéo xe,Hồ Đức Thâm đúng là không trấn tĩnh được.

Tổng cộng có bốn con ngựa kéo xe,hai con bạch mã,hai con Tảo hồng mã,tất cả mấy con ngựa,toàn thân đều không có một sợi lông thừa nào.

Hơn nữa phần lưng ngựa vừa bằng tới bả vai nam tử trưởng thành,chân sau chắc khỏe,hình dáng uyển chuyển,chỉ một con thôi cũng khẳng định là giá trị xa xỉ,ngựa bình thường chỉ khoảng ba bốn mươi lượng bạc mà

https://thuviensach.vn

thôi,một con như vậy,mang ra thị trường ít nhất có thể bán ra hai trăm lượng bạc ròng.

Mà khó nhất chính là,bốn con ngựa trước mắt,đều cao ngang nhau.

Một con ngựa bán hai trăm lượng bạc ròng,kinh doanh bình thường mà nói,mua nhiều nhất định sẽ rẻ hơn một chút,bốn con ngựa nói không chừng bảy trăm lượng cũng là có thể mua được rồi.

Nhưng ngựa này là cao ngang nhau,một con người ta căn bản không bán,muốn mua tất cả,ngược lại sẽ nâng giá.

Tứ mã,ít nhất giá trị phải đến chín trăm lượng bạc.

Thử nghĩ xem,cưỡi xe ngựa lộng lẫy như vậy,diễu một vòng trên đường cái kinh thành,sẽ làm người khác ngưỡng mộ cỡ nào?

Hồ Đức Thâm bắt đầu cuống lên,liên tục truy vấn Sài Thế Ninh làm thế nào mà phát tài.

Sài Thế Ninh thì lại cố ý ngập ngừng đánh lạc hướng,chính là không trả lời.

- Bộ chén sứ này,của Minh Đức trấn đấy,tốn của tiểu đệ ba mươi lượng!

- Vũ vụ trà,trước kia ta chỉ ở chỗ ông nội uống qua vài lần,một lạng cần đến hai mươi lượng bạc.

- Tấm thảm trải đó thấy không? Từ tận Bắc Cương chở tới đây đấy,tám mươi lượng!

...

Sài Thế Ninh hôm nay đúng là bản sắc diễn xuất,cho nên từ lời nói khoe khoang,thái độ kiêu căng,vẻ mặt đắc ý,đều không có một chút sơ hở nào.

https://thuviensach.vn

Làm lộ ư?

Bị Hồ Đức Thâm nhìn thấu?

Điều đó là không thể nào,bởi vì Sài Thế Ninh vốn là kẻ tiểu nhân da mặt dày vô tình vô nghĩa sẵn sàng trở mặt.

Chỉ là lừa một cá nhân mà thôi,gã trước kia không biết đã làm bao nhiêu lần rồi.

Hả? Hồ Đức Thâm là người quen,như thế cũng có thể hạ thủ được?

Xí,không phải người quen đâu có dễ bị lừa!

Trước kia gã và Hồ Đức Thâm giao tình không tệ,kỳ thật gã chỉ là vì Hồ Đức Thâm mỗi lần trở về đều mời gã ăn cơm ở trong tửu lâu mà thôi.

Ở trong mắt của tiểu nhân,giao tình là cái đếch gì!

Bạc mới là thật nhất.

Sài Thế Ninh là như thế,Hồ Đức Thâm cũng như thế.

Nếu như có thể từ chỗ Sài Thế Ninh lừa một khoản tiền lời lớn,Hồ Đức Thâm cũng không hề có chút do dự nào.

Từ Hồ phủ tới Đắc Ý lâu,Hồ Đức Thâm vẫn không cạy được miệng của Sài Thế Ninh.

Xuống xe ngựa,đi vào Đắc Ý lâu,Sài Thế Ninh đi thẳng lên lầu hai,vào một gian phòng riêng cao cấp.

Tiểu nhị vừa mới tiến lên hỏi muốn gọi đồ ăn gì,Sài Thế Ninh đã vãi ra một thỏi bạc nén,ném vào trong ngực tiểu nhị.

Hất mạnh cằm hét lên:

https://thuviensach.vn

- Rượu ngon thức ăn ngon,cứ việc mang lên một bàn,hôm nay ta muốn mời vị lão ca này ăn một bữa thật ngon!

Tiểu nhị trước ngực bị bạc đập một trận đau nhức,nhưng trên mặt vẫn là cười như nở hoa.

Vội vàng nói:

- Vâng thưa ngài,nhị vị đại gia xin chờ một chút,đồ ăn lập tức tới ngay!

Dứt lời,vội vàng đi xuống truyền gọi thức ăn.

- Thế Ninh à,cho dù có tiền,cũng không thể tiêu như vậy được.

Hồ Đức Thâm liếc mắt nhìn thỏi bạc lớn lóng lánh,đoán ít nhất cũng phải hai lượng,ra vẻ quan tâm khuyên nhủ.

Sài Thế Ninh giả bộ thụ giáo:

- Tiểu đệ biết rồi.

Tiếp theo chuyển chủ đề,

- Tuy nhiên tiểu đệ gần đây...

Nói tới đây,dường như kịp nhớ ra không để lỡ miệng,vội vàng ngừng lại.

Hồ Đức Thâm làm sao có thể buông tha cơ hội tốt này,khẩn trương mở miệng lần nữa truy vấn.

Nhưng Sài Thế Ninh lại cười ha ha.

Khiến cho Hồ Đức Thâm giống như bị mèo vờn trong lòng bứt rứt không yên,hận là không thể lập tức xông lên cậy miệng của Sài Thế Ninh ra.

Một lát sau,tiểu nhị bưng lên một mâm rượu và thức ăn.

https://thuviensach.vn

Hai người bắt đầu ăn uống.

Uống hết một chén rượu,trong miệng dậy lên một vị cay nồng,ánh mắt Hồ Đức Thâm đột nhiên sáng lên.

Gã thường xuyên mời Sài Thế Ninh ăn cơm,đương nhiên biết Sài Thế Ninh tửu lượng không lớn.

Hơn nữa Sài Thế Ninh sau khi uống chút rượu thì không giữ được miệng.

Chính là nói nhiều,uống nhiều hơn một chút,thậm chí là sẽ say đến phát hâm.

Lập tức Hồ Đức Thâm nâng chén rượu lên,bắt đầu rót rượu cho Sài Thế Ninh.

Sài Thế Ninh vẻ mặt đắc ý phơi phới gió xuân,cũng không cự tuyệt,một ly lại một ly nuốt cạn vào bụng,không ngoài dự tính của Hồ Đức Thâm,lời của gã bắt đầu nhiều hơn.

- Thế Ninh hiền đệ,tửu lượng của ngươi không lớn,không uống được thì đừng uống.

- Ai nói ta tửu lượng không lớn?

- Được được được,tửu lượng ngươi lớn.

- Nào,chúng ta tiếp tục uống!

Sài Thế Ninh nâng chén rượu lên,nhưng tay phải run rẩy,căn bản không thể nâng cốc đưa lên được miệng,toàn bộ chén rượu,sánh ra thấm ướt vạt áo trước ngực.

https://thuviensach.vn

Hồ Đức Thâm thấy thế,liên vội vươn tay ngăn cản Sài Thế Ninh tiếp tục rót rượu,bằng không uống nhiều hơn chút nữa,Sài Thế Ninh sợ là sẽ say giống kẻ điên.

Ngươi có thể từ miệng của kẻ rượu điên hỏi được cái gì?

Cho nên lượng này phải nắm tốt.

- Thế Ninh hiền đệ,ngươi nói tình bằng hữu của hai chúng ta như thế nào?

- Tất nhiên...tất nhiên tốt,lão ca thường xuyên mời ta ăn cơm.

Sài Thế Ninh không uốn nổi lưỡi,hơn nữa mắt say lờ đờ mông lung.

- Vậy ngươi nói cho lão ca,ngươi mấy ngày nay buôn bán ở đâu lời được một số lớn bạc?

- Không,không phải kiếm được,là,là đánh bạc...

Nói tới đây,Sài Thế Ninh đột nhiên đổ cắm đầu xuống bàn rượu.

Hồ Đức Thâm cuống quýt,trước mắt sắp hỏi ra được rồi,sao lại đột nhiên say xỉu rồi?

Gã vội vàng đứng dậy tiến lên,đỡ vai của Sài Thế Ninh lắc lấy lắc để:

- Thế Ninh,Thế Ninh hiền đệ,ngươi mau tỉnh lại!

Nhưng Sài Thế Ninh đã ngủ say như chết,bắt đầu ngáy to.

Hồ Đức Thâm đúng là điên tiết,Sài Thế Ninh không nhằm lúc nào say gục,cố tình nhằm lúc quan trọng này mà ngủ như chết.

Trong lòng nghĩ đến đường tài lộ của Sài Thế Ninh,Hồ Đức Thâm làm gì còn tâm tư ăn uống?

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát,gọi tiểu nhị vào tính tiền.

Sau đó Hồ Đức Thâm ngay trước mặt tiểu nhị,lấy túi tiền từ ống tay áo của Sài Thế Ninh ra,sau khi mở ra xuất bạc trả tiền.

Tiểu nhị nhìn thấy túi tiền,trong lòng hít một hơi thật sâu.

Bởi vì bên trong có đến mấy tờ ngân phiếu lớn.

Hồ Đức Thâm cũng giật mình,gã không nghĩ tới Sài Thế Ninh trên người lại mang nhiều tiền như vậy,đợi tiểu nhị đi ra,gã cẩn thận kiểm lại một chút,khoảng chừng một ngàn năm trăm lượng!

Lập tức răng lợi của gã đập loạn xạ.

Sài Thế Ninh này,rốt cuộc là từ đâu có được nhiều tiền như vậy?

Đem túi tiền nhét lại vào bên trong ống tay áo của Sài Thế Ninh,Hồ Đức Thâm trở về chỗ ngồi,nhíu mày nhớ lại.

Sài Thế Ninh nói không phải là kiếm được,mà là đánh bạc...

Chẳng lẽ lại là từ đổ phường thắng được?

Không thể nào,Sài Thế Ninh về kỹ năng đánh bạc và nhãn lực,mỗi lần vào đổ phường có thể thua ít điểm đã là không tệ rồi.

Đau đầu suy nghĩ kỹ một hồi,Hồ Đức Thâm vẫn là đoán không ra được đáp án.

Thời gian đã không còn sớm,Hồ Đức Thâm than nhẹ một tiếng,giúp đỡ Sài Thế Ninh xuống lầu,lên xe ngựa.

Sau đó khiến phu xe nhanh chóng đánh xe ngựa đi đến chỗ ở của Sài Thế Ninh.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa chạy được một hồi,Hồ Đức Thâm cảm thấy có gì đó không đúng,đẩy màn xe nhìn ra bên ngoài,quả nhiên đường đi không đúng.

- Ngươi muốn đi đâu vậy?

Hồ Đức Thâm cất cao giọng hỏi.

- Thế Ninh thiếu gia bên ngoài có thuê một viện lạc,nói là đợi qua vài ngày kiếm thêm một khoản,sẽ mua lại nơi này.

Một lát sau,xe ngựa ngừng trước cổng một ngôi phủ đệ.

Phủ đệ này không phải quá lớn,nhưng ở trọng địa kinh thành,kinh tế phồn vinh,giá cả nhà đất cực cao,nhà vườn này ít nhất cũng phải bốn đến năm ngàn lượng bạc.

Hồ Đức Thâm và phu xe đỡ Sài Thế Ninh đi vào trong phủ.

- Làm phiền Hầu gia rồi,Thế Ninh thiếu gia hôm qua mới thuê được chỗ này,còn chưa kịp gọi người môi giới tới mua nha hoàn tôi tớ đâu.

Phu xe bồi cười nói.

- Không việc gì,ta vẫn coi Thế Ninh như thân đệ đệ mà đối xử thôi.

Hồ Đức Thâm lời nói này đúng là vô cùng giả tạo.

Sau đó trong đầu lóe lên một ý nghĩ,định moi từ miệng phu xe ra một ít tin tức.

- Gần đây Thế Ninh thường xuyên đi nơi nào đó à?

- Cũng giống như trước đây.

- Vậy gã có kết giao thêm bằng hữu mới à?

https://thuviensach.vn

- Bằng hữu không có kết giao,tuy nhiên...

Nói tới đây,phu xe đột nhiên hồi phục lại tinh thần,sau đó mặc kệ Hồ Đức Thâm dò hỏi thế nào,phu xe đều không nói thêm lời nào.

Khiến cho Hồ Đức Thâm thực sự rất bực mình.

Tuy nhiên sau khi thu xếp cho Sài Thế Ninh nằm trong phòng ngủ,gã nghĩ ra một ý tưởng.

Ngươi không phải không nói cho ta biết sao?

Vậy thì ta sẽ lén lút đi theo ngươi!

Sau khi Hồ Đức Thâm rời đi,Sài Thế Ninh lập tức trở mình bò dậy,sau đó mang theo phu xe đi vào sảnh chính của trạch viện.

Thành Quốc Công mặc một thân áo bào tím,thình lình ngồi ở vị trí cao nhất của sảnh thượng chính.

Thành Quốc Công uống ngụm trà,mở miệng hỏi,

- Mọi việc xử lý ra sao rồi?

Sài Thế Ninh cung kính cúi người đáp:

- Không vấn đề gì.

Phu xe cũng gật đầu.

- Vậy thì tốt,sau khi việc thành công,không thể thiếu lợi ích cho ngươi.

- Vâng!

Khóe miệng của Sài Thế Ninh,giật giật vẽ thành một đường cong.

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công từ cổng sau viện rời đi,sau khi quay về phủ Quốc Công liền sai người gọi Sài Thế Vinh đến,bảo y tới nông trang tìm Giang Long.

Nếu như Hồ Đức Thâm đã bị việc này hấp dẫn tâm thần,vậy thì cho dù có muốn trả thù nông trang Cảnh phủ,cũng sẽ phải trì hoãn một chút.

Trước tiên có thể ở bên này hành sự.

Lúc xế chiều,Sài Thế Vinh đích thân đến nông trang.

Giang Long sau khi nghe nói xong,để Sài Thế Ninh ngồi tạm đó,một mình đi vào viện lạc của Lâm Nhã.

Hỷ Xuân và Hỷ Hạ ở trong viện,nhìn thấy Giang Long,vội vàng thông báo.

Lâm Nhã liền mang theo Đỗ Quyên và Phương Tình ra đón.

Đỗ Quyên len lén liếc mắt nhìn Giang Long,lần này lại không lưu lại,mà sau khi bưng trà lên cho Giang Long liền lui xuống.

Phương Tình đi theo lui ra ngoài.

Liếc mắt nhìn Phương Tình đang đi phía sau,Đỗ Quyên buồn bực,chẳng lẽ Phương Tình đối với Giang Long không có chút ý nghĩ nào sao?

Không thể nào!

Nếu được Giang Long thấy vừa mắt,là có thể trở thành một phòng thị thiếp của Giang Long,từ nha hoàn thấp hèn biến thân trở thành một nửa chủ nhân Cảnh phủ.

Nữ nhân nào có thể bỏ qua cám dỗ này?

https://thuviensach.vn

Đỗ Quyên cuối cùng nhận định,Phương Tình là lấy lui làm tiến.

- Nhã nhi,một lát nữa ta và Thế Vinh cùng vào kinh thành,ta đi rồi,nếu An Nhạc Hầu phủ hoặc là quan phủ bên kia có người tới nông trang thêu dệt chuyện bắt người,nàng cứ tỏ thái độ cứng rắn,cương quyết,không cần sợ bọn họ.

Giang Long lo lắng khi mình đi rồi,Lâm Nhã sẽ không xử lý được tình hình,nên qua đây dặn dò một tiếng.

Lâm Nhã lên tiếng trả lời,

- Thiếp thân đã biết.

Lúc trước Lâm Nhã sở dĩ cẩn thận,là vì không hiểu được thái độ của Cảnh lão phu nhân và Giang Long đối với những việc như vậy,bây giờ Giang Long trực tiếp đem đám người hầu độc ác của An Nhạc Hầu phủ đánh chết,hoặc dùng biện pháp khác giết chết,nàng dĩ nhiên là biết nên ứng phó như thế nào rồi.

Giang Long cười gật đầu,đối với Lâm Nhã,hắn khá là yên tâm đấy.

Sau đó thay đổi đề tài,

- Lần này đi kinh thành,vi phu có khả năng kiếm được một khoản,nói xem,nàng thích gì? Vi phu mua tặng nàng.

Tuy rằng Lâm Nhã trên danh nghĩa là vợ của Giang Long,nhưng giữa hai người hoàn toàn không hề có quan hệ xác thịt.

Hơn nữa Giang Long tạm thời phải chăm chỉ rèn luyện thân thể,không có ý định tới viên phòng,cho nên muốn từng bước từng bước gần gũi thân mật với Lâm Nhã.

Làm thế nào chiều lòng nữ nhân,Giang Long tất nhiên là biết

https://thuviensach.vn

Quả nhiên,Lâm Nhã sau khi nghe nói,trên khuôn mặt xinh đẹp ửng lên sắc đỏ hồng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Dịch Dung

Đây là lần đầu tiên Giang Long chủ động muốn tặng quà Lâm Nhã,Lâm Nhã trong lòng vừa thẹn lại vừa vui.

Trên gương mặt nghiêng nước nghiêng thành ửng lên một phiến hồng vân.

Trái tim nhỏ bé,trong lồng ngực thình thịch nhảy loạn,giống như là hươu chạy.

- Thiếp thân có rất nhiều trang sức,không cần mua thêm nữa đâu.

Lâm Nhã rủ khăn quấn đầu xuống,đôi bàn tay búp măng trắng như ngọc theo bản năng xiết chặt tấm khăn lụa.

Giang Long mỉm cười nhìn Lâm Nhã.

Chỉ thấy trong đôi mắt vốn đã sáng ngời của Lâm Nhã,giờ đây lại càng thêm long lanh,trong veo như nước lấp lánh.

Còn chiếc khăn lụa bị nàng nắm chặt trong tay,đã nhăn nheo không còn hình dáng,có thể thấy tâm trạng Lâm Nhã lúc này vô cùng hồi hộp xúc động.

An tĩnh một lát,Giang Long nhìn dáng vẻ e thẹn ngại ngùng của Lâm Nhã,tim đập loạn xạ trong lồng ngực,vươn tay ra kéo bàn tay mềm mại yêu kiều của Lâm Nhã nắm chặt trong lòng tay mình.

https://thuviensach.vn

Nhìn xuống,thì thấy trên cổ tay trơn mịn của Lâm Nhã,đeo một chiếc vòng tay sắc xanh biếc.

Trên những ngón tay thon dài,hình như còn thiếu một vật gì đó.

Bàn tay bé nhỏ của Lâm Nhã kệ cho Giang Long tùy ý cầm nắm,mơn trớn vuốt ve,nàng có thể cảm nhận thật rõ ràng,lòng bàn tay đầy đặn của Giang Long thật là ấm áp.

Sự ấm áp này dường như có thể lây truyền,từ bàn tay nhỏ bé của nàng dần dần lan ra,tràn đến khắp cơ thể nàng.

Chỉ một lúc sau,tim của Lâm Nhã càng đập càng nhanh,giữa hai cánh mũi dọc dừa,hơi thở cũng trở nên dồn dập.

- Vi phu giờ phải đi rồi,nông trang bên này giao lại cho nàng.

Giang Long ấm giọng nói.

- Vâng.

Lâm Nhã khe khẽ gật đầu.

Phút giây bàn tay Giang Long buông ra,trong lòng dâng lên cảm giác mất mát khó tả.

Không để Lâm Nhã phải ra khỏi phòng đưa tiễn,Giang Long trở lại nội viện,mang theo Đồ Đô và vài tên hộ vệ,cùng Sài Thế Vinh cả đám lập tức hướng tới kinh thành vội vã mà đi.

Cương Đế Ba Khắc,còn có Tang Chu đều bị Giang Long lưu tại nông trang.

Một trong một ngoài phụ trách bảo hộ an toàn của Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Lúc sắp tới kinh thành,Giang Long ngừng lại ở một trấn nhỏ vùng phụ cận.

Sau đó tới một gian y quán mua một ít đồ.

Tìm một gian nhà trọ,lấy hai gian phòng hảo hạng,Giang Long mang theo Đồ Đô đi vào trong một gian..

Sài Thế Vinh không biết Giang Long muốn làm gì ở đây,mở miệng hỏi dò,nhưng Giang Long chỉ là thần bí cười.

Một lát sau,trong một gian phòng khách khác,Sài Thế Vinh đang cùng vài tên hộ vệ trò chuyện,đột nhiên cửa lớn bị một người đạp mạnh một cước mở bật ra!

Ngoái đầu nhìn lại,chỉ thấy một người tướng mạo anh tuấn,nhưng trên mặt thanh niên rõ ràng mang theo một chút ốm yếu nhợt nhạt cùng với một tùy tùng thân thể hùng tráng kiêu căng đứng ở cửa phòng.

Thanh niên mặc một thân Bắc Cương dị tộc,lại cố tình học thanh niên Đại Tề,tự cho là phong lưu trong tay còn cầm một thanh quạt xếp.

Vô cớ bị người đạp cửa,Sài Thế Vinh tự nhiên mất hứng,tuy nhiên trải qua một trận rèn luyện ở xưởng in con người y đã là chín chắn hơn rất nhiều,không lập tức nổi giận,nhíu mày đang định nói chuyện,thì một tên tùy tùng cường tráng đứng sau thanh niên kia một bước đã thô lỗ cất giọng quát:

- Vương tử nhà chúng ta nhìn trúng gian phòng khách này rồi,cho các ngươi mươi lượng bạc,các ngươi đi chỗ khác,phòng khách này nhường cho chúng ta!

Thanh niên anh tuấn phạch một cái mở quạt giấy ra,nhẹ nhàng phe phẩy,cằm hất cao,vẻ mặt ngạo khí,mắt liếc xéo mọi người trong phòng.

https://thuviensach.vn

Coi như đám người Sài Thế Vinh,không xứng để hắn trả lời.

Cho tùy tùng ứng đối là được rồi.

Nhìn thanh niên anh tuấn bộ dạng cao cao tại thượng,Sài Thế Vinh trong lồng ngực một ngọn lửa giận dữ bốc lên,thiếu chút nữa tức đến vẹo mũi!

Y xuất thân từ Thành Quốc Công phủ,ông nội là đương kim Thành Quốc Công,thân phận hiển quý,từ nhỏ đến lớn,còn chưa từng bị người khinh thị quá như vậy.

Huống chi đứng ở cửa lúc này,xem cách ăn mặc,rõ ràng là người dị tộcBắc Cương.

Tuy rằng đám tùy tùng kia nói thanh niên này là một Vương tử,nhưng ngươi là Vương tử dị tộc,còn chưa có tư cách chạy đến Đại Tề ra cái vẻ Vương tử uy phong.

Sài Thế Vinh lúc này định phản công,tuy nhiên một gã hộ vệ Cảnh phủ sau khi chần chờ một chút,không chắc chắn mở miệng nói:

- Tiểu,tiểu thiếu gia?

Hử?

Sài Thế Vinh lập tức sửng sốt.

- Ngươi làm thế nào nhận ra ta?

Thanh niên anh tuấn mở miệng hỏi,đúng là giọng nói của Giang Long,thanh âm xen lẫn một chút tò mò.

Dịch dung thuật mà kiếp trước hắn học từ vị sư phụ thứ hai,lại có thể bị người khác nhìn thấu?

https://thuviensach.vn

Tên hộ vệ vội vàng đứng dậy khỏi ghế,cung kính đáp:

- Đúng là nhìn thì không nhận ra được,tuy nhiên có hai huynh đệ đứng ở trước cửa,nếu không phải tiểu thiếu gia,bọn họ đã sớm động thủ,làm sao để cho người nào khác gan lớn đến đây đạp cửa?

- Ha ha!

Giang Long sang sảng cười to,

- Tâm của ngươi khá là tinh tế đấy.

- Cảm ơn tiểu thiếu gia khen ngợi.

Sài Thế Vinh lúc này mới tham gia,đảo một vòng quanh Giang Long,tấm tắc khen:

- Đệ đây là hóa trang rồi hả? Thủ pháp vô cùng cao siêu,quả thực là Quỷ Phủ thần công,đệ nếu không nói lời nào,ta nhất định là không nhận ra đệ!

Giang Long cười cười đi vào nhà,ngồi xuống.

Lúc trước hắn đi vào y quán kia,chính là để mua dịch dung dược phẩm.

Uống ngụm trà,Giang Long mở miệng:

- Phía sau An Nhạc hầu phủ dù sao cũng có một Nguyệt phi làm chỗ dựa,chúng ta trù tính thắng sạch toàn bộ gia tài của An Nhạc hầu,Nguyệt phi nhất định sẽ ra mặt.

Sài Thế Vinh xoa tay lớn tiếng ngợi khen:

- Đệ dịch dung thành Vương tử dị tộc,đợi sau khi bạc nằm trong tay,ông nội ta ngoài mặt lại xử phạt Thế Ninh một trận,cho thấy Thế Ninh cũng là mắc mưu bị lừa,vậy là chúng ta có thể thoát khỏi hiềm nghi rồi.

https://thuviensach.vn

- Cho dù Nguyệt phi và Hồ Đức Thâm vẫn nghi ngờ,nhưng không có chứng cớ,bọn họ cũng không thể làm gì được chúng ta.

Giang Long phe phẩy quạt xếp cười khẽ.

Hàn huyên thêm vài câu,Sài Thế Vinh đi trước một bước.

Giang Long đợi một lát,sau đó mới mang theo Đồ Đô cũng đã hóa trang cưỡi con ngựa cao lớn,chậm rãi hướng về phía cổng lớn kinh thành.

Đi vào cửa thành,bởi vì kinh thành kinh tế phồn vinh,có rất nhiều thương nhân dị tộc,cho nên đám dân chúng của Đại Tề đối với Giang Long người thanh niên nước khác này cũng chẳng thèm nhìn lên một cái.

Khi đêm đến,Sài Thế Ninh ngồi xe ngựa rời khỏi trạch viện.

Một thân ảnh theo sát phía sau.

Một lát sau,cái thân ảnh này buồn bực một hồi,Sài phủ thiếu gia này là muốn đi đâu?

Chẳng lẽ không có mục tiêu,tùy tiện đi loanh quanh?

Qua hơn nửa ngày,tốc độ xe ngựa mới nhanh hơn,lập tức hướng tới một phương hướng phi nhanh.

Cái thân ảnh này phụng mệnh lệnh của Hồ Đức Thâm,phải để ý thật kỹ Sài Thế Ninh,cho nên mặc dù đã là mệt há mồm thở dốc rồi,cũng vẫn là lập tức nện bước nhanh hơn,đuổi theo cho kịp.

Lúc xe ngựa dừng ở trước cửa một gian nhà trọ khá xa,cái thân ảnh này đã là mệt đến hai chân như nhũn ra,sắp đứng không vững,dựa vào vách tường,sau khi thấy Sài Thế Ninh nhảy xuống xe ngựa,cẩn thận nhìn khắp xung quanh,cái thân ảnh này mới khẩn trương quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Đợi một hồi,gã nhìn lại,chỉ thấy Sài Thế Ninh bước nhanh đi vào nhà trọ.

Bóng người đứng nguyên tại chỗ,đợi hơi thở ổn định lại,mới lập tức ra khỏi ngõ nhỏ,đi về phía nhà trọ có đèn lồng màu đỏ cao cao treo trước cửa.

Tiểu nhị của nhà trọ thấy có nam tử đi vào,vội vàng nhiệt tình tiến lên tiếp đón,cười cười hỏi hỏi:

- Xin hỏi khách quan là muốn dùng cơm,hay là dừng chân?

Nam tử bèn lấy một gian khách phòng bình thường.

Đi theo sau tiểu nhị,nam tử vừa đi vừa nhìn chung quanh.

Chỉ chốc lát,đột nhiên vành tai động động,nghe được thanh âm của một trận đổ xúc xắc.

Bèn tò mò hỏi:

- Nơi này còn có khách nhân đánh bạc?

- Rất nhiều thương nhân vân du bốn phương đều thích chơi cái này.

Tiểu nhị đáp.

Nam tử gật gật đầu,không nói gì nữa,tuy nhiên sau khi vào phòng,thanh toán tiền đặt cọc,sau đó khiến tiểu nhị lui ra,gã liền lập tức đi ra,bước nhanh về phía tiếng xúc xắc vang lên.

Tuy nhiên đến khi gã lên tới lầu ba,thì nhìn thấy có đến mấy đại hán canh giữ ở trước cửa một phòng.

Ngoài phu xe của Sài Thế Ninh ra,mấy người còn lại đều là mặc trang phục nước khác.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đi gần,cho nên lúc này gã không chỉ nghe được tiếng đổ xúc xắc,hơn nữa trong phòng khách còn vang lên từng đợt yêu ngũ hát lục những tiếng kêu to,:.

Mấy vị đại hán giữ cửa bộ dạng thờ ơ,chỉ thản nhiên liếc mắt quét qua nam tử một cái,rồi thu hồi ánh mắt.

Nam tử giả bộ có việc,bước nhanh đi qua.

Tuy nhiên lúc đến gần mọi người,gã cố ý cúi đầu xuống.

Đi lên lầu bốn,gã theo một cầu thang khác đi xuống,sau đó chính là thật nhanh rời khỏi nhà trọ,chạy tới An Nhạc hầu phủ báo tin.

Lúc Hồ Đức Thâm được tin,phi như bay tới nơi,thì bên này canh bạc đã tan rồi.

Sài Thế Ninh một bộ dạng dương dương đắc ý,đứng ở cửa,cười cười chắp tay vái vào bên trong,

- Hôm nay bản nhân rất may mắn,thắng nhỏ vài ván...

- Ngươi có thể đi rồi.

Phòng trong nam tử nói tiếng Đại Tề,nhưng có chút ngọng nghịu,hơn nữa vô cùng ngạo mạn không khách khí,

- Ngày mai ngươi tới nữa,đến lúc đó tiểu vương nhất định thắng hết bạc của ngươi,cho ngươi cởi sạch quần áo,giống như cẩu từ nơi này bò ra!

- Được,được,chỉ cần Vương tử có thể có bản lãnh này.

Sài Thế Ninh vẻ mặt cợt nhả mà nói.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên đến khi Sài Thế Ninh chân đi chữ bát,vẻ mặt vui mừng xuống hết lầu ba,nhìn thấy Hồ Đức Thâm từ trên xuống trước một bước,vẻ mặt đột ngột trở nên mất tự nhiên.

Gượng cười nói:

- Đúng thật là khéo,lão ca cũng ở đây.

- Đúng vậy.

Hồ Đức Thâm mắt liếc lên lầu trên,

- Không biết hiền đệ tới nơi này làm gì?

- Tiểu đệ có thể làm gì chứ?

Sài Thế Ninh theo bản năng sờ sờ túi tiền trong tay áo,bật cười ha hả,

- Chỉ là có người bằng hữu ở nơi này,đến đây tâm sự vớ vẩn.

- Thế Ninh à,đến lúc này rồi,ngươi còn không nói thật với lão ca ta?

Hồ Đức Thâm ra vẻ thở dài,sau đó định cất bước lên lầu.

Sài Thế Ninh khẩn trương giơ tay kéo lấy ống tay áo của hắn,vẻ mặt đau khổ nói:

- Đúng là tiểu đệ sai rồi,chúng ta xuống dưới nói chuyện?

- Thế còn coi được.

Thấy Sài Thế Ninh cúi đầu bộ dạng ủ rũ,Hồ Đức Thâm vẻ mặt đắc ý.

Đi xuống lầu một,đi vào gian phòng lúc trước mà nam tử do Hồ Đức Thâm phái đi theo dõi Sài Thế Ninh đặt,vừa mới ngồi xuống,Hồ Đức Thâm khẩn trương mở miệng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Thế Ninh ngươi thành thật giải thích,vừa rồi thắng tên Vương tử dị tộc kia bao nhiêu bạc?

Sài Thế Ninh đắc ý dựng thẳng lên hai ngón tay.

- Hai ngàn lượng?

Hồ Đức Thâm kinh ngạc nghi ngờ hỏi.

- Ừ.

Sài Thế Ninh khóe miệng tươi cười căn bản là không nén lại được,lại cố ý giận dữ nói:

- Đáng tiếc hôm nay tiểu đệ vận may thật tốt quá,mở mười lăm ván,thắng mười ba ván,dọa cho Vương tử đó sợ mất,bằng không hôm nay ít nhất cũng có thể thu được ba bốn ngàn lượng bạc!

Hồ Đức Thâm chính là hít một hơi thật sâu!

Từ lúc tôi tớ gã phái tới từ nhà trọ nơi này chạy về trong phủ truyền lại tin tức,gã lại chạy tới nơi này,thời gian mới có bao lâu,Sài Thế Ninh đã thắng hai ngàn lượng bạc.

Mà còn là Sài Thế Ninh hôm nay vận may tốt,dọa cho Vương tử trẻ tuổi đó sợ.

Nếu là đánh một lèo suốt đêm...Hồ Đức Thâm thật không dám nghĩ tới.

- Ngươi có hỏi rõ ràng hay không,tên Vương tử kia,lai lịch thế nào?

Hồ Đức Thâm thắc mắc trên người Vương tử nước khác sao lại có nhiều bạc như vậy.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh xua tay đuổi hết những người khác trong phòng ra,lúc này mới hạ thấp thanh âm xuống trả lời.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 146: So Lớn So Nhỏ

Sài Thế Ninh làm bộ dạng thần thần bí bí,khiến cho Hồ Đức Thâm càng thêm tò mò.

Sau khi Sài Thế Ninh nói ra,Hồ Đức Thâm mới thực sự há to miệng!

- Ta cũng là ngẫu nhiên trên đường đụng phải vị Vương tử này,nghe lén bọn họ nói đến Đại Tề chúng ta,là muốn mua lậu một lượng lớn muối ăn và đồ sắt...Sau khi thấy bọn họ đi vào quán đánh bạc,ta đi theo,cùng nhau chơi mấy ván,ta chủ động tìm đề tài...

Hóa ra đến Đại Tề để buôn lậu muối ăn và đồ sắt hay sao?

Hồ Đức Thâm mặc dù là một kẻ giá áo túi cơm,không thông triều vụ,nhưng cũng biết Bắc Cương thiếu muối,thiếu sắt!

Mà người không ăn muối là không được.

Không có sắt,chính là tạo không ra vũ khí tinh xảo.

Triều đình Đại Tề đối với muối và sắt quản chế vô cùng nghiêm khắc,không cho phép lén mua bán,hai thứ đồ này hoàn toàn do quốc gia khống chế.

Và không cho phép buôn bán muối ăn và sắt cho dị tộc biên cương.

Một khi có người buôn lậu hai thứ hàng này cho dị tộc,nếu để bị bắt,chính là tội lớn xét nhà diệt tộc.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên thương nhân trọng lợi,triều đình quản càng nghiêm,như vậy ích lợi trong đó càng lớn!

Lại thêm một vài quan viên bị mua chuộc,sẽ luôn có người không sợ chết liều mạng âm thầm buôn bán muối ăn và sắt đến Bắc Cương.

Biết được mục đích thanh niên đến kinh thành,Hồ Đức Thâm trong lòng chính là tim bắt đầu đập thình thịch dữ dội.

Dưới sự quản chế của triều đình,muối ăn và sắt giá tiền là đặc biệt cao,vậy thì trên người thanh niên tất nhiên phải mang theo một lượng bạc cực lớn!

Nghĩ tới số tiền này...Hồ Đức Thâm phấn khích không chịu nổi,nếu như có thể thắng toàn bộ số tiền này vào tay,như vậy cũng đủ cho cả nhà của gã ăn uống mấy đời,không đúng,còn có thể...,đúng lúc đó,Hồ Đức Thâm lại lóe lên một ý tưởng,thanh niên này làm mua bán,là vi phạm luật pháp Đại Tề.

Như vậy bản thân mình hoàn toàn có thể lợi dụng quan phủ đem đống bạc này đoạt vào trong tay.

Nhưng mấy câu nói sau đó của Sài Thế Ninh,trực tiếp khiến gã bỏ đi chủ ý này.

- Y trọ ở đây,sau đó ta liền hẹn với y tới nơi này mở đổ phường,không ngờ tại đổ phường Trường Nhạc thường xuyên đen đủi là ta,sau khi gặp được vị Vương tử này,vận may đột nhiên biến thành rất tốt,đánh cược tất thắng,vài ngày trước,tính cả hai ngàn lượng này,đã là thu được bảy tám ngàn lượng bạc rồi...Có lúc ta định lợi dụng quan hệ với người trong phủ,đưa vị Vương tử này vào trong đại lao,trực tiếp đoạt bạc của y,có điều y có thể tới kinh thành kinh doanh muối ăn và sắt,có lẽ là có cửa đấy...

https://thuviensach.vn

Mấy câu nói cuối cùng của Sài Thế Ninh,khiến Hồ Đức Thâm tỉnh ngộ,đồng thời bỏ đi ý niệm cướp đoạt trong đầu.

Đích xác,có thể tới kinh thành kinh doanh hai thứ hàng hóa này,không có đường lối sao được?

Trong triều có nhiều phe phái,thế lực phức tạp,có những thế lực rất lớn,thậm chí ngay cả Hoàng thượng cũng còn phải kiêng kị.

Triều đình Đại Tề thái bình thời gian dài,mấy trăm năm trở lại,không biết ra đời bao nhiêu gia tộc thế lực khổng lồ.

Những thế lực này,thực lực mỗi một nhà đều có thể ảnh hưởng cục diện chính trị.

Ở xã hội phong kiến,những thị tộc hùng mạnh luôn luôn khiến triều đình cực kỳ đau đầu,bọn họ là hộ lớn nộp thuế,xúc tiến kinh tế địa phương phồn vinh,con cháu trong tộc ở trong triều nhậm chức,phụ trợ hoàng tộc thống trị thiên hạ,có lợi cho đất nước,nhưng đồng thời cũng bởi vì thế lực quá lớn,dễ sinh tham ô làm rối kỉ cương,vả lại khó có thể quản thúc.

Thậm chí một số gia tộc tại địa bàn của mình,căn bản chính là thổ Hoàng đế.

Hoàng thượng đều nhúng không lọt tay vào.

Tuy rằng An Nhạc hầu phủ có Nguyệt phi làm chỗ dựa,nhưng nếu chẳng may người thanh niên Vương tử kia làm ăn với người nào thế lực cực lớn,lại bị Hồ Đức Thâm đoạt lấy,như vậy Hồ Đức Thâm cũng là nuốt không nổi.

Đến lúc đó bạc chẳng những phải nhổ ra,còn phải bồi thường không ít.

Nhưng mà đánh bạc thì không giống rồi.

https://thuviensach.vn

Đánh bạc là người ta tình nguyện,kỹ thuật không tốt,đem bạc thua sạch rồi,vậy là đáng đời.

Mặc dù đến lúc đó cái thế lực lớn kia rất là bất mãn,nhưng cũng không thể kiếm cớ chính đáng làm khó dễ Hồ Đức Thâm.

- Hiền đệ à,lão ca ngày mai vừa đúng dịp rảnh rỗi,mở sòng bạc,tính thêm ta một người.

Sài Thế Ninh nghe vậy liền tỏ ra một vẻ mặt khó xử,

- Tên Vương tử kia không dễ nói chuyện lắm,y có thể sẽ không đồng ý.

- Thế nào,ngươi muốn ăn một mình?

Hồ Đức Thâm lập tức chính là nặng mặt xuống.

Sài Thế Ninh do dự một chút,cuối cùng bộ dạng trở nên ủ rũ gục đầu,

- Đến lúc đó ta giúp lão ca nói vài lời tốt,chắc là tên Vương tử kia hẳn là không ngại nhiều người đến đánh bạc.

Hồ Đức Thâm lúc này mới hài lòng mỉm cười.

Sài Thế Ninh thì đau xót đến co rúm cả khóe miệng.

Nhìn thấy bộ dạng này của gã,Hồ Đức Thâm cảm thấy đắc ý.

Hàn huyên thêm vài câu,Hồ Đức Thâm mời Sài Thế Ninh ra ngoài ăn cơm,hai người rời khỏi nhà trọ.

Sài Thế Ninh có vẻ ấm ức,không có chút tinh thần nào.

Hồ Đức Thâm thì lại đắc ý tới khuôn mặt phơi phới gió xuân.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên gã đã không nhìn thấy,lầu ba nhà trọ có một cửa sổ mở,một thanh niên nhìn xuyên qua cửa gỗ cười nhạt nhìn theo bóng lưng của gãvà Sài Thế Ninh càng lúc càng xa.

Chỉ chốc lát,vị thanh niên dị tộc này mang theo tùy tùng,đi ra khỏi nhà trọ,vào đường cái của kinh thành phồn hoa.

Tuy rằng sắc trời đã bắt đầu tối,nhưng kinh thành không cấm đi lại vào ban đêm,trên đường cái dòng người vẫn đang như dệt,rất nhiều cửa hàng đều treo trên cao trước cửa đèn lồng màu đỏ chói mắt,chiếu sáng trưng mấy con đường chính như ban ngày.

Đi không bao xa,thanh niên đến trước cửa một cửa hàng bạc chuyên kinh doanh đồ trang sức.

Sau đó mang theo tùy tùng đi vào.

Trong điếm tiểu nhị thấy có khách nhân vào cửa,vội vàng khom người chạy chậm tiến lên tiếp đón,

- Xin hỏi khách quan muốn mua chút gì?

Chúng tôi Kim Thước lâu tuy rằng không phải cửa hàng bạc lớn nhất kinh thành,nhưng luận về kiểu dáng đồ trang sức và chế tác,không ai không giơ ngón tay cái!

- Ta muốn đặt làm một loại trang sức.

Thanh niên dị tộc thanh âm có chút trúc trắc.

Tiểu nhị nghe thấy thanh niên dị tộc trước mặt nói được tiếng Đại Tề,đáy lòng lập tức dâng lên một niềm kiêu hãnh của dân chúng Đại Tề.

- Không thành vấn đề,chỉ cần ngài có thể vẽ ra kiểu mẫu,nét vẽ rõ ràng,sư phụ của Kim Thước lâu chúng tôi,nhất định là có thể làm ra cho

https://thuviensach.vn

ngài.

Tiểu nhị mang tới giấy bút,thanh niên ngồi ở trước bàn,cầm bút bắt đầu miêu họa.

Một lát sau,tiểu nhị gọi tới một vị đại sư phụ do cửa hàng bạc tuyển dụng,đại sư phụ xem xét kỹ bản vẽ,lại hỏi thêm vài vấn đề đơn giản,rồi nói năm ngày sau là có thể tới lấy hàng.

Thanh niên dị tộc nộp tiền đặt cọc,mang theo tùy tùng ra khỏi cửa hàng bạc.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai,Hồ Đức Thâm mang theo ngân phiếu,từ sớm đã đến trạch viện Sài Thế Ninh thuê rồi.

Gã sợ Sài Thế Ninh lén lút đi một mình tới nhà trọ cùng thanh niên dị tộc mở canh bạc.

Phải biết rằng bỏ qua một ngày,tức là bỏ qua mấy ngàn lượng bạc thu vào.

Sài Thế Ninh vẻ mặt bất đắc dĩ,nói Vương tử dị tộc bình thường đều là chạng vạng mở canh bạc,bảo Hồ Đức Thâm đợi tới lúc trời tối hẵng tới.

Hồ Đức Thâm tất nhiên không chịu,vẫn theo sát bên cạnh Sài Thế Ninh.

Cứ như vậy,điểm tâm cơm trưa đều do Sài Thế Ninh mời khách,đêm đến,hai người cưỡi xe ngựa của Sài Thế Ninh thẳng tiến đến nhà trọ kia.

Đi vào nhà trọ,trong lòng Hồ Đức Thâm phấn khích không ngừng.

Sài Thế Ninh đi phía trước,lên tới lầu ba,đi vào phòng dị tộc thanh niên.

Nhưng lúc Hồ Đức Thâm định đi cùng vào,lại bị tùy tùng của thanh niên dị tộc giơ tay ngăn lại.

https://thuviensach.vn

- Lão ca đợi chút,để ta nói với tiểu Vương tử một tiếng.

Sau khi Sài Thế Ninh vào nhà một lát,Vương tử dị tộc mới lên tiếng,cho Hồ Đức Thâm cũng tiến vào phòng trong.

- Vương tử Cáp Luân tôn kính,chúng ta bắt đầu canh bạc hôm nay được chưa?

Sài Thế Ninh đợi Hồ Đức Thâm đi vào,chính là lập tức khẩn trương xoa xoa tay,mở miệng đề nghị.

Vương tử dị tộc đầu tiên là vẻ mặt kiêu căng mắt liếc Hồ Đức Thâm,sau đó mới từ trong tay áo lấy ra ba cái xúc xắc,dùng ngôn ngữ Đại Tề cứng nhắc nói:

- Hôm nay bổn vương tử vận may tốt lắm,ban ngày khi ở Trường Nhạc phường nơi đó thắng 50 lượng bạc ròng.

Định lát nữa thắng lại chỗ bạc mấy ngày hôm trước thua cho ngươi,rồi lấy hết quần áo trên người hai ngươi,cho các ngươi cởi truồng,giống cẩu từ nơi này bò ra!

- Tiểu Vương tử đổ kỹ thiên hạ vô song,ta tất nhiên không phải đối thủ của tiểu Vương tử.

Sài Thế Ninh căn bản không coi việc xiên xỏ thanh niên dị tộc làm ngại,chìa da mặt dày cười hì hì chắp tay nói.

Hồ Đức Thâm cũng là cùng một bộ dạng.

Tiểu nhân chân chính,chưa bao giờ coi việc gì là tôn nghiêm.

Trước mặt đối thủ hùng mạnh,luôn tỏ ra khúm núm khom lưng uốn gối.

Đánh má trái của y,y có thể giơ má phải ra cho ngươi tát tiếp.

https://thuviensach.vn

Nếu có cơ hội,cũng rất vui lòng làm chó săn cho cường nhân,đi làm những việc ỷ thế hiếp người.

Thêm nữa,tiểu nhân ích kỷ máu lạnh,trong mắt không có cảm tình,vô cùng thực tế,trở mặt vô tình!

Có lẽ một khắc trước còn giống một con chó trung thành,nhưng một khắc sau,sẽ không chút do dự nhào tới trước hung hăng cắn ngươi một cái.

Cầm lấy một cái bát sứ,dị tộc Vương tử tiện tay ném ba cái xúc xắc vào,bên trong bát sứ,vang lên một hồi đinh đinh đang đang thanh âm,

- Vẫn là giống mấy ngày hôm trước,chúng ta so lớn nhỏ!

- Cược cái gì,tất nhiên là Cáp Luân Vương tử ngài định đoạt.

Sài Thế Ninh vội vàng nói.

Hồ Đức Thâm cũng là khom người,vẻ mặt cung kính,cười híp mắt hỏi:

- Vậy ván này là cược lớn,hay là cược nhỏ?

- Đã nói do Cáp Luân Vương tử định đoạt rồi!

Dị tộc thanh niên còn chưa nói gì,Sài Thế Ninh chính là đột nhiên xoay người,giận dữ trừng mắt nhìn Hồ Đức Thâm.

Hồ Đức Thâm sửng sốt.

Sau đó thấy Sài Thế Ninh lặng lẽ nháy mắt ra hiệu cho mình,mới nén lại trong lòng mối nghi hoặc không nói thêm gì nữa.

- Quy củ cũ,ván đầu tiên mỗi người đặt ba trăm lượng bạc!

Thanh niên dị tộc lỗ mũi hừ lạnh một tiếng,hất cằm lên khinh thường liếc nhìn Hồ Đức Thâm,sau đó thò tay cầm lên ba cái xúc xắc.

https://thuviensach.vn

Đặt gọn ba cái xúc xắc trong lòng hai bàn tay úp vào nhau lắc đi lắc lại,dị tộc thanh niên thần sắc căng thẳng hất xúc xắc từ giữa không trung ném vào trong chén sứ.

Đinh đinh đang đang...

Ba cái xúc xắc ở giữa bát sứ nảy lên xoay tròn một vòng không có quy luật.

Nửa khắc về sau,ngừng lại.

- Tiểu Vương tử hôm nay vận may quả nhiên là tốt.

Xúc xắc vừa mới dừng lại bất động,Sài Thế Ninh chính là lập tức xoa tay lớn tiếng khen,một chầu nịnh bợ không cần tiền bắn ra,thanh âm cao vót không ngừng vang dội trong phòng,

- Thuận tay quăng ra,chính là một,ba,một,năm điểm!

Nếu là so nhỏ,ta cùng với Hồ lão ca chẳng phải là nhất định thua hay sao?

- Đúng vậy,đúng vậy.

Hồ Đức Thâm mở miệng phụ họa.

Thanh niên dị tộc hiển nhiên không muốn quăng được nhỏ,nhìn thấy chỉ có năm điểm,chân mày cau lại,không kiên nhẫn phất phất tay nói:

- Đến lượt hai người các ngươi rồi,ai tới trước?

Sài Thế Ninh nghiêng đầu nhìn về phía Hồ Đức Thâm,Hồ Đức Thâm đôi mắt nhỏ ti hí hơi hơi chuyển động,cười tủm tỉm nói:

- Hiền đệ,ngươi trước đi.

https://thuviensach.vn

- Được.

Sài Thế Ninh sảng khoái lên tiếng trả lời,sau đó thò tay cầm xúc xắc lên,rồi nhắm mắt quăng ra.

Đợi xúc xắc sau khi dừng lại,là năm,sáu,năm,mười sáu điểm.

Trong lòng của Hồ Đức Thâm lập tức căng thẳng.

Nếu so lớn,điểm này rất khó vượt qua.

Kế tiếp đến lượt Hồ Đức Thâm,thủ khí của gã thật sự là rất tốt,nắm lên xúc xắc quăng ra,không ngờ ném ra được sáu,sáu,năm,mười bảy điểm!

Cách điểm cao nhất mười tám điểm chỉ thiếu chút nữa,ngày bình thường gã rất ít khi có thể ném ra điểm cao như vậy.

Trên khuôn mặt của gã lập tức chính là hiện lên vẻ tươi cười.

Vòng thứ nhất mỗi người tiền đánh cược là ba trăm lượng,lần này doanh thu chính là sáu trăm lượng bạc trắng bóng!

Tuy nhiên đúng lúc này,thanh niên dị tộc kia thản nhiên mở miệng,

- Ván này so nhỏ!

Hồ Đức Thâm còn chưa nở hết nụ cười,lập tức cứng mặt lại.

- Thế nào,thua không nổi?

Thanh niên dị tộc nhìn mặt Hồ Đức Thâm,hung tợn tức giận quát mắng:

- Thua không nổi thì cút nhanh lên,ba trăm lượng bạc kia bổn vương tử không cần nữa!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Sinh Nghi

Thanh niên dị tộc quát xong,cao cao hất cằm lên,liếc xéo Hồ Đức Thâm.

Cho dù đúng là Hồ Đức Thâm da mặt dày,không biết danh dự là gì,lúc này trong lòng cũng là vừa thẹn vừa giận.

Trước khi đổ xúc xắc,ngươi không nói rõ ràng cược lớn hay cược nhỏ,đợi ném xong rồi,của ngươi điểm nhỏ nhất,thì nói là so nhỏ.

Thế này thì cũng quá trêu người!

Làm gì có bạc nào đánh như vậy.

Sài Thế Ninh lúc này kéo kéo ống tay áo của Hồ Đức Thâm,đi đến góc phòng,nhỏ giọng nói:

- Cáp Luân Vương tử chính là tính tình này,Hồ lão ca ngươi đừng nóng giận,nếu không ngươi về trước?

Ngươi yên tâm,ba trăm lượng bạc tiền đánh bạc của ngươi tiểu đệ giúp ngươi đưa cho Cáp Luân Vương tử.

- Ngươi nói thực đi,có phải chỉ có ván đầu tiên này,Cáp Luân Vương tử ném xong xúc xắc sau đó mới nói so lớn hay so nhỏ?

Hồ Đức Thâm không có dễ bị lừa như vậy,thấy Sài Thế Ninh le te muốn khiến cho mình rời đi trước,trong đầu chính là lóe lên một suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt của Sài Thế Ninh hiện lên một chút thất vọng,buông tay nói:

- Đó là đương nhiên rồi,bằng không tiểu đệ làm sao có thể từ trong tay Cáp Luân Vương tử thắng được tiền?

Hồ Đức Thâm buông tha Sài Thế Ninh,lập tức từ trong tay áo lấy ra một tờ ngân phiếu ba trăm lượng,cung kính xoay người tiến lên hai tay dâng lên trước mặt Vương tử dị tộc,

- Lúc trước là ta không biết quy củ,kính xin Cáp Luân Vương tử cho ta thêm một cơ hội nữa.

- Hừ!

Thanh niên dị tộc giật lấy ngân phiếu,

- Thế này còn được.

Nhìn ngân phiếu trong tay thanh niên dị tộc,Hồ Đức Thâm nhiều ít có chút đau lòng,phải biết rằng nếu như là so lớn,ván này gã có thể thắng sáu trăm lượng,vậy mà chính mình hiện tại thua mất ba trăm lượng bạc,cứ thế tính ra là mất toi chín trăm lượng bạc ròng rồi.

Sài Thế Ninh lúc này quay trở lại.

Cố nén đau lòng Hồ Đức Thâm lườm gã một cái,muốn đuổi ta đi,để ăn mảnh,đừng có mơ!

Kế tiếp,là ván thứ hai.

Sau khi ván thứ hai bắt đầu,đặt bao nhiêu bạc là không cố định.

Thanh niên dị tộc làm cái,Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm căn cứ vận may của mình đến đặt bạc.

https://thuviensach.vn

- Vẫn là so nhỏ.

Thanh niên dị tộc dứt lời,đem xúc xắc ném vào trong chén sứ.

Đinh đinh đang đang một trận trong trẻo vang lên,đến khi dừng lại,là một,năm,hai,tám điểm,nếu là đặt nhỏ cũng coi như là không tệ.

Tùy tùng của thanh niên dị tộc lúc này đưa lên hai bộ bài.

Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm một người một bộ.

- Chỉ có tám điểm? Ván này ta sợ là không thắng được Cáp Luân Vương tử rồi,nên đặt ít một chút,ừm,đặt 50 lượng đi!

Sài Thế Ninh hít sâu một hơi,tay vung lên một cái,ném ra xúc xắc trong tay,sau một hồi,xúc xắc dừng lại.

Hai,năm,hai,chín điểm.

Sài Thế Ninh ảo não vỗ đùi!

Chỉ lớn hơn có chút.

Kế tiếp là Hồ Đức Thâm,

- Cáp Luân Vương tử vận may thật không tồi,ván này ta sợ là cũng sẽ thua,cũng đặt 50 lượng đi.

Sau khi đổ xúc xắc,ném ra ba,năm,hai,mười điểm.

Sau đó,ba người tiếp tục,tuy nhiên thanh niên dị tộc vận may thật đúng là không tệ,liên tiếp thắng vài ván.

Sau một lát,Hồ Đức Thâm nhíu mày lại.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy không khỏi có chút hoài nghi,Sài Thế Ninh và vị dị tộc Vương tử trước mắt này không phải là âm thầm thương lượng tốt đặt bẫy ở nơi đây,định lừa gạt bạc của ta?

Bằng không Sài Thế Ninh mấy ngày hôm trước đánh cược tất thắng,hôm nay sao lại liên tục thua không ngừng thế này?

Chỉ trong chốc lát,bản thân mất toi đi năm trăm lượng bạc!

Trước kia gã ở Trường Nhạc phường đánh bạc,mỗi ngày tiền đánh bạc cũng chỉ có trên dưới mấy chục lượng mà thôi.

Ngay tại lúc lòng gã sinh hoài nghi,thanh niên dị tộc đột nhiên mạnh mẽ vỗ mặt bàn,

- Ha ha,hôm nay bổn vương tử vận may không tệ,tuy nhiên hai người các ngươi đều rất nhát gan,không ngờ mỗi lần chỉ đặt mấy mươi lượng bạc,chơi như vậy thật chán quá!

Kế tiếp chúng ta ám đổ!

Trước đó là minh đổ,do thanh niên dị tộc ném,Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh đều nhìn điểm xúc xắc trước,sau đó mới đặt tiền đánh bạc,rồi tự mình đổ xúc xắc quyết thắng thua.

Ám đổ là sau khi ba người ném xong,sẽ cùng nhau mở ra,đếm điểm.

- Vẫn là so nhỏ.

Tùy tùng mang tới ba cái ống trúc,thanh niên dị tộc đem xúc xắc bỏ vào một trong số đó,sau đó lắc mạnh một trận,mạnh mẽ úp ngược trên mặt bàn.

Sài Thế Ninh hít sâu một hơi,xắn tay áo lên,cũng là bắt chước theo.

https://thuviensach.vn

So với lúc trước,Sài Thế Ninh lúc này sắc mặt rõ ràng trang nghiêm hơn một chút.

Rất hiển nhiên,lúc trước minh đổ bất quá là món ăn khai vị.

Hiện tại mới thực sự là đánh bạc.

Cau mày ngẫm nghĩ một chút,Sài Thế Ninh mở miệng:

- Hôm nay tiểu Vương tử vận may đích xác không tệ,nhưng ngươi liên tiếp thắng bảy tám ván rồi,giờ ván này đến phiên ta thắng!

Ta đặt một ngàn lượng!

Dứt lời,từ trong tay áo lấy ra một ngàn lượng ngân phiếu,nhè nhẹ đặt ở trên mặt bàn.

Hồ Đức Thâm chính là lông mày nhảy dựng!

Một lần liền đặt một ngàn lượng?

Gã càng hoài nghi Sài Thế Ninh và thanh niên dị tộc có phải giăng bẫy cho mình chui vào.

Tuy nhiên cẩn thận nghĩ lại,dường như khả năng là không lớn.

Dù sao cũng là gã phái người âm thầm đi theo Sài Thế Ninh,mới tìm được tới nơi này.

Hồ Đức Thâm tâm trạng có chút không yên,sau khi ném xúc xắc đặt số tiền tất nhiên là không lớn.

- Ta hình như vẫn đang vận xui,đặt tám mươi lượng.

Hừ!

https://thuviensach.vn

Thanh niên dị tộc sau khi nghe vậy khinh thường liếc mắt nhìn Hồ Đức Thâm một cái,hiển nhiên là cảm thấy gã đặt quá ít.

Kế tiếp,thanh niên dị tộc hít sâu một hơi,mở ra ống trúc.

Năm,bốn,sáu!

Có mười lăm điểm!

Thanh niên dị tộc sắc mặt biến dạng vô cùng khó coi.

Lúc trước đánh một hồi lâu,hắn từ trong tay hai người Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh thắng cùng lắm có một ngàn lượng bạc thôi,chẳng lẽ ván này sẽ thua trả về?

Sài Thế Ninh vốn dĩ trong lòng không yên,lúc này thấy thế lập tức chính là mặt mày hớn hở.

Tuy nhiên sau khi mở ống trúc ra,nụ cười trên mặt cũng là lập tức cứng đờ.

Sáu,sáu,sáu,không ngờ ném được Báo tử,điểm lớn nhất!

Sắc mặt xanh lét,từng giọt một mồ hôi lạnh cũng theo trán chậm rãi chảy xuôi xuống dưới.

- Ha ha ha ha!

Thanh niên dị tộc ngửa mặt lên trời cười to,

- Thắng,mười lăm điểm,không ngờ cũng thắng!

Hồ Đức Thâm lắc được điểm nhỏ nhất,nhưng chỉ từ trong tay thanh niên dị tộc thắng trở về tám mươi lượng.

Có điều gã cảm thấy hối hận gần chết!

https://thuviensach.vn

Nếu ván này gãcũng đặt một ngàn lượng,chẳng những có thể lấy năm trăm lượng thua lúc trước thắng trở về,lại còn có thêm năm trăm lượng!

Sau khi bỏ lỡ cơ hội tốt,Hồ Đức Thâm đồng thời cũng là bỏ đi mối nghi ngờ.

Xem ra đây không phải thanh niên dị tộc và Sài Thế Ninh liên thủ giăng bẫy.

Nghi ngờ tiêu tan,Hồ Đức Thâm giữ vững tinh thần,bắt đầu đánh bạc.

Sài Thế Ninh lúc này sắc mặt trắng bệch,không ngừng nâng ống tay áo lên,lau mồ hôi trên trán,

- Đúng,đúng tiểu Vương tử thắng.

Chúng ta đánh tiếp.

- Được!

Thanh niên dị tộc sang sảng cười to.

Lại đánh thêm mấy ván nữa,vẫn là thanh niên dị tộc thắng nhiều thua ít.

Chủ yếu là hắn lúc trước thắng nhiều hơn,đầy tự tin và khí thế.

Còn Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh thì lại bó tay bó chân,không dám đặt nhiều,bỏ sót rất nhiều cơ hội.

Đêm càng về khuya,ánh trăng đã là treo cao ở giữa không trung.

Thấy thanh niên dị tộc đã ngáp ngắn ngáp dài,chuẩn bị đi nghỉ rồi,sắp chấm dứt ván bài,Sài Thế Ninh hung hăng cắn răng quyết định thả tay đánh cược một lần!

- Ván này ta đặt ba ngàn lượng!

https://thuviensach.vn

Đây cũng là số bạc còn sót lại trên người Sài Thế Ninh.

Hồ Đức Thâm nghe vậy hoảng sợ,sau khi nghiêng đầu nhìn sang,chỉ thấy Sài Thế Ninh đã là đánh cược đến mù quáng.

Nhìn sắc trời một chút,gã cũng biết sợ là thanh niên dị tộc phải chấm dứt canh bạc rồi,cũng là cắn răng một cái,

- Ta đặt năm trăm lượng!

Bởi vì lúc trước đánh khá là cẩn thận,Hồ Đức Thâm thật ra chỉ thua sáu bảy trăm lượng bạc.

- Được!

Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm ván này đặt không ít,khiến thanh niên dị tộc có thêm tinh thần,

- Đánh xong ván này chúng ta cũng nghỉ đi.

- Được.

- Không thành vấn đề.

Hai người ném xúc xắc.

Tuy nhiên trước khi mở ra,thanh niên dị tộc đột nhiên chớp mắt,

- Tối nay toàn so nhỏ,ván này so lớn đi.

Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm nhìn nhau.

Sau đó cùng nhau gật đầu.

- Ta mở trước!

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh mở ra trước tiên,năm,năm,năm,mười lăm điểm!

Gã lập tức reo hò một tiếng!

- Tiếp theo là ta.

Hồ Đức Thâm cũng đột ngột mở theo.

Bốn,năm,năm,có mười bốn điểm,cũng là số điểm khá lớn.

Thanh niên dị tộc sắc mặt chính là chuyển sang xanh mét,hối hận làm sao lại đột nhiên chuyển khẩu muốn so lớn.

Chậm rãi mở ống trúc ra,chỉ thấy bên trong đếm được là...Một,hai,một.

- Cầm bạc lên,cút!

Thanh niên dị tộc vung ra ngân phiếu,rồi gầm lên giận dữ.

Khiến cho nụ cười vừa hiện trên môi Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm,lập tức cứng đơ trên mặt.

- Được,được,chúng tôi cút,chúng tôi cút ngay.

Vẫn là phản ứng của Sài Thế Ninh khá mau,cầm lấy ngân phiếu trên mặt bàn liên tục chắp tay thối lui ra khỏi cửa.

Hồ Đức Thâm cũng là lập tức đuổi theo kịp.

Rầm!

Hai người vừa mới rời khỏi cửa phòng,vẻ mặt thẹn quá hóa giận của thanh niên dị tộc bất thình lình xông lên trước,đột ngột đóng mạnh cửa phòng.

Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm theo bản năng lui ra sau vài bước.

https://thuviensach.vn

Đi xuống lầu,Sài Thế Ninh rốt cuộc cũng không kìm nổi sắc mặt vui mừng,phá lên cười:

- Ha ha,hôm nay lại thắng một ngàn năm trăm lượng bạc,Hồ lão ca,đi,đi Bách Hoa lâu,ta mời khách!

Hồ Đức Thâm ngoài miệng cười đáp ứng,nhưng trong lòng thì hối hận,nếu hôm nay gan lớn một ít,nắm chặt cơ hội,gã cũng có thể thắng.

Cẩn thận nghĩ lại,quả thật gã hôm nay số ván thắng nhiều,số ván thua ít.

Tuy nhiên bây giờ có hối hận,cũng không có tác dụng nữa rồi.

Chỉ chốc lát,Sài Thế Vinh lén lút đi vào nhà trọ,cùng thanh niên dị tộc nói chuyện với nhau một hồi,sau đó liền rời đi.

Trở về phủ,Sài Thế Vinh hồi báo với Thành Quốc Công,bẩm rằng Giang Long với Sài Thế Ninh phối hợp vô cùng tốt.

Thành Quốc Công liền khiến Sài Thế Vinh lui xuống.

Công việc trong xưởng in vô cùng bề bộn,Sài Thế Vinh chỉ liên lạc một chút,truyền lại tin tức.

Chạng vàng ngày hôm sau,Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh lại đúng hẹn đi vào nhà trọ.

Nhưng bị báo lại cho biết,thanh niên dị tộc ban ngày hôm nay ra ngoài vẫn chưa trở về.

Hồ Đức Thâm trong lòng căng thẳng,chẳng lẽ dị tộc Vương tử đi trao đổi buôn bán làm ăn muối ăn và đồ sắt?

Nếu như trao đổi thành công,thì mình làm sao thắng được tiền?

https://thuviensach.vn

Vì thế Hồ Đức Thâm có chút nóng ruột,vội vàng đem ý nghĩ của mình nói cho Sài Thế Ninh,Sài Thế Ninh vốn dĩ không cảm thấy gì,lập tức cũng là lộ ra thần sắc lo lắng.

- Vậy chúng ta phái người đến đây ngồi canh?

Sài Thế Ninh nghĩ kế.

Hồ Đức Thâm lắc đầu,

- Vương tử trẻ tuổi này bên người mang theo nhiều tùy tùng,lại là làm loại kinh doanh không để người khác nhìn thấy được,nói không chừng trong bóng tối cũng có người,đừng để phát sinh thêm hiểu lầm nữa.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Ngày mai đến sớm một chút,chúng ta phải nắm chắc thời gian,bằng không Vương tử trẻ tuổi kinh doanh đàm phán được rồi,thanh toán sổ sách vậy chúng ta cũng đừng nghĩ tới việc tham số tiền lớn này nữa.

- Được,ta nghe lão ca.

- Thêm nữa,trên người chúng ta phải mang theo nhiều tiền đánh bạc một chút,đến lúc đó đem tiền đặt cược lớn một chút.

Hồ Đức Thâm tiếp tục nói.

Sài Thế Ninh vẻ mặt khó xử,

- Lão ca,ngươi biết thân ta không có gì giá trị cả,tổng cộng cũng chỉ có thắng từ Vương tử kia mấy ngàn lượng bạc.

- Tìm người đi mượn chứ sao.

- Thế lão ca ngươi...

https://thuviensach.vn

- Chỗ ta thì ngươi đừng nghĩ tới,ngươi muốn thắng nhiều một chút,ta cũng muốn! Nên không thể đem tiền cho ngươi mượn,để ngươi đem phần bạc vốn dĩ là ta thắng được thắng đi mất.

Nói xong lời cuối cùng,Hồ Đức Thâm hất hất cằm cười khẩy.

Đứng trước mặt tiền bạc,Hồ Đức Thâm bộc lộ bản tính.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Đổ Thần

Sài Thế Ninh hừ lạnh một tiếng,xoay người bỏ đi.

Kỳ thật gã cũng biết muốn từ trong tay Hồ Đức Thâm mượn được bạc,khả năng không lớn.

Nhìn bóng lưng Sài Thế Ninh rời khỏi,Hồ Đức Thâm khóe miệng hơi nhếc lên một chút cười khẩy.

Muốn mượn bạc từ trong tay ta,nằm mơ!

Tốt nhất ngày mai Sài Thế Ninh đem hết tiền đánh bạc thua sạch trước,gã một người thắng hai nhà!

Sau đó cũng không nhắc lại lúc trước Sài Thế Ninh nói mời đi Bách Hoa lâu uống rượu,hai tay chắp sau lưng chân đi chữ bát,chầm chậm đi về phủ đệ nhà mình.

Hai gã hộ vệ theo sau.

Trở về trong phủ,Hồ Đức Thâm đi vào kho bạc nhỏ của mình,kiểm kê ngân phiếu.

Tổng cộng có hơn tám vạn bảy ngàn lượng,ngoài ra còn có ba vạn lượng bạc trắng.

Ngồi trên ghế do dự một hồi,Hồ Đức Thâm cắn răng một cái,lấy ra hai vạn năm ngàn lượng ngân phiếu!

https://thuviensach.vn

Ngày mai phải đánh lớn vào,không mang nhiều bạc chút,làm sao tăng lớn tiền đặt cược,dụ dỗ dị tộc Vương tử mắc câu?

Hơn nữa hôm nay mặc dù là thua rồi,nhưng gã vẫn chưa thực sự triển lộ ra thực lực của mình,trà trộn trong các quán đánh bạc nhiều năm như vậy,gã đổ xúc xắc cũng có chút trình độ.

Tối thiểu cũng cao minh hơn Sài Thế Ninh không ít.

Về phần dị tộc Vương tử kia,Hồ Đức Thâm hôm nay cố ý quan sát thật kỹ,vốn dĩ là ném bừa.

Căn bản không biết kỹ thuật đánh bạc.

Cất kỹ ngân phiếu cần mang theo bên người,Hồ Đức Thâm bỏ toàn bộ ngân phiếu còn dư khóa lại.

Bạc trắng vẫn được khóa ở bên trong rương gỗ đỏ lớn.

Ngày hôm sau,Hồ Đức Thâm phái người âm thầm đi theo Sài Thế Ninh,xem Sài Thế Ninh muốn đi đâu mượn bạc,thu được tin tức là Sài Thế Ninh tìm bạn bè hư hỏng cũ,cũng không thể mượn được bao nhiêu bạc,trong bụng cảm thấy mừng thầm.

Tiền đặt cược tăng lớn,nếu như không có tiền vốn,giả như mấy ván đầu vận may không tốt,tiền vốn ít sẽ rất dễ dàng bị thua hết.

Tuy rằng Sài Thế Ninh cũng biết một ít đổ thuật,nhưng đánh bạc là phải xem vận may đấy.

Sài Thế Ninh có thể ném ra số điểm tương đối lớn hoặc nhỏ,nhưng nếu như thanh niên dị tộc lúc mới bắt đầu vận may tốt đến nghịch thiên,cũng vẫn có thể thắng Sài Thế Ninh.

https://thuviensach.vn

Dù sao Sài Thế Ninh đổ kỹ không đủ tinh xảo,ném không ra số điểm nhỏ nhất và lớn nhất.

Đương nhiên,vận may nghịch thiên có khả năng xuất hiện,nhưng sẽ không lâu dài.

Muốn thắng tiền,thực sự dựa vào vẫn là đổ kỹ.

Hồ Đức Thâm đối với hành tung của Sài Thế Ninh rõ như lòng bàn tay,cho nên dễ dàng biết được Sài Thế Ninh tính toán bỏ lại gã một mình đi tới nhà trọ trước.

Vì thế sắc trời vừa mới mịt mờ chuyển sang màu đen,lúc Sài Thế Ninh bước chân vội vàng đi tới trước cửa nhà trọ,thì thấy Hồ Đức Thâm dương dương đắc ý hai tay chắp sau lưng đứng ở cửa nhà trọ.

Sài Thế Ninh không khỏi tiu ngỉu một trận.

Vốn định một mình sớm chút chạy tới đây,lại không nghĩ Hồ Đức Thâm già đời giảo hoạt như thế.

Bất đắc dĩ,Sài Thế Ninh chỉ có thể mang theo Hồ Đức Thâm đi vào nhà trọ.

Lên tới lầu ba,tùy tùng của thanh niên dị tộc lại báo rằng,nói Vương tử vừa mới quay về nhà trọ,đang dùng cơm,bảo bọn họ chờ một lát.

Giang Long lần này đi ra ngoài chỉ mang theo vài hộ vệ,bởi vì nông trang có việc,cho nên nhất định phải lưu lại nhiều người.

Tuy nhiên Thành Quốc Công lại phái tới mười mấy hộ vệ trong phủ tiến đến hỗ trợ.

Sau khi được Giang Long hoá trang,lại thay một thân quần áo,những người dân Đại Tề này đều biến thành bộ dạng dân chăn nuôi Bắc Cương.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm tạm thời thuê một gian phòng khách,ngồi ở trước bàn.

- Vị Vương tử trẻ tuổi này ban ngày chắc chắn là đi ra ngoài bàn truyện làm ăn buôn lậu.

Hồ Đức Thâm trong thanh âm có chút lo lắng nói.

Sài Thế Ninh xoa xoa tay,

- Hôm nay phải chơi lớn hơn một chút!

- Ngươi mang theo bao nhiêu tiền đánh bạc?

Hồ Đức Thâm hai mắt híp lại,nhẹ giọng cười trêu chọc.

- Hừ.

Sài Thế Ninh mất hứng không thèm để ý.

Một hồi lâu,thanh niên dị tộc mới cơm nước xong,cho hai người qua.

Thanh niên dị tộc ngồi ở trước bàn,dùng tăm gỗ xỉa xỉa mảnh thịt mắc ở trong răng,cất giọng nói:

- Mấy ngày nữa bổn vương tử sẽ trở về bộ lạc,không bằng chúng ta chơi lớn một chút?

Đây chính là ý của Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh,hai người gật đầu lia lịa.

Đồng thời trong lòng căng thẳng,phải lấy bản lãnh thật sự ra rồi,bằng không đợi Vương tử trẻ tuổi lấy tiền bạc trong tay kết thúc sổ sách thì đừng nghĩ đến chuyện thắng nữa.

- Được!

https://thuviensach.vn

Thanh niên dị tộc ra hiệu tùy tùng lấy xúc xắc ra,

- Chúng ta nói rõ,một lần đặt cược,ít nhất không thể thấp hơn một trăm lượng

Có điều thường xuyên đi theo bên cạnh thanh niên dị tộc,tên tùy tùng có thân hình cường tráng dị thường kia,lúc này thần sắc bỗng lại do dự muốn khuyên can.

- Hử?

Thanh niên dị tộc từ trong lỗ mũi bật ra thanh âm.

Tùy tùng không dám cãi lệnh,trên mặt lộ ra biểu hiện bất đắc dĩ,đành phải đưa dụng cụ đánh bạc ra.

Ván đầu tiên theo quy củ cũ,Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh điểm số nhỏ,thanh niên dị tộc nói so lớn,hai người mỗi người thua ba trăm lượng.

Kế tiếp Sài Thế Ninh bắt đầu phát huy,khả năng đổ kỹ cộng thêm vận may tốt,đánh thắng liên tiếp,chỉ trong chốc lát đã có một ngàn lượng bạc doanh thu.

Hồ Đức Thâm nhìn thấy nóng mắt,vì thế cũng bắt đầu triển lộ thực lực.

Bỏ ba cái xúc xắc theo trình tự ném vào ống trúc,Hồ Đức Thâm lắc theo tiết tấu.

Một lát sau,đột nhiên ngưng lại.

Nghe được trong ống trúc thanh âm xúc xắc lăn lộn,Hồ Đức Thâm nhíu mày.

Đổ kỹ của gã nhiều ít cũng có chút trình độ,dù sao mê đánh bạc đã nhiều năm như vậy,thua nhiều rồi,coi như là tích lũy không ít kinh nghiệm.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng không thể làm được muốn bao nhiêu điểm liền lắc được bấy nhiêu điểm,nhưng cam đoan có thể lắc ra điểm khá lớn và tương đối nhỏ.

So với Sài Thế Ninh,gã phải cao hơn một bậc.

Xúc xắc ngừng lại,gã có thể nghe được là so với số điểm mình muốn lắc được có chút chênh lệch.

Nhấc ống trúc lên,năm,bốn,sáu,mười lăm điểm!

Ván này là so lớn,Hồ Đức Thâm doanh thu hai trăm lượng bạc.

Kế tiếp,gã liên tiếp phát huy,chỉ chốc lát,liền thắng một ngàn lượng!

Nhìn ngân phiếu nắm trong tay,Hồ Đức Thâm trong lòng kích động vô cùng.

Đều nói cược mười thua chín,gã trước kia trong đổ phường ở kinh thành chơi rất ít khi thắng.

Hơn nữa cho dù là thắng,vận may nghịch thiên thì nhiều nhất cũng chỉ thắng một hai trăm lượng mà thôi.

Nuốt nước miếng xuống họng,Hồ Đức Thâm vén tay áo lên,lại tung điểm,lập tức ném ra năm,sáu,sáu,mười bảy điểm lận!

Thanh niên dị tộc bên kia còn chưa mở ra,Hồ Đức Thâm chính là đã không kìm nổi vỗ đùi!

Hôm nay chẳng những đổ kỹ phát huy vượt xa người thường,hơn nữa vận may cũng là tương đối tốt.

Thanh niên dị tộc sắc mặt lúc này thật khó coi,bởi vì Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm thắng liên tục rất nhiều ván.

https://thuviensach.vn

Lần này Hồ Đức Thâm lại ném ra mười bảy điểm nữa.

Hắn không tự tin sẽ thắng,chỉ thuận tay nhấc ống trúc lên.

Nghĩ là sẽ lại thua thôi.

Tuy nhiên sau khi Hồ Đức Thâm nhìn sang,nụ cười sáng lạn lập tức cứng đơ trên mặt.

Sáu,sáu,sáu,thanh niên dị tộc không ngờ ném ra được báo tử điểm lớn nhất!

- Ha ha ha!

Thanh niên dị tộc sau khi nhìn thấy,lập tức cất tiếng cười to,thua nửa ngày,rốt cục thì cũng mở mặt một lần,

- Lần này ngươi đặt một ngàn lượng,mau mau mau,mau lấy bạc ra.

Hồ Đức Thâm vất vả nửa ngày,mới thắng được một ngàn lượng bạc,vốn định thừa dịp may đang đỏ,đặt lớn hơn thắng nhiều một chút,lại không nghĩ sẽ bị thua trở về.

Sài Thế Ninh cũng vậy,có điều đặt nhỏ hơn chút,tám trăm lượng.

Khe khẽ thở dài,Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh nhìn nhau.

Thanh niên dị tộc đột nhiên ném ra được ba con sáu,đây tuyệt đối là ngẫu nhiên,may mắn!

Hồ Đức Thâm hít sâu một hơi,lại cầm xúc xắc lên.

Nên không nhìn thấy thanh niên dị tộc và Sài Thế Ninh trong lúc này,đang liếc mắt nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

Thanh niên dị tộc tất nhiên là Giang Long giả trang rồi,lúc này thấy Hồ Đức Thâm cuối cùng cũng bị khơi gợi lên bản tính mê cờ bạc,nên bắt đầu thả dây dài câu cá lớn.

Kế tiếp,Hồ Đức Thâm liên tục đánh thắng.

Chỉ chốc lát đã thắng được khoảng chừng ba ngàn lượng bạc!

Ánh mắt của Hồ Đức Thâm cũng đã là bị sắc bạc trắng lóa lấp đầy.

Sài Thế Ninh kém hơn một chút,gã chỉ thắng được một ngàn lượng.

- Ván cuối cùng!

Giang Long đột nhiên đứng lên,bộ dạng thua đỏ con mắt,

- Lại so lớn một lần nữa!

Cầm lấy ống trúc lắc một trận mãnh liệt,úp ngược trên mặt bàn.

Sức lực quá lớn,khiến mặt bàn bị chấn động một trận rung lên.

- Được!

Sài Thế Ninh xoa xoa hai tay,liều phen này,

- Ván này ta đặt ba ngàn lượng!

Thanh niên dị tộc khóe mắt giật giật lia lịa.

Dường như hôm nay thua thảm rồi,hắn đã không còn lòng tin nữa.

- Ta cũng đặt ba ngàn lượng!

Hồ Đức Thâm dứt lời,khóe mắt liếc nhìn khuôn mặt thanh niên dị tộc vốn đã có chút bệnh trạng nhợt nhạt,giờ lại tái thêm vài phần.

https://thuviensach.vn

Một tùy tùng đứng bên cạnh,định nói gì với thanh niên dị tộc xong lại thôi.

Sài Thế Ninh lắc trước,sau đó là Hồ Đức Thâm.

Phen này Hồ Đức Thâm cảm thấy khả năng đổ kỹ lại vượt xa người thường,rất tự tin mở ống trúc đầu tiên.

Sáu,sáu,năm!

Mười bảy điểm!

Trên mặt của Hồ Đức Thâm nháy mắt hiện lên vẻ tươi cười đắc ý.

Sài Thế Ninh là người thứ hai mở ra,năm,năm,sáu,mười sáu điểm! Cũng là điểm rất lớn.

Thanh niên dị tộc sắc mặt một mảnh xanh mét,vươn tay ra lấy ống trúc cũng có chút run rẩy.

Thật cẩn thận mở hé ra,tự mình liếc nhìn qua trước.

Ngay sau đó vung tay hất mạnh xúc xắc và ống trúc vào giữa không trung,đập xuống sàn nhà.

Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh không nghĩ tới thanh niên dị tộc sẽ có phản ứng như thế,phải biết rằng ván này mỗi người đặt tận ba ngàn lượng,nhưng hiện tại hai người còn lại chưa kịp nhìn thấy điểm số,đã bị thanh niên dị tộc hất tung lên rồi.

Thế này là muốn chơi xấu hay sao?

Tuy nhiên thanh niên dị tộc nói một câu,khiến hai người bọn họ yên tâm.

https://thuviensach.vn

- Cho bọn chúng ngân phiếu,khiến cho bọn chúng biến đi,ta về sau không muốn gặp lại bọn chúng! Không,ngày mai các ngươi nhất định phải đến,ta ngày mai nhất định có thể đem tiền vốn thắng trở về...

Thanh niên dị tộc vẻ mặt đã là có chút cuồng loạn rồi.

Dường như đã hóa thân thành một kẻ đánh bạc điên.

Từ trong tay tùy tùng có sắc mặt khó coi tiếp nhận ngân phiếu,Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh rời khỏi khách phòng.

Tùy tùng lập tức đóng cửa lại,thanh âm cũng là vang lên sau đó,

- Cửu vương tử,ngài không thể đánh bạc nữa,bằng không sẽ không đủ ngân lượng mua muối ăn và đồ sắt...vUHxDh6bW8S54R2uaPKELfVAF -

- Vớ vẩn,bổn vương tử lúc này mới thua bao nhiêu bạc? Phải biết rằng bổn vương tử lần này vào kinh trên người ước chừng mang theo một trăm...

Ở cửa vài tên dị tộc tùy tùng nhìn chăm chú,Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh chỉ có thể nghe được nửa câu mà hai người đang nói trong phòng.

Lúc nghe tới một trăm,Hồ Đức Thâm tim gan đột ngột nhảy loạn xạ.

Một trăm này phía sau nhất định là đi theo chữ vạn rồi!

Một trăm vạn lượng!

Thanh niên dị tộc trên người ước chừng có chứa một trăm vạn lượng bạc!

Thậm chí còn nhiều hơn.

Hồ Đức Thâm ánh mắt sung huyết,hô hấp cũng dần dần dồn dập.

Nếu như có thể đem chỗ bạc này thắng tới tay...

https://thuviensach.vn

Lúc này Sài Thế Ninh mang theo vẻ run rẩy thanh âm vang lên,

- Hồ lão ca,cơ hội này ngàn năm một thuở a!

Một trăm vạn lượng bạc trắng...

- Nhất định phải thắng vào tay của chúng ta!

Hồ Đức Thâm vung quyền đạo.

- Ừ,để cho tên biên cương dị tộc mở mang kiến thức Đại Tề chúng ta đổ thuật vô song!

Sài Thế Ninh tiếp lời.

- Đúng!

Hồ Đức Thâm bị gạt tới cảm xúc kích động,lòng tự tin cực độ bành trướng!

Thật sự cho là mình được Đổ Thần nhập vào người.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Quá Vượng

Trong phòng nhà trọ,hóa trang tùy tùng,một người trung niên thân thể cường tráng có hàm râu quai nón,sau khi nghe thấy tiếng bước chân của Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh đã đi xa mới cười cười mở miệng nói,

- Tiểu thiếu gia,ván cuối cùng ngài làm thế nào ném ra ba nút sáu?

Giang Long nhún vai,

- Vận may quá vượng.

Thật đúng là không ngờ,thuận tay quăng ra mà thôi.

Hơn nữa may là Giang Long cẩn thận,tự mình mở hé ra xem trước,sau đó quăng xúc xắc đi,bằng không vốn sẵn kế hoạch thả dây dài câu cá lớn cũng sẽ bị tai nạn không ngờ này làm rối loạn.

- Ha ha.

Tùy tùng ngửa mặt lên trời cười to một trận sang sảng.

Không ngoài dự tính của Hồ Đức Thâm,chạng vạng ngày hôm sau lúc nhìn thấy thanh niên dị tộc,chỉ thấy thanh niên dị tộc ánh mắt dị thường tối tăm,khuôn mặt u ám.

Cũng phải,dù đổi lại là bất cứ ai,ngày hôm trước thua khoảng chừng một vạn lượng bạc,nghĩ đến cũng sẽ là tuyệt đối không vui vẻ gì.

- Cáp Luân Vương tử chào ngài.

https://thuviensach.vn

Vừa vào cửa,Sài Thế Ninh đã liên tục chắp tay chào hỏi.

Hồ Đức Thâm cũng cười theo.

- Hừ!

Thanh niên dị tộc chỉ hừ lạnh một tiếng,ko để vào đầu.

Thể hiện ra tâm trạng thật sự không tốt của hắn,chán không thèm nói chuyện với Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh rồi.

Tùy tùng thấy thanh niên dị tộc vẫy vẫy tay,sắc mặt do dự,nhưng hình như lại nhớ ra điều gì đó,cho nên cuối cùng vẫn đem ba bộ đổ cụ bày lên trên mặt bàn.

- Bắt đầu!

Hôm nay ván đầu tiên,đã khiến cho thanh niên dị tộc nổi giận.

Mặc dù là sau khi ném xong đếm điểm,hắn mới nói so lớn hay nhỏ,nhưng hắn lại ném được số điểm ở giữa.

So lớn Sài Thế Ninh thắng,so nhỏ lại là Hồ Đức Thâm thắng.

Nhìn bộ dạng phát hỏa của thanh niên dị tộc,Sài Thế Ninh và Hồ Đức Thâm nhìn nhau,chớp chớp mắt,tất nhiên là hai người trước khi đến,đã thương lượng tốt rồi.

Ngoại trừ không cho thanh niên dị tộc chơi xấu thắng tiền ra,cũng là muốn chọc giận thanh niên dị tộc.

Người tức giận,sẽ mất đi lý trí.

Kế tiếp,thái độ của thanh niên dị tộc đúng như Hồ Đức Thâm nghĩ,chỉ cần thua một ván,sẽ nổi điên.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa thanh niên dị tộc hôm nay vận may cũng là xấu vô cùng.

Nếu không phải sợ thanh niên dị tộc thua suốt,sẽ phát hỏa mà tàn cuộc,Hồ Đức Thâm một ván cũng sẽ không cho thanh niên dị tộc thắng.

Hôm nay canh bạc hoàn toàn là dựa theo kịch bản mà Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh đã thương lượng để diễn đấy.

Trong phòng thỉnh thoảng lại vang lên tiếng thanh niên dị tộc rít gào như sấm.

Ngân phiếu trước mặt Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh hai người,càng ngày càng dầy.

Sau nửa canh giờ,Hồ Đức Thâm ước chừng thắng một vạn lượng,còn Sài Thế Ninh thì thắng tám ngàn lượng.

Nhìn thấy Sài Thế Ninh thắng càng ngày càng nhiều,trong lòng Hồ Đức Thâm lo lắng,liền đem tiền đặt cược càng đặt càng lớn.

Gã cũng không muốn cùng Sài Thế Ninh chia đều bạc của thanh niên dị tộc.

Hận là không thể thắng toàn bộ một trăm vạn lượng bạc của thanh niên dị tộc vào tay mình.

Sài Thế Ninh dường như cũng cảm thấy thế,nên bắt đầu tăng lớn tiền đặt cược,muốn cùng Hồ Đức Thâm giành bạc thắng.

- Ván này ta đặt một ngàn lượng!

Hồ Đức Thâm hô.

Sài Thế Ninh lập tức không phục đặt theo,

https://thuviensach.vn

- Ta cũng đặt một ngàn lượng!

- Ván này ta đặt một ngàn một trăm lượng!

- Ta đặt một ngàn hai trăm lượng!

...

Tiền đặt cược càng ngày càng nhiều,cuối cùng một ván đã tăng tới một ngàn năm trăm lượng,hai người không dám tăng thêm nữa.

Bằng không dọa cho thanh niên dị tộc sợ,từ trong sự giận dữ tỉnh lại,vậy thì canh bạc hôm nay phải giải tán rồi.

- Mới có một ngàn năm trăm lượng? Lá gan của các ngươi cũng nhỏ quá đi?

Đột nhiên,thanh niên dị tộc đứng lên,nổi giận một trận xé toạc vạt áo,cao cao xắn tay áo lên,mắt đỏ quạch rống lớn:

- Kế tiếp,để ta quy định tiền cược!

- Được.

Sài Thế Ninh lập tức đồng ý.

Hồ Đức Thâm đang có chút buồn bực vì không dám đặt nhiều tiền cược hơn nữa,nghe vậy tất nhiên cũng là gật đầu đồng ý,

- Không thành vấn đề!

- Hai ngàn lượng!

Thanh niên dị tộc rống to,đồng thời,cũng là cầm lấy ống trúc bắt đầu lắc mạnh.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng thanh niên dị tộc đã là có chút điên cuồng,Hồ Đức Thâm tâm trạng phấn khởi xúc động!

Chính là bộ dạng này!

Gã nhiều năm trà trộn trong các quán đánh bạc,gặp qua rất nhiều dân cờ bạc điên,chính là như vậy,cuối cùng thua thất bại thảm hại cửa nát nhà tan.

Lại thua ván nữa!

Một người hai ngàn lượng,hai người,kết thúc ván này,thanh niên dị tộc chính là thua mất bốn ngàn lượng bạc trắng bóng.

- Ta không tin không thắng được hai người các ngươi!

Thanh niên dị tộc lại rống lên giận dữ,

- Lần nữa,ván này so nhỏ,tiền đánh cược là hai ngàn hai trăm lượng!

Thua hết ván này đến ván khác,cho đến khi thua mất bốn vạn lượng,tùy tùng đứng bên cạnh không nhịn được mở miệng nói chen vào.

Lúc này mới khiến thanh niên dị tộc đã chìm vào ma chướng thoáng tỉnh lại một chút.

Kiểm lại một chút,biết được mình hôm nay ước chừng đã thua tận bốn vạn lượng bạc,thanh niên dị tộc cũng là không kìm nổi có phần kinh hãi.

Tuy nhiên vẫn là rất không cam lòng.

Muốn đem số bạc thua trận thắng lại.

- Hôm nay chơi tới đây thôi,ngày mai các ngươi tới nữa,nhớ là lúc đó mang nhiều bạc chút!

Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh sau khi đồng ý,lui về.

https://thuviensach.vn

Những tùy tùng ở ngoài cửa canh gác đều là hung dữ trừng mắt nhìn hai người một cái,sau đó bước nhanh đi vào bên trong phòng,đóng sập cửa lại.

Hai người liếc nhìn nhau,dè dặt tiến đến gần,áp lỗ tai dán vào cửa trước.

Trong phòng tất cả tùy tùng đều quỳ rạp xuống đất,đầu lĩnh tùy tùng nói:

- Cửu vương tử,không thể đánh bạc nữa!

- Đúng vậy,ngài đã thua hết mấy vạn lượng bạc rồi.

- Câm miệng,bổn vương tử làm việc như thế nào,các ngươi quản được sao?

Thanh niên dị tộc rống to.

- Nhưng tộc nhân trong bộ lạc,đều đang chờ đợi ngài mua muối ăn mang về.

- Không thể mua muối đem về,không biết tương lai sẽ chết bao nhiêu người.

- Van cầu ngài,đừng đánh bạc nữa.

Thanh âm đau khổ cầu xin của đông đảo tùy tùng,xuyên qua cửa phòng truyền vào tai Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh.

Hồ Đức Thâm theo bản năng xiết chặt hai nắm đấm,một lần lại một lần cầu nguyện,

- Đừng đáp ứng,ngàn vạn lần không thể đồng ý!

Sài Thế Ninh cũng đang lẩm bẩm trong miệng.

- Các ngươi lại dám không tin bổn vương tử? Hai kẻ kia cũng chỉ là hai tên con ông cháu cha không nên thân ở kinh thành mà thôi! Ta lúc trước

https://thuviensach.vn

không phải đã phái các ngươi đi ra ngoài hỏi thăm rồi sao,bọn họ trà trộn trong các đổ phường,làm gì có lúc nào thắng được bạc? Với đổ thuật cao minh tuyệt hảo của bổn vương tử lại có thể sợ bọn họ?

Thanh niên dị tộc rít qua cổ họng rống lớn.

Hồ Đức Thâm nghe vậy sửng sốt,lúc trước khá là xem thường tên Vương tử trẻ tuổi này.

Không ngờ đối phương lại phái người hỏi thăm tìm hình của mình và Sài Thế Ninh ở kinh thành.

Biết người biết ta,trăm trận trăm thắng mà?

Tuy nhiên tên Vương tử trẻ tuổi này,hơi tự đánh giá quá cao thực lực của chính mình đi?

Rõ ràng đến cái xúc xắc cũng không biết ném,lại còn cao minh tuyệt hảo đổ thuật,tự cho hắn là Đổ Thần chắc.

- Cửu vương tử,ngoại trừ muối ăn ra,đồ sắt chúng ta cũng phải mua về,dũng sĩ trong tộc chúng ta đã rất lâu không thay vũ khí rồi,còn mấy bộ lạc lớn bên cạnh vẫn đối với tộc của ta như hổ rình mồi,nếu như trong tay không có vũ khí tinh xảo,chúng ta sớm hay muộn cũng sẽ bị bọn họ nuốt chửng.

Lại có tùy tùng mở miệng.

- Láo toét! Tộc của ta tuy rằng không phải bộ lạc hùng mạnh nhất,nhưng cũng là có danh hiệu,ai dám có ý định đánh bộ lạc chúng ta?

Thanh niên dị tộc cố gắng biện giải.

- Ngài là Cửu vương tử cao quý,hắn là biết rõ đại thảo nguyên chúng ta,cạnh tranh tàn khốc cỡ nào!

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy,trước kia không biết có bao nhiêu bộ lạc khổng lồ,bởi vì coi thường đối thủ xung quanh,không kịp thời đổi mới nhiều vũ khí,khiến cho các tộc nhân sức chiến đấu giảm lớn,kết quả bị các bộ lạc khác liên kết,bị đánh bại công chiếm.

- Địch nhân là sài lang,là rắn độc,là ác nghiệt chim diều,không có cung nỏ và đao thương tinh xảo,làm thế nào phòng bị tự bảo vệ mình,để bị bắn chết?

Các tùy tùng mỗi người một câu,giải thích tỉ mỉ tầm quan trọng của đổi mới vũ khí.

Cuối cùng thanh niên dị tộc thẹn quá hóa giận,cái bọn nô bộc chết tiệt này,không ngờ không có một đứa nào tin tưởng mình!

- Các ngươi từng người một,đều không phải người của ta,là các ca ca phái tới hiệp trợ ta,nhưng nói là theo bên cạnh hiệp trợ,lại cậy là thủ hạ đắc lực của các ca ca ta,cho nên không coi ai ra gì,không ngờ dám xem thường ta,bọn họ tranh đoạt vương vị,nhưng phụ vương coi trọng nhất cũng là ta,các ngươi là sợ ta làm tốt việc này,lập công lớn,lúc này mới trăm phương nghìn kế ngăn cản ta?

Đang nói chuyện,một tiếng leng keng rút đao thanh âm,từ trong nhà vang lên,tiếp theo thanh niên dị tộc một vẻ âm u nói:

- Về sau ai còn dám ở trước mặt bổn vương tử lắm miệng,bổn vương tử sẽ lấy đầu của hắn!

Trong khoảng thời gian ngắn,trong phòng chính là yên tĩnh trở lại.

Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh mặt lộ sắc vui mừng,thả nhẹ bước chân,lặng lẽ rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Sau khi trở lại trong phủ,Hồ Đức Thâm đem ngân phiếu hôm nay thắng tới bỏ vào quỹ đen khóa kỹ.

Nhưng không lâu sau,lại lấy ra.

Sau đó do dự,hồi lâu,đột nhiên nghiến răng một cái,trái lại từ chỗ ngân phiếu vốn có xuất ra hơn hai vạn lượng!

Cơ hội hiếm có,thanh niên dị tộc đánh cược không được mấy ngày,nhất định phải mang nhiều chút tiền vốn.

Bạc của bản thân lại thêm mấy ngày nay thắng được,trên người của Hồ Đức Thâm,đã là ước chừng mang theo bảy vạn lượng ngân phiếu!

Lại là một ngày chạng vạng,trong nhà trọ,ván đầu tiên Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh không có liên kết,tùy ý thanh niên dị tộc thắng được khởi đầu tốt đẹp.

Ngày hôm qua thanh niên dị tộc thua thảm rồi,cần làm cho hắn thắng một ván,mới có tự tin.

Kế tiếp sau đó,thanh niên dị tộc bắt đầu thua tiền hết ván này đến ván khác.

Thời gian cũng không lâu,đã là thua năm vạn lượng!

Thanh niên dị tộc giống như điên cuồng,lần lượt nâng lên tiền đặt cược.

- Cửu vương tử!

Một tùy tùng bấy giờ nhìn không nổi nữa,muốn khuyên can.

- Cút ngay! Nghĩ là bổn vương tử không dám chém đứt đầu của ngươi sao?

https://thuviensach.vn

Thanh niên dị tộc trừng một đôi mắt đỏ rực hét lớn.

Tùy tùng thân thể run lên,cắn răng lui ra.

- Trên người các ngươi tổng cộng có bao nhiêu bạc?

Thanh niên dị tộc hất đầu nhìn về phía Hồ Đức Thâm và Sài Thế Ninh,

- Chúng ta quyết định thắng thua một ván cuối cùng!

Hồ Đức Thâm giờ phút này trong đôi mắt vốn đã không lớn,chỉ còn lại từng trang từng trang đại ngân phiếu,hơn nữa tự tin dựa vào đổ thuật của mình nhất định có thể thắng,bèn liếm liếm đôi môi đã hơi khô ráp,đáp:

- Trên người của ta có chín mươi lăm ngàn lượng.

Sài Thế Ninh cũng mở miệng trả lời,

- Trên người của ta có bảy mươi sáu ngàn lượng.

- Được,ta đây phân ra đặt chín mươi lăm ngàn lượng,và bảy mươi sáu ngàn lượng,các ngươi có dám tiếp hay không?

- Sao lại không dám?

Hồ Đức Thâm thanh âm hưng phấn cũng có chút run rẩy.

Chỉ cần nắm bắt ván này,thoáng chốc có thể thu về chín mươi lăm ngàn lượng bạc,thằng ngốc mới không đồng ý!

Sài Thế Ninh cũng liên tục gật đầu đồng ý,sắc mặt biểu hiện không thể ức chế được sự hưng phấn.

Hồ Đức Thâm lắc trước.

Ván này so lớn.

https://thuviensach.vn

Vươn một đôi bàn tay to trắng mập,Hồ Đức Thâm lần lượt có trình tự kẹp xúc xắc ở giữa lòng bàn tay,trình tự này là chỉ ba cái xúc xắc,cái nào mặt điểm hướng lên trên.

Hồ Đức Thâm đổ kỹ không tính cao minh,chỉ có thể coi là miễn cưỡng đụng đến chút môn đạo.

Chỉ có thể đem trình tự trước tiên xác định tốt,mới có thể lắc ra điểm số khá lớn hoặc là tương đối nhỏ điểm.

Hít sâu một hơi,lại vừa thổi khí vào xúc xắc trong tay,Hồ Đức Thâm buông tay ra,thả ba cái xúc xắc từ giữa không trung rơi xuống.

Sau đó gã vút nhanh quơ lấy ống trúc,đỡ lấy ba cái xúc xắc,bắt đầu xóc lắc mạnh mẽ.

Tiền đặt cược quá lớn,Hồ Đức Thâm trước kia chưa từng ham đánh cược như vậy.

Cho nên lúc này tinh thần của gã cực kỳ tập trung.

Toàn bộ vào ống trúc trong tay,và xúc xắc bên trong ống trúc.

Lóc xóc lóc xóc,trong khoảng thời gian ngắn trong phòng khách,chỉ còn lại thanh âm xúc xắc va chạm.

Sau một lúc lâu,Hồ Đức Thâm đem ống trúc úp ngược ở trên mặt bàn.

Tiếp theo đó liền nhướn mày,vốn là lắc điểm rất tốt,nhưng có lẽ là bởi vì nguyên nhân quá mức kích động vào phút cuối bàn tay khẽ run lên một cái.

Tuy nhiên kể cả như thế,cũng vẫn là một số điểm rất lớn rồi.

Hồ Đức Thâm xiết chặt hai đấm,nhìn bên cạnh Sài Thế Ninh bắt đầu lắc đổ xúc xắc.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Thu Quan

Theo Hồ Đức Thâm,Sài Thế Ninh giờ phút này khẩn trương dị thường,động tác cũng có một chút cứng ngắc.

Ván này có khả năng sẽ thua.

Tuy nhiên như vậy chẳng phải là rất tốt sao?

Thanh niên dị tộc thắng sạch bạc của Sài Thế Ninh,đến lúc đó mình lại từ trong tay thanh niên dị tộc thắng toàn bộ tiền cất vào túi bên eo của mình.

Bởi vì mải chú ý đến Sài Thế Ninh,cho nên gã không nhìn thấy lúc này thanh niên dị tộc hai mắt híp lại,vành tai nhẹ nhàng rung động.

Tinh thần cực kỳ tập trung,kỳ thật lúc trước khi Hồ Đức Thâm đổ xúc xắc,thanh niên dị tộc đã có bộ dáng như vậy rồi.

Một lát sau,Sài Thế Ninh đem ống trúc úp ngược trên mặt bàn.

Sau đó theo bản năng,liếc mắt một cái nhìn thanh niên dị tộc ở phía đối diện.

Thanh niên dị tộc thần sắc trầm tĩnh lại,hơi hơi gật đầu.

Sài Thế Ninh trong lồng ngực phun ra một hơi dài đục ngầu.

- Cáp luân Vương tử,đến lượt ngài đổ xúc xắc rồi.

https://thuviensach.vn

Hồ Đức Thâm thu hồi ánh mắt,nhìn về phía thanh niên dị tộc.

Vài tùy tùng bỗng nhiên tiến lên trước một bước.

Thanh niên dị tộc thấy thế,đột nhiên từ bên hông rút ra như con dao găm cong cong như vầng trăng khuyết,đâm xuống mặt bàn.

Những tùy tùng kia thân thể cứng đờ,liếc mắt nhìn nhau,yên lặng lui về.

Hừ lạnh một tiếng,thanh niên dị tộc chậm rãi vươn ra đôi tay rõ ràng có chút run rẩy,cầm xúc xắc lên.

Nắm chặt ở trong tay,đưa lên miệng thổi vào một hơi dài.

Sau đó đột nhiên ném vào trong ống trúc,rồi bắt đầu xóc lắc một trận mạnh mẽ.

Hồ Đức Thâm chăm chú nhìn ống trúc trong tay thanh niên dị tộc,lúc đầu cố gắng nghe ngóng,cuối cùng phát hiện thanh niên dị tộc căn bản chính là lắc bừa,ánh mắt chuyển lên nhìn mặt thanh niên dị tộc.

Lúc này thanh niên dị tộc đã là nghiến răng nghiến lợi,bộ mặt dữ tợn!

Hừ!

Dù vậy,Hồ Đức Thâm không thể không thừa nhận là thanh niên trước mặt trông rất anh tuấn.

Tuy nhiên đẹp trai thì có ích lợi gì?

Có thể ăn được sao?

Chỉ là công tử bột mà thôi.

Có rất nhiều lão gia cao quý lại rất thích chơi nam nhân,nếu thua sạch bạc,thanh niên trước mặt nếu sợ bị trừng phạt không dám về bộ lạc,Hồ Đức

https://thuviensach.vn

Thâm rất vui lòng đưa thanh niên dị tộc giới thiệu cho vài tay đại nhân vật cầm quyền cao,mà lại có đặc thù ham mê.

Bụp!

Trong lúc Hồ Đức Thâm tâm trí đang để nơi khác,thanh niên dị tộc úp ngược thật mạnh ống trúc lên trên mặt bàn.

- Ta mở trước!

Hồ Đức Thâm đã không thể chờ được nữa rồi,mở ra ống trúc ở trước mặt mình.

Sáu,năm.ba,mười bốn điểm!

Hồ Đức Thâm sau khi nhìn thấy thở phào nhẹ nhõm,đồng thời cũng lấy lại được tim gan.

Nhẹ nhàng thở ra,là vì mười bốn điểm đã là khá lớn rồi.

Đấy là tại lúc trước quá căng thẳng,kết quả tay run lên một cái,bằng không chắc chắn sẽ không có tam điểm,ít nhất cũng là tứ hoặc ngũ điểm.

Nhắc tới tim gan,là vì mười bốn điểm mặc dù là không nhỏ,nhưng cũng vẫn có khả năng thua.

Nếu thanh niên dị tộc may mắn một chút...Mà không,tuyệt đối là không! Hồ Đức Thâm hít sâu một hơi,trong lòng tự động viên tinh thần.

Lúc này thanh niên dị tộc nhìn về phía Sài Thế Ninh,Sài Thế Ninh theo bản năng xoa tay,sau đó nhẹ nhàng nhấc ống trúc lên.

Sáu,sáu,sáu!

Mười tám điểm!

https://thuviensach.vn

Báo tử,đồng thời cũng là điểm lớn nhất!

Sài Thế Ninh lập tức reo hò một tiếng.

Hồ Đức Thâm thì là có chút há hốc mồm,lúc trước gã thấy Sài Thế Ninh bởi vì quá căng thẳng kích động,do đó động tác có phần cứng ngắc,nghĩ là ván này Sài Thế Ninh có khả năng thua,lại không ngờ Sài Thế Ninh chó ngáp phải ruồi ném ra tận mười tám điểm.

Sắc mặt thanh niên dị tộc lúc này,đã là u ám giống như có đám mưa nhỏ kéo đến.

Tay phải vô thức nắm chặt lại buông ra.

Buông ra lại nắm chặt.

Thấy hồi lâu mà thanh niên dị tộc cũng không dám mở ống trúc ra,Hồ Đức Thâm cười tủm tỉm thúc giục,

- Cáp luân Vương tử đến lượt ngài đếm điểm rồi.

Thanh âm thốt ra,đột nhiên nhớ tới ván bài cuối cùng ngày hôm qua,thanh niên dị tộc trực tiếp đánh bay xúc xắc.

Hôm nay có phát sinh cùng một cảnh tượng hay không đây.

Thanh niên dị tộc động tác rất chậm rãi,từ từ nhấc ống trúc lên.

Điểm của ba cái xúc xắc lần lượt lọt vào tầm mắt mọi người.

Sáu,năm,bón!

Thanh niên dị tộc đầu tiên là sửng sốt,lập tức cười ha ha,

- Thắng,ta thắng một!

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh tuy rằng đã sớm biết kết quả,nhưng vẫn là âm thầm khâm phục Giang Long đổ thuật cao minh,khống chế tinh chuẩn như thế,chỉ cao hơn Hồ Đức Thâm một điểm.

Hồ Đức Thâm thì trong nháy mắt ngây người lại,ánh mắt tràn đầy nghi hoặc!

Làm sao có thể?

Vốn cho là ván này kết thúc,có thể kiếm được chín mươi lăm ngàn lượng,nhưng kết quả lại là,thua tất cả tiền bạc trên người!

Sài Thế Ninh cất tiếng cười to,tiếp nhận ngân phiếu thanh niên dị tộc đưa tới,gã ván này thắng bảy mươi sáu ngàn lượng.

Mắt nhìn vào ngân phiếu trước mặt đều bị thanh niên dị tộc lấy đi,tinh thần Hồ Đức Thâm mới quay lại.

Muốn ngăn cản,nhưng chỉ há hốc miệng,rồi lại vô lực ngậm lại.

Thua rồi,một ván đánh thua,số bạc này đã là của người khác rồi.

Hồ Đức Thâm lúc này hai mắt vô hồn,ánh mắt trống rỗng,cho đến khi Sài Thế Ninh dùng sức lắc gã vài cái,gã mới dần dần có phản ứng.

Thanh niên dị tộc cao ngạo hất cằm lên hỏi,

- Trên người ngươi còn ngân phiếu không?

- Ta,ta...,không có.

Hồ Đức Thâm thanh âm có chút run rẩy.

- Không có bạc thì biến ngay đi!

Thanh niên dị tộc đắc ý khoát tay áo,

https://thuviensach.vn

- Ta cùng Sài Thế Ninh còn muốn tiếp tục đấu.

- Hồ lão ca,nếu không ngươi về trước?

Sài Thế Ninh cũng đã mở miệng,

- Đợi canh bạc chấm dứt,ta mời ngươi đi Bách Hoa lâu uống rượu,tìm tỷ muội tốt nhất.

- Không được!

Trước thì bị thanh niên dị tộc cười nhạo miệt thị,sau lại thấy Sài Thế Ninh muốn khuyên gã hồi phủ,trong lồng ngực của Hồ Đức Thâm chính là đột nhiên dâng lên tận cổ một ngọn lửa tức giận,gã không cam lòng!

Vốn định thắng bạc của thanh niên dị tộc,không ngờ một chiêu xuất sai,đã thua cả bàn.

Nếu không phải phút chót tay phải giật mình run rẩy...

- Sao rồi,ngươi thua không nổi?

Thanh niên dị tộc bỗng nhiên nghiêm mặt lại,

- Muốn gây sự? Vậy ngươi cứ việc đến đây,bổn vương tử tuy rằng không phải con dân Đại Tề,nhưng luận quan hệ,cũng không phải một An Nhạc hầu nho nhỏ như ngươi có thể trêu chọc được nổi đâu!

Đối mặt với thanh niên dị tộc cứng rắn,mạnh mẽ,khí thế Hồ Đức Thâm không khỏi bị kiềm hãm,lập tức lại bảo rằng:

- Ta đâu có nói muốn gây sự,hơn nữa ta cũng không phải là kẻ thua không nộp được bạc ra,chỉ là muốn ngươi chờ một lát,ta trở về lấy bạc rồi quay lại đây.

https://thuviensach.vn

- Hồ lão ca,ngài nghe ta một câu,dừng ở đây thôi.

Sài Thế Ninh lập tức khuyên nhủ,nhưng trên mặt gã không kiềm chế được hưng phấn,khiến Hồ Đức Thâm cực kỳ nhức mắt,

- Nhỡ ngài lấy bạc ra sau lại thua thì phải làm sao bây giờ? Người nhà ngài nhiều như vậy,riêng mỗi ngày ăn mặc chi phí cũng không phải là con số nhỏ.

Hừ!

Hồ Đức Thâm vung ống tay áo,trợn mắt nhìn Sài Thế Ninh,ngươi mà lại tốt như vậy?

Là muốn một mình nuốt gọn hơn một trăm vạn lượng bạc của thanh niên dị tộc kia!

Mơ đi!

- Ta lập tức quay lại! Hất mạnh Sài Thế Ninh đang lôi kéo ra,Hồ Đức Thâm lập tức xoay người một phát chạy ra cửa.

Lúc này thanh âm của thanh niên dị tộc truyền đến,

- Nhiều nhất chờ ngươi thời gian nửa nén hương,quá hạn không đợi!

Cước bộ của Hồ Đức Thâm lập tức nhanh hơn.

Đợi thân ảnh của Hồ Đức Thâm chạy xuống lầu ba,một tùy tùng cười hì hì đi vào trong phòng,

- Người đã đi rồi.

Trong phòng trên mặt của mọi người,đều là lập tức lộ ra vẻ tươi cười.

- Giang Long,đổ kỹ của ngươi quả nhiên độc nhất vô nhị!

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh lập tức bợ đít nịnh hót.

- Ngươi học cũng rất tốt.

Hoá ra đêm qua Giang Long truyền thụ lại kỹ xảo đổ xúc xắc cho Sài Thế Ninh,Sài Thế Ninh miễn miễn cưỡng cũng học được,chính là vì vừa mới học được không lâu,cho nên lúc trước đổ xúc xắc,động tác của Sài Thế Ninh mới có vẻ hơi cứng ngắc.

Tuy nhiên Sài Thế Ninh cuối cùng cũng không phạm lỗi,dựa theo kế hoạch định ra,lắc ra số điểm lớn nhất.

Cố ý khiến Sài Thế Ninh thắng,chính là muốn kích động Hồ Đức Thâm,khiến Hồ Đức Thâm không cam lòng đi về nhà lấy bạc.

Mà chỉ cho thời gian nửa nén hương,lại là không muốn Hồ Đức Thâm bởi vì sa vào canh bạc,đem nông trang của phủ đệ và những thứ khác tìm người gán nợ lấy tiền đánh bạc.

Đôi khi làm việc nhất định phải chừa lại một đường.

Chỉ là thắng hết bạc trắng của Hồ Đức Thâm,gã cùng lắm cũng là tức hộc máu mà thôi.

Nhưng nếu Hồ Đức Thâm đến tài sản cố định cũng bị thua mất,vậy chắc chắn là phải liều mạng rồi! Hơn nữa đến lúc đó Nguyệt phi nương nương trong cung,sợ sẽ làm lớn sự tình lên,mà không có chút nhẫn nại nào.

Ngươi đưa cha ruột người ta vào tuyệt lộ,Nguyệt phi làm sao có thể không giận,không cùng ngươi liều mạng?

Chưa tới tuyệt lộ,đại đa số mọi người luôn chọn cố gắng nhẫn nhịn.

Lần này Giang Long chỉ là muốn xả giận,lại thuận tiện thắng được tiền bạc,không muốn cùng An Nhạc hầu phủ với Nguyệt phi đấu đến chết mới

https://thuviensach.vn

ngừng.

Người bị bức đến tuyệt đường,sẽ trở nên điên cuồng dị thường,giống như chó điên không sợ mất mạng.

Giang Long nếu như muốn diệt trừ người nào đó,tuyệt đối sẽ không cho người này có cơ hội điên cuồng phản kích.

Mắt thấy nửa nén hương sắp cháy hết,Hồ Đức Thâm mồ hôi đổ đầy đầu cuối cùng cũng chạy đến nhà trọ,có tùy tùng trấn thủ bên ngoài nhắc nhở,trong phòng mọi người nhanh chóng thay đổi lại nét mặt.

Lúc Hồ Đức Thâm tiến vào khách phòng,liền nhìn thấy vẻ mặt không kiên nhẫn của thanh niên dị tộc.

Sài Thế Ninh gắng kiềm chế nét mặt,nhưng sắc mặt vui mừng vẫn mơ hồ biểu lộ ra ngoài.

Trong lồng ngực của Hồ Đức Thâm lửa giận lại dâng lên cổ,gã không thể nhìn Sài Thế Ninh đắc ý.

Chỉ có thời gian nửa nén hương,Hồ Đức Thâm không có cách nào bán của cải lấy tiền mặt,hoặc là gán nợ tài sản cố định trong nhà,tuy nhiên lại có thể đem ba vạn lượng bạc trắng đổi thành ngân phiếu.

Hơn nữa quỹ đen còn có ba mươi bảy ngàn lượng ngân phiếu,cộng lại chính là sáu mươi bảy ngàn lượng,Hồ Đức Thâm toàn bộ đều lấy ra rồi.

- Đến rồi thì khẩn trương đánh tiếp nào!

Thanh niên dị tộc khua tay nói.

- Dạ dạ dạ.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh ngoài miệng đáp lời,dưới chân lại là bước nhanh đến gần Hồ Đức Thâm,

- Ngươi thật muốn đánh tiếp?

- Nói nhảm!

- Nếu chẳng may bị thua...

- Ngậm cái mồm quạ đen của ngươi lại!

Hồ Đức Thâm lúc này nghe không lọt những lời xui xẻo.

Sài Thế Ninh không thèm để ý thái độ bất mãn của Hồ Đức Thâm,cười hì hì nhắc nhở,

- Ta cho dù là thua sạch toàn bộ bạc trên người,vẫn có chỗ ăn cơm,nhưng Hồ lão ca ngươi,ngươi là chủ gia đình,cả nhà tất cả già trẻ lớn bé,lại tính cả tôi tớ nha hoàn trong phủ,chi tiêu không nhỏ à.

- Ta thắng chắc rồi!

Lời khuyên của Sài Thế Ninh không những không có tác dụng,ngược lại còn khiến Hồ Đức Thâm không phục.

Phần lớn người cờ bạc đến phát điên,đều nghe không lọt lời khuyên bảo.

Huống chi Sài Thế Ninh căn bản không phải thật lòng khuyên can.

Ngược lại có hàm súc ý tứ trêu chọc.

Ván cược bắt đầu,vẫn do thanh niên dị tộc quyết định so lớn hay nhỏ.

Ván đầu tiên,Hồ Đức Thâm liền nghênh đón khởi đầu tốt đẹp.

Lòng tin lập tức tăng mạnh!

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên thanh niên dị tộc tiền đặt cược càng lúc càng lớn,lúc trước thắng hai ván,không bằng lúc sau thắng một ván.

Cho nên lúc trước tuy rằng Hồ Đức Thâm số lần thắng nhiều,nhưng tới hậu kỳ,chính là bắt đầu thua bạc ra ngoài.

Mà ngồi ở bên cạnh Hồ Đức Thâm là Sài Thế Ninh,thì vận may dường như lúc trước dùng hết rồi.

Một ván cũng không thắng.

Nửa canh giờ,bạc trên người đã thua sạch rồi,bị tùy tùng của thanh niên dị tộc cưỡng ép đẩy ra khỏi khách phòng.

Chỉ còn lại có Hồ Đức Thâm và thanh niên dị tộc,Hồ Đức Thâm vận may có chút dâng lên.

Thắng mấy ván về sau,có hai vạn lượng bạc nhập trướng.

Tuy nhiên sau đó lại bắt đầu thua.

Mắt thấy trước mặt ngân phiếu số lượng càng ngày càng ít,Hồ Đức Thâm trong lòng càng khẩn trương,trên trán không ngừng đổ mồ hôi hột.

Rốt cục,đến ván cuối cùng.

Tiền đặt cược một vạn lượng!

Ván này so nhỏ!

Hai người trước sau đổ xúc xắc.

Ván này Hồ Đức Thâm phát huy vượt xa người thường,trực tiếp lắc được một,một,một,điểm ít nhất,ba điểm.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên vẻ mặt thần sắc ảo não,thấy rằng mình nhất định là thua thanh niên dị tộc có vận may nghịch thiên,đồng dạng cũng là lắc ra một,một,một,ba điểm.

Trên chiếu bạc có quy tắc,điểm giống nhau,nhà cái thắng.

Lúc Hồ Đức Thâm hồn bay phách lạc,như một du hồn đi ra khỏi nhà trọ,thì thấy sắc mặt trắng bệch của Sài Thế Ninh từ trong một hẻm nhỏ bên cạnh bay nhanh chạy theo tiến lên đón đầu.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Chịu Chết

Sài Thế Ninh chạy lên trước, kéo lấy cánh tay Hồ Đức Thâm: - Hồ lão ca, ngươi thắng không? Lần này ngươi nhất định phải cứu ta, ta vay mượn bằng hữu ba ngàn lượng, hôm nay toàn bộ thua sạch rồi

Hồ Đức Thâm như mất hết hồn vía, bước chân liêu xiêu, giống bộ dạng một kẻ mất sạch gia sản trong một đêm

Nghe Sài Thế Ninh cầu khẩn, Hồ Đức Thâm đột nhiên nghiến răng, đưa bàn tay hộ pháp nắm lấy vạt áo Sài Thế Ninh, trừng mắt, quát tháo: - Ngươi xem ta giống bộ dạng kẻ thắng sao? Ngươi chẳng qua chỉ đi vay ba ngàn, còn ta là thua mất hơn mười vạn lượng bạc, là toàn bộ gia sản ta đó.

- A, ngươi cũng thua?

Sài Thế Ninh kinh ngạc

- Phí lời!

Sài Thế Ninh toàn thân run rẩy, ánh mắt hiện rõ nỗi sợ hãi: - Hồ lão ca, lần này huynh nhất định phải giúp tiểu đệ, tiền tiểu đệ vay là nặng lãi đó

Ồ?

Hồ Đức Thâm ngẩn người, cười khẩnh: - Ngươi quả to gan, dám vay nặng lãi ba ngàn lượng.

- Cho nên

https://thuviensach.vn

- Cút, dù có tiền ta cũng không giúp nhà ngươi, huống hồ giờ đây ta cũng không hề có tiền. Hồ Đức Thâm đẩy mạnh Sài Thế Ninh ra.

Là do Sài Thế Ninh hại gã đến nơi này đánh bạc, kết quả thua sạch gia sản, gã làm sao có thể giúp Sài Thế Ninh?

Kinh thành hỗn loạn, thế lực phức tạp, đừng nhìn Sài Thế Ninh là người của Sài thị, sau lưng có phủ Quốc công làm chỗ dựa, nhưng nếu đối phương dám cho Sài Thế Ninh vay nặng lãi, dĩ nhiên chắc là sẽ không sợ phủ Quốc công, hơn nữa những người này thủ đoạn tàn nhẫn, không biết có bao nhiêu thế gia ăn chơi trác táng đã chết thảm trong tay bọn chúng.

Bởi vì biết có thế lực như vậy, cho nên Hồ Đức Thâm không nghi ngờ Sài Thế Ninh nói dối.

- Hồ lão ca, ngươi không giúp ta, ta chết chắc rồi. Sài Thế Ninh lại tiến lên, kéo ống tay áo Hồ Đức Thâm.

- Chết cũng là đáng! Hồ Đức nhổ nước bọt vào người Sài Thế Ninh.

Sau đó đẩy Sài Thế Ninh ra.

Nhưng Sài Thế Ninh sống chết cũng không buông tay, cuối cùng bò trên mặt đất, hai tay ôm chặt bắp đùi Hồ Đức Thâm, mắt mũi giàn giụa, bôi cả vào trường bào củaHồ Đức Thâm

- Còn không buông tay, ta sẽ không khách khí nữa đâu. Hồ Đức Thâm nghiến răng nói với Sài Thế Ninh, chỉ ước nhìn thấy Sài Thế Ninh này bị bọn cho vay nặng lãi giết chết.

Để giải mối hận trong lòng!

- Hồ lão ca, ngài hãy giúp ta chút đi.

- Ai là lão ca của ngươi? Buông ra!

https://thuviensach.vn

Hồ Đức Thâm đưa chân kia lên, đá mạnh Sài Thế Ninh

Thấy cầu xin vô dụng, Sài Thế Ninh đột nhiên nói: - Hồ lão ca, ngươi cam tâm nhiều bạc như vậy, bị người dị tộc thắng hết?

- Ý của ngươi là? Hồ Đức Thâm dừng đánh đá.

Sài Thế Ninh thần sắc điên cuồng. - Một người dị tộc như gã, cứ cho là có chỗ dựa vững chắc. Chúng ta có thể hành động nhanh một chút, đưa hết đám hỗn loạn đó vào đại lao, người của quan phủ lại không nhận ra gã. Nói vậy, đợi đến khi chỗ dựa của gã biết được tin tức, chúng ta cũng đã lấy được bạc trong tay rồi!

Nếu như không thua sạch gia sản, Hồ Đức Thâm tất nhiên sẽ không làm như vậy

Có thể đến kinh thành buôn muối và đồ sắt, sau lưng tất có nhân vật không tồi.

Bằng không cũng không thể làm được nhiều muối và đồ sắt đến thế.

Nhưng lúc này tiền bạc trong tay Hồ Đức Thâm đã bị thua sạch cả, cho nên tâm tư rã rời.

Phải biết rằng để nuôi sống toàn bộ trên dưới trong phủ, mỗi ngày đều phải chi tiêu không ít.

Thấy Hồ Đức Thâm do dự, Sài Thế Ninh lập tức nói: - Như vậy không chỉ hơn một trăm vạn lượng bạc mà hơn nữa Vương tử Cáp Luân còn tới buôn lậu muối và đồ sắt, tới lúc đó không ai dám ra mặt, chúng ta liền trực tiếp bẩm báo hoàng thượng. Hừ, buôn lậu muối và đồ sắt, đây chính là đại tội tịch biên tài sản, giết kẻ phạm tội.

- Tốt!

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến hơn một trăm vạn lượng bạc, cùng với số gia tài bị thua bạc của mình, Hồ Đức Thâm đột nhiên vỗ đùi, có câu con người chết vì tiền tài, chim chết vì miếng ăn, gã cắn răng liều mạng: - Ngươi ở nơi này trông chừng, ta phải đi Kinh Triệu phủ tìm người đến.

Nhất định phải tìm được người đáng tin cậy, nếu không tin tức truyền đi. Sài Thế Ninh dặn dò.

- Cái này cần ngươi phải dạy ư?

Hồ Đức Thâm ngồi lên xe ngựa, thẳng hướng đến Kinh Triệu phủ.

Nhìn xe ngựa đi xa dần, nét mặt Sài Thế Ninh cười nhạt.

Thằng này, lại dám đánh ta.

Ôi, Sài Thế Ninh vừa mới nhúc nhích, bên hông nhói lên đau đớn, không khỏi oán hận mắng, thằng cháu này đúng là hạ thủ độc ác.

Vào lúc Sài Thế Ninh đang bám lấy Hồ Đức Thâm, đám người Giang Long đã bỏ đi theo cửa sau khách sạn.

Đến một nơi ẩn náu tốt, Giang Long để mình cùng mọi người tháo trang phục.

- Đã nói rồi, tiền thắng được chia đều, đây là năm vạn tám nghìn lượng, cùng với tiền vốn của Thành Quốc Công mang đến, các ngươi cầm đi đi. Giang Long đưa ngân phiếu cho mấy tên hộ vệ Thành Quốc Công phái tới.

Mấy tên hộ vệ nhận ngân phiếu, nói tạ ơn, rồi rời đi.

Lần này Hồ Đức Thâm thua mười một vạn bảy ngàn lượng, trong tay Giang Long có thể nắm tới năm vạn chín ngàn lượng.

https://thuviensach.vn

Chỉ có đi chơi bời vài ngày, có thể kiếm gần sáu vạn lượng bạc trắng, làm cho Đồ Đô rất thán phục, thở dài.

Giang Long tâm tình khoái trá, đến nỗi đặc biệt hưng phấn.

Kiếp trước hắn cũng đánh bạc, không biết đã từng thắng bao nhiêu tiền.

Vừa vặn lúc đang cần mua cửa hàng, làm hàng thêu và kinh doanh thú bông, giờ thì đã có bạc rồi.

Vốn dĩ Giang Long muốn về phủ một chuyến, cùng Cảnh lão phu nhân thương lượng một chút.

Suy cho cùng, mua nhiều cửa hàng ở các nơi như vậy cũng cần đầu tư một số bạc lớn.

Giang Long mang theo Đồ Đô, lập tức đi về phía xưởng in.

Nhưng khách sạn bên này, đến lúc Hồ Đức Thâm đưa người tới, đã sớm trở thành vườn không nhà trống rồi.

Hồ Đức Thâm hai mắt đỏ bừng, cuối cùng nhìn chằm chằm vào mặt Sài Thế Ninh, giận dữ quát: - Nói, có phải ngươi với tên khốn nào đó giăng bẫy, để ta chui vào?

- Hồ lão ca, ngươi nói gì vậy? Sài Thế Ninh lớn tiếng: - Ngươi không thấy ta cũng bị thua mất mấy vạn lượng sao? Đó là vay nặng lãi đó!

- Ta không tin. Hồ Đức Thâm giận đến mất hết cả lý trí.

- Người đều chạy thoát từ cửa sau rồi, ta còn phải đi thu xếp trả nợ, còn để ý tới nhà ngươi sao? Sài Thế Ninh vung tay áo bước đi.

.Giữ chân Hồ Đức Thâm trước, kéo dài thời gian, để người của Giang Long lặng lẽ rời đi, nhiệm vụ của Sài Thế Ninh cũng đã hoàn thành.

https://thuviensach.vn

Giờ đây gã mới không phải sợ Hồ Đức Thâm nữa.

- Ngươi đứng lại! Hồ Đức Thâm quát lớn.

Gã đưa đến mười mấy tùy tùng, lập tức chặn đường.

- To gan, ta là người phủ Thành Quốc Công đấy, dựa vào các ngươi mà dám chặn đường thiếu gia ta sao? Sài Thế Ninh không chút khách khí giơ chân lên đá.

Mấy tên nha dịch phía trước nghe vậy, vội vàng tránh đường.

Thành Quốc Công đến cả An Lạc Hầu cũng không dám bì.

Nhìn Sài Thế Ninh kia biến mất dần trong bóng đêm, Hồ Đức Thâm cắn môi chảy cả máu, trong lòng âm thầm phát hận, "Tốt nhất đừng để ta điều tra ra ngươi và người dị tộc kết phường lừa gạt ta, bằng không bản Hầu nhất định khiến ngươi chết cũng không tử tế!"

- Hầu gia? Một nha dịch tiến lên nhỏ nhẹ nói.

Hồ Đức Thâm kiềm chế vẻ giận dữ, miễn cưỡng cười:

- Người chắc chưa chạy xa được, phiền các vị lục soát các nơi xung quanh một phen.

- Không thành vấn đề! Mười mấy nha dịch lập tức tìm kiếm manh mối.

Nhưng tất bật cả buổi, cuối cùng cũng không thu hoạch được gì.

Hồ Đức Thâm giận hộc máu, vẻ mặt xám xịt bỏ đi.

- Hầu gia chó má, cũng thật quá nhỏ mọn!

Đúng vậy, chúng ta đêm hôm khuya khoắt, chạy mệt gần chết đến giúp gã, một chút tiền rượu thịt gã cũng không cho.

https://thuviensach.vn

Xứng đáng thua sạch bạc!

Đi vòng vèo trên đường, mười mấy nha dịch cùng nhau chửi ầm lên.

Ngày hôm sau, Hồ Đức Thâm thám thính tin tức của Sài Thế Ninh, biết được Sài Thế Ninh đích thực là đi vay nặng lãi, mới hết hoài nghi Sài Thế Ninh giăng bẫy lừa bạc mình. Tuy nhiên Sài Thế Ninh không giống như gã đã nghĩ, bị bọn cho vay nặng lãi đuổi giết, chém chết đầu đường.

Mà là Thành Quốc Công biết được tin tức, đem khoản tiền kia trả hết rồi, sau đó phạt Sài Thế Ninh đi đến một nơi nông trang thủ công trong phủ, cấm Sài Thế Ninh không được bước ra nông trang một bước.

Vốn dĩ Sài Thế Ninh theo Giang Long ở nơi này học được chút kỹ thuật đánh bạc, vẫn còn muốn đánh bạc thắng tiền cơ, giờ thì xem như không có cơ hội.

Thua nhiều bạc như vậy, Hồ Đức Thâm dĩ nhiên là không cam lòng.

Lại lần nữa vào hoàng cung cầu kiến Nguyệt phi.

Muốn nhờ Nguyệt phi ra tay, giúp mình truy tìm tung tích thanh niên dị tộc.

Lại đem bạc mà mình đã thua đòi về.

Tuy nhiên lại bị Nguyệt phi hết sức thóa mạ, đuổi ra khỏi cung lập tức.

Nguyệt phi thiếu chút nữa tức nổ phổi.

Nàng biết phụ thân rất hay đánh bạc, nhưng ngày thường còn có chút tiết chế, không ngờ lần này lại thua sạch bạc trong nhà.

Quả nhiên, chỉ cần là con bạc, rồi cũng có ngày đánh mất lý trí.

https://thuviensach.vn

Nhưng buồn bực qua đi, Nguyệt phi phải làm thế nào đây?

Vị kia dù thế nào cũng là cha ruột của nàng.

Bất đắc dĩ, đành phải sai cung nữ đưa cho Hồ Đức Thâm mấy ngàn lượng bạc.

An Nhạc Hầu phủ từ trên xuống dưới mấy trăm miệng ăn, không có tiền, ăn cái gì?

Mặc dù vẫn có nông trang, nhưng nông trang cũng phải chờ đến vụ thu hoạch sau mới có thể thu hoạch được.

Đem bán đi, hoặc là chống đỡ?

Nguyệt phi dĩ nhiên không thể để chuyện này xảy ra, bằng không An Nhạc Hầu phủ và thể diện của nàng cũng mất hết.

Về sau dần dần tỉnh táo lại, Nguyệt phi cũng không khỏi hoài nghi có kẻ cố tình giăng bẫy Hồ Đức Thâm.

Nếu đúng như vậy, kẻ giật dây là ai?

Hồ Đức Thâm tuy rằng kẻ thù rất nhiều, nhưng chưa bao giờ có kẻ nào dám đắc tội.

Càng nghĩ, Nguyệt phi lại nghĩ tới Cảnh phủ huyện Ninh Viễn.

- Người đâu, đi An Nhạc Hầu phủ truyền lời, nói An Nhạc Hầu nghe ngóng cẩn thận Cảnh gia và Thành Quốc Công phủ là quan hệ thế nào. Nguyệt phi trầm giọng nói, ánh mắt lóe lên.

- Vâng!

Một cung nữ trả lời rồi lui ra.

https://thuviensach.vn

Trong một quán rượu nhỏ ở kinh thành.

Hầu Giang cùng một đại hán khôi ngô ngồi đối diện trước bàn.

- Ngươi là ai? Đại hán khôi ngô, trừng mắt to, nhìn chằm chằm vào người trung niên thấp bé đối diện.

- Ta là ai không quan trong, ta đến để giúp ngươi.

Người trung niên thấp bé chính là Hầu Giang, dứt lời, tay y nhúng vào chén rượu trên mặt bàn, viết xuống năm chữ lớn.

Đại hán khôi ngô kia trên người còn dính máu, gã vừa chém đứt đầu hai tội quan, lúc này trên người vẫn tản ra mùi máu tanh, bỗng kích động, đứng dậy: - Rốt cuộc ngươi là ai?

- Trong bụng Anh Hồng còn có đứa con của ngươi, tương lai ta có thể bảo vệ mẹ con nàng bình an, cho gia đình nhà ngươi không tuyệt hậu, ngươi nên chịu chết đi? Hầu Giang bình tĩnh nói ra những lời kinh khủng.

- Chịu chết

Đại hán khôi ngô sửng sốt.

Lập tức người trung niên nhỏ bé đối diện, lại đưa đầu ngón tay viết xuống vài chữ lớn.

Hoài Vương Triệu Trác

Đại hán đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm thảm thiết, lộ ra miệng răng trắng như tuyết.

- Được!

Đại hán này, đúng là tay đao phủ Phương Bàn!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Thổi Quét

Cửa tửu quán, Hầu Giang nhìn thân ảnh Phương Bàn khôi ngô cao lớn càng lúc càng xa. Một lát sau, Hầu Giang cúi thấp, bước nhanh đi vào trong dòng người trên đường cái, theo thói quen luôn luôn cẩn thận, y vòng vài vòng ở kinh thành, xác định phía sau không có cái đuôi nào, lúc này mới đi xưởng in tìm Giang Long. Phương Bàn chậm rãi tiêu sái trong đám người, rất nhiều người đi đường gặp thân thể của gã hùng tráng, đều theo bản năng tránh đi. [/COLOR][/COLOR]

Một lát sau, Phương Bàn đi vào pháp trường ở cổng chợ bán đồ ăn.

- Phương Bàn huynh đệ, mau tới đây.

Trên hình đài một đao phủ thân thể cường tráng khác hô:

- Đám phạm quan tiếp theo lập tức sẽ áp giải tới.

- Ừ.

Phương Bàn gãi đầu, cộc lốc lên tiếng, đi lên đài cao.

Khi cầm trong tay Quỷ đầu đao dùng để hành hình, tinh thần Phương Bàn đột nhiên hoảng hốt một trận. Trước mắt gã, đột nhiên hiện ra hình ảnh mới trước đây, khi đó gã chỉ có vài tuổi, phụ thân của gã là một gã hộ vệ trong phủ Hoài Vương, lúc ấy gã còn nhỏ, đối với vương phủ rất ngạc nhiên, bảo phụ thân mang theo gã tới vương phủ đi chơi. Hoài Vương từ nhỏ đã tính tình bạo ngược, Hoàng thượng không quá ưa thích, nhưng cũng không lạnh nhạt. Chỉ có điều từ lúc còn rất nhỏ, đã xây dựng một khu nhà

https://thuviensach.vn

vương phủ này, để Hoài Vương dơi xa hoàng cung. Kết quả chỉ bởi vì gã lúc đó cười lớn tiếng một tí, ầm ĩ đến Hoài Vương vừa vặn đi ngang qua, sau đó...

Khi đó Hoài Vương cũng chỉ có vài tuổi, ra lệnh một tiếng, phụ thân của gã đã bị vài hộ vệ vương phủ xông lên chém đứt đầu. Gã vĩnh viễn quên không được, khi đó Hoài Vương giương một khuôn mặt nhỏ nhắn, giơ cằm, sau đó nhìn phụ thân của gã rơi đầu đột nhiên tươi cười khanh khách, hoan hô ầm ĩ. Đó căn bản chính là một ác ma! Cảm xúc của Phương Bàn xao động, thân thể hùng tráng nhẹ nhàng run rẩy. Chỉ lớn có vài tuổi, lại coi mạng người như cỏ rác.

Trong lúc hốt hoảng, gã đột nhiên nghe thấy một tiếng canh giờ đến, trảm! Bản năng, gã giơ cao Quỷ đầu đao, trên lưỡi đao sắc bén phản xạ ánh mặt trời. Giữa không trung hiện lên một chút hàn quang! Phập! Cái đầu của phạm quan nháy mắt bị chặt rơi, lăn sang một bên, chỗ cổ, thì phun ra một cột máu. Dưới đài cao, có rất nhiều người xem hành hình, một vài người nhát gan bị dọa nhắm hai mắt lại, thét một tiếng kinh hãi. Còn Phương Bàn thì lẳng lặng, tầm mắt mơ hồ nhìn chằm chằm cái đầu chứa ánh mắt tràn đầy hoảng sợ. Đầu có ngũ quan, một sẽ biến thành bộ dáng phụ thân khi chết thảm, một sẽ biến thành hình dạng của Hoài Vương...

Mãi đến khi đao phủ bên cạnh đi tới vỗ nhè nhẹ lên bờ vai của gã, gã mới chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt mờ mịt nhìn đám dân chúng phía dưới đài. Trong xưởng in, Giang Long ngồi ở trước bàn, uống trà, nghe Hầu Giang báo cáo.

- Cuối cùng, ta lựa chọn Phương Bàn.

Hầu Giang dứt lời, Giang Long hài lòng gật gật đầu.

- Ta lần này trở về là hy vọng có thể lấy chút bạc, giúp Anh Hồng chuộc thân.

https://thuviensach.vn

Giang Long sau khi nghĩ qua, liền lấy từ trong tay áo tay ra năm trăm lượng ngân phiếu đưa tới:

- Số bạc này ngươi lấy trước, ngoại trừ thay Anh Hồng chuộc thân, về sau khi làm việc, có chỗ cần tiêu tiền ngươi có thể tự làm chủ, không cần trước tiên báo cáo ta.

Hầu Giang tiếp nhận ngân phiếu, liếc một cái, lập tức nói:

- Đây có phải hơi nhiều rồi hay không?

- Không nhiều lắm.

Giang Long khoát tay áo, lại nói:

- Đúng rồi, ta liệt kê một danh sách, ngươi giúp ta mua toàn bộ những thứ đó.

- Vâng.

Hầu Giang lên tiếng trả lời, sau đó giúp đỡ mài mực.

Giang Long chậm rãi mở ra giấy Tuyên Thành, nhấc bút viết lên. Đây là một phương thuốc! Đầu tiên là tán thưởng một tiếng Giang Long chữ đẹp lắm, Hầu Giang mới hỏi:

- Ngươi tính toán khiến Phương Bàn như thế nào đi ám sát Hoài Vương Triệu Trắc?

- Thân thủ Phương Bàn như thế nào?

Giang Long vừa viết vừa nói.

Hầu Giang ngẫm nghĩ một chút, đáp lời:

- Tuy rằng hùng tráng, nhưng chỉ có một thân cậy mạnh mà thôi

https://thuviensach.vn

- Bên cạnh của Hoài Vương hộ vệ vô cùng nghiêm ngặt, chỉ bằng võ công cao, rất khó thành công ám sát, cho nên phải dùng kỳ chiêu.

Giang Long cười nói:

- Dùng phương pháp của ta, có một thân cậy mạnh vậy là đủ rồi.

- Hả?

Hầu Giang khó hiểu.

Giang Long cũng không giải thích thêm, thay đổi đề tài:

- Sau khi chuộc Anh Hồng ra, ngươi nhất định phải an trí tốt, vạn không được xảy ra sai lầm gì.

- Vâng.

- Tuy rằng Phương Bàn...

Nói tới đây, Giang Long ngừng bút, thở dài:

- Ta cũng muốn để hai người bọn họ có thể ở chung nhiều một thời gian, nhưng ám sát Hoài Vương không phải chuyện nhỏ, tuyệt đối không thể lưu lại nửa điểm sơ hở!

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm Giang Long biến thành dị thường kiên định.

Hầu Giang lĩnh hội ý tứ của Giang Long, do dự một chút, mới lên tiếng:

- Ta hiểu được! Sau khi đem Anh Hồng chuộc ra, ta an bài cho hai người bọn họ một đêm trò chuyện, vừa rạng sáng ngày thứ hai ta liền lập tức mang Anh Hồng rời khỏi kinh thành.

- Ừ.

https://thuviensach.vn

Giang Long gật đầu, đồng thời dặn dò:

- Chính ngươi cũng phải cẩn thận, tuyệt đối không thể bị người thấy rõ ràng tướng mạo.

Hầu Giang xác nhận:

- Ta hàng năm đi lại giang hồ, hiểu được một ít thuật dịch dung.

Viết xong phương thuốc giao cho Hầu Giang, Hầu Giang liền lặng lẽ rời đi.

Vào đêm, Hầu Giang liền dịch dung thành một nam tử lấm la lấm lét, đem Anh Hồng đang khóc rống không ngừng chuộc ra Lưu Hương Các. Bởi vì sợ lộ ra sơ hở, cho nên không nói trước cho Anh Hồng, mãi đến lúc tới một gian khách sạn, Anh Hồng nhìn thấy Phương Bàn trên đầu đội nón tre, che lại tướng mạo, mới biết chuyện đã trải qua. Hầu Giang không quấy rầy hai người, lui ra khỏi phòng. Phương Bàn và Anh Hồng ở trong nhà trọ, cộng đồng vượt qua một đêm.

Ngày hôm sau Hầu Giang tới, chỉ thấy Anh Hồng giận khóc sưng đỏ mắt, Phương Bàn cũng có vẻ không nỡ. Nhưng thù giết cha không đội trời chung, có thể nào không báo?

Hơn nữa dĩ vãng không biết bao nhiêu ban đêm, gã đều bị ác mộng bừng tỉnh!

Không giết Hoài Vương, lương tâm Phương Bàn đời này đều khó có thể bình an, bởi vì nếu không phải gã nháo đòi tới trong vương phủ du lịch, phụ thân sẽ không phải chết.

Hầu Giang mở miệng thúc giục Anh Hồng khẩn trương nhích người, Anh Hồng tuy rằng lệ rơi đầy mặt, thương tâm không ngừng, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra ánh mắt kiên định:

https://thuviensach.vn

- Bàn ca, chàng yên tâm, thiếp thân nhất định sẽ chiếu cố tốt con của chúng ta!

- Ừ!

Phương Bàn ngắm nhìn khuôn mặt Anh Hồng, nặng nề gật đầu. Mấy giọt nước mắt, từ khóe mắt của gã chảy xuống.

Hầu Giang mang theo Anh Hồng rời khỏi kinh thành, mướn một chiếc xe ngựa, chạy thẳng đến phía nam. Không phải nói đem người an toàn rời khỏi là được, còn phải bố trí ổn thỏa, bằng không Anh Hồng trên người không có đồng nào, còn không đói chết?

Hầu Giang trên người có năm trăm lượng ngân phiếu Giang Long cho, chuộc thân cho Anh Hồng chỉ còn lại mấy chục lượng. Chờ đến phía nam, lấy ra ít tiền xử lý một thân phận hợp lý cho Anh Hồng, lại mua một cửa hàng tại một trấn nhỏ cho Anh Hồng, làm vốn nhỏ kinh doanh, sẽ không lo ăn uống nữa.

Thời điểm Hầu Giang rời khỏi kinh thành, xưởng in bên này cũng đã có động tác.

Xưởng in dưới sự chủ trì của Sài Thế Vinh trải qua nhiều ngày như vậy cố gắng đẩy nhanh tốc độ, đã tích trữ rất nhiều thoại bản. Hôm nay chính thức bắt đầu tiêu thụ. Từng chiếc xe ngựa chở đầy sách từ trước cửa xưởng in ra ra vào vào. Mặt khác Thành Quốc Công phủ còn phái ra rất nhiều gã sai vặt trong phủ lại đây, cầm trong tay thoại bản đi khắp hang cùng ngõ hẻm.

Không phải bên đường rao hàng, mà là đem những này thoại bản đưa đến đường lớn gửi bán ở chỗ một vào gánh hàng, còn có, cầm thoại bản đi tìm các thuyết thư tiên sinh ở quán rượu, tiệm cơm, cùng với trong nhà trọ. Cho những tiên sinh này một quyển miễn phí. Thế giới này không có TV, không có điện ảnh, không có trò chơi máy tính... Mọi người thiếu thốn hoạt

https://thuviensach.vn

động giải trí cực kỳ. Rất nhiều người đều thích nghe Bình thư. Các thuyết thư tiên sinh muốn nắm ở người nghe, tất nhiên phải cố gắng đổi mới, kể chuyện xưa mới. Con sói xám và Tây Du ký vừa lúc thỏa mãn bọn họ.

Mà bọn họ nói kể hai chuyện xưa này, trong lúc vô hình coi như là làm quảng cáo cho thoại bản. Những kỹ xảo tiêu thụ này tất nhiên là Giang Long dạy cho Sài Thế Vinh đấy. Dưới sự nỗ lực của tất cả gã sai vặt ở xưởng in và Thành Quốc Công phủ, chỉ mất nửa ngày thời gian, hai thoại bản đá bày đầy phố lớn ngõ nhỏ kinh thành.

Trong nhà trọ tửu quán, những thuyết thư tiên sinh cũng toàn bộ dừng lại những chuyện xưa trước đó, bắt đầu kể truyện con sói xám và Tây Du ký. Cũng hết cách, thật sự là hai chuyện xưa này nghe quá hay, rất hấp dẫn người. Thoại bản có chuyện xưa hay, phương thức tiêu thụ lại rất thành công, từng bản từng bản sách thoại bản dĩ nhiên là bán nhanh ra ngoài. Rất nhiều thương nhân in ấn thấy được ích lợi trong đó, khẩn trương in sách lậu. Nhưng đường dây tiêu thụ của bọn họ hữu hạn, mà Giang Long bên này đã định ra giá cả thoại bản vô cùng tốt, số lượng hàng hóa sung túc, có thể kịp thời bổ sung thỏa mãn thị trường cung ứng, bọn họ lại không thể bán càng rẻ, cho nên lợi nhuận cực kỳ hữu hạn.

Mấy ngày kế tiếp, kinh thành khắp nơi đều tiếng nghị luận con sói xám và Tây Du ký. Các tiệm in lậu vốn tưởng rằng có thể mượn cơ hội kiếm một số lớn, nhưng kết quả sau cùng chính là người đến chỗ bọn họ mua sách càng ngày càng ít.

Bởi vì phía Giang Long bốn phía cổ xuý xây dựng thương hiệu! Sách của xưởng in Thông kim bác cổ, mới là bản chính. Hơn nữa ở trên bìa sách khắc dấu hiệu chống giả.

Thời gian dần qua, những tiệm đồ lậu không dám in ấn thêm sách nữa, bằng không rất có thể sẽ đè ở trong tay bán không được. Đây là một trận cuồng phong rất lớn thổi quét. Sau khi bán ở kinh thành, kế tiếp, các nơi

https://thuviensach.vn

thư trai trên cả nước lần lượt thu được hàng, cũng là bắt đầu bán ra. Tuy nhiên có một chỗ, đã sớm bán đi. Đó là quê của Lâm Nhã. Kinh thành, trong xưởng in Thông kim bác cổ, Sài Thế Vinh đầy mặt hồng quang. Kinh doanh phát triển, quản sự xưởng in là y dĩ nhiên là đường làm quan rộng mở rồi. Đêm hôm qua, ngay cả Thành Quốc Công đều là cố ý gọi y tới, tán dương một phen.

Tuy rằng mỗi quyển sách lợi nhuận không nhiều lắm, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều a. Hơn nữa quan trọng nhất là, đây là một môn kinh doanh có thể vô cùng náo nhiệt vả lại rất dai lâu. Chỉ cần Giang Long có thể viết ra chuyện xưa hay, với tình hình hiện nay đã hoàn toàn mở ra nguồn tiêu thụ, sẽ không sợ bán không được.

Thấy Sài Thế Vinh rạng rỡ, bộ dáng như xương cốt cả người đều nhẹ thêm vài phần, Giang Long chỉ cười khẽ. Chút thành tựu ấy, hắn còn không để trong lòng. Con sói xám và Tây Du ký là hai chuyện xưa nổi lên quá mãnh liệt, không mấy ngày thời gian, đại nội hoàng cung cùng với trong phủ đệ các nhà quyền quý, cũng đều đã được biết đến tin tức. Một số người không khỏi đỏ mắt, Thành Quốc Công quý phủ lần này kiếm lợi lớn.

Cũng có người muốn xía vào, mỗi ngày ngồi xe ngựa chạy tới Thành Quốc Công quý phủ, lôi kéo làm quen tăng cường giao tình. Thành Quốc Công bị phiền không chịu được, cuối cùng cáo ốm ở nhà, không tiếp khách. Chê cười, mối kinh doanh tốt như vậy, làm sao ông ta có thể không công đem bạc đưa cho người bên ngoài? Bất kể là muốn hợp tác hay là nhập cổ phần, ông ta đều không đáp ứng. Mà trở ngại thanh danh của Thành Quốc Công, tự nhiên là không ai dám mạnh bạo nữa.

Nghe Sài Thế Vinh nói mấy ngày qua, Thành Quốc Công phiền chịu không nổi, Giang Long mỉm cười. Đây ở trong dự đoán của hắn. Hợp tác với Thành Quốc Công phủ, vốn cũng có ý tứ muốn lợi dụng uy danh Thành Quốc Công quý phủ, bằng không chỉ có Cảnh Phủ một nhà mà nói, mặc dù

https://thuviensach.vn

Cảnh phủ hung danh hiển hách, nhưng khi làm ích lợi cũng đủ lớn, cũng vẫn là sẽ có người không kìm nổi sinh lòng tham niệm muốn đoạt lấy.

Kinh thành, trong một tòa phủ đệ cổng và sân hơi có vẻ tan hoang. Một phụ nhân xinh đẹp trên người vẻn vẹn khoác áo lót dựa nghiêng vào trên giường, trong tay đang cầm thoại bản.

- Này con sói xám thật là có thú.

- Khanh khách, dê thật đáng yêu.

- Còn có dê con thích trang điểm sao?

Sau một lúc lâu, phụ nhân khép lại thoại bản trong tay, mị thái hiển thị rõ trong ánh mắt, hiện lên một chút mờ mịt, hắn đến tột cùng là một người như thế nào? Sói, dê, một quyển sách khác khúc dạo đầu lại kể về một con khỉ...

Ngay tại lúc nàng hết sức thất thần, ngoài cửa phòng ngủ đột nhiên bị người đẩy ra, một tiểu nha hoàn đi tới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Thiệp Mời

Tiểu nha hoàn xuyên qua bức rèm che, nhẹ nhàng đi vào trong phòng ngủ.

Phụ nhân xinh đẹp không khỏi khẽ nhíu đôi mày đen cong như vầng nguyệt:

- Có việc gì?

- Hầu gia bảo chúng em chuyển lời tới phu nhân.

Tiểu nha hoàn ngẩng đầu lên, nhưng lại lộ ra một khuôn mặt nam nhân thoa phấn, thanh âm the thé, rõ ràng là một tên thái giám, trong lúc nói chuyện, đôi mắt không ngừng lướt trên thân thể của phụ nhân xinh đẹp.

Phụ nhân xinh đẹp giờ phút này chỉ mặc một bộ áo lót rất mỏng, cổ áo buông lỏng, lộ ra làn da trắng nõn như tuyết, hai tòa núi non cao ngất, tấm áo mỏng lộ ra đường cong hấp dẫn quyến rũ, hai bàn chân nhỏ trắng nõn nà mượt mà lộ ra ngoài.

Phát giác được ánh mắt không đứng đắn của thái giám, phụ nhân xinh đẹp lại không có ý che đậy, vẫn lười biếng nằm đó.

- Hầu gia phân phó, bảo ngài đưa thiếp mời Cảnh Giang Long đến phủ.

Thanh âm của thái giám vừa dứt, trên gương mặt quyến rũ của phu nhân xinh đẹp bật lên một trận cười phóng đãng. Bởi vì cười to, làm cho bộ ngực của nàng rung lên, càng toát lên đường cong hết sức quyến rũ hấp dẫn. Tuy

https://thuviensach.vn

nhiên trong tiếng cười lại xen lẫn tia thê lương khiến người khác khó phát giác.

Phu quân của nàng bảo nàng mời nam nhân khác vào phủ!

- Tuy rằng bổn phu nhân trước đây từng gặp Cảnh Giang Long tại rừng hạnh một lần, nhưng ai biết người ta có nể mặt mũi của ta không.

Vị phu nhân xinh đẹp này chính là thê tử của Mục Vũ Hầu, Điệp Hương phu nhân Biện Điệp.

Thái giám giả nha hoàn cũng cười, liếm môi nhìn chăm chú vào bộ ngực cao ngất của phụ nhân xinh đẹp:

- Điệp Hương phu nhân quá xem thường sức hấp dẫn của ngài rồi, với sắc đẹp quyến rũ tuyệt luân của ngài, chỉ cần là nam nhân tuyệt đối không thể chống lại sức hấp dẫn đó. Dù tiểu nhân là thân tàn bại, nhưng vẫn nguyện ý làm bầy tôi dưới váy của ngài.

- Ngươi đừng quên, tướng mạo thê tử của của Cảnh Giang Long cũng không hề kém ta.

Điệp Hương phu nhân ném ánh mắt quyến rũ qua.

- Hoa tuy đẹp, nhưng ngày nào nhìn cũng chán ngấy, hơn nữa có nam nhân nào không ăn vụng cơ chứ?

Thái giám mặc dù phía dưới đã tự cung nhưng vẫn bị phụ nhân xinh đẹp quyến rũ hai mắt sáng rực, chân không tự chủ đi về phía giường.

Nhưng đúng lúc này, nụ cười phóng đãng của Điệp Hương phu nhân biến mất, thay đổi sắc mặt, quát:

- Cút!

https://thuviensach.vn

Thân hình thái giám khựng lại, nụ cười cợt nhả cũng cứng ở trên mặt.

- Hừ!

Hất mạnh tay áo lên, thái giám quay người bước nhanh rời khỏi. Trong nội tâm chửi mắng âm tàn.

Đồ điếm thối, sau này đừng để rơi vào tay ta, bằng không thì ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong!

Thì ra tên thái giám này lại là nhậm chức trong hoàng cung đấy.

Vương triều Đại Tề chỉ có hoàng gia mới có thể sử dụng thái giám.

Vẻ mặt lạnh lùng nhìn thái giám đi ra khỏi phòng ngủ rồi, lúc này Biện Điệp mới ngã vào giường, nghẹn ngào khóc. Nhớ năm đó lúc nàng tuổi dậy thì, không biết có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt đến nhà cầu hôn, nhưng nàng vì sao hết lần này đến lần khác lại chọn trúng Mục Vũ Hầu cơ chứ? Hiện tại rõ ràng bị cả tên thái giám tàn phế kia đùa giỡn nữa!

Chốc lát, nước mắt của nàng đã ướt đẫm áo ngủ bằng lụa gấm dưới người nàng.

Việc làm ăn ở xưởng in ấn đã bắt đầu bước vào quỹ đạo, nhưng Giang Long vẫn vô cùng bận rộn,

Hắn chạy tới chạy lui giữa xưởng in ấn, nông trang, và Cảnh phủ.

Quay trở lại Cảnh phủ dĩ nhiên là muốn thăm Cảnh lão phu nhân. Cảnh phủ chỉ còn một mình hắn là nam đinh, nếu hắn không về, Cảnh lão phu nhân khó tránh khỏi cảm thấy cô độc tịch mịch.

Ngày hôm qua lúc quay về phủ, Cảnh lão phu nhân cố ý hỏi thăm chuyện hắn trúng độc, Giang Long nói mình ngẫu nhiên đọc được từ một quyển tạp

https://thuviensach.vn

thư, mới biết ba thứ mùi hỗn hợp lại với nhau sẽ trở thành kịch độc mãn tính, sau đó nói kết quả xử lý sự việc cho Cảnh lão phu nhân.

Lần đó Cảnh lão phu nhân cho Hắc Y vệ trong phủ thời gian ba ngày tìm ra thủ phạm thật sự đứng sau bức màn. Nhưng bên Hắc Y Vệ không tra ra được, cuối cùng Cảnh lão phu nhân lui nhường một bước, muốn để phía hạ thủ Giang Long phải trả giá ít nhất bằng mười mạng người. Cũng nói rõ, nếu như Hắc Y Vệ không làm được, vậy thì đầu người của thành viên Hắc Y Vệ phải bổ sung số thiếu.

Giang Long bị hạ độc, Cảnh lão phu nhân thật sự nổi giận rồi. Cuối cùng đầu lĩnh Hắc Y Vệ cầm theo mười đầu người đi gặp Cảnh lão phu nhân.

Hàn huyên cùng Cảnh lão phu nhân vài câu, Giang Lòng càng hiểu rõ thêm về Cảnh phủ, cũng biết chuyện trong Cảnh phủ có kim bài miễn tử.

Hơn nữa đối với việc Cảnh phủ nuôi dưỡng một Hắc y vệ thần bí, hắn có chút nghi hoặc lẫn hiếu kỳ.

Từ trong miệng Cảnh lão phu nhân biết được, nhân số Hắc Y vệ rất đông, ngay cả Cảnh lão phu nhân cũng không nắm rõ một chi lực lượng này.

Năm xưa Hắc y vệ chỉ nghe theo mệnh lệnh của Cảnh lão Hầu gia.Sau khi Cảnh lão Hầu gia bệnh chết, Hắc Y vệ tuy coi Cảnh tiểu hầu gia là chủ nhân nhưng có một số thời khắc lại không nghe theo chi phối của Cảnh tiểu hầu gia. Tuy nhiên Cảnh lão phu nhân có thể khẳng định một điểm, chính là Hắc y vệ tuyệt đối trung thành và tận tâm với Cảnh phủ, điểm này không cần nghi ngờ.

Đến tận đây, Giang Long đã hiểu cặn kẽ thêm về Cảnh phủ rất nhiều.

Về phần đi nông trang, Giang Long chỉ là xem xét nông trang tưới ruộng, gieo hạt, nuôi dưỡng, cùng với các loại công việc như thêu thùa, may vá...

https://thuviensach.vn

An Nhạc Hầu phủ từ sau khi bị thiệt hại thì không dám đến nông trang gây phiền toái nữa.

Đương nhiên, vào ngày đó khi trở lại nông trang, Giang Long không quên tặng cho Lâm Nhã một phần lễ vật. Đó chính là chiếc nhẫn mặt trên khảm Ngọc mỡ dê, Đại Tề không có kim cương, cho nên hắn chỉ có thể dùng Dương Chi Ngọc mượt mà để thay thế.

(Ngọc mỡ dê: Dương Chi Ngọc là một loại ngọc tự nhiên quý hiếm với màu trắng độc đáo, là nguyên liệu chế đồ trang sức, bảo vật của vua chúa Trung Hoa thời xưa, nó có màu trắng, nhẵn nhụi, bóng loáng mát tay như mỡ dê đặc)

Lâm Nhã sau khi nhận được món quà dĩ nhiên là vô cùng vui mừng. Quan hệ với Giang Long cũng theo đó kéo gần lại rất nhiều.

Bảo Bình và Ngọc Sai sau khi biết được cũng có chút ghen tị, hoặc là không nhìn thẳng hắn, hoặc là dùng ánh mắt sâu kín nhìn hắn. Không biết làm sao hơn, Giang Long đành phải đính chế hai chiếc nhẫn kiểu dáng khác nhau tặng cho hai nàng.

Ngày hôm sau Giang Long đến Kinh Thành, chỉ thấy mây đen rợp bầu trời, nổi lên một trận cuồng phong, thời gian gần đây rất nhiều dân chúng lo lắng có gặp phải tình cảnh hạn hán hay không, một lát sau, một trận mưa lớn đổ xuống, điều này khiến cho dân chúng làm ruộng vô cùng yên tâm.

Dù đi rất nhanh nhưng xe ngựa của Giang Long vẫn bị mưa to bao phủ, đợi khi xe ngựa đi vào cổng xưởng in ấn, trần xe đã ướt đẫm.

- Giang Long, nhanh lên, chúng ta vào đi.

Sài Thế Vinh nhận được tin tức, đích thân cầm dù giấy dầu ra đón.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhảy xuống xe ngựa tránh ở trong dù, cùng Sài Thế Vinh sóng vai đi vào trong phòng làm việc.

Vừa mới đi qua cánh cửa Sài Thế Vinh đã đầy hâm mộ vỗ vai Giang Long một cái:

- Hiền đệ được lắm đấy, vi huynh đố kỵ muốn chết!

- Cái gì cơ?

Giang Long không hiểu ra sao cả.

- Đệ xem đây là cái gì!

Sài Thế Vinh đưa ra một danh thiếp vàng.

Giang Long đưa tay ra nhận lấy, sau khi mở ra xem thì sửng sốt.

Điệp Hương phu nhân mời mình đến Mục Vũ Hầu phủ làm khách? Lý do trên đó ghi là ngưỡng mộ tài văn chương của Giang Long đã sáng tác Hôi Thái Lang và Tây Du Thích ách truyện.

- Giang Long, thái độ của đệ thế là gì vậy?

Sài Thế Vinh bất mãn đấm một quyền vào ngực Giang Long, chua chát nói:

- Đệ không biết bao nhiêu người trong kinh thành ao ước được Điệp Hương phu nhân mời đâu, chỉ đáng tiếc ta cũng không lọt vào mắt Điệp Hương phu nhân, bằng không nếu có thể...

Nói xong lời cuối, Sài Thế Vinh mắt đã tỏa sáng.

- Vậy huynh có nhớ bên cạnh Điệp Hương phu nhân còn có Tương Vương và Hoài Vương không?

https://thuviensach.vn

- Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu!

Sài Thế Vinh cứng cổ nói.

- Huynh đi chết đi!

Giang Long tức giận trừng mắt với Sài Thế Vinh.

- Huynh chẳng có chút tiền đồ gì.

- Đệ có một đệ muội là kiều thê đẹp như tiên nữ, đang ở trong phúc đương nhiên không cảm thấy rồi, đâu có hiểu được ao ước cùng đố kỵ trong lòng huynh chứ?

- Vậy cơ hội này ta tặng cho huynh đấy.

Giang Long giơ giơ danh thiếp trong tay lên.

Sài Thế Vinh trong nháy mắt lòng dao động, nhưng cuối cùng vẫn ủ rũ khoát tay:

- Thôi bỏ đi, người ta cũng không phải là không biết đệ, đổi lại ta đi, đến lúc đó chỉ sợ cổng lớn của Mục Vũ Hầu phủ còn không vào được ấy chứ. Hơn nữa ta cũng tự biết mình, luận tài hoa, luận năng lực bản lĩnh, ta kém đệ quá nhiều!

- Về Mục Vũ Hầu phủ, huynh biết bao nhiêu hãy nói cho ta toàn bộ đi.

Giang Long lại cảm thấy Điệp Hương phu nhân mời mình đến phủ, không hề đơn giản như vậy.

Sài Thế Vinh không biết tâm tư này của Giang Long, nghe vậy lập tức thao thao bất tuyệt. Lần trước trong rừng hạnh, Sài Thế Vinh có nói cho Giang Long biết về một số việc trong Mục Vũ Hầu phủ, nói Mục Vũ Hầu cùng với phụ thân của hắn năm xưa đều là thanh niên tuấn kiệt xuất sắc

https://thuviensach.vn

nhất tại kinh thành, hai người võ nghệ tương đương, hơn nữa đều tinh thông binh pháp, thông hiểu tài dụng binh. Về sau Cảnh Tiểu Hầu gia ở bắc cương trải qua vài năm rèn luyện, bắt đầu triển lộ tài hoa xuất chúng, tuy còn rất trẻ nhưng mơ hồ đã toát lên phong thái của soái tài. Mà Mục Vũ Hầu thì ngoài ý muốn bị ngã ngựa, bán thân bất toại. Từ đó về sau Mục Vũ Hầu phủ dần dần suy tàn, Điệp Hương phu nhân vì chống đỡ Hầu phủ, trước sau đều ngủ lại qua đêm trong hoàng cung, Tương vương phủ, cùng với nhiều huân quý thế gia, trong khoảng thời gian ngắn bị vô số người lên án, trách cứ, sỉ vả, diễm danh nổi lên bốn phía trở thành đối tượng được rất nhiều nhân sĩ phong lưu muốn được phong lưu một đêm.

- Vậy trước khi Mục Vũ Hầu kia bị ngã, có từng đắc tội với người nào không?

Giang Long hỏi.

Sài Thế Vinh nhấp một ngụm trà:

- Đắc tội rất nhiều người, hắn đệ không biết, năm đó Mục Vũ Hầu ỷ vào mình có bản lĩnh giỏi, vô cùng cao ngạo tự phụ, nhìn khắp toàn bộ kinh thành, chỉ sợ cũng chỉ có phụ thân đệ là lọt vào mắt ông ta. Nhưng như thế rất bình thường, bởi vì mấy đời Mục Vũ Hầu tựa như đều có tính tình như vậy. Chẳng qua trước đó chưa từng có ai có bản lĩnh giỏi như ông ta mà thôi.

- Lần trước huynh nói, năm xưa Hoàng thượng cũng có ý muốn cho Điệp Hương phu nhân tiến cung?

- Ừm, tuy nhiên tướng mạo của Điệp Hương phu nhân quá quyến rũ, rất nhiều đại thần quý tộc đều quỳ xuống liều chết can gián, nói cái gì mà Điệp Hương phu nhân căn bản là Hồng Nhan họa thủy, là hồ ly tinh chuyển thế, thật sự nếu tiến cung, sợ là quyến rũ Hoàng thượng từ nay về sau không

https://thuviensach.vn

thượng triều nữa...Tóm lại, Điệp Hương phu nhân ở trong mắt những người kia chính là Họa Quốc Ương Dân.

Trước mắt Giang Long lập tức hiện ra lần gặp mặt đầu tiên trong rừng hạnh, thấy gương mặt xinh đẹp của Điệp Hương phu nhân.

Đích thật là rất quyến rũ.

Vẻ quyến rũ tự nhiên từ trong xương cốt. Không cần làm gì, chỉ một ánh mắt tùy ý, một động tác liếm đôi môi mọng đỏ theo bản năng cũng đã khơi dậy dục vọng của nam nhân rồi.

- Vốn không ai hoài nghi năm xưa Mục Vũ hầu bị ngã ngựa là do ai hãm hại sao?

- Đương nhiên là có, năm xưa Hoàng thượng từng hạ chỉ điều tra rõ việc này, tuy nhiên kết quả cuối cùng nói là do người chăn ngựa không cẩn thận cho con ngựa này ăn nhầm cỏ khô, làm hại tọa kỵ của Mục Vũ Hầu đột nhiên phát cuồng, mới hất ngã Mục Vũ Hầu ra sau lưng ngựa.

Cuối cùng Hoàng thượng hạ chỉ chém đầu người chăn ngựa kia.

- Chỉ đơn giản như vậy?

Giang Long lắc đầu.

- Hoàng thượng đã hạ thánh chỉ, là quyết định cuối cùng rồi, còn ai dám nói thêm cái gì nữa chứ?

Sài Thế Vinh lập tức lại bĩu môi nói:

- Lại nói sau khi Mục Vũ Hầu bị tàn phế, toàn bộ kinh thành thậm chí ngay cả một người bạn cũng không có, ai sẽ ra mặt vì ông ta cơ chứ?

Bị người ta hãm hại cũng là đáng đời!

https://thuviensach.vn

Hừ! Năm đó nếu ông ta nhiều ít xã giao mấy bằng hữu, Điệp Hương phu nhân sau đó cũng sẽ không bởi vì kế sinh nhai trong phủ mà phải làm...

Nói đến câu cuối cùng, vẻ mặt Sài Thế Vinh vô cùng tiếc nuối.

Có thể thấy được tuy Sài Thế Vinh thầm yêu thích sắc đẹp của Điệp Hương phu nhân, nhưng cũng không khỏi vô cùng tiếc hận đấy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Giảm Phần

Do Hoàng thượng hạ chỉ xử lý triệt để vụ án này, kết quả sau cùng rất rõ ràng, cầm nhẹ đặt nhẹ. Lấy thân phận quý tộc có được đặc quyền của Mục Vũ Hầu nhưng chỉ chém đầu một người chăn ngựa là xong việc.

Giang Long không khỏi suy tư.

Chẳng lẽ là Hoàng thượng trả thù vì bị đoạt mất nữ nhân?

Căn bản chính là Hoàng thượng đã âm thầm bày kế, làm Mục Vũ Hầu bị ngã bán thân bất toại?

Hoàng thượng vẫn luôn có ý nghênh đón Điệp Hương phu nhân vào trong hoàng cung, nhưng Mục Vũ Hầu này lại thò một chân ra chắn ngang, không thể không nói người này đúng là gan lớn.

Theo lý mà nói, chỉ cần là bị Hoàng thượng nhìn trúng, dù bởi vì đủ loại nguyên nhân mà không thể vào cung, thì cũng không ai dám lấy đấy. Chỉ có thể chờ đến khi Hoàng thượng tâm tư ngủ yên, vài chục năm, thậm chí mấy chục năm sau, nữ tử mới có thể thuận lợi gả đi. Đương nhiên, lúc đó nữ tử cũng đã già rồi.

Chẳng qua điều này cùng với giới thiệu của Sài Thế Vinh về Mục Vũ Hầu rất là chuẩn xác. Ỷ vào chút bản lĩnh đã tự cao tự đại, ngạo khí, không coi ai ra gì, không hiểu được mình ăn mấy bát cơm khô!

Sau đó bị Hoàng thượng...

https://thuviensach.vn

Trong thâm tâm Giang Long suy đoán như vậy, nhưng cũng có khả năng là bị người khác hãm hại, dù sao dựa theo cách nói của Sài Thế Vinh, Mục Vũ Hầu đối đầu với nhiều người, trong mắt ông ta lại chẳng có người nào.

Vậy thì trước khi Mục Vũ Hầu chưa công thành danh toại, đã ra tay trước để diệt trừ uy hiếp này đi.

Cũng khó trách Sài Thế Vinh tiếc hận như thế, với mỹ mạo của Điệp Hương phu nhân, vốn là nên được nam nhân coi như báu vật nâng niu trong tay.

Nhưng bây giờ phu quân của nàng lại bại liệt ở trên giường.

Giang Long trước kia chỉ gặp Điệp Hương phu nhân một lần ở trong rừng hạnh, tuy cảm thấy mỹ mạo của nàng vô cùng kinh diễm, nhưng lại không chủ tâm để ý đến. Bây giờ nghĩ lại hắn đã hiểu tại sao Điệp Hương phu nhân lại phải cảm thán tuổi xuân phơi phới ra đi cực nhanh rồi.

Một nữ nhân xinh đẹp như thế, thứ tốt đẹp nhất trong cuộc đời chính là lúc thanh xuân, nhưng lại phải sống cả đời cùng với một người đàn ông bán thân bất toại. Đổi lại là ai cũng đều hắn không cam lòng?

Hơn nữa đôi vai gầy của Điệp Hương phu nhân còn phải chống đỡ Mục Vũ Hầu phủ.

Hồng nhan bạc mệnh, vận mệnh đa đoan!

Đối với Điệp Hương phu nhân, trong lòng Giang Long bất chợt trào dâng một niềm thương hại.

Sài thế Vinh sau cảm thán qua đi lại bắt đầu phấn chấn.

Có thể được Điệp Hương phu nhân gửi thiếp mời, thậm chí có khả năng được ngủ lại Mục Vũ Hầu phủ, ân ái, điều này thật khiến người ta kích

https://thuviensach.vn

động.

Cho dù cơ hội này không phải của y.

Giang Long nghe Sài Thế Vinh thao thao bất tuyệt nói xong, có tán dương Điệp Hương phu nhân, cũng cao hứng dạy bảo hắn làm thế nào để cướp được trái tim của nàng.

- Đi, chúng ta đi ra phố mua quần áo mới trước.

Giang Long cũng không quá xem trọng việc ăn mặc, hơn nữa quý phủ may rất nhiều quần áo cho hắn, mặc cũng không hết, nhưng Sài Thế Vinh lại cảm thấy kiểu dáng quần áo của hắn không đủ thời thượng.

- Trời đang mưa to.

Giang Long xua tay không đi.

- Không được, hôm nay chúng ta phải ăn mặc thật sang trọng, đó là Điệp Hương phu nhân đấy.

Sài Thế Vinh cứng rắn kéo hai tay Giang Long không chịu buông, kéo ra ngoài cửa.

- Nếu như đệ mặc đẹp đẽ đi gặp một giai nhân có dung mạo như Điệp Hương phu nhân, vi huynh ra ngoài khoe khoang cũng thấy nở mày nở mặt.

- Huynh!

Giang Long hết biết nói, cũng không biết nên phản bác Sài Thế Vinh như nào.

Cuối cùng hắn vẫn bị Sài Thế Vinh lôi kéo đi vào giữa trời mưa, đương nhiên, đã có gã tiểu nhị sai vặt chạy lên trước mở dù che cho hai người.

https://thuviensach.vn

Lúc này gần tới giữa trưa, Sài Thế Vinh lôi kéo Giang Long đi dạo trên đường, mua quần áo cho hắn. Cơm trưa cũng là ăn ở bên ngoài, lúc hai người trở lại xưởng in ấn thì trời cũng đã tối rồi.

Trong phòng, Sài Thế Vinh đổi cho Giang Long một bộ y phục màu đen mới.

Lại cẩn thận quan sát từ trên xuống dưới một lượt, lại bảo hắn đổi sang một bộ màu xanh lá cây.

Hôm nay đi dạo phố dưới yêu cầu mãnh liệt của Sài Thế Vinh, y đã mua cho Giang Long tám bộ y phục mới.

Giang Long đổi quần áo, trong lòng hết biết nói.

Sài Thế Vinh này cũng quá nhiệt tình đi.

Điệp Hương phu nhân thân là gái đã có chồng, phu quân bị bại liệt nằm trên giường, dĩ nhiên không thể mời hắn buổi tối đến Mục Vũ Hầu phủ làm khách, cho nên hôm sau khi mặt trời lên cao như cây sào Giang Long mới lên ngựa, mang theo lễ cùng với vài tên hộ vệ chậm rãi đi về hướng Mục Vũ hầu phủ.

Sài Thế Vinh đứng ở trước cửa, trên mặt đầy vẻ hâm mộ.

Hôm nay Giang Long mặc bộ trường bào màu trắng hoa văn màu xanh nhạt.

Sài Thế Vinh nói bộ quần áo này hợp với hắn nhất, anh tuấn nhất. Bởi vì thời gian này đã khôi phục thể lực, hơn nữa không hề gián đoạn uống thuốc bổ, cho nên hiện giờ tinh thần Giang Long rất tốt, khí sắc khỏe mạnh, vốn ngũ quan rất gầy thì nay đã có da thịt sáng sủa lên, mặc trang phục hoa lệ lại càng tôn thêm khí phách, thiếu niên phong lưu phóng khoáng.

https://thuviensach.vn

Hôm qua trời mưa to khoảng nửa ngày, hóa giải tình trạng hạn hán từ đầu xuân đến nay, hiện tại đi trên đường cái có một vài chỗ trũng tích đầy nước đọng.

Đường lớn kinh thành phồn hoa đều dùng đá cẩm thạch lót đường, được nước mưa giội rửa sạch sẽ nên khi đến không thấy chút bẩn đục.

Móng ngựa khẽ giậm chân, phát ra những thanh âm lóc cóc.

Sau thời gian một nén hương, Giang Long đã đi tới cửa lớn Mục Vũ Hầu phủ.

Theo bản năng hắn đưa mắt quan sát tỉ mỉ môn để của Mục Vũ Hầu phủ, cho người ta cảm giác tuy có khí thế to lớn hùng vĩ nhưng lại toát lên vẻ cũ nát. Trước cửa là hai con sư tử đá, bởi vì nhiều năm chịu gió táp mưa sa, hôm nay đã có vết tích bong tróc loang lổ. Tự có hộ vệ cầm danh thiếp tiến lên đưa cho người gác cổng xem.

Người gác cửa sớm đã được phân phó, cung kính mời Giang Long đi vào. Một nha hoàn tuổi không lớn dẫn Giang Long trực tiếp đi vào hậu viện của Mục Vũ Hầu phủ.

Giang Long vừa đi vừa quan sát phong cảnh bốn phía bên trong Mục Vũ Hầu phủ.

Sau đó so sánh với Cảnh phủ, cảm giác Mục Vũ Hầu phủ kém xa rất nhiều.

Lần trước về phủ nói chuyện với Cảnh lão phu nhân, biết Cảnh phủ truyền thừa mấy trăm năm, dựa theo quy chế vương phủ để xây dựng sớm nhất. Điều này làm cho Giang Long không lý giải được, Đại Tề khai quốc tới nay, là không có phân phong Vương khác họ đấy.

https://thuviensach.vn

Như vậy, sao Cảnh phủ lại dựa theo tiêu chuẩn Vương phủ để xây dựng? Hơn nữa, nếu dựa theo tiêu chuẩn Vương phủ để xây dựng, vậy sao Cảnh gia lại chỉ là một tòa Hầu phủ? Cảnh lão phu nhân đối với việc này tựa như cũng không rõ lắm.

Giang Long lúc đó cũng không hỏi nhiều.

Dọc đường đi, Giang Long suy nghĩ rất nhiều, một lát sau đã tới hậu viện của Mục Vũ Hầu phủ.

Bình thường gặp khách, hẳn là đều ở chính sảnh tiền viện.

Nhưng Mục Vũ Hầu phủ lại tương đối đặc thù, nam chủ nhân duy nhất trong nhà nằm liệt trên giường bệnh, mà Điệp Hương phu nhân thanh danh lại không mấy tốt đẹp, vậy thì bất kể là gặp khách ở chính sảnh tiền viện hay gặp khách ở hậu viện cũng đều không để tâm rồi.

Đi tới một tiểu viện tại hậu viện, Điệp Hương phu nhân đã đứng ở trước cửa phòng khách tiểu viện để chờ.

Nhìn thấy Giang Long, Điệp Hương phu nhân lập tức nhẹ nhàng cất bước, mang theo hai nha hoàn ra đón, trên khuôn mặt diễm lệ nở một nụ cười tươi tắn duyên dáng quyến rũ, bước tới gần, chỉnh đốn trang phục, thi lễ:

- Cảnh công tử bằng lòng đến tệ phủ làm khách, thật sự hân hạnh cho Mục Vũ hầu phủ!

Giang Long cười lãnh đạm, làm động tác giả đỡ:

- Phu nhân khách khí rồi.

Mặc dù Mục Vũ Hầu phủ vẫn là phủ đệ Hầu gia, Cảnh gia lại đã bị đoạt tước vị, nhưng Giang Long tuyệt đối không hề sợ hãi.

https://thuviensach.vn

- Chẳng hiểu sao, từ lần gặp trước trong rừng hạnh, Cảnh công tử đoán được tâm sự của thiếp thân, thiếp thân lại cảm thấy có chút tâm ý tương thông với Cảnh công tử, lúc đau khổ không có cớ để mời Cảnh công tử tới cửa làm khách, tận đến khi Cảnh công tử đại tài viết hai quyển sách thoại bản thiếp thân mới mặt dày chân thành mời Cảnh công tử đến phủ một chuyến.

Điệp Hương phu nhân chìa tay làm động tác mời, vừa mời Giang Long vào thính ốc, vừa khẽ khàng nói.

(Thoại bản: một hình thức tiểu thuyết Bạch thoại phát triển từ thời Tống, chủ yếu kể chuyện lịch sử và đời sống xã hội đương thời, thường dùng làm cốt truyện cho các nghệ nhân sau này),

Điệp Hương phu nhân không ngờ lại xưng thiếp thân trước mặt Giang Long.

Phải biết rằng phụ nhân chỉ có thể xưng hô như thế ở trước mặt trượng phu của mình. Thường ngày, phụ nhân có thân phận sẽ không tự ý gặp nam nhân khác, khi gặp cũng sẽ không xưng hô như này, không có thân phận, đều dùng xưng hô "ta, chúng ta" ngang bằng nhau.

- Ha ha. - Giang Long đột nhiên bật cười to:

- Nói đến lần trước tại rừng hạnh, ta còn phải cảm tạ phu nhân.

- Là cảm tạ thiếp thân đã giúp công tử thắng một nghìn lượng hoàng kim cùng một nghìn lượng bạc trắng sao?

Điệp Hương phu nhân bật cười thành tiếng, trong khoảnh khắc như trăm hoa đua nở.

Mặc dù Giang Long tâm trí kiên định, nhưng khi nhìn thấy không khỏi cũng ngẩn ngơ.

https://thuviensach.vn

- Cảnh công tử không phải chỉ ngoài miệng nói một câu cảm ơn như vậy chứ? Lần này đến quý phủ thiếp thân làm khách, cầm theo lễ vật đáng giá gì không? Nếu là lễ quá sơ sài, thiếp thân đây không chịu đâu.

Nói xong câu cuối, Điệp Hương phu nhân khẽ uốn cái eo nhỏ xinh.

- Làm một đại mỹ nữ, mở miệng ngậm miệng đều nói đến tiền, sẽ bị giảm phần đấy.

Giang Long nhún vai buông tay.

- Giảm phần?

Điệp Hương phủ nhân chớp mắt không hiểu.

- Nam nhân đánh giá dung mạo của nữ tử xem ai đẹp hơn, sẽ căn cứ vào ngũ quan, vóc người, màu da, tu dưỡng...mỗi thứ một chút.

Với giai nhân trước mặt như Điệp Hương phu nhân, Giang Long tuyệt đối không nhút nhát, chậm rãi nói.

Điệp Hương phu nhân nghe vậy vẻ mặt e thẹn, nhưng không hề có chút tức giận:

- Công tử cũng quá....sao lại nói những lời đó trước mặt thiếp thân....vậy!

- Ha ha, lẽ nào phu nhân lại không hiếu kỳ bản thân mình có bao nhiêu phần sao?

- Vậy...vậy theo như lời Cảnh công tử, thiếp thân có bao nhiêu phần?

Điệp Hương phu nhân do dự một chút, cuối cùng không kìm nén được tò mò trong lòng, mở miệng hỏi.

- Nếu nói 100%, phu nhân có thể được...

https://thuviensach.vn

Giang Long nói đến đây, lại chuyển câu chuyện:

- Ta tạm thời không nói cho cô biết.

Hắn cười, đi qua cánh cửa của phòng khách.

- Đáng ghét!

Điệp Hương phu nhân bị khơi gợi hứng thú tỏ vẻ giận dỗi dậm dậm chân, sau đó mới đuổi theo.

Đi vào phòng khách ngồi xuống, Điệp Hương phu nhân bảo nha hoàn bưng trà lên, chợt than khẽ một tiếng:

- Thiếp thân sao không biết mở miệng ngậm miệng nói đến tiền, quá thế lực, quá mất phong độ chứ? Nhưng bất đắc dĩ tục sự quấn thân, trong phủ từ trên xuống dưới hơn mười miệng ăn, phải mặc, phải ăn...nhiều thứ cần dùng đến tiền, thiếp thân không nói như vậy, lẽ nào phải trơ mắt nhìn tôi tớ trong phủ chết đói hay sao?

Giang Long nghe vậy chỉ bật cười khẽ.

Thấy Giang Long thần sắc bình thản bưng trà uống, cũng không tiếp lời, Điệp Hương phu nhân không khỏi bực mình.

Thiếu niên trước mắt này định lực thật không tệ.

Không ngờ ở trước mặt mình lại có thể bình ổn như thế.

Những nam nhân khác trước đây khi ở trước mặt nàng bất kể là bằng hữu hay là tình nhân nhưng trên mặt luôn luôn hoặc nhiều hoặc ít bộc lộ vẻ thần hồn điên đảo.

Tiếp đó Điệp Hương phu nhân vừa dùng ngôn ngữ để thử, thậm chí còn dùng ánh mắt quyến rũ, âm thầm khiêu khích.

https://thuviensach.vn

Nhưng Giang Long đều vững vàng ngồi đó.

Điệp Hương phu nhân chỉ biết thở một hơi dài, nói ra mục đích thật sự lần này mời Giang Long đến phủ:

- Nghe nói Cảnh công tử liên thủ cùng với Thành Quốc Công phủ, buôn bán thoại bản rất không tệ, khắp kinh thành, bất kể là trong phủ đệ quý tộc hay là phố lớn ngõ nhỏ nơi nơi đều có những thanh âm nghị luận về câu chuyện Hôi Thái Lang cùng với Tây Du thích ách truyện, không biết thiếp thân có thể chen một chân vào kiếm chút tiền son phấn hay không?

Giang Long đặt chén trà trong tay xuống, quả nhiên là không ngoài dự liệu của hắn.

Chỉ có Sài Thế Vinh sau khi nhận được thiếp mời đầu óc mới bị dung mạo quyến rũ của Điệp Hương phu nhân chiếm đầy.

Bên xưởng in ấn, Giang Long sẽ không phân chia lợi ích cho người khác. Mặc dù hắn có chút cảm thán số phận đa đoan của Điệp Hương phu nhân. Hơn nữa xưởng in ấn ngoại trừ kiếm tiền ra, hắn còn có mục đích khác.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Diễn Trò

Kẻ địch số một trước mắt của Cảnh gia là Đương kim Thái tử, không đuổi Thái tử xuống đài, kết cục tương lai ra sao có thể nghĩ.

Nhưng làm thế nào mới có thể đuổi Thái tử xuống đài đây?

Từ xưa đến nay, Thái tử qua các triều đại bị phế khỏi vị trí Thái tử có rất nhiều, đại bộ phận nguyên nhân trong đó là Hoàng thượng sinh lòng kiêng kị. Hoàng thượng còn sống khỏe mạnh, Thái tử cũng đã trưởng thành, đồng thời còn có danh tiếng rất lớn.Thái tử là người thứ nhất thừa kế ngôi vị Hoàng đế, y có danh tiếng lớn, thể hiện tài hoa hơn người, như vậy trong triều sẽ có rất nhiều quan viên tỏ thái độ, đứng về bên Thái tử.Nếu không đứng, quan viên lo lắng tương lai sẽ bị Thái tử trả thù.

Cứ như vậy, Hoàng thượng sẽ lo lắng thế lực của Thái tử khổng lồ sẽ soán vị đoạt quyền.Như vậy chèn ép, thậm chí là phế bỏ Thái tử sẽ trở nên hợp tình hợp lý.

Thật ra con người Thái tử cũng không tốt đẹp gì, tuy rằng thân phận tôn quý, gần với Hoàng thượng, nhưng lão Nhị này lại bị kiêng kỵ rất nhiều.

Triển lộ tài hoa, Hoàng thượng cũng sẽ đề phòng, nhìn không vừa mắt.

Ẩn nhẫn thì sao?

Đang âm thầm phát triển thế lực.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu bị Hoàng thượng nhìn thấu tâm kế, mạng nhỏ trên cơ bản là khó giữ được rồi.

Thiên gia không tình thân! Đối với Hoàng thất mà nói, giết con giết cháu, thật ra là một hiện tượng rất bình thường.Nhưng nếu bản thân Thái tử năng lực bình thường, như vậy sợ là ngay cả đại thần trong triều đều không ủng hộ, Hoàng thượng lại có cảm giác không đủ để đảm đương trọng trách.

Tóm lại, Thái Tử tuy rằng cao quý, nhưng cũng không phải là không có nhược điểm, chỉ cần dụng tâm, cũng có thể lật đổ được.

Viết sách kiếm tiền, đây chỉ là mục đích một thứ yếu của Giang Long, việc hắn thật sự muốn làm thật ra chính là báo giấy.

Đại Tề trước kia không có báo giấy, Giang Long lại là đệ nhất gia có danh tiếng, như vậy lực ảnh hưởng trong tương lai tuyệt đối là không thể coi thường.Lợi dụng báo chí ảnh hưởng lớn đến dư luận đại chúng! Ngàn vạn lần không nên xem thường dư luận đại chúng, vận dụng hợp lý, nó tuyệt đối có năng lượng cực lớn có thể lật đổ Thái tử.

Ngay lúc Giang Long trò chuyện với Điệp Hương phu nhân, một chiếc xe ngựa hết sức xa hoa dừng ở trước cửa Mục Vũ Hầu phủ.

Xe ngựa vừa dừng hẳn, một thái giám tay cầm phất trần chầm chậm tiến lên quỳ xuống.Một bóng dáng thon dài dẫm lên lưng thái giám, đi xuống xe ngựa.

- Tiểu nhân khấu kiến Vương gia.

Người gác cổng của Mục Vũ Hầu phủ nhanh chóng chạy tới bái kiến.

Người tới mặt như quan ngọc, ngũ quan âm nhu tuấn nhã, có phong độ của người trí thức, trên người toát lên khí chất hậu duệ quý tộc tài trí hơn

https://thuviensach.vn

người, người này chính là Tương Vương Điện hạ lúc ở trong rừng hạnh đã từng gặp Giang Long.

Hai mắt nhìn thẳng, Tương Vương không để ý đến người gác cổng của Mục Vũ Hầu phủ, tay bắt chéo sau lưng, bước tao nhã đi vào cửa chính Mục Vũ Hầu phủ.Đi được bảy tám bước, lúc qua cửa, Tương vương theo bản năng ngẩng lên nhìn biển cửa.Biển cửa tuy rằng được lau sạch sẽ, nhưng rốt cuộc vì đã lâu năm, đã toát lên vẻ cổ xưa.

Mục Vũ Hầu phủ ở trăm năm trước, cũng từng huy hoàng nở mày nở mặt.

Tương Vương nghĩ tới chính mình, hiện tại phụ hoàng tại vị, y là Đại Hoàng tử cao quý.

Nhưng đợi sau khi phụ hoàng băng hà thì sao? Bất kể là ai kế vị, đều kiêng kị Đại Hoàng tử y.

Trong mắt Tương vương sau khi có một tia mê man, rất nhanh lại hiện lên một tia sáng sắc bén thay thế.

Giang Long dĩ nhiên không đồng ý Điệp Hương phu nhân nhúng tay vào xưởng in ấn, Điệp Hương phu nhân thì vẻ mặt u oán, miệng không ngừng cầu xin.

Đúng lúc này, một nha hoàn đi vào trong phòng, nói Mục Vũ Hầu có việc muốn gặp Điệp Hương phu nhân.

Điệp Hương phu nhân nghe vậy lông mày kẻ đen khẽ chau lại, phất phất tay nói:

- Không thấy bản phu nhân đang tiếp khách sao? Ngươi đi bảo Hầu gia, lát nữa bản phu nhân sẽ qua.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn khom gối, sẽ lui ra.

Nhưng lúc này Giang Long đột nhiên nói xen vào:

- Đã sớm nghe nói anh danh năm xưa của Mục Vũ Hầu, hôm nay khó có cơ hội được gặp, không bằng cho phép tại hạ đi cùng phu nhân đến gặp Mục Vũ Hầu một lần, được không?

Trên gương mặt xinh đẹp của Điệp Hương phu nhân hiện lên chút do dự, nhưng cuối cùng gật đầu:

- Được rồi, mời Cảnh công tử đi theo thiếp thân

Đi theo sau Điệp Hương phu nhân, Giang Long bước vào một một viện lạc rất âm u thanh tĩnh của hậu viện Mục Vũ Hầu phủ.

- Từ sau khi ngã ngựa, chàng ấy càng lúc càng quái gở, bình thường không chịu gặp ai.

Hai đầu lông mày của Điệp Hương phu nhân hiện lên tia u sầu rất nhạt, than khẽ.

Giang Long không lên tiếng, gật gật đầu.

Từ một thanh niên tuấn kiệt lại biến thành một người tàn phế không đi lại được, chênh lệch quá lớn này không phải ai cũng có thể dễ dàng chấp nhận được.Huống chi Mục Vũ Hầu vốn thiên tính kiêu căng, tự cao rất cao, lại càng đả kích ông ta rất nhiều.

Còn nữa, ông ta không có bằng hữu, ra ngoài, sau khi gặp người ta cũng không ai an ủi, chỉ biết cười nhạo ông ta, thời gian dần qua dĩ nhiên là không muốn gặp người nào nữa.

- Chỉ mong Hầu gia một ngày nào đó có thể có bình phục.

https://thuviensach.vn

Giang Long chân thành nói.

Điệp Hương phu nhân nghe vậy không khỏi liếc nhìn Giang Long một cái, trong ánh mắt có một chút phức tạp.

Từ sau khi Mục Vũ Hầu trở thành tàn phế, đây là lần đầu tiên nàng thấy có một người chân thành hy vọng Mục Vũ Hầu một ngày nào đó có thể tốt lên.Những người trước kia đến làm khách bất kể là không thích con người của Mục Vũ Hầu, hay là ham mê mỹ mạo của nàng cũng chỉ là ngoài miệng tùy tiện nói vài câu khách sáo mà thôi.

Điệp Hương phu nhân ma xui quỷ khiến hỏi một câu:

- Không biết trong tay Cảnh công tử có phương thuốc cổ truyền nào trị liệu được bệnh này không?

Giang Long theo bản năng nghĩ đến phương thuốc cổ kia của mình.Phương thuốc này chẳng những đại bổ, hơn nữa sau khi uống hết, tứ chi thông thái, như có một luồng nhiệt nóng lưu chảy trong huyết mạch, nếu cho Mục Vũ Hầu dùng, nói không chừng thật sự có hiệu quả!

- Sau khi về ta sẽ hỏi thăm giúp.

Giang Long không biểu hiện suy nghĩ trong lòng ra ngoài.

Tuy rằng hắn thông cảm Mục Vũ Hầu, nhưng ngay cả mặt Mục Vũ Hầu cũng chưa từng gặp, hai người càng chưa từng có giao tình gì, phương thuốc trân quý như vậy sao có thể tặng không cho người ta?

- Vậy thiếp thân cảm ơn trước.

Điệp Hương phu nhân khẽ cúi thấp người thi lễ với Giang Long.

Giang Long từ chối cho ý kiến gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân tiếp tục đi trước dẫn đường, càng tò mò về Giang Long.

Đây thật sự chỉ là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi sao?

Bộc lộ sự chín chắn điềm đạm, chắc chắn như thế Tựa như cũng không kém Mục Vũ Hầu năm xưa.

Năm xưa Mục Vũ Hầu võ nghệ siêu quần, vô cùng xuất chúng, nhưng cả người tựa như một cây thương, rất sắc bén, rất chói mắt rồi, hào quang bắn ra bốn phía, không hiểu được khiêm tốn kiềm chế.

Giang Long ở trong mắt Điệp Hương phu nhân ngoài tài văn chương tài giỏi còn là một thiếu niên tuấn kiệt.

Một lát sau, hai người đi vào một tiểu viện không lớn, rất an tĩnh.

Điệp Hương phu nhân cảnh báo:

- Tính tình Hầu gia rất cổ quái, nếu có chỗ đắc tội, kính xin Cảnh công tử bao dung.

- Không sao.

Giang Long khoát tay.

Hai người một trước một sau, đi vào trong viện.

Mặt trời đã lên rất cao, ánh mặt trời chiếu rất ấm áp, giữa viện tử, Mục Vũ Hầu trên người đắp chăn mỏng đang nằm trên giường phơi nắng.

- Ngự y nói, Hầu gia nên phơi nắng nhiều mới có lợi cho chân của ngài.

Tuy rằng đã gặp Mục Vũ Hầu, nhưng sự chú ý của Điệp Hương phu nhân vẫn đặt trên người Giang Long, hầu như đều lười nhìn về bên kia.

https://thuviensach.vn

Mục Vũ Hầu lúc này mở mắt ra, ánh mắt sắc bén nhìn về phía hai người, lập tức cười lạnh một tiếng:

- Một đứa bé mới lớn như vậy mà cũng có thể lọt vào mặt của ngươi sao? Nhớ năm đó không biết có bao nhiêu đại nhân vật, ha hả, có phải ngươi bị những kẻ đó chơi chán rồi không...

- Câm miệng!

Điệp Hương phu nhân rồi đột nhiên gầm lên giận dữ, khuôn mặt xinh đẹp tức giận đến trắng bệch, thân hình đầy đặn khẽ run rẩy.

Mục Vũ Hầu tiếp tục cười lạnh, sau đó quay đầu đi.

- Nói đi, gọi ta tới làm gì?

Điệp Hương phu nhân xiết chặt nắm tay nhỏ nhắn, muốn mình kiên cường hơn một chút, nhưng trên gương mặt xinh đẹp đã đầy nước mắt.

- Ta muốn tiền!

- Ngươi suốt ngày ở trong phủ, chẳng làm việc gì, tiêu nhiều tiền làm gì?

Điệp Hương phu nhân mặt lạnh lùng chất vấn.

Mục Vũ Hầu lạnh lùng khắc nghiệt nói:

- Vô nghĩa, ngươi có nhiều nhân tình như vậy, không biết ngày nào đó sẽ chạy đi theo người khác, không có tiền, chẳng lẽ muốn ta chết đói hay sao?

- Ngươi, ngươi...

Điệp Hương phu nhân đưa tay chỉ vào Mục Vũ Hầu, tức giận nói không ra lời.

https://thuviensach.vn

- Mục Vũ Hầu phủ chúng ta vẫn thiếu nam đinh, người trưởng thành không vượng, ta còn phải kéo dài hương hỏa cho gia tộc, giờ không thể chết được.

Mục Vũ Hầu nghếch cằm lên.

Điệp Hương phu nhân dường như quá tức giận, thốt ra một câu:

- Ngươi được sao?

Chỉ ba chữ này lập tức khiến cho da mặt Mục Vũ Hầu đỏ rực, như sắp bùng nổ trong nháy mắt.Ông ta liệt nửa người dưới, bảo bối dưới thân đương nhiên cũng chẳng có tác dụng gì rồi.

- Gái điếm thối tha, ngươi còn mặt mũi mà nói sao? Ta có ngày hôm nay tất cả đều là bị ngươi làm hại...

Thần sắc Mục Vũ Hầu kích động, giống như điên cuồng! Sau đó giương nanh múa vuốt nhào tới muốn đánh Điệp Hương phu nhân, không cẩn thận lại nhào ngã xuống giường.

Giang Long không nghĩ sau khi đôi vợ chồng này gặp mặt cảnh tượng chính là như này, trong khoảng thời gian ngắn hắn cũng không biết nên nói gì, làm gì, tuy nhiên đầu óc hắn vẫn rất bình tĩnh đấy.

Có nha hoàn muốn tiến lên đỡ Mục Vũ Hầu lên, nhưng Điệp Hương phu nhân đã ngăn lại, nói:

- Đừng động đến hắn, một phế vật không đứng lên nổi, có thể làm gì bản phu nhân được chứ?

- Ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi!

Mục Vũ Hầu gào rú, gân xanh trên mặt nổi lên.

https://thuviensach.vn

Sau khi lết ra một đoạn, Mục Vũ Hầu thở hổn hển, ở tại chỗ không ngừng dùng hai tay đấm mạnh trên mặt đất.Vừa mới tê liệt vài năm, Mục Vũ Hầu vẫn không từ bỏ, lúc ấy tuy rằng không đứng dậy nổi, nhưng vẫn kiên trì rèn luyện hai tay.Nhưng sau đó khi không có hy vọng phục hồi, tất cả mọi người đều trở nên nản lòng.Thường xuyên vận động, thân thể tốt, có thể tăng cường sức lực, nhưng nếu bị bệnh liệt giường trong thời gian dài, cơ thể khô héo, sức lực giảm đi.

Điệp Hương phu nhân ngẩng đầu, lẳng lặng đứng tại nguyên chỗ, chỉ có ánh mặt lạnh lùng nhìn Mục Vũ Hầu ở đó kêu gào.

- Ta muốn giết ngươi...Gái điếm thối...Nếu như không có khách, ngươi cũng sẽ không đến liếc ta lấy một cái, cho ta tiền cho ta tiền!

- Cho ngươi!

Vẫn đợi cho đến khi Mục Vũ Hầu mắng mệt mỏi rồi, Điệp Hương phu nhân mới hừ lạnh, rút ra mấy tấm ngân phiếu từ trong tay áo ném về phía Mục Vũ Hầu.

Nhưng sau xoay người rời đi.Nàng không hề phát hiện Giang Long trước đó đang nhìn chằm chằm hai tay của Mục Vũ Hầu.

Giang Long cất bước theo sau, lúc từ biệt ánh mắt vẫn liếc nhìn Mục Vũ Hầu, như thoáng chút suy nghĩ.

Cảnh tượng của hai người trước mắt này chẳng lẽ là sớm đã bố trí, cố ý diễn cho mình xem?

Đúng vậy, Giang Long phát hiện một tia sơ hở.

Sơ hở ngay tại trên hai tay của Mục Vũ Hầu.

Nơi đó có một dấu vết của trang điểm, dịch dung.

https://thuviensach.vn

Mục Vũ Hầu nhiều năm nằm ở trên giường bệnh, biểu hiện trước đó rất ốm yếu, không có sức lực, nhưng hai bàn tay của y lại rất thô to.

Mặc dù hai tay của y đã được hóa trang, có vẻ gầy gò không có thịt, giống như chỉ còn lại da bọc xương, nhưng sự thô to này lại khác xa người bình thường, nếu đổi lại là người không cẩn thận mà nói, chắc chắn sẽ không phát hiện ra, nhưng Giang Long lại là người thận trọng bực nào chứ? Nhãn lực của hắn cũng rất sắc bén, đối với ngón tay thô to, hắn nhìn rất rõ ràng.

Mặc dù Mục Vũ Hầu trước kia từng tập võ, ngón tay có thể thô to hơn người bình thường một chút, nhưng không thô đến mức độ này.Nghĩ chắc cũng sợ gần quá sẽ bị mình phát hiện dị thường, cho nên Mục Vũ Hầu mới đứng xa khoảng sáu bảy bước không hề bò tiếp lên trước.

Chỉ có điều rốt cuộc mục đích của Mục Vũ Hầu và Điệp Hương phu nhân là gì?

Tại sao phải diễn trò ở trước mặt mình?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Lửa Cháy Đổ Thêm Dầu

Ra khỏi viện tử, đôi vai gầy của Điệp Hương phu nhân khẽ run rẩy, sắc mặt tái nhợt, sức lực thân thể trong nháy mắt tựa như bị rút hết, nghiêng dựa vào tường viện.

Giang Long cùng đi ra, thấy Điệp Hương phu nhân ấm ức khóc, mặt đẫm lệ.

Nếu như không phát hiện ra sơ hở của Mục Vũ Hầu, đại mỹ nhân hoa lê gặp mưa như vậy, dù là Giang Long cũng nhất định sẽ sinh lòng thương tiếc.

Nhưng hiện tại, đầu óc hắn rất bình tĩnh, nhưng vẫn giả bộ tỏ ra quan tâm.

- Trong lòng Mục Vũ Hầu có đau khổ, kính xin phu nhân có thể thông cảm một phần.

- Trong lòng của hắn đau khổ, trong lòng thiếp thân không khổ sao?

Điệp Hương phu nhân rơi lệ phản bác:

- Qua nhiều năm như vậy, nếu như không có thiếp thân khổ tâm kinh doanh, sợ là Mục Vũ Hầu phủ sớm đã bị một số người nuốt chửng ngay cả cặn bã cũng không còn rồi! Thiếp thân cực cực khổ khổ nhưng lại đổi lấy đáp lại như vậy đấy. Người ngoài nhục mạ thiếp thân cũng thì thôi, nhưng hắn...

https://thuviensach.vn

Nói xong lời cuối cùng, Điệp Hương phu nhân khóc thảm thiết!

Giang Long vốn bình tĩnh, ánh mắt lạnh lùng, nhưng nhìn một lúc, lại phát hiện Điệp Hương phu nhân khóc khổ sở dường như là có chút biểu lộ chân tình.

Ngay cả hắn cũng có chút kinh ngạc và khó hiểu.

Rõ ràng nàng ta và Mục Vũ Hầu hợp lại diễn trò cho mình xem đấy, mà ngay cả lúc trước khi ở chính sảnh cũng chính là tình tiết thiết kế rất tốt, cũng đoán được có khả năng mình sẽ chủ động yêu cầu đi đến đây thăm Mục Vũ Hầu.

Đương nhiên, nếu mình không chủ động, Điệp Hương phu nhân nói đang tiếp khách, đợi lát nữa sẽ qua, đến lúc đó tự Mục Vũ Hầu sẽ chủ động đến chính sảnh.

Chẳng lẽ Điệp Hương phu nhân là diễn viên trời sinh, đúng là diễn rất nhập vai?

Tâm tư Giang Long xoay chuyển, cũng có thể giữa Điệp Hương phu nhân và Mục Vũ Hầu có vết rách!

Điều này đối với hắn là tin tức tốt.

Thành lũy chắc chắn, thường thường là bị tan rã từ nội bộ đấy.

Giang Long giả bộ thân thiết, lấy khăn lụa trong tay áo ra, tiến lên vài bước, chìa tay phải ra, vẻ mặt đau lòng tự tay lau nước mắt cho Điệp Hương phu nhân, miệng thở dài nói:

- Ta có thể hiểu được nỗi khổ trong lòng cô.

Điệp Hương phu nhân không kìm nổi chua xót trong lòng, khóc càng lớn hơn.

https://thuviensach.vn

Giang Long do dự một chút, vươn tay trái ra, khẽ ôm ở eo của Điệp Hương phu nhân. Thân thể mềm mại của Điệp Hương phu nhân đột nhiên cứng đờ, nhanh chóng lui về phía sau, trong đôi mắt ngập nước mắt hiện lên chút bối rối.

Rất mẫn cảm!

Giang Long có chút kinh nghi, không phải nói Điệp Hương phu nhân từng ngủ lại ở hoàng cung, Tương Vương phủ, cùng với rất nhiều huân quý thế gia hay sao? Bằng không thanh danh cũng sẽ không "vang dội", tiếng lành đồn xa như vậy, trở thành mục tiêu số một tất cả nam nhân trưởng thành trong kinh thành đều muốn săn tình.

Thân thể sao mẫn cảm như vậy? Tựa như chưa từng thân mật với nam tử?

Lúc trước thân thể mềm mại của Điệp Hương phu nhân nháy mắt cứng ngắc, tuyệt đối là là bản năng của thân thể, không phải giả bộ. Còn có một chút bối rối trong đôi mắt đẹp của Điệp Hương phu nhân, dù là ảnh hậu kiếp trước đến cũng không diễn chân thực đến như thế.

- Tại hạ đường đột.

Giang Long vội vàng bày ra vẻ mặt xin lỗi.

Điệp Hương phu nhân liếc Giang Long một cái, lại nhanh chóng cúi đầu:

- Công tử cũng bởi quan tâm thiếp thân, không kìm lòng nổi.

- Phu nhân hiểu là tốt rồi.

Hai người khởi bước, hướng về phía viện lạc lúc trước đã vào.

Dọc đường đi rất yên tĩnh, cũng không có ai lên tiếng

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân cảm thấy có chút xấu hổ, khuôn mặt xinh đẹp có chút nóng lên, nơi bên hông lúc trước bị Giang Long ôm lại có một cảm giác không rõ ràng khó nói thành lời.

Giang Long thì thản nhiên hơn, đương nhiên, thần sắc trên mặt vẫn giả bộ tỏ ra mất tự nhiên.

- Điệp Hương!

Hai người đang đi, trước cửa viện đột nhiên xuất hiện một thanh niên mặc áo choàng màu vàng kim.

Giang Long ngước lên nhìn.

Tương Vương!

- Thỉnh an Tương Vương Điện hạ!

Điệp Hương phu nhân khẩn trương bước lên trước nghênh đón, khom gối thi lễ.

Tương Vương định đưa tay ra đỡ, nhưng bị Điệp Hương phu nhân trốn tránh.

Giang Long cũng chắp tay chào.

May mắn Tương Vương chỉ là một Vương gia, nếu gặp Thái tử, Giang Long phải quỳ xuống rồi.

- Tại sao nàng khóc? Là ai ức hiếp nàng?

Tương Vương vốn chẳng nhìn người bên cạnh, thấy khóe mắt Điệp Hương phu nhân vẫn còn vương giọt lệ, vẻ mặt lạnh như băng, trong mắt tràn đầy sát khí nhìn sang Giang Long.

https://thuviensach.vn

Giang Long không khỏi nhướn mày.

Vài hộ vệ đi theo sau Tương Vương cảm nhận được cảm xúc của chủ nhân nhà mình, tiến lên vài bước mơ hồ định bao vây Giang Long.

Giang Long không sợ Tương Vương, nhưng đối phương dù sao cũng là Đại hoàng tử, nếu nổi lên xung đột cũng là phiền toái. Hắn đang muốn tự giới thiệu nói ra thân phận để khiến Tương Vương kiềm chế một chút, đại nhân vật giống như Tương Vương vậy sẽ không bởi vì lúc trước từng gặp ở rừng hạnh một lần thì sẽ nhớ hắn. Điệp Hương phu nhân làm như mới phát hiện có chút không thích hợp, rốt cục thì đã mở miệng:

- Không liên quan gì đến Cảnh công tử, là Hầu gia ngài ấy...

Vài hộ vệ dừng lại, nhìn về phía Tương Vương.

Tương Vương nhẹ nhàng khoát tay áo, sau đó ôn hòa nói:

- Sớm bảo nàng không cần đi gặp hắn, nàng lại cố tình không nghe.

- Là vị Cảnh công tử này...

Điệp Hương phu nhân ngẩng đầu, sợ hãi nhìn Giang Long một cái.

Giang Long đoán không ra Điệp Hương phu nhân muốn làm cái gì, đột ngột cao giọng:

- Thảo dân Cảnh Giang Long, ra mắt Tương Vương Điện hạ!

Điệp Hương phu nhân nói nửa lời, làm cho Tương Vương tưởng Giang Long muốn đòi tới gặp Mục Vũ Hầu, Điệp Hương phu nhân không thể không đi cùng.

Sắc mặt y đã âm trầm xuống, đang định phát tác với hắn, chợt nghe Giang Long lớn tiếng giới thiệu, khí thế trên người lập tức bị kiềm hãm.

https://thuviensach.vn

Cảnh Giang Long? Nam đinh duy nhất của Cảnh phủ huyện Ninh Viễn?

Tuy rằng Tương Vương vẫn tỏ sắc mặt không vui, nhưng đã có một tia kiêng kị.

Lúc này Điệp Hương phu nhân cúi thấp đầu, ý tứ trên mặt hàm súc khó hiểu.

- Lần trước ở rừng hạnh, chính là ngươi đoán trúng tâm sự của Điệp Hương?

Tương Vương đã nhớ ra.

Thần sắc Giang Long không kiêu ngạo không siểm nịnh:

- May mắn được Tương Vương Điện hạ thưởng một ngàn lượng.

Lúc này ánh mắt của Tương Vương chạy trên người Giang Long và Điệp Hương phu nhân, ánh mắt lóe sang, hoài nghi có phải hai người Điệp Hương phu nhân và Giang Long đã âm thầm nảy sinh tình cảm hay không.

Giang Long có thể đoán được tâm sự của Điệp Hương phu nhân, chứng minh giữa hai người có sự ăn ý tâm linh.

Có nhiều khả năng là cùng sinh lòng ái mộ nhau.

Nhưng Tương Vương vẫn coi Điệp Hương phu nhân là độc chiếm của mình đấy!

Sau khi Điệp Hương phu nhân bị phát giác không hề giải thích, ngược lại gương mặt khẽ đỏ ửng, lúc cúi đầu còn liếc Giang Long một cái, lộ ra bộ dạng xấu hổ lẫn e sợ.

Giang Long chỉ nhíu mày, rốt cuộc Điệp Hương phu nhân này muốn làm gì? Châm ngòi Tương Vương hiểu lầm do mình động thủ ư?

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cho dù là đoán được mục đích của Điệp Hương phu nhân, Giang Long cũng không chủ động mở miệng giải thích. Bản thân hắn có tính kiêu ngạo, mở miệng giải thích, chính là thua khí thế ở ngay vòng đầu. Vậy chẳng khác gì là thua mềm nhũn.

Sắc mặt Tương Vương càng ngày càng khó coi.

Bầu không khí trong khoảng thời gian ngắn trở nên căng thẳng. Hộ vệ của Tương Vương lại đặt tay lên chuôi đao bên hông.

Lúc này Giang Long cúi đầu, chậm rãi lấy một vật từ trong tay áo ra thưởng thức, đó là một thanh chủy thủ tỏa ra ánh sáng sắc màu lam nhạt.

Nhìn thấy thanh chủy thủ này, thần sắc Tương vương cứng đờ. Lần trước ở bên rừng hạnh, Hoài Vương muốn cường đoạt Lâm Nhã, Giang Long đã lấy ra thanh chủy thủ này. Sau đó, sự việc đương nhiên là bị một số người truyền ra ngoài.

Giang Long không sợ Hoài Vương giết người như ngóe, dĩ nhiên cũng sẽ không sợ Tương Vương.

Tương Vương tuy rằng buồn bực, lại không muốn gây chuyện ồn áo them, nhưng bảo y lui bước vào lúc này, y sao còn thể diện.

Ngay lúc Tương Vương Tiến tiến thoái lưỡng nan, một thanh âm ở cách tường viện đột nhiên vang lên:

- Điệp Hương, nàng đang ở đâu?

Không khí giằng co bị phá vỡ, Tương Vương thở phào nhẹ nhõm, tuy nhiên mày lại nhíu lại.

Bởi vì người đến là Hoài Vương!

- Ở trong này.

https://thuviensach.vn

Tương Vương hừ lạnh một tiếng, xoay người nhìn về phía cửa viện.

- Ha ha!

Hoài Vương sang sảng cười to:

- Hoá ra Đại hoàng huynh cũng ở đây.

Thanh âm vừa dứt, những tiếng bước chân dồn dập vang lên, sau một lát, bóng dáng của Hoài Vương xuất hiện ở trước cửa viện.

Hoài Vương cũng tới, thật đúng là náo nhiệt nha.

Giang Long sờ sờ cằm, âm thầm suy đoán, là ngẫu nhiên trùng hợp, hay là cố ý. Muốn thiết kế cũng không khó, Điệp Hương phu nhân và Tương Vương có quan hệ tốt, dĩ nhiên biết Tương Vương hôm nay sẽ tới nơi này.

Trước tiên mời mình hôm nay tới là tốt rồi. Về phần Hoài Vương, người này sơ cuồng, bướng bỉnh cao ngạo, cũng ham sắc đẹp của Điệp Hương phu nhân, chỉ cần nhận được tin hôm nay có nam tử đến Mục Vũ Hầu phủ thăm hỏi Điệp Hương phu nhân, gã sẽ chủ động đến.

- Đúng là trùng hợp, chỉ có điều không biết Tam đệ hôm nay tới Mục Vũ Hầu phủ là có chuyện gì?

Tương Vương nghiễm nhiên tỏ bộ dáng chủ nhân.

Hoài Vương không trả lời, ánh mắt gan góc trước tiên là ngắm những nơi mẫn cảm trên thân thể mềm mại của Điệp Hương phu nhân. Nhưng gã còn chưa kịp lộ dục vọng trong mắt thì khóe mắt đã thấy Giang Long, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó cả người đầy sát khí nhìn về phía Giang Long.

Lần trước Giang Long ở trong rừng hạnh đắc tội với gã, gã vốn định đề cử chức vị cho Giang Long, tranh đấu ngôi vị Thái tử, lại không nghĩ bị

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng cứng rắn đập bể đầu, làm hại gã bị mất mặt, vài ngày cũng không dám ra ngoài cửa.

Nếu phương pháp này không thể dùng, gã liền quyết định trực tiếp ám sát Giang Long, nhưng không ngờ kế hoạch còn chưa thực hiện thì lại gặp Giang Long trước.

Giang Long lại làm như không thấy Hoài Vương tràn đầy sát khí, hơi hơi chắp tay xoay người nói:

- Thảo dân Cảnh Giang Long ra mắt Hoài Vương Điện hạ.

- Hừ!

Hoài Vương thấy thanh chủy thủ trong tay Giang Long, cố gắng áp cơn tức trong lòng xuống.

Khối kim bài miễn tử của Cảnh phủ không phải là bài trí, đại biểu một loại vinh dự cao nhất, là Hoàng thượng bảo vệ Cảnh phủ, dù gã là Hoàng tử Vương gia, nếu dám ban ngày ban mặt động thủ sát hại Giang Long cũng không gánh nổi tội đấy.

Có lẽ Hoàng thượng sẽ không cần tính mạng của gã, nhưng ít ra cũng sẽ cách chức làm bình dân, sung quân biên cương. Như vậy sống không bằng chết rồi.

Hoài Vương hơi liếc tròng mắt, trừng mắt lạnh với Giang Long:

- Sao ngươi cũng ở đây?

- Nơi này cũng không phải Hoài Vương phủ.

Giang Long nhún vai cười khẽ.

https://thuviensach.vn

Ý nói, mình tới nơi này không cần phải bẩm báo Hoài Vương, trưng sự đồng ý của Hoài Vương.

Sát khí trên người Hoài vương càng tăng thêm, nhe răng cười độc ác, trong mắt lộ hung quang, uy hiếp nói:

- Có nhiều nơi, không phải ai cũng có thể vào!

- Thảo dân cũng nghĩ, chỉ cần trong lòng không có ma, thiên hạ đều có thể đi được.

Giang Long không chút nào yếu thế, đối chọi gay gắt.

Dứt lời, không để ý tới Hoài Vương và Tương Vương nữa, hắn chắp tay nói với Điệp Hương phu nhân:

- Phu nhân phải chiêu đãi hai vị Vương gia, tại hạ đi trước, cáo từ.

Mục đích của Điệp Hương phu nhân mời Giang Long đến phủ vẫn chưa đạt được, có lòng giữ lại, nhưng Giang Long đã không để cho nàng cơ hội, bước về phía cửa viện vừa đi vào.

Vài hộ vệ của Hoài Vương đang chắn ở cửa, Hoài Vương không nói gì, bọn họ cũng không nhường đường. Giang Long chỉ cười lạnh, tay cầm chủy thủ khẽ vung lên, một chút hàn quang vẽ về hướng cổ họng của một tên hộ vệ trong đó. Hộ vệ không dám trả đòn, chỉ có thể lui về phía sau.

Giang Long thu lại chủy thủ, tiếp tục đi

- Thật can đảm!

Gắt gao nhìn chằm chằm bóng dáng Giang Long đã đi xa, sắc mặt của Hoài Vương càng trở nên âm trầm.

https://thuviensach.vn

Lại dám động thủ với hộ vệ của mình, đánh chó còn phải xem mặt chủ chứ, đây quả thực là khiêu khích trắng trợn đến uy nghiêm của gã rồi.

Trong lòng Tương Vương khẽ động, mở miệng nói:

- Vị Cảnh công tử này dường như không để Tam đệ vào mắt chút nào.

Đây là lửa cháy đổ thêm dầu!

- Không cần ngươi quan tâm!

Hoài Vương gầm nhẹ, tròng mắt đỏ ngầu, tựa như dã thú bị chọc giận.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Công Kích

Hoài Vương là kẻ điên cuồng tàn nhẫn, kiêu căng táo bạo, lãnh huyết vô tình. Nếu như trong nội tâm mất hứng, trong lồng ngực có phẫn uất lửa giận, tất nhiên sẽ tìm cách phát tiết ra ngoài.

Chưa bao giờ để bản thân phải chịu ủy khuất.

Vì vậy mà số người chết ở trong tay gã, nhiều vô số kể.

Hơn nữa, lúc này Tương Vương còn cố tình trêu chọc, càng làm lửa giận ngập trời!

Một đôi con mắt sung huyết, lập tức nhìn chòng chọc về phía tên hộ vệ vừa mới bị Giang Long công kích mà dọa lùi.

Hộ vệ thân thể run lên, trên mặt tái xanh không còn một tia huyết sắc, cúi đầu quỳ rạp xuống đất.

Hoài Vương tiến lên vài bước mạnh mẽ từ trong tay hộ vệ bên cạnh túm lấy cây roi ngựa, giơ lên cao, ngay sau đó quất thật mạnh vào tên hộ vệ đang quỳ trên mặt đất.

Hộ vệ không dám có chút nào tránh né, roi da rơi xuống, trên mặt máu loãng văng khắp nơi, đầy những vết roi thật sâu khủng bố dữ tợn.

Ba, ba, ba!

Roi ngựa liên tiếp hạ xuống thật mạnh.

https://thuviensach.vn

Trên mặt hộ vệ lại nhiều thêm mấy vết máu, giăng khắp nơi, chói mắt đến dọa người.

Một số rơi vào trên thân, khiến áo quần của tên hộ vệ rách tả tơi, chỉ chốc lát, khắp người đầy vết máu.

Tuy rằng trên người, trên mặt đau đến không thể suy nghĩ, nhưng hộ vệ cũng không dám lên tiếng kêu đau.

Bằng không mạng nhỏ khó bảo toàn!

Ước chừng đánh tầm thời gian nửa nén hương, Hoài Vương mới thở hổn hển ngừng lại.

- Kẻ gây chuyện đã đi rồi, ngươi lại chỉ dám ở trong phủ trút giận lên người tôi tớ hay sao?

Thấy vẻ mặt Hoài Vương tràn đầy tức giận, Tương Vương liền cười lạnh lên tiếng khiêu khích.

- Xin ngài hãy cố giữ bình tĩnh, đừng vì tức giận mà tổn thương thân thể.

Điệp Hương phu nhân chứng kiến Hoài Vương đánh cho hộ vệ kia kắp người máu me, trong nội tâm có chút không đành lòng, liền mở miệng khuyên nhủ.

Hoài Vương nghe thấy thanh âm Điệp Hương phu nhân, quả nhiên bình tĩnh đi một chút.

Trong chốc lát suy nghĩ, Hoài Vương hiểu được, Tương Vương cũng là muốn đối phó tiểu tử Cảnh gia, cho nên mới muốn chọc cho mình nổi giận để tìm Cảnh gia tiểu tử động thủ.

Nếu như mình ở trước mặt bao người hướng tới Cảnh gia tiểu tử đòi mạng, Tương Vương chắc chắn sẻ nói lại với phụ hoàng.

https://thuviensach.vn

Nếu mình bị cách chức, Tương Vương sẽ ít đi một đối thủ cạnh tranh.

Hay cho một cái mưu kế, một hòn đá ném hai con chim!

Hoài Vương hừ lạnh một tiếng, quay người bước đi.

Cảnh gia tiểu tử làm gã đánh mất thể diện, gã hiện tại không còn mặt mũi nào lần nữa đối mặt với Điệp Hương phu nhân.

Chờ gã đem Cảnh gia tiểu tử giết chết, sau đó lại tới nơi này cùng với Điệp Hương phu nhân nâng cốc chúc mừng.

Nhìn Hoài Vương đi xa, vẻ mặt của Tương Vương trầm xuống.

- Ngươi vì cái gì phải khiêu khích y? Nói không chừng lại châm vào đống lửa, Hoài Vương đệ đệ ngốc nghếch này, một khi bị kích động thật có thể xông ra chém giết Cảnh gia tiểu tử.

Nghe vậy, Tương vương hai mắt híp lại, trong con mắt lóe lên một tia sát khí.

- Chẳng lẽ ngươi đối với Cảnh gia tiểu tử kia đã động tâm?

- Thiếp không có. Điệp Hương phu nhân giậm chân hờn dỗi.

Bắt đầu làm nũng, trên mặt hiện lên nụ cười quyến rũ, bộ ngực đẫy đà theo thân thể lắc lư lay động, hiện ra đường cong mê người, trong chốc lát làm cho Tương Vương đầu óc mê mẫn.

Chẳng qua là không biết có phải vô tình hay là cố ý, trong lúc cùng Tương Vương đi về tiểu viện phía trước, ánh mắt Điệp Hương phu nhân khẽ liếc qua phương hướng lúc trước Giang Long ly khai.

Tay phải Tương Vương đang âm thầm gắt gao siết thành nắm đấm.

https://thuviensach.vn

Giang Long đi tới cửa phủ Mục Vũ Hầu, ở bên cạnh có vài hộ vệ đang chờ, cùng với cả đám Đồ Đô xúm lại.

Tương Vương cùng với Hoài Thương đều là thân phận cao quý, xuất thân Hoàng gia, ra vào phủ đệ của người ta, cũng phải mang hộ vệ theo bên mình.

Nhưng hắn thì không thể.

Hơn nữa còn là đi gặp một vị phu nhân.

Nếu là mang theo hộ vệ bên mình cũng cảm thấy rất là kỳ cục.

Rời khỏi phủ Mục Vũ Hầu, Giang Long cưỡi lên ngựa, trước khi đi nhìn trên cửa treo biển hiệu Mục Vũ Hầu thật kỹ.

Đi được không bao xa, Đồ Đô liền giục ngựa tiến lên cùng với Giang Long cưỡi ngựa mà đi.

- Tiểu thiếu gia, có người theo đuôi ở phía sau chúng ta.

Nghe Đồ Đô nhỏ giọng nhắc nhở, Giang Long hừ lạnh một tiếng, không thèm quay đầu lại, tiếp tục cưỡi ngựa hướng phía trước mà đi.

- Ta lúc trước ở trong phủ Mục Vũ Hầu, cùng Hoài Vương và Tương Vương xảy ra một trận náo loạn, làm cho Hoài Vương tức giận. Tính tình của gã rất nóng nảy, một tí chuyện nhỏ nhặt, gã cũng tìm cách báo thù. Có lẽ là gã phái người theo dõi ta đấy, nếu có cơ hội, nhất định sẽ tìm ta hạ độc thủ.

- Vậy bây giờ phải làm sao?

Đồ Đô cau mày.

https://thuviensach.vn

- Hoài Vương đối xử với bọn thuộc hạ rất là khắc nghiệt, nhận được mệnh lệnh, những người kia tất nhiên không dám không nghe theo.

Hai chân của Giang Long kẹp chặt lấy thân ngựa, làm cho ngựa phi nhanh hơn.

- Nhưng muốn lấy mạng của ta, cũng không phải dễ dàng như vậy, chuyện này ta tự có biện pháp xử lí, ngươi không cần phải quản nhiều.

- Vâng.

Đồ Đô cúi đầu lên tiếng trả lời, thúc ngựa nhanh chóng tăng tốc.

Một lát sau, mọi người đã tới trước cửa xưởng in, Giang Long liếc nhìn tường viện cách đó không xa, thấy bên kia nhiều hơn mấy cái vết cắt nằm ngang, khóe miệng khẽ nhếch lên thành đường cong.

Bước vào xưởng in, Sài Thế Vinh tự nhiên là nhanh chóng chạy ra niềm nở tiếp đón.

Còn cố tình hỏi Giang Long như thế nào không nắm chặt cơ hội, ở trong Mục Vũ Hầu phủ ngủ lại một đêm.

Giang Long đem chuyện gặp Tương Vương và Hoài Vương ở phủ Mục Vũ Hầu nói ra, lại làm cho Sài Thế Vinh một phen tiếc hận.

Cả hai người này chính là vương tử, dòng dõi quý tộc hoàng gia, Giang Long khôn khéo lựa chọn tránh đi, rời khỏi Hầu phủ đúng là rất sáng suốt.

Giang Long còn không nói cho Sài Thế Vinh, chính mình cùng Tương Vương, Hoài Vương, trước sau náo loạn một phen.

- Giang Long, có chuyện này phải nói cho đệ biết.

Sài Thế Vinh lúc này vẻ mặt bỗng nhiên trở nên nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Giang Long tò mò.

- Chuyện gì?

- Thoại bản của chúng ta, hôm nay số lượng bán ra đã giảm mạnh.

- Huynh biết nguyên nhân vì sao?

Giang Long cũng không cảm thấy có chút nào ngoài ý muốn.

Sài Thế Vinh oán hận trả lời:

- Vừa mới điều tra rõ, hóa ra là một số đại nho trong triều, cùng liên thủ phê bình chỉ trích thoại bản của chúng ta, nói cái gì thoại bản là sách dung tục bẩn thỉu, nội dung lại càng là ấu trĩ nực cười, dùng văn tự kiếm tiền, quả thực là làm nhục những người có học thức.

Một số người còn nói muốn dâng tấu lên, thỉnh cầu Hoàng thượng hạ chỉ niêm phong xưởng in của chúng ta!

- Ha ha.

Giang Long không hề tức giận ngược lại cười lớn.

- Những đại nho này có lực ảnh hưởng rất lớn đó, nhất là những tên thư sinh kia, càng sùng bái ngưỡng vọng đối với bọn họ, chúng ta tất nhiên sẽ không kiếm được tiền rồi, đệ còn có tâm tư mà cười sao?

Sài Thế Vinh bất mãn, những người mua thoại bản chủ yếu chính là những trí thức biết chữ.

- Chúng ta bán chính là những cuốn tiểu thuyết, không sử dụng những tri thức to lớn, bắt đầu vốn cũng không nên hy vọng xa vời có thể được đám đại nho này bọn chúng cùng nhận thức.

https://thuviensach.vn

Giang Long cười nói.

- Nhưng bọn họ cũng không nên chèn ép quá như vậy chứ?

Sài Thế Vinh oán giận.

- Bất cứ chuyện gì, cũng phải có nguyên nhân mới dẫn đến kết quả.

- Ta như thế nào lại cảm thấy đệ là đã biết trước mọi chuyện, chẳng lẽ đệ có thể đoán ra nguyên nhân?

Sài Thế Vinh tò mò.

- Chỉ cần huynh chịu khó động não, cũng có thể nghĩ ra đấy.

- Giang Long đi tới trước bàn nhấp một ngụm trà:Nói về nguyên nhân này, chẳng phải chính là những đại nho này phát hiện rất nhiều thư sinh, học trò đều ở đây đọc tiểu thuyết, đàm luận tiểu thuyết, đối với việc học của chúng có ảnh hưởng.

- Ồ!

Sài Thế Vinh bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Lập tức nhíu mày.

- Vậy nên giải quyết như thế nào đây?

Chuyện này nếu như không giải quyết, nhóm đại nho này sẽ tẩy chay thoại bản tiểu thuyết, làm cho xưởng in sẽ không dễ kiếm tiền rồi.

Đương nhiên, y cũng không lo lắng Hoàng thượng sẽ hạ chỉ niêm phong xưởng in.

Thành Quốc Công phủ cũng không phải chỗ dễ bắt nạt đấy!

https://thuviensach.vn

Giang Long khoát tay nói:

- Khỏi phải phí công suy nghĩ, qua một thời gian ngắn, mọi chuyện sẽ ổn thôi.

- Nhưng…

- Khi còn bé phụ thân huynh không cho huynh đi leo cây, lẽ nào huynh thật sự không đi sao?

Giang Long nói chen vào cắt ngang lời của Sài Thế Vinh.

Sài Thế Vinh sửng sốt.

- Hiện tại lượng tiêu thụ thoại bản sở dĩ chịu ảnh hưởng, là vì đám đại nho này vừa mới lên tiếng công kích, nhưng chờ thêm chút thời gian, chuyện này qua đi, tự nhiên những học trò cùng thư sinh kia vẫn sẽ lén lút đi mua.

Sài Thế Vinh nghiêm túc suy nghĩ một chút, cảm thấy Giang Long nói có đạo lý.

Phụ thân vừa mới cấm không cho đi leo cây, y tự nhiên sẽ không đi ngay.

Nhưng qua một thời gian, nhìn thấy trên nhánh cây ở giữa có tổ chim, trong lòng liền cảm thấy khó chịu, muốn đi lên coi trộm một chút.

Lại nói quyển tiểu thuyết cũng giống như vậy đấy, những học trò, thư sinh kia đã bị khơi gợi lên hứng thú, muốn xem tình tiết phía sau cuốn truyện, hiện tại đám đại nho không cho xem, bọn họ có thể chịu đựng trong khoảng thời gian ngắn, nhưng rốt cuộc có khả năng kiềm chế tới bao lâu chứ?

Đúng thật là không cần phải làm cái gì, chỉ cần chậm rãi chờ đợi sẽ tốt thôi.

https://thuviensach.vn

- Ta đã lại viết vài đoạn con sói xám mới, truyện Tây Du Ký cũng đã viết không ít, đợi tí nữa huynh theo ta về phòng lấy, đem cho bọn tiểu nhị đi in ấn.

- Tốt!

Sài Thế Vinh vội vàng lên tiếng trả lời, y cũng muốn biết tình tiết phía sau phát triển như thế nào.

Đối với đám đại nho trong triều công kích ngôn luận, Giang Long đã sớm có dự liệu, cho nên mới không cảm thấy bất ngờ.

Ở cái thời đại này, người ta rất coi trọng chữ nghĩa, học vấn, đối với những bản tiểu thuyết mà nói, rất nhiều những học giả cổ hủ đều sẽ bất mãn, trong lòng liền nảy sinh địch ý.

Cho rằng là người có văn hóa!

Trong mắt bọn họ, văn tự là dùng để ghi chép học vấn, tuyệt đối không thể dùng để kiếm tiền.

Đương nhiên, bất mãn chẳng qua chỉ là một phần nhỏ.

Có nhiều người chính là ngoài mặt rõ ràng đứng ở bên ngoài giới tuyến, nhưng mà trong nhà thì giấu kín không biết bao nhiêu thoại bản tiểu thuyết.

Cho nên đại nho trong triều này, là tuyệt đối chèn ép không cho tiêu thụ lượng lớn thoại bản.

Trở lại trong phòng nhỏ của mình đang ở tạm, Sài Thế Vinh đi lấy bản thảo, rồi kích động rời đi.

Giang Long để cho đám người Đồ Đô tất cả lui ra, chỉ chốc lát, một bóng người gầy ốm yên lặng đi vào.

https://thuviensach.vn

- Anh Hồng đã sắp xếp xong xuôi?

- Ừ, ta ở một trấn nhỏ xa xôi mua cho nàng một cửa tiệm nhỏ, một tháng bình thường có thể thu nhập một lượng bạc, kiếm được không nhiều lắm, sẽ không có người nảy sinh ý đồ đối với nàng, cũng kiếm về chừng này tiền, tương lai về sau nàng ta cũng có đủ để sinh hạ đứa nhỏ, hai người cũng đủ để tiêu xài rồi.

- Ngày thường tiết kiệm một chút, chờ khi sinh hạ đứa nhỏ, cũng là có thể đưa vào trường tư thục đấy.

Người tới chính là Hầu Giang,

- Tiểu thiếu gia mua cái cửa tiệm đó tốn cũng ba mươi lượng bạc…

Giang Long xua tay cắt ngang lời Hầu Giang tính toán.

- Ngươi một thân một mình bên ngoài làm việc, có nhiều chỗ cần phải tiêu dùng, về sau tiền bạc không cần phải tính toán rõ ràng như vậy, ăn uống, mua sắm cũng không cần làm khó chính mình, bạc trong tay cứ việc tiêu, ngươi sợ ta không có tiền sao?

- Vậy ta đây liền không khách khí.

Hầu Giang không phải loại người khách sáo, hơn nữa biết được Giang Long rất có bản lĩnh kiếm tiền.

- Hôm nay ta đi Mục Vũ Hầu phủ làm khách, cùng với Tương Vương, Hoài Vương xảy ra một hồi náo loạn không vui.

Giang Long đột nhiên nói.

Hầu Giang thần sắc căng thẳng:

- ý của ngươi là?

https://thuviensach.vn

- Hoài Vương đối vói ta động sát tâm!

Giang Long cười lạnh.

- Ta hiểu.

Hầu Giang nói

- Ta lập tức đi gặp Phương Bàn.

Đây là muốn tiên thủ hạ vi cường.

- Giang Long hỏi:Bình thường có thể hỏi thăm được hành tung của Hoài Vương sao?

- Không khó.

Hầu Giang giải thích,

- Gã vốn là một người không thể ngồi yên trong nhà được, với lại tuy rằng cừu gia của gã rất đông, nhưng bản tính gã điên cuồng, kiêu căng, cũng không đem kẻ thù để vào mắt, vả lại gã mỗi lần đi ra đều mang theo mười mấy tên hộ vệ, cũng không sợ có người đi ám sát.

- Ngươi cầm lấy vật này, ta dạy cho ngươi cách sử dụng.

Giang Long đứng dậy đến bên cạnh tủ chén, lấy ra một hộp gỗ màu tím, trong hộp, một bọc giấy màu xám nằm yên tĩnh, lần trước Giang Long nhờ Hầu Giang mua giúp vài món đồ, trong gói giấy vật phẩm, chính là Giang Long dùng vài thứ kia mài chế mà thành,

- Ngươi đem bột phấn trong gói giấy rót vào một sứ đàn, sau đó...

Hầu Giang nghiêm túc ghi nhớ.

Trước khi rời đi, Hầu Giang còn dò hỏi:

https://thuviensach.vn

- Thứ này thật có thể giết chết Hoài Vương?

- Ừ.

- Vậy Phương Bàn tính sao?

Giang Long trầm ngâm sau một lúc lâu, thanh âm lạnh lùng:

- Vì không để lại đầu mối, gã chỉ có thể chết.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Tộc Lão

Phủ đệ Thành Quốc Công.

Ở một tòa tiểu viện u nhã tĩnh mịch,bên trong đại sảnh.

Thành Quốc Công cao cao tại thượng ngồi ở vị trí gia chủ,lẳng lặng uống trà,ở phía dưới đang ngồi là mười mấy người tóc hoa râm,nhìn qua nhiều lão già tuổi tác cùng ông không sai biệt.

Những lão già này quần áo rất là sang trọng,dáng vẻ mỗi người đều không tầm thường,đúng là một số tộc lão của bộ tộc Sài thị.

Có mấy người,chính là huynh đệ ruột của Thành Quốc Công.

Sài Thế Vinh lại đang khoanh tay cúi đầu,cung kính đứng ở chính giữa đại sảnh.

Trong đại sảnh đặc biệt yên tĩnh,lại là một bầu không khí khẩn trương.

Cuối cùng một lão già thân thể mập mạp mở miệng lên tiếng,nói liền một hơi :

- Mấy ngày nay xưởng in cùng phòng sách các nơi buôn bán liên tục xuống dốc không phanh,trong tộc lợi nhuận thu vào cực kỳ giảm sút,đây hết thảy đều do Sài Thế Vinh nhà ngươi kinh doanh không tốt mà ra.

Cho nên ta đề nghị đổi lại để cho một người khác quản lý xưởng in.

- Đúng,nhất định phải thay đổi người!

https://thuviensach.vn

Có người bắt đầu,liền ngay lập tức đã có người hùa theo.

- Hồi trước nhà máy in kinh doanh thật tốt a.

- Chỉ có kiếm nhiều tiền một chút,mới có thể cấp cho những tộc nhân nghèo khó trong tộc kia,lương thực quần áo cùng sách vở,nhiều hơn một chút.

- Không có bổn sự kinh doanh,liền đem vị trí đó nhường lại cho người khác!

Trong sảnh lập tức ồn ào náo loạn cả lên,nhưng Thành Quốc Công vẫn ngồi yên ở đấy,không nói một lời.

Sài Thế Vinh giờ phút này tuy rằng mặt không đổi sắc,nhưng trong nội tâm đang rất căng thẳng,lòng bàn tay đã thấm đẫm ra một tầng mồ hôi.

Sớm đoán được Sài thị tộc nhân từ lâu đã dòm ngó sinh ý xưởng in,đỏ mắt vì lợi ích,nhưng lại không nghĩ rằng đám tộc lão lại vào thời điểm này gây khó dễ!

Trong triều đám đại nho cùng nhau liên thủ lại,hợp lực công kích chèn ép sách thoại bản,cho rằng đây là làm nhục người có văn hóa,làm cho xưởng in mấy ngày qua kinh doanh xuống dốc không phanh.

Điểm này sơ hở,đám tộc lão nắn thật đúng là chuẩn xác!

Mặc dù trước khi đến,Giang Long có chút an ủi,khiến y an tâm,nói xưởng in ấn không ai có thể đoạt đi,nhưng đây là lần đầu tiên y nhận thức,chân chính đàng hoàng trải qua một quá trình làm việc,hơn nữa còn làm ra được một ít thành tích,cho nên xưởng in đối với y vô cùng quan trọng.

https://thuviensach.vn

Nếu thật sự bị người cướp đi,nghĩ đến từ trước tới nay không ngại cực khổ,liên tục không ngừng ngày đêm xử lý sự tình,bản thân dốc hết tâm huyết nỗ lực,y sợ là sẽ phải không chịu nổi đả kích mà trực tiếp té xỉu.

Lão giả mập mạp lúc trước mở miệng thấy Thành Quốc Công không có phản ứng,đột nhiên đứng lên.

- Mặc dù Thành Quốc Công ngươi,đúng là trụ cột của Sài thị tộc chúng ta,nhưng ngươi cũng không được phép ỷ vào quyền lực trong tay,liền đem toàn bộ lợi ích bỏ vào trong túi áo của chính mình.

- Xưởng in là tài sản chung của tộc Sài thị ,không phải của một mình nhà ngươi!

- Đúng vậy a,làm người không thể quá ích kỷ!

- Rất nhiều người trong tộc hiện giờ nghèo túng,nhu cầu cấp bách cần trong tộc cung cấp,có một số người ngay cả cơm cũng không có mà ăn rồi,ngươi có thể không quan tâm mà nhìn sao?

- Nhất định phải giao xưởng in ra đây!

Đám tộc lão mỗi người một câu,có chỉ trích,có người giọng điệu cứng rắn,mạnh mẽ,có người thì chơi bài tình cảm.

Mục đích chỉ có một,đó là làm cho Sài Thế Vinh giao ra chức quản lý xưởng in,đưa một người khác lên thay y.

Thành Quốc Công mặt không chút biểu lộ cảm xúc,đợi trong phòng dần dần an tĩnh lại,lúc này mới đặt chén trà trong tay xuống,thản nhiên mỡ miệng nói:

- Lão Ngũ,ngươi thân thể là càng ngày càng phì ra rồi!

Lão giả mập mạp nghe vậy,gương mặt lập tức biến thành màu đỏ tím.

https://thuviensach.vn

- Ngươi lúc còn trẻ là một tên ham mê cờ bạc,kết quả nuôi dưỡng ra một đám con cháu tên nào cũng như nhau,thường xuyên đánh bạc ở bên trong đổ phường quên mất đường về,vài ngày trước,Thế Ninh lại dám đến đổ phường sòng bạc mượn mấy ngàn lạng bạc vay nặng lãi! Vay nặng lãi là cái dạng gì,tất cả mọi người đều biết.

Thoáng cái mượn mấy ngàn lượng,hơn nữa nó còn mượn cái loại lợi tức cao nhất,trong khoảng thời gian ngắn,nhất định phải trả một khoản lớn tiền lãi! Mọi người có thể tính toán,nếu như đến thời hẹn mà không thể trả hết,vậy lãi mẹ đẻ lãi con,ngắn ngủi bảy tám ngày thời gian,chỉ sợ là có thể lên tới mấy vạn lượng bạc nữa!

Vài vị tộc lão đang ngồi không ai biết việc này,nghe vậy đều thầm hít vào một hơi khí lạnh.

Nếu quả thật lãi mẹ đẻ lãi con,tăng tới mấy vạn lượng bạc!

Vậy còn không bằng để cho đổ phường lấy tính mệnh của Sài Thế Ninh đi còn hơn.

Hao phí mấy vạn lượng bạc đi chuộc một kẻ phá gia chi tử,nghĩ như thế nào cũng đều không thỏa đáng.

Đám tộc lão đã sống tới từng này tuổi,đều tận mắt nhìn thấy được,bên trong một số thế gia,cũng là bởi vì một phá gia chi tử,trong nhà phải đến chuộc người,kết quả là từ đó đến nay không gượng dậy nổi.

- May là ta nghe được tin tức,liền thay nó đem cả vốn lẫn lãi nhanh chóng trả hết,lúc này nó mới có thể bảo toàn cái mạng nhỏ.

Ánh mắt Thành Quốc Công trở nên ngày càng sắc nhọn,gắt gao khóa chặt trên người lão giả mập mạp,

https://thuviensach.vn

- Tiếp đó hiểu rõ ngươi dạy dỗ hậu bối không tốt,bổn quốc công liền thay ngươi cải tạo,đưa nó nhốt tại một chỗ trong nông trại cho làm việc tay chân,không có mệnh lệnh của bổn quốc công ta,nó không được phép bước ra nông trang nửa bước.

Như thế nào,ngươi còn bởi vì chuyện này oán hận lên người bổn quốc,muốn đưa ra giải quyết chung?

- Thế Ninh,Thế Ninh là cháu trai của ta,ngươi dựa vào cái gì….

Lão giả mập mạp đúng là đệ đệ ruột của Thành Quốc Công,cùng hàng thì đứng thứ năm.

- Tốt.

Thành Quốc Công hướng tới ngũ đệ chậm rãi xòe bàn tay ra.

- Ngươi đem tiền trả lại ta,ta lập tức không hề nhúng tay quản chuyện của Thế Ninh.

- Ta,ta kiếm đâu ra bạc trả cho ngươi.

Lão giả mập mạp nhỏ giọng,rụt cổ lại trở về chỗ ngồi.

Trên người ở đâu còn có nửa điểm khí thế?

Sài Thế Ninh lúc trước đi vay nặng lãi,đúng là Thành Quốc Công âm thầm sắp xếp,nhưng Giang Long cùng phủ Thành Quốc Công liên thủ lừa gạt bạc của An Nhạc Hầu chuyện này,không thể tiết lộ ra ngoài,cho nên ông nội của Sài Thế Ninh và các tộc lão khác trong tộc đều không biết.

Thành Quốc Công cũng hạ lệnh bắt Sài Thế Ninh phải câm miệng,bắt gã đem bí mật này gắt gao giấu ở trong bụng.

Nếu như là dám nói cho người khác nghe,sẽ cắt đầu lưỡi của gã.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Ninh vốn là sợ sệt Thành Quốc Công,tự nhiên là không dám mở miệng nói lung tung rồi.

Thành Quốc Công đối với ngũ đệ ruột thịt của mình tự nhiên là đã sớm nhìn thấu,không có trông cậy vào ngũ đệ ruột thịt này thật có thể trả lại bạc.

Thấy ông ta không dám lần nữa nhiều lời,Thành Quốc Công dứt lời,không để ý tới ngũ đệ nữa,ánh mắt bắt đầu đảo khắp mặt đám tộc lão đang ngồi ở trong sảnh,đám tộc lão này tuy rằng lúc trước có dũng khí kêu gào,nhưng lúc này tiếp xúc với ánh mắt uy nghiêm của Thành Quốc Công,đều theo bản năng tránh né.

- Mới đây xưởng in kinh doanh rất phát đạt,các ngươi đỏ mắt vì lợi ích,tìm bổn quốc công đòi phân giải.

- Nhưng các ngươi có nghĩ tới hay không? Trước khi Thế Vinh tiếp nhận xưởng in,xưởng in một năm tổng cộng có thể kiếm được bao nhiêu bac? Có được như bây giờ,là nó phải trải qua bao nhiêu cố gắng mới được như vậy?

Thành Quốc Công hừ lạnh một tiếng rồi nói tiếp :

- Vì sao các ngươi nói ta thiên vị người nhà,đem tất cả bạc cất vào túi tiền của bản thân,bổn quốc công không phục.

Đám tộc lão đó nghe vậy liền không biết nên phản bác như thế nào.

- Lúc trước Sài Thế Vinh chưa hề tiếp nhận xưởng in,lúc đó quản lý xưởng in chỉ là một người rất bình thường được phái đi mà thôi.

- Hiện tại kinh doanh phát đạt rồi,các ngươi liền ép Thế Vinh phải nhượng lại địa vị,có chút không thể nào chấp nhận nổi nữa rồi?

Khụ!

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công vừa mở miệng,chính là khí thế giận dữ cùng với nêu lên lý lẽ áp đảo,chẳng qua là đám tộc lão này cũng không phải để không đấy,một lão trong đó so với tuổi của Thành Quốc Công còn lớn hơn,ho nhẹ một tiếng nói:

- Thế Vinh đối với xưởng in có cố gắng cùng nỗ lực chúng ta đều nhìn thấy trong mắt.

Bảo Thế Vinh giao ra vị trí quả thật là có chút không được thỏa đáng.

Tuy nhiên phủ Quốc Công không thể đem những vị trí tốt đều chiếm đoạt hết,không bằng như thế này,chúng ta Sài thị gia tộc có một cửa hàng bán đồ bằng ngọc do Thế Hào đang xử lý…

Thành Quốc Công là dòng chính,vốn là ở trong tộc chiếm giữ rất nhiều ưu thế.

Sài thị gia tộc mấy chỗ thật tốt sản nghiệp có thể kiếm nhiều tiền,cũng để Thành Quốc Công phủ đến quản lý.

Cái này ai cũng không thể đi tranh giành chém giết.

Tại vì phủ Quốc Công chính là đại biểu cho thể diện của Sài thị bộ tộc.

Thành Quốc Công phủ uy thế thanh long,Sài thị gia tộc mới có thể ưỡn thẳng sống lưng,người khác không dám xem thường.

Nếu là một ngày kia Thành Quốc Công phủ thanh danh xuống dốc,Sài thị gia tộc cũng phải rời khỏi vị trí đứng đầu hàng ngũ hào môn thế gia kinh thành rồi.

Chẳng qua là thành phủ Quốc Công có thể hưởng thụ đặc quyền,có thể chiếm lấy một ít ích lợi trọng đại,nhưng không thể không có điểm mấu chốt.

https://thuviensach.vn

Mà hiện tại Sài Thế Vinh lại cho gia tộc một cơ hội phát triển,làm cho Sài thị bộ tộc nhanh hơn tiến lên hạng nhất.

Liền dẫn tới một hồi tranh cãi.

Thành Quốc Công ban đầu cũng sớm biết trước,đoán được đám tộc lão sẽ động thủ tranh giành.

Vốn định giao cho Sài Thế Hào,Sài Thế Hào chính là người kế vị quốc công,thân phận đặc thù,nói không chừng có thể bỏ đi tham niệm của đám tộc lão.

Lại không dự đoán được Sài Thế Vinh rất quật cường,hơn nữa Giang Long rất cho Sài Thế Vinh mặt mũi.

Bây giờ là đám tộc lão cảm thấy phủ Thành Quốc Công vốn là đã chiếm rất lớn tiện nghi rồi,hiện tại lại vừa xuất hiện lợi ích dĩ nhiên là phải giao cho tộc nhân.

Mà dùng đích phương pháp xử lý,thì là ngươi không giao xưởng in ấn cũng được,vậy liền đem cái sản nghiệp kiếm tiềnkia ,trả lại cho gia tộc.

Tóm lại,chính là xưởng in kinh doanh phát đạt,phá vỡ sự cân bằng ích lợi mà trước kia đám tộc lão và phủ Quốc Công phân chia ăn ý.

- Thế Hào quản lý cửa hàng đồ ngọc,hình như chưa từng xuất hiện thua lỗ đi?

Thành Quốc Công thản nhiên mỡ miệng.

Thành Quốc Công đã sớm dự liệu được đám tộc lão sẽ dùng biện pháp này.

- Nhưng cũng không thể khiến cửa hàng đồ ngọc kinh doanh phát đạt hơn.

https://thuviensach.vn

Một tộc lão âm thanh lạnh lùng nói.

Bình thường chỉ có phạm sai lầm,mới có thể bị tước đoạt chức vị quản lý,Thành Quốc Công nói là Sài Thế Hào không có phạm sai lầm,tự nhiên không thể tùy tiện thay đổi người.

Nhưng tộc lão phản ứng cũng rất nhanh,nói Sài Thế Hào mặc dù không có phạm sai lầm,nhưng cũng chỉ làm cho cửa hàng kinh doanh như cũ.

Không có hiển lộ ra cái gì tài năng hơn người.

Đổi lại chọn người khác,nói không chừng có thể làm cho cửa hàng đồ ngọc kinh doanh phát đạt hơn nữa,lý do này cũng miễn cưỡng xem như nói được mất.

- Được rồi,các ngươi cảm thấy bổn quốc công ích kỷ,được,Thế Vinh,ngươi đem khế ước ngươi và Cảnh gia tiểu tử ký kết cho các vị nhìn một cái.

Thành Quốc Công biết rằng nói thêm nữa cũng vô dụng,đám tộc lão này đã là quyết định chủ ý muốn cướp đoạt quyền quản lý xưởng in ấn.

Sài Thế Vinh ứng tiếng trả lời,cầm hơn mười tờ bản sao khế ước lúc trước gã và Giang Long ký kết in ấn giao cho đám tộc lão đang ngồi xem.

Một lát sau,tất cả đám tộc lão chính là nhíu mày.

Lập tức có người chất vấn,vì sao chia cho Giang Long nhiều như vậy?

Còn có người mở miệng chỉ trích Sài Thế Vinh,nói y có phải bởi vì cùng Giang Long quan hệ tốt,mới chẳng phân biệt được công và tư cấp cho Giang Long nhiều lợi ích hay không.

- Ta là và Giang Long quan hệ rất tốt.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh gật đầu,liền tiếp tục xoay chuyển lời nói,

- Chẳng qua nếu như không phải ta cùng Giang Long quan hệ cũng đủ tốt,Giang Long cũng không chọn cùng chúng ta hợp tác.Các ngươi trong mắt chỉ thấy ta chia cho Giang Long nhiều,cũng không cẩn thận suy nghĩ một chút,nếu Giang Long không cùng chúng ta hợp tác,xưởng in kinh doanh có thể phát đạt như vậy sao?

Chúng ta có thể kiếm nhiều bạc như vậy?

Các ngươi hôm nay sẽ vì chức quản lý xưởng in,mà tiến đến tranh đoạt sao?

Cùng Thành Quốc Công tiếp xúc qua vài lần,hơn nữa ở xưởng in ấn trải qua một chút rèn luyện,Sài Thế Vinh đã là dần dần có thể một mình ứng phó rồi.

Nếu là ở vị trí trước kia,Sài Thế Vinh đối mặt đám tộc lão bối phận cao như vậy,ở trong tộc quyền lực cực lớn,thậm chí có thể quyết định sinh tử của rất nhiều tộc nhân ,sợ là ngay cả nói chuyện cũng lắp bắp đấy

Làm sao có thể giống hiện tại thế này,tuy rằng trong lòng có chút khẩn trương,nhưng ngoài mặt vẫn rất ung dung!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Niêm Phong

Thành Quốc Công không cho đám tộc lão này có cơ hội gây khó dễ với Sài Thế Vinh,lập tức tiếp miệng:

- Xưởng in ấn và tiểu tử Cảnh gia ký kết khế ước các ngươi đã thấy được,bên trên ghi chú rõ,nếu đổi đi người quản lý là Sài Thế Vinh,Cảnh gia tiểu tử có quyền đơn phương ngưng hẳn hợp đồng.

- Vậy thì thế nào? Ngưng hẳn hiệp ước,về sau xưởng in bán đi thoại bản,sẽ không cho hắn tiền.

- Đúng vậy a,chẳng lẽ hắn không suy xét điểm này?

- Khoản bạc này cũng không ít.

- Các ngươi lớn lên tất cả đều là đầu heo hay sao?

Thành Quốc Công,đột nhiên giận đến tái mặt:

- Hay là các ngươi căn bản cũng không có chú ý những lời trong các quyển sách kia đều là Cảnh gia tiểu tử viết? Không có hiểu biết gì,còn dám tiến đến tranh đoạt địa vị quản lí xưởng in sao?

Biểu hiện của các ngươi làm cho bổn quốc công ta rất là thất vọng!

Vốn nghĩ,có thể đem xưởng in ấn giao cho các ngươi đấy.

Nói xong lời cuối cùng,Thành Quốc Công than nhẹ lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Trong phòng đám tộc lão bị Thành Quốc Công quát mắng,nhưng không ai dám kịch liệt phản bác,chỉ là mỗi người đều là mặt đỏ tai hồng,vừa thẹn vừa giận,dù sao bọn họ đều đã 50~60 tuổi rồi,lại bị người mắng là đầu heo.

- Những thoại bản kia?

Một tộc lão nghi ngờ hỏi.

- Chuyện xưa cũng chưa có viết xong,thoại bản chỉ mới khắc bản một nửa.

Sài Thế Vinh tiếp lời,nói xen vào.

Thành Quốc Công giảng giải:

- Nói cách khác,nếu Cảnh gia tiểu tử đơn phương ngưng hẳn khế ước,như vậy phần sau sách thoại bản sẽ do Cảnh gia tiểu tử và xưởng in khác hợp tác xuất bản bán ra rồi,đến lúc đó người ta bên kia là bản trọn vẹn,chúng ta nơi này cũng chỉ có một nửa bản,vậy nên bổn quốc công rất muốn hỏi các ngươi,người ta mua sách là mua bản đầy đủ của họ,hay là mua một nửa quyển mà chúng ta bán ra?

- Chỉ mới in được một nửa?

Đám tộc lão đều lớn tuổi,hơn nữa ngày bình thường công việc rất nhiều,bọn họ làm sao có thời giờ đi xem thoại bản?

Bọn họ chỉ thấy được lợi ích của xưởng in ấn,liền đến đây tranh đoạt.

- Chuẩn xác mà nói,chỉ có vào khoảng một phần tư.

Sài Thế Vinh bổ sung.

- Chưa có viết xong đã có thể có lượng tiêu thụ cao như vậy,cái này là Cảnh gia tiểu tử cậy vào để cùng chúng ta chia đều lợi ích lớn nhất! Các

https://thuviensach.vn

ngươi chỉ thấy chia cho Cảnh gia tiểu tử nhiều,nhưng không có suy nghĩ một chút,nếu không phải Thế Vinh và Cảnh gia tiểu tử có giao tình,chúng ta có thể kiếm được nhiều bạc thế này sao?

Còn nữa,một khi tiểu tử Cảnh gia cùng xưởng in ấn nhà khác hợp tác,xưởng in và thư trai của chúng ta cùng với xưởng in nhà khác đồng thời bán ra thoại bản,sẽ khó khăn cỡ nào!

Bởi vì Giang Long có ý thức bản quyền,định giá cho thoại bản cũng rất hợp lý,cho nên những xưởng in ấn khác căn bản không dám in ấn sách lậu.

Bởi vì căn bản bán không được!

Vì sao xưởng in ấn Thông Kim Bác Cổ có thể kinh doanh phi thường phát đạt,trong khi xưởng in ấn khác môn đình vắng vẻ,kinh doanh chịu ảnh hưởng lớn.

Rất nhiều quản lý xưởng in đều ở sau lưng thầm mắng Thành Quốc Công phủ và Cảnh Giang Long,nói bọn họ ăn thịt,cũng không chịu cho người khác húp miếng canh,phải biết rằng đổi lại những năm qua,xuất hiện một quyển sách hay,mọi người đều trộm in ấn,tổng lợi ích được chia cắt xuống dưới,đều có thể kiếm được một số tiền nhỏ đấy.

Thanh âm của Thành Quốc Công vang lên,trong phòng chính là an tĩnh lại.

Lúc này tất cả mọi người mới hiểu được,muốn không để cho bạc đến tay Cảnh Giang Long,là không thể thực hiện được rồi.

- Kỳ thật ta sớm biết rằng,Thế Vinh chiếm được chức vị quản lý xưởng in,không có khả năng phục chúng,lúc trước là muốn giao cho Thế Hào đến xử lý đấy.

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công là nói ra suy nghĩ ở trong lòng,ông cùng với đám tộc lão đấu nhau vài thập niên,đều là hiểu rất rõ bản tính của nhau,thay vì tính toán,mưu trí khôn ngoan,không bằng minh bạch nói rõ.

Bởi vì ngay cả ông,cũng không dám đem Sài Thế Vinh thay thế đấy.

- Chỉ có điều tiểu tử Cảnh gia xem Thế Vinh như huynh đệ ruột,chỉ nhận một mình nó,nói mặc kệ thay ai,đều sẽ lập tức ngưng hẳn hiệp ước.

Đám tộc lão sau khi nghe xong,liền quay mặt nhìn nhau.

Ngũ đệ của Thành Quốc Công vẫn đang ấm ức,không dám chính diện đứng ra phản bác,nhỏ giọng nói thầm:

- Tất cả đều là tự ngươi nói,ai biết có phải hay không đang gạt chúng ta?

Thành Quốc Công nhàn nhạt quét mắt liếc ngũ đệ một cái,Ngũ đệ liền rụt cổ một cái.

- Ta hiểu rõ các ngươi không tin,ta iền nói luôn ở đây,chỉ cần ai có thể thuyết phục tiểu tử Cảnh gia cùng hắn hợp tác,tiếp tục in ấn thoại bản,như vậy vị trí quản lý xưởng in ấn,Thế Vinh liền nhường lại,đến lúc đó quyền bổ nhiệm quản lý xưởng in ấn,cũng giao cho người đó!

Rất nhiều tộc lão liền lập tức sáng mắt lên.

- Nhưng ta phải nhắc nhở mọi người một câu!

Thành Quốc Công đột nhiên biến thành vẻ mặt nghiêm túc:

- Đó là tiểu tử Cảnh gia huyện Ninh Viễn,Cảnh gia là lai lịch gì,những năm gần đây là thanh danh dạng gì,nghĩ đến các ngươi đều rất rõ ràng,nếu ai dám đi dùng sức mạnh,kết quả cùng người ta nảy sinh chém giết,hắc hắc,đến lúc đó cũng đừng tới tìm ta giúp gã lấy lại công đạo.

https://thuviensach.vn

_Trái lại,ta còn muốn trấn an Cảnh gia tiểu tử,khiến hắn tiếp tục cùng chúng ta hợp tác.

Đến lúc đó người làm tiểu tử Cảnh gia mất hứng,đừng trách ta sẽ lợi dụng quyền lực trong tộc chèn ép gã,cũng lấy lợi ích của gã cho Cảnh gia tiểu tử để mà trấn an.

Đám tộc lão thầm giật mình.

Tuy nhiên đại bộ phận mọi người cũng không dẹp bỏ ý định.

Nhiều cách không cần vũ lực.

Một hồi tranh đoạt giương thương múa kiếm tạm thời kết thúc.

Lúc Sài Thế Vinh đi ra cửa phủ Quốc Công,liền hít một hơi thật sâu.

Trong người lập tức ung dung mà đi.

Giang Long chắc là sẽ không nhả ra đâu,như vậy xưởng in ấn và thư trai các nơi,sẽ luôn luôn do y tới quản lý.

Sức ép lên thân đồng thời biến mất,Sài Thế Vinh cũng nghĩ Giang Long đối với y thật tốt.

Nếu như không có Giang Long,y cũng không sẽ có ngày hôm nay!

Theo đám đại nho triều đình công kích,hình thức càng diễn ra càng mãnh liệt,vài ngày đi qua,tình hình kinh doanh của xưởng in chẳng những không có nửa phần chuyển biến tốt đẹp,ngược lại gần như là bán không được cho dù chỉ là một quyển sách.

Giang Long biết rằng trận gió này,ít nhất cũng sẽ thổi lên hơn mười ngày,hoặc có thể là hai mươi mấy ngày,trong nội tâm vẫn là bình thản.

https://thuviensach.vn

Nhưng Sài Thế Vinh trên môi cũng là nhanh chóng ngập tràn lửa giận.

Sài Thế Vinh phái tiểu nhị đi ra điều tra báo cáo,nói càng ngày có càng nhiều tiên sinh tư thục đứng ra chống lại sách thoại bản.

Và rốt cục có một vị quan lớn chức cao trong triều đình,ở trước quần thần công khai dâng thượng tấu,mời Hoàng thượng hạ chỉ niêm phong xưởng in Thông Kim Bác Cổ.

Thành Quốc Công phủ mặc dù là thanh danh hiển hách,nhưng cũng không phải là tất cả mọi người đều e ngại.

Hơn nữa mặc cho dù ai cũng có cái địch thủ đối đầu?

Quan to triều đình này và Thành Quốc Công phủ có mối hận cũ.

Liền nhân cơ hội gây khó dễ cho Thành Quốc Công phủ.

Có người đi đầu,lập tức sẽ có người đứng ra phụ họa.

Sài Thế Vinh đem tình huống nói cho Giang Long xong,Giang Long cũng không lo lắng,ngược lại cười to,chỉ là đã ra mấy cuốn thoại bản mà thôi,vậy mà lại làm xảy ra một trận chiến lớn như vậy.

Tại Đại Tề,hắn cũng có thể được xem là một nhân vật phong vân đi nha?

- Đệ còn cười!

Sài Thế Vinh giẫm chân

- Ông nội của ta để ta tới hỏi đệ một tiếng,nếu ngộ nhỡ hoàng thượng triệu kiến,ông ấy phải trả lời như thế nào mới tốt?

- Không có ngộ nhỡ,Hoàng thượng tất nhiên sẽ triệu kiến Thành Quốc Công đấy.

https://thuviensach.vn

- Sao đệ dám khẳng định như vậy?

Sài Thế Vinh nghi hoặc.

Giang Long nhấp một ngụm trà thản nhiên nói:

- Tiên sinh Tư thục là làm cái gì? Là phụ trách dạy vỡ lòng cho đám trẻ con,cho đám học sinh sự nghiệp đấy,mà trẻ em lớn lên là tương lai và hy vọng,học sinh lớn lên lại chính là nền móng căn cơ,cho nên nếu chỉ có vài đại nho trong triều đứng ra,Hoàng thượng có lẽ sẽ không quá để ý.

Nhưng hiện tại nhiều thầy giáo tư thục như vậy cũng bắt đầu ồn ào,Hoàng thượng liền không thể coi thường rồi.

- Vậy làm sao bây giờ? Sài Thế Vinh sốt ruột.

- Các tiên sinh tư thục toàn bộ đứng ra,đơn giản là phát hiện học sinh của bọn họ đều bị tình tiết bên trong thoại bản làm cho mê hoặc,ảnh hưởng việc học,liền phiến diện cho rằng xem thoại bản là mê muội mất cả ý chí.

Nói tới đây,Giang Long đột nhiên biến thành vẻ mặt tự tin,

- Nhưng bọn họ lại không hiểu được,các học trò xem thoại bản,đối với phát triển việc học cũng là có chỗ tốt.

- Còn có chỗ tốt?

Sài Thế Vinh sửng sốt.

- Đương nhiên.

Giang Long vẫy vẫy tay,ra hiệu cho Sài Thế Vinh tới gần,sau đó bên tai nói nhỏ một trận.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh nghe nghe xong,thần sắc trên mặt thay đổi,đến cuối cùng,biến thành vẻ mặt do dự,

- Có thể làm sao?

- Tiểu đệ đã từng khiến Sài huynh thất vọng chưa?

Giang Long cười ha ha.

- Tốt!

Sài Thế Vinh vỗ hai tay:

- Ta sẽ tận lực thuyết phục ông nội của ta!

Dứt lời liền nhanh chóng xoay người đi ra phòng nhỏ,cưỡi lên ngựa thẳng hướng về nhà.

Đồ Đô đi đến:

- Tiểu thiếu gia,bên ngoài vẫn có người nhìn chằm chằm.

- Không đáng để lo nghĩ!

Giang Long nhẹ nhàng khoát tay áo.

- Sài gia lại có người tới cầu kiến.

Đồ Đô cúi đầu nói.

- Vẫn là giúp ta nói lại một câu,ta chỉ chấp nhận một người là Sài Thế Vinh,làm cho bọn họ đều chết hết tâm đi.

Đồ Đô vâng mệnh,lui ra.

Sài Thế Vinh về đến nhà,lập tức cầu kiến Thành Quốc Công.

https://thuviensach.vn

Sau đó đem lời nói của Giang Long truyền đạt lại.

Thành Quốc Công sau khi nghe xong,đầu tiên là trầm mặc một trận,sau đó xua tay để cho Sài Thế Vinh lui ra.

Trong lòng Thành Quốc Công đang thầm cảm thán,lá gan của Giang Long thật lớn,lúc thái giám đến truyền khẩu dụ của Hoàng thượng,lệnh Thành Quốc Công lập tức vào cung gặp mặt.

Hoàng thượng tuổi già thân thể yếu,đang ở trong tẩm cung lại triệu kiến Thành Quốc Công.

Đàm phán sự tình,tất nhiên là xưởng in ấn sách thoại bản rồi.

Trong lòng Thành Quốc Công hiểu được,nếu như không có đầy đủ lý do,Hoàng thượng có lẽ sẽ không trực tiếp hạ chỉ niêm phong xưởng in Thông Kim Bác Cổ,bởi vì như vậy tương đương đánh vào mặt của ông,nhưng sẽ nói lý ra thỏa đáng,để ông đình chỉ in ấn bán ra thoại bản con sói xám và Tây Du ký.

Nhưng mà lý do,dễ tìm như vậy sao?

Đến lúc này,Thành Quốc Công không thể không bội phục cơ trí cùng dũng khí của Giang Long!

Âm thầm nghiến răng một cái,vì lợi ích,Thành Quốc Công hoàn toàn dựa theo sắp xếp của Giang Long mà hành động.

Hoàng thượng vốn cho là Thành Quốc Công đã hiểu ý của mình,sẽ phải tự tạo lối thoát,làm cho xưởng in đóng cửa.

Nhưng không nghĩ Thành Quốc Công cư nhiên sáng tạo,tìm được ý tưởng.

Suy nghĩ một lúc,Hoàng thượng liền đồng ý.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thành Quốc Công rời đi,Hoàng thượng khẽ nhíu mày:

- Chẳng lẽ đây cũng là tiểu tử Cảnh gia nghĩ ra sao?

- Hẳn là như vậy.

Lão thái giám đứng bên phải phía trước giường,thanh âm khô khốc mà nói.

Tiếp theo Hoàng thượng ban bố một đạo thánh chỉ,lập tức làm cho cả kinh thành đều náo nhiệt.

- Lớn mật!

- Rõ là làm càn!

- Một tên miệng còn hôi sữa,ngay cả khoa cử cũng chưa từng tham gia,không ngờ cũng dám!

Một đám đại nho tri thức uyên bác cổ hủ trong triều đọc xong nội dung bên trong thánh chỉ đều ồn ào mở miệng tức giận mắng.

Trong khoảng thời gian ngắn,xưởng in Thông Kim Bác Cổ bị đẩy lên đứng mũi chịu sào.

Nhưng mà ở bên trong xưởng in,Giang Long lại là Lã Vọng buông cần.

- Thành công rồi,không ngờ Hoàng thượng đồng ý.

Lúc Sài Thế Vinh về phủ từ miệng Thành Quốc Công nhận được tin tức sau đó vội vàng chạy về xưởng in.

Giang Long buông lỏng tâm trạng,tiếp theo cười nói:

- Vẫn là mặt mũi của Thành Quốc Công lớn!

https://thuviensach.vn

- Ông nội của ta cũng thật không ngờ Hoàng thượng lại sẽ đồng ý,ha ha.

Sài Thế Vinh cười to,tiếp theo lại là lộ ra vẻ mặt lo lắng:

- Đệ có nắm chắc không?

- Đừng tưởng tài văn chương của tiểu đệ kém xa so với đám đại nho đọc đủ thứ thi thư này,nói về làm như thế nào dạy bảo học sinh,bọn họ không bì kịp được với tiểu đệ.

Giang Long vẻ mặt tự tin.

- Ta tin đệ!

Sài Thế Vinh dùng sức giơ giơ tay.

Nhưng trong nội tâm…

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tỷ Thí

Nhưng xưởng in liên quan đến lợi ích của phủ Thành Quốc Công,hơn nữa còn là do Thành Quốc Công đề xuất đấy,như vậy Hoàng thượng phải suy nghĩ kĩ,không có thể tùy ý xử trí.

Rất nhiều sự tình đều dễ nói,nhưng duy chỉ có khi làm suy giảm lợi ích của một số người,Hoàng thượng không thể hờ hững sơ suất.

Huống chi Sài thị là gia tộc lớn chính là hào môn thế gia đỉnh cấp,tay cầm binh quyền,thanh danh hiển hách.

Cuối cùng Hoàng thượng đã đáp ứng cuộc tỷ thí lần này.

Vốn là một ít đại nho trong triều công kích nói xấu quyển tiểu thuyết đấy,nhưng Giang Long chỉ có mười lăm mười sáu tuổi,những đại nho này làm sao có thể hạ thấp thân phận tự mình cùng Giang Long tới tỷ thí?

Cuối cùng chọn người đọc nhiều thi thư,học thức nhất đẳng Phương Việt.

Lúc này Phương Việt cũng tiếp nhận chiếu chỉ,trong phủ nhiều hơn mười lăm cái đứa bé.

- Chuyện nhỏ.

Giang Long hướng về phía Thành Quốc Công nhẹ giọng cười nói.

- Tốt!

https://thuviensach.vn

Thành Quốc Công cũng không cùng Giang Long trao đổi nhiều,chỉ cười ha ha rời đi.

- Lúc này lượng tiêu thụ sách thoại bản khẳng định vẫn đang không tốt,nhưng huynh cứ tiếp tục in ấn,đợi ta thắng Phương Việt,lượng tiêu thụ thoại bản liền sẽ lập tức tăng lên.

Giang Long ngoắc tay,Sài Thế Vinh đi tới,mở miệngdặn dò:

- Chuyện của xưởng in ấn đệ cứ yên tâm.

Còn có,phải chạy nhanh thúc giục quản sự thư trai các nơi,bảo bọn họ ở trong vòng bảy ngày đem cửa hàng thêu thùa và thú bông chuẩn bị xong.

Giang Long từ chỗ An Nhạc Hầu thắng được mấy vạn lượng bạc,đã sớm đưa cho Sài Thế Vinh,để cho Sài Thế Vinh đem cho các quản sự thư trai nhờ họ hỗ trợ một tay đi mua cửa hàng.

Cửa hàng tất cả đều mua xong rồi,nhưng còn phải sửa sang một phen mới có thể sử dụng.

Giang Long muốn làm cho cửa hàng có nhiều chi nhánh,cho nên cửa hàng các nơi đều phải sửa sang lại cho giống nhau,đối với làm ra thương hiệu như vậy có rất nhiều chỗ tốt.

- Xưởng in ấn nơi này ta sẽ đôn đốc,sẽ không lười biếng.

Sài Thế Vinh đầu tiên là gật đầu,sau đó nhìn chung quanh một chút nhỏ giọng nói:

- Đệ có phải muốn lợi dụng cơ hội thắng Phương Việt,liền khai trương cửa hàng thêu và thú bông hay không?

- Ừ,khi dạy bảo những hài tử này,ta sẽ dùng đến đồ thêu và thú bông.

https://thuviensach.vn

Giang Long mỉm cười.

- Sao ta cảm thấy bất cứ chuyện gì phiền phức tới trong tay đệ,đều sẽ biến thành chuyện tốt thế nhỉ?

Sài Thế Vinh bỗng nhiên cảm thán một tiếng.

An Nhạc Hầu phủ gây chuyện,kết quả Hồ Đức Thâm bị lừa bịp hết sạch gia sản.

Hiện tại đại nho trong triều và rất nhiều tiên sinh tư thục thêu dệt chuyện,Giang Long chỉ cần có thể thắng,liền nhân cơ hội đem hàng thêu thùa và thú bông đưa ra thị trường.

- Ha ha!

Giang Long cười lớn,mang theo bọn nhỏ rời đi.

Muốn dạy dỗ những đứa trẻ này,nhất định phải có một hoàn cảnh an tĩnh,ở nông trang bên kia tự nhiên là tốt nhất rồi.

Nơi này xưởng in quá ồn náo.

Sài Thế Vinh đưa tới cửa.

- Chớ quên đi chuyện ta nhắn nhủ.

Giang Long trở mình lên ngựa.

Bọn nhỏ còn lại thìphân biệt ngồi vào mấy cỗ xe ngựa.

Sài Thế Vinh phất tay:

- Đệ cứ yên tâm!

https://thuviensach.vn

Giang Long đi phía trước dẫn đường,cả đám rời khỏi kinh thành,sau đó một canh giờ,liền về tới nông trang.

Trong khi khởi hành,Giang Long phân biệt phái hộ vệ cưỡi ngựa tới Cảnh Phủ và nông trang báo tin.

Cảnh lão phu nhân sau khi nhận được tin tức,lại phái hộ vệ trở về truyền lời.

Nói để cho Giang Long tự do đi làm,cho dù thua cũng không quan trọng.

Nông trang bên này Lâm Nhã,Ngọc Sai,cùng với Bảo Bình tất cả mang người ra cổng nghênh đón.

Xa xa nhìn đến bóng dáng yểu điệucủa tam nữ,hai chân Giang Long kẹp chặt thân ngựa,tăng tốc nhanh hơn,đi tới trước mặt,thoải mái xoay người xuống ngựa.

Giang Long một mực không ngừng nghỉ tập luyện,lại có thuốc bổ uống,lực lượng đã gia tăng thật lớn.

Hiện tại đối mặt từ ba đến năm đại hán cường tráng,hắn chỉ cần một con dao găm trong tay,liền không cần tốn nhiều sức là có thể đánh ngã toàn bộ.

- Tướng công.

- Tiểu thiếu gia

Tam nữ đều tiến lên chào.

Giang Long khẩn trương giơ tay đỡ dậy từng người một,cười nói:

- Không cần đa lễ như vậy.

- Những hài tử kia đều đang ngồi ở trong xe ngựa phía sau?

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã mắt nhìn về phía đoàn xe đang đi ở phía sau,nhỏ giọng hỏi.

Thấy Lâm Nhã xinh đẹp trên mặt có một chút lo lắng,Giang Long vuốt nhẹ mái tóc trên trán nàng nói:

- Nhã nhi cũng biết chữ nhỉ,lần này có thể đến giúp vi phu.

- Thật sao?

Lâm Nhã đầu tiên là đôi mắt đẹp lập tức sáng ngời,sau đó lại nhíu mi nói:

- Thiếp thân sợ năng lực không đủ,chân tay vụng về làm chậm trễ đại sự của tướng công.

- Dạy cho mấy tiểu hài tử biết chữ mà thôi,có thể tính gì đại sự chứ?

- Nhưng nếu tỷ thí thua,thoại bản sẽ không thể tiếp tục được in ấn rồi.

- Bàn luận về học thức,đã học qua kinh,sử,tử,tập cùng thánh nhân viện trứ thư tịch,vi phu đích thật là xa xa không thể bì kịp Phương Việt Phương đại nhân kia,nhưng tỷ thí dạy cho đám hài tử biết chữ,y lại sẽ không phải là đối thủ của vi phu.

Giang Long trên mặt là nụ cười tự tin.

Ở cái thời đại này coi trọng có tên trên bảng mới là đứa con có hiếu!

Ở bên trong trường tư thục,khi dạy bảo hài tử,phương pháp thường dùng nhất là dùng cách xử phạt về thể xác đánh chửi.

Hơi một tí sẽ dùng gậy trúc,tay đánh miệng mắng.

Đương nhiên,dùng cách xử phạt về thể xác đánh chửi,đích xác là có một chút tác dụng đấy,nhưng chân chính là muốn dạy tốt một tiểu hài tử,quan

https://thuviensach.vn

trọng nhất vẫn là phương pháp chỉ dẫn.

Làm cho đứa nhỏ trước tiên sợ hãi,sau đó nghe lời ngươi,chăm chỉ học tập.

Không thể bằng làm đứa nhỏ có được hứng thú,sẽ học tốt hơn.

Các tiên sinh tư thục cho bọn nhỏ tài liệu vỡ lòng cũng khá là cứng nhắc,cho rằng nghiên cứu học vấn,tất nhiên muốn cẩn thận,nghiêm túc,vô cùng chính thức.

Có thể nói các học trò tư thục lúc được truyền thụ bài vở,phối hợp đấy,là lấy chính mình làm chủ.

Mà với kinh nghiệm của Giang Long,hắn tới dạy đứa nhỏ biết chữ,thì là làm cho đứa nhỏ như thế nào mới có thể có khả năng học tốt hơn học nhanh hơn làm chủ.

Bảy ngày sau,Giang Long cùng Phương Việt tiến hành tỷ thí dạy dỗ bọn nhỏ.

Xem ai dạy dỗ cho đứa nhỏ biết nhiều chữ hơn,hiểu được đạo lý nhiều hơn.

Từ đó phán định thắng thua.

Hôm nay chính là ngày đầu tiên,từ lúc xe ngựa tiến vào nông trang về sau,Giang Long không để cho bọn nhỏ tiến vào trong phòng thành thật ngồi học tập,mà là mang theo bọn nhỏ đi đến đồng ruộng bên cạnh.

Giang Long mang theo rất nhiều hộ vệ,bảo vệ tốt an toàn cho bọn nhỏ,không sợ đi lạc.

Sau đó để cho bọn nhỏ ở trên đồng ruộng thỏa thích chạy nhảy vui đùa.

https://thuviensach.vn

Ban đầu bọn nhỏ rời khỏi cha mẹ trưởng bối,bên cạnh toàn bộ là người xa lạ,đều rất là thận trọng,đồng thời sợ hãi.

Không dám như ở nhà.

Nhưng sau khi trải qua một trận chơi đùa,đều buông lỏng xuống.

Hơn nữa bởi vì Giang Long lúc nào cũng cười tít mắt,tam nữ Lâm Nhã,Ngọc Sai,Bảo Bình,còn nghe theo lời Giang Long nói không ngừng cho bọn chúng nhiều đồ ăn vặt ngon,cho nên bọn chúng dần dần cũng đối với đám người Giang Long tất cả đều là buông xuống bản năng đề phòng.

Rất có hảo cảm.

Đây là một cái khởi đầu tốt đẹp!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Xuất Thân Hoàng Tộc

Trước tiên giành được thiện cảm từ bọn nhỏ, sau đó bọn chúng mới có thể thân thiết với mình.

Bọn chúng bằng lòng thân thiết cùng hắn,như vậy Giang Long mới có thể cùng bọn nhỏ tiến hành dạy dỗ.

Rất nhiều tiên sinh tư thục lớn tuổi đã chủ quan,lấy chính mình làm trụ cột,rất khắc nghiệt,trong mắt bọn họ,trẻ nhỏ chính là không có tư tưởng.

Nhưng Giang Long lại nghĩ khác,tuy rằng bọn trẻ còn nhỏ,cái gì cũng đều không hiểu,nhưng không thể nói bọn chúng không có tư tưởng.

Chỉ có thể nói bọn chúng còn quá non nớt,tư tưởng đang ở thời kỳ phát triển.

Cùng bọn chúng giao lưu và kết nối tốt,là việc vô cùng cần thiết.

Một mực chơi đến giữa trưa,Giang Long mang theo bọn nhỏ đi ăn cơm,đồ ăn rất phong phú,đám nam hài tử mặc áo gấm thì lơ đễnh,mà thân mặc áo vải tiểu hài tử,thì đều là hai mắt sáng lên,nhìn thức ăn trên mặt bàn thèm nhỏ dãi.

Sau khi ở ngoài đồng ruộng chạy nhảy hơn một canh giờ,đám hài tử đều đã đói bụng.

Bất kể là gia thế tốt,bình thường thức ăn ở trên bàn ăn không biết bao nhiêu lần,hay là gia thế kém một chút đấy,hiện tại cũng là đã xì xòa kêu đói

https://thuviensach.vn

bụng.

Giang Long không để cho nhóm tôi tớ nha hoàn trong phủ nhúng tay,hắn cùng với Lâm Nhã,Ngọc Sai,và Bảo Bình đích thân động thủ cho bọn nhỏ ăn cơm.

Cùng bọn nhỏ lại kéo gần khoảng cách.

Nhất là có hai hài tử ba bốn tuổi,đã ôm Lâm Nhã cùng Sai không buông tay rồi.

Bảo Bình lại muốn bướng bỉnh nghịch ngợm một chút,cùng bọn nhỏ lớn hơn tụ tập trộn lẫn thành một đám.

Ăn cơm xong,Giang Long để cho bọn nhỏ nghỉ trưa trong chốc lát,sau đó lại dẫn bọn nhỏ đi sang đồng ruộng bên cạnh,đang có cỏ non bắt đầu nẩy mầm.

Bọn nhỏ chạy trước chơi đùa,truy đuổi lẫn nhau,đùa giỡn ồn ào từng trận,Giang Long đứng nhìn mỉm cười.

Chỉ chốc lát,Ngọc Sai và Bảo Bình theo lời Giang Long phân phó,từ chỗ xưởng thủ công cầm rất nhiều tranh thêu và thú bông đi vào.

Những hài tử này bất kể là xuất thân phú quý,hay là xuất thân tầng thấp nhất trong gia đình bình dân,trước kia cũng chưa từng được thấy qua thú độc đáo như con Sói xám và chú dê vui vẻ?

Lập tức reo hò một hồi,nhất định chạy về phía hai nàng.

Ngọc Sai và Bảo Bình từ lúc cùng bọn nhỏ gặp mặt,còn không có quát mắng qua một câu,khuôn mặt vẫn là tràn đầy tươi cười,bọn nhỏ không sợ hai nàng,chen chúc thành một đoàn,muốn từ trong tay hai nàng tranh đoạt.

https://thuviensach.vn

- Ta tên là Triệu Đình,trong thân thể chảy xuôi huyết mạch hoàng gia,tất cả mau tránh ra cho ta!

Đột nhiên,một đứa nhỏ áo quần sang trọng quý phái,diện mạo trắng nõn dậm chân lớn tiếng bắt đầu kêu la.

Hoá ra nó xuất thân cao quý,trước kia bên người đều có tôi tớ hầu hạ,hơn nữa còn tuổi nhỏ,đã biết người chia làm nhiều loại rồi.

Lúc này sợ con thú bông mình thích bị cướp đi,mới bắt đầu lớn tiếng quát đuổi.

Nghe được lời nói của đứa trẻ kia,nhóm những đứa trẻ khác đều là theo bản năng tránh ra.

Trong ánh mắt hoặc nhiều hoặc ít biểu lộ sự sợ hãi.

Triệu Đình thấy thế,vẻ mặt kiêu ngạo,từ trong tay Ngọc Sai lấy con sói xám mà mình thích.

Tuy nhiên lại bị Giang Long giơ tay lấy lại.

_Tiên sinh

Trước khi đến,người trong nhà có dặn dò,cho nên Triệu Đình tôn kính xưng hô Giang Long làm tiên sinh,lúc này thấy Giang Long sắc mặt nhìn thật không tốt,Triệu Đình liền rụt cổ một cái,cúi đầu.

Dù sao nó chỉ là đứa nhỏ còn chưa đầy sáu tuổi.

Giang Long nhìn Triệu Đình,trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên như thế nào dạy bảo.

Ở cái thời đại này vốn cũng không phải là mỗi người đều bình đẳng,Triệu Đình cũng không sai.

https://thuviensach.vn

Mà hắn cũng không có thể đi thay đổi quan niệm của Triệu Đình.

Đối mặt với hoàn cảnh này trong lúc nhất thời liền trầm mặc xuống,lúc trước bọn nhỏ vẫn chơi rất vui vẻ,giờ phút này trong ánh mắt đều là lộ ra một vẻ khẩn trương.

- Triệu Đình.

- Có học trò

- Ta cho ngươi hai lựa chọn,thứ nhất,cầm lấy con thú bông ngươi thích,một mình đi chơi,những ngày tiếp theo cũng chỉ mình ngươi học tập,ta sẽ một mình đến dạy ngươi.

Thứ hai,cùng với mọi người học tập,chơi đùa,giống như lúc trước ở ngoài đồng ruộng,cùng nhau chạy nhảy.

Nhưng là sau này không cho phép lại ỷ vào thân phận của mình khiến các bạn nhỏ khiêm nhường ngươi.

Triệu Đình vốn tưởng rằng Giang Long tức giận sẽ trừng phạt nó,lại không nghĩ rằng Giang Long chỉ là bình tĩnh nói ra mấy câu nói như vậy.

Đưa nhỏ sáu tuổi,đã là có thể suy xét một số sự tình.

Triệu Đình là người trong hoàng tộc,tuy rằng không phải dòng chính,nhưng vẫn là xuất thân cao quý.

Trước kia bên cạnh chỉ có nha hoàn đầy tớ,hầu hạ nó thật là tốt,hơi lớn lên một chút,liền bị dạy bảo đủ loại lễ nghi quy củ,chưa từng được cùng với bọn hài đồng bằng tuổi chơi đùa.

Lúc trước mặc dù chỉ là cùng mọi người chơi một hồi,nhưng không có gì trói buộc đấy,nó thật sự là vô cùng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cái con Sói xám kia,nó cũng rất ưa thích.

Triệu Đình đứng nguyên tại chỗ,khuôn mặt nhỏ nhắn nhíu lại suy tư.

Cuối cùng,nó đã mở miệng nói:

- Ta muốn cùng mọi người chơi với nhau.

Bạn cùng lứa tuổi tầm đó,vốn là có một loại lực hấp dẫn,Triệu Đình trước kia lại chưa từng có được đồng bạn cùng tuổi,ở giữa đồng ruộng chơi đùa vui vẻ như hôm nay,lúc trước mấy lần chạy tới chạy lui,có đứa nhỏ hơi nghịch ngợm xé y phục của nó,túm tóc của nó,nó cũng không thực sự nổi giận.

Loại cảm giác hoàn toàn thả lỏng này thật rất tốt.

Giang Long gật đầu đồng thời,cũng là thở phào nhẹ nhõm.

Triệu Đình thân phận đặc thù,nếu lựa chọn một người học tập,hắn thật là có chút khó dạy bảo.

Phương pháp dạy bảo của hắn vốn là lợi dụng bản tính hiếu kỳ của bọn nhỏ,kể chuyện xưa,sau đó tiến hành chỉ dẫn để cho bọn nhỏ học tập,biết đọc biết viết.

Triệu Đình nếu là rầu rĩ có chút khô khan,ngược lại không tốt.

Nhưng nếu là bỏ lại Triệu Đình một mình lại không được.

Triệu Đình chính là người trong hoàng thất,không nói riêng gì huyết thống cao quý,mà là tại một số thời điểm đặc biệt,nó là đại biểu cho cả hoàng gia.

Nếu Giang Long mà bỏ qua người trong hoàng gia,đến lúc đó tất nhiên sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt.

https://thuviensach.vn

Người cổ đại chính là phân biệt tôn ti địa vị cao thấp,mà thân phận cao quý nhất chính là hoàng tộc.

Hoàng tộc là quân,những người khác là thần.

Quân muốn thần chết,thần không thể không chết!

Giang Long sao có thể buông tha cho Triều Đình xuất thân hoàng tộc này?

Một khi Cảnh gia bị một số người coi là kẻ thù,hoặc là những quan lớn bảo thủ nghiêm khắc,tuân thủ lễ nghi triều đình coi đây là nhược điểm,vậy thì nguy rồi.

Khẽ gật đầu một cái,Giang Long để cho bọn nhỏ ngồi trên chiếu,ngồi lên trên cái mền nha hoàn vừa trải.

Ngày xuân ấm áp,thời tiết nắng ráo,hiện tại cũng sẽ không cảm thấy lạnh.

- Bảo bình,cô tới kể cho mọi người một đoạn chuyện chú dê vui vẻ và con sói xám.P3piXNkUIVBZnbsaRGmvcyjJz -

Giang Long cười nói.

Bảo Bình lập tức vui vẻ lên tiếng trả lời,sau đó giả giọng thật giống,phối hợp với động tác cùng nét mặt bắt đầu kể chuyện cho đám hài tử nghe.

Câu chuyện mới lạ độc đáo,lại dễ hiểu,ngay lập tức hấp dẫn bọn nhỏ.

Có một số đứa nhỏ lúc trước có nghe qua một số chuyện,nhưng cho dù là nghe kể lại,cũng vẫn cứ nồng nhiệt lắng nghe.

Đồng thời,nha hoàn đưa một số sách đến bàn nhỏ,đặt ở trước mặt những hài tử này.

https://thuviensach.vn

Trên mặt bàn có bút,nghiên mực,giấy,cùng với cái chặn giấy hình vuông.

- Tất cả nghe vui vẻ như vậy,thế các ngươi có biết hay không chú dê vui vẻ và con sói xám,bảy chữ này,viết như thế nào đây?

Chờ Bảo Bình một hơi kể xong hai câu chuyện cổ tích,Giang Long mới mở miệng nói xen vào.

Tất cả bọn nhỏ đều lắc đầu.

- Các ngươi học được bảy chữ này viết như thế nào,liền có thể tiếp tục,được nghe một câu chuyện nữa.

Bọn nhỏ nghe vậy,ánh mắt liền sáng rõ,lập tức lên tiếng,sôi nổi yêu cầu nhanh nhanh dạy cho bọn chúng viết chữ.

Lâm Nhã ngồi ngay ngắn ở bên cạnh Giang Long,nhìn biểu hiện của bọn nhỏ,vừa mừng vừa kinh ngạc.

Kinh ngạc là những hài tử này lại có thể biết chủ động yêu cầu học viết chữ.

Vui mừng chính là Giang Long thật là có bản lĩnh,lần này tỷ thí hắn là nhất định sẽ thắng.

- Nhã nhi,nàng tới dạy bọn nhỏ viết chữ đi.

- Dạ.

Mắt thấy được bọn nhỏ rất nhiệt tình,Lâm Nhã đối với Giang Long mười phần tin tưởng,bắt đầu cầm bút.

Nha hoàn đã sớm đem bức tranh có thêu chuyện cổ tích chú dê vui vẻ và con sói xám,từng cái một đặt ở trên bàn sách của bọn nhỏ.

https://thuviensach.vn

- Tất cả nhìn đi,các ngươi không chỉ phải xem nữ tiên sinh viết chữ,còn phải chú ý nét đi của chữ viết.

Giang Long ở một bên giảng giải.

- Trước tiên phải mài mực,lại đem trang giấy mở ra,sau đó dùng cái chặn giấy ngăn giấy lại…

Bọn nhỏ chăm chú nhìn,rất nghiêm túc nghe,rất nghiêm túc học.

Khác biệt với Giang Long bên này chính là,Phương Việt đem bọn nhỏ tất cả đều giam trong phòng,nghiêm mặt,cầm thước trong tay,không quan tâm cảm thụ của bọn nhỏ khi vừa mới rời xa cha mẹ,ép buộc bọn chúng phải học.

Ai dám không để tâm,liền nghiêm khắc xử phạt.

Có một số đứa nhỏ ánh mắt sưng đỏ,bộ dáng muốn khóc cũng không dám khóc.

Sau khi tiếp nhận thánh chỉ,Phương Việt liền bắt đầu dạy bọn nhỏ viết chữ luôn,không có chút nào kết nối cùng giao lưu.

Ở trong mắt Phương Việt,bọn nhỏ lớn chừng này,cái gì cũng đều không hiểu,không cần phải đi giao lưu kết nối,không nghe lời chăm chỉ học hành,liền dùng thước đánh là học ngay.

Những hài đồng này cũng chỉ mới chưa đầy sáu tuổi,bản tính rất nhát gan.

Cũng có một số so với những đứa trẻ khác chậm hiểu hơn.

Lại bị đánh cho khóc sướt mướt đấy,hiệu suất học tập tự nhiên là không cần phải nói rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Phương Việt cũng không thèm để ý,bởi vì gã cùng Giang Long rất là công bằng,đều là dạy dỗ những hài đồng trước kia chưa từng có học qua chữ.

Bên này,ngày đầu tiên hiệu suất không cao,gã liền cho rằng Giang Long bên kia,khẳng định cũng không khá hơn chút nào.

Cầm tài liệu giảng dạy cũ kỹ,Phương Việt cứng nhắc đem từng phần dạy cho bọn nhỏ.

Theo thời gian trôi qua,bọn nhỏ dần dần bình tĩnh trở lại,hiệu suất cũng là đề cao một chút.

Nhìn lại nông trang chỗ Giang Long đang ở,bọn nhỏ nhiệt huyết học tập đặc biệt tăng vọt.

Tuy rằng Giang Long để cho bọn nhỏ chơi tới trưa,lại nghỉ trưa,buổi chiều cũng là trước hết để cho Bảo Bình kể chuyện xưa xong mới làm cho bọn nhỏ học viết chữ,nhưng chỉ là ngắn ngủn nửa canh giờ,bọn nhỏ học được cũng đã vượt xa bên phía Phương Việt.

Hiệu suất chênh lệch quá nhiều!

Lâm Nhã một mặt dạy bọn nhỏ bọn nhỏ viết chữ,mặt khác trong lòng rất là kinh ngạc.

Chẳng lẽ những hài tử này đều là thần đồng hay sao?

Làm sao có thể học nhanh như vậy?

Kỳ thật không phải bọn nhỏ rất thông minh,mà là bọn chúng muốn nghe phần tiếp của câu chuyện,cho nên bắt đầu hết sức chú tâm học tập.

Lúc một người cực kỳ chú tâm khi làm một chuyện gì đó,thì hiệu suất đạt được,tuyệt đối rất cao.

https://thuviensach.vn

Lại nói một chút,Giang Long là có tâm hướng dẫn,để cho bọn nhỏ viết tên loài vật trong câu chuyện,cái này liền làm cho bản thân bọn chúng cảm thấy rất hứng thú.

Tốc độ học tập tự nhiên nhanh hơn.

Nháy mắt,ngày thứ nhất đã trôi qua rồi.

Ngày hôm sau Giang Long vẫn là dùng biện pháp giảng dạy như vậy.

Đến ngày thứ ba,Giang Long thậm chí mang theo bọn nhỏ đi sang trang trại chăn nuôi ở bên kia,dạy bọn chúng nhận thức dê,trâu,heo.

Cũng nói cho bọn chúng biết tiếng dê kêu là như thế nào,trâu và heo thì kêu ra sao?

Bọn nhỏ đối với những thứ này cảm thấy vô cùng hứng thú,cả đám không ngừng mở miệng hỏi.

Những câu hỏi vô cùng kỳ quái.

Ví dụ như,tại sao con dê lại thấp hơn con trâu?

Heo vì sao béo như vậy?

Vì sao trâu lại ăn cỏ?

Giang Long đều không cảm thấy phiền hay mất kiên nhẫn,giải thích từng câu một.

Cũng nhân cơ hội giới thiệu một ít tri thức hữu dụng cho bọn nhỏ.

Bọn nhỏ sau khi đi chuyến này,chính là hiểu được trâu sẽ giúp tá điền cày ruộng,nuôi heo và dê thì là dùng để làm thịt đấy...

https://thuviensach.vn

Có thể ăn được thịt,bọn chúng mới lớn lên,sẽ càng khỏe mạnh cường tráng.

Đương nhiên,cũng không thể chỉ ăn thịt,ngày bình thường dùng cơm,cũng phải ăn thêm rau xanh với củ quả.

Tóm lại vấn đề thắc mắc nào,Giang Long cũng liền giải đáp.

Cùng Phương Việt tỷ thí,không chỉ tỷ thí xem ai dạy cho bọn nhỏ biết số lượng chữ nhiều hơn.

Mà còn muốn xem bọn nhỏ hiểu được bao nhiêu đạo lý.

Đương nhiên,chỉ là những đứa nhỏ chưa đến sáu tuổi,có thể hiểu được đạo lý gì đây?

Đại đa số mọi người cho rằng,cuối cùng vẫn là xem bọn nhỏ học được số lượng chữ nhiều hay ít để xác định ai thắng ai thua.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Nhị Thập Tứ Hiếu

*Nhị Thập Tứ Hiếu (24 hiếu) là một tác phẩm kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh) vào thời nhà Nguyên biên soạn.Ông nổi tiếng là một người con hiếu thảo, và sau khi cha mất ông đã xuất bản quyển sách này.Hầu hết các người con hiếu thảo là nam giới báo hiếu cho cha mẹ già.Các câu chuyện được kể lại xảy ra từ thời Thuấn Đế đến đời ông.

Tới ngày thứ tư, Giang Long đưa ra phương pháp giảng dạy mới, không tiếp tục giảng chú dê vui vẻ và con sói xám nữa.

Hiện tại đã thành công làm cho bọn nhỏ hứng thú, chỉ cần không phải rập khuôn giống như Phương Việt, bọn nhỏ đang nhiệt huyết tất nhiên sẽ không dễ dàng từ bỏ việc học.

Giang Long bắt đầu giảng cho bọn nhỏ những câu chuyện trong Nhị Thập Tứ Hiếu.

Những câu chuyện này có thể làm cho đám tiểu hài tử nảy sinh chính xác nhân sinh quan và giá trị quan.

Đương nhiên, rất nhiều câu chuyện đã bị Giang Long cải biến ít nhiều, tỷ như có một câu chuyện gọi là chôn con phụng dưỡng mẹ.

Kể về một người gọi là Quách Cự, nguyên bản gia cảnh giàu có.

Sau khi cha chết, y chia gia sản thành hai phần, cho hai em trai, chính mình nhận nuôi dưỡng chăm sóc mẫu thân, là người con cực kỳ có hiếu.Sau

https://thuviensach.vn

gia cảnh dần dần nghèo khó, thê tử sinh một đứa con trai, Quách Cự lo lắng, nuôi dưỡng đứa bé này, tất nhiên ảnh hưởng đến lương thực để cung cấp và nuôi dưỡng mẫu thân, liền cùng thê tử bàn bạc:

- Đứa con sau này có thể có lại, nhưng mẫu thân đã chết, thì không thể sống lại, không bằng đem chôn đứa nhỏ, tiết kiệm chút lương thực cung cấp nuôi dưỡng mẫu thân.

Trong lúc bọn họ đào hầm để chôn đứa trẻ, dưới đất hai thước chợt thấy một vò hoàng kim, phía trên khắc chữ, "Trời cho Quách Cự, quan không được lấy, dân không được đoạt".Vợ chồng nhận được hoàng kim, về nhà hiếu kính mẫu thân, đồng thời có thể nuôi dưỡng đứa nhỏ.

Trong câu chuyện này hiếu như vậy chính là ngu hiếu, không thể từ đầu chí cuối kể bọn nhỏ nghe.

Còn có, Hiếu cảm động Trời, câu chuyện kể về một người con trai tên là Thuấn.

Thuấn họ Diêu, tên là Trọng Hoa, tương truyền phụ thân của y nghe mẹ ghẻ, và đệ đệ cùng cha khác mẹ tên là Tượng, nhiều lần âm thầm muốn giết chết y: Khi Thuấn lên đỉnh nhà kho thóc sữa chữa, liền sai người phóng hỏa đốt nhà kho, Thuấn nhanh tay cầm lấy hai cái nón tre nhảy xuống trốn thoát; khi Thuấn đào giếng, Cổ Tẩu cùng với Tượng đứng ở trên lấp đất đá xuống, Thuấn phải đào đường hầm dưới đất mới thoát được.Sau khi sự việc xãy ra Thuấn không chút nào ghen ghét căm hận, vẫn đối với phụ thân kính cẩn nghe theo, đối với đệ đệ thật lòng yêu mến.Cái hiếu của Thuấn làm cho Thượng Đế cảm động.

Thuấn cày bừa trồng trọt ở Lệ Sơn,, voi thay y cày ruộng, chim giúp y làm cỏ.

Đế Nghiêu nghe nói Thuấn vô cùng hiếu thuận, có năng lực xử lý chính sự, đem hai đứa con gái là Nga Hoàng và Nữ Anh gả cho y; trải qua nhiều

https://thuviensach.vn

năm quan sát và khảo nghiệm, liền chọn Thuấn làm người thừa kế của ông ta.Sau khi Thuấn kế vị thiên tử, khi đi thăm phụ thân, vẫn rất cung kính, lại còn phong cho Tượng chức vị chư hầu.

Bị người ám hại, cho dù là bị người thân ám hại, nhưng cũng không có thể thiện lương như vậy.

Giang Long kiếp trước đối với thời cổ đại, hiểu biết cực kỳ nhiều, cho nên biết có rất nhiều câu chuyện vốn trái với lương tâm, những câu chuyện này, không thích hợp để tuyên truyền đạo hiếu.

Những câu chuyện như vậy Giang Long cũng sẽ không thể giảng từ đầu chí cuối cho bọn nhỏ nghe được.

Bọn nhỏ có thể lương thiện, nhưng không thể ngốc!

- Hôm nay ta sẽ kể cho mọi người một câu chuyện xưa, có tên là Chỉ Thân Thường Thang? Nghĩa là Nếm thử chén thuốc, chuyện kể về một người họ Lưu tên Hằng, là con cháu của một nhà quyền quý, y nổi tiếng là một người con có hiếu, luôn chăm chỉ hầu hạ mẫu thân chu đáo.Mẫu thân ốm đau ba năm, y thường đêm không ngủ, tận tụy chăm sóc, cho mẫu thân uống chén thuốc, y đều dùng chính miệng mình nếm qua sau đó mới yên tâm cho mẫu thân dùng...

Bọn nhỏ tập trung tinh thần, chăm chú lắng nghe.

- Triệu Đình, nếu mẹ của ngươi ngã bệnh, ngươi có thể thường xuyên nếm thử thuốc cho mẹ của ngươi hay không?

Sau khi kể xong câu chuyện, Giang Long bắt đầu đặt câu hỏi.

Bọn chúng còn nhỏ, nếu chỉ kể chuyện xưa, có lẽ lời vừa vào tai trái bọn chúng, đã theo tai phải mà đi ra.

https://thuviensach.vn

Sẽ không tự suy nghĩ đến người và sự tình trong câu chuyện.

Đó là lý do mà cần phải có người ở bên cạnh dò hỏi, tiến hành dẫn dắt.

Làm bọn nhỏ đem tình tiết trong câu chuyện, đặt chính mình vào tình huống đó, để biết được bọn chúng sẽ làm như thế nào.

Triệu Đình lập tức đứng lên:

- Sẽ làm!

- Tốt, khi ngươi trưởng thành, cũng sẽ là một đứa con có hiếu!

Giang Long khen.

Tiếp đó Bảo Bình ngồi ở một bên, dẫn đầu vỗ tay.

Bọn nhỏ cũng là lập tức giơ bàn tay nhỏ bé lên vỗ theo.

Triệu Đình nhận được lời khen, mặc dù cố nén cười, nhưng khóe miệng lại nhếch cong lên, không thể nén nổi.

Sau khi Triệu Đình ngồi xuống, những đứa nhỏ khác đều là rối rít giơ tay.

Giang Long mấy ngày trước đã từng dạy cho bọn chúng, muốn phát biểu ý kiến, trước tiên phải giơ tay, được mình đồng ý mới được phép nói.

Rất có kiên nhẫn, Giang Long làm cho bọn nhỏ từng người một phải giơ tay mới được phát biểu ý kiến.

Bọn chúng muốn nói, ngươi lại không đồng ý, sẽ đả kích tính tích cực của chúng, hạ thấp nhiệt tình của bọn nhỏ.

Nguyên một đám, cái miệng nhỏ đồng thời phát ra âm thanh non nớt, tuy nhiên lời nói gần như đều giống nhau, tất cả đều chứng tỏ, nếu bậc trưởng

https://thuviensach.vn

bối trong nhà sinh bệnh chúng sẽ thay họ thử thuốc.

Nếu như không có đủ kiên nhẫn, thật đúng là không thể nghe nổi đấy.

Giang Long lại tiếp tục giảng giải, một số thuốc có thể nếm được, nhưng là có một số thuốc không thể nếm được.

Cho nên trước khi để cho bọn nhỏ thử thuốc, nhất định phải hỏi thầy thuốc rõ ràng.

Bọn nhỏ tất cả cùng lên tiếng đáp ứng.

Sau khi thông qua câu chuyện, khơi dậy lên hứng thú của bọn nhỏ, tiếp theo liền dạy cho bọn chúng biết chữ, biết được tên nhân vật chính, tên quê quán những chỗ và vật có trong câu chuyện.

Sau đó bắt đầu xâu chuỗi lại, để cho bọn chúng đem chuyện viết xuống hoàn chỉnh.

Bọn chúng dù sao vẫn còn rất nhỏ, một ngày có thể học được hai cái chuyện xưa cũng không tệ rồi.

Một cái học buổi sáng, một cái học buổi chiều.

Đương nhiên, hai đứa nhỏ kia mới ba bốn tuổi thì năng lực học tập kém hơn, Giang Long để cho Lâm Nhã một mình chỉ dạy.

Phương pháp dạy bảo cũng là kể chuyện xưa, sau đó viết lên tấm thẻ, đem chữ trên thẻ chỉ cho đứa nhỏ xem, dạy bọn chúng học đọc, về phần viết thì sao?

Đó là tuyệt đối không thể dùng bút lông rồi.

Giang Long lấy bút chì tự chế ra cho bọn chúng dùng.

https://thuviensach.vn

Vả lại, đối với hai đứa bé này yêu cầu của hắn rất thấp, mỗi ngày có thể học được 3~5 chữ cái là được rồi.

Tỷ như con sói xám, bọn chúng có thể được học viết chữ sói.

Chú dê vui vẻ, được học viết chữ dê.

Mấy ngày kế tiếp, Giang Long lại giảng cho bọn nhỏ một số chuyện xưa.

Chẳng hạn như Ngọa nằm băng chờ cá chép, tự mình rửa bô, cho muỗi hút máu, và quạt gối ấm chăn.

Khi thật sự nghiêm túc làm việc, thời gian bao giờ cũng trôi qua rất nhanh, nháy mắt bảy ngày đã hết, đã tới lúc tỷ thí để phân thắng bại.

Sáng sớm hôm nay, Giang Long mang theo bọn nhỏ, đi tới kinh thành.

Ở bên cạnh đoàn xe, có một tên thái giám mặt trắng không râu và vài tên cung đình thị vệ đi theo.

Nói là thời gian bảy ngày, nhưng hôm nay đã là ngày thứ tám mọi người mới đi đến nơi, để phòng bị Giang Long sẽ trên đường tranh thủ thời gian, tiếp tục dạy bảo những hài tử kia.

Dọc theo đường đi, thấy Giang Long cưỡi ngựa ở phía trước vừa quay đầu, không cần biết có phải là quay lại tiếp xúc với mấy đứa nhỏ hay không, thì thái giám và bọn hộ vệ liền không nói một lời, lặng lẽ đi theo.

Sau một lúc lâu, đoàn xe tiến vào kinh thành, lại qua thời gian một nén hương, liền đi tới trước cửa hoàng cung.

Thái giám trẻ tuổi bước lên trước đưa ra thẻ bài, cấm vệ quân mới cho đi, Giang Long mang theo bọn nhỏ đi vào cửa cung.

https://thuviensach.vn

Những hài tử này chưa từng được tiến vào đại nội hoàng cung, dù là Triệu Đình cũng vậy, thật là hiếu kỳ nhìn trái nhìn phải, có cái gì không biết không hiểu, sẽ líu ríu tới hỏi thăm.

Mấy viên quan đi ngang qua thấy thế đều là khinh thường hừ lạnh!

Qua thời gian bảy ngày dạy bảo, bọn chúng đứa nào cũng giống nhau, không có nửa điểm tiến bộ!

Phương Việt khi mang theo bọn nhỏ tiến cung, những hài tử kia sau khi đi vào hoàng cung, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, không ai dám lớn tiếng ồn ào đấy.

Giang Long cũng nhìn thấy vẽ mặt bọn quan viên, nhưng là không thèm quan tâm.

Hoàng thượng già rồi, bệnh lâu năm thường nằm triền miên trên giường, khó có được một buổi như sáng sớm hôm nay, người lại rời khỏi giường, tới bên trong Văn Uyên Các.

Chờ Giang Long đến.

Đi vào Văn Uyên các cửa, thái giám trẻ tuổi đi vào trước phục chỉ, tiếp theo trở ra truyền lệnh cho Giang Long mang theo bọn nhỏ đi vào.

Giang Long đã nói qua cho bọn nhỏ, phải theo khuôn phép, bọn nhỏ biết lúc gặp mặt hoàng thượng, phải dập đầu, và không được phép tùy tiện nói chuyện, cho nên sau khi tiến vào Văn Uyên Các, bọn nhỏ đứng sau lưng Giang Long cùng quỳ xuống hô to Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, sau đó đều là yên tĩnh đứng im.

Ánh mắt cũng không dám chuyển động nhìn loạn khắp nơi nữa.

- Nháy mắt, cháu của Thành Hùng không ngờ cũng lớn như vậy rồi!

https://thuviensach.vn

Lão Hoàng thượng ngồi ở trên ghế rồng, nhìn từ trên cao xuống, sau một hồi cẩn thận đánh giá Giang Long, mới là cảm thán nói:

- Trẫm đến bây giờ vẫn còn nhớ rõ, năm đó trẫm mới sáu tuổi, Thành Hùng lão ỷ vào so với trẫm lớn hơn hai tuổi, tại ngự hoa viên đem trẫm đánh cho một trận.

Lời này vừa nói ra, rất nhiều đại thần đến xem tỷ thí, mặt đều là lộ ý cười.

- Thảo dân sợ hãi.

Giang Long hai mắt nhìn chằm chằm mặt đất nói.

- Đứng lên đi.

- Tạ ơn Hoàng thượng long ân.

Sau khi thanh âm của Giang Long nói ra, bọn nhỏ ở phía sau hắn, cũng là học theo tạ ơn Hoàng thượng long ân.

- Cha mẹ của những hài tử này đều đã tới, đang ở điện bên cạnh Văn Uyên Các, trước hết để cho bọn chúng gặp cha mẹ của mình một chút đã.

Hoàng thượng hạ chỉ.

Giang Long liền dẫn bọn nhỏ, đi sang điện bên cạnh.

Nghe thấy có thể được gặp cha mẹ của mình, những hài tử này sắc mặt liền bắt đầu biến thành kích động.

Suốt bảy ngày thời gian rời khỏi cha mẹ, bọn chúng tuy rằng rất vui vẻ, nhưng tuổi của bọn chúng vẫn còn rất nhỏ, nên trong lòng chúng nó là luôn luôn nhớ đến cha mẹ đấy.

https://thuviensach.vn

Vừa mới đi sang điện bên cạnh, một đám bọn chúng liền cất tiếng reo hò, đều tự chạy về phía cha mẹ của mình.

Cha mẹ bọn nhỏ cũng rất nhớ con trai, nhưng do đang ở bên trong đại nội hoàng cung, cho nên bọn họ vội vàng ngăn cản con mình, không để cho bọn chúng lớn tiếng ồn ào nào động.

Phương Việt mang theo bọn nhỏ mà gã dạy bão đứng ở một chỗ bên trong điện, thấy thế không khỏi cười lạnh một tiếng.

Lúc này Giang Long cũng nhìn thấy gã.

Mà ở phía sau Phương Việt, đang cung kính đứng, chính là một đám hài tử.

Mỗi đứa trên mặt hoặc nhiều hoặc ít có chút hâm mộ nhìn bọn nhỏ vừa mới vào, bởi vì Phương Việt dạy bảo cực kỳ nghiêm khắc, đồng thời còn cảnh cáo, không được gã đồng ý, ai cũng không được phép chạy về phía cha mẹ, bọn nhỏ trong bảy ngày này đã bị Phương Việt làm cho sợ hãi.

Thấy vậy tự nhiên là hâm mộ bọn nhỏ được Giang Long dạy bảo, có thể không cần cố kỵ nhào vào trong lồng ngực của cha mẹ.

Sự tình trong điện bên cạnh, có thái giám bẩm báo cho Hoàng thượng biết.

Trong Văn Uyên Các, hôm nay quan to tề tụ.

Có Lại bộ thượng thư Thường Thanh, người này là tâm phúc của Thái Tử.

Lại bộ tả thị lang, Hà Kình, Lại bộ hữu thị lang, Văn Đào, hai người này ở bên trong, Hà Kình cũng giống như Thường Thanh chức vị tương đương đứng ở trong đội ngũ của Thái Tử vì Thái tử làm việc.

https://thuviensach.vn

Có bộ lễ thượng thư Triệu Bình, tả thị lang Tiêu Kính, người này Giang Long đã từng gặp mặt ở Già Lam Tự.

Hữu Thị Lang Biển Thông.

Có bộ binh thượng thư Lưu Định Bang, tả thị lang Tạ Thành, hữu thị lang Quan Triều.

Cùng với rất nhiều quan văn hôm nay có tấu chương đều tới tham dự.

Còn có một số quý tộc mặc trường bào, đại nhân vật thân phận đều không thấp, Thành Quốc Công cũng là rõ ràng ở trong nhóm này, rất hiển nhiên những người này tất cả đều có tước vị trong người.

- Bảy ngày, những hài tử kia vẫn không hiểu lễ nghi!

Thường Thanh vừa mới nghe thái giám nói xong, ngay lập tức lên tiếng trào phúng.

Y là thuộc phe Thái Tử, mà Thái Tử cùng với Cảnh gia lại không hợp nhau, y tự nhiên đối với Giang Long tràn ngập địch ý.

Hà Kính lập tức mở miệng hùa theo:

- Thường đại nhân nói rất đúng! Theo như thần thấy, đúng là Phương đại nhân dạy bảo thành quả tốt hơn.

Đại bộ phận quan văn, lên tiếng phối hợp.

Lão Hoàng thượng ngồi ở ghế rồng trên cao, vuốt cằm khe khẽ gật đầu.

Hiển nhiên là cùng quan điểm với Thường Thanh và Hà Kính.

Nhưng lúc này, một thanh âm vang vọng lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay tỷ thí không phải xem ai dạy học trò nhu thuận nghe lời, mà là xem học trò của ai biết chữ nhiều hơn, thông hiểu đạo lý nhiều hơn.

Mọi người theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy Thành Quốc Công cười ha hả nói:

- Theo như bổn quốc công mà nói, lại là rất thích cách mà Cảnh gia tiểu tử dạy nên những đứa nhỏ kia, tính tình thật, không giống Phương đại nhân bên này, một đám chất phác khô khan, đá ba cái vẫn không đánh rắm ra tiếng!

Thanh âm vừa mới xuất ra, đám võ tướng đều phụ họa.

Các quan văn lập tức trừng mắt phản đối!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Nằm Trên Băng Chờ Cá Chép

Từ xưa quan văn và võ tướng luôn bất hoà.

Quan văn giữ lễ nghi, trọng giáo dục, cảm hoá, phần lớn thích đứa nhỏ nghe lời nhu thuận, cung kính với người lớn, khiêm nhường.

Võ quan lại khác, bọn họ biết mình thô lỗ, cho rằng đứa nhỏ nhu thuận nghe lời thì được nhưng không thể yếu đuối nhút nhát, bọn họ thích một đứa nhỏ thông minh lanh lợi hơn.

Thường Thanh là Lại bộ Thượng thư, nhân vật số một của nhà họ Lại, Lại bộ còn đứng đầu lục bộ.

Y nói thế nào, quan văn nhất định sẽ phụ hoạ theo.

Mà văn võ bất hoà, Thành Quốc Công mở miệng thì võ tướng đều hùa theo.

Trong khoảng thời gian ngắn biến thành văn võ đấu miệng.

Hoàng thượng cũng đau đầu theo.

Văn võ bất hoà không phải lão không vui nhưng liên tục như vậy, đấu đi đấu lại quả thực làm lão ngủ không yên, âu yếm mỹ nhân cũng không có hứng thú.

Lập tức ngắt lời hai bên đang tranh cãi kịch liệt, cho gọi Giang Long và Phương Việt mang đám hài tử đến đại điện.

https://thuviensach.vn

Đến đại điện, Phương Việt mang bọn học trò đứng phía bên trái.

Giang Long mang bọn hài tử đứng bên phải.

- Lý do cuộc tỷ thí lần này các vị ái khanh đã rõ, một số học sĩ uyên bác, đại nho danh môn cùng nhiều tiên sinh trong kinh thành đều nói đọc thoại bản là mê muội mất cả ý chí, đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc học hành của các sĩ tử. Trẫm đã nhận được không ít lời thỉnh cầu niêm phong nhà máy in Thông kim bác cổ.

Lão Hoàng thượng không vòng vo đi thẳng vào vấn đề.

- Nhà máy in Thông kim bác cổ có sản nghiệp của Thành Quốc Công, nên Trẫm cho mời vào cung hỏi xem việc này nên xử lý thế nào.

Y nói hài tử đọc thoại bản đối với việc học ngược lại rất có ích.

Sau đó thỉnh cầu trước khi đóng cửa nhà máy tiến hành so tài với nhóm hài tử của bọn họ một trận. Trẫm suy trước tính sau, cuối cùng đã đáp ứng.

- Hoàng thượng thánh minh!

Văn võ cả triều đều đồng thanh hô.

Lão Hoàng thượng nhẹ nhàng khoát tay.

- Cuộc tỷ thí lấy lấy số lượng từ học được và hiểu biết đạo lý để luận thắng bại, bây giờ chúng ta sẽ kiểm tra.

Người đâu, lấy giấy bút!

- Tuân chỉ!

Ngoài Văn Uyên các có thái giám lên tiếng trả lời, chỉ chốc lát mấy tiểu thái giám mang bàn thấp, trên bàn bày giấy và bút mực nối đuôi nhau mà

https://thuviensach.vn

vào.

Bọn nhỏ bắt đầu ngồi xuống bắt đầu nghiên mực.

Điểm này Giang Long và Phương Việt đã dạy bảo nên bọn nhỏ không phạm sai lầm.

Mặc dù dưới tay hai người có một vài tiểu hài tử ba bốn tuổi ngồi đó nhưng cũng bày ra bộ dáng đàng hoàng.

Rất nhiều văn thần võ tướng âm thầm gật đầu hài lòng.

Sau khi bắt đầu viết chữ, có thể viết bao nhiêu thì viết.

Sau khi cầm bút, hài tử hai bên bắt đầu có khác biệt.

Phương Việt dạy hài tử tư thế ngồi ngay ngắn, cầm bút đúng quy tắc.

Mà Giang Long dạy là muốn cầm thế nào thì cầm, muốn ngồi thế nào thì ngồi.

Các nhóm quan lại bắt đầu nghị luận rầm rì.

Kèm theo ánh mắt khinh thường nhìn Giang Long.

Khi viết chữ, tư thế ngồi, phương pháp cầm bút đều có yêu cầu cứng nhắc.

Ngồi ngay ngắn, cầm bút chính xác, có khắc khổ một chút mới viết ra được chữ tốt.

Giang Long cũng biết điểm này, tuy nhiên những hài tử này còn nhỏ, hắn không ép buộc.

Rất nhiều võ tướng âm thầm nhíu mày, thích những hài tử bên phía Phương Việt hơn.

https://thuviensach.vn

Chỉ có Thành Quốc Công đưa mắt nhìn về phía Giang Long, thấy hắn tự tin.

Trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Sau nửa nén hương, những hài tử bên phía Phương Việt bắt đầu có người nhíu mày, suy tư, buông bút.

Cái gì đã học qua nhớ lại đều viết ra cả.

Nhưng bọn hài tử bên phía Giang Long vẫn múa bút thành văn, xem ra còn rất nhiều chữ muốn viết.

Qua một hồi, toàn bộ hài tử bên Phương Việt buông bút xuống.

Nhưng bên Giang Long, ngoại trừ một hai đứa lớn ba bốn tuổi ngẫu nhiên tỏ mò nhìn quanh, còn lại vẫn miệt mài viết.

Sắc mặt Phương Việt càng ngày càng khó coi.

Thường Thanh cầm đầu nhóm quan văn sắc mặt cũng ngày một âm u.

Phần lớn võ tướng chỉ có Thành Quốc Công cười ha hả trò chuyện.

Lại thêm nửa nén hương nữa, bọn hài tử bên Giang Long mới dần dần buông bút xuống.

- Người đâu, tới kiểm tra xem.

Hoàng thượng mở miệng.

Phương Việt không phục, tự mình lại xem xem rốt cuộc Giang Long dạy bọn nhỏ có thể viết ra bao nhiêu chữ.

Khi nhìn qua liền nản lòng.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng y dạy bảo hài tử tư thế ngồi, phương pháp cầm bút nhưng dù sao bọn chúng còn ít tuổi, chữ viết hai bên đều xiêu vẹo.

Nhưng bàn về số lượng từ, Phương Việt không dám nhìn thẳng.

Người sáng suốt thấy vẻ mặt Phương Việt đã biết kết quả thắng thua.

Một lát sau có quan văn tới thống kê chữ.

Viết được nhiều chữ nhất là một hài tử bên Giang Long, là một hài tử bình dân tên Dương Kiến, năm nay vừa tròn sáu tuổi.

Tổng cộng viết được tám trăm ba mươi ba chữ.

Những người còn lại viết được khoảng sáu trăm đến gần tám trăm chữ.

Bên Phương Việt, hài tử viết ra nhiều nhất chỉ có hai trăm chữ.

Nghe được kết quả sau cùng, rất nhiều đại thần đều giật mình.

Chênh lệch này quá lớn.

Võ tướng càng được dịp chế diễu quan văn, nói bọn họ tri thức uyên bác mà không dạy được hài tử.

Thương Thanh sắc mặt khó coi nhưng không bất mãn với Phương Việt.

Y cũng cũng dạy hài tử trong nhà, nhưng luận về hiệu suất còn chưa bằng Phương Việt.

Thật sự là bọn hài tử bên Giang Long biểu hiện quá mức kinh người rồi.

Nếu không phải biết Hoàng thượng không thiên vị Giang Long, y đã nghi ngờ trong chuyện này có quỷ.

https://thuviensach.vn

Bảy ngày làm phần lớn hài tử học được khoảng sáu trăm đến tám trăm chữ.

Đứa nhiều nhất thậm chí viết được tám trăm ba mươi chữ!

Hoàng thượng ngồi trên ghế rồng xem bọn hài tử viết chữ ngoài mặt không biểu hiện gì nhưng trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Sau khi nhìn một chút phát hiện có gì đó kỳ quặc.

Phương Việt dạy bọn hài tử viết Bách gia tính (trăm họ dân chúng).

Đây cũng là bài đầu tiên quan trọng nhất của các hài tử vỡ lòng.

Đại đa số dân chúng không biết chữ, cho dù có được đi học nhưng không được vài năm, nên đây là một bài học phi thường thực tế.

Học được Bách gia tính, ít nhất biết viết tên mình như thế nào.

Ngay cả mấy đứa ba bốn tuổi, Phương Việt cũng dạy Bách gia tính.

Mà Giang Long dạy những hài tử này viết chuyện xưa.

Viết chuyện xưa rõ ràng rất lưu loát, không giống Bách gia tính, một chữ phải cách một đoạn, khó khăn hơn một chút.

Lão Hoàng thượng này không phải người thường, chỉ chốc lát đã nhìn ra mấu chốt vấn đề.

Kết quả của việc này vừa ứng với thuyết pháp của Giang Long, xem thoại bản đối với việc học của đám hài tử là có lợi.

Ít nhất có thể trong thời gian học như nhau biết nhiều chữ hơn.

Tuy nhiên… Hoàng thượng có thể tỏ thái độ như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Đương nhiên không thể!

Cho trường tư dùng thoại bản cho bọn nhỏ học vỡ lòng?

Đây chẳng phải là trò cười sao.

Rất nhiều hài tử bình dân được cha me cho học trường tư, không mong muốn con minh tham gia thi cử, chỉ muốn hài tử viết được tên của mình, rồi học con số để tính sổ sách, chỉ học một năm hoặc nửa năm là không đóng nổi học phí.

Nếu đem tài liệu chính thống đổi thành thoại bản, chẳng lẽ hài tử đi học về lại kể cho cha mẹ chúng nghe chuyện xưa sao?

Lão Hoàng thượng dần dần nhíu mày lại.

Thường Thanh là tâm phúc của Thái tử, đương nhiên sẽ không để cho Giang Long nổi danh.

Lúc trước đã nghĩ đến kết quả Phương Việt thua, nhưng xem Hoàng thượng lúc này có vẻ không muốn cho Giang Long thắng.

Mắt hơi đổi, y lập tức bước ra khom người nói:

- Khởi bẩm Hoàng thượng, lần tỷ thí này ngoài so tài số lượng chữ viết được còn xem bọn hài tử thông hiểu đạo lý đến đâu.

Hà Kính lập tức đứng ra phụ hoạ.

- Đúng vậy, trẫm có nói như vậy.

Lão Hoàng thượng tuy gật đầu nhưng trong lòng cười khổ.

Lão mới xem qua nhưng thứ Giang Long dạy bọn hài tử viết trên giấy, đều là chuyện xưa, chuyện xưa vốn là giảng đạo lý một cách ẩn ý đấy.

https://thuviensach.vn

Cho nên cho dù thi tiếp, bọn hài tử được Giang Long dạy vẫn thắng thôi.

Chỉ có điều không ai nhìn ra khoé miệng lão có chút khổ sở.

Kế tiếp, bọn nhỏ học được đạo lý gì thì trình bày, không hạn chế.

Phương Việt hít sâu một hơi, hai tay nắm chặt, tự nhận không thể đấu nổi Giang Long.

Nhưng gã không muốn thua một cách không rõ ràng.

Xoay người lại, ánh mắt uy nghiêm đảo qua trên người bọn hài tử.

Thấy ánh mắt gã những hài tử này đều bị dù doạ, theo bản năng rụt cơ thể lại.

Phương Việt cũng dạy cho bọn hài tử đạo lý, bọn nhỏ đương nhiên hiểu được trung với vua, hiếu thảo với cha mẹ và người bề trên, phải tôn trọng biết ơn thầy dạy.

Tất cả đạo lý đấy mọi người đều biết.

Hơn nữa Hoàng thượng rõ ràng thích phương pháp dạy như vậy của gã.

Bởi vì có thể dạy cho đứa nhỏ tận tâm trung thành với vua từ bé.

Phương Việt lấy thứ tự, gọi từng hài tử, bọn nhỏ nói rất đúng đạo lý này.

Đợi cho bọn hài tử bên Phương Việt trả lời xong, bọn hài tử bên Giang Long đều giơ cao tay phải lên.

Lão Hoàng thượng vẻ mặt khó hiểu.

Giang Long khom người giải thích:

https://thuviensach.vn

- Thảo dân nghĩ hài tử đến lớp học cũng có quyền lên tiếng, giống như nghe giảng không hiểu có thể hỏi lại, lão sư nói sai có thể chỉ ra. Tuy nhiên muốn lên tiếng nhất định phải giơ tay lên xin phép trước.

Đợi đến khi lão sư đồng ý gọi, bọn chúng mới có thể đứng lên nói.

Lời vừa nói xong các quan văn lập tức nghị luận.

Bọn họ dạy đứa nhỏ chính là muốn cho ai nói thì người đó được nói.

Hài tử học bị động, không có quyền phát ngôn.

Quan điểm này của Giang Long bọn họ không thể nói là không tốt được.

Lão sư dạy sai, học trò không được nói sao? Như thế thì lòng dạ lão sư cũng quá hẹp hòi rồi.

Đương nhiên trong lòng không tán thành lắm, vì theo bọn họ, lão sư có uy nghiêm riêng, không thể để học trò khiêu khích được.

- Ngươi nói đi!

Lão Hoàng thượng chỉ một nam hài nói.

Nam hài lập tức đứng lên, trên mặt không có nửa điểm sợ hãi. Thực tế là nó tuổi còn nhỏ quá, đâu biết sợ là gì, còn ngẩng cao đầu ưỡn ngực nói:

- Hồi Hoàng thượng, thảo dân kể Nhị thập tứ hiếu cho mọi người nghe, chuyện xưa thứ nhất, nằm trên băng chờ cá chép…

Chuyện này nói về một nam hài tên là Vương Tường, rất hiếu thảo, mẹ y chết sớm, kế mẫu Chu thị sinh Vương Lãm. Chu thị thiên vị con ruột, thường cho Vương Tường ăn gạo sống, cơm thô. Nhưng Vương Tường vẫn hiếu kính. Cha mẹ sinh bệnh, Vương Tường cực nhọc ngày đêm không nghỉ ngơi, chăm lo thuốc men chu đáo.

https://thuviensach.vn

Kế mẫu muốn ăn cá chép tươi mà trời rét đóng băng không có chỗ mua. Vương Tường mặc cho trời lạnh thấu xương, cởi trần nằm trên sông băng, băng tan ra, một con cá chép nhảy lên, y vui mừng đem về cho kế mẫu.

Chuyện này làm kế mẫu cảm động. Sau khi kế mẫu chết, Vương Tường đau buồn, an táng chu đáo theo lễ làm Vương Lãm kính trọng, đối với huynh trưởng càng thêm tôn kính, trở thành hai huynh đệ có tiếng xa gần.

Nói xong lời cuối cùng, nam hài này tỏ thái độ nói mình nhất định phải giống Vương Tường, hiếu kính song thân.

Nghe một hài tử có thể nói ra đạo lý như vậy, văn võ đại thần đều ngạc nhiên kinh sợ.

(***) Nhị thập tứ hiếu (theo wikipedia):

1. Ngu Thuấn (虞舜): hiếu cảm động trời

2. Lưu Hằng (刘恒, tức Hán Văn Đế): người con nếm thuốc

3. Tăng Sâm (曾参): mẹ cắn ngón tay, tim con đau xót

4. Mẫn Tổn (闵损): nghe lời mẹ với quần áo đơn giản

5. Trọng Do (仲由): vác gạo nuôi cha mẹ

6. Đổng Vĩnh (董永): bán thân chôn cha

7. Đàm Tử (郯子): cho cha mẹ bú sữa hươu

8. Giang Cách (江革): làm thuê nuôi mẹ

9. Lục Tích (陆绩): giấu quýt cho mẹ

10. Đường phu nhân: (唐夫人) cho mẹ chồng bú sữa

https://thuviensach.vn

11. Ngô Mãnh (吴猛): cho muỗi hút máu

12. Vương Tường (王祥): nằm trên băng chờ cá chép

13. Quách Cự (郭巨): chôn con cho mẹ

14. Dương Hương (杨香): giết hổ cứu cha

15. Châu Thọ Xương (朱寿昌): bỏ chức quan tìm mẹ

16. Dữu Kiềm Lâu (庾黔娄): nếm phân lo âu

17. Lão Lai tử (老莱子): đùa giỡn làm vui cha mẹ

18. Thái Thuận (蔡顺): nhặt dâu cho mẹ

19. Hoàng Hương (黄香): quạt gối ấm chăn

20. Khương Thi (姜诗): suối chảy cá nhảy

21. Vương Bầu (王裒): nghe sấm, khóc mộ

22. Đinh Lan (丁兰): khắc gỗ thờ cha mẹ

23. Mạnh Tông (孟宗): khóc đến khi măng mọc

24. Hoàng Đình Kiên (黄庭坚): rửa sạch cái bô đi tiểu của mẹ

Nhị thập tứ hiếu (chữ Hán: 二十四孝) là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh 郭居敬, bính âm: Guō Jūjìng) vào thời nhà Nguyên biên soạn. Ông nổi tiếng là một người con hiếu thảo, và sau khi cha mất ông đã xuất bản quyển này. Hầu hết các người con hiếu thảo là nam giới báo hiếu cho mẹ già. Các câu chuyện được kể lại xảy ra từ thời Thuấn Đế đến đời ông.

https://thuviensach.vn

Vương Tường: nằm trên băng chờ cá chép

Vương Tường (tên tiếng Trung: 王祥), (185-269), tự Hưu Chinh (休征/休徵), người Lang Gia thời Đông Hán tới Tây Tấn (nay là Lâm Nghi, Sơn Đông). Ông sống trải qua các thời kỳ Đông Hán, Tào Ngụy và Tây Tấn. Thời Đông Hán, ông ẩn cư 20 năm. Thời Tây Tấn làm quan tới chức thái úy, thái bảo, tước phong tới Huy Lăng hầu. Ông là anh em cùng cha khác mẹ với tổ 5 đời của Vương Hi Chi(303-361) là Vương Lãm. Ông từng làm quan cho Tào Ngụy và cùng nhiều quan chức của Tào Ngụy đưa tiễn Đặng Ngải và Chung Hội lên đường tấn công Thục Hán. Vương Tường sau này đã khuyên Tư Mã Chiêu chọn con trai cả của ông là Tư Mã Viêm làm người kế vị. Điều này đã giúp tránh xảy ra nội chiến giữa những người con của ông này.

Ông được lưu tên trong sử sách Trung Hoa như là một trong nhị thập tứ hiếu do ông là người con có hiếu. Mẹ ông mất sớm, ông ở cùng cha đẻ và mẹ kế người họ Chu. Mẹ kế vốn ghét ông, thường dèm pha ông làm cha ông cũng ghét luôn cả ông. Tuy nhiên, ông là người tính tình khoan hòa nên vẫn một lòng hiếu thảo với cha mẹ. Mùa đông, nước đóng băng, mẹ kế muốn ăn cá chép tươi nên ông đã cởi trần nằm trên băng để tìm bắt bằng được 2 con cá chép mang về. Thấy ông hiếu thảo như vậy nên cả cha đẻ và mẹ kế đều cảm động mà đổi sang yêu quý ông.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Đại Thắng

Nam hài không đầy sáu tuổi nhưng có thể đem chuyện xưa kể lại tỉ mỉ, lưu loát làm cho một đám văn võ bá quan giật mình không ngừng.

Nhưng đây chỉ là mới bắt đầu.

Kế tiếp Hoàng thượng lại hỏi nam hài mấy vấn đề.

Người con nếm thuốc, cho muỗi hút máu, quạt gối ấm chăn… một đống chuyện xưa từ miệng hài tử nhả ra.

Quan văn võ tướng trợn mắt há mồm.

Chẳng nhẽ những hài tử này đều là thần đồng sao?

Tất cả nam hài lại giơ tay, lão Hoàng thượng không dám gọi nữa.

Bởi vì kết quả đã rõ ràng, Giang Long toàn thắng.

Những hài tử đều giơ cao tay phải kia trên mặt mong muốn được lên tiếng làm Hoàng thượng càng muốn tuyên bố tỷ thí chấm dứt.

Chợt thấy có hai ba tiểu hài tử chỉ có ba bốn tuổi.

Lúc trước thi viết chữ thành tích không tốt lắm, hơn nữa cũng không viết chuyện xưa.

Lão Hoàng thượng liền chỉ một hài tử trong đó.

- Ngươi nói đi!

https://thuviensach.vn

Bé con đứng lên cất giọng nói:

- Sói ăn dê, dê ăn cỏ, trâu giúp tá điền cày ruộng…

- Ngươi!

Hoàng thượng chỉ về một hài tử khác gọi.

- Một năm phân thành bốn mùa, mùa xuân gieo hạt, mùa thu thu hoạch, mùa hè nóng giúp phụ mẫu quạt mát, mùa đông giúp phụ mẫu đắp chăn bông…

Thanh âm trẻ thơ không ngừng quanh quẩn trong đại điện.

Lúc trước Phương Việt cũng dạy hài tử hiếu thuận song thân và người bề trên nhưng rất sáo rỗng.

Mà tiểu hài tử bên Giang Long nói lại vô cùng cẩn thận, thực dụng, rõ ràng như thế nào là hiếu thuận.

Nhìn lại, cao thấp đã rõ ràng.

Phương Việt hồn bay phách tán.

Các quan văn không động đậy nổi thắt lưng, nhóm võ tướng thì chỉ trỏ bọn hài tử Giang Long dạy dỗ.

- Trâm tuyên bố lần tỷ thí này xưởng in Thông kim bác cổ thắng.

Thành Quốc Công lập tức cười ha ha, chẳng để ý đây là đâu.

Rất nhiều võ tướng đến chúc mừng

Giang Long cũng vui vẻ, xưởng in không bị đóng cửa nghĩa là hắn có thể tiền vào như nước. Hơn nữa thắng lợi này cũng giúp hắn đem thú bông vào thị trường dễ dàng hơn.

https://thuviensach.vn

Các quan văn đều gục đầu xuống.

Một đám trông vô cùng ủ rũ.

Tuy nhiên lại không có ai trách cứ Phương Việt vì lần tỷ thí này không phải phương pháp giáo dục không tốt mà bọn nhỏ Giang Long dạy dỗ quá mức thông minh tinh nghịch.

Bọn họ không ai có tự tin và dũng khí đứng ra so tài với Giang Long.

- Phương ái khanh không cần nản lòng.

Thành Quốc Công cười nhỏ, lão Hoàng thượng nói:

- Tuy lần này tỷ thí ngươi thua nhưng trong đó có nguyên nhân cả. Ngươi dạy bọn nhỏ học viết Bách gia tính là thực tế nhất đấy.

Nói tới đây, lão Hoàng thượng nhìn về phía Giang Long.

- Ngươi nói có đúng hay không?

- Thảo dân đích thật là có chút mưu lợi.

Giang Long không phản bác.

- Tuy rằng mưu lợi nhưng đúng lúc hợp với lời Thành Quốc Công nói xem thoại bản có đôi khi trợ giúp đám hài tử ở việc học, không nói đâu xa, riêng tốc độ biết chữ chính là khác biệt với những hài tử khác rồi.

Lão Hoàng thượng xem như nói công bằng không thiên vị.

- Hoàng thượng thánh minh!

Đến phần khen thưởng, đây là cuộc tỷ thí đương nhiên sẽ có phần thưởng.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên chỉ thưởng cho bọn hài tử, không thưởng cho Thành Quốc Công và Giang Long.

Hài tử viết được tám trăm ba mươi ba chữ, Hoàng thượng không thưởng bạc mà hạ chỉ chỉ cần sau này hài tử này học tư thục thì mọi chi phí do triều đình lo.

Sau đó cho mỗi hài tử bên Giang Long mỗi người một cây viết.

Mặc dù chỉ là bút bình thường nhưng được Hoàng thượng ban cho dĩ nhiên có ý nghĩa hơn.

Đem về nhà có thể xem như bảo vật gia truyền rồi.

Có hai hài tử ba bốn tuổi rất đáng yêu, Hoàng thượng đặc biệt thưởng cho giường chiếu và chăn bông.

Cho bọn nhỏ lui ra về nhà với cha mẹ, Hoàng thượng chỉ bảo Giang Long.

Để hắn về sau khắc nhiều chuyện xưa giống nhị thập tứ hiếu, dùng ngụ ý chuyện xưa dạy bảo bọn hài tử đạo lý làm người, một lòng hướng thiện.

Giang Long lập tức đồng ý.

Tiếp theo Hoàng thượng rất nghiêm túc hỏi Giang Long đối với bài dạy vỡ lòng cho bọn nhỏ có sáng kiến gì thì đề nghị.

Từ đó có thể thấy được lão Hoàng thượng này không phải dạng người tầm thường vô năng.

Bài vỡ lòng cho bọn nhỏ là vô cùng trọng yếu.

Hắn không dám nói lung tung, chỉ kết hợp kinh nghiệm kiếp trước, nói qua loa đi một tí.

https://thuviensach.vn

- Dùng nhị thập tứ hiếu để dạy hài tử biết chữ, mỗi tháng cho tiên sinh tư thục công khai giảng một lần, cho tất cả dân chúng Bách gia tính?

Hoàng thượng nghe kiến nghị của Giang Long thì thào khẽ vuốt chòm râu hoa râm.

Trong lúc các hài tử đang tỷ thí ở hoàng cung thì Phương Bàn mang bình rượu lên tầng hai của một quán rượu lớn.

Vài ngày nay gã đều ngồi bàn cạnh cửa sổ.

Điểm tốt của tửu lâu chính là ăn uống thoải mái.

Mặt trời dần lên cao, ánh nắng xuyên qua cửa sổ chiếu xuống mặt đất, trông ấm áp vô cùng.

Phương Bàn hít từng hơi không khí trong lành, hưởng thụ cảm giác ấm áp của ánh mặt trời chiếu lên người.

Gã không biết mình còn có thể sống đến bao giờ.

Uống xong một chén rượu, Phương Bàn thấy một bóng dáng gầy ở phố đối diện.

Thân ảnh này gã quá quen thuộc.

Hầu Giang đột nhiên ngẩng đầu, mắt đối mắt với Phương Bàn.

Trong lòng Phương Bàn căng thẳng.

Rốt cuộc đã tới.

Gã hít một hơi thật dài, đôi tay căng thẳng nắm lại.

Hầu Giang cúi đầu đi vào cửa hàng quan tài.

https://thuviensach.vn

Lập tức có tiểu nhị đến tiếp đón.

- Lấy cỗ này đi.

Sau một hồi lâu nhìn ngó, Hầu Giang chỉ vào một cỗ nói.

- Khách quan ngài thật tinh mắt…

Tiểu nhị thao thao bất tuyệt tán dương một hồi, cuối cùng hỏi.

- Khi nào ngài tới lấy hàng?

- Hôm nay. Ngươi giúp ta mang cỗ quan tài này ra ngoài thành đi.

Cỗ quan tài này là Hầu Giang mua cho Phương Bàn.

Tuy nhiên sau khi Phương Bàn chết y không thể vội vàng nhặt xác được, chỉ có thể đào một cái mộ chôn quần áo và di vật ở vùng núi ngoại ô.

Phương Bàn nhìn tiểu nhị mang cỗ quan tài đặt lên xe bò, hướng đến ngoài thành kéo đi.

Hầu Giang âm thầm vừa chỉ quan tài vừa chỉ gã.

Gã hiểu ý của Hầu Giang.

Gật đầu mạnh một cái, Phương Bàn tiếp tục uống rượu. Lúc này một đội ngũ khí thế uy phong bên tay phải đường đi tới.

Phía trước đội ngũ này có hộ vệ mở đường đao thương san sát, áo giáp sáng loáng.

Mấy cỗ xe ngựa đều dùng ngựa tốt để kéo.

Ngựa tốt, bốn chân chắc khoẻ, đường cong rõ ràng, không có lông tạp.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy đội ngũ, Hầu Giang cúi đầu, theo bản năng đưa tay kéo vành nón kín mặt.

Phương Bàn thì thấy căng thẳng, lòng bàn tay bắt đầu đổ mồ hôi.

Đội ngũ tiến đến ngày càng gần. Đúng lúc này một hộ vệ cưỡi ngựa vội vàng chạy tới một chiếc xe ngựa cạnh đó, cách mảnh rèm nói gì đó, sau đó trong xe có tiếng đập phá đồ đạc lung tung rồi bánh xe xảy ra vấn đề làm đoàn xe phải dừng lại.

Hoài Vương ra phía ngoài xe cầm roi ngựa quật phu xe một trận.

Giang Long không ngờ lại thắng, thật đáng giận!

Hơn nữa gã luôn coi trọng mặt mũi, giờ trên đường cái xe cũng hỏng làm gã thấy mất hết thể diện.

Vì thế ra tay càng lúc càng mạnh.

Chỉ chốc lát phu xe đã bị đánh chết.

Phương Bàn ngơ ngác nhìn thi thể bất động của phu xe, trước mặt lại hiện lên cảnh tượng chết thảm của phụ thân năm đó.

Trong mắt phun ra ngọn lửa phẫn hận.

Hầu Giang nhìn Hoài Vương lên một xe ngựa khác, đội ngũ yên lặng tiếp tục đi, y lặng lẽ làm thủ hiệu với Phương Bàn rồi rời đi.

Một người lớn bị đánh chết nếu như người khác làm sẽ có nhiều dân chúng đứng xem.

Nhưng ác danh của Hoài Vương cả kinh thành này có ai không biết?

Cho nên bọn họ đều núp xa xa tránh liên luỵ tới bản thân.

https://thuviensach.vn

Phương Bàn trong lòng căng thăng, tinh thần tập trung, lúc này trong tai chỉ còn nghe tiếng của bánh xe lăn và tiếng vó ngựa dẫm lên đá.

Rốt cục đội ngũ cũng đi đến quán rượu gần đó.

Bỗng nhiên Phương Bàn ôm lấy vò rượu uống ừng ực.

Lúc buông vò xuống là lúc bọn hộ vệ đi quá được một nữa đội.

Nhìn chằm chằm vào xe ngựa của Hoài Vương, Phương Bàn hô hấp gấp gáp.

Đúng lúc này khuôn mặt Anh Hồng đột nhiên xuất hiện trước mắt gã.

Lúc này nhảy xuống chắc chắn sẽ chết… Người nọ có nói qua có thể cho mình một cơ hội rút lui một lần.

Phương Bàn muốn ra tay nhưng đã nhanh dừng lại.

Không ai không sợ chết, còn có thể sống cũng không ai dại dột đi tìm cái chết.

Trong đầu gã hiện lên cảnh chém đầu tội quan.

Ngày ấy trước khi chết, tội quan đó cầu xin kêu khóc, âm thanh hối hận và sợ hãi quanh quẩn bên tai gã.

Thân thể Phương Bàn khẽ run lên.

Lúc này xe ngựa Hoài Vương đã đi qua tửu lầu.

Lần sau, lần sau sẽ làm!

Cổ họng gã nhấp nhô.

Môi khô rang.

https://thuviensach.vn

Nhưng vừa lúc đó một tiếng khóc thét vang lên, gã theo bản năng nhìn lại, thấy một bà lão kéo một đứa bé, nghiêng ngả lảo đảo chạy về phía thi thể của phu xe.

Khuôn mặt bà lão đột nhiên hiện ra trước mắt Phương Bàn.

- A!

Phương Bàn rống giận, lấy mồi lửa thổi cháy, sau đó ôm lấy vò rượu nhảy qua cửa sổ.

- Hoài Vương Triệu Trắc, hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi!

Tiếng gầm của gã đã làm đội ngũ vương phủ chú ý.

Vừa mới nhảy ra liền nghe tiếng sưu sưu sưu vang lên, từng mũi tên nhọn hướng gã bay đến.

Hoá ra là hộ vệ vương phủ phản ứng nhạy bén ra lệnh cung thủ bắn tên.

Phốc, phốc, phốc… Trong nháy mắt thân thể Phương Bàn đã trúng ba mũi tên.

Tuy không trúng chỗ nguy hiểm nhưng cũng khiến gã đau trắng mặt, thân thể từ giữa không trung thẳng tắp rơi xuống.

Bọn hộ về rút đao thép chạy tới.

Con đường này rộng khoảng ba trượng, xe ngựa ở giữa đường, Phương Bàn từ lầu hai nhảy xuống tuy không nhảy đến xe ngựa nhưng cách cũng không xa.

Đỡ vò rượu rơi xuống, Phương Bàn quắng thật mạnh lên mặt đất, mặc cho khoé miệng tràn máu, gã cố gắng lăn vài vòng tới gần xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Thù hận sâu sắc làm gã quên đi đau đớn trên người.

Lúc này hộ vệ cầm đao chạy gần tới chỗ Phương Bàn.

- Hoài Vương Triệu Trắc, hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi!

Phương bàn liều mạng đem mồi lửa đã thổi cháy ném vào bên trong vò rượu.

Lúc này Hoài Vương nghe thấy động, vừa lúc xốc rèm cửa xe lên.

Cùng Phương Bàn hai mắt đỏ ngầu nhìn nhau.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Giết Vương

Đôi mắt đầy máu phản chiếu khắc khổ khắc sâu thù hận trong lòng, loại ánh mắt này trước kia Hoài Vương đã gặp qua không biết bao nhiêu lần.

Gã chưa bao giờ quá sợ hãi, đường đường là Hoàng tử, trên người có huyết mạch Thiên tử, thân phận cao quý, hơn nữa gã có dã tâm tranh đoạt ngai vàng, cũng tự tin gã sẽ thành công, chẳng còn gì khiến gã sợ nữa cả.

Có gan thù hận mình, trực tiếp diệt trừ.

Bản thân gã đích xác làm như vậy.

Tuy nhiên lúc này tim gã đập nhanh, trở nên bất an.

Vương phủ hộ vệ chạy nhanh nhất đã giơ đao thép lên cao.

Hoài Vương đã có mệnh lệnh từ trước, hễ có người đến đánh lén, giết ngay tại chỗ, đảm bảo tính mạng gã an toàn.

Mồi lửa bị ném vào vò rượu.

Ầm một tiếng, bùng nổ trong nháy mắt.

Vò rượu bị Phương Bàn ôm trong ngực, uy lực nổ mạnh mẽ xé nát thân thể gã.

Không kịp biết chuyện gì đang xảy ra đã bầm thây vạn đoạn.

Không tệ, vò rượu đó do Giang Long làm chính là thuốc nổ.

https://thuviensach.vn

Nặng khoảng chừng hơn năm cân.

Một tiếng nổ kinh thiên khiến không khí sinh ra sóng khí thổi ra bốn phía.

Ngoài ra vò rượu còn cho vào rất nhiều hoa mai hình dạng ám khí, giống như sao chổi, quét ra bốn phía.

Các xe ngựa ở gần đều bị làm nổ cho tan tành, Hoài Vương bị thổi bay ra ngoài.

Thùng xe bị vỡ bay đến đập mạnh vào hai bên vách tường rơi xuống đất.

Vài hộ vệ xung quanh cũng bị thổi bay.

Tên hộ vệ chạy đến Phương Bàn gần nhất mặc dù không bị nổ thành phấn vụn nhưng thi thể cũng không còn nguyên vẹn.

Tiếng nổ mạnh như sét khiến tất cả mọi người nhìn sang… sững sờ… cả con đường lặng yên không một tiếng động.

Những người đứng gần tai đã không còn nghe được gì.

Ước chừng vài đợt hô hấp mới có người hét lên.

Đám dân chúng bỏ chạy tứ phía.

Một số người bị ám khí hình hoa mai xuyên qua bây giờ mới cảm thấy đau đớn, quay cuồng trên mặt đất.

- Vương gia!

Đội trưởng đội hộ vệ sau khi tỉnh lại chạy vội đến chỗ Hoài Vương.

Vài hộ vệ theo sát y.

https://thuviensach.vn

Nhưng vừa đến nơi, tên đội trưởng đã trắng bệch sắc mặt, trong lòng lạnh như băng.

Giờ phút này khuôn mặt Hoài Vương đã bị huỷ không thể cứu vãn.

Không thấy mắt phải đâu.

Cổ, trước ngực, bụng và cánh tay khắp nơi đều cắm ám khí, máu tươi chói mắt ồ ạt chảy ra như suối.

Dưới thân Hoài Vương đã có một vũng máu lớn.

Giang Long tinh thần sáng khoái tiến đến cửa hoàng cung chợt nghe một tiếng nổ như sấm ở phía xa.

Loại âm thanh này hắn đã quá quen thuộc, biết Phương Bàn đã động thủ.

Chỉ có điều không biết có thành công hay không thôi.

Tuy rằng hắn phối chế thuốc nổ màu đen nhưng loại này hạn chế khoảng cách, nếu lỡ Hoài Vương có phòng bị thì không tốt rồi.

Nếu có thể làm ra nhiều súng ống, đại pháo, hắn còn tự tin cướp đi chính quyền.

Nhưng khả năng không lớn.

Kỹ thuật luyện kim hắn không thông thạo lắm, trình độ không đủ thì không thể chế tạo ra được nòng súng.

Chế tạo không đúng, vừa khai hoả đã nổ nòng.

Cố ý đi chậm lại, chỉ chốc lát đã có thái giám vội vượt qua.

Hiển nhiên là thái giám đó phụng lệnh Hoàng thượng xuất cung xem chuyện gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

Tiếng nổ kia quá kinh người!

Mặc dù ở tận đại điện hoàng cung nhưng Hoàng thượng và đám văn võ bá quan đang tham tấu cũng nghe rõ ràng.

Giang Long đi ra cửa chính hoàng cung, trong lòng căng thẳng lo sợ thất bại. Sài Thế Vinh chờ sẵn ở cửa hoàng cung vừa thấy hắn đã nhanh chóng chạy lại.

- Thắng.

Không đợi Sài Thế Vinh hỏi, Giang Long đã cười nói.

Sài Thế Vinh vung quyền,

- Tốt quá!

Xưởng in Thông kim bác cổ đã được bảo vệ!

Đồng nghĩa với việc địa vị của y được bảo vệ.

- Hiền đệ, đệ được lắm đấy!

Sài Thế Vinh hưng phấn xông lên ôm lấy Giang Long xoay vòng tại chỗ.

Giang Long giãy ra, vẻ mặt quái dị.

- Sài huynh, tiểu đệ không thích nam nhân!

- Hả?

Sài Thế Vinh ngẩn người không hiểu, mãi sau mới phản ứng.

- Đệ nằm mơ đi, ta cũng không thích nam nhân!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc hai người đang nói giỡn, một tiểu thái giám áo quần xộc xệch, tóc tai rối tung lảo đảo chạy từ xa tới.

Sài Thế Vinh lập tức im miệng.

Giang Long cũng thu lại ý cười, cẩn thận phát hiện tiểu thái giám này mất một chiếc giày vải.

Trong lòng vừa động.

Hoài Vương có lẽ đã chết!

Nếu không tiểu thái giám này sẽ không thất kinh như thế.

Khoé miệng Giang Long mơ hồ có chút cười.

- Vừa rồi không biết tại sao có một tiếng nổ vang.

Chờ tiểu thái giám đi khỏi Giang Long giả bộ khó hiểu hỏi Sài Thế Vinh.

Sài Thế Vinh chỉ hướng nổ, lắc đầu nói:

- Ta cũng giống đệ, không biết chuyện gì xảy ra.

- Chúng ta đi xem đi?

Giang Long đề nghị.

Sài Thế Vinh liếc cửa chính hoàng cung thấp giọng nói:

- Hay là bỏ đi, đệ không thấy tiểu thái giám kia bị doạ thành bộ dạng gì sao? Vi huynh đoán có liên quan đến tiếng nổ kia.

- Cũng được, vậy chúng ta về xưởng in đi.

https://thuviensach.vn

- Khởi bẩm Hoàng thượng, việc lớn không hay rồi, Hoài Vương điện hạ bị người ám sát, nổ chết rồi!

Tiểu thái giám vọt vào Văn Uyên các té nhào, không đợi Hoàng thượng hỏi đã the thé la lớn.

- Cái gì?

Lão Hoàng thượng đứng bật dậy.

Tiểu thái giám lại báo lại.

Lão Hoàng thượng trước mắt tối đen, thân thể lảo đảo.

Lão thái giám đứng cạnh long ỷ vội vươn tay đỡ.

Lão Hoàng thượng được đỡ ngồi xuống, hơi thở chậm lại, cảnh tượng trước mắt khôi phục bình thường, tuy nhiên mặt vẫn trắng nhợt.

Hoài Vương Triệu Trắc không ngờ bị ám sát, nổ chết rồi!

Đường đường là Tam Hoàng tử!

Là con ruột của lão, lòng lão rỉ máu.

Tuy rằng ngày thường lão không ưa thích đứa con thứ ba này, Triệu Trắc thường xuyên tranh chấp, đùa giỡn người khác gây chuyện phiền toái, nhưng cuối cùng vẫn là con lão, máu mủ tình thâm.

Đột nhiên chết như vậy, lão thực không tiếp nhận được.

- Thỉnh bệ hạ nén bi thương!

Văn võ bá quan lúc này mới phản ứng lại, rầm rầm quỳ xuống.

Lão thái giám cũng hạ giọng:

https://thuviensach.vn

- Bệ hạ bảo trọng long thể, hơn nữa khẩn yếu nhất bây giờ là tìm ra hung thủ và đồng bọn của hắn.

- Đúng! Nghe chỉ, Kinh Triệu phủ, Đại Lý Tự, Binh Mã Ti ngũ thành, toàn lực điều tra!

Thánh chỉ vừa ra, toàn bộ kinh thành náo nhiệt một trận.

Hoài Vương Triệu Trắc bị ám sát, đây không phải việc nhỏ!

Toàn bộ dân chúng kinh thành, quan viên đều bán tán chuyện này.

Trong khoảng thời gian ngắn sau khi đệ tử Giang Long và Phương Việt tỷ thí, sinh ý liên tiếp gõ cửa.

Bởi vì hàng dự trữ nhiều rồi nên hắn vẫn theo kế hoạch đem thú bông và đồ thêu vào thị trường.

Đám dân chúng lòng vẫn bàng hoàng do những nha dịch và binh sĩ trên đường nên nhu cầu mua vật phẩm giảm đi.

Nhưng thú bông và đồ thêu hình thức mới mẻ, độc đáo nên kinh doanh xem như không tồi.

Hoàng thượng hạ chỉ, phủ Kinh Triệu, Đại Lý Tự cùng ngũ thành Binh Mã Ti không dám sơ suất, hiệu quả thật sự cao, chỉ trong thời gian ngắn đã điều tra lai lịch thân thế Phương Bàn, xác định Phương Bàn vì báo thù cho phụ thân nên ám sát Hoài Vương.

Ba!

Lão Hoàng thượng đem tấu chương quăng mạnh lên bàn, tức giận mắng:

- Đúng là khốn khiếp, năm đó sao nó không chém luôn cả Phương Bàn đi.

https://thuviensach.vn

Hầu hạ một bên, lão thái giám đứng im không lên tiếng trả lời.

- Phủ Kinh Triệu, ngũ thành Binh Mã Ti, còn có Đại Lý Tự, bọn quan viên này toàn là thùng cơm, tra lâu như vậy cũng không biết cái gì nổ có uy lực lớn như vậy!

Lão có chút căng thẳng vì trên báo cáo nói lực nổ phá hoại ghê gớm, thổi cả lên trên cao.

Lão sợ có ngày nào đó có người dùng vật này tới ám sát lão!

Lão là Hoàng thượng, là thiên tử, đứng đầu một quốc gia, lão không muốn chết.

Lão thái giám lúc này mới mở miệng:

- Khởi bẩm Hoàng thượng, theo lão nô thấy, tuy rằng vật kia uy lực lớn nhưng muốn sử dụng lại gặp ít nhiều khó khăn.

- Nói tiếp đi.

Lão Hoàng thượng mặc dù tại vị vài chục năm, gặp qua nhiều sóng to gió lớn,

Nhưng lần đầu tiên cảm nhận được sinh mạng bị uy hiếp liền mất bình tĩnh.

- Trên báo cáo nói, Phương Bàn kia lúc đó ngồi gần cửa số uống rượu, có thể thấy được gã là ôm cây đợi thỏ, đợi đoàn xe của Hoài Vương đi ngang qua. Nếu vật kia thực sự tốt thì đâu cần phải phiền phức như thế.

Lão Hoàng thượng nghe nói vậy suy tư một hồi nhẹ nhàng gật đầu.

Tinh thần cũng buông lỏng một ít.

https://thuviensach.vn

Kế tiếp điều tra được lúc còn sống Phương Bàn thường qua lại với một cô nương chốn thanh lâu nhưng sau đó cô ta đã bị một phú thương không biết danh tính chuộc đi rồi, vụ án không có tiến triển.

Lão Hoàng thượng rất tức giận, vì thế bọn quan viên trong triều mấy ngày này không được dễ chịu cho lắm.

Thỉnh thoảng lại bị lão Hoàng thưởng mắng chửi một trận.

Có một số quan viên có chút quen biết với Phương Bàn đã bị liên luỵ, mất chức, thậm chí có người bị đánh chết trong ngục.

Ngay cả ma ma của Bách Hoa lâu cũng bị bắt vào thiên lao.

Nếu không nhờ có chỗ dựa vững chắc, lại bỏ nhiều tiền ra thì không chỉ đơn giản là bị lột da như vậy.

Phương Bàn ám sát Hoài Vương trả thù, nếu có đồng loã… khẳng định kẻ đó cũng từng có quan hệ với Hoài Vương.

Sau đó quan phủ bắt đầu điều tra những người có oán thù với Hoài Vương.

Nhưng cả kinh thành gần như tất cả các gia tộc lớn đều có ít nhiều mâu thuẫn với Hoài Vương.

Đồng thời, Giang Long cũng lọt vào tầm ngắm của lão Hoàng thượng.

Mấy hôm trước lúc Hoài Vương bị ám sát, tình hình giữa bọn họ cũng không tốt đẹp, hơn nữa lúc đó Hoài Vương nổi sát tâm với Giang Long, phái người theo dõi sít sao xưởng in và hành tung của Giang Long.

Hay là Cảnh tiểu tử này âm thầm sai khiến?

https://thuviensach.vn

Lão Hoàng thượng cứ nghi ngờ vô căn cứ, nếu… Cũng không phải là không có khả năng.

Lão thái giám dường như nhìn thấu tâm sự của Hoàng thượng, do dự một chút rồi nói:

- Sự tình bên kia có nên hoãn lại một thời gian không bệ hạ?

- Ừ.

Lão Hoàng thượng sắc mặt khó coi miễn cưỡng gật đầu.

Hoài Vương bị ám sát bỏ mình tuy là một chuyện vô cùng chấn động, nhưng vụ án không tiếp tục điều tra, chuyện từ từ lùi vào quên lãng trong tâm mọi người.

Ngược lại mọi người đối với thứ nổ ghê gớm như vậy lại hứng thú hơn.

Bởi vì lực phá hoại của nó quá lớn.

Tiếng nổ như sấm sét.

Thậm chí có người còn hoài nghi Hoài Vương đắc tội với Lôi công trên trời nên Lôi công giáng tội, cho sấm sét đánh chết.

Sự thật chỉ rất ít người biết, có rất nhiều lời đồn đại hoang đường.

Bất kể là lời đồn nào thì thanh danh của Hoài Vương cũng đều là tiếng xấu, là nhân vật ác.

Còn không biết có bao nhiêu người âm thầm vỗ tay đốt pháo, cảm thấy vô cùng thoải mái.

Hầu Giang ở ngoài thành dựng một toà mộ chôn quần áo và di vật cho Phương Bàn, sau đó rời khỏi kinh thành tránh thị phi.

https://thuviensach.vn

Phía bên Giang Long sau cái chết của Hoài Vương, kinh doanh càng lúc càng phát triển.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Làm Bạn Với Hổ

Nhất là cách dạy vỡ lòng Giang Long cho bọn trẻ, không ngờ lại thắng những đứa trẻ do Phương Việt dạy, sau khi chuyện này do người ở xưởng in bên này có tâm truyền bá ra ngoài, kinh doanh sách thoại bản, thú bông, thêu chính đã bắt đầu biến thành lửa bộc phát.

Kinh doanh đi vào quỹ đạo, Giang Long chạy qua chạy lại giữa nhà máy in, Cảnh phủ, và nông trang.

Bên phía nông trang, trang trại chăn nuôi gia súc đi vào ổn định, gia súc lớn nhanh khoẻ mạnh hơn các nhà khác rất nhiều.

Cách nửa tháng, Giang Long sẽ cho tá điền lùa dê đi hóng gió.

Dê cũng phải định kỳ hóng gió một chút mới được.

Nhưng không thể hóng gió thường xuyên được, chỉ có nhốt ở một chỗ, như vậy dê mới nhanh mập.

Niên đại này bình thường dân chúng một năm ăn không nhiều thịt lắm, nên mỗi lần có dịp ăn đều thích ăn thịt nhiều mỡ.

Ngày bình thường chỉ ăn cơm canh suông, có thịt ăn đương nhiên tốt, nước luộc nhiều mỡ lại càng tốt.

Thịt béo mặn có vị nặng, ăn cũng đỡ thèm

Trên thị trường, giá thịt mỡ còn cao hơn cả thịt nạc.

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ ăn trực tiếp, thịt mỡ còn có thể nấu thành dầu, lúc xào rau cho vào một ít.

Chỉ có nhà có điều kiện mới mua nổi thịt mỡ đã lọc.

Thời tiết càng ấm lên, mọi người bắt đầu cởi áo lạnh dày cộm, lúa trong đồng ruộng bắt đầu có chồi đâm lên, nhìn từ xa vào xanh nhạt một mảng.

Cây ăn quả sinh trưởng cũng tốt.

Trước ngày mùa có một số tá điền rảnh rỗi, Giang Long sai Trịnh Trị và Dương Cường cho bọn họ xây một trại nuôi gà lớn ở cạnh ao nước.

Mùa xuân là lúc ấp trứng gà, lúc này vạn vật khôi phục sức sống, sinh trưởng một cách nhanh nhất.

Giang Long cho người đi mọi nơi tìm mua gà con.

Có nhiều người đã từng nuôi gà nên biết được cách ấp trứng, nuôi gà con.

Nhưng bọn họ không dám ấp một lúc nhiều trứng, sợ không bán được, nên Điền Đại Tráng tới nhiều nhà mua mấy vạn con gà mang về trang trại.

Cho mấy con gà con này ăn thức ăn gia súc hiệu quả rõ rệt, lớn nhanh, khoẻ mạnh khác xa những con gà con dân chúng nuôi.

Giang Long vẫn không hài lòng lắm, dạy tá điền nuôi giun.

Đem giun rửa sạch, cắt nhỏm trộn vào thức ăn gia súc cho gà con và cho cá ăn.

Thấy cá lớn nhanh, Điền Đại Tráng, Trịnh Trị, và Dương Cường mới tin là cá cũng phải cho ăn.

https://thuviensach.vn

Khó trách trước kia có nhiều người nuôi cá lỗ vốn.

Không cho cá ăn còn muốn có lời, chu kì trưởng thành lại dài.

Mà trước mắt cho ăn lượng vừa đủ, xem ra chỉ cần một năm là có thể thu hoạch.

Tang Chu vẫn đang canh chừng tên hộ vệ phản bội mà Lâm gia xếp vào, qua một thời gian mới biết Lâm Nhã trước kia sống không được sung sướng, mặt khác nàng còn phụ trách bảo vệ an toàn cho Lâm Nhã.

Đỗ Quyên gần đây rất bình tĩnh, trước tiên đè hàng, lựa theo hành động của Giang Long mà ra tay nên cũng lời được một chút.

Thỉnh thoảng chèn ép Phương Tình.

Nhưng ả ta dần dần ý thức được Phương Tình thật không đơn giản, hiện giờ trong tiểu viện Lâm Nhã, Phương Tình đã nổi bật lấn át ả.

Nhưng ả không nghĩ ra cách nào hoàn hảo để xử lý.

Phương Tình tuy rằng nổi bật nhưng xử sự lại rất khiêm tốn, ngươi chủ động khiêu khích nàng, nàng không thèm tiếp.

Người ngoài cứ tưởng Phương Tình mới là nha hoàn hồi môn.

Làm cho Đỗ Quyên có tức cũng không có chỗ giải phóng, tâm trạng bị đè nén vô cùng khó chịu.

Có Phương Tình kiềm chế Đỗ Quyên, Lâm Nhã xem như nhàn hạ, muốn làm gì cũng không bị Đỗ Quyên giám thị.

Trong hoàng cung.

https://thuviensach.vn

Trên long án trước mặt lão Hoàng thượng bày một vài cuốn sách làm bằng vải thêu tinh xảo.

- Khởi bẩm Hoàng thượng, loại này tuy giá cả đắt nhưng rất dễ bán, ở kinh thành phàm là người hơi có thân phận gần như đều mua.

Lão thái giám trầm giọng nói.

Lão Hoàng thượng tuỳ tay cầm lấy một quyển lật ra xem, một lúc lâu sau nói:

- Tiểu tử Cảnh gia thật có thủ đoạn vơ vét của cải.

Thanh âm hờ hững!

Lão thái giám cúi người không trả lời.

- Phái người báo tin cho Mục Vũ Hầu, cho Điệp Hương mời tiểu tử Cảnh gia nhập phủ thăm dò, xem có thể thò một chân vào cái chỗ kiếm tiền này hay không, tuy rằng trẫm có giang sơn, ngân khố quốc gia coi như sung túc, nhưng chỗ tiêu tiền cũng nhiều a.

- Vâng.

- Khiến Điệp Hương tìm hiểu một chút xem cái chết của Hoài Vương và tiểu tử Cảnh phủ có liên quan hay không.

- Vâng.

Trong tẩm cung yên lặng một hồi, lão thái giám định nhấc chân rời đi nhưng lão Hoàng thượng mở miệng:

- Bất kể như thế nào, không thể để tiểu tử Cảnh gia phát triển ở kinh thành.

https://thuviensach.vn

- Hoàng thượng muốn xuống tay với tiểu tử đó?

Lão thái giám hỏi.

- Ai biết hắn có … thủ đoạn vơ vét của cải nào nữa. Kinh thành là nơi quan trọng, trung tâm lớn của cả nước, để hắn yên ổn ngồi chỗ này hắn có thể phóng mắt khắp thiên hạ.

Lão thái giám trầm tư một chút mới nói:

- Lão nô có một ý tưởng.

- Nói.

- Hoài Vương khi còn sống từng tiến cử tiểu tử Cảnh gia làm quan với Hoàng thượng.

- Ừ?

Lão Hoàng thượng mắt sáng lên.

Lão thái giám quá rõ ràng bản tính Hoàng thượng, biết lão Hoàng thượng sinh nghi vội vàng cúi người thật sâu nói:

- Tiểu tử Cảnh gia hiện tại mặc dù không có chức quan, không có tước vị, chỉ là một kẻ bình dân, chính vì thế nên triều đình không thể đường đường chính chính quản thúc hắn.

Mà nếu có chức vị, bất kể Hoàng thượng hay là Thái tử, hoặc hắn và quan viên trong triều có thù oán, có thể lợi dụng quyền lực trong tay, xuống tay với hắn lúc nào cũng được.

Lão Hoàng thượng nghĩ lại rồi khẽ gật đầu một cái.

Thật ra cũng có vài điều có lý.

https://thuviensach.vn

Có chức quan, tiểu tử Cảnh gia có thượng cấp kiềm chế, không còn được tự do tự tại như bây giờ.

Năm đó Cảnh gia đắc tội không ít người, kẻ thù không ít, chỉ cần hắn ra khỏi kinh thành, đến lúc đó những người đó đả kích ngấm ngầm hay công khai, không biết hắn ta còn có thể sống bao lâu.

Lão Hoàng thượng có chút động sát tâm.

Tuy nhiên vẫn còn lo lắng:

- Tiểu tử Cảnh gia rất có thủ đoạn và thành phủ, chẳng may hắn ra khỏi kinh thành lại làm nên thành tựu thì sao?

- Giang sơn này là của Hoàng thượng ngài đấy!

Lão thái giám chỉ trả lời một câu.

Lão Hoàng thượng sửng sốt, lập tức cười ha ha.

Chính xác, giang sơn này là cử lão, cứ coi như Giang Long làm được chuyện gì to lắm cũng là đang giúp lão xử lý giang sơn.

- Ngươi phái người tới Mục Vũ Hầu phủ truyền lời đi.

Tuy nhiên lão Hoàng thượng không lập tức quyết định.

- Vâng.

Lão thái giám cung kính rời khỏi tẩm cung.

Khi ngẩng đầu lên, dùng ống tay áo xoa mồ hôi rịn trên trán.

Gần vua như gần cọp!

https://thuviensach.vn

Mặc dù lão theo Hoàng thượng mấy chục năm, tuyệt đối trung thành nhưng Hoàng thượng vẫn từng giây từng phút đề phòng, cảnh giác với lão.

Tại nông trang, Giang Long cùng với Lâm Nhã, Bảo Bình và Ngọc Sai lại nói về chuyện con sói xám.

Làm cho ba nàng cười thoải mái.

Đúng lúc này, Điệp Hương phu nhân cho người mang thiếp mời vào.

Giang Long thu lại nụ cười, giơ tay tiếp nhận.

- Tướng công, Điệp Hương phu nhân có chuyện tìm chàng sao?

Lâm Nhã hỏi.

- Mục Vũ Hầu phủ không đơn giản.

Giang Long chỉ nói một điều như vậy rồi nói với người đưa thiệp:

- Ngươi trở về đi, ngày mai ta sẽ tới đúng giờ.

- Vâng.

Người nọ rời đi rồi, Ngọc Sai và Bảo Bình bất mãn mân mê miệng, thanh danh của Điệp Hương phu nhân các nàng cũng có nghe qua.

Cho nên cho rằng nàng ta muốn câu dẫn tiểu thiếu gia nhà mình.

- Lớn tuổi như vậy rồi.

- Thật không biết xấu hổ.

Hai nàng nhỏ giọng mắng mỏ.

Giang Long liếc nhìn hai nàng một cái, nhẹ nhàng lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Có một số việc phải dùng đầu óc để suy nghĩ, không thể cứ tin vào mấy lời đồn đại, thậm chí có lúc cũng không thể tin vào những điều mình nhìn thấy.

Bởi vì nhìn được, nghe được không nhất định là sự thật.

- Nô tỳ nghe không hiểu.

Bảo Bình lanh miệng lên tiếng.

Nhẹ khoát tay, Giang Long cũng không giải thích.

Lâm Nhã lại hiểu được, hạ giọng nói:

- Tướng công đi Mục Vũ Hầu phủ phải cẩn thận một chút.

- Ừ.

Lúc xế chiều, Diêu mụ mụ đi vào nông trang.

Thấy Giang Long và Lâm Nhã ở chung vô cùng tốt, Diêu mụ mụ vui vẻ cao hứng.

Sau đó kéo Giang Long đến chỗ vắng truyền chỉ thị của Cảnh lão phu nhân.

- Tiểu thiếu gia hiện giờ thân thể đã tốt, vì sao vẫn không cùng thiếu phu nhân viên phòng?

Nhãn lực của Diêu mụ mụ không phải tầm thường.

Liếc một cái liền biết Lâm Nhã vẫn là hoàn bích.

Giang Long xấu hổ vò đầu.

https://thuviensach.vn

Cùng thê tử trên giường, viên phòng, loại chuyện này bị người khác hỏi trực tiếp đúng là khó tiếp nhận.

Diêu mụ mụ tấn công dồn dập:

- Lão phu nhân ngóng trông có thể sớm ẵm chắt trai không phải một hai ngày rồi, tiểu thiếu gia phải thông cảm, nô tỳ cũng muốn nhân lúc thân thể còn khoẻ mạnh, giúp đỡ một chút.

- Này… ta sẽ cố gắng.

Giang Long lắp bắp nói.

Hiện tại thân thể của hắn đã bình phục, cứ lấy cớ thân thể ốm yếu thì không được rồi.

Hiện tại không viên phòng vì thân thể này mới chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi, nên duy trì thân đồng tử, nghiêm chỉnh rèn luyện, nếu không trong tương lai không có thành tựu.

Hiện tại cùng Lâm Nhã viên phòng, tiêu chuẩn công phu của kiếp trước không đạt được rồi.

Nói gì đến vượt qua.

- Tiểu thiếu gia nói phải giữ lời.

Diêu mụ mụ nói.

Giang Long hồ đồ gật đầu trả lời.

Diêu mụ mụ lại đi tìm Lâm Nhã, không biết nói gì đó mà khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Nhã nóng lên, đỏ bừng một mảng.

Cũng không dám nhìn Giang Long.

https://thuviensach.vn

Sau đó Diêu mụ mụ mới rời khỏi nông trang

Khi đêm đến, ăn tối xong Giang Long về tiểu viện của hắn khiến trong mắt Lâm Nhã hiện lên chút thất vọng.

Mục Vũ Hầu phủ.

Một bóng dáng mạnh mẽ nương theo bóng đêm nhảy lên nóc nhà chạy nhanh.

Chỉ chốc lát đi vào tiểu viện của Điệp Hương phu nhân, theo của sổ phòng ngủ chui vào.

Điệp Hương phu nhân buổi chiều nghỉ ngơi, chưa bao giờ để nha hoàn trực đêm.

Lúc này trong phòng ngủ vẫn đang đốt nến, Điệp Hương phu nhân chưa ngủ, dựa vào giường nhìn cuốn sách làm bằng vải thêu.

- Ngươi cũng thích xem mấy sách cho thiếu nhi này sao?

Người tới mặc y phục đi đêm, liếc mắt nhìn Điệp phu nhân áo đơn, áo trong hỗn độn, từng mảng da trắng như tuyết lõa lồ, cười lạnh nói.

Điệp Hương phu nhân nhẹ nhàng thu hai chân, lộ ra cặp đùi tròn trịa, hơn nữa phong cảnh trước ngực vô cùng mê người, khiến nam nhân bình thường có thể phun máu mũi.

- Hầu gia, dường như võ công lại tăng tiến!

Người tới không ngờ là phu quân Mục Vũ Hầu.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Vui Mừng

Giờ phút này thần thái Mục Vũ Hầu sáng láng, ánh mắt loé tinh quang, đâu có bộ dáng ốm yếu?

Được nghe chính miệng thê tử khen, khoé miệng nâng lên, cằm cũng hơi hếch.

Chắp hai tay sau lưng bày ra bộ dáng kiêu căng tự đại.

- Bản hầu che dấu tai mắt người, làm người tàn phế vì có thể một ngày kia hiệu lực cho Hoàng thượng, vừa mới thành danh, nói lý ra vô cùng khắc khổ luyện võ, công phu tất nhiên tiến rất xa!

Không có chút khiêm tốn nào.

Điệp Hương phu nhân cũng sớm đoán được, không thấy bất ngờ.

Chỉ có điều trong đôi mắt đẹp có chút khinh thường.

Mục Vũ Hầu tiến lên vài bước, ngắm nhìn kỹ nhan sắc thê tử, thấy nàng đang cầm cuốn sách bằng vải thêu liền giựt lấy ném xuống đất, lạnh giọng nói:

- Nàng cũng coi thứ này?

- Đúng vậy, nếu không năm đó làm sao có thể chọn chàng.

Điệp Hương tự giễu nói.

https://thuviensach.vn

Mục Vũ hầu nghe thế xanh mặt, tay phải nắm lấy vạt áo của Điệp Hương kéo lại phía mình.

- Ý ngươi nói là bản hầu không xứng với ngươi?

- Ngươi đến đây!

Hai người gần như mặt đối mặt, chiếc lưỡi trơn mềm của Điệp Hương khẽ liếm đôi môi đỏ mọng, liếc nhìn quyến rũ, chỉ cần là nam nhân bình thường chắc chắn sẽ không chịu nổi mỵ lực như vậy.

- Hừ!

Mục Vũ Hầu đẩy Điệp Hương ra.

- Bản hầu không có hứng thú với ngươi!

- Ngươi chỉ có hứng thú với nam nhân và thái giám thôi.

Điệp Hương cười lạnh, thu hết mị thái, sửa sang quần áo.

- Buồn cười là ngươi còn thường xuyên to miệng nói ngươi không thể chặt đứt hương hoả kế thừa, ngươi định kiếm nam nhân hoặc thái giám sinh con, nối dõi tông đường sao?

- Câm miệng!

Mục Vũ Hầu thẹn quá hoá giận, giơ tay phải lên.

- Đánh đi!

Điệp Hương không sợ, còn đưa khuôn mặt trắng noãn tới.

- Ngày mai Cảnh Giang Long sẽ đến phủ làm khách, vừa lúc cho hắn xem luôn ngươi đối đãi với ta như thế nào, đối với ta sinh lòng thương tiếc càng tốt.

https://thuviensach.vn

- Vô liêm sỉ!

Mục Vũ Hầu tuy tức không thở được cũng không xuống tay.

- Ta không biết xấu hổ đấy, ngươi cũng đâu phải không biết, nếu không sao có thể làm chồng tiện nhân được.

Điệp Hương nhìn chằm chằm vào Mục Vũ Hầu, ánh mắt đầy oán độc thù hận.

- Tất cả không phải do ngươi chỉ điểm sao?

- Trên đầu ngươi đội nón xanh cũng chính là tự ngươi nguyện ý đội.

- Ngươi!

Mục Vũ Hầu tức đến nỗi trán nổi gân xanh, huyệt Thái Dương giật giật, cuối cùng hít một hơi thật sao cho bản thân tỉnh táo lại.

- Tối nay ta tới không phải cãi nhau với ngươi, ngày mai tiểu tử Cảnh gia tới phải ứng đối cho tốt.

Điệp Hương nghe vậy trong lòng vừa động, ngoài miệng còn khinh thường nói:

- Chẳng qua chỉ là một thiếu niên mười lăm, mười sáu tuổi thôi, sao ngươi phải khẩn trương như vậy?

- Không phải khẩn trương, mà là Hoàng thượng…

Mục Vũ Hầu nói tới đây bỗng dừng lại.

- Tóm lại Cảnh Giang Long này có chút thủ đoạn, ngươi đối phó với hắn như Cảnh Hiền năm đó là được.

Điệp Hương kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Cảnh Hiền?

Cảnh Giang Long thật sự ưu tú như vậy sao?

Phải biết rằng Mục Cảnh Hầu rất tôn sùng Cảnh Hiền.

Những người khác không lọt nổi vào mắt xanh của y.

Thấy nét mặt của Điệp Hương, Mục Vũ Hầu do dự một chút mới nói:

- Tuy rằng Cảnh Giang Long võ công tầm thường, học vấn cũng không đáng nói nhưng hắn sáng tạo, nhanh nhẹn lại mưu trí khôn khéo, nếu không Phương Việt sao có thể thua hắn.

Đáng sợ nhất là hắn rất biết vơ vét của cải.

- Không phải là kiếm chút tiền lời thôi sao?

Điệp Hương không biết nội tình, chỉ biết mấy chuyện bên ngoài.

- Có thể, nhưng sau lưng hắn có chỗ dựa, chỗ dựa này có tiền, hắn sẽ dễ dàng làm việc.

Mục Vũ Hầu không nói cụ thể, chỉ nói trọng điểm.

Điệp Hương suy nghĩ.

Mục Vũ Hầu nghĩ một chút lại nói thêm:

- Cỗ thế lực này ngay cả Hoàng thượng cũng phải kiêng kỵ vài phần, nên làm sao có thể để cho tên tiểu tử đó vơ vét của cải bốn phía, mở rộng thế lực được.

Điệp Hương kinh hãi mãi không thôi.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng là vua một nước, nắm trong tay cả giang sơn nhưng tồn tại thế lực như vậy đúng là rất phiền phức.

- Giang sơn to lớn này bấy lâu nay luôn thái bình, dần dần âm thầm xuất hiện những thế lực khổng lồ, mặc dù là Hoàng thượng cũng không dễ dàng xuống tay.

Mục Vũ Hầu đột nhiên thay đổi chủ ý, cảm thấy nên cho Điệp Hương biết một số chuyện.

- Cũng chính vì thế nên chúng ta trong mắt Hoàng thượng vô cùng quan trọng.

Chỉ cần chúng ta có khả năng giúp Hoàng thượng diệt trừ những thế lực kia, còn không sợ được hưởng vinh hoa phú quý?

Ngươi yên tâm đi, đời này bản hầu sẽ không vứt bỏ ngươi, chỉ cần ngươi thật tâm giúp đỡ bản hầu, đến khi ta lập được công lớn, ta vinh dự trở thành Vương, ngươi chính là Vương phi!

Đến lúc đó, ngươi nghĩ xem bản thân mình cao quý sang trọng tới cỡ nào?

Mục Vũ Hầu thần sắc kích động, giống như bản thân đã trở thành Vương gia vậy.

Điệp Hương nhỏ giọng đáp lời, trong ống tay áo bàn tay nhỏ khẽ nắm chặt lại.

Năm đó đúng là bị mù mới coi trọng Mục Vũ Hầu.

Vương phi?

Ai mà thèm!

https://thuviensach.vn

Cao quý sang trọng chỉ là cái rắm!

Tuổi trẻ, vẻ đẹp của nàng…

Mục Vũ Hầu nói không vứt bỏ nàng, cũng chỉ có thể để nàng sống hiu quạnh trong phủ cả đời thôi.

Không cam lòng, phẫn hận, hối hận, oán độc như nước sôi lên trong lòng nàng.

Mục Vũ Hầu không biết suy nghĩ của Điệp Hương, mục tiêu cuộc đời y là được phong Vương vị, y trung thành với Hoàng tộc, y cho rằng trở thành một Vương gia khác họ Vua duy nhất cũng đủ làm rạng rỡ tổ tông.

- Tóm lại ngươi không thể coi thường tiểu tử Cảnh gia, đừng để hắn nhìn ra sơ hở.

Mục Vũ hàu lại nói nhưng chính y không phát hiện ra rằng bản thân đã lộ ra sơ hở, sớm bị Giang Long phát hiện.

Nghiêm túc dặn dò vài câu, Mục Vũ Hầu theo cửa sổ rời khỏi.

Điệp Hương đứng dậy tiến về phía cửa sổ, dựa người vào khung cửa, lông mày khẽ nhăn lại.

Phía sau Cảnh Giang Long lại có thế lực khổng lồ làm chỗ dựa, điều này đúng là không ngờ tới.

Suy nghĩ của nàng đột nhiên quay trở lại trong rừng hạnh, cảnh tượng khi Giang Long đoán được tâm tư nàng.

Nhân gian không lưu được nhất

Chu nhan từ kính hoa từ thụ!

https://thuviensach.vn

Chân không tự chủ mà bước đến bàn trang điểm, Điệp Hương cầm lên gương đồng to cỡ bàn tay, nhìn trong gương khuôn mặt kia vẫn khuynh quốc khuynh thành.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Giang Long rời khỏi nông trang, cưỡi ngựa vào kinh thành.

Theo sau là Đồ Đô và vài tên hộ vệ.

Tang Chu, Cương Đế Ba Khắc, đám người Tần Vũ ở lại nông trang.

Vào kinh thành, trước tiên Giang Long đi vào xưởng in, Sài Thế Vinh nhìn thấy hắn liền chúc mừng hắn phát tài, kinh doanh thú bông và sách thêu vô cùng khả quan.

- Cái gì? Điệp Hương phu nhân đưa thiếp mời đệ?

Giang Long nói muốn đi Mục Vũ Hầu phủ làm khách, Sài Thế Vinh thét lên một tiếng kinh hãi, sau đó khẩn trương nói:

- Lần này đệ phải nắm chặt cơ hội đấy!

Giang Long lười đáp lại.

Ở xưởng in nghỉ ngơi một chút, Giang Long mang theo đám người Đồ Đô đến Mục Vũ Hầu Phủ.

Tới nơi, người gác cổng trực tiếp mời Giang Long đi vào.

Thân thể hắn đã khôi phục khoẻ mạnh, lúc này một mình bước vào cũng không có nửa điểm sợ hãi.

Điệp Hương phu nhân ở hậu viện tiếp Giang Long.

- Thiếp ngưỡng mộ Cảnh công tử đã lâu.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy mặt, Điệp Hương phu nhân nhiệt tình chạy ra chào đón, khom gối làm lễ vạn phúc, trong tay còn cầm cuốn sách bằng vải thêu.

Giang Long liếc mắt nhìn cuốn sách, khẽ cười nói:

- Phu nhân quá khen, tại hạ chỉ kiếm chút tiền nho nhỏ mà thôi.

- Kinh doanh lớn như vậy mà trong mắt công tử chỉ là kiếm chút tiền nho nhỏ?

Điệp Hương phu nhân giả bộ kinh ngạc.

- Gần đây thiếp có tới một vài nhà làm khách, đều nghe được người ta đồn tài năng của Cảnh công tử, hơn nữa trong nhà đều có mua loại sách này.

- Chút thủ đoạn mà thôi.

Giang Long khiêm tốn đáp lời.

Điệp Hương phu nhân cười khúc khích, trong khoảng thời gian ngắn lộ ra mị thái, ngực lộ ra một đường cong mê người:

- Nếu quả thật chính là mưu lợi, thì Cảnh công tử như thế nào có thể thắng được Phương Việt Phương đại nhân?

- Luận về học vấn, tại hạ thật sự không theo kịp Phương Việt Phương đại nhân.

Điệp Hương phu nhân lại tiếp tục khen Giang Long, Phương Việt hiểu biết hơn người, rồi đột nhiên đổi đề tài:

- Lần trước Cảnh công tử chưa đáp ứng thiếp thân nhập cổ phần ở xưởng in, không biết dịp này có thể cho thiếp thân một cơ hội chiếm mấy phân ngạch ở cửa hàng thêu hay không?

https://thuviensach.vn

- Không biết phu nhân có thể bỏ ra bao nhiêu bạc?

Giang Long thuận miệng cười nói.

Hắn đương nhiên không đồng ý, mặc dù hiện tại mượn uy danh của phủ Quốc Công, hắn cũng không cho Thành Quốc Công phủ thò chân vào cửa làm ăn này.

Rõ ràng kiếm tiền dựa hoàn toàn vào bản thân, dựa vào cái gì tặng không cho người khác?

Điệp Hương phu nhân híp mắt nói tiếp:

- Thiếp thân trên tay còn ít bạc, sợ là Cảnh công tử chướng mắt, tuy nhiên thiếp thân có mấy tin tức chắc sẽ làm Cảnh công tử thấy hứng thú.

- Hả? Nói nghe một chút.

- Điều thứ nhất, Hoàng thượng có ý muốn Cảnh công tử làm quan.

Điệp Hương mở miệng nói ra điều kinh sợ.

- Thật à?

- Qua mấy ngày nữa sẽ có thánh chỉ hạ xuống.

Điệp Hương chắc chắn.

Giang Long còn nhìn chằm chằm vào mặt Điệp Hương, xác định đối phương không lừa gạt mình.

- Hoàng thượng sao tự nhiên lại muốn ban thưởng cho tại hạ chức quan?

Điệp Hương trêu đùa nói:

https://thuviensach.vn

- Bởi vì Cảnh công tử có tài, Phương Việt, Phương đại nhân đều thua ngươi.

- Đây là nguyên nhân thực sự sao?

Giang Long nhìn chằm chằm vào mắt của Điệp Hương.

Điệp Hương đột nhiên trầm giọng nói:

- Hoàng thượng nghi ngờ Hoài Vương do công tử phái người ám sát đấy!

- Ha ha!

Giang Long đột nhiên cười to.

- Tại hạ chẳng qua chỉ là một thảo dân, lại có gan ám sát Hoài Vương sao? Hơn nữa giữa tại hạ và Hoài Vương tuy rằng có chút không thoải mái nhưng tại hạ đâu có mạo hiểm bố trí đẩy Hoài Vương vào chỗ chết được?

- Vậy công tử không phải không biết Hoài Vương cho người âm thầm theo dõi công tử, tuỳ thời cơ giết chết ngươi?

Điệp Hương cẩn thận quan sát sắc mặt của Giang Long.

Giang Long vẻ mặt kinh ngạc.

- Còn có chuyện này nữa hả?

- Cực kỳ chính xác.

Điệp Hương không nhìn ra được điều gì nên dời ánh mắt đi.

- Chính vì thế nên Hoàng thượng mới nghi ngờ công tử, cả kinh thành ai ai cũng biết, Hoài Vương lòng lang dạ sói, coi trời bằng vung, người nào bị gã chú ý đều không có kết cục tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

- Thật đúng là tai bay vạ gió.

Giang Long cười khổ.

- Hiện tại Cảnh công tử có thể suy xét một chút, muốn cho thiếp thân mấy phần lời đây?

Điệp Hương cười duyên nói.

- Tin tức thiếp thân đã nói ra.

- Về sau sẽ có tiếp.

Điệp Hương rất nghiêm túc nói:

- Công tử bị Hoàng thượng theo dõi, về cái chết của Tam Hoàng tử, lấy thân phận là Hoàng thượng, đương nhiên sẽ thà giết lầm còn hơn bỏ sót đấy! Mà thiếp thân có thể cung cấp tin tức đúng lúc có thể bảo vệ được tính mạng cho công tử!

Công tử cũng biết đấy, thiếp thân và Tương Vương cùng một số đại nhân vật khác có giao tình rất tốt.

Nói tới đây, Điệp Hương lặng lẽ nhìn Giang Long.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Lệ Nhân

Chứng kiến rõ ràng động tác nhỏ mờ mờ ám ám của Điệp Hương phu nhân, Giang Long cũng không lập tức từ chối.

Ngồi ở trên ghế, bưng lên chén trà nóng, khẽ nhấp một ngụm.

Điệp Hương phu nhân cũng không thúc giục mà ngồi ở bên kia thưởng thức trà.

Bên trong phòng, trong thời gian ngắn liền yên tĩnh lại.

Sau một lúc lâu, Điệp Hương phu nhân mới đột nhiên nói:

- Các ngươi đi xuống truyền lời, để phòng bếp chuẩn bị một bàn tiệc rượu phong phú, Cảnh công tử ở lại chỗ này dùng cơm trưa.

- Vâng.

Vài nha hoàn đứng hầu ở bên lén lút liếc mắt nhìn nhau, mới khom gối lên tiếng trả lời.

Trong phòng chỉ còn lại hai người Giang Long và Điệp Hương phu nhân, nhưng Điệp Hương phu nhân vẫn rất cẩn thận, không nói thêm gì.

Mãi đến khi nha hoàn quay lại thong báo tiệc rượu đã chuẩn bị xong, Điệp Hương phu nhân mới mở miệng mời Giang Long tới nhà ăn dùng cơm.

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân dẫn trước nửa bước, ở thời điểm bước chân vượt qua cánh cửa, đột nhiên đút một đoạn giấy nhỏ vào trong tay của Giang Long.

Giang Long không để lại dấu vết đem đoạn giấy cất vào trong tay áo.

Đi vào nhà ăn, hai người phân chủ khách ngồi xuống.

Điệp Hương phu nhân để nha hoàn lui ra, tự mình rót một chén rượu cho Giang Long.

Thời điểm cúi người xuống, ánh mắt Giang Long khẽ nhấc lên, thấy được trước ngực Điệp Hương phu nhân một mảnh trắng nõn.

- Cảnh công tử, mời!

Điệp Hương phu nhân giống như có cảm giác, không biết sao, tim gan lập tức nhảy loạn, khuôn mặt quyến rũ cũng hiện lên một chút đỏ ửng, nhưng những năm gần đây nàng đã trải qua rất nhiều trường hợp, gặp qua không biết bao nhiêu đại nhân vật, cho nên lập tức tùy cơ ứng biến, cười khúc khích, đối với Giang Long ném ra một cái mị nhãn vô tận cám dỗ.

Giang Long nâng chén ra hiệu:

- Cũng mời Phu nhân.

Điệp Hương phu nhân nâng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

- Thân thể phu nhân mảnh mai, chỉ cần uống một chút là được.

Giang Long cạn một chén, trên mặt mang theo quan tâm nói.

Điệp Hương phu nhân trong lòng ấm áp, nhưng ngoài miệng lại nói:

https://thuviensach.vn

- Trước kia mỗi người đàn ông đều mơ tưởng đem thiếp thân quá chén, vì sao Cảnh công tử lại tự mình khuyên thiếp thân uống một ít thôi?

Chẳng lẽ dung nhan của thiếp thân quá mức xấu xí, không vào được mắt của Cảnh công tử?

- Mỹ danh của Điệp Hương phu nhân cả kinh thành đều biết!

Giang Long lắc đầu nói:

- Nếu như ngay cả tướng mạo phu nhân như thế này đều tính là xấu xí thì trong thiên hạ làm sao còn có mỹ nhân?

- Thê tử của Cảnh công tử.

Trong mắt Điệp Hương phu nhân hiện lên một chút không phục.

Hai đại mỹ nữ gặp được nhau, tự nhiên là không ai phục ai rồi.

Bất quá so sánh mà nói, Điệp Hương phu nhân khó tránh khỏi cũng có một chút lực lượng không đủ, bởi vì ước chừng nàng lớn hơn Lâm Nhã mười mấy tuổi.

Mà Lâm Nhã đang ở thời điểm nhân sinh tốt đẹp nhất.

- Tướng mạo của tiện nội*, đích thật là không thua phu nhân, tuy nhiên tư sắc của phu nhân, cũng không kém so với tiện nội của ta.

* ý nói vợ mình.

Nếu Giang Long nói Lâm Nhã không xinh đẹp bằng Điệp Hương phu nhân, tất nhiên Điệp Hương phu nhân sẽ cho rằng Giang Long đang nói láo.

Tuy rằng nàng rất kiêu ngạo vì tướng mạo của mình, nhưng cũng đã nhìn thấy qua khuôn mặt sắc nước hương trời của Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Hiện tại Giang Long nói hai người cân sức ngang tài, trong lòng Điệp Hương phu nhân rất vui vẻ.

Nàng lớn hơn Lâm Nhã nhiều, lại vẫn không thua với Lâm Nhã, cái này đã thuyết minh nàng muốn ưu tú hơn vài phần rồi.

Cùng người nói chuyện với nhau, ở trong sự tình quan tâm nhất khen tặng lừa gạt đối phương, chỉ cần không phải rất rõ ràng, bình thường đối phương sẽ không phát hiện ra được.

Chỉ có người đặc biệt lý tính, mới không bị Lời ngon tiếng ngọt lừa bịp.

Mà Điệp Hương phu nhân hiển nhiên không phải là một người rất lý tính.

Giang Long cho nàng một đánh giá rất cao, làm cho Điệp Hương phu nhân không tự giác đã cảm thấy thân cận nhiều hơn vài phần đối với Giang Long.

Hai người lại hàn huyên vài câu, trong ánh mắt Điệp Hương phu nhân đột nhiên hiện lên một chút ngưỡng mộ, nói:

- Cảnh công tử rất biết kể chuyện xưa, không biết hôm nay có thể kể cho thiếp thân chút gì đó mà vẫn chưa nói cho người khác nghe qua hay không?

- Đương nhiên có thể.

Giang Long buông đôi đũa trong tay, uống nửa chén rượu rồi bắt đầu kể chuyện.

- Chúc gia trang ở Ngu huyện thuộc tỉnh Chiết Giang, bên bờ sông Ngọc Thủy, gia đình Chúc viên ngoại có một người con gái tên là Anh Đài, thông minh xinh đẹp, từ nhỏ đã theo huynh trưởng học tập thơ ca, ngưỡng mộ rất nhiều tài nữ thông thái, hận trong nhà không có sư phụ tốt, một lòng muốn

https://thuviensach.vn

ra ngoài tìm sư phụ học tập. nhưng Chúc viên ngoại lại cự tuyệt thỉnh cầu của con gái, mà Chúc Anh Đài có tâm cầu học rất lớn liền giả trang người bói toán nói với Chúc viên ngoại; ấn theo quẻ mà nói, hãy để cho lệnh ái ra đi thì tốt hơn, Chúc phụ thấy con gái đóng giả nam trang hoàn toàn không nhìn ra sơ hở, vì không đành lòng để con gái thất vọng, chỉ phải miễn cưỡng đáp ứng nàng. Anh Đài nữ giả nam trang, đi ra ngoài cầu học. Trên đường bất ngờ gặp được thư sinh Lương Sơn Bá cũng có cùng mục đích như mình, vừa quen đã thân, đi cùng nhau rất vui vẻ…

Giang Long đem một trong bốn đại truyền thuyết dân gian của kiếp trước, Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài từ từ nói ra.

Theo chuyện xưa bắt đầu, tâm thần của Điệp Hương phu nhân liền bị hấp dẫn.

- Lương Chúc chia tay, lưu luyến không rời trên mười tám dặm đường đưa tiễn, Anh Đài không ngừng mượn vật hiện ý, ám chỉ tình yêu. Sơn Bá trung hậu chất phác, không hiểu được điều này.

Nghe đến đó, Điệp Hương phu nhân trong lòng buồn bực, Lương Sơn Bá này thật sự là đầu gỗ.

- Anh Đài bất đắc dĩ, nói dối rằng trong nhà có người em gái thứ chín, tướng mạo rất giống với mình, nguyện ý thay Sơn Bá làm mai, nhưng Lương Sơn Bá nhà nghèo, không thể tới đúng hạn, đợi đến khi Sơn Bá tới Chúc gia cầu hôn, mới biết Chúc phụ đã hứa gả Anh Đài cho một thanh niên công tử nhà quyền quý, nhân duyên mỹ mãn, mọi chuyện đã thành dĩ vãng.

Điệp Hương phu nhân nước mắt liên tục, trong lòng cũng mong đợi, hy vọng kết cục chuyện xưa không phải rất thê thảm.

- Hai người gặp nhau ở ban công hai mắt đẫm lệ nhìn nhau, buồn bã chia tay. Trước khi chia tay, lập lời thề: sống không thể cùng chăn, chết cũng

https://thuviensach.vn

muốn cùng huyệt! Sau đó Lương Sơn Bá được triều đình phong làm Huyện lệnh. Nhưng Sơn Bá u buồn thành tật, không lâu sau bỏ mình. Di mệnh chôn cất ở Cửu Long Khư. Anh Đài nghe thấy tin dữ của Sơn Bá, thề dùng thân tuẫn táng (chôn theo người chết). Lúc Anh Đài bị bắt xuất giá đã đi đường vòng tới cúng tế trước mộ Lương Sơn Bá, cảm ứng được sự buồn bã thảm thiết của Chúc Anh Đài, mưa gió nổi lên mãnh liệt, phần mộ nổ tung, Anh Đài nhanh nhẹn lao vào bên trong phần mộ, hầm mộ khép lại, mưa gió liền ngừng lại, cầu vồng treo cao.

Một lát sau, phần mộ lại mở ra, một đôi bươm bướm rực rỡ nghiêng ngả bay ra.

Chuyện xưa kết thúc, Điệp Hương phu nhân nước mắt đã rơi đầy khuôn mặt, vừa nấc vừa hỏi:

- Vậy đôi bướm rực rỡ này là Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài?

- Ừ, hai người bọn họ hóa thành bươm bướm, bay lên chín tầng trời.

Giang Long gật đầu, đổi tên cho câu chuyện xưa này:

- Câu chuyện xưa này liền gọi là Hóa Điệp.

- Hóa điệp?

Điệp Hương phu nhân ngẩn ra, tên của nàng là Biện Điệp!

Biện và biến đồng âm, Biện Điệp, Biến Điệp, chẳng phải là đồng nghĩa với câu chuyện xưa này?

Nghĩ lại cuộc sống sau khi chính mình thành thân, phức tạp rắc rối, bi thương, trong thời gian ngắn Điệp Hương phu nhân tức cảnh sinh tình, chính là vùi đầu ở trước bàn, nghẹn ngào khóc rống!

https://thuviensach.vn

Chẳng biết lúc nào, Giang Long vượt qua cái bàn, đi tới bên cạnh, nhẹ nhàng vỗ về bờ vai thơm của Điệp Hương phu nhân.

Điệp Hương phu nhân càng khóc lớn tiếng hơn!

Mãi cho đến ánh mắt khóc sưng đỏ, Điệp Hương phu nhân mới dần dần im lặng.

- Cảm ơn Cảnh công tử.

Điệp Hương phu nhân cô đơn đã quá lâu, cảm tạ Giang Long động viên.

Giang Long lấy ra khăn tay đưa tới:

- Lau nước mắt trên mặt đi, đều nhanh biến thành con mèo nhỏ rồi.

Thanh âm rất là mềm nhẹ, ôn hòa, khóe miệng còn mang theo một tia ý cười hiền lành.

- Đều tại ngươi!

Điệp Hương phu nhân giơ tay đoạt lấy khăn tay, lại oán trách đánh nhẹ vào người của Giang Long một phen, lúc này mới cúi đầu đi lau nước mắt:

- Cố tình kể cho thiếp thân một câu chuyện như thế này, thật sự là chán ghét!

- Kể chuyện xưa cho ngươi lại còn bị trách cứ, còn có thiên lý hay không vậy trời?

Giang Long vẻ mặt vô tội nhún nhún vai.

- Phốc xích!

Điệp Hương phu nhân không kìm nổi cười ra tiếng, làm nũng giống như một tiểu cô nương:

https://thuviensach.vn

- Dù sao, dù sao thì cũng là lỗi của ngươi!

Giang Long giơ hai tay lên cao đầu hàng:

- Tốt, đều là lỗi của ta.

Điệp Hương phu nhân liền lại mỉm cười.

Tuy rằng lợi dụng chuyện xưa cùng Điệp Hương phu nhân kéo gần quan hệ, nhưng Giang Long cũng là không có được một tấc lại muốn tiếp một thước, liền đi trở về ngồi xuống.

Uống vào nửa chén rượu, Giang Long đi vào chính đề:

- Có thể cho ngươi một thành lợi nhuận.

- Mới một thành?

Điệp Hương phu nhân bất mãn

- Ít nhất bốn thành!

- Không có khả năng mặc cả!

Giang Long uống nốt nửa chén còn lại, liền gọn gàng đứng dậy rời khỏi.

Điệp Hương phu nhân đuổi theo vài bước, há miệng thở dốc, cuối cùng cũng không nói được gì.

Rời khỏi Mục Vũ Hầu phủ, Giang Long cưỡi ngựa trở lại nhà máy in, mới lấy ra tờ giấy lúc trước Điệp Hương phu nhân âm thầm đưa cho hắn.

Mạch nước ngầm bắt đầu khởi động!

Chỉ có mấy chữ như vậy, Giang Long xem xong liền nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân đây là có ý gì?

Nhắc nhở có người muốn âm thầm gây bất lợi cho mình?

Cẩn thận nghĩ lại hôm nay nói chuyện cùng Điệp Hương phu nhân, Giang Long lập tức nghĩ đến Hoàng thượng.

Nhưng Hoàng thượng hoài nghi mình là thủ phạm ám sát Hoài Vương, muốn xuống tay với mình, Điệp Hương phu nhân không phải đã nói rõ sao, vậy tại sao còn phải lại nhét tờ giấy này cho mình?

Hẳn là có ý định khác.

Nhưng Giang Long lại nghĩ mãi mà không rõ.

Đem tờ giấy vò thành một cục, Giang Long để cho Đồ Đô đem đi đốt.

Binh đến tướng chặn, nước tới dùng đất ngăn, chính mình cẩn thận chút là được.

Sau đó lại bắt đầu tự hỏi, Hoàng thượng sẽ phái mình đi đâu làm quan đây?

Chức quan chắc chắn sẽ không cao...

Sau khi Giang Long rời đi, Điệp Hương phu nhân một mình trở lại phòng ngủ, nghiêng người dựa vào trên giường, trong tay nắm chặt chiếc khăn gấm mà Giang Long không có lấy trở về.

Lại nhớ tới câu chuyện Hóa Điệp này.

Âm thầm rơi lệ, nàng và Chúc Anh Đài trong chuyện xưa, vận mệnh đều long đong lận đận giống nhau.

https://thuviensach.vn

Trong chuyện xưa, Lương Sơn Bá chất phác, không có thể lĩnh hội Chúc Anh Đài mượn vật hiện ý ám chỉ tình yêu, cuối cùng bỏ qua nhân duyên.

Mà nàng, tuy rằng chọn trúng người trong lòng, cũng thuận lợi gả vào Mục Vũ Hầu phủ.

Nhưng gả lại đây mới biết được, hoá ra Mục Vũ Hầu thích nam nhân.

Kết thúc của câu chuyện Hóa Điệp làm cho người ta lo lắng rơi lệ, nhưng cuối cùng hai người cũng hóa thành một đôi bươm bướm rực rỡ, bay lên chin tầng trời.

Nhưng chính mình thì sao?

Chính mình kết cục lại sẽ như thế nào?

Suy nghĩ dần dần khôi phục lại bình tĩnh, Điệp Hương phu nhân bắt đầu suy xét đến hiện thực.

Ngày hôm qua theo Mục Vũ Hầu nơi đó biết được sau lưng của Giang Long lại có một cỗ thế lực rất lớn, điều này làm cho nàng nguyên bản không cam lòng với tình trạng hiện nay giờ nảy sinh ra ý tưởng khác.

Hai thế lực lớn đánh cờ, nàng cần gì phải đứng ở bên Mục Vũ Hầu cùng Hoàng thượng?

Tuy rằng Hoàng thượng khẳng định chiếm ưu thế, nhưng Điệp Hương phu nhân thật sự là không nghĩ cứ sống cả đời như vậy.

Vả lại, Mục Vũ Hầu mặc dù được Hoàng thượng sử dụng, nhưng chung quy chỉ là một con cờ, nếu có thể, nàng hoàn toàn có thể thay thế Mục Vũ Hầu!

Cứ như vậy nhưng nàng cũng không tính toán đứng đối diện với hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì có ý tưởng này, nàng mới âm thầm đút cho Giang Long tờ giấy.

Nhưng bởi vì chỉ vừa bắt đầu tiếp xúc, cho nên nàng không dám viết rất rõ ràng, bằng không một khi tờ giấy lộ ra, tính mạng của nàng khó bảo toàn.

Giang Long trước đó rất sảng khoái nhượng xuất một thành lợi ích, điều này làm cho Điệp Hương phu nhân xem như có bàn giao cho Mục Vũ Hầu và Hoàng thượng bên kia.

Chỉ có điều nàng không biết, nếu không phải nhìn thấy nàng là thật sự bị chuyện xưa làm cảm động, có khả năng kéo vào trận doanh của mình, Giang Long chắc chắn là sẽ không nhả ra đấy.

Nữ nhân đa phần đều cảm tính, đây là trời sinh.

Mà thứ Giang Long không thiếu nhất đúng là tạo ra những chuyện xưa làm cho nữ nhân rơi lệ.

Ngươi đã thật sự khóc, như vậy Giang Long tự nhiên muốn lợi dụng thật tốt ưu thế của mình.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Hảo Nam Nhi

Điệp Hương phu nhân nói Hoàng thượng muốn cắt cử Giang Long đi địa phương nhậm chức, mặc kệ có thật hay không, trước đó cần chuẩn bị có lẽ là chính xác nhất.

Giang Long trở lại nhà máy in không lâu, Sài Thế Vinh lại đây nói ra nghi vấn mà y tìm hiểu được ở Mục Vũ Hầu phủ, đem mọi thứ giải quyết xong, Giang Long mới bắt đầu bàn giao một sự tình.

Sài Thế Vinh nghe xong liền cảm thấy không đúng, tò mò hỏi.

- Qua mấy ngày huynh sẽ biết.

Bởi vì chưa xác định được, nên Giang Long cũng không có giải thích.

Hiện giờ mọi việc kinh doanh của nhà máy in đã đi vào quỹ đạo, náo nhiệt hưng thịnh, cũng không có quá nhiều việc cần nhắn nhủ, sau đó Giang Long liền cưỡi ngựa trở về nông trang.

Lại là một phen bàn giao nhắn nhủ.

Trong đó cái Giang Long không yên lòng nhất, chính là việc làm ăn của hàng thêu cùng thú bông.

Trước mắt vụ kinh doanh này còn kiếm được nhiều hơn so với nhà máy in, bởi vì những người quản sự hỗ trợ thu mua cửa hàng đều do Thành Quốc Công phủ phái đi, cho nên hậu trường phía sau cũng tự nhiên mượn

https://thuviensach.vn

được uy danh của phủ Quốc Công, vì vậy bất kể là ở kinh thành hay ở bên ngoài, đều không có ai dám tới cửa tìm phiền toái.

Nhưng Giang Long nếu rời khỏi kinh thành, liền lập tức sẽ có chút không yên lòng.

Một khi xuống địa phương làm quan, công việc quấn thân, hơn nữa quan viên không thể tự ý rời khỏi địa phương nhậm chức, cho nên đến lúc đó mặc dù biết được việc kinh doanh gặp phải phiền toái, sợ rằng muốn tự mình đi giải quyết cũng sẽ rất khó, cũng không đủ thời gian cùng tinh lực mà nghĩ biện pháp giải quyết được.

Cho nên nhất định phải tìm trợ thủ đắc lực mới được.

Hàng len thêu ở nông trang, do Ngọc Sai và Bảo Bình trấn thủ là được.

Bởi vì tạm thời không nghĩ viên phòng cùng với vài thiếu nữ bên này, cho nên Giang Long không có ý định mang theo Ngọc Sai và Bảo Bình đi ra ngoài nhậm chức.

Còn cửa hàng ở bên ngoài... Giang Long ngẫm nghĩ một chút, bên người thật sự không có ứng cử viên nào tốt.

Tuyển người vào lúc này thì đã quá muộn, sự trung thành không thể bảo đảm được.

Quản lý nhiều cửa hàng như vậy, cần điều động số tiền rất lớn, ngay cả việc trung thành cũng không thể cam đoan thì làm sao mà dám dùng?

Cuối cùng Giang Long quyết định về phủ nhờ Cảnh lão phu nhân giúp đỡ.

Cảnh Phủ gia nghiệp to lớn, từ khi Đại Tề lập quốc đến nay truyền thừa cũng đã mấy trăm năm, tìm một người có thể một mình quản lý một

https://thuviensach.vn

phương, có thể xử lý tốt những cửa hàng này hắn là không có vấn đề gì.

Sự tình ở nông trang đã an bài thỏa đáng, Giang Long mang theo Lâm Nhã quay về Cảnh phủ.

Gặp Cảnh lão phu nhân, sau khi nói chuyện phiếm, Giang Long bảo những nha hoàn ở xung quanh lui ra ngoài.

- Bà nội, cháu vừa mới biết được tin tức hoàng thượng có ý phái cháu xuống địa phương nhậm chức.

Tất cả nha hoàn ra khỏi phòng đóng cửa lại, Giang Long trực tiếp đi vào vấn đề chính.

Cảnh lão phu nhân có chút bất ngờ:

- Thật sự? Cháu biết được tin tức từ đâu?

- Là vợ của Mục Vũ Hầu Điệp Hương phu nhân nói cho cháu biết.

Giang Long dứt lời mắt liền nhìn Lâm Nhã đang lẳng lặng ngồi ở một bên.

Lâm Nhã cúi đầu, bàn tay nhỏ nắm thật chặt tấm khăn lụa trong tay.

- Là nàng?

Cảnh lão phu nhân cũng có nghe qua danh tiếng của Điệp Hương phu nhân.

- Năm đó Mục Vũ Hầu ở kinh thành cũng coi như là một thế hệ thanh niên tuấn kiệt, nhưng thời vận kém, số mệnh không tốt, bị người ám hại, ngã một cái bán thân bất toại, sau này Biện Điệp liền bắt đầu qua lại với rất nhiều đại nhân vật ở kinh thành.

https://thuviensach.vn

Đến nay Mục Vũ Hầu phủ vẫn còn không có bị người nuốt mất, công lao của cô ấy rất lớn.

Cảnh lão phu nhân đánh giá coi như khá công chính đối với Điệp Hương phu nhân, rồi lại khuyên nhủ:

- Tuy rằng cô ta đã kiến thức được ân tình ấm lạnh, đã trải qua lòng người dễ thay đổi, khó tránh khỏi sẽ có tâm cơ thâm trầm, thậm chí là tâm thuật bất chính, cháu tiếp xúc với cô ta cần phải suy nghĩ cẩn thận.

- Cháu hiểu được.

Giang Long nói tiếp:

- Cô ấy nói Hoàng thượng hoài nghi Hoài Vương là do cháu âm thầm sai người ám hại, sở dĩ muốn thà giết lầm còn hơn bỏ sót, lúc này mới phái cháu xuống địa phương nhậm chức, cũng dễ dàng xuống tay hơn.

- Cháu cùng Hoài Vương có va chạm gì sao?

Cảnh lão phu nhân liền nhíu mày, nhưng cũng không lộ ra thần sắc khẩn trương e ngại.

Lâm Nhã nghe đến đó cũng thầm giật mình.

Nàng nhớ tới sự tình lần trước ở rừng hạnh, Hoài Vương muốn cướp nàng về Vương phủ.

- Cháu lần đầu tiên được Điệp Hương phu nhân mời tới Mục Vũ Hầu phủ làm khách, Tương Vương và Hoài Vương vừa vặn cũng đuổi tới, Hoài Vương háo sắc, dường như có ý tứ chiếm hữu Điệp Hương phu nhân, liền gây khó dễ với cháu, cháu cùng gã đối đáp vài câu, sau đó Hoài Vương phái người âm thầm theo dõi hành tung rồi hình như còn muốn giết cháu.

Giang Long kể lại những chuyện đã xảy ra:

https://thuviensach.vn

- Cũng là bởi vì Hoài Vương phái người âm thầm nhìn chằm chằm cháu, mà Hoài Vương lại vô cùng tàn nhẫn bạo ngược, từ trước đến nay làm việc càn rỡ, đối với những người nhìn không vừa mắt đều không lưu tình toàn bộ đều giết chết, cho nên Hoàng thượng mới có thể hoài nghi cháu dù không có thâm thù gì cũng phái người đi ám sát Hoài Vương.

Lâm Nhã nghe đến đó trong lòng căng thẳng không biết từ lúc nào bàn tay đã chảy đầy mồ hôi.

Hoàng thượng nếu muốn ra tay với Giang Long, Giang Long làm sao có thể có đường sống?

- Hồng nhan là nguồn gốc của tai họa a!

Cảnh lão phu nhân cũng thở dài.

Tim gan của Lâm Nhã lúc này cũng nhảy loạn lên, không biết Giang Long có đề cập đến sự tình lần trước ở rừng hạnh hay không.

Nếu như nói ra, như vậy nàng chẳng phải cũng là người gây tai hoạ sao?

- Như vậy, cháu có sợ không?

Sắc mặt Cảnh lão phu nhân chợt nghiêm lại, nhìn về phía Giang Long.

Giang Long cười khẽ một tiếng, trên mặt tràn đầy thần thái tự tin:

- Nếu sợ hãi, cháu...

Nói tới đây, thanh âm của Giang Long ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục mở miệng nói:

- Cháu cũng sẽ không phái người ám sát Hoài Vương rồi!

Lời vừa nói ra, Lâm Nhã lập tức trừng to mắt sau đó liền kinh hãi hét lên.

https://thuviensach.vn

Chủ mưu ám sát Hoài Vương thật sự là Giang Long?

Cảnh lão phu nhân rõ ràng cũng giật mình kinh hãi, cẩn thận đánh giá Giang Long từ trên xuống dưới.

Cuối cùng, ngửa mặt lên trời cười lớn!

- Tốt tốt tốt!

Liên tiếp ba tiếng khen ngợi.

- Biết rõ đối phương muốn giết cháu còn không dám ra tay trước, đó mới chính là yếu đuối, vô cùng ngu xuẩn!

Cuộc đời của Cảnh lão phu nhân trải qua rất nhiều thăng trầm, năm đó phụng chỉ gả vào Cảnh Phủ, lại không được Cảnh lão Hầu gia ưa thích, muốn đem Cảnh Phủ nắm trong tay, phải dùng một chút thủ đoạn thiết huyết, cũng bởi vậy, bà là một người lớn gan mạnh mẽ cường thế vô cùng!

Trước kia Cảnh lão phu nhân cưng chiều Cảnh Giang Long bởi vì Cảnh Giang Long là đứa cháu duy nhất của mình.

Mà hiện tại tính cách của Giang Long lại chiếm được nhận thức cùng sự tán thưởng của Cảnh lão phu nhân.

- Không hổ là nam nhân của Cảnh gia!

Nghe được Cảnh lão phu nhân khen ngợi, Lâm Nhã cả đầu mơ hồ, Giang Long làm loạn ra chuyện lớn như vậy, như thế nào không giáo huấn, ngược lại còn không ngừng khen ngợi?

Phải biết rằng Hoàng thượng cũng định xuống tay với Giang Long rồi!

Hơn nữa còn là thà giết lầm còn hơn bỏ sót.

https://thuviensach.vn

Bị Hoàng thượng nhìn chằm chằm như thế, còn có thể sống tốt mấy ngày?

Dường như là đã nhận ra sự khẩn trương của Lâm Nhã, Cảnh lão phu nhân đưa tay ra nắm lấy bàn tay trắng nõn của Lâm Nhã rồi nhẹ nhàng vỗ về.

Hoàng thượng tất nhiên có được giang sơn, trên danh nghĩa toàn bộ thiên hạ đều của y, nhưng tình huống thật sự cũng không đơn giản như vậy.

Năm đó khi Cảnh lão Hầu gia còn sống, bà chỉ biết Cảnh phủ và Hoàng thượng không có qua lại.

Tuy rằng Hoàng thượng với Cảnh lão Hầu gia lớn lên cùng nhau, nhưng sau đó hai người cũng tranh đấu gay gắt với nhau vài chục nănm.

Cảnh gia không phải vẫn đang hoàn hảo đứng sừng sững ở Ninh Viễn huyện?

Giang Long không có bảo Lâm Nhã tránh đi, rõ ràng đã coi Lâm Nhã là người một nhà, Cảnh lão phu nhân cũng rất vui vẻ.

- Chỉ cần đủ nhanh trí, gặp chuyện tĩnh táo một chút, làm việc không cần lỗ mãng, bị công khai nắm được được nhược điểm, Hoàng thượng cũng không đáng sợ như vậy.

Cảnh lão phu nhân truyền thụ kinh nghiệm.

Giang Long cũng rất chăm chú nghe.

Đại Tề truyền thừa mấy trăm năm, đã sớm vượt qua thời kì cường thịnh, lúc này tệ nạn kéo dài lâu ngày, tuy rằng ở mặt ngoài vẫn còn đang thịnh vượng, nhưng tình huống thật sự, cũng đã không chịu nổi rồi.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều đại gia tộc hạng nhất ở địa phương của mình tự thành thổ Hoàng đế, dối trên lừa dưới, ngay cả Hoàng thượng đều không thể chen tay vào được.

Nghe Cảnh lão phu nhân giảng giải cục diện thiên hạ lúc này, Giang Long liền nhớ tới kiếp trước.

Thời kì phong kiến của Hoa Hạ, cũng không phải như vậy sao?

Bất cứ triều đại nào truyền thừa mấy trăm năm sau thì không phải gian thần nắm quyền, tham quan hoành hành, chính quyền thối nát hay sao?

Đời sau, có rất nhiều người nghiên cứu lịch sử, nghĩ như thế nào mới có thể thay đổi cứu lại triều đình sắp bị lật đổ.

Nhưng kết quả là ông nói ông có lý, bà nói bà có lý.

Giang Long cảm thấy, nhiều khi nghiên cứu từ chi tiết mà lên, phỏng đoán, không chừng liền có thể tìm ra đáp án.

Bởi vì bất kỳ một chính quyền nào bị lật đổ, nguyên nhân đều rất phức tạp.

Cuối cùng, Giang Long cảm thấy dùng bốn chữ để hình dung, thỏa đáng thích hợp.

Thì chính là, vận số đã hết!

Thiên hạ phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân, không khỏi là thịnh cực mà suy, cuối cùng đi tới diệt vong.

Cảnh lão phu nhân biết vô cùng nhiều, hôm nay truyền thụ chính là hơn nửa ngày, Lâm Nhã nghe được cũng dần dần bình tĩnh lại.

Có nhiều thứ rất thực dụng, Giang Long nhớ kỹ trong lòng.

https://thuviensach.vn

Nói xong lời cuối cùng, Cảnh lão phu nhân đột nhiên nói:

- Khi Hoài Vương gặp được ám sát, một tiếng ầm ầm giống như tiếng sấm sét như nổ vang chấn động cả kinh thành, chất nổ đó, là cháu chế tạo?

- Vâng.

Giang Long gật đầu khẳng định.

- Còn có thể chế tạo ra chứ?

Thần sắc của Cảnh lão phu nhân cũng khó tránh khỏi có chút kích động.

-Dạ.

- Tốt!

Cảnh lão phu nhân vỗ tay trầm trồ khen ngợi, tiếp theo lại hỏi:

- Vậy nó rốt cuộc có thể có bao nhiêu uy lực?

- Liều lượng càng nhiều, uy lực càng lớn.

Giang Long nói xong, lại bổ sung một câu:

- Thứ này tuyệt đối có thể dễ dàng phá vỡ cửa thành, khi tấn công thành trì rất có hiệu quả.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy kích động không thôi.

- Tuy nhiên hiện tại sử dụng vẫn còn hạn chế, đối phương nếu là có phòng bị, rất khó tới gần.

Bây giờ tầm bắn của cung nỏ cực xa, tên dễ dàng có thể bay ra trăm bước.

https://thuviensach.vn

Một số ít cường cung thậm chí có thể bắn ra vài trăm bước.

- Dùng công khai có hạn chế, nhưng muốn ám sát người nào, cũng chính là giết một cái một cái chuẩn!

Cảnh lão phu nhân đứng dậy ở trong phòng đi tới đi lui, phân phó:

- Trước khi cháu rời khỏi kinh thành, chế tạo ra nhiều một chút, bên này bà nội có lẽ có thể sử dụng đến.

- Vâng.

Giang Long gật đầu:

- Phương pháp sử dụng rất đơn giản, chỉ cần dùng đốm lửa châm là được.

Lâm Nhã lúc này cũng vội vàng mở miệng nói:

- Phu quân cũng mang theo bên mình một ít, vào lúc nguy cơ sử dụng để bảo mệnh.

- Cái này không thể được.

Giang Long cười nhẹ lắc đầu, thấy Lâm Nhã vẫn không hiểu, giải thích nói:

- Hoài Vương là bị thứ này ám sát bỏ mình đấy, nếu vi phu dám quang minh chính đại sử dụng, chẳng phải là công nhiên cho thấy chính mình là chủ mưu đứng đằng sau hay sao?

Lúc này Lâm Nhã mới kịp phản ứng, ảo não vỗ vỗ đầu.

- Nàng là quan tâm sẽ bị loạn.

https://thuviensach.vn

Giang Long vội vàng giơ tay ngăn trở, nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay trắng nõn mềm mịn của Lâm Nhã.

Lâm Nhã không có giãy dụa rút tay ra, nhanh chóng liếc mắt về phía Cảnh lão phu nhân, liền thấy Cảnh lão phu nhân đang nhìn nàng, khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp lập tức biến thành đỏ bừng.

Lại hàn huyên một hồi, Giang Long nói đến phương diện làm ăn, muốn mượn người thay thế xử lý việc kinh doanh hàng thêu thú bông.

Cảnh lão phu nhân tự nhiên sảng khoái đáp ứng.

Tùy tùy tiện tiện liền có thể tìm tới người thích hợp.

Hơn nữa còn nói về sau ở địa phương nào cần người như thế nào, cứ mở miệng.

- Cháu còn chưa làm quan, đối với luật pháp Đại Tề cũng chưa quen thuộc, bà nội sẽ tìm người đến dạy cháu.

Giang Long gật đầu đáp ứng.

Chưa quen thuộc luật pháp Đại Tề thật đúng là không được, bằng không một khi xảy ra sai lầm cũng sẽ bị người nắm được nhược điểm, từ đó làm khó dễ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Báo Chí

Tuy Giang Long không có đem tin tức nói cho Sài Thế Vinh, nhưng đối với Điệp Hương phu nhân mà nói... hắn vẫn còn có thể tin được.

Cho nên mới bàn bạc cùng Cảnh lão phu nhân.

Cũng cho thấy, chính mình chính là chủ mưu ám sát Hoài Vương Triệu Trắc.

Cảnh lão phu nhân rất kích động, một là Giang Long rất có khí khái nam tử, không có nho nhã yếu đuối giống như trước kia, làm việc lớn mật, tác phong mạnh mẽ, thủ đoạn thiết huyết, hơn nữa sau khi nghe Giang Long giảng thuật hoàn toàn quá trình bố trí cùng ám sát Hoài Vương, có thể nhìn ra được Giang Long vô cùng cẩn thận.

Bằng không nếu là lộ ra chút dấu vết nào, sớm đã bị Hoàng thượng bắt vào thiên lao rồi.

Tuy rằng Cảnh Phủ có miễn tử kim bài, nhưng Hoài Vương Triệu Trắc là con ruột của Hoàng thượng, một khi điều tra rõ thì khối miễn tử kim bài này một chút tác dụng cũng không có.

Cảnh phủ tất nhiên sẽ bị xử tội cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội.

Thứ hai chính là Giang Long biết chế tác thứ thuốc nổ màu đen, thứ thuốc nổ này uy lực lớn đến mức kinh người.

https://thuviensach.vn

Hoài Vương Triệu Trắc bị nổ chết, khiến loại vũ khí này nổi tiếng khắp Đại Tề.

Lại từ miệng của Giang Long biết được, loại thuốc nổ màu đen này có thể dễ dàng phá vỡ cửa thành, mặc dù là Cảnh lão phu nhân luôn luôn vô cùng ổn định cũng không thể giữ vững bình tĩnh được.

Không biết thánh chỉ phong quan của Giang Long khi nào thì sẽ phát xuống, trước tiên Giang Long cần phải chuẩn bị.

Thứ nhất, trước phải xác định ứng cử viên đi theo Giang Long nhậm chức.

Vừa mới bắt đầu thương lượng, Giang Long liền tỏ rõ thái độ, lần này đi nhậm chức nguy hiểm rất lớn, không mang theo nữ quyến, hơn nữa cũng nói rõ một cái nha hoàn cũng không mang theo.

Cảnh lão phu nhân nhíu mày, hiện tại Giang Long và Lâm Nhã còn không có động phòng, nếu không mang theo nữ quyến, đến khi nào thì bà mới có thể ẵm cháu?

Nhưng Giang Long nói rất có đạo lý, lần này xuống địa phương nhậm chức, thực sự vô cùng nguy hiểm.

Phải biết rằng người muốn gây bất lợi cho Giang Long là đương kim Hoàng thượng!

Không nói tới việc mang theo nữ quyến đã nguy hiểm, hơn nữa đến lúc gặp phải thời khắc mấu chốt nữ quyến còn có khả năng gây ra trở ngại.

- Nhã nhi ở lại trong phủ giúp đỡ bà nội xử lý công việc, Ngọc Sai và Bảo Bình ở nông trang bên kia, trông chừng việc sản xuất của cửa hàng len với đồ thêu.

https://thuviensach.vn

Giang Long an bài như thế.

Cảnh lão phu nhân ngẫm nghĩ một chút, chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Trong lòng cũng đang suy nghĩ đến chuyện khác, lần trước phái Diêu mụ mụ tới nông trang khuyên Giang Long động phòng với Lâm Nhã, kết quả ngoài miệng thì Giang Long đáp ứng thật tốt đấy, nhưng cuối cùng vẫn chưa có hành động gì.

Cảnh lão phu nhân nghĩ cho dù mình có mở miệng chỉ sợ Giang Long cũng sẽ đồng ý lấy lệ mà thôi.

Không bằng âm thầm... Nghĩ đến đây, ánh mắt Cảnh lão phu nhân liếc nhìn về Lâm Nhã.

Chỉ cần thuyết phục Lâm Nhã phối hợp là được rồi.

Tiếp theo muốn dẫn theo đầy đủ hộ vệ cùng nhân viên, Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Tần Vũ, Hầu Giang, Giang Long đều nhất định phải dẫn theo đấy.

Tang Chu ở lại, mang theo thủ hạ của nàng ta bảo hộ an toàn cho Lâm Nhã, Ngọc Sai và Bảo Bình.

Mặt khác, còn muốn lưu ý động tĩnh từ bên Lâm gia kia.

Trước đó nội ứng mà nguyên thân của Cảnh Giang Long phái đi Lâm gia, đã lặng lẽ đưa tin tức về nhiều lần, ngoại trừ thông báo cuộc sống của đệ đệ Lâm Nhã rất không tốt, hơn nữa còn nói đại khái về những khốn cảnh của Lâm gia hiện nay, lần trước Lâm gia nhờ thoại bản cũng kiếm được một chút.

Nhưng vẫn như muối bỏ biển, còn xa mới đủ.

https://thuviensach.vn

Giang Long vẫn luôn nhớ kỹ, như thế nào mới có thể cứu đệ đệ của Lâm Nhã ra khỏi Lâm phủ.

Sau đó mới dễ dàng làm cho Lâm gia suy sụp, hoặc là đoạt quyền, giúp cho đệ đệ của Lâm Nhã thượng vị.

Sắp xếp Đỗ Quyên của Lâm gia vào cơ sở ngầm ở Ninh Viễn huyện, sau đó để ả vụng trộm đem thoại bản đưa về cho Lâm gia, là Giang Long cố ý, mục đích là muốn cho Lâm gia nếm được một chút ngon ngọt, để cho bọn họ hiểu được rõ ràng Giang Long có rất nhiều cách kiếm tiền.

Hiện tại mồi câu đã vẩy ra, chỉ còn đợi đến thời cơ thích hợp, con cá tự nhiên sẽ chủ động cắn câu.

Đến lúc đó, chính là lúc đem con cá lớn Lâm gia này câu lên.

Thoại bản chỉ để cho Đỗ Quyên vụng trộm đem ra ngoài một lần, còn bản thảo tiếp theo Giang Long sẽ tự mình mang đến xưởng in.

Mà từ khi việc kinh doanh hàng thêu cùng thú bông phát triển, bên nông trang đã được quản lý chặt chẽ hơn, cửa ra vào nông trang đều có hộ vệ canh gác nghiêm ngặt, ra hay vào đều cần kiểm tra, mặc dù Đỗ Quyên là nha hoàn hồi môn của Lâm Nhã, nhưng cũng phải cẩn thận sợ bị hộ vệ bắt được nhược điểm.

Lúc này Lâm gia đã nếm được một lần lợi ích, hơn nữa bọn họ biết tin tức rất nhanh, tự nhiên cũng biết hiện giờ việc kinh doanh của Giang Long rất phát đạt, liền xem xem đến khi nào bọn họ không thể kiềm chế được nữa.

Ngoại trừ những người kia, Cảnh lão phu nhân còn bảo Giang Long mang thêm vài người hộ vệ trong phủ.

https://thuviensach.vn

Những hộ vệ này bàn về thân thủ thì không bằng đám người Đồ Đô, nhưng bọn họ đã trải qua chiến trường kinh nghiệm phi thường phong phú.

Giống như lần trước khi Giang Long bị tập kích ở Già Lam Tự, Phó đội trưởng đã chỉ huy thỏa đáng tự mình dẫn người ở lại, chủ động xông lên ngăn cản tay chân của đám cung thủ đối phương, làm cho chúng không thể phát huy được lợi thế.

Giang Long tự nhiên là sẽ không từ chối.

Nếu như là âm thầm làm việc, hắn càng ưa thích đi một mình.

Nhưng đi ra bên ngoài nhậm chức làm quan, thì tuyệt đối không thể lén lén lút lút.

Quang minh chính đại, sẽ càng thêm nguy hiểm!

Một khi lực lượng hộ vệ không đủ thì vô cùng tồi tệ.

Nói xong việc sắp xếp người đi bảo vệ, Cảnh lão phu nhân lại an bài phụ tá cho Giang Long quen thuộc luật pháp Đại Tề, sau khi xuống địa phương muốn khai mở cục diện, không thì sẽ bị bị người ta dùng lỗ hổng trong luật pháp âm thầm ám hại, không có trợ thủ như vậy khẳng định là không được.

Cảnh lão phu nhân an bài ba người.

Ba người vẫn ở bên trong Cảnh Phủ, chỉ có điều rất ít người biết đến, đều hơn ba mươi tuổi, năm đó từng phục vụ bên người Cảnh Hiền.

Khi Cảnh Hiền chết trận ở sát tràng, ba người vẫn đối với Cảnh Phủ không rời nửa bước.

Vẫn luôn ẩn nhẫn, bọn họ cũng là hy vọng một ngày nào đó Cảnh Giang Long có thể thể hiện được tài hoa của mình, bọn họ có thể đi theo bên cạnh giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

Nhưng trước kia Cảnh Giang Long làm cho bọn họ rất thất vọng, cho nên đều không có tới gặp Cảnh Giang Long lần nào.

Bây giờ Giang Long ở kinh thành ít nhiều gì cũng đã tạo ra chút mưa gió, ba người nguyện ý cùng theo hắn đi nhậm chức, nhưng vẫn đang duy trì thái độ một bên phụ trợ, một bên xem chừng.

Nếu Giang Long không thể làm cho bọn họ vừa lòng, bọn họ sẽ lại trở về Cảnh phủ ẩn cư.

Và đợi con của Giang Long lớn lên.

Lúc này ba người chỉ hơn ba mươi, dưới tình huống bình thường, con của Giang Long lớn lên, bọn họ chẳng qua cũng chỉ hơn bốn mươi tuổi mà thôi.

Những ẩn sĩ như bọn họ, đều là những người rất có kiên nhẫn

Vẫn có thể chờ đợi.

Xong chuyện nhân thủ, sau đó tự nhiên là nói về chuyện tiền bạc, ra ngoài đương nhiên cần phải mang nhiều một chút, đây là ý nghĩ của Cảnh lão phu nhân.

Đi địa phương nhậm chức, chẳng những phải sống, hơn nữa có đôi khi cũng phải chuẩn bị tiền để hối lộ quan trên.

Nhưng Giang Long lại lắc đầu cự tuyệt, việc chuẩn bị tiền hối lộ quan trên hắn tuyệt đối sẽ không làm.

Hơn nữa lấy bản lãnh của hắn, còn sợ kiếm không ra tiền sao?

Càng đơn giản hơn, chính là tới đầu nhậm chức thì đem thoại bản cùng hàng thêu thú bông mở ra kinh doanh ở đó càng không tốt sao.

https://thuviensach.vn

Sau khi Cảnh lão phu nhân biết được ý nghĩ của Giang Long, thì cũng không khuyên nhủ thêm nữa.

Đại sự thương lượng xong, còn có một chút chuyện nhỏ, như mang vài món quần áo, khi xuất hành là muốn cưỡi ngựa hay là ngồi xe ngựa vân vân.

Những vấn đề này liền để cho mấy nữ nhân trong phủ đi xử lý.

Vì thế mỹ nhân người nước ngoài như Đại Lệ Ti, lại hiện ra trong tầm mắt của Giang Long.

Giang Long vẫn cảm thấy cô ta có chút không đơn giản, cho nên thủy chung luôn giữ một chút khoảng cách.

Những ngày tiếp theo, Giang Long thường xuyên ra vào kinh thành, có khi đi Mục Vũ Hầu phủ làm khách, Điệp Hương phu nhân nhiệt tình chiêu đãi, nhưng Giang Long không có tiếp tục gặp mặt Mục Vũ Hầu, có khi hắn lại tới xưởng in an bài công việc, Sài Thế Vinh đối với sự tình mà Giang Long mới nhắn nhủ rất có hứng thú, toàn lực phối hợp.

Trưa hôm nay, Giang Long từ Mục Vũ Hầu phủ đi ra.

Ngay vừa rồi Điệp Hương phu nhân nói cho hắn biết, ý chỉ lập tức sẽ ra.

Mang theo đám hộ vệ đi vào xưởngxưởng in, Giang Long dặn dò những thứ có thể làm cho Sài Thế Vinh.

Sài Thế Vinh lập tức liền chỉ huy, xưởng in so với lúc bình thường càng thêm bận rộn.

Vào ngày hôm sau, tất cả những nơi từng bán ra thoại bản của xưởng in Thông Kim Bác Cổ, từ phố lớn đến ngõ nhỏ đều xuất hiện một loại gì đó rất mới mẻ.

https://thuviensach.vn

Chỉ có đơn giản năm khối giấy, hai mặt đều có chữ.

Làm cho rất nhiều thư sinh hiếu kỳ.

Một vị thư sinh tuổi trẻ mua xuống một phần, ngay mặt viết bốn chữ to Đỉnh Thịnh báo chí.

Tiếp tục lật xem, thư sinh thỉnh thoảng vỗ tay khen hay, tiếp theo chính là trầm mê thật sâu ở trong đấy.

Hoàng cung, trước long án của lão hoàng thượng, cũng có thêm một phần Đỉnh Thịnh báo chí.

- Tiểu tử Cảnh gia kia thủ đoạn thật đúng là nhiều, những chuyện trên tờ báo này thật hấp dẫn, hẳn sinh ý cũng sẽ không kém.

Lão Hoàng thượng xem qua báo chí rồi lạnh giọng nói.

Đỉnh Thịnh báo chí dựa theo sự phân phó của Giang Long, một ít trang báo in ấn thi từ ca phú của văn nhân, một ít trang báo thì đem chiến dịch giết địch thành danh của rất nhiều danh tướng viết ra, đương nhiên trong đó nhất định là phải thêm mắm thêm muối đấy.

Như vậy mới có thể thu hút người đọc.

Tại ngay đầu mặt báo dành ra một chỗ nhỏ, in ấn một ít tin tức về tình hình chính trị đương thời, những tin này không dám làm giả

Ví dụ như ở một địa phương nào đó có một vị Huyện lệnh rất có năng lực, quản lý vô cùng tốt địa phương của mình.

Vị Huyện lệnh nào đặc biệt am hiểu xử án, chưa bao giờ mắc sai lầm, lần nào cũng đều có thể bắt được hung thủ, cả huyện không có vụ án nào không xử lý được.

https://thuviensach.vn

Ở địa phương kia có tên ác bá bị bắt, ở một cái địa phương khác thì đám thổ phỉ bị triều đình phát binh vây bắt, quan viên nào thanh liêm cao thượng, quan viên nào cực kỳ hiếu thuận.

Mặt sau tự nhiên là muốn đem những câu chuyện đó nói rõ ràng chi tiết hơn rồi.

Thi từ ca phú cực kỳ có lực hấp dẫn đối với văn nhân, còn chuyện về võ tướng nổi tiếng thì lại cực kỳ có lực hấp dẫn đối với người luyện võ.

Một ít gia chủ quyền quý, quan viên, thì rất hứng thú đối với tình hình chính trị đương thời.

Lại thêm thoại bản chuyện xưa ở cuối cùng có khả năng hấp dẫn dân chúng ở tầng dưới chót nhất, lượng tiêu thụ tự nhiên là không cần phải nói, vô cùng đắt hàng.

Tuy rằng dân chúng ở tầng dưới biết chữ không được bao nhiêu, khả năng mua tương đối kém, nhưng mà ở kinh thành người có tiền rất nhiều, báo chí giá cả lại rẻ, chỉ cần trong nhà có chút tài sản là có thể đặt hàng lâu dài.

Lão thái giám nhíu nhíu mày:

- Lão nô như thế nào cảm thấy Tiểu tử Cảnh gia hình như có mục đích khác?

- Trẫm cũng hoài nghi như vậy, nhưng đoán không ra.

Lão hoàng thượng cũng đồng ý.

- Nếu không Hoàng thượng hạ chỉ không cho phép tiếp tục in ấn loại báo chí này?

Lão thái giám đề nghị.

https://thuviensach.vn

Lão Hoàng thượng lắc đầu:

- Không cho hắn ra chiêu, làm sao thấy được trong lòng của hắn rốt cuộc có mục đích gì không thể cho ai biết?

Nói tới đây, trên mặt lão Hoàng thượng thần thái tự tin chớp động:

- Chẳng lẽ ngươi cho là trẫm còn đấu không lại một tên mao đầu tiểu tử này?

- Lão nô không dám.

Lão thái giám vội nói.

Nhưng trong lòng cũng lo lắng, chiêu này có lẽ là do thế lực sau lưng của Tiểu tử Cảnh gia làm.

Trong Đông Cung, Thái Tử cũng đang lật xem báo chí trong tay.

Chờ gã xem xong, một đám tâm phúc liền lập tức bày mưu hiến kế, để Thái Tử chèn ép xưởng in.

Chỉ có điều xưởng in không có xúc phạm luật pháp, những biện pháp này đều là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, hơn nữa xưởng in là sản nghiệp của Thành Quốc Công, sao có thể dễ dàng động thủ?

Cuối cùng không giải quyết được gì.

Lại qua một ngày, sau khi Giang Long trở lại Cảnh phủ, liền đi gặp Cảnh lão phu nhân.

- Thánh chỉ hai ngày này sẽ ra rồi.

Đây là Điệp Hương phu nhân nói cho Giang Long.

- Ừ.

https://thuviensach.vn

Nên chuẩn bị, Cảnh phủ bên này đã là chuẩn bị đầy đủ hết rồi, Cảnh lão phu nhân nói:

- Cháu in ấn số báo chí mới này lượng tiêu thụ như thế nào?

- So với sách thoại bản thì lượng tiêu thụ cao hơn không ít.

Giang Long đáp:

- Nhưng mỗi bản báo chí thì lợi nhuận lại thấp hơn một chút.

- Không có việc gì, sau này cháu có suy nghĩ gì cứ trực tiếp mà làm, bà nội ủng hộ cháu.

Cảnh lão phu nhân mơ hồ cũng cảm giác được một chút.

- Cám ơn Bà nội.

Giang Long cung kính nói.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Sức Hấp Dẫn

Muốn làm báo chí, nhất định phải có rất nhiều tiền bạc, quyền thế cùng quan hệ nhân mạch mới được.

Giang Long tự nhiên là mượn thế lực của phủ Quốc Công.

Gia tộc họ Sài ở Đại Tề là hào môn thế gia siêu nhất lưu, riêng con cháu trong tộc cũng có mấy ngàn, hơn nữa sản nghiệp kinh doanh rất nhiều, và có rất nhiều thương gia vì để tránh phiền toái muốn thuận lợi kinh doanh dùng tiền cậy nhờ gia tộc Sài thị làm chỗ dựa vững chắc, lực ảnh hưởng này tuyệt đối rất lớn đấy.

Quan hệ chồng quan hệ, mạng lưới tiếp mạng lưới, tìm ra một chút tin tức về tình hình chính trị đương thời tự nhiên không thành vấn đề.

Đương nhiên, xưởng in chuẩn bị vẫn có chút không đủ, khá gấp một chút, cho nên chưa có khả năng mỗi ngày đều in ra báo mới.

Cuối cùng Giang Long vỗ bàn quyết định, năm ngày ra một bản.

Lúc này tuy rằng tin tức đăng lên trên mặt báo đều là những mặt tốt của triều đình hiện nay, khen một số quan viên, ca ngợi triều đình xuất binh tiêu diệt thổ phỉ, trị an tốt vân vân, cho nên lão Hoàng thượng cùng rất nhiều đại thần trong triều trong thời gian ngắn còn chưa phát hiện báo giấy có gì không ổn.

Đợi đến khi việc xuất bản báo chí dần dần đi vào quỹ đạo, khi đó Giang Long có thể làm ra một số động tác nhỏ rồi.

https://thuviensach.vn

Chuyện xưa hay chỉ có Giang Long có thể viết, nhưng làm báo giấy thì chỉ cần gia tộc nào hơi có thế lực cũng có thể dễ dàng làm theo.

Đám nhà giàu quyền quý này một khi thấy báo chí có thể có lợi ích to lớn, lúc đó cho dù là lão Hoàng thượng có muốn điều tra cũng bất lực.

Nhiều người tức giận khó có thể làm!

Quan lại cùng nhóm hào môn liên kết lại, cho dù là lão Hoàng thượng cũng chỉ có thể nhượng bộ.

Giang Long có thể tham khảo kinh nghiệm kiếp trước, quan niệm xử lý xí nghiệp vượt xa người ở thời đại này, Đỉnh Thịnh báo chí tuyệt đối sẽ đứng đầu ở trong nghề này, đến lúc đó có thể mượn dùng báo chí làm rất nhiều chuyện.

Tiền viện Cảnh phủ, một tòa viện hẻo lánh.

Ba văn sĩ đầu đội khăn vuông, đang tập trung ở trong đình viện, uống trà phơi nắng.

Cuộc sống bình thường, không màng danh lợi thật yên bình.

- Trước kia Tiểu thiếu gia không nổi danh, năng lực thì bình thường, giống như kiểu thư sinh văn nhược, nhưng gần đây lại có những thành tựu xuất sắc.

Một văn sĩ dáng người thấp bé gầy gò uống một ngụm trà, táp lưỡi nói:

- Chẳng lẽ thật sự bởi vì lần trước bị tập kích, nếm trải được nguy hiểm sống chết, giờ đầu óc mở mang rồi?

- Chỉ có thể giải thích như vậy.

Một người văn sĩ mặc áo vải màu lam nhạt mở miệng phụ họa.

https://thuviensach.vn

Còn một người văn sĩ tướng mạo anh tuấn, mặt như bạch ngọc, khí chất văn nhã, thản nhiên cười:

- Nghĩ nhiều như vậy làm gì?

- Đối với chúng ta mà nói chỉ cần xác định được hắn là con trai của Cảnh Hiền là đủ rồi.

- Trình huynh nói rất đúng!

Văn sĩ thấp bé tên là Hà Bất Tại, năm đó theo bên cạnh Cảnh Hiền, vốn gã am hiểu binh pháp, nhưng ở chiến dịch Cảnh Hiền chết trận sa trường, thì vào một tháng trước đó đã nhận mệnh lệnh của Cảnh Hiền đi làm một việc quan trọng khác, bằng không cũng khó có thể sống đến giờ.

- Vốn nghĩ rằng bản lĩnh của ta khó có thể có chỗ để sử dụng, bây giờ Tiểu thiếu gia cũng dần dần trưởng thành, vừa anh tuấn còn có tài năng văn chương, lại thường xuyên có thể ra vào khuê phòng của Điệp Hương phu nhân, ba người chúng ta tất nhiên phải giúp đỡ tiểu thiếu gia, mở rộng hoài bão!

- Ngươi nha, khi nào mới có thể sửa được tật háo sắc?

Nghe Hà Bất Tại nói đến Điệp Hương phu nhân, Tiêu Phàm ngồi ở bên cạnh gã không khỏi lắc đầu nói.

Con người Tiêu Phàm rất phù hợp họ tên của gã, diện mạo rất là bình thường.

Tuy nhiên gã cũng có lĩnh vực am hiểu của riêng mình, gã thuộc lòng luật pháp, ở phương diện quản lý cai quản, xử lý nội chính là một người tài giỏi khó có được.

- Chỉ sợ gã cả đời này cũng không đổi được!

https://thuviensach.vn

Anh tuấn tiêu sái Trình Trạch vỗ tay trêu ghẹo.

- Đây mà là háo sắc? Đây gọi là phong lưu được không?

Hà Bất Tại lập tức thanh minh.

- Việc này để trên người của Trình huynh mới được gọi là phong lưu, nhưng để trên người ngươi…

Tiêu Phàm lắc đầu.

Hà Bất Tại người vừa thấp bé hơn nữa lại gầy, tướng mạo cũng khá xấu xí, khi nói đến những nữ nhân xinh đẹp, thì trên mặt lại hiện ra vẻ đáng khinh, trước kia Tiêu Phàm thường xuyên chế nhạo Hà Bất Tại.

- Ta thì làm sao?

Hà Bất Tại như bị dẫm phải đuôi mèo, lập tức nhảy dựng lên.

Trình Trạch nhanh chóng mở miệng trấn an.

Đương nhiên Hà Bất Tại cũng không phải thật sự giận dỗi.

Ba người vốn là bạn tốt, sau khi ẩn cư mấy năm, mỗi ngày đều ngồi cùng một chỗ cùng nhau ngâm thơ, ngắm hoa ngắm cảnh, bình thường nghiên cứu thảo luận binh pháp chiến trận, quan hệ càng lúc càng ăn ý.

- Chỉ mong tiểu thiếu gia sẽ không để cho chúng ta thất vọng.

Tuy rằng quyết định đi theo Giang Long, nhưng ba người họ vẫn đang giữ thái độ xem chừng.

Gần đây những bản lĩnh và tài hoa của Giang Long bày ra, làm cho bọn họ nhìn thấy hy vọng, nhưng vẫn sợ Giang Long không đủ năng lực, khó mà phát triển.

https://thuviensach.vn

Không có hi vọng, bọn họ có thể giữ vững bình tĩnh, lặng lẽ chờ đợi.

Nhưng khi nhìn thấy hy vọng mà lại phải thất vọng, sẽ chịu đả kích rất lớn.

Dù sao bọn họ vô cùng trung thành đối với Cảnh phủ, một bầu nhiệt huyết đấy.

Ngày hôm qua Giang Long được Cảnh lão phu nhân dẫn dắt đến tiểu viện gặp gỡ ba người, ba người cũng không có bị những đề mục nêu ra làm khó xử, muốn thấy rõ một người có thể vững vàng chắn một phương hay không, không phải hỏi mấy câu là xong được.

Nhân tính rất phức tạp, có ít người rất có tài hoa, rất có năng lực, nhưng lại không làm nên trò trống gì.

Nhưng có ít người năng lực khá bình thường, cuối cùng lại có thể khuấy đảo phong vân.

Giống như Lưu Bị trong lịch sử tam quốc ở kiếp trước của Giang Long, năng lực của người này thật sự không được tốt lắm.

Nhưng cuối cùng, lại có thể chiếm một phần ba thiên hạ!

Có ít người nói Lưu Bị am hiểu nhất chính là khóc, mọi thứ đều do khóc lóc mà có được.

Nhưng kỳ thật Lưu Bị là người có sức hấp dẫn độc đáo.

Bằng không dùng cái gì có thể lung lạc nhiều người tập trung ở bên cạnh như vậy?

Nếu không ngươi cũng thử đi tìm Gia Cát Lượng rồi khóc lên xem Gia Cát Lượng có thể nguyện ý trung thành với ngươi hay không?

https://thuviensach.vn

Đổi lại người khác, kết quả tất nhiên sẽ khác.

Còn có, Lưu Bị đã mấy chục tuổi, đi Đông Ngô tương thân lại có thể lọt vào mắt Tôn Thượng Hương và Tôn lão phu nhân.

Nếu đổi người khác, mặc dù có cẩm nang diệu kế của Gia Cát Lượng, cũng sớm đã bị chém đứt đầu, còn muốn ôm mỹ nhân về?

Ba người biết rõ điểm này, cho nên trước tiên cứ đi theo rồi từ từ quan sát.

Năng lực, tài hoa, không phải không quan trọng.

Nhưng có đôi khi có thể thành công hay không, vẫn còn phải dựa vào những yếu tố khác.

Thánh chỉ sẽ hạ xuống, Giang Long bắt đầu triệu kiến những người cần dẫn đi cùng khi nhậm chức Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, đám người Tần Vũ, để cho bọn họ có tâm lý chuẩn bị, cùng với sắp xếp việc nhà.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Giang Long lập tức xuống giường, đi vào trong viện chịu khó rèn luyện.

Hiện tại hắn không chỉ tập luyện Hình Ý Tam Thể Thức Trạm Thung pháp, mà trong tay còn có thêm một cây trường thương.

Giang Long hai chân hơi hạ xuống theo thế trung bình tấn, hai tay duỗi thẳng, mười ngón tay cầm chắc lấy trường thương, đứng sừng sững ở nơi đó, đã được nửa thời gian uống cạn chén trà rồi.

Hình Ý thương, danh như ý nghĩa, trọng điểm là phải hình và ý tương thông.

Cầm trường thương trong tay, khi đụng chạm vào tảng đá, thổ địa, vải vóc, thân thể con người mặc dù không cần nhìn, đại khái cũng có thể cảm

https://thuviensach.vn

giác được.

Nhưng Giang Long đang muốn tập luyện đến mức cho dù để một cái lông gà trên trường thương, nhắm mắt cũng có thể cảm thấy được.

Mà theo kiếp trước lão viện trưởng sư phụ giới thiệu, cao thủ thương pháp cao cấp nhất của Hình Ý, cho dù là cọng lông tơ để ở trên trường thương, cũng có thể rõ ràng cảm giác được đấy.

Loại cảnh giới này đã gọi là người thương hợp nhất, trường thương trở thành một bộ phận thân thể.

Đứng trung bình tấn một hồi, Giang Long bắt đầu tập luyện thương pháp.

Hình Ý thương do Nhạc Phi sáng chế, càng ngắn gọn thực dụng, tốc độ nhanh hơn, nhất là lấy Hình Ý làm chủ, không bàn mà hợp ý với nguyên lý thái cực, trong thương pháp bao gồm Hồi thân thương, phạm vi xuất thương đa phần ở phần bụng, như vậy liền có thể tăng lên xác suất trúng mục tiêu, bản thân thương pháp này mà nói so với Dương gia thương pháp thì cao hơn một bậc.

Lực sát thương của trường thương rất lớn, mũi thương ở ngực bụng chọc ra một cái lỗ thủng, cho dù không chết, cũng rất khó có thể tiếp tục phản kích.

Cho nên cũng không cần thiết phải chú ý dùng thương đâm vị trí yếu hại của địch nhân, một kích trí mạng.

Trọn vẹn tập luyện nửa canh giờ, Giang Long mới thu thương dừng lại.

Sắp phải phải rời khỏi phủ đệ, trong thời gian ngắn Giang Long muốn đi dạo một vòng trong phủ.

https://thuviensach.vn

Trong lúc đang đi dạo, liền đột nhiên nghe được ở trong một cái tiểu viện truyền ra từng hồi thanh âm quát tháo.

Giang Long đối với cái thanh âm này rất xa lạ, rất hiếu kỳ thản nhiên đi tới cửa tiểu viện.

Nhìn vào đó chỉ thấy một lão nhân gầy gò, đang chỉ điểm Tần Vũ tập luyện đao pháp.

Đao là cán dài đại quan đao!

Trước kia Giang Long thấy Tần Vũ trời sinh thần lực, từng muốn cho Tần Vũ sử dụng lang nha bổng, cảm thấy Tần Vũ cầm cái lang nha bổng vọt tới bên trong trận địa của địch, đây tuyệt đối là thần chắn giết thần Phật chắn giết phật, trừ khi cũng gặp phải người cũng có thần lực giống gã, không thì khó ai có thể ngăn cản Tần Vũ một hiệp.

Đương nhiên hắn cũng không phải là loại người cố chấp

Đại quan đao đồng dạng là vũ khí hạng nặng, đối với Tần Vũ mà nói thì cũng rất thích hợp.

So sánh với việc dùng lang nha bổng chỉ cần trời sinh có thần lực, nhưng muốn luyện tốt đao pháp thì cần phải có danh sư chỉ điểm mới được.

Giờ phút này Tần Vũ đã mệt mỏi đổ mồ hôi đầy đầu rồi, nhìn thấy Giang Long đột nhiên đi vào, vội vàng hấp tấp cung kính tiến tới thi lễ.

- Ba!

Giang Long vẫn không nói gì, chỉ thấy lão già gầy gò kia giơ cành cây trong tay lên, đánh thật mạnh vào sau tấm lưng to lớn của Tần Vũ.

Áo mỏng lật ra, phía sau lưng của Tần Vũ lại thêm một vết roi thật sâu.

https://thuviensach.vn

Nhưng thân thể Tần Vũ chỉ run rẩy một chút, sau đó lập tức khôi phục bộ dáng thật thà chất phác bình thường.

Giang Long cảm thấy lão già gầy gò xa lạ này dựng râu trừng mắt:

- Đã nói với ngươi bao nhiêu lần? Muốn luyện tốt đao pháp, trước hết cần phải bình tĩnh, chỉ khi đại não đầy đủ tỉnh táo, trong lúc đối địch mới có thể nắm chắc được thời cơ xuất đao tốt nhất!

- Đại quan đao là binh khí nặng, cho dù ngươi trời sinh thần lực, toàn lực chém ra một đao, trong thời gian ngắn cũng rất khó thu hồi vũ khí lại để bảo vệ mình được.

- Một đao không trúng liền sẽ lộ ra sơ hở, sẽ bị địch nhân thừa dịp!

- Chẳng qua chỉ là Tiểu thiếu gia đến đây thôi, ngươi vội vội vàng vàng như thế làm cái gì? Thật là đần a!

Tần Vũ bị chửi, cũng không có tức giận, chỉ ngại ngùng gãi gãi đầu.

- Tiếp tục!

Lão già gầy gò rống to.

- Vâng!

Tần Vũ xin lỗi hướng Giang Long cười cười, liền lại chạy về.

Giang Long đứng tại chỗ, nhìn lão già gầy gò dạy đao pháp cho Tần Vũ, sau khi nghe xong cảm thấy lão già gầy gò này thực sự là người rất có bản lĩnh.

Có thể đem đại đao luyện tốt, liền có thể trở thành sát thần trong chiến trường!

https://thuviensach.vn

Giống như Quan Vũ trong thời tam quốc.

Qua năm cửa, chém sáu tướng!

Mặc dù công nhận Lã Bố thân thủ cao cường nhất, nhưng nói về giết người, cũng không bằng Quan Vũ.

Quan Vũ rất xứng với danh hiệu sát thủ!

Không xuất đao thì thôi, xuất ra đao chính là xuất toàn lực, nắm bắt thời cơ lại rất tốt, cho nên trừ phi gặp người thật sự rất có bản lĩnh, bằng không rất khó có thể bảo toàn tính mạng ở dưới đao của Quan Vũ.

Hiện tại lão già gầy gò trước mặt, chính là muốn đem Tần Vũ bồi dưỡng theo phương hướng của Quan Vũ.

Đại đao còn có ưu điểm, tuy rằng nó là binh khí nặng, nhưng nếu sử dụng thuận tiện tiện thì tốc độ vung đao cũng sẽ rất nhanh.

Cho dù đối thủ trước tiên dùng binh khí ngăn đỡ, nhưng nếu ngăn cản chính diện, sức nặng từ thân đao cộng them lực lượng của người sử dụng, cũng sẽ chấn động làm cho hổ khẩu đối thủ nứt toác ra, ức chế trong ngực, máu huyết sôi trào.

Giang Long nhìn một hồi, lập tức muốn đi khỏi, lão già gầy gò đột nhiên nói:

- Đứa nhỏ này chẳng những sức lực lớn, hơn nữa sức bật kinh người, là khối ngọc thô trời sinh để sử dụng đại đao, chỉ đáng tiếc một điều là đầu óc có chút không linh hoạt.

Lực lượng lớn, không có nghĩa là lực bộc phát.

Rất nhiều người khí lực lớn đấy, giống như tên mập mạp này động tác đều là chậm rì rì, rất vụng về.

https://thuviensach.vn

Lực bộc phát cần xem thiên phú, cũng không phải cứ nói gầy sẽ có lực bộc phát tốt, đại đa số người gầy chỉ có thể coi là linh hoạt thôi.

Nếu muốn trở thành sát thủ chiến trường như Quan Vũ, đích thật là phải có lực bộc phát rất lớn mới được.

Một khi lực bộc phát không đủ, tốc độ vung đao sẽ rất chậm.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Phá Long Trảm

- Xin nhờ tiền bối lo lắng dạy bảo!

Giang Long là Tiểu thiếu gia Cảnh phủ, lẽ ra muốn sai bảo ai trong phủ làm gì, chỉ cần phân phó là được, nhưng lúc này Giang Long lại xoay người lại vẻ mặt cung kính bái thật sâu với lão già gầy gò.

Lão già gầy gò hài lòng gật gật đầu:

- Dù ngươi không nói, gặp được hạt giống tốt như thế này, ta cũng sẽ dốc lòng dạy bảo.

- Đa tạ tiền bối.

Bản lĩnh của Tần Vũ tiến bộ thì lực lượng hộ vệ bên cạnh Giang Long sẽ càng mạnh mẽ.

- Ta không thu đứa nhỏ này làm đồ đệ, ngươi cũng đã biết vì sao?

Lão già gầy gò đột nhiên đặt câu hỏi.

Giang Long sửng sốt, lấy bản lĩnh của lão, hẳn không phải là hạng người vô danh, hơn nữa trước kia rất có thể đã từng thu không ít đồ đệ, liền hỏi thử:

- Chắc là có vấn đề gì kiêng kị?

- Ngươi thực sự rất thông minh giống như đồn đãi!

https://thuviensach.vn

Lão giả vuốt râu cười khẽ:

- Ông nội của ngươi Cảnh Thành Hùng là đệ tử thân truyền của lão phu!

Giang Long giật mình kinh hãi, lập tức lại tới thi lễ một cái nữa với lão già gầy gò.

Cảnh Thành Hùng lại là đệ tử thân truyền của vị lão già này?

Vậy vị lão già này tuổi hẳn là hơn bảy mươi tuổi đi?

Ngày xưa sống đến sáu mươi bảy mươi tuổi rất hiếm thấy, nhưng thấy vị lão già này tinh thần vẫn rất sang sủa linh hoạt.

Vừa rồi khi quất Tần Vũ, rất gọn gàng, lực đạo cũng rất lớn.

Đồng thời, Giang Long cũng đã hiểu được nguyên nhân vì sao lão giả không thu Tần Vũ làm đệ tử, nếu thu, chẳng phải Tần Vũ là và Cảnh Thành Hùng cùng một bối phận rồi sao?

Thời đại này danh phận thầy trò rất được coi trọng, một ngày làm sư phụ thì trọn đời như cha!

Lão giả này nếu thật thu Tần Vũ làm đệ tử, như vậy sau này Giang Long phải xưng hô với Tần Vũ như thế nào?

- Còn chưa thỉnh giáo danh tính của tiền bối?

Lão già gầy gò lắc đầu:

- Lão già ta đã rất lâu rồi không sử dụng tên thật, về sau ngươi cứ gọi ta là Giang lão là được.

- Vâng!

Nếu lão già họ Giang, vậy cũng cùng họ vớiGiang Long.

https://thuviensach.vn

- Ta gọi ngươi, không phải là vì nói cho ngươi biết thân phận của ta, mà là để biết Cảnh phủ có kho binh khí, trong đó có thanh đại đao khá tốt, có thể đưa cho Tần Vũ, còn có yếu quyết dùng đao nữa.

- Tại vấn đề nhanh, muốn nhanh hơn, ngoài việc lực lượng lớn, lực bộc phát đủ ra thì vật cưỡi cũng vô cùng quan trọng

- Trong phủ có ngựa tốt, ngươi chọn một con, không đúng, ngựa tốt tính khí đa phần đều táo bạo, sẽ không dễ dàng phục người.

- Ngươi mang Tần Vũ đi chọn một con.

Lão già gầy gò dứt lời, liền không để ý tới Giang Long nữa, chắp tay sau lưng chậm rãi đi về phòng.

Đến khi Giang lão vào trong phòng, Giang Long mới mang Tần Vũ đi khỏi.

Đi khỏi cửa tiểu viện, không cần Giang Long hỏi, Tần Vũ mặt đầy hưng phấn nhanh chóng nói về quá trình nhận thức Giang lão.

Vài ngày trước Tần Vũ đang tập luyện tạ đá, không ngờ bị Giang lão nhìn thấy.

Giang lão thấy Tần Vũ sức lực khá lớn, có chút cảm thấy hứng thú tiến tới kiểm tra, kết quả phát hiện sức bật thân thể Tần Vũ vô cùng tràn đầy.

Lúc này mới có tâm thu Tần Vũ làm đệ tử.

Nhưng khi hiểu rõ thân phận của Tần Vũ, Giang lão lại đổi chủ ý.

Vài ngày sau, Giang Long tự mình dạy đao pháp cho Tần Vũ.

Giang Long từng nghe người ta nói, năm đó trong tay Cảnh Thành Hùng cầm một thanh đại đao ở các bộ lạc nam man chém giết máu chảy thành

https://thuviensach.vn

sông, hơn nữa phong cách thủ đoạn vô cùng thiết huyết mới tạo nên uy danh Sát Đầu tướng quân.

Hoá ra cũng là đệ tử của Giang lão.

Chẳng qua nếu bàn về giá trị vũ lực, theo như người ngoài bàn luận, dường như Cảnh Hiền thanh xuất vu lam, con giỏi hơn cha, trong tay cầm Tử Kim Bàn Long thương còn lợi hại hơn Cảnh Thành Hùng cầm đạo đao một chút

Giang Long mang theo Tần Vũ tìm được Cảnh lão phu nhân, nói chuyện muốn vào kho binh khí nhìn một chút, tiện thể tìm mấy thanh vũ khí thuận tay.

Cảnh lão phu nhân đang ở trong phật đường tụng kinh, vẻ mặt an tường.

Nghe được hai chữ binh khí, liền nhướn mày.

Phật đường là nơi an tĩnh tường hòa, binh khí thì lại là chủ sát phạt.

- Cháu còn muốn chọn hai con ngựa thật tốt.

Giang Long lại nói.

- Ừ, ngươi tự mình đi chọn lựa đi.

Cảnh lão phu nhân gỡ xuống một chuỗi chìa khóa bên người.

Năm đó Cảnh Thành Hùng và Cảnh Hiền đều đam mê binh khí cùng ngựa tốt, cho nên trong phủ cất chứa không ít danh khí, nói đến giá trị những binh khí và ngựa tốt này tuyệt đối đều có thể bán ra giá trên trời, cho nên chìa khóa mới có thể được Cảnh lão phu nhân mang theo bên người.

Giang Long giơ tay nhận lấy, hai tay hợp thành chữ thập thi lễ với tượng Phật, lúc này mới lui ra.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi phật đường, hai người đi thẳng đến kho binh khí.

Đi tới cửa kho binh khí, có hộ vệ đang đứng gác, thấy Giang Long tự nhiên không dám ngăn trở, tùy ý để Giang Long cầm chìa khóa mở cánh cửa trầm trọng của kho binh khí ra.

Kho binh khí mỗi ngày đều phải quét dọn, những binh khí trong đó mỗi ngày cũng phải chà lau một lần, cho nên trong kho rất sạch sẽ, Giang Long giương mắt nhìn lên, chỉ thấy gần như toàn bộ kho binh khí đã sắp bị mười tám loại vũ khí lấp đầy.

Đao, thương, kiếm, kích, búa...

Giang Long đi qua, vươn tay nhẹ nhàng sờ qua, cảm thấy rất tốt.

Tần Vũ đi sau khi đi vào, đều chỉ nhìn đại đao, nhìn cây nào thích, liền đi tới cầm lên áng chừng sức nặng của nó có thuận tay hay không.

Nhưng đã chọn lấy vài cái đều quá nhẹ, để cho gã rất thất vọng.

Giang Long thì lại đưa mắt nhìn về một dãy hàng trường thương sắc nhọn lóe ra hàn quang, ở kiếp trước hắn tập luyện chính là Hình Ý thương pháp.

Chỉ có điều những cây trường thương ở trong này cũng không cây nào vừa ý Giang Long cả.

Một hộ vệ trông coi kho binh khí thấy thế, do dự một chút rồi mới xoay người tiến lên nói:

- Lão phu nhân đem chìa khóa nội kho cũng đưa cho Tiểu thiếu gia, sao Tiểu thiếu gia không đi vào tìm kiếm?

- Nội kho?

https://thuviensach.vn

Giang Long cũng không có hỏi kĩ càng Cảnh lão phu nhân.

Hộ vệ giơ tay nhận lấy chùm chìa khóa, đi tới một vách tường gần đó ở bên trong, nhấc ra một chiếc rìu lớn, bức tường đằng sau che dấu một cái lỗ đút chìa khóa, người hộ vệ này lấy ra một chiếc chìa khóa ngắn nhất cắm vào, xoay theo chiều kim đồng hồ, chợt nghe thấy thanh âm ken két vang lên.

Vách tường bắt đầu từ từ chuyển động.

Hóa ra là một căn phòng ngầm.

Mở cửa xong, hộ vệ xoay người mời Giang Long tiến vào.

Giang Long mang theo Tần Vũ đi vào, phía dưới còn có một cái tầng hầm ngầm.

Đốt lửa lên, Giang Long đi ở phía trước, mới vừa tiến vào tầng hầm, hắn liền nhìn thấy một thanh trường thương kim quang lóng lánh.

Hai mắt lập tức đột nhiên sáng ngời.

Bước nhanh tới, đem trường thương cầm trong tay, trước tiên ước lượng sức nặng thì cảm thấy hơi nặng một chút.

Nhưng đây không phải khuyết điểm, hắn vẫn kiên trì rèn luyện, lực lượng cũng đang dần tăng trưởng rất nhiều, chờ thêm mấy tháng, có thể vừa vặn thích hợp.

Sau đó đem mũi thương đâm xuống mặt đất, một tay nén cán thương xuống phía dưới, thử một chút độ co dãn của cán thương.

Cao thủ dùng thương chân chính, nắm cán thương chấn động một cái, mũi thương lập tức không ngừng lay động như đầu rắn.

https://thuviensach.vn

Khiến cho đối thủ không thể thấy rõ ràng mũi thương rốt cuộc ở nơi nào.

Không thể phòng ngự hữu hiệu.

Thương, gian hoạt nhất trong trăm loại binh khí, công kích bất ngờ, giết địch không kịp sẵn sàng.

Tuy rằng mũi thương lay động, nhưng khi cao thủ xuất chiêu, độ chính xác cũng giống như rắn độc tấn công con mồi, sẽ không lỡ tay.

Nhưng muốn lay động mũi thương, độ co dãn của cán thương rất trọng yếu.

Nếu như rất cứng, như vậy sẽ không thể làm cho mũi thương lay động như rắn độc gật đầu.

Ngoại trừ độ co dãn thì chất liệu cũng rất trọng yếu.

Trường thương bình thường cán thương đều làm bằng gỗ, độ co dãn của gỗ bình thường đều tốt hơn, nhưng trong chiến trường, cũng không ai dám dùng cán thương bằng gỗ cả.

Bằng không gặp được đối thủ dùng đại đao, hay các loại vũ khí hạng nặng khác, người ta đánh tới, ngươi dùng cán thương bằng gỗ đi phòng thủ, vậy khẳng định chịu được một chút liền gãy.

Giang Long cầm trường thương, trong tay truyền đến cảm giác mát lạnh, có thể thấy được cán thương được làm bằng một loại kim loại nào đó không biết tên.

Nhìn đi nhìn lại, Giang Long vô cùng vừa lòng.

Liền chọn cây trường thương này!

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, cây thương này giá trị xa xỉ, phài cầm lão phu nhân lên tiếng mới được.

Người hộ vệ dẫn đường thấy thế vội vàng nói.

- Vậy ngươi liền đi báo cho Lão phu nhân một tiếng đi.

- Vâng!

Tên hộ vệ này liền cắm cây đuốc cầm trong tay lên trên vách tường bên cạnh, rồi nhanh chóng rời khỏi.

Lúc này Tần Vũ vẫn còn đang chọn lựa, Giang Long đánh giá mọi nơi xung quanh, mới phát hiện binh khí trong nội kho được đặt dựa theo một trình tự nhất định.

Trường thương mà hắn chọn đặt trên cao hàng thứ hai.

Mà hàng thứ nhất, thì chỉ có một thanh binh khí, là một cây Phương thiên họa kích.

Người tập võ đều biết rằng luyện Phương Thiên họa kích là khó khăn nhất.

Nó có cấu tạo phức tạp, khiến cho nó có thể bổ, có thể đâm, có thể chém, có thể quét, có thể đẩy, có thể chọc, có thể kéo... Có thể nói là hội tụ tất cả phương thức công kích của mười tám món binh khí.

Có nhiều phương thức công kích, tự nhiên là có thể xuất chiêu quỷ dị, làm người ta khó lòng phòng bị!

Tuy nhiều phương thức công kích là ưu điểm, nhưng cũng là khuyết điểm, phức tạp như vậy, muốn học giỏi kích pháp, sẽ không có đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa đầu Phương thiên hóa họa kích có cấu tạo phức tạp, tinh vi, khiến đầu nhọn không thể chống chọi cùng đối thủ, bằng không sẽ rất dễ dàng bị đánh gãy.

Nó cần người dùng cũng phải có kỹ xảo rất cao mới xử dụng được.

Tiến tới tò mò cầm lấy Phương thiên họa kích nhìn xem, quả nhiên rất không tầm thường.

Bất luận chất liệu hay công nghệ chế tạo ra, đều cũng tốt hơn một chút so với trường thương mà hắn lựa chọn.

Nhưng tốt nhất, không nhất định là thích hợp nhất, kiếp trước Giang Long tập luyện chính là Hình Ý thương pháp, hơn nữa cũng chỉ biết loại thương pháp này, kiếp này tự nhiên vẫn sẽ lựa chọn dùng trường thương, mà không phải dùng Phương Thiên hóa kích.

Buông Phương thiên họa kích cầm trong tay ra, Giang Long nghiêng đầu, vẫn thấy Tần Vũ còn đang chọn lựa.

Trong nội thất, chủ yếu là đại đao cùng trường thương chiếm đa số.

Giang Long đi đến hàng thứ hai, cầm lấy một thanh đại đao cán dài, tay lập tức trầm xuống, hắn liền gọi Tần Vũ qua:

- Ngươi xem cây đại đao này được không.

- Được.

Tần Vũ thả thanh đại đao trong tay ra, liền đi tới trước nhận lấy, vừa mới cầm vào tay, cặp mắt của gã lập tức sáng rõ, không tự giác khen:

- Đao tốt!

https://thuviensach.vn

Sau đó dựa theo phương pháp mà Giang lão dạy, gã thử một chút sức nặng, độ co dãn, cùng với trình độ sắc bén của lưỡi đao vân vân, cuối cùng quyết định chọn thanh đao này.

Hai người chọn xong, vị hộ vệ kia cũng đã trở lại:

- Lão phu nhân nói Tiểu thiếu gia chọn vũ khí xong thì tới phật đường.

- Ừ.

Giang Long chậm rãi nhìn thoáng qua tất cả vũ khí trong nội thất, rồi mới cầm thanh trường thương lên, mang theo Tần Vũ vẻ mặt vui vẻ đi ra ngoài.

Sau khi vào phật đường, Cảnh lão phu nhân nhìn trường thương trong tay Giang Long nói:

- Trong nội thất vũ khí đều do ông nội cùng cha của cháu cực khổ trăm cay nghìn đắng, tiêu phí số tiền lớn mới mua được, hơn nữa trong vũ khí nội thất, cũng đều có tên riêng của chúng nó.

Giống như vũ khí của cha cháu, gọi là Tử Kim Bàn Long Thương.

Giang Long nghe vậy cẩn thận xem lại cán thương, quả nhiên ở chỗ gần đầu thương phát hiện vài chữ nhỏ, Phá Long!

- Cây thương này không phân cao thấp cùng với thanh Tử Kim Bàn Long Thương trong tay cha cháu, năm đó bởi vì cha cháu thích màu tím, lúc đó mới chọn thanh thương kia.

Cảnh lão phu nhân lại nói.

Phá Long thương?

Giang Long nhẹ nhàng vuốt ve, cái tên này thật sự rất oai phong.

https://thuviensach.vn

Lúc này Tần Vũ đến đưa thanh đại đao đang cầm trong tay cho Giang Long xem.

Phía dưới lưỡi đao, chỗ gần với chuôi đao, có vài cái chữ to, Trảm Nhạc!

Tên của cây đao này, cũng rất là khí phách, Giang Long đọc cho Tần Vũ nghe, Tần Vũ cao hứng nhếch môi cười ngây ngô.

Cảnh lão phu nhân liếc nhìn Tần Vũ một cái, đột nhiên trầm giọng nói:

- Phấn hồng tặng giai nhân, anh hùng xứng thần binh, lai lịch hai món vũ khí này đều không tầm thường, trong triều không biết bao nhiêu người muốn có chúng, chỉ là ta không bán, bọn họ cũng không có cách nào.

- Nhưng nếu hai món vũ khí này ở trong tay các ngươi bị người khác nhìn ra, sợ là sẽ có người có ý xấu.

- Bà nội nói rất đúng.

Giang Long gật đầu:

- Trước khi có khả năng bảo vệ hai thanh thần binh này, chúng ta sẽ không để cho người ngoài phát hiện.

Có thể dùng vải bố che lại, đem vũ khí để vào đó.

Dưới tình huống bình thường không cần dùng chúng, chỉ khi đến lúc nguy cấp, mới lấy ra xử dụng.

Thần binh lợi khí, có thể làm cho thực lực của người luyện võ tăng thêm một tầng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Hắc Thụy, Tuyết Nguyên

Có thể gọi là thần binh lợi khí tất nhiên không phải là vật bình thường

Giống như loại thần binh có tên riêng thì lại là trong vạn cái không có một.

Binh khí bên trong nội kho của Cảnh phủ có hơn ba mươi thanh có tên riêng, mà hai thanh của Giang Long và Tần Vũ chọn là phá Long Thương và Trảm Nhạc Đao, thì đều được đặt ở trên cao hàng thứ hai.

Chứng minh trong số những thần binh có tên riêng này thì hai kiện vũ khí này cũng nằm trong danh sách đứng đầu.

Đao là thần binh, tự nhiên là có thể chém sắt như chém bùn, Tần Vũ sử dụng cây đại đao này, thực lực tất nhiên có thể nâng cao một tầng.

Nếu như đối phương dùng binh khí ngăn cản, cũng sẽ bị một đao chém đứt, lại đem đối thủ chém giết.

Thương là thần binh, như vậy cán thương sẽ không bị gãy còn mũi thương sẽ vô cùng sắc bén, chỉ cần tấm chắn của đối phương không phải quá dầy, một thương có thể xuyên thủng sau đó đả thương địch thủ lấy đi tính mạng.

Chiến giáp trên người địch thủ, trừ phi cũng không phải vật bình thường, bằng không cũng giống như tờ giấy mà thôi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù sử dụng thần binh lợi khí tuy rằng rất thích, nhưng cũng sẽ lọt vào sự để ý của người khác.

Không đủ thực lực, Có báu vật là mang tội, cuối cùng sẽ đánh mất tính mạng của mình.

Dù sao đối với võ tướng mà nói, thần binh lợi khí quá mức trân quý!

Đến lúc đó thần binh sẽ không công tiện nghi cho người khác.

Cảnh lão phu nhân thấy Giang Long hiểu ý của mình, cũng yên long:

- Hai người các ngươi có thể tìm hai con ngựa bên trong hàng rào.

- Vâng.

Giang Long mang theo Tần Vũ lui ra.

Trong Cảnh phủ cất giữ thần binh cùng ngựa tốt trên thị trường có muốn mua cũng không mua được, hơn nữa chúng còn do Cảnh Thành Hùng cùng Cảnh Hiền bỏ ra vô số tinh lực cùng tiền vàng mới có thể mang về phủ, chúng có rất nhiều ý nghĩa cho nên không thể trách Cảnh lão phu nhân muốn hỏi tới được.

Giang Long dẫn Tần Vũ, xuyên qua hành lang bao quanh đình các, đi tới chỗ chăm ngựa.

Bởi vì ngựa tốt ở nơi này đều vô cùng trân quý, cho nên ngoại trừ người chăn ngựa ra, nơi này còn có vài tên hộ vệ canh gác.

Để tránh có người lẻn vào ăn trộm.

- Tiểu thiếu gia.

Vài tên hộ vệ tiến lên, cúi đầu thi lễ với Giang Long.

https://thuviensach.vn

Lần trước sau khi bị tập kích ở Già Lam Tự, Giang Long đối xử với những người hộ vệ bị thương vô cùng tốt, phát cho tiền bạc, đã sớm có được uy vọng rất cao trong lòng đám hộ vệ này, cho nên hiện giờ hộ vệ trong phủ đều là vô cùng tôn kính với Giang Long.

- Ừ.

Giang Long nhìn về phía chuồng, chỉ thấy trong hàng rào, có một con ngựa cao lớn.

Con ngựa cao to này cũng không sợ người lạ, chỉ ngẩng đầu lên thẳng mặt liếc nhìn Giang Long và Tần Vũ rồi lại tiếp tục cúi đầu ăn cỏ như bình thường.

- Ta cùng Tần Vũ muốn chọn vật cưỡi, có loại nào tốt muốn giới thiệu không?

Giang Long hỏi một hộ vệ.

Hộ vệ vội vàng nói:

- Phương diện này tiểu nhân không am hiểu, tiểu nhân đi gọi người quản lý chuồng ngựa tới.

Dứt lời liền chạy nhanh đi tìm người.

Chỉ chốc lát, vị quản sự bị hộ vệ kéo chạy tới.

Vị quản sự chuồng ngựa này thân hình mập mạp, tai to mặt lớn, chỉ là chạy vài bước thôi mà đã mệt mỏi mồ hôi chảy đầy đầu.

- Tiểu nhân Vạn Lương, bái kiến Tiểu thiếu gia.

Quản sự đi tới gần, nhanh chóng cúi đầu thi lễ.

https://thuviensach.vn

Giang Long liếc mắt nhìn Vạn Lương một cái:

- Ngươi rất hiểu biết về ngựa?

- Bẩm Tiểu thiếu gia, ba đời nhà tiểu nhân đều ở trong phủ giúp đỡ quản lý chuồng ngựa.

Vạn Lương rất hãnh diện trả lời.

Hóa ra là tổ truyền dưỡng mã thuật, vậy hắn là có chút tài năng.

Giang Long âm thầm gật đầu, sau đó nói:

- Ta cùng với Tần Vũ lựa chọn một vật cưỡi, ngươi giúp đỡ giới thiệu một chút.

- Vâng.

Vạn lương lên tiếng trả lời, sau đó hỏi:

- Vậy không biết Tiểu thiếu gia và Tần Vũ có yêu cầu gì đối với vật cưỡi?

- Tần Vũ thân thể cao lớn, sử dụng vũ khí nặng cộng với khí lực cũng lớn, cho nên vật cưỡi của gã cũng nhất định phải có khí lực rất lớn, bằng không sẽ không chở nổi gã, hơn nữa khi đánh nhau với người khác, đôi khi Tần Vũ cũng phải mượn tốc độ của con ngựa để thi triển đao pháp, nên con ngựa của gã cần phải có sức bật mạnh hơn một chút.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút rồi mở miệng nói.

- Vậy để Tần Vũ cưỡi Hắc Thụy đi.

Vạn Lương đi trước dẫn đường, mang hai người tới bên cạnh chuồng ngựa:

https://thuviensach.vn

- Con mẹ của Hắc Thụy là từ nước khác đem về, nghe nói ngựa bên đó con nào lớn lên cũng cao to, nếu mặc cho chúng thêm một tầng áo giáp, khi va chạm trên chiến trường, bộ binh căn bản không thể ngăn được chúng.

Tần Vũ cao hứng nhìn Hắc Thụy, nhưng Hắc Thụy rất có ngạo khí, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn vài người đứng ở bên ngoài.

Chỉ tại thời điểm Vạn Lương thật cẩn thận sờ đầu nó, nó mới bất mãn phát ra tiếng phì phì trong mũi.

Vạn Lương cũng không để bụng, ngược lại đối với việc Hắc Thụy đáp lại thì rất vui vẻ, nhìn thấy vẻ mặt Vạn Lương như thế, Giang Long cũng âm thầm gật đầu, từ phương diện này có thể thấy được Vạn Lương chân chính là một người yêu ngựa, bằng không đổi lại người khác, khẳng định sẽ tức giận, nói không chừng còn muốn cầm lấy roi, quất vào con ngựa một chút.

- Con ngựa bên kia tuy lớn lên thân thể tráng kiện, qua hình dáng bên ngoài nhìn qua rất là oai phong, kỵ binh hạng nặng xung phong sắc bén không thể đỡ, nhưng nó lại có khuyết điểm là sức chịu đựng vô cùng kém, khi kỵ binh hạng nặng liên tục xung phong ba bốn lần, thì nó sẽ mệt mỏi không chạy nổi nữa.

- Mẹ của Hắc Thụy mang về từ nước ngoài, còn cha của nó là một loại ngựa có sức chịu đựng lớn đến từ Bắc Cương, hơn nữa thân thể nhìn cũng rất thần tuấn, bằng không cũng không hợp nhãn mẹ của Hắc Thụy.

Giang Long nghe Vạn Lương nói rõ ràng mạch lạc, đối với người này có chút vừa lòng.

Nói thật, thấy bộ dạng tai to mặt lớn này của Vạn Lương, làm cho người ta có cảm giác đầu tiên rất không tốt.

- Hắc Thụy kế thừa được ưu điểm của cha mẹ nó?

https://thuviensach.vn

Giang Long hỏi.

Lai giống không cùng giống ngựa, đời sau có khả năng có được ưu điểm của phụ hệ và mẫu hệ, đây là loại kỹ xảo chăm ngựa vô cùng thực dụng để cải tiến giống.

- Ngày đó đẻ một thai hai con ngựa con khỏe mạnh, một đực một cái, còn con mẹ thì khi sinh xong không lâu sau đã chết đi.

Vạn lương mở miệng đáp:

- Hắc Thụy là con đực, đã kế thừa rất tốt những ưu điểm của cha mẹ nó, trưởng thành vô cùng cao lớn, thân thắt lưng rất dài, bốn vó rất có lực.

Và là con ngựa vô cùng xinh đẹp anh tuấn.

Đương nhiên, nếu so sánh với cha của nó, thì sức chịu đựng của nó muốn kém hơn một chút.

Trưởng thành cao lớn, thân thể phân lượng so sánh cùng những con ngựa khác mà nói, tự nhiên muốn nặng hơn rất nhiều, nhưng như vậy sẽ không am hiểu chạy đường dài.

Ánh mắt của Vạn Lương rất không tồi, ngựa này thật sự thích hợp với Tần Vũ.

- Liền là nó!

Giang Long giải quyết dứt khoát.

- Tiểu thiếu gia, con ngựa này tuy là rất tốt, nhưng rất bướng bỉnh, thế nào cũng phải để Tần Vũ đến khuất phục nó mới được.

Giang Long liền mỉm cười nhìn về phía Tần Vũ:

https://thuviensach.vn

- Ngươi mà không khuất phục được nó, vậy cũng chỉ có thể chọn con khác rồi.

- Tiểu nhân nhất định có thể làm được!

Lần đầu tiên nhìn thấy Hắc Thụy, Tần Vũ đã vô cùng thích, nghe thấy thế thần sắc lập tức kích động xoa xoa tay nói.

Những con ngựa thần tuấn đa phần đều có giác quan thứ sáu rất nhạy bén, loại cảm giác này có khi sẽ có thể cứu được tính mạng của chủ nhân.

Hắc Thụy đã nhận ra chút gì đó, đột nhiên chồm lên cao, hí vang một hồi.

Vạn lương nhanh chóng chạy lên trước trấn an nó, nhưng thiếu chút nữa bị Hắc Thụy cắn trúng một phát.

Con ngựa mặc dù là ăn cỏ, nhưng không có nghĩa là nó sẽ không cắn người.

- Ngươi thả nó ra đi.

Giang Long chỉ bảo.

Vạn Lương nghe vậy do dự một chút rồi cẩn thận đánh giá Tần Vũ, thấy thân hình cao lớn của Tần Vũ, hẳn là có khí lực không nhỏ, lúc này mới đi lên phía trước, thật cẩn thận mở cửa hàng rào ra.

Cửa vừa mới bị mở ra, Hắc Thụy lập tức lao ra như một trận gió.

Nhưng tốc độ của Tần Vũ nhanh hơn, từ bên cạnh nhảy một phát vọt lên trên lưng ngựa.

Giang Long nhìn thấy, thầm khen trong lòng.

https://thuviensach.vn

Chỉ bằng cái nhảy này, có thể nhìn ra sức bật thân thể của Tần Vũ, quả nhiên vô cùng kinh người.

Sau lưng bất thình lình chở thêm một người, Hắc Thụy lập tức giận dữ, nó lớn như vậy, còn chưa từng bị người cưỡi qua.

Thậm chí ngay cả yên ngựa cũng chưa có ai thành công chụp lên trên người của nó.

Hắc Thụy lập tức dừng lại, muốn mượn quán tính quăng Tần Vũ bay ra ngoài.

Tần Vũ thì cả người nằm rạp trên lưng ngựa, một tay ôm lấy cổ con ngựa, tay kia thì gắt gao nắm lấy lông bờm trên cổ nó.

Hắc Thụy thấy không quăng bay được người ở trên lưng, hí một tiếng, giận dữ mãnh liệt nhảy dựng lên ở tại chỗ.

Một hồi đứng thẳng, sau khi dùng sức chân, mông nhấc lên.

Thân thể Tần Vũ khá nặng nề, nhưng lúc này ở trên lưng Hắc Thụy lại như là không có chút sức nặng nào.

Lên lên xuống xuống như một chiếc thuyền nhỏ long đong giữa đợt sóng to gió lớn.

Mấy lần bị rớt khỏi lưng ngựa nhưng lại nhanh chóng dùng chân đạp đất tiếp tục nhảy lên lại trên lưng ngựa.

Nếu không phải hai tay dùng lực giữ thật chặt, từ đầu đến cuối không có buông ra, thì nhất định đã thất bại.

Nhảy loạn một hồi, Hắc Thụy dần dần bắt đầu thở dốc, tiếp tục lại một lần nữa quăng Tần Vũ xuống khỏi lưng thì đột nhiên nó quay đầu lại cắn về phía cái mũi của Tần Vũ.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ rớt xuống lưng ngựa, ở bên cạnh con ngựa, thấy thế bị làm cho giật mình.

Khẩn trương cúi đầu xuống.

Sau đó liền cảm giác được ở trên đỉnh đầu đột nhiên truyền tới một hồi đau đớn.

Trên đầu cũng đã bị Hắc Thụy dùng miệng cắn xuống một búi tóc.

Tần Vũ cũng không có tức giận công kích Hắc Thụy mà lại tiếp tục nhảy lên trên lưng ngựa.

Thời gian trôi qua, sức vùng vẫy của Hắc Thụy ngày càng nhỏ, lúc này thể trọng vượt qua người bình thường của Tần Vũ mới dần dần có tác dụng.

Sau thời gian uống cạn chén trà, Hắc Thụy bò trên mặt đất, buông tha cho chống cự.

Tần Vũ lúc này cũng mệt mỏi không ít, thật cẩn thận tiến tới vuốt ve đầu ngựa, Hắc Thụy vô cùng thân thiết dùng đầu ủi lên bàn tay to của Tần Vũ.

- Ta thành công!

Tần Vũ cao hứng cất tiếng cười to.

Giang Long muốn đi qua, nhưng bị Vạn Lương ngăn lại:

- Lúc này Hắc Thụy rất suy yếu, nhưng tính nết vẫn còn hung bạo nóng nảy, từ trước đến nay đều rất cảnh giác đối với người xa lạ, ngài lúc này đi qua, Hắc Thụy nếu phản kháng dữ dội, nhẹ thì sẽ làm bị thương tới thân thể tạo thành bệnh kín, có thể làm hỏng ngựa, nặng thì có khả năng sẽ chết đi.

Còn nếu không phản kháng thì như vậy Hắc Thụy cũng sẽ không trung thành với một mình Tần Vũ.

https://thuviensach.vn

E rằng cho người khác tới kéo dây cương, Hắc Thụy cũng sẽ đi theo.

Giang Long lập tức dừng bước lại.

- Cũng chọn cho ta một con đi.

- Vâng.

Vạn lương xoay người dẫn đường:

- Mời Tiểu thiếu gia đi theo tiểu nhân.

Lại đi vào sâu bên trong chuồng ngựa.

- Ngươi không hỏi trước một chút ta có yêu cầu gì đối với vật cưỡi của ta sao?

Giang Long tò mò hỏi.

- Ngài là Tiểu thiếu gia trong phủ, tất nhiên sẽ cưỡi con ngựa tốt nhất rồi!

Thần sắc Vạn lương đột nhiên biến thành kích động:

- Tuyết Nguyên là con của vật cưỡi năm đó Tiểu Hầu gia đã dùng, nó lớn lên không có cao lớn như Hắc Thụy, nhưng nếu bàn về lực lượng thì lại mạnh hơn rất nhiều.

Vóc dáng đường nét lưu loát, là vương giả trong loài ngựa!

Giang Long nghe thế thì vô cùng hiếu kỳ.

Đi tới chỗ sâu nhất trong chuồng ngựa, một con ngựa trắng như tuyết hiện ra ở trong mắt Giang Long.

Con ngựa này quả nhiên là không giống bình thường.

https://thuviensach.vn

Không có cao lớn như Hắc Thụy, nhưng cũng rất cường tráng, dường như mỗi một khối cơ thể đều tràn đầy sức bật!

Vô cùng có thị giác cảm.

Lúc này con ngựa này cũng nhìn thấy Giang Long, hai mắt vốn lãnh đạm hiện lên một chút tò mò, nghiêng đầu đánh giá Giang Long.

Lúc Giang Long chậm rãi đưa tay qua, con ngựa tiếp cận tới... ngửi ngửi, sau đó vô cùng thân thiết dùng đầu ủi tới.

Vạn Lương nhìn thấy liền mừng rỡ!

Vương giả trong loài ngựa này so với ngựa bình thường càng khó thuần phục, không phải có thể cưỡi lên lưng của nó, quẳng không xuống là nó sẽ nhận chủ.

Có đôi khi phải thuần phục năm sáu lần, thậm chí bảy tám lần, con ngựa mới có thể chịu phục.

Còn có một loại tình huống khác, chính là con ngựa thà rằng mệt chết, cũng không cúi đầu nhận thua.

Đó là bởi vì nó không có vừa ý.

Mà hiện tại Giang Long rõ ràng đã vừa ý của Tuyết Nguyên.

Không cần gây sức ép, cũng đã nhận Giang Long làm chủ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Huyện Linh Thông

Giang Long thấy Tuyết Nguyên đã đón nhận mình, tự nhiên cảm thấy vui lên, rồi chạy về phía trước, ôm hôn một cái mãnh liệt vào đầu Tuyết Nguyên.

Tuyết Nguyên ngẩng đầu lên, định hôn trở lại.

Dọa Giang Long nhảy dựng, lui về sau mấy bước.

Còn Vạn Lương thì toát cả mồ hôi hột, nhưng mà Tuyết Nguyên đã nhận ra Giang Long rồi,có điều lúc này vừa gặp mặt, Giang Long không nên làm những hành động kỳ quặc, bằng không thì dễ làm cho con ngựa hiểu lầm, có thể khi bị công kích, con ngựa sẽ không nghe lời chủ nhân.

- Mở cửa chuồng ra

Giang Long ôm đầu Tuyết Nguyên hôn một cái thắm thiết.

Tuyết Nguyên đúng là rất gần gũi với Giang Long.

- Tuyết Nguyên không có yên, tốt nhất tiểu thiếu gia đừng cưỡi nó

Vạn Lương dặn dò, vừa lúc mở cửa chuồng.

Tuyết Nguyên liền chạy ra, tuy nhiên nó không cố ý chạy nhanh, chỉ thấy bốn cái vó chạm đất, rồi nhẹ nhàng nhảy phắn lên cao như đạn bắn, thì biết sức mạnh nó khiến người kinh sợ, Tuyết Nguyên tiến đến gần, dùng đầu của nó đưa vào trong ngực Giang Long.

https://thuviensach.vn

-ha, ha

Giang Long cười to.

Chốc lát, con ngựa nghiêng mình, đưa đỉnh đầu vào Giang Long.

Giang Long không hiểu nổi.

Vạn Lương thì vui mừng reo to:

-Tiểu thiếu gia, Tuyết Nguyên muốn ngươi ngồi lên lưng nó đấy.

Giang Long nghe nói thế, liền vuốt vào cổ, tuy không có yên ngựa, vẫn nhảy lên lưng ngựa một cách gọn gàng.

Tuyết Nguyên liền chạy.

Tốc độ không nhanh, nhưng động tác mạnh mẽ, ngồi trên lưng ngựa, Giang Long cảm giác rõ ràng là tứ chi của Tuyết Nguyên rất mạnh.

Chạy quanh mã trường một vòng, Tuyết Nguyên dừng lại.

Giang Long nhảy xuống và nói:

- Năm ấy phụ thân ta cưỡi con thần mã này sao?

- Ừ, đúng rồi.

Vạn Lương trả lời, và dặn thêm rằng:

- Trong chuồng có nước, tốt nhất ngài nên đích thân tắm rửa cho nó, như thế nó sẽ càng tin tưởng ngài thêm.

-Được.

Giang Long vén áo lên, sau đó nhìn về hướng Tần Vũ và nói:

https://thuviensach.vn

-Để Tần Vũ đến đây.

Vạn Lương chưa kịp trả lời, Tuyết Nguyên đột nhiên hí vang lên vẻ như bất mãn.

Bốn chân vung lên, chạy về hướng Tần Vũ.

- Cái gì vậy?

Giang Long hốt hoảng.

Vạn Lương vuốt đầu, nói:

- Do ngài nhìn sang bên kia, Tuyết Nguyên có thể hiểu lầm, cho rằng ngài để ý Hắc Thụy đấy,

Con ngựa cũng có tư tâm, có sự chiếm hữu rất mạnh, nhất là Tuyết Nguyên là Vua trong các loài ngựa, nên không cam ngài cưỡi một lúc hai ngựa.

Nói xong, Vạn Lương liền chạy mau qua bên kia.

Hắc Thụy rất là cao to, là loài ngựa ngựa tốt, chạy ngàn dặm, có một điểm không tốt là thích đấu đá.

Mà giống hảo mã này, một khi chiến đấu thì sẽ chiến đấu cho đến khi chết.!

Giang Long kịp thời phản ứng, liền chạy nhanh qua bên kia.

Tần Vũ thì không biết chuyện gì, khi thấy Tuyết Nguyên đột nhiên chạy qua thì hiểu đây là ngựa của Giang Long, không dám ngăn trở, vì thế mà Tuyết Nguyên mới chạy đến gần Hắc Thụy.

https://thuviensach.vn

Thật khiến người khác không nghĩ nổi, Hắc thụy thản nhiên không chống cự, mà hạ mình nằm dài trên mặt đất.

Đây là biểu hiện sự thán phục dành cho Tuyết Nguyên.

Tuyết Nguyên chạy đến bên Hắc Thụy ngửi vài cái, sau đó khịt khịt trong mũi vẻ như khinh thường, rồi chạy về chào đón Giang Long.

Vạn Lương bỗng ngây người, sau lúc đó, kêu to vẻ kích động:

- Quả nhiên, Tuyết Nguyên đúng là vua trong loài ngựa.

Lúc trước nó là con ngựa không dám có những tính khí táo bạo ấy, đồng thời, khi thả ngựa ra thì phải thả từng con một.

Không như thế, nếu hai con gặp nhau có thể đá nhau vì không con nào chịu thua.

Cho nên, trước đây, Tuyết Nguyên và Hắc Thụy chưa từng va chạm trên mã trường.

Cảnh tượng trước mắt Giang Long, làm hắn càng thích Tuyết Nguyên, rồi ôm cổ nó và dùng tay xoa nhẹ đầu nó.

- vậy mới tốt chứ.

Tuyết Nguyên dường như hiểu ý, ngẩng đầu lên vẻ ngạo mạn.

Ngoài nơi hoang dã, bầy ngựa hoang đều có con thủ lĩnh, nhưng con thủ lĩnh chưa chắc là vua trong các loài ngựa.

Loài ngựa hoang phải có vài vạn hay mười mấy vạn con mới có thể sinh ra một con vương trong loài ngựa.

Có thể thấy đây là giống ngựa hiếm.

https://thuviensach.vn

Kế tiếp, Giang Long và Tần Vũ nghe lời dặn của Vạn Lương, liền giúp nó lau chùi, kỳ cọ sạch sẽ.

Ngựa và bọn họ quả nhiên càng gần gũi hơn ở chỗ này.

Sau khi con ngựa nhận chủ nhân, nó rất vui và hy vọng chủ nhân ve vuốt nó.

Tựa như chó con, nằm ngửa trên đất, khiến chủ nhân sờ bụng nó.

Nếu đổi là người lạ, ai mà chạm vào nó, tất nhiên nó như muốn cắn.

Đây là theo ý chủ nhân và sự buông thả của thân thể.

Trên mã trường, Giang Long nằm bên cạnh Tuyết Nguyên, phơi dưới ánh dương ấm áp.

Bởi Tuyết Nguyên vẫn còn hiếm khích với Hắc Thụy, nên Tần Vũ và Hắc Thụy nằm né sang một bên.

Lúc này, Vạn Lương gọi một ít mã phu đem yên ngựa đến.

Giang Long lên ngựa rời phủ đi làm nhiệm vụ bên ngoài, nên bây giờ cần lấy yên ngựa, để mau chóng tạo cảm giác quen thuộc với con ngựa.

Giang Long mới có thể cưỡi được nó.

Giang Long nghe theo lời hướng dẫn của Vạn Lương, bước một bước rồi đặt yên ngựa lên sau lưng Tuyết Nguyên.

Khí lực Tuyết Nguyên rất mạnh, cái yên ngựa này đối với nó mà nói thì có cũng như không, những vẫn có một ít không thoải mái.

Lúc bình thường, thì nó sẽ quay đầu đi, hí vang muốn cắn yên ngựa, và hất xuống đất.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhanh chóng tiến về trước chặn đầu, cùng với Tuyết Nguyên đùa giỡn, khiên cho Tuyết Nguyên quên đi cái yên ngựa trên lưng.

Sau một canh giờ, Tuyết Nguyên thích nghi dần dần.

Phương pháp này cũng thích ứng với Tần vũ, nhưng lại không phù hợp với Hắc Thụy

Gần trưa, Giang Long cùng ăn cơm với Tần Vũ, sau đó đích thân lấy cỏ cho nó ăn.

Muốn ngựa mau lớn, khỏe mạnh, thì chỉ ăn cỏ thôi là tuyệt đối không được.

Phải cần thêm những thức ăn sạch.

Như cây đậu, trấu, lúa mì…

Ngay khi Giang Long và Tần Vũ ngồi ăn thì tại Cảnh phủ, có một Thái giám cầm thánh chỉ trong tay, cùng với vài tên cấm quân hộ vệ.

Cảnh lão phu nhân nghe tin, liền dọn dẹp phòng ốc và sai người hầu đi tìm Giang Long.

Lát sau, Giang Long vội vã chạy về trước phòng.

- Cảnh Giang Long tiếp chỉ.

Thấy Giang Long cuối cùng cũng về kịp, lão thái giám liền cất giọng lanh lảnh kêu to.

Giang Long, Cảnh lão phu nhân, Lâm Nhã, Đại Lệ Ti, cho đến tất cả tổng quản, nha hoàn trong phủ đều quỳ dập xuống đất trước bàn.

https://thuviensach.vn

Lão thái giám đứng trước bàn đợi tất cả quỳ xuống rồi mới tuyên đọc thánh chỉ:

- Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết…

Thời gian đọc thánh chỉ gần bằng một cây nhang.

Lão thái giám trao thánh chỉ cho Giang Long rồi xoay người đi về.

Cảnh phủ không kịp nhét bạc vào cho họ.

Có thể thấy lão thái giám này không biết chuyện gì, càng không ở phe phái nào, chỉ là người không có quan hệ với Cảnh phủ.

Thánh chỉ viết rất phức tạp, chuyên dùng một số từ lạ, nhưng tốt, xấu thì Giang Long có thể hiểu.

Ngay từ đầu, đã đề cập đến sự hưng thịnh của Cảnh phủ, và sự quan trọng đối với hoàng gia.

Kế tiếp lại thở than, Cảnh Thành Hùng và Cảnh Hiền đã không còn sống nữa.

Lại nói tiếp, hết sức khen ngợi, biểu dương tài văn chương của Giang Long xuất chúng, có thể gánh vác việc lớn, dốc sức làm việc vì triều đình, vì thế, ban ân phong Giang Long làm tri huyện Tiên Châu Linh Thông.

Tiên Châu và Bắc Cương giáp giới với nhau, địa thế thuộc phía tây bắc Đại Tề.

Dường như là chiến tranh với nhau không ngừng, chỉ xem là đánh trận lớn hay trận nhỏ mà thôi.

Kết cục, nói có một chi quân đội đem theo muối và lương thực đi Bắc Cương, mà Giang Long kế thừa Hầu phủ Cẩm Giang thuộc võ gia, hắn là

https://thuviensach.vn

võ công không tầm thường nên ra lệnh cho Giang Long đi cùng, dọc đường phụ trách giám sát, cho đến khi đến nơi.

Muối và lương thực là hành trang rất quan trọng, bất kể là bình dân hay quân đội đều không thể thiếu.

Quân sĩ áp tải, rất có thể sẽ ngậm một ít muối vào trong miệng.

Nếu gặp phải dị tộc Bắc Cương hay sơn tặc cướp bóc.

Sau khi, tiếp thánh chỉ, sắc mặt Cảnh lão phu nhân khó đoán, và dẫn Giang Long và Lâm Nhã về phòng, lấy ra một tấm bản đồ, tìm vị trí rõ ràng trên bản đồ.

Đã gần giáp giới với Bắc Cương rồi!

Cảnh phủ chỉ dùng võ gia truyền. Năm ấy không biết có bao nhiêu người nhậm chức ở Bắc Cương, trấn thủ một phương, nên bản đồ Bắc Cương đã có sẵn từ trước.

Đương nhiên, bản đồ là bí mật quân sự, Cảnh gia không đủ tư cách để cầm nó.

Nếu như chuyện này lan xa, thì bị tội không phải nhỏ.

- Giang Long, đúng rõ là hoàng thượng muốn đưa cháu vào chỗ chết rồi.

Cảnh lão phu nhân tức giận nói.

Trước kia, Cảnh Thành Hùng và hoàng thượng luôn chiến đấu lặng lẽ bằng những mưu lược, lý trí.

Cảnh Giang Long vốn không biết võ nghệ, chỉ là tên thư sinh trói gà không chặt, bây giờ lại bị phái đi làm huyện lệnh ở vùng có chiến tranh không ngớt, cũng có nghĩa đã muốn hạ thủ với Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Giang Long thì không hoảng sợ, chỉ biết rõ vị trí và chu vi của huyện Linh Thông trên bản đồ.

- Giang Long, cháu có thể giả bị bệnh

Sau một lát, Cảnh lão phu nhân đột nhiên nói.

Lâm Nhã vốn đã rất quan tâm đến sự an toàn của Giang Long khi đi nhậm chức, nghe nói vậy cặp mắt sáng lên, sau đó chờ đợi nhìn về hướng Giang Long.

Nhưng mà Giang Long lại lắc lắc cái đầu.

- Lần này giả bệnh, lần sau tính sao đây.

Hoàng thượng đã muốn hạ thủ với Giang Long rồi, giả bệnh được gì chứ?

Lần đầu trốn thoát, lần sau nữa nữa có trốn được đâu.

Sắc mặt Cảnh lão phu nhân lại khó coi.

- Bà nội, bà yên tâm, cháu nhất định sẽ cẩn thận.

Giang Long nói nhẹ nhàng vẻ an ủi.

- Cũng chỉ có thể như vậy thôi.

Cảnh lão phu nhân mới không thở ngắn thở dài, nhưng bà lại tức giận nói:

- Nhưng hoàng thượng đã quá lộ liễu, cũng không để Cảnh phủ chúng ta ở trong mắt rồi. sau khi cháu đi, ta sẽ dùng thuốc nổ để nhắc nhở hoàng thượng một chút!

https://thuviensach.vn

Có thể hoàng thượng đã lớn tuổi, già rồi, đối với chuyện này không thể không suy nghĩ chu toàn, hừm!.

Giang Long không phản đối gì.

Thả một viên pháo có thể làm hoàng thượng kinh sợ, khiến hoàng thượng không dám làm những việc quá đáng và lộ liễu, không có kiềm chế.

Vẻ mặt lo lắng của Lâm Nhã nhìn Giang Long.

Giang Long cười khẽ và nói:

- Yên tâm, ta không có chuyện gì.

- Dạ.

Lâm Nhã gục đầu.

Nghĩ đến Cảnh lão phu nhân hôm qua đột nhiên tìm đến nàng dặn dò, trên mặt hiện lên một chút ửng đỏ tỏ vẻquyết tâm.

Tiếp đó, Giang Long hỏi vài tình huống lien quan đến dị tộc Bắc Cương.

Cảnh lão phu nhân biết rất nhiều, đều giải đáp hết.

Phải lên đường thôi, có vài việc cần Đại Lệ Ti đến để lo liệu.

Sau một giờ, sài Thế Vinh mệt mỏi chạy đến, nghe tin Giang Long nhận chức quan nhưng lại phải đi Bắc Cương, y rất là lo lắng, hơn nữa, trước khi đến, y đã gặp Thành quốc Công, nhưng ông ta không giúp gì được.

Hoàng thượng là thiên tử, cả giang sơn Đại tề đều là của hoàng thượng, nên sau khi ngài ban thánh chỉ, chỉ có thể tuân mệnh.

Giang Long trấn an Sài Thế Vinh vài lời, sau đó, dặn dò vào tai một vài chuyện, liên quan đến thịnh vượng và sự phát triển trong tương lai.

https://thuviensach.vn

Sài Thế Vinh nghe xong giật mình kinh sợ, cắn răng, gật đầu liên tục.

Cuối cùng, Giang Long lại phó thác Sài Thế vinh giúp đỡ, chiếu cố, để ý và tính toán công việc, tuy Cảnh lão phu nhân đã cử người lo liệu, năng lực của những người đó thì khỏi phải chê, nhưng nếu có người cố ý gây chuyện thì do Sài Thế Vinh hoặc Thành Quốc Công ra mặt vẫn tốt hơn.

Sài Thế Vinh vỗ ngực đồng ý.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Hộ Tống

Hiện giờ, lợi ích giữa Thành Quốc Công phủ và Cảnh phủ liên quan chặt chẽ với nhau, phương hướng phát triển trong tương lai của xưởng in Thông kim Bác cổ về thoại bản, báo chí hay các nghiên cứu đều không ngoài mưu tính và thiết kế của Giang Long, nếu như Cảnh phủ gặp phiền toái thì Thành Quốc Công sẽ ra tay tương trợ.

Không có Giang Long, Thành Quốc Công phủ sẽ bị chặt đứt hết các con đường tài chánh.

Mặc kệ muốn làm gì thì làm, không có tiền thì tuyệt đối không được.

Nhưng mỗi tộc siêu cấp lớn thì nhân khẩu rất nhiều, rất hao tốn, nên rất coi trọng tài chính.

Cho nên, dù là hoàng thượng cũng khó có thể cắt đứt tài chính của một gia tộc siêu cấp.

Nếu chỉ một câu nói mà đoạn mất tài lộ của người thì cũng giống như giết cha mẹ người.

Tiễn bước Sài Thế Vinh, Giang Long đi một mình vào phòng, lát sau đi ra, trong tay cầm một bao giấy chứa thuốc nổ.

Bao giấy lớn có, nhỏ có, lớn thì đủ để nổ tung một cái cửa thành.

Nhỏ thì có thể nổ nát vụn xe ngựa.

Tìm được cảnh lão phu nhân, Giang Long chỉ rõ về cách sử dụng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì, lần trước Phương Bàn thích sát Hoài vương, thì có người thấy Phương Bàn ôm vò rượu, nên Giang Long không giấu thuốc nổ vào trong hũ rượu nữa.

Để tránh hoài nghi của mọi người.

Mặt khác, Giang Long lại nói với Cảnh lão phu nhân, khi sử dụng thuốc nổ, tốt nhất là bên trong để thêm ám khí, diện tích sát thương sẽ rộng hơn.

Cảnh lão phu nhân biết khi Phương Bàn ám sát Hoài Vương từng dùng chiêu này.

Lúc đó, rất nhiều người xông đến gần Phương Bàn đều bị ám khí gây hại, cũng có người bị ám khí đam chết tại chỗ.

Gật đầu đồng ý.

- Ngày mai, cháu bắt đầu hành trình đến vùng đất nhậm chức rồi, tối nay hãy về phòng nghỉ ngơi với Nhã nhi nhé, đừng nói nhiều.

Cảnh lão phu nhân dặn dò vài lời sau cùng.

Giang Long bất đắc dĩ, hơi chút do dự, cuối cùng đồng ý.

Đưa chân rời khỏi tiểu viện của Cảnh lão phu nhân, liền có nha hoàn chạy đến bẩm là Ngọc Sai và Bảo Bình làm ở nông trại nghe rõ sự tình liền hốt hoảng trở về rồi.

Giang Long đau đầu, muốn nghĩ ra cái gì để trấn an hai người này.

Trong mắt Ngọc Sai và Bảo Bình, Giang Long rất quan trọng, nhất định sẽ chọn ra một người để đi theo nhậm chức.

Để chăm sóc Giang Long trong sinh hoạt hằng ngày.

https://thuviensach.vn

Mặc dù, Giang Long có chủ ý, nhưng không thể mang theo một nữ thân, nếu thế, Ngọc Sai và Bảo Bình sẽ đau lòng khóc sướt mướt, hắn đúng là khó xử.

Nước mắt mỹ nhân, đúng là vũ khí bén nhọn để đối phó nam nhân.

- Các nàng giờ này ở đâu?

Giang Long hỏi.

Nha hoàn trả lời:

-Ở trong tiểu viện của tiểu thiếu gia.

Nói xong, nghĩ một lát lại bổ sung thêm:

-Thiếu phu nhân cũng ở trong đó.

- Ừ, ngươi…. đi gặp thiếu phu nhân đi…

Trong lòng Giang Long kích động, dặn nhỏ vài câu.

Rồi tự mình đi an ủi hai người nữ, dù có thể thu phục nhưng sẽ rất đau đầu, có thể nhờ Lâm Nhã khuyên bảo hai người nữ đó trước.

Nha hoàn sau khi nghe liền hốt hoảng chạy đi.

Giang Long chậm rãi bước, tính toán chậm một chút sẽ đi qua, đến lúc đó Lâm Nhã khuyên bảo hai người họ thành công.

Nhưng chưa đi được vài bước, phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng hồng xinh đẹp.

- Giang Long, có thể dời gót nói vài câu được không?

Đại Lệ Ti vận một chiếc áo dài, thêu nhiều loại hoa quý nói.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Giang Long rất hiếu kỳ Đại Lệ Ti tìm mình lúc này không biết có chuyện gì, quan sát Đại Lệ Ti một lát rồi trả lời:

-Đương nhiên là được.

Đại Lệ Ti xua tay nhẹ nhẹ, ý nói lão bà luôn theo sau nàng lui xuống.

Lão bà nhìn Giang Long một cái rồi im lặng bỏ đi.

Đại Lệ Ti đi trước dẫn đường, thong thả chậm rãi đi sau, không lâu sau, hai người đến hậu hoa viên.

- Giang Long, lần này ngươi đi nhậm chức xứ xa, ác hiểm lạ thường, ngươi biết không?

Đại Lệ Ti bước nhẹ trên cây cầu nổi thông với hậu hoa viên, rốt cuộc cũng mở miệng.

Giang Long chắp tay sau lưng nói:

-Biết.

-Không, ngươi không biết.

Đại Lệ Ti đứng lại, lắc đầu nhẹ nhẹ, nhìn xuống hồ nước:

-Ngươi chỉ biết minh thương, nhưng lại không biết ám tiễn ở sau lưng.

-Lần trước ở chùa, bọn người kia hành thích ta?

Giang Long nói ra để dò xét.

- Trừ bọn họ ra, còn có rất nhiều, năm đó, Cảnh lão Hầu gia và Cảnh tiểu Hầu gia uy chấn Nam Man và Bắc Cương, trải qua biết bao trận chiến, máu tươi lây dính trên tay nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti dừng một chút rồi trả lời.

- Dị tộc xuất binh xâm chiếm, khiêu khích, phạm vào lãnh thổ của ta, chẳng lẽ chúng ta không thể phản kháng sao? Bách tính biên quan đáng bị giết sao?

Giang Long lắc đầu nhẹ, khi nói những lời này, thần sắc không có lộ ra những căm thù, tức giận.

- Đại sự quốc gia chúng ta đừng nghiên cứu thảo luận nữa!.

-Ta chỉ hiếu kỳ, ngươi cũng đều biết cái gì?

- Ngươi chỉ biết dị tộc Nam Man và Bắc Cương luôn luôn rình rập xâm phạm biên giới Đại tề, nhưng ngươi lại không biết cuộc sống dân chúng ở nơi dị tộc đó có bao nhiêu khổ sở không?

Đại Lệ Ti, nói ra vẻ như bị kích động.

- Trong rừng Nam Man có độc chướng, mùa đông ở Bắc Cương thì có thể đóng băng con người!

Những cái này còn nhẹ, đáng sợ nhất là cứ vài năm, lại bị hạn hán, lúc đó, cỏ và nước trên thảo nguyên vô cùng thốn thiếu, súc vật có thể đói mà chết, dân du mục thì không có áo mặc, không có thức ăn lót dạ, trong cái cảnh cùng cực như thế, họ muốn sống sót, không đi cướp, thì biết làm sao đây?

-Lý lẽ của cường đạo.

Giang Long ôn tồn nói bốn chữ này.

Những chuyện này vốn không thể đi biện bạch, mà cũng không có cách nào để biện bạch.

https://thuviensach.vn

Không có gì ăn, không kiếm được gì thì phải chết!

Bây giờ lựa chọn sao đây?

Vật tranh nhau để trời chọn!

- Dựa vào gì để dân chúng Đại Tề có thể sinh hoạt trong mưa thuận gió hòa? Mà bách tính dị tộc ở Nam Man và Bắc Cương chỉ có thể sinh tồn trong khổ hàn, vì sinh tồn mà phải dẫy giụa với cay đắng?

Đại Lệ Ti nói vẻ thảm thiết.

Giang Long lắc đầu:

-Những chuyện này, không đến lượt chúng ta đau lòng.

Đôi mắt Giang Long tỏ vẻ bình thản, không chút dao động, Đại Lệ Ti muốn nói trong lòng nhiều hơn, rồi cũng thong thả, bình tĩnh lại.

Rồi than nhẹ:

-Đúng rồi, chuyện này không đến lượt chúng ta đau lòng, nhưng mà ta nói rất hợp tình hợp lý không thừa nhận cũng không được, bản thân không có ăn, nhưng muốn sống tiếp thì phải đi chiếm đoạt của người khác, không cần lý lẽ.

Hơn nữa, các tộc trưởng tộc Bắc Cương, cũng không riêng gì bởi vì không sống nổi mới đi xâm chiếm biên quan Đại Tề.

Dã tâm! Tư tâm!

Tay nắm quyền lực, dã tâm càng mạnh, muốn thống nhất thiên hạ!

Chỉ cần là con người thì ai mà không có dã tâm.

https://thuviensach.vn

Có tư tâm thì liền bị tham muốn lôi kéo, trong tay lại có chút ít lính, tự nhiên sẽ dẫn đến cướp bóc, dẹp bỏ tình lý.

- Bắc Cương và Nam Man có thể cùng nhập vào Đại Tề.

Ánh mắt Giang Long lóe lên.

Thống nhất toàn bộ, tuy hai mà một, Bắc Cương và Nam Man cùng bị thiên tai, triều đình sẽ chu cấp vật tư.

Đại Lệ Ti đột nhiên cười thầm, nhìn chằm vào mặt Giang Long mà hỏi:

-Ngươi thật sự nghĩ như thế, thì có hưởng được thái bình không?

Giang Long xoay người đi, né tránh ánh mắt của Đại Lệ Ti, không nói gì thêm.

Dù cho Bắc Cương và Nam Man cùng nhập vào Đại Tề, trong thời gian dài, bách tính Đại Tề, cũng không chấp nhận làm người một nhà với dị tộc.

Một là tự nhận ra cảm giác ưu việt của xuất thân thiê triều.

Hai là qua lại có thù hằn nhiều lắm.

Lại nữa, bất kể là ai nắm quyền, ai làm hoàng thượng, đối với Bắc Cương và Nam Man đều đề phòng cảnh giác.

Sẽ không để cho thế lực của Nam Man và Bắc Cương lớn dần.

Bằng không, một khi tạo phản, thì giang sơn này sẽ không vững.

Dù cho cuối cùng bình định thành công, giang sơn cũng ở trong chiến hỏa, tan nát không còn gì.

Vì thế, đối với dị tộc Nam Man và Bắc Cương, khó tránh việc sử dụng một loại chính sách rất tàn độc…khống chế nhân khẩu, giảm đinh!

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, cũng không phải không có biện pháp tốt để giải quyết.

Tỷ như vũ khí triều đình phải nhiều và tốt thì không sợ tạo phản.

Những vấn đề này rất nghiêm trọng, rất phức tạp, Giang Long không muốn nghĩ nhiều.

- Lần này ngươi đi nhậm chức ở huyện Linh Thông, thật sự rất nguy hiểm!

Đại Lệ Ti quay lại đề tài,do dự một lát rồi đề nghị:

-Có thể không đi được không?.

-Không thể

Giang Long kiên quyết.

- Vậy dẫn ta theo cùng được không?

Sắc mặt Đại Lệ Ti khó hiểu.

Giang Long sửng sốt.

- Ngươi biết rõ là rất nguy hiểm, sao lại muốn cùng ta đi đến nơi nhậm chức?

- Sinh tồn!

Đại Lệ Ti hít một hơi thật sâu, trong lòng như bình tĩnh trở lại, ngẩng đầu nhìn ra phương xa, lộ ra cái cổ trắng tinh, chậm rãi nói:

- Ta xuất thân cao quý, không kém gì ngươi, nhưng trong gia đình ta, hay là nói trong tộc, nữ nhân được inh ra, chính là để lợi dụng.

https://thuviensach.vn

Ta theo cha và học được một đạo lý mà ngươi nhất định không bao giờ tưởng tượng được.

- Hả?

Giang Long bị khơi ra một ít tò mò.

- Có thù oán với ai thì đem con gái hư gả cho người đó!

Đại Lệ Ti nói nhẹ nhưng lại toát ra một sự lạnh buốt khiến người khác run sợ.

Hai mắt Giang Long híp lại.

Phụ thân của Đại Lệ Ti, cùng với sư phụ lừa đảo kiếp trước của hắn hiểu được liều mạng rồi.

- Đại tỷ của ta đẹp gấp ba lần so với ta…

Thần Sắc Đại Lệ Ti đột nhiên mờ mịt, trong miệng lẩm bẩm.

Đứng ở sau nghe âm thanh hơi nhỏ, Giang Long nghe không rõ, lại cũng không muốn hỏi nhiều.

Khi giọt lệ châu chảy từ khóe mắt, Đại Lệ Ti bỗng nhiên sực tỉnh.

Nhanh chóng từ biệt, lấy khăn tay ra chùi nhẹ đôi mắt.

Đúng lúc này, một bàn tay ấm áp nhẹ nhàng choàng qua vai nàng.

Thân thể yểu điệu Đại Lệ Ti lay động liền muốn mau chóng rời đi.

Giang Long lơ đễnh, thu tay lại.

Không khí giữa hai người lúc nãy bỗng chìm hẳn xuống.

https://thuviensach.vn

Lúc sau, Giang Long nói lời đả phá:

-Phụ thân của ngươi đem ngươi gả cho bạn tốt của ta là có mục đích gì?

-Nhà bạn tốt của ngươi có nhiều tiền, lại nữa, hiện giờ chẳng phải ta đang ở trong Cảnh phủ sao?

Đại Lệ Ti cố gắng muốn bản thân giữ bình tĩnh, nhưng chạm phải ánh mắt của Giang Long nhìn qua, liền cảm thấy trên người có một chút không được tự nhiên.

Dứt khoát quay đầu đi, không thèm nhìn Giang Long nữa.

-Như vậy nhà ta, có đồ vật gì đó mà bị phụ thân ngươi để ý?

- Ngươi không biết rõ nhà của mình, mà ngay cả Lão phu nhân gả vào Cẩm Giang Hầu phủ, thay chồng dạy con suốt mấy chục năm trời, cũng vì năm đó hoàng thượng ban hôn, thì bị Cảnh lão hầu gia hoài nghi, phòng bị, nên không hoàn toàn hiểu rõ trong Cảnh phủ!

Đại Lệ Ti đột nhiên thốt ra những lời kinh sợ.

- Vậy ngươi có thể giới thiệu cho ta mộtchút được không?

Khóe miệng Đại Lệ Ti nhếch lên và cười nói:

-Hôm nay ta chủ động tìm ngươi, là muốn giao dịch, trở thành đồng bọn kinh doanh đấy. Tin tức này rất quan trọng, ngươi lấy gì để đổi đây?

-Thật khiến cho người đau lòng.

- Hả?

Đại Lệ Ti khó hiểu.

-Ta cho rằng ngươi bị tài hoa của ta thuyết phục, muốn lao vào lòng ta.

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti đỏ mặt, cắn vào môi một cái thật mạnh.

Đồng thời trong lòng phiền muộn, khoảng mười ngày trước, Cảnh Giang Long vẫn chỉ là một người thiếu niênnhìn thấy mình, sẽ mặt đỏ tai hồng, lắp bắp non nớt, lam sao trng thời gian ngắn lại chuyển biến nhanh như vậy?

Bây giờ thì miệng lưỡi ba hoa, lại dám đùa cợt với mình, lại một chút có vẻ đỏ mặt cũng không có.

Hoàn hồn trở lại, Đại Lệ Ti sằng giọng:

-Của ngươi tự ta cảm thấy không quá tốt!

Giang Long cười ha hả.

Nhưng trong hai con mắt, liền sáng lên.

Người phụ nữ này đúng là không có chỗ nào mà không có cô ta.

Của ngươi tự ta cảm thấy không quá tốt… nói kiểu đó, là do Giang Long mang tới. Binh thường, hắn khi nói chuyện với Lâm Nhã, Ngọc Sai, Ngọc Bảo thì tinh thần rất thoải mái, không có một chút hoài nghi, đề phòng.

Nhưng Đại Lệ Ti ở Cảnh phủ, đã hiểu rồi.

Mà lúc này, trong đôi mắt Đại lệ Ti có chút suy tư.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Đối Thủ Chung Đội

Tất nhiên Đại Lệ Ti cố ý dùng lại cách nói chuyện ấy.

Mục đích rất đơn giản, chính là muốn thức tỉnh Giang Long, tai mắt của cô ta rất nhiều, lực lượng cũng mạnh!

Bất kể là ở trong hay ở ngoài Cảnh phủ.

- Ngươi thật muốn cùng ta đi đến nơi ta nhậm chức à?

Giang Long trầm ngâm một lát rồi nghiêm túc hỏi.

Đại Lệ Ti gật đầu

-Tuy rằng ta cảm thấy ngươi tốt hơn, một chút cũng không khiêm tốn, nhưng ta, những ngày gần đây, cũng thừa nhận sự biến đổi của ngươi rất nhiều, nhanh chóng trưởng thành, chính xác có thể nói là tài hoa hơn người rồi.

Từ trên người của ngươi, ta thấy được có hy vọng rời khỏi sự khống chế của gia tộc!

Giang Long nhíu mày không nói.

Đại Lệ Ti rất thần bí, đoán không ra, Giang Long không muốn mang theo cái gì đó không ổn bên mình.

Lúc trước Đại lệ Ti nói, nàng đã học được một đạo ly từ chính phụ thân nàng, đó là ai có thù oán thì đem con gái hư rồi gả cho người đó, từ điểm

https://thuviensach.vn

đó, liền có thể tưởng tượng mô hình giáo dục nào mà từ nhỏ đến lớn Đại Lệ Ti đã học.

Trầm ngâm chốc lát, Giang Long nói:

-Thế lực sau lưng ngươi không nhỏ nhỉ? Ta sợ ta không có khả năng để giúp ngươi.

-Viết được ra câu đối phúng điếu rất mới m mẻ, bị nhiều người như vậy đuổi giết, lại có thể thoát chết, xây dựng nông trại, đôi ba lời có thể hiểu rõ tâm sự của Điệp Hương phu nhân, viết thoại bản và liên minh với Thành Quốc Công, kinh doanh xưởng in ấn, làm ra nhiều sản phẩm hàng thêu và thú bông tân kỳ, và lại còn chiến thắng khi tỷ thí với Phương Việt!

Gần đây, lại làm báo chí, những cử động này thật sâu sắc phải không?

Đại Lệ Ti đem những thứ mà Giang Long đã trải qua và làm được, đưa ra từng tình huống một, cuối cùng chất vấn lại Giang Long.

Giang Long yên lặng.

- Những chuyện này có thể thấy hết năng lực của một người!

Đại Lệ Ti nói tiếp:

- Ngươi làm báo chí tất nhiên là có ý khác, ta đoán không ra.

Ngoài ra, ta còn hoài nghi một chuyện.

Nói tới đây, Đại Lệ Ti đột nhiên nhìn chằm chằm vào Giang Long.

-Ta nghi ngờ phía sau bức màn ám sát Hoài Vương, ngươi chính là người chủ mưu!

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, thanh âm của nàng đã dứt, khuôn mặt, đôi mắt Giang Long đều không có thay đổi thần sắc chút nào.

- Chuyện đùa này một chút cũng chẳng vui.

Giang Long thản nhiên nói.

- Vũ khí ám sát Hoài Vương đúng là rất lợi hại, nếu ngươi có ý hợp tác với ta, chúng ta thậm chí có thể nhìn khắp thiên hạ!

Đại Lệ Ti không tha, vẫn nhìn chằm chằm vào Giang Long, vẽ ra một chiếc bánh thật to trước mặt Giang Long.

-Thiên hạ?

-Không sai, ngươi đừng xem thường thế lực phía sau ta nhé? Rất nhiều hào môn đều là thế lực ngầm của ta.

-Giống như Cảnh phủ?

-Ừ.

- Vậy nếu như để ta chọn lựa thì sẽ chọn ngươi và thế lực sau lưng ngươi mà hợp tác.

Giang Long đột nhiên nói một cách lạnh lung.

Đại lệ Ti cười một tiếng

-Ta chỉ là nữ nhân, làm sao có nhiều dã tâm và mưu lược chứ? Thế lực sau lưng ta chính xác là rất lớn, so sánh với ta, có thể giúp ngươi càng nhiều, nhưng nếu như họ hợp tác với ngươi, muốn báo đáp họ, e rằng ngươi sẽ rất đau khổ hoặc là chu cấp không nổi.

- Ta có thể dẫn ngươi đi nhậm chức.

https://thuviensach.vn

Giang Long cuối cùng đã quyết định.

Ánh mắt tròn xoe của Đại Lệ Ti sáng ngời:

-Hy vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.

- Có mấy lời ta nói rõ trước.

Nét mặt Giang Long tỏ vẻ nghiêm túc.

- Những lời nói của ngươi có vẻ dễ nghe, nhưng khi ở bên ta, luôn luôn phải quan sát, xem thử ta có năng lực thật sự hay chỉ là bao cỏ.

Lựa chọn bạn đồng hành phải cẩn thận một chút.

Nhưng ta hy vọng ngươi không tỏ vẻ thông minh, rồi dễ dàng nhìn thấu ta.

Đại Lệ Ti nghe rất kỹ.

-Ngươi muốn thoát ly tổ chức sau lưng, điểm này ta tin, và nếu ngươi phát hiện năng lực ta không đủ, ngươi muốn lập tức trở mặt, giúp đỡ thế lực sau lưng ngươi hạ thủ với ta? Hay là lần này, tổ chức thế lực sau lưng ngươi đã ra lệnh ngươi cùng ta đi đến nơi ta nhậm chức?

Giang Long vừa dứt lời, trong ánh mắt Đại Lệ Ti có chớp động rất nhỏ.

Rất hiển nhiên, Giang Long đã đoán trúng.

-Đã như thế chúng ta cùng làm đồng bạn trên Phuong diện kinh doanh, như vậy sẽ giúp đỡ lẫn nhau, hẳn là không thể thiếu chứ? Cho nên ta có câu muốn nói với ngươi, không sợ đối thủ ngang sức, chỉ sợ chọn lầm đồng đội, nếu như ngươi tự cho mình thông minh, dễ dàng đưa ra quyết định, giúp đỡ tổ chức thế lực sau lưng nàng, buông tha đối đầu với ta, thì kết quả cuối cùng sẽ khác ngay!

https://thuviensach.vn

Như vậy hai người chúng ta chỉ có một người có thể sống!

Ngươi chỉ muốn thoát ly tổ chức đó, chỉ cần không làm gì lộ liễu và không nguy hiểm đến tính mạng.

Ta thì gánh vác cả Cảnh phủ ở Ninh Viễn huyện

Ta có thể phạm sai lầm, nhưng ta không được phép.

Hơn nữa, chúng ta vốn đã nghi ngờ lẫn nhau, một khi phát hiện ra việc thất tín lần nữa, như vậy sẽ không còn khả năng hợp tác với nhau nữa.

Không sợ đối thủ ngang sức chỉ sợ chọn sai đồng đội?

Đại Lệ Ti lẩm bẩm.

Cuối cùng nàng gật đầu.

-Ý của ngươi ta đã hiểu, nhưng những lời giống thế ta muốn tặng cho ngươi, có khi chân tướng của sự việc, không phải cứ tai nghe được, mắt thấy được, thì chính là sự thật!

Giang Long đột nhiên phát hiện mình và Đại Lệ Ti dường như có tâm ý thông nhau.

Hai người đã hợp ý với nhau.

Giúp đỡ lẫn nhau, đề phòng lẫn nhau, lợi dụng lẫn nhau, đồng thời nếu phát hiện ra đối phương có ý khác, bọn họ một chút cũng không do dự hạ tử thủ với đối phương!

Giang Long cần nói đã nói xong liền xoay người đi.

Đại Lệ Ti bỗng nhiên cười nói:

-Ta có tin này muốn tặng miễn phí, ngươi có nghe không?

https://thuviensach.vn

Giang Long dừng chân lại.

-Lão phu nhân muốn đêm nay ngươi động phòng cùng thiếu phu nhân, biết nói ngoài miệng, ngươi dù có đáp ứng cũng chỉ là làm cho có lệ, nên dặn Lâm Nhã bỏ thêm một ít….vào trong bầu rượu…hihi, ngươi hiểu chứ.

Giang Long cũng không quay đầu lại, xua tay muốn nói đã hiểu, cất bước rời đi.

Lát sau, Đại Lệ Ti đi xuống cầu nổi, lão bà kia xuất hiện phía sau gốc cây và than nhẹ:

-Ngươi nhất định phải mạo hiểm sao?

-Bây giờ, giống như quân cờ luôn bị người khác khống chế, chẳng khác gì chết!

Đại Lệ Ti căm hận nói.

Nghe theo lênh của tổ chức, nàng không có một chút tự do, lập gia đình, gả cho ai đều do tổ chức định đoạt, thậm chí là sau khi lập gia đình, muốn giữ bảo vệ thân xử nữ hay không cũng phải do tổ chức xếp đặt tỉ mỉ.

Ngoài ra, còn phải sinh con.

Sinh hay không sinh, khi nào sinh, sinh con ra có nên nuôi dưỡng hay không… Đại Lệ Ti đôi khi cũng có sợ hãi, tổ chức ép nàng đích thân giết đứa con của mình, lúc đó nên làm sao?

Quy tắc trong tổ chức cực kỳ nghiêm khắc, không dễ dàng gì mà phản bội!

Dù cho bảo ngươi chết cũng phải tuân theo.

Lão bà nhíu mày:

https://thuviensach.vn

-Tiểu tử này, gần đây có chút kỳ lạ.

-Đúng là có thay đổi rất nhiều, nhưng chuyện này đối với ta mà nói là chuyện tốt à, hắn nếu như không chịu làm lộ ra tài hoa thì làm sao ta hợp tác với hắn?

Khi Giang Long về đến phòng, Lâm Nhã đã khuyên Ngọc Sai và Bảo Bình rất lâu, và nói rõ chuyện này rất nguy hiểm, Giang Long không thể mang hai người đi đến nơi nhậm chức,thứ nhất là lo lắng tính mạng của các ngươi khi đi cùng rất là nguy hiểm.

Thứ hai là sợ các ngươi đi theo sẽ cản trở.

Lúc đầu, Ngọc Sai và Bảo Bình khóc không ngừng, muốn đi theo Giang Long, nhưng trải qua một thời gian, họ đã nghe lời của Lâm Nhã.

Hai người họ ở trong Cảnh phủ như là tiểu thư đài các, chưa từng nếm mùi cay đắng, thân thể mảnh mai, tay thì trói gà không chặt, ngựa thì không biết cưỡi.

Ở bên Giang Long, nếu khi gặp nạn lại chỉ có thể làm tồi tệ thêm.

Đến lúc đó, Giang Long không nỡ bỏ lại hai người họ, chẳng phải càng nguy hiểm hơn hay sao?

Thời gian trôi dần hai người họ đã đổi ý.

Nhưng sau khi Giang Long về tới phòng, nghĩ đến hành động lần này của Giang Long, rất nguy khốn, nhưng mà ngày mai từ biệt không biết khi nào gặp lại, bọn họ vẫn không kiềm nổi cảm xúc, song song chạy đến nhào vào lòng Giang Long mà khóc.

Thấy hai người nữ không ồn ào theo hắn cùng đi nhậm chức, Giang Long thở phào nhẹ nhõm một hơi.

https://thuviensach.vn

Sau đó, không ngừng trấn an hai người họ.

Cảnh lão phu nhân phái Diêu ma ma đến nói rằng, đã đến giờ nghỉ ngơi rồi, hai người nữ họ mới chịu rời đi.

Diêu ma ma ra trước cửa phòng, cố ý liếc nhìn Lâm Nhã.

Khuôn mặt Lâm Nhã ửng hồng lên cúi đầu.

Cửa phòng đóng lại, chỉ còn lại hai người Lâm Nhã và Giang Long.

-Ngày mai phu quân lên đường, tối nay có thể cùng thiếp cạn vài ly?

Tuy trong lòng ngượng ngùng, nhưng nghĩ đến lời dặn của Cảnh lão phu nhân, Lâm Nhã vẫn còn rất ngượng, tiến đến vài bước giúp Giang Long rót một chén rượu nhạt.

Giang Long liếc ly rượu.

Vươn tay phải ra, chậm rãi đưa chén rượu lên:

-Đương nhiên nguyện ý.

Lâm Nhã cũng rót cho mình một chén, buông bầu rượu ra, nhẹ nhàng cạn ly với Giang Long, liền há miệng uống hết ly rượu nhạt.

Thuốc là rượu ở trong bầu rượu, nên rượu ở trong ly của Lâm Nhã, chính là thuốc.

Giang Long khẩn trương đứng dậy, nhanh tay chộp được.

Lâm Nhã sửng sốt, còn chưa kịp hiểu rõ tình hình, Giang Long đã điểm vào huyệt Hắc Điềm.

Hai mắt mờ dần và Lâm Nhã chậm chậm ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Giang Long giơ tay tiếp đỡ vào eo, một tay thì bế lưng, một tay thì ôm đầu gối, đi về phía giường.

Trong rượu có xuân dược, chỉ có làm như thế này mới giải quyết được.

Nên Giang Long nhất định can ngăn Lâm Nhã uống rượu.

Đến trước giường, Giang Long dùng tay cởi đai lưng, quần áo và giầy thêu Lâm Nhã.

Thân thể ngọc ngà Lâm Nhã im lặng nằm trên nệm, nơi cổ lộ ra một mảng da trắng tuyết, thân thể mềm mại, đường cong phập phồng, một đôi ngọc ngà trắng nõn, trong không khí hấp dẫn lạ thường.

Giang Long chịu không nổi, liền cúi người, nhẹ nhàng hôn lên cái miệng nhỏ xinh xắn hồng hào.

Hai môi chạm nhau, cảm giác mềm mại lại mang theo sự hấp dẫn lạ thường, chính là đầu môi của Giang Long truyền đến.

Trong sự tham luyến đó rất đẹp, Giang Long đỡ đầu môi Lâm Nhã, thơm hít không ngừng.

Lát sau, một bàn tay, cũng là hành động theo bản năng, đưa vào cặp nhũ cao của Lâm Nhã.

Vuốt nhẹ nhàng, đôi nhũ hoa kia như co dãn, biến thành thứ cực kỳ mê hoặc lòng người.

Tay kia thì ở trên cặp đùi thon thả Lâm Nhã, vuốt ve nhẹ nhàng.

Bỗng trong lúc vô ý thức Lâm Nhã “Á” một tiếng. Giang Long mới dừng động tác.

https://thuviensach.vn

Khi ngẩng đầu nhìn thì không biết chuyện gì, sắc mặt Lâm Nhã tràn đầy sung sướng và ửng đỏ, chiếc nội y mỏng tanh cũng bị đôi tay to của hắn xê ra một bên, lộ ra một góc trắng nõn như núi tuyết ở dưới cặp đùi.

-Nhã nhi.

Đột nhiên hai mắt Giang Long đỏ hồng, cổ họng khô ran, tình cảnh hoang mang.

Lại cúi đầu xuống hai cặp nhũ tràn đầy rồi chuyển lên hôn môi.

Trong lý tính của Giang Long, tuy là động lòng, nhưng có thể làm chủ được mình.

Đêm khuya, Giang Long kiềm chế sự rung động trong lòng, giúp đỡ Lâm Nhã sửa sang lại áo quần, đắp chăn gấm lên ngực.

Sau đó, đi đến bàn thổi tắt ngọn nến.

Chui vào trong chăn gấm, cả sát vai mà nằm, không cử động nào thêm và dần dần đi vào giấc mơ.

Sáng hôm sau, trời chưa sang thì rời khỏi giường đi đến quân doanh đưa tin!

Sau đó, rời khỏi kinh thành, không có tinh thần làm bất cứ chuyện gì.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Hiểu Lầm

Trời còn mờ sáng, thói quen của Giang Long dậy sớm luyện tập, liền mở mắt ra chậm rãi.

Không có rời giường ngay, mà Giang Long nhắm mắt lại, nằm im lặng một lúc.

Chờ đến khi đi quân doanh đưa tin.

Không biết khi nào mới trở về, lại được gặp Cảnh lão phu nhân, Lâm Nhã, Ngọc Sai, Bảo Bình, Diêu mụ mụ, và Sài Thế Vinh.

Tuy trong lòng nhiều cảm khái nhưng Giang Long cũng không phải người không quả quyết.

Nằm một lát, liền đứng dậy mặc quần áo.

Không đốt nến, hắn đẩy cửa phòng ra, đi đến sân nhỏ trước phòng, thấy một dáng gầy gò xuất hiện trong trang phục màu đen.

Trong tay đối phương có cầm một món đồ, Giang Long nhận lấy rồi lại quay lưng về lại trong phòng.

Bóng dáng gầy gò không trốn vào bóng đêm ngay.

Thả chân đi nhẹ đến trước bàn, Giang Long bí mật cầm mồi nhóm lửa, đưa lên miệng dùng sức thổi một hơi, một ngọn lửa màu hồng tuôn ra, châm ngọn nến, dùng nắp che lại mồi nhóm lửa, Giang Long mở chiếc túi gấm trong tay ra trước tiên.

https://thuviensach.vn

Bên trong có mấy bình sứ nhỏ.

Trên bình sứ có dán nhãn.

Giang Long cầm lấy lọ thuốc mê, dùng ngón tay dính một chút, đi đến trước giường, đưa vào mũi Lâm Nhã.

Bột phấn bị Lâm Nhã hút vào trong mũi, chỉ chốc lát, hô hấp càng lúc càng ngân dài và nhẹ nhàng.

Đem túi gấm cất vào trong cổ áo, Giang Long mới dám gây chút động tĩnh.

Không lâu sau, Ngọc Sai và Bảo Bình bước nhanh đến, hầu hạ Giang Long rửa mặt chải đầu.

Hai nữ hầu hạ Giang Long, dù tay chân nhẹ nhàng cũng nhất định phát ra vài âm thanh, thấy Lâm Nhã ở trên giường, chưa có thức giấc, không khỏi thấy sự khó chịu, nghĩ rằng đêm qua hai người động phòng, bây giờ Lâm Nhã còn ngượng ngùng, sợ làm phiền.

Giang Long mặc hai nữ sinh ra hiểu lầm, nhưng thấy cặp mắt họ sưng đỏ vẫn cảm giác đau lòng.

Một lát sau, Diêu mụ mụ đi đến phòng.

Tiến vào phòng ngủ, thấy Giang Long đã tắm rửa sạch sẽ.

Lâm Nhã thì vẫn còn nằm trên giường, Diêu mụ mụ liền lại gần khẽ gọi.

Không hiểu sao lúc đó Giang Long tiến lại ngăn trở, sắc mặt ửng hồng, hơi có vẻ ngại ngùng, tươi cười nói:

-Nhã nhi thân thể không được thoải mái, để nàng nghĩ thêm một lát đi.

https://thuviensach.vn

Cặp mắt Diêu mụ mụ sang hoắc lên!

Liền cười nói:

-Được, được, để nàng nghỉ thêm lát.

-Ly biệt tiễn đưa, cũng chỉ thêm đau lòng, giữ lại chút nước mắt, đợi sau khi ta rời phủ, mụ mụngài hãy kêu Nhã nhi dậy nhé?

Giang Long nhìn chằm vào giường, nhẹ giọng thở dài.

Ánh mắt Diêu mụ mụ đau xót, giọt nước mắt chảy xuống, đứa nhỏ trước mắt là do bà nuôi lớn, một ngày cũng không rời, lần ly biệt này, không biết trải qua bao lâu mới được gặp lại, nghĩ đến Giang Long trên đường sẽ gặp nguy hiểm, bà càng lo lắng, luôn luôn cảm thấy không yên tâm.

- Được, chờ cậu ra phủ, nô tì sẽ đánh thức thiếu phu nhân.

-Nói không biết bao nhiêu lần, Diêu mụ mụ làm sao cứ gọi là nô tỳ vậy?

-Ha ha.

Diêu mụ mụ lau nước mắt mà cười.

Đem quần áo sửa sang lại cho tốt, Giang Long cùng với Diêu mụ mụ đi đến viện của Cảnh lão phu nhân.

-Các cô nhớ bảo trọng!

Lúc rời khỏi phòng, Giang Long nắm đôi tay của Ngọc Sai và Bảo Bình mà nói.

Hai nữ không kiềm nổi, liền khóc rối cả lên.

Vào phòng của Cảnh lão phu nhân, tuy rằng cố gắng che giấu nhưng Giang Long vẫn thấy khóe mắt Cảnh lão phu nhân nước mắt nhợt nhạt.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, Cảnh lão phu nhân rất luyến tiếc khi Giang Long rời khỏi.

- Bà nội, cháu sẽ thường gửi thư về.

Giang Long nói nhẹ nhàng.

-Ừ.

Nét mặt Cảnh lão phu nhân nhớ lại:

-Ông nội cháu năm đó, cũng từng ở vài năm ngắn ngủi ở Bắc Cương, giờ ta còn nhớ rất rõ, ở đó, thảo nguyên rất xanh, mênh mông vô bờ.

-Đợi cháu đến huyện Linh Thông, đích thân vẽ một bức tranh thảo nguyên xanh rì tặng cho bà.

-Được.

Ăn điểm tâm sáng ở đó, thời gian không còn sớm nữa.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Tần Vũ, bốn người hộ vệ mang theo những vật dụng sinh hoạt, và cùng với Đại Lệ Ti đi đến nơi Giang Long nhậm chức, cũng gần ra khỏi phủ.

Khi Giang Long dùng điểm tâm với Cảnh lão phu nhân có nói ra một câu, nói Đại Lệ Ti do không có cơ hội trở về thăm quê hương ở xa, nhưng lại muốn đi xem thảo nguyên, nên lần này dẫn theo nàng, Cảnh lão phu nhân cũng đồng ý.

Chỉ là khi Cảnh lão phu nhân gật đầu, thì bà có cười trêu ở khóa miệng.

Hiển nhiên là có chỗ hiểu lầm.

Giang Long đương nhiên sẽ không ngây ngô giải thích.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân vốn đã tính toán sẽ thay thế Đại Lệ Ti khỏi việc nắm quyền trong Cảnh phủ. Lâm Nhã từ nông trang trở về, sớm được sự yêu thích và chấp nhận của Giang Long, nên tất nhiên sẽ do Lâm Nhã, thiếu phu nhân này sẽ nắm quyền trong phủ một cách danh chính ngôn thuận.

Đại Lệ Ti tuy rằng cũng có năng lực, Cảnh lão phu nhân cũng cực kỳ thích nàng, nhưng do nàng quản gia, danh bất chính ngôn bất thuận.

Có phải đã lường trước được chuyện này, Đại Lệ Ti nghĩ rằng không nắm quyền thì Đại Lệ Ti ở lại Cảnh phủ cũng vô dụng, nên thế lực kia mới khiến Đại Lệ Ti cùng Giang Long đi theo đến nơi Nhậm chức?

Đến cửa phủ, Giang Long nhảy lên lưng Tuyết Nguyên, Tuyết Nguyên thân thiết dùng cái đầu cọ sát chân Giang Long.

-Bà nội, cháu từ biệt!

Vỗ nhẹ vào cổ Tuyết Nguyên, hiên ngang ngồi ngay ngắn trên lưng ngựa, Giang Long tỏ vẻ cung kính nói với Cảnh lão phu nhân:

-Bà về nghỉ ngơi đi.

- Ừ.

Cảnh lão phu nhân hắt xì một cái, xua đi những giọt nước mắt giàn giụa trên mặt.

Xem Diêu mụ mụ ra cửa tiễn đưa, Giang Long mới giật dây cương ngựa, tiến về phía trước.

Đến khi cả đoàn không còn hiện rõ nữa, Cảnh lão phu nhân và Diêu mụ mụ mới quay về phủ.

Vào tới phủ, đi được vài bước, Diêu mụ mụ kích động nói:

https://thuviensach.vn

-Nô tỳ đi xem thiếu phu nhân đã dậy chưa.

- Ừ.

Cảnh lão phu nhân mỉm cười.

Giang Long và Lâm Nhã động phòng đã xong, nếu có thể trong một chút đó, Lâm Nhã sinh ra một đứa chắt đích tôn, thì càng tốt hơn.

Tưởng tượng như vậy, Cảnh lão phu nhân cười híp mắt.

Diêu mụ mụ vội vã đi vào phòng Giang Long, thấy Ngọc Sai và Bảo Bình rơi lệ.

Quy củ của hào môn, dù Ngọc Sai và Bảo Bình trở thành người của Giang Long, phong làm thiếp, cũng không thể đến cửa tiễn đưa.

Bản thân bà ta lớn tuổi, nên mới đủ tư cách đến cửa tiễn đưa.

Đương nhiên, hai người nữ kia vẫn có thể đến cửa để tiễn đưa, nhưng phải được sự đồng ý của Lâm Nhã.

Phải theo Lâm Nhã thì mới được.

Nhưng hôm nay, Lâm Nhã còn đang ngủ.

-Đừng khóc.

Diêu mụ mụ nhẹ giọng trấn an.

Bảo Bình tiến đến nắm tay áo Diêu mụ mụ:

-Tiểu thiếu gia đi rồi sao?

-Ừ.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ vừa nói xong thì hai người nữ đó lại khóc òa.

An ủi vài câu rồi hỏi:

-Thiếu phu nhân đã dậy chưa?

Ngọc Sai nhìn thoáng qua phía phòng ngủ:

-Vẫn chưa.

Diêu mụ mụ bảo hai nữ đi múc nước, tự đi vào phòng ngủ.

Trời trong xanh, đám nha hoàn Đỗ Quyên vẫn ở tiểu viện Lâm Nhã ở tạm trước đó, không cùng về đây.

Tất nhiên Ngọc Sai và Bảo Bình phải thay họ hầu hạ Lâm Nhã.

Đi vào phòng ngủ, liền thấy Lâm Nhã ôm đầu, gối vào thành giường, Diêu mụ mụ không khỏi buồn cười, Lâm Nhã quá ngây thơ rồi.

-Thiếu phu nhân nên dậy thôi.

Diêu mụ mụ cười ha hả tiến lại trước giường.

Tuy nhiên, Lâm Nhã trong chăn không trả lời.

Diêu mụ mụ nóng vội muốn nhanh biết kết quả, nhưng không thúc giục ngay, đợi Ngọc Sai và Bảo Bình múc nước xong nhưng Lâm Nhã vẫn chưa trả lời, cuối cùng đã mở miệng.

Nhưng Lâm Nhã vẫn không làm gì.

Diêu mụ mụ hoài nghi, giơ tay đẩy nhẹ nhẹ vào người Lâm Nhã.

-Ừ?

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã vẫn không phản ứng.

-Thiếu phu nhân.

Diêu mụ mụ phát hiện điểm lạ, lại kêu một tiếng, Lâm Nhã vẫn không cử động, bà duỗi tay mở áo chăn gấm chầm chậm, dung nhan Lâm Nhã khi ngủ say, bị Diêu mụ mụ nhìn thấy.

Ngọc Sai và Bảo Bình, lúc đó nhìn nhau có chút khó hiểu.

Lúc trước họ đoán Lâm Nhã vì động phòng với Giang Long nên mới ngượng ngùng.

Nhưng hiện tại thấy thì đúng là Lâm Nhã ngủ say.

Diêu mụ mụ tháo áo gấm ra, liền nhận xét trên giường chỉ thấy khăn trải giường bằng thẳng, có ít chỗ bị nhăn.

Vốn không giống như có những động tác kịch liệt.

-Các ngươi đổi chăn giường hả?

Diêu mụ mụ xoay người lại hỏi Ngọc Sai và Bảo BÌnh.

Hai người nữ lắc đầu:

-“ Không”.

Trong lòng Diêu mụ mụ không ổn, lấy khăn thấm nước, lau nhẹ khuôn mặt Lâm Nhã.

Bị nước làm thức tỉnh, Lâm Nhã từ từ mở mắt ra, nhưng thần trí vẫn còn mê mang.

-Thiếu phu nhân?.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ khẽ gọi, cuối cùng Lâm Nhã cũng thức tỉnh, nhìn xung quanh rất mơ hồ, liền hỏi những việc đêm qua.

Lâm Nhã cố gắng nhớ lại:

-Phu quân không có uống rượu…

Xong rồi.

Bị gạt rồi.

Diêu mụ mụ tỉnh ngộ.

Nghĩ đến sáng sớm hôm nay, bà ta chạy tới, Giang Long làm vài động tác khiến người khác hiểu lầm, nói vài câu để lừa người, Diêu mụ mụ dở khóc, dở cười.

Lâm Nhã nghe tin Giang Long đã rời phủ, trong lòng sầu một khối.

Chốc lát, vài người cùng đi vào phòng ở của Cảnh lão phu nhân.

-Tiểu tử thối này!

Sau một lát, trong phòng vang ra tiếng chửi mắng.

Nhưng người đi rồi, nói thêm cũng vô dụng, Cảnh lão phu nhân kiềm chế cảm xúc, lại nói chính sự, rõ ràng từ hôm nay, Lâm Nhã sẽ nắm quyền trong phủ trên tay.

Nhiều lần Lâm Nhã từ chối nhưng không được, chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

Chưa gì đã đến giờ mẹo, một đội quân đến trước cửa quân doanh ở phía bắc kinh thành.

Đội này không lớn chỉ có ba cỗ xe ngựa

https://thuviensach.vn

Một chiếc chở vật dụng sinh hoạt, một chiếc có lọng chở Đại Lệ Ti và lão bà, chiếc còn lại thì không có gì, nhưng cái rương dưới xe phủ đầy chăn lông.

Nếu trên đường đi, Giang Long cưỡi ngựa cảm thấy mệt, có thể dừng lại nghỉ ngơi ở bên đường một chút.

Tuy mùa xuân, sáng sớm vẫn còn chút lạnh.

Nhưng thân thể GIang Long khỏe mạnh, không thèm để ý cái rét lạnh.

-Quân doanh trọng địa, tự tiện xông vào giết không tha!

Quân sĩ canh giữ quân doanh, không chờ đoàn người đến gần, đã đem trường thương trong tay giơ cao, mũi nhọn chỉa vào đoàn người, la hét chói tai.

Giang Long ghìm ngựa dừng lại, nhảy nhẹ xuống từ lưng ngựa, thể hiện muốn đi đến.

Một gã quân sĩ chạy vào báo.

Do Giang Long được thánh chỉ cử đến, nên tất cả thủ tục làm rất tốt.

Nhưng Giang Long nhạy bén phát hiện, có nhiều cấm quân bất mãn với mình và trong lòng có địch ý.

Lát sau, vô tình nghe được nên mới hiểu rõ nguyên nhân.

Lần trước đi chùa dâng hương, Quan Thế Hào hộ vệ trong phủ, đã từng chém một tên Ngũ trưởng, gã Ngũ trưởng đó chính là cấm quân nam đại doanh bên này.

Hiểu rõ nguyên nhân, Giang Long mới không để ý tới những tên đó nữa.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, rời khỏi chỗ này, không biết lần sau có còn cơ hội gặp lại họ nữa không.

Đó là chuyện nhỏ, cớ sao để trong lòng.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Thánh Tâm

Đúng giờ mão một khắc, một đoàn hơn ngàn người mang theo lương thực, muối ăn, rời khỏi Nam đại doanh rất oanh liệt.

Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên đi trong đoàn người.

Tuyết Nguyên thần dũng chói sáng lạ thường, mang theo ánh mắt ngưỡng mộ của từng quân sĩ.

Đương nhiên cũng có người ghen tỵ, không có hảo ý.

-Một quan văn mà đi cưỡi con ngựa tốt như thế thật tiếc!

Cấm quân Thiên Hộ Mao Minh đi trong đoàn vẻ nịnh hót, a dua nói với Mục Hiền- thứ phẩm cao nhất trong đội.

Mục Hiền ở trong cấm quân Nam đại doanh là chỉ huy Thiêm sự, tứ phẩm.

Gã ở trong quân doanh của nhị hoàng tử Triệu Thần, nhiệm vụ là hộ tống lương thực, muối ăn đến Bắc Cương, tuy nhiệm vụ có nguy hiểm nhưng dù sao được xem là cơ hội lớn để lập công, làm võ tướng thì cần lập công mới mau lên chức, cách thức thì cũng không nhiều, ở trên chiến trường biên giới đánh bại dị tộc, bình định bọn phản loạn ở địa phương, hay vào núi diệt thổ phỉ, cái nào lại không nguy hiểm?.

Muốn bình an chỉ có một cách, đó là nấu ăn trong quân đội.

https://thuviensach.vn

Nhưng có rất ít người nào nấu ăn trên mấy chục năm, nếu không có chỗ dựa vững chắc thì không hon một Bách hộ nho nhỏ.

Mục Hiên có thể bắt lấy cơ hội tốt lần này vận chuyển lương thực, muối ăn đến Bắc Cương, được sự giúp đỡ của Trình quý phi, dù sao vẫn nói là năng lực của nhị hoàng tử Triệu Thần rất bình thường, không có văn chương, không có võ lược, bình thường, không xuất chúng, nhưng lại có vài ưu điểm.

Đó là thân mẫu Trình quý phi, hiện giờ quản lý mọi việc trong cung.

Tuy không phải là hoàng hậu nhưng không có gì khác nhau.

Còn có những người huynh đệ của Trình quý phi đều có bản lĩnh, hơn nữa, đại cữu cữu là Trình Công, không những có võ công mà còn là Định Đỉnh Hầu.

Những người cữu cữu khác cũng có chức vị trong quân doanh, thứ phẩm lại cao.

Thế lực bên mẹ rất mạnh.

Trong doanh trại được sự tin tưởng của nhị hoàng tử Triệu Thần, Mục Hiên cảm thấy hài lòng.

Nhị hoàng tử tuy bình thường, nhưng có Trình quý phi và sự tương trợ rất lớn của các cữu cữu, tương lai khả năng lên ngôi hoàng đế rất cao.

Trong tất cả hoàng tử, nhị hoàng tử Tín Vương Triệu Thần là hoàng tử duy nhất có thế lực trong quân đội.

Quan văn là thế lực của thái tử.

Đối với chuyện này, lão hoàng đế cứ mắt nhắm mắt mở không nhúng tay vào.

https://thuviensach.vn

Điều này cũng khiến cho Mục Hiên, làm thủ hạ của Tín Vương càng tin tưởng, lão hoàng thượng có khả năng sẽ truyền ngôi cho Triệu Thần.

Mục Hiên làm võ tướng, đối với vật cưỡi và binh khí tốt, tự nhiên rất thèm thuồng.

Nghe được lời nói của thủ hạ Thiên Hộ Mao Minh, Mục Hiên quay đầu lại nhìn Giang Long đi trong đội quân, nét mặt giang Long cười lạnh và nói:

-Có đồ tốt, thì phải có số hưởng mới được!

Bách Hộ Hạ Nghĩa nghe vậy liền chen lời:

- Đại nhân nói rất đúng, Bắc Cương hỗn loạn, thường bị dị tộc, tiểu cổ kỵ binh xâm lược, mà dân ở đó dũng mãnh, đối với quân đội cũng không sợ, lúc có chiến tranh ngẫu nhiên có người chết chẳng phải là chuyện rất bình thường sao?

-Cảnh gia huyện Ninh Viễn là tên cứng đầu, nhưng đó chỉ ở kinh thành, kim bài miễn chết trong tay Cảnh phủ chỉ để dọa người, nhưng một khi rời kinh thành…ha ha.

Một tên Bách Hộ khác cười hiểm.

Bởi là thuộc hạ của Tín Vương Triệu Thần nên những quan quân này bất luận chức cao hay thấp đối với từng thế gia quyền quý trong kinh thành đều biết rõ ràng.

Nếu không cẩn thận thì sẽ đắc tội, và không nên đắc tội với ai, không thì phiền toái.

Một tên Bách Hộ khác mặt dài, vỗ tay nói:

https://thuviensach.vn

- Đại nhân yên tâm, đợi đến biên giới Bắc Cương. Tại hạ đích thân chém tiểu tử Cảnh gia kia, đem bảo mã dâng cho ngài!

Mục Hiên lặng thinh, không dấu vết gật gật đầu

Đêm hôm qua, Trình quý phi trong cung có truyền lời dặn, nói lão hoàng thượng có chút không thích Cảnh gia, muốn động thủ với Cảnh phủ.

Trình quý phi muốn gã nắm lấy cơ hội, nếu như có thể lấy thủ cấp của Giang Long.

Khiến Tín Vương làm theo ý hoàng thượng.

Tuy trên danh nghĩa là trận doanh của Tín Vương nhưng kỳ thực bức màn phía sau là người nhà, và Trình quý phi bày mưu tính kế.

Tín vương bình thường chỉ là một con rối.

Tuy nhiên mặc kệ y có phải là con rối hay không, chỉ cần trên thân thể y có huyết mạch của hoàng gia thì được rồi.

Chỉ cần là hoàng tử, đến lúc hoàng thượng băng hà, không có chiếu thư truyền ngôi quang minh chính đại, như thế việc tranh giành ngôi vua chính là danh chính ngôn thuận.

Giang Long cưỡi ngựa, vừa đi vừa quan sát đoàn quân.

Phía trước đội ngũ là bọn quân sĩ và tướng lĩnh cấm quân Nam đại doanh.

Nhân số khoảng một ngàn người.

Những quân sĩ lúc này ai ai cũng phấn chấn tinh thần, mũ giáp sáng rõ, đi từng bước chỉnh tề, ánh mắt sáng chói, khí thế vô cùng.

https://thuviensach.vn

Phía sau đội ngũ, cùng với hai bên thì hơn năm trăm người đội mũ, giáp cũ nát đang đi, nhưng được quân sĩ và tướng lĩnh lau chùi rất sạch sẽ.

Những người này nói không nhiều, đi đứng vẻ lười biếng, rời rạc, nhưng thân thể cường tráng, tinh thần tinh nhuệ.

So với những hộ vệ ở Cảnh phủ thì không thua kém chút nào.

Nói rõ là những binh sĩ này thật sự đã trải qua chiến trường, giết địch!

Giang Long so sánh một chút, đưa ra kết luận cấm quân phía trước chỉ là gối thêu hoa.

Tuy rằng không biết Mục Hiên đứng dưới trướng Tín Vương, nhưng động não chút xíu, Giang Long biết những người hộ tống muối và lương thực đi Bắc Cương là tới để nạm vàng mà thôi.

Hơn nữa, nạm thêm một ít công lao để mau thăng chức.

Bọn quan quân cấm quân đi phía trước tỏ vẻ dương oai mỗi người mỗi kiểu, lần này, du kỵ tướng quân Quách Phóng mang theo năm trăm quân sĩ chấp hành nhiệm vụ có vẻ mặt lạnh lùng, tư thế ngồi trên lưng ngựa không ngay ngắn và có chút lười nhác.

Tuy nhiên, không ai dám khinh thường y.

Dù nhìn thoáng qua Quách Phóng lười biếng nhưng mỗi khi con ngươi khép mở đều lóe ra ánh sáng lợi hại.

Hơn nữa, tuy con mắt nhắm từ từ, các binh sĩ đi gần cũng cảm nhận rõ trên thân vị Du Kỵ tướng quân toát ra sát khí đùng đùng.

Thậm chí, lại đi gần một tý, cũng có thể ngửi được mùi máu tươi.

https://thuviensach.vn

Trình Cương là do một tay Quách Phóng đề bạt lên chức Bách Phu trưởng, không ngờ bây giờ lại buồn ngủ, cố ngước con mắt lên mà nói:

- Những binh sĩ cấm quân này, đúng là một lũ miệng hôi sữa chưa từng trải qua chiến trường, ở những nơi gần kinh thành, đi qua những nơi này mà nói thì tương đối an toàn.

Không lợi dụng nghỉ ngơi cho thật tốt, ai nấy đều ưỡn ngực dương oai, còn phải đi thêm mấy ngày đường nữa mới đến Bắc Cương, xem họ có còn đủ tinh thần như vậy hay không.

-Ngươi quản bọn họ sống chếtlàm cái gì?

Một tên Bách Hộ khác tên Vi Hoán khinh thường nói:

-Ta khinh thường nhất những kẻ chưa từng trải qua chiến trường mà bọn tiểu tử đó lại cầm vũ khí tốt nhất, mặc khôi giáp ở bên mình, những vũ khí và khôi giáp tốt này có thể cứu mạng được bao nhiêu huynh đệ?

Rất nhiều quân sĩ nhìn về phía cấm quân bất mãn vô cùng.

Những người này chưa từng ở chiến trường, cũng chưa chém giết quân lính dị tặc, lại được giao những vật dụng binh sĩ tốt nhất.

Trong ánh mắt bất mãn, tự nhiên có một ánh mắt sôi sục, ở trên chiến trường có vũ khí và khôi giáp tốt thì có thể giúp bọn họ giữ được tính mạng, nếu như đoạt lấy về cho mình, bọn họ sớm đã kéo lên cùng lúc rồi.

Đừng thấy cấm quân nhiều người, bọn họ nhiều gấp đôi.

Nhưng thật ra nếu đánh nhau, thì sức chiến đấu những quân sĩ biên quan này vượt xa cấm quân.

-Nói đến cái tên quan văn mới nhậm chức này cưỡi ngựa thật quý!

https://thuviensach.vn

Trình Cương cặp mắt mở ra kiểu như buồn ngủ.

Vi Hoán liền gật đầu hòa theo, đồng thời hai con ngươi lắc lư.

Nhưng lúc này, Quách Phóng đột nhiên liếc hai người một cái, làm cho họ không kiềm nổi, run cả người.

-Mắt chó các ngươi mù à!

So với tướng lĩnh cấm quân, quan quân biên quan có chút thô lỗ đấy, há mồm thóa mạ, mà dường như tướng lĩnh biên quan đều như thế. Chỉ rất ít người không giống thôi, bàn về nguyên nhân đó, có lẽ là do áp lực tinh thần rất lớn, mắng chửi người có thể đỡ tức hơn.

-Các ngươi biết tên quan văn trẻ tuổi kia là thân phận gì không?

Trình Cương và Vi Hoán đều là Bách Hộ trong đội quân biên quan, không có chỗ dựa, chức vị là một thân dùng một dao chỉ chém được đầu địch mà ra, vốn chẳng giống như đám Bách Hộ Hạ Nghĩa, Vương Xương, cùng với tin tứclinh thông như bọn họ.

-Chó má, cũng không biết, mà dám nghĩ xằng bậy? Lão tử thường ngày dạy các ngươi rồi.

Quách Phóng mắng to.

Vi Hoán vẻ mặt cười trừ nói:

-Thuộc hạ làm sao có thể so sánh với đại nhân?

-Đúng, đúng rồi, thuộc hạ mà so sánh được với ngài thì thuộc hạ có thể làm du kỵ tướng quân rồi.

Trình Cương vuốt đuôi ngựa nói.

https://thuviensach.vn

Binh sĩ ở quan ải, chịu vài lời thóa mạ coi là cái gì chứ.

Thượng quan cho dù phun thẳng nước bọt vào mặt họ, thì bọn họ sẽ bình tĩnh lấy tay mà lau, không nổi nóng một chút.

Thật sự xem người chết nhiều lắm!

Đương nhiên, có khi tính của họ cũng rất nóng nảy!.

Người mà bọ họ không phục thì họ cũng không thèm để mắt.

-Hắn họ Cảnh!

Quách Phóng vừa dứt lời, Trình Cương và Vi Hoán liền sửng sốt.

Sắc mặt lập tức bỗng nhiên thay đổi.

-Không lẽ, hắn là hậu duệ của Cẩm Giang Hầu, Nhân Đồ tướng quân Cảnh Hiền sao?

Trình Cương kích động hỏi.

Quách Phóng gật đầu nhè nhẹ.

Tay phải Vi Hoán gồng mạnh, lòng bàn tay trái nắm lại nói:

-Khó trách, khó trách được, hắn là quan văn mà lại có ngựa tốt để cưỡi! Nhớ Nhân Đồ tướng quân năm đó thích sưu tầm ngựa tốt, thần binh lợi khí, phủ Cầm Giang Hầu lại.tiền nhiều thế lớn.

-Nghe nói của Sát Đầu tướng quân Cảnh Thành Hùng, cũng có sở thích như vậy.

Trình Cương bổ sung.

Vi Hoán liền nói:

https://thuviensach.vn

-Bọn họ là phụ tử thôi!

-Theo bản tướng quân nghĩ, con bạch mã kia không phải là loài ngựa bình thường.

Quách Phóng lúc này mới mở miệng.

-Rất giống vua của các loài ngựa trong truyền thuyết.

Vua của các loài ngựa?

Vi Hoán và Trình Cương khiếp sợ.

-Các ngươi giương mắt nhìn cho rõ đi? Không thấy một tên hộ vệ cưỡi một con ngựa tốt bên cạnh Giang Long sao? Nhưng con ngựa đó không không dám tới gần con Bạch Mã.

Không thể không nói, tuy rằng Quách Phóng dọc đường đều là vẻ lười nhác, nhưng sức quan sát của đôi mắt thì là nhất đẳng.

Vi Hoán và Trình Cương liền nhìn lại, sau một lát phát hiện đúng như vậy.

-Đừng nói, con bạch mã kia, dù là con hắc mã kia, cả Bắc Cương đều tìm không ra vài con.

Quách Phóng tự nhiên nói về quân đội Đại Tề, dị tộc Bắc Cương cũng có rất nhiều ngựa tốt đấy.

-Đáng tiếc, hậu nhân của Nhân đồ tướng quân không ngờ làm quan văn.

Trình Cương lắc đầu.

Vi Hoán liền nói:

https://thuviensach.vn

-Thế thật đáng tiếc, một con hảo mã tuyệt thế như vậy…nên để đại nhân cưỡi mới..!

Y còn chưa dứt lời, Quách Phóng liến tức giận mắng:

-Bà mẹ nhà ngươi, muốn hại chết bản quan sao? Con ngựa quý như thế, chức Du kỵ tướng quân ngũ phẩm của bản quan có thể giữ nổi sao?

Trong lòng Vi Hoán và Trình Cương bỗng nhiên trầm xuống.

Trước đó không có suy nghĩ kỹ, yêu thích và thèm muốn con ngựa bỗng tan vỡ.

Bây giờ nghĩ lại, ngựa tốt như thế, đúng là Quách Phóng giữ không đc.

Ngay cả Quách Phóng còn tự nhận là không giữ được, Cảnh Giang mang đến Bắc Cương rồi lại làm sao có thể giữ được đây?

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Hòa Mình

Giang Long có thể nghĩ đến không đem Phá Long Thương lấy ra nữa, tránh cho khiến người ta xem đỏ mắt, sinh lòng ác ý, tự nhiên cũng có thể nghĩ đến thần tuấn mã Tuyết Nguyên, rất có thể sẽ bị người âm thầm nhìn trộm.

Nhưng hắn cũng không tính đem Tuyết Nguyên cũng giấu kín đi.

Gần nhất Tuyết Nguyên nhận chủ, Giang Long không ở, ai nói cũng không nghe.

Thứ hai Tuyết Nguyên là vương giả trong loài ngựa, chẳng những tốc độ nhanh, sức bật đủ, mà động vật giống này cực kỳ linh tính phần lớn giác quan thứ sáu vô cùng nhạy bén, có đôi khi nguy hiểm còn chưa tới, nó đã có thể báo động trước, thời khắc mấu chốt có thể bảo vệ tính mạng người chủ.

Thứ ba nha, Giang Long kiếp trước không biết gặp qua bao nhiêu trường hợp lớn, còn sợ ai?

Binh đến tướng chặn, nước tới lấy đất ngăn!

- Đại nhân, thuộc hạ muốn qua đó nhắc nhở vài câu.

Trình Cương không phải binh lính thủ hạ của Cảnh Hiền, nhưng đối với Cảnh Hiền lại là cực kỳ ngưỡng mộ, coi là quân thần, đừng nhìn Cảnh Hiền năm đó làm việc tàn nhẫn, ở kinh thành ác danh chiêu chúc, nhưng ở địa giới Bắc Cương, lại không biết có bao nhiêu người sùng bái.

https://thuviensach.vn

Trình Cương không đành lòng nhìn thấy hậu đại Nhân Đồ tướng quân bởi vì một bảo mã, mà bị người ám hại.

Quách Phóng híp lại hai mắt:

- Tiểu tử Cảnh gia hơi quá tà dị.

Trình Cương cùng Vi Hoán cũng sửng sốt.

Quá tà dị?

Bọn họ khó hiểu ý nghĩa này.

- Trước kia người này danh không nổi danh, mọi người duy nhất biết về chuyện của hắn, đó là bệnh nặng, nói không chừng ngày nào đó liền chết rồi, nhưng ở gần nhất đoạn thời gian này, hắn bỗng nhiên như là thay đổi thành một người khác, cũng thành nhân vật phong vân ở kinh thành…

Quách Phóng ở kinh thành vẫn có chút quan hệ, sau khi nhận được thánh chỉ, đã phái người thăm hỏi một chút cách làm người và sự tích của Giang Long.

Giang Long mặc dù chỉ được tứ phong là Huyện lệnh, ở rất nhiều địa phương, ngay cả Bách hộ cũng không về hắn quản, nhưng hiện tại làm quan giám sát, cũng chấp chưởng giám thị, tuần sát đội ngũ áp vận, trực tiếp thượng tấu cho Hoàng thượng, cùng với quyền lực chấp pháp trong quân.

Đội ngũ vẫn là do Mục Hiên và Quách Phóng đến chỉ huy, quân sĩ cũng không cần nghe Giang Long.

Nhưng nếu Giang Long đã nói, bọn họ cũng không dám bỏ qua

Kiếp trước của Giang Long, ở Minh triều, Hoàng đế tín nhiệm thái giám, xếp cơ sở ngầm ở khắp nơi.

https://thuviensach.vn

Mỗi khi gặp quân đội đánh giặc, Hoàng thượng đều phái thái giám đi làm giám quân, để ngừa quân đội phản loạn.

Những thái giám này có năng lực hiểu được cái gì cơ chứ?

Ngoại trừ vơ vét của cải, chính là bài trừ người đối lập.

Trong quân tướng lĩnh mặc kệ đắc tội, gặp được quân tình, giám quân nếu chỉ huy lung tung, bọn họ cũng không dám không nghe.

Kết quả rất nhiều chiến dịch đều bởi vì những giám quân này nhúng tay tham dự, kết quả đại bại.

Bởi vậy có thể thấy được, quyền lực của giám sát quan, to lớn đến mức nào.

Đương nhiên, Giang Long cũng không được hoàng thượng tín nhiệm, so sánh mà nói, lúc này địa vị dĩ nhiên so không được với giám quân Minh triều.

Trình Cương cùng Vi Hoán nghe Quách Phóng nói xong, hai mặt cùng nhìn trộm.

Một người biến hóa, tại sao có thể to lớn như thế đâu này?

- Khả năng lớn nhất, là Cảnh Giang Long trước kia luôn luôn ngủ đông!

Quách Phóng ánh mắt lóe sáng.

Trình Cương cùng Vi Hoán nghe vậy đều tán đồng gật đầu.

Tuy nhiên điều kiện lựa chọn ngủ đông, là có địch thủ mạnh.

Tạm thời không địch lại, chỉ có thể khiêm tốn làm cho đối phương coi thường chính mình.

https://thuviensach.vn

Như vậy địch nhân của Cảnh Giang Long là ai đâu này?

- Nhân Đồ tướng quân chỉ có một hậu nhân như vậy, không thể hỏng ở trong đội ngũ của chúng ta!

Quách Phóng đột nhiên biến thành vẻ mặt nghiêm túc:

- Năm đó nếu là không có Nhân Đồ tướng quân tình nguyện chính mình bị bêu danh, xuất kỳ mưu, Bắc Cương tất nhiên là sẽ bị dị tộc giết máu chảy thành sông! Chúng ta, còn có người nhà của chúng ta, cũng không sống đến hiện tại.

- Đại nhân nói phải.

Trình Cương nói.

Vi Hoán cũng nói:

- Đại nhân muốn làm như thế nào, cứ việc phân phó!

- Bắc Cương hung hiểm, Cảnh Giang Long được phong làm Huyện lệnh huyện Linh Thông, nơi đó lại gần như tới biên giới, chúng ta chức quan thấp, không có năng lực bảo vệ Cảnh Giang Long sau khi nhậm chức bình an, nhưng trên đường đi, chúng ta thà chết cũng phải bảo vệ Cảnh Giang Long.

Trình Cương cùng Vi Hoán gật đầu phụ họa.

Cảnh Hiền đối với bọn họ có đại ân, hiện tại phải hồi báo cho Cảnh Giang Long.

- Cho nên chúng ta phải thời khắc chú ý đến động tĩnh chung quanh.

Quách Phóng dứt lời liền hất cằm chỉ đội ngũ đi đầu tiên:

https://thuviensach.vn

- Cũng bao gồm bọn họ.

- Thuộc hạ hiểu được.

Hai người lên tiếng trả lời.

- Về phần nhắc nhở sao.

Quách Phóng vuốt râu dưới cằm:

- Trình Cương ngươi có thể đi xem đi, thuận tiện quan sát một chút người này.

Tuy nhiên lại nói, hy vọng Cảnh Giang Long thật sự có bản lĩnh, bằng không mặc dù chúng ta đưa hắn bình an đến huyện Linh Thông, hắn cũng sống không được vài ngày.

Vi Hoán gật đầu.

Trình Cương hai chân kẹp bụng ngựa, phi theo hướng của Giang Long đi.

Giang Long đang cùng Tuyết Nguyên lần đầu tới dã ngoại, có vẻ có chút hưng phấn chơi đùa, nghe được phía sau truyền đến một trận tiếng vó ngựa, liền xoay người nhìn lại.

Tuy rằng Tuyết Nguyên đích thật là vương giả trong loài ngựa, khí tràng rất hùng mạnh, nhưng vật cưỡi của Trình Cương cũng đã trải qua vô số chiến trận gặp qua sinh tử rồi.

Cho nên tuy rằng thần phục trước Tuyết Nguyên, nhưng cũng không sợ hãi phát run, không dám tới gần.

- Cảnh đại nhân!

https://thuviensach.vn

Trình Cương có chút kích động ôm quyền:

- Hạ quan là một Bách hộ thủ hạ của Quách Tướng quân, tên là Trình Cương.

Giang Long cười chắp tay, đáp lễ lại:

- Trình đại nhân!

- Không dám nhận, không dám nhận.

Trình Cương vội vàng nói:

- Cảnh đại nhân là hậu nhân của Cẩm Giang Hầu, hạ quan làm sao có thể chịu nổi ngài kêu một tiếng đại nhân?

Nếu Cảnh đại nhân thấy hạ quan, hãy kêu hạ quan một tiếng Trình bách hộ đi.

- Cũng tốt.

Giang Long gật đầu, lập tức hỏi:

- Trình bách hộ có phải là có chuyện gì?

- Ừ.

Trình Cương xuất thân là quân lữ biên quan, rất thẳng tính, sẽ không vòng vèo, đi thẳng vào vấn đề:

- Là hạ quan thấy vật cưỡi của Cảnh đại nhân vô cùng thần tuấn, lo lắng có người đỏ mắt, sinh ý đồ xấu, làm hỏng chủ ý, cho nên cố ý tiến đến nhắc nhở một tiếng.

- Đa tạ ý tốt của Trình bách hộ.

https://thuviensach.vn

Giang Long chắp tay.

Trình Cương thấy Giang Long có vẻ lơ đễnh, không đem nhắc nhở để ở trong lòng, không khỏi vội la lên:

- Tướng lĩnh trong quân phần lớn yêu thích ngựa hay và thần binh lợi khí, đợi tới Bắc Cương, tướng lĩnh cao cấp lại càng hiểu được tầm quan trọng của bảo mã và binh khí tốt.

Cho nên nhìn đến ngựa này, nhất định có người muốn mạnh mẽ đoạt lấy.

Khu vực biên cương trị an cũng không tốt so với kinh thành, nơi đó ngày nào mà không chết mấy trăm người? Thậm chí có tướng lĩnh gan lớn còn có thể sẽ giả mạo giặc cỏ, thổ phỉ, mã tặc, hay hoặc là giả quân đội dị tộc tiến đến cướp bóc, cho nên hạ quan xin khuyên Cảnh đại nhân, ngàn vạn lần không cần rêu rao như thế.

Trình Cương nói những lời này, là rất chân tình.

Giang Long nhìn ra, Trình Cương đích thật là hảo ý nhắc nhở, mới đánh tan phòng bị, cười nói:

- Ngựa này chạy nhanh, cũng rất nghe lời, thời khắc mấu chốt nói không chừng có thể cứu bản quan một mạng, bản quan nghe nói Bắc Cương hung hiểm, thường xuyên có dị tộc ở biên giới quấy rầy cướp bóc.

Có một vật cưỡi tốt, mới có thể vừa lúc giữ được tính mạng.

Về phần có người ham bảo mã, muốn hạ thủ với bản quan, bản quan tự nhiên cũng không phải bùn nặn đâu.

Trình Cương nghe vậy, biết Giang Long nói có đạo lý.

Bảo mã mặc dù sẽ chọc người đỏ mắt, nhưng có thể giúp chủ nhân giữ được tính mạng.

https://thuviensach.vn

Không có ngựa tốt, đi Bắc Cương sẽ không nguy hiểm sao?

- Cảnh đại nhân đã có đề phòng, rõ là hạ quan nhiều chuyện rồi.

Giang Long vội vàng nói:

- Trình bách hộ cũng là hảo tâm, bản quan tự nhiên nhớ ở trong lòng, chuyến này đường xá còn rất dài, sẽ có thời gian chúng ta thân cận hơn một chút.

- Cầu còn không được.

Trình Cương nghe vậy, không lập tức rời khỏi, bắt đầu bắt chuyện với Giang Long.

Hai người vừa đi vừa trò chuyện, khiến đám người Mục Hiên phía trước nhíu mày.

Nếu Giang Long và biên quan tướng sĩ hoà mình, vậy bọn họ sẽ không dễ hạ thủ.

Hạ Nghĩa cau mày nói:

- Tuy rằng Cảnh Hiền đã chết đã mấy năm thời gian rồi, nhưng uy danh Cảnh gia ở Bắc Cương vẫn như trước.

- Đúng vậy a, nếu không chúng ta vẫn là xuống tay trước đi.

Vương Xương giọng ác độc nói.

Mục Hiên trầm mặt, ngẫm nghĩ một chút xong, lại lắc lắc đầu.

Gã không phải là người không có đầu óc.

Giang Long lần này thân phận là giám sát quan, ở Bắc Cương cái địa phương hỗn loạn này gặp chuyện không may, còn tạm được.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu là ở chỗ trị an tốt bị thương tính mạng, như vậy triều đình tất nhiên sẽ nghiêm khắc thẩm tra.

Điều tra là có phải có người đang giở trò quỷ tại ngành muối mưu được ích lợi thật lớn, kết quả bị Giang Long phát hiện lúc này mới giết người diệt khẩu hay không.

Niên đại này, muối ăn là rất khan hiếm, giá rất đắt.

Rất nhiều người gan lớn, buôn lậu muối ăn, thường thường chỉ thành công một lần, đã có thể phát đạt.

Mặc dù buôn lậu muối ăn bị bắt được, lập tức sẽ bị chém đầu, nhưng vẫn có rất nhiều người liều chết buôn muối.

Mục Hiên nếu trong lòng không quỷ, thật đúng là không sợ hãi nhiều.

Dù sao gã có Trình quý phi làm chỗ dựa vững chắc, hơn nữa Trình quý phi truyền đến tin tức, nói Hoàng thượng không thích Cảnh gia, có ý xuống tay với Cảnh gia.

Hỗ trợ nhổ đi cái đinh trong mắt hoàng thượng, không có quỷ, tất nhiên không sợ triều đình đến điều tra.

Nhưng vấn đề là, mỗi túi muối ăn này đều là bạc a!

Thật vất vả hối lộ số bạc lớn cho chỗ dựa vững chắc, mới có được cơ hội này, sao có thể dễ dàng buông tha?

Gã làm quan là vì cái gì?

Không phải là vì có thể phát tài, có thể lấy càng nhiều nữa kiều thê mỹ thiếp sao?

- Vậy làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Hứa Hữu mới hỏi.

Mục Hiên đã trầm mặc một lát về sau, mới nói:

- Tạm thời đừng hành động thiếu suy nghĩ, gặp quan sát một hồi, nếu có cơ hội có thể hạ bẫy dẫn tiểu tử Cảnh gia giẫm lên, tốt nhất có thể làm cho hắn một mình rời khỏi đội ngũ.

- Vâng!

Ba Bách hộ nhất tề ứng tiếng.

Đội ngũ tiến lên tốc độ không nhanh không chậm, các bao tải muối ăn chỉ dùng để xe ngựa tới kéo, ngoại trừ quân sĩ, việc này còn điều động rất nhiều dân phu đẩy xe.

Hai ngày sau, vào mùa xuân, rơi một trận mưa lớn hiếm hoi.

Đường lầy lội, bánh xe lâm vào vũng bùn, nếu như không có rất nhiều dân phu giúp đỡ đẩy xe, đội ngũ đã phải ngồi ở trên nửa đường rồi.

Giang Long lúc ấy xuống ngựa, cũng đi giúp đỡ đẩy.

Đồ Đô, Tần Vũ, Cương Đế Ba Khắc tự nhiên cũng là học theo.

Nhìn đến biểu hiện của Giang Long, đám người Mục Hiên xuất thân cấm quân, cao ngạo tự nhiên là khinh thường.

Nhưng là vào mắt đám người Quách Phóng.

Trước đó đám người Quách Phóng tuy rằng đối đãi với Giang Long chân thành, nhưng tóm lại vẫn duy trì một tia kính ý và khoảng cách, cho rằng Giang Long xuất thân văn nhân, cùng bọn họ không phải một đường.

https://thuviensach.vn

Giữa trời mưa, cùng nhau đẩy xe, cùng nhau nâng bánh xe, cùng nhau lấy vải bố che mưa cho bao tải, rất dễ dàng đã tiêu trừ lá chắn, kéo gần khoảng cách.

Sau khi nói chuyện phiếm với Giang Long, những tướng lĩnh biên quan đã cởi mở hơn rất nhiều.

Không hề học vẻ nho nhã nói chuyện, nên cười liền cười to, nên mắng liền lớn tiếng thoá mạ.

Nhìn đến Giang Long và đám người Quách Phóng hoàn toàn hòa cùng nhau, đám người Mục Hiên sắc mặt có chút khó coi.

Hiện tại xuống tay với Giang Long, càng khó khăn.

Tại đó phía trước đội ngũ muối ăn không xa, có một chi đội xe nhỏ.

Bên trong chi đội ngũ này, có Hầu Giang thân hình gầy gò đội nón tre, có ba văn sĩ Cảnh lão phu nhân mời đến phụ trợ Giang Long, Trình Trạch, Tiêu Phàm, Hà Bất Tại.

Còn có một lão già gầy.

Đó là sư phó của Cảnh Thành Hùng - Giang lão, hiện tại đang truyền thụ võ nghệ cho Tần Vũ.

Bất luận làm chuyện gì, dù sao cũng phải giấu.

Đây là Giang Long kiếp trước đã thành thói quen.

Phá Long Thương và Trảm Nhạc Đao, cũng đặt ở chi đội ngũ này.

Đoàn người này vô cùng khiêm tốn, trước sau vẫn duy trì khoảng cách không xa không gần phía sau đội ngũ áp vận.

https://thuviensach.vn

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Nhúng Tay

Lại năm sáu ngày trôi qua, hành trình đã đi được hơn một phần ba, đội ngũ coi như là chính thức tiến nhập địa giới Bắc Cương.

Trong dịch trạm địa phương, sáng sớm toàn bộ các quân sĩ đã thức dậy, bắt đầu sửa sang lại vật tư vận chuyển.

Hiện giờ các quân sĩ cấm quân sớm đã không còn vẻ diễu võ dương oai, tinh thần chấn hưng như khi vừa mới xuất phát, vì ban ngày đi đường quá mức xa xôi, nghỉ ngơi quá muộn, mà sáng sớm thì dậy quá sớm, giống như vừa mới nhắm mắt lại đã phải rời giường rồi.

Rất nhiều quân sĩ cấm quân lén kêu khổ, oán giận.

Không đến một khắc, các tướng sĩ biên quan cũng đã đem áo giáp mặc thỏa đáng ngồi xuống ăn cơm.

Vũ khí từ đầu đến cuối vẫn đặt ở bên cạnh.

Đây là ở Bắc Cương đã thành thói quen, nếu gặp phải kẻ thù đánh bất ngờ, có thể rất nhanh tiến vào trạng thái phòng ngự hoặc là chiến đấu.

Các quân sĩ cấm quân thì một đám khôi giáp nghiêng lệch, hận không thể không mặc cái áo giáp nặng nề này nữa.

Vũ khí lại càng không cần phải nói, không tới lúc chính thức khởi hành, bọn họ sẽ không cầm vào tay.

https://thuviensach.vn

- Không công bình, dựa vào cái gì bọn họ tạp binh này ăn cơm còn sớm hơn so với chúng ta?

Từ khi đội ngũ xuất phát, giữa quân sĩ cấm quân và quân sĩ biên quan đã phân biệt rõ ràng, nhìn nhau không vừa mắt, cấm quân ghét bỏ quân sĩ biên quan xuất thân thấp hèn, cấm quân gần như toàn bộ là thế tập đấy, nói cách khác cha nghỉ hưu, chỉ cần là con trai thân thể khỏe mạnh, có thể trực tiếp thay thế.

Không có con trai, con cháu trong tộc cũng có thể thay ghế trống đấy.

Hơn nữa cấm quân là tư binh của thiên tử, vốn là đãi ngộ cao, lương bổng nhiều, tự cho mình rất cao, khinh thường binh đầu to biên quan.

Mà tướng sĩ biên quan thì lại bất mãn cấm quân không có sức chiến đấu chưa trải qua chiến trường, lại có thể được phân phát khôi giáp và vũ khí hoàn mỹ.

Đồng thời cũng có hâm mộ và thèm muốn.

Dưới tình huống như vậy, hai chi đội ngũ có thể hòa hợp mới là lạ.

Hôm nay một quân sĩ cấm quân thế tập trẻ tuổi chưa từng chịu khổ, sau khi chạy mấy ngày đường đã cảm thấy cả người đau buốt nhức, uể oải, tâm tình hỏng bét.

Cho nên mới đến nhà ăn, thấy những quân sĩ biên quan cũng đã ăn gần xong điểm tâm, liền bất mãn lớn tiếng oán trách.

Tướng sĩ biên quan đã ăn xong, bọn họ mới ăn, chẳng phải có nghĩa là bọn họ đang dùng cơm thừa rượu cặn các quân sĩ biên quan nếm qua sao?

Những cấm quân này đều là không quen nhìn quân sĩ biên quan, có người khởi đầu, lập tức có người đi theo gây rối.

https://thuviensach.vn

Quân sĩ biên quan ăn nhanh xong, bây giờ đã đi dọn dẹp lại vật tư rồi.

Trong phòng ăn ít người, tuy nhiên những người này đều đã trải qua chiến trường, tính nết dũng mãnh, quân sĩ cấm quân trước mặt bọn họ chứ gì? Trong mắt bọn họ, căn bản hết thảy là một đám vô năng đớn hèn chưa từng thấy máu, bọn họ bên này ít người nhưng cũng không sợ hãi.

Song phương lập tức ồn ào lên.

Nghe được tiếng ồn ào, người càng tụ càng nhiều.

Không biết là phương nào động thủ trước đẩy đối phương một cái, bắt đầu từ chửi mắng bằng miệng, dần biến thành đánh lộn.

Đợi cho Thiêm Sự cấm quân Mục Hiên mang theo Thiên hộ Mao Minh, Bách hộ Hạ Nghĩa, Bách hộ Vương Xương, cùng với Bách hộ Hứa Hữu Tài chạy tới, bên này đã đập phá khiến trạm dịch nát bét.

- Dừng tay!

Mục Hiên ở trong cấm quân, vẫn tương đối có uy tín.

Một tiếng quát chói tai, cấm quân đều ngừng tay.

- Dám đá lão tử?

Nhưng mà quân sĩ biên quan lại không đem Mục Hiên để vào mắt, lúc trước một quân sĩ biên quan bị đá một cước, không muốn chịu thiệt, hùng hùng hổ hổ đột nhiên xông lên trước, đem đối thủ đá thật mạnh ngã xuống đất.

- Làm càn!

Mục Hiên giận dữ, keng một tiếng, liền rút ra yêu đao.

https://thuviensach.vn

Một thân sát khí bước tới chỗ tên quân sĩ biên quan kia.

Đây là muốn giết người lập uy!

Có thể làm tướng lĩnh ở trong cấm quân, tâm địa không đủ tàn nhẫn là không được.

Huống chi Mục Hiên còn có núi dựa lớn, ngày bình thường đối đãi với quan tướng bậc thấp không không biết nghe lời, gã đều chưa từng nương tay.

Nhưng mà nhìn thấy Mục Hiên muốn giết mình, tên quân sĩ kia lại căn bản không sợ, gào một tiếng tiếng:

- Ngươi con mẹ nó muốn giết lão tử?

Nói chuyện, đồng thời xoay người đem binh khí tùy thân mang theo cầm trong tay.

Trong đại sảnh, tổng cộng có hơn hai mươi quân sĩ biên quan, lúc này cũng đều cầm lên vũ khí.

Trên người lại tản mát ra một luồng khí dũng mãnh thiết huyết sát phạt!

Cảm nhận được cỗ khí thế này, Mục Hiên vừa sợ vừa giận:

- Các ngươi đây là muốn tạo phản sao?

Nói xong cước bộ của gã cũng ngừng lại.

Tuy rằng gã tự nhận mình có chút bản lĩnh, nhưng những quân sĩ biên quan trước mắt này rõ ràng cho thấy hung hãn không sợ chết đấy!

Một đám giống dã thú hung tàn trừng mắt đỏ ngầu, gắt gao theo dõi gã.

Một mình đấu, gã có thể đánh lại một đám đối diện.

https://thuviensach.vn

Nhưng quần đấu, bọn người kia sát tính nổi lên, có thể không để ý tự thân trọng thương, còn muốn hung hăng đi lên giằng co thậm chí là ôm lấy gã.

Đến lúc đó gã nhiều nhất giết chết hai ba tên, làm bị thương nặng hai ba tên, thì cũng xong đời.

Các quân sĩ cấm quân lúc này đột nhiên rầm rầm chạy tứ tán ra, bọn họ không giống quân sĩ biên quan, thời khắc mang vũ khí bên người.

Những người này thối lui, vì thế liền còn trơ ra năm người Mục Hiên, Mao Minh, Hạ Nghĩa, Vương Xương, còn có Hứa Hữu Tài.

Hiện trường nhiều người nhìn như vậy, Mục Hiên động thủ không được, muốn thối lui cũng không được.

Trong khoảng thời gian ngắn chính là đâm lao phải theo lao.

Mao Minh giờ phút này trong lòng giận dữ, cảm thấy đám đồ con rùa kia sao lại không được việc như vậy?

Thời khắc mấu chốt lại bỏ lại toàn bộ đám thượng quan, chính mình lui ra phía sau!

Đám người Hạ Nghĩa, Vương Xương cũng bị tức giận không nhẹ.

Trong lòng tính toán, đợi lần này xử lý sự tình sạch sẽ, nhất định phải thu thập đám lính thủ hạ kia.

Tuy rằng năm người này đều có cầm vũ khí, nhưng vẫn đang không dám động thủ, quân sĩ biên quan hung hãn vẫn là nổi danh.

Cho dù năm người bọn họ có thể thắng thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó khó tránh khỏi bị thương, hơn nữa có khả năng mất vài người.

Lấy mạng đổi mạng?

Ở trong mắt đám người Mục Hiên, tính mạng của bọn họ là cao quý đấy, còn mệnh quân sĩ biên quan là không đáng giá tiền.

Đụng nhau căn bản không có lời, không đáng.

- Ngươi lại không phải thượng cấp chúng ta, chúng ta dựa vào cái gì nghe lời ngươi?

- Đúng, còn muốn giết huynh đệ của chúng ta?

- Chơi con mẹ ngươi!

Nghe Mục Hiên nói bọn họ muốn tạo phản, một đám quân sĩ biên quan đều nhao nhao náo loạn lên.

Mục Hiên tức giận sắc mặt xanh mét:

- Nhiệm vụ lần này, bản quan phẩm giai cao nhất, các ngươi tất nhiên cũng phải nghe theo mệnh lệnh của bản quan.

Hiện tại tiến thoái không được, Mục Hiên chỉ có thể đối diện cãi nhau với quân sĩ biên quan, để chờ đợi Quách Phóng và hai Bách hộ biên quan được nghe đến tin tức, chạy tới bên này.

Đến lúc đó lại tính sổ với mấy tên binh đầu to này!

- Ngươi tính là cái đếch gì!

- Ngay cả chiến trường đều chưa từng trải qua, bảo chúng ta nghe lời ngươi?

https://thuviensach.vn

- Phẩm giai thăng chức có thể đánh thắng dị tộc Bắc Cương sao?

- Chỉ có thể ở trước mặt chúng ta đùa giỡn uy phong!

Các quân sĩ biên quan tất nhiên là vẫn không thèm chịu nể mặt mũi, lớn tiếng kêu gào.

Nhóm muối ăn này đối với Bắc Cương mà nói vô cùng trọng yếu, Bắc Cương có mấy trăm vạn dân chúng, còn có vài chục vạn quân đội, không ăn muối sao có thể đi?

Nhất là quân sĩ, dân chúng vài ngày không ăn muối còn có thể chịu được.

Nhưng quân sĩ nếu không muối ăn, cả người sẽ vô lực, đến lúc đó như thế nào chống cự quân đội dị tộc, thủ vệ biên cảnh Đại Tề?

Ba ngày chưa ăn muối, phỏng chừng sẽ ngay cả binh khí đều cầm không được.

Một khi dị tộc xâm phạm, kết cục nhất định là thành trì bị chiếm đóng, máu chảy thành sông.

Bởi vì coi trọng, cho nên ba người Quách Phóng và Trình Cương, Vi Hoán mỗi ngày đều dậy so với đám quân sĩ thủ hạ này còn sớm hơn, lúc này đang chỉ huy quân sĩ thủ hạ buộc xe ngựa.

Một sĩ binh đột nhiên vội vàng chạy tới, truyền lại tin tức.

Quách Phóng cả kinh, lập tức mang theo Trình Cương cùng Vi Hoán nhanh chân chạy tới đại sảnh dịch trạm.

Còn chưa vào cửa, đã nghe đến trong đại sảnh truyền đến tiếng một trận mắng nhau.

https://thuviensach.vn

Ba người liền cảm thấy buông lỏng.

Chỉ cần không có đánh nhau, náo tai nạn chết người, thì chưa tính là đại sự.

Lúc này Giang Long cũng nhận được tin tức, vừa lúc chạy tới.

- Cảnh đại nhân!

Ngay cả Quách Phóng cũng đối với Giang Long khách khách khí khí.

Giang Long vội vàng chắp tay đáp lễ:

- Quách Tướng quân, Trình bách hộ, Vi bách hộ.

Chào hỏi xong, lập tức hỏi:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Bản quan cũng không biết, chúng ta cùng nhau đi vào hỏi một câu đi.

Quách Phóng dứt lời, đi đầu đi vào đại sảnh.

Nhìn đến Quách Phóng đã đến, các quân sĩ biên quan lập tức ỉu xìu.

Còn Mục Hiên lại bày ra vẻ ngông nghênh, diễu võ dương oai, không chút khách khí gọi thẳng tính danh:

- Quách Phóng, ngươi mang binh thật là tốt, lại dám cầm binh khí nhắm ngay bản quan, bọn họ đây là muốn tạo phản sao?

Quách Phóng nhướn mày, Mục Hiên phẩm giai đích thật là cao hơn y, ôm quyền nói:

- Mục đại nhân.

https://thuviensach.vn

Trình Cương cùng Vi Hoán hai người tuy rằng rất không cam, nhưng vẫn tiến lên trước chào.

Giang Long cũng giống như vậy đấy.

- Nói đi, ngươi định xử lý như thế nào?

Mục Hiên mắt tỏa hàn quang, nhìn chằm chằm Quách Phóng, hùng hổ hăm dọa:

- Nếu không thể làm cho bản quan vừa lòng, bản quan không thiếu được dâng một đạo sổ con!

Quách Phóng liền cau chặt mày.

Chuyện đã xảy ra còn chưa hỏi đâu, đã buộc y tỏ thái độ, nếu y xử lý thủ hạ, chẳng phải là nói sự kiện lần này, quân sĩ biên quan vô lý sao?

Đến lúc đó Mục Hiên đưa lên sổ con, ngay cả Quách Phóng cũng phải chịu liên lụy.

Nếu xử lý không tốt, đối phương quan lớn một cấp đè chết người!

Y là Ngũ phẩm Du Kỵ tướng quân, còn đối phương lại là Tứ phẩm chỉ huy Thiêm Sự.

Tuy rằng không lệ thuộc lẫn nhau, nhưng hạ quan đối với thượng quan, vẫn nhất định phải giữ cung kính và phục tùng.

Bằng không một khi bất kính với thượng quan, thì y cũng ăn đủ.

Quách Phóng thế khó xử, nhưng mà đúng lúc này, Giang Long đột nhiên đã mở miệng:

- Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ai đứng ra nói cho bản quan?

https://thuviensach.vn

Mặc cho ai cũng không nghĩ đến Giang Long sẽ nhúng tay việc này, bởi vì Giang Long phẩm giai quá thấp.

Tuy nhiên lúc đám người Mục Hiên, Mao Minh, Hạ Nghĩa, Vương Xương tức giận, Quách Phóng cũng đột nhiên sáng mắt lên.

Giang Long tuy rằng phẩm giai thấp, nhưng bây giờ là quan giám sát.

Hai bên quân sĩ náo nảy sinh phân tranh, Giang Long cũng có quyền lực để ý tới đấy.

- Còn không đứng ra, nhanh lên bẩm báo cho Cảnh đại nhân!

Quách Phóng lập tức giận tái mặt quát lớn:

- Ai dám nói dối, bản quan sẽ lấy đầu của hắn!

Lúc này đám người Mục Hiên cũng kịp phản ứng, nghĩ tới thân phận của Giang Long lúc này.

Liền tức giận đến sắc mặt xanh mét.

Giang Long có quyền lực tuần sát, giám thị đội ngũ, thậm chí là chấp pháp ở trong quân, cho dù trong lòng Mục Hiên không cam lòng, lúc này cũng không thể lên tiếng, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Đây là quan giám sát!

Nếu Giang Long có thể được Hoàng thượng tín nhiệm mà nói, xuống tay với Mục Hiên đều là hoàn toàn có thể đấy.

Quân sĩ biên quan phần lớn là lính dày dạn, ý nghĩ thông minh, lập tức có người đứng ra trả lời, rất khách quan gần như không nói dối, bởi vì vốn bọn họ liền chiếm lý.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều ai động thủ trước, liền đẩy trách nhiệm cho đối phương.

- Nói hươu nói vượn, rõ ràng là các ngươi động thủ trước!

Lập tức có quân sĩ cấm quân la lớn.

- Câm miệng!

Giang Long đột nhiên giận tái mặt quát:

- Bản quan hỏi đến ngươi sao? Người tới, kéo xuống, trọng đánh hai mươi roi!

- Vâng!

Đồ Đô nhe răng cười độc ác liền bước nhanh đến phía trước.

- Ngươi, ngươi có tư cách gì đánh ta?

Quân sĩ cấm quân kia vừa sợ vừa giận, liên tiếp lui về phía sau.

- Lại thêm mười roi!

Giang Long một tiếng cười lạnh:

- Bản quan có tư cách này hay không, ngươi có thể hỏi Mục Hiên Mục đại nhân một chút!

Mục Hiên sắc mặt âm trầm như nước:

- Cảnh đại nhân thật là có quyền lực này, nhưng xử sự như vậy, lại có chút không công bình đi?

- Bản quan cũng không có nói không hỏi quân sĩ cấm quân bên này.

Giang Long thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Còn có, bản quan làm việc như thế nào, không cần Mục đại nhân quan tâm.

- Ngươi!

Mục Hiên giận dữ.

Nhưng bị đám người Mao Minh và Hạ Nghĩa đúng lúc ngăn lại.

Hiện tại lý luận hay là đánh với Giang Long, đều là cực không lý trí đấy.

Giang Long bây giờ có quyền lực trực tiếp gửi tấu cho hoàng thượng, đến lúc đó một đạo trên sổ con đi, Mục Hiên nhất định là người đứng đầu ăn mệt.

- Ngươi!

Giang Long không để ý tới Mục Hiên nữa, híp lại hai mắt chậm rãi ngắm nhìn bốn phía, đột nhiên đưa tay chỉ hướng một quân sĩ cấm quân tuổi còn trẻ:

- Đến nói cho bản quan chuyện đã xảy ra! Dám lừa bịp, bản quan nhất định trảm không tha!

Người quân sĩ cấm quân trẻ tuổi bị hù cả người khẽ run rẩy, hai đùi run rẩy, trên mặt không một chút huyết sắc.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Sát Phạt Quyết Đoán

Giang Long chỉ là một quan văn, quân sĩ cấm quân vốn là không để vào mắt.

Thậm chí trong tưởng tượng còn có khinh thường, một Huyện lệnh nho nhỏ mà thôi, hơn nữa còn nhậm chức ở Bắc Cương đất cằn sỏi đá kia.

Nhưng Giang Long lại vừa vặn trước mặt nhiều người như vậy, quét mặt mũi của Mục Hiên!

Mục Hiên chính là Tứ phẩm chỉ huy Thiêm Sự, ngày bình thường cao cao tại thượng, những quân sĩ cấm quân này ngay cả cơ hội đáp lời đều không có.

Chỉ có thể ở trên giáo trường rất xa liếc nhìn lên một cái.

Hơn nữa thanh danh Mục Hiên tàn nhẫn bên ngoài, không biết nghiêm khắc trừng phạt bao nhiêu quan viên và quân sĩ cấp thấp, và bài trừ dị kỷ, trong tưởng tượng rất nhiều quân sĩ cấm quân đều là e ngại gã.

Nhưng mà Giang Long giờ phút này chẳng khác gì là dẫm lên trên vai của Mục Hiên, áp chế uy phong này, mà dựng uy cho mình.

Như vậy những quân sĩ cấm quân này hiện tại dĩ nhiên là sợ hãi Giang Long rồi.

Quân sĩ trẻ tuổi bị điểm danh hai đùi run lên, vừa sợ hãi nói thật, Mục Hiên sẽ không bỏ qua gã, hơn nữa về sau cũng đừng nghĩ lại lăn lộn trong

https://thuviensach.vn

cấm quân.

Bên kia, Giang Long thả ra lời nói độc ác, dám nói dối, sẽ bị chém đầu.

Ngắn ngủi cân nhắc trái phải qua đi, cuối cùng cảm thấy trước tiên đem đầu bảo vệ quan trọng hơn.

Đã không còn đầu để ăn cơm, nói cái gì nữa cũng vô dụng rồi.

Cho nên gã cúi đầu, nhìn chằm chằm mặt đất dưới chân, tránh đi ánh mắt uy hiếp mà Thiên hộ Mao Minh và vài Bách hộ quăng tới, lắp bắp đem chuyện đã xảy ra thuyết minh.

Đám người Mục Hiên, Mao Minh sắc mặt âm trầm xuống.

Lúc này Đồ Đô đã bắt được người quân sĩ lúc trước kia kéo ra bên ngoài.

Người quân sĩ kia mắt lộ hoảng sợ, nhưng cũng không dám lại có nửa phần giãy dụa, bằng không cãi quân lệnh, Giang Long hoàn toàn có thể hạ lệnh chém đầu của gã!

Giang Long nghe xong, cũng không lập tức chấp pháp.

Mà là đang chậm rãi đánh giá trên người các quân sĩ.

Chỉ chốc lát, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng thê lương thảm thiết.

Đồ Đô giơ roi ngựa trong tay lên cao, thật mạnh mẽ vụt xuống, bắt đầu hành hình rồi.

Nghe được tiếng kêu thảm thiết kia, sắc mặt rất nhiều quân sĩ cấm quân đều trở nên trắng bệch.

Lại nhìn quân sĩ biên quan bên này, thì mỗi người đều là lơ đễnh.

https://thuviensach.vn

Mấy roi da mà thôi, có cái gì mà không chịu nổi chứ?

Biên quan phức tạp, rất nhiều quân dân đều ngầm có buôn lậu và động tác nhỏ, bị bắt lấy, sẽ được thưởng bữa roi da.

Trong những quân sĩ này có rất ít người chưa từng bị quất roi.

Ngoài cửa, quần áo trên người quân sĩ kia bị quật đến nát cả vải, máu thịt mơ hồ.

Đồ Đô hiểu biết Giang Long, Giang Long phải lập uy, cho nên xuống tay độc ác.

Ba mươi roi da đánh xong, quân sĩ đã chỉ còn lại nửa cái mạng.

Có người trực tiếp kéo đi.

Đồ Đô trở về phục mệnh.

Giang Long nhẹ nhàng gật gật đầu, rốt cục lại mở miệng, ngón tay hướng về phía quân sĩ cấm quân, trên mặt nháy mắt biến sắc, lớn tiếng mắng:

- Một đám phế vật vô dụng!

Hắn mới mở miệng, chính là làm khó dễ quân sĩ cấm quân!

Các quân sĩ cấm quân hiện tại đừng nói cãi cọ với Giang Long đã lập uy thành công, chính là đảm lượng giương mắt đối diện với Giang Long đều không có.

Đám người Mục Hiên, Mao Minh, Hạ Nghĩa thì sắc mặt lại thêm khó coi.

https://thuviensach.vn

Mắng thủ hạ bọn họ là rác rưởi, đương nhiên trên mặt bọn họ cũng tối tăm.

Hơn nữa lời này rõ ràng là đang ám chỉ bọn họ đồng dạng cũng là rác rưởi.

Giang Long đây là tuyên bố đứng ở bên tướng sĩ biên quan.

- Nhân số các ngươi bên này, hơn nhân số người ta bên kia vài lần, nhưng các ngươi xem lại bộ dạng như gấu của các ngươi bây giờ!

Lúc trước nhân số quân sĩ biên quan không chiếm ưu thế, nhưng thân thể của bọn họ cường tráng ra tay hung hãn, hơn nữa đều cũng đã học kết thành chiến trận binh pháp, hai mươi mấy người kết thành trận hình tròn, đối mặt quân sĩ cấm quân gấp mấy lần, tuy rằng khó tránh khỏi có người bị đánh đến, nhưng kết quả sau cùng, sau khi đánh xong, chẳng qua là rất nhiều người quần áo có chút hỗn độn, trên người có vài cái dấu chân mà thôi.

Nhưng nhìn lại quân sĩ cấm quân bên này.

Gần như tất cả mọi người là quần áo hỗn độn, mà người lúc trước tham dự đánh đấm, không phải đen mắt, thì đổ máu mũi.

Còn có mấy người hiện tại vẫn đang ôm bụng, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên chịu đau đớn, trong khoảng thời gian ngắn còn chưa kịp hồi sức.

Ánh mắt Mục Hiên chậm rãi đánh giá, nắm tay xiết chặt thêm một chút.

Lúc trước không chú ý, hiện tại gã mới bỗng nhiên bừng tỉnh, luận chiến lực, thủ hạ của mình và quân sĩ biên quan so sánh thật sự là kém quá xa.

Gã là chưa từng trải qua chiến trường đấy, chỉ từng nghe nói quân sĩ biên quan lợi hại.

https://thuviensach.vn

Hiện tại xem ra, gã còn đánh giá thấp đám binh sĩ chân chính trải qua chiến trường này.

Mao Minh và vài Bách hộ còn lại thì ngơ ngác nhìn nhau.

Trong ánh mắt, đều có được khiếp sợ.

- Người tới, đem người đi đầu gây rối kia lôi ra đi, chém!

Thanh âm Giang Long lạnh lùng, khiến rất nhiều quân sĩ cấm quân đều không tự kìm hãm được đánh cái rùng mình.

Mục Hiên bỗng nhiên trợn tròn hai mắt:

- Chỉ là một chuyện nhỏ, Cảnh đại nhân có cần nghiêm khắc như thế sao?

Gã không phải thật để ý tên quân sĩ kia, mà là không thể không ra mặt bảo hộ.

Phải chém chính là quân sĩ cấm quân, thật sự bị giết, tương đương đánh mặt của gã.

Đám người Mao Minh lập tức đều phụ họa, đồng thời không quên phản kích.

- Việc nhỏ mà thôi, trừng phạt nhẹ một chút là được rồi.

- Quân sĩ cũng là người, tính mạng của bọn họ đồng dạng quý giá.

- Cảnh đại nhân sẽ không bị Cảnh lão Hầu gia và cảnh Tiểu Hầu gia ảnh hưởng đi?

- Cẩm Giang Hầu phủ, đều là giết người như ngóe sao?

https://thuviensach.vn

Giang Long thản nhiên quét mắt qua mấy người Mao Minh một cái, mặc kệ bọn họ, nhìn về phía Mục Hiên trầm giọng nói:

- Từ khi đội ngũ xuất phát tới nay, quân sĩ cấm quân và quân sĩ biên quan đều phân biệt rõ ràng, đường ngươi ngươi đi, đường ta ta đi, đã ở chung có bảy tám ngày, nhưng một chút dấu hiệu hòa hợp cũng không có.

Tiếp tục như vậy nữa, nhỡ gặp phải mã phỉ, hay là quân đội dị tộc tiến đến cướp bóc, bọn họ có thể chung sức hợp tác sao?

Mục Hiên hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi chỗ khác.

- Nếu không thể hòa hợp, như vậy bản quan vì an toàn đội ngũ, cùng với nhóm muối ăn này có thể bình an tới nơi cần đến mà suy xét, cũng chỉ có thể cưỡng ép chỉnh hợp.

Giang Long không chút nào kiêng kỵ trực tiếp nói rõ:

- Đúng vậy, bản quan chính là muốn giết một người răn trăm người!

Lời nầy vừa nói ra, chúng quân sĩ cấm quân liền rụt cổ lại.

Tiếp theo, Giang Long vung tay lên.

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc xông tới chỗ quân sĩ cấm quân đi đầu gây rối kia.

Quân sĩ đã bị dọa mặt như màu đất, không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ:

- Cầu đại nhân tha mạng...

Giang Long cũng không thèm liếc nhìn gã một cái.

https://thuviensach.vn

Quân sĩ bị bắt đi ra ngoài, chỉ chốc lát, bên ngoài truyền đến một tiếng kêu thảm.

Cương Đế Ba Khắc hai tay cầm đầu người tiến vào phục mệnh, Đồ Đô ở phía sau.

Nhìn đầu người trên mặt vẫn còn hoảng sợ, máu chảy đầm đìa, tất cả các quân sĩ đều phát lạnh trong lòng.

Mặc dù nhìn quen sinh tử, các quân sĩ biên quan cũng âm thầm cảnh giác thủ đoạn ác liệt của Giang Long.

Nói giết liền giết, không chút do dự!

Phong cách này không giống như là quan văn, ngược lại giống tướng quân nhiều năm mang binh đánh giặc!

Một cái đầu người, còn lâu mới dọa được Mục Hiên.

Mục Hiên chỉ càng thêm phẫn hận Giang Long đối đầu với mình, quét mặt của mình.

Lúc này cắn răng nói:

- Cảnh đại nhân, những quân sĩ này to gan lớn mật lúc trước lại dám cầm vũ khí nhắm ngay bản quan, ngươi lại xử lý như thế nào?

- Mỗi người mười roi!

Giang Long thản nhiên nói.

- Cảnh Giang Long, ngươi có đem Mục đại nhân để vào mắt hay không?

Mục Hiên còn không nói gì thêm, Mao Minh đã nhảy ra ngoài.

Và gọi thẳng tính danh.

https://thuviensach.vn

Mao Minh là Thiên hộ, gọi thẳng tính danh Giang Long, cũng không vấn đề gì.

- Đúng vậy a, Mục đại nhân trong chuyến đi này là tướng lĩnh phẩm bậc cao nhất, bọn họ dám lấy vũ khí nhắm ngay Mục đại nhân chính là muốn tạo phản!

- Chỉ mỗi người đánh mười roi, Cảnh Giang Long, thế này không công bình!

Vài Bách hộ khác cũng kêu la.

Giang Long cũng không nhìn đám người Mao Minh, đưa tay chỉ ra chỗ các quân sĩ biên quan:

- Bọn họ không lấy vũ khí, chẳng lẽ tùy ý Mục đại nhân đi chém đầu của bọn họ hay sao? Sai trên người của bọn họ sao? Là ai đi đầu gây rối đấy, hiện tại đã thẩm hỏi rõ rồi.

Mục Hiên gắt gao nhìn chằm chằm Giang Long, vẻ mặt oán độc.

Giang Long đối với phản ứng của Mục Hiên làm như không thấy:

- Những quân sĩ này, là người có công chân chính vì triều đình thủ vệ biên cương, mạng của bọn họ, mới là đáng tiền nhất quý giá nhất đấy!

Hơn nữa vũ khí của bọn họ vẫn thả tại bên người, nhưng lúc trước đánh nhau với các quân sĩ cấm quân, cũng là bàn tay trần, ai cũng không cầm lên.

Điều này nói rõ bọn họ hiểu được sự tình nặng nhẹ, bằng không hiện tại nơi này đã là máu chảy thành sông rồi!

Quách Phóng, Trình Cương, còn có Vi Hoán ba người nghe vậy, trong lòng đều kích động một trận.

https://thuviensach.vn

Mặt Mục Hiên thì lại âm trầm đến muốn đổ mưa, nghiến răng nhả ra ba chữ:

- Ngươi tốt lắm!

Không che dấu chút nào sát ý trên người!

Dứt lời, liền nhanh chóng xoay người rời khỏi.

Thân phận của Giang Long đặc thù, Mục Hiên biết rằng hiện tại dù thế nào, cũng không chiếm tiện nghi.

Mao Minh, Hạ Nghĩa, Vương Xương, Hứa Hữu Tài bốn người, đều là oán hận trừng mắt nhìn Giang Long rồi gắt gao đi theo.

Kế tiếp công tác phía sau bên này, liền toàn bộ do Quách Phóng đến xử lý.

Có Giang Long giết người lập uy, những quân sĩ cấm quân đối mặt với đám người Quách Phóng, cũng là phục tùng mệnh lệnh, không dám lần nữa có câu oán hận, hay không phối hợp.

Còn phạt roi hai mươi mấy người quân sĩ kia, Giang Long ra hiệu có thể âm thầm động tay chân, giơ cao đánh khẽ.

Nhưng Quách Phóng lại không muốn.

- Bắc Cương vốn không yên ổn, chúng ta hộ tống một số lớn muối ăn như vậy, nhân sự càng nhiều càng tốt, nếu xuống tay quá nặng, làm sao còn có thể có sức chiến đấu? Lại có, đám người Mục Hiên đã ghi hận trong lòng, nói không chừng sẽ giở trò gì đó...

Giang Long nhỏ giọng nói khuyên nhủ.

Quách Phóng lúc này mới gật đầu đồng ý xuống dưới, mặt lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Đợi hoàn thành nhiệm vụ, trở lại trong quân, bản quan mới cẩn thận xử lý bọn họ!

Giang Long không cần phải nhiều lời nữa.

Hành hình xong, Giang Long phải đi về viết phân sổ con, đem sự tình từ đầu đến cuối giải thích rõ ràng.

Hắn hiện tại có quyền lực trực tiếp gửi sổ con tới hoàng thượng.

Không giống Mục Hiên cũng sẽ gửi sổ con, nhưng phải đi qua Binh bộ, sau đó lại chuyển giao tới Hoàng thượng.

Tốc độ này chậm không phải một ngày hay hai ngày.

Mà nhiều khi, mọi người cũng sẽ có quan niệm vào trước là chủ.

Luôn sẽ cảm thấy thấy trước mới là thật.

Hay là nhìn đến phần sổ con đầu tiên, liền sẽ lập tức tiến hành xử lý.

Trong chuyện này sẽ có khác biệt rất lớn rồi.

Giang Long trở lại khách phòng, suy nghĩ một lát, rồi nhấc bút viết.

Không có từ ngữ hoa lệ, viết đơn giản rõ ràng, sự tình trước sau cũng cơ bản là thật.

Sau đó bảo dịch trạm phái người lập tức mang đến kinh thành.

Đội ngũ xuất phát, tiếp tục đi về phía trước.

Tiến vào địa giới Bắc Cương, sau khi đội ngũ dần dần xâm nhập, bắt đầu biến thành hoang vắng, vài chỗ là cát bụi đầy trời.

https://thuviensach.vn

May mắn đây là mùa xuân, nếu như là mùa hè nóng bức, chạy đi như vậy, đó mới kêu là chịu tội.

Mới chỉ như thế, rất nhiều dân phu được điều động đã cởi áo nửa người vắt trên xe đẩy, mồ hôi ướt đẫm.

Các quân sĩ cấm quân càng không chịu nổi.

Khôi giáp nghiêng lệch, có ít người thậm chí nón trụ cùng với vũ khí toàn bộ ném tới trên xe ngựa, để giảm nặng.

Một đám mệt thở hồng hộc như chó.

Diện tích Bắc Cương rất lớn, hoang vắng, thường thường qua một ngày đường, mới có thể trải qua hai ba trấn nhỏ mà thôi.

Cho nên mỗi khi nhìn đến trấn nhỏ, các quân sĩ cấm quân sẽ điên cuồng tràn vào đi, tìm nước uống.

Những binh sĩ đều có túi nước triều đình phát ra, nhưng chút nước ấy căn bản không đủ các quân sĩ cấm quân uống.

Hơn nữa bọn họ quá nóng, còn cần nước để gội đầu và tắm nữa.

Quân sĩ biên quan và bọn dân phu thì vô cùng khắc chế.

Thường thường tới trấn nhỏ mới, nước bọn họ tùy thân mang theo đều còn không có uống hết, chỉ cần bổ sung chút nước.

Cũng chỉ có lúc ở gần nguồn nước, bọn họ mới có thể rửa cái mặt.

Đối với biểu hiện của các quân sĩ cấm quân, Mục Hiên cũng muốn quản, nhưng những quân sĩ cấm quân chưa từng chịu loại khổ này căn bản không quản được.

https://thuviensach.vn

Dùng roi ngựa rút ra một chút cũng không được việc.

Đến cuối cùng, đám người Mục Hiên chỉ có thể là mắt nhắm mắt mở rồi.

Về phần Quách Phóng bọn họ, lại căn bản là lười quản quân sĩ cấm quân này.

Quân sĩ cấm quân là dạng gì tính tình, bọn họ đã sớm biết.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Mã Phỉ

Sắp tới hoàng hôn, đi qua một triền núi tương đối cao, tiền phương một trấn nhỏ có vẻ lớn hiện lên trước mắt, các quân sĩ cấm quân nguyên bản ủ rũ, tinh thần uể oải, chân cũng nhấc không nổi không khỏi sáng mắt lên, một đám nháy mắt liền có khí lực ngay.

Sắc trời đã tối, đêm nay hẳn là lại ở chỗ này nghỉ tạm, không cần tiếp tục chạy đi nữa.

Bọn họ dĩ nhiên vui vẻ.

Quân sĩ biên quan và bọn dân phu đẩy xe, trên mặt cũng lộ ý cười.

Thời điểm quân đội đang thi hành nhiệm vụ và trên chiến trường, tướng lĩnh sẽ không nói trước có phải chạy đi hay không, hay là ở nơi nào nghỉ tạm.

Bằng không để lộ tin tức, có khả năng bị địch nhân thừa dịp.

Một con khoái mã như gió, lao đi hướng trấn nhỏ, lên báo trước.

Bắc Cương hỗn loạn, dân phong dũng mãnh, tâm đề phòng mười phần, người có uy vọng chỉ cần hô một tiếng, lập tức có thể tổ chức một chi đội ngũ thực lực không kém, kỳ thật đây cũng là bất đắc dĩ, bởi vì chính mình nếu không hung hãn, không tổ chức mà nói, không có sức chiến đấu, đến lúc đó bị mã phỉ hay là quân đội dị tộc vừa tấn công, thì chính là máu chảy thành sông rồi.

https://thuviensach.vn

Chi đội ngũ áp giải muối ăn này có hơn một ngàn người, nếu không thông báo trước một tiếng, bị đám dân chúng trong tiểu trấn hiểu lầm thì không xong rồi.

Có công văn trong người, hơn nữa trong dịch trạm ở tiểu trấn phía trước đã sớm nhận được tin tức, biết có một chi đội như vậy sẽ đi ngang qua, cho nên quân sĩ truyền lời chỉ chốc lát, đã quay trở về.

Trấn nhỏ vẫn có người trông chừng, từ sớm liền phát hiện chi đội ngũ này, nguyên bản người phụ trách trông chừng đã thông tri dân trấn cẩn thận đề phòng, giờ phút này biết được là đội ngũ áp vận của triều đình, mọi người cũng buông lỏng xuống, lại đều tiếp tục công việc của mình.

Đi tới phụ cận trấn nhỏ, mới có quân lệnh truyền đạt mệnh lệnh, đêm nay ở chỗ này nghỉ ngơi.

Tất cả quân sĩ cấm quân đều hoan hô.

Ba người Quách Phóng, Trình Cương, còn có Vi Hoán thời khắc vẫn duy trì cảnh giác, lo lắng bị mai phục đánh lén tại dã ngoại.

Đến trấn nhỏ có người cư trú, lại sợ bị người kê đơn, hay là một số người thèm muối ăn đỏ mắt, to gan lớn mật nảy tâm tư xấu.

Đoạn đường này, so với khi bọn họ đánh giặc còn mệt.

Giang Long ban đầu cũng cảm thấy mệt chết đi, hơi vất vả, mãi đến vài ngày sau mới quen cưỡi ngựa, thì mới khôi phục tinh thần.

Thời gian dài ngồi ở trên lưng ngựa, tay sẽ bị mài đến nổi bóng nước.

Vô cùng khó chịu.

Qua mấy ngày, bóc ra một tầng da rất mỏng thì tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Cưỡi ngựa đi vào trấn nhỏ, Giang Long ngay tại một chỗ trên vách tường thấy được ám hiệu.

Ám hiệu là Hầu Giang lưu lại đấy.

Ra hiệu hết thảy bên kia, mọi chuyện đều tốt.

Còn có, Hầu Giang bọn họ đi ở phía trước, cũng muốn giúp dò đường, ám hiệu còn cho thấy, tạm thời không có phát hiện trấn nhỏ này có nguy hiểm gì.

Đội ngũ lập tức đi vào phía dịch trạm địa phương nghỉ chân.

Bởi vì nơi này thường xuyên sẽ bùng nổ chiến tranh, sẽ có rất nhiều quân lữ đi ngang qua chỗ này, những dịch trạm sẽ tương đối trọng yếu, cho nên xây dựng cải tạo vô cùng lớn.

Ở bên trong dịch trạm, trang bị nhân viên nhiều, ngựa tốt, phòng cũng nhiều.

Làm quân sĩ, đi ra bên ngoài chấp hành nhiệm vụ, đối với hết thảy đều không chú ý lắm.

Trong đại sảnh không có chỗ ngồi trống, liền ngồi xổm ở trong sân ăn cơm, phòng ít, vậy thì bảy tám người chen chúc một gian, hoặc là liền dựng lên doanh trướng.

Đồ ăn nóng hầm hập vừa mới chín, các quân sĩ đã đi xếp hàng lĩnh cơm.

Mục Hiên, Quách Phóng, cùng với đám người Giang Long đều có chức quan trong người, đồ ăn đương nhiên có chuẩn bị khác.

Cũng không ai cùng bọn họ chen chúc trong một căn phòng, cho nên trực tiếp trở về phòng dùng cơm là tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Loại địa phương này đồ ăn rất khó làm tinh xảo, nhưng cũng khá phong phú.

Đầy một bàn lớn, cũng đủ Giang Long, Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, cùng với bốn hộ vệ trong phủ ngồi xuống hưởng dụng.

Ăn cơm xong, vừa mới rửa tay sạch sẽ, Trình Cương đột nhiên mở cửa đi vào.

Còn một bộ dáng thật cẩn thận.

- Có việc sao?

Giang Long hỏi.

Trình Cương sắc mặt ngưng trọng:

- Lúc trước phát hiện rất nhiều gương mặt người buôn lậu, sợ là bọn họ sẽ có ý đồ với đám muối ăn này.

Giang Long ngẩn ra, lập tức hỏi:

- Bắt lại không được sao?

- Nếu chỉ cần có người buôn lậu liền động thủ bắt giữ, như vậy các quân sĩ thủ vệ biên quan đoán chừng sẽ bị bắt đi gần một nửa.

Trình Cương thần sắc bất đắc dĩ nói.

Bắc Cương hoàn cảnh gian khổ, đám dân chúng sinh sống ở nơi này phần lớn khốn khổ không chịu nổi.

Mặc dù dân chúng Đại Tề và dị tộc thù sâu như biển, gặp nhau trên chiến trường nhất định phải phân ngươi chết ta sống, nhưng dân chúng Bắc Cương vì có thể kiếm tiền ăn cơm, vẫn sẽ tự buôn bán.

https://thuviensach.vn

Dị tộc thiếu sắt, thiếu muối, thích đồ sứ cùng với tơ lụa và vật xa xỉ của Đại Tề.

Thường thường chỉ có một cái nồi sắt rách nát, có thể bán hơn mấy lượng bạc.

Ích lợi cao như vậy, người nào sẽ không đỏ mắt?

Có khi ban ngày vừa mới đánh một trận, đến buổi tối, quân sĩ thủ thành lại sẽ lén lén lút lút giao dịch với đám dị tộc.

Dị tộc quân đội thu mua đồ sắt, tất nhiên là muốn luyện, chế tác binh khí.

Đương nhiên, trình độ tinh luyện kim loại của bọn họ rất thấp, tuy nhiên trong tay có thể có được binh khí bằng sắt, bọn họ cũng đã rất vui vẻ rồi.

Bởi vì quá mức thiếu thốn binh khí sắt, bọn họ vô cùng quý trọng.

Trừ đó ra, chính là dùng sắt chế mũi tên rồi.

Nhưng biết rất rõ ràng đối phương muốn dùng sắt để rèn chế vũ khí, mũi tên, đến lúc đó lại đối phó chính mình, nhưng quân sĩ biên quan lại vẫn sẽ bởi vì ích lợi kếch xù, buôn bán đồ sắt sang đó.

Tại sao vậy chứ?

Bởi vì mặc kệ ở đâu, mặc kệ niên đại nào, cơ cấu quân sự đều hỗn loạn, phức tạp.

Bên trong có nhiều sâu mọt lắm!

Tham ô quân lương và các loại vật tư quân sự.

Tham gia quân ngũ mặc dù mình có cơm ăn, nhưng còn phải nuôi sống người nhà a.

https://thuviensach.vn

Không nhận được đủ tiền lương, để người nhà đều đói chết sao?

Vì thế liền xuất hiện mâu thuẫn như thế, tình hình làm cho người cảm thấy rất bất đắc dĩ và buồn phiền.

Nghe Trình Cương dùng giọng điệu oán giận nói xong, Giang Long trầm mặc không nói.

Qua một hồi lâu, mới nói:

- Vậy chúng ta chỉ có thể ngồi chờ ở đây, tiến hành phòng bị?

- Ừ.

Trình Cương vô lực đáp:

- Quách Tướng quân bảo ta lại đây nhắc nhở Cảnh đại nhân, buổi chiều nếu có phát sinh tình huống đặc biệt gì, tốt nhất không cần đi ra.

- Bản quan chịu trách nhiệm giám sát, muối ăn nếu có tổn thất, đến lúc đó khó thoát khỏi tội này.

Giang Long lắc đầu.

Hoàng thượng ban chức vị này cho hắn cũng không phải là hảo tâm ban cho hắn quyền lực, cũng có quân đội làm bạn, dọc theo đường đi có thể bảo vệ nhân thân của hắn an toàn.

Mục đích kỳ thật rất đơn giản, chính là muối ăn có mất mát, liền có thể quang minh chính đại xử lý hắn.

Có đôi khi quyền lực lớn, cũng không phải chuyện tốt.

Bởi vì quyền lực lớn, đại biểu cho phải gánh chịu trách nhiệm cũng càng lớn!

https://thuviensach.vn

- Nhưng một khi động thủ, đến lúc đó đao thương không có mắt...

Trình Cương vẫn muốn khuyên.

Nhưng bị Giang Long nói đánh gãy:

- Trình Bách hộ yên tâm, bản quan tự có chừng mực, tính mạng chỉ có một, bản quan sẽ không dễ dàng mạo hiểm đâu.

- Ừ.

Trình Cương vừa rời khỏi, lại nói cho một việc:

- Đội ngũ vừa mới tới dịch trạm, liền có mấy người đi cầu kiến Mục Hiên rồi.

Một hộ vệ tiến lên đóng cửa.

Giang Long nhíu mày rơi vào trầm tư.

Từ lần trước chém đầu một quân sĩ cấm quân quét mặt mũi Mục Hiên xong, Giang Long vẫn phòng bị Mục Hiên đánh lén.

Nhưng Mục Hiên cũng vẫn không có động tác gì.

Người này không động thủ, chẳng lẽ là bởi vì đã sớm muốn đánh chủ ý tới nhóm muối ăn này?

Giang Long là phụng chỉ giám sát, thân phận không phải là nhỏ, nếu hắn xảy ra chuyện, như vậy triều đình khẳng định phải phái người lại đây điều tra.

Đến lúc đó sợ là Mục Hiên sẽ không có cơ hội đánh chủ ý muối ăn.

Càng nghĩ, Giang Long càng cảm thấy là như vậy.

https://thuviensach.vn

Mục Hiên muốn báo thù, hoàn toàn có thể đợi cho sau khi hoàn thành nhiệm vụ đem muối ăn nộp lên, lại tính nợ.

Về phần khi nộp lên số lượng muối ăn không đúng, hắn là Mục Hiên đã có phương pháp giải quyết.

Hay hoặc là sớm đã giao dịch với người khác thông đồng làm bậy rồi.

Giang Long mấy ngày này thường xuyên nói chuyện phiếm với đám người Quách Phóng, biết tầm quan trọng của muối ăn đối với quân đội và đám dân chúng.

Hơn nữa kết thù với Mục Hiên, cho nên quyết định tuyệt đối không thể để cho Mục Hiên đạt được mục đích!

Bên trong phòng của Mục Hiên, giờ phút này vô cùng náo nhiệt.

Vài thương nhân buôn lậu lớn ở Bắc Cương, đang đều mở miệng đấu giá.

Muối ăn chính là hàng hiếm có, lần này số lượng lại cực lớn, hơn nữa đội ngũ cũng đã vận chuyển muối ăn đến nơi này.

Dĩ vãng buôn bán, bọn họ vẫn phải mua từ địa phương khác, rồi cực cực khổ khổ chuyển vận đến Bắc Cương đấy.

Dọc theo con đường này phải tiêu tiền mở đường, còn phải đề phòng bị người cướp bóc.

Vô cùng không an toàn.

Mà tới được địa giới Bắc Cương, bọn họ làm như địa đầu xà (rắn địa phương), hai nhà hắc bạch mặc cho ai cũng phải hối lộ vài phần.

https://thuviensach.vn

Đám người Quách Phóng không lập tức động thủ bắt những người này, còn một nguyên nhân, là biết những người này không dễ đắc tội.

Trong tay cũng không đủ căn cứ chính xác, sẽ chọc đến phiền toái rất lớn.

Đương nhiên, mặc dù có chứng cớ, Quách Phóng cũng biết, những người này nhét lên trên một lượng lớn bạc, cũng sẽ vẫn có thể bình an vô sự đi ra.

Buôn lậu vốn chính là kiếm chác món lãi kếch sù, những người này tất cả đều là kẻ rất có tiền.

Khẩu vị của Mục Hiên không nhỏ, muốn vụng trộm bán đi một phần ba muối ăn, vài thương nhân buôn lậu đương nhiên là vui vẻ không thôi.

Tuy nhiên cứ như vậy, một nhà ăn không vô.

Vì thế mọi người đều bình tĩnh hoà nhã lại, không tiếp tục tranh giành đỏ mặt tía tai, đều tự phân phối xong số lượng.

- Mục đại nhân, khi nào thì có thể lấy hàng?

Một tiểu thương mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Mục Hiên nguyên bản cười tủm tỉm, trong ánh mắt tràn đầy hoàng kim bạc trắng, tâm tình kích động, đại não mới thoáng bình tĩnh đi một tí.

- Chuyến này trong đội ngũ, có một quan giám sát.

- Vậy còn không dễ làm sao?

Một tiểu thương mạnh mẽ vỗ ngực một cái:

- Hắn ở nơi nào? Nhét hắn mấy ngàn lượng bạc là được.

https://thuviensach.vn

Mục Hiên lắc đầu:

- Hắn và đám người Quách Phóng đi lại gần, hơn nữa tuổi rất trẻ, chưa từng trải qua sự tình gì, khả năng còn muốn làm một quan tốt tạo phúc một phương cơ đó, dùng bạc sợ là không được.

Vài tiểu thương ngơ ngác nhìn nhau, lập tức mặt hiện lên âm tàn!

Có thể làm buôn bán, tâm địa sao lại không tàn nhẫn?

- Hơn nữa, vài ngày trước, tiểu tử này không biết sống chết, lại dám quét mặt bản quan.

Mục Hiên âm vừa nói.

- Vậy!

Một tiểu thương dựng thẳng bàn tay, làm cái động tác bổ xuống.

- Quách Phóng và tiểu tử kia đi lại rất gần.

Vậy làm sao bây giờ?

Thân là địa đầu xà Bắc Cương, đám buôn lậu này dĩ nhiên hiểu được biên quân lợi hại.

Mục Hiên đột nhiên càng độc:

- Các ngươi hắn là có quen mã phỉ chứ?

- Này đương nhiên là có.

- Mời bọn họ làm việc tuy rằng giá cả cao, nhưng khoản mua bán này giá trị.

Vài tiểu thương gật đầu.

https://thuviensach.vn

Lại có tiểu thương nghi ngờ nói:

- Nhưng thủ hạ Quách Phóng khoảng chừng năm trăm biên quân, mặc dù tiêu tiền tìm đến mã phỉ sợ là cũng vô dụng.

Mã phỉ cũng hung hãn, nhưng đối với sức chiến đấu của biên quân thì vẫn phải kém một bậc.

Biên quân có khôi giáp, binh khí triều đình phát ra, mặc dù thời gian rất lâu tài mới có thể được thay mới đấy, nhưng là nếu so với mã phỉ thì mạnh hơn nhiều lắm.

Đại đa số mã phỉ đừng nói khôi giáp, ngay cả kiện áo da dày chút cũng không có.

Hơn nữa, trong biên quân có người dạy trận pháp, kết thành trận thế phòng ngự, có thể nói là phòng thủ kiên cố, mặc dù mã phỉ gấp mấy lần biên quân, cũng vẫn không chiếm được ưu thế.

Mà ở Bắc Cương, quân sĩ số lượng nhiều, chỉ cần có người xông ra báo tin, như vậy rất nhanh sẽ có quân địa phương đi trợ giúp.

- Nếu quả thật bị mã phỉ đoạt đi rất nhiều muối ăn, đầu bản quan đồng dạng không bảo đảm.

Mục Hiên giờ phút này định liệu trước.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Trì Hoãn

Mục Hiên đề nghị tìm mã phỉ lại đây, tất nhiên không phải thật muốn để mã phỉ trực tiếp cướp muối ăn đi.

Bằng không tất cả quan tướng trong quân đội đều phải trên cõng tội danh lớn lao.

Tổn thất ít, chính là bị giáng chức quan.

Còn nếu là tổn thất nặng hơn, đầu Mục Hiên và Quách Phóng nhất định là phải chuyển nhà.

Muối ăn quá trọng yếu, mặc kệ hai người có bao nhiêu bối cảnh, cũng sẽ vô dụng thôi.

- Vậy ý của Mục đại nhân là?

Một tiểu thương hỏi.

- Mã phỉ tới cướp bóc, Quách Phóng nhất định phải chỉ huy biên quân ứng đối, cho đến lúc này, làm sao còn có tinh lực phân thần đi bảo hộ Cảnh Giang Long? Đến lúc đó trường hợp hỗn loạn, mà ở trong loạn quân, bản quan tùy tiện phái tên lính quèn là có thể lấy cái mạng nhỏ của hắn.

Cảnh Giang Long ở trong mắt Mục Hiên chỉ là một thư sinh văn nhược, khi nói chuyện vẻ mặt Mục Hiên rất tự tin:

- Đến lúc đó mã phỉ lại phối hợp một chút rút lui chậm một chút, bản quan đã nói Cảnh Giang Long bị mã phỉ giết chết, không bắt được hung thủ

https://thuviensach.vn

rất khó công đạo với triều đình, bảo Quách Phóng mang binh đuổi theo. Y không dám không nghe theo mệnh lệnh của bản quan! Mã phỉ kéo Quách Phóng, chúng ta vừa lúc làm việc.

- Mục đại nhân quả nhiên cao minh.

Một tiểu thương ánh mắt lóe sáng:

- Đợi họ Quách trở về, chúng ta đều tự đã đem phần của mình chở đi rồi.

- Đợi Quách Phóng trở về, cho dù biết cái chết của Cảnh Giang Long có kỳ quái, nhưng y cũng không có biện pháp, trong loạn quân đao thương không có mắt, bản quan sẽ âm thầm diệt trừ tiểu binh hạ thủ, mặc cho ai tra cũng không được gì, về phần bộ phận muối ăn mất đi kia sao?

Mục Hiên ngửa đầu cười ha hả:

- Chỉ cần bản quan cam đoan thời điểm bàn giao, có thể bãi bình quan viên tới bàn giao, y tự nhiên sẽ duy trì im miệng không nói!

Muối ăn đã không ở, đám lái buôn lại là địa đầu xà mang đi đám muối ăn, rất khó đuổi trở về.

Cho nên đến lúc đó lời Quách Phóng nói chính là lời nói thật, triều đình phái người đến tra, phát hiện có mã phỉ cướp bóc, cuối cùng kết quả cũng chỉ sẽ cho rằng muối ăn là bị mã phỉ cướp đi.

Đến lúc đó làm chủ tướng và phó tướng, Mục Hiên và Quách Phóng đều khó lòng thoát chết.

Mà nghe nói Mục Hiên có thể bãi bình quan viên bàn giao, Quách Phóng vì tính mạng nhà mình, tự nhiên là sẽ không đứng ra nhiều lời rồi.

Nếu quả thật ấn theo nội dung vở kịch này, Quách Phóng thật đúng là sẽ làm như vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Quách Phóng xem như một tướng lĩnh tốt, nhưng cũng không phải loại người cứng nhắc không hiểu biến báo.

Biết rõ không thể làm, nhưng vẫn cứng rắn lên, đó là ngu xuẩn.

Người ngu xuẩn ở bất kỳ nơi nào, đều không cách nào ngồi trên địa vị cao.

Về phần Cảnh Giang Long là hậu đại của Cảnh Hiền, hơn nữa mấy ngày này Quách Phóng và Cảnh Giang Long đi lại rất gần gũi, đã là bằng hữu, cũng chỉ có thể khiến Quách Phóng đem thù hận để ở thật sâu trong lòng, mà đợi tương lai cơ hội xuất hiện, động thủ lần nữa báo thù cho Giang Long.

- Mục đại nhân bày mưu nghĩ kế! Chuyến này trở về tất nhiên thăng chức!

- Thảo dân đối với Mục đại nhân cực kỳ kính trọng và ngưỡng mộ!

- Thảo dân cũng khâm phục Mục đại nhân cơ trí!

Đám lái buôn tên nào tên nấy tâng bốc, điên cuồng nịnh bợ.

Mục Hiên không tự giác giơ cằm lên, vẻ mặt ngạo nghễ.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, quân sĩ biên quan và bọn dân phu trước sau như một rời giường từ sớm, ăn cơm xong, sau đó sửa sang kiểm kê lại vật tư, kiểm tra chiếc xe và chụp xe ngựa.

Bởi vì có đề phòng rất kỹ, cho nên Quách Phóng và Trình Cương, Vi Hoán lại một đêm ngủ không ngon.

Buổi chiều thay phiên canh giữ, sợ có người sẽ âm thầm động tay chân.

Giang Long cũng ngủ rất nông, nhưng bất ngờ một đêm vô sự.

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn họ chuẩn bị đầy đủ xong, sau khi Quách Phóng đi tới phòng tìm Mục Hiên, mang về tin tức chính là Mục Hiên hạ lệnh ở chỗ này nghỉ ngơi và chỉnh đốn một ngày.

Lý do là quân sĩ cấm quân phần lớn mệt nhọc khốn đốn, đi không đường đặng.

Lại có, Mục Hiên còn nói sau khi rời khỏi cái trấn nhỏ này, càng đi người ở sẽ càng thêm thưa thớt, phải hai ba ngày mới có thể lại gặp được thành trì trấn nhỏ mới, hôm nay nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt một ngày, mới có thể bổ sung tinh thần.

Nếu là mạo muội lên đường, các quân sĩ mệt nhọc, tinh thần uể oải, một khi gặp được mã phỉ hay là dị tộc cướp bóc thì lấy đâu ra khí lực chống cự?

Sắc mặc Quách Phóng nhìn không tốt.

Y muốn phải nhanh một chút đi tới chỗ mục tiêu để bàn giao nhiệm vụ, bằng không mặc dù là nghỉ ngơi và chỉnh đốn tại chỗ, lo lắng đề phòng cũng khiến ngủ không ngon giấc.

Còn có chính là Mục Hiên có quyết định, lại không sớm một chút làm cho người ta truyền lời.

Biên quân kỷ luật nghiêm minh, có thể chịu khổ nhọc, nhưng cũng là người, sẽ cảm giác được mệt mỏi.

Sớm một chút biết hôm nay nghỉ ngơi và chỉnh đốn, y cũng có thể để cho thủ hạ binh lính dậy muộn một chút, ngủ một giấc thật đủ.

Quan lớn một cấp đè chết người!

Mặc dù bất đắc dĩ, trong lòng bất mãn, Quách Phóng cũng chỉ có thể nhịn.

https://thuviensach.vn

Sau khi nhận được quân lệnh, quân sĩ biên quan và bọn dân phu cũng không nghĩ ngợi gì, nhưng cũng thật cao hứng, lại bò lại ổ chăn đi ngủ.

Đội ngũ kỷ luật nghiêm minh chưa bao giờ sẽ truyền đạt mệnh lệnh quân lệnh trước, các quân sĩ biên quan cũng đã thành thói quen.

Nhưng nếu đổi thành quân sĩ cấm quân, sợ là sẽ có người oán trách.

Giang Long thân là quan giám sát, cũng có thể tới bàn bạc với Mục Hiên một chút, thúc giục lập tức ra đi, nhưng Mục Hiên biết rằng Giang Long cũng không được hoàng thượng coi trọng, thậm chí Hoàng thượng còn muốn diệt trừ tính mạng của Giang Long, tất nhiên nhất định là không sợ hãi.

Chuyến này Mục Hiên phẩm giai cao nhất, Giang Long có thể hạn chế gã, trừ phi Mục Hiên phạm vào sai lầm lớn, nếu không thì không thể làm gì Mục Hiên, càng không có quyền lực mệnh lệnh chỉ huy quân đội.

Bao gồm cả Quách Phóng, tất cả quân sĩ, cuối cùng đều phải nghe Mục Hiên.

Giang Long, Quách Phóng, Trình Cương, còn có Vi Hoán bốn người ngồi ở phòng.

Nâng chung trà lên, uống ngụm nước trà, một tia chua xót lan tràn ra khắp miệng, trong quá trình chấp hành nhiệm vụ tự nhiên là không có trà ngon để uống, Giang Long chắc chắn suy đoán nói:

- Mục Hiên bên kia hẳn là đã sắp xếp xong xuôi kế hoạch, cần có thời gian chuẩn bị, mới hạ lệnh nghỉ ngơi và chỉnh đốn một ngày.

Quách Phóng phụ họa gật gật đầu:

- Bản quan cũng nghĩ như vậy đấy.

https://thuviensach.vn

- Vậy làm sao ứng đối?

Trình Cương bật thốt lên đặt câu hỏi.

- Còn không biết bọn họ rốt cuộc có chủ ý gì, tạm thời phái người nhìn chằm chằm bên kia, chúng ta thì trước tiên cảnh giác xem chừng đi.

Giang Long dứt lời, nhìn về phía Quách Phóng.

Quách Phóng lại gật đầu phụ họa, trầm giọng nói:

- Lấy bất biến ứng vạn biến, dù sao luận chiến lực, bọn họ còn lâu mới bằng chúng ta.

Đồng thời, trong mắt hiện lên một chút kinh dị.

Giang Long thật sự chỉ là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi sao?

Làm sao sẽ bình tĩnh, lão luyện thành thục như thế?

Hiện tại ngay cả trong lòng y cũng chưa ổn định, hơi bối rối.

Nhưng Giang Long lại là rất ổn trụ, hơn nữa khi nói chuyện, đều có một vẻ kẻ bề trên, và khí chất làm cho người tin phục.

Cuối cùng, Quách Phóng chỉ có thể thở dài trong lòng, quả nhiên hổ phụ vô khuyển tử!

Giang Long cũng không biết suy nghĩ trong lòng Quách Phóng lúc này.

Nói xong vài câu này, liền ngồi lắng lặng.

Nghe Quách Phóng an bài nhân sự đi nhìn chằm chằm Mục Hiên, lại phân công phái đi Trình Cương cùng Vi Hoán.

https://thuviensach.vn

Ở trong mắt Quách Phóng, Giang Long mặc dù thông minh, nhưng cũng quá mức văn nhược, cái gì cũng không làm được, tất nhiên là không có sắp xếp việc gì cho Giang Long.

- Cảnh đại nhân, trước mắt thế cục hơi phức tạp, nếu như không có chuyện trọng yếu, kính xin ngươi tốt nhất không được rời khỏi dịch trạm.

Trước khi rời khỏi Quách Phóng hết sức dặn dò.

Giang Long mỉm cười gật đầu, chỉ trả lời một câu:

- Bản quan tự biết quý trọng tính mạng.

Trên đường đi, Giang Long không thể rèn luyện, cho nên sau khi đám người Quách Phóng rời đi, hắn không đi nằm ngủ, mà là liền ở trong phòng của mình tập luyện Hình Ý Quyền Tam Thể Thức Trạm Thung pháp, đến khi cơ thể ra mồ hôi, lại cầm lấy một cây trường thương chất lượng coi như không tệ, lâm thời dùng để luyện tập Hình Ý Thương.

Trường thương này cũng là binh khí từ kho Cảnh Phủ đấy, tuy nhiên không nổi danh.

Luận phân lượng, cũng tạm vừa tay Giang Long.

Phá Long Thương mặc dù tốt, nhưng Giang Long còn chưa đủ khí lực hoàn toàn khống chế, hiện tại dùng sẽ cảm thấy hơi nặng.

Có thể sử dụng, nhưng không được lâu.

Mãi đến khi mệt thở hồng hộc, Giang Long mới nghỉ ngơi một hồi.

Sắp tới giữa trưa, đã ăn cơm trưa, Giang Long mang theo Đồ Đô đi tới chuồng ngựa dịch trạm.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nguyên nhìn thấy hắn, tất nhiên là hoan hỉ nhảy nhót, không giống với các quân sĩ, mấy ngày nay Tuyết Nguyên chân chính phóng túng tự do, trở về bản tính của ngựa, cho nên chẳng những không mệt mỏi, ngược lại càng ngày càng phấn chấn, một đôi mắt to dị thường có thần.

Giang Long đi qua, sờ sờ đầu Tuyết Nguyên.

Tuyết Nguyên đã muốn đi ra ngoài chơi, dùng đầu ủi ở trước ngực Giang Long.

Giang Long lại lắc đầu, hiện tại thế cục đích xác phức tạp, hiện tại đi ra ngoài rất có thể gặp nguy hiểm.

Tần Vũ phụ trách bảo hộ lấy Tuyết Nguyên, trước kia y đã quen ở cùng Tiên Phong, mặc dù buổi tối, cũng đều ngủ ở chuồng ngựa bên này, để ngừa có người có ý đồ xấu với Tuyết Nguyên.

Hắc Thụy nhốt ở chuồng bên cạnh Tuyết Nguyên, y cũng đang chăm sóc.

Nhìn thấy Giang Long lắc đầu, Tuyết Nguyên rất nhân tính hóa lộ ra thần sắc thất vọng.

- Liên tiếp chạy trên đường nhiều ngày như vậy, ngươi cũng nghỉ ngơi một chút đi.

Giang Long vuốt cổ Tuyết Nguyên nhẹ giọng trấn an.

Chỉ chốc lát, Tuyết Nguyên đã yên tĩnh trở lại.

- Giang Long.

Đúng lúc này, một bóng dáng gầy xuất hiện.

Giang Long nhìn lại:

https://thuviensach.vn

- Có tin tức gì không?

Bóng dáng gầy đó đúng là Hầu Giang:

- Có mấy phong thư.

Dứt lời tiến lên, đưa cho Giang Long.

Giang Long giơ tay tiếp nhận, cúi đầu liếc một cái, xi bên trên đều hoàn hảo, liền hỏi:

- Ba vị tiên sinh có nói cái gì không?

- Ba vị tiên sinh chỉ bảo ta thay mặt mang đến hai chữ, mã phỉ!

- Ta biết rồi.

Giang Long như thoáng chút suy nghĩ.

Hầu Giang không nên ở lâu, lui xuống.

Đem phong thư cất vào trong ngực, lại cùng Tuyết Nguyên chơi một hồi, Giang Long mới trở lại phòng.

Đồ Đô hiện tại phụ trách bảo hộ bên người Giang Long.

Giống môn thần đứng ở cửa.

Đến buổi tối, lại do Cương Đế Ba Khắc đến trực đêm.

Đi vào trước giường ngồi xuống, Giang Long lấy ra phong thư, xem hết.

Một phong là Lâm Nhã gửi tới.

Một phong là Điệp Hương phu nhân nhờ Cảnh Phủ bên kia phái người đưa tới.

https://thuviensach.vn

Còn có một phong còn lại là Đại Lệ Ti viết.

Giang Long trước tiên cầm lấy phong thư nét chữ xinh đẹp mở ra.

Trong thư Lâm Nhã đầu tiên là nói một chút tình hình trong phủ gần đây, nói tiếp kinh doanh, rồi cuối cùng ám chỉ Cảnh lão phu nhân đã tìm đúng mục tiêu, tính toán muốn thả quả pháo kia rồi.

Sau Giang Long rời khỏi kinh thành, Cảnh phủ bên kia tình thế liền có chút ác liệt, rất nhiều người sáng tối muốn tìm Cảnh phủ gây phiền toái.

Cảnh lão phu nhân phải lập uy!

Nếu Hoàng thượng đối với Giang Long không có sát ý, Cảnh lão phu nhân tự nhiên sẽ không phóng quả pháo này.

Quả pháo này một khi phóng ra, rất dễ dàng có thể làm cho người ta liên tưởng đến cái chết của Hoài Vương, đây gần như đồng đẳng với việc trở mặt với Hoàng thượng.

Nhưng hiện tại phóngmột quả pháo, liền chấn nhiếp rồi!

Giang Long nhìn xuống ngày, pháo này dường như là đã phóng.

Kinh thành đích thật là chấn động lật trời!

Một vị hoàng tộc Vương gia ở trong thanh lâu chơi gái, kết quả gặp chuyện, bị chôn sống nổ hài cốt không còn.

Lão Hoàng thượng tức giận, kinh thành lại bắt đầu nghiêm tra, nhưng cuối cùng chỉ xử lý một ít vô lại không liên quan đến án này, thu thập một ít con cháu quan viên và hoàn khố nhà quyền quý to gan lớn mật, hoành hành không sợ, khiến trị an kinh thành khá hơn một chút.

Người thông minh một chút đều nhìn ra, đây là đầu voi đuôi chuột.

https://thuviensach.vn

Những người này chỉ bị lão Hoàng thượng trút giận mà thôi.

Như vậy hung phạm ở nơi nào?

Người thật sự biết đáp án là quá ít.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Một Năm Ngàn Năm

Người biết đáp án đích xác rất ít.

Hơn nữa những người này cũng sẽ không nói ra.

Vị hoàng tộc Vương gia này là thứ đệ của lão hoàng thượng, giữa hai người kém mười mấy tuổi, người này toàn bộ đều không nên thân, ăn chơi trác táng, ăn uống chơi gái đánh bạc, khiên ngựa nuôi chim, đấu chó nấu ưng, cất chứa đồ cổ tranh chữ, hầu hết các thói xấu đều chiếm toàn bộ rồi.

Mà lây dính những thói quen này, là phải tiêu rất nhiều bạc đấy.

Cho nên người này ỷ vào thân phận hoàng tộc, không ít làm những việc cường thủ hào đoạt.

Nghe nói vị Vương gia này trong nhà kiều thê mỹ thiếp số lượng không ít so nữ nhân của hoàng thượng, và trong phủ đệ trang hoàng cực kỳ xa hoa.

Cảnh lão phu nhân lựa chọn nổ chết người này, ngoại trừ người này muốn nhúng chàm xưởng in Thông kim bác cổ, Thành Quốc Công sắp chịu không nổi, còn có một chút, chính là người này xuất thân hoàng tộc, ác danh truyền xa, đem nổ chết, không biết sẽ có bao nhiêu người vỗ tay khen hay.

Vị Vương gia này chết rất nổi danh, rất chấn động, dĩ vãng đã làm chuyện ác, cũng là bay lả tả truyền ra.

https://thuviensach.vn

Gã là người trong hoàng tộc, trong lúc vô hình chính là tự bôi đen về hoàng tộc.

Giang Long có thể đem tình hình kinh thành đoán không sai mười phần.

Trong lòng tán thưởng một trận, Cảnh lão phu nhân thật đúng là biết chọn mục tiêu hạ thủ.

Xem hết phong thư này, Giang Long đốt đi.

Mở tiếp thư của Điệp Hương phu nhân gửi.

Điệp Hương phu nhân xuất thân phú quý, người ta từ nhỏ cũng từng luyện chữ, tuy nhiên không đẹp bằng Lâm Nhã, chỉ có thể coi là trên trung đẳng, tuy nhiên coi như là tự có đặc sắc của mình, phong thư này mở đầu nội dung hết sức khiêu khích, căn bản chính là đang liếc mắt đưa tình với Giang Long.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần nửa phần trước, giống như là thư tình.

Phía sau còn lại là đem tư liệu toàn bộ thân thế của Mục Hiên viết rõ ràng.

Giang Long giờ mới hiểu được, hoá ra sau lưng của Mục Hiên lại có một vị Vương gia.

Hơn nữa còn có bóng dáng Trình quý phi!

Lai lịch thật không nhỏ.

Cuối thư, Điệp Hương phu nhân làm nũng, bảo Giang Long viết chuyện xưa mới gửi trở về để báo đáp.

Giang Long chính là cười khẽ, không phải một chuyện xưa sao, chút lòng thành.

https://thuviensach.vn

Buông xuống thư của Điệp Hương phu nhân, Giang Long mở tiếp thư Đại Lệ Ti.

Chữ Đại Lệ Ti lại bất đồng, khung cẩn thận, nghiêm túc, viết thu về, đều rất có chú ý, bút họa hữu lực đến là giống nam nhân viết chữ.

Phong thư này đơn giản nhất.

Chỉ có hai chữ mã phỉ.

Cái đó và ba văn sĩ phỏng đoán giống nhau.

Quân đội chấp hành nhiệm vụ là không thể mang theo nữ tử, cho nên Đại Lệ Ti tự nhiên không đi cùng với Giang Long.

Giang Long vốn định phái vài người bảo hộ, nhưng Đại Lệ Ti lại nói không cần.

Chỉ để lại phương thức liên lạc, hiện tại ngay cả Giang Long cũng không biết Đại Lệ Ti ở nơi nào.

Ngón giữa tay phải nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, Giang Long trầm tư, ngẫm nghĩ một chút, cảm thấy lấy năng lực của Đại Lệ Ti rất có thể không phải đoán, mà là đã điều tra rất rõ ràng, Mục Hiên liền muốn lợi dụng mã phỉ, như vậy Mục Hiên sẽ an bài như thế nào đâu này?

Giang Long kêu tới một người hộ vệ, bảo hộ vệ truyền lời cho Quách Phóng biết.

Cái trấn nhỏ này dân cư cũng đông, dân trấn anh dũng bưu hãn, mã phỉ sẽ không dám tùy tiện tới nơi này cướp bóc

Quách Phóng đoán Mục Hiên rất có thể sẽ động thủ ở nửa đường.

https://thuviensach.vn

Để hộ vệ tiện thể nhắn trở về, Quách Phóng gọi tới hai thuộc hạ đắc lực Trình Cương cùng Vi Hoán, hôm nay phải nghỉ ngơi cho thật khỏe một phen, chỉ có dưỡng đủ tinh thần, mới ứng đối được.

Từ sau khi đội ngũ tiến vào Bắc Cương, ba người đều không được ngủ ngon, lao tâm lao lực, áo giáp và vũ khí ít khi rời khỏi người, trở lại phòng là nằm vật xuống giường, đầu vừa mới đụng tới gối đầu liền lập tức ngủ.

Tiếng ngáy nổi lên bốn phía.

Giang Long ngồi ở trước bàn, mở giấy ra, viết chuyện xưa.

Điệp Hương phu nhân tuổi không nhỏ, cuộc đời cũng trớ chêu, chọn trúng Mục Vũ Hầu, kết quả gả vào Hầu phủ rồi mới phát hiện Mục Vũ Hầu thích nam nhân, trước khi lập gia đình thì khát khao, sau khi lập gia đình lại biết được sự thật cay đắng, có thể nói là hung hăng đả thương tâm nàng.

Mà việc này đã làm cho nàng thành thục lên, rồi lại làm cho nàng khát vọng yêu say đắm chưa từng trải qua.

Nữ nhân phần lớn cảm tính, hướng tới tình yêu.

Giang Long biết rằng Điệp Hương phu nhân khá phức tạp một chút, không thể dễ tin, nhưng cũng có thể bắt được nhược điểm này.

Muốn đọc chuyện xưa sao?

Việc rất nhỏ!

Giang Long viết sơ, một quyển chuyện xưa với tình yêu làm cho người ta rơi lệ lã chã, cứ thế hiện ra trên giấy.

Thuở hồng hoang, thần thụ ban cho các thần thần tính. Ứng Long là nước, Nữ Bạt là lửa, hai người vốn tương sinh tương khắc, vận mệnh không thể gần nhau.

https://thuviensach.vn

Nhưng Nữ Bạt mang lửa lại đã yêu Ứng Long mang nước.

Năm đó Ứng Long vì có tội bị khóa ở cây thần xích, Nữ Bạt muốn gặp Ứng Long nhưng không thể, chỉ có thể mỗi ngày đi vào dưới tàng cây, lấy tiếng ca đẹp nhất Thiên giới tới dỗ dành Ứng Long, tiếng ca êm tai khiến Ứng Long vốn đã bắt đầu suy sụp, tuyệt vọng lại có hi vọng mới.

Ngày qua ngày, Nữ Bạt lại vì quá mức tới gần Ứng Long. Khiến cho dung mạo nguyên bản xinh đẹp dần dần trở nên xấu xí, nhưng nàng thà rằng mất đi dung mạo xinh đẹp nhất thế gian, vẫn mỗi ngày hát, lại càng ngày càng bi thương hơn.

Mà Ứng Long mặc dù đã yêu nữ tử có được giọng hát xinh đẹp, nhưng trước sau vẫn không thấy được khuôn mặt nữ tử.

Trong cuộc thánh chiến đối kháng Xi Vưu, Ứng Long được Hoàng đế phóng thích ra ngoài, cũng hiệp đồng Nữ Bạt và các Thần, trợ giúp Hoàng đế đạt được thắng lợi cuối cùng.

Sau khi nghỉ chiến, Ứng Long và Nữ Bạt lại vì lây nhiễm trọc khí nhân gian, mà không thể trở lại bầu trời, Nữ Bạt vì khiến Ứng Long trọng hồi Thiên giới, liền âm thầm nghĩ cách đem trọc khí của Ứng Long dời tới thân mình, chính mình lại vì thần lực mất hết, đã bị tà ác chi phối mà giáng họa loạn cho nhân gian. Đến mức tất cả đều là đại hạn.

Bởi vì Nữ Bạt âm thầm tương trợ, Ứng Long có thể trở về Thiên giới, đối với tâm ý hy sinh của Nữ Bạt, Ứng Long không biết chút nào, thậm chí cho là nữ tử y yêu thương sâu sắc là tiên nữ thời gian chiến tranh thường xuyên theo bên cạnh hiệp trợ y.

Về sau, bởi vì mọi người oán quái và các thần khuyên giải, Ứng Long phụng chỉ hạ phàm thảo phạt Nữ Bạt gây họa loạn nhân gian, hai người chiến đấu tới Hoàng Tuyền Hải, rốt cục, Ứng Long giết Nữ Bạt, Nữ Bạt trước khi chết khôi phục khôi phục dung mạo và thanh âm. Ứng Long phát

https://thuviensach.vn

hiện sự thật, vạn phần khiếp sợ! Nhìn Ứng Long đau buồn không hiểu, Nữ Bạt lấy tiếng ca cuối cùng của mình tới dỗ dành Ứng Long, dần dần biến mất ở Hoàng Tuyền...

Chỉ để lại dải lụa che mặt và nước mắt vui mừng.

Thời gian cực nhanh, hai cánh Ứng Long dần dần nhuộm thành màu đen, cũng bắt đầu hóa thành cát bụi. Cuối cùng, y dường như nghe thấy tiếng ca của Nữ Bạt, y mừng rỡ như điên, kéo đi thân hình sắp chết, đi bước một vào trong biển, không quay đầu lại.

Trên bầu trời một chú chim xanh lóe kim quang màu đỏ đang rên rỉ, dường như muốn kể lại kết cục cuối cùng của chuyện xưa.

Nước biển dần dần cọ rửa sạch một khối đá màu trắng phủ đầy cát, mặt trên có khắc chữ viết mang theo thống khổ, hy vọng, tuyệt vọng: Một năm, hai năm, ba năm;

Mười năm, trăm năm, ngàn năm...

Cho dù dùng thời gian vĩnh hằng để chờ đợi, ta cũng hy vọng có thể gặp lại chàng một lần.

Ứng Long lại không biết Nữ Bạt sớm luân hồi đã trở thành chim xanh mỗi ngày ở bên cạnh y ngâm xướng, ở bên cạnh thủ hộ y, nhìn Ứng Long ở Hoàng Tuyền Hải vô tận đuổi theo ảo ảnh của mình, không khỏi hót lên, sâu kín ngâm xướng:

- Cho dù chỉ có thể nhìn đến bóng lưng của chàng, ta cũng hạnh phúc.

Đây là câu chuyện thần thoại tình yêu được lưu truyền khá rộng rãi ở kiếp trước của Giang Long.

Ứng Long và Nữ Bạt.

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân nếu hướng tới tình yêu, Giang Long tất nhiên là phải hợp ý rồi.

Chuyện xưa viết xong, Giang Long thổi khô nét mực, thật cẩn thận gấp kỹ, bỏ vào phong thư.

Tiếp theo bắt đầu viết thư nhà, đem tình hình bên này đại khái báo cáo một chút với Cảnh lão phu nhân, không phải chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, phải biết rằng Cảnh lão phu nhân có thể giúp được hắn đấy, cho nên có cái gì thì viết cái đó, chỉ có hoàn toàn lộ chân tướng cho Cảnh lão phu nhân, Cảnh lão phu nhân mới có thể biết phải làm sao có thể giúp được hắn.

Sau đó lại quan tâm Lâm Nhã một chút.

Lâm Nhã tiếp nhận quyền quản gia của Cảnh Phủ, vừa học tập, vừa làm việc hiện tại rất là bận rộn.

Đương nhiên, cũng không thiếu được được đề cập đến Ngọc Sai và Bảo Bình, bằng không hai tiểu nha đầu nghĩ Giang Long đã quên các nàng, khẳng định các nàng sẽ thương tâm.

Về phần Đại Lệ Ti, bên kia tự nhiên là không cần hồi âm rồi.

Viết xong thư, Giang Long day day cổ tay có chút mỏi, dùng bút lông viết chữ quả nhiên rất mệt.

Liền nghĩ, có nên làm chiếc bút lông ngỗng hay không nhỉ?

Bút chì và bút máy chế tác rất phức tạp.

Hôm nay khó được nghỉ ngơi và chỉnh đốn, có thể nghỉ tạm một ngày, Giang Long nắm lấy cơ hội, lại bắt đầu viết bộ phận cuối cùng của Tây Du ký.

https://thuviensach.vn

May mắn nội dung còn lại không còn nhiều, tới lúc ăn cơm tối toàn bộ cũng xong.

Đem thư giao cho Đồ Đô, Đồ Đô tự nhiên biết làm thế nào đem thư bí mật gửi về Cảnh phủ.

Cùng đám người Quách Phóng vừa mới tỉnh lại ngồi ở trước bàn, dùng qua cơm chiều, Giang Long trở về phòng nghỉ ngơi.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, các quân sĩ biên quân liền giống thường ngày, sớm rời giường, ăn điểm tâm, sửa sang kiểm kê lại vật tư, kiểm tra xe, chụp xe ngựa.

Trải qua cả ngày nghỉ ngơi và chỉnh đốn, các quân sĩ cấm quân khôi phục một ít tinh thần.

Tuy nhiên vẫn còn có rất nhiều thanh oán giận nhỏ, vừa muốn chạy đi.

Trước khi đội ngũ xuất phát trước, Mục Hiên nói chuyện, bảo các quân sĩ cấm quân tiết kiệm nước trong túi tùy thân mang theo, bởi vì lần này sau khi xuất phát, phải qua hai ba ngày mới có thể đến một trấn nhỏ khác, mà ở trên đường đi, rất có thể là không thể bổ sung nước uống.

Các quân sĩ cấm quân nghe xong, tất nhiên bực mình, tiếng oán than dậy đất.

Biên quân đối với vùng này cũng tương đối quen thuộc, khi đi kinh thành nhận nhiệm vụ cũng đi qua nơi này, cho nên không cần Quách Phóng nói, chính bọn họ cũng đã biết.

Bọn dân phu đối với việc sử dụng nước vẫn có tiết chế, sau khi biết, cũng không nói câu oán hận gì thêm.

Đội ngũ phải xuất phát rồi, lại xảy ra một ít chuyện.

https://thuviensach.vn

Một ít quân sĩ cấm quân vì giảm bớt phụ trọng, cho nên không rót đầy túi nước.

Hiện tại xin đi lấy thêm nước.

Mục Hiên bị tức giận không nhẹ, cảm thấy những thủ hạ này thật sự là không nên thân, ngay trước mặt rất nhiều biên quân làm cho gã mất mặt.

Nhưng tức thì tức, vẫn phải phê chuẩn.

Túi nước uống treo trên người không đủ sao được?

Nếu thật sự quá khát, thậm chí có thể khiến cho quân đội bất ngờ làm phản.

Làm trễ nải một hồi, đội ngũ mới khởi hành.

Quân sĩ cấm quân vẫn đi ở phía trước đội ngũ, biên quân đi ở hai bên và phía sau.

Giang Long cưỡi ngựa, đi ở giữa đội ngũ.

Đám người Đồ Đô phân tán bốn phía, mơ hồ đem Giang Long vây hộ ở bên trong.

Tới gần hoàng hôn, Trình Cương cưỡi ngựa lại đây:

- Lại đi hơn mười dặm đó là Thanh Sơn Khẩu, nơi đó nhiều đồi núi, cao thấp nhấp nhô, nếu cố ý mai phục, mặc dù là mấy vạn nhân mã cũng có thể ẩn giấu được, năm đó dị tộc xâm lược nhiều lần có đánh đến nơi đây, từng ở chỗ này nhiều lần bại lui bởi quân đội của triều đình. Lại đi thêm một chút, mã phỉ Thanh Sơn Khẩu tương đối nhiều. Triều đình cũng từng bao vây tiễu trừ, tuy nhiên mã phỉ đều có vật cưỡi, chạy nhanh, đuổi không kịp. Quách đại nhân cho rằng Mục Hiên hẳn là tính toán động thủ ở Thanh Sơn Khẩu.

https://thuviensach.vn

- Người phái đi nhìn chằm chằm Mục Hiên, có phát hiện cái gì không?

Giang Long hỏi.

Trình Cương lắc đầu.

Vừa lúc đó, một lính liên lạc cấm quân giục ngựa chạy tới, truyền đạt quân lệnh của Mục Hiên.

Đêm nay ở Thanh Sơn Khẩu hạ doanh trại.

Lý do, doanh trại hạ ở chỗ khe đồi núi, có thể tránh đi cái lạnh của gió đêm.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Cấm Quân Lộn Xộn

Lính liên lạc bay nhanh rời khỏi, Giang Long và Trình Cương nhìn nhau.

Xem ra bị Quách Phóng đoán trúng.

Mục Hiên đích thật là muốn ở Thanh Sơn Khẩu động thủ.

Trình Cương ôm quyền chào Giang Long, cưỡi ngựa đi tìm Quách Phóng xin chủ ý.

Giang Long sờ lên cằm âm thầm trầm tư, mình cùng Quách Phóng bên này có đề phòng Mục Hiên, Mục Hiên không thể không biết.

Nếu hạ lệnh đi đường suốt đêm, đến lúc đó các quân sĩ mỏi mệt vô lực, mã phỉ mai phục trước đó lao ra, khả năng thành công chẳng phải là càng lớn hơn nữa?

Hiện tại dựng trại nghỉ tạm ở Thanh Sơn Khẩu bên kia, căn bản chính là cho thấy muốn động thủ ở đâu.

Mục Hiên rốt cuộc đánh cái gì chủ ý, lại có thể tự tin như vậy?

Sức chiến đấu của biên quân không phải là mã phỉ có thể lay động!

Mà Mục Hiên lá gan lớn hơn nữa, cũng không dám khiến quân sĩ cấm quân và mã phỉ phối hợp, liên kết đánh lại biên quân.

Bằng không chỉ cần đến lúc đó chạy ra một người, kết cục của Mục Hiên sẽ là xét nhà diệt tộc.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghĩ một lát, mắt liếc bao tải trên xe ngựa bên cạnh, đột nhiên lóe lên một ý tưởng.

Mục Hiên tham lam, mục đích thực sự có hai, một là muốn đánh chủ ý nhóm muối ăn này, mặt khác sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ chính mình, mình cùng gã có cừu oán, hơn nữa cũng sợ về sau, chính mình sẽ trực tiếp gửi sổ con tới Hoàng thượng, nói gã cùng với mã phỉ có cấu kết.

Theo mục đích của đối phương mà suy đoán, suy nghĩ của Giang Long liền dần dần mở ra.

Mã phỉ không phải đối thủ của biên quân, nhưng lại có thể ràng buộc, thậm chí là dẫn dắt biên quân rời đi.

Quân sĩ cấm quân là do Mục Hiên thống lĩnh, đến lúc đó còn không phải muốn lấy đi bao nhiêu muối ăn, thì lấy đi bấy nhiêu sao?

Về phần giết chính mình, trong loạn quân đao thương không có mắt.

Giang Long giơ tay kêu tới một người hộ vệ trong phủ, cúi người nói nhỏ vài câu, khiến y đi truyền lời cho Quách Phóng.

Quách Phóng nhận được nhắc nhở của Giang Long, lại tìm đến Trình Cương cùng Vi Hoán, dặn dò hai người, thời khắc phải cẩn thận.

Trời tối, đội ngũ mới chạy tới Thanh Sơn Khẩu, các quân sĩ dựng trại tạm thời, binh đầu bếp thì chôn nồi nấu cơm.

Đi cả ngày, các quân sĩ đều rất mệt mỏi.

Từng đợt thám báo được Quách Phóng phái đi ra ngoài, trinh sát bốn phía.

Ở trên đỉnh triền núi phụ cận, Quách Phóng cũng an bài xong quân sĩ gác cảnh giới.

https://thuviensach.vn

Lúc chiều nổi lên gió mạnh, không trung thổi tới từng đợt từng đợt u ám, che khuất hết ánh trăng và sao.

Đêm nguyệt hắc phong cao, là lúc giết người phóng hỏa!

Doanh trướng đóng rồi, ăn xong cơm tối, quân sĩ và bọn dân phu không thay phiên canh gác tiến vào lều nghỉ ngơi.

Chạy một ngày đường, tất cả mọi người mệt muốn chết rồi, không lâu lắm, tiếng ngáy đã nổi lên bốn phía.

Nơi này là đồi núi đất, nhưng chỉ là sườn núi nhỏ không cao, ở chỗ khe hẹp của một chân dốc chứa không hết tất cả cái lều.

Cho nên quân doanh chia làm sáu bảy mảnh phân bố ở mấy sườn núi.

Trên sườn núi nhỏ bên ngoài, thì có từng đợt quân sĩ gác tuần tra.

Tới giờ tý, sắc trời càng càng đen, đưa tay không thấy được năm ngón, đại đa số các quân sĩ cũng đều nặng nề tiến nhập mộng đẹp.

Mục Hiên và Mao Minh, còn có mấy người Bách hộ đều là tụ ở trong một doanh trướng.

Đang nhỏ giọng trò chuyện gì đó, liền thình lình nghe bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng kêu kì quái và tiếng la hét.

Thần sắc của bọn họ nháy mắt liền mừng rỡ.

Cùng lúc đó, một tiếng quân tiêu vang dội cắt qua bầu trời đêm, ra hiệu địch tập kích.

Quách Phóng, Trình Cương, còn có Vi Hoán sớm có chuẩn bị, nghe được tiếng tiêu, lập tức lao ra doanh trướng mệnh lệnh năm trăm quân sĩ thủ hạ châm đuốc.

https://thuviensach.vn

Buông tha doanh trướng, đem xe ngựa muối ăn vây lại.

Mục đích vô cùng rõ ràng.

Chính là muốn bảo vệ muối ăn không bị mất.

Biên quân kỷ luật nghiêm minh, những quân sĩ đã từng ra chiến trường một lần, mặc dù là chợt bị tập kích, nhưng cũng không bối rối loạn lên.

Lại nhìn cấm quân bên kia thì hoàn toàn rối loạn.

Một đám ngay cả áo giáp cũng không phủ thêm đã kêu loạn lao ra doanh trướng.

- Là quân đội dị tộc đánh tới đến sao?

- Đối phương có bao nhiêu nhân mã?

- Thật sự không được, chúng ta hãy mau chạy đi!

- Chạy cái rắm a, quân đội dị tộc tất cả đều là kỵ binh, hai chân ngươi chạy nhanh hơn người ta?

- Chúng ta cũng không quen thuộc đường xá.

Mặc dù có thật nhiều Ngũ trưởng, Thập trưởng và quan quân cấp thấp đúng lúc đi ra khống chế cục diện, nhưng vẫn không có nửa điểm tác dụng.

Những cấm quân này đã như là ruồi bọ không đầu, rối loạn, từng tên Ngũ trưởng và Thập trưởng căn bản tìm không được đầy đủ thủ hạ của mình, toàn bộ lăn lộn thành một khối.

Không là thủ hạ của bọn họ, những người này tự nhiên sẽ không nghe theo mệnh lệnh của bọn họ rồi.

https://thuviensach.vn

Thậm chí còn có một vài cấm quân nhìn đến biên quân bên này nhân số rất nhiều, trực tiếp nghiêng ngả lảo đảo vọt tới.

Quách Phóng không khách khí, để cho thủ hạ quân sĩ rút ra yêu đao tiến lên ngăn trở, bằng không những người này một khi xông tới chẳng những không trợ giúp được gì, ngược lại sẽ quấy rầy trận hình phòng ngự nhà mình bên này đã bố trí tốt.

Quân sĩ cấm quân không nghĩ tới biên quân sẽ động đao đối với bọn họ, về sau bị liên tiếp chém năm sáu người, đều bị hù đứng nguyên tại chỗ, không dám xông về phía trước nữa rồi.

Thấy cục diện khống chế được, Quách Phóng nháy mắt ra hiệu cho Trình Cương.

Trình Cương giục ngựa mà ra, nâng lên roi ngựa chỉ vào những quân sĩ cấm quân quần áo không chỉnh tề giương giọng mắng:

- Chạy loạn cái rắm a, chỉ vài cái mã phỉ lại đây gào to hai tiếng, liền dọa các ngươi thành bộ dáng này? Thực là một đám không cốt khí đớn hèn!

Nhanh đi về, tìm Ngũ trưởng của các ngươi!

Nhớ rõ không nên chạy loạn, hơn nữa không thể chạy trở về, bằng không lâm trận bỏ chạy, ấn quân pháp, nên chém!

Tuy rằng bị Trình Cương khiển trách thoá mạ, nhưng những quân sĩ cấm quân lại ít nhiều cũng trấn định một ít.

Chỉ là một đám mã phỉ đột kích?

Vậy thì cógì đáng sợ đâu!

Những người này xoay người, lại chạy về phía doanh trướng của mình.

https://thuviensach.vn

Mục Hiên nghĩ tới các quân sĩ cấm quân bị tập kích sẽ loạn, nhưng lại không nghĩ rằng sẽ loạn lớn như vậy.

Mặt âm trầm, Mục Hiên hận không thể rút đao tiến lên đem ở đám quân sĩ trước mắt mình chạy tới chạy lui chém hết, may mắn đây là mã phỉ mình an bài, bằng không thực đổi lại là quân đội dị tộc đánh lén, lúc đó tất nhiên kết quả là toàn quân chết hết.

Thiên hộ Mao Minh sắc mặt cũng mất tự nhiên.

Ở kinh thành, khi trong đại doanh, cũng có dạy trận pháp cho những quân sĩ này, sau này bị tập kích thì ứng đối như thế nào.

Nhưng hiện tại...

- Mục đại nhân, hiện trường hỗn loạn, vừa lúc làm việc.

Mao Minh kiên trì nói.

- Ừ.

Mục Hiên dùng lỗ mũi thở một hơi thật mạnh.

Mệt cho gã trước đó còn chuyên môn phái người loạn hô gọi bậy, đem hiện trường bừa bãi, biết sớm như vậy, cần gì tốn nhiều sức cơ chứ

Giang Long đồng dạng có chuẩn bị, bay nhanh đứng dậy mặc quần áo, sau đó dẫn theo trường thương đi ra doanh trướng.

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc gắt gao hộ ở bên cạnh của Giang Long.

Đám mã phỉ cưỡi ngựa tiếng chân như cuồng phong như mưa rào quanh quẩn trong bóng đêm, người không có kinh nghiệm còn tưởng rằng quân địch có thiên quân vạn mã.

https://thuviensach.vn

Quách Phóng hàng năm ở biên cương mang binh đánh giặc, còn thật sự nghe ngóng, cũng rất dễ dàng cho ra kết luận.

Mã phỉ nhân số tuyệt đối sẽ không vượt qua tám trăm.

Chút người như vậy, biên quân đều có thể dễ dàng đỡ.

Trong lòng cũng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Cấm quân chạy tán loạn khắp nơi khiến toàn bộ doanh địa đều hỗn loạn không chịu nổi, Giang Long mang theo đám người Đồ Đô đều tự lên ngựa định cùng Quách Phóng dẫn dắt biên quân hội hợp, sẽ an toàn hơn một ít.

Dù sao nhân thủ bên cạnh hắn quá ít.

Bốn gã hộ vệ trong tay cao giơ cao lên cây đuốc,

Nhưng không đi bao xa, chợt nghe đến sưu sưu sưu, từng đợt thanh âm mũi tên phá không đánh úp lại.

- Ha hả!

Chợt bị tập kích, Đồ Đô chẳng những không có bối rối, ngược lại cười lạnh một tiếng.

Vung trong tay hai bản đại phủ cán ngắn, đã đỡ toàn bộ mưa tên.

Tên chạm vào lưỡi búa to, phát ra từng đợt tiếng leng keng trong trẻo.

Bản phủ mặc dù là binh khí nặng, múa lên khá cật lực, nhưng nó diện tích lớn, khi ngăn cản mưa tên rất có ưu thế.

Giang Long đã sớm xiết chặt trường thương trong tay, để ngừa có tên lọt vào.

https://thuviensach.vn

Vòng mưa tên thứ nhất không đạt được, những người trong bóng tối đó cũng có chút kích động, trước khi đến, bên trên có nói rất dễ dàng có thể bắn chết Giang Long.

Giang Long là Huyện lệnh mới nhậm chức, cũng là quan giám sát chuyến này, là quan viên chính thức.

Thân phận vô cùng nhỏ.

Nhưng giết Giang Long, là tội mạo hiểm chém đầu.

- Mau, lại thêm một lần, bắn chết hắn!

Trong bóng tối, người cầm đầu quát khẽ.

Còn có sáu cấm quân ở trong này, vội vội vàng vàng giương cung cài tên, bắn tới phương hướng của Giang Long.

Bọn họ đánh lén đều bị Đồ Đô đỡ được, huống chi hiện tại đã bại lộ?

Đợt mưa tên thứ hai, tất nhiên vẫn là bị Đồ Đô đỡ, không đả thương được Giang Long.

Người cầm đầu cũng nóng nảy, định mở miệng lần nữa thúc giục, kết thúc không thành nhiệm vụ lần này, gã như thế nào ăn nói với Mục Hiên?

Mục Hiên lòng lang dạ sói, một khi mất hứng, có thể chém gã.

Gã không biết, mặc dù giết Giang Long, gã cũng phải chết.

- Nhanh lên...

Thanh âm lại thúc giục chỉ phun ra hai chữ, người cầm đầu đã bị một cánh tay từ phía sau đột nhiên vươn ra ghìm chặt cổ.

Cánh tay đen xì như mực, chủ nhân cũng là mặt đen giống như than.

https://thuviensach.vn

Đúng là cận vệ Cương Đế Ba Khắc của Giang Long!

Lúc gặp phải vòng mưa tên thứ nhất tập kích, Cương Đế Ba Khắc đã như như cá bơi lội trượt xuống lưng ngựa, cấp tốc lướt tới bên này.

Da tay y ngăm đen, là yểm hộ tốt nhất trong bóng đêm.

Hơn nữa y cũng thích mặc áo đen.

Dưới tình huống bình thường, trừ phi y há mồm lộ ra một ngụm răng trắng như tuyết, bằng không đêm hôm khuya khoắt đấy, ngươi căn bản nhìn không tới y.

- Ai?

Người cầm đầu lập tức khoác hai tay lên trên cánh tay đen xì kia, muốn vặn bung ra, nhưng đối với phương khí lực lớn vượt xa tưởng tượng của gã, nháy mắt, đã bị xiết đến đỏ mặt tía tai:

- Ngươi, các ngươi mau cứu ta...

Còn lại sáu người thấy người cầm đầu bị tập kích, trong lúc nhất thời bị dọa.

Bởi vì bọn họ thật sự không thể tưởng được, Giang Long bên này phản kích sẽ nhanh chóng như thế.

Nghe được tiếng cầu cứu, sáu người mới rút ra yêu đao tiến lên, định chém chết Cương Đế Ba Khắc.

Nhưng Cương Đế Ba Khắc lại quấn trên thân thể người cầm đầu, dính sát vào phía sau lưng của gã, trên mặt đất lăn qua lăn lại, sáu người này sợ làm bị thương người cầm đầu, có chút ném chuột sợ vỡ đồ, khua đao lên rồi ngơ ngẩn không tìm được cơ hội hạ thủ.

https://thuviensach.vn

Người cầm đầu đã là bị đè nén sắc mặt tím đỏ, con mắt đều lồi ra.

Căn bản không có biện pháp nói thêm.

Chỉ vô ích muốn đem cánh tay của Cương Đế Ba Khắc đẩy ra.

Trì hoãn một lúc, bốn gã hộ vệ Cảnh Phủ đã xách đao bay nhanh lao đến, nháy mắt đánh cùng một chỗ với sáu người.

Nếu đối thủ là biên quân, lấy bốn địch sáu, hộ vệ Cảnh Phủ sợ là không chiếm đến ưu thế.

Nhưng đối với cấm quân... hộ vệ Cảnh phủ hung hãn chỉ cần vài hiệp đã đánh bạo sáu người xoay người định chạy trốn kia.

- A!

Một gã hộ vệ Cảnh Phủ ném ra đao thép trong tay, chọc thẳng vào hậu tâm một người trong cấm quân.

Một phát xuyên tim.

- Toàn bộ đứng lại, bằng không giết không tha!

Một hộ vệ rống to.

Mắt thấy có đồng bạn tử vong, năm người còn lại lập tức ném xuống vũ khí trong tay ôm đầu quỳ trên mặt đất, miệng liên tục cầu xin tha thứ.

Cương Đế Ba Khắc cũng buông lỏng người cầm đầu.

Sau đó cởi xuống đai lưng trên người, đem trói lại.

Trong chủ doanh trướng, lúc này Mục Hiên giận dữ!

https://thuviensach.vn

Không phải vì đã biết được những người phái đi ám sát Giang Long thất thủ bị bắt, mà là tức giận tiểu thương này làm việc thật sự là không đáng tin cậy.

- Rác rưởi, một đám rác rưởi! Còn có lũ mã phỉ này, chỉ biết ở bên ngoài hô loạn, lại cũng không dám xông lên trước công giết một vòng!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Trò Khôi Hài

Trong bóng đêm, một đám mã phỉ cưỡi ngựa tướng mạo hung hăng quần áo rách rưới, trong tay vung vẩy đao gươm, chạy vòng vòng quanh doanh trại. Miệng không ngừng la hét những tiếng âm thanh kì quái. Hòng hù dọa quân lính trong doanh trại.

Ban đầu thì quân sĩ Cấm quân đích thật là có sợ chút, song chỉ một thời gian ngắn trôi qua, phát hiện đội ngũ đột kích ngoại trừ chỉ có mấy mũi tên bắn lại, cũng không có động tác gì nữa, liền từ từ tỉnh táo lại.

Các Biên quân còn lại kết thành trận hình phòng ngự, đem xe ngựa trang bị muối ăn vào giữa, bày thế trận sẵn sàng đón địch. Từ đầu đến cuối đều không chút sợ hãi.

Lúc này Mục Hiên tức giận muốn hộc máu, đáng nhẽ an bài rất tốt đấy, nhưng hiện tại, quân doanh hỗn loạn đã từ từ bình tĩnh trở lại. Do thám tình hình bên ngoài từng nhất cử nhất động lúc này liền vén rèm vải lên vội vàng bước nhanh vào doanh trướng:

- Bọn Mã phỉ này rõ ràng không có ý định dùng binh đao xông vào, làm sao bây giờ?

- Còn nữa, chuyện phái người đi ám sát Giang Long cũng chưa có tin tức.

Mục Hiên mặt sầm lại nói:

https://thuviensach.vn

- Nhất định là mấy tên tiểu thương cho bạc ít, hoặc là bọn chúng đã đưa tiền trước cho bọn Mã phỉ rồi nói rõ là không cần liều mạng xông vào cái chết trước mắt.

- Bọn vô dụng này, phá hỏng đại sự của Bản quan!

Hai bên còn chưa giao thủ, gã làm sao chỉ thị Quách Phóng truy kích được? Hơn nữa bên phía phái đi ám sát Giang Long cũng chưa có tin tức truyền về. Mặc dù Mục Hiên phẩm cấp cao, nhưng Biên quân là bộ quân, còn bọn Mã phỉ lại là kỵ binh, lại để cho Bộ binh truy đuổi Kỵ binh?

Chỉ có nhân vật quan trọng bị tổn thất, thí dụ như Giang Long bị chết ở trong loạn quân, thì Quách Phóng mới có thể nghe theo mệnh lệnh của gã, bởi không thể không truy đuổi. Bằng không khi đó nếu không làm chút gì, khẳng định là triều đình sẽ nghiêm khắc trừng trị. Nhưng bây giờ phải như thế nào?

Chỉ cần hai bên giao thủ rồi, gã sẽ lừa Quách Phóng, nói Giang Long chết rồi, cũng có thể ra lệnh đấy. Nhưng…Mục Hiên bị những tên lái buôn làm cho tức giận muốn điên lên.

Ngoài doanh trại Mã phỉ đang quần trung. Một người thanh niên trai tráng không biết đã thời gian bao lâu chưa hề sửa sang lại râu tóc đề nghị:

- Đại ca, ta đây thấy bọn quan binh này tất cả căn bản đều là bọn hèn nhát, chẳng qua nhìn mũ giáp sáng loáng, binh khí tinh xảo, chi bằng chúng ta dứt khoát xông vào cướp số muối đó đưa về trại đi rồi.

- Đúng vậy, đúng vậy, Tam đầu lĩnh nói có lý.

Có người hùa theo.

Rất nhiều người đều có ý động thủ, bởi vì ngoài muối ăn ra, bọn họ cũng sáng mắt lên với giáp sắt và binh khí của quân sĩ trong doanh trại. Bọn này

https://thuviensach.vn

có xấp xỉ tám trăm nhân mã, chỉ có ba mươi mấy người khoác áo giáp. Với lại không phải trọn cả bộ. Những người khác nhất? Người nhiều nhất chỉ là mặc lên toàn thân một chiếc áo da dày. Càng nhiều người nữa, áo thủng giày mục nát, cầm trong tay chính là mộc côn.

- Nói láo!

Chỉ có một con mắt Đại đầu lĩnh gầm lên.

- Nơi này còn có năm trăm Biên quân, từng ấy người chúng ta còn chưa đủ cho bọn chúng giết nửa canh giờ đấy!

- Chúng ta có thể đánh vào chỗ kia.

Tam đầu lĩnh vẫn có phần không cam lòng, giơ tay chỉ hướng một chỗ doanh trại cấm quân.

- Lần này chính là bên đó mời chúng ta tới, ngươi muốn nuốt lời ư?

Đại đầu lĩnh hừ lạnh.

Tam đầu lĩnh lập tức hét lớn:

- Cái con mẹ nó, chỉ cần có đủ chỗ tốt thôi! Đại ca, chúng ta là Mã phỉ!

- Ta biết chúng ta là Mã phỉ!

Đại đầu lĩnh liếc mắt trừng gã một cái, mắng:

- Những Cấm quân này chúng ta đích thật là không cần đề mắt tới, nhưng nếu chúng ta bội ước, sẽ đắc tội với bọn Địa Đầu Xà đang nhắm vào muối ăn này, những tên Địa Đầu Xà đó chúng ta cũng không sợ sao?

Tam đầu lĩnh rụt cổ không nói lên lời.

https://thuviensach.vn

Làm Mã phỉ, không phải nói chỉ cần dám cướp dám giết là được, là con người cuối cùng cũng phải kiếm sống, nhưng cướp bóc mười phần thương đội, chỉ có thể lấy chút ít hàng hóa hoặc tiền bạc, còn những thứ này ăn sao được?

Đến lúc đó không thể thiếu giao thiệp với Địa Đầu Xà, dùng hàng hóa đổi bạc, đổi lương thực. Bọn Địa Đầu Xà mặc dù sẽ đem hàng hóa đè thấp giá xuống, nâng giá lương thực lên, nhưng dù sao vẫn có thể để cho bọn họ tồn tại sống sót.

Thỉnh thoảng còn có rượu thịt ngon. Thậm chí là đưa những nữ nhân tới sơn trại cho bọn họ cưỡng hiếp.

Nếu thật là đắc tội đến chúng, thì kết cục thực là không ổn. Đến lúc đó đối phương không tái giao dịch cùng bọn chúng nữa, đồng thời đoạn tuyệt đường vận chuyển lương của bọn họ, vậy thì xong rồi.

Toàn bộ Sơn trại có hơn ngàn người, không phải chỉ có mười mấy người, nói ít người trong thôn trang xuống núi xa xôi một chút giành chút lương thực thì đủ lấp bao tử rồi.

- Những Biên quân này khi nào thì đuổi theo ra tới đây à?

Lại có người đã mở miệng.

Đại Đầu Lĩnh cũng buồn bực, tự mình cũng chạy vây quanh doanh địa tầm vài vòng rồi, rất nhiều huynh đệ cổ họng cũng hò hét đến khản cả họng rồi, thế nào mà Biên quân vẫn không có động tĩnh gì?

Chỉ đành nói:

- Chạy vài vòng nữa đi.

https://thuviensach.vn

Lần này đích thật là tiểu thương cho bạc ít, cũng không làm cho bọn họ dám đổ máu xông lên.

Tiểu thương không hẹp hòi gì, cũng là sợ quân sĩ Cấm quân và Mã phỉ tranh chấp nhau, có tổn thất đi một tí về sau, Mục Hiên còn đường phải đi tiếp, đến lúc đó lại không an toàn. Nếu bị cướp thật một lần kế tiếp, đến lúc đó triều đình điều tra kỹ, đương nhiên là có thể qua được rồi, nhưng nếu chẳng may bị tra ra chút dấu vết, Mục Hiên giải thích thiếu muối ăn như thế nào, trên đường đi có một phần ba muối ăn, chạy đi đâu? Không thể lại đem bọn họ bắt đến được.

Mục Hiên thấy Mã phỉ không đến thật, cũng chỉ có thể chờ tin tức Giang Long bên này. Chỉ cần Giang Long chết rồi, gã vẫn có thể ra lệnh cho Quách Phóng truy kích liền. Nhưng đợi tới đợi lui, vẫn không thấy có người quay về báo cáo.

Trong lòng của gã có linh tính không hay. Mà trong mắt gã Giang Long nho nhã yếu đuối, có thể bị giết chết dễ dàng, lúc này mấy người đã trói đưa tới nơi Biên quân này.

Quách Phóng nghe được những người này thừa dịp loạn muốn ám sát Giang Long, trong lòng rùng mình, vội vàng ôm quyền nói:

- Là bản quan suy nghĩ không chu toàn, hại Cảnh đại nhân gặp hiểm.

Trước đó hộ vệ Giang Long bảo truyền lời, chỉ nhắc nhở Quách Phóng phải luôn luôn bảo vệ muối ăn. Không có nói rõ Mục Hiên có khả năng sẽ phái người ám sát mình. Dù sao lúc đó cũng chỉ là suy đoán, không có khả năng là đúng.

- Quách đại nhân không nên tự trách mình.

Giang Long chắp tay đáp lễ lại.

https://thuviensach.vn

- Thật sự là có vài người to gan lớn mật! Chẳng những có chủ ý cướp muối ăn, hơn nữa còn muốn tiêu diệt bản quan.

- Vậy Cảnh đại nhân dự định đối phó thế nào?

Quách Phóng cau mày nói.

- Đem bọn họ giấu đi.

Giang Long chỉ tay mấy tên Cấm Vệ quân bị chặn miệng bị trói thành cái banh tét. Trình Cương và Vi Hoán cứ sửng sốt, ngơ ngác nhìn nhau. Bọn họ cho rằng Giang Long sẽ làm khó Mục Hiên đây mà.

Chỉ có Quách Phóng nghĩ thầm, Giang Long thật đúng là lão luyện thành thục, quả thực không giống thiếu niên mới có mười lăm mười sáu tuổi. Phần lớn thiếu niên đều dễ dàng bị kích động đấy, đại não chưa đủ bình tĩnh. Lúc này làm khó dễ Mục Hiên, rất khó chiếm được thế thượng phong. Những quân sĩ này có thể thay đổi giọng đấy, nói không chừng còn có thể quay lại đổ vạ cho Giang Long vô cớ giết quân sĩ Cấm quân.

Chỗ bất lợi nhất, chính là Mục Hiên là quan viên phẩm cấp cao nhất nơi này. Chỉ có Giang Long có khả năng kìm chế được Mục Hiên, nhưng hiện tại Giang Long bị tập kích, lại đến gây sự với Mục Hiên chính là khó làm cho người tin phục rùi. Các quân sĩ Cấm quân rõ ràng là nghe Mục Hiên chứ không nghe theo mệnh lệnh Giang Long. Đem người giấu đi, gác lại chờ sau này tìm cơ hội, lại hướng về Mục Hiên làm khó dễ, là cách chính xác nhất.

Nơi này có năm trăm Biên quân, giấu kín mấy người cũng chỉ là chuyện nhỏ. Quách Phóng gọi thân binh đem mấy người kéo xuống, sau đó nói:

- Những tên Mã phỉ này chắc có lẽ không xông lên chém giết chúng ta, nếu như ngươi mệt, có thể lên cỗ xe ngựa đi ngủ.

https://thuviensach.vn

Dứt lời, tự mình đi đến một chiếc xe ngựa phía trước, nghiêng dựa vào nhắm mắt nghỉ ngơi.

Rốt cuộc là đã gặp qua cảnh đó, mặc dù những tên Mã phỉ kia hăng hái vô cùng, nhưng dọa không được Quách Phóng. Không giống quân sĩ Cấm quân, đại khái cũng có thể đoán không sai lắm, nhưng vẫn rất khẩn trương, không thể nào dưới tình huống này mà có thể an tâm nhắm mắt nghỉ ngơi.

Giang Long leo lên xe ngựa, nằm ở trên bao tải. Không có ngủ.

Ban đêm có Mã phỉ đột kích, mặc dù là một trò khôi hài, nhưng xảy ra chuyện, tướng lĩnh bọn quan viên khẳng định phải ngồi xuống tổ chức một hội nghị cuộc họp.

Chưa kịp ngủ, Mục Hiên đã phái người đến truyền.

- Đại ca, làm sao bây giờ?

Mã phỉ chạy vòng quanh doanh địa vài vòng, Tam đầu lĩnh hỏi.

Lúc này Biên quân căn bản không có ý định đến giao chiến.

- Chạy một vòng nữa, chúng ta về!

Đại thủ lĩnh suy nghĩ một chút, hạ quyết định.

Đám lái buôn cho bạc số lượng không nhiều không ít, tuyệt nhiên không đáng giá để gã phái người tiến lên xung phong liều chết, nhất là cùng Biên quân giao thủ, chỉ cần vừa tiếp xúc, sẽ có thương vong lớn.

- Khiến các huynh đệ đều dè sẻn một chút, không bắn tên nữa.

Đại thủ lĩnh lại bổ sung một câu. Mũi tên trong tay bọn Mã phỉ vốn cũng không nhiều, mà loại vật tư quân dụng này, giá cả lại vô cùng cao.

https://thuviensach.vn

- Vâng!

Có người lên tiếng trả lời, sau đó truyền lời.

Đêm nay có chút kỳ lạ, Mã phỉ đột nhiên đánh tới, nhưng chỉ là chạy quay quanh doanh địa. Bắn lại đây mấy tiễn, làm bị thương mấy quân sĩ Cấm quân. Sau đó lại vừa chạy vui sướng. Ngoại trừ mấy người thật sự hiểu được, những người khác đều không hiểu ra sao cả.

- Đây là những Mã phỉ hung hãn dị thường trong truyền thuyết kia sao?

- Vẫn cho là bọn họ thật lợi hại cơ.

- Cũng không dám xông lên, một đám đàn bà không trứng!

Tự thị rất cao, nguyên một đám quân sĩ Cấm quân ngạo mạn vui đùa chửi rủa, bàn luận.

Mã phỉ lần này đánh úp bất ngờ, cho bọn họ ảo tưởng, cho rằng ở Bắc Cương bao vây tiễu trừ vĩnh viễn, khiến triều đình vô cùng đau đầu bởi Mã phỉ như vậy.

Đám bọn Mã phỉ vừa mới rời khỏi, lính liên lạc mời Quách Phóng và Giang Long đến sau lưng Mục Hiên rồi.

Tuy rằng gần như có thể xác định người được phái đi có thể thất thủ, nhưng tận mắt thấy Giang Long vẹn toàn đi tới doanh trại, trong ánh mắt Mục Hiên vẫn thoáng qua một chút thất vọng.

Lần này kế hoạch hoàn toàn thất bại rồi. Tâm trạng bực mình, đồng thời cũng sinh ý cảnh giác. Mấy người kia đều một đi chưa trở về, gã đoán có thể bị Giang Long bắt sống.

Nếu quả thật là như thế này, Giang Long nhất định sẽ làm khó dễ gã đấy. Gã phải cẩn thận ứng đối.

https://thuviensach.vn

Giơ tay mời Quách Phóng và Giang Long ngồi xuống, Mục Hiên liếc mắt qua nhìn Giang Long một cái, nhưng không phát hiện ra điều gì.

Kế tiếp, bàn về lần bị Mã phỉ đột kích. Quách Phóng nói ít, không mặn không nhạt.

Còn Giang Long thì cười đùa giỡn một trận, khiến vẻ mặt Mục Hiên nóng lên. Bởi vì đám bọn tiểu thương và Mã phỉ ngu xuẩn, làm cho kế hoạch lần này trở thành một trò cười khôi hài. Mà chính gã là người bày ra trò khôi hài đó. Chẳng qua làm bị thương mấy người quân sĩ, không có gì nhiều lắm để bàn.

Nhìn thấy Giang Long sắc mặt bình thản, dường như không gặp ám sát, Mục Hiên trong lòng cũng có chút nghi hoặc. Chẳng nhẽ phái người đi không có động thủ?

Phải điều tra rõ một chút. Có chuyện trong lòng, Mục Hiên để cho Quách Phóng và Giang Long quay về nghỉ ngơi.

Quách Phóng đứng dậy rời đi, hỏi một câu, ngày mai khi nào thì khởi hành. Mục Hiên khoát tay áo bực mình, nói sáng ngày mai quyết định tiếp.

Cả đêm điều tra, Mục Hiên phái người đi cũng không điều tra được cái gì, bảy người kia dường như mất tích vô căn cứ. Kết cục là không có kết quả, trái lại làm cho Mục Hiên lo lắng, rất là không yên, tính khí thành ra cũng hơi nóng nảy một chút.

Sáng sớm, đã có mấy người bị Mục Hiên hung hăng mắng cho một trận. Thậm chí có một tên trong số đó, còn bị Mục Hiên rút roi ngựa.

Cuối cùng Mục Hiên ra lệnh, buổi sáng nghỉ ngơi và chỉnh đốn lại đội ngũ, giữa trưa đội ngũ xuất phát.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua náo loạn cả đêm, quân sĩ Cấm quân phần lớn tinh thần đều uể oải, biết được quân lệnh, liền trở lại lều trại nghỉ cái lấy lại cảm giác.

Quách Phóng cũng hạ lệnh cho Biên quân nghỉ ngơi. Sự việc còn chưa xong, phải nghỉ dưỡng tinh thần mới ứng phó tốt.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Phản Công

Các quân sĩ phần lớn đang nghỉ ngơi, một nhóm mấy người được Cấm quân lén lút đưa vào doanh trại. Mấy người này đích thị là tiểu thương muốn phân chia số lượng muối ăn.

Mục Hiên ngồi ngay ngắn trong đại tướng của mình, thấy mấy người này đến, bỗng nhiên đứng dậy, trừng mắt tức giận quát lên:

- Các người ngày hôm qua rốt cuộc là làm sao vậy? Tại sao những tên mã phỉ kia không liều chết xông vào đây, chỉ là chạy vây quanh doanh trại thôi?

- Mục đại nhân, không phải người nói chỉ cần doanh trại hỗn loạn, là có thể dễ dàng giết Cảnh Giang Long sao?

Một tên tiểu thương không khỏi phân vân. Những tên tiểu thương này vẫn còn buồn bực, vì sao đêm qua Mục Hiên không phái Biên quân đuổi theo những tên Mã phỉ kia.

Bọn chúng mang người chờ thủ ngay cách đó không xa, chỉ chờ Biên quân rời đi, Mục Hiên phóng ám hiệu, bọn chúng có thể qua đây kéo muối ăn rồi. Rút cuộc là đợi uổng công cả đêm. Lúc này mỗi một người đều có chút tinh thần nhụt chí đấy.

Nghe được thanh âm tiểu thương hỏi vặn lại chuyện ấy, khí thế Mục Hiên như bị hãm lại. Lời này đích thật là gã nói.

https://thuviensach.vn

- Tóm lại, các ngươi nhất định phải làm cho bọn Mã phỉ xung phong liều chết vào đây, như vậy doanh trại mới có thể càng thêm hỗn loạn, đến lúc đó Quách Phóng không còn để ý bảo vệ Giang Long nữa, bổn quan bên này mới làm được việc.

Mục Hiên gầm nhẹ nói.

Mấy tên tiểu thương ngơ nhác nhìn nhau. Sau một hồi lâu, có người lo lắng nói:

- Mã phỉ hung hãn khác thường, nguy hại nhất Bắc Cương, triều đình nhiều lần phái người bao vây tứ phía cũng không thể dẹp hết được, luận về sức lục chiến đấu, bọn họ chắc chắn sẽ không phải đối thủ của Biên quân, nhưng gặp phải thủ hạ của Mục đại nhân…

Tiểu thương muốn nói căn bản giống như là chém dưa thái rau bình thường, nhưng đúng lúc lại giữ miệng lại. Bằng không chẳng phải là đánh vào mặt Mục Hiên.

- Đến lúc đó Mục đại nhân tổn thất một số thuộc hạ, nhưng sau đó còn đường để đi cơ mà.

Tiểu thương nói.

- Không có gì, ngươi chỉ cần để ý làm cho những tên Mã phỉ kia xông lên liều chết, cho dù thực sự tổn thất nhân thủ quá nhiều, bổn quan cũng sẽ thỉnh cầu lên cấp trên nhờ địa phương chi viện giúp đỡ.

Mục Hiên chưa từng trải qua chiến trường trước đây, tự cho là thấy rõ thực lực đám bọn Mã phỉ kia.

- Được, thảo dân nghe lời đại nhân.

https://thuviensach.vn

Hôm qua tiền thuê Mã phỉ không tốn bao nhiêu bạc, suy cho cùng cũng không có ý định để Mã phỉ đến thật sự. Nhưng lần này gần mất hết vốn gốc rồi. Song số lượng nhóm muối này cũng khá lớn, chỉ cần có thể đem muối buôn lậu đến các thị tộc khác, khoản bạc thuê Mã phỉ này cũng có thể xem như tiền lẻ.

Vừa đang trong doanh trướng bàn bạc một hồi rồi, mấy tên tiểu thương nhẹ nhàng rời đi.

Một quân sĩ Biên quân được Quách Phóng phái đi theo dõi, lập tức trở về,quay về báo cáo. Nghe nói đến tin tức, Quách Phóng liền tìm đến Trình Cương, Vi Hoán, còn có Giang Long bàn bạc ứng sách.

Trình Cương nói:

- Theo thuộc hạ nghĩ, chi bằng cứ đem mấy tên tiểu thương trói lại.

- Đúng vậy, chúng ta không dám làm gì bọn họ, nhưng có thể giữ lại, chờ đưa muối ăn giao tiếp rồi, sẽ đem bọn họ thả ra.

Vi Hoán cũng nói.

- Bọn chúng đi làm việc chắc chắn mang theo không ít người bên mình, không thấy bọn chúng trở về, những người thủ hạ đó sẽ lập tức đi mọi nơi có liên quan để tìm, chúng ta tuyệt nhiên giam giữ không được bao lâu, lại phải thả.

Quách Phóng lắc đầu.

- Hay là nghĩ bọn chúng lần sau sẽ hành động ở nơi nào, chúng ta tìm cách ứng biến như thế nào đi.

Giang Long gật đầu đồng ý ý kiến của Quách Phóng. Thương lượng một hồi, vẫn quyết định chờ, thời khắc cẩn thận đề phòng, lấy bất biến ứng vạn

https://thuviensach.vn

biến. Quách Phóng còn dặn dò Giang Long, không nên một mình ra ngoài, không nên sát lại quá gần Cấm quân bên kia.

Đến trưa, ăn cơm xong, đội ngũ tiếp tục đi về phía trước. Vừa mới xuất phát không bao lâu, Mục Hiên liên tục thúc giục hàng ngũ tăng tốc nhanh hơn, nói là trì hoãn cho tới trưa nên phải đi nhanh để quay về, bằng không chẳng thể theo kế hoạch sắp xếp, đến điểm dừng chân kế tiếp đúng giờ rồi. Vì thế trên đường đi thì dân phu mệt muốn chết rồi. Bọn họ phải chịu trách nhiệm đẩy xe đấy.

Các quân sĩ Cấm quân đi nhiều ngày đường như vậy, cũng coi như để rèn luyện, hơn nữa đêm qua lần đầu tiên gặp được Mã phỉ, thấy rất mới lạ, kích thích, hai bên cùng kết bạn trò chuyện, trong lúc nhất thời cũng không có ai phát ra quá nhiều lời oán than.

Mãi đến khi chập tối, Mục Hiên hạ lệnh hàng ngũ dừng lại chôn nồi nấu cơm, lại không để dựng trai đóng quân, một số Cấm Vệ quân mới bất mãn làm náo loạn lên. Đây là sẽ phải đi đường suốt đêm đây mà.

Giang Long, Quách Phóng, Trình Cương còn có Vi Hoán tụ lại cùng một chỗ.

- Mục Hiên không để hàng ngũ nghỉ ngơi, xem ra là tính toán trên nửa đường để Mã phỉ động thủ.

Vi Hoán nói.

Những người khác đều gật đầu. Quách Phóng cau mày nghĩ một lát, mở lời với Trình Cương chỉ bảo:

- Ăn cơm xong, các ngươi cấp cho Thập trưởng Ngũ trưởng ở dưới chút phong thanh, để cho bọn họ tỉnh ngủ bớt đi, quản tốt binh sĩ thủ hạ, đêm qua chỉ là một trò khôi hài, nhưng hôm nay đám bọn Mã phỉ rất có thể đến thật sự đấy.

https://thuviensach.vn

- Vâng.

Vi Hoán lên tiếng trả lời, ngay sau đó hỏi lại:

- Mục tiêu của Mã phỉ là chúng ta ư?

- Khó mà nói.

Quách Phóng lắc đầu.

Trình Cương thì nói:

- Chúng ta bên này xương cốt cứng rắn, chỉ bằng tám trăm Mã phỉ kia, căn bản không có khả năng là đối thủ của chúng ta.

- Đám bọn Mã phỉ chỉ nhận tiền, chỉ cần bên phía Mục Hiên đưa ra giá, Thủ lĩnh Mã phỉ nhất định đáp ứng.

Ở Bắc cương nhậm chức, Vi Hoán hiểu rất rõ những tên Mã phỉ này rồi, hơn nữa cho dù nhận nhiệm vụ, đến lúc đó chết cũng chỉ là những thứ phản loạn xông vào phía trước mà thôi. Những tên thủ lĩnh này không thể nào là dám xông lên phía trước liều chết đâu. Nhiều lắm thì trước tiên ở phía trước la hét một hồi, nâng cao khí thế, sau đó lại từ từ lùi ra phía sau.

- Tóm lại chúng ta đêm nay nhất định phải cẩn thận!

Quách Phóng trầm giọng nói.

Ăn cơm tối xong rất nhanh, Giang Long nắm vững thời gian nghỉ ngơi một hồi. Lính liên lạc của Mục Hiên chạy xung quanh, thúc giục các quân sĩ xuất phát lên đường.

Bên này quân sĩ Cấm quân thì âm thanh than phiền một vùng. Chỉ chốc lát, sắc trời tối sầm lại, kế sách phân bố rải rác trong trời đêm tối từng điểm từng điểm cũng không tồi, không đến nỗi làm cho buổi đêm đen kịt một

https://thuviensach.vn

vùng. Các quân sĩ đều giơ cây đuốc trong tay, chiếu sáng dưới chân, chỉnh đốn đội ngũ giống như là một con rắn lửa uốn lượn ngoằn ngoèo đang chạy.

Đã đến thời gian nửa đêm, một lính liên lạc đi tới truyền lời, nói Mục Hiên có việc triệu kiến. Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, cùng với đám người Tần Vũ đều thần sắc ngưng tụ, đây là Mục Hiên định đưa Giang Long vào hàng ngũ quân sĩ Cấm quân bên kia rồi xuống tay hạ thủ sao?

Hiện giờ Giang Long đi thẳng vào trong đội ngũ Biên quân, Mục Hiên rất khó hạ thủ.

- Mật thám!

Điều khiến mọi người không ngờ chính là, lính liên lạc vừa nói dứt lời, Giang Long đã xuất thương như rồng! Mũi thương sắc bén, trong nháy mắt đâm thẳng vào cổ họng tên lính truyền lệnh không hề đề phòng.

Ánh mắt tên lính liên lạc trợn lên, hai tay theo bản năng nắm lại cán thương, ngay cả một tiếng hét thảm phát ra cũng không có, xoay người liền bị mất mạng! Giang Long rút thương ra, chà xát trên áo giáp tên lính cho sạch hết máu tươi bị dính.

- Tiểu thiếu gia.

Đồ Đô khẽ gọi.

Không rõ bọn chúng muốn làm gì tại sao Giang Long ra tay kết liễu một tên lính liên lạc nho nhỏ như vậy, còn hô một tiếng mật thám. Mấy ngày qua, tên lính liên lạc này thường xuyên thay Mục Hiên truyền lệnh, và rất nhiều người quen cái mặt gã hắn rồi.

Vì tên mật thám ô hãm này, rất khó làm cho người ta tin phục. Có mấy quân sĩ Biên quân đi một bên, thấy cảnh đó liền giật mình. Làm sao vị Huyện lệnh đại lão gia đi nhậm chức tốt bụng này lại bạo khởi giết người?

https://thuviensach.vn

Còn có một vị Thập trưởng chứng kiến, thấy mấy tên thủ hạ nhấc vũ khí, đề phòng với Giang Long, liền tiến đến thấp giọng khiển trách mấy câu.

Trình Cương Vi Hoán lúc nãy cấp cho Thập trưởng và Ngũ trưởng trong đội ngũ Biên quân một chút phong thanh, bọn họ ít nhiều cũng hiểu rõ một chút nội tình bên trong.

Mấy người quân sĩ liền trở về hàng ngũ, không để ý chuyện bên này nữa rồi. Tuy nhiên trong lòng cũng có chút ngờ vực, Huyện lệnh lão gia này nhìn qua có vẻ nho nhã đấy, nhưng lúc giết người tuyệt không hàm hồ.

Rất nhanh, tàn nhẫn, chuẩn xác, giết người thẳng tay! Đều là trong thâm tâm cẩn thận đề phòng, về sau đối mặt với Giang Long phải cẩn thận một chút.

Cương Đế Ba Khắc không có lòng hiếu kỳ như vậy, Giang Long nếu như muốn giết tên lính đó hiển nhiên có lý do để giết.

Nhảy xuống ngựa, liền cõng thi thể tên lính truyền tin chạy vào trong bóng đêm, đào hố chôn cất.

Lúc này Giang Long ngẩng đầu lên, nhìn nhìn bóng đêm.

- Đám bọn Mã phỉ có lẽ cũng sắp động thủ, một người hãy đi báo cho Quách đại nhân.

- Vâng.

Một hộ vệ Cảnh Phủ lên tiếng, liền đánh ngựa đi.

Liếc mắt nhìn Đồ Đô, Giang Long nói:

- Mục Hiên là muốn gọi dẫn ta vào chỗ quân lính Cấm quân bên kia, nơi đó là địa bàn của gã, cũng có khả năng là đã chuẩn bị sẵn, chỉ chờ ta chui

https://thuviensach.vn

vào, tự nhiên là ta không thể đi được, bằng không nhất định một đi không quay về.

Mục Hiên và đám bọn Mã phỉ có lẽ đã có thỏa thuận thời điểm động thủ, và thời gian truyền ta qua đó hẳn là không sai kém bao nhiêu đâu, cho nên hiện tại mặc dù ta giết tên lính liên lạc đó, Mục Hiên cũng không có thời gian đến tìm ta tính sổ, mà chờ đám bọn Mã phỉ xung phong đến liều chết, có thể dễ dàng khước từ, thì nói không nhìn thấy tên lính liên lạc nào cả.

- Còn như tiếng Mật thám kia, nói để mấy tên Biên quân nghe đấy, để tránh bọn chúng đa nghi quá nhiều.

Lúc này Mục Hiên cưỡi ngựa đi phía trước, chờ Giang Long đến.

Gã đã sắp xếp ổn thỏa, sau khi Giang Long đi tới, gã sẽ tùy tiện nói mấy câu, khiến cho Giang Long quay về, đến lúc đó bí mật phái thủ hạ ở dưới nhất định có thể lấy cái mạng nhỏ của Giang Long. Đến khi đó con tuấn mã mà Giang Long cưỡi, liền đều thuộc về gã rồi.

Chỉ có điều bò lên mấy sườn núi, mà Giang Long vẫn chưa thấy tới. Ngẩng đầu nhìn về tiền phương, thì đã cách địa điểm động thủ tốt đã giao ước trước với đám lái buôn không xa.

- Đại nhân, hay là để thuộc hạ đi xem xem?

Hạ Nghĩa cũng có chút sốt ruột, hỏi.

Mục Hiên nghiêm mặt, nhìn xung quanh một lát, lắc đầu.

- Không còn kịp rồi.

Cách địa điểm động thủ chỉ có mấy chục bộ (1 bộ bằng 5 thước) xa, cũng không thể ra lệnh cho quân lính dừng lại, sau đó đi thăm dò tại sao Giang Long còn chưa tới.

https://thuviensach.vn

- Vậy làm sao bây giờ?

Vương Xương hỏi.

Mục Hiên hơi nheo hai mắt lại, trong mắt có tia sáng lóe lên.

- Cảnh Giang Long phải chết! Vương Xương!

- Có thuộc hạ!

Khuôn mặt dài của Vương Xương hồ hởi ở trên ngựa lên tiếng trả lời.

- Ngươi mang theo một trăm quân sĩ đi chậm, đợi Mã phỉ vừa động thủ, ngươi liền thừa dịp hỗn loạn trà trộn vào Biên quân đó, nhìn thấy Giang Long liền tiến lên chém, sau đó tự nhiên sẽ có người thay thế tiếng xấu cho ngươi.

Dứt lời Mục Hiên đột nhiên dùng ngón tay chỉ thiên, lại bồi thêm một câu:

- Người đó cũng muốn Cảnh Giang Long chết!

Vương Xương lập tức lĩnh hội, điểm đủ một trăm quân sĩ, tốc độ giảm chậm lại. Quân sĩ vừa mới đi thêm mấy chục bộ, đã xâm nhập vào một quan đạo chật hẹp, địa thế hai bên đường là một dãy dài từng cái sườn núi.

Đúng lúc này, một tiếng hô quát vang lên!

- Giết!

Trên sườn núi hai bên đường, đột nhiên rất nhiều Mã phỉ cầm binh khí lao ra.

Bên quân sĩ Cấm quân đầu tiên hốt hoảng một hồi, không ngờ ngay sau đó lại bình tĩnh trở lại. Cái âm thanh hô quát này nghe cảm thấy có chút

https://thuviensach.vn

quen tai, không phải là cái đám Mã phỉ đêm qua đến quấy rối đây sao?

Những quân sĩ này đi đường suốt đêm, vốn đã nổi giận trong bụng. Lòng tràn đầy buồn bực. Bọn Mã phỉ ngày hôm qua vừa chạy tới. Trải qua một chuyện trong đêm hôm qua, những tên Mã phỉ cao ngạo này trong mắt quân sĩ Cấm quân, chỉ là một đám nhu nhược.

Có gì mà phải sợ sao? Cho nên đầu tiên bọn họ tỉnh táo lại, tiếp theo không biết người nào hô lên một tiếng, từng người nhấc trường thương trong tay liền xông tới.

- Giết cái đám chó đẻ này đi!

- Ngày hôm qua hại lão tử cả đêm ngủ không ngon, hôm nay vừa đúng lúc tính sổ nốt!

- Chém đầu bọn chúng lập công!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Tan Tác

Phản công của Cấm quân với sĩ khí tăng vọt, vượt quá dự liệu của tất cả mọi người.

Trước mặt bọn Mã phỉ vốn tưởng rằng quân sĩ Cấm quân hôm nay cũng sợ giống như hôm qua sẽ vắt chân lên cổ kinh hãi chạy bán sống bán chết. Nhìn thấy cảnh tượng trước mặt, khí thế của bản thân liền bị kiềm hãm lại.

Những tên quân sĩ Cấm quân này không phải là cố ý giả lợn chết bắt hổ đấy chứ? Mấy tên Thủ lĩnh Mã phỉ trong lòng cũng rùng mình, thầm trách Mục Hiên nói để cho bọn họ cứ việc xung phong liều chết, không cần nghĩ quá nhiều. Hóa ra những quân sĩ này đúng thật là có tài đấy.

Mấy người thủ lĩnh không hẹn mà gặp, liền bước xông lên chậm lại, để cho thủ hạ lên trước. Bọn họ chẳng qua là ra sức quơ đao thép trong tay, để khích động thủ hạ.

Mục Hiên, Mao Minh, cùng với mấy Bách hộ Cấm quân ngẩn người, có chút sững sờ, đều không thể tin được những tiếng gầm rú này là của quân sĩ mình mang ra ngoài, tưởng rằng bị hoa mắt. Buồn bực giống thế còn có Quách Phóng, Trình Cương, Vi Hoán, cùng với các nhóm Biên quân. Cấm quân có dũng khí như vậy từ khi nào nhỉ?

Rõ ràng lại dám phản công Mã tặc tập kích?

- Tiểu thiếu gia?

https://thuviensach.vn

Tần Vũ kinh ngạc đi tới trước mặt Giang Long. Sắc mặt Giang Long trầm ngưng, quay đầu nhìn lại một cái, chỉ thấy các nhóm Biên quân nhanh chóng hỗ trợ, cũng chỉ huy dân phu đem xe tập trung một khối, nhóm Mã phỉ lần này gần như toàn bộ xông thẳng vào Cấm quân rồi, mà Biên quân bên này chỉ có toán nhỏ Mã phỉ bên ngoài quấy rối.

Mấy cái mũi tên lác đác bắn lại, bị Đồ Đô dỡ lại.

- Bộ binh hướng Kỵ binh xung phong?

Giang Long mang theo mọi người tập trung bước hướng tới chiếc xe.

- Bọn chúng chẳng qua là nhất thời sung mãn, không đến được một lát, cũng sẽ bị giết sợ chết khiếp!

Giống như là muốn xác minh suy đoán của Giang Long là giống nhau.

Mã phỉ và quân sĩ Cấm quân vừa mới giao chiến, quân sĩ Cấm quân đều ngã xuống giống như là lúa mạch bị dùng lưỡi hái thu hoạch. Mã phỉ xông vào trước tiên thấy đối phương phía bên kia khí thế dâng cao, không dám khinh thường.Thấy đối phương đâm thương giáo tới, thân thể cưỡi trên lưng ngựa đột nhiên ra sức uốn éo tránh thoát, sau đó vung vẩy đao thép trùng trùng chặt xuống.

Phập!

Đầu của quân sĩ Cấm quân cứ như dưa hấu toàn bộ bị bổ ra. Máu tươi văng khắp nơi?

Thật sự là chất lượng đại đao của Mã phỉ không tệ, trên đao có rất nhiều lỗ hỗng, nếu như đổi thành Tần Vũ cầm thanh kia, không chừng có thể chém cả người quân sĩ Cấm quân thành hai khúc.

https://thuviensach.vn

Một quân sĩ Cấm quân sợ đồng bạn bên cạnh đoạt công, hống hách liền cầm thương đến đâm đầu một kẻ phỉ tặc trên lưng ngựa, động tác không có chương pháp, kết quả Mã phỉ một tay bắt lại cán thương, đại đao vung mạnh.

Trong nháy mắt, liền băm xuống một cánh tay quân sĩ Cấm quân, tất cả xảy ra quá nhanh, quân sĩ Cấm quân ngẩn người, mới lăn lộn trên mặt đất bỗng nhiên kêu lên thảm thiết.

- Tay của ta, tay của ta…

Máu tươi từ chỗ cụt tay đỏ lòe loẹt, điên cuồng phun ra như suối. Không kịp kêu mấy câu, bị ngựa của bọn Mã phỉ tiên phong dẫm qua mà chết.

Từng cảnh từng cảnh giống nhau, những nơi khác ở chiến trường đều cùng một cảnh tượng.

- A!

Chỉ là thời gian mấy hơi mà thôi, quân sĩ Cấm quân phía sau ném vũ khí xuống xoay người bỏ chạy.

Cho tới thời khắc này, bọn họ mới chứng kiến sự hung hãn của Mã phỉ. Từng người từng người thần sắc hoảng loạn sắc mặt bị hù dọa cho tái nhợt, hận năm đó cha mẹ sinh ra chỉ cho bọn họ hai cái chân.

- Ha ha ha ha, hóa ra toàn là một đám không trứng nhu nhược!

- Giết!

- Giết sạch đám chó đẻ này đi!

Đám bọn Mã phỉ vốn cho là sẽ có trận đánh ác liệt xảy ra, nhưng không nghĩ bọn Cấm quân này chẳng qua là được cái mặt ngoài dọa người.

https://thuviensach.vn

Căn bản cũng không có năng lực chiến đấu gì.

Quân sĩ Cấm quân gần như toàn bộ là cha truyền con nối đấy, ở Kinh thành, rất nhiều bách tính mắt long lên hâm mộ, con cái nhà ai trưởng thành bất kể nam hay nữ, tuấn tú hay là xấu xí, lập tức có người tới nhà làm mối, ngưỡng cửa nhà quân sĩ Cấm quân bà mối giẫm đổ.

Đại Tề thái bình mấy trăm năm nay, những quân sĩ này làm sao còn có thể có sức mạnh như khi mới khai quốc dựng nước, độ sắc sảo dũng mãnh của đám quân sĩ Cấm quân kia còn đâu?

Ngày thường ăn trên ngồi trước được đám dân chúng bưng rót hầu hạ. Thói kiêu ngạo cực kỳ khủng khiếp.

Tuy rằng trong quân doanh cũng có huấn luyện, nhưng chỉ là để chỉnh tề hàng ngũ, đẹp mặt ngoài mà thôi. Khiến Hoàng Thượng cùng đám Quan viên tiến đến quan sát nhìn đẹp mắt. Gần như quan quân Cấm quân có tám phần đều chưa trải qua chiến trường, bọn họ thật ra thì cũng dạy quân sĩ dưới trướng của mình những thứ không ra gì.

Quân sĩ Cấm quân bối rối bỏ chạy, không có phương hướng, trong nháy mắt liền thành một đoàn hỗn loạn. Mục Hiên nhìn thấy không ổn, lập tức để Bách hộ Hạ Nghĩa tiến lên ngăn cản, thế nhưng cũng không lâu lắm, Hạ Nghĩa liền bị một tên Mã phỉ chém rơi đầu rồi.

Tình hình quân sĩ Cấm quân bên này lại loạn hơn rồi. Thiên Hộ Mao Minh hai chân run run, lặng lẽ rút lui về sau, sợ Mục Hiên lại sẽ phái gã đi ra kiểm soát cục diện.

Biên quân bên này không để ý đến những thứ kia, chỉ phụ trách quấy loạn Mã phỉ, đối phương bắn tên, bọn họ liền giơ khiên lên chống đỡ. Cũng đã bảo vệ tốt một đám dân phu.

https://thuviensach.vn

Một dân phu đứng tuổi không đành lòng nhìn cảnh quân sĩ Cấm quân bị tàn sát, lệ rơi nói:

- Bọn họ chỉ là một đám trẻ con vẫn chưa lớn mà, đã chết như vậy rồi.

- Cha mẹ của bọn họ sau khi biết được tin tức, sẽ đau lòng đến cỡ nào.

- Năm đó con thứ hai của ta, đã bị chết ở trên chiến trường, không còn hài cốt.

- Vất vả cực khổ nuôi nó khôn lớn…

Mỗi một người dân phu thật thà chất phác đều khóc đỏ cả mắt.

Giang Long cưỡi ngựa Tuyết Nguyên băng qua, vẻ mặt chưa hề nửa phần dao động.

- Cảnh đại nhân!

Quách Phóng lúc này áo giáp chỉnh tề, trong tay cầm một thanh đại đao cán dài, lưỡi đao chiếu rọi ánh trăng, nhìn qua sắc bén khác thường, nhìn thấy Giang Long, lập tức vẫy tay nói:

- Mau tới đây, bản quan dự định dẫn ba trăm quân sĩ đi giúp đánh đuổi Mã phỉ.

- Quách đại nhân cao thượng.

Giang Long chắp tay.

Cấm quân và Biên quân vốn không hòa thuận đấy, hiện tại Quách Phóng có thể bỏ những hiềm khích trước kia xuống, xuất thủ trợ cứu quân sĩ Cấm Vệ quân, đích thật là lòng dạ bao la. Trình Cương cùng Vi Hoán đến đúng là vẻ mặt không cam lòng. Tuy nhiên Quách Phóng đã quyết định, bọn họ không ai dám chống cãi.

https://thuviensach.vn

- Bản quan phải mang theo Trình Cương cùng Vi Hoán làm trợ thủ, hy vọng Cảnh đại nhân trông chừng bên này chút.

Quách Phóng định đem bên này giao cho Giang Long. Mặc dù Giang Long là quan văn, nhưng rốt cuộc xuất thân Cẩm Giang Hầu phủ, hơn nữa Quách Phóng cũng mơ hồ cảm thấy Giang Long có chút tia thần bí, như thế nào thì lại nhìn không ra.

Giang Long lại nói:

- Ra trận giết địch có thể mang theo bổn quan, nhưng để bổn quan lại điều khiển ứng phó, thì không được.

Hắn đã có học võ nghệ, nhưng hai người sư phụ kiếp trước không có truyền thụ qua binh pháp cho hắn. Thật sự là không có chỗ để dùng.

- Cảnh đại nhân…

Quách Phóng dĩ nhiên không đồng ý.

Tuy nhiên lúc này Giang Long đột nhiên xuất thương, Trình Cương còn không kịp phản ứng, thì mũi thương đã dừng ở giữa cổ họng y. Mặc dù Trình Cương không có chuẩn bị, nhưng thân là tướng võ, luôn có bản năng phản ứng đấy.

Loại phản ứng bản năng này, ở dưới tình huống nguy hiểm có thể bảo vệ tính mạng người. Nhưng hiện tại Giang Long cũng ra tay nhanh đến nỗi Trình Cương phản ứng không kịp.

- Kính xin Trình Bách Hộ chớ so đo!

Giang Long sau khi cầm trường thương, ôm quyền nói xin lỗi Trình Cương, loại hành vi này rất không lễ phép, nhưng giờ này hắn cũng không có biện pháp khác ngoài sức mạnh bản thân.

https://thuviensach.vn

Trình Cương sắc mặt có chút mất tự nhiên, nhưng khoát tay rộng lượng. Trước đó trong cổ họng truyền đến một luồng lạnh như băng, khiến da đầu y đều run lên.

Trước là Quách Phóng sửng sờ, sau đó liền khen:

- Không ngờ Cảnh đại nhân còn là một tay sử dụng thương pháp tài tình.

Trình Cương là y một tay nhấc lên đây, tên thuộc hạ này có bao nhiêu bản lĩnh, y tất nhiên rõ ràng, có thể làm cho Trình Cương không kịp phản ứng, có thể thấy Giang Long thật là có bản lĩnh đấy.

- Bổn quan bây giờ nghe theo sự chỉ huy của Quách đại nhân.

Giang Long nghiêm mặt nói:

- Cũng xin Quách đại nhân yên tâm, bổn quan không phải là cái loại công tử bột chỉ biết khoa chân múa tay, lại không dám giết người.

- Được! Thời gian cấp bách, bổn quan không nói thêm nhiều lời.

Quách Phóng bắt đầu phân công, y tự mình dẫn dắt một trăm năm mươi quân sĩ theo cánh phải xung phong liều mạng. Trình Cương cùng Giang Long dẫn dắt một trăm năm mươi quân sĩ theo cánh trái tiến lên xung phong liều mạng, trợ cứu quân sĩ Cấm quân. Còn Vi Hoán thì ở lại bảo vệ xe muối ăn.

Liền khi bọn họ định động đến giúp sức, Vương Xương mang theo một trăm quân sĩ đến nơi này.

- Quách đại nhân, kính xin nhanh chóng phát binh cứu Mục đại nhân!

Vương Xương lớn tiếng kêu la.

- Câm miệng!

https://thuviensach.vn

Quách Phóng quát lạnh một tiếng.

- Ngươi cũng là một tướng lĩnh, lớn tiếng kêu la như vậy còn ra bộ dạng gì nữa? Vốn lẽ không có chuyện gì, quân sĩ thấy ngươi như vậy dễ bị kích động, sẽ rối loạn lòng quân.

Bị Quách Phóng trừng hai mắt sát khí tràn ngập, Vương Xương bị hù cho liền rụt cổ lại. Đừng xem Vương Xương mặt hồ tròn dài, thân thể cũng rất cường tráng, nhưng lại thua xa đồng dạng Bách hộ là Trình Cương cùng Vi Hoán.

- Ngươi ở lại, giúp bảo vệ chiếc xe.

Quách Phóng dứt lời liền mang quân sĩ đầy đủ rồi đi.

Nhưng Vương Xương thấy Giang Long cũng muốn xung lên liều mạng với Mã phỉ, lại hô lớn:

- Quách đại nhân, cũng không thể để cho hạ quan…

Chưa nói hết lời, chỉ thấy Quách Phóng trong tay vung đại đao, xẹt qua một đường ở giữa không trung.

- Ngươi dám không tuân theo quân lệnh của bổn quan? Còn dám nhiều lời, chém!

Không phải là Quách Phóng đang nói đùa.

Gặp chiến sự khẩn cấp, thuộc hạ nhất định phải phục tùng mệnh lệnh thượng quan, bằng không thượng quan có thể trực tiếp đem thuộc hạ ra chém. Mặc dù Cấm quân và Biên quân không lệ thuộc lẫn nhau, nhưng bây giờ, Vương Xương cũng phải nghe theo mệnh lệnh Quách Phóng.

- Thuộc hạ tuân mệnh!

https://thuviensach.vn

Vương Xương đâu còn dám nói thêm gì nữa.

Họ Quách mang quân sĩ thuộc hạ lập tức ra giết. Trình Cương cùng Giang Long cùng ở cánh trái bên cạnh, lập tức thẳng hướng Mã phỉ.

Vương Xương vẫn nhớ rõ nhiệm vụ Mục Hiên giao cho gã, vốn định ở bên cạnh Giang Long rồi âm thầm hạ thủ, lúc này chỉ có thể ngóng trông Giang Long chết ở trong tay Mã phỉ. Chỉ có điều đáng tiếc là, Giang Long mang theo một cây trường thương tiến vào trong Mã phỉ, giống như chỗ không người. Vương Xương nhìn chằm chằm bên này, thấy thế kinh hãi, đồng thời cũng hiểu được vì sao lần trước phái người đi ám sát Giang long không thể thành công.

Tên tiểu tử cảnh gia này có một bản lĩnh tốt. Giang Long thương pháp như rồng, mỗi một lần xuất kích, đều có thể đâm một tên Mã phỉ rơi xuống ngựa.

Hình Ý thương chú trọng công kích bộ phận vùng bụng của người, chỉ vài nhát thương đâm có thể làm quân địch chết, sau đó những quân sĩ Biên quân theo vào, xông lên phía trước điên cuồng đem những tên Mã phỉ rớt ngựa chém thịt nát thành từng đống.

Biên quân thường xuyên giao chiến cùng Mã phỉ, không biết đã chết bao nhiêu thân nhân và đồng đội, đối với bọn này hận đến xương cốt.

Tuy nhiên bản thân Giang Long trước mắt thực lực vẫn chưa phát huy được hết đúng là có chút không vừa ý. Thứ nhất thương pháp của hắn còn chưa khôi phục lại được đỉnh cao của đời trước. Thứ hai tuy rằng Tuyết Nguyên rất có linh tính, chạy rất nhanh, biết hắn xuất thương thích hợp, nhưng cuối cùng là luyện tập chưa đủ, một người một ngựa không ăn ý với nhau lắm. Sau này phải luyện tập nhiều mới được.

Hai cánh Biên quân tham gia vào chiến trường, tình thế lập tức liền thay đổi.

https://thuviensach.vn

Cây đại đao của Quách Phóng cũng rất có thanh danh đấy, mỗi một đao chém ra đều có một Mã phỉ mất mạng.

Trình Cương thì dùng trường mâu, vốn y vẫn luôn luôn để ý đến Giang Long bên này, nhưng kết quả Giang Long lại giết rất nhanh đằng trước y. Sau khi chứng kiến thân thủ Giang Long, Trình Cương thầm khen, quả nhiên không hổ danh là hậu duệ của Nhân Đồ Tướng quân.

Biên quân một bên xung phong liều mạng, một bên thu gom Cấm quân bại trận. Những quân sĩ Cấm quân này đã bị hù dọa cho bể mật, tụ tập thành một đoàn lộn xộn, không dám tiến lên giao thủ cùng với bọn Mã phỉ lần nữa.Tuy nhiên Cấm quân bên này còn có một trăm cung thủ, đứng ở đàng xa bắn tên, mà đám Mã phỉ phần lớn lại không có giáp che thân, có thể giúp được Biên quân một chút.

Đại thủ lĩnh mã phỉ thấy Biên quân đã chiến đấu khống chế được thủ hạ, hừ lạnh một tiếng.

- Các người, theo ta lên!

Dứt lời, liền một tay cầm chặt Kim Ti đại hoàn đao, nhằm hướng Quách Phóng phóng tới.

Bọn Mã phỉ này tổng cộng có mười tên thủ lĩnh. Ở chỗ này có năm tên. Trong đó ba gã đi theo. Còn lại hai gã, một gã từ trong lòng ngực rút ra một tấm bản đồ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Xuất Kỳ Bất Ý

Mở bức họa chân dung kia ra, một chân dung nam tử tuấn tú bừng bừng trên giấy.

Chính là Giang Long.

- Chính là hắn!

Liếc qua bức họa một cái, tên Thủ lĩnh Mã phỉ này nhìn về phía Giang Long chém giết phản loạn cách đó không xa, trong ánh mắt nghiêm nghị lóe lên ý định giết người.

Một Thủ lĩnh Mã phỉ khác theo bản năng liếm liếm bờ môi.

- Bên trên hạ lệnh, đêm nay nhất định phải giết tên Tiểu tử Cảnh gia này.

- Giết hắn, lập đại công này, chúng ta mới có thể quay về đảm nhiệm chức vụ lần nữa.

- Quay về một lần nữa? Quay về làm gì? Nhìn sắc mặt những người đó xem? Cẩn thận đi? Nịnh nọt? Làm con cháu cho những người đó? Đến lúc đó trong nhà những lão già này cũng sẽ đề phòng ta cướp binh quyền trong phủ! Thà bị căm thù, còn hơn bị trói buộc! Ta đã làm quen làm Mã phỉ rồi!

Người Thủ lĩnh này khinh thường hừ lạnh một cái, một chút vẻ âm tàn từ trong ánh mắt lóe lên.

- Sau khi trở về làm gì có tự do tự tại sung sướng như bây giờ đâu? Mồm to uống rượu, mồm to ăn thịt. Có nữ nhân để các huynh đệ cùng nhau chơi

https://thuviensach.vn

đùa hả hê. Ở chỗ này ai dám chọc lão tử mất hứng, lão tử liền lấy đao chém ngay! Hừ! Quay về? Lão tử sẽ không về!

- Nơi này tuy rằng phóng đãng khoái hoạt, nhưng rốt cuộc là ăn bữa nay lo bữa mai.

Một thủ lĩnh khác lắc đầu.

- Nói không chừng một ngày nào đó lại chết trên chiến trường.

- Mấy năm nay ngươi thay đổi dần rồi.

- Hắn là thành thục, trước kia còn trẻ quá không hiểu được chuyện!

- Tóm lại ngươi muốn quay về ta sẽ không khuyên ngươi ở lại, ngươi cũng không phải khuyên ta cùng ngươi quay về.

Một tiếng thở dài. Hai người một phen trao đổi, sau đó cũng cưỡi ngựa phóng nhanh tới hướng Giang Long.

Lần này nhiệm vụ nhất định phải hoàn thành, bằng không người nhà khó tránh khỏi bị trách mắng làm khó dễ.

Giang Long lần đầu tiên trên chiến trường, nhưng cũng không hoảng hốt, Mã phỉ tuy rằng số lượng nhiều, nhưng Mã phỉ cũng không hiểu được binh pháp chiến trận, hầu như đều là một đám xông lại, có rất ít khi hai người cùng nhau đánh giết.

Nếu như Mã phỉ hiểu biết phương pháp kết trận kỵ binh, xông tới dày đặc, Giang Long sẽ phải nhức đầu. Mà không có luyện qua, khi cùng hai người kỵ binh xông kích thì không thể cách nhau quá gần được, bằng không con ngựa rất dễ dàng đụng vào nhau.

Một cây trường thương được Giang Long làm cho xuất thần nhập hóa, khiến cho Trình Cương theo sát phía sau phải than phục. Y chỉ nghe nói

https://thuviensach.vn

qua đại danh tiếng Cảnh Hiền, biết rõ Cảnh Hiền một cây Tử Kim Bàn Long Thương ở Bắc Cương khó gặp một địch thủ tương đối, rất nhiều dũng sĩ ngoại tộc khiêu chiến đều bị một thương đâm chết, chẳng lẽ trước mắt vị Cảnh Giang này? Cảnh Giang Long sử dụng chính là thương pháp gia truyền?

Giang Long lại đâm thương ra, mũi thương sắc bén đâm vào bụng một tên Mã phỉ. Bởi vì khoảng cách quá gần, mấy giọt máu tươi văng lên chiến bào của Giang Long. Lưu lại mấy cái điểm đỏ gai mắt.

Đồ Đô, Tần Vũ, còn có Cương Đế Ba Khắc dọn dẹp Mã phỉ hai bên, Đồ Đô dùng lực lớn, hai thanh búa đại khai đại hợp, khó gặp địch tới một lần. Thường một búa vung tới là có thể đưa Mã phỉ rơi xuống lưng ngựa.

Cương Đế Ba Khắc sở trường tay không đấu vật, tuy nhiên trong tay trường mâu cũng cực kỳ lợi hại.

Tần Vũ khi vừa mới lên chiến trường, hơi có một chút khẩn trương. Tuy nhiên thời gian trôi qua, một đám Mã phỉ chết dưới đao của y, y liền dần dần bình tĩnh, cũng bắt đầu tôi luyện đao pháp của Giang lão trên chiến trường. Chuôi đại đao này cũng từ trong Cảnh Phủ mang ra ngoài, chất lượng không tồi. Chẳng qua là chưa có danh tiếng.

Hắc Thụy lần đầu tiên trên chiến trường, không chút sợ hãi, không sợ máu tươi, bốn vó tung bay, cũng đang cố gắng phối hợp với Tần Vũ xuất đao lúc nhanh lúc chậm.

- Tiểu thiếu gia cẩn thận!

Đồ Đô mặc dù đang giết giặc, nhưng vẫn đang chú ý chiến trường biến hóa. Lúc này thấy hai tên đại hán khí thế dũng mãnh thân hình cường tráng cũng cưỡi ngựa hướng đến Giang Long xung phong liều mạng, liền mở lời trước nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Giang Long xuất thương đánh bay một tên Mã phỉ, bớt chút thời gian nhìn lên. Chỉ thấy hai người lao tới đều đầy đủ giáp sắt, là thủ lĩnh Mã phỉ, hơn nữa đều dùng loại vũ khí lớn.

Một người dùng là Lang nha bổng, mặc dù không phải loại lớn nhất, nhưng Lang nha bổng làm bằng sắt thuần khiết, người bình thường không dùng được đâu, cho thấy tên Mã phỉ này hẳn là có một thanh tử lực khí.

Người kia trên tay dùng là Tấn Thiết côn, nếu như là lực lớn, dù cho đối phương che chắn thành công, xoay tròn một chút cũng có thể làm quân địch rơi xuống lưng ngựa.

Giang Long nhíu mày sơ sơ, sau đó giảm tốc độ ngựa nhanh chóng, ra hiệu hai người Đồ Đô cùng Cương Đế Ba Khắc tiến lên ngăn chặn. Hắn lần đầu tiên cầm vũ khí lên chiến trường, chưa có kinh nghiệm chém giết tướng lĩnh. Hơn nữa võ lực chưa đạt đến đỉnh cao, sức lực yếu kém, vả lại cùng phối hợp với Tuyết Nguyên cũng có chút khuyết điểm.

Không đáng trổ tài.

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc lập tức giục ngựa tiến lên, hai người chia nhau nghênh đón.

- Tần Vũ, chúng ta rèn luyện vẫn còn khiếm khuyết, phải học nhiều chút.

Giang Long từ phía sau đuổi theo Tần Vũ mở miệng nói.

- Vâng.

Tần Vũ một bên chém giết Mã Phỉ, một bên để ý Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc.

- Hai người này không đơn giản, phải cẩn thận một chút.

https://thuviensach.vn

Một tên thủ lĩnh Mã Phỉ thấy Đồ Đô cùng Cương Đế Ba Khắc trước mặt trầm giọng nói.

- Ừ.

Một tên thủ lĩnh khác trong tay nắm chặt thiết bổng bằng thép, lên tiếng trả lời.

Đồ Đô chống lại tên thủ lĩnh Mã phỉ cầm Lang nha bổng, thủ lĩnh Mã phỉ cúi người thấp xuống trên lưng ngựa, cặp mắt nhìn chằm chằm vào Đồ Đô, khi hai con ngựa cách nhau gần hai trượng, liền bắt đầu vung Lang nha bổng.

Lang nha bổng là binh khí nặng, mặc dù lực lớn, trước tiên cũng phải tụ lực. Nhưng ngay khi gã đang tụ lực, Đồ Đô lại động thủ trước một bước.

Một thanh búa xẹt qua không khí, tựa như tia chớp, trực tiếp bổ về phía Thủ lĩnh Mã phỉ. Thủ lĩnh Mã Phỉ cũng không nghĩ ra làm sao Đồ Đô lại có thể thình lình vung búa, mặc dù chiếc búa Đồ Đô dùng là cán ngắn, nhưng nhìn qua trọng lượng vẫn không nhẹ à, tại sao có thể dùng như ám khí vậy? Muốn né tránh cũng không kịp nữa rồi.

Trực tiếp bị búa xoay tròn nhanh chóng chém vừa vặn ở trên mặt.

- A.

Đồng thời một tiếng kêu thảm kêu lên, tên Thủ lĩnh Mã Phỉ này liền bị nện trực tiếp một cái nhão nhoẹt.

Tên Mã Phỉ kia vốn đang tập trung ứng phó với Cương Đế Ba Khắc. Đột nhiên nghe được tiếng kêu thảm thiết của đồng đảng, bản năng liền nghiêng đầu nhìn một cái.

https://thuviensach.vn

Đập vào mắt, là đồng đảng cái đầu bị nện bẹp dép, bộ dáng thê thảm rớt xuống lưng ngựa. Tâm trạng liền chấn động.

Thời khắc khi gã nhìn về phía đồng đảng, Cương Đế Ba Khắc đột nhiên thúc ngựa nhanh chóng tăng tốc. Trong tay trường mâu nhanh chóng đâm về phía đối thủ. Tên thủ lĩnh rõ ràng có chút tài năng, nhanh chóng đưa thiết côn ra đỡ lấy trường mâu đập qua một bên.

Tấn thiết côn là binh khí nặng, luận về phân lượng thì không thể khinh được, hơn nữa gã vừa vội vàng ra tay, tuy rằng đỡ thành công trường mâu của Cương Đế Ba Khắc, nhưng thân hình ngồi trên lưng ngựa khó tránh khỏi chênh vênh.

Nếu Cương Đế Ba Khắc thu mâu đâm lại, gã rất khó đỡ. Chẳng qua nếu như gã vội vã nhảy xuống lưng ngựa thực sự có thể tránh được một nạn. Nhưng Cương Đế Ba Khắc lại không thu mâu, mà trực tiếp buông tay ném vũ khí xuống, sau đó đột nhiên nhảy lên rời khỏi yên ngựa nhún người nhào tới, hai tay ôm lấy lưng tên Thủ lĩnh này, chuyển tới sau lưng Thủ lĩnh Mã phỉ như cá bơi lội.

Thủ lĩnh Mã Phỉ cũng ném Tấn thiết côn xuống, muốn thoát khỏi sự quấn ôm của Cướng Đế Ba Khắc.

Nhưng lúc này, một vòng hàn quang sáng như tuyết thoáng qua ở cổ của gã. Thủ Lĩnh Mã Phỉ bản năng dùng ngón tay che cổ, nhưng nơi cổ họng vẫn có máu tươi ồ ạt chảy ra. Hai mắt mở càng lớn, từ từ nhô ra, Cương Đế Ba Khắc nhẹ nhàng đẩy, đem gã vứt xuống lưng ngựa.

Tên Thủ lĩnh Mã Phỉ này lăn mấy vòng trên mặt đất, ngưng giãy giụa. Cương Đế Ba Khắc xách dây cương, khống chế ngựa ngồi xuống.

Tần Vũ nghe được nhắc nhở của Giang Long, luôn luôn chú ý bên này, thấy hai người không xuất bài theo như sách võ, dễ dàng giết hai tên Thủ lĩnh Mã Phỉ, thì kinh hãi một hồi.

https://thuviensach.vn

Tập luyện đao pháp mấy ngày rồi, y cho là mình có chút sức mạnh rồi. Lại không nghĩ…nếu đổi thành y cùng với hai người đối địch, y không phải là đối thủ. Với lại sợ là cũng sẽ giống như hai tên Mã Phỉ, cái chết uất ức.

Ngay cả cơ hội ra tay cũng không có!

Còn Giang Long thì vẻ mặt rất bình tĩnh, hắn biết rằng kinh nghiệm liều giết trên chết trường của bản thân chưa đủ, cho nên mới không tiến lên cùng hai tên Thủ lĩnh Mã Phỉ giao đấu. Có lúc võ lực cao, khí lực lớn, cũng không có nghĩa là có thể chiến thắng được đối thủ.

Trên chiến trường, đây là sinh tử tàn sát! Chỉ cần có thể thắng, có thể dùng mọi thủ đoạn. Mà thua, thì sẽ chết.

Không phục? Cũng không có cơ hội lại tới lần nữa.

Không có thủ đoạn gì quang minh chính đại hay bất chính đâu, một số tướng lĩnh thậm chí có giấu đòn sát thủ, không đến lúc sinh tử nguy cấp cũng không sử dụng. Bởi vì nếu dùng, cũng sẽ bị đối thủ chú ý đề phòng. Mà rất nhiều đòn sát thủ cũng không phải thật quá cao minh, nhưng là xuất kỳ bất ý (hành động khi người ta không đề phòng) mà thôi.

Cho nên thân tại chiến trường, tốt nhất không nên ôm lấy tâm lý may mắn, liều lĩnh đi trổ tài.

Trình Cương lúc này trong lòng kinh hãi, y không nghĩ bên cạnh Giang Long lại nhiều cao thủ như thế. Cho dù là Quách Phóng cùng một trong hai người ẩu đả, sợ cũng khó địch.

Trình Cương trải qua trăm trận chiến, thấy hiển nhiên không riêng gì hai người xuất kỳ bất ý. Còn nhìn hai người ra tay xuất thủ rất là quyết đoán, năm bắt thời cơ chính xác lạ thường, gọn gang, không chút dây dưa dài dòng!

https://thuviensach.vn

Sau khi ở cánh trái bên này đã chết mất hai người Thủ lĩnh, khí thế đám bọn Mã Phỉ liền giảm đi nhiều. Tuy nhiên Mã Phỉ vốn là một đám liều mạng, không có mệnh lệnh, cũng không có ai thiệt thân bỏ chạy. Quy củ trong Mã Phỉ cũng cực kỳ nghiêm, tự ý chạy trốn, sau khi trở về chắc chắn bị Thủ lĩnh chém rơi đầu.

Cánh phải Quách Phóng bị mấy tên Thủ Lĩnh Mã Phỉ quấn lấy, trong khoảng thời gian ngắn cùng quân sĩ thuộc hạ đều lâm vào khổ chiến.

Các quân sĩ kết trận, ngăn cản đám bọn Mã Phỉ tấn công, thương vong vô số.

Đám bọn Mã Phỉ cũng từng người từng người ngã xuống lưng ngựa.

Quách Phóng có ý đi giúp đỡ quân sĩ, những người này là lính y mang ra ngoài, có tình cảm nồng hậu, nhưng ba tên Thủ lĩnh Mã Phỉ đều bản lĩnh không kém, nhất là đại thủ lĩnh Độc Nhãn trong tay cầm Kim Ti Đại Hoàn Đao, thế lực lớn trầm, mỗi lần ngăn chặn một cái, cổ tay y đều chấn động run lên.

Mặt khác hai người Thủ lĩnh liên tục giằng co, khiến cho y không cách nào đem đao pháp thi triển ra.

Đám người Giang Long lại lần nữa xung phong liều mạng, cuối cùng tấn công Mã Phỉ bên cánh trái hoàn toàn tan rã, nhưng vào lúc này, một hồi tiếng ồn ào truyền đến.

- Quách đại nhân!

- Quách đại nhân bị thương!

- Bảo vệ Quách đại nhân!

https://thuviensach.vn

Hóa ra là Quách Phóng vừa ngăn cản một tên Thủ lĩnh Mã Phỉ toàn lực vung Đại hoàn đao chém, kết quả là cánh tay bị chấn động tê dại, bị tên Thủ lĩnh Mã Phỉ khác thừa dịp, dùng đao quẹt làm bị thương cánh tay rồi.

Quân sĩ lập tức tản thế trận ra phân tán ở xung quanh, xông lên phía trước liều mạng giải cứu Quách Phóng.

Đám bọn Mã Phỉ thừa cơ phát uy, lập tức có mấy tên quân sĩ chết ở dưới vó ngựa.

Ánh mắt Quách Phóng đỏ bừng nhìn, nhưng còn muốn cố tự trấn định lại, bằng không không cẩn thận thì có thể gãy ở chỗ này.

Y đã chết, những quân sĩ này hy sinh chẳng phải là cũng không có ý nghĩa?

- Không tốt!

Trình Cương nhìn lại, lập tức nhìn ra bất thường, lập tức thúc ngựa liền hướng bên kia phóng tới. Giang Long cũng nhanh hơn một bước. Hắn và Tuyết Nguyên buông tốc độ chạy như một cơn gió. Qua trong giây lát liền băng qua giữa chiến trường, còn thuận tay giết hai tên Mã Phỉ, đi tới nơi Quách Phóng.

Một thương đâm ra, một tên Thủ lĩnh Mã Phỉ đang toàn tâm ứng phó Quách Phóng không xem xét kỹ, liền bị trường thương từ sau lưng trực tiếp đâm xuyên một cái thông thấu.

Mũi thương sắc bén từ trước ngực lộ ra. Thủ lĩnh Mã Phỉ cúi đầu xuống liêc mắt nhìn, vẻ mặt đau đớn từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Thiếu một người giam chân, một tên Thủ lĩnh Mã Phỉ khác đột nhiên bị Giang Long xuất hiện và giết chết, Quách Phóng nắm lấy cơ hội lập tức múa đại đao, cuối cùng đem đao pháp thi triển ra.

https://thuviensach.vn

Lưỡi đao sắc bén tựa như tia chớp bổ về phía đầu của Đại Thủ lĩnh. Đại Thủ lĩnh né tránh không kịp, chỉ có thể cứng rắn ngăn chặn.

- Bịch!

Chỗ giao chiến, đốm lửa văng khắp nơi. Nơi gân bàn tay Đại Thủ lĩnh tóe ra máu tươi.

Khí lực Quách Phóng nếu so với Đại Thủ lĩnh lớn hơn nhiều, trước đó không buông cước ra, khí lực mới bị thua thiệt. Bây giờ thật sự vung đại đao, Đại thủ lĩnh Mã Phỉ mới biết sự lợi hại của Quách Phóng.

Song trong mắt hiện lên một chút ý sợ hãi, bất chấp sự để ý của một người Thủ lĩnh khác, thúc ngựa liền chạy trốn.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Nước Chảy Bèo Trôi

Quách Phóng trước đó bị áp chế, với lại tận mắt thấy có mấy quân sĩ vì cứu mình, dũng cảm xông lên liều mạng phá giải trận pháp, kết quả đã bị chết trước mắt, đã nổi giận, làm sao chịu tha cho tên Đại thủ lĩnh cầm Kim ti Đại hoàn đao. Liền phóng ngựa truy đuổi!

Còn Giang Long đối mặt một tên thủ lĩnh mã phỉ khác.

Trước đó Đồ Đô cùng Cương Đế Ba Khắc xuất thủ, khiến Giang Long nắm được công kích có thể đa dạng hóa. Có đôi khi đối phương xuất chiêu thần kỳ, nếu như không để ý đề phòng, như thế rất có thể sẽ bị đối phương chém chết trong nháy mắt.

Cho nên hắn không để cho đối thủ có cơ hội, toàn lực thi triển thương pháp, mũi thương giống như mưa rơi, khiến thủ lĩnh mã phỉ này bị bao bọc trong một vùng bóng thương.

Tên thủ lĩnh mã phỉ này trong tay không nhiều bản lĩnh lắm, bởi vì hết sức trung thành với Đại thủ lĩnh mới được đề bạt. Không phải như hai người kia lúc trước bị Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc giết chết, là dựa vào trong tay có bản lĩnh thật sự mới bò lên được địa vị thủ lĩnh.

Ở trong hang ổ mã phỉ cũng có nội tranh, hơn nữa rất tàn khốc, Đại thủ lĩnh phải cân nhắc một tâm phúc bên mình, có những người này tương trợ gã có thể ngồi vững vàng ở vị trí lão đại.

Thủ lĩnh mã phỉ rõ ràng địch không lại, thần sắc hoảng loạn né qua bên trái, mười mấy chiêu sau, bị Giang Long một thương đâm ở giữa ngực, kêu

https://thuviensach.vn

thảm ngã xuống ngựa.

Xung quanh không có mã phỉ tặc đến trợ giúp tên thủ lĩnh này rồi. Bởi vì Đại thủ lĩnh trong nháy mắt xoay người bỏ trốn, cũng có nghĩa Đại thủ lĩnh ra lệnh rồi, có thể rút lui.

Các quân sĩ biên quân giờ này khí thế tăng vọt, liền cất bước truy đuổi.

Một vài quân sĩ cướp được ngựa trong tay Mã phỉ, tung người nhảy lên đi, nhanh siết chặt sau đuôi đám bọn phản loạn không tha.

Trên đường đi, để lại đầy một đống thi thể Mã phỉ.

Quách Phóng cuối cùng vẫn không thể giết được Đại Thủ lĩnh Mã phỉ. Đại Thủ lĩnh Mã phỉ đích thực là có chút bản lĩnh, hơn nữa Quách Phóng cũng không dám đuổi theo quá xa. Cuối cùng chỉ chém ở sau lưng Đại Thủ lĩnh Mã phỉ một đường không sâu nhưng miệng vết thương dài.

Tuyết Nguyên tăng tốc, Giang Long cũng đuổi theo, đánh rơi nhiều tên Mã phỉ chạy trốn. Nhưng đồng đảng của gã cũng không dám truy đuổi quá xa.

Trong lúc đợi Giang Long quay về, Quách Phóng đã ra lệnh cho quân sĩ dưới quyền, cho xử lý vết thương của những người đồng đội bị thương kia rồi. Cũng làm việc thống kê.

Lần này Biên quân thiệt hại ba mươi tám người rồi, thương nhẹ một trăm lẻ tám người, thương nặng bốn người. Quách Phóng sắc mặt xanh mét, nếu lúc trước không bị ba tên Thủ lĩnh Mã phỉ quấn lấy, làm bị thương thì? Cũng sẽ không có quân sĩ liều mạng xông lên phá giải trận pháp nghĩ cách cứu y. Tổng cộng đã chết ba mươi tám người, nhưng vì cứu y, bị thương mười hai người.

https://thuviensach.vn

Thấy Giang Long quay lại, Quách Phóng kiềm chế sắc mặt giận giữ, tiến đến đáp tạ.

- Đa tạ ân đức Cảnh đại nhân ra tay cứu giúp, vừa rồi nếu không phải Cảnh đại nhân kịp thời giết, đâm chết một mạng Thủ lĩnh Mã phỉ, bổn tướng e là hôm nay phải giao phó ở đây rồi!

- Quách đại nhân khách khí quá.

Giang Long chắp tay đáp lễ.

- Trên chiến trường, mọi người đều là huynh đệ, huynh đệ gặp nạn, chẳng nhẽ có thể thấy chết mà không cứu sao? Hơn nữa, với một mình bản lĩnh của Quách đại nhân, ứng phó với mấy tên tặc phỉ căn bản là không thành vấn đề.

- Cảnh đại nhân cũng cười nhạo bổn quan rồi.

Quách Phóng xua tay hổ thẹn, tiếp lời âm thanh vang vọng nói:

- Tuy nhiên Cảnh đại nhân nói một câu trước rất đúng, cùng nhau trên chiến trường, mọi người đúng là huynh đệ, người huynh đệ này, bổn quan nhận!

- Quách đại ca!

Giang Long lập tức nói.

- Giang Long hiền đệ!

Quách Phóng cười ha hả tiến đến, vỗ mạnh một cái trên vai Giang Long.

Biên quân nơi này rất nhanh đem sự tình sau chiến tranh sắp xếp ổn thỏa.

https://thuviensach.vn

Giang Long, Quách Phóng bước tới chỗ ở của Cấm quân. Rất nhiều dân phu chạy đến đây, giúp đỡ những quân sĩ bị thương kia băng bó. Lần này cùng so sánh Cấm quân và Biên quân, chính là muốn tổn thất nghiêm trọng rồi.

Mục Hiên ngồi trong đại trướng nhìn thống kê kết quả, sắc mặt tối lại như mực, thiếu chút nữa thì hộc máu.

Một ngàn Cấm quân, chỉ trong giây phút ngắn ngủi, đã chết trận hai trăm, trọng thương một trăm năm mươi. Còn về những vết thương nhẹ, hầu như mỗi người đều mang một chút thương tổn. Dĩ nhiên, không phải cùng Mã phỉ giao đấu bị thương, mà là khi chạy trốn khó tránh khỏi đụng chạm vào đấy.

Thiên Hộ Mao Minh, và Bách hộ Vương Xương lẳng lặng đứng một bên.

Còn có một tên Bách hộ Hạ Nghĩa lúc trước phụng mệnh Mục Hiên đi ngăn cản các quân sĩ chạy trốn, kết quả đã chết dưới đao của Mã phỉ.

- Vương Xương!

Mục Hiên đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt âm tàn.

Vương Xương liền bị hù cho run rẫy.

- Mục đại nhân, tài liệu chúng ta có được không đúng ạ!

Gã biết rằng Mục Hiên muốn hỏi Giang Long đã chết chưa.

- Hử.

Âm mũi Mục Hiên ngoằn nghèo.

- Tên Tiểu tử Cảnh gia này căn bản không phải là tay văn nhược thư sinh trói gà không chặt, hạ quan tận mắt thấy hắn một tay sử dụng thương pháp

https://thuviensach.vn

điêu luyện, xông vào trong đám Mã phỉ, giống như vào chỗ không người…

Vương Xương đem những gì trước đó thấy báo cho Mục Hiên.

Mục Hiên giật mình. Tiểu tử Cảnh gia không ngờ có thể giết chết hai thủ lĩnh Mã phỉ? Hơn nữa có mấy người bên cạnh bảo vệ, bản lĩnh cũng cực kỳ cao cường!

- Hạ quan tự thấy, nếu như đối địch chính diện, cũng không phải là đối thủ của Tiểu tử cảnh gia.

Vương Xương lại nói.

- Tên Quách Phóng này phá hỏng đại sự của bản quan!

Mục Hiên khẽ gần lên giận dữ.

Nếu như Giang Long thật là có bản lĩnh, như vậy trước đó nếu như Vương Xương theo sau, âm thầm xuống tay hạ thủ, mới có thể giết chết Giang Long. Nhưng lại bị Quách Phóng cản trở, để Vương Xương mang theo quân sĩ bảo vệ muối ăn.

Vương Xương do dự một chút lại nói:

- Hạ quan còn hoài nghi lần trước phái mấy người đi ám sát Tiểu tử Cảnh gia có phải toàn bộ đã chết trong tay của hắn…

Còn chưa dứt lời. Mục Hiên cũng đã tiếp lời.

- Ngươi lo lắng có người bị bắt sống?

- Dạ.

Vương Xương gật đầu.

https://thuviensach.vn

- Rất dễ có khả năng, ngài chưa hề tận mắt thấy sự lợi hại của tên Tiểu tử Cảnh gia và mấy tên bảo vệ Cảnh Phủ đâu.

- Ngươi không phải là bị người ta hù dọa cho dập mật rồi chứ?

Thiên Hộ Mao Minh bỗng nhiên cười nhạt châm biếm. Hứa Hữu Tài đứng ở một bên không muốn thấy Vương Xương luôn luôn khen Giang Long rất lợi hại. Khuôn mặt Vương Xương lập tức đỏ lên, há miệng thở dốc, nhưng cuối cùng không nói thêm gì nữa.

Mao Minh là Thiên Hộ, gã chẳng qua là Bách Hộ, hơn nữa trong mắt Mục Hiên, địa vị của gã không bằng Mao Minh.

- Tốt lắm!

Mục Hiên thô bạo vung tay ngắt lời tranh cãi của mấy người, hiện tại tâm tình của gã không tốt, cũng không có kiên nhẫn xem mấy tên thủ hạ này ầm ĩ.

Vấn đề hiện tại là xử lý như thế nào? Quân sĩ thủ hạ tổn thất hơn một phần ba, phần lớn quân sĩ đều bị hù dọa cho bể mật. Trong khoảng thời gian ngắn không thể bình phục, căn bản không có một chút sức lực chiến đấu. Nhưng kế tiếp còn phải đi đường nữa.

Vả lại, gã đã cùng mấy tên tiểu thương thương lượng êm đẹp, đồng thời còn cầm tiền đặt cọc trước, đội ngũ này lấy một phần ba muối ăn, giao hàng như thế nào đây?

Sau cùng là Giang Long, nghe Vương Xương nói Giang Long rất có võ lực, hộ vệ bên cạnh cũng không tầm thường, làm sao diệt trừ được hắn? Đây chính là nhiệm vụ mà Trình quý phi bên kia phân công.

Kết thúc không thành, nhất định sẽ bị liên lụy.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử, ngươi kiên nhẫn một chút.

Một tên dân phu nhiều tuổi băng bó miệng vết thương cho một quân sĩ Cấm quân thật cẩn thận. Quân sĩ trước kia làm sao được nếm qua khổ sở như thế này?

Liên tục kêu đau.

Đại phu đi theo quân, chỉ là chịu trách nhiệm bôi thuốc. Thật sự là người bị thương quá nhiều, chỉ dựa vào bọn họ căn bản sợ không qua nổi.

- Mục Hiên đã làm một việc tư, cùng tiểu thương cấu kết thuê Mã phỉ đến đây cướp phá đội ngũ, khiến cho nhiều quân sĩ mất mạng, hoặc là cả đời thành người tàn phế!

Quách Phóng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Giang Long liếc mắt một cái nói:

- Ngươi không cảm thấy lòng đầy căm phẫn sao?

Giang Long lắc đầu.

- Tức giận có ích sao?

- Ngươi thật có tầm nhìn.

Quách Phóng cười ha hả.

Thời điểm ở cái tuổi Giang Long này, Quách Phóng cũng chưa có tầm nhìn đó. Y ở biên cương nhậm chức, từ Đại Đầu Binh từng bước từng bước lên đến tướng quân Du kỵ hàng Ngũ phẩm, tâm tính cũng thay đổi từ từ. Vừa mới bắt đầu là nhóc con chưa ráo máu đầu, chỉ biết ỷ mạnh xung phong giết địch, chém đầu địch cầm đi lập công. Đợi lên chức vị, mới từ từ phát giác rất nhiều chuyện xấu xa u ám.

https://thuviensach.vn

Y hận, y phẫn nộ! Có bao nhiêu đồng đội thân như huynh đệ đã bị chết trên chiến trường? Thậm chí có ít hảo huynh đệ vì bảo vệ y, mới mất đi tính mạng quý giá, làm cho trong nhà phụ mẫu trưởng bối một đêm đầu bạc trắng, vợ con thảm thiết khóc lóc. Y có nghĩ qua vì các huynh đệ mà báo thù, đem toàn bộ những tên buôn bán bẩn thỉu giết sạch.

Nhưng cuối cùng, lại phát hiện lực lượng của mình sao mà nhỏ bé. Con đường ở phía trước, không ngờ chỉ có thể là nước chảy bèo trôi.

Cả gan đụng vào lợi ích của những người kia, cả gan dựa dẫm vào những người đó, không những đầu mình khó giữ được, mà ngay cả người nhà cũng chắc chắn chết không thể nghi ngờ. Trôi qua theo thời gian, y cũng phai nhạt suy nghĩ rồi. Chỉ có thể gắt gao bảo vệ điểm mấu chốt cuối cùng. Không phải mở mang tầm nhìn!

Giang Long ngoài miệng cũng không nói gì, nhưng trong lòng lại một câu kiên định. Khai thông tầm nhìn, là bất luận không hỏi. Mà hắn, thì muốn một số người trả giá thật đắt!

Vô số thi thể viễn xứ, kia đều là sinh mạng cả.

Lại tiếp tục đi mấy bước về phía trước, bên cạnh đột nhiên truyền đến một âm thanh to tiếng như trời giáng, làm cho Giang Long và Quách Phóng đều nghiêng đầu nhìn tới.

- Tên lão già kia, ngươi muốn ta đau chết à?

Hóa ra là một quân sĩ tuổi còn trẻ tay phải bị chặt đứt bốn ngón, đại phu cấp thuốc, liền để cho một dân phu tiến đến giúp đỡ băng bó.

Dân phu là một ông lão cao tuổi, mặc dù tay chân nhẹ nhàng đấy, nhưng tay đứt ruột xót, loại thống khổ này tự nhiên là không phải vì động tác cẩn thận một chút, thì không đau.

https://thuviensach.vn

Quân sĩ đau chịu không nổi, liền hung hăng giơ tay trái lên cho ông lão một bạt tai. Sau khi ông lão ăn tát, chẳng những không tức giận, ngược lại còn tiến đến đỡ quân sĩ vẻ mặt đau đớn, không ngừng an ủi.

- Ngươi nhịn một chút, cứ nhẫn nhịn, qua mấy hôm nữa sẽ hết đau.

Lần này dân phu được điều động phần lớn cao tuổi, không phải triều đình chỉ trưng dụng người già cao tuổi. Mà là lần này đi Biên cương rất nguy hiểm, không cẩn thận một đi sẽ không trở về.

Lão nhân cao tuổi làm sao đồng ý để cho trẻ con trong nhà gặp hiểm? Cho nên đều cho các sai dịch của quan phủ ở địa phương chút bạc, bản thân thay thế đứa nhỏ.

Bách tính Đại Tề hàng năm đều phải bị quan phủ trưng đi lao dịch đấy, quan phủ có bản ghi chép trong danh sách, nam tử trong nhà hàng năm luân phiên.

Hạng mục lao dịch chiếm phần đông, ví dụ như đào kênh, khai thông dòng sông, san đất, khai thác mỏ, và điều động dân phu giúp đỡ nhà binh vận chuyển hàng, cùng vận chuyển lương thực nộp lên cho quan phủ..v.v..

Mà trong lao dịch lại lấy loại này đến Biên cương vận chuyển hàng vô cùng nguy hiểm.

Lao dịch bình thường, con thay cha, người thanh niên thân thể cường tráng đấy, để cho người già ít chịu những đau khổ, nhưng loại lao dịch này chính là cha thay con rồi. Các lão nhân đều nghĩ tới mình là một lão già lọm khọm rồi, rồi cũng sẽ chết. Đứa trẻ còn nhỏ, còn có quãng thời gian dài sống tốt. Dân chúng phần lớn lương thiện, thuần phác, cũng như ông lão trước mắt này.

- Ta nhịn mẹ ngươi…

https://thuviensach.vn

Quân sĩ trẻ tuổi căn bản là không chút cảm kích, lại lần nữa dương tay hướng tới khuôn mặt của ông lão già vỗ qua. Ông lão không né tránh, bằng không quân sĩ trẻ động tác quá mạnh, lại ảnh hưởng đến vết thương.

Bàn tay mắt nhìn muốn gần người, nhưng vào lúc này, một cây trường thương đột ngột xuất hiện, hung hăng xuyên thủng cổ tay quân sĩ trẻ tuổi.

Máu tươi văng khắp nơi!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Mua Đầu Người

Mũi thương sắc bén lóe ra ánh quang, trực tiếp mang tay trái người quân sĩ gâm lên trên mặt đất. Người quân sĩ trẻ lập tức rú lên một tiếng thảm thiết. Thân thể quay cuồng, nhưng tay trái bị gâm vô cùng nhanh, căn bản không nhổ ra được.

Người cầm thương chính là Giang Long.

Thời điểm trước đó người quân sĩ trẻ tuổi chửi mắng ông lão bên cạnh có rất nhiều người nhìn sang, tận mắt thấy Giang Long ra tay không lưu tình, lòng dạ phát lạnh. Mới nhìn qua gương mặt quan viên tuấn tú này không thể ngờ lại tàn nhẫn như vậy.

- Một đám bỏ đi!

Giang Long không để ý người quân sĩ trẻ tuổi kêu đau, ánh mắt trên mặt các quân sĩ Cấm quân ở bốn phía chậm rãi đảo qua, chạm vào ánh mắt lạnh lùng của hắn, những quan sĩ Cấm quân kia đều theo bản năng né tránh, còn Giang Long trong ánh mắt những người này trong lòng đều kinh sợ. Không phải sợ hắn, mà là sợ đám bọn Mã Phỉ giết. Đã theo trong tận xương cốt đối với Mã Phỉ sinh ra tâm trạng sợ hãi.

Nếu giờ phút này lại có Mã Phỉ đột kích, phỏng chừng những người này căn bản không dám chống cự, xoay người mà bỏ chạy. Tuy rằng quân pháp có quy định, lâm trận bỏ chạy, chém! Nhưng các quân sĩ Cấm quân trước đây căn bản không có trải qua chiến trường, cho nên đối với quân pháp này cũng không có nhận thức rõ ràng. Nếu như ở Biên ải, thì trên chiến trường sẽ không xuất hiện loại tình huống này.

https://thuviensach.vn

Nơi này chiến dịch thường xuyên, quân kỷ nghiêm minh, không phải lấy kế sách ra để trang trí đâu, hơn nữa các quân sĩ cũng biết kỷ luật nhà binh, chuyện nhỏ còn có thể thương lượng đường sống, nhưng nếu là lâm trận bỏ chạy đó tất nhiên là chém không thể bàn cãi được, hơn nữa có đôi khi cho dù biết rõ là phải đi làm mồi nhử chịu chết, cũng chỉ có thể là phục tùng quân mệnh.

Tuy nhiên Cấm quân bên này tình huống coi như đặc biệt, bởi vì mọi người đều chạy trốn. Có câu là pháp không thể trách đông người, cũng không thể mang toàn bộ bọn họ ra chém.

- Các ngươi cũng chỉ dám bắt nạt dân chúng sao? Lúc trước trên chiến trường bị mấy tên mã phỉ giết thì đái ra cả quần, bây giờ lại đây to tiếng với người già? Các ngươi có chút bản lĩnh không? Cấm quân là cận vệ Thiên Tử, là thủ hộ Hoàng thành, bảo vệ dân chúng đấy, không phải để cho các ngươi cậy thế diễu võ dương oai! Đánh không lại mã phỉ không nói, rõ ràng còn đè trên người dân chúng trút giận, sao còn muốn dùng các ngươi làm gì?

Nói xong lời cuối cùng, đôi mắt sắc sảo của Giang Long liền chăm chú nhìn mặt người quân sĩ trẻ tuổi dưới chân. Quân sĩ trẻ tuổi cảm nhận được sát khí trên người Giang Long, bất chấp đau đớn trên cổ tay, liền sắc mặt kinh sợ tái nhợt, thân thể run rẩy.

- Đại nhân, xin, xin ngài tha cho y một lần đi.

Đột nhiên, cái ông lão bị đánh lúc này quỳ xuống đất ấp úng? Mở miệng lúng túng cầu xin.

Giang Long nghiêng đầu liếc mắt một cái nhìn ông lão, cặp mắt lại chăm chú hướng về người quân sĩ trẻ tuổi.

- Ta không thể giết ngươi, tuy nhiên những ngày tháng an nhàn của ngươi cũng đã chấm dứt.

https://thuviensach.vn

Tay phải bị chặt đứt bốn ngón, tay trái cổ tay lại bị bổn quan đâm thủng, sau này ngươi sẽ là người tàn phế! Cấm quân hiển nhiên sẽ không cần ngươi, mà không có thân phận Cấm quân, ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống vinh quang như trước ư? Trước kia ngươi có ức hiếp quá người nào, người ta sẽ tự tìm tới cửa trả thù. Tóm lại, đã làm chuyện gì, một ngày nào đó sẽ phải trả giá đấy.

Nói xong Giang Long giơ tay rút trường thương ra, liền với Quách Phóng cùng nhau rời đi. Mục Hiên bụng dạ khó lường, Giang Long và Quách Phóng hiển nhiên đều cầm binh khí đấy.

Mũi thương trong nháy mắt rời đi, người quân sĩ trẻ tuổi phát ra một tiếng kêu đau. Tuy nhiên đau điểm ấy, nhưng không bằng Giang Long nói những lời kia, làm cho gã bừng tỉnh, sau này gã chính là tàn phế, không còn là Cấm quân nữa rồi. Nghĩ đến sau này cuộc sống gian nan, người quân sĩ trẻ tuổi trong lòng như chết bụi. Bên cạnh đều là người bị thương, lúc trước chỉ lo đau xót, không có nghĩ nhiều, một đám bây giờ cũng đều mới nhận thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện.

Không làm Cấm quân, sau này bọn họ có thể làm cái gì? Lần này Cấm quân đại bại, triều đình tuyệt đối sẽ không trợ cấp cho bọn họ quá nhiều bạc. Đám này từ nhỏ cuộc sống nhàn hạ, người trẻ tuổi luôn luôn tâm cao khí ngạo, lần đầu cảm thấy sinh hoạt tàn khốc.

Cái ông lão nãy lúc này than nhẹ một tiếng, từ trên mặt đất đứng lên, đi gọi đại phu trong quân tới giúp đỡ, bôi thuốc cho người quân sĩ trẻ tuổi. Trong lòng lão không đành lòng, dù sao trong mắt lão người quân sĩ trẻ tuổi trước mắt, chỉ là một cái đứa nhỏ vẫn chưa hoàn toàn lớn lên.

Quách Phóng đi một bên một lần nữa quan sát Giang Long. Cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu người thiếu niên trước mặt này rồi.

https://thuviensach.vn

Đi tới bên ngoài lều lớn của Mục Hiên, quân sĩ phụ trách trực thủ đi vào trước thông báo, sau đó mới để cho hai người đi vào trong. Tiến vào lều lớn, Giang Long và Quách Phóng liền nhìn thấy gương mặt Mục Hiên lúc này u ám như mực.

Lần này Cấm quân hao tổn quá nhiều nhân thủ, muốn giấu diếm báo cáo, cũng không được. Biên quân cùng đem so sánh, chính là tốt hơn nhiều.

- Quách đại nhân, bản quan cùng ngươi thương lượng một việc.

Mục Hiên đầu tiên là nhìn liếc qua Giang Long, bây giờ đột ngột mở miệng.

Quách Phóng chắp tay nói:

- Mời Mục đại nhân cứ nói.

- Lần này Biên quân dưới sự chỉ đạo của Quách đại nhân, chém không ít đầu Mã phỉ, bản quan muốn mượn những cái đầu của Mã phỉ kia dùng một chút.

Mục Hiên vẻ mặt ngạo mạn nói.

Giang Long sau khi nghe xong, liền hiểu rõ, Cấm quân tổn thất nghiêm trọng, Mục Hiên tính toán đoạt chút công lao, nói những tên Mã phỉ này là do Cấm quân giết, tổn thất hơn, giết Mã phỉ cũng rất nhiều, vậy cho dù là bù đắp được những gì trôi qua rồi. Loại chuyện này Quách Phóng gặp nhiều, nhướn mày.

- Như vậy không tốt đâu?

- Hử.

Mục Hiên ỷ có Tín Vương và Trình quý phi làm chỗ dựa, không đem tướng lĩnh Biên quân Quách Phóng đặt trong ánh mắt.

https://thuviensach.vn

- Mạt tướng nói, như vậy không tốt!

Quách Phóng vốn tính nết kiên cường, chậm rãi đứng thẳng lưng lên. Mục Hiên liền sắc mặt khó coi.

- Nếu Mục đại nhân bằng lòng mua lại đầu những người đó, thì cũng có thể thương lượng.

Giang Long lúc này đột nhiên mở miệng. Quách Phóng có chút bất ngờ, liếc mắt nhìn Giang Long một cái.

- Đầu một người kia bao nhiêu tiền?

Mục Hiên ánh mắt nhìn về phía Giang Long vẻ lo lắng.

Lại dám hỏi gã đòi bạc!

- Trong quân đội đầu người đều có thưởng bạc, giá cả rõ ràng, tuy nhiên quân sĩ mỗi lần chém ghiết một Mã phỉ, còn có thể nhớ một lần lập công, lập công nhiều hơn, có thể được lên chức, cho nên Mục đại nhân phải cho nhiều bạc một chút để mua đầu những tên Mã phỉ kia rồi.

Giang Long không nhanh không chậm nói.

- Ngươi cho là bản quan không thể mua?

Mục Hiên hừ lạnh.

Giang Long ánh mắt sắc bén, hai mắt gắt gao nhìn chăm chú về phía Mục Hiên, kiên định nói:

- Nếu Mục đại nhân không sợ bị trách, có thể không mua.

Mục Hiên có loại ảo giác, tựa hồ bị Giang Long nhìn thấu tâm can. Liền theo bản năng né tránh. Ngẫm nghĩ một chút, cuối cùng thì gật đầu đồng ý.

https://thuviensach.vn

Sau đó liền thô bạo khua tay để cho Giang Long và Quách Phóng khẩn trương rời đi.

Mao Minh, Vương Xương, và Hứa Hữu lần lượt tiến vào. Ba người vừa mới bước vào lều lớn, liền nghe Mục Hiên trầm trọng nói:

- Tên Giang Long này không giữ lại được!

Ngay sau đó ba người liền nhìn nhau ngơ ngác.

Một lát sau, rời xa doanh trướng của Mục Hiên, Quách Phóng mới tò mò hỏi:

- Tại sao ngươi muốn đồng ý bán đầu Mã phỉ cho Mục Hiên?

Đó không phải là trách cứ Giang Long lắm miệng.

- Bởi vì gã có biện pháp làm ra đầu những người khác.

Giang Long nhìn về phía bầu trời đêm. Quách Phóng đầu tiên là sửng sốt, lập tức liền lĩnh hội lại.

- Ngươi nói là Mục Hiên nếu thật sự không có biện pháp, sẽ dẫn quân sĩ đi giết dân chúng Bắc Cương cho đủ quân số sao?

- Tiểu đệ gần đây mới thu thập đủ tư liệu của Mục Hiên, biết người này lòng lang dạ sói, chuyện gì cũng làm được, hơn nữa điểm trọng yếu nhất, là gã có chỗ dựa lớn rất vững chắc!

Giang Long dứt lời, liền đưa một số tài tiệu về thân thế của Mục Hiên nói cho Quách Phóng. Những tài liệu này đúng là Điệp Hương phu nhân gửi tới.

Quách Phóng sau khi nghe xong im lặng một hồi. Hóa ra Mục Hiên đứng ở phe cánh Tín Vương. Người có chỗ dựa, lá gan cũng đúng là lớn vô cùng!

https://thuviensach.vn

Bởi vì làm sai chuyện, sẽ có người bảo vệ, khỏi cần nhận hình phạt. Suy đoán của Giang Long không sai, Mục Hiên quả là có gan giết dân chúng Bắc Cương lấy sung làm Mã phỉ. Mà chuyện như vậy về Mục Hiên nghe nhiều rồi. Và đích thật là chuyện thật, không phải giả dối đồn đại.

Trở lại Biên quân nơi này, Mục Hiên để cho thân binh đi truyền lời, nói Mục đại nhân bằng lòng trả giá tiền cao để mua đầu Mã phỉ.

Quân sĩ Biên quân đến là không có ý kiến gì. Chỉ cần không phải tranh đoạt lấy không là được. Thời điểm thu dọn chiến trường, quân sĩ Biên quân cũng đã đem đầu Mã phỉ chặt từng quả từng quả rớt xuống, đặt ở bên chân, dứt khoát có đầu người thắt ở bên hông.

Thường thấy sinh tử, hơn nữa với Mã phỉ lúc đó thù sâu như biển, những quân sĩ Biên quân này sẽ không sợ những cái đầu máu chảy đầm đìa kia. Trong mắt bọn họ, đầu những người này chính là bạc, là công tích. Kết cục của Mã phỉ càng bi thảm, trong lòng bọn họ càng sảng khoái!

Trong đại trướng của Mục Hiên, Mao Minh đã mở miệng.

- Đại nhân, có thật người định dùng giá cả để mua đầu Mã phỉ?

Tuy rằng lúc trước không có ở bên trong trướng, nhưng gã và Vương Xương đều ở bên ngoài nghe lén.

- Bản quan cảm thấy tiểu tử Cảnh gia hình như đoán được ý nghĩ của chúng ta.

Mục Hiên nhíu mày.

Thật sự là bị đoán được ý nghĩ, Giang Long nhìn chằm chằm vào bên này, bọn chúng đúng là không thể hạ thủ.

https://thuviensach.vn

Mà muốn diệt trừ Giang Long kia lại không có dễ dàng. Thứ nhất Giang Long võ lực không tầm thường, thứ hai có Biên quân che chở.

- Vậy…

Vương Xương muốn mở miệng.

Nhưng Mục Hiên đã xua tay sốt ruột.

- Hai bên chúng ta nhiều chuyện, có thể dùng tiền để giải quyết, thì tiêu chút bạc đi.

Hiện tại quân sĩ Cấm quân đã thành một đám loạn. Hơn nữa Mục Hiên vội giao muối cho bọn tiểu thương, phải diệt trừ Giang Long…Giờ phút này đã sứt đầu mẻ trán rồi.

Nếu quả thật mang quân sĩ Cấm quân đi giết dân chúng Bắc Cương, như vậy lại làm cho cục diện hỗn loạn. Nhiều một việc, không bằng thiếu một việc đi!

Một lát sau, có người đi Biên quân nơi này, bắt đầu thống nhất thu đầu người.

Tiền trao cháo múc.

Mục Hiên thu được đầu người, khoảng chừng một trăm năm mươi cái, trong sổ ghi là quân sĩ Cấm quân giết đấy, xem như tạm thời giải quyết xong vấn đề khó khăn về số lính tử vong thê thảm. Quân sĩ Biên quân đến lấy được nhiều bạc, miệng cười toe toét.

Giang Long ngồi trong doanh trướng, nhưng vẫn chưa hạ bút viết. Đội ngũ gặp phải Mã phỉ tập kích bất ngờ, loại việc hệ trọng này hắn tự nhiên phải lần lượt viết trên sổ con. Nhưng nên viết như thế nào đây? Chẳng nhẽ viết những tên Mã phỉ này là do quân sĩ Cấm quân giết chết? Khiến Mục

https://thuviensach.vn

Hiên dùng tiền mua đầu người là chủ ý của hắn nghĩ ra đấy, tuy nhiên… Mục Hiên muốn lấy mạng của hắn!

Giang Long lại suy tư một lát, bắt đầu hạ bút. Chỉ chốc lát, sổ con viết xong, phái người mang đến trạm dừng chân gần nhất.

Biên quân phái người trực đêm, để cho các quân sĩ Cấm quân kinh hãi ngủ một đêm thật tốt.

Giang Long cũng vào trong trướng nằm ngủ. Tuy nhiên giấc ngủ cũng không yên ổn, bởi vì trong bóng đêm, có tiếng rên rỉ thỉnh thoảng vang lên.

Đến ngày hôm sau, sắc trời sáng choang, Giang Long đi ra doanh trướng, mới phát hiện chiến trường ngày hôm qua một vùng hỗn độn. Buổi tối, căn bản là thấy không rõ lắm, mà lúc này, trên mặt đất kia một bãi máu tươi, ánh mặt trời chiếu xuống mới lộ ra lòe loẹt dị thường.

Nhẹ nhàng giật giật cái mũi, trong không khí dường như vẫn còn một lượng mùi máu tanh nhàn nhạt.

Một lát sau, có quân sĩ truyền mệnh lệnh, nghỉ ngơi và chỉnh đốn nửa ngày, xế chiều đội ngũ tiếp tục xuất phát đi tiếp. Mà các quân sĩ bị trọng thương tự nhiên là sẽ bị đưa đi.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Mượn Thủ

Một đám quân sĩ Cấm quân trọng thương bị đưa đi ủ rũ, như cha mẹ chết. Sau khi trở về, bọn họ sẽ không ở lại quân sĩ Cấm quân nữa rồi. Đã không có thân phận này, chỉ có thể làm dân chúng bình thường.

Cuộc sống sau này…Tuy nhiên sau khi xuất ngũ, sẽ do huynh đệ trong nhà hoặc là huynh đệ họ trong tộc bổ sung vào chỗ khuyết, nhưng vị trí này là do bọn họ năm đó cạnh tranh mà có được, hai bên giữ lúc đó khó tránh khỏi mâu thuẫn, bổ khuyết người mới sau này có thể hoặc không giúp đỡ, cũng khó nói.

Lại có, thành người tàn tật, về sau cuộc sống không tiện, thậm chí có gãy tay gãy chân, cuộc sống tương lai sau này sẽ như thế nào? Thật sự là bọn họ không nghĩ tới, chính mình cũng có ngày hôm nay.

Ở Kinh thành, có hai mươi mấy vạn quân sĩ Cấm quân, cố tình đưa bọn họ lên chiến trường. Nhìn người bị thương nặng này bị mang đi, những quân sĩ Cấm quân khác trong lòng đều nhận thấy.

Kế tiếp còn có đường phải đi, có thể có hay không lần nữa lại gặp Mã phỉ? Hoặc là có thể có hoặc không quân sĩ tộc khác tiến đến đánh úp? Nếu quả thật gặp được, bọn họ có thể hay không cũng bị thương nặng, sau đó bị đưa đi? Hoặc là trực tiếp bị giết!

Một sáng tinh mơ, những quân sĩ này liền đào hố, giúp đỡ thu thập những đồng đội đã chết chôn cất, có vài người tử thi quá mức thê thảm, rất nhiều người kinh hãi, liền ói ra. Biên quân ở đây hy sinh quân sĩ không

https://thuviensach.vn

nhiều lắm, tuy nhiên cũng phải đem thi thể mã phỉ không đầu đi chôn cất. Không phải từ bi, mà là sợ nảy sinh dịch bệnh lạ.

Nghỉ ngơi và chỉnh đốn cho tới trưa, đội ngũ tiếp tục khởi hành, Giang Long nhìn những quân sĩ Cấm quân này, không khỏi lắc đầu. Bởi vì những quân sĩ Cấm quân này vẫn chưa hề khôi phục lại, mỗi người trên mặt đều rất hoảng sợ.

Trên đường đi, lúc nào cũng phải nhìn xung quanh, sợ có kẻ địch trong lúc đó bất chợt xuất hiện đến giết. Giống như là con thỏ con giật mình. Trông vẻ bộ dạng này, có thể vào trận chiến sao? Dám cùng kẻ thù chém giết sao?

Lại nhìn Biên quân một chút, rất sớm đã từ đồng bào tử trận đi ra, mỗi người ra chiến trường đều mang nụ cười trên mặt, khoác lác trước đây chính mình dũng mạnh như thế nào, giết bao nhiêu là mã phỉ, bán được bao nhiêu đầu người, được bao nhiêu là bạc.

Chỉ có điều các quân sĩ Biên quân phụ trách bảo vệ xe muối ăn, ai nấy đều thèm mỏi mắt. Không phục.

Bọn họ không sợ phải cùng mã phỉ chém giết, hơn nữa chỉ mong sao có thể xông lên. Không đánh giặc, thì đi kiếm khoản thu nhập thêm ở nơi nào. Không có khuản thu nhập thêm, chỉ dựa vào quân lương bị khấu trừ không ít kia, căn bản không thể nuôi sống người nhà.

Đại bộ phận quân sĩ Biên ải tổ tông nhiều thế hệ ở Bắc Cương, Bắc Cương cuộc sống gian khổ, thường xuyên bị các quân sĩ tộc khác đến cướp phá, cho dù là loại lương thực nào, tới thời điểm thu hoạch cũng chưa chắc có thể thu hồi về nhà mình. Có đôi khi cả nhà đều dựa vào chỗ quân lương này để sống.

Lúc xế chiều, mấy tên tiểu thương lại đi tới trong đội ngũ. Mục Hiên nhìn mấy người, vừa tức vừa giận, nhưng lại cố tình không thể hiện nổi

https://thuviensach.vn

cáu. Là gã khiến cho Mã phỉ cứ việc xung phong liều mạng đấy, hiện tại tổn thất vô cùng nghiêm trọng, có thể trách ai được đây?

Mấy tên tiểu thương về cơ bản cũng đã biết trước sau chiến dịch tối qua như thế nào, nhưng tự biết có trách nhiệm, nhưng cũng không thể hoàn toàn trách họ. Lần đầu tiên bọn họ chỉ làm cho mã phỉ hù dọa. Mục Hiên trách cứ, nói quân đội không đủ hỗn loạn, không có cách nào hướng về Giang Long hạ thủ, không có lý do gì khiến Quách Phóng mang Biên quân theo truy kích.

Lần thứ hai này là Mục Hiên hạ lệnh, khiến mã phỉ nhất định phải xung phong liều mạng đi lên. Kết quả ai biết quân sĩ Cấm quân lại vô dụng như vậy!

Những tên tiểu thương này trong lòng đối với quân sĩ Cấm quân rất khinh thường, thầm than may mắn có Biên quân bảo vệ Bắc Cương, bằng không nếu đổi thành Cấm quân đến thủ, Bắc Cương lớn như thế đã sớm rơi vào trong tay người ngoại tộc rồi.

Đến đây, đám lái buôn tự nhiên thúc giục, muốn đưa muối ăn cầm vào tay sớm một chút. Bọn họ đã thanh toán tiền dặt cọc, hàng chưa lấy trong tay, trong lòng thấp thỏm không thể an tâm bỏ xuống.

Mục Hiên thì bị thúc giục vô cùng bực mình, ngày hôm qua quân dịch Cấm quân bên này tổn thất nặng nề, rất nhiều Ngũ trưởng Thập trưởng và quan tướng cấp thấp chết trận, lại phải cấp thấp chết trận, hơn nữa hàng ngũ liền lộn xộn, và còn phải hao hết tâm trí để viết sổ con thoái thác trách nhiệm, thổi phồng thêm sự dũng mãnh vô song của quân sĩ Cấm quân, lấy công trạng lên trên người mình.

Đưa bên trên báo cáo tình hình của nơi này, có thể nói là sự tình phong phú. Lại có, Giang Long không chết, còn khiến gã rất bực mình. Trong khoảng thời gian ngắn cũng không có tâm tư suy nghĩ việc giao hàng cho

https://thuviensach.vn

tiểu thương ở nơi nào. Cũng may phía trước đường xá còn xa xôi, luôn có cơ hội, đám lại buôn mới không có quá ép lắm.

Bắc Cương hoang vắng, quân đội đi tới đây, tuy nhiên đúng là mới đi một nửa lộ trình mà thôi.

Tiễn chân tiểu thương, nhưng sự việc vẫn chưa có giải quyết, dọc theo đường đi, tâm tình của Mục Hiên đều không tốt, thỉnh thoảng phát cáu. Có mấy người thân binh làm việc không cẩn thận, còn bị Mục Hiên phẫn nộ, hung hăng đánh cho một trận.

Liên tiếp hai ngày, hàng ngũ đều bình an vô sự.

Tuy nhiên Mục Hiên bên này âm thầm có động tác, Quách Phóng phái người tới có phát hiện, nhưng lại không biết đám người của Mục Hiên muốn giở trò gì, đám người Giang Long và Quách Phóng chỉ biết âm thầm đề phòng cẩn thận.

Cũng không ai biết, có mấy người vẻ mặt lo lắng đang cưỡi ngựa với tốc độ nhanh nhất từ hàng ngũ hậu phương chạy như bay đến, đám người trên lưng ngựa toàn thân đều bụi đất, đã chạy liền một mạch mấy ngày đêm rồi.

Ngày này ban đêm, một thân binh bên cạnh Mục Hiên đến đây thông truyền, nói Mục Hiên tìm Quách Phóng, Giang Long, cùng với Trình Cương, Vi Hoán bốn người có chuyện cần thương lượng. Giang Long mơ hồ cảm thấy có chút không đúng.

Có chuyện gì, Mục Hiên chỉ cần Quách Phóng với mình thương lượng là tốt rồi, vì sao còn muốn kêu Trình Cương cùng Vi Hoán? Hai người này chẳng qua là Bách Hộ, hơn nữa là Bách Hộ Biên quân, Mục Hiên kiêu căng tự mãn, trước đó luôn luôn không để vào mắt đấy.

Giang Long nhắc nhở Quách Phóng.

https://thuviensach.vn

Quách Phóng cũng cảm thấy kỳ quái, gọi thân binh tới, đi thông báo cho tất cả Thập trưởng Ngũ trưởng nếu như phát hiện y có phát ra ám hiệu, hoặc là phát hiện đại doanh Mục Hiên có động tĩnh gì lớn, lập tức dẫn người đi qua giết.

Hết thảy đều sắp xếp tỉ mỉ xong xuôi, Giang Long mang theo Đồ Đô và mấy cận vệ, Quách Phóng thì mang theo Trình Cương và Vi Hoán cùng mấy thân binh, đoàn người mới hướng về lều lớn của Mục Hiên đi đến.

Đi tới trước mắt lều lớn, Giang Long liền phát hiện quân sĩ phụ trách trực thủ hai bên ánh mắt không có chút đối đầu. Vì thế hắn liền lén lút nháy mắt ra dấu cho Quách Phóng. Quách Phóng gật đầu nhẹ, ra hiệu tự mình biết rồi.

- Mục đại nhân mời Quách đại nhân, Cảnh đại nhân, còn có Trình Bách Hộ cùng Vi Bách Hộ vào trướng.

Quân sĩ xoay thân quay về vào trong thông báo:

- Những người khác đứng xa một chút, không được nghe lén các đại nhân nghị sự!

Đồ Đô nhướn mày. Còn Giang Long nhìn y một cái, đem trường thương đưa tới, ra hiệu tạm thời nhẫn nại.

Đồ Đô nhận lấy trường thương, cùng Cương Đế Ba Khắc, Tần Vũ, và thân binh Quách Phóng mang tới, từ từ lui ra.

Giang Long giơ tay vén rèm vải lều lớn lên, đi nhanh bước vào. Đám người Quách Phóng lần lượt theo vào.

- Không biết Mục đại nhân đêm khuya cho gọi, có chuyện gì quan trọng?

https://thuviensach.vn

Giang Long liếc nhìn Mục Hiên, cùng Mao Minh và Hứa Hữu Tài ngồi ở trong trướng.

Mục Hiên lại căn bản là không có để ý tới Giang Long, mà đưa mắt chăm chú nhìn trên người Quách Phóng.

Quách Phóng chắp tay hành lễ.

- Kính xin Mục đại nhân nói rõ.

- Được.

Mục Hiên bỗng đứng dậy.

- Bản quan liền nói cho ngươi biết, ở bên ngoài hai dặm, có một số lượng chừng một ngàn năm trăm Mã phỉ, chỉ cần bản quan hạ lệnh một tiếng, bọn họ sẽ phối hợp với Cấm quân đem hơn bốn trăm Biên quân thủ hạ của ngươi tiêu diệt toàn bộ!

- Mục đại nhân không sợ bị chém đầu sao?

Quách Phóng hai mắt híp lại.

- Lại dám cấu kết với Mã phỉ!

- Tất cả mọi người đều biết chuyện, không cần phải quanh co, hai lần trước Mã phỉ đánh lén, Quách đại nhân phải đoán được là bản quan sai khiến.

Mục Hiên không hề che dấu, thẳng thừng nói ra.

- Những quân sĩ kia chết đi, đều là thủ hạ của ngươi à!

Thần sắc Quách Phóng, rốt cục khó giữ vững bình tĩnh có chút kích động, trong nháy mắt vẫn nhớ đến đêm hôm đó, có mấy người quân sĩ

https://thuviensach.vn

chính vì phải cứu y, mới chết thảm trong tay bọn Mã phỉ, rung giọng nói:

- Ngươi không cảm thấy xấu hổ một chút nào sao?

- Bản quan nảy sinh ý tốt mới cho ngươi cơ hội, cùng ngươi thương lượng chính sự, cũng là cho ngươi con đường sống, đừng nói những lời vô dụng kia!

Mục Hiên quát khẽ một tiếng.

- Được!

Quách Phóng hít một hơi sâu, tự làm cho mình bình tĩnh trở lại. Mục Hiên trong mắt không có nửa điểm hối hận và bất an, có thể thấy người này thật là ý chí sắt đá, lòng lang dạ sói!

- Vậy không biết Mục đại nhân muốn hạ quan làm cái gì?

- Rất đơn giản!

Mục Hiên đột nhiên đưa tay chỉ về Giang Long.

- Trước hết giết hắn, lại tiếp tục giúp đỡ bản quan đem muối ăn hộ tống bình an đến điểm đến.

Quách Phóng châm biếm.

- Mục đại nhân dường như đánh chủ ý đến nhóm muối này đúng không?

- Đó là chuyện của bổn quan, tóm lại đến địa điểm, có thể làm cho ngươi vững vàng báo cáo kết quả kết quả nhiệm vụ thuận lợi.

Mục Hiên thấy Quách Phóng chiều hướng chưa hề thỏa hiệp, không khỏi cau mày nói:

https://thuviensach.vn

- Tuy rằng sức lực chiến đấu của Biên quân dũng mãnh, nhưng đối mặt hai mặt Cấm quân và Mã Phỉ giáp công cũng phải thua không thể nghi ngờ. Quách Phóng, ngươi không phải không thức thời như thế chứ?

- Chỉ vì có thể còn sống, liền có thể vứt bỏ tôn nghiêm, thù hận, còn có tín ngưỡng sao? Còn có nhóm muối ăn này, ngươi có biết đối với Bắc Cương quan trọng đến cỡ nào không? Mỗi khi muối ăn khan hiếm, các quân sĩ giữ gìn biên ải Đại Tề cách mỗi hai ba ngày mới có thể nếm được chút xíu vị mặn!

Đầu tiên Quách Phóng đột nhiên biến thành kích động, tiếp theo vừa nhanh chóng bình tĩnh lại.

- Ngươi không hiểu, nói cho ngươi những lời đó, ngươi căn bản không hiểu!

Hít sâu một hơi, đôi mắt Quách Phóng sắc bén chậm rãi đảo qua trong trướng.

- Quách mỗ có Phương thức hành sự và điểm mấu chốt của của mình, lần này e là phải phụ lòng ý tốt của Mục đại nhân rồi!

Dứt lời, miệng mang chút giễu cợt.

Biên cương quân sĩ không có muối ăn, liên quan gì bản quan?

Trong lòng Mục Hiên khinh thường, nhưng Mục Hiên là muốn cố gắng hết sức lôi kéo đấy, bằng không kế tiếp đường xá nguy hiểm, không có sự bảo vệ của Biên quân sức chiến đấu hùng mạnh, gã không có lòng tin có thể đem muối ăn đưa đến địa điểm thành công.

- Bản quan là tâm phúc của Tín Vương, Quách Phóng, nếu ngươi gật đầu đáp ứng, bản quan có thể vì ngươi dẫn kiến!

https://thuviensach.vn

Muốn dụ dỗ sao? Tín Vương, thật là chỗ dựa vững chắc!

Quách Phóng hừ lạnh một tiếng.

- Tín Vương là thân tử của Trình quý phi, mà hiện tại Trình quý phi không phải là Hoàng Hậu, nhưng hơn hẳn Hoàng Hậu, ở hậu cung toàn quyền xử lý tất cả công việc, các phi tần ở hậu cung không người nào có thể so sánh cùng, chỉ cần Trình quý phi thoáng thổi một chút gió bên gối, Quách Phóng ngươi có thể mây xanh thẳng lên, từng bước thăng chức, nói không chừng nhiệm vụ lần này kết thúc, có thể được điều động vào kinh thành, cùng Bổn quan ở trong Cấm quân nhậm chức như nhau!

Mục Hiên lại thuyết phục, nhưng thấy chỉ là ánh mắt ngang ngược của Quách Phóng. Không khỏi có một chút giận.

- Quách Phóng, không ngờ ngươi không biết hứng thú! Vậy Bổn quan sẽ nói cho ngươi biết một bí mật, đương kim Hoàng Thượng cũng có tâm tư muốn giết Cảnh Giang Long!

Quách Phóng kinh hãi, bản năng nghiêng đầu nhìn về phía Giang Long. Giang Long sắc mặt thản nhiên, không có phản bác.

- Hiền đệ, ngươi…

Quách Phóng trừng to mắt, Giang Long không ngờ không có phản bác. Những người khác trong trướng cũng đều bất ngờ, hiển nhiên lần đầu tiên nghe được Mục Hiên đề cập. Giang Long thấy Quách Phóng mở miệng, đây mới là mở miệng thản nhiên.

- Đương kim Thánh Thượng muốn giết một người, dễ dàng biết bao?

Sau khi nói tới đây đột nhiên chuyển đề câu chuyện một cái.

https://thuviensach.vn

- Nhưng tại sao lại còn muốn phái bổn quan đến Biên cương mượn tay dị tộc và mã phỉ?

Quách Phóng liền thoáng qua chút suy nghĩ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Mục Hiên Chết

Giang Long không phủ nhận là hoàng thượng có ý muốn diệt trừ mình, nhưng đồng thời lại mơ hồ cảm thấy là mình có nơi dựa dẫm, bằng không Hoàng thượng muốn một người biến mất, há chẳng phải rất dễ dàng hay sao?

Cần gì phải tốn sức như vậy, trước tiên phái mình đến Bắc Cương nhậm chức, rồi mới mượn tay người khác?

Phải biết rằng Hoàng thành là có kim y vệ đấy, kim y vệ làm việc không ai dám quản, chỉ cần viện một tội danh bất kỳ là có thể thay Hoàng thượng diệt trừ kẻ chướng mắt.

Có thể khiến Hoàng thượng phải kiêng dè đủ để thấy lai lịch của hắn không nhỏ.

Mục Hiên nghe xong cười nhạt.

Hoàng thượng có lẽ quả thực có chút kiêng kị, nhưng gã vẫn không sợ.

Trong triều đình có rất nhiều thế lực khổng lồ, Hoàng thượng phải nắm trong tay toàn cục, tất nhiên không thể làm ẩu.

Bằng không nếu khiêu khích nhiều người tức giận, bị kéo ra khỏi Long ỷ là cũng có khả năng đấy.

Dù sao Đại Tề kế thừa mấy trăm năm, thế lực của hoàng tộc để khống chế giang sơn đã là xa xa không bằng với lúc vừa mới kiến quốc rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng gã... Nếu hoàng thượng là chủ nhân, vậy gã chỉ là một thanh đao.

Một thanh đao không cần cần suy nghĩ, chỉ biết làm việc.

Hoàng thượng muốn diệt trừ người nào, gã liền động thủ, về phần hậu quả, không cần gã phải lo lắng.

Vả lại, cho dù thế lực phía sau Giang Long có lớn hơn nữa, thì cũng có thể lớn hơn Hoàng thượng được hay sao?

Mục Hiên đương nhiên sẽ không e dè nhiều lắm, gã chỉ cần đứng ở bên Hoàng thượng, kể cả sau này có nhiễu loạn, đến lúc đó Hoàng thượng và chỗ dựa vững chắc phía sau gã tất nhiên cũng sẽ bảo vệ gã.

- Quách Phóng, nếu ngươi thật sự trung thành với triều đình, trung thành với Hoàng thượng, thì không nên do dự!

Mục Hiên đột nhiên quát một tiếng chói tai!

Quách Phóng sau khi giật mình thì chậm rãi bình tĩnh trở lại, nhếch mép cười mở miệng nói:

- Mục Hiên, ngươi là tên tham quan ác bá muốn cấu kết với mã phỉ để nuốt riêng muối ăn trong quân đội đáng bị chém thành trăm ngàn mảnh, bản quan sao có thể tin tưởng ngươi?

- Ngươi!

Giang Long không phủ nhận, nghĩa là mặc định đồng ý rồi.

Nhưng Quách Phóng lại nói không tin Mục Hiên, đây rõ ràng là muốn đứng cùng phe với Giang Long rồi.

Mục Hiên vốn tưởng rằng nói ra bí mật này, Quách Phóng sẽ đứng cùng bên, dù sao cũng là đương kim Hoàng thượng có tâm tư diệt trừ Giang

https://thuviensach.vn

Long, đến lúc đó, giết Giang Long há chẳng phải dễ dàng?

Hơn nữa hành trình về sau, đội ngũ này cũng sẽ do gã toàn quyền nắm trong tay.

Có thể thuận lợi đem muối giao cho tiểu thương, lấy nốt số bạc còn lại.

Nhưng kết quả lại nằm ngoài dự kiến của gã.

- Ngươi dám cãi lại thánh mệnh?

Mục Hiên sắc mặt xanh mét.

Quách Phóng trầm giọng nói:

- Nếu ngươi có thể lấy ra thánh chỉ của hoàng thượng, bản quan lập tức nghe lời ngươi!

- Hừ!

Mục Hiên tất nhiên là không lấy ra được, hung hăng trừng mắt nhìn Quách Phóng một cái, rồi ánh mắt của gã đột nhiên chuyển sang Trình Cương cùng Vi Hoán,

- Hai vị Bách hộ, tình hình bây giờ các ngươi hẳn là thấy rõ ràng rồi, Quách Phóng thân là tướng lĩnh trong quân nhưng không có nhận thức thánh tâm.

Không giúp Hoàng thượng trừ nan giải nạn.

Hơn nữa hiện tại bên ngoài có một ngàn năm trăm mã phỉ mai phục, bản quan ra lệnh một tiếng, tất cả biên quân đều chết trận tại nơi này.

Hai người các ngươi lựa chọn thế nào?

https://thuviensach.vn

Theo chân Quách Phóng cùng chết ở nơi này, hay là từ nay về sau theo bản quan, ăn sung mặc sướng?

Mắt thấy không thể thuyết phục Quách Phóng đứng về phía mình, Mục Hiên bắt đầu khuyên giải hai bách hộ Trình Cương cùng Vi Hoán.

Từ lúc đội ngũ xuất phát đến bây giờ, đây là lần đầu tiên ánh mắt Mục Hiên nhìn thẳng vào hai người.

Hai tên biên quân Bách hộ, Mục Hiên thật không coi ra gì.

Chỉ có điều sau khi diệt trừ Quách Phóng, muốn khống chế được hơn bốn trăm biên quân, không có hai người này không được.

Tự trận chiến lần trước, Mục Hiên coi như thực sự hiểu được sức chiến đấu của biên quân, cũng nhận thức rõ ràng được sự dũng mãnh của đám mã phỉ.

Nếu như không có biên quân thủ hộ, chỉ có gã đem theo đám cấm quân còn lại hộ tống muối ăn, gã thật không dám tin tưởng sẽ đưa được muối ăn đến đích.

Trình Cương cùng Vi Hoán liếc mắt nhìn nhau, sau đó im lặng không nói gì, tuy nhiên trong ánh mắt nhìn về phía Mục Hiên cũng là xen lẫn ý trắng trợn trêu tức.

Mục Hiên cực kỳ giận dữ, gã đường đường là Tứ phẩm cấm quân chỉ huy Thiêm Sự.

Không ngờ bị hai Bách hộ coi khinh!

Trên mặt hiện lên một vẻ tàn độc,

- Đã cho các ngươi con đường sống, các ngươi không đi, vậy thì đừng trách bản quan xuống tay vô tình!

https://thuviensach.vn

Giang Long, Quách Phóng, Trình Cương, và Vi Hoán bốn người trước khi tiến vào trướng đều thuận tay chuẩn bị binh khí, nghe vậy lập tức tập trung lại cùng nhau, lưng tựa lưng chuẩn bị phá vây.

Mục Hiên chậm rãi giơ tay phải lên, chuẩn bị mạnh mẽ vung xuống.

Mao Minh và Hứa Hữu mang theo hơn mười tên thân binh đứng ở bên cạnh Mục Hiên, Vương Xương thì mang theo mấy trăm cấm quân còn lại mai phục bên ngoài đại trướng.

Bên này vừa động thủ, sẽ ra ám hiệu, đến lúc đó bọn mã phỉ mai phục cách đó không xa sẽ xông tới đây chém giết.

Nhưng mà đúng lúc này, Vương Xương vốn phải ở bên ngoài cùng với quân sĩ mai phục, đột nhiên gấp rút chạy vào.

- Mục đại nhân!

Vương Xương trên mặt thần sắc lo lắng dị thường, phá vỡ không khí căng thẳng trong trướng vải.

Mục Hiên tay đang cao cao giơ lên giữa không trung, chưa có hạ xuống.

Vương Xương mang theo quân sĩ mai phục, nếu hiện tại động thủ, đám quân sĩ sẽ không liều chết xông vào nữa.

Không có mấy trăm quân sĩ kia phối hợp, Mục Hiên không dám chắc có thể đánh bại bọn Giang Long bốn người.

- Chuyện gì?

Mục Hiên vẻ mặt lo lắng, nếu không biết rõ Vương Xương không phải kẻ không biết nặng nhẹ, gã đã một đao chém chết rồi.

Lại dám trong lúc mấu chốt này xông tới quấy rầy.

https://thuviensach.vn

Vương Xương nhanh chóng tiến lên vài bước, rồi ghé sát vào tai Mục Hiên nói chuyện.

Nhưng lúc này, gã đột nhiên nhìn sang phía Mao Minh đang đứng ở bên cạnh, giả bộ kinh ngạc kêu lên:

- Mao đại nhân, ngươi muốn làm gì?

Mục Hiên theo bản năng nghiêng đầu nhìn lại.

Tiếp đó chính là đột nhiên cảm thấy thắt lưng cùng lúc truyền đến một trận đau đớn!

- Vương Xương, ngươi làm gì vậy?

Mao Minh bị lời trước của Vương Xương hỏi bất ngờ ngây người sửng sốt, sau đó liền thấy Vương Xương trong tay áo đột nhiên trượt ra một con dao găm sắc bén, dao găm luồn vào khe hở áo giáp của Mục Hiên, lập tức đâm sâu vào.

Ồ ồ máu tươi theo miệng vết thương chảy xuôi xuống.

Mục Hiên không thể ngờ được, Vương Xương lại có thể xuống tay với gã!

Phải biết rằng Vương Xương chính là do gã một tay nâng đỡ lên đấy.

Trong cổ ngòn ngọt, từ miệng phun ra một ngụm máu tươi lớn, xuôi theo khóe miệng trào ra.

Khó khăn quay đầu lại, Mục Hiên nhìn chòng chọc Vương Xương, trước khi chết gã muốn biết vì sao.

Vương Xương thản nhiên không thèm nhìn ánh mắt của gã, đột nhiên hất mạnh gã xuống, ném thẳng vào trong lòng Mao Minh đang tiến đến.

https://thuviensach.vn

Mao Minh khẩn trương đỡ lấy Mục Hiên, sau đó dùng tay đè chặt miệng vết thương bên hông Mục Hiên, nhưng máu tươi vẫn loang loáng theo khe hở chảy ra.

- Vương Xương, ngươi ăn tim gấu gan báo, lại dám hạ ám thủ với Mục đại nhân!

Bách hộ Hứa Hữu Tài leng keng rút ra bên hông một đao thép, miệng quát chói tai, sau đó phất tay, ra hiệu nhóm thân binh đứng ở bên cạnh Mục Hiên tiến lên chém chết Vương Xương.

- Dừng tay!

Nhìn thấy thân binh định xông lên, Vương Xương đột nhiên gầm lên giận dữ,

- Mục Hiên cấu kết Bắc Cương mã phỉ đến đây cướp bóc đội ngũ, khiến cho cấm quân quân sĩ chết thê thảm!

- Còn thu mua đầu người, muốn lừa gạt thượng quan, lập giả công.

- Lần này lại tự lập đội ngũ áp giải muối ăn buôn lậu cho tiểu thương, kiến món lời kếch sù, đã là phạm vào tội lớn ngập trời, chết chưa hết tội!

- Triều đình đã điều tra rõ hết thảy, phái tới đặc sứ, bây giờ đang ở ngoài đại trướng, các ngươi còn không nhanh ra ngoài nghênh đón?

Nghe những lời nói ấy, cơ thể của thân binh chính là lập tức cứng đờ.

Bọn họ thường xuyên ở bên cạnh Mục Hiên, tuy rằng không rõ ràng lắm, nhưng là đại khái có thể đoán được Mục Hiên đã làm ra chuyện gì.

Vương Xương không có xử oan Mục Hiên.

https://thuviensach.vn

Nếu triều đình thật sự đã điều tra rõ cũng đã phái tới đặc sứ xử lí Mục Hiên, bọn họ nếu tiếp tục động thủ, đến lúc đó sẽ vác tội danh chống lại thánh mệnh.

Chống lại thánh mệnh, bọn họ lại là một nhóm, đến lúc đó bị đặc sứ cài cho tội danh tạo phản đều là có thể đấy.

Mà một khi tội danh này thành lập, thì chính là tội lớn liên luỵ cửu tộc!

Bọn họ đều có thân nhân, hơn nữa quý trọng cái mạng nhỏ của mình, nào dám lỗ mãng xằng bậy?

Đang dìu Mục Hiên là Mao Minh và Hứa Hữu Tài cũng ngây người sửng sốt.

Sau đó nhìn thấy Vương Xương khí thế mười phần, không giống bộ dạng giả vờ giả vịt, liền hít một hơi thật sâu.

Thực nếu có đặc sứ đuổi tới, vậy bọn họ cùng tham gia kế hoạch của Mục Hiên, còn ở bên cạnh giúp đỡ bày mưu tính kế, lại không giống Vương Xương tốt vận như vậy, được đặc sứ hỗ trợ, như vậy hôm nay kết cục cuối cùng sợ là khó lòng thoát chết.

Phản kháng?

Bọn họ không dám.

Tạo phản tội danh này, hai người bọn họ đều là không gánh nổi!

Tội lớn liên luỵ quá mức đáng sợ, một khi định tội, chính là toàn tộc nam tử bị giết, nữ tử đưa vào điếm kỹ, kết cục máu chảy thành sông.

Quách Phóng, Trình Cương, còn có Vi Hoán ba người bị hoàn cảnh thay đổi đột ngột trong khoảng thời gian ngắn làm cho bối rối.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là sắp động thủ ẩu đả rồi, sao tư dưng Mục Hiên bên này lại nội chiến?

Hơn nữa lại còn ló ra một tên đặc sứ.

Đặc sứ còn điều tra rõ Mục Hiên đều phạm vào những tội gì.

Biến hóa quá nhanh, đối với ba người mà nói có chút không thể tưởng tượng!

Giang Long lại có bộ óc linh hoạt.

Nghĩ trước nghĩ sau, rồi bấm đốt ngón tay tính chút thời gian, chính là minh bạch đặc sứ tại sao lại đột nhiên xuất hiện.

Chẳng phải là triều đình điều tra rõ tội trạng của Mục Hiên, mà do quả bom mà Cảnh lão phu nhân ở kinh thành thả ra cuối cùng cũng có hiệu quả.

Lúc tin thư của Lâm Nhã gửi đi, quả bom kia còn chưa nổ.

Cho nên mới sớm đến tay Giang Long trước mấy ngày.

Mà vị đặc sứ này, là sau khi vị Vương gia hoàng tộc kia bị nổ chết, Hoàng thượng sinh lòng kiêng sợ, không dám có gì xằng bậy nữa, cho nên phái người tám trăm dặm đường khẩn trương tiến đến truyền tin.

Không thể tổn thương tính mạng của hắn.

Chỉ có điều đặc sứ đuổi tới trong lúc tình cảnh hỗn loạn, Mục Hiên tên đã lên dây, đã là không thể thay đổi.

Cuối cùng chỉ có thể khiến Vương Xương tiến vào giết chết Mục Hiên.

Sau đó mới trấn an, thống lĩnh cấm quân.

https://thuviensach.vn

Mục Hiên không chết, một khi phản kháng, đến lúc đó mã phỉ cũng xông lên chém giết tại đây, hậu quả kia chính là không thể tưởng tưởng nổi.

Nhìn thấy vẻ sợ hãi của Mao Minh và Hứa Hữu Tài, Vương Xương mới từ trong lỗ mũi hừ lạnh một tiếng, soải bước đi về phía cửa trướng.

Mao Minh và Hứa Hữu Tài nhìn nhau, cuối cùng không dám ngăn lại.

Giang Long, Quách Phóng, Trình Cương, còn có Vi Hoán vẫn là cẩn thận đề phòng, bốn người đứng ở một góc khác của đại trướng.

Một lát sau, một đoàn người đi vào, thân thể đầy bụi đất.

Người dẫn đầu một tay cầm phất trần, mặt trắng không râu, không cần mở miệng nói chuyện cũng có thể nhìn ra là một thái giám.

Thái giám đã là người ở tuổi trung niên rồi, có tầng tầng nếp nhăn nơi khoé mắt, tiến vào đại trướng, quét mắt lườm Mục Hiên trong vũng máu, lấy khăn tay ra che mũi, vẻ mặt ghét bỏ,

- Trước tiên đem con chó chết này lôi ra đi, để khỏi làm bẩn mắt bọn ta!

Lập tức có người tiến lên, lôi Mục Hiên đã tắt thở kéo ra ngoài.

Giang Long khẽ chớp chớp mắt.

Mục Hiên lúc còn sống quá ngạo mạn, xem thường rất nhiều người, không coi tính mạng của thủ hạ cấm quân quân sĩ ra gì.

Cấu kết mã phỉ mai phục đánh lén.

Chết mấy trăm người.

Bây giờ người đã chết, còn bị thái giám chửi rủa là chó chết.

https://thuviensach.vn

Cấm quân quân sĩ tiến lên kéo thi thể Mục Hiên cũng là không có chút kính sợ nào.

Động tác thô bạo, chỉ mong có thể nhanh chóng lôi ra khỏi đại trướng.

Không thể không cảm thán, có đôi khi nhân sinh thật sự là vô thường!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Thái Giám Trung Niên

Mục Hiên quả thực bị lôi ra khỏi đại trướng như một con chó chết.

Có lẽ là bị ném ra bãi đất hoang, đến cái hố làm nấm mồ cũng không có người nào đào giúp cho một cái.

Không phải cho chó hoang ăn, thì cũng là cho sói trên thảo nguyên một bữa no nê.

Khi còn sống có kiêu ngạo, có vinh quang, thì sao chứ?

Thái giám trung niên lúc này ánh mắt di động, lanh lảnh thanh âm, sắc mặt hiền lành hỏi,

- Không biết vị nào là Cảnh đại nhân?

- Chính là bản quan.

Giang Long tiến lên trước một bước.

- Cảnh đại nhân quả nhiên tuấn tú lịch sự!

Thái giám trung niên lập tức xoay người thi lễ, cười mà tiến lên,

- Lúc ở kinh thành ta đã rất ngưỡng mộ tài văn chương của Cảnh đại nhân, chỉ có điều thân ở trong cung, không có duyên hội kiến, hôm nay may mắn được gặp Cảnh đại nhân, cuối cùng cũng thỏa mãn nguyện vọng.

https://thuviensach.vn

Giang Long ở ngoài mặt khách khí chắp tay đáp lễ lại, trong lòng lại thấy khó hiểu.

Cho dù Hoàng thượng kiêng dè Cảnh phủ, thái giám trước mắt cũng không phải nịnh nọt thể hiện thiện ý với mình như thế.

Lại khách khí với Giang Long vài câu, mời Giang Long ngồi xuống.

Thái giám trung niên mới là đề cập chính sự, lúc nhìn về phía những người khác trong trướng vải, ánh mắt lập tức trở nên sắc bén.

Ưỡn thẳng lưng, ngẩng cao cằm, vẻ mặt ngạo mạn.

So với lúc cùng Giang Long nói chuyện, dường như là hai người.

Giang Long thầm thán phục, quả nhiên là từ trong thâm cung đại nội ra, tay này tuyệt chiêu biến sắc mặt thật là đặc biệt, không phải người bình thường có thể học được.

- Cẩu tặc Mục Hiên kia cấu kết mã phỉ, đánh lén đội quân, khiến cấm quân quân sĩ thương vong hàng trăm người, hơn nữa lần này còn muốn tư tham nuốt muối ăn của đội ngũ bán cho biên cương tiểu thương, quả thực là cả gan làm loạn, xem thường quốc pháp coi trời bằng vung, chết chưa hết tội!

Thái giám trung niên vừa mở miệng, chính là khép Mục Hiên vào tội danh lớn.

Xem như định sẵn tội trạng.

Sau đó thái giám trung niên lại chửi mắng tiếp Mục Hiên một trận, hết cả nửa canh giờ, không có một câu lặp lại.

Sau khi mắng chửi xong, thái giám trung niên bắt đầu truy cứu trách nhiệm những người khác.

https://thuviensach.vn

Mao Minh, Hứa Hữu Tài, hai người này tham gia kế hoạch của Mục Hiên, cũng giúp đỡ bày mưu tính kế, bị thái giám trung niên hạ lệnh bắt giữ.

Đám thân binh của Mục Hiên cũng là bị trói lại.

Vương Xương khá may mắn, xem như lập công chuộc tội.

Bởi vì chính gã ra tay giết Mục Hiên, cho nên lần này chẳng những sẽ không bị truy cứu trách nhiệm, ngược lại còn có thể lên chức.

Khiến cho Mao Minh và Hứa Hữu Tài lúc bị áp hạ không ngừng cảm thấy đố kỵ, nếu hôm nay là hai người bọn họ mai phục ở bên ngoài có phải là tốt hơn nhiều không.

Lần này bị bắt, tiểu mệnh khẳng định khó bảo toàn.

Chỉ có thể hy vọng người nhà không bị liên lụy đã là tốt rồi.

Mục Hiên chết, Thiên hộ Mao Minh, Bách hộ Hứa Hữu Tài cùng một đám thân binh của Mục Hiên bị bắt, tất nhiên là gây ra một trận hỗn loạn trong cấm quân, Vương Xương phải mất rất nhiều sức lực mới coi như là ổn định được cấm quân, không đến mức bất ngờ nổi loạn, thái giám trung niên đối với biểu hiện của Vương Xương, cũng xem như là vừa lòng.

Vương Xương thấy vậy, trong lòng mừng thầm.

Kỳ thật thái giám này là người bên cạnh Trình quý phi, trước kia cũng qua lại khá nhiều với Mục Hiên, cho nên Vương Xương lúc ở kinh thành đã từng xa xa nhìn thấy vài lần.

Nếu như thật sự không nhận ra, Vương Xương cũng sẽ không lập tức tín nhiệm thái giám, mạo hiểm đi giết Mục Hiên.

https://thuviensach.vn

Thái giám trung niên hứa hẹn cho gã lợi ích, nói Mục Hiên chết rồi, Tín Vương tất nhiên muốn đào tạo thêm một kẻ thay thế.

Vương Xương hiện tại chỉ là một Bách hộ mà thôi, chức quan quá nhỏ, để có khả năng giúp đỡ Tín Vương, nói không chừng là gã có thể liên tục thăng chức, trở thành Tứ phẩm chính chỉ huy cấm quân Thiêm Sự.

Điều này làm sao bảo gã không vui cho được?

Đồng thời cũng là thầm reo vận may của mình tốt.

Lúc ủy nhiệm nhiệm vụ trước đó, hoàn toàn do Mục Hiên nhất thời tự quyết định, lại khăng khăng bắt gã dẫn dắt quân sĩ mai phục ở bên ngoài.

Mệnh tốt, xứng đáng để gã về sau từng bước từng bước thăng quan tiến chức hưởng vinh hoa phú quý.

Khống chế được cấm quân rồi, thái giám trung niên dò hỏi, làm sao ứng phó mã phỉ bên ngoài.

Quách Phóng đề nghị đặt bẫy, đem bọn mã phỉ giết chết ở nơi này.

Thái giám trung niên tất nhiên là đồng ý, nếu tiêu diệt được nhóm mã phỉ này, gã cũng là lập được công lớn.

Tuy nhiên đã đánh trận, khó tránh khỏi nguy hiểm.

Cuối cùng thái giám trung niên để Giang Long ra quyết định cuối cùng.

Giang Long đối với thái giám trung niên càng ngày càng hiếu kỳ, dần dần dẫn tới nghi ngờ, chẳng lẽ người này không phải tâm phúc của hoàng thượng?

Để gã ra quyết định, đương nhiên là đồng ý với ý kiến của Quách Phóng.

https://thuviensach.vn

Đến Bắc Cương nhậm chức, kể cả không phải là võ tướng, thì cũng đừng hy vọng có thể bình an không phải đánh trận, Giang Long đúng lúc đi theo Quách Phóng học tập, luyện luyện tay chân.

Quyền chỉ huy biên quân và cấm quân toàn bộ giao cho Quách Phóng.

Giang Long, Trình Cương, Vi Hoán, Vương Xương được phân công nhận nhiệm vụ.

Các quân sĩ cũng phải chuẩn bị sẵn sàng.

Sau đó chính là moi từ miệng Mao Minh ra phương thức phát ám hiệu, dụ dỗ mã phỉ đột kích.

Vết thương sau lưng đại thủ lĩnh Độc nhãn vẫn chưa khỏi, ngồi thẳng trên lưng ngựa, nhìn về phía doanh trại.

Ở bên cạnh gã, còn có hai đại hán mặc áo giáp

Hai người này cũng là thủ lĩnh của mã phỉ vùng lân cận, lần trước đại thủ lĩnh Độc Nhãn bị mất một số nhân thủ, không đủ người để có thể một mình hoàn thành nhiệm vụ lần này, cho nên đám lái buôn lại liên hệ thêm hai nhóm mã phỉ, ba nhóm hợp lại, nếu không thuyết phục được Quách Phóng, ba nhóm mã phỉ chung sức hợp lại, định chém chết toàn bộ hơn bốn trăm biên quân.

Mỗi nhóm có năm trăm quân, tất cả có một ngàn năm trăm tên mã phỉ.

Từ hướng doanh trại đột nhiên bốc lên một đám khói lửa, đại thủ lĩnh Độc Nhãn đếm, tổng cộng chín đám.

Không ngừng liếm liếm miệng,

- Họ Quách lần trước đuổi theo chém ta một đao, lần này ta nhất định phải tự tay băm đầu của y!

https://thuviensach.vn

Địa bàn của ba nhóm mã phỉ gần nhau, quan hệ coi như khá tốt.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên bắt tay hợp tác.

Mặt khác hai đại thủ lĩnh mã phỉ đã mở miệng nói sẽ toàn lực ra tay hiệp trợ.

Chiếm nhân mã nước Tề, đem theo lũ phản loạn, ba đại thủ lĩnh chính là xung trận ngựa phi lên trước hướng tới quân doanh đánh tới.

Một ngàn năm trăm con ngựa hăng hái chạy như điên, đại địa rung động, tràn ra từng đợt bụi mù.

Vừa mới tới gần, đại thủ lĩnh ba nhóm mã phỉ chính là nhìn thấy trong quân doanh có hai đám người ngựa đang chém giết lẫn nhau.

Có biên quân, có cấm quân.

Những tiếng la giết truyền vào bên tai bọn chúng.

Xem ra tất cả đều tiến hành theo kế hoạch của Mục Hiên.

Quần áo và áo giáp của biên quân với cấm quân là khác nhau rất lớn, đại thủ lĩnh ba nhóm mã phỉ lập tức dẫn theo thủ hạ nhằm phía có đông biên quân hơn.

Nhưng biên quân và cấm quân nhìn thấy mã phỉ xuất hiện, đột nhiên lui về phía sau tách ra hai bên.

Để cho nhóm mã phỉ tiến vào đại doanh trại.

Ba đại thủ lĩnh bỗng có dự cảm không tốt.

Nhưng mà ngựa đã phi rồi, trong bóng đêm bọn phản loạn phía sau nhìn không rõ quang cảnh phía trước, bọn họ căn bản không dám lập tức dừng

https://thuviensach.vn

lại.

Nếu không chắc chắn sẽ thành một đám rối loạn.

Cho nên bọn họ chỉ có thể kiên trì lập tức vọt vào giữa quân doanh.

Không có giảm lại mã lực, định từ phía bên kia doanh trại lao ra.

Nhưng lại vừa vặn lọt vào giữa đại doanh, ba người đang ngồi trên lưng ngựa bỗng nhiên lần lượt ngã chúi về phía trước, khiến bọn họ bị hất mạnh từ trên lưng ngựa xuống.

Hoá ra Quách Phóng đã lệnh cho quân sĩ đào sẵn hố bẫy ngựa ở trong này!

Chỉ là bởi vì thời gian quá gấp, cho nên hố đào không được sâu, bên trong cũng không kịp vùi lấp vũ khí sắc bén.

Bằng không người ngựa té xuống chắc chắn là bị đâm thủng lỗ chỗ khắp người đầy máu, chết không nghi ngờ.

Nhóm mã phỉ theo sát phía sau ba đại thủ lĩnh không kịp kìm ngựa lại, giống như sủi cảo lăn lông lốc từ trên lưng ngựa rơi xuống đất.

Bởi vì dừng gấp, tốc độ quá nhanh, đầu bị đập thẳng xuống tóe máu, mắt nổ đom đóm.

Cho đến khi hơn ba mươi người bị ngã xuống những người ở đằng sau mới phát hiện, dần dần thu chậm tốc độ, sau đó nhóm mã phỉ phía sau chen chúc lại với nhau.

Bây giờ kể cả thằng ngốc cũng biết là không ổn.

Nhưng một đám ngựa chen chen chúc chúc thành một đám, trong lúc nhất thời căn bản là không có biện pháp phân tán ra.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, quân doanh bốn phía sáng lên vô số cây đuốc, sau đó từng đạo hỏa tiễn cắt qua bầu trời đêm, như một dàn sao băng chuẩn bị rơi xuống.

- Chạy mau!

- Có mai phục!

Mã phỉ từng đám từng đám lớn tiếng gào thét, cố tránh mưa tên, nhưng càng cuống quýt, lại càng chen chúc vào một chỗ không thể tản ra.

- A!

Mã phỉ liên tiếp bị trúng tên.

Trên đầu hỏa tiễn buộc một bao dầu hỏa, bắn trúng người mã phỉ sẽ khiến bọc giấy bị vỡ, dầu hỏa văng khắp nơi, lập tức bốc cháy.

Quần áo trên người mã phỉ bị bắn trúng chỉ chốc lát đã bị cháy, lập tức liền biến thành một quả cầu lửa.

Rú lên thảm thiết rồi rớt ra khỏi lưng ngựa, lăn lộn trên mặt đất.

Không bị chết cháy, thì cũng bị vó ngựa dẫm chết.

Những mã phỉ ở gần đấy cũng sẽ bị dầu lửa bắn sáng, bọn chúng dùng lực đập tắt, nhưng rất khó dập hết, cho đến khi bị đốt cháy kêu lên thảm thiết.

Có những con ngựa trên người bị cháy, lập tức không phân biệt được phương hướng, chỉ biết chạy tán loạn khắp nơi.

Toàn cảnh chính là biến thành càng lúc càng thêm hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Nhóm mã phỉ ở tận sau cùng nhìn thấy tình cảnh như vậy liền tìm cách chạy trốn, nhưng đột nhiên bị từng đội từng đội biên quân lao ra chặn lại.

Biên quân tướng sĩ mượn tấm chắn của cấm quân dùng tạm.

Tạo thành một bức tường thép, khiến nhóm mã phỉ không còn đường để trốn.

Ưu thế của kỵ binh ở chỗ tấn công đột kích, nhất là cả một đoàn tiến công, lực sát thương kinh người.

Hiện tại người ngựa căn bản là chạy không nổi, bị biên quân dùng tấm chắn chặn lại, một tên mã phỉ cũng chạy không thoát.

Có mã phỉ định lần theo hai bên sườn chạy trốn, nhưng lần lượt bị ngã từ lưng ngựa xuống.

Các quân sĩ ở chỗ này đã đào dày đặc những hố sâu chừng nửa thước, đường kính lớn nhỏ cỡ nắm tay, vó ngựa đạp trúng là lập tức bị bẻ gãy.

Quách Phóng ra tay mạnh bạo như vậy, chính là muốn bắt hết toàn bộ một ngàn năm trăm tên mã phỉ tại nơi này.

Tổng cộng bắn ra ba lượt mưa hỏa tiễn, biên quân mang theo cấm quân bắt đầu xông lên chém giết, Giang Long vốn cũng định xông ra chiến trường, nhưng bị thái giám trung niên ngăn lại.

Chẳng phải chuyện đùa, lần này gã đến đây chính là muốn bảo vệ tính mạng Giang Long.

Nếu chẳng may Giang Long chết ở chiến trường hỗn loạn này thì phải làm sao?

Quả pháo thứ hai ở kinh thành, thật sự là quá mức kinh người!

https://thuviensach.vn

Trực tiếp chính là khiến cho Vương gia kia nổ tan xương nát thịt!

Hoàng thượng không dám cược, bằng không nếu chọc giận Cảnh gia, loại vũ khí này có thể hù ngài hàng đêm ngủ không yên.

Càng là thân chức vị cao, thân phận hiển hách, nắm trong tay quyền lực, càng là kẻ sợ chết!

Bọn họ muốn tiếp tục sống, hưởng thụ nhân gian vinh hoa phú quý.

Nếu không tại sao lại có nhiều Hoàng đế mê muội luyện đan thuật như vậy, chẳng phải muốn cầu trường sinh bất tử?

Giang Long chỉ có thể thuận theo.

Quách Phóng mang theo tướng sĩ xông thẳng vào chiến trường, lập tức đám mã phỉ liên tiếp bỏ mạng.

Thái giám trung niên lặng lẽ kéo Giang Long đi vào một nơi vắng lặng phía sau.

Bởi vì có Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, cùng với Tần Vũ đi theo, cho nên Giang Long cũng không e ngại.

- Cảnh đại nhân lúc trước cần gì phải lấy thân mạo hiểm? Phải biết Cảnh Phủ hiện tại chỉ có Cảnh đại nhân là độc đinh duy nhất.

Thái giám trung niên cười tủm tỉm, nói:

- Mục Hiên chết rồi, nơi này cũng chỉ có Cảnh đại nhân cùng chúng ta có quyền lực biên sớ trình lên trên, đến lúc đó viết như thế nào, còn không phải tùy ý chúng ta định đoạt?

Trắng trợn biểu lộ, muốn cướp công!

https://thuviensach.vn

Giang Long khách khí chắp tay,

- Bản quan nhậm văn chức, đối với chiến công không quá để ý.

Hắn không muốn tranh công, nhưng cũng không thể ngăn cản thái giám trung niên cướp đoạt, bằng không lại đắc tội với người.

Thái giám trung niên sửng sốt, lập tức chính là minh bạch, Vương Xương đã nói qua, Giang Long và Quách Phóng đám người quan hệ rất tốt.

Giang Long đây là không muốn tranh giành chiến công của Quách Phóng.

Đồng thời gã nghe cũng hiểu được, Giang Long sẽ không ngăn cản gã cướp công.

Thái giám trung niên tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

Kế tiếp, chính là thăm dò ý kiến Giang Long, chỉ chốc lát, hai người trao đổi xong, sẽ viết sớ như thế nào.

Cũng không thể viết không giống nhau, bằng không nhất định là sẽ khiến cho hoàng thượng ngờ vực.

- Kỳ thật chúng ta tìm Cảnh đại nhân, còn có một chuyện quan trọng cần thương lượng!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Kết Minh

Vừa mới đến đây, tuy rằng tình thế có chút ác liệt, nhưng dưới sự trợ giúp của Vương Xương, thái giám trung niên nhanh chóng khống chế được thế cục, sau đó Quách Phóng chỉ huy biên quân và cấm quân đặt bẫy tiêu diệt mã phỉ, tự nhiên dâng cho gã một công trạng lớn, cho nên tâm tình của thái giám trung niên lúc này là vô cùng tốt.

Tuy nhiên Trình quý phi phái gã lại đây, còn có nhiệm vụ trọng yếu khác.

Giang Long nghe vậy biết là đã tới lúc thái giám trung niên biểu lộ thân phận rồi.

- Có chuyện gì, xin nói rõ.

Thái giám trung niên khoát tay áo, vẫy tay ra hiệu cho đám tùy tùng hai bên lui ra, Giang Long thấy thế cũng cho đám người Đồ Đô lui ra, ở bốn phía cảnh giới.

Lúc này thái giám trung niên mới nghiêm mặt nói:

- Không dối gạt Cảnh đại nhân, kỳ thật chúng ta là người của Tín Vương!

- Tín Vương là đại nhân tài, tuổi trẻ tài cao, tài hoa hơn người, là rồng phượng chân chính trong loài người, hơn nữa còn có Trình quý phi ở trong cung phụ trợ, tương lai... Bản quan vẫn rất ngưỡng mộ, nhưng chưa có duyên tiếp kiến, trong lòng vẫn lấy làm tiếc.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Giang Long khẽ động.

Tuy rằng phía sau hai chữ tương lai là như thế nào, Giang Long không có nói rõ ràng, nhưng thái giám trung niên nghe vậy vẫn là hai mắt nháy lên sáng ngời, không khỏi lập tức nói tiếp:

- Nếu Cảnh đại nhân cũng rất xem trọng tương lai của Tín Vương điện hạ, vậy sao không cùng chúng ta toàn lực phụ tá?

Giang Long chỉ mỉm cười không nói.

- Cảnh đại nhân quả thực là người hiểu chuyện, có thể thấy rõ ràng tình thế, hiện giờ tuy rằng tiếng nói của Thái tử là cao nhất, nhưng chỉ giới hạn trong quan văn, mà không có võ tướng ủng hộ, Thái tử làm sao có thể ngồi vững Long ỷ hoàng tọa? Ngoại trừ Thái tử ra còn có Đại Hoàng tử thân phận hiển quý, nhưng mẫu phi của y thân phận hèn mọn, trong triều cũng không có thế lực lớn gì, căn bản không thể đánh đồng cùng với Tín Vương.

- Sau đó vốn còn có một Hoài Vương, nhưng...

Nói xong lời cuối cùng, thái giám trung niên ánh mắt nhìn về phía của Giang Long chính là có dụng ý khác.

Giang Long cũng là chuyển hướng đề tài này,

- Còn có Tấn vương điện hạ và Việt vương điện hạ.

Tấn vương đứng hàng thứ bốn, danh Triệu Thịnh, năm nay hai mươi tuổi, cũng là Hoàng tử trưởng thành rồi.

Việt Vương đứng hàng thứ sáu, danh Triệu Xương, năm nay mười lăm, so với Thái tử chỉ nhỏ hơn một tuổi, nghe nói thuở nhỏ thông minh phi thường, nghịch ngợm đáng yêu, rất có tài văn chương, lại trắng trẻo mũm mĩm, được lão hoàng thượng vô cùng yêu thích.

https://thuviensach.vn

- Bọn họ?

Thái giám trung niên tỏ thái độ khinh thường,

- Bọn họ ở trong triều gần như không có thế lực gì, Hoàng thượng cũng không có ý bồi dưỡng bọn họ thành thân tín, kể cả Đại Hoàng tử mà Tín Vương coi là đối thủ, cũng chỉ vì Đại Hoàng tử tuổi tác lớn hơn mà thôi.

Lập lớn không lập nhỏ, đây là trời sinh ưu thế lớn nhất của Tương Vương Triệu Dương thân là Đại Hoàng tử.

- Còn Hoàng thượng? Hoàng thượng tuy rằng đã lớn tuổi, trong hoàng cung cũng có khi nghe đồn long thể không được tốt, nhưng ai có thể biết Hoàng thượng còn có thể... mỗi lần một tin đồn, Hoàng thượng vẫn sống rất tốt đấy thôi, nói không chừng có thể gượng chống đến lúc Hoàng tử tuổi nhỏ nhất trưởng thành.

Giang Long lại mở miệng.

Thái giám trung niên kỳ thật cũng biết rất khó kéo Giang Long về phe Tín Vương.

Bao gồm cả mấy nhà kế thừa mấy trăm năm quyền thế trâm anh thế gia trong kinh thành, quyền quý hào phú, trừ phi là bởi vì quan hệ thân thích chỉ có thể đứng ở một phe nào đó, bằng không cũng sẽ không dễ dàng tỏ thái độ đứng về phe nào đâu.

Gã chỉ có thể cố hết sức mà thôi.

- Những lo nghĩ của Cảnh đại nhân cũng không phải là không có đạo lý.

Thái giám trung niên nói:

- Nhưng trước mắt Thái tử chiếm ưu thế tuyệt đối, mà Thái tử và Cảnh phủ lại... Ha hả!

https://thuviensach.vn

- Nếu trong tương lai có lúc nào Tín Vương cần bản quan, bản quan sẽ hết sức trợ giúp.

Giang Long không có ý định đứng sang phía Tín Vương, nhưng cũng không cần làm căng, nếu như là để đối phó Thái tử, tất nhiên sẽ cùng Tín Vương liên kết.

Thái giám trung niên cười cười, những lời này của Giang Long đã là ngụ ý có thể liên minh.

Thật sự là uy lực của cái loại vũ khí kia quá mức đáng sợ đến kinh người!

Cũng là mục đích lớn nhất để lôi kéo Giang Long.

Nếu như có thể một pháo khiến cho Thái tử... Tín Vương sẽ không còn đối thủ nữa.

Về phần Đại Hoàng tử, ít nhất từ bên ngoài nhìn vào không thấy có bản lĩnh gì lớn cả.

Đương nhiên, Thái tử không phải dễ ám sát như vậy.

Đây cũng chỉ là nghĩ vậy thôi.

Hoài Vương đã chết, hoàng tộc Vương gia cũng bị nổ chết không toàn thây, đã khiến cho người trong hoàng tộc lo lắng đề phòng, lực lượng phòng hộ bên người gia tăng thật lớn.

Huống chi Thái tử là người kế vị Đại Tề?

Hoàng thượng đã âm thầm hạ lệnh, không có chuyện quan trọng, không được để cho Thái tử ra khỏi Đông cung.

Đây chính là muốn bảo hộ Thái tử.

https://thuviensach.vn

Cùng với Giang Long kết minh, chính là mục đích chủ yếu của thái giám trung niên lần này.

Hiện tại đã thành, tất nhiên là rất vui mừng rồi.

Để biểu đạt thành ý của Tín Vương, thái giám trung niên nói với vài vị nhậm chức tướng lĩnh ở Bắc Cương, rằng Giang Long nếu gặp điều gì khó khăn, có thể bất cứ lúc nào tìm những tướng lĩnh này hỗ trợ, những tướng lĩnh này đương nhiên sẽ tận lực giúp đỡ.

Tiếp theo, thái giám trung niên lại nhắc nhở Giang Long cẩn thận,

- Mấy năm trước Hoàng thượng đã từng lệnh cho vài kẻ đứng ở phe Thái tử đến Bắc Cương nhậm chức, những người này chờ sau khi Cảnh đại nhân nhậm chức, sợ là sẽ có hành động, đến lúc đó Cảnh đại nhân cần phải cẩn thận đề phòng.

Tín Vương điện hạ mặc dù có lòng trợ giúp Cảnh đại nhân, nhưng Cảnh đại nhân nhậm chức quan văn, tướng lĩnh trong quân giúp đỡ dù sao vẫn có hạn.

- Bản quan sẽ ghi nhớ ân tình lớn lao của Tín Vương điện hạ!

Giang Long chắp tay cung kính.

Trong lúc thái giám trung niên và Giang Long trao đổi công việc, trên chiến trường đã chém giết thành một mảng.

Trải qua một trận trước đó, vốn dĩ quân sĩ cấm quân đã là bị mã phỉ dọa bể mật, không dám xông lên.

Nhưng Quách Phóng chỉ huy thích đáng, lại có mai phục từ trước, ngay ở phút đầu tiên đã khiến cho đội hình mã phỉ bị rối loạn người chết ngựa ngã, dọa đến quân địch tè ra quần.

https://thuviensach.vn

Đội quân tan rã!

Nhóm mã phỉ lúc này làm sao còn có thể hung hãn như trước?

Chỉ quáng quàng muốn tìm đường chạy trốn.

Mấy tên thủ lĩnh đều là bất chấp tất cả để tìm cách lao ra.

Bọn phản loạn dưới trướng lại càng không cần phải nói.

Đến mức quỳ xuống cầu xin tha mạng thì không có, đám mã phỉ này thực lòng hiểu được biên quân thủ đoạn tàn nhẫn, cho dù là đầu hàng thì sau đó đầu cũng vẫn sẽ bị chặt xuống.

Biên quân hành sự như vậy ngoại trừ lí do mã phỉ tàn nhẫn độc ác, đã giết chết bao nhiêu mạng đồng bào ra, còn một điều nữa chính là đầu mã phỉ có thể đổi tiền, ghi chiến công.

Bắt sống, không bằng chết có giá trị hơn.

Cho nên mã phỉ biết rõ đầu hàng chắc chắn là chết, đương nhiên phải tìm cơ hội chạy trốn.

Quách Phóng còn phân nhỏ đội biên quân ra, để cho một quân sĩ biên quânmang theo vài quân sĩ cấm quân cấm quân, quân sĩ biên quân đời nào lại sợ mã phỉ?

Nhìn thấy mặt, chỉ hận là không thể xông lên trước chém đầu, kiếm tiền.

Hành sự so với mã phỉ dũng mãnh hơn, có bọn họ đi trước dẫn đầu quân sĩ cấm quân mới khắc phục được những ám ảnh trong lòng, cùng nhau xung phong liều chết tiến lên.

Cho dù là một đàn cừu, có lão hổ dẫn dắt, chiến lực này cũng là không thể coi thường được.

https://thuviensach.vn

Quân sĩ cấm quân xông lên trước mới phát giác đám mã phỉ hoàn toàn chỉ lo chạy trốn, rất ít phản kháng.

Tự nhiên sát khí cũng nổi lên.

Bọn họ không phải là không có chút thực lực nào, đuổi giết bọn cướp là vẫn có thể làm được.

Mã phỉ tuy là hung hãn hơn, nhưng hiện tại đã rối loạn quân tâm, hoảng hốt chạy bừa, chỉ nghĩ cách chạy trốn để có thể bảo toàn tính mạng.

Trên chiến trường tình thế rõ ràng là nghiêng hẳn về một bên.

Trình Cương, Vi Hoán, cùng với Vương Xương dẫn đội, ở cục bộ chỉ huy.

Sau hơn một canh giờ, chiến sự chuẩn bị kết thúc.

Một ngàn năm trăm tên mã phỉ, chỉ trốn được không đến năm mươi tên.

Còn lại toàn bộ bị tóm gọn tại nơi này.

Tổng cộng thu được hơn một ngàn mốt ngựa, đao, thương… binh khí thu được hơn hai trăm thanh.

Cấm quân tử vong sáu mươi người, biên quân bỏ mạng năm, còn lại tất cả đều là vết thương nhẹ không có trọng thương.

Trận chiến này có thể nói là toàn thắng!

Nghe xong báo cáo, thái giám trung niên vui tới cười cong ánh mắt.

Lôi kéo Giang Long vào cùng nhau viết sớ trước, xem xét không có sai sót gì mới bắt đầu viết sớ thỉnh công cho các tướng sĩ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Quách Phóng, Giang Long lập tức nháy mắt ra hiệu, nhắc nhở phải chuẩn bị chút tâm lý.

Quách Phóng gặp những chuyện như thế này không ít, nên cũng không lấy làm kỳ quái.

Chỉ cần thái giám trung niên không quá tham là được.

Các tướng lĩnh ở trong trướng nghị sự, quân sĩ biên quân còn lại mang theo quân sĩ cấm quân ra bên ngoài thu gặt đầu người dọn dẹp chiến trường.

Nhìn quân sĩ biên quân giống như thu lúa mạch chặt lấy đầu người mã phỉ, quân sĩ cấm quân cấm quân phần lớn chịu không nổi.

Cảnh tượng quá đẫm máu!

Lập tức bị quân sĩ biên quân quát mắng.

Đến cả một cái đầu cũng không dám chém, còn xưng là quân sĩ sao?

Tuy chỉ mới liên kết một lần, cũng khiến cho quan hệ của biên quân và cấm quân hòa hoãn một chút, một vài quân sĩ biên quân còn bắt các quân sĩ cấm quân cầm đao lên chém.

Đấy là ý tốt!

Hiện giờ tuy rằng quân sĩ cấm quân cấm quân đang ở Bắc Cương, nhưng phía trước vẫn còn đường phải đi.

Nếu như ngay cả một người cũng không dám giết, nhát gan như thế, vậy thì kế tiếp nếu như gặp phải địch tập kích, rất có thể sẽ phải bỏ mạng.

Làm người, vẫn phải là tự mình cố gắng!

https://thuviensach.vn

Mục đích của chuyến đi này đã đạt được, thái giám trung niên sẽ quay về.

Kinh thành bên kia còn đang chờ gã trở về báo cáo tin tức.

Gã không dám ở bên ngoài lâu làm trì hoãn.

Gã không có quyền lực tiếp quản đội ngũ, sau đó trong đội ngũ phẩm giai cao nhất chính là tướng lĩnh Quách Phóng.

Sáng sớm ngày thứ hai, thái giám trung niên trước khi đi, lại kéo Giang Long sang một bên.

- Nghe nói Cảnh đại nhân đối với Điệp Hương phu nhân có chút ý tứ?

Thái giám trung niên cười tủm tỉm nói.

Giang Long không tỏ thái độ chỉ ho nhẹ một tiếng.

Thái giám trung niên chỉ cần liếc ánh mắt qua nhìn một cái là hiểu được, liền nói:

- Chỉ cần Cảnh đại nhân có thể phụ trợ Tín Vương điện hạ, Điệp Hương phu nhân cuối cùng tất nhiên chính là một phòng mỹ thiếp của Cảnh đại nhân!

- Thay bản quan đa tạ ý tốt của Tín Vương điện hạ.

Giang Long cùng lúc lộ ra một bộ dạng đắm đuối mê mẩn.

Thái giám trung niên hể hả cười to.

Tuổi trẻ, quả nhiên là nông nổi, đối mặt với mỹ sắc thật khó có thể kiềm chế!

https://thuviensach.vn

Ba cái đầu người của đại thủ lĩnh mã phỉ, cùng với Mao Minh, Hứa Hữu Tài cùng Mục Hiên và một vài thân binh đều bị thái giám trung niên mang đi.

Đội ngũ tiếp tục đi về phía trước, nhưng con đường trước mặt sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt.

Quách Phóng cưỡi ngựa, khôi giáp sáng rõ, chậm rãi đi giữa đội ngũ, nói với Giang Long:

- Mục Hiên tuy đã chết, nhưng đám lái buôn ở Bắc Cương đã đưa tiền đặt cọc muối ăn cho gã, đám tiểu thương này chắc chắn sẽ không cam tâm vì vậy mà dừng tay.

- Chúng ta cần phải cẩn thận đề phòng.

Giang Long biết rõ đám tiểu thương Bắc Cương đều là lòng lang dạ sói, là hạng người to gan lớn mật, nghe vậy gật gật đầu.

Nhưng cuối cùng, hai người cũng là quá lo lắng.

Bởi vì đội ngũ trong hai ngày sau, đi tới chỗ nào, lại đột nhiên có quân đóng tại địa phương đó gia nhập hộ tống.

Quân sĩ Bắc Cương không phải là loại mà mã phỉ dám tùy tiện đụng vào.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, đã minh bạch, hẳn là Hoàng thượng còn có động tác khác.

Sợ mình gặp nạn, mới khiến quân địa phương nơi đây hiệp trợ hộ tống.

Nói không chừng thậm chí Hoàng thượng còn có tâm tư muốn điều mình rời khỏi Bắc Cương vùng đất nguy hiểm này?

https://thuviensach.vn

Trước tình cảnh không đủ chắc chắn có thể diệt trừ tận gốc Cảnh phủ, Hoàng thượng không dám để Giang Long gặp chuyện.

Bốn ngày sau, đội ngũ tới đích, bình an thuận lợi chuyển giao muối ăn.

Quách Phóng, Trình Cương, Vi Hoán ba người mang theo đội ngũ biên quân quay về, cùng Giang Long cáo biệt.

Xem như đã hoàn tất nhiệm vụ, tuy rằng vẫn đang ở bên ngoài, nhưng Quách Phóng ba người đã không còn để ý nhiều nữa rồi, tìm một quán rượu cùng với Giang Long thỏa sức ăn uống no say một bữa.

Một tiệc rượu được bày ra, cảm tình của ba người dường như lại càng nồng hậu thêm vài phần.

Quách Phóng vỗ vỗ ngực nói, nếu Giang Long có việc, cứ việc cử người mang phong thư, chỉ cần có thể giúp được tuyệt đối không chối từ.

Trình Cương cùng Vi Hoán cũng vậy.

Nghỉ ngơi tại chỗ một đêm, ngày hôm sau từ biệt lẫn nhau.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Phương Hướng Phát Triển

Đứng yên tại chỗ, nhìn theo Quách Phóng, Trình Cương, và Vi Hoán ba người phi ngựa đi mất, trong lòng Giang Long dậy chút cảm giác lưu luyến rồi sau đó quay người đi vào một gian khách phòng của nhà trọ.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, và Tần Vũ đứng ở cửa canh phòng.

Ngoài ra còn có bốn hộ vệ của Cảnh Phủ đang thu thập hành trang.

Từ giờ trở đi chỉ còn lại bọn họ gấp rút lên đường mà thôi.

Nhẩm tính thì còn khoảng hai ngày lộ trình.

Đi vào ngồi ở trước bàn trong phòng khách, Giang Long mở ra tờ giấy Tuyên Thành trắng như tuyết.

Vừa mài mực, vừa suy nghĩ xem phải viết như thế nào.

Nếu đã cùng đám người Quách Phóng kết giao hảo hữu, hắn tất nhiên muốn đưa tặng cho mấy người một phần đại lễ.

Vả lại, vừa kết minh với Tín Vương, cũng khiến cho thái giám trung niên thuận tiện kiếm chút công, vậy là cũng đã thể hiện thiện ý rồi.

Trầm ngâm một lúc, Giang Long tay trái nâng cánh tay áo phía dưới tay phải lên rồi hạ bút viết như bay.

Chỉ chốc lát, đã viết đầy ba trang giấy lớn.

https://thuviensach.vn

Buông bút lông xuống, Giang Long cẩn thận đọc lại một lần, giọng văn dõng dạc, văn từ hoa lệ, quả thật là một trang văn chương như gấm vóc, cảm thấy hài lòng mới thổi khô nét mực nhẹ nhàng gấp lại.

Ra khỏi nhà trọ đưa cho Đồ Đô.

- Mau chóng gửi về trong phủ.

Giang Long nhẹ giọng dặn dò.

- Vâng!

Đồ Đô khom người lên tiếng trả lời, sau đó nhanh chóng rời đi.

Ở nhà trọ nghỉ ngơi thêm một lúc, chuẩn bị đầy đủ cácnhu yếu phẩm cần thiết cho sinh hoạt, đám người Giang Long lại bắt đầu khởi hành, hướng thẳng đến huyện Linh Thông.

Từ chỗ này về sau, càng đi càng hoang vắng, phải đi rất lâu mới có thể gặp được chỗ có người ở.

Hơn nữa cho dù gặp được thôn xóm, cũng rất khó để tiếp thêm nước.

Bắc Cương không phải là không có sông lớn, nơi này địa thế cao, nước sông chỉ chảy về một hướng phía đông, nhưng sông nhỏ thì lại rất ít, đào giếng lại khó khăn, không giống những nơi khác đào một chỗ bất kỳ, không đến ba hoặc năm mét, nhất định là có thể đào ra được nước.

Có rất nhiều nơi chủ yếu chính là sống dựa vào ông trời, trời thương, thời vận đủ tốt, cho làm mấy trận mưa xuống lương thực mới có thể thu hoạch.

Còn nếu như gặp phải thời tiết khô hạn, vậy thì không thể thu được chút quả, hạt nào.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là nguyên nhân giá lương thực ở Bắc Cương cao hơn hẳn so với những nơi khác.

Trên đường đi, Giang Long gặp được rất nhiều thôn trang, dân chúng đều là cực khổ vô cùng.

Hơn nữa đều đào hố dự trữ nước, trời mưa tuyết rơi mới có thể trữ được ít nước, bọn họ ngày thường đừng nói tắm rửa, đến rửa mặt cũng phải cách vài ngày.

Hầu Giang bên kia lại đưa tới một phong thư.

Là do ba vị văn sĩ viết, giới thiệu tỉ mỉ dân phong Bắc Cương, hoàn cảnh, tình trạng sinh sống của bách tính.

Giang Long vừa xem, vừa so sánh với tình hình dọc đường đi.

Trong thư còn viết, những thôn nghèo này đến mã phỉ cũng không thèm đến cướp, cho dù dị tộc có xâm lược, cũng sẽ không đối phó với đám dân chúng này, mà bản thân những người dân ở nơi đây, cũng chưa có học qua sách không thông hiểu lí lẽ, cũng không có rõ ràng khái niệm quốc gia.

Giang sơn Đại Tề có do ai làm Hoàng đế, thì cũng đâu liên quan gì đến họ?

Kể cả Đại Tề có bị Bắc Cương dị tộc lật đổ, cũng không ảnh hưởng đến cuộc sống của bọn họ.

Trong tín thư, hoặc nhiều hoặc ít có chút bất mãn với bách tính nơi đây.

Tuy nhiên Giang Long lại không để ý đến điều đó, triều đình không thể trợ giúp cho bách tính nơi đây, cuộc sống của bọn họ lại gian nan vất vả, với lại dị tộc Bắc Cương cho tới bây giờ cũng chưa làm thương tổn gì bọn

https://thuviensach.vn

họ, dựa vào cái gì bắt bọn họ nhất định phải trung thành và tận tâm với Đại Tề chứ?

Vì Hoàng đế là thiên tử?

Thiên hạ vốn là của hoàng thượng?

Những thứ này chẳng qua chỉ là hoàng gia vì muốn củng cố giang sơn, bịa đặt ra những lời nói dối mà thôi.

Giang Long sõi đời, tất nhiên là nhìn thấu đáo.

Tóm lại, nếu muốn dân chúng ủng hộ, ngươi phải mang đến lợi ích thực sự cho họ mới được.

Trên mặt đất hoang vu trồi lên từng mảng cỏ dại thấp bé, bởi vì bây giờ chưa tới mùa hè, cho nên cỏ dại vẫn chưa mọc cao lên.

Giang Long trước khi rời khỏi kinh thành đã hứa, sẽ tặng Cảnh lão phu nhân người vẫn hoài niệm phong cảnh Bắc Cương một bức họa thảo nguyên đồng cỏ xanh tươi.

Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải là lúc thích hợp.

Có một câu nói là cùng sơn ác thủy xuất điêu dân, không phải là không có đạo lý.

Rất nhiều dân chúng không có khái niệm quốc gia, không nhìn thấy triều đình, sợ nghèo sợ đói, tự nhiên là nhìn thấy tiền tài lương thực liền muốn tới cướp.

Bọn họ sẽ không nói đạo lý đâu.

Chính là cướp!

https://thuviensach.vn

Cướp được của người khác, sẽ thành của bọn họ.

Có lẽ theo bọn họ, như vậy không gọi là cướp, mà là lấy, vì tất cả mọi người đều có suy nghĩ giống nhau.

Trên thực tế, triều đình đối với những địa phương này đúng thật là không có thế lực gì ràng buộc.

Đất rộng người vắng, quản làm sao được?

Mà lại còn nghèo khổ như thế!

Đầu nhập xa xa vượt qua thu hoạch được.

Những loại địa phương này không đáng để triều đình bỏ ra nhiều nhân lực vật lực.

Giang Long đối với đám cướp này không hề khách khí, nhìn thấy đôi mắt đỏ ngầu của những người đó, cùng bộ dạng hung tàn, biết ngay không phải thứ gì tốt, hắn là đã cướp đoạt không phải chỉ một lần hai lần, ai có thể cam đoan sau lưng những người này không treo vài mạng người?

Kể cả không có, cũng vẫn phải đề phòng.

Tránh cho những người đến sau gặp nạn.

Bọn chúng đều chỉ là một nhóm tiểu phỉ, nhiều thì hai mươi mấy người, ít thì chỉ có mấy người, trong tay cầm côn bổng.

Miệng không ngừng gầm rú hú hét.

Giang Long mang theo đám người Đồ Đô tiến thẳng tới, giết tên đầu lĩnh, những người còn lại đánh thành tàn phế.

https://thuviensach.vn

Chỉ có hai ngày lộ trình, ước chừng gặp mấy chục đám cướp nhỏ như vậy.

Bắc Cương quả nhiên là một nơi tuyệt đối không an toàn.

Chỉ có những thành trấn lớn hơn mới tương đối đỡ một chút, nơi này có triều đình quan viên nghiêm khắc quản chế, lại phái cả quân đội đóng giữ.

Thật sự là quân đội nơi này đều rất có tác phong và tinh thần thép, hạ thủ không lưu tình, cho nên quân đội ở trong lòng dân chúng địa phương có lực uy hiếp rất mạnh.

Huyện Linh Thông nằm trong quận Vọng Sa Tiên Châu.

Ở phía chính bắc của quận Vọng Sa, gần như tiếp giáp biên giới.

Giang Long cùng mọi người suốt chặng đường đi, tận mắt chứng kiến, lại thêm lời giới thiệu trong thư của ba vị văn sĩ, cuối cùng đối với phong tục tập quán của Bắc Cương cũng có một cái nhìn tổng thể.

Tầm xế chiều, đám người Giang Long bước chân vào địa giới huyện Linh Thông.

Bởi vì phải đảm nhiệm chức vụ ở nơi đây, cho nên Giang Long càng phải quan sát nơi này cẩn thận hơn nữa.

Những cái khác cũng không có gì đặc biệt, nhưng ở gần thị trấn Linh Thông, Giang Long phát hiện có một con sông rộng lớn.

Nước sông mênh mông, mạnh mẽ chảy xiết, Giang Long thúc ngựa đi đến bên vách đá, trên mặt cuối cùng cũng nở một nụ cười.

Nếu như đã đến đây nhậm chức, dù sao cũng phải làm vài việc gì đó.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ hắn cứ nhăn trán nhíu mày suốt, nhưng nhìn thấy con sông này, dù gì cũng chứng tỏ nơi này không thiếu nước, đây coi như là một điểm tốt.

Chỉ cần không thiếu nguồn nước, là có thể trồng các loại cây lương thực, phát triển nghề chăn nuôi gia súc.

Chỉ cần làm tốt, khiến cho dân chúng nơi đây ăn no mặc ấm coi như là không thành vấn đề.

Từ trên lưng Tuyết Nguyên nhảy xuống, vỗ nhè nhẹ lên mông ngựa, để nó tự do dạo chơi gặm cỏ.

Giang Long tiến lên vài bước, ngồi xổm xuống lấy tay vốc một nắm đất, nhẹ nhàng xoa nắn ở giữa những ngón tay.

Mở bàn tay ra nhìn nhìn, lại thuận tay ném xuống.

Tần Vũ cũng để cho Hắc Thụy dạo chơi cạnh bờ, trong mấy con thú cưỡi, cũng chỉ có Hắc Thụy là có gan dám tới gần Tuyết Nguyên.

Tuy nhiên đáng tiếc chính là, hai con ngựa này đều là giống đực.

- Tiểu thiếu gia, ngài đang nhìn cái gì vậy?

Tần Vũ tiến đến gần, tò mò hỏi.

Giang Long đứng dậy, ánh mắt nhìn bốn phía, mở miệng trả lời:

- Ta kiểm tra một chút cấu tạo và tính chất của đất đai nơi này, xem thích hợp để trồng loại cây lương thực nào.

- Nơi này hoang vắng như vậy, trước kia chắc là chưa trồng bất cứ loại cây lương thực nào?

Tần Vũ sửng sốt.

https://thuviensach.vn

Nhìn mảnh đất um tùm cỏ dại, cũng không có bất cứ dấu vết khai thác nào.

- Trước kia không có, không có nghĩa là không thể trồng.

Giang Long thản nhiên cười nói.

Đồ Đô lúc này tiến đến gần, y chính là xuất thân từ dị tộc Bắc Cương, đối với nơi này tất nhiên là càng hiểu rõ, năm đó lúc ở Cảnh phủ, Tề Tề Đức không ít lần cùng với các tộc nhân tán gẫu về phong cảnh quê hương.

Bên ngoài dù tốt thế nào đi nữa, cũng không bằng quê nhà!

Tề Tề Đức vừa nhắc tới đại thảo nguyên, chính là tràn đầy hoài niệm và ca ngợi!

- Bắc Cương thiếu nước!

Y chỉ ra khó khăn lớn nhất của nơi đây.

Đoàn người ngoại trừ Giang Long, khuôn mặt những người khác đều đầy cát bụi, bởi vì phải tiết kiệm nước, cho nên mặc dù bão cát lớn, bọn họ cũng vẫn không dám tùy tiện rửa mặt.

Giang Long cười ha hả, hất cằm về hướng con sông,

- Chừng này nước còn không đủ dùng hay sao?

Con sông này tên là Hồn Hà, ba vị văn sĩ trên thư có nói rõ.

Cấu tạo và tính chất của đất đai Bắc Cương phần lớn là rời rạc, dễ dàng bị nước sông cuốn trôi, mới khiến cho nước sông đục ngầu, tên này từ nguyên nhân đó mà có.

Nước sông Hồn Hà có thể dùng không?

https://thuviensach.vn

Những người khác đều là ngơ ngác nhìn nhau.

Giang Long ở kiếp trước, không biết đào bao nhiêu kênh mương nhân tạo.

Chỉ cần ở bên bờ sông, có thể tìm được vị trí phù hợp để đào là được.

Đương nhiên, con sông lớn như vậy không dễ dàng mở đê, bằng không hiểm họa vô cùng, trước tiên phải cẩn thận thăm dò tốt địa hình mới được.

Giang Long nhìn khắp xung quanh, lại chăm chú nhìn địa hình phụ cận.

Mênh mông bát ngát.

Phát hiện vùng xung quanh thị trấn Linh Thông, đều là bình nguyên, chỉ có một vài nơi là đất đồi núi.

Như vậy nếu quả thật có thể phát triển khai thác, nơi này nói không chừng có thể trở thành kho lúa của Bắc Cương.

Giang Long hít sâu một hơi, mới vừa tới nơi, hắn đã tìm ra được phương hướng phát triển.

Huýt một tiếng sáo, gọi Tuyết Nguyên, Giang Long nhảy phóc lên lưng ngựa.

Mọi người tăng tốc độ phi ngựa, phi thẳng về phía thị trấn Linh Thông.

Tuy rằng xa xa có thể nhìn thấy thị trấn, nhưng khoảng cách thực sự vẫn còn tương đối xa, phi ngựa ước chừng phải hết nửa canh giờ mới tới cổng thành.

Giang Long ghìm ngựa dừng lại, cách vài chục trượng xa, quan sát thị trấn.

https://thuviensach.vn

Cổng thành có mấy vị quân sĩ đứng sát bên tường thành canh gác, tuy nhiên người nào người nấy đều lơ đãng uể oải.

Có rất ít dân chúng vào trong thành trì

Tường thành màu vàng đất do đá gạch lũy thế ráp thành, sần sùi thô ráp, khoảng trống giữa các khe khá rộng, chỉ cần là người có chút thân thủ, đều có thể tay không leo lên, nếu có quân đội dị tộc đột kích, như vậy đối với quân sĩ thủ thành bên Đại Tề rất bất lợi.

Hơn nữa tường thành bị xói mòn nghiêm trọng, vả lại chỉ cao không đến hai trượng.

Cửa thành được làm từ một tấm gỗ dày bản bên ngoài bọc một lớp vỏ sắt, lớp vỏ sắt quá mỏng, trải qua gió táp mưa sa, sớm đã rỉ sét loang lổ.

Rất nhiều chỗ lộ ra màu đen vàng của gỗ.

Cũ nát, xiêu vẹo, lâu năm không được tu sửa, y như những gì ba vị văn sĩ trên thư đã viết.

Mấy tên quân sĩ gác cửa thành nhìn thấy đám người Giang Long, mới là dần dần lấy lại tinh thần.

Tất cả đám người Giang Long đều đang cưỡi những con ngựa cao to, vừa thấy cũng biết không phải là dân chúng bình thường.

Muốn tiến vào thành trì, là phải thu phí vào thành.

Nếu như có thể đòi hỏi nhiều một chút, tối nay bọn họ có thể có được bữa rượu thịt rồi.

Đáng tiếc là, bọn họ còn chưa kịp mở mồm, Đồ Đô đã tiến lên biểu lộ thân phận.

https://thuviensach.vn

Nghe nói là Huyện lệnh đại nhân vừa mới nhậm chức tới đây, các quân sĩ không dám chậm trễ, lập tức phái ra một người chạy vào trong thành thông báo.

Giang Long cùng mọi người cưỡi ngựa đi vào thành trì, mới coi như là thực sự nhìn thấy được một vài người.

Bên ngoài quá mức hoang vu, đi vào trong đám đông, mới cảm giác có chút khói bếp hơi người.

Chỉ chốc lát, đi vào dãy phố chính, nhìn thấy rất nhiều tiểu thương bày quầy bán hàng, chủ yếu đều là bán da lông.

Hơn nữa trong đó có rất nhiều gương mặt của người nước khác.

- Nhường một chút, nhường một chút!

Đột nhiên, phía trước truyền đến một hồi âm thanh hô hoán, sau đó mấy quan sai mặc áo đen nha môn, vội vàng chạy tới.

- Ngài chính là Huyện lệnh mới nhậm chức, Cảnh đại nhân?

Một quan sai tiến đến gần, khom lưng hỏi Giang Long đang ngồi trên lưng ngựa.

Quan văn công báo của triều đình đương nhiên là tới trước Giang Long.

Giang Long khẽ gật đầu.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Bị Giết Giữa Đường

Tổng cộng có bốn quan sai chạy tới, thấy Giang Long gật đầu thừa nhận, lập tức quỳ rạp xuống đất, miệng nói:

- Bái kiến Huyện lệnh đại nhân!

Giang Long trước tiên là đánh giá tướng mạo của bốn người, tiếp theo là lưu ý đến vẻ mặt, phát hiện cũng không có vẻ gì giả dối.

Đối với mình là thật lòng cung kính.

- Đứng lên đi.

Giang Long đưa tay ra làm bộ đỡ dậy.

- Đa tạ đại nhân!

Sau khi các quan sai đứng dậy, liền đi trước dẫn đường, đoàn người lập tức cất bước đi về hướng của huyện nha.

Dân chúng tiểu thương bốn phía chứng kiến, đều đang chỉ chỉ trỏ trỏ theo bóng lưng của Giang Long.

Tân Huyện lệnh huyện Linh Thông nhậm chức rồi, tin tức lập tức lan truyền trong nội thành, mọi người bàn tán xôn xao.

Dọc đường đi cũng không gặp trở ngại gì, thuận lợi đi tới cửa nha môn.

https://thuviensach.vn

Bên trên cửa huyện nha môn có treo một tấm bảng hiệu, trên đó viết “Minh Kính Cao Huyền” bốn chữ lớn, chỉ có điều bảng hiệu quá mức cũ kỹ sớm đã tróc hết lớp sơn, hơn nữa trạch viện huyện nha lại cũ nát, bậc cửa bị giẫm sụt đi một nửa, một chút vẻ uy nghiêm và thể diện của quan gia đều không có.

Giang Long dọc đường đi có hỏi, bốn người lần lượt nói ra tính danh.

Hà Đạo, Quách Thiết, Mi Lương, Trịnh Trọng.

Sau khi nghe xong, Giang Long không khỏi mỉm cười, đường sông, nồi sắt, mễ lương, chân trọng... Người đặt những cái tên này còn rất xem trọng từ đồng âm đấy.

Bốn người đều là Tạo ban nha dịch.

Huyện nha trên danh nghĩa có ba ban nha dịch, thứ nhất là Tạo ban, do tạo lệ mặc trang phục áo đen hợp thành, cung cấp cho Huyện lệnh sử dụng. Nội nha trị đường, ngoại nha theo chủ quan đi tuần, dẹp đường, bảo vệ trông coi, xuất đình hành trượng, những thứ này đều là những việc mà Tạo ban phụ trách.

Thứ hai là Khoái ban, chia làm hai loại "Mã khoái" và "Bộ khoái", chủ yếu cung cấp cho quan châu huyện sử dụng làm chân chạy, mật thám điều tra, bình thường tuần tra ban đêm, có việc bị triệu đến để thi hành, bắt bớ, bọn họ cũng thường xuyên bị phái đi thúc giục thu thuế ở dưới nông thôn, bởi vậy tiếp xúc với dân chúng nhiều nhất.

Sau đó lại phân ra "Bộ ban", sai dịch được gọi là "Sai nha", tục xưng "Bộ ban". Khoái ban thường do những người đầu óc lanh lẹ, tay chân nhanh nhẹn đảm nhiệm.

Thứ ba là Dân tráng, là từ trong dân chúng chọn ra những thanh niên khỏe mạnh thân thể cường tráng, nhiệm vụ thủ vệ thành trì, sau dùng cả

https://thuviensach.vn

trong những việc như thủ hộ kho hàng và nhà giam, hộ tống, áp giải ngân lương và phạm nhân quá cảnh. Thường tuyển dụng những người thân thể cường tráng, có lòng can đảm để đảm đương.

Ngoại trừ những chức danh trên, nếu là thị trấn lớn, còn có đầu cấp trông giữ môn hộ, người sai vặt gác cửa, quản lý gạo cốc xuất nhập, quản ngục, ngỗ tác khám nghiệm tử thi, phô binh truyền tin, quản ngân trông giữ tiền bạc, cùng với trà phu, đăng phu, đầu bếp, kiệu phu, thiện phu, canh phu, thổi thủ v.v...

Những kiến thức này là do ba vị văn sĩ trong thư đại thể có nói cho Giang Long biết.

Ngoài ra, ba vị văn sĩ còn giới thiệu cơ cấu quyền lực trong huyện.

Có điều ba vị văn sĩ cũng nói rõ, những nơi khác thì chỉ cần tương đối an toàn ổn định, huyện nha tuy rằng chỉ nhỏ như chim sẻ, nhưng bên trong kết cấu đầy đủ, tuy nhiên nếu là huyện Linh Thông, thì đúng là khó nói rồi.

Hầu Giang và ba vị văn sĩ đến trước thăm dò, đến nay đều không đề cập đến huyện nha nội bộ có gì không thích đáng, xem ra chỗ này hẳn là không có vấn đề gì rồi.

Cho nên Giang Long lập tức đi thẳng vào cửa chính huyện nha.

Xuyên qua một hành lang, có vài quan viên mặc quan phục chạy ra tiếp đón.

- Hạ quan Chu Kỳ, là Huyện thừa huyện Linh Thông, bái kiến Cảnh đại nhân.

Đi đầu là một người thân hình cao lớn, xem ra có vẻ cường tráng, tiến lên tự giới thiệu, sau đó khách khí đối với Giang Long chắp tay thi lễ.

https://thuviensach.vn

Huyện thừa, chính bát phẩm, kiểm công văn và kho ngục, là phụ tá của Huyện lệnh, chính là nhân vật đứng thứ hai trong huyện.

Giang Long cũng không chậm trễ, khách khí chắp tay đáp lễ,

- Chu đại nhân.

Kế tiếp lại có người tiến lên tự giới thiệu, Giang Long không cần đáp lễ lại nữa, cả huyện nha cũng chỉ có Chu Lỳ xem như là quan viên có phẩm cấp, cho nên những người sau này đến vấn an hắn chỉ cần gật đầu đáp trả là được, thời đại này phân biệt giai cấp nghiêm ngặt, ngươi quá khách khí ngược lại lại thành ra đặc biệt không giống bình thường.

Theo thứ tự là, Chủ bộ Uông Quý, Lại phòng thư lại Hồ Lại, Hộ phòng thư lại Hách Đồng, Lễ phòng thư lại Tiết Sơn.

Trong triều có lục bộ, vậy thì huyện nha cũng như vậy có lục phòng, hiện tại chỉ có ba người, xem ra ba phòng khác không có người đảm nhiệm.

Trong lúc Giang Long đang tự hỏi, một lão già râu dài tiến lên tự giới thiệu.

Khi nói chuyện có vẻ nho nhã, văn ngôn sách vở sáo rỗng.

Nghe một lúc lâu, Giang Long mới hiểu được thân phận người này, là Giáo thụ trong huyện.

Giáo thụ, phụ trách giáo dục sinh đồ, trong huyện sắp đặt huyện học, là cơ quan giáo dục cao nhất huyện, bên trong thiết lập một giáo thụ, và thêm vài người huấn đạo khác.

Huấn đạo là trợ thủ của giáo thụ.

Giáo thụ của phủ học đa số xuất thân từ tiến sĩ, do triều đình trực tiếp bổ nhiệm.

https://thuviensach.vn

Huấn đạo của phủ học, cùng với giáo thụ, huấn đạo của huyện học, đa số là cử nhân, xuất thân từ cống sinh, do phiên ti uỷ nhiệm.

Sau khi hiểu rõ, Giang Long có chút ngạc nhiên, huyện Linh Thông này, lại còn có cả huyện học?

Đến lục phòng thư cũng không có đủ, chức giáo thụ còn có người chịu đảm đương.

Lục phòng trực tiếp do Huyện lệnh phụ trách, được coi như trợ thủ đắc lực, lục phòng không đầy đủ không hoàn chỉnh, sẽ gây khó khăn cho Giang Long trong việc điều hành huyện Linh Thông, thậm chí không thể làm chủ chính lệnh, rất nhiều việc Giang Long sẽ phải tự mình hao công tốn sức, mà giáo thụ chỉ phụ trách giáo dục sinh đồ, huyện Linh Thông lại hẻo lánh như vậy, hơn nữa thường xuyên bị dị tộc đột kích.

Có thể có mấy gia đình sẽ đưa con đến huyện học đọc sách chứ?

Lão già tự giới thiệu, tên là Phan Văn Trường, cũng không để ý việc Giang Long chỉ nghe mà không hề đáp lại, lập tức mời Giang Long làm chủ, cấp cho lão thêm hai huấn đạo.

Giang Long vừa mới tới nơi này, chưa nắm rõ tình hình thực tế, hơn nữa thực sự cũng không thấy việc cấp thêm hai huấn đạo cho huyện học là việc cấp bách, nên ngoài miệng chỉ lấp lửng đồng ý, về phần khi nào thực hiện, thì còn khó nói.

Phan Văn Trường kỳ thật cũng đã tự mình đi tìm, nếu tìm được, ông ta đã tiến cử lên quan trên, nhưng những người có thể đọc sách viết chữ trong huyện Linh Thông quá ít.

Đương nhiên, cũng không phải là không có.

Nhưng những người biết chữ lại đều là phạm quan hoặc tội thần.

https://thuviensach.vn

Bị đày đến đây.

Những người này tất nhiên là không thích hợp rồi.

Các vị quan viên hẹn với Giang Long, buổi tối ở quán rượu tụ hội, rồi lục tục rời khỏi.

Giang Long nhìn thấy mấy người bước chân vội vã, giống như có chuyện gì cấp bách, liền âm thầm khẽ nháy mắt ra hiệu với Đồ Đô.

Đồ Đô đi theo ra ngoài.

Các quan viên đã đi hết, Tạo ban nha dịch vẫn còn ở lại.

Những người này vốn là để Giang Long sai bảo.

Sau khi thu xếp cho Giang Long tới gian phòng phía sau huyện nha, tiếp đến là quét dọn, xách nước..., từng người từng người một làm việc đều hết sức chu đáo.

Giang Long vừa nhìn bọn họ làm việc, vừa thăm hỏi tình hình trong huyện nha.

Vậy mới biết được, hóa ra Huyện lệnh tiền nhiệm là bị ám sát.

Hung thủ sớm đã bị bắt, rồi bị chém đầu.

Hà Đạo là trưởng ban của tạo ban nha dịch, muốn ngồi vững vị trí ấy, tất nhiên là phải tận tâm tận lực, đem những thứ biết được nói hết ra, bằng không nếu như khiến Giang Long sinh nghi hoặc bất mãn, vị trí trưởng ban của y sẽ là của người khác.

- Hung thủ ám sát Dương đại nhân không phải là không có lý do...

https://thuviensach.vn

Hoá ra huyện lệnh tiền nhiệm Dương đại nhân là cùng với giáo thụ Phan Văn Trường đều bị phái tới đây, hai người đều là thư sinh, rập khuôn, đầu óc cứng nhắc, không linh hoạt, không nhận thức rõ ràng được hiện thực.

Miệng tràn đầy văn ngôn sách vở sáo rỗng, thánh nhân ngôn luận.

Đến huyện Linh Thông, liền nghĩ phải thi hành thánh nhân giáo lí, muốn cảm hóa dị tộc Bắc Cương.

Kết quả đã làm hại bổn huyện chết không ít người, nhưng Dương Huyện lệnh vẫn dứt khoát không thay đổi.

Cuối cùng đại ca của hung thủ bị Dương Huyện lệnh gián tiếp hại chết, hung thủ trong lúc giận dữ đã rút đao chém chết Dương Huyện lệnh ngay trên đường.

Dương Huyện lệnh luôn luôn chủ trương thân dân, hôm đó bên người không mang theo nha dịch.

Chỉ mang theo một tùy tùng trẻ tuổi, cũng bị hung thủ trong cơn tức giận chém chết.

Dương Huyện lệnh tuy rằng muốn thân dân, nhưng lại không lấy được lòng dân, rất nhiều người qua đường nhìn thấy đều không có ý định tiến đến giúp đỡ.

Dị tộc Bắc Cương lại dễ cảm hóa như vậy sao?

Căn bản là đầu gỗ, nhận thức không rõ được hiện thật.

Giang Long nghe xong những chuyện đã xảy ra, không khỏi khe khẽ lắc đầu.

Sau đó nghĩ đến Thái tử, hiện giờ quan hành chính cao nhất Tiên Châu chính là do Thái tử tiến cử, cũng là người coi trọng thánh nhân chi đạo,

https://thuviensach.vn

cảm hóa biên cương vạn dân.

Không chừng Dương Huyện lệnh chính là do tri châu Tiên Châu cắt cử đến đây.

Dương Huyện lệnh này thật đúng là vô tri, nông nổi, một lòng nhiệt huyết, khí phách thư sinh, đúng là một thư sinh nhu nhược điếc không sợ súng.

Quá mức lý tưởng hóa, hơn nữa cho dù là võ tướng ở biên cương, có võ nghệ tốt, cũng là không dám không mang theo hộ vệ một mình đi ra ngoài.

Nơi này chiến tranh thường xuyên, nhiều thị phi ân oán, chỉ không cẩn thận chút thôi là đắc tội với người khác rồi.

Ai biết trong bóng tối có người đang âm thầm dõi theo hay không, chờ đợi thời cơ bất ngờ tấn công ám sát?

Hơn nữa dị tộc bên kia cũng ngầm phái người đến, có thể là bỏ tiền ra thuê sát thủ mai phục tấn công bất ngờ.

Có lẽ cũng chỉ có Dương Huyện lệnh nóng đầu như vậy, một thân thư sinh yếu ớt mà dám chỉ đem một người tùy tùng trẻ tuổi một mình ra đường.

Trong lời nói của Hà Đạo, đối với Dương Huyện lệnh có nhiều khinh thường, rõ ràng là không coi thư sinh Dương Huyện lệnh này ra gì.

Lúc trước quan hệ hắn là không tốt.

Giang Long liền cười cười hỏi hỏi,

- Bản quan cũng là một kẻ thư sinh thanh tú, ngươi không sợ bôi nhọ Dương Huyện lệnh sẽ khiến cho bản quan không vui sao?

https://thuviensach.vn

Hà Đạo đột nhiên nghiêm chỉnh lại nét mặt,

- Cảnh đại nhân đương nhiên là không giống rồi.

- Hả?

Trong lòng Giang Long trỗi dậy một chút thích thú.

- Lúc Dương Huyện lệnh đến đây nhậm chức bên người căn bản không có một hộ vệ nào, chỉ mang theo hai gã thư đồng, trên tay không có binh khí, chỉ có vài bộ quần áo để thay cùng một thư sọt, nghe đâu suốt dọc đường đi, Dương Huyện lệnh cũng vẫn là tay không cuộn thành nắm đấm.

Hà Đạo chân thành nói:

- Nếu như không phải là có thượng quan phái quân sĩ hộ tống, phỏng chừng Dương Huyện lệnh căn bản là không đến được thị trấn Linh Thông.

Còn Cảnh đại nhân thì không như thế, chưa dám nói là tinh thần khí phách của ngài rất tốt, nhưng cũng không phải kẻ văn nhược trói gà không chặt.

Chỉ đơn thuần nhìn mấy hộ vệ ngài mang theo, từng người từng người uy phong dũng mãnh.

- Có lẽ chỉ là nhìn thấy có vẻ mạnh mẽ cường tráng đấy thôi?

Giang Long liếc nhìn Tần Vũ, mở miệng trêu đùa.

- Tiểu nhân mặc dù chỉ là nha dịch, nhưng cũng đã từng bị điều động, từng trải qua chiến trường, tuy rằng thân thủ không dám lấy ra khoe khoang trước mặt Cảnh đại nhân, nhưng nói về nhãn lực, thì cũng là có một chút, mấy hộ vệ của Cảnh đại nhân mỗi người ánh mắt đều lợi hại, hẳn là đều đã từng giết người rồi.

https://thuviensach.vn

- Thậm chí, bọn họ so với rất nhiều lão quân sĩ còn đằng đằng sát khí hơn.

- Nếu để bọn họ đầu quân vào trong quân đội, phỏng chừng chỉ trong vài năm là có thể thăng chức làm tướng lĩnh.

Hà Đạo thấy Giang Long dễ nói chuyện, gã cũng muốn tiếp cận gần hơn, liền thao thao bất tuyệt:

- Tiểu nhân trong lòng còn phỏng đoán, Cảnh đại nhân không biết có phải là công tử gia của một nhà huân quý thế gia nào đó ở thượng kinh? Bằng không bên người không thể có tùy tùng hộ vệ mạnh mẽ như vậy!

- Đúng là giống như ngươi dự đoán, bản quan làm sao có thể đến huyện Linh Thông chỉ để làm một Huyện lệnh?

Giang Long cũng góp vui.

- Cũng có thể là thứ xuất...

Hà Đạo thốt lên.

Thanh âm vừa mới phát ra, chợt nghe Cương Đế Ba Khắc từ trong lỗ mũi hừ lạnh một tiếng.

Hà Đạo chính là bị hù rụt cổ,

- Tiểu nhân không nên suy đoán lung tung, kính xin Cảnh đại nhân tha cho tiểu nhân lần này.

Cách đó không xa Quách Thiết, Mi Lương, còn có Trịnh Trọng nhìn thấy cũng là khẩn trương tiến đến cầu xin tha thứ.

Xem ra bốn người này quan hệ rất tốt.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhẹ nhàng xua tay, ra hiệu không có gì.

Cương Đế Ba Khắc mới là thu lại nét mặt giận dữ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Minh Bạch

Tại niên đại này, chính phi và thứ thiếp phân biệt rất rõ ràng.

Thân phận địa vị ở trong phủ của con cháu do thứ thiếp sinh ra, là thua xa so với con cháu do chính thất sinh, tỷ như ở Thành Quốc Công phủ và trong bộ tộc Sài Thị, tính danh của con cháu vợ cả đều là phân hệ sắp xếp, Sài Thế Vinh chính là con cháu dòng chính Sài hệ, còn con cháu do vợ lẽ sinh thì lại là có thể tùy tiện đặt tên, tuy nhiên là không được trùng tên với con cháu vợ cả, cho nên Hà Đạo đoán Giang Long là con cháu thứ thiếp, mới khiến cho Cương Đế Ba Khắc tức giận.

Đương nhiên, Giang Long không hề coi trọng việc này, tất nhiên là không thấy có vấn đề gì.

Hơn nữa Cảnh Phủ hiện tại, cũng chỉ có một mình hắn là nam đinh.

Dương Huyện lệnh mặc dù có chút không biết trời cao đất rộng, nhưng từ trong miệng của Hà Đạo biết rằng, người này cũng đích thật là muốn làm một phen sự nghiệp.

Hơn nữa là xuất phát từ ý tốt.

Chỉ có điều không hiểu thế tục, nhìn không thấu hiện thật, phương pháp không đúng thôi.

Đối với người như vậy Giang Long cũng sẽ không có ác cảm gì.

https://thuviensach.vn

Quan viên như Dương Huyện lệnh nếu như là được cắt cử đến một thị trấn ổn định bình an, nói không chừng có thể có triển vọng.

Nhưng ở nơi đây thì...

Hà Đạo nói, Dương Huyện lệnh muốn cảm hóa dị tộc Bắc Cương, muốn khiến cho mã phỉ sơn tặc vùng phụ cận bỏ đồ đao xuống, lại còn thường xuyên phái sứ giả mang theo lương thực vật tư sang để bàn bạc, thảo luận, chiêu an.

Đại ca của hung thủ Giết Dương Huyện lệnh nói năng khéo léo giỏi ứng đối, cũng biết chút chữ nghĩa, chính là một trong những sứ giả bị phái đi.

Nhưng sau khi xuất phát, vốn định đi tới một bộ lạc dị tộc lại không ngờ bị một đám mã phỉ cướp đoạt.

Mã phỉ biết đội ngũ mang theo lương thực, thăm dò trước tin tức, nửa đường mai phục.

Cả đội ngũ hai mươi mấy người toàn bộ bị giết chết!

Nghe nói sau khi xảy ra sự việc Dương Huyện lệnh khóc lóc thảm thiết, nhưng không hề nói là mình đã làm sai.

Chỉ là bày tỏ thương cảm với mấy người đã mất cả mạng sống.

- Dương Huyện lệnh tuy rằng...

Hà Đạo chỉ chỉ lên đầu, ý bảo trong này có bệnh,

- Nhưng bản thân ông ta đích thật là cuộc sống đơn giản, tâm địa thiện lương!

- Chưa bao giờ chú ý ăn mặc, mùa đông dưa muối cháo loãng, xuân hạ thu cũng chỉ là thêm đĩa thức ăn chay.

https://thuviensach.vn

- Quanh năm suốt tháng không được mấy bữa ăn mặn.

- Quần áo mặc dù đều là áo dài, nhưng mụn vá xếp chồng lên mụn vá, thậm chí ngay cả vạt áo của quan phục cũng là có mấy chỗ may vá.

- Nếu như nghe được nhà ai không có cơm ăn, cũng sẽ ra tay giúp đỡ, vả lại còn công bằng chấp pháp, chưa bao giờ thu nhận hối lộ.

Dương Huyện lệnh làm quan ở huyện Linh Thông được vài năm, nếu không phải là bởi vì thật sự thiện lương, cũng không sống được lâu như vậy.

- Lúc mới đầu mọi người đối với Dương Huyện lệnh vẫn là tương đối kính nể, nhưng...

Miệng Hà Đạo hắt ra một tiếng thở thật dài.

Giang Long hiểu rõ.

Hiểu rất rõ.

Muốn sống yên ở nơi này, được dân chúng ủng hộ, chỉ có thiện lương, tâm địa tốt, cũng là vô dụng thôi

Kỳ thật ở nơi nào cũng vậy, chỉ có làm được điều gì đó, khiến đám dân chúng thật sự có được lợi ích thực tế, có thể cảm nhận được rõ ràng cuộc sống phát sinh nhiều biến hóa lớn, ăn no mặc ấm, trong nhà có tiền tiêu, đám dân chúng mới có thể từ trong đáy lòng thực sự cảm phục ngươi.

Ngươi chỉ thiện lương công bằng chấp pháp thì có ích lợi gì?

Mọi người bụng vẫn đang đói, vẫn đang phải gian khổ bôn ba vì cuộc sống.

https://thuviensach.vn

Cho nên thời gian trôi qua, sự chờ đợi của đám dân chúng ở huyện Linh Thông đối với Dương Huyện lệnh, dần dần hóa thành thất vọng.

Hơn nữa, đám dân chúng vốn dĩ cùng với đám mã phỉ và dị tộc tồn tại một mối thù hận sâu sắc, nhưng Dương Huyện lệnh lại liên tục phái người đưa lương thực và vật tư qua đó.

Ở trong mắt Dương Huyện lệnh đây là cảm hóa, lấy đức báo oán.

Nhưng ở trong con mắt đầy thực tế của đám dân chúng, lại là tư thông với địch.

Để cho mã phỉ và dị tộc ăn no bụng rồi lại đến đánh cướp.

Trong lòng bách tính dần dần nguội lạnh, nhìn thấy Dương Huyện lệnh bị tấn công, đương nhiên tỏ thái độ lạnh lùng, không tiến đến giải cứu.

Giang Long tiếp tục cùng Hà Đạo trò chuyện, đồng thời cũng là ở hỏi cụ thể tình hình trong huyện nha.

Nói chuyện với Hà Đạo căn bản chính là không cần phải suy đoán tâm tư gì cả, có gì thắc mắc cứ trực tiếp hỏi, Hà Đạo nhất định là nếu biết sẽ nói đã nói là nói hết.

Huyện Linh Thông gần với biên giới, bởi vì quá nghèo, thường xuyên đến bổng lộc đều phát không xuống đến nơi, cho nên không ai đồng ý tới nơi này nhậm chức, cơ cấu quyền lực trong huyện nha không trọn vẹn cũng không hoàn thiện.

Tỷ như trong lục phòng có hình phòng thư lại, công phòng thư lại, cùng với binh phòng thư lại đều không có người đảm nhiệm.

Trong đó chức vụ binh bộ thư lại không phải là không có ai nhòm ngó, mà bởi vì là chức trách trọng yếu, bình thường đều là do tại nhiệm Huyện

https://thuviensach.vn

lệnh đến tự mình đề bạt người đảm nhiệm.

Tạo ban nha dịch tổng cộng có mười sáu người.

Khoái ban nha dịch hai mươi hai người.

Về phần dân tráng thì lúc nào cần dùng, lúc đó mới điều động.

Nơi này thường xuyên sảy ra chiến dịch, gặp phải dị tộc xâm lược, có thể nói toàn thành gần như tất cả tráng đinh đều có thể bị điều động.

Ngoại trừ tam ban nha dịch, không có quan sai khác.

Thật sự là quá nghèo, phát không nổi lương bổng, ai muốn làm không công chứ?

Ngoại trừ huyện nha ra, trong thành còn có một đội ngũ năm mươi người thường ngày cũng quy Huyện lệnh quản chế.

Chính là tuần kiểm ti của huyện Linh Thông.

Thiết tuần kiểm có một người, trách nhiệm chủ yếu là ngày thường phụ trách trông coi cổng thành, thủ vệ quân sĩ lúc trước dẫn đường cho Giang Long chính là một thành viên của tuần kiểm ti.

Mặt khác còn phụ trợ Bộ khoái bắt cướp, phụ trách tiêu diệt nạn trộm cướp, bắt giữ những kẻ buôn lậu súng.

- Hạ tuần kiểm cũng bị Dương Huyện lệnh gián tiếp hại chết, hiện tại đang gạch ghế trống, cho nên không có ai đến tham kiến Cảnh đại nhân.

Hà Đạo giải thích.

Điều này đối với Giang Long lại là niềm vui ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

Giống như là vừa mới nhậm chức, thuộc hạ dưới tay đã có ngay năm mươi binh sĩ.

Về phần vị trí tuần kiểm, đương nhiên là muốn cất nhắc đề bạt tín nhiệm tâm phúc.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, quyết định trong bốn gã Cảnh Phủ hộ vệ mang theo tới đây sẽ đề bạt một người đảm đương.

Bốn gã hộ vệ này đều cực kỳ trung thành, hơn nữa đã trải qua chiến trường, để bọn họ làm chỉ huy lực lượng này hẳn là thích hợp nhất rồi.

Về phần Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, cùng với Tần Vũ ba người, vẫn là thường xuyên ở bên cạnh bảo vệ Giang Long thì tốt hơn.

Lại hàn huyên một hồi, Đồ Đô vẻ mặt kỳ quái trở về.

Giang Long vẫy vẫy tay.

Đồ Đô tiến lên, đến gần nhỏ giọng nói vài câu.

Giang Long nghe xong sửng sốt.

Lúc trước thấy Chu Kỳ mấy người bước chân vội vàng rời khỏi, cho là bọn họ định làm chuyện gì, lại hóa ra là về nhà cởi bỏ quan y, đi giúp đỡ dỡ hàng cho một đoàn thương nhân đi ngang qua thị trấn Linh Thông.

Kiếm thêm chút khoản thu nhập.

Nhưng Chu Kỳ kia là Huyện thừa cơ mà, là nhân vật đứng thứ hai của bổn huyện, lại bằng cách này kiếm thêm khoản thu nhập!

Thảo nào mà nhìn tướng mạo cao lớn thô kệch, lại hóa ra là thường xuyên làm công việc thể lực mà rèn luyện thành.

https://thuviensach.vn

Mấy người làm loại việc lặt vặt này hắn là không có ý định giấu giếm người bên cạnh, cho nên Giang Long đơn giản chính là trực tiếp mở miệng hỏi ý kiến đám người Hà Đạo.

Hà Đạo quả nhiên biết rất rõ.

Sau đó nói rõ nguyên nhân, bổng lộc thấp, không thể nuôi gia đình, tất nhiên muốn kiếm thêm khoản thu nhập.

Mà trong huyện Linh Thông căn bản là không thể có chỗ nào kiếm được chút béo bở gì, chỉ có thể đi giúp đoàn thương nhân chuyên chở hàng hoá dỡ hàng thôi.

Hà Đạo còn nói nếu như rảnh rỗi, gã cùng với các huynh đệ tạo ban, cũng là sẽ đi làm việc này đấy.

Hôm nay hắn vừa mới lên nhậm chức, ngày mai mới bắt đầu làm việc, Huyện thừa chủ bộ bọn họ mới có thể từ từ giới thiệu tình hình tổng thể của huyện Linh Thông cho Giang Long.

Cho nên Giang Long hiện tại còn không biết nội hạt có bao nhiêu nhân khẩu, và đất canh tác.

Nhưng cho dù nhân khẩu ít, khá là nghèo, nhưng lấy thân phận Huyện thừa đi làm loại công việc này, cũng khiến cho Giang Long không còn gì để nói.

Đồng thời đối với đám người Chu Kỳ cũng là khó có thể coi trọng.

Nghèo, liền nghĩ biện pháp đi kiếm tiền.

Hơn nữa làm quan viên, còn mang theo đám dân chúng đi kiếm tiền.

Làm cu li, chỉ có thể là biểu hiện của kẻ không có năng lực!

https://thuviensach.vn

Sau khi quét dọn sạch sẽ hậu viện Huyện nha, Hà Đạo mở miệng nói,

- Cảnh đại nhân đi đường mệt nhọc, tiểu nhân sẽ không quấy rầy, xin được cáo lui trước.

Để lại hai người giữ cửa, Hà Đạo mang theo tất cả thủ hạ trong ban rời đi.

Giang Long bên người có hộ vệ cực kỳ lợi hại, Hà Đạo không cần phải lo lắng đến sự an toàn của Giang Long.

Mặt trời đã ngả sang phía tây, sắc đỏ hoàng hôn phủ khắp cả đại địa, nhuộm lên một màu đỏ rực.

Một nhóm người ngồi xe ngựa đột nhiên đi vào cổng huyện nha môn.

Tạo ban nha dịch phụ trách trông cửa sau khi hỏi thăm thân phận của mấy người, vào cửa thông báo,

Một lát sau, nha dịch lộn trở ra mời mấy người đi vào trong.

Hà Bất Tại, Tiêu Phàm, còn có Trình Trạch ba người đi theo phía sau Hầu Giang, từng bước đi vào hậu viện huyện nha.

Giang Long ở sảnh chính chờ đợi, sau khi nhìn thấy ba người lập tức đứng dậy, tiến lên vài bước nghênh đón,

- Đường sá xa xôi, ba vị tiên sinh vất vả rồi.

Trình Trạch mỉm cười,

- Năm đó chúng ta đi theo Tiểu Hầu gia, có đắng cay khổ cực nào chưa nếm qua chứ?

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, lúc đó chính là ở trong quân doanh, thường xuyên bị Tiểu Hầu gia lôi ra thao luyện một hồi.

Hà Bất Tại cười to, tuy rằng thân thể y thấp bé nhỏ con, dung mạo không có gì đặc biệt, nhưng trong lúc này lại tràn đầy hào khí.

Tiêu Phàm hít sâu một hơi, nhớ lại chuyện cũ năm xưa, nơi khóe mắt lấp lánh chút lệ hoa.

Nâng ống tay áo lên, nhẹ nhàng lau đi.

Tiểu Hầu gia, chúng ta lại về lại Bắc Cương rồi!

Ba người đồng cảm liếc mắt nhìn nhau, tâm ý tương thông.

Giang Long ngồi xuống, đem những sự tình mình biết nói cho ba người.

Đám người Trình Trạch cũng đem tin tức trước khi tới chỗ này thăm dò được nói cho Giang Long nghe.

- Huyện Linh Thông quá nhỏ, khó có thể thi triển tài hoa!

Hà Bất Tại không cam lòng, khẽ than.

Tiêu Phàm cũng là lắc lắc đầu.

Chỉ có Trình Trạch vẫn vững tâm như trước,

- Xin hỏi tiểu thiếu gia, có dự định gì không?

Nhìn thấy trong ánh mắt Trình Trạch lấp láy tia sáng, Giang Long trong lòng cười khẽ, đây là đang khảo nghiệm chính mình sao?

- Ta muốn phát triển mạnh nông nghiệp, để nơi này biến thành kho lúa của Bắc Cương!

https://thuviensach.vn

Thanh âm kiên quyết, chí hướng cũng là không nhỏ, nhưng ba người trước mặt đều cảm thấy sửng sốt.

Hà Bất Tại lắc đầu đầu tiên,

- Nơi này làm sao có thể phát triển nông nghiệp?

- Thiếu nước.

Tiêu Phàm phụ họa.

- Không thiếu nước!

Giang Long cũng là lập tức phản bác.

Trình Trạch động não suy nghĩ,

- Ngươi muốn lợi dụng nước sông Hồn Hà?

- Ừ.

Giang Long gật đầu.

- Chưa nói về việc làm cách nào dẫn nước sông Hồn Hà ra, chỉ nói về việc cải thiện đất trồng để nơi này có lương thực, ngươi không sợ bị bộ lạc dị tộc đến cướp bóc hay sao?

Trình Trạch tiếp tục nói.

Giang Long hỏi vặn lại,

- Chần chần chừ chừ, làm sao có thể được việc?

- Ngươi nghĩ rất đơn giản!

https://thuviensach.vn

Hà Bất Tại nói xen vào, thanh âm cũng là tự nhiên cất cao thêm vài phần,

- Huyện Linh Thông và Bắc Cương đại bộ phận giống nhau, đất rộng người ít, nếu thực sự trồng được lương thực, dị tộc phái đại đội quân sĩ tới đột kích, căn bản là không thể chống đỡ.

- Đúng vậy, huyện Linh Thông nhân khẩu quá ít.

Tiêu Phàm nhíu mày.

- Đó là bởi vì quá nghèo.

Giang Long nhẹ giọng cười nói:

- Có lương thực tự nhiên sẽ có người.

Trong ba người, Trình Trạch vẫn là xuất sắc nhất, vẫn một mực không nói Giang Long nhất định là sai đấy,

- Vậy tiểu thiếu gia không giải thích một chút là làm như thế nào?

- Ba vị tiên sinh đại tài, những chuyện nhỏ nhặt này, không bằng hãy giao cho ta xử lý.

Giang Long lại nói:

- Đây cũng là khảo nghiệm, nếu như ngay cả chút năng lực ấy cũng không có, thì xin mời ba vị tiên sinh trực tiếp dẹp đường hồi phủ đi cho rồi?

- Được!

Ba người vốn là có ý định muốn khảo sát, xem xem Giang Long có đủ tài hoa đáng để phụ tá hay không.

https://thuviensach.vn

Liếc mắt nhìn nhau cùng đồng thanh trả lời.

- Nếu có chỗ nào cần dùng đến, tiểu thiếu gia cứ trực tiếp sai bảo.

Trình Trạch bồi thêm một câu.

Bọn họ không góp kế, nhưng lại có thể góp sức giúp đỡ.

Ba người năm đó đi theo bên cạnh Cảnh Hiền, nhất định là có mạng lưới quan hệ ở Bắc Cương, Giang Long tất nhiên là sẽ không chối từ.

- Huyện Linh Thông quá nhỏ, trước tiên là mời ba vị tiên sinh lợi dụng quan hệ thăm hỏi một chút xem có cây lương thực nào có thể thích hợp trồng trọt trên đất đai của Bắc Cương.

- Được.

Hà Bất Tại lên tiếng trả lời.

- Còn có, giúp đỡ xử lý một chút sự tình nội bộ của huyện nha, hiện tại các vị trí trong lục phòng như binh phòng thư lại, hình phòng thư lại, cùng với công phòng thư lại đều là đang để trống, ba vị tự thương lượng bổ sung thêm.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Trung Thành Tin Cậy

Trình Trạch, Hà Bất Tại, Tiêu Phàm đều là những người có bản lĩnh tài ba, có thể giúp đỡ làm rất nhiều chuyện, lại còn trung thành đáng tin cậy, tất nhiên nếu không dùng thì thật dại dột.

Lại thương lượng thêm một lúc, thỉnh giáo một số việc, rồi ba người cáo lui.

Nhưng Giang Long đột nhiên lại hỏi:

- Năm đó ba vị tiên sinh đi theo bên cạnh gia phụ nhiều năm, hẳn là biết quý phủ có Hắc Y Vệ chứ?

Hắc Y Vệ?

Ba người nghe xong liền liếc mắt nhìn nhau.

- Đây là một thế lực của quý phủ mà năm đó ngay cả Tiểu Hầu gia cũng không thể hoàn toàn nắm trong tay.

Ngẫm nghĩ một chút, Trình Trạch vẻ mặt thành thật nói.

- Có trung thành và đáng tin cậy hay không?

Đây mới là điều mà Giang Long muốn biết.

Trước khi đi, Cảnh lão phu nhân để cho tất cả mọi người tránh đi rồi mới âm thầm nói cho Giang Long biết, chờ hắn đi đến huyện Linh Thông, tự

https://thuviensach.vn

nhiên sẽ có Hắc Y Vệ chủ động tìm tới cửa, nếu có cái gì cần trợ giúp, Hắc Y Vệ này sẽ dốc toàn bộ sức lực.

Nhưng đồng thời lại cũng cảnh báo, Hắc Y Vệ có thể sẵn sàng chết để bảo hộ chủ nhân của Cảnh Phủ, nhưng lại sẽ không hoàn toàn nghe theo Giang Long sai khiến.

Có thể mệnh lệnh sai khiến bọn họ làm việc, hỗ trợ, nhưng muốn hoàn toàn khống chế ở trong tay, biến thành một thanh kiếm ở trong tay mình thì lại không thể được.

Tiêu Phàm nhìn thoáng qua Trình Trạch, rồi mới gật đầu:

- Hắn là đáng tin cậy.

- Năm đó Hắc Y Vệ giúp đỡ Tiểu Hầu gia làm rất nhiều việc, chưa từng có sự phản bội.

Hà Bất Tại trầm ngâm một lúc rồi bổ sung:

- Tuy nhiên có một số việc bọn họ nếu như không muốn làm, sẽ trực tiếp mở miệng cự tuyệt, ngươi có tức giận bọn họ cũng sẽ là không thay đổi chủ ý.

- Vả lại bọn họ chưa bao giờ bất kính đối với Tiểu Hầu gia, kể cả Tiểu Hầu gia muốn động thủ giết chết bọn họ, thì bọn họ cũng sẽ không hề phản kháng.

- Về điểm cuối cùng này, là có thể chứng minh bọn họ đối với quý phủ là cực kỳ trung thành.

Trình Trạch nói.

Giang Long thoáng chút suy nghĩ rồi gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Nói về Hắc Y Vệ, mấy người lại hàn huyên một hồi.

Một lát sau, Trình Trạch ba người đứng dậy rời khỏi.

Suốt dọc đường đi phong trần mệt mỏi, đầy người bụi đất, Giang Long kêu người mang tới nước ấm, tắm rửa thay quần áo.

Chỉnh đốn gọn gàng xong, thì người gác cổng đưa vào một phong thư.

Giang Long cầm lên tay xem, dầu sáp dán bên trên vẫn nguyên vẹn, lúc này mới mở ra.

Là Đại Lệ Ti viết.

Từ sau khi tách ra ở kinh thành, Giang Long chính là lạc mất hành tung của Đại Lệ Ti, đều là Đại Lệ Ti liên hệ với hắn.

Trong thư không có nội dung gì quan trọng, Đại Lệ Ti nói trên đường an toàn, đã bình an tới huyện Linh Thông.

Mấy ngày nữa sẽ đi vào ở trong huyện nha Linh Thông.

Tin cuối cùng, mơ hồ ám chỉ, đến lúc đó mới cần cùng Giang Long phối hợp làm một việc.

Sau khi xem xong bức thư, Giang Long châm lửa, đốt cháy.

Đại Lệ Ti định vào ở trong huyện nha?

Chuyện này có chút nằm ngoài dự tính của Giang Long.

Giang Long còn cho rằng Đại Lệ Ti sẽ vẫn núp trong bóng tối cơ.

Chỉ một lát sau, Hầu Giang lén lút tiến đến cầu kiến, hắn đưa Trình Trạch ba người đến cổng huyện nha môn, rồi một mình quay về.

https://thuviensach.vn

Giang Long vẫn là tính toán để Hầu Giang âm thầm hỗ trợ.

Hiện tại cũng không có việc gì, Giang Long chỉ sai khiến Hầu Giang đi khảo sát địa hình, tìm hiểu về huyện Linh Thông, đôi tai linh hoạt một chút nghe ngóng tình hình trong huyện thành, về sau làm việc sẽ không rối ren, luống cuống tay chân.

Lúc Hầu Giang rời khỏi, Giang Long hỏi thăm xem trên người y ngân lượng có đủ dùng hay không.

- Bạc còn rất nhiều.

Sắc trời bắt đầu tối, Giang Long mang theo Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, còn có Tần Vũ ba người xuất phủ đi đến nơi hẹn.

Ban ngày Huyện thừa Chu Kỳ và những người khác đã nói là sẽ bày một bàn tiệc rượu để tiếp đón Giang Long.

Giang Long vốn không có nghĩ nhiều, quan mới lên nhận chức, cấp dưới bày tiệc rượu, mọi người ngồi cùng với nhau vui chơi giải trí bồi dưỡng chút cảm tình, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Nhưng Đồ Đô tìm hiểu tin tức trở về lại nói là Chu Kỳ mấy người chạy tới giúp đỡ đoàn thương nhân dỡ hàng để kiếm thêm khoản thu nhập.

Hắn không thể để đám người Chu Kỳ bỏ tiền ra mời khách được.

Tuy rằng lúc rời kinh, hắn cự tuyệt đề nghị của Cảnh lão phu nhân, không có mang theo nhiều tiền bạc.

Nhưng trong tay vẫn còn có mấy ngàn lượng.

Huyện Linh Thông tuy rằng hẻo lánh nghèo khó, nhưng cũng là có mấy tửu lâu.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, quán rượu rất bình thường, tân trang đơn giản, tuyệt đối là không thể nói tới xa hoa phong nhã.

Cùng Chu Kỳ mấy người gặp mặt xã giao khách sáo một hồi, sau khi mọi người lần lượt ngồi xuống, Giang Long gọi món ăn.

Cầm lấy thực đơn, phát hiện ngoại trừ những món ăn phổ thông ra, có rất nhiều món ăn bằng thịt thú rừng.

Thịt hồ ly, thịt thỏ, thịt linh dương, thịt sói, thịt dê vàng, thịt chồn, thịt hươu, thịt nai, thịt chuột đồng, thịt trâu rừng, thịt ngựa, thịt hươu sao, thịt lạc đà thậm chí còn có cả tay gấu và thịt hổ.

Phương bắc bão cát lớn, thịt thú rừng phần lớn là dùng phương pháp đặc thù là hong gió phơi khô để chế biến, có thể để thật lâu mà không bị hỏng, trừ phi rất may mắn vừa vặn đúng lúc vừa mới bắt được hoặc là vừa mới thu mua, bằng không sẽ không ăn được thịt tươi.

So sánh với những nơi khác, giá thịt nơi này cũng không phải là đắt.

Thảo nguyên thích hợp để chăn thả, không thích hợp gieo trồng lương thực, cho nên mới tạo thành hiện tượng số lượng ngựa dê rất phong phú, giá cả lương thực thì lại đắt hơn so với những nơi khác.

Thịt hồ ly thì nhất định là không ăn.

Giang Long gọi món ăn, chỉ một lát sau đã gọi đầy một bàn lớn các món ăn, sau đó lại gọi thêm một vò rượu ngon.

Nếu đã quyết định tự bỏ bạc trong túi mình ra, Giang Long đương nhiên là muốn ăn uống sảng khoái.

Những người đang ngồi cùng đều nghèo, nếu như để bọn họ trả tiền, Giang Long sẽ cảm thấy ngại không dám gọi nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Chu Kỳ, Uông Quý, Hồ Lại, Hách Đồng, còn có Tiết Sơn và Phan Văn Trường mỗi lần nghe thấy tên một món ăn là trong lòng lại run lên một chút, đây rõ ràng là món nào đắt liền gọi món đó.

Sắc mặt không đến mức khó coi, nhưng bọn họ mỗi người trong lòng đều rất xót xa.

Nhậm chức ở nơi thâm sơn cùng cốc như huyện Linh Thông này, căn bản là không có chút béo bở gì.

Hơn nữa bổng lộc triều đình cũng không thể đúng thời hạn phát xuống.

Bằng không ở huyện nha nhậm chức, bọn họ cũng không sa sút đến mức phải đi dỡ hàng cho đoàn thương nhân kiếm thêm khoản thu nhập.

Người phương bắc phần lớn tính cách hào sảng, tầm nhìn khai phát, đồ ăn cũng đã được gọi lên đầy đủ rồi, đơn giản chính là ăn uống một cách sảng khoái đã.

Chu Kỳ mấy người vừa cùng Giang Long nói chuyện phiếm, vừa ăn miếng thịt bự, uống ngụm rượu lớn.

Chỉ có giáo thụ Phan Văn Trường mỗi lần ăn một miếng đồ ăn, đều giống như ăn thịt của chính mình, trong lòng xót xa vô cùng.

Không biết là Giang Long có ý định mời khách, bọn họ sau khi ăn xong, là định chia đều chi phí cho tất cả.

Phan Văn Trường trong lòng nghĩ, trong bữa tiệc ăn ít một chút, đợi lúc nữa đóng gói chỗ thức ăn thừa mang về còn có thể ăn thêm vài ngày.

Cho nên nhìn thấy những người khác ăn uống vui vẻ, rượu và thức ăn nhanh chóng giảm bớt, ông ta vuốt vuốt chòm râu tay run run không ngớt thiếu chút nữa giật đứt mất một túm.

https://thuviensach.vn

Bọn người Chu Kỳ Uông Quý là những người thô kệch, ngày thường vốn không hòa hợp lắm với Phan Văn Trường.

Lúc này nhìn thấy bộ dạng Phan Văn Trường kia khó coi như là đang tự ăn thịt mình vậy, ngược lại càng cảm thấy vui vẻ.

Dường như rượu thịt đưa lên miệng so với ngày thường càng thơm ngon hơn.

Công sự ngày mai cần bàn, hôm nay cũng chỉ là lần đầu gặp mặt bồi dưỡng chút cảm tình, cho nên mọi người cũng không bàn luận gì đến chính sự.

Vả lại đám người Chu Kỳ cũng không dám ăn uống tới lúc muộn quá.

Phải thông cảm cho Giang Long đi đường vất vả, cần về sớm một chút để nghỉ ngơi.

Cùng thuộc hạ bồi dưỡng cảm tình là việc tất yếu, Giang Long trong bữa tiệc cũng là cười cười nói nói, đương nhiên, cũng không thể biểu lộ quá dễ nói chuyện, bằng không sẽ không có uy nghiêm của một thượng quan.

Tiệc rượu đã tàn, Giang Long thanh toán.

- Sao có thể để Cảnh đại nhân trả bạc được?

Chu Kỳ vội vàng đứng dậy, lên tiếng ngăn cản.

Chủ bộ Uông Quý cũng nói:

- Đương nhiên là phải để bọn hạ quan kính mời chủ nhân của nơi này mới đúng.

Hồ Lại, Hách Đồng, Tiết Sơn, còn có Phan Văn Trường xót ruột cũng là phụ họa theo.

https://thuviensach.vn

Giang Long khoát tay áo, sau đó chỉ vào đám người Chu Kỳ nói:

- Mấy người các ngươi lúc chiều đi giúp đoàn thương nhân dỡ hàng kiếm bạc trắng phải không?

Mấy người chính là xấu hổ cúi đầu.

Việc này tuy rằng không phải là điều gì bí ẩn, nhưng bị thượng quan mới nhậm chức ngay trước mặt nói ra, dù sao vẫn có chút ngượng ngùng.

- Cho nên bữa rượu thịt này bản quan không thể để các ngươi mời được.

Giang Long chậm rãi quét mắt nhìn qua mấy người một lượt,

- Bản quan trước kia không có tiếng tăm gì, nhưng gần đây ở kinh thành cũng coi như là có chút danh tiếng, các ngươi không biết, bản quan sở dĩ có thể có chút danh tiếng, chính là biết kiếm bạc trắng.

- Cho nên các ngươi không cần ngại ngùng.

Biết kiếm bạc trắng?

Thân là quan viên triều đình, biết kiếm bạc trắng, đáng để khoe khoang ra hay sao?

Cũng chẳng phải là tạo phúc cho dân chúng một phương, lập chiến công hiển hách gì.

- Nói cho các ngươi điều này, chỉ là muốn cho các ngươi biết, về sau đi theo bản quan, bản quan tất nhiên sẽ không để cho các ngươi phải cùng khổ nghèo túng giống như trước vậy!

Trong âm điệu mạnh mẽ Giang Long nói ra hừng hực khí phách.

https://thuviensach.vn

Dù có hoang vu hẻo lánh hơn nữa, thì vẫn luôn luôn có cách để kiếm được bạc.

Có một số người vẫn có thể cạo cả lớp đất ra để kiếm sống.

Tuy rằng mấy người trước mặt kia khá vô năng, nhưng lại cũng không có ác niệm gì.

Giang Long dự định sẽ thu nạp dưới trướng, có thể dùng được thì dùng.

Mấy người Chu Kỳ sau khi hơi sửng sốt, chính là lộ ra sắc mặt vui mừng.

Rối rít không ngớt biểu thị một lòng kính nể với Giang Long.

Bọn họ sớm đã sợ nghèo lắm rồi, nếu Giang Long thật sự có thể mang theo bọn họ mà trở nên giàu có, tất nhiên là một việc vô cùng tốt.

Phan Văn Trường thì lại là khép hờ hai mắt giả điếc.

Nếu như là trước kia chưa từng tới ở huyện Linh Thông, ông ta tất nhiên sẽ trách cứ Giang Long, quá mức coi trọng vàng bạc vật chất.

Nhưng hiện tại, sinh sống ở nơi đây chịu khổ cực vài năm, ông ta cũng là bị nghèo túng làm cho sợ mất rồi.

Hơn nữa Dương Huyện lệnh còn chết ở chỗ này.

Nên khiến ông ta đứng sang phía Giang Long kiếm tiền mà lớn tiếng khen ngợi thật sự là rất khó xử, nhưng có thể làm bộ không nghe thấy.

Cuộc sống, là một môn học vấn!

- Không biết Cảnh đại nhân tính toán làm gì trước?

Hộ phòng thư lại Hách Đồng hỏi.

https://thuviensach.vn

Huyện thừa Uông Quý cùng với mọi người cũng là muốn phải lên tiếng hỏi rõ Giang Long có tính toán gì không, và cam đoan, nếu có chỗ nào cần dùng đến, muôn lần chết cũng không chối từ.

Nhưng Giang Long cũng là khoát tay áo,

- Muốn phát triển, không có bạc làm vốn là không được, nhưng ai lại sẵn lòng đem bạc đầu tư đến huyện Linh Thông nơi này chứ?

Cho nên giai đoạn đầu việc huy động vốn để bản quan lo liệu, các ngươi tạm thời làm tốt các công việc trong huyện nha, đừng khiến cho bản quan phải bận tâm lo lắng nhiều là được rồi.

Mọi người chính là ngơ ngác nhìn nhau.

Không ngờ Giang Long lại muốn tự làm một mình?

Là tuổi trẻ ngông cuồng, hay là thật sự có bản lĩnh?

Mãi cho đến lúc Giang Long rời khỏi, bọn họ trong lòng vẫn còn đang nghi hoặc.

Có điều Giang Long không cần bọn họ hỗ trợ, là chuyện tốt.

Huyện Linh Thông năm ở vị trí gần với vùng biên giới, bất cứ lúc nào cũng phải đề phòng mã phỉ và dị tộc tới cướp bóc, buổi tối dĩ nhiên là phải cấm đi lại vào ban đêm.

Cho nên sau khi tiếng gõ mõ của phu canh tuần tra ban đêm vang lên, trong huyện thành chính là tất cả các ngọn đèn dầu đều tối đi.

Trong thành một mảng trời tối thui đen kịt.

Giang Long ngồi ở trong phòng ngủ, trên bàn đốt một ngọn nến to bằng ngón tay.

https://thuviensach.vn

Trong tay cầm bút, đang cặm cụi viết gì đấy.

Đợi đến khi viết xong, trong phòng đã có thêm một người áo đen.

- Tiểu nhân bái kiến tiểu thiếu gia!

Người áo đen một gối chống xuống đất.

- Ngươi là một thành viên của Hắc Y Vệ?

Giang Long thổi nhẹ nét mực trên trang cuối cùng.

Người áo đen lên tiếng trả lời,

- Vâng! Về sau do tiểu nhân phụ trách liên lạc với tiểu thiếu gia.

- Phương thức các ngươi làm việc về cơ bản ta cũng đã có tìm hiểu.

Giang Long không có ý định nói nhiều những điều vô nghĩa, chỉ cần những người này là đáng để tín nhiệm, có thể trợ giúp mình là tốt rồi, nhẹ nhàng gấp lại trang giấy, đưa về phía người áo đen phân công nhiệm vụ:

- Đi tìm một xưởng gạch, dựa theo những gì trên đó viết, chế tác ra đồ vật này, càng nhanh càng tốt.

- Vâng.

Người áo đen tiến lên, vươn hai tay ra, cung kính tiếp nhận trang giấy.

- Bản quan dự tính làm chút chuyện ở nơi này, cần một lượng bạc lớn, cho nên sau khi đồ vật này được chế tác ra phải lập tức mang tới đây.

- Tiểu nhân đã rõ.

Giang Long cũng không cần phải nói thêm một lời nói thừa nào.

https://thuviensach.vn

Người áo đen cũng vậy không có nhiều lời.

Thậm chí, Giang Long cũng không hỏi người áo đen tên gọi là gì, về sau phải xưng hô như thế nào, về phần người áo đen, cũng không tự giới thiệu.

Giang Long nhìn theo bóng lưng của người áo đen đang rời khỏi, hai mắt hơi nheo lại.

Sẽ có một ngày, những người này sẽ phải ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh của mình!

Thực sự để cho ta sử dụng!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Tình Yêu Ngàn Năm

Giang Long tuy rằng không biết Hắc Y Vệ phủ mình ra sao, nhưng có thể khẳng định đây là một chi nhánh có thực lực rất cường đại!

Nếu như có thể khống chế được, liền giống như hổ thêm cánh.

Tắt đèn, trong phòng một mảnh tối đen.

Ngủ một giấc đến khi trời sáng.

Kiếp trước Giang Long thường lấy bốn biển làm nhà, đối với hoàn cảnh lạ lẫm thích ứng rất nhanh, nên ngủ một giấc rất là say sưa.

Rất nhiều người bình thường không ra khỏi cửa một khi đi đến nơi khác, nếu không phải rất mệt mỏi, thường khó có thể ngủ ngon, và rất dễ sinh ra tức giận.

Tần Vũ bưng nước tới, Giang Long rửa mặt sạch sẽ.

Đồ Đô tiến vào báo cáo, nói là ngoài cửa có rất nhiều dân chúng đến xin làm việc.

Huyện lệnh nhậm chức, huyện nha khẳng định phải thuê tôi tớ, chứ không thể để cho Tần Vũ múc nước mãi, hay là phái hộ vệ đi quét tước đình viện, làm mấy việc vặt vãnh, như vậy thì không ổn chút nào.

Nha hoàn, người múc nước quét nhà, đầu bếp, giữ cửa... Ít nhất phải thuê mười mấy người.

https://thuviensach.vn

Trong huyện Linh Thông rất khó tìm việc làm, huyện nha mướn người làm, tự nhiên là có rất nhiều người muốn tranh giành.

Sáng sớm, ngoài cửa đã có một đội ngũ đứng xếp hàng thật dài.

Giang Long đương nhiên sẽ không tự mình làm những loại chuyện nhỏ nhặt này, giao cho hai Cảnh Phủ hộ vệ đi làm là được rồi, hắn chỉ là dặn dò nhất định phải tuyển người có xuất thân trong sạch.

Đừng để cho có người nhân cơ hội, trà trộn vào bên trong huyện nha.

Nhất là phòng bếp, nếu tuyển người không tốt, bị người bỏ độc vào thức ăn thì nguy to.

Bản thân Giang Long có thể phân biệt được các loại độc dược, nhưng những người khác thì không thể.

Để cho hai Cảnh Phủ hộ vệ đi xử lí, Giang Long liền ăn qua điểm tâm mà Đồ Đô mua được ở bên ngoài, ăn xong đứng dậy đi qua hành lang sau vườn của phủ huyện, trực tiếp đi tới nơi làm việc.

Huyện thừa Chu Kỳ, chủ bộ Uông Qúy, Lại phòng thư lại Hồ Lại, hộ phòng thư lại Hách Đồng, lễ phòng thư lại Tiết Sơn cùng với giáo thụ Phan Văn Trường tự nhiên là đã sớm tới trước, ở chỗ này chờ đợi.

Đối diện với mấy người, có ba vị văn sĩ đang ngồi.

Chính là ba người Trình Trạch, Hà Bất Tại, cùng với Tiêu Phàm.

Sau khi Giang Long đi vào, tất cả mọi người đứng dậy đón chào.

Chào hỏi nhau một lúc, Giang Long giới thiệu mọi người với nhau.

Trình Trạch, Tiêu Phàm, Hà Bất Tại mặt không đổi sắc, cùng mấy người kia chào hỏi.

https://thuviensach.vn

Ngoài Chu Kỳ ra đám người còn lại là không dám xem thường, ba người này chính là Giang Long mang đến đấy, tất nhiên là tâm phúc của Giang Long, ngày bình thường tuyệt đối không thể đắc tội.

Ở Linh Thông huyện, trừ huyện thừa Chu Kỳ này ra, những người khác Giang Long có thể không cần lý do gì, trực tiếp cách chức đấy.

Sau khi ngồi xuống lại tiếp tục nói chuyện, đám người Chu Kỳ bắt đầu bàn chuyện chính sự.

Lấy ra bản ghi chép công văn, giới thiệu kỹ càng về Linh Thông huyện.

Linh Thông huyện diện tích rất là lớn, ước chừng so với thành thị bình thường còn lớn hơn gấp ba lần, tuy nhiên bởi vì có rất ít người, cho nên cả thị trấn, chỉ có mấy hộ gia đình.

Tổng cộng có khoảng ba vạn người, trong khu trực thuộc thị trấn có hương trấn hơi lớn, còn lại đều là thôn trang nhỏ lạc hậu.

Thị trấn đối với thôn trang nhỏ lạc hậu gần như không có gì trói buộc.

Năm hương trấn hơi lớn, phân biệt là Lưu gia trang, Chúc gia bảo, xã Hà Mã, thôn Quách Tụ, thôn Hồ Dương.

Xem tên, là biết rõ, trong những hương trấn này, cái nào là thế gia vọng tộc.

Ở đây những gia tộc lớn người ta rất coi trọng quan niệm gia tộc, lực ngưng tụ cực kỳ mạnh mẽ, nếu như có mã phỉ hoặc là dị tộc cướp bóc, đều sẽ hung hãn không sợ chết chống cự.

Đương nhiên, nếu không phải như vậy, gia tộc căn bản sẽ không thể sinh tồn.

https://thuviensach.vn

Năm hương trấn này bên ngoài đều có tường thành nhỏ che chắn, ngăn cản mã phỉ và quân dị tộc.

Những thôn trang nhỏ lạc hậu này, Giang Long không có chú ý lắng nghe.

Tiếp theo đám người Chu Kỳ lại giới thiệu nội vụ huyện vụ, Giang Long trực tiếp để cho đám người Trình Trạch xử lý, hắn chỉ cần lắng nghe thật tốt, học hỏi thật tốt là được.

Hắn hiện tại có thể nói, cái gì cũng không hiểu, còn chưa tới lúc để hắn nhúng tay quản lý.

Trong huyện có các vụ án của ngày xưa tồn lại và nhiều loại công việc khác, cho nên đám người Trình Trạch chính là cực kỳ bận rộn.

Giang Long và Huyện thừa Chu Kỳ mỗi người ngồi ở một bên.

- Hiện giờ đang thiếu hai chức vị là ti tuần kiểm và ti cai ngục, kính xin cảnh đại nhân có thể mau chóng đề cử người sự bổ sung vào.

Chu Kỳ nhấp một ngụm trà, mở miệng nói.

Hai cái vị trí này, đều khá là quan trọng.

Một quản lý quân lính thủ vệ thành trì, một quản lý hình ngục đại lao.

Hai cái đều là quan Chính cửu phẩm.

Giang Long lần này tổng cộng mang đến bốn hộ vệ Cảnh phủ, theo thứ tự là Tôn Hoán, Bành Nham, Đổng Thức, Hùng khánh.

Ngẫm nghĩ một chút, cuối cùng quyết định để cho Tôn Hoán làm ti tuần kiểm, Hùng Khánh làm ti cai ngục.

https://thuviensach.vn

Đối với sắp xếp của Giang Long, Chu Kỳ tất nhiên là không có bất kỳ dị nghị nào.

Tiếp nhận một thị trấn, là sẽ có nhiều công việc bề bộn, Giang Long còn cảm thấy chưa làm được cái gì, một buổi sáng đã vội vã trôi qua.

Đến buổi trưa, hắn tính toán đi tuần tra chung quanh một chút.

Đây là một việc rất cần thiết đấy, phải làm cho tất cả người trong phủ trông thấy hắn, về sau mới có thể nhận ra hắn là ai.

Mọi việc trong huyện nha, toàn bộ Giang Long đều giao cho ba người Trình Trạch quyết định.

Lúc mới bắt đầu chủ bộ Uông Qúy, cùng với đám người Hồ Lại vẫn còn có chút không phục.

Nhưng qua một chút thời gian, đám người Trình Trạch xử lý các công sự rất thuần thục, lại cực kỳ tỉ mỉ và kỹ xảo, đã làm cho bọn họ trở nên thán phục.

Rất nhiều chuyện mặc dù có phương pháp xử lí, nhưng lại là không thể làm minh bạch.

Bằng không sẽ đắc tội với người, bị người coi là không có đầu óc.

Với kinh nghiệm phong phú và đầu óc thông minh có thể làm cho một người trở nên cẩn thận khôn khéo, nhưng để có thể đạt tới trình độ mẫn tiệp, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, làm việc thành thạo, lại không đơn giản như vậy.

Nhưng mọi việc trong huyện, rất nhiều sự tình khiến Uông Qúy và người khác đau đầu, bây giờ vào trong tay Trình Trạch, Hà Bất Tại, và Tiêu Phàm, liền biến thành cực kỳ đơn giản.

https://thuviensach.vn

Đây chính là năng lực!

Tổng hợp năng lực của một người.

Có thể chỉ là dùng một chút kỹ xảo, không có gì là to tát.

Nhưng biết một chút tiểu kỹ xảo này, là có thể đem sự tình làm tốt.

Không phải một cái đầu giống như hai người, đem sự tình làm hỏng bét.

Cho nên ở trong cuộc sống, ngàn vạn lần không nên xem thường những tiểu kỹ xảo này.

Đem những chi tiết nhỏ trên sổ sách, giải quyết gọn gàng như vậy, đều là những người có trí tuệ.

Chỉ qua thời gian một buổi trưa, mấy người Trình Trạch cũng không có làm khó dễ ai, nhưng lại rất đơn giản đã thu phục được đám người kia.

Chịu phục Trình Trạch, Tiêu Phàm, Hà Bất Tại, chẳng khác nào là bị Giang Long thu phục.

Trong Linh Thông huyện Giang Long đang bận rộn công chuyện.

Kinh thành, một tờ thư do Cảnh Phủ đưa đến, đang ở trong tay của Điệp Hương phu nhân.

Xem xét một lúc, không có ai ở bên.

Điệp Hương phu nhân mới dám đưa mắt nhìn đến dòng chữ to ở phía trên phong thư.

Rồng bay phượng múa, thiết họa ngân câu!

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve theo từng nét bút, Điệp Hương phu nhân cảm thấy chữ của Giang Long, rất dễ nhìn.

https://thuviensach.vn

Khả năng không bao lâu nữa, Giang Long thật có thể trở thành bậc thầy về thư pháp.

Từ khi Giang Long nói qua câu chuyện tình yêu hóa điệp tới giờ, Điệp Hương phu nhân chính là trầm mê trong đó, đối với tính tình của nữ nhân mà nói, sắc đẹp và tình yêu đó chính là thuốc độc.

Thuốc độc lại có thể làm cho người ta nghiện!

Sau khi hít sâu một hơi, Điệp Hương phu nhân mới chậm rãi đem thư mở ra.

Một đôi mắt đẹp nhìn vào trong thư, đúng là ánh mắt thiết tha chờ đợi.

Cảnh gia công tử lần này, lại sẽ kể một câu chuyện gì đây?

Điệp Hương phu nhân đi tới trước giường, dựa vào tường ngồi xuống, ánh mắt chuyển qua trên tờ giấy... Thiên địa mới khai sinh, thần thụ ban cho các thần mỗi người một thần tính. Ứng Long là thủy, Nữ Bạt là hỏa, hai người chính là bản tính tương khắc, số phận không thể tới gần nhau.

Nhưng hỏa Nữ Bạt lại đem lòng yêu thủy Ứng Long...

Năm đó Ứng Long bởi vì phạm tội bị khóa trên cây thần, Nữ Bạt không thể gặp lại Ứng Long, chỉ có thể mỗi ngày đi đến dưới tàng cây, đem tiếng hát hay nhất Thiên giới tới dỗ dành Ứng Long, nghe tiếng hát êm tai khiến cho Ứng Long vốn đã chán chường, tuyệt vọng lại có được hi vọng mới.

Chỉ là mới nhìn cái khúc mở đầu, khóe mắt Điệp Hương phu nhân đã có giọt lệ chảy xuống.

Ngày qua ngày, bởi vì Nữ Bạt tới gần Ứng Long quá mức. Khiến cho dung mạo ban đầu vốn trẻ trung xinh đẹp dần dần trở nên kinh khủng.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng, thà rằng mất đi dung mạo xinh đẹp nhất thế gian, thì mỗi ngày vẫn tới cất tiếng hát.

Đây là tình yêu vô tư, khắc cốt ghi tâm đến cỡ nào?

Điệp Hương phu nhân nghĩ đến chính mình, năm đó khi vừa mới gả vào Mục Vũ Hầu phủ, nàng cũng có thể vì Mục Vũ Hầu mà chết!

Lúc đấy Hoàng thượng cũng có nhìn trộm dung mạo của nàng, khi đó nàng đã từng nghĩ, nếu Hoàng thượng cố gắng làm khó dễ Mục Vũ Hầu, nàng liền treo cổ tự tử!

Không để cho Hầu phủ và tướng công của mình phải chịu tai họa!

Mà Ứng Long mặc dù đã đem lòng yêu người con gái có giọng hát dễ nghe ấy, lại từ đầu đến cuối chưa từng thấy được khuôn mặt của nàng.

Đối kháng Xi Vưu trong cuộc thánh chiến, Ứng Long được Hoàng đế phóng thích ra ngoài, cùng hiệp lực với Nữ Bạt và các Thần, trợ giúp Hoàng đế đạt được thắng lợi cuối cùng. Sau khi nghỉ chiến, Ứng Long và Nữ Bạt trên người lây nhiễm trọc khí nhân gian, mà không có cách nào trở về thiên giới được nữa, Nữ Bạt vì để cho Ứng Long lần nữa trở về Thiên giới, liền âm thầm nghĩ cách đem trọc khí trên người Ứng Long chuyển sang bản thân, chính mình cả người thần lực mất hết, liền bị tà ác chi phối mà gây tai nạn và rắc rối cho nhân gian.

Đến mức gây ra nhiều kiếp nạn lớn.

Đọc đến đây, Điệp Hương phu nhân tình cảm sôi trào, trong tim không ngừng thương xót.

Bởi vì Nữ Bạt âm thầm tương trợ, Ứng Long có thể trở về Thiên giới, đối với tâm ý hy sinh của Nữ Bạt, Ứng Long không hề biết, thậm chí y cho

https://thuviensach.vn

là nữ tử mà y yêu thương sâu sắc, chính là tiên nữ mà thời gian chiến tranh thường xuyên theo bên cạnh trợ giúp y.

Về sau, bởi vì mọi người oán trách và các thần khuyên giải, Ứng Long phụng chỉ hạ phàm thảo phạt Nữ Bạt, người mang tai nạn và rắc rối cho nhân gian, hai người chiến đấu ở trên biển Hoàng Tuyền, cuối cùng, Ứng Long giết Nữ Bạt, Nữ Bạt trước khi chết khôi phục lại dung mạo và thanh âm ôn hòa. Ứng Long phát hiện sự thật, hết sức kinh hoàng! Nhìn Ứng Long không khỏi đau buồn thống khổ, Nữ Bạt dùng chính tiếng ca cuối cùng của mình, tới dỗ dành Ứng Long, sau đó từ từ tan biến ở trên biển Hoàng Tuyền...

Nước mắt của Điệp Hương phu nhân chảy thành dòng lăn xuống, làm ướt hết áo.

Sau khi Nữ Bạt biến mất, Ứng Long một mực ở trên bờ biển Hoàng Tuyền si ngốc chờ đợi, vạn phần hối hận, mắt chảy ra máu, cố gắng khắc rất nhiều bức tượng Nữ Bạt, rất sợ chính mình sẽ quên diện mạo của Nữ Bạt. Nữ Bạt sớm đã không còn đẹp như xưa, nhưng, Ứng Long lại vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, đã từng có một nữ tử tên gọi Nữ Bạt vào lúc y thống khổ nhất, cứu vớt y.

Thời gian trôi qua, Ứng Long hai cánh dần dần nhuộm thành màu đen, cũng bắt đầu hóa thành cát bụi. Cuối cùng, y dường như nghe thấy tiếng ca của Nữ Bạt, y mừng rỡ như điên, lê thân thể sắp chết, từng bước đi vào trong biển, không có quay đầu lại.

Trên bầu trời chớp lóe ánh kim quang, một con chim xanh đang bay vòng rên rỉ, dường như nói rằng bi kịch đến đây cuối cùng cũng kết cục.

Đọc đến đoạn này, nước mắt của Điệp Hương phu nhân đã làm mờ đi tầm nhìn, miệng khẽ lẩm bẩm... Nước biển dần dần cọ rửa, một tảng đá

https://thuviensach.vn

màu trắng hiện ra trên cát, mặt trên có khắc những chữ viết mang theo thống khổ, hy vọng, và tuyệt vọng: Một năm, hai năm, ba năm;

Mười năm, trăm năm, ngàn năm!

Cho dù dùng thời gian vĩnh viễn để chờ đợi, ta cũng hy vọng có thể cùng ngươi lần nữa gặp mặt!

Không ngoài dự đoán của Giang Long, Điệp Hương phu nhân lại bị chuyện xưa cảm động.

Khóc đỏ tròng mắt, ánh mắt đau thương.

Một mạch đem chuyện xưa tỉ mỉ chăm chú đọc lại tới ba lần, Điệp Hương phu nhân mới thật là cẩn thận đem thư gấp lại, giống như là bảo bối cất vào bên trong thân áo.

Mình nếu là Nữ Bạt, ai sẽ là Ứng Long của mình đây?

Trên mặt Điệp Hương phu nhân, hiện lên vẻ mơ màng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Trói Buộc

Giang Long đem cái tên chuyện xưa sửa lại, gọi là tình yêu ngàn năm.

Thật lâu sau, Điệp Hương phu nhân mới từ trong câu chuyện dần dần tĩnh lại.

Lấy ra khăn lụa, cẩn thận lau hết nước mắt trên mặt, trong nội tâm Điệp Hương phu nhân, thầm oán trách.

Cảnh Giang Long này tuổi không lớn, nhưng thật là xấu, viết ra loại truyện này, làm cho lòng người thê lương đau xót, không kìm được phải rơi nước mắt.

Câu chuyện lần trước, kết thúc còn có thể hóa điệp, bay lên chín tầng trời.

Nhưng lần này... Điệp Hương phu nhân ấn tượng khắc sâu nhất, chính là kết cục của câu chuyện.

Nước biển dần dần cọ rửa, một tảng đá màu trắng hiện ra trên cát, mặt trên có khắc chữ viết, mang theo thống khổ, hy vọng, và tuyệt vọng: Một năm, hai năm, ba năm;

Mười năm, trăm năm, ngàn năm!

Cho dù vĩnh viễn dùng thời gian để chờ đợi, ta cũng hy vọng có thể một lần nữa, cùng ngươi gặp mặt.

https://thuviensach.vn

Không biết vì sao, Điệp Hương phu nhân lúc này bỗng nhiên, rất muốn được gặp mặt Giang Long.

Chỉ có điều Giang Long hiện giờ đang ở Linh Thông huyện, muốn gặp cũng không được.

Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, một bóng người đi vào.

Điệp Hương phu nhân nghe thấy tiếng động ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Mục Vũ Hầu chắp hai tay sau lưng, đi đến.

- Cảnh Phủ đưa tới một phong thư cho ngươi?

Mục Vũ Hầu chỉ thản nhiên liếc mắt, ngắm Điệp Hương phu nhân một cái, sau đó liền mở miệng hỏi.

Điệp Hương phu nhân cảm thấy thê lương, nếu như không có chuyện gì, Mục Vũ Hầu sẽ không bao giờ chủ động tìm nàng.

Câu chuyện về Ứng Long và Nữ Bạt chẳng những cảm động, mà còn làm gợi lên tư tưởng, muốn đột phá trói buộc, một bên là lửa, một bên là nước, vốn dĩ tương sinh tương khắc, lại trở thành tình yêu đến chết cũng không rời.

Đã bị chuyện xưa ảnh hưởng, Điệp Hương phu nhân đối với Mục Vũ Hầu, rốt cục hoàn toàn hết hy vọng.

Nàng cũng muốn phá tan hiện thực trói buộc!

Mặc dù đã là vợ người khác, nàng cũng muốn truy cầu, tìm cho được tình yêu đích thực của mình, còn sống cuộc sống như bây giờ, thật sự là cực kỳ không thú vị!

- Một câu chuyện xưa mà thôi. Điệp Hương phu nhân hít sâu một hơi, hạ giọng nói.

https://thuviensach.vn

- Đưa ta xem

Mục Vũ Hầu giơ tay.

- Không được!

Điệp Hương phu nhân lần đầu tiên trước mặt tướng công trên danh nghĩa này, nói lời cự tuyệt.

Tại thời đại này đã làm vợ thì phải nghe lời chồng, nhất là những nhà quyền thế quý tộc, lại càng coi trọng điều này.

Cho nên có rất ít phụ nhân dám làm trái ý tứ của tướng công.

Đại đa số, đều là nam nhân nói sao, liền làm theo như vậy, cho dù là muốn nạp thêm thê thiếp xinh đẹp, nam nhân cũng chỉ cần nói qua với thê tử một tiếng là được.

Thê tử dù không cam lòng, cũng chỉ có thể là chảy nước mắt, giúp tướng công chuẩn bị lễ vật, cưới thêm thê thiếp.

Mục Vũ Hầu một đôi mày kiếm theo bản năng nhíu lại, cánh mũi liền cong lên,

- Ân?

Điệp Hương phu nhân không hề giải thích mà chỉ cười nhạt.

- Thật can đảm!

Nhìn thấy ánh mắt của Điệp Hương phu nhân, dám nhìn thẳng vào mắt mình, rõ ràng còn mang theo một chút khinh thường, trong lồng ngực Mục Vũ Hầu lập tức bốc lên lữa giận ngút trời, xiết chặt nắm tay, từng bước một tiến về phía trước giường.

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân không cảm thấy có chút nào sợ hãi, cái cằm trắng như tuyết hếch lên, tràn ngập ý tứ khiêu khích.

Mục Vũ Hầu hai mắt híp lại, trong con mắt tối đen, lóe ra tia sáng nguy hiểm.

Lúc tiến lên phía trước, bước chân kiên quyết, nhất định phải hung hăng trừng trị nữ nhân trước mặt này một chút, bằng không sẽ bị coi là bùn nát, tùy ý có thể giẫm lên.

Mục Vũ Hầu yêu thích nam nhân, trong hậu viện, có mấy tên nam sủng, mỗi người đều là mặt phấn nhu mì, trong mắt gã đó mới chính là tuyệt sắc giai nhân, mà đối với nữ tử, sẽ không có cái gì gọi là thương hoa tiếc ngọc.

- Ngươi dám động vào một đầu ngón tay của lão nương xem?

Chờ đến khi Mục Vũ Hầu đi tới trước giường, bắt đầu giơ bàn tay lên cao, Điệp Hương phu nhân mới mở miệng nói.

Trong thanh âm, nồng đậm ý tứ uy hiếp.

- Ngươi cho rằng bản hầu không dám?

Mục Vũ Hầu cười lạnh.

Bàn tay không chút nào ngừng lại, mạnh mẽ vung xuống.

Lại dám ở trước mặt gã tự xưng lão nương, quả nhiên là muốn tìm chết.

Cho là mình xinh đẹp, nam nhân đều sẽ đau lòng, không nỡ đánh sao?

Ngươi đã nhìn lầm người!

Trên mặt Mục Vũ Hầu hiện lên vẽ âm độc.

- Cảnh phủ!

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân nhẹ nhàng phun ra hai chữ, bàn tay đang vung chưởng kia chỉ cách xa khuôn mặt xinh đẹp của nàng có một tấc, khó khăn lắm mới dừng lại được.

Bên trong cặp mắt của Mục Vũ Hầu, thoáng qua một chút sát khí.

- Năm đó Hoàng thượng thấy ngươi thân thủ không tầm thường, muốn để ngươi diệt trừ Cảnh Hiền, nhưng ngươi nhiều lần gây hấn, cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ, có mấy lần, ngươi còn bị Cảnh Hiền đánh cho nội thương, mắt thấy phương pháp này không được, Hoàng thượng mới để cho ngươi giả vờ ở ẩn.

Điệp Hương phu nhân biết rất nhiều nội tình, hiển nhiên vượt qua dự liệu của Mục Vũ Hầu,

- Nói với bên ngoài rằng, bây giờ ngươi đã bị liệt một nửa thân, chỉ có thể nằm ở trên giường.

Nhưng trong bóng tối, Hoàng thượng vẫn giao cho ngươi chức vụ.

Bất quá ngươi chỉ có thể lén lút làm việc, không thể bại lộ trước mặt người khác.

Nhưng cái tôi cá nhân của ngươi rất cao, rất thích sĩ diện, muốn ở trước mặt người khác vinh quang, kiêu ngạo tự mãn, chưa bao giờ biết nói lời khiêm tốn là như thế nào, hiện tại ngươi mặc dù rất được Hoàng thượng tín nhiệm, nhưng ngươi cũng là vô cùng bất mãn, có đúng không?

Mà chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ diệt trừ Cảnh phủ này, ngươi lại có thể một lần nữa, xuất hiện trước mặt mọi người.

Mục Vũ Hầu gắt gao nhìn chằm chằm Điệp Hương phu nhân, không nói một lời.

https://thuviensach.vn

- Nhưng là ngay cả Hoàng thượng cũng không có cách nào bắt giữ Cảnh phủ, ngươi lại có thể làm được gì chứ? Còn phải dựa vào ta, ngươi mới có thể được việc, đúng không?

Điệp Hương phu nhân đưa tay, đem rũ xuống mấy sợi tóc, ở phía sau cái tai trắng nõn,

- Cho nên nếu như ngươi dám động vào một đầu ngón tay của lão nương, lão nương liền không phối hợp, nếu làm cho ta mất hứng, nói không chừng lão nương còn có thể cùng Cảnh Giang Long nảy sinh liên thủ, đến đối phó ngươi!

- Ngươi dám?

Mục Vũ Hầu quát lên,

- Ngươi là thê tử của ta!

Thê tử?

Nghe được hai chữ này, Điệp Hương phu nhân vẻ mặt khinh thường.

Thậm chí còn cảm thấy rất buồn cười.

Nếu thật coi nàng là thê tử, tại sao còn bắt nàng lấy sắc đẹp dụ dỗ người khác?

- Lão nương xinh đẹp danh tiếng vang xa, không phải là do ngươi sắp đặt sao?

Vẻ mặt Điệp Hương phu nhân bỗng nhiên có chút điên cuồng,

- Coi như là cùng Cảnh phủ liên kết đối phó ngươi là không tốt, như vậy sẽ đắc tội Hoàng thượng, nhưng ngươi cho là, lão nương không có biện pháp khác để đối phó ngươi sao?

https://thuviensach.vn

- Bản hầu rất muốn nghe đấy!

Mục Vũ Hầu nghiến răng nghiến lợi.

- Ngươi bây giờ căn bản là không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Điệp Hương phu nhân vẻ mặt hiện lên đắc ý nói:

- Mà trong phủ thường xuyên sẽ có khách quý tới chơi, nếu như ngươi dám động một chút vào lão nương, đến lúc đó lão nương liền mang khách đi thăm một vòng trong tiểu viện, đem mấy xú nam nhân kia hành hạ, trả lại ngươi gấp mười gấp trăm lần, ngươi tin không?

Đến lúc đó ngươi dám trả đòn sao?

Mục Vũ Hầu nắm chặt hai bàn tay lại, móng tay đều cắm vào da thịt bên trong.

Không dám!

Gã không dám trả đòn!

Gặp loại tình huống này, nếu gã trả đòn, sẽ bại lộ sự thật, gã hoàn toàn không có bị tê liệt nữa người.

Mà một khi bại lộ, thì tình cảnh của gã liền không ổn.

Đến lúc đó vô số người theo dõi gã, làm sao có thể ở trong bóng tối giúp Hoàng thượng làm việc?

Trở lại khỏe mạnh bình thường trước ánh sáng?

Nếu được hoàng thượng đề bạt, người thông minh liền lập tức có thể đoán ra, gã giả bộ liệt giường, chính là do Hoàng thượng sắp đặt.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa sau khi giả vờ ngã bệnh bị lộ, mạng lưới quan hệ và thế lực mà Mục Vũ Hầu phủ nhiều năm tích lũy, chính là lập tức tan rã.

Cho dù là có thể trở lại làm người bình thường, gã cũng rất khó, để lại có được thành tựu.

Đương kim hoàng thượng đối với thế cục chính là mạch nước ngầm mãnh liệt, không phải chỉ cần được Hoàng thượng tín nhiệm liền có thể một bước lên thẳng mây xanh đâu.

Ngược lại sẽ bị một ít thế lực to lớn chèn ép.

Mà những thế lực to lớn này, nắm trong tay rất nhiều binh quyền, có lực ảnh hưởng không thể đo lường.

Gã lúc này kiên quyết là người đứng về phe Hoàng thượng, đến lúc đó rất có thể bị làm cho mặt mày xám tro, chết không có chỗ chôn.

Nghĩ đến đây, Mục Vũ Hầu liền phẫn nộ, đều là do hai vị Hoàng thượng trước kia quá ngu ngốc vô năng, tin một bề gian nịnh, làm cho chính sự trong triều một trận hỗn loạn lớn, một ít gian thần lộng quyền, giết hại vô số trung lương, còn để cho một số thế lực nhân cơ hội, an toàn phát triển, hiện tại ngay cả Hoàng thượng cũng khó có thể diệt trừ.

Nếu không phải đương kim Thánh Thượng anh minh đứng đầu, sợ là đã xãy ra một trận đại loạn lớn rồi!

Khuôn mặt anh tuấn của Mục Vũ Hầu lúc này liền đen lại.

Trực tiếp nói cho Điệp Hương phu nhân câu trả lời.

Điệp Hương phu nhân biết rằng Mục Vũ Hầu có dã tâm, chí hướng lớn, một lòng muốn đem Mục Vũ Hầu phủ, đổi thành Mục Võ vương phủ!

Trở thành người thứ nhất làm vương gia khác họ ở Đại Tề!

https://thuviensach.vn

Lúc này mới dám uy hiếp Mục Vũ Hầu.

Có cái để dựa dẫm, Điệp Hương phu nhân liền không chút nào sợ hãi.

Mục Vũ Hầu thích nam nhân, và chán ghét nữ nhân.

Nếu chán ghét, liền sẽ không muốn tiếp xúc.

Như vậy thì không thể biết rõ, gã không biết được tâm lí của Điệp Hương phu nhân, cho nên không dám mạo hiểm.

Bởi vì một khi làm không tốt, tiền đồ mà gã coi trọng nhất sẽ bị phá hủy.

Đến lúc đó, công sức nhiều năm nhẫn nhục chịu khổ, trong phút chốc liền bị hủy hết.

Thần sắc trên mặt biến ảo không ngừng, cuối cùng Mục Vũ Hầu vẫn là chậm rãi thu bàn tay về,

- Trong thư thật sự chỉ viết về một câu chuyện xưa?

- Một câu chuyện về sắc đẹp và tình yêu.

Điệp Hương phu nhân trong bụng liền thở phào nhẹ nhõm.

Lần đầu tiên cùng Mục Vũ Hầu đối mặt xung đột, nói là nàng không khẩn trương, đó là giả dối.

Ở tại Mục Vũ Hầu phủ nhiều năm, nàng biết rõ Mục Vũ Hầu bản tính hung ác, thủ đoạn tàn nhẫn, xem việc giết người giống như giết một con gà, không khác gì nhau.

Mục Võ Hầu quét mắt, thấy hốc mắt của Điệp Hương phu nhân có chút sưng đỏ, cặp môi mỏng có phần hơi tái, một câu chuyện xưa liền có thể làm cho nữ nhân ngu xuẩn này khóc lóc, hừ lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi tốt nhất không nên lừa bịp bản Hầu!

Dứt lời, liền xoay người rời đi.

Hôm nay ở trước mặt nữ nhân này, làm gã rất mất mặt.

Chỉ có điều một ngày nào đó, gã sẽ trả lại gấp bội!

Làm cho nàng hiểu được chính mình đích thực rất lợi hại.

- Đối với đương kim Thánh Thượng, ta là tuyệt đối trung thành và tận tâm đấy!

Thanh âm của Điệp Hương phu nhân từ phía sau vọng lại.

Bước chân của Mục Vũ Hầu liền hơi chậm lại.

Chỉ nói Hoàng thượng, chẳng lẽ trong lòng người phụ nữ này đã không coi gã ra gì rồi hả?

Gã rất muốn quay lưng lại, trừng trị tốt Điệp Hương phu nhân một chút.

Nhưng cuối cùng, chỉ là bước chân nhanh hơn, ra khỏi phòng.

Trong lồng ngực Mục Vũ Hầu tràn ngập lửa giận, vì thế gã đem tức giận trút hết lên đầu bọn người hầu trong tiểu viện, làm cho bọn họ một trận thống khổ.

Từng tiếng kêu thảm thiết từ trong tiểu viện của gã tràn ra.

Cho đến khi thanh niên mặt phấn, mà gần đây được lão sủng ái đi tới, nộ khí của Mục Vũ Hầu mới dần dần tiêu tán.

Đến lúc xế chiều, Giang Long mới đi dạo xong hết các địa phương ở huyện nha, sau đó đi tới sàn đấu võ không lớn trong huyện thành.

https://thuviensach.vn

Ti kiểm tuần ngoại trừ vài người canh giữ cửa thành, còn lại toàn bộ đều ở trong này.

- Từ hôm nay trở đi, Tôn Hoán chính là tuần kiểm của bổn huyện!

Đứng trước mặt những người khác, Giang Long chính thức truyền đạt mệnh lệnh bổ nhiệm.

Tôn Hoán nghe vậy lập tức tiến lên quỳ xuống,

- Đa tạ đại nhân đề bạt chi ân!

Bởi vì là đề cập đến chuyện chính sự, lại đang ở trường hợp công khai, cho nên Tôn Hoán đối với Giang Long miệng xưng đại nhân, mà không phải là tiểu thiếu gia.

Do là quan mới nhận chức lần đầu tiên đi tuần tra, cho nên Giang Long đem huyện thừa Chu Kỳ đi theo, lúc này liền đứng ở phía sau hắn.

Ở phía sau, có vài tên tay cầm đoản côn, tạo thành một tiểu đội nha dịch

Đoản côn một nửa được bôi màu đỏ, tượng trưng cho lửa.

Một nửa khác được bôi màu đen, nghĩa là nước.

Để cho có ý nghĩa, đoản côn liền lấy tên là thủy hỏa côn hay còn gọi là gậy công sai.

Một đám quân sĩ vào lúc này không ai dám gây rối, ở Linh Thông huyện tìm một cái công việc tốt là chuyện không dễ dàng, tuy rằng ở đây, làm việc trong huyện nha, bổng lộc luôn không được phát cho đúng thời hạn, hoặc đôi khi có thể bị trừ tiền, nhưng tóm lại vẫn là có thể miễn cưỡng nuôi sống gia đình.

https://thuviensach.vn

Hiện tại gây rối, bị đuổi về nhà, sẽ không biết nên đi nơi nào để tìm một công việc tốt hơn đây?

Tuy nhiên cũng có nhiều người âm thầm không phục.

Những người này đối với chức tuần kiểm là có chỗ dòm ngó đấy, nguyên tưởng rằng Huyện lệnh mới nhậm chức, bọn họ cũng là có cơ hội tranh đoạt, lại không nghĩ đã là công dã tràng.

Tôn Hoán là người mới, sau này bọn họ sẽ ngầm gây khó dễ một phen.

Giang Long từ trong mắt một số người cũng đoán được, nhưng không có nói nói thẳng ra.

Hộ vệ Cảnh phủ đều đã trải qua nơi chiến trường đấy, mỗi người trên đầu đều có chút bản lĩnh, đối phó vài cái khiêu khích gây rối, hẳn là không thành vấn đề.

Linh Thông huyện gần kề biên giới, phụ cận nếu có chiến dịch mà nói, mấy quân sĩ này cũng sẽ bị điều động đấy.

Cho nên những quân sĩ này cũng đều trải qua chiến trường.

Nhưng mà một chi huyện ti tuần kiểm, dù sao vẫn không phải quân đội chính quy.

Cùng hộ vệ Cảnh phủ năm đó, ở chiến trường quân đội là không có cách nào đánh đồng được.

Đương nhiên, nếu cùng so với quân đội chính quy, cấm quân, một người cũng có thể đánh ngã được cả đám quân sĩ này.

Ở trên đấu giáo trường dạo qua một vòng, Giang Long để cho Tôn Hoán ở lại chỗ này, sau đó mang theo mọi người tiếp tục đi tới lao ngục của huyện nha.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Giam Giữ

Lao ngục của Linh Thông huyện nha có diện tích khá lớn, muốn bắt giam mấy ngàn người cũng không thành vấn đề, chỉ có điều bây giờ ở bên trong lại không có người nào.

Là bởi vì an ninh trật tự ở đây quá tốt?

Hiển nhiên là không có khả năng.

Ở đây toàn là người dân bản xứ dũng mãnh, tất nhiên thường xảy ra nhiều chuyện.

Giang Long hỏi thăm mấy câu, mới biết được nguyên nhân.

Là bởi vì quá nghèo, ngay cả là quan chức trong huyện nha cũng không thể nhận được bổng lộc đúng thời hạn, nếu đem phạm nhân nhốt lại, còn phải cấp cho phạm nhân ăn uống.

Ở những nơi giàu có, nếu người thân bị giam giữ, sợ họ ở trong lao ngục phải chịu khổ, sẽ đút lót tiền cho đội trưởng nhà lao, hoặc là biếu những thứ khác, chẳng hạn như trứng gà hay là gì gì đó, thỉnh cầu chiếu cố cho người thân một chút.

Thế nhưng mà ở chỗ này, kẻ gây rối nhất định là đàn ông, họ là trụ cột trong nhà.

Bị bắt giam, thì cũng chính là lấy đi nguồn kinh tế của cả gia đình.

Muốn bóc lột ít tiền. Nhưng là người ta căn bản không có.

https://thuviensach.vn

Để cho người nhà biếu đồ ăn?

Nguồn kinh tế bị bắt đi, người trong nhà cơm ăn còn không đủ, lấy đâu đem quà đi biếu đây?

Cho nên khi xử lý vụ án, ngoại trừ chém đầu ra, còn lại người phạm tội bình thường đều là đánh cho một trận, sau đó lại thả về nhà.

Bên trong nhà lao chỉ có một người cai ngục, một người bắt giam.

Đều là không có phẩm cấp quan lại.

Khi ngày hôm qua Giang Long đến nhậm chức, bọn họ không phải là không muốn đi nghênh đón, mà là căn bản không có tư cách đó.

Tại trong mắt quan to triều đình và các gia tộc lớn, Huyện lệnh bất quá chỉ là một chức quan thất phẩm tép riu, nhưng khi tới địa nơi này, đối với dân chúng và đám tiểu quan lại, Huyện lệnh đã là quan lớn như trời rồi.

Là một quan phụ mẫu của huyện!

Tại cái thời đại này phân chia đẳng cấp rất nghiêm ngặt, cai ngục và dữ ngục đều không có phẩm cấp lại không phải là trợ thủ của huyện lệnh, tất nhiên là không có tư cách đi nghênh đón Giang Long.

Nếu là người đảm nhiệm chức cai ngục có được phẩm cấp, mới có tư cách đi tiếp đón.

Tuần kiểm ti cũng là như vậy, nếu là tuần kiểm có phẩm cấp..., khẳng định ngày hôm qua phải đi nghênh đón Giang Long rồi.

Nếu không đi, đó chính là coi thường quan trên đấy.

Đối với quan trên phạm tội bất kính!

https://thuviensach.vn

Quan trên sẽ vì thế mà tìm cách gây khó dễ.

Đương nhiên, bình thường người dám làm như vậy, tất cả đều có chỗ dựa vững chắc.

Trải qua dò hỏi, mới biết được trong lao ngục, ngoại trừ ngục thừa Đằng Chương và ngục điển Ôn Hà ra, là không có thêm chức cai ngục nhỏ nào nữa.

Nói về nguyên nhân cuối cùng vẫn là do quá nghèo.

Hai người này trực tiếp phụ trách trông giữ nhà lao.

Bình thường tùy tùng áp giải tội phạm tới, hai người cũng có thể ở đây trông chừng.

Ngày thường rảnh rỗi chờ đợi, cứ cách mười ngày nửa tháng kiểm tra nhà lao một chút xem ổ khóa, cột gỗ các loại có còn bền chắc hay không là được.

Bởi vì biết được Giang Long sẽ đến tuần tra, cho nên ngày hôm qua hai người bọn họ mới đem nước quét dọn nhà lao một lần. Đây cũng được xem như là chuyện hiếm có.

Không có giam giữ phạm nhân, lại được quét dọn một lần, trong lao tù tuy rằng vẫn âm u, nhưng không có mùi khai hay là ẩm mốc.

Làm cho cái mũi của Giang Long không đến mức phải chịu khổ.

Bất quá Giang Long vẫn thấy không hài lòng.

Nếu có việc phải đi làm, không có người canh giữ, làm sao có thể đi?

Mà phạm nhân trong lao ngục, lại không phải lao động, mà vẫn được nuôi cơm miễn phí.

https://thuviensach.vn

Bất quá, nếu không dựa vào quy củ mà xử lí, sẽ phá hư phép tắc của triều đình.

_Từ hôm nay trở đi, Hùng Khánh chính là cai ngục của bổn huyện. Giang Long chính thức bổ nhiệm.

Đương nhiên không có ai dám lên tiếng dị nghị.

Đằng Chương và Ôn Hà vẫn có chút thất vọng, người ở đây rất ít, hai người bọn họ vốn tưởng rằng có cơ hội được bổ nhiệm vào chức cai ngục, tuy nhiên cũng không cảm thấy quá mức bất mãn, ở những nơi khác khác được bổ nhiệm chức cai ngục, dù cho chỉ là một cái chức đội trưởng nhà lao bình thường, cũng có thể nhận được chút ít chỗ tốt.

Mà ở chỗ này, cũng có lúc phải bắt giam vài phạm nhân gây rối, đến lúc đó vì để cho tội phạm không phải chết đói, lại không có biện pháp từ quan huyện nha lấy được tiền lương, thì phải tự bỏ tiền túi của mình ra, mua cơm cho tội phạm ăn.

Đó là lí do mà chức cai ngục ở Linh Thông huyện, cũng không có cái gì tốt đẹp để mà tranh giành.

Hùng Khánh tiến lên quỳ tạ ơn.

Giang Long sau khi để cho hắn đứng dậy mới bắt đầu nói tiếp:

_Triều đình có pháp luật chung, tuyệt đối không thể phá hư quy củ... Tóm lại chính là những kẻ đáng bị bắt thì nhất định phải bắt, nhốt vào đại lao, đến lúc đó huyện nha tự nhiên sẽ cấp phát tiền lương đầy đủ.

Hùng Khánh cúi đầu nhận mệnh.

Đằng Chương và Ôn Hà nhìn nhau, cũng là mỡ miệng xác nhận.

https://thuviensach.vn

Sau đó hai người một trái một phải đứng lui ra phía sau, bên người Hùng Khánh.

Đi đến trước mặt, hai người mới phát hiện thân hình Hùng Khánh cao lớn tráng kiện, mơ hồ khiến cho người ta có một loại cảm giác bị áp bách.

Từ phía sau hai bên nhìn lại, trên khuôn mặt Hùng Khánh có đường nét kiên cường, thần sắc nghiêm túc, không giống người thích buôn chuyện, hai người lập tức không dám xem thường.

Giang Long rời khỏi lao ngục, lại dẫn bọn người Chu Kỳ đi dạo một vòng trong huyện thành.

Còn leo lên tường thành, nhìn nghiêng về phía xa.

Gần chỗ này không có những đỉnh núi cao, tại bốn phía xung quanh thành trì, là một phiến đất bằng rộng lớn, địa phương này đối với bảo vệ thành trì mà nói, là không được tốt lắm, bởi vì không có được địa hình thiên nhiên hiểm trở để mà lợi dụng.

Một cái thành trì trơ trọi đứng sừng sững ở chỗ này.

Nếu muốn nói đến chỗ tốt, cũng không phải là không có, đó chính là nếu có đội quân mã phỉ tập kích, còn ở khoảng cách rất xa binh lính cũng có thể đứng ở trên tường thành nhìn thấy rõ ràng, quân địch không thể đánh lén.

Chỉ có thể đối mặt cứng rắn tấn công.

Nói cho cùng, mặc dù là tường thành khá thấp, lại rất là cũ nát, nhưng lúc chiến đấu cũng có thể chiếm được một chút tiện nghi.

Sau khi tuần tra khắp Linh Thông huyện, sắc trời dần tối, Giang Long quay về nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau, Giang Long thức dậy rất sớm, luyện tập Hình Ý thương.

https://thuviensach.vn

Nếm qua điểm tâm mà đầu bếp mới thuê làm, Giang Long cảm thấy cũng không đến nỗi quá tệ, coi như có thể giữ lại để cho nấu nướng.

Xuyên qua hậu viện, đi trên đường chính, dọc theo đường đã thấy nhiều hơn một ít bóng dáng của các nha hoàn, hầu mướn.

Sáng sớm, hậu viện đã được vẩy nước quét nhà sạch sẽ.

Tuy nhiên nơi này bão cát khá lớn, buổi trưa trên sân lại có thể bị phủ đầy một tầng đất cát, đến lúc đó nha hoàn và các bà già lại phải tiếp tục quét thêm một lần nữa.

Đi vào chính đường, chủ bộ Uông Qúy liền hướng về phía hắn bẩm báo công việc.

Nếu ở thời hiện đại mà nói..., chức chủ bộ thật ra chính là một chức thư ký.

Đối với chức vị này yêu cầu đòi hỏi sự trung thành rất cao.

Bất quá hiện tại Giang Long chưa tìm được người thích hợp, cho nên vẫn để Uông Qúy đảm đương.

Chức thư ký rất quan trọng, là người cấp dưới làm việc cho quan lớn, có thể cáo mượn oai hùm, tuy nhiên nếu là không được Giang Long hoàn toàn tín nhiệm, Uông Qúy cũng không có quyền lực gì.

Không giống những chức vị khác, vốn có chỗ tồn tại.

Thư ký mà bị quan viên cách ly là lập tức không có quyền lực gì, chỉ là cái thùng rỗng, rất dễ dàng bị mất chức.

Nghe được trong nha môn có vài vụ án vẫn còn chưa xử lí, Giang Long liền để cho Trình Trạch, Tiêu Phàm và Hà Bất Tại giải quyết, còn chính

https://thuviensach.vn

mình thì ngồi ở trên một cái ghế cao đã được bố trí sẵn, xem ba người xét hỏi.

Vừa nghe vừa ở bên cạnh quan sát học tập.

Bởi vì không biết đến lúc nào mới xét hỏi vụ án, cho nên bây giờ nếu gọi những người đó đến đại sảnh.

Nhất định là khá phiền toái, mất nhiều thời gian.

Rất nhanh, một buổi sáng đã trôi qua.

Giang Long trở về hậu viện dùng cơm trưa.

Uông Qúy cũng rời đi, đi trên đường quen thuộc, tâm trạng rất khổ sở, Giang Long đem quyền lực trao cho cấp dưới, hoàn toàn để cho Trình Trạch ba người thay hắn xử lý các loại công việc, gã dù sao cũng là chủ bộ, lại không có nửa điểm quyền lực.

Dù muốn biểu lộ lòng trung thành, không ăn của hối lộ, không làm sai chuyện gì, cũng là khó mà được Giang Long tín nhiệm.

Đối với Trình Trạch, Hà Bất Tại và Tiểu Phàm, thì lúc nào vẻ mặt của Giang Long cũng thể hiện rõ ràng, rất là hài lòng.

Nhiều khi không sợ ngươi không hiểu, chỉ sợ ngươi không biết mà vẫn còn cố gắng nhúng tay vào, cứ như vậy sẽ làm cho sự việc càng thêm nguy cấp.

Giang Long đúng là hoàn toàn uỷ quyền, mặc kệ để cho bọn họ tự giải quyết.

Ít nhất cũng phải học hơn mấy tháng, mới có khả năng đảm nhận được chức huyện lệnh đấy.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều quan viên mới nhậm chức không có gia thế xuất thân bình thường, bởi vì trước kia chưa từng học qua đạo làm quan, nên không biết xử lý chính vụ như thế nào.

Kết quả sau khi nhậm chức, không ai giúp đỡ, thành ra bị tiểu quan lại dưới quyền lừa bịp.

Nhẹ thì phải bỏ chút tiền lương ra bồi thường, hoặc bởi vì lợi ích và tham ô nhận hối lộ mà bị giáng chức xuống bằng chức với bọn tiểu quan lại.

Nặng, thì có thể bị tước mũ quan cho làm thường dân, thậm chí cũng có thể bị chém đầu.

Cho nên lúc này, nếu không hiểu, tốt nhất chính là không nên nhúng tay, giao phó cho ba người bọn họ đi làm là được rồi.

Tới buổi chiều Giang Long vẫn đến công đường, xem ba người Trình Trạch xét hỏi giải quyết vụ án.

Rất nhàm chán, nhưng thời gian buổi chiều trôi qua.

Giang Long không cảm thấy có gì sai, nhưng sau khi sự việc truyền ra, rất nhiều người trong huyện thành đều nghị luận.

_Nghe nói Huyện lệnh đại nhân mới nhậm chức, hôm nay đã tới công đường thẩm án, hơn nữa còn bắt vài người nhốt vào nhà lao?

_Ta đây cũng nghe nói, hình như là chuyện có thật đấy.

_Không biết có nuôi cơm ăn hay không?

_Sẽ phải a, cũng không thể để cho người ta chết đói.

_Không biết có phải không, ta nghe nói rất nhiều quan kia đều có lòng hiểm độc đấy.

https://thuviensach.vn

_Trước tiên xem xét một chút, nếu quả thật phát cơm ăn, ta đây cũng muốn vào nhà lao ở thêm mấy ngày.

_Ừ, phải nắm chặt cơ hội, nếu không đợi Huyện lệnh đại nhân phát hiện kịp thời, sẽ không có mà ăn.

Phố lớn ngõ nhỏ, tất cả dân chúng tụ tập đều là nghị luận chuyện này.

Còn có một số kẻ nghèo đói lười nhác, không đợi được lâu như vậy, trực tiếp ở đầu đường kiếm chuyện cùng người ẩu đả đánh nhau, chỉ mong sao cho nhanh được bắt.

Mới đến rạng sáng ngày thứ hai, toàn bộ dân chúng đều biết rằng, bị bắt đi vào, quả nhiên là được nuôi cơm đấy.

Vì thế an ninh bên trong thành lập tức trở nên rối loạn, sai dịch trong huyện nha liên tục phải ra ngoài, từng chuyến đi bắt người.

Thiếu chút nữa chạy gãy cả chân.

Cũng may những người này đều không chạy trốn, hơn nữa còn vô cùng phối hợp, tùy ý cho sai dịch bắt về nhà lao.

Bằng không thế nào cũng phải làm cho đám sai dịch bị mệt chết.

Giang Long ngồi ở trong đại sảnh, tất nhiên có thể nhìn ra chổ kỳ quái trong đó, Huyện thừa Chu Kỳ mất công đến một chuyến, ám chỉ làm như vậy là không ổn, bất quá Giang Long chỉ có mỉm cười không nói.

Chu Kỳ lắc đầu rời đi.

Chỉ mới qua một buổi trưa, đã có hơn tám mươi người phạm án, bị bắt giam vào trong nhà lao.

Sau đó rất nhanh bị đưa đi xét hỏi, tất cả đều là ẩu đả đánh nhau.

https://thuviensach.vn

Những người bị bắt cũng rất là sảng khoái nhận tội, chỉ mong nhanh nhanh bị bắt vào nhà lao, không phải trả tiền vẫn được ăn cơm no.

Đến buổi chiều, Giang Long không có đến công đường.

Mà là đi tìm Chu Kỳ, hỏi xem trong huyện thành có nơi nào cần phải tu bổ lại.

Chu Kỳ liền kể ra từng chỗ.

Ngay sau đó, dân chúng trong thành liền nhìn thấy rất nhiều người đàn ông, cùi chỏ tay quấn vải, dưới sự chỉ huy của sai dịch huyện nha, ở trong thành tu bổ và xây dựng lại một số phòng ốc và địa phương cũ nát.

Rất nhiều phòng ốc đúng là nhà của chính mình. Sau khi tu bổ, cũng sẽ không thu được đồng tiền nào.

Tuy rằng phải làm việc, nhưng cũng không tính là qúa mệt chết người, hai ngày sau đó, vẫn có rất nhiều người muốn vào nhà lao ăn chực.

Tu bổ, vẩy nước quét dường, quét nhà, dọn dẹp rác rưởi hôi thối, dưới sự nỗ lực của những người này, Linh Thông huyện lập tức sạch sẽ hơn rất nhiều.

Hôm nay, Tôn Hoán mới nhậm chức tuần kiểm, đột nhiên phái người tới tìm Giang Long.

Quân sĩ vẻ mặt lo lắng.

Hóa ra là quân đội phụ trách đi đưa ngân lượng và muối ăn cho Linh Thông Huyện, nửa đường bị mã phỉ phục kích, chỉ có ba người trốn thoát, còn lại quân sĩ toàn bộ chết trận.

Ngân lượng, muối ăn, cũng là toàn bộ bị cướp đi.

https://thuviensach.vn

Giang Long chính là nhíu mày.

Quả nhiên, ở cái địa phương này nhậm chức, nhất định phải tạo quan hệ với bọn mã phỉ.

Giang Long cùng đám người Đồ Đô đi theo quân sĩ, tới sàn đấu võ của hộ vệ thành.

Ba người trốn thoát được trên người đều mang theo vết thương, cho nên Tôn Hoán mới không để cho bọn họ chủ động đi tìm Giang Long.

Có một người bị chặt đứt tay trái, còn có một người mình đầy vết thương, nếu không chữa trị kịp thời, mạng nhỏ cũng khó bảo toàn.

_Cảnh đại nhân!

Một người duy nhất chỉ bị thương nhẹ, chính là bách phu trưởng đội ngũ.

Khuôn mặt dài nhọn, ngũ quan tục tằn, hai mắt lúc này đang đỏ ngầu, hướng về phía Giang Long quỳ một chân trên đất.

Vốn dĩ không cần phải hành lễ như vậy, nhưng bách phu trưởng giờ phút này, rõ ràng muốn cầu xin Giang Long.

Để hắn tự tay báo thù cho thủ hạ, còn phải đem ngân lượng và muối ăn trở về, nếu không tất nhiên hắn sẽ bị chém đầu.

Lần này bị cướp ba trăm lượng bạc.

Bị cướp hai ngàn cân muối ăn.

Bạc chính là bổng lộc để phát cho quan viên huyện nha và tiểu quan lại đấy.

Muối ăn chính là thứ mà những tiểu thương trong thành đặt mua đấy.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Người Quen

Triều đình thao túng nắm giữ quyền mua bán muối, chính là không cho phép buôn lậu muối.

Nếu ai giám tự mình buôn muối là phạm vào tội lớn sẽ bị chém đầu, trừ phi có chỗ dựa đủ vững chắc, bằng không bị bắt nhất định khó giữ được cái mạng nhỏ.

Tất cả các địa phương đều có chổ buôn muối do triều đình mở ra, bởi vì địa bàn lớn nhỏ, dân số nhiều hay ít, sẽ được viết ra từng đề mục trong sổ sách, chiếu theo đó mà cấp muối.

Bắc Cương hỗn loạn, những tiểu thương nhỏ bình thường là không có năng lực ra ngoài thành tiếp nhận muối ăn, muối ăn lại chính là vật tư mà mã phỉ và dị tộc đặc biệt đỏ mắt coi trọng, cho nên chỉ có thể để cho triều đình phái quân đội tiến hành hộ tống, từ các nơi khác đưa đến tay những tiểu thương buôn bán nhỏ.

Bách phu trưởng chính là đội trưởng chuyên hộ tống vận chuyển muối, công việc này chính là một chức vụ rất quan trọng.

Giang Long không tiếc một cái giá lớn mời thầy thuốc, khẩn cấp cứu trị hai người quân sĩ khác, chính mình thì mang theo bách phu trưởng đi vào trong một gian phòng.

Đầu tiên là giới thiệu tên tuổi, Giang Long biết được bách phu trưởng này tên gọi Diệp Lôi.

https://thuviensach.vn

_Kính xin cảnh đại nhân cứu giúp! Diệp Lôi biết rõ quân pháp nghiêm khắc, nếu không thể lấy lại được ngân lượng và vật tư bị cướp, tất nhiên là khó giữ được cái mạng nhỏ.

Giang Long đối với quân sĩ Bắc Cương rất có hảo cảm, thấy vị bách phu trưởng này cũng là cái loại người lòng dạ ngay thẳng.

Hơn nữa bạc và muối ăn bị cướp chính là để cấp cho Linh Thông Huyện, hắn nhất định phải tìm cách cướp lại.

Bằng không ai biết được lúc nào triều đình mới có thể phát lại bổ sung cho huyện đây?

Đám quan lại và nhân viên trong huyện nha, cũng đang chờ bổng lộc đến để nuôi gia đình nữa.

Về phần muối ăn, lại càng không được phép làm mất.

Muối ăn ở Bắc Cương tất cả đều là do triều đình hao phí số lượng lớn nhân lực, vật lực từ nơi khác phân phối đến đây, một năm thậm chí là phải cách vài năm mới có thể vận chuyển một lần, ở Bắc Cương, muối ăn tuyệt đối là cung không đủ cầu, thoáng cái tổn thất hai ngàn cân, tuyệt đối không phải số lượng nhỏ.

Nếu không đuổi theo cướp lại mà đợi triều đình cấp cho lần nữa, thì không biết phải đợi đến khi nào.

Rất nhiều địa phương cũng bị mã phỉ hoặc dị tộc quân đội cướp bóc qua, cuối cùng làm hại rất nhiều quân sĩ và dân chúng đều là cách vài ngày mới có thể được nếm vị muối.

Không được ăn muối, con người sẽ không có khí lực.

https://thuviensach.vn

Giang Long phái người tới các điểm bán muối dò hỏi, xem hàng tồn kho còn có thể kéo dài được mấy ngày.

Đồng thời để cho kẻ dưới truyền lệnh, không cho phép kẻ có tiền nhiều mua số lượng muối lớn.

Muốn cho toàn dân chúng bên trong thành đều được ăn muối.

Quy định nhà nhà mỗi một ngày, chiếu theo đầu người mà tính xem có thể mua được mấy phần muối.

Không thể bởi vì ngân lượng và muối ăn bị cướp đi, mà khiến cho toàn bộ dân chúng trong thành rối loạn.

Giang Long vừa mới an bài tốt công việc, lại nghe được Chu Kỳ cùng toàn bộ tiểu quan lục thư phòng đều tới.

Ngoại trừ Trình Trạch, Hà Bất Tại và Tiêu Phàm ra, những người còn lại đều là dị thường lo lắng, bị cướp đi trong đó còn có bổng lộc của họ a.

Bọn họ vẫn còn mong đợi nhận được bổng lộc để đi mua lương thực và thức ăn nữa.

Không chỉ là lo lắng mà hơn nữa, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Diệp Lôi cũng là có chút bất thiện.

Rất rõ ràng, đang trách móc Diệp Lôi hộ tống không tốt.

Nhìn thấy những ánh mắt của đám người này, Diệp Lôi khó xử cúi đầu.

Bên ngoài gian phòng thì nghe nha dịch truyền đến tin tức, huyện nha đã hai tháng nay không được phát cho bổng lộc rồi, lần này lại bị cướp đi.

Trong nhà đã không có tiền không có lương thực dư thừa, đợi để được phát bạc mấy ngày nay, bây giờ lại bị cướp mất, những ngày tiếp theo bọn

https://thuviensach.vn

họ lấy gì để sống đây?

Bọn họ đều tới nghe một chút, xem Giang Long làm sao có thể trả lời.

Nghe được bước chân và tiếng nói cố ý đè thấp thanh âm ở ngoài cửa, Giang Long biết rằng người tới là không ít, tuy nhiên cũng không nói thêm gì.

Khoản này bạc đối với bọn họ quá trọng yếu, nhất định phải lấy lại.

Mới mở miệng, Giang Long chính là truyền lệnh xuống, không để ý tới phải trả giá đắt, đem bạc và muối ăn cướp lại!

Hơn nữa tốt nhất phải đem mã phỉ đánh cho một trận thật đau, khiến đám mã phỉ này không bao giờ giám tới Linh Thông Huyện cướp bóc nữa.

Dứt lời, Giang Long đem sự tình giao cho ba người Trình Trạch tính kế.

Hà Bất Tại mở miệng trước,

_Diệp bách phu trưởng hộ vệ, đối với lần này bị cướp, ngươi ở dọc đường đi, có phát hiện thấy có chỗ nào kỳ quái không?

_Thực không dám dấu diếm, hạ nhân cũng là vừa vặn mới được nhậm chức bách phu trưởng mà thôi.

Diệp Lôi không dám giấu diếm, đang có quan lớn nhìn đấy, tất cả những viêc lớn, đều thành thật nói ra.

Sau khi nghe xong, Giang Long khe khẽ lắc đầu.

Lại là chuyện do mấy kẻ bỉ ổi trong quân sĩ gây ra.

Có người đánh chủ ý lên số ngân lượng và muối ăn này, thông đồng với mã phỉ cướp bóc, sau đó đề bạt một người mới không có chỗ dựa lên làm

https://thuviensach.vn

phụ trách.

Sau khi sự việc xảy ra, đem toàn bộ trách nhiệm đổ lên trên đầu Diệp Lôi, chém đầu Diệp Lôi coi như giải quyết xong chuyện.

Cũng may Diệp Lôi ở trong quân đội cũng không có uổng phí thời gian lăn lộn, liền lưu ý phát hiện ra chỗ khả nghi.

Tuy nhiên cho dù có dự phòng, nhưng mã phỉ có rất nhiều người, họ không phải là đối thủ.

Cuối cùng bị giết chết thê thảm và nghiêm trọng, hơn mười thi thể của đồng đội ngã xuống, chỉ có ba người còn sống trốn được.

Chuyến này áp giải ngoại trừ Diệp Lôi dẫn dắt hơn mười người dưới quyền, còn có mười mấy binh sĩ tuần kiểm ti của quận Vọng Sa.

Linh Thông huyện là do quận Vọng Sa quản lý.

Đã hiểu rõ nội tình trong chuyện này, Trình Trạch ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần có manh mối là tốt rồi, chỉ sợ không biết gì cả, ngay cả bị đám mã phỉ này đánh cướp ở nơi nào cũng không biết, vậy sẽ mất công điều tra hơn.

Huyện nha và Diệp Lôi bây giờ đều là không thể chờ đợi được.

Thời gian rất cấp bách!

Giang Long tuy rằng trong tay có rất nhiều tiền, cũng là không muốn lấy tiền của chính mình ra trả hộ.

Nếu sau này gặp phải chuyện như vậy nữa, thì làm sao có thể đối mặt giải quyết được.

https://thuviensach.vn

Mà phải móc túi bên eo của mình, hắn cũng không có hào phóng tới nỗi đi làm việc đấy.

Diệp Lôi phỏng đoán, ở bên trong đám mã phỉ kia hắn là có cấu kết với một tên nội gián nào đó trong Vọng Sa quận nội tạo phản cướp bóc.

Lý do rất đơn giản, lần này bị tập kích, nhân số của mã phỉ nhiều đến năm sáu trăm người.

Mà ở bên trong quận Vọng Sa, cũng chỉ có mười mấy tên binh sỉ đến ngăn chặn mã phỉ cướp bóc.

Diệp Lôi tỏ vẻ, gã có bảy thành nắm chắc.

Trình Trạch, Hà Bất Tại, Tiêu Phàm ba người chính là trước tiên đem mục tiêu đặt ở trên suy đoán của Diệp Lôi, bắt đầu thảo luận làm thế nào đoạt lại ngân lượng và muối ăn.

Chỉ dựa vào lực lượng của Linh Thông huyện, rất khó hoàn thành.

Phải biết rằng mã phỉ có khoảng chừng năm sáu trăm người, mà mỗi lần xuất động cướp bóc, không có khả năng không để ai ở lại bảo vệ địa bàn.

Đoán chừng có thêm 100 tên nữa..., vậy chính là sáu bảy trăm mã phỉ.

Mà Linh Thông huyện chỉ có năm mươi tên quân sĩ, lại thêm mười mấy cái nha dịch, đương nhiên, cũng có thể ở trong thành điều động thêm một ít thanh niên khỏe mạnh, nhưng vẫn không thể so sánh được với số người của bọn mã phỉ.

Còn một điều nữa, đám mã phỉ ai cũng có vật cưỡi cả, mà ở Linh Thông huyện, cho dù tính cả Giang Long và mấy cái hộ vệ cũng không đủ tới ba mươi kỵ binh.

https://thuviensach.vn

Trừ phi có thể đánh lén, hoặc là trước tiên đặt bẫy, làm cho kỵ binh không thể tấn công.

Bằng không bộ binh tuyệt đối không phải đối thủ của kỵ binh.

Hơn nữa, Giang Long muốn đánh ra một trận để tạo danh tiếng, khiến cho đám mã phỉ không giám tới Linh Thông Huyện cướp bóc nữa, một trận này tốt nhất đem đám mã phỉ nhổ tận gốc, cho dù dựa vào mưu kế thực có thể miễn cưỡng đánh thắng, nhưng khi kỵ binh chạy tán loạn, bộ binh làm thế nào có thể đuổi theo kịp đây?

Cho nên ba người Trình Trạch còn muốn lợi dụng quan hệ trước đây mới được.

Giang Long không nghi ngờ mạng lưới quan hệ của ba người, thấy mình không xen tay vào được, liền mang theo đám người Đồ Đô trở về hậu viện trong huyện nha chuẩn bị.

Trên cánh đồng tuyết phủ dày, hắn đem trường thương ra lau chùi sạch sẽ, mũi thương được mài càng trở nên sắc bén.

Mặc khôi giáp chỉnh tề.

Trông cũng không tệ, Giang Long muốn đích thân mang binh đi đánh một trận!

Chỉ là một đám mã phỉ mà thôi, tự nhiên muốn nhân cơ hội tôi luyện một chút, gia tăng kinh nghiệm.

Bằng không nếu ngày nào đó có rất nhiều quân đội dị tộc đột nhiên đến tập kích, hắn không phải sẽ luống cuống tay chân sao?

Đồ Đô là có đến khuyên bảo, không muốn để cho Giang Long mạo hiểm, trong chiến trận đao thương không có mắt.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên bị Giang Long khoát tay chặn lại.

Mặt trời mọc cao quá một cây trúc, Giang Long đoán chừng ba người Trình Trạch hẳn là đã tìm ra kế sách tốt nhất, đang muốn mang theo đám người Đồ Đô đi ra, nhưng lại đột nhiên có người tới thăm.

Nhìn thấy vài cái thân ảnh quen thuộc, Giang Long đi nhanh ra tiếp đón.

_Phàn huynh, ba vị Tề gia ca ca!

Người tới chính là Phàn Nhân từng ở chùa tự trợ giúp qua Giang Long, sau đó Phàn Nhân nhờ Giang Long lợi dụng quan hệ của Cảnh Phủ, từ trong đại lao Hình Bộ cứu Tề thị tam huynh đệ ra.

Trong lòng Giang Long có chút bất ngờ, bốn người này như thế nào lại chạy đến Linh Thông huyện?

_Cảnh đại nhân! Phàn Nhân ôm quyền, thần sắc không lạnh không nhạt.

Cũng không có nửa điểm cung kính.

Giang Long lúc này một thân khôi giáp, ôm quyền đáp lễ, và đối với thái độ của Phàn Nhân cũng không để bụng, hắn biết rằng người này là hiệp khách, tính tình luôn là như vậy, sẽ không bởi vì thân phận của ngươi cao quý, hay là được thăng chức làm quan, mà có chỗ thay đổi.

Ba huynh đệ Tề thị thì đều liên tiếp quỳ một gối xuống, tất cả đồng thanh nói,

_Gặp qua cảnh đại nhân!

_Ba vị ca ca không cần như thế! Giang Long khom lưng tự mình cúi người đỡ.

Ba người đứng dậy, Giang Long mời bọn họ vào nhà nhỏ trò chuyện.

https://thuviensach.vn

Hoá ra là Phàn Nhân lúc trước sau khi cáo từ, đi tới Bắc Cương, giúp đỡ Hồng Thiết Trụ diệt trừ kẻ thù, sau đó liền chậm rãi một đường quay lại kinh thành.

Chờ hắn về tới kinh thành, mới từ miệng Sài Thế Vinh biết được Giang Long danh tiếng vang dội.

Câu đối phúng điếu, viết cho Điệp Hương phu nhân mấy câu thơ, viết thoại bản, bán đồ thêu con rối... danh tiếng đã có, tiền cũng là buôn bán lời kiếm được rất nhiều.

Sau đó còn tại tỉ thí, thắng được một quan viên triều đình tri thức uyên bác.

Điều này làm cho Phàn Nhân đối với Giang Long có chút tò mò.

Hắn lại đi tới nông trang bên kia âm thầm điều tra một phen, biết được Giang Long đem nông trang xử lý gọn gàng ngăn nắp, đám tá điền bọn chúng càng ngày càng có cuộc sống tốt hơn, mới là đối với Giang Long nổi lên một chút khâm phục.

Những người có tiền nổi danh, đều là những kẻ dựa vào trong túi áo nhà mình mà có, cái bản lĩnh đó Phàn Nhân mới cảm thấy rất chướng mắt, Phàn Nhân tiếp xúc nhiều nhất là dân chúng tầng lớp thấp nhất.

Trong mắt hắn, có thể làm cho dân chúng có được cuộc sống tốt lành, đó mới là bản lĩnh chân chính!

Mà khi thấy Giang Long xử lý nông trang dưới kia, thật là tốt.

Lúc đó Giang Long đã theo quân đội rời khỏi kinh thành, cuối cùng Phàn Nhân muốn cùng Giang Long xử lý một ít chuyện, lúc này mới lại đi tới Bắc Cương.

https://thuviensach.vn

Trước tiên đến tề gia bảo, tìm được ba huynh đệ Tề thị.

Khi ở kinh thành ba huynh đệ Tề thị từng có nói qua, nếu có một ngày Giang Long đến Bắc Cương nhậm chức, bọn họ nguyện ý đến trước yên ngựa vì hắn làm việc.

Vì thế bốn người lúc này mới chạy đến Linh Thông huyện.

Ở dọc đường đi, ba huynh đệ Tề thị cũng là từ trong miệng Phàn Nhân, biết được bản lĩnh của Giang Long.

Càng nhất định quyết tâm, muốn được làm thủ hạ của Giang Long.

Một phen giải thích, Giang Long mới hiểu được từ đầu đến cuối.

Mà hắn, lại còn là đại khái giới thiệu một chút nguyên nhân vì sao chính mình lại tới đây nhậm chức.

Không có nói tỉ mỉ, nhưng cũng chỉ ra răng nếu đi theo hắn sẽ rất nguy hiểm.

Ba huynh đệ Tề thị vẫn muốn quyết tâm đi theo Giang Long.

Phàn Nhân thì nói còn nợ Giang Long một ân tình, trước tiên đợi ở chỗ này, đem ân tình trả hết.

_Cảnh đại nhân khí sắc tốt lên rất nhiều. Phàn Nhân sau khi gặp mặt, lập tức chú ý đánh giá Giang Long, phát hiện Giang Long thân thể khỏe mạnh hơn, trong ánh mắt cũng là có chút thần thái khác thường.

_Nói lý ra không cần phải khách khí như vậy, phàn huynh và ba vị ca ca Tề gia chỉ cần gọi ta một tiếng Giang Long là được. Giang Long cười nói.

Phàn Nhân trầm mặc, từ chối cho ý kiến.

https://thuviensach.vn

Huynh cả trong ba người Tề gia lại mở miệng nói:

_Ta nếu dấn thân vào làm việc dưới tay đại nhân, tự nhiên không thể rối loạn quy củ.

Tề Võ Tề Hùng cũng hùa theo.

Giang Long lại khuyên vài câu, ba người vẫn không nghe.

Đành phải chấp nhận a.

_Ngươi một thân quân trang, có thể là có chuyện gì sao? Phàn Nhân lại nói, hắn cùng với ba huynh đệ Tề thị mới đến thị trấn, đã đi tìm Giang Long rồi.

Còn không có nghe nói đến tin tức ngân lượng và muối ăn bị cướp.

Giang Long liền mở miệng giải thích.

_Hả? Phàn Nhân nghe xong, trong lòng suy nghỉ một chút,

_Không biết ngươi còn nhớ được khi ở kinh thành, có một người tên là Hoán Chi được ngươi cứu từ trong đại lao ra?

Giang Long suy nghĩ một chút mới nói:

_Người nọ tính cách hào sảng thích nói lời thô tục, chính là du kỵ tướng quân?

_Đúng vậy, hắn được phân công quản lý quân doanh đến trú đóng ở Vọng Sa quận. Phàn Nhân gật đầu,

_Dưới tay hắn tổng cộng có hơn ba ngàn quân mã.

_Có bao nhiêu kỵ binh? Giang Long vội hỏi.

https://thuviensach.vn

_Chắc phải có hơn năm trăm kỵ binh.

_Đủ rồi! Giang Long chính là vỗ tay cười nói:

_Việc này xin Du Tướng quân giúp đỡ, Du Tướng quân chắc có lẽ không từ chối chứ?

_Đương nhiên.

Phàn Nhân kết giao bằng hữu điều kiện là rất cao.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Dân Tâm

Phàn nhân lòng dạ ngay thẳng, ghét ác như cừu, phần lớn bằng hữu mà y kết giao đều là người có bản lĩnh, hơn nữa tính cách phải hào sảng, là những người có nghĩa khí, có ơn nhất định sẽ báo đáp.

Giang Long đối với Hà Hoán có công giúp đỡ, nếu không bây giờ có lẽ Hà Hoán vẫn đang bị nhốt trong nhà lao, hoặc cũng có thể đã bị chém đầu.

Hiện tại hắn có việc đến cửa nhờ giúp đỡ, Hà Hoán khẳng định sẽ không cự tuyệt.

Đối với một điểm này, Phàn Nhân là rất giám khẳng định đấy.

Y tin tưởng ánh mắt kết giao bằng hữu của mình.

Vả lại, bảo vệ biên cương, vây giết thổ phỉ mã tặc, vốn là trách nhiệm của quân sĩ.

Đối với Hà Hoán mà nói, chuyện này cũng cũng không thể coi là, việc gì quá khó khăn.

Ba nghìn quân sĩ, còn có năm trăm kỵ binh, kết hợp với người của Linh Thông huyện, hoàn toàn có thể quét ngang đám mã phỉ rồi.

Muốn đánh một trận để tạo nên tên tuổi, làm cho người khác không dám trêu chọc nữa, thì không phải chỉ cần đem mấy tên mã phỉ giết chết là được, như vậy nhiều lắm chỉ có thể nói là, có vài phần thủ đoạn và vũ lực mà thôi.

https://thuviensach.vn

Chân chính là phải làm cho lòng người sinh e ngại, vừa nghe đến tên của Linh Thông huyện, liền không giám nỗi lên ý nghĩ gì xấu nữa, vậy nhất định phải để cho người ngoài nhìn thấy được lực lượng của Linh Thông huyện mới được.

Mà với ba nghìn quân mã của Hà Hoán, chính là lực chấn nhiếp tốt nhất.

Ở Bắc Cương, còn chưa có một đám mã phỉ độc lập nào, dám cùng ba nghìn quân sĩ đối đầu.

Cho dù là rất nhiều nhóm mã phỉ hợp lại, ước chừng khoảng hơn mười ngàn người, cũng là không thể bắt hết được ba nghìn quân sĩ đã qua huấn luyện.

Sức chiến đấu kém nhau quá xa.

Nếu ba nghìn quân sĩ đều là kỵ binh, ngược lại có thể đem mười ngàn mã phỉ đánh bại.

Kỳ thật mã phỉ phản loạn không phải cứ càng nhiều người, thế lực càng lớn thì sẽ càng tốt đâu, nếu địa bàn quá lớn, nhất định sẽ bị triều đình chú ý.

Đến lúc đó khẳng định không thể để cho đám mã phỉ phát triển an toàn, mà phải nhanh chóng diệt trừ.

Bởi vì thế lực lớn như vậy, đã là đủ để ảnh hưởng tình thế ở biên cương rồi.

Cho nên Bắc Cương chỉ có hai ba đám mã phỉ, có thế lực lớn hơn một ngàn người.

Còn lại đều là mấy trăm.

Hơn nữa, nếu mã phỉ thế lực quá lớn, như vậy ngày bình thường chi phí ăn ở, đi lại hảo tốn rất nhiều, cướp bóc ở những địa phương nhỏ bé này và

https://thuviensach.vn

các tiểu thương đội thì chẳng được bao nhiêu, căn bản không thể nuôi sống được nhiều người như vậy, điều này cũng hạn chế, làm cho đám mã phỉ không thể bành trướng và mở rộng hơn được.

Chuyện này không nên chậm trễ, Giang Long lập tức dẫn theo đám người Phàn Nhân đi tìm Trình Trạch, Hà Bất Tại, và Tiêu Phàm.

Ba người đúng là có mạng lưới quan hệ khổng lồ, tuy nhiên đều ở những huyện quận khác, trước khi nhận được thông báo chạy tới đây cũng phải có thời gian nhất định.

Hiện tại nghe được Hà Hoán ở Vọng Sa quận có thể mang ba nghìn quân mã tới giúp đỡ, tất nhiên là rất vui mừng.

Như vậy cũng không cần phải phiền toái, đi tới những chỗ xa hơn, nhờ người quen giúp đỡ nữa.

Bàn bạc sơ qua một chút, Phàn Nhân liền trực tiếp cưỡi ngựa đi tìm Hà Hoán.

Đám người Giang Long chuẩn bị tốt, sau đó mang theo năm mươi tên quân sĩ bảo vệ thành, hai mươi nha dịch, cùng với hơn trăm tên bị bắt vào nhà lao, trùng trùng điệp điệp hướng về chỗ từng bị mã phỉ cướp bóc mà đi.

Trong thành không thể loạn, cho nên khẳng định phải để lại một ít nha dịch làm việc, thay mặt canh giữ cổng thành.

Không thể mang đi toàn bộ được.

Mà những kẻ cố ý gây rối để được bắt giam, muốn làm phàm nhân đến ăn chực, giờ phút này trên mặt đều tỏ vẻ rất khổ sở.

Quét tước đường phố, tu bổ xây dựng phòng ốc, rửa sạch rác rưởi ô thối, những việc này bọn họ làm thật vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Vừa không thể chịu nhiều khổ cực, còn có thể được ăn no bụng, chẳng khác gì là tìm được một công việc tốt để làm.

Nhưng là bọn họ tuyệt đối cũng không nghĩ tới, Giang Long sẽ dẫn bọn hắn ra chiến trường vây bắt chém giết mã phỉ.

Con bà nó!

Đây là sự tình có khả năng vứt bỏ cái mạng nhỏ a!

Trên chiến trường đao thương là không có mắt, một chút không để ý là ngày mai sẽ không thấy được mặt trời rồi.

Một đám ở trong lòng nguyền rủa tức giận, mắng Giang Long quá mức âm hiểm.

Dùng một chút thức ăn, làm mồi nhử để cho bọn họ phải vì Giang Long, mà bán mạng.

Chẳng qua mặc dù rất tức giận nhưng cũng không có ai dám gây chuyện, bỏ trốn.

Bằng không nếu bị bắt được, truy cứu trách nhiệm, tất nhiên cũng là bị chém rơi đầu.

Đám dân chúng sinh hoạt ở biên cương, đều biết rõ ràng, kỷ luật quân đội cực kỳ nghiêm khắc và tàn nhẫn.

Huyện thừa Chu Kỳ ở lại trấn thủ, ba quan thư phòng khác cũng không theo tới, mặt khác Giang Long còn để Tiêu Phàm và Hùng Khánh mới nhậm chức cai ngục ở lại canh giữ.

Trị an trong thành không thể hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Chủ bộ Uông Qúy vốn là một kẻ thư sinh, ban đầu cũng là không cần phải đi theo, nhưng vì để bày tỏ lòng trung thành, Uông Qúy khổ sở thỉnh cầu và nói là mình thông thạo đường xá, có thể dẫn đường chuẩn xác, Giang Long mới đem hắn đi theo.

Giang Long cưỡi thần mã lông trắng như tuyết, đi ở phía trước đội ngủ, quay đầu lại nhìn một cái, thấy một đám phạm nhân đi ở phía sau, tất cả mặt mũi đều ỉu xìu như đưa đám, khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, trên mặt mĩm cười, cũng không nói gì thêm.

Vốn là không trông chờ vào những người này, xung phong đi đầu để liều chết đấy.

Quân sĩ tuần kiểm ti và sai dịch trong nha môn sĩ khí không tính tăng vọt, nhưng cũng không có dấu hiệu uể oải.

Ở Linh Thông huyện làm chức nhân viên, bọn họ sớm đã chuẩn bị tâm lý phải ra chiến trường.

Chủ bộ Uông Qúy nói, nếu đi bộ, cho dù đi nhanh một chút, cũng phải tới lúc trời tối mới đi tới chỗ bị mã phỉ cướp bóc được.

Mã phỉ cướp bóc ngân lượng và muối ăn, hơn nữa là cùng người khác cấu kết, những ngân lượng và muối ăn này, nhất định sẽ phải nhanh chóng chia nhau.

Thời gian cấp bách, Giang Long quyết định mang theo Đồ Đô, Tần Vũ, Cương Đế Ba Khắc, cùng với ba huynh đệ Tề thị cưỡi ngựa phóng đi trước.

Tới địa điểm mà Phàn Nhân hẹn gặp.

Sau khi gặp được Hà Hoán, nhất định phải thật sớm bàn bạc một chút tìm ra kế sách hay.

https://thuviensach.vn

Trình Trạch và Hà Bất Tại rất lo lắng, nhưng lại không khuyên nhủ được.

Như vậy cũng hiểu được một chút về Giang Long, biết được Giang Long là một người có chủ ý và rất quyết đoán.

Hắn đã quyết định làm, thì sẽ rất khó mà thay đổi.

Tính cách như vậy nếu mà trong công việc có thể nhìn xa trông rộng, phân biệt được kẻ tốt người xấu, vậy thì bọn họ mới có thể yên tâm đi theo trợ giúp hắn.

Nhưng thời gian ở cùng quá ngắn, bọn họ cũng có chút lo lắng, tính cách như vậy cũng là có khuyết điểm rất lớn đấy.

Nếu không thể nhìn xa trông rộng, không phân biệt được người tốt kẻ xấu, vậy thì nguy rồi.

Người như thế lúc nào cũng cho rằng, quyết định của mình là đúng, chưa vấp ngã sẽ không tự quay đầu lại, hơn nữa thường ngang ngược kiêu ngạo, ngông cuồng tự đại, tự cho mình hơn người, mà khinh thường không chịu nghe lời người khác khuyên bảo.

Giang Long đem đội ngũ giao do Trình Trạch và Hà Bất Tại chỉ huy.

Trong đó có Tôn Hoán mới nhậm chức tuần kiểm, cùng với hai hộ vệ Cảnh phủ khác, Giang Long cũng để lại cho hai người sai bảo, xử lý tình huống ngoài ý muốn.

Mấy người phóng ngựa chạy nhanh, chỉ chốc lát đã biến mất ở phương xa.

Trình Trạch và Hà Bất Tại đều rất lo lắng, sợ đoàn người Giang Long gặp phải nguy hiểm, bọn họ quá ít người.

https://thuviensach.vn

Trong đội ngũ kỵ binh không nhiều lắm, còn từ trạm nghỉ chân bên trong huyện thành mượn mấy con ngựa, tổng cộng bất quá cũng mới được hai mươi ba kỵ binh.

Trình Trạch phái những kỵ binh này chia theo từng nhóm đi tuần bốn phía, nếu phát hiện cái gì khác thường, không bắt bọn họ phải chiến đấu, mà là phải lập tức trở về báo tin.

Coi như là những đội ngũ trinh sát.

Những nhóm kỵ binh đi tuần tra toàn được tuyển chọn từ những quân sĩ bên trong huyện nha, những người này thân thủ nhanh nhẹn, nhãn lực nhạy bén hơn.

Đương nhiên, so sánh với trinh sát chính quy trong quân đội, bọn họ nhất định vẫn còn kém quá xa.

Chẳng qua hiện giờ chỉ là vây giết mã phỉ, không phải thật sự giao chiến với đám người dị tộc, để cho những người này làm nhiệm vụ trinh sát vậy cũng đủ rồi.

Tuyết Nguyên vội vã chở Giang Long đi nhanh như một cơn gió, bốn vó tung bay, phía sau bốc lên từng trận cát bụi.

Khí hậu ở phương bắc hanh khô, hay có gió lớn.

Gió cuốn từng trận cát bụi, bay đầy trời.

Giang Long ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa, gió táp đập vào mặt, mặt đất màu vàng dưới chân không ngừng lùi xa, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ hào hùng.

Kiếp trước hắn là tuyệt đối sẽ không nghĩ tới, chính mình lại có thể có một ngày xuyên không đến được thế giới này, cũng có lúc mình cưỡi ngựa,

https://thuviensach.vn

tay cầm trường thương ra trận giết địch như lúc này.

Nhớ lại những câu chuyện về những danh tướng anh hùng ngày xưa, tinh thần của hắn lại hăng hái lên nhiều.

Một bài Mãn Giang Hồng*, chính là tự hiện ra trong ý nghĩ.

*Mãn Giang Hồng là một bài thơ nổi tiếng của Mạc Phi, một trong những vị tướng nổi tiếng nhất trong lịch sử Trung Quốc

Không có tự trải nghiệm và cảm thụ rõ ràng, vĩnh viễn không thể cảm nhận được cái khí thế vô biên và dõng dạc của Mãn Giang Hồng.

Đám người Đồ Đô cưỡi ngựa, chú ý đuổi theo sau lưng Giang Long.

Đoàn người lao nhanh tiến về phía giữa thảo nguyên và đồi núi.

Năm nay phương bắc mưa xuân dồi dào, thảo nguyên tươi tốt, xa xa nhìn lại, trong trời đất một vùng xanh biếc.

Cỏ non mọc lên, dê và ngựa sẻ không sợ thiếu cỏ để ăn, đoán chừng đến mùa xuân dị tộc phương bắc cũng không có tiến hành cướp bóc trên phạm vi lớn rồi.

Tốc độ của Tuyết Nguyên nhanh hơn so với những con ngựa khác, cho dù là Hắc Thụy của Tần Vũ cũng không nhanh bằng.

Giang Long chỉ có thể cách một đoạn thời gian, liền dừng lại, chờ những người khác.

Tuyết Nguyên có chút bất mãn, bởi vì nó đang chạy vô cùng hưng phấn.

Ba huynh đệ tam thị xuất thân Bắc Cương, từng cùng theo các thương đội chạy đông chạy tây quanh Bắc Cương, lăn lộn kiếm cơm ăn, đối với

https://thuviensach.vn

đường xá nơi đây có chút tương đối quen thuốc, có thể làm nhiệm vụ dẫn đường.

Sau gần hai canh** giờ, đoàn người mới đi tới địa điểm mà Phàn Nhân hẹn gặp.

**theo cách tính của người TQ thì 1 canh bằng 2 giờ

Không phải là một cái thị trấn nhỏ, cũng không phải là thôn trang của người nào đó, mà là ở một cái đồi nhỏ bên cạnh một tòa núi khá lớn.

Không tụ họp ở nơi có nhiều người, bởi vì lo lắng tin tức có khả năng sẽ bị tiết lộ ra ngoài.

Muốn đem mã phỉ toàn bộ tiêu diệt, trước tiên nhất định phải bao vây, mà muốn giảm bớt thương vong cho quân mình, thì phải giết cho đám mã phỉ trở tay không kịp.

Phàn Nhân và Hà Hoán còn chưa có đến đây.

Mọi người xuống lưng ngựa, tháo bỏ yên ngựa ra, để cho con ngựa ăn cỏ ở gần bên.

Buổi tối có một hồi đại chiến, hiện tại không thể để cho ngựa mệt mõi được, phải để cho chúng nghỉ ngơi tốt, ăn no bụng đã.

Giang Long mở nút gỗ trên chai nước của quân sỉ, đỗ ra một chút nước cho Tuyết Nguyên uống.

Sau khi Tuyết Nguyên uống no nước, lấy cái đầu thân mật cọ cọ vào một bên người Giang Long, rồi mới đi qua bên cạnh chậm rãi gặm cỏ.

Những con ngựa khác đều là không dám tới gần Tuyết Nguyên.

https://thuviensach.vn

Hắc Thụy ngược lại trở thành miếng mồi ngon, những con ngựa khác tất cả đều vây bốn phía xung quanh Hắc Thụy.

Ngoại trừ Tuyết Nguyên ra, ở trước mặt những con ngựa khác, Hắc Thụy rất là kiêu ngạo.

Đối với mấy con ngựa cái đang chủ động lấy lòng, nó luôn cao ngạo ngẫng đầu, không lộ ra một chút thân thiện nào.

Trong khi Giang Long đang ở chổ hẹn đợi Hoán Chi và Phàn Nhân, bên trong kinh thành lại là một trận oanh động.

Từ một bài viết tràn đầy cảm xúc mạnh mẽ vang dội, giọng văn hào hùng dõng dạc của Giang Long, đã được in đậm trên trang đầu của tờ báo mới.

Sử dụng văn chương đem hình tượng của du kỵ tướng quân Quách Phóng cùng với bách phu trưởng Trình Cương và Vi Hoán, thật sự biến họ trở thành những người trung quân vì nước, không sợ đổ máu, không sợ hy sinh, có thể chịu khổ nhọc, chính là những đại anh hùng.

Thông qua cuộc chiến giữa mã phỉ, chỉ huy quân sĩ bắt giữ Mục Hiên, khống chế cấm quân, làm cho hình tượng của ba người trở nên vĩ đại.

Đồng thời cũng không quên đem thái giám trung niên, cho một chút tán thưởng.

Coi như là chủ động thể hiện một chút thiện ý, với phe của Tín Vương.

Đương nhiên, không thể khen thái giám trung niên anh minh thần võ thế nào, làm sao có thể mang quân đi bắt Mục Hiên.

Những chuyện này, một thái giám trong cung không thể nào làm được, hắn nếu dám chỉ huy quân đội chẳng khác nào là làm rối loạn quy củ của triều đình.

https://thuviensach.vn

Chỉ có thể dùng văn chương mơ hồ chỉ ra vài chỗ, trung niên thái giám là một vị trung quân như thế nào, khi mà trong tay Mục Hiên đang nắm giữ hơn ngàn cấm quân, lão cũng không hề sợ hãi, có gan dám chọc thủng mặt mũi thật của Mục Hiên, hơn nữa cũng muốn nói rõ thái giám trung niên này rất là thông minh.

Hình tượng như vậy, mới phù hợp được với thân phận của thái giám trung niên được.

Trong văn chương hình tượng của thái giám không thể so được với Quách Phóng, Trình Cương và Vi Hoán, nhưng ở chỗ mấu chốt miêu tả, cũng làm cho người ta khắc sâu ấn tượng.

Đây chính là bút lực.

Nhưng đối với Giang Long mà nói, chẳng qua chỉ là trò chơi con nít.

Báo chí một khi được truyền bá, chính là chấn động toàn bộ kinh thành.

Phải biết rằng trong này mặc dù có một số tình tiết thêm mắm thêm muối, nhưng chính là chuyện có thật.

Hơn nữa đám dân chúng cũng không biết bên trong có thêm bao nhiêu gia vị.

Chỉ thấy được Quách Phóng cùng với Trình Cương và Vi Hoán đều là những người cơ trí, dũng mãnh, lúc đem quân giết địch hung hãn không sợ chết.

So sánh với quan viên trong triều cùng với những nhà làm quan lớn, thì những dân chúng này dễ dàng bị lừa gạt hơn.

Nhưng dân chúng chính là đại biểu cho dân tâm.

Mà dân tâm lại là cực kỳ trọng yếu đấy!

https://thuviensach.vn

Có câu, người có được lòng dân mới có được thiên hạ!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Xung Đột Ý Chí

Dân tâm, đó là nhìn không thấu, sờ không được.

Nhưng cho dù là vua chúa hoàng thất, cũng không bao giờ giám xem thường.

Ở trong đất nước Đại Tề này, kể cả Vương gia, quý huân hào môn, trâm anh thế gia, ai cũng không dám công khai thu mua dân tâm.

Cho dù là có năm triều đình gặp phải tai ương, ngân khố quốc gia cạn kiệt, Hoàng thượng thật sự không thể quan tâm hết, một số kẻ có quyền có tiền liền dựng trạm phát cháo và bánh mỳ miễn phí cho dân, cũng phải dựa vào cái danh của triều đình.

Trước tiên là nói mình nhận phúc của triều định, sau đó mới giám xưng tên tuổi của bản thân.

Để cho dân chúng phải cảm tạ hoàng thượng trước mới được.

Mặc dù tấm lòng vàng này cùng với triều đình không có nửa xu liên quan.

Kỳ thật, cho dù là ở chổ này ngươi chính là một kẻ quyền quý có danh tiếng, nhưng đối với việc mua chuộc dân tâm, cũng rất là kiêng kị.

Tóm lại, cái chuyện dân tâm này, mặc kệ cho dù ngươi là ai đi nữa, cũng không dám tùy ý thu vào.

https://thuviensach.vn

Nếu không lập tức sẽ bị chém đầu, thậm chí tịch thu tài sản, giết hết cả nhà kẻ phạm tội.

Giang Long làm ra báo chí, chính là đã hiểu thấu được mấu chốt trong đó, không thể quang minh chính đại làm việc này, mà âm thầm tiến hành thì lại không đủ, bởi vì loại chuyện như vậy cần phải tiến hành rộng rãi, chứ mua chuộc một hai cái dân tâm thì có được cái rắm gì?

Dân chúng vốn rất nhiều, liền dễ dàng truyền ra bên ngoài.

Triều đình bí mật thiết lập tai mắt ở rất nhiều nơi, nhằm giám sát các quan viên địa phương, những gia tộc có đất phong vương, cùng với những đám loạn dân muốn tạo phản.

Cho nên chỉ có thể dùng một loại phương thức khác, để khống chế hướng đi của dư luận trong dân chúng.

Đây coi như là dương mưu.

Cho dù là bây giờ Hoàng thượng đã phát giác ra, cũng không thể làm được gì nữa.

Báo chí này chính là nghề nghiệp có thể mặc sức tung hoành, trong kinh thành rất nhiều gia tộc làm quan hay những nhà quyền quý, đều biết được mấu chốt buôn bán ở bên trong, sau khi báo chí ra đời và phát triển được một thời gian ngắn, lập tức liền có hơn mấy chục tòa soạn báo giống như măng mọc sau mưa, xông ra thị trường, từng tòa soạn báo sau lưng đều có lai lịch lớn và chỗ dựa vững chắc.

Những tòa soạn báo này đều bắt chước phương thức phát triển của báo chí đang thịnh hành, dùng rất nhiều trang giấy để miêu tả những thượng quan thanh liêm ở khắp nơi, vô tình lại giống như đang giúp cho triều đình xây dựng lên một hình tượng tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Trải qua một đoạn thời gian phát triển, sự nghiệp báo chí rốt cuộc đã có một chỗ đứng vững vàng.

Bởi vì có liên quan tới lợi ích của nhiều thế lực lớn, cho nên Hoàng thượng căn bản, không dám dùng sức mạnh trực tiếp ngăn cản.

Không thể làm cho nhiều người tức giận được!

Giang Long sử dụng ngôn từ văn vẻ hoa lệ, bài văn nổi bật ở trên trang đầu bài báo, đem chiến sự miêu tả làm cho người đọc như lâm kỳ cảnh, rất nhiều người nhiệt huyết sôi trào.

Đem tới cho kinh thành một trận sóng lớn.

Đám dân chúng ở đầu đường hay các nơi hẻo lánh đều nghị luận, nếu có người nào ngu ngốc nói rằng mình chưa từng nghe nói qua đại danh của đám người Quách Phóng, khẳng định người ta sẽ trừng mắt liếc ngươi một cái, khinh thường không thèm để ý tới ngươi nữa.

Sài Thế Vinh ở trong phòng của xưởng in ấn, nhìn đến lượng tiêu thụ báo chí, trên mặt lập tức vui vẻ như hoa nở.

Cười mãi chỉ thấy lộ cả hàm răng mà không thấy mắt đâu. cười híp mắt)J(

Vẫn là Giang Long có bản lĩnh, chỉ cần viết một bài văn, lập tức làm cho tòa soạn báo kiếm được một số tiền lớn.

Giang Long đi rồi, Sài Thế Vinh dựa theo lời hắn trước khi đi chỉ bảo, mở rộng phạm vi lớn, hiện giờ đã là đem báo chí bán được một phần ba khu vực khắp Đại tế.

Sở dĩ nhanh như vậy, là vì đã từng sữa đổi qua những thư phòng mà nhà máy in mở ra.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ quản sự các thư phòng đều là tâm phúc của Sài Thế Vinh, khiến cho bọn họ khi làm chuyện gì, đều là phi thường để tâm, không dám có nửa điểm chậm trễ.

Mà chỉ có thực sự quan tâm làm việc, hiệu suất mới nhanh như vậy được.

Báo chí diện tích che phủ đủ lớn, tự nhiên liền kiếm được nhiều tiền hơn.

Tuy nhiên, ở Bắc Cương bên này thì không thể bán được, nơi này quá nghèo, hơn nữa người biết chữ phi thường ít, chỉ có nhằm vào phía nam nơi đông đúc và giàu có hơn báo chí mới phát triển được.

Giang Long viết bài báo này làm cho lương tiêu thụ tăng vọt, có thể nói là cung không đủ cầu, trong khi Sài Thế Vinh đang vui vẻ đếm bạc, cũng là lúc, những tòa soạn báo khác vốn đang u mê, như được thắp sáng, mỗi nhà đều chợt bừng tỉnh, hóa ra còn có thể in ấn một bài văn như vậy a?

Trước kia bọn họ viết chuyện ngoài ca ngợi những vị quan thanh liêm ra, cũng chỉ có biểu dương những vị võ tướng tiếng tăm lừng lẫy năm xưa vì nước chinh chiến mà thôi.

Nhưng chuyện về những võ tướng này, cũng đã trôi qua không biết bao nhiêu năm rồi.

Đâu phải biểu dương những người đang sống sờ sờ trước mắt chứ?

Hơn nữa nếu là các thế lực to lớn, như vậy trong quân khẳng định còn có người của chính mình.

Vì thế một số người chính là bắt đầu lộ ra tâm tư.

Kinh thành và những địa phương khác đều rất là náo nhiệt, chỉ có hoàng cung một mảnh tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Ở trên bàn, đặt một tờ báo mới ra, lão Hoàng thượng ngồi ngay ngắn ở trên ghế rồng, sắc mặt u ám.

Toàn bộ ngự thư phòng, chỉ có hai người là Hoàng thượng và lão thái giám.

Là một vị thiên tử, giữ ngôi vua mấy chục năm, lão Hoàng thượng có thể nói là cơ trí hơn mấy vị tổ tông trước kia rất nhiều.

Bậc đế vương, phải có tâm kế hơn người, nếu không thì không thể giữ được giang sơn.

Lão Hoàng thượng sau khi xem xong tờ báo kia, chính là nhìn ra thủ đoạn trong đó.

Uy thế của tờ báo này, đúng là vượt xa tưởng tượng của hắn.

Thứ nhất, ca tụng Quách Phóng, Trình Cương và Vi Hoán, còn có trung niên thái giám, đám dân chúng đều biết rằng rồi, người nào mới xứng đáng được thưởng?

Trên báo chí viết rất là dõng dạc, làm cho người đọc nhiệt huyết sôi trào, để cho dân chúng khắc sâu ấn tượng.

Trước kia muốn ban thưởng hay không, đều xem quyết định của hoàng thượng.

Nhưng hiện tại, nếu ngươi không thưởng, vậy dân chúng sẽ cảm thấy ngươi thưởng phạt không công bằng!

Chẳng khác gì là buộc ngươi không thưởng không được!

Cái này chính là chi phối hoàn toàn ý chí đế vương!

https://thuviensach.vn

Thứ hai, trong triều có rất nhiều thế lực to lớn, vì suy nghĩ cho bản thân bọn họ cũng học theo viết những bài văn như vậy, đến lúc đó thì biết phải làm sao đây?

Nếu không quản lí nghiêm khắc, khống chế chặc chẽ, vậy thì chẳng phải tàn bộ triều đình sẽ rối loạn sao?

Thứ ba, trên báo chí lần đầu tiên xuất hiện một hình tượng tiêu cực, đó chính là Mục Hiên.

Muốn làm cho người ta xem nhiệt huyết trào dâng, không có nhân vật phản diện tất nhiên là không được, cũng giống như là viết tiểu thuyết mạng, nếu không có chuyện đáng giận, làm cho độc giả hận không thể tự mình xông lên chém giết nhân vật phản diện kia, vậy thì cả câu chuyện, cũng chẳng có một tí gì gọi là thú vị nữa.

Mục Hiên rất vinh hạnh được trở thành nhân vật phản diện.!L

Cấu kết mã phỉ, làm hại quân sĩ cấm quân tử thương vô số.

Lại cùng đám tiểu thương Bắc Cương làm giao dịch, muốn âm thầm cướp rất nhiều muối ăn, bán đi để kiếm tiền bỏ túi riêng.

Đồng thời cũng cố ý miêu tả một chút tình trạng ở Bắc Cương thật sự rất thiếu muối ăn, rất nhiều dân chúng sống ở nơi này, có tiền cũng không mua được muối.

Thậm chí rất nhiều quân sĩ phải cách thượng ba bốn ngày mới có thể được nếm vị muối.

Cùng với việc đưa ra nhân vật Mục Hiên tham lam vô lại, làm cho người đọc sinh lòng trách hận.

https://thuviensach.vn

Hiện tại dân chúng trong kinh thành khi nhắc đến Mục Hiên, một đám đều là nghiến răng nghiến lợi.

Thứ tư, văn trung mơ hồ hạ thấp giá trị của đội cấm quân ở kinh thành, đồng thời ca ngợi sức chiến đấu của biên quân rất mạnh.

Phải biết rằng số lượng sủng cấm quân, trú đóng ở kinh thành rất lớn, là một quân đội có lực uy hiếp cực mạnh, làm cho quân đội trú đóng ở các địa phương khác không giám tạo phản.

Nếu là trước đây có kẻ giám chống đối, sẽ phái người đi tiêu diệt.

Hiện tại Giang Long làm rõ sức chiến đấu của cấm quân rất yếu, làm sao có thể đi uy hiếp người khác được?

Thứ năm, người xấu sẽ không chỉ có một.

Sau chuyện của Mục Hiên, phỏng chừng rất nhiều dân chúng bây giờ cũng đang chờ đợi, hy vọng nhìn thấy những tham quan vô lại kia phải cúi đầu chịu chết.

Hình tượng của triều đình đã bị bôi đen rồi.

Còn có thứ sáu, chính là điểm mấu chốt cuối cùng, rất có thể Giang Long còn có những thủ đoạn khác.

Nếu không thể kịp thời khống chế được tòa soạn báo cường thịnh, như vậy Giang Long rất có thể sẽ tiếp tục mượn cái bình đài này, làm ra những sự tình mà người khác không thể đoán trước được.

Lão Hoàng thượng rất là hối hận a.

Sớm biết vậy lúc ngày đầu tiên báo chí cường thịnh khai trương, lão sẽ lập tức phái người tới niêm phong rồi.

https://thuviensach.vn

Cũng sẽ không có ngày hôm nay.

_Làm sao bây giờ?

Lão Hoàng thượng hiện giờ chính là bó tay không tìm được biện pháp nào để giải quyết.

Không thể cứng rắn làm tới cùng được, bằng không sẽ làm cho nhiều người tức giận.

Hiện tại cũng không chỉ là đối phó một nhà cường thịnh báo nghiệp rồi, ngươi đóng cường thịnh báo nghiệp, những tòa soạn báo khác về sau cũng sẽ học theo.

Cũng không thể trách lão hoàng thượng vô năng, không có tài dự đoán.

Thật sự là cái loại báo chí này lão từ trước tới giờ còn chưa từng thấy qua, đối với những vật mới lạ, cho dù là ai cũng là sẽ cảm thấy lạ lẫm.

Nhưng lão thái giám cũng chỉ biết cúi đầu, nhìn xuống mũi chân của mình.

Cái vấn đề khó khăn này, lão cũng không biết làm sao.

Không thể tìm ra được biện pháp tốt.

Lão thái giám miệng ngập ngừng như muốn nhắc nhở Hoàng thượng, phải cẩn thận sợ rằng Giang Long sẽ có nhiều thủ đoạn khác nữa.

Nhưng cuối cùng vẫn là không giám mở miệng.

Có lẽ Hoàng thượng cũng đã nhận ra điều này.

Trong thư phòng sau một lúc trầm tĩnh, Hoàng thượng cuối cùng cũng mở miệng bảo lão thái giám đưa tin cho Thái Tử, lệnh cho người của Thái

https://thuviensach.vn

Tử ở tiên châu hung hăng chèn ép Giang Long.

Tờ báo lần này có lực ảnh hưởng quá lớn, khiến lão Hoàng thượng đau đầu.

Nhất định phải phải nghĩ biện pháp chèn ép.

Khiến cho Giang Long không có thời gian tiếp tục viết mấy cái báo chí chó má này nữa.

Nhưng mà lão Hoàng thượng lại không biết, không thể áp chế báo chí để mặc cho nó phát triển, chẳng khác nào là cho phép tự do ngôn luận.

Mà đám dân chúng có thể tự do ngôn luận, có nghĩa là đã mở ra một thời đại mới!

Ngay sau đó trong hoàng cung, lại liên tiếp ban ra thánh chỉ.

Phong thưởng đề bạt Quách Phóng, Trình Cương và Vi Hoán, khen ngợi thái giám trung niên, sau đó chính là dò xét nhà Mục Hiên.

Đối với Mục Hiên, lão Hoàng thượng hiện giờ đang rất là tức giận và căm hận.

Nếu không phải Mục Hiên to gan lớn mật, tham lam ghê tởm, cũng sẽ không để cho Giang Long có cơ hội viết ra một loại báo chí với hình thức như vậy.

Tiếp theo, lại hạ chỉ, chỉnh đốn quan trường Tiên Châu.

Nếu không có chỗ dựa và được bao che, bọn tiểu thương lấy đâu gan lớn như vậy, lại dám hợp tác với Mục Hiên?

Mà còn có thể nuốt vào hàng loạt muối ăn lớn như vậy trong đội ngũ.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng lại để cho quân đội Bắc Cương đúng lúc, quyết đoán bao vây tiễu trừ mã phỉ.

Thánh chỉ chính là chậm hơn một chút, thông báo của triều đình đã lan truyền khắp cả kinh thành.

Người làm cho hoàng thượng một đại phiền toái chính là Giang Long, lúc này còn chưa biết gì, vẫn đang âm thầm gặp mặt Hà Hoán.

Hà Hoán khi gặp Giang Long vẫn là vô cùng khách khí.

_Lần này tiêu diệt mã phỉ, phải làm phiền Hà Tướng quân rồi.

Giang Long ôm quyền.

Hà Hoán mạnh mẽ vỗ vỗ ngực, sang sảng cười to nói:

_Xin cảnh đại nhân yên

tâm, chỉ cần giao cho

bổn tướng là được.

Chỉ là sáu bảy trăm mã phỉ, Hà Hoán thực không để vào mắt.

Hắn từng có rất nhiều năm chinh chiến chém giết đấy, nhất là thời khắc nguy hiểm từng bị rất nhiều kỵ binh dị tộc vây quanh, hiện giờ chỉ có việc vây giết tiễu trừ mã phỉ mà thôi, với hắn mà nói cũng giống như là đang chơi một trò chơi của bọn con nít mà thôi.

Lập tức mở miệng cam đoan, Hà Hoán cũng chưa vội thúc giục hành động.

Phàn Nhân nói cho hắn biết, Linh Thông huyện bên kia cũng sẽ phái ra đội ngũ đến đây.

https://thuviensach.vn

Nếu thành công bao vây tiễu trừ mã phỉ, chính là một cái công lớn, hắn cũng không thể ăn mảnh, còn phải để cho đội ngũ Linh Thông huyện bên kia cũng được dính chút hào quang.

Giang Long lại mở miệng nói ra yêu cầu lần này bao vây tiễu trừ mã phỉ, nhất định phải đem bọn chúng bắt trọn một mẻ, không để cho tên nào có cơ hội chạy thoát.

Để cho Linh Thông huyện làm ra một cái danh tiếng!

Sau khi Hà Hoán nghe xong, liền nhíu mày.

Gã kính trọng Giang Long là vì hắn chính là hậu nhân của Cảnh Hiền, cho nên có lời gì cũng sẽ không che giấu.

_Đám mã phỉ này có thể phát triển an toàn, sau lưng khẳng định có người chống lưng, chỉ có điều xung phong liều chết một phen, chém mấy chục đầu người chiếm chút công lao, thì sẽ không có chuyện gì xảy ra, dù sao cũng là đối phương đánh chủ ý lên bạc và muối ăn của Linh Thông huyện, nhưng nếu là sinh lòng ác độc đem toàn bộ tiêu diệt hết, sau này nhất định sẽ có người tìm đến báo thù.

Đội ngũ của Diệp Lôi ngày trước cũng có nói qua, họ cảm thấy là bên trong chuyện này có người cùng với mã phỉ cấu kết.

Hà Hoán cũng là có nghe thấy, nói ra lo lắng trong lòng, hơn nữa nhiều chuyện rất là phức tạp, không phải chỉ cần làm rõ trắng đen là có thể nắm bắt được.

_Hơn nữa, những chi mã phỉ ở quận Vọng Sa này, đối với nhiều người mà nói, cũng rất được coi trọng.

Trong chuyện này cũng bao gồm Hà Hoán.

https://thuviensach.vn

Biên ải thường xuyên có chiến tranh, cấp bậc đến tầng thứ như du kỵ tướng quân, đối với quân đội dưới trướng tất nhiên phải có quyền tự chủ.

Gặp được tình huống đặc biệt không nhất thiết lúc nào cũng phải báo cáo, đợi đồng ý đồng ý mới tiếp tục hành động.

Chiến trường thay đổi trong nháy mắt, nếu mọi chuyện đều phải báo cáo, nếu vậy trong lúc đợi cấp trên trả lời, rất có thể đã bỏ qua cơ hội.

Đến lúccơm canh đều lạnh (gái trinh nữ cũng đã thành đàn bà rồi).

Tỷ như lần này hành động này Hà Hoán có thể tự mình làm chủ.

Mang theo năm trăm kỵ binh, và 1500 bộ quân đến đây.

Lưu lại một ngàn người bảo vệ đại doanh.

Đợi đến lúc diệt xong đám mã phỉ này, gã mang sổ lên kể rõ tình huống, thuận tiện cho mình và quân sĩ dưới tướng kiếm chút điểm công lao.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Không Phục

Đương nhiên, Hà Hoán đối với quyền tự do chỉ huy quân đội cũng cũng kỳ hạn chế.

Bình thường dám tạo phản đấy, đều là những võ tướng có quân đội, hoàng tộc đối với võ tướng cũng phải tốn chút tâm sức phòng bị.

Chức quan đến cấp bậc nhất định, thì người nhà phải lưu lại ở kinh thành.

Bên ngoài là đến kinh thành hưởng thụ vinh hoa phú quý, trông nom việc nhà, ở kinh thành coi như là một loại vinh quang.

Nhưng kỳ thật chính là con tin mà thôi.

Ngươi dám tạo phản, Hoàng thượng liền giết cả nhà ngươi!

Hà Hoán chỉ mới là ngũ phẩm thượng du kỵ tướng quân, còn lâu mới đến cấp bậc kia.

Hắn đối với quân đội dưới tướng có được quyền tự chủ nhất định, chẳng qua tuy rằng có thể tự chủ tiến hành điều động quân sự, nhưng nhiều nhất không thể vượt qua quá hai ngày thời gian, hôm nay đem quân đội kéo đi ra ngoài, ngày mai sẽ nhất định phải rút quân về doanh, tiếp theo mang sổ đến cấp trên báo cáo tình huống.

Còn nếu là cần hai ngày thời gian trở lên, bản thân đã nói lên sự tình không nhỏ.

https://thuviensach.vn

Khẳng định cần người khác phối hợp, việc này trước tiên nhất định phải được cấp trên cho phép.

Bởi vì đối với quân đội có được quyền tự chủ, có đôi khi sẽ có người muốn mời hỗ trợ, nhưng nếu là Hà Hoán không muốn đi, là có thể lấy mã phỉ để làm cái cớ.

Nói thí dụ như đang muốn tiêu diệt mã phỉ, hay hoặc là nói mã phỉ ở nơi nào làm loạn, trước tiên phải đi xử lý.

Biểu lộ rõ ràng mình bị mã phỉ ngăn cản lại rồi, thật sự đi không được.

Lại có, lưu giữ lại một ít mã phỉ, có thể thỉnh thoảng đi bao vây tiễu trừ một lần, dựng lên chút công lao, chiến công tích lũy khá hơn rồi có thể được thăng chức.

Mà đối với quan văn mà nói, đồng dạng cũng rất có lợi.

Thủ hạ dưới tướng của quan văn có tuần kiểm ti, cũng có thể tiêu diệt mã phỉ.

Phải tiêu diệt mã phỉ, có thể quang minh chính đại hướng triều đình yêu cầu tiền lương, muốn được cấp binh khí vật tư.

Nơi này có thể làm rất nhiều chuyện quỷ, tỷ như hư báo nhân số, sau khi tiêu diệt mã phỉ, những người không cần thiết liền trực tiếp báo cáo rằng đã chết trận.

Đến lúc đó bạc trợ cấp cũng có thể rơi vào trong túi áo.

Tóm lại, giữ lại mã phỉ, mỗi người đều có tính toán của riêng mình.

Chính là vì liên lụy nhiều lắm, cho nên trong lòng Hà Hoán mới có băn khoăn.

https://thuviensach.vn

Trong chuyện không sạch sẽ như thế này, có nhiều người đã nhìn quen rồi, chẳng những không thực hiện chức trách đi tiêu diệt mã phỉ, ngược lại coi đây là lấy cớ giơ tay hỏi triều đình đòi tiền, tham ô vào trong túi áo của mình, Giang Long cũng thế, nhưng có điều hắn hiện giờ mới chỉ là huyện lệnh Linh Thông huyện mà thôi.

Chức tiểu hèn mọn, muốn quản cũng không cần biết.

Việc cần phải làm, là đem Linh Thông huyện quản lý tốt.

Hiểu rõ phức tạp trong đó, nhưng Giang Long vẫn đang kiên trì muốn đem đám mã phỉ này một lưới bắt hết.

Hà Hoán sau một chút do dự, cuối cùng gật đầu đáp ứng.

Không nói hắn còn nợ Giang Long một nhân tình lớn, chỉ cần nghỉ Giang Long là hậu nhân của Cảnh Hiền, hắn cũng nhất định phải ra tay giúp đỡ.

Và tiêu diệt đám mã phỉ này, hắn tin tưởng không cần vài năm thời gian, liền sẽ có đám mã phỉ mới tới nơi này tụ tập xây dựng cơ sở hoạt động.

Cho nên đối với hắn mà nói, đem tới bao vây tiễu trừ toàn bộ, không có quá nhiều gút mắc về lợi ích.

Người thật sự sẽ oán độc trả thù, chính là những quan viên và võ tướng nhiều năm cấu kết với đám mã phỉ này.

_Chỉ cần Cảnh đại nhân không sợ những người đó trả thù là được.sSx4fy0tB7dFr25OwhU6NQqZA - Hà Hoán nói.

Giang Long cười cười, hắn chưa bao giờ sợ phiền toái, hơn nữa lần này là người khác tới đánh chủ ý lên ngân lương và muối ăn của Linh Thông huyện trước, chẳng khác gì là muốn trêu chọc hắn.

https://thuviensach.vn

Nếu dám trêu chọc hắn, như vậy phải tiếp nhận trừng phạt!

Mã phỉ?

Đem quân tới tiêu diệt toàn bộ, chỉ là kế hoạch bước đầu tiên mà thôi.

Mục đích sau cùng chính là, hắn muốn những người đó phải chuốc lấy phiền toái.

Đối với bài văn ngày đó hắn gửi về, Giang Long dự đoán sẽ tạo thành nhiều lực ảnh hưởng.

Nếu Hoàng thượng muốn chỉnh đốn quan trường Tươi Châu, vậy sau này hắn làm việc, lại càng thêm dễ dàng.

Có báo chí là lợi khí lớn nhất này, chỉ cần có chứng cớ, đến lúc đó hắn sẽ viết bài đăng báo.

Những kẻ đối đầu ngay lập tức sẽ chết chìm chết nổi?

Cho dù là Hoàng thượng muốn bảo vệ, giấu diếm, cũng không thể được.

Tóm lại, Hoàng thượng còn thật không ngờ biện pháp chèn ép sản xuất ngành báo chí, lại chính là bình đài có khả năng giúp đỡ Giang Long làm rất nhiều chuyện tình.

Ngoại trừ biết hoàng thượng có tâm phải diệt trừ chính mình, Giang Long còn muốn trước tiên đối phó với Thái Tử.

Nghe nói ở Tươi Châu, có rất nhiều quan viên đều là do Thái Tử phái tới.

Còn tri châu văn thượng của Tươi châu, lại chính là tâm phúc tuyệt đối của Thái Tử!

https://thuviensach.vn

Giang Long trước mắt đối với Tươi Châu và Vọng Sa quận cũng không có nhiều hiểu biết, thừa dịp nhân mã Linh Thông huyện chưa có đuổi tới, liền cùng với Hà Hoán bắt chuyện, hỏi han nhiều nơi.

Dần dần chính là đối với Vọng Sa quận có được hiểu biết nhất định.

Thái thú của Vọng Sa quận tên là Bàng Thành An, được tri châu văn thượng tự mình cắt cử tới, xem như tâm phúc đáng tin cậy của văn thượng, coi như là đứng ở trong trận doanh của Thái tử.

Vọng Sa quận Đô úy tên là Khương Kỳ, cùng Bàng Thành An chung đụng cũng không tốt.

Thường xuyên tới đối chọi gay gắt, nhưng không có bị bắt, có thể thấy được 2 người này thế lực sau lưng hẳn là không nhỏ.

Hai người này chính là nhân vật số một và nhân vật số hai ở Vọng Sa quận.

Đương nhiên, đây là đang ở thời điểm bình thường, nếu biên quan bùng nổ chiến dịch, như vậy địa vị của Khương Kỳ sẽ nháy mắt cao hơn Bàng Thành An, đến lúc đó thậm chí có thể nắm được toàn bộ chính sự quân đội trong lòng bàn tay, cái này không có biện pháp phản kháng, tất cả đều phải phục tùng hết thảy an bài của võ tướng, đặt thắng lợi của chiến tranh lên trên hết.

Quan văn ngay tại lúc này, địa vị liền là xa xa không bì kịp với võ tướng rồi.

Chỉ có đang cùng bình thời kì và địa phương, quan văn mới có thể đè quá võ tướng một cái đầu.

Hai người dưới trướng, đều tự có đều tự thế lực cùng tay sai.

https://thuviensach.vn

So sánh hai người với nhau, bởi vì Bàng Thành An tới chậm hơn một chút, nên hơi rơi xuống hạ phong.

Khương Kỳ là một gã lão tướng, dẫn dắt quân mã chinh chiến sa trường vô số lần, chức vị là dựa vào tích lũy chiến công thật liều mạng mà có được, thuộc hạ cũng có vài phần vũ lực, Hà Hoán tự nhận gã không phải là đối thủ.

Kể về Bàng Thành An, Hà Hoán lại nói nhiều, hơn nữa trong giọng nói cũng chứa nhiều phần bất mãn.

Giang Long nghe xong đồng dạng nhíu mày.

Người này chính là tâm phúc đích thực của Thái Tử, tất nhiên cũng nghe lời sai bảo của hoàng thượng, muốn khai hoá man di, tác phong làm việc lấy ơn báo oán, Dương Huyện lệnh trước kia của Linh Thông Huyện và hiện giờ còn đang giữ chức giáo thụ Phan Văn Trường, chính là do Bàng Thành An đề bạt ủy nhiệm.

Nếu như nói Dương Huyện lệnh làm việc không theo vương pháp, làm hại rất nhiều người phải mất tính mạng.

Như vậy Bàng Thành An này chính là trực tiếp đem chính sự của Vọng Sa quận làm cho hỗn loạn.

May mà có Khương Kỳ tới đối chọi gay gắt, đối với người này tạo nên áp chế, bằng không đổi lại người khác đến nếu đứng ở trận doanh của Bàng Thành An tiến hành trợ giúp, như vậy không biết đến lúc đó sẽ có bao nhiêu quân dân chết vào trong tay dị tộc nhân.

Ngoại trừ phải khai hoá man di, Bàng Thành An còn thể hiện ra hắn không có năng lực ở một phía cạnh khác.

https://thuviensach.vn

Bị rất nhiều quan viên dưới tay lừa gạt, bằng mặt không bằng lòng, mà không hề hay biết.

Bàng Thành An cũng có lúc muốn hành động, từng chỉnh đốn quét sạch quan trường, ra lệnh mạnh mẽ chiêu an mã phỉ phản loạn, nhưng hiện giờ hắn chỉ có thể trơ mắt ngồi nhìn, vả lại đám quan viên dưới tướng cũng để cho hắn nhận ra rằng.

Tình hình chính xác, hắn căn bản không được biết.

Người này sở dĩ bị văn thượng đề bạt đến nơi đây, chỉ là do tuổi lớn, uy vọng cao, có kinh nghiệm lý lịch mà thôi.

Cũng không phải là thật sự có nhiều bản lĩnh.

Trò chuyện một chút, sắc trời bắt đầu tối, các quân sĩ chôn nồi nấu cơm.

Ở bên ngoài, cái ăn tự nhiên không thể chú ý bắt bẻ đòi hỏi phải sang trọng hay đẹp mắt được.

Giang Long mang theo đám người Đồ Đô đều giống như nhau cùng ăn cơm tập thể.

Mà Hà Hoán thì sớm đã thành thói quen.

Muốn để cho thủ hạ quân sĩ kính nể ủng hộ, ngoại trừ phải có giá trị vũ lực, bên ngoài hiểu được cách dụng binh, còn phải có thể cùng các quân sĩ đồng cam cộng khổ mới được.

Ăn cùng một chỗ, có đôi khi chen chúc ngủ ở trong đại trướng, mới có thể càng lấy được thiện cảm của quân sĩ.

Nếu luôn cao cao tại thượng, căn bản không cho họ có cơ hội tiếp xúc, như vậy quân sĩ chỉ biết kính sợ.

https://thuviensach.vn

Mà không phải khâm phục, được coi là thần tượng mà trong lòng kính trọng và ngưỡng mộ.

Đầu bếp binh sĩ chôn nồi nấu cơm rất có kinh nghiệm, ở chỗ trũng của cái nồi nấu mà đỏ lửa, như vậy gió sẽ nhỏ một chút, hơn nữa người ở ngoài xa cũng không thể nhìn thấy được.

Sẽ không bị mã phỉ phát hiện.

Ăn cơm xong, cả bầu trời đã tối đen, nhân mã Linh Thông huyện rốt cục đã đuổi tới.

Trình Trạch và Hà Bất Tại đi đến phụ cận, nói cho Giang Long, nhân mã đi đến đây giữa đường đã được ăn rồi, chỉ cần nghỉ ngơi sơ qua là có thể đầu nhập chiến đấu.

Ở bên ngoài, không thể để bụng đói mà cưỡng ép chạy đi, bằng không gặp được tình huống ngoài ý muốn, thì rất là nguy hiểm.

Đây là do Trình Trạch và Hà Bất Tại kinh nghiệm phong phú, hiểu được cách dùng binh như thế nào.

Giang Long trước tiên đã từng có thương lượng qua với Hà Hoán, hiện tại dẫn Tình Trạch và Hà Bất Tại tới cùng Hà Hoán gặp mặt nhận biết.

Sau đó cùng ngồi xuống, báo cho Trình Trạch và Hà Bất Tại biết nên bố trí như thế nào.

Trình Trạch và Hà Bất Tại đối với phương pháp tiêu diệt phỉ không tỏ thái độ gì mà đồng ý, Hà Hoán dù sao cũng có chút bản lĩnh, không phải cái loại người dựa vào quan hệ tiêu tiền mua quan, tuy nhiên ở một số chỗ chi tiết, hai người cũng là đề xuất ý kiến sửa đổi.

https://thuviensach.vn

Hà Hoán tất nhiên cũng có chút ánh mắt nhìn người, sau khi nghe vậy, chính là đánh giá cao hai người hơn một chút.

Trong lòng thầm khen, quả nhiên không hổ là đã từng đi theo Cảnh Phủ mà ra.

Cũng là không biết, năm đó Trình Trạch và Hà Bất Tại chính là mưu sĩ phụ trợ Cảnh Hiền.

Trao đổi tốt kế sách, việc này không nên chậm trễ, liền triển khai hành động.

Chia ra bốn đường, trong đó ba đường do Hà Hoán cùng với thủ hạ chính là Thiên phu trưởng đưa đến chỉ dẫn, còn có một đường, còn lại là giao cho Linh Thông huyện bên này.

Sở dĩ làm ra an bài như vậy, là vì đối với cả hai bên còn chưa quá quen thuộc, nếu quấy rầy trộn lẫn cùng nhau ngược lại có khả năng gây ra vấn đề nhầm lẫn giữa hai bên, khó phân biệt địch ta.

Vả lại, đám mã phỉ này ở một chỗ tương đối cao trên đỉnh núi.

Trong đó ba mặt có thể lên núi, còn có một mặt lại ở sau lưng núi, là một mảnh sườn đồi ước chừng phải cao tới gần năm trượng.

Theo sườn đồi xuống núi nhất định phải lợi dụng dây thừng, từ phía trên leo xuống, Linh Thông huyện bên này đủ để đối phó rồi.

Trình Trạch và Hà Hoán thống lĩnh toàn cục.

Hà Bất Tại dẫn dắt nhân sự Linh Thông huyện đến phía sau sườn núi.

Giang Long thì nói ra yêu cầu của mình, muốn ra trận giết phỉ.

_Cái này không thể

https://thuviensach.vn

được!

Hà Hoán lập tức mở miệng cự tuyệt.

Trình Trạch đồng dạng là lắc đầu, lo lắng cho an toàn của Giang Long.

_Bao vây tiễu trừ một đám mã phỉ mà thôi, đúng lúc tôi luyện, gia tăng kinh nghiệm, nếu không tương lai gặp phải dị tộc quân đội như thế nào ứng biến đây?

Giang Long chủ ý đã định.

Lúc này Phàn Nhân tiến lên trước một bước nói:

_Có ta canh giữ ở bên cạnh Cảnh Giang Long, bảo vệ an toàn cho hắn.

Hà Hoán lúc này mới đáp ứng.

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc đồng dạng là cao thủ, nhưng là Hà Hoán hiện tại vẫn chưa biết.

Hơn nữa Hà Hoán cũng không có nghe nói đến sự tích Giang Long đi theo đội ngũ muối ăn tiến vào Bắc Cương.

Nhưng với bản lãnh của Phàn Nhân, Hà Hoán lại rất là rõ ràng.

Cho dù là Vọng Sa quận Đô úy Khương Kỳ, cũng không phải đối thủ của Phàn Nhân.

Lại có, Phàn Nhân còn là một tay thiện xạ có tài bắn cung cực tốt.

Bách phát bách trúng, lệ vô hư phát!

Có Phàn Nhân canh giữ ở bên cạnh Giang Long, Hà Hoán liền cảm thấy rất là yên tâm.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều Hà Hoán yên tâm, nhưng hành động này của Phàn Nhân cũng là làm cho Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc rất không thoải mái.

Giống như hai người bọn họ có bản lĩnh giống nhau lại so ra kém Phàn Nhân.

Trong bụng chính là đưa ra quyết định, phải trên chiến trường cùng Phàn Nhân tỷ thí một phen.

An bài thỏa đáng, Phàn Nhân cầm lấy đại cung chính mình hàng năm mang theo trên người, đây chính là một cái cung rất cứng, người thường không thể sử dụng được.

Ở trên lưng đeo bình đựng mũi tên, bên trong có hơn mười cái tên đen thùi.

Cương Đế Ba Khắc nhìn thấy, chính là ánh mắt sáng lên.

Hắn ngoại trừ am hiểu tay không đã đấu ngoại, chính là bắn pháp cao minh.

Lập tức lấy được một cây cung tốt, tính toán đợi cùng Phàn Nhân tỷ thí hạ tiễn pháp.

Mượn lúc trời tối, mọi người phân công nhau hành động.

Giang Long đi theo một gã Thiên phu trưởng, cưỡi Tuyết Nguyên đi vào đỉnh núi bên trái, đợi tín hiệu phát ra, liền từ nơi này tấn công lên núi.

Đỉnh núi ngay trước mặt, phía bên trái, và bên phải còn có chướng ngại vật được sắp đặt trên đường.

Thậm chí còn đào cạm bẫy, cho nên Thiên phu trưởng thường hay dặn dò, để cho Giang Long phải cẩn thận hơn, không được vọt tới phía trước, Giang Long tự nhiên là gật đầu đáp ứng.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Song Tiễn Phát Uy

Giang Long là tự mình tới tôi luyện, tăng trưởng kinh nghiệm.

Không phải chạy tới để thể hiện, đùa giỡn uy phong, anh dũng hi sinh.

Khi hai quân giao chiến có thể xãy ra rất nhiều biến số, cho dù là trong tay có chút bản lĩnh, không sợ kẻ thù tới ngay trước mặt, nhưng nếu vận khí không tốt, một cây tên bay lạc cũng có thể lấy đi cái mạng nhỏ.

Các quân sĩ tay chân nhẹ nhàng, dựa vào bóng đêm, từ từ hướng phía trên đỉnh núi lén lút đi lên.

Có rất nhiều người từng tới nơi này bao vây tiễu trừ qua bọn mã phỉ, đối với nơi này địa hình rất là quen thuộc.

Và biết được ở rất nhiều địa phương đều bị đám mã phỉ đào đất đặt bẫy rập.

Bọn họ thật là cẩn thận, đầu tiên là lấy nhánh cây thử, sau khi phát hiện an toàn, mới có thể bước lên phía trước.

Rất nhiều quân sĩ lưng rộng chừng một thước, trên lưng cõng tấm ván gỗ dài tầm bốn năm thước, phát hiện có cạm bẫy sẽ đem tấm ván gỗ trải lên đi.

Cứ như vậy quân sĩ bên trái theo thời gian dần qua đã từ từ leo lên được chừng mười trượng, cách vọng tháp mà bọn mã phỉ dựng lên ở chỗ cao bên sườn núi rất là gần rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc này Phàn Nhân bước đi nhanh hơn, thân hình nửa ngồi nữa quỳ, giương cung cài tên.

Ngón tay buông ra, vào lúc ở giữa dây cung khẽ run, hai mũi tên đen thùi mang theo lưu quang chính là cắt qua bầu trời đêm, lập tức bắn xuyên tim hai tên mã phỉ đang đứng trên liễu vọng tháp gác đêm canh chừng.

Tên tới quá nhanh, không có dấu hiệu báo trước nào.

Hai mã phỉ muốn hét lên thảm thiết cũng là không phát ra nổi tiếng kêu, hai tay theo bản năng cầm lấy thân tên, trừng lớn đôi mắt đã đoạn khí.

Vô thanh vô tức, Phàn Nhân liền nhẹ nhàng và khéo léo giải quyết xong chướng ngại đầu tiên này.

Đồ Đô liếc mắt nhìn Cương Đế Ba Khắc một cái.

Kỳ thật tài bắn cung của Đồ Đô cũng là không kém, tuy nhiên một lần bắn ra hai mũi tên như vậy, thì lại không làm được.

Trong bóng đêm, da mặt của Cương Đế Ba Khắc tối đen chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt, lúc này trong ánh mắt, cũng là tỏ vẽ khinh thường.

Chút tài mọn mà thôi!

Đỉnh núi ngay phía trước và bên phải, đồng dạng cũng tuyển ra những tuyển thủ có tài bắn cung tốt, như vậy dễ dàng trừ đi chướng ngại.

Nếu mà mạnh mẽ xông lên..., sẽ kinh động đến đám mã phỉ, mã phỉ sẽ cậy vào địa bàn lợi dụng địa hình, mã phỉ thường ngày đã chuẩn bị đá lăn và lôi mộc liền tiến hành phòng thủ và phản kích, như vậy sẽ làm cho biên quân nơi này bị thương nghiêm trọng hơn.

Cho nên bây giờ là tận dụng khả năng chậm rãi hướng về phía trên mà tập kích.

https://thuviensach.vn

Tiến đến càng gần càng tốt.

Cương Đế Ba Khắc không muốn để Phàn Nhân trổ tài bắn tên hơn mình, bàn chân tăng tốc đi nhanh hơn, đi tới trước đội ngũ bên cạnh.

Các quân sĩ đều biết rằng Cương Đế Ba Khắc là hộ vệ của Giang Long, cho nên không dám ngăn trở.

Chỉ có phụ trách dẫn dắt tả lộ quân sĩ Thiên phu trưởng, lông mày nhíu lại.

Phàn Nhân và Hà Hoán là bạn tốt, mà hắn còn lại là tâm phúc dưới tay của Hà Hoán, cho nên đối với Phàn Nhân hắn hiểu khá là rõ.

Cũng tính toán để cho Phàn Nhân ở bên cạnh tiến về phía trước mở đường.

Đem toàn bộ mã phỉ phụ trách gác đêm âm thầm bắn chết.

Hiện tại Cương Đế Ba Khắc cũng là liều lĩnh chạy lên phía trước.

Trong tay Cương Đế Ba Khắc cầm cung, chỉ cần là người hơi có não một chút, đều có thể đoán được gã là muốn cùng với Phàn Nhân tỷ thí.

Nhưng đây cũng không phải ở bên trong sàn đấu võ, nói tỷ thí liền tỷ thí, phân cái thắng thua mà thôi.

Hiện tại chỉ cần sơ suất một chút, kinh động đến mã phỉ, sẽ làm cho lần hành động này thêm khó khăn.

Đến lúc đó sẽ có rất nhiều quân sĩ phải đánh mất tính mạng.

Mà chuyện này, là có thể ngăn ngừa được đấy.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Thiên phu trưởng mặc dù là lông mày nhíu lại, nhưng cuối cùng không có lên tiếng ngăn cản.

Hắn không biết nhiều về Cương Đế Ba Khắc, có lẽ này người da đen này thật sự có bản lĩnh cũng nên?

Dù nói thế nào, đó cũng là hộ vệ bên cạnh Giang Long.

Mà thân phận của Giang Long, Hà Hoán đã là sớm nói qua với hắn.

Đây chính là hậu nhân duy nhất của Cảnh Hiền, vị tướng quân nổi tiếng sát phạt nhưng rất tài ba!

Trong nội tâm của thiên phu trưởng, đối với Giang Long là có thêm vài phần kính trọng đấy.

Cho nên không dám mạo muội mở miệng.

Thiên phu trưởng này theo sát ở bên cạnh Giang Long, hiển nhiên cũng là muốn tiến hành bảo hộ, sợ Giang Long gặp phải nguy hiểm gì.

Cách nhau rất gần, Giang Long tự nhiên thấy được vẻ mặt trên mặt Thiên phu trưởng.

Tuy nhiên cũng không có giải thích gì nhiều.

Nói nhiều hơn nữa không bằng để cho Cương Đế Ba Khắc xuất ra bản lĩnh.

Phàn Nhân tự nhiên cũng nhìn thấu tâm tư của Cương Đế Ba Khắc, không có buồn bực, cũng không có bất mãn.

Chỉ là có chút lo lắng, nếu chẳng may hộ vệ này của Giang Long bắn chệch rồi...

https://thuviensach.vn

Lại tiến lên mười trượng hai bên, hiện ra liễu vọng tháp, trên tháp cũng có hai mã phỉ đứng gác.

Phương bắc ban ngày nhiệt độ cao, đến buổi tối sẽ lạnh hơn rất nhiều, cho nên trên người hai tên mã phỉ bọc rất nhiều lớp áo bông dày.

Núp ở một góc trong tháp, chen chúc dựa vào nhau, nhỏ giọng nói chuyện.

Như vậy không đến mức ngủ quên.

Bằng không nếu thật sự ngủ say, sáng mai bị người phát hiện, nhìn thấy hình dáng của họ liền bẩm báo thủ lĩnh cấp trên, đến lúc đó nhất định sẽ ăn phải một chút roi ngựa.

Thủ lĩnh đối với mấy người canh gác ban đêm là cực kỳ coi trọng đấy, khi ra tay vô cùng tàn nhẫn.

Từng có người đang sống bị đánh chết.

Cho nên mã phỉ trực đêm bọn chúng cũng không dám nhàn hạ.

Tán gẫu một hồi, hai người sẽ đứng dậy đi hết mọi ngóc ngách nhìn một cái, xem có cái gì...ikSCPFlQsAcEjXBRpYewm5aMu - khác thường không.

Vì giảm bớt thương vong, các quân sĩ tất cả đều là vô cùng có kiên nhẫn đấy.

Cương Đế Ba Khắc cũng đồng dạng không quá vội vàng, tuy rằng muốn cùng Phàn Nhân tỷ thí, phân cao thấp, nhưng không có nửa điểm vội vàng hấp tấp (phập phồng không yên).

Điều này chính là làm cho Phàn Nhân nổi lên hứng thú.

https://thuviensach.vn

Có lẽ người da đen này, trong tay cũng có chút bản lĩnh thật sự.

Cương Đế Ba Khắc hiểu thấu quy luật hành động của hai mã phỉ, lập tức xác định thời cơ tốt nhất để ra tay.

Một lát sau, hai mã phỉ lại đứng dậy ở trên vọng tháp đi lại một vòng, trông coi bốn phía.

Lúc bọn hắn trở lại chỗ cũ, đang muốn ngồi xuống, Cương Đế Ba Khắc đã thủ sẵn dây cung buông ngón tay ra, hai mũi tên đó giống như là sao băng nháy mắt không có tiếng động lao vào cổ họng hai người.

Hai cái này mã phỉ này cũng giống nhau không kịp phát ra tiếng hét thảm, đã liền tắt thở mà chết.

Máu tươi từ miệng vết thương ồ ồ chảy ra.

Cương Đế Ba Khắc buông đại cung, quay đầu, cấp cho Phàn Nhân một ánh mắt khiêu khích.

Khóe miệng của Phàn Nhân liền hiện lên một đường cong.

Tất cả những người chứng kiến, đều há miệng lớn rất là không ngờ tới.

Phải biết rằng cho dù là ở trong quân đội, thần tiễn thủ cao siêu như vậy cũng là không nhiều lắm đấy.

Giang Long mỉm cười, giơ tay vỗ nhè nhẹ bờ vai của Thiên phu trưởng.

Thiên phu trưởng chính là cung kính xoay người.

Trong lòng âm thầm tán thưởng, Cảnh Phủ quả nhiên nội tình thâm hậu, không hổ là thế gia truyền thừa mấy trăm năm, tùy tiện tuyển ra một người hộ vệ, cũng không phải là nhân vật bình thường.

https://thuviensach.vn

Đồng thời cũng rất là tiếc nuối, thần tiễn thủ cao minh như vậy lại không có ở trong quân.

Quân đội dị tộc trên cơ bản tất cả đều là kỵ binh, hơn nữa phần lớn đều là tự tiện tập bắn, nếu Cương Đế Ba Khắc và Phàn Nhân nhập ngũ, tất nhiên có thể bắn giết được không ít dị tộc quân sĩ.

Đại Tề bình thường lấy việc phòng ngự địa bàn là chính, dựa vào lợi thế của thành trì.

Không có người nào có vật cưỡi tốt, hơn nữa thần xạ thủ rất ít, trừ phi là bùng nổ chiến dịch đại quy mô, hay hoặc là trước tiên nhận được tin tức, đem toàn bộ quân đội vây quanh mai phục, bằng không rất khó tạo nên thương vong cho quân đội dị tộc.

Quân đội dị tộc chính là tống tiền, gặp được một đám lớn dân chúng, hoặc là một ít quân sĩ Đại Tề liền xung phong liều chết.

Mắt thấy quân sĩ Đại Tề có nhiều người, lập tức bỏ chạy.

Làm cho người tức giận, nhưng rồi lại không tìm được biện pháp.

Cho nên trong quân đối với thần xạ thủ cao minh như thế này thật là một ưu đãi rất lớn đấy.

Phàn Nhân bị khiêu khích bản thân háo thắng nổi lên, muốn cùng Cương Đế Ba Khắc phân cao thấp.

Tuy nhiên ngọn núi này cũng không cao lắm, tiếp tục tiến lên phía trước, chính là đến sơn trại rồi.

Sơn trại có cửa chính, trên cổng tường thành có năm sáu tên mã phỉ tuần tra, một tiễn thủ căn bản làm không được, vả lại trước mắt quân đội ở giữa và bên phải còn chưa có đi lên, bọn họ không thể một mình hành động,

https://thuviensach.vn

bằng không bị phát hiện, chỉ có cùng một đội ngũ rất khó bắt giữ được cửa chính của sơn trại.

Thiên phu trưởng lại gần hai người, mở miệng phân phó.

_Các ngươi hiệp trợ quân đội ở giữa và bên phải, trông chừng đám mã phỉ

Phàn Nhân tự nhiên là không có vấn đề.

Cương Đế Ba Khắc thì là nhíu mày, sau đó nhìn về phía Giang Long.

Chức trách của hắn là bảo vệ an toàn của Giang Long, cùng Phàm Nhân so đấu cũng chỉ là chơi đùa một chút thôi.

Không thể quên chính sự.

Giang Long thì là khoát tay áo,

_Đi nhanh về nhanh.

Hiển nhiên là đồng ý.

Nhưng Cương Đế Ba Khắc vẫn đang có chút do dự.

Lúc này Đồ Đô đang đứng ở bên cạnh Giang Long vỗ nhè nhẹ lên ngực, ra hiệu với hắn, cứ yên tâm đi.

Cương Đế Ba Khắc lúc này mới gật đầu.

Sau đó cũng không thương lượng với Phàn Nhân, chính là nhún người hướng tới phương hướng trước mặt mà đi.

Phàn Nhân nhẹ nhàng cười, nắm chặt trường cung, hướng tới bên phải phương hướng kín đáo đi tới.

https://thuviensach.vn

Đội ngũ chính giữa và đội ngũ bên phải đều do một Thiên phu trưởng dẫn dắt, vì tất cả mọi người đều đã biết tài bắn cung của Phàn Nhân rất tốt, cho nên cố ý phái ra hai tiễn thủ có tài bắn cung ở trong đội ngũ, phân biệt đi theo đội ngũ chính giữa và đội ngũ bên phải.

Chỉ là tối nay sắc trời quá đen, lại có chút gió.

Cho nên hai cung tiễn thủ này không dám dễ dàng ra tay.

Vừa mới bắt đầu đã phải lén lút tiến lên, tận lực tiến gần về phía trước.

Như vậy sẽ rơi giảm bớt thương vong.

Nếu chưa tới nơi không cẩn thận bị mã phỉ phát hiện, tất cả mã phỉ sẽ lập tức xung phong liều chết mà ra.

Cung tiễn thủ ở chính giữa và bên phải đều không dám dễ dàng bắn tên ra, cho nên giờ phút này vẫn còn đang đứng ở phía trước vọng tháp thứ nhất.

Thiên phu trưởng dẫn hai đội trong lòng có chút lo lắng.

Như vậy xông lên quả thật không phải biện pháp tốt, nếu thật sự không được cũng chỉ có thể cứng rắn vọt lên.

Hà Hoán và Trình Trạch lưu lại ở dưới chân núi làm hậu quân trấn thủ chỉ huy toàn cục.

Hơn nửa ngày, vẫn không thấy có phát động công kích gì, Hà Hoán ngay cả ý nghĩ thất bại cũng không có.

Trình Trạch cũng không có một chút gợn sóng sợ hãi, sắc mặt bình thản.

So với Hà Hoán thì điềm đạm, chắc chắn hơn.

https://thuviensach.vn

Hà Bất Tại dẫn theo nhân mã Linh Thông huyện, lẳng lặng phòng thủ tại hậu sơn, không có phát ra nửa điểm động tĩnh.

Lúc đầu đám phạm nhân này là có nhẹ giọng nói nhỏ đấy, nhưng nghe Hà Bất Tại hừ lạnh hạ lệnh, ai dám nhiều lời nữa, trở về phạt thêm một năm.

Hiện tại các phạm nhân cũng đã biết, bị bắt chính là muốn điều động đi đánh giặc đấy.

Không phải là sửa chân phòng, quét đường cái là có thể ăn bữa cơm no.

Làm sao còn dám nói thêm cái gì?

Phạt thêm một năm?

Không biết được phải ra chiến trường đánh bao nhiêu lần, mạng nhỏ sợ là rất khó bảo toàn.

Cương Đế Ba Khắc cùng Phàn Nhân tỷ thí chỉ có điều nhất thời bản tâm háo thắng muốn quấy phá, hơi không phục, hiện tại còn lại là tận lực phải tăng thêm tốc độ.

Bởi vì chức trách hàng đầu của gã, là bảo vệ Giang Long.

Phải nhanh hơn một chút trở lại bên người Giang Long.

Tuy nhiên nghĩ muốn nhanh hơn một chút, cũng không thể vội vội vàng vàng đấy, bằng không sẽ hỏng việc.

Lần này chỉ có một mình hắn lại đây, cho nên nhất định phải cẩn thận xem xét dưới chân có cạm bẫy hay không.

Trong đêm tối lặng lẽ di chuyển, vẫn phải dùng hai khắc chung thời gian mới xem như nhỗ hết hai cái liễu vọng tháp, sau đó trước tiên phát ra âm

https://thuviensach.vn

thanh, mới hướng tới quân đội trước mặt, để tránh bị hiểu lầm, lọt vào tập kích.

Cương Đế Ba Khắc là người da đen, rất làm người khác chú ý rồi, Thiên phu trưởng rất dễ dàng liền nhận ra thân phận của hắn.

Sau đó ra lệnh cho quân sĩ dưới tay khẩn trương theođường đi của Cương Đế Ba Khắc lập tức lên núi.

Liền tấm ván gỗ cũng không cần mang theo, tốc độ tự nhiên là cực nhanh.

Phàn Nhân còn lại là gặp điểm phiền toái, gặp một liễu vọng tháp có mấy tên mã phỉ gác ở phía trên co đầu rút cổ hơn nửa ngày, mới thò đầu ra coi bốn phía.

Cho nên tốc độ chậm đi một tí.

Đối với vấn đề này, Cương Đế Ba Khắc cũng không có gì là kiêu ngạo.

Cũng không nói chính mình là người chiến thắng.

Tuy nhiên Phàn Nhân đối với tài bắn cung của mình luôn luôn rất là có tin tưởng đấy, cho nên khó tránh khỏi cảm thấy có chút không phục.

Lặng lẽ đi vào cửa chính của sơn trại cách đó không xa, cùng với Thiên phu trưởng thương lượng một phen, sau đó lại hỏi Phàn Nhân và Cương Đế Ba Khắc có thể lặng lẽ, đem sáu cái mã phỉ đang tuần tra ở bên trên toàn bộ bắn chết được không?.

Hai người đều là lắc đầu.

Một lần bắn ra sáu mũi tên, bọn họ vẫn chưa có được cái bổn sự này.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghe thấy vậy chính là mở miệng đề nghị, để cho hai người cùng phối hợp.

Hai người sớm đã có điểm không phục lần nhau, nghe vậy chính là ánh mắt sáng lên.

Sau đó Phàn Nhân phụ trách ba cái mã phỉ ở bên trái, Cương Đế Ba Khắc phụ trách bên ba tên mã phỉ còn lại ở bên phải.

Giang Long hạ giọng, ra lệnh một tiếng.

Hai người lập tức xuất hiện động thủ, sáu mũi tên chính là ở trên dây cung trung bắn xuyên qua bầu trời đêm, chui vào giữa cổ họng của sáu tên mã phỉ.

Thấy vẻ mặt mọi người đều là tán thưởng.

Không kìm nổi giơ ngón tay cái lên!

Tuy nhiên bây giờ không phải là thời điểm khen hai người, Thiên phu trưởng lập tức phái ra mười mấy quân sĩ thân hình thấp bé tay chân nhanh nhẹn bò lên cổng tường thành.

Mười mấy người động tác rất là nhanh nhẹn, chỉ sau một lát đã bò được lên tường thành, sau đó nhẹ nhàng nhảy vào trong cửa.

Cửa sơn trại chầm chậm từ từ bị mở ra.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Mua Người Mua Ngựa

Mở cổng sơn trại của bọn phỉ phỉ dễ dàng như thế thì không ai ngờ tới được.

Hà Hoán đuổi đến sau cùng thậm chí nghi ngờ phải chăng là bọn mã phỉ lập bẫy.

Trình Trạch thì quan sát mặt đất một hồi lâu, thấy không có dấu vết gì bất thường, mới chắc chắn là không có trúng kế.

- May nhờ có Phàn huynh và Cương Đế Ba Khắc.

Giang Long nói.

Phàn Nhân khẽ vuốt cằm:

- Ta và Hà tướng quân là hảo bằng hữu.

Nói xong, với ánh mắt thưởng thức nhìn về phía Cương Đế Ba Khắc.

Cương Đế Ba Khắc chỉ khẽ gật đầu với Phàn Nhân, chớ không nói gì.

Y là cận vệ của Giang Long, Giang Long sai y làm gì, y sẽ làm nấy.

Công lao lập được, cũng toàn bộ thuộc về Giang Long.

Hà Hoán đâu chỉ một lần tới đây diệt phỉ phỉ, nơi này đã quá quen thuộc.

Vì không ngờ có thể mở được cổng trại nhẹ nhàng như vậy, nên kế hoạch bàn bạc trước đây bây giờ lại không thích hợp lắm.

https://thuviensach.vn

Hai người thương thảo lại.

Lúc này Giang Long đột nhiên nói xen vào:

- Nếu như có thể bắt sống được bọn mã phỉ này, bổn quan đồng ý bỏ tiền mua lại.

Giang Long có rất nhiều ý tưởng, thật muốn làm, phải cần số lượng lớn nhân thủ.

Điều động, dùng tiền thuê dân phu, nhân thủ vẫn luôn luôn không đủ.

Còn trong cái ổ phỉ này có khoảng sáu bảy trăm người.

Nếu toàn bộ bắt sống, dùng dây thừng, xích sắt trói lại, sau này có thể làm được rất nhiều chuyện.

Sở dĩ dùng tiền mua, là vì sau khi tiêu diệt phỉ phỉ, chặt đầu mã phỉ, quân sĩ có thể lấy đầu người đi đổi lấy tiền thưởng.

Giang Long không thể dẫn đi suông được.

Bằng không bọn quân sĩ khó mà cam tâm, trong lòng sẽ có sự căm phẫn.

Công lao đã đến tay rồi, lại giống như con vịt đã luộc chín còn cất cánh bay mất, bất kỳ ai cũng cảm thấy bất công.

Hà Hoán nghe thế thì sửng sốt:

- Ngài cần nhiều mã phỉ như vậy làm gì?

- Đào sông, vét ruộng, tu bổ tường thành...

Giang Long không nói rõ cụ thể, chỉ nói đại khái vậy thôi.

- Nhiều người như vậy, ngài có nuôi nổi không?

https://thuviensach.vn

Hà Hoán lại nói.

Giá lương thực ở Bắc Cương cao hơn những nơi khác, nuôi sống sáu bảy trăm người tiêu phí tuyệt không ít.

- Không nuôi bọn chúng, đến khi cần làm việc gì, cũng phải tốn tiền thuê dân phu, đến lúc đó chẳng phải cũng phải tiêu tiền sao?

Giang Long cười khẽ nói:

- Chỉ hy vọng Hà tướng quân giúp đỡ, trong lòng bổn quan tự nhiên sẽ ghi nhớ mối ân tình này.

- Cảnh đại nhân khách khí rồi!

Hà Hoán vội vàng nói:

- Nếu đã như vậy, xin tận lực bắt sống vậy.

Sau đó lại thương lượng với Trình Trạch.

Bắt sống đương nhiên là khó khăn hơn, nhưng cũng may biên quân đã tiến vào rồi? Tiến vào sơn trại, mà bọn mã phỉ vẫn không hề phát giác.

Phàn Nhân lúc này đến bên Giang Long, thấp giọng hỏi:

- Ngài muốn phát triển nông nghiệp ở huyện Linh Thông?

- Ừ.

- Nước lấy từ đâu?

- Hồn Hà.

Phàn Nhân cau mày suy nghĩ một hồi, y là hiệp khách phiêu bạt chân trời, đi qua nhiều nơi, những điều đã thấy và biết đương nhiên là không ít,

https://thuviensach.vn

đã từng nhìn thấy ở hạ lưu Hồn Hà có vài nơi đào sông mở ruộng.

Thành quả coi như không tệ.

Khuyết điểm duy nhất, chính là cứ cách vài năm, gặp phải trời trút mưa to, nước Hồn Hà dâng cao, nước tràn thành lũ, đến khi hồng thủy qua đi, sẽ cuốn sạch lớp mùn dinh dưỡng trên thổ nhưỡng đất ruộng.

Tuy nhiên ở phương bắc y thật chưa nhìn thấy có nơi nào, đào sông mở ruộng.

Nơi này đất rộng người thưa, mà đào sông lại là công trình lớn.

Không có được nhân thủ nhất định thì sao có thể thành sự được?

Còn về ở nơi biên giới này thì càng chưa từng có tiền lệ.

Bởi vì cho dù có mở được ruộng, trồng được lương thực, đến lúc đó cũng rất khó thu về cho kho thóc nhà mình.

Quân đội dị tộc và mã phỉ giống như chó điên sẽ chạy đến cướp bóc.

Cho nên trồng được nhiều lương thực, có được ruộng màu mỡ, ở nơi này nhất định là chuyện tốt.

Nhưng mà những lời này, Phàn Nhân không nói ra.

Y có đến xem qua nông trang của Cảnh Phủ, Giang Long làm thật sự rất tốt.

Nuôi trâu, heo, dê, cá, còn có gà, làm ra phân bón..., tuy lúc y đến xem còn chưa đến kỳ thu hoạch, nhưng có thể khẳng định, đến mùa đông chắc chắn sẽ bội thu.

https://thuviensach.vn

Bọn tá điền trong nông trang, một năm có thể không phải lo chuyện ăn mặc.

Sang năm sau, trong tay còn có ít tiền thừa nữa.

Nếu như Giang Long có thể đưa huyện Linh Thông trở nên giàu có, làm cho trăm họ có thể sống những ngày ăn no mặc ấm,... Phàn Nhân nghĩ, đến lúc đó cho dù y có đầu quân dưới trướng Giang Long, thì cũng chẳng phải bôi nhọ bản lĩnh của chính mình.

Có rất nhiều việc phải dùng mắt mà nhìn, xem đối phương làm thế nào.

Chỉ hỏi ngoài miệng, nói bằng lời, thì cũng như bàn việc quân trên giấy, chẳng có tác dụng gì.

Phàn Nhân đi khắp năm sông bốn biển, có thể nói là thấy nhiều biết rộng, hiểu rõ đạo lý này.

Các quân sĩ bắt đầu hành động.

Trước tiên tìm củi khô về, không làm kinh động đến bọn mã phỉ đang ngủ say, hết sức cẩn thận chất lên một đống củi.

Cùng đốt lên một lượt.

Sau đó lợi dụng ưu thế người đông, xông vào từng hầm trú ẩn, đặt đao lên cổ bọn mã phỉ rồi làm bọn chúng tỉnh dậy.

Nếu có kẻ dám hô to, thì chém ngay.

Các cung thủ đứng cách hầm mười mấy bước, nếu như có mã phỉ nghe được tiếng động xông ra, thì trước hết khuyên nó đầu hàng, nếu không hàng, thì bắn ngay tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Tuy là tận lực bắt sống, nhưng trong đám mã phỉ cũng không thiếu những kẻ cứng đầu, hung hãn.

Trong thời gian ngắn, đã bắn giết chém chết hơn hai mươi mã phỉ.

Một khi đã hành động thì chắc chắn sẽ gây ra động tĩnh, nên đã làm từng tên từng tên mã phỉ giật mình tỉnh giấc.

Nhưng khi chạy ra khỏi hầm, những tên mã phỉ này liền đờ mắt ra.

Những biên quân này là từ trên trời rơi xuống sao?

Làm sao mà không hay không biết, đã xông vào đại bản doanh sơn trại rồi?

Giang Long thấy từng tên từng tên mã phỉ bỏ xác, không khỏi chau mày.

Gọi Hà Hoán lại, nhờ Hà Hoán cho người hô lớn, đầu hàng thì không giết!

Trước kia khi biên quân tiêu diệt phỉ phỉ, hầu như không chừa đường sống.

Vì biết như vậy, nên bọn mã phỉ mới hung hãn không sợ chết mà liều mạng phản kháng, cho dù là đầu hàng thì cuối cùng cũng khó thoát chết, chi bằng bây giờ liều một phen, cho dù là chín phần chết một phần sống, cũng có được tia hy vọng sống sót.

Hà Hoán gọi mấy tên lính thân cận lớn giọng lại, cho chúng hô.

Trong đêm, đồng thanh vang lên tiếng hô to đầu hàng thì không giết.

Hơn nữa Hà Hoán còn thay đổi một chút, hô cho dù trước đây có phạm tội tử thì cũng không chặt đầu.

https://thuviensach.vn

Chạy đi làm mã phỉ, tất nhiên là thân đã mang lấy tội rồi.

Hơn nữa đa số tội phạm phải đều không phải là tội nhỏ!

Lời đã hô ra, lúc ban đầu bọn mã phỉ vẫn còn nhiều tên chống cự, nhưng sau cứ từng tên từng tên mã phỉ bỏ mạng, thấy chạy cũng vô vọng, số mã phỉ còn lại đã đầu hàng rất nhiều.

Biên quân người đông, sức chiến đấu mạnh, giết bọn mã phỉ trở tay không kịp.

Thêm nữa lại có cung tên, cơ bản là không có đánh liều với bọn mã phỉ, cho nên lần này bao vây tiễu trừ mã phỉ, trừ vài tên biên quân do trời tối, không cẩn thận bị trật chân ra, thì chẳng có một thương vong nào cả.

Điểm qua kết quả sau trận chiến, bắt sống được năm trăm hai mươi tên mã phỉ.

Nộp hơn tám trăm con ngựa.

Mấy tên thủ lĩnh mã phỉ toàn bộ đều phản kháng, bị biên quân bắn chết, chặt đầu, rồi sẽ do biên quân đem đi lãnh thưởng.

Hà Hoán toét miệng cười đến khép lại không được.

Lần này diệt trừ bọn phỉ thật quá thuận lợi rồi.

Không ngờ chẳng mất một binh một tốt!

Giang Long bắt mấy tên mã phỉ lại tra hỏi, thì tìm được ngân lượng và muối ăn bị cướp để ở ngay kho chứa trong hang ổ bọn phỉ.

Xem như đã đạt được mục đích.

Ở ngay trong tụ nghĩa sảnh của bọn mã phỉ, mọi người ngồi lại bàn luận.

https://thuviensach.vn

Theo thường lệ, một cái đầu của dị tộc đáng năm xâu tiền, đầu của mã phỉ, một cái chỉ có một xâu tiền, lần này bắt sống năm trăm hai mươi tên mã phỉ, nếu Cảnh đại nhân thật muốn mua, huyện Linh Thông cũng có phái người ngựa tham gia, vậy thì trừ đi một trăm hai mươi tên là được rồi.

- Bốn trăm tên, bốn trăm xâu tiền, vừa chẵn bốn mươi lượng bạc.

Hà Hoán rất nể mặt, trừ đi một trăm hai mươi tên.

Phải biết là lần này tuy huyện Linh Thông có phái nhân thủ đi, nhưng trừ hộ vệ Cương Đế Ba Khắc của Giang Long ra, những người khác căn bản là không hề động thủ.

Hà Bất Tại dẫn người giữ ở hậu sơn, cuối cùng một tên mã phỉ cũng không có cơ hội chạy về hướng đó.

Toàn là biên quân bỏ công sức ra.

- Hà tướng quân, bổn quan còn muốn mua thêm ít ngựa.

Giang Long không cò kè mặc cả, xem như nhận một mối ân tình của Hà Hoán.

Chẳng qua Giang Long định đem lần tiễu trừ phỉ này viết thành văn, gửi về kinh thành đăng trên tạp chí Cường Thịnh.

Đến lúc đó tới lượt Hà Hoán muốn ghi nhớ ân tình của hắn rồi.

Lần này thu được tổng cộng hơn tám trăm con ngựa

Ngựa có thể kéo xe, có thể cưỡi, nếu đào sông mở ruộng, cũng có thể giúp kéo đất, cài ruộng.

Một con ngựa ít nhất cũng có thể chịu được năm người lực điền.

https://thuviensach.vn

Diện tích thảo nguyên Bắc Cương lớn, nuôi ngựa không phải tốn nhiều ngân lượng, giá cả đương nhiên rẻ hơn các nơi khác một chút.

Ở nơi khác một con ngựa bình thường cũng phải bốn năm chục lượng bạc.

Còn ở đây, một con ngựa chỉ cần hai chục lượng.

Chính vì chênh lệch quá lớn, mà có nhiều người buôn lậu ngựa từ tay dị tộc đến Đại Tề để kiếm được món lợi kếch sù.

Đại Tề không bán những thứ như sắt, muối... cho dị tộc.

Còn dị tộc thì không cho phép bán ngựa vào Đại Tề.

Đối kháng với Đại Tề, điểm tựa lớn nhất của dị tộc Bắc Cương là ngựa khỏe, tốc độ nhanh, sức chịu đựng tốt.

Quân sĩ dị tộc Bắc Cương ai cũng có tài cưỡi ngựa hay vô cùng, mà lại bắn giỏi nữa.

Bọn họ ngoài chăn nuôi, còn thường xuyên đi săn bắn, luyện được môn bắn cung rất tốt.

Hơn tám trăm con ngựa này chí ít cũng phải nộp hơn phân nửa cho triều đình, triều đình coi trọng ngựa, việc quản thúc rất nghiêm, rất ít khi có người dám vi phạm.

Rơi vào trong tay thì có thể giấu diếm xử lý riêng, đại khái có thể có hai trăm con.

Hà Hoán lại hạ giá, một con ngựa mười lăm lượng bạc.

Cuối cùng Giang Long mua một nửa.

https://thuviensach.vn

Ở Bắc Cương, ngựa rất phổ biến, cũng dễ mua được.

Hiện giờ Giang Long hơi túng thiếu, đợi bên Hắc Y Vệ trả lời rồi, mới có được lượng lớn ngân lượng trong tay.

Hắn hiện thời trong tay có không quá vài ngàn lượng bạc ròng, còn những việc khác phải làm nữa, trong một lúc nuốt không hết bao nhiêu đó ngựa.

Ra đi chấp hành công vụ, trên người đương nhiên là không có mang tiền.

Vì bắt được mấy trăm mã phỉ, quân sĩ biên quân tất nhiên phải hộ tống về huyện Linh Thông.

Về đến huyện Linh Thông, sẽ giao tiền cho thủ hạ của Hà Hoán phái theo.

Sau một đêm nghỉ ngơi trong hang phỉ, trời vừa sáng ngày hôm sau Hà Hoán đã dẫn mấy chục kỵ binh vòng về doanh trại.

Trước khi đi, dặn dò Giang Long có thời gian, có thể đến đại doanh tìm y.

Nếu như gặp việc khó khăn, cũng không nên khách khí, chỉ cần phái người nhắn lời đến.

Phàn Nhân và Hà Hoán là bằng hữu tri giao, trước khi cáo biệt, tất nhiên cũng trò chuyện hết một hồi.

Vì đường sá xa xôi, nên vầng dương vừa lên từ phía chân trời, đội ngũ đã lập tức khởi hành, tiến về hướng huyện Linh Thông.

Suốt chặng đường vô sự, lúc chạng vạng tối thì về đến huyện thành.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều bách tính nghe được tiêu diệt phỉ thành công, hơn nữa còn bắt sống mấy trăm mã phỉ, đều tuôn cả ra đường lớn mà xem.

Mấy trăm mã phỉ bị trói tay nối lại bằng dây thừng, vẫn còn rất hùng tráng.

Rất nhiều bách tính chỉ chỉ trỏ trỏ.

Còn có những người hận mã phỉ thấu xương, ném đá vào mã phỉ.

Giang Long vội cho người trông chừng, nếu không mã phỉ còn sống sờ sờ có khi cũng bị ném chết.

Tuy là như thế, nhưng cũng đã có vài mã phỉ bị ném chảy máu đầu rồi!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Giết Người Khó

Bọn họ ra tay thật, cả bọn nghiến răng giận dữ, khi ném đá chỉ hận không thể ném cho mã phỉ chết tươi.

Thật là có thâm thù với mã phỉ!

Chỉ xếp sau dị tộc phương bắc mà thôi.

Còn bọn mã phỉ thì bị dây thừng dài trói lại với nhau rồi, cơ bản là không thể nào né tránh được.

Nhiều lắm là chỉ có thể cúi đầu xuống khom người lại.

Cho nên có rất nhiều mã phỉ bị ném trúng, bị thương không nhẹ.

May mắn có Giang Long cho người kịp thời ngăn lại, nếu không chẳng bao lâu, chắc chắn xảy ra án mạng.

- Bọn mã phỉ bị bắt về, dù sao cũng phải chặt đầu, chi bằng để chúng ta rửa hận trước.

- Đúng đó, ném chết chúng đi!

- Cha ta chính là chết trong tay mã phỉ!

Bọn họ bị ngăn lại, tinh thần quần chúng sục sôi, bất mãn mà lớn tiếng kêu la.

https://thuviensach.vn

Còn có những người có thù sâu như biển với mã phỉ, luồn qua khe trống lách binh sĩ biên quân dùng chân đạp mạnh vào mã phỉ.

Thấy tình thế sắp khống chế không xong, Giang Long không thể không đứng ra một lần nữa, hạ lệnh bảo vệ cho được mã phỉ.

Có rất nhiều binh sĩ biên quân tới hộ tống, còn có một bộ phận theo sau Hà Hoán đang cưỡi ngựa chậm rãi quay về quân doanh, giờ nhận được mệnh lệnh, lập tức ầm ầm hành động, tầng tầng lớp lớp bao quanh bảo vệ mã phỉ ở giữa.

Lần này bọn họ không có cơ hội ra tay nữa rồi.

Lúc này Giang Long quất ngựa từ trong đám đông đi ra:

- Ai nói những mã phỉ này toàn bộ phải bị chặt đầu?

Lúc nảy nghe câu này, rất nhiều mã phỉ thần sắc hoảng sợ, bắt đầu nao núng, cho rằng trước đây ở nơi hang phỉ âm u, biên quân nói đầu hàng không giết chỉ là kế sách tạm thời.

Nghĩ là đã mắc lừa rồi!

Giang Long lúc này lập tức nói rõ, làm cho yên lòng.

Bằng không những người này một khi phát giác không còn được sống, kèm thêm tính hung hãn khác thường, nhất định sẽ bạo loạn, gây ra vài chuyện.

Cho dù biên quân đang ở đây, có thể quyết liệt trấn áp.

Nhưng hắn cũng không muốn thấy nơi này máu chảy thành sông.

Vả lại, những tên mã phỉ này là Giang Long bỏ ngân lượng ra mua lại, còn hữu dụng, sao có thể hành quyết khơi khơi thế được?

https://thuviensach.vn

- Tại sao không giết bọn khốn kiếp này?

- Bọn chúng đáng chết!

- Phải đem bọn chúng ra chém hết đi!

Nghe những lời của Giang Long, quần chúng thoáng lặng xuống, rồi tiếp đến họ lại kêu gào ầm ĩ.

Giang Long đợi bọn họ quát tháo một hồi, âm thanh dịu bớt, mới nói:

- Tội của bọn chúng quả thực đáng chết vạn lần, nhưng nếu chỉ là chặt đầu bọn chúng, không phải là quá dễ dàng rồi sao?

Trong lúc này, đương nhiên là không thể nói tốt cho bọn mã phỉ rồi, nếu không những người dân kia tâm trạng đang kích động rất khó mà bình tĩnh lại được.

Quả nhiên, lời Giang Long nói ra, quần chúng đã yên tĩnh lại.

- Lỗi lầm đã phạm trước đây, bây giờ phải đền tội!

Ánh mắt Giang Long chậm rãi lướt qua đám đông:

- Giống như mấy kẻ bị bắt cách đây vài ngày, đã gây ra chuyện sai trái, thì phải đi tu bổ tường thành, nhà cửa, quét dọn đường phố và những thứ hôi thối…, lúc cần thiết thì phải tuân theo sự điều động của triều đình, ra chiến trường giết giặc.

- Như vậy có xem là trừng phạt chuộc tội không?

- Phải rồi, mỗi ngày còn được ăn no.

- Không thể như thế!

- Còn tưởng là mỗi ngày dụng hình với bọn chúng nữa kìa.

https://thuviensach.vn

Nhiều người trong lòng bất mãn, bàn tán ồn ào, chẳng qua không có ai cầm đầu gào thét.

Giang Long ngưng lại giây lát, rồi mới nói tiếp:

- Bọn mã phỉ này nghiệp chướng nặng nề, tất nhiên đâu có nhẹ nhàng như vậy, bổn quan muốn đào sông mở ruộng ở ngoài thành, ra sức phát triển nông nghiệp, trồng thêm nhiều lương thực, để cho mọi người đều có thể ăn no bụng. Mọi người nói thử xem, bắt bọn chúng ngày ngày đi đào kênh kéo đất có được không?

Đây chính là khổ sai, bọn họ lại bàn luận nhỏ tiếng hơn một chút.

- Mỗi ngày đào bao nhiêu đất, đến lúc đó sẽ có quy định, ai không hoàn thành được công việc thì đừng nghĩ đến việc ăn cơm.

- Khi nào làm xong thì khi đó mới được ăn cơm nghỉ ngơi.

- Đợi ruộng được mở rồi, sẽ đào sông, đến lúc đó những ruộng nương này có thể tặng không cho mọi người trồng trọt, năm kia không thu thuế má.

- Ngoài việc phải làm khổ sai ra, bọn họ còn thường xuyên lo sợ bị quân đội dị tộc đột kích, bởi vì trong lúc làm việc phải bị trói lại, đến lúc đó vạn nhất gặp phải đột kích, bọn họ cơ bản là không có cơ hội chạy trốn…

Theo từng lời Giang Long nói ra, người dân mới thấy hài lòng.

Chẳng những làm khổ sai, mà bọn mã phỉ này còn giúp họ mở ruộng, đến lúc đó ruộng nương sẽ được tặng không.

Vận số không may nói không chừng còn bị dị tộc bắt đi chặt đầu.

Còn bọn mã phỉ lúc này thần sắc cũng ôn hòa lại, chỉ cần không phải ngay lập tức bị chặt đầu, có thể sống tiếp, thì còn ai muốn liều mạng với

https://thuviensach.vn

biên quân nữa?

Bọn chúng toàn bộ bị trói lại, bây giờ mà chống cự, thì gần như không có cơ hội chạy thoát.

Hơn nữa chẳng qua là làm khổ sai thôi, có thể ăn no là được rồi.

Còn về việc có gặp phải quân đội dị tộc đến đột kích hay không, về việc vận số, đến lúc đó rồi nói.

Nói mấy lời trấn an người dân xong, Giang Long để cho đội ngũ tiếp tục tiến về phía trước, người dân ồ ạt nhường đường, không bao lâu đã đến nhà lao.

Cai ngục mới nhậm chức Hùng Khánh sớm đã nhận được tin tức, dẫn hai thủ hạ đứng ở ngoài nhà lao nghênh đón.

Giang Long đến, gật đầu với Hùng Khánh, sau đó cho binh sĩ biên quân giúp nhốt từng tên mã phỉ vào nhà lao.

Diện tích nhà lao rất lớn, nhốt hai ngàn người cũng không thành vấn đề.

Binh sĩ biên quân không có thiện cảm với mã phỉ, nhốt vào cũi chật ních, năm trăm hai mươi người nhốt vào mà chiếm không đến một phần sáu.

Đối với chuyện này, Giang Long không nói gì thêm.

Tóm lại là mã phỉ nhốt không được, thì tù nhân cũng nhốt không xong rồi.

Hơn nữa đối với những tên mã phỉ nghiệp chướng nặng nề này cũng thật không cần phải khách khí.

Toàn bộ chen chúc với nhau, đến tối có được chỗ nằm xuống nghỉ ngơi là được rồi.

https://thuviensach.vn

Những kẻ này trong tay đều có mạng người, có thể giữ được cái đầu, không chặt đi, là đã đối đãi tốt lắm rồi.

Hôm nay lên đường, không có cho mã phỉ ăn cơm, để cho chúng bị đói, tránh chuyện có người sinh sự.

Bây giờ trời đã tối, Giang Long cho người lấy nồi to nấu ít cháo loãng, cho bọn mã phỉ lót dạ.

Hiện tại vẫn chưa khảo sát địa hình kỹ lưỡng, chưa thể khởi công, không cần cho bọn mã phỉ ăn no, đợi quyết định được đào kênh ở đâu rồi hãy cho thêm màn thầu.

Ăn không no thì sẽ ảnh hưởng đến hiệu suất làm việc.

Biểu hiện tốt, còn được thưởng chút ít nữa.

Tóm lại, trước tiên cần ổn định lòng của bọn mã tặc mới được.

Không thể lúc nào cũng nghĩ đến chuyện tìm cơ hội chạy trốn.

Nhốt bao nhiêu đây mã phỉ, cai ngục tất nhiên muốn tăng thêm nhân thủ.

Giang Long quyết định chiêu mộ hai mươi người.

Đến lúc đó lại phái thêm sai nha trong nha môn và quân lính tuần tra hiệp trợ, chắc là đã đủ rồi.

Trước khi binh sĩ biên quân rời đi, Giang Long nhờ họ giúp từ trong đám mã phỉ bắt riêng ra những tên tiểu thủ lĩnh.

Tuy là đã đến hoàng hôn, nhưng biên quân vẫn từ biệt, phải đang đêm trở về cho kịp.

https://thuviensach.vn

Giang Long tất nhiên là khách khí nói hết một hồi với người dẫn đội Thiên phu trưởng những lời cảm ơn.

Nghe nói có chiêu người, tất nhiên là có rất nhiều người đến ghi danh.

Giang Long ra điều kiện, nhất định lòng dạ phải tàn nhẫn, thân thể cường tráng uy vũ, nếu không khẳng định là quản không nổi bọn mã phỉ này.

Rất nhiều người tự khoe võ dũng, xếp thành hàng dài.

Giang Long đích thân vào cuộc, phụ trách chiêu mộ, tập trung toàn bộ ở trước cửa ngục.

- Muốn trúng tuyển, trước hết phải có gan giết người!

Giang Long cất tiếng lạnh lùng.

Các trai tráng đứng trong hàng không một ai rút lui, nghĩ rằng giết một người thôi mà, có gì quá ghê gớm đâu chứ.

Giang Long lúc này khoát khoát tay, Đồ Đô đích thân kéo một tên tiểu thủ lĩnh mã phỉ ra, cho nó quỳ phía trước.

Tiểu thủ lĩnh mã phỉ lúc này kinh sợ, biết là mạng nhỏ e rằng khó giữ.

Không khỏi hối hận tại sao trước đây không phản kháng.

Lúc trước các đại thủ lĩnh toàn bộ chết trận, vì đại thủ lĩnh biết rõ, đầu của chúng khá đáng giá tuyệt đối không thoát khỏi cái chết.

Còn về những tên quan lại và võ tướng từng cấu kết với chúng, tuyệt đối không muốn phí công sức cứu chúng ra.

Ngược lại trước tiên còn tìm cách, giết chết bọn chúng.

https://thuviensach.vn

Còn Giang Long sở dĩ muốn trừ khử bọn tiểu thủ lĩnh này, là muốn phỉ tặc mất tướng.

Không còn kẻ cầm đầu, xác suất bọn phỉ tặc này gây chuyện sẽ ít đi rất nhiều.

Điểm này Giang Long sớm đã có tính toán.

Chàng trai xếp ở vị trí thứ nhất thân hình vạm vỡ, đốt ngón tay to, từ mặt đất đón lấy thanh đao Đồ Đô ném tới từ từ đi về phía tên tiểu thủ lĩnh.

Tên tiểu thủ lĩnh run lẩy bẩy, quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu xin tha mạng.

Trên trán rỉ ra vệt máu, nước mắt nước mũi ràn rụa, trộn lẫn vào nhau.

Rất nhiều người nhìn thấy bộ dạng lúc này của tên tiểu thủ lĩnh, không khỏi ghê tởm, bởi vì những thứ hỗn tạp ấy đều chảy vào trong miệng tên tiểu thủ lĩnh.

Nhưng chàng trai vạm vỡ tay cầm đao, lúc này trong lòng căng thẳng, bàn tay to cầm thanh dao, chịu không nổi khẽ run run.

Lại đến gần thêm vài bước nữa, thậm chí trên trán tuôn ra một lớp mồ hôi.

Giết người, thật sự đơn giản như vậy sao?

Rất hiển nhiên, không phải!

Người có tâm lương thiện, căn bản là không xuống tay được.

Không phải một người tùy ý nào đó, đều dám giết người đâu.

https://thuviensach.vn

Tim chàng trai đập nhanh hơn, miệng nói thầm, chặt xuống một đao, là có việc làm, sau này có tiền nuôi gia đình rồi.

Nhưng tiếng kêu rên xin tha mạng xen lẫn nỗi sợ hãi trước cái chết của tên tiểu thủ lĩnh, không ngừng truyền vào bên tai.

Khiến lòng y dao động.

Đây là một mạng người đó, một đao chặt xuống, thì thân thể khác nơi.

Không tự chủ được, y tưởng tượng đến cảnh tượng lúc thanh đại đao vung xuống, máu tươi bắn tung tóe.

Đến gần ngay trước mặt tên tiểu thủ lĩnh, y giơ cao thanh đao.

Mũi đao phản chiếu tia nắng nghiêng nghiêng, tỏa ra ánh dương màu đỏ nhạt.

- Cầu xin ngươi, đừng giết ta, ta xin dập đầu…

Mọi người vốn tưởng rằng thanh đao chặt xuống, sẽ là cảnh tượng đầu của tên tiểu thủ lĩnh rơi xuống đất, nhưng cạch một tiếng, đã thấy y buông tay ném thanh đao, xoay người không dám quay đầu chạy mất.

- Ta không xuống tay được!

Giang Long biết, chàng trai này cho dù có giết tiểu thủ lĩnh đi, cũng sẽ để lại nỗi ám ảnh rất sâu trong lòng.

- Ta có thể!

Chàng trai thấp bé nhanh nhẹn đứng ở vị trí thứ hai, bỗng nhiên xông lên trước bắt lấy thanh đao.

https://thuviensach.vn

Ánh đao chợt lóe lên, cột máu phun ra từ cổ của tên tiểu thủ lĩnh, bắn tung tóe lên mặt của chàng trai thấp bé.

Tên tiểu thủ lĩnh căn bản là không kịp phản ứng, tưởng là chàng trai thứ nhất bỏ chạy rồi, đã tránh được một kiếp nạn, nhưng không ngờ người thứ hai xông lên lại động thủ, cơ bản là không cho y cơ hội xin tha.

Tương tự, đa phần người xem chung quanh có chút ngây người ra, chàng trai thứ hai ra tay quá nhanh.

Ngoại trừ Cương Đế Ba Khắc lúc nào cũng bảo vệ Giang Long, Đồ Đô, Tần Vũ, và mấy hộ vệ Cảnh phủ ra những người còn lại đều giật mình một cái, đã nhìn thấy cảnh tượng đầu của tiểu thủ lĩnh rơi xuống đất.

Chàng trai thấp bé lúc bấy giờ đưa tay lau mặt, khóe miệng nhếch một nụ cười thỏa mãn, tự nói thầm:

- Thì ra vung đao giết người chính là cái cảm giác này à.

Trong đầu, hiện lên hình ảnh năm đó đại ca ruột thịt bị mã phỉ giết chết.

- Đại ca, đệ đã thay huynh báo thù rồi!

Giết người có khó không?

Có thù hận, cũng giống như mổ một con gà!

Người với người không giống nhau, kết quả làm việc đương nhiên cũng không giống.

Nhìn thấy cảnh máu phun này, một số người thần sắc phấn khích kích động.

Còn phần đông khác, thì lặng lẽ lui ra, bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Mỗi khi gặp chiến dịch, quan phủ địa phương đều sẽ điều động dân đinh tham gia giữ thành, rành rành quân số chiếm ưu thế, nhưng rất nhiều lần đến cuối cùng lại đánh thua.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Hách Xích

Trong lòng mà không có thù hận, cho dù là tính khí nóng nảy, dân ở đây lại nhanh nhẹn dũng mãnh nữa, nhưng động thủ giết người như thế vẫn không dễ ra tay.

Có thâm thù đại hận với mã phỉ, hoặc là thực sự đã lâu không được ăn no, đói đến chịu không nổi nữa, mới có thể giết người như mổ gà được.

Một người có thù, giết mã phỉ thì xem như báo được thù.

Người kia thì cơ bản là không nghĩ được nhiều như vậy, bụng quá đói, ánh mắt dại đi, giết người cũng không có gì là ám ảnh tâm lý cả.

Chỉ biết khảo hạch được thông qua, làm được công sai của huyện nha, thì sau này sẽ được ăn no.

Bọn tiểu thủ lĩnh mã phỉ tên nào mặt cũng tái nhợt.

Bị giết trước còn tốt hơn, đầu rơi xuống là không còn biết gì hết.

Nhưng vẫn còn sống, xếp hàng chờ bị giết, thì toàn thân run rẩy, tè cả ra quần.

Cái chết gần thế này, nhìn thấy đồng bọn lần lượt chết thảm ngay trước mặt, nghe thấy tiếng van xin xen lẫn nỗi sợ hãi vô cùng của đồng bọn, tinh thần bọn chúng cũng muốn tiêu tan.

Dưới gầm trời này, có được mấy người thật sự không sợ chết?

https://thuviensach.vn

Nhất là lúc cận kề cái chết, nỗi sợ hãi này có thể hù người ta vỡ mật.

Nhưng không có ai thông cảm cho đám tiểu thủ lĩnh mã phỉ này, bọn chúng sau khi dấn thân vào hang tặc, muốn được sinh tồn, thì phải cướp bóc khắp nơi, mà trong quá trình cướp bóc, thì phải giết người mới được.

Chết dưới tay bọn chúng, có thường dân, có đoàn thương buôn vãng lai.

Đương nhiên, cũng có quan binh.

Rất nhiều tiểu thủ lĩnh bị dọa đến mất tự chủ, cứt đái nhơ nhớp, hôi thối vô cùng.

Giang Long cũng vậy không hề sinh lòng thông cảm, cho dù là những tên mã phỉ bình thường kia, vốn cũng đáng đem giết rồi.

Chẳng qua chỉ là giữ những tên đó lại, có thể làm được một số việc.

Nhưng cho dù còn sống, cũng phải chịu khổ chịu nhọc, coi như chuộc lại chuyện ác đã làm trước đây.

Tổng cộng bắt về năm trăm hai mươi tên mã phỉ, trong đó có hai mươi tên tiểu thủ lĩnh, trong ngục còn lại đúng năm trăm tên mã phỉ.

Mạng của hai mươi tên tiểu thủ lĩnh, để cho mười chín tráng đinh thuận lợi vào ti cai ngục huyện nha làm việc.

Còn lại một tên bị Giang Long dẫn đi.

Trước khi đi, chọn ra một chàng trai cơ thể cực kỳ khỏe mạnh.

Người mới tuyển vào chưa có kinh nghiệm, Giang Long sai Hà Đạo sắp xếp vài người sai dịch tạo ban của huyện nha hỗ trợ, bằng không một may bất cẩn bị mã phỉ tìm được cơ hội trốn thoát, thì phiền phức lắm.

https://thuviensach.vn

Giang Long đi khỏi, tự nhiên sẽ có người giải quyết thi thể của bọn tiểu thủ lĩnh.

Trở lại hậu viện huyện nha, Giang Long cho người dắt tên tiểu thủ lĩnh sau cùng còn sống đến.

Tên tiểu thủ lĩnh này thân hình gầy yếu, ngũ quan nhu mì thanh tú, tóc đen, mặc y phục Đại Tề, nhưng đôi mắt nhuốm màu đói khát.

- Tiểu nhân Hách Xích tham kiến Thanh Thiên Đại lão gia!

Tiểu thủ lĩnh hai tay bị trói, dập đầu bái, trán đập mạnh xuống đất.

Phát ra một tiếng "tung" trầm đục.

Đến khi Giang Long bảo y ngẩng đầu lên, thì trên trán đã bầm tím một vùng rồi.

- Ngươi không phải người Đại Tề?

Giang Long hỏi.

- Hồi đại nhân, tiểu nhân là con trai tù trưởng một bộ lạc nhỏ lân cận.

Hách Xích cung kính đáp:

- Mẫu thân tiểu nhân là người Đại Tề, năm ấy bị phụ thân bắt đi, từ nhỏ mẫu thân đã dạy tiểu nhân, phải tri thư đạt lễ không được tùy ý giết người, nhất là không được giết người Đại Tề ở vùng biên giới.

- Vậy tại sao ngươi lại ở trong hang ổ của bọn mã phỉ?

Giang Long hiếu kỳ.

Đã là con trai của tù trưởng, cho dù chỉ là một tù trưởng nhỏ, người này ở trong bộ lạc đáng lẽ cũng có một địa vị nhất định chứ.

https://thuviensach.vn

Đâu đến nỗi phải gia nhập vào mã phỉ chấp hành nhiệm vụ, thế này nguy hiểm quá.

Hách Xích lập tức giải thích:

- Hồi đại nhân, tiểu nhân từ nhỏ đã vâng lời dạy bảo của mẫu thân, cách hành sự không thuận với mấy huynh đệ trong nhà, cũng không được phụ thân yêu mến, trong tộc luôn bị xa lánh, phụ thân tiểu nhân muốn thông qua bọn mã phỉ bán muối bán đồ sắt, nhưng lại lo lắng không hiểu rõ lòng dạ bọn mã phỉ kia, có khi bị bày kế hãm hại, cho nên để tiểu nhân trà trộn vào hang ổ mã phỉ để làm nội ứng.

Trước đó Hách Xích liên tục nháy mắt ra hiệu với Giang Long, tỏ ý có điều cần nói, Giang Long mới không giết y.

Bây giờ nghe vậy, trong lòng Giang Long cũng xúc động.

Nếu người này nói đều là lời thật, vậy thì thả y đi, ngược lại có thể đặt một tai mắt ở trong lòng bộ lạc kia.

- Cởi trói.

Giang Long khoát tay.

Đồ Đô hơi do dự một chút, mới tiến lên trước cởi dây cho Hách Xích.

- Tạ ơn đại nhân!

Hách Xích lại cung kính dập đầu thật mạnh trước Giang Long.

- Ngươi đã có lòng kính mộ Đại Tề, vậy bổn quan sẽ tha cho ngươi một mạng.

Giang Long nói xong, liền thả Hách Xích đi.

https://thuviensach.vn

Cương Đế Ba Khắc và Tần Vũ đều khẽ cau mày.

Cứ thế mà thả người này sao?

Hách Xích cũng bất ngờ, nhưng không quay đi, ngược lại lại quỳ xuống:

- Đại nhân, mẫu thân của tiểu nhân luôn ôm ấp hy vọng được trở lại Đại Tề, sau này nếu như có một ngày, tiểu nhân có thể nghĩ cách cứu mẫu thân ra.

- Không biết đến lúc đó đại nhân có thể cho tiểu nhân và mẫu thân một chốn nương thân?

- Bổn quan có thể hứa, nhưng…

Giang Long chưa nói hết lời.

Hách Xích liền đáp:

- Tiểu nhân hiểu rõ, mẫu thân tiểu nhân từng nói một câu, trên đời này không có bữa cơm nào là miễn phí cả.

- Được!

Giang Long gật đầu:

- Ngươi đã hiểu hết rồi, thì nên làm như thế nào, bổn quan không cần dạy ngươi nữa.

Đợi Hách Xích lui ra rồi, Tần Vũ mới nghi ngờ hỏi:

- Tiểu thiếu gia, ngài thật tin người này?

- Chẳng qua là một tiểu thủ lĩnh mã phỉ, cho dù đang nói dối, thả cũng đã thả rồi.

https://thuviensach.vn

Giang Long miệng thì nói vậy, nhưng kỳ thực lúc nảy trong lòng đã có chủ ý, nếu như vừa nãy khi mới thả Hách Xích đi, y đã lập tức vội vàng lui ra, thì Hách Xích bây giờ đã thành một xác chết rồi.

Trình Trạch cũng đứng bên cạnh nghe, lúc đó nói xen vào:

- Nếu như người này nói lời thật thì sau này sẽ giúp được việc lớn.

Hà Bất Tại gật đầu phụ họa thêm.

Đã đi đường hết một ngày, tối qua lại không được ngủ ngon giấc, nên Giang Long cho mọi người lui xuống nghỉ ngơi.

Cũng không cho người gác đêm.

Giang Long ước tính, đã cho thời gian mấy ngày, bên Hắc Y Vệ hẳn là đã có kết quả.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của hắn, khi hắn đợi đến nửa đêm lúc sắp thay đồ đi ngủ, tên Hắc Y Vệ lần trước lại đến.

- Thỉnh an tiểu thiếu gia.

Hắc Y Vệ quỳ một gối xuống, trong tay cầm một túi gai.

Giang Long hiện đang cần gấp ngân lượng để làm việc, liền hỏi ngay:

- Nung chế thành công rồi à?

- Vâng.

Hắc Y Vệ đứng dậy, tiến lên đặt túi gai bên chân Giang Long, lại lui về quỳ tiếp.

Giang Long mở túi gai ra, liền nhìn thấy bột phấn màu xám nhạt bên trong.

https://thuviensach.vn

Ngón tay bốc lên một nắm nhỏ, nhẹ nhàng xoa xoa, Giang Long rất hài lòng.

- Tốt lắm!

Thứ này sẽ kiếm được một khoản tiền.

- Xin hỏi tiểu thiếu gia, thứ bột đất màu xám này là?

Hắc Y Vệ hỏi.

Giang Long liền giải thích:

- Thứ này gọi là xi măng, dùng nước đem nó trộn với cát đá…

Giải thích như vậy có chút phiền phức, Giang Long tự mình lấy nước và cát đá, ở đây, cát vàng và đá không hề khó tìm.

Ở ngay trước mặt Hắc Y Vệ khuấy trộn chất đó.

Trước tiên làm một cái cọc xi măng, dùng nó để thử sau khi khô, độ cứng rắn của xi măng thế nào.

- Đợi hong khô rồi, sẽ trở nên cứng vô cùng, có thể lấy nó tô lên tường thành, chống chọi với gió tạt nắng thiêu, cũng có thể sửa cầu đường…

Giang Long lại trét một lớp lên mặt đất:

- Cũng có thể dùng trong nhà mình, khi lát gạch, dùng một ít còn rắn chắc hơn so với trộn bùn nhiều.

Hắc Y Vệ nghe vậy, trên mặt lộ vẻ trầm tư.

- Ngươi đã có thể tìm được lò gạch, vậy có nơi nào có thể nung đồ gốm không?

https://thuviensach.vn

Giang Long đột nhiên hỏi.

- Có.

Hắc Y Vệ nói, nhưng chưa hỏi kỹ.

- Vậy có thể nung chế ra những miếng gạch thật mỏng, hình vuông hoặc hình chữ nhật, tới lúc đó dùng xi măng dán chúng xuống mặt đất, dán lên tường, cái này mấy mươi năm cũng không tróc ra, trong phòng sẽ rất sạch sẽ, thoáng đãng mỹ quan.

Giang Long không quan tâm đến lối hành sự của Hắc Y Vệ.

- Cái này so với lát đá hoa cương đã mài sẳn từ phương nam chuyển về còn rẻ mà tiện hơn rất nhiều.

- Chỉ cần nhà có chút của cải, là có thể dùng nổi.

Hắc Y Vệ không ngốc, ngay lập tức nhìn thấy cơ hội kinh doanh trong đó.

Nếu như thứ này thật như những lời Giang Long nói, thì sẽ có thể mang lại lợi nhuận cực lớn.

Nội bộ Hắc Y Vệ rất lớn, tài chính căng thẳng, có rất nhiều chỗ cần chi tiêu.

Cảnh lão phu nhân cứ cách một khoảng thời gian lại cấp cho Hắc Y Vệ một khoản lớn ngân lượng.

- Tiểu thiếu gia đang túng sao?

Tròng mắt Hắc Y Vệ khẽ chuyển động, hỏi.

- Không sai.

https://thuviensach.vn

- Vậy chi bằng hợp tác với Hắc Y Vệ.

- Nói với ngươi nhiều như vậy, chính là có ý này.

- Không biết xi măng mất bao lâu mới khô?

- Không khí phương bắc có chút khô ráo, lớp xi măng trét trên mặt đất, ngày mốt có lẽ sẽ khô.

Giang Long nghĩ một chút rồi nói:

- Còn với độ dày của cái cọc xi măng này, e rằng phải bảy tám ngày.

- Vậy tiểu nhân ngày mốt sẽ quay lại một chuyến.

Hắc Y Vệ nói:

- Việc hợp tác với tiểu thiếu gia, tiểu nhân phải bẩm báo lên trên mới được.

- Được, nhưng bên này ta đang cần ngân lượng gấp, ngày mốt người mang ít ngân lượng qua đây trước.

Hắc Y Vệ do dự một lát, mới gật đầu:

- Vâng.

Nhìn bóng Hắc Y Vệ rời khỏi, hai mắt Giang Long híp lại.

Hắn chính là cố ý dò xét.

Không ngoài dự liệu, Hắc Y Vệ không có gan dám cướp xi măng từ trong tay hắn.

Phải biết là hắn đã viết ra phương pháp chế tạo xi măng đưa cho Hắc Y Vệ, lại nói cho biết sử dụng như thế nào, Hắc Y Vệ hoàn toàn có thể nuốt

https://thuviensach.vn

hết, không cần thiết phải đưa ngân lượng ra.

Thay đồ đi ngủ, một đêm vô sự.

Tuy là có mười chín người vì quyết định của hắn mà mất mạng, nhưng Giang Long không hề gặp ác mộng.

Bởi những kẻ chết đều đáng chết, trong lòng hắn không hề hổ thẹn, rất bình thản.

Ngày hôm sau, Giang Long sáng sớm luyện võ, dùng điểm tâm xong, đến huyện nha hỏi qua sự vụ, biết được không có việc gì lớn, thì giao đại quyền lại cho Trình Trạch, Tiêu Phàm và Hà Bất Tại xử lý, bản thân mình thì dẫn theo bọn Đồ Đô cưỡi ngựa, đi ra cổng lớn huyện thành.

Trước tiên đi đến bờ Hồn Hà, sau đó men theo triền sông đi lên thượng du.

Muốn mở sông lập ruộng, giai đoạn đầu phải quy hoạch trù tính thật tốt.

Đây là một công trình rất lớn, nếu như không chuẩn bị tốt từ trước, vậy thì sau khi thi công, sẽ có thể bị trùng lặp trước sau.

Một việc, phải làm hai lần, thậm chí là làm nhiều lần.

Lãng phí nhân lực vật lực.

Hơn nữa, công trình rất lớn, nhưng không thể thi công quá lâu, mới có thể nhìn thấy chỗ lợi.

Muốn thi công theo giai đoạn, ít nhất một năm, hoặc nội trong hai năm đã để cho người dân nhìn thấy đượclợi ích.

Không thể đợi đến mười năm tám năm, nguyên một công trình khổng lồ toàn bộ hoàn công, mới nhìn thấy được thu hoạch, bất kỳ người nào cũng

https://thuviensach.vn

không đủ kiên nhẫn đợi lâu như vậy.

Vừa đi, Giang Long vừa vẽ sơ đồ địa thế vùng phụ cận.

Trên đó ghi chú rất rõ ràng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Tội Liên Đới

Khảo sát thực địa, vô cùng vất vả.

Sau một ngày ra ngoài, Giang Long mệt đến hai chân muốn nhũn ra.

Diện tích đất phụ cận có thể và thích hợp khai thác rất lớn, không phải một hai ngày là có thể thăm dò hết.

Giang Long vẽ xong mấy trang sơ đồ gấp lại, cất vào trong ngực, khi mặt trời sắp xuống núi quất ngựa trở về.

Phàn Nhân hôm nay cũng đi theo qua.

Suốt đường đi không nói một câu, chỉ lặng lẽ nhìn Giang Long làm việc.

Kế đến Giang lão cũng đồng hành, chỉ cần ngừng lại, là sẽ chỉ điểm Tần Vũ đao pháp.

Giang lão từng nói, trừ phi gặp nguy hiểm đến tính mạng, bằng không ông ta sẽ không ra tay.

Cho thấy tất cả đều phải dựa vào chính mình!

Tần Vũ đầu óc đơn giản, đối với chính sự địa phương đều nghe không hiểu, đối với binh pháp chiến trận, cũng có chút không thông suốt.

Tương lai chỉ có thể làm tiền phong đại tướng xung phong vào hiểm trận gặp thần giết thần gặp phật giết phật, hoặc tận chức tận trách làm một hộ vệ thân cận bảo vệ bên cạnh Giang Long mà thôi.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ luyện võ khắc khổ, chỉ có hứng thú với việc luyện công, cũng có vài phần thiên phú.

Chủ bộ Uông Quý hôm nay cũng mặt dày mày dạn đi theo.

Hết cách, toàn bộ sự vụ huyện nha Giang Long phải giao lại cho Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm xử lý, hơn nữa có cả huyện thừa ở nha môn trấn thủ, y người chủ bộ này chính là không có quyền lực và công chuyện để làm, cho nên đã quyết định trước hết phải lấy được tín nhiệm của Giang Long.

Tuy là thư sinh, nhưng trưởng thành ở địa phương này, rất hiếm người trói gà không chặt.

Bận rộn suốt một ngày, Uông Quý tuy mệt, nhưng vẫn cắn răng chịu đựng.

Nhưng mà trong lòng cũng thầm kêu khổ, trừ cưỡi ngựa, còn thường xuyên phải đi bộ, bàn chân của y không biết đã rộp lên bao nhiêu vệt nước phồng, vệt máu phồng, ngày mai không biết có dậy sớm nổi không, tiếp tục theo bên cạnh Giang Long.

Đối với Uông Quý, Giang Long không để ý lắm.

Người này không có chỗ dựa vững chắc, con đường quan lại, thậm chí là chức vị hiện nay, cũng có thể nói là hoàn toàn nắm trong tay Giang Long.

Sở dĩ không bố trí công việc cho y, là vì chẳng có việc gì tồi có thể giao cho y làm.

Có Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm hỗ trợ, sự vụ huyện nha có thể nói là hoàn toàn không cần Giang Long phí chút tâm sức nào.

https://thuviensach.vn

Người đầy bụi đất trở về huyện thành, thì nhìn thấy bách tính trên đường khuôn mặt ai cũng nở nụ cười tươi rói.

Chuyện họ bàn tán, hầu như đều có liên quan đến bọn mã phỉ kia.

Đương nhiên, không thiếu những lời khen ngợi Giang Long.

Nói Giang Long thật là anh minh thần võ, có bản lĩnh, dẫn người đi một chuyến là lấy lại được ngân lượng và muối ăn mà bọn mã phỉ cướp đi.

Huyện lệnh có bản lĩnh, hành sự quả đoán kiên quyết, thủ đoạn tàn nhẫn, thì chẳng ai dám hà hiếp, những ngày tháng của bách tính mới có thể sống yên.

Được khen ngợi, hơn nữa không chỉ một người dân khen, Giang Long nghe được trong lòng tự nhiên khoan khoái.

Mệt mỏi trên người, dường như trong chớp mắt đã được quét sạch.

Cố ý thả ngựa đi chậm, Giang Long muốn nghe thêm vài câu.

Kết quả là nghe được có người dò la hỏi thăm, nói Giang Long còn trẻ như vậy, không biết đã có hôn ước chưa, nếu như chưa có thể giới thiệu một người.

Còn nói người thiếu nữ kia xinh đẹp đến dường nào.

Giang Long hai chân kẹp vào bụng ngựa, Tuyết Nguyên lập tức tăng tốc.

Bọn Đồ Đô nhìn theo bóng Giang Long, âm thầm cười trộm.

Trở về huyện nha, đi ngang bọn nha dịch đều cung kính thi lễ vấn an Giang Long, người nào vẻ mặt cũng tươi cười.

Giang Long nghĩ thoáng qua, liền hiểu ra nguyên nhân.

https://thuviensach.vn

Ngân lượng đã lấy về, bọn Trình Trạch hắn là đã phát bổng lộc cho nha dịch.

Cho nên ai ai cũng vui mừng.

Triều đình đã trễ hai tháng bổng lộc rồi, lần này Giang Long tự mình dẫn người đi diệt phỉ, cũng chính là dựng nên tiếng tăm cao vút trong lòng bách tính và nha dịch.

Về đến huyện nha, Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm báo cáo sự vụ với Giang Long.

Giang Long có thể giao quyền cho cấp dưới, nhưng không thể bỏ mặc không hỏi.

Điều cần biết, thì nhất thiết phải hiểu tường tận.

Một số việc ba người bọn Trình Trạch xử lý như thế nào, Giang Long nghe nhiều, mới học tập được.

Chuyện vừa nói, thì cũng là lúc mặt trời xuống núi, đến bữa dùng cơm tối.

Phàn Nhân vẫn luôn đi theo, thấy vậy không khỏi trong lòng suy ngẫm, xem ra làm quan cũng là một việc vô cùng vất vả.

Nhất là muốn làm một vị quan tốt có thể tạo phúc một phương.

Giang Long hỏi việc nhà lao, năm trăm mã phỉ vừa bắt được nhốt ở trong đó, đương nhiên có chút không yên tâm.

Hà Bất Tại hồi đáp, nói hôm nay chỉ có thể cho mã phỉ uống hai chén cháo loãng, không có cho ăn no.

https://thuviensach.vn

Mã phỉ vừa mới bị bắt, lại biết được mấy tên tiểu thủ lĩnh toàn bộ đã bị chặt đầu, hiện đang hoang mang không ai dám sinh sự.

Bụng đói, cũng chỉ có thể gắng gượng chịu đựng.

Nhưng để thêm vài ngày nữa, hắn sẽ có người đói đến không chịu nổi.

- Đến lúc đó ai dám gây chuyện, thì lôi ra đánh thật mạnh tay, cho chúng biết lợi hại!

Giang Long lạnh lùng nói:

- Chỉ có thể đánh cho chúng hoàn toàn chịu phục, mới không dám có lòng dạ khác, sau này mới có thể yên tâm đưa chúng đi làm việc.

Vừa đúng năm trăm mã phỉ, cộng thêm những phạm nhân khác, nhiều người như vậy làm việc chắc chắn khiến người ta lo lắng.

Cho nên buộc phải dạy dỗ chúng trước mới được.

Bằng không hoặc là có kẻ chạy trốn, gây sự, hoặc là phải sắp đặt thật đông nhân thủ trông coi.

- Lại thêm một điểm, sắp bọn chúng liên đới năm người, trong năm người ai gây ra chuyện, thì những người khác cũng chịu phạt như vậy.

Giang Long lại nói.

Cách này triều đình thường dùng, một nhà phạm tội, thì năm nhà chịu phạt.

Cho nên các nhà liên đới sẽ giám sát lẫn nhau.

Chẳng ai muốn khi không bị người khác liên lụy mà phải chịu phạt.

Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm nghe vậy đều gật đầu.

https://thuviensach.vn

Nói xong sự vụ, cùng nhau dùng bữa, sau đó ai về phòng nấy nghỉ ngơi.

Về đến phòng của mình, Giang Long đến gần nơi ngày hôm qua trét một lớp xi măng lên mặt đất, ngồi xổm xuống lấy tay sờ sờ, vì xi măng khá mỏng, nên đã khô hơn một nửa, đến tối mai chắc có thể khô hết.

Còn cọc xi măng, mặt ngoài vẫn chưa khô.

Bàn tay sờ lên còn thấy có lớp hơi ẩm.

Ngày hôm sau, Giang Long vẫn dẫn bọn Đồ Đô ra khỏi thành, đi khảo sát địa hình, vẽ sơ đồ.

Mà qua thời gian một ngày, tin tức bọn mã phỉ Đoạn Tử Lương bị vây diệt, đã từ quận Vọng Sa truyền ra.

Rất nhiều bách tính vỗ tay chúc mừng.

Khắp nơi nghe ngóng rốt cuộc là ai đã vây diệt bọn mã phỉ này.

Ở đó có đến sáu bảy trăm tên mã phỉ đấy!

Thế là đại danh của Du kỵ tướng quân Hà Hoán vang dội khắp quận Vọng Sa.

Được bách tính tán dương là đại anh hùng!

Thực sự là có quá nhiều người nếm qua nỗi khổ mã phỉ và có đại thù với chúng.

Người hơi có thân phận một chút, thì nghe ngóng được rõ ràng hơn.

Biết được ngọn ngành.

Là bọn mã phỉ Đoạn Tử Lương đã cướp ngân lượng và muối ăn phát cho huyện Linh Thông, mới chọc cho huyện lệnh họ Cảnh mới nhậm chức giận

https://thuviensach.vn

dữ, cậy nhờ quan hệ tìm đến Du kỵ tướng quân Hà Hoán, sau đó người ngựa hai bên phối hợp, gần như bắt sống toàn bộ bọn mã phỉ ở Đoạn Tử Lương.

Quan viên có phẩm vị cao hơn, thì biết được nhiều hơn.

Bởi vì khi bên này Giang Long và Hà Hoán hợp tác, bắt được mã phỉ, thì công báo triều đình cũng đến.

Những quan viên này lập tức biết được thân phận Giang Long.

Không ngờ huyện lệnh mới nhậm chức ở huyện Linh Thông lại là hậu nhân duy nhất của Nhân Đồ tướng quân năm ấy!

Họ Cảnh, tên Giang Long.

Vẫn còn là một thiếu niên, nhưng từ trong thủ đoạn hành sự của hắn có thể thấy, lại là một nhân vật thâm độc!

Câu chuyện Giang Long đi theo đội áp vận đến Bắc Cương, cũng được nhiều người biết hơn.

Nhậm chức huyện lệnh ở huyện Linh Thông, không phải chức vụ gì hay ho, quan vị cũng chẳng to tát bao nhiêu, cho nên rất nhiều quan viên ở quận Vọng Sa đối với người mới đến nhậm chức, vốn chẳng hề chú ý tới.

Cho nên mới chẳng có người chủ động đi điều tra thân thế Giang Long.

Còn chuyện ở kinh thành, Giang Long cậy nhờ quan hệ cứu Hà Hoán ra càng ít người biết hơn.

Cho nên mới có người dám ra chủ ý về số ngân lượng và muối ăn cấp phát cho huyện Linh Thông.

https://thuviensach.vn

Bây giờ biết được thân phận Giang Long, những người này trong lòng không khỏi thấp thỏm không yên, không biết Giang Long bắt sống có phải là muốn điều tra rõ ràng hay không?

Đến lúc đó không biết có lần theo dây mơ rễ má mà điều tra ra bọn họ không?

Một số người đứng ngồi không yên, đồng thời cũng nghĩ xem có tìm được cách, thủ tiêu Giang Long không.

Thái thú quận Vọng Sa Bàng Thành An đối với hành vi bắt sống mã phỉ của Giang Long, tỏ thái độ đồng tình tán thưởng, nếu đổi lại là quan viên võ tướng nào khác ở đây, khẳng định là trực tiếp chặt đầu mã phỉ, nhưng mà tri châu Tiên Châu Văn Thượng lại phái người truyền đến một bức công văn, căn dặn Bàng Thành An tìm thêm khuyết điểm của Giang Long, kiếm chút chuyện giao cho Giang Long làm.

Và âm thầm cho biết, Thái tử rất không thích Giang Long.

Tuy nhiên không được dùng đến thủ đoạn quá khích, làm tổn hại đến tính mạng Giang Long.

Bang Thành An thở dài một hơi, trong cả quận Vọng Sa, chỉ có quan viên do chính tay y đề bạt mới thực sự là người y dùng đến.

Những quan viên khác cơ bản là không phục y.

Bề ngoài là ủng hộ, nhưng trong lòng là lừa gạt.

Bàng Thành An rất bất mãn, biến mình thành kẻ ngốc ư?

Nay không dễ dàng mới gặp được một người có bản lĩnh, còn có chút thân thế và thế lực, người lọt vào mắt y, lại cứ không được Thái tử thích.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An là tâm phúc của Văn Thượng, mà Văn Thượng thì tận trung trong trận doanh Thái tử.

Cho nên cho dù mến mộ Giang Long, Bàng Thành An cuối cùng cũng phải nghe theo lời căn dặn của Văn Thượng.

Đương nhiên, trong lòng không khỏi có chút đáng tiếc.

Thứ sử Tiên Châu Cảnh Bình Trực, từ binh bộ điều phái tới, ỷ vào lai lịch, năng lực bình thường, người này với Cảnh phủ không có giao tình gì.

Tuy nhiên Thái tử trọng văn khinh võ, cho nên rất ít võ quan đứng vào trận doanh Thái tử.

Ngày thường tuy không phải là đối thủ của Văn Thượng, nhưng Cảnh Bình Trực lại luôn đối nghịch với Văn Thượng.

Đô úy quận Vọng Sa Khương Kỳ là một viên lão tướng, chinh chiến sa trường nhiều năm, trên tay rất có võ lực, hơn nữa đầu óc cũng nhạy bén.

Cho dù Bàng Thành An nhậm chức đã nhiều năm, nhưng luôn bị áp chế dưới hai bàn tay Khương Kỳ.

Khương Kỳ đối với Nhân Đồ tướng quân Cảnh Hiền đương nhiên không xa lạ, nhưng Cảnh Hiền tuy là uy danh hiển hách, nhưng trong quân đội Bắc Cương cũng có không ít võ tướng bất hòa với y, phân chia vào các trận doanh khác nhau.

Nếu như Cảnh Hiền có thể sống thêm mười năm, nói không chừng có thể hoàn toàn điều khiển được quân đội Bắc Cương.

Nhưng năm ấy Cảnh Hiền qua đời, chỉ mới ba mươi tuổi mà thôi.

Bản lĩnh có, hơn nữa còn là bản lĩnh lớn.

https://thuviensach.vn

Nhưng tóm lại là thiếu chút lai lịch, lai lịch cái thứ này được rất nhiều người chấm trúng.

Trận doanh bên Khương Kỳ, đối lập với Cảnh Hiền.

Nhưng Cảnh Hiền là Cảnh Hiền, còn Giang Long là Giang Long, Khương Kỳ sẽ không nhắm vào làm khó Giang Long.

Dù sao trong mắt Khương Kỳ, Giang Long chẳng qua là một thiếu niên chưa trưởng thành mà thôi.

Cho dù có chút bản lĩnh, ở Bắc Cương cũng có chút thế lực, nhưng vẫn không để trong mắt Khương Kỳ.

Hơn nữa cho dù năm đó đối lập với Cảnh Hiền, nhưng đối với Cảnh Hiền trong tâm nhãn Khương Kỳ cũng vô cùng bội phục.

Cho nên nếu như Giang Long có chuyện, nói không chừng y còn ra tay giúp đỡ.

Văn quan và võ tướng đều chia nhiều phe phái, phe phái nào cũng không chỉ đơn độc một nhà, nếu không chắc chắn là sẽ bị Hoàng thượng và các thế lực khác chèn ép và bài trừ.

Những phe phái này có khi đối địch, có khi hợp tác, không thể nói là có mối tử thù lớn.

Cũng không thể nói là có quan hệ mật thiết khắng khít thật sự.

Quan hệ hỗn loạn.

Năm trước đối chọi thù hằn, năm nay có lẽ sẽ liên thủ hợp tác.

Cho nên Khương Kỳ có ý nghĩ chiếu cố giúp đỡ Giang Long, cũng là chuyện rất bình thường.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Bạc Doanh Thu

Thân thế Giang Long truyền ra, cộng thêm công báo của triều đình đến, và những ám thị từ kinh thành ngấm ngầm truyền tới lập tức khiến quận Vọng Sa náo nhiệt hẳn lên.

Lại bận rộn hết một ngày, khi trời chiều sắp xuống núi, Giang Long về đến thị trấn.

Vừa dùng cơm vừa nghe Trình Trạch và Tiêu Phàm báo cáo trong huyện nha hôm nay có những việc gì.

Hà Bất Tại không có ở đây, mà bắt đầu từ hôm nay sẽ thao luyện năm mươi quân sĩ của Tuần kiểm ti.

- Tiểu thiếu gia, thân thế của ngài có lẽ sắp tới sẽ truyền ra, năm ấy tiểu hầu gia kết tử thù khắc cốt với dị tộc, nghe được tin tức, e rằng sẽ có người đến kiếm chuyện…

Trình Trạch nói, Cảnh Hiền giả vờ đầu hàng sau đó cùng với viện quân nội ngoại phối hợp giết quân đội dị tộc máu chảy thành sông, xác người ngã xuống đến mấy mươi vạn!

Mối thù này kết quá sâu!

Sẽ không vì Cảnh Hiền đã mất, mà coi như xong.

Mà ở thời đại này, cha nợ con trả, là điều hiển nhiên.

Chắc chắn sẽ có người muốn giết Giang Long rửa hận.

https://thuviensach.vn

Bọn Trình Trạch sớm đã có chuẩn bị, thao luyện quân sĩ trước, để tránh bị đánh trở tay không kịp.

- Chỉ có năm mươi quân sĩ quá ít, điều động thêm dân tráng cùng với nhau đi.

Giang Long ngẫm nghĩ, cảm thấy bọn Trình Trạch nói rất có lý, lại sợ quân đội dị tộc đến quá đông, năm mươi người ít quá, giữ không nổi thành trì, cho nên đề nghị:

- Dán cáo thị lên tường thành, chỉ cần chịu khó tham gia huấn luyện, thì có thể được nhận một nửa bổng lộc của sai dịch trong nha môn!

Mỗi ngày lo ba bữa cơm.

Còn nếu gặp chiến trận hy sinh, thì ngoài tiền tử tuất triều đình trợ cấp ra, người nhà còn được bồi thường mười mẫu đất.

- Cái này…

Trình Trạch cau mày.

- Không cần lo lắng!

Giang Long biết Trình Trạch lo chuyện gì:

- Tối nay, ta sẽ có bạc doanh thu.

Nếu muốn điều động dân phu, quá ít thì không có tác dụng gì.

Suy cho cùng sức chiến đấu của dân phu chẳng ra làm sao, buộc phải dựa vào số lượng mới có thể tạo nên sức chiến đấu.

Mà điều động nhiều quá, thì chi phí khẳng định là không ít.

Trình Trạch biết trên người Giang Long chẳng có bao nhiêu ngân lượng.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nghe Giang Long có cách kiếm tiền, Trình Trạch đương nhiên là sẽ không phản đối nữa, ở huyện Linh Thông kề sát biên giới, tất nhiên binh mã dưới tay càng đông, mới càng có cảm giác an toàn.

- Còn nữa, bảo quân sĩ giữ cổng thành kiểm tra các đoàn thương nhân qua lại chặt chẽ một chút…

Giang Long nói thêm.

- Vâng!

Trình Trạch và Tiêu Phàm đáp lời.

Mặt trời xuống núi, màn trời tối đen, Giang Long ngồi trước bàn đốt đèn dầu, nhấc bút lên viết.

Nội dung viết là chuyện hắn và Hà Hoán dẫn theo nhân mã đi Đoạn Tử Lương diệt mã phỉ.

Toàn bộ dùng lối kể chuyện để viết, làm cho không khí đượm phần hồi hộp, cao trào, thu hút lòng người, khiến người ta sau khi xem muốn thôi cũng không được.

Giang Long đã dự tính đăng trên báo Cường Thịnh, cũng đăng bài theo nhiều kỳ.

Không thể để Hà Hoán giúp không như vậy được, xem như là báo đáp, nhưng tuy là sau khi truyện được đăng báo, Hà Hoán chắc chắn sẽ được đề bạt, nhưng đối với những quan viên và võ tướng được Giang Long dùng cách này để cất nhắc lên, thì trong lòng Hoàng thượng khẳng định là không thích.

Đến lúc đó Hà Hoán nhất định sẽ mất lòng Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Bao gồm cả Quách Phóng, Trình Cương và Vi Hoán trước đây, cũng giống như vậy.

Đương nhiên, mất lòng Hoàng thượng đối với Giang Long mà nói, chỉ có lợi thôi.

Nếu như có thể kéo trận doanh về phía mình, vậy thì Giang Long xem như là đã có được vây cánh nho nhỏ.

Câu chuyện viết được một phần ba, tên Hắc Y Vệ ấy đã đến.

- Tự ngươi đi mà xem.

Ngọn bút dưới tay Giang Long không ngừng lại mà tiếp tục viết, dùng cằm trỏ trỏ trên mặt đất, sờ chỗ có xi măng.

Hắc Y Vệ sau khi tiến vào cửa thì quỳ xuống không phát ra một tiếng động, nghe căn dặn, lúc này mới đi qua.

Bước tới trước, ngồi xổm xuống, lấy tay sờ sờ trước, sau đó dùng ngón tay gõ gõ.

Quả nhiên cứng vô cùng.

Hơn nữa bề mặt rất phẳng, cho dù không nung được gạch, nghĩ lại cũng sẽ có rất nhiều người muốn trát một lớp xi măng lên nền đất.

Đắp xi măng xong trong nhà lập tức sẽ sạch sẽ hơn nhiều.

Những người thực sự giàu có, sẽ trải đá hoa cương lên nền đất.

Nhưng thứ này chi phí thật sự rất cao.

Còn trát xi măng thì rẻ hơn nhiều, nhà nào hơi khá một chút, chỉ là một tiểu địa chủ thôi, cũng có thể mua nổi.

https://thuviensach.vn

Càng là thứ mà ai ai cũng có thể dùng, thì lợi nhuận trong đó càng lớn!

Hơn nữa xi măng thứ này chỉ độc một xưởng, những người khác đều không biết cách nung chế.

Đặt vào thời hiện đại, thì đây gọi là độc quyền kỹ thuật thực hành lũng đoạn!

Giang Long lại viết mấy hàng chữ nữa, đặt bút lên nghiên mực, bước tới trước, ngồi xổm xuống, dùng tay chỉ viên đá không lớn mà lần trước hắn cố ý đính vào bề mặt xi măng:

- Ngươi dùng tay nhổ thử xem, đợi gạch nung được rồi, dán lên trên, sẽ dính cứng như viên đá này vậy.

Hắc Y Vệ quả nhiên dùng tay nhổ thử, đốt ngón tay của y to, trên bàn tay mài thành những vết chai dầy.

Chẳng những giỏi võ công, mà còn rất khỏe nữa.

Nhưng mà tách viên đá đó không ra.

Trong đôi mắt sáng lên một tia hưng phấn, Hắc Y Vệ lại quỳ trước Giang Long

- Kính xin tiểu thiếu gia cho tiểu nhân được biết tất cả công dụng của xi măng.

- Bên đó có bút, ta nói, ngươi viết lại.

Giang Long thản nhiên nói.

Hắc Y Vệ lập tức đứng dậy đến trước bàn, mở một tờ giấy tuyên, cầm bút lên.

https://thuviensach.vn

- Nói công trình lớn một chút trước, có thể xây cất tường thành, xây dựng bến tàu, sửa cầu lát đường, và làm đê sửa kè… Nói đến nhỏ nhặt hơn, thì có thể lát nền sân đình, xây sửa tường viện…

Giang Long nói thật tỉ mỉ.

Một hồi lâu sau, Giang Long mới nói hết.

Hắc Y Vệ ngừng bút, từ trong ngực lấy ra một xấp ngân phiếu, cung kính đưa lên trước mặt Giang Long.

- Bao nhiêu vậy?

Giang Long đưa tay đón nhận.

- Hồi tiểu thiếu gia, tổng cộng có năm vạn lượng.

Giang Long khẽ cau mày, cảm thấy hơi ít, nhưng ngay sau đó lại cảm thấy thoải mái.

Bên Hắc Y Vệ chưa sản xuất, chưa có doanh thu, có thể đem tới năm vạn lượng xem như là đã rất khá rồi.

Năm vạn lượng này có thể cứu nguy tạm thời.

- Đợi có khoản thu rồi, lại lấy thêm mười vạn lượng nữa!

Giang Long nói xong khoát tay về phía bàn sách, Hắc Y Vệ mới dám tiến tới, thổi cho khô mực trên tờ giấy đã viết cẩn thận gấp lại, cất vào lớp áo trong.

Còn về việc lấy thêm mười vạn lượng nữa, chẳng có gì đáng dị nghị.

Hẳn nhiên là xứng đáng.

- Thân thế của ta từ nội bộ đã truyền ra ngoài rồi à?

https://thuviensach.vn

Giang Long đột nhiên hỏi.

- Không nhanh như vậy đâu.

Hắc Y Vệ cung kính đáp:

- Tuy có người đang cố ý truyền ra, nhưng nơi này đất rộng người thưa, cưỡi ngựa chạy cũng phải mất một hồi, còn nếu muốn truyền đến dị tộc, thì ước tính cũng phải mất thời gian năm sáu ngày.

Đến khi người của dị tộc biết được tin tức rồi, còn phải cho người đi kiểm chứng, lại phải mất năm ba ngày.

Giang Long sờ lên cằm.

Nói cách khác, phải hơn mười ngày sau, mới có khả năng có quân đội dị tộc đến gây phiền phức.

Hơn mười ngày, chắc cũng đủ để huấn luyện xong những dân tráng được điều động.

Chỉ là giữ thành trì thôi, cũng đâu phải xuất thành đối mặt chống lại quân sĩ dị tộc.

Chuẩn bị thêm nhiều gỗ, dầu hỏa, đá… Binh sĩ dị tộc cưỡi ngựa bắn tên điêu luyện vô cùng, nhưng xuống ngựa công thành thì lại rất kém.

Cho Hắc Y Vệ lui ra rồi, Giang Long tiếp tục suy tư.

Ngoài ra, còn phải mua thêm lương thực dự trữ mới được.

Nếu không bị quân sĩ dị tộc bao vây, bách tính không có gì ăn, trong thành khẳng định là sẽ rối loạn.

https://thuviensach.vn

Chỉ có phòng thủ thôi cũng không phải là cách, Giang Long nghĩ một lát, lại cầm bút lên, viết một bức thư.

Mãi cho đến đêm khuya, trong căn phòng nhỏ mới tắt đèn.

Ngày hôm sau, Giang Long thu xếp thỏa đáng, đi vào tiền đường huyện nha.

Tiếp tục giao cho bọn Trình Trạch xử lý chính vụ, huấn luyện dân tráng, kế đến, Giang Long lấy ra một vạn lượng ngân phiếu, đưa cho Tiêu Phàm:

- Mua thêm chút lương thực trữ ở kho lương trong thành, phòng lúc bị bao vây, không có lương thực sẽ rối loạn lòng dân.

- Hơn nữa, điều động tráng đinh, còn có năm trăm mã phỉ mỗi ngày phải ăn, cũng là một khoản chi tiêu không nhỏ.

- Vâng!

Tiêu Phàm đáp lời, nhận lấy ngân phiếu.

Trình Trạch có chút tò mò, Giang Long lấy đâu ra ngân phiếu?

Trên người Giang Long lúc trước, tổng cộng chỉ có mấy ngàn lượng bạc mà thôi.

- Hà tiên sinh, hôm nay ông dẫn binh sĩ ra ngoài thành huấn luyện đi, tiện thể thế này, cho những tên mã phỉ kia đi đào hào bảo vệ thành.

Vốn định trước tiên dạy dỗ bọn mã phỉ này một phen, sau đó mới sai khiến, nhưng quân đội dị tộc rất có thể hơn mười ngày nữa sẽ đến tập kích, chi bằng cho bọn mã phỉ đi đắp hào hộ thành trước, có khoảng năm mươi binh sĩ ở một bên trông giữ, đám mã phỉ này cũng không dám gây chuyện.

- Cơm sáng, cơm trưa cho chúng ăn no, chớ có trì hoãn công việc.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghĩ một chút, lại nói tiếp:

- Buổi tối để chúng đói.

- Vâng.

Hà Bất Tại đáp lời.

Như vậy còn là muốn để cho những đứa to gan một chút nhảy ra, rồi sau đó trừng trị thẳng tay một phen.

Vừa làm việc, vừa dạy dỗ.

Huyện Linh Thông trước kia không có hào hộ thành, Giang Long căn dặn, trước tiên cách tường thành ra phía ngoài mười trượng, đào một vòng hào hộ thành không sâu lắm, cũng coi như có chút tác dụng đối phó với quân sĩ dị tộc sắp tới đến đột kích, đợi sau này sẽ đào sâu hơn.

Sở dĩ cách xa như vậy, là vì tường thành của huyện Linh Thông ngày nay đã quá cũ nát rồi, không thể nói trước sau này có cơ hội phải tu sửa lại.

Lại nói với nhau thêm vài câu nữa, Giang Long tiếp tục dẫn bọn Đồ Đô ra khỏi thành, phải vẽ địa hình vùng phụ cận.

Nhưng vừa ra khỏi cổng thành, lại gặp được Đại Lệ Ti cách biệt đã lâu.

Đại Lệ Ti ngồi trong một chiếc xe ngựa, vén bức màn, cười xinh tươi với Giang Long.

Chào hỏi qua loa, Giang Long liền cưỡi ngựa đi.

Đại Lệ Ti thì ngồi xe ngựa, chầm chậm đi về hướng huyện nha.

Đến cổng huyện nha, vì Giang Long đã có giao phó, nên xe ngựa thuận lợi đi vào.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, vị cô nương này không đơn giản.

Đồ Đô cưỡi trên lưng ngựa, nói với Giang Long.

- Ừ, ta biết.

- Ý tiểu nhân là, không lâu nữa sẽ có quân đội dị tộc đến đột kích, vào lúc này Đại Lệ Ti trở lại nếu như làm nội ứng…

Đồ Đô vẻ mặt lo lắng.

Giang Long nhớ lại cuộc trò chuyện với Đại Lệ Ti lần đó.

Muốn hợp tác, phải có sự tín nhiệm nhất định.

Không thể giống như heo, chỉ biết cản trở đồng đội.

- Không sao, tìm người ngấm ngầm theo dõi chuyện này là được rồi.

Giang Long nói xong, quất ngựa tiến lên.

Bọn Đồ Đô nhìn nhau một thoáng, giơ roi đuổi theo.

Hách Xích mang một thân thương tích trở về bộ lạc.

Tù trưởng phụ thân lập tức nghiêm khắc truy hỏi đã xảy ra chuyện gì.

Đối với đứa con trai này, vị tù trưởng tiểu bộ lạc chẳng hề quan tâm, ngược lại là mã phỉ bị diệt rồi, sau này mất đi con đường mua muối ăn và đồ sắt, khiến y có chút tức giận và lo lắng.

Người không ăn muối không được.

Mà không có đồ sắt, thì không thể tạo ra cung và tên.

https://thuviensach.vn

Bộ lạc du mục không có vũ khí, giống như con hổ không có nanh vuốt, ở trên thảo nguyên mà kẻ mạnh làm vua, mạnh được yếu thua thì rất khó sinh tồn.

Không biết lúc nào sẽ bị bộ lạc hùng mạnh khác thâu tóm.

Hách Xích đương nhiên đã chuẩn bị sẵn những lời giải thích ứng đối.

Mã phỉ bị diệt như thế nào, nguyên nhân, trải qua những việc gì vân vân đều không cần nói dối, chỉ đến sau cùng, nói mình thì nhân lúc sai dịch huyện nha không chú ý, thừa cơ trốn ra ngoài.

Thương tích trên người thì nói là bị sai dịch đánh đập.

- Kẻ chết, người bị bắt, làm sao mà chỉ có mình ngươi thoát ra ngoài?

Đại ca của Hách Xích ngồi ở một góc lều, lạnh lùng ma quái nói.

Tù trưởng liền sinh nghi.

- Bởi vì đôi mắt này.

Hách Xích từ từ ngẩng đầu lên.

Những đặc điểm khác của y đều giống mẫu thân, duy có đôi mắt này là giống phụ thân.

- Bọn họ nghi ngờ đệ không phải người Đại Tề, nên muốn tra hỏi cho ra vài điều…

- Đừng có dẫn theo cái đuôi nào về đấy!

Nhị ca của Hách Xích hừ lạnh lùng.

Tù trưởng cau mày, nghĩ một lát, dẫn các con ra khỏi lều, sau đó liên tục hạ lệnh, cho người cảnh giới ở bốn phía bộ lạc.

https://thuviensach.vn

Bộ lạc du mục sẽ không ở lâu một chỗ, cho nên chỉ cần trong vài ngày không có quân đội Đại Tề đến đột kích thì không có chuyện gì.

Hách Xích nằm trong lều, nghe tiếng phụ thân hạ lệnh, trong đôi mắt dâng lên chút lạc lõng.

Nhưng chỉ trong thoáng chốc y liền hồi tỉnh lại.

Bởi vì từ nhỏ đến lớn, người phụ thân này luôn không thích y, không tin tưởng y.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Thao Luyện

Lúc còn bé Hách Xích không thích chơi đùa với các huynh đệ.

Các huynh đệ quá tàn nhẫn, lúc săn bắn, gặp những thú săn còn nhỏ chưa lớn cũng giương cung trong tay bắn ra mũi tên răng sói sắc nhọn.

Thú nhỏ đáng yêu sau khi chết, còn bị các huynh đệ cưỡi trên ngựa, kéo lê trên thảo nguyên, chạy khắp nơi khoe khoang.

Y thích ở với mẫu thân hơn.

Mẫu thân đọc qua sách vở, giảng giải cho y vài đạo lý.

Y cảm thấy những đạo lý ấy là đúng, và còn ngưỡng mộ văn hóa Đại Tề nữa.

Từng cùng phụ thân và các huynh đệ nhiều lần tranh luận kịch liệt, mà kết quả sau cùng, là phụ thân và các huynh đệ dần dần xa lánh y.

Cho rằng y không phải là đứa con của thảo nguyên!

Hách Xích không để tâm chuyện này, sâu trong tâm nhãn, y càng hy vọng mình là người Đại Tề.

Nhưng người ấy dù sao cũng là phụ thân thân sinh, giới bị như vậy, đề phòng y như vậy, Hách Xích vẫn có chút đau buồn.

Lúc này có người vén lều lên, đi vào là một phụ nữ dáng người nhỏ nhắn mềm mại, tướng mạo xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

- Mẹ!

Hách Xích gọi.

Khu vực Bắc Cương nhiều gió, cát bụi lớn, mưa ít, không khí hanh khô.

Giang Long ở vùng phụ cận huyện thành tỉ mỉ vẽ sơ đồ địa hình, chưa đến nửa ngày, thì đã bị thổi đến toàn thân cát bụi rồi.

Đến khi sắc trời đã tối, bắt đầu quay về hướng thành trì, y sam nhẹ lay, liền có cát bụi tung lên.

Dễ khiến người ta ho liên tục.

Đến cổng thành, Hà Bất Tại vẫn đang thao luyện quân sĩ, y chủ yếu là dạy các binh sĩ phương pháp kết trận liên kích.

Binh sĩ của ti tuần kiểm không phải là quân chính quy, tuy có học qua trận pháp đơn giản, nhưng không phải ngày ngày thao luyện.

Bình thường cho dù có chiến tranh, bọn họ cũng chỉ bảo vệ thành trì.

Phương pháp kết trận này đối với bọn họ mà nói, chẳng có tác dụng mấy.

Còn muốn diễn tập tốt trận pháp, ngoài việc phải luyện tập nhiều, còn phải thật ăn ý với đồng đội.

Nói đến ăn ý, yêu cầu này rất là cao.

Không chỉ là quen tay hay việc, mà còn phải tuyệt đối tin tưởng lẫn nhau, yên tâm giao việc sau lưng cho đồng đội.

Bản thân mình chỉ cần ứng phó chính diện là được.

Mà loại tín nhiệm này, chỉ có chính mình ra chiến trường, chém giết với kẻ địch, mới có thể rèn luyện nên.

https://thuviensach.vn

Ra chiến trường, mới có thể trở thành hảo huynh đệ đồng sinh cộng tử.

Vì sao quân sĩ biên cương lại hận thù dị tộc và mã phỉ như vậy?

Nguyên nhân chủ yếu là vì những huynh đệ tốt như vậy, đã chết dưới tay dị tộc và mã phỉ.

Mối thù này, giống như không đội trời chung!

Nhìn thấy các quân sĩ đang thao luyện, Giang Long thấy có chút hứng thú, cưỡi ngựa lại gần.

Tuần kiểm mới nhậm chức Tôn Hoán toàn lực phối hợp với Hà Bất Tại, người y đầy sát khí, tay cầm roi da, tới tới lui lui giám sát, đã có rất nhiều binh sĩ trên người hằn lên vết roi, trước đây Tôn Hoán xuống tay rất độc, đánh binh sĩ ai cũng không dám có chút chậm trễ.

Chịu khổ nhọc, nghiêm túc, khắc khổ thao luyện.

Đối với sự tiến bộ của binh sĩ học tập hôm nay, Hà Bất Tại khá hài lòng.

Thấy Giang Long đến, Hà Bất Tại và Tôn Hoán đều tiến đến thi lễ.

Giang Long nhảy gọn từ trên lưng Tuyết Nguyên xuống, cây trường thương trong tay ném cho Tần Vũ ở phía sau, rồi giơ tay đỡ, ra hiệu hai người đứng dậy không cần đa lễ như vậy, nói:

- Hà tiên sinh, các ông cứ tiếp tục thao luyện, ta xem một chút rồi đi.

Hà Bất Tại và Tôn Hoán lại quay đi.

Giang Long xem qua, nhìn ra được Hà Bất Tại đang dạy là trận pháp Ngũ Nhân.

https://thuviensach.vn

Năm người lưng đối lưng kết thành một trận tròn, đồng thời yêu cầu những binh sĩ tay cầm trường thương tốc độ xuất thương phải đủ nhanh.

Xung quanh năm người, đặt một vòng cọc gỗ, cọc gỗ từ trên xuống dưới có vẽ các chấm đỏ.

Tôn Hoán hạ lệnh một tiếng, các binh sĩ phải xuất thương thật nhanh.

Đâm trúng chấm đỏ trên cọc gỗ mới được.

Chấm đỏ to cỡ nắm tay.

Đừng thấy như vậy là chấm đỏ rất lớn, nếu không trải qua huấn luyện nghiêm khắc, thì cơ bản là đâm không trúng.

Quân sĩ Đại Tề đa số cầm trường thương, trường thương cộng thêm mũi thương vừa dài sáu thước, thương dài như vậy lại thêm tới cọc gỗ có khoảng cách nhất định, yêu cầu mỗi nhát thương đều phải trúng, đối với những binh sĩ mới luyện tập mà nói, độ khó khăn là rất lớn.

Thông thường nếu cầm đao để chém, thì độ chính xác cao hơn một chút.

Nhưng đâm, hơn nữa là hai tay cầm thương để đâm, và phải có một tốc độ nhất định, thì khó hơn chút rồi.

Hà Bất Tại đã nói, năm ngày sau, nếu như các quân sĩ vẫn không thể đâm trúng chính xác, thì sẽ dựa theo thành tích mà khấu trừ tiền lương.

Điều này khiến năm mươi binh sĩ đều rất khẩn trương.

Phải biết rằng số bổng lộc này là dùng để nuôi cả nhà mấy miệng ăn!

Bị khấu trừ bổng lộc, thì người nhà sẽ bị đói.

Cho nên không chấp nhận cho họ lười nhác.

https://thuviensach.vn

Ngoài năm mươi binh sĩ ra, hôm nay còn chiêu mộ được hơn hai trăm dân tráng, nhưng đối với những dân tráng này, yêu cầu của Hà Bất Tại thấp hơn rất nhiều.

Dù sao điểm khởi đầu của những dân tráng này cũng quá thấp.

Phát cho bọn họ mỗi người một cây thương không có mũi, một đầu thương bọc vải.

Xếp hàng dài theo tường thành, trên tường thành vẽ lên mấy điểm đỏ, yêu cầu những dân tráng này cầm thương đúng cách, đi đâm vào điểm đỏ.

Ra tay phải dùng sức, và phải có một tốc độ nhất định.

Giang Long biết giáo trường của ti tuần kiểm không có thiết bị huấn luyện cơ sở, cho nên Hà Bất Tại mới vẽ chấm đỏ lên tường thành, để dân tráng luyện tập.

Kỳ thực dùng người rơm thì hiệu quả sẽ tốt hơn.

Ít nhất cũng là hình người, các dân tráng đã quen rồi, bất tri bất giác thay đổi sẽ dám đâm thương về phía kẻ thù.

Còn nếu chỉ là một chấm đỏ, thì cho dù bình thường huấn luyện khắc khổ, ra tay chính xác, đến lúc đó trong lòng cũng sẽ do dự không dám ra tay với kẻ thù.

Tuy nhiên cuối cùng Giang Long không làm gì hết.

Chỉ có thực sự trải qua thử thách trong máu và lửa, mới có thể trưởng thành trở thành một chiến sĩ chân chính.

Ở một nơi khác không xa, là bọn mã phỉ bị trói lại thành mấy nhóm.

https://thuviensach.vn

Bọn mã phỉ có kẻ thì tay vung cuốc sắt, ra sức đào hào hộ thành, có kẻ thì quàng xe ngựa kéo đất ra xa.

Tại sao lại làm ra khí thế ngất trời như vậy?

Nguyên nhân rất đơn giản, bọn mã phỉ đang làm là làm khoán.

Nhiệm vụ hôm nay không hoàn thành, thì không có cơm tối ăn, mà ngày mai còn phải làm tiếp cho xong mới được ăn bữa sáng.

Nhưng ngày mai, còn có nhiệm vụ của ngày mai.

Cho nên nhiệm vụ hôm nay, hôm nay nhất định phải làm xong.

Bằng không nếu kéo dài thêm một ngày, thì sẽ bị đói càng khó đuổi kịp tiến độ.

Sẽ hình thành một vòng tuần hoàn xấu!

Cho nên bọn mã phỉ toàn bộ phải dốc sức làm việc theo đúng kế hoạch.

- Uông chủ bộ!

Giang Long đột nhiên nói.

Uông Quý hôm qua mệt bán chết, hôm nay cắn răng theo Giang Long hết một ngày, y thực sự sợ không được Giang Long tín nhiệm, bị bãi quan.

Nhưng trong toàn đội ngũ, y luôn xếp cuối cùng, lùi về sau.

Uông Quý nghe thấy giật thót tim, lập tức chạy lên trước:

- Đại nhân có gì dạy bảo?

- Bắt đầu từ ngày mai, ngươi cũng đến đây giám sát bọn mã phỉ này làm việc.

https://thuviensach.vn

Giang Long thực sự là không muốn lúc nào cũng nhìn thấy Uông Quý như cái đuôi chạy theo phía sau, dứt khoát tìm cho y chút việc để làm.

Uông Quý thì trong lòng mừng quýnh, cuối cùng Giang Long cũng sắp xếp công việc cho y làm rồi.

Đây tuyệt đối là một bắt đầu tốt đẹp!

- Xin đại nhân yên tâm...

Uông Quý lập tức thể hiện lòng trung.

Nhưng Giang Long mệt mỏi cả ngày, chẳng còn tâm tư để nghe nữa, chỉ khoát khoát tay rồi cưỡi lên Tuyết Nguyên phóng vào trong thành.

Đến huyện nha, Giang Long ngồi lên ghế trên, nghe Trình Trạch báo cáo sự vụ.

Tiêu Phàm hôm nay không có ở đây, buổi sáng y cầm một vạn lượng ngân phiếu, liền dẫn theo mấy chục nha dịch đến Vọng Sa thành mua lương thực.

Huyện Linh Thông mới diệt được hơn sáu bảy trăm mã phỉ, biểu dương lực lượng, uy danh lừng lẫy, cho nên Tiêu Phàm không sợ có người dám có ý đồ số lương thực này.

Dẫn theo mấy chục nha dịch, đến lúc đó lại kêu cửa hàng lương thực cho thêm vài người theo bảo vệ, thì đã đủ rồi.

Một vạn lượng bạc có thể mua được rất nhiều lương thực, xem như là khách hàng lớn rồi, cửa hàng lương thực nhất định cung cấp dịch vụ hộ tống.

Trong thành hôm nay chỉ có một việc khá lớn, chính là việc điều động dân tráng.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều tráng đinh ầm ầm đến ghi danh.

Chỉ tham gia huấn luyện, chẳng những được ăn no, mà còn được nhận tiền quân nữa, những chuyện tốt như chuyện này mọi người đương nhiên là có đánh vỡ đầu thì cũng muốn chen vào.

Nhưng điều kiện thu nhận của huyện nha hơi cao một chút.

Ngoại trừ thân thể cường tráng, khỏe mạnh, còn phải can đảm tàn nhẫn một chút mới được.

Bằng không bây giờ thì huấn luyện rất tốt, nhưng đến khi quân đội dị tộc giết tới, thì lập tức bị dọa đến tè ra quần, há chẳng phải uổng phí công sức rồi sao.

Hôm nay tổng cộng điều động được hơn hai trăm người, Trình Trạch dự định ngày mai sẽ chiêu mộ thêm hơn hai trăm người nữa.

Tổng cộng được năm trăm người là được rồi.

Đối với chuyện này Giang Long không có ý kiến gì khác.

Công việc đã trao đổi xong, Giang Long trở về hậu viện.

Đại Lệ Ti chạy ra chào đón.

Hai người đều cho hầu cận lui ra, rồi mới ngồi xuống trước bàn cùng nhau dùng cơm.

Đầu tiên là chuyện trò ngẫu hứng, Đại Lệ Ti không có hỏi Giang Long làm thế nào mà liên hệ được với Hà Hoán, cũng không có hỏi Giang Long trên đường đến Bắc Cương, làm thế nào mà bắt được bọn Mục Hiên.

Giang Long cũng vậy, không có hỏi Đại Lệ Ti suốt chặng đường đã làm những gì, đi đến những đâu.

https://thuviensach.vn

Rất là ăn ý.

Mãi đến lúc bữa tối sắp dùng cơm, Đại Lệ Ti mới nói:

- Ta nói với bề trên, là có thể mê hoặc được ngài, khống chế ngài trong lòng bàn tay, như thế mới có thể vào ở trong huyện nha, mà có ta ở đây, bề trên sẽ không gây bất lợi cho ngài, sau này ngài phải phối hợp với ta một chút.

Cách phối hợp rất đơn giản, chính là có những lúc, phải hoàn toàn nghe lời Đại Lệ Ti.

Để cho tổ chức phía sau Đại Lệ Ti nhìn thấy, Đại Lệ Ti có khả năng gây ảnh hưởng đến quyết định của Giang Long.

Tổ chức này luôn nhòm ngó Cảnh phủ, thậm chí đối với Cảnh phủ, tổ chức này còn hiểu rõ hơn cả Cảnh lão phu nhân.

Luôn muốn thâu tóm thế lực ngầm trong Cảnh phủ.

Cho nên nếu như Đại Lệ Ti có thể khống chế được Giang Long, như thế thì đối với tổ chức mà nói, khẳng định là chuyện tốt.

- Không thành vấn đề.

Giang Long nghĩ một chút, liền gật đầu, sau đó nhìn Đại Lệ Ti một cái nói:

- Tổ chức phía sau ngươi ở trong quận Vọng Sa hẳn là có một thế lực nhất định?

- Nếu như gặp phải khó khăn, ngươi phải giúp ta một tay.

- Còn nữa, nếu như có thông tin gì, ngươi phải cho ta biết.

https://thuviensach.vn

- Được.

Đại Lệ Ti trả lời sảng khoái.

- Còn một điểm nữa, tốt nhất là đừng để cho tổ chức sau lưng ngươi nhìn ra ta quá thông minh, có năng lực, nếu không họ chắc chắn sẽ hoài nghi ngươi có phải thật sự mê hoặc được ta không, cho nên ngươi có thể quang minh chính đại lợi dụng lực lượng của tổ chức để toàn lực giúp sức cho ta.

- Còn ta có thể giả ngốc một chút, để che đậy.

Những lời Giang Long nói ra, Đại Lệ Ti bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ.

Hồi lâu sau, mới khẽ gật đầu.

- Hôm nay vừa có tin tức từ Vọng Sa thành truyền đến, thái thú Bàng Thành An chắc sẽ làm khó ngài, mà còn gọi ngài đi một chuyến đến quận Vọng Sa.

Đại Lệ Ti biết được không ít:

- Bàng Thành An là tâm phúc của tri châu Tiên Châu Văn Thượng, còn Văn Thượng thì là trung thần của thái tử Đại Tề, ngài với thái tử lại bất hòa...

Trưa hôm sau, quả nhiên có người đưa tin từ Vọng Sa thành đến.

Bàng Thành An gọi Giang Long nhanh chóng đi một chuyến đến Vọng Sa thành, không có nói rõ thời gian, nói có việc cần bàn bạc.

Khi Giang Long nhận được tin tức, thân còn đang ở ngoài thành, vẽ địa đồ.

Tức thì thầm nghĩ, tổ chức phía sau Đại Lệ Ti ở đây, thế lực quả thực rất lớn.

https://thuviensach.vn

Đây là chuyện tốt!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Vọng Sa Thành

Thế lực tổ chức phía sau Đại Lệ Ti càng lớn, đương nhiên có thể giúp đỡ Giang Long được càng nhiều.

Bàng Thành An đã không nói rõ thời gian cụ thể, thế thì Giang Long đương nhiên là không cần gấp gáp đi.

Ai biết được tin tức có bị lộ không, có người có dụng tâm khác hay không, trên đường đi có mai phục thích sát hay không?

Khi ra khỏi thành tuyệt đối phải giữ bí mật, và đi đường nào đến Vọng Sa thành, cũng không thể để người ta dễ dàng đoán ra được.

Đi Vọng Sa thành, Giang Long không thể dẫn theo quá nhiều người, để bảo đảm an toàn.

Ngoài mấy hộ vệ thân cận như Đồ Đô, thì nhiều nhất chỉ có thể dẫn thêm mấy sai dịch khoái ban của huyện nha.

Giang Long tiếp tục ở ngoài thị trấn, làm công việc đang dang dở.

Nhưng sau khi trở vào thành buổi tối, đến hôm sau, không xuất thành để thăm dò địa hình vùng phụ cận nữa.

Không thể để cho kẻ có dụng tâm nắm được hành tung của hắn.

Không xuất thành, Giang Long chuyên tâm luyện võ nghệ ở tiểu viện, thanh trường thương trong tay, đã rất có lực sát thương rồi.

https://thuviensach.vn

Sức mạnh của bản thân cũng được tăng thêm.

Nếu như Tiên Phong ở đây, tuyệt đối không thể giống như trước đây, quật Giang Long ngã xuống đất.

Đã lâu không gặp Tiên Phong, Giang Long rất nhớ.

Nếu như không phải cùng theo quân đến, thì hắn đã dẫn Tiên Phong cùng theo.

Nghĩ đến dáng vẻ ngốc nghếch của Tiên Phong, Giang Long có hơi giật mình.

Chỉ khi đối mặt với người lạ, và người muốn làm hại đến Giang Long, Tiên Phong mới thể hiện ra nanh vuốt sắc bén.

Đêm hôm qua, tên Hắc Y Vệ đó xem qua xi măng, lại lấy được công dụng của xi măng từ chỗ Giang Long, thì lập tức rời khỏi huyện nha, trên đường y hết sức cẩn thận, còn lượn một vòng, chắc chắn phía sau không có đuôi, mới dám trở về chỗ tạm dừng chân.

Sau khi trở về, thì lập tức viết thư.

Viết hết tờ này đến tờ khác.

Trên giấy viết, tất nhiên là cách thức nung chế xi măng, và cách sử dụng như thế nào, cùng với tất cả công dụng của nó.

Cả thảy viết hết mười mấy phần, Hắc Y Vệ đi vào ám thất trong phòng, lấy ra một cái lồng.

Trong lồng, chứa mười mấy con bồ câu xám đưa thư.

Cột giấy vào chân bồ câu, rồi thả hết ra.

https://thuviensach.vn

Tốc độ bay của bồ câu đưa thư rất nhanh, hơn nữa còn biết rất rõ đường, có một con bay đến ngoài Vọng Sa thành, một cái làng không lớn lắm.

Trong làng có người bắt bồ câu, cho ăn.

Sau đó về phòng, mở tờ giấy ra.

Xem qua một lần xong, người này cảm thấy sự tình khá trọng đại, lại sao chép nội dung tờ giấy ra ba phần, sau đó lại dùng bồ câu đưa thư truyền tin.

Cứ như thế, có một con bồ câu bay lên một ngọn núi nổi tiếng ở Bắc Cương.

Núi này tên là Bình La Sơn, trong núi nhiều đỉnh vây quanh, rừng rậm dầy đặc, đỉnh cao nhất hiểm trở kinh ngạc, trong núi có mấy ổ mã phỉ thế lực rất lớn.

Bọn mã phỉ sở dĩ đặt sào huyệt ở nơi này, là vì nếu như quan binh có đến vây bắt, bọn chúng cũng có thể ẩn vào trong rừng sâu.

Hơn nữa bọn mã phỉ này thông thuộc địa hình, cho dù có mấy vạn quan binh đến, cũng thế thôi không có cách nào bắt được mã phỉ.

Trong đó có một ổ phỉ nằm đây đã mấy chục năm.

Khác với bọn mã phỉ khác, ổ phỉ này rất ít khi đi làm chuyện cướp bóc bách tính.

Lần nào cũng tìm những đội thương nhân lớn, dù cho các đội thương nhân lớn đó có người đông hộ vệ, và còn thuê cả những tiêu sư thân thủ rất giỏi, nhưng thành công được một chuyến thì có thể ăn được mấy năm.

Ổ phỉ này không qua lại với các mã phỉ khác, trước đây cũng có mã phỉ có ý đồ muốn thâu tóm.

https://thuviensach.vn

Nhưng cuối cùng, đều bị ổ phỉ này xuất nhân thủ dẹp yên hết.

Về sau chẳng còn thủ lĩnh mã phỉ nào dám nhòm ngó đến ổ phỉ này nữa.

Cái ổ phỉ này tuy là thực lực rất mạnh, nhưng không có ý đồ thôn tính các phỉ tặc khác.

Không qua lại với các mã phỉ khác, không muốn cướp chiếm địa bàn, thế lực to lớn, không có uy hiếp gì, chỉ cần đừng chủ động khêu khích là được, thế là theo thời gian trôi qua, hầu hết mã phỉ trú ở đây không còn để ý đến họ nữa.

Ba con bồ câu khá lớn, rất khỏe gần như không phân trước sau, bay vào trong hang ổ phỉ tặc này.

Trong phút chốc, đã có người lấy thư xuống, giao cho đại thủ lĩnh sơn trại.

Sau khi xem xong, thần sắc đại thủ lĩnh có chút bất ngờ.

- Nghe nói có tin tức của Giang Long?

Lúc này một giọng nam tử lạnh lùng từ ngoài cửa truyền tới, lập tức một đôi phu phụ tiến vào.

Đại thủ lĩnh trừng mắt không hài lòng.

Đôi vợ chồng này rất biết luồn cúi, thế lực trong sơn trại bây giờ ngày càng lớn.

Y mới nhận được thư chưa lâu, vừa xem xong nội dung trên đó, thì hai người này đã tìm đến.

Vò bức thư thành một cục một cách thô bạo, đại thủ lĩnh ném nó về phía nam tử:

https://thuviensach.vn

- Tự mình xem đi!

Lại hừ nặng nề một tiếng, mới ngồi lên cái ghế được đặt ở vị trí trên hết.

Nam tử thuận tay nhẹ nhàng đón lấy, người đàn bà bên cạnh thần sắc có chút biến đổi, ánh mắt nhìn chầm chầm vào cục giấy.

Làm như biết được tâm sự của thê tử, nam tử nhanh chóng mở cục giấy ra.

Sau đó nội dung bên trên, hai người xem hết từng câu từng chữ.

- Không phải là giả chứ?

Đợi hai người rời ánh mắt khỏi lá thư, đại thủ lĩnh mắt trợn trắng nói.

Người đàn bà theo bản năng lập tức biện bạch, nhưng lại bị nam tử dùng ánh mắt ngăn lại.

- Trên đó viết rõ ràng rành mạch, là thật là giả, nhìn sơ là biết ngay.

Nam tử thần sắc bình thản chậm rãi nói:

- Đương nhiên, ngài có thể hoài nghi, bỏ thời gian đi điều tra kỹ lưỡng một phen, nhưng xi măng thứ này một khi đã được nung chế ra, thì lập tức có thể có được một khoản thu rất lớn.

- Chỉ cần ngài không sợ muộn kiếm tiền, thì nhanh chóng cho người đi điều tra tường tận là được rồi.

Đại thủ lĩnh bị chèn ép đến không còn lời để nói, chỉ có thể chum miệng khẽ nói:

- Tiểu tử này chuyển biến quá nhanh, quá đáng sợ rồi.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, từng việc làm của Giang Long ở kinh thành, những người này đều biết.

- Chỉ là dần dần trưởng thành rồi.

Người đàn bà nhịn không được, phải nói một câu.

- Còn tham tiền, khẩu khí rất lớn, còn muốn lấy mười vạn lượng bạc!

Một thoáng sau, lại có mấy người đi vào.

Mọi người ngồi xuống bàn bạc, cuối cùng từng con từng con bồ câu đưa thư lại bay đi lần nữa.

Lần này bồ câu bay về nơi càng xa xôi hơn nữa.

Mấy hôm sau, rất nhiều lò gạch trong Đại Tề bắt đầu nung chế thứ mới.

Nhất là phương nam giàu có và đông đúc, còn nung chế ra từng miếng từng miếng gạch nhẵn bóng đẹp đẽ, qua thí nghiệm, thì bắt đầu buôn bán.

Những khoản ngân lượng lớn như nước chảy vào trong túi.

Giang Long không xuất thành, trừ luyện công ra, cũng không ở trong nhà rảnh rỗi.

Tìm Hầu Giang, bảo Hầu Giang đi mua một xưởng nung chế gạch đỏ.

Sau đó cho biết cách nung xi măng và phương pháp sử dụng, bảo Hầu Giang thuê người kinh doanh làm xi măng.

Ở Bắc Cương nơi này, xi măng cũng rất hữu dụng.

Ví dụ như gia cố tường thành, hoặc là chỉ cần tô một lớp lên tường thành, là có thể phòng chống tường thành dưới mưa tạt nắng thiêu bị phong hóa.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa sau khi tô một lớp xi măng, tường thành sẽ trở nên rất trơn bóng.

Tay không thì không thể nào trèo lên được.

Bắc Cương nơi đây một mảng thảo nguyên mênh mông kéo dài, núi ít, đá ít, những tảng đá to có thể dùng để xây tường thành thì đã ít lại càng ít.

Xây dựng một tòa thành trì phải hao tốn nhân lực vật lực rất lớn, vận chuyển những khối đá từ nơi rất xa về.

Nên cho dù tường thành đã cũ nát, huyện nha cũng không đủ sức để xây dựng lại.

Nếu như dùng gạch xanh nung chế để xây, thì hao phí cũng lớn như thế.

Có điều tô một lớp xi măng lên bề mặt có thể gia cố, giúp cho tường thành có thể được sử dụng lâu dài, đến lúc đó sẽ có rất nhiều mối kinh doanh chủ động tìm đến.

Ở đây có rất nhiều người dân sống tập trung, để chống lại kỵ binh mã phỉ đến đột kích, nhiều làng cũng xây dựng thành lũy, cũng như thế có thể dùng xi măng để gia cố.

Nhưng ở đây phú hộ ít, cho nên những mối làm ăn mua xi măng xây tường, dùng xi măng tráng bằng đình viện chắc sẽ ít đi nhiều.

Nhưng mà nguyên cả quận Vọng Sa, làm xi măng kinh doanh chỉ có một chỗ này, cũng có thể kiếm được không ít ngân lượng.

Hầu Giang kinh nghiệm phong phú, đầu óc nhạy bén, không cần Giang Long chỉ dạy, cũng tự biết tầm quan trọng của việc bảo mật phương pháp nung chế xi măng.

Sau cùng y chẳng thuê, mà bỏ tiền mua hẳn nô bộc về làm việc.

https://thuviensach.vn

Cái mạng nhỏ của nô bộc bị nắm trong tay chủ nhân, lòng trung thành tất nhiên là đáng tin hơn.

Kinh doanh xi măng bản thân Giang Long cũng muốn làm, hơn nữa sau này có chỗ cần dùng, mình cũng không phải móc tiền ra mua của bọn Hắc Y Vệ.

Lại bận rộn ở trong thành hết một ngày, trời mới tờ mờ sáng ngày hôm sau, Giang Long đã dẫn bọn Đồ Đô hướng thẳng đến Vọng Sa thành.

Giang Long ban đầu còn định đem hai nha dịch khoái ban đi dẫn đường.

Nhưng Phàn Nhân cũng đi theo, y nói thuộc đường đi, nên Giang Long không có đem.

Ra khỏi huyện thành, người lại ít, tốt nhất là không nên đem theo những người không quen thuộc, nếu không lỡ như là tai mắt thám tử của ai đó, thì nguy.

Vừa mới đi ra sực nói, ba người bọn Trình Trạch còn chưa hiểu rõ tình hình trong huyện nha.

Không biết người nào đáng tin, người nào có thân phận gì.

Còn phải đợi một khoảng thời gian nữa, mới có thể thanh lý huyện nha, tống khứ một vài tên.

Đến lúc đó huyện nha mới xem như thực sự nắm rõ trong lòng.

Phải cưỡi ngựa phóng đến Vọng Sa thành, ước chừng phải mất một ngày thời gian, bọn Giang Long trên người có mang lương khô, đến giờ cơm thì lấy nước, ăn hai cái màn thầu miễn cưỡng lấp no bụng xong, lại tiếp tục lên đường.

Trên đường vô sự, đến Vọng Sa thành, thì đã đến hoàng hôn.

https://thuviensach.vn

Giang Long nói ra thân phận, tự nhiên không cần nộp thuế cổng thành, mấy người vào thành đi thẳng đến quan gia dịch trạm ở trong thành.

Quan viên ra ngoài thông thường đều trú ở quan gia dịch trạm, như thế không phải nói là trú ở quan gia dịch trạm thì có thể tiết kiệm được ít tiền, có thể ăn không uống không, mà là vì triều đình mỗi thời mỗi khắc đều muốn nắm rõ hành tung của quan viên.

Thân là mệnh quan triều đình, đi đâu, nhất là đi ra khỏi địa giới mình quản hạt, thì hành tung không thể thoát li sự khống chế của triều đình.

Ở cổng thành đã nói rõ thân phận, lại ở trong dịch trạm của nhà quan, thế là tin tức Giang Long đến Vọng Sa thành đã bị rất nhiều người biết.

Trong phút chốc đã vây diệt sáu bảy trăm mã phỉ, đây tuyệt đối không phải là chuyện nhỏ.

Danh tiếng Hà Hoán lẫy lừng, Giang Long cũng vậy cũng thành người có tiếng tăm.

Cộng thêm thân phận đặc biệt của hắn, hơn nữa mục đích bắt sống mã phỉ rất nhiều người biết đến, cho nên những người chú ý tới Giang Long không hề ít.

Thái thú quận Vọng Sa Bàng Thành An đương nhiên cũng biết tin tức trước tiên.

Lập tức hạ lệnh, cho người giữ ở dịch trạm, âm thầm bảo vệ Giang Long.

Văn Thượng phân phó y, phải gây sự với Giang Long, nhưng tuyệt đối không được làm tổn thương đến tính mạng Giang Long, cũng không thể để Giang Long mất chức, nếu không ai cũng không giữ nổi cái đầu của Bàng Thành An.

https://thuviensach.vn

Cho nên Bàng Thành An mới an bài như vậy.

Trong lòng đương nhiên cũng có buồn bực, Cảnh phủ sớm đã suy tàn, tuy là có kim bài miễn tử trong tay, nhưng đó là thứ quý giá, đối phó với quan viên kinh thành rất hữu dụng.

Nhưng đến nơi rồi, chỉ cần thi hành một mưu kế nhỏ, là có thể lấy mạng Giang Long.

Đến lúc đó không ai tra ra được đã xảy ra chuyện gì.

Thái tử và Giang Long đã kết nút thắt lớn như vậy, sao không trực tiếp lấy mạng Giang Long đi?

Còn đùa bỡn thủ đoạn như vầy?

Người biết được chân tướng sự việc quá ít.

Giờ đến cả Văn Thượng tâm phúc của thái tử còn không biết rõ, thì Bàng Thành An tất nhiên càng không hiểu.

Ở trong dịch trạm, Giang Long rửa mặt trước, rồi ăn một bữa cơm nóng hổi.

Căn cứ vào phẩm vị của quan viên, dịch trạm cung cấp thức ăn miễn phí.

Đương nhiên, muốn ăn ngon cũng có thể gọi thêm thức ăn, nhưng phải trả tiền riêng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Tránh Không Gặp Mặt

Quan viên ra ngoài, bên người phải dẫn theo vài tùy tùng.

Cho nên khẩu phần theo thông lệ, là đủ cho bọn Giang Long no bụng.

Nhưng thức ăn của quan viên và tùy tùng thì phân ra, và cũng chia ngon dở.

Giang Long bèn bỏ ra ít ngân lượng, gọi mấy món ăn mặn đặt lên bàn bọn Đồ Đô.

Trong nhà thì không có gì, có thể không để ý vài chi tiết, nhưng đã ra bên ngoài, thì hành vi làm việc phải coi trọng một chút.

Giang Long là mệnh quan triều đình, ngồi riêng một bàn.

Các tùy tùng thì ngồi bên cạnh dùng cơm.

Phàn Nhân là thường dân, tuy tâm cao khí ngạo, nhưng vào lúc này, cũng ngồi chung với bọn Đồ Đô như thế.

Ở chung mấy ngày, Phàn Nhân và Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, và còn Tần Vũ có được mấy phần giao tình sơ.

Ăn cơm xong, vào phòng khách nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau Giang Long dậy sớm rửa mặt sạch sẽ, rồi luyện thương pháp ở hậu viện dịch trạm, ăn sáng xong cũng không lập tức đi cầu kiến Bàng Thành An.

https://thuviensach.vn

Mà dẫn theo bọn Đồ Đô đi trên đường lớn của Vọng Sa thành.

Làm quen hoàn cảnh địa lý ở đây một chút, đại khái hiểu được thương nghiệp có phồn thịnh không, trị an thì thế nào.

Nửa canh giờ sau, Giang Long nghe ngóng hiểu được rõ ràng, Vọng Sa thành được cai quản có thể nói là rất tốt.

Kinh tế tương đối phát triển, vì thành trì kiên cố cao lớn, khó mà bị đánh hạ, coi như khá an toàn, cho nên rất nhiều thương hiệu lớn đặt cơ ngơi ở trong thành, trên đường lớn hẻm nhỏ lúc nào cũng có bóng dáng người bán hàng rong đi lại rao bán, khá là náo nhiệt.

Trên đường đi chưa bao lâu, Đồ Đô và Phàn Nhân liền phát giác phía sau có đuôi.

Nhắc nhở Giang Long cẩn thận.

Giang Long thì sớm một bước đã phát hiện rồi.

Khi đi ra khỏi cửa dịch trạm, hắn liền phát hiện ra những bóng người đó, luôn đi theo, chẳng qua đã một lúc lâu rồi mà vẫn lấp ló phía xa, không có hành động gì khác, nên đoán những người này, chắc không có ác ý.

Ước chừng đã đi vòng vo trên phố một canh giờ, mặt trời đã lên cao tới ngọn trúc rồi.

Giang Long mới dẫn bọn Đồ Đô đến cửa phủ nha.

Nói rõ thân phận, đi vào phủ nha, Giang Long bèn nhờ sai nha đang trực chuyển lời giúp, nói là mình theo lời triệu tập của Bàng Thành An đã đến đây.

Sai nha cười đón tiếp mời Giang Long ngồi ở nhà kề, nói là đi thông báo.

https://thuviensach.vn

Giang Long ngồi xuống uống trà, đợi chừng một khắc, sai nha mới trở lại, nói có quan viên muốn gặp Giang Long.

Đi theo sai nha đến trước một căn phòng, sai nha đi trước vào trong thông báo, sau đó mời Giang Long vào.

- Vị này là Công tào chủ sự Bành đại nhân.

Sai nha giới thiệu trước một câu với Giang Long.

Công tào chủ sự, với Chủ bộ huyện nha chức trách như nhau, đều ngang bằng chủ quản thư ký quan viên, Giang Long nhậm chức huyện lệnh chưa lâu, Uông Quý đương nhiên không thể xem là tâm phúc, nhưng Bành Hỷ thì do chính tay Bàng Thành An đề bạt, xem như trợ thủ đắc lực của Bàng Thành An.

Ngày thường xử lý rất nhiều công việc trong quận.

Nếu Bàng Thành An bất mãn quan viên nào, nhưng chưa nắm được nhược điểm của đối phương, không tiện đích thân ra mặt, thì có thể cho Bành Hỷ chủ động làm khó dễ.

Có thể nói Công tào chủ sự không phải là quận thủ, nhưng đại diện cho ý của quận thủ.

Hoàn toàn có thể cáo mượn oai hùm.

Có quận thủ làm chỗ dựa, quyền lực đương nhiên là lớn!

Trong quận Vọng Sa, rất ít quan viên dám đắc tội với Bành Hỷ.

Giang Long đi vào phòng, liền chủ động hành lễ vấn an:

- Hạ quan Linh Thông huyện lệnh Cảnh Giang Long, bái kiến Bành đại nhân!

https://thuviensach.vn

Công tào chủ sự là quan chính lục phẩm.

So với Giang Long chính thất phẩm cao hơn hai cấp.

Bành Hỷ thân mặc quan bào, đang ngồi ngay ngắn trước bàn, uống nước trà, thấy Giang Long đi vào, liền đặt tách trà xuống chủ động tiến hai bước chào đón:

- Cảnh đại nhân không cần khách khí, mau mau mời ngồi.

- Tạ ơn Bành đại nhân!

Khi Giang Long ngẩng đầu lên, không đáng tin nhìn Bành Hỷ.

Thấy Bành Hỷ khoảng chừng ba mươi tuổi, da mặt trắng nõn, có vẻ thanh tú, đôi mắt không to rất tinh.

Dáng người không cao, hơi gầy.

Giang Long vừa ngồi xuống, Bành Hỷ liền sai người dâng trà, cười nói:

- Tiểu hầu gia năm ấy dũng quan tam quân, ở Bắc Cương uy danh hiển hách, nhắc đến tiểu hầu gia, ai mà không giơ ngón tay cái lên?

- Bổn quan trong lòng cũng ngưỡng mộ không ngớt, chỉ đáng tiếc không có duyên được gặp một lần.

Nói đến đây, Bành Hỷ nhẹ nhàng thở ra một tiếng, trên mặt lộ vẻ thương tiếc.

Giang Long trong lòng cười thầm, Bành Hỷ là tâm phúc của Bàng Thành An, mà Bàng Thành An thì đang muốn làm khó dễ.

Bành Hỷ đương nhiên không có ý đồ gì.

Không ngờ Bành Hỷ này còn biết diễn kịch.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nghĩ như vậy, trên miệng thì nói vuốt theo mấy câu, tâng Bành Hỷ lên cao.

Bành Hỷ lắng nghe, lông mày hứng khởi muốn bay lên.

Có thể được hậu nhân của Nhân Đồ tướng quân tâng bốc, cho dù có thể đoán ra được là giả tạo, nhưng cũng đáng để Bành Hỷ tự hào rồi.

Giang Long đương nhiên cũng không cho rằng mấy câu nói tốt, thì có thể làm Bành Hỷ ngất ngây.

Nhưng mà người ta thường nói ba câu nói tốt làm tiền sai khiến, không phải là không có lý.

Khen đối phương vài câu, có thể khiến không khí hài hòa một chút.

Đặc biệt là lần đầu gặp mặt, mọi người còn xa lạ, nói vài câu tốt đẹp, thì có thể phá được bầu không khí cứng đờ.

Đây chính là một kỹ xảo giao tiếp.

Giang Long sở dĩ ứng đối như vậy, là vì Bành Hỷ không có vừa gặp mặt liền tỏ thái độ.

Nếu như vừa gặp mặt, Bành Hỷ đã nghiêm mặt, một chút cũng không che giấu, rõ ràng muốn gây phiền phức, vậy thì đương nhiên không cần nhiệt tình gặp phải lạnh nhạt mà thổi phồng đối phương đâu.

Bành Hỷ hình như không có chuyện gì làm, chỉ tán gẫu với Giang Long.

Giang Long mấy lần tỏ ý muốn cầu kiến Bàng Thành An, nhưng đều bị Bành Hỷ nói lãng đi.

Trò chuyện một mạch nửa canh giờ, Bành Hỷ mới ngao ngán vỗ trán nói:

https://thuviensach.vn

- Đều là bổn quan không tốt, không ngờ lại quên Cảnh đại nhân lần này là phụng mệnh Bàng đại nhân đến Vọng Sa thành.

Nói xong, đứng dậy:

- Mời Cảnh đại nhân đợi một lát, bổn quan đi xem Bàng đại nhân có phải bận quá mà quên việc này không.

- Làm phiền Bành đại nhân.

Giang Long vội vàng đứng lên đáp.

Bành Hỷ nhanh chóng bước ra khỏi phòng, Giang Long lại ngồi xuống, âm thầm suy nghĩ, Bàng Thành An rốt cuộc có tính toán gì?

Bây giờ đến Hoàng thượng cũng không dám hạ thủ với mình, vậy thì Thái tử khẳng định là không có gan dám làm hại đến tính mạng mình.

Nhưng mà Bàng Thành An tuy đứng vào trận doanh của Thái tử, nhưng phẩm vị quá thấp, có rất nhiều chuyện cơ mật Bàng Thành An cơ bản không hề biết.

Nếu hiểu sai ý Thái tử, nói không chừng đúng là dám hạ thủ với mình.

Giang Long lúc nào cũng cảnh giác và đề phòng.

Lúc nảy khi uống nước, cũng rất là cẩn thận nhìn qua, không vấn đề mới dám uống vào bụng.

Hắn không biết là Văn Thượng đã hạ lệnh cho Bàng Thành An rất rõ ràng, mới có những suy đoán như vậy.

Nhưng những suy đoán này, cũng không phải không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Dù sao Bàng Thành An chẳng qua cũng chỉ là một Quận thủ nho nhỏ mà thôi, khoảng cách với Thái tử còn rất xa, có lúc bề trên thái độ không rõ ràng, quan viên cấp dưới phải tự mình suy đoán, tình huống hiểu sai ý, thực sự thường xảy ra.

Bàng Thành An gặp được Bành Hỷ, hỏi Bành Hỷ ấn tượng đầu tiên đối với Giang Long thế nào.

Bành Hỷ chỉ nói Giang Long giỏi ăn nói, những thứ khác, đều không thể khẳng định.

Y trước cũng có dò xét, nhưng Giang Long không có đáp, không biết thực là nghe không hiểu, hay giả vờ không nghe ra.

Vì không thể khẳng định, nên y không có nói Giang Long có thể khá khôn khéo.

- Đại nhân, Cảnh phủ đã suy tàn nhiều năm, chúng ta có cần cẩn thận như thế không?

Bành Hỷ không hiểu.

Bàng Thành An nhẹ khoát tay:

- Bổn quan cũng nghĩ như vậy, nhưng Văn đại nhân đã căn dặn, nhất thiết không thể xem thường Giang Long.

Muốn làm khó dễ, vướng tay vướng chân Giang Long, không để cho hắn có thời gian đi làm việc khác.

Tuyệt đối không thể làm tổn thương đến tình mạng, cũng không được hại hắn mất chức. Bằng không cái đầu bổn quan khó giữ!

Nói đến cuối cùng, vẻ mặt Bàng Thành An đã nghiêm lại.

https://thuviensach.vn

Bành Hỷ thì trong lòng lo lắng, biết trong chuyện này sợ là có ẩn tình:

- Hạ quan hiểu rõ.

- Ngươi quay về nói với Giang Long, nói bổn quan hôm nay sự vụ bận rộn, nhất thời rất khó trích thời gian đi gặp hắn, nếu như hắn muốn đợi thì cứ đợi, còn nếu không muốn đợi, thì có thể đi vòng quanh Vọng Sa thành, làm quen nơi này một chút.

Bành Hỷ đáp lời lui ra.

Bàng Thành An thở ra một hơi sâu.

Có chút không thoải mái, y là thượng quan, làm khó thuộc cấp mà phải hao tốn tâm sức.

Đổi lại người khác, Bàng Thành An đã khó chịu mà gọi tới trước mặt, chửi mắng một trận là được rồi.

Giang Long chưa đợi bao lâu, Bành Hỷ vẻ mặt ái nái đã quay lại:

- Thật ngại, để Cảnh đại nhân đợi lâu.

- Bành đại nhân quá khách khí rồi.

Giang Long đứng dậy, sau đó hỏi:

- Không biết Quận thủ đại nhân có thời gian không?

- Bổn quan lúc nãy đi cầu kiến, Bàng đại nhân đang xử lí công vụ, rất là bận rộn, nhất thời e là khó trích được thời gian gặp Cảnh đại nhân.

Bành Hỷ vẻ mặt đầy khó xử:

- Hay là Cảnh đại nhân về dịch phủ trước, đợi Bàng đại nhân làm xong, bổn quan sẽ phái người truyền tin cho Cảnh đại nhân.

https://thuviensach.vn

Hoặc Cảnh đại nhân có thể thả bộ trong Vọng Sa thành, làm quen nơi này một chút.

Đợi sang ngày mai, lại quay lại phủ nha cầu kiến Bàng đại nhân.

- Cũng được.

Giang Long rất sảng khoái:

- Bổn quan trước giờ chưa từng đến Vọng Sa thành, vừa hay có thể xem cảnh quang trong Vọng Sa thành, dưới sự quản lý của Bàng đại nhân.

Bành Hỷ thoạt nghe sửng sốt, vội nói:

- Có cần bổn quan cho người dẫn đường không?

- Không cần đâu.

Giang Long chắp tay cáo từ lui ra.

Nhìn theo bóng Giang Long, Bành Hỷ cau mày, tự nói thầm:

- Chẳng lẽ Cảnh Giang Long này chỉ là một kẻ vô dụng thôi sao?

Sau đó quay về, báo cáo với Bàng Thành An.

Đi ra khỏi cổng huyện nha, Giang Long cau mày.

Bàng Thành An rốt cuộc là muốn gì?

Tại sao tránh mặt không gặp?

Hắn đương nhiên không biết Hoàng thượng đã hạ ý chỉ, phải làm khó dễ hắn, kéo dài thời gian, để nghĩ ra một cách đối phó với báo Cường Thịnh.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm nay, Giang Long dẫn theo bọn Đồ Đô đi khắp hẻm nhỏ đường lớn của Vọng Sa thành.

Hai ngày tiếp theo, Giang Long vẫn không gặp được Bàng Thành An.

Bành Hỷ toàn nói, Bàng Thành An rất bận, không rút được thời gian.

Giang Long thế mới có chút lo lắng, ở huyện Linh Thông hắn còn rất nhiều việc phải làm, đâu có thể ở mãi Vọng Sa thành?

Hơn nữa đến khi bộ lạc dị tộc xác nhận tin tức xong, e rằng sẽ lập tức tấn công vào huyện Linh Thông.

Hắn phải ở thị trấn trấn giữ mới được.

Nhưng Bàng Thành An là thượng quan, tránh mặt không gặp, hắn không thể bất chấp mà xông vào.

Ngày hôm nay, Giang Long ở phòng khách dịch trạm nghĩ cách, bên ngoài chợt vang lên tiếng ồn.

Hắn lập tức đứng dậy, đi ra khỏi phòng.

Vì trong đó có tiếng của Tần Vũ, đợi hắn ra cửa, Tuyết Nguyên cũng hý lên.

Đồ Đô luôn gác ở trước cửa, theo Giang Long đi nhanh ra hướng chuồng ngựa ở hậu viện.

- To con, đừng tưởng ngươi cao ráo, lực lưỡng một chút, quân gia sẽ sợ ngươi!

Một quân sĩ mặc áo giáp, trong tay cầm roi da, cơ bản là không xem Tần Vũ ra gì.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Chủ Quản Binh Tào

Quân sĩ đầu không cao, thấp bé tráng kiện, trên người khôi giáp đầy đủ, thần sắc kiêu ngạo, lớn tiếng quát mắng khiển trách với Tần Vũ:

- Lặp lại lần nữa, hai con ngựa này quân gia coi trọng, ngươi nói bao nhiêu, quân gia trả cho ngươi! Đừng trừng mắt, bằng không dù ngươi có nói cao thế nào, quân gia cũng sẽ lấy roi đánh ngươi!

- Không bán!

Tần Vũ đứng ở gần chuồng ngựa, nơi này là thành Vọng Sa, y không muốn gây chuyện với Giang Long, cho nên cố gắng thu sự tức giận lại. Ở phía sau y, Tuyết Nguyên và Hắc Thụy thần tuấn đều táo bạo đi tới đi lui, trong mũi phát ra những tiếng thở phì phì.

- Không bán?

Quân sĩ thấp bé thấy Tần Vu lạ mặt, lại thấy Tần Vũ không dám tức giận thì càng tỏ ra kiêu ngạo:

- Ngươi có biết quân gia ta là thân binh của ai không? Là thân binh của Đô úy quận Vọng Sa Khương đại nhân đấy!

Thái Thú Bành Thành An này là nhân vật số một, Đô Úy Khương Kỳ là nhân vật số hai.

- Vậy thì sao?

Tần Vũ nhíu mày, vẫn cự tuyệt:

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ thân binh của Đô úy đại nhân thì có thể cứng rắn tranh đoạt hay sao?

- Ôi, ơ?

Quân sĩ thấp bé kêu lên một tiếng kỳ quái:

- Muốn chụp mũ cho quân gia của ta à? Đô úy đại nhân là thanh quan quang minh chính đại, dĩ nhiên không chấp nhận người bên cạnh mình cứng rắn tranh đoạt tài vật của dân chúng, nhưng hai con ngựa này của ngươi...cao lớn thần tuấn như vậy, vừa nhìn là biết mua được từ trong tay dị tộc.

Nói tới đây, quân sĩ thấp bé không có ý tốt nheo mắt lại nhìn chằm chằm Tần Vũ. Nhưng Tần Vũ vẫn không chịu khuất phục, tựa như không nghe được ý vị trong đó. Quân sĩ thấp bé rất bất mãn, nói đến mức này rồi, tên cao to trước mặt này là ngốc thật hay là giả vờ nghe không hiểu đây?

Mua được từ trong tay dị tộc là có thể định đó là hành vi buôn lậu. Mà buôn lậu vật phẩm, ngựa, triều đình có thể trực tiếp thu lại đấy. Đến lúc đó còn phải phạt tiền bạc vì hành vi buôn lậu, cũng định tội sung quân.

Nói đến đây thì dừng lại, quân sĩ thấp bé là muốn Tần Vũ ý thức được sự lợi hại, nhả bán hai con ngựa này cho gã. Nhưng Tần Vũ vẫn không tiếp lời.

- Thật can đảm!

Lại đợi một lúc, vẫn không thấy Tần Vũ mở miệng, quân sĩ thấp bé thẹn quá hóa giận:

- Quân gia ta hoài nghi hai con ngựa này của ngươi là lén mua từ trong tay dị tộc, hiện tại mau cùng quân gia nhà ta đi một chuyến đến cửa nha môn đi!

https://thuviensach.vn

Dứt lời, lập tức tiến lên xô đẩy Tần Vũ, nhưng không hề dắt ngựa đi. Dưới tình huống bình thường là phải dắt ngựa đi theo đấy, tới nha môn mới xem như có chứng cứ. Nhưng Tuyết Nguyên và Hắc Thụy quá mức thần tuấn, mà nha môn lại không thuộc quản lý của Khương Kỳ.

Nếu như là ở ngoài thành, quân sĩ thấp bé có thể trực tiếp đưa người đến quân doanh, quân đội có quyền bắt giữ thẩm vấn đối với người buôn lậu. Nhưng cuối cùng lại không áp giải tiểu thương đến nha môn, để phủ nha bên này định tội. Ở trong quá trình thẩm vấn, đương nhiên là có thể làm chút động tác nhỏ rồi. Hơn nữa nếu Khương Kỳ lên tiếng, như vậy cho dù là công khai lấy đi hai con ngựa này, người khác cũng không thể làm gì được.

Giờ phút này ở trong thành, quân sĩ thấp bé không dám dắt ngựa đi theo, bằng không bị những quan viên khác nhìn thấy, trong đầu nảy sinh lòng tham thì hai con ngựa này cũng sẽ bị người khác cướp đi.

- Ngươi thật sự là thân binh bên cạnh Khương đại nhân?

Đột nhiên, một tiếng hừ lạnh vang lên, quân sĩ thấp bé theo bản năng nghiêng đầu nhìn lại, lập tức sắc mặt trở nên trắng bệch, thân thể trong nháy mắt cứng ngắc, sau đó thì không dám chậm trễ, vội vàng bước nhanh về phía trước quỳ một gối xuống:

- Bái kiến Đỗ đại nhân!

Người tới mặc quan bào, thân hình cao lớn uy vũ, chính là Đỗ Uy – chủ quản Binh Tào quận Vọng Sa.

Trong triều có lục bộ, huyện nha có lục phòng, trong quận thì có lục tào. Phẩm cấp giống với chủ quản Công Tào, chủ quản Binh Tào cũng cũng là lục phẩm. Đỗ Uy là quan viên chưởng quản quân sự trong phủ nha, mặc dù là thủ hạ của Bàng Thành An, nhưng trên thực tế y thân cận với Khương Kỳ hơn.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An muốn thi thánh nhân giáo hóa, coi thường võ tướng hơn, bình thường không hòa hợp với Đỗ Uy. Tuy nhiên chủ quản Binh Tào là quan viên lục phẩm, không phải là Bàng Thành An nói miễn có thể miễn. Nhất định phải nắm được sai lầm lớn mà Đỗ Uy phạm phải, sau đó bắt thẩm vấn, sau khi có kết quả, lại thông qua Lại bộ hạ công văn rút chức vụ này. Mà do ai để bổ sung chỗ trống, cũng là do quan viên Lại bộ tiến hành đề bạt điều phái. Quan viên chính lục phẩm không phải là chức quan nhỏ, không thể do Quận thủ định đoạt.

Chủ quản Binh Tào nhất định là do võ tướng đến đảm đương, Bàng Thành An vừa rồi chưa chọn được người thích hợp để đề cử, đến lúc đó người tới khẳng định sẽ không hợp giống như Đỗ Uy và Bàng Thành An, cho nên Bàng Thành An cũng lười tiêu phí tâm tư và tinh lực để lật đổ Đỗ Uy.

Đỗ Uy lạnh lùng liếc nhìn quân sĩ thấp bé, cảm thấy hơi quen mắt, xem ra không phải giả mạo khẽ hất ống tay áo:

- Trở về tự mình lĩnh phạt!

- Vâng!

Quân sĩ thấp bé tuy rằng nhận tội rồi, nhưng sắc mặt vẫn có chút do dự.

Tại địa phương Bắc Cương này, hơn nữa lại là nhậm chức trong quân, một con ngựa tốt đối với võ tướng mà nói thật sự vô cùng trân quý. Có tọa kỵ tốt chẳng những có thể bảo vệ được tính mạng, hơn nữa có thể làm cho thực lực không có căn cơ của võ tướng tăng lên mấy thành.

Quan Vũ trong Tam quốc Diễn Nghĩa, sở dĩ lợi hại như vậy là nhờ dựa vào ngựa Xích Thố. Nhan Lương, Văn Sú đều là vì Quan Vũ cưỡi mã khoái Xích Thố mà bị chém giết trở tay không kịp. Bằng không với chiến lực thật sự của hai người, cho dù không địch lại Quan Vũ cũng không thể bị chết

https://thuviensach.vn

dưới đao của Quan Vũ. Cùng lắm đánh không lại thì sau đó xoay người chạy trốn.

Vũ lực của Nhan Lương, Văn Sú được đánh giá là khá lớn, nhưng cũng sẽ không bại bởi Trương Cáp. Trong Hà Bắc Từ Đình Trụ, Nhan Lương và Văn Sú đều xếp hạng trước Trương Cáp, mà Trương Cáp còn là một trong Ngũ tử Lương tướng thủ hạ của Tào Tháo. Trương Cáp giao thủ với Trương Phi, tuy rằng không địch lại nhưng có thể giữ được tính mạng.

Tóm lại vật cưỡi tốt cùng thần khí trong tay luôn được võ tướng cực kỳ coi trọng.

Quân sĩ thấp bé là thân binh của Khương Kỳ, thân binh dĩ nhiên là trung thành và tận tâm với chủ tướng của mình, trên chiến trường, chủ tướng gặp nguy hiểm, thân binh sẽ dùng thân thể để chắn vũ khí, khi nhìn thấy ngựa tốt thì muốn ép đoạt mua về, tặng cho Khương Kỳ cũng là điều hợp tình hợp lý.

- Cút!

Đỗ Uy nhìn thấy, lập tức gầm lên:

- Đây là tọa kỵ của Cảnh đại nhân, tân Huyện lệnh huyện Lĩnh Thông. Mà Cảnh đại nhân, còn là hậu nhân duy nhất của Nhân Đồ tướng quân!

Chỉ khi không ở trước mặt Giang Long, đại đa số người đều kính nể Cảnh Hiền, đều gọi ông là Nhân Đồ tướng quân. Xưng hô này phải có khí phách rất nhiều, tuy nhiên ngay trước mặt Giang Long nói ra sẽ có vẻ không tốt lắm, cho nên ở trước mặt Giang Long, đều gọi là Tiểu Hầu gia.

Hầu tước của Cảnh phủ đã bị triệt tiêu, cho nên Tiểu Hầu gia chính là chỉ Cảnh Hiền, không phải là chỉ Giang Long.

Lúc này, Giang Long vừa lúc đuổi tới.

https://thuviensach.vn

Quân sĩ thấp bé nghe vậy rõ ràng giật mình kinh hãi, uy danh của Nhân Đồ tướng quân y dĩ nhiên là biết, thậm chí một số chiến tích của Cảnh Hiền khi còn sống y đều có thể đọc làu làu. Hôm nay thật sự là mắt bị mù, lại dám cứng rắn mua ngựa của hậu nhân Cảnh Hiền.

Quân sĩ thấp bé vội vàng xin lỗi Tần Vũ, sau đó xấu hổ mà đi.

- Hạ quan Cảnh Giang Long huyện lệnh Linh Thông tham kiến đại nhân.

Từ trên quan bào có thể nhìn ra, quan viên trước mắt phẩm cấp cao hơn mình, cho nên Giang Long chủ động làm lễ chào hỏi.

Đỗ Uy nghe vậy vội vàng đáp lễ:

- Cảnh đại nhân xuất thân danh môn, không cần khách khí như thế.

- Còn phải đa tạ đại nhân hỗ trợ giải quyết xong phiền toái.

- Việc nhỏ thôi.

Hai người bắt chuyện vài câu, Giang Long hỏi, lúc này mới hiểu được người trước mắt là chủ quản Binh Tào quận Vọng Sa. Đi vào trong phòng khách, dâng trà lên, sai người ra ngoài hết, Đỗ Uy mới biểu lộ thân phận, nói:

- Năm đó Tiểu Hầu gia từng có ân cứu mạng bản quan, đêm qua bản quan nhận được thư của Trình tiên sinh, cho nên lúc này mới chủ động tìm đến tận cửa.

Trình tiên sinh, đương nhiên là chỉ Trình Trạch rồi.

Sau khi Giang Long nghe xong, lại khách khí nói vài câu, sau đó nói về khó khăn trước mắt:

https://thuviensach.vn

- Chẳng hiểu tại sao, Bàng đại nhân tránh mặt không gặp, mà trong huyện nha, bản quan còn rất nhiều việc phải làm, không thể dừng lại ở thành Vọng Sa.

Đỗ Uy nghe vậy nhíu mày suy nghĩ, một lát sau cười nói:

- Thật khéo quá, quân sĩ lúc trước từng là thân binh bên cạnh Khương Đô úy, mà vấn đề khó khăn cần giải quyết này chỉ có tìm Khương Đô úy mới hóa giải tốt được.

Hai người ra khỏi dịch trạm, lập tức đi về hướng quân doanh ngoài thành.

Đỗ Uy muốn dẫn Giang Long đi gặp Khương Kỳ.

- Khó trách quân sĩ kia cứng rắn muốn mua tọa kỵ của Cảnh đại nhân, con ngựa này thật là thần tuấn!

Nhìn Giang Long ngồi lên Tuyết Nguyên, Đỗ Uy tán thưởng, tiếp đó lại nhìn sang Hắc Thụy, nói:

- Con hắc mã này, ở trong quân đội Bắc Cương cũng không tìm được con ngựa nào sánh bằng.

- Tổ phụ và gia phụ của hạ quan đều yêu thích sưu tầm ngựa tốt.

Giang Long cười khẽ giải thích một câu.

Đỗ Uy gật đầu đáp lại:

- Việc này bản quan từng nghe nói tới, ngựa tốt bực này, dù có tiền, nhưng không có vận khí cũng không gặp được đấy.

Sau khi ra khỏi cửa thành, đoàn người gia tăng tốc độ.

https://thuviensach.vn

Quân doanh trú đóng ở cách ngoài thành Vọng Sa hơn hai mươi dặm, chỉ chốc lát là đến nơi. Đỗ Uy và Khương Kỳ rất thân thiết, thường xuyên đến đại doanh, nói ra thân phận của Giang Long xong, binh sĩ coi giữ ngoài quân doanh lập tức đi vào thông báo.

Chỉ chốc lát, không ngờ Khương Kỳ chủ động ra đón, hơn nữa ánh mắt đầu tiên là đặt lên người Giang Long cẩn thận đánh giá một lượt, tuy nhiên một lát sau, trong ánh mắt toát lên tia thất vọng. Tuy rằng sức khỏe Giang Long dần tốt lên, nhưng vẫn không coi là cường tráng.

Khương Kỳ thấy thân hình Giang Long hơi gầy, hiển nhiên thất vọng, năm xưa Cảnh Hiền anh dũng vô song bực nào chứ, đáng tiếc hậu nhân lại nhậm chức quan văn.

- Nói vậy vị này chính là hậu nhân của Cảnh Tiểu Hầu gia, Cảnh Giang Long?

Khương Kỳ tuổi gần năm mươi, bên thái dưỡng đã có nhiều điểm sương trắng, mặc dù gọi thẳng tên Giang Long, nhưng uy vọng và kinh nghiệm lý lịch bày ra ở nơi này, chẳng những không có lễ phép, xưng hô như vậy, ngược lại càng thân cận hơn.

Giống như bề trên đối đãi với vãn bối nhà mình.

- Ra mắt Khương Đô úy!

Giang Long vội vàng cung kính làm lễ chào hỏi.

Mặc dù ấn tượng ban đầu của Khương Kỳ về Giang Long khá thất vọng, nhưng cũng sẽ không xem nhẹ Giang Long. Tuy rằng Cảnh phủ không bằng năm xưa, nhưng ở Bắc Cương, mặc dù Giang Long chỉ là một văn nhân, cũng có thể điều động được năng lượng khổng lồ. Chỉ có điều Giang Long mới tới, hơn nữa lại không phải địa vực mà năm xưa Cảnh Hiền

https://thuviensach.vn

nhậm chức. Bằng không với khả năng của một Quận Thủ, đúng là không làm khó được Giang Long.

Giống như trưởng bối, Khương Kỳ tiến lên, thân thiết đỡ Giang Long lên, cười ha hả nói:

- Đi, chúng ta đi vào nói chuyện.

Trong quân doanh hết thảy đơn sơ, tiến vào lều lớn ngồi xuống, chỉ cấp cho mỗi người một ly trà thô ráp. Trong chén trà chỉ ngâm và vụn lá trà nhỏ.

Khương Kỳ nâng chung trà lên, há miệng uống một hơi cạn sạch, tay to quệt qua khóe miệng một chút, lau nước đọng tràn ra. Đỗ Uy là người luyện võ, cũng làm giống như thế. Giang Long không phải là người hay nói, so với người khác thì yếu ớt hơn, cũng uống một hơi cạn sạch, nhưng hương vị trà này thật sự không ngon lắm, khá chát.

Đỗ Uy là người có tính cách ngay thẳng, sau vài câu khách khí thì nói ra vấn đề nan giải mà Giang Long gặp phải.

- Hạ quan đích thật là có nhiều việc phải làm, không thể đợi mãi ở nơi này được.

Giang Long bất đắc dĩ nói.

- Đơn giản!

Khương Kỳ đứng thẳng lên:

- Bổn tướng dẫn ngươi đi phủ nha!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Thích Hợp Nhất

Tính tình của Khương Kỳ vô cùng thẳng thắn, nói làm là làm, nhanh gọn, dứt khoát, quyết đoán, lập tức khoác thêm khôi giáp, tuy khôi giáp lau sáng như tuyết, nhưng mặt ngoài nhiều chỗ có dấu vết gồ ghề, hiển nhiên đã dùng rất lâu rồi. Khương Kỳ lập tức lên ngựa dẫn đám người Giang Long đi thẳng đến thành Vọng Sa.

Ra khỏi quân doanh, Khương Kỳ mới nhìn thấy trong tay Giang Long cầm một trường thương có chùm tua rua màu đỏ.

Lúc tiến vào quân doanh, muốn gặp Đô úy Khương Kỳ, nhất định phải để lại vũ khí, bằng không nếu chẳng may người đến là thích khách thì làm sao? Binh khí mà Khương Kỳ sử dụng là một thanh Môn phiến đại đao, khá nặng, cho nên chỉ lúc trên chiến trường ông ta mới mang theo, còn ở tình huống bình thường ông ta chỉ dùng yêu đao ở bên hông.

Lại liếc mắt đánh giá Giang Long một cái, thấy thân hình Giang Long gầy gò, tuy rằng nhận định hắn hắn là không tập võ, cầm thương chỉ là giả vờ giả vịt, nhưng Khương Kỳ vẫn hơi tò mò, hỏi:

- Cháu từng luyện tập võ nghệ chưa? Nhớ năm xưa Tiểu Hầu gia ở trong quân Bắc Cương, một cây Tử Kim Bàn Long thương gần như không có đối thủ, khi đó bổn tướng là thủ hạ của Tiểu Hầu gia, sợ là không qua được hai mươi chiêu.

- Luyện được vài năm rồi ạ.

https://thuviensach.vn

Giang Long nói dối. Thân thể này vốn nhiều bệnh, căn bản chưa từng luyện võ ngày nào. Mà kiếp trước lúc hắn còn nhỏ cũng từng đi theo lão viện trưởng luyện võ, cũng đã luyện võ hơn hai mươi năm rồi.

Thanh âm vừa dứt, Giang Long lập tức vung tay vẽ ra mấy đóa hoa thương.

Người ngoài xem náo nhiệt, người trong nghề nhìn ra môn đạo.

Tuy rằng Giang Long chỉ tùy tay xuất vài chiêu nhưng ánh mắt của Khương Kỳ vẫn sáng lên.

Nhẹ nhàng thoải mái như thế, nhưng có thể xuất ra ba đóa thương hoa, có thể thấy được Giang Long có chút bản lĩnh thật sự. Dùng thương, phải tấn công kẻ địch chưa chuẩn bị, khiến họ khó phòng, lại xuất ra thương hoa, khiến mũi thương giống như đầu rắn độc, di chuyển bất định, làm cho kẻ địch không biết ngươi khi nào thì ra tay, cũng làm cho hoa mắt không nhìn ra quỹ tích của mũi thương.

Hơn nữa, chính là hạ thủ phải chuẩn! Rắn cắn con mồi, đầu không ngừng lay động, nhưng lại sẽ không cắn lầm..Thương cũng giống như vậy, mũi thương lúc ẩn lúc hiện, thương hoa rung càng nhiều, cho thấy công lực phát ra càng thâm hậu, khi ra tay cũng càng chính xác.

- Quả nhiên không hổ là hậu nhân của Tiểu Hầu gia.

Khương Kỳ đột nhiên cười ha ha.

Đỗ Uy cũng cười khẽ, đều nói hổ phụ vô khuyển tử, quả nhiên không giả.

- Trên đường đến Bắc Cương nhậm chức...

https://thuviensach.vn

Giang Long đem chuyện khi áp vận đội ngũ gặp phải mã phỉ, đã cùng với quân đội mang theo tiêu trừ toàn bộ mã phỉ đại khái kể lại một lượt, cũng nói rõ mình ở trên chiến trường giết không ít mã phỉ.

Không phải thổi phồng bản thân, mà là để gây thiện cảm với Khương Kỳ và Đỗ Uy.

Hai người đều là võ tướng, dĩ nhiễn không thích quan văn chỉ coi trọng quản lý chính sự. Nói mình từng luyện võ nghệ lại đã giết mã phỉ, lập tức kéo lại quan hệ thân cận hơn, cho thấy hắn cùng một loại người với Khương Kỳ và Đỗ Uy.

Quả nhiên, không ngoài dự tính của Giang Long, ánh mắt của Khương Kỳ và Đỗ Uy nhìn Giang Long đã thân thiết hơn rất nhiều.

Lúc trước họ hoàn toàn là vì nể mặt mũi của Cảnh Hiền đã mất mới giúp Giang Long đấy. Sau khi hàn huyên một lúc về sự tích bao vây tiễu trừ mã phỉ, Khương Kỳ không tự chủ được ném ánh mắt ở trên Tuyết Nguyên, liên tục tán thưởng.

Từ lúc ra khỏi quân doanh ông ta đã ngạc nhiên về sự thần tuấn của Tuyết Nguyên, nhưng vẫn luôn kìm chế không nhìn nhiều. Ông cũng là người yêu ngựa, nhìn thấy ngựa tốt sẽ không kìm nén nổi ý nghĩ muốn có trong tay. Thậm chí có lúc, sẽ dùng chút thủ đoạn không trong sáng để đoạt lấy. Bằng không thân binh của ông vì sao dám ban ngày ban mặt muốn ép mua Tuyết Nguyên và Hắc Thụy trong tay Tần Vũ chứ?

Tuy nhiên lại nói, tại địa phương Bắc Cương này, võ tướng dùng chút thủ đoạn nhỏ đoạt ngựa tốt, thật sự chỉ là chuyện nhỏ. Mặc dù người bị đoạt ngựa có chút thiệt thòi, nhưng cho dù bẩm bám quan viên thanh liêm nơi đó, quan viên cũng sẽ không truy cứu đến cùng, nhiều lắm là đòi tiền bán ngựa cho người đó mà thôi. Thật sự nơi này chiến dịch thường xuyên, nên tọa kỵ tốt cực kỳ quan trọng đối với võ tướng. Một con ngựa tốt, đôi khi

https://thuviensach.vn

không chỉ bảm đảm tính mạng cho võ tướng, thực lực còn được nâng cao. Hơn nữa có đôi khi có thể khiến võ tướng lập nhiều kỳ công. Kỳ công đủ để quyết định thắng bại của toàn bộ chiến dịch. Cho nên võ tướng ham muốn ngựa tốt và thần binh, thực sự không phải lỗi lớn.

Khương Kỳ cưỡi một con Tảo hồng mã, bốn chân ngựa tráng kiện hữu lực, tuy rằng cũng là ngựa tốt, nhưng kích thước lưng có vẻ hơi dài rộng, hình thể rõ ràng là không cân xứng, trên bụng cũng có chút tạp mao. Kích thước lưng dài rộng, cho thấy sức mạnh lớn, có thể vận chuyển lực mạnh. Nhưng tốc độ sẽ chậm chạp, hơn nữa sự chịu đựng cũng có sự chênh lệch, không thiện chạy đường dài.

Con ngựa này đừng nói so sánh với Tuyết Nguyên, chỉ so sánh với Hắc Thụy cũng kém mấy bậc liền.

- Bổn tướng cưỡi con ngựa này đã nhiều năm, tuy rằng cũng có thể tìm được con tốt hơn, nhưng so sánh ra nó lại thích hợp với bổn tướng nhất, bổn tướng lực lớn...

Khương Kỳ thong thả nói, trong giọng nói mơ hồ truyền thụ kinh nghiệm cho Giang Long.

Giang Long tất nhiên là nghiêm túc nghe, học tập nhiều thứ.

Có câu nói rất đúng, tốt nhất, không nhất định là thích hợp nhất.

Con Tảo Hồng mã này tư chất trung thượng, thích hợp với Khương Kỳ nhất.

Tính tình Khương Kỳ táo bạo, mỗi lần gặp chiến dịch thường xuyên xông lên trước nhất, mặc dù hiện tại đã trên năm mươi tuổi nhưng tính tình và phong cách tác nhiên căn bản là không thay đổi được. Tảo Hồng Mã rất giống ông ta, khởi bước thật nhanh, mang theo một sức mạnh vô địch mạnh mẽ xông tới, như là tên bay không quay đầu lại được.

https://thuviensach.vn

Nhưng thể lực của Khương Kỳ có hạn, qua một trận thì lập tức héo rũ. Nếu xung quá mạnh, thời gia lại dài, lâm vào trong quân địch như vậy, rất khó có thể quay trở về. Mà tính nhẫn nại của Tảo Hồng mã tương đối kém, căn bản không xông được quá xa, sau đó tốc độ sẽ giảm xuống. Như vậy liền khiến cho Khương Kỳ nóng nảy không có khả năng xâm nhập vào trong quân địch. Giai đoạn đầu thân thể có lực khí võ nghệ không kém, Khương Kỳ có thể đánh kẻ thù hoa rơi nước chảy, mà đợi khi khí lực của ông ta dần dần tiêu hao, bởi vì không thể lao ra qúa xa, thân binh cùng với quân sĩ dưới tay có thể từ phía sau đuổi theo, bảo vệ ông ta vào giữa, sẽ không bởi vì không có khí lực, mà bị địch nhân thừa cơ chém giết.

Ngược lại, nếu đổi lại là vật cưỡi rất tốt, vật cưỡi ngay từ đầu nghe mệnh lệnh của ông ta, dùng sức xông về phía trước. Cuối cùng lâm sâu vào trong vòng vây địch rồi. Mà một lát sau, ông ta vừa không có khí lực, thân binh và quân sĩ cũng không thể đuổi theo kịp, vậy khẳng định là có kết cục loạn lưỡi phân thây rồi.

Giang Long không có kinh nghiệm lãnh binh tác chiến, mà Khương Kỳ lại có kinh nghiệm phong phú.

Ngoại trừ điểm này, Khương Kỳ còn nói rất nhiều. Giang Long thu hoạch không ít. Đỗ Uy nghe, cũng bị khơi gợi nên hứng thú, đem kinh nghiệm của mình nói ra.

Đỗ Uy cũng là người trải qua chiến trường đấy, mỗi khi gặp chiến dịch trọng đại, quan binh địa phương phụ cận đều bị điều động đi chiến trường. Giang Long cũng rất nghiêm túc lắng nghe, những kinh nghiệm này đổi lại người khác có khả năng phải chịu thiệt nhiều mới có thể học được, cảm nhận được, vô cùng quý báu.

Khương Kỳ và Đỗ Uy không phải là ai cũng truyền thụ kinh nghiệm cho người đó. Mà có một số ít người, có lẽ chính vì không có những kinh nghiệm này, kết quả phải bỏ mạng trên chiến trường.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, cùng với Tần Vũ, còn có thân binh của Khương Kỳ và Đỗ Uy, dọc đường đi phân chia cảnh giới tứ phía, đề phòng ngựa có thích khách đột nhiên đánh lén.

Chỉ chốc lát đã tiến nhập vào thành Vọng Sa.

Khương Kỳ và Giang Long nói chuyện với nhau rất vui vẻ, mặc dù đa số là ông nói, Giang Long nghe, nhưng ông ta thấy Giang Long thật sự ham học, không uổng phí mình có ý tốt dạy bảo, cảm thấy vô cùng cao hứng, có thể truyền thụ một chút kinh nghiệm cho hậu nhân của Nhân Đồ tướng quân, đây cũng là một chuyện vinh quang đối với bản thân ông. Rất giống Nhân Đồ tướng quân năm xưa, chỉ khác chính là lúc Cảnh Hiền đi vào Bắc Cương, đã là một thân bản lĩnh giỏi, mà Giang Long hiện tại rất non nớt, tuy nhiên không phải lo lắng, chỉ cần chịu khó học tập, không kiêu ngạo, không tự mãn, không tự đại, sẽ có một ngày có thành tựu.

Đi vào trong thành, mọi người thẳng tiến tới hướng phủ nha. Nhưng khi tiếp cận phủ nha, một bóng người đột ngột xuất hiện ngăn cản phía trước.

Giang Long ghìm ngựa, dừng ngựa lại, ánh mắt nhìn bóng người phía trước, chính là quân sĩ thấp bé lúc trước ở trạm dịch ép mua Tuyết Nguyên và Hắc Thụy trong tay Tần Vũ.

- Đại nhân không xong rồi!

Quân sĩ thấp bé giờ phút này thần sắc kích động, quỳ một chân trên đất, không còn chút kiêu ngạo như lúc trước nữa.

- Mắt chó mù của ngươi để đi đâu vậy, lão tử rõ ràng còn ở đây, cái gì không xong rồi?

Khương Kỳ trừng mắt thô bạo nói tục, tức giận mắng chửi ngay trên đường:

https://thuviensach.vn

- Đợi rút về quân doanh, xem lão tử thu thập ngươi thế nào!

Quân sĩ thấp bé rụt cổ, khẩn trương giải thích:

- Không phải nói đại nhân ngài không xong, mà là nói Trần Bách hộ bị bắt kia, nói cái gì cũng không thả, còn bảo dù ngài có đến vị công sai đó cũng sẽ không nể tình, nói là Bàng đại nhân đã ra tử mệnh ai dám thả người, sẽ chém đầu người đó.

Sắc mặt của Khương Kỳ trầm xuống.

- Bàng đại nhân quyết định, muốn giết Trần Bách Hộ. Đại nhân, ngài mau nghĩ biện pháp đi.

Quân sĩ thấp bé dập đầu, trên trán lập tức xanh tím.

- Đồ khốn khiếp này...

Sau trầm mặc một lúc lâu, Khương Kỳ đỏ mặt lên mắng to một tiếng.

Đỗ Uy nhíu mày.

Giang Long nghe nghe lại có chút hiểu được.

Thủ hạ của Khương Kỳ là một Bách Hộ phạm tội bị bắt, Khương Kỳ muốn bảo vệ, nhưng quan viên phủ nha ngại Bàng Thành An nhúng tay nên không dám thả người.

Khương Kỳ mắng không ngừng, hơn nữa nghĩ gì mắng đó, lung tung lộn xộn, căn bản không có chủ đề và suy nghĩ.

Cũng khó làm cho Giang Long có thể nghe rõ được thêm.

- Đi, đi phủ nha.

https://thuviensach.vn

Mắng to một chút, lồng ngực cũng giải tỏa được lửa giận, tâm tình của Khương Kỳ cũng bình phục một chút.

Quân sĩ thấp bé nghe vậy lập tức đứng lên, sắc mặt cũng lộ vẻ kích động.

Nhưng Khương Kỳ lại giơ roi ngựa chỉ vào y, quát:

- Lão tử đi phủ nha, trước tiên giới thiệu Cảnh đại nhân đi gặp Bàng đại nhân, ngươi ngoan ngoãn đi theo sau lão tử, nếu dám nhiều lời lung tung, lão tử lấy roi quất chết ngươi!

- Vâng!

Quân sĩ thấp bé khẩn trương trả lời, đồng thời sắc mặt tỏ vẻ hết sức khổ sở, gã đương nhiên có thể nhận ra Giang Long và Tần Vũ.

Không biết hai người có cáo trạng tướng quân nhà mình hay không?

Trong lòng quân sĩ thấp bé bất an không yên.

- Khương đại nhân, nếu sự việc cấp bách...

Lúc này Giang Long mở miệng.

Nhưng bị Khương Kỳ trực tiếp phất tay cắt ngang:

- Đều do đồ khốn kiếp kia không hăng hái tranh giành, sai đích thật là y sai, hơn nữa phạm lỗi thật sự, không nhanh chóng chạy về quân doanh còn đứng đó để phủ nha đến bắt, chết tiệt! Chạy về quân doanh xem, lão tử dám ai đến quân doanh bắt y? Làm thủ hạ của lão tử lâu như vậy, không ngờ không học được chút khôn khéo của lão tử! Đáng ở trong lao ngục nếm khổ sở!

Khương Kỳ nói xong, lại tiếp tục chửi, thật sự là thói quen. Nhưng nói xong những lời cuối thanh âm đã hạ xuống, còn kèm theo tia bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Xem ra sự việc không nhỏ, ông ta cũng không nắm chắc có thể cứu được người ra.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Thư Đúng Lúc

Giang Long nghe ra sự bất đắc dĩ của Khương Kỳ, trong lòng không kìm nổi sự tò mò, đang định mở miệng hỏi.

Giờ phút này tâm trạng Khương Kỳ không tốt, đổi lại người khác hỏi, với tính khí nóng nảy hẳn ông ta sẽ trừng mắt mắng một trận, trút cơn tức lên kẻ đui mù đó. Nhưng lúc này ông chỉ liếc nhìn Giang Long một cái, khẽ thở dài, không hề giấu diếm nói ra.

Lúc này Giang Long mới hiểu được chuyện gì xảy ra.

Trần Bách Hộ từng là thân binh bên người Khương Kỳ, bởi vì tuổi trẻ, khá có bản lĩnh, rất được Khương Kỳ thưởng thức, cho nên năm đó khi Khương Kỳ gần năm mươi đã muốn để Trần Bách Hộ đang làm Đại đầu binh, thừa dịp mình còn tại vị vài năm, liền đề bạt lên làm Trần Bách Hộ.

Thân binh đồng nghĩa với tư binh của võ tướng, là muốn võ tướng tự tiêu tiền của mình để bồi dưỡng đấy. Triều đình sẽ không cấp bổng lộc cho, hơn nữa đại đa số là ký văn tự bán mình, là gia nô của võ tướng. Số lượng thân binh triều đình cũng không quy định cứng nhắc, hào môn thế gia dĩ nhiên là có nhiều tư binh. Mà từ Đại Đầu binh một bước lên võ tướng thì thân binh sẽ ít đi.

Muốn thân binh bán mạng cho mình, không chỉ nắm giữ văn tự bán mình là được, còn phải cấp nơi ở, trang bị vũ khí khôi giáp, cấp ăn uống, đây là một chi tiêu không hề nhỏ, ngoại trừ khiến thân binh trung thành với mình, mặt khác còn phải khắc khổ huấn luyện đề cao thực lực vân vân, cũng phải chi tiêu thật lớn.

https://thuviensach.vn

Cho nên võ tướng bình thường căn bản nuôi dưỡng không tới vài thân binh.

Trần Bách Hộ cực kỳ trung thành và tận tâm của Khương Kỳ, Khương Kỳ đề bạt gã dĩ nhiên là có ưu đãi lớn. Đợi sau khi Khương Kỳ lui vị, đến lúc đó Trần Bách Hộ có thể chiếu cố hậu nhân của Khương Kỳ.

Khương Kỳ chỉ là một võ tướng, cũng không có tước vị, hậu đại không thể thế tập.

Ngay từ đầu Trần Bách Hộ đã không để Khương Kỳ thất vọng, lập nhiều công lao, Khương Kỳ thuận lý thành chương đề bạt gã từ Đại Đầu binh lên làm Bách Hộ.

Sau khi lên làm Bách Hộ nếu lại liên tiếp lập nhiều công lao, đề bạt lên làm Thiên hộ cũng không xa. Nhưng đúng lúc này, trong nhà Trần Bách Hộ xảy ra chuyện.

Cha mẹ Trần Bách hộ chết sớm, là đại ca, đại tẩu đã nuôi gã khôn lớn. Về sau trong nhà thật sự khó khăn, Trần Bách Hộ mới viết giấy bán thân, làm thân binh cho Khương Kỳ.

Sau đó mấy năm, đại ca của Trần Bách Hộ bệnh chết, trong nhà cũng chỉ còn lại quả tẩu và hai cháu nhỏ. Lại nói đến đại tẩu của gã vô cùng xinh đẹp, hơn nữa luận tuổi cũng vừa mới ba mươi, tất nhiên là muốn tái giá đấy. Tuy rằng Trần Bách Hộ trông coi nhà chị dâu, phát bổng lộc nuôi cả nhà chị dâu, nhưng cuộc sống của phụ nhân góa bộ vẫn hết sức gian nan. Sau lại còn có bề trên trong nhà đề nghị để Trần Bách Hộ chưa lập gia đình nối tiếp cưới đại tẩu. Như vậy phụ nhân đã có chỗ dựa rồi, Trần Bách Hộ cũng coi như có nhà của mình.

Đề nghị vừa đưa ra, hai người đều không phản đối.

https://thuviensach.vn

Địa phương Bắc Cương này tất cả mọi người đều nhìn thấy sinh tử, cho nên rất nhiều chuyện được nhìn nhận rộng mở hơn rất nhiều. Trần Bách Hộ là thân binh bên cạnh Khương Kỳ nhiều năm, trải qua chiến trận vô số, có mấy lần thiếu chút nữa chết trận sa trường rồi. Bởi vậy cách nhìn càng rộng mở hơn. Người sống cả đời cũng chỉ có vài chục năm, để ý nhiều thứ như vậy làm gì? Cảm thấy cưới chị dâu vào cửa, vừa có thể bảo vệ chị dâu không bị người ngoài ức hiếp, lại có thể khiến hai cháu trai có cha, là một chuyện tốt.

Nhưng hôn kỳ càng ngày càng đến gần, lại có chuyện không hay xảy ra. Chị dâu của Trần Bách Hộ vào thành mua đồ, bị một tên ăn chơi trác táng trong thành nhìn trúng, muốn cưới về nhà làm tiểu thiếp, kết quả chị dâu của Trần Bách Hộ thà chết chứ không theo, treo cổ tự tử bỏ mình. Tên nhà giàu ăn chơi trác táng không biết thân phận của chị dâu Trần Bách Hộ, nếu biết Trần Bách Hộ từng là thân binh của Khương Kỳ chắc chắn sẽ không dám làm xằng bậy. Chỉ nghĩ đó chỉ là dân chúng bình thường, nên không coi trọng.

Kết quả sự việc rơi vào trong tai Trần Bách Hộ, Trần Bách Hộ trực tiếp đơn thân độc mã, giết gã con ông cháu cha trong nhà. Chẳng những giết gã, hơn nữa còn chém giết đả thương nhiều người thân và nô bộ trong nhà của con ông cháu cha đó. Sau khi giết người, Trần Bách Hộ không trốn đi, kết quả bị sai dịch huyện nha bắt, nhốt vào đại lao.

Hộ nhân gia kia ở quận Vọng Sa cũng có chút thế lực, nhiều người từng nhậm chức trong triều đình, loại chuyện lớn bậc này dĩ nhiên là muốn lấy tính mạng của Trần Bách Hộ. Khương Kỳ là nhân vật số hai tại quận Vọng Sa, không ai dám không duyên cớ mà đắc tội. Nhưng trong nhà chết nhiều người, thì không thể nhẫn nhịn được, dù Khương Kỳ lên tiếng, gia đình kia cũng muốn chém đầu Trần Bách Hộ.

Sau đó Khương Kỳ muốn đến phủ nha, muốn cứu Trần Bách Hộ ra, nhưng Bàng Thành An đột nhiên nhúng tay vào, quan viên phủ nha bởi vậy

https://thuviensach.vn

mà không dám có động tác nhỏ gì.

Tuy rằng Bàng Thành An và Khương Kỳ ngày bình thường không hợp, nhưng ngoài mặt vẫn luôn hết sức khách khí không động chạm lẫn nhau, không có nguyên nhân đặc thù tại sao Bàng Thành An muốn nhúng tay vào chuyện đó chứ?

Giang Long nghi hoặc, mở miệng hỏi.

- Còn không phải họ Bàng kia muốn dạy cái gì mà gì nhân nghĩa liêm sỉ, trong đó có chứng minh, em chú và chị dâu không thể lập gia đình đấy...

Khương Kỳ nói:

- Chết tiệt, ở địa giới Bắc Cương này nào có nhiều chú ý như vậy? Em chú cưới chị dâu, bác cưới em dâu, đây chẳng phải là chuyện rất bình thường sao? Đặt tại dị tộc, con trai cưới mẹ cũng có thể làm đấy!

Thật ra loại hiện tượng này cũng có nguyên nhân thực tế. Một là nơi này người đọc sách ít. Hai là nơi Bắc Cương hoang vắng, đi đâu tìm được người thích hợp phù hợp để cưới đây? Ba là khốn cùng, hôn sự là phải tốn chi phí đấy, còn phải mời bà mối, bày tiệc rượu, sửa tân phòng, tóm lại là cưới một người vợ về nhà vậy là tiền của tích tụ mấy chục năm sẽ phải xài hết.

Em chú cưới chị dâu, hoàn toàn có thể bớt nhiều thứ. Mời được vài thân thích đức cao trọng vọng đến, uống chén rượu mừng, thu thập phòng ở một chút, như vậy tiệc hôn sự coi như là qua.

Những nguyên nhân này Giang Long ít nhiều có thể lý giải.

Hiểu nguyên nhân Bàng Thành An nhúng tay, Giang Long cũng nhíu mày, đích thật là hơi khó làm. Trần Bách Hộ muốn lấy đại tẩu, Bàng Thành An này thi hành chính sách tại quận Vọng Sa, mà gia đình kia nhất định là

https://thuviensach.vn

đi cửa sau, đề nghị Bàng Thành An ra mặt. Bàng Thành An không biết thì thôi, biết rồi, dĩ nhiên là phải nhúng tay vào trong đó. Trong chuyện này, bản thân Trần Bách Hộ không chiếm lý đấy, bởi vì sau khi phát sinh án mạng, phải giao y cho nha môn xử lý. Tự mình giết đến cửa, có lý cũng biến hành không có lý.

Tuy nhiên đối với Bàng Thành An nhúng tay vào mà nói, sự kiện bản thân không chiếm lý thì không có gì để nói rồi.

Nếu không tại sao người nào cũng mơ ước làm quan chứ? Kẻ bề trên, dĩ nhiên là có ưu thế, cùng đặc quyền của mình. Sự việc vào khoảng giữa đúng sai, kẻ bề trên mở miệng, nói là đúng, chính là đúng, nói là sai, đó là sai. Cho dù trắng đen điên đảo, dân chúng bình thường cũng chỉ có thể nghe theo. Đây đúng là một việc đau đầu, Giang Long nhất thời cũng không nghĩ ra biện pháp ứng đối.

Đoàn người sắp tới cửa phủ nha môn, đột nhiên lại có người ngăn phía trước.

- Cảnh đại nhân, đây là thư của ngài.

Người đến là một quân tốt trong dịch trạm quan phương, lúc trước có người đem thư đến dịch trạm, nhờ mang thư chuyển cho Giang Long, nói sự việc khẩn cấp, quân tốt biết Giang Long mỗi ngày đều phải đến phủ nha một chuyến, cho nên liền chờ ở chỗ này.

Giang Long đã gặp qua quân tốt này, nhẹ nhàng gật đầu.

Đồ Đô xuống ngựa nhận thư, lại chuyển cho Giang Long, tiện tay ném cho quân tốt kia một khối bạc lớn để đuổi đi.

Quân tốt cất bạc vào người, sau khi nói tạ ơn vui vẻ rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Lúc này Giang Long mới chậm rãi mở thư ra, sau khi mở ra đọc một chút, trên mặt nở nụ cười.

Phong thư này tới thật là đúng lúc! Thư là do Đại Lệ Ti gửi đến, nội dung trong đó là hai quan viên tham ô làm trái pháp luật.

Sự kiện rõ ràng, chứng cớ vô cùng xác thực. Mà hai người kia lại là thân tín mà gần đây Bàng Thành An đề bạt lên.

- Khương đại nhân, Trần Bách Hộ được cứu rồi.

Giang Long nói xong, đưa thư cho Khương Kỳ.

Khương Kỳ mặc dù là người thô lỗ, nhưng vẫn biết chữ đấy. Nhận thư xong đảo qua rất nhanh, Khương Kỳ bật cười ha hả.

- Đi, chúng ta vào phủ nha!

Trong nháy mắt, Khương Kỳ đã không còn lo lắng gì nữa.

Tháo bỏ binh khí xuống, Giang Long theo sự giới thiệu của Khương Kỳ lập tứ đi vào phòng xử lý chính sự của Bàng Thành An.

Nửa đường gặp Đỗ Uy, nhưng Đỗ Uy cũng không dám ngăn Giang Long lại. Ai không biết tính tình Khương Kỳ nóng nảy thô bạo chứ? Chỉ cần phẩm cấp không cao hơn Khương Kỳ, Khương Kỳ không vui, có thể dùng roi quất người đấy. Loại người thô kệch như này, căn bản là không nói đạo lý với người khác. Cho nên Đỗ Uy trực tiếp làm như không thấy Giang Long, vội vàng đi về hướng phủ nha của mình, nghĩ muốn trốn ra ngoài.

Khương Kỳ muốn gặp Bàng Thành An, Bàng Thành An dù phẩm cấp cao, cũng không thể không gặp.

Tuy nhiên Bàng Thành An lại không nghĩ tới Khương Kỳ sẽ mang quan viên trẻ tuổi tiến vào. Đợi khi quan viên trẻ tuổi kia mở miệng giới thiệu,

https://thuviensach.vn

sắc mặt Bàng Thành An trong nháy mắt trở nên âm trầm.

Thành Biên Nhượng gây phiền toái cho Giang Long, không cho Giang Long có tinh lực làm việc gì, cho nên y gọi Giang Long vào thành Vọng Sa, tính toán kéo dài thời gian. Nhưng không ngờ, lão khốn Khương Kỳ này lại dẫn Giang Long đến đây.

- Ngươi chính là Huyện lệnh Linh Thông mới nhậm chức, Cảnh Giang Long?

Đã gặp người, dĩ nhiên là không thể không gặp, Bàng Thành An sau khi thầm trừng mắt với Khương Kỳ, giọng điệu lạnh lùng hỏi.

- Chính là hạ quan.

Giang Long cung kính lên tiếng trả lời. Mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, ở ngoài mặt vẫn phải biểu hiện đầy đủ lễ nghĩa đấy.

- Vừa lúc bản quan muốn gặp ngươi, thì ngươi đã tự đến.

Da mặt của Bàng Thành An cũng hơi dày chút đấy, bảo Khương Kỳ và Giang Long ngồi xuống, tiếp tục nói:

- Thật ra lần này gọi ngươi tới thành Vọng Sa, là muốn nói ngươi về việc huyện học, ba năm thi hương một alàn, nhưng trong huyện Linh Thông học sinh đủ tư cách tham gia khoa thi cũng quá ít...

Làm quan, sẽ làm quan, có thể làm quan, đều là có thể nói sẽ nói đấy. Nâng cao quan điểm, tùy tiện mở miệng, phát ngôn, là có thể dùng giờ để mà tính. Bàng Thành An cũng giống như vậy, tuy nhiên chỉ nói về huyện học mà thôi nhưng mà lải nhải không dứt, khiến Giang Long ngáp dài chán ngán. Nhưng ở trong này hắn vẫn cố nén không ngáp, bằng không chính là coi rẻ thượng quan, bất kính với thượng quan.

https://thuviensach.vn

Ước chừng nửa canh giờ, đổi năm chén trà nhỏ Bàng Thành An mới dừng lại. Giang Long vội vàng ngồi thẳng lên. Bàng Thành An lại nói vài câu, dặn dò Giang Long về mộ binh hai gã huấn đạo, làm trợ thủ cho Phan Văn Trường, Giang Long rời khỏi.

Sau khi ra khỏi phủ nha, đám người Giang Long quay về dịch trạm, tính toán sáng mai trở về huyện Linh Thông.

Sở dĩ Bàng Thành An nói nửa ngày như vậy, thật ra cũng bởi muốn làm khó Khương Kỳ. Khương Kỳ là người thô lỗ, tính tình ngay thẳng táo bại, bình thường nghe người đọc sách nói chuyện luôn cảm thấy giày vò khổ sở.

Y mượn Giang Long báo thù Khương Kỳ. Hơn nữa Bàng Thành An cũng nhớ rõ sự việc Trần Bách Hộ, cố ý muốn làm Khương Kỳ sốt ruột. Nhưng hôm nay Khương Kỳ cũng kết sức kiên nhẫn, dường như hóa thân thành thế ngoại cao nhân, vẫn tĩnh tọa, nhắm hờ mắt uống trà, ngược lại khiến Bàng Thành An có chút bất ngờ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Chỉ Nhận Đao Trong Tay

Tuy nhiên Bàng Thành An vẫn cảm thấy buồn bực và phỏng đoán.

Giang Long đã đứng dậy cáo từ rồi, Khương Kỳ vẫn ngồi yên chưa đi, có thể thấy được ông ta không phải chỉ vì dẫn Giang Long tới đây. Còn có chuyện, như vậy tám chín phần là vì cầu xin cho Trần Bách Hộ rồi.

Bàng Thành An nhúng tay vào, đương nhiên đã hỏi rõ ràng, biết Khương Kỳ khá coi trọng Trần Bách Hộ. Tuy rằng y không qua lại với Khương Kỳ, nhưng nếu không phải Trần Bách Hộ muốn kết hôn với đại tẩu, khác biệt với phương châm nhân nghĩa liêm sĩ mà y dạy bảo thực thi, y thật sự là không thể không bắt Trần Bách Hộ.

Khương Kỳ không phải dễ chọc đấy. Có cừu oán tất báo! Trần Bách Hộ lại là người mà ông ta coi trọng, nếu đã chết, khẳng định phải cắn ngược lại một cái.

Trước mắt, Bàng Thành An ở quận Vọng Sa thế lực và ảnh hưởng còn hơi kém Khương Kỳ một chút. Đến lúc đó Khương Kỳ không thể bắt Bàng Thành An, nhưng tâm phúc dưới tay của Bàng Thành An dĩ nhiên sẽ trở thành mục tiêu trả thù của Khương Kỳ.

Khương Kỳ tục tằn, lúc điên lên không hề nói đạo lý. Đương nhiên, Khương Kỳ cũng có chỗ khôn khéo, phạm lỗi đều có thể giải quyết. Sai lầm lớn tuyệt đối không phạm vào đấy. Hoặc là phạm vào, nhưng tuyệt đối sẽ không cho người ta bắt được nhược điểm. Cùng tranh đấu gay gắt với Khương Kỳ nhiều năm, Bàng Thành An sớm đã tìm hiểu tính cách con

https://thuviensach.vn

người của Khương Kỳ, cũng chính vì như thế mới hiểu được Khương Kỳ cực kỳ lợi hại và khó chơi.

Bàng Thành An đã không hy vọng bản thân mình sẽ đuổi Khương Kỳ xuống đài được, mỗi lần đấu với Khương Kỳ y đều không chiếm được thế thượng phong, cho dù là có lúc có chiếm được thế thượng phong, sau đó Khương Kỳ cũng sẽ không dựa theo lối mòn mà ra bài, còn lấy lại được danh dự, cho nên chỉ có thể chờ, đợi khi Khương Kỳ sáu mươi tuổi, tự nhiên sẽ phải cáo lão hồi hương.

Đến lúc đó thừa dịp tân Đô úy tới nhậm chức, chưa quen thuộc địa phương này, y sẽ nắm hoàn toàn quận Vọng Sa trong tay.

- Khương đại nhân.

Bàng Thành An không nói gì nữa, Khương Kỳ nhắm lại tĩnh tọa, trầm mặc một lát, Bàng Thành An muốn bỏ mặc Khương Kỳ một lúc, nhưng Khương Kỳ vẫn như trước không nổi nóng chút nào, cuối cùng lại là y không kìm chế nổi, chủ động mở miệng:

- Có chuyện gì không?

- Bàng đại nhân đã đoán được rồi đấy.

Khương Kỳ nghe vậy, chậm rãi mở mắt.

- Trần Bách Hộ?

- Không sai.

- Hắn đã giết ba người, chém tám người bị thương, bản quan cho là hắn đáng chết.

Bàng Thành An hừ lạnh.

https://thuviensach.vn

Khương Kỳ nghe vậy mở to hai mắt, quát to:

- Nguyên nhân sự việc Bàng đại nhân đã điều tra rồi, nếu việc này phát sinh trên người bổn tướng, tuyệt đối sẽ ra tay diệt tuyệt cả nhà tên kia.

- Quốc có quốc pháp, gia có gia quy, người kia phạm pháp, dĩ nhiên có nha môn theo luật mà làm việc.

Bàng Thành An đã sớm biết tính tình thô bạo của Khương Kỳ không chịu nói đạo lý, nhưng vẫn không nhẫn nhịn được nói:

- Ngươi cũng là quan viên trong triều, sao lại nói ra những lời như thế? Tự mình ra tay giết người trả thù? Nếu người nào cũng như vậy, chẳng phải là xã hội loạn hết rồi sao? Ngươi nghĩ thiết lập nên quốc pháp là để làm gì?

- Bổn tướng chỉ nhận đại đao trong tay, không có nó, bổn tướng không biết đã chết bao nhiêu lần rồi.

Khương Kỳ khinh thường liếc nhìn, lấy ra thư, ném lên bàn trước mặt Bàng Thành An.

- Ngươi nhìn đi, sau đó nói xem có nên thả Trần Bách Hộ về quân doanh hay không.

- Hừ, ngươi tự tìm chỗ dựa vững chắc, bản quan...

Bàng Thành An không phục cầm thư, vừa liếc qua một cái liền giống như con vịt bị bóp cổ họng, thanh âm khựng lại, khẩn trương cúi xuống đọc, sau đó sắc mạt trở nên xanh mét.

Hai tên khốn kiếp này! Không ngờ lại lòng tham không đáy như thế, ngang nhiên làm trái pháp luật!

Đáng chết!

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An xiết chặt nắm tay, đợi khi đọc đến đoạn cuối cùng, lửa giận trong ngực ngút trời.

Bởi vì hai người kia không những tham lam, hơn nữa còn âm thầm liên lụy cả y. Chuyện hai người này phạm phải, tựa như có chút liên quan đến y. Làm như y là người đứng sau sai khiến.

Bàng Thành An như sắp nứt mắt rồi. Y hận không thể đem hai người này bầm thây vạn đoạn. Y căn bản không biết gì cả, nhưng sự việc mơ hồ lại do y làm chủ, hơn nữa quan trọng là...hai người kia là do y đề bạt, là tâm phúc của y, nếu sự việc bị vạch trần, đến lúc đó ai sẽ tin tưởng lời biện bạch của y? Đây quả nhiên là bùn rơi vào đũng quần, không phải phân cũng là phân!

Đầu óc Bàng Thành An chuyển động thật nhanh, âm thầm suy nghĩ hậu quả. Cuối cùng rút ra, cho dù đến lúc đó Văn Thượng tướng còn tin y, đứng về bên y, kiên định bảo vệ y.

Nhưng thanh danh của y ở quận Vọng Sa cũng đã xấu rồi. Uy vọng vất vả tích góp vài năm sẽ bị hủy hết. Đến lúc đó khẳng định không cai trị được quận Vọng Sa nữa, sẽ khiến cho cấp trên thất vọng, đến lúc đó kết cục là bị điều đến một địa phương hẻo lánh nhậm một chức quan nhàn tản, sau này sẽ rất khó lại một lần nữa phục khởi.

Bàng Thành An đủ kinh nghiệm lý lịch, vả lại rất trung thành và tận tâm với Thái Tử, chỉ có khiếm khuyết là thiếu chiến tích. Qua vài năm nữa, Khương Kỳ thoái lui, chính là cơ hội để Bàng Thành An đại triển quyền cước, tuyệt đối có cơ hội từng bước thăng chức. Từ Quận thủ lên tới quan to nhị tam phẩm, dần dần tiến vào trung tâm quyền lực bên cạnh Thái Tử cũng vô cùng có khả năng. Cho nên hiện tại Bàng Thành An rất không cam lòng bị cấp dưới liên lụy, rồi bị rớt đài.

Khương Kỳ nhìn sắc mặt khó coi của Bàng Thành An mà vô cùng vui sướng.

https://thuviensach.vn

Chẳng phải ngươi thanh cao đó sao?

Chẳng phải ngươi thích giảng quốc pháp đó sao?

Giảng tiếp đi?

Có thể quân pháp bất vị thân, diệt trừ hai thủ hạ của mình đi. Tuy nhiên đến lúc đó chỉ sợ ngay cả bản thân ngươi cũng nói không sạch nữa. Buôn lậu muối cấp cho dị tộc, âm thầm mua ngựa, lại bán qua tay chiếm lợi nhuận lớn, nhưng gần đây lại khó lường nhất không ngờ câu kết với mã phỉ, cướp muối và ngân lượng phân phối cho huyện Linh Thông.

Không thể không nói Đại Tệ Ti thủ đoạn giỏi, năng lượng tổ chức rất lớn, không ngờ đã tra xét nhanh ra kết quả như vậy. Mà lúc này đây giao thư cho Giang Long, một là để Giang Long phòng bị hai thủ hạ của Bàng Thành An âm thầm hạ độc thủ. Hai là muốn Giang Long lợi dụng nội dung trong thư, thong dong trở về huyện Linh Thông.

Trong mắt Đại Lệ Ti, Quận Thủ Bàng Thành An này thật chẳng là gì cả. Nhưng sự thật là, lấy thân phận Huyện lệnh Linh Thông hiện tại của Giang Long, dùng việc này để uy hiếp Bàng Thành An là có chút hơi mạo hiểm, không biết lượng sức. Phải biết rằng Bàng Thành An là lãnh đạo trực tiếp của Giang Long, có nhiều biện pháp để bố trí đưa Giang Long vào chỗ chết. Vừa lúc do Khương Kỳ cầm thư ra mặt, Bàng Thành An lại không có biện pháp nào để đấu với Khương Kỳ đấy.

Nhìn thấy thần sắc tức giận của Bàng Thành An, Khương Kỳ hết sức vui sướng, tuy nhiên vẫn không hề châm chọc khiêu khích lửa cháy đổ thêm dầu, bằng không nếu chẳng may Bàng Thành An quá xấu hổ, liều mạng, như vậy thì không cứu được Trần Bách hộ rồi.

Khương Kỳ vẫn rất coi trọng Trần Bách Hộ đấy. Qua mười mấy năm nữa, nói không chừng Trần Bách Hộ có thể lăn lộn lên chức Đô Úy. Còn nữa, năng lực của Bàng Thành An cũng khá bình thường, Khương Kỳ tự tin

https://thuviensach.vn

có thể áp chế y được. Nếu sự việc không vạch trần, Bàng Thành An bị thủ hạ làm liên lụy mà bị điều đi, đổi lại một văn thần khác đến, vậy thì làm sao?

Cho nên mọi sự lưu lại một con đường! Không cần làm quá mức. Lưu lại Bàng Thành An, có được chứng cứ vô cùng xác thực này trong tay, sau này Bàng Thành An là nắm trong tay ông ta rồi, sẽ không làm được gì đấy.

- Bổn tướng cáo từ!

Không cần phải nói nhiều lời, Bàng Thành An tự biết nên làm gì, Khương Kỳ đứng dậy rời khỏi.

Bàng Thành An không nghĩ tới Khương Kỳ sẽ không làm khó dễ mình, tuy nhiên y cũng không phải là kẻ ngu, chỉ suy nghĩ một chút là hiểu tính toán của Khương Kỳ, không khỏi âm thầm cắn chặt răng, sau một lúc lâu, khẽ thở một ngụm khí trọc từ trong lồng ngực ra.

Kết quả này, Bàng Thành An cũng có thể nhận.

Vốn y tự biết mình không đấu lại được Khương Kỳ, chỉ chờ khi Khương Kỳ cáo lão hồi hương thì mới tiếp tục phục khởi. Hiện tại cho dù nhược điểm nắm trong tay Khương Kỳ thật ra cũng giống nhau. Hơn nữa Bàng Thành An dù sao cũng là tâm phúc Văn Thượng, thậm chí ở chỗ Thái tử cũng có chuẩn bị, không phải vạn bất đắc dĩ Khương Kỳ chắc sẽ không vạch trần việc này ra. Bằng không bản thân Bàng Thành An tuy rằng khó thoát khỏi kết quả bị rớt đài, nhưng Khương Kỳ cũng phải chịu lửa giận trả thù của Văn Thượng cùng Thái tử.

Lẳng lặng ngồi ở trên ghế, Bàng Thành An tự hỏi cân nhắc, cuối cùng, tâm tình dần dần bình phục.

- Người đâu.

https://thuviensach.vn

Sai dịch trực ngoài cửa lập tức đi vào, quỳ một gối xuống:

- Đại nhân, có việc xin phân phó.

- Thả Trần Bách Hộ ra.

- Vâng.

Sai dịch lập tức lên tiếng trả lời, sau đó vội vàng đi ra, đợi đi xa rồi mới bực bội.

Trần Bách hộ là thủ hạ đắc lực của Khương Đô úy, Bàng Đại nhân lại không hòa hợp với Khương Đô úy, trước đó Bàng đại nhân nhúng tay muốn chém đầu Trần Bách Hộ, sao lúc này lại đổi ý? Ngẫm lại Khương Kỳ vừa rời khỏi, sai dịch cảm thấy đầu óc hỗn loạn.

Khương Kỳ ra khỏi phủ nha, lên ngựa, không trở về quân doanh mà là đi về hướng trạm dịch.

Đỗ Uy nhậm chức Phủ Nha nội, chính là thủ hạ của Bàng Thành An, hơn nữa hai người không hợp, lúc trước tất nhiên đi phủ nha là không tốt, Đỗ Uy đi cầu xin căn bản là vô dụng, đến lúc đó còn bị Bàng Thành An khiển trách, cho nên nửa đường chuyển hướng đi dịch trạm, chờ tin tức.

Giang Long trở về, nói với Đỗ Uy ngày mai mình có thể quay về huyện Linh Thông rồi, sự việc đã giải quyết, hai người tâm trạng vui sướng ngồi bàn tiệc chờ Khương Kỳ.

Đợi khi Khương Kỳ tươi cười đi vào, ba người ngồi xuống, vừa ăn uống vừa hàn huyên.

- Hôm nay ít nhiều nhờ phong thư của Giang Long, bằng không đầu của Trần Bách Hộ khó mà bảo toàn.

https://thuviensach.vn

Khương Kỳ nói xong kính Giang Long một ly. Giang Long liên tục khách khí.

- Thư gì?

Lúc ấy Đỗ Uy đã tách ra hai người, đi đến dịch trạm cho nên không biết. Khương Kỳ và Đỗ Uy có quan hệ tốt, bằng không khi Giang Long gặp vấn đề khó khăn, Đỗ Uy cũng sẽ không tìm Khương Kỳ hỗ trợ, nên ông ta không hề giấu diếm, đem nội dung bức thư cho Đỗ Uy biết.

Đỗ Uy nghe xong, cảm thấy giật mình, hai người kia lá gan không nhỏ, y đương nhiên cũng hiểu rõ chuyện của Trần Bách Hộ, sau đó nói:

- Trần Bách Hộ được cứu rồi.

- Ừ!

Lúc này tâm tình của Khương Kỳ rất tốt, bưng chén rượu lớn liên tục chạm cốc với Giang Long. Giang Long không dám uống nhiều, lại ngại từ chối, chỉ có thể giả bộ tửu lượng kém, một chút đã say. Khương Kỳ và Đỗ Uy đều tửu lượng giỏi, vẫn uống đến khi sắc trời sẩm tối, lúc này mới tính tiền ra về.

Một đêm bình yên.

Sáng hôm sau, đoàn người Giang Long cưỡi ngựa ra về. Bởi vì đoàn người gia tăng tốc độ, cho nên lúc xế chiều đi tới bên ngoài huyện thành Linh Thông. Ở ngoài thành, nhóm mã phỉ đang cực khổ đào sông đào bảo vệ thành, qua vài ngày đã có chút quy mô rồi. Năm trăm dân cường tráng và Tuần Kiểm ti năm mươi người cũng đều khắc khổ huấn luyện.

Giang Long đi qua hỏi thăm, sau đó trở lại huyện nha. Tẩy sạch bụi đất trên người, đầu tiên hắn tìm Trình Trạch, tìm hiểu tình hình thị trấn trong thời gian mình không có mặt.

https://thuviensach.vn

Trình Trạch báo cáo, những chuyện khác không có gì, trọng điểm nói về đám mã phỉ này. Bởi vì tối không được ăn no, cho nên không ngoài dự liệu có mã phỉ gây rối, đoạt đồ ăn của đồng bạn dẫn đến phát sinh hỗn loạn.

Sau đó cho quân tới nghiêm trị, quân côn không có tác dụng, mà dùng roi da thì chỉ co rút lại một chút. Mấy chục quân côn đánh, không chết cũng phải nằm tĩnh dưỡng một thời gian. Roi da đánh thì đau, nhưng không bị thương gân cốt. Sau khi đánh xong, vẫn phải phạt mã phỉ đi đào sông đào bảo vệ thành. Nhiệm vụ không thành thì không được ăn cơm.

Qua một thời gian dạy dỗ, đám mã phỉ này vô cùng e ngại huyện nha, ngoan ngoãn nghe lời hơn.

Giang Long đối với phương thức xử lý này vô cùng hài lòng.

Lúc này nhân sự khan hiếm, có rất nhiều chuyện phải làm, không thể để mã phỉ gây loạn được.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Nắm Trong Lòng Bàn Tay

Mã phỉ trên cơ bản cũng dễ dàng dạy dỗ hàng phục, Giang Long không cần phải quá để tâm tới. Lúc trước ở ngoài thị trấn, nhìn tiến độ đào móc sông đào bảo vệ thành hắn cũng khá hài lòng, lại nghe Trình Trạch giảng giải một chút về chính sự, sau đó Giang Long rời đi.

Sau khi quay trở lại phòng mình, Giang Long đã viết xong toàn bộ sự việc bao vây tiễu trừ mã phỉ, sau đó cho vào phong thư đưa cho Đồ Đô, phái người mang tới Cảnh phủ.

Sắc trời bắt đầu tối, ăn xong cơm tối, Giang Long không khiến Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc gác đêm. Trong phòng đốt lên đèn dầu, hắn đợi không bao lâu thì Hầu Giang đi vào.

Giang Long bảo Hầu Giang ngồi xuống, rót trà, hỏi:

- Xi măng đốt chế ra được không?

- Đã dựa theo phương pháp đốt chế ra, tuy nhiên trữ lượng không nhiều lắm.

Hầu Giang đáp ngay, y dấn thân vào môn hạ Cảnh phủ, cho nên những dặn dò của Giang Long, y không dám trì hoãn đấy.

- Trình tự đốt chết xi măng, nhóm thợ thủ công làm thuần thục chưa?

Giang Long lại hỏi.

- Rồi ạ.

https://thuviensach.vn

Hầu Giang gật đầu đáp:

- Hai ngày có thể ra một lần hàng.

Giang Long chỉ bảo:

- Ngày mai đưa toàn bộ đến ngoài thành bắc, coi như là huyện nha mua.

Lại trao đổi thêm vài câu, Giang Long đưa cho Hầu Giang ngân phiếu ba lượng, bởi vì đốt chế xi măng phải dùng tiền, cho nên Hầu Giang không hề cự tuyệt. Trong tay y đích thật là không có bạc, số lượng ba ngàn lượng này tuy rằng khá nhiều, mà trong tay có tài chính sung túc mới không bởi vì phát sinh chuyện ngoài ý muốn mà làm trễ nải việc mà Giang Long giao phó.

Sau khi Hầu Giang ra về, Giang Long lên giường nghỉ ngơi, ngày mai còn có rất nhiều chuyện phải giải quyết.

Tuy nhiên lúc này, Đại Lệ Ti đột nhiên được lão bà dìu đi vào. Sau khi đi vào phòng, lão bà ngẩng lên thản nhiên nhìn Giang Long, lui ra thuận tay đóng cửa lại.

- Có việc gì sao?

Ánh mắt Giang Long đánh giá Đại Lệ Ti một lượt, trong mắt có chút kinh ngạc.

Bởi vì Đại Lệ Ti rõ ràng là ăn mặc rất quyến rũ, còn trang điểm, khiến cho làn da trắng hồng, hàng mi cong cong, lộ ra chiếc cổ cao dài mượt mà, trên người chỉ mặc một chiếc váy tơ mỏng manh. Váy tơ hoàn toàn không thể che hết cơ thể, bộ ngực cao ngất phập phồng, vô cùng quyến rũ ánh nhìn của người khác, khiến người ta kích động chỉ muốn nắm trong tay để thưởng thức, tuy rằng đèn không quá sáng, nhưng vẫn mơ hồ thấy yếm đỏ ở bên trong.

https://thuviensach.vn

- Đêm nay ngươi phối hợp với ta một chút đi.

Đại Lệ Ti vừa nói vừa đi tới gần Giang Long, tay thì cởi dây lưng lụa bên hông. Hai mắt Giang Long nóng lên, theo bản năng muốn nhìn cảnh xuân sau khi Đại Lệ Ti cởi quần áo, nhưng vẫn không mất đi hoàn toàn lý trí, ngoài miệng hỏi:

- Có ý gì?

- Vì để tổ chức tin tưởng, ngươi đã bị ta quyến rũ mê hoặc đến thần hồn điên đảo, có thể nắm ngươi trong lòng bàn tay, bởi vậy đêm nay ta phải ngủ lại trong này.

Đại Lệ Ti vừa nói chuyện, đã tới gần Giang Long, đưa tay phải ra, nhẹ nhàng đặt trước ngực hắn. Giang Long cúi đầu nhìn vào bên trong vạt áo của Đại Lệ Ti, chỉ thấy hai bầu ngực tròn đầy.

- Không có biện pháp nào khác sao?

- Sao vậy, ngươi không thích tư sắc của ta sao?

Đại Lệ Ti khẽ cười phóng đãng đầy mị hoặc, ngón tay thon dài không chịu yên vuốt ve ngực hắn:

- Cũng không sao, ta đã là tàn hoa bại liễu, không sánh bằng Thiếu phu nhân trong phủ.

Đối với mỹ mạo của Lâm Nhã, Đại Lệ Ti và Điệp Hương phu nhân đều giống nhau, không hề phục đấy. Càng là nữ nhân mỹ mạo thì càng để ý tới dung mạo của mình, thấy nữ nhân khác xinh đẹp, sẽ không kìm nổi mà so sánh, phân cao thấp. Giang Long biết đạo lý này, cho nên lúc này tuyệt đối không thể nói Lâm Nhã hấp dẫn hơn. Mà trên thực tế tướng mạo của Đại Lệ Ti cũng đích xác không kém hơn Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

- Sao lại nói vậy?

Giang Long giơ tay, ôm lấy bên hông mảnh khảnh của Đại Lệ Ti. Đại Lệ Ti khá mẫn cảm, thân thể run rẩy, lập tức mềm nhũn dựa vào trước ngựa hắn, đôi mắt đẹp hiện ra xuân ý, khẽ lẩm bẩm nói:

- Nếu ngươi thật sự chướng mắt với ta, chúng ta có thể tự ngủ đấy.

Lời nói vừa dứt, lại là một tiếng thở nhẹ, bởi vì đột nhiên Giang Long xoay người, giơ tay bế nàng lên. Hai chân cách mặt đất, Đại Lệ Ti theo bản năng quàng hai tay lên cổ hắn, một mùi hương cơ thể xử nữ lan vào xoang mũi Giang Long.

- Ta đột nhiên nhớ đến một câu chuyện xưa, nàng có muốn nghe không?

Giang Long bước đến bên giường.

Đại Lệ Ti lớn mật, đôi môi đỏ thắm ghé sát vào tai hắn:

- Biết huynh có chuyện để kể rồi...mau kể đi.

Bên tai truyền đến một cảm giác ngứa ngáy làm hắn thầm giật mình.

- Một nam một nữ chung một phòng, màn đêm buông xuống nam tử liền chiếm đoạt nữ tử, hôm sau, nữ tử khóc lóc, mắng nam tử là cầm thú.

Câu chuyện mới mẻ độc đáo, Đại Lệ Ti bằng tuổi này rồi chưa từng nghe bao giờ, đã bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ.

Giang Long nói tiếp:

- Lại có một nam một nữ khác ở trong một phòng, nam tử là một người đọc sách, tự xưng là đệ tử thánh nhân, màn đêm buông xuống có nén để không thất lễ không nhìn, không nghe, không nói, không động, tới sáng

https://thuviensach.vn

hôm sau thở phào một hơi, hài lòng với ý chí kiên định của mình, nhưng cô gái kia sau khi ra khỏi giường cũng mắng...

Nói tới đây thì đã tới bên giường, Giang Long ném Đại Lệ Ti lên giường.

Đại Lệ Ti y phục tung bay để lộ ra cảnh xuân, thét lên kinh hãi, vội vàng lấy tay che:

- Cô gái kia mắng cái gì?

- Mắn nam tử kia không bằng cầm thú!

Giang Long vừa dứt lời lập tức nhào tới, đè Đại Lệ Ti xuống.

Đại Lệ Ti nghe vậy bật cười khanh khách, vừa cố gắng cản bàn tay không yên phận sờ loạn của Giang Long, vừa nói:

- Câu chuyện này thú vị thật, nếu không ngươi cũng làm một lần không bằng cầm thú đi được không?

- Hay là làm một cầm thú tốt hơn.

Giang Long nhanh gọn cởi chiếc váy mỏng của Đại Lệ Ti xuống, làn da Đại Lệ Ti trắng như tuyết, hơn nữa còn trơn mượt như ngọc, mềm mại như nước. Hai mắt của Giang Long không thể nào dời khỏi nàng được.

Sau một lúc lâu, đèn trong phòng tắt, giường khẽ rung lên, vọng ra những tiếng rên rỉ yêu kiều quyến rũ.

Sáng sớm hôm sau, Giang Long thức dậy từ sớm, Đại Lệ Ti cuốn áo gấm lên thân thể, nhìn Giang Long mặc quần áo ở trước giường, trong đôi mắt đẹp lóe lên tia sáng kỳ dị, tuy nheien ngoài miệng lại oán trách:

- Huynh quả thật là đầu gỗ, không ngờ bỏ lại một đại mỹ nhân như ta trên giường một mình.

https://thuviensach.vn

- Ta có phải đầu gỗ hay không, tối qua nàng phải rõ nhất.

Giang Long vừa nói, động tác vẫn không hề chậm chút nào.

Đại Lệ Ti nghe vậy nhớ đến cảnh xuân đêm qua, khuôn mặt xinh đẹp nóng bừng lên, thân thể mềm mại như nhũn ra. Nàng vốn còn tưởng rằng Giang Long còn là thiếu niên chưa ráo máu đầu, không hiểu chuyện phòng the, nói không chừng mình còn phải dạy chút kỹ xảo, nhưng không nghĩ rằng Giang Long lại lão luyện như vậy, nhất là hai bàn tay to vuốt ve những nơi mẫn cảm trên cơ thể nàng, làm cho linh hồn nhỏ bé của nàng phiêu diêu sung sướng, hơn nữa còn kéo dài, điều này làm cho nàng vô cùng hiếu kỳ, điều này khác xa với tin tình báo đã điều tra. Vì thế Giang Long ở trong mắt nàng thật sự không thể nắm bắt được, trên người dường như được khoác thêm một khăn che mặt thần bí. Biết hỏi, Giang Long cũng sẽ không trả lời thành thật, cho nên Đại Lệ Ti dự định sẽ đi vạch trần khăn che mặt kia.

Đây là một việc rất thú vị, không phải sao?

Chỉ có điều nàng lại đã quên, hoặc nói là sơ suất, phụ thân từng nói với nàng một câu, đừng bao giờ nảy sinh tò mò với nam tử! Bằng không trong tương lai, nàng nhất định sẽ yêu kẻ đó!

Giang Long mặc quần áo, đi đến bên giường cúi xuống hôn lên cái miệng nhỏ nhắn xinh xắn của Đại Lệ Ti một cái, sau đó không để ý sự hờn dỗi trách cứ của nàng, mở cửa ra ngoài, rửa mặt sạch sẽ, lập tức đi rèn luyện thân thể.

Giang Long vừa đi, lão bà kia lập tức đi vào trong phòng.

- Tiểu thư, đêm qua thế nào?

Lão bà nhìn Đại Lệ Ti nằm trên giường, đôi chân ngọc nõn nà lộ ra ngoài. Đại Lệ Ti chậm rãi ngồi dậy, áo ngủ gấm trễ xuống, nàng cũng

https://thuviensach.vn

không lấy tay kéo lên che, làm lộ ra xương quai xanh gầy tinh tế, trên gương mặt đẹp toát lên vẻ tươi tắn:

- Lần này đã chọn đúng người rồi!

- Hả?

Lão bà nhíu mày, bà biết rõ, Đại Lệ Ti tâm khí cao ngạo, chưa từng thưởng thức một nam tử nào, vậy mà câu đầu tiên nói tới chính là biểu hiện của Giang Long vào tối hôm qua, sau đó Đại Lệ Ti khẽ vuốt ve khuôn mặt đẹp của mình, nói tiếp:

- Nếu không phải ta quá mức xinh đẹp phụ thân cũng sẽ không lo lắng gắng sức dạy bảo ta, sau đó phái ta đến Đại Tề, ủy thác trọng trách cho ta, cho nên ta chưa bao giờ coi thường dung mạo của mình. Nhưng buổi sáng hôm nay, thần thái của Giang Long chính là thản nhiên mặc quần áo, không hề liếc ta một cái nào.

Lão bà hiển nhiên cũng có chút bất ngờ. Một nữ nhân, một nữ nhân xinh đẹp, một nữ nhân vô cùng xinh đẹp và cao ngạo, nếu bị người ta không thèm nhìn mà nói...phản ứng hẳn là rất tức giận. Nhưng Đại Lệ Ti lại xem trọng một cái liếc nhìn của Giang Long như vậy. Bởi vì trong mắt Đại Lệ Ti, nam nhân sẽ bị sắc đẹp mê hoặc, do đó mê luyến là không làm được việc lớn đấy.

- Nếu không thể mê hoặc hắn, lão nô sợ...

Lão bà thể hiện sự lo lắng. Nếu sắc đẹp của Đại Lệ Ti không phát huy được tác dụng, như vậy không thể khống chế được Giang Long trong tay, không thể làm gì được.

Đai Lệ Ti hứng thú nói:

https://thuviensach.vn

- Có lẽ hắn chỉ giả bộ thôi. Tối qua hắn đòi hỏi ta ba lượt đấy, làm hại hai chân ta giờ vẫn mềm như bột mì đây này. Ta không tin hắn không để tâm tới sắc đẹp của ta, cho dù trong khoảng thời gian ngắn không nắm được hắn trong tay, nhưng ta vẫn tin tưởng cuối cùng vẫn nắm được hắn trong lòng bàn tay đấy.

- Cô tự cho là Phật Như Lai, nhưng hắn không nhất định là Tôn hầu tử đâu.

Tây Du Thích ách truyện Giang Long đã viết xong, Đại Lệ Ti từng đọc cho lão bà nghe, cho nên lão bà mới so sánh như thế.

- Điều đó không quan trọng.

Đại Lệ Ti cũng không để tâm:

- Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, ta đã sớm nhìn thấy rõ, người sống là phải làm chuyện mình thấy thú vị thấy thích đó sao? Phụ thân còn có ham muốn quyền lực trong đầu, dã tâm rất lớn, muốn chinh phạt nắm giang sơn Đại Tề trong tay. Mà ta chỉ là một nữ tử, một nữ tử tóc dài kiến thức ngắn, dùng lời nói của phụ thân, nữ nhân cả đời chỉ có thể ở bên cạnh nam nhân.

Giang Long cũng không biết hai người đang nói chuyện, rèn luyện thân thể xong, ăn xong điểm tâm thì đến nha môn tiền đường nghị sự. Trình Trạch đã ở đó, còn có Tiêu Phàm đã mua lương thực về, đang đợi ở đây.

- Tiêu tiên sinh, ngươi triệu tập toàn bộ thợ thủ công trong danh sách toàn thành đến ngoài cửa thành bắc để chờ.

Giang Long không nhiều lời, trực tiếp ra lệnh.

Tiêu Phàm lên tiếng trả lời, sau đó đứng lên đi làm việc.

https://thuviensach.vn

- Hà tiên sinh, ngươi tiếp tục thao luyện dân cường tráng và Tuần Kiểm ti quân sĩ.

Giang Long tiếp tục phân phó:

- Trình tiên sinh trấn thủ huyện nha, xử lý mọi việc, nếu như có chuyện khẩn cấp, có thể phái người đi bảo Tiêu tiên sinh thông tri cho ta.

Sĩ, nông, công, thương, gia cấp cổ đại rất rõ ràng. Trong đó nông, là thợ thủ công, nói về thợ thủ công có tay nghề.

Giang Long đứng ở ngoài thành bắc chờ không bao lâu, Tiêu Phàm dẫn theo các thợ thủ công đi tới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Trả Tiền Công

Trong đám thợ thủ công, thì thợ xây có số lượng nhiều nhất.

Trừ đó ra, còn có một số thợ rèn.

Tiêu Phàm mang theo mọi người đi tới, chào Giang Long trước.

Một đoàn thợ thủ công toàn bộ quỳ rạp xuống đất.

- Đây là Khương lão đầu, có danh tiếng khá cao trong mọi người, có thể để ông ấy dẫn dắt mọi người làm việc.

Trên đường tới đây, Tiêu Phàm đã cùng mọi người nói chuyện qua, không thể không nói, có thể có người ở bên làm việc cẩn thận giúp đỡ như vậy, có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

- Được.

Giang Long gật đầu với Tiêu Phàm.

Sau đó để cho chúng thợ thủ công đứng dậy.

Ngày hôm qua Hầu Giang được Giang Long giao phó, đã đem xi măng kéo đến đây, mặt khác còn để lại hai tên tiểu nhị canh chừng.

Hai tên tiểu nhị biết rõ những xi măng này chính là lấy ra cho Giang Long đấy, cho nên sau khi đem hàng giao cho Giang Long, liền cung kính cáo lui ra về.

https://thuviensach.vn

- Vật này gọi là xi măng, sau khi dùng nước với cát đem tới quấy trộn lại phơi nắng, nó sẽ thay đổi vô cùng cứng rắn.

Giang Long một bên giải thích, một bên sai người mang nước và cát tới, quơ lấy tay áo cầm lấy xẻng, ngay trước mặt tự mình làm mẫu.

Đưa tay khuấy đều, sau đó lấy từ trong tay Khương lão đầu cái bay.

Trước tiên đổ nước sạch trên tường thành cho khô ráo, để cho mặt ngoài nước đọng ẩm ướt, sau đó dùng cái bay lấy xi măng trát đi lên.

- Ở mặt ngoài tường thành xoa một tầng, có thể gia cố tường thành, phòng ngừa tường thành phong hóa, nếu có quân đội ngoại tộc và mã phỉ đột kích, đến lúc đó tường thành vô cùng bóng loáng, bọn chúng cũng không có cách nào lấy tay trèo lên được, rất có lợi lớn cho quân sĩ Đại Tề chúng ta phòng thủ.

Giang Long giải thích rất nghiêm túc.

Nhóm thợ thủ công hầu như đều không biết chữ, tuy nhiên nói cho cùng thì vẫn có kinh nghiệm, cẩn thận nghe xong liền hiểu ngay.

- Khương lão đầu.

Giang Long vẫy vẫy tay.

Khương lão đầu sợi tóc đã hoa râm, lưng có còng chút, tuy nhiên sắc mặt hồng hào, có vẻ

rất khỏe mạnh, nghe vậy lập tức từ trong đám người kia bước ra.

- Tiểu lão đầu ở trong này, huyện lệnh đại nhân có việc gì xin cứ chỉ bảo.

- Từ hôm nay trở đi, ngươi mang theo tất cả thợ xây làm cho tường thành thay đổi một bộ đồ mới.

https://thuviensach.vn

Giang Long cười nói.

Khương lão đầu cũng rất vui, nếu sau khi xi măng hong khô, quả thực vô cùng cứng rắn, như vậy tường thành sẽ thay đổi kiên cố một chút, khó có thể bị kẻ thù đột kích công phá, ở trong thành, cũng có thể càng an tâm thêm một chút.

- Xin huyện lệnh đại nhân yên tâm, tiểu lão nhân nhất định đôn đốc bọn họ tay chân lanh lẹ chút, sớm ngày hoàn thành.

- Ừ.

Giang Long gật gật đầu, nói tiếp:

- Tuy nhiên kỳ hạn công trình rất ít, những người thợ trước mắt này e là không đủ, ngươi có thể vào thôn trang phụ cận tìm một số thợ xây về đây.

Kỳ hạn công trình quả thực rất ít, không ngoài dự liệu mà nói, mấy ngày sau sẽ có quân đội dị tộc đột kích.

Khương lão đầu do dự một chút, mới nói:

- Vâng.

- Về phần tiền công, giá cả cũng giống như ngày bình thường làm cho người khác, mỗi ngày bảo đảm ba bữa cơm.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, lại vừa nói.

Khương lão đầu nghe vậy liền ngây người sửng sốt.

Vẫn trả tiền công?

Và mỗi ngày đảm bảo ba bữa cơm!

https://thuviensach.vn

Trước kia huyện nha điều động thợ thủ công làm việc, nhưng chưa từng cho tiền công.

Đều là làm không công, có khi còn phải tự mình mang cơm.

Mà cách thức làm việc như vậy liền khiến cho những khi huyện nha triệu tập, rất nhiều thợ thủ công đều bịa đặt lấy cớ, thí dụ nói như ngã bệnh gì gì đó, không đến báo cáo.

Hôm nay sở dĩ mọi người đến đầy đủ, đơn giản là bởi vì Giang Long vừa mới nhậm chức, mọi người không biết.

Và hơn nữa thủ đoạn vây quét Mã phỉ linh hoạt, không giống như là quả hồng mềm, sợ một điểm không tốt, làm cho Giang Long mất vui, đến lúc đó làm khó dễ cho bọn họ.

Ngoài cửa thành, những tên Mã phỉ kia bị bắt làm phạm nhân lúc trước, đều là đào sông hộ thành rất cực khổ.

Những chuyện này tất cả dân chúng đều tận mắt thấy, đến lúc đó nếu là Giang Long tức giận, cũng đem bọn họ phái đi đào sông hộ thành thì thảm rồi.

Chuyện này gián tiếp chứng minh Giang Long ở huyện Linh Thông uy danh nhất định đã nổi lên rồi.

Đám dân chúng đối với Huyện lệnh mới nhậm chức Giang Long này, thật là kính sợ đấy.

Không riêng Khương lão đầu, những nhóm thợ thủ công khác nghe vậy đầu tiên cũng sửng sốt, quả thật khó mà tin vào lỗ tai của mình.

Làm việc cho Huyện nha vẫn lấy được tiền công?

- Khỏi cần khỏi cần, chỉ cần có thể đảm bảo hai bữa cơm, như vậy đủ rồi.

https://thuviensach.vn

Chừng độ tuổi của Khương lão đầu cũng không phải sống không, trước đây cũng thường xuyên giao tiếp cùng quan viên, tâm nhãn đúng là có một chút đấy, lúc này suy đoán, trước mắt vị Huyện lệnh đại nhân này, có phải chẳng qua là đang khách sáo hay không.

Dù sao Huyện nha tóm lại vẫn là muốn giữ gìn thể diện của mình, có một số việc phải làm, nhưng ở ngoài mặt vẫn không thể để cho người ta nói xấu.

Cho nên Khương lão đầu từ chối.

Nhóm thợ thủ công đứng ở phía sau bên, còn lại đều mong ngóng từ Giang Long.

Mặc dù có tay nghề, nhưng cuộc sống của bọn họ đã từng gian nan như nhau.

Đưa xi măng trát tường thành không phải là trình độ đơn giản, nếu không lấy được tiền công, nửa tháng sau trong nhà sợ là nhịn đói rồi.

Giang Long lúc này khoát tay áo.

- Không thể để cho các ngươi làm không công, các ngươi là lao động chính trong nhà, kiếm không được tiền, người thân trong nhà ăn cái gì?

Chẳng qua là một câu nói vô cùng đơn giản, khiến cho đám thợ thủ công trước mắt này hốc mắt đỏ lên.

Có nhiều người, còn rơi cả nước mắt.

Quản viên trong Huyện nha trước kia, chưa từng có suy nghĩ thay cho bọn họ.

Lời nói không đao to búa lớn gì nhưng lại ấm áp lòng người như vậy.

https://thuviensach.vn

Có chuyện gì, lớn tiếng nói, trực tiếp hô hô quát quát để bọn họ làm.

Về phần tiền công…thật ra thì nhóm thợ thủ công cũng biết, Huyện nha nghèo, căn bản không tiết kiệm được bao nhiêu tiền.

Có ít người cũng muốn thông cảm cho khó khăn của Huyện nha, nhưng vấn đề là nhà bọn họ cũng khó khăn cả, thông cảm Huyện nha sau đó kết quả làm không được việc, chính là mình cùng thân nhân trong nhà bụng ăn không đủ no rồi.

- Vậy, tiền công kia Tiểu lão đầu chỉ lấy một nửa là được rồi.

Khương lão đầu lại nói.

- Khỏi cần, chút tiền lẻ này Huyện nha vẫn có thể làm ra đấy.

Giang Long cười nói:

- Tiền công là trả trong ngày, buổi sáng khởi công, buổi tối tính tiền, nhà ai có việc, cũng không cần xin phép, chuyện trong nhà hết bận lại đến làm công là được.

- Ừ, chốt tiền công trong ngày, ngươi cũng lo đi các thôn trang phụ cận tìm thợ thủ công để làm việc đi.

Lúc trước Giang Long nói tay thợ không đủ, phải vào thôn trang phụ cận tìm người, Khương lão đầu do dự một chút, thật ra cũng bởi vì là sợ Huyện nha không trả tiền công, cho nên không ai mong muốn tới đây, đến lúc đó nếu như làm trễ nải việc sẽ phải chịu trách cứ của Giang Long.

Bây giờ trong ngày liền trả tiền công, đây chính là chuyện tốt đại sự.

Đợi nhóm thợ thủ công hôm nay bắt đầu làm việc lấy được tiền, truyền ra ngoài, còn sợ không có ai đến làm việc?

https://thuviensach.vn

Phỏng chừng không cần ông ta tìm, những nhóm thợ thủ công kia sẽ tự mình tìm đến cửa.

Mấy câu nói đơn giản an ủi kế tiếp, khiến nhóm thợ thủ công đều hạ quyết tâm làm việc thật sự chăm chỉ, hoặc là tính cách bẩm sinh gian hoạt đấy, bằng không có rất ít người dám ở trong công trình Huyện nha kéo dài công việc.

Huyện nha trước kia ngay cả lều nghỉ ngơi cũng không có, đây cũng không phải là ngành gì béo bở.

Cho nên không có ai đi cửa sau, hiển nhiên cũng sẽ không có ai dám gan lớn kéo dài công việc rồi.

Tuy nhiên Giang Long vẫn nhắc nhở Khương lão đầu mấy câu, không thể bởi vì có lấy tiền công, có cơm ăn, mà dễ lấy những tiền công này, và có thể ăn cơm ba bữa không phải trả tiền, liền ở mặt ngoài giả vờ giả vịt, nhìn qua đang làm việc, nhưng âm thầm hiệu suất lại thấp lạ thường.

Khương lão đầu liên tục lên tiếng trả lời, và cam đoan, tuyệt đối sẽ không nảy sinh tình huống như thế.

Kế tiếp, Giang Long liền bắt đầu truyền dạy những thợ thủ công này kỹ xảo trộn xi măng.

Bởi vì thường xuyên trộn bùn, cho nên nhóm thợ xây đều học vô cùng nhanh.

Sau đó Khương lão đầu bắt đầu phân công công việc, để ba đến năm nhóm thợ xây quen biết làm việc với nhau, hòa xi măng có, trát xi măng trên tường thành có, bên trên với không tới, cho nên còn phải mang dây thừng tới thắt ở bên hông, đem người thả xuống dưới.

Để treo thợ xây trên không trung làm việc.

https://thuviensach.vn

Giang Long còn chăm chú dặn dò, nhất định phải chú ý an toàn.

Đừng để từ giữa không trung ngã xuống, tuy rằng không chết được người, nhưng ngã gãy tay gãy chân cũng không tránh khỏi.

Đều khá là có kinh nghiệm, trước đây bọn họ cũng đã trải qua làm việc trên cao, cho nên rất nhanh những thợ xây này liền tiến vào trạng thái chính thức làm việc.

Khương lão đầu vừa sắp xếp hai người quen làm trợ thủ, chỉ huy chúng thợ thủ công.

Sau đó nghe theo lời phân phó của Giang Long, đi thôn trang phụ cận tìm nhân công.

Giang Long còn cố ý sắp xếp cho Khương lão đầu một chiếc xe ngựa, để một nha dịch đảm đương phu xe, bằng khôngđi bộ thì quá chậm.

Thợ xây bên này sắp xếp việc ổn thỏa, Giang Long đem đám thợ rèn tập trung lại.

Ngoài việc phải đào sông bảo vệ thành ra, Giang Long còn muốn khai thông dòng sông và khai khẩn ruộng đất, hạng mục sau tuyệt đối là đại công trình.

Không phải mấy trăm người, mấy ngàn người là có thể làm được đấy.

Quả thật muốn làm được chuyện này, triệu tập mấy vạn người đến làm cũng không phải là nhiều.

Cho nên trước tiên phải làm công tác chuẩn bị thật tốt.

Ví dụ như phải rèn xẻng sắt, gặp phải chỗ đất cứng chắc, phải dùng cuốc để đào, còn phải có chày sắt…vân..vân.

https://thuviensach.vn

Mấy thứ này trước tiên đều do thợ rèn rèn xong.

Cũng vậy, để đám thợ rèn làm việc, cũng phải trả tiền công.

Đám thợ rèn nghe vậy, tự nhiên cười như nở hoa.

Tuy nhiên một thợ rèn lão niên, lúc này cũng do dự một chút nói:

- Rèn những vật phẩm này cho Huyện nha không phải việc khó, nhưng lấy sắt ở đâu ra mà nhiều như vậy được?

Lời này vừa ra, phần đông đám thợ rèn liền sửng sốt.

ĐấtBắc Cương này vốn thiếu sắt, không có vật liệu, bọn họ rèn như thế nào?

- Vấn đề về sắt, bổn quan tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp giải quyết.

Giang Long đã có ý tưởng.

Thật ra rèn mấy thứ này, tuy rằng số lượng nhiều, nhưng kỳ thật căn bản không dùng bao nhiêu vật liệu đâu.

Không giống Đao, Kiếm, Lang nha bổng, Khôi giáp, hầu như tất cả đều là do rèn sắt, mà xẻng, cuốc chim các loại…, chỉ là rèn một đầu mà thôi.

Trong lò rèn của mình bây giờ còn có trữ hàng một ít, cho nên Giang Long bảo bọn họ sau khi trở về lập tức khởi công.

Tiền công tự nhiên là tính theo sản phẩm, không phải tính toán theo ngày công.

Số lượng rèn càng nhiều thì càng kiếm được nhiều.

Loại chuyện tốt này đúng là không thấy nhiều đấy, cho nên đám thợ rèn không dám trì hoãn, sau khi trở về, liền châm lò lửa mang ra hoạt động.

https://thuviensach.vn

Giang Long đi theo mấy người thợ rèn, đi cửa hàng sắt nhìn coi, sau đó trở lại Huyện nha.

Đầu tiên là tìm đến Trình Trạch và Tiêu Phàm, hỏi có cách gì mua được sắt không.

Hai người tỏ ý có khả năng, tuy nhiên số lượng không nhiều lắm.

Hơn nữa là buôn lậu ngầm, giá cả cũng sẽ cao hơn giá thị trường.

Giang Long để cho hai người lập tức đi sắp xếp, tiền không là vấn đề, tiếp theo lại tìm đến Đại Lệ Ti.

Lúc này đã đến trưa, Giang Long cùng Đại Lệ Ti dùng cơm trưa, Đại Lệ Ti trải qua ba lần thoải mái trong đêm hôm qua, tinh thần phấn chấn, trong hai trong mắt tràn trề sắc xuân và mị thái.

Vừa ăn cơm, vừa thỉnh thoảng đá lông nheo, quyến rũ Giang Long.

Giang Long không có khách khí lập tức vươn bàn tay to lên trên người của Đại Lệ Ti lau chùi mấy vết dầu.

Đại Lệ Ti bị trêu chọc khao khát càng tăng lên, khuôn mặt xinh đẹp nóng lên, toàn thân như nhũn ra, con mắt trong suốt như nước ấy.

Tuy nhiên Giang Long dừng lại đúng lúc, khiến Đại Lệ Ti nửa vời, rất khó chịu.

Cơm nước xong, Giang Long đề cập chính sự.

Đại Lệ Ti đúng là vẻ mặt u oán, tuy nhiên nàng cũng là người tự chủ rất mạnh, nỗi oán hận trong lòng toát ra vẻ mặt phần lớn đúng là giả vờ.

- Không thành vấn đề.

https://thuviensach.vn

Được nghe Giang Long muốn âm thầm mua chút sắt thỏi rèn những loại vật phẩm như xẻng v..v, Đại Lệ Ti không do dự, lập tức liền mở lời đáp ứng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Cho Cô Biết Tay

Tổ chức của Đại Lệ Ti vô cùng to lớn, bản thân cũng muốn làm kinh doanh có thể kiếm chút ít tiền, ở Bắc Cương này buôn lậu sắt thỏi, muối ăn, còn có ngựa là lợi nhuận lớn nhất, tự nhiên là cũng có làm.

Cho nên chỉ cần Giang Long đồng ý dùng tiền, muốn mua bao nhiêu sắt thỏi cũng có thể.

- Giá tiền thì sao?

Giang Long hiện tại mặc dù có chút tiền, nhưng việc cần phải làm cũng nhiều.

Mỗi ngày đều phải chi một khoản rất lớn.

Đại Lệ Ti cúi người qua đây, ngón tay thon dài ở trước ngực Giang Long vẽ các vòng tròn, vứt cho Giang Long một đôi mắt quyến rũ tràn ngập xuân ý.

- Vậy phải xem biểu hiện của chàng tối nay.

- Ha ha!

Giang Long cúi đầu, ở trên lỗ tai trắng nõn của Đại Lệ Ti, dùng sức cắn một cái nhẹ, lưu lại một hàng dấu răng có thể thấy được rõ ràng.

Đại Lệ Ti kêu lên, cuống quít né tránh.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhân cơ hội đứng dậy, đi nhanh ra ngoài vừa đi, thanh âm truyền đến.

- Buổi tối cho cô biết tay!

-Cho cô biết tay!

Đại Lệ Ti hừ hừ không phục.

Lại đi vào tiền đường Huyện nha lần nữa, Giang Long lấy ra năm ngàn lượng ngân phiếu cấp cho Tiêu Phàm, để cho Tiêu Phàm phục trách quản lý tu sửa tường thành và rèn các loại vật phẩm như xẻng.

Và nói rõ, trả tiền lương theo ngày cho nhóm thợ xây.

Một người bận quá, có thể chọn trong Huyện nha mấy người trợ giúp.

Tiêu Phàm nhận lấy ngân phiếu, liền đứng dậy vội đi.

Những ngân phiếu này mệnh giá khá lớn, đầu tiên phải đổi thành tiền đồng nhỏ hơn mới được, thị trường tiền công việc xây bùn một ngày không quá mấy chục đồng mà thôi.

Hôm nay nhân sự thiếu một ít, đợi qua mấy ngày nhân sự gia tăng trên diện rộng, khả năng đổi ngân phiếu cũng không dễ.

Thật sự không được, sợ còn phải đi Vọng Sa Thành một chuyến, đem ngân phiếu toàn bộ đổi thành tiền đồng dùng xe ngựa kéo trở về.

Bản thân Tiêu Phàm chính là coi trọng công việc, là người khá kiên định, cẩn thận, đương nhiên, cũng không thiếu được khôn khéo, so sánh với Hà Bất Tại, Trình Trạch, khi làm chính sự thì y càng xuất sắc thêm một chút, Hà Bất Tại am hiểu dụng binh, Trình Trạch thì toàn năng cả hai.

Cho nên Trình Trạch bình thường đều tọa trấn ở trung tâm.

https://thuviensach.vn

Tiêu Phàm biết rằng Giang Long muốn phải làm ra thành tích nhanh một chút, cho nên không có nửa điểm trì hoãn.

Trước làm theo như mạch suy nghĩ, sau đó liền lập tức đi thực hiện.

Y bèn tìm đến Hà Đạo ban đầu ban nha dịch nhờ giúp đỡ.

Hà Đạo ở trong Huyện nha làm việc nhiều năm, ở trong mắt dân chúng vẫn xây dựng được một chút ảnh hưởng đấy, có y chủ trì đốc thúc hiệu suất nhất định được nâng cao.

Mà Hà Đạo thì lại biết rõ Tiêu Phàm chính là tâm phúc dưới quyền của Giang Long, cho nên làm hết mình, đặc biệt để tâm.

Huyện nha bây giờ không giống trước đây nữa, ngày trước ngay cả bổng lộc cũng không phát xuống.

Tiền công đều lấy không được, thì ai có động lực để làm việc?

Nhưng hiện tại đây, làm vô cùng sinh động hùng hùng hổ hổ, Hà Đạo tự nhiên là muốn liều mạng để giữ vị trí, thì trước tiên phải lọt vào mắt của Giang Long mới được.

Chỉ cần có thể giúp đỡ Tiêu Phàm làm tốt việc, đến lúc đó Tiêu Phàm nhất định sẽ ở trước mặt Giang Long thay y nói vài lời hay đấy.

Chỉ tìm Hà Đạo một mình không đủ, Hà Đạo tự nhiên là đem ba tên thủ hạ thường ngày có quan hệ tốt, Quách Thiết, Mi Lương, Trịnh Trọng cũng cùng tìm đến.

Tiêu Phàm rời khỏi, Giang Long tiếp tục cùng Trình Trạch trao đổi sự việc.

- Ta nghĩ phải chiêu mộ toàn bộ trai tráng ở quận Vọng Sa, đến đào sông Bình Điền.

https://thuviensach.vn

Giang Long uống ngụm trà liền nói thẳng.

Trình Trạch khe khẽ nhíu mày.

- Tình hình có phải làm cho quá lớn hay không?

- Hết cách, huyện Linh Thông chỉ có mấy vạn nhân khẩu ít ỏi này, dù toàn bộ điều động lại đây, ta cũng vẫn ngại ít đấy.

Đào sông tuyệt đối là đại công trình, thời đại này vừa không có máy đào gì, chỉ dùng nhân lực, tốt lắm thì dùng xe ngựa kéo đất, hiệu suất quá thấp.

Không có mấy vạn người căn bản làm không được việc gì.

- Vậy ngươi muốn đào bao sâu, đường sông này rộng bao nhiêu?

Trình Trạch trước đây chưa từng hỏi quá chi tiết.

- Nói sâu, ít nhất phải khoảng hai trượng đấy, độ rộng thì phải dài ngắn không đồng nhất, ta tính toán đào ra một nhánh đường sông nhân tạo, sau đó cùng giao nhau với Hồn Hà dẫn nước vây quanh thị trấn, nhánh sông chính ngoài rìa nhất kia, độ rộng không thể ít hơn hai mươi trượng.

Các nhánh sông dẫn nước khác căn cứ diện tích cần tưới đồng ruộng rồi linh hoạt đặt ra.

- Hai mươi trượng?

Trình Trạch sửng sốt, như thế có rộng quá không?

Hơn nữa không chỉ đào một đường sông?

Sông dân nước và kênh rạch cấp nước tưới cho đồng ruộng có thể không giống nhau.

https://thuviensach.vn

Kênh rạch sâu nửa thước, chừng một thước chiều rộng thì cũng tạm được rồi.

- Ừ, sở dĩ đào chiều rộng như vậy, là vì ta còn có suy xét trên quân sự, sau khi các sông dẫn nước và Hồn Hà đem vây thị trấn vào giữa, mã phỉ trên cơ bản không có gì nguy hại đối với thị trấn rồi, bởi vì muốn tấn công thị trấn nhất định phải qua sông trước.

Đến lúc đó giữ vững vị trí đầu cầu, Mã phỉ căn bản không qua được.

Đương nhiên, trừ phi bọn chúng dám lội qua.

Mã phỉ cướp bóc thôn trang có thể được, nhưng nếu đến tấn công thị trấn, thì nhất định một kích đánh lui, hơn nữa phải chạy trốn vô cùng nhanh mới được, dù sao bọn chúng chỉ có mấy trăm người, chờ quan viên kịp phản ứng, tập hợp quân sĩ thủ thành và sai dịch trong Huyện nha, sau đó cùng điều động thanh niên cường tráng, chí ít có thể kéo ra một đoàn quân mấy ngàn người rồi.

Mã phỉ mặc dù hung hãn, nhưng bị kìm bước, không có biện pháp phát huy ra uy lực của kỵ binh, cũng nhất định là bị giết đại bại.

Ỷ vào nhiều người, hao cũng có thể hao chết Mã phỉ, làm cho toàn quân bị tiêu diệt.

Cho nên Mã phỉ tuyệt đối không dám lội tới.

Trình Trạch ngẫm nghĩ một chút, nhẹ nhàng gật đầu.

- Lại có chính là quân đội dị tộc, bọn họ muốn tấn công thị trấn, cũng phải qua sông giống thế, chỉ cần bảo vệ cho đầu cầu hoặc là thật sự không được, trực tiếp mang cầu phá hủy, bọn chúng liền mất đi thuận lợi của công kích bằng kỵ binh. Bọn chúng phải qua sông, phải tạo thuyền, theo ta được biết, trong bộ lạc dị tộc có rất ít người biết bơi lặn.

https://thuviensach.vn

Cái này và hoàn cảnh địa lý có liên hệ rất lớn, thảo nguyên Bắc Cương căn bản không có mấy nhánh sông, nếu có cũng toàn là con sông rất rộng rất lớn.

Không có sông nhỏ, sông lớn lại không dám đi xuống, bằng không rất dễ dàng bị nước sông chảy xiết cuốn chết đuối, dĩ nhiên là không ai đi tập bơi rồi.

Trình Trạch hiển nhiên cũng biết rõ điểm này.

- Nơi này diện tích thảo nguyên lớn, diện tích rừng rậm nhỏ, muốn tạo thuyền, cũng không phải là chuyện dễ, phải đến chỗ rất xa chặt gỗ, sau đó lại đến đóng thuyền, nhưng ta phỏng chừng người dị tộc sợ hầu như không biết đóng truyền, có thuyền cũng chắc là sẽ không biết chèo.

Nói tới đây, Giang Long có chút khát nước, nâng chung trà lên uống một ngụm thật to.

- Đương nhiên, bọn họ cũng có phương tiện qua sông, bè da dê.

Nhưng tên rất dễ dàng bắn thủng nó, cho nên bọn họ không dám dùng bè da dê đâu.

Bằng không bè da dê vừa vỡ, người Thừa Tái sẽ rơi xuống sông mà chết đuối.

Không thể không nói, Giang Long suy xét khá sâu, có phần vượt ra ngoài dự liệu của Trình Trạch.

Trình Trạch vốn tưởng rằng Giang Long chỉ là nghĩ cần đào sông mở ruộng, đưa nơi này phát triển thành kho lúa Bắc Cương.

Hiện tại đem nhân tố quân sự suy xét vào trong, lại thật sự khả thi.

- Ngươi còn có ý kiến gì nữa không?

https://thuviensach.vn

Trình Trạch lại hỏi.

- Còn có một cái, chính là người ở đây quá ít.

Giang Long nghiêm mặt nói:

- Bộ lạc dị tộc nếu liên hợp, dễ dàng có thể kéo quân đội đến mấy chục vạn, mặc dù có nước sông ngăn cản, chúng ta cũng không thủ được, cho nên chúng ta ở đây nhất định phải đầy đủ lực lượng canh phòng mới được.

Ta tính toán, đem điều kiện tiền công các loại hậu đãi chút, nếu chiêu mộ người tới đây, sẽ không làm cho bọn họ có tâm tư muốn trở về quê hương.

Sau khi hai bên đường sông dẫn nước xong, liền mở ruộng, cũng cần rất nhiều nhân công như vậy.

Mà các loại đất vườn bằng đẹp, cũng cần rất nhiều nhân công tới gieo trồng.

- Kế hoạch này, phải làm khả thi.

Trình Trạch tính toán đến tối, tìm đến Hà Bất Tại và Tiêu Phàm, đồng lòng ủng hộ giúp đỡ Giang Long làm thành chuyện này.

Kế hoạch này rất lớn, trước khi vào làm, trước tiên nhất định phải có một cái sổ con báo lên trên.

Để quan trên hiểu biết.

Quyển sổ con này viết cũng có kỹ xảo, Giang Long liền nhờ cậy Trình Trạch đến làm hộ.

Chỉ là yêu cầu tự mình đề xuất.

https://thuviensach.vn

Một, muốn đem công trình tận lực nói lớn lên. không sợ các Thượng quan sẽ hiểu lầm hắn đang khoác lác, dù sao Thái thú Bàng Thành An quận Vọng Sa, chắc là sẽ không chuyển ngân lượng trợ giúp hắn đâu.

Cho Thượng quan thấy một hình ảnh tuổi trẻ ngông cuồng, kiêu căng ngạo mạn, trái lại càng khá hơn một chút.

Hai, sau khi đem công trình làm thành, có bao nhiêu chỗ tốt cũng phóng đại.

Nói ba hoa chích chòe, khiến cho người ta càng không tin việc này có thể hoàn thành, cứ như vậy, Bàng Thành An trước mắt cũng sẽ không phái tâm phúc qua đây vung tay múa chân đâu, mà đợi cho sự việc đã có chút mặt mày, khi đó Bàng Thành An lại phái người qua đây giành không ít công lao.

Đương nhiên, huyện Linh Thông ở trong quản hạt của quận Vọng Sa, sự việc làm thành, Bàng Thành An cũng sẽ có công tích lớn lao.

Ba, mặc kệ Bàng Thành An có cho ngân lượng hay không, cũng nhất thiết phải giơ tay đòi hỏi đấy.

Mà Bằng Thành An sau này công lao có thể dựa vào được nhiều hay không, cũng toàn là quyết định ở việc độ mạnh yếu y ủng hộ công trình được bao nhiêu.

Đối với Trình Trạch mà nói, viết một phần sổ con quá mức đơn giản.

Dựa theo ý tứ của Giang Long viết xong rất nhanh.

Giang Long xem qua, đặc biệt hài lòng, lập tức tìm đến một tên sai dịch Khoái ban, để gã hỏa tốc mang đến Vọng Sa thành.

Sau khi sổ con viết xong, lại viết bảng cáo thị chiêu mộ dân tráng.

https://thuviensach.vn

Trình Trạch vừa viết, vừa nói:

- Muốn được việc, giai đoạn đầu phải tiêu phí không ít bạc.

- Phương diện khác không dám nói, nhưng nói về kiếm tiền, ta vẫn có chút biện pháp.

Giang Long cười khẽ.

Trình Trạch hiển nhiên biết thủ đoạn kiếm tiền của Giang Long, tuy nhiên lúc này thoáng nhắc nhở một câu mà thôi.

Luận về kiếm tiền, thì không thể không nói Hắc Y Vệ bên này sau khi nung chế ra xi măng, lập tức buôn bán vô cùng phát đạt.

Làm cho đầu óc nhóm Hắc Y Vệ trên mặt phấn chấn cười nở hoa.

Trong tổ chức, có mấy hạng mục đặc biệt hao phí tiền bạc, xem như là hóa giải một phần áp lực tài chính.

Lại có, chính là Giang Long viết ra sự tích diệt phiến loạn, cũng đưa đến kinh thành, do tòa báo Cường Thịnh đăng ra liên tiếp.

Thế là kế tiếp Quách Phóng, Trình Cương, và Vi Hoán, thanh danh Du kích tướng quân Hà Hoán phóng đại thành tựu xuất sắc!

Thời điểm Giang Long viết tiêu phí văn chương, viết từng bước quá trình sựu kiện làm rung động lòng người, và dễ dàng nâng hành vi khác biệt với trên thực tế.

Tuy rằng kết quả giống nhau là không có tổn thất một bước một lính.

Nhưng sở dĩ thành công như vậy, trong chuyện xưa viết rõ là vì bày mưu nghĩ kế của Hà Hoán, cùng với mấy thần tiễn trong quân đại phát thần uy.

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân là một hiệp khách đi lại trên giang hồ, tuy rằng giết qua rất nhiều người, và trong đó không có ít quan viên, nhưng không có để lại điểm sơ hở, cho nên trong quan phủ không có án.

Giang Long liền đem tên của Phàn Nhân viết lên đó.

Vì thế Phàn Nhân cũng nổi danh.

Nhất là trong giang hồ, Phàn Nhân thành đại anh hùng chân chính, tất cả hiệp khách giang hồ không ai không đầu rạp xuống đất bội phục.

Sở dĩ kính nể như vậy, là vì thân phận của Phàn Nhân và bọn họ giống nhau.

Kinh thành lại chấn động.

Tuy rằng tiếp sau khi tòa báo Cường Thịnh, có vài chục tòa báo gia giống như măng mọc sau mưa toát ra, nhưng bàn về sự ảnh hưởng bọn họ lại kém chênh lệch nhiều lắm.

Tòa báo Cường Thịnh có Giang Long, có thể vạch rõ phương hướng phát triển, tòa báo khác chẳng qua là học theo.

Không có cách nào giống như hình ảnh tòa báo Cường Thịnh, chân chính bắt lấy lòng của dân chúng.

Hoàng Thượng nghĩ tới phương pháp xử lí ứng đối với tòa báo Cường Thịnh, liền tự mình lập một tòa soạn báo lớn hơn nữa, thậm chí giai đoạn đầu cấp miễn phí báo chí, tuy nhiên nội dung báo chí lại làm cho các lão bách tính không có hứng thú, bởi vì trên báo chí tất cả đều là tin tức bên ngoài.

Tin tức bên ngoài, các lão bách tính đã nhìn là chán rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hoàng thượng lại không nghĩ đăng một chút tin tức tiêu cực của triều đình, vậy có tổn hại hình ảnh triều đình.

Cho nên tòa soạn này, chẳng những đả kích không được tòa báo Cường Thịnh, kiếm không được tiền, hơn nữa mỗi ngày vẫn phải thua lỗ không ít bạc.

Hoàng Thượng tức giận rất là tức giận.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Tuổi Trẻ Khinh Cuồng

Lại nổi nóng, tòa soạn cũng vẫn phải tiếp tục mở.

Hiện giờ Hoàng thượng căn bản cũng không có biện pháp khống chế cái nghề báo chí này, nhất định phải có lực lượng của mình trong đó mới được.

Bằng không tới thời khắc mấu chốt rồi, đi làm rối như thế nào được?

Lại có, tuy rằng tòa soạn không có chĩa vào danh tiếng Hoàng thất, nhưng quý tộc thượng tầng đều rõ ràng hiểu được, nhà tòa soạn này là Hoàng Thượng âm thầm xây dựng đấy.

Vừa mới xây dựng chưa được bao lâu, liền lập tức đóng cửa, khiến thể diện Hoàng thượng đặt ở đâu?

Còn Sài Thế Vinh và Hoàng Thượng thì hoàn toàn tương phản, mỗi ngày cười tít mắt, hơn nữa đếm bạc đến tay rút gân rồi.

Đối với Giang Long, y càng ngày càng khâm phục rồi.

Xưởng in và tòa soạn báo kiếm được tiền, Sài Thế Vinh sẽ đúng hạn đem một phần kia của Giang Long đưa đến Cảnh phủ.

Cảnh lão phu nhân mỗi lần cầm được tiền, mặt mày đều hớn hở.

Giang Long là cháu của bà, tôn tử có thể kiếm tiền, có tiền đồ, bà đương nhiên vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Có khi, thậm chí lại cảm thấy không phải thực, cho rằng có phải đang nằm mơ hay không.

Thật sự là trước khi Giang Long xuyên qua, nguyên thân trước đây quá ốm yếu, không có gì nổi bật.

Thay đổi quá lớn!

Làm cho người ta không thể tin được.

Cảnh lão phu nhân vốn đã chuẩn bị tâm lý tốt, biết Cảnh phủ phải xuống dốc, có khi như vậy kỳ thật cũng rất tốt, Cảnh phủ không rơi xuống, không có gì uy hiếp nữa rồi, Hoàng Thượng sẽ không tiếp tục nhằm vào Cảnh phủ, con cháu Cảnh phủ sống cuộc sống bình thản cũng tốt.

Bình thản, sẽ an toàn hơn một chút.

Nhưng Giang Long đột nhiên giương phóng tài hoa, cũng khiến bà nhìn thấy hy vọng Cảnh phủ chấn hưng huy hoàng như xưa.

Nếu xuất thân bình thường, thì cũng không kể làm gì.

Nhưng Cảnh lão phu nhân năm đó chính là Hầu gia phu nhân, cao cao tại thượng, làm cho bà về sau giống phụ nhân sống bình thường thì làm sao bà có thể cam tâm?

Bình thản?

Chẳng qua là không có cách nào khác, mới tự an ủi mình như vậy thôi.

Kẻ bề trên, tầm nhìn rộng lớn, kiến thức rộng khắp, đều có dã tâm.

Mà Cảnh lão phu nhân lại cho rằng, nam tử lập thế, hiển nhiên phải quấy một vùng phong vân bão táp, nếu không, chẳng phải là sống uổng phí một lần?

https://thuviensach.vn

Thị trấn Linh Thông.

Giang Long và Trình Trạch trao đổi cả ngày.

Ngày hôm sau, Giang Long mang theo đám người Đồ Đô tiếp tục khảo sát địa hình xung quanh.

Sau khi sổ con mà hắn đưa tới quận Vọng Sa, thì lập tức làm cho quận Vọng Sa nguyên bản bên ngoài yên lặng giờ quan trường lại náo nhiệt lên.

Bàng Thành An triệu tập đông đảo quan viên, chuyên vì thảo luận quyển sổ con này.

- Tuổi trẻ khinh cuồng à!

Một viên quan chòm râu trắng bệch không kìm nổi lắc đầu.

- Không biết trời cao đất dày!

- Khẩu khí thật là lớn, lại muốn đem huyện Linh Thông phát triển thành kho lúa lớn nhất Bắc Cương?

- Nếu làm tốt được như vậy, tiền nhân sớm đã làm.

- Nghĩ đến xuất thân Cảnh phủ, có thể làm càn?

Quan viên đang ngồi, không ai xem trọng kế hoạch của Giang Long.

Cho dù là Đỗ Uy, và Khương Kỳ được đặc biệt mời tới đây, cũng chỉ là cau mày lặng lẽ không nói.

Bọn họ đều giống nhau không coi trọng, tuy nhiên lại không nói cười nhạo mỉa mai Giang Long.

Đương nhiên, cảm thấy ít nhiều cũng có chút buồn bực.

https://thuviensach.vn

Trước đây khi cùng Giang Long nói chuyện, cảm thấy Giang Long không tệ, hắn không phải là cái loại người làm việc lỗ mãng đó.

Quả thật là còn trẻ, cho nên nói như rồng leo, làm như mèo mửa?

Nghe tiếng nghị luận của bọn quan viên ngồi ở phía dưới, Bàng Thành An trong lòng rất tốt.

Vốn là không thể để Giang Long ở lại thành Vọng Sa, hắn khá là phiền muộn, bởi vì không có hoàn thành nhiệm vụ bên trên bàn giao xuống dưới.

Bởi vậy, còn buồn bực Khương Kỳ nhiều chuyện.

Nhưng hiện tại, trong tưởng tượng hắn lại thầm cảm tạ Khương Kỳ!

Bên trên nhất định là nhìn sai rồi, Giang Long này căn bản là một kẻ không có đầu óc cái gì cũng không hiểu đây mà!

Muốn đào sông khẩn điền, đem huyện Linh Thông phát triển thành kho lúa lớn nhất toàn Bắc Cương!

Hắn lại thật dám nói ra miệng.

Cái này đúng là vô tri không biết sợ cỡ nào, mới có thể có dũng khí khoe khoang khoác loác thế này đấy.

Sau khi xem xong sổ con, Bàng Thành An cũng đã không hề đem Giang Long để ở trong lòng nữa rồi.

Tiếng nghị luận ở phía dưới càng lúc càng lớn, lời nói nói ra càng lúc càng không dễ nghe, cuối cùng Bàng Thành An đưa tay ép xuống, phía dưới bọn quan viên lập tức chớ lên tiếng.

- Mọi người không nên như vậy, Cảnh đại nhân dù sao vẫn còn trẻ, lịch duyệt không đủ, có thể viết ra quyển sổ con thuyết minh như vậy Cảnh đại

https://thuviensach.vn

nhân thật có dụng tâm làm việc, muốn tạo phúc một phương, Cảnh đại nhân vẫn rất có ý tưởng đấy.

Nói xong lời cuối Bàng Thành An cũng mĩm cười.

- Tuy nhiên muốn đem huyện Linh Thông phát triển trở thành kho lúa lớn nhất khu vực Bắc Cương, lại là có chút không thực tế.

Phía dưới bọn quan viên cười vang một trận.

Khoát tay áo, ngăn lại tiếng cười, Bàng Thành An tiếp tục nói:

- Đương nhiên, Cảnh đại nhân dâng quyển sổ con này, cũng có thể là muốn để Bản quan phát chút bạc đến giúp đỡ huyện Linh Thông phát triển, tuy nhiên tình hình cụ thể quận Vọng Sa chúng ta chắc mọi người đều biết.

Cực kỳ nghèo a!

Bản quan cũng muốn cầu bên trên giúp đỡ, nhưng Văn đại nhân cũng không có thể không có cơ sở thay đổi xuất bạc đến.

Như vậy, Cảnh đại nhân vừa mới nhậm chức, hơn nữa là hậu nhân của Cảnh tiểu Hầu gia, bản quan mà không phát xuống chút tiền thì không được, liền cấp phát cho huyện Linh Thông một ngàn lượng bạc, lương thực ngũ cốc các loại tổng cộng là một ngàn gánh đi.

Bang Thành An bày ra vẻ mặt chân thành.

- Không cầu Cảnh đại nhân có thể đem huyện Linh Thông biến thành một kho lúa lớn nhất Bắc Cương chúng ta, chỉ cần có thể khiến đám dân chúng huyện Linh Thông ăn no bụng, thì bản quan đã hài lòng rồi.

Bọn quan viên sau khi nghe xông lại che miệng cười trộm.

https://thuviensach.vn

Cũng có người âm thầm đỏ mắt ghen tị, sổ con khoác lác một trận như rắm chó, có thể lấy được một ngàn lượng bạc cùng một ngàn gánh lương thực!

Bọn họ tính toán sau khi trở về, cũng lần lượt đưa một quyển sổ con như vậy tới.

Chỉ là bọn họ không biết, Bàng Thành An có tính toán của mình.

Kế hoạch của Giang Long, ở trong mắt Bàng Thành An căn bản chính là làm liều, nhưng cũng không thể trực tiếp phủ quyết, bởi vì bên trên để y đề phòng áp chế Giang Long, trực tiếp trả về, Giang Long chẳng phải là sẽ bỏ đi ý niệm trong đầu ngay?

Cho nên y phát xuống dưới một chút bạc, không trực tiếp gạt bỏ, để Giang Long có thể nhìn thấy một chút hy vọng, tiếp tục làm thêm.

Như vậy Giang Long có chuyện làm, y nhất định sẽ lại không hao tổn tâm tư trên người của Giang Long.

Mà việc này, trong mắty kết quả nhất định là phải thất bại.

Đến lúc đó lại nghe chỉ bảo từ bên trên, không quan tâm cũng tốt, hãy cứ tìm sai sót của Giang Long cũng được.

Dù sao nếu không ra thành tích, sẽ không để bên trên rước lấy phiền toái gì.

Những quan viên khác có ý định dâng loại sổ con này muốn cấp tiền, vậy khẳng định là không được.

Trao đổi xong, thái độ của Bàng Thành An lập lờ nước đôi, mặc dù nói hành động này của Giang Long có chút đùa giỡ, nhưng lại cũng không bác bỏ phản đối.

https://thuviensach.vn

Y không có phản đối, thì có nghĩa là có thể làm.

Vì thế đưa quyển sổ con huyện Linh Thông cho nha dịch khoái ban theo yêu cầu của Giang Long, đem bảng cáo thị chiêu mộ tráng đinh đào sông lần lượt từng cái một dán ở bốn cửa thành thành Vọng Sa, cùng với Nha môn phủ địa phương dán bảng cáo thị.

Đám dân chúng quận Vọng Sa, thì ra đã biết việc này.

Vì thế rất nhiều dân chúng đều chuẩn bị ít hành trang, dự định đi huyện Linh Thông đào sông khẩn điền.

Cái bảng cáo thị này cũng không phải là có thể dán loạn được, không giống miếng quảng cáo hiện đại kia muốn dán như thế nào thì dán.

Bằng không bị quan phủ tra được, là bị định một tội tà thuyết mê hoặc người khác đó.

Có thể dán trước cổng thành và Nha phủ, đã nói lên đây được trải qua quan phủ đồng ý, có quyền uy nhất định.

Cho nên đám dân chúng phần lớn tin tưởng, cảm thấy chắc có lẽ không bị mắc mưu lừa.

Sau khi nha dịch Khoái ban rời khỏi thành Vọng Sa, lại đi các thị trấn xung quanh dán cáo thị.

Giang Long đã thăm dò địa hình xung quanh vài ngày rồi, đem bản đồ địa hình vẽ không xê xích lắm, sở dĩ hiệu suất cao, là vì phụ cận mặt đất bằng phẳng, gần như không có gì nhấp nhô quá lớn, cho nên vô cùng đơn giản.

Ở nơi nào đào sông, bước đầu cũng có tính toán.

https://thuviensach.vn

Đường lối đào sông cũng rất chú trọng, phải tìm một nơi địa thế cao mới được, như vậy nước sông chảy xuôi lại đây mới có khả năng chảy vào đồng ruộng, thời đại này không có máy bơm nước, máy bơm, ngươi đào được chỗ đất thấp, làm sao đem nước tưới tưới đến đồng ruộng trong này được?

Lại dùng guồng nước và các loại công cụ?

Hay là người gánh?

Vậy công trình liền làm quá thất bại rồi.

Mà muốn tìm một tuyến đường của địa thế, sẽ phải phiền toái rất nhiều.

Chạng vạng, Giang Long mang theo mọi người trở lại trong thành.

Hà Bất Tại ở trước tiền đường chờ, gặp Giang Long tiến vào, liền lập tức mở miệng hỏi.

- Lộ tuyến đường sông xác định xong chưa?

- Hiện tại vẫn chưa hoàn toàn xác định.

Giang Long đem quyết định của mình, nói rõ chi tiết ra.

- Huyện thành bên này địa thế khá thấp, nếu như nói đường sông nơi đó địa thế rất cao, đến lúc đó chẳng may quân đội dị tộc nhân số đông đúc, qua sông, ở trên bờ đào mở một lỗ hổng, chẳng phái là có thể chảy vào thị trấn?

Hà Bất Tại càng coi trọng phương diện quân sự.

Cùng lúc này Giang Long cũng có suy xét.

Ở thời trước, cổ đại rất nhiều đại tướng đều biết dùng kế hỏa công và thủy công.

https://thuviensach.vn

Nếu có rừng cây, đồng cỏ khô héo rộng lớn, hoặc là ở trong thung lũng, chặt cây gỗ, đến lúc đó tưới chút dầu có thể dùng kế hỏa công.

Mà thủy công, thì phần lớn là thừa dịp mưa to, sau đó đào mở đường sông, chảy vào quân doanh quân địch, hoặc là bên trong thành trì.

Trong Tam Quốc Diễn Nghĩa, kế một dòng nước dìm bảy quân làm cho thanh danh Quan Vũ lần nữa tăng vọt.

Quả thực Quan Vũ hữu dũng hữu mưu.

- Vị trí thị trấn đích thật là tương đối thấp, cũng không phải thấp nhất, cho nên ngoại trừ đường sông bên ngoài rìa ra ta còn lại chỗ này, nơi này, đào lại mấy cái đường sông dẫn nước khá rộng, dùng để dẫn nước Hà Thủy đi, đến lúc đó đắp bờ sông, nước cũng sẽ không chảy ngược vào trong thành.

Giang Long lấy bản vẽ ra, vừa giải thích, vừa khoa tay múa chân.

Trình Trạch, Hà Bất Tại đều đi lên trước, xem Giang Long chỉ bản vẽ.

Tiêu Phàm phải chịu trách nhiệm trả tiền công cho nhóm thợ thủ công, lúc này chưa trở về.

Vừa thấy cái này, hai người thấy bản vẽ của Giang Long thật không tệ, vô cùng rõ ràng sáng tỏ, liếc nhìn lại đã rõ ràng hiểu được.

Lại nghe đến giải thích của Giang Long, Hà Bất Tại cũng âm thầm gật đầu.

Cho rằng Giang Long có mấy phần thiên bẩm quân sự.

Quan viên địa phương bình thường, lấy đâu ra suy xét nhiều như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Trong con mắt của bọn họ chỉ có dân chính.

Tuy rằng Giang Long suy tính có chút chu toàn, nhưng trên chi tiết vẫn có chút sơ hở, Trình Trạch và Hà Bất Tại nói ra từng cái từng cái đề nghị, tiến hành bổ sung.

Và ba người trao đổi xong, trời đã hoàn toàn đen lại.

Tiêu Phàm cuối cùng cũng xong việc, trở lại nha môn.

Giang Long đem bản đồ lưu lại, để Trình Trạch và Hà Bất Tại phân giải cho Tiêu Phàm một lần, xem còn có chỗ nào đủ hay chưa, còn mình thì rời khỏi tiền đường hướng đến hậu viện.

Đại Lệ Ti cố ý tắm nước nóng sớm, đem mình ăn mặc thật xinh đẹp đấy.

Ngồi ngay ngắn ở trước bàn cơm, chờ Giang Long đến.

Khi giữa trưa, Giang Long nói đêm cho nàng biết tay, nàng không phục lắm, cũng muốn cho Giang Long biết tay.

Chỉ có điều đợi hoài, thân ảnh của Giang Long vẫn chưa xuất hiện.

Không khỏi liền cảm thấy ngầm bực, Giang Long này chẳng nhẽ thật sự không thèm để ý đến vẻ đẹp của mình ư?

Đổi lại là người khác, sợ là đã sớm ném việc khỏi tay, chạy về hậu viện rồi đấy.

Đại Lệ Ti một đôi tay trắng nõn nhỏ bé, đem khăn lụa quấn thành bánh quai chèo.

Giang Long đương nhiên nhớ rõ lời nói giữa trưa, tuy nhiên lại không thể chậm trễ chính sự.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, với Đại Lệ Ti báu vật này cùng chung một đêm hắn cũng có chút chờ mong đấy.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Lần Đầu Giao Phong

Giang Long một thân bụi đất, nện bước hơi mau, đi vào hậu viện.

Đẩy cửa phòng ra, thấy Đại Lệ Ti ngồi ở trước bàn cơm.

Đại Lệ Ti trang dung tinh xảo, quần áo phong phanh, vốn đang âm thầm hờn dỗi, nhưng thấy Giang Long tiến vào, vội vàng thay đổi một bộ dáng cười mỉm.

Theo nàng, tối nay là lần đầu tiên hai người giao phong.

Tuy rằng không động đao thương, cũng sẽ không thấy máu.

Nhưng vẫn là phải đấu trí so dũng khí đấy.

Ngàn vạn lần không nên xem thường một nam một nữ giao phong trên giường, nếu như là một thua, mới có thể giao trái tim thua trận.

Ngay cả tâm đều thua đối phương, về sau cũng không cần lại đấu nữa rồi.

Đương nhiên, bất kể là Giang Long hay là Đại Lệ Ti lý trí bình tĩnh đầy đủ, tâm cũng sẽ không dễ dàng thua trận.

Tuy rằng trong lòng ngầm bực, nhưng Đại Lệ Ti lại không thể biểu lộ ra, bằng không cũng đã thua khí thế.

Thản nhiên liếc mắt một cái ngắm Giang Long, Đại Lệ Ti nói:

https://thuviensach.vn

- Ta tưởng chàng đã quên giao ước hôm nay.

- Sao có thể chứ?

Giang Long đi nhanh tới trước mặt Đại Lệ Ti, cúi người, nhìn thẳng cặp mắt của Đại Lệ Ti, cho tới khi Đại Lệ Ti chuyển nhìn hướng khác, lúc này vẻ mặt nghiền ngẫm mà cười cười nói:

- Cô đã thua một nước!

Đại Lệ Ti không phục.

- Lần đầu tiên nhìn thấy ta, cô hắn là nên đứng dậy quyến rũ ta rồi.

Giang Long không đợi Đại Lệ Ti mở miệng, liền cười ha hả một tay quơ lấy ghế ngồi cuối bàn.

Đại Lệ Ti nghe vậy bị kiềm hãm, nhưng lập tức, liền đổi lại vẻ mặt nụ cười quyến rũ.

- Đa tạ nhắc nhở của Cảnh đại nhân.

Đích thực, lúc trước giả bộ lãnh đạm, không phù hợp phong cách nhất quán của nàng.

Trực tiếp lộ ra dấu vết.

Nàng âm thầm tỉnh ngộ, Cảnh Giang Long này nhãn lực nhạy bén, vô cùng thông minh, so với trong tưởng tượng còn khó ứng phó hơn.

Về sau hoàn toàn tập trung toàn bộ tinh thần.

- Giúp ta cọ lưng, coi như là cảm tạ đi.

Giang Long bước nhanh đi vào bên cạnh phòng tắm.

https://thuviensach.vn

Trong thùng tắm, nước ấm sớm đã pha xong, đã hơi nguội lạnh một chút, tuy nhiên Giang Long và Đại Lệ Ti giờ phút này da thịt kề sát, hai thân thể người đều cũng có chút nhè nhẹ nóng lên.

Buông Đại Lệ Ti, Giang Long hai tay mở ra.

Đại Lệ Ti liếc nhìn Giang Long một cái, lại hồn bay phách lạc.

Vươn bày tay nhỏ bé trắng nõn, giúp Giang Long cởi bỏ dây lưng lụa bên hông, bỏ đi áo khoác, treo quần áo lên trên trên kệ ở bên cạnh.

Tiếp theo, lại giúp Giang Long cởi áo lót, tuy nhiên đầu ngón út trắng nõn lại không thành thật một chút.

Sờ đến trước ngực Giang Long vuốt đi.

Lơ đãng đụng vào một chút, câu được Giang Long trong lòng như bị mèo cào.

Quần áo trút bỏ hết, Giang Long ngồi vào trong thùng tắm, tùy ý Đại Lệ Ti giúp lau phía sau lưng.

Đại Lệ Ti lúc này liền có chút sửng sốt, nam tử trước mắt không phải rất ốm yếu sao?

Làm sao cơ thể trên người, không ngờ rắn chắc như thế?

Không phải rất cường tráng, cũng không béo, nhưng toàn màu đỏ.

Chẳng lẽ trước kia Giang Long cố ý ngụy trang?

Vừa nghĩ, vừa giúp Giang Long lau thân thể, đồng thời, Đại Lệ Ti cũng không quên ăn chút đậu hũ.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Giang Long đột nhiên giơ tay, một tay lấy Đại Lệ Ti kéo vào trong thùng tắm.

Đại Lệ Ti thét một tiếng kinh hãi, rơi bùm vào trong nước, bọt nước văng khắp nơi, đợi nàng bối rối đứng đậy, quần áo phong phanh toàn bộ đã dính sát vào mặt ngoài trên cơ thể mềm mại phập phồng.

Đôi mắt Giang Long, nhất định cũng lại không rời được.

Song chưởng đột nhiên vừa thu lại, đem mỹ nhân trước mặt vòng vào trong ngực.

Quần áo phong phanh, làm như không có một dạng, hai loại da thịt giống nhau tiếp xúc, hai người liền kịch liệt thở dốc…

Sáng sớm, mặt trời còn chưa có ngọn ở chân trời, Giang Long đã tỉnh ngủ quay qua.

Cánh tay phải có chút nặng nề, hắn nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đại Lệ Ti đang gối lên trên cánh tay phải của hắn.

Đại Lệ Ti giờ phút này không xoa phấn trang điểm, trên da thịt tuyết trắng có thể thấy rất nhiều mạch máu, cánh tay phải lại có thể cảm giác được khuôn mặt xinh đẹp mềm mại của Đại Lệ TI.

Không có quyến rũ như bình thường, Đại Lệ Ti ngủ say sưa, thỉnh thoảng bĩu bĩu môi, khẽ nhíu ông mày, thuần khiết như là một đứa trẻ mới sinh.

Giang Long có động tâm trong một nháy mắt.

Lập tức điều chỉnh tốt tâm lý, nhẹ nhàng rút cánh tay phải ra, xuống giường, lại giúp Đại Lệ Ti đem chăn gấm đắp kín.

Rất cẩn thận, rất nghiêm túc nâng góc chăn lên, dấu diếm một tia khe hở.

https://thuviensach.vn

Cầm lấy quần áo, xoay người xách theo giày da, tay chân nhẹ nhàng đi vào gian ngoài phòng, ở đây mới bắt đầu mặc.

Ngay tại thân ảnh của hắn khi đi ra ngoài phòng ngủ, Đại Lệ Ti đang ngủ say đột nhiên nháy mở hai mắt ra.

Trong đôi mắt đẹp, có một tia ngõ ngàng, có một tia tình ý lưu động.

Giang Long làm như không biết, mặc quần áo, rửa mặt qua đi, liền bắt đầu luyện võ.

Ăn qua điểm tâm, sau khi ở phía trước nhà cùng đám người Trình Trạch hàn huyên vài câu, Giang Long liền mang theo đám người Đồ Đô cưỡi ngựa ra khỏi thành.

Thành mở cửa ra không lâu, lần lượt, một đám lại một đám, nam tử lưng mang đệm chăn đi vào.

Những người này có khi là thợ xây phụ cận, đang nghe nói là đến Huyện nha làm việc, có trả tiền công, hơn nữa sau khi tin tức lan ra, lập tức tới đây.

Hơn nữa là tráng đinh các thị trấn phụ cận, thấy được những bảng cáo thị này, tiến đến đào sông.

Người đã đi tới, phải quản thúc.

Tiêu Phàm cầm trong tay thủ tục quản lý thợ xây và thợ rèn giao cho chủ bộ Uông Quý đến quản lý, còn mình thì mang theo cả ban nha dịch bắt đầu thống kê nhân số thợ đến đào sông.

Thời gian ngắn ngủi nửa ngày, cũng đã có năm trăm người tới.

Những người này hơn phân nửa là dân chúng gần đây tìm không được việc làm, trong nhà nghèo khó bần cùng.

https://thuviensach.vn

Giang Long biết được tin tức, liền để Tần Vũ trở về thành, dẫn những người đó tới.

Đợi cho những người đó đi vào toàn bộ, Giang Long liền đứng lên mở miệng chỉ bảo, để một số người thợ đào sông trước tiên ở phòng xá che đơn giản phụ cận quanh con đê.

Tuy rằng trời ấm áp rồi, nhưng đất Bắc Cương này ban ngày và ban đêm chênh lệch nhiệt độ lớn, buổi tối nghỉ ngơi, nếu như không có phòng che gió che mưa, không có đệm chăn che thân, vậy là không được.

Mà thị trấn ở cách đó khá xa, quay về nhanh nhất cũng phải gần nửa canh giờ, cho nên dưới tình huống không có nguy hiểm, tốt nhất vẫn là ở nơi này.

Bằng không tiêu phí nhiều thời gian đi đường như vậy, cũng quá lãng phí thời gian.

Ở quận Vọng Sa này, đám dân chúng phần lớn ở nhà bằng đất, mà nhà bằng đất thì khá dễ sửa chữa.

Tìm đến mấy ván gỗ thẳng một chút, lại dựng cố định mấy cọc gỗ thẳng lên, sau đó lấp đất ẩm vào bên trong, sau khi cho được một nửa, người nhảy vào dùng chân ra sức giẫm lên cho rắn chắc, sau đó lấp đất vào, cho đến khi tường đất lên cao sáu thước.

Sau khi tìm được xà rồi, cách hơn nửa thước đặt một cái, bên trên lại rải một chiếc chiếu, lại cho trên chiếu một tầng bùn đất nữa là được.

Việc này phần lớn dân chúng đều đã làm.

Che phòng phải tốn tiền, bọn họ muốn bao nhiêu phòng là ở họ, sẽ tìm những người thân thích đến hỗ trợ, tự mình làm mái che đấy.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, loại phòng này ở phía nam là không được, phía nam nhiều mưa, vài ngày sẽ làm cho tường phòng hỏng rồi.

Phía nam phần lớn là phòng ngói, nóc còn phải là nhọn.

Tiếp đến người làm việc phần lớn là kết bạn mà đến, biết nhau, như vậy bắt đầu làm việc, hiệu suất liền tương đối cao một chút.

Buổi trưa, Tiêu Phàm phái người nấu cháo, hấpbánh bao, đều phát miễn phí thức ăn cho đám dân chúng vừa tới mặc dù còn chưa chính thức bắt đầu làm việc.

Chờ đến lúc ai cũng có phần, đám dân chúng trở về thành, cơm canh đã nóng hừng hực đã làm xong.

Cháo rất là đặc, chiếc đũa cắm vào không đổ.

Bánh bao thì là bánh bao trộn, trộn lẫn một ít lương thực phụ, không phải Giang Long keo kiệt không chohấp bánh bao chay, mà là bột mỳ rất đắt, và số lượng không nhiều lắm.

Nhìn đến bảng cáo thị, nhân số tiến đến bắt đầu làm việc sẽ có rất nhiều, nếu chỉ mua bột mỳ, đến lúc đó nói tiêu hao lớn sẽ ảnh hưởng giá cả bột mỳ làm cho nó đắt hơn một chút.

Và đối với đám dân chúng mà nói, có tiền công để lấy, có thể ăn no bụng cũng đã rất hài lòng.

Giang Long tự tay cấp cho mấy người tráng đinh bánh mỳ, múc cháo, sau đó cùng Tiêu Phàm một trước một sau đi về hướng Huyện nha.

Còn lại nơi này thì giao cho Uông Quý đến quản lý.

Uông Quý chẳng những chưa phát giác mệt, trái lại còn mười phần nhiệt tình.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng y cũng đã có việc để làm rồi!

Chỉ cần làm tốt công việc, thì sẽ bảo vệ được địa vị của bản thân.

Vốn người ở Huyện nha làm việc không vừa lòng vì mấy tháng mới có một chút bổng lộc, nhưng bây giờ ở Huyện nha làm việc chính là không thể tốt hơn rồi.

Giang Long đi vào Huyện nha, thấy ngoài Trình Trạch cùng Hà Bất Tại ra, Huyện thừa Chu Kỳ, Lại phòng thư lại Hồ Lại, Hộ phòng thư lại Hách Đồng, Lễ phòng thư lại Tiết Sơn, còn có Giáo thụ Phan Văn Trường đều đang đợi, thấy hắn đi vào, đều đứng dậy chào.

Khách sáo vài câu, Chu Kỳ dẫn đầu biểu diện ý đồ đến.

Đám người còn lại theo sau.

Rất đơn giản, những người này đều mơ tưởng giúp đỡ làm chút chuyện.

Giang Long dâng sổ con bọn họ đã biết, tuy rằng cũng không coi trọng, nhưng Giang Long rốt cuộc là nhân vật số một, hắn muốn làm việc, những người khác nhất định phải phụ trợ.

Lại có, chỉ cần có chuyện làm, liền nhất định có thể rớt lại chút lợi ích.

Ngựa không ăn cỏ đêm không mập, người không được khoảng thu nhập thêm không giàu, chỉ trông vào chút bổng lộc triều đình, cũng chỉ vừa có thể nuôi gia đình mà thôi.

Giang Long ngày đầu tiên đưa tin, bổng lộc đám người Chu Kỳ bị thiếu hai tháng, những người này không phải còn muốn lui tới thương đội bốc dỡ hàng kiếm khoản thu nhập thêm sao?

Cũng chính là bởi vì điểm này, ấn tượng của mấy người đối với Giang Long coi như không tệ.

https://thuviensach.vn

Những người này nghĩ muốn đi qua giúp đỡ, đúng lúc nhân thủ không đủ, hắn liền gật đầu đáp ứng rồi.

Về phần giúp đỡ làm cái gì, Giang Long để Trình Trạch đến sắp xếp.

Tuy rằng Chu Kỳ đúng là nhân vật số hai huyện Linh Thông, nhưng người này lại không có kiểu cách nhà quan, bằng không cũng sẽ không đi giúp thương đội bốc dỡ hàng rồi.

Cho nên tùy ý Trình Trạch đến sắp xếp.

Công trình bây giờ vẫn chưa chính thức khởi công, nhưng trước tiên cũng phải chuẩn bị đầy đủ, công việc vẫn còn tương đối nhiều đấy.

Có mấy người giúp đỡ, Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm ba người có thể nhẹ nhàng chậm lại một chút.

Không đến mức quá mệt nhọc.

Tuy nhiên giúp đỡ thì giúp đỡ, tiền bạc không thể tùy ý giao cho người ngoài, Giang Long tự mình giữ lại một vạn lượng, còn lại phân cho Trình Trạch, Tiêu Phàm, còn có Hà Bất Tại, nếu cần dùng tiền gấp bọn họ có thể tự làm chủ.

Những người khác muốn chi bạc, phải đến ba người Trình Trạch báo cáo mới được.

Bạc trên người Giang Long không hề dễ dàng sử dụng.

Đám người Chu Kỳ rời khỏi, Hà Bất Tại cùng Tiêu Phàm báo cáo một chút tiến triển công việc.

Coi như là tương đối hài lòng.

https://thuviensach.vn

- Hiện tại phòng ở còn chưa đắp kín, ăn ở đối với dân chúng, đều phải quan tâm một chút.

- Đám chưởng quầy cho thuê trọ lên tiếng, tất cả khách phòng, cũng có thể cho mấy người ở một gian.

- Dân chúng đến đào sông sẽ càng ngày càng nhiều, Tiêu tiên sinh, lương thực nhất định phải đủ ăn mới được.

Trao đổi một hồi lâu, Giang Long mới đứng dậy rời khỏi.

Trở lại hậu viện, Giang Long một mình ăn cơm, Đại Lệ Ti chưa tới, mà chỉ phân phó nhà bếp chuẩn bị thức ăn cho Giang Long thịnh soạn một chút.

Ăn cơm xong, tắm rửa qua, Giang Long nằm xuống nghỉ ngơi.

Cửa phòng của Đại Lệ Ti nhẹ nhàng bị đẩy ra, lão bà nhẹ nhàng chậm chạp đi tới.

- Hắn lại ngủ rồi.

- Ừ.

Đại Lệ Ti nằm ở trên giường nhẹ nhàng xua tay.

Lão bà lui ra, đóng cửa phòng lại.

Hừ!

Đại Lệ Ti vỗ nhẹ chăn gấm.

Tối hôm qua một đêm phong lưu, nàng bị sượng mặt gây sức ép trên giường, xem như thua một cuộc.

https://thuviensach.vn

Tối nay sợ là chịu không nổi, tự nhiên không dám lần nữa đi khiêu khích Giang Long.

Nhưng Giang Long không có tìm đến tất nhiên làm cho nàng nhẹ nhàng thở ra, nhưng trong lòng lại cũng khó tránh khỏi có chút không thoái mái.

Có đôi khi người tâm tư, lại trước sau mâu thuẫn.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Đàn Ngựa Hoang

Chẳng lẽ Cảnh Giang Long thật sự không cần quan tâm đến sắc đẹp của mình ư?

Đại Lệ Ti hôm nay nằm trên giường một ngày, tuy rằng đã muộn, vẫn không ngủ được, nghĩ ngợi lung tung.

- Không thể nào!

Nếu quả thật không cần quan tâm, đêm qua hắn làm sao có thể điên cuồng như vậy?

Nghĩ đến đây, Đại Lệ Ti lại có một tia lo lắng cùng tự tin, nàng nhớ đến lúc ấy trong ánh mắt Giang Long tràn ngập vô tận dục vọng

Không chỉ muốn nàng tranh phong, mà còn luận cái thắng thua.

Cho đến lúc đêm khuya, Đại Lệ Ti mới có một tia bối rối, tay không vỗ nhè nhẹ.

Lão bà mở cửa đi tới.

- Cảnh Giang Long cần mua một lượng lớn sắt thỏi, rèn những vật như xẻng, cuốc chim, bà nói dùm câu với tổ chức, bọn họ sẽ phải giúp.

Hiện giờ thanh danh Giang Long lớn dần, không chỉ là thân thế không tầm thường, nếu như có thể đem Giang Long khống chế trong lòng bàn tay, tổ chức của Đại Lệ Ti tất nhiên có lợi thật lớn.

https://thuviensach.vn

Về phần Giang Long tài hoa hiển lộ ra, chắc có lẽ không khống chế tốt như vậy, lại suy đoán xem Đại Lệ Ti có nói dối tổ chức hay không?

Tất nhiên cũng có người hoài nghi, cái tổ chức này bên trong đối với thủ hạ, cũng không thể nào trăm phầm trăm hoàn toàn tín nhiệm.

Tuy nhiên phụ thân của Đại Lệ Ti ở trong tổ chức có địa vị cực cao, vả lại trung thành và tận tâm, cho nên bọn họ đối với Đại Lệ Ti vẫn tương đối tín nhiệm đấy.

Về phần Giang Long rất có năng lực…Có câu nói rất đúng, anh hùng khó qua ải mỹ nhân!

Từ xưa đến nay, có bao nhiêu anh hùng bại bởi sắc đẹp?

Rất nhiều rất nhiều rồi!

- Vâng.

Lão bà lên tiếng trả lời.

- Giá cả tận lực rẻ một chút.

Đại Lệ Ti lại bồi thêm một câu, sau đó nhắm đôi mắt đẹp lại.

Lần đầu tiên giao phong đã thua bởi Giang Long, nàng cũng phải tỏ vẻ một chút.

Nếu muốn chơi, phải tuân theo quy củ.

Phá hủy quy củ, về sau liền không ai cùng nàng chơi nữa.

Lão bà thấy Đại Lệ Ti không có phân phó khác, thổi tắt ngọn nến, tay chân nhẹ nhàng lui ra.

Tin tức rất nhanh truyền ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng gần đây vô cùng bận rộn, nhưng Giang Long sáng sớm vẫn đang rèn luyện thân thể, cùng với thân thể khôi phục, hơn nữa kiên trì bền bỉ khổ luyện, khí lực của hắn tăng trưởng thật nhanh.

Cho dù là cùng Đồ Đô đến đấu tay, Đồ Đô cũng không thể một chút đã thắng được hắn.

Điều này làm cho Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, còn có Tần Vũ đều vô cùng giật mình.

Phải biết rằng Giang Long trước kia rất nho nhã yếu ớt.

Đừng nói là Đồ Đô, cho dù là cô gái hơi có chút khí lực, đều có thể dễ dàng thắng Giang Long.

Đồ Đô vai rộng eo thon, là một đại lực sĩ, bằng không làm sao có thể điều khiển được hai lưỡi búa lớn?

Hai tay nhoáng lên một cái, bình thường năm sáu người thanh niên trai tráng cũng không là đối thủ.

Giang Long tương đối hài lòng với tiến bộ của mình, cỗ thân thể này còn nhỏ, về sau có thể tăng trưởng còn rất lớn, khôi phục kiếp trước, thậm chí là vượt qua sức lực kiếp trước cũng đều có thể.

Nguyên bản đã ngừng uống phương thuốc cổ, ngoại trừ ra ngoài không tiện, còn một điều, chính là hiện tại dược lực lớn vô cùng, sau khi thân thể bình phục, lại tăng cường chất bổ thì sẽ thượng hỏa.

Bổ nhiều nữa, lỗ mũi đổ máu là nhẹ đấy.

Nhưng hiện tại Giang Long cũng tính toán lại uống lần nữa.

Có Đại Lệ Ti, hắn đã không sợ thượng hỏa rồi.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng hôm nay vẫn không thấy Đại Lệ Ti xuất hiện, Giang Long ăn qua điểm tâm, mang theo mọi người rời khỏi thành trì thẳng đến chỗ nhà ở che chắn giản dị.

Việc quá nhiều, hắn đã cùng đám người Trình Trạch thương lượng tốt, có chuyện gì, phái người báo tin, không cần tụ họp cùng một chỗ sáng sớm mỗi ngày.

Giang Long dậy sớm, nhưng đầu tiên là rèn luyện, lại ăn qua điểm tâm, canh giờ cũng đã không còn sớm.

Thời điểm bọn họ đi, đám tráng đinh chiêu mộ được đã khởi công một hồi lâu.

Nhân công nhiều, vật liệu lại không lo thiếu, cho nên hiệu suất lợp phòng rất cao, tuy nhiên dân tráng phụ cận thị trấn sẽ liên tục đi vào không ngừng, cho nên tốc độ lợp phòng càng nhanh càng tốt.

Nhà ở không thể chỉ làm ở một chỗ, mà Giang Long cũng đã chọn xong địa điểm.

Không thể đặt ngay ở đường đào sông, cũng không thể cách tuyến đường quá xa.

Bằng không hoặc là hủy phòng ở đi, hoặc là dám dân tráng phải đi đi về về quá lãng phí thời gian.

Nhiều lần tự hỏi, Giang Long đã xác định tuyến đường sông xong, sau đó liền xác định khu vực dựng phòng ở.

Không ngoài dự liệu của hắn, dân tráng đến làm việc càng ngày càng nhiều, chỉ có thời gian nửa ngày, liền tăng lên thêm mấy trăm người.

https://thuviensach.vn

Tại lần trước bao vây bọn Mã phỉ chặn đường cướp lương, Giang Long mua được một trăm con ngựa rồi.

Một trăm con ngựa này có tốt có kém, tuy nhiên buộc lên xe ngựa, kéo một ít bó củi cùng vật liệu che phòng cũng không thành vấn đề.

Vật liệu không khan hiếm, dân tráng đến sẽ khỏi phải nhàn rỗi.

Sau khi an bài một số việc xong, Giang Long bắt đầu vẽ bức họa tuyến đường sông.

Tuyến đường này trước tiên phải vẽ xong, chỉ dựa vào mắt nhìn tuyệt đối không được, bằng không cứ đào lấy đào để sẽ bị sai lệch.

Họa tuyến không phải trên vẽ trên mặt đất.

Mà là tìm dây thừng dài, buộc ở trên côn gỗ ngắn nhỏ, sau khi rớt ra, xác định tốt phương hướng, sẽ đem con gỗ cắm một đầu vào trong đất.

Mỗi đoạn dây thừng có thể có cái dài khoảng hai mươi trượng.

Xác định tốt phương hướng cho đường sông, việc này không thể khinh thường.

Phải quan sát địa hình cẩn thận.

Phương hướng đường sông cũng phải thay đổi theo địa hình, không phải đào một mạch thẳng tắp.

Định chế tốt phương hướng căn cứ địa hình cũng có thể cấp nước tưới đồng ruộng tốt hơn trong tương lai.

Con sông này nói là dùng để tưới ruộng, không phải kênh đào nhân tạo, đào kênh đào tự nhiên là tận lực đào thẳng để thu nhỏ lại công trình, tiết kiệm nhân lực vật lực.

https://thuviensach.vn

Bận đến giữa trưa, bức họa tuyến đường khoảng chừng được ngàn trượng.

Nơi này cách thị trấn vẫn còn có chút khoảng cách, Giang Long và đám người Đồ Đô dứt khoát không trở về.

Trực tiếp cùng nhóm dân tráng cùng nhau ở trên công trường dùng cơm.

Đồ ăn cũng giống của nhóm dân tráng ăn giống nhau, nơi này bão cát khá lớn, nhóm dân tráng tuy rằng nhìn ra Giang Long và đám người Đồ Đô quần áo đẹp đẽ quý giá, hẳn không phải là người bình thường, nhưng mặt mũi bọn họ bị đất cát làm cho mặt xám mày tro, cho nên không bị nhóm dân tráng nhận ra.

Không nhận ra, Giang Long và nhóm dân tráng nói chuyện phiếm, lại càng dễ dàng hơn.

Bằng không dân chúng bình thường, có mấy người dám cùng Huyện lệnh nói chuyện?

Cho dù có bạo dạn, cũng là lắp bắp đấy, và không dám ăn ngay nói thật.

Dân chúng ngồi ở bốn phía Giang Long đều là từ huyện khác tới, còn có một số đến từ thành Vọng Sa, thành Vọng Sa tuy rằng được Bàng Thành An quản lý không tệ, nhưng cũng không phải nhà nhà đều có thể ăn no bụng.

Nhóm dân tráng vây tụ ngồi cùng một chỗ, đang ăn cơm, trò chuyện, trên mặt mỗi người đều mặc sức tươi cười vui vẻ.

Giang Long nghe được nhiều nhất, là lời khen ngợi về mình.

Tất nhiên không khen hắn rất thông minh, có quyết đoán, dám ở chỗ này đào đường sông, muốn khai khẩn ruộng đồng.

https://thuviensach.vn

Mà rất đơn giản, nói nơi này đào sông dẫn nước, bọn họ liền có việc để làm, hơn nữa tiền công không thấp, mỗi ngày còn có thể ăn no bụng.

Có một số dân tráng không biết đủ, thở dài nói:

- Nếu cũng điều động phụ nữ thì tốt rồi.

Rất nhiều người liền lên tiếng phụ họa theo.

Nếu nói cũng chiêu mộ đàn bà bọn họ nhất định sẽ đem thê tử cùng mang đến.

Giang Long ngẫm nghĩ một lúc, nhẹ nhàng lắc đầu.

Công trình này mới vừa vặn khởi công, đều là việc khổ cực, tuy rằng cái đất Bắc Cương này đàn bà cũng có khí lực khá lớn đấy, nhưng tóm lại không so với đàn ông được.

Còn không có chỗ dùng đến đàn bà.

Cũng không thể đưa đàn bà tới ăn không ngồi rồi được.

Đợi cho công trình mở rộng, một số vùng trũng hoặc là chỗ nhiều đá nhỏ cần lấp đất, khi đó đào bùn đất từ sông kéo qua, mới có việc làm cho đàn bà.

Chính là đem đất rải bằng ra.

Việc này đúng là không quá mệt mỏi.

Đàn bà hoàn toàn có thể làm.

Giang Long muốn giữ hết những người này ở lại huyện Linh Thông, chiêu mộ đàn bà lại đây, mới có chỗ an cư tốt.

https://thuviensach.vn

Cho nên tới thời điểm nên chiêu mộ đàn bà, hắn sẽ lập tức dán bảng cáo thị ra.

Bánh bao trộn, hạt kê vàng và gạo cùng trộn lẫn một chỗ nấu cháo, đây là từ lúc Giang Long đi vào thế giới này, ăn một bữa cơm đơn giản nhất.

Tuy nhiên quá mệt mỏi bởi vì bận rộn, đến nỗi cảm thấy không thể nuốt xuống được.

Lại có Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc hai người không quen, bọn họ thân hình cường tráng, mỗi bữa không thịt là không vui đấy.

Chỉ là ăn đồ chay mà nói, mặc kệ ăn bao nhiêu, sẽ có một loại cảm giácthấy ăn mãi không no bụng.

Giang Long liền nghĩ, tiếp tới ngày mai, nhất định phải tự mình mang cơm lại đây mới được.

Ăn không đủ no bụng thì làm việc như thế nào được?

Hiện tại hắn làm bức tranh tuyến đường v..v, đám người Đồ Đô đều ở một bên giúp đỡ hắn.

Loại chuyện lặt vặt này, một người cũng không thể làm được.

Buổi chiều, đám người Giang Long tiếp tục.

Trong thị trấn nếu có chuyện gì phát sinh, Trình Trạch sẽ phái người truyền lại tin tức, cho nên đến tối trở lại trong thành, Giang Long không tới tiền đường, mệt nhọc cả ngày, ai cũng mơ tưởng nghỉ ngơi sớm một chút.

Hôm nay Đại Lệ Ti ngồi trong phòng chờ Giang Long trở về, tuy nhiên chỉ là cùng nhau ăn cơm, sau đó liền đứng dậy rời đi.

Rời khỏi phòng Giang Long, Đạ Lệ Ti mới bất mãn hừ lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Lúc ăn cơm Giang Long cúi đầu ăn như hổ đói, liếc mắt một cái ngắm nàng cũng không, sau khi ăn cơm xong, cũng không che dấu chút nào bối rối, tỏ rõ muốn buồn ngủ.

Nàng coi như không có ý kiến gì, cũng chỉ có thể rời khỏi.

Chung quy mặt dày mày dạn lên giường Giang Long cũng không được.

Nàng tuy rằng quyến rũ, một lòng muốn cám dỗ Giang Long, nhưng cũng không thể dùng cách không mặt mũi này được.

Cám dỗ, chính mình chủ động trước, sau đó cũng muốn đối phương kia chủ động dựa tới mới được.

Bằng không chính là thấp hèn rồi.

Đại Lệ Ti rời khỏi chưa được bao lâu, Hắc Y Vệ đột ngột xuất hiện trong phòng.

- Tiểu thiếu gia, đây là ngân phiếu mười vạn lượng, xin ngài kiểm tra lại.

Vừa nói chuyện, Hắc Y Vệ hai tay cầm lấy ngân phiếu lần lượt cung kính đưa đến trước mặt Giang Long.

Giang Long giơ tay nhận lấy đặt vào bên giường, ngẫm nghĩ một chút, lại cầm lấy một nửa đưa tới, mở miệng nói:

- Ta nghĩ phải đào sông khẩn điền, nhất định phải chiêu mộ rất nhiều dân tráng, bởi vì cần phải bao cơm cho nên đối với lương thực nhu cầu cực kỳ lớn, ngươi cầm năm vạn lượng ngân phiếu toàn bộ mua lương thực sau đó đưa đến nơi đây.

- Vâng.

Hắc Y Vệ không do dự, lên tiếng trả lời tiếp nhận ngân phiếu.

https://thuviensach.vn

- Cố gắng đè thấp giá cả, bạc của ta chỗ này vẫn còn có chút khan hiếm, nhưng không thể lấy hàng giả tới đây, nếu lương thực có thối rữa, ta chỉ hỏi ngươi!

- Tiểu nhân hiểu rồi.

- Phải lo liệu thật nhanh.

- Vâng!

Ngày hôm sau, đám người Giang Long lại đi ra khỏi thành, tiếp tục công tác.

Trước tiên vẽ xong bức tranh tuyến đường sông, Giang Long mới có thể rảnh tay ra, làm việc khác.

Đến trưa, đi tới bên bờ Hồn Hà, Đồ Đô từ trên lưng ngựa cầm hộp đồ ăn ngày hôm nay mang đến, đem thức ăn dọn xong.

Có rượu có thịt, Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc mới xem như ăn no bụng.

Dùng nước Hồn Hà rửa bát đũa, đang muốn tiếp tục công việc, ánh mắt của Giang Long đột nhiên sáng lên.

Bởi vì cách đó không xa, có một bầy ngựa hoang đi vào bên bờ sông uống nước.

Ở trên đại thảo nguyên mênh mông bát ngát, cuộc sống từng con rồi từng đàn ngựa hoang, những con ngựa này đều là vật vô chủ có bản lĩnh bắt được coi như là của ngươi.

Tuy nhiên ngựa hoang tính nết dữ dằn, không dễ bắt nạt như vậy đâu.

Chỉ có tay lão luyện có kinh nghiệm mới có thể thỉnh thoảng bắt được dăm ba con kéo về nhà.

https://thuviensach.vn

Con ngựa hoang chạy rất nhanh, tính công kích cực kỳ lớn, đừng tưởng rằng ngựa ăn cỏ thôi đấy, thì sẽ không cắn người.

Hơn nữa đàn ngựa hoang nếu hoảng sợ, sẽ tìm một phương hướng chạy như điên, nếu ngươi vừa lúc đứng ở phía trước bầy ngựa chạy trốn, như vậy thì chúc mừng ngươi, ngươi trúng giải thưởng lớn là tan xương nát thịt.

Bầy ngựa chạy qua, ngươi liền bị giẫm đạp thành một bãi thịt nát.

Phải biết rằng cho dù sói hoang dã sống trên thảo nguyên, cũng không dám dễ dàng trêu chọc đàn ngựa hoang.

Đàn ngựa hoang bình thường đều có Mã vương là đầu lĩnh, Mã vương là không e ngại sói hoang dã đâu, có gan trực diện và sói hoang dã tranh phong đối chiến.

Sói hoang dã bình thường cũng đuổi không kịp con ngựa hoang, chỉ có gặp được con ngựa già yếu, hoặc là bị bệnh, theo không kịp bước chạy bầy ngựa, mới có thể chết trong miệng sói hoang.

Gaing Long nhiều ít cũng biết một chút, nhưng vẫn trông thấy mà thèm.

Đây là một đàn ngựa hoang không lớn, ước chừng một ngàn con.

Nếu có thể bắt được toàn bộ, có thể tuyệt đối là một số của cải không nhỏ a.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Thảo Nguyên

Giá tiền ngựa vô cùng cao.

Hơn nữa đối với Đại Tề mà nói, khá là khan hiếm.

Ở Kinh thành, một con ngựa rất bình thường, cũng có có thể bán được bốn mươi lượng bạc.

Cho dù là ở Bắc Cương, số lượng ngựa khá nhiều, cũng có thể bán được hai mươi lượng bạc.

Trước mắt đàn ngựa hoang ước chừng một ngàn con, nếu như có thể bắt được toàn bộ, cho dù là buôn bán ngay tại chỗ, cũng có thể có hai vạn lượng bạc.

Hơn nữa là tự dưng mà có.

Giang Long liền hết sức đỏ mắt, Tuyết Nguyên đang ở bờ sông uống nước lúc này ngẩng đầu, sau đó ngẩng đầu cao lên hướng tới đàn ngựa hoang, đi thong thả tao nhã.

Mắt Hắc Thụy cũng lộ thần sắc tò mò, sau đó theo sát phía sau Tuyết Nguyên, bước về hướng bên kia.

Tuyết Nguyên là vương giả trong loài ngựa, ở trong mắt con ngựa, trên người đều tự có một lượng khí chất cao quý, ngựa đầu đàn trong bầy ngựa chỉ là ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Tuyết Nguyên một cái, liền lập tức ngoan ngoãn cúi đầu xuống, không dám có chút tranh phong và chống cự.

https://thuviensach.vn

Hắc Thụy cũng là thần mã, chỉ so với Tuyết Nguyên kém hơn một chút mà thôi.

Vui vẻ chạy vào bên trong đàn ngựa hoang, Hắc Thụy liền không thành thật đi ngửi con ngựa cái.

Con ngựa cái này bị quấy rầy, tuy nhiên cũng không dám trốn tránh, ngựa đực tính nết dữ dằn trong trường hợp bị kích thích tính hung ác sẽ đá con ngựa cái cho chết khiếp.

Tuyết Nguyên ngẩng cao đầu lên, đi tới phụ cận ngựa đầu đàn của đàn ngựa hoang, cúi đầu, nhẹ nhàng hít hà, sau đó lại ngẩng đầu nhìn xuống liếc mắt một cái những con ngựa khác trong đàn ngựa hoang, liền xoay người lại từ từ quay về.

Rất hiển nhiên, ở bên trong đàn ngựa hoang này, một con ngựa như Tuyết Nguyên cũng là gai mắt.

Tuy nhiên đôi mắt trông mong nhìn Giang Long cũng có chút nóng nảy.

Tuyết Nguyên là vương giả trong loài ngựa, hẳn là có năng lực thu phục đàn ngựa hoang này!

- Đây chính là hai vạn lượng bạc à!

Đợi Tuyết Nguyên quay về, Giang Long tiến điến ôm lấy đầu Tuyết Nguyên, nhẹ nhàng đỡ bờm ngựa nơi cổ Tuyết Nguyên, tuy cảm thấy sốt ruột, nhưng không biết nên làm sao bây giờ.

Tuyết Nguyên tuy rằng khá có linh tính, nhưng dù thông minh, cũng nghe không hiểu tiếng người được.

Lấy tay khoa tay múa chân nửa ngày, Tuyết Nguyên vẫn mở hai mắt ngây thơ.

https://thuviensach.vn

Nhìn Giang Long, nhìn đi nhìn lại Giang Long chỉ đàn ngựa hoang.

Cuối cùng, đánh một phát ra tiếng phì trong mũi, cúi đầu đi ăn cỏ.

Giang Long có chút bất đắc dĩ, chẳng nhẽ thực sự mặc kệ một ngàn con ngựa này rời khỏi?

Lúc này Hắc Thụy cũng đi về rồi.

Rất dễ nhận thấy, cũng không có vừa ý con ngựa cái kia.

Tần Vũ nhìn ra ý tứ của Giang Long, lại ôm đầu Hắc Thụy, khoa tay múa chân một trận, tuy nhiên Hắc Thụy cũng vậy không hiểu.

Xem ra là không có hy vọng.

Giang Long vừa muốn bỏ đi suy nghĩ? Suy nghĩ, nhưng lại đột nhiên lóe lên một ý tưởng.

Giữ chặt dây cương, nghiêng người nhảy lên lưng ngựa Tuyết Nguyên, sau đó cưỡi Tuyết Nguyên, hướng tới đàn ngựa hoang chậm rãi đi tới.

Nhìn thấy Tuyết Nguyên trên lưng có người, bọn ngựa hoang này liền có chút khẩn trương.

Cuộc sống ở trên đại thảo nguyên, từng có rất nhiều người đánh chủ ý đến bọn chúng.

Có đào cạm bẫy, có dùng dây thừng đến chụp.

Cho nên chúng nó có suy nghĩ phòng bị đối với loài người khá mạnh.

Tuy nhiên Tuyết Nguyên lúc này mất hứng, Giang Long là chủ nhân của nó, trước mắt những con ngựa này lại dám lộ ra thần sắc thù địch.

https://thuviensach.vn

Lập tức hai chân đứng thẳng, hung hăng đánh một cái phát ra tiếng phì trong mũi mất hứng.

Nhóm ngựa hoang lập tức liền răm rắp hạ đầu, biết điều.

Tùy ý Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên, đi hướng bên trong bầy ngựa.

Tuy rằng đi tới bên trong bầy ngựa, nhưng Giang Long có thể cảm giác được, những con ngựa này đối với hắn vẫn đang có phòng bị rất sâu.

Mặc dù bây giờ ra tay, cũng chỉ có thể bắt sống được mấy con mà thôi.

Cho nên nghĩ đi nghĩ lại, hắn cuối cùng không có động thủ.

Chỉ là cưỡi Tuyết Nguyên ở bên trong đàn ngựa hoang, thong thả đi tới đi lui không ngừng.

Sau một lúc lâu, Tuyết Nguyên dứt khoát tùy ý cúi đầu ăn cỏ.

Mà theo thời gian trôi qua, mắt thấy Giang long không có động tác gì, tâm lý phòng bị của những con ngựa hoang này liền dần dần yếu bớt.

Chỉ chốc lát, Tần Vũ học theo, cưỡi Hắc Thụy đi tới bên trong đàn ngựa hoang.

Thấy Tần Vũ tới gần, Giang Long khẽ nhẹ lắc đầu, ra hiệu y không cần nói gì.

Đối với tập tính của ngựa, Giang Long nhiều ít có chút hiểu biết.

Dưới tình huống bình thường, bầy ngựa đều có lãnh địa của mình, hơn nữa ở cánh đồng đang thời kỳ cây cỏ tươi tốt, chúng nó có ăn nên sẽ không dễ dàng chạy xa.

Sẽ ở trong lãnh địa của mình, đi tới đi lui kiếm ăn.

https://thuviensach.vn

Nói như vậy, thì đàn ngựa hoang này cứ cách ba đến năm ngày, hẳn là sẽ lại tới nơi này uống nước.

Chỉ cần những con ngựa hoang đó không phải một đi không trở lại, như vậy thì vẫn có cơ hội bắt nó trong tay.

Hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt, cho nên không nên có động tác quá lớn, trước hết để cho con ngựa thả lỏng cảnh giác, đợi về sau nghĩ lại biện pháp đến bắt.

Giang Long cũng biết, dựa vào uy phong Tuyết Nguyên và Hắc Thụy, rất khó đem toàn bộ ngựa hoang hàng phục.

Sau gần đúng hai khắc, đang ngựa hoang bắt đầu chậm rãi bước về hướng tới sâu trong thảo nguyên, Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên theo một đoạn sau đó lại đi vòng về.

Sau khi trở về, tiếp tục công tác chính.

Vẽ tuyến đường lại trải qua một ngày, không cần lo lắng che chắn nhà ở, nhóm dân tráng sẽ không có chuyện gì để làm.

Tường bùn đất tuy rằng ẩm ướt, nhưng vì không dùng bùn ướt, cho nên cất lên một hai ngày liền có thể vào ở.

Phần đông nhân số chiêu mộ tới, không sợ có dã thú đến tập kích, cho nên rất nhiều dân tráng đã bắt đầu vào ở trong đó.

Những người dân tráng này cũng có tâm tư của mình, lo lắng về sau người càng ngày càng nhiều, ngộ nhỡ đến lúc không có phòng trống thì phải làm thế nào.

Huyện Linh Thông không lớn, bên trong thành cũng không có mấy nhà cho thuê trọ.

https://thuviensach.vn

Cho nên nhóm dân tráng vào ở phòng này, Giang Long thấy đều là rất vui đấy.

Những người này lúc đến đều có chăn nệm, cũng không cần lo lắng sẽ phải chịu lạnh mùa đông.

Tiền công trả trong ngày, cơm canh còn ăn no, tin tức truyền đi, lập tức có nhiều dân tráng hơn tiến đến.

Một hai ngày trước dân tráng tới thành chỉ có khoảng năm trăm, đợi đến ngày thứ ba về sau, liền mỗi ngày có thể có một ngàn người từ huyện khác chạy tới.

Ging Long biết được tin tức, vô cùng hài lòng.

Đám người Trình Trạch cũng rất vui vẻ, tuy nhiên nhân số càng nhiều, thì càng thêm bận rộn rồi.

Xác định tốt địa điểm dựng phòng ở rồi, các phòng ở trước đó đã kín người vào ở, Giang Long liền sắp xếp bọn họ bắt đầu đào sông.

Tiêu Phàm phái người đem đám thợ rèn rèn xẻng và toàn bộ công cụ lấy ra phân cho mọi người.

Thời tiết đã sớm trở nên ấm áp, hơn nữa Bắc Cương địa hình nhiều đất cát, cho nên cấu tạo và tính chất của đại bộ phận đất đai địa phương rất là tơi, tương đối dễ đào.

Ngẫu nhiên sẽ có một số chỗ cứng rắn, trước đó phải dùng cuốc chim đến đào.

Tuy rằng nơi này không nhiều đá lắm, nhưng ngẫu nhiên cũng gặp được một ít, những hòn đá này nếu quá lớn, sẽ dùng búa đập bể ra, mới có thể di chuyển đi.

https://thuviensach.vn

Tập trung toàn bộ đá lại, không thể lãng phí ném đi.

Sử dụng những hòn đá này vẫn tương đối tốt, chẳng hạn như dựng phòng ở phải dùng chỗ đá đánh làm nền.

Bằng không gặp mưa to, không có nền, đất ở phía dưới sẽ bị mưa làm cho xung xốp lên, đến lúc đó tường có khả năng bị nghiêng đi.

Nghiêm trọng hơn, thì cũng có khả năng sập đấy.

Giang Long còn cố ý kéo tới một ít xi măng, dùng làm nền móng.

Nói đến xi măng, Hầu Giang đã tới tìm Giang Long một chuyến, nung xi măng tiêu phí không nhỏ, cho nên tình hình kinh tế của hắn đã gần như tiêu hết rồi.

Giang Long vừa mới có mười vạn lượng bạc doanh thu, lấy đi năm vạn lượng để Hắc Y Vệ đi nơi khác giúp mua lương thực, trong tay còn có năm vạn lượng.

Liền đưa Hầu Giang một vạn lượng.

Trước đó bản thân hắn còn có một vạn lượng bạc, cho nên trên người bây giờ còn có hơn năm vạn lượng một ít.

Nhiều người dễ làm chuyện, mắt thấy tường thành rất nhiều chỗ đã thay bộ đồ mới.

Chỗ trát xi măng sớm nhất, xi măng đã khô rồi.

Ban ngày phơi nắng mặt trời, buổi tối có gió thổi, ở bên ngoài, xi măng nhất định phải làm mau một chút.

Giang Long lúc trước đã dặn, chỉ cần xung quanh trát dày một tấc là được.

https://thuviensach.vn

Một số người địa phương vây quanh chỗ xi măng tấm tắc kêu kì lạ.

Đại bộ phận người đều biết dùng tay kiểm tra, quả nhiên vô cùng cứng rắn.

Một số đứa nhỏ nghịch ngợm thì ở chỗ xi măng vẫn ẩm, dùng ngón tay vạch đến vạch đi.

Cũng may có đám người Hà Đạo trông coi, cho nên đuổi bọn con nít đi kịp thời.

Nháy mắt, hai ngày trôi qua.

Hai ngày này Giang Long tất nhiên là rất bận rộn.

Lại cùng Đại Lệ Ti giao phong một đêm,hai người bất phân thắng bại, tổ chức của Đại Lệ Ti đã đem sắt thỏi buôn lậu vận chuyển lại đây, Giang Long cho người kéo thẳng đến lò rèn.

Buôn lậu sắt thỏi là phạm pháp, rồi do quan phủ đến bắt hỏi tra khảo.

Hiện tại chính quan phủ mua, dĩ nhiên là không có người tới quản lý rồi.

Trưa hôm nay, ở bờ Hồn Hà ăn cơm xong, Giang Long liền thấy đàn ngựa hoang vài ngày trước, từ sâu trong thảo nguyên chậm rì rì đi tới.

Tuyết Nguyên và Hắc Thụy ngẩng đầu, nhìn thoáng qua đàn ngựa hoang, nhận ra đã gặp lần trước.

Hiện đã không còn lòng hiếu kỳ, liền nằm trên mặt đất chưa thèm đi qua.

Giang Long bảo Tần Vũ và Đồ Đô đi lấy chút hoa màu ngũ cốc đến.

Đợi cho đám ngựa hoang bắt đầu tới bờ sông Hồn uống nước, Giang Long liền đứng dậy tiến đến Tuyết Nguyên, sau đó cưỡi Tuyết Nguyên đi

https://thuviensach.vn

vào giữa đàn ngựa hoang.

Mới cách xa hai ba ngày, những con ngựa hoang này hiển nhiên đều vẫn nhớ rõ Giang Long.

Mới đầu có chút phòng bị, nhưng thời gian không lâu, liền không để ý Giang Long nữa.

Có vài con ngựa coi như cường tráng tựa hồ đối với Tuyết Nguyên có tình ý, dựa đến bên cạnh cọ xát Tuyết Nguyên, tuy nhiên lại bị Tuyết Nguyên phát ra tiếng phì phì trong mũi, bất mãn đuổi đi

Chỉ chốc lát, Tần Vũ và Đồ Đô lấy hoa màu ngũ cốc ra.

Sau đó Tần Vũ cưỡi Hắc Thụy, đi tới giữa bầy ngựa.

Giang Long đem bao vải mở ra, lấy ra ngũ cốc, lấy tay cầm đi đút cho những con ngựa hoang này.

Ngựa hoang mới đầu bị hù sẽ tránh né ra, nhưng rốt cuộc cũng có con gan lớn, đưa cái mũi lại ngửi ngửi, sau đó thử ăn một ngụm.

Sau đó ánh mắt liền sáng lên, mồm to bắt đầu nhai nuốt.

So với cỏ xanh mà nói, ngựa, dê, trâu, còn có heo hiển nhiên càng ưa thích ăn một chút hoa màu ngũ cốc.

Có con thứ nhất, liền có con thứ hai…dần dần, càng ngày càng nhiều ngựa đều vây quanh Giang Long Và Tần Vũ ăn hoa màu.

Lúc này Giang Long lại giơ tay đi sờ đầu và bờm ngựa những con ngựa hoang này, chúng ngựa hoang liền không hề trốn tránh nữa.

Xem như quan hệ tiến một bước dài.

https://thuviensach.vn

Hoa màu ngũ cốc lấy không nhiều lắm, số lượng ngựa hoang lại không ít, chỉ chốc lát liền ăn xong rồi.

Mắt thấy đàn ngựa hoang lại muốn đi về đại thảo nguyên, Giang Long đột nhiên muốn đuổi kịp đi xem một cái.

Đồ Đô sau khi nghe vậy thì ngăn cản, tuy nhiên cũng không có cản được.

Giang Long phái người đi gọi đám người Trình Trạch, lại lấy chút bánh bao, liền mang theo Đồ Đô, Tần Vũ, còn có Cương Đế Ba Khắc, cùng với Phàn Nhân, theo đàn ngựa hoang, chậm rì rì đi về hướng sâu trong đại thảo nguyên.

Vào đêm, Giang Long chưa có trở về, nhưng đám người Trình Trạch lại cũng không quá lo lắng.

Bọn họ biết rằng Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc thân thủ vô cùng tốt, lại Phàn Nhân tài bắn cung phi phàm, hơn nữa vật cưỡi của Giang Long lại là vua của loài ngựa, cho nên cho dù gặp phải nguy hiểm gì cũng có thể ứng đối.

Không đến mức bỏ mạng.

Tối nay, Giang Long đã ngủ lại bên trong bầy ngựa.

Chăm chú theo sát Tuyết Nguyên, bên cạnh có mấy con ngựa cái có ý tứ đối với Tuyết Nguyên.

Có ngựa chống đỡ gió đêm, còn có thể mượn nhiệt độ cơ thể của ngựa, cho nên Giang Long ngủ cực ngon.

Ngày hôm sau, lại xâm nhập vào thảo nguyên.

Nhưng sau khi đi chưa được bao lâu, Giang Long cũng phát hiện, những con ngựa này cũng đang gặm ăn, liếm láp một loại khối cứng rắn màu

https://thuviensach.vn

trắng.

Lưu loát nhảy xuống lưng ngựa của Tuyết Nguyên, Giang Long bước nhanh tiến đến, lấy một khối đặt trong lòng bàn tay cẩn thận đánh giá.

Ánh mắt, thì càng ngày càng sáng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Khối cứng rắn là tinh thể dạng rắn, có một số màu trắng nhạt, đại bộ phận còn lại là màu nâu đen.

Giang Long cẩn thận đánh giá qua ánh mắt không khỏi sáng lên, nếu như nhìn không lầm mà nói, loại thể rắn hình dáng óng ánh này tên là muối mỏ.

Giá trị lớn nhất của muối mỏ, là có thể từ đó tinh chế ra muối ăn.

Nếu thành công…

Giang Long ngẩng đầu nhìn hướng cách đó không xa, đó là một mảnh sườn đồi liên tiếp, hầu như toàn bộ là mỏ muối.

Bắc Cương đặc biệt thiếu muối, đem người đến đây khai phá, tuyệt đối là của cải kinh thiên.

- Đồ Đô, lại đây hỗ trợ.

Giang Long tùy tay nhặt lấy mấy khối muối mỏ lớn cỡ nửa bàn tay, sau đó tìm được khối đá lớn nhất, đem khối muối mỏ đặt lên trên mặt đá, để Đồ Đô dùng cái búa lớn của y, đem khối tinh thể đập nát, càng nhỏ càng tốt, tận lực đập thành bụi phấn.

Còn lại Giang Long kéo xuống một miếng góc áo, trải lên bên trên một tầng cát mịn.

Đợi Đồ Đô chuẩn bị xong, Giang Long đem bột phấn toàn bộ đổ vào túi nước, dùng sức lắc.

https://thuviensach.vn

Đợi sau khi toàn bộ bột phấn hòa vào trong nước, chậm rãi vào bên trên miếng vải có rải cát mịn.

Nước thấm cẩn thận qua cát và lớp vải dệt, phía dưới đặt ở đầu tảng đá lớn, bốn phía dùng bùn đất vây một vòng, để nước không đến nỗi chảy ra trên mặt đất.

Đem nước bên trong túi nước toàn bộ đổ hết, Giang Long ngồi ở một bên chờ.

Đồ Đô, Tần Vũ, Cương Đế Ba Khắc, còn có Phàn Nhân đều không biết Giang Long muốn làm cái gì đây, vẻ mặt nghi hoặc.

Nhưng Giang Long cũng không mở miệng giải thích.

Đợi kết quả xuất hiện, thì chân tướng sẽ rõ ràng.

Mặt trời dần dần lên cao, đàn ngựa hoang càng lúc càng xa, đám người Giang Long không đuổi theo nữa.

Nhiệt độ tăng lên, hơn nữa bản thân hòn đá cũng có thể thấm một ít nước đi, cho nên một lát sau cuối cùng nước dùng bùn đất vòng lên toàn bộ bốc hơi.

Ở mặt ngoài hòn đá, còn lại là một tầng bột phấn màu trắng lưu lại.

- Đây là cái gì?

Tần Vũ cuối cùng không kìm nổi tò mò, mở miệng hỏi.

Giang Long dùng ngón tay dính một chút, đặt ở trên đầu lưỡi, một trận vị mặn liền từ vị giác truyền tới.

- Ha ha!

https://thuviensach.vn

Giang Long cuối cùng xác định, không kìm nổi cất tiếng cười to, sau đó giải thích.

- Đây là muối.

Muối?

Tần Vũ liền sửng sốt.

Như vậy là muối trắng?

Bột phấn trắng trước mắt giống như tuyết, nhưng nguyên nhân bởi vì thời đại này kỹ thuật tinh luyện chênh lệch, đại bộ phận muối đều là khối màu vàng nhạt.

Cho dù là Hoàng Thượng dùng muối ăn cũng không có phẩm chất tốt này.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, lập tức liền vây đến.

Phàn Nhân cũng giật mình kinh hãi, do dự một chút, cũng đi đến bên cạnh.

- Có phải muối hay không, các ngươi nếm thử chút chẳng phải sẽ biết.

Giang Long cười ha hả nói, lúc này, tâm tình của hắn vô cùng tốt.

Đây là báo hiệu của sắp phát tài a.

Hơn nữa là một khoản tiền tài lớn!

Tần Vũ học giống như Giang Long, duỗi ngón tay ra dính đi một tí, đặt ở trong miệng, quả nhiên rất mặn.

Ánh mắt liền nheo lại liên tục gật đầu.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc lập tức cũng thử ăn.

Phàn Nhân dùng ngón tay bốc lên một ít, đầu tiên là đặt ở lòng bàn tay cẩn thận xem, sau đó mới nhẹ nhàng lè lưỡi liếm lấy một chút.

Rất mặn, rất nguyên chất, nhưng khác biệt với muối bình thường, nó không có hương vị chua.

- Vật này gọi là muối mỏ, trong đó cháa thành phần muối ăn, nhưng tạp chất bên trong rất nhiều, không thể trực tiếp ăn…

Giang Long tùy tay cầm lấy một khối tinh thể, mở miệng giải thích cho mấy người.

Bản tính của Phàn Nhân, Giang Long là vô cùng tín nhiệm đấy.

Người này căn bản không phải là người tham tiền.

Hoặc là nói xem tiền như không, bản tính rộng lượng, lòng hiệp nghĩa, không có tiền ăn cơm liền lập tức đi cướp tham quan hoặc là ác bá, có tiền, gặp được dân chúng nghèo khó và tên ăn mày, cho tới bây giờ đều là rất rộng rãi bố thí, tuyệt đối sẽ không bởi vì đã biết phương pháp xử lý muối ăn, sau đó liền âm thầm nghĩ cách.

Càng sẽ không để lộ tin tức.

Mà Tần Vũ, Đồ Đô, còn có Cương Đế Ba Khắc thì đều là cận vệ Giang Long.

Lòng trung thành càng khỏi phải hoài nghi.

Cho nên Giang Long mới thoải mái giải thích ra.

- Chỉ dùng cát mịn loại bỏ, vẫn còn có chút không quá sạch sẽ, thời điểm chính thức tinh luyện hàng loạt, tầng lọc ở giữacần mạt than củi, hòn đá

https://thuviensach.vn

nhỏ…

Giang Long tay phải chỉ hướng tầng cát mịn kia, bên trên quả nhiên để lại một tầng tạp chất màu nâu đen.

Được nghe Giang Long giải thích vô cùng rõ ràng, Phàn Nhân cảm thấy ấm áp.

Có thể ngay trước mặt y, nói cẩn thận như vậy, có thể thấy được Giang Long trong thâm tâm tín nhiệm y.

Vì thế quan hệ giữa hai người, liền kéo lại gần hơn vài phần.

- Một mảnh lớn như vậy, có thể để luyện ra bao nhiêu muối được?

Tần Vũ nhìn sườn đồi trước mặt, vô cùng kích động nói.

Cương Đế Ba Khắc cũng hưng phấn.

Giang Long có thể kiếm được nhiều tiền, có thể làm càng nhiều việc, y đương nhiên cao hứng.

Chỉ có Đồ Đô có chút trầm mặc, y là dị tộc thảo nguyên, tuy rằng rất sớm đã tới sống ở Cảnh phủ, nhưng huyết mạch cuối cùng là không thể thay đổi.

Trong lòng thầm than, hóa ra đại thảo nguyên cũng có muối.

Chỉ có điều mọi người không biết mà thôi.

Lại gương mắt nhìn về phía Giang Long, trong cặp mắt của Đồ Đô có lóe ra hào quang kính nể, thật sự là không nghĩ tới, thiếu niên ở trước mắt không ngờ tri thức uyên thâm như thế.

https://thuviensach.vn

Không biết tinh luyện như thế nào, có muối mỏ nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì?

Còn không phải cùng dân chúng bình thường ở biên cảnh Đại Tề và dị tộc thảo nguyên, trông coi Bảo Sơn mà không tự biết.

Ăn muối, phải do triều đình tiêu phí vật lực nhân lực rất nhiều, từ địa phương xa xôi mà đến.

Mà bộ lạc dị tộc, thì dùng số tiền buôn lậu mua, hoặc là động thủ cướp bóc.

- Người tính toán báo cáo lên triều đình sao?

Lúc này, Phàn Nhân mở miệng hỏi.

Giang Long lập tức lắc đầu nói:

- Nghiêm chỉnh mà nói, nơi này đã là biên giới Đại Tề, sau khi báo cáo triều đình đến lúc đó khó tránh khỏi để lộ tin tức.

Nếu để cho bộ lạc dị tộc biết được phương pháp xử lý tinh luyện muối ăn, ta phỏng chừng Đại Tề hẳn là không lấy được khối bảo địa này đấy.

Đám người Tần Vũ gật đầu.

- Mà có muối, tương đương giải quyết xong một vấn đề khó khăn không nhỏ bộ lạc dị tộc.

Giang Long nói tiếp:

- Thiếu một vấn đề khó khăn không nhỏ, đồng đẳng với hóa giải áp lực sinh tồn của bộ lạc thị tộc, lực trói buộc hoàn cảnh thấp xuống rồi, tổng thể thực lực bộ lạc dị tộc là sẽ nâng cao nhiều hơn, đến lúc đó chiến dịch biên cương Đại Tề sẽ càng thêm thường xuyên.

https://thuviensach.vn

- Ngươi nói có lý.

Phàn Nhân cũng là phụ họa.

- Cho nên ta tính toán vụng trộm lén khai thác, đến lúc đó có thể đè thấp một ít giá muối bán cho dân chúng Bắc Cương.

Giang Long cười nói:

- Cứ như vậy, tiền buôn bán lời, đồng thời coi như tạo phúc cho dân chúng Bắc Cương.

Giá cả muối giảm nhiều, đối với dân chúng Bắc Cương chính là phúc khí.

Tuy rằng đến lúc đó số lượng muối ăn lớn, nhưng Giang Long tin tưởng lấy năng lực của Hắc Y Vệ xử lý những chuyện này hẳn là không nói chơi.

Phàn Nhân cũng nhìn ra Giang Long không phải là kẻ tham tiền, tuy rằng kiếm tiền, nhưng sẽ thoải mái lấy ra làm dùng chung.

Đổi lại người khác, ai sẽ đào tiền riêng, giúp đỡ triều đình làm việc?

Bất kể là cấp xi măng trát tường thành, hay là đào sông khẩn điền, đều phải tiêu phí đáng kể bạc.

Lúc đến, mọi người ở ven đường làm kí hiệu, cho nên sẽ không đi lạc ở đại thảo nguyên.

Đi theo đàn ngựa hoang, tốc độ cũng không nhanh lắm, tuy rằng gặp được vài chỗ cỏ xanh chưa lớn, đàn ngựa hoang cũng sẽ chạy trốn về phía trước một trận, những sẽ không nhanh chóng lao nhanh, đám người Giang Long vào lúc chạng vạng tối thì cuối cùng chạy trở về thị trấn.

Thấy Giang Long trở về, đám người Trình Trạch yên lòng.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng tin tưởng có đám người Đồ Đô che chở, bên cạnh còn có Phàn Nhân, Giang Long sẽ không xảy ra chuyện, nhưng đám người Trình Trạch vẫn không khỏi lo lắng.

Đại Lệ Ti đi vào trong phòng, hầu hạ Giang Long tắm rửa thay quần áo.

Rửa đi bụi đất, Giang Long sảng khoái tinh thần, ngồi vào trước bàn dùng cơm.

- Tối hôm qua chàng đã đi đâu?

Đại Lệ Ti đưa ra bầu rượu, rót cho Giang Long một chén.

Giang Long uống một hơi cạn sạch.

- Nhìn đến một đám ngựa hoang, ta nghĩ cách bắt lấy toàn bộ, nhìn qua chừng hơn một ngàn con đấy, là một số của cải không nhỏ.

- Hả?

Đôi mắt sáng nhẹ của Đại Lệ Ti, bị nâng lên một chút hứng thú.

- Vậy nghĩ đến biện pháp sao?

- Có Tuyết Nguyên đây, đám ngựa hoang kia trốn không khỏi lòng bàn tay của ta.

Giang Long bưng bát lên, tiếp tục dùng cơm chiều.

Đồ ăn vô cùng phong phú, bày đầy cả bàn, Đại Lệ Ti ăn một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ, động tác rất là tao nhã.

Một lát, lại hỏi.

- Còn nữa không?

https://thuviensach.vn

- Còn phát hiện một tòa bảo sơn.

Giang Long biết rằng lực lượng phía sau Đại Lệ Ti không nhỏ, biết Cảnh phủ âm thầm có Hắc Y Vệ, cho nên không muốn giấu diếm.

- Bảo sơn?

Đại Lệ Ti tò mò.

- Chẳng lẽ đại thảo nguyên, cũng có mỏ vàng mỏ bạc sao?

- Không phải mỏ vàng cũng không phải mỏ bạc, là muối quặng!

Giang Long thả bát trong tay ra, giải thích cho Đại Lệ Ti.

Quặng muối?

Đại Lệ Ti trừng lớn đôi mắt đẹp, nàng không biết đại thảo nguyên khan hiếm muối ăn là như thế nào!

Nghe Giang Long nói xong, Đại Lệ Ti hít vào liên tục.

Từng mảnh sườn đồi lại có thể có khối tinh thể tinh luyện được muối ăn, đây đúng là một số của cải lớn cỡ nào nhỉ.

Nói đây là bảo sơn, quả nhiên không sai.

- Quặng muối này…

Đại Lệ Ti liền muốn nói chuyện.

Nhưng lại bị Giang Long nói cắt ngang.

- Quặng muối ta sẽ giao cho Hắc Y Vệ đến khai phát, đến lúc đó có nhiều bạc hơn ta mới làm tốt việc được.

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti chau mày đẹp.

- Cô muốn lấy cho tổ chức của cô?

Lúc này Giang Long khéo miệng vẹo đâm.

- Đừng quên, cô là muốn rời khỏi tổ chức, cho bọn họ quặng muối, đồng đẳng với gia tăng của cải của bọn họ, thực lực của bọn họ mạnh hơn, đối với cô mà nói không có lợi.

- Không làm ra một ít chuyện, bọn họ làm sao có thể tín nhiệm ta?

Đại Lệ Ti hỏi lại.

- Nghĩ đến Hắc y Vệ làm việc hẳn là không thể gạt được tổ chức phía sau cô, nhưng bọn họ lại sẽ không biết quặng muối do ta phát hiện, là ta hiểu được phương pháp tinh luyện đưa cho Hắc Y Vệ, đến lúc đó cô có thể nói từ chỗ ta tìm được phương pháp tinh luyện muối ăn.

Đại Lệ Ti ngẫm nghĩ một chút, nhẹ nhàng gật đầu.

Như vậy, có thể kéo một đoạn thời gian rất dài.

- Đại thảo nguyên sẽ không chỉ có một mỏ quặng muối đấy, đợi thời cơ chín muồi, cô lại nói cho tổ chức phía sau.

- Được!

Đại Lệ Ti cảm thấy đề nghị của Giang Long khả thi.

Ăn xong cơm tối, hai người lại ở trên giường, cả đêm phong lưu.

Ngày hôm sau Giang Long tiếp tục làm việc chính, nhưng thời điểm chạng vạng trở về thành, một đứa bé đưa tới một phong thư.

https://thuviensach.vn

Bé con nói là một nam tử trưởng thành cho nó một đồng tiền, để nó đem thư đưa tới.

Còn nói nam tử dùng khăn che đầu, không thấy tướng mạo rõ ràng.

Giang Long khônglàm khó đứa nhỏ, đem thư cất kỹ, trở lại hậu viện Huyện nha mới mở ra.

Tin là Hách Xích phái thân tín lặng lẽ đưa tới.

Hách Xích bắt đầu vốn cũng không được phụ thân thích, lại bất hòa với huynh đệ, khắp nơi bị xa lánh, lần này mang thương trở về ngày càng thêm khổ sở.

Đương nhiên, dù sao y vẫn là con của Tù trường, ăn no mặc ấm là không thành vấn đề.

Tuy nhiên so sánh với các huynh đệ, chính là kém nhiều lắm.

Bất kỳ một người nào trong bộ lạc hơi có địa vị, đều là dám bắt nạt, đùa cợt y.

Khó khăn ngày càng lớn, thường xuyên bị người khác khiêu khích ức hiếp, hơn nữa phụ thân không quan tâm, ánh mắt lạnh lùng, làm cho Hách Xích càng kiên định hơn cùng với mẫu thân trở lại Đại Tề sinh sống.

Cho nên lấy được một ít tin tức, liền lập tức viết thư, phái tâm phúc dưới tay đưa đến thị trấn.

Rất nhiều bộ lạc sinh sống trên thảo nguyên, cũng đã biết thân thế Giang Long.

Và có một số người tính nôn nóng, đã dẫn theo quân đội, đi tới huyện Linh Thông.

https://thuviensach.vn

Nhiều nhất còn có ba đến năm ngày, thì có thể tới.

Kỳ thật trong lòng Giang Long đánh giá tính toán thời gian cũng không xê xích nhiều lắm.

Tuy nhiên người dẫn đội tính nôn nóng nếu tới trước một bước, nghĩ đến hắn là nhân số không nhiều lắm.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Cải Tạo

Giang Long vừa nghĩ vừa dùng cái mồi lửa đem giấy thư đi đốt.

Sau đó đi đến bàn sách lấy bút lên viết hai phong thư, rồi phái người gửi đi.

Hắn không phải yếu đuối để cho người khác ức hiếp, nếu quân đội dị tộc muốn đến lấy đầu hắn thì hắn tự nhiên sẽ đánh trả mạnh mẽ.

Tìm được Trình Trạch, Hà Bất Tại, và Tiêu Phàm ba người, Giang Long thông báo tin tức.

Trình Trạch và Tiêu Phàm không hẹn mà cùng nhau chau mày nhẹ.

Hà Bất Tại thì hai mắt sáng lên.

Y đã rất lâu không dẫn binh đi đánh trận rồi, nhưng lại lập tức lắc đầu, hiện tại trong tay y chỉ có mấy trăm dân tráng và năm mươi lính tuần kiểm, số lính đó không đủ dùng.

Kể cả quân đội dị tộc đến, y có mưu kế đến thế nào cũng vô dụng.

Trải qua một phen huấn luyện, tuy dân tráng và lính tuần kiểm đã có chút sức chiến đấu nhưng vẫn không thể đối đầu trực diện với quân sĩ dị tộc.

Hơn nữa, quân dị tộc không đến thì thôi, nếu tới thì ít nhất cũng có hơn ngàn người.

Hơn nữa nhất định đều là kỵ binh.

https://thuviensach.vn

Chỉ với số thủ hạ này và sức chiến đấu này, xuất thành giao chiến coi như là đi tìm cái chết.

Không có thực lực nhất định, kể cả mưu kế thông thiên, cũng không cách nào đánh thắng được.

Tiếp theo, Giang Long nói biện pháp đối phó.

Hà Bất Tại nghe vậy có chút tiếc nuối, trận này không được đánh nữa rồi.

Trình Trạch và Tiêu Phàm thì gật đầu đồng ý liên tục.

Tiêu Phàm hồi báo, trát xi măng lên tường thành đã sắp xong, đây là chuyện lớn, có lớp xi măng bên ngoài có thể củng cố chắc chắn tường thành, có ý nghĩa quân sự rất lớn, nên không chỉ thợ hồ, dân tráng nhìn thấy bảng cáo thị đến đây tìm việc làm cũng bị Tiêu Phàm điều động, cùng nhau mặc áo mới cho thành.

Cho nên tốc độ mới nhanh như vậy.

Giang Long hài lòng gật đầu.

Tuy hắn không dặn dò gì nhưng Tiêu Phàm tuỳ cơ ứng biến, nhưng lại rất chính xác.

Khai sông mở ruộng là công trình lớn, không phải chuyện ngày một ngày hai là xong, gia cố xi măng cho tường thành vì do đã dự liệu quân dị tộc sẽ tới nên càng bức thiết hơn, điều động nhân sự gia cố tường thành là hợp lý.

Tiếp theo, Tiêu Phàm lại nói:

- Trong thị trấn nhà dân không quá đông đúc, có rất nhiều chỗ có thể đập đi xây lại.

https://thuviensach.vn

Đây là lúc mấy hôm trước cùng ba người nói chuyện, Giang Long có chút đề nghị với việc kiến thiết trong thị trấn.

Hắn đến từ một thế giới khác, biết rõ giá trị của đất trong thành.

Mà người đến huyện Linh Thông ngày càng nhiều, nhất định sẽ kéo theo kinh tế phồn vinh, đến lúc đó giá đất trong thành sẽ tăng vọt.

Cho nên nhất định phải tận dụng khả năng lợi dụng hợp lý.

Trước mắt, mặc dù trong thị trấn có mấy con đường chính phồn hoa nhất cũng có thể chỉnh sửa.

Vì mặt tiền cửa hàng trên mấy con đường này đều là nhà dân, còn lại chỉ có mấy tửu lâu ba tầng.

Thế này quá lãng phí.

Giang Long chế ra xi măng, rồi dùng gạch xanh hoặc gạch đỏ xây nhà ba bốn tầng không phải chuyện khó.

Không cần lo sẽ sụp xuống.

Huyện Linh Thông tuy nghèo nhưng nơi nào cũng có người giàu, chẳng qua nơi này ít hơn chút thôi.

Vì mặt đất rộng nên những người giàu có này nhà không sát nhau mà cách khoảng mười mấy bước.

Tầng thấp nhất của nhà bách tính lại sát hơn chút, nhưng người lại đông hơn, thế giới này các hộ đều không có bồn cầu tự hoại, như vậy sẽ rất bẩn thỉu.

Cái này cũng cần chỉnh đốn mạnh.

https://thuviensach.vn

Lộ tuyến của sông dẫn nước đã vẽ rất dài, có thể khai công, không cần lo lắng người nhiều mà lại rảnh không có chuyện làm.

Hơn nữa quân dị tộc sắp đến nên Giang Long tính trong giai đoạn này cải tạo bên trong thành.

Tối đó cùng Tiêu Phàm hàn huyên thật lâu.

Đêm khuya, Hắc Y Vệ đến hồi báo nói đã gửi ngân lượng đi, có người khác sẽ mua lương thực mau chóng mang tới đây.

Giang Long khá tin tưởng năng lực và hiệu quả làm việc của Hắc Y Vệ.

Sau đó lấy từ trong lòng ra một bao bố, mở ra muối ăn phía trên đã lọc ra.

Rồi vẫy tay với Hắc Y Vệ.

- Đây là?

Hắc Y Vệ đến trước nghi hoặc nhìn Giang Long.

Giang Long cười nói:

- Ngươi nếm thử là biết ngay.

Hắc Y Vệ không do dự gì liền lấy ngón tay dính một chút rồi nếm đầu lưỡi, vị mặn thuần khiết lập tức truyền tới.

Giang Long là tiểu thiếu gia Cảnh phủ, kể cả bắt y chết, Hắc Y Vệ cũng không dám phản kháng.

Cho nên kể cả là thuốc độc, Giang Long bắt y uống y cũng phải uống.

- Đây là muối?

https://thuviensach.vn

Hắc Y Vệ hô ngạc nhiên.

Giang Long gật đầu.

Hắc Y Vệ nắm một nắm để trong lòng bàn tay nhìn kỹ, thần sắc phấn khích:

- Tiểu thiếu gia biết cách làm thể nào để tinh luyện muối ăn thêm thuần khiết hơn?

Giang Long nghe vậy sững lại một chút, Hắc Y Vệ hiểu nhầm rồi.

Nhưng hiện nay muối mà bách tính dùng quá thô, nếu biết cách tinh luyện thì giá muối tinh sẽ tăng lên mấy lần, thậm chí mười mấy lần.

Muối giá cao thì bách tính không đủ sức mua, nhưng cả Đại Tề có bao nhiêu hộ giàu?

Hắc Y Vệ thế lực khắp Đại Tề, đây là ưu thế lớn nhất.

Cái gì kiếm được tiền, có thể mở tiệm khắp Đại Tề.

Như xi măng, đến nay đã mang lại quả ngọt cho tổ Hắc Y Vệ.

- Ta ở đại thảo nguyên phát hiện ra quặng muối, muối này là ta lấy trong khối muối ra luyện thành.

Giang Long vừa nói vừa lấy ra vài khối tinh thể cứng.

Hắc Y Vệ ngây người ra.

Mắt nhìn về khối muối, y thấy cái này rất quen.

Chỉ chốc lát y đã nghĩ ra.

Không ngờ có thể luyện được muối tinh từ cái này.

https://thuviensach.vn

Hắc Y Vệ mở to mắt.

Cái này có một chút vị mặn, y biết điều này, cũng biết ngựa hoang cũng ăn một chút, nhưng ăn nhiều thì lại có vị đắng chát và một số vị kỳ lạ khác, trước kia cũng có người dùng như muối ăn, nhưng cuối cùng đều chết vì trúng độc.

Thân thể người chết biến màu xanh tím.

Mọi người đều coi là một loại độc dược mạn tính.

Bởi vì quen thuộc nên Hắc Y Vệ biết cái này, trên đại thảo nguyên có rất nhiều.

Nếu như khai thác toàn bộ thì sẽ là một con số thiên văn.

Bắc Cương thiếu muối, giá muối rất cao, hơn nữa đến lúc đó kể cả mang đến Bắc Cương, vì chất lượng tốt cũng có thể bán được.

Người mà không ăn muối không được, nên không lo không có người mua.

- Tiểu thiếu gia…

Hắc Y Vệ nhìn chằm chằm Giang Long, giọng run lên.

- Ta có thể nói cho ngươi biết cách tinh luyện muối.

Giang Long nâng chung trà lên nhấp một ngụm.

- Nhưng ngươi phải chấp nhận vài điều kiện.

- Tiểu thiếu gia cứ nói.

Hắc Y Vệ quỳ một gối xuống đất.

https://thuviensach.vn

- Thứ nhất, muối tinh luyện ra phải bảo đảm bách tính Bắc Cương đều được ăn.

- Vâng.

- Thứ hai, bán ở Bắc Cương, giá phải thấp hơn giá muối của quan.

- Thứ ba, không được bán lậu cho dị tộc.

- Thứ tư, ba năm sau ta sẽ tiết lộ cách tinh luyện cho tổ chức đứng sau của Đại Lệ Ti.

Nghe đến đây Hắc Y Vệ cau mày nhẹ, nhưng cũng không nói thêm gì.

Rất hiển nhiên, Hắc Y Vệ cũng hiểu phần nào về tổ chức sau lưng Đại Lệ Ti.

- Thứ năm, ta cũng phải có một chút lợi ích.

Giang Long vuốt cằm trầm ngâm một hồi mới nói:

- Đưa trước cho ta năm vạn lượng, sau này khi thiếu tiền ta sẽ lấy tiếp sau.

- Vâng.

Hắc Y Vệ trả lời.

Giang Long đưa cho Hắc Y Vệ các bước luyện muối y viết sẵn.

Hắc Y Vệ tiếp nhận sau đó rời đi.

Giang Long nằm xuống nghỉ ngơi.

Hắc Y Vệ viết thư trả lời, xem cẩn thận rồi sau đó lấy bồ câu đưa thư đem tin tức truyền ra.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau Giang Long không xuất thành nữa.

Mà theo Tiêu Phàm thị sát khắp nơi trong thành.

Vẽ ra một bản vẽ đơn giản.

Đông thành người dân bậc trung khá nhiều, Tây thành thì có nhiều nhà giàu hơn.

Nam thành thì do bách tính bình thường cư ngụ.

Bắc thành là dân lang thang, ăn mày tụ tập.

Đến trưa, Giang Long và Tiêu Phàm tìm quán rượu dùng cơm, đám người Đồ Đô ngồi bên cạnh.

- Bắc thành hỗn loạn nhất, nhiều ăn mày, dân lưu lạc. Nếu cải tạo ở đó trước, đến lúc đó lưu dân và ăn mày sẽ không có chỗ ở, sẽ đi đến chỗ khác trong thành, như thế rất phiền phức. Tạm thời không nên động tới.

Tiêu Phàm đề nghị.

Giang Long vừa ăn vừa gật đầu.

- Tây thành đều là người giàu có, đều có quan hệ với huyện nha và sai dịch, kể cả không thân thích nhưng cũng khá thân quen, muốn cải tạo nếu họ có ý kiến thì đến lúc đó sẽ mua người cản trở, nơi này cũng không nên động tới trước.

- Ta đề nghị cải tạo Đông thành và Nam thành trước.

Tiêu Phàm nói xong nhìn Giang Long.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Theo lời Tiêu tiên sinh mà làm.

https://thuviensach.vn

Không thể để lưu dân và ăn mày đi lung tung, nếu không sẽ gây ra vấn đề trị an cho thành.

Chiếm Bắc thành, họ không có nơi dừng chân, sẽ đi lại khắp thành sẽ khó quản lý.

Mà nhà phú hộ nhất định có năng lực.

Giang Long cố nhiên không e ngại, nhưng nhưng những người này nếu âm thầm giở thủ đoạn quấy rối thì cũng sẽ rắc rối gây chậm trễ.

Còn có rất nhiều việc phải làm, Giang Long không muốn mất thời gian với bọn họ.

Nên đồng ý đề nghị của Tiêu Phàm.

Nói là cải tạo, kỳ thực là trong thành có rất nhiều nơi bỏ trống, hiện nay có rất nhiều dân tráng đến đào sông, khách điếm căn bản không thể nào đủ được.

Nhưng ông chủ nhà trọ mấy ngày nay đều rất vui.

Có nhiều khách vào ở, lại gọi thêm nhiều đồ ăn, kinh doanh rất đắt hàng.

Giang Long và Tiêu Phàm lại đến Đông Thành quan sát, theo địa hình, diện tích, thương thảo hướng xây nhà và quy mô.

Không thể chỉ xây nhà dân.

Nếu không thị trấn Linh Thông khi phát triển lên đến lúc đó chỉ có nhà ở mà không có phố lớn để đi dạo mua sắm.

Mà không có xúc tiến thương nghiệp, kinh tế sẽ không phồn vinh được.

Cho nên phải giữ lại phố lớn, còn phải ở hai bên đường xây cửa hàng.

https://thuviensach.vn

Trong một buổi trưa, Giang Long và Tiêu Phàm đã vẽ ra một tấm sơ đồ phác thảo.

Sau đó bảo nha dịch thông báo từng nhà, huyện nha cải tạo Đông thành, hy vọng bách tính có thể tích cực phối hợp.

Bách tính nơi này tuy đều ấm no nhưng lại không đựơc tính là giàu có và đông đúc.

Sau lưng cũng không có hậu thuẫn, không dám đối nghịch huyện nha.

Nhưng từng người một đều không vui.

Đang ở tốt nhưng lại bị đem dỡ rồi xây lại.

Nhưng điều kiện huyện nha đưa ra rất ưu đãi, lại không phải cưỡng ép trưng dụng không, cho nên không có chuyện gì lớn xảy ra.

Điều kiện đưa ra, thứ nhất, trong thời gian xây nhà được trợ cấp chỗ ở.

Thứ hai, sau khi xây xong, bách tính có thể tuỳ ý chọn một ngôi nhà lớn hơn, không cần bù chênh lệch giá.

Thứ ba, ưu tiên có thể tìm việc làm trong đội công nhân.

Đã xác định phương án cải tạo, ngày thứ hai lập tức khởi công.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Đột Kích

Đây không phải thời đại mọi người bình đẳng.

Giai cấp thâm nghiêm, bách tính thấp hèn căn bản không có quyền lên tiếng.

Huyện nha thay mặt cho triều đình, nói một không nói hai, đừng nói là bồi thường, kể cả bị trưng dụng không công bách tính cũng không dám gây chuyện.

Chỉ có thể âm thầm lắc đầu than thở mình xui xẻo.

Thiên hạ này là của Hoàng thượng.

Mà triều đình thì phục vụ cho Hoàng thượng.

Cho nên cáo thị cải tạo Đông thành sau khi dán lên, dù cho bách tính thấy phiền phức cũng vẫn vội vàng tìm thuê nơi ở, thu dọn hành lý.

Rất hợp tác.

Chỉ cần dỡ đến nhà ai thì nhà đó lập tức phải dời đi.

Muốn cải tạo một thị trấn, nếu ở kiếp trước của Giang Long sẽ mất rất nhiều chi phí.

Giang Long kiếp trước ở trong một xã hội nhân quyền, chính phủ không thể làm cứng rắn.

https://thuviensach.vn

Hoặc mặt ngoài cũng không thể làm cứng rắn quá.

Nhưng thế giới này mọi thứ đều do huyện nha quyết định.

Với điều kiện Giang Long đưa ra, rất nhiều sai dịch đều thấy rất hậu đãi, nhiều hộ trong Đông thành đều báo danh tham gia tìm việc làm.

Đó đều là những bách tính thu nhập trung bình, đa phần đều có chút thủ nghệ.

Giang Long tập trung toàn bộ thợ mộc lại, để họ chế tạo khung cửa sổ và cửa gỗ.

Không cải tạo thì thôi, nếu đã cải tạo thì phải làm thật tốt, phải trông thật đẹp.

Tiêu Phàm đã sớm mua số lượng gỗ lớn kéo đến Đông Thành, Hầu Giang vì phải chế tạo xi măng nên đã mua hết hàng của các lò gạch gần đó, nghe lời dặn của Giang Long phái người kéo từng xe về Đông Thành.

Rất nhiều dân chúng nhìn thấy đều kinh ngạc.

Không ngờ toàn bộ dùng gạch để xây nhà.

Huyện Linh Thông rất nghèo, mặc dù là Đông Thành, nhưng bách tính thu nhập bậc trung cũng đều ở nhà đất.

Nhìn thấy gạch xanh gạch đỏ được kéo tới, có một số bách tính vốn bất mãn giờ thì lại cười tươi như hoa.

Vật liệu kéo đến là lập tức khởi công.

Đầu tiên là san bằng đất, sau đó là làm nền chắc chắn.

Tuy Bắc Cương ít mưa nhưng mỗi năm đều mưa vài trận lớn.

https://thuviensach.vn

Nếu nền không vững chắc thì mấy năm sau nước mưa ngập vào, nền đất sụp xuống, tường nhà cũng sẽ bị nứt, hơn nữa có thể bị sập.

Làm nền tốt, lại dùng xi măng, gạch đỏ và gạch xanh, ở cả trăm năm cũng không vấn đề gì.

Làm nền phải dùng vôi, vôi có công dụng phòng kiến côn trùng.

Vì sao?

Vì nhân sự đông, cho nên hiệu suất sẽ cao, rất nhanh thôi đã san bằng một mảng lớn, kéo dây rồi đắp nền, cái này không thể để bị lệch hay nghiêng, phải xây nhà thẳng tăm tắp.

Giang Long mang theo Tiêu Phàm đến Đông Thành giám sát.

Một lát sau đột nhiên nghĩ ra một vấn đề.

Sau đó mở bản vẽ ra rồi đánh ký hiệu một số chỗ.

Gọi Tiêu Phàm tới, còn có mấy nha dịch, đi đến một chỗ đánh dấu trong bản vẽ.

- San bằng đất chỗ này rồi xây một nhà vệ sinh.

Giang Long chỉ rồi nói.

Người vào thị trấn ngày một đông, đi vệ sinh không thuận tiện, có người không nhịn được bèn đi tới chỗ không có ai để giải quyết, làm cho môi trường bẩn thỉu, có nơi vắng người hoặc thậm chí trong cả một con ngõ cũng mùi hôi ngút trời.

Bách tính sống gần đó cứ cách một lúc lại chửi một lần.

Vấn đề này phải giải quyết trước.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, Giang Long nói ra yêu cầu xây nhà vệ sinh, mấy nha dịch đều sững ra.

Xây nhà xí cần gạch, hơn nữa bên trong phải trải gạch cho sạch.

Cái này xa xỉ quá chăng?

Cả Linh Thông huyện, những nhà có đình viện rải gạch cũng không có mấy nhà.

Xây một cái nhà xí còn đẹp hơn cả nhà dân ở.

Hơn nữa Giang Long dùng tay đo đạc vệ sinh nam, vệ sinh nữ diện tích rất lớn.

Gọi mấy dân tráng tới, tại đây đất bằng, Giang Long lại mang mấy nha dịch đến những nơi cần xây nhà xí lần lượt đánh dấu.

Đông Thành quy hoạch xong rồi, Giang Long lại cùng Tiêu Phàm đến Nam thành.

Nhân sự nhiều, có thể cùng lúc triển khai hai nơi, nếu không vài ngày nữa quân dị tộc đến sẽ không thể tiếp tục ra thành, như vậy những dân tráng đến tìm việc sẽ rất nhàn rỗi.

Nhân khẩu Nam thành nhiều nhất trong tứ thành.

Nhưng cáo thị dán lên, rất nhiều bách tính cười hớn hở.

Vì họ đã thấy Đông thành được cải tạo thế nào, nếu ở đây cũng thế thì nhà mới của họ cũng sẽ vừa to vừa đẹp.

Tất cả đều là nhà xây bằng gạch.

Rất chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Ở Nam thành, chỉ có lơ thơ vài hộ ở nhà gạch.

Ngoại trừ nhà lớn, mới, còn có thể tìm được việc làm.

Tiền công không thấp, mỗi ngày còn có trợ cấp ăn ở, rất nhiều bách tính đều ngóng chờ mong đến lượt nhà họ.

Giang Long và Tiêu Phàm đều bận tối mắt.

Mệt mỏi một ngày, cùng ngồi ăn tối với Đại Lệ Ti, Giang Long và y nằm xuống giường và ngủ thật say.

Đại Lệ Ti nhẹ nhàng đi đến trước giường, nhìn nét mặt ngủ say của Giang Long.

Giang Long đang bận gì, nàng biết rất rõ.

Nàng không nghĩ tới là Giang Long không ngờ thật sự rất quan tâm tạo phúc cho bá tánh.

Sau một lúc lâu, Đại Lệ Ti cẩn thank cởi bớt quần áo và đắp chăn lên cho Giang Long, sau đó nhẹ nhàng ra khỏi phòng.

Một đêm vô sự.

Sáng sớm nay, tổ chức đứng sau Đại Lệ Ti buôn lậu thỏi sát giấu trong xe mang vào thành, sau đó mang đến các lò rèn.

Mặc dù là Giang Long mua nhưng dù sao cũng là vi phạm quốc pháp.

Cho nên ngoài mặt vẫn phải che đậy.

Có thỏi sắt, thợ rèn có thể tiếp tục cố gắng rèn ra những vật bằng sắt.

Mấy ngày qua, huyện Linh Thông có lượng lớn người đến, ngoài mặt rất hấp tấp, tin tức tự nhiên truyền tới Vọng Sa thành.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An thờ ơ không quan tâm, cười nhạo.

Ngay từ đầu niềm vui cười nhạo không ăn thua, cuối cùng phải làm xong việc mới được.

Mà muốn đào song, khai khẩn đồng ruộng đâu có dễ như vậy?

Cuối cùng không xong việc, như thế việc náo loạn trước đó càng lớn thì tổn thất càng nhiều.

Y quyết định chờ xem trò cười.

Bọn quan viên đứng ở doanh trại của Bàng Thành An đều muốn thế.

Binh tào chủ sự Đỗ Uy thì đi tìm đô uý Khương Kỳ nhiều lần, hai người nói chuyện vẻ mặt lo lắng.

Đều thấy không ổn.

Nhưng họ cho rằng Giang Long tuổi trẻ khí thịnh, bây giờ khuyên nhủ e là vô dụng nên chỉ còn cách đợi thời cơ thích hợp khuyên giải Giang Long.

Lại qua một ngày nữa, buổi chiều, Giang Long lại nhận được thư từ Hách Xích.

Nói đội tiên phong của quân dị tộc đã trú đóng ở phụ cận bộ lạc Hách Xích, ngày thứ hai là có thể đến ngoài thành Linh Thông.

Giang Long nhìn trên tờ giấy, số lượng quân dị tộc.

Chỉ là một ngàn người, một ngàn kỵ binh.

Đừng thấy chỉ có một ngàn người, nếu là trước kia cũng đủ để cướp một thị trấn nhỏ rồi.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa người dị tộc kỹ thuật cưỡi ngựa rất tốt, sau khi cướp xong thì tổn thất về người cũng không nhiều.

Một ngàn người, cùng lắm chỉ mất vài chục người.

Quan binh Đại Tề cũng không dám truy kích vì quân đội dị tộc có cung tiễn sắc bén.

Đốt thư xong, Giang Long viết hai phong thư phái người đem đi.

Sau đó lúc chập tối hạ lệnh từ ngày mai không được xuất thành.

Và phải sai nha cưỡi ngựa đến thôn trang phụ cận thông báo, gần đây sẽ có dị tộc tấn công, không nên ra ngoài.

Cũng đừng tới thị trấn mua sắm.

Biết được tin tức, các nông trang phụ cận tập tức chuẩn bị đối phó.

Quân dị tộc quả nhiên như trong thư viết, chiều ngày thứ hai đã tới.

Giang Long đứng trên tường thành nhìn thấy một ngàn kỵ binh cưỡi ngựa đứng cách thành ba dặm.

Bốn bề thị trấn là bình nguyên, không có cách nào đánh bất ngờ.

Cho nên thị trấn cũng sớm đã đóng kín cửa thành.

Quân dị tộc đi trước là một tên to lớn, thân hình khôi ngô dị thường, không kém Tần Vũ là bao, phái mấy người đến trước cửa thành mắng chửi.

Giang Long nghe không hiểu tiếng dị tộc, nên coi như xem trò cười.

Đương nhiên kể cả nghe hiểu, hắn cũng sẽ không mắc lừa, xuất thành để giao chiến với dị tộc.

https://thuviensach.vn

- Tiểu vương gia, người Đại Tề đều trốn trong thành không ra, làm sao đây?

Tên to cao khôi ngô đó không phải là đầu lĩnh, để thủ hạ mắng chửi nửa ngày trời vẫn không xuất thành nghênh chiến bèn hỏi tên thanh niên mũi như chim ưng đằng sau.

Tên đó dáng người cao to, da trắng, hai mắt hẹp dài, hừ lạnh một tiếng lớn:

- Người Đại Tề đều là bọn nhát gan, trước nay đều không dám cùng chúng ta quang minh chính đại giao chiến, chỉ biết dựa vào tường thành làm con rùa rút đầu.

Tên cao to khôi ngô vẫy tay phái thêm vài người đến dưới thành quát mắng.

Dù khinh thường quân sĩ Đại Tề nhưng tên thanh niên mũi ưng lại không tìm ra cách nào tốt.

Lần này gã chỉ mang theo một ngàn người tới, nếu cố công thành thì hoàn toàn không có cách nào thắng được.

Chờ đến khi đánh đến giữa chừng thì thương vong thê thảm, ngược lại còn có khả năng bị quan binh Đại Tề xông ra giết không còn manh giáp.

Chỉ là không công thành thì còn cách nào khác?

Phải biết rằng lần công thành này là tự gã chủ ý.

Rất có khả năng viện quân sẽ không tới.

Nghe nói Giang Long là hậu nhân của Cảnh Hiền, đích thực có nhiều thủ lĩnh bộ lạc đều muốn đến công thành.

https://thuviensach.vn

Nhưng trên đại thảo nguyên, bộ lạc dị tộc không đoàn kết, bọn họ đều muốn thâu tóm và chiến tranh với nhau.

Cảnh Hiền là kẻ thù chung của toàn bộ dị tộc, nhưng cũng đã chết nhiều năm rồi.

Dù có giết hậu nhân của Cảnh Hiền, báo được thù thì sao chứ?

Kỳ thực, Bắc Cương dị tộc không quan trọng thù hận, họ chỉ quan trọng lợi ích.

Không có lợi ích thì kể cả có thù hận quá nửa bọn họ cũng sẽ không tham gia tranh giành, hoặc sẽ không có đổ máu quy mô lớn, các bộ lạc đề phòng lẫn nhau, đồng thời lúc nào cũng muốn nuốt chửng nhau để làm mạnh mình lên.

Nếu đánh bữa thì tiêu hao quá lớn, rất có thể cả bộ lạc sẽ bị bên thứ ba nuốt mất.

Hơn nữa nếu chỉ là thù hận thì còn nhiều kẻ thù nữa.

Bọn họ không chỉ có thù với Đại Tề, hơn nữa họ còn có huyết thù giữa các bộ lạc.

Mà nếu có lợi ích thì họ sẽ biến thành một đám ác lang.

Có lợi ích, thâu tóm đối phương, có thể làm mạnh mình lên, làm bộ lạc hùng mạnh hơn.

Đến lúc đó mình sẽ đi nuốt người khác chứ không phải bị người khác nuốt mất.

Liên tiếp mắng nửa canh giờ, Đại Tề vẫn không mở cửa nghênh chiến, tên thanh niên mũi ưng cau mày lại.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ chuyến này tay không trở về?

Không được!

Trong giây lát, gã lắc đầu.

Gã có dã tâm đủ lớn, trong bộ lạc của mình cũng có thế lực, nhưng lại không có danh vọng.

Chỉ cần giết Giang Long, con trai của kẻ thù của cả thảo nguyên này, gã sẽ có chỗ đứng ngay.

Tên thanh niên mũi ưng âm mưu không chỉ trong bộ lạc mình mà còn muốn cả đại thảo nguyên.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Tăng Sĩ Khí

Vì dã tâm đủ lớn nên tên thanh niên mũi ưng sẽ không dễ dàng bỏ cuộc.

Chỉ cần giết chết Giang Long, gã sẽ nổi tiếng khắp đại thảo nguyên.

Kẻ thù của tất cả các bộ lạc, hậu duệ của Cảnh Hiền bị hắn giết báo thù cho tất cả huyết thù năm đó của các bộ lạc.

Uy tín của gã ở đại thảo nguyên sẽ tăng vụt chỉ trong một đêm.

Trở thành người mà các dũng sĩ kính phục.

Lấy được trái tim của các đại mỹ nữ trên thảo nguyên.

Giang Long đứng trên tường thành hứng thú nhìn đối phương đứng đó quát mắng.

Kiếp trước của hắn, những cảnh này chỉ có trong phim truyền hình.

Vài chiến sĩ dị tộc cưỡi ngựa tay khua binh khí, chạy lòng vòng, miệng nói liên tục.

Uông Quý thông hiểu mấy ngôn ngữ của dị tộc Bắc Cương nên muốn phiên dịch lại.

Kết quả bị Giang Long trừng mắt nhìn.

Nghe không hiểu coi như là xem trò hề, tên ngốc này lại định dịch cho mình nghe, đây rõ ràng là đang chửi người, có gì đáng nghe chứ?

https://thuviensach.vn

Tức giận vô ích.

Uông Quý bị Giang Long trừng mắt nhìn nên sợ hãi, liền cúi đầu lui qua một bên.

Trong lòng âm thầm hối hận, trách bản thân tự cho mình thông minh, mấy ngày nay không dễ gì mới có việc làm, gần hơn với Giang Long, lần này chọc giận Giang Long, sau này tự làm khó chính mình.

Uông Quý rất sợ bị mất chén cơm.

Tên thanh niên mũi ưng lúc này ngẩng đầu lên nhìn vị trí của mặt trời thấy cũng không còn sớm nữa.

Nếu không công thành thì hôm nay hết cơ hội.

Cau mày nghĩ một lúc, tên thanh niên mũi ưng gọi tên to cao khôi ngô lại nhẹ giọng dặn dò vài câu.

Tên cao to nghe vậy lập tức cưỡi ngựa đến ngay trước gần thành ngăn mắng chửi, sau đó hét lớn với người trên tường thành mấy câu.

Giang Long nghe không hiểu liền gọi Uông Quý đến dịch.

Uông Quý không dám chậm trễ liền nói:

- Tên dũng sĩ dị tộc đó gọi thẳng tên công tử, còn hỏi đại nhân có dám xuất thành đánh một trận không?

- Ngươi hỏi gã có dám công thành trì không?

Giang Long hứng thú nói.

Uông Quý nghe vậy sững ra một chút, thấy Giang Long nhìn qua liền vội vàng dịch.

https://thuviensach.vn

Tên cao to lập tức giận dữ.

Hắn đang lấy mình để tiêu khiển sao?

Rống lên, nói liền một trận.

- Gã đang mắng đại nhân.

Uông Quý không dám dịch.

- Ngươi nói với gã, dám công thành thì tới đây, không dám thì cút mau, nói với gã chúng ta còn phải về ăn cơm tối nữa?

Uông Quý lập tức dịch nói xuống dưới thành.

Tên cao to khôi ngô tức giận rống lên liên tục.

Lúc này mắt Giang Long hơi chuyển động, lấy trong tay quân sĩ cạnh mình cung tiễn, sau đó nhắm bắn tên cao to.

Tên cao to tự cao dũng mãnh, đứng khá gần hào nước, lấy trường mâu trong tay nhẹ nhàng đánh bay mũi tên.

Sau đó còn khinh thường hừ lạnh lùng một cái.

Quân sĩ dị tộc lập tức như sói hoang rống lên.

Mạnh mẽ khua vũ khí trong tay.

Sĩ khí tăng vọt.

- Để ta!

Lúc này Phàn Nhân lấy cung tiễn.

Nhưng bị Giang Long chặn lại,

https://thuviensach.vn

- Không cần.

Sau đó lại kéo dây cung bắn một mũi tên nữa.

Mũi tên mềm nhũn, bắn chính xác nhưng lại bị tên cao to đánh bay đi.

Phàn Nhân thấy thế liền cau mày.

Tuy y là hiệp khách giang hồ, không phải là đại tướng quân dẫn binh đi đánh trận nhưng cũng biết hai quân giao chiến thì sĩ khí cực kỳ quan trọng.

Mà Giang Long bắn hai mũi này đều bị tên cao to đánh bay đi, làm cho sĩ khí quân dị tộc tăng lên.

Nhìn quan binh thị trấn ai cũng đều căng thẳng.

Quan binh vốn dĩ khá sợ quân đội dị tộc.

Lúc này Giang Long lại bắn một mũi tên nữa.

Mũi tên bay nhẹ như không có chút lực nào.

Hơn nữa cũng không chính xác.

Tên cao to khôi ngô lần này giơ tay ra tóm lấy mũi tên trong tay, đắc ý giơ cao lên.

Quân sĩ dị tộc càng gào thét điên cuồng.

- Giang Long!

Phàn Nhân có chút bất mãn.

Cương Đế Ba Khắc lúc này tìm đến một cây cung cứng, cũng muốn bắn một mũi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên đều bị Giang Long xua tay ngăn lại.

Phàn Nhân đối với Giang Long vẫn không kính sợ chút nào, trực tiếp nói lớn:

- Ngươi làm vậy là đang trợ sĩ khí cho địch đó.

Giang Long vẫn không nói gì, Hà Bất Tại đứng cách đó không xa lúc này lại cười nói chen vào:

- Tăng sĩ khí xong thì bọn chúng sẽ làm như thế nào?

- Đương nhiên là lập tức công thành rồi.

Phàn Nhân không quen Hà Bất Tại, nhưng cũng có thể nhìn ra Hà Bất Tại không đơn giản.

Hà Bất Tại cười phủi tay:

- Thì cứ để bọn chúng đến công thành thôi.

Phàn Nhân sửng sốt.

Để đối phương đến tấn công?

- Chúng ta nhờ vào lợi thế tường thành không cần phải sợ.

Giang Long cười nói:

- Ta chỉ sợ bọn chúng không dám tới công.

Đến lúc này Phàn Nhân mới hiểu.

Bên này có tường thành, mà đối phương chỉ có một ngàn người.

Quân sĩ dị tộc cũng không giỏi đánh công thành, cái này ai cũng biết.

https://thuviensach.vn

Cho nên Giang Long không sợ đối phương tới công, thế mới cố ý bắn ra vài mũi tên mềm để trợ cho sĩ khí địch.

- Những dân tráng mới chiêu mộ này chưa đánh trận bao giờ, mau chóng thấy máu cũng là điều tốt.

Giang Long lại nhẹ giọng nói một câu.

Phàn Nhân trầm lại.

Tên thanh niên mũi ưng đứng trong quân đội dị tộc nhìn về phía Giang Long.

Giang Long vì để nói rõ thân phận để dễ hạ lệnh thủ thành, hôm nay đã mặc quan phục huyện lệnh.

Vì thế tên thanh niên mũi ưng nhìn cái là biết thân phận Giang Long, trong lòng âm thầm cười khinh.

Cảnh Hiền năm đó văn võ song toàn, vậy mà sinh ra được một tên vô dụng này.

Ai nói hổ phụ sinh hổ tử, cũng chưa chắc.

Lại thấy sĩ khí quân mình ngày càng cao, ánh mắt đỏ rực lên, tên mũi ưng quyết đoán hạ lệnh công thành ngay lập tức.

Tên cao to nghe lệnh liền nhưng sói gầm rú lên.

Hơn một ngàn quân dị tộc cưỡi ngựa hướng về phía thành.

Giang Long thấy đối phương tấn công, trong lòng mừng thầm.

Nhìn xung quanh một chút phát hiện cung thủ hai bên căng thẳng đến đổ mồ hôi, lập tức hét lớn nói:

https://thuviensach.vn

- Để gần một chút rồi bắn, đừng để phí tên.

Với quân số hơn một ngàn của dị tộc, Giang Long không có ưu thế về quân số.

Lính tuần kiểm mấy ngày trước chiêu mộ dân tráng, và toàn bộ huyện nha sai dịch cộng lại cũng mới khoảng ba trăm người.

Hơn nữa bốn bề tường thành đều có người thủ giữ.

Nhưng Giang Long thật sự không sợ, gần đây có mấy ngàn dân tráng đến đào song khẩn điền, chỉ cần hạ lệnh là có một đội ngũ vài ngàn người.

Cho dù không có vũ khí, cầm xẻng thôi cũng có thể đuổi đối phương xuống thành.

Nhưng Giang Long không lập tức điều động.

Lính tuần kiểm, sai dịch huyện nha, còn đợt trước chiêu mộ được hơn hai trăm dân tráng, được Hà Bất Tại huấn luyện một thời gian, đây là lần đầu tiên ra trận, vẫn chưa từng thấy máu lần nào.

Không trải qua thực chiến thì những người này cũng không cách lớn lên được.

Cung thủ vốn căng thẳng, nghe thấy Giang Long hét lớn cũng trấn tĩnh lại một chút, nếu không e là đã có người bắn tên đi rồi.

Quân sĩ dị tộc vừa xông lên vừa chuẩn bị.

Có người lắp tên vào cung, ngắm bắn quan binh Đại Tề trên thành.

Có người thì lấy móc sắt từ hông ra, muốn dùng móc sắt để trèo lên tường thành.

https://thuviensach.vn

- Bắn tên!

Đợi đến khi kẻ địch đến gần, Giang Long liền ra lệnh.

Tất cả cung thủ lập tức buông dây cung.

Mấy chục mũi tên bay về phía quân địch.

Có vài tiếng kêu thảm thiết, chỉ có hai ba tên dị tộc bị bắn chết, còn có vài tên dù trúng tên nhưng không có gì đáng ngại.

Giang Long nhìn vậy không trách gì thủ hạ.

Kỳ thực cung thủ bắn không tệ.

Chỉ là quân sĩ dị tộc kỹ thuật cưỡi ngựa quá tốt, nhìn thấy mũi tên bay tới thì né trái né phải, giống như không phải đang cưỡi ngựa mà như đang được đứng vững vàng trên đất bằng.

Còn một chút, thậm chí chui được xuống dưới bụng ngựa.

Ngoài thần cung thủ ra có lẽ không có cách nào đối phó với quân dị tộc.

Giang Long thấy quân dị tộc khó chơi.

Quyết định sau này gặp được ngoài thành thì sẽ không nên đánh bừa.

Phàn Nhân và Cương Đế Ba Khắc lúc này cũng lắp tên vào cung, chỉ bắn những tên chỉ huy hô hét lớn.

Tiễn pháp của hai người vô song, lập tức đã có mấy tên mất mạng rơi xuống ngựa.

Trên tường thành, quan binh đứng ở nơi cao, nhưng sau khi bắn hai lượt tên thì bị binh sĩ dị tộc bắn trả.

https://thuviensach.vn

Khi bị bắn trả, quan binh trên thành không chịu nổi.

Quân sỹ dị tộc giỏi cưỡi ngựa, cũng giỏi bắn tên, vượt xa quan binh Đại Tề.

Mấy quân sĩ cầm khiên chắn đứng trước Giang Long để phòng Giang Long bị trúng tên.

Phàn Nhân và Cương Đế Ba Khắc né trái né phải, bắn tên đều đặn, không bị ảnh hưởng.

Đã có quân sĩ dị tộc đến cận thành, dừng ngựa lại, ném móc sắt lên.

Móc sắt nối với dây thừng, nếu là thành trì khác thì rất dễ bị móc vào tường thành, sau đó chúng sẽ theo dây trèo lên.

Nhưng lúc này hơn nửa số móc sắt không móc được vào tường thành.

Rất nhiều quân dị tộc đứng ngẩn ở đó, họ thường quăng dây bắt ngựa, gián tiếp cũng luyện được ném móc sắt, rất ít khi thất thủ.

Nhưng lần này lại có rất nhiều người thất thủ.

Bọn chúng không hiểu.

Thực ra lý do rất đơn giản, bình thường thì tường thành hình vuông, móc sắt bay lên thì sẽ dễ dàng móc vào và rất bám.

Nhưng khi Giang Long bôi xi măng lên tường thành đã dặn nhóm thợ xây.

Phần đỉnh tường thành ngoài dùng xi măng làm thành một hình nửa vòng tròn.

https://thuviensach.vn

Hình nửa vòng tròn không phải là không móc vào được nhưng nó không bám được, dễ bị rơi xuống.

Vừa mới ném lên, kéo chậm một chút đợi bám vào rồi mới leo lên được.

Còn nếu là mới ném lên đã lập tức dùng sức kéo thì móc sắt sẽ rơi xuống ngay.

Đây là nguyên nhân thất thủ của dị tộc.

Còn một số tên không mang theo móc sắt, muốn trực tiếp leo lên tường thành, tường thành vốn có khe, cũng không trơn, có thể từ từ leo lên được.

Nhưng bây giờ những tên đó rất bất ngờ.

Vì trên tường thành có bôi một lớp xi măng, căn bản là không thể leo được.

Dùng loan đao dùng sức vung chém cũng chỉ làm rơi chút vụn, để lại mấy vết mờ mờ.

Lúc mới tới, bọn chúng đúng là không để ý tới điểm này.

Thế là quân sĩ dị tộc dưới thành bị loạn.

Trên tường thành, quan binh bị xạ thủ đối phương áp chế, chỉ có thể thỉnh thoảng bắn vài mũi tên, cũng đã có thương vong.

Cách đó không xa trên tường thành có mấy nồi sắt lớn, trong đó đun dầu nóng, ở dưới lửa cháy hừng hực.

Trên tay cầm nồi có cột dây thừng, đầu kia dây thừng cột vào cây gỗ, lợi dụng nguyên lý đòn bẩy, quân sĩ chỉ cần di chuyển đầu cây gỗ là có thể để nồi sắt đến bên tường thành, bỏ tay ra một cái là dầu sôi trong đó sẽ đầy dưới thành.

https://thuviensach.vn

Huyện thừa Châu Thị lúc này mạo hiểm trong mưa tên đi đến chỗ Giang Long,

- Có cần đổ dầu xuống không?

Hiện tại dưới tường thành toàn là quân dị tộc, đổ dầu xuống ít nhất cũng giết được mười mấy người.

- Không cần.

Giang Long lắc đầu.

Trong lòng của hắn có tính toán khác.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Bộ Tộc Ma Nạp

Hôm nay quân dị tộc mới tới đánh, không thể đánh quá tay được.

Nếu không đối phương thấy không ăn được huyện Linh Thông, chắc chắn sẽ chọn cách rút lui.

Mà kế hoạch của Giang Long là tiêu diệt toàn bộ một ngàn quân dị tộc này.

Châu Thị không hiểu dự tính của Giang Long, nếu không nhất định sẽ mắt tròn mắt dẹt. Theo y, chỉ cần chặn được việc tiến công của địch đã là đại thắng rồi.

Muốn tiêu diệt toàn bộ?

Nằm mơ ban ngày!

Giang Long sở dĩ muốn tiêu diệt toàn bộ là muốn đánh người dị tộc một cái thật đau.

Nếu không ai cũng nghĩ hắn dễ bắt nạt, tuỳ ý mang một ít nhân mã đến khiêu khích, sau này liệu hắn còn có thể làm gì nữa?

Có thể ngăn chặn quân dị tộc đều nhờ vào tường thành cao lớn.

Giang Long hiểu rõ điểm này, sẽ không mất lý trí ngu ngốc mà xuất thành đánh với đối phương.

https://thuviensach.vn

Vì thế quân sĩ dị tộc vừa tới đã phải co ro trong thành, đào sông khẩn điền tự nhiên là phải tạm dừng lại.

Giang Long không muốn vì thế mà trì hoãn quá lâu.

Đánh đối phương thật đau mới có thể làm cho đối phương lần sau nếu muốn tới nữa cũng phải nghĩ thật kỹ.

Thù không báo được, thịt cũng không ăn được, ngược lại còn vỡ cả răng.

Dầu cũng là dùng tiền để mua, nếu không phải dùng thì tốt nhất không nên dùng.

Giang Long cúi đầu nhìn xuống dưới thành rồi lập tức rụt đầu lại, mấy mũi tên cứ vù vù bay tới, mang theo tiếng vút vút. Do hắn mặc quan phục nên thành mục tiêu lớn, quân địch cứ ngắm bắn về phía hắn, rồi tiếp tục nói:

Bọn chúng không thể leo lên được, có gì đáng sợ chứ?

Có móc sắt bám vào tường thành thì lập tức bị chặt đứt dây thừng.

Để lính cầm khiên và lính cầm đao phối hợp, giảm tối thiểu thương vong.

Đánh giặc sẽ có người chết.

Tuy quan binh Đại Tề chiếm lợi thế địa hình nhưng kỹ thuật bắn cung của quân sĩ dị tộc rất tốt cho nên đã có hơn chục người bị thương.

Còn có mấy người bị trúng chỗ yếu hại, không thể cứu được.

Nhưng nếu so với quân dị tộc, bên Giang Long vẫn chiếm ưu thế một ít.

https://thuviensach.vn

Bởi vì chỉ hai người Phàn Nhân và Cương Đế Ba Khắc đã bắn chết hơn ba mươi tên địch.

Bọn họ chỉ cần xuất tiễn là bắn trúng chỗ nhược, gần như mũi tên nào cũng đều lấy được một mạng.

Giống như là cỗ máy giết người vậy.

Châu Thị nghe thấy Giang Long dặn dò, trả lời lại rồi lập tức quay về.

Tên mũi ưng lúc này sắc mặt trầm xuống, gã vốn nghĩ mượn thời cơ thủ hạ sĩ khí tăng vọt có thể công thành, nhưng xem ra bây giờ thủ hạ của gã không thể leo lên được.

Gã cũng phát hiện trên thành có hai thần xạ thủ, do dự một lúc liền ra lệnh rút lui.

Lần này gã mang quân không nhiều, trèo không lên được thành, biến thành bia bắn tên, đối phương còn có hai thần xạ thủ, nếu cứ chần chừ thì sẽ có thêm hơn chục thủ hạ mất mạng.

Nghe được lệnh rút lui, quân dị tộc lập tức lên ngựa như thuỷ triều lui về.

Nhìn thấy kẻ địch bị đánh lui, quan binh trong thành vui mừng rõ lên.

Giang Long là huyện lệnh đã lên trên thành thì quan viên khác không dám không tới, ngoại trừ giữ lại những người quan trọng giữ trật tự trong thành, còn lại tất cả đều tới rồi. Những quan viên này đa số trước kia đều đã từng trải chiến trận, nhưng giống như hôm nay nhàn hạ như vậy là lần đầu.

Mọi người đều nhẹ nhàng thở ra một hơi dài.

Đồng thời có rất nhiều người bôi thêm lớp xi măng lên tường thành, thầm khen Giang Long anh minh.

https://thuviensach.vn

Tam vương tử, là thủ hạ vô năng!

Tên cao to khôi ngô chỉ huy đằng trước, còn dùng tên bắn hạ vài tên quan binh, nhưng không giết được thủ lĩnh, đó là lỗi của gã, cho nên vừa quay lại gã đã lập tức quỳ xuống thỉnh tội.

Rốt cuộc là sao?

Tên mũi ưng hừ lạnh một tiếng.

Nghe các tộc nhân nói, trên tường thành có bôi lên một lớp gì đó màu xanh xám, rất chắc chắn, dùng đao chém không vỡ, rất trơn, không thể dùng tay trèo lên được.

Tên cao to lập tức giải thích, hắn hiểu rất rõ tính cách tên mũi ưng, thủ đoạn độc ác, một chút sai sót cũng khó giữ đầu,

Hơn nữa móc sắt khó bám vào đầu thành được.

Thuộc hạ nghĩ rằng có lẽ do quan binh Đại Tề làm đầu thành trở thành hình nửa vòng tròn nhờ cái thứ màu xanh xám đó, làm cho móc sắt không bám vào được.

Hừ!

Tên mũi ưng nghe vậy hay mắt nheo lại, nhìn về phía tường thành thấy cái bóng mặc áo quan huyện lệnh.

Sau một hồi lâu mới nói:

Lùi lại mười dặm hạ trại nghỉ ngơi. Ngày mai tiếp tục gióng trống công thành giết chết hậu nhân của Cảnh Hiền.

Vâng!

https://thuviensach.vn

Tên cao to đáp lại, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

May mà không bị khiển trách.

Giang long đứng trên thành nhìn thấy quân đội dị tộc từ từ rút lui, bên tai lập tức truyền tới những tiếng hoan hô.

Kẻ địch rút rồi!

Ha ha, chúng ta thắng rồi!

Còn dám đến thì ta giết hết.

Những âm thanh này không ảnh hưởng tới Giang Long, Giang Long nhìn quân đội dị tộc, cho đến khi phái trinh sát rời thành nghe ngóng tin tức, biết được quân đội dị tộc không rút thẳng về đại thảo nguyên mà hạ trại cách mười dặm, giờ rốt cục mới yên tâm được.

Đối phương nếu thật sự rút lui hẳn thì Giang Long sẽ rất thất vọng.

Quan binh trên tường thành và Giang Long cảm giác không giống nhau.

Bọn họ vẫn nghĩ kẻ địch sẽ rút lui toàn diện, nhưng không nghĩ tới đó chỉ là rút lui hạ trại nghỉ ngơi.

Từng người cảm xúc lại trầm xuống.

Hôm nay đã tổn thất mười mấy người, ai biết ngày mai kẻ địch đến công nữa thì liệu còn giữ được mạng không.

Còn một vài người thậm chí còn nghĩ đối phương có phải đang chờ viện binh?

Cho nên trong lòng đều thấy nặng nề.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhìn ra, chỉ là để Hà Bất Tại xử lý, tuy tường thành khó trèo nhưng nếu sĩ khí bên mình quá thấp thì cũng có khả năng quân dị tộc sẽ trèo lên được.

Trấn an một lúc rồi cổ vũ binh sĩ vài câu, Giang Long dẫn quan viên đi về huyện nha.

Ngồi ở đại sảnh trao đổi một lúc, Giang Long hạ lệnh ngày mai tiếp tục trấn giữ trên tường thành, bất kỳ ai cũng không được sợ chết mà trốn trong thành.

Chúng quan viên trả lời, sắc mặt khác nhau.

Đợi những người này đi hết, Giang Long mới hỏi Tiêu Phàm trong thành có an toàn không.

Trước kia Giang Long mang theo Trình Trạch và Hà Bất Tại giữ thành, giữ lại Tiêu Phàm quản lý việc trong thành.

Bên trong thành nhất định phải quản lý chặt, đặc biệt là không thể bị kích động gây chuyện, hoặc bị tấn công từ trong thành để mở cửa thành.

Tiêu Phàm trả lời.

Y sắp xếp rất nhiều dân tráng giữ bốn cửa thành, kể cả có mấy tên gián điệp cũng không cách nào mở được cửa thành.

Sau đó lại hồi báo sự việc khác.

Việc xây nhà, san bằng đất, và năm trăm mã phỉ và những phạm nhân bị bắt quét dọn đường phố, thu dọn sạch sẽ những nơi có mùi ô uế.

Giang Long kiên nhẫn nghe, đến khi trời tối mới giải tán.

https://thuviensach.vn

Về hậu viện, cơm canh cũng đã nấu xong, Đại Lệ Ti cho người bày lên bàn rồi.

Nghe nói ngài dễ dàng giữ được thành trì, đánh lui quân địch?

Đại Lệ Ti gắp cho Giang Long một miếng thịt dê vào bát.

Giang Long bụng đói, và hai miếng cơm rồi trả lời không rõ,

Ừ.

Nhưng quân đội dị tộc thương vong không lớn?

Đại Lệ Ti ánh mắt loé lên hỏi tiếp.

Không thể không thừa nhận kỹ thuật bắn cung của địch rất cao, kể cả chúng ta có lợi thế tường thành cũng vẫn bị áp chế.

Giang Long nuốt cơm,

Nếu xuất thành thì chúng ta không phải đối thủ, kẻ địch bên đó thương vong sẽ không nhiều.

Nhưng đoán, ngài sợ còn có âm mưu gì?

Đại Lệ Ti đột nhiên nhìn chằm chằm Giang Long, giọng điệu nói chắc chắn.

Thông minh!

Giang Long không giấu diếm lập tức giơ ngón cái lên.

Đại Lệ Ti thử hỏi:

Muốn giết toàn bộ đội quân ngoài thành?

https://thuviensach.vn

Không sai!

Giang Long vừa nói dứt, Đại Lệ Ti lập tức nói:

Không được.

Tại sao?

Giang Long nghi hoặc, đũa đang định gặp thì dừng lại giữa không trung.

Đại Lệ Ti giúp Giang Long gắp đồ ăn, gắp đến bát của Giang Long,

Vì thủ lĩnh của đội quân này là Tam Vương Tử của bộ lạc Ma Nạp, Ma Nạp là một trong những bộ lạc mạnh nhất đại thảo nguyên, người này rất được tù trưởng bộ lạc yêu thích và coi trọng.

Tên Tam Vương Tử và Đại Vương Tử của bộ lạc có khả năng sẽ kế nhiệm chức tù trưởng.

Nếu Tam Vương Tử chết ở đây, huyện Linh Thông sẽ bị tù trưởng bộ lạc căm ghét.

Ít nhất, đối phương cũng có quân đội tầm mười lăm vạn người.

Giang Long nhíu mày, yên lặng dùng bữa.

Mười mấy vạn người, kể cả thành trì có vững đến đâu, còn có Trình Trạch, Hà Bất Tại và Tiêu Phàm phò tá cũng không chặn nổi.

Trừ phi triều trình phái quân chi viện.

Tuy nhiên Hoàng thượng, Thái Tử đều hận mong người Cảnh gia sớm chết, lấy đâu ra quân chi viện?

Nhất định là sẽ đến, nếu không sẽ giống như Cảnh tiểu hầu gia năm đó, không kịp thời gian.

https://thuviensach.vn

Còn một điểm nữa, Ma Nạp thế lực lớn, nhưng vì tù trưởng tuổi đã cao, không còn sắc bén cho nên khá là bình ổn, rất nhiều lần từ chối liên binh đến đánh biên cương Đại Tề, bộ lạc khác không thể không đề phòng Ma Nạp.

Nếu không bọn chúng mang người đến công Đại Tề, tù trưởng bộ lạc Ma Nạp chỉ cần âm thầm tấn công đại bản đoanh của bọn chúng thì sao?

Còn nếu Tam Vương Tử chết ở đây, đến lúc đó tù trưởng và các bộ lạc khác liên binh thì không chỉ là mười mấy vạn quân nữa.

Đại Lệ Ti hiểu rõ tình hình đại thảo nguyên.

Nghe đến đây, Giang Long biết Tam Vương Tử không được giết.

Bằng không liên quan dị tộc đến đánh thì đừng nói Linh Thông huyện, cả biên cương Đại Tề cũng bị lao vào chiến tranh huỷ diệt.

Trải qua vài năm nghỉ ngơi, trong bộ lạc dị tộc, mấy đứa nhỏ đã lớn rồi, số lượng quân sĩ cũng tăng lên.

Lại lần nữa uy hiếp Đại Tề.

Nhưng quân dị tộc năm đó bị Cảnh Hiền dùng mưu, giết mấy chục vạn quân, gần như là giết cả một thế hệ.

Cho nên bây giờ quân dị tộc toàn thanh niên là chính.

Phần lớn không có kinh nghiệm chiến đấu.

Đây là một khuyết điểm lớn.

Nhưng do thanh nhiên làm chủ, kể cả kinh nghiệm không đủ, dễ bị thiệt nhưng vì hiếu chiến nên biên cương Đại Tề chỉ sợ không được yên nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Lần này giữ lại mạng chó của gã!

Nghe Giang Long nói vậy, Đại Lệ Ti nhẹ gật đầu.

Giờ mà giết Tam Vương Tử thì mất nhiều hơn được.

Ăn xong cơm, Giang Long không giống như ngày thường lập tức đi nghỉ, tiếp tục mệt mỏi chỉnh lại quan bào rồi đến tường thành.

Giờ là quan chỉ huy cao nhất huyện, Giang Long chắc chắn muốn tự mình đi tuần đêm.

Buổi tối, quân dị tộc không có hành động gì.

Giang Long không nghĩ sẽ có người tập kích đêm.

Một đêm vô sự.

Sáng sớm ngày thứ hai, quân đội dị tộc đã chôn nồi nấu cơm từ sớm, ăn no xong sau đó sát khí đằng đằng đến trước thành.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Nhất Định Phải Lấy Được

Hôm nay quân dị tộc mới tới đánh, không thể đánh quá tay được.

Nếu không đối phương thấy không ăn được huyện Linh Thông, chắc chắn sẽ chọn cách rút lui.

Mà kế hoạch của Giang Long là tiêu diệt toàn bộ một ngàn quân dị tộc này.

Châu Thị không hiểu dự tính của Giang Long, nếu không nhất định sẽ mắt tròn mắt dẹt. Theo y, chỉ cần chặn được việc tiến công của địch đã là đại thắng rồi.

Muốn tiêu diệt toàn bộ?

Nằm mơ ban ngày!

Giang Long sở dĩ muốn tiêu diệt toàn bộ là muốn đánh người dị tộc một cái thật đau.

Nếu không ai cũng nghĩ hắn dễ bắt nạt, tuỳ ý mang một ít nhân mã đến khiêu khích, sau này liệu hắn còn có thể làm gì nữa?

Có thể ngăn chặn quân dị tộc đều nhờ vào tường thành cao lớn.

Giang Long hiểu rõ điểm này, sẽ không mất lý trí ngu ngốc mà xuất thành đánh với đối phương.

https://thuviensach.vn

Vì thế quân sĩ dị tộc vừa tới đã phải co ro trong thành, đào sông khẩn điền tự nhiên là phải tạm dừng lại.

Giang Long không muốn vì thế mà trì hoãn quá lâu.

Đánh đối phương thật đau mới có thể làm cho đối phương lần sau nếu muốn tới nữa cũng phải nghĩ thật kỹ.

Thù không báo được, thịt cũng không ăn được, ngược lại còn vỡ cả răng.

Dầu cũng là dùng tiền để mua, nếu không phải dùng thì tốt nhất không nên dùng.

Giang Long cúi đầu nhìn xuống dưới thành rồi lập tức rụt đầu lại, mấy mũi tên cứ vù vù bay tới, mang theo tiếng vút vút. Do hắn mặc quan phục nên thành mục tiêu lớn, quân địch cứ ngắm bắn về phía hắn, rồi tiếp tục nói:

Bọn chúng không thể leo lên được, có gì đáng sợ chứ?

Có móc sắt bám vào tường thành thì lập tức bị chặt đứt dây thừng.

Để lính cầm khiên và lính cầm đao phối hợp, giảm tối thiểu thương vong.

Đánh giặc sẽ có người chết.

Tuy quan binh Đại Tề chiếm lợi thế địa hình nhưng kỹ thuật bắn cung của quân sĩ dị tộc rất tốt cho nên đã có hơn chục người bị thương.

Còn có mấy người bị trúng chỗ yếu hại, không thể cứu được.

Nhưng nếu so với quân dị tộc, bên Giang Long vẫn chiếm ưu thế một ít.

https://thuviensach.vn

Bởi vì chỉ hai người Phàn Nhân và Cương Đế Ba Khắc đã bắn chết hơn ba mươi tên địch.

Bọn họ chỉ cần xuất tiễn là bắn trúng chỗ nhược, gần như mũi tên nào cũng đều lấy được một mạng.

Giống như là cỗ máy giết người vậy.

Châu Thị nghe thấy Giang Long dặn dò, trả lời lại rồi lập tức quay về.

Tên mũi ưng lúc này sắc mặt trầm xuống, gã vốn nghĩ mượn thời cơ thủ hạ sĩ khí tăng vọt có thể công thành, nhưng xem ra bây giờ thủ hạ của gã không thể leo lên được.

Gã cũng phát hiện trên thành có hai thần xạ thủ, do dự một lúc liền ra lệnh rút lui.

Lần này gã mang quân không nhiều, trèo không lên được thành, biến thành bia bắn tên, đối phương còn có hai thần xạ thủ, nếu cứ chần chừ thì sẽ có thêm hơn chục thủ hạ mất mạng.

Nghe được lệnh rút lui, quân dị tộc lập tức lên ngựa như thuỷ triều lui về.

Nhìn thấy kẻ địch bị đánh lui, quan binh trong thành vui mừng rõ lên.

Giang Long là huyện lệnh đã lên trên thành thì quan viên khác không dám không tới, ngoại trừ giữ lại những người quan trọng giữ trật tự trong thành, còn lại tất cả đều tới rồi. Những quan viên này đa số trước kia đều đã từng trải chiến trận, nhưng giống như hôm nay nhàn hạ như vậy là lần đầu.

Mọi người đều nhẹ nhàng thở ra một hơi dài.

Đồng thời có rất nhiều người bôi thêm lớp xi măng lên tường thành, thầm khen Giang Long anh minh.

https://thuviensach.vn

Tam vương tử, là thủ hạ vô năng!

Tên cao to khôi ngô chỉ huy đằng trước, còn dùng tên bắn hạ vài tên quan binh, nhưng không giết được thủ lĩnh, đó là lỗi của gã, cho nên vừa quay lại gã đã lập tức quỳ xuống thỉnh tội.

Rốt cuộc là sao?

Tên mũi ưng hừ lạnh một tiếng.

Nghe các tộc nhân nói, trên tường thành có bôi lên một lớp gì đó màu xanh xám, rất chắc chắn, dùng đao chém không vỡ, rất trơn, không thể dùng tay trèo lên được.

Tên cao to lập tức giải thích, hắn hiểu rất rõ tính cách tên mũi ưng, thủ đoạn độc ác, một chút sai sót cũng khó giữ đầu,

Hơn nữa móc sắt khó bám vào đầu thành được.

Thuộc hạ nghĩ rằng có lẽ do quan binh Đại Tề làm đầu thành trở thành hình nửa vòng tròn nhờ cái thứ màu xanh xám đó, làm cho móc sắt không bám vào được.

Hừ!

Tên mũi ưng nghe vậy hay mắt nheo lại, nhìn về phía tường thành thấy cái bóng mặc áo quan huyện lệnh.

Sau một hồi lâu mới nói:

Lùi lại mười dặm hạ trại nghỉ ngơi. Ngày mai tiếp tục gióng trống công thành giết chết hậu nhân của Cảnh Hiền.

Vâng!

https://thuviensach.vn

Tên cao to đáp lại, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

May mà không bị khiển trách.

Giang long đứng trên thành nhìn thấy quân đội dị tộc từ từ rút lui, bên tai lập tức truyền tới những tiếng hoan hô.

Kẻ địch rút rồi!

Ha ha, chúng ta thắng rồi!

Còn dám đến thì ta giết hết.

Những âm thanh này không ảnh hưởng tới Giang Long, Giang Long nhìn quân đội dị tộc, cho đến khi phái trinh sát rời thành nghe ngóng tin tức, biết được quân đội dị tộc không rút thẳng về đại thảo nguyên mà hạ trại cách mười dặm, giờ rốt cục mới yên tâm được.

Đối phương nếu thật sự rút lui hẳn thì Giang Long sẽ rất thất vọng.

Quan binh trên tường thành và Giang Long cảm giác không giống nhau.

Bọn họ vẫn nghĩ kẻ địch sẽ rút lui toàn diện, nhưng không nghĩ tới đó chỉ là rút lui hạ trại nghỉ ngơi.

Từng người cảm xúc lại trầm xuống.

Hôm nay đã tổn thất mười mấy người, ai biết ngày mai kẻ địch đến công nữa thì liệu còn giữ được mạng không.

Còn một vài người thậm chí còn nghĩ đối phương có phải đang chờ viện binh?

Cho nên trong lòng đều thấy nặng nề.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhìn ra, chỉ là để Hà Bất Tại xử lý, tuy tường thành khó trèo nhưng nếu sĩ khí bên mình quá thấp thì cũng có khả năng quân dị tộc sẽ trèo lên được.

Trấn an một lúc rồi cổ vũ binh sĩ vài câu, Giang Long dẫn quan viên đi về huyện nha.

Ngồi ở đại sảnh trao đổi một lúc, Giang Long hạ lệnh ngày mai tiếp tục trấn giữ trên tường thành, bất kỳ ai cũng không được sợ chết mà trốn trong thành.

Chúng quan viên trả lời, sắc mặt khác nhau.

Đợi những người này đi hết, Giang Long mới hỏi Tiêu Phàm trong thành có an toàn không.

Trước kia Giang Long mang theo Trình Trạch và Hà Bất Tại giữ thành, giữ lại Tiêu Phàm quản lý việc trong thành.

Bên trong thành nhất định phải quản lý chặt, đặc biệt là không thể bị kích động gây chuyện, hoặc bị tấn công từ trong thành để mở cửa thành.

Tiêu Phàm trả lời.

Y sắp xếp rất nhiều dân tráng giữ bốn cửa thành, kể cả có mấy tên gián điệp cũng không cách nào mở được cửa thành.

Sau đó lại hồi báo sự việc khác.

Việc xây nhà, san bằng đất, và năm trăm mã phỉ và những phạm nhân bị bắt quét dọn đường phố, thu dọn sạch sẽ những nơi có mùi ô uế.

Giang Long kiên nhẫn nghe, đến khi trời tối mới giải tán.

https://thuviensach.vn

Về hậu viện, cơm canh cũng đã nấu xong, Đại Lệ Ti cho người bày lên bàn rồi.

Nghe nói ngài dễ dàng giữ được thành trì, đánh lui quân địch?

Đại Lệ Ti gắp cho Giang Long một miếng thịt dê vào bát.

Giang Long bụng đói, và hai miếng cơm rồi trả lời không rõ,

Ừ.

Nhưng quân đội dị tộc thương vong không lớn?

Đại Lệ Ti ánh mắt loé lên hỏi tiếp.

Không thể không thừa nhận kỹ thuật bắn cung của địch rất cao, kể cả chúng ta có lợi thế tường thành cũng vẫn bị áp chế.

Giang Long nuốt cơm,

Nếu xuất thành thì chúng ta không phải đối thủ, kẻ địch bên đó thương vong sẽ không nhiều.

Nhưng đoán, ngài sợ còn có âm mưu gì?

Đại Lệ Ti đột nhiên nhìn chằm chằm Giang Long, giọng điệu nói chắc chắn.

Thông minh!

Giang Long không giấu diếm lập tức giơ ngón cái lên.

Đại Lệ Ti thử hỏi:

Muốn giết toàn bộ đội quân ngoài thành?

https://thuviensach.vn

Không sai!

Giang Long vừa nói dứt, Đại Lệ Ti lập tức nói:

Không được.

Tại sao?

Giang Long nghi hoặc, đũa đang định gặp thì dừng lại giữa không trung.

Đại Lệ Ti giúp Giang Long gắp đồ ăn, gắp đến bát của Giang Long,

Vì thủ lĩnh của đội quân này là Tam Vương Tử của bộ lạc Ma Nạp, Ma Nạp là một trong những bộ lạc mạnh nhất đại thảo nguyên, người này rất được tù trưởng bộ lạc yêu thích và coi trọng.

Tên Tam Vương Tử và Đại Vương Tử của bộ lạc có khả năng sẽ kế nhiệm chức tù trưởng.

Nếu Tam Vương Tử chết ở đây, huyện Linh Thông sẽ bị tù trưởng bộ lạc căm ghét.

Ít nhất, đối phương cũng có quân đội tầm mười lăm vạn người.

Giang Long nhíu mày, yên lặng dùng bữa.

Mười mấy vạn người, kể cả thành trì có vững đến đâu, còn có Trình Trạch, Hà Bất Tại và Tiêu Phàm phò tá cũng không chặn nổi.

Trừ phi triều trình phái quân chi viện.

Tuy nhiên Hoàng thượng, Thái Tử đều hận mong người Cảnh gia sớm chết, lấy đâu ra quân chi viện?

Nhất định là sẽ đến, nếu không sẽ giống như Cảnh tiểu hầu gia năm đó, không kịp thời gian.

https://thuviensach.vn

Còn một điểm nữa, Ma Nạp thế lực lớn, nhưng vì tù trưởng tuổi đã cao, không còn sắc bén cho nên khá là bình ổn, rất nhiều lần từ chối liên binh đến đánh biên cương Đại Tề, bộ lạc khác không thể không đề phòng Ma Nạp.

Nếu không bọn chúng mang người đến công Đại Tề, tù trưởng bộ lạc Ma Nạp chỉ cần âm thầm tấn công đại bản đoanh của bọn chúng thì sao?

Còn nếu Tam Vương Tử chết ở đây, đến lúc đó tù trưởng và các bộ lạc khác liên binh thì không chỉ là mười mấy vạn quân nữa.

Đại Lệ Ti hiểu rõ tình hình đại thảo nguyên.

Nghe đến đây, Giang Long biết Tam Vương Tử không được giết.

Bằng không liên quan dị tộc đến đánh thì đừng nói Linh Thông huyện, cả biên cương Đại Tề cũng bị lao vào chiến tranh huỷ diệt.

Trải qua vài năm nghỉ ngơi, trong bộ lạc dị tộc, mấy đứa nhỏ đã lớn rồi, số lượng quân sĩ cũng tăng lên.

Lại lần nữa uy hiếp Đại Tề.

Nhưng quân dị tộc năm đó bị Cảnh Hiền dùng mưu, giết mấy chục vạn quân, gần như là giết cả một thế hệ.

Cho nên bây giờ quân dị tộc toàn thanh niên là chính.

Phần lớn không có kinh nghiệm chiến đấu.

Đây là một khuyết điểm lớn.

Nhưng do thanh nhiên làm chủ, kể cả kinh nghiệm không đủ, dễ bị thiệt nhưng vì hiếu chiến nên biên cương Đại Tề chỉ sợ không được yên nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Lần này giữ lại mạng chó của gã!

Nghe Giang Long nói vậy, Đại Lệ Ti nhẹ gật đầu.

Giờ mà giết Tam Vương Tử thì mất nhiều hơn được.

Ăn xong cơm, Giang Long không giống như ngày thường lập tức đi nghỉ, tiếp tục mệt mỏi chỉnh lại quan bào rồi đến tường thành.

Giờ là quan chỉ huy cao nhất huyện, Giang Long chắc chắn muốn tự mình đi tuần đêm.

Buổi tối, quân dị tộc không có hành động gì.

Giang Long không nghĩ sẽ có người tập kích đêm.

Một đêm vô sự.

Sáng sớm ngày thứ hai, quân đội dị tộc đã chôn nồi nấu cơm từ sớm, ăn no xong sau đó sát khí đằng đằng đến trước thành.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Binh Bất Yếm Trá

Củi đốt lửa lớn, dầu sôi sùng sục, rót thẳng vào mặt, ngay lập tức cũng chín được tám phần rồi.

Từng nồi dầu cứ nhắm chỗ có móc sắt đổ xuống.

Mỗi móc sắt có khoảng ba đến năm người trèo lên.

Vì thế dưới thành cứ vọng lên tiếng kêu thảm thiết.

Có quan binh hiếu kỳ thò đầu ra xem liền thấy mấy chục người dưới chân thành lăn lộn.

Hai tay ôm kín mặt, nhưng cái mặt đó vốn đã không còn hình dạng gì.

Bị bỏng trực tiếp đều bị trọng thương, không cần hỏi, mắt chắc chắn đã bị mù.

Bị bỏng nặng như vậy, thời đại này là hết cứu.

Những tên ở phía dưới một chút không bị bỏng trực tiếp.

Nhưng cũng bị dính một chút vào da thịt.

Chỗ bị dính dầu lập tức nổi mụn nước lên.

Còn dầu bị dính trên y phục, quân sĩ dị tộc chỉ có mấy tên đầu lĩnh mặc giáp sắt, còn lại đều mặt áo da dày.

https://thuviensach.vn

Nước dầu dù nóng nhưng trong thời gian ngắn cũng không thêt thấm qua lớp áo dày.

Những người này cởi nhanh quần áo ra.

Sau đó mặc áo đơn, không biết là tiếp tục công thành hay vội vàng rút lui.

Dầu nóng trên đầu quá đáng sợ, không có áo dày mà bị dính tiếp thì thành thịt nướng mất.

Lần đầu trong mắt quân dị tộc xuất hiện ánh mắt sợ hãi.

Nồi sắt chỉ có hơn hai mươi cái, dầu dùng tiền mua, dự trữ không nhiều, mỗi nồi cũng chỉ có thể đổ bốn năm lần thôi.

Nước dầu đổ hết, quân sĩ lại đem đun lửa, thêm dầu và đun tiếp.

Có gần trăm móc sắt móc vào tường thành, bị dầu làm bỏng hai mươi cái, còn có khoảng bốn mươi cái móc sắt bị chặt dây thừng.

Nồi dầu đã làm sợ được quân dị tộc.

Một số quân dị tộc không dám trèo lên nữa, hoặc tốc độ giảm nhanh, cho quan binh trên thành thời gian.

Đám này rất sợ trên đầu mình cũng sẽ có nồi sắt đen.

Vì thế đều chậm lại, móc sắt nối với dây thằng liền bị chặt đứt từng sợi một.

Tuy không ngã chết ai nhưng cũng rất đau.

Hơn nữa, đám quân sĩ đến dưới chân thành lúc này đều rời khỏi thành, hỗn loạn vô cùng, đứng cách xa hai trượng không dám tiếp tục ném móc sắt

https://thuviensach.vn

công thành.

Chúng không sợ chết nhưng lại sợ bị bỏng dầu sôi.

Dưới chân thành, còn có đồng bọn đang lăn lộn kêu gào, tiếng kêu giảm dần, có tên bị hôn mê, có tên tử vong.

Ni Vượng lúc này hai mắt đầy tơ máu, tức giận mặt đỏ bừng.

Đám quan binh Đại Tề đê tiện vô sỉ này, không ngờ lại dùng thủ đoạn tàn khốc như vậy.

Chờ công được thành, gã nhất định giết hết người trong thành.

Gã tức giận nhưng lại quên mất, thủ đoạn bắt nô lệ Đại Tề của bọn chúng còn tàn nhẫn hơn.

Thấy thủ hạ không còn ý chí chiến đấu, Ni Vượng biết lần này hồi thúc hét lớn cũng vô ích, chỉ còn cách để chúng rút về trước, nghỉ ngơi một chút, ổn định lại rồi mới tiếp tục công thành.

Thấy quân sĩ rút lui, quan binh Đại Tề vui mừng hân hoan.

Âm thanh này truyền đến tai Ni Vượng làm gã càng tức giận.

Nắm chặt tay, trong lòng thầm nói, đợi lão tử công được thành, xem các ngươi còn cười được không.

Đến lúc đó cho các ngươi sống không bằng chết!

- Một đám phế vật!

Chờ thủ hạ quay lại hết, Ni Vượng mắng lớn:

- Thường ngày người nào cũng dũng cảm, giờ thấy mấy cái nồi sắt đã sợ vỡ mật rồi à?

https://thuviensach.vn

Các ngươi có bao nhiêu người?

Trên thành chỉ có mấy cái nồi?

Hai mươi cái, chỉ có đúng hai mươi cái, đổ xong một lần dầu thì phải đổ thêm dầu lại rồi đun sôi với dùng tiếp được.

Trong khoảng thời gian này là đủ cho các ngươi công thành rồi.

Nhưng các ngươi lại làm gì?

Lại bị hù đến mức không dám đến gần nửa bước, làm cho những tộc nhân bị bỏng chết một cách lãng phí.

Thấy Ni Vượng mắng lớn, đám quân này xấu hổ cúi đầu xuống.

Hô Sí Cách đứng đằng sau, lúc này dặn một câu, một đám quân sau lưng gã liền kéo đến chỗ Ni Vượng.

Hô Sí Cách thân phận tôn quý, trước kia có hai trăm hộ vệ thân cận.

Lúc này lấy một nửa tăng viện cho Ni Vượng.

Ni Vượng cảm kích vô cùng, đứng hành lễ Hô Sí Cách từ xa.

Hô Sí Cách nhìn thấy nhẹ nhàng vung roi ngựa.

Ni Vượng thấy quân sĩ thêm được một trăm người, biết Hô Sí Cách nhất định phải lấy được thành, nghiến răng đợi quân sĩ ổn định tinh thần rồi lập tức hạ lệnh tiếp tục công thành.

Chịu hai đợt mưa tên, quân dị tộc bắn trả lại.

Lập tức không trung như châu chấu đang bay.

https://thuviensach.vn

Dầu lại đun sôi rồi, lúc này không đợi Giang Long hạ lệnh, Chu Kỳ để quân sĩ đổ dầu theo hướng có móc sắt.

Lúc trước quân dị tộc sợ dầu sôi đến vỡ mật.

Liên tục chú ý phía trên nhìn thấy nồi đen, mặc kệ người đang ở giữa không trung liền nhảy xuống.

Từ đó, chỉ có rất ít tên địch bị bỏng.

Cùng lắm cũng chỉ bị rơi xuống đất, không bị bỏng nặng.

Giang Long thấy vậy liền cau mày.

Lần này hiệu quả so với lần một quá thấp.

Lần này cũng có hơn một trăm móc sắt bám tường, lúc đổ dầu chỉ chặt đứt hơn ba mươi dây sợi dây thừng.

Nếu để quân dị tộc trèo lên được, bên mình e là sẽ thương vong lớn.

Giang Long lúc này cơ trí một cái, tức tốc chạy đến chỗ Chu Kỳ, sau đó hạ lệnh chỉ huy quan binh phụ trách nồi dầu.

Đám quan binh này nghe Giang Long dặn dò, dùng cây gỗ di chuyển những nồi hết dầu đến chỗ không chặt được đến chỗ các móc sắt chưa bị đứt dây.

- Cẩn thận!

Những tên đang vội vàng leo lên thấy trên đầu có nồi dầu liền sợ lập tức buông tay nhảy xuống.

Cứ vậy, hai mươi nồi không dầu đã doạ được hơn hai mươi tên trèo móc sắt, tất cả đều nhảy xuống.

https://thuviensach.vn

Thấy vậy, Ni Vượng tức điên lên mặt đỏ phừng phừng, lớn tiếng mắng không ngừng.

Cũng không biết là đang mắng quân Đại Tề vô sỉ hay là đang mắng thủ hạ mình quá nhát gan.

Nồi dầu rỗng lần thứ ba được di chuyển và lần nữa lại doạn được đám quân dị tộc nhảy xuống.

Cuối cùng, có gần mười tên dị tộc leo lên nhưng lại bị quan binh trên thành toàn bộ dùng trường thương đâm chết.

Hà Bất Tại lâu rồi không dẫn binh đánh trận, lần này chỉ là thủ thành, không thể xuất binh nghênh chiến cho nên không có hứng thú lắm với trận này.

Chỉ là đứng cách không xa theo dõi.

Nếu thủ thành bất lợi, y sẽ tiếp quyền chỉ huy.

Lúc này Giang Long không ngờ lại dùng kế nồi dầu rỗng doạ được nhiều quân dị tộc, thế là khoé miệng cười lên.

Binh bất yếm trá!

Chiêu này không tệ

Ni Vượng lần này không để lính rút lui, chỉ phái nhóm thứ hai công thành. Nhóm này trước đó đứng không xa thấy rõ là nồi dầu không, chỉ là dọa người cho nên kêu lên như bầy sói xông tới.

Nhóm này rất nhanh đến chân thành, phi móc sắt lên trèo lên thành.

Dưới sự dẫn dắt của bọn chúng, nhóm trước đó cũng đã có dũng khí trở lại.

https://thuviensach.vn

Giang Long biết dùng nồi dầu không kế này chỉ dùng được một lần, liền ra lệnh thêm dầu và đun lửa.

Sau đó vẫy tay gọi Chu Kỳ, lệnh cho quân sĩ dùng đá và khúc cây.

Bất kể là đào sông hay đất bằng đều có thể đào ra rất nhiều đá.

Đá này vốn dùng để xây nền, nhưng biết quân sĩ dị tộc sẽ tới nên Giang Long kêu dân tráng chuyển lên tường thành rất nhiều đá.

Còn có rất nhiều khúc cây thô cũng vác lên thành.

Chu Kỳ ra lệnh, quan binh và dân tráng liền lấy đá ném xuống.

Quân dị tộc trong tay không có khiên, lại đang trèo lên, rất nhiều người lập tức bị đá lớn rơi trúng đầu, chết ngay lập tức.

Thi thể rơi xuống rơi trúng đồng bọn ở dưới.

Dùng đá ném cũng khá hữu dụng.

Kể cả trên tay có khiên, chỉ cần đá đủ lớn, ném xuống sẽ không thể nào đỡ được.

Từng đợt đá ném xuống lập tức ngăn chặn được thế công của dị tộc.

Còn có một số dân tráng vác cây thô hợp lực ném xuống.

Quân dị tộc ở dưới liền bị đè nát xác.

Thấy thề công lại bị chặn lại, Ni Vượng hét lớn, sau đó tay vung mạnh tự mình đưa đám binh mã còn lại đến công thành.

Lúc đang lao lên, Ni Vượng lắp cung nhắm về phía một quan binh trên thành.

https://thuviensach.vn

Tay buông ra, dây cung rung lên, tên quan binh bị bắn trúng ngay yết hầu rơi xuống bỏ mạng.

Ni Vượng lại cài tên!

Trong chớp mắt đã có ba quan binh chết dưới tay gã.

Lúc này Phàn Nhân chú ý thấy bóng của gã.

Lặng lẽ đến bên Giang Long nói:

- Tên tướng lĩnh kia xông tới rồi.

Giang Long vẫn tập trung chỉ huy, lúc này ngó ra nhìn nghĩ một lát rồi nói:

- Giao gã cho ngươi đó!

Phàn Nhân nhìn Giang Long một cái, rời đi tìm nơi ra tay và chờ thời cơ.

Y hôm qua có xin bắn chết tên tướng lĩnh này nhưng bị Giang Long chặn lại.

Trước kia Giang Long muốn giết tất cả, nhưng sau khi nói chuyện với Đại Lệ Ti liền đổi ý. Còn một điểm nữa, hắn muốn rèn luyện quan binh một phen, nhưng lúc này đối phương có hơn trăm người cùng xông lên, không cẩn thận là có thể leo lên được tường thành.

Thế là đồng ý giết tên tướng kia.

Bầy sói, bầy ngựa, không có thủ lĩnh không được.

Quân đội cũng vậy, không có tướng chỉ huy sẽ loạn.

Hô Sí Cách không ngừng theo dõi, lúc này thấy Ni Vượng tự mình đưa binh xông lên, trong mắt loé lên chút hối hận.

https://thuviensach.vn

Chính mình quá sốt ruột nên đem quân quá ít.

Nếu có ba ngàn quân sĩ thì lấy huyện Linh Thông sẽ dễ như trở bàn tay.

Chỉ là hối hận cũng đã muộn.

Gã nắm chặt tay, chỉ còn có thể hy vọng Ni Vương phát uy có thể công được thành.

Quân dị tộc thấy Ni Vượng thân chinh dẫn binh liền anh dũng tiến lên.

Chỉ có điều đá và cây chuẩn bị quá đầy đủ, bọn chúng có dũng mãnh đến đâu cũng chỉ là thân thể da thịt, chịu không nổi sức mạnh của đá và cây.

Leo đến giữa tường thành thì bị đá ném trúng, giống như sủi cảo bị rơi xuống vậy.

Ni Vượng hét lớn cổ vũ sĩ khí, nhưng thế công vẫn bị chặn lại, cuối cùng nghiến răng tự mình đến chỗ một sợi dây thừng leo lên.

Nhưng ngay khi gã nắm dây thừng leo lên.

Một mũi tên đen xì từ một góc bắn gian xào bay tới.

Tên bay như sao băng, lúc này giống như thời gian ngừng lại.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Cái Chết Của Ni Vượng

Tiềm thức cảm nhận được nguy cơ, Ni Vượng lạnh người, dựng hết tóc gáy.

Muốn tránh.

Nhưng lại cảm thấy cơ thể cứng đờ, còn chưa làm gì thì một mũi tên đen thui bắn trúng cổ họng gã, bắn ra một mảng máu.

Đến khi gã cảm thấy đau thì đầu mũi tên đã lạnh lùng xuyên qua cổ họng.

Bản năng đưa hai tay lên nắm chặt mũi tên, hai mắt đỏ rực lên.

Trong con ngươi lộ lên vẻ bất ngờ.

Gã là một trong mười dũng sĩ đứng đầu Ma Nạp, mà Ma Nạp là bộ tộc lớn ở trên đại thảo nguyên.

Ni Vượng thế nào cũng không thể nghĩ ra mình sẽ chiến tử ở cái huyện thành chỉ to bằng lòng bàn tay này.

Nếu không lấy được thị trấn thì cùng lắm là bị Hô Sí Cách ban chết, thế còn đỡ, nhưng lần này thì… Gã không cam tâm.

Ni Vượng muốn hét lớn nhưng yết hầu cứ co lại, không nói được nửa lời.

Yết hầu vì động tác của gã làm gã đau thêm một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Nhưng lập tức cảm giác đau đó dần dần biến mất.

Thân hình cao lớn ngã xuống đập mạnh xuống đất.

Ở bên cạnh gã là mấy tên dị tộc bình thường bị dầu làm bỏng chết

Sau khi Ni Vượng chết, quân dị tộc lặng đi trong chốc lát.

Từng người không dám tin rằng Ni Vượng dũng mãnh uy vũ đã tử trận.

- Báo thù cho Ni Vượng!

- Báo thù cho Ni Vượng tướng quân!

- Báo thù cho Ni Vượng tướng quân.

Không biết tên nào hét lên trước, lập tức các tiếng hét hoà vào nhau như song lớn cuồn cuộn.

- Giết!

- Tiến vào Linh Thông huyện!

Quân sĩ dị tộc từng tên giống như uống chất kích thích, nhanh chóng trèo lên tường thành.

Giang Long thấy vậy liền cau mày, phản ứng của địch có chút ngoài tính toán. Bình thường thì quan chỉ huy bị chết thì sĩ khí sẽ giảm xuống, thậm chí là tháo chạy tan tác.

Nhưng quân dị tộc càng đánh càng hang.

Nhưng hắn lại không hề sợ, lập tức chỉ huy quan binh ném đá và khúc cây xuống.

Phàn Nhân một tiễn giết Ni Vượng, thở phào một cái.

https://thuviensach.vn

Với góc bắn đó thì kể cả là y cũng khó mà tránh được.

Ni Vượng là tướng quân, cũng có chút bản lĩnh, một tiễn không trúng thì sẽ rất khó giết.

Cho nên Phàn Nhân đợi thời cơ tìm địa điểm hạ thủ.

Cũng tốn chút tâm tư.

Còn hiện tại quân dĩ dị tộc dũng mãnh kéo tới, y không để trong mắt. Ni Vượng tử trận, không còn ai chỉ huy nữa, mấy tên này càng lao tới thì càng chết nhiều hơn.

Hít sâu một hơi, Phàn Nhân một lần nữa lắp cung bắn quân sĩ dị tộc.

Cương Đế Ba Khắc lúc này đứng rất xa nhìn Phàn Nhân, trong lòng thầm nghĩ thật may Phàn Nhân không phải kẻ thù.

Bằng không sẽ rất đáng sợ.

Giao đấu với Phàn Nhân y chỉ có nửa phần thắng.

Mũi tên vừa rồi như sao băng, rất đẹp.

Hà Bất Tại thấy Ni Vượng bị bắn chết có chút bất ngờ. Quân sĩ dị tộc đa phần giỏi bắn cung, mà người giỏi bắn cung tự nhiên sẽ giỏi né.

Ni Vượng là tướng quân, tiễn pháp chắc chắn không tệ. Hà Bất Tại cũng thấy Ni Vượng mấy lần lắp cung bắn chết vài quan binh trong thành.

Nhưng lại bị Phàn Nhân một tiễn bắn chết.

Hà Bất Tại nhìn xa Phàn Nhân một cái.

Y sớm biết Phàn Nhân tiễn pháp cao cường, nhưng không ngờ lại cao đến vậy.

https://thuviensach.vn

Năm đó đi theo tiểu Hầu gia Cảnh Hiền giữ biên cương, tướng lĩnh tiễn pháp cao như vậy không nhiều.

Muốn thành chuyện thì thủ hạ phải có nhân tài.

Phải liên tục phát hiện nhân tại rồi bồi dưỡng huấn luyện mới có thể tạo ra một thế lực lớn.

Năm đó lão Hầu gia và tiểu Hầu gia cũng đều làm vậy.

Hà Bất Tại bắt đầu để ý Phàn Nhân rồi.

Muốn lôi kéo Phàn Nhân.

Về phần quân sĩ dị tộc đang kéo đến, y không để ý.

Trên chiến trường, dũng khí tất nhiên rất quan trọng.

Nhưng không có tướng chỉ huy thì như đám cát rời mà thôi.

Chống đỡ được đợt tấn công đó, địch tự nhiên sẽ nản lòng mà lui.

Hô Sí Cách không ngờ Ni Vượng bị một tiễn bắn chết, hai mắt loé lên lạnh lùng nhìn về phía tường thành.

Hình ảnh của Phàn Nhân in vào trong mắt.

Gã nắm chặt tay, đằng đằng sát khí.

Mối thù của Ni Vượng nhất định sẽ báo.

Lúc đó không chỉ giết tên này mà cũng phải giết cả huyện Linh Thông không chừa một ai.

- Tam Vương Tử!

https://thuviensach.vn

Lúc này một tên cận vệ tiến lên cúi đầu nói:

- Chúng ta rút đi.

Ni Vượng tử trận rồi, không thể công thành được nữa.

Gã là cận vệ, phải bảo đảm an toàn của Hô Sí Cách. Nếu quá nhiều người tử trận thì con đường trở về bộ lạc Ma Nạp không hề thuận lợi.

Hô Sí Cách đưa tay lên!

Gã cũng biết đám thủ hạ không thể công được thành, nhưng sĩ khí thế này không thể mất được.

Kể cả chiến tử bao nhiêu người cũng không thể rút vào lúc này.

Không ngoài dự liệu của mọi người, quan binh Đại Tề cố thủ, dù chết rất nhiều người nhưng vẫn không chiếm được thành.

Nhìn thấy sĩ khí giảm sút, Hô Sí Cách hạ lệnh rút quân.

- Ni Vượng sẽ không chết uổng phí, sẽ có một ngày bổn vương sẽ dẫn các ngươi đến huyện Linh Thông một lần nữa, giết không chừa một ai.

Hô Sí Cách hít một hơi, hét vào đám binh sĩ đang cúi đầu.

- Giết chết huyện Linh Thông không chừa một ai!

- Giết hết không chừa một ai!

- Báo thù cho Ni Vượng tướng quân!

- Nợ máu trả bằng máu!

- Sẽ quay lại chém đầu người Đại Tề treo trên thành.

https://thuviensach.vn

Quân dị tộc khua mạnh vũ khí hét lớn lên.

Hô Sí Cách cho hộ vệ đếm quân số, lúc đến một ngàn người, giờ còn không tới sáu trăm.

Trong đó có gần một trăm người bị thương.

- Đi!

Hô Sí Cách oán hận nhìn về phía tường thành, dẫn binh rút lui.

- Kẻ địch rút rồi!

- Chúng ta giữ được thành rồi!

- Ha ha, thắng rồi!

Trên tường thành, quan binh thấy quân dị tộc rút liền hô hào lớn.

Giang Long nghiêng đầu nhìn ra, gương mặt cười vui vẻ.

- Tiểu thiếu gia!

Tần Vũ lúc này cũng rất vui, dù sao y còn nhỏ tuổi.

- Ừ.

Giang Long giơ tay vỗ nhẹ vai Tần Vũ.

Lúc này Cương Đế Ba Khắc và Đồ Đô đều đi tới.

- Trận này có thể giữ được thành chiến thắng địch, tất cả đều nhờ Cảnh đại nhân chỉ huy anh minh!

Hà Bất Tại lúc này đi ra khỏi đám đông, đột nhiên nói lớn một câu.

https://thuviensach.vn

Trên tường thành yên tĩnh một lát, mọi người đều nhìn về phía Giang Long.

Sau đó cùng hô lớn:

- Cảnh đại nhân anh minh!

- Cảnh đại nhân anh minh!

- Cảnh đại nhân anh minh!

- Cảnh đại nhân anh minh!

Lúc này Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc đột nhiên ra tay, tung Giang Long lên cao.

Người bên cạnh nhìn thấy lập tức gia nhập.

Giang Long bị tung lên cao, gương mặt bình tĩnh cũng dần dần nở nụ cười.

Đi xuống đầu thành, Giang Long phái người xuất thành đưa thư, hai con khoái mã ra khỏi cửa thành.

Về tới tiền đường huyện nha, Giang Long tìm Hà Bất Tại và chủ bạc Uông Quý, để hai người xử lý công việc sau trận chiến.

Công việc này khá là rườm rà.

Ví dụ như thống kê số người tử vong, tìm người nhà của chiến sĩ tử trận, đưa tiền chăm sóc, đây là lệnh của Giang Long. Phải đưa tiền tới tận tay người nhà thì sau này mới có người chịu vì Linh Thông huyện liều chết.

Nếu không ai sẽ chịu bán mạng cho quan phủ?

Còn phải thống kê chiến công, kiểm kê tổn thất và chiến lợi phẩm.

https://thuviensach.vn

Đợi làm xong những việc này, Giang Long mới có thể viết tấu sớ gửi đến Vọng Sa thành.

Dặn dò xong mọi việc, Giang Long lại đến Nam thành, giám sát việc cải tạo.

Vốn Giang Long nghĩ quân dị tộc đến tấn công, sợ sẽ mất năm sáu ngày nên mới để nhiều người ở đây xây nhà, nhưng không ngờ có thay đổi, không ngờ có thể đuổi được quân dị tộc nhanh như thế.

Lúc này Đông thành và Nam thành đồng loạt cải tạo, nhân sự nhiều, tiến triển rất nhanh.

Rất nhiều phòng ốc nền đã làm xong, đang bắt đầu xây tường.

Giang Long lúc này nghĩ, nên tiếp tục để đám người này cải tạo trong thành hay là đưa ra ngoài đào sông?

Cân nhắc kỹ xong, thấy đào sông quan trọng hơn.

Công việc cải tạo trong thành hoàn toàn có thể để bách tính làm.

Cái này không vội.

Nhưng quân dị tộc mới rút, ai biết liệu có đòn hồi mã thương không?

Cho nên để dân tráng vào trong thành cải tạo trước, hai ngày sau xuất thành đào sông.

Hô Sí Cách không định thảm bại quay về như thế.

Nếu không tù trưởng hỏi tới thì gã ăn nói thế nào?

Nếu thành thật trả lời chắc chắn sẽ bị cười chê, sẽ tạo cơ hội cho người khác chèn ép gã.

https://thuviensach.vn

Tù trưởng không chỉ có mình gã là con trai, thậm chí cháu chắt cũng có khá nhiều.

Có dã tâm như gã, muốn kế thừa chức tù trưởng có vài người mà tù trưởng rất thích và xem trọng.

Vì thế dưới sự chỉ huy của Hô Sí Cách, quân đội đi thẳng tới một thôn trang phụ cận.

Không lấy được thành, chẳng nhẽ không công được một thôn trang?

Giết một ít bách tính Đại Tề sẽ dễ ăn nói với mọi người trong tộc.

Đồng thời gã cũng muốn tắm máu thôn trang, thu về chút lợi ích.

Đợi sau này binh sĩ nhiều rồi sẽ lại dẫn binh đi báo thù.

Đội ngũ đến cách xa khoảng năm dặm đột nhiên có một mũi tên từ xa bay tới làm Hô Sí Cách cau mày thấy có chuyện chẳng lành.

Nhưng trong chốc lát, dự cảm không lành này đã biến mất.

Lát sau, Hô Sí Cách dẫn đội quân không tới sáu trăm người đến gần cửa thôn trang, ánh mắt lạnh lẽo, giơ tay phải lên giương đao chỉ huy.

Lạnh lùng nói:

- Giết!

Ni Vượng là dũng sĩ đứng đầu bộ lạc, rất trung thành với gã.

Lần này chết trận làm cho thế lực của gã ở bộ lạc giảm nhiều.

Người dị tộc đều sùng bái dũng sĩ, thích được làm việc cùng dũng sĩ.

Thiếu một dũng sĩ, coi như Hô Sí Cách mất đi rất nhiều người ủng hộ.

https://thuviensach.vn

Cho nên nếu không giết một thôn trang trước thì trong lòng khó mà hả cơn giận.

Nghe thấy lệnh, đám quân dị tộc hét lớn lên, xông vào trong thôn trang.

Trong thôn trang yên lặng lạ thường, chỉ có tiếng ngựa.

Vốn Hô Sí Cách nghĩ nơi này đã biết gã sẽ tới, ai trốn thì đã trốn rồi, nấp vào hầm thì cũng nấp rồi, điều này bình thường. Nhưng không nghĩ quân sĩ thủ hạ mới xông vào không lâu thì bên trong đột nhiên có tiếng kêu giết rất lớn.

Quân dị tộc vào thôn, không thấy bóng người, tự nhiên sẽ xuống ngựa.

Sau đó từng người cầm đao đi vào nhà dân, đá văng cửa.

Vốn nghĩ sẽ thấy bách tính Đại Tề sợ hãi run rẩy, nhưng không ngờ rất nhiều cây trường thương đột nhiên đâm ra.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Mai Phục

Lần đại chiến này thất bại khiến tự tin của quân sĩ dị tộc mất hết.

Ở thảo nguyên rộng lớn, dị tộc cướp bóc phần lớn là một phát ăn ngay, mấy năm nay số lần thất bại rất ít. Hơn nữa mặc dù thất bại thì tổn thất về người không đáng kể, hy sinh năm người trở lên là vô cùng hiếm.

Nhưng hôm nay số người chết trận hơn bốn trăm người, lại toàn là người dũng mãnh.

Không ngờ, Ni Vượng tướng quân cũng bị tên bắn chết!

Làm bọn họ vô cùng tức giận, đối với Đại Tề căm hận thấu xương.

Mỗi một người đều nghĩ phải phân thây toàn bộ dân chúng mới có thể giải mối hận trong lòng.

Nhưng khiến bọn họ tức giận mà không được xả chính là khi đá văng cửa phòng không thấy dân chúng sợ hãi run rẩy mà là binh lính mặc áo giáp, tay cầm trường thương, cả người hừng hực sát khí.

Một người không đề phòng, lập tức trúng tên ngã xuống.

Binh lính trong phòng tuôn ra ngoài lớn tiếng hô giết, thấy quân sĩ dị tộc là đâm.

Bọn cướp dị tộc kinh sợ, liên tục thoái lui. Kỹ thuật cưỡi ngựa của bọn họ rất tốt, bắn tên thoải mái theo ý, nhưng điều này khiến quân sĩ trong lòng có cảm giác trong lồng ngực có một cỗ lửa giận bị đè nén không biết

https://thuviensach.vn

bao lâu, nên cứ gặp dị tộc là mắt đỏ lên, không màng sinh tử tiến lên chém giết.

Trước kia họ luôn trong tình thế bị công kích, cơ hội cận chiến hầu như không có.

Có cơ hội đương nhiên anh dũng xung phong liều chết.

Tiến vào thôn trang của dị tộc tuy rằng khí thế hùng hổ nhưng phải đối mặt với một lượng lớn dân chúng dị tộc tay không tấc sắt.

Cùng quân sĩ Tề cận chiến, bọn họ không phải đối thủ.

Phần lớn quân sĩ Tề khoác áo giáp, phòng ngự cao, hơn nữa cũng thông hiểu một ít trận pháp.

Nếu là cận chiến bọn họ không phải đối thủ.

Trừ phi dựa vào binh lực mạnh hơn mấy lần.

Hiện tại lại bị giết không kịp trở tay, quân sĩ dị tộc một bên chật vật tháo lui, thỉnh thoảng lại có một thi thể ngã xuống.

- Không tốt, chúng ta trúng mai phục!

- Trong thôn trang đều là quân sĩ biên quân!

- Mau rút lui!

Hô Sí Cách cưỡi ngựa đứng đợi ở đầu đường, nghe vậy trợn mắt há mồm.

Trong thôn trang làm sao lại xuất hiện lượng biên quân lớn như vậy?

Là trùng hợp với dịp bọn họ làm nhiệm vụ sao?

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một hồi Hô Sí Cách sắc mặt trầm xuống.

Chắc là bọn chúng không có cách nào bao vây để tiêu diệt đội quan của mình nên mới mai phục ở đây.

Địa thế huyện Linh Thông bằng phẳng, đừng nói là ban ngày, cho dù là buổi tối cũng không có cách nào bao vây đội quân của Hô Sí Cách.

Có một biện pháp, nhưng không thực tế lắm.

Muốn vây một ngàn quân này lại, ít nhất cũng phải xuất động ba đến năm vạn quân sĩ.

Nếu Cảnh Hiền còn sống thì cũng có khả năng đấy.

Nhưng hiện tại quân đội biên cương đã không còn như trước, không còn sắc bén, dũng mãnh không chết không ngừng.

Nếu điều động đại quân như vậy cũng chỉ là đánh bạc.

Giang Long không có ý định tiêu diệt toàn bộ quân sĩ dị tộc này, nhưng cũng không muốn để bọn chúng thoát quá nhiều, chỉ cần còn sống, chúng sẽ tiếp tục giết binh sĩ biên cương, đến lúc đó sẽ không biết có bao nhiêu dân chúng chết oan dưới tay chúng.

Cho nên hắn sớm báo tin cho Quách Phóng.

Mới đầu tính toán đem quân tiên phong kéo đến ngoài thị trấn Linh Thông làm ra vẻ mỏi mệt, sau đó âm thầm dẫn quân sĩ ra khỏi thành đánh lạc hương rồi hai người hợp quân đánh bất ngờ mới tiêu diệt được quân sĩ dị tộc.

Lúc sau cùng Đại Lệ Ti trao đổi, cải biến phương án, lúc này mới có Quách Phóng và Hà Hoán dẫn dắt quân mai phục tại thôn trang ngay cạnh.

https://thuviensach.vn

Bọn họ đánh cuộc Hô Sí Cách sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy, nhất định phải tàn sát thôn dân cho hả dạ.

Không ngờ lại rơi vào bẫy.

Xung quanh mấy thôn trang đều có biên quân mai phục.

Thôn trang này không lớn, không đến ba trăm dân, toàn bộ đã được lệnh dời đi từ trước.

Lúc này thân vệ Hô Sí Cách từ trong khiếp sợ hồi phục tinh thần, thấy Hô Sí Cách có chút ngu ngơ, cũng không chào hỏi, vội vươn tay kéo ngựa của Hô Sí Cách lại, đồng thời rống lớn:

- Toàn quân rút lui!

Tới đây bảo hộ Tam Vương Tử!

Quân sĩ dị tộc không liều chết xông lên nữa mà quay lại tụ tập bên người Hô Sí Cách đem gã bảo vệ bên trong.

Trong thôn trang tiếng hét rung trời.

Quân sĩ dị tộc không có khả năng chống cự, những ai chạy cuối đều bị đâm chết, kêu thảm ngã xuống đất.

Nhiều tiếng kêu thảm thiết vang lên không làm cho quân sĩ biên cương nhũn lòng xuống tay lưu tình.

Ngược lại làm cho bọn họ rất sảng khoái, vì những đồng chí chết trận mà báo thù.

Trong trạng thái kích thích này bọn họ càng hăng say đuổi giết.

https://thuviensach.vn

Người phụ trách ngồi chồm hỗm chờ chỉ huy có thân hình cao lớn là Thiên phu trưởng, Giang Long từng gặp người này khi y tham gia tiêu diệt mã phỉ.

Lúc này một bên hăng hái giết địch, một bên âm thầm tán thưởng.

Cảnh đại nhân quả nhiên không hổ là hậu nhân của Nhân Đồ tướng quân, tuy rằng tuổi còn nhỏ nhưng lại có thể dự liệu được trước.

Chiến dịch này trên cơ bản là do Giang Long bố trí.

Quách Phóng và Hà Hoán chỉ bổ sung chi tiết cho kế hoạch hoàn thiện.

Nghe được tín hiệu, quân mai phục tại một địa phương không xa liền lập tức chạy tới.

Chẳng qua quân sĩ dị tộc chạy quá nhanh, chờ bọn hắn đi vào, quân sĩ đã kiểm kê kết quả rồi.

Thiên phu trưởng lấy kết quả thống kê.

Bên ta một người bị gãy tay, tính mạng không đáng lo.

Địch chết hai trăm ba mươi người, không có tù binh, thu được một trăm tám mươi con chiến mã.

Bàn tay của Thiên phu trưởng khẽ run nhẹ.

Bên ta không có ai bị chết, địch lại chết hai trăm ba mươi người, chiến tích này quá huy hoàng nha.

Thiên phu trưởng không dám tin vào mắt mình.

Cùng quân sĩ dị tộc giao chiến đã bao năm, làm gì có chiến thắng nào vẻ vang như thế này.

https://thuviensach.vn

Vị thiên phu trưởng này mấy năm nay cũng bị đè nén đến hỏng rồi.

Lập tức lớn tiếng nói:

- Lập tức đem kết quả cuộc chiến báo cho Hà đại nhân biết!

- Vâng!

Lính liên lạc lên tiếng trả lời rồi vội vàng cưỡi ngựa rời khỏi.

Hà Hoán tới lấy kết quả chiến sự, cao hứng cười ha ha, tuy nhiên cười xong cũng không đi thị trấn Linh Thông ngay.

Y muốn gặp Giang Long, tìm quán rượu uống một trận sảng khoái.

Nhưng thân thế Giang Long đã truyền đến tai dị tộc, rất nhiều dị tộc bắt đầu rục rịch, y nhất định phải chạy về, nếu không chẳng may quân địch đột kích, vừa lúc y không ở đó, trách nhiệm to lớn này y không gánh được.

Đầu cũng khó giữ.

Quách Phóng và Hà Hoán không mưu mà hợp, lần này y cũng không lập được công lao gì to lớn nhưng không buồn.

Tòa báo Cường Thịnh đã làm cho y trở thành một đại anh hùng, Hoàng thượng đã sớm ban bố thánh chỉ tăng thưởng.

Chỉ cần lập được một chiến công lớn nữa là y có thể thăng được một bậc nữa rồi.

Đối với Giang Long y vô cùng cảm tạ, hơn nữa ở chung với hắn một thời gian dài, y càng thấy coi trọng người bạn này.

Bằng hữu có việc muốn nhờ, y đương nhiên dốc sức giúp đỡ.

Quách Phóng mang theo người vội vàng trở về doanh địa.

https://thuviensach.vn

Doanh địa y đóng quân cách nơi này khá xa, không thể chậm trễ, chỉ phái người đi thị trấn báo cho Giang Long một câu.

Chiến trường dọn dẹp không lâu sau thì đám dân chúng trở về.

Nhìn thấy đất lưu lại những bãi máu, bọn họ run như cầy sấy.

Không biết chiến dịch này thắng hay thua.

- Tam gia gia, ngài xem?

Một người trung niên nghiêng đầu nhìn về phía một ông lão tóc bạc trắng.

Ông lão có ba chòm râu dê, lưng đã còng xuống nhưng vẫn mang theo một chút điềm tĩnh, có thể thấy được là người đọc sách.

- Theo lão hủ thấy, trận này chúng ta thắng.

Ông lão tay vuốt chòm râu, hạ giọng nói.

- Vì sao?

Rất nhiều người vây quanh, trong mắt đầy tò mò.

- Dị tộc tới giết người hả giận, nếu bọn họ thắng, chẳng những giết hết quân sĩ Đại Tề, còn phóng hoả đốt nhà.

Ông lão bình tĩnh phân tích, có vài phần đắc ý.

- Nhưng mọi người xem, ngoại trừ sân lớn bị phá hỏng, phòng ốc không tổn hại gì.

Đám thôn dân nhìn lại, quả đúng như thế.

Vậy là Tề quân thắng?

https://thuviensach.vn

Đám dân chúng mỗi người vui vẻ mỉm cười.

- Lại nói thêm, nếu dị tộc thắng, bọn họ sẽ không quét dọn chiến trường, chỉ biết để mặc thi thể Tề quân phơi nắng.

Ông lão bổ sung một câu làm mọi người càng thêm tin phục.

- Chúng ta thắng!

- Ha ha!

- Không biết dị tộc chết bao nhiêu người?

Đám dân chúng hoan hô, cảm kích biên quân và binh sĩ trong huyện thành cùng Giang Long.

Nếu không phải Giang Long chỉ huy tài tình, cho quân sĩ mai phục chỗ này, bọn họ sợ toàn bộ dân chúng nơi này sẽ bị tàn sát.

Máu chảy thành sông!

Giang Long biết được Hà Hoán và Quách Phóng đã rời khỏi, có vài phần tiếc nuối.

Hắn cùng hai người là bằng hữu, cũng muốn nhân dịp ngồi tụ tập hàn huyên.

Nhưng Quách Phóng và Hà Hoán có trọng trách trong người, không thể ở bên ngoài quá lâu.

Rất nhiều bộ lạc thảo nguyên có thực lực mạnh luôn theo dõi nhất cử nhất động nơi trấn thủ của quân đội. Nếu Quách Phóng và Hà Hoán mang binh ra ngoài một thời gian dài, các bộ tộc thảo nguyên sẽ có cơ hội tấn công.

https://thuviensach.vn

Nếu có dịp ngồi cùng nhau, Giang Long sẽ giới thiệu Hà Hoán và Quách Phóng với nhau, nhất định họ sẽ trở thành bạn tốt.

Trong thành có quá nhiều việc, Giang Long không có thời gian ca thán, vùi đầu vào công việc bận rộn.

Đông thành và Nam thành đồng thời cùng cải tạo, số lượng người tham gia lao động rất đông, phải cấp cơm, đối với thanh niên trai tráng còn phải phát tiền lương nữa. Bạc của Giang Long không phải vô hạn, đương nhiên không thể để bọn họ có thời gian nhàn rỗi được.

Ở Đông thành và Nam thành, trai tráng nhìn thấy Giang Long đều cung kính.

Biết được quân dị tộc đột kích thành, bọn họ hoảng hốt lo sợ, sợ thành bị phá, sợ bị quân dị tộc giết hại.

Không ngờ rằng Giang Long lại điều động bọn họ lên tường thành phòng thủ.

Mặc dù nơi này bọn họ chỉ làm thợ chế tác, nhưng bọn họ cũng rất tự cao.

Giang Long đi qua, một trung niên không khỏi thầm than.

Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên!

Lúc trước bọn họ thấy Giang Long còn ít tuổi nên không mấy tin tưởng.

Nhưng hiện tại uy tín của Giang Long trong lòng họ rất cao.

Mặt trời ngả về phía Tây đêm đại thảo nguyên mênh mông nhuộm thành màu vỏ quýt.

https://thuviensach.vn

Hô Sí Cách cưỡi ngựa đứng ở một ngọn núi nhỏ hít một hơi thật sâu, bỗng quay đầu nhìn về phía huyện Linh Thông.

Trong ánh mắt chứa oán độc nồng đậm.

Huyện Linh Thông, Cảnh Giang Long, bổn vương sẽ còn trở lại!

Nhìn thật lâu nơi đó ghi nhớ mối nhục, sau đó Hô Sí Cách dẫn tàn binh chật vật chạy vào sâu trong đại thảo nguyên.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Đặt Dầm Cái

Giang Long không biết trong thôn dân chúng cảm kích đối với hắn.

Tuy nhiên tránh được một trận, không tránh được cả đời, bọn nam tử trưởng thành vào thị trấn báo danh gia nhập đội ngũ đào sông.

Gặp ai cũng khen Giang Long bày mưu nghĩ kế giỏi.

Tuy rằng mai phục thành công Hô Sí Cách, nhưng Giang Long không thay đổi chủ ý, trước hết cho nhóm nam tử khoẻ mạnh trong thôn tham gia cải tạo kiến trúc thôn, nếu hai ngày sau không có gì phát sinh sẽ đào ra nhiều đường sông. Nhiều người cùng ở một chỗ như vậy, tin tức nhanh chóng lan rộng.

Lời đồn thường khuếch đại sự thật, nhất là qua nhiều người nói sẽ không còn là sự thật nữa.

- Nghe nói huyện lệnh đại nhân có khả năng tính toán như thần, đoán được kẻ thù sẽ quay lại tàn sát nên cho dân chúng di dời trước rồi phái biên quân vào đó mai phục.

- Thật à?

- Lừa ngươi làm cái gi?

Lại có người xen vào.

- Tính toán gì chứ, ta nghe nói huyện lệnh đại nhân của chúng ta không phải người thường, căn bản là thần tiên hạ phàm.

https://thuviensach.vn

Vì thế đại danh của Giang Long tăng vọt.

Niên đại này phần lớn dân chúng tin kính Phật nên đối với Giang Long tôn kính như một vị thần.

Với tâm trạng như vậy, nam tử khoẻ mạnh càng ra sức làm việc.

Hô Sí Cách vốn định chém chết Giang Long dựng uy tín trên đại thảo nguyên, không ngờ khiến uy tín của Giang Long ở huyện Linh Thông lại càng vững chắc hơn.

Ngay sau khi quân địch rút đi, Giang Long xây dựng lại đội ngũ tuần tra Đông thành.

Ở một chỗ đất bằng phẳng, những dân tráng đang xây dựng phòng ốc thấy Giang Long lập tức quỳ xuống.

Giang Long giơ tay ra đỡ mọi người đứng dậy.

Nhiều người quỳ lạy khiến hắn không quen nhưng uy tín của hắn trong lòng dân chúng lúc này rất cao, có khuyên bảo không cần như thế, tốn nước miếng nhưng dân chúng vẫn không thay đổi.

Nhóm dân tráng đứng dậy lui về phía sau tiếp tục làm việc.

Đi vào nơi khởi công sớm nhất đã xây xong hơn ba mươi nhà, tường, phòng đều tốt.

Chỉ còn đặt dầm cái, sau đó đặt xà, rải chiếu, đắp bùn lên là xong.

Giang Long đi vào một nhà, lấy tay vuốt ve cục gạch. Nhìn xung quanh thấy tường bằng phẳng, lại đến bên cửa sổ, khung cửa sơn bóng loáng, vuốt qua không bị chích tay cảm thấy rất vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Giang Long thiết kế kiểu nhà mới có một gian đại sảnh, hai bên là hai gian để ở, có phòng bếp và sương phòng phía đông, nửa mẫu đất làm sân.

Nhà bếp lại có ba gian nhỏ, một gian để nấu, hai gian còn lại để cho người ở hoặc để đồ dùng cũng được.

Sương phòng tương tự cũng có ba gian cho người ở.

Niên đại này quan niệm nhiều con nhiều phúc, tuy rằng trẻ chết non tương đối cao nhưng đa số mỗi người đều có ba bốn đứa con. Hơn nữa cha mẹ cùng ông bà tính đến, nhà cũng có đến bảy tám người.

Đại sảnh là nơi tiếp khách, bên trái là nơi ở của ông bà, bên phải là nơi cha mẹ ở.

Nhà bếp có hai gian phòng trống, sương phòng phía đông còn có ba gian, nhà có bảy tám người cũng đủ chỗ ở.

Có một số nhà phức tạp hơn, ngoài ông bà thì có mấy người mẹ.

Như vậy thì nhà sẽ chật chội hơn một ít.

Nhưng Giang Long không nghĩ sâu xa, hắn đâu có tinh lực để ý mấy chuyện nhỏ nhặt như vậy.

Diện tích nhà ở xây dựng bây giờ so với trước kia lớn hơn rất nhiều.

Nửa mẫu làm sân, có thể trồng rau quả.

Hiện tại có một vấn đề, đó là giếng không có nước.

Thường thường phải đào nhiều cái may ra mới có một cái có nước.

Hơn nữa nước giếng khá đắng, có khi còn mặn.

https://thuviensach.vn

Giang Long biết nước giếng mặn là do có muối, có một ít nguyên tố vi lượng, cũng có thêm một ít độc tố, không thích hợp dùng để ăn uống.

Phía Tây Bắc trong kiếp trước của Giang Long, có nhiều người vì uống nước giếng mặn nên lưng bị còng sớm, mắt không nhìn lên cao được, chỉ nhìn được xuống chân, muốn xem cửa cửa khoá được chưa phải lui vào thật sâu trong nhà mới ngẩng lên nhìn được.

Cho nên Giang Long nghiêm lệnh, đào giếng phải kiên nhẫn.

Nhất định phải đào ra giếng nước ngọt mới được.

Có ít người có kinh nghiệm đào giếng nghe vậy bày ra khuôn mặt khổ sở.

Nhiều địa phương vẫn uống nước giếng mặn lúc này không dám phản bác.

Giang Long dặn dò phải tận lực đào nhiều giếng nước, có nhiều giếng rồi dân chúng phân chia xách nước, không đến nỗi phải xếp hàng quá dài làm mất thời gian. Nếu đào phải giếng nước mặn cũng không cần lấp, chỉ cần đem phiến đá lấp kín miệng giếng là được.

Cùng vài sư phó hàn huyên chuyện đào giếng một hồi, Giang Long đi đến hỏi Tiểu Phàm:

- Khi nào thì đặt dầm cái?

Trước mắt đã có vài phòng và sân sắp xếp tốt.

Hàng thứ nhất ít nhất có ba mươi gia đình.

Hơn thì có năm mươi hô, quy hoạch theo địa hình và diện tích.

- Nếu tiểu thiếu gia muốn xem, buổi chiều có thể đặt dầm cái.

https://thuviensach.vn

Tiểu Phàm mỉm cười trả lời.

- Tốt, vậy tới giữa trưa đặt dầm cái!

Giang Long nhớ đến kiếp trước, lúc đó ở cô nhi viện, viện trưởng từng mời thợ thủ công đến xây lại phòng ốc, lúc đặt dầm cái còn cố ý mua kẹo hạch đào, miệng hát Cát Tường đi xung quanh rải đồ, ngụ ý mang tới điều tốt đẹp.

Cô nhi viện không giàu có, mua kẹo về vụng trộm giấu một ít, về sau phát cho bọn nhỏ ăn.

Giữa trưa về nhà ăn cơm xong, Giang Long tới coi đặt dầm cái.

Tiểu Phàm sớm mang theo người tới nơi này đợi, Giang Long đi vào liền thấy nhóm thợ thủ công phụ trách đặt dầm cái.

Những người này vừa đặt dầm cái, vừa hát Cát Tường.

- Chân trèo lên thang từng bước cao, tay bám cành hái đào tiên; muốn hỏi đồ nhi chạy đi đâu, ta đến kim lương đi một lần; mắt nhìn một con rồng trên cao, rung đùi đắc ý đi lên trên, đi lên không trung để định vị, chỉ đợi chủ nhân đến treo vải đỏ, treo vải đỏ tại đầu Cửu Long, hàng năm đều thu hoạch đầy ngũ cốc, treo vải đỏ tại đuôi Cửu Long, làm quan yêu dân trong sạch như nước, đang đọc vui vẻ ngẩng đầu nhìn, tam tiên Phúc Lộc Thọ đến đây.

Tăng Phúc tiên, tăng Thọ tiền, Lưu Hải tung vàng tiền, một tung ra vàng, hai cung ra bạc, ba tung ra la ngựa thành đàn, vàng bạc rơi trên xà nhà, vinh hoa phú quý vạn năm…

Đám thợ thủ công vừa hát Cát Tường, và mang theo cây thang trèo lên trên, đem dầm cái đặt vào vị trí tốt.

https://thuviensach.vn

- Đoạt cây hạch đào thôi!

- Đây là kẹo của ta!

- Các ngươi không được giành của ta!

Giang Long thấy đám thợ mang kẹo hạch đào tung ra bốn phía, bọn nhỏ chạy tới nhặt lấy.

Một lát sau một ít phụ nữ cũng gia nhập.

Giang Long thấy mọi người khuôn mặt tươi cười, khoé miệng cũng mỉm cười theo.

Một lát sau thì rời khỏi.

Bên tai chợt nghe thấy thanh âm hưng phấn của một hài đồng:

- Nhà của ta lúc trước ở đây, đến lúc đó thì gian viện tử này chính là của nhà chúng ta rồi…

Lời này khiến một đám tiểu đồng hâm mộ.

Sau hai ngày xây dựng, bên dị tộc cũng không thấy có động tĩnh gì, Giang Long cho đám dân tráng ra khỏi thành đào sông dẫn nước.

Đương nhiên hắn phải phái thám báo quan sát, tuần tra liên tục.

Dân tráng vừa tới không mang theo công cụ và phần lớn là ở chỗ phòng vừa dựng tạm, mà lúc này thì chính thức bắt đầu đào sông dẫn nước rồi.

Giang Long sớm lệnh cho thợ rèn trong thành chế tạo cuốc xẻng, cuốc chim. Tổ chức của Đại Lệ Ti mang tới các thỏi sắt do buôn lậu, cho nên mấy ngày nay đám thợ rèn làm việc tăng ca liên tục, nhanh chóng chế tạo ra công cụ.

https://thuviensach.vn

Có công cụ trong tay, tốc độ đào sông nhanh hẳn.

Đào đất lên, cho xe ngựa chở đất đem đến nơi có địa thế thấp đắp lên.

Có cơm ăn, có tiền hỗ trợ, nhóm người làm khí thế ngất trời.

Huyện Linh Thông đã đi vào quỹ đạo khiến trong thành Vọng Sa, Bàng Thành An không khỏi cau mày.

Y sớm biết tin Giang Long bảo vệ được thành trì, đánh lui quân dị tộc, việc này y không dám tuỳ tiện báo cáo, nguyên nhân đơn giản là do Thái tử và Cảnh phủ không chung chiến tuyến.

Trận chiến này đại thắng, ước chừng giết hơn bốn trăm quân sĩ dị tộc. Nếu báo cáo lên, Hoàng thượng nhất định phải khen ngợi Giang Long.

Thái tử chắc chắn sẽ mất hứng.

Nhận được báo cáo trong ngày hôm ấy, Bàng Thành An phái người lén thông tri cho Tri châu Văn Thượng, chỉ có điều bên kia vẫn chưa truyền lời lại khiến y cũng không biết phải xử lý như thế nào.

Vì thế y tìm tâm phúc dưới trướng thảo luận.

Nếu Giang Long xuất thân không phải từ danh môn, mấy tên thủ hạ dễ dàng giải quyết, thậm chí tranh nhau lập công.

Nhưng hiện tại không có biện pháp hoàn hảo để xử lý.

Phải biết rằng người ta có thể trực tiếp truyền tin về kinh thành.

Đoạt công lao hoặc dấu diếm không có khả năng thực hiện.

Hơn nữa quân đội bên Hà Hoán cũng sẽ báo tin, bên đó cũng diệt được hơn hai trăm quân sĩ dị tộc.

https://thuviensach.vn

Thương lượng hồi lâu không có kết quả, Bàng Thành An đành cho thuộc hạ lui.

Đến khi trời tối, người y phái đi thông tri cho Văn Thượng mới trở về nói một câu.

Đường kim Hoàng thượng cũng không thích Cảnh phủ.

Bàng Thành An nhíu mày vài cái, sau đó giãn ra.

Tìm Công Tào chủ quản Bành Hỉ, phái y tới xem xét huyện Linh Thông.

Giang Long lần này lập đại công, đành phải phái Bành Hỉ tới khen ngợi vài câu.

Những quan viên khác trong huyện Linh Thông vô cùng bất mãn.

Bọn họ cũng tham gia thủ thành, bây giờ công lao bị lau quệt rồi.

Tuy nhiên Giang Long không quá để ý.

Việc hắn quan tâm là hiện tại phải đào sông, đây là việc làm tạo phúc cho dân chúng, có thể lưu truyền công tích muôn đời.

Nếu bởi vì làm nên công trạng lớn mà bị Hoàng thượng điều đi, cho dù là thăng lên một bậc cũng khác gì thất bại trong gang tấc.

Bàng Thành An xử lý như vậy lại hợp ý của hắn.

Đối với đám người kia, Giang Long chỉ có thể trấn an.

Bọn người kia cũng không phải người ngu, hiện tại trong thành ngoài thành như vậy đương nhiên nghĩ tới xây dựng thành kiên cố sẽ có công lao lớn, cho nên an tâm lại.

Tuyệt đối không thể làm căng với Giang Long

https://thuviensach.vn

Vào tháng năm, trên bầu trời trong xanh thỉnh thoảng có chim ưng và chim điêu bay qua.

Giang Long đang vẽ một đoạn lộ tuyến của con sông bỗng nhiên ngẩng đầu lên, thấy màu xanh của thảo nguyên mới nhớ tới lúc rời kinh thành từng đáp ứng vẽ tặng cho Cảnh lão phu nhân một bức tranh về thảo nguyên.

Bỏ mọi việc đang làm, Giang Long tung người nhảy lên lưng ngựa chạy về phía thảo nguyên.

Đồ Đô, Tần Vũ, Cương Đế Ba Khắc và Phàn Nhân không biết Giang Long muốn làm cái gì, lên ngựa đuổi sát phía sau.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Vẽ Tranh

Không khí tràn ngập mùi cỏ cây, Giang Long cưỡi trên lưng Tuyết Nguyên nhìn về phía xa.

Một mảnh xanh biếc mênh mông.

Trước mắt hắn có hoa diên vĩ màu lam tím đua nhau nợ rộ, hoa bồ công anh bay bay trong gió.

Đi vào một toà núi nhỏ, hắn xuống ngựa.

Cỏ xanh um tùm cao gần bằng đầu gối.

- Tiểu thiếu gia?

Hắc Thuỵ tốc độ khá nhanh nên Tần Vũ là người đầu tiên đuổi kịp, hắn mở miệng gọi.

Giang Long khoát tay áo, nhìn về phía phương xa, đứng trước một ngọn đồi.

- Trước khi ta đến đây đã từng đáp ứng vẽ tặng lão phu nhân một bức tranh thảo nguyên, hiện tại đã là tháng năm, sắp tới tháng sáu, nơi này cỏ mọc tốt, hoa tươi nở rộ, đúng là thời điểm tốt để vẽ tranh.

Tần Vũ lúc này mới sáng tỏ.

Lúc này Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc và Phàn Nhân đuổi kịp tới. Tần Vũ cáo lui.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc nghe vậy nhớ tới người trong Cảnh phủ.

Phàn Nhân âm thầm gật đầu, xem ra Cảnh Giang Long này chẳng những là một quan tốt, còn là người hiếu thảo.

Hiện giờ ấn tượng của y đối với Giang Long đã thay đổi rất nhiều.

Ban đầu ở kinh thành có lần thấy Hoài Vương không vừa ý liền giết người làm cho Phàn Nhân đối với Giang Long và Sài Thế Vinh có một ít ngăn cách.

Ngắm nhìn đại thảo nguyên trước mắt, Giang Long chưa vội vẽ ngay.

Nơi này là vùng đất rộng lớn của dị tộc Bắc Cương, nếu chỉ vẽ tranh phong cảnh thì quá mức đơn điệu.

Không có thành trì, không có lều trướng của dị tộc, không có ngựa và bầy cừu thì còn gọi gì là tranh.

Tranh chỉ có cỏ xanh, hoa tươi, trời xanh và mây trắng.

Nhiều lắm trên không trung có thêm chim chóc.

Điều này không được.

Tranh vẽ về thảo nguyên nhất định phải có lều trướng của dị tộc cùng với bầy ngựa và bầy cừu.

Liên tiếp ba ngày Giang Long nhìn thảo nguyên, tới ngày thứ tư thấy được đám ngựa hoang từ sâu trong thảo nguyên theo hướng này chậm rãi đi tới.

Đàn ngựa này có hơn ngàn con, chúng không hề e ngại đám người Giang Long.

https://thuviensach.vn

Nhìn đàn ngựa hoang Giang Long muốn vẽ bức tranh thảo nguyên thật rộng lớn, trong đầu cuối cùng có bố cục cụ thể.

Chỉ chốc lát đàn ngựa hoang đi tới gần.

Giống như quen thuộc, mấy con ngựa cái lớn gan tiến đến gần Hắc Thuỵ và Tuyết Nguyên xum xoe.

Tuyết Nguyên vẫn tỏ ra bình thường, con ngựa cái mất hứng phì phì mấy tiếng, tao nhã đi qua chỗ khác.

Hắc Thuỵ lại tinh quái hơn một chút.

Nhìn thấy mấy con ngựa cái như vậy có chút ý tứ.

Vài con ngựa cái tiến lên vây Hắc Thuỵ ở giữa mài cổ, ủi đầu một hồi.

Con ngựa cái hai mắt sáng lên, còn Hắc Thuỵ lại dương dương tự đắc.

Ngựa đầu đàn vẫn cúi đầu ăn cỏ, làm như không thấy tình hình nơi này.

Tuyết Nguyên và Hắc Thụy, nó cũng không trêu nổi.

Giang Long chắp tay sau lưng đứng trong đám cỏ cao quá gối nhìn bầy ngựa ăn cỏ rồi lại nhìn mấy con ngựa cái chơi đùa cùng Hắc Thuỵ.

Trong đầu dần hình thành bức vẽ thảo nguyên.

Giang Long ngồi lên lưng Tuyết Nguyên theo đàn ngựa hoang chầm chậm đi về phía bờ sông.

- Đồ Đô, ngươi tới đó chuẩn bị sẵn lương thảo đi.

Đồ Đô đáp lời rồi cưỡi ngựa rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Giang Long đánh chủ ý vào bọn ngựa hoang này không phải một hai ngày, hiện giờ ngựa hoang cái và Hắc Thuỵ quen thân, giờ đã có thể xuống tay rồi.

Lúc Giang Long theo đàn ngựa hoang đến bờ sông đã thấy Đồ Đô mang theo vài nha dịch chờ sẵn.

Bên cạnh là hơn mười túi lương thực.

Tất cả đều là lương thực phụ nhưng mấy con ngựa hoang lại vô cùng thích ăn.

Đàn ngựa hoang đã có thói quen tới đây uống nước, Giang Long lấy lương thực phụ cho chúng ăn.

Con đầu đàn đứng ở bờ uống nước, Giang Long sai vài nha dịch mở bao tải ra, sau đó mỗi người mang theo một bao tải lui về sau đem thức ăn vẩy lên mặt đất.

Giang Long phân phó, bọn nha dịch không dám chậm trễ.

Thời gian cũng không lâu, bọn nha dịch đã lui về sau hơn một dặm xa.

Trên mặt đất lưu lại đường lương thực thẳng tắp.

Lúc này đàn ngựa hoang lần lượt uống nước xong đi tới ăn lương thực trên mặt đất.

Vừa ăn vừa đi lên phía trước.

Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên đi sau cùng.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Phàn Nhân, Tần Vũ đi hai bên đàn ngựa hoang, nếu có con nào muốn rời khỏi, bọn họ sẽ vung roi cản. Động tác

https://thuviensach.vn

biên độ không lớn, hơn nữa đại bộ phận ngựa hoang tham ăn, đều chú ý tranh đoạt thức ăn trên mặt đất nên đàn ngựa không kinh hoảng.

Sau một nén hương, Giang Long thấy bọn ngựa hoang đã đi vào bên trong rào chắn.

Rào chắn này dựng trên một mảnh đất rộng rãi, diện tích khoảng trăm mẫu.

Đây là do Giang Long lúc trước phái một bộ phận dân tráng dựng nên.

Hàng rào ước chừng cao sáu thước, mặc dù là ngựa hoang cũng khó có thể nhảy qua.

Đương nhiên nếu là Tuyết Nguyên và Hắc Thuỵ thì mặc dù chở cả Giang Long cũng có thể nhảy qua một cách dễ dàng.

Vì hàng rào này có diện tích lớn vô cùng nên đàn ngựa hoang cũng không phát hiện đã bị nhốt.

Ăn xong lương thực phụ lại cúi đầu ăn cỏ xanh.

Giang Long cố ý chọn mảnh đất này nhiều cây cỏ xanh tốt, đủ để đàn ngựa ăn một thời gian.

Bình thường ngựa hoang không có linh tính, tuy rằng so với động vật khác thông minh hơn một chút nhưng diện tích rào chắn lớn nên bọn chúng cúi đầu đi lòng vòng cạnh hàng rào ăn cỏ, trong khoảng thời gian ngắn không phát hiện điều gì bất thường.

Nhưng Giang Long rất rõ, chờ đến ngày mai bọn chúng sẽ không còn như vậy nữa.

Ngựa hoang có tập tính hoang dã, chúng có lãnh địa riêng, nếu ngày mai vẫn không đi ra được, sẽ phát hiện vấn đề.

https://thuviensach.vn

Chúng nó mỗi ngày từ lãnh địa đi tới đi lui, ăn cỏ rồi đến bờ sông uống nước đã thành thói quen.

Đột nhiên bị nhốt ở đây khẳng định sẽ không thoải mái.

Đến lúc đó tránh không được sẽ chạy nhảy, làm loạn một trận.

Chính vì biết như thế nên hắn mới cho xây hàng rào cao như vậy.

Nhìn thấy hơn một ngàn con ngựa hoang bị nhốt vào hàng rào, Đồ Đô và đám người Cương Đế Ba Khắc vô cùng vui vẻ, đây là số của cải không hề nhỏ.

Một con ngựa bình thường ở Bắc Cương giá cũng hai mươi lượng, tính ra bầy ngựa hoang này có giá khoảng hai vạn lượng.

Nếu đàn ngựa này đem đến kinh thành có thể bán được bốn mươi, năm mươi lượng một con.

Tổng giá trị là bốn năm vạn lượng.

Giang Long và Sài Thế Vinh hợp tác, trên chiếu bạc hung hăng lừa được An Nhạc Hầu một phen nhưng chỉ dựa vào kỹ thuật mới thắng được hơn mười vạn lượng bạc mà thôi.

Còn phải diễn trò, dùng mưu kế đùa giỡn lừa dối mới dụ được An Nhạc Hầu mắc mưu.

Nhưng hiện tại thì sao?

Bây giờ chỉ có xây cái hàng rào, tốn vài bao lương thực là có mấy vạn lượng trong tay.

Nơi này xung quanh hoang vu, không lo lắng có người tới ăn trộm nên không cần gác đêm.

https://thuviensach.vn

Ở bên ngoài hàng rào xem một hồi rồi Giang Long mang mọi người đi vòng vèo quanh thị trấn.

Trở lại thị trấn cùng đám người Trình Trạc trao đổi chính sự một lúc thì sắc trời cũng tối, Giang Long đi vào hậu viện.

Đại Lệ Ti sai người hâm nóng đồ ăn mang lên, nhìn Giang Long kia trải qua sương gió, khuôn mặt giờ đen và gầy không hiểu sao lại có chút đau lòng.

Tuy nhiên loại tình cảm này nàng cũng không biểu hiện trên mặt.

Chỉ có điều lúc ăn cơm lien tiếp gắp đồ ăn cho Giang Long.

Giang Long đợt này vội tới nỗi chân đi không kịp chạm đất, thể lực tiêu hao vô cùng lớn nên hắn ăn rất nhiều và nhanh.

Ăn xong cơm tối Giang Long nói có việc nên đi một mình tới thư phòng.

Ngồi vào trước bàn bắt đầu mài mực.

Liên tục vài ngày xem phong cảnh thảo nguyên, hôm nay lại tìm được linh cảm nơi đàn ngựa hoang, Giang Long tính hôm nay sẽ hoàn thành bức tranh.

Mặc dù thường xuyên lien lạc với Cảnh phủ nhưng hắn biết Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã rất lo lắng cho mình. Sẵn tiện đem tranh về nhà hắn sẽ gửi kèm theo một bức thư, viết nhiều một chút cho Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã an tâm.

Muốn vẽ ra một bức tranh hoàn hảo thật không đơn giản.

Chẳng những phải có kỹ năng, còn phải vẽ đến xuất thần.

https://thuviensach.vn

Giang Long một bên nghiền mực, một bên đem bố cục bức tranh phác hoạ trong đầu.

Trầm tư trước khi vẽ tranh, cứ như vậy hết gần nửa canh giờ.

Đợi đến khi tự tin, Giang Long mới mở giấy trắng ra, cầm bút nhúng mực, hạ bút như mây trôi nước chảy.

Súc thế, viết, phác thảo, bổ sung, xoá, thu bút…

Động tác liền mạch dứt khoát!

Sau khi dừng tay hăn cầm ngọn đèn lên cẩn thận xem xét có chỗ nào không vừa ý không.

Sau một lúc lâu cảm thấy rất hài lòng mới đem cây đèn để lại trên bàn.

Nét mực chưa khô nên hắn để ở trên bàn, bản thân trở về phòng ngủ nghỉ ngơi.

Ngày mai còn nhiều việc đây.

Giang Long rời khỏi không lâu thì Đại Lệ Ti được bà lão đỡ bước vào thư phòng.

Lão bà thổi cây mồi lửa mang theo bên mình làm căn phòng lập tức sáng lên.

Đại Lệ Ti đi đến trước bàn thấy một bức tranh thảo nguyên tươi tốt.

Trong đôi mắt đẹp đánh giá sơ qua bức tranh nổi lên tia sáng.

- Không nghĩ đến Cảnh Giang Long này còn có tài vẽ tranh!

Nàng cúi người xem xét cẩn thận, còn duỗi ngón tay ra chạy theo nét vẽ miêu tả lại.

https://thuviensach.vn

Lão bà tới gần liếc nhìn bức tranh gật đầu phụ hoạ.

Cho dù dùng ánh mắt bắt bẻ cung không tìm ra điểm xấu của bức tranh.

Lúc trước Giang Long ngâm thơ, viết chuyện xưa, buôn bán, trên chiếu bạc lập thế cục lừa An Nhạc Hầu một chuyện, Đại Lệ Ti cũng có biết, hiểu được đổ kỹ của Giang Long cũng rất tốt, hiện tại lại có bản lĩnh vẽ tranh làm nàng tán thưởng không ngừng.

Đồng thời còn cảm thấy tò mò, không biết hắn ta còn có khả năng gì mà chưa thể hiện ra.

Đại Lệ Ti nhìn tranh một hồi rồi quay về phòng mình nghỉ ngơi.

Hôm sau Giang Long ra khỏi thành sớm, từ xa đã nghe tiếng hí của đàn ngựa hoang ở hàng rào, hắn cưỡi Tuyết Nguyên vội chạy tới thì thấy đàn ngựa không ngừng chạy vòng quanh hàng rào, vốn đã luôn đi khắp nơi, nay lại chỉ đứng ở một chỗ nên rất không quen.

Động vật hoang dã tự do đã quen, đột nhiên bị nhốt tại nơi chật chội rất dễ bị nhiễm bệnh mà chết. Đây chính là lý do hắn làm hàng rào lớn như vậy.

Bọn ngựa hoang này mỗi con một tính, có vẻ rất cáu kỉnh.

Sóng vai chạy trốn nếu không cẩn thận đụng nhau chúng sẽ đánh nhau. Như vậy rất dễ bị thương.

Cho nên Giang Long mở cửa vội vàng cho Hắc Thuỵ và Tuyết Nguyên vào.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Thu Phục Bầy Ngựa

Lúc súc vật điên cuồng đánh nhau sẽ không có điểm dừng lại.

Giống như trâu đực đỏ mắt đánh nhau đến chết mới dừng!

Ngựa hoang tuy rằng không đến mức như vậy nhưng đá gãy chân, bị thương một số chỗ là bình thường.

Bị thương, gãy chân mà không được chữa trị sẽ từ từ chết đi.

Giang Long không muốn tình huống này phát sinh nên lập tức cho Hắc Thuỵ và Tuyết Nguyên vào trong.

Hắc Thuỵ khá vội vàng, nhìn thấy đám ngựa hoang hí rồi điên cuồng chạy, nó cũng hoang mang chạy tới.

Một số ngựa cái thấy Hắc Thuỵ đến không hề cáu kỉnh nữa.

Nhưng đa số ngựa đực được sự dẫn dắt của con đầu đàn nhanh chóng chạy trốn.

Dương như chúng nghĩ chạy vài vòng là có thể rời khỏi nơi này.

Hắc Thuỵ chạy đến chỗ mấy con ngựa cái gần đó mài cổ kì lưng, tiến hành trấn an, đối với những con ngựa khác không hề để ý tới.

Giang Long đứng ngoài nhìn có chút khẩn trương, hơn một ngàn con ngựa, đây là số của cải không nhỏ.

https://thuviensach.vn

Ngựa bị thương sẽ khiến hắn tổn thất.

Tuyết Nguyên tao nhã bước đến gần hàng rào cạnh Giang Long, giống như hiểu được tâm trạng của hắn.

Bỗng nhiên…

Chân trước nâng cao lên, đứng thẳng bằng chân sau!

Hí dài một tiếng hung lệ!

Đột nhiên, toàn bộ ngựa hoang trong nháy mắt trở nên yên tĩnh lại.

Ngay cả Hắc Thuỵ cũng nghiêng đầu nhìn về phía Tuyết Nguyên.

Bùm bùm… một số con ngựa nhát gan bốn chân như nhũn ra té trên đất.

Hổn hển, hổn hển, con đầu đàn cùng đàn ngựa lúc này kịch liệt thở hổn hển, trong mắt có chút tơ máu.

Có thể thấy được chúng vẫn bị vây trong trạng thái cáu kỉnh.

Thoáng an tĩnh một lát, con đầu đàn phát ra tiếng xi… xiii… bắt đầu chạy.

Nếu đổi lại lúc bình thường nó không dám làm trái Tuyết Nguyên nhưng lúc này cơ bản là mất đi lý trí.

Nên không hề sợ hãi khí tức vương giả uy áp trên mình Tuyết Nguyên.

Vài con ngựa đực hùng tráng lập tức chạy nhanh theo con đầu đàn.

Thấy con đầu đàn dám chống lại mệnh lệnh của mình, Tuyết Nguyên giận dữ, ngửa đầu hí dài một tiếng, tiếp đó thân mình như sao chổi phi thẳng vào con đầu đàn.

https://thuviensach.vn

Cho đến hôm này Giang Long xem như mới chính thực thấy được tốc độ thực sự của Tuyết Nguyên.

Lúc trước khi chở Giang Long, Tuyết Nguyên không dám chạy nhanh.

Nhưng hiện tại Tuyết Nguyên như một ngôi sao băng vẽ ra một đường dây nhỏ màu bạc, trong nháy mắt chạy tới con đầu đàn đã chạy được khá xa.

Sau đó nhảy lên, thân thể giữa không trung quay một trăm tám mươi độ.

Chân sau co lại tụ lực, lúc tới gần ngựa đầu đàn lập tức đạp ra!

Thấy cảnh như vậy Giang Long thầm kêu không ổn.

Quả nhiên con đầu đàn không kịp phản ứng đã bị đá trúng bụng.

Nó chỉ kịp rên khẽ một tiếng.

Thân mình bị đá văng lên trên không.

Rồi đập vào hàng rào, rớt mạnh xuống.

Tứ chi co giật.

Miệng sùi bọt mép.

Sau đó không còn động tĩnh.

Giang Long nhìn mà líu cả lưỡi.

Hồi trước hắn có nghe nhiều người nói Tuyết Nguyên là vương giả trong loài ngựa, nói nó lực lớn, sức chịu đựng tốt, chạy nhanh.

Không ngờ rằng nó còn có lực công kích mạnh như vậy!

https://thuviensach.vn

Một cước này kể cả ngựa hay người, bị trúng chính là vô phương cứu chữa.

Một cước đá chết con đầu đàn, Tuyết Nguyên lập uy.

Nó lần nữa đứng trên hai chân sau hí dài.

Tất cả các con ngựa hoang trong nháy mắt yên lặng, cúi đầu xuống, ánh mắt nhìn Tuyết Nguyên kính sợ.

Hắc Thuỵ mặc dù là ngựa đen hiếm thấy, lúc này tứ chi cũng có chút nhũn ra.

Bị cảnh lúc trước doạ cho kinh hãi rồi.

Thấy đàn ngựa hoang bị Tuyết Nguyên thu phục, Giang Long mở hàng rào cho đám người Đồ Đô tiến vào bước đến con ngựa đầu đàn.

Vốn định xem còn cứu nổi hay không nhưng nó giờ đã thất khiếu chảy máu.

Thân thể cứng ngắc không còn hơi thở.

Đồ Đô ngồi xổm người xuống sờ sờ con ngựa, lắc đầu nói:

- Không thể cứu được nữa.

Giang Long khẽ thở dài, con này thân thể cường tráng, mặc dù là ở Bắc Cương cũng có thể bán giá tốt.

Mấy mươi lượng bạc này coi như bay đi mất.

Không phải hắn keo kiệt nhưng cải biến huyện Linh Thông, đào sông khẩn điền tốn rất nhiều tiền.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn cùng Hắc Y Vệ hợp tác buôn bán lời vài vụ, trên tay còn có chút ngân lượng, nhưng hiện tại vẫn hận không thể đem một mai tiền đồng tách ra thành hai.

Tuyết Nguyên phát ra tiếng phì phì trong mũi, đi vào giữa đàn ngựa hoang, bọn chúng không dám lộn xộn sợ chọc tức Tuyết Nguyên.

Kết cục con ngựa đầu đàn ngay trước mắt, bọn ngựa cũng sợ chết.

- Mấy người các ngươi đem con ngựa kia mang ra thị trấn lột da lấy thịt bán đi.

Giang Long chỉ vào vài nha dịch nói.

Mấy người lên tiếng trả lời rồi tiến lên mang xác con ngựa ra ngoài hàng rào.

Vừa đi vừa liếc về phía Tuyết Nguyên, ánh mắt mang theo nỗi sợ hãi.

Sợ Tuyết Nguyên đột nhiên xông lên cho bọn họ một đạp.

Đến khi ra khỏi hàng rào bọn họ mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Sau lại nhìn về phía Giang Long, ánh mắt kính nể ngưỡng mộ.

Có thể lấy con ngựa thần này làm vật cưỡi, quả thật rất mãnh liệt!

Sáng sớm khi tới nơi này, bọn họ vội vàng mang theo vài cỗ xe ngựa, trên xe chứa lương thực phụ, còn có hai mươi mấy người mang mang gỗ, vài nha dịch ba chân bốn cẳng dọn một chiếc xe ngựa rồi đem xác con đầu đàn đặt lên. Một người lái xe ngựa hướng thị trấn chạy đi.

Mặc dù là ngựa chết nhưng có thể bán da bán thịt đi cũng được mấy lượng bạc đấy.

https://thuviensach.vn

Những người còn lại trước tiên đem máng gỗ khiêng xuống, bỏ vào bên trong hàng rào, sau đó dỡ lương thực phụ xuống cho vào trong máng.

Còn mang lại một thùng gỗ đổ đầy nước bên trong.

Giang Long còn cố ý cho chút muối vào nước uống của ngựa.

Lần trước theo chân mấy con ngựa hoang hắn mới phát hiện mỏ muối, biết ngựa hoang muốn ăn muối đấy.

Tuyết Nguyên thấy bọn nha dịch mang thức ăn và nước uống tới, không cần người chỉ dẫn, tự mình mang theo vài con ngựa đến ăn.

Tuỳ ý ăn hai phần, Tuyết Nguyên lại tao nhã bước về phía Giang Long.

Đó đều là lương thực phụ, nó không thèm ăn nhiều.

Tuyết Nguyên là ngựa thần, vương giả trong loài ngựa, ngày bình thường ăn còn tốt hơn thế này, là Giang Long cố ý trộn nhiều thứ vào.

Thức ăn cho ngựa do bã đậu, bột mì, kê cùng với xương nghiền và muối ăn tạo thành.

Thấy Tuyết Nguyên chậm rãi đi đến, Giang Long tiền lên ôm lấy cái đầu lớn của Tuyết Nguyên.

Vừa hôn vừa vuốt ve.

Giang Long cực kỳ yêu thích.

Tuyết Nguyên đối với nhiệt tình của Giang Long cũng vô cùng thích, cái đầu lúc lắc, không ngừng ủi tới ủi lui trong ngực Giang Long.

Chỉ chốc lát Hắc Thuỵ cũng về, Tần Vũ tiến tới giúp nó rửa sạch thân thể dính bụi đất và mảnh cỏ cây.

https://thuviensach.vn

Trước thần uy của Tuyết Nguyên, toàn bộ ngựa hoang đều yên tĩnh trở lại.

Tuy nhiên đây chỉ là tạm thời.

Không còn con cầm đầu thói quen sống sẽ thay đổi, tuy thỉnh thoảng sẽ có một số con trở nên nóng nảy nhưng chắc có lẽ sẽ không náo loạn như hôm nay nữa.

Thấy bọn ngựa yên tĩnh ăn thức ăn, Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên mang theo đám người Đồ Đô đi ra hàng rào.

Hắn cười nói:

- Không biết xung quanh… còn đàn ngựa hoang nào nữa không.

Giang Long ăn tuỷ trong xương mới biết nó ngon, hắn muốn bắt nhiều ngựa hoang hơn nữa.

Những con ngựa hoang đó đều là bạc trắng đó.

- Thảo nguyên có rất nhiều đàn ngựa hoang, đây chỉ là một đàn nhỏ mà thôi, tiểu nhân vừa mới tính sơ một chút, tính cả con đầu đàn thì đàn này chỉ có một ngàn lẻ chín con mà thôi.

Đồ Đô từng được người lớn trong nhà dạy cho thuật phong thổ thảo nguyên nên có khá nhiều kinh nghiệm.

- Có nhiều đàn ngựa hoang số lượng có thể lên đến ba bốn vạn con, nhưng những đàn như vậy đều sinh sống phía sâu trong thảo nguyên.

Ba bốn vạn con?

Giang Long nghe mà đỏ mắt, như vậy thì được bao nhiêu bạc nhỉ!

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên chỗ sâu trong đại thảo nguyên hắn nhất định không dám đi.

Chính vì đàn ngựa hoang quá lớn, dị tộc cũng không dám trêu chọc, bằng không bị bọn ngựa tấn công sẽ không chịu nổi.

Một đợt công kích, đàn ngựa hoang có thể giẫm nát người.

Trên thảo nguyên còn có bầy sói cũng không dám trêu chọc chúng.

Mặc dù bầy sói có hơn mười, hai mươi con ở quanh đó nhưng chúng cũng không chịu nổi sức tấn công tập thể của bầy ngựa.

Mà sói thì khẳng định là không chạy nhanh bằng ngựa được,

Một khi ngựa đầu đàn tức giận, bầy ngựa sẽ theo con đầu đàn tấn công bầy sói, sói sẽ rất khó giữ mạng.

Đồ Đô nói tiếp:

- Theo tiểu nhân đoán, xung quanh chắc là còn có những đàn ngựa hoang khác nữa nhưng chắc số lượng không lớn lắm.

Nơi này là bên ngoài đại thảo nguyên, đàn ngựa hoang sinh sống nơi này sẽ không nhiều.

Giang Long cười nói:

- Vậy chúng ta đi tìm xem.

- Chỉ cần ngựa đi qua, trên cỏ nhất định sẽ lưu lại dấu vết…

Đồ Đô khá có kinh nghiệm tìm kiếm.

Thế nhưng đi vòng vo nửa ngày trên thảo nguyên cũng không thu hoạch được gì.

https://thuviensach.vn

Giang Long cũng không nóng nảy, bởi vì diện tích thảo nguyên rất lớn, thời gian nửa ngày thì đi được bao xa?

Tạm thời ngủ lại trên một sườn núi, ăn đồ ăn mang theo rồi nằm trên cỏ nghỉ ngơi một lúc, sau đó mọi người lại tiếp tục tìm kiếm xung quanh.

Gần sau nửa canh giờ, Giang Long mang mọi người tới bờ sông hướng lên thượng lưu đi.

Ngựa hoang luôn muốn uống nước ở đấy, chỉ cần lấy Hồn Hà làm nguồn nước, khi đó ở gần bờ, sẽ lưu lại dấu móng chân cùng vết tích.

Đến khi hoàng hôn gần buông mới phát hiện một đống dấu chân ngựa.

- Đàn ngựa hoang này số lượng hẳn là khá nhiều.

Đồ Đô xuống ngựa xem xét rồi nói:

- Theo tiểu nhân phỏng đoán, ít nhất có hơn hai ngàn con.

- Tốt!

Giang Long thấy tâm tình rất tốt, hơn hai ngàn con, khoảng bảy tám vạn lượng bạc trắng bong đây!

Nơi này cách thị trấn khá xa, Đồ Đô phân tích dấu chân này chắc là vài ngày trước lưu lại, bây giờ mà đuổi theo cũng vô dụng, lại thêm khu này cây cỏ mọc tươn đối nhanh, vài ngày rồi khả năng có thể mất dấu chân đàn ngựa.

Cho nên Giang Long mang mọi người quay về nhưng lưu lại kí hiệu chỗ này.

Lúc mặt trời xuống núi, đám người Giang Long cũng về đến thị trấn.

https://thuviensach.vn

Trở lại hậu viện huyện nha, Giang Long đi vào thư phòng, đem bức tranh thảo nguyên tối qua vẽ vẫn đặt trên bàn cuộn lại.

Rồi bỏ vào một cái ống trúc bịt kín lại.

Ăn xong cơm tối, Giang Long làm cho Đại Lệ Ti không thể đi theo bồi, khuya hôm đó Hắc Y Vệ đến.

Giang Long đem ống trúc đưa cho Hắc Y Vệ nói:

- Nhanh chóng đưa vật này về Cảnh phủ.

Hắc Y Vệ giơ tay tiếp nhận, tò mò hỏi:

- Trong này là?

- Lúc rời kinh ta từng đáp ứng vẽ tặng lão phu nhân một bức tranh thảo nguyên, đêm qua mới hoàn thành.

Giang Long giải thích.

Hắc Y Vệ lập tức nói:

- Tiểu nhân sẽ nhanh chóng mang về phủ khiến lão phu nhân và thiếu phu nhân vui mừng.

- Ừ.

Giang Long nhẹ gật đầu, chuyển đề tài, trong mắt có tia khôn khéo loé ra.

- Trong tay ta mới có được một đàn ngựa hoang, một con ngựa ngươi có thể trả bao nhiêu?

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Câu Được Cá Lớn

Giang Long bắt được ngựa hoang đương nhiên là phải bán kiếm tiền.

Hắn muốn làm rất nhiều chuyện, không có nhiều tiền thì rất khó làm.

Đào sông dẫn nước cần nhiều xe ngựa để chở, hắn định để lại một ít ngựa hoang nhưng ngựa hoang không thể hiền như ngựa nuôi được, tính nết không ổn định, dù có thuần dưỡng qua một thời gian cũng không nghe lời chứ đừng nói là cho chúng kéo xe, chở người.

Thuần dưỡng ngựa hoang còn cần phải có thuần phục sư có kinh nghiệm thuần phục, bằng không với bản tính hoang dã sẽ cắn người, buổi tối thì hí vang, đá cọc gỗ hàng rào, sẽ làm ầm ĩ không ngớt, và cũng không cam lòng sinh hoạt trong chuồng ngựa nhỏ hẹp, ngựa hoang đã quen sống tự do ở trên đại thảo nguyên rồi.

Có khi chúng trở nên buồn bực mà chết.

Cho nên Giang Long bán luôn cho bớt việc.

Sau này khi cần dùng ngựa, bỏ ra một khoản tiền kha khá mua về là được.

Nếu phải bán ngựa số lượng lớn, Giang Long nghĩ đến Hắc Y Vệ đầu tiên.

Ở Bắc Cương, một con ngựa chỉ có thể bán giỏi lắm là hai mươi lượng, nhưng mang về đến kinh thành, giá cả có thể tăng gấp bội.

https://thuviensach.vn

Nên hắn không có ý định tự mình bán ngựa ở Bắc Cương, Hắc Y Vệ có thế lực của họ, họ chuyên buôn lậu muối và ngựa, Giang Long không cần lo lắng Hắc Y Vệ sẽ quỵt nợ tiền cũng không sợ hắn trả giá thấp.

Kinh doanh, làm nhiều không bằng làm chuyên.

Huống hồ Hắc Y Vệ là người nhà, Giang Long có thể kiếm một ít, Hắc Y Vệ đếm ra ngoài buôn cũng có thể kiếm thêm được một ít nữa.

Ngựa như vậy ở Đại Tề cũng xem như là hàng hiếm, nhưng số lượng lớn không nên bán một lần.

Đối với Hắc Y Vệ mà nói đây không phải vấn đề, họ có nhiều nguồn tiêu thụ.

Không sợ ngựa nhiều, chỉ sợ không đủ ngựa cho họ.

- Không biết tiểu thiếu gia có bao nhiêu ngựa hoang?

Hắc Y Vệ mắt sáng lên.

- Một ngàn con.

Hắc Y Vệ lập tức nói:

- Ở Bắc Cương một con ngựa giá khoảng hai mươi lượng, tiểu nhân nghĩ tiểu thiếu gia hẳn đã biết.

Mang ra bên ngoài có thể bán được bốn năm mươi lượng bạc.

Nhưng phải tốn rất nhiều nhân lực vật lực mới vận chuyện ngựa ra ngoài, bí mật buôn bán ngựa là phạm luật đấy, hơn nữa muốn sử dụng phải có người huấn luyện đã.

Như vậy, tiểu nhân ra giá ba mươi lượng, tiểu thiếu gia thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

- Được!

Tuy rằng nghe giọng điệu của Hắc Ý Vệ có thể bàn lại nhưng Giang Long không cò kè mặc cả.

Đồng ý luôn.

Một ngàn con ngựa hoang, được không ba vạn lượng bạc, Giang Long thấy thoả mãn rồi.

Hơn nữa còn chừng hai ngàn con đã bị hắn phát hiện.

Đợi bắt được, lúc đó lại có sáu vạn lượng bạc doanh thu.

Giang Long phi thường cao hứng.

Hắc Y Vệ thò tay vào ngực lấy ra hai phong thư đưa cho Giang Long.

Trong đó có một thư của nhà gửi.

Cách một khoảng thời gian Giang Long sẽ viết thư gửi về nhà, ân cần hỏi thăm Cảnh lão phu nhân, cũng sẽ viết cho Lâm Nhã một bức, bức này viết nhiều hơn, tình ý tương tư kéo dài.

Cảnh lão phu nhân và Lâm nhã cũng sẽ viết thư nhờ Hắc Y Vệ mang tới cho hắn.

Một lá khác là Điệp Hương phu nhân nhờ Cảnh phủ đưa tới.

Giang Long lúc rời kinh trong nhà không có đại sự, tuy nhiên trong tín thư Lâm Nhã có ám chỉ mơ hồ bên Lâm gia có chút hành động.

Đem thư gấp lại hắn nhíu mày.

Cứu đệ đệ của Lâm Nhã ra khỏi hố lửa, việc này hắn vẫn luôn bận tâm.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cũng không có gì là không tốt.

Ở huyện Linh Thông hắn phải đào sông khẩn điền, tạm thời không thể bỏ bê, tuổi của đệ đệ Lâm Nhã cũng không còn nhỏ.

Nếu chẳng may Lâm Nhã hơi nghịch ý của Lâm gia, đến lúc đó đệ đệ của Lâm Nhã nói không chừng sẽ nguy hiểm tính mạng.

Lâm Chí mà chết, e rằng Lâm Nhã cả đời cũng sống không vui vẻ.

Đó sẽ trở thành tâm bệnh của nàng.

- Đối với nhà mẹ đẻ của Thiếu phu nhân, các ngươi hắn có biết đôi chút?

Giang Long loé lên một ý tưởng, hỏi Hắc Y Vệ đang quỳ gối trong phòng.

Giang Long không nói gì y sẽ không lui ra ngoài.

- Lâm gia là đại quý tộc, nhưng không xuất hiện nhân tài nên dần dần xuống dốc rồi.

Hắc Y Vệ trả lời.

- Đương nhiện nội tình hiện tại, Lâm gia kinh doanh vải bố, quán rượu, dầu thực vậy, vật dụng thư phòng, nên có nhiều cửa hàng.

Chỉ là nếu không đem cửa hàng bán đi, có nhân tài tiếp nhận kinh doanh, có phương pháp kinh doanh thích hợp, Lâm gia sẽ rất nhanh hưng thịnh trở lại.

Giang Long gật đầu, Hắc Y Vệ phân tích vô cùng có đạo lý.

Cửa hàng là tài sản cố định, không cần bỏ tiền thuê, cho nên chỉ cần kiếm được nghề thích hợp để làm, kinh doanh đúng phương pháp là có thể

https://thuviensach.vn

có doanh thu rất lớn.

- Sau khi mẫu thân Thiếu phu nhân qua đời, nhạc phụ cưới kế thất, bỏ quên thiếu phu nhân cùng em vợ, kế thất đối với thiếu phu nhân và tiểu thiếu gia làm khó dễ, tuy rằng Thiếu phu nhân đã gả vào Cảnh phủ, nhưng em vợ vẫn còn sống trong nước sôi lửa bỏng.

Giang Long vừa nói vừa chú ý đến thần sắc của Hắc Y Vệ, thấy y vẫn bình tĩnh thì đoán rằng việc này y cũng có chút hiểu rõ.

- Ý của tiểu thiếu gia là?

Hắc Y Vệ mở miệng hỏi.

- Hai biện pháp.

Giang Long trầm giọng nói:

- Thứ nhất lén đem Lâm Chí ra khỏi phủ.

Hắc Y Vệ lập tức nói:

- Cái này đơn giản.

Lâm gia mặc dù là nhà quyền quý nhưng chỉ là hào môn thế gia, so với tinh anh Cảnh phủ kém một bậc.

Năm đó nếu không phải có Tiểu Hầu gia phu nhân giật dây, Lâm Nhã căn bản không có cơ hội cùng Giang Long đính hôn.

Hắc Y Vệ tới Lâm phủ trộm người quả thực quá dễ dàng.

Huống chi Lâm Chí còn không được coi trọng, bên cạnh không có bao nhiêu người hầu hạ.

https://thuviensach.vn

- Đúng là khá đơn giản, tuy nhiên ta lại muốn thử dùng biện pháp thứ hai.

- Mời tiểu thiếu gia nói rõ.

Giang Long đột nhiên chuyển đề tài:

- Khai thác mỏ muối các ngươi kiếm lời không ít nhỉ.

- Tiểu thiếu gia đâu có thiếu bạc?

Hắc Y Vệ không thừa nhận cũng không phủ nhận, vẻ mặt cung kính mở miệng nói:

- Kính xin tiểu thiếu gia nói cụ thể.

- Mỏ muối kia số lượng kinh người, căn bản là không tính được.

Giang Long lắc lắc đầu, hiện hắn vẫn còn một chút bạc, bây giờ còn chưa muốn mở miệng, đột nhiên hai mắt ngưng lại:

- Ta nhắc đến mỏ muối không phải muốn bạc, mà muốn thả câu dài bắt cá lớn!

Hắc Y Vệ đầu tiên là nghi hoặc, lập tức nghĩ đến Lâm gia, giật mình hiểu ra.

Không ngoài dự tính của y, Giang Longtiếp tục nói:

- Lâm gia hiện tại dần dần xuống dốc, đương gia khẳng định cũng đang nghĩ biện pháp kiếm tiền, bồi dưỡng con cháu trong nhà muốn chấn hưng gia uy. Bọn họ không phải là muốn buôn bán sao.

Buôn lậu muối ăn đó là lãi kếch sù, đến lúc đó ngươi chủ động tìm tới Lâm gia, cho biết thân phận của ngươi, Lâm gia sẽ phải gật đầu đáp ứng

https://thuviensach.vn

thôi.

Trước tiên cho chúng nếm chút ngon ngọt cái đã, ha ha!

Nói tới đây, Giang Long cười lạnh, hắn không thể để cho thê tử cùng em vợ nhận không mấy năm chịu khổ sở được.

Hắc Y Vệ nghe đến đó đã hiểu kế hoạch của Giang Long.

Đại bộ phận có thể kiếm tiền kinh doanh đều phải ghi chép rõ ràng, Lâm gia muốn theo Hắc Y Vệ đến đây buôn lậu muối ăn, trước tiền phải giao bạc ra trước mới được, đến lúc đó tiền đã cầm, hàng không giao, chẳng phải là lấy không tiền của họ.

Tới lúc trong nhà hết tiền, Lâm gia chỉ còn lại cái thùng rỗng.

Lúc đó không phải do Giang Long tuỳ ý nhào nặn.

Thấy Hắc Y Vệ trầm mặc không đáp ứng, Giang Long hừ lạnh nói:

- Lâm Chí là huyết mạch Lâm gia, đến lúc đó do y danh chính ngôn thuận quản lý, có thế lực của Lâm gia hỗ trợ, đối với Hắc Y Vệ chẳng phải có lợi lớn sao.

Lâm gia không phải là thế lực nhỏ, Giang Long không có ý định nhổ cỏ tận gốc.

Để Lâm Chí làm đương gia, tiếp tục buôn bán phân phối, cho vài tâm phúc có bản lĩnh hỗ trợ mới có thể phát triển được.

- Vâng!

Hắc Y Vệ cuối cùng gật đầu đáp ứng.

Đối với Lâm gia y không có hảo cảm.

https://thuviensach.vn

Chỉ muốn tính toán, thiết kế sao cho điều động được nhiều nhân lực vật lực.

Mà Hắc Y Vệ còn rất nhiều chuyện phải làm nên phải suy nghĩ cẩn thận.

Lại thảo luận chi tiết một hồi, Giang Long bỏ qua việc này, mở bức thư do Điệp Hương phu nhân gửi tới.

Nội dung là tương tư kéo dài vô tận.

Có biểu lộ chân tình, cũng có trộn lẫn giả dối.

Xem xong thư hắn nhẹ nhàng khoát tay cho Hắc Y Vệ lui ra.

Sau đó đi tới thư phòng.

Điệp Hương phu nhân cuối thư muốn Giang Long viết cho ả một chuyện xưa.

Thắp đèn lên, Giang Long vén ống tay áo bắt đầu mài mực.

Đợi mực mài tốt, Giang Long đã nghĩ được viết chuyện xưa gì.

Cầm bút lên, ngòi bút trên gấy như nước chảy mây trôi.

- Truyền thuyết trên trời có một sao Chức Nữ và Khiên Ngưu, Chức Nữ và Khiên Ngưu tâm đầu ý hợp, nhưng giới luật của trời không cho phép nam nữ hoan ái, quý mến nhau. Chức Nữ là cháu giá của Vương Mẫu, Vương Mẫu liền giáng Khiên Ngưu xuống phàm rồi phạt Chức Nữ dệt vải mây không ngừng.

Chức Nữ dùng một loại tơ thần kì dệt ra đám mây tầng tầng lớp lớp vô cùng đẹp, theo thời gian mà thay đổi nhan sắc, gọi là Áo Trời.

https://thuviensach.vn

Từ khi Khiên Ngưu bị giáng xuống phàm, Chức Nữ ngày ngày lấy nước mắt rửa mặt…

Một ngày, vài tiên nữ khẩn cầu Vương Mẫu muốn xuống ao Bích Liên dưới nhân gian du ngoạn, Vương Mẫu đáp ứng.

Các nàng thấy Chức Nữ suốt ngày buồn khổ nên cầu tình với Vương Mẫu cho Chức Nữ đi theo, Vương Mẫu cũng đau lòng nên lệnh cho các nàng đi mau về mau.

Khiên Ngưu bị giáng xuống nhân gian chào đời trong một nhà làm nông tên gọi Ngưu Lang. Sau khi cha mẹ tạ thế hắn theo vợ chồng anh chị sống qua ngày. Ca tẩu đối xử với Ngưu Lang vô cùng khắc nghiệt, muốn hắn ở riêng nên chỉ cho hắn con trâu và một chiếc xe hỏng, những thứ khác đều bị ca tẩu chiếm hết.

Từ đó về sau Ngưu Lang và con trâu sống nương tựa vào nhau, bọn họ chọn một vùng đất hoang khai khẩn, cày ruộng trồng trọt, xây nhà.

Ngưu Lang cũng không biết, con trâu kia là sao Kim Ngưu trên trời hạ phàm.

Một ngày, con trâu đột nhiên mở miệng nói với Ngưu Lang:

- Ngưu Lang, hôm nay ngươi tới ao Bích Liên một chuyến, chỗ ấy đang có tiên nữ tắm, ngươi đem tiên y màu đỏ giấu đi, người mặc tiên y màu đỏ sẽ trở thành vợ ngươi.

Chỉ chốc lát sau, các tiên nữ cởi áo váy thả người nhảy vào ao, Ngưu Lang từ trong bụi cỏ lau chạy đến lén cầm đi bộ tiên y màu đỏ…

Chức Nữ và Ngưu Lang trở thành vợ chồng, chồng trồng trọt vợ dệt vải, tương thân tương ái, ngày ngày sống trong hạnh phúc mỹ mãn.

https://thuviensach.vn

Không lâu sau bọn ho sinh ra một trai một gái vô cùng đáng yêu. Ngưu Lang Chức Nữ nghĩ từ đây bọn họ có thể sống cùng nhau tới đầu bạc răng long.

Nhưng, Vương Mẫu biết chuyện, giận tím mặt, lập tức sai thiên binh bắt Chức Nữ về vấn tội.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Lương Thực

Buổi tối ngày hôm sau, Hắc Y Vệ lấy ra ngân phiếu ba vạn lượng.

Giang Long nhận lấy, với bản lãnh của Hắc Y Vệ, đem một ngàn con ngựa hoang đi không thành vấn đề.

Sau đó Giang Long viết nốt truyện thần thoại tình yêu, đưa cho Hắc Y Vệ trở lại kinh thành.

Đưa cho Cảnh phủ chuyển cho Điệp Hương phu nhân.

Hôm nay hắn lại viết hai bức thư cũng đưa cho Hắc Y Vệ mang về kinh.

- Ít bữa nữa không chừng ta có thể bắt được một đàn ngựa hoang nữa, số lượng khoảng hai ngàn con.

Hắc Y Vệ nghe vậy liền nói:

- Triều đình đang thiếu ngựa, nhất là quân đội Bắc Cương, gần như hàng năm đều báo cáo lên hy vọng triều đình có thể cấp ngựa, cho nên mặc kệ tiểu thiếu gia có thể bắt được bao nhiêu, tiểu nhân đều có thể mua hết.

- Vậy là tốt rồi.

Giang Long gật đầu.

Hắn cũng sợ bắt được nhiều ngựa hoang quá, tới lúc đó Hắc Y Vệ không có khả năng mua hết làm hắn tiêu tốn sức người của cải nuôi ngựa.

https://thuviensach.vn

Số lượng nhiều quá bán cũng không lời nhiều.

Hơn nữa bán ở Bắc Cương giá không được cao.

Bên ngoài thị trấn Linh Thông, công trình đào đường sông đang tiến hành, dân chúng khoẻ mạnh nghe tin kéo tới càng ngày càng nhiều.

Tiêu Phàm mỗi ngày đều thống kê, dân chúng tham gia đào sông đã lên đến hơn ngàn người.

Hơn ngàn người, tiền cơm, tiền công, chi tiêu không nhỏ.

Cũng may Giang Long còn có chút bạc.

Trước đó hai ngày, đội ngũ vận lương tiến vào thị trấn Linh Thông, là do Giang Long phó thác Hắc Y Vệ đem năm vạn lượng bạc mua lương thực.

Thấy đoàn vận lương, dân chúng càng có thêm tinh thần làm việc.

Thật vất vả mới tìm được một chỗ tốt, có cơm ăn no, còn có tiền công.

Bọn họ sợ công trình làm được một nửa, lúc đó huyện nha hết bạc, lúc đó ngừng việc thì bọn họ làm sao bây giờ?

Thấy nhiều lương thực đưa đến thị trấn như vậy, trong lòng bọn họ kiên định hơn nhiều.

Giang Long phái Tiêu Phàm kiểm tra số lượng lương thực rõ ràng, đưa vào kho lúa, phái chủ bộ Uông Quý hỗ trợ.

Uông Quý hiện tại mỗi ngày vô cùng bận rộn, nhưng y không than phiền.

Có việc làm tốt hơn là nhàn rỗi.

Nếu nhàn rỗi chứng tỏ Giang Long không muốn dùng y, nói không chừng ngày nào đó Giang Long sẽ tống cổ y đi kiếm người khác thế chỗ.

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường những ngày này cũng chủ động qua hỗ trợ.

Chuyện học hành ở huyện Linh Thông cơ bản là trang trí, nhà có tiền tự mời tiên sinh về dạy hài tử, dù sao huyện này không nhiều phú hộ lắm, dân thường đưa hài tử đến huyện học, lại càng không nói đến kết giao bạn thân cùng trường gì đó, Phan Văn Trường cũng không phải là danh sư gì cả.

Mời Phan Văn Trường làm tiên sinh, đối với trẻ nhỏ mà nói cũng không có bao nhiêu lợi ích.

Mời danh sư làm tiên sinh, danhh sư phải danh vọng cao, cũng có nhân mạch.

Nhưng Phan Văn Trường này có cái gì đâu?

Nhà giàu đưa hài tử tới huyện học, nhà nghèo lại không có tiền cho hài tử học.

Huyện học tất nhiên là vẫn trống không rồi.

Nếu không phải vì Phan Văn Trường và huyện lệnh trước đây có chút giao hảo, Dương huyện lệnh cũng coi trọng dạy học, thì Phan Văn Trường căn bản không có chỗ ở đây.

Lần trước Giang Long đi Vọng Sa thành gặp Bàng Thành An, thấy y nói về chuyện dạy học.

Nên Giang Long mới cho Phan Văn Trường phối hợp giúp sức.

Sau khi trở về Giang Long quên mất ông ta.

Đối với việc này Phan Văn Trường không dám có nửa câu oán hận, ông ta chủ động chạy tới hỗ trợ chủ yếu là nhìn xem Giang Long đào sông, cải tạo thị trấn, nói không chừng ông ta có thể kiếm được chiến tích công lao gì đó.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên ngoại trừ ý định này, Giang Long có thể cấp cho quan viên đến hỗ trợ một ít tiền trợ cấp.

Phan Văn Trường rất nghèo, tuy bình thường sống thanh cao nhưng thấy kiếm bạc dễ cũng không ngu ngốc cự tuyệt.

Huyện Linh Thông nhiều người không biết chữ, rất nhiều địa phương cần thống kê, đăng kí cho nên ông ta coi như có khả năng làm việc.

Giang Long nhìn đội ngũ vận chuyển lương thực vào thành cũng vô cùng vui vẻ.

Ở huyện Linh Thông này, đào sông cải tạo thị trấn, ngươi có thể khất nợ tiền công nhưng không thể thiếu cơm.

Có lương thực, trong lòng hắn bớt lo lắng đi.

Đối với những người dân bên ngoài thị trấn tới tham gia, Giang Long hào phóng thu nhận.

Vọng Sa thành luôn chú ý đến huyện Linh Thông nhưng vẫn giữ thái độ thờ ơ lạnh nhạt.

Hiện tại công trình vừa mới bắt đầu mà thôi.

Chỉ là việc đào sông xem ra phải đào hơn nửa năm mới xong.

Đám người Bàng Thành An cũng không biết Giang Long không chỉ muốn đào một con sông.

Hiện tại thì con sông đang đào là lớn nhất.

Nước trên thượng nguồn sẽ chảy xuống cấp nước cho huyện Linh Thông.

https://thuviensach.vn

Giang Long có quyết định của chính mình trước tiên toàn lực đào xong con sông này, tiếp đó có thể vừa đào sông vừa khẩn điền rồi.

Tranh thủ trong ba năm sẽ thu được kết quả.

Chỉ cần có kết quả, công trình này coi như thành công.

Hôm nay Giang Long từ ngoài thành tuần tra trở về, đi ngang qua một đội ngũ.

Đội ngũ này gồm những phạm nhân chuyên đi cọ rửa những nơi hôi thối trong thị trấn.

Sông bảo vệ thành do đám mã phỉ đào dở, vẫn chưa hoàn thành.

Cũng chưa có nguồn nước nên chưa bảo vệ được thành, cho nên hiện tại sông hộ thành vẫn chỉ là bài trí.

Đợi đến khi đào xong sông dẫn nước, dẫn nước về thì tác dụng bảo vệ mới được phát huy.

Dù sao hiện tại số người trong thành không nhiều lắm, có vài chỗ hôi thối là không tránh khỏi. Do đó các phạm nhân này mỗi ngày phải đi xung quanh thành dọn dẹp nhiều lần.

Đây là nghiêm lệnh Giang Long hạ xuống.

Nếu không bọn nha dịch sẽ không chú ý nhiều như thế.

Có người bên trong thành tất sẽ có chỗ không sạch sẽ.

Hiện giờ Đông thành và Nam thành đã xây nhiều nhà vệ sinh nên tương đối sạch sẽ một chút.

Thế nên việc cọ rửa nhà vệ sinh giao cho đám phạm nhân.

https://thuviensach.vn

Phần lớn đám phạm nhân này do tham ăn nên cố ý gây chuyện đánh nhau, bị giam vào ngục.

Lúc này đều hối hận không thôi.

Hiện tại trong huyện thành có nhiều việc cần làm như vậy, càng nhiều người làm càng tốt.

Nhiều người cùng làm hiệu suất càng cao.

Vài ngày trước, phòng ốc đã có thể ở được.

Giang Long mang theo đám người Đồ Đô, đến từng nhà tìm hiểu xem bọn nha dịch có theo lệnh mình phân phối nhà cho dân chúng không.

Nếu ai dám mượn chuyện này chiếm lấy vốn riêng, Giang Long sẽ không khách khí.

Lúc quan trọng sẽ giết gà doạ khỉ.

Tuy nhiên cũng không ai dám chiếm đoạt làm của riêng.

Giang Long thăm hết mọi nhà.

Không phát hiện sai dịch nào dám bí mật lấy tiền của dân.

Chuyển vào nhà mới, dân chúng mỗi người vô cùng vui vẻ, trên mặt là nụ cười hạnh phúc.

Sau đó Giang Long đi tới con đường phồn hoa nhất thị trấn, không ngoài dự đoán của hắn, có rất nhiều thương nhân trên đường, trên đời này khôn khéo nhất là thương nhân.

Huyện Linh Thông dân số đột nhiên tăng mạnh hơn nữa dân chúng mỗi ngày đều có tiền lương cố định, rất nhiều thương gia lập tức thấy được mấu

https://thuviensach.vn

chốt buôn bán.

Rất nhiều người tới buôn bán.

Thậm chí còn bắt đầu mua cửa hàng.

Giá cả mới tất nhiên cao hơn giá thị trường, một vài trưởng quỹ không có kiến thức đều bán hết.

Dù sao thương nhân vẫn chưa quen nơi này, thấy người ta ra giá cao hơn chừng gần gấp đôi với giá thị trường, người dân dĩ nhiên đồng ý bán.

Thấy vậy Giang Long không khỏi lắc đầu.

Mới ra gấp đôi giá đã bán.

Đến khi đào sông khẩn điền xong, trong huyện phòng ốc xây xong, có thể chứa nhiều dân tới định cư hơn, thì giá mấy cửa hàng trên đường có vị trí khá một chút đã cao gấp mấy chục lần là chuyện bình thường.

Đến lúc đó đám chưởng quầy bán cửa hàng đi này, sẽ phải hối hận rồi.

Nhưng bọn họ có thể dùng bạc trong tay mua một ít đất vườn.

So với mở cửa hàng thì kém hơn rồi.

Thương nhân bên ngoài tới cũng không sợ Giang Long sửa lại đường cải biến nhà hai bên đường, cái biến nhà dân không phải bằng chứng cụ thể sao.

Huỷ đi nhà cũ, bồi thường lại phòng mới.

Đến lúc đó huỷ đi cửa hàng cũ của bọn họ chẳng phải sẽ bồi thường cho bọn họ sao.

https://thuviensach.vn

Giang Long cũng có quyết định này, nhưng chính mình cũng phải chiếm chút tiện nghi cái đã.

Cửa hàng hai bên đường cũng chỉ là phòng bình thường, nếu hắn cải biến chắc chắn sẽ phải xây nhà tầng, đến lúc đó bồi thường cho thương gia một tầng, chính mình còn lại đến mấy tầng.

Cùng lắm thì cho chưởng quầy cửa hàng đến chọn lựa, hoặc là chọn tầng dưới, hoặc là tầng bên trên.

Đương nhiên diện tích cửa hàng cũng phải cho bọn chưởng quầy chiếm một ít tiện nghi.

Lúc xế chiều, Trình Trạch phái người tìm Giang Long trở về huyện nha.

Thấy Giang Long, Trình Trạch trực tiếp lấy từ dưới chân một túi vải, từ đó lấy ra hai đồ vật.

Giang Long nhìn thấy ánh mắt sáng lên.

Đây không phải là khoai tây và khoai lang sao?

Trước kia hắn có làm việc trong nông trang, biết loại này có giá trị như cây nông nghiệp khác.

- Tiểu thiếu gia biết cái này?

Trình Trạch thấy phản ứng của Giang Long tò mò hỏi.

Giang Long vội vàng lắc đầu, tiến lên vài bước, một tay cầm củ khoai tây, một tay cầm củ khoai lang.

- Tuy rằng không biết chúng nó nhưng liếc mắt một cái là có thể nhìn ra cái này ăn được đấy.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia từng phân phó tiểu nhân và Tiêu Phàm tìm hiểu những cây lương thực khác nơi này, cho tới hôm nay theo mấy người bằng hữu đến một nơi, nghe nói người bên Tây Vực dùng cái này làm thức ăn chính.

Trình Trạch giải thích:

- Hơn nữa sản lượng rất cao nên tiểu nhân nghĩ đem về gieo thử một lần.

- Tốt!

Giang Long mới đến huyện Linh Thông nhậm chức vài ngày đã sai mấy người Trình Trạch tìm kiếm cây lương thực thích hợp.

Khoai tây và khoai lang hắn đương nhiên biết, cao hơn là lúa mì, lúa nước cùng các cây lương thực phụ khác.

Hơn nữa quan trọng là khoai tây và khoai lang không kén nơi trồng.

Mới khẩn đất nên phần lớn đất là đất cát, khá xốp, mà khoai tây và khoai lang trong lòng đất phát triển, đất xốp sẽ không cản trở chúng phình to ra.

Chúng còn có thể chịu hạn.

Hoàn toàn phù hợp gieo trồng ở Bắc Cương.

Có thể nói có khoai tây và khoai lang, trồng trong phạm vi lớn, chỉ cần hai ba năm, dân chúng có thể ăn no bụng.

Trên mặt bàn còn có một túi tiền.

Giang Long mở ra nhìn thấy vật bên trong ánh mắt lại toả sáng.

Là cây ớt!

Trước đây hắn ăn cơm không cay ăn không ngon, sau này đến đây thức ăn không có ớt.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng đầu bếp Cảnh phủ tay nghề không tệ, cũng tinh xảo, hương vị không tồi nhưng hắn vẫn cảm thấy thiếu một cái gì đó.

Ăn không thấy thoả mãn.

Chỉ có lúc uống rượu mới có thể thưởng thức được vị cay thoáng qua.

Sở dĩ là thoáng qua là bởi vì rượu ở niên đại này độ cồn không cao.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Gia Vị

Nghĩ đến vị của cây ớt, Giang Long suýt chảy nước miếng.

Đầu lưỡi theo bản năng bắt đầu vùng dậy.

Lấy ra một quả ớt đã phơi khô, dùng nước chà, lớp vỏ bên ngoài vỡ ra.

Hắn cẩn thận đặt hạt ớt lên bàn.

- Đây là cây ớt, vị cay, là một loại gia vị.

Trình Trạch giải thích.

Giang Long cũng làm như không biết, nói:

- Nếu rất cay vậy gọi nó là cây ớt đi.

- Cũng được.

Trình Trạch gật đầu.

Hiện giờ mới vừa vào tháng sáu, Giang Long nghĩ hiện tại trồng cây ớt này cho dù là không trồng đúng vụ nhưng có thể trồng thử, liền phái nha dịch đi xung quanh kiếm một hai mẫu ruộng nhỏ tương đối phì nhiêu, hắn muốn đích thân gieo trồng.

Một gã nha dịch bên cạnh lập tức trả lời rồi vội vàng đi làm việc.

Trình Trạch tuy thấy thần sắc Giang Long khác thường, y hoài nghi Giang Long biết cây ớt, khoai tây và khoai lang nhưng không hỏi ra.

https://thuviensach.vn

Giang Long là tiểu thiếu gia, y có chuyện gì đều phải báo cáo với Giang Long.

Mà Giang Long có bí mật gì không cần phải nói cho biết.

Nhìn cây ớt, Giang Long hoài niệm hương vị ngày xưa, bụng bắt đầu thấy đói.

Tuy hắn không đến mức tham ăn mà không làm chính sự.

Vừa dùng tay xoa quả ớt khô thành mảnh nhỏ, vừa cùng Trình Trạch bàn chuyện, đây chỉ là một túi nhỏ, ớt có hạn nên hắn không dám lãng phí, cẩn thận tách hạt ớt ra, dùng giấy gói lại cất giữ bên người.

Nói xong chính sự, sắc trời cũng tối, Giang Long cuối cùng không kìm chế nổi, đi nhanh về hậu viện huyện nha.

Lập tức đi vào phòng bếp, đồ ăn đang được chuẩn bị.

Bình thường Giang Long đều về muộn nên nhà bếp nấu cơm muộn một chút.

Thấy Giang Long đột nhiên đi vào, những người này rầm rầm quỳ đầy đất.

Hiện giờ Giang Long ở huyện Linh Thông danh vọng cực cao nên bọn hạ nhân đối với Giang Long càng thêm cung kính.

- Tất cả đứng lên đi.

Giang Long đỡ người nhiều tuổi nhất lên, sau đó dạy cho đầu bếp cách bỏ ớt vào trong thức ăn.

Đầu bếp gật đầu ghi nhớ trong lòng.

https://thuviensach.vn

Sau khi Giang Long rời khỏi, đầu bếp lập tức nấu cơm, lúc chảo nóng lên, vừa mới bỏ ớt vào, một trận nóng lẫn vị cay xộc vào mặt.

Đầu bếp không đề phòng, liên tục hắt xì.

Hạ tay không dám chậm trễ, nếu không ớt sẽ bị nổ.

Sắp được thưởng thức vị cay, tâm tình Giang Long rất tốt, trở lại phòng thì thấy Đại Lệ Ti trong phòng.

Đại Lệ Ti không ngờ Giang Long hôm nay trở về sớm thế.

Lại thấy hắn tâm tình tốt nên tò mò hỏi.

Giang Long cũng không nói, chỉ bảo Đại Lệ Ti chờ đợi.

Đại Lệ Ti không chịu, Giang Long phải dỗ dành nàng ta mới vừa lòng.

Giang Long có thể thuận miệng là kể ra được chuyện xưa, chuyện lại hấp dẫn nên Đại Lệ Ti không nói gì nữa.

Nếu ngày nào đó Giang Long không kể được chuyện gì thì lúc đấy nàng mới kinh ngạc.

Chỉ chốc lát đồ ăn nóng hổi đã được bưng lên.

Đại Lệ Ti nhẹ nhàng bước đến bàn còn chưa kịp ngồi xuống, chóp mũi đã ngửi thấy một mùi quen thuộc.ZC2F1NhmkP4w90fi6SgvbxlzL - Đôi mắt màu lam xinh đẹp nháy lên một chút vui sướng.

Ớt?

Đây là vị của ớt!

Nàng đã từng nếm qua vị ớt hồi còn ở quê hương.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều sau khi lớn nàng không ăn ớt nữa.

Giang Long nhanh chống ngồi xuống, cầm đũa lên gắp một miếng thịt dê cho vào trong miệng.

Mùi vị thịt dê xen lẫn hương vị cay xè khiến hắn suýt rớt nước mắt.

Đại Lê Ti cũng kích động nhanh chóng gắp một miếng đồ ăn, vừa nhấp nháp vừa nghĩ lại chuyện thời thơ ấu.

Không hẹn mà gặp, cả hai người đều trầm tĩnh lại.

Đây là hương vị của quê hương!

Lâu sau hai người mới phục hồi tinh thần, bởi vì phải dấu đi sự mất tự nhiên nên không có chú ý đến dị thường của đối phương.

Ăn cơm xong, Đồ Đô cầu kiến.

- Tiểu thiếu gia, tiểu nhân phát hiện tung tích của đàn ngựa hoang.

Sáng sớm hôm nay Giang Long phái Đồ Đô đến chỗ lưu kí hiệu lúc trước xem xét, lúc xế chiều đám ngựa ở sâu trong đại thảo nguyên đi tới, Đồ Đô không dám tiến lên sợ làm bầy ngựa chấn kinh, chỉ đứng xa xa nhìn, phát hiện bọn ngựa hoang này đến uống nước nhưng không rời đi ngay.

Giống như ở lại đó chừng một hai ngày.

Nên y trở về cấp báo.

Giang Long nghe vậy mừng rỡ, vội vàng hỏi:

- Đàn ngựa hoang ngày chừng bao nhiêu con?

- Tiểu nhân tính sơ sơ có chừng hai ngàn năm trăm hai mươi con.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô tươi cười nói.

- Tốt! Ngày mai ta đi coi trộm một chút.

Khoảng bảy mươi lăm ngàn lượng bạc đó, sao có thể không vui được.

Một lát sau có nha dịch đến báo cáo đã chuẩn bị xong hai mẫu ruộng.

Lúc này trời đã tối nhưng Giang Long vẫn muốn đi gieo ớt.

Ban đêm, Giang Long và Đại Lệ Ti lại bận rộn giao phong.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, sắc trời mới hừng sáng, Giang Long đã ra khỏi giường.

Làm Đại Lệ Ti hoài nghi bản thân kém mị lực, cảm thấy ấm ức.

Giang Long rửa qua mặt, ăn ít điểm tâm rồi tới hai mẫu đất.

Đất đã chuẩn bị xong, hắn lấy bọc giấy trong lòng ra, cần thận lấy hạt ớt ra bắt đầu gieo.

Đào hố, không cần quá sâu, từng hố thả hai hạt là được rồi.

Trước khi chuẩn bị xong mảnh đất này, đều rải phân bón hai bên, hạt giống không thể gieo trực tiếp vào chỗ có phân bón.

Như vậy sẽ làm hỏng hạt giống, không thể nảy mầm trưởng thành.

Đồ Đô, Tần Vũ, Đế Cương Ba Khắc cùng đám nha dịch ở phía sau Giang Long, trước xem cách hắn trồng, sau đó xắn tay áo lên hỗ trợ gieo hạt, tưới nước.

Cây ớt khoẻ mạnh hơn rau quả, không dễ dàng nhiễm bệnh.

Bình thường chỉ cần chú ý tưới nước là được.

https://thuviensach.vn

Giang Lon nghĩ tới cuối mùa thu có thể nếm được vị cay của ớt tâm tình lập tức tốt lên.

Cả đám người cưỡi ngựa dọc theo bờ sông hướng thượng du đi như tên bắn.

Đi tới nơi đánh dấu kí hiệu lần trước, trên cỏ lưu lại lien tiếp dấu chân ngựa, đi qua vài sườn núi nhỏ dễ đang tìm được đàn ngựa hoang.

Đàn ngựa hoang đang cúi đầu ăn cỏ, thấy đám người Giang Long đến có chút tò mò.

Nhất là khi nhìn thấy thần thái anh tuấn của Tuyết Nguyên và Hắc Thuỵ, một số con ngựa cái nóng nảy bắt đầu chuyển động.

Giang Long lưu loát nhảy xuống lưng ngựa, vỗ nhẹ lưng Tuyết Nguyên.

Tuyết Nguyên cọ cái đầu lớn vào Giang Long vài cái mới thong thả hướng đàn ngựa hoang bước đến.

Tần Vũ lúc này cũng thả Hắc Thuỵ ra.

Hắc Thuỵ có chút vội vàng, khinh hí xông về đàn ngựa hoang.

Nhưng mới chạy được một đoàn, trong bầy ngựa đột nhiên vang lên một tiếng hí dài.

Sau đó một con ngựa đực toàn thân màu đỏ thẫm lao ra.

Con ngựa này cơ bắp nổi từng cục, vô cùng tráng kiện, ánh mắt đỏ bừng, mũi miệng thở hổn hển, lồng ngực phập phòng.

Hiển nhiên là con đầu đàn.

Hắc Thuỵ lúc này đột nhiên dừng bước, nhìn chăm chú vào con đầu đàn.

https://thuviensach.vn

Thấy con đầu đàn tráng kiện rắn chắc như vậy Tần Vũ có chút lo lắng.

Nếu chẳng may hai con đánh nhau, Hắc Thuỵ bị thương thì làm sao bây giờ?

Con đầu đàn này khí lực rất lớn, hai con đực đánh nhau, đá gãy chân, nội tạng tổn thương là chuyện bình thường.

Tuyết Nguyên không bị con đầu đàn ảnh hưởng, không nhanh không chậm chạy về đàn ngựa cái, giống như không nhìn thấy con ngựa đầu đàn.

Giang Long thấy thế ánh mắt khẽ chuyển giữa con đầu đàn và Hắc Thuỵ.

So sánh hai con hắn thấy Hắc Thuỵ so với con đầu đàn cao lớn hơn một ít, dáng người cân xứng, tuy là nuôi trong nhà nhưng tính nết cũng rất nóng nảy, người bình thường không thể đến gần, thiếu một chút dã tính.

Còn con đầu đàn là mười phần dã tính!

Hơn nữa thân hình phi thường tráng kiện.

Vừa thấy đã biết lực lớn, sức bật mười phần!

Hắc Thuỵ nhìn con đầu đàn không tỏ ra sợ hãi, chẳng qua là thấy đối thủ này có chút thực lực, không dám quá coi thường mà thôi.

Hắc Thuỵ chỉ dừng lại một chút, sau đó dùng chân cào cào đất vài cái rồi phóng tới con đầu đàn.

Con đầu đàn tuy mười phần dã tính nhưng cũng có nhãn lực, biết mình không địch lại Hắc Thuỵ, huống gì bên cạnh còn có Tuyết Nguyên.

Chỉ có điều đàn ngựa này là của nó.

Tất cả con ngựa cái là hậu cung của nó.

https://thuviensach.vn

Nếu Tuyết Nguyên và Hắc Thuỵ gia nhập, nó không còn gì cả.

Tất cả những con đầu đàn đều tham lam muốn giữ lấy những con ngựa cái.

Thấy Hắc Thuỵ lao đến, con đầu đàn hí dài một tiếng cũng vọt tới.

Tần Vũ lúc này vô cùng lo lắng.

Sợ Hắc Thuỵ bị thương.

Y đã coi thường thực lực của Hắc Thuỵ.

Lúc hai con ngựa sắp đụng vào nhau, Hắc Thuỵ không đối chiến, không phải do khí lực của nó không bằng con đầu đàn, mà nó rất thông minh, vô cùng linh hoạt nhẹ nhàng tránh đi, hai ngựa lần lượt xen vào nhau.

Lại giơ móng sau đạp thật mạnh vào hông con đầu đàn.

Con đầu đàn trúng đòn nghiêm trọng, tứ chi mềm nhũn, suýt chút ngã xuống.

Nhưng nó nhanh chóng đứng vững lại.

Thân thể khoẻ mạnh nên phòng ngự tương đối lớn, nếu là con ngựa khác, sợ rằng một đá này của Hắc Thuỵ có thể đá gãy xương sườn.

Lưng của con đầu đàn khá lớn, cơ thể rắn chắc, bên ngoài có một tầng mỡ cùng một tầng cơ ngăn cản giúp nó giảm khá nhiều lực.

Hai con lại tiếp tục tranh giành nhau.

Nhìn cảnh này Giang Long đột nhiên nhớ đến toạ kỵ của Đô uý quận Vọng Sa Khương Kỳ.

Có phần giống con đầu đàn này.

https://thuviensach.vn

Đều có cơ thể khoẻ mạnh, lực lớn.

Con đầu đàn này tuy thân hình mạnh khoẻ nhưng sức chịu đựng kém, tuỳ thời điểm có thể đấu đá lung tung nhưng không lâu sau sẽ hết sức mặc người chém giết.

Quả nhiên như hắn dự đoán, không đầy một khắc sau, con đầu đàn mệt thở hồng hộc.

Hắc Thuỵ chỉ thở dốc mà thôi.

Tần Vũ thấy thể yên tâm trở lại.

Con đầu đàn tuy mệt hết sức nhưng vẫn chưa chịu thua.

Hắc Thuỵ không cho đối phương cơ hội nghỉ lấy sức, tiếp tục tung ra một đòn hiểm vào đầu đối phương.

Một lát sau con đầu đàn bắt đầu thất khiếu chảy máu, nhưng nó vẫn đánh tiếp, một hồi sau thân thể ngã ầm xuống đất.

Vì tranh chấp vị trí đầu đàn, nhất định phải có một con chết.

Đây là một mặt tàn khốc của sinh tồn trong tự nhiên.

Con đầu đàn chết đi, Hắc Thuỵ trở thành đầu đàn nhưng bọn ngựa hoang có thói quen sống riêng, không bởi vì thay đổi con đầu đàn mà sẽ đi theo Hắc Thuỵ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Chết Chìm

Thay đổi ngựa đầu đàn không có nghĩa đàn ngựa sẽ nghe lời đầu đàn mới.

Dù sao Hắc Thuỵ xa lạ với bọn chúng.

Nếu Hắc Thuỵ phải đi hướng thị trấn Linh Thông, sẽ có một số con đi theo.

Giang Long không muốn như vậy, tìm thấy đàn này hắn muốn bắt toàn bộ.

Chia làm hai tốp như vậy tổn thất biết bao nhiêu bạc chứ.

Chí có điều hiện tại con đầu đàn đã chết, lại không thể mang Hắc Thuỵ về, phải để chúng quen thân nhau đã, nên làm cái gì bây giờ?

Đám người Giang Long cũng không thể lưu lại trà trộn và đàn ngựa được.

Huyện Linh Thông có nhiều chuyện như vậy không thể vắng mặt Giang Long được.

Hắn cũng không bỏ việc được.

Tần Vũ lúc này nhìn ra Giang Long khó xử, chủ động nói:

- Mặc dù Hắc Thuỵ trung thành, thả nó vào đàn ngựa hoang nó sẽ không biến thành ngựa hoang bỏ đi luôn nhưng bên ngoài không an toàn, tiểu

https://thuviensach.vn

nhân sợ dã thú làm nó bị thương.

Nên tiểu nhân muốn một mình ở lại cùng Hắc Thuỵ.

Giang Long nhíu mày không ý kiến.

- Tiểu nhân đi theo đàn ngựa hoang này nhân tiện thăm dò lãnh địa lớn nhỏ của chúng, về sau không sợ chúng trốn thoát.

Tần Vũ nói thêm.

Giang Long lo lắng:

- Ban đêm âm u lạnh lẽo, người ở bên ngoài như vậy…

Tần Vũ khẩn trương nói:

- Tiểu nhân ngủ cùng Hắc Thuỵ, không có việc gì đâu.

- Được rồi.

Hắn nghĩ một chút cuối cùng đồng ý.

- Tuy nhiên ngươi phải tỉnh táo một chút, ở bên ngoài không thể so với ở nhà, ngươi lại chỉ có một mình, không có ai giúp đỡ, không cẩn thận lại bệnh không dậy nổi.

Huống chi trên thảo nguyên còn có rất nhiều dã thú.

- Tiểu nhân nhớ rồi.

Giang Long đúng là lo lắng đàn ngựa này không có con đầu đàn sẽ đi không phương hướng, ra khỏi lãnh địa hiện tại. Tần Vũ không yên lòng Hắc Thuỵ muốn đi cùng nó, Giang Long tất nhiên đồng ý.

Sắc trời còn sớm, không biết lãnh địa của đàn ngựa này lớn như thế nào.

https://thuviensach.vn

Cho nên Giang Long phái một nha dịch trở về mang đồ ăn đến.

Đến trưa, Tần Vũ đi theo đàn ngựa hoang vào sâu trong đại thảo nguyên.

Tần Vũ cưỡi Hắc Thuỵ trên lưng làm nhiều con tò mò, nhưng giờ Hắc Thuỵ là đầu đàn rồi nên đàn ngựa không dám làm gì Tần Vũ.

Một ít con ngựa cái chạy tới xum xoe, hiển nhiên là chọn trúng Hắc Thuỵ.

Đàn ngựa này chỉ có khoảng hơn hai ngàn năm trăm con, vẫn thuộc dạng số lượng ít.

Cũng chỉ có con đầu đàn cũ coi như không tệ, những con còn lại rất bình thường.

Hắc Thuỵ và mấy con ngựa cái vui đùa với nhau, nhưng nó không có chọn con nào.

Đến khi đàn ngựa đi khỏi tầm mắt, Giang Long mới mang mọi người quay lại thị trấn.

Đường sông dẫn nước đào sắp xong nên hôm nay hắn mặc quần áo bố vải nát trà trộn vào đám dân.

Muốn hiểu biết một chút về cuộc sống của dân chúng Bắc Cương.

Đến khi nghe được những câu chuyện thật của họ, hắn mới biết được cuộc sống của dân chúng bắc Cương so với mình tưởng tượng còn khó khăn hơn nhiều.

Một người đàn ông đang đào đất quan tâm hỏi:

- Vương Lục, nghe nói mẹ ngươi bệnh nặng lắm?

https://thuviensach.vn

Rất nhiều người ở các địa phương tới đây, nửa đường gặp nhau liền kết bạn đi vào huyện Linh Thông, lúc trước không quen biết, chắc là sau vài lần gặp mặt nói chuyện nên hỏi thăm thôi.

Người tên Vương Lục tiếng nói trầm thấp trả lời:

- Trước khi đến đây đã lo xong hậu sự rồi.

Câu trả lời khiến người đàn ông giật mình kinh hãi:

- Hả? làm sao mà lại nhanh thế?

- Không có tiền bốc thuốc chứ sao.

Vừa dứt lời xung quanh yên lặng xuống.

Không riêng gì Vương Lục, nhà bọn họ cũng thế, không có tiền.

Nếu không phải đến đào sông, bọn họ là lao động chính trong nhà, bản thân ăn bữa đói bữa no, chứ chưa nói đến người già và trẻ con trong nhà.

Chủ yếu làm việc này được ăn no một chút.

Cái này không phải bất hiếu với người già trong nhà, nhưng lao động chính mà ăn không được bụng thì không làm việc được.

Người yếu thì không ai thuê làm cả.

Đến lúc đó trong nhà không có thu nhập, chẳng phải là cả nhà chết đói.

Cho nên cho dù không hiếu thuận được với cha mẹ, làm đau lòng đứa nhỏ, nam nhân đều cố gắng làm cho mình no bụng trước.

Giang Long rời khỏi chỗ này đi tới nơi khác.

Hắn cùng đám người Đồ Đô trong tay cầm xẻng giúp đỡ mọi người.

https://thuviensach.vn

Dùng xẻng xúc đất vào xe ngựa.

Đợi xe đầy đất sẽ có người đánh xe mang đất ra chỗ xa đổ.

Chỗ này đang đào đường sông trên bờ đê.

Người ở đây ít, sau khi xe ngựa rời khỏi có chút thời gian ngắn nghỉ ngơi trò chuyện.

Càng nhiều người đào sông dẫn nước, chỉ cần đổ đất hai bên bờ sông là được

Giang Long không muốn ép dân quá nên bọn họ nghỉ ngơi trò chuyện hắn xem như bình thường.

Huống chi khi xe ngựa quay lại, lúc đó dân chúng trong khoảng thời gian ngắn sẽ làm hết sức, cơ bản không ai làm biếng.

Xe ngựa vừa đi, một đại hán nâng ống tay áo lên lau mồ hôi, người này rất hay nói.

- Trước khi tới nơi này, thôn bên cạnh ta có người chết đói. Trong nhà có nhiều người, một lão nhân trong nhà không có gì ăn liền tuyệt thực tự vẫn.

- Ôi cuộc sống khó khăn!

Bên cạnh có người nhẹ nhàng thở dài.

- Ở chỗ chúng ta cũng có người chết đói.

- May mắn thấy bên này tuyển người đào đường sông, ta đây mới có thể thoát cảnh chết đói.

Giang Long sắc mặt âm trầm, đi đến bờ sông giúp đỡ đào bùn đất.

https://thuviensach.vn

- Trong thôn ta mới có nhà mới có hỷ sự, lão Đại trong nhà cưới vợ, ông cụ trong nhà lại bệnh nặng, không có tiền bốc thuốc, lão thái bà đã năm mươi tuổi, trong bụng còn mang thai nữa.

- Hả? thế có sinh ra không?

- Sinh rồi, là một bé gái.

- Cuối cùng thế nào?

- Còn có thể thế nào? Một bé gái từ nhỏ đến lớn ăn bao nhiêu cơm đâu. Nhà kia nhân khẩu lại nhiều, mới sinh ra còn chưa mở mắt đã bị dìm chết rồi.

Nghe đến đó Giang Long dẫn người rời khỏi.

Không vì công trình tiến triển thuận lợi mà tâm tình tốt.

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh một bé gái còn chưa mở mắt đã bị chết chìm.

Đó là một sinh mạng!

Mặc dù hắn không phải người nhân từ, nhưng trái tim mơ hồ có chút đau.

Đám người Đồ Đô thấy hắn tâm trạng không tốt nên yên lặng theo sau về huyện nha.

- Trình tiên sinh, ngươi viết một bảng cáo thị, bắt đầu từ ngày mai chiêu mộ phụ nữ tới đào sông, tiền công bằng một nửa của nam tử.

Vừa mới bước qua khỏi cửa, Giang Long không thèm để ý Trình Trạch cùng Chu Kỳ đang trao đổi sự tình, một lời đánh gãy.

https://thuviensach.vn

Trình Trạch nghe vậy mày nhăn nhẹ lại.

Thế nào lại chiêu mộ cả phụ nữ nhanh thế.

Theo kế hoạch lúc trước là khi con sông này đào gần hoàn chỉnh mới chiêu mộ phụ nữ đến san đất cho phẳng.

Tuy nhiên y cũng có mắt nhìn người, thấy Giang Long sắc mặt không tốt nên không hỏi nhiều.

Trực tiếp mở giấy ra cầm bút lên viết.

Chu Kỳ đứng lên chào Giang Long, sau đó lẳng lặng ngồi ở một bên.

Trình Trạch đem bảng cáo thị viết xong, Giang Long cho người sao ra hơn hai mươi bản, sau đó phái nha dịch đưa đến các thị trấn quanh đó dán.

Xong việc sắc mặt Giang Long mới dễ nhìn một chút.

Trình Trạch lúc này mới hỏi chuyện.

Nghe Giang Long nói xong, y chỉ khuyên Giang Long nghĩ thoáng một chút.

Năm đó đi theo Cảnh Hiền, Trình Trạch đâu chỉ thấy mấy cảnh như vậy.

Chu Kỳ cũng thở dài khuyên nhủ.

Đây chính là thói đời, chỉ toàn bi thương mà thôi.

Lại nói:

- Cảnh đại nhân quan tâm đến dân chúng là phúc của dân chúng, lần này chiêu mộ phụ nữ tới làm việc có thể làm cho rất nhiều gia đình có cơm ăn no rồi.

https://thuviensach.vn

Ăn no bụng?

Lúc mấy chữ này lọt vào tại Giang Long có cảm giác thật lạ.

Đồng thời hắn cũng quyết định đặt ra mục tiêu cho mình, làm cho huyện Linh Thông trở thành kho lúa lớn nhất Bắc Cương!

Có lương thực, dân chúng mới có thể no bụng!

Măc dù có người khuyên giải nhưng tâm trạng không tốt của hắn vẫn kéo dài mấy ngày mới nhạt đi.

Kinh thành, hậu viện Cảnh phủ.

Cảnh lão phu nhân gọi Lâm Nhã tới, cười tủm tỉm chỉ tay lên mặt bàn:

- Đây là Giang Long vẽ bức tranh thảo nguyên tươi tốt cho ta, đêm qua mới về tới.

Lâm Nhã nghe vậy ngạc nhiên vui mừng, vội tiến lên vài bước nhìn bức tranh.

Bức hoạ này bút pháp và bố cục vô cùng lớn.

Trước mắt có chút gió được vẽ một cách tinh tế, có vài con ngựa đang cúi đầu ăn cỏ, hoặc phe phẩy vẫy đuôi, hoặc cọ người vào con ngựa bên cạnh.

Thần thái ngựa hoang giống như thật.

Dưới chân con ngựa hoang có mấy đoá hoa dại không đồng nhất.

Cách đó xa xa là một đám dê bò ngựa, bên cạnh có hơn mười lều trướng của dị tộc.

Còn có mấy người dị tộc đang cưỡi ngựa chăn gia súc.

https://thuviensach.vn

Xa xa hình ảnh không rõ ràng lắm.

Tuy rằng mơ hồ nhưng lại có một khí thế trang nghiêm, đó là một toà thành trì cao lớn, trên tường thành cờ bay trong gió, kiến định đứng đó như thủ hộ một phương.

- Thấy thế nào?

Cảnh lão phu nhân để Lâm Nhã nhìn một hồi mới cười ha ha hỏi.

Lâm Nhã lập tức tán dương:

- Không nghĩ tới phu quân vẽ hoạ bút lại có thể rõ ràng như thế.

- Ha ha!

Cảnh lão phu nhân nghe vậy cười to thoải mái.

Tôn tử là bà tự tay nuôi lớn, tôn tử xuất sắc nàng đương nhiên tự hào.

Không thể không nói, biểu hiện của Giang Long quả thật là rất xuất sắc.

Cùng Lâm Nhã hàn huyên một hồi, Cảnh lão phu nhân lấy ra một phong thư đưa cho Lâm Nhã.

- Đây là Giang Long gửi cho cháu đấy.

Nói xong Cảnh lão phu nhân còn chớp chớp mắt trêu Lâm Nhã.

Tâm tình tốt nên thân thể Cảnh lão phu nhân khoẻ mạnh, có chút tính nết trẻ con.

Lâm Nhã xấu hổ đỏ bừng mặt, tiến lên nhận thư rồi quay đầu chạy mất.

Cảnh lão phu nhân lại được dịp cười một trận.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ Cảnh phủ trong ngoài có rất nhiều việc, Cảnh lão phu nhan giao toàn bộ cho Lâm Nhã xử lý.

Lâm Nhã chạy về phòng của mình, đuổi hết đám nha hoàn đi mới lặng lẽ mở thư ra.

Về phần nha hoàn Đỗ Quyên, Lâm Nhã bây giờ có nhiều chuyện phải làm, quyền lực lớn, tuỳ tiện tìm một vài việc là có thể giao cho Đỗ Quyên.

Bắt Đỗ Quyên làm việc, trả lại cho ả một ít quyền lực, Đỗ Quyên muốn cự tuyệt cũng không được.

Cuối cùng Đỗ Quyên tận dụng quyền lực trong tay cố gắng thu chút tiền của.

Về sau có chuyện gì, có tiền phòng thân mới tốt nhất.

Lâm Nhã lấy thư ra nhìn thoáng qua, đôi mắt sáng lên.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Không Thỏa Mãn

Giang Long viết rõ trên thư, đã lập kế hoạch cứu Lâm Chí rồi.

Bây giờ trong mắt Lâm Nhã, đệ đệ Lâm Chí là người thân huyết thống duy nhất.

Nàng an nhàn sống trong Cảnh phủ, ăn ngon mặc đẹp dùng đồ tốt, thật sự sống cuộc sống xa hoa của thiếu phu nhân chốn hào môn, so với cuộc sống trước đây ở trong Lâm phủ không biết tốt hơn mấy trăm lần, nhưng mỗi khi rảnh rỗi, lại đều bất giác nhớ đến đệ đệ.

Nghĩ tới đệ đệ, trong đầu, liền hiện ra cảnh tượng mẫu thân lúc sắp qua đời.

Lúc ấy mẫu thân nắm chặt lấy tay nàng, nét mặt nhợt nhạt, bảo nàng sau này, nhất định phải chăm sóc tốt cho đệ đệ.

Nhớ lại tình cảm mẫu thân và phụ thân năm ấy rất tốt, nhưng lại đem đệ đệ gửi gắm cho nàng.

Cho đến khi kế mẫu vào nhà, phụ thân dần dần lạnh nhạt với tỷ đệ họ, Lâm Nhã rốt cuộc mới hiểu ra.

Thì ra mẫu thân sớm đã đoán trước được!

Biết phụ thân vốn không thể trông cậy được.

Bàn tay nhỏ nhắn Lâm Nhã cầm bức thư, đang khẽ run rẩy.

https://thuviensach.vn

Mấy giọt lệ châu chảy theo gương mặt rơi xuống đập vào mu bàn tay.

Nàng trong lòng áy náy, không hoàn thành được lời phó thác của mẫu thân.

Phụ thân dần dần lạnh nhạt với tỷ đệ họ, kế mẫu hay làm khó dễ, nàng là con gái, hơn nữa đã có hôn ước còn đỡ một chút, nhưng đệ đệ… Thường hay bị kế mẫu gây chuyện để bị đánh, người vừa gầy vừa bé, khuôn mặt nhỏ bằng bàn tay hiện lên nét trắng bệch bệnh hoạn.

Vô cùng nhút nhát, sợ hãi khi nhìn thấy người lạ.

Khi nàng ngồi vào kiệu hồng, theo đoàn rước dâu rời đi, qua khe hở tấm rèm cửa sổ kiệu, nhìn đệ đệ đứng giữa đám người Lâm gia, lặng lẽ khóc.

Mỗi khi nhớ đến cảnh tượng này Lâm Nhã cảm thấy lòng đau như bị dao cắt.

Bây giờ tốt rồi, tướng công cuối cùng đã nghĩ được cách, bắt đầu giải cứu cho đệ đệ.

Lâm Nhã chưa từng nghĩ đến việc giành đại quyền của Lâm gia, để đệ đệ kế thừa chức vị gia chủ Lâm gia, nàng không có dã tâm lớn như vậy, chỉ hy vọng Giang Long có thể sớm cứu đệ đệ ra khỏi hang lửa là được rồi.

Chỉ cần đệ đệ sống khỏe mạnh, là quý hơn tất cả, nàng cũng mãn nguyện rồi.

Nàng nghĩ, Giang Long sẽ không để cho Lâm Nhã và Lâm Chí chịu khổ suông bấy nhiêu năm trời.

Có thù tất báo!

Giang Long trước giờ vẫn vậy, người kính ta một thước, ta nhường người một trượng.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu như có thù, tất phải bắt đối phương trả cái giá đáng phải chịu!

Cho đến khi có người gõ cửa phòng, Lâm Nhã mới lau nước mắt, nghe tiếng, thì là Đỗ Quyên cầu kiến.

Khoảng thời gian này nàng từng bước nắm đại quyền hậu viện Cảnh phủ, Đỗ Quyên hẳn là đã truyền tin tức về Lâm gia, áp lực Lâm gia gây cho nàng lớn dần.

Động một chút là bắt Lâm Chí ra uy hiếp nàng.

Bất đắc dĩ bị ép bức, nàng âm thầm cho Lâm gia rất nhiều món hời và lợi ích.

Bây giờ chỉ mong Giang Long có thể sớm cứu đệ đệ thoát ra khỏi hang lửa, như vậy thì lời hứa trước đây của nàng, đã có thể không cần thực hiện lại rồi.

Giấu chiếc khăn thấm ướt nước mắt vào trong túi, Lâm Nhã cho Đỗ Quyên vào.

Đỗ Quyên bây giờ cậy thế Lâm gia, ở Cảnh phủ có thân phận lớn, lại thêm Lâm Nhã phái ả đi làm việc, cho nên mỗi ngày ưỡn ngực ngẩng đầu, hùng dũng hiên ngang, giống như trong cả Cảnh phủ, chẳng có mấy người có thể lọt vào mắt ả vậy.

Nhìn thấy những gã sai vặt, bà tử, hay là nha hoàn, cũng đều hất cằm lên cao.

Mà những điệu bộ này, toàn là vì năm ấy khi ở Lâm gia, thân phận ả thấp hèn, cho nên đã học từ những nha hoàn ma ma có quyền thế ở Lâm gia.

https://thuviensach.vn

Ngoài điệu bộ hành sự, cách ăn mặc của Đỗ Quyên cũng cao hơn trước đây không chỉ một bậc.

Nếu như không phải còn có vài chỗ khi để ý, biết được thân phận nha hoàn, thì e rằng sẽ lầm tưởng cô ta là thiên kim tiểu thư của Cảnh phủ.

- Thức ăn đã mua xong hết rồi?

Thanh âm Lâm Nhã rất nhẹ, vẻ mặt lãnh đạm.

Ngày nay Lâm Nhã đã hiểu thấu tính cách của Đỗ Quyên, cho nên mới phái ả mua thức ăn cho trong phủ, để cho ả một vài lợi ích.

Mua thức ăn và vật phẩm cho trong phủ đương nhiên là có thể lén lút vơ được lợi ích.

Mua giá thấp, sau đó báo giá cao.

Bất kể là ai lãnh công việc này hoặc ít hoặc nhiều cũng sẽ làm như vậy.

Đỗ Quyên sợ nghèo vô cùng tham lam, đến nay đã tham lấy không ít ngân lượng.

- Nô tỳ làm việc, thiếu phu nhân còn không yên tâm sao?

Đỗ Quyên theo phản xạ miết miết ngân lượng bỏ trong túi, cười hì hì nói.

Liền sau đó, đôi mắt đảo đảo, nói:

- Kỳ thật nô tỳ càng muốn lãnh công việc mua vải vóc và trang sức cho trong phủ hơn.

Lâm Nhã nghe vậy trong lòng hừ một tiếng lạnh nhạt.

Lòng tham lớn thật!

https://thuviensach.vn

Mua thức ăn cố nhiên đã có thể tham lấy được ít ngân lượng, nhưng vì số lượng mỗi ngày mua là có giới hạn, cho nên trong phút chốc tham lấy không được bao nhiêu.

Nhưng vải vóc, và trang sức, những thứ này vốn rất đắc.

Hơn nữa trong phủ vẫn luôn theo trào lưu, có vải vóc hay trang sức nào thịnh hành, là sẽ mua một loạt về phủ.

Chỉ có duy trì vẻ hào nhoáng bên ngoài, mới không bị gạt ra khỏi giới hào môn thế gia hạng nhất.

Còn việc mua bao nhiêu, thì toàn bộ do quản sự làm chủ, định đoạt.

Công việc trong phủ nhiều, hơn nữa đàn ông trong Cảnh phủ chỉ có Giang Long, nữ chủ nhân chẳng qua cũng chỉ có Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã mới vào nhà mà thôi, cho nên có rất nhiều việc làm không hết, phải nhờ cậy rất nhiều vào người hầu.

Số ngân lượng có thể lén lút cất giấu này, không còn là con số nhỏ nữa.

- Ta cũng muốn thành toàn cho ngươi, nhưng lòng thì có thừa, mà sức thì không đủ.

Lâm Nhã không thể hiện sự khinh bỉ ra mặt, nhấc một chén trà trên bàn, khẽ nhấp một cái.

Đỗ Quyên hơi mất hứng, giậm giậm chân, nhưng không nói thêm gì.

Ả biết, Lâm Nhã tuy tiếp nhận rất nhiều quyền lực từ tay Cảnh lão phu nhân.

Nhưng Trần ma ma và Khương ma ma theo Cảnh lão phu nhân mấy chục năm không hề sợ Lâm Nhã.

https://thuviensach.vn

Thường đối nghịch với Lâm Nhã.

Đối với chuyện này, Lâm Nhã cũng không còn cách nào khác.

Mặc dù hai vị ma ma có sai, nhưng cuối cùng cũng là nha hoàn hồi môn của Cảnh lão phu nhân, hầu hạ Cảnh lão phu nhân nhiều năm như thế, tình cảm nằm ở chỗ đó.

Người không được nói, không được đánh cũng không được la mắng.

Nếu không sẽ chạy tới chỗ Cảnh lão phu nhân làm ầm lên, Lâm Nhã có lý cũng sẽ thành vô lý.

Cho dù Cảnh lão phu nhân xem trọng Lâm Nhã thì sao chứ?

Lâm Nhã đích thật là thiếu phu nhân của phủ thượng, nhưng biết rõ thân phận của Trần ma ma và Khương ma ma, còn vì chút chuyện nhỏ mà la lối, thì chính là không để Cảnh lão phu nhân ở trong mắt.

Đánh chó cũng phải nể mặt chủ mà!

Động tới hai người này, thì chính là gây hấn với Cảnh lão phu nhân.

Mà trong phủ những việc béo bỡ, thì phần lớn đều nằm trong tay hai người này.

Trừ hai người này ra, còn có một Diêu mụ mụ.

Diêu mụ mụ là bà vú của Giang Long, một tay chăm Giang Long khôn lớn, hầu hạ chu đáo, trong Cảnh phủ cũng có thân phận cao quyền lực lớn.

Lâm Nhã gặp phải cũng sẽ lùi một bước.

Đỗ Quyên biết tình hình thực tế, nhưng trong lòng vẫn không cam tâm.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy món tiền vơ được quá lớn của Trần ma ma và Khương ma ma, ả trong bụng khó chịu, luôn muốn sớm nhất cướp công việc tốt biết bao ấy về tay mình.

Kỳ thực hoàn cảnh thực tế, ả đã nghĩ quá nhiều rồi.

Trần ma ma và Khương ma ma tuy là cũng có chút tham tài, chung quy ai không thích tiền?

Nhưng không phải là vô cùng tham lam.

Địa vị của họ trong phủ rất cao, ăn ngon mặc đẹp dùng đồ tốt, lấy quá nhiều ngân lượng thì có tác dụng gì?

Tham lấy một ít, chẳng qua là vì nghĩ cho con cháu mà thôi.

Bây giờ thì họ mở mày mở mặt, nhưng không có nghĩa là đời sau sau này cũng được vinh quang.

Trong tay có tiền mới không đến nỗi đói bụng.

Đương nhiên, vẫn còn một điểm quan trọng, chính là bọn họ đều biết Cảnh lão phu nhân rất ghét bọn tôi tớ lòng tham không đáy, nếu như tham lấy quá nhiều mà bị phát hiện, thì sợ là gây ra hậu quả phải tự mình gánh lấy.

Có thể được Cảnh lão phu nhân trông cậy làm tâm phúc, hai người đương nhiên không phải là quá ngốc.

Kỳ thực cũng hiểu rõ, ngày nay tham chút đỉnh ngân lượng, cơ bản là Cảnh lão phu nhân đã ngầm cho phép rồi.

Cho nên ai muốn cướp công việc này, bọn họ căn bản không hề e sợ, cho dù là Lâm Nhã nhúng tay, bọn họ cũng dám gân cổ làm ầm lên.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Cảnh lão phu nhân nhất định sẽ bảo vệ, đứng về phía họ.

Lâm Nhã từ nhỏ đã chịu khổ, làm người cũng thông minh, cho nên ít nhiều cũng nhìn thấu chút ít.

Trước giờ chưa từng nghĩ sẽ trực diện gây ra mâu thuẫn với hai vị ma ma.

Nếu không cho dù là thắng, thì cũng giống như tát vào mặt Cảnh lão phu nhân.

Mặt của Cảnh lão phu nhân dễ tát như vậy à?

Một câu nói, là có thể lấy lại quyền quản gia của Lâm Nhã rồi.

Tâm khí bất thuận, có thể bắt Lâm Nhã ngày ngày ở trong phòng hầu hạ, đấm vai bóp chân, đổ bô, mùa hạ thì cả đêm phất quạt bắt muỗi, mùa đông thì ở ghế ngoài gác đêm chịu lạnh... Những việc nhỏ này thời gian lâu rồi, có thể giày vò người ta chỉ còn da bọc xương không ra hình người.

Khi Lâm Nhã và Đỗ Quyên nói chuyện, Trần ma ma và Khương ma ma hai người cũng đang tụ một chỗ nói chuyện phiếm.

Hai người tuy rằng thù địch nhau, nhưng cũng biết, trừ phi có người nào phạm vào tội tài đình, bằng không có Cảnh lão phu nhân ở đây, bất kỳ ai cũng cơ bản là động không đến.

Hai người công kích, hãm hại nhau, không phải là không thông suốt, mà vì nhìn đối phương không vừa mắt, không gây một trận trong lòng không thoải mái.

Vả lại, bên trong Cảnh phủ quá bình lặng rồi.

Hai người không kiếm chút việc làm, cũng rảnh quá đến phát sợ.

https://thuviensach.vn

- Con nhóc Đỗ Quyên gần đây nhảy thật là cao, khiến người ta nhìn không vừa mắt.

Trần ma ma vừa lột vỏ đậu phộng vừa lạnh lùng hừ nói.

Khương ma ma liếc Trần ma ma một cái:

- Nhìn không vừa mắt, vậy bà dọn dẹp nó một trận đi.

Diêu mụ mụ và Trương mụ mụ ngồi cùng, Diêu mụ mụ biết so với Khương ma ma, thì mẫu thân mình có chút bốc đồng chịu không nổi khiêu khích, lập tức nói xen vào:

- Thiếu phu nhân rất là tốt.

Trong lời nói có ý nhắc nhở, Đỗ Quyên là nha hoàn bồi giá của Lâm Nhã, động đến Đỗ Quyên, thì sẽ đắc tội với Lâm Nhã.

Mà lúc này hậu viện Cảnh phủ, là do Lâm Nhã chưởng quản.

Đừng thấy Lâm Nhã ngại chủ động đắc tội Trần ma ma và Khương ma ma, kỳ thực hai vị ma ma này, cũng không dám không nể mặt Lâm Nhã.

Trừ phi Lâm Nhã muốn chia quyền hành của họ, nếu không bọn họ cũng không dám công nhiên đụng chạm Lâm Nhã.

Cảnh lão phu nhân trọng tình cảm, xem trọng hai người bọn họ, nhưng dù nói thế nào, Lâm Nhã cũng là thiếu phu nhân, là chủ nhân của Cảnh phủ.

Còn hai người bọn họ, là nô tỳ.

Lâm Nhã công nhiên gây khó dễ bọn họ cố nhiên là không được hay ho gì.

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn họ cũng vậy, nếu dám không nể mặt Lâm Nhã, Cảnh lão phu nhân cũng không tha phạt đòn bọn họ.

Chủ động đi gây xúi quẩy cho Lâm Nhã, tuyệt đối là điều không thể.

Trần ma ma đích thật là nhìn Đỗ Quyên không vừa mắt, nghe lời Khương ma ma nói, vốn lập tức định nói, dọn dẹp thì dọn dẹp, làm như ta không dám sao?

Nhưng nghe được lời nhắc nhở của con gái, lập tức bình tĩnh lại đôi chút.

Cảnh lão phu nhân đã chính thức tỏ thái độ, cho Lâm Nhã vào địa vị, chưởng quản hậu viện Cảnh phủ.

Bà ta nếu động vào Đỗ Quyên, Lâm Nhã một khi đi tìm Cảnh lão phu nhân kiện cáo, thì bản thân khẳng định là bị dính líu.

Thế há chẳng phải trúng ý Khương ma ma rồi sao?

Nghĩ đến đây, Trần ma ma hừ lạnh lùng một tiếng.

Ánh mắt hơi chuyển động, liếc nhìn Trương mụ mụ ngồi trên cái ghế bên cạnh, ngáp liên tục, Trần ma ma đột nhiên che miệng cười nói:

- Tiểu thiếu gia đã gửi về mấy bức thư nhà, bên trong đều có hỏi đến Thúy Nhi, hỏi han Thúy Nhi ân cần lắm. Cũng đúng, Thúy Nhi chính là bà vú của tiểu thiếu gia, mà tiểu thiếu gia là người trọng tình cảm...

Nói đến đoạn sau cuối Trần ma ma cười khẽ một trận.

- Ai da!

Trương mụ mụ suýt chút nữa nhắm mắt lại ngủ, lúc đó đột nhiên xoa cánh tay nhảy dựng lên, miệng kêu đau một chập.

https://thuviensach.vn

Thì ra là bị Khương ma ma bấm một cái thật mạnh trên cánh tay!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Một Kiếp

- Mẫu thân, đương yên đương lành, mẫu thân bấm tay con làm gì!

Khương ma ma xuống tay rất mạnh, Trương mụ mụ bị đau miệng la hét, vô cùng không không vừa ý, vung ống tay áo, thì thấy chỗ bị bấm đã bầm tím rồi, liền quay đầu tức tối nhìn Khương ma ma, giận dữ lớn tiếng nói:

- Ra tay độc như vậy, rốt cuộc mẫu thân có phải là mẫu thân thân sinh của con không?

- Ta đánh chết ngươi cái thứ đáng thất vọng!

Khương ma ma bị tức đến ngã ngửa, từ trên ghế nhảy dựng lên, muốn xông lên dọn dẹp Trương mụ mụ.

Trương mụ mụ đâu thể để cho đánh thật, chạy vòng quanh bàn né tránh.

Trần ma ma nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, miệng thiếu chút nữa là căng tới hai mép tai.

Diêu mụ mụ thì sắc mặt bình tĩnh, chỉ là trong đôi mắt có chứa một tia cười lãnh đạm.

Người khác cũng nghĩ Trương mụ mụ vô cùng ngốc nghếch, kỳ thực nếu không, thì chỉ là bọn họ không hiểu Trương mụ mụ thôi.

Tuổi tác của Diêu mụ mụ và Trương mụ mụ gần như là cùng lớn lên, từ nhỏ đến lớn có tâm sự gì, hai người cũng thổ lộ hết với nhau.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ thông minh, làm việc gọn gàng sạch sẽ, được Cảnh lão phu nhân yêu thích hơn.

Vì thế mới có thể trở thành bà vú của Cảnh Giang Long.

Còn Trương mụ mụ nhìn hơi ngốc, kỳ thực bản tính có chút lười nhác, không thích tranh giành mà thôi, địa vị Khương ma ma trong phủ rất cao, bà có ăn có mặc có uống có dùng, còn đi tranh giành gì nữa chứ?

Nếu như bà thật muốn thể hiện, cũng sẽ không kém hơn Diêu mụ mụ.

Tâm tính bà bình đạm, cũng là nhìn sự việc khá thoáng, Diêu mụ mụ thậm chí cảm thấy Trương mụ mụ đã đạt tới cảnh giới không tranh giành thế sự rồi.

Đương nhiên, muốn tương xứng với cảnh giới đó, còn cần phải có một thân phận nhất định mới được.

Hoặc giả làm ra được một sự nghiệp phi phàm, lại phối với tâm cảnh như thế, thì sẽ thật sự trở thành thế cái cao nhân.

Còn cái tâm cảnh như thế lại đặt trên người Trương mụ mụ…

Khương ma ma thì thường tức giận đứa con gái lười nhác, đầu óc không linh hoạt, không có tâm cơ, kỳ thực Trương mụ mụ sớm đã nhìn thấu hết rồi.

Có khi Diêu mụ mụ cũng khâm phục Trương mụ mụ lắm, ví dụ như cảnh tượng trước mắt đây.

Nhìn thì giống như Trần ma ma lấy chuyện Diêu mụ mụ làm bà vú của Giang Long ra nói, để làm Khương ma ma tức giận, rồi mang cái tức mà trút lên người Trương mụ mụ, kỳ thực những gì trước mắt đều là Trương mụ mụ cố ý giả vờ, vừa kêu gào, vừa giả bộ dạng khờ khạo.

https://thuviensach.vn

Ai cũng muốn làm người thông minh, có được mấy người cam tâm giả làm người ngốc?

Không được một lát, Khương ma ma đã mệt đến thở không ra hơi, đuổi theo không nổi.

Trương mụ mụ tinh thần mười phần minh suốt, vẫn ở đó cúi đầu chạy quanh bàn, kết quả đụng phải tay của Khương ma ma.

Khương ma ma thấy con gái ngốc như vậy, liền lại bấm vào tay Trương mụ mụ một cái nữa.

Trương mụ mụ lại dắt cổ họng kêu to.

Diêu mụ mụ kịp lúc bước tới, tách hai mẹ con ra.

- Hừ!

Khương ma ma không cảm kích, quay đầu sang chỗ khác.

Trương mụ mụ thì âm thầm chớp chớp mắt với Diêu mụ mụ.

Khóe miệng của Diêu mụ mụ, liền cong lên, sợ bị Khương ma ma nhìn thấy, rồi hiểu lầm là bà đang xem trò cười nên vội vàng cúi đầu.

- Mẫu thân!

Trương mụ mụ rất biết xử sự, tiến lên rót ly trà ấm, kèm theo gương mặt tươi cười đưa tới trước mặt Khương ma ma.

Khương ma ma ngồi xuống thật mạnh, ngoảnh đầu qua một bên, cố tình không để ý tới.

- Mẫu thân!

Trương mụ mụ bỏ ly trà xuống, kéo tay áo Khương ma ma làm nũng.

https://thuviensach.vn

Tuy Trương mụ mụ sắp tới tuổi trung niên rồi, nhưng Khương ma ma cũng không chịu nổi bộ dạng này của con gái, tức giận trừng mắt nhìn con gái một cái, rồi mới nhấc ly trà lên thể hiện đã nguôi giận.

Trương mụ mụ liền nở nụ cười.

Mới đầu có chút bình đạm, ôn hòa, khiến Khương ma ma sững sờ, nụ cười như thế có chút sâu xa khó hiểu.

Nhưng chớp chớp mắt, thì thấy đâu có gì sâu xa khó hiểu, chẳng qua có mang theo chút ngốc nghếch.

Cảnh lão phu nhân hôm nay nhận được bức vẽ thảo nguyên xanh mơn mởn mà Giang Long gửi về, tâm tình rất tốt, khó có được liền sai hạ nhân gọi Lâm Nhã, Khương ma ma, Trần ma ma, Diêu mụ mụ, và còn Trương mụ mụ toàn bộ tụ hợp đầy đủ, ngồi xuống cùng nhau dùng cơm tối.

Đương nhiên, chia làm hai bàn.

Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã một bàn.

Những người còn lại một bàn.

Tuy Cảnh lão phu nhân và hai vị ma ma tình cảm sâu đậm, nhưng Cảnh phủ rốt cuộc vẫn là trâm anh thế gia, tôn ti phải phân rõ ràng.

Không có chuyện chủ nhân và nô tỳ cùng ngồi một chiếu dùng cơm, sẽ làm hỏng hết quy củ.

Trong bữa tiệc rất yên tĩnh, chú trọng ăn uống chứ không nói chuyện.

Đến khi dùng cơm xong, thì náo nhiệt hẳn lên, Cảnh lão phu nhân lấy bức vẽ thảo nguyên xanh tốt bày ra cho mọi người cùng xem.

Khương ma ma và Trần ma ma đương nhiên khen không ngớt lời.

https://thuviensach.vn

Làm cho Cảnh lão phu nhân càng vui hơn.

Đôi mắt Diêu mụ mụ sáng lên, rất là vui mừng, Giang Long là bà trông nom đến lớn mà.

Lâm Nhã thì có chút tự hào, Giang Long là tướng công của nàng mà!

Chỉ có Trương mụ mụ, luôn cố gắng khiến mọi người quên mất sự tồn tại của bà.

Biểu hiện của bà, tất nhiên chọc cho Khương ma ma vô cùng tức giận.

Nếu không phải Khương ma ma kéo con gái đến trước bức tranh, nói không chừng Cảnh lão phu nhân thật có thể sẽ quên mất là cũng gọi Trương mụ mụ tới.

Đối với Trương mụ mụ, tuy Cảnh lão phu nhân không yêu thích như là đối đãi với Diêu mụ mụ, nhưng cũng không thể nói là chán ghét.

Dù sao Trương mụ mụ cũng là con gái của nha hoàn hồi môn, chỉ dựa vào điểm này, Cảnh lão phu nhân cũng sẽ không bỏ rơi.

Trương mụ mụ trước giờ cũng chưa từng gây chuyện.

Không có khuyết điểm gì hết.

Hơn nữa năm đó lúc Diêu mụ mụ và Trương mụ mụ còn nhỏ, Cảnh lão phu nhân đều có bồng qua, mà còn thường xuyên chơi đùa với hai người.

Cấp thưởng cho vải vóc thức ăn.

Ngày thường có chút không để ý lắm, nhưng không có nghĩa là không quan tâm.

Bằng không thì ai đó dám gan đi ức hiếp Trương mụ mụ thử xem?

https://thuviensach.vn

Cho dù Khương ma ma không ra mặt, Cảnh lão phu nhân cũng sẽ bắt kẻ đó gánh chịu trách nhiệm.

Ngày thường yên lành, vô sự, Cảnh lão phu nhân chưa từng nghĩ sẽ tìm Trương mụ mụ để trò chuyện.

Nhưng Trương mụ mụ nếu như bị thương, thì Cảnh lão phu nhân cũng sẽ đau lòng.

Đêm hôm đó, Cảnh phủ trước giờ yên tĩnh đã náo nhiệt rất lâu.

Rất khuya, Lâm Nhã mới về đến phòng ngủ nằm xuống.

Nhưng ở trong chăn gấm, thì lại làm sao cũng ngủ không được, trong đầu không ngừng nghĩ ngợi lung tung.

Một lúc thì nghĩ Giang Long ở huyện Linh Thông sống như thế nào, mệt hay không, khổ hay không, bệnh cũ chắc không có tái phát chứ?

Một hồi lại nghĩ Giang Long rốt cuộc đã nghĩ ra cách gì, để cứu đệ đệ?

Trong thư, Giang Long không có nói rõ, chủ yếu là sợ thư bị người khác nhìn thấy bị lộ tin tức.

Thứ hai là thời gian hoàn thành việc này e rằng hơi dài lâu, không muốn Lâm Nhã để hết tâm tư lo lắng vào việc này.

Không biết mất bao lâu thời gian, Lâm Nhã mới khép được hai mắt.

Nhưng chưa được bao lâu, lại thấy Lâm Nhã nhíu chặt hai hàng chân mày lại.

Trên gương mặt đẹp đẽ yên tĩnh, cũng hiện lên sự biến đổi các loại biểu cảm.

https://thuviensach.vn

Trong giấc mộng, Lâm Nhã gặp được Giang Long, nhưng bên cạnh Giang Long lại có một cô gái khác, cô gái ấy bóng dáng xinh đẹp, tuy không thấy rõ tướng mạo, nhưng lại là một mỹ nhân khó tìm, nàng lớn tiếng gọi, nhưng Giang Long không ngoảnh đầu lại nhìn nàng một cái.

Tiếp theo, cảnh tượng nháy mắt là biến đổi.

Mẫu thân nắm chặt lấy cánh tay của nàng, móng tay găm vào da thịt.

- Con nhất định phải chăm sóc tốt cho ấu đệ, con nhất định phải chăm sóc tốt cho ấu đệ...

Cứ lặp lại cứ lặp lại.

Lâm Nhã không để ý cánh tay bị đau, liên tục gật đầu đồng ý.

Sau đó trong đôi mắt mẫu thân, thần thái dần dần u ám.

- Mẫu thân!

Trong lúc ngủ mơ nơi khóe mắt Lâm Nhã, chảy xuống hai hàng nước mắt.

Nhưng vào thời khắc mẫu thân sắp tắt hơi, lại đột nhiên ngồi bật dậy, bóp chặt lấy cổ Lâm Nhã, thần sắc điên cuồng, hét lớn:

- Con không có làm được, con đã hứa với mẫu thân, phải chăm sóc tốt cho đệ đệ!

- A!

Lâm Nhã bị dọa đến tỉnh giấc, ngồi bật dậy, vẻ mặt hoảng sợ.

Trên cái trán trắng nõn toàn là mồ hôi, cả hai bên tóc mai cũng thấm ướt.

https://thuviensach.vn

Đệ đệ... Trong phút chốc, tâm can Lâm Nhã lại nhớ đến, trong lòng bất an, miệng lẩm bẩm, đệ tuyệt đối không thể xảy ra chuyện!

Cùng lúc đó, Lâm Chí co rút trong căn phòng thấp bé đơn sơ cũ nát của mình, trên trán nóng lên, sắc mặt tái nhợt.

Hôm nay nó bị người ta đẩy xuống hồ trong hậu viện.

Nhưng phụ thân và kế mẫu đều không một chút quan tâm.

Thậm chí là không có sai người thay quần áo cho Lâm Chí.

Tới tối, Lâm Chí phát sốt, đến khi sốt mê man, mới có người âm thầm tìm tới, sau đó lập tức gọi đại phu đến.

Mặc dù chỉ là phát sốt thông thường, nhưng cơ thể Lâm Chí quá ốm yếu, nếu tìm không được đại phu, thì cũng giống như là đòi đi cái mạng nhỏ.

Tiễn thầy thuốc đi, hai bóng người bận rộn, bận sắc thuốc cho Lâm Chí, mà hai người này, chính là người năm ấy Giang Long phái tới.

Cho đến khi rạng sáng, Lâm Chí hạ sốt một chút, hai người mới rời đi.

Bọn họ không dám để cho những người khác trong Lâm phủ nhìn thấy, nếu không kế mẫu của Lâm Chí sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Sau khi trở về, hai người bàn bạc, viết một bức thư gửi đi.

Ngày hôm sau một bức thư, do tôi tớ của Cảnh phủ gửi đến phủ Mục Vũ Hầu.

Điệp Hương phu nhân nhận được thư, thấy là thư Giang Long gửi tới, nụ cười vui vẻ nở trên khóe miệng không thể che giấu được.

https://thuviensach.vn

Trọng thưởng cho tôi tớ Cảnh phủ xong thì trở về phòng ngủ, vội vàng mở ra xem.

- Không trung cuồng phong gào thét, thiên binh thiên tướng từ trên trời giáng xuống, không cho phân bày, áp giải Chức Nữ liền bay lên không trung. Đang bay lên, bay lên, Chức Nữ nghe được tiếng Ngưu Lang:

- Chức Nữ, chờ ta!

Chức Nữ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngưu Lang dùng một đôi sọt, gánh hai con gái, âm thầm đuổi đến.

Dần dần, khoảng cách của bọn họ càng ngày càng gần!

Chức Nữ có thể thấy rõ hình dáng đáng yêu của các con gái, các con đều dang hai tay, lớn tiếng gọi!

- Mẫu thân!

- Mẫu thân!

Nhìn kìa, Ngưu Lang và Chức Nữ sắp tương phùng rồi.

Nhưng vào đúng lúc này, Vương Mẫu cưỡi tường vân tới, bà cười lạnh lùng nhổ cây trâm vàng trên đầu, vạch một đường ở giữa bọn họ, thoáng chốc, một dòng thiên hà cuồn cuộn sóng chảy ngang khoảng cách giữa Chức Nữ và Ngưu Lang, không có cách nào băng qua được.

Chức Nữ nhìn Ngưu Lang và các con gái ở bờ bên kia thiên hà, òa khóc đến khản cả giọng.

Ngưu Lang và con cũng khóc đến chết đi sống lại. Tiếng khóc của họ, các con từng tiếng từng tiếng gọi:

- Mẫu thân

https://thuviensach.vn

Khắc khoải tan nát tâm can, khiến người rơi lệ, đến các tiên nữ thiên thần bên cạnh cũng cảm thấy chua xót, trong lòng không nỡ.

Vương Mẫu thấy thế nhíu mày, cuối cùng đồng ý cho Ngưu Lang và các con ở trên trời, hằng năm ngày bảy tháng bảy cho họ tương hội một lần.

Từ đó về sau, Ngưu Lang và con gái của y sống trên trời, cách một dòng thiên hà, xa xa ngóng nhìn Chức Nữ.

Ngày bảy tháng bảy Ngưu Lang Chức Nữ tương hội, vô số hỷ thước thành đàn bay về bắc cầu cho họ.

Câu chuyện chưa xem hết, Điệp Hương phu nhân đã châu lệ giàn giụa.

Lau nước mắt hết lần này đến lần khác...

Câu chuyện này, không chỉ tình yêu chân thành của Ngưu Lang và Chức Nữ đã làm động lòng nàng.

Còn có hai đứa trẻ cũng khiến Điệp Hương phu nhân nát lòng.

Mục Vũ Hầu thích nam nhân, không có chạm qua thân thể của nàng, cứ tiếp tục thế này, đã chủ định nàng sẽ cô độc suốt đời, không thể có được con của chính mình.

Một tiếng mẫu thân, đã chạm đến nơi mềm yếu nhất trong lòng Điệp Hương phu nhân.

Trước đây khi đến làm khách ở phủ đệ khác, luôn có người ôm con đến nhờ nàng bình phẩm.

Từng cảnh tượng hiện ra trước mắt!

Trẻ con đáng yêu, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng trẻo, và vẻ mặt ngây thơ.

https://thuviensach.vn

Còn có niềm yêu thương trên gương mặt của người thiếu phụ.

Đột nhiên, Điệp Hương phu nhân cảm thấy trong lòng rất đau!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Tiện Nhân

Nếu cả con của mình còn không có, thế thì có gọi là đàn bà được không?

Cho dù Mục Vũ Hầu có thể trở thành vương khác họ đầu tiên của Đại Tề, nàng sẽ trở thành vương phi, thì sao chứ?

Không phá thân, không có con, cuộc đời như thế là có khiếm khuyết, là không hoàn mĩ!

Ầm!

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên bị người ta đạp mạnh ra!

Cửa phòng bay ập vào tường, văng trở ra, rồi lại bị đá đi.

Điệp Hương phu nhân quay đầu nhìn, thì thấy Mục Vũ Hầu nghiêm mặt, người đầy sát khí, từ từ bước vào.

Nâng ống tay áo lên, lau khô hai hàng nước mắt trên gương mặt đẹp, Điệp Hương phu nhân giương cằm lên, nhắm hai mắt cười lạnh nhạt nhìn Mục Vũ Hầu.

- Mỗi khi xem thư của tên tiểu tử kia, ngươi sẽ khóc một hồi!

Mục Vũ Hầu vừa tới gần giường, vừa nhìn chằm chằm vào mắt của Điệp Hương phu nhân:

- Ngươi động lòng rồi?

https://thuviensach.vn

- Ừm.

Không ngờ Điệp Hương phu nhân lại gật đầu thừa nhận.

Mục Vũ Hầu nghe thế tức thì nổi trận lôi đình, bước nhanh tới nắm lấy cổ áo Điệp Hương phu nhân, giận dữ nói:

- Tiện nhân, ngươi dám cắm sừng lão tử, lão tử diệt cả nhà ngươi!

- Lần trước ta đã cảnh cáo ngươi, nếu ngươi dám động đến một đầu ngón tay của ta, ta sẽ trả lại gấp mười gấp trăm lần!

Điệp Hương phu nhân khẽ cúi đầu, nhìn bàn tay to Mục Vũ Hầu túm lấy cổ áo mình, lạnh lùng nói:

- Xem ra ngươi chẳng để ý đến lời ta nói!

- Ngươi muốn chết!

Mục Vũ Hầu giơ bàn tay lên cao.

Điệp Hương phu nhân sắc mặt lạnh lùng, từ từ ngẩng đầu, nhìn gương mặt giận dữ của Mục Vũ Hầu, không có nửa phần sợ hãi, mỉa mai nói:

- Ngươi cũng sợ ta cắm sừng ngươi? Mà ngươi còn bắt ta nghe theo lời hoàng thượng, dạo khắp phủ đệ các quan to tước lớn, để lôi kéo lòng người?

Những tên tước lớn và quan to đó, kẻ nào không có tâm đen tối?

Có kẻ nào không nhìn trộm dung mạo xinh đẹp của ta?

Nếu ta không có vài phần nhanh trí, thì sớm đã bị ngàn người cưỡi vạn người chà đạp rồi?

Da mặt Mục Vũ Hầu run run, bàn tay giơ lên bất động giữa không trung.

https://thuviensach.vn

- Có thể bắt ta phối hợp với ngươi như thế, ngươi làm sao có thể để ý đến chuyện cắm sừng chứ?

Trong đôi mắt Điệp Hương phu nhân không chút giấu diếm sự châm biếm, thần sắc cứ như thế cho đến khi khiến sắc mặt Mục Vũ Hầu trở nên xanh mét, Điệp Hương phu nhân sau đó đột nhiên đổi sắc mặt, đứng bật dậy, làm cho Mục Vũ Hầu giật mình nhảy lùi một bước, và cũng buông bàn tay đang nắm chặt cổ áo Điệp Hương phu nhân ra:

- Lão nương hôm nay nói cho ngươi biết!

Ngươi có thể nuôi luyến đồng, thì lão nương có thể nuôi tiểu bạch kiểm!

Đừng có đứng trước mặt lão nương mà nói cái gì cắm sừng hay không cắm sừng, còn nữa, lão nương động lòng với ai, cũng không cần ngươi quản!

- Tiểu tử Cảnh gia không được!

Sắc mặt Mục Vũ Hầu biến đổi, lúc sau, trong kẽ răng rít ra mấy chữ.

- Ha ha!

Điệp Hương phu nhân ngửa đầu điên cuồng cười lớn, sau đó từng bước từng bước đến gần Mục Vũ Hầu:

- Ai được ai không được không phải do ngươi nói! Lão nương thích chọn ai thì chọn người đó!

Mục Vũ Hầu giận không nhịn nổi, nghiến răng nói:

- Xem ra không cho ngươi xem chút lợi hại, ngươi thật tưởng ta không dám động đến ngươi!

- Được thôi, đến đánh ta đi, chỉ có điều sau này ngươi đừng có hối hận!

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân không những không sợ, ngược lại còn lên tiếng châm chọc:

- Hôm nay ngươi không đánh lão nương, thì ngươi không phải là nam nhân!

Bá!

Mục Vũ Hầu không nương tay, trong nháy mắt tay trái tát thật mạnh.

Chỉ có điều khi bàn tay sắp chạm vào gương mặt đẹp của Điệp Hương phu nhân, bên ngoài phòng đột nhiên vang lên tiếng của một nha hoàn.

- Phu nhân, Tương Vương điện hạ đến!

Chỉ cách không đầy nửa tấc, bàn tay của Mục Vũ Hầu ngần ngại dừng lại.

Điệp Hương phu nhân cười nhạt:

- Đồ xấu xa không có gan, đợi xem lão nương sẽ thu dọn ngươi như thế nào!

- Ngươi tốt nhất là đừng có làm càn!

Ánh mắt Mục Vũ Hầu có chút hoảng loạn, miệng cảnh cáo một câu, vội vàng lui ra khỏi phòng, đi vào trong viện rồi nhảy ra tường viện phía tây.

Điệp Hương phu nhân gương mặt đầy vẻ oán độc, cuộc sống hôm nay của mình đều là cảm ơn Mục Vũ Hầu ban tặng!

Thay bộ y phục đáng ghét mà Mục vũ Hầu đã chạm đến, thần sắc Điệp Hương phu nhân mới khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Trong chốc lát, Tương Vương đi vào.

https://thuviensach.vn

Điệp Hương phu nhân ra cửa phòng đón tiếp:

- Tham kiến Tương Vương điện hạ!

- Sớm đã nói rồi mà, không cần khách khí như vậy.

Tương Vương phong độ nhẹ nhàng, thần thái hòa nhã, đưa tay vờ đỡ dậy.

Rất là lễ mạo, không có chút gì là ra vẻ con cháu hoàng thất.

- Tạ ơn Tương Vương điện hạ.

Điệp Hương phu nhân lúc đó ngẩng gương mặt đẹp lên, để cho Tương Vương nhìn thấy tâm tình không vui của nàng.

- Sao vậy?

Tương Vương nhíu mày, gương mặt anh tuấn hiện lên nét thương xót.

Nhưng trong lòng nghĩ thế nào, thì không ai biết.

Điệp Hương phu nhân nâng ống tay áo, lau khóe mắt, khe khẽ lắc đầu.

- Là Mục Vũ Hầu?

Sắc mặt Tương Vương, trong tích tắc trầm xuống.

- Không phải, Tương Vương điện hạ, mời!

Thần sắc Điệp Hương phu nhân có chút hoảng loạn, vội đưa tay dẫn lối, mời Tương Vương vào phòng ngồi.

Nhưng hai mắt Tương Vương hơi nheo lại:

- Dẫn ta đi gặp Mục Vũ Hầu!

https://thuviensach.vn

- Điện hạ!

Điệp Hương phu nhân liên tục xua tay.

- Hừ!

Tương Vương quay ngoắt người lại, dứt khoát trước hết tự mình đi đến viện mà Mục Vũ Hầu ở.

Điệp Hương phu nhân kéo tà váy, đuổi nhanh theo, miệng nói lời khuyên can.

Nhưng Tương Vương làm sao chịu nghe?

Vẻ mặt đầy nộ khí xông thẳng đến viện của Mục Vũ Hầu.

Lúc này Mục Vũ Hầu đã thay y phục, nằm trên giường trong viện phơi nắng.

- Mục Vũ Hầu!

Vừa nhìn thấy người trong viện, Tương Vương đã bước nhanh đến gần, giận dữ mắng:

- Ngươi đường đường một nam tử hán, chỉ biết ức hiếp thê tử trong nhà thôi sao?

- Ta...

Mục Vũ Hầu oán hận trừng mắt nhìn Điệp Hương phu nhân, miệng nói không nên lời.

Điệp Hương phu nhân làm như khiếp sợ, rụt cổ lại.

Nhìn thấy cảnh này, Tương Vương không thể nhịn nổi lửa giận trong lòng:

https://thuviensach.vn

- Điệp Hương phu nhân đi theo thứ phế vật nhà ngươi đã là hồng nhan bạc mệnh rồi, ngươi lại còn dám ức hiếp nàng ấy?

Hai chữ phế vật truyền vào tai, khiến Mục Vũ Hầu nắm chặt hai bàn tay, gân xanh trên mu bàn tay nổi lên.

Mục Vũ Hầu bản tính lạnh lùng, kiêu ngạo, quan tâm nhất là thanh danh, nếu không phải là đã thỏa hiệp với Hoàng thượng, thì làm sao chịu được bị người khác mắng là phế vật?

Nhịn, nhất định phải nhịn!

Trong lòng Mục Vũ Hầu một lần lại một lần gào thét, nhất định phải nhịn, nếu không những nỗ lực trước đây, toàn bộ sẽ trôi sông hết.

Khổ sở nhục mạ trước đây phải chịu, bị người ta âm thầm cười nhạo, cũng là chịu đựng uổng phí rồi.

Tuyệt đối không thể thất bại trong gang tấc!

Sắc mặt Mục Vũ Hầu nhăn nhó.

- Sao hả, ngươi còn muốn vô lễ với bổn vương?

Tương Vương nhìn thấy thần sắc của Mục Vũ Hầu, cười nhạt một tiếng:

- Bổn vương thì không mềm lòng như Điệp Hương phu nhân!

Dứt lời, nhẹ phất phất tay.

Lập tức có mấy hộ vệ chạy đến trước mặt.

- Đánh!

Tương Vương ra lệnh một tiếng, hai hộ vệ liền xông đến lôi Mục Vũ Hầu từ trên giường xuống, cho một trận tay đấm chân đạp.

https://thuviensach.vn

Xuống tay tàn nhẫn, không nương nửa phần sức lực.

Mục Vũ Hầu vẫn luôn diễn kịch, sau khi truyền ra bên ngoài là y trở thành phế vật, thì tính cách biến thành cổ quái, tham tài, đối với Điệp Hương phu nhân không đánh thì mắng.

Trước đây Tương Vương cũng nghĩ sẽ ra tay thay cho Điệp Hương phu nhân, nhưng mỗi lần vào trong viện, vẫn chưa động thủ thì Điệp Hương phu nhân đã khổ sở van xin.

Cho nên Tương Vương trước giờ vẫn chưa giáo huấn Mục Vũ Hầu.

Nhưng hôm nay, Điệp Hương phu nhân chỉ âm thầm cúi đầu khóc, không có tiến lên ngăn lại.

Mục Vũ Hầu lúc này hận không thể tiến lên, bóp chết Điệp Hương phu nhân!

Y và Điệp Hương phu nhân lúc nãy tranh cãi to tiếng, y cũng có ý muốn đánh Điệp Hương phu nhân, để cho nàng biết mặt, đừng tưởng y dễ ức hiếp.

Tương Vương đến, y không thể không rút tay lại quay về tiểu viện.

Nhưng không ngờ chớp mắt Điệp Hương phu nhân đã dẫn Tương Vương đến.

Mà lại thật để mặc cho Tương Vương lệnh cho thủ hạ đánh y tàn nhẫn.

Điệp Hương phu nhân là thê tử của y, mà trong nhà nam nhân đánh nữ nhân, là chuyện rất bình thường.

Lý nào có chuyện thê tử đánh nam nhân?

Cái thời đại này, xem trọng tam tòng tứ đức, phu là ông trời của thê!

https://thuviensach.vn

Thê tử phải nghe theo lệnh của tướng công.

Nhưng Điệp Hương phu nhân chẳng những không có chút cung kính y, muốn nuôi tiểu bạch kiểm, động lòng với tiểu tử Cảnh gia, mà còn dám dẫn Tương Vương đến đánh y.

Móng tay của Mục Vũ Hầu, găm sâu vào lòng bàn tay.

Lăng nhục!

Lăng nhục ngày hôm nay, ngày sau tất báo!

Lúc này Tương Vương nhìn thấy vẻ mặt oán hận của Mục Vũ Hầu, tay vung lên:

- Đánh mạnh vào, xem ra y còn chưa biết bản thân sai ở chỗ nào! Không mở miệng xin tha à? Vậy thì hôm nay bổn vương muốn xem xương của ngươi cứng đến mức nào!

Lúc nói đến chữ xin tha, trong đôi mắt Tương Vương mờ ám khó hiểu.

Sức của hai tên hộ vệ xuống tay, lại mạnh thêm mấy phần.

Từng cú đấm vào thịt, hơn nữa chỗ nào đau, thì đánh chỗ đó.

Thân thể liên tục bị đau của Mục Vũ Hầu co giật run rẩy, lăn lộn trên mặt đất.

Hôm nay đã mất hết cả thể diện!

Không ngờ, không ngờ mình lại quằn quại trên mặt đất…

Đều do ả tiện nhân kia hại hết!

Sai chỗ nào?

https://thuviensach.vn

Mình sai chỗ nào?

Mục Vũ Hầu gào thét trong lòng, Điệp Hương phu nhân là thê tử của mình, Tương Vương, ngươi nói bổn hầu sai chỗ nào?

Bổn hầu dạy dỗ thê tử của mình, liên quan gì đến Tương Vương ngươi?

Nghĩ đến Tương Vương cũng luôn nhìn trộm dung mạo xinh đẹp của thê tử mình, Mục Vũ Hầu càng thêm căm hận!

Căm hận Điệp Hương phu nhân lả lơi ong bướm.

Y thì không dám hận Tương Vương, Tương Vương là đại hoàng tử, trong người chảy huyết mạch của hoàng tộc, trong mắt y đại hoàng tử trời sinh cao nhân nhất đẳng, là hậu duệ Thiên Hoàng.

Còn y là thần, thì phải thần phục hoàng gia.

Cho nên tất cả lửa hận, chỉ có thể nhằm vào Điệp Hương phu nhân.

Điệp Hương phu nhân cũng luôn chăm chú nhìn Mục Vũ Hầu, nhìn thấy Mục Vũ Hầu bị đánh lăn lộn trên mặt đất, trong lòng dâng lên niềm sảng khoái bất thường.

Dùng sức, dùng sức đánh!

Trong lòng quơ nắm tay cỗ vũ.

Đương nhiên, trên mặt là một vẻ buồn bã thương tiếc.

- Quả nhiên xương cứng, các ngươi không cần lưu tình nữa, y còn không xin tha, đánh đến chết thì thôi.

Tiếng Tương Vương lần nữa lạnh lùng vang lên.

Nghe vậy, thân thể Mục Vũ Hầu lập tức cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Sau khi Điệp Hương phu nhân nghe câu nói này cũng sửng sốt thì…

Đột nhiên vật vã bò về phía Tương Vương, nước mắt chảy dài khóc ầm lên:

- Ta sai rồi, xin đại hoàng tử khai ân, xin Tương Vương điện hạ tha cho ta một mạng!

Tương Vương khinh thường hừ lạnh:

- Còn tưởng ngươi khí phách ghê gớm lắm.

Dứt lời, quay người đi về hướng cửa viện.

Hai hộ vệ đương nhiên cũng dừng tay, đi theo.

Điệp Hương phu nhân đi sau một bước, nhìn Mục Vũ Hầu trên người đầy dấu giày, trên mặt hiện lên vẻ khinh thường sâu thẳm, uổng cho mình trước đây vô cùng ngưỡng mộ người này, tưởng rằng y là một tài tử đại anh hùng văn võ song toàn, hóa ra chẳng qua cũng là một kẻ nhát gan sợ chết.

Năm đó mình thật sự là mắt mù rồi!

- Phi!

Một bãi nước bọt, nhổ ngay lên mặt Mục Vũ Hầu vừa ngẩng đầu lên.

Điệp Hương phu nhân trên mặt đầy vẻ chán ghét xoay người bỏ đi.

Thần sắc Mục Vũ Hầu ngây dại, ngay sau đó ác độc điên cuồng!

Đôi tay ban đầu nắm chặt lại siết chặt thêm lần nữa, hai dòng máu chảy từ lòng bàn tay xuống.

Tiện nhân!

https://thuviensach.vn

Tiện nhân!

Tiện nhận!

Đợi đại sự của bổn hầu thành công rồi, thế nào cũng cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!

A!!! Mục Vũ Hầu trong lòng gào thét.

Một lát sau, mới có mấy bóng người từ hiên nhà bên cạnh lao ra, đưa Mục Vũ Hầu vào phòng ngủ.

Vén áo Mục Vũ Hầu lên, mấy người đều xuýt xoa một hơi.

- Tương Vương đúng là tàn nhẫn!

Trong đó có một người rõ ràng là nam tử, nhưng da mặt trắng nõn, ngã vào người Mục Vũ Hầu khóc nức nở.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Tai Tiếng

Mấy tên nam tử này tên nào cũng tuấn tú, thân hình mảnh dẻ, trên gương mặt còn điểm tô son phấn.

Nam tử ngả trên người Mục Vũ Hầu càng ỏng ẹo ẻo lả tức giận.

Là một tên ẻo lả.

- Không trách Tương Vương điện hạ, muốn trách, thì chỉ trách tiện nhân kia!

Khuôn mặt Mục Vũ Hầu cau lại, nghiến răng nghiến lợi trầm giọng quát:

- Sau này ta nhất định khiến ả muốn sống không được, muốn chết không xong, nếm hết tất cả sự lăng nhục và cực hình trên thế gian!

- Chi bằng để ta đi giết ả!

Một nam tử hất ống tay áo xuống nói.

- Không được.

Mục Vũ Hầu vội vàng ngăn lại:

- Hiện nay ả còn có chỗ hoàng thượng dùng được.

- Nhưng ngài bị thương…

Mấy nam tử khóc hu hu.

https://thuviensach.vn

- Đúng lúc hoàng thượng muốn phái ta ra ngoài làm nhiệm vụ, lần này bị đánh, ngược lại lấy được một cái cớ hay.

Mục Vũ Hầu phó mặc cho mấy tên nam tử lấy thuốc rượu lại xoa bóp cho mình, gượng đau nói:

- Bổn hầu có thể truyền ra ngoài nói là bị Tương Vương đánh, thương thế rất nặng, trong thời gian ngắn không thể tiếp khách.

- Hầu gia nhẫn nhục chịu đựng, sau này nhất định thành đại sự!

- Không sai!

- Từ xưa đến nay, có ai được mấy thần tử trung quân ái quốc như hầu gia?

- Hầu gia chẳng phải người thường!

Mấy tên nam tử xúm xít lại khen ngợi liên tục.

Sắc mặt Mục Vũ Hầu mới dần dần tốt lên.

Đồng thời tin tưởng kiên định, tất cả những gì mình làm, đều là đúng!

Làm thần tử của hoàng thất Đại Tề, thì phải nghe theo lệnh hoàng thượng, cho dù hoàng thượng bảo đi chết, thì mình cũng không thể kháng thánh lệnh.

Mình có một trái tim trung quân.

Tin rằng hoàng thượng sẽ sớm hiểu rõ, đợi đại sự thành công, chắc chắn sẽ thực hiện lời hứa, phong mình làm vương khác họ đầu tiên của Đại Tề.

Nghĩ đến huy hoàng của ngày sau, thì đối với lăng nhục phải chịu ngày hôm nay, Mục Vũ Hầu dần dần nhìn thoáng hơn.

https://thuviensach.vn

Về đến phòng ngủ, Điệp Hương phu nhân rơi lệ không thôi, Tương Vương thấy tâm tình nàng thật không tốt, sau cùng chỉ có thể thở nhẹ một hơi chủ động cáo từ ra về.

Điệp Hương phu nhân bất chấp lệnh ngăn cản của Tương Vương, vẫn cứ tiễn đến cửa phủ.

- Hôm nay may mắn có Tương Vương điện hạ tương trợ, nếu không, nếu không…huhu!

Điệp Hương phu nhân lại khóc một trận nữa.

Trên gương mặt anh tuấn của Tương Vương, đầy vẻ thương xót và dịu dàng:

- Đó là điều bổn vương nên làm, sau này nếu như Mục Vũ Hầu lại dám ức hiếp nàng, nàng cứ phái người đến Vương phủ báo tin, bổn vương tự nhiên sẽ dẫn người tới đây giáo huấn tên phế vật đó thay cho nàng.

- Tạ ơn điện hạ.

Điệp Hương phu nhân hành lễ tạ ơn vạn phúc.

Vờ nâng dậy, rồi lại an ủi Điệp Hương phu nhân mấy câu, Tương Vương đi vào trong đội xe, rời khỏi.

Đội xe của Tương Vương có chừng trăm người hộ vệ, hơn nữa sau khi đi được một đoạn, thì phân thành ba đội xe chia ra rời khỏi.

Vừa nãy khi Tương Vương đi về hướng đội xe, một toán hộ vệ nghênh đón, vây lấy Tương Vương vào giữa.

Người xung quanh nhìn không thấy Tương Vương rốt cuộc đã lên cỗ xe ngựa nào.

https://thuviensach.vn

Sở dĩ như vậy, là vì phải cẩn thận, sợ lại đi vào con đường bị nổ chết như Hoài Vương.

Đội xe tiến lên, còn có người phân tán ở bốn phía xa xa, vừa dọn đường giải tán các đám đông, vừa quan sát bốn phía có thể có điều bất thường.

- Vương gia, hôm nay ngài đã đánh Mục Vũ Hầu…

Bên trong một chiếc xe ngựa hào hoa, Tương Vương khép hờ hai mắt ngồi trên chiếc giường cẩm, một đới đao hộ vệ ngồi bên cạnh nhíu mày nói khẽ.

Tương Vương nhẹ nhàng xua tay:

- Mục Vũ Hầu điên rồi, thật tưởng rằng có thể trở thành vương khác họ đầu tiên từ khi Đại Tề khai quốc đến nay ư?

Trong giọng nói chứa đầy sự khinh miệt.

Đại Tề sở dĩ không phong vương khác họ, đơn giản là vì lo lắng vương khác họ sẽ mưu phản!

Có thể làm được vương khác họ, nhất định phải thuộc hàng chiến công hiển hách, người như thế tay nắm trọng binh, trong quân đội cũng có uy danh cực kỳ cao, một khi thụ phong rồi, thì cho dù là hoàng thượng cũng khó mà áp chế, phải phân chia quyền lực ho y, chỉ có thể phong tiếp một vị vương gia thứ hai.

Cứ như thế sẽ đi vào một vòng tuần hoàn xấu.

Từng vị từng vị vương khác họ sẽ lần lượt ra đời.

Chỉ có một vương khác họ, thì chư hầu chư công địa vị thấp hơn, sẽ ngấm ngầm lấy y làm đầu.

https://thuviensach.vn

Vương gia, có được thân phận địa vị vương gia.

Hoàng thượng ngoài mặt không thể áp chế, phong y làm vương gia, đây là một loại ân sủng và tưởng thưởng chiến công đối với thần tử, còn phải ở khắp nơi bảo vệ uy nghiêm của vương gia trước mặt bá quan.

Dưới hoàn cảnh lớn như vậy, danh vọng của vương gia không phải những quan viên khác có thể đối kháng được.

- Hoàng thượng cũng đã hứa rồi.

Tên hộ vệ ấy lại nói.

Ai cũng không thể ngờ tới, đại hoàng tử Triệu Dương luôn luôn khiêm nhường, nội tình không đầy đủ, mà làm sao lại biết được giữa hoàng thượng và Mục Vũ Hầu đã đạt thành thỏa hiệp.

- Phụ hoàng đã hứa rồi, nhưng có mấy người biết?

Tương Vương vuốt ve chiếc nhẫn đeo trên ngón cái tay phải, chiếc nhẫn bóng sáng, làm ra từ loại ngọc thạch tốt nhất:

- Cũng chỉ có tên ngốc Mục Vũ Hầu này mới tin tưởng không nghi ngờ, hơn nữa muốn Mục Vũ Hầu không thể trở thành vương khác họ thì có rất nhiều cách.ZN5qFS0RKjo1gf9ksepiILMmc - Chẳng hạn như trước khi đại sự sắp thành, thì diệt trừ y!

- Nhưng Mục Vũ Hầu hiện nay đang được hoàng thượng trọng dụng, ngài đánh y…

- Đánh y, vừa hay có thể chứng tỏ đối với việc hoàng thượng và y đạt thành thỏa hiệp chúng ta không hề biết.

- Điện hạ cao minh!

https://thuviensach.vn

Tương Vương nhíu mày trầm ngâm.

Cao minh sao?

Có cao minh hơn nữa thì cũng không sánh được với ưu thế của thái tử chính thống và thế lực to lớn bên dòng họ mẹ của nhị đệ!

Trong ngày hôm đó, việc Tương Vương chống lưng cho Điệp Hương phu nhân, sai hộ vệ đánh Mục Vũ Hầu, đã truyền đi khắp giới quý tộc kinh thành.

- Tương Vương quả nhiên bị Điệp Hương phu nhân mê hoặc rồi.

- Mục Vũ Hầu thật đúng là mệnh khổ!

Điệp Hương phu nhân ả tiện nhân đó đúng là nhan sắc hại nước hại dân mà!

Cái gì cũng có nói.

Nhưng không ai biết, buổi chiều hôm đó, một bóng người lén lút đi vào phủ Mục Vũ Hầu.

Lúc chạng vạng, mới âm thầm rời khỏi.

Điệp Hương phu nhân tựa vào giường, như bức thạch điêu động mà không động.

Hồi lâu sau mặt trời xuống núi, trong phòng dần dần chìm vào bóng tối, gương mặt Điệp Hương phu nhân mới hiện nét khổ sở, từ từ thở nhẹ một tiếng:

- Tiểu oan gia, thiếp nên hay không nên tin ngươi?

Ngày hôm sau, báo Cường Thịnh lại bán đắt như điên.

https://thuviensach.vn

- Bạt!

Trong đại điện hoàng cung, lão hoàng thượng tức đến hất rơi bể chiếc chén ngọc ngày thường thích nhất ở trên long án, chòm râu bạc phơ run run không ngừng.

Thật to gan!

Cảnh gia và Sài gia này thật dám nhìn trẫm như vật vô hình?

Lại dám đem những việc như thế này đăng lên báo.

Thì ra ngày hôm qua người vào phủ Mục Vũ Hầu, là Sài Thế Vinh phái đi, trước đây Giang Long từng đưa ra nhiều chủ ý với Sài Thế Vinh, loan tin chuyện xấu nam nữ, đăng bí mật của nội bộ các thế gia quyền cao chức trọng Giang Long đều có nói, Sài Thế Vinh biết Giang Long và Điệp Hương phu nhân có chút giao tình, sau khi nghe chuyện Tương Vương vì Điệp Hương phu nhân mà đánh Mục Vũ Hầu, liền phái người đi tìm Điệp Hương phu nhân.

Nói là muốn đăng chuyện này lên báo.

Đồng thời mượn danh Giang Long, nói rằng Giang Long từng có dặn dò.

Điệp Hương phu nhân do dự hồi lâu, cuối cùng đồng ý, và kể lại sự việc đã xảy ra.

Đương nhiên, câu chuyện chắc chắn là có sửa đổi.

Loan tin xấu, việc này là thu hút hiếu kỳ của con người nhất, hơn nữa là lần đầu tiên xuất hiện trên báo chí.

Bách tính bình thường vốn rất hiếu kỳ chuyện của các nhà quyền quý triều đình và chuyện trong hoàng tộc, mắt thấy bên trên có đăng tin này, đương nhiên là móc tiền ra tranh nhau mua rồi.

https://thuviensach.vn

Thế là báo Cường Thịnh bán đắt như điên rồi.

Hết hàng thiếu bán.

- Cũng không biết Điệp Hương phu nhân diện mạo như thế nào, có thật đẹp như tiên không?

- Đương nhiên, nếu không Tương Vương điện hạ sao lại vì hồng nhan đại nộ chứ?

- Lả lơi ong bướm, hại tướng công nhà mình bị đánh, không đẹp như tiên, thì là hồng nhan họa thủy!

- Mục Vũ Hầu thật là mệnh khổ mà!

- Người đáng thương tất có chỗ đáng hận!

- Thì ra Tương Vương lại là phường háo sắc!

- Ham mê sắc đẹp, khó thành đại sự.

- Uổng cho Tương Vương còn là xuất thân hoàng tộc.

Ở giữa chợ phường, nói lời nào cũng có, đương nhiên, trong đó cũng không ít người có dụng tâm khác đổ thêm dầu vào lửa.

Sự việc đã làm lớn đến như vậy, lão hoàng thượng đương nhiên là giận dữ.

Điều này đã ảnh hưởng đến danh dự hoàng gia.

Nhưng, đây lại là sự thật.

Lão hoàng thượng nhất thời cũng không biết nên xử lý như thế nào.

Thực sự là không có kinh nghiệm.

https://thuviensach.vn

Vả lại có chút ném chuột sợ vỡ đồ, không thể làm cứng mà xử lý Sài gia và Cảnh gia.

Mà chính vì lão hoàng thượng dây dưa, do dự như vậy, ngày hôm sau, ngoài những tờ báo bị lão hoàng thượng khống chế trong tay ra, những tờ báo khác đều nhộn nhịp truyền tải tin tức này, thế là sự việc lại càng làm to thêm, hơn nữa rất nhiều tờ báo đều ầm ầm bắt chước, khai thác những chuyện khó nói khác trong giới quyền cao chức trọng.

Mục đích đương nhiên là đả kích đối phương.

Mà người bị nhắm vào, đương nhiên sẽ không bó tay chịu trói, cũng sẽ moi móc chỗ hở của đối phương, để đánh trả lại.

Thế là kinh thành náo nhiệt tung cả trời.

Lão hoàng thượng nhìn từng xấp từng xấp báo trên long án, tức đến đỏ bừng hai mắt, trên mu bàn tay gân xanh nổi lên.

Cảnh gia và Sài gia hết lần này đến lần khác đụng đến giới hạn của ông ta!

Lần này, càng khiến lão hoàng thượng suýt chút nữa tức đến vỡ phổi.

Trong lòng cũng đang thầm mắng Tương Vương, nếu Tương Vương không phải bị sắc đẹp mê hoặc, cũng sẽ không xảy ra chuyện rối tung này.

- Mật truyền Mục Vũ Hầu yết kiến!

Lão hoàng thượng hạ chỉ.

Lão thái giám tiếp chỉ lui ra.

Khi tiếp kiến Mục Vũ Hầu, đương nhiên lão hoàng thượng trấn an trước, sau đó mới phái Mục Vũ Hầu đi Bắc Cương chấp hành nhiệm vụ.

https://thuviensach.vn

Mục Vũ Hầu vết thương còn chưa khỏi âm thầm dẫn theo mấy tên Kim Y Vệ rời khỏi kinh thành.

Tương Vương phủ.

Một lão thái giám dương cằm lên, diễu võ dương oai rời khỏi.

Tương Vương quỳ trên mặt đất, vịn vào tay nha hoàn vừa chạy tới, từ từ đứng dậy, nhìn bộ dạng có vẻ là đã biết lỗi.

Lúc nãy, lão thái giám phụng chỉ đến quở trách y.

Mắng y không nghĩ đến thể diện hoàng thất, lại để mỹ sắc mê hoặc, còn đi đánh tướng công nhà người ta.

Một trận thóa mạ, ngôn từ cay nghiệt ác độc, đổi là người khác e rằng trực tiếp bị mắng khóc rồi, tức đến ngất đi.

Nhưng Tương Vương ở trong cung, vì mẫu thân thân phận thấp hèn, cho nên luôn chịu ức hiếp, cho đến khi trưởng thành mới không có mấy người dám gây chuyện với y, cho nên chút lời ác độc này, y còn có thể nghe lọt tai, chỉ là một cái biết sai nhận tội rành mạch thôi.

Vương phi nét mặt đầy lo lắng, tiến đến gần:

-Vương gia.

Tương Vương nhẹ nhàng khoát tay:

- Phụ hoàng trách mắng rất đúng, lần này là bổn vương lỗ mãng, cũng liên lụy vương phi mất thể diện, chịu ấm ức rồi.

Phu thê đồng thể, lúc nãy lão thái giám cũng mắng vương phi một trận, nói nàng không hầu hạ Tương Vương chu đáo.

https://thuviensach.vn

- Vương gia nói gì vậy?

Tương Vương phi lắc đầu:

- Chút ấm ức này thì có là gì.

Tương Vương không để ý bên cạnh còn có hạ nhân đang đứng, nhẹ nhàng nắm lấy tay thê tử.

Trên gương mặt đẹp của vương phi, lập tức ửng đỏ lên.

Nhưng nàng không ngờ tới, lúc này nét mặt Tương Vương dịu dàng quan tâm nàng, nhưng trong lòng lại nghĩ đến sự hệ trọng của lần bị quở mắng này.

Thái tử và nhị đệ, thế này chắc là vui lắm đây?

Đúng như y suy đoán, thái tử và nhị hoàng tử lúc này đương nhiên rất vui.

Thái tử tuy là địa vị hiện nay tương đối củng cố, nhưng đại hoàng tử lớn tuổi hơn, đối với y vẫn có mối uy hiếp.

Nhìn thấy Tương Vương bị khuất phục, thái tử đương nhiên trong lòng sảng khoái.

Nhị hoàng tử năng lực bình thường, nhưng thế lực bên dòng họ mẹ rất lớn, lại có Trình quý phi trong hoàng cung giúp nói tốt.

Vẫn luôn xem thái tử và Tương Vương là đối thủ cạnh tranh lớn nhất.

Bây giờ một trong những đối thủ bị hoàng thượng trách mắng thậm tệ, đương nhiên là vô cùng vui sướng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 247: Thân Bất Do Kỷ

Đông cung chủ điện

Thái tử thân khoác mãng bào màu vàng đỏ, ngồi cao cao trên chủ vị, gương mặt cười mỉm.

Đặt tờ báo trong tay xuống, nhấp một ngụm trà xanh, nói:

- Chư vị đại nhân ngày thường nhắc nhở, khuyên bổn thái tử đề phòng Tương Vương, bây giờ các vị thấy thế nào?

Một quan viên râu tóc hoa râm, đang ngồi ở vị trí đầu tiên phía dưới, chính là Lại bộ thượng thư Thường Thanh.

Thường Thanh là trụ cột trong trận doanh thái tử, người này môn sinh học trò rất đông, rải khắp cả Đại Tề, cấu thành một mạng lưới quan hệ có thế lực cực lớn.

Văn võ trong triều đều biết Thường Thanh rất được thái tử tin yêu, quan viên trẻ tuổi vừa bước vào hoạn lộ và văn thần võ tướng không có chỗ dựa, cũng đều muốn đầu quân dưới trướng ông ta, theo lễ đệ tử.

Lại bộ quản lý việc bổ nhiệm miễn nhiệm, khảo tuyển, thăng giáng, điều động… quan văn.

Đứng đầu lục bộ.

Địa vị Thường Thanh trong triều cực cao.

https://thuviensach.vn

Trong giới văn thần, có thể sánh vai với ông ta, không quá mười người.

Nghe thái tử nói, theo thói quen Thường Thanh đưa tay vuốt nhẹ chòm râu:

- Lần này Tương Vương tổn hại thanh danh, rơi vào đam mê mỹ sắc, ỷ thế hiếp người, danh tiếng khó thành đại sự, mối uy hiếp đối với thái tử, đích xác là đã giảm đi một ít.

Tuy nhiên Tương Vương rốt cuộc vẫn là đại hoàng tử, sự đề phòng thiết yếu là không thể thiếu.

- Lời nói Thường đại nhân rất đúng.

Có quan viên bên dưới phụ họa vào.

- Kính xin thái tử không nên xem thường.

Lại có một quan viên lên tiếng, người này mặc quốc công phục, là võ tướng duy nhất trong trận doanh thái tử, tên gọi Tần Huyền Cơ, là đệ đệ của cố hoàng hậu, cũng là cậu ruột của thái tử:

- Theo như vi thần trước đây điều tra và tìm hiểu về Tương Vương, người này rất có dã tâm, nhất định muốn đạt được hoàng vị.

Tần Huyền Cơ da mặt trắng trẻo, người hơi gầy, nhưng không ai dám xem thường võ lực của y.

Có thể làm được Vệ quốc công của Đại Tề, Tần Huyền Cơ không phải vì muội muội là hoàng hậu, mà được hoàng thượng ban ơn đâu.

Tần Huyền Cơ từ bé đã có tiếng thơm, xem qua là không quên, thời thiếu niên cũng được xưng là anh kiệt văn võ song toàn, cho dù Cảnh Hiền và Mục Vũ Hầu năm ấy, vang vẻ một thời, nhưng cũng không ai dám nói, hai người bọn họ nhất định ưu tú hơn Tần Huyền Cơ.

https://thuviensach.vn

Bất kể là luận võ nghệ, hay là chỉ huy đánh trận, Tần Huyền Cơ đều không thua một ai.

Tước vị Quốc công, Tần Huyền Cơ cũng là dựa vào quân công, từng bước giành được vào tay.

Chỉ vì Tần Huyền Cơ thân phận cách biệt, lại là đệ đệ ruột của hoàng hậu, hơn nữa lại lớn hơn mấy tuổi, nên Mục Vũ Hầu cao ngạo năm ấy mới không dám chủ động khiêu khích.

Luận tài hoa, Tần Huyền Cơ cũng không kém, mà người này còn túc trí đa mưu nữa.

- Cho dù hôm nay Tương Vương tổn hại thanh danh, nhưng thế cục triều đình phức tạp, ngấm ngầm hoạt động, cũng không phải chỉ có thể danh chính ngôn thuận tranh đoạt kế vị.

Nói đến đây Tần Huyền Cơ không tránh khỏi trong lòng thở dài, văn thần bên cạnh thái tử rất nhiều, mà những văn thần này đều nhìn không thuận mắt võ tướng, cho dù là y, là cậu ruột của thái tử.

Cũng vì nhậm chức võ tướng mà so với sự giáo dục thái tử học được từ nhỏ đến lớn, cách ngăn một tầng, nên có chút không thân thiết.

Đối với những văn thần này, thái tử mới xem trọng nhất.

Tần Huyền Cơ trước kia không chỉ một lần khuyên, khuyên thái tử lôi kéo vài võ tướng.

Nhưng đều bị những tên văn thần chỉ biết đọc sách thánh hiền ấy ngăn cản.

Không có đủ sự trung thành của võ tướng, thì những thứ khác không có trong tay thái tử? Không có bao nhiêu binh quyền, điều này đối với việc

https://thuviensach.vn

tranh đoạt hoàng vị sau này, và sau khi đăng cơ, củng cố hoàng quyền, thật sự nắm giữ thiên hạ, đều là bất lợi rất lớn.

- Chẳng lẽ Tương Vương còn dám mưu đồ soán vị hay sao?

Tần Huyền Cơ vừa dứt lời, liền có một quan viên râu tóc bạc phơ nhảy lên phản bác.

Quan phẩm của viên quan này không cao, nhưng học thức uyên bác, là một vị văn học Đại Nho.

Rất nhiều thư sinh đều hết sức cung kính ông ta.

Trong giới học sinh, uy vọng cực cao.

Lại có một người nữa lên tiếng, trong giọng nói hàm chứa sự mỉa mai:

- Giang sơn Đại Tề kế thừa mấy trăm năm, sớm đã vững như thành đồng, danh bất chính ngôn bất thuận, cơ bản là không thể ngồi yên trên hoàng vị, cho nên kính xin Vệ quốc công không cần phải lúc nào cũng luận âm mưu.

- Không sai, dựa vào võ lực để mưu đoạt hoàng vị, đó là hạ hạ kế sách!

- Thành công nhất thời, cũng khó giữ lâu dài.

- Kính xin thái tử dùng dương mưu, chính đáng mà kế vị.

Một đám quan viên tranh nhau lên tiếng.

Nhìn những quan viên đó, Tần Huyền Cơ thở nhẹ một tiếng âm thầm, không nói thêm nhiều lời nữa.

Chỉ là trong lòng hừ lạnh bác bỏ, cho dù Tương Vương chỉ là nhất thời thành công, nhưng đến lúc đó ngồi lên hoàng vị, nắm lấy kinh thành, chẳng lẽ còn giữ lại tính mạng thái tử và các ngươi hay sao?

https://thuviensach.vn

Bị chặt mất đầu rồi, cho dù là cuối cùng Tương Vương lại bị lật đổ, thì bọn chúng ta cũng đã chết mất rồi.

Giang sơn của Đại Tề cũng sẽ rơi vào tay kẻ khác.

Thái tử nhân hậu, nhưng không có nghĩa là khờ khạo, đối với hoàng vị y cũng có khát vọng vô cùng, sẽ không vô dục vô cầu mà nói nhường cho huynh đệ, muốn báo thù thì phải kế thừa hoàng vị.

Theo sự trưởng thành của tuổi đời, thái tử kiến thức bao la, hơn nữa có khi xử lý những việc hoàng thượng giao phó, cũng dần dần phát hiện ra đối địch với quá nhiều võ tướng trong triều, không phải là chuyện tốt lành gì, nhưng muốn thay đổi hiện trạng, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Nhìn các thần tử phía dưới tranh luận, thái tử chỉ có thể tạm thời nói lời trấn an.

Những thần tử này trung thành với y, cũng muốn giành cái công phò trợ đăng cơ.

Còn nếu ngày nay thái tử thu nạp võ tướng, mà những võ tướng này lại bất hòa với đám người này, thì đám văn thần này khó tránh trong lòng bất mãn, và nghi kỵ.

Lời nói như vậy, đối với thái tử càng thêm bất lợi.

Mơ hồ ý thức đến những vấn đề này, thái tử mới không dám manh động.

Những văn thần đông đảo trước mắt chính là chỗ dựa lớn nhất của y, không thể để mất.

Về phần chiêu nạp võ tướng, chỉ có thể giao cho cậu đi làm, thái tử suy nghĩ như thế, nhìn Tần Huyền Cơ đang trầm ngâm không nói chuyện.

Trong hoàng cung.

https://thuviensach.vn

Trình quý phi cho gọi nhị hoàng tử, Tín Vương Triệu Thần.

Triệu Thần ngồi trên đệm gấm, sắc mặt hưng phấn.

- Thần nhi, thanh danh Tương Vương tổn hại, nên ngươi mới vui như thế?

Ngón tay Trình quý phi như ngọc ngà, vừa trắng vừa mềm, đeo vuốt dài, không chút hoang mang thong thả bóc vỏ hạt dưa, trong cái dĩa nhỏ bên cạnh đã đặt mười mấy hạt rồi.

Luận văn thao võ lược, và danh tiếng cá nhân, trong số các hoàng tử Triệu Thần xếp gần chót.

Tuy nhiên đối với điểm này Triệu Thần không đồng ý như vậy, một người bình thường như y, luôn tự cảm thấy mình rất giỏi.

Cũng có dã tâm, muốn kế thừa hoàng vị Đại Tề, nắm lấy thiên hạ giang sơn.

Nghe vậy, Triệu Thần liền ha ha cười lớn, tâm tình khoan khoái nói:

- Đúng là như vậy, lần náy cái tên Triệu Dương đó không thể tranh giành với nhi thần rồi.

Gọi thẳng tên của Tương Vương, không gọi ca ca, không có chút cung kính.

Trình quý phi giương mí mắt lên, liếc con trai một cái.

Nàng dạy bảo Triệu Thần, có lúc phải bình tĩnh, không thể đắc ý vênh váo, nhưng đứa con trai này...WYrT3X9Ua0ElBDLPZjxGIdpgq - thất vọng nhiều lần rồi, dần dần cũng thành thói quen rồi.

https://thuviensach.vn

Không bảo Triệu Thần không nên vênh váo như vậy, Trình quý phi lãnh đạm hỏi:

- Vì sao?

Triệu Thần sửng sốt.

Còn hỏi vì sao?

- Đây không phải quá rõ ràng rồi sao, thanh danh Triệu Dương tổn hại, rơi vào vòng ham mê mỹ sắc, ỷ thế hiếp người, danh tiếng khó thành đại sự, chẳng lẽ phụ hoàng còn đắn đo truyền hoàng vị cho y sao? Nếu thật chưa thất vọng về Triệu Dương, phụ hoàng cũng sẽ không phái người đi trách mắng.

Người mất đi cái điều lớn như thế, rơi vào tiếng tăm như vậy, hoàng vị đương nhiên không có duyên với y.

- Vậy là hoàng thượng có ý truyền hoàng vị cho ngươi rồi?

Trình quý phi không nhanh không chậm hỏi.

Triệu Thần cúi đầu, có chút ủ rũ nói:

- Không có, phụ hoàng chỉ luôn xem trọng thái tử.

- Vậy theo lý của ngươi mà nói, hoàng thượng muốn truyền hoàng vị cho ai, ai có thể kế thừa hoàng vị, vậy chúng ta còn gì để tranh đoạt nữa?

Trình quý phi vẫn bóc vỏ dưa, nhưng Triệu Thần trong lòng giật thót, từ nhỏ đến lớn, y sợ nhất là mẫu thân.

Lúc này lại cảm thấy trên người mẫu thân lại âm thầm toát ra một tia uy nghiêm.

https://thuviensach.vn

Lúc nhỏ Triệu Thần có Trình quý phi bảo vệ, không ai dám ức hiếp.

Không đọc sách, không tập võ, chỉ biết chơi bời, cuối cùng Trình quý phi lại đánh, lại mắng, mới cứng rắn mà khiến Triệu Thần dần dần sửa đổi tính tình.

Cho dù đã trưởng thành rồi, Trình quý phi vẫn thường xuyên tự tay giáo huấn Triệu Thần.

Nếu để người khác đánh, Trình quý phi lo là người bên cạnh kính sợ Triệu Thần không dám đánh mạnh.

Còn nàng, thì mỗi một lần đều có thể đánh Triệu Thần bầm tím cả người.

- Việc này, việc này…

Triệu Thần lắp ba lắp bắp, nói không thành lời.

Trình quý phi yên lặng bóc hạt dưa, trong cung điện nhất thời tĩnh lặng.

Triệu Thần càng hồi hộp hơn, xuất cả mồ hôi trán.

Y sợ nhất là mẫu thân không nói không rằng như vậy, không để ý đến bộ dạng của y.

Bởi vì hiện giờ quá yên tĩnh, là Trình quý phi đang chuẩn bị tư thế.

Ngay sau đó, nếu như bộc phát, thì cái kết cục kia của y nhất định rất thảm.

Có lúc Triệu Thần cũng hoài nghi, mình có phải là con ruột của Trình quý phi không.

Làm gì có chuyện đánh con mình, mà đánh tàn nhẫn như vậy?

https://thuviensach.vn

Nhớ năm lên tám tuổi, y nghịch ngợm trèo lên cây định chọc tổ chim, nhưng lúc đang đứng ở giữa thang, cách mặt đất cao hơn đầu người một chút, nhưng lại bị Trình quý phi sau khi phát hiện đã tức giận xông đến đẩy ngã cây thang, y rơi từ không trung xuống muốn tắt hơi.

Lần đó y nghĩ mình có phải là sắp chết rồi không.

Cảm thấy cái chết, sao mà cách mình gần như vậy.

Từ đó về sau, y càng thêm sợ Trình quý phi.

Khoảng nửa khắc trôi qua, Trình quý phi mới ngừng tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ bụi bặm có lẽ có bám trên bộ y phục hoàng cung.

Cung nữ đứng hầu hạ bên cạnh thấy thế, lập tức tiến lên, bưng lấy số hạt dưa đã bóc vỏ xong, đặt lên bàn bên cạnh Tín Vương Triệu Thần.

Triệu Thần lúc này trong lòng sợ hãi, làm sao dám ăn?

- Thế nào, không muốn ăn hạt dưa mẫu thân bóc cho ngươi à?

Trình quý phi lạnh lùng liếc Triệu Thần.

Triệu Thần sợ run cả người, cảm thấy ánh mắt kia giống như con dao.

- Đương nhiên không phải, hạt dưa mẫu quý phi bóc, là ngon nhất.

Triệu Thần nhấc chiếc dĩa nhỏ lên, trút thẳng vào miệng.

Không cẩn thận rớt xuống mấy hạt, không đợi cung nữ tiến lên, liền cúi người xuống nhặt, bỏ vào miệng.

Nhìn thấy bộ dạng và biểu hiện của Triệu Thần như vậy, Trình quý phi than nhẹ một tiếng, khó nén sự thất vọng.

Nàng muốn nhìn thấy Triệu Thần khí phách một phen.

https://thuviensach.vn

Cho dù có tranh luận với nàng, cũng mạnh mẽ hơn bây giờ gấp trăm lần.

Dám tranh luận, nói ra cách nghĩ của mình, cũng có can đảm, dần dần trưởng thành rồi.

Nhưng Triệu Thần bây giờ phàm việc gì cũng nghe theo nàng, vẫn là một đứa trẻ không hiểu chuyện không có can đảm.

Tuy rằng trước đây Triệu quý phi có bác bỏ Triệu Thần, nhưng không thể không nói, hoàng tử có thể được hoàng thượng yêu thích nhất, đích thật là người dễ đăng cơ kế vị nhất.

Có được sự yêu thương của hoàng thượng, thì thế lực và tư nguyên cũng nghiêng về rõ rệt.

Chỉ có điều, so sánh với thái tử, Triệu Thần không phải chỉ kém một chút xíu.

Dù là so sánh với Triệu Dương, Triệu Thần cũng kém rất xa.

Có khi Trình quý phi cũng cảm thấy mệt mỏi, nhưng nhà mình lúc này thế lực rất lớn, cho dù muốn không tranh giành, cũng không do mình quyết định được.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Nướng Trên Lửa

Vương triều Đại Tề truyền thừa mấy trăm năm, rất nhiều huân quý thế gia hào môn vượng tộc, thậm chí là giữa họ với hoàng tộc, cũng đều vì có thông gia với nhau mà trở thành các mối quan hệ phức tạp đan chéo.

Thời đại này, hôn nhân chú trọng môn đăng hộ đối.

Quan hệ thông gia giữa quan viên, thế gia, vọng tộc, và huân quý, đương nhiên là chuyện bình thường.

Còn hoàng tộc cao cao tại thượng muốn nắm chắc thiên hạ trong tay, chắc chắn là phải lôi kéo đề bạt thế lực to lớn có thể dùng được.

Hoàng Hậu, Quý Phi, các Phi Tử của Hoàng Đế, Vương Phi, Trắc Phi của Hoàng Tử, còn có Công Chúa chiêu Phò Mã, tất nhiên phải chọn người thích hợp từ trong những thế lực to lớn này.

Có thể kết thân cùng hoàng tộc, đó là sự sủng tín của hoàng tộc dành cho bọn họ.

Cũng là vinh quang của họ.

Trình Quý Phi chính là nhờ thế lực nhà mẹ to lớn, mới được Hoàng Hhượng đưa vào hậu cung.

Như thế thì, vấn đề cũng theo đó mà xuất hiện.

Nhà mẹ của Trình Quý Phi, chính là mẫu tộc của Tín Vương, mẫu tộc thế lực to lớn, đối với Hoàng Tử mà nói cũng có chỗ lợi chỗ hại.

https://thuviensach.vn

Chỗ lợi là thế lực mẫu tộc có thể giúp người tranh đoạt hoàng vị.

Thế lực mẫu tộc đối với Hoàng Tử mà nói, là vô cùng quan trọng.

Ngoài ra thế lực mẫu tộc, cũng buộc chung một sợi dây với Hoàng Tử, lòng trung thành phần lớn có thể tin cậy được, hơn nữa Hoàng Tử thất thế cũng cho thấy thế lực mẫu tộc phía sau sẽ bị chèn ép không kiêng nể.

Quan hệ giữa hai bên là vinh cùng vinh, tổn cùng tổn.

Chỗ hại, là sẽ dẫn tới sự e dè của các Hoàng Tử khác.

Cho dù người không tranh giành, nhưng người ta cũng sẽ xem người như cái đinh trong mắt.

Một khi lên ngôi, Hoàng tử mà thế lực mẫu tộc to lớn, hầu như tất cả đều không có kết cục tốt đẹp, gia tộc sau lưng y không phải cả nhà bị giết tịch thu tài sản thì cũng toàn bộ bị lưu đày biên ải.

Vì nguyên nhân trên, nên Trình Quý Phi không tranh cũng không được.

Còn có một điểm, Trình Quý Phi thân tại cao vị, đối với thế cục Đại Tề, cũng thấy rõ được vài phần.

Biết những bệnh ngầm tật kín trong triều rất nhiều, rất khó một lúc mà trị được tận gốc, thậm chí sức khống chế của Hoàng Thượng đối với triều đình cũng không được như mong muốn, cũng cần các Hoàng Tử tranh giành với nhau, mỗi người phải lôi kéo bè phái minh tranh ám đấu, còn ông ta sẽ có đủ lý do để nhúng tay vào, đối phó với những kẻ địch khó giải quyết.

Trừ phi Hoàng Thượng anh minh thần võ, trí châu tại ác, lôi lệ phong hành, hoặc là tàn bạo bất nhân hôn dung vô đạo, nếu không thì cho dù thân là Hoàng Thượng, đối phó với thần tử, cũng phải có lí do chính đáng mới

https://thuviensach.vn

được, không phải nói thân là Thiên Tử thì thật có thể tùy tiện bảo thần chết, thần sẽ chết.

Hoàng tử tương tranh, muốn được kế vị, lôi kéo văn võ đại thần, bài xích đối địch lẫn nhau, loạn cả lên.

Lão Hoàng Thượng có thể thừa nước đục thả câu.

Trình Quý Phi hiểu rõ điểm này, biết Hoàng Thượng căn bản là đem nàng, Tín Vương, và gia tộc của họ toàn bộ nướng trên lửa.

Muốn không tranh giành, rút lui, không làm quân cờ, Hoàng Thượng điều thứ nhất chính là không đồng ý.

Điều bất đắc dĩ này đối với Trình Quý Phi mà nói, chỉ là vấn đề nhỏ.

Nhà mẹ Trình Quý Phi thế lực lớn, người trong tộc tính bằng vạn, con gái đến tuổi tiến cung, nhiều sao kể xiết?

Nhưng vì sao, cuối cùng là Trình Quý Phi nhập cung chứ?

Bởi vì nàng xinh đẹp?

Đương nhiên không phải, hoàng cung đại viện mỹ nhân quá nhiều rồi, cho dù người tướng mạo xuất chúng, lẫn vào trong đó cũng không thấy đẹp bao nhiêu nữa.

Huống hồ trong nhóm thiếu nữ năm ấy, Trình Quý Phi không phải là người đẹp nhất.

Sở dĩ đưa nàng nhập cung, chẳng qua vì hai điểm.

Điểm thứ nhất, con vợ cả, con gái của vợ thứ có xinh đẹp hơn nữa, cũng sẽ vì nguyên nhân thân phận địa vị, không thể nào trở thành Quý Phi được.

https://thuviensach.vn

Thậm chí đến Phi Tử cũng không làm được.

Hoàng Hậu, Quý Phi, và Phi Tử của Hoàng Thượng đều có giới hạn về số lượng, phải an bài kỹ lưỡng con gái vợ lớn của các gia đình đại thần huân quý, đâu còn chỗ trống dành cho những cô gái con vợ thứ thân phận thấp kém chứ.

Đương nhiên, có khi cũng xảy ra điều không ngờ đến, nếu như con gái vợ thứ xinh đẹp lại nhiều tâm kế, cũng có khả năng ở trong cung từng bước từng bước leo lên.

Điểm thứ hai, Trình Quý Phi thông minh, từ nhỏ đã được trưởng bối dẫn dắt bên cạnh, dạy cho giảo hoạt, đa mưu, có dã tâm vô cùng.

Không thông minh, không biết lấy lòng, cho dù lai lịch xuất thân bất phàm, nhưng cũng khó được Hoàng Thượng yêu thích.

Không được Hoàng Thượng yêu thích, không có dã tâm, thì làm sao giành lấy lợi ích cho gia tộc đây?

Trình Quý Phi có dã tâm rất lớn, đây là nguyên nhân chủ yếu của việc nàng dạy dỗ Tín Vương nghiêm khắc từ nhỏ đến lớn, nàng muốn con trai mình làm Hoàng Đế của Đại Tề.

Đến lúc đó có được sự phò trợ của nhà mẹ, hoàn toàn có thể ngồi vững trên giang sơn.

- Chúng ta không phải là người được Hoàng Thượng thích nhất, có thể tranh đoạt hoàng vị, vậy thì Tương Vương cho dù thanh danh không còn, bị Hoàng Thượng chán ghét, cũng vẫn có thể nhìn ngó hoàng vị.

- Vâng, nhi thần đã hiểu rõ.

Tín Vương trả lời một cách thành thực.

https://thuviensach.vn

Đã không còn vẻ mặt hớn hở đắc ý dương dương lúc trước khi đến.

Đợi Triệu Thần đi khỏi, Trình Quý Phi nhẹ thở một tiếng, tay vuốt lên bụng.

Năm ấy nàng còn mang thai một lần nữa, sau Triệu Thần, nhưng bị người ta bày mưu hãm hại, dẫn đến sinh non.

Từ đó về sau thân mang khiếm khuyết, không thể có thai được nữa.

Nếu như đứa bé kia có thể thuận lợi được sinh ra, là một bé trai, thì cho dù không phải con trưởng nàng tất nhiên cũng sẽ đặt hết tâm sức lên người đứa bé ấy.

Triệu Thần thật sự là khiến nàng quá thất vọng rồi!

Nghiêm khắc mà nói, Triệu Thần không đến nỗi là kẻ ngốc.

Nhưng thân tại cao vị, thì bình thường cũng có nghĩa là vô năng, không cách nào ứng đối và khống chế thế cục phức tạp.

Trình Quý Phi hiện nay đứng đầu hậu cung, càng có được nhận thức sâu sắc.

Nàng giống như đang một mình đứng trên đỉnh núi, mà phía dưới một đám người vây quanh, người nào cũng muốn kéo nàng xuống.

Một khi rơi xuống, chính là kết cục tan xương nát thịt.

Chỉ có thể dựa vào thân tín của mình, cùng với sự minh tranh ám đấu của thế lực các nơi, để củng cố chính mình, đồng thời khéo léo dẫn dắt duy trì cân bằng thế lực các phương.

Như thế mới có thể đứng mãi ở nơi cao nhất.

https://thuviensach.vn

Thần Nhi… cho dù sau này Triệu Thần có thể kế thừa hoàng vị, sợ là cũng không có cái năng lực và tâm cơ này.

May là còn có nhà mẹ.

Trình Quý Phi thở phào một hơi.

Bước vào tháng sáu, đã là mùa hạ, thời tiết bắt đầu nóng bức.

Mặt trời treo cao trên không trung, giống như cái lò lửa, nướng ngọn cỏ lá cây rủ xuống, ỉu xìu.

Ngoài thành, dân tráng tuy vừa mệt vừa nóng, nhưng không ai dám lười nhác.

Bằng không bị phát hiện, sẽ kết tiền công đuổi đi.

Mấy ngày trước, lại dán cáo thị, bên trên viết rõ cần tuyển đàn bà.

Thế là các dân tráng đang làm việc lập tức chạy về nhà, dẫn vợ đến.

Công việc ở đây tuy vất vả, nhưng có thể được ăn no bụng.

So với ở nhà chạy khắp nơi đào rau dại, nấu ít thức ăn sơ sài, miễn cưỡng ăn lững dạ thì tốt hơn nhiều.

Mệt nhọc không thể nào so sánh được với đói khát.

Thế là nhân khẩu huyện Linh Thông lần nữa tăng nhanh chóng, trong vòng mấy ngày ngắn ngủi, gần như tăng lên gấp đôi.

Lại qua mấy ngày nữa, rất nhiều người không yên tâm trưởng bối và trẻ nhỏ trong nhà, một lần nữa đưa toàn bộ người nhà đến, thế là trên đường lớn trong thị trấn huyện Linh Thông hiện nay người người hối hả, náo nhiệt, bày hàng, tạp kỹ, gánh hàng rao bán, chen chúc nhộn nhịp.

https://thuviensach.vn

Tối qua Tiêu Phàm đã thống kê.

Số nhân khẩu tăng thêm của huyện Linh Thông đã là bốn vạn người rồi!

Trong đó dân tráng và dân phụ đào sông cộng lại có khoảng một vạn tám ngàn người.

May thay Giang Long nhờ Hắc Y Vệ giúp mua năm vạn lượng bạc lương thực chuyển về, nếu không chỉ mua lương thực ở xung quanh thị trấn, chắc chắn không xong.

Hơn nữa còn làm tăng giá lương thực ở vùng xung quanh.

Sẽ khiến cho ngày tháng của bách tính vốn không được ăn no càng thêm khó khăn.

Có được nhân khẩu, kinh tế đương nhiên sẽ phát triển nhanh chóng, tiền công của các dân tráng được tính theo ngày, trên tay có tiền, cũng sẽ thêm chút thịt để ăn, cho trẻ nhỏ mua đồ chơi và kẹo, tiền bạc lưu thông, sẽ càng làm kinh tế phát triển hơn.

Tuy nhiên số ngân lượng này, toàn bộ đều là Giang Long trợ cấp.

Chỉ có điều Giang Long có được đại công vô tư như vậy không?

Không, đương nhiên không!

Cái việc đại công vô tư như vậy, Giang Long không phải không làm được, mà là không thể làm.

Việc gì cũng cần có quy tắc, kinh doanh buôn bán cũng vậy, phải có ra có vào mới được, nếu không thì sớm muộn cũng có một ngày gia sản sẽ bị bóc lột sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Vậy thì Giang Long làm sao lấy lại tiền vốn được, thậm chí là kiếm được món tiền lớn hơn nữa chứ?

Rất đơn giản, cứ ở trong thành xây dựng lại nơi này.

Nhà dân trong thị trấn trước đây cơ bản là không có quy hoạch, xây cất tùy tiện, nơi này năm ấy không có thành trì, cho đến khi nhân khẩu đủ nhiều rồi, triều đình mới phát ngân lượng xuống, bốn phía mới mọc lên tường thành cao lớn.

Không có quy hoạch, thì cũng tạo thành sự lãng phí đất đai rất lớn.

Tuy là hiện nay Giang Long đã nới rộng diện tích nhà dân rất nhiều, nhưng xây dựng lại, vẫn sẽ có rất nhiều nhà trống có thể bán.

Nếu là trước kia, chút nhà cửa này bán không đáng tiền.

Nhưng bây giờ, nhân khẩu huyện Linh Thông tăng mạnh, kinh tế càng ngày càng phồn hoa, giá nhà dân cũng tăng nhanh chóng.

Chỉ riêng khoản nhà dân, đợi xây lại xong toàn bộ sẽ bán ra, thì có thể kiếm được món tiền lớn.

Đương nhiên, hiện giờ Giang Long vẫn chưa có dự định bán ra, giá nhà dân hiện giờ còn cách đỉnh điểm rất xa.

Đợi xây dựng xong, có thể cho thuê trước.

Ngoài nhà dân ra, Giang Long còn muốn xây lại cửa hàng mặt tiền, bất động sản là kiếm tiền nhiều nhất.

Hai bên con đường cái này đến lúc đó một dãy hai hàng, toàn bộ sửa lại thành ba tầng, trong đó tầng một tùy ý chưởng quầy của các cửa hàng ban đầu chọn lựa, hai tầng còn lại sẽ đem ra bán.

https://thuviensach.vn

Khoản ngân lượng này, tuyệt đối không phải con số nhỏ.

Còn nữa, ngoại trừ khoản xây dựng lại này ra, trong quy hoạch của Giang Long, còn phải thêm mấy con đường cái nữa.

Hai bên đường cái đương nhiên cũng phải xây cửa hàng mặt tiền, đây cũng là một món ngân lượng lớn.

Tóm lại Giang Long sẽ không làm chuyện buôn bán lỗ vốn.

Chỉ là huyện Linh Thông hiện nay quá nghèo, hắn chỉ móc ngân lượng ra trước, làm vốn lưu động mà thôi.

Đợi thời cơ đến, sẽ càng có nhiều tiền tài chảy vào trong túi hắn.

Hắn là quan viên, không tiện trực tiếp ra mặt kiếm tiền, cho nên đã ký với Hầu Giang rất nhiều khế ước, gạch và xi măng xây nhà ngày nay đều là Hầu Giang mua hầm nung chế ra, đến lúc đó ngân lượng sẽ chuyển từ chỗ Hầu Giang vào túi tiền của hắn.

Khi giá nhà thật sự lên đến đỉnh điểm, chắc là lúc việc khai khẩn đồng ruộng kết thúc.

Lúc đó, sẽ chẳng ai còn nghi ngờ gì nữa.

Huyện Linh Thông, chính là kho thóc lớn thứ nhất của Bắc Cương!

Qua mấy ngày bận rộn, Giang Long đã vẽ tương đối hoàn chỉnh các tuyến đường sông dẫn nước, phần còn lại giao cho nhóm nha dịch kia làm là được rồi.

Hiếm thấy hôm nay lén rảnh rỗi được một chút.

Dẫn bọn Đồ Đô đến gần một thửa ruộng.

https://thuviensach.vn

Đất ruộng rất phì nhiêu, trong đó những mầm non xanh mơn mởn đang sinh trưởng.

Giang Long ngồi xổm xuống, trên gương mặt bị nắng sạm đen, vì nhìn thấy những mầm non, mà hé nụ cười mỉm.

Mùa hè nhiệt độ cao hơn chút, cho nên mầm cây ớt đội đất, mọc lên khiến người ta vui thích.

Nghĩ đến không bao lâu nữa thì có thể ăn được những quả ớt hoặc xanh hoặc đỏ, Giang Long liên tục chảy nước miếng.

- Cái thời tiết quái quỷ này, ban ngày trời nóng bức, hận không thể cởi sạch hết, buổi tối thì lại lạnh, không quấn chăn bông thì không ngủ được.

Đồ Đô quệt mồ hôi trước trán than phiền.

Giang Long nghe vậy nhớ đến một câu nói, không khỏi mỉm cười.

Sớm mặc áo da trưa mặc áo mỏng, vây quanh lò lửa ăn dưa hấu!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 249: Làm Nước Đá

Đồ Đô sở dĩ than phiền, chẳng qua là vì sự chênh lệch nhiệt độ giữa ngày và đêm ở đây quá lớn.

Theo hiểu biết tiền kiếp của Giang Long, đương nhiên hiểu rõ nguyên nhân trong đó.

Sa mạc khô hạn thiếu nước, hơn nữa nhiệt dung riêng của thành phần tổ thành chủ yếu là cát đá cũng thấp hơn nhiều so với nhiệt dung riêng của nước.

Điều này có nghĩa là dưới cùng một ánh nắng mặt trời chiếu xuống, tốc độ hấp thụ nhiệt lượng của cát đá, sẽ nhanh hơn nhiều so với khu vực có nhiều nước, nhiệt độ tăng lên rất nhanh, nóng bức vô cùng.

Lại thêm sa mạc ít mây, ban ngày không có tầng mây phản xạ ánh mặt trời, ánh mặt trời có thể trực tiếp chiếu xuống mặt đất, nhiệt độ không khí tăng càng nhanh, cộng thêm khu vực sa mạc không có thảm thực vật, xung quanh thường vô cùng trống trải, cường độ chiếu xạ của ánh mặt trời càng mạnh.

Ngược lại, vào ban đêm trời tối lại, không có ánh mặt trời, cũng vậy không có tầng mây lớn phản xạ lại nhiệt lượng tản ra từ mặt đất, nhiệt lượng nhanh chóng được giải phóng, nhiệt độ sẽ giảm xuống đột ngột.

Nếu như là ở bờ biển phía nam, thì chỉ có nhiệt độ buổi sáng sớm là hơi thấp.

https://thuviensach.vn

Buổi trưa và tối đều sẽ nóng đến mức người ngủ không yên giấc.

Nhớ đến quả dưa hấu trong câu nói ấy, Giang Long không khỏi chảy nước miếng, dưa hấu đích thực là trái cây phòng cảm nắng rất tốt.

Đương nhiên, cũng không được ăn quá nhiều.

Giang Long cũng cảm thấy ban ngày ở đây quá nóng, liền suy nghĩ, trừ dưa hấu ra, còn có thứ gì có thể hạ nhiệt giải nắng đây?

Đứng lên, nhìn xung quanh, chẳng có chút thu hoạch và linh cảm nào hết.

Thế là không khỏi thở dài, thế giới này quá lạc hậu rồi, nếu như là ở kiếp trước…

Đột nhiên, ánh mắt Giang Long sáng lên.

- Chúng ta về.

Nói xong, Giang Long nhằm về hướng huyện nha bước thật nhanh.

Bọn Đồ Đô đuổi theo.

Trong huyện nha, Trình Trạch đang nghiêm túc xử lý chính vụ.

Huyện Linh Thông tuy hình thế phát triển rất tốt, nhưng đi cùng với tốc độ phát triển nhanh chóng, có rất nhiều vấn đề cũng theo đó mà đến.

Ví dụ như nhân khẩu nhiều, tranh chấp cũng nhiều lên.

Hơn nữa những người này lại đến từ các nơi khác nhau, vẫn chưa thật sự định cư, vẫn xem là nhân khẩu lưu động, vẫn chưa có cảm giác thân thuộc đối với huyện Linh Thông, mang theo tâm lý may mắn, muốn gây chuyện

https://thuviensach.vn

một chút, đánh nhau một chút, biết người của mình không nhiều, nha dịch không dễ bắt được mình.

Đương nhiên, cũng còn có nguyên nhân khác, ví dụ không thể ở trước mặt người ta thể hiện quá yếu đuối, nếu không sau này sẽ bị người ta xem thường và ức hiếp.

Bắc Cương vốn dân phong nhanh nhẹn dũng mãnh, mỗi ngày người gây chuyện đánh nhau, thật không ít.

Còn việc xây dựng lại trong thành, Giang Long chỉ phụ trách kế hoạch lớn, những việc cụ thể thì vẫn cần nhờ Tiêu Phàm và Trình Trạch sắp đặt chỉ huy.

Cho nên mỗi ngày Tiêu Phàm và Trình Trạch đều vô cùng bận rộn.

Tiêu Phàm chạy vòng ngoài, Trình Trạch trấn ở huyện nha.

Nhưng tuy rất bận rộn, hai người không hề kêu than, mấy năm trước bọn họ quá thanh nhàn rồi, cảm thấy quá trống rỗng, chỉ có công việc nhiều, bận bận rộn rộn cuộc sống mới phong phú.

Gặp Giang Long đến, Trình Trạch cũng không buông bút trong tay, chỉ hỏi có phải có chuyện gì.

Giang Long cười thần bí:

- Đợi một lát ta biến một trò pháp thuật cho ngươi xem.

- Hả?

Gương mặt Trình Trạch hiện lên nét hiếu kỳ, bàn tay đang viết cũng dừng lại.

Nhưng mà Giang Long không có ý giải thích.

https://thuviensach.vn

Trình Trạch thấy vậy không khỏi khẽ lắc đầu, lại cúi xuống viết nhanh.

Lát sau, Phàn Nhân theo sự dặn dò của Giang Long, đã mua đồ về.

Công việc của Giang Long rất nhiều, hai người Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc có khi làm không kịp, Phàn Nhân liền chủ động tỏ ý muốn giúp đỡ.

Cho nên dạo này Giang Long đã có thể phân phó Phàn Nhân đi làm ít việc rồi.

Bên ngoài quá nóng, hắn về trước một bước, sau đó cho Phàn Nhân đến tiệm thuốc ở gần đó, mua một ít tiêu thạch (quặng kali nitrat) về.

Phàn Nhân tiến lên trước, đặt túi vải có chứa tiêu thạch lên bàn, lui ra hai bước.

- Đồ Đô, ngươi đi bưng một chậu nước đến đây.

Giang Long mở túi vải ra xem, thấy bên trong quả nhiên là tiêu thạch được nghiền thành bột, liền cười bảo.

Không lâu sau, Đồ Đô bưng nước sạch tới, trên mặt có chút nước đọng, xem ra lúc đi bưng nước tiện thể đã rửa mặt luôn.

Thời tiết này quá nóng rồi.

Giang Long đón lấy chậu gỗ đặt lên bàn, vén ống tay áo lên, lấy một tách trà, bên trong đổ đầy nước sôi.

Sau đó đặt tách trà vào trong chậu gỗ.

Trình Trạch lúc này đã buông bút lông trong tay, gương mặt ẩn nụ cười nhạt tiến nhanh đến, muốn xem Giang Long định làm gì.

Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, và cả Phàn Nhân trên mặt đầy nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

- Bắt đầu biến đổi rồi!

Giang Long khẽ cười khà khà, bốc một nắm bột tiêu thạch, rắc đều đều vào trong chậu.

Tiêu thạch dễ hòa tan vào nước, trong quá trình hòa tan, sẽ hấp thụ nhiệt lượng xung quanh.

Vì thế mọi người đứng xung quanh chậu gỗ, đột nhiên cảm giác có chút mát mẻ, thời tiết nóng quá, khiến cho chút cảm giác mát mẻ này không thể bị bỏ qua.

Sau đó đôi mắt đang nhìn tách trà của mọi người, dần dần mở to ra.

Bởi vì nước sôi ở bên trong, bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy tốc độ ngưng tụ kết băng.

- Thế nào, pháp thuật này không tệ chứ?

Giang Long cười lấy tách trà nảy giờ vẫn để trong chậu gỗ ra.

Lấy một cái thớt sạch tới, đổ khối nước đá ra, lại dùng đao đập vỡ, tiếp theo bỏ những mảnh nước đá vào trong tách trà có nước sôi, lát sau, Giang Long nhấc lên uống một ngụm, thật mát quá!

Có thể uống một ngụm nước đá trong ngày oi bức, thực sự là việc khiến người ta vô cùng muốn hưởng thụ.

- Tiểu thiếu gia, người làm sao mà làm được vậy?

Đồ Đô kinh ngạc.

Đây quả là thần kỳ!

Ngày mùa hạ, lại có thể chẳng dựa vào gì cả mà tạo ra được nước đá.

https://thuviensach.vn

Cương Đế Ba Khắc cũng là vẻ mặt không thể tin nổi.

Điều này quá thần kỳ rồi!

Phàn Nhân lúc thì quan sát những mảnh nước đá, lúc thì quay đầu nhìn Giang Long, làm như trên mặt Giang Long có thể nở ra được mấy đóa hoa tươi vậy.

Chỉ có Trình Trạch là sờ cằm suy nghĩ một hồi.

Sau đó bốc một ít bột tiêu thạch trong túi vải ra xem, lại đưa lên mũi ngửi ngửi.

Tiếp theo, học theo các bước của Giang Long lúc nảy, lại làm ra được một tách nước đá nữa.

- Tiểu thiếu gia, đây là tiêu thạch?

Trình Trạch cười cười, thở nhẹ một hơi trước, lại bắt đầu hỏi.

- Không sai.

Một ngụm nước đá mát mẻ đi vào cổ họng khiến Giang Long vô cùng sảng khoái, thấy Trình Trạch ở đó làm thí nghiệm, cũng không ngăn cản, gật đầu nói:

- Đây chính là cách dùng tiêu thạch làm ra nước đá, bây giờ các ngươi có thể làm thử, nhưng không được truyền ra ngoài.

Cương Đế Ba Khắc, Đồ Đô, và Phàn Nhân nghe vậy liền tiến lên trước tự làm.

Trình Trạch nghe vậy đôi mắt khẽ chuyển động, lập tức phản ứng:

- Ngài muốn bán nước đá kiếm tiền?

https://thuviensach.vn

- Trình tiên sinh quả nhiên thông minh!

Giang Long giơ ngón tay cái lên:

- Ngày mùa hạ, thời tiết nóng bức, uống một ngụm nước đá, không biết sảng khoái đến mức nào, bách tính bình thường trong tay không có tiền, nhưng Đại Tề có rất nhiều phú hộ thế gia, cho nên ta cảm thấy làm chuyện kinh doanh này, chắc có thể kiếm được một khoản nho nhỏ.

- Giá cả thấp một chút, chắc sẽ kiếm được khoản lớn đấy.

Trình Trạch nghĩ rồi nói:

- Hoàng cung Đại Tề và những hào môn bậc nhất, để mùa hạ có thể dùng nước đá đều cho đào hầm nước đá, nhưng cho dù là như vậy, đến mùa hạ cũng phải dùng tiết kiệm một chút.

Những hào môn bình thường, không có được nguồn tài lực này.

Nhưng nếu như đến mùa hạ còn có thể mua được nước đá, mà giá nước đá không đắt lắm.

Thiết nghĩ chỉ cần là những địa chủ có khả năng mua sắm một chút cũng sẽ móc tiền ra mua một ít.

Người mua nhiều, đương nhiên sẽ kiếm được nhiều.

Mà dùng tiêu thạch để làm nước đá, thì căn bản là tiền vốn không tốn bao nhiêu.

- Trình tiên sinh nói rất có lý.

Giang Long vỗ tay, kỳ thực bản thân hắn cũng nghĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nước đá tuy vào mùa hạ là thứ hiếm, nhưng muốn chỉ làm hàng cao cấp trên thị trường thôi hiển nhiên là không được.

Thứ này cũng không phải là thiết yếu phẩm, muốn bán với giá trên trời cũng không hợp lý.

Cho nên nên chế định giá cả ở mức thấp một chút, để cho những địa chủ nhỏ cũng có thể mua nổi, lấy số lượng làm mục tiêu.

Đại khái dùng tiêu thạch làm nước đá cũng không khó khăn gì, ở bất cứ nơi nào trên Đại Tề cũng đều có thể xây xưởng sản xuất.

Nếu chỉ bán nước đá không, Giang Long cảm thấy chưa hài lòng.

Mấy ngày này theo sự phát triển mạnh mẽ của huyện Linh Thông, rất nhiều đoàn thương nhân thay đổi lộ tuyến, đi qua nơi này.

Bắc Cương hơi hỗn loạn một chút, những nơi có đông người mới an toàn hơn.

- Trình tiên sinh, nếu như ta không nhớ nhầm, hôm qua có lẽ có một đoàn thương nhân bán rượu nho vào thị trấn?

Giang Long sờ cằm nghĩ ngợi, đột nhiên hỏi:

- Bọn họ đi chưa?

- Chắc là chưa đâu.

Trình Trạch nói xong, đi lật xem mấy quyển sổ, tìm thấy ghi chép trong đó:

- Quả thực là chưa đi.

https://thuviensach.vn

Ở nơi biên giới Bắc Cương này, đoàn thương nhân vào thành, là phải thu phí cổng thành rất cao, tiến vào thành đồng nghĩa hệ số an toàn gia tăng, nếu chỉ nghỉ ngơi trong tiểu trấn hay ở dã ngoại, thì một khi mã phỉ đột kích, sẽ gặp phải tổn thất rất lớn.

Thu nhập về mặt này, được xem là một trong những nguồn thu nhập chủ yếu của thành trì.

Đương nhiên là có lưu lại ghi chép rõ ràng.

- Họ nghỉ ngơi ở đâu?

Giang Long đứng dậy hỏi.

Trình Trạch trả lời:

- Ở khách sạn Vân Tùng phía bắc thành.

- Đi, chúng ta đi mua rượu.

Giang Long chỉ tay dẫn đường trước.

Trên địa giới Đại Tề, rượu nho là vật phẩm hiếm có cao cấp, chỉ có những người tương đối có thân phận mới có thể thường xuyên được uống.

Hào môn thế gia thông thường, trong nhà cũng có, nhưng chỉ khi có khách đến, mới đem ra tiếp đón khách.

Chỉ là uống rượu nho thôi, đã xem là rất hưởng thụ rồi.

Nhưng nếu như lại thêm chút nước đá, đương nhiên càng tuyệt hơn.

Giang Long định mua nhiều một chút, ngoài ra tự mình cũng sẽ chế ra các loại thức uống nước trái cây.

https://thuviensach.vn

Mà mua rượu nho, rồi đến lúc đó đặt xen lẫn lên tủ quầy, cùng bán chung, thì có thể nâng giá của nước trái cây.

Đến lúc đó còn sợ không kiếm được tiền sao?

Lúc Giang Long dẫn theo mọi người tìm đến khách sạn Vân Tùng, đoàn thương nhân bán rượu nho đang kiểm tra dọn dẹp những thùng gỗ chứa rượu nho.

Dự định sáng sớm ngày mai sẽ khởi hành.

Thủ lĩnh đoàn thương nhân là một người dị tộc, thân hình cao lớn, có đôi mắt xanh.

Nghe Huyện Lệnh huyện Linh Thông đích thân đến thăm, trong lòng thầm kêu không hay rồi, y có qua lại với rất nhiều quan viên Đại Tề, biết được rất nhiều tham quan đều vô cùng tham lam.

Trước kia y chưa từng đến huyện Linh Thông, bởi vì huyện Linh Thông hẻo lánh, người cũng ít, nghỉ ngơi ở đây không có gì đảm bảo an toàn.

Đương nhiên cũng không biết đến các tiểu quan lại trong huyện Linh Thông.

Trước kia đi qua các thành trì khác, cũng có hiếu kính với quan viên.

Biết là tránh không khỏi, thủ lĩnh đoàn thương nhân nghiến chặt răng, vừa chầm chậm chạy qua, vừa âm thầm suy nghĩ cần phải hiếu kính bao nhiêu ngân lượng mới có thể đối phó được.

Vài tên tùy tùng, theo sát phía sau thủ lĩnh đoàn thương nhân.

Sau khi Giang Long đi vào khách sạn, thì đi thẳng đến chỗ đoàn thương nhân.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy từng thùng gỗ từng thùng gỗ cao to ấy, vô cùng vui mừng.

Trỏ đầu ngón tay đếm một hồi, tổng cộng có hai mươi cái thùng đựng rượu, chính lúc đang cao hứng, thủ lĩnh đoàn thương nhân vội vàng đi tới.

- Tiểu nhân tham kiến Huyện lệnh đại nhân.

Thủ lĩnh đoàn thương nhân tiến lên, dập đầu bái kiến.

Mấy người tùy tùng cũng ở phía sau quỳ theo.

Sỹ nông công thương, ở Đại Tề, địa vị thương nhân là thấp hèn nhất, cho dù là thương nhân dị tộc cũng vậy cũng sẽ bị bách tính Đại Tề xem thường.

Thủ lĩnh đoàn thương nhân hiểu rất rõ điều này, cho nên biểu hiện rất cung kính.

Ở đất nước của y, không phải gặp người là phải quỳ xuống.

Lúc đầu, y vô cùng không quen, nhưng sau khi bị thiệt thòi mấy lần, thì đã rút được kinh nghiệm rồi.

Thương nhân xem trọng lợi nhuận, chỉ cần kiếm được nhiều ngân lượng, dập cái đầu thì có là gì?

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Chín Vạn Năm Ngàn Lượng

Ở Đại Tề này dập đầu với vài quan viên, nhưng chỉ cần kiếm được tuyệt bút bạc, đợi số lượng bạc tích lũy đủ rồi về đến cố hương, có thể tiêu tiền mua một tước vị!

Quê hương của y, quý tộc đồng dạng là tài trí hơn người, có thật nhiều đặc quyền.

- Đứng lên đi

Giang Long liếc mắt một cái đánh giá đầu lĩnh thương đội, mở miệng nói.

Đầu lĩnh thương đội chậm rãi đứng dậy:

- Tạ ơn Huyện lệnh đại nhân!

- Ngươi tên là gì?

Thấy đối phương và Đại Lệ Ti giống nhau đều có màu mắt đen, Giang Long có chút tò mò hỏi.

- Bẩm đại nhân, tiểu nhân tên là Mại Khắc.

Tên của đầu lĩnh thương đội thật ra là rất dài, chỉ là khi tự giới thiệu bởi vì quá dài, sẽ làm cho quan viên Đại Tề bất mãn, nhíu mày, cảm thấy rất không tiện, cho nên liền đơn giản hóa.

- Ừ.

https://thuviensach.vn

Giang Long dời mắt về phía thùng rượu:

- Ngươi nhiều năm kinh doanh rượu nho?

- Đúng ạ.

- Đi lại một chuyến, mất bao nhiêu thời gian?

- Tiểu nhân ở quê hương có địa điểm cố định thu mua rượu nho, ở Đại Tề cũng có rất nhiều con đường để bán, tuy nhiên cho dù như thế, bởi vì đường xá xa xôi, phải đi xuyên qua sa mạc, đại thảo nguyên, qua lại một chuyến cũng cần tiêu phí ba năm.

Mại Khắc mở miệng đáp.

Trong giọng nói rõ ràng có ám chỉ, nói ở Đại Tề có thật nhiều con đường buôn bán. Là cho thấy mình cũng có chỗ dựa đấy.

Mặc dù ngươi muốn kiếm chút lợi lộc, cũng không thể quá mức. Bằng không y mời chỗ dựa vững chắc đi ra, cho ngươi chịu không nổi.

- Những rượu này, không phải nhà ngươi tự ủ hay sao?

Giang Long đối với lời nói ám chỉ của Mại Khắc, chỉ lơ đễnh.

Lấy thân phận lai lịch của hắn, mặc dù giữ lại toàn bộ thương đội, phỏng chừng cũng không có mấy người dám đứng ra làm chủ cho Mại Khắc.

Nhưng hắn không phải loại người như vậy.

Hơn nữa giữ lại thương đội, lấy nhiều ưu đãi, đều sẽ mang đến ảnh hưởng bất lợi cho huyện Linh Thông.

Rất nhiều thương đội sau khi nghe thấy, liền sẽ không đổi lộ tuyến, đến huyện Linh Thông nơi này.

https://thuviensach.vn

Mà trưng thu phí cửa thành kếch xù của thương đội vào thành, là một trong những nguồn thu nhập chủ yếu nhất của thành trì biên thuỳ.

Nếu không đám người Huyện thừa Chu Kỳ vì sao tình nguyện làm việc vặt cho thương đội, giúp đỡ dỡ hàng kiếm tiền cũng không làm quỷ hút máu bắt chẹt thương đội tham lấy ưu đãi cơ chứ?

Làm như vậy, không khác gì mổ gà lấy trứng.

- Nhà tiểu nhân cũng có xưởng rượu, tuy nhiên quy mô không lớn.

Giọng Đại Tề của Mại Khắc, nói rõ ràng, có thể thấy được đã lui tới Đại Tề đã không phải là một năm hai năm rồi.

Giang Long vuốt cằm, ngẫm nghĩ một chút, mở miệng hỏi:

- Nếu bản quan muốn mua hết hai mươi thùng rượu nho này, tổng cộng cần bao nhiêu ngân lượng?

Nếu như có thể hợp tác lâu dài với Mại Khắc, đến sau này có thể kiếm không ít bạc.

Nhưng Mại Khắc một lần đi lại cần ba năm thời gian.

Mà Giang Long phỏng chừng chính mình nhiều nhất ở huyện Linh Thông cũng chỉ có thể làm ba năm thời gian, đợi lần sau Mại Khắc đến mình đã không còn ở đây nhậm chức nữa rồi.

Liền buông tha cho quyết định này.

Mại Khắc nghe vậy, trong lòng đột nhiên nhảy dựng.

Bản năng ngẩng đầu nhìn Giang Long một cái, cũng nghĩ đến hướng không tốt kia.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ Huyện lệnh đại nhân trẻ tuổi trước mắt này khẩu vị lại lớn như thế, muốn nuốt hết toàn bộ thương đội của mình?

Đây tuyệt đối không được!

Mại Khắc hít sâu một hơi, áp chế lửa giận trong lồng ngực trước, trên mặt chất đầy tươi cười nịnh nọt, thật cẩn thận tiến gần về phía trước, nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo của Giang Long.

Việc buôn bán chú ý cái hòa khí sinh tài, Giang Long là Huyện lệnh huyện Linh Thông, là rắn địa phương. Không phải vạn bất đắc dĩ, y không muốn cùng Giang Long cãi nhau mà trở mặt.

Huyện Linh Thông đang nhanh chóng phát triển, Mại Khắc đến sau này, đã khảo sát qua chung quanh rồi, phát hiện chiếu theo thế phát triển tiếp, huyện Linh Thông sẽ là thành trì trọng yếu nhất ở Bắc Cương Đại Tề, bất kể là kinh tế hay là quân sự, quy mô của nó vượt qua thành Vọng Sa của quận Vọng Sa, đều là chuyện tất nhiên.

Thành trì lớn, hệ số an toàn liền cao.

Thương đội cứ theo lộ tuyến mà đi, mặc kệ là chính bản thân y, hay là một đám hộ vệ và bọn xa phu, lúc nghỉ ngơi tại dã ngoại đều không dám ngủ quá say, lo lắng đề phòng, sợ sẽ có người dị tộc và mã phỉ tiến đến cướp bóc, thậm chí đi ngủ cũng ngủ không ngon, tất nhiên là vô cùng mỏi mệt.

Mà quá mức mỏi mệt, khó tránh khỏi sẽ lơ là sơ suất.

Một khi không cẩn thận bị người đánh lén áp chế, sẽ tạo thành tổn thất không thể lường được.

Cho nên trên đường đi, ngang qua thành trì nào, thương đội cũng đều dừng lại, nghỉ ngơi và chỉnh đốn một hai ngày.

https://thuviensach.vn

Để nhân viên trong thương đội có thể ngủ một giấc thật ngon, khôi phục tinh thần.

Nếu là có thể an tâm hạ trại tại dã ngoại, thương đội cần gì phải đi nộp phí cửa thành siêu cao cơ chứ?

Vị trí của huyện Linh Thông cũng không tệ, Mại Khắc từng tính toán qua, nếu sửa đổi lộ tuyến lại mà tới đây, như vậy có thể tiết kiệm hai đến ba ngày thời gian.

Cho nên cảm thấy cũng nên cho Giang Long nhiều ích lợi hơn, cũng ở trong phạm vi mình chấp nhận được.

Đương nhiên, Giang Long không thể nhận quá ác!

Bằng không y khẳng định không đáp ứng.

Nếu đặt Giang Long ở thời điểm ốm yếu, Mại Khắc tuyệt đối không đến gần Giang Long được.

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc đã sớm đẩy y ra.

Dám đến gần trong phạm vi an toàn, nhất định hai người sẽ lấy an toàn tính mạng của Giang Long làm trọng, trước tiên bắt người rồi nói sau.

Tuy nhiên hiện tại nha, Giang Long bày ra thực lực, là đã được hai người cùng tán thành.

Nếu Giang Long không biểu lộ thái độ, bọn họ sẽ không tự tiện động thủ.

Tuy nhiên vài tùy tùng theo bảo vệ Mại Khắc, đều bị hai người Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc dùng ánh mắt hung ác cản lại rồi.

Nhìn đến động tác nhỏ của Mại Khắc, Giang Long nháy mắt liền sáng tỏ.

https://thuviensach.vn

Ngẫm nghĩ một chút, như ý Mại Khắc, đi đến một bên.

- Đây là một chút tâm ý của tiểu nhân, kính xin Huyện lệnh đại nhân vui lòng nhận cho.

Mại Khắc quen thuộc lấy ra một chồng ngân phiếu, nhanh chóng nhét vào bên trong ống tay áo của Giang Long, nụ cười trên mặt rất chân thành:

- Huyện lệnh đại nhân kiến thiết phát triển mạnh huyện Linh Thông, càng vất vả công lao càng lớn, tiểu nhân khâm phục cực kỳ!

Giang Long lấy ra ngân phiếu ngay trước mặt của mọi người, trên mặt giả bộ khó hiểu:

- Ngươi đây là ý gì?

Mại Khắc cũng sửng sốt.

Lập tức suy nghĩ bay nhanh, chẳng lẽ là ngại ít?

Ánh mắt đảo qua lại, bốn phía cũng không có người lạ nào, y lại rút ra mấy tấm ngân phiếu, cung kính đưa đến trước mặt Giang Long.

Giang Long tiếp nhận, Mại Khắc liền nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng Giang Long đếm, đám ngân phiếu này chừng trên dưới một trăm năm mươi lượng.

Rồi lại thả lại trong tay của Mại Khắc.

Mại Khắc suýt ngừng thở.

Sắc mặt lập tức cũng âm trầm xuống.

Lúc này Giang Long nói nghiêm chỉnh:

https://thuviensach.vn

- Ngươi coi bản quan là cái gì? Cũng không đi mọi nơi hỏi thăm một chút, bản quan là người thu nhân hối lộ sao?

- Huyện lệnh đại nhân...

Mại Khắc vẫn đang nghĩ đến Giang Long ngại bạc ít, cho nên sắc mặc nhìn không tốt.

Nhưng bị Giang Long phất tay cắt đứt:

- Đừng nói nữa, bản quan muốn mua rượu của ngươi, ngươi trực tiếp báo lên một giá cả hợp lý là được, chẳng lẽ bản quan còn có thể mạnh mẽ cưỡng đoạt hay sao?

Thấy Giang Long một thân chính khí, Mại Khắc mới buồn bực, chẳng lẽ thực là mình đã hiểu lầm?

Lần này trong thương đội tổng cộng có hai mươi thùng gỗ lớn tràn đầy rượu nho, trong mỗi thùng gỗ có thể chứa một ngàn cân.

Mang rượu đến cảnh nội Đại Tề, một đường là có thể bán ra rồi.

Giá cả rượu nho là cao có thấp có.

Chia đều xuống dưới, mỗi cân rượu có thể bán được năm lượng bạc.

Đương nhiên, giá cả của thị trường rượu nho, phải cao hơn năm lượng bạc nhiều.

Mua rượu nho phần lớn là nhà giàu, thương gia, bọn họ còn muốn kiếm được một số tiền chênh lệch giá đấy.

Nếu thương đội có việc, chậm trễ một năm nửa năm, rượu nho tồn số lượng vô cùng ít, mỗi cân rượu này giá cả cao nhất cũng từng đạt tới năm mươi lượng!

https://thuviensach.vn

Ước chừng lên đến gấp chục lần!

Mà việc buôn bán vốn chính là như vậy, vật hiếm thì quý.

Một thùng chứa một ngàn cân rượu, chính là năm ngàn lượng bạc ròng.

Hai mươi thùng, đó là mười vạn lượng bạc!

Đây tuyệt đối không phải số lượng nhỏ.

Ở kinh thành khi Giang Long và Sài gia liên kết, lừa An Nhạc Hầu một phen, tổng cộng cũng chỉ mới thắng trên dưới mười vạn lượng mà thôi.

Nói cách khác, trừ đi tài sản cố định ra, thân gia An Nhạc Hầu cũng chỉ giá trị bằng hai mươi thùng rượu nho này.

Mại Khắc tất nhiên không báo ít, việc buôn bán khẳng định phải mặc cả, nhân tiện nói:

- Rượu nho là vật hiếm, giá thị trường Huyện lệnh đại nhân có thể phái người đi hỏi thăm một chút, tiểu nhân cũng không cần nhiều, chỉ lấy cái giá vốn, liền kiếm chút tiền vất vả mà thôi. Một câu, mười lăm vạn lượng!

Giang Long nghe vậy thì chỉ khẽ lắc đầu.

Đi vào thế giới này, bởi vì thân thể nguyên thân không tốt, ở Cảnh phủ không uống rượu, cho nên Giang Long thật sự là chưa uống qua rượu nho.

Cũng không rõ ràng lắm giá cả rượu nho.

Tuy nhiên điều này cũng không gây trở ngại hắn mặc cả.

Mình không biết giá cả, nhưng không thể để cho Mại Khắc nhìn ra rằng mình không biết giá cả.

Cho nên hắn không nói lời nào, giả bộ thâm trầm.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Mại Khắc nhìn nhìn sắc mặt Giang Long bình thản, nghĩ đến Giang Long biết giá cả rượu nho, liền chủ động giảm giá:

- Nếu Huyện lệnh đại nhân thật tâm muốn, vậy mười bốn vạn lượng!

- Mười ba vạn lượng?

- Thấp nhất mười hai vạn năm nghìn lượng, không thể ít hơn nữa rồi!

Trong lòng Mại Khắc giá bắt đầu là chín vạn năm ngàn lượng, sở dĩ không phải mười vạn lượng, là vì có thể đi tiếp vào bên trong Đại Tề, còn phải có các hạng phí dụng hối lộ rất nhiều quan viên.

Giang Long vẫn lắc đầu một cái.

- Huyện lệnh đại nhân, tiểu nhân thật sự chỉ là lấy cái giá vốn, nếu ngài nhận lấy, qua tay có thể kiếm được mấy vạn lượng!

Mại Khắc là một người làm ăn, tất nhiên cũng vô cùng khôn khéo, cho đến hiện tại Giang Long còn chưa ra giá, nên không giảm nữa.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, rốt cục mở miệng nói:

- Chín vạn lượng!

- Không được! Chín vạn lượng quá ít, mười hai vạn lượng!

- Chín vạn một ngàn lượng!

- Mười một vạn năm ngàn lượng!

- Chín vạn hai ngàn lượng!

- Chín vạn năm ngàn lượng! Đây là giá cuối cùng bản quan.

Giang Long sắc mặt nghiêm nghị.

https://thuviensach.vn

- Thành giao!

Mại Khắc tỏ vẻ một bộ vô cùng đau lòng, thở dài gật đầu.

Tuy rằng đây là giá quy định trong lòng y, nhưng Mại Khắc thật ra là rất cao hứng.

Bán hết rượu ở đây, thì không cần đi sâu vào cảnh nội Đại Tề, đi bái kiến đám quan viên, cười làm lành đưa bạc không nói, còn phải dập đầu khắp nơi.

Hơn nữa những rượu nho này là số của cải không nhỏ, cũng có khả năng phát sinh ra cái gì bất ngờ.

Đương nhiên là ở trong này bán đi có lời rồi.

- Sáng sớm ngày mai, ta mang bạc tới đây lấy hàng.

Trên người Giang Long bây giờ không có nhiều hiện ngân như vậy.

Nhưng lần trước dạy Hắc Y Vệ tinh lọc muối, bây giờ còn có thể chi bạc.

Thấy Giang Long sảng khoái như thế, Mại Khắc cũng vô cùng vui vẻ, lập tức mở miệng, phải mời Giang Long đi quán rượu ăn một bữa.

Giang Long biết đạo lý nước quá trong ắt không có cá.

Rất nhiều quân sĩ thủ cửa thành, cùng với tiểu quan trong huyện nha tới giúp người làm việc, được mời ăn cơm, hay là lấy chút ưu đãi, hắn cũng mắt nhắm mắt mở đấy.

Hiện tại Mại Khắc mời khách, hắn cũng không cự tuyệt.

Làm thanh quan, làm quan tốt, không thể rất cứng nhắc nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Người như vậy sẽ cho người khác một cảm giác không dễ tiếp xúc, lại chức vị cao, như vậy sẽ ảnh hưởng đối với sự phát triển của nơi mình thống trị.

Thấy Giang Long gật đầu đáp ứng rồi, Mại Khắc vội vàng ân cần đi trước dẫn đường.

Ở thời điểm khảo sát huyện Linh Thông, y đã nhớ kỹ quán rượu lớn nhất ở nơi nào.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Chỉ Nhìn Kết Quả

Đi tới tửu lâu, Mại Khắc để cho tiểu nhị đưa lên hai bàn tiệc rượu phong phú.

Một bàn là Mại Khắc và Giang Long.

Một bàn khác ngồi là Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Phàn Nhân, cùng vài tùy thân hộ vệ của Mại Khắc.

Ở quê của Mại Khắc, quý tộc cũng vậy sẽ không ngồi cùng bàn dùng cơm với tùy tùng, đúng là phân biệt giai cấp.

Giang Long vừa uống rượu dùng cơm, vừa cùng Mại Khắc nói chuyện.

Chủ yếu thăm hỏi gia hương của Mại Khắc.

Mại Khắc thấy Giang Long vô cùng hào phóng, thứ nhất là có thể mua tất cả rượu của mình, hơn nữa cũng không bắt mình phải hối lộ, cũng có tâm giao tình cùng Giang Long tăng lên vài phần.

Về sau mỗi lần mang hàng tới, Giang Long đều có thể ở huyện Linh Thông mua toàn bộ, có thể tiết kiệm đáng kể thời gian.

Mà đối với đội buôn mà nói, thời gian là vàng bạc!

Giang Long một hồi thăm hỏi, phát hiện quê hương của Mại Khắc và Châu Âu ngày trước không khác biệt lắm.

https://thuviensach.vn

Sau đó lại hỏi một chút vấn đề phong tục, cách sống, cùng với quân sự liên quan đến nơi đó.

Mại Khắc không chút giấu diếm đem toàn bộ những điều biết nói ra.

Sở dĩ như vậy, cũng không phải là Mại Khắc không có tâm kế.

Mà là Mại Khắc nhận thấy quê hương của mình khoảng cách đủ xa, với lại nếu không phải là cách bởi biển khơi vô tận, thì chính sa mạc hoang vu.

Căn bản không có khả năng giao chiến.

Cho rằng nói cho Giang Long cũng không sao.

Giang Long thấy thân mật, nghe nói đến quê hương của Mại Khắc kỹ thuật luyện sắt vượt xa nơi này, hai mắt sáng ngời.

Có sắt thép thích hợp, mới có thể chế tạo ra súng pháo.

Mà nếu nhà mình có súng pháo trong tay, Cảnh Phủ dĩ nhiên là không cần phải sợ triều đình.

Sau đó chiếm giang sơn Đại Tề, cũng không phải là việc khó.

Tuy nhiên một khi bùng nổ chiến tranh lớn, thương vong sẽ rất nhiều.

Giang Long nhíu mày, thật chặt, sau một lát, lại khôi phục lại bình tĩnh.

Xã hội phải tiến bộ, văn minh phát triển... Mặc dù chính mình không thể chế tạo ra súng pháo, sau này cũng sẽ có người thông tuệ đem phát minh đến.

Giang sơn Đại Tề truyền thừa mấy trăm năm, kéo dài lâu ngày, cuối cùng sẽ có một ngày, cũng bị người khác phủ định.

Quan trọng nhất là, Hoàng thượng và Thái tử đều thù hận Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Không phản kháng, chờ chết hay sao?

- Thợ rèn trong nhà máy của các ngươi ở đó, tiền lương hàng tháng là bao nhiêu?

Mại Khắc lập tức đáp:

- Tiền lương hàng tháng cao có thấp có, nếu là đại sư phụ mà nói, không sai biệt lắm có khoảng chừng hai lượng bạc.

Một tháng hai lượng, một năm đó là hai mươi bốn lượng.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, nói:

- Vậy ngươi có thể giúp ta tìm vài đại sư phụ thợ rèn lại đây hay không? Tay nghề càng cao càng tốt, đến đây, ta mỗi tháng trả cho y một trăm lượng bạc!

- Mặt khác, y còn có thể mang đồ đệ của mình cùng nhau tới đây, ta ngoài ra còn trả tiền công.

- Này...

Mại Khắc nghe vậy có chút khó xử:

- Nơi này cách gia hương của tiểu nhân quá mức xa xôi, hơn nữa cái ăn và mọi thứ đều không quen, hàng năm một trăm lượng tuy rằng con số không ít, nhưng muốn nói đại sư phụ tới đây sợ là không dễ.

Có thể làm đại sư phụ, ở quê hương của Mại Khắc cũng đủ có cuộc sống giàu có rồi.

Cuộc sống yên vui, bình định, người bình thường sẽ không mạo hiểm nữa.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng từ quê hương của Mại Khắc đến đây, trên đường phải qua sa mạc mênh mông, thảo nguyên rộng bao la, đến cùng đều là sa mạc.

Sa mạc có bão cát, có thể thổi người lên trời, chôn sống, làm cho người ta bị mất phương hướng.

Không có nước uống, có thể làm người ta chết khát.

Sinh sống ở thảo nguyên có sói và rất nhiều động vật ăn thịt hung dữ.

Sa mạc bãi nhìn không thấy bờ, nếu bị lạc phương hướng, sẽ chết đói chết khát.

Đây là tai nạn thiên nhiên nguy hiểm, ngoài ra còn có thể gặp mã phỉ sơn tặc…

Mặc dù trên đường rất nhiều quốc gia quý tộc quan viên bắt chuyện qua, đút bạc, nhưng vẫn có thể bị tấn công.

Cho nên từ quê hương của Mại Khắc đến đây, đường xá gian nan, nguy hiểm trùng trùng.

Không may một cái sẽ bỏ mạng.

- Một trăm năm mươi lượng!

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, mở miệng tăng giá.

Quả thực, nếu như lương bổng không đủ cao, rất khó có người mạo hiểm tới đây.

Mại Khắc nghe vậy hai mắt sáng ngời:

- Một trăm năm mươi lượng mà nói mà nói..., sẽ có người mạo hiểm thử một lần.

https://thuviensach.vn

- Vậy làm phiền Mại Khắc ngươi rồi.

Giang Long khách khí chắp tay.

Mại Khắc lập tức đáp lễ, thụ sủng nhược kinh, y biết rằng Đại Tề thường coi trọng người đọc sách, rất xem thường thương nhân, thợ thủ công.

Y đến Đại Tề buôn bán, còn chưa từng gặp được người quan viên nào đối với y khách khí như thế.

Vì thế cắn răng nói:

- Xin Huyện lệnh đại nhân yên tâm, tiểu nhân sau khi trở về, nhất định sẽ thuyết phục vài vị thợ rèn đại sư phụ đến bên này làm việc.

Giang Long miệng liên tục nói lời cảm tạ.

- Huyện lệnh đại nhân mua hàng hóa thương đội ở đây, khiến tiểu nhân tiết kiệm rất nhiều thời gian, tiểu nhân phỏng chừng hai năm sau, có thể lại đi đến huyện Linh Thông, không biết đại nhân đến thời gian...

Mại Khắc còn chưa dứt lời, nhưng ý tứ không cần nói cũng biết.

Thương nhân lãi nhiều, không thể cho không người giúp đỡ.

- Đến lúc đó bản quan hẳn là còn ở đây nhậm chức, chờ ngươi đến, lúc đó sẽ đem đám rượu nho kia, cũng mua vào toàn bộ!

Giang Long sảng khoái nói:

- Giá cả có thể so với lần này cao hơn một thành!

Một thành?

Mại Khắc hưng phấn!

https://thuviensach.vn

Một thành không phải một phần.

Đây chính là gần một vạn lượng bạc!

Mại Khắc liên tục cam đoan, nhất định sẽ mời được thợ rèn lại đây.

Trong lòng không khỏi tính toán, nếu như không có người tự nguyện tới đây, lúc đó thiếu không được sử dụng một chút thủ đoạn.

Giang Long nhìn thấy ánh mắt Mại Khắc lóe lên, nâng chén rượu lên uống một ngụm.

Cho Mại Khắc có lợi, chính là muốn y tận tâm làm việc này.

Về phần Mại Khắc sử dụng biện pháp gì, có thể hay không làm một ít chuyện thương thiên hại lý, hắn liền mặc kệ.

Giang Long chỉ coi trọng kết quả!

Bữa tiệc rượu này, tất cả mọi người ăn thật cao hứng.

Rời khỏi quán rượu về sau, Giang Long trở lại huyện nha, mấy ngày không thấy Tần Vũ đột nhiên tiến tới chào.

Phía trước lại phát hiện một đàn ngựa hoang, Hắc Thụy đấu chết thủ lĩnh đàn ngựa hoang, thành ngựa đầu đàn mới.

Kết quả Tần Vũ theo Hắc Thụy tiến nhập đại thảo nguyên, đã được vài ngày.

- Mau mau đứng lên.

Giang Long tiến lên tự tay nâng Tần Vũ, cao thấp đánh giá, thấy Tần Vũ vẫn vô cùng khỏe mạnh, không giống bộ dạng chịu quá nhiều khổ, mới yên lòng:

https://thuviensach.vn

- Ngươi ở đại thảo nguyên mấy ngày qua thế nào, vất vả ngươi rồi! Có gặp nguy hiểm gì không?

- Đa tạ tiểu thiếu gia quan tâm.

Tần Vũ cảm động chắp tay, sau đó nói:

- Tiểu nhân không chịu khổ gì, cũng không gặp nguy hiểm gì, cái duy nhất làm cho người ta khó chịu đấy, chính là trong thảo nguyên ruồi muỗi nhiều lắm, đốt cả người toàn là mụn đỏ.

Tuy nhiên cũng may buổi tối thời tiết lạnh, có thể dùng quần áo đem toàn thân bọc lại, nếu không sợ là thậm chí đi ngủ cũng ngủ không được.

Trong bụi cỏ vốn là nhiều muỗi.

Mà muỗi này, lại thích vờn bay ở trong bầy ngựa..

Lại quan tâm vài câu, Giang Long mới hỏi đàn ngựa hoang ở nơi nào.

Tần Vũ cao hứng nói:

- Tiểu nhân để Hắc Thụy đem đàn ngựa hoang mang lần trước vây vào bên trong hàng rào.

- Nghe lời như vậy?

Giang Long có chút kinh ngạc.

Tần Vũ lúc này mới cẩn thận giải thích.

Hoá ra Tần Vũ sau khi tiến vào thảo nguyên, luôn luôn suy nghĩ, làm sao có thể khiến đàn ngựa hoang mau chóng nghe lời.

Cuối cùng nghĩ đến kế sách, đó là thường xuyên cho Hắc Thụy đi trước dẫn đường, để cho đàn ngựa hoang quen đường lối.

https://thuviensach.vn

Vừa mới bắt đầu, ngựa hoang đi theo Hắc Thụy không nhiều lắm.

Hắc Thụy sẽ táo bạo, nhảy vào bầy ngựa đá cắn một số ngựa đực cường tráng.

Mỗi lần đánh, lần sau sửa đường lối, liền sẽ nhiều ngựa hoang nghe lời đi theo hơn một chút.

Cứ như vậy, lần lượt như vậy, cuối cùng Hắc Thụy có thể khống chế toàn bộ đàn ngựa hoang rồi.

Về sau, Tần Vũ trực tiếp để Hắc Thụy đem đàn ngựa hoang dẫn vào hàng rào chắc chắn này.

- Ừ, vậy mới tốt chứ!

Giang Long khen.

Tần Vũ cao hứng vò đầu.

Bắt được đàn ngựa hoang này, bán cho Hắc Y Vệ, sẽ thu được mấy vạn lượng bạc.

- Lần này trở về, ngươi có thể nghỉ ngơi thật tốt vài ngày, sẽ sai bảo sau.

Giang Long cho Tần Vũ nghỉ.

Tuy nhiên Tần Vũ lại là vội vã nói:

- Tiểu thiếu gia nghe tiểu nói, lần này tiểu nhân đi theo đàn ngựa hoang tiến vào đại thảo nguyên còn gặp được nhiều đàn ngựa hoang lớn hơn nữa, lớn nhất cũng có tới mười ngàn con, cho nên muốn mời tiểu thiếu gia phê chuẩn, cho tiểu nhân mang Hắc Thụy lại tiến vào sâu trong đại thảo nguyên, bắt nhiều ngựa hoang hơn nữa trở về cho người.

https://thuviensach.vn

Giang Long nghe vậy lúc đầu rất là hưng phấn.

Tuy nhiên lại nhíu mày.

Để Tần Vũ cưỡi Hắc Thụy đơn độc tiến vào đại thảo nguyên, quá nguy hiểm!

Nếu không cẩn thận đụng tới người dị tộc, hay hoặc giả là gặp được bầy sói...

- Việc này sau này hãy nói.

Giang Long phất phất tay nói.

- Tiểu thiếu gia!

Tần Vũ sốt ruột.

- Đàn ngựa hoang vẫn sinh sống ở đại thảo nguyên, mặc dù muộn đi bắt vài ngày, cũng không sao.

Giang Long mở miệng trấn an:

- Hơn nữa thảo nguyên vô biên vô hạn, vô cùng rộng, nếu chẳng may ngươi trở vào không ra được thì làm sao bây giờ?

Đi theo đàn ngựa hoang, đương nhiên có ngựa hoang dẫn đường.

Không còn ngựa hoang, sau khi tiến vào đại thảo nguyên, rất có thể vòng đi vòng lại, cả đời không thể ra ngoài.

- Việc này tiểu thiếu gia yên tâm, tiểu nhân sẽ làm nhiều ký hiệu dọc đường đi.

Tần Vũ nói.

https://thuviensach.vn

Giang Long nhẹ nhàng lắc đầu:

- Ngươi có thể làm ký hiệu gì? Đào hố trên mặt đất? Cái này tuyệt đối không được, trên thảo nguyên cỏ xanh tươi tốt, vài ngày nữa sẽ che toàn bộ ký hiệu của ngươi.

Trừ phi có thể trồng chút cây cối, tuy nhiên có thể người dị tộc sẽ không đồng ý.

Người dị tộc sinh sống trên đại thảo nguyên, đương nhiên có cách sống.

Xét quân sự cường thịnh, người dị tộc đương nhiên là không kịp Đại Tề, nhưng quân đội Đại Tề cũng không dám xâm nhập đại thảo nguyên gây chiến.

Một trong số nguyên nhân chủ yếu, chính là sau khi quân đội của Đại Tề tiến vào đại thảo nguyên, sẽ không thể phân biệt phương hướng.

Nếu trồng cây, người dị tộc nhất định sẽ động thủ chặt cây.

Tần Vũ cũng định đào hố làm ký hiệu, nghe vậy nhíu mày.

- Ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi đi, đàn ngựa hoang này cũng sẽ không thể chạy trốn.

Giang Long giơ tay vỗ vỗ bờ vai của Tần Vũ.

- Dạ.

Tần Vũ thi lễ lui ra.

Đêm khuya, Giang Long gặp Hắc Y Vệ.

Hắc Y Vệ vừa nghe bắt được hơn hai nghìn năm trăm con ngựa hoang, vô cùng cao hứng, vẫn mua bằng giá ba mươi lượng bạc mỗi con.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa còn nói bắt được ngựa hoang càng nhiều càng tốt!

Giang Long thấy Hắc Y Vệ trong mắt vui mừng, không khó gì có thể kiếm cái giá chênh lệch đơn giản như vậy.

Tuy nhiên cũng không hỏi nhiều.

- Bạc mua ngựa này có thể trì hoãn đưa chậm, tuy nhiên sáng sớm ngày mai, ngươi đưa tới cho ta mười vạn lượng bạc trước.

Dạy Hắc Y Vệ về tinh lọc muối mỏ, bạc đó Giang Long còn chưa lấy đủ đâu.

Hắc Y Vệ không do dự, lập tức lên tiếng trả lời:

- Vâng!

Gần nhất Hắc Y Vệ kinh doanh muối lậu buôn bán lời không ít bạc.

Đối với thái độ của Hắc Y Vệ, Giang Long vô cùng hài lòng, sau đó cười nói:

- Đợi bản thiếu gia cho ngươi xem ảo thuật một chút.

Dứt lời, dựa theo lúc ban ngày bước đi, biến ra chén trà băng tới.

Hắc Y Vệ trừng to mắt, trong ánh mắt tràn đầy không thể tin nổi.

- Sở dĩ cho ngươi lấy mười vạn lượng bạc lại đây, là vì ta vừa mới mua xong hai vạn cân rượu nho, ngươi nói trời mùa hè nóng bức này, nếu dùng rượu nho ướp lạnh để bán, có thể kiếm tiền hay không?

Giang Long cười ha hả đặt câu hỏi.

- Đương nhiên có thể!

https://thuviensach.vn

Nghe được rượu nho, Hắc Y Vệ ánh mắt tỏa sáng, y đã từng được uống.

Trời mùa hẹ, thời tiết nóng bức, nếu như có thể uống ly rượu nho ướp đá, thực là hưởng thụ.

Hơn nữa y cũng biết rõ, mặc dù không cần ướp lạnh, dùng mười vạn lượng bạc mua hai vạn cân rượu nho, cũng là vô cùng có lời đấy.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Chư Huyên Xung Quanh

Giá cả có lời, hơn nữa hai vạn cân rượu nho mới nghe có vẻ rất nhiều, nhưng kỳ thật đến lúc bán ra, căn bản là không thể thỏa mãn đủ thị trường lớn.

Rượu nho là thị trường cao cấp, vừa là vật quý hiếm.

Dựa vào sự khác biệt khu vực, số phú hộ ở nơi đó mà định ra giá cả hợp lý.

Tuyệt đối có thể kiếm lớn một khoản.

Về phần ướp lạnh, đối với rượu nho mà nói chỉ là phụ trợ tốt.

Bởi vì ngoại trừ mùa đông, tất cả mọi người sẽ đặt hũ rượu nho ở bên trong nước giếng lạnh, như vậy làm cho rượu nho uống vô cùng mát.

- Việc bên Lâm gia xử lý thế nào?

Giang Long đột nhiên thay đổi đề tài.

Hắc Y Vệ sửng sốt, ngoài miệng đáp:

- Đã triển khai.

Tuy nhiên ánh mắt, vẫn là liếc khối băng một cái.

Rất hiển nhiên, Hắc Y Vệ cũng muốn lấy được phương pháp chế băng.

Cách này cũng có thể kiếm tiền, kiếm nhiều tiền, nhất là ở mùa hè.

https://thuviensach.vn

Giang Long muốn dụ dỗ Lâm gia xuất tiền, mua muối lậu, sau đó buôn bán lậu, lợi nhuận trong chuyện này vô cùng lớn.

Nguyên nhân chủ yếu là đám dân chúng không thể thiếu muối, mà muối ăn được quan phủ triều đình nắm trong tay, càng làm giá cả của muối tính ra vô cùng cao.

Trước hết để cho Lâm gia kiếm được tiền vài lần, gợi lên lòng tham cho Lâm gia, như vậy sẽ lấn vào ngày càng sâu.

Mà đợi cho Lâm gia dính vào đáng kể rồi, đến lúc đó Hắc Y Vệ sẽ không giao hàng.

Lâm gia sẽ như kiến bò trên lửa, lúc đó Giang Long sẽ nắm được Lâm gia trong lòng bàn tay.

Lâm gia dần dần suy bại, người cầm lái muốn để Lâm gia thay đổi, trở lại thời huy hoàng, vì vậy khả năng mắc mưu là rất lớn, hơn nữa Lâm gia nhiều người, cho dù phát hiện Giang Long có mục đích xấu, cũng là quá muộn, nhất định sẽ đứng về phía Giang Long, bỏ qua phụ thân của Lâm Nhã và kế mẫu.

Lâm gia nhiều người như vậy, nhiều đời truyền xuống, rất nhiều người quan hệ cũng đã không phải thân thiết.

Và vì tranh đoạt sản nghiệp tổ tiên, còn có thể tranh đấu gay gắt, hơn nữa người hận phụ thân của Lâm Nhã cũng không ít.

Vứt bỏ phụ thân của Lâm Nhã và kế mẫu, liền có thể thay đổi thế cục, có lẽ rất nhiều người đều sẽ nhận lời.

Chỉ cần không ảnh hưởng tới lợi ích của bọn họ là tốt rồi.

Đến lúc đó Giang Long sẽ đỡ đệ đệ của Lâm Nhã lên tiếp quản.

https://thuviensach.vn

Điều này đối với mọi người ở Lâm gia mà nói, tuy rằng không cam lòng, cũng sẽ không quá mức phản đối.

Dù sao chảy trong người Lâm Chí cũng là huyết mạch của Lâm gia.

Cũng không phải là người ngoài tiếp quản Lâm gia.

Đợi Lâm Chí tiếp quản, Giang Long lại sẽ dốc sức giúp đỡ Lâm gia, đến lúc đó không sợ mọi người ở Lâm gia sẽ không hết hy vọng mà trung thành phục vụ Cảnh gia.

Phụ thân của Lâm Nhã và kế mẫu mất thế, tự nhiên cũng phải báo thù!

Lâm Chí đã trải qua rất nhiều ủy khuất và thương tổn, phải hoản trả gấp bội.

- Triển khai thuận lợi không?

Giang Long lo lắng hỏi lại

- Toàn bộ đều thuận lợi.

Chuyện này Hắc Y Vệ đã nhận được tin tức bên kia truyền đến, biết Lâm gia đã buôn lậu muối, cảm thấy vô cùng hứng thú.

Giang Long hài lòng gật gật đầu, phất tay để Hắc Y Vệ lui ra.

Nhưng Hắc Y Vệ vẫn quỳ không nhúc nhích:

- Tiểu thiếu gia, phương pháp chế băng này...

- Phương pháp ta tất nhiên sẽ dạy lại cho ngươi, còn có hai vạn cân rượu nho kia, nếu ngươi có hứng thú, ta cũng sẽ giao cho ngươi bán.

Hắc Y Vệ nghe vậy, mặt lộ vẻ vui mừng.

https://thuviensach.vn

- Tuy nhiên không phải bây giờ.

Giang Long dứt lời lại phất phất tay.

Hắc Y Vệ còn muốn hỏi khi nào dạy cho mình, nhưng do dự một chút, vẫn nghe lời rời khỏi.

Vài ngày sau, Giang Long bắt tay vào việc chế tạo các loại đồ uống trái cây.

Nước trái cây chế tạo kỳ thật khá đơn giản, đơn giản là ép quả chảy thành nước mà thôi, nước quả ép này hơi nhạt một chút, chỉ cần thêm chút đường cát và mật ong là được.

Giang Long còn làm ra một máy ép quả cầm tay đơn giản.

Đương nhiên, máy ép này ban đầu còn tương đối sơ sài.

Chuyển động cán lắc, sẽ làm hoa quả vỡ nát, dưới đáy có một tầng lưới lọc, cho nước chảy xuống.

Ngoại trừ chế tạo nước trái cây, Giang Long còn muốn làm ra các loại đồ uống lạnh.

Chẳng hạn như kem.

Chế tác mấy thứ này không thể thiếu sữa bò hoặc sữa dê, nhưng người của thế giới này còn chưa biết cách xử lý sữa.

Dân chúng lớn lên cơ bản đều không uống sữa.

Thật ra cách xử lý sữa có rất nhiều, một trong số đó là chỉ cần dùng hạnh nhân.

https://thuviensach.vn

Lúc đun sữa, để vào chút hạnh nhân, một lúc sau lấy hạnh nhân ra là có thể.

Hạnh nhân là một loại dược liệu, trong tiệm thuốc đương nhiên có bán.

Giang Long định đem toàn bộ cách chế tạo mấy thứ này ra, lại một lần nữa tính dạy cho Hắc Y Vệ, thời tiết càng ngày càng nóng, nghĩ đến mùa hè này, mấy thứ này mới có thể kiếm không ít tiền.

Giang Long ở trong sân bận rộn, chư huyện xung quanh còn lại thiếu chút nữa ồn ào náo trời.

Vì sao?

Nguyên nhân rất đơn giản, dân chúng chư huyện xung quanh, phần lớn đến nhìn bảng cáo thị, sau đó đến huyện Linh Thông đào sông.

Lúc mới bắt đầu quan viên chư huyện xung quanh còn không coi là gì, bởi vì chỉ có nam tử khỏe mạnh đi làm công vụ, tuy rằng số lượng khá nhiều, lại không coi vào đâu, nghĩ đến đợi sau khi làm xong sự tình cũng sẽ quay trở lại, nhưng không quá lâu, nam tử này trở về, đều mang theo cả phụ nhân trong nhà ra ngoài.

Về sau, mang toàn bộ gia đình đi huyện Linh Thông.

Vì thế những quan viên này luống cuống, bởi vìtrong khu vực bọn họ quản lý, nhân khẩu ít đi nhiều lắm.

Thị trấn nhiều nhất, thậm chí số lượng nhân khẩu giảm hơn một nửa.

Việc này còn chịu nổi sao?

Có thể trở thành một huyện hay không, ngoại trừ diện tích đất, còn có một điều kiện đánh giá, đó chính là số lượng nhân khẩu.

https://thuviensach.vn

Nếu nhân khẩu quá ít, triều đình sẽ bãi bỏ biên chế huyện.

Nếu thật sự huỷ bỏ biên chế, bọn họ chẳng phải không còn là quan chức?

Lúc sau quan viên lại một lần nữa sắp xếp.

Nhưng có trời biết đợi lần nữa, phải bao nhiêu lâu?

Không có bạc khơi thông đút lót, không quen biết quan trên và có cửa, có lẽ đợi một lần này, sẽ khoảng năm sáu năm trời.

Vả lại, cho dù là không có bãi bỏ biên chế huyện, bọn họ quản lý nhân số dân chúng, cũng quá ít.

Quản ít người, quyền lực cũng coi như nhỏ.

Làm sao có thể làm ra chiến tích cùng với vơ vét của cải?

Bàng Thành An uống ngụm trà, mắt liếc mấy huyện lệnh ngồi dưới.

Mấy huyện lệnh này chạy đến Vọng Sa thành, vẻ mặt đau khổ mời y làm chủ, nên làm khó Giang Long, cũng để Giang Long đình chỉ đào sông khẩn điền.

Đem đám dân chúng thả đi.

Nhưng Bàng Thành An còn muốn để Giang Long bị chê cười, làm sao đồng ý đáp ứng?

Tuy nhiên nhân khẩu giảm bớt nghiêm trọng đến vậy cũng thật sự là vấn đề lớn.

Kỳ thật đâu chỉ chư huyện xung quanh?

Chính là Vọng Sa thành, cũng có lượng lớn dân chúng đi huyện Linh Thông làm việc.

https://thuviensach.vn

Trước mặt là các huyện lệnh sốt ruột, nhìn đến càng nhiều nhân khẩu đi huyện Linh Thông, Bàng Thành An càng vui vẻ.

Bởi vì nhân khẩu càng nhiều, càng khó quản lý, càng dễ dàng mắc sai lầm.

Bắc Cương vốn là dân phong nhanh nhẹn dũng mãnh, hơi có bất hòa, sẽ cãi vã động thủ.

Gặp được chuyện này lại không quản?

Bị bắt vào đại lao, sẽ phải nuôi những người này cơm canh, nếu không quản, những người này tích nhiều mâu thuẫn, sau khi đuổi về có khả năng sẽ gây lên án mạng chết người.

Cũng đủ khiến người ta đau đầu.

Bàng Thành An nguyên bản nghĩ như vậy là không sai.

Bởi vì nơi này huyện nha đều là thiếu tiền thiếu lương thực, dân chúng lại nghèo, không có bạc xây dựng quan hệ, nhờ công sai thả thân nhân ra, cho nên không ai nguyện ý bắt phạm nhân lại không công cho ăn công lương.

Trừ phi là phạm vào trọng phạm, bằng không phần lớn là đánh một trận gậy rồi đem thả về nhà.

Nhưng hiện giờ huyện Linh Thông, cũng là trường hợp ngoại lệ.

Có Giang Long chi bạc ra, không còn thiếu tiền không thiếu lương thực nữa.

Ai phạm tội, sẽ lập tức bị lùng bắt.

https://thuviensach.vn

Sau đó lãnh đạo nha dịch, giải quyết dọn dẹp những nơi hôi thối trong khắp thị trấn, nếu nhân số nhiều, còn có thể phân một đám đi ra ngoài, tới chỗ mã phỉ đi đào sông bảo vệ thành.

Mà làm những chuyện lặt vặt này tính ra, là không có tiền công.

Ngược lại, ra ngoài thành đào sông chẳng những có thể ăn no bụng còn có tiền công, trừ những người hung dữ không khống chế nổi tính tình, nhưng người còn lại đều không muốn gây rối.

Bàng Thành An còn có ý khác, nhân số càng nhiều, càng tiêu hao tiền lương, nuôi không được, cũng là sai lầm.

Cho nên muốn dân chúng đi huyện Linh Thông càng nhiều càng tốt.

Nhưng lại không biết, Hắc Y Vệ đã sớm đi đường tắt, vận chuyển rất nhiều lương thực về huyện Linh Thông.

Bàng Thành An kể từ lúc nhận định bên huyện Linh Thông khẳng định không thể thành công, không hề phái người chú ý cẩn thận, y còn không phát hiện, theo sự phát triển của huyện Linh Thông, rất nhiều thương gia đầu tư tiến vào, bao gồm một số thương nhân bán dầu thực vật.

Những người này mang rất nhiều lương thực vận chuyển đến huyện Linh Thông để bán.

Trước mắt mà nói, kinh doanh cũng không tệ.

Việc đào sông nuôi chỉ quản dân tráng và phụ nữ, ngày ba bữa cơm, mà những người này mang cả người già và trẻ con, cũng phải ăn uống.

Đây nguyên nhân chủ yếu làm cho các cửa hàng buôn bán lương thực mọc lên rất nhiều trên đường

https://thuviensach.vn

Dân tráng và đám phụ nữ của họ có tiền công để lấy, hơn nữa không thấp, tất nhiên muốn để người nhà ăn no mặc ấm.

Nhân số càng nhiều, cung cầu sẽ càng lớn.

Đợi cho những người này dần dần giàu, đến lúc đó sẽ thúc đẩy kinh tế huyện Linh Thông tăng trưởng phồn vinh.

- Bàng đại nhân...

Thấy Bàng Thành An không nói lời nào cũng không biểu lộ thái độ, một huyện lệnh mái tóc hoa râm mặt khổ mở miệng.

Nhưng bị Bàng Thành An phất tay cắt ngang:

- Các ngươi cho rằng Giang đại nhân đào sông khẩn điền, muốn đem huyện Linh Thông phát triển trở thành kho lúa lớn nhất Bắc Cương là sự thật sao?

Mấy huyện lệnh ngơ ngác nhìn nhau, sau đó đồng thời lắc đầu.

Bọn họ phải xem được, hơn nữa nhất định đợi cười nhạo Giang Long.

- Một khi đã như vậy, các ngươi gấp làm gì

Bàng Thành An để chén trà trong tay xuống:

- Đợi công trình đầu xuôi đuôi lọt kết thúc, dân chúng đến đào sông tự nhiên sẽ trở về.

- Nhưng...

Một Huyện lệnh vẻ mặt lo lắng.

Bàng Thành An cười khẽ:

https://thuviensach.vn

- Yên tâm, bản quan sẽ để ý một chút, không cho cấp trên huỷ bỏ biên chế.

- Đa tạ Bàng đại nhân!

Mấy huyện lệnh rốt cục dài nhẹ nhàng thở ra.

So với việc hiện tại quản lý nhân khẩu giảm bớt, quyền lực co rút lại, bọn họ càng lo lắng hơn là sẽ không có quan chức.

Khẽ gật đầu một cái, trong ánh mắt Bàng Thành An, đột nhiên hiện lên một chút hào quang tính kế, sau đó hạ giọng phân phó cho mấy huyện lệnh một phen.

Mấy huyện lệnh không ngừng gật đầu.

Mấy huyện lệnh này không tính là tâm phúc của thật sự Bàng Thành An, nhưng quan hệ coi như khá tốt.

Huống chi hiện tại đều có cùng một kẻ thù là Giang Long.

Bọn họ tự nhiên sẽ ra sức phối hợp với Bàng Thành An.

Vì thế vài vị Huyện lệnh trở về, cửa thành lại có thêm mấy bảng cáo thị.

Bảng cáo thị đại khái ý là huyện Linh Thông bên kia đào sông khẩn điền hết sức thuận lợi, hiện giờ vẫn đang còn thiếu rất nhiều người.

Cổ vũ dân chúng bên trong, nhanh đi huyện Linh Thông làm công vụ.

Mấy ngày nay, nhân khẩu vào huyện Linh Thông nhanh chóng tăng lên.

Điều khác thường này tất nhiên khiến Tiêu Phàm và Trình Trạch chú ý, hai người phái mấy nha dịch đi chư huyện xung quanh, thấy được bảng danh sách này, nhìn qua, hai người đã xem thấu dụng ý trong đó.

https://thuviensach.vn

Bọn họ không giận ngược lại lại vui mừng.

Trước mắt mà nói, nhân khẩu huyện Linh Thông, vẫn không lệch nhiều.

Mặc dù mang toàn bộ dân tráng trong nhà xuống đó làm việc, dân số cũng không đủ.

Dù sao Giang Long có bản lĩnh kiếm được bạc, tự nhiên lại chiêu mộ dân chúng càng nhiều càng tốt, như vậy có khả năng mau chóng hoàn thành công việc, làm nên thành tích

Hai người bí mật thảo luận một trận.

Ngày hôm sau, cửa thành và cửa nha môn huyện Linh Thông cũng thêm một tấm bảng cáo thị.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 253: An Cư Lạc Nghiệp

Sau khi bảng cáo thị được dán ra, dân chúng đều nghị luận ầm ĩ.

- Nha môn cổ vũ chúng ta nhập hộ tịch bên cạnh, các ngươi cảm thấy thế nào?

Một thanh niên khỏe mạnh ném xẻng đào đất lên lưng ngựa, lấy góc áo lên lau mồ hôi, lộ ra cơ bụng rắn chắc, mở miệng hỏi mấy người bạn.

Một người đàn ông thân hình hơi gầy bên cạnh nghe vậy nhăn mày, vừa làm việc vừa nói:

- Tuy rằng nhà ta ở đây cách biên giới chỉ có trăm dặm, nhưng dẫu sao vẫn chưa quen cuộc sống bên này.

- Đúng vậy a, ổ vàng ổ bạc không bằng ổ chó của chúng ta! Hơn nữa cho dù chúng ta nguyện ý lưu lại, người già trong nhà vẫn sẽ không đồng ý.

Lại có một người chen lời nói.

Lá rụng về cội, người già lớn tuổi đều nhớ về tổ địa, rất nhiều người ở bên ngoài dốc sức làm cả đời, cuối cùng vẫn bán đi tất cả gia sản trở về gia hương tổ địa.

Sau khi chết, càng nhất định phải được chôn ở phần mộ tổ tiên của mình mới cam tâm.

Cho rằng chôn thân tại bên ngoài, sẽ trở thành cô hồn dã quỷ.

https://thuviensach.vn

- Ta muốn tới đây!

Đột nhiên, một thanh âm bất đồng xen vào, nam tử bừng bừng hứng thú, mặt mày hớn hở nói:

- Bảng cáo thị đã nói rõ, nội trong mười ngày, đến huyện nha nhập hộ vào bên này về sau đất ruộng khai khẩn xong, nếu là mua, chỉ cần trả một nửa giá, ta đây nhà không có ruộng đất, chỉ có mấy gian nhà rách.

Vừa lúc ở lại nơi đây, đặt mua chút điền sản, ha ha, sau này toàn gia ta đây chính là người huyện Linh Thông.

Người đàn ông này thanh âm rất to, bỗng chốc truyền đi thật xa.

Có giám công nghe được, cũng không mở miệng khiển trách.

Nếu như những dân tráng này mà lười biếng không làm, nói chuyện phiếm, giám công sẽ phải hung hăng răn dạy một phen.

Nhưng hôm nay bên trên cố ý dặn dò, có thể buông lỏng một chút.

Nếu có người nói chuyện phiếm bàn luận chuyện nhập hộ huyện Linh Thông thì không cần để ý tới hay ngang tàng cắt ngang.

Rất nhiều người nghe được mấy câu nói đó, cũng có chút tâm động.

Sinh hoạt của dân chúng tầng lớp dưới, phần lớn không có ruộng đất, đều là thuê ruộng đất nhà địa chủ để trồng trọt.

Sau vụ thu hạch, trước tiên là nộp thuế cho triều đình, sau thì giao địa tô cho địa phương.

Nếu một năm trôi qua mưa thuận gió hoà, người nhà còn có thể ăn no bụng.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu gặp phải thiên tai, giảm thu hoạch, thì không gặp may.

Nếu thiên tai nghiêm trọng, thì chỉ có vay mượn tiền của địa chủ thì mới có cơm ăn không đến mức đói chết, nhưng tiền bạc nhà địa chủ có thể vay mượn dễ vậy sao?

Tuy rằng lợi tức thấp hơn so với vay nặng lãi, nhưng là rất khó hoàn trả.

Vì thế nhiều đời, dân chúng tầng lớp dưới con cháu đời đời đều bị chốt lao, phải làm việc cho nhà địa chủ.

Làm nông dân, ai không muốn có ruộng đất của mình?

Đây đúng là rất hấp dẫn!

Cho nên rất nhiều dân tráng động tâm.

- Ta cũng muốn lưu lại, nhưng trong nhà trước kia không còn tiền bạc, ngược lại còn có sổ nợ, cho dù chỉ có một nửa giá, nhưng vẫn không mua nổi!

Nam tử bất đắc dĩ thở dài.

Rất nhiều người nghe vậy, ánh mắt ảm đạm.

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người tiếp tục làm việc, yên tĩnh trở lại.

Ngoại trừ trong nhà không tiền bạc mua đất, mọi người còn đủ loại lo lắng khác, cuối cùng người muốn lưu lại an cư, thích hợp lưu lại, có thể lưu lại, rất ít.

Tuy nhiên buổi chiều sau khi kết thúc công việc, vẫn còn một đám người vây quanh cửa huyện nha môn, muốn nhập hộ.

https://thuviensach.vn

Niên đại này muốn nhập hộ ở địa phương khác? Thủ tục trình tự nhập hộ cũng không phức tạp khó làm, chỉ cần trong tay có viết ra từng mục chỉ rõ đường về nhà là được.

Nhập hộ ở chỗ này, tất nhiên sẽ không giống nhập hộ ở gia hương của người ta cho nên nha môn ở bên kia phải tiêu hộ.

Chẳng qua tuy rằng không phức tạp, nhưng trong tình huống bình thường, nha môn địa phương đều thu một khoản chi phí không nhỏ.

Cho nên không có tiền trong tay cũng không được.

Chỉ có điều trên bản cáo thị viết rõ, nhập hộ ở Linh Thông huyện, không thu nửa đồng tiền.

Dân tráng và phụ nhân tan tầm, đi ngang qua cửa huyện nha, nhìn thấy rất nhiều người đều vây ở chỗ này xếp thành hàng dài.

Biết những người này muốn ngụ lại an cư ở đây, nhẹ nhàng lắc đầu có, hâm mộ có, ghen tị châm biếm cũng có.

- Nếu chúng ta có tiền, cũng ở lại đây.

- Trong nhà còn thiếu Hoàng viên ngoại không ít bạc.

- Đừng nghĩ nữa, thực sự nghĩ rằng lưu lại là tốt sao?

- Đợi công trình xây xong, ai biết đất này có hay không mọc ra hoa màu? Phải biết rằng nơi này trước kia cũng chỉ là một vùng cỏ dại.

- Nước của Hồn Hà, dẫn dễ như vậy sao?

- Đừng gặp thủy tai nữa.

https://thuviensach.vn

- Đợi mua được đất nhưng không hề thu hoạch được chút quả, chút nào, mới làm cho bọn họ khóc chết!

Người đi ngang qua đường, ý nghĩ không đồng nhất đều không giống nhau.

Trải qua mấy ngày cố gắng nữa, Giang Long cuối cùng làm kem thành công, cũng đến lúc này, mới biết Trình Trạch và Tiêu Phàm dán bản thông báo kia.

Đối với cách làm của hai người, Giang Long tất nhiên không có dị nghị.

Lúc trước chính là sơ sót của hắn, nếu công trình kết thúc, nhưng không ai lưu lại trồng trọt, đó mới là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Vì thế Giang Long bưng ly kem với khẩu vị khác nhau mới làm xong, cho hai người nhấm nháp.

Trình Trạch và Tiêu Phàm, tất nhiên miệng khen không dứt.

Có thể ở mùa hè nóng nực, được ăn thứ gì đó mát ngọt thật sự là cách hưởng thụ cuộc sống.

Lúc xế chiều, nha dịch thông báo, có Mại Khắc bên ngoài cầu kiến.

Sau khi Giang Long nói nhất định phải mua toàn bộ rượu nho của thương đội, đến tối báo cho Hắc Y Vệ, sáng sớm ngày thứ hai thực hiện cam kết, lấy bạc giao cho Mại Khắc, Mại Khắc lúc ấy rất cao hứng, tuy nhiên cũng không lập tức quay lại.

Mạo hiểm đi Đại Tề một chuyến cũng không dễ dàng.

Cũng không thể tay không trở về.

https://thuviensach.vn

Mại Khắc mấy ngày nay thu mua tơ lụa và đồ sứ ở khắp nơi, đem về buôn bán.

Hiện giờ đã chuẩn bị xong, trước khi đi, tới cáo biệt Giang Long.

Giang Long tiếp kiến Mại Khắc, cẩn thận dặn dò nhất định phải để tâm giúp mình làm việc, đến lúc đó mình tuyệt đối sẽ không bạc đãi y.

Mại Khắc liên tục đồng ý.

Rời khỏi huyện nha, quay trở lại nhà trọ, thương đội của Mại Khắc tính sáng sớm hôm sau xuất phát.

Tại sao không đột nhiên tìm đến, cùng Giang Long trao đổi một chuyện thích hợp.

Đến tối, Giang Long lấy kem ra, cho Hắc Y Vệ nếm thử.

Hắc Y Vệ tất nhiên là khen không dứt miệng.

Đồ uống lạnh, nước trái cây, còn có các loại khẩu vị kem, toàn bộ đều là thứ mới mẻ có thể kiếm được nhiều tiền.

Giang Long không có nhiều bạc, chẳng qua là nhờ Hắc Y Vệ giúp đỡ từ bên ngoài mua năm vạn lượng bạc lương thực vận chuyển lại đây.

Hắc Y Vệ cung kính xác nhận.

Tiếp theo, Giang Long làm mẫu, dạy Hắc Y Vệ cách làm các loại.

Quá trình cũng không khó, cho nên Hắc Y Vệ vừa học liền biết.

- Ta cũng cần một trăm năm mươi thất ngựa huấn luyện tốt có thể cưỡi.

Giang Long đột nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Hắc Y Vệ nghe vậy sửng sốt, mặt lộ nghi hoặc.

- Công trình đường sông dẫn nước tiến triển thuận lợi, huyện Linh Thông phát triển kinh tế triển vọng cũng tốt, nhưng lực lượng quân sự lại quá mức bạc nhược.

Giang Long mở miệng giải thích:

- Ta tính trước hết để cho Hà tiên sinh huấn luyện ra một trăm năm mươi kỵ binh, cũng để ứng đối với mã phỉ hay quân đội dị tộc tiến đến tập kích tiến đến tập kích.

Lúc trước tiễn bước Mại Khắc, Hà Bất Tại tìm đến, nói chuyện này.

Giang Long cảm thấy rất có lý.

Không thể chỉ giàu có, còn phải có quyền mới được.

Bằng không của cải trong tay sẽ ngược lại trở thành nguồn gốc gây họa.

Dẫn tới mã phỉ nhìn trộm, người dị tộc nổi lòng tham.

Cho dù đối phương không thể công phá tường thành, nhưng nếu tập kích rồi chạy, chiến thuật như vậy, sẽ làm Linh Thông huyện bên này rất bị động.

Không có kỵ binh, chỉ thủ thành, nhiều nhất chỉ có thể bảo toàn phe ta không thất bại mà thôi.

Đối phương tất cả đều là kỵ binh, cảm thấy xương không dễ gặm, lập tức có thể rút đi, bộ binh trong thành muốn truy kích cũng không có khả năng.

Muốn thật sự thắng lợi, ngàn vạn khó khăn.

Ngày trước, đối với Đại Tề mà nói.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần bảo vệ thành trì, không bị địch công phá, ngăn cản được xâm lược, cũng coi như là thắng lợi.

Nhưng Giang Long lại không xem như vậy.

Nào có bị động bị đánh, người ta chỉ mất mấy cỗ thi thể, sau đó rút lui liền nói mình đánh thắng là có lý sao?

Quan điểm như vậy quá mức nhu nhược uất ức!

Thắng lợi thật sự, là quân địch khiêu khích, sau đó bị phe ta suất quân xuất kích, chiến thắng.

Hay phe ta báo thù, trực tiếp đánh đến cửa nhà đối phương, đánh tan tác.

Bị động bị đánh sau đó cố thủ thành trì, đây không phải phong cách của Giang Long.

Cho nên nâng cao lực lượng quân sự của huyện Linh Thông, là nhất định phải làm.

Đương nhiên, huyện Linh Thông bây giờ mới bắt đầu phát triển, cho nên chỉ có thể từng bước một đào tạo gia tăng số lượng thủ hạ chính là kỵ binh và bộ binh.

Bằng không một lúc điều động quá nhiều binh sĩ, sẽ quá mức rườm rà.

Phải biết rằng nuôi quân, luyện binh, là rất tốn tiền bạc.

Dựa vào sức một mình Giang Long miễn cưỡng có thể đảm bảo công trình huyện Linh Thông thuận lợi, dân chúng ăn no bụng, lại nuôi nhiều binh lính mà nói, sẽ quá sức.

Hắc Y Vệ do dự một chút, mới gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Ba ngày sau, tiểu nhân sẽ cho người đem ngựa tới.

Sau đó, liên tiếp mười ngày nhân khẩu huyện Linh Thông vẫn tiếp tục tăng lên rất nhanh, trong đó rất nhiều người khôn khéo muốn ở lại huyện Linh Thông chính thức an cư lạc nghiệp, bao gồm một số tiểu thương nhân cùng với tiểu địa chủ, bọn họ thấy được tương lai phát triển huyện của Linh Thông.

Sau khi tính toán xong đất khai khẩn, liền lập tức chi tiền mua đồng ruộng.

Hiện tại ngụ lại huyện Linh Thông, giá đồng ruộng sẽ giảm xuống một nửa.

Hơn nữa hai năm đầu là đất hoang, làm ruộng hẳn là không cần nộp thuế, vô cùng có lời.

Hiện tại tiểu địa chủ có mười mẫu đất nếu đem bán đi, sau đó mua đất hoang ở huyện Linh Thông, ít nhất có thể được năm mươi mẫu ruộng!

Chỉ cần xây dựng công trình thủy lợi thật tốt, để đất hoang trở thành đất phì nhiêu cũng không quá khó.

Trong vòng mười ngày, có thể có rất nhiều thay đổi.

Tỷ như bên trong huyện Linh Thông, Đông Thành và Nam thành dựng lên từng dãy phòng gạch mới, lại có thật nhiều dân chúng đi vào, kế hoạch xây dựng từng dãy che như vậy muốn tốt, tốc độ phải nhanh hơn nhiều, nếu như là tách ra mà nói tốc độ phải chậm gấp đôi.

Một cái phòng ở, mỗi một phòng đều phải tính trước số lượng diện tích, làm nền móng.

https://thuviensach.vn

Mà xây dựngtừng dãy, một bức tường tốt, nền làm từ đầu này liên tục sang đầu kia.

Làm móng tốt, một dãy tầm hơn mười trượng.

Quy hoạch diện tích, cũng không tốn nhiều việc.

Đề cao hiệu suất lớn.

Dân chúng không ngừng dời vào phòng mới, dần dần, có thể thấy xây phòng như vậy có thể tiết kiệm rất nhiều đất.

Tiêu Phàm tính xuống, chờ sau khi Đông Thành và Nam thành toàn bộ cải biến xong, ít nhất có thể trống một ngàn hộ tân phòng.

Những phòng ốc này cũng có thể bán ra lấy tiền.

Hơn nữa cũng chưa tính quy hoạch mới mấy đường cái, hai bên đường cái có thể xây dựng mặt tiền cửa hàng.

Huyện Linh Thông không phải là huyện lớn, Tiêu Phàm xem chừng còn hơn một thàng, công tác xây dựng của Đông Thành và Nam thành có thể xong.

Đến lúc đó lại đi xây dựng Tây thành và Bắc thành.

Mười ngày này, Hắc Y Vệ cũng không thể nhàn rỗi.

Trong nội thành Đại Tề, xuất hiện một loại cửa hàng mới.

Trong cửa hàng bán đá, đồ uống lạnh, các loại nước trái cây, cùng với kem là chính, về sau còn bán cả rượu nho.

Vì thế mùa hè này, kẻ có tiền lại thêm một loại hưởng thụ.

https://thuviensach.vn

Cửa hàng kinh doanh rất tốt, tự nhiên làm một số người sinh lòng tham niệm, nhưng muốn rẻ hơn chút, cuối cùng chỉ có thể mặt xám mày tro.

Vì thế rất nhiều người đều biết rằng, cửa hàng bài trí rất cường đại.

Cảnh phủ Hắc Y Vệ, lại có khả năng tiền thu nhập phát sinh lớn nhất.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Tiên Hạ Thủ Vi Cường

Hắc Y Vệ thu được nhiều bạc, đối với mấy yêu cầu Giang Long đưa ra, tất nhiên sẽ đem hết toàn lực làm thỏa mãn.

Nghĩ tới ngày nào đó Giang Long có thể sẽ giúp kiếm nhiều tiền thật là tốt.

Núi Bình La, quần phong xung quanh, rừng rậm dầy đặc, đỉnh cao hiểm trở sừng sững xuyên thẳng tận trời.

Trong núi chiếm cứ vài nhà thổ phỉ thế lực khổng lồ.

Trong đó có mấy nhà mã phỉ thỉnh thoảng sẽ đổi thủ lĩnh mới, nội bộ gây nên tình trạng hỗn loạn.

Chỉ có nhà tọa lạc tại ngọn núi tương đối sâu xa, thần bí nhất kia vẫn là vô cùng yên bình.

Ít nhất ngoài mặt, rất là yên ổn.

Nhà mã phỉ này rất ít khi rời núi cướp bóc, nhưng chỉ cần xuất động, nhất định sẽ có đại thu hoạch, chưa từng bị thất thủ.

Hôm nay, hang thổ phỉ được mở rộng sáng ngời trong tụ nghĩa sảnh, đại bộ phận thủ lĩnh tề tụ một nhà.

Ngồi ở chủ vị là một thân thể hùng tráng, tóc hoa râm, mặc áo gấm trường bào, tướng mạo uy nghiêm thô kệch, mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Gần đây triều đình phái đại đội quân mã đến vây quét núi Bình La, cơ sở ngầm bên ngoài phỏng chừng nhân số không kém năm vạn người. Các ngươi nói xem, thấy thế nào?

- Tất nhiên là binh đến tướng chặn, nước tới lấy đất ngăn.

Nhị thủ lĩnh thân thể khôi ngô, cũng giữ lại một chòm râu hoa râm bó to rối bù, y cùng với đại thủ lĩnh từ trước đến nay không qua lại, bí mật, hai người quan hệ căng thẳng, cho nên nói qua loa cho xong.

Tam thủ lĩnh đầu đội khăn vuông, tuy rằng cũng lớn tuổi nhưng lại giống thi thư đại nho, liếc mắt nhìn nhị thủ lĩnh một cái, cau mày nói:

- Trước kia triều đình cũng có phái quân đội đến vây quét, nhưng phần lớn là làm bộ, núi Bình La núi cao rừng rậm, chúng ta quen thuộc địa hình, ẩn náu vào trong, bọn họ căn bản tìm không thấy.

Tuy nhiên nghe nói, mấy ổ thổ phỉ gần đây dường như có chút dị thường?

- Hả?

Tứ thủ lĩnh kinh ngạc:

- Dị thường cái gì?

Ngũ thủ lĩnh cũng tò mò nhìn sang, thân hình của y tuy rằng không bằng thân hình rắn chắc hùng tráng của đại thủ lĩnh và nhị thủ lĩnh, nhưng quần áo rộng hở, trước ngực là đám lông đen rậm rạp, càng lộ ra vẻ ngang tàn bạo ngược.

- Được biết triều đình sẽ phái quân mã đến vây quét, bọn họ không khẩn trương chút nào, mà còn thường xuyên phái người đến địa bàn của chúng ta thăm dò khảo sát địa hình.

https://thuviensach.vn

Tam thủ lĩnh chậm rãi nói:

- Năm ngày ba bận, có bồ câu đưa tin từ những kẻ trộm kia bay ra. Còn truyền tin cho ai, truyền tin tức gì, cũng chưa biết.

Mọi người trong đại sảnh nghe vậy, đều suy nghĩ.

- Phương nhi, ngươi có ý kiến gì không?

Nhị thủ lĩnh lúc này đột nhiên nhìn về phía thanh niên ngồi phía dưới.

Người được gọi là Phương nhi tuổi trẻ hào hoa phong nhã, rất là anh tuấn, tuy nhiên ngũ quan hơi có vẻ âm nhu, thanh âm cũng tương đối tinh tế tỉ mỉ, đầu tiên là đứng dậy, rất có lễ phép cúi đầu thi lễ với các vị tiền bối phía trên, rồi mới nói:

- Cháu tạm thời nhìn không ra đám mã phỉ này có mục đích gì, tuy nhiên chúng ta không thể không đề phòng, phải thường xuyên chú ý xem bọn họ có động tĩnh gì.

Về phía triều đình, chúng ta cũng phải chú ý, đợi tìm hiểu rõ triều đình sẽ phái nhiều hay ít quân mã, rồi sẽ thu xếp thương nghị.

- Phương nhi nói không sai! Mấy đám mã phỉ kia không phải đèn cạn dầu, mấy thủ lĩnh cũng đều rất có tâm kế cùng vũ lực, bằng không sớm đã bị triều đình tiêu diệt bảy tám trở về.

Lục thủ lĩnh nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu.

- Không sai cái gì? Nói như chưa nói!

Thất thủ lĩnh đột nhiên hừ lạnh một tiếng:

- Người nào không biết phải chú ý, phải phòng bị? Mặc dù không biết triều đình sẽ phái quân mã tới vây quét, chúng ta bình thường cũng không

https://thuviensach.vn

dám có chút sơ suất, bây giờ muốn nghe các ngươi có suy đoán gì.

Thanh âm sau khi hạ xuống, người được gọi là Phương nhi vẻ mặt đỏ bừng, cúi thấp đầu.

Nhị thủ lĩnh bất mãn trừng mắt nhìn thất thủ lĩnh.

Thất thủ lĩnh cũng trừng mắt nhìn lại.

Ngồi ở vị trí cao nhất đại thủ lĩnh không để ý đến hai người, ánh mắt chuyển qua một tướng mạo anh tuấn phía dưới.

Người này giả bộ không nhìn thấy.

Nhưng trong đại sảnh an tĩnh, mọi người đều nhìn thấy đại thủ lĩnh dị thường.

Theo ánh mắt đại thủ lĩnh nhìn về phía người kia.

Người này bất đắc dĩ, chỉ có thể đứng dậy, trước tiên là đối với các tiền bối thi lễ, rồi mới nói:

- Triều đình muốn diệt trừ chúng ta không phải ngày một ngày hai, hơn nữa tình thế kinh thành bên kia trở nên hỗn loạn, Hoàng thượng càng trở nên khẩn cấp.

Nói đến tình thế hỗn loạn ở kinh thành, trên mặt người này khẽ mỉm cười.

Thật sự không ngờ, tiểu tử thối kia có bản lĩnh này...

Người này thu hồi suy nghĩ, nói tiếp:

- Cho nên lần này triều đình phái quân mã tiến đến quây vét, hẳn là quyết định muốn tiêu diệt chúng ta!

https://thuviensach.vn

Nghe đến đó, mọi người trong đại sảnh thấp giọng nói chuyện với nhau, cùng nghị luận.

- Tuy rằng bọn họ vẫn coi chúng ta là tâm bệnh, nhưng nếu chỉ dựa vào quân mã triều đình, căn bản không có khả năng làm gì được chúng ta.

- Ngươi nói mấy đám mã phỉ kia, đã cấu kết cùng triều đình?

Người được gọi là Phương nhi, đột nhiên kinh hãi thét một tiếng.

Người này khẽ gật đầu, tiếp tục nói:

- Mấy đám mã phỉ kia giống chúng ta, đối với địa hình trong núi rất quen thuộc, có bọn họ tương trợ, hơn nữa quân mã triều đình lại đông, chúng ta lúc đó chống trả không nổi.

Mọi người nghe vậy, sắc mặt mỗi người trở nên nghiêm trọng.

- Về phần lôi kéo đám mã phỉ này như thế nào, đơn giản là hứa cho địa vị cao, thưởng tiền vàng mỹ nữ, nhưng lại có thể làm chúng động nhân tâm.

Người này vừa dứt lời, mọi người lại thấp giọng thảo luận.

- Đây chỉ là suy đoán của cá nhân ngươi thôi.

Nhị thủ lĩnh không phục, hừ lạnh nói.

- Đúng vậy, cái này quả thực chỉ là suy đoán của cá nhân ta.

Người này nói xong cũng quay trở lại chỗ ngồi.

Đại thủ lĩnh lúc này thu hồi ánh mắt nhìn người kia, trầm giọng nói:

- Mặc dù chỉ là suy đoán, nhưng nếu thật sự đoán trúng, chúng ta quả thực không có cách chống trả, khẳng định phải thiệt thòi lớn, nếu triều đình

https://thuviensach.vn

và mấy đám mã phỉ kia suy xét toàn diện, diệt chúng ta, cũng không phải việc khó.

- Đại ca nói rất đúng.

Tam thủ lĩnh phụ họa.

Bọn họ sở dĩ có thể yên ổn sống ở núi, chủ yếu cậy vào việc quen thuộc địa hình.

Đánh không lại, bỏ chạy!

Triều đình binh mã đuổi không kịp, tìm không thấy bọn họ.

Nhưng nếu mấy đám mã phỉ cùng triều đình hợp tác, lúc đó ở phía trước vừa đuổi theo còn ở đoạn đường sau lại làm chướng ngại cạm bẫy trên đường, thì nguy.

Dù sao hơn nữa triều đình binh hùng tướng mạnh chiếm rất nhiều ưu thế về quân số.

Trực tiếp chống đỡ, không phải một phỉ ổ có thể ngăn cản.

Nhị thủ lĩnh dù không phục, cũng không nói thêm gì nữa.

Vài vị thủ lĩnh còn lại thì trao đổi ánh mắt.

Các vị thủ lĩnh đó cùng đại thủ lĩnh có quan hệ tốt, cùng nhị thủ lĩnh có giao tình thâm sâu, người được gọi là Phương nhi cùng một người trẻ tuổi khác còn là người kế nhiệm đại thủ lĩnh cực kỳ có cạnh tranh, bình thường vì quan hệ xa gần bọn họ có chỗ thiên vị.

Nhưng giờ phút này bàn bạc đại sự, không thể có tư lợi.

https://thuviensach.vn

Bằng không quyết định sai lầm, có thể làm cho toàn bộ phỉ ổ bị triều đình cấp bình.

Cho nên dù là nhị thủ lĩnh cũng không lên tiếng phản bác nữa.

Đại thủ lĩnh ánh mắt nhìn quanh một vòng:

- Hiện tại chúng ta bàn bạc một chút, ứng chiến như thế nào.

Mọi người đều nói ra ý kiến của mình.

Cuối cùng nhất trí quyết định, đối với triều đình bên kia tạm thời trì hoãn xem chừng chặt chẽ chú ý thái độ.

Mà nhóm mã phỉ xung quanh thì…

Cả ngày lẫn đêm, trong nhà chỉ cần lưu lại một trăm người thủ trại.

Người ngựa còn lại cầm vũ khí, phủ thêm áo giáp, thẳng hướng xung quanh phỉ ổ.

Mã phỉ bên cạnh bị tập kích, bị giết trở tay không kịp.

Ban đêm, rất nhiều người đang say mộng, đã chết dưới vũ khí sắc bén.

Giữa trưa ngày thứ hai, một nhóm mã phỉ tàn quân chạy trốn trên đường nhỏ giữa núi rừng, bởi vì không có phòng bị, cho nên đám mã phỉ này đêm qua không kịp tìm vật cưỡi, chỉ có thể chạy bộ lẩn trốn.

Đột nhiên, phía sau truyền đến một trận tiếng vó ngựa như tiếng trống.

Nhóm mã phỉ này mặt lộ tuyệt vọng.

Tiếng vó ngựa kia dường như giẫm lên tim đập của bọn họ, làm cho bọn họ từng người một sắc mặt trắng bệch.

https://thuviensach.vn

Chân chạy như điên nhưng hai chân chung quy lại chẳng bằng bốn chân.

Chỉ chốc lát, một dòng nước lũ sắt thép từ phía sau đuổi theo.

Chỉ huy thuộc hạ truy kích là một người trẻ tuổi anh tuấn dương cường, một thân ngân giáp, dưới ánh mặt trời lóe ra hào quang chói mắt, trong tay thì nắm một cây giáo dài màu tím.

Thấy sắp đuổi tới, người này thúc mạnh ngựa, móng trước con ngựa giơ lên, đột nhiên dừng lại.

Nhóm phản loạn chạy trốn, lúc này còn lại mấy hàng, cầm lấy vũ khí muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

- Tào lão Đại, xuất hiện đi.

Lập tức người này âm thanh lạnh lùng nói.

Bên trong nhóm phản loạn, có một người đàn ông vạm vỡ râu ria rậm rạp tướng mạo hung ác đi ra, tức giận nói:

- Các ngươi lần này khinh người quá đáng, không ngờ dẫn người chiếm sơn trại của ta!

- Là ngươi tự tìm đường chết!

Thanh niên ánh mắt lạnh như băng chuyển qua trên người người đàn ông.

Người này tuy rằng bề ngoài hùng hổ, nhưng khi nhìn thấy đội quân trước mặt, kỳ thật đã không còn chút khí để hô hấp nào.

Truy binh trước mắt, không ngờ tất cả đều mặc cả bộ giáp sắt!

Đây là mã phỉ sao?

https://thuviensach.vn

Mặc dù là biên quân tinh nhuệ cũng không được trang bị đầy đủ hết như vậy.

Rốt cục, Tào lão Đại hiểu được, vì sao triều đình muốn lôi kéo y, hứa lấy địa vị cao, chỉ vì có thể diệt được tặc phỉ thần bí.

Tặc phỉ này rõ ràng không phải sơn tặc mã phỉ đơn giản.

Giáp sắt đầy đủ hết như vậy, vật cưỡi thần tuấn, sợ là đã có năng lực tạo phản!

Tào lão Đại đến lúc này đều không hối hận cùng triều đình hợp tác, dù sao sống cả đời người, không phải là vì quyền tiền mỹ sắc sao?

Y chỉ phẫn hận rằng, vì sao triều đình phái tới sứ giả không thẳng thắn nói thật.

Sớm biết rằng mã phỉ thần bí này thực lực cường đại, y cũng không sơ suất để bị tập kích.

Mà dựa vào sơn trại tới phòng thủ mà nói, đối phương muốn trực diện đánh hạ sơn trại tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

Tào lão Đại quét mắt nhìn phía sau, ước chừng đếm, cạnh mình chỉ có năm mươi đến sáu mươi thủ hạ, căn bản không đủ công kích đối phương.

Cho nên chậm trì hoãn sắc mặt, mở miệng nói:

- Thôi, bất luận ai đúng nhận sai, tóm lại là ta thua, thắng làm vua thua làm giặc! Sơn trại thuộc về các ngươi, chỉ cầu ngươi có thể thả ta một cái mạng.

- Ngươi cho rằng, ta sẽ làm chuyện thả hổ về rừng sao?

Người thanh niên cười lạnh.

https://thuviensach.vn

Đối với mấy đám mã phỉ xung quanh, vốn là không để vào mắt, nhưng đối phương là người cùng triều đình cấu kết kia thì không thể để sống sót rồi.

Sợ là những người này dẫn đường cho quân mã triều đình.

Đến lúc đó tự mình muốn trốn vào núi, cũng bị nhân mã của triều đình đuổi theo.

- Làm người lưu lại một đường, ngươi không nên tuyệt đường!

Tào lão Đại kinh hãi, hai chân có chút run rẩy, nhưng ngoài miệng vẫn căm giận nói.

- Diệt cỏ phải diệt tận gốc!

- Thôi, ngươi muốn lấy mạng ta thì tùy ngươi, chỉ cầu ngươi có thể tha cho đám huynh đệ này của ta...

Tào lão Đại cúi đầu, dường như muốn vứt bỏ chống cự, để đổi lấy cơ hội sống cho thủ hạ của mình.

Nhiều đêm chạy trốn, đám tặc hỗn loạn nghe vậy, đều sinh lòng cảm động.

Người thanh niên khinh thường liếc Tào lão Đại một cái, đã chết đến nơi rồi, lại còn muốn lấy lòng người, cho ngươi chịu tội thay?

Không nói nhảm nữa, người thanh niên phất phất tay, binh mã dưới tay lập tức sát xuất.

- Ngươi thật độc ác!

Tào lão Đại hốt hoảng hô:

https://thuviensach.vn

- Mọi người đều thấy được, đối phương căn bản không để cho chúng ta cơ hội sống, cầm vũ khí lên giết a!

Nhóm phản loạn đều phản kháng, bất quá bọn chúng căn bản không địch nổi với quân sĩ của đối phương.

Tào lão Đại thừa dịp hỗn loạn chạy đi.

Nhưng lại không nhìn thấy, người thanh niên kia trong tay chẳng biết lúc nào, đã có một chiếc cung cứng!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Vứt Bỏ

Người thanh niên lấy tên từ bao đựng phía sau, khoác lên dây cung, hai tay dùng sức, đem cung thành hình bán nguyệt.

Ngón tay buông ra.

Lúc dây cung ong ong rung động, mũi tên đen nhánh như sao băng bắn về phía lưng Tào lão Đại.

Giờ khắc này, dường như mọi thứ dừng lại.

Tào lão Đại linh cảm phía sau có điều khác thường, nhưng muốn né tránh cũng không kịp nữa.

Đầu mũi tên sắc bén nháy mắt bắn vào sau lưng, rồi xuyên qua ngực.

Một dòng máu chảy xuống.

Bởi vì bị tập kích, cho nên khi Tào lão Đại chạy trốn, không kịp trang bị giáp sắt.

- A!

Tào lão Đại sắc mặt nhăn nhó, miệng phát ra kêu đau, mở miệng phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt trừng lớn rồi ngã quỵ.

Mắt thấy Đại đương gia nhà mình bị bắn chết, nhóm phản loạn còn lại đều không dám phản kháng nữa cướp đường chạy trốn.

https://thuviensach.vn

- Một tên cũng không bỏ sót!

Người thanh niên quát lạnh một tiếng, lại bắn ra một mũi hắc tên.

Bách phát bách trúng, làm cho toàn bộ phản loạn bị ngã xuống.

Nhóm phản loạn hoảng loạn chạy trốn khắp nơi, không chạy vào đường rừng nữa, từng người một tất cả chạy vào trong núi, truy binh khôi giáp đầy đủ chỉ cần xuống ngựa, sau đó xông lên tập kích một trận.

Một lát sau, một tiểu đầu mục chạy tới quỳ một chân trên đất:

- Bẩm đại nhân, Tào lão Đại đã chết, lần này tổng cộng chém giết được năm mươi tám phản loạn.

Lời nói gọn gàng, thanh âm to, lại là tác phong của quân nhân cường tráng.

Người thanh niên khẽ gật đầu.

Giết năm mươi tám người, sẽ có mấy con cá nhỏ chạy mất.

Tuy nhiên chỉ vài phản loạn, cũng không đủ gây sợ.

Trong rừng núi sâu thẳm này sống không ít mãnh thú, mấy người này sợ là sẽ trở thành điểm tâm của chúng.

Lúc trước Tào lão Đại biết rõ chạy trốn ở trong đường nhỏ này sẽ rất dễ dàng bị đuổi kịp, nhưng vì sao còn không tiến vào trong núi tránh?

Một là trong rừng rậm dễ dàng lạc đường, ra không được.

Mặc dù tặc phỉ đã sinh sống mấy chục năm ở núi Bình La, nhưng chỉ hoạt động ở xung quanh núi thôi, vào chỗ sâu thì cũng đều không tìm được phương hướng.

https://thuviensach.vn

Thứ hai là trong núi có thú dữ hoành hành.

Trong núi có hổ, gấu chó, còn cả bầy sói.

Cùng các loại rắn độc khác nhau.

Rất nhiều rắn độc có độc tính kinh người, bị cắn trúng một cái, liền không thể cứu mạng.

Bọn tặc phỉ này trải qua chiến đấu, trên người đều có mùi máu tươi, mà khứu giác của lũ dã thú phần lớn là vô cùng nhạy bén.

Cho nên nhân số ít chạy vào bên trong rừng sâu, rất khó có thể sống mà đi ra.

Ba ngày sau, bên trong nhóm mã phỉ thần bí.

Mấy đại thủ lĩnh tề tụ đại sảnh, một đám vẻ mặt tươi cười.

- Quả nhiên chỉ là mấy đàn gà đất chó kiểng, không đáng để nhắc tới!

Nhị thủ lĩnh tuy rằng lớn tuổi, nhưng vẫn bưng tô rượu lên, một hơi uống cạn sạch.

Một ít rượu từ khóe miệng chảy ra rơi xuống chòm râu rối bù, làm ướt phần áo trước ngực.

- Nhị ca nói rất đúng.

Tứ thủ lĩnh phụ họa, cũng uống cạn một chén rượu.

Đại thủ lĩnh tâm tình cũng rất tốt, hiếm khi khen ngợi nhị thủ lĩnh một lần:

- Nhị đệ dũng mãnh không kém trước đây, đại ca mời ngươi một ly!

https://thuviensach.vn

- Ha ha!

Nhị thủ lĩnh nâng chén rượu lên uống cạn.

Tam thủ lĩnh tay vuốt chòm râu, cau mày nói:

- Nhị ca tuy rằng dũng mãnh phi thường, nhưng rốt cuộc lớn tuổi, không thể so với lúc còn trẻ, sau này xuất chiến, ở phía sau áp trận thì tốt hơn.

- Cái gì?

Nhị thủ lĩnh ghét nhất là bị người ta nói lớn tuổi, đã già, chợt từ trên ghế đứng lên, trừng hướng tam thủ lĩnh nói:

- Lão Tam, ngươi nói ai già rồi? Sơn trại này của chúng ta, so khí lực có thể thắng được người của ta không quá năm!

- Hừ!

Dứt lời, nhị thủ lĩnh hữu ý vô ý mắt liếc đại thủ lĩnh, cùng người thanh niên tướng mạo dương cương.

Trong lòng thầm than.

Đại ca không những thần lực vô song, hơn nữa còn sinh ra đứa con quý hóa.

Không đúng, còn có thằng cháu giỏi làm loạn.

Nếu không phải tên tiểu tử kia làm đau đầu hoàng thượng, lần này triều đình sẽ không một tiếng quyết tiêu diệt sơn trại.

Tuy rằng người tên Phương nhi cũng rất ưu tú, nhưng không sợ không nhìn được hàng, chỉ sợ hàng so sánh với hàng.

Và vậy so với phụ tử, Phương nhi đích thực là kém hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Nhị thủ lĩnh nghĩ đến sau này, tâm tư không khỏi có chút phức tạp, tuy rằng thấy rõ ràng tình thế, biết ai ưu ai kém, nhưng y vẫn không thể không tranh giành.

Cũng là một tiểu sơn trại một phương thôi

Chẳng qua lại là một vị đại thủ lĩnh.

Vốn lấy về sau, nếu là khởi binh tạo phản chiếm giang sơn Đại Tề, đại thủ lĩnh là được... Từ xưa đến nay nhà mình bên trong đấu hận nhất, không ai qua được hoàng thất, lúc này không tranh giành, và đến lúc đó, ai biết có hay không bị chặt rơi đầu trên người?

Mặc dù hiện tại đại thủ lĩnh và dương cương thanh niên nhìn qua là tốt, không phải người vô tình vô nghĩa.

Nhưng đợi khi ngồi trên địa vị cao, tay cầm quyền bính, ai biết có thay đổi hay không?

Dù sao đi nữa ngày khởi binh còn sớm, hơn nữa cho dù khởi binh rồi, muốn chiếm giang sơn Đại Tề cũng không dễ dàng như vậy.

Cuộc sống sau này còn rất dài, biến số rất nhiều.

Tôn nhi nhà mình nói không chừng có thể trở thành người thắng sau cùng.

Nên tranh giành, hay là muốn tranh giành!

- Nhị ca, ta không phải nói ngươi...

Tam thủ lĩnh mở miệng giải thích.

Nhưng bị nhị thủ lĩnh trừng tròng mắt khiển trách đánh gãy:

https://thuviensach.vn

- Ta chính là không phục lão, ai có thể lấy tính mạng của ta, chứng minh gã có bản lĩnh! Hơn nữa sống hơn năm mươi tuổi, ta cũng đã sống đủ rồi! Chết thì chết rồi, sợ sao?

Tam thủ lĩnh nghe vậy chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

- Tam ca, ngươi biết rõ những người khác không nói đạo lý, ngươi cần gì phải hảo tâm khuyên nhủ?

Thất thủ lĩnh đột nhiên hừ lạnh một tiếng mở miệng nói:

- Về sau ngươi tốt nhất chớ xen vào nữa, đỡ phải một phen hảo tâm bị người không biết phân biệt coi như lòng lang dạ thú!

Nhị thủ lĩnh lập tức muốn trở mặt.

May mà phần đông thủ lĩnh khuyên can, bằng không đại sảnh sợ là cũng bị hai người phá hỏng.

- Chúng ta chính sự còn không chưa nói xong, trước tiên tạm thời không cần tranh chấp.

Đại thủ lĩnh trầm giọng nói:

- Ngoại trừ mã ổ phỉ chúng ta ở núi Bình La thế lực lớn, mỗi chi mã phỉ nhân số đều hơn ngàn người, ba ngày trước chúng ta bị tập kích ban đêm, đem chi một lưới bắt hết.

Nhưng tuy rằng chiếm sơn trại bon họ, chung quy vẫn là cá lọt lưới, Tam đương gia của Nam đại phỉ trại, bỏ chạy thoát mạng

Nguyên bản tứ đại sơn trại, đều tự chiếm một đỉnh núi, tên dùng phương hướng khác nhau, gọi là Bình La Sơn Đông trại, Nam trại, Tây trại, cùng với Bắc trại.

https://thuviensach.vn

Đương gia sơn trại và tiểu lâu la là không đồng dạng, tiểu lâu la chạy trốn vài người vô sự, bọn họ là tầng thấp nhất ở trong sơn trại không có quyền bính địa vị, ngày bình thường đã bị trói buộc cực nghiêm, ở nơi này không thể đi, nơi đó cũng không thể đến coi trộm một chút.

Căn bản là chưa quen thuộc khu vực xung quanh.

Cho nên bọn họ không thể dẫn đường cho quân đội triều đình.

Nhưng đương gia lại không giống trước đây, địa vị của bọn họ cao, quyền hạn cũng lớn, thường xuyên mang theo tâm phúc dưới tay vào núi săn thú, đã chạy xung quanh núi một lượt.

Người này nếu dẫn đường cho quân đội triều đình, thì đúng là nguy rồi.

Tất cả mọi người hiểu được nặng nhẹ, nghe vậy liền an tĩnh lại.

Nhị thủ lĩnh cũng ngồi lại lần nữa.

- Được nghĩ cách, diệt trừ Tôn Bằng.

Người được gọi là Phương nhi mở miệng nói.

Tôn Bằng là tam đương gia của Bình La sơn Nam trại.

Thất thủ lĩnh nghe vậy, liếc nhìn người thanh niên một cái.

Tam đương gia này chính là từ dưới tay của người thanh niên này chạy trốn.

Trong ánh mắt không hề hài lòng, tuy nhiên thất thủ lĩnh lại cũng không mở miệng châm chọc.

Bây giờ nói chuyện chính sự, mở miệng công cật cười nhạo, chính là không phân biệt nặng nhẹ.

https://thuviensach.vn

- Phương nhi nói rất đúng, tuy nhiên cũng rất khó làm.

Đại thủ lĩnh buông chén rượu trong tay.

- Nếu không, chờ điều tra rõ tin tức của Tôn Bằng, bằng không thì...

Phương nhi thanh âm thấp dần, nhưng tất cả mọi người đều hiểu được ý tứ của y.

Trước tiên có thể biết được triều đình sẽ phái bao nhiêu binh mã đến vây quét, sơn trại khẳng định không thiếu nội gián được xếp trong quân đội triều đình.

Với lại nội gián có chức quan địa vị không còn thấp.

Lần này triều đình vây quét núi Bình La, thường xuyên sắp xếp an bài.

Rất nhiều tướng lĩnh trong quân cũng không biết.

- Vứt bỏ, vứt bỏ! Ngươi chỉ biết vứt bỏ!

Thất thủ lĩnh bỗng nhiên đứng dậy, giận dữ hét:

- Nội gián cũng là người, cũng có phụ mẫu thê tử nhi nữ, vì sao mỗi lần gặp được thoáng khó giải quyết sự tình, ngươi luôn đề nghị vứt bỏ những nội gián này? Trong mắt của ngươi, bọn họ là cái gì hả?

Thanh niên nghe vậy cúi đầu, nhìn mũi chân của mình.

Nhị thủ lĩnh sắc mặt thì rất mất tự nhiên:

- Phương nhi không hề coi nội gián không phải là người, chỉ có điều sự việc có nặng có nhẹ, hai bên thì chọn lấy nhẹ mà thôi.

Đại thủ lĩnh nhìn nhị thủ lĩnh liếc mắt một cái, nhị thủ lĩnh bắt đầu vốn cũng không có chắc chắn bao nhiêu, lập tức câm miệng.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta xếp nội gián vào trong quân đội triều đình rất không dễ dàng, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không thể bại lộ mà vứt bỏ họ.

Đại thủ lĩnh mới mở miệng, liền quyết định:

- Phương nhi đề nghị của ngươi cũng không phải là không có đạo lý, tuy nhiên tất cả nội gián đều đối với chúng ta rất trung thành và tận tâm.

Chúng ta không thể vì an toàn của mình, liền máu lạnh như vậy.

Các ngươi còn nhỏ, lại xuất thân từ một nơi bí mật gần đó, cho nên chưa từng thật sự ở trong quân đội đánh giặc.

Cho nên đối với nội gián tình cảm cũng không thân thiết quá.

Ta... Trên chiến trường, không biết có bao nhiêu hộ vệ và binh lính vì cứu ta, mà chết trận ở sa trường.

Ân tình này, chỉ có kiếp sau mới có thể trả hết.

Tóm lại, những nội gián này không thể dễ dàng vứt bỏ.

Tam thủ lĩnh phụ họa:

- Đúng vậy, hơn nữa nội gián này đối với chúng ta mà nói còn hữu dụng, một khi vứt bỏ rồi, còn muốn cho người khác vào, để giành được địa vị cao, cũng như đạt được tín nhiệm của hoàng thượng, khó như lên trời.

Không có tai mắt giám thị hướng đi của binh mã triều đình, đối với bọn họ mà nói rất bất lợi.

Lúc này đại thủ lĩnh lại nhìn về phía khuôn mặt dương cương thanh niên, trong ánh mắt có một tia nghiền ngẫm:

https://thuviensach.vn

- Cảnh nhi, ngươi đoán tướng lính phụ trách vay quét chúng ta, là người nào?

- Ân?

Thanh niên giương mắt cùng đại thủ lĩnh nhìn nhau.

- Mục Vũ Hầu!

Đại thủ lĩnh thanh âm rơi xuống đất, thanh niên đó hai mắt híp lại.

Trầm mặc nửa khắc, thanh niên đột nhiên ngẩng đầu lên:

- Tôn Bằng giao cho ta đối phó!

- Ngươi có biện pháp nào?

Nhị thủ lĩnh nhíu mày.

Thanh niên cũng thu lại lông mày, không đáp lời.

Nhị thủ lĩnh thấy thế tức giận, sắp phát hỏa.

Đại thủ lĩnh trước một bước nói:

- Được, Tôn Bằng giao cho ngươi.

Nhị thủ lĩnh hô hấp bị kiềm hãm, muốn phát tác lại lại không thể.

Tuy rằng y cùng với đại thủ lĩnh luôn luôn bất hòa, nhưng đại thủ lĩnh địa vị ở trên y, một khi quyết định những người khác không thể lại nghi ngờ.

Cho nên nhị thủ lĩnh chỉ có thể âm thầm cáu giận bên trong, khoe khoang khoác lác, đợi ngươi không hoàn thành nhiệm vụ, sẽ cùng ngươi so đo!

https://thuviensach.vn

Binh mã triều đình thường xuyên điều động xung quanh, không khí trong núi Bình La cũng dần khẩn trương.

Hôm nay, đại thủ lĩnh lại thu được một tờ thư, lập tứ tập trung toàn bộ cao nhân có địa vị trong sơn trại lại.

- Lần này binh mã triều đình vào núi tiêu diệt phỉ có hơn bảy vạn người!

Đại thủ lĩnh vừa dứt lời, đám người phía dưới đều nghị luận một hồi.

Sơn trại bên này chỉ hơn bốn nghìn người, không đủ năm nghìn, mặc dù vũ khí khôi giáp tốt, ngày bình thường, các quân sĩ huấn luyện cũng vô cùng khắc khổ, cũng không có khả năng ngăn cản hơn bảy vạn binh mã triều đình.

Tam thủ lĩnh vuốt vuốt chòm râu nói:

- Xem ra Hiền nhi đoán đùng, lần này triều đình đích thật là quyết định muốn đem chúng ta trừ tận gốc rồi.

- Đúng vậy a!

Thất thủ lĩnh phụ họa:

- May mà Hiền nhi liệu sự như thần, chúng ta sớm xuống tay trước, ngoại trừ còn lại Tứ gia mã phỉ, bằng không sợ là có tai hoạ ngập đầu.

Những người còn lại nghe vậy, cũng liên tục gật đầu lên tiếng trả lời.

Thấy mọi người đều đưa ánh mắt chuyển qua trên người của mình, người thanh niên khiêm tốn rủ mắt xuống.

Chỉ có nhị thủ lĩnh không phục suy nghĩ hướng khác.

https://thuviensach.vn

Núi Bình La phỉ hại nghiêm trọng, chân núi có một đám quân doanh đóng quân.

Quân doanh này có hơn hai vạn người, đối với mã phỉ ở Bình La núi mà nói đích xác có được lực uy hiếp nhất định, tuy nhiên mã phỉ chính là dựa đánh cướp để tồn tại, giết người phóng hỏa không chuyện ác nào không làm, cho nên mặc dù kiêng kị, cũng sẽ vẫn xuống núi cướp bóc.

Bằng không chẳng phải là muốn chết đói?

Hơn hai vạn người, nghe số lượng không ít.

Nhưng núi Bình La diện tích rất lớn, đường xuống núi không biết có bao nhiêu, dưới chân núi mã phỉ có thể dễ dàng né qua triều đình lính trinh sát, xuống núi cướp giật.

Chi quân đội này từng vô số lần vây quét núi, nhưng đều là không thể kiến công.

Đối với nhóm mã phỉ đánh không lại bỏ chạy, quân tướng cũng không có cách nào khác.

Mã phỉ một khi trốn và núi sâu, bọn họ cũng không dám truy kích.

Trong núi rừng cỏ cây tạp sinh, rất thích hợp đào cạm bẫy, một khi không cẩn thận sẽ có đại thương vong.

Hôm nay một nhóm hơn mười người, lặng lẽ tiến nhập trong quân doanh.

Trong quân doanh tướng lĩnh cao nhất chính là xa tướng quân Tất Kinh Luân,nhưng Ninh Viễn tướng quân chỉ là chức quan danh, so với Du kích tướng quân cao hơn nửa cấp

Tất Kinh Luân đi ra lều lớn, tự mình nghênh đón.

https://thuviensach.vn

- Tất Tướng quân tiếp chỉ

Trong đội ngũ, tiếng thét chói tai của một công công vang lên.

Tất Kinh Luân không dám chậm trễ, lập tức quỳ một gối xuống.

- Phụng thiên thừa vận...

Thái giám đọc rõ ràng thánh chỉ, mà ở bên cạnh thái giám, còn lại là một nhóm dẫn đầu.

Tuy nhiên người này lại dùng lụa đen che mặt.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Vào Núi

Nam tử che mặt cũng không xuống ngựa, an vị ở trên lưng ngựa, trên cao nhìn xuống, nhìn Tất Kinh Luân quỳ trên mặt đất.

Tất Kinh Luân âm thầm tức giận, người bịt mặt trên lưng ngựa cố ý không xuống ngựa đây là không coi y ra gì.

Một đám cáo mượn oai hùm tiểu nhân!

Nhưng cũng không dám phát tác.

Lúc này y đang tiếp thánh chỉ, hơi có động tác, chính là bất kính với Hoàng thượng.

Mà thánh chỉ càng đọc, sắc mặt Tất Kinh Luân cũng càng khó coi.

Nội dung thánh chỉ, lại là đem y tạm thời chuyển đi, chuyển y đi Tỉnh Phủ, do trợ thủ của y tạm thời tiếp quản binh quyền đại doanh, mắt thấy sẽ vào núi bao vây tiễu trừ mã phỉ, lại đem y điều đi, không cho y thống lĩnh quân mã, rất hiển nhiên, Hoàng thượng đã không còn tín nhiệm y rồi.

Khẽ xiết nắm tay, Tất Kinh Luân trong lòng hết lần này đến lần khác tự nhắc nhở mình.

Nhịn, nhất định phải nhịn xuống!

Lúc này gây rối, phát giận, hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Thánh chỉ thật dài đọc xong, Tất Kinh Luân mới chậm rãi đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt vẫn đang ngồi trên lưng ngựa, trong ánh mắt lóe ra thần sắc kiêu căng.

Tùy ý ôm quyền, Tất Kinh Luân coi như chào hỏi, xoay người vốn muốn an bài cho đám thuộc hạ của mình, nhưng lại thấy toàn những khuôn mặt lạnh lùng.

Tất Kinh Luân hô hấp bị kiềm hãm, lập tức vô cùng phẫn nộ.

Thì ra thuộc hạ của mình đã đầu nhập vào người khác, hay là... Nguyên bản chính là do người khác an bài ở bên cạnh mình hay sao?

- Tất Tướng quân, hai người này cùng ngươi đi Tỉnh Phủ.

Phía sau, người bịt mặt mở miệng.

Hai bóng người lập tức đi tới bên cạnh Tất Kinh Luân.

Đây là cái gì?

Bắt đầu phải trông giữ mình sao?

Tất Kinh Luân giận dữ, nghĩ đến y luôn luôn trung thành và tận tâm đối với triều đình, lại không nghĩ rơi vào kết cục như vậy.

Nhưng thân là võ tướng, cũng không phải loại người lỗ mãng không suy nghĩ.

Những người trước mắt này rõ ràng cho thấy từ kinh thành mà đến, nói không chừng chính là cận vệ của thiên tử, những người này sau khi rời khỏi kinh thành phong cách làm việc luôn luôn là lão tử đệ nhất thiên hạ, ai dám không nể tình, không hiếu kính bạc nịnh bợ, bị chặt đầu cũng là có khả năng.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa cho dù không có bị chặt đầu, đến lúc đó những người này hồi kinh ở trước mặt Hoàng thượng cáo trạng, cũng sẽ chịu không nổi.

Người bịt mặt thấy được Tất Kinh Luân phẫn nộ, khinh thường cười lạnh:

- Đồ vô dụng! Thủ ở chỗ này gần mười năm, nhưng lại ngay cả mấy chi mã phỉ cũng bình định không được.

Tất Kinh Luân hít sâu một hơi, xoay người liền đi.

Ngay cả vật phẩm mình đặt ở trong đại trướng đều không thèm thu thập.

Y sợ chờ lâu một lát, sẽ không kìm nổi căm giận trong lồng ngực đang ngút trời.

Nhưng đang không ngừng cười lạnh, nhổ bọt, giọng điệu không nhỏ.

Bổn tướng là rác rưởi, ngươi có năng lực!

Hừ!

Bổn tướng sẽ xem ngươi làm thế nào dẹp yên toàn bộ mã phỉ Bình La Sơn.

Đã vô số lần giao chiến với mấy nhà mã phỉ trong núi, Tất Kinh Luân cực kỳ hiểu được đối thủ khó chơi, nhất là chi thần bí nhất kia, quay lại như gió, làm việc quỷ dị, ngày bình thường không xuống núi, nhưng chỉ cần ra tay, sẽ cướp bóc của một vài thế lực khổng lồ bối cảnh thâm hậu, thế gia nhà quyền quý.

Mà chỉ có những thế gia nhà quyền quý xui xẻo, để cho người đang nhậm chức trên triều lần lượt dâng tấu, triều đình mới hạ lệnh bao vây tiễu trừ.

https://thuviensach.vn

Bình dân dân chúng bị đoạt, lại không ai để ý tới.

Quan địa phương vì thanh danh của mình, ngược lại còn có thể che đậy.

Chi mã phỉ thần bí ở Bình La Sơn kia đã là tâm bệnh của triều đình mấy chục năm rồi, Tất Kinh Luân mới sẽ không cho là người bịt mặt có thể bình định được.

Đợi đến khi Tất Kinh Luân rời khỏi, người bịt mặt mới nhảy xuống ngựa lưng, lập tức đi tới đại trướng của tướng quân.

- Hầu gia!

Phó thủ của Tất Kinh Luân chạy chậm tiến lên, cung kính hành lễ.

Người bịt mặt nhẹ nhàng khoát tay áo, bước chân cũng không dừng lại.

Mặt khác một đám võ tướng, đuổi theo sau.

Triều đình đối với chi mã phỉ thần bí ở Bình La Sơn kia, vẫn vô cùng kiêng kị, cũng muốn sớm ngày đem dẹp yên tiêu diệt hết.

Cho nên trong quân doanh võ tướng lúc này, phần lớn là thân tín của hoàng thượng.

Về phần Tất Kinh Luân, Hoàng thượng sợ bị những người khác nhìn ra cái gì, vẫn không có ý lôi kéo.

Hơn nữa Hoàng thượng cũng biết Tất Kinh Luân không có chỗ dựa vững chắc phía sau.

Không có liên quan tới đám nhà quyền quý Đại Tề, Hoàng thượng mới yên tâm khiến Tất Kinh Luân thủ ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên tóm lại không phải là thân tín của mình, lần này Hoàng thượng lại nghĩ thầm rằng phải bình định chi mã phỉ thần bí kia

Cho nên cuối cùng là đem Tất Kinh Luân tạm thời chuyển đi.

Mang binh đánh giặc, có đôi khi sẽ dùng một ít thủ đoạn tàn nhẫn tương đối, chỉ có tuyệt đối thân tín, mới có thể phục tùng không hề giữ lại.

Tất Kinh Luân tuy rằng cũng trung tâm với triều đình, nhưng nếu gặp phải tình huống ngoại lệ, nói không tốt sẽ gặp do dự.

Mà ở thời khắc mấu chốt, chỉ một tia do dự sẽ phá hư đại sự.

Tiến vào đại trướng, người bịt mặt không chút khách khí ngồi ở chủ vị.

Hai bàn tay to bản năng vuốt tay vịn ghế dựa, sau đó ánh mắt lãnh đạm nhìn chung quanh.

Từ mấy năm trước, gã cũng có thể ngồi như vậy ở trong đại trướng mang binh đánh giặc đấy, nhưng... mãi cho đến hiện tại mới rốt cục thực hiện được lý tưởng.

Tướng lĩnh trong quân và người bịt mặt chưa quen thuộc, không biết tính cách của người bịt mặt, cho nên sau khi tiến vào đại trướng, chính là an tĩnh ngồi xuống không chủ động nói gì.

Một lát sau, người bịt mặt mới thu hồi suy nghĩ:

- Ba ngày sau, vào núi tiêu diệt phỉ!

- Vâng!

Chúng võ tướng lên tiếng trả lời.

Cùng đêm đó, mấy con bồ câu đưa thư bay ra quân doanh.

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt nghe thủ hạ báo cáo xong, cũng chỉ cười lạnh một tiếng.

Trong quân doanh này, ngoại trừ đại bộ phận người là thân tín của hoàng thượng, dĩ nhiên cũng có một chút cơ sở ngầm nằm vùng của thế gia nhà quyền quý.

Ngày hôm sau, võ tướng tề tụ, người bịt mặt tới thương thảo kế hoạch bố trí tiến binh bao vây tiễu trừ mã phỉ.

Nhưng người bịt mặt cũng có điều giữ lại.

Buổi chiều cùng ngày, lính liên lạc đi vào ngoài cửa đại trướng có sự bẩm báo.

Người bịt mặt gọi tiến vào, nghe xong tin tức, bỗng nhiên đứng vụt dậy!

Lính liên lạc lui ra, chỉ chốc lát, mấy người quân sĩ nâng một người đầy người là vết máu vào trong đại trướng, sau đó lại lui ra.

- Ngươi là Tam đương gia Nam trại mã phỉ Bình La Sơn Tôn Bằng?

Người bịt mặt lạnh giọng hỏi.

Tôn Bằng giờ phút này vô cùng chật vật, chẳng những quần áo rách nát, hơn nữa toàn thân hiện đầy vết cắt rất nhỏ.

Nghe được câu hỏi, vội vàng đáp:

- Bẩm tướng quân, đúng là tiểu nhân!

- Có chứng cớ gì?

Người bịt mặt lại đặt câu hỏi.

Tôn Bằng vội vàng hô:

https://thuviensach.vn

- Bình La Sơn Đông, Nam, Tây, Bắc tứ đại sơn trại đã đều bị chi mã phỉ thần bí kia đánh lén công phá, trừ ta ra, tất cả đương gia toàn bộ bị giết, tướng quân nếu không tin, có thể phái người vào núi đi hỏi thăm một chút.

- Cái gì?

Người bịt mặt kinh hãi, đứng vụt dậy:

- Ngươi nói Bình La Sơn Đông, Nam, Tây, Bắc tứ đại sơn trại, tất cả đều bị người nhổ sạch?

- Đúng vậy.

Tôn Bằng ý nghĩ thông minh, thân thủ nhanh nhẹn, khi sơn trại lọt vào đánh lén, gã ngay cả áo khoác không không mặc, liền một mình trốn vào trong núi, mới bảo vệ được một mạng.

Chạy vào trong núi, tất nhiên không có khả năng xuống thẳng núi, gã quanh đi quẩn lại, gặp được nhiều phản loạn sơn trại khác chạy trốn, mới biết đến tin tức.

Sau đó còn gặp phải bầy sói, nếu không phải chạy nhanh gã đã táng thân trong bụng sói rồi.

Người bịt mặt ánh mắt băng hàn đánh giá cẩn thận trên người Tôn Bằng, sau một lúc lâu, mới đột nhiên vung ống tay áo lại ngồi xuống.

Lần này tiêu diệt phỉ, gã cậy vào lớn nhất đó là tứ đại sơn trại mã phỉ phối hợp.

Lại không nghĩ... Trước mắt người bịt mặt, hiện ra một khuôn mặt!

- Bản hầu phái đi đặc phái viên, không phải nhắc nhở các ngươi, nhất định phải cẩn thận một chút sao? Như thế nào còn bị đánh lén tới mất sơn trại?

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt hít sâu mấy hơi thở, mới miễn cưỡng bình ổn lại cảm xúc.

Tôn Bằng nghe vậy, trong lòng cũng sinh lửa giận, nhắc nhở cái rắm!

Đặc phái viên tới kia vẻ mặt kiêu căng, không coi ai ra gì, chỉ nói là triều đình cố ý chiêu an, nhưng bọn họ nhất định phải phối hợp với triều đình tiêu diệt chi mã phỉ thần bí kia.

Chỉ một điều kiện này, đám đương gia tất nhiên vô cùng cao hứng.

Tôn Bằng lúc ấy cũng rất vui vẻ.

Làm đương gia mã phỉ tuy rằng sống bừa bãi khoái hoạt, nhưng rốt cuộc là ăn bữa nay lo bữa mai, thời khắc phải đề phòng binh mã của triều đình đến giết.

Hơn nữa có rất nhiều thủ hạ, đang nhìn trộm vị trí đương gia.

Tuổi cao, vũ lực giảm xuống, không thể lại phục chúng, cũng sẽ bị người mới đào thải.

Nào có thoải mái phong cảnh như làm quan?

Đặc phái viên chỉ vênh mặt hứa lấy ưu đãi cho mọi người, căn bản không nhắc nhở bọn họ đề phòng chi mã phỉ thần bí kia.

Nếu thật cẩn thận một chút, dựa vào thuận lợi của sơn trại, trong khoảng thời gian ngắn, làm sao sẽ bị công phá?

Tuy nhiên những điều này Tôn Bằng chỉ dám oán giận trong lòng.

Hiện giờ gã đã là chó nhà có tang, đã không có thủ hạ, không còn là đương gia gì đó, căn bản không có tư cách cùng triều đình cò kè mặc cả.

Nếu nói thật ra, sẽ đắc tội đặc phái viên kia.

https://thuviensach.vn

Về sau gã phải ở trong quân nghe theo điều khiển, đừng bị đặc phái viên kia âm thầm xuống tay diệt trừ.

Cho nên chỉ có thể nói:

- Không nghĩ tới chi mã phỉ kia lợi hại như thế, Hầu gia, ngài không nhìn thấy đó thôi, trong đội ngũ bình thường của chi mã phỉ kia đều mặc đầy đủ khôi giáp hoàn mỹ, chúng ta thật sự không phải là đối thủ, mấy huynh đệ tốt của tiểu nhân, đều bị sát hại rồi.

Người bịt mặt tất nhiên càng thêm hiểu biết thực lực của chi mã phỉ kia.

Lúc này buồn bực, giọng căm hận nói:

- Bản hầu hiện tại cần ngươi làm gì nữa?

Tôn Bằng nghe vậy liền rùng mình một cái, thiếu chút nữa tê liệt quỳ xuống đất:

- Tiểu nhân hiểu biết địa hình trong núi, có thể dẫn đường cho Hầu gia!

- Hừ!

Người bịt mặt buồn bực khoát tay áo:

- Đi xuống sửa sang một chút.

Gã vốn nắm chắc đối với hành động lần này, lại không nghĩ xảy ra biến cố như thế.

- Vâng!

Hai người quân sĩ tiến vào, nâng Tôn Bằng đi ra ngoài.

Chỉ chốc lát, một người hộ vệ tuổi còn trẻ vội vàng tiến vào đại trướng.

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt ngồi ở thượng vị, lạnh lùng nhìn chằm chằm khuôn mặt hộ vệ tuổi trẻ, lại không mở miệng nói chuyện, trong trướng vải bầu không khí biến thành cực kỳ áp lực, người trẻ tuổi trong lòng không yên, chỉ chốc lát trên trán đã chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

Qua một lúc lâu sau, người bịt mặt mới lạnh giọng nói:

- Bản hầu chỉ định ngươi làm Chiêu an sử tiết đi vào phỉ trại trong núi chiêu an, từng cẩn thận dặn dò ngươi, bảo ngươi phải nói cho đương gia của tứ đại sơn trại, bọn họ phải cẩn thận đề phòng chi mã phỉ thần bí kia. Ngươi có nhắc nhở bọn họ không?

- Này, này...

Hộ vệ tuổi trẻ lắp bắp.

- Khốn khiếp!

Người bịt mặt chợt vỗ mạnh mặt bàn, nhìn thấy thần sắc người trẻ tuổi, gã làm sao không biết sự tình bị phá hủy trong tay người trẻ tuổi này?

Người trẻ tuổi thấy người bịt mặt giận dữ, bị lập tức quỳ mọp xuống đất.

- Ngươi có biết hay không, cũng bởi vì ngươi không nhắc nhở đúng chỗ, bốn ổ phỉ lớn đông nam tây bắc Bình La Sơn đều bị nhổ sạch, không có sự phối hợp của bọn họ, bản Hầu như thế nào dẫn dắt binh mã vào núi tiêu diệt phỉ?

A?

Người trẻ tuổi kinh hãi, cuống quít giải thích:

- Hầu gia, tiểu nhân cũng do khi cùng ngài nói chuyện, thấy ngài căn bản xem thường mã phỉ này, vậy mới không cố ý đi nhắc nhở, vốn định tứ đại sơn trại này nhân số đông đúc, nhiều ít cũng có chút thực lực, chi mã phỉ

https://thuviensach.vn

thần bí kia có thể điều tra đến tứ đại sơn trại cùng chúng ta liên hợp, không ra ngoài tiểu nhân sở liệu, chỉ muốn bọn họ tự chém giết nhau, đến lúc đó mã phỉ thần bí kia thực lực đại tổn, tự nhiên chúng ta có lợi.

Mà kia tứ đại sơn trại khẳng định cũng sẽ chết trận một vài đương gia.

Bọn họ chẳng qua là sơn phỉ, trong ngày thường đốt giết đánh cướp các chuyện ác đều làm hết, tại sao có thể nhậm chức ở trong triều?

Nghe người trẻ tuổi dứt lời, người bịt mặt trầm mặc một trận.

Bản thân người bịt mặt rất là để ý xuất thân, đối với đồng ý ưu đãi, khiến đương gia tứ đại sơn trại có thể mò được một chức qua, cũng cảm thấy không hài lòng.

Hơn nữa ý tưởng của người trẻ tuổi, cũng không phải là không có đạo lý.

Trầm tư một lát, người bịt mặt cũng là cảm thấy nguyên nhân chủ yếu vẫn là mã phỉ tứ đại sơn trại kia quá mức vô năng!

Chỉ là một đám ô hợp!

- Thôi!

Người bịt mặt khoát tay áo, sắc mặt dịu xuống, xem như bỏ qua cho thanh niên hộ vệ.

- Là tiểu nhân tự tiện chủ trương, kính xin Hầu gia trừng phạt!

Hộ vệ vẫn đang quỳ, dập đầu nói.

- Chẳng qua là một đám mã phỉ làm xằng làm bậy, đổi lại bình thường bản Hầu cũng phải diệt bọn chúng! Chỉ có điều phải đạt thành mục đích, mới không thể không lôi kéo một chút.

https://thuviensach.vn

Khi người bịt mặt đề cập mã phỉ, vẻ mặt khinh thường:

- Trại phía nam còn chạy thoát một đương gia. Người này tên là Tôn Bằng, có gã dẫn đường cho chúng ta, đã đủ rồi.

- Tạ ơn tạ ơn đại nhân!

Thanh niên hộ vệ lúc này mới đứng dậy.

- Chỉ là sau này không được lại tự tiện làm chủ!

Người bịt mặt lớn tiếng cảnh cáo.

Thanh niên hộ vệ vội khom lưng, cung kính nói:

- Vâng!

Đêm đó, người bịt mặt rời khỏi quân doanh, bên địa khu Bình La Sơn lại có điều động binh mã.

Giữa trưa ngày thứ hai, người bịt mặt trở về, hạ lệnh tức khắc vào núi tiêu diệt phỉ.

- Ngày hôm qua không phải nói rõ là ba ngày sau vào núi tiêu diệt phỉ sao?

- Đúng vậy a.

- Không biết là chuyện gì xảy ra.

- Có muốn đi hỏi không?

- Muốn hỏi ngươi đi hỏi, ta cũng không muốn bị mắng.

Một ít quan quân cấp thấp đều nghị luận.

https://thuviensach.vn

Đại trướng Trung quân, người bịt mặt tập hợp võ tướng cao cấp, nói rõ nguyên nhân lần này hành động trước.

Lúc này, đám võ tướng cao cấp mới hiểu được, hoá ra người bịt mặt đã âm thầm liên lạc với phỉ trại trong núi, tính toán liên hợp đối phó chi mã phỉ thần bí kia.

Tuy nhiên chi mã phỉ thần bí kia cũng không phải ngồi không.

Không ngờ trước tiên phát giác, và ra tay tàn nhẫn, vừa mới diệt tứ đại sơn trại.

- May mắn Tam đương gia Tôn Bằng Nam đại trại trốn thoát, có gã dẫn đường cho chúng ta, chi mã phỉ thần bí kia tất nhiên không còn chỗ trốn!

Người bịt mặt hừ lạnh nói.

Đối phương có thể phát giác dị thường trước tiên, quyết đoán diệt tứ đại sơn trại, thuyết minh đối phương khẳng định có xếp vào tai mắt tại triều đình bên này, như vậy tin tức ba ngày sau phát binh cũng có thể đã bị đối phương biết được.

Phát binh trước, là muốn đánh đối phương trở tay không kịp.

Tướng lĩnh trong quân hiểu rõ nguyên nhân, tất nhiên không có một ai dám đề xuất dị nghị.

Bằng không rất dễ dàng sẽ bị hoài nghi là cơ sở ngầm của chi mã phỉ thần bí kia.

Dưới chân Bình La Sơn, tổng cộng có ba chi quân đội xuất phát vào núi.

Chỉ có chi quân đội này mọi người tương đối quen thuộc, hai chi quân đội khác khôi giáp sáng loáng, binh khí hoàn mỹ, vả lại xứng có rất nhiều cung tiễn thủ.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy liền không đơn giản!

Binh mã triều đình chia làm ba đường vào núi, dọc theo đường đi ngựa không dừng vó, bộ binh chạy chậm theo sau.

Đầu tiên là đi ngang qua tứ đại sơn trại, đi vào xem, đã bị người phóng hỏa đốt không còn hình dáng.

Rất hiển nhiên, là chi mã phỉ thần bí kia phóng hỏa.

- Thưa tướng quân, Bắc đại trại trống không, không phát hiện vàng bạc và lương thực.

- Bẩm tướng quân, Nam đại trại đã trống không, không có phát hiện vàng bạc và lương thực.

Cho lính tiến vào sơn trại xem xét một phen, tất nhiên là muốn xem xem bên trong có tồn trữ vàng bạc châu báu đám sơn phỉ Nam đại trại trước kia đánh cướp hay không.

Mò một chút lợi.

Nghe nói sơn trại bị cướp sạch không còn, nửa tiền đồng cũng không có, tướng lĩnh dẫn đội hận ngứa cả răng.

Người bịt mặt chỉ huy thì theo hậu quân ở xa.

Đối với những động tác nhỏ này của tướng lĩnh, còn không phát hiện.

Tiến vào núi, tốc độ hành quân tự nhiên sẽ chậm xuống một chút, người bịt mặt cũng không có bao nhiêu ngờ vực vô căn cứ.

Ba quân mãi cho đến điểm hội hợp của ổ mã phỉ thần bí, cũng không có phát hiện cái gì dị thường.

https://thuviensach.vn

- Hầu gia, trong ổ phỉ có người!

Lính liên lạc vội vàng đi tới hậu quân báo cáo.

Người bịt mặt nghe vậy rất kinh hỉ, mặc dù có Tôn Bằng dẫn đường, nhưng tiến vào núi rừng truy kích biến số rất nhiều, không tốt một cái chẳng những không săn được con mồi, ngược lại sẽ bị mai phục đánh lén, bị tổn thất lớn.

Nhân số của đối phương hắn là trên dưới bốn ngàn, đây đã là một cỗ sức mạnh không nhỏ.

Mặc dù gã có bảy vạn nhân mã, nhưng nếu không cẩn thận, cũng có khả năng thiệt thòi lớn.

Cho nên gã tất nhiên là hy vọng chi mã phỉ thần bí kia cố thủ ở sơn trại rồi.

Người bịt mặt cưỡi ngựa, vội vàng đi vào cửa lớn sơn trại.

Giương mắt nhìn nhìn cửa tường sơn trại, người bịt mặt nhướn mày.

Chỉ thấy trên cửa tường, mặc dù có tặc phỉ thủ vệ, nhưng nhân số rất thưa thớt.

Những tặc phỉ này không ngờ tuyệt không e ngại khẩn trương.

Sao lại thế này?

Người bịt mặt cảm thấy ngờ vực, sợ mắc mưu, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Đại nhân?

https://thuviensach.vn

Một tướng lĩnh đầy người sát khí lúc này bước tới, sắc mặt đối với người bịt mặt, lại không có bao nhiêu cung kính, phải biết rằng người bịt mặt là người tâm phúc trước mặt thiên tử, tướng lĩnh tùy tiện hỏi:

- Vì sao còn không hạ lệnh tấn công?

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Bắn Tôn Bằng

Người bịt mặt liếc nhìn võ tướng đĩnh đạc, sát khí đầy mình, tuy đối với mình không cung kính nhưng chỉ hơi nhíu mày mà không trách cứ.

Kỳ thật cũng không dám so đo.

Gã tuy được hoàng thượng tín nhiệm, lại được bố trí làm con cờ để theo dõi.

Lúc trước, không có lần nào chấp hành nhiệm vụ, đa số chỉ làm những việc nhỏ, thật sự không thể lộ ra tài hoa nên không có cách nào có được yêu quý và nể trọng của hoàng thượng.

Mà trước mặt, vị tướng lĩnh này thống lĩnh một vài đội quân bí mật của hoàng thượng.

Thậm chí, so với Kim Y Vệ, thì vị tướng lĩnh này càng được sự tín nhiệm của hoàng thượng.

Kim Y Vệ dù sao cũng ít lộ diện, rất dễ được quan viên huân quý trong triều tiến cử vào cơ sở ngầm.

Nhưng những đội quân bí mật này là tư binh của hoàng thượng, người thường vốn không thể biết, mà nghe trộm thì cũng không biết nơi ở của đội quân này.

Chớ nói chi là muốn cài người vào.

https://thuviensach.vn

Những đội quân bí mật này, luôn lén lút thay hoàng thường giải quyết các vấn đề khó khăn.

Bởi thân phận khá đặc thù, hoàng thượng cũng muốn rèn luyện, nên những quân sĩ này ai nấy sát khí nặng nề.

Ánh mắt của người bịt mặt lướt qua bả vai vị tướng lĩnh, đưa mắt nhìn về phía sau, những người quân sĩ kia đã được chiến hỏa và máu tươi rửa tội, hai mắt híp lại.

Thầm nghĩ trong lòng, đợi đến lúc mình có thể đứng trước mặt mọi người, cũng muốn đích thân huấn luyện một đội quân như vậy.

- Chi mã phỉ thần bí này, có vài người mưu trí, có vẻ rất khó triền, nên bản Hầu trước tiên muốn điều tra kỹ càng rồi mới đưa ra kế sách công kích.

Người bịt mặt thu hồi ánh mắt, mở miệng giải thích, đã không có vẻ cao ngạo khi đối mặt với tướng lĩnh bình thường.

Tướng lĩnh nghe vậy liền đưa tay xoa cằm, suy nghĩ một lát rồi nói:

- Mạt tướng Võ Thành Công.

Lần này, hoàng thượng hạ chỉ, bảo y phải nghe theo điều khiển của người bịt mặt.

Tuy nhiên, y không phục lắm, nhưng ở bên ngoài cũng không tiện đối đầu với người bịt mặt.

Hoàng thượng rất coi trọng hành động lần này, nếu không phối hợp với gã mà làm hỏng việc, đến lúc đó sẽ chịu sự tức giận của hoàng thượng.

Lúc này, lại có một vị tướng lĩnh đi tới, liền hỏi vì sao không tấn công sơn trại ngay, sau khi biết được nguyên nhân, tạm thời lùi sang một bên.

https://thuviensach.vn

- Mạt tướng Tất Đắc Thắng!.

Đây cũng là một đội quân riêng của hoàng thượng.

Hai vị tướng này hiển nhiên là không biết lẫn nhau.

Nhưng tâm đầu ý hợp, chỉ nhìn nhau một cái, thì đã đoán ra thân phận đối phương, hai người gật đầu với nhau.

Cùng là tư binh của hoàng thượng, giữa họ tự nhiên có cảm tình với nhau.

Đương nhiên cũng sẽ có tranh phong, so đo với nhau.

Bọn họ có lòng háo thắng, cho rằng mình là ưu tú nhất trong mấy chi tư quân của hoàng thượng.

Người bịt mặt đang muốn phái người đến để điều tra một phen, xem tấn công sơn trại như thế nào, chỉ là lúc đó, cửa lớn của sơn trại đang từ từ mở ra.

Một nam tử cũng đeo khăn bịt mặt màu đen đang cưỡi ngựa đi ra.

Thấy thân ảnh của người này, người bịt mặt liền kinh ngạc, trong lòng kích động, chiến ý dâng cao.

Người thúc ngựa mà ra không phải rất cường tráng, nhưng vóc hình rất cân đối, khoác một bộ ngân giáp, ánh sáng lấp lánh, trên tay cầm chiếc trường thương màu tím.

Ra khỏi đại doanh sơn trại, đối diện với vài vạn quân triều đình, mà lại không có chút sợ hãi.

Ánh mắt bình thản đảo qua, cuối cùng dừng lại chỗ người bịt mặt.

https://thuviensach.vn

- Nhiều năm không gặp, hắn là công phu trên tay của ngươi có tiến triển mới phải!

Thanh âm rin rít, hiển nhiên là cố ý làm như vậy.

Lúc này, người bịt mặt trên người khí thế dâng trào, hai tay cầm chặt dây cương, lòng không kiềm nổi:

- Năm đó, giao đấu với ngươi vài lần vẫn không thể chiến thắng, vẫn là tâm bệnh của ta, hôm nay, bản hầu muốn đạt được ước muốn.

- Khẩu khí không nhỏ!

- Ngươi có dám ứng chiến không?

- Không dám ứng chiến, sao ta đứng đây một mình chờ ngươi?

- Được!

Người bịt mặt lấy cây trường thương từ thân binh, rung dây cương, liền phóng ngựa tiến lên.

Nhưng được thân binh khuyên can:

- Hầu gia, quét sạch mã phỉ rất quan trọng…

- Đừng khiến ta thất vọng!

Ngân giáp nam tử nói thêm một câu.

Người bịt mặt nháy mắt như mất lý trí, trừng hai con mắt, dọa thân binh vội lui sang một bên.

Hai chân mạnh mẽ thúc vào bụng ngựa, để tăng thêm tốc độ, người bịt mặt tay cầm trường thương muốn giết ngân giáp nam tử.

https://thuviensach.vn

Hai mắt ngân giáp nam tử đầy khiêu khích.

Biết ngay đối phương chịu không nổi kích tướng!

Sau đó, thúc ngựa chạy về hướng người bịt mặt.

Chỉ trong chớp mắt, hai người đụng độ với nhau.

- Hắn là người này có dụng tâm khác.

Sát khí trong đấu trường khiến trời đen đất sầm, phút chốc khó phân thắng bại, Võ Thành Công chạy đến bên Tất Đắc Thắng, thầm nói với nhau.

Tất Đắc Thắng gật đầu rồi hòa theo:

- Bằng không, y ở lại một mình, há không phải bị chết sao? Nhưng rốt cuộc y muốn cái gì chứ?

Võ Thành Công lắc đầu, tất nhiên là đoán không ra.

Lúc này, Tất Đắc Thắng nhìn xung quanh, lại đè âm thanh thấp thêm mấy phần:

- Mặc kệ họ, chúng ta chỉ cần cẩn thận, đề phòng, trấn áp thế trận của y, dù sao lần này, tướng cầm binh tiêu diệt sào huyệt không phải là chúng ta.

- Đúng.

Võ Thành Công nháy con mắt.

Chân hai người tiếp tục di động, không lâu sau, mỗi người tự rút về trước quân đội của mình.

Lúc này, hai người tới giữa sân đã đấu qua lại với nhau hơn năm mươi chiêu mà bất phân thắng bại.

https://thuviensach.vn

Trường thương như con rắn, đầu thương như đầu rắn trong tay của người bịt mặt, chuyển động không ngừng, thân cây thương như thân con rắn cứ chạy qua chạy lại, đều khiến cho người xem không rõ đường hướng.

Thế tấn công rất mạnh, công nhiều thủ ít, ra vẻ chiếm thượng phong.

Trường thương trong tay nam tử mặc áo ngân giáp thì hùng hậu vô cùng, sức mạnh kinh hồn, nhưng thủ nhiều công ít, và ở thời điểm quan trọng, đã hóa giải sự công kích của người bịt mặt.

Nếu người bịt mặt có thể cẩn thận thêm thì đã phát hiện lúc đối thủ giao chiến với gã, ánh mắt thỉnh thoảng sẽ liếc nhìn về phía đội quân triều đình bên kia.

Có thể thấy ngân giáp nam tửngân giáp nam tử chưa thi triển toàn lực.

- Giết.

Giao đấu không lâu, người bịt mặt bỗng la một tiếng, liền xuất sát chiêu.

Hai tay đột nhiên cử động, không ngờ lấy ra bảy đóa thương hoa, bảy đóa này đều hướng về những chỗ yếu hại của ngân giáp nam tử.

- Tới hay lắm!

Ngân giáp nam tử cũng không sợ, cây trường thương tím trong nháy mắt tung chiêu, phịch một tiếng, cây trường thương lướt tới đầu thương người bịt mặt, trong phút chốc, cây trường thương như rắn săn mồi của người bịt mặt, giống như bị công kích đúng chỗ yếu hại bảy tấc, không thể chống trả.

Một tay tung kích, ngân giáp nam tử nam tử xuất liên tục ba chiêu, người bịt mặt né trái tránh phải, rơi vào thế hạ phong.

Trải qua mấy chiêu, người bịt mặt dần rơi vào thế yếu.

https://thuviensach.vn

Các quân sĩ triều đình, đều tập trung tinh thần xem hai người chém giết, trong lòng không ngừng khen ngợi, đã đến cảnh giới vong ngã, sao còn để ý cái gì nữa?

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng cùng tán thưởng.

Bọn họ chưa từng coi thường bản thân mình, có một thân ngông nghênh, nhưng lại biết rõ sức của mình.

Nếu hai người bọn họ cùng nhau đơn đả độc đấu thì trong vòng hai mươi chiêu sẽ không bị thua nhưng sau ba mươi chiêu thì chống đỡ chắc không nổi.

Nhiều lắm hơn ba mươi lăm chiêu, thì bản thân sẽ bị chết hoặc bị thương.

Nhưng khả năng đó không lớn.

Từ chiêu thức giữa hai người này thì có thể thấy sự luyện tập võ công của hai người thật phi thường, nên cơ hội chuyển bại thành thắng rất hiếm.

Tóm lại, trong bốn mươi chiêu họ sẽ chết khỏi phải nghi ngờ.

Tuy, chiến đấu nơi sa trường thì tướng rất quan trọng, nhưng quyết định thắng bại thì phải coi chỉ huy binh mã như thế nào.

Bài binh bố trận, sử dụng binh pháp mới là quan trọng.

Công phu cá nhân thì chẳng qua cũng là cái dũng khí của kẻ thất phu.

Phong cách hành quân đánh trận của Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng luôn cực kỳ bi thảm.

Những chỗ binh mã đi qua thì chó mèo cũng không tha.

https://thuviensach.vn

Ngân giáp nam tử và người bịt mặt cưỡi ngựa chém giết. vòng qua vòng lại, thời gian trôi qua dần, y dần dần có chút gấp rút.

Y không coi thường người bịt mặt, đối thủ cũ này nhất thời nóng giận mới chịu không nổi đòn kích tướng.

Trải qua một lát, người bịt mặt lấy lại tinh thần, y sẽ khó tẩu thoát rồi.

Người bịt mặt không hiểu được suy nghĩ của ngân giáp nam tử nam tử, nên lúc đó chỉ muốn đâm vào ngựa.

Năm đó, gã cùng nổi danh với ngân giáp nam tử nam tử, đều là văn võ song toàn, một lần nổi danh thì không thể có hai người, nhưng mình lại được hoàng thượng chọn, không những không được nổi danh mà ngược lại sau lưng bị bêu danh phế vật.

Ngày thường, gã luôn răn đe bản thân, giờ này cam chịu sỉ nhục chỉ vì sự quang vinh ngày sau.

Đến sau khi gặp ngân giáp nam tử nam tử, gã không nhịn được nữa.

Họ cùng chung một danh sư, thực lực hai người tương đương, nhưng mình sau khi nhiều năm ở ẩn, trở thành phế vật.

Ngân giáp nam tử là đối thủ đã từng có chiến công hiển hách, nổi tiếng như cồn.

Gã ghen tỵ, không cam lòng!

Vì thế mới mất đi lý trí.

Tuy nhiên, ngân giáp nam tử nam tử lo lắng là đúng, người bịt mặt ở ẩn nhiều năm, một thân ngạo khí được mài giũa mất đi rất nhiều, lúc này nóng nảy qua đi, sẽ ý thức được điều không thích hợp.

https://thuviensach.vn

Ngân giáp nam tử cưỡi ngựa, di chuyển qua trái rồi phải, lưu ý đánh giá quân mã triều đình.

Đang trong lòng sốt ruột thì thấy trong đoàn người, có một bóng người rất quen thuộc ngồi trên ngựa.

Tinh thần người trên ngựa cũng bị cuốn hút bởi chiêu thức của hai người, ngồi im trên ngựa, không cử động.

Cơ hội tốt!

Tung một chiêu vào người bịt mặt, rồi thúc ngựa chạy qua.

Ngân giáp nam tử đột nhiên cầm ra một cây cung cứng.

Cây cung cứng này được ngân giáp nam tử giấu kín ở lưng con ngựa, lúc đó kích động người bịt mặt vẫn không phát hiện.

Lấy cung ra, ngân giáp nam tử lưu loát giương cung gài tên.

Mũi tên hướng thẳng đến người bịt mặt.

Người bịt mặt và ngân giáp nam tử thúc ngựa qua lại, vừa mới chuyển vòng qua, liền thấy hành động của ngân giáp nam tử tức thời hoảng hốt, run cả da đầu, lập tức ngưng hai mắt, cầm cây trường thương trong tay, dùng hết sức chống đỡ.

Vù!

Ngân giáp nam tử buông ngón tay, dây cung rung động.

Người bịt mặt chỉ thấy một múi tên bén nhọn như sao băng bay, trong nháy mắt đến trước mặt.

Miệng quát khẽ một tiếng!

https://thuviensach.vn

Cây trường thương của người bịt mặt vung lên, nơi đầu thương chấn động đỡ mũi tên văng ra ngoài.

Mồ hôi trên trán toát ra chảy xuôi xuống theo bên má.

Nhưng gã vừa mới thở ra nhẹ nhàng, chợt nghe một tiếng kêu thảm.

Thanh âm đó có một chút quen thuộc, người bịt mặt nhìn lui lại, trước là ngẩn ngơ, sau đó rất giận dữ.

Tiếng bi thảm vang ra, một người rớt xuống ngựa, tất nhiên là lấy đi một mạng của Tam đương gia Tôn Bằng Nam đại trại.

Bỗng nhiên, người bịt mặt nghĩ đến việc gì đó.

Lại xoay đầu lại, thì thấy ngân giáp nam tử sau khi tung kích đã thúc ngựa xung về hướng cổng lớn sơn trại.

Người bịt mặt liền tức nổ mắt.

Trong đầu đã biết rõ ngân giáp nam tử vì sao lại đến đây một mình.

Vì sao cùng phân cao thấp với mình?

Rõ ràng biết Tôn Bằng còn sống, nên lấy cơ hội độc đấu với mình, dựa vào mình để giết!

Đông nam tây bắc, là bốn trại lớn ở Bình La Sơn, tuy có nhiều tặc phỉ, lần này vào núi, đã thu nạp không dưới một trăm người, nhưng chỉ có Tôn Bằng là đương gia, đối với địa hình Bình La Sơn rất là quen thuộc, có thể dẫn đường.

Còn những tên khác toàn là những tên phản loạn bình thường.

https://thuviensach.vn

Mã phỉ phải đề phòng những cơ quan ngầm mà triều đình phái đến, còn đề phòng những phỉ trại khác phái người đến dò la tin tức.

Cho nên đương gia đối với những tên tặc bình thường đều quản lý rất nghiêm khắc.

Cứ như thế, khiến cho những tên tặc bình thường không quen thuộc đối với những địa hình gần nhất.

Chỉ có những tên mã phỉ lâu năm, mới đủ tư cách đi theo đương gia săn thú bốn phương, nhưng cũng chỉ quen thuộc một phần nào trong núi mà thôi.

Vẫn không thể dẫn đường cho binh mã triều đình.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Phóng Hỏa Đốt Núi

Suy nghĩ kỹ lý do ngân giáp nam tử đi một mình đến đây, hai mắt người bịt mặt tức sôi sùng sục.

Theo bản năng, hai chân đạp mạnh vào bụng ngựa, khẩn trương đuổi theo.

Ngân giáp nam tử cưỡi ngựa chạy xuyên qua cổng chính sơn trại, tiến vào trong trại, quẹo trái rẽ phải, đợi người bịt mặt đến thì không thấy một bóng người.

Trong sơn trại trống rỗng, vô cùng yên tĩnh, không một tiếng động.

Lại mất đi mục tiêu truy kích, khiến cho đầu óc người bịt mặt trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Khẩn trương thúc mạnh ngựa, ngựa giơ cao móng trước, đứng dựng tại chỗ.

Người bịt mặt cẩn thận quan sát bốn phía, chỉ chốc lát, phát hiện phía trước có chút dị thường, rất có khả năng là có đào cạm bẫy, không khỏi thở dài nhẹ nhõm.

May là dừng lại kịp lúc, không bị lửa giận làm u mê, bằng không tính mạng khó bảo toàn.

Lúc này, trong kiến trúc phòng ốc phía trước không có người, truyền đến một tiếng than nhẹ, coi như là đáng tiếc, an tĩnh trở lại.

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt nhận định ngân giáp nam tử này còn chưa chạy xa, trốn ở phía trước luôn quan sát đến mình, muốn dùng cạm bẫy để diệt trừ mình, nghe vậy hừ lạnh một tiếng.

Dễ giết mình như vậy sao?

Người bịt mặt khóe miệng chau lên, có chút đắc ý.

Lúc này, đại đội nhân mã đang tiến vào sơn trại, người bịt mặt khẩn trương phất tay bảo nhân mã dừng lại.

Sau đó, phái một ít quân sĩ lưu loát, nhanh nhẹn xuống điều tra, quả nhiên đã phát hiện không ít cạm bẫy.

Rất nhiều mũi thương sắc bén chôn dưới hầm, như thế nếu không cẩn thận ngã xuống thì không có khả năng sống sót.

Người bịt mặt càng thêm may mắn.

Nhưng Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng hai người đến báo cho gã biết Tôn Bằng đã tắt thở, cứu không nổi, khuôn mặt gã lập tức trầm xuống.

Kỳ thật gã còn hoài nghi chủ ý đã quyết đoán hạ lệnh diệt trừ bốn doanh trại lớn, cũng là làm cho ngân giáp nam tử lộ diện.

Cảm thấy buồn bực, đối thủ cũ này dường như là khắc tinh mà ông trời sắp đặt.

Một người chuyên môn đến trị gã.

Vốn lôi kéo bốn đại sơn trại, lại dựa vào ưu thế của quân mã triều đình, gã đối với việc bắt chi mã phỉ thần bí này nắm chắc tám phần, nhưng bây giờ lại rơi vào cảnh khốn đốn.

- Có muốn đuổi theo hay không?

https://thuviensach.vn

Võ Thành Công cùng các quân sĩ phá các cạm bẫy gần đó xong, mở miệng hỏi.

Người bịt mặt ngẫm nghĩ một lát mới nói:

- Phái một tiểu đội nhân mã từ từ tiến lên, coi ngân giáp nam tử trốn ở đâu.

- Vâng.

Võ Thành Công liền chỉ huy một đội quân mã hai mươi người, tiến vào trong sơn trại.

- Đại nhân giống như biết ngân giáp nam tử kia?

Tất Đắc Thắng đột nhiên mở miệng nói.

Thân hình người bịt mặt như bị kiềm hãm, lập tức im lặng cưỡi ngựa bỏ đi, không trả lời câu hỏi này.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng, hai người nhìn nhau.

Chốc lát, tiểu đội hai mươi người trở về, mang theo mọi người đến phía trước.

Sơn trại ở đây dựa vào núi mà xây dựng, sau lưng là sườn đồi, chỉ có thể tiến vào từ cửa trước, nhìn thấy vài gốc dây thừng đu đưa theo gió.

Rất rõ ràng, ngân giáp nam tử và vài tên sơn tặc ở đây, là theo dây thừng từ từ tiến xuống dưới đáy vực.

Tuy đoán lần này không thể bắt được ngân giáp nam tử, nhưng thấy quả nhiên chạy trốn như thế nào, người bịt mặt vẫn không tìm nổi tức giận, đấm nắm tay.

https://thuviensach.vn

Lúc này không cần lại có người đến hỏi, người bịt mặt hạ lệnh tập hợp hết mã phỉ đang có.

Tổng cộng cũng có một trăm mười tám người.

Hỏi từng người, xem có ai quen thuộc địa hình trong núi không?

Có vài tên chỉ quen thuộc một phần nhỏ, còn lại thì lắc đầu không biết.

Đương gia quản lý thủ hạ rất nghiêm khắc, ngoại trừ những tên mã phỉ lâu năm, có tín nhiệm, trong thời gian ở trên núi, thì những người khác chỉ được hoạt động trong sơn trại, và luôn bị quan sát kỹ càng, phòng bị có phải triều đình hay mật thám sơn trại khác trà trộn vào hay không.

Cho nên, đa số người đến Bình La Sơn làm mã phỉ, ngoại trừ khi đi cướp, căn bản không đi ra từ cửa chính.

Được nghe đám quân sĩ báo cáo.

Người bịt mặt tức giận, phạt quân sĩ một roi.

Một roi này, tức giận mà ra tay thì rất nặng.

Quân sĩ bị đánh, quần áo rách nát, da tróc thịt bong nhưng quân sĩ không dám hừ tiếng nào.

Bằng không làm cho người bịt mặt mất hứng, thì mạng nhỏ khó bảo toàn.

Buồn bực phất tay, người bịt mặt bảo quân sĩ lui ra:

- Không nghĩ tới phỉ tặc của bốn đại sơn trại, không ngờ không một tên nào có ích. Ngân giáp nam tử kia đang giao đấu với bản hầu, vì sao Tôn Bằng lại chết. Không ngờ là bị một mũi tên bắn chết.

https://thuviensach.vn

Nói như thế rõ ràng cho thấy đang rất tức giận, không có chỗ để trút.

Võ Thành Công cúi đầu:

- Mạt tướng ở đây cũng không làm tròn bổn phận.

- Đúng vậy, mạt tướng tuy đoán được dụng tâm của ngân giáp nam tử kia, nhưng lại…

Tất Đắc Thắng lắc đầu nói.

- Lúc ấy, mạt tướng trở về trước phương trận của mình, nghĩ có thể tùy cơ ứng biến, nhưng phát hiện hướng mũi tên đã ngoài tầm tay.

Lúc ấy, ngân giáp nam tử bắn một phát hai mũi tên, một mũi bị người bịt mặt đánh bay, một mũi thì đâm chết Tôn Bằng.

- Không trách hai vị tướng quân.

Người bịt mặt vội khoát tay.

Tuy Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng có ý tự trách, nhưng người bịt mặt lại không dám chỉ trích thêm.

Dù sao, thân phận hai người này hết sức đặc thù.

Người bịt mặt đắc tội không nổi.

Nhưng thấy thái độ hai người lại khiến cho người bịt mặt yên tâm không ít.

Có thái độ như thế, xem ra mới có thể toàn lực phối hợp với gã.

Trước đó, gã còn sợ họ không tuân theo mệnh lệnh.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều, người bịt mặt lại bắt đầu đau đầu, không có người dẫn đường, tiếp theo làm sao bao vây bọn mã phỉ thần bí kia?

Không ai dẫn đường, mạo muội xông vào núi rất nguy hiểm, không may gặp mai phục, sẽ làm cho tổn thất rất nhiều người.

Kết quả này người bịt mặt không dám lãnh lấy.

Công lao không lập được ngược lại đại bại, tâm tính cao ngạo, không coi ai ra gì, thật gã chịu không nổi.

Nếu như thế mà dừng lại, rút lui, người bịt mặt lại không cam lòng.

Lần này, trước khi gã rời khỏi kinh thành, đã có gặp hoàng thượng một lần, và cam đoan trước mặt hoàng thượng, nhất định bao vây, diệt trừ chi mã phỉ rồi thần bí kia thì mới quay về kinh thành.

Nếu không hoàn thành lời hứa lúc trước, sẽ khiến hoàng thượng lưu lại một ấn tượng thuộc hạ không bản lĩnh, lại mạnh miệng nói suông.

Về sau, có nhiệm vụ quan trọng, hoàng thượng nhất định không để tâm đến gã.

Nhìn người bịt mặt có vẻ khó xử, Võ Thành Công ngẫm nghĩ và tiến lên mở miệng nói:

- Lần này, diệt trừ mã phỉ, hoàng thượng diệt trừ mã phỉ, hoàng thượng có ra hạn định thời gian cho đại nhân không?

- Không có.

Người bịt mặt lắc đầu.

Võ Thành Công mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

- Cấp trên cũng không có hạn định thời gian cho mạt tướng, đã như thế, chúng ta hoàn toàn có thể ở trong núi xây dựng doanh trại tạm thời, thong thả sắp xếp.

- Võ tướng quân nói không sai.

Tất đắc Thắng hòa theo.

Người bịt mặt vốn lo lắng tình hình không ổn, hai vị tướng quân đã vứt áo chạy lấy người, nói như thế dưới trướng của họ có hơn hai vạn người, cứ như thế tay không mà về thì không cam lòng, nhưng thủ hạ quân sĩ ít quá, đến khi bị mã phỉ trong rừng đánh du kích, mà lại đánh ở địa bàn của đối phương, không cẩn thận sẽ thất bại, do đó rất là đau đầu khó xử.

Lúc này thấy thái độ hai người, liền hiện lên một chút vui sướng trong ánh mắt.

Khách khí ôm quyền nói:

- Đa tạ hai vị tướng quân tương trợ.

- Đại nhân quá khách khí, chúng ta đều dốc sức vì hoàng thượng!.

Tất Đắc Thắng cười mỉm ôm quyên hướng về phía kinh thành nói.

- Vâng, Tất tướng quân nói rất đúng.

Người bịt mặt cười phụ họa.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng sở dĩ giúp người bịt mặt kia, thứ nhất là thán phục võ nghệ của người bịt mặt, kia là một tay thương pháp chính xác, xuất chúng.

Thứ hai là hiểu được hành động này rất quan trọng.

https://thuviensach.vn

Trong mật chỉ lại nhấn mạnh, lần này phải tiêu diệt hết chi mã phỉ này.

Nếu như vậy mà dừng tay quay lại, hoàng thượng sợ là sẽ hạ chỉ trách tội.

Cũng sẽ cảm thấy bọn họ không phân biệt nặng nhẹ, về sau, sự nể trọng đối với họ tự nhiên giảm nhiều.

Hoàng thượng tạo ra tướng lĩnh tư quân, hoàn toàn là do sự tín nhiệm và nể trọng của hoàng thượng mới có thể nắm binh quyền, thân phận phải siêu nhiên.

Một khi làm hoàng thượng mất hứng, lập tức dễ đánh mất chức quan.

Hoàng thượng muốn lấy đi mũ ô sa quan viên bên ngoài, còn phải có lý do thích hợp mới có thể phục chúng.

Nhưng muốn lấy chức quan của bọn họ, chỉ cần một mật chỉ.

Bởi vì, bọn họ vốn là không để lộ ra ngoài.

Nếu chủ ý đã quyết định, người bịt mặt liền chọn nơi thích hợp, hạ lệnh chặt cây cối xây dựng cơ sở tạm thời.

Vị trí địa lý của bốn phỉ trại không tệ, nhưng lại quá gần với rừng núi.

Mà sào huyệt của những mã phỉ thần bí này, lưng tựa vách núi, phía trước thì có xây dựng công sự, nhưng kẻ địch đối với sào huyệt của mình thì quá quen thuộc, mà lại còn có đường rút phía sau.

Cho nên người bịt mặt cũng không dám sử dụng.

Chỉ có thể tự mình chọn nơi, xây một doanh trại mới.

https://thuviensach.vn

Cũng may, số lượng quân sĩ nhiều, chỉ dùng hai ngày thì có thể dựng lên một doanh trại.

Nơi xây dựng doanh trại, là mảnh đất tương đối trống trải trong núi rừng, lại bốn phía cây cối bị chém ngã, tầm nhìn trống trải, bốn phía doanh trại cũng dựng lên vài tòa vọng tháp.

Sau khi doanh trại xây xong, người bịt mặt sai vài tên mã phỉ ở gần đó dẫn đường, quân đội trùng điệp xuyên qua những ngọn núi rừng.

Nhân số quá ít, sợ đối phương mai phục đánh lén.

Nhưng số người nhiều thì hiệu suất lại thấp.

Cuối cùng, hai người Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng xin một đội quân mã đi lục soát trong núi.

Người bịt mặt dĩ nhiên là vui vẻ đáp ứng.

Ba nhánh quân đội chia ra đi lục soát, hiệu suất tăng nhiều.

Nhưng Bình La Sơn thật sự quá lớn, phí thời gian mấy ngày, mới tìm ra một phần bảy khu vực của chu vi núi.

Núi rừng không thể so sánh với bình nguyên, địa thế trống trải lại có thể nhìn thấy có bóng người hay không.

Trong rừng, nhánh cây kín không có chỗ hở, những gốc cây già san sát, mỗi bước đều phải lục lọi, dọc đường đi phải chém nhiều nhánh cây, cắt ngang những bụi cỏ sâu rậm, bằng không đối phương ẩn trong đó, thì mình đứng ở ngoài không thấy.

Trong rừng cây và bụi cỏ nhiều rắn độc, nên có vài chục quân sĩ không cẩn thận bị rắn cắn, đã có nhiều quân sĩ ko chữa trị được.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, quân đội hơn bảy vạn người, thì chết mười mấy người cũng không phải là chuyện gì lớn.

Vài ngày trôi qua, vẫn không thu hoạch được gì, người bịt mặt đang dần bực mình.

Mạnh mẽ đẩy một nhánh cây ra trước, người bịt mặt nhìn về phía núi rừng ở gần, sắc mặt trầm ngâm.

Gã đột nhiên nhớ đến một mưu kế của Tất Đắc Thắng ngày hôm qua.

Phóng hỏa đốt núi!

Không chừng mưu kế này có thể dùng được, đồng thời hơi ác độc.

Trong núi rừng có nhiều cây khô, hơn nữa trên mặt đất phủ một lớp lá úa khô héo, chỉ cần thả một mồi lửa, thì mã phỉ bên trong khó bảo toàn tính mạng.

Nhưng người bịt mặt lại không dám tiếp nhận.

Không phải tâm địa của gã chưa đủ máu lạnh vô tình, mà lo lắng một mồi lửa đốt trụi Bình La Sơn, rồi chọc giận sơn thần thì biết làm sao đây.

Thời đại này thần phật được tín ngưỡng, gã không dám sơ suất, đắc tội với sơn thần.

Bằng không sơn thần tức giận, không phải gã có thể gánh lấy sự phẫn nộ của sơn thần.

Thậm chí, đến lúc đó, có khả năng sẽ ảnh hưởng đến vận mệnh của vương triều Đại Tề.

Nếu thật như thế, hoàng thượng sao có thể tha thứ gã?

https://thuviensach.vn

Chớ nói chi là muốn làm vương khác họ đầu tiên của Đại Tề cái gì đó.

Kỳ thật, sơn thần tức giận, đơn giản là xảy ra tai họa địa chất, giống như bùn đất lưu chuyển, đá núi sạt lở, động đất, núi lở hay lũ lụt, dân chúng không hiểu được nguyên nhân, sợ hãi những tai họa tự nhiên này, cho rằng trong núi có thần linh.

Nếu như thần linh không vui, sẽ tức giận trừng phạt bọn họ.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Bạch Xà

Tai họa địa chất xuất hiện trong rừng, nhiều khi có quan hệ với con người.

Giống như chặt nhiều cây cối, một khi mưa to, đất đá dễ dàng bị trôi, sườn núi bị lở, dẫn đến lũ lụt.

Nguyên nhân này là do cây cối bị chặt, rễ cây héo dần, đất bị biến chất, gốc cây khô chết cũng là do không có bùn đất.

Đúng là có quan hệ với con người, nên bách tính càng tin vào thần linh hơn.

Người bịt mặt cũng tin, sợ chọc giận sơn thần, còn sống thì bị sơn thần trả thù, chết thì rớt xuống địa ngục.

Nên không dám dùng mồi lửa đốt Bình La Sơn.

Mặc dù, trong lòng buồn bực, người bịt mặt cũng không có phương pháp nào tốt.

Tìm không thấy hành tung của bọn mã phỉ thần bí.

Mặt khác, gã rời kinh đô nhiều ngày, cũng lo lắng kinh thành có biến cố gì.

Đến lúc đó, hoàng thượng sẽ hạ chỉ triệu gã về.

https://thuviensach.vn

Khả năng này không phải là không có, hai vị vương gia ở kinh thành bị thuốc nổ làm chết, trong đó có một con ruột của hoàng thượng, lúc đó, gã cũng ở kinh thành.

Và cũng có nghe phong phanh là cái chết của hai vị vương gia có liên quan đến Cảnh phủ.

Nếu Cảnh phủ lại dám bắn ra một quả pháo, khẳng định hoàng thượng không dám cưỡng bức, thật sự là uy lực của vũ khí bí mật kia làm cho người ta sợ hãi, đến lúc đó sợ là sẽ hủy bỏ nhiệm vụ lần này, khiến gã trở về.

Cho nên người bịt mặt nhiều ngày không ngại cực khổ, nhiều lần thúc giục quân sĩ lục soát núi nhanh lên.

Bên kia Bình La Sơn, đại đội quân mã triều đình tiến vào sào huyệt mã phỉ, Giang Long đương nhiên là không biết.

Mấy ngày trước, Điệp Hương phu nhân gửi thư, báo là Mục Vũ Hầu đã nhận nhiệm vụ, cầm thánh chỉ và rời khỏi kinh thành.

Trong thư, dặn dò Giang Long cẩn thận.

Tuy rằng lần này, Điệp Hương phu nhân không chủ động tâm tình, nhưng Giang Long đã viết xong một bức, phái người đem đến kinh thành.

Giang Long đã lâu không viết thư, cho nên suy nghĩ, quyết định viết dài một chút, đến lúc đó có thể đăng lên báo chí.

Có thể tăng cao lượng tiêu thụ của báo Cường Thịnh, Cảnh phủ cũng có thể kiếm được nhiều tiền một chút

Chuyện xưa, hồi thứ nhất: Ngàn năm bạch xà hóa thành người, đại sĩ chỉ điểm tới báo ân!

https://thuviensach.vn

Không sai, đúng là cải biên, kịch truyền hình bản truyện Bạch xà.

Viết cho Điệp Hương phu nhân xem, chủ đề tất nhiên là lấy tình yêu là chính.

Tuy nhiên chuyện xưa này, Giang Long không có ý định viết thành bi kịch, mà muốn có một kết cục hoàn mỹ.

Thời tiết nóng bức, chăm sóc đất vườn cẩn thận, mầm cây ớt liền lớn lên rất nhanh.

Hôm nay lúc chạng vạng tối, Giang Long tự mình tưới nước cho mầm cây ớt.

Thời điểm nhiệt độ không khí quá cao, giữa trưa thì không thể tưới nước cho cây non, bằng không nước bị hun nóng thấm xuống dưới đất, sẽ làm bộ rễ của cây non bị bỏng chết.

Mùa hè, thời gian tốt nhất để tưới nước đó là buổi chiều, cây non bị phơi một ngày, trạng thái bị khô cạn cần bổ sung nguồn nước, mặt đất nhiệt độ tương đối cao, sau khi tưới nước có thể làm nhiệt độ mặt đất giảm xuống, cây non cũng có thể dẫn thu được hơi lạnh trong nước.

Trận kiến thiết lại bên trong thành này và công tác đào móc đường sông dẫn nước ngoài thành cũng rất thuận lợi.

Đã nắm chắc phương hướng lớn rồi, tổng thể quy hoạch cũng đã hoàn thành, Giang Long hiện giờ đã so với trước đó đã thanh nhàn hơn một chút.

Lúc này mới có thời gian chạy tới tưới nước cho mầm cây ớt.

Cây ớt lớn nhanh, đã cao được một thước đến, nở ra một vài nụ hoa.

Không tới vài ngày có thể nở hoa rồi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến qua đợt này có thể ăn ớt tươi, Giang Long chảy nước miếng.

Rất là vui vẻ tưới nước, trông chừng cây ớt, cũng là chỉ vì có thể sớm một chút được ăn.

Diện tích trồng ớt chừng hai mẫu ruộng, tất nhiên không phải chỉ là do Giang Long đến tưới nước, nơi này không thể đào kênh dẫn nước đến tưới, chỉ dùng thùng nước gánh nước giếng đến, lại dùng cái gầu, từng gầu, từng gầu đến tưới.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Tần Vũ, Phàn Nhân, còn có một vài nha dịch đều ở một bên hỗ trợ.

- Giang Long, đến uống ngụm nước đá!

Đại Lệ Ti dẫn theo hộp đồ ăn, từ xa phương đi tới.

Lão bà cùng đi ở phía sau.

Lúc này mới đến thời khắc hoàng hôn, nhiệt độ còn chưa hạ, vẫn đang rất nóng, Giang Long bận rộn một hồi là đã đổ mồ hôi đầy đầu.

Nghe vậy rửa tay đi tới.

Nước lạnh ở bên trong, lại thêm vài viên đá lạnh, đá lạnh nhuận hầu, uống hết nửa chén nước, lập tức thấy mát mẻ rất nhiều.

Giang Long đã đem phương pháp làm đá dạy cho Đại Lệ Ti.

Đại Lệ Ti cách quãng thời gian, sẽ đưa đi chút tình báo hữu dụng cho tổ chức phía sau, chỉ có như thế mới có thể vẫn được bên trên tín nhiệm.

Phương pháp làm đá, Đại Lệ Ti hiện giờ còn chưa báo lên, tính toán đợi đến bên trên thật sự là bức bách, mới nói cho tổ chức.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Hắc Y Vệ thế lực khổng lồ, nhưng Giang Long cũng biết, tiền làm đá một nhà kiếm lợi nhuận là không được.

Cho dù tổ chức phía sau Đại Lệ Ti đồng dạng làm cửa kinh doanh này, cũng sẽ không ảnh hưởng đến Hắc Y Vệ.

Lại ở lại đồng ruộng bên này một lát, đoàn người Giang Long đi vòng về huyện nha.

Đại Lệ Ti hiện giờ nhiều lần lộ diện công khai, cùng Giang Long có nhiều cử chỉ thân mật, sở dĩ như vậy cũng là vì để tổ chức phía sau nhìn đến, thật sự là nàng đã mê hoặc được Giang Long.

Ăn cơm xong, Đại Lệ Ti vốn định mời Giang Long ở lại, nhưng Giang Long lại thấy được Hắc Y Vệ để lại dấu vết ở chỗ bí ẩn, cho thấy có chuyện trọng yếu cầu kiến.

Cho nên chỉ có thể khéo léo từ chối.

Sắc trời vừa mới tối, thời gian còn sớm, Hắc Y Vệ đã vội vàng đi vào.

Giang Long thấy Hắc Y Vệ mất đi điềm tĩnh tự nhiên dĩ vãng, không khỏi tò mò hỏi:

- Đã gặp đại sự đau đầu khó xử gì?

- Tiểu thiếu gia anh minh!

Hắc Y Vệ quỳ một chân trên đất, không do dự, liền nói ra nguyên do.

Giang Long thế mới biết Hắc Y Vệ ở Bình La Sơn lại có một ổ.

Mà lúc này, nhân sự ở hang ổ kia, đang gặp phải hơn bảy vạn binh mã triều đình mạnh mẽ bao vây tiễu trừ.

https://thuviensach.vn

- Trong núi chỉ có mấy ngàn huynh đệ, không phải đối thủ của quân mã triều đình.

Hắc Y Vệ nói.

- Vậy ngươi sốt ruột gặp ta, ta cũng không giúp được gì a.

Giang Long giang tay ra, nếu có năng lực, hắn tự nhiên sẽ giơ tay hỗ trợ, Hắc Y Vệ tóm lại là thế lực âm thầm của Cảnh phủ.

Cũng chính là có sự hiện hữu của Hắc Y Vệ, Hoàng thượng mới có thể kiêng kị ba phần đối với Cảnh phủ.

- Không, tiểu thiếu gia có thể giúp được...

Hắc Y Vệ cúi đầu:

- Đoạn thời gian trước, trong kinh thành có hai vị Vương gia bị nổ chết...

Giang Long nghe vậy, hai mắt hơi hơi nheo lại.

Thấy Giang Long không đáp lời, Hắc Y Vệ kiên trì nói tiếp:

- Kinh thành bên kia, đã hỏi lão phu nhân nhiều lần phối phương, nhưng lão phu nhân đều không đưa ra... Thật sự là lần này tình huống quá mức nguy cấp, không tốt một cái chẳng những sẽ đã đánh mất ổ Bình La Sơn, hơn nữa sẽ có rất lớn nhân viên thương vong.

Phối phương của thuốc nổ Giang Long không thể nào dễ dàng đưa cho người ta.

Hiện giờ Hắc Y Vệ đối với hắn, đối với Cảnh lão phu nhân đều cũng có điều giữ lại, Giang Long càng không có khả năng nói cho Hắc Y Vệ phối phương của thuốc nổ.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên lại cũng không có mở miệng phủ nhận.

Cho thấy hai pháo ở kinh thành kia, đều là Cảnh phủ thả đấy.

Giang Long làm như vậy, cũng là nói cho Hắc Y Vệ, trong tay mình có nắm phối phương trọng yếu, thân phận địa vị cùng với giá trị của hắn, tất nhiên rất cao.

Hắc Y Vệ lúc này cấp vội mở miệng:

- Hy vọng tiểu thiếu gia có thể đem phối phương nói cho tiểu nhân...

Nói còn chưa dứt lời, Giang Long đã kiên định lắc đầu.

Lực sát thương của thuốc nổ rất lớn, không khó suy nghĩ ra một ít biện pháp ngốc để sử dụng, có thuốc nổ tương trợ, giết lùi binh mã triều đình ở Bình La Sơn dĩ nhiên không phải việc khó.

Nhưng nếu Hắc Y Vệ không biết nặng nhẹ, làm cho binh mã triều đình tổn thất nghiêm trọng, vậy thì không được.

Giang Long nổ chết Hoài Vương, một là vì tự bảo vệ mình, Hoài Vương muốn tìm tra, lấy tính mệnh của hắn, chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường mới được.

Hai là biết Hoài Vương không được Hoàng thượng ưa thích, Hoàng thượng nhìn thấy sự lợi hại đó sẽ không liều cá chết lưới rách.

Sau khi Giang Long rời kinh đi nhậm chức, Cảnh lão phu nhân lại nổ một vị Vương gia.

Đồng dạng, không có va chạm vào điểm mấu chốt của hoàng thượng.

Nhưng nếu nói cho Hắc Y Vệ phối phương của thuốc nổ, Hắc Y Vệ giải vây được ở Bình La Sơn, về sau lại đi nã pháo lung tung, chân chính chọc

https://thuviensach.vn

giận Hoàng thượng, lướt qua điểm mấu chốt, vậy Cảnh phủ và Giang Long liền nguy hiểm.

Hắc Y Vệ trong bóng tối, đến lúc đó giấu kín đi thì tốt rồi.

Nhưng Giang Long và Cảnh phủ làm sao bây giờ?

Cảnh phủ tất nhiên sẽ bị xét nhà diệt tộc.

Mà không có Hắc Y Vệ hỗ trợ, Giang Long sợ là cũng khó lòng thoát chết.

Cho nên này phối phương, bất kể như thế nào, Giang Long cũng sẽ không nói cho Hắc Y Vệ biết được.

- Tiểu thiếu gia!

Thấy Giang Long cự tuyệt, Hắc Y Vệ nóng nảy.

- Trời tối ngày mai ngươi lại đây, ta sẽ cho ngươi vài trái bom uy lực không nhỏ, sẽ nói cho ngươi biết phương pháp sử dụng bom, có mấy quả bom này, đủ để kinh sợ, giải vây Bình La Sơn.

Giang Long ngữ khí kiên định nói:

- Về phần phối phương ngươi tạm thời đừng nghĩ.

Hắc Y Vệ thấy Giang Long một bộ không thương lượng, chỉ có thể không cam lòng đáp ứng.

Sau khi Giang Long đi tới Bắc Cương, đã âm thầm làm ra vài trái bom, vì để phòng thân, hơn nữa bởi vì thời gian khá sung túc, cho nên bom có uy lực rất lớn.

https://thuviensach.vn

Khi mua nguyên liệu, Giang Long cũng phân mua từng nhóm, cũng cho thêm đi một vài vật phẩm khác, không đến mức làm cho người ta căn cứ danh sách mua, nghiền ngẫm nghiên cứu chế tạo ra hỏa dược.

Buổi tối ngày hôm sau, Hắc Y Vệ tới lấy bom, Giang Long nói rõ phương pháp sử dụng.

Vài ngày sau, Bình La Sơn, trong rừng cây rậm rạp.

Đại thủ lĩnh mã phỉ thần bí cầm trong tay quả bom, vô cùng hiếu kỳ, tung qua tung lại thưởng thức.

Nhị thủ lĩnh thì có chút tim đập nhanh:

- Đại ca, ngươi mau thả nó đi, nghe nói vật này uy lực rất to lớn, có thể nổ thân người thành bụi!

- Có lẽ chỉ là lời đồn khuyếch đại.

Đại thủ lĩnh ước lượng bom trong tay.

Nhị thủ lĩnh nhìn đến, bản năng đi dịch sang bên cạnh vài bước.

Tam thủ lĩnh cũng nói:

- Đại ca, ngươi liền thả nó xuống đây đi, mấy ngày nay quân mã triều đình lục soát núi tốc độ rất nhanh, chúng ta đã không có mấy địa phương có thể tránh né, khẩn trương ngẫm lại như thế nào lợi dụng bom này, dọa lui quân mã triều đình.

Còn lại vài vị thủ lĩnh phụ họa gật đầu.

Đại thủ lĩnh nghe vậy, chỉ có thể theo ý mọi người.

https://thuviensach.vn

Trận này bọn họ ở trong rừng trốn đông chạy tây, đích thật là có chút chật vật.

Trên mặt đất ngồi xếp bằng mấy người thủ lĩnh đều là mặt xám mày tro, quần áo dơ dáy bẩn thỉu.

Dùng mấy quả bom này hù dọa một chút đối phương hả giận cũng tốt.

Bố trí an bài khá đơn giản, địa hình mảnh đất này bọn họ quen thuộc, binh mã triều đình lại phải đi bước một điều tra.

Rất dễ dàng có thể thiết lập cạm bẫy.

Mấy người thủ lĩnh nói nhỏ vài câu, liền phái người đem bom cầm đi.

Võ Thành Công mấy ngày nay mang thủ hạ lục soát núi, cũng mệt muốn chết rồi, y là tướng quân quân mã, đi bộ cũng không quá giỏi.

Hôm nay chạng vạng, muốn tới thu binh trở về, Võ Thành Công vốn tưởng rằng hôm nay lại không thu hoạch được gì.

Lại không nghĩ đang định hạ lệnh, phía trước đột nhiên truyền đến một trận thanh kinh hỉ.

- Võ Tướng quân, bên này có vài đống lửa còn chưa tắt hẳn!

Võ Thành Công lập tức mừng rỡ!

Trận này đám mã phỉ cố tình trốn toán loạn, nhưng quân mã triều đình cũng chịu khổ sở.

Hiện giờ rốt cục phát hiện tung tích mã phỉ lưu lại, Võ Thành Công đương nhiên vui vẻ.

Tuy nhiên y lại cũng không mất đi lý trí.

https://thuviensach.vn

Không lập tức chạy tới xem xét, lập tức hạ lệnh trước tiên để cho thủ hạ cẩn thận điều tra ở chung quanh một phen, xem có mai phục hay không.

Nhưng quân sĩ thủ hạ vừa định hành động, trong rừng rậm tiền phương, đột nhiên bùng lên một tiếng nổ vang ầm ầm!

Mặt đất chấn động, cành lá run rẩy loạn lên.

Tai Võ Thành Công thì ong ong vang lên.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Không Đủ Sợ Hãi

Ầm ầm nổ vang tới quá mức đột nhiên, làm cho người ta trong khoảng thời gian ngắn căn bản là phản ứng không kịp.

Tuy rằng Võ Thành Công cũng biết có hai vị Vương gia ở kinh thành bị nổ chết, nhưng rốt cuộc chỉ là tin vỉa hè, còn chưa chân chính gặp phải.

Y khá cẩn thận, rời chỗ đó xa một chút, nhưng vẫn bị tiếng gầm rú chấn động ù tai.

Mà quân sĩ đứng ở gần đống lửa, liền thảm rồi.

Mấy ngày nay lục soát núi không thu hoạch được gì, khó được phát hiện một đống lửa, tự nhiên công lao không nhỏ, cho nên phát hiện đống lửa này chi tiểu đội mười người tất nhiên là gắt gao canh giữ ở phụ cận đống lửa.

Bên trên liên tiếp truyền đạt xuống mệnh lệnh treo giải thưởng, lần lượt đề cao kim ngạch giải thưởng.

Ai phát hiện ra trước manh mối có giá trị, từ thưởng ngân mười lượng, đã đã tăng tới thưởng ngân năm mươi lượng!

Cấp nhiều tiền thưởng như vậy, tất nhiên là hy vọng quân sĩ nhận thức thật cẩn thận, đừng sợ chịu khổ, có thể sớm ngày tìm ra manh mối.

Chi tiểu đội mười người này canh giữ ở bên cạnh đống lửa, một vài quân sĩ đi ngang qua nhìn về phía của bọn họ trong ánh mắt xen lẫn hâm mộ và ghen tị.

https://thuviensach.vn

Thưởng ngân năm mươi lượng, mặc dù chia đều cho mười người, mỗi người cũng có thể được đến năm lượng bạc!

Người bên ngoài tự nhiên đỏ mắt.

Mười người này thì ngẩng đầu ưỡn ngực, hết sức đắc ý, gắt gao che chở đống lửa, sợ có người chen chúc tiến lên đây đoạt công lao.

Dưới tình huống như thế, đống lửa đột nhiên bùng nổ!

Một tiếng ầm ầm nổ vang, cục đá bay loạn, bùn đất bị thổi xông lên trời.

Cục đá bị nổ bay đập vào thân cây gần đó, phát ra từng đợt dày đặc như mưa đập trên mặt đất từng tiếng rào rào.

Quân sĩ phụ cận bị đánh trúng, kêu rên thảm thiết.

Bùn đất từ giữa không trung hạ xuống, mơ hồ che hết tầm mắt nơi này.

Chim kinh sợ bay toán loạn, dã thú bị quân sĩ lục soát núi đuổi, chạy tới nơi rừng sâu núi thẳm thì hai chân phát run, kêu rền rĩ.

Thảm nhất tất nhiên là mười người quân sĩ kia.

Bởi vì đứng ngay ở gần đống lửa, khoảng cách quá gần, thân thể mười người này trực tiếp bị thuốc nổ nổ thành chia năm xẻ bảy.

Bùng nổ quá mức đột ngột, mười người này căn bản cũng không kịp phản ứng lại, đã bỏ mình.

Thân thể mang theo máu bị nổ tung lên, tan nát đầy đất.

Võ Thành Công đứng nguyên tại chỗ trố mắt một hồi, mới phục hồi lại tinh thần.

Đưa tay lau trên mặt một chút, giữa ngón tay là một vết máu.

https://thuviensach.vn

Hóa ra là một mảnh đá vụn bên cạnh bay qua, xẹt qua khuôn mặt của y một chút, để lại một vệt máu.

Võ Thành Công giờ phút này hai chân như nhũn ra, sắc mặt tái nhợt, dùng sức bám lấy một cây đại thụ bên cạnh, giờ mới là không đánh nổi một phát rắm.

Quân sĩ gần đó, thì không có năng lực như vậy, một đám bị dọa tê liệt mà ngã xuống đất.

Người nhát gan chút thì hai mắt dại ra, miệng khẽ lẩm bẩm.

Đây là thiên thần tức giận sao?

Thiên thần đang phù hộ chi mã phỉ thần bí này?

Bùng nổ uy lực thật lớn, những quân sĩ này căn bản tìm không ra nguyên do trong đó, tự nhiên đều hướng suy nghĩ về thần linh.

- Tướng, tướng quân.

Lát sau, mới có quân sĩ tìm được Võ Thành Công, tuy nhiên răng nanh vẫn đang run rẩy.

Võ Thành Công khoát tay áo, ra hiệu quân sĩ lui sang một bên.

Lại một lát nữa, vài quân y chạy tới, thấy trên mặt Võ Thành Công có tổn thương, khẩn trương tiến lên bôi thuốc băng bó.

Ước chừng qua một khắc sau, cảm xúc của Võ Thành Công mới rốt cục khôi phục bình thường.

Một quân sĩ gan lớn tiến lên phía trước nói:

- Tướng quân, có nên đi vào coi trộm một chút hay không?

https://thuviensach.vn

Chỗ bùng nổ, lúc này mơ hồ truyền đến từng đợt rên rỉ thảm thiết và thống khổ, hiển nhiên có rất nhiều quân sĩ bị thương.

Võ Thành Công nhíu mày, ngẫm nghĩ một chút, nhẹ nhàng xua tay, chuyển đề tài:

- Hầu gia và Tất Tướng quân khi nào thì có thể tới đây?

- Nhanh thôi.

Một lính liên lạc trả lời.

Bên này tiếng nổ truyền ra rất xa, quanh quẩn ở giữa rừng núi, thậm chí có âm lặp lại.

Người bịt mặt và Tất Đắc Thắng không lý do gì không nghe được.

Tuy nhiên núi rừng khó đi, dưới chân căn bản không có đường, cây rừng lại vô cùng rậm rạp, cho nên đợi lúc hai người trước sau chạy tới, đã qua gần hai khắc.

Người bịt mặt nghe thấy thanh âm nổ vang, liền ý thức được không ổn.

Hai vị Vương gia bị nổ chết là lúc gã vẫn đang trong kinh thành.

Đối với loại tiếng gầm rú này, đã có chút quen thuộc.

Lập tức dẫn theo thủ hạ quân sĩ chạy theo hướng bên này.

Tất Đắc Thắng nghe thấy tiếng vang bom nổ xong, lúc này bầu trời sáng sủa, ngàn dặm không mây, không thể nào là thanh âm của tia chớp sét đánh, cho nên cũng rất nhanh đã tới rồi.

Hai người trước sau chạy tới.

- Võ Tướng quân, đã xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Người bịt mặt tới trước một bước, lập tức đặt câu hỏi.

Võ Thành Công giờ phút này dựa lưng vào đại thụ ngồi dưới đất, nghe vậy lắc đầu:

- Mạt tướng còn chưa qua đó xem xét, tuy nhiên hẳn là chi sơn phỉ kia dẫn đốt một quả bom!

Quả nhiên là bom sao?

Người bịt mặt đầu tiên là cả kinh, lập tức trong lòng hiện lên một tầng bóng ma.

Uy lực của bom quá mức lớn, lực sát thương kinh người, Hoàng thượng vô cùng kiêng kị, gã lại không dám không viết sổ con hồi kinh báo cáo tình huống, đến lúc đó Hoàng thượng sợ là phải hạ chỉ chấm dứt nhiệm vụ lần này.

Tất Đắc Thắng thấy sắc mặt Võ Thành Công rất khó nhìn, đi lên quan tâm hỏi thăm một phen.

- Bom này chúng ta trước kia đều chưa từng nhìn thấy, không rõ ràng lắm nó rốt cuộc có bao nhiêu uy lực, cho nên mạt tướng không phái người tiến lên điều tra.

Võ Thành Công vịn cánh tay Tất Đắc Thắng, chậm rãi đứng lên:

- Giờ chúng ta đi vào coi trộm một chút?

Tất Đắc Thắng có chút do dự.

Sợ mã phỉ bên kia còn có hậu chiêu liên tục.

Gã cũng không muốn cứ thế mà bị nổ chết.

https://thuviensach.vn

- Rất nhiều quân sĩ bị thương ở chỗ này đó...

Võ Thành Công nói tiếp.

Người bịt mặt hít sâu một hơi, gật gật đầu thật mạnh trước khi đi qua:

- Được, ba người chúng ta phải đi coi trộm một chút, nhìn bom thật có thể nổ cho người tan xương nát thịt sao?

Tất Đắc Thắng nghe vậy chỉ có thể nâng Võ Thành Công đuổi kịp.

Bởi vì phải tra rõ ràng uy lực của bom, cho nên ba người đi ở phía trước, không để quân sĩ đi trước một bước vào thăm dò để tránh phá hư hiện trường.

Ba người càng đi vào bên trong, càng kinh hãi.

Rất nhiều cành lá tươi tốt bị cục đá cắt đứt, bày trên mặt đất một tầng thật dày.

Còn có một vài cục đá, chui thẳng vào bên trong thân cây.

Đi ra vài chục bước, thấy được một vài người bệnh bị cục đá bắn trúng, có bụm mặt, có ôm cái đầu, máu tươi giàn giụa.

Võ Thành Công phất phất tay, lập tức có quân y tiến lên khám và chữa bệnh.

Những quân sĩ này đều là Võ Thành Công một tay đưa ra ngoài, bình thường cũng là vô cùng quý trọng.

Khiến tân binh chiến lực dũng mãnh như vậy thành lão binh, không phải là chuyện dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ phải được trải qua khảo nghiệm chiến hỏa và máu tươi, tâm tính cũng phải qua cửa, có ít người thiên tính nhát gan, sau khi giết người không chịu nổi áp lực tâm lý, không phải biến thành điên cuồng, thị chính là trực tiếp tự sát.

Còn có một số thì lựa chọn làm lính đào ngũ.

Cho nên thủ hạ của Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng tất cả đều là binh tinh nhuệ!

Có thể cứu nhất định phải cứu, không thể dễ dàng bỏ qua.

Lại đi thêm vài chục bước, đi vào trong đoạn đường bị nổ tung, thấy trước nhất chính là một mảnh tan nát.

Cụt tay, đùi, lục phủ ngũ tạng, đầu, thậm chí trên một gốc cây còn có một con mắt bị phá nát... Nhìn thấy ghê người!

Mặc dù là thường thấy sinh tử, da đầu Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng cũng vẫn run lên, tim đập nhanh một trận.

Rất thảm rồi!

Đếm một chút, chỉ có một tiếng nổ vang, liền tổn thất hơn mười người quân sĩ.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng liếc mắt nhìn nhau, đều là hết sức kinh hãi.

Nhất là Võ Thành Công, may mắn chính mình vừa nghe có đống lửa, không sốt ruột lập tức tiến lên xem xét.

Bằng không trong đám thịt nát xương trắng đầy đất này, khẳng định cũng có một phần của mình.

https://thuviensach.vn

Tránh đi tàn thân thể đầy đất, ba người tới ở giữa nhất.

Đây là vị trí ban đầu của đống lửa, lúc này là một hố to sâu khoảng ba thước, đường kính khoảng năm thước!

Nhìn cái hố to này, ba người đều trầm mặc không nói gì.

Trách không được có thể đem người nổ tan xương nát thịt, uy lực này cũng quá lớn!

Lại cẩn thận xem xét bốn phía một phen, ba người trở lại quân doanh.

Trong đại trướng trung quân, người bịt mặt cau mày nói:

- Cuối cùng chính mắt thấy được uy lực của bom, tuy nhiên trải qua khiếp sợ ban đầu, bản hầu vẫn cảm thấy bom không đủ làm sợ hãi, một lần chẳng qua là nổ chết mười mấy quân sĩ, bên ngoài để lại một hố sâu mà thôi.

Tất Đắc Thắng nghe vậy lắc lắc đầu, không trả lời.

Võ Thành Công thì lại nói:

- Nếu đối phương chỉ có số lượng bom không nhiều lắm, liền đúng như là lời Hầu gia, không đủ sợ hãi, nhưng nếu chẳng may...

Nói còn chưa dứt lời, nhưng người bịt mặt và Tất Đắc Thắng đều hiểu rõ ý tứ trong đó, nếu số lượng quá nhiều, đủ để san bằng doanh trại.

- Ai biết trong tay bọn họ có bao nhiêu?

Người bịt mặt hơi híp mắt.

Để gã dừng tay như vậy, gã vô cùng không cam lòng.

https://thuviensach.vn

Thật vất vả nhận được một nhiệm vụ trọng yếu, nếu không thể hoàn thành, Hoàng thượng khó tránh khỏi sẽ xem thường gã.

Hơn nữa lần này chấp hành nhiệm vụ, gã còn bị đối thủ cũ trêu chọc một phen, nhổ răng cọp, đối thủ cũ ở trước mặt mấy vạn quân sĩ, một mũi tên bắn chết Tôn Bằng xong thong dong trốn thoát.

Khiến gã đã đánh mất thể diện rất lớn!

- Nhị vị tướng quân, có thể tạm hoãn gửi sổ con không?

Trong thanh âm người bịt mặt mang theo một tia thỉnh cầu.

Sự tình liên quan đến tiền đồ ngày sau, người bịt mặt không thể không buông cao ngạo và tự đại.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng liếc mắt nhìn nhau.

- Sự tình liên quan trọng đại, mạt tướng không dám tự tiện làm việc.

Tất Đắc Thắng ôm quyền, vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Võ Thành Công cũng là vẻ mặt thật có lỗi.

Người bịt mặt ánh mắt phức tạp.

Gã cũng biết hơn phân nửa hai người này sẽ không đáp ứng.

Hai người này là tư quân thủ hạ của Hoàng thượng, trung tâm tất nhiên không cần phải nói, hơn nữa một khi có một lần giấu diếm, Hoàng thượng biết được về sau sẽ hoài nghi, tương lai bọn họ sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba... Cho nên chỉ cần bị Hoàng thượng biết được, đối với bọn họ cũng sẽ không lại tuyệt đối tín nhiệm.

https://thuviensach.vn

Ba người tuy rằng ở chung cũng chút thời gian, có thêm vài phần giao tình.

Nhưng Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng hiển nhiên sẽ không bởi vì chút giao tình này, mà không để ý đến Hoàng thượng.

Khoát tay áo, khiến hai người lui xuống.

Người bịt mặt một mình suy tư.

Làm sao bây giờ?

Như vậy rút đi quá mức uất ức!

Tương lai bị tiện nhân trong nhà biết cũng sẽ cười nhạo mình!

Đêm khuya, từ phương xa bay tới một mảnh u ám, che khuất ánh trăng bên ngoài.

Mấy thân ảnh ở trong núi rừng hắc ám qua lại không ngớt, tới gần đến doanh địa quân mã triều đình.

Không có ánh trăng, tầm nhìn hẹp, mặc dù là tập trung tinh thần, cẩn thận nghiêm túc xem xét, quân sĩ đứng ở trên vọng tháp gác đêm cũng không phát hiện mấy thân ảnh này.

Đột nhiên, trong đêm đen yên tĩnh vọt lên hai luồng ngọn lửa.

Ngọn lửa xẹt qua một đường vòng cung, rơi vào trong doanh trại.

Nơi này đúng là chỗ các quân sĩ nghỉ ngơi.

Mấy thân ảnh này lập tức lui lại.

Có quân sĩ tuần tra phát hiện dị thường, lớn tiếng hô quát chạy tới.

https://thuviensach.vn

Oanh!

Oanh!

Hai tiếng như sấm rền nháy mắt nổ vang lên.

Các quân sĩ đều bị bừng tỉnh, quần áo hỗn độn chạy ra doanh trướng.

- Làm sao vậy?

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Có phải địch tập kích hay không?

Một đám cây đuốc lần lượt sáng lên, chỉ chốc lát, người bịt mặt và Võ Thành Công, còn có Tất Đắc Thắng, cùng với tất cả tướng lĩnh lớn nhỏ trong quân lần lượt chạy tới.

Nhìn đến cảnh tượng trước mắt, sắc mặt người bịt mặt hết sức khó coi.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng cũng là thần sắc mặt ngưng trọng, tuy nhiên cũng cảm thấy may mắn.

May mắn lúc trước không đồng ý để người bịt mặt tạm hoãn gửi sổ con lên trên, bằng không ở đây cũng có hai viên bom nổ thì biết làm thế nào cho phải...

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Giải Vây

Lúc trước Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng không đồng ý với người bịt mặt tạm hoãn gửi sổ con lên trên.

Lúc này may mắn.

Bằng không quân doanh lại bị hai viên bom tập kích, bọn họ làm sao bây giờ?

Vẫn tiếp tục lừa gạt không báo lên?

Nếu chẳng may về sau Hoàng thượng biết được, quan chức của bọn họ khó bảo toàn!

Hơn nữa tư quân thủ hạ tuy rằng do bọn họ dẫn dắt, nhưng một vài tướng lĩnh thủ hạ khác cũng chưa chắc chưa có quyền lực và con đường gửi sổ con cho Hoàng thượng.

Mỗi chi quân đội đều có hơn hai vạn nhân mã, đây là một chi lực lượng không nhỏ.

Hoàng thượng sẽ không chân chính yên tâm hoàn toàn giao cho bọn họ.

Ở trong quân đội xếp vào một ít cơ sở ngầm, là chuyện tất nhiên.

Lập tức gửi sổ con lên trên?

Vậy nếu đem vụ nổ trước đó gặp phải viết lên, lại chẳng bị làm khó dễ?

https://thuviensach.vn

Đánh lén mò tới phụ cận quân doanh, hơn nữa bom trực tiếp ném hai quả tới trong doanh trướng, cho nên hiện trường là một mảnh hỗn độn, thê thảm.

Trên mặt đất lung tung là thân thể nát và doanh trướng bị nổ cho rách nát.

Hiện trường trước mắt vô cùng thê thảm, người bịt mặt nắm chặt hai đấm, trong mắt tỏa ra lửa giận hừng hực.

Tuy nhiên kỳ thật gã càng là lo lắng hơn.

Lại gặp phải hai quả bom tập kích, Hoàng thượng bên kia... Người bịt mặt vô cùng lo lắng, một lần lại một lần cầu nguyện, hy vọng Hoàng thượng có thể kiên trì, đừng hạ chỉ hủy bỏ nhiệm vụ khiến gã trở về.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng chỉ huy quân sĩ kiểm kê chiến trường.

Cuối cùng cho ra kết luận, bởi vì các quân sĩ chen chúc ở trong doanh trướng ngủ, quá mức tập trung, cho nên tổng cộng nổ chết ba mươi tám người, ba mươi tám người này đang ngủ mà chết đi.

Mặt khác có hơn mười người bị thương.

Phía trước có quân sĩ gác đêm tuần tra phát hiện dị thường lập tức chạy tới, chạy ở trước nhất ba người bị sức ép bom nổ làm bị thương, trọng thương.

Những người còn lại là vết thương nhẹ, đa phần bị vật bắn ra làm bị thương.

Kiểm kê xong, người bịt mặt, Võ Thành Công, còn có Tất Đắc Thắng ba người tới đại trướng trung quân.

Không khí hết sức trầm ngưng áp lực.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Võ Thành Công ho nhẹ một tiếng phá vỡ nặng nề:

- Hầu gia, nói thật, một quả bom này uy lực đích thật là hữu hạn, nhưng vấn đề là ai biết trong tay tặc phỉ có bao nhiêu bom?

- Đúng vậy a.

Tất Đắc Thắng mở miệng phụ họa:

- Một quả bom có thể nổ chết hơn mười người quân sĩ, vậy một trăm quả có thể nổ chết hơn một ngàn quân sĩ rồi, nếu là trong tay tặc phỉ có một ngàn quả, mười ngàn quả bom...

Nói xong lời cuối cùng Tất Đắc Thắng không kìm nổi da đầu cũng run lên.

Nhiều bom như vậy, đối phương thật sự lấy ra công kích, sợ là chính mạng nhỏ của y khó bảo toàn.

- Lại có, lực uy hiếp của bom quá mạnh mẽ, thanh âm nổ vang, giống như sấm rền, đã có không ít quân sĩ âm thầm nói thầm, có phải sơn thần đang bảo hộ mã phỉ hay không, cho rằng chúng ta không nên vào núi tiêu diệt phỉ!

Võ Thành Công lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Rất nhiều quân sĩ cũng kính sợ thần linh.

Mà một khi sự tình có vướng đến thần linh, mặc dù lời của bọn họ, quân sĩ cũng chắc sẽ không tin hoàn toàn nữa.

Ai cũng không muốn đắc tội thần linh, sau khi chết phải xuống Địa ngục!

Người bịt mặt sắc mặt âm trầm lợi hại, giống như có thể thành mưa.

https://thuviensach.vn

Thấy người bịt mặt không mở miệng, Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên ôm quyền cáo lui.

- Kính xin Hầu gia thông cảm một phần, sự tình ở đây, mạt tướng sẽ theo sự thực mà báo cáo.

Đi đến cửa đại trướng, thân hình Tất Đắc Thắng chợt ngừng lại, để lại một câu, mới bước đi ra.

So sánh với quân mã triều đình bên này bối rối và áp lực, chỗ mã phỉ thần bí thì hoàn toàn ngược lại.

Hắc Y Vệ từ trong tay Giang Long lấy được năm viên bom, dùng đi ba viên, còn có hai.

Trước đó đại thủ lĩnh không hiểu được sự lợi hại của bom, cầm bom trong tay lăn qua lộn lại thưởng thức, một bộ dáng thấy vật quý hiếm, còn dám áng chừng phân lượng.

Nhưng hiện tại chính mắt thấy được uy lực của bom, đại thủ lĩnh thật là không dám như vậy nữa rồi.

Mà chỉ ngồi ở chủ vị, đem hai viên bom cuối cùng đặt ở trên đất trống trước mặt.

Đại thủ lĩnh này kỳ thật coi như là gan lớn đấy.

Bởi vì nhị thủ lĩnh bây giờ là núp xa xa, còn không dám tới ngồi ở vị trí của mình, sợ bom ngay sau đó đột nhiên bùng nổ, không để ý một cái là kết cục tan xương nát thịt.

Vật này thật đáng sợ!

- Ha ha, Giang Long tên tiểu tử thối này lại lập thêm một cái công lớn!

https://thuviensach.vn

Đại thủ lĩnh vô cùng vui vẻ.

Nam tử mặc ngân giáp cũng nhếch khóe miệng lên.

Tam thủ lĩnh phụ họa:

- Có bom phát uy, hắn là quân mã triều đình không lâu sẽ lui lại, đồng nghĩa với là Giang Long thay chúng ta giải vây, công lao này đích thật là rất lớn!

Lại có mấy người thủ lĩnh gật đầu.

Nhưng nhị thủ lĩnh lại hừ lạnh một tiếng:

- Nói tuy không sai, nhưng Giang Long cái đứa bé kia quá mức tâm cơ thâm trầm, không ngờ không tin Hắc Y Vệ, không đem phối phương chế tác bom giao ra đây!

Nếu chúng ta có cách, còn cần sợ trước mắt chính là mấy vạn binh mã triều đình sao? Mặc dù là lấy bom để đánh hạ mấy tòa thành trì, lại đi từng bước đánh hạ toàn bộ giang sơn, cũng là có thể đấy.

- Giang Long lại không có quyền hạn hoàn toàn thống lĩnh chỉ huy Hắc Y Vệ, hắn giấu là rất bình thường!

Thất thủ lĩnh nghe vậy lập tức phản bác.

Đại thủ lĩnh có chút bất mãn!

Tam thủ lĩnh vuốt vuốt chòm râu lại nói:

- Thất đệ nói rất đúng, hơn nữa tâm cơ thâm trầm một ít, cũng không tính là chuyện gì xấu.

Nhị thủ lĩnh không phục quay đầu sang chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Thất thủ lĩnh định tức giận.

- Tốt lắm tốt lắm, khoản công lao này khẳng định phải ghi tạc trên đầu của Giang Long.

Ngũ thủ lĩnh thấy tình thế không đúng lập tức chuyển hướng đề tài:

- Chúng ta hẳn là khẩn trương thương thảo, kế tiếp làm sao bây giờ! Là vẫn đang trốn tránh, chờ đợi binh mã triều đình sau đó không lâu sẽ thối lui, hay là nắm lấy cơ hội, đánh lén địch doanh?

Lời này vừa nói ra, chúng thủ lĩnh đều nghị luận.

Có người ủng hộ thiết kế tập kích địch doanh, lý do là đánh binh mã triều đình thật đau, về sau triều đình liền không dám dễ dàng lên núi bao vây tiễu trừ bọn họ.

Có người thì lại nói để quân đội triều đình thối lui là tốt rồi.

Tranh chấp một phen, không có kết quả.

Nhị thủ lĩnh không cam lòng việc Giang Long xuất ra bom biểu hiện lập công, độc chiếm công đầu, một lòng muốn tập kích quân đội triều đình để cũng lập chút chiến công.

Nhưng cuối cùng, đại thủ lĩnh lại hạ lệnh, liền chờ đợi triều đình rút quân là được.

Nhị thủ lĩnh tất nhiên không phục.

- Mọi việc đều có giới hạn, nếu là thật sự giết quân mã triều đình đại bại, mà mấy chi quân đội này cũng đều là tư quân của hoàng thượng, đến lúc đó Hoàng thượng công nhiên xuống tay đối phó Cảnh Phủ và Giang Long, thì làm sao bây giờ? Bom, vật này hiện tại chỉ cần kinh sợ ở triều đình là được, trên dưới chúng ta cũng còn chưa chuẩn bị tốt...

https://thuviensach.vn

Đại thủ lĩnh chậm rãi nói ra suy xét trong lòng.

Rất nhiều thủ lĩnh nghe vậy, đều gật đầu phụ họa.

Chỉ có nhị thủ lĩnh khinh thường bĩu môi.

Trong lòng thầm nghĩ, chỉ biết ngươi tư tâm!

Võ Thành Công, Tất Đắc Thắng, còn có người bịt mặt viết sổ con, do bồ câu đưa tin đưa đến kinh thành.

Không phải chỉ ba người bọn họ, kỳ thật còn có vài đạo sổ con cũng từ trong quân đội được đưa ra, đặt trên ngự án của hoàng thượng.

Lão Hoàng thượng ngồi ở trên ghế rồng, vẻ mặt tức giận.

Lần này ông ta an bài quân đội bao vây tiễu trừ mã phỉ thần bí của Bình La Sơn, vô cùng cẩn thận.

Lại không nghĩ cuối cùng vẫn thất bại trong gang tấc.

Vài cái sổ con, do bất đồng người đưa tới, nội dung có chênh lệch chút ít kém, nhưng tổng thể chuyện đã xảy ra thì kể rất rõ ràng.

Lão Hoàng thượng đối với người bịt mặt có chút thất vọng.

Vốn tưởng rằng người này văn võ song toàn, chính là có tài có thể sử dụng.

Ít nhất ở trước mặt, có thể coi như là cánh tay.

Lại không nghĩ, lần này bao vây tiễu trừ mã phỉ thần bí, không ngờ không lập được nửa điểm công lao.

Hơn nữa còn khiến ngân giáp nam tử nhổ răng cọp ở trước mặt mấy vạn quân sĩ, bắn chết Tôn Bằng, bị phá hư kế sách, vô cùng mất mặt.

https://thuviensach.vn

Có mấy sổ con viết ra, Hoàng thượng cũng hiểu rõ nguyên nhân và quá trình tứ đại sơn trại bị giết.

Nhìn như người bịt mặt không ứng thừa gánh nhiều trách nhiệm lắm, là thuộc hạ làm việc bất lợi.

Nhưng làm chủ tướng, người bịt mặt cũng đã phạm vào lỗi nặng nhận thức người không rõ, dùng người không rõ.

Ba viên bom vang vọng rừngBình La Sơn, làm cho Hoàng thượng trăm phần trăm có thể khẳng định, hai vị Vương gia ở kinh thành chính là bị Cảnh phủ ám sát nổ chết đấy!

Trong hai vị này Vương gia, Hoài Vương là con trai ruột của ông ta!

Tuy rằng ngày bình thường không quá ưa thích Hoài Vương tính cách dị thường hống hách, nhưng máu mủ tình thâm, Hoàng thượng làm sao có thể thật sự không đau lòng?

Vui vẻ ở ngay dưới mắt gây chuyện, Hoàng thượng tất nhiên chán ghét.

Nhưng chết rồi... Hoàng thượng liền sẽ nghĩ đến bộ dáng Hoài Vương mới trước đây nhu thuận khả ái.

Sau khi Hoài Vương bị nổ chết, Hoàng thượng thậm chí liên tiếp ba ngày ngủ không yên, nhắm mắt lại, hình dáng của Hoài Vương sẽ hiện lên trước mắt.

Nhưng hiện tại, là thiên tử Đại Tề, Hoàng thượng cũng chỉ có thể hạ chỉ khiến quân đội lui lại.

Mà không dám xét nhà diệt tộc Cảnh phủ, báo thù cho Hoài Vương!

Bom uy lực kinh người, đích thật là khiến Hoàng thượng kiêng kị.

https://thuviensach.vn

Trước khi không nắm chắc đem Cảnh phủ cùng với thế lực âm thầm này trừ tận gốc, ông ta không dám lần nữa hành động thiếu suy nghĩ rồi.

Bằng không rước lấy Cảnh phủ trả thù, ông ta cũng không muốn lại có đứa con bị trả thù ám sát...

Tuy rằng không cam lòng, nhưng Hoàng thượng vẫn phải hạ mật chỉ, mệnh lệnh quân triều đình lập tức lui lại.

Bồ câu đưa tin nhanh nhất cũng phải mất bốn năm ngày thời gian, mấy ngày nay người bịt mặt một mình mang theo binh mã lục soát núi.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng có tâm khuyên nhủ, nhưng hiểu được người bịt mặt thật sự không cam lòng, cuối cùng cũng không lắm miệng làm người ghét nữa.

Vài ngày trôi qua, không thu hoạch được gì, căn bản tìm không thấy bóng dáng mã phỉ thần bí.

Đồng dạng cũng không lại bị bom tập kích.

Người bịt mặt ước chừng gầy một vòng.

Gã ăn không ngon ngủ không yên, khi mật chỉ tới, gã trừng ánh mắt đỏ ngầu quỳ xuống tiếp chỉ.

Trong ý chỉ, lão Hoàng thượng cũng không có trách cứ người bịt mặt.

Hơn nữa còn để lại thể diện cho người bịt mặt, nói lần này tuy rằng không thể tiêu diệt mã phỉ thần bí, nhưng tứ đại sơn trại Bình La Sơn cũng gián tiếp bị bình định rồi.

Khoản này công lao, có thể tính cho người bịt mặt.

https://thuviensach.vn

Nhìn đến hoàng thượng có ý duy hộ mình, người bịt mặt nhẹ nhàng thở ra, đồng thời, cũng xấu hổ một trận.

Xuất sư bất lợi, hơn nữa còn bị đối thủ cũ thiết kế vui đùa, vô cùng mất mặt, gã thật là không còn mặt mũi nào hồi kinh.

Chỉ có điều mật chỉ đã xuống, không phải do gã.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng đồng dạng tiếp mật chỉ, bọn họ đều là một mình tiếp đấy.

Đây cũng là trò đùa nhỏ của Hoàng thượng.

Tách ra ban chỉ, làm cho giữa bọn họ tò mò, có nghi hoặc, có nghi kỵ lẫn nhau.

Là một loại thủ đoạn điều khiển.

Mật chỉ là không thể nào lấy cho người khác xem.

Quân mã triều đình rút doanh trại bắt đầu chậm rãi rút quân, người bịt mặt đi ở cuối cùng.

Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng phía trước cũng đã chuẩn bị xong, hơn nữa trong mật chỉ lại phái nhiệm vụ mới.

Tách biệt ra, Võ Thành Công và Tất Đắc Thắng lại cùng người bịt mặt gặp mặt một lần, thở dài cáo từ.

Mã phỉ thần bí không thừa cơ đánh lén, yên lặng mặc kệ triều đình rút quân, mãi đến hai ba ngày trôi qua, xác định triều đình không còn chơi âm mưu quỷ kế gì nữa, liền quay trở lại sơn trại cũ.

Sơn trại bị quân mã triều đình phá hư, còn phải trùng tu.

https://thuviensach.vn

Bên này nguy hiểm giải trừ, tin tức chính là do Hắc Y Vệ truyền đến tai Giang Long.

Giang Long đã biết mã phỉ thần bí ở Bình La Sơn chính là một trong lực lượng âm thầm chủ yếu của Hắc Y Vệ, cho nên thấy đã giải vây được, cũng nhẹ nhàng thở ra.

Thời gian trôi nhanh qua, nháy mắt, đã qua hai tháng.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Có Lạc Thú Khác

Qua hai tháng, đã tiến vào mùa thu.

Đầu thu, thời tiết vẫn còn rất nóng bức, hôm nay trong không khí, còn mang theo một tia oi ả.

Vài đám mây âm trầm hiện ra trên đỉnh đầu.

Lúc xế chiều, Giang Long mang theo mũ rơm đứng ở giữa đồng ruộng, trong tay cầm theo giỏ trúc, xoay người ngắt lấy quả, trong giỏ trúc là một loạt quả xanh xanh đỏ đỏ, trong lòng của hắn rất vui vẻ.

Bởi vì Giang Long không muốn để người khác hỗ trợ, cho nên đám người Đồ Đô đều đứng ở trên bờ ruộng.

Tự tay trồng, gieohạt giống, lại tự tay ngắt lấy quả, trong chuyện này đều có một phen lạc thú.

Hạt giống ớt vẫn hơi ít, cho nên Giang Long mỗi ngày ngắt lấy quả ớt cũng không nhiều, mặc dù đám người Đồ Đô cũng thích ăn cay, nhưng Giang Long cũng ăn rất tiết kiệm, tính toán để càng nhiều cây ớt lớn sau đó tạo ra càng nhiều hạt giống nữa.

Đợi đến sang năm, trồng nhiều thêm mấy mẫu ớt, có thể ăn thoải mái hơn.

Thực chờ đến sang năm, không riêng gì loại cây ớt này, hiện giờ công trình đào sông dẫn nước hết thảy thuận lợi, đến lúc đó đã có rất nhiều đồng

https://thuviensach.vn

ruộng có thể khai khẩn gieo trồng, hơn nữa tìm được khoai tây và khoai lang, mùa thu sang năm khẳng định có rất nhiều lương thực được sản xuất.

Ở niên đại này, sản lượng lúa mì, lúa nước rất thấp, cho nên giá cả rất đắt.

Sản lượng cao lương, kiều mạch và lương thực phụ, tương đối cao, nhưng so sánh với sản lượng ít nhất của mấy ngàn cân khoai tây khoai lang, sẽ kém rất xa.

Mặc dù sang năm chỉ có một phần nhỏ đất hoang có thể gieo trồng, cũng có thể có một mùa thu hoạch thật tốt.

Lại ngắt xuống vài quả ớt tươi mơn mởn, Giang Long ngừng tay, ra khỏi ruộng.

Tần Vũ lập tức tiến lên, giơ tay nhận lấy giỏ trúc.

Giang Long vỗ nhè nhẹ tay, phủi nhẹ tro bụi trên quần áo, dẫn theo mọi người đi về hướng huyện nha.

Đồng ruộng ở ngoài thành, xuyên qua cửa Đông thành, dưới chân là đường lớn mới tu sửa mở rộng.

Đường lớn này là một trong những tuyến phố chủ yếu của huyện Linh Thông, chiều rộng chừng mười trượng, đường trải xi măng, mỗi ngày đều có nha dịch mang theo đám tù nhân quét tước sạch sẽ, thật sự là con đường xi măng này ở trong mắt dân chúng quá bằng phẳng quá đẹp, ở huyện Linh Thông chỉ có lơ thơ vài hộ nhà có tiền, trong nhà phòng và trong viện đều trát xi măng.

Trước khi đường được rải xi măng, từng dùng sức để đầm.

https://thuviensach.vn

Niên đại này không có xe công trình ngày ngày kéo đất, cũng không có ô tô hạng nặng cuối cùng làm cho bụi đất tung bay.

Chiếc xe nặng nhất, cũng là xe bò và xe ngựa chở đầy lớn hàng hóa, bên trên ngồi thêm vài người.

Cho nên không có gì bất ngờ xảy ra, con đường này dùng tới cái bốn mươi năm mươi năm hẳn là không thành vấn đề.

Đối với việc mở con đường này rộng thành mười trượng, rất nhiều người đều từng đề xuất dị nghị, đường phố huyện Linh Thông trước kia rộng nhất không quá bốn cái, từ cửa thành thông thẳng tới trung ương thị trấn, hơn nữa chiều rộng đều vẫn chưa tới ba trượng, và cho dù là kinh thành, cũng không có mấy con phố có thể có chiều rộng như vậy.

Là Giang Long át ý kiến nhiều người, mới mở rộng như vậy.

Mới đầu rất nhiều người đều lắc đầu, tuy nhiên theo dân số huyện Linh Thông dần dần tăng nhiều, thương đội lui tới cũng gia tăng trên phạm vi lớn, những người này giờ mới hiểu được Giang Long có dự kiến trước.

Nếu chiều rộng vẫn chỉ có dài ba trượng, vậy thì thật là quá mức chật chội.

Hơn nữa một khi có thương đội vào thành, nhất định sẽ tạo thành hỗn loạn, sẽ rất phiền toái, vô cùng không tiện lợi.

Cũng không phải nói huyện Linh Thông thậm chí so với kinh thành còn nhiều người, mà là huyện Linh Thông quá nhỏ.

Từ việc dán yết bảng văn ở huyện lân cận, dân số huyện Linh Thông tăng trưởng rất nhanh, tạo thành mật độ dày đặc.

https://thuviensach.vn

Tiêu Phàm cũng thật sự từng thống kê, hiện giờ bên trong thành cư dân bản địa và nhân khẩu lưu động cộng lại, tổng số chừng hơn mười ba vạn.

Hơn nữa các xã, thị trấn phụ cận thuộc quản hạt của huyện Linh Thông, tổng số nhân khẩu đã đột phá mười lăm vạn!

Trước kia Vọng Sa thành cũng chỉ có nhiều người đến thế này mà thôi.

Bây giờ Vọng Sa thành, bởi vì rất nhiều người chạy tới đào sông, cho nên dân số ước chừng giảm hơn ba vạn.

So ra mà nói, tuy rằng hiện giờ Vọng Sa thành vẫn đang phồn hoa hơn so với huyện Linh Thông, nhưng huyện Linh Thông đang đứng ở giai đoạn phát triển cực nhanh, buôn bán từ từ phồn vinh, chỉ cần Giang Long vẫn đầu nhập tuyệt bút bạc, như vậy tin tưởng chẳng bao lâu, địa vị kinh tế và quân sự có thể vượt qua Vọng Sa thành.

Hiện giờ Đông thành và nam thành của huyện Linh Thông, dân cư đã cải biến xong, lúc này đi trên đường cái rộng lớn bằng phẳng ở nam thành, đường phố được quét sạch sẽ, hai bên là từng hộ nhà dân phòng gạch mới tinh, làm cho mỗi người tâm tình sảng khoái, đáy lòng Giang Long, cũng cảm thấy tự hào.

Việc này đều là hắn tự mình trù tính chung, vì dân chúng huyện Linh Thông mà làm đấy!

Mỗi lần đi vào Đông thành và nam thành, hắn đều cực kỳ có cảm giác thành tựu.

Hiện giờ tây thành và bắc thành chính thức bắt đầu cải tạo, trong đó tây thành mở rộng diện tích, bắc thành thu nhỏ lại, hơn nữa tây thành cải biến phòng ốc khá xa hoa, ngoại trừ nơi ở mỗi hộ diện tích đều phải lớn gấp ba so với nhà ở của người dân bình thường, phòng ốc còn xây dựng thành hai tầng lầu.

https://thuviensach.vn

Mỗi địa phương đều có người giàu có, có người bình thường, có nhà khốn cùng.

Người giàu có khẳng định phải ở tòa nhà lớn, còn tòa nhà của người dân bình thường, bọn họ không thèm để vào mắt.

Cho nên tây thành tương lai chính là chỗ định cư của người có tiền có thế trong huyện Linh Thông.

Bắc thành diện tích thu nhỏ lại, nhưng sau khi cải biến, lại thành chỗ nhân số nhiều nhất, nhân khẩu tạp nhất.

Bởi vì nơi này Giang Long tính toán cũng kiến thành nhà lầu, tất cả đều là ba tầng, định xây dựng quá cao mà nói, kỹ thuật không đáp ứng được, tuy nhiên là nhà trọ diện tích rất nhỏ, nơi này là cung cấp chỗ ở cho người nghèo, có tiền có thể trực tiếp mua lại.

Nếu chưa có tiền thì chỉ cần nộp rất ít tiền thuê là có thể vào ở.

Giống như nhà cho thuê giá rẻ trong kiếp trước của Giang Long.

Đây kỳ thật chính là vì chiếu cố và hấp dẫn người nghèo không có tiền, đầu tiên là nộp tiền thuê ở tạm trước, đợi dần dần phát hiện sự phát triển của huyện Linh Thông, khi bọn họ đang đào sông làm công có năng lực tiết kiệm chút tiền, đến lúc đó có thể ở bắc thành mua một ngôi nhà ở mà ở lại.

Hiện tại xây dựng lầu còn có chút vấn đề kỹ thuật chưa giải quyết được, cho nên bắc thành chỉ mới giải phóng mặt bằng, đất bằng phẳng, cùng với đánh nền.

Bầu trời mây đen hạ xuống rất nhiều, sắc trời càng thêm âm u.

Giang Long đang đi tới, đột nhiên trên mặt chợt lạnh, thì ra vài giọt mưa rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Hai bên đường phố tiểu thương lập tức thu quán, người đi đường cũng vội vàng, chạy về hướng nhà mình.

Chưa đi được vài bước, bên tai truyền đến vài tiếng nói nhỏ cười vui.

- Huyện lệnh đại nhân thật sự là giỏi, hiện tại đường cái sạch sẽ xinh đẹp, không giống như trước trời mưa, khẳng định đường lầy lội khó đi.

- Đúng vậy a, dĩ vãng lo lắng nhất là trời mưa.

- Tòa nhà cũ của ta không có tiền tu bổ, trời mưa còn bị dột nữa đó, hiện tại chuyển vào nhà mới rộng rãi khang trang, rốt cuộc không cần sợ trời mưa.

- Nhà ngươi hoàn hảo, chỉ lúcmưa là bị dột, nhà cũ ta đây còn sắp sụp đổ, vốn tưởng rằng huyện nha sẽ không phân nhà cho nhà ta đấy, thật sự là tổ trạch rất cũ nát rồi, lại không nghĩ chỉ cần trong tay có khế đất khế ước mua bán nhà, lấy đất nhà ta đi, huyện nha liền sẽ thống nhất phân nhà ở mới.

- Không riêng gì đường cái, trước cửa nhà chúng ta cũng không phải đều xây bằng gạch sao?

- Đúng vậy a, một đường đi đến nhà, không bị bùn bắn tung tóe lên người.

- Người lớn thì tốt rồi, trẻ nhỏ gặp được trời mưa xuống, rất thích chơi ở bên ngoài, đều sẽ lôi một thân bùn về, giặt rửa vô cùng phiền toái, hiện tại bọn chúng muốn nghịch bùn cũng không có chỗ rồi.

- Hiện giờ múc nước cũng dễ dàng, hơn nữa là giếng nước ngọt, giếng nước muối đều bị nha dịch dùng đá phiến rất nặng đặt lên rồi.

- Ta đây từ nhỏ đến lớn, ăn mấy thập niên nước mặn.

https://thuviensach.vn

- Ừ, ta đây cũng giống như vậy đấy, vẫn là giếng nước ngọt tốt hơn.

- Lão Trương gia đấy, lần trước nói cho ngươi sự tình thế nào?

- Cái này, đợi ta trở về lại cùng bàn bạc lại.

Thanh âm chi chi ngô ngô.

Đám người đi rồi, người hỏi hừ lạnh một tiếng:

- Không phải chuyển vào ở phòng mới sao? Giống như lập tức thân phận liền thay đổi thành cao hơn vậy, trước kia đứa nhỏ lớn lên, không lấy được vợ, cả ngày đều mặt mày nhăn nhó, hiện tại vẫn còn đắn đo nữa!

- Không biết hai bên cửa hàng này khi nào thì có thể xây lại.

- Nghe nói toàn bộ sẽ xây thành nhà lầu.

- Ừ, nhà lầu rất đẹp.

Huyện nha thi hành chính sách cùng dân chúng sống chung, ảnh hưởng cải biến từng phương diện.

Đám người Giang Long vừa mới trở lại huyện nha, mưa liền xối xả xuống, giọt mưa đập xuống đất, phát ra những tiếng vang lộp bộp.

- Trận mưa này thật tốt, mùa thu đúng là thời điểm cây nông nghiệp làm đòng, có trận mưa này, nhất định sẽ lớn lên rất căng đầy.

Giang Long tâm tình vô cùng tốt, ngẩng đầu nhìn lên trời, thấy sắc trời lại là đen thêm rất nhiều, phỏng đoán trận mưa này hẳn là khá lớn.

Đám người Đồ Đô cười mở miệng phụ họa.

Địa giới Bắc Cương này gần như hoàn toàn là dựa vào trời mới có cơm ăn, mưa thuận gió hoà liền có thể có một mùa vụ thu hoạch thật tốt.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu là ông trời không mưa, gặp phải khô hạn, vậy phải thắt lưng buộc bụng mà sống rồi.

Mặc dù mỗi ngày đào rau dại ăn, uống cháo rau dại, chẳng qua là lừa cái dạ.

Đi vào đại sảnh huyện nha, đám người Trình Trạch, Hà Bất Tại, Tiêu Phàm, Chu Kỳ, Chủ bạc Uông Quý, cùng với giáo thụ Phan Văn Trường đang nghị sự.

Thấy Giang Long tiến vào, mọi người đều đứng dậy chào.

Hai tháng này triều đình vẫn đúng hạn cấp cho bổng lộc, không có khấu trừ nửa phần, hơn nữa cũng không có tên mã phỉ nào dám đến cướp bổng ngân và vật tư của huyện Linh Thông nữa, cho nên Chu Kỳ và quan lại cũ, cuộc sống hiện tại rất sung sướng.

Bọn họ cũng biết, đây hết thảy đều là vì có Giang Long ở đây.

Cho nên đối với Giang Long vô cùng cung kính.

Ít nhất ở mặt ngoài như thế.

Trước đó đám người Chu Kỳ cũng từng cầu Giang Long hỗ trợ, yêu cầu bên trên truy phát bạc thiếu trước kia, nhưng Giang Long cũng không dụng tâm đi làm.

Nợ cũ năm xưa rườm rà, liên lụy rất nhiều.

Ai biết là quan viên nào tham ô, cất vào túi của mình? Nếu là hắn xuất đầu, khẳng định sẽ đắc tội rất nhiều quan viên.

Cho nên chỉ mặt ngoài giả vờ đáp ứng mà thôi.

Về phần khi nào có thể đòi lại được bạc, thì không biết được rồi.

https://thuviensach.vn

Đám người Chu Kỳ cũng là bởi vì thân phận của Giang Long, có phần có lai lịch, mới mở miệng khẩn cầu.

Tuy nhiên mặc dù Giang Long không coi là quan trọng, hiện tại bọn họ cũng không dám có chút oán giận và bất mãn, bởi vì hiện tại bọn họ ngoại trừ có bổng lộc của triều đình, còn có bạc trợ cấp Giang Long phát ra, phải làm đại sự, không có thuộc hạ nhân thủ làm việc là nhất định không được.

Có nhân thủ, nhưng không để cho ưu đãi cũng không được.

Hiện giờ phân công công việc cho đám người Chu Kỳ rất nhiều, mỗi ngày đều bề bộn công việc.

Nếu không phải có thể lấy đến chút phí vất vả, bọn họ khẳng định oán hận.

Một ngày thanh nhàn rảnh rỗi, chỉ là thực hiện công vụ, cũng lấy số bạc này.

Mà bận muốn chết, mệt muốn chết, ăn cơm đều không đúng giờ, thì cũng lấy số bạc này.

Tại sao có thể giống nhau cơ chứ?

Giang Long không phải giống đám người trẻ tuổi không thông hiểu ân tình, xử sự cay nghiệt.

- Các ngươi đang trao đổi chuyện gì?

Giang Long lập tức đi đến ghế chủ vị ngồi xuống, cười ha hả mà hỏi.

Từ khi Giang Long nhậm chức tới nay, giáo thụ Phan Văn Trường vẫn luôn khiêm tốn hôm nay cũng có chút kích động, không ngờ vội vàng mở miệng trước.

https://thuviensach.vn

Sau khi Giang Long nghe xong, cũng không sốt ruột phát biểu ý kiến, nâng chung trà lên, khẽ nhấp một ngụm.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Hiếu Đạo, Truyền Thừa

Nghe Phan Văn Trường dứt lời, Giang Long mới biết được, trước khi hắn đến mấy người được nghe đến một sự tình cho nên đang tranh cãi nghị luận.

Sự tình là tuyệt đối chân thật.

Dân chúng Bắc Cương khốn cùng, ngày bình thường ăn không đủ no.

Mà tới thời điểm khó khăn nhất, mặc dù ăn mặc tiết kiệm cũng không được, một số nhà sẽ giam người già cao tuổi trong nhà lại.

Cứ để cho đói chết như vậy!

Người già không chịu nổi đói khát và rét lạnh, sẽ không ngừng hô đói, hô lạnh.

Mỗi khi phát sinh chuyện như vậy, hàng đêm nhà hàng xóm sẽ nghe thấy tiếng rên rỉ.

Trong lòng hốt hoảng, bị hù ngủ không yên.

Cho nên sự tình này không giấu diếm được.

Thậm chí xử lý như vậy, đã thành tập tục của nhà dân chúng cùng khổ.

Phan Văn Trường là một thư sinh văn nhân, gia hương ở phía nam, mặc dù không đậu Tiến sĩ, nhưng thi đậu cử nhân công danh, nghe thấy chuyện như vậy, tất nhiên là phẫn nộ chỉ trích đám dân chúng này trong lòng không

https://thuviensach.vn

có hiếu đạo, quả thật là thiên lý bất dung, cũng đề nghị huyện nha ban bố cáo thị, khuyên nhủ dân chúng tôn trọng bề trên trong nhà, ngăn chặn loại sự tình này lại phát sinh.

Chu Kỳ sinh ở phương bắc, mặc dù là Huyện thừa, cũng từng thi đậu cử nhân công danh, nhưng bởi vì đến kỳ thi triều đình phân khoa nam bắc, mà phía nam phần đông học sinh giàu có và đông đúc, trình độ học thức cao, phương bắc khốn cùng thư sinh ít, trình độ học thức thấp cho nên luận về học vấn, y thua xa Phan Văn Trường.

Vì sinh ra lớn lên ở phương bắc, y hiểu rõ hơn phương bắc tại sao phải tồn tại hiện trạng đó.

Đơn giản là quá nghèo, trong nhà thực sự không có lương thực.

Phải cung cấp trước cho lao động chính trong nhà ăn no bụng, mới có thể đi làm kiếm tiền nuôi gia đình.

Mà trẻ nhỏ, chính là đại biểu truyền thừa.

Chỉ cần có đứa nhỏ, hương khói mới có thể truyền sang thế hệ sau.

Tại tình trạng và tư tưởng thực tế này, một khi tới thời điểm bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể bỏ mặc người già trong nhà.

Người già gần đất xa trời, không có năng lực làm cho trong nhà tăng thêm thu nhập, cũng sống không quá mấy năm.

Bị bỏ mặc, chẳng qua là xuống mồ sớm vài năm thôi.

Hai người ý kiến bất hòa, hoàn toàn tương phản, vì thế nói qua nói lại, liền ầm ỉ cả lên.

Trình Trạch, Tiêu Phàm, còn có Hà Bất Tại đều là trí giả, bọn họ học vấn sâu, nhưng cũng không cổ hủ, hơn nữa đã thấy nhiều mặt của cuộc đời,

https://thuviensach.vn

năm mới là học sinh khi chạy đi lịch lãm khắp thiên hạ, sau đó lại đầu nhập dưới trướng Cảnh Hiền, ở địa phương Bắc Cương này trải qua chiến trường, trải qua đao quang kiếm ảnh.

Ngủ ở nơi thây phơi đầy đất, thuộc hạ lại càng vô số nhân mạng.

Sớm đã thành thục, điềm đạm, chắc chắn, có tư tưởng của mình và lòng dạ thâm trầm.

Đối với chuyện như vậy, bọn họ là đứng ở phía Chu Kỳ.

Tuy nhiên lại không thể tỏ thái độ ra miệng.

Đây vốn là sự tình tất cả dân gian Bắc Cương mọi người cam chịu, chỉ có thể làm như vậy lại không thể đúng lý hợp tình nói ra bên ngoài.

- Cảnh đại nhân, ngài nói lão hủ nói có đạo lý hay không?

Phan Văn Trường đau xót, giờ phút này thần sắc vô cùng kích động vô cùng quật cường, thấy Giang Long không đáp lời, không khỏi muốn hỏi ra cái đáp án.

Thiên, Địa, Quân, Thân, Sư!

Ở trong mắt thư sinh văn nhân đây là xếp hạng chính xác nhất.

Thân, chính là cha mẹ song thân, bề trên trong nhà.

Trong này cũng không có trẻ nhỏ, hơn nữa dựa vào ý tứ của Phan Văn Trường, mặc dù tráng niên và thê tử của mình chết đói, cũng không thể bạc đãi người già trong nhà.

- Khụ!

Giang Long đối với vấn đề này, cũng không tiện trực diện trả lời.

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường nhìn không ra sắc mặt Giang Long khó xử, nói tiếp:

- Xin Cảnh đại nhân dán bản cáo thị, nói rõ với vạn dân!

Đây là muốn thay đổi quan điểm hiện tại của dân chúng Bắc Cương.

Chu Kỳ lập tức lên tiếng phản bác:

- Tuyệt đối không thể dán, Bắc Cương vốn là khốn cùng, nếu thật ấn theo ý của Phan tiên sinh đi làm, chỉ sợ không được vài năm, Bắc Cương sẽ không còn người nào!

Ăn mặc để cho người già, lao động chính và trẻ nhỏ trong nhà chịu đói, thật sự không được thì bỏ.

Điều này hiển nhiên là một vòng tuần hoàn ác tính.

Lời Chu Kỳ nói không sai, một khi tiến vào vòng tuần hoàn ác tính này, Bắc Cương tất nhiên nhân khẩu giảm đi.

Mấy đời về sau, chẳng phải là sẽ không người sao?

Đây là một vấn đề hiện thực vô cùng tàn khốc.

Không thể bỏ mặc người già, trẻ nhỏ tất nhiên cũng có quyền sinh tồn.

Đổi lại Giang Long... Hắn chỉ có thể đem hết toàn lực nghĩ hết biện pháp kiếm tiền, không để cho mình rơi xuống tình cảnh túng quẫn như thế.

Bằng không bất kể là bề trên chết đói, hay là không có trẻ con, đều sẽ tự trách cả đời.

Nuôi không sống thân nhân, cùng với tự trách cả đời, lương tâm sống khổ sở, vậy còn không bằng chính mình trước hết đói chết đi.

Đương nhiên, quan điểm như vậy, Giang Long không thể nói ra được.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ hắn dầu gì cũng là một Huyện lệnh, mỗi tiếng nói cử động đều sẽ ảnh hưởng đến không ít người.

Hắn nói ra quan điểm, sau đó rất nhiều người đều sẽ học bắt chước nghe theo.

Nhưng không phải mỗi người đều có bản lĩnh, có tự tin, chắc chắn sẽ có quần thể yếu thế, nếu cũng học Giang Long, vậy Giang Long liền lỗi lớn.

Không thể không nói, ở trước hiếu đạo và truyền thừa, có vẻ vẫn muốn ưu tiên lựa chọn truyền thừa.

Truyền thừa càng thực tế.

Chỉ muốn truyền thừa không ngừng, thì có hy vọng, nhân loại cũng sẽ không diệt sạch.

Mà hiếu đạo, thì càng thiên hướng phương diện tinh thần và văn minh.

Không có tinh thần, không có văn minh, nhân loại và dã thú trong núi lại có gì khác nhau đâu?

Đồng dạng cũng là vô cùng trọng yếu.

- Đại nhân...

Phan Văn Trường vừa định mở miệng.

Giang Long không thể tiếp tục trầm mặc nữa, ho nhẹ một tiếng đánh gãy:

- Vấn đề này bản quan không trả lời, các ngươi có thể tiếp tục nghiên cứu thảo luận, biện bạch tiếp, lý không tranh biện thì không rõ mà! Nhưng là không thể cãi vã, náo tới mặt đỏ tía tai, như vậy chẳng những không có phân rõ, hơn nữa sẽ làm hỏng phân tình ở giữa đồng nghiệp.

https://thuviensach.vn

Lúc này Giang Long không thể không đùa giỡn chút thủ đoạn.

Bởi vì hắn không thể đưa ra đáp án, cho thấy thái độ.

Có đôi khi chính là như vậy, rất nhiều chuyện đang làm, nhưng cùng ngoài miệng nói hoàn toàn tương phản.

Nguyên nhân chủ yếu là muốn cam đoan bên ngoài đường hoàng!

Nói là một chuyện, làm lại là một chuyện khác.

Ngoại trừ xếp hạng Thiên, Địa, Quân, Thân, Sư này, còn có cách nói dân là đầu, xã tắc thứ hai, quân là nhẹ.

Nhưng thực tế thì hoàn toàn tương phản.

Quân mới là là cao quý nhất, nắm giang sơn, quân lâm thiên hạ!

Thấy Giang Long không đưa ra đáp án xác thực, Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm liếc nhau, đều nhẹ nhàng cười.

Hiển nhiên đối với phản ứng của Giang Long, rất là vừa lòng.

Đây vốn là vấn đề khó xử, chính hắn nên như thế.

Giang Long biết rằng nói như vậy, khẳng định không thể khiến trong lòng Phan Văn Trường chịu phục, nói tiếp:

- Các ngươi chỉ để ý đáp án, nhưng bản quan chú trọng hơn là vấn đề bản thân mình, là bởi vì nguyên nhân gì, làm cho dân gian Bắc Cương lại xuất hiện loại sự việc này?

Có nguyên nhân mới có kết quả.

Đồng thời, tìm được nguyên nhân, mới có thể chân chính giải quyết vấn đề.

https://thuviensach.vn

Đám người Trình Trạch nghe vậy, tán dương gật đầu.

Nguyên bản Phan Văn Trường không phục cảm xúc kích động, cùng Chu Kỳ một lòng muốn cự nự với Phan Văn Trường, cũng đều nghe vào những lời này.

- Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản, đơn giản là dân chúng Bắc Cương quá mức khốn cùng!

Giang Long vẻ mặt chân thành:

- Trong nhà có lương thực, ai có thể nhẫn tâm để bề trên trong nhà đói chết? Lại có ai bỏ được đứa con mình đứt ruột sinh ra?

Cho nên khiến dân chúng giàu lên mới là mấu chốt nhất đấy!

- Cho nên Cảnh đại nhân vừa đến, liền đào móc đường sông khai khẩn đất hoang, muốn khiến xung quanh huyện Linh Thông biến thành kho lúa lớn nhất Bắc Cương, do đó khiến đám dân chúng đều có cơm ăn?

Chu Kỳ bật thốt lên nói tiếp, dứt lời, liền vội vàng đứng lên cung kính cúi người thi lễ thật sâu đối với Giang Long, ngôn ngữ thành khẩn:

- Cảnh đại nhân ánh mắt cao xa, lòng ôm chí lớn, một lòng muốn tạo phúc cho dân chúng Bắc Cương, hạ quan khâm phục cực kỳ!

Phan Văn Trường cũng liền vội đứng dậy cung kính hành lễ, nói:

- Hạ quan đồng dạng kính trọng và ngưỡng mộ Cảnh đại nhân!

Tiếp theo vẻ mặt xấu hổ:

- Uổng hạ quan sống lâu mấy chục năm, trước đó còn ỷ vào tuổi nhiều, ở trước mặt Cảnh đại nhân tự xưng lão hủ, thật sự là hổ thẹn muốn chết!

https://thuviensach.vn

Giang Long cười ha hả giả bộ đỡ một phen, mời hai người đứng dậy:

- Bản quan chỉ đang làm, thân là quan viên triều đình vốn làm việc nên làm.

Muốn khiến dân chúng Bắc Cương chân chính giàu lên, mỗi ngày đều có thể ăn no bụng, dựa vào bản quan một người năng lực xa xa không đủ, còn cần mọi người ủng hộ mới được!

Chu Kỳ và Phan Văn Trường vội vàng tỏ thái độ, tỏ vẻ tuyệt đối nghe theo Giang Long điều khiển sai khiến.

- Muốn khiến dân chúng có thể đủ ăn, ngoại trừ khai khẩn đất hoang, còn có thể có chủng loại và sản lượng lương thực vào tay.

Trình Trạch lúc này mỉm cười mở miệng:

- Khi Huyện lệnh đại nhân mới đến huyện Linh Thông nhậm chức, liền dặn dò bản nhân và hai vị tiên sinh kia, đi mọi nơi thăm viếng tìm kiếm, xem có cây lương thực sinh sản nhiều, và thích hợp gieo trồng ở Bắc Cương hay không. Bản nhân và hai vị tiên sinh làm nhục sứ mệnh, tra tìm được hai loại.

Tiêu Phàm nghe đến đó, đã hiểu dụng ý của Trình Trạch, nói những điều này, đơn giản là dát thêm vàng lên mặt của Giang Long mà thôi.

Tiếp lời nói:

- Đúng vậy a, hai loại cây lương thực này đều là từ Tây Vực bên kia truyền đến, từng có thương đội muốn lấy ra bán, nghe nói sản lượng vô cùng cao, sản xuất nhiều đến mấy ngàn cân, chỉ có điều sản lượng cao, giá cả sẽ tương đối thấp. Hơn nữa dân chúng Đại Tề chúng ta cũng ăn không quen, cho nên vẫn không thể trồng mở rộng.

https://thuviensach.vn

Cái gì?

Sản lượng đạt mấy ngàn cân?

Chu Kỳ và Phan Văn Trường nghe vậy đều chấn động.

- Huyện lệnh đại nhân gọi là khoai tây và khoai lang, tổng thể phương pháp gieo trồng, chúng ta đã nghe rõ ràng, hai loại cây lương thực này không kén chọn, chống hạn, rất thích hợp gieo trồng ở Bắc Cương, đợi sang năm khai khẩn đất hoang xong, là chúng ta có thể thử gieo trồng.

Hà Bất Tại cũng nói:

- Chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, mùa thu sang năm, huyện Linh Thông chúng ta liền có thể có một vụ mùa bội thu.

- Đúng vậy a.

Trình Trạch lại nói:

- Từ khi Huyện lệnh đại nhân chuẩn bị gieo trồng hai loại cây lương thực này, chúng ta đã mua từ trong tay một vài thương gia rất nhiều giống, tổng cộng đã có mấy ngàn cân...

Chuyện âm thầm lại thu mua là ba người tự làm chủ.

Giang Long nghe vậy tất nhiên sẽ không trách tội.

Đợi đất hoang khai khẩn xong, nhu cầu giống sẽ vô cùng lớn.

Mặc dù là mấy ngàn cân, cũng vẫn còn thiếu nhiều.

Còn cần thu mua lượng lớn mới được.

Mọi người nói chuyện với nhau không ngừng, đều rất có hưng trí, nhưng nói qua nói lại, Phan Văn Trường lại vòng về đề tài trước đó.

https://thuviensach.vn

Sau khi lại đàm tới cái gì phụ nhân phải chú ý tam tòng tứ đức, ứng với coi trọng trinh tiết hơn cả sinh mạng.

Có câu là sinh tử là việc nhỏ, thất tiết là chuyện lớn.

Nói đến đây, là Phan Văn Trường bắt đầu thao thao bất tuyệt.

Chu Kỳ lại muốn tỉa vài câu, nhưng bị Giang Long đem lời chuyển hướng.

Phương bắc dân phong dũng mãnh chút, hơn nữa bởi vì khốn cùng, phụ nhân trong nhà cũng phải xuống ruộng trồng trọt nuôi sống gia đình.

Phụ nhân đồng dạng là lao động chủ yếu trong nhà.

Xuất đầu lộ diện, thậm chí là cởi chân trần cũng không coi đại sự gì cả.

Mà phía nam, trói buộc đối với nữ tử thì rõ ràng phải nghiêm khắc hơn.

Thua xa phương bắc cởi mở, chân chính thuộc loại con gái rượu.

Giang Long tất nhiên là không muốn trói buộc đối với phụ nữ rồi, nhưng cũng không thể mở miệng nói cái gì nam nữ bình đẳng, bằng không khẳng định sẽ nhận một đống tiếng mắng.

Có một số việc chỉ có thể từ từ sẽ đến, căn cứ từ năng lực lớn nhỏ của mình, đối với người bên cạnh thay đổi một cách vô tri vô giác.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 264: Béo Bở

Chỉ có địa vị cao, người khác mới sẽ chịu ảnh hưởng của ngươi.

Muốn biểu đạt thay đổi cái gì, cũng phải tìm thời cơ thích hợp mới có thể đề xuất chủ trương.

Bằng không ngoại trừ đưa tới một đống tiếng mắng, không có chút tác dụng nào.

Lại có, phụ nữ cổ đại địa vị thấp, còn có nguyên nhân rất thực tế.

Đó chính là nam tử nhập ngũ, phải ra chiến trường, mảnh đất biên cương thường xuyên phát sinh xung đột, gần như là tất cả chiến dịch lớn nhỏ không gián đoạn.

Biên cương Đại Tề bao la biết bao?

Biên cảnh tuyến rất dài.

Phía tây phía bắc giáp với bộ lạc dị tộc lớn lên trên lưng ngựa.

Phía nam thì có các nước nam man.

Phía đông ven biển, cũng có thật nhiều hải tặc.

Mà chỉ sắp xảy ra chiến tranh, liền nhất định sẽ tạo thành thương vong, bị chết đều là nam tử.

https://thuviensach.vn

Chiến dịch nhỏ thì chết hơn mười, trên trăm, gần ngàn người, thương vong ít nhưng không gián đoạn, thời gian dài số lượng quân sĩ chết trận cũng là không ít.

Còn nếu là bùng nổ chiến dịch đại quy mô, mỗi trận đánh, thì có thể tổn thất hơn mười vạn!

Đương nhiên, sau khi mỗi lần bùng nổ chiến dịch quá lớn, đều sẽ an bình nhiều năm.

Quân sĩ tất cả đều là nam tử, thường xuyên có thương vong, cứ tiếp tục như vậy, số lượng nữ tử vượt xa nam tử.

Liền có nam tử có thể cưới ba vợ bốn nàng hầu.

Hơn nữa, nam tử bảo vệ quốc gia, ở nhà cũng là trụ cột, là lao động chủ yếu, như vậy địa vị tự nhiên sẽ cao hơn phụ nhân.

Thế giới kiếp trước của Giang Long chú ý nam nữ bình đẳng, nhưng đến sau này, cũng phải coi trọng hiện trạng của thế giới này.

Bằng không lung tung lên tiếng nghĩ kế, tỉ lệ nam nữ lại không cân đối, đến lúc đó khiến thừa ra nhiều nữ tử cả đời không lấy chồng sao?

Thế gia nhà quyền quý, quan viên, trâm anh huân quý, còn có địa chủ thương hộ, chỉ cần trong nhà có thừa tiền, trên cơ bản nam tử đều đã nạp mấy phòng tiểu thiếp.

Lại có, tuy rằng nam tử trên chiến trường số thương vong không ít, nhưng niên đại này trọng nam khinh nữ, số lượng bé trai cao hơn bé gái, cứ như vậy sẽ xuất hiện tình huống nam tử không lấy được thê tử, hay hoặc là nử tử không gả ra được.

https://thuviensach.vn

Thật muốn phải nam nữ bình đẳng, cũng phải giải quyết vấn đề chiến tranh trước.

Giang Long tất nhiên sẽ không ủng hộ Phan Văn Trường, không dán ra bảng cáo thị như vậy.

Hiện giờ mọi sự đã lên quỹ đạo, cho nên đám người Giang Long so với ban đầu thanh nhàn hơn rất nhiều.

Lại nói chuyện một hồi, Giang Long rời khỏi đi về hướng hậu viện huyện nha, bảo Tần Vũ đem ớt tới phòng bếp.

Đại Lệ Ti biết được Giang Long trở về, liền sửa sang lại cách ăn mặc một phen, sau đó ra đón, Giang Long hôm nay trở về sớm, thấy Đại Lệ Ti mặt mày hàm xuân, ánh mắt sáng ngời, sau khi ăn cơm tối xong, liền ôm Đại Lệ Ti vào phòng ngủ.

Theo thời gian chuyển dời, huyện Linh Thông bên này đào công trình trị thuỷ vẫn tiến triển rất thuận lợi, Vọng Sa thành, quận thủ Bàng Thành An có chút kinh ngạc.

Mơ hồ có chút lo lắng.

Chẳng lẽ tiểu tử Cảnh gia thật có thể đem đất hoang biến thành kho lúa?

Bàng Thành An lại lắc đầu, điều này sao có thể?

Nhưng mặc dù y không có cố ý tìm hiểu, nhưng vẫn nhiều ít nghe thấy được một ít tin tức.

Huyện Linh Thông đào sông khẩn điền, là hiện giờ toàn bộ là sự tình náo nhiệt nhất Tiên Châu, bên trong thành Vọng Sa phố lớn ngõ nhỏ cũng đều nghị luận, muốn không biết tin tức có liên quan huyện Linh Thông cũng khó.

https://thuviensach.vn

Một ngày, buổi sáng, Bàng Thành An có chút đứng ngồi không yên, gọi tâm phúc của mình đến, Công Tào chủ quản Bành Hỉ, bảo y mang theo vài tên nha dịch Khoái ban đi huyện Linh Thông một lần, xem huyện Linh Thông có bao nhiêu biến hóa, công trình đào sông khẩn điền, có khả năng thành công hay không.

Bành Hỉ ứng thị, lui ra.

Sau đó chọn lấy sáu nha dịch bình thường vẫn hay dùng, cưỡi ngựa thẳng đến huyện Linh Thông.

Trên lưng ngựa, Bành Hỉ cười tủm tỉm.

Vệ Dũng là một tên nha dịch trong đó, người đã trung niên, thân hình rất là hùng tráng, gã cùng với Bành Hỉ quen biết, cho nên có chỗ nào không hiểu, liền lập tức lên tiếng hỏi:

- Bành đại nhân, trời cực nóng, đợi ở trong thành mát mẻ thoải mái bao nhiêu? Như thế nào đại nhân nhận việc phải vất vả chạy tới chạy lui như vậy còn rất vui vẻ?

Thái dương treo cao, thời tiết vô cùng nóng bức, cưỡi ngựa, trên đầu là mặt trời chói chang chạy về hướng huyện Linh Thông, đích thật là vừa mệt vừa nóng.

Trên trán Bành Hỉ, đã hiện đầy mồ hôi, nhưng tâm tình y vẫn tốt lắm:

- Ngươi biết cái gì?

Đầu tiên là bĩu môi, mới nói tiếp:

- Hiện giờ huyện Linh Thông, đã không phải là địa phương năm xưa mà chim cũng không thải rồi, đổi lại là trước khi Cảnh Giang Long nhậm chức, bản quan tất nhiên là lười chạy tới thị trấn Linh Thông.

https://thuviensach.vn

Từ khi Giang Long tới huyện Linh Thông, có thể nói cả thị trấn, mỗi ngày một biến hóa.

- Bây giờ huyện Linh Thông, buôn bán phồn vinh, theo bản quan biết, rất nhiều nhà giàu nhà quyền quý Vọng Sa thành đều chạy tới mua cửa hàng quán rượu, tính toán trường kỳ buôn bán ở chỗ này, Bàng đại nhân vị trí cao, rất nhiều chuyện tình chỉ có thể là ngầm trộm nghe, gặp cái phong thanh, bản quan thì lại phải biết tỉ mỉ hơn.

Tên nha dịch kia kêu Hồ Bảo, thân thể gầy, rất là thông minh, nghe vậy con mắt chuyển động:

- Vậy lần này đi huyện Linh Thông, chẳng phải là có thể mò được béo bở?

Nghe thấy có thể mò được béo bở, ánh mắt tất cả nha dịch đều tỏa sáng.

Bành Hỉ cũng cười:

- Đó là tất nhiên rồi, hiện giờ huyện Linh Thông tuy rằng thế phát triển rất mạnh, nhưng nếu là bản quan nhúng tay cản trở...

Nói xong lời cuối cùng, Bành Hỉ phát ra giọng cười không có hảo ý, chỉ cần y đi Bàng Thành An nơi đó nói vài lời, có thể tạo thành ảnh hưởng rất lớn đối với huyện Linh Thông.

Chỉ bằng điểm này, liền đủ để áp chế chúng quan viên huyện Linh Thông.

- Vậy chúng ta đi chuyến này, muốn bao nhiêu ưu đãi đâu này?

Nha dịch Chu Quân hỏi thẳng ra.

Rất hiển nhiên, chuyện như vậy bọn họ trước kia đã làm không ít.

https://thuviensach.vn

Hồ Bảo nói tiếp:

- Bành đại nhân càng vất vả công lao càng lớn, tất nhiên là lên mặt đầu, giữa kẽ tay Bành đại nhân chảy ra chút liền đủ vài huynh đệ chúng ta nuôi sống gia đình rồi.

- Chuyến đi huyện Linh Thông này, chúng ta đích xác vét lên một số lớn hơn, nhưng cũng không phải bạc.

Bành Hỉ cũng híp lại hai mắt, trong mắt lóe ra hào quang khôn khéo tính kế.

Vệ Dũng khó hiểu:

- Không cần bạc, muốn cái gì?

Bành Hỉ cười gian trá:

- Huyện Linh Thông cải biến toàn thành, chẳng những nhà dân toàn bộ xây mới, hơn nữa cửa hàng bên cạnh đường phố cũng đẩy ngã toàn bộ xây dựng lại, đòi bạc, tiêu hết cũng chưa có, nhưng nếu là có thể có mấy gian cửa hàng mặt tiền ở đoạn đường phồn hoa, có thể ăn cả đời.

Sáu tên nha dịch nghe vậy đều mừng rỡ như điên.

Tuy rằng Bành Hỉ góp nhặt rất nhiều tư liệu về huyện Linh Thông, nhưng lúc xế chiều, sắp đến chạng vạng thì tới nơi, vẫn là bị biến hóa của huyện Linh Thông làm kinh sợ.

Cưỡi ngựa, đi vào gần tường thị trấn Linh Thông, Bành Hỉ nhảy xuống ngựa lưng, lấy tay khẽ vuốt xi măng mặt ngoài trát trên tường thành, vô cùng bóng loáng, y nhẹ giọng tán thưởng, lần trước đến huyện Linh Thông, chính mình không cẩn thận xem xét, chỉ cho là Cảnh Giang Long đang càn

https://thuviensach.vn

quấy, hiện tại mới hiểu được, xoa một tầng xi măng cho tường thành, có thể gia cố không ít.

Hơn nữa trơn nhẵn như thế, căn bản không chỗ mượn lực, muốn tay không trèo lên tường thành, căn bản là không thể nào.

Cái này khó trách có thể chống lại hơn ngàn quân đội dị tộc tấn công rồi.

Lần trước chiến tranh chấm dứt, Bành Hỉ đã từng tới một chuyến, chẳng qua y biết Bàng Thành An không thích Giang Long, hơn nữa sợ Giang Long mở miệng lấy công, cho nên vội vàng đến, lại vội vàng rời đi.

Có quân sĩ thủ thành nhìn thấy bọn họ, thấy Bành Hỉ mặc quan bào, không tiến lên, tìm hỏi mọi nơi một phen.

Luôn luôn nhận được Bành Hỉ hoặc là sáu tên nha dịch, cho nên quân sĩ thủ thành cũng không đến hỏi han.

Bành Hỉ mang theo sáu người, thuận lợi xuyên qua cửa thành.

- Ô! Đường phố thật rộng!

Đi ra cửa thành âm u, trước mắt Bành Hỉ trở nên sáng ngời.

Ánh vào trong mắt, là đường phố rộng khoảng chừng mười trượng.

Trên đường cái người đến người đi, hai bên đường phố bày biện rất nhiều hàng nhỏ vỉa hè, vô cùng náo nhiệt, còn có thật nhiều đám người chạy bán hàng rong đi khắp hang cùng ngõ hẻm, không ngừng la hét rao hàng.

- Bành đại nhân, này, này trên mặt đất không ngờ cũng rải có xi măng!

Tên nha dịch Triệu Bình kinh hô.

https://thuviensach.vn

Thanh âm khá lớn, hấp dẫn đến rất nhiều ánh mắt dân chúng, tuy nhiên mới tới huyện Linh Thông mọi người đều sẽ hô hô như vậy, đám dân chúng gặp nhiều, cũng liền không xem ra gì.

Chỉ có điều ở trong lòng, có chút tự hào.

Lấy mình là người huyện Linh Thông mà kiêu ngạo.

Bành Hỉ gặp rất nhiều người nhìn sang, không khỏi trừng mắt nhìn Triệu Bình một cái.

Triệu Bình bị hù co đầu rút cổ.

Lúc trước la thất thanh, đưa tới ánh mắt dân chúng, đích thật là hơi mất mặt.

Tuy rằng trừng mắt nhìn Triệu Bình một cái, nhưng kỳ thật Bành Hỉ cũng vô cùng giật mình, không ngờ toàn bộ đường cái đều được trải xi măng!

Ông trời, huyện Linh Thông này có bao nhiêu tiền?

Không ngờ một khoản kinh phí lớn như thế!

Còn có đường phố rộng như vậy, đã vượt xa Vọng Sa thành.

Đoàn người nắm dây cương, chậm rãi đi lại ở trên đường cái, không ngừng nhìn xung quanh.

Trong ánh mắt sáu tên nha dịch tràn đầy hâm mộ, những nhà dân xây quá đẹp, toàn bộ chính là tường gạch.

Tuy rằng bọn họ là công sai, ngoại trừ tiền tiêu hàng tháng, còn có một chút ám thu vào, nhưng bởi vì địa vị thấp, còn phải chuẩn bị cao thấp, cho nên nhà mình không coi là cũ nát, nhưng cũng chỉ bình thường thôi.

https://thuviensach.vn

Ở Vọng Sa thành, có thể ở trong thành có một khu nhà thuộc về mình đã là rất tốt.

Bành Hỉ thì vẫn đang ngạc nhiên thán phục, nhà cửa y tất nhiên so với những phòng gạch kia thì lớn và tinh xảo hơn rất nhiều, không cần phải đỏ mắt, y trước kia chỉ biết đường phố trong thị trấn Linh Thông có cải biến, lại không nghĩ cải biến xinh đẹp như thế.

Không ngờ khiến nhiều dân chúng như vậy, đều vào ở phòng mới.

Mấy người một đường đi tới dịch trạm huyện Linh Thông.

Bành Hỉ là quan viên, lần này tới huyện Linh Thông khảo sát không phải một hai ngày trở về, xuất hành phải ở dịch trạm, mặc dù Vọng Sa thành cách nơi này không xa lắm.

Mấy người vào dịch trạm rửa mặt một phen, không ăn cơm, liền lại đi ra.

- Bành đại nhân, chúng ta bây giờ đi huyện nha?

Hồ Bảo tiến lên trước, sắc mặt có chút kích động.

Huyện Linh Thông biến hóa quá lớn, hơn nữa khẳng định vô cùng có tiền, bằng không không thể đem thị trấn cải biến mới tinh xinh đẹp như thế.

Vệ Dũng, Triệu Bình, còn có ba tên nha dịch khác cũng không thể chờ đợi.

Nhưng Bành Hỉ lại nhẹ nhàng lắc đầu, thân thế lai lịch của Giang Long hiện nay không người không biết.

Không phải dễ bắt chẹt như vậy!

Trực tiếp tới áp chế có khi lại ăn đau khổ.

https://thuviensach.vn

- Các ngươi đi theo bản quan!

Bành Hỉ nhìn mọi nơi, căn cứ trí nhớ trước kia, đi theo phương hướng nhớ đại khái, tới nhà một người.

Một nén hương thời gian, mọi người đứng ở trước cửa một nhà.

Bành Hỉ vuốt cằm, Vệ Dũng lập tức tiến lên gõ cửa.

Lúc này cách đó không xa một bóng người, đột nhiên xoay thân chạy chậm rời khỏi.

Chỉ chốc lát, lãnh đạo Tạo ban sai dịch huyện nha Hà Đạo vội vàng chạy tới huyện nha.

Nghe Hà Đạo có việc cầu kiến, Giang Long truyền vào.

Đợt này Hà Đạo cũng bị phái đi, mỗi ngày bận bịu rất mệt mỏi, cả người đều gầy một vòng, tuy nhiên lúc có chuyện để xử lý, quyền lực trong tay cũng tăng nhiều, cho nên cũng không oán giận, tinh thần cực kỳ tốt.

- Đại nhân, Công Tào chủ quản Vọng Sa thành Bành Hỉ Bành đại nhân, mang theo sáu nha dịch mới vừa tới thị trấn, tuy nhiên ở vào dịch trạm xong không có lập tức đến huyện nha, trước tiên đi tới quý phủ giáo thụ Phan đại nhân.

Hà Đạo tiến vào bẩm báo.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Trọng Nam Khinh Nữ

Bành Hỉ thân là công tào chủ sự, nhất định là tâm phúc dưới tay của Bàng Thành An.

Chủ sự công tào quan là chính Lục phẩm.

Mà huyện lệnh Giang Long này, thì là chính thất phẩm.

Đối phương quan giai cao hơn Giang Long hai cấp.

Chủ sự công tào Bành Hỉ đầu tiên là tiến vào trạm nghỉ chân bên trong, cho thấy gã là chấp hành công sự, sau đó lại không đến huyện nha trước mà đi tìm Phan Văn Trường.

Gã có mục đích gì?

Giang Long, thân thể ngửa ra sau tự vào lưng ghế dựa, sờ lên cằm như thoáng chút suy nghĩ.

Vệ Dũng đập mở cửa chính, một tiểu nha đầu quần áo cũ rách đập vào mắt.

- Ngươi, các ngươi tìm ai?

Tiểu nha đầu vừa bé lại vừa gầy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lớn cỡ bàn tay, thần sắc rụt rè sợ hãi không yên, thấy một đám người đứng ngoài cửa, hầu như mặc áo đen nha môn, thậm chí còn có một người mặc quan bào, thần sắc uy nghiêm, vì thế bị dọa càng thêm căng thẳng.

https://thuviensach.vn

Vệ Dũng thản nhiên liếc mắt quét qua tiểu nha đầu, ngũ quan tiểu nha đầu không tệ, nhưng làn da rất thô ráp rồi, hơn nữa trên đôi tay nhỏ bé hiện đầy vết chai thật dày, chỉ cho là nha hoàn trong nhà Phan Văn Trường.

- Nơi này có phải là quý phủ giáo thụ Phan tiên sinh?

- Đúng rồi.

Tiểu nha đầu bị Vệ Dũng đưa tầm mắt nhìn qua hơi khinh thường, nắm lấy ống tay áo nhẹ nhàng lên tiếng.

- Vị này chính là Công tào chủ sự Bành đại nhân!

Vệ Dũng đầu tiên là tránh thân mình ra, xoay người cung kính giới thiệu, sau đó mới lại nói:

- Bành đại nhân lần này tới huyện Linh Thông ban sai(việc bắt phu và trưng thu tài sản cho quan phủ), trước kia từng cùng Phan tiên sinh có vài lần duyên phận, cho nên tới nhà làm khách.

- Mời, vậy mời các ngươi vào!

Tiểu nha đầu mau tránh ra chỗ khác.

Đợi đám người Bành Hỉ tiến vào, sau đó mới một mạch đi chậm tới hậu viện.

Chỉ chốc lát, một lão phụ nhân quần áo cũng cũ nát, đưa cánh tay ra đón đỡ tiểu nha đầu.

Nhìn đến cách ăn mặc và tướng mạo của lão phụ nhân, mấy tên nha dịch đều có một chút kinh ngạc.

Sau đó lại liếc mắt nhìn tiểu nha đầu.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là ra hành lễ, hỏi rõ ràng mục đích Bành Hỉ tới cửa, lão phụ nhân liền khẩn trương phái tiểu nha đầu đi ra cửa tìm người rồi.

Sau đó lại dẫn mọi người đến đại sảnh uống trà.

Lần này huyện Linh Thông kiến thiết lại, ngoại trừ sửa chữa nhà dân và cửa hàng, còn cố ý để bọn quan viên huyện nha đều tự xây nhà cửa.

Nhà cửa lớn nhỏ, quy cách, căn cứ phẩm cấp quan viên có chỗ bất đồng.

Phan Văn Trường trước kia ở tại nhà cũ nát trong huyện học, lần này cũng có may mắn được một gian đình viện.

Quy cách đình viện lớn nhỏ so với nhà dân bình thường cao hơn một cấp bậc, tuy nhiên lại cũng không trở thành xa hoa.

Từ khi Dương huyện lệnh mất, Phan Văn Trường thời kỳ ở huyện Linh Thông chính là không tốt lắm, cho nên nhà cửa tuy rằng được mới tinh, nhưng dụng cụ gia đình trong phòng đều là rất cổ xưa, nếu không phải gần đây mới tăng tiền lương hơn nữa có thể nhận trong tay đúng hạn, sợ là mời khách nhân ngồi ghế dựa đều bị gãy chân đấy.

Phụ nhân là lão thê của Phan Văn Trường, nhưng y phục trên người… mấy tên nha dịch đều nhíu mày.

Dù gì Phan Văn Trường cũng là giáo dụ trường huyện, thê tử trong nhà làm sao mặc nghèo kiết hủ lậu như vậy?

Còn có tên tiểu nha đầu kia, vừa gầy lại vừa nhỏ, nhưng…

Trong nhà chỉ có hai người lão phụ nhân và tiểu nha đầu, tiểu nha đầu đi tìm người, cho nên chỉ có mình lão phụ nhân ở lại, trong đại sảnh tiếp đãi chào hỏi khách khứa.

Vệ Dũng nâng chén trà lên uống một ngụm, hai mắt liền sáng ngời.

https://thuviensach.vn

Trà ngon!

Lúc trước thấy phụ nhân quần áo cũ nát, gã còn tưởng rằng trong nhà Phan Văn Trường khốn cùng không có tiền đâu!

Dấu quá kỹ!

Tiền lá trà đắt như vậy, có thể uống được thì không phải là nhà bình thường rồi.

Tùy tiện lấy ra một vài lượng, có thể mua được mấy bộ quần áo tơ lụa đấy.

Gã nhận định lão thê Phan Văn Trường mặc như vậy, là cố ý đang giả bộ nghèo, liền nháy mắt ra dấu cho mấy người đồng bạn khác.

Mấy tên nha dịch còn lại nhận được ánh mắt, cũng nâng chung trà lên.

Sau khi uống một ngụm, liền nháy mắt hiểu rõ.

Đồng thời yên lòng, nếu trong nhà Phan Văn trường thật sự khốn cùng, như vậy lần này nhất định không thể mò được món béo bở dày rồi.

Bành Hỉ vẫn nhắm nửa con mắt, sâu xa khó hiểu.

Trên người gã quan uy quá nặng, lão phụ nhân đơn giản không dám chủ động tới nói chuyện.

Tiểu nha đầu một mạch chạy đến huyện nha bên này, tìm người thăm hỏi mọi nơi, hơn nửa ngày, mới tìm được Phan Văn Trường.

Phan Văn Trường đang ngồi ở trước bàn, ghi chép bản sổ sách, nhìn thấy tiểu nha đầu tìm đến, mặt lập tức liền nghiêm nghị kéo xuống hỏi:

- Ngươi chạy tới nơi này làm gì?

https://thuviensach.vn

- Nhà, khách tới nhà…

Tiểu nha đầu dường như rất sợ hãi Phan Văn Trường, cho nên cúi đầu sợ hãi nhỏ giọng đáp.

- Khách nhân nào? Không thể đợi lão phu về nhà gặp lại sao?

Phan Văn Trường hừ lạnh một tiếng, dứt lời liền đem tiểu nha đầu đuổi đi.

Tiểu nha đầu mở miệng khẩn trương giải thích.

- Bảy người, có sáu tên sai dịch, còn có một người quan viên, nói là công tào chủ sự họ Bành…

- Cái gì?

Phan Văn Trường giật mình kinh hãi, bỗng nhiên đứng lên.

- Ngươi có gạt ta không?

Ở huyện Linh Thông nhậm chức nhiều năm như vậy, Phan Văn Trường tự nhiên biết Công tào chủ sự quận Vọng Sa đúng là Bành Hỉ.

- Con…Nào dám.

Tiểu nha đầu lần nữa đầu lại rũ xuống.

Phan Văn Trường không dám lần nữa trì hoãn, sợ quay về chậm trễ tiếp quý khách trong nhà, vội vàng tìm tới một người tạm thời ở huyện nha giúp tiên sinh ký sổ, để người này thay mặt công việc của mình, sau đó cũng không gọi một tiếng tiểu nha đầu, liền vội vàng chạy về hướng nhà.

Tiểu nha đầu nhìn bóng lưng của Phan Văn Trường, trong ánh mắt có quấn quít như trẻ con quấn cha mẹ, ở nguyên chỗ ngu ngơ hơn thật lâu, đợi

https://thuviensach.vn

phục hồi tinh thần lại, lo sợ mau đuổi theo.

Phan Văn Trường vừa mới rời khỏi huyện nha, sau lưng đã có người báo tin cho Giang Long biết.

Giang Long đem chuyện công việc vừa để xuống cho Hà Đạo, nhìn chằm chằm mấy người nhà Phan Văn Trường.

Đối với tâm phúc của Bàng Thành An, Giang Long tự nhiên là phải đề phòng một phần đấy.

Phan Văn Trường rốt cuộc là tuổi cao rồi, đi đến nửa đường đã bị tiểu nha đầu phía sau vượt qua.

Tuy nhiên tiểu nha đầu không dám đuổi theo quá xa, chỉ đứng ở xa xa.

Đến lúc về nhà, Phan Văn Trường đã đổ mồ hôi đầy đầu mệt lử, quần áo sau lưng đều bị mồ hôi làm ướt.

Không đi rửa mặt trước, chỉnh đốn một chút, Phan Văn Trường liền lập tức đi vào phòng khách, ông ta tự cho mình là người có học thức, làm việc chú ý lễ nghi, còn thích khoe khoang văn nhã, bằng không trong nhà cũng sẽ không có lá trà tốt như vậy, nhưng ông ta lại không biết trà ngon này, đã làm cho đám người Vệ Dũng hiểu lầm.

Hiện tại khuôn mặt mồ hôi, quần áo xộc xệch, đi gặp khách sẽ có vẻ mất lễ nghi.

Tuy nhiên Phan Văn Trường lúc này lại không có thời gian nghĩ nhiều, phải biết rằng Công tào chủ sự chính là chức quan lục phẩm.

So với Huyện lệnh cao hơn hai cấp!

Mà ông ta chỉ là một giáo thụ, chỉ là tiểu quan lại bát phẩm.

https://thuviensach.vn

- Hạ quan giáo thụ Phan Văn Trường huyện Linh Thông, tham kiến Bành đại nhân!

Phan Văn Trường từng theo Dương huyện lệnh đi qua thành Vọng Sa, cách xa mấy lần có gặp qua Bành Hỉ, cho nên tiến vào đại sảnh, sau khi nhìn vị Bành Hỉ ngồi ở trên, liền lập tức xoay người cung kính chào.

Cho đến lúc này Bành Hỉ mới mở hai mắt ra, trên mặt gượng cười, cũng không đứng dậy, giả bộ đỡ một phen:

- Xin đứng lên.

Thời đại này thứ bậc nghiêm ngặt, nếu như gặp phải quan viên tam phẩm trở lên, thì khi hạ quan tham kiến thậm chí phải dập đầu hành lễ.

Cho nên thái độ Phan Văn Trường đối với Bành Hỉ không dám có chút bất mãn.

Ngược lại bởi vì Bành Hỉ trên mặt mang cười, có chút cái được sủng ái mà lo sợ.

Vệ Dũng và nha dịch tự giới thiệu, biết nhau, sau đó Phan Văn Trường mới ngồi xuống.

Tuy rằng đám người Vệ Dũng không có phẩm cấp, chỉ là nha dịch công sai bình thường, nhưng bởi vì ở thành Vọng Sa nhậm chức hơn nữa lần này cùng đi theo Bành Hỉ, cho nên Phan Văn Trường đối với mấy người vẫn vô cùng khách khí.

Hàn huyên vài câu, Phan Văn Trường để lão thê lui ra, sau đó cùng hỏi chính sự.

- Không biết Bành đại nhân lần này vất vả đến thị trấn Linh Thông, có chuyện gì quan trọng? Nếu hạ quan có thể giúp, tất nhiên là không thể hai

https://thuviensach.vn

lời, nhất định toàn lực ứng phó!

Bành Hỉ nghe vậy cười, thái độ của Phan Văn Trường, ở trong dự liệu của gã.

Thấy Bành Hỉ không trả lời ngay, mà là thản nhiên liếc mắt quét qua mọi nơi trong phòng, Vệ Dũng lập tức hiểu được, chen lời nói:

- Bành đại nhân vừa mới tới thị trấn, chỉ là dừng lại nghỉ chân thay đổi quần áo, còn không có dùng cơm đâu.

Phan Văn trường đến cái tuổi này không phải là sống không biết điều.

Lập tức liền phản ứng lại, đứng lên nói:

- Trong thị trấn có một quán Sơn Vị Lâu, bên trong rượu và thức ăn rất đặc biệt, kính mời Bành đại nhân vui lòng đến dự thưởng thức một phần.

- Chuyện này, bản quan mới tới, còn chưa có bàn chính sự.

Bành Hỉ cố làm ra vẻ.

Mấy tên nha dịch lập tức lên tiếng khuyên bảo.

- Bành đại nhân từ thành Vọng Sa tới đây, trên đường vất vả, ăn bữa tiệc rượu là nên mà!

Mấy tên ở dưới luân phiên khuyên bảo, Bành Hỉ cuối cùng mới nới lỏng miệng.

Phan Văn Trường lấy tiền, mang theo mấy người đi ra.

Ở trong sân, gặp cái tên tiểu nha đầu gầy yếu kia.qPKu9gyDCboRYrFmcUSxI8dZi -

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu không dám ngẩng đầu, chỉ khẽ nâng mí mắt liếc mắt nhìn Phan Văn Trường một cái.

Nhìn thấy tiểu nha đầu, Phan Văn Trường nhíu mày không tự giác.

Tiểu nha đầu liền bị hù đến, vội vàng lui qua sau một bên.

Vệ Dũng lúc này không hiểu nói:

- Cái tên tiểu nha đầu này là Phan đại nhân mua nha hoàn?

Phan Văn Trường đầu tiên là sửng sốt, lập tức có chút xấu hổ trả lời:

- Con bé này là con gái một của lão phu.

- A!

Vệ Dũng giả bộ kinh ngạc, trước đó khi gã nhìn thấy lão phụ nhân, thấy con bé và lão thê của Phan Văn Trường có mấy phần giống nhau, liền đã có thể đoán được, cái tên tiểu nha đầu này là con gái của Phan Văn Trường, vừa mới hỏi là cố ý như vậy đấy.

- Hóa ra là thiên kim quý phủ Phan đại nhân!

- Cái gì thiên kim với không thiên kim đây, chẳng qua là một nha đầu mà thôi.

Phan Văn Trường lộ mặt khinh thường.

Người này trọng nam khinh nữ cực kỳ gay gắt.

Nhìn đến nét mặt của Phan Văn Trường, mấy tên nha dịch, bao gồm Bành Hỉ đều buồn bực.

Chẳng nhẽ tên nha đầu này không phải là con ruột sao?

https://thuviensach.vn

Bằng không Phan Văn Trường tại sao lại chán gét nó như thế?

Bọn họ cũng không biết, mấy năm trước đây Phan Văn Trường trong nhà khốn cùng, không thể đúng hạn nhận bổng lộc, thiếu chút nữa còn định bán tiểu nha đầu này đi.

Nếu không phải lão thê đau khổ cầu xin, hơn nữa Phan Văn Trường chỉ có một đứa con như thế.

Tiểu nha đầu sớm cũng không biết đã ở trong nhà ai rồi.

- Đó cũng là con gái Phan đại nhân.

Triệu Bình trong nhà có mấy người con trai, cho nên vẫn muốn có đứa con gái, hy vọng con gái song toàn, vô cùng thích con gái, không khỏi nói xen vào.

Hồ Bảo cũng nói.

- Đúng vậy ạ, nếu là con gái của Phan đại nhân, tự nhiên coi như thiên kim quan gia rồi.

Phan Văn Trường lạnh lùng liếc mắt quét qua tiểu nha đầu.

Ông ta trọng nam khinh nữ, năm đó thê tử có con, ông ta một lòng muốn con trai.

Trong nhà có gì ngon, tất cả đều tăng cường cho thê tử.

Lại không nghĩ đến là sinh ra đứa con gái.

Hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn!

Sau đó thê tử vẫn không có mang thai lại, Phan Văn Trường chán gét đối với nữ nhi càng ngày càng nặng.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu gương mắt vụng trộm, đụng phải ánh mắt hèn hạ của phụ thân, đầu ủ rũ sâu xuống.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn đen gầy khó nén khỏi mất mát.

Nó từ nhỏ chỉ biết phụ thân không thích mình, liền cố gắng làm việc, nghe lời khôn khéo, hy vọng phụ thân có một ngày có thể yêu thích nó.

Nhưng mặc kệ nó ra sức làm việc cỡ nào, thái độ phụ thân đối với nó cũng lãnh đạm khác thường.

Nó cũng không biết, nó sinh ra vào cái ngày đó, Phan Văn Trường vui mừng vẫn mong mỏi khách nhân tới cửa chúc mừng trong nhà sinh con trai.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Ân Huệ

Khi đó bà mụ giọng gào thét, sau khi lớn tiếng chúc mừng nói sinh ra cái thiên kim tiểu thư, Phan Văn Trường nghe được, thiếu chút nữa trước mặt tối sầm hôn mê bất tỉnh.

Ông ta ba mươi mấy tuổi mới rốt cục có con.

Nhưng lại không nghĩ, không ngờ là tên nha đầu không đáng giá tiền.

Lúc ấy bà mụ còn cố tình, ôm nha đầu ánh mắt còn một chút không nhìn được tiến đến gần ông ta, nói lời cát lợi muốn lấy tiền mừng.

Lúc ấy ông ta thiếu chút nữa nhịn không được, một tay cầm ném đi rồi.

Tuy rằng ông ta trúng cử nhân, nhưng gia thế bần hàn, ngoại trừ đọc sách ra, căn bản không hiểu được kiếm tiền.

Năm đó là thê tử dựa vào may vá, nuôi dưỡng toàn gia đình.

Mặc dù sau này lại làm thầy giáo trường huyện, nhưng cuộc sống vẫn quá gian nan.

Nuôi dưỡng một đứa bé cũng đã rất khó khăn, làm sao còn dám muốn nhiều?

Cứ như vậy dây dưa mãi, không dám lại muốn có con.

Đến giờ trong nhà chỉ có một đứa con gái.

https://thuviensach.vn

Mà Phan Văn Trường trọng nam khinh nữ, thời điểm năm đó thê tử có mang, ông ta còn tìm đạo sĩ tính qua quẻ, nói cái bầu kia nhất định là nam hài.

Nhà có thể vui mừng nghênh đón con trai!

Nhưng cuối cùng, khách tới chỉ là vui mừng chúc mừng sinh con gái.

Ngọc chương, ngọc khí, hơn nữa là mỹ ngọc tốt nhất.

Ngói, thì chỉ là đồ gốm.

Nãi sinh nam tử, tái tẩm chi sàng, tái y chi thường, tái lộng chi chương; nãi sinh nữ tử, tái tẩm chi địa, tái y chi tích, tái lộng chi ngõa.

Đại ý chính là sinh ra con trai, để con trai trên giường.

Sinh ra con gái, thì để con gái trên mặt đất.

Đây là biểu hiện trọng nam khinh nữ của thời cổ đại.

Cũng có một cách nói khác, nói là sinh ra con trai, cầm lấy khối mỹ ngọc, dấu hiệu về sau làm quan có thể trở thành chính nhân quân tử.

Sinh ra con gái, thì là đưa khối ngói, ngói ở đây là chỉ linh kiện bên trên guồng quay tơ, dấu hiệu tương lai dịu dàng ngây thơ thiện ở ẩm thực nội vụ.

Có ý nghĩa chúc phúc cho nam quý nữ hiền.

Nhưng Phan Văn Trường, hiển nhiên sẽ không làm loại ý kiến thứ hai.

Cho nên tổng hợp toàn bộ các loại nguyên nhân trên lại, làm cho Phan Văn Trường đối với nữ nhi này hết sức không mừng,

https://thuviensach.vn

Ngày bình thường tuy rằng không đánh không mắng, nhưng thấy không vừa mắt liền dùng ánh mắt trừng lên lạnh nhạt liếc mắt qua một cái, quan hệ xa cách như người xa lạ, ở thời hiện đại là giống như làm bạo lực lạnh, làm cho con gái vô cùng sợ ông ta.

- Đừng giễu cợt lão phu nữa.

Chỉ cần người bên ngoài đề cập đến con gái, Phan Văn Trường liền nghĩ chung quy đối phương đang cười nhạo mình.

Cho nên nghe được Hồ Bảo nói như thế, Phan Văn Trường có chút mất hứng phất ống tay áo nói.

Có thể nhậm chức Công tào chủ quản quận Vọng Sa, không riêng gì Bành Hỉ bởi vì có học vấn, có năng lực.

Còn một điều, chính là ánh mắt vô cùng sắc bén.

Phan Văn Trường là từ phía nam mà đến, thê tử cũng là người phương Nam.

Năm đó Phan Văn Trường tuy rằng gia cảnh bần hàn, nhưng cũng là người có học thức, thi trúng tú tài sau đó cưới lấy thê tử.

Có thể thi trúng tú tài, chứng minh rằng ông ta có tài năng và học vấn đấy.

Bà mối làm mai, tự nhiên sẽ không kém.

Cho nên vợ của Phan Văn Trường lúc còn trẻ, cũng là rất đẹp đấy.

Con gái rượu, vóc dáng mềm mại, nhỏ nhắn đáng yêu nhanh nhẹn.

Mà trước mắt tiểu nha đầu, kỳ thật tướng mạo cũng không tồi, chẳng qua gió thổi nắng phơi, làm việc nhiều năm, hơn nữa thường xuyên ăn không

https://thuviensach.vn

đủ no, dậy thì không tốt lắm, mới hiển nhiên như một nha hoàn vẩy nước quét nhà.

Nhưng chỉ cần nuôi dưỡng tốt vài năm, tất nhiên có thể hóa thành một tiểu giai nhân xinh đẹp.

Ở phương bắc, con gái rượu giống như thế, vậy là cực kỳ được hoan nghênh đấy.

Bành Hỉ liền âm thầm chủ ý ra động tác.

Triệu Bình con trai nhiều, hiếm con gái, không thể nhìn bộ dáng Phan Văn Trường như vậy, không kìm nổi liền cùng Phan Văn Trường oang oang lên.

Đám người Vệ Dũng tự nhiên là giúp đỡ đồng bạn của mình.

Phan Văn Trường há miệng, làm sao nói được với mấy người đối diện?

Hơn nữa ông ta chỉ là chi hồ giả dã thôi, nói có sách, mách có chứng, nhưng đối với đối phương cũng không cùng người so học thức yên bác.

Mặc người nói như thế nào, người ta cũng chỉ nói là con gái cũng là con ruột đấy, kết thân sinh con cũng không tốt, cũng có thể gọi là người sao?

Làm cho Phan Văn Trường khuôn mặt nghẹn đỏ lên.

Ông ta biết rằng mấy tên nha dịch căn bản cũng không phải là cùng loại người, cho nên giận giữ im lặng.

Nhưng con gái hại ông ta mất mặt, cho nên ông ta không kìm nổi liền liên tục quăng mắt hình lưỡi dao qua.

Bị hù tiểu nha đầu thân hình gầy nhỏ xinh nhẹ nhàng run rẩy.

https://thuviensach.vn

Nước mắt lưng tròng!

Bành Hỉ lúc này ho nhẹ một tiếng, đột nhiên nói xen vào.

- Vệ Dũng bọn họ nói có đạo lý, nữ tử không so được với nam tử, nhưng thân phận nữ tử quý hay ti tiện cũng phải nhìn xuất thân nhà ai, tỷ như Công Chúa Đại Tề chúng ta, thì phải là cành vàng lá ngọc!

Ai dám nửa phần khinh thị?

Nha đầu kia có thể có duyên trở thành nữ nhân của Phan tiên sinh, là phúc phận cùa nàng, tự nhiên cũng là tiểu thư quan gia.

- Bành đại nhân nói rất đúng!

Triệu Bình phụ họa đầu tiên.

Phan Văn Trường ngẫm nghĩ một chút, lời này không phải không có lý.

Tuy rằng ông ta khinh thị nữ tử, nhưng cũng không dám coi thường Công Chúa hoàng thất.

Đừng nói Công Chúa hoàng thất, ngay cả thiên kim tiểu thư nhà quyền quý ông ta cũng không dám đắc tội đấy.

- Phan tiên sinh, nha đầu kia bản quan nhìn thuận mắt, có tâm muốn nhận làm con gái nuôi, không biết ý của tiên sinh như thế nào?

Âm thanh Bành Hỉ vừa rơi xuống, Phan văn Trường liền lập tức trừng to mắt.

Trước mắt vị Công tào chủ sự này, người tâm phúc bên cạnh Bàng Quận Thủ, lại có ý tưởng muốn thu nữ nhi của mình làm con gái nuôi?

Phan Văn Trường đối với nữ nhi của mình, đó là trăm phần chướng mắt.

https://thuviensach.vn

Năm đó thời niên thiếu, nữ nhi da trắng hồng hào đấy, ông ta đến cả liếc mắt ngắm còn lười.

Chơ nói chi là hiện tại vừa đen vừa gầy, bộ dáng ợ hãi rụt rè.

Có phần không dám tin.

Đám người Triệu Bình, Vệ Dũng, Hồ Bảo cũng có chút không ngờ, không nghĩ ra Bành Hỉ vì sao đột nhiên nảy sinh ý tưởng muốn nhận con gái nuôi.

Để mượn sức ở Phan Văn Trường, sắp xếp một tai mắt ở huyện Linh Thông?

Hồ Bảo khôn khéo luân chuyển suy nghĩ, trong bụng đoán.

Càng nghĩ, cảm thấy khả năng này càng lớn.

Liền ra tiếng phụ họa.

- Phan đại nhân, người còn không khẩn trương đáp ứng?

- À?

Phan Văn Trường lại chóng mặt thẫn thờ.

- Như thế nào, Phan tiên sinh không bằng lòng?

Bành Hỉ lắc nhẹ ống tay áo.

- Không, không phải, hạ quan đương nhiên đồng ý.

Phan Văn Trường rốt cục cũng kịp phản ứng, vội vàng nói:

- Nha đầu kia có thể lọt vào được mắt của Bành đại nhân, là phúc phận của nó, về sau tất nhiên sẽ giống như con gái ruột cũng hiếu kính người!

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Phan Văn Trường trừng mắt hướng tới con gái, ra hiệu con gái tiến lên nói chuyện.

Tiểu nha đầu e ngại phụ thân, thấy thế bản năng lui về phía sau mấy bước.

Quả nhiên là bùn lầy không trát nổi tường!

Phan Văn Trường vừa suốt ruột vừa giận.

Ông ta đương nhiên hy vọng có thể nương nhờ cơ hội lần này, cũng Bành Hỉ tạo nên quan hệ!

Có quan hệ, có chỗ dựa mới làm quan tốt, từng bước thăng chức đi.

Mặc dù tuổi của ông ta đã lớn, nhưng cũng không có suy nghĩ nghỉ ngơi sinh con, thê tử đã già, ông ta tính toán trong khoảng thời gian này liền nạp thêm một tiểu thiếp.

Có một đứa con thứ xuất cũng luôn tốt hơn so với sau này bị đứt hương hỏa.

Sở dĩ gần đây lại nảy sinh suy nghĩ này, đơn giản là có thể lấy hết toàn bộ ngạch bổng lộc, và Giang Long bên kia còn có thể cấp cho trợ cấp nhất định, thời kì sống khá giả, trên đầu không hề sống nghèo túng.

Đặt ở trước kia mà nói, ông ta còn muốn dựa vào thê tử may vá kiếm tiền mới có thể ăn no bụng.

Căn bản cũng không có năng lực nạp tiểu thiếp!

- Ngươi tên là gì?

Lúc này Bành Hỉ tiến lên trước một bước, chặn ánh mắt lửa giận sung mãn của Phan Văn Trường, thanh âm ôn hòa, trên mặt mang thiện ý tươi

https://thuviensach.vn

cười.

- Bản quan cũng có một con gái, ngày bình thường nghịch ngợm bướng bỉnh, thậm chí được bà nội của nó yêu mến, chỉ có điều nhà được một mình nó, có chút quá mức cô đơn rồi.

Cho nên bản quan muốn thu ngươi làm con gái nuôi, sau đó đưa ngươi đi thành Vọng Sa ở một thời gian, đi cùng đứa con gái không hiểu chuyện kia của Bản quan.

Tiểu nha đầu ngẩng đầu, gặp Bành Hỉ đang cười tủm tỉm, rất hiền lành, lập tức đối với Bành Hỉ sinh thiện cảm lớn.

Tuy nhiên sau đó há miệng thở dốc, cũng là xấu hổ khuôn mặt đỏ bừng, nắm ống tay áo ấp úng trả lời:

- Ta, ta không có tên, cha mẹ chỉ gọi ta là nha đầu.

Ngay cả một cái tên cũng không có?

Cái này không riêng gì mấy tên nha dịch, ngay cả Bành Hỉ đều cũng giật mình kinh hãi.

Đây thật sự là thân sinh sao…

Lão thê Phan Văn Trường vẫn muốn đặt tên cho con gái, nhưng mỗi khi nhắc tới, Phan Văn Trường đều vẻ mặt thờ ơ, vì thế cứ kéo dài mãi, vẫn kéo đến hiện tại.

- Khụ.

Thấy mọi người đều nhìn sang, Phan Văn Trường liền có một chút xấu hổ.

Trong lòng liền nghĩ, không phải cùng có đặt tên rồi sao, có gì to tát đâu?

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng lại không thể nói như vậy.

- Là hạ quan nhất thời sơ sẩy.

Bành Hỉ âm thầm lắc đầu, nhất thời sơ sẩy?

Tiểu nha đầu trước mặt đã qua mười tuổi rồi à?

Cái nhất thời này, cũng quá lâu rồi.

Hồ Bảo, Triệu Bình, còn có đám người Vệ Dũng cũng nghĩ như vậy đấy.

- Ta bằng lòng làm con gái nuôi thúc thúc đại nhân.

Lúc này tiểu nha đầu lại nói.

- Được!

Bành Hỉ cười to, tiếp theo xoay lời nói.

- Tuy nhiên con gái nuôi bản quan, ngay cả một cái tên cũng không thể không có.

Khi nói chuyện, ánh mắt liền chuyển đến trên mặt Phan Văn Trường.

Tên của hài tử, tự nhiên là do cha mẹ thân sinh đặt tên thì không còn gì tốt hơn rồi.

Phan Văn Trường liên tục đồng ý, sau đó lấy tay vuốt râu, bộ trầm ngâm, liền nói:

- Nó có thể được Bành đại nhân yêu mến nhận làm con gái nuôi, là phúc duyên của nó, là đại nhân ngài đã cho nó một ân huệ, một khi đã như vậy, không bằng gọi nó là Ân Huệ đi.

https://thuviensach.vn

Ông ta ở nơi đây tùy tiện ngẫm nghĩ một chút, liền lấy cái tên.

Nhưng lại không nhìn thấy, tiểu nha đầu ở một bên, trong ánh mắt nhìn vềphía ông ta, tràn đầy sự quấn quýt và sùng bái.

Thuở nhỏ mẫu thân nói cho nó biết một lần, phụ thân của nó có học vấn, có bản lĩnh lớn.

Cho nên tiểu nha đầu, cũng là Phan Ân Huệ luôn coi phụ thân là thần tượng.

Ân Huệ?

Tiểu nha đầu nghiêng cái đầu, cảm giác cực kỳ dễ nghe, trên mặt nở rộ tươi cười, trong lòng lại vừa mừng vừa sợ, từ hôm nay trở đi, nó cũng có tên rồi.

Hơn nữa tên này, là tự phụ thân tiêu phí tâm tư đặt cho nó đấy.

- Phan Ân Huệ?

Bành Hỉ lẩm nhẩm mấy lần, sau đó cười nói:

- Tên này không tệ, du tai dễ nghe, được, về sau con gái nuôi bản quan, thì gọi tên này được rồi.

- Chúc mừng Bành đại nhân mừng được thiên kim!

Mấy tên nha dịch đều cười ha hả chúc mừng.

Bành Hỉ vung tay lên,

- Đích thật là một chuyện đại sự, đợi trở lại quận thành, bản quan mời mấy người các ngươi đi quán rượu một bữa no nê.

- Cảm ơn Bành đại nhân1

https://thuviensach.vn

Mấy người lại nói.

Tiếp theo, mấy người lại chúc Phan Văn Trường.

Phan Văn Trường cười cũng rất vui vẻ, bởi vì nương nhờ con gái, ông ta cùng với Bành Hỉ tạo nên được quan hệ.

- Đợi đi Sơn Vị Lâu, mấy vị cứ việc gọi, đến lúc đó lại muốn vò rượu ngon thượng nhất! Mọi người uống thoải mái!

- Một vò làm sao đủ?

- Đúng vậy ạ, ít nhất ba hũ!

- Không say không về!

Sáu tên nha dịch cười ha hả nói.

Phan Văn Trường nghe vậy liền cảm thấy đau lòng một trận, ông ta uống rượu cho đến bây giờ đều dùng chén rượu nhỏ, nói như vậy một vò rượu chỉ là nghiêng đổ, cũng được có một hồi.

Mà mấy tên nha dịch uống rượu, toàn là dùng bát, và đều tửu lượng cao.

Nếu như là mua trà, thích khoe khoang văn nhã Phan Văn Trường còn không biết nữa là.

Nhưng uống rượu, ông ta liền cảm thấy không đáng giá làm.

- Bản quan ở lại đây nghỉ ngơi mấy ngày, sau đó lại về quận thành.

Bành Hỉ giương mắt cao thấp đánh giá Phan Ân Huệ vài lần rồi nói:

- Đến lúc đó Ân Huệ cũng không thể mặc quần áo này trên người cùng bản quan trở về, nếu không khiến người chê cười, Hồ Bảo ngươi đi trên

https://thuviensach.vn

đường mua vài tấm tơ lụa tốt nhất trở về, để may cho Ân Huệ mấy bộ quần áo xinh đẹp.

- Vâng!

Hồ Bảo cung kính lên tiếng trả lời liền đi.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Nhân Vật Hư Cấu

Bành Hỉ chính là Công tào chủ sự chính lục phẩm, hơn nữa còn là của tâm phúc quận thủ Bàng Thành An.

Ở toàn bộ quận Vọng Sa, Bành Hỉ cũng là quan viên rất có thể diện.

Con gái nuôi của gã, tất nhiên phải mặc tơ lụa lăng la rồi.

Bằng không nghèo kiết hủ lậu như vậy đi ra ngoài, nhất định sẽ rước lấy sự nhạo báng của người ngoài.

Có rất ít quan viên không thích thể diện, Bành Hỉ cũng ở trong số đó.

Nhìn thấy Hồ Bảo lên tiếng trả lời đi ra, Phan Văn Trường lập tức mở miệng ngăn cản, Ân Huệ là nữ nhi của ông ta, không biết xấu hổ như thế nào lại để cho Bành Hỉ phải tiêu tốn, mua quần áo tơ lụa cho nữ nhi?

Khoản tiền này, nên do ông ta bỏ ra.

Mặc dù, ông ta không muốn.

- Hồ Bảo xin dừng bước, cứ để bản quan đi mua vải vóc đi.

Tuy rằng không nỡ bỏ tiền bạc ra mua vải, nhưng với Bành Hỉ thì Phan Văn Trường phải nịnh bợ đại quý nhân, Phan Văn Trường không thể không ngăn cản.

Phan Văn Trường già rồi, muốn thăng chức dường như khó, nhưng có thượng quan chiếu ứng, bao giờ cũng đỡ hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Huống chi ông ta còn muốn nạp thiếp sinh con, kế thừa hương khói.

Hiện tại thì cần phải tính toán trước thời gian, có đầy đủ mạng lưới quan hệ liên quan, tương lai mới lót đường tốt cho đứa con trai.

Ông ta có một khúc mắc, chính là vẫn cho rằng bản thân mình học vấn rất sâu, nhưng sở dĩ không trúng tiến sĩ không thể lên làm quan lớn, là vì gia thế bần hàn, không có người trong họ thân thích quan tâm, cho nên ông ta tuyệt đối không thể để cho đứa con cũng vì nguyên nhân vậy mà không thể không có chí khí.

Ông ta trải sẵn con đường tốt cho đứa con trai, tương lai khoa cử đoạt giải nhất, sẽ từng bước thăng chức, làm rạng rỡ tổ tông!

Bành Hỉ cười ha hả lên tiếng cắt ngang, tiến lên mấy bước, nhẹ nhàng sờ đầu Phan Ân Huệ,

- Nhận Ân Huệ làm con gái nuôi, không bỏ chút tâm huyết sao có thể được? Mua chút tơ lụa, coi như là phụ thân ta đây có chút lễ gặp mặt với con gái nuôi. Ân Huệ, con có thích hay không?

- Thích.

Phan Ân Huệ đối với Bành Hỉ rất có thiện cảm, cho nên tùy ý Bành Hỉ sờ đầu của mình, mà cũng không trốn tránh, và rất hưởng thụ, trong nhà chỉ có một người nam tử là phụ thân, lại chưa từng thân cận với nó, những nam nhân khác thì càng không thể dễ dàng đụng vào nó.

Cho nên Phan Ân Huệ tự ghi nhớ chuyện này, lần này là lần đầu tiên bị nam tử thân cận như thế.

Loại cảm giác này rất mới mẻ.

https://thuviensach.vn

Mà chỉ cần là nữ nhân thì vốn không có ai không thích quần áo xinh đẹp đấy, nó tất nhiên cũng giống như vậy, liên tục gật đầu trả lời.

- Ha ha, thích là tốt rồi!

Bành Hỉ sang sảng cười to.

Mà Hồ Bảo nghe được thanh âm Phan Văn Trường ngăn cản, căn bản không có dừng lại, liền lập tức đi rồi.

Lấy Phan Văn Trường trước đây đối xử với con gái như thế nào mà xem, có thể mua quần áo gì tốt cho Phan Ân Huệ chứ?

Mà mặc không đẹp, càng làm cho Bành Hỉ mất mặt.

Quan trọng là bộ mặt của Bành Hỉ, không phải là Phan Ân Huệ được mặc hay không.

Hồ Bảo đi mua vật liệu may mặc, Phan Văn Trường dẫn đường, dẫn đám người Bành Hỉ trên đường đi đến Sơn Vị Lâu.

Đôi mắt Phan Ân Huệ đầy trông mong nhìn bọn họ rời khỏi, mấy người cũng không dẫn theo, Bành Hỉ nhận nó làm con nuôi có dụng tâm kín đáo, không có quần áo đẹp đi ra gặp người ngoài, Bành Hỉ lại chú ý thân phận, thì tuyệt đối không mang theo nó để mình bị mất mặt đấy.

Phan Văn Trường thì căn bản cũng không có chú ý tới thần sắc của con gái.

Trên đường đi, Phan Văn Trường đều cười ha hả đấy.

Cùng Bành Hỉ tạo nên quan hệ, ông ta coi như là có đường luồn, có núi dựa.

https://thuviensach.vn

Sơn Vị Lâu, tên gợi suy nghĩ gì? Tên suy ra nghĩa, thức ăn quán rượu lấy món ăn từ thịt thú rừng làm chủ đạo.

Mà ở cái chỗ Bắc Cương này, mùa hè mùa thu thú dã cũng không khó tìm, cho nên món thịt thú rừng giá cả khá thấp, tuy nhiên đầu bếp Sơn Vị Lâu tay nghề rất tốt, cho nên hương vị rất là ngon.

Phan Văn Trường vừa mới bước vào cửa chính quán rượu, liền gọi tiểu nhị đưa rượu với thức ăn mang lên.

Thức ăn đầy cả bàn, rượu lại còn mang lên trước một vò.

Bành Hỉ ăn thấy hương vị không tồi, cảm thấy có chút vừa lòng.

Tuy nhiên lần này tới tìm Phan Văn Trường, mục đích của Bành Hỉ cũng không phải là đến nhận con gái nuôi, lại lừa ăn chực một bữa tiệc rượu.

Ăn lửng dạ, Bành Hỉ lại uống vào vài chén rượu, cuối cùng cũng đi vào chủ đề chính:

- Phan tiên sinh, bản quan nhìn thấy huyện Linh Thông đây tuyệt nhiên là một khoản kinh phí lớn à, không ngờ muốn làm cải biến toàn thành, để tất cả dân chúng đều vào ở nhà mới, vậy dùng hết bao nhiêu tiền vậy!

- Bành đại nhân nói rất đúng.

Thành tích huyện Linh Thông xảy ra trước mắt, Phan Văn Trường cũng có đóng góp, cho nên nói có vài phần kiêu ngạo, nhưng cũng ăn ngay nói thật,

- Kỳ thật lúc trước Cảnh đại nhân đề nghị cải biến thành trì, hạ quan cũng là không quá xem trọng. Nghĩ ở đây phải tiêu tốn bao nhiêu bạc cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Lại không nghĩ khởi công đường sông dẫn nước, rất nhiều dân chúng nhìn tới bảng cáo thị đều tới, thị trấn một chốc liền náo nhiệt.

Dân chúng bắt đầu làm việc mỗi ngày đều nhận được tiền công, hơn nữa nhân số càng ngày càng nhiều, vì thế rất nhiều phú hộ thương gia nhìn ra mấu chốt buôn bán trong đó, đều chạy tới ra giá mua mặt tiền cửa hàng.

Chỉ có điều thời gian một tháng, quán xá mọc lên nhiều làm cho giá cả các cửa hàng mặt phố còn tăng lên gấp bội!

Hiện tại tính ra còn tăng gần gấp năm lần!

Hơn nữa những phú hộ thương gia này không tiếc đầu tư hàng loạt nhân lực vật lực, liền một chốc làm cho thương nghiệp trong nội thành náo nhiệt rồi.

Phan Văn Trường tửu lượng không tốt lắm, mấy chén rượu nhạt lót bụng, khuôn mặt đỏ bừng, lời nói cũng nhiều hơn, thao thao bất tuyệt.

- Vậy số bạc nhiều đó khởi điểm là do ai đầu tư vào?

Bành Hỉ không hiểu đặt câu hỏi.

- Cụ thể là ai hạ quan không biết, Cảnh đại nhân chỉ nói một vị bạn tốt giúp đỡ.

Phan Văn Trường lập tức liền mở miệng với vẻ mặt tán phục đáp:

- Vốn tưởng người kia là kẻ ngu, nhưng xem ra hiện giờ, người đó mới là tầm nhìn xa rộng!

- Giải thích xem nào?

Hồ Bảo tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

Thời điểm đưa đồ ăn vào một nửa, Hồ Bảo cũng đã mua xong vật liệu may mặc đưa đến cửa nhà Phan gia, sau đó bước chân vội vàng chạy đến.

- Giai đoạn trước đích thật cải thiện là cần đầu tư bạc đáng kể, nhưng cải thiện trước đó nhà dân cao thấp không đều, phần lớn diện tích đất đai lãng phí, sau khi cải thiện, có thể xây dựng ra được rất nhiều nhà dân, đặt ở trước kia, nhà ở nơi này đất đai không đáng giá tiền cũng là không coi vào đâu.

Nhưng hiện tại đây, giá cả nhà dân cũng tăng lên gần gấp ba rồi.

Những tòa nhà trống kia thì tất cả đều là của người bạn của Cảnh đại nhân rồi.

Nghe Phan Văn Trường nói như thế, Bành Hỉ kinh hãi.

Lần này y đi đến huyện Linh Thông là muốn vơ vét một số lớn béo bở, nếu thật là như vậy, vậy muốn chiếm lấy chút điền sản, khó khăn rất lớn!

- Còn những cửa hàng mặt tiền sát đường kia?

Vệ Dũng gấp giọng hỏi.

- Người bạn tốt của Cảnh đại nhân cũng là đại thủ bút, cam lòng tiêu bạc, khẩu khí lớn! Muốn đem tất cả cửa hành mặt phố cải biến thành hai tầng hoặc ba tầng đấy, đến lúc đó trong đó một tầng trả lại cho người chủ nhân cửa hàng trước kia, mà dư thừa tầng nữa vẫn lấy ra bán nữa.

Phan Văn Trường rung đùi đắc ý, thần sắc rất là đắc ý, giống như ông ta chính là người phía sau màn đầu tư bạc vậy.

- Những của hàng mặt tiền dư thừa ra kia, tự nhiên cũng là của bằng hữu của Cảnh đại nhân đấy.

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường sở dĩ có cách nói như vậy, tự nhiên là Giang Long biên soạn đấy.

Giang Long là huyện lệnh huyện Linh Thông, có thân phận này, thật sự làm nhà đầu tư ở chỗ này thì không tốt.

Bằng không khi đầu tư bạc vào người khác sẽ mắng hắn ngốc, mà đợi đến thời điểm lấy được tâm, lại khiến những người đỏ cả mắt lên rồi.

Vì thế liền bịa chuyện người bạn tốt.

Hiện giờ Hầu Giang cũng thường xuyên xuất hiện trước mặt người khác, lấy thân phận quản sự thụ hạ của người bạn tốt Giang Long để xuất hiện trước mặt mọi người.

Nghe Phan Văn Trường nói như thế, mặt đám người Bành Hỉ đều xuống sắc.

Sự tình không dễ làm nhỉ!

Sau khi cải thiện, toàn bộ nhà dân và cửa hàng dư thừa ra trong thị trấn huyện Linh Thông, không ngờ tất cả đều là của người bạn tốt của Giang Long.

Nghĩ muốn chiếm lấy một chút…Có thể đầu tư một số lượng lớn như vậy, một thân phận khẳng định không hề đơn giản.

Từ thân phận của Giang Long mà phỏng đoán, đối phương rất có thể là công tử nhà quyền quý kinh thành.

Hơn nữa có thể là xuất thân nhà quyền quý cao nhất Đại Tề!

Nhân vật như vậy, thì làm sao có ai dám đắc tội chứ?

https://thuviensach.vn

Lại có, thân phận Giang Long không đơn giản, Cảnh Hiền từng ở Bắc Cương làm ra uy danh hiển hách, và lưu lại mạng lưới quan hệ khổng lồ.

Trước đây Đô Úy Khương Kỳ, không phải là ra tay trợ giúp Giang Long sao?

Bằng không lần trước Bàng Thành An muốn đem Giang Long kéo lại ở bên trong thành Vọng Sa, Giang Long cũng không thể dễ dàng liền thoát thân.

Nghĩ muốn chiếm lấy đất đai thương tiền, Giang Long cũng không thể đáp ứng.

Đám người Bành Hỉ sắc mặt xụ xuống khó coi, Phan Văn Trường cũng vẫn không phát hiện, vẫn tự nhiên ở đó nói.

- Bành đại nhân!

Mắt thấy mò không tới món béo bở này, Vệ Dũng vội vàng qua tiếp cận, hạ giọng vội vàng nói.

Hồ Bảo, Triệu Bình, còn có ba tên nha dịch khác, cũng rốt ruột đưa ánh mắt nhìn lên trên mặt Bành Hỉ.

Xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, còn tùy Bành Hỉ ra mặt.

Bành Hỉ gắt gao nhíu mày, nhẹ nhàng khoát tay áo, ra hiệu mọi người ăn cơm, còn mình trong lòng âm thầm cẩn thận cân nhắc suy nghĩ quan hệ lợi hại trong đó.

Nhưng đám người Vệ Dũng làm sao còn tâm trạng ăn cơm?

Dưới tay động chiếc đũa lên, nhưng không có một ngụm đút tới miệng.

Chỉ là đem thức ăn đâm đến đâm đi.

https://thuviensach.vn

Thỉnh thoảng còn giương mắt liếc qua sắc mặt của Bành Hỉ.

Phan Văn Trường hôm nay cao hứng, hưng trí cũng cao, liền uống liền mấy chén, lúc lâu sau, mới phát hiện trong phòng bầu không khí có chút không đúng.

Nhưng lại không biết nguyên nhân nào.

Có ý muốn hỏi, nhưng đối với Bành Hỉ trong lòng ông ta có mang chút kính sợ.

Vệ Dũng và nha dịch, ông ta lại chưa quen.

Thật sự là không mở miệng hỏi nổi, cuối cùng chỉ biết ngậm miệng, trầm mặc xuống.

Một lát sau, Bành Hỉ quyết định được chủ ý.

Ánh mắt chuyển qua trên mặt của Phan Văn Trường,

- Phan tiên sinh tuổi đã không còn trẻ, nhưng dưới gối lại chỉ có một con gái, nếu không nạp phòng tiểu thiếp sinh con trai, chẳng phải là muốn chặt đứt hương hỏa?

Việc này đối với tổ tiên Phan gia, chính là bất hiếu lớn!

- Ai nói không phải!

Bành Hỉ một câu, đã chạm tới trong tâm khảm Phan Văn Trường rồi, lòng có suy nghĩ, liền để Phan Văn Trường quên đi nặng nề lúc trước,

- Ta cũng không gạt Bành đại nhân, trước kia hạ quan gia cảnh khốn cùng, thật đúng là không đủ sức nạp tiểu thiếp. Tuy nhiên hiện tại…

Nói tới đây trên mặt Phan Văn Trường lộ vẻ tươi cười,

https://thuviensach.vn

- Từ khi Cảnh đại nhân nhậm chức, triều đình phát bổng lộc toàn bộ đều đúng hạn được nhận, sau khi khai công đường sông, mỗi tháng lại có thể lấy một phần trợ cấp số lượng không ít. Chỉ cần lại tiếp tục thêm mấy tháng, lão phu có thể nạp phòng tiểu thiếp rồi.

Tiểu thiếp chia làm hai loại lương thiếp và tiện thiếp.

Tiện thiếp trên cơ bản tất cả đều là dùng tiền mua, nhà chồng trong tay có văn tự bán mình của tiểu thiếp, sống chết của tiểu thiếp trực tiếp nằm ở trong tay nhà chồng.

Còn có một loại tình huống, chính là gia sinh tử quý phủ nhà quyền quý, nếu bị chủ nhân coi là nạp tiểu thiếu như vậy cũng là tiện thiếp.

Lương thiếp thì là tất nhiên có quyền tự chủ, tuy nhiên thiếp vẫn là thiếp, nhà chồng có thể tùy ý vứt bỏ.

Thời đại này tuy rằng phụ nữ địa vị thấp, nhưng chính thê cũng không phải vô duyên vô cớ là có thể bỏ.

Muốn bỏ, nhất định phải có đầy đủ lý do.

Tỷ như phạm vào một điều trong bảy điều cấm.

Ngoài ra chính thê bị đuổi, vẫn có thể cầm lại đồ cưới năm đó.

Nhưng lương thiếp thì hoàn toàn không giống với lúc trước, nhà chồng nếu như muốn nghỉ vứt bỏ, hắn không chỉ là bỏ vợ, người làm thiếp một chút địa vị đều không có, mặc dù là lương thiếp.

Nhà chồng trực tiếp đem người đuổi ra cổng chính là được rồi.

Căn bản không cần lý do.

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường nhiều tuổi rồi, mặc dù có chút quan phẩm, nhưng muốn nạp lương thiếp cũng không dễ dàng.

Cho nên biện pháp tốt nhất là dùng tiền mua một người.

Bắc Cương gia đình khốn cùng rất nhiều, có tiền không lo không mua được.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Người Trên Người

Phan Văn Trường tốt xấu gì cũng là giáo thụ huyện học, quan lại chính bát phẩm.

Đặt ở trước kia, huyện nha huyện Linh Thông khốn cùng, bổng lộc cấp cho không đều, càng miễn bàn chuyện có chút gì béo bở!

Người khác đến cũng sẽ không có ý gì với ông ta.

Nhưng hiện tại hoàn toàn khác rồi.

Bổng lộc triều đình có thể toàn bộ ngạch đúng hạn giao tới tay, đồng thời vẫn còn có trợ cấp.

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm.

Quan trọng hơn là huyện Linh Thông phát triển thần kỳ, nhân khẩu tăng mạnh, buôn bán dần dần phát triển, cứ như vậy quyền lực trong tay liền lớn!

Quyền lực vĩnh viễn xếp trước của cải.

Vì sao?

Bởi vì có tiền, có thể mò được tiền!

Bằng không vì sao người người đều chèn phá đấu đá muốn làm quan?

https://thuviensach.vn

Tự nhiên không phải nói trên miệng, vì phục vụ dân chúng tạo phúc một phương.

Có quyền lực, có thể cao hơn người khác.

Quyền lực lớn dần theo, địa vị cũng lên cao, Phan Văn Trường không lo không mua được tiểu thiếp.

Và tích lũy đủ bạc, tin đồn thổi ra, thì đầy người nguyện ý đem con gái bán cho ông ta.

Có tiền có quyền, tuổi cũng không phải là chuyện.

Nhìn thấy Phan Văn Trường bộ dáng tự tin đắc ý, Vệ Dũng, Triệu Bình, còn có bọn người Hồ Bảo liền cảm thấy một trận khinh thường.

Đường đường chính bát phẩm giáo thụ trường học của huyện, thậm chí ngay cả một người tiểu thiếp cũng không mua nổi!

Bọn họ mặc dù không có nạp thiếp, nhưng cũng không phải trong tay không có tiền bạc.

Bành Hỉ thấy thế sau đó một hồi cũng không nói gì, lương bổng phải tồn hơn mấy tháng, mới mua được tiểu thiếp, vậy có cái gì đẹp mà đắc ý?

Trong nhà y khoảng chừng năm phòng mỹ thiếp!

Có ba phòng là người khác nịnh bợ, muốn kéo quan hệ, chủ động đem con gái đưa qua.

Còn có hai phòng còn lại là hồng bài kỹ viện, tiêu một số bạc đáng kể để mua.

Phan Văn Trường dầu gì cũng là…Bành Hỉ cuối cùng chỉ có thể cho rằng, Phan Văn Trường nghèo quá lâu rồi, thời gian ở quan trường không

https://thuviensach.vn

được như ý cũng quá dài, căn bản cũng không như một quan viên.

- Phan tiên sinh, không biết người một tháng thu vào bao nhiêu?

Hồ Bảo thấy Bành Hỉ lặng lẽ nháy mắt cho mình ra dấu liền mở miệng đặt câu hỏi.

Phan Văn Trường vuốt râu cười đáp,

- Triều đình mỗi tháng phát ra bổng lộc có một lượng hai tiền, mặt khác còn có một lượng bạc trợ cấp.

Nghe giọng điệu, vô cùng thỏa mãn.

Còn Hồ Bảo lại là tức giận trắng mặt nhìn liếc qua một cái.

Chỉ ít bạc như vậy, còn chưa bằng một tháng tiền thưởng của gã đâu.

Người hầu ở nha môn, Hồ Bảo một tháng kiếm không được hai mươi mấy lượng bạc đưa về nhà, phụ nữ trong nhà đều là không bỏ qua.

Thành Vọng Sa là quận phủ, nhân khẩu tập trung, là một quận trung tâm quyền lực,

Nha dịch nhiều chuyện, trong tay quyền lực cũng lớn, thu vào tiền cửa sau tất nhiên là nhiều.

- Một tháng chỉ có hai lượng hai tiền bạc nhỏ nhoi này, không ngờ Phan tiên sinh liền thỏa mãn?

Con mắt Bành Hỉ hơi hơi vừa chuyển, cảm thấy có chủ ý, giả bộ kinh ngạc nói.

Phan Văn Trường đầu tiên là sửng sốt, lập tức hơi ngượng ngùng.

https://thuviensach.vn

Cùng so sánh với Chính lục phẩm Công tào chủ sự Bành Hỉ, hai lượng hai tiền bạc đích thật là hơi ít.

Nhưng mà, lúc này Bành Hỉ cũng nhìn về phía Vệ Dũng, hỏi:

- Ngươi một tháng thu vào được bao nhiêu?

- Bẩm đại nhân, dù thế nào cũng sẽ không thấp hơn hai mươi lượng bạc ròng ạ.

Âm thanh Vệ Dũng vừa rơi ra, Phan Văn Trường liền nháy mắt trừng to.

Chỉ là một tên nha dịch mà thôi, một tháng có thể kiếm hai mươi lượng bạc ròng sao?

Bành Hỉ vừa nhìn về phía Triệu Bình.

Triệu Bình lập tức đáp:

- Tiểu nhân cũng có thể kiếm hai mươi mấy lượng bạc.

Tiếp theo, không cần Bành Hỉ đặt câu hỏi, đám người Hồ Bảo cũng là nói ra thu nhập tháng.

Nếu chỉ là một người, Phan Văn Trường còn sẽ có hoài nghi, nhưng sáu tên nha dịch đều nói như vậy, ông ta liền kinh ngạc.

Sáu tên nha dịch này mỗi tháng thu vào, lại là gấp bội thu nhập mỗi tháng của ông ta!

Dương Huyện lệnh tiền nhiệm và Phan Văn Trường quan hệ giao hảo, Phan Văn Trường biết rằng Dương huyện lệnh thu nhập mỗi tháng, cũng sẽ không vượt qua năm lượng bạc.

https://thuviensach.vn

- Phan đại nhân vì huyện Linh Thông phát triển mà lao tâm khổ lực, suy tính bày mưu, càng vất vả công lao càng lớn, một tháng không ngờ chỉ có thể kiếm được hai lượng hai tiền bạc.

Hồ Bảo lắc đầu.

Triệu Bình thanh âm mang theo bất bình:

- Đích thật là quá ít.

- Phan tiên sinh đại tài, thật là quá mức ủy khuất.

Vệ Dũng bênh vực kẻ yếu.

Sau khi sáu tên nha dịch tự báo ra thu nhập, Phan Văn Trường trước đó thỏa mãn hiện trạng giờ lại không cánh mà bay rồi.

Phan Văn Trường tự nhận đọc thuộc lòng thi thư, chính là chi sĩ uyên bác, ngoại trừ người đọc sách, những người khác căn bản không lọt nổi mắt xanh của ông ta.

Trước đó tuy rằng trước mặt không thể hiện, nhưng trong suy nghĩ của ông ta thì xem thường Vệ Dũng và nha dịch liên quan đấy.

Sáu người trong mắt ông ta, chẳng qua là dựa vào một phần võ lực thay triều đình bắt kẻ trộm, do đó con người lỗ mãng chỉ là kiếm chút đỉnh tiền sống tạm mà thôi.

Nhưng với chút tiền nhỏ mọn kia đối phương kiếm được, hiện giờ trong mắt ông ta, cũng là con số thiên văn!

Một tháng kiếm hai mươi mấy lượng bạc!

Trời ơi!

https://thuviensach.vn

Nếu đổi lại là thu nhập của Bành Hỉ, Phan Văn Trường có thể chấp nhận.

Nhưng mấy người kia chẳng qua chỉ là mấy tên nha dịch thôi…

Phan Văn Trường sắc mặt có chút vặn vẹo, đột nhiên trên cằm đau nhức, mới hồi phục tinh thần lại.

Cúi đầu nhìn lên, cũng là không cẩn thận nhổ mất đến mấy sợi râu.

Phan Văn Trường đối với chòm râu của mình luôn luôn yêu quý, thấy thế không khỏi đau lòng.

Nhìn đến thần sắc của Phan Văn Trường biến đổi, Bành Hỉ làm sao mà không biết giờ phút này Phan Văn Trường tâm lý đã không cân bằng?

Chính Bát phẩm giáo thụ, lại không bằng mấy tên nha dịch, đổi lại là ai cũng sẽ không cân bằng.

- Hiện giờ huyện Linh Thông thế phát triển rất mạnh, buôn bán hứng khởi, giá cả đất cửa hàng liên tiếp phát triển, Phan tiên sinh ở trong đó hao lực rất nhiều, chẳng lẽ Cảnh Huyện lệnh vốn không có ý tứ trợ cấp cho Phan tiên sinh cao hơn một chút sao?

Bành Hỉ biết rõ còn cố hỏi.

Phan Văn Trường nghe vậy cười mỉa mai lắc đầu.

Nói thật, huyện Linh Thông phát triển ông ta tuy rằng cũng có đóng góp, nhưng thật sự thì không nhiều.

Chỉ là giúp đỡ bản ghi chép mà thôi.

- A?

Bành Hỉ có vẻ có chút không ngờ.

https://thuviensach.vn

Hồ Bảo cũng nói:

- Đây cũng không phải là không coi Phan đại nhân ra gì.

- Đúng vậy ạ, một tháng hai lạng bạc, đây chả khác gì cho tiền xua đuổi ăn mày!

- Có lẽ Phan đại nhân căn bản không thể nhúng tay đại sự trong huyện nha à?

Mấy tên nha dịch người một lời, ta mở miệng một câu.

- Lấy năng lực của Phan đại nhân, đừng nói quản lý huyện học, cho dù là chưởng quản toàn bộ huyện Linh Thông, cũng là dư dả đấy.

- Phan tiên sinh mới là chi sĩ uyên bác chân chính.

- Ta mời Phan tiên sinh một ly.

Bị mấy tên nha dịch đổ mấy chén rượu, Phan Văn Trường sắc mặt có đỏ lên, đầu có chút chóng mặt đấy.

Nguyên bản không biết là, không có suy nghĩ theo hướng này, nhưng bây giờ nghe mấy tên nha dịch thổi phồng, Phan Văn Trường thật là có một tí không phục.

Cảnh Giang Long tài năng bao nhiêu?

Hắn có thể làm nên việc, chẳng nhẽ mình làm không tốt?

Chỉ có điều Cảnh Giang Long xuất thân tốt, còn kết giao với một bạn tốt mà thôi!

Bằng không đổi lại ông ta đến quản lý mọi việc huyện Linh Thông, chỉ biết so sánh với Cảnh Giang Long làm rất tốt!

https://thuviensach.vn

Gia thế bản thân bần hàn, luôn luôn là hổ thẹn của Phan Văn Trường, cho rằng chính vì bản thân xuất thân không tốt, không có tộc nhân thân thích giúp đỡ, mới làm hại ông ta không thể một bước lên mây.

Phan Văn Trường có tư tưởng như vậy, càng là ghen tị đỏ mắt với những nhà xuất thân tốt gia thế con dòng cháu giống này.

Rượu làm tăng can đảm cho con người!

Phan Văn Trường hừ lạnh nói:

- Cảnh đại nhân cũng không có gì tài ba lắm!

Lại đã quên, trước khi Giang Long đến nhậm chức, bổng lộc của ông ta cũng không thể đúng hạn tới tay, phải khất nợ lên hai ba tháng, hơn nữa còn bị bên trên khấu trừ giữ lại một phần.

Nếu không phải lão thê vẫn đang may vá giúp đỡ, tìm chút việc để làm, cả nhà liền không đủ sống!

Chỉ có thể miễn cưỡng ăn no bụng!

Cũng đã quên, có thể đúng hạn lấy được bổng lộc, sau khi vừa được nghe, huyện nha sẽ cho chúng quan lại mỗi tháng cấp cho số bạc nhất định thì kích động trong lòng và hưng phấn.

Đồng thời cũng đã quên, lúc ấy đúng là cảm kích Giang Long thật lòng!

Kỳ thật không riêng gì Phan Văn Trường, trước kia ở huyện Linh Thông nhậm chức có quan lại, nha dịch, kỳ thật đối với Giang Long đều là vô cùng cảm kích đấy.

Nhưng thật ra là cuộc sống trước kia quá mức gian nan.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa bọn họ là quan lại triều đình, ngày càng khốn cùng, lương bổng lấy không đến tay, trong đó còn có một tầng buồn bực và uất ức.

Đến lúc Giang Long đến, bởi vì lại lịch hắn không tầm thường, bên trên không dám lần nữa khất nợ khấu trừ quân tiền của quan lại.

Lại có liền cùng biên quân hợp tác, quyết đoán đem tiêu diệt hang ổ thổ phỉ, phát ra hình ảnh nỗi kinh sợ, làm cho mã phỉ phụ cận không dám lần nữa có chủ ý đánh huyện Linh Thông.

Là Giang Long đến cải thiện hết thảy huyện Linh Thông!

Làm cho bọn quan lại nhậm chức lúc này, rốt cục có cảm giác mình là quan viên.

Về phần trước kia, thật sự không giống như là uy phong bát diện, ăn lương thực nộp thuế đấy.

- Triều đình từng khất nợ khấu trừ bổng lộc chúng ta rất nhiều, chúng ta vừa mới năn nỉ Cảnh đại nhân giúp đỡ lấy về, nhưng!

Nói xong lời cuối cùng, Phan Văn Trường hừ lạnh một tiếng,

- Hắn thật là có bản lĩnh, sớm giúp chúng ta lấy đưa về rồi.

Cũng là đã quên, Giang Long căn bản không có nghĩa vụ giúp việc này.

Bành Hỉ nghe xong ngược lại lại nhíu nhíu mày.

Y giúp đỡ Bàng Thành An xử lý trong quận chứa nhiều các hạng mục công việc, kỳ thật giữ lại chút bổng lộc quan huyện viên đã thành lệ thường, giữ lại bạc, tất nhiên là do trong quận qua nhiều phần quan viên tham dự, Bành Hỉ cũng có thể lấy đến một phần.

https://thuviensach.vn

Nghe Phan Văn Trường nói như thế, Bành Hỉ cũng không phải bất mãn chuyện Phan Văn Trường đề cập bạc, y cũng nhúng tay tham.

Mà là đối với phản ứng của Giang Long, có chút không ngờ.

Y vốn tưởng rằng Giang Long tuổi trẻ khí thịnh, mặc dù có năng lực, có thực lực, nhưng tóm lại thiếu chút khôn khéo.

Không có người nào sinh kinh nghiệm.

Nhưng y ở quận thủ nhậm chức, cũng không nghe được phong thanh Giang Long có thay viên quan huyện Linh Thông đòi hỏi bổng lộc bị khất nợ.

Điều này nói rõ cái gì?

Điều này nói rõ trong lòng Giang Long hiểu được, những bạc này không nên đòi hỏi!

Thậm chí là căn bản không thể đòi hỏi tới tay, cho nên mới không tốn suy nghĩ lo lắng và khí lực.

Bành Hỉ là người tham gia, y biết rằng khoản bạc này liên lụy nhiều quan viên lắm, ai dám đòi hỏi, sẽ đắc tội rất nhiều quan viên, mặc dù ngươi thân thế rất cao, lai lịch không tầm thường, quý danh quyền quý cao nhất gia tộc ở kinh thành, thì đã làm sao?

Dám lôi chuyện cũ, đến lúc đó sợ cũng chỉ có thể rơi vào chỗ rồng vây nước cạn, hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, kết cục không khỏi mặt xám mày tro.

Bành Hỉ không dám quá coi thường Giang Long, khinh thường tuổi trẻ Giang Long.

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường còn muốn tìm các khuyết điểm sai lầm khác của Giang Long, nhưng đem trí nhớ lật ra một lần, cũng không thể tìm ra mấy điểm được.

- Nếu Cảnh đại nhân không đưa, như vậy Phan tiên sinh vì sao không tự mình chủ động đi lấy?

Bành Hỉ mắt thấy thời khắc đến rồi liền thẳng thắn nói, không hề che dấu gì.

Tự mình lấy?

Phan Văn Trường nghe vậy sửng sốt.

Vệ Dũng phụ họa:

- Đúng vậy ạ, Phan đại nhân quá mức thành thật rồi.

- Phan tiên sinh năm đó gian khổ đèn sách mấy chục năm, chẳng lẽ không phải để vượt qua trên người này sao?

- Đúng vậy ạ, bây giờ tính cái gì?

Mấy tên nha dịch lại bắt đầu hát đệm rồi.

- Phan tiên sinh trung hậu, nếu đổi lại là ta, đã sớm lên mặt đưa bạc về nhà rồi.

- Cũng sẽ không khiến thê tử ở nhà quá nghèo khổ.

- Thê nữ ngay cả một chút quần áo loại tốt cũng không có.

- Tất cả đều hạ phẩm, chỉ có đọc sách cao! Phan tiên sinh học vấn thâm hậu, những ngày qua làm sao có thể đem ra so sánh với mấy tên thô lỗ như chúng ta?

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường rượu ngấm lên não nghe vậy, cảm thấy những lời này rất có đạo lý.

Chính mình tự đi lấy?

Lấy như thế nào đây?

Lấy cái gì?

Bạc?

Phụ trách tiền lương ông ta lại không xen tay vào được.

Muốn lấy cũng là không có cơ hội.

Bành Hỉ nhìn ra Phan Văn Trường buồn rầu và khó xử, nhẹ nhàng cười,

- Phan tiên sinh, ngươi cho rằng trong huyện Linh Thông lúc này cái gì đáng giá nhất?

- Tự nhiên là cửa hàng mì sát đường.

Phan Văn Trường không cần nghĩ ngợi liền đáp ngay.

- Vậy Phan tiên sinh sao không ra tay, bắt mấy gian cửa hàng mặt tiền?

Âm thanh Bành Hỉ vừa dứt, Phan Văn Trường liền nháy mắt đột nhiên biến sắc.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Tìm Một Chút Chuyện Dễ Làm

Cửa hàng sát đường và cửa hàng mặt tiền, là dễ dàng lấy như vậy sao?

Phải biết rằng tất cả cửa hàng vô chủ mới làm, tất cả đều là của bằng hữu Giang Long đấy.

Phan Văn Trường mặc dù giờ phút này trong lòng đối với Giang Long bất mãn, nhưng cũng không có lá gan dám đắc tội với Giang Long.

Giang Long đem công trình đường sông và công tác cải thiện bên trong thành phát triển nhanh chóng như vậy, uy danh dựng nổi lên, quan lại toàn huyện người nào không muốn thân thiết lên, muốn nịnh bợ?

Chỉ cần được tín nhiệm của Giang Long, có thể lĩnh chút việc làm, do đó trong tay có quyền lực.

Cứ như vậy, huyện nha sẽ phát một số bạc trợ cấp.

Còn nếu không được Giang Long coi trọng bị bài xích, như vậy cũng chỉ có thể ở chức vị của mình, đỏ mắt nhìn người khác lấy nhiều bạc hơn đấy.

Còn có, không được Giang Long thích, như vậy ở trong huyện nha, thì sẽ bị khắp nơi xa lánh.

Một khi không cẩn thận, bát cơm cũng có khả năng bị mất.

Trước đây chủ bộ Uông Quý vì sao ở trên cao rồi lại không ngại cực khổ, một lòng tiếp cận bên Giang Long phò tá?

https://thuviensach.vn

Không phải là bởi vì nhìn thấu điểm này sao?

Phan Văn Trường rất là kiêu ngạo, nhưng kỳ thật không có bao nhiêu lá gan.

Bản lĩnh cũng không có bao nhiêu chỉ có chút quá mức xem trọng chính mình.

Nhưng kỳ thật chẳng qua là lý luận suông thôi.

Thực đem đại sự giao cho ông ta chủ trì, đảm bảo ông ta liền làm hỏng hết việc.

- Những cửa hàng vô chủ này, tất cả đều là của bạn tốt Cảnh đại nhân đấy…

Vẫn chưa có làm mà, thanh âm của Phan Văn Trường đã bị hù cho cái phát run.

- Bản quan biết.

Bành Hỉ đưa tay ngăn cản lời nói sau của Phan Văn Trường,

- Lần này trong huyện Linh Thông cải biến bảo đảm có thể kiếm một số lớn, bằng hữu Cảnh huyện lệnh ăn thịt, dù sao cũng phải nên để cho các ngươi húp chút nước chứ? Lại có, bằng hữu Cảnh huyện lệnh, có thể bạc đãi Cảnh huyện lệnh?

Các ngươi chớ để cho Cảnh huyện lệnh lừa bịp, đến lúc đó người ta chiến tích tiền bạc hai tay nắm, mà các ngươi được lợi lại chỉ là cầm chút da lông, vẫn còn đắc chí!

Vừa mới bắt đầu Phan Văn Trường cười bằng hữu của Giang Long ngốc, lại muốn cải biến huyện Linh Thông, đây không phải là bánh bao thịt cho chó có đi không có về sao?

https://thuviensach.vn

Hiện tại huyện Linh Thông phát triển nhanh chóng, bằng hữu của Giang Long kiếm lớn, trải qua đám người Bành Hỉ châm ngòi kích thích, Phan Văn Trường đỏ mắt rồi.

Cảm thấy Bành Hỉ nói vô cùng có đạo lý.

Tất cả mọi người đều có đóng góp, dựa vào cái gì ích lợi đều để Giang Long được?

Mặc dù Giang Long là huyện lệnh cũng không được!

Trong lòng Phan Văn Trường nảy sinh ác độc, nhưng ngẫm nghĩ một chút, lại không có biện pháp gì tốt.

- Phan đại nhân có thể động tay động chân ở trên một khoản nào đó.

Hồ Bảo đảo mắt nghĩ kế.

Phan Văn Trường biết chữ, thường xuyên hỗ trợ ký sổ, đến lúc đó cũng có cơ hội nhúng tay, nhưng ngẫm nghĩ một chút, lại liên tục lắc đầu,

- Trình tiên sinh trông coi sổ cái, ngày bình thường cấp tiền công cho dân tráng đào đường sông dẫn nước, các loại việc nhỏ này cũng thôi.

Dính đến cửa hàng mặt phố, hơi có không đúng, Trình tiên sinh liền sẽ phát hiện.

Dứt lời, Phan Văn Trường lại giới thiệu cho mọi người một chút lại lịch của Trình Trạch.

Ngẫm nghĩ một chút, lại giới thiệu đến Tiêu Phàm và Hà Bất Tại.

Được nghe Phan Văn Trường đối với ba người này đánh giá khá cao, Bành Hỉ cũng không cảm thấy bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Giang Long xuất thân cao quý, nếu bên người không có mang vài tên mưu sĩ tốt trợ thủ, thì mới là lạ.

- Nếu cửa hàng vô chủ khó ra tay, vậy liền đi lấy cửa hàng có chủ!

Bành Hỉ hai mắt hơi lên.

Phan Văn Trường sửng sốt, muốn đặt câu hỏi, nhưng Bành Hỉ lại nhẹ nhàng xua tay, tạm thời dừng cái đề tài này, chỉ phân phó Phan Văn Trường hãy mau đem tất cả tư liệu cửa hàng mặt phố ở trên huyện nha sao ra một phần khác, và đồng ý đáp ứng sau khi chuyện thành công sẽ không bạc đãi Phan Văn Trường.

Bởi vì phải nịnh bợ Bành Hỉ, cho nên mặc dù trong lòng Phan Văn Trường có chút không nỡ, cũng vẫn lập tức đáp ứng.

Sau khi mọi người vui chơi ăn uống, không hề đàm kịp chính sự.

Ăn uống no đủ, Bành Hỉ lên tiếng nói:

- Gọi tiểu nhị quán rượu mang lên mấy món thức ăn ngon, những vò rượu và thức ăn này bản quan tính tiền, những thứ này để cho con gái nuôi lại nhà ăn.

- Không dám, hạ quan mời khách đấy.

Phan Văn Trường tự nhiên không đáp ứng.

Bành Hỉ dối trá khách sáo vài câu liền không hề liên tiếng.

Chỉ chốc lát, tiểu nhị xách tới một người hộp đồ ăn, Phan Văn Trường tính tiền.

Mấy người rời khỏi phòng, đi xuống lầu hai, lúc này cách vách phòng cửa liền mở ra, một tráng hán đi ra.

https://thuviensach.vn

Tráng hán đó đúng là lão đại Tề gia Tề Uy!

Lúc trước ba huynh đệ Tề Thị bị giải đến lao ngục, áp giải tới kinh thành, Sài Thế Vinh cầu đến cửa, Giang Long cuối cùng xuất thủ tương trợ, cứu tính mạng ba người.

Sau này Phàn Nhân đi đến Bắc Cương mang theo ba huynh đệ tìm được Giang Long.

Ba huynh đệ dấn thân đến làm việc dưới tay Giang Long.

Hồi này Giang Long bận rộn, ba huynh đệ tự nhiên cũng có lĩnh việc hỗ trợ, hiện tại ba huynh đệ đều không vào làm việc tại huyện nha.

Mà là âm thầm giúp Giang Long làm việc.

Ba huynh đệ và Hầu Giang số lần liên hệ giao tiếp với nhau khá nhiều.

Giang Long biết được Phan Văn Trường và đám người Bành Hỉ đến Sơn Vị Lâu, liền phái Tề Uy đến đây dò xét.

Tề Uy lúc trước nghe được toàn bộ cuộc nói chuyện của mọi người.

Đám người Phan Văn Trường đi xuống dưới lầu, Bành Hỉ mang theo sáu tên nha dịch cáo từ rời khỏi.

Mang theo hộp đồ ăn, Phan Văn Trường về đến trong nhà.

Thấy lão thê và con gái vẫn chưa ăn cơm, liền đem hộp đồ ăn bỏ lên trên bàn.

Phan Ân Huệ lớn như vậy, còn chưa từng đi quán rượu.

Lúc trước là vô cùng muốn đi đấy, nhưng người lớn không mở miệng, nó không dám chủ động thỉnh cầu.

https://thuviensach.vn

Trong hộp cơm hầu như tất cả đều là thức ăn chế biến từ thịt thú rừng, hương tràn ra nhè nhẹ, làm cho Phan Ân Huệ chảy nước miếng không ngừng.

Nó ngày bình thường đừng nói là được ăn thịt,ngay cả ăn cơm trọn vẹn cũng khó khăn.

Tất nhiên thèm ăn.

Nhìn đến bộ dáng con gái không tiền đồ chép miệng thèm thuồng, Phan Văn Trường bản năng sẽ quăng một ánh mắt lạnh nhạt qua, nhưng đúng lúc phản ứng lại kịp.

Lúc này Phan Ân Huệ, đã không chỉ là con gái của ông ta nữa rồi.

Mà còn là con gái nuôi của Bành Hỉ!

Thân phận không thể so với ngày trước, hơn nữa quan trọng nhất là ông ta còn phải dựa vào đứa con gái này tạo nên quan hệ với Bành Hỉ.

Vì thế Phan Văn Trường tự mình lấy tay mở hộp đồ ăn ra, bưng thức ăn lên, trên mặt cũng là lộ ra nụ cười có vài phần thân thiết hiếm thấy đối với con gái, thanh âm ôn hòa:

- Đói bụng rồi à? Nhân lúc còn nóng ăn đi.

Phan Ân Huệ ở trước mặt phụ thân đây là lần đầu tiên được đãi ngộ như thế.

Lập tức có chút được sủng mà lo.

Giật lùi lại sau một bước, trừng to mắt chăm chú nhìn phụ thân, không dám có động tác khác.

https://thuviensach.vn

Lão thê Phan Văn Trường là người phương Nam, từ nhỏ chịu trói buộc nhiều, tính cách dịu dàng, tuy nhiên trong mấy năm nay cùng Phan Văn Trường tương cứu trong lúc hoạn nạn, cũng đã trải qua rất nhiều chuyện, quan hệ vẫn vô cùng tốt đấy.

Lúc này kéo tay của con gái, để con gái ngồi ở trước bàn.

- Ân Huệ, hôm nay phụ thân đặt cho con cái tên, con có thích không?

Phan thê nhẹ giọng đặt câu hỏi.

Phan Ân Huệ liên tục gật đầu:

- Thích.

- Ừ, về sau nha đầu của chúng ta gọi là Phan Ân Huệ rồi.

Lại cùng con gái nói mấy câu việc nhà, Phan thê mới khuyên nó ăn cơm.

Phan Văn Trường một thân mùi rượu, đợi con gái ăn được vài miếng, không quên mở miệng nói:

- Ngươi sở dĩ có tên và được ăn những đồ tốt này, đều là vì có Bành đại nhân thích và coi trọng, hộp đồ ăn này vẫn là Bành đại nhân dặn dò tên tiểu nhị quán rượu chuẩn bị cho ngươi đấy…Về sau ngươi chính là con gái nuôi Bành đại nhân, nhất định phải hiếu thuận thật tốt với Bành đại nhân.

Bành đại nhân chính là Chính lục phẩm Công tào chủ sự, thân phận cao quý, ở toàn bộ quận Vọng Sa đều là nhân vật nổi tiếng có mặt mũi…Đừng quên ở trước mặt Bành đại nhân giúp phụ thân nói vài lời hay hay…

Bởi vì Bành đại nhân, mình mới có thể có tên.

Đồ ăn là Bành đại nhân nhờ người ta mang về đấy.

https://thuviensach.vn

Phải giúp phụ thân nói tốt.

Phan Ân Huệ vừa gật đầu, yên lặng đem những lời đó ghi nhớ lại, vừa ngụm lớn ăn thức ăn mỹ vị, làm cho trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là canh đồ ăn và mỡ lợn.

Phan thê biết Phan Văn Trường tật xấu uống nhiều rượu thao thao bất tuyệt lại tái phát.

Chính mình nhai từ từ nuốt chậm, thỉnh thoảng giúp con gái lau lau khuôn mặt nhỏ nhắn.

Bành Hỉ mang theo bọn nha dịch lập tức trở lại dịch trạm.

Tề Uy vẫn đi theo tới chỗ này, gặp đám người Bành Hỉ không có ý rời đi nữa, lúc này mới chuyển hướng đến Huyện nha.

Trong dịch trạm, đám người Bành Hỉ vây quanh ở một căn phòng.

Hồ Bảo lấy một bình trà, rót cho mọi người, uống trà tỉnh rượu.

- Đại nhân, ngài để Phan Văn Trường sao chép án tư liệu có mục đích gì?

Vệ Dũng vừa mới ngồi xuống, liền không hiểu đặt câu hỏi, và gọi thẳng tên của Phan Văn Trường, đâu còn một chút cung kính thổi phồng như lúc trước?

Đám người Triệu Bình cũng là khó hiểu.

Bành Hỉ đắc ý cười khẽ, ra vẻ thần bí nói:

- Đợi qua mấy ngày, các ngươi sẽ rõ.

Tề Uy đi vào huyện nha tham kiến Giang Long, đem toàn bộ nghe được thuật lại một lần.

https://thuviensach.vn

Giang Long đối với biểu hiện của Phan Văn Trường có chút thất vọng, vốn huyện Linh Thông phát triển nhanh chóng, hắn đã tính toán ở Huyện học này thu nhập những người có học thức về, ở thời đại này, chung quy là người đọc sách địa vị cao, kinh tế phát triển, học thức, trình độ văn hóa cũng muốn theo kịp mới được.

Hắn tính toán xây dựng lại huyện học, lấy lợi ích về dài, để càng nhiều đứa nhỏ có thể biết chữ đọc sách.

Phan Văn Trường là giáo thụ của trường học huyện, huyện học kia một khối, tự nhiên là phải giao cho Phan Văn Trường đến phụ trách.

Xem ra phải chú trọng tìm thí sinh!

Tuy nhiên mặc dù có chút thất vọng, Giang Long cũng không phải quá để ý.

Đối với Phan Văn Trường người này, cho tới bây giờ Giang Long vốn không có thật tâm chú trọng quá.

Muốn đem huyện học để phát triển lên, cũng phải mời hơn mươi người huấn đạo, đến lúc đó cũng phải tìm người thích hợp.

Nghe được cuối cùng Bành Hỉ khiến Phan Văn Trường lợi dụng chức vụ, sao chép tài liệu về cửa hàng mặt phố.

Giang Long sờ lên cằm suy tư, Bành Hỉ có mục đích gì.

Sau một lúc lâu, rốt cuộc thì bừng tỉnh ngộ ra.

Vào lúc ban đêm, Giang Long thấy Hắc Y Vệ.

Hắc Y Vệ hồi báo cho một đại sự,

https://thuviensach.vn

- Nhà mẹ đẻ Thiếu phu nhân, Lâm phủ đã bị Hắc Y Vệ lôi kéo, moi được đáng kể bạc.

- Được!

Giang Long vui sướng vỗ tay cười to.

Lập tức mở giấy Tuyên Thành ra, ngay trước mặt Hắc Y Vệ, viết nhanh một tờ thư nhà.

- Đem phong thư mau chóng mang đến kinh thành!

Giang Long viết xong, thổi nét mực, mở miệng dặn dò.

Hắc Y Vệ lên tiếng trả lời:

- Vâng!

- Lần này tìm ngươi đến, còn có một việc thương lượng.

- Mời tiểu thiếu gia phân phó.

- Quận thủ Bàng Thành An là Tri châu Văn Thượng một tay đề bạt lên, mà Văn Thượng lại là tâm phúc của Thái tử, luôn luôn không cùng đường với ta, lần này Bàng Thành An phái Bành Hỉ xuống dưới, có tâm muốn gây sự với ta, Bành Hỉ người này lại sinh lòng tham, muốn chiếm lấy một ít cửa hàng mặt tiền.

Giang Long mở miệng nói:

- Bành Hỉ là quan lục phẩm, ta ở trước mặt gã cũng không nên nói thẳng va chạm, cho nên liền muốn để Bàng Thành An tìm một ít chuyện để làm, Bàng Thành An phát giác bên người nhân thủ không đủ dùng, tự nhiên sẽ gọi Bành Hỉ quay về thành Vọng Sa.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An có rất nhiều quan viên tâm phúc, muốn khiến y bận rộn nhân sự không đủ dùng, nhất định là phải có đại sự phát sinh mới được.

Hắc Y Vệ nghe rõ, suy tư qua rồi nói:

- Lần trước triều đình phái rất nhiều quân mã bao vây tiễu trừ Bình La Sơn, tuy rằng thương vong không lớn, nhưng hiện tại thủ lĩnh Bình La Sơn vẫn còn giận dự, vẫn muốn trả thù, vừa lúc đến giúp tiểu thiếu gia.

- Được! Động tĩnh càng lớn càng tốt!

Giang Long cười to.

- Tiểu thiếu gia nhất định vừa lòng.

Trong hai mắt Hắc Y Vệ ánh sao lóe lên.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Không Thiệt Thòi

Lần trước người thống lĩnh hơn bảy vạn quân mã tiến vào Bình La Sơn tiêu diệt phỉ, thề phải dẹp yên chi mã phỉ thần bí kia.

Và âm thầm liên hệ, hứa lấy lộc hậu quan to, mặt khác chiêu hàng tứ đại sơn trại mã phỉ Bình La Sơn.

Nếu không phải ngân giáp nam tử đề nghị, quyết đoán đánh lén tiêu diệt tứ đại sơn trại, sau đó khi đang đơn đấu với người bịt mặt, dưới mấy vạn quân mã triều đình, bắn một mũi tên giết chết tam đương gia Tôn Bằng của Nam đại trại, thật đúng là không dám tưởng tượng đến hậu quả của chi mã phỉ thần bí.

Dù sao quân mã triều đình giữ ưu thế nhân số tuyệt đối, hơn nữa đều là binh bách luyện, sức chiến đấu dũng mãnh.

Có người thực sự quen thuộc địa hình dẫn đường, mã phỉ thần bí không nói toàn quân bị tiêu diệt, thì cũng sẽ tổn thất thê thảm và nghiêm trọng.

Mặc dù như vậy, cuối cùng vẫn là nhờ thả mấy quả bom, mới làm lão Hoàng Thượng kinh sợ, hạ chỉ rút quân.

Mã phỉ thần bí lần này tóm lại là chịu thiệt, giúp đỡ triều đình tiêu diệt tứ đại sơn trại, vài vị thủ lĩnh tất nhiên muốn trở về trả thù.

Lúc này Giang Long có việc muốn nhờ, mã phỉ Bình La Sơn vừa lúc cũng muốn trút cơn bực này.

https://thuviensach.vn

Cho nên Hắc Y Vệ mới trả lời như thế.

Ngày hôm sau, Bành Hỉ mang theo đám người Vệ Dũng đi tới huyện nha.

Tuy rằng Giang Long biết Bành Hỉ là tới tìm phiền toái, nhưng vẫn nhiệt tình nghênh đón.

Bành Hỉ cũng biểu hiện rất khách khí, không có bày ra cái vẻ quan trên, tất cả mọi người là quan viên, ít nhất phải duy trì mặt ngoài hòa khí.

Lại có, y biết rằng lấy quan giai lục phẩm của mình, ở trước mặt Giang Long căn bản cũng kiêu ngạo được nổi.

Giang Long đến từ kinh thành, Cảnh phủ lại là nhà quyền quý cao nhất, ngày trước không biết đã gặp qua bao nhiêu đại quan huân quý.

Thân thể tôn quý, tầm nhìn rộng lớn, nội tình hùng hậu.

Đừng nói chính lục phẩm Bành Hỉ, chính là quận thủ, tri châu cũng không so được với Giang Long đấy.

Mọi người ngồi xuống, Bành Hỉ ngồi ở vị trí thượng thủ.

Y quan giai cao, đây cũng là cái niên đại địa vị nghiêm ngặt, Giang Long tất nhiên phải ngồi ở vị trí dưới.

Đầu tiên là thể hiện ra ngoài khách sáo vài câu, Giang Long mở miệng hỏi,

- Không biết Bành đại nhân lần này tới huyện Linh Thông có chuyện gì quan trọng?

- Cũng không có chuyện gì to lớn.

https://thuviensach.vn

Bành Hỉ khéo léo, mặc kệ nói cái gì, há mồm tới,

- Chính là Bàng đại nhân quan tâm đến công trình đào đường sông dẫn nước nơi này, mỗi khi nghĩ tới, đều nói nếu huyện Linh Thông thật có thể được khai thác, phát triển trở thành kho lúa lớn nhất Bắc Cương, như vậy không biết đến lúc đó có thể nuôi sống bao nhiêu dân chúng!

Sau này toàn bộ Bắc Cương sợ là đều sẽ không còn có dân chúng chết đói, gặp được năm hạn hán, cũng sẽ không có gia đình dân chúng chạy nạn chung quanh trôi dạt khắp nơi.

Chính là tạo phúc cho Bắc Cương, việc tốt to lớn lưu danh muôn đời!

- Hạ quan tất nhiên làm hết sức!

Thanh âm Giang Long kiên định.

- Bản quan dĩ nhiên tin tưởng năng lực Cảnh đại nhân.

Bành Hỉ cười ha ha,

- Nói thật, trước khi đến bản quan cũng có hoài nghi đấy, nhưng lần này tới huyện Linh Thông, sau khi đi vào cửa thành, bản quan thiếu chút nữa nghĩ là đi sai chỗ, hiện giờ huyện Linh Thông, đừng nói thành Vọng Sa, chính là châu phủ đều so ra kém hơn đấy.

Đường phố rộng mở, vô cùng sạch sẽ, nhà dân mới tinh, mặt ngoài bên ngoài tường thành, còn trát một tầng xi măng, quả thật là rất tốt! Rất chắc chắn! Rất bền vững! Không nói trước công trình đường sông, chỉ riêng cái này, Cảnh đại nhân cũng đã càng vất vả công lao càng lớn rồi.

Giang Long tất nhiên sẽ không bởi vì Bành Hỉ hư tình giả ý mấy câu thổi phồng, sẽ dương dương đắc ý:

https://thuviensach.vn

- Bên trong thành cải thiện chỉ là cấp phúc lợi dân chúng, khiến tất cả dân chúng đều vào nhà mới, đồng thời cũng là phòng ngừa mưa to bão tuyết, một số nhà cũ sẽ sập, do đó phát sinh sự cố thương vong.

Hạ quan từng thống kê qua, nhà ở bên trong thành phần lớn là nhà cũ truyền thừa mấy chục năm.

Thậm chí còn có một ít tồn tại trăm năm, đã rất cũ nát không chịu nổi.

Mặt khác cải thiện bên trong thành, mở rộng đường phố, cũng có thể khiến dân chúng có cuộc sống càng tiện lợi một chút, hiện giờ số lượng dân số huyện Linh Thông tăng nhiều, nếu vẫn không tu sửa một phen, đám người chật chội, chen vai thích cánh, hai bên đường phố lại bày chút quầy hàng, chỉ sợ ngay cả đường đi qua, cuộc sống dân chúng sẽ gặp phải khó khăn.

Những cái này chỉ là phụ thôi, ở mặt ngoài đấy, thực sự là muốn huyện Linh Thông phát triển, còn phải để công trình đường sông dẫn nước thuận lợi hoàn công mới được.

Đường sông đào xong, liền có thể bắt đầu khẩn điền, Đại Tề chúng ta lấy nông làm gốc, có đồng ruộng, dân chúng mới cày ruộng gieo mạ, an cư lạc nghiệp được.

Bành Hỉ sau khi nghe xong liên tục nói tốt, cười ra vẻ chân thành, nhưng những lời nói ra…

- Có Cảnh đại nhân trấn thủ ở nơi này, còn sợ đường sông dẫn nước không thể thuận lợi hoàn công sao? Đợi đất hoang được khai khẩn, gieo trồng cây lương thực, Bàng đại nhân càng vất vả công lao càng lớn, nhất định sẽ được Hoàng Thượng ban thưởng, đến lúc đó Bàng đại nhân sẽ không quên phân công lao cho Cảnh đại nhân.

Trong chuyện này, có Bàng Thành An làm chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Nhưng Bàng Thành An là quận thủ, thống trị và quản hạt huyện Linh Thông này.

Huyện Linh Thông bên này ra chiến tích, đến lúc đó công lao lớn khẳng định phải tính đến Bàng Thành An đầu tiên.

Mà ngay cả tri châu Văn Thượng cũng có thể dính chút hào quang đấy.

Ngược lại là Giang Long này tự mình làm thành chuyện, lại lấy được ưu đãi ít nhất.

Không công bằng, nhưng là hiện trạng, vô lực thay đổi hiện trạng!

Giang Long sau khi nghe xong, trong lòng hừ lạnh một tiếng, Bành Hỉ này là cố ý làm cho mình ngột ngại đây.

Con mắt hơi hơi vừa chuyển, lại cười thêm nói:

- Hạ quan nơi này cũng có chút khó khăn, lần trước đi thành Vọng Sa, Bàng đại nhân chỉ đẩy cho hạ quan một chút gạo vật tư, sớm đã dùng hết rồi…

- Ha ha.

Bành Hỉ không đợi Giang Long nói xong, liền bật cười ha hả, thầm nghĩ trong lòng, trước mắt thiếu niên này đúng thật là không thiệt thòi, mình vừa mới vặn cho hắn ngột ngạt, lập tức sẽ tìm trở về, Bàng Thành An lần này phái y lại đây chỉ là khảo sát, nhưng không có ý đưa vật tư đến giúp.

Chẳng những không đến giúp đỡ, nếu là phát hiện có khả năng thành công, nói không chừng còn muốn quấy nhiễu nữa!

- Đám quan viên thành Vọng Sa, bao gồm quận thủ Bàng đại nhân, đô úy Khương đại nhân ở đó, đối với Cảnh đại nhân đều rất có lòng tin đấy!

https://thuviensach.vn

Mong rằng Cảnh đại nhân không ngừng cố gắng, nhưng ngàn vạn lần đừngphụ lòng kỳ vọng to lớn của các đại nhân.

- Hạ quan tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó, tuy nhiên mong là tiền lương khẩn trương…

- Nhất là Bàng đại nhân, mỗi lần đề cập Cảnh đại nhân, đều là khen không dứt miệng đấy.

Bành Hỉ không dám để cho Giang Long nói hết lời, bằng không phải tỏ thái độ, y sẽ tỏ thái độ như thế nào?

Nói có khó khăn, bên trên có nhất định vội giúp giải quyết?

Hay là nói Bàng đại nhân coi tên tiểu tử ngươi rất không vừa mắt, chỉ chờ xem ngươi xấu mặt, còn muốn làm giúp ngươi?

Cho nên chỉ có thể hàm hồ cãi cọ.

- Hạ quan nếu như có cơ hội lại đi thành Vọng Sa, tất nhiên sẽ tự mình gặp mặt Bàng đại nhân nói lời cảm tạ!

Giang Long cũng là không thuận theo không tha:

- Nhưng chuyện tiền lương này, còn hy vọng…

Bành Hỉ sắc mặt mất tự nhiên, lại cắt ngang,

- Bản quan chiều hôm qua tới chỗ này, còn không có thời gian đi ra ngoài thành nhìn một chút, kính xin Cảnh đại nhân phái riêng người dẫn đường cho bản quan.

Cảm thấy âm thầm buồn bực, xem ra sau này nói chuyện cùng với Giang Long, không thể lại khoe miệng lưỡi lợi hại rồi.

https://thuviensach.vn

- Tất nhiên là hạ quan sẽ tự dẫn đường cho Bành đại nhân, vậy tiền lương thực…

- Không cần không cần, Cảnh đại nhân còn phải chủ trì mọi việc huyện nha, không thể để lỡ chính sự kéo dài, chỉ cần phái tên nha dịch dẫn đường cho bản quan là được rồi.

Không để Giang Long lại mở miệng, Bành Hỉ liền đứng dậy hướng tới cửa đi ra ngoài, thân ảnh kia thấy thế nào cũng có điểm hỗn loạn.

Giang Long cũng chỉ là nói ngoài miệng, hắn mới không nghĩ cúi mình nhỏ nhẹ, đi cùng Bành Hỉ.

Phất tay tìm đến chủ bạc Uông Quý, để Uông Quý mang vài tên nha dịch dẫn đường giới thiệu cho Bành Hỉ.

Tuy rằng Bành Hỉ nói là chỉ cần tên nha dịch dẫn đường là được, nhưng Bành Hỉ rốt cục là quan lục phẩm, so với Giang Long còn lớn hơn hai cấp, thân phận bày ra ở đó, cho nên dù sao cũng phải phái một người chủ sự cùng đi mới được.

Chỉ có điều nha dịch cùng đi, đến lúc đó Bành Hỉ hỏi một số chính sự, nha dịch tầng thấp nhất cũng rất khó trả lời rõ ràng.

Cùng ngày, Bành Hỉ do Uông Quý dẫn theo, ra khỏi thành khảo sát công trình đường sông tình hình tiến triển.

Nhìn thấy đường sông không ngờ đã đào dài như thế, Bành Hỉ kinh ngạc.

Mặc dù y đối với công trình đường sông đã sớm xem trọng, nhưng cũng ngoài dự liệu của y.

Mà Phan Văn Trường lại là chức vụ nhỏ, làm sao đưa tư liệu cửa hàng mặt phố tới tay.

https://thuviensach.vn

Giang Long cũng không có ngăn cản Phan Văn Trường.

Ngày hôm sau, hết thảy bình tĩnh.

Rồi tới ngày thứ ba, Bành Hỉ đang âm thầm có động tác.

Giang Long để ý trong mắt, chỉ có điều lặng im, còn chưa tới thời điểm xuất thủ.

Làm một lá thư gửi về Cảnh phủ, Lâm Nhã kinh hỉ không tả nổi.

Hồi này nàng ngày đêm ngóng trông Giang Long thuận lợi, có thể cứu thành công đệ đệ của mình ra, nhưng cũng không dám viết thư thúc giục.

Nàng biết rằng Giang Long cũng bề bộn nhiều việc.

Lại không nghĩ niềm vui bất ngờ một chút đã đến.

Trên tờ giấy nói rõ ràng, Hắc Y Vệ cùng âm gia hợp tác, đặt bẫy cầm của Lâm gia rất nhiều bạc, nhưng không gửi hàng, xem như cắt đi mạch máu tiền quỹ của Lâm gia.

Hơn mười năm gần đây Lâm gia vẫn là đang đà xuống dốc, Hắc Y Vệ tới hợp tác, buôn lậu muối ăn, cho giá cả còn rất thấp, gia chủ của Lâm gia tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như thế.

Trước đó Lâm gia còn viết thư tới hỏi qua Lâm Nhã, Lâm Nhã tất nhiên nói hoàn toàn có thể hợp tác.

Lâm gia mắc mưu liền hợp tình lý.

Một mạch đem thư nhìn trọn vẹn ba lần, Lâm Nhã mới tin đây là thật, không phải ảo giác.

Tuy nhiên cũng phải lập tức hành động mới được.

https://thuviensach.vn

Giang Long phân tích ở trên tờ giấy rất rõ ràng, Hắc Y Vệ cầm bạc, lại không giao hàng, Lâm gia bên kia vừa lo lắng vừa giận, nói không chừng sẽ lấy Lâm Chí ra rút giận.

Lâm Chí hiện giờ đang sinh sống ở Lâm gia, khẳng định càng thêm gian nan không qua được.

Cho nên Giang Long khiến Lâm Nhã lập tức chuẩn bị một chút, tự mình một chuyến quay về Lâm gia.

- Phu quân chẳng những cứu đệ đệ ra, còn tính toán để đệ đệ thừa kế vị trí gia chủ Lâm gia…

Tim Lâm Nhã đập mạnh, nếu trước kia, đây là nàng nghĩ cũng không dám nghĩ tới đấy.

Phụ thân của nàng chỉ là một chi của Lâm gia, mặc dù là dòng chính, nhưng phụ thân của nàng thật sự vô năng, trước kia Lâm Nhã nhiều lắm là nghĩ đệ đệ được kế thừa gia nghiệp của Lâm phụ là tốt rồi.

Lâm Chí dù sao cũng là con trưởng, kế thừa gia nghiệp Lâm phụ cũng là hợp lẽ.

Nhưng toàn bộ Lâm gia…

Mặc dù xuống dốc, cũng là hào môn thế gia hạng nhất ở địa phương đó!

Lâm Nhã biết rằng sự tình khẩn cấp, cho nên thu thập một chút, mang theo vài người nha hoàn đi vào trước cửa Phật đường, cầu kiến Cảnh lão phu nhân.

Được sự chấp thuận, Phương Tình vén màn tiến vào.

Lâm Nhã thấp người đi vào.

https://thuviensach.vn

Diêu mụ mụ đang cùng Cảnh lão phu nhân, gặp Lâm Nhã tiến vào, lập tức đứng dậy, cười nói:

- Có Thiếu phu nhân đến nói chuyện phiếm giải buồn cùng lão phu nhân, cùng dâng hương bái Phật, nô tì sẽ không làm phiền nữa rồi.

Phàm là có thời gian, Diêu mụ mụ đều sẽ đi cùng Cảnh lão phu nhân.

Tránh cho Cảnh lão phu nhân khỏi cô đơn.

- Ngươi chỉ được cái dẻo miệng!

Cảnh lão phu nhân cười chỉ Diêu mụ mụ.

Diêu mụ mụ đùa:

- Chẳng nhẽ nô tì nói sai rồi?

- Đúng đúng đúng! Ở trong lòng lão thân ngươi tất nhiên là không quan trọng bằng Nhã nhi rồi.

Cảnh lão phu nhân giơ cằm lên như một tiểu hài tử.

- Ai da, nô tì thương tâm rồi!

Diêu mụ mụ thi lễ một cái với Lâm Nhã, cười tủm tỉm rồi đi rồi.

Lâm Nhã vốn khuôn mặt xinh đẹp mang nụ cười, nhưng sau khi Diêu mụ mụ rời khỏi Phật đường, nàng liền hai đầu gối mềm nhũn, phịch một tiếng quỳ xuống đất.

Nụ cười của Cảnh lão phu nhân hơi chậm lại, lập tức nhíu mày.

Cũng không để Lâm Nhã đứng dậy, thản nhiên mà hỏi:

- Làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Không Có

Sau khi Cảnh lão phu nhân tín Phật, thường xuyên cười tủm tỉm.

Mặt mũi hiền lành.

Nhưng dù vậy, trên người vẫn có một khí thế nghiêm dữ làm cho những người đứng bên cạnh, không dám có thả lỏng.

Lúc này nhíu mày, Lâm Nhã cảm giác áp lực khá lớn.

Huống chi Lâm Nhã có ẩn tình khác muốn bẩm báo, trong khoảng thời gian ngắn trên trán trắng nõn, liền nhanh chóng rịn ra một tầng mồ hôi lạnh.

Cảnh lão phu nhân lại phỏng đoán khác.

Bà đem quyền lớn quản gia giao cho Lâm Nhã, cũng đã đoán được một ngày, Lâm Nhã cùng hai tên nha hoàn hồi môn của mình sẽ vùng dậy.

Cảnh lão phu nhân không phải không biết hai nha hoàn hồi môn này tay chân có chút không sạch sẽ, nhưng hiện tại bà vẫn cho phép trong phạm vi.

Cái này cho thấy không hề gì!

Ngoại trừ Giang Long cùng với Lâm Nhã, Cảnh lão phu nhân đã không còn có thân nhân nữa.

Hai nha hoàn hồi môn trong nhà, địa vị ở trong lòng Cảnh lão phu nhân tất nhiên là không giống như vậy rồi.

https://thuviensach.vn

Người lớn tuổi, sẽ thay đổi mềm lòng, đa sầu đa cảm.

Cảnh lão phu nhân trong tưởng tượng hy vọng Lâm Nhã không cần so sánh vàng ngọc.

Không cần vì lập uy, mà lấy hai nha hoàn hồi môn đó ra phạt.

Nói cách khác, Cảnh lão phu nhân có thể không khoan dung.

Hơn nữa ở trong mắt Cảnh lão phu nhân, hai nha hoàn hồi môn cũng đã lớn tuổi, còn có thể vẻ vang được mấy năm nữa?

Không thể quá vài năm, liền đều không chịu được sẽ chầu trời rồi.

Hoặc là sẽ trực tiếp tắt thở rồi.

Cho nên Cảnh lão phu nhân muốn để Lâm Nhã có thể nhịn một chút.

Chỉ có điều Lâm Nhã quỳ trên mặt đất sau khi mở miệng, nội dung nhưng lại cùng với phỏng đoán của Cảnh lão phu nhân không dính nửa điểm quan hệ.

- …Sau khi mẫu thân sinh hạ đệ đệ khó sinh nên qua đời, nắm rất chặt tay của cháu, muốn cháu nhất định phải bảo vệ tốt đệ đệ, để đệ đệ bình an lớn lên, vốn tưởng rằng phụ thân và mẫu thân ân ái, vợ chồng tình cảm sâu nặng, nhưng không nghĩ là không qua mấy ngày, phụ thân liền thay đổi thành lãnh đạm xa cách…Sau khi cưới vợ kế rồi, phụ thân đối với cháu và đệ đệ chẳng quan tâm, tùy ý mẹ kế ức hiếp…Cháu là nữ nhi trong nhà, lại cùng Cảnh phủ đính hôn, Cảnh phủ chính là nhà quyền quý Đại Tề, mẹ kế không dám làm gì cháu, nhiều lắm làm khó răn dạy, nhưng đệ đệ là trưởng nam trong nhà…Đệ đệ vừa nhỏ vừa gầy, theo không kịp với nam đồng cường tráng cùng tuổi…Ngày cưới tới, gần đến ngày hôm sau lên kiệu xuất phủ thì đêm hôm trước, vài vị bề trên trong nhà đột nhiên gọi cháu tới căn phòng bí mật…Chủ ý muốn cắp gia tài Cảnh phủ…

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã quỳ ở nơi đó khóc sướt mướt nói, không dám ngẩng đầu, không dám nhìn sắc mặt của Cảnh lão phu nhân.

- Tiểu thiếu gia không biết tại sao lại biết, âm thầm trợ giúp cháu…Thư vừa mới gửi trở về, nói là đã cài bẫy gây khó dễ mạch vốn của Lâm phủ rồi, lại lo lắng mọi người Lâm phủ sẽ làm khó đệ đệ, cho nên bảo cháu mang người mau chóng chạy về trong phủ…

Dứt lời, Lâm Nhã lặng yên rơi lệ, một đôi tay nhỏ bé trắng nõn nắm thật chặt ống tay áo.

Còn Cảnh lão phủ nhân thì nhắm hai mắt lại không nói một lời.

Qua một lát, Cảnh lão phu nhân mới đột nhiên mở hai mắt ra, trong ánh mắt lóe lên ánh sao, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Nhã,

- Cháu hãy nói thật ra, trước khi vào phủ, có từng thật sự nghĩ tới lấy gia tài Cảnh phủ, cứu đệ đệ của cháu?

- Không có, tuyệt đối không có!

Lâm Nhã lắc mạnh đầu, nước mắt bị văng lên không trung chảy xuống.

Cảnh lão phu nhân lại trầm mặc xuống.

Bầu không khí trong Phật đường càng biến thành thêm trầm trọng.

- A Di Đà Phật!

Cảnh lão phu nhân đột nhiên hai tay chắp thành chữ thập, miệng đọc khẽ danh hiệu Phật.

Mặt vừa mới còn nghiêm túc lại biến thành dịu xuống.

https://thuviensach.vn

- Nếu là Giang Long chỉ bảo, ngày mai cháu liền khởi hành một chuyến quay về nhà mẹ đẻ đi.

- Tạ ơn lão phu nhân!

Lâm Nhã dập đầu thật mạnh, phát ra bịch một tiếng.

Lúc ngẩng đầu lên, trên trán tuyết trắng, đã là hơn một khối tím bầm.

Nhưng Cảnh lão phu nhân nhìn đến, cũng không lộ ra vẻ than thiết đau lòng, mà chỉ nhẹ nhàng xua tay,

- Nhớ rõ đi sớm về sớm, sự tình một sạp lớn trong nhà, không thể không ai chủ trì xử lý.

- Vâng!

Lâm Nhã lên tiếng trả lời.

Cung kính rời khỏi Phật đường.

Đi ra xa vài bước, Phương Tình thấy Lâm Nhã vẻ mặt ảm đạm, liền nhỏ giọng hỏi:

- Thiếu phu nhân, người thế nào rồi?

Lâm Nhã chỉ lắc đầu.

Nàng nhạy cảm phát giác Cảnh lão phu nhân đã xa cách rồi.

Trong lòng khó chịu.

Nhưng đâu có biện pháp gì?

Miệng nhẹ nhàng thở dài, dưới chân nhịp bước nhanh hơn.

https://thuviensach.vn

Trở lại ở bên trong tiểu viện của mình, lập tức chỉ bảo đám nha hoàn thu thập hành lý, lần này là đi xa, nàng còn để quản sự trong phủ chuẩn bị mấy cỗ xe ngựa.

Tang Chu được Giang Long lưu lại ở trong Cảnh phủ.

Lần này nàng nhận được một phong thư khác của Giang Long.

Trong thư chỉ bảo nàng đi theo Lâm Nhã, đi một chuyến Lâm gia, phải bảo vệ tốt thân nhân của Lâm Nhã an toàn.

Mặt khác, để phòng ngừa vạn nhất, trên thư còn nói, nếu Cảnh lão phu nhân giận dữ, không chịu tha thứ Lâm Nhã, liền để Tang Chu cầm thư đi cầu tình.

Lâm Nhã lúc này cho người gọi Đỗ Quyên truyền đến.

- Tiểu thư, truyền nô tì có chuyện gì ạ?

Đỗ Quyên hiện giờ ở trong phủ uy phong bát diện, ít có người dám trêu, tuy nhiên thái độ này đối với Lâm Nhã đại biến cung kính rất nhiều.

- Sáng sớm ngày mai, ta muốn về Lâm gia, còn ngươi?

Lâm Nhã không có lôi thôi dài dòng, lập tức cứ nói nói.

Đỗ Quyên nghe vậy giật mình kinh hãi,

- Tiểu thư, người về Lâm gia làm gì? Những người đó…Chẳng nhẽ là thiếu gia Lâm Chí xảy ra chuyện gì?

Nói xong lời cuối cùng, hoa dung thất sắc, phịch một tiếng quỳ xuống đất,

- Nô tì thật không có nhận được tin tức gì!

https://thuviensach.vn

- Đệ đệ của ta rất tốt!

Lâm Nhã nhìn về phía ánh mắt của Đỗ Quyên có chút cái phức tạp, lúc trước nàng thật sự rất muốn diệt trừ Đỗ Quyên.

Đỗ Quyên là Lâm gia phái tới dò thám ngầm, luôn luôn theo sát nàng.

Chưa diệt trừ được Đỗ Quyên, Lâm Nhã sẽ rất khó âm thầm hành động.

Lúc trước chính tay đâm Thủy Lam, lúc đó chẳng phải một ý nghĩ sao?

Mãi đến sau này nàng phát hiện, Đỗ Quyên và Thủy Lam không giống nhau.

Thủy Lam cực kỳ trung thành với Lâm gia, nghĩ sau khi hoàn thành nhiệm vụ bên này, là có thể gả cho vị thiếu gia trong phủ kia trong lòng ngưỡng mô đã lâu.

Từ này về sau cuộc sống sẽ hạnh phúc hơn.

Còn Đỗ Quyên lại là khôn vặt, khá tham tiền, cho chút bạc, có thể giúp đỡ dấu diếm rất nhiều chuyện tình.

Lầm gia bên kia đến thúc giục, Lâm Nhã cũng có thể cho bạc, để Đổ Quyên giúp đỡ kéo dài, nói đỡ tốt hơn.

Hai người bất đồng, cho nên Thủy Lam chết rồi, còn Đỗ Quyên vẫn sống.

- Lần này về Lâm gia, ta là muốn báo thù huyết hận đấy, nói không chừng đệ đệ của ta từ nay về sau có thể trở thành gia chủ của Lâm gia!

Đỗ Quyên sau khi nghe xong, còn tưởng Lâm Nhã điên rồi.

Bị hù tới thân hình lạnh run.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã thấy thế không thể không giải thích đại khái một phen.

Đỗ Quyên giờ mới hiểu được, hóa ra Giang Long luôn âm thầm giúp đỡ Lâm Nhã.

Thấy Đỗ Quyên vẻ mặt sợ hãi, Lâm Nhã biết rằng đây là lo lắng sợ mình tính nợ cũ.

Nhưng Lâm Nhã đã nói rõ, dù thế nào cũng không có ý định làm gì Đỗ Quyên,

- Ngươi có hai lựa chọn, đầu tiên là cùng theo ta về Lâm gia, đến lúc đó mang theo tất cả người nhà đều rời khỏi Lâm gia, đến lúc đó đệ đệ của ta sẽ đem văn tự bán mình trả lại cho cả nhà ngươi.

Ngươi lần này tham thu lại không ít tiền, mua chút đất vườn, cả nhà sống cuộc sống tiểu địa chủ không thành vấn đề.

Thanh âm vừa mới dứt, Đỗ Quyên liền nước mắt lưng tròng lắc mạnh đầu,

- Không cần, những bạc này là nô tì kiếm được, về sau đưa tới nhà chồng, để lại cho con cháu nô tì.

Thấy Lâm Nhã nhíu mi, Đỗ Quyên vội vàng giải thích,

- Tiểu thư người không biết, khi ở Lâm gia, những ngày qua nô tì cũng sống không tốt, trong nhà luôn luôn để ý đệ đệ, có thức ngon mặc đẹp, toàn bộ cho đệ đệ, căn bản không có phần nô tì.

Nếu là nô tì đỏ mắt lên, gây cho đệ đệ mất hứng, còn có thể đột nhiên hành hung.

Thỉnh thoảng chủ nhân thưởng quần áo trang sức và các thứ, cũng muốn trước tiên dâng lên cho phụ thân mẫu thân.

https://thuviensach.vn

Nghe Đỗ Quyên nói như thế, Lâm Nhã mới giật mình hiểu rõ.

Đỗ Quyên ích kỷ, là bởi cha mẹ hà khắc trọng nam khinh nữ!

- Thứ hai, ngươi mang theo bạc rời khỏi Cảnh Phủ, ta đem văn tự bán mình cho ngươi, ngươi cao chạy xa bay, không cần xuất hiện lại trước mặt ta.

Lâm Nhã tóm lại là vẫn chán ghét Đỗ Quyên.

- Nô tì chọn cách thứ hai!

- Trở về phòng thu dọn đồ đạc đi thôi.

Lâm Nhã khoát tay áo,

- Ngươi sáng sớm ngày mai cùng đi theo đội ngũ khởi hành rời khỏi, đợi đi ra khỏi thị trấn, ngươi liền lập tức tách đi.

- Tạ ơn đại ơn đại đức Tiểu thư!

Đỗ Quyên cung kính khấu đầu, cảm thấy thở ra dài nhẹ nhàng, may mắn đã chuẩn bị hai tay trước, không cùng đi đến Lâm gia.

Bàng không Lâm Nhã có thể tự tay giết Thủy Lam, hôm nay cũng có thể lấy cái mạng nhỏ của ả.

Đẩy mành ra, trước khi Đỗ Quyên chân bước ra khỏi cửa, Lâm Nhã vẫn không kìm nổi dặn dò:

- Ngươi một thân nữ, một mình đi ra bên ngoài, hết sức cẩn thận!

- Tạ ơn Tiểu thư quan tâm!

Không biết sao, nước mắt của Đỗ Quyên tràn mi mà ra,

https://thuviensach.vn

- Nô tì ghi nhớ trong lòng!

Thanh âm nghẹn ngào.

Đỗ Quyên không quay đầu lại, dưới chân tăng thêm tốc độ vội vàng đi rồi.

Lâm Nhã thở dài thật dài.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, cửa chính Cảnh phủ rộng mở, ngoài cửa một dãy tám xe ngựa hào hoa dừng lại.

Hai mươi tên hộ vệ Cảnh phủ tay cầm đao thép, đứng uy phong lẫm liệt.

Bọn họ lần này mang người theo Lâm Nhã cùng đi đến Lâm gia, để ngừa Lâm gia mạnh bạo.

Chỉ chốc lát, Cảnh lão phu nhân và Diêu mụ mụ đưa Lâm Nhã đưa đến cửa phủ.

- Đường xá xa xôi, cháu phải chú ý nghỉ ngơi, đừng tham chạy quá rồi thân thể lại mệt chết đó.

Cảnh lão phu nhân hôm nay thái độ chuyển biến tốt hơn một chút.

Lâm Nhã liên tục ứng thị.

Nắm chặt bàn tay của Cảnh lão phu nhân, trong đôi mắt đẹp lóe ra nước mắt.

- Đi thôi.

Cảnh lão phu nhân vỗ đôi tay nhỏ bé của Lâm Nhã.

- Dạ.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã lại dặn dò Cảnh lão phu nhân một phen, buổi tối ngủ sớm, chớ bỏ ăn cơm, thật lâu, mới lên ngồi xe ngựa.

Đoàn xe khởi hành, chậm rãi rời khỏi.

Lâm Nhã vén màn xe lên, khua tay khăn lụa.

- Lão phu nhân, người thật sự tin tưởng Thiếu phu nhân?

Diêu mụ mụ đã biết chuyện xảy ra, cũng là người duy nhất Cảnh lão phu nhân nói.

Những lời này, câu hỏi ngày hôm qua Cảnh lão phu nhân nhằm vào.

- Ngươi nói thật ra, trước khi vào Cảnh phủ, có từng thật sự nghĩ tới lấy gia tài cảnh phủ, cứu đệ đệ của ngươi?

Mà đáp án của Lâm Nhã là không có.

Cảnh lão phu nhân nghe vậy trầm mặc không nói.

Tin Lâm Nhã hay không, lúc này đã không còn quan trọng.

Nếu Giang Long không giúp Lâm Nhã, Lâm Nhã thật có thể không nghĩ?

Lâm Chí là đệ đệ duy nhất của Lâm Nhã, hơn nữa trước khi Lâm mẫu qua đời, nắm chặt tay Lâm Nhã, muốn Lâm Nhã chiếu cố tốt đệ đệ.

Nhưng Giang Long có giúp Lâm Nhã, hơn nữa trước kia từng có ám chỉ qua Lâm Nhã.

Như vậy Lâm Nhã nói chưa từng nghĩ tới, cũng là có khả năng.

Đến bây giờ rồi, nghĩ qua, hay là chưa nghĩ qua, khó mà nói.

Cũng hơi khó xử, không bằng không thèm nghĩ nữa.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân tầm nhìn rộng rãi.

Diêu mụ mụ hỏi, tự nhiên cũng không có ác ý gì.

Sở dĩ đặt câu hỏi đơn giản là trong lòng lo lắng cho Cảnh lão phu nhân.

Đoàn xe chậm rãi đi ra khỏi cửa thành, lại một lát sau, Đỗ Quyên đeo túi xách nhảy xuống xe ngựa.

Xa xa chỗ Lâm Nhã, hướng theo đoàn xe ngựa, khấu đầu dập mạnh, sau đó lặng lẽ rời đi.

Chỉ chốc lát, Tang Chu báo lại.

Lâm Nhã chỉ nói đã biết.

Kỳ thật Lâm Nhã không phải là người lòng lang dạ sói, giết Thủy Lam là bất đắc dĩ.

Nếu còn lựa chọn, khỏi phải giết Đỗ Quyên.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Có Chuẩn Bị Mà Tới

Lâm Nhã tóm lại không phải cái loại người vô tình lòng lang dạ sói.

Cũng không giống như là Giang Long, có cừu oán tất báo!

Nhưng hiện tại, có chuyện lại được do Lâm Nhã quyết định.

- Thiếu phu nhân, mấy người trên chiếc xe ngựa phía sau kia người định xử lý như thế nào?

Tang Chu theo như lời mấy người, đúng là Lâm gia phái tới huyện Ninh Viễn, đang âm thầm tiếp ứng, theo dõi, tính toán cùng giúp đỡ Lâm Nhã và đám người Đỗ Quyên nội ứng.

Hiện giờ tình thế nghịch chuyển, Lâm Nhã muốn đích thân một chuyến về Lâm gia, mấy người này tự nhiên không thể tùy ý lại ở lại huyện Ninh Viễn.

Do Tang Chu mang theo mấy tên hộ vệ Cảnh phủ ra tay, đem toàn bộ truy đuổi, lúc này cột vào bên trên một chiếc xe ngựa cuối cùng.

Ngoại trừ người Lâm gia phái tới, trong đó còn có một tên là hộ vệ của Cảnh phủ.

Hộ vệ này đã bị sắc đẹp sở mê, bị tiền bạc mua được.

Nghe được Tang Chu đặt câu hỏi, Lâm Nhã ngẫm nghĩ một chút trả lời:

https://thuviensach.vn

- Dẫn bọn họvề Lâm gia, ngươi đi nói với bọn họ, đến lúc đó cho bọn họ chứng nhận những gì Lâm gia đã làm, chúng ta lần này trở về không phải cùng Lâm gia hô đánh tiếng kêu giết, là muốn để đệ đệ của ta kế thừa vị trí gia chủ Lâm gia.

Khi bọn họ lên tiếng, Lâm gia càng thêm đuối lý.

Chúng ta trên mặt khí thế càng chiếm ưu thế.

Nếu như là đối chọi gay gắt không nể mặt, đao thương gặp lại, tự nhiên không cần giữ lại những người này.

Nhưng Lâm Nhã và Lâm Chí trong thân thể đều lưu huyết mạch Lâm gia, dĩ nhiên không thể thực sự cùng cả tộc Lâm thị trở mặt thành thù.

Không phải một đao giết, có cừu oán phải trả bằng máu đơn giản như vậy đâu.

Như vậy giữ lại những người này, đến lúc đó cạnh mình càng chiếm lý, có thể nhiều hơn một đòn bí mật để thương lượng.

Lâm gia là đại tộc nhà quyền quý địa phương, Lâm Chí mặc dù ngồi trên vị trí gia chủ, tương lai cũng sẽ có nhiều phần liên lụy.

Mà Lâm Nhã thì đã là Thiếu phu nhân Cảnh phủ, không có khả năng ở lại giúp đỡ Lâm gia được.

Như vậy lôi kéo một đám người Lâm gia, là nhất định phải được rồi.

Đương nhiên, đang lúc báo thù cũng sẽ chèn ép một đám người Lâm gia.

Nghĩ đến sẽ dính dấp đến cha ruột của mình, Lâm Nhã không khỏi một hồi khó xử.

https://thuviensach.vn

Không còn loại tình cảm cha và con gái gì nữa, giữa nàng và phụ thân, từ lúc mấy năm nay phụ thân lạnh lùng và xa cách, cùng với phụ thân mặc kệ không hỏi đến đệ đệ đã mất sạch sẽ.

Khó xử là vì người kia dù sao cũng là cha của nàng.

Thời đại này coi trọng đạo hiếu, triều đình cũng đặc biệt coi trọng.

Hằng năm khi lại bộ khảo hạch quan viên, đối với quan viên phẩm đức, danh tiếng, cũng sẽ tăng cường khảo sát.

Nếu Lâm Nhã đối với phụ thân trả thù quá ác, nàng lo lắng cho con đường làm quan của Giang Long bất lợi.

Hiên trạng Cảnh phủ hiện nay, Lâm Nhã dĩ nhiên là không rõ ràng lắm.

Thời cơ chưa tới, Giang Long sẽ không nói cho Lâm Nhã.

Còn Cảnh lão phu nhân lại là cảm thấy Lâm Nhã còn nhỏ, có chút quá mức non nớt, trên vai vẫn chưa gánh vác được quá nhiều trách nhiệm.

- Đỗ Quyên, cứ thả ả đi như vậy sao?

Tang Chu có chút không cam lòng, ngày bình thường nàng cũng không thích Đỗ Quyên tham tiền nịnh hót.

Nàng cảm thấy lấy hành vi của Đỗ Quyên, chết một trăm lần mới đủ.

- Coi như hết.

Trước mắt của Lâm Nhã đột nhiên hiện ra khuôn mặt của Thủy Lam, ngẩn ra, mới nhẹ nhàng lắc đầu, cả người đột nhiên cảm thấy có chút mỏi mệt,

- Ta nghỉ ngơi một chút.

https://thuviensach.vn

- Vâng.

Tang Chu im lặng xuống dưới.

Huyện Linh Thông, trong một gian cửa hàng, chưởng quầy mặt mày nhăn nhó.

Những lúc thời khắc nguyên bản khuôn mặt đều tràn đầy tươi cười đón khách lúc này cũng đã không còn nhiệt tình.

Thấy có khách nhân vào cửa, chỉ là giật nhẹ khóe miệng, lộ ra một tia cười gượng.

Chỉ chốc lát, một người trung niên mặc trường bào màu lục, mang theo hai gã sai vặt vào cửa.

- Ông chủ, người cuối cùng cũng đến rồi!

Chưởng quầy thấy ánh mắt nháy sáng rõ, vội vàng nghênh đón.

Người trung niên quần áo hoa lệ, nhưng chỗ vạt áo trường bào cũng là dính đầy bụi, hiển nhiên là chạy đi mà đến, cũng không khách sáo với chưởng quầy, liền gấp giọng nhíu mày nói:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ngươi nói từ đầu tới đuôi cho ta một lần.

- Vâng!

Chưởng quầy lập tức đáp:

- Là chuyện như thế này…

Ngay tại ngày hôm qua, ngoài cửa đột nhiên mấy tên nha dịch tiến vào, lập tức tìm được chưởng quầy, muốn mua cửa hàng.

Chưởng quầy tự nhiên sẽ không đồng ý.

https://thuviensach.vn

Gian nhà cửa hàng này là ông chủ thấy huyện Linh Thông đang nhanh chóng phát triển, thế tốt lành, cho nên mới ra giá cao mua được.

Cửa hàng chủ yếu kinh doanh vải vóc, quần áo, còn có kinh doanh hàng thêu.

Ông chủ phỏng đoán không bao lâu, giá cả cửa hàng có thể lại trở mình vài lần, đương nhiên, ông chủ mục đích là kinh doanh, làm kinh doanh lâu dài, không dùng để kiếm giá chênh lệch đấy.

Nhưng chưởng quỹ không nghĩ tới, mấy tên nha dịch vào cửa vô cùng kiêu ngạo.

Kêu gào, bán cũng phải bán, không bán cũng phải bán!

Chưởng quầy tính tình dù khá hơn nữa, cũng có chút mất hứng.

Cũng không hỏi thăm một chút, ông chủ ở toàn bộ thành Vọng Sa này đều là nhân vật có mặt mũi.

Chỉ là một nha dịch huyện Linh Thông, cũng muốn làm khó đến mình?

Chỉ có điều sau khi gã báo ra thanh danh ông chủ, cũng mới hiểu đối phương chính là con ông cháu cha ở thành Vọng Sa nhậm chức nha dịch.

Và đầu đuôi gốc ngọn, đem toàn bộ chi tiết nói ra cho ông chủ.

Vậy rõ ràng đến là có chuẩn bị!

Chưởng quầy đó liền nóng nảy.

Đợi nha dịch rời khỏi, lập tức phái người trở về truyền lời.

Ông chủ của hàng tên là Hứa Hoài Tài, Hứa gia ở thành Vọng Sa rất có uy danh, liên tục những năm đó có thói quen kết thông gia với quan viên

https://thuviensach.vn

địa phương, chỉ có điều gần nhất mười mấy năm qua, Hứa gia một đứa con gái đều không sinh ra, rơi xuống đất tất cả đều là bé trai.

Hứa gia cũng là trọng nam khinh nữ.

Nhưng tất cả đều là nam tử thì cũng không được à.

Nữ nhi có ưu thế và tác dụng của nữ nhi, chỉ cần cùng một số quan viên kết thông gia, có quan viên bao che, ai dám bắt nạt Hứa gia?

Hứa gia là thương gia chính cống, năm đó khi làm giàu, trong nhà cũng không có đất vườn.

Là thương nhân.

Sĩ nông công thương, thương nhân xếp hạng thấp nhất.

Đợi phát gia lại mua đất vườn, đã muộn rồi.

Điểm này cũng là tổ tiên Hứa gia suy xét không chu toàn.

Hứa gia vốn là nhà nghèo, có một người xuất ngoại kiếm sống, bởi vì tính tình tốt, cùng với một thương nhân rất hợp ý, sau khi từ xa đến mở cửa tiệm vải vóc.

Người này ý nghĩ khôn khéo, nói chữ tín, kinh doanh phát đạt, càng không thể vãn hồi.

Nhưng kinh doanh mặc dù tốt, giá cả ruộng đồng cũng là cực cao.

Trước khi đến không có ý định phát triển chính thức này, nếu trước đó lấy tiền đi mua đất, liền sẽ ảnh hưởng đến tình hình kinh doanh.

Chớ nói chi là lúc mới bắt đầu, y vẫn là hàng hóa xa tới, tuy rằng kinh doanh tốt, nhưng tình hình kinh tế vẫn đang túng quẫn.

https://thuviensach.vn

Cửa hàng thu vào rất cao, người này đương nhiên không muốn bỏ tiền mua đất.

Mua đồng ruộng một năm mới có thể kiếm được mấy cái bạc?

Nhưng đợi thanh danh Hứa gia dần lên, liền đã bị gán lên nhãn thương nhân, lúc này đi mua đồng ruộng chính là đã muộn.

Tổ tiên của Hứa gia sau đó cũng có hối hận, nhưng mọi chuyện làm sao có thể thật sự hoàn mỹ?

Ngay lúc đương thời đó cũng khó xử.

Hứa gia mặc dù có tiền, nhưng địa vị thấp kém, bất đắc dĩ, chỉ có thể thông gia cùng quan viên, bằng không ngày nào đó tham quan nhìn chằm chằm vào gia tài, vậy thì xong rồi.

Chỉ có điều ai có thể nghĩ đến, Hứa gia này mười mấy năm qua, không ngờ ngay cả một nữ nhi cũng không sinh được?

Nhà người ta sinh hạ nam hài, tất cả đều là vô cùng vui vẻ, không cần nữ nhi.

Mỗi Hứa gia muốn có nữ nhi mà không được.

Không thể thông gia cùng quan viên, không có chỗ dựa che chở, Hứa gia đã sớm đi xuống dốc rồi.

Được chỗ dựa vững chắc cứng rắn, thương gia mạnh mẽ xa lánh.

Tuy rằng vẫn không đến mức thất bại, nhưng cuối cùng cũng không hề có người quá mức sợ hãi Hứa gia nữa rồi.

Cũng chính bởi vì vậy, Bành Hỉ mới theo dõi gian phòng này đoạn đường thật tốt, kinh doanh trang vải bố hưng thịnh.

https://thuviensach.vn

Có Bàng Thành An làm chỗ dựa vững chắc, Bành Hỉ làm việc từ trước tới nay không hề kiêng nể gì.

Ức hiếp, chiếm lấy gia sản dân chúng bình thường để làm gì?

Căn bản tham không được bao nhiêu bạc.

Bành Hỉ luôn luôn hướng tới những chỗ có gia tài, nhưng chỗ đại gia tộc không chỗ dựa mới xuống tay.

- Mấy tên nha dịch trên nói tên của đại nhân là công tào chủ sự Bành Hỉ.

Bành Hỉ?

Hứa Hoài Tài nghe vậy liền nhíu mày gắt gao.

Tổ tiên Hứa gia và đa số sản nghiệp ngay tại trong thành Vọng Sa, Hứa Hoài Tài tự nhiên biết rõ Bành Hỉ, chưởng quầy cửa hàng nơi đây luôn luôn làm việc quanh thị trấn, cho nên không nhận ra Bành Hỉ và Vệ Dũng cùng nha dịch liên quan.

Nếu đổi lại quản sự Hứa gia ở thành Vọng Sa xử lý kinh doanh, liếc mắt một cái có thể nhận ra đám người Vệ Dũng đến.

- Ông chủ, ta trước kia thật ra nghe người khác nói qua danh tiếng Bành Hỉ, người này giống như…

Chưởng quầy vẻ mặt lo lắng.

Nói còn chưa dứt lời, Hứa Hoài Tài phất tay cắt ngang,

- Trước hết để cho ta yên lặng một chút!

Chưởng quầy lập tức câm miệng.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên sau khi thật lâu, Hứa Hoài Tài vẫn không lấy ra được biện pháp ứng đối tốt, chưởng quầy không thể không mở miệng lần nữa,

- Bọn họ chỉ cho thời gian hai ngày, nói sau đó hai ngày, tiến đến tiếp nhận cửa hàng, đến lúc đó trong cửa hàng chưa có dọn xong, bọn họ coi như là ông chủ đưa tặng.

- Tưởng ngon à!

Hứa Hoài Tài giận dữ, hung hang vung ống tay áo!

Hứa gia tốt xấu đều là một trong nhà quyền quý đếm được trong quận Vọng Sa, há lại có thể tùy ý người khác gây khó dễ?

Hơn nữa nếu lần này nhận thức nhút nhát, như vậy tương lai tất nhiên sẽ có nhiều tham quan như sói đói bình thường nhào lên muốn xe khối thịt.

Của cải hùng hậu, gia sản khổng lồ, phải có được sức mạnh tương ứng đến bảo vệ.

Bằng không có báu vật là mang tội, đến lúc đó vàng bạc trong tay sẽ chỉ trở thành căn nguyên tai họa.

Là con cháu Hứa gia, Hứa Hoài Tài mắt luôn cao hơn trán, sau khi một trong người nhà làm chủ sự, lại tự cao rất cao.

Làm sao có thể cam nguyện bị người trắng trợn lấn đến trên cửa?

Chỉ có điều hiện giờ Hứa gia đã không còn chỗ dựa vững chắc cứng rắn, biết quan viên chỉ là giao tình mặt mũi.

Những quan viên này không có khả năng đứng ra, thay y ra mặt đắc tội với Bành Hỉ.

Đương nhiên, mọi chuyện không có tuyệt đối.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên thật muốn mời người đứng ra, không biết phải tiêu phí bao nhiêu bạc, cùng với nói vậy, không bằng đem cửa hàng giao cho Bành Hỉ tốt hơn.

- Sai dịch huyện Linh Thông bên này qua đây sao?

Hứa Hoài Tài sau khi suy nghĩ thật lâu, mở miệng hỏi.

Chưởng quầy sửng sốt, lập tức lắc đầu,

- Không có.

Hứa Hoài Tài ánh mắt liền sáng ngời, y từng nghe người ta nói, Cảnh Giang Long và Bàng Thành An dường như bất hòa.

Bằng không Cảnh Giang Long ở huyện Linh Thông bên này phát triển nhanh chóng như vậy tại sao Bàng Thành An chỉ cấp một chút đến giúp đỡ?

Cách nói này, Hứa Hoài Tài bản thân cũng cảm thấy có thể tin.

Phụ thân của Cảnh Giang Long Cảnh Hiền, năm đó là võ tướng văn võ song toàn.

Bàng Thành An thì là quan văn, hơn nữa thi hành giáo hóa và đạo thánh nhân, khinh thường võ tướng trong quân, vì thế tướng lĩnh cùng Cảnh Hiền năm đó giao hảo có phát sinh nhiều mâu thuẫn.

Cảnh Giang Long là con của Cảnh Hiền, Cảnh Hiền lưu lại mạng lưới quan hệ chính là để Cảnh Giang Long có thể sử dụng tài nguyên đó.

Vì thế, Cảnh Giang Long và Bàng Thành An bất hòa, cũng liền thuận lý thành chương.

https://thuviensach.vn

Chỉ có sai dịch quận phủ, không có sai dịch huyện nha, chẳng phải là nói Bành Hỉ đang âm thầm động tay chân?

Hứa Hoài Tài đứng dậy đi tới đi lui trong cửa hàng, nói như vậy, hoàn toàn có thể mượn tay Cảnh Giang Long hóa giải cái chuyện khó này.

- Ngươi đối với huyện lệnh huyện Linh Thông biết được nhiều không?

Hứa Hoài Tài phần lớn thời gian dừng lại ở quận thành xử lý kinh doanh, đại danh của Giang Long y nghe nói qua không ít, nhưng không phải tận mắt nhìn thấy, cũng không có thật sự tiếp xúc qua, cho nên một chút cũng không biết.

Chưởng quầy nghe vậy liền nhanh nhẹn lên.

Lập tức liền triệt để, đem toàn bộ sự tình biết được đều nói ra.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Ứng Đối Như Thế

Sự tích của Giang Long ở huyện Linh Thông đã được lưu truyền rộng rãi trong huyện.

Chỉ cần ở trong huyện vài ngày, chỉ cần ngồi nghe tán gẫu của người đi đường, đều có thể biết được.

Chưởng quỹ bị điều tới đây quản lý việc kinh doanh đã mười mấy ngày rồi, cho nên sau khi nghe ông chủ hỏi liền kể.

Hứa Hoài Tài chăm chú lắng nghe.

Phân tích thông tin có lợi cho mình trong đó.

Chờ chưởng quỹ nói xong, Hứa Hoài Tài với vẻ mặt đã ôn hòa, thở ra nhẹ nhàng.

Từ lúc nói chuyện với chưởng quầy, y đã thấy rõ cách làm người của Giang Long.

Có bản lĩnh, có hùng tâm tráng trí, có sự quyết đoán!

Tầm nhìn rộng, con mắt tinh tường, hoài bão lớn!

Đương nhiên, những điều này chẳng liên quan gì nhiều tới Hứa Hoài Tài cả.

Y quan tâm chính là kỹ xảo và phương pháp thống trị thị trấn của Giang Long.

https://thuviensach.vn

Có người phạm pháp, tất bắt!

Sau đó nha dịch đưa những người này đi thanh lý thị trấn, quét dọn vệ sinh đường phố.

Thủ hạ ai có khả năng xuất sắc, ai vất vả nhiều nhất, tất thưởng!

Đây gọi là thưởng phạt phân minh.

Quản lý nha huyện vô cùng nghiêm khắc, kiến thiết lại trong thành, thiết cập rất nhiều, giải phóng mặt bằng, một số nhà dỡ bỏ trong đó trước khi di dời đã rất lâu rồi không có người ở, trước tiên điều tra hồ sơ tài liệu, cũng là vì niên đại đã rất lâu rồi nên phải mất nhiều thời gian.

Nhưng Giang Long khiến thủ hạ rất cẩn thận tỉ mỉ, không qua loa đại khái.

Chính vì không qua lo đại khái, làm việc chăm chỉ, do đó sổ sách cũng rất được tin tưởng, có thể kiểm tra tài liệu không hề có thiếu sót nào.

Do đó nha dịch trong huyện không có cách nào ngầm trục lợi được.

Càng miễn bàn tới chuyện muốn bá chiếm nhà mới.

Nghiêm khắc từ trên cũng khiến cho các nha dịch không dám sinh lòng tham, thật thà làm việc vì người dân.

Cho tới bây giờ, phàm là người dân được giải phóng mặt bằng đều sống ở sân được phủ mái che mới.

Chưa có nhà nào sai phạm!

Nhưng cứ có thời gian, Giang Long còn đích thân tới tuần tra biên hạch phía dưới, tránh bị cấp dưới lừa gạt, đôi khi còn dốc sức làm việc vì dân chúng.

https://thuviensach.vn

Từ những phương diện này có thể thấy Giang Long công chính vô tư, thương dân yêu dân.

Một khi đã như vậy, Hứa Hoài Tài cũng yên tâm, nếu đưa sự việc tới nha huyện, Giang Long chắc chắn không thể không hỏi được.

Giang Long ở Bắc Cương có mối quan hệ rất tốt, chưa chắc đã thua kém gì Bàng Thành An.

Chỉ là một tên Bành Hỉ, Hứa Hoài Tài nghĩ là Giang Long chẳng có lý do gì mà tức giận.

Hơn nữa Bành Hỉ còn ngầm cài sai dịch nha phủ vào, rõ ràng là lén lén lút lút, muốn thoát ra khỏi tai mắt của Giang Long.

Hứa Hoài Tài càng nghĩ càng thấy có lý, liền mỉm cười.

Chưởng quầy thấy thế, liền hỏi:

- Ông chủ, có lẽ Ngài đã nghĩ ra cách ứng phó rồi phải không?

- Liệu có gì khó nói không?

Hứa Hoài Tài vuốt râu, sau đó nói ra suy nghĩ của mình.

Ai ngờ chưởng quầy nghe xong lại chần chừ nói:

- Biện pháp của ông chủ có thể thử một lần, tỷ lệ thành công cũng rất cao, chỉ là nếu chúng ta dựa vào Cảnh huyện lệnh bãi bỏ Bành Hỉ, như vậy không những đắc tội với Bành Hỉ, mà còn bị người ta hiểu lầm chúng ta có giao tình với Cảnh huyện lệnh.

Người khác thì thôi, nhưng nếu Quận Thủ Bàng đại nhân ….

Nói xong lời cuối, Hứa Hoài Tài đã hiểu ý tứ của chưởng quầy.

https://thuviensach.vn

Dựa vào Cảnh Giang Long cố nhiên là có thể giải quyết được rắc rối này rồi. Nhưng nếu Bàng Thành An hiểu lầm, thì phân nửa cơ nghiệp của Hứa gia ở quận thành các các huyện khác Hứa gia cũng có cửa hàng, đến lúc đó Bàng Thành An sẽ cùng với Bàng Hỉ gây khó dễ thì làm thế nào?

Huyện Linh Thông cố nhiên là phát triển rất tốt, nhưng một cửa hàng, chung quy lại không thể có được nhiều sản nghiệp như vậy.

Hứa Hoài Tài lại một lần nữa nhíu mày.

Chưởng quầy khẽ thở dài một cái.

Quả thực rất phiền phức, khó cả hai đầu.

Tặng không cửa hàng cho Bành Hỉ, Hứa gia không những chịu thiệt mà còn khiến cho các quan quân khác xoi mói.

Nhưng nếu dựa vào Cảnh Giang Long, cố nhiên là có thể xóa bỏ được hết rắc rối này. Nhưng sau này cũng vẫn tiếp tục rắc rối.

- Bành Hỉ chết tiệt!

Hứa Hoài Tài oán hận giậm chân xuống.

Ngoại trừ Hứa Hoài Tài đau đầu ra, huyện Linh Thông còn có năm cửa hàng nữa cũng đang phải đối mặt với vấn đề tương tự.

Ông chủ của năm cửa hàng này cũng có chút lai lịch.

Nhưng đều không bì được với Hứa gia.

Bây giờ Bành Hỉ muốn bá chiếm sản nghiệp của họ, ai nấy đều phẫn hận, mặt ủ mày chau.

https://thuviensach.vn

Bành Hỉ căn cứ vào hồ sơ cửa hàng của Phan Văn Trường sao chép cho, ánh mắt sắc bén chọn đúng sáu cửa hàng này.

Ông chủ của sáu cửa hàng này đều có chút lai lịch, nhưng lại không có chỗ dựa vững chắc.

Cho dù cuối cùng không thể lấy được cửa hàng đi nữa, cũng vẫn có thể tiếp tục xuống ra, tương lai sẽ giành lại sản nghiệp gia tài của sáu nhà này ở nơi khác.

Trong nha huyện, Giang Long đang nghe ba huynh đệ Tề Thị và Phàn Nhân báo cáo lại cho.

Lần này Giang Long cử ba huynh đệ Tề thị ngầm theo dõi đám người Bành Hỉ.

Phàn Nhân tấm lòng hiệp nghĩa, bênh vực kẻ yếu.

Gặp chuyện hèn hạ này càng căm hận đám tham quan hơn nữa.

Tham quan, ác lại cũng giống như tàn nhẫn, ác lang máu lạnh vô tình!

Nếu bị chú ý tới thì chỉ có nhà tan cửa nát!

Vốn Phàn Nhân trực tiếp đề nghị, chi bằng âm thầm tính sổ với đám người Bành Hỉ.

Nhưng lại bị phủ quyết.

Bành Hỉ hiện đang ở huyện Linh Thông, nếu y có chuyện gì Giang Long khó mà thoát khỏi truy trách.

Dù nói thế nào đi nữa, Bành Hỉ chung quy lại là quan chính lục phẩm. Cấp quan này nếu ở Kinh thành thì dù có chết oan hay bị ám sát ngoài phố cũng chẳng bằng cánh hoa rơi, nhưng vấn đề là ở đây.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ quận Vọng Sa, Bành Hỉ đều có thể bố trí được.

Nếu y chết ở đây, vậy thì rắc rối của Giang Long tất không nhỏ.

- Tên Bành Hỉ này quả là rất hay!

Chỉ có điều trầm ngâm một lát, Giang Long sẽ đoán ra được không rời mười biện pháp thực sự của Bành Hỉ.

- Người này hành sự bá đạo và mạnh bạo, chuyện xấu trước đây chắc chắn đã làm không ít rồi, chỉ tiếc là quan vị của ta không cao bằng y.

Không làm gì được y.

Hơn nữa, người này là tâm phúc của Bàng Thành An, dù có chứng cứ đầy đủ, nhiều nhất người này cũng chẳng qua là chịu khiển trách một chút.

Phàn Nhân nghe thấy thế liền nhíu mày, nét mặt giận giữ.

- Giết y là được rồi!

- Không được!

Tề Uy liền cản lại.

Tề Võ cũng lắc đầu.

- Giết chết sẽ gây rắc rối cho Cảnh đại nhân.

- Cảnh đại nhân đã hao tốn biết bao nhiêu nhân lực, vật lực mới phát triển huyện Linh Thông như ngày nay, tuyệt đối không được gây ra chuyện gì, nếu không bị truy trách, quan chức dù có được bảo toàn cũng sẽ bị điều đi, tới khi đó chiến tích ở huyện Thông Linh sẽ bị người ta cướp hết.

Tề Hùng nói sau cùng.

https://thuviensach.vn

Giang Long cười cười.

- Chút công lao này bổn quan cũng không quan tâm lắm, chỉ có điều lo lắng sau này, để người khác tới chủ trì e là sẽ bỏ dở nửa chừng.

Không có Giang Long, ai còn muốn tiếp tục bỏ số bạc lớn ra cơ chứ?

Kết quả bỏ dở nửa chừng, đầu voi đuôi chuột là tất nhiên.

- Đem huyện Thông Linh làm thành kho lương lớn nhất Bắc Cương Đại Tề chúng ta là chuyện đại sự tạo phúc cho dân chúng một phương, không dễ gì để mất.

Giang Long nói tiếp:

- Hơn nữa, chút công lao này bổn quan dù không quan tâm lắm, nhưng cũng không muốn để kẻ khác đoạt được, bổn quan cũng không vui.

Phàn Nhân, ngươi yên tâm, dù giết không được Bành Hỉ, nhưng chung quy lại vẫn phải xử lý mấy cái nanh vuốt đó, bổn quan sẽ không để chúng kiêu ngạo như thế, mà còn có thể bình an rời khỏi đây.

Phàn Nhân gật đầu.

Buổi chiều hôm đó, một bức thư được người sát vách ném vào nha huyện.

Đó là phương pháp xử lý của Hứa Hoài Tài.

Âm thầm thư từ qua lại với Giang Long, mình không lộ diện, chuyện như vậy Bành Hỉ cũng không có đầy đủ lý do ở tương lai, vẫn chỉ nhằm vào Hứa gia.

Cũng không thể để Bàng Thành An hiểu lầm được.

https://thuviensach.vn

Giang Long mở bức thư ra, thản nhiên nhìn qua nội dung một lượt, nhếch miệng cười.

Hứa gia này đã tính toán xong rồi.

Chỉ là mình lại không thể để y toại nguyện được.

Dù Hứa gia chiếm lý, là bị Bành Hỉ lấn đến cửa, nhưng danh tiếng của Hứa gia ở huyện Vọng Sa cũng không được hay cho lắm.

Trước kia ỷ vào một số quan viên có quan hệ liên gia, chỗ dựa vững chắc, cũng không có thương gia nào dám ức hiếp.

Bây giờ Bành Hỉ tìm tới nơi gây sự, kỳ thật chẳng qua là thiện ác có báo mà thôi.

Ở xã hội coi trọng đẳng cấp, tầng lớp thấp nhất, nhỏ yếu sẽ bị ức hiếp.

Chẳng qua là Giang Long không muốn đi tính sổ nợ cũ của Hứa gia, hơn nữa còn không muốn vì sự xuất hiện của Bành Hỉ mà làm loạn trật tự bình thường trong thị trấn, đây mới cần phải dạy dỗ đám người Bành Hỉ.

Rối loạn trật tự, ảnh hưởng nghiêm trọng tới sự phát triển của huyện Thông Linh.

Sau khi Phan Văn Trường chuyển hồ sơ và tài liệu cửa hàng tự sao chép lại cho đám người của Bành Hỉ, tâm thần bất ổn, đứng ngồi không yên.

Trước đây, ông ta đã không chỉ nghĩ tới một lần, được chở thành quan viên nắm đại quyền trong tay, địa vị đứng cao hơn nhiều người.

Có đặc quyền, tham lam vơ vét của cải.

Nhưng rốt cuộc cũng chỉ là nghĩ thôi chưa từng thực hiện.

https://thuviensach.vn

Bây giờ làm thật, lại chần trừ hơn trước.

Việc trong huyện nha bây giờ rất nhiều, hàng ngày đều phải làm việc rất muộn mới trở về nhà.

Nhưng Phan Văn Trường hôm nay lại nói cơ thể có chút khó chịu, xin nghỉ, sớm đã ra khỏi huyện nha rồi.

Người khác chỉ cho là Phan Văn Trường đã có tuổi rồi, liên tục mệt mỏi nhiều ngày như vậy, có chút mệt mỏi.

Lại không biết Phan Văn Trường ra khỏi nha huyện mà không trở về nhà, mà lập tức tới tìm đám người của Bành Hỉ.

Vừa gặp nhau, Phan Văn Trường liền hỏi thăm sự tình nên làm thế nào?

Sự việc có thể tiến hành thuận lợi, có thể giành được ưu thế.

Vừa lo lắng bất an, vừa sợ bị bại lộ điều gì đó.

Nhìn bộ dạng Phan Văn Trường lo lắng bất an, tâm thần hoảng loạn, đám người Vệ Dũng đều tỏ vẻ khinh thường.

Trong đôi mắt Hỉ Bành cũng lộ rõ vẻ khinh thường.

Nhút nhát như vậy, khó làm thành đại sự!

Thảo nào đảm nhiệm chức giáo thụ trong nha huyện cũng xem như là một quan viên, lại hành kẻ vô tích sự.

- Phan đại nhân đừng lo lắng, cửa hàng dù vẫn chưa vào tay, nhưng ông chủ của những cửa hàng đó tuyệt đối không dám cãi lại ý của Bành đại nhân đâu.

Hồ Bảo cười nói.

https://thuviensach.vn

Vệ Dũng cũng gật đầu.

- Ở quận Vọng Sa, ai không biết uy danh của Bành đại nhân chứ? Bành đại nhân nhắm trúng cửa hàng của họ, là vinh hạnh của họ rồi!

- Tự nhiên muốn ngoan ngoãn giao ra.

Triệu Bình cười ha hả.

Ba nha dịch khác sau khi nghĩ thoáng qua cũng phụ họa thêm một chút, vẻ mặt tươi cười.

Phan Văn Trường nghe được lời an ủi này cũng yên tâm phần nào, ngoài mặt cũng lộ rõ sự phấn khởi.

Hàn huyên một hồi, Phan Văn Trường lại mở miệng mời khách.

Đám người Bành Hỉ cũng không khách sáo, chính Phan Văn Trường tùy ý dẫn tới Sơn Vị Lâu, uống mấy bát rượu vào bụng, Vệ Dũng bốc lên mặt, mở vò rượu nồng, vỗ vai Phan Văn Trường.

- Ngươi yên tâm, Bành đại nhân hành sự rất cẩn thận, không làm chuyện chưa chắc chắn bao giờ.

Để ngươi sao chép trộm những tài liệu cửa hàng đó chính là lo sự việc truyền ra ngoài sẽ gây sự chú ý của Cảnh Giang Long.

Bây giờ chúng ta đang âm thầm hành sự, những ông chủ cửa hàng đó lại biết được lai lịch thân phận Bành đại nhân rồi, tự nhiên không dám phản kháng.

Qua vài ngày nữa, Phan đại nhân chỉ cần ở nhà đếm ngân lượng thôi.

Phan Văn Trường thân hình gày gò, lại cộng thêm tuổi tác, bị vỗ vai như vậy thiếu chút nữa ngồi phệt xuống đất.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Muốn Làm

Từ vai đã truyền tới cảm giác đau nhức, khiến cho Phan Văn Trường xuýt chút nữa trở mặt.

Ông ta vốn khinh thường Vệ Dũng, miễn cưỡng hạ thấp bản thân mà kết giao.

Chẳng qua là một nha dịch mà thôi, không ngờ lại không hiểu được thân phận thấp kém ti tiện của mình, động đậy chân tay lung tung.

Mặc dù trong lòng tức giận, nhưng Phan Văn Trường tốt xấu gì cũng vẫn phải nhẫn nhịn.

Lúc này, Vệ Dũng đang làm chân phục vụ cho Bành Hỉ, nếu khiển trách Vệ Dũng, Bành Hỉ cũng khó tránh khỏi hổ thẹn.

Phan Văn Trường dù nhẫn nhịn được, nhưng thần sắc cũng có sự biến đổi, không chú ý gì tới Vệ Dũng.

Mặc dù Vệ Dũng uống chút rượu, nhưng còn lâu mới say được.

Thấy Phan Văn Trường không vui, không muốn thân thiện với mình, thậm chí còn có chút khinh thường mình, trong lòng cảm thấy khó chịu.

Phan Văn Trường khinh thường gã, gã lại muốn làm thế nào để Phan Văn Trường xem trọng mình?

Chẳng qua là bởi vì Bành Hỉ có lợi cho Phan Văn Trường, Vệ Dũng mới khen ngợi ngoài mặt.

https://thuviensach.vn

Một vị quan nghèo kiết xác, miễn cưỡng mới là quan bát phẩm, có gì mà tài giỏi chứ?

Mặc dù Vệ Dũng chỉ là nha dịch, nhưng gã lại nhậm chức ở quận thành, bình thường đều tiếp xúc với quan viên trong quận.

So với quận thành, huyện Linh Thông chỉ là vùng nông thôn hẻo lánh.

Đừng nói chỉ là một trường học huyện, ngay cả Huyện thừa huyện Linh Thông Vệ Dũng cũng chẳng coi ra gì.

Cả thị trấn Linh Thông cũng chỉ có Giang Long có lai lịch mới khiến gã kính nể.

Phan Văn Trường không muốn thân thiết với Vệ Dũng, Vệ Dũng trong lòng tức giận lại muốn trút lên đầu ông ta.

Làm người hầu trong nha môn chắc chắn là phải khéo léo lắm, mạnh vì gạo bạo vì tiền, da mặt dày, biết tiến biết lui, đôi khi còn phải khúm núm cúi đầu lui bước, bỏ qua tôn nghiêm, tình nguyện nằm sấp làm tiểu thiếp, nếu không thì không thể làm lâu dài được.

Xương cốt không được quá cứng.

Nếu không tính mệnh cũng khó bảo toàn.

Vệ Dũng làm sai nha nhiều năm như vậy, sớm đã luyện được xảo ngôn lệnh sắc, vô lại không có da mặt.

Ngươi coi thường ta?

Ta không rút ngắn khoảng cách với ngươi, nếu không há chẳng phải là như ý của ngươi sao?

Hàng ngày kề vận bên ngươi, quấn quýt lấy ngươi, ghê tởm ngươi!

https://thuviensach.vn

Phan Văn Trường là trí thức, mà trí thức sợ nhất là binh lính, hai là vô lại.

Ngươi thanh cao, xem trọng lễ nghĩa.

Có việc ngoài miệng nói chuyện cao thấp thắng thua.

Nhưng người ta từ xưa tới nay chưa từng nói chuyện đạo lý với ngươi.

Lính dùng nắm đấm, đao thương để nói chuyện.

Vô lại thì không có mặt mũi không da, bắt nạt kẻ yếu.

Vệ Dũng mang từng ly rượu tới cho Phan Văn Trường, ngoài mặt ông ta không dám khước từ.

Nếu không phải là vì sự việc vẫn chưa thành, lo khi Bành Hỉ có Phan Văn Trường rồi, Vệ Dũng nhất định sẽ dìm Phan Văn Trường xuống đáy.

Hồ Bảo đang ăn, bèn cười nói:

- Chờ sự đã thành rồi, Phan đại nhân sẽ mua nhà, tiểu thiếp, kế thừa hương hỏa.

Nói tới tiểu thiếp, Phan Văn Trường cảm thấy khá hơn một chút.

Người có học thức càng xem trọng chuyện kế thừa hương hỏa, xem trọng cái không có con nối dõi!

Không có con trai luôn là tâm bệnh của Phan Văn Trường.

Thấy Phan Văn Trường tươi cười, Vệ Dũng cười híp mắt lại, que củi khô như ngươi còn có thể làm được gì chứ?

Nếu không được, lão tử có thể giúp ngươi một chút.

https://thuviensach.vn

Làm to bụng tiểu thiếp của ngươi lên.

Vệ Dũng không phải là người rộng lượng, ngược lại lòng dạ hẹp hòi có thù tất báo.

Phan Văn Trường xem thường gã, gã sẽ báo thù lại.

Uống bát rượu vào, đầu óc Vệ Dũng thật sắc bén, khoan hãy nói, lập tức có chủ ý.

Phan Văn Trường muốn tiêu tiền mua tiểu thiếp, phải liên hệ với người môi giới, người môi giới mà Vệ Dũng quen thì nhiều hơn.

- Phan đại nhân, đại nhân muốn mua tiểu thiếp, hãy nói với tiểu nhân một câu, tiểu nhân quen biết rất nhiều bà mối ở huyện thành này. Những người này rất biết cách chăm sóc, trong tay đều có hàng tốt, xem đại nhân Ngài muốn thế nào thôi.

Vệ Dũng nước miếng văng tứ tung,

- Ngoan ngoãn, vâng lời, xinh đẹp, yêu kiều, hoặc là biết làm tình.

Khiến Ngài hài lòng, hơn nữa giá cả còn hữu nghị nữa.

Phan Văn Trường vốn chỉ là muốn mua tiểu thiếp về nhà sinh con trai là được rồi.

Trong huyện Thông Linh, nhiều người nghèo khổ, mua một nha đầu cũng không khó khăn gì.

Nhưng sau khi nghe nói cũng không khỏi động lòng.

Đàn ông làm gì có ai không háo sắc chứ?

Có thể mua được gái đẹp, tự nhiên không muốn chọn gái xấu nữa.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Vệ Dũng nói giá cả cũng rẻ.

Phan Văn Trường lập tức hỏi lại, hỏi thăm giá cả.

Vệ Dũng thì quả thực là quen rất nhiều người làm mối, trong huyện nhiều quan viên cũng nhờ vả, đều do gã lo liệu thỏa đáng.

Nếu muốn mua một nha hoàn, gã ngay cả bà mối cũng không tìm được, quan viên há chẳng phải là muốn nổi giận rồi sao?

Cho nên nghe Phan Văn Trường hỏi vậy, liền trả lời.

Miệng lưỡi gã như hoa sen nở, chỉ vì động chạm tới Phan Văn Trường, đến lúc đó âm thầm ra tay, khiến cho Phan Văn Trường sớm bị thân tàn.

Tốt nhất vẫn là nhân tình của gã, khi đó gã có thể giúp Phan Văn Trường làm to bụng tiểu thiếp.

Cho tới đêm động phòng hoa chúc, xử nữ lạc hồng, có rất nhiều cách để che giấu.

Phan Văn Trường quả nhiên đã bị thuyết phục.

Thấy trong mắt Phan Văn Trường có vẻ hưng phấn, trong lòng Vệ Dũng hừ lên một tiếng, lão già này sau này sẽ thay ta nuôi con trai!

Hứa Hoài Tài sai người ném thư vào nha huyện, chính là tin tức bên phía cửa hàng.

Nhưng người hầu phái đi quan sát nha huyện lại mãi không thấy trở về.

Trời sắp tối rồi, Hứa Hoài Tài chỉ có thể cử người hầu khác đi xem tình hình.

https://thuviensach.vn

Nhưng chờ tới khi người hầu này trở về, phía sau còn có một nhóm nha dịch huyện Linh Thông đi cùng.

Mấy tên nha dịch cầm đầu là Hà Đạo.

- Hứa lão gia, Huyện lệnh Cảnh đại nhân cho mời!

Hà Đạo vừa bước vào cửa cửa hàng đã chắp tay nói.

Hứa Hoài Tài nghe mà kinh ngạc.

- Chẳng hay Cảnh đại nhân truyền thảo dân có chuyện gì?

- Hứa lão gia hà tất còn hỏi?

Hà Đạo hỏi lại.

- Quả thực không biết là chuyện gì.

Thấy Hứa Hoài Tài lắc đầu, vẫn đang cố làm ra vẻ, Hà Đạo liền xị mặt xuống.

- Bức thư đó là Hứa lão gia cho người ném vào trong tường, lẽ nào Hứa lão gia không muốn thừa nhận?

Hứa Hoài Tài nghe vậy thần mắt hoảng loạn.

- Kỳ thực đám người Bành Hỉ đang có động tác ngầm, sớm đã bị Cảnh đại nhân biết rồi, chỉ là trong tay không bằng không chứng không thể trừng phạt được thôi!

Hà Đạo nói thẳng:

- Ngoài Hứa lão gia ra còn có mấy ông chủ cửa hàng bị uy hiếp, Cảnh đại nhân ra mặt cũng muốn vì mấy vị lão gia chủ trì công đạo.

https://thuviensach.vn

- Chuyện này ….

- Nếu Hứa lão gia khó xử, Cảnh đại nhân cũng không miễn cưỡng. Song gian hàng này, Hứa lão gia chỉ có tặng không cho Bành Hỉ thôi.

Nghe vậy, Hứa Hoài Tài liền nghiến chặt răng lại,

- Thảo dân sẽ tới nha huyện!

Hứa gia không phải là cửa hàng nhỏ, Hứa Hoài Tài cũng không phải là người tự phụ, không nói lần này nhận thức xấu xa, hậu quả cũng vô cùng nghiêm trọng, khiến cho các tham quan khác nhìn vào, chính là dựa vào khẩu khí sản nghiệp bị người ta cướp trắng, y cũng tuyệt đối không thể buông trôi được.

Khi Hứa Hoài Tài tới nha huyện, trong đại đường đã có mấy ông chủ cửa hàng ngồi đó rồi.

Nếu huyện Thông Linh là nơi thâm sơn cùng cốc như trước đây, cửa hàng có bỏ đã bỏ qua rồi.

Nhưng sự phát triển của huyện Linh Thông đã tốt hơn nhiều rồi, giá cả của cửa hàng mỗi ngày một giá, tăng lên gấp bội rồi.

Họ chính là không nỡ bỏ đi.

Vốn những ông chủ này vẫn còn băn khoăn, không muốn tới.

Nhưng nha dịch nói lần này Hứa gia cũng bị bắt lên, không thể can thâm tình nguyện tặng cửa hàng được, khiến họ lúc đó lấy Hứa gia mà bắt chước theo mà làm là được rồi.

Những người này tự nhiên đều biết tới tên tuổi của Hứa gia.

Mà có người cầm đầu rồi, dũng khí của họ cũng tăng lên rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Lúc này, những người này thấy Hứa Hoài Tài vào cửa, liền đứng dậy chào hỏi.

Hứa Hoài Tài cũng quen họ, thấy có nhiều người như vậy liên kết lại, cũng có thêm vài phần sức mạnh.

Giang Long không nói dài dòng, chỉ khách sáo để Hứa Hoài Tài ngồi xuống, liền đi thẳng vào vấn đề, sau cùng còn thể hiện thái độ của mình.

Nghe Giang Long không ra tya với Bành Hỉ, một đám thương nhân đều nửa vui nửa buồn.

Bành Hỉ vẫn là quan chính lục phẩm, thực sự không dễ dàng gì, muốn đối phó với hạng người này, không khéo sẽ bị cắn lại ngay.

Mặt khác, cứ xem như có thể lật đổ được đi, sau lưng y vẫn còn có một Bàng Thành An.

Tương tự như vậy, lần này không giao cửa hàng, lại muốn đối xứ với nha dịch dưới quyền Vệ Dũng, như vậy sẽ đắc tội với Bành Hỉ là điều tất yếu.

Sau này Bành Hỉ tìm được cơ hội chắc chắn sẽ tính món nợ cũ.

Mọi người thấp giọng thảo luận, cuối cùng mọi người vẫn ngồi ở đây không ai bỏ đi.

Ai cũng không phải là đất bùn nặn, can tâm tùy ý để Bành Hỉ bá chiếm sản nghiệp.

Vả lại, lần này Bành Hỉ ra tay, ai bảo đảm sau này sẽ không bắt nạt tiếp nữa?

Tới khi đó còn muốn bá chiếm sản nghiệp ở nơi khác, họ biết làm thế nào?

https://thuviensach.vn

Ở huyện Linh Thông còn có Giang Long thay họ chống đỡ.

Chờ đến quận thành hay là các huyện khác, tới khi đó e là ngay cả một quan viên chủ trì công đạo cũng không có.

Tới khi cục diện đã khó ứng phó được rồi.

Mọi người đều đồng ý làm chứng, sự việc sau đó đã dễ làm hơn rồi.

Giang Long dặn dò mọi người bước tiếp theo nên làm thế nào, để mọi người đi ra.

Sơn Vị Lâu, tiệc rượu được bày ra lần này, trong lòng Bành Hỉ ghi nhớ lấy sự việc, tự nhiên không nghĩ để Phan Văn Trường mang miếng ăn ngon về cho con gái nuôi.

Phan Ân Huệ thấy phụ thân người đầy mùi rượu trở về, còn tưởng rằng có đồ ăn ngon.

Lại thấy trên tay phụ thân không có thứ gì.

Trong lòng cảm thấy thất vọng.

Ngày hôm sau, trong huyện Linh Thông bình an vô sự.

Nhưng tới ngày thứ ba, vừa sáng sớm đám người Vệ Dũng vội vã chạy tới cửa hàng, muốn bá chiếm.

Liên tục gõ cửa tiệm, thấy từng gian hàng trống rỗng, đám người Vệ Dũng mặt cười hớn hở.

Để ông chủ cửa hàng chờ cùng đi tới nha huyện sửa khế ước mua bán nhà.

https://thuviensach.vn

Cho tới cửa hàng vải của Hứa gia, thấy hàng hóa trong cửa hàng vẫn đầy đủ không có dấu hiệu di chuyển, đám người Vệ Dũng mới trầm sắc mặt xuống.

Hàng hóa chưa động chạm gì tới, điều này cho thấy Hứa gia không can tâm tình nguyện tặng người ta cửa hàng.

- Ông chủ đâu?

Có Bành Hỉ làm chỗ dựa phía sau, Vệ Dũng không sợ ai hết, lớn tiếng quát tháo!

Hồ Bảo, Triệu Bình, còn có thêm ba nha dịch khác nữa, ầm ầm bước vào trong cửa hàng, như là muốn đập vỡ cửa hàng.

Chưởng quầy và tiểu nhị liền tiến lên ngăn lại, bị tay đấm chân đá ngã nhào sang một bên.

Chờ tới khi Hứa Hoài Tài dẫn theo hai người hầu nam tới, trong cửa hàng đã không còn hình dáng gì nữa rồi.

- To gan!

Hứa Hoài Tài thấy sắc mặt trắng bệch ra, bỗng quát lớn,

- Các ngươi có biết người này là ai không? Đây là sản nghiệp của nhà ai? Dám xông vào cửa bắt nạt, không sợ bị vào đại lao có vào mà không có ra sao?

- Vào đại lao, có vào mà không có ra là ngươi!

Vệ Dũng từ từ quay người lại, ánh mắt tức giận nhìn Hứa Hoài Tài, không chút e sợ.

https://thuviensach.vn

- Hai hôm trước ta đã nói rồi, là Bành đại nhân đã nhìn đúng cửa hiệu của nhà ngươi, đây là vinh hạnh của nhà ngươi!

Tự nhiên nên chắp tay đưa lên.

Bành đại nhân là ai?

Là chủ sự Công Tào lục phẩm!

Nhưng Hứa gia ngươi dám không nể mặt Bành đại nhân!

- Hừ! Vinh hạnh này để cho người khác đi!

Hứa Hoài Tài phất tay áo. Mặc dù tức giận nhưng rốt cuộc vẫn không dám nói lời bất kính với Bành Hỉ.

- Đây là sản nghiệp của Hứa gia ta, ngươi mau cút đi, nếu không đừng trách ta không khách khí.

- Không khách khí?

Vệ Dũng bật cười quái dị,

- Ta muốn xem xem, ở huyện Linh Thông nơi mà chim cũng không có cứt, ai dám không khách khí với ta?

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Trực Tiếp Giết Chết

Vệ Dũng rất kiêu ngạo, quái thanh quái khí.

Hồ Bảo, Triệu Bình và ba tên nha dịch khác nữa thì lên tiếng phụ họa, cười vang!

Cả huyện Linh Thông, họ chỉ nể có một mình Giang Long.

Hơn nữa, dù là Giang Long muốn trừng phạt bọn họ cũng sẽ có Bành Hỉ ra mặt bảo vệ.

Bọn họ thực sự chả sợ gì hết!

Hứa Hoài Tài nhìn bộ dạng của họ, hai mắt híp lại, con ngươi thu lại lóe lên ánh nhìn sắc lạnh.

Nguyên một đám không biết gì tới sống chết!

Chết đến nơi rồi mà vẫn không biết.

Thanh danh của Hứa gia cũng không tốt, Hứa Hoài Tài càng không phải là loại người nhân từ nương tay.

Trong lòng thì cười lạnh, trước tiên cứ để các ngươi điên cuồng ngang ngược một lát, sau này sẽ tính sổ một lượt.

- Các ngươi muốn cưỡng ép bá chiếm sản nghiệp nhà ta, lẽ nào không sợ vương pháp sao?

https://thuviensach.vn

- Vương pháp?

Vệ Dũng chớp mắt cười.

- Ở huyện Linh Thông, Bành đại nhân chính là vương pháp!

- Không sai! Cứ xem như huyện lệnh Linh Thông Cảnh Giang Long đi cũng chẳng qua là quan thất phẩm mà thôi.

Triệu Bình bĩu môi nói.

- Họ Hứa này, ta khuyên ngươi ngoan ngoãn giao nộp cửa hàng, nếu không cẩn thận sẽ khiến Bành đại nhân không vui, tới khi đó đừng nói Hứa gia, sản nghiệp khác cũng e là không giữ nổi!

Hồ Bảo lên tiếng, nói lời uy hiếp.

Hứa Hoài Tài tức run người.

- Ta muốn đi kiện quan. Ta muốn mời Cảnh đại nhân làm chủ cho ta!

- Cảnh huyện lệnh làm gì được Bành đại nhân chứ?

- Gặp Bành đại nhân, Cảnh huyện lệnh chỉ có ngoan ngoan mà nghe lời!

- Cảnh huyện lệnh là cái thá gì, dám đối đầu với Bành đại nhân ư?

Ba nha dịch lần lượt lên tiếng.

Hứa Hoài Tài nghe xong không giận mà còn vui mừng.

Quả nhiên, ngay sau đó đã nghe thấy một giọng nói đầy phẫn nộ vang lên.

- To gan! Dám vô lễ với Cảnh đại nhân, người đâu, bắt tất cả lại!

https://thuviensach.vn

Một người đàn ông to lớn mạnh mẽ bước nhanh vào cửa chính của cửa hàng.

Vệ Dũng, Hồ Bảo, Triệu Bình và ba tên nha dịch khác nghe thấy giọng nói liền ngẩng đầu lên nhìn, nhưng không nhận ra người này.

Hơn nữa, người này cũng không mặc áo đen công vụ.

- Ngươi là ai ….

Vệ Dũng liền cau mày hỏi.

Nhưng chưa kịp nói xong đã nhìn thấy một đám nha dịch của huyện Linh Thông bước vào, xông lên bắt toàn bộ đám người Vệ Dũng lại.

Lúc này, người đàn ông to lớn mạnh mẽ đi tới trước mặt Vệ Dũng, lạnh lùng nói:

- Ta là cận vệ thân cận của huyện lệnh đại nhân!

Lúc này Vệ Dũng bị đè xuống đất, mặt dí sát xuống đất, tóc tai bù xù, thảm bại khác thường, làm sao còn dám ngang ngược như lúc trước nữa?

Nghe vậy tứ chi giãy dụa, muốn đứng dậy.

- Ngươi biết ta là ai không?

- Bất quá là mấy tên chó săn của Bành Hỉ mà thôi. Ngươi không đáng được ta phải chào hỏi.

Người đàn ông đó chính là Đồ Đô.

Mấy tên nha dịch khác cũng uốn éo quằn quại, muốn thoát ra ngoài.

Nhưng nha dịch huyện Linh Thông nhiều, hơn nữa còn dùng toàn lực, ấn mạnh bọn họ xuống.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô cho gọi Hứa Hoài Tài tới, để đám nha dịch áp giải sáu người về nha huyện.

Trong số những người này, duy có Hồ Bảo là người có đầu óc khôn khéo nhất.

Thấy Đồ Đô không hỏi han gì Hứa Hoài Tài về sự việc đã xảy ra, đã bắt họ tới nha huyện, trong lòng liền trầm xuống.

Điều này cho thấy đối phương đã có kế hoạch sẵn rồi.

Còn ở đây ôm cây đợi thỏ, chỉ chờ bọn họ xông vào trong cửa hàng là bắt ngay.

- Đi?

Đi ra mấy con phố, trong đội ngũ có nhiều người.

Chính là mấy ông chủ của cửa hàng khác.

Hồ Bảo âm thầm kêu khổ, chuyện này nguy rồi!

Đám người Vệ Dũng cũng mơ hồ ý thức được có chút không ổn, yên lạng không gây ồn nữa.

Làm sao đây?

Hồ Bảo nghĩ cách, nhưng không có kế sách nào khả thi.

Trước đây họ quá ngạo mạn, hơn nữa còn đều xông vào trước, đến lúc đó có thể phần lớn là do ích kỷ, cho nên sáu người hợp lại đều xông vào cửa hàng, không có ai ở lại, nếu không người còn lại đó có thể đi thông báo cho Bành Hỉ rồi.

Có Bành Hỉ ra mặt can thiệp, hậu quả cũng không thể quá tệ.

https://thuviensach.vn

Dù thời gian còn sớm, nhưng rất nhiều người dân đều đang bắt đầu làm việc ở huyện Linh Thông, nên đều phải dậy sớm.

Cho nên lúc này trên phố đã có không ít người.

- Quan sai bắt người rồi!

- Mấy tên bị bắt đo hình như cũng là sai dịch.

- Ừ, nhưng chưa gặp bao giờ.

- Không biết đã xảy ra chuyện gì.

- Quan tâm nhiều đến họ làm gì, chúng ta mau đi làm thôi, nếu không sẽ muộn, ông chủ sẽ mắng đấy.

- Lại có người quét phố, đào nhà vệ sinh rồi.

- Ha ha, đó có lẽ là người làm mướn!

Nhiều người đi đường chỉ trò vào đám người Vệ Dũng.

Vệ Dũng nghe thấy thế, mặt đầy tức giận lúc xanh lúc trắng.

Ai dám để mình đi quét phố, đào nhà vệ sinh?

Xiết chặt hai nắm đấm lại, trừng mắt nhìn những người cười nhạo trên đường.

Triệu Bình và ba tên nha dịch khác cũng như vậy. Nhớ lại lúc họ ở quận thành, mọi người đi trên đường đều cúi đầu chào, nở mày nở mặt.

Hôm nay quả thực là mất hết cả thể diện.

Mấy người đi đường thấy thế liền bước nhanh đi.

https://thuviensach.vn

Đám người Vệ Dũng mặc đồng phục quan sai, hơn nữa ai cũng đều có bộ mặt hung hãn, không giống người tốt, không biết bọn họ đã gây chuyện gì.

- Chết đến nơi rồi, còn kiêu ngạo như vậy?

Đồ Đô đã nhận ra, cười lạnh lùng.

- Ngươi chớ có đắc ý!

Việc đã tới nước này rồi, Vệ Dũng cảm thấy thua rồi, nhưng vẫn rất ngang ngạnh.

- Cảnh đại nhân mặc dù là huyện lệnh, nhưng Bành đại nhân ra mặt cũng vẫn phải thả chúng ta ra!

- Đúng vậy!

Triệu Bình phụ họa nói.

- Bành đại nhân chính là chủ sự Công Tào lục phẩm!

- Nếu ngươi là cận vệ bên cạnh Cảnh đại nhân thì nên nghĩ thay cho Cảnh đại nhân, vì mấy ông chủ cửa hàng mà đắc tội với Bành đại nhân, có đáng không?

- Đúng đấy, nghĩ tới Cảnh đại nhân mà không nghĩ tới Bành đại nhân. Chi bằng ngươi sớm thả chúng ta ra, tránh cho hai vị đại nhân phải khó xử với nhau.

- Nói có lý, ngươi cẩn thận bị Cảnh đại nhân trách cứ!

- Mau thả chúng ta ra, nếu không chờ tới nha huyện không còn kịp nữa đâu.

https://thuviensach.vn

Ba tên nha dịch còn lại cũng hét lên.

Đồ Đô cũng chẳng để tâm gì tới Bành Hỉ, nhưng đây đang ở địa phương nên dù có khinh thường y cũng không cười nhạo.

Chỉ là thờ ơ bàng quan, làm kẻ xấu.

Trong nha huyện, Giang Long mặc quan bào ngồi ngay ngắn ở đại sảnh.

Có nha dịch tiến vào bẩm báo, nói bắt được một kẻ gian, Giang Long liền cho quan sai đi áp giải người đó vào.

Sau khi Đồ Đô đi vào đại sảnh, trước tiên là bẩm báo rõ tình hình, sau đó liền bước tới đứng bên cạnh.

Giang Long không hề hỏi han đám người Vệ Dũng, liền ghi chép lại chứng cứ do người của Hứa Hoài Tài cung cấp, chưa đầy thời gian nửa nén hương đã làm xong hết rồi.

Mãi cho tới lúc này, Giang Long mới lạnh lùng nhìn đám người Vệ Dũng quỳ phía dưới, lãnh đạm nói:

- Các ngươi có nhận tội không?

- Tiểu nhân không có tội!

Hồ Bảo liền nói trước, gã nhận thấy thực sự không ổn, sợ đám người Vệ Dũng nói trước, tới khi đó cục diện càng hỏng bét:

- Mấy người tiểu nhân chỉ là có ý dựa vào Bành đại nhân, theo giá thị trường đi thu mua cửa hàng của mấy ông chủ.

Nào có cướp không?

https://thuviensach.vn

Trong mấy người đó Vệ Dũng có tiếng tăm lớn nhất, Hồ Bảo thông minh nhất.

Lúc này thấy Hồ Bảo mở miệng, mấy người khác cũng phản ứng lại, lần lượt mở miệng gây gổ.

- Đúng vậy, chúng ta thực sự dùng bạc trắng thu mua!

- Không phải là cướp đoạt!

- Kính xin Cảnh đại nhân minh xét!

- Có lẽ là bọn họ đã nghe lầm rồi.

Khẩu phong của mấy người rất nhanh, vượt ngoài dự liệu của Giang Long. Giang Long vốn nghĩ là những người này ỷ vào Bành Hỉ, cứng rắn tới cùng.

Nhưng người thì đã bắt rồi, Giang Long cũng đã sẵn sáng vạch mặt Bành Hỉ rồi, tự nhiên sẽ không thả mấy người này ra.

- Đưa người hầu, tiểu nhị của những ông chủ này và chưởng quầy lên.

Giang Long ung dung dặn dò.

- Vâng!

Đội trưởng Hà Đạo lên tiếng, sau đó truyền từng người lên.

Tiếp theo Giang Long thẩm vấn những người này, ghi chép lại lời khai.

Thẩm vấn hoàn tất, Giang Long lạnh lùng nói:

- Sự thực đã rất rõ ràng, các ngươi không phải là muốn dùng bạc mua cửa hàng của những ông chủ này, mà là dựa vào tên tuổi của Bành đại nhân, giả danh lừa bịp, muốn cướp trắng sản nghiệp của các ông chủ.

https://thuviensach.vn

- Không, chúng ta không phải là giả danh lừa bịp!

- Chúng ta thực sự là nghe theo lời dặn của Bành đại nhân.

- Bành đại nhân đã biết tin sẽ tới cứu chúng ta!

Ngoài Hồ Bảo ra, nha dịch khác lúc này đều đã mất bình tĩnh, không nói gì nữa.

Hồ Bảo nghe vậy, mặt trắng bệnh, người run lập cập.

Trong lúc nói chuyện với Giang Long, gã đã nghe ra chút gì đó.

- Phịch!

- Bành đại nhân là nhân vật thế nào? Sao lại giống tham quan ô lại cưỡng ép chiếm lấy sản nghiệp của bách tính?

Giang Long cầm thước gõ mạnh lên bàn.

- Bổn quan mắt lửa ngươi vàng, thấy rõ thị phi, cũng không phải các ngươi có thể lừa gạt!

- Đại nhân …

Mấy tên nha dịch còn muốn phản bác, nhưng Giang Long lại không cho chúng cơ hội.

- Xem ra không dùng trọng hình, các ngươi sẽ không cung khai! Người đâu, trước tiên đánh mạnh mỗi người năm mươi đại bản!

Năm mươi đại bản?

Đám người Vệ Dũng hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Nha môn đánh bằng đại bản, có gậy nhìn qua rất dữ tợn, nhưng sự thực lại giơ nặng đánh nhẹ, nghỉ ngơi vài ngày là khỏi.

Có loại gậy dù nhìn thì dùng lực không nghiều, nhưng lại đánh vào đến thịt.

Nếu để vị trí của cây gậy rơi vào phần nào đó trên mông, chưa tới hai mươi đại bản là có thể đánh chết được người rồi.

Hồ Bảo, Vệ Dũng và đám người của Triệu Bình đều là nha dịch, tự nhiên rõ ràng.

Lúc này là ở huyện Linh Thông, mà Giang Long thì rõ ràng là xử phạt nặng, năm mươi đại bản đánh xuống, liệu còn sống được nữa không?

- Cảnh đại nhân, đây là Ngài nghiêm hình bức cung!

- Vu oan giá họa, không tính toán gì hết!

- Bành đại nhân tuyệt đối không thể bỏ qua cho ngươi!

Chính lúc Hồ Bảo mở miệng ra muốn nhận tội, kéo dài thời gian, đám người Triệu Bình đã mở miệng trước.

Hồ Bảo khẩn trương!

Tình thế trước mắt vô cùng bất lợi, căn bản không nên kháng cự.

Nhưng gã còn chưa kịp mở miệng, liền bị nha dịch nhào lên, dùng tấm vải rách hôi thối nhét vào miệng.

Chỉ có thể phát ra âm thanh ô ô.

- Đại nhân, trước khi trói mấy người này lại, khi nói chuyện với họ đều có những lời lẽ làm nhục đại nhân!

https://thuviensach.vn

Đồ Đô lúc này mới tiến lên phía trước nói.

Sắc mặt Giang Long lạnh run:

- Đánh mạnh!

- Vâng!

Một đám nha dịch đồng thanh lĩnh mệnh, sau đó giơ cao thủy hỏa côn trong tay lên.

Phịch!

Phịch!

Phịch!

Thủy hỏa côn rơi xuống, tiếng vang lên không lớn, chỉ là liên tiếp vang lên khó chịu.

Nhưng Vệ Dũng, Hồ Bảo và đám người Triệu Bình lại đau cả người run rẩy dữ dội!

Cơ thể uốn éo, muốn tránh né.

Chỉ là hai tay và hai chân họ đều bị sai nha dùng lực ấn xuống, giống như cá nằm trên thớt, sao mà tránh được?

Một nhát, hai nhát… chỉ là bảy nhát mà thôi, mấy người đã đau tới mức hai mắt nồi ra, chỉ còn lại phân nửa sức lực.

Giang Long vốn là muốn khai án tử hình mấy người này, xử phạt mức cao nhất theo pháp luật!

Tránh sau này có người dám vi phạm pháp luật vơ vét của cải ở huyện Linh Thông, ỷ thế hiếp người, tung hoành ngang dọc!

https://thuviensach.vn

Đã lén dặn dò mấy nha dịch hành hình này, phải đánh chết đám người Vệ Dũng!

Sau khi xuyên việt tới đây, trong tay Giang Long đã có không ít mạng người rồi, có giết thêm mấy nha dịch càn rỡ hống hách cũng không hề chớp mắt.

Lại là năm côn rơi xuống, cơ thể của đám người Vệ Dũng co giật giãn ra, thất khiếu chảy máu.

- A!

Chính lúc này, một âm thanh kinh hãi tuyệt vọng vang lên.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Vừa Vội Vừa Giận

Hôm qua Phan Văn Trường đã uống không ít rượu, hôm nay đã dậy muộn hơn chút.

Ông ta vốn là giáo thụ huyện học, tới huyện nha vốn là hỗ trợ, muộn một chút cũng không sao cả.

Dù sao cũng là quan lại, ngày thường cũng không có thời gian làm việc cố định, đều theo tinh thần tự giác.

Chỉ là công việc gần đây đại bộ phận mọi người đều rất bận rộn, trên đầu còn có nhiều việc chưa xong, cho nên rất ít người đến muộn về sớm.

Tới huyện nha, Phan Văn Trường liền đi tới phòng của mình ở phía sau làm việc, nhưng lại bị ngăn lại.

Nha dịch Quách Thiết nói Giang Long ở tiền đường truyền gọi.

Sau khi Phan Văn Trường nghe xong không nghĩ ngợi nhiều, cũng không ngờ vừa mới bước vào cánh cửa đã thấy đám người của Vệ Dũng đang bị thi hình.

Lúc này bên hông quần của đám người Vệ Dũng đã bị đánh rách, vết máu loang lổ.

Mà điều khiến người ta sợ hãi nhất là sáu người đều thất khiếu chảy máu, thở ra nhiều, hít vào ít.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Phan Văn Trường có quỷ, nhìn sáu người dưới hiện trường, sợ tới mức hai chân run rẩy, mặt vàng như màu đất.

Giang Long nghe thấy âm thanh liếc sang nhìn Phan Văn Trường, sau đó lại liếc về phía đám người Vệ Dũng, nhìn sáu người phía dưới đã bị thương nặng khó qua khỏi, liền cho nha dịch thi hình dừng tay.

Trực tiếp đánh chết người ở đại sảnh, thanh danh ko tốt.

Còn lại chút sức lực, tùy tùng đưa về nhà, cũng đã chẳng còn chữa trj được nữa rồi.

- Phan Văn Trường, ngươi biết tội chưa?

Tiếng Giang Long truyền tới, Phan Văn Trường sợ tới mức hai chân run cầm cập, hai đầu gối khuỵu xuống. Ông ta vốn rất nhút nhát, lúc này lại thấy đám người Vệ Dũng bị đánh thành ra như vậy, rõ ràng là không thể sống nổi rồi, sao còn dám nói dối nửa lời chứ?

- Hạ quan biết tội.

- Đã biết tội rồi thì khai nhận, ký tên đi.

- Vâng.

Phan Văn Trường chủ động đem chuyện đám người Bành Hỉ tìm tới cửa, lần lượt nói ra, sau đó điểm chỉ lên lời khai.

- Người đâu, cởi bỏ quan bào của Phan Văn Trường!

Giang Long lạnh lùng nói:

- Vốn thấy ngươi gần đây có biểu hiện rất tốt, bổn quan muốn phát triển thị trấn này tốt hơn, huyện học không thể tiếp tục hoang phế nữa, muốn mở rộng huyện học mới, chiêu sinh học sinh.

https://thuviensach.vn

Để huyện học lại thành một khối, giao cho ngươi tới xử lý.

Tới lúc đó sẽ phối hợp cho ngươi mấy trợ thủ nữa … không ngờ bổn quan đã nhìn nhầm rồi.

Ngươi là người thành thạo thi thư, có học thức, học lý luận thánh nhân cả đời, sao có thể vì một chút tiền bạc mà mua bán luật pháp triều đình, thiên đạo công lý bỏ ở sau ót?

- Thảo dân hổ thẹn!

Bị lột bỏ quan bào, chỉ còn lại nội y Phan Văn Trường vô cùng chật vật, lại bị Giang Long khiển trách, nhất thời cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Đồng thời cũng hối hận, Giang Long đã có ý trùng tu huyện học, mở rộng chiêu sinh học sinh.

Với bút tích của Giang Long, huyện học khi đó tất sẽ được xây dựng cao lớn đường hoàng, hân hoan vô cùng. Đây là cơ hội tốt, không ngờ lại lỡ mất dịp tốt, tuột khỏi tầm tay.

- Ngươi đã có tuổi rồi, hơn nữa hồi trước giúp huyện nha không ít. Lần này bổn quan chỉ báo lấy vị giáo thụ của ngươi, không đánh ngươi, ngươi hãy lui xuống đi.

Mặc dù Phan Văn Trường có lòng tham, nhưng rốt cuộc lại bị phân tán, hơn nữa ngoài việc sai chép trộm tài liệu cửa hàng, cũng không làm thêm chuyện xấu nào khác nữa, cho nên Giang Long không ra tay độc ác.

Phan Văn Trường khấu đầu với Giang Long.

Từ từ đứng dậy, thân hình gầy còm còng xuống, giống như thoáng chốc đã già đi tới mười tuổi.

Bước từng bước ra khỏi đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Sau khi ra khỏi huyện nha, người trên phố chỉ chỉ trỏ trỏ ông ta, Phan Văn Trường xấu hổ không chịu nổi, lấy tay áo che mặt đi về nhà.

Về đến nhà lão thê sửng sốt, hỏi rõ sự tình đã xảy ra, hai mắt tối sầm lại, bất tỉnh.

Phan Văn Trường sợ quá liền giúp vợ ấn vào huyệt nhân trung.

Một lúc lâu sau, lão thê từ từ tỉnh dậy, sau đó nước mắt rơi đầm đìa.

Khóc ròng không dứt.

Mặc dù không trách cứ gì Phan Văn Trường, nhưng sau khi nghe Phan Văn Trường nói xong mới thực sự ý thực sự bất ổn.

Trước tiên là bị tước quan vị khiến cho đả kích sâu sắc, Phan Văn Trường nhất thời không phản ứng kịp.

Lúc này người vợ mới mở miệng, ông ta luống cuống.

Không có việc làm, sau này không còn bổng lộc nữa, người trong nhà ăn bằng gì? Uống bằng gì?

Còn nữa, căn nhà này cũng sẽ bị tịch thu, sau này ở đâu?

Nếu thuê nhà cũng phải mất một khoản tiền.

Trước đây Giang Long chưa tới, Phan Văn Trường ở trong huyện học cũ nát, chưa bao giờ phải lo lắng gì.

Đang lúc Phan Văn Trường hoang mang lo sợ, một giọng nói non nớt bỗng vang lên.

- Cha nuôi, cha nuôi sẽ không bỏ mặc con chứ!

Phan Ân Huệ chỉ tay vào bộ váy mới thay sợ sệt nói.

https://thuviensach.vn

Đúng rồi!

Còn có Bành đại nhân!

Mắt Phan Văn Trường chợt sáng lên, nhìn thấy tia hi vọng rồi.

Lần này ông ta có kết cục này, Bành Hỉ cũng khó tránh khỏi trách cứ, cho nên Phan Văn Trường liền đứng lên đi tìm Bành Hỉ.

Đây là huyện Linh Thông, không phải quận thành.

Không ai nịnh bợ Bành Hỉ tiết lộ tin tức cho y.

Đợi ở dịch trạm, Bành Hỉ chỉ chờ đám người Vệ Dũng mang tin tốt tới cho mình.

Nhưng chờ đã nửa ngày rồi mà không thấy ai trở về.

Bành Hỉ cảm thấy sốt ruột.

Nhưng nghĩ tới việc chiếm cửa hàng, còn phải tới huyện nha sang tên, phải tốn không ít thời gian, cho nên y cố gắng tự nhẫn nại.

Một lát sau.

Cuối cùng cũng đã tới lúc.

Nhưng chờ được lại là tin sáu tên thủ hạ bị đánh hấp hối.

- Bành đại nhân, đây là bức thư Cảnh đại nhân cho người đưa tới, mời Ngài xem qua.

Hà Đạo dẫn theo nhiều thủ hạ đưa đám người Vệ Dũng vào, sau đó gửi phong thư và dẫn người đi ra.

Lúc này Bành Hỉ sao lại không hiểu chuyện gì, sự tình đã bại lộ rồi!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Cảnh Giang Long còn không hề nể nang gì, ra tay độc ác!

Nếu không cũng không thể đánh đám người Vệ Dũng ra nông nỗi này.

- Đại nhân, cứu mạng.

Hồ Bảo thần trí mơ hồ, kêu cứu theo bản năng.

Bành Hỉ lại chỉ lãnh đạm liếc nhìn gã, sau đó mở bức thư ra đọc thầm.

Chưa đọc hết mấy hàng chữ, Bành Hỉ đã tái mét mặt tức giận, nắm chặt tay lại.

Nội dung trong thư không nói Bành Hỉ đã phạm pháp, mà đổ hết trách nhiệm lên đầu đám người Vệ Dũng. Nói sáu người ỷ vào danh tiếng của Bành Hỉ, ỷ thế hiếp người giả danh lừa bịp. Trong lòng Giang Long rất hiểu, biết chỉ dựa vào việc này căn bản không thể lật được Bành Hỉ.

Nhưng cũng không thể buông tha cho Bành Hỉ.

Vì thế trong ngôn từ, cảnh cáo Bành Hỉ sau này không nên nhìn người không chính xác.

Hơn nữa còn đề cập tới việc xử lý nặng đám người Vệ Dũng, là muốn giết một người để làm gương cho nhiều kẻ khác.

Tránh sau này còn có người dám có chủ ý xấu với huyện Linh Thông.

Không có nói rõ ràng, nhưng lại chế nhạo Bành Hỉ một phen.

Khá lắm, giết một người để làm gương cho nhiều kẻ khác!

Bành Hỉ giận dữ, xé nát bức thư, đây rõ ràng là đập vào mặt y rồi.

Đáng ghét, đáng ghét!

https://thuviensach.vn

Toàn thân Bành Hỉ giận run lên.

- Cứu mạng.

- Bành đại nhân.

- Đừng đánh nữa.

sáu tên nha dịch vẫn chưa tắt thở, nhưng cũng chẳng còn sống được bao lâu nữa, thều thào theo bản năng.

Nhưng nghe thấy giọng nói của Bành Hỉ lại mặc kệ không hỏi gì sáu người.

Lạnh lùng nhìn sáu người đó, trong lòng Bành Hỉ căm hận chửi mắng, một đám vô dụng!

Việc không thành còn hại bổn quan mất mặt, còn dùng các ngươi làm gì nữa?

Ngồi im hồi lâu, Bành Hỉ mới nén được cơn giận, trong đầu bắt đầu suy nghĩ.

Giang Long đã thẩm vấn xong vụ án, chắc chắn là sẽ báo cáo rõ lên trên, đám người Vệ Dũng là nha dịch huyện thành, không thể đánh không minh bạch được.

Sở dĩ đưa đám người Vệ Dũng tới dịch trạm mà không phải là nhốt vào đại lao là vì dù đám người Vệ Dũng có muốn bá chiếm sản nghiệp của người ta, hơn nữa cũng đã hành động rồi, lại không đạt được mục đích.

Không gây ra hậu quả gì nghiêm trọng.

Nếu mấy người đó nhận tội, vậy thì nhiều lắm là mất việc và thêm mấy tháng lao phạm thôi.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là nguyên nhân ở đại sảnh khi đó sau khi Hồ Bảo đã ý thức được có chuyện không hay rồi, muốn nhận tội.

Có thể kéo dài thời gian, lại không có hậu quả nghiêm trọng.

Lại không nghĩ mấy người còn lại ồn ào kêu gào, hơn nữa nha dịch chấp hành ra tay quá nhanh, dùng rẻ rách nhét vào miệng đám người Hồ Bảo.

Hồ Bảo còn chưa kịp nhận tội.

Nghĩ tới Giang Long sẽ gửi tới, Bành Hỉ hít sâu một hơi, Bàng Thành An xem sổ xong sẽ nghĩ thế nào?

Nếu không thể nghĩ ra được lý do thích hợp để thoái thác, tới khi đó y e là sẽ gặp xui xẻo.

Bàng Thành An không phải không có tai mắt, không thể chỉ tin vào đám người Vệ Dũng là giả danh lừa bịp. Nếu nhận định y cũng có tham gia, thì thảm thật rồi.

Dù sao cũng phải, Bàng Thành An bình thường cứng nhắc, nhưng lại vẫn được xem là một thanh quan.

Nếu phát hiện thấy thủ hạ tâm phúc phản y tham ô tiền tài, tung hoành ngang ngược, vậy thì kết cục của Bành Hỉ cũng chẳng khác gì đám người Vệ Dũng.

Phan Văn Trường vội vã tới dịch trạm.

Dọc đường tâm tư xáo trộn.

Đều tự trách mình, trong lúc nhất thời sinh lòng tham, vốn muốn sớm nạp thiếp sinh con trai kế thừa hương khói, lại sa vào kết cục này.

https://thuviensach.vn

Bành Hỉ đang đau đầu, nhưng thấy Phan Văn Trường tới, ánh mắt bỗng sáng bừng lên.

- Kính xin Bành đại nhân cứu thảo dân!

- Đâu có đâu có.

Bành Hỉ cười tít mắt, nghe Phan Văn Trường nói xong chỗ khó xử, hào phóng nói:

- Nếu ở đây không được nữa, chi bằng cùng bổn quan tới thành Vọng Sa thôi.

- Đa tạ Bành đại nhân!

Sau khi Giang Long thẩm vấn xong án, ở đại sảnh chờ một chút, đề phòng Bành Hỉ tới gây sự chất vấn.

Một lát sau, Hà Đạo trở về phục mệnh.

Nghe Hà Đạo nói, Bành Hỉ chỉ là tức xanh mặt mà không phát tác, Giang Long liền đoán Bành Hỉ không muốn làm rõ sự việc rồi.

Rời khỏi huyện nha đi làm việc.

Thành Vọng Sa vẫn là quận thành của quận Vọng Sa, tường thành cao lớn hùng vĩ.

Cách hai mươi dặm phía đông nam ngoài thành, tọa lạc mấy tòa biệt viện hào hoa, là kiến trúc của rất nhiều quan viên thành Vọng Sa.

Sở dĩ ở đây xây dựng nhiều biệt viện là vì trên ngọn núi thấp ở đây không những trồng cây ăn quả, mà còn có nhiều con suối.

https://thuviensach.vn

Nước suối trong suốt, chảy róc rách, ấm áp lạ thường, ngâm mình trong nước suối sẽ sảng khoái vô cùng.

Nhưng hôm nay một người bịt mặt lại nhân lúc trời tối đột kích.

Số lượng người bịt mặt không dưới ngàn người, cầm đuốc giơ lên múa đại đao xông tới, những biệt viện hào hoa này bị phóng hỏa thiêu cháy.

Ngọn lửa lan tràn, trong đêm tối ánh lửa sáng bừng lên tận trời cao.

Đúng lúc các tử đệ quan viên đang hưởng thụ trong biệt viện xa hoa, bị giết chết hết.

Nha hoàn, nô bộc thì không vấn đề gì.

Chỉ có phản kháng mạnh mới bị người bịt mặt dùng đao chặt.

Chờ tới khi quan binh chạy tới, người bịt mặt đã rút lui toàn bộ rồi. Biệt viện hào hoa chỉ còn lại đống tường tàn ngói vụn.

Bàng Thành An nhận được tin dữ!

Đám người xấu này thật quá điên cuồng ngang ngược rồi, lại dám ra tay biệt viện trong nhà quan viên cách không xa thành Vọng Sa.

Đây là đang khiêu khích triều đình!

Lập tức sai người cho gọi Đô úy Khương Kỳ tới bàn bạc chuyện tiêu diệt người bịt mặt.

Nhưng họ còn chưa kịp bàn bạc xong đối sách, trong quận thành Vọng Sa rất nhiều quan viên phú hộ lại liên tiếp bị tập kích ngay sau đó.

Có ba phú thương địa phương bị giết cả nhà.

Sáu tiểu quan lại bị người bịt mặt chặt đầu.

https://thuviensach.vn

Nhận được báo cáo, Bàng Thành An vừa giận vừa vội.

Giận là người bịt mặt to gan lớn mất, phản lại triều đình!

Vội là trong khu trực thuộc của mình lại xảy ra sự kiện lớn này, sau khi bẩm báo lên trên, bên trên nhất định sẽ trách ông ta.

Vì đối với con đường thăng chức của ông ta cũng có nhiều bất lợi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 277: Phá Từ Bên Trong

Bàng Thành An lo lắng cho con đường sỹ đồ, vội như kiến bò trên chảo lửa.

Chỉ là tìm tới Khương Kỳ bàn bạc bố trí, thiết bị kiểm soát khắp nơi vẫn không có tác dụng gì.

Đám người bịt mặt đó xuất quỷ nhập thần, hầu như biết rõ động hướng của quan binh triều đình, đánh lén khắp nơi, như đang chơi trò mèo vờn chuột với quan binh.

Chỉ là con chuột này quá giảo hoạt.

Đám quan binh này là mèo bị chạy tới chạy lui, mệt nhoài.

Ngay cả bóng dáng con chuột cũng không thấy đâu.

Chỉ trong thời gian ngắn năm ngày, người bịt mặt đã ra tay hơn mười lần, tổng cộng tiêu diệt hết cả nhà bảy hộ thương gia, giết hơn mười tiểu quan lại.

Một huyện lệnh bị cung tên bắn thương, xuýt chút đã mất mạng rồi.

Bàng Thành An mặt mày ủ dột, sắc mặt xám xịt.

Đã năm ngày trôi qua rồi mà vẫn chưa có được chút thành quả nào. Dù ông ta là quan lớn nhất ở thành Vọng Sa, lúc này cũng không dám tiếp tục giấu diếm, không trình báo lên trên nữa.

https://thuviensach.vn

Nên nhớ trong quận Vọng Sa còn có một vị Thông phán nữa.

Thông phán chỉ có từ quan bát phẩm, ngay cả phẩm cấp của giáo thụ huyện học cũng không bằng, nhưng lại được cử tới để nhậm chức quan.

Trực thuộc trung ương có thể không qua tay người khác trực tiếp bẩm báo lên Hoàng thượng.

Trong sổ nhỏ có thể bẩm tấu lên Hoàng thượng tấu tình hình của tất cả các quan viên trong châu quận, bao gồm cả quan châu quận, huyện lệnh.

Có quyền giám sát.

Ngoài ra, để tránh quan chức địa phương quá nặng chức quyền, Thông phán ngoài việc giám sát ra, những chuyện dân binh, tiền và gạo, hộ khẩu, thuế khóa lao dịch, kiện tụng đều có thể quyết định.

Nhưng phải thi hành công văn thông ký tri châu.

Có thể thấy quyền hạn và trách nhiệm này rất lớn!

Ví như ở thành Vọng Sa, Thông phán có thể trực tiếp gửi sổ trình lên Hoàng thượng, nói rõ toàn bộ sự việc xảy ra trong quận thành Vọng Sa.

Hơn nữa Bàng Thành An muốn hiệp văn kiện gì, phía trên cũng phải có dấu của Thông phán mới có hiệu lực.

Bàng Thành An tự nhiên quen với Thông phán. Thông phán dù làm quan kinh thành nhưng tới địa phương rồi, muốn kiếm nơi mò chút tiền tài cũng đã kết bè cùng với quan địa phương.

Trước đây Bàng Thành An và Thông Phán cũng đã từng tương lượng với nhau, chuyện người bịt mặt tập kích địa phương tạm thời cứ nén xuống.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Thông Phán đã nhận lời, nhưng quan binh vây quét bất lợi, người bịt mặt liên tiếp ra tay, sự việc đã ngày một lớn lên, dù là Thông phán cũng không dám giấu diếm được nữa.

Nếu không sự việc này được truyền tới tai Hoàng thượng bằng đường khác thì quan vị của gã khó mà giữ lại được.

Bàng Thành An vừa nghĩ cách viết sổ thế nào, vừa phải mưu tính phương án, cố gắng vây quét người bịt mặt.

Bận bịu bể đầu sứt trán mãi cho tới lúc này mới nhớ ra, trợ thủ đặc lực của mình Bành Hỉ mấy hôm trước bị phái đi huyện Linh Thông rồi.

Vì thế liền hạ lệnh cho Bành Hỉ quay trở về, khẩn trương về hỗ trợ.

Đô úy Khương Kỳ gần đây cũng đang đau đầu, nhức óc. Hôm nay lại một lần nữa ngồi thương lượng với Bàng Thành An trong phòng, làm thế nào mới tiêu diệt được người bịt mặt, bỗng lóe lên tia hi vọng nói:

- Ngươi nói người bịt mặt đó chẳng phải là cánh quân thần bí mã phỉ của Bình La Sơn sao?

- Bình La Sơn?

Theo phản xạ Bàng Thành An lắc đầu nói:

- Bình La Sơn lại không thuộc địa phận quản hạt quận Vọng Sa, còn cách rất xa. Chi mã phỉ đó không thể đi đoạn đường xa như vậy tới đây gây sự được.

Rõ ràng cả Bàng Thành An và Khương Kỳ đều biết tới mã phỉ thần bí Bình La Sơn.

- Nhưng thủ đoạn hành sự của đám người bịt mặt này có giống với chi mã phỉ thần bí Bình La Sơn không?

https://thuviensach.vn

Khương Kỳ càng cảm giác tính khả năng càng lớn.

Bàng Thành An nghe vậy cũng bất giác suy xét cẩn thận lại.

Trầm ngâm hồi lâu, cảm giác phán đoán của Khương Kỳ cũng không phải là không có lý.

Chỉ là vô cùng nghi ngờ:

- Chúng ta không đắc tội với chi mã phỉ thần bí đó, sao họ lại chạy tới thành Vọng Sa quấy rối chứ?

- Nghe nói trước đây không lâu triều đình đã cử đại đội binh mã hơn bảy vạn người, lặng lẽ tiến vào Bình La Sơn, định vây quét chi mã phỉ thần bí đó, nhưng lại không thành công.

Bộ dạng Khương Kỳ thần bí nói.

Hơn bảy vạn binh mã triều đình, không ngờ lại không tiêu diệt nổi một cánh mã phỉ?

Bàng Thành An không tin. Ông ta là quan văn, về mặt quân sự không thể tinh thông bằng Khương Kỳ được.

Thấy Bàng Thành An có vẻ không tin, Khương Kỳ lại nói tiếp:

- Trước trận tiền không phải là có công báo triều đình truyền tới, nói là triều đình cho quân vây quét bốn sơn trại lớn Bình La Sơn sao? Sự thực bốn sơn trại đó là vì bị Sử tiết triều đình âm thầm chiêu an, muốn giúp quân triều đình tiêu diệt chi mã phỉ thần bí đó. Cho nên bị phỉ mã thần bí cho sa lưới ….

Bàng Thành An không dám tin há hốc miệng nhìn.

https://thuviensach.vn

Huyện Linh Thông, năm ngày nay Bành Hỉ luôn nhảy lên chạy xuống, đối với các sự vụ trong huyện chỉ trỏ, khắp nơi tìm sai sót.

Mặc dù y khoa chân múa tay không có ai nghe, nhưng chung quy lại đã ảnh hưởng tới trật tự làm việc thường ngày của huyện Linh Thông.

Vì vậy, Giang Long cũng nhíu mày, có chút đau đầu.

Đối phương dù sao cũng là quan lục phẩm, quan bậc còn trên cả hắn, cố tình gây rối hắn cũng không có cách nào khác để giải quyết.

Ngươi muốn thờ ơ cũng không được.

Người ta là quan trên, vẫn là Bàng Thành An cử tới thị sát. Ngươi không để ý tới là bất kính với quan trên rồi.

Không phối hợp, người ta còn có quyền trách vấn.

Hôm nay, Bành Hỉ lại tới nha huyện thêu dệt chuyện bới móc tật xấu, miệng thao thao bất tuyệt.

- … tất cả đều là thứ phẩm, duy có người đọc mới đủ căn cơ cột trụ. Cảnh đại nhân ngươi tới huyện Linh Thông mấy tháng rồi, sao huyện học còn hoang tàn như vậy? Còn nhớ lần trước Bàng đại nhân mời Cảnh đại nhân tới thành Vọng Sa, đã dặn dò cẩn thận rồi, nhất định phải đưa huyện học đi lên, khi đó Phan tiên sinh giáo thụ trợ thủ phối hợp ….

Giang Long không chút cảm xúc lắng nghe, thỉnh thoảng lại gật đầu, tỏ ý đồng tình.

Điều mà Bành Hỉ nhắc tới cũng chính là chỉ có thể mang tới chút rắc rối, thực sự muốn làm gì hắn cũng không được.

Nhưng Bành Hỉ rõ ràng không muốn Giang Long được sống thoải mái.

https://thuviensach.vn

Không thể làm gì được ngươi, vậy ngày ngày tới ghê tởm ngươi!

Vây quanh quang Giang Long như con ruồi nhặng vậy.

Giang Long muốn bắt con ruồi nhặng Bành Hỉ lại, phá cái bụng của nó ra, lôi ruột ra sau đó quấn vào cổ y, ha! Cả cái lưỡi đều thè ra ngoài! Sau đó lấy dao chém phựt xuống!

Xoạt! cả thế giới thanh tịnh ….

Bành Hỉ không biết suy nghĩ trong lòng Giang Long, chỉ có điều nói thêm vài câu nữa, một bóng dáng quen thuộc bỗng chạy vào cửa.

Người này cũng là nha dịch lớp nhanh của quận thành.

Lấy một tấm thẻ bài ra, nói có việc gấp cần bẩm báo, cho nên nha dịch trong huyện không cản lại, chỉ đi cùng tới đây.

Lúc này Giang Long khoát tay áo, nha dịch trong huyện đều lui xuống.

- Bành đại nhân, mấy ngày nay trong quận thành liên tiếp bị một đám người bịt mặt tập kích, tổn thất thê thảm, Bành đại nhân lệnh cho Ngài mau chóng trở về hỗ trợ nghĩ cách.

Người tới cũng không nói dài dòng, nói thẳng vào vấn đề.

Bành Hỉ đối với thông tin bất ngờ này, kẻ nào to gan như vậy, dám gây chuyện ở thành Vọng Sa?

Không muốn sống nữa sao?

Y vốn còn muốn khiến cho Giang Long buồn chán thêm vài ngày nữa, nhưng lại không dám chậm trễ, đành vội vã ra đi.

https://thuviensach.vn

Khi Bành Hỉ tới dẫn theo sáu tên nha dịch, khi trở về chỉ dẫn theo một tên nha dịch mới, vàba người trong nhà Phan Văn Trường.

Bành Thành An thúc dục gấp, sau khi Bành Hỉ ra khỏi thành liền đánh ngựa đi trước.

Gia đình Phan Văn Trường thì ngồi xe ngựa, đi phía sau.

- Cha nuôi nói tới quận thành, tùy ý thăm hỏi một chút là có thể tìm tới quý phủ.

Khi Phan Ân Huệ nói chuyện trên khuôn mặt nhỏ nhắn cười tủm tỉm.

Phan thê vui mừng gật đầu:

- May mà có Ân Huệ được Bành đại nhân yêu quý nhận làm con gái nuôi, nếu không cả nhà chúng ta biết làm thế nào?

Phan Văn Trường nghe vậy cũng có vẻ khó chịu.

Ông ta là chủ một gia đình, là trụ cột trong nhà.

Trước giờ coi thường người con gái này, nhưng bây giờ cả gia đình lại phải dựa vào người con gái mới có chỗ đặt chân.

Sau này cũng phải dựa vào con gái mưu được lòng của Bành Hỉ, lại còn sắp xếp cho ông ta một công việc.

Mới có nguồn thu nhập, nuôi sống gia đình.

Phan Văn Trường rõ ràng đã bị tổn thương lòng tự tôn.

Cho nên vẻ mặt lạnh lùng, lỗ mũi hừ mạnh một tiếng.

Phan Ân Huệ vốn muốn nhận được một lời khen người từ phụ thân, thấy thế không khỏi run cầm cập, hai mắt âu sầu cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Phan thê thấy thế chỉ còn biết khẽ thở dài.

Ôm con gái vào lòng, nhẹ vuốt mái tóc mềm mại của con gái.

Bành Hỉ đi rồi, cuối cùng Giang Long cũng đã thở phào nhẹ nhõm.

Từ lời truyền của nha dịch đó cũng đã biết, là thủ hạ bên phía Hắc Y Vệ ra tay, quấy đến cả thành Vọng Sa không còn được bình yên. Bàng Thành An cuống lên, vì thế mới truyền lệnh cho Bành Hỉ trở về.

Hắc Y Vệ xem như đã giúp mình một chuyện.

Không còn Bành Hỉ quấy nhiễu nữa, mọi việc ở huyện Linh Thông một lần nữa lại đi vào quỹ đạo bình thường.

Một ngày Giang Long đã tiếp kiến mấy phần tử trí thức ở nha huyện. Những người này học thức dù không uyên bác, nhưng nhân phẩm lại rất tốt. Hơn nữa không cứng nhắc, hiểu việc nhanh nhẹn, cũng không có người nào kiêu ngạo, lọt vào tầm mắt của Giang Long.

Vì thế Giang Long đã viết tấu trình lên trên, cho mấy người chờ lệnh, phong thụ chức quan.

Một giáo thụ, ba huấn đạo.

Ngoài ra, Giang Long còn dốc sức tìm một người trí thức thông thạo thi thư làm tiên sinh của huyện học.

Đưa tin tìm thầy rộng khắp, mặt khác Giang Long cũng cho sai dịch nha huyện dán cáo thị ở cổng thành và cổng nha huyện, nói là muốn hưng kiến huyện học, chiêu sinh học sinh khắp nơi.

Học sinh chia ra thành lớp nhi đồng và lớp thiếu niên.

https://thuviensach.vn

Về phần lớn nhi đồng và lớp thiếu niên lại được chia ra thành các cấp bậc, theo số người mà định.

Chỉ cần ở độ tuổi từ sáu đến mười sáu tuổi đều có thể báo danh.

Ngoài ra còn không thu tiền bó buộc, nửa văn tiền cũng không cần.

Bảng cáo thị được dán ra, huyện Linh Thông một lần nữa lại sôi sục lên, người dân bàn tán khắp nơi.

Ở Đại Tề, địa vị của phần tử trí thức rõ ràng là cao hơn nông dân, thợ thủ công, và còn cao hơn cả thương nhân.

Tất cả dân chúng đều cho rằng chỉ có học tốt mới có thể đội trời đạp đất. Nếu tương lai có được một chức quan, thì xem như đã làm rạng danh tổ tiên rồi, phần mộ tổ tiên cũng được xanh khói.

- Nghe nói ư? Huyện học muốn chiêu sinh học sinh, hơn nữa còn không tiền bó buộc!

- Cũng không biết là thật hay giả!

- Nha huyện đều đã dán cáo thị rồi, là thật đấy!

- Cái khác thì không nói tới, chẳng lẽ ngươi không tin Cảnh đại nhân sao?

- Đúng vậy, Cảnh đại nhân là vị quan tốt!

- Trước giờ chưa có lừa gạt người dân chúng ta.

- Bây giờ chúng ta có thể ăn no, chính là vì có Cảnh đại nhân.

- Vậy thì mau về nhà sớm chút, bàn bạc với cha mẹ xem có nên cho bọn trẻ trong nhà đi huyện học không?

https://thuviensach.vn

- Còn bàn bạc gì nữa? Tới muộn thì không còn nữa đâu.

- Cũng phải ….

Dân chúng đều ngóng trông con cái tương lai sẽ có tiền đồ, cho nên việc huyện học chiêu sinh được triển khai thuận lợi, chỉ trong một ngày đã có hơn hai trăm trẻ nhỏ trong độ tuổi tới báo danh rồi.

Nói chung, số lượng thiếu niên lớn tuổi thưa thớt.

Bởi vì thiếu niên lớn tuổi hơn một chút đã có thể giúp gia đình làm việc rồi.

May mắn chút, đường lối rộng mở, liên quan tới nhau, thậm chí có thể tìm chút việc kiếm tiền cho gia đình.

Niên đại kết hôn sớm này, thiếu niên mười lăm tuổi đều là cha rồi.

Gia đình nghèo đói, ai muốn cho con cái đã có thể kiếm tiền, tới huyện học đọc sách?

Sau khi Giang Long biết được điều này cũng không quan tâm lắm.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Mồ Hôi Lạnh Chảy Liên Miên

Bàng Thành An giận dữ vì Giang Long dám không xem ai ra gì, không ngờ đánh cho đám người Vệ Dũng trọng thương không trị nổi.

Dù nói thế nào, đám người Vệ Dũng cũng là nha dịch quận thành, thân phận không giống như bình thường.

Hơn nữa còn là đi theo Bành Hỉ qua đây, cho dù thật sự là phạm sai lầm thì cũng có thể giao nộp cho Bành Hỉ đến xử lý.

Sáu gã nha dịch đi theo tới huyện Linh Thông, thứ nhất là làm trợ thủ cho Bành Hỉ, thứ hai là bảo vệ an toàn cho Bành Hỉ.

Giang Long cứ thế trực tiếp đánh phế đi rồi, căn bản là không xem an toàn của Bành Hỉ là chuyện quan trọng.

Mà Bành Hỉ còn là do Bàng Thành An phái đi khảo sát, hơn nữa còn là chủ quản Công Tào chính lục phẩm.

Quan giai toàn bộ cao hơn Giang Long hai cấp.

Quả nhiên là con nhà quý tộc từ kinh thành đến.

Bàng Thành An hừ lạnh.

Ông ta đã cho rằng Giang Long ỷ vào thân phận, không coi ai ra gì.

Bởi vì quá tức giận, Bàng Thành An không ngờ lại quên chính sự.

https://thuviensach.vn

Cho đến tận tqua hai ngày, mới nghĩ ra mục đích phái Bành Hỉ đi Linh Thông huyện.

Vì vậy lại gọi Bành Hỉ trở lại hỏi thăm.

Bành Hỉ lúc này mới đem những gì nhìn thấy và ý nghĩ của bản thân nói ra.

- Cái gì?

Bàng Thành An kinh hãi,

- Ngươi nói bên kia Linh Thông huyện, công trình đường sông đào móc thuận lợi, rất có thể ở mấy tháng sau là có thể dẫn nước sông của Hồn Hà?

- Đúng

Bành Hỉ cũng không muốn Giang Long thành công thật nhưng lúc này lại không thể không gật đầu.

Bàng Thành An bỗng nhiên đứng dậy, ở trong phòng đi tới đi lui.

Văn Thượng từng phái xuống nhiệm vụ, khiến bọn họ phải bám trụ Giang Long, không cho Giang Long nổi bật.

Lúc ấy, ông ta sẽ gọi Giang Long vào Vọng Sa thành, sau đó trốn tránh không gặp, dự định vây Giang Long ở Vọng Sa thành một thời gian ngắn.

Sau khi Đô Úy Khương Kỳ ra mặt, đưa Giang Long đến, Bàng Thành An chỉ có thể càu nhàu vài câu, lại để Giang Long trở về.

Bàng Thành An vốn dĩ đau đầu, còn nghĩ cách gì làm khó Giang Long.

Lúc này, Giang Long lại nói muốn đào đường sông dẫn nước, đem huyện Linh Thông trở thành một vựa lúa lớn nhất Bắc Cương Đại Tề.

https://thuviensach.vn

Khi đó, không riêng gì Bàng Thành An, hầu như tất cả quan viên trong quận thành đều cho rằng Giang Long là đang càn quấy.

Bàng Thành An cảm thấy Giang Long nói như rồng leo, làm như mèo mửa, mắt cao hơn đỉnh chẳng khác gì đám hoàn khố ăn chơi.

Ông ta đang phát sầu, vui vẻ được nhìn thấy

Tính toán tùy ý gây sức ép cho Giang Long.

Chỉ có điều dù thế nào cũng không nghĩ ra, phái Bành Hỉ đi Linh Thông huyện khảo sát trở về, nhưng lại nói cho ông ta biết, công trình đường sông rất có thể sẽ thuận lợi đào hoàn thành.

Nếu quả thật có thể thành công dẫn nguồn nước Hồn Hà vào sông dẫn, như vậy khai khẩn đất hoang, cải tạo đồng ruộng, không còn là việc khó rồi.

Bắc Cương là một địa phương luôn thiếu nước.

Chỉ cần có nước, mọi thứ khác đều xử lý được.

Bàng Thành An lúc này không có cách nào không lo lắng, nếu Giang Long thật sự hoàn thành việc đó, như vậy chẳng khác nào ông ta không hoàn thành nhiệm vụ được giao phó.

Văn Thượng sớm đã nói rõ, Giang Long và Thái tử không hòa hợp.

Hơn nữa ngay cả Hoàng thượng cũng không thích Cảnh phủ.

Giang Long thật sự làm được thành tích nổi trội, đến lúc đó Hoàng thượng và Thái tử đều sẽ không vui. Sau đó tuyệt đối sẽ mang tức giận tung đến trên người của Bàng Thành An.

https://thuviensach.vn

Lần này người bịt mặt ở Vọng Sa quận đại náo một trận, Hoàng thượng chưa hề trách phạt.

Bàng Thành An mới may mắn tránh được một kiếp nạn, nhưng không nghĩ tai họa lớn hơn lại sắp ập lên đầu.

Nhằm lúc Hoàng thượng và Thái tử đều không vui, thất vọng đối với ông ta, đến lúc đó cho dù là Văn Thượng cũng không bảo vệ được ông ta.

- Ngươi đem chuyện ngươi đi Linh Thông huyện, thấy được nghe được báo cho bản quan cặn kẽ một chút.

Bàng Thành An đã mất đi bình tĩnh.

Bành Hỉ thấy thế không dám sơ suất, lập tức hồi bẩm.

- Công trình đường sông dẫn nước đào móc rất thuận lợi, mặc dù hạ quan không cẩn thận đo đạc, nhưng nhìn bên ngoài chiều dài ít nhất cũng là hơn năm mươi dặm.

- Dân tráng được chiêu mộ số lượng rất đông, do đó tốc độ đào móc rất nhanh.

- Về sau còn chiêu mộ cả dân phụ.

- Rất nhiều dân tráng mang theo vợ con, cùng với người già cũng mang đi huyệnLinh Thông, nếu không phải huyện Linh Thông xây dựng lại đường phố, rộng khoảng chừng ba mươi trượng, người đi đường chắc chắn không chịu nổi, nếu có đội thương gia lớn một chút tiến vào phố khẳng định bế tắc nghiêm trọng.

Hạ quan còn nghe được rất nhiều dân tráng nói chuyện với nhau, nói muốn an cư lạc nghiệp ở huyện Linh Thông.

https://thuviensach.vn

Bên trong Vọng Sa thành rất nhiều phú hộ nhìn thấy cơ hội buôn bán, đều chạy đến huyện Linh Thông mua cửa hàng. Làm cho cửa hàng mặt đường cái giá cả ước cừng tăng gấp sáu bảy lần.

Hơn nữa xu hướng còn tăng lên, ngoài ra hạ quan còn nhìn thấy rất nhiều thương gia ngoại địa đến huyện Linh Thông quan sát khắp nơi, nghĩ đến nếu đồng ruộng khai khẩn thuận lợi, họ cũng sẽ bỏ tiền túi ra giá cao chiếm trước cửa hàng, đương nhiên có khả năng sẽ trực tiếp mua sắm nhiều đồng ruộng.

Bành Hỉ mỗi lần nói một câu, trong lòng Bàng Thành An càng lạnh một phần.

Nói như thế, huyện Linh Thông phát triển tốt đẹp, không có gì bất ngờ xảy ra, Giang Long thật sự có thể làm một phen sự nghiệp nghìn thu tạo phúc cho bách tính một phương.

Bành Hỉ chỉ biết Bàng Thành An thấy Giang Long không vừa mắt, lại cũng không hiểu được nội tình.

Thấy Bàng Thành An sốt ruột như vậy, cảm thấy có chút khó hiểu.

Trước đó Bàng Thành An không đem nội tình nói cho y biết, mặc dù là tâm phúc, Bành Hỉ cũng không biết tình.

Chủ yếu là vì Bàng Thành An vẫn không để Giang Long vào trong mắt, cảm thấy Giang Long thật quá trẻ tuổi, có thể làm được việc gì chứ?

Đừng nói làm ra chiến tích, có thể không mắc sai lầm cũng không tệ rồi.

Hiện tại hoang mang lo sợ, Bàng Thành An mới đem dặn dò của Văn Thượng về giữa Cảnh Phủ và Thái Tử nói ra.

Bành Hỉ nghe vậy thì hít một hơi khí lạnh.

https://thuviensach.vn

vô cùng may mắn khi ở Linh Thông huyện, bản thân không làm quá mức.

Cảnh Phủ và Thái Tử không qua lại, rõ ràng đều có thể bình yên vô sự.

Nếu là y thực sự chọc giận Giang Long, người ta cho dù là chém đầu y cũng không có gì lớn.

Ngay sau đó cũng ý thức được tình cảnh của Bàng Thành An rất không ổn, tuy Bàng Thành An là thượng quan, nhưng trước Giang Long căn bản là không là gì.

Một chút ưu thế cũng không có!

Hơn nữa còn phải lo lắng Giang Long sẽ nổi giận!

Người ta nổi giận, liều lĩnh gây ra sai lầm, phỏng chừng tối đa cũng chỉ bị dời đi, ngay cả chức quan cũng sẽ không bị triệt tiêu.

Chớ nói chi là vứt bỏ mạng nhỏ thôi.

Trong tay Cảnh Phủ có miễn tử kim bài, đây là một bùa hộ mệnh.

Ngươi làm gì người ta, chỉ còn đường chết.

Nhưng người ta làm gì ngươi, chỉ là điều đi, lại bị hoàng thượng khiển trách của thôi.

Nhận rõ ràng tình hình hiện tại, ai còn dám cứng rắn với Giang Long?

Nói cho cùng lại có bao nhiêu người có thể không sợ chết?

Văn Thượng khá xem trọng một thủ hạ như Bàng Thành An, cũng từng nói một vài sự tích và phương thức làm việc của Cảnh Phủ ở kinh thành.

https://thuviensach.vn

Chính là sợ Bàng Thành An không biết nặng nhẹ, chọc giận Giang Long sẽ thiệt thòi.

Đợi nghe đến sự tích Cảnh phủ ở kinh thành, áo sau Bành Hỉ cũng bị mồ hôi làm ướt lạnh.

Đồng thời đối với Bàng Thành An, cũng là tăng thêm thù hận.

Chuyện này lại không sớm nói rõ, nếu không phải mấy ngày trước cuối cùng y cố nhịn xuống, không vì bọn Vệ Dũng ở huyện Linh Thông trở mặt với Cảnh Gianh Long, giờ này có còn yên mạng ở đây?

Chém giết con cháu quý tộc đứng đầu ở kinh thành,, không ngờ chỉ có hộ vệ trong phủ gánh tội thay.

Mà y, Bành Hỉ có thể so sánh với những con cháu quý tộc kia sao?

Đoán chừng xách giày cho người ta người ta cũng không cần, sợ là ngại y chân tay vụng về.

Cảnh phủ này con mẹ nó đã muốn nghịch thiên!

Nếu chém đầu y, phỏng chừng đẩy cho một nha dịch trong huyện, thì có thể giải quyết sự việc đúng không?

Khẽ cúi đầu, Bành Hỉ mượn tay lau mồ hôi trán, tròng mắt nhìn về phía chân, che đi vẻ oán độc trong mắt.

Vậy mà mà y cứ trung thành với Bành Thành An, nhưng Bàng Thành An lại giấu diếm y rất nhiều.

Bành Hỉ mang Phan Ân Huệ về trong nhà nuông chiều, vốn cũng là muốn đợi Phan Ân Huệ xinh đẹp thay đổi trắng ra, lại hiến cho Bàng Thành An, lúc này có chút đo dự.

https://thuviensach.vn

- Người có nghĩ ra cách ứng phó không?

Bành Thành An lòng rối loạn chất vấn

Phía trước Bành Hỉ không hiểu lợi hại trong đó, đầu óc bình tĩnh, đúng là sớm đã có chút ý tưởng.

- Đại nhân, Cảnh phủ dù ở kinh thành hoành hành ngang ngược, nhưng ở đây cuối cùng là ở địa phuong, có câu giang long đấu không lại rắn địa phương, mặc dù Cảnh Giang Long lai lịch lớn những ở đây, trừ phi hắn thật sự không muốn quan tâm hoặc là không thể làm ra chiến tích, có thể được lên chức hay không, bằng không không dám xằng bậy.

Nghe Bành Hỉ nói vậy, Bàng Thành An khẽ vuốt chòm râu, chân bước qua lại chậm rãi, cảm thấy có chút đạo lý.

- Vọng Sa quận một mẫu ruộng còn có ba phần đất, là địa bàn của Bàng đại nhân ngài, chỉ cần Cảnh Giang Long có điều đố kỵ, như vậy hắn mặc dù là con rồng thật sự cũng phải ngoan ngoãn trúng kế.

- Nói tiếp

Bàng Thành An bình tĩnh không ít rồi.

Bành Hỉ tuy giận dữ Bàng Thành An mãi không nói rõ ngọn ngành cho mình, nhưng y là tâm phúc của Bàng Thành An, quyền lực trong tay và địa vị ở trong Vọng Sa quận cũng là ỷ vào Bàng Thành An.

Nếu Bàng Thành An ngã, y và Văn Thượng căn bản có nửa chút giao tình, lúc đó cho dù không bị Bàng Thành An liên lụy, con đường làm quan về sau chỉ có thể như vậy, không cách nào tiến thêm được nữa rồi.

Cho nên nghĩ đến biện pháp, không vì Bàng Thành An thì cũng vì bản thân, cũng phải nói ra.

https://thuviensach.vn

Trước kia y ỷ có Bàng Thành An là chỗ dựa, đắc tội không ít người, thật là sợ hãi Bàng Thành An sẽ ngã.

- Đại nhân, hạ quan cho rằng vì chúng là lớn nhất, trước hết không cần sợ hãi Cảnh Giang Long, lại có hạ quan cảm thấy huyện Linh Thông mặc dù phát triển mạnh đi lên, đối với đại nhân cũng không xấu, ngược lại là một chiến tích lớn, đến lúc đó được sự khen ngợi của Hoàng Thượng, tất nhiên có thể từng bức thăng chức.

Bành Hỉ nói đến đây, thấy Bàng Thành An nhíu mày, lập tức nói tiếp:

- Huyện Linh Thông hẻo lánh, không, nên nói toàn bộ Vọng Sa thành đều hẻo lánh vô cùng, ở đây làm ra chút thành tích, lại có người biết sao? Huống chi chúng ta hoàn toàn có thể đợi Cảnh Giang Long sắp làm xong mọi việc, một thời gian ngắn điều hắn đi, đến lúc đó huyện Linh Thông phát triển trở thành kho lúa lớn Bắc Cương, không phải rơi trên đầu đại nhân sao?

- Nhưng bên trên…

Loại việc cướp đoạt công lao thuộc hạ Bàng Thành An trước đây cũng làm không ít, chẳng quan là e dè bên trên,

- Trước tiên ngài có thể đem ý tưởng viết thành sổ con dâng lên.

Bành Hỉ hai mắt híp lại, tinh quang lóe ra:

- Hoàng thượng và Thái tử tuy không thích Cảnh phủ, không muốn để Cảnh Giang Long khoe mẽ, nhưng dù sao giang sơn là của Hoàng thượng, huyện Linh Thông phát triển trở thành vựa lúa lớn nhất Bắc Cương, đối với Đại Tề truyệt đối là có lợi lớn.

Có lương thực, dân chúng Bắc Cương cũng không phải lại chịu đói.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa có thể nuôi sống càng nhiều nữa dân chúng.

Mà có càng nhiều nữa dân chúng ở Bắc Cương này, có thể cũng có lực ngăn cản dị tộc xâm lấn.

Hạ quan cho rằng chỉ cần trần thuật rõ ràng lợi hại liên quan trong đó, Hoàng thượng và Thái tử đều đã vui vẻ được nhìn thấy.

Bàng Thành An trầm ngâm suy nghĩ, từ từ vuốt chòm râu.

Bành Hỉ còn chuyển dộng con ngươi, Bành Thành An nếu có thể được lên chức tự nhiên cũng sẽ thuận tay đề bạt y.

Ở Vọng Sa quận, Bành Thành An là đứng đầu, nếu lại chuyển đi thì khẳng định là rời khỏi.

Đến lúc đó nếu có thể ngồi ở vị trí Thái thú Vọng Sa quận, chẳng những quan giai thăng cao, hơn mà ở vị trí cao quan điểm cũng được mở rộng.

Cũng có thể cùng đại nhân vật có nhiều cơ hội tiếp xúc.

Không giống hiện tại, vùi ở trong Vọng Sa thành, chỉ có thể giao tiếp với đám hạ quạn.

Gần như là không rời khỏi Vọng Sa thành, mà có quyền lực châu phủ.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 280: Dạy Dỗ

Bành Hỉ tự tin, nếu có thể có cơ hội cùng Văn Thượng tiếp xúc, nhất định có thể hợp ý, tiến triển quan hệ.

Văn Thượng tuyệt đối là một trong những tâm phúc quan trọng của Thái tử, nếu có thể đạt được đến tán thưởng và đề bạt, sau này còn sợ không thể thăng chức sao?

Bành Hỉ là một người có dã tâm, suy nghĩ linh hoạt, giỏi dựa dẫm.

Bàng Thành An suy tư một hồi lâu, cảm thấy Bành Hỉ nói cực kì có lý.

Hơn nữa chủ yếu nhất là, hiện giờ huyện Linh Thông phát triển mạnh, ông ta lại không dám nhúng tay vào đó cưỡng ép mạnh bạo, kéo chân sau của Giang Long. Làm sự việc tan tành, bản thân không có biện pháp tốt, không bằng trực tiếp lần lượt tường thuật qua sổ con, để bên trên quyết định.

Cứ như vậy, dù tương lai có biến cố gì, Bàng Thành An cũng không gánh vác trách nhiệm quá lớn.

Bành Thành An vỗ hai tay thật mạnh.

- Tốt, biện pháp này rất tốt

Bàng Thành An tán dương Bành Hỉ một câu, sự việc khẩn cấp, do đó ông ta phất tay cho Bành Hỉ lui ra, tự tay mài mực, cầm lấy bút, thì ra là bắt đầu viết sổ con.

https://thuviensach.vn

Một mặt viết, một mặt suy nghĩ.

Sổ con này có kỹ thuật viết nội dung mới được, chủ yếu thể hiện ra ông ta trung quân ái quốc.

Là vì cảm thấy huyện Linh Thông phát triển, đối với Đại Tề có nhiều chỗ tốt, mới dung túng Giang Long, mặc kệ huyện Linh Thông thuận lợi phát triển.

Mà không phải vì bản thân sơ suất, có chỗ sơ hở, mới để Giang Long nổi trội.

Trong ngôn từ nhất định phải đủ chân thành, ngay thật, nhiệt tình. Thể hiện ra bản thật thật là vì Đại Tề.

Thể hiện ra mình trung thành, tận tâm tuyệt đối.

Không thể để Hoàng Thượng và Thái Tử nhìn ra dấu vết mà hoài nghi.

Cho nên viết sổ như thế nào, không phải việc dễ dàng.

Sau khi Bành Hỉ bước ra cửa, cũng bắt đầu suy nghĩ bản thân ở trong đó như thế nào mới có thể đạt được ưu đãi. Nếu Bàng Thành An thật sự thăng chức, được điều khỏi Vọng Sa quận, như vậy bản thân như thế nào mới có thể thượng vị.

Trở lại nơi mình xử lý công vụ, Bành Hỉ suy đi nghĩ lại, cuối cùng quyết định được chủ ý.

Y vội vàng rời khỏi quận nha, đi vào thanh lâu kỹ viện lớn nhất Vọng Sa thành, chỉ chốc lát dẫn một người lão phụ nhân đầu tóc chải ngược kỹ lưỡng, sắc mặt cứng nhắc, thân áo lộng lẫy, khoảng năm mươi tuổi không kém đi ra.

https://thuviensach.vn

Mang theo lão phụ nhân, quẹo trái quẹo phải đến trước cửa một tiểu viện.

Nhẹ nhàng gõ cửa, một tiểu nha hoàn mở cửa, nhìn thấy Bành Hỉ lập tức tránh người ra.

Bành Hỉ mang lão phụ nhân đi vào đại sảnh, sau đó ít lâu Phan Ân Huệ chạy đến.

Hóa ra sau khi mang Phan Ân Huệ về nhà mình, thấy con gái đối với Phan Ân Huệ rất không tốt, có chướng ngại đối với việc dạy dỗ Phan Ân Huệ, đã tìm gian phòng này để Phan Ân Huệ một mình chuyển đến chỗ này ở.

Phan Ân Huệ vốn là muốn về nhà ở cùng cha mẹ, nhưng Bành Hỉ lại không cho phép.

Tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng Phan Ân Huệ biết lúc này trong nhà khó khăn, tất cả đều phải dựa vào Bành Hỉ, nếu không rất có thể toàn gia phải lưu lạc đầu đường xó chợ, sống như chết, do đó chỉ có thể là khôn khéo nghe theo lời sắp xếp của Bành Hỉ.

Lão phụ nhân từ sau khi Phan Ân Huệ đi vào cửa, ánh mắt gắt gao chăm chú nhìn thân thể Phan Ân Huệ dò xét.

Ánh mắt ấy có chút tàn nhẫn, xuyên người, làm Phan Ân Huệ trong lòng sợ hãi.

Không tự chủ đến nương tựa bên cạnh của Bành Hỉ.

- Cha nuôi

Phan Ân Huệ khẽ kêu.

Bành Hỉ nhẹ gật đầu không trả lời, vẫn để lão phụ nhân đánh giá.

https://thuviensach.vn

Lão phụ nhân sau khi nghe thấy âm thanh của Phan Ân Huệ, ánh mắt sáng lên.

- Bành Hỉ đại nhân mắt nhìn rất tốt, cô nương này tuy làn da thô ráp ngũ quan cũng không đẹp nhiều nhưng vóc dáng tiểu linh lung đều có một chút uyển chuyển của con gái phương nam.

Hơn nữa thanh âm êm dịu, nghe xong khiến người ta không kìm nổi muốn che chở cẩn thận.

- ha ha

Nghe lão phụ nhân đánh giá cao về Phan Ân Huệ, Bành Hỉ cười lớn, nói tiếp:

- Người có thể có biện pháp làm cho nàng biến thành trắng.

- Chỉ cần Bành Hỉ đại nhân cam chịu bỏ tiền ra, không đến hai tháng, dân phụ có thể khiến nàng ta trở nên trắng như tuyết.

Lão phụ nhân làm việc ở thanh lâu, chuyên phụ trách dạy dỗ nha đầu. Rất nhiều cô nương hồng bài đều do bà dạy nên. Có những hồng bài trời sinh làn da biến thành màu đen, ảm đạm ố vàng, bà tự nhiên có biện pháp khiến làn da lộ trắng hồng:

- Chẳng những có thể khiến nàng ta làn da đổi trắng mà còn có thể dạy dỗ nàng ta thành tiểu thư đài các thật.

Mặc dù chỉ nhìn Phan Ân Huệ vài lần, nhưng lão phụ nhân đã nhìn ra, Phan Ân Huệ trước đây cũng chưa từng được dạy lễ nghĩ.

- Được

Bành Hỉ đột nhiên từ trên ghế đứng dậy

https://thuviensach.vn

- Bổn quan bạc còn nhiều, cần gì ngươi cứ đi mua, đợi việc thành công, tự nhiên cũng không thể thiếu phần ưu đãi của ngươi.

- Dân phụ cám ơn Bành đại nhân trước.

Lão phụ nhân nặn ra một nụ cười nhạt nhẽo nói.

- Cha nuôi!

Phan Ân Huệ nghe ra có phần không hợp lý, gấp giọng kêu.

Bành Hỉ thoáng nhíu mày, sau đó khoát tay ra hiệu lão phụ nhân lui ra.

Nhìn thẳng vào mắt Phan Ân Huệ, trầm giọng nói:

- Lời này hôm nay ta chỉ nói với con một lần, con phải cẩn thận nghe nghiêm túc, nhớ sâu ở trong lòng.

Một phen nói ra khỏi miệng, Phan Ân Huệ trước tiên là đầu óc nghĩ lung tung, tiếp theo miệng khẽ lẩm bẩm.

- Muốn cha mẹ về sau có ngày tốt lành, phải nghe lời ma ma dạy bảo.

- Muốn phụ thân về sau có thể lần nữa tiến vào con đường làm quan phải hầu hạ tốt đại quan quý nhân.

- Muốn mỗi ngày đều mặc quần áo đẹp, mỗi ngày đều ăn sơn hào hải vị thì phải…

Đợi Phan Ân Huệ hồi phục tinh thần, Bành Hỉ đã rời khỏi.

Chỉ để lại lão phụ nhân nghiêm khắc.

Phan Ân Huệ sợ hãi bản năng, ánh mắt hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Phan Ân Huệ bộ dạng như vậy, lão phụ nhân cảm thấy có chút thỏa mãn. Chỉ cần cô gái sợ bà ta, về sau mới có thể nghe lời ngoan ngoãn, nghe theo dạy dỗ.

Đương nhiên, Phan Ân Huệ không sợ hãi, bà ta cũng tự có mánh khóe cho nó thành thành thật thật.

Bàng Thành Ân viết xong sổ con, sau đó lập tức hỏa tốc đưa đi.

Văn Thượng nhìn thấy trước tiên là cau mày, ngay sau đó cũng liền chuyển lên trên.

Thời điểm Hoàng thượng và Thái tử nhìn thấy sổ con. Lâm Nhã cùng tùy tùng lặn lội đường xa đi khoảng hai mươi mấy ngày, cuối cùng đến ngoài thành An Bình Định Châu.

Định Châu ở vào khu vực Trung Nguyên của Đại Tề, so với Phương Bắc mà nói, kinh thế phồn vinh hơn nhiều.

Thành An Bình không phải là châu phủ của Định Châu, nhưng buôn bán hưng thịnh, cũng xem như là một thành thị bậc trung.

Lâm gia còn là một trong bốn gia tộc lớn ở thành An Bình.

Trước kia bốn đại gia tộc xếp hạng chẳng phân biệt được trước sau, đều căn cơ rất sâu, nhưng theo hậu bối Lâm gia không có thanh niên ưu tú trổ hết tài năng, thế hệ trước tương đối bình thường, do đó Lâm gia hiện nay mỗi năm lại xuống dốc, đã là đứng kế cuối trong tứ đại gia tộc.

Chỉ vì trước kia Lâm gia mua tài sản cố định đáng kể, do đó mặc dù kinh tế không tốt, trong lúc nhất thời cũng không trở thành nghèo túng thật sự bại vọng.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua nếu không thể thay đổi hiện trạng, cải thiện hoàn cảnh khó khăn trước mắt, như vậy Lâm gia sa sút chỉ còn là vấn đề thời gian thôi.

Cũng chính vì vậy, Lâm gia muốn tìm một cửa kinh doanh cấp bách, lúc này mới bị Hắc Y Vệ lừa.

Nói lý ra buôn muối là tội lớn chém đầu.

Cho nên mặc dù Hắc Y Vệ cầm tiền không đưa hàng, Lâm gia cũng không thể kiện lên cấp trên, để triều đình quan viên làm chủ.

Mà chủ ý này chính là Giang Long nghĩ ra.

Thành An Bình cửa thành cao lớn, tường thành cao hơn chừng bốn trượng, vì buôn bán phồn vinh, nha môn thừa tiền, nên cửa thành thường xuyên thay mới, tường thành cũng sẽ tu bổ thừa xuyên một phần, khác xa tường thành Linh Thông huyện rách nát đó.

Lâm Nhã ngồi trong xe ngựa, vén màn rèm mắt nhìn thoáng ra bên ngoài.

Mặc dù đi khỏi thành An Bình chỉ có thời gian mấy tháng nhưng nàng lại cảm thấy đã lâu lắm rồi.

Đoàn xe đi vào cửa thành, quân sĩ thủ thành vặn hỏi.

Và nghe được đoàn xe là từ Ninh Viễn đến, hơn nữa ngồi trên xe còn là thiên kim Lâm gia gả đi, quân sĩ thậm chí phí cửa cũng không dám nhận.

Tên tuổi của Cảnh phủ rất lớn, nhưng chỉ ở huyện Ninh Viễn

Mà ở thành An Bình, đương nhiên là tên tuổi của Lâm gia dễ dùng hơn.

Lâm gia cố nhiên là đang trên đường xuống dốc, nhưng cũng đã tồn tại từ lâu, bình thường quân sĩ canh cửa thành không dám xem thường.

https://thuviensach.vn

Đoàn xe thuận lợi đi qua cửa thành, đi trên đường đám dân chúng chỉ chỏ.

Đều là hiếu kỳ, quân đội khí phách như vậy là nhà ai?

Bất kể là đoàn xe nhà quyền quý nào, đều có nhận dạng tư gia.

Người sáng suốt nhìn thấy, vội vàng đi đường vòng, không dám va chạm.

Nhưng nhận diện đoàn xe này, trước đây bách tính thành An Bình hiển nhiên là chưa thấy qua.

Lâm Nhã trở về, cũng không thông báo Lâm gia trước, vì vậy thẳng đến dừng ở cửa lớn Lâm phủ, có thủ vệ Lâm gia lên tiếng hỏi, mọi người Lâm gia mới biết nàng ngàn dặm xa xôi về nhà.

Trong thời gian ngắn bên trong Lâm phủ tình cảnh hỗn loạn.

- Nha đầu ti tiện kia còn dám trở về, xem lão nương không trừng trị ngươi tốt!

Lời nói chính là của Lâm Vi thị, chính là mẹ kế của Lâm Nhã, so với mẫu thân thân sinh của Lâm Nhã, tướng mạo Lâm Vi thị kém ra vạn dặm, hơn nữa tính nết vô cùng đanh đá.

Lâm Vi thị mới vào cửa lớn không lâu, đối với Lâm Nhã và Lâm Chí thật không tốt, Lâm phụ cũng đau lòng nhưng đã bị Lâm Vi phị chỉnh cho ngoan ngoãn rồi.

Cho nên không dám đứng ra thay thế hài nhi làm chủ.

Lâm Vi thị có thể gả đến Lâm phủ, đương nhiên cũng có thân phận lai lịch nhất định, có nhà mẹ đẻ cứng rắn làm chủ, đương nhiên là không biết sợ Lâm phụ.

https://thuviensach.vn

Gần nhất Hắc Y Vệ cầm bạc chưa đưa hàng hóa, trưởng bối của Lâm phủ không ít trách cứ hai người Lâm Vi thị Và Lâm phụ.

Ai bảo Lâm Nhã là con của họ?

Lâm Vi thị tuy đanh đá, nhưng cũng không dám đối nghịch với trưởng bối trong nhà, chịu không ít oan uổng.

Lúc này nghe Lâm Nhã cư nhiên trở về, lập tức lửa giận tăng lên.

Tính toán trước trừng phạt Lâm Nhã một trận cho hả giận.

Lâm phụ thấy thê tử ra khỏi cửa phòng liền vội vàng kéo lại.

- Sao, ông đau lòng nha đầu ti tiện kia sao?

Lâm Vi thị trừng mắt

- Đừng quên, vừa qua vì Cảnh phủ không đưa muối chúng ta mới mỗi ngày bị mắng! Mà còn là nhà chồng nha đầu ti tiện ấy!

- Vi phu làm sao lại đau lòng một đứa nha đầu đã xuất giá?

Lâm phụ cười theo vẻ mặt biểu cảm:

- Vi phu đối với nó như vậy, đối với Dục nhi như thế nào, bà còn không hiểu rõ?

Lâm Dục chính là con của Lâm Vi thị, hiện tại có chỉ hơn ba tuổi một chút.

-Hừ

Lâm Vi thị tức giận đánh khăn lụa xuống

- Có cho ông cũng không có dũng khí.

https://thuviensach.vn

Người vợ kế này sở dĩ có thế chỉnh cho ngoan ngoãn chủ yếu là vì Lâm phụ thân là con nhà giàu tiêu tiền thẳng như nước, mà Lâm gia lại không có nhiều bạc như thế cho Lâm phụ hoang phí tiêu xài, mấy năm nay Lâm Vi thị không ít lần cầm của hồi môn cho Lâm phụ hoang phí.

Lâm Vi thị đầu óc khá thông minh, của hồi môn có không ít sản nghiệp, quản lý ngăn nắp rõ ràng.

Mỗi tháng cầm ra một hai trăm lượng bạc cho Lâm phụ, tóm lại vẫn là có thể.

Lâm phụ bình thường vô năng tiêu tiền như nước, trước kia thân sinh thân mẫu Lâm Nhã, có nhiều quản thúc, còn có thể làm chính sự.

Nhưng hiện tại bị Lâm Vi thị chiều chuộng, chỉ còn lại bản lãnh tiêu tiền.

- Ta chỉ cảm thấy Lâm Nhã đột nhiên trở về, có chút bất ngờ, cho nên nghĩ trước tiên không cần hành động thiếu suy nghĩ.

Không ngờ gọi thẳng đại danh của Lâm Nhã, có thể thấy Lâm phụ đối với con gái này không có bao nhiêu tình cảm.

Cũng là dựa theo tính tình của Lâm phụ, ai cho y tiền tiêu, người đó mới là người thân của y!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 281: Chủ Vị

- Còn có, hôm nay Lâm Nhã đã xuất giá vào Cảnh pủ, là thiếu phu nhân Cảnh phủ, trước mặt mọi người, bà không thể động thủ, bằng không những nô tì từ Cảnh phủ tới có thể sẽ không chịu đấy!

Lâm phụ nói tiếp, cảm thấy cũng đang đánh vào chủ kiến khác.

Cảnh phủ là nhà quyền quý cao nhất ở kinh thành, trong nhà khẳng định có tiền của như núi như biển.

Y nghĩ thử, xem có thể từ tay Lâm Nhã đòi một ít lượng bạc, mấy ngày trước y nhìn thấy một con chim nhỏ màu xanh biếc, bộ dáng thật sự vừa xinh vừa đáng yêu, muốn mua về nhà nhưng đành chịu trước đây tiêu tiền không tiết chế hiện nay trong ví tiền rỗng tuếch.

Hỏi Lâm Vi thị lại bị mắng xối đầu.

Mặc dù trên tay không có nhiều bạc nhưng trên người Lâm Nhã cũng có thể có không ít trang sức giá trị đúng không?

Lâm phụ trong thâm tâm nghĩ như vậy, Lâm Nhã gả vào Cảnh phủ, Cảnh lão phu nhân đương nhiên phải thưởng chút trang sức quý mới xem như đã nhận thân phận Lâm Nhã là thiếu phu nhân Cảnh phủ.

Càng là đại gia quý tộc, càng chú trọng nhiều.

Gần như mỗi nhà đều có chút đồ gia truyền vô giá.

Do mẹ chồng thưởng cho con dâu, truyền xuống một thế hệ.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân tuy rằng cao hơn đồng lứa, nhưng mẹ Cảnh Giang Long sớm đã qua đời, đồ gia truyền đương nhiên cũng là do Cảnh lão phu nhân truyền cho Lâm Nhã rồi.

Đương nhiên, đồ gia truyền quý giá như vậy Lâm phụ không dám tìm cách lấy.

Bằng không ngày sau bị Cảnh phủ tra ra, lúc đó Lâm Nhã cố nhiên sẽ bị bỏ trở về, y cũng khó thoát tội.

Dựa vào năng lượng của Cảnh phủ, nếu quả thật thôi Lâm Nhã trở về, không hề coi Lâm gia là thông gia nữa, như vậy lấy cái mạng nhỏ của Lâm phụ cũng không khó.

Lâm phụ bên này nghĩ, Lâm Vi thị cũng bình tĩnh lại rồi.

Lâm Vi thị suy nghĩ khôn khéo, lúc trước chỉ vì gần đây liên tiếp bị mắng, trong lòng đè nén tức giận.

Hơn nữa trước kia gây khó dễ cho Lâm Nhã đã thành thói quen rồi, do đó mới không có đầu óc suy nghĩ.

Bây giờ nghe lời nhắc nhở của Lâm phụ, trong lòng bà ta rùng mình.

Đúng vậy, hôm nay thân phận Lâm Nhã không giống trước đây, mặc dù vì có trong tay Lâm Chí, Lâm Nhã bị ngắt chỗ yếu vẫn không có can đảm cùng mình đối kháng, nhưng những người từ Cảnh phủ đến không có gì e dè, hơn nữa nếu những ma ma ở Cảnh phủ những có thân phận địa vị cũng theo tới, những người này đối với chủ nhân vô cùng có sĩ diện.

Nếu là được Cảnh lão phu nhân xem trọng, thậm chí có thể không cần sợ Lâm Nhã.

Đến lúc đó lập tức xông lên dạy dỗ mình một trận cũng có khả năng.

https://thuviensach.vn

Mà bị nô tì Cảnh phủ dạy dỗ, Lâm gia cũng không thể thay mình ra mặt.

Nguyên nhân rất đơn giản, Lâm gia căn bản chọc giận không nổi Cảnh phủ.

Nếu không Hắc Y vệ cầm bạc không đưa hàng, tại sao Lâm gia không dám phái người đi đòi hỏi Cảnh phủ.

Lâm gia hôm nay nhậm chức gia chủ chính là ông nội Lâm Nhã, tên là Lâm Vượng Nghiệp.

Tên đặt không tệ, nhưng Lâm Vượng Nghiệp thật sự cũng không dẫn dắt Lâm gia hưng vượng lên.

Bất kể là con cháu trong nhà đi học, hay là trên phương diện sản xuất buôn bán, đều đi xuống dốc.

Con cháu có đi học hiện ra tài hoa trở thành thanh niên tài tuấn, tiến vào con đường làm quan, Lâm gia có con cháu quan viên có thể dựa vào, không ai dám tùy tiện trêu chọc.

Mà sản nghiệp nếu có thể quản lý tốt thì có thể tích lũy càng nhiều của cải.

Chỉ đáng tiếc là, Lâm Vượng Nghiệp không những không thịnh vượng ngược lại dưới sự lãnh đạo của ông ta, Lâm gia năm sau không bằng năm trước.

Lâm Vượng Nghiệp còn có bốn đệ đệ, nhậm chức tộc lão Lâm gia, trong đó hai người là đệ đệ ruột thịt, ngoài ra hai người còn lại là đệ đệ thứ xuất.

Con cháu chính thống địa vị đương nhiên cao hơn một chút.

Con cháu thứ xuất mặc dù là tộc lão, cũng phải thấp hơn một cái đầu.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên với thân phận thứ xuất, lại có thể thành tộc lão, đã chứng minh năng lực không kém.

Lâm Vượng Nghiệp gần đây rất đau đầu, không lấy được bạc về, không cầm được hàng, vốn lưu động của Lâm gia đã không dư thừa bao nhiêu.

Đến lúc đó không có tiền mua hàng, chẳng lẽ phải đóng cửa hiệu sao?

Bởi vì chuyện này, bốn tộc lão Lâm gia giờ phút này tất cả đều cùng Lâm Vượng Nghiệp ở một chỗ bàn bạc biện pháp.

Nhưng bọn họ đã thương lượng không phải một hai ngày, căn bản là nghĩ không ra cách gì tốt.

Ban đầu Lâm Vượng Nghiệp dốc hết sức muốn cùng Hắc Y Vệ hợp tác, hôm nay xảy ra sự việc, mấy vị tộc lão đương nhiên là mượn cơ hội làm khó dễ.

Thường thường sẽ trách cứ vài câu Lâm Vượng Nghiệp, đả kích uy tín của người gia chủ này.

Nhị tộc lão Lâm Vượng Thị và Tam tộc lão Lâm Vượng Tài mặc dù là đệ đệ ruột thịt của Lâm Vượng Nghiệp nhưng mở miệng cũng không chút lưu tình.

Ruột thịt cùng mẹ sinh ra thì sao?

Bọn họ giống nhau muốn ngồi lên vị trí gia chủ.

Hiện tại bọn họ là chi trưởng, nhưng đợi đến Lâm Vượng Nghiệp qua đời, cháu trai kế thừa vị trí gia chủ, lúc đó đời sau bọn họ liền biến thành chi thứ thôi.

Gia tộc càng lớn nội đấu càng kịch liệt tàn khốc.

https://thuviensach.vn

Lâm Vượng Nghiệp sắc mặt xanh mét, cũng là đuối lý không có sức phản kích.

Lúc trước mấy đệ đệ cũng là đồng ý buôn lậu muối, nhưng ai bảo Lâm Nhã là cháu gái ruột của ông ta chứ?

Lâm Nhã là thiếu phu nhân Cảnh phủ, lại đích thật chuyện này là ông ta chủ trương trước, do đó sai lầm toàn bộ rơi trên đầu ông ta.

Vì những chuyện này, Lâm Vượng Nghiệp đối với Lâm Nhã cũng đầy bụng oán khí.

Phái Lâm Nhã đi mưu đoạt tài sản Cảnh phủ, thời gian dài như vậy, cũng không có bao nhiêu tiến triển.

Duy nhất một chút lợi chiếm được, vẫn là sớm lúc Đỗ Quyên trộm sao tiểu thuyết thoại bản, Lâm gia in trước tiên mới buôn bán nhỏ kiếm được một khoản.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có nha hoàn xông tới nói là Lâm Nhã từ kinh thành xa xôi hồi phủ.

Đáng lẽ nha hoàn lỗ mãng, Lâm Vượng Nghiệp muốn mượn cớ nổi giận, nổi hỏa xuống, nghe vậy bỗng nhiên đứng bật dậy.

Mấy người tộc lão cũng sững sờ một chút.

Hiển nhiên là bất ngờ.

- Ngươi lặp lại lần nữa?

Lâm Vượng Nghiệp cho là bản thân nghe nhầm.

- Hồi lão gia, Nhã nhi tiểu thư từ kinh thành….

https://thuviensach.vn

Nha hoàn vẫn chưa nói xong, Lâm Vượng Nghiệp và bốn vị tộc lão cất bước vội vàng hướng về đại sảnh.

Vừa đi vừa nghị luận.

- Nha đầu kia ở kinh thành đang êm đẹp sao lại trở về chứ?.

Lâm Vượng Thị nghi ngờ.

Lâm Vượng Tài cũng không hiểu giống như vậy, suy đoán nói:

- Không phải là bị Cảnh gia bỏ chứ?

- Không thể nào!

Lâm Vượng Nghiệp nghe được giật mình kinh hãi.

Lâm Nhã nếu quả thật bị bỏ, Hắc Y Vệ kia tuyệt đối sẽ không đưa hàng, hoặc là trả tiền lại.

Mặt khác hai vị lão tộc là đệ đệ thứ xuất của Lâm Vượng Nghiệp, phân biệt là Lâm Thịnh Thế, Lâm Thịnh Hưng, vì hông phải là dòng chính, cho nên năm đó sinh tên không có xếp chữ Vượng lót.

Lâm Thịnh Thế là tam tộc lão, cau mày nói:

- Làm sao không thể? Nếu Lâm Nhã làm việc không cẩn thận, kết quả bị Cảnh phủ bắt được nhược điểm, khảo hỏi rõ, như vậy bỏ Lâm Nhã quay về đều là nhẹ.

- Như vậy làm thế nào cho phải?

Lâm Thịnh Hưng nhíu màu có thể kẹp con ruồi chết:

- Nếu là Cảnh gia đến làm khó dễ chúng ta…

https://thuviensach.vn

Hậu quả này, Lâm gia căn bản đảm đương không nổi.

- Sẽ không đâu, sẽ không đâu,

Lâm Vượng Nghiệp liên tục nâng ống tay áo lau mồ hôi lạnh trên trán.

- Lúc trước cũng không hỏi rõ ràng, Lâm Nhã là bị buộc trở về hay là tự mình đi về đây.

Lâm Vượng Thị có chút hối hận lúc trước đứng dậy quá nhanh, không hỏi nha hoàn kia tin tức nào.

Ánh mắt Lâm Thịnh Thế bỗng nhiên sáng lên:

- Tuy chưa hỏi nhưng ta nhớ nha hoàn kia nở nụ cười.

Nha hoàn báo tin đương nhiên là nở nụ cười, vui vẻ hưng phấn, bởi vì Lâm Nhã thưởng nàng ta một thỏi bạc chừng hai lượng.

Lâm gia đang ở trên đường xuống dốc, chủ nhân khen thưởng nô tì cũng trở nên eo hẹp.

Đã rất ít người có thể cầm được bạc thưởng nhiều như vậy.

- Xem ra không phải quá tệ.

Lâm Thịnh Hưng nghĩ một lát, đích xác nha đầu kia mỉm cười, liền thở phào nhẹ nhõm.

Những người khác cũng yên lòng.

Thật sự là bọn họ ngầm mang ý xấu, hơn nữa lại chọc tức không nổi Cảnh phủ, khó tránh sẽ nghĩ đến chỗ có hại.

- Lúc trước chính là các ngươi đi đầu đề nghị, muốn ngầm nuốt gia sản Cảnh phủ.

https://thuviensach.vn

Lâm Vượng Nghiệp oán trách một câu.

- Đại ca, chúng ta cũng là vì suy nghĩ cho gia tộc.

Lâm Thịnh Hưng đối mặt cứng rắn.

Lâm Vượng Thị phụ hoạ:

- Đúng vậy, đại ca, Lâm gia chúng ta hôm nay càng ngày càng tệ rồi, không nghĩ cách kiếm nhiều bạc một chút, một gia đình lớn như vậy sẽ nuôi sống thế nào?

- Nhất là những con cháu thông minh, đi học rất tài hoa, muốn bồi dưỡng trọng điểm hằng năm đều phải tiêu bạc.

Lâm Vượng Tài cũng nói.

Lâm Vượng Nghiệp là gia chủ, cho nên giờ đây bốn vị tộc lão âm thầm kết hợp với nhau.

Không phải nói tình cảm huynh đệ của bốn vị tộc lão thật sự có bao nhiêu tốt.

Nếu đem Lâm Vượng Nghiệp từ vị trí gia chủ bóp xuống dưới như vậy bốn người này khẳng định sẽ không từ thủ đoạn tương tàn nhau để bản thân lên vị trí.

Lâm Nhã đứng trước đại môn Lâm phủ một hồi, mới vịn cánh tay Tang Chu chậm rãi qua cửa.

Nàng là cô gái đã xuất giá, đương nhiên có thể tự do tiến vào Lâm gia.

Không ai dám tiến lên ngăn cản.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, thực sự có người dám ngăn cản sợ cũng chịu đau khổ vô ích.

Chỉ nhìn Hộ vệ Cảnh phủ một đám đằng đằng sát khí, thì biết không dễ đụng chạm.

Lâm Nhã trước tiên đi đến đại sảnh chờ, một lát đám người Lâm Vượng Nghiệp lần lượt tiến vào trong sảnh.

Tuy nhiên lập tức bốn người này sắc mặt trầm xuống.

Bởi vì Lâm Nhã lúc này cư nhiên ngồi ở đại sảnh phía trên chủ vị.

Tình huống bình thường chủ vị đều do chủ nhân đến ngồi.

Trừ khi khách thân phận quá cao quý, bằng không khách phải theo chủ, không thể chiếm đoạt chủ vị, những vị khách này khá lễ phép, sẽ càng thêm khiêm tốn, mặc dù bản thân thân phận cao quý, cũng sẽ ngồi vị trí dưới tay, đây là cho gia chủ một chút thể diện cần thiết.

Lâm Vượng Nghiệp sắc mặt khó coi, dừng bước lạnh lùng quát:

- Xuống dưới, đó là chỗ ngươi có thể ngồi sao?

Bốn vị tộc lão khác cũng vẻ mặt nén giận.

Sở dĩ nổi giận như vậy, còn có một ý nghĩa.

Lâm Nhã là thân nữ nhi, mặc dù gả vào nhà quyền quý, thân phận cao quý hơn một tầng cũng không thể ngồi ở trên chủ vị Lâm gia.

Chủ vị, vĩnh viễn chỉ có nam tử mới có thể ngồi lên.

Nếu là con cháu trong nhà từng bước thăng chức, thăng chức rất nhanh, thành đại quan nhị tam phẩm, trở về ngồi trên chủ vị cũng vẫn thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lâm Nhã…

Nhà quyền quý đại tộc chú ý nhiều, nam tử vi tôn, địa vị phụ nữ vĩnh viễn phải thấp hơn một đầu.

Bên vị trí đầu não có hai chỗ ngồi.

Cổ nhân coi bên trái cao hơn, chủ vị bên trái vĩnh viễn là nam chủ nhân ngồi.

Nếu là gia đình tụ họp, mặc dù nam chủ nhân không ở hoặc là đã qua đời rồi, vị trí đó cũng nhất định phải trống không.

Trong nhà phụ nữ lớn tuổi nhất, chỉ có thể ngồi ở vị trí bên phải.

- Làm càn!

Không cần Lâm Nhã mở miệng, một hộ vệ Cảnh phủ đã tiến lên trước một bước, miệng quát chói tai:

- Ai còn dám đối với thiếu phu nhân bất kính, đừng trách ta khẩu đao không lưu tình!

Dứt lời, chợt nghe loảng xoảng một tiếng!

Hộ vệ đã rút đao ra một nửa.

Thân đao chói lọi hàn quang bắn ra bốn phía, khiến đám người Lâm Vượng Nghiệp biến sắc.

- Nhã Nhi!

Lâm Vượng Thị hơi nheo mắt lại, thanh âm trầm thấp, ngầm có ý cảnh cáo.

https://thuviensach.vn

Mấy người kia đều đã sống đến từng tuổi này, hơn nữa rất có địa vị, đương nhiên sẽ không quá nhát gan, bị nửa thanh đao yêu hù dọa, chỉ vừa sợ vừa giận.

Trên mặt Lâm Nhã che một khăn che mặt màu tím, sắc mặt không hề bận tâm, chỉ thản nhiên liếc Lâm Vượng Thị một cái.

Lần này, nàng là cao giọng trở về.

Đương nhiên sẽ không sợ mấy vị cầm quyền chân chính của Lâm gia này.

Nhớ tới lúc trước cố sức rời xa phủ, mấy người kia gọi nàng vào căn phòng bí mật cưỡng bức đe dọa…

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Đào Nấm Mộ

Ngay lúc đó Lâm Nhã nhu nhược bất lực, lẻ loi một mình, ông nội không thích bà nội không thương.

Cha ruột bị kế mẫu quản lý gắt gao, đối đãi với nàng bằng thái độ lạnh lùng, không quan tâm.

Chỉ có một đệ đệ ruột, nhưng lại cần nàng chăm sóc trọn vẹn, nàng phải cúi đầu mà sống.

Bị mấy người một phen cưỡng bức đe dọa, vốn cho là nhịn đến ngày xuất giá Lâm Nhã có thể giải thoát, lại lọt vào trong âm mưu quỷ kế, lại lần nữa lo lắng thấp thỏm.

Càng đáng ghét là, mấy người lại còn phái Thủy Lam và Đỗ Quyên bên người hầu hạ, cẩn thận giám thị nàng.

Chính bởi vì như vậy, lần đó ở chùa bị tập kích, nàng mới thừa cơ lần đầu tiên giết người!

Thủy Lam đã chết!

Dù sao lần đầu giết người, cho nên Lâm Nhã mãi mãi cũng không quên được Thủy Lam kinh hô trước khi chết, sự hoảng sợ trong ánh mắt, cùng với cảnh tượng trong nước giãy dụa.

Những viêc đó, đều là mấy lão già trước mắt này làm hại.

https://thuviensach.vn

Cho nên Lâm Nhã chỉ là ánh mắt lạnh lùng, thản nhiên quét qua Lâm Vượng Thị một cái.

Lâm Vượng Thị thấy thế giận giữ, ông ta là nhị tộc lão Lâm gia, đồng thời cũng là nhị gia gia Lâm Nhã.

Lâm Nhã lại đối với ông ta bất kính như thế!

- Xuống dưới

Lâm Vượng Thị hét lớn:

- Vị trị đó sao lại là nha đầu ti tiện như ngươi có thể ngồi.

- Đại ca, coi cháu gái tốt của ngươi sinh đấy!

Đồng thời, không quên đả kích Lâm Vượng Nghiệp

Lâm Vượng Nghiệp sắc mặt đỏ lên trong nháy mắt

- Cút xuống dưới cho ta.

Thật sự là Lâm Nhã khiêu chiến toàn bộ quyền uy của Lâm gia, lại dám ngồi chủ vị đại sảnh.

Trước kia, vị trí đó phần lớn là do Lâm Vượng Nghiệp người gia chủ này ngồi.

Hộ vệ Cảnh Phủ trừng mắt, muốn phát hỏa, bảo vệ Lâm Nhã thiếu phu nhân trong phủ, nhưng Lâm Nhã lại nhẹ nhàng khoát tay ngăn cản sắc mặt không chút thay đổi.

Chỉ lạnh lùng nhìn mấy người trước mặt.

Nàng không quên mục đích lần này về phủ, không phải muốn cùng Lâm via vạch mặt, trở mặt thành thù, về sau cả đời không qua lại với nhau.

https://thuviensach.vn

Mà là phải đỡ đệ đệ ngồi lên vị trí gia chủ Lâm gia.

Giờ phút này, mặc kệ mấy gia gia nổi đóa, nàng cũng nghiêm túc nhìn rõ ràng, người nào có thể lôi kéo, người nào phải chèn ép gắt gao.

Mắt thấy Lâm Nhã vẫn ngôi ngay ngắn ở chủ vị, trên cao nhìn xuống đám người mình, Lâm Vượng Tài và Lâm Thịn Hưng đều lần lượt gầm lên.

Đến giờ khắc này, chỉ còn lại tứ tộc lão Lâm Thịnh Thế không hề tỏ thái độ.

Lâm Thịn Thế tuy rằng cũng sắc mặt giận dữ, nhưng trên thực tế cũng chỉ là ngoảnh mặt làm thinh.

Nghĩ thầm trong lòng, Lâm Nhã trước đây ở Lâm phủ cuộc sống khó khăn, cúi đầu mà sống, bị kế mẫu ức hiếp, mặc dù là phải gả vào Cảnh phủ, cũng vì muốn bảo vệ an toàn cho đệ đệ, đáp ứng âm mưu của bọn họ mưu đồ gia sản Cảnh phủ, dĩ vãng như vậy một tiểu nha đầu mềm yếu, giờ phút này lại dám ngồi ngay ngắn ở phía trên chủ vị đại sảnh, nhất định là có chỗ dựa dẫm rồi.

Ông ta cũng muốn xem trộm một chút, Lâm Nhã có gì dựa vào.

Nếu là Lâm Nhã đánh giá cao chính mình, ông ta đương nhiên cũng muốn làm khó dễ Lâm Nhã.

Còn nếu Lâm Nhã thật sự có tư cách ngồi ở chủ vị cường thế, ông ta đương nhiên phải trưng ra vẻ mặt vui cười.

Nhưng phàm là con cháu thứ xuất trong đại tộc quyền quý, vừa ra đời đã thấp hơn một bậc.

Tiểu thiếp sinh đấy.

Chẳng qua là tiện chủng tiểu thiếp sinh hạ.

https://thuviensach.vn

Thứ xuất mà thôi

Như vậy kỳ thì cười nhạo, ức hiếp giễu cợt, lời nói thường xuyên sẽ nghe lọt vào tai.

Cũng chính bởi vì cuộc sống khó khăn và không suôn sẻ, chỉ cần người có thể lăn lộn đi ra, đều sẽ là khôn khéo tâm cơ sâu xa, có tiến có thoái, có thể thắng, nên lúc cúi đầu sẽ không chú trọng thể diện là gì.

Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng đều là người như vậy.

So sánh hai người với nhau mà nói, Lâm Thịnh Thế càng cẩn thân đa mưu túc trí hơn một chút.

Lâm Thịnh Hưng thì lộ ra vẻ sắc sảo.

Lâm Thịnh Thế âm thầm quan sát, Lâm Nhã cũng ở đây cẩn thân xem xét, đệ đệ Lâm Chí còn nhỏ, mà nàng còn phải trở lại Cảnh phủ ở kinh thành, không kéo lên một nhóm người thật tâm phụ tá, như vậy Lâm Chí cho dù là được sự giúp đỡ của nàng, hôm nay có thể ngồi lên vị trí gia chủ cũng là ngồi bất ổn.

Hoặc là sẽ bị mất quyền lực trở thành một con rối bên ngoài.

Lúc này Lâm Nhã liếc về phía Lâm Thịnh Thế.

Lâm Thịnh Thế căn bản sắc mặt nén giận, cùng ánh mắt của Lâm Nhã ở giữa không trung va chạm, lập tức kiềm chế lửa giận, thoáng cúi đầu.

Có vài hộ vệCảnh phủ người đầy sát khí, đám người Lâm Vượng Nghiệp cũng chỉ là ở ngoài miệng nói, không ai thực sự dám động thủ trước.

Chỉ chốc lát, Lâm phụ và Lâm Vi thị lần lượt tiến đến tiền viện đại sảnh.

Ở trước cửa chính, còn gặp mấy tốp người.

https://thuviensach.vn

Lâm phụ tên là Lâm Trí Viễn.

Trong mấy người này có đại ca Lâm Trí Viễn là Lâm Trí Thâm, đại tẩu Lâm Hoàng thị, nhị ca Lâm Trí Cương, cùng với nhị tẩu Lâm Đổng thị.

Tam bá Lâm Trí Phú, còn có tam tẩu Lâm Võ thị.

Mấy người huynh đệ này đều là con vợ cả, trong đó Lâm Trí Viễn tuy rằng không nên thân nhất, nhưng bất đắc dĩ là con út mẫu thân sinh hạ, cho nên có phần được phụ mẫu thiên vị nuông chiều, thường xuyên cho tiền bạc trợ giúp, cũng vì vậy, mấy ca ca đều có chút ghen tị, hơn nữa cùng Lâm Trí Viễn bất hòa.

- Tứ đệ, lần này Nhã Nhi trở về, ngươi phải nở mặt rồi.

Vừa mới gặp mặt, đại tẩu Lâm Hoàng thị lạnh trào nói.

Lâm phụ cúi đầu khom lưng bồi cười.

Lâm Vi Thị lành mặt xuống:

- Chẳng qua là nha đầu đã gả đi có cái gì mà nở mặt chứ.

- Câm miệng, ta và tứ đệ nói chuyện, sao ngươi chen miệng vào?

Lâm Hoàng thị lập tức biến sắc, bà ta và Lâm Vi thị luôn luôn bất hòa.

- Chẳng qua là phòng kế thất mà thôi, chú ý thân phận.

Nhị tẩu Lâm Đổng thị bĩu môi.

Tam tẩu Lâm Võ thị cũng vẻ mặt khinh thường.

Vợ kế tuy là chính thê nhưng so không được với chính thê.

https://thuviensach.vn

Tương lai Lâm Vi thị nếu chết rồi, tuy cũng có thể vùi vào phần mộ tổ tiên Lâm gia, nhưng phải xếp hạng phía dưới với thân sinh mẫu thân Lâm Nhã.

Lúc tế bái, Lâm Vi thị cũng phải gọi thân sinh thân mẫu Lâm Nhã là tỷ tỷ.

Lâm Vi thị đối với việc này không hài lòng, bà ta làm sao cam tâm đến chết cũng phải thấp hơn một cái đầu?

Thường xuyên nghĩ biện pháp, muốn bôi nhọ, vu oan, tìm cơ hội muốn đem hài cốt mẫu thân Lâm Nhã từ phần mộ tổ tiên Lâm gia đào ra.

Chỉ có điều Lâm phụ tuy nghe lời của bà ta nhưng đào mộ việc đại sự này, cũng không phải Lâm phụ có thể làm chủ.

Nhất định phải có Lâm Vượng Nghiệp và mấy vị tộc lão tất cả đều gật đầu mới được.

Mà muốn mấy người gật đầu, phải có đầy đủ lý do!

Lâm Vi thị nghĩ đến nát óc, hiện giờ cũng vẫn đang không nghĩ được biện pháp tốt.

Lúc này bị điểm rõ là thân phận kế thất, Lâm Vi thị lập tức nổi giận, nhưng bà ta còn chưa phát hỏa thì bị Lâm phụ dùng tay cứng rắn mạnh mẽ che miệng.

Việc khác Lâm phụ đều nghe Lâm Vi thị, duy chỉ không dám đắc tội mấy ca ca chị dâu.

Đây cũng là vì ông ta vô năng, là loại nhu nhược, cuối cùng cũng phải có một chỗ dựa, mới có thể yên tâm một chút.

https://thuviensach.vn

Mà tương sau khi cha mẹ lớn tuổi đã che chở ông ta qua đời, ông ta phải sống trong tay mấy ca ca, nhất là đại ca, không có gì bất ngờ xảy ra, khẳng định sẽ tiếp nhận vị trí gia chủ, vì thế ông ta càng thêm không dám đắc tội.

Bằng không sau này mấy ca ca chẳng những không che chở, ngược lại làm khó dễ ông ta, vậy ngày tháng tương lại sẽ rất khó khăn.

Loại nhu nhược, vẫn có triết lý sống của loại nhu nhược.

Lâm Vi thị tính nết đanh đá, đâu thể chịu hạ cơn tức?

Nhà mẹ của bà ta cũng là đại tộc một phương, dù cho tương lai bị Lâm gia xóa sổ khỏi gia đình, cũng không cần lo lắng sẽ đói ăn không ngon mặc không đẹp.

Bởi vì nhà mẹ này hậu đài quá cứng, cho nên bà ta căn bản không e ngại mấy người trước mặt.

Lâm Vi thị dùng lực giãy dụa, nhưng Lâm phụ dù sao cũng là nam nhân, bạo phát bà ta cũng không thoát được.

Nhìn Lâm Đổng thị thù hằn, Lâm Vi thị đột nhiên hung hăng há mồm cắn xuống, Lâm phụ lập tức kêu đau một tiếng, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Vài vết máu, theo cổ tay Lâm phụ chảy xuống.

Hóa ra là Lâm Vi Thị không xả giận được, dứt khoát cắn Lâm phụ một miếng.

Miếng này rất nặng, trực tiếp chảy máu.

Tuy nhiên, Lâm phụ tuy đau đớn lại vẫm gắt gao bụm miệng Lâm Vi thị không dám buông tay.

https://thuviensach.vn

Lâm Đổng thị nhin thấy Lâm Vị thị hận không thể xông đến cắn mình, ánh mắt thuần nhất, chỉ khinh thường cười nhạt, không có chút nào sợ hãi.

Có thể gả vào Lâm gia, trở thành chính thê con cháu dòng chính, xuất thân Lam Đổng thị đương nhiên cũng không thấp.

Bà ta đương nhiên không biết sợ Lâm Vi thị.

Từ nhỏ đến lớn, nô tì chết trong tay bà ta không biết bao nhiêu.

Có quá nhiều người dùng ánh mắt trừng bà ta.

- Nội tâm thật độ ác, không ngờ đem tướng công nhà mình cắn thành bộ dáng như vậy, chậc chậc!

Đại tẩu Lâm Hoàng thị kêu ầm lên trách móc:

- Chẳng trách năm đó không ai dám cưới, kết quả Vi gia không mặt mũi đem người cứng rắn cho tứ đệ.

Lâm Vi thị giãy dụa càng lúc càng kịch liệt, lại hung hăng trừng mắt hướng về Lâm Hoàng thị.

Lâm Hoàng thị đầu tiên cười lạnh một tiếng, sau đó giận giữ nói:

- Đều nói trưởng tẩu như mẹ, huynh đệ em dâu còn có vãn bối đều phải tôn kính, nhưng mấy người có thể biết cái khó xử của người làm trưởng tẩu?

Em dâu không biết lễ, ta đây một người làm đại tẩu còn mặc kệ?

Mặc kệ đi, em dâu không biết lễ.

Nhưng nếu là mặc kệ, lại có người nói mát, nói ta đây cái làm đại tẩu không tha cho em dâu. Ôi! Thật sự là khó xử!

https://thuviensach.vn

Lâm phụ nghe vậy lập tức nóng vội.

Lâm Hoàng thị nếu mượn việc quản giáo Lâm Vi thị làm khó dễ mình, vậy như thế nào cho phải?

Còn có về sau, phụ mẫu huynh đệ ở riêng, Lâm Hoàng thị cũng có thể phân cho mình ít gia sản, thậm chí trực tiếp cho mình ra khỏi hộ.

Nhưng sốt ruột, cuối cùng ông ta cũng không làm gì được Lâm Vi thị.

Đắc tội với Lâm Hoàng Thị ngày tháng tương lai không tốt.

Nhưng Lâm Vi thị nếu phát hỏa như vậy cuộc sống hiện tại sẽ không tốt.

Lâm Trí Thâm, Lâm Trí Cương, còn có Lâm Trí Phú ba người chỉ đứng một bên, nhìn không lạnh không nhạt.

Giống như Lâm phụ kề bên bị cắn không phải là đệ đệ ruột của họ.

Mãi đến khi đại sảnh chuyển đến âm thanh, Lâm Trí Thâm mới mở miệng, thanh âm lãnh đạm không chút cảm tình:

- Người lớn như vậy rồi, không ngờ ngay cả nữ nhân nhà mình cũng quản không được!

Hừ

Vung ống tay áo, trước khi bước vào đại sảnh.

Lâm Trí Cương và Lâm Trí Phú lạnh lùng liếc Lâm phụ một cái sau đó cùng lên.

Lúc mấy người sắp đến đại sảnh rồi, Lâm phụ mới cuối cùng buông lỏng tay, nhìn thấy tại nơi chảy màu còn hằn dấu răng giậm chân đau đớn.

- Phế vật vô dụng!

https://thuviensach.vn

Trong đại sảnh có âm thanh truyền đến của mấy trưởng bối, Lâm Vi thị không dám xông lên gây rối.

Bằng không không thiếu được gia pháp hầu hạ.

Đến lúc đó mấy người Lâm Hoàng thị nếu lại ở trong đó ngầm động chút tay chân, một trận gia pháp xuống có thể làm cho bà ta nửa năm nằm trên giường.

Mắng chửi Lâm phụ miệng tiếng, Lâm Vi thị đẩy ông ta ra, bản thân đi đến đại sảnh trước.

Lâm phụ đứng một chỗ một hồi lâu đợi cổ tay không quá đau, cũng đứng dậy bước vào.

Ai ngờ chân trước vừa mới bước vào cánh cửa đại sảnh, liền nghe được tiếng quát mắng khó lọt tai của Lâm Vi thị kia.

- Ngươi, một nha đầu ti tiện, quả thật một chút gia giáo cũng không có, đều nói là làm mẹ không biết lễ nghĩa, sinh hạ con gái cũng không tốt hơn chỗ nào, quả nhiên là không sai, ngươi một nha đầu gả đi, có tư cách gì ngồi trên vị trí chủ vị đại sảnh.

Lâm phụ nghe đến đó, ngẩng đầu nhìn lại, người kia vì khăn che mặt màu tím, nhìn không rõ tướng mạo, dáng vẻ đoan trang, nghiêng nước nghiêng thành, quần áo đẹp đẽ quý giá đại khí, trên đầu thiếu phu nhân đầy trang sức đắt tiền không phải nữ nhi Lâm Nhã của mình thì là ai?

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Ta Không Tin

Hình ảnh Lâm Nhã duyên dáng sang trọng, Lâm phụ lật lại quá khứ, với nhận biết về nữ nhi này.

Lâm Nhã trước kia, cố nhiên tướng mạo xinh đẹp, nhưng nhát gan yếu đuối, chân tay rụt rè, không phóng khoáng, trên người một lượng giấu cũng không được.

Nói là thiên kim tiểu thư, nhưng lời nói cử chỉ và dáng vẻ khí chất còn so không được mấy nha đầu bên cạnh chủ nhân có thân phận trong phủ.

Cũng chính vì như vậy, mấy người Lâm Vượng Nghiệp tuy thấy Lâm Nhã xinh đẹp, gặp Cảnh phủ trên đường xuống dốc, nhưng lại không có biện pháp cải hôn để Lâm Nhã gả cho nhà khác.

Mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành như vậy, lại thêm khí chất đầy đủ, như vậy gả vào hoàng cung cũng có thể.

Đến lúc đó kết quả càng có thêm thông gia tiền tài quyền thế to lớn, và tạo được quan hệ tốt, đương nhiên có thể kéo Lâm gia lên một chút.

Nhưng chỉ có khuôn mặt xinh đẹp, lại nhát như thỏ đế, sợ hãi rụt rè thì không được rồi.

Có lúc khí chất thậm chí so với tướng mạo càng quan trọng hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Thật sự từ đầu đến cuối chênh lệch quá lớn, cho nên Lâm phụ thiếu chút nữa cho rằng mình nhận nhầm người.

- Ngươi nha đầu ti tiện này, còn không mau lăn xuống.

Lâm Vi thị vẫn đang lớn tiếng la mắng, hơn nữa sắc mặt ẩn lộ ra một chút hưng phấn.

- Muốn ta nói nữ nhi phạm sai lầm, làm mẹ cũng chịu tội khó thoát thân.

Lâm Nhã cư nhiên lấy thân phận nữ nhi hơn nữa là thân phận đã gả đi Cảnh phủ ngồi trên chủ vị Lâm gia, điều này thực sự là đại nghịch bất đạo! Đặt ở nhà khác, trực tiếp để người ta đánh chết cũng có thể đấy.

- Mẹ ta cũng chịu tội khó thoát.?

Lâm Nhã nhìn thấy Lâm Vithị liền hận không thể để hộ vệ Cảnh phủ tiến lên chém đi, trước kia nàng ở dưới tay của Lâm Vi thị thật sự ăn quá nhiều khổ đắng nhưng cuối cùng mạnh mẽ nhịn nhục, nàng lo lắng mới vừa đến thì ở Lâm gia náo loạn quá lớn, sẽ ảnh hưởng đến con đường làm quan lên chức của Giang Long.

Nàng là vợ Giang Long, đối phó với Lâm Vi thị có trướng ngại hiếu đạo, tuy Lâm Vi thị là kế mẫu, nhưng kế mẫu cũng là mẫu thân.

Thời đại này, đổi lại người khác, đích thật sẽ ảnh hưởng đến phu quân mình.

Chỉ là Lâm Nhã không biết, tình hình đặc biệt của Cảnh phủ, nàng dù đem Lâm phụ chém, cũng sẽ không ảnh hưởng đến Giang Long nửa phần.

Giang Long có thể được thăng chức hay không phải xem năng lực bản thân mình, có thể làm ra chiến tích hay không.

Còn có, thế lực lớn nhỏ Hắc Y Vệ âm thầm ẩn náu.

https://thuviensach.vn

Hoàng Thượng nể nang, đương nhiên không dám làm khó Giang Long.

- Đương nhiên!

Lâm Vi thị ngoài miệng chửi mắng, nhưng trên mặt lại hiện lên nụ cười sáng lạng:

- Tuy rằng người mẹ ti tiện của ngươi đã chết rồi, nhưng sinh hạ tên tiện chủng như ngươi, nên phải bị liên lụy!

Nói tới đây Lâm Vi thị nhìn hướng về Lâm Vượng Nghiệp sắc mặt âm tình bất định, thanh âm oán độc:

- Phụ thân đại nhân, con dâu muốn thỉnh cầu ngài truy trách, trừng phạt mẹ tiện nhân Lâm Nhã. Đem bà ta từ phần mộ tổ tiên Lâm gia đào ra vứt đi đồng không mông quạnh.

Mỗi lần gia tộc cúng tế, Lâm Vi thị đều dập đầu thân sinh thân mẫu Lâm Nhã, gọi tiếng tỷ tỷ.

Bà ta đã sớm chịu không nổi nữa rồi.

Hôm nay cuối cùng đạt được ước muốn, tìm được thời cơ.

Lâm Vi thị lúc này trong lòng sảng khoái, sỉ nhục lúc trước mà sinh tức giận cũng ném đến tận sau ót.

- Ông nộiQ

Lâm Nhã thanh âm yếu ớt, nhìn hướng về phía Lâm Vượng Nghiệp.

Lâm Vượng Nghiệp hừ lạnh một tiếng, vốn là nhìn thấy hộ vệ Cảnh phủ cường thế, hơi có phần e dè.

Giờ phút này lại yên tâm.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Lâm Nhã lại quay trở về bộ dáng trước kia, nhát gan sợ phiền phức.

Lâm Vượng Nghiệp chắp hai tay sau lưng, hừ lạnh một tiếng:

- Làm sai chuyện, sẽ phải nhận trừng phạt.

- Ông nội thật không đếm xỉa nhớ tới thân tình sao?

Lâm Nhã chực khóc.

- Ngươi một tiểu nha đầu đã xuất giá, hơn nữa làm việc bất lợi, lão phu để ý tới ngươi mới mệt mỏi.

Lâm Vượng Nghiệp vung ống tay áo.

- Mẹ Nhã Nhi năm đó quản thúc phụ thân, không để phụ thân chơi bời lêu lổng quá mức, lúc trước người cũng rất hài lòng cũng từng khen ngợi. Người thật sự nhẫn tâm để mẹ con vùi thây nơi đồng không mông quạnh lúc này?

Lâm Nhã dùng khăn lụa, nhẹ nhàng lau góc mắt.

Lâm Vượng Nghiệp nghe vậy nhíu mày.

Năm đó có thân sinh thân mẫu Lâm Nhã, đích thực trông coi con trai út nếu so với hiện tại thì tốt hơn nhiều.

Tuy nhiên Lâm Nhã hôm nay ngồi trên ghế chủ vị sai lầm phạm phải quá lớn, nếu ông ta không xử lý nặng, như vậy bốn đệ đệ tất nhiên chỉ điểm làm khó dễ ông ta, do đó ông ta cũng không quản được nhiều.

- Muốn trách, cũng chỉ có thể trách bản thân ngươi!

https://thuviensach.vn

Lâm Vượng Nghiệp hầm hừ tức giận, có điều đầu không hề nhìn Lâm Nhã.

- Ông hai

- Bây giờ biết ta là ông hai của ngươi? Muộn rồi!

Lâm Vượng thị cười nhạt một tiếng, lúc trước Lâm Nhã làm ông ta mất mặt, lúc này ông ta còn nổi giận trong bụng, đương nhiên không thể giúp Lâm Nhã nói vài câu.

- Ông ba?

Lâm Vượng Tài nghe gọi, do dự một chút, không có trách cứ, cũng không có muốn giúp đỡ.

Chỉ là đưa ánh mắt dời về phía khác.

- Ông năm?

Lâm Nhã nhảy qua Lâm Thịnh Thế, hỏi trước Lâm Thịnh Hưng.

Lâm Thịnh Hưng bản nhân càng thêm trọng nam khinh nữ, huống chi Lâm Nhã còn không phải là cháu gái thân sinh của mình.

Tôn tử tôn nữ thân sinh rất nhiều, ông ta đều lười quan tâm từng người một huống chi là Lâm Nhã?

Có thể nói Lâm Nhã đứa cháu gái này từ trước đến nay vốn không có tồn tại trong mắt ông ta.

- Lăn xuống đây.

Lâm Thịnh Hưng ánh mắt sắc nhọn.

Lâm Nhã cuối cùng đưa mắt dời về phía Lâm Thịnh Thế.

https://thuviensach.vn

- Ông tư, thân mẫu Nhã Nhi vốn mệnh khổ, sinh hạ đệ đệ vì khó sinh mà chết, nếu lại bị đào mộ phần…ô ô.

- Khụ!

Lâm Thịnh Thế ho nhẹ một tiếng.

- Cháu yên tâm, tuy cháu không nên ngồi trên chủ vị, nhưng một con ngựa là một con ngựa, cháu phải nhận trừng phạt, tuy nhiên cũng không thể liên lụy đến mẫu thân đã qua đời, có ông tư ở đây, không ai có thể đem hài cốt của thân mẫu cháu từ phần mộ tổ tiên đào ra.

Nghe Lâm Thịnh Thế nói như vậy, đám người Lâm Vượng Nghiệp đều sửng sốt.

Lâm Nhã ngồi trên chủ vị là phạm phải sai lầm lớn, cho dù là truy cứu trách nhiệm thân mẫu Lâm Nhã cũng là bình thường.

Vì sao Lâm Thịnh Thế nói như vậy.

Lâm Thịnh Hưng cũng là thứ xuất, gần đây ngày bình thường đi cùng Lâm Thịnh Thế, hơn nữa ông ta biết rõ Lâm Thịnh Thế tâm tư sâu lắng lạ thường.

Mỗi khi cùng Lâm Thịnh Thế liên thủ hợp tác, Lâm Thịnh Hưng đều là người chỉ chấp hành bên ngoài.

Lâm Thịnh Thế thì ở sau lưng bày mưu tính kế.

Cho nên Lâm Thịnh Hưng lúc này chính là âm ỷ cảm thấy có chút không đúng.

Có một người cực kì tức giận thì phải là Lâm Vi thị rồi.

- Vẫn là ông tư xử lý không thiên vị.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã sắc mặt chợt biến đổi, trong mắt đâu có còn mảy may nước mắt.

Điệu bộ khổ sở đáng thương qua giây lát biến mất, lại khôi phục bộ dạng ung dung quý phái lúc trước, cũng âm ỷ chút khí thế khinh người.

Nhìn thấy Lâm Nhã lộ ra bộ dáng như vậy, phía sau một bước vợ chồng Lâm Chí Thâm tiến đến, vợ chồng Lâm Chí Cương, còn có vợ chồng Lâm Chí Phú mới cuối cùng hiểu được. Vì sao Lâm Nhã ngồi trên chủ vị một lúc lâu, mấy người trưởng bối lại không tiến lên kéo xuống dưới.

Lâm Vi thị cũng lộ ra chút kinh ngạc.

Lâm Nhã lúc này và tiểu nha đầu trong trí nhớ bà ta, tưởng như hai người.

Tuy nhiên bà ta vẫn không muốn thay đổi chủ ý, nhất định muốn mượn cơ hội này, đem hài cốt thân mẫu Lâm Nhã từ phần mộ tổ tiên đào ra.

Lâm Nhã đôi mắt đẹp chậm rãi chuyển động, nhìn quanh một vòng, cuối cùng lại dừng ở trên người Lâm Thịnh Thế:

- Nhã Nhi ngồi ở chỗ này, mặc dù có chút lỗ mãng, nhưng kỳ thật không mưu tính gì.

- Hả?

Lâm Thịnh Thế tức thời đáp lại một câu.

- Bởi vì Nhã Nhi là thay mặt đệ đệ tạm thời ngồi ở chỗ này.

Lời vừa nói ra, trong phòng mọi người đều sắc mặt biến đổi nhanh.

Thay Lâm Chí ngồi ở chỗ đó, đây là ý gì?

https://thuviensach.vn

Lâm Vượng Nghiệp lại rất phẫn nộ, sắc mặt cứ phẫn nộ đỏ lên, thay Lâm Chí ngồi ở chỗ đó, là muốn để Lâm Chí lên làm gia chủ Lâm gia sao?

Vậy ông ta người gia chủ đương thời phải làm sao?

- Ngươi thật to gian!

Lâm Vượng Nghiệp thở gấp

- Ngươi thật sự cho rằng mang đến mấy hộ vệ, thì có thể ở Lâm gia muốn làm gì thì làm sao?

- Ngươi có tin ta đây đi cáo quan, phái nha dịch trong huyện trói toàn bộ hộ vệ ngươi lại không?

- Ta!

Lâm Nhã ánh mắt lạnh lùng, chăm chú nhìn ánh mắt của Lâm Vượng Nghiệp, thanh âm kéo dài.

- Không tin!

- Ngươi

Lâm Vượng Nghiệp tức giận ngón tay run cầm cập.

- Nữ bất hiếu, ngươi xuống dưới cho ta.

Lâm phụ thấy cha già bị nữ nhi mình làm tức giận như vậy, cuối cùng đã mở miệng, phụ thân mẫu thân vẫn luôn thiên vị thương yêu ông ta, ông ta tuy rằng quần áo lụa là, tiêu tiền không tiết chế, không phải làm chính sự, tiêu tiền như nước, nhưng đối với phụ mẫu cũng thật tâm hiếu thuận:

- Cút nhanh lên, xuống dưới dập đầu nhận sai lầm với ông nội ngươi.

https://thuviensach.vn

- Ai to gan như vậy, lại còn dám bảo thiếu phu nhân quỳ xuống, dập đầu nhận sai đi?

Đúng lúc này, bên ngoài đại sảnh chuyển đến một thanh âm vang vọng.

Nghe được âm thanh này, đám người Lâm Vượng Nghiệp vội vội quay đầu lại nhìn.

Sở dĩ có phản ứng như vậy, là vì trước đây Lâm gia và Hắc Y Vệ hợp tác đều có người ra mặt cùng Lâm gia bàn bạc.

Mà từ sau lần cầm tiền trước, mấy người này bỗng nhiên biến mất không thấy.

Một hồi tiếng bước chân truyền đến, không những có một nam tử mà còn một nam hài và hai người nam tử trưởng thành khác vào cửa.

Lâm phụ sau khi nhìn thấy mấy nam tử kia, có chút sững sờ, vì nam tử này là đầy tớ của ông ta.

Có chút không rõ, đầy tớ nhà mình sao lại chạy đến đây?

Lâm Nhã nhìn nam tử kia, khuôn mặt xinh đẹp không hề bận tâm cuối cùng trở nên kích động, bỗng nhiên từ chủ vị đại sảnh đứng dậy:

- Đệ đệ!

- Tỷ tỷ!

Thân hình Lâm Chí gầy còm vừa vào cửa, ánh mắt tìm kiếm khắp nơi.

Nam tử dẫn nó tới, trước đó nói cho nó biết, là tỷ tỷ từ kinh thành trở về.

Nói về sau, nó không phải bị ức hiếp chịu khổ nữa.

https://thuviensach.vn

Chỉ là theo thanh âm, lần đầu nhìn thấy bóng hình xinh đẹp ung dung cao quý, nó gần như không dám nhận, Lâm Nhã năm đó ở Lâm phủ, y phục mặc còn chưa bằng một số nha đầu có thân phận.

Giờ phút này y phục hoa lệ, trên tóc cắm đầy trang sức vàng ngọc quý giá với trước kia thật sự là kém nhau quá nhiều.

Tuy nhiên hai tỷ đệ nương tựa lẫn nhau nhiều năm, thân tình nồng hậu, do đó Lâm Chí chỉ có chút chần chừ, là có thể khẳng định đó là tỷ tỷ ruột của mình.

Dạt ra bước chân hướng về phía Lâm Nhã lao tới.

Sau khi Lâm Nhã xuất giá, Lâm Chí không lúc nào không nhớ đến tỷ tỷ.

Chỉ có điều nó mới lao ra vài bước, một bàn tay đã tóm lấy cổ áo nó.

Lâm Chí không nhìn thấy, mắt nhìn sắp rơi vào lòng bàn tay kia, chủ nhân bàn tay kia đột nhiên phát ra tiếng hét thảm thiết

-A!

Lâm Vi thị ôm cánh tay, trong đại sảnh lăn một vòng quằn quại.

Lòng bàn tay kia, rõ ràng cắm một phi đao mỏng như cánh ve.

Phi đao trực tiếp xuyên thủng tay của Lâm Vi thị, máu tươi ào ạt chảy xuống.

Hiển nhiên Lâm Nhã trở về Lâm phủ, rốt cục là lần đầu đổ máu.

Trừ Lâm Chí, những người khác theo bản năng đều nhìn về phía người xuất thủ.

https://thuviensach.vn

Ném ra phi đao, chính là nam tử Hắc Y Vệ phái đến chịu trách nhiệm thương thuyết cùng Lâm gia.

- Thiếu gia Lâm Chí cũng là người ngươi có thể tùy ý đụng vào hay sao?

Nam tử trên cao nhìn xuống Lâm Vi thị, thanh âm lạnh lùng như băng.

- A?

Tất cả xảy ra quá nhanh, Lâm phụ kịp phản ứng từ phía sau khẩn trương chạy đến, xem vết thương Lâm Vi thị.

- Tề Ngũ!

Lâm Vượng Nghiệp đối với nam tử lại dám ở đại sảnh nhà mình đả thương người, vô cùng phẫn nộ, đương nhiên càng quan trọng hơn là người này xuất hiện, ông ta trước tiên phải hỏi cho rõ ràng Tề Ngũ thời gian này vì sao đột nhiên biến mất, không thấy bóng dáng, không đúng hạn đưa hàng hóa cho Lâm gia.

Tề Ngũ lại cũng không nhìn Lâm Vượng Nghiệp một cái, lập tức đi tới trước mặt Lâm Nhã.

Quỳ một chân trên đất:

- Tề Ngũ ra mắt thiếu phu nhân.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Oắt Con

Mắt thấy Lâm Nhã ôm Lâm Chí đứng ở đó, Tề Ngũ liền cung kính quỳ gối xuống chào hỏi, còn Lâm Vượng Nghiệp cùng tất cả mọi người thì có chút mất tự nhiên.

Trong lòng không thể chấp nhận.

Vì sao?

Bởi vì trước kia khi Tề Ngũ tới Lâm gia, tuyệt đối là thượng khách tôn quý nhất!

Ba người Lâm Vượng Nghiệp, Lâm Vượng Thị, Lâm Vượng Tài chỉ cần ở trong phủ, nhất định phải tự mình ra mặt bồi tiếp.

Còn hai người Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng thì rất khó có cơ hội một mình gặp mặt Tề Ngũ.

Ba người Lâm Vượng Nghiệp dù sao cũng là huynh đệ ruột, hai người Lâm Vượng Thị và Lâm Vượng Tài trong Lâm gia, địa vị cũng cao hơn Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng.

Bọn họ biết rằng Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng có năng lực tương đối mạnh, lo lắng hai người tìm được cơ hội lén lút thỏa thuận điều gì đó với Tề Ngũ.

Cho nên không phải giấu diếm tin tức Tề Ngũ đi vào, thì cũng sẽ không để bọn họ gặp mặt tiếp xúc riêng với Tề Ngũ.

https://thuviensach.vn

Còn những người có bối phận khác trong Lâm gia, căn bản cũng không có tư cách gặp mặt riêng tiếp đãi Tề Ngũ.

Nhưng trước kia chính vị thượng khách tôn quý như thế mà bây giờ phải quỳ gối trước mặt Lâm Nhã.

Tề Ngũ làm như vậy, thứ nhất chính là phải như vậy.

Bởi vị y là Hắc Y Vệ của Lâm gia.

Thứ hai, tất nhiên là phải thể hiện rõ lên thân phận cao quý của Lâm Nhã một chút.

Trước khi xuất giá lấy chồng, Lâm Nhã là nữ nhi của Lâm gia.

Nhưng bây giờ, thân phận của Lâm Nhã cũng đã là Thiếu phu nhân tôn quý của Cảnh phủ!

Có thể nói mọi người ở đây, không ai có thân phận và địa vị có thể cao hơn Lâm Nhã được.

Mà sở dĩ phải làm rõ thân phận của Lâm Nhã, là bởi vì Tề Ngũ vô cùng không hài lòng lúc trước đám người Lâm Vượng Nghiệp hô to gọi nhỏ với Lâm Nhã.

Mặc dù những người này là trưởng bối trực hệ của Lâm Nhã, nhưng như thế cũng không được!

Lâm Nhã bây giờ là Thiếu phu nhân Cảnh phủ.

Trên người đã in lên dấu ấn của Cảnh phủ!

Đừng nói là Lâm gia, coi như tới thăm hỏi Quận thủ đại nhân ở An Bình thành, đối phương cũng phải cúi mình xuống, vẻ mặt tươi cười mà tiếp đón.

https://thuviensach.vn

Nếu làm Lâm Nhã mất hứng, bên trên cũng có thể sẽ trách phạt xuống.

Thân phận địa vị nào, đều sẽ có những mối liên hệ chung đó.

Nếu chỉ là một vị Huyện lệnh nho nhỏ, thì danh tiếng của Cảnh gia sẽ có thể không dùng được, bởi vì người ta căn bản không rõ ràng lắm ngươi có thân phận gì, có bao nhiêu thế lực và lực ảnh hưởng như thế nào.

Nhưng cấp quan đến Quận Thủ này, tầm mắt cũng đã khá rộng lớn.

Đối với danh tiếng của Cảnh phủ ở kinh thành không có khả năng chưa nghe qua.

Lâm Vi thị lúc này lòng bàn tay đau đớn cũng đã đỡ hơn một chút, cố nén không tiếp tục rú thảm.

Đang muốn hung hăng trừng mắt liếc nhìn Tề Ngũ đã làm bị thương mình, liền thấy được cảnh tượng Tề Ngũ đang quỳ ở trước mặt Lâm Nhã vấn an.

Giờ phút này Lâm Nhã đang ôm lấy đệ đệ, vẻ mặt từ ái.

Nhưng trên người vẫn đang có một khí chất cao quý không cho phép khinh nhờn.

Việc này làm cho Lâm Vi thị cảm thấy hoa mắt, thật sự Lâm Nhã ở trước mắt và cô bé nhỏ nhoi bình thường trong trí nhớ của bà ta không giống nhau một chút nào.

Lâm phụ nhìn theo ánh mắt của Lâm Vi thị, cũng có một chút sững sờ.

- Đứng lên đi.

Lâm Nhã chỉ phong khinh vân đạm nói, ngay cả việc giả bộ đỡ một chút cũng không có.

https://thuviensach.vn

Tề Ngũ cung kính lên tiếng trả lời rồi mới chậm rãi đứng dậy.

Sau đó lui về bên cạnh Lâm Nhã đứng lại.

Vài tên hộ vệ Cảnh phủ đang đứng bên cạnh che chở Lâm Nhã lui ra nhường lại một chỗ.

Nhìn thấy tuyệt kỹ phi đao vô cùng cao minh của Tề Ngũ, bọn họ cảm thấy có Tề Ngũ bảo hộ ở bên cạnh Lâm Nhã, sẽ càng an toàn hơn một chút.

Lâm Nhã đã mấy tháng không nhìn thấy đệ đệ, lúc này cẩn thận đánh giá Lâm Chí từ trên xuống dưới.

Vẫn là một khuôn mặt ố vàng lớn cỡ bàn tay.

Bộ dáng vẫn vừa gầy vừa nhỏ y như trước lúc nàng rời khỏi Lâm gia.

Lúc trước nàng đáp ứng giúp Lâm gia mưu đoạt gia tài của Cảnh phủ, từng đưa ra điều kiện chính là muốn vài vị nắm đại quyền trong Lâm gia chiếu cố thật tốt cho Lâm Chí, nhưng xem ra đến bây giờ, thì đám người Lâm Vượng Nghiệp căn bản không có thực hiện lời hứa.

- Đệ có đói bụng không?

Lâm Nhã biết đệ đệ thường xuyên ăn không đủ no, cho nên quan tâm hỏi.

Lâm Chí lập tức lắc lắc đầu, nhưng sau khi nghe thấy câu có đói bụng không, cũng theo bản năng liếm liếm môi.

Hơn nữa trong bụng, cũng phát ra một chút âm thanh xì xào.

Lâm Nhã một hồi đau lòng, nhưng không đợi nàng lên tiếng, lúc này một người trung niên nam tử lúc trước đi theo Tề Ngũ đi lên trước, cởi gói đồ từ

https://thuviensach.vn

trên lưng xuống mở ra đặt lên trên bàn, bên trong có rất nhiều món điểm tâm ngọt tinh xảo.

- Cám ơn Thường Quý thúc.

Lâm Nhã nhận ra được nam tử này, đúng là người chuyên đi theo hầu cha mình.

Những người giống như Thường Quý vẫn đang âm thầm giúp đỡ chị em Lâm Nhã không ít.

Mỗi lần hai người bị phạt không được ăn cơm, Thường Quý đều tìm biện pháp, hoặc nhờ người quen hoặc tiêu ít tiền, trong đêm khuya nhờ người vụng trộm đưa chút thức ăn tới đây.

Ban đầu chị em Lâm Nhã còn tưởng rằng là do Lâm phụ đau lòng, mới sắp xếp Thường Quý làm.

Nhưng sau đó Thường Quý cũng mơ hồ ám chỉ, là việc y đang giúp đỡ không có liên quan tới Lâm phụ.

Lâm phụ lúc trước liền thấy được bóng dáng của Thường Quý, vô cùng khó hiểu không rõ làm sao Thường Quý lại đi theo Tề Ngũ tới đây.

Lúc này không ngờ lại thấy Thường Quý cẩn thận mang theo điểm tâm bên người, càng thêm kinh ngạc.

Đúng lúc này, Lâm Vi thị đột nhiên cắn răng thét chói tai, chửi ầm lên:

- Thường Quý, ngươi ăn cây táo, rào cây sung không được chết tử tế, không ngờ lấy tiền của lão nương mua đồ ăn cho hai đứa chị em đáng khinh bỉ này

- Xem ra một đao vừa rồi, không làm cho ngươi nhớ được chút gì!

https://thuviensach.vn

Tề Ngũ đột nhiên phát ra tiếng đánh gãy tiếng mắng của Lâm Vi thị.

Lâm Vi thị nghe thấy thế liền hoảng sợ, giờ phút này bàn tay còn đau rất, trên trán toát mồ hôi lạnh, bản năng trốn phía sau Lâm phụ.

Lâm phụ thì lại đứng ở phía trước che chở.

Đúng lúc này, Thường Quý đột nhiên cung kính quỳ xuống đất đối với chị em Lâm Nhã:

- Tiểu nhân không dám nhận xưng hô của Thiếu phu nhân và Chí thiếu gia, kỳ thật tiểu nhân chính là người làm của Cảnh phủ, năm đó Tiểu thiếu gia ngoài ý muốn nghe được cuộc sống không tốt của Thiếu phu nhân ở Lâm gia, trong lòng vạn phần lo lắng cùng với sốt ruột, lúc này mới phái tiểu nhân lại đây tiến nhập Lâm gia, âm thầm chiếu cố cho Thiếu phu nhân và Chí thiếu gia.

Lời vừa nói ra, mọi người Lâm gia trong đại sảnh đều giật mình kinh hãi!

Thường Quý lại là do Cảnh gia phái tới đấy!

Tên nam nhân kia đi theo Tề Ngũ đi vào, lúc này cũng quỳ xuống đất:

- Tiểu nhân cũng là do Tiểu thiếu gia phái tới.

Lâm Nhã cũng nhận ra được nam tử này, tên là Thường Thanh, nhưng số lần gặp mặt không nhiều lắm, chưa quen thuộc.

- Thường Thanh ở trong viện cố ý kết bạn với một số nam hầu cùng với nha hoàn trẻ tuổi, thậm chí còn lấy một người trong Lâm gia, để đề phòng tình huống khẩn cấp có thể trực tiếp đi vào hậu viện của Lâm gia tìm Thiếu phu nhân cùng với Chí thiếu gia.

Thường Quý giải thích.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã trong lòng rất cảm động.

Hai người này tuyệt đối là hai tôi tớ vô cùng trung thành.

- Các ngươi tất cả đều đứng lên đi.

- Vâng.

Thường Quý và Thường Thanh đứng dậy.

- Mấy năm nay vất vả cho các ngươi rồi.

Lâm Nhã vừa giúp Lâm Chí ăn điểm tâm vừa nói.

Hai người liền nói không dám đều là việc phải làm.

Lâm Nhã vốn muốn hỏi Lâm Chí sau khi nàng được gả ra khỏi phủ thì cuộc sống như thế nào.

Nhưng lúc này cũng trực tiếp mở miệng hỏi hai người Thường Quý và Thường Thanh.

Lâm Chí tuổi còn nhỏ, lá gan cũng không lớn, hơn nữa vô cùng hiểu lý lẽ, trước kia bị bắt nạt, cũng sẽ cố lừa gạt nàng để nàng không phải khổ sở lo lắng.

Thường Thanh được hỏi, nghiêng đầu nhìn thoáng qua chỗ Lâm Vi thị và Lâm phụ, ánh mắt lạnh lùng, làm sao còn có bộ dáng khúm núm trước kia khi nhìn thấy chủ nhân Lâm gia?

- Trước đây không lâu, có người cố ý đẩy Chí thiếu gia xuống nước, Chí thiếu gia nửa đêm phát sốt, nếu không phải tiểu nhân mua chuộc được lão bà trông cửa với Thường Quý cùng nhau tiến vào trong nội viện, nấu thuốc cho Tiểu thiếu gia, dùng nước lạnh hạ nhiệt, Chí thiếu gia sợ là đã...

https://thuviensach.vn

Cũng không cần nói hết toàn bộ ra.

Sẽ có kết quả gì, mọi người đều hiểu được.

Lâm Nhã lập tức nghiêng đầu, hung tợn trừng mắt hướng về phía Lâm Vi Thị:

- Có phải bà ta âm thầm sai người đẩy Chí thiếu gia xuống nước hay không?

Lâm Chí thân thể yếu đuối, bình thường ăn uống lại không tốt, dinh dưỡng không đầy đủ.

Một khi rơi xuống nước, phát sốt là điều tất nhiên.

Không thể được trị liệu đúng lúc, chắc chắn sẽ chết không thể nghi ngờ.

Mà Lâm Vi thị thì vẫn muốn giết chết Lâm Chí từ lâu.

Tuy rằng Lâm Chí không được Lâm phụ sủng ái, nhưng vẫn là con trai cả của Lâm phụ.

Lâm Vi thị tất nhiên là muốn cho con của mình kế thừa gia nghiệp.

- Hừ!

Lâm Vi thị cũng không e ngại Lâm Nhã, nhìn Lâm Nhã với ánh mắt căm thù.

- Chắc hẳn không phải.

Thường thanh đáp:

- Nhưng cùng Lâm Vi thị không thoát được quan hệ, là do thằng nhãi con Lâm Dục kia phái người làm.

https://thuviensach.vn

Lâm Dục chỉ có hơn ba tuổi, bị Lâm Vi thị và Lâm phụ cưng chiều hư hỏng rồi.

Tuy rằng còn nhỏ, nhưng đã là bá chủ một phương trong Lâm gia.

Rất nhiều nô tì tôi tớ đều đã nếm qua đau khổ từ tay Lâm Dục.

Bắt nạt Lâm Chí là việc mà Lâm Dục thường xuyên làm.

Đương nhiên, Lâm Dục dù sao vẫn còn nhỏ, còn chưa có chủ trương và tư tưởng của chính mình, Bắt nạt Lâm Chí, cũng bởi vì mỗi ngày đều đã nghe được nhìn được việc Lâm Vi thị không thích cùng mắng chửi đối với Lâm Chí.

Vì thế liền làm theo bản năng.

- Lâm Dục!

Lâm Nhã nghiến răng nghiến lợi.

- Ngươi muốn làm gì?

Lâm Vi thị chính mình gánh vác sự tình tuyệt không sợ hãi, nhưng Lâm Dục lại là cục thịt trong tim bà ta.

Thấy Lâm Nhã hận đến nghiến răng, vừa căm tức nhìn Lâm Nhã vừa kinh sợ hô lên.

- Ngươi về Lâm gia, rốt cuộc muốn làm cái gì?

Lâm phụ lần đầu tiên đặt câu hỏi với Lâm Nhã:

- Dục nhi dù sao cũng là đệ đệ của ngươi, ngươi không thể làm gì nó được!

https://thuviensach.vn

- Hừ! Còn nhỏ cũng đã có bụng dạ độc ác như thế, ta cũng không có đệ đệ như vậy!

Lâm Nhã hừ lạnh một tiếng.

- Dục nhi cũng không có tỷ tỷ như ngươi...

Lâm Vi đáp trả.

Đám người Lâm Vượng Nghiệp vẫn đứng ở đại sảnh, nhìn Lâm Nhã và Tề Ngũ nói chuyện với nhau, lại đến việc cùng Thường Quý Thường Thanh quen biết nhau, không thèm nhìn bọn họ, trong lòng tất nhiên căm tức nghẹn khuất một hồi, nhưng Tề Ngũ đang nắm giữ tiền bạc của Lâm gia, làm cho bọn họ không dám tùy tiện mở miệng.

Lúc này Lâm phụ rốt cục hỏi ra một câu, Lâm Vượng Nghiệp liền theo đó mở miệng:

- Nhã nhi, lần này ngươi về nhà, rốt cuộc muốn làm cái gì?

Lâm Nhã giúp đỡ Lâm Chí ngồi ở chủ vị, ăn điểm tâm:

- Ta không phải vừa mới nói rõ sao, chỗ ngồi này, do đệ đệ của ta đến ngồi!

- Làm càn!

Lâm Vượng Nghiệp giận dữ:

- Ta mới là Lâm gia gia chủ, vị trí kia để nó ngồi lên, vậy ta ngồi ở đâu?

- Ông nội ngồi mấy chục năm ở trên vị trí này, nhưng Lâm gia cũng là càng ngày càng xuống dốc, cho nên Nhã nhi cảm thấy ngài hẳn là nên thoái vị rồi!

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã nhìn thẳng vào mắt của Lâm Vượng Nghiệp, trong ánh mắt không chứa chút cảm tình nào, lúc trước Lâm Vượng Nghiệp bất ngờ đồng ý thỉnh cầu của Lâm Vi thị muốn đào hài cốt mẹ của Lâm Nhã ra khỏi phần mộ tổ tiên Lâm gia, giữa nàng và Lâm Vượng Nghiệp, đã không còn nửa điểm thân tình rồi.

- Ngươi!

Lâm Vượng Nghiệp tức giận sắc mặt đỏ bừng, nói không ra lời.

Lúc này Lâm Trí Thâm tiến lên trước một bước, vẻ mặt lạnh lùng nói:

- Vị trí kia để ai đến ngồi, muốn thay người hay không, không phải ngươi nói là được!

Lâm Vượng Nghiệp là gia chủ đương thời, gã là con trai cả của Lâm Vượng Nghiệp, là người thừa kế tiếp theo của chức gia chủ.

Hiện tại Lâm Nhã lại muốn cho Lâm Chí thượng vị, việc này ảnh hưởng nghiêm trọng đến địa vị của Lâm Trí Thâm, cho nên gã mới đứng dậy.

Lâm Nhã nhìn về phía Lâm Trí Thâm, bởi vì Lâm Trí Thâm khinh thường Lâm Trí Viễn, cho nên Lâm Trí Thâm đối với Lâm Nhã tỷ đệ vẫn làm như không nhìn thấy.

Trong trí nhớ, đừng nói Lâm Trí Thâm thân thiết với Lâm Nhã và Lâm Chí, ngay cả tên cũng đều không có gọi một tiếng.

Lạnh lùng, bạc bẽo, khinh thường, khinh bỉ, còn có chút chán ghét, Lâm Trí Thâm đối xử với Lâm Nhã và Lâm Chí còn không bằng người xa lạ trên đường.

- Ta nói không tính, chẳng lẽ ngươi nói tính?

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã cũng không có nửa điểm hảo cảm với Lâm Trí Thâm, trực tiếp đối chọi gay gắt.

Lâm Trí Thâm chưa bao giờ thèm nhìn tới Lâm Nhã và Lâm Chí, lúc này thấy một tiểu nha đầu trước kia mình còn không thèm để trong mắt, lại dám cứng rắn đối chọi ánh mắt với mình, liền cảm thấy vô cùng căm tức.

Nhưng muốn quáo tháo thì lại có chút sợ hãi.

Lâm Vi thị còn đang nằm trên mặt đất, trong bàn tay cắm phi đao.

Gã sợ bị thương chảy máu.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Lòng Dạ Bất Chính

Tình thế trong đại sảnh của Lâm gia rất rõ ràng, Lâm Nhã mang theo Tề Ngũ còn có vài tên hộ vệ Cảnh phủ, chiếm lấy tuyệt đối ưu thế.

Không nói đến danh tiếng của Cảnh Phủ quá lớn, không phải Lâm gia có thể trêu chọc nổi.

Chỉ nói tới mấy người hộ vệ Cảnh phủ sát khí đầy người, rút ra nửa thanh đao thép sáng như tuyết, còn có Tề Ngũ không hề cố kỵ dùng Phi Đao xuyên thủng lòng bàn tay Lâm Vi thị, khiến cho Lâm Trí Thâm không dám lớn tiếng gầm lên với Lâm Nhã.

Bằng không Tề Ngũ lại ném tới một đao, tay của gã chẳng phải là cũng muốn bị xuyên thủng?

Hoặc là Tề Ngũ đổi sang ném chỗ khác...

Lâm Trí Thâm đột nhiên cảm thấy trước cổ chợt lạnh, không tự chủ lùi lại một bước.

- Dù sao không phải ngươi nói tính!

Lâm Trí Thâm lùi lại sau một bước, mới đột nhiên phát giác mình có chút mất mặt, sắc mặt đỏ lên mạnh miệng nói.

Lúc này Lâm Trí Cương cũng vừa mới đứng dậy:

- Muốn cho Lâm Chí làm gia chủ, không có khả năng!

https://thuviensach.vn

Lâm Trí Thâm là con cả của Lâm Vượng Nghiệp, nếu Lâm Chí ngồi lên vị trí Lâm gia gia chủ, tự nhiên tiền đồ địa vị cùng với lợi ích của Lâm Trí Thâm đều sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn, nhưng đồng thời địa vị của người con thứ như Lâm Trí Cương ở Lâm gia cũng sẽ bị giảm đi nhiều.

Còn có Lâm Trí Phú cũng giống như vậy, tuy bình thường mấy huynh đệ không hợp, lục đục với nhau.

Nhưng lúc này, cũng đều đồng long đứng cùng một chiến tuyến.

- Ngươi một đứa con gái đã được gả ra khỏi nhà, giờ quay lại nhúng tay vào việc ở nhà mẹ đẻ, hình như có chút không hợp với quy củ?

Lâm Trí Phú cũng hiểu được lợi hay hại, lúc này thái độ cũng không dám quá mức mạnh mẽ cứng rắn, sợ quá đắc tội với Lâm Nhã, cho nên thanh âm cũng khá nhẹ nhàng.

Nhưng nhưng cũng rất kiên quyết.

Lâm Nhã muốn giúp Lâm Chí thượng vị, Lâm Vượng Nghiệp sẽ phải xuống đài.

Mà lúc này Lâm Vượng Nghiệp còn không có để mấy người huynh đệ bọn họ ra ở riêng.

Bình thường bọn họ đối xử với chị em Lâm Nhã thật sự không được tốt lắm, đến khi Lâm Chí thượng vị, khả năng bị xóa khỏi hộ tịch đều cũng có khả năng.

Cho nên lúc này, bọn họ tuyệt đối không thể lui bước.

- Ta vốn cũng không muốn nhúng tay, nhưng nếu ta không quản, đệ đệ ta ngay cả sống cũng khó khăn.

Lâm Nhã than nhẹ một tiếng, trong đó xen lẫn sự bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

- Ngươi yên tâm, sau này ta sẽ coi chừng đối xử tốt với Lâm Chí.

Lâm Vượng Nghiệp cảm giác không ổn, lúc này ho nhẹ một tiếng tỏ thái độ:

- Bất kể như thế nào, nó cũng là cháu trai ruột của ta.

- Ngươi cho là ta còn có thể tin ngươi sao?

Lâm Nhã khóe miệng có chút trào phúng.

Lúc trước nàng cố ý hỏi mọi người trước mắt, Lâm Vượng Nghiệp đã đồng ý việc đào hài cốt mẹ nàng ra khỏi gia phần mộ tổ tiên của Lâm gia, quá mức làm cho lòng người lạnh lẽo.

Lâm Vượng Nghiệp lại bị làm cho tức khí sắc mặt đỏ bừng.

Lâm Chí một bên nhanh chóng đút điểm tâm vào miệng, một bên dùng ánh mắt kinh ngạc len lén liếc nhìn tỷ tỷ. Lâm Nhã trước mắt, thật sự không giống với người tỷ tỷ trong trí nhớ của mình.

Trước kia tỷ tỷ luôn khuyên nó, bảo nó phải biết nhẫn nại!

Bằng không người mẹ kế sẽ có nhiều lý do hơn để trừng phạt nó.

Nhưng bây giờ, tỷ tỷ cũng đã dám cùng người ông nội đang là gia chủ mạnh mẽ đối đáp.

Hơn nữa nếu mà nó không có nghe lầm..., tỷ tỷ lại muốn muốn cho nó ngồi lên trên vị trí gia chủ.

Và để ông nội thoái vị.

Từ nhỏ bị ức hiếp lớn lên, Lâm Chí càng thêm hướng tới quyền lực và của cải, có của cải có thể ăn no bụng mua tơ lụa đẹp đẽ, may thành quần áo

https://thuviensach.vn

mặc, còn có thể mua đồ cổ, mua phòng ốc, giống như cha vậy, vui vẻ, thích gì cũng có thể mua về nhà.

Mà có quyền lực, thì có thể không bị người khác khi dễ.

Ngược lại, còn có thể đi ức hiếp người khác.

Nô tì người hầu trong nhà, cũng đều phải ngoan ngoãn nghe lời.

- Nhã nhi, ngươi không được nói chuyện kiểu như vậy với ông nội của ngươi!

Lâm phụ ỷ vào thân phận quát lên.

Lâm Nhã nghe vậy còn chưa mở miệng, Tề Ngũ cũng đã nói xen vào:

- Thiếu phu nhân, chuyện cho tới bây giờ, ngài ngàn vạn lần không cần có lòng dạ đàn bà! Ngài vừa tới cũng không biết, nếu kéo dài thời gian không có đưa hàng hóa cho Lâm gia, bọn họ sẽ dấu Chí thiếu gia đi.

Muốn lấy Lâm Chí thiếu gia làm nhược điểm, thúc ép ngài!

Mà cái tiểu viện kia lại là của hồi môn của Lâm Vi thị, lúc này Lâm Vi thị đã bị mắng chửi không ít, trong lòng tức giận sẽ đi hành hạ Lâm Chí thiếu gia, không để cho cậu ấy ăn cơm, không phải thế thì bây giờ Lâm Chí thiếu gia cũng không có đói bụng như vậy.

- Đúng vậy, chính là như vậy.

Thường Quý phụ họa.

Lâm Nhã nghe vậy trong lòng cả kinh, vội vàng kéo ống tay áo của đệ đệ lên, quả nhiên thấy trên cánh tay của Lâm Chí hiện đầy vết thương xanh tím.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng vết thương hẳn là của vài ngày trước.

- Nếu không phải nhìn thấy Lâm Vi thị hành hạ đánh đập Lâm Chí thiếu gia, sau đó tiểu nhân tìm một ít chuyện để Lâm Vi thị làm để cho bà ta không có thời gian đi đình viện, Lâm Chí thiếu gia chịu đau khổ sẽ càng nhiều.

Tề Ngũ cúi đầu nói.

Lâm Nhã nhẹ nhàng vuốt ve vết thương trên cánh tay đệ đệ, nước mắt từ khuôn mặt chảy xuống:

- Lâm Chí vẫn còn là trẻ con, Lâm Vi thị, ngươi làm sao lại có thể xuống tay?

- Hừ!

Lâm Vi thị khinh thường quay đầu đi, chẳng qua chỉ là một đứa con hoang, giết cũng là đáng đời!

- Phụ thân, Chí nhi cũng là con của ngươi, ngươi…

Lâm Nhã ngẩng đầu, trên đôi lông mi thật dài treo vài giọt nước mắt trong suốt.

Lâm Trí Viễn ánh mắt trốn tránh, miệng nói:

- Chẳng qua chỉ chịu một ít thương tổn, còn bàn tay của mẹ ngươi đều bị bắn thủng, ngươi mau cho người tìm thầy thuốc đến xem cho mẹ ngươi một chút đi.

- Bà ta cho dù chết thì lại cùng ta có quan hệ gì?

Lâm Nhã bi phẫn, tuy đã sớm không còn tình cảm cha con với Lâm phụ, nhưng mắt thấy Lâm phụ không thèm quan tâm tới đệ đệ như thế, nàng vẫn

https://thuviensach.vn

vô cùng đau lòng, thanh âm biến thành sắc lạnh:

- Bà ta chẳng những hành hạ đánh đập đệ đệ ta, hơn nữa còn muốn đem thi cốt mẹ ta đào ra từ phần mộ tổ tiên của Lâm gia, ném tới hoang dã, bụng dạ độc ác lãnh huyết vô tình súc sinh như thế, mặc dù ông trời không thu bà ta, ta cũng không sẽ bỏ qua đâu!

- Ngươi không thể mắng nàng, nàng dù sao cũng là mẹ ngươi!

Lâm phụ bất mãn, Lâm Vi thị mặc dù là mẹ kế, nhưng mẹ kế cũng là mẹ.

- Ta cũng không có người mẹ tàn nhẫn như vậy!

Lâm Nhã đưa tay lau đi nước mắt, hít sâu một hơi nói:

- Ông tư, ở trong đại sảnh Nhã nhi cảm thấy ngài thân thiết nhất, cũng cho rằng ngài công chính vô tư nhất, ngài đến nói một câu, để Chí nhi lên làm gia chủ Lâm gia, cũng không thể được sao?

Tất cả mọi người nhìn về phía Lâm Thịnh Thế.

Lâm Thịnh Thế cúi đầu xoay người lại, mở miệng trả lời làm mọi người trong đại sảnh bất ngờ:

- Đương nhiên có thể!

Ông ta cùng với Lâm Thịnh Hưng đều là con vợ lẽ, tuy rằng một lòng muốn mưu đoạt vị trí gia chủ, nhưng Lâm Vượng Nghiệp có hai người đệ đệ ruột, ba huynh đệ mặc dù có nhiều bất hòa nhưng tóm lại thì đều là người một nhà, không đem hai người con vợ lẽ như bọn họ làm người một nhà.

Cho nên ông ta cùng với Lâm Thịnh Hưng muốn lên làm gia chủ, khó như lên trời.

https://thuviensach.vn

Một khi đã như vậy, để ai kế thừa vị trí gia chủ của Lâm gia, với ông mà nói, có cái gì khác nhau sao?

Một chi của ông ta, đều giống nhau là con cháu chi thứ.

Tình hình trong đại sảnh, Lâm Thịnh Thế đã rất rõ ràng, Lâm Nhã đã là Thiếu phu nhân Cảnh phủ và chiếm ưu thế tuyệt đối.

Lâm Nhã dám ra tay đả thương người, nhưng Lâm gia có dám thử động đến Lâm Nhã một lần?

Mấy người hộ vệ Cảnh phủ thắt lưng giắt đao thép, sẽ không chút lựa chọn lấy đao chém người!

Lúc trước ông ta chỉ nghĩ Cảnh phủ xuống dốc, nam đinh cuối cùng cũng bị bệnh nặng quấn thân, không còn sống được bao lâu, lúc này mới sinh tham niệm, muốn mưu đoạt gia tài Cảnh phủ.

Nhưng hiện tại xem ra... Thường Quý và Thường Thanh lại là do Cảnh Giang Long phái tới, mà Thường Quý chẳng những là tùy tùng của Cảnh Trí Viễn, hơn nữa có phần được Cảnh Trí Viễn thưởng thức trọng dụng.

Như vậy Lâm gia đã làm những gì rất có thể đã không còn là bí mật.

Sớm bị Cảnh phủ biết được.

Lần này Lâm Nhã trở về rõ ràng chính là muốn tính sổ.

Nhờ oai của Cảnh phủ, trả thù Lâm gia.

Nếu ông ta không đứng ở bên Lâm Nhã, như vậy tất nhiên sẽ gặp phải tai họa sắp xảy ra.

Cảnh Phủ nếu một lòng muốn trả thù, tính mạng của ông ta sẽ khó mà giữ nổi!

https://thuviensach.vn

Lúc trước, trong căn phòng bí mật bức bách Lâm Nhã phối hợp mưu đoạt tài sản của Cảnh Phủ, ông ta cũng có ở đây.

Lời nói của Lâm Thịnh Thế vừa ra, lập tức làm trong đại sảnh nháy mắt yên tĩnh xuống.

Cho dù ai cũng thật không ngờ Lâm Thịnh Thế lại đồng ý, nói có thể cho Lâm Chí đảm đương gia chủ của Lâm gia.

Lâm Chí là ai?

Chẳng qua là một đứa nhỏ sáu bảy tuổi thôi, hơn nữa trước kia, bất kể là Lâm Vượng Nghiệp hay là những bối phận thấp hơn trong Lâm gia như đám người Lâm Trí Thâm, căn bản là chưa từng đem đứa bé này để ở trong mắt.

Lâm Vượng Nghiệp tuy rằng bất công cưng chiều con út, nhưng nếu muốn nói đời cháu, tự nhiên là thích con trai trưởng của Lâm Trí Thâm hơn.

Huống chi mẹ đẻ của Lâm Chí mất sớm, Lâm Trí Viễn còn không thích đứa con trai này.

Lâm Vượng Nghiệp đối với Lâm Chí, tự nhiên cũng sẽ không để ở trong lòng.

- Thịnh Thế, ngươi nói cái gì?

Lâm Vượng Thị không thể tin được lỗ tai của mình.

Lâm Thịnh Thế vẫn ung dung cúi đầu nói:

- Nhị ca, ta nói Nhã nhi nói rất có đạo lý, đại ca ngồi mấy chục năm ở vị trí gia chủ, nhưng Lâm gia vẫn xuống dốc, có thể thấy được vị trí này thật sự không thích hợp để đại ca tiếp tục ngồi.

https://thuviensach.vn

- Đại ca phải thoái vị, chúng ta vài cái huynh đệ tất nhiên muốn tranh đoạt.

- Nói vậy, không ngừng nội đấu, đối với Lâm gia càng không phải là chuyện tốt lành gì.

- Không bằng để cho Lâm Chí lên làm gia chủ, chúng ta toàn lực phụ giúp, đến lúc đó có Thiếu phu nhân giúp đỡ, nghĩ đến việc Lâm gia có thể tiếp tục phát triển, khôi phục uy danh ngày trước.

- Bậy bạ!

Lâm Vượng Tài gầm lên, bảo ông ta phụ tá cho Lâm Chí?

Quả thực là đang nói đùa!

Trong mắt ông ta, Lâm Chí tính cái thứ gì!

Lúc này Lâm Thịnh Hưng cũng ngậm miệng lại, con mắt không ngừng chuyển động, không hề gây sự với ai.

Vừa rồi Lâm Thịnh Thế lặng lẽ nháy mắt đối với ông ta, sau đó dùng cằm ám chỉ phương hướng của Tề Ngũ.

Ông ta cũng đang thật sự tự hỏi, rốt cục thì giật mình hiểu rõ.

Hiện giờ tài sản Lâm gia đều nằm trong tay Tề Ngũ, không có khoản tài chính này, Lâm gia nhiều cửa hàng như vậy ngay cả tiền mua hàng cũng không có!

Chẳng lẽ muốn đóng cửa không tiếp tục kinh doanh hay sao?

Vậy Lâm gia thật sự có thể sẽ phải kết thúc rồi.

Lâm Nhã lần này trở về, có hai lá bài tẩy lớn để dựa vào.

https://thuviensach.vn

Một là Cảnh Phủ, hai là Tề Ngũ nắm chặt mạch máu tiền bạc của Lâm gia.

Khoản tiền kia nếu không thể cầm về, hay là lấy phải muối lậu, nguyên khí Lâm gia sẽ bị tổn thương nặng nề.

Nếu lại có gia tộc khác nhìn trúng cơ hội, nhân lúc cháy nhà hôi của, như vậy Lâm gia từ nay về sau cũng có khả năng không gượng dậy nổi.

Như vậy lúc này, lựa chọn tốt nhất của Lâm gia tất nhiên là phải thuận theo đề nghị của Lâm Nhã.

Lâm Thịnh Hưng và Lâm Thịnh Thế giống nhau, cũng là chi thứ, vô duyên với vị trí gia chủ.

- Thiếu phu nhân miệng vàng lời ngọc, sao có thể bậy bạ?

Tề Ngũ ánh mắt lạnh như băng quét qua Lâm Vượng Tài một cái, chen lời nói:

- Thiếu phu nhân nói, do Lâm Chí thiếu gia đảm nhiệm vị trí gia chủ của Lâm gia, đồng ý thì nói ra, còn ai duy trì trầm mặc, ta coi như người đó không đồng ý.

Trước kia Tề Ngũ là khách quý của Lâm gia, hơn nữa lúc trước ra tay tàn nhẫn quyết đoán, cho nên chỉ liếc qua một cái làm cho cả người Lâm Vượng Tài đều run lên.

Không dám cùng Tề Ngũ tranh phong.

- Ta đồng ý!

Lâm Thịnh Thế là người mở miệng trước.

https://thuviensach.vn

Lâm Thịnh Hưng tâm tình có chút phức tạp, nhưng cũng lập tức tiếp lời nói:

- Ta cũng đồng ý.

- Thịnh Hưng!

Lâm Vượng Nghiệp không nghĩ tới Lâm Thịnh Hưng nhanh như vậy liền đổi ý, vừa sợ vừa giận, vẻ mặt không thể tin được.

Lâm Thịnh Hưng không nói thêm gì, sau đó liền tiếp tục cúi đầu.

- Đã có hai vị tộc lão đồng ý để Lâm Chí thiếu gia kế nhiệm vị trí gia chủ.

Tề Ngũ nhẹ nhàng cười.

- Hừ! Cho dù hai người bọn họ đồng ý thì cũng không được.

Lâm Vượng Thị cười lạnh.

- Vậy nếu thêm bọn họ thì sao?

Thanh âm Tề Ngũ vừa hạ xuống, sau đó từ bên ngoài đại sảnh nghe thấy từng đợt tiếng bước chân truyền đến, rõ ràng có rất nhiều người.

Và những người này đi vào cửa đại sảnh, mắt đám người Lâm Vượng Nghiệp đều trừng to.

Những người này phần lớn đều tóc hoa râm, vài người đi ở phía trước nhất, còn chống gậy.

- Cửu thúc!

Lâm Vượng Tài có chút sững sờ:

https://thuviensach.vn

- Lão nhân gia ngài như thế nào cũng tới?

Lão giả được gọi Cửu thúc, râu tóc đã bạc trắng, răng rụng sạch rồi, làn da nếp nhăn giống như vỏ một gốc cây già, trong tay chống một cây gậy do gỗ Lê Hoa điêu khắc mà thành, ông ấy cũng là người có bối phận cao nhất của Lâm gia hiện giờ.

Thời đại này rất trọng hiếu đạo.

Tuổi lớn, liền đại biểu cho kinh nghiệm lý lịch lão luyện.

Có kinh nghiệm lý lịch, dĩ nhiên sẽ có thân phận địa vị và quyền lực.

- Ta như thế nào không thể tới? Ta nếu không đến, Lâm gia sẽ hỏng ở trong tay ba huynh đệ các ngươi!

Cửu thúc căm tức nhìn ba người Lâm Vượng Nghiệp.

Lâm Vượng thị nóng nảy:

- Lão nhân gia ngài tại sao nói như thế?

- Đừng cho là ta già rồi, liền không biết các ngươi đã làm gì!

Cửu thúc hừ lạnh:

- Lại dám đánh chủ ý tới Cảnh gia ở kinh thành, gan các ngươi cũng quá lớn rồi! Hiện giờ Thiếu phu nhân Cảnh phủ trở về, các ngươi muốn hóa giải nguy cơ lần này như thế nào?

- Cái gì mà Thiếu phu nhân, chẳng qua là một nha đầu ti tiện trong nhà thôi!

Lâm Vi Thị bất mãn nói.

- Làm càn!

https://thuviensach.vn

Cửu thúc dùng sức đập mạnh cây gậy trong tay:

- Nha đầu xuất giá như tát nước ra ngoài, Nhã nhi gả vào Cảnh phủ, chính là người Cảnh gia, không còn là người của Lâm gia chúng ta, Cảnh gia có thân phận gì? Ngươi một người đàn bà thấp hèn chanh chua có thể chửi bới sao?

- Cửu thúc công bớt giận!

Lâm phụ khẩn trương cầu tình

Hừ!

Cửu thúc sau đó liền quay đầu cũng không thèm liếc mắt nhìn Lâm phụ một cái, mắng:

- Phế vật vô dụng, ngay cả nữ nhân của mình đều không quản giáo được!

Dứt lời lại quay lại chủ đề:

- Mặc dù mấy người Vượng Nghiệp âm thầm làm việc, nhưng bọn họ là chủ quản trong nhà, bọn họ phạm sai lầm toàn bộ Lâm gia chúng ta đều phải chịu trách nhiệm, chính là Lâm gia chúng ta phải xin lỗi tới thân gia Cảnh phủ, nếu phạm sai lầm sẽ nhận sai cùng bồi thường.

- Như vậy để Lâm Chí tới đảm nhiệm vị trí gia chủ, theo lý là phải làm như vậy.

Mấy người Lâm gia vừa mới bước vào cửa, lập tức nói hùa theo.

Đến tận lúc này, Lâm Vượng Nghiệp, Lâm Vượng Thị, còn có Lâm Vượng Tài sắc mặt mới trắng bệch.

Bởi vì những người trước mắt này, không phải tuổi tác bối phận cao, chính là đảm nhiệm một chút chức vụ trọng yếu trong gia tộc.

https://thuviensach.vn

Bất cứ người nào, lời nói đều có trọng lượng.

- Cửu, Cửu thúc...

Lâm Vượng Nghiệp thanh âm đều run lên.

- Ta xem như rốt cục đã hiểu được, vì sao Lâm gia giao tới tay của ngươi, cũng lại đi xuống dốc rồi!

Cửu thúc trào phúng nói:

- Có cháu gái tốt phúc khí như Nhã nhi, ngươi đều có mắt không tròng, phàm là người hơi chút có thể động não, gần gũi với Cảnh Phủ một chút, chỉ cần có Cảnh phủ quan tâm, Lâm gia chúng ta cũng sớm đã quật khởi, vượt xa ngày trước!

- Nhưng ngươi thì sao?

- Tâm tư thì bất chính, có đường lớn sáng sủa không đi, cố tình muốn dùng âm mưu thủ đoạn, nếu về sau ngươi còn làm gia chủ Lâm gia, một ngày nào đó sẽ đem Lâm gia táng gia bại sản!

- Cửu thúc nói rất đúng!

- Rất có lý.

- Lâm Vượng Nghiệp còn thiên vị, rõ ràng mấy đứa con cháu không muốn đọc sách, vẫn còn dựa theo tiêu chuẩn cao nhất trong tộc lấy tiền, trợ cấp cho mấy đứa con cháu đó!

- Lâm Vượng Thị và Lâm Vượng Tài cũng giống như vậy!

- Tiền bạc trong tộc, sắp bị bọn họ chia cắt hết!

Một đám người Lâm gia đều nói.

https://thuviensach.vn

Nếu người không nhiều lắm, ba huynh đệ Lâm Vượng Nghiệp tất nhiên sẽ không sợ.

Bọn họ mới là người cầm quyền chân chính của Lâm gia.

Đứng ở đỉnh cao nhất.

Nhưng giờ phút này tràn vào hơn mười người ở Lâm gia đều là những quản sự chấp sự chưởng quầy rất có địa vị, nhiều người họ tức giận như vậy thì khó mà làm gì được.

Thời điểm mọi người nghe theo, ngươi đứng ở đỉnh tất nhiên sẽ là người cầm quyền.

Nhưng thời điểm mọi người không còn nghe theo, ngươi đứng ở đỉnh chính là người cô đơn rồi.

Khi đám người kia xông tới, Tề Ngũ đã đi tới gần Lâm Nhã, thấp giọng giải thích qua một chút.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 286: Thiên Lôi Đánh Xuống

Nghe Tề Ngũ giải thích xong, Lâm Nhã mới giật mình hiểu ra.

Hoá ra hết thảy mọi chuyện, đều là sắp xếp của Giang Long.

Giang Long vẫn luôn chú ý làm như thế nào để hỗ trợ cho Lâm Nhã, tận đến khi nghĩ ra kế hoạch làm cho Lâm gia mắc mưu, sau đó lại lo lắng Lâm Chí sẽ bị giận lây sang, cho nên bảo Lâm Nhã nhanh chóng trở về Lâm phủ một chuyến.

Mà lúc để Lâm Nhã trở về Lâm gia, Giang Long cũng đem tất cả mọi thứ có thể sử dụng được ở bên này đều dùng hết.

Ví dụ như Hắc Y Vệ, còn có trước kia nguyên thân phái Thường Quý và Thường Thanh tới Lâm gia.

Cũng chính bởi vì vậy, mới có thể dễ dàng tìm được Lâm Chí.

Lâm Vi thị lúc trước vô cùng kiêu ngạo trước mặt Lâm Nhã, mặc dù biết thân phận Lâm Nhã vô cùng khác trước, nhưng vẫn nhưng dị thường cứng rắn, luôn mồm muốn đem hài cốt mẹ ruột của Lâm Nhã đào khỏi phần mộ tổ tiên Lâm gia, rồi ném vào hoang dã.

Nhưng sau đó lại chỉ là ngẫu nhiên mới chen mồm vào, vì cái gì?

Là vì bị Tề Ngũ dùng Phi Đao bắn thủng lòng bàn tay?

Đương nhiên không phải.

https://thuviensach.vn

Lúc trước thái độ khí thế rất mạnh mẽ cường thế như vậy, bởi vì bà ta nắm giữ Lâm Chí ở trong tay.

Lâm Vi thị biết rằng, Lâm Chí chính là tử huyệt của Lâm Nhã.

Mặc kệ ngươi có biến thành phượng hoàng cao quý hay không, chỉ cần giữ chặt lấy Lâm Chí, Lâm Nhã sẽ không dám làm gì mình.

Cho nên lúc trước Lâm Chí muốn chạy về phía Lâm Nhã, Lâm Vi thị mới ra tay muốn nắm chặt lấy.

Không thể không nói, Giang Long suy nghĩ vô cùng chu đáo.

Viết thư báo cho Thường Quý và Thường Thanh, để cho bọn họ cố gắng phối hợp với Tề Ngũ, nhất định phải bảo vệ tốt Lâm Chí.

Đợi Lâm Nhã trở lại Lâm gia, liền lập tức mang Lâm Chí tới gặp Lâm Nhã.

Đương nhiên, trừ việc đó ra, Giang Long còn chỉ bảo Tề Ngũ, âm thầm liên hệ với các trưởng bối cùng quản sự của Lâm gia.

Lâm Vượng Nghiệp là gia chủ, quyền lực lớn nhất.

Hơn nữa có Lâm Vượng Thị và Lâm Vượng Tài giúp đỡ, chỉ nắm giữ mạch máu tiền bạc của Lâm gia, rất khó để cho bọn họ bằng lòng thoái vị.

Nếu không làm cho Lâm gia nội loạn, để người của Lâm gia ra mặt, như vậy ba người Lâm Vượng Nghiệp cho dù có liều chết cũng sẽ không ngoan ngoãn lui ra để cho Lâm Chí kế nhiệm vị trí gia chủ.

Lui lại từ đỉnh cao quyền lực, đại biểu cho về sau sẽ không còn nắm được quyền thế, đã không còn địa vị, cũng không thể tiếp tục tùy ý sử dụng gia sản của Lâm gia.

https://thuviensach.vn

Nếu chưa từng đứng ở địa vị cao thì thôi.

Nhưng chân chính hưởng thụ qua quyền lực mang tới chỗ tốt, ai lại có thể dễ dàng buông tay?

Vì sao từng cái Hoàng thượng, đều phải chờ tới băng hà, mới có thể truyền ngôi cho đời sau của mình?

Đạo lý giống nhau!

Quyền lực loại này cực kỳ có sức hấp dẫn, có thể chi phối của cải, có thể nắm sinh tử của người khác trong tay!

Không ai không hướng tới.

Không ai không lưu luyến!

Vì thế dưới sự an bài cẩn thận của Giang Long, mới có trường hợp như bây giờ.

Tình thế tất cả đều rất tốt.

Lúc này đều không cần Lâm Nhã mở miệng, chỉ bằng Cửu thúc đại biểu người của Lâm gia, còn có Lâm Vạn Thế và Lâm Thịnh Hưng cũng đã đủ để đem Lâm Vượng Nghiệp từ vị trí gia chủ bức lui xuống rồi.

Lâm Vượng Nghiệp đối mặt với chất vấn và bức bách của các tộc nhân, sắc mặt tái nhợt, không có nửa điểm huyết sắc.

Ông ta thật sự là không thể tưởng được, lại có thể có một ngày như vậy.

Dĩ vãng trong lịch sử Lâm gia, chưa từng có phát sinh qua chuyện vị gia chủ nào bị bức thoái vị.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Lâm Vượng Nghiệp thật sự là không cam lòng, chính mình lại bị một đứa cháu gái mình chưa từng để ý bức bách đến như thế? Đến nông nỗi này.

Ông ta rất nghiêm túc ngẫm nghĩ một chút, lúc trước người cháu gái này, ở trong ấn tượng của ông ta, chỉ có tướng mạo xinh đẹp.

Ngoài ra, căn bản hoàn toàn không biết gì cả.

Không biết tính cách của Lâm Nhã, tính tình, ham thích, biết hay không biết chữ, lúc trước sống như thế nào, có nhu thuận nghe lời hay không...

Giờ phút này Lâm Vượng Thị và Lâm Vượng Tài mồ hôi lạnh chảy ròng, sau khi lên làm tộc lão, bọn họ lợi dụng không ít quyền lực vụng trộm đem tài sản trong tộc mang về nhà mình.

Nếu bị tra xét tỉ mỉ, vậy kết cục sẽ vô cùng thê thảm.

Phạm vào tộc quy, sẽ không thông qua quan phủ, mà sẽ do người trong Lâm gia tự bàn bạc với nhau xử phạt như thế nào.

Nếu Lâm Nhã muốn xóa tên bọn họ ra khỏi gia phả Lâm gia, vậy thì xong rồi.

Hơn nữa nếu Lâm Nhã động thủ, khẳng định sẽ liên lụy đến người nhà.

Nghĩ đến đây, hai người liền hối hận không thôi.

Sớm biết như thế, vừa rồi không nên có thái độ mạnh mẽ cứng rắn như vậy còn đồng ý với Lâm Vi thị, đào hài cốt mẹ ruột của Lâm Nhã ra khỏi phần mộ tổ tiên của Lâm gia.

Bọn họ hối hận ruột đều xanh rồi, đồng thời cũng hận cả Lâm Vi thị.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải lúc trước người phụ nữ này kêu gào, bọn họ cũng sẽ không hùa theo.

Lâm Vượng Nghiệp, Lâm Vượng Thị, còn có Lâm Vượng Tài bị chất vấn vô cùng chật vật, rốt cục, Lâm phụ không thể tiếp tục nhìn thêm.

Ông ta biết rằng mình ở trước mặt mọi người trong Lâm gia căn bản cũng không tính là cái gì, cho nên lập tức chạy tới bên cạnh Lâm Nhã và Lâm Chí.

- Nhã nhi, Chí nhi, hai người các ngươi đã từng nói không nghĩ tới việc mưu đoạt vị trí gia chủ rồi, vậy nên đừng để cho bọn họ tiếp tục bức bách ba vị ông của các ngươi nữa!

Lâm Chí còn đang ăn điểm tâm bỗng nhiên bị hù dọa liền đứng dậy trốn về phía sau Lâm Nhã.

Chỉ là đứng phía sau Lâm Nhã liếc trộm Lâm phụ.

Lâm Nhã đã hết hy vọng với Lâm phụ rồi, nhưng thấy đệ đệ vẫn còn phản ứng sợ hãi kịch liệt như thế, vẫn không kìm nổi mở miệng giễu cợt:

- Phụ thân đại nhân, Chí nhi là con ruột của ngài, cũng là trưởng tử của ngài, vì sao nó nhìn thấy ngài chẳng những không thân thiết gần gũi, ngược lại bị dọa cho phát run?

- Cái này, cái này…

Lâm phụ sắc mặt có chút mất tự nhiên, nếu như lúc trước, ông nhất định sẽ quát mắng chị em Lâm Nhã tỷ đệ một trận, nhưng bây giờ, ông tuy không nổi bật, nhưng không có nghĩa là ông ngốc, hiện tại làm sao còn dám tiếp tục coi thường tỷ đệ Lâm Nhã:

https://thuviensach.vn

- Không nói trước đó, các ngươi trước tiên hãy bảo bọn họ dừng lại, đừng bức bách ba vị ông ngươi nữa.

- Nếu ngươi có thể thuyết phục bọn họ, để ông nội nhường lại vị trí gia chủ, ta liền mở miệng.

Lâm Nhã cười lạnh nhìn Lâm phụ.

Lâm phụ trừng mắt:

-Ngươi!

Theo bản năng giơ bàn tay lên cao.

- Lúc trước Cửu thúc công cũng đã nói, con gái gả ra ngoài như tát nước ra ngoài, hiện giờ đứng ở trước mặt ngài vị này chính là Thiếu phu nhân Cảnh phủ, không còn là con gái trước kia ngươi có thể tùy ý đánh chửi, không được ngươi yêu quý nữa.

Thanh âm lạnh lẽo của Tề Ngũ bỗng nhiên chen vào:

- Ta chỉ nhắc nhở ngươi một lần, nếu lại có lần nũa, đừng trách Phi Đao trong tay ta không có mắt!

Lâm phụ bị hù dọa nhanh chóng thu tay lại, nhưng lại cảm thấy có chút cái mất mặt ở trước mặt con cái.

Vừa hay nhìn thấy Lâm Chí thò đầu ra liếc trộm mình, Lâm phụ hung tợn nói:

- Ta muốn dạy dỗ con ta cũng có thể chứ?

- Lâm Chí thiếu gia là con của ngươi, nhưng đồng thời cũng là đệ đệ ruột của Thiếu phu nhân.

https://thuviensach.vn

Tề Ngũ như cười như không:

- Nếu Thiếu phu nhân muốn che chở, ngươi tốt nhất vẫn là là cẩn thận một chút, bằng không ở thời điểm động thủ nếu không cẩn thận đập trúng Thiếu phu nhân.

Nói tới đây, Tề Ngũ đem cằm hướng tới vài cái hộ vệ Cảnh phủ:

- Vậy cổ của ngươi sẽ muốn thử một lần đao thép của bọn họ nhanh hay không nhanh rồi.

Vài tên hộ vệ Cảnh phủ vô cùng phối hợp tiến lên trước một bước, lại đem thanh đao rút ra nửa phần.

Thân đao bóng loáng ánh vào trong mắt Lâm phụ vô cùng lạnh lẽo, dường như ngay sau đó sẽ lập tức chặt từ cổ xuống, làm cho cần cổ Lâm phụ mát lạnh.

Lâm phụ bất giác bị dọa sắc mặt trắng bệch, hai chân cũng run lên.

Lúc này Lâm Nhã lôi đệ đệ từ phía sau ra, mắt lạnh lùng nhìn Lâm phụ.

Gan Lâm Chí cũng lớn hơn rất nhiều, dám đưa mắt nhìn thẳng Lâm phụ

Lâm phụ nhìn thấy trong mắt Lâm Nhã, có vô tận vẻ cười nhạo cùng khinh thường, ánh mắt liền né tránh, mà đối với Lâm Chí lúc này dám trực diện nhìn ông ta, thì trong lòng vô cùng phẫn nộ.

Lâm Vi thị nói rất đúng, thằng nhãi con này chính là loại bạch nhãn lang!

Lúc này mới đắc thế một chút đã không để mình vào mắt.

Lâm phụ cho rằng mình tốt xấu gì cũng vẫn là cha ruột của tỷ đệ này, mặc dù chính mình trước kia có sai lầm, nhưng bọn họ cũng không thể làm trái ý được.

https://thuviensach.vn

Tuy trong lòng suy nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng cũng không dám nói ra.

Lâm Vượng Nghiệp giờ phút này mặc dù có mấy người con trai ở bên cạnh nói đỡ cho, nhưng cũng chỉ có vợ chồng Lâm Trí Thâm, vợ chồng Lâm Trí Cương và vợ chồng Lâm Trí Phú, đối với trước mặt hơn mười người quản sự của Lâm gia mà nói, thật sự là hơi ít, thanh âm và khí thế cũng hoàn toàn nằm ở thế yếu.

Lúc này ánh mắt có chút phiêu hốt, vừa hay nhìn thấy Lâm phụ đứng trước mặt hai chị em Lâm Nhã.

Vì thế đột nhiên vọt tới trước vài bước, thân thể lắc lư, bước chân loạng choạng, thanh âm run rẩy nói:

- Nhã nhi, sau này ông nội thật sự sẽ đối xử tốt với Lâm Chí, tận tay dạy nó đọc sách viết chữ, cung cấp cho nó ăn no mặc ấm, ngươi để cho ông nội một lối thoát đi được không! Ngươi yên tâm, ông nội nói ra chắc chắn sẽ giữ lời, không tin, ông nội có thể ký khế ước với ngươi. Nếu có chút nào vi phạm, đến lúc đó ngươi muốn làm gì ông nội đều được.

Giờ phút này Lâm Vượng Nghiệp biểu lộ chân tình, không chút nào giả dối.

Thật sự là do tình thế bức bách, ông ta không cúi đầu sẽ có kết cục vô cùng thê thảm.

Vị trí gia chủ Lâm gia, ông ta cũng thật sự không nỡ bỏ.

- Nếu có người đồng ý, từ phần mộ tổ tiên của Lâm gia đào ra thi hài mẹ đẻ của ông nội ngài, ông nội, ngài sẽ lại cho hắn một cơ hội hối cải để làm người mới sao?

Trong ánh mắt của Lâm Nhã, không chứa nửa điểm cảm tình.

https://thuviensach.vn

Lâm Vượng Nghiệp há miệng thở dốc, cũng không nói ra lời.

Tiếp theo, chớp mắt ngửa mặt lên trời rồi ngã xuống.

- Phụ thân đại nhân!

Lâm phụ vội chạy tới tiếp lấy Lâm Vượng Nghiệp, thần sắc kích động, khàn giọng hô:

- Người đâu nhanh lên, đi tìm đại phu ngay!

Lâm Nhã nhìn ra, Lâm phụ thật sự rất hiếu thảo, lo lắng Lâm Vượng Nghiệp sẽ có gì không tốt.

Nàng theo bản năng kéo Lâm Chí vào trong ngực, trong lòng thở dài, đáng tiếc sự quan tâm và lo lắng như vậy, phụ thân chưa bao giờ cho nàng và đệ đệ.

Không, hắn là chưa từng có cho đệ đệ.

Năm đó khi mẹ đẻ nàng còn sống, phụ thân đối xử với nàng vẫn rất tốt.

- Còn thực xem mình là quý nhân? Còn đi mời cái gì mà thầy thuốc!

Tề Ngũ hừ lạnh một tiếng, bước đến gần, dùng ngón tay cấu thật mạnh vào trên người Lâm Vượng Nghiệp, sau vài cái nháy mắt, Lâm Vượng Nghiệp mí mắt đã rung động, sắp tỉnh lại.

Bởi vì dùng sức quá mạnh, trên người của Lâm Vượng Nghiệp đã bị cấu rỉ máu ra.

Lâm phụ nhìn thấy giận nhưng cũng không dám nói gì.

Lúc này Tề Ngũ mới buông tay ra, sau đó cầm tới một chén trà, Lâm phụ muốn đi lên tiếp lấy, nhưng Tề Ngũ đã hắt thẳng chén nước trà vào mặt

https://thuviensach.vn

Lâm Vượng Nghiệp.

Đã bị nước trà tác động vào, Lâm Vượng Nghiệp đột nhiên mở hai mắt ra.

Lâm phụ thì lại tức giận đến run rẩy, ông ta còn tưởng rằng Tề Ngũ bưng nước, là muốn đưa cho phụ thân của ông ta uống...

- Ngươi!

Dùng ánh mắt lạnh nhạt, nhìn thẳng vào ánh mắt tức giận của Lâm phụ, Tề Ngũ hừ lạnh nói:

- Ngươi cái gì ngươi? Hôm nay mặc kệ phát sinh chuyện gì, lão già chết tiệt này cũng phải nhường vị trí gia chủ Lâm gia ra, đừng nói hôn mê giả chết, coi như thật sự có tắt thở thì cũng vô dụng!

Lâm Vượng Nghiệp vừa mới tỉnh lại nghe thấy thế lửa giận công tâm, thiếu chút nữa lại ngất đi.

Lâm phụ thì nắm chặt hai tay, ông ta không dám làm gì Tề Ngũ, liền quay lại trừng nhìn về phía Lâm Nhã và Lâm Chí.

Hung tợn mắng:

- Không ngờ các ngươi đối xử với thân nhân trưởng bối lại lãnh huyết tàn nhẫn như thế, cùng cầm thú súc sinh có gì khác nhau, không sợ thiên lôi đánh xuống sao?

Ánh mắt đầy oán độc, Lâm Chí nhìn lên bị dọa cuống quít đem đầu vùi vào trong lòng Lâm Nhã.

Lâm Nhã còn lại là cười lạnh, thanh âm không mang theo nửa điểm cảm tình:

https://thuviensach.vn

- Ngày xưa khi còn ở Lâm phủ, ta cũng đã luôn mong chờ các ngươi có một ngày, sẽ gặp phải thiên lôi đánh xuống!

Trong lòng Lâm phụ lạnh lẽo, cả người run lên.

Giờ phút này Lâm Vượng Thị và Lâm Vượng Tài đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Nhiều người có thân phận địa vị ở Lâm gia dưới sự dẫn dắt của Cửu thúc, buộc bọn họ thoái vị.

Bọn họ căn bản không có năng lực chống cự.

Lúc này sắc mặt hai người trắng bệch đi ra từ trong đám người, xa xa nhìn về phía Lâm Nhã, há hốc mồm, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Lâm Nhã chỉ thản nhiên liếc mắt ngắm nhìn hai người một cái, rồi cũng không để ý tới nữa.

Cúi đầu, an ủi đệ đệ đang sợ hãi.

Tề Ngũ âm thầm lôi kéo đám người Cửu thúc, họ đã được hứa cho không ít lợi ích, và còn cho những người này số tiền rất lớn.

Chuyện đã đến nước này, cũng không thể mềm lòng làm hỏng chuyện.

Nhưng Lâm Nhã vẫn có thái độ kiên định, nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó kế tiếp, liền do y cùng với đám người Cửu thúc ngươi một lời ta một câu, cổ vũ mọi người trong tộc vạch trần đám người Lâm Vượng Nghiệp trước kia lấy việc công làm việc tư, đứng giữa kiếm tiền bỏ vào túi riêng.

Đến cả đám người Lâm Trí Thâm cũng bị nói đuối lý không cãi lại được câu nào.

https://thuviensach.vn

Cửu thúc mới hừ hừ nói:

- Trách không được Lâm gia xuống dốc như thế này, trong tộc con cháu thông minh có tài trí trong nhà nghèo khó, lại không được trong tộc giúp đỡ, không có cách nào đọc sách biết chữ, mà tất cả người nhà các ngươi đều là một đám bao cỏ, lại lấy trợ cấp của gia tộc!

- Trong tộc có người khôn khéo có năng lực có thể đảm đương công việc thì các ngươi không dùng, lại bất công dùng đám người không có năng lực, chăm chăm lấy lòng các ngươi hoặc là cùng các ngươi có quan hệ máu mủ gần gũi.

- Tiếp tục như vậy, khoảng chừng vài chục năm nữa thì Lâm gia xong rồi!

Nói xong lời cuối cùng, oán hận đập mạnh cây gậy trong tay.

Nhìn khuôn mặt Cửu thúc chí công vô tư như thế, Tề Ngũ cúi đầu cười.

Nếu không phải hứa cho lợi ích, tặng cho số tiền lớn, vị Cửu thúc này chắc chắn sẽ không ra mặt.

Lâm Vượng Nghiệp, Lâm Vượng Thị, Lâm Vượng Tài, cùng với đám con cháu đã không tiếp tục phản kháng nữa, chuyện tiếp theo thật dễ làm.

Đưa Lâm Chí lên làm gia chủ của Lâm gia.

Để hai vị tộc lão Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng giúp đỡ.

Sau đó chính là đáp ứng những hứa hẹn với Cửu thúc công cùng với đám tộc nhân Lâm gia.

Sau đó toàn bộ cửa hàng của Lâm gia đều do đám người này đưa ra phương án giải quyết chung.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, chia cắt có nghĩa là do bọn họ quản lý, mà không phải trực tiếp trở thành tài sản riêng của bọn họ.

Tề Ngũ nhìn chướng mắt những sản nghiệp này, bởi vì chút sản nghiệp này bán đi tuy rằng giá trị không ít tiền, nhưng bởi vì phương pháp kinh doanh không đúng, hiện giờ cũng kiếm không được bao nhiêu tiền.

Hơn nữa dù sao Lâm Chí vẫn còn nhỏ, thật sự giao cho nó rất nhiều chuyện để xử lý, cũng sẽ không làm được.

Trẻ con còn không có năng lực cỡ này.

Tề Ngũ muốn làm đấy, vẫn là buôn bán muối ăn.

Dựa vào những quan hệ của Lâm gia ở chỗ này, mở rộng mạng lưới, liên kết với quan địa phương, đây mới thực sự là chiêu số có thể kiếm nhiều tiền.

Còn có mối liên hệ với Cảnh phủ ở kinh thành.

Đến lúc đó đem Thư Trai, Tú Lâu, còn có hiện giờ Hắc Y Vệ đang chủ trì tiệm nước giải khát cũng mở ở chỗ này.

Những sản nghiệp mới này tốc độ kiếm tiền mới gọi là kinh người.

Duy nhất không chia cắt chính là đồng ruộng cùng nông trang.

Đồng ruộng ở ở nông thôn, nông trang thì vô cùng xa xôi, nhưng Hắc Y Vệ có việc cần dùng đến.

Hơn nữa Tề Ngũ cũng tính toán xong việc muốn lập một cái cứ điểm ở trong một cái nông trang nào đó của Lâm gia.

Thời gian ba ngày, đại bộ phận sự tình trên cơ bản đã xử lý xong.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm đó, mọi người lại gặp mặt ở đại sảnh Lâm gia.

Lâm Nhã câu đầu tiên đã hỏi:

- Lâm Vi thị nên xử trí như thế nào?

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Muốn

Đại sảnh Lâm phủ, Lâm Nhã giúp Lâm Chí cùng ngồi trên chủ vị.

Tề Ngũ là Hắc Y Vệ của Lâm gia, vốn y không nên xuất hiện trước mặt Lâm Nhã, nhưng Lâm Nhã không thể ở chỗ này lâu được mấy ngày sau sẽ phải trở về, sau đó chuyện ở bên này, sẽ phải nhờ đến Tề Ngũ giúp đỡ chiếu cố, dù sao tuổi Lâm Chí vẫn còn quá nhỏ, mà chuyện cần phải xử lý có rất nhiều.

Cho nên Lâm Nhã cho Tề Ngũ vài phần mặt mũi, như vậy tương lai Tề Ngũ đối mặt với mọi người trong Lâm phủ, thân phận cũng sẽ không thấp hơn người khác.

Hắc Y Vệ vốn chính là nô bộc mà Cảnh phủ nuôi dưỡng.

Mà Lâm gia, thì là nhà mẹ đẻ của Lâm Nhã.

Nói cho cùng thì Hắc Y Vệ cũng là nô bộc của Lâm Nhã, như vậy khi Tề Ngũ đối mặt với mọi người của Lâm gia, tự nhiên sẽ chịu thiệt một chút.

Mà trước mắt đối với Lâm gia mà nói, Lâm Nhã càng tin tưởng Tề Ngũ hơn!

Thường Quý và Thường Thanh cũng là người vô cùng trung thành, Lâm Nhã không muốn để cho bọn họ quay về Cảnh phủ.

Mà để cho bọn họ ở lại bên cạnh chăm sóc cho Lâm Chí, cũng qua tay của bọn họ, từng bước một đem mọi chuyện trong nội bộ Lâm phủ xử lý rõ

https://thuviensach.vn

ràng.

Đợi mọi chuyện thuận lợi, để hai người bọn họ đảm nhiệm chức Đại quản gia và Nhị quản gia của Lâm gia.

Hai người ở Lâm phủ chờ đợi nhiều năm như vậy, đối với chuyện nội bộ của Lâm gia hậu viện cũng có chút hiểu biết.

Người nào có thể giữ lại, tiếp tục phân công, người nào trước kia trung thành với Lâm Vi thị hoặc là ba cặp vợ chồng Lâm Trí Thâm, Lâm Trí Cương, Lâm Trí Phú, đều có những hiểu biết khá rõ ràng, tiếp nhận chức quản gia cũng rất hợp lý.

Trước kia vài vị quản gia đều do ba anh em nhà Lâm Vượng Nghiệp tự mình bổ nhiệm, tất nhiên là không thể tiếp tục dùng rồi.

Có Tề Tgũ, Thường Quý, còn có Thường Thanh trông chừng Lâm Chí, Lâm Nhã coi như cũng có thể tạm yên tâm.

Nghe được câu hỏi của Lâm Nhã, Cửu thúc công mắt già nhíu lại:

- Tất nhiên là phải thi hành gia pháp, giết!

Thanh âm băng hàn, vô cùng tàn nhẫn!

Năm đó Cửu thúc công cũng là tộc lão của Lâm gia, chỉ là bởi vì tuổi đã lớn, đi lại không tiện, trí nhớ không tốt, cho nên mới lui xuống dưới.

Loại tình huống này ở các đại gia tộc cũng ít khi thấy.

Bởi vì tại thời đại này, có câu là người sống thất thập cổ lai hi.

Mà người đang ở thời điểm hơn sáu mươi tuổi, trí nhớ sẽ không quá kém, không thể làm việc.

https://thuviensach.vn

Vị Cửu thúc công này hiện giờ đã tám mươi sáu tuổi, năm đó vào thời điểm lui xuống, đã là bảy mươi hai tuổi rồi.

Bảy mươi hai tuổi, nói chung cũng không làm được chuyện gì rồi.

Khi còn trẻ, trên cơ bản thân thể đều đã có một đống bệnh tật.

Cho nên mặc dù là Cửu thúc công không cam lòng, cũng chỉ có thể giao quyền lại cho người khác.

Bằng không nếu tiếp tục làm lụng vất vả mà nói..., phỏng chừng lão cũng không sống được đến bây giờ.

Trước khi thoái vị, vài ba anh em Lâm Vượng Nghiệp đều đáp ứng thật tốt chăm sóc một chi kia.

Vì thế ở thời điểm chuyển giao quyền lực, lão giấu diếm việc thiên vị, để cho ba anh em chiếm một phần tiện nghi.

Nhưng chờ sau khi lão uỷ quyền xong, mấy người Lâm Vượng Nghiệp chẳng những không có quan tâm một chi con cháu của lão, ngược lại còn nhiều lần chèn ép.

Lão đối với ba anh em cũng là vẫn nghẹn một bụng lửa giận!

Chỉ có điều ba anh em Lâm Vượng Nghiệp chèn ép một chi của lão, cũng không có ai đứng ra giúp đỡ, cho nên mặc dù lão có nhiều kinh nghiệm lý lịch và còn là trưởng bối, khi đó cũng không dám ngay trước mặt chống lại ba anh em Lâm Vượng Nghiệp.

Lần này đáp ứng Tề Ngũ, đứng ra bức bách ba anh em Lâm Vượng Nghiệp, lão cũng coi như là báo thù.

Đã từng làm tộc lão Lâm gia, trong tay từng nắm quyền hành, Cửu thúc công tất nhiên sẽ có sự cay độc quả quyết.

https://thuviensach.vn

Vài quản sự của Lâm gia đang ngồi ở bên cạnh, nghe thấy Cửu thúc công trả lời, lập tức đứng ra phụ họa.

- Chẳng những phải thi hành gia pháp, còn muốn để các tộc nhân trong Lâm gia chứng kiến!

- Đúng! Làm cho bọn họ nhìn thấy kết cục đắc tội với tộc trưởng!

- Nếu không đem mấy cái tiểu nha đầu đắc thế bên cạnh Lâm Vi thị, cũng cùng một loạt giết chung.

- Ác nô không thể bỏ qua!

- Giết thêm vài người, cũng tốt để cho đám tộc nhân không nghe lời này thành thật một chút.

Mọi người thần sắc kích động nghị luận, một nha hoàn vội vàng tiến vào bẩm báo, nói là bên Vi gia phái người tới.

- Để gã tiến vào.

Lâm Nhã hơi hơi tự hỏi, sau đó nói.

Chỉ chốc lát, Đại quản gia Vi gia đi tới đại sảnh, thoáng ngẩng đầu nhìn lên bên trên chủ vị, ngay cả bóng dáng hoa lệ của Lâm Nhã đều không có thấy rõ ràng, đã lập tức hành đại lễ quỳ xuống chào:

- Tiểu nhân Vi Toàn, gặp qua Thiếu phu nhân!

- Ngươi ở Vi gia đảm nhiệm chức vụ gì?

Lâm Nhã thanh âm nhẹ nhàng nói.

- Hồi bẩm Thiếu phu nhân, tiểu nhân ở Vi gia đảm nhiệm chức Đại quản gia.

https://thuviensach.vn

Vi Toàn quỳ ở đó, trên trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

- Lần này tới Lâm phủ, có chuyện gì?

Lâm Nhã vẫn đang không có mở miệng bảo Vi Toàn đứng dậy.

Vi Toàn thần sắc vô cùng cung kính, không dám có nửa điểm bất mãn, thành thật đáp:

- Là vì Vi gia dạy dỗ một nữ nhân tâm địa độc ác cay nghiệt như Lâm Vi thị, cho nên tới quý phủ xin lỗi, Vi gia gia chủ bảo tiểu nhân mang tới một câu, nói nữ nhân xuất giá thì như tát nước ra ngoài.

Lâm Vi thị đã được gả đi, thì đã là người của Lâm gia.

Xử trí Lâm Vi thị như thế nào, Vi gia tuyệt không dám hỏi đến.

- Cửu thúc công vừa mới nói, muốn giết Lâm Vi thị!

Lâm Nhã thản nhiên liếc mắt nhìn Vi Toàn một cái.

Vi Toàn cả người run lên, đầu càng hạ xuống thấp hơn:

- Thiếu phu nhân và Cửu thúc công anh minh!

- Ta muốn ngươi đứng ở một bên chứng kiến.

- Vâng!

Vi Toàn không dám không đáp ứng.

Lâm Nhã nhẹ nhàng gật đầu:

- Bây giờ ngươi có thể đi gặp Lâm Vi thị.

https://thuviensach.vn

Vi Toàn lên tiếng trả lời đang muốn đứng dậy, Lâm Nhã đột nhiên lại nói:

- Nghe nói cha mẹ của Vi Thị vô cùng sủng ái đứa con này?

- Cái này, cái này…

Vi Toàn không biết nên nói tiếp như thế nào.

Nếu như vào lúc bình thường, Vi Toàn khéo léo, có thể nói rất nhiều, tùy tiện đều có thể tiếp được.

Nhưng hiện tại đối mặt với Lâm Nhã, y có cảm giác một áp lực rất lớn, vô cùng khẩn trương.

Sợ nói sai một câu, sẽ bị Lâm Nhã chỉ trích thẳng tay.

Lâm Vi thị tất nhiên ở nhà rất được cưng chiều.

Khi còn bé, bà ta là bá chủ một phương ở Vi gia.

Phụ thân của bà ta, đúng là người thừa kế thứ nhất kế nhiệm chức gia chủ của Vi gia.

Sở dĩ gả vào Lâm gia, làm vợ kế của Lâm Trí Viễn, là vì tính nết quá mạnh mẽ cường thế, thanh danh không tốt đã truyền ra ngoài.

Những người môn đăng hộ đối người ta căn bản không cần.

Gia thế hơi kém một chút, cũng là không dám lấy về nhà làm tổ tông hầu hạ cho khổ thân.

Cho dù là làm vợ kế của Lâm Trí Viễn, Lâm gia cũng nhìn phía Lâm Vi thị có nhiều đồ cưới, lúc này mới gật đầu đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy Lâm Vượng Nghiệp nghĩ, tiểu nhi tử Lâm Trí Viễn này không có bản lãnh gì, cưới một người vợ có tiền mặc dù sau này bị vài cái huynh đệ chỉ trích đuổi ra khỏi nhà thì cuộc sống cũng không bị khổ sở.

Hơn nữa cảm thấy tính nết mạnh mẽ của Lâm Vi thị, vừa đúng quản lý được Lâm Trí Viễn.

Đỡ cho Lâm Trí Viễn quá mức lụn bại.

Hơn nữa tính nết mạnh mẽ như vậy, lại có hậu trường như Vi gia làm chỗ dựa vững chắc, đến lúc đó vài người huynh đệ Lâm Trí Thâm cũng không dám làm quá mức.

Vi phụ Vi mẫu rất cưng chiều người con gái này, biết được Lâm gia gặp rủi ro, tự nhiên sẽ không cam lòng nhìn thấy con gái chịu khổ.

Ba ngày qua đi nhờ vả các mối quan hệ gần gũi, muốn cứu con gái.

Chỉ có điều ngay cả Quận thủ đại nhân sau khi biết rõ ràng mọi việc xảy ra, cũng không dám ra mặt giúp đỡ.

Vi phụ Vi mẫu lúc này mới hết hy vọng.

- Mấy ngày nay, cha mẹ của Lâm Vi thị, dùng không ít công sức tìm quan hệ đi.

Lâm Nhã thanh âm khẳng định.

Việc này cũng không khó để tìm hiểu, cho nên Vi Toàn không dám phủ nhận, đương nhiên cũng không gật đầu thừa nhận.

Dù sao Vi phụ là người thừa kế chức gia chủ Vi gia.

- Ngươi trở về nói với Vi gia gia chủ một tiếng, nói là ta nói, cha của Lâm Vi thị cũng không thích hợp làm vị gia chủ tiếp theo của Vi gia!

https://thuviensach.vn

Vi Toàn nhìn mũi chân, gật đầu nói:

- Tiểu nhân nhất định đem lời của Thiếu phu nhân về.

- Về đi.

Lâm Nhã nhẹ nhàng phất phất tay.

- Vâng!

Vi Toàn lui ra khỏi cửa đại sảnh.

Xoay người lại, mới phát hiện quần áo phía sau lưng, cũng đã bị mồ hôi lạnh làm ướt đẫm.

- Ai…, có người muốn xui xẻo.

Vi Toàn than nhẹ một tiếng, vội vàng đi khuất.

Trong đại sảnh, sau khi mọi người lại nói chuyện vài câu, một người quản sự nhận được lợi ích trong biến cố ở Lâm gia lần này, lớn tiếng hỏi:

- Thiếu phu nhân, khi nào thì thi hành gia pháp với Lâm Vi thị?

- Không bằng làm luôn bây giờ đi.

- Vậy có muốn xử lý luôn vài cái nha hoàn cùng với Lâm Vi thị hay không?

Lâm Thịnh Thế mở miệng hỏi, ông sợ chỉ giết chết một mình Lâm Vi thị, Lâm Nhã không đủ hả giận.

- Đám nha hoàn đó chỉ làm việc theo ý của chủ nhân thôi.

Lâm Nhã nhẹ nhàng lắc đầu, nàng liền nghĩ tới Thủy Lam:

https://thuviensach.vn

- Chỉ giết ác nhân, người khác coi như xong.

- Thiếu phu nhân lòng dạ nhân từ.

Lâm Thịnh Hưng khen.

Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng lần này không có chiếm được lợi ích gì, nhưng mà bọn họ vốn là tộc lão, quản lý rất nhiều sản nghiệp của Lâm gia, có thể bảo vệ vị trí này cũng đã rất tốt rồi.

Dù sao bọn họ cũng từng dùng Lâm Chí uy hiếp, để Lâm Nhã giúp đỡ Lâm gia mưu đoạt sản nghiệp của Cảnh phủ.

Nếu không phải đúng lúc chuyển sang phe của Lâm Nhã, bọn họ hiện tại đã có kết cục giống với đám người Lâm Vượng Nghiệp.

Dù nói thế nào, Lâm Vượng Nghiệp đều là ông nội của tỷ đệ Lâm Nhã, cho nên lần xử trí này, Lâm Vượng Nghiệp chỉ đánh mất quyền lực.

Tài sản riêng trong nhà không có bị gia tộc đoạt lấy.

Lâm phụ cũng giống như vậy.

Nhưng Lâm Vượng Thị, Lâm Vượng Tài, thêm con cháu của bọn họ, cùng với đám người Lâm Trí Thâm, Lâm Trí Cương, còn có Lâm Trí Phú sẽ không có vận khí tốt như vậy.

Lâm Nhã cực kì giận dữ vì bọn họ đã đồng ý đề nghị của Lâm Vi thị.

Thời đại này đều tin quỷ thần luân hồi, nếu mà bị vứt xác ngoài hoang dã như thế chính là cô hồn dã quỷ.

Về sau ngay cả đầu thai cũng khó khăn.

https://thuviensach.vn

Cho nên nàng vận dụng quyền lực trong tộc, đem gia sản những người này toàn bộ đều tịch thu.

Đám người Cửu thúc công vô cùng cao hứng phối hợp, loại sự tình xét nhà này, có thể âm thầm thu không ít lợi ích.

Sau khi xét nhà những người này, Lâm Nhã cũng không có xoá tên bọn họ ở trong tộc phổ.

Dù sao quan hệ huyết mạch vẫn tương đối gần.

Hiện giờ chỉ đem tất cả những người này cấm túc.

- Phái người tới dẫn đám người bị cấm túc đó tới chỗ hành hình.

Lâm Nhã mắt đẹp lóe lên.

Nàng biết rằng, tuy rằng những người đó bị tịch thu gia sản, nhưng cũng không có chân chính sợ hãi nàng.

Biết là đấu không lại, cho nên chỉ có thể tạm thời cúi đầu chịu thua.

Nếu có cơ hội, những người đó sẽ không chút lựa chọn đứng dậy trả thù.

Nàng giữ lại tính mạng cho những người đó, nhưng đến lúc, đám người Lâm Vượng thị chắc chắn sẽ không lưu tình với Lâm Chí.

Cho nên nàng muốn cho đám người Lâm Vượng thị mở to hai mắt mà nhìn, mình không phải không dám giết người!

Làm cho bọn họ tỉnh ngộ, thậm chí còn phải sợ hãi.

Sau này sẽ không dám dễ dàng đắc tội mình cùng Lâm Chí.

Bằng không nếu mình biết thì kết cục sẽ rất thê thảm, có khả năng mất mạng.

https://thuviensach.vn

- Tốt!

Cửu thúc công gật đầu đồng ý.

Lâm Thịnh Thế và Lâm Thịnh Hưng cũng hùa theo, phái người đi làm.

Chỉ chốc lát, mọi chuyện đều xử lý tốt, mọi người trong đại sảnh mới cùng nhau đi tới sân hành hình.

Khi Lâm gia đánh giết nô bộc phạm tội, đều hành hình ở chỗ này.

Cho nên cái sân này làm cho người ta cảm thấy một loại cảm giác u ám, ngày thường người trong phủ cũng không ai dám đi qua chỗ này.

Lúc này Lâm Vi thị bị trói hai tay và hai chân, miệng ngậm vải rách.

Nghe được tiếng bước chân, khó khăn ngẩng đầu lên, nhìn về phía đám người đang đến gần.

Đi ở phía trước nhất, tất nhiên là Lâm Nhã và Lâm Chí.

Nhìn thấy hai người, Lâm Vi thị bắt đầu giãy giụa điên cuồng muốn thoát ra, nhưng tất cả đều vô dụng.

Giờ phút này bên trong cặp mắt của Lâm Vi thị có đầy sự sợ hãi, bà đã từ miệng Vi Toàn biết được, Lâm Nhã cùng mọi người đã bạn bạc ổn thỏa, muốn giết chết mình.

Còn có phẫn hận cùng hối hận thật sâu.

Căm hận Lâm Nhã thậm chí ngay cả cha mẹ mình cũng không buông tha.

Lâm Nhã để cho Vi Toàn mang về câu nói kia, nghĩ đến cha của mình sẽ không bao giờ có thể kế thừa chức vị gia chủ Vi gia rồi.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa ngày sau, nhất định sẽ bị tộc nhân trong Vi gia chèn ép khắp nơi.

Hối hận!

Hối hận trước kia làm sao không ra tay độc ác, trực tiếp giết chết hai chị em này!

- Chết đến nơi rồi, giãy giụa cũng vô dụng thôi.

Cửu thúc công hừ lạnh.

Lúc này một quản sự cũng chọc cười:

- Cũng có thể là muốn mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng ả ta bình thường chuyện ác làm tận, từng ở chỗ này đánh chết quá nhiều tôi tớ nha hoàn, hơn nữa ả ta còn đắc tội không ít với Thiếu phu nhân và gia chủ, có cầu xin tha thứ cũng là vô dụng.

Lúc này, cũng để cho ả ta nếm thử tư vị bị tươi sống đánh chết ở chỗ này.

- Là Thiếu phu nhân nhân từ, nếu là ta, hắn là sẽ đánh chết thêm mấy người nữa mới đúng.

Lại có một quản sự mở miệng.

Quản sự này khi nói chuyện, con mắt còn liếc về phía đám người Lâm Vượng thị.

Đám người Lâm Vượng thị bên này lập tức bị dọa sắc mặt trắng bệch.

- Thôi đi.

Lâm Nhã khoát tay áo, do dự một chút rồi nói thêm:

- Cho bà ta thống khoái đi.

https://thuviensach.vn

- Vâng!

Không ai dám phản đối ý kiến của Lâm Nhã.

Nhưng vào lúc này, Lâm phụ đột nhiên từ trong đám người lao tới, bùm một tiếng, quỳ rạp xuống trước mặt Lâm Nhã và Lâm Chí, lớn tiếng cầu khẩn:

- Van cầu các ngươi từ bi, hãy bỏ qua cho mẹ của các ngươi, cha sẽ cam đoan sau này bà ấy cũng sẽ không dám đắc tội với các ngươi nữa!

Lâm Vi thị miệng bị bịt lại, nhưng lỗ tai vẫn có thể nghe thấy.

Nghe Lâm Nhã hạ lệnh, cho mình thống khoái, mới chân chính ý thức được cái chết đang tới gần.

Sắc mặt bị dọa cho tái nhợt không còn chút huyết sắc, thân thể không ngừng run rẩy, thậm chí trực tiếp mất khống chế, đũng quần ướt đẫm một mảnh, mùi khai tràn ngập bốn phía.

Năm đó, khi bà ta đánh giết những tôi tớ nha hoàn đó, cũng từng nhìn thấy tôi tớ nha hoàn mất khống chế, ngửi được cổ hương vị khó nghe này còn có thể quạt quạt cái khăn trong tay, tiếp tục khinh thường quát mắng vài câu.

Nhưng hiện tại, bà ta thầm nghĩ muốn xin tha thứ giữ lại mạng sống.

Không có mấy ai chân chính không sợ chết.

- Ta cùng với đệ đệ không có người mẹ bụng dạ độc ác như vậy!

Sau đó Lâm Nhã quay mặt đi:

- Mẹ của chúng ta cũng đã qua đời từ nhiều năm trước rồi.

https://thuviensach.vn

- Ừ!

Lâm Chí gật đầu thật mạnh.

Từ nhỏ đến lớn, người mà nó nhớ nhất chính là mẹ ruột.

Nghe tỷ tỷ nói mẹ vô cùng xinh đẹp, rất hiền lành, thiện lương, dịu dàng, mỗi khi đến tối, đều ôm tỷ tỷ dỗ dành tỷ tỷ đi ngủ.

Khi có mang mình, thỉnh thoảng sẽ khẽ vuốt bụng trông mong mình sớm sinh ra một chút...

Nó cũng muốn được mẹ ôm ấp vào trong lòng, cũng muốn nghe mẹ nhẹ nhàng hát nhạc thiếu nhi ở bên tai, cũng muốn ở trước mặt mẹ làm nũng, để mẹ dỗ dành mình ăn cơm, muốn mẹ ôm mình, gọi từng tiếng tâm can bảo bối!

Vài giọt nước mắt chảy xuống từ khóe mắt của Lâm Chí.

Đúng lúc này, bên tai của Lâm Chí đột nhiên truyền đến một tiếng rú thảm.

Lâm Chí theo bản năng muốn nghiêng đầu nhìn qua, lại bị Lâm Nhã kéo vào trong lòng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 288: Bổ Đao

Ôm chặt Lâm Chí vào trong ngực, Lâm Nhã tự mình nhìn về phía âm thanh phát ra.

Lâm Vi thị bị trói chặt, cố định ở trên ghế, trong miệng vải rách cũng bị nhổ ra, nhưng bà ta còn chưa kịp mở miệng cầu xin tha thứ, tên hành hình đã giơ mộc côn trong tay lên cao, hung hăng đập vào trên trán của Lâm Vi thị.

Bởi vì lúc trước Lâm Nhã nói để Lâm Vi thị ít chịu thống khổ.

Cho nên một côn này đã dùng hết sức lực bình sinh, đập cho trán Lâm Vi thị lõm xuống.

Tiếng rú thảm đó, đúng là của Lâm Vi thị.

Đầu lâu vỡ vụn, từng giọt máu từ đầu chảy xuống rơi trên mặt đất.

Chỉ một lát sau, máu tươi chói mắt đã tập trung tạo thành một vũng máu.

Sở dĩ bỏ miếng vải rách ra, để Lâm Vi thị kêu ra tiếng, chính là muốn để cho mọi người đứng xem hành hình chấn kinh sợ hãi, làm cho bọn họ về sau thành thành thật thật đừng có tìm cách dùng mưu ma chước quỷ nữa.

Nếu cảnh cáo đều không có nửa điểm tác dụng, cần gì phải gọi bọn họ chạy tới xem hành hình?

Chỉ có điều mọi người đã quên là tuổi của Lâm Chí còn quá nhỏ.

https://thuviensach.vn

May mắn Lâm Nhã đúng lúc kéo Lâm Chí vào trong ngực, bằng không Lâm Chí khẳng định sẽ bị hù dọa buổi tối gặp ác mộng.

Cho dù như thế, Lâm Chí cũng đã bị dọa rồi, thân thể nhẹ nhàng run rẩy.

- Đừng sợ, ác nhân kia đã chết.

Lâm Nhã vỗ nhè nhẹ bờ vai của Lâm Chí:

- Ác phụ kia đã chết rồi, sau này không ai dám tiếp tục ức hiếp đệ nữa.

Lâm Chí ứng tiếng trả lời

Nghĩ tới ngày xưa bị Lâm Vi thị ức hiếp, hành hạ đánh đập, thần kinh của Lâm Chí cũng buông lỏng xuống.

Lúc này Cửu thúc công đi đến bên cạnh, hơi ngượng ngùng:

- Là ta sơ sót, đã quên gia chủ còn nhỏ.

Người hạ lệnh động thủ, chính là lão.

- Không sao.

Lâm Nhã nhẹ nhàng lắc đầu:

- Nó đã là gia chủ của Lâm gia, cần phải trải qua rèn luyện, bằng không tương lai làm sao có thể dẫn dắt Lâm gia phát triển lớn mạnh?

- Thiếu phu nhân nói rất đúng.

Lâm Thịnh Thế mở miệng nói chen vào.

Lâm Nhã đang nói thật mọi chuyện trong lòng mình, không có giả dối, nếu chỉ cứu Lâm Chí ra khỏi khổ hải, như vậy nàng cũng không cần yêu

https://thuviensach.vn

cầu cao như vậy với đệ đệ, để Lâm Chí ở Lâm gia hoặc là mang về Cảnh phủ đều được, nhưng bây giờ Lâm Chí đã là gia chủ Lâm gia rồi.

Nếu ngồi trên vị trí này, sẽ cần phải có năng lực xứng với nó.

Bằng không dưới sự hấp dẫn từ của cải địa vị mà quyền lực mang lại, âm mưu ẩn nấp mọi nơi, khó mà nói Lâm Chí sẽ không xuất hiện việc gì bất ngờ.

Người trong Lâm gia, có ai nào không muốn ngồi lên chức gia chủ?

Cho nên cho dù Lâm Chí còn nhỏ, nhưng vẫn phải bắt đầu rèn luyện rồi.

Bằng không lúc trước Lâm Nhã cũng không mang Lâm Chí tới đây.

Nhưng rèn luyện cũng phải chú ý tiến hành theo chất lượng, không thể làm quá mức, dù sao Lâm Chí vẫn còn nhỏ, hơn nữa còn có chút nhát gan.

Muốn tự chủ, kiên cường, còn phải bồi dưỡng từ từ mới được.

Lâm Thịnh Hưng phất tay, vài tên tôi tớ tiến lên đem Lâm Vi thị từ trên ghế xuống, dùng chiếu rách bọc vội vàng đi ra ngoài viện.

Đi đến cửa sân, thì thanh âm của Lâm Nhã truyền đến:

- Người cũng chết rồi, tốt xấu gì cũng mua cho bà ta chiếc quan tài, đào một nấm mồ, sau đó hãy dựng lên một tấm bia đá.

- Dựa theo Thiếu phu nhân chỉ bảo mà làm.

Cửu thúc công hạ lệnh.

Lập tức có một quản sự lên tiếng trả lời, sau đó đi theo.

Nếu Lâm Nhã không mở miệng, những người này nhất định sẽ ném Lâm Vi thị vào giữa rừng núi cho sói gặm.

https://thuviensach.vn

Ai sẽ lại tiêu tiền mua quan tài mua mộ bia cho bà ta?

Vài cái tôi tớ nâng thi thể cũng sẽ không tốt bụng ra sức đào mộ cho đâu.

Lúc này Lâm Thịnh Hưng mở miệng:

- Nếu là ta sẽ dùng chiếu bao lấy Lâm Vi Thị rồi trực tiếp ném tới sau núi là xong, ai bảo trước kia ả ta chuyên làm chuyện ác?

- Vẫn là Thiếu phu nhân tâm địa thiện lương.

Rất nhiều người trong Lâm gia mở miệng phụ họa.

Mọi người đang đứng ở đây, bao gồm vài cái nha hoàn thân thiết của Lâm Vi thị lúc còn sống, lúc này đều không có cảm thấy nửa phần khổ sở đối với cái chết của Lâm Vi thị.

Bao gồm cả Lâm phụ đang đứng ở đây, ông đã cầu xin cho Lâm Vi thị, chẳng qua muốn lấy lại đồ cưới của Lâm Vi thị mà thôi.

Liền trước mắt xem ra, Lâm Nhã và Lâm Chí đối với ông đã không có nửa điểm thân tình.

Nếu không kiếm được ít tiền vào tay, sau này ông sẽ sống như thế nào đây?

Lâm Vi thị tướng mạo bình thường, nhưng tính nết lại mạnh mẽ, trước kia Lâm phụ nghe lời, bất quá bởi vì gan nhỏ hơn nữa có thể lấy được tiền.

Nếu nói về cảm tình, thật đúng là không có bao nhiêu.

Bây giờ Lâm Vi thị đã chết rồi, Lâm phụ cũng có chút nóng vội.

Dạng người vô năng như ông ta hơn nữa còn tiêu tiền như nước, suy cho cùng cũng cần phải có người nuôi mới được.

https://thuviensach.vn

Thừa dịp mọi người trong Lâm gia đang nịnh bợ Lâm Nhã, trước mặt trống trải Lâm phụ vội vàng xông lên trước, trên mặt mang vẻ nịnh nọt tươi cười, chắp tay thở dài:

- Ác phụ kia chuyện xấu làm tận, bị đánh chết đúng là đáng đời!

Nói tới đây Lâm phụ còn cố ý lộ ra thần sắc phẫn hận tới phối hợp, tiếp theo lại thể hiện ra khuôn mặt tươi cười:

- Nhã nhi, ác phụ kia có rất nhiều đồ cưới...

Sau khi nghe được câu này, Lâm Nhã nháy mắt liền hiểu được.

Lâm phụ là muốn đem đồ cưới của Lâm Vi thị tới tay.

Chỉ là nàng có thể làm theo ý nguyện của Lâm phụ sao?

Trong lòng Lâm Nhã càng nguội lạnh, thật sự là không nghĩ tới cha của mình, lại là một người bạc bẽo như thế.

Đồng thời cũng đã nghĩ thông suốt, khó trách trước kia có thể không quan tâm tới mình và đệ đệ...

Người này vô cùng máu lạnh ích kỷ!

Ngoại trừ còn một chút hiếu đạo ra, còn lại thì cầm thú súc sinh cũng không bằng.

Lúc này Lâm Chí ngẩng đầu, nhìn phụ thân của mình.

Ngày trước bị mẹ kế mắng chửi, nó luôn hy vọng cha mình có thể đứng ra chắn gió che mưa cho mình, nhưng mà chỉ lộ ra một khuôn mặt tươi cười mà không thèm làm gì khác.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ Lâm phụ thể hiện ra vẻ mặt tươi cười nịnh nọt, mang theo sự lấy lòng, làm cho nó cũng cảm thấy hết sức mất mát.

Một người cha như vậy, ở trong lòng nó vĩnh viễn cũng không có khả năng cao tới đâu.

Thậm chí còn không bằng so với bộ dáng lạnh lùng vô tình lúc trước.

Khi đó cha mình, nhiều ít gì cũng còn có chút uy nghiêm.

- Chí nhi.

Lâm phụ đối diện với ánh mắt của Lâm Chí, thân thiết gọi một tiếng.

Ông ta biết rằng đứa con trai này luôn luôn mong chờ tình thương của cha...

Nhưng Lâm Nhã mở miệng, làm cho nụ cười trên mặt ông ta nháy mắt cứng ngắc xuống:

- Năm đó khi mẹ qua đời, từng nói đồ cưới của mẹ để ta xử lý, nhưng mà sau khi Lâm Vi thị vào phủ, chính là ỷ vào thân phận, cưỡng ép đoạt lấy đồ cưới của mẹ ta.

Lúc ấy người cha như ông không ngờ mặc kệ không hỏi đến.

Nói tới đây Lâm Nhã thở dài một hơi.

Lâm phụ muốn mở miệng, nhưng cũng không biết nói cái gì cho đúng.

- Mấy năm nay Lâm Vi thị đều đem đồ cưới của mẹ bán lấy tiền mặt chắc cũng không sai biệt lắm, vừa lúc lấy đồ cưới của bà ta cho nữ nhi làm bồi thường đi.

https://thuviensach.vn

Mẹ đẻ của Lâm Nhã gia thế cũng không kém, nhưng mà không ở chỗ này.

Tuy cũng quan tâm đến cháu trai cháu gái, nhưng trong đại gia tộc đều có vấn đề lục đục với nhau.

Đã không có ích lợi gì ai lại tự nhiên khi không tới đắc tội với Lâm gia?

Năm đó của hồi môn mẹ đẻ của Lâm Nhã cũng có không ít.

Đương nhiên, Lâm Vi thị rất được cha mẹ cưng chiều, đồ cưới của bà ta tất nhiên sẽ càng nhiều hơn một chút.

Bây giờ Lâm Nhã nhận lấy toàn bộ của hồi môn của Lâm Vi thị tất nhiên là chiếm được lợi ích rất lớn.

Lâm phụ lập tức nóng nảy, Lâm Nhã lấy toàn bộ đồ cưới của Lâm Vi thị đi, tương lai của ông ta làm sao bây giờ?

- Không được, ngươi không thể như vậy!

- Thiếu phu nhân nói như thế nào, liền làm như vậy!

Lúc này Lâm Thịnh Thế thần sắc lãnh đạm mở miệng chen vào:

- Ngươi cũng đừng nghĩ cậy vào thân phận gây áp lực cho Thiếu phu nhân.

- Không sai!

Lâm Thịnh Hưng phụ họa theo.

Cửu thúc công trừng mắt:

- Cút nhanh cho ta, bằng không cho ngươi ăn gậy bây giờ!

https://thuviensach.vn

Lâm phụ bị Cửu thúc công dọa sắc mặt trắng bạch, thân thể run rẩy, nhưng vẫn còn ôm lấy một tia ảo tưởng cuối cùng:

- Mấy ngày hôm trước ta nhìn trúng một con chim bói cá, vô cùng xinh đẹp đáng yêu, thanh âm rất dễ nghe, chỉ cần năm mươi lượng bạc là có thể mua về nhà!

- Ngươi không biết, tên thương nhân kia há mồm đòi một trăm lượng bạc, là ta phí rất nhiều miệng lưỡi, mới đem giá cả đè thấp xuống một nửa!

Sau đó, trên mặt Lâm phụ rõ ràng còn hiện lên thần sắc đắc ý.

Lâm Nhã nghe, rốt cục cũng rõ ràng cảm nhận được vị cha ruột này bại gia như thế nào.

Mua một chú chim nhỏ, không ngờ cần tới năm mươi lượng bạc!

Đáng thương nàng cùng đệ đệ trước kia ở trong phủ, đều thường xuyên đói bụng ăn không đủ no.

- Năm mươi lượng bạc?

Lâm Nhã khóe môi nhếch lên châm biếm.

Nhưng Lâm phụ cũng không có nhận ra, gật đầu liên tục, ánh mắt chờ đợi:

- Đúng thế!

- Không đắt, cũng có thể mua về.

Lâm Nhã mắt đẹp lóe lên.

- Cám ơn Nhã nhi!

Lâm phụ lập tức mừng rỡ.

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều Lâm Nhã mới nói được một nửa:

- Nhưng mà phải có một điều kiện.

Trong lòng Lâm phụ đột nhiên nhảy dựng, nhanh chóng nhìn chằm chằm Lâm Nhã, một tia dự cảm không ổn chậm rãi dâng lên.

Lâm Nhã khóe miệng cong lên:

- Năm đó ông nội ôm hy vọng rất lớn với phụ thân đại nhân, hy vọng phụ thân có thể trúng cử Trạng Nguyên, quang tông diệu tổ cho Lâm gia.

- Cái này...

Lâm phụ sắc mặt đỏ lên, miệng lắp bắp.

Lâm Vượng Nghiệp rất cưng chiều con út, tất nhiên kỳ vọng đối với đứa con út này cũng rất cao.

Chỉ là Lâm phụ luôn lần lượt làm Lâm Vượng Nghiệp thất vọng.

- Đợi khi nào cha có thể khảo thí trúng tú tài, trúng cử nhân, vào kinh đậu tiến sĩ, lại ở trong cuộc thi đình đoạt giải nhất, trở thành một gã Trạng Nguyên lang của triều đình Đại Tề, nữ nhi sẽ đem con chim bói cá kia mua về, đưa cho phụ thân đại nhân.

Cho đến lúc này, Lâm phụ mới hiểu được, hoá ra người nữ nhi này đang trêu đùa ông ta.

Cảnh tượng này, bị rất nhiều người nhìn thấy.

Bao gồm cả Lâm Vượng Nghiệp đang ở đây.

Lâm phụ còn chưa nói gì, Lâm Vượng Nghiệp đã khí giận công tâm, chớp mắt liền hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Vợ của Lâm Vượng Nghiệp vội vươn tay đỡ lấy, mở miệng kinh hô:

- Lão gia! Ngài làm sao vậy!

Mọi người xung quanh, nhanh chóng chạy tới hỗ trợ.

Lâm phụ cũng vội vàng chạy tới.

Lâm Nhã thấy vẻ mặt Lâm phụ với bộ dáng thật lòng khẩn trương, liền than khẽ.

Người cha này, trên người cũng chỉ có một ưu điểm như vậy.

- Tỷ tỷ.

Lâm Chí nhìn về hướng kia, trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng có một tia lo lắng.

Tuy rằng ông nội đối với nó cũng không tốt, nhưng lại chưa từng chủ động thương tổn nó.

Cũng không nằm trong danh sách kẻ thù của Lâm Chí.

Lâm Nhã nhìn thấy Lâm Chí toát ra thần sắc có chút an ủi, đồng thời cũng lo lắng, mở miệng nói:

- Thân thể của ông nội luôn luôn khoẻ mạnh, lúc này chỉ nhất thời tức giận, không có việc gì.

Lời nói tiếp theo của tỷ tỷ, đệ phải nhớ tại trong lòng, không thể vi phạm, có biết không?

Sau đó vẻ mặt Lâm Nhã đầy nghiêm túc.

Lâm Chí cúng ít khi nhìn thấy được bộ dáng của tỷ mình như thế, lập tức nhu thuận gật đầu.

https://thuviensach.vn

- Sau khi ta hồi kinh, đệ không được cùng ông nội, đại bá, nhị bá, tam bá, còn có phụ thân tiếp xúc thân mật!

- Vì sao?

Lâm Chí không hiểu.

- Bởi vì đệ đối xử với bọn họ như thân nhân, nhưng trong con mắt của bọn họ, lại không có đứa con cháu như đệ.

Lâm Nhã thấy trong mắt Lâm Chí vẫn còn có chút ngây thơ, lại nói thêm:

- Đệ cứ trực tiếp nghe theo là được, về sau thời gian còn dài đệ tự nhiên sẽ hiểu được.

- Ừ.

Dặn xong Lâm Chí, Lâm Nhã vẫn có chút không yên lòng.

Nàng lo lắng đám người Lâm Vượng Nghiệp sẽ lợi dụng thân thế của họ, cuối cùng đoạt lại đại quyền của Lâm gia.

Nghĩ tới nhất định phải bố trí tốt cho Tề Ngũ, Thường Qúy, còn có Thường Thanh một chút.

- Những người này thì sao?

Lúc này Cửu thúc công đi tới bên cạnh hỏi.

- Ông bà và cha ta vẫn để họ ở lại trong phủ, những người còn lại thì toàn bộ đưa về nông trang, phái người trông coi kỹ, đừng để xảy ra chuyện gì.

- Tốt.

https://thuviensach.vn

- Tiền tiêu hàng tháng đưa cho bọn họ cũng không cần nhiều, đủ ăn đủ mặc là được, nhất là cha ta.

Lâm Nhã đối với Lâm phụ, vẫn còn một chút oán khí, không hung hăng sửa trị Lâm phụ một phen, nàng làm sao có thể cam lòng:

- Cha ta phải thi đậu Trạng Nguyên lang, về sau đem ông ta nhốt trong thư phòng, đợi đến lúc kỳ thi mở ra thì mới thả.

- Nếu như không có trúng khảo, cứ tiếp tục giam giữ.

- Khi nào trúng Trạng Nguyên mới thả cho ông ta tự do!

Cửu thúc công liền nén cười, liền bộ dạng xấu xa như Lâm phụ kia, đừng nói cả đời này, chính là kiếp sau cũng không có khả năng thi trúng Trạng Nguyên đấy.

Mọi người xung quanh nghe được, sắc mặt cũng rất cổ quái.

Một số người còn thầm khen Lâm Nhã thông minh.

Dù nói thế nào, Lâm phụ cũng là cha ruột của Lâm Nhã, cho nên mặc kệ Lâm Nhã tức giận bao nhiêu, đều không thể trực tiếp trừng phạt Lâm phụ.

Mà nghĩ ra một cái biện pháp gián tiếp như vậy, đích thật là rất thông minh.

Lúc này, Lâm Nhã lại bổ một đao:

- Đem toàn bộ tiểu thiếp của cha ta cũng đưa tới nông trang, phái một tráng đinh hầu hạ cha ta là được rồi.

Rất nhiều người sắc mặt đều cứng đờ.

Chỉ có Lâm Chí tuổi nhỏ không hiểu lắm, nghiêng cái đầu nhỏ nhìn sang.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Gặp Bạn Cũ

Lâm Chí ngây thơ, không rõ tại sao tỷ tỷ muốn đem tất cả tiểu thiếp của cha đưa về nông trang, chỉ để lại một nam bộc cường tráng hầu hạ bên cạnh cha.

Lâm phụ là tên ăn chơi trác táng, tiêu tiền chưa từng hạn chế, tự nhiên cũng vô cùng háo sắc.

Trước kia không biết bỏ bao nhiêu tiền, mua về bao nhiêu vị tiểu thiếp.

Lâm Vi thị đối với việc này thật ra cũng không chống đối lại bao nhiêu.

Chỉ cần đám tiểu thiếp này có quy củ, thành thành thật thật hầu hạ bà ta, không vọng tưởng trêu đùa tâm cơ là được.

Tiểu thiếp mua về, phần lớn đều từ trong thanh lâu, Lâm Vi thị chỉ coi những người này như nha hoàn tùy ý sai bảo mà thôi.

Có thể được Lâm phụ lựa chọn mua về nhà, tướng mạo tất nhiên là không thể chê.

Mà có thể làm cho nhiều mỹ nhân như vậy hạ thấp thân mình, tận tâm tận lực cười ra mặt cùng nghiêm túc cẩn thận hầu hạ, trong lòng Lâm Vi thị sẽ rất có cảm giác thỏa mãn.

Lớn lên xinh đẹp hơn ta thì thế nào?

Xinh đẹp như tiên nữ trên trời thì như thế nào?

https://thuviensach.vn

Còn không phải ngoan ngoãn mỗi đêm rửa chân đổ bô cho lão nương sao!

Mà với những ai dám không tận tâm tận lực hoặc là âm thầm giở trò âm mưu quỷ kế, Lâm Vi thị lòng dạ độc ác sẽ luôn luôn không khách khí.

Vì thế, tiếng xấu của Lâm Vi thị đã sớm truyền ra ngoài

Tất cả nữ tử trong thanh lâu đều biết được, ngàn vạn lần không thể để Lâm phụ chọn trúng mua về nhà, bằng không cả đời này đều chỉ có thể làm nha hoàn.

Có thể bị Lâm phụ nhìn trúng tất nhiên đều là những hồng bài trong thanh lâu, tuy tất cả các nàng đều có vận mệnh cơ khổ, nhưng từ nhỏ được thanh lâu bồi dưỡng, dạy dỗ, cũng chưa từng nếm qua khổ sở gì lớn, ở trong thanh lâu đều có nha hoàn bên cạnh phục vụ, bằng không làm sao thân thể có thể lớn lên trắng trắng mềm mềm được?

Thân thể không trắng mịn non mềm xinh đẹp thì làm sao có thể câu dẫn nam nhân, làm cho bọn họ bỏ tiền ra tiêu ở trên người của các nàng?

Bưng trà rót nước, lau chùi giặt quần áo, những chuyện lặt vặt này các nàng căn bản là sẽ không phải làm.

Mà làm những chuyện này lâu dài, bàn tay nhất định sẽ bị chai sạn.

Hơn nữa thức đêm, làn da sẽ ảm đạm, tóc ố vàng.

Đến lúc đó sắc đẹp bị giảm xuống, Lâm phụ còn sẽ thích các nàng, đem các nàng nâng niu trong lòng bàn tay sao?

Cho nên không ai nguyện ý để Lâm phụ tiêu tiền mua về.

Mà tâm tính giống như Lâm Vi thị này, nói trắng ra, kỳ thật chính là Lâm Vi thị vốn không có thật tâm yêu thích Lâm phụ.

https://thuviensach.vn

Nếu thật tâm thích một người, mặc kệ là nam hay nữ, đều sẽ ăn dấm chua ghen ghét đấy.

Làm sao có thể tùy ý để cho một nửa khác của mình, mua thật nhiều tiểu thiếp về nhà như vậy?

Lâm Chí không hiểu được, nhưng những người lớn xung quanh, thì trong lòng đều thầm than Lâm Nhã tàn nhẫn.

Nam nhân sống trên đời, truy cầu đơn giản chỉ là quyền lực, tiền tài, còn có sắc đẹp.

Quyền lực là thứ ham muốn nhất, có thể nắm trong tay chi phối vận mệnh của con người.

Tất cả mọi người đều phải nghe lời!

Còn có thể lợi dụng quyền thế để kiếm của cải tiền bạc, mà khi có tiền, có thể sống sung sướng vinh hoa phú quý.

Sắc đẹp tuy rằng xếp hạng cuối cùng, nhưng trong ba cái lại là thứ duy nhất không thể thiếu.

Một người nam nhân, nếu nửa đời sau ngay cả nữ nhân đều không được gặp, vậy thật sự chính là sống không có ý nghĩa rồi.

Tất cả mọi người có thể đoán được, Lâm phụ về già, sẽ sống không bằng chết!

Lấy tư chất của Lâm phụ, không có khả năng trúng cử Trạng Nguyên lang, cả đời này là vô duyên với sắc đẹp.

Những người này đương nhiên chẳng có ai sẽ thông cảm cho Lâm phụ.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong chốc lát Lâm Vượng Nghiệp tỉnh lại, sau đó Cửu thúc công dẫn dắt mọi người, ra lệnh thu xếp cho đại bộ phận người chuyển tới nông trang.

Lâm Vượng thị và Lâm Vượng Tài, còn có đám người Lâm Trí Thâm thật không cam lòng.

Nhưng Lâm Nhã gọi bọn họ tới xem hành hình, chính là muốn cảnh cáo.

Ai dám không thức thời, như vậy kết quả của Lâm Vi thị, chính là tấm gương tốt nhất.

Lâm Nhã không phải không dám giết người!

Chuyện nơi đây giao cho Cửu thúc công xử lý, Lâm Nhã mang theo Lâm Chí và Tề Ngũ, Thường Quý, còn có Thường Thanh xoay người rời khỏi.

Vừa đi vừa mở miệng dặn dò chỉ bảo Tề Ngũ cùng mọi người, ngày sau cần phải thật chú ý một việc.

Lâm Vượng Nghiệp tỉnh lại, lúc này đôi mắt ảm đạm nhìn về phía bóng lưng càng lúc càng xa của Lâm Nhã.

Trong lòng thở dài, nhiều năm như vậy, thật sự là mắt bị mù!

Người cháu gái này làm sao mà giống loại người nhát gan sợ phiền phức, yếu đuối vô năng chứ?

Trước kia chẳng qua là cố ý che dấu tỏ ra yếu kém mà thôi.

Lão biết rằng muốn muốn đoạt lại đại quyền, đã là việc không thể nào.

Trong nội tâm thả lỏng, mình cùng đứa con út tốt xấu gì còn có thể ở lại bên trong Lâm phủ, hơn nữa gia chủ kế nhiệm lại là Lâm Chí, cháu ruột của mình!

https://thuviensach.vn

Vị trí gia chủ truyền cho người con cháu nào, không cũng là phải truyền sao?

Lúc này Lâm phụ thân thiết hỏi.

Lâm Vượng Nghiệp liếc mắt nhìn đứa con út này một cái, vừa lắc đầu vừa thở dài.

Thật sự là không biết nên nói Lâm Trí Viễn cái gì tốt.

Con trai kế nhiệm vị trí gia chủ, con gái thì gả vào Cảnh phủ thân phận cao quý, đây là chuyện rất tốt.

Nhưng cố tình đứa con út này lại vô phúc hưởng phúc của con cái.

Lúc này trong lòng khẽ động, Lâm Nhã sớm muộn gì cũng phải rời khỏi Lâm gia, trở về Cảnh Phủ, mà Lâm Chí tuổi còn nhỏ...

Đám người Lâm Nhã trở về đại sảnh.

Lâm Chí đột nhiên nhớ tới một việc.

- Tỷ tỷ mau đi cứu Minh Châu tỷ tỷ đi!

Lâm Chí gấp giọng nói.

Minh Châu?

Lâm Nhã sửng sốt, lập tức nghĩ tới một cô gái:

- Đệ nói là Phương Minh Châu?

Năm đó hoàn cảnh của Lâm Nhã ở Lâm gia không tốt, cho nên gần như là không kết giao được người bạn tốt nào, chỉ có Phương Minh Châu không chê thân phận của nàng, là bạn nối khố duy nhất của nàng.

https://thuviensach.vn

- Ừ, một tháng trước chị Minh Châu được gả cho đứa con thứ ba của Hộ Tào chủ sự Hoàng đại nhân.

- Chồng cô ta đối đãi với cô ta không tốt?

- Làm, làm thiếp…

Lâm Chí lắp bắp.

- Cái gì?

Lâm Nhã giật mình kinh hãi, đột nhiên đứng dậy, đối với người bạn tốt duy nhất này, Lâm Nhã vô cùng quan tâm để ý:

- Phương gia cũng là phú hào một phương, làm sao sẽ gả con gái đi làm thiếp cho đứa con thứ ba của Hoàng đại nhân chứ?

Hoàng Hành Chính mặc dù là Chính lục phẩm Công Tào chủ sự, nhưng cho dù là con thứ ba là con trai trưởng, cũng không có khả năng để trưởng nữ của Phương gia đi làm thiếp.

- Đều là do Lâm Vi thị...

Phương Minh Châu chẳng những có quan hệ tốt với Lâm Nhã, hơn nữa cũng thường xuyên chiếu cố cho Lâm Chí, cho nên Lâm Chí đối với việc của Phương Minh Châu vẫn hỏi thăm khá rõ ràng, mở miệng nói ra.

Lâm Nhã nghe xong, thế mới biết là do Lâm Vi thị đứng giữa làm chuyện xấu.

Không khỏi nhanh chóng nắm chặt tay lại!

Nhưng lúc này Lâm Vi thị đã chết, nàng muốn trút giận cũng không có chỗ xuống tay.

https://thuviensach.vn

- Tề Ngũ, ngươi tới an bài một chút, đưa danh thiếp của ta tới Hoàng phủ, ta muốn đến Hoàng phủ chào hỏi.

Tuy Lâm Nhã thật không cam lòng bạn tốt đời này chỉ có thể làm thiếp cho người ta, nhưng hiện giờ mọi chuyện đã là gạo nấu thành cơm, nàng cũng không thể làm gì được.

Tề Ngũ cúi đầu, nghe vậy cười khẽ:

- Lấy thân phận của Thiếu phu nhân, còn phải tự mình tới cửa? Chỉ cần gọi một tiếng họ Hoàng kia dám không đến chào?

- Cái này...

Lâm Nhã có chút do dự.

- Thiếu phu nhân lo lắng mình làm cao, về sau Hoàng gia sẽ làm khó vị tiểu thư kia?

Tề Ngũ đoán.

Lâm Nhã liền gật gật đầu.

- Thiếu phu nhân ngài nếu nghĩ như vậy thì sai lầm rồi.

Tề Ngũ lắc đầu:

- Theo tiểu nhân nhìn thấy, ngài chẳng những phải thể hiện kiêu ngạo, mà còn phải thể hiện vô cùng kiêu ngạo tự đại mới được, chỉ có như vậy, Hoàng gia mới càng thêm sinh lòng kiêng kị, ngược lại nếu thái độ ngài quá mức thân thiện, hoặc là rất dễ nói chuyện, ngược lại sẽ khiến cho Hoàng gia ít lo ngại.

Lâm Nhã là người thông minh.

https://thuviensach.vn

Nháy mắt liền hiểu được.

Phương Minh Châu hiện giờ chỉ là một vị tiểu thiếp, còn không phải con dâu của Hoàng gia.

Không phải con dâu, không thể thay mặt cho Hoàng gia.

Lâm Nhã nể mặt vị tiểu thiếp này, thậm chí còn hạ thấp thân phận đến Hoàng gia ngồi ngang hàng, như vậy chính là đánh vào thể diện của người vợ chính thức của con trai thứ ba Hoàng gia.

Loại mâu thuẫn này sẽ không thể nhượng bộ.

Nếu thật sự làm như vậy, Hoàng gia biết được Lâm Nhã rất để ý người bằng hữu này, trong lòng sẽ có băn khoăn, bọn chúng sẽ cho rằng chỉ cần nắm giữ Phương Minh Châu trong tay, chính là nắm trúng nhược điểm của Lâm Nhã, Lâm Nhã cũng không dám làm thế nào.

Như vậy đối với cuộc sống sau này của Phương Minh Châu, sẽ không có nửa điểm chỗ tốt.

Dù sao Lâm Nhã vẫn phải trở lại kinh thành.

Đến lúc đó trời cao Hoàng đế xa, Hoàng gia thật sự sẽ không cần tiếp tục sợ hãi.

Cho nên thật sự muốn giúp người bạn tốt này, cũng chỉ có thể tận khả năng bày ra thái độ cứng rắn, mạnh mẽ, để cho người của Hoàng gia hiểu được, Phương Minh Châu có một chỗ dựa rất vững chắc, không dễ dàng bắt nạt!

Dám can đảm bắt nạt Phương Minh Châu, Lâm Nhã sẽ tức giận đấy!

- Ta nghe theo ngươi, ngươi tới bố trí đi.

https://thuviensach.vn

- Vâng!

Tề Ngũ vẫn đang cúi đầu:

- Tiểu nhân sẽ để cho Hoàng đại nhân tự mình mang Phương tiểu thư tới trong phủ.

Lâm Nhã hài lòng gật đầu.

Không gặp Phương Minh Châu là không được.

Nếu chỉ nói miệng dặn dò, sợ là người của Hoàng gia cũng không quá để ý đến.

Mà thân phận của Lâm Nhã hiện giờ, cùng Phương Minh Châu thật sự khác nhau một trời một vực, hạ thấp thân phận gặp lại, cũng coi như biểu hiện thái độ rất rõ ràng.

Cho thấy Lâm Nhã rất xem trọng Phương Minh Châu!

Thượng vị giả làm việc, có phương thức của riêng họ.

Đối với thân phận địa vị của mình, phải vận dụng hợp lý.

Lâm gia vừa mới gặp biến cố, sự tình rất nhiều, sau đó Lâm Nhã rất bận rộn.

Hoàng gia được nghe Lâm Nhã triệu kiến, Hộ Tào chủ sự Hoàng Hành Chính không dám chậm trễ, vừa rạng sáng ngày thứ hai, lập tức mang theo Phương Minh Châu vội vàng tới Lâm phủ cầu kiến.

Đứng ở ngoài cửa Lâm phủ, Hoàng Hành Chính thỉnh thoảng lại nghiêng đầu liếc mắt nhìn Phương Minh Châu, trong lòng bàn tay ứa ra mồ hôi.

Thực con mẹ nó trời giáng tai bay vạ gió!

https://thuviensach.vn

Phương Minh Châu này không ngờ là bạn nối khố của Lâm Nhã, Cảnh phủ Thiếu phu nhân!

Hoàng Hành Chính trước đó không biết việc này.

Dù sao đám người Lâm Nhã đều là hậu bối, Hoàng Hành Chính không có khả năng chuyện gì cũng hỏi thăm.

Mà cố tình chính là cái thằng nghiệt tử nhà mình, đối xử thật sự không tốt với Phương Minh Châu.

Phương Minh Châu giờ phút này tuy rằng quần áo hết sức hoa lệ, chỗ nào hở ra cũng treo đầy trang sức đắt tiền, nhìn qua như một người vợ chính thức, mà không phải tiểu thiếp, nhưng Hoàng Hành Chính cũng biết, từ bề ngoài cũng nhìn ra, trên người Phương Minh Châu hiện đầy vết thương do bị ngược đãi đã ứ đọng thành màu xanh tím!

Chỉ chốc lát nha hoàn Lâm phủ đi ra, dẫn đường cho hai người.

Hoàng Hành Chính cất bước đi trước, lại quay lại cúi đầu thi lễ thật sâu với Phương Minh Châu:

- Trước kia là do lão phu không biết cách dạy con, thật có lỗi với con!

- Xin lỗi cùng các thứ khác giờ phút này nói đến cũng vô dụng, lão phu chỉ có thể bảo đảm sau này, khuyển tử tuyệt đối không dám động tới một đầu ngón tay của ngươi một lần nào nữa.

Hoặc là con muốn quay lại, lão phu nhân cũng sẽ kêu người giúp con trói tên nghiệp chướng kia lại.

- Giờ phút này, chỉ mong con có thể nhìn vào việc đã gả vào Hoàng gia phân thượng, không cần... Ôi!

https://thuviensach.vn

Nhìn ánh mắt chết lặng của Phương Minh Châu, Hoàng Hành Chính vẻ mặt chua xót than nhẹ, không nói nữa.

Sau đó cùng với tiểu nha hoàn ở phía sau, cúi đầu đi vào Lâm phủ.

Đi được nửa đường, liền gặp được một nha hoàn đang đi tới, đúng là Phương Tình đại nha hoàn đắc dụng nhất bên người Lâm Nhã hiện giờ.

Phương Tình dánh vẻ vô cùng ngay thẳng, mặc dù thi lễ với Hoàng Hành Chính nhưng vẫn ngẩng đầu, thoáng chút khuỵu gối xuống rồi thân thể lập tức đứng thẳng lên.

Hoàng Hành Chính cũng không dám có ý tứ khiêu khích, vô cùng cẩn thận

Lúc trước ông hành lễ nhận lỗi với tiểu thiếp của đứa con trai, đã cảm giác được rất uất ức.

Lúc này lại phải cúi thấp đầu với một đứa nha hoàn, thật sự là khó chịu nghẹn khuất.

Nhưng lại có thể làm sao?

Quái vật lớn như Cảnh phủ này, không phải là ông ta có thể đắc tội đấy.

Ngày hôm qua nhận được tin, ý thức được không ổn, ông ta liền vội vàng tới gặp Quận Thủ đại nhân, nhưng Quận Thủ đại nhân không ngờ được nghe chuyện Phương Minh Châu bị ngược đãi ở Hoàng gia, lập tức lắc đầu liên tục nói là không giúp được.

Còn chỉ vào ông ta than nhẹ, thật là có mắt không tròng!

Nếu Hoàng gia có thể đối xử tốt với Phương Minh Châu, tạo nên quan hệ tốt với Cảnh phủ, chẳng sợ ngày sau không thể thăng chức rất nhanh sao?

https://thuviensach.vn

Làm cho Hoàng Hành Chính hối hận xanh cả ruột.

Phương Tình mang theo hai người, chậm rãi đi tới đại sảnh Lâm gia.

Vốn nàng tự mình đi đón là muốn âm thầm đánh giá khí sắc của Phương Minh Châu, nhưng giờ phút này cũng là không cần làm nữa.

Bởi vì không cần âm thầm đánh giá, chỉ cần nhìn lên một cái đã biết được trạng thái hiện giờ của Phương Minh Châu rất xấu!

Quả nhiên, khi Phương Minh Châu bước vào cửa đại sảnh, Lâm Nhã đang ngồi ở chủ vị, lập tức biến sắc bật dậy từ trên ghế.

- Minh Châu!

Nghe thấy thanh âm của Lâm Nhã, Phương Minh Châu chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt chết lặng.

Hoàng Hành Chính thì lại âm thầm kêu khổ.

- Minh Châu tỷ tỷ!

Lâm Chí cũng kinh hô.

Tính cách Phương Minh Châu vốn rất tùy tiện, bởi vì trong nhà rất được cưng chiều, cho nên không sợ trời không sợ đất.

Giống như một đứa con trai.

Chẳng những không giống như những thiên kim tiểu thư bình thường bị nhốt trong nhà, hơn nữa còn chạy loạn xung quang, còn có thể cưỡi ngựa.

Lâm Nhã vĩnh viễn không bao giờ ngờ tới việc lần đầu tiên nhìn thấy được bộ dạng như thế này của Phương Minh Châu.

https://thuviensach.vn

Ngày trước vẻ mặt Phương Minh Châu sáng sủa tươi cười, như ánh mặt trời rạng rỡ, Lâm Nhã lúc đó tâm tình rất xấu, bởi vì lại bị người khi dễ bắt nạt, nhưng cũng bị nụ cười kia cảm nhiễm.

Phương Minh Châu buộc áo choàng màu đỏ lên, trong tay kéo dây cương, nhẹ nhàng liền nhảy lên lưng ngựa.

Sau đó múa may trường tiên, vừa cưỡi ngựa vừa cười chạy ra khỏi cửa thành.

Tiên y nộ mã!

Nhưng lúc này người ở trước mắt, thần sắc tiều tụy, giống như cây gỗ nửa xanh nửa tím.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, không ngờ có thể làm cho một người thay đổi to lớn như thế!

Lâm Nhã cảm giác được tim gan đau nhức!

Phương Minh Châu dường như chỉ nghe được thanh âm của Lâm Nhã, mà không nhìn thấy sắc mặt quan tâm của Lâm Nhã, cung kính cúi thấp người chào:

- Thiếu phu nhân.

- Hạ quan Hoàng Hành Chính gặp qua Thiếu phu nhân!

Hoàng Hành Chính giờ phút này thật sự muốn tìm một khe nứt mà chui xuống, né tránh tầm mắt của Lâm Nhã, nhưng lại không thể không kiên trì hành lễ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 290: Cửa Nát Nhà Tan

Tuy Hoàng Hành Chính một thân quan bào, cả người phát ra vẻ uy nghiêm, nhưng thanh âm phát ra sau, cũng đã thấy được ánh mắt đầy sát khí của Lâm Nhã!

Hoàng Hành Chính bị doạ cho toàn thân khẽ run rẩy.

Ngày hôm qua khi gặp Quận thủ đại nhân, Quận thủ đại nhân từng giới thiệu đại khái cho gã biết một chút về Cảnh phủ.

Gã cũng biết rằng, cho dù Cảnh Phủ ở kinh thành cũng có thể hoành hành ngang ngược.

Mà gã chỉ là một quan địa phương nho nhỏ, chỉ là chính lục phẩm, người ta nếu thật sự tức giận một đao đem gã chém cũng không có vấn đề gì.

Bằng không tốt xấu gì gã cũng là một quan viên của triều đình, hơn nữa Phương Minh Châu vẫn chỉ là tiểu thiếp của đứa con trai thứ ba, vì sao gã lại phải cúi thấp người xuống cẩn thận xin lỗi?

Tại thời đại này địa vị của tiểu thiếp vô cùng thấp hèn.

Lâm Nhã lạnh lùng trừng mắt nhìn Hoàng Hành Chính một lúc, đôi tay nhỏ bé trắng nõn nắm thật chặt, nhẫn nhịn một lúc lâu cuối cùng mới không có phát hỏa, mặc kệ Hoàng Hành Chính đứng như trời trồng giữa đại sảnh.

Sau đó ánh mắt chuyển qua người Phương Minh Châu.

https://thuviensach.vn

Trong trí nhớ, trên mặt của Phương Minh Châu vĩnh viễn treo nụ cười rạng rỡ trên mặt, toàn thân mang khí tức như ánh mặt trời.

Nhưng khuôn mặt hồng nhuận đó, hiện giờ đã biến thành khô gầy vàng vọt.

Dáng người mượt mà, cũng đã gầy trơ cả xương, váy dài hoa lệ đắp lên người, có vẻ rất dài rộng.

Lại nhìn lên trên đầu, nguyên bản từng món từng món trang sức đắt tiền vô giá, nhưng lúc này chúng lại càng làm nổi bật rõ một đầu đầy tóc khô vàng của Phương Minh Châu.

Lâm Nhã thật sự không thể hiểu nổi, ngắn ngủn một tháng, sao có thể làm cho Phương Minh Châu thay đổi lớn đến như thế?

Rốt cuộc Phương Minh Châu ở Hoàng gia phải chịu bao nhiêu đau khổ mới biến thành như vậy?

Không dám suy đoán cô ấy đã gặp phải cảnh ngộ gì!

Không ngờ...

Đối diện với ánh mắt hờ hững chết lặng của Phương Minh Châu, Lâm Nhã không biết nên làm thế nào mới đúng.

Lúc trước nàng cũng nghĩ đến Phương Minh Châu sẽ bị đứa con trai thứ ba của Hoàng gia ức hiếp, nhưng không thể tưởng tượng được Phương Minh Châu sẽ biến thành bộ dáng như bây giờ.

Cũng từng dự đoán, sau khi gặp được Phương Minh Châu, Phương Minh Châu sẽ khóc lóc nhờ nàng giải quyết.

Cũng nghĩ đến tính cách thẳng thắn của Phương Minh Châu sẽ oán giận tố khổ, muốn rời khỏi Hoàng gia, cũng muốn hung hăng trả thù trừng phạt

https://thuviensach.vn

Hoàng gia!

Nhưng nàng thật sự không ngờ đến, luôn luôn sang sảng dám yêu dám hận Phương Minh Châu nhưng lại không nói được một lời, chỉ yên lặng đứng im tại chỗ nhìn mình.

Nghe đệ đệ nói, Phương Minh Châu chính là vì năm đó có quan hệ với mình, thường xuyên trợ giúp chị em mình, mới bị Lâm Vi Thị âm thầm xếp đặt hãm hại không thể không gả vào Hoàng gia.

Ả tiện nhân độc ác như bò cạp độc!

Lúc này Lâm Nhã nhất thời hối hận thật không nên để cho Lâm Vi Thị chết sảng khoái như vậy!

Không biết mở miệng như thế nào, ánh mắt của Lâm Nhã liền quay lại nhìn về phía Hoàng Hành Chính.

Hoàng Hành Chính không dám ngẩng đầu lên nhìn thẳng Lâm Nhã, nhưng có thể cảm giác được trong ánh mắt kia đầy giận dữ cùng căm hận, vì thế trên trán của gã đang rịn ra từng giọt mồ hôi lạnh.

- Đi ra ngoài!

Dù nói thế nào, Hoàng Hành Chính cũng là quan viên triều đình, cho dù Lâm Nhã muốn thu thập gã, cũng không thể tự mình động thủ.

Hơn nữa người này vẫn là cha chồng của Phương Minh Châu, trước khi Phương Minh Châu mở miệng nàng không thể tự tiện làm chủ được.

Nghe thấy Lâm Nhã quát lên, Hoàng Hành Chính giật giật miệng, cuối cùng cũng không dám nhiều lời, than nhẹ một tiếng, nản lòng rời khỏi đại sảnh.

- Minh Châu!

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã bước nhanh tiến lên, bắt lấy hai tay của Phương Minh Châu.

Lập tức kêu lên rồi nhanh chóng cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ thấy trên tay Phương Minh Châu hiện lên đầy vết chai cùng rất nhiều vết thương.

Con mắt chợt đau xót, nước mắt Lâm Nhã chảy ra, lúc nàng mới gả vào Cảnh phủ, cuộc sống cũng thật không tốt.

Vốn cho là mình cũng đã rất khổ sở, lại không nghĩ tới cảnh ngộ mà Phương Minh Châu gặp được, không ngờ càng khổ sở đau đớn hơn mình gấp mấy lần.

Mà hết thảy những điều này, đều là vì Phương Minh Châu đã từng giúp đỡ chính mình, qua lại thân thiết với mình mới bị hại!

Trong lòng Lâm Nhã đầy chua xót, hít sâu một hơi, đưa tay lau nước mắt, Lâm Nhã thật cẩn thận nâng hai tay Phương Minh Châu lên:

- Đau không?

Thanh âm run rẩy, mang theo sự quan tâm nồng đậm phát ra từ tận đáy lòng.

Tận đáy lòng Phương Minh Châu không khỏi run lên.

Đôi mắt vẫn chết lặng, rốt cục cũng bắt đầu có biến hóa.

Chẳng qua cũng chỉ dao động trong nháy mắt, sau đó lại trở lại như cũ.

Phương Minh Châu cũng không trả lời, mà trong thanh âm hỏi lại có chút mơ hồ:

- Ngươi hiện giờ sống tốt chứ?

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Theo Lâm Nhã gật đầu, nước mắt chảy xuống từ khóe mắt.

- Chưa từng nghĩ tới có ngày hôm nay.

Phương Minh Châu đột nhiên từ từ giận dữ nói, ánh mắt mê man, sa vào chuyện cũ.

- Ân?

Lâm Nhã không rõ.

- Trước kia cuộc sống của ngươi khốn khổ, vốn cả đời này đều cần ta ra tay giúp đỡ, cũng không nghĩ tới, kết quả là ngươi được gả vào nhà quyền quý, còn ta lại lạc bước đến mức này.

Phương Minh Châu tự giễu.

Lâm Nhã hít một hơi:

- Sớm đã nhắc nhở ngươi, không cần lỗ mãng, làm việc phải nhìn trước ngó sau nhất định phải lưu lại đường lui.

¬ - Còn không phải bởi vì tỷ đệ các ngươi!

Phương Minh Châu hừ lạnh một tiếng.

Sau khi mắc lừa, cô liền điều tra rõ nguyên nhân rồi.

Lâm Vi Thị oán hận mình thường xuyên trợ giúp chị em Lâm Nhã, thường xuyên làm rối, kết quả vài lần xuống tay cũng không thể bố trí Lâm Chí vào chỗ chết, vì thế cùng đứa con trai thứ ba của Hoàng gia đặt bẫy làm cho nàng chui vào, đứa con trai thứ ba của Hoàng gia nhân cơ hội chiếm tiện nghi, vì thế nàng chỉ có thể gả vào Hoàng gia.

https://thuviensach.vn

Mà đứa con trai thứ ba của Hoàng gia cùng nàng có cừu oán, cho nên chỉ đáp ứng cho nàng làm thiếp.

- Lấy tính tình của ngươi, coi như không có tỷ đệ chúng ta, ngươi cũng sẽ bị người khác lừa!

Lâm Nhã trừng mắt.

- Không có lương tâm!

Vẻ mặt Phương Minh Châu biến thành phẫn nộ.

- Đúng, đúng là ta không lương tâm, nhưng ai bảo ngươi là thân con gái, lại cố tình muốn hành hiệp trượng nghĩa?

Không ngờ Lâm Nhã lại tranh cãi kịch liệt với Phương Minh Châu:

- Ngươi là người có tấm lòng hảo tâm, không biết thông cảm trợ giúp cho bao nhiêu kẻ yếu, nhưng đồng thời cũng đắc tội rất nhiều ác nhân và người xấu, ngươi nói có phải hay không cho dù không có ta cùng với Chí nhi cũng sẽ gặp phải trường hợp như thế này?

Phương Minh Châu căm tức nhìn Lâm Nhã không nói được một lời.

- Tại sao không nói chuyện?

Lâm Nhã lạnh lùng trào phúng.

Phương Minh Châu tức giận trước ngực phập phồng lên xuống, xoay người muốn đi.

Nhưng đúng lúc này, Lâm Chí đột nhiên xông lại ôm lấy lưng của Phương Minh Châu.

https://thuviensach.vn

Trên người Phương Minh Châu có tổn thương, cũng không chịu nổi mà nhíu mày, nhưng cũng không có kêu đau, quay đầu lại, chỉ thấy hai mắt Lâm Chí đã sưng đỏ lên bởi vì khóc nãy giờ, một đôi mắt không lớn, nhưng trong đó mang theo nồng đậm thương tâm, Phương Minh Châu trong lòng mềm nhũn, liền rớt xuống vài giọt nước mắt, nàng giúp Lâm Chí lau nước mắt, miệng mới nói:

- Vẫn là Chí nhi có lương tâm, không giống tỷ của ngươi, vong ân phụ nghĩa, tâm địa sắt đá!

- Oa!

Lâm Chí cũng không ngờ đến vị tỷ tỷ xinh đẹp Phương Minh Châu này ngắn ngủn trong một tháng, bộ dáng lại biến thành như bây giờ.

Tuổi của nó còn nhỏ không biết mở miệng như thế nào, chỉ biết lên tiếng khóc lớn để giải phóng cảm xúc trong lòng.

Tiếng khóc của Lâm Chí, cực kỳ có sức cuốn hút.

Chỉ chốc lát, Phương Minh Châu cũng khóc thành tiếng.

Lâm Nhã thấy Phương Minh Châu khóc lên, lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Khóc lên được là tốt rồi, khóc lên, sẽ không như lúc trước toàn thân tử khí trầm lặng.

Tiến lên hai bước, Lâm Nhã đem Phương Minh Châu và Lâm Chí đều kéo vào trong ngực.

Lúc đầu Phương Minh Châu còn giãy giãy, nhưng lập tức chính là gục đầu vào trên vai Lâm Nhã, tiếng khóc giống như ruột gan đứt từng khúc.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lâm Nhã thả lỏng, nhưng vẻ mặt Hoàng Hành Chính đang đứng ở ngoài đại sảnh thì lại trắng bệch.

Tiếng khóc lớn như vậy!

Đã thể hiện rõ Phương Minh Châu đã trải qua vô tận ủy khuất.

Thân thể của Hoàng Hành Chính đều đang run rẩy, sợ hãi ngay sau đó, Lâm Nhã liền tới đối phó Hoàng gia.

Tên nghiệt tử kia a!

Giờ phút này Hoàng Hành Chính vô cùng hối hận, sớm biết bây giờ như thế, lúc trước khi sinh ra đứa con thứ ba, đã ấn vào trong chậu nước cho chết đuối.

Thằng con thứ ba này chỉ biết phá hoại, toàn thân đầy mùi ăn chơi trác táng.

Tiêu tiền phung phí, mỗi ngày đều đi gây chuyện sinh sự ở khắp nơi

Nếu không phải có người cha làm quan như gã, thì không biết đã chết bao nhiêu lần rồi.

Nghiệp chướng!

Hoàng Hành Chính quyết định, sau khi về nhà sẽ đánh chết cái thằng nghiệt tử này!

Tránh cho về sau lại tiếp tục rước lấy tai bay vạ gió cho gia tộc.

Trong đại sảnh, tiếng khóc thấp dần.

Lâm Nhã lại trách cứ Phương Minh Châu một câu:

- Ngươi làm sao lại không động não?

https://thuviensach.vn

- Việc đã đến nước này, nói nữa có tác dụng gì?

Phương Minh Châu than nhẹ.

Giờ phút này đã đem những cảm xúc tiêu cực đè nén trong lòng bao lâu nay phát tiết đi ra, Phương Minh Châu cũng không hề tranh cãi, cũng đã hiểu được Lâm Nhã thật sự rất quan tâm đến mình.

Chỉ có điều cô đang giận dữ không thiết đến việc tranh cãi.

Dễ dàng bỏ qua.

- Đều do Lâm Vi thị, nhưng mà bà ta đã chết!

Lâm Nhã cắn răng.

- Thôi đi, người chết là xong.

Trái lại Phương Minh Châu lại tự nhiên lắc đầu.

- Trước kia ngươi không phải như thế.

Lâm Nhã có chút kinh ngạc.

Phương Minh Châu cười khổ:

- Đã trải qua nhiều việc như vậy, chẳng lẽ còn không đủ để cho ta thay đổi?

- Vậy sau này, ngươi có tính toán gì không?

Lâm Nhã đưa tay khẽ vuốt sợi tóc bên tai Phương Minh Châu.

- Còn có thể làm gì?

https://thuviensach.vn

Phương Minh Châu hiện ra vẻ mặt chua xót, nhưng sắc mặt lập tức sinh ác độc, lạnh giọng nói:

- Nếu ta nhờ ngươi hỗ trợ, trừng phạt Hoàng gia, ngươi có thể làm được đến mức nào?

- Cửa nát nhà tan!

Thanh âm của Lâm Nhã lạnh lùng nghiêm nghị.

Phương Minh Châu nhìn thẳng Lâm Nhã, thật lâu, mới đột nhiên mỉm cười:

- Ta không có nhìn lầm người, kết giao bằng hữu cùng ngươi ta không hối hận!

- Vậy ngươi...

- Lúc trước chẳng qua là nói nhảm thôi.

Phương Minh Châu mắt nhìn về phía cửa đại sảnh:

- Ở thành An Bình, Hoàng đại nhân này vẫn là một vị thanh quan rất tốt, vì dân chúng đã làm nhiều chuyện tốt, ta không muốn dân chúng thành An Bình mất đi một vị quan tốt.

Lâm Nhã trầm mặc xuống.

- Nhưng, Minh Châu tỷ tỷ ngươi chịu nhiều đau khổ như vậy!

Lâm Chí không cam lòng.

Sắc mặt Phương Minh Châu phức tạp:

- Đúng vậy, ta đã chịu rất nhiều đau khổ, tự gả vào Hoàng gia, tên khốn khiếp kia không phải quát mắng chính là đánh vào mông, trên người của ta

https://thuviensach.vn

hiện giờ đầy vết thương!

Lâm Nhã nghe vậy vội vàng nhấc một đoạn ống tay áo của Phương Minh Châu lên, sau đó liền nhìn thấy rất nhiều vết thương xanh tím.

Vì thế trong lòng Lâm Nhã, lại dâng lên từng đoàn lửa giận.

- Việc này ta không coi vào đâu, khó chịu nhất chính là, tên khốn khiếp kia không cho ta ngủ, suốt một tháng, bên người ta luôn có người trông coi, chỉ cần ta nhắm mắt, liền lập tức sẽ đem ta đánh tỉnh...

Nghe được Phương Minh Châu nói như thế, chị em Lâm Nhã mới hiểu được tại sao ngắn ngủn trong một tháng Phương Minh Châu lại thay đổi lớn đến như thế.

- Tên súc sinh kia, là muốn tươi sống mệt chết ngươi!

Lâm Nhã tức giận cả người phát run.

Để cho người ta làm việc không ngừng nghỉ, còn không cho ngủ, không cần bao lâu thời gian, là có thể tươi sống mệt chết.

Mà Phương Minh Châu có thể sống qua một tháng, thì bởi vì tuổi còn trẻ, hơn nữa lúc trước thân thể rất tốt.

- Không có việc gì.

Phương Minh Châu tính cách thẳng thắn, cứng cỏi, kiên cường, giống như nam nhân, lúc này cả người sát khí hừ lạnh nói:

- Gã đối xử với ta như thế nào, ta liền đối phó với gã như thế!

- Đúng! Cứ như vậy!

Lâm Chí quơ nắm tay nói.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã làm tự hỏi sơ qua sau đó gật gật đầu:

- Muốn làm như thế nào, ngươi cứ việc động thủ, có ta ở đây, dù là Hoàng Hành Chính cũng không dám nhúng tay!

Sau khi lại nói chuyện một lúc, Lâm Nhã mới đột nhiên nói:

- Từ nay về sau ngươi có tính toán gì không?

Phương Minh Châu và Hoàng Tam sẽ trở mặt cãi nhau, thậm chí Hoàng Tam có khả năng không sống qua nổi một tháng, đợi Phương Minh Châu trút giận xong vậy về sau thì sao?

- Xuất gia làm ni cô.

Phương Minh Châu thanh âm trầm thấp.

- Không nên!

Lâm Chí la lên.

- Nhưng tỷ tỷ đã không còn lựa chọn nào khác rồi.

Phương Minh Châu nhẹ nhàng vuốt ve đầu của Lâm Chí:

- Tỷ tỷ đã là tàn hoa bại liễu, không ai muốn.

Thật sự chỉnh chết Hoàng Tam, đến lúc đó danh tiếng của Phương Minh Châu mất hết, tự nhiên là không ai dám lấy về.

Lâm Nhã cũng nghĩ không ra phương pháp xử lý nào tốt.

Trừ phi Phương Minh Châu có thể không trả thù mà tiếp tục sống cùng với Hoàng Tam.

https://thuviensach.vn

Tuy nói như vậy, về sau Phương Minh Châu cũng chỉ có thể làm tiểu thiếp, đời sau cũng sẽ kém một bậc.

Đại Tề có luật lệ, tiểu thiếp là không thể thượng vị thành thê tử chính thất, bình thê cũng không được.

Mặc kệ ngươi có lai lịch gì, được người chồng cưng chiều đến cỡ nào thì cũng không được.

Lúc này Lâm Chí thốt ra một câu:

- Ta muốn!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Ta Muốn

Nghe thấy Lâm Chí nói “ta muốn”, Lâm Nhã và Phương Minh Châu đều sững ra.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ rằng Lâm Chí sẽ phản ứng như vậy.

Dù sao Lâm Chí trong mắt bọn họ lúc nào cũng là một đứa trẻ chưa lớn.

Nhưng lúc này Lâm Chí ánh mắt kiên định, đồng thời nhìn về Phương Minh Châu.

Hai người vẫn coi nó là trẻ con, nhưng cảm tình Lâm Chí dành cho Phương Minh Châu lại rất phức tạp.

Lâm Chí ở Lâm Gia thường xuyên bị ức hiếp ngược đãi, chỉ có tỷ tỷ và Phương Minh Châu bảo vệ nó. Lâm Nhã là tỷ tỷ ruột nó, bảo vệ đệ đệ mình là lẽ đương nhiên.

Nhưng Phương Minh Châu và Lâm Chí lại không có quan hệ huyết thống gì.

Giúp một lần hai lần cũng không có gì.

Nhưng thời gian lâu rồi, Lâm Chí mỗi lần gặp chuyện bị đánh, chỉ cần Phương Minh Châu ở đó sẽ ra mặt, lại rất nhiều lần. Trong tâm Lâm Chí đã lưu lại ấn tượng không thể xoá nhoà.

Loại tình cảm này vô cùng phức tạp.

https://thuviensach.vn

Có cảm kích cảm ơn!

Có lúc nó bị phạt là mong Phương Minh Châu như thần tiên tỷ tỷ xuất hiện cứu nó.

Mà chỉ cần có Phương Minh Châu ở đó, Lâm Chí tuyệt đối sẽ được cảm thấy an toàn.

Vì nó biết, Phương Minh Châu sẽ không để nó bị ức hiếp mà thờ ơ.

Thế là dần dần nó đối với Phương Minh Châu sinh ra một cảm giác ngưỡng mộ và mê đắm mà nó không hiểu.

Trước kia Phương Minh Châu cao cao tại thượng, nó chỉ có thể dựa vào.

Tự nhiên sẽ không nói “ta muốn”.

Chỉ có thể ngửa đầu lên nhìn Phương Minh Châu.

Nhưng giờ Phương Minh Châu gặp nạn, sau này sẽ rất gian nan, hơn nữa lại không có phương hướng.

Cho nên Lâm Chí theo bản năng nói ra.

Dù sao nó chỉ là một đứa trẻ, đối với rất nhiều chuyện vẫn chưa hiểu.

Chỉ biết hành xử theo bản năng.

Phương Minh Châu cúi đầu sững ra nhìn Lâm Chí.

Lâm Nhã thì cũng sững ra một lúc, sắc mặt trở nên phức tạp.

Tuy Phương Minh Châu là tỷ muội chi giao, tình cảm như tỷ muội ruột, nhưng đệ đệ còn nhỏ, hơn nữa Phương Minh Châu đã từng gả cho người khác.

https://thuviensach.vn

Theo bản năng, nàng đối với việc đệ đệ nói “ta muốn” có chút không thể chấp nhận.

Muốn mở miệng trách.

Nhưng lúc sắp nói thì nàng nhịn lại.

Trước kia, Phương Minh Châu thực sự giúp đỡ nàng rất nhiều.

Hơn nữa có thể nói nếu không có Phương Minh Châu thì đệ đệ rất có khả năng đã chết yểu rồi.

Đại ân như vậy, nếu đệ đệ sau khi lớn lên thật sự muốn lấy Phương Minh Châu thì nàng cũng không thể ra tay ngăn cản được.

Nếu không như thế chẳng phải quá vong ân phụ nghĩa sao?

- Minh Châu tỷ tỷ!

Lâm Chí lắc lắc tay Phương Minh Châu.

Phương Minh Châu định thần lại, ánh mắt có chút khác thường:

- Cái này không được, đệ còn nhỏ, tỷ tỷ lớn hơn đệ rất nhiều.

Lời còn chưa dứt, Lâm Nhã đột nhiên ngắt lời:

- Chí nhi vẫn còn nhỏ, nhưng rồi nó sẽ lớn, ngươi đừng vội từ chối, chi bằng đợi ngày nó lớn, nếu nó vẫn muốn lấy ngươi thì do nó quyết định!

- Cái này…

Phương Minh Châu không lắc đầu.

- Ta nhất định sẽ cưới tỷ làm vợ!

https://thuviensach.vn

Lâm Chí lớn tiếng nói, kể cả là bây giờ, nó cũng coi Minh Châu là thần tượng.

- Đừng nói nữa, chuyện sau này để sau này tính.

Lâm Nhã ngăn lại những lời Minh Châu định nói, Minh Châu do dự một lúc gật nhẹ đầu.

Nàng muốn trả thù Hoàng Tam, thanh danh sau này chắc chắn không ổn.

Hơn nữa sau khi rời Hoàng gia, chắc chắn sẽ kết tử thù với Hoàng Hành Chính.

Tiếp nhận Minh Châu coi như là đối địch với Hoàng Hành Chính.

Cho nên trong thành không có nhà nào dám cưới Minh Châu.

Con đường phía trước Minh Châu đã cụt rồi.

Hiện tại ước chừng chỉ có Lâm Chí dám giữ lại Minh Châu.

Minh Châu trong lòng rất rõ, nên mới không nói tiếp.

Nếu không, chẳng nhẽ thật sự phải xuất gia làm ni cô?

Hoặc phải đi thắt cổ tự vẫn?

Lâm Nhã cũng biết cho nên mới nói đợi Lâm Chí lớn rồi quyết định sau.

Ba người lại nói chuyện một lát sau đó ngồi xuống.

Lúc này Hoàng Hành Chính đã đứng trong viện thời gian một cây nhang rồi, mặt trời đã lên, mặt bị nắng làm cho đổ đầy mồ hôi.

- Vào đi.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy tiếng gọi vào, Hoàng Hành Chính lau mồ hôi trên chán rồi vội vàng đại sảnh.

Lâm Nhã giọng lạnh lùng nói lại việc sau khi Minh Châu gả vào Hoàng gia bị ức hiếp ngược đãi như thế nào.

Thấy Hoàng Hành Chính khắp người run rẩy.

Nếu Lâm Nhã tức giận, thì quan lộ của ông ta coi như đã tận.

- Minh Châu tỷ tỷ nói danh tiếng làm quan của ngươi không tệ, cho nên bổn phu nhân sẽ không làm khó ngươi nữa.

Nghe xong câu này, Hoàng Hành Chính thở phào nhẹ nhàng, nhưng trong lòng vẫn lo lắng.

Không làm khó ông ta nữa, nhưng Hoàng Tam lại là con trai ruột của ông ta.

Tuy ông ta rất buồn bực, thậm chí muốn đánh chết nhưng hổ dữ không ăn thịt con, ông ta chỉ là quá tức giận mà thôi.

Thật sự động thủ thì đừng nói đánh chết, kể cả đánh gãy tay ông ta cũng không nỡ.

- Có thể tha cho ngươi nhưng con thứ ba của ngươi phải bị phạt.

Hoàng Hành Chính cầu xin:

- Mong thiếu phu nhân đại từ đại bi tha cho nghịch tử của hạ quan một mạng.

- Có thể sống hay không là do gã tự tìm.

Lâm Nhã nói lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu lên, Hoàng Hành Chính thấy khó hiểu.

- Minh Châu tỷ tỷ định trút hết những gì trước kia bị ngược đãi trả lại hết.

Lâm Nhã cười lạnh:

- Người đang làm, trời đang nhìn, làm sai chuyện cần phải bị phạt, mà gã sẽ bị phạt những gì trước kia gã làm với người khác.

- Cái này…

Hoàng Hành Chính lòng lo sợ.

Ông ta đã hỏi rất kỹ, biết Minh Châu ở Hoàng gia sống như thế nào.

Trước kia bận công vụ, việc trong nhà đều giao cho thê tử xử lý.

Nếu không theo con người ông ta nếu sớm biết chắc chắn sẽ tha cho Minh Châu, đồng thời phạt nặng con thứ ba.

Hoàng Tam là con trai ông ta tất nhiên biết rõ, biết đứa con này từ bé sức khoẻ không tốt.

Nếu không thê tử cũng sẽ không nuông chiều, chiều hư nó.

Nếu giống Minh Châu thì đừng nói một tháng, chỉ cần mười ngày Hoàng Tam đã chết.

- Hạ, hạ quan nguyện dùng bạc chuộc lại.

- Ngươi nghĩ bổn phu nhân thiếu tiền sao?

Lâm Nhã vung tay, không khách khí nói:

- Ngươi đi được rồi!

https://thuviensach.vn

- Thiếu phu nhân…

Hoàng Hành Chính vẫn muốn khẩn cầu.

Nhưng Phương Tình đã nhanh chân đi vào, đuổi Hoàng Hành Chính ra.

- Đừng nghĩ có thể giấu được Hoàng Tam!

Phương Tình gọi vài tên tôi tớ đưa Hoàng Hành Chính đi, đồng thời cũng không quên cảnh cáo:

- Phương tiểu thư và thiếu phu nhân quan hệ rất tốt, như tỷ muội ruột, nếu không thể giúp Phương tiểu thư trút giận thì cả Hoàng gia cũng xác định luôn.

Nói xong, Phương Tình quay người đi.

Hoàng Hành Chính mặt đau đớn và hiu quạnh.

Phàm ai biết con mình sắp chết lại không thể cứu hay ngăn chặn thì cũng sẽ như thế mà thôi.

Ông ta không nhìn thấy lúc ra khỏi cửa lớn Lâm Phủ, một cái bóng đột nhiên xuất hiện lạnh lùng nhìn ông ta càng đi càng xa.

Người này là Tang Chu, theo Lâm gia đến đây, nàng vẫn cũng không có cơ hội ra tay.

Mong Hoàng Hành Chính to gan đem Hoàng Tam giấu đi.

Hôm đó, Lâm Nhã giữ Minh Châu ở lại phủ qua đêm.

Minh Châu một tháng nay không được nghỉ ngơi thoải mái, cho đến khi Hoàng Hành Chính tìm được mới có thể ngủ một giấc ngon.

Đến nay vẫn rất mệt mỏi cho nên ăn tối xong liền một mình đi nghỉ.

https://thuviensach.vn

Lâm Chí thấy Minh Châu rất hấp dẫn, muốn lúc nào cũng ở bên cạnh Minh Châu nhưng cũng biết không thể quấy rầy.

Minh Châu của bây giờ cần nhất là ngủ ngon.

Chỉ còn Lâm Nhã và Lâm Chí, Lâm Nhã giúp gỡ búi tóc của Lâm Chí.

Ngồi trước gương đồng, nói nhẹ nhàng.

- Đệ có thể làm gia chủ Lâm gia, có thể có ngày này có thể giết chết Lâm Vi thị dễ dàng, chúng ta cứu được Minh Châu tỷ tỷ, tất cả đều là nhờ có tỷ phu. Nếu không phải tỷ tỷ gả vào Cảnh phủ thế lực ngập trời, trong tay có kim bài miễn tử, thì có ai để tỷ đệ ta trong mắt?

Chúng ta vẫn sống như kẻ đáng thương, ai cũng có thể giẫm đạp lên. Cho nên đệ nhất định phải cảm kích tỷ phu đệ. Còn nữa, đã trải qua nhiều chuyện như vậy, đệ nên rõ quyền thế quan trọng như thế nào.

Những lời này tất cả đều khắc trong lòng Lâm Chí.

Phải cảm ơn tỷ phu!

Nếu không mình vẫn sẽ bị kế mẫu ngược đãi.

Kể cả nô bộc trong phủ cũng không coi ra gì.

Phải nắm quyền thì mới có thể không bị coi thường.

Ngày hôm sau, Minh Châu đi về Hoàng gia một cách tự tin.

Bắt đầu trả thù và hành hạ Hoàng Tam, điều này làm Tang Chu rất thất vọng.

Đánh đập, chửi mắng, đánh roi, gậy, lăng nhục, làm việc liên tục.

Kết quả Hoàng Tam chỉ chịu được bảy ngày đã chết.

https://thuviensach.vn

Hoàng gia rất buồn bã.

Minh Châu thì rời khỏi Hoàng gia vào ở trong Lâm phủ.

Lúc này Lâm Nhã đã rời thành An Bình, đi về kinh thành.

Đêm ly biệt, Lâm Nhã tự nhiên không quên dặn dò Lâm Chí, đồng thời kêu Tề Ngũ, Thường Quý và Thường Thanh chăm sóc đệ đệ.

Trên bàn bày một phần tấu sớ.

Lão Hoàng thượng nhíu mày.

Tấu sớ này làm do Bàng Thành An viết.

Nhìn nội dung thì lão Hoàng thượng mấy ngày liền ăn không ngon ngủ không yên.

Hai đầu khó xử.

Lúc đầu biết Giang Long đã làm ra chút việc, lão Hoàng thượng long nhan tức giận.

Lão sớm đã hạ lệnh phải làm khó Giang Long, không thể để Giang Long nổi lên.

Nhưng sau đó khi dần bình tĩnh lại, nhìn nội dung tấu sớ thấy đáy lòng.

Trên só nói không sai, nếu không phải là Giang Long giúp huyện Linh Thông trở thành kho lương lớn của Bắc Cương, đối với Đại Tề đó là chuyện rất tốt.

Ngồi trên bảo toạ, lão Hoàng thượng đối với triều chính hiểu rất rõ.

Xử lý số tấu sớ Bắc Cương nhiều vô số kể.

https://thuviensach.vn

Trong đó ngoài chuyện chiến sự lớn nhỏ ở Bắc Cương, cái hấp dẫn người ta nhất là việc điều lương, điều muối, bổ sung tân bình, vận chuyển binh khí mũ giáp và các loại vật tư quân dụng.

Trong đó điều lương giữ giá lương thực ở Bắc Cương rất quan trọng.

Ở Bắc Cương, có thể nào hoàn toàn nhờ trời ăn cơm.

Có rất ít nơi có thể dẫn nước sông để tưới đồng.

Gặp được năm mưa thuận gió hoà, Bắc Cương cũng coi như làm được tự cung tự cấp.

Nếu hạn hán thì triều đình phải vận lương cứu tế.

Vì đã quá rõ nên lão Hoàng thượng biết tính quan trọng của lương thực Bắc Cương.

Xem trên tấu sớ, nếu Giang Long có thể làm xong việc này, dẫn nước khai hoang thì Bắc Cương sẽ có thêm vài trăm mẫu ruộng nữa.

Hơn nữa lại còn không cần lo thời tiết.

Trực tiếp dẫn nước tưới là xong.

Thêm vài trăm mẫu ruộng tốt, không bị ảnh hưởng thời tiết, năm nay có thể thu hoạch bao nhiêu lương thực?

Kể cả lão Hoàng thượng muốn diệt trừ Cảnh gia, không muốn Giang Long lập thành tích, lúc này cũng không thể không suy xét.

Có lẽ có người nói sẽ trực tiếp điều Giang Long đi, sau đó phái người đi thay là xong.

Nhưng sự việc đâu đơn giản thế.

https://thuviensach.vn

Có vô số người đã từng làm quan huyện Linh Thông, tại sao chỉ có Giang Long làm được chuyện này?

Nếu điều Giang Long đi, kể cả triều đình đem nhiều tiền lương vật tư đến, theo cách bây giờ của Giang Long làm tiếp cũng không chắc sẽ làm tốt.

Lão Hoàng thượng rất hiểu quan viên triều đình.

Có mấy ai không phải tham quan?

Giang Long lấy mười vạn lượng bạc ra thì cả mười vạn lượng sẽ dùng làm việc kiến thiết.

Nhưng nếu là do triều đình điều động, thì kể cả một trăm vạn lượng cũng không chắc làm được việc của mười vạn lượng có thể làm.

Còn một điểm nữa, tham quan không những tham tiền còn gây chuyện.

Bởi vì tham tiền không phát lương cho dân, tham quan còn mong làm ra thành tích.

Lúc đó dân tráng ăn không no, không kiếm được tiền nuôi gia đình, tự nhiên sẽ giương cờ tạo phản.

Lão Hoàng thượng cũng từng tìm ra vài nhân tài, cũng phát hiện nhiều dự án.

Nhưng nước đến chân, dù có trả giá nào, cuối cùng vẫn là thảm hại.

Cho nên lão Hoàng thượng hiểu rõ trừ khi Giang Long làm tiếp, nếu không đổi người lại còn mong biến Bắc Cương thành kho lương lớn là việc không thể.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 292: Bao Nhiêu Người Nằm Xuống

Làm Hoàng đế mấy chục năm, ngồi ở vị trí cao, lão Hoàng thượng có thể hiểu rõ tất cả.

Nhưng hiểu rõ thôi không đủ.

Lão không thể thay đổi gì!

Chân Long Thiên Tử thì sao chứ?

Triều đình tệ nạn quá nhiều, kể cả lão có nắm trọng quyền trong tay cũng lực bất tòng tâm.

Ở đây, không thể không nói một chút.

Lão Hoàng thượng tuy không coi là trung bình nhưng cũng không thể coi là quá xuất sắc.

Cách làm không đủ cứng rắn quyết đoán.

Đối diện lão là khó khăn thế này, chỉ có thể sát phạt dứt khoát.

Đương nhiên nói như vậy thì có mấy người làm được?

Lão Hoàng thượng luôn muốn dùng kế để giải quyết vấn đề, không đụng chạm đến các đại gia tộc, nhưng lại quên mất rằng trước khi khai quốc, Triệu gia lão tổ tông giết rất nhiều người mới đoạt được giang sơn.

Một tướng thành công cần phải giết nhiều người.

https://thuviensach.vn

Huống gì là Hoàng đế?

Tấu sớ trên bàn làm lão Hoàng thượng rất đau đầu khó xử.

Mấy ngày sau cuối cùng cũng cảm thấy cách của Bàng Thành An dùng được.

Đợi Giang Long làm xong các công trình rồi điều khỏi Linh Thông huyện, lúc đó có thể thăng nửa cấp một cấp cho Giang Long.

Mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt.

Sức hấp dẫn này quá lớn!

Vì có nhiều ruộng tốt như vậy, về cơ bản có thể bảo đảm cho Bắc Cương tự cung tự cấp.

Phải biết việc vận chuyển lương thực từ Nam vào Bắc mất rất nhiều nhân lực vật lực.

Hơn nữa còn có đám tham quan, mong tìm lợi ích.

Mười phần lương thực, chuyển tới Bắc Cương nếu còn được bảy phần đã là tốt lắm rồi.

Đấy là còn chưa tính tới quan tham địa phương ở Bắc Cương.

Lão Hoàng thượng tuyệt đối không thể xem thường cái gan của quan tham, phải biết rằng bọn chúng đến cả lương thực cứu tế cũng dám đụng tới.

Vì thế lão làm Hoàng đế mấy chục năm cũng đã trảm không ít quan viên.

Cũng đã phải quân đội bình định nhiều sự kiện tạo phản.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An ở quận Vọng Sa lo lắng, sợ Hoàng thượng phát hiện ra gì đó trong tấu sớ, lúc đó chức quan khó giữ.

Mà tấu sớ dâng lên hai ngày vẫn chưa có hồi đáp.

Tri Châu Văn Thượng âm thầm phái người chuyển lời, nói Hoàng thượng không lập tức long nhan phẫn nộ, nói nạn kiếp này có lẽ qua được mắt lão rồi.

Đương nhiên cũng trách Bàng Thành An không ít.

Để ông ta sau này cần thận hơn chút, đừng quá khinh thường sơ suất.

Bàng Thành An tự nhiên cũng gật đầu, đưa người đưa tin chút lợi ích, đồng thời kêu gã chuyển lời về, nói sau này nhất định sẽ liên tục để ý tình hình ở Linh Thông huyện.

Tiễn người đó đi, Bàng Thành An lập tức chuẩn bị.

Đào sông khai hoang, sau khi xong việc sẽ cải thiện được hàng trăm vạn mẫu đất tốt.

Đây là một thành tích rất ấn tượng.

Trước kia Bàng Thành An không rõ thì thôi, nhưng giờ tự nhiên lại muốn tham gia.

Nếu sớm tham gia một chút thì đã có thể đạt nhiều thành tích hơn.

Giang Long lần đầu tiên đưa ra đề nghị đó thì ông ta chỉ coi như trò cười, chỉ điều động ít lương thực đến trợ giúp.

Chỉ là nể mặt Giang Long, hơn nữa cũng muốn ngáng đường của Giang Long, hoàn thành lời dặn của bề trên.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ, ông ta đột nhiên lại muốn ủng hộ hết mình.

Lúc này Bàng Thành An có chút may mắn.

Trước đó không lâu, mấy huyện lệnh quanh đó cũng đến nói nhân khẩu bỏ đi khá nhiều, muốn Bàng Thành An giúp đỡ.

Mất nhiều nhân khẩu, triều đình có thể sẽ bỏ cơ chế huyện ở đó.

Không còn biên chế, huyện lệnh chỉ còn cách về quê chờ sử bộ an bài.

Nếu đợi không ai biết phải đợi bao lâu?

Mấy tháng hay mấy năm?

Cho nên mấy huyện lệnh đều lo lắng.

Khi đó Bàng Thành An nghĩ Giang Long đang gây rối. Sau khi khuyên giải vài câu, rồi ở cửa nha môn và tường thành đều dán cáo thị nói huyện Linh Thông chiêu mộ dân tráng đi đào sông phung phí.

Cỗ vũ mọi người đi đến huyện Linh Thông.

Bàng Thành An muốn sớm thấy Giang Long bị bẽ mặt.

Bao nhiêu người đi như thế, cần bao nhiêu lương thực và ngân lượng?

Nhưng xem ra lúc đó không có ý tốt, coi như đã giúp Linh Thông huyện mở sông cải tạo.

Muốn lập thành tích, không thể chỉ điều động lương thực là xong.

Bàng Thành An còn phái tâm phúc đi trấn thủ ở Linh Thông huyện.

Chỉ cần chỉ tay năm ngón.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc tìm người để phái đi thì lại có chút khó khăn.

Thân phận Giang Long không phải nhỏ.

Hơn nữa lần trước việc đánh trọng thương mấy nha dịch tham lam mà không chữa trị là đã nói rõ thái độ, Linh Thông huyện là của Giang Long, ai cũng đừng mong nhúng tay vào.

Ai cũng biết Công Tào chủ sự Bành Hỉ là tâm phúc của ông ta, nhưng Giang Long lại không nể mặt.

Hiện tại phái thêm mấy người nữa đi, ai dám tranh chấp với Giang Long?

Không sợ bị Giang Long làm mất mặt, hoặc bị đánh sao?

Thủ hạ của ông ta không phải không có ai cứng rắn nhưng mấy người này phái đi có ổn không?

Nếu làm tung lên, lúc đó Giang Long nổi điên, quận thủ quận Vọng sa cũng không lấy được gì tốt.

Đúng lúc Bàng Thành An đang khó xử.

Bề trên truyền đạt ý chỉ giúp ông ta giải quyết vấn đề.

Đồng thời cũng làm Bàng Thành An rất thất vọng.

Ý chỉ rất đơn giản, yêu cầu Bàng Thành An không nhúng tay vào chuyện khai hoang.

Hơn nữa có thể giúp gì nhất định phải giúp.

Lão Hoàng thượng làm vậy, tự nhiên cũng hiểu rõ Giang Long có thể làm được việc, như thế chắc chắn sẽ có nhiều quan viên sau khi biết chuyện

https://thuviensach.vn

sẽ nhúng tay vào để mong lập chút thành tích.

Điểm này nhất định phải ngăn lại.

Chưa nói đến việc Giang Long không phải dễ chơi, không phải ai muốn làm gì thì làm.

Ai dám ép, đến lúc đó sẽ gây chuyện lớn, kể cả Hoàng thượng cũng không dễ mà giải quyết được.

Chính vì bảo đảm cho công việc đào sông khai hoang thuận lợi, nhất định không thể để đám quan viên đó nhúng tay vào.

Lão Hoàng thượng có một điều may là quân đội Bắc Cương quan hệ khá lộn xộn.

Nhưng quan viên địa phương lại không phức tạp đến thế.

Bắc Cương thâm sơn cùng cốc, không có con cháu của đại gia tộc nào đồng ý đến đó nhậm chức.

Hơn nữa, Thái Tử nhiều năm muốn thay đổi hiện trạng của Bắc Cương, phái rất nhiều tâm phúc đi Bắc Cương.

Chỉ cần hắn đến chào hỏi Thái Tử, tự nhiên sẽ không có ai dám đi làm khó Giang Long nữa.

Nghĩ lại chỉ sau vài năm thì vài trăm vạn mẫu ruộng tốt là của Đại Tề rồi.

Bàng Thành An rất tiếc không thể tham gia vào việc của huyện Linh Thông, đối với cách làm việc của Bành Hỉ cũng rất thất vọng.

Bành Hỉ còn muốn Bàng Thành An được thêm thành tích để điều đi nơi khác, y mới có thể lên chức ở đây.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ…

Nhưng Bành Hỉ vẫn không cam tâm, liên tục khuyên Bàng Thành An, ý chỉ tuy rất rõ ràng nhưng cũng không thể không nhúng tay vào chút nào.

Hơn nữa nếu không phái người qua đó giám sát thì cũng không được.

Bàng Thành An nghĩ cũng đúng, cho nên cuối cùng vẫn phái Bành Hỉ qua huyện Linh Thông, theo dõi việc khai khẩn.

Chỉ có thể mới có thể kịp thời dâng tấu sớ để điều Giang Long đi.

Mà Bành Hỉ sau khi đến Linh Thông huyện lại rất yên ắng.

Được phái đến đây đã là một chiến tích rồi.

Lần trước bị thiệt thòi ở đây, sau khi y về, Bàng Thành An đã giới thiệu cho y về sự lợi hại.

Y không dám gây khó dễ cho Giang Long nữa.

Lúc Lâm Nhã còn đang trên đường về, Giang Long nhận được một bức thư.

Thư đúng là do Lâm Nhã kêu Tề Ngũ gửi tới.

Trong thư nói việc sau khi quay về Lâm gia trải qua những gì, xảy ra những gì đều viết rất rõ.

Giang Long đối với biểu hiện của Lâm Nhã khá hài lòng.

Cuối thư, Lâm Nhã hiếm khi đã nói nhớ Giang Long.

Làm Giang Long rất vui.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến tuyệt sắc thiên hương của Lâm Nhã, không thể kìm nổi ngọn lửa trong lòng.

Ngoại trừ Lâm Nhã, Tề Ngũ tự nhiên cũng gửi thư tới.

Trong thư nói về việc Hắc Y Vệ sẽ thành lập cứ điểm ở nông trang Lâm gia, đồng thời mượn thanh danh Lâm gia làm chút việc.

Bức thư này Tề Ngũ gửi nội bộ Hắc Y Vệ, Hắc Y Vệ sẽ gửi đến Giang Long.

Đồng thời muốn xin ý kiến Giang Long.

Nếu Giang Long không gật đầu thì Hắc Y Vệ không thể tự làm chủ.

Dù sao Lâm Phủ cũng là nhà mẹ đẻ Lâm Nhã.

Thời gian trôi qua mau, mà huyện Linh Thông mọi việc đều vẫn đang tiến hành.

Đợi vào trung tuần tháng chín, cải tạo sẽ hoàn tất.

Tất cả bách tính trong thành đều sẽ dọn tới nhà mới.

Bách tính giờ đi trên đường ai cũng vui vẻ ra mặt.

Cửa hàng hai bên đường đều cải tạo thành nhà hai đến ba tầng.

Giờ ở đây tấp nập người, đường phố sạch sẽ, đường làm bằng xi măng, rất nhiêu thương gia nghe tin mà tới, sẽ ở lại mua hoặc thuê đất kinh doanh, cho nên sẽ không lo các cửa hàng sẽ bị bỏ không.

Chỉ cần bán đi cửa hàng và nhà, Giang Long đầu tư bao nhiêu cũng có thể thu hồi lại một nửa.

Mà nếu bán đi thì chỉ được hai phần ba.

https://thuviensach.vn

Đợi khi tất cả bán đi còn có ruộng đồng được cải tạo, Giang Long sau khi ra tay nhất định sẽ kiếm được một số tiền lớn.

Đương nhiên, kiếm được tiền như thế đối với Giang Long khá là chậm.

Nhưng vì thành tích thì cũng chả còn cách nào khác.

Còn nữa, có thể vì bách tính làm chút chuyện, Giang Long cũng thấy vui.

Theo thời gian, công trình tiến độ ngày càng nhanh.

Vừa mới bắt đầu, nhân lực ít, nhưng dần dần nhiều người vào làm thì nhất định sẽ có chút lãng phí.

Dù làm gì lúc mới làm cũng sẽ khó tránh được.

Đào sông dẫn nước là một công trình lớn.

Giang Long chỉ có thời gian vài ngày chuẩn bị, nếu không muốn lãng phí nhân lực thì phải mất vài tháng thời gian lập kế hoạch.

Hơn nữa còn mất thêm vài tháng thời gian nữa để tổ chức đội ngũ chỉ huy.

Giang Long sẽ không làm vậy bởi vì quá mất thời gian.

Hắn đại thể quy hoạch một lượt, sau đó vừa làm vừa quy hoạch tiểu tiết.

Mà lúc này nhân lực nhiều, mọi thứ cũng thuận lợi hơn.

Hơn nữa quy hoạch đã xong, năng suất tăng lên rất nhiều.

Giai đoạn trước đào sông hoàn toàn không thấy tiến độ gì.

Nhưng giờ thì chỉ cần nửa ngày là đã có thể đào một đoạn sông lớn.

https://thuviensach.vn

Trước kia Giang Long cũng không ngờ chiêu mộ được mười mấy vạn dân tráng và dân thường đến làm việc.

Dù sao Bắc Cương đất rộng người thưa, vốn rất ít người, trước kia không nghĩ tới.

Hiện nay cả bách tính bên ngoài cũng đến đây đào sông.

Vì thế quan viên bên ngoài và Bàng Thành An can thiệp vào.

Bàng Thành An tự nhiên không sợ, chỉ cần lấy ý chỉ của Hoàng thượng ra là không ai dám nói gì nữa.

Hơn nữa cũng không dám lộ mặt ngăn chặn bách tính đến huyện Linh Thông.

Nếu không Bàng Thành An nếu nghe thấy phong thanh, tấu sớ cáo trạng lên trên thì bọn họ chịu không nổi.

Hiện tại đào sông đào tới vòng ngoài của sông chính.

Trước đường sông tiếp với thượng du, đằng sau tiếp hạ du.

Sông khúc khuỷu chứ không thẳng.

Sông chính sau khi dẫn nước tới sẽ vây kín huyện Linh Thông.

Từ đó, đường sông dẫn nước và Hồn Hà sẽ thành lá chắn cho huyện.

Kể cả quân dị tộc tới nữa thì cũng phải qua sông trước mới có thể đánh vào huyện.

Mà dị tộc không giỏi đánh thuỷ.

Rất ít người biết bơi biết lặn.

https://thuviensach.vn

Kể cả dùng dụng cụ để qua sông cũng là dùng bè da dê là chính.

Thêm một lá chắn tự nhiên này thì huyện Linh Thông chắc chắn sẽ an toàn hơn nhiều.

Đương nhiên sau khi khai khẩn đồng hoang, ngoài đất ở vùng hoang dã thì một phần đất khác ở ngoài sông cũng có thể cải tạo.

Đến lúc đó quân dị tộc nếu đến cướp thì sẽ dễ phòng thủ hơn.

Vấn đề này sau này sẽ giải quyết.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 293: Náo Nhiệt

Ngoại vi nhánh chính đường sông dẫn nước vẫn chưa đào thông, Giang Long đã bắt đầu quy hoặc các đường sông nhỏ khác.

Quy hoạch thế nào rất phiền phức.

Theo diện tích ruộng đồng, địa thế, còn bảo đảm dẫn nước vào các nơi, hơn nữa một con sông phải đi qua sông hộ thành của thị trấn, bảo đảm không bị ngừng nước.

Sau một thời gian khá bận, Giang Long cuối cùng quyết định đào năm nhánh sông.

Năm nhánh này lớn có nhỏ có, dài có ngắn có.

Nhánh lớn nhất phải bảo đảm sau khi quân dị tộc vượt qua vòng ngoài nếu đào bờ sông dùng đường thuỷ công thành thì nhánh sông này có thể dẫn nước đi.

Tuy vẫn phải đào năm nhánh sông nhưng theo lượng công trình thì tổng số lượng cũng tương đương nhánh sông chính vòng ngoài.

Nhánh sông này không cần đào sâu quá hay rộng quá.

Ngoại trừ đào sông, còn phải dẫn nước đến các ruộng, còn phải đào thêm mương.

Mương này phải làm theo nhu cầu, tạo thành một mạng lưới, bảo đảm tất cả ruộng đồng đều có nước tưới.

https://thuviensach.vn

Sắp đến trưa, Giang Long cùng một số người đã bận cả ngày rồi.

Trở về trong thành đi vào một quán rượu mới mở.

Chưởng quầy đích thân đón tiếp chào hỏi mọi người đưa lên phòng đặc biệt.

- Trương chưởng quầy, sau khi tửu lầu khai trương kinh doanh thế nào?

Giang Long cười thân thiện hỏi.

- Đa tạ huyện lệnh đại nhân quan tâm, tiểu điếm kinh doanh rất phát đạt.

- Phát đạt là được rồi.

Giang Long cười nói:

- Thế có quan viên hay nha dịch nào đến ăn không uống không hay không?

- Không có không có, cái này chắc chắn không có!

Trương chưởng quầy xua tay.

Đồ Đô lúc này chen vào một câu:

- Nếu có thì cứ nói ra, không phải sợ, có Cảnh đại nhân làm chủ, cả huyện này ai dám đến trả thù ngươi.

- Thật sự không có!

Trương chưởng quầy là người của gia tộc nhỏ họ Trương.

Chỉ có một chút sản nghiệp.

https://thuviensach.vn

Trước kia ở nơi khác làm ăn. Vì hậu thuẫn không vững nên bị một số quan viên hoặc một số con cháu nhà giàu ăn quỵt uống quỵt

Sau khi đến đây mở tửu lầu thì không bị sao cả.

Lúc đầu ông ta còn thấy lạ, thậm chí không quen.

Trước kia phải đưa tiền cho quan địa phương, lại còn phải quen biết một số người không thể đụng tới.

Cứ như thế, kể cả có một chút tổn thất thì cũng coi như là bình thường, biết ai có thể đụng ai không thể đắc tội, như thế mới có thể yên tâm làm ăn được.

Nơi này thì chả có ai nhận hội lộ, cũng không có con cháu quan viên ăn quỵt.

Cũng không có lưu manh đến gây rối, ông ta luôn thấy lạ không quen.

Sau khi dò hỏi khắp nơi thì mới rõ Giang Long trị rất nghiêm thủ hạ.

Không có quan viên nào dám âm thầm thu phí bảo hộ.

- Tốt nhất đừng gạt chúng ta!

Đồ Đô mặt biến sắc nói:

- Nếu có ai dám đến ăn quỵt rồi thu tiền bảo hộ thì ngươi cứ nói, Cảnh đại nhân sẽ làm chủ cho ngươi.

Nhưng nếu rõ ràng có người phạm pháp mà ngươi không nói ra thì tức là lười dối Cảnh đại nhân.

Lúc đó làm rõ sẽ đuổi ngươi khỏi huyện, niêm phong tửu lầu, sau này không được đến đây làm ăn nữa.

https://thuviensach.vn

Trương chưởng quầy nói:

- Cảnh đại nhân nghiêm minh, công chính vô tư, trong thành không có quan tham, việc này bách tính ai cũng biết, nếu thật sự có ai dám gây chuyện thì tiểu nhân nhất định đến nha môn đánh trống.

- Được!

Giang Long cười rồi đưa mọi người lên trên.

Tửu lầu này có ba tầng, nằm ở trên phố lớn của thành, vị trí đắc địa.

Cầu thang dùng xi măng và thép.

Tầng hai tầng ba và tầng mái đều dùng sàn xi măng.

Đây là do Giang Long chỉ đạo như thế.

Niên đại này xây nhà đều là dùng cột để làm trần, sau đó đổ một lớn bùn khô lên là được.

Nhưng như thế không chắc chắn.

Hơn nữa khá mỏng, cách âm kém, tầng trên có người đi lại tầng dưới đều nghe rõ.

Sau khi đổ xi măng, thì rõ ràng là chắc chắn bền hơn nhiều, thời đại này mọi người đều đi giày vải, vốn dĩ ít gây ra tiếng động cho nên khi mọi người đi lại thì ở dưới hoàn toàn không nghe thấy gì.

Tầng trên thì cũng sẽ không ảnh hưởng tới người tầng dưới.

Trương chưởng quầy rất vừa lòng.

Mở cửa làm ăn, thường sẽ gặp những khách nóng nảy, có người nếu nghe thấy tiếng chân ở tầng trên sẽ nổi nóng, hơn nữa có lúc chỉ cần ồn ào

https://thuviensach.vn

một chút là các cột nhà sẽ rơi nhiều bụi xuống, rơi vào đồ ăn.

Vì vậy cứ thỉnh thoảng lại có chuyện.

Mà mở cửa làm ăn đều mong hoà khí sinh tài.

Sợ nhất là khách hàng có tranh chấp thì làm ăn sẽ không thuận lợi.

Trương chưởng quầy đích thân dẫn đường, mời Giang Long mọi người lên tầng ba phòng sang trọng.

Sau đó gọi tiểu nhị nhiệt tình tiếp đón.

Giang Long gọi một bàn đồ ăn rồi để chưởng quầy và tiểu nhị lui xuống.

Trương chưởng quầy dặn dò nhẹ nhàng nhà bếp chuẩn bị đồ ăn cho Giang Long trước.

Các khách đến trước có thể chờ một lát.

Tiểu nhị vội vàng chuyển lời.

Đám người Giang Long ngồi bàn chuyện đào sông.

Theo tiến độ thì còn một tháng là sẽ đào xong sông vòng ngoài.

Nhưng theo thời gian, nhiệt độ sẽ giảm xuống.

Giờ là trung tuần tháng chín, thêm nửa tháng nữa là phải mặc thêm đồ rồi.

Đến tối nếu đi ra ngoài thậm chí phải mặc áo bông mỏng.

Nhiệt độ giảm, đến lúc đất sẽ cứng hơn, sẽ ảnh hưởng đến tốc độ đào sông.

https://thuviensach.vn

Lại còn phải chú ý một điều là sau khi xong việc sẽ có nhiều bách tính ở lại trong thành.

Lúc đó nhất định phải mua rất nhiều lương thực dự trữ để bách tính ai cũng mua được.

Cải tạo vài tháng rồi, không cần lo bách tính không có tiền.

Đợi sau khi làm xong vòng ngoài, thời tiết quá lạnh thì công trình phải dừng lại.

Người phương Bắc có một thói quen làm mèo đông.

Bận rộn cả năm, đến mùa đông không có việc gì làm sẽ nghỉ ngơi, ăn ngon, để cơ thể trở nên mập mạp hơn.

Mùa đông cơ thể hiếm khi mập lên một chút, đến mùa xuân thì lại gầy đi rất nhanh.

Tới mùa đông thì cơ bản đều ăn cơm rồi tìm nơi nào có nắng ngồi tụ tập lại đàm đạo.

Giang Long cần chú ý là có rất nhiều người trong thành, không có việc gì làm, ngày nào cũng tụ tập rất dễ xảy ra cãi nhau.

Sau khi cãi nhau xong tự nhiên là sẽ động chân động tay.

Huyện Linh Thông đến nay bách tính nhiều, nhân khẩu di chuyển lớn, trị an nhất định phải làm tốt.

Ai cũng biết Giang Long nghiêm minh, công chính vô tư, đây không phải là nói suông.

Trong thành, chỉ cần có người gây chuyện đánh nhau là sẽ bị bắt đi ngồi tù ngay.

https://thuviensach.vn

Bị nhốt trong đại lao tự nhiên sẽ ăn không uống không, lúc đó trong thành việc gì nặng nhất mệt nhất bẩn nhất sẽ cho phạm nhân làm.

Mà đánh nhau mà ra tay nặng thì sẽ bị đánh gậy.

Bị đánh gậy không dễ chịu.

Rất nhiều người bị đánh xong phải để người nhà khiêng về nghỉ ngơi một tháng mới có thể xuống giường được.

Nhiều bách tính đã biết lợi hại của Giang Long.

Hơn nữa rất lo lắng sau khi bị đánh sẽ không làm việc được nữa, không làm việc thì không có tiền, không có tiền thì sẽ đói.

Cho nên kể cả tính tình có tệ đến đâu cũng sẽ không dám tranh chấp động tay chân.

Ở bất kỳ nơi nào cũng có kẻ ác.

Giang Long sau khi nhậm chức thì trong huyện cũng có vài vụ án mạng.

Cách xử lý của Giang Long là hỏi rõ nguyên do, trừ khi có ẩn tình, nếu không thì trảm lập quyết.

Chặt đầu ngay lập tức có ảnh hưởng rất lớn.

Hơn nữa là do Hà Bất Tại lãnh đạo dân tráng và huyện nha duy trì trị an, trong huyện trị an rất tốt.

Nhưng đến mùa đông vẫn phải tăng cường quản lý.

Còn một chuyện, đó là bắt đánh bạc.

Bách tính đào sông kiếm được chút tiền không dễ dàng, có nhiều người thông minh nhưng không đi đường chính đạo sẽ để ý đến tiền của bách

https://thuviensach.vn

tính.

Bách tính bình thường đa phần rất thật thà, rất dễ bị lừa.

Đến lúc đó những người này dạy bách tính đánh bạc, dễ dàng lừa đi tiền của họ.

Quốc kế dân sinh, Giang Long đều phải bắt.

Nghe thấy Giang Long bắt bạc, hôm nay Tiêu Phàm đi cùng đáp lại nói việc này có thể giao cho Hà Bất Tại đi làm.

Lúc đó Hà Bất Tại huấn luyện dân tráng đi tuần trong thành, chỉ thấy có người đánh bạc sẽ bắt hết lại.

Sau vài tháng huấn luyện, dưới sự chỉ đạo của Hà Bất Tại, những dân tráng đó đã không kém quân đội.

Còn quân sĩ tuần kiểm cũng sẽ thế.

Sức chiến tăng lên rất nhiều.

Đánh bạc nguy hại rất lớn.

Vì tiền của bách tính bị thua hết thì sẽ không có tiền mua lương thực.

Không có lương thực thì sẽ đói.

Đói bụng thì sẽ làm gì?

Không thể để mình bị chết đói?

Trước tiên là mượn tiền, sau đó sẽ đi trộm cướp.

Trong khi cướp đoạt sẽ xảy ra án mạng.

https://thuviensach.vn

Cứ thế, trị an trong thành sẽ hỗn loạn.

Bắt đánh bạc giao cho Hà Bất Tại, Giang Long rất yên tâm.

Ăn cơm xong, Đồ Đô đi tính tiền.

Mọi người rời tửu lầu.

Giang Long nghĩ còn một tháng nữa là ngừng công trình rồi, không có gì vội, muốn nghỉ một buổi chiều.

Đưa mọi người ra ngoài thành đến nơi trồng ớt.

Tưới nước, nhổ cỏ, sau đó hái ớt đem về huyện nha.

Thời gian rất nhanh, chớp mắt đã tới cuối tháng mười.

Hôm nay, Giang Long nhận được thư của Lâm Nhã.

Trong thư nói xưởng in, hàng thêu thú bông đều kiếm được nhiều tiền, sau đó nhắc tới việc Giang Long sắp xếp việc ở nông trang đó.

Dê, gà, lợn, còn có cá đều có thể xuất chuồng rồi.

Lâm Nhã kinh ngạc, nói nông trang nuôi trồng có thể kiếm nhiều tiền hơn.

Trâu nuôi thì không bán, chờ trâu lớn làm xe kéo chở đồ, mùa xuân còn có thể giúp đỡ cày ruộng.

Một con trâu có thể chở vài thanh niên trai tráng.

Hơn nữa, Giang Long kêu người chiết cây ăn quả, kết được quả không giống bình thường.

Hương vị rất ngon, kéo vào trong thành rất nhanh đã bán hết.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã vốn muốn phái người gửi một ít đến nhưng bị Cảnh lão phu nhân ngăn lại.

Nói là chỉ vì gửi ít hoa quả mà phí quá nhiều nhân lực vật lực thì không đáng.

Từ kinh thành đến Linh Thông huyện kể cả khoái mã cũng phải mất mười ngày.

Giang Long tất nhiên không để ý chuyện hoa quả, mà đồng ý với lão phu nhân.

Hơn nữa còn nghĩ tới một điển cố.

Nghĩ tới rồi thì cầm bút lên viết rồi kẹp trong thư, cùng gửi đến Cảnh phủ.

Lâm Nhã kể về chuyện sản xuất ở nông trang rất chi tiết, nói rõ năm nay nông dân có thể có một năm đầy đủ rồi.

Đồng thời hỏi, có muốn đem mô hình này áp dụng vào các nông trang khác của Cảnh gia không.

Giang Long tất nhiên đồng ý.

Hôm sau, Giang Long mang theo Đồ Đô và mọi người đến bên sông, bờ sông thổi gió lạnh. Nhìn về nơi xa xa mọi người đang cật lực đào hồ, ước tính tiến độ rồi nói:

- Nửa tháng nữa là có thể dẫn nước rồi.

Đúng lúc này, một nha dịch vội vàng từ xa chạy tới.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Thám Hoa Lang

Thám Hoa Lang

Địa vực Bắc Cương mùa đông lạnh dị thường.

Tháng mười, kinh thành chỉ có sáng và tối là thấy lạnh, nhưng ở Bắc Cương thì sáng sớm đã phải mặc áo bông mỏng rồi.

Sức khoẻ của Giang Long qua thời gian rèn luyện lâu dài, còn uống phương thuốc cổ, tuy đã rất khoẻ mạnh nhưng cũng không dám mặc áo đơn.

Trong mọi người, chỉ có Đồ Đô mặc ít đồ, nếu đi nóng người rồi thì sẽ mở vạt áo ngực ra.

Giang Long ước chừng nửa tháng nữa đào xong đường sông này.

Lúc đó có thể dẫn nước sông vào rồi.

Khi đó ngoại vi huyện Linh Thông có thể thêm một phòng tuyến tự nhiên.

Đương nhiên, mùa đông mặc sông sẽ đóng băng.

Có thể cưỡi ngựa chạy trên băng.

Nhưng quân dị tộc rất ít khi tấn công biên cương vào mùa đông.

Nguyên nhân rất đơn giản!

https://thuviensach.vn

Mùa đông nhiệt độ quá thấp, Bắc Cương lại ít núi, mênh mông thảo nguyên và đồi thấp, không có cách nào chặn gió lạnh thấu xương.

Lúc đó kể cả ở trong lều cũng sẽ lạnh phát run, phải mặc ấm và áo lông dày.

Còn cưỡi ngựa đánh trận thì khỏi nói.

Kể cả trời nắng đẹp không có gió.

Nhưng cưỡi ngựa chạy thì sẽ bị gió thổi vào mặt.

Lúc nhiệt độ thấp mà chạy nhanh như thế sẽ bị lạnh đến mức hỏng mắt, lạnh mũi và tai.

Cho nên nếu bộ lạc không đủ lương thực, quân dị tộc sẽ tận dụng trước khi nhiệt độ xuống sẽ đi tấn công Đại Tề cướp lương thực.

Một tên nha dịch nhìn thấy bóng Giang Long từ xa vội chạy tới.

Giang Long nhìn người này có vẻ quen mặt, có lẽ là một sai dịch trong khoái ban của huyện nha.

- Cảnh đại nhân, kinh thành phái người tới rồi, đang đợi ở huyện nha!

Sai dịch cúi xuống bẩm báo.

Giang Long nghe thấy sững một lát.

Có chút bất ngờ khi có người được phái từ kinh thành tới.

Là tuyên chỉ hay là có chuyện khác?

- Là khâm sai?

Giang Long hỏi.

https://thuviensach.vn

Nếu là khâm sai, vậy Giang Long sẽ không dám chậm trễ.

Khâm sai là do Hoàng thượng đích thân phái tới, thay mặt Hoàng thượng làm việc trọng đại.

Vì là thay mặt Hoàng thượng nên quyền lực rất lớn.

Nếu có nơi nào tham ô nghiêm trọng, phát sinh chuyện lớn, thì trong tay khâm sai chắc chắn có Thượng Phương bảo kiếm.

Thượng Phương bảo kiếm tượng trưng cho Hoàng thượng, cầm kiếm này khâm sai đại thần có quyền chém trước tấu sau.

- Không phải.

Sai dịch vội đáp.

Giang Long nghe thấy gật đầu, không cần vội nữa.

Tuy hắn chỉ là quan thất phẩm tép riu nhưng thân thế hơn người.

Chỉ cần không phải khâm sai thì không cần cung kính đến thế.

Đứng ở bờ sông một lát, xử lý xong việc quan trọng, Giang Long mới cưỡi ngựa về trong thành.

Thời tiết lạnh hơn, cưỡi ngựa nhanh quá gió lớn sẽ thấy lạnh hơn.

Nên Giang Long và mọi người đi rất chậm.

Ở đây trước kia hoang vu, nhưng mấy tháng gần đây nhiều người đến nên đã có đường.

Hai bên đường là cỏ đã chuyển sang khô vàng.

Có rất nhiều trẻ con ở đó nhặt cỏ vàng khô.

https://thuviensach.vn

Tới mùa đông, có thể dùng cái này để nấu cơm.

Rừng rậm Bắc Cương độ phủ không cao, rất ít người có thể dùng được than củi.

Than củi là do người chế tạo, lấy từ ngoài, giá rất cao.

Chỉ có nhà giàu có mới mua nổi.

Nửa canh giờ sau, Giang Long và mọi người đi vào thành trì, trên đường nhiều người đi lại, phải giảm tốc độ, mất không ít thời gian mới đến được huyện nha.

Phủi nhẹ bụi trên người, Giang Long bước nhanh vào đại sảnh huyện nha.

Lúc này trong huyện nha có một quan viên trẻ đang ngồi.

Giang Long ngửng đầu lên nhìn thấy một người ngồi ở vị trí chủ, mặt liền không vui.

Vị trí đó hắn ngồi quen rồi, đột nhiên bị người khác ngồi nên không vui.

Cái người mặc quan bào trẻ tuổi kia cũng không biết chức quan gì, mặt kiêu căng, thấy Giang Long đi vào cũng không chào hỏi, chỉ lo ngồi uống trà.

Vị trí phó cũng có một quan viên trẻ khác ngồi.

Vị quan trẻ này thấy Giang Long cũng rất lãnh đạm, nhưng ít ra cũng có gật đầu, coi như có chào hỏi.

- Cảnh đại nhân, ngài đã về rồi.

Quan viên ngồi vị trí phó đứng dậy nghênh đón.

https://thuviensach.vn

Tên này lúc này dù mặt tươi cười nhưng trong lòng lại đang than khổ.

Trước khi tới, hai người ở đó đều được trưởng bối trong nhà dặn kỹ, đến huyện Linh Thông không được mâu thuẫn với Giang Long, hai người ở nhà đã đồng ý rồi, nhưng sau khi đến đây thì bản tính lại lộ ra.

Giang Long chỉ đến trễ một chút mà hai người đó đã lửa giận ngập trời.

- Thứ cho hạ quan ngu muội, không biết đại nhân là?

Giang Long hỏi vị quan lên chào hỏi y.

- Cảnh đại nhân không cần tự xưng là hạ quan.

Người quan trẻ đáp:

- Thực ra bổn quan và Cảnh đại nhân đều là quan thất phẩm, cái khác là Cảnh đại nhân nhậm chức ở nơi này, là phụ mẫu một huyện, bổn quan chỉ là người ở Hàn Lâm viện thôi.

Tiếp đó, người đó giới thiệu một hồi.

Y tên Hàn Thanh, nhậm chức Biên tu Hàn Lâm viện.

Giang Long đối với thể chế quan chức triều đình không hiểu lắm, nhưng cũng biết học sĩ Hàn Lâm viện địa vị cao nhất trong tất cả, tập trung toàn Đại Tề những tinh anh trí thức ưu việt.

Được vào Hàn Lâm viện là ước mơ của mọi học giả.

Học sĩ Hàn Lâm viện không chỉ giỏi văn hoá học thuật mà còn có cơ hội tham gia bàn quốc sự chính trị, nghị luận triều chính.

Vào được Hàn Lâm viện phải là người tài giỏi, đọc nhiều kinh thư, thi thư.

https://thuviensach.vn

Được chọn vào Hàn Lâm viện được gọi là "Điểm Hàn Lâm", là chuyện rất vinh dự.

Người đang đứng trước mặt rõ ràng không đơn giản.

- Thì ra là Hàn đại nhân!

Giang Long khách khí đáp.

Thật ra quan địa phương đứng trước mặt quan kinh thành thì kể cả phẩm quan ngang nhau cũng sẽ xưng là hạ quan.

Nhưng Giang Long thân phận không bình thường, cho nên trước mặt Hàn Thanh tất nhiên sẽ không phải nhỏ nhẽ khép nép.

Nếu là quan địa phương khác thì Hàn Thanh sẽ không nói chuyện cùng phẩm quan, cũng không cần phải gọi là hạ quan.

Thấy Giang Long khách sáo đáp lễ, lại không có biểu hiện gì khác, Hàn Thanh có chút thất vọng.

Lúc này, người ngồi ở vị trí chủ đột nhiên bỏ chén trà xuống rồi cười:

- Cảnh Giang Long, thật hổ thẹn khi ngươi xuất thân từ kinh thành mà lại không biết ai là Hàn đại nhân?

- Hả?

Giang Long thản nhiên liếc nhìn một cái Hàn Thanh, có chút không hiểu.

Hàn Thanh cười khổ nói:

- Bổn quan may mắn được hoàng thượng chấm là trạng nguyên khoa cử.

Vừa nhắc đến Hoàng thượng, Hàn Thanh trở nên rất nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Trạng nguyên?

Giang Long ngạc nhiên, đây là lần đầu tiên hắn tận mắt gặp Trạng Nguyên.

Kiếp trước thì chỉ thấy trong phim ảnh, là giả thôi.

Ánh mắt trở nên có chút hứng thú.

Đây chính là Trạng Nguyên thật.

Giống như gấu trúc nhìn Hàn Thanh từ trên xuống dưới một lượt.

Đáng tiếc không phải vừa đỗ Trạng Nguyên, nếu không là phải mặc áo đỏ đội mũ xanh, đi trên phố lớn có tiếng chiêng mở đường mới vui.

Hàn Thanh bị nhìn có chút sợ hãi, cảm giác không tự nhiên.

- Ít thấy nên lạ!

Đột ngột người trên ghế chủ cười.

Giang Long thu lại ánh mắt, nhìn về người thanh niên, mày nhíu lại.

Hàn Thanh bị Giang Long nhìn không tự nhiên, lúc này người này lại mở giọng khiêu khích, liền vội vàng nói:

- Cảnh đại nhân, vị này là Nội các Đại học sĩ, công tử của Lại bộ Thượng thư, tên là Thường Khiêm, cùng tham gia khoa cử với bổn quan, được Hoàng thượng chấm là Thám Hoa.

Thì ra là một Thám Hoa?

Giang Long lại thấy hứng thú.

https://thuviensach.vn

Lúc này cẩn thận đánh giá Thường Khiêm, quả nhiên giống như trong sách nói.

Có đôi mắt quyến rũ đào hoa, môi đỏ răng trắng.

Mọi người nhắc tới Trạng Nguyên thì ấn tượng đầu tiên là đọc nhiều kinh thư, điềm đạm vững vàng.

Mà nói đến Thám Hoa thì chắc chắn là tướng mạo tuấn tú.

Đứng thứ hai là Bảng Nhãn thì là gia thế, bị người khác xem nhẹ.

Thường Khiêm bị Giang Long soi xét như thế, đột nhiên không vui. Từ nhỏ y đã rất đẹp, thường bị người lớn tưởng là con gái.

Bởi thế rất chú ý đến tướng mạo của mình.

Có kiêu ngạo, cũng có một chút tự ti.

Bới vì rất nhiều người sẽ nói sau lưng nói y giống phụ nữ.

Bị soi xét như vậy tất nhiên sẽ tức giận.

- Bộp!

Thường Khiêm trên bàn xử án vỗ mạnh một tiếng, tách trà bay lên cao, tức giận nói:

- Có gì đáng nhìn?

Giang Long vuốt cằm, miệng có tiếc tặc lưỡi.

Trong mắt là một người đang tức giận, nhưng có thể làm điên đảo rất nhiều phụ nữ.

https://thuviensach.vn

Giang Long như vậy càng làm Thường Khiêm tức giận thêm, mặt đỏ bừng.

Chỉ là lúc này mặt đỏ bừng trông như đánh phấn.

Nhìn thấy hai người có vẻ không ổn, Hàn Thanh thấy không biết nên như thế nào.

Trước khi đến, Thường Thanh trực tiếp tiếp kiến y, tán dương không ít, đồng thời còn nói cháu mình quá cao ngạo, tính tình không tốt, nhờ y để ý chăm sóc, đồng thời hứa rằng, đợi sau khi về kinh sẽ có thể thăng chức.

Nếu là người khác làm Thường Khiêm không vui Hàn Thanh sớm đã trách phạt rồi.

Nhưng là Giang Long…

Giang Long có thể không biết y, nhưng y thì biết rất rõ uy danh hiển hách của Cảnh gia.

Vì thế kẹp giữa hai người này thật khó xử.

Hai người này y đều không dám đắc tội.

- Ngươi không phải là do đỗ Thám Hoa mà rất kiêu ngạo tự đắc sao?

Giang Long đột nhiên mở miệng:

- Để bổn quan xem có gì không, có mất cái gì đâu.

Thường Khiêm lập tức nổi giận, nhìn Giang Long.

Lời của Giang Long cũng không sai.

Thường Khiêm tuy xuất thân danh môn nhưng gia giáo rất nghiêm, đặc biệt là với việc học, trưởng bối trong nhà quản giáo nghiêm khắc.

https://thuviensach.vn

Y là Thám Hoa, chắc chắn phải có chút bản lĩnh.

Vì thế y tất nhiên có thể kiêu ngạo đắc ý.

Nhưng mấy cái này chỉ có thể để trong lòng, không thể thể hiện ra ngoài.

Nói ra sẽ làm người ta cười nhạo.

Hàn Thanh thấy vậy liền lo lắng. Y xuất thân bình thường, ngoài học vấn cao, trải qua nhiều chuyện nên hiểu sự tình, đương nhiên là chỉ với người đồng tuổi, còn đối với những lão hồ ly thì còn thua xa.

Gặp tình hình bây giờ, cũng không biết nên làm sao.

Lúc này, người ngồi vị trí chủ toạ đứng dậy, chắp tay nói:

- Bổn quan Hạ Lâm, cùng là biên tu Hàn Lâm viện, lần này từ kinh thành xa xôi đến đây rất mệt, hơn nữa bụi bặm đầy người. Xin cáo từ trước, hẹn ngày mai bàn chính sự.

Dứt lời, là đứng dậy đi ngay.

Nhưng Giang Long lại đột nhiên chỉ vào Thường Khiêm, hỏi Hàn Thanh:

- Vị Thám Hoa này chức quan gì?

- Cũng là biên tu Hàn Lâm viện.

Hàn Thanh do dự một lúc rồi nói.

Vốn định nói thêm để nói rõ thân thế của Thường Khiêm, nhưng y nghĩ đến lai lịch của Giang Long liền lập tức không nói nữa.

- Đều là quan thất phẩm?

https://thuviensach.vn

Giang Long hỏi.

- Đúng vậy.

Hàn Thanh đáp.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Cảnh Cáo Bằng Miệng

Hàn Thanh ngoài miệng đáp trả lời nói, trong lòng đã mơ hồ cảm giác không ổn.

Hai người này, sợ là phải nảy sinh xung đột!

Quả nhiên, thanh âm y vừa dứt, chỉ thấy Giang Long bước đi về phía Thường Khiêm.

Giang Long hiện giờ đã không thể so dĩ vãng, hắn từng giết người, trải qua chiến trường, từng diệt trừ tướng lĩnh trong quân, cũng mang theo nhân mã trong huyện, cùng biên quân phối hợp tiêu diệt phỉ, hơn nữa gần đây lên làm quan phụ mẫu, trong tay nắm giữ quyền lực nhất định, có thể quyết định sinh tử của rất nhiều người trong huyện.

Từng đánh đập sáu gã nha dịch quận thành bị thương nặng đến chết, cũng phán định vài tên tội phạm giết người trảm lập quyết.

Cho nên khi nghiêm mặt lại, trên người ngoại trừ có một lượng sát khí thản nhiên, lại có vẻ mạnh mẽ, cứng rắn dị thường!

Cỗ khí thế này, không phải Thường Khiêm có thể chống đỡ.

Thường Khiêm tuy rằng xuất thân không tầm thường, từ nhỏ cũng được bề trên cẩn thận dạy bảo, nhưng chỉ là tài văn chương văn hoa.

Luận về tố chất thân thể, tố chất tâm lý, sẽ kém rất nhiều.

Cùng người tranh chấp, ngoài miệng luận thắng thua.

https://thuviensach.vn

Y cũng từng đánh giết người, nhưng đó là lúc đối mặt với thân phận bình thường hoặc là trước người đê tiện, hơn nữa không cần chính mình động thủ, chỉ cần chỉ bảo ngoài miệng một câu thôi.

Chân chính đối mặt và thân phận tương đương với y như Giang Long, y căn bản chưa đủ tầm.

Mắt thấy Giang Long bước lại gần, Thường Khiêm bị khí thế bức bách, đặt mông lại ngồi trở xuống.

- Ngươi muốn làm gì?

Sau khi đặt mông xuống ghế ngồi, Thường Khiêm mới phản ứng lại, biểu hiện của mình có chút mất mặt, lập tức kiêu ngạo giơ tay chỉ hướng Giang Long, thẹn quá thành giận quát.

Giang Long lập tức tiến lên, khẽ vươn tay nắm lấy ngón tay Thường Khiêm đang chỉ tới.

Thoáng dùng sức, liền khiến Thường Khiêm kêu đau một tiếng.

- Ôi ơ, buông tay!

Thường Khiêm muốn đem ngón tay rút ra, nhưng làm sao rút ra được?

Y mười năm gian khổ học tập đọc mới đạt Thám hoa, là một thư sinh văn nhược tiêu chuẩn.

Trên người căn bản không nhiều khí lực lắm.

- Lần sau đừng bao giờ dùng tay chỉ bản quan, nếu không.

Giang Long chăm chú nhìn cặp mắt của Thường Khiêm, cười lạnh một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Bản quan không ngại bẻ gãy nó!

- Ngươi dám?

Thường Khiêm không phục.

Giang Long lập tức thêm vài phần khí lực lực trên tay:

- Ngươi xem ta có dám hay không!

Ngón tay của Thường Khiêm bị hướng lên trên tách ra vặn vẹo, liên tục kêu đau:

- Đau, đau, đau, mau buông tay!

- Lời nói của ta, ngươi có nhớ kỹ không?

Giang Long không buông tay ra, lại đặt câu hỏi.

Thường Khiêm đỏ mặt, cũng không lập tức chịu thua.

- Hừ!

Giang Long lập tức thêm vài phần lực đạo nữa.

Lúc này trong đại sảnh, mấy người quan viên trẻ tuổi vẫn đều không nói gì cũng bị dọa cho ngồi không yên.

Toàn bộ đứng dậy, cùng Hàn Thanh đi tới, đều mở miệng khuyên can.

Trong đó ba người rõ ràng cho thấy đứng ở phía Thường Khiêm.

- Cảnh Giang Long ngươi nhanh buông tay, bằng không bị Thường Thượng thư biết việc này, sẽ cho ngươi biết mặt!

- Đúng vậy, hiện tại buông tay còn kịp!

https://thuviensach.vn

- Thường Thượng thư trách tội xuống dưới, không phải ngươi có thể thừa nhận!

Nghe thấy ba người kêu gào, Giang Long lập tức xoay người, hung hăng trừng mắt sang.

Mà nguyên bản đám người Đồ Đô đứng ở bên ngoài phòng, lúc này cũng đi nhanh vào.

- Ai nếu còn dám lắm miệng, liền quăng ra!

Giang Long mở miệng dặn đám người Đồ Đô.

Đồ Đô lập tức lên tiếng trả lời:

- Vâng!

- Ngươi lớn mật!

Tần Thọ xuất thân từ một gia tộc nhỏ, bởi vì cân não khôn khéo, am hiểu a dua nịnh hót, dỗ Thường Khiêm cao hứng thoải mái, cho nên được Thường Khiêm thu ở bên người, lần này có thể tới huyện Linh Thông, cũng là Thường Khiêm lên tiếng mới có thể đi cùng.

Sự lợi hại của Giang Long, Tần Thọ cũng là biết đến, bằng không lúc trước cũng sẽ không làm bộ như không nhìn thấy tranh chấp, ngồi yên ở một bên.

Nhưng hiện tại nếu gã không nhảy ra mà nói, như vậy Thường Khiêm mất vui, về sau còn muốn lên chức thì khó khăn rồi.

Hơn nữa thời điểm nên lên tiếng lại không lên tiếng, có khả năng bị Thường Khiêm chán ghét, thậm chí là trả thù.

Tần Thọ chịu không nổi hậu quả này.

https://thuviensach.vn

Hai người khác, một người tên là Hứa Sinh, một người tên là Vương Thành, tình hình cũng tương tự Tần Thọ.

Ba người này, có thể nói là chó săn của Thường Khiêm.

Ngày bình thường là chân chạy giúp đỡ Thường Khiêm làm việc, cáo mượn oai hùm, mà chỉ cần tương lai Thường Khiêm có thể thăng chức, bọn họ tất nhiên cũng có thể trở thành người có địa vị cao hơn những người khác.

Mà thân thế của Thường Khiêm tương lai đại lộ hanh thông, là điều tất nhiên.

Ba người cũng đậu Tiến sĩ, tinh thông viết văn, cũng không phải tồi tệ.

Nói cách khác, bề trên Thường gia có thể sẽ không đồng ý bọn họ đi theo bên cạnh của Thường Khiêm.

Nếu không sẽ làm hư hỏng vãn bối trong nhà.

- Đúng vậy, chúng ta dầu gì cũng là quan viên trong triều, sao ngươi dám như vậy?

Hứa Sinh cũng cả giận nói.

Vương Thành tiếp lời:

- Dám để cho tôi tớ bất kính đối với chúng ta, chúng ta nhất định phải viết sổ con, cáo trạng ngươi...

Nếu Giang Long đã có dặn dò, tất nhiên không cần nói lần thứ hai nữa.

Bên này Vương Thành nói còn chưa có nói xong, Đồ Đô, Tần Vũ, còn có Cương Đế Ba Khắc liền xông tới, mỗi người nhấc một người, sau đó ném ra ngoài đại sảnh.

https://thuviensach.vn

- Ai ôi!

- Mông bản quan!

- Chân bản quan!

Bởi vì Vương Thành đề cập tới hai chữ tôi tớ, cho nên Cương Đế Ba Khắc cố ý ném thật mạnh, và ném cao, khiến vòng vo trên không trung hai vòng mới rơi xuống, kết quả té bị thương chân.

Ngày bình thường Giang Long đối đãi với bọn họ như huynh đệ, cho nên Cương Đế Ba Khắc rất căm phẫn.

- Ngươi, ngươi lại dám!

Đám ba tên Tần Thọ là người của Thường Khiêm, đánh ba người này, chính là tát vào mặt Thường Khiêm.

Cho nên Thường Khiêm lại giận dữ.

Tuy nhiên lập tức, lại là kêu đau "ai ui" một tiếng.

Bởi vì Giang Long lại thêm ba phần lực đạo.

- Đã biết rồi, đã biết rồi, về sau bản quan sẽ không dùng tay chỉ ngươi nữa, mau buông tay!

Thường Khiêm cũng không phải là loại xương cứng gì đó, từ nhỏ được nuông chiều, làm sao đã nếm qua đau khổ bực này?

Không nhẫn được một lát đã hô lên.

- Còn có!

Giang Long không có buông ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm ánh mắt của Thường Khiêm.

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm đau đến mặt nhăn nhó, thúc giục nói:

- Nói mau nói mau!

- Vị trí này là của bản quan đấy, ngươi về sau còn dám ngồi ở đây, bản quan cũng sẽ ném ngươi văng ra!

- Được, bản quan đã biết.

Thường Khiêm đỏ mặt, cúi đầu xuống.

Nhưng trong lòng, căm giận đã phát lên vô tận.

Thân thế y tốt, lần này phụng chỉ đến huyện Linh Thông, dọc theo đường đi trải qua rất nhiều địa phương, tất cả quan viên đều là một mực cung kính đối với y, mặc dù là ở trước mặt Tri châu Văn Thượng, Văn Thượng cũng không dám tự cao tự đại.

Phải biết rằng Lại bộ, chính là đứng đầu lục bộ triều đình!

Mà gia gia của y Thường Thanh còn lại là Thượng thư Lại bộ, nắm trong tay khảo hạch lên chức quan viên khắp thiên hạ.

Văn Thượng Tri châu ở trước mặt Thường Thanh, cũng là chưa đủ tầm.

Một người ở địa phương, mà người kia lại còn là ở trung ương!

Và Thường Thanh còn là nội các Đại học sĩ, rất được Hoàng thượng trọng dụng.

Ỷ vào ông nội, Thường Khiêm đoạn đường này cao cao tại thượng đều bày phách lối.

Một vài Quận thủ ở trước mặt y, cũng phải nhường vị trí đầu não.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại, Giang Long Huyện lệnh nho nhỏ này, lại dám bất kính đối với y như thế!

Thường Khiêm không phải không biết uy danh của Cảnh phủ, tuy nhiên theo Thường Khiêm, Cảnh phủ hiện giờ không có tước vị đã là hoa cúc hôm qua, không còn cái dũng năm xưa nữa.

Nếu không phải trong tay có một khối miễn tử kim bài, sớm đã bị kẻ thù nuốt sống.

Cho nên y thật không đem Giang Long để vào mắt.

Nhưng cố tình, chính là Giang Long không bị y để vào mắt, lại dám đối với y bất kính như thế.

Giờ phút này Thường Khiêm chịu thua, nhưng trong lòng đã đem món thù này nhớ kỹ thật sâu.

Về sau có cơ hội, tất nhiên muốn giết Giang Long, mới có thể giải mối hận hôm nay chịu nhục.

Giống với rất nhiều tên ăn chơi trác táng bình thường, Thường Khiêm đồng dạng là đầu óc nhỏ nhen, coi thường sinh mạng.

Động cái liền muốn giết người!

Đây là thiên tính lạnh lùng, hoặc là không hiểu được sinh mạng tôn quý.

Bởi vì trong mắt bọn họ, người là phân ba bảy loại đấy.

Trong mắt bọn họ, chỉ có tính mạng của mình và sinh mạng thân phận cao hơn người của bọn, mới là trọng yếu

Người còn lại, muốn giết liền giết!

https://thuviensach.vn

Giang Long lúc này mới buông tay ra.

Thường Khiêm vừa thẹn vừa giận, ngồi ở ghế dựa khẽ vuốt ngón tay, cũng không lập tức đứng dậy.

Giang Long đột nhiên giơ tay giữ chặt cổ áo của Thường Khiêm, liền nhấc lên, thô bạo quăng sang một bên.

Từ nhỏ đến lớn, Thường Khiêm chưa từng bị người đối đãi như thế?

Lập tức giận sắc mặt trắng bệch, môi đều run lên:

- Ngươi, ngươi làm nhục tư văn!

- Cút đi!

Giang Long giơ giơ lên nắm đấm, Thường Khiêm bị hù lui về phía sau hai bước.

Nếu như trước đó chưa nhìn thấy Giang Long, Thường Khiêm không tin Giang Long thực dám động thủ đánh y.

Nhưng hiện tại...

Sau đó Giang Long ngồi ở chủ vị.

Hạ Lâm trước đó định rời khỏi, hiển nhiên cũng thật không ngờ, Giang Long lại có thể mạnh mẽ, cứng rắn như thế.

Phải biết rằng mặc dù là y, cũng sẽ không dễ dàng cãi nhau mà trở mặt với Thường Khiêm.

Mà lai lịch và thân phận của y...

Lúc trước Hạ Lâm nói phải đi, cho nên lúc này thấy trong phòng sự tình đã chấm dứt, y chắp tay với Giang Long rồi lại nhấc chân rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Giang Long lại mở miệng nói:

- Chậm đã!

Hạ Lâm nhíu mày, y rất không quen người cùng tuổi dùng giọng điệu mệnh lệnh nói chuyện với y, tuy nhiên tốt xấu vẫn dừng bước.

- Nếu bản quan không đoán sai, các ngươi lần này tới đây, là phụng thánh mệnh của Hoàng thượng phụ tá hiệp trợ bản quan, kiến thiết thị trấn Linh Thông và công trình đào đường sông dẫn nước, còn có cải tiến ruộng hoang a?

Sau khi Giang Long biết thân phận lai lịch của Thường Khiêm, làm sao không biết?

Mấy người kia là bề trên trong nhà xem ở đây có chiến tích, cho nên khiến vãn bối lại đây dát vàng đấy.

Trong mấy người, lấy Thường Khiêm, Hạ Lâm cầm đầu.

Còn có một cái Hàn Thanh, bởi vì từng đỗ Trạng Nguyên, cho nên còn có chút phân lượng.

Mà còn lại Tần Thọ, Hứa Sinh, Vương Thành, còn có dư lại hai người thì hẳn là sắm vai nhân vật tùy tùng của Thường Khiêm và Hạ Lâm.

Lúc Hạ Lâm nói phải đi, còn dư lại hai người quan viên trẻ tuổi, đều đã đứng dậy cũng chuẩn bị rời khỏi.

Giang Long không đoán sai, hai người này một người tên là Hàng Vận, một người tên là Thư Nghĩa, đúng là từng giây từng phút đều đi theo bên người Hạ Lâm.

Lấy Hạ Lâm là việc chính.

https://thuviensach.vn

- Cảnh đại nhân đoán không lầm.

Thấy không ai nói tiếp, Hàn Thanh bất đắc dĩ đáp.

Thường Khiêm và Hạ Lâm lai lịch không tầm thường, hơn nữa Thường Khiêm chịu thiệt, Hạ Lâm lại có chút bất mãn Giang Long mạnh mẽ, cứng rắn, bọn họ tất nhiên sẽ không mở miệng trả lời.

Người còn lại là hai người theo số đông, hai người không lên tiếng, bọn họ tất nhiên cũng chắc chắn sẽ không mở miệng.

Giờ phút này, Tần Thọ và Hứa Sinh chạy tới giúp đỡ Vương Thành bị thương ở chân đứng ở cửa đại sảnh.

Ba người đều là một thân bụi đất, bộ dáng cực kỳ chật vật.

Chỉ có Hàn Thanh tuy rằng bị Thường gia lôi kéo, nhưng bởi vì từng trúng Trạng nguyên, cho nên thân phận không phải đám người Tần Thọ có thể so sánh.

Mặc dù đầu phục Thường gia, Thường gia cũng sẽ không đem Hàn Thanh hô tới quát lui như tùy tùng.

Đều có được tôn trọng nhất định.

- Không lâu trước đây, Vọng Sa quận Công Tào chủ quản Bành Hỉ, mang theo vài tên nha dịch đến huyện Linh Thông khảo sát, kết quả không ngờ vài tên nha dịch có chủ ý xấu, muốn cưỡng ép chiếm lấy một ít cửa hàng sát đường, sau khi bị bản quan phát giác, đánh trị tội đến thương nặng không trị nổi!

Giang Long chậm rãi nói.

- Ngươi có ý tứ gì?

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm hừ lạnh, đây là muốn thị uy sao?

- Ý tứ vô cùng đơn giản!

Giang Long hơi hơi nheo lại hai mắt, trong mắt phản xạ một tia nguy hiểm:

- Huyện Linh Thông một mẫu ruộng còn có ba phần đất là của bản quan, các ngươi lại đây vớt chiến tích tích lũy kinh nghiệm lý lịch, bản quan không ngại, thậm chí bản quan còn có thể phối hợp với các ngươi.

Nhưng ai nếu là có người tay dài muốn chen chân vào nhiều sự vụ trong huyện, ảnh hưởng tới tiến độ công trình, sáu tên nha dịch cả gan làm loạn kia chính là tấm gương!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Lương Thực

Mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt ở xung quanh huyện Linh Thông cải tiến ra, tuyệt đối là một số công tích vĩ đại.

Giang Long một mình lĩnh những chiến tích này, cũng sẽ không được Hoàng thượng đề bạt lên mấy cấp.

Một là Hoàng thượng không thích Cảnh phủ;

Thứ hai là quan viên luôn luôn là nửa cấp nửa cấp mà đi lên, vừa công tác vừa lịch lãm, vừa học tập, theo năng lực dần dần tăng lên, tầm mắt rộng rãi, thông hiểu lõi đời, mới có thể làm càng nhiều chuyện hơn, ngồi trên vị trí cao hơn nắm trong tay quyền lực lớn hơn nữa.

Không có năng lực, không thông lọc lõi, ngồi trên địa vị cao, cũng sẽ chỉ làm lung tung lộn xộn.

Nếu một người lĩnh nhiều công tích như vậy có chút lãng phí, như vậy chỉ cần mấy người này thành thành thật thật không cần vung tay múa chân, như vậy mở cho bọn họ nhiều tiện lợi hơn, cũng không sao rồi.

Dù sao Thường Khiêm và Hạ Lâm đều là lai lịch không tầm thường, dưới tình huống có khả năng, vẫn không cần thụ địch.

Mà xung đột trước đó, chẳng qua là tranh chấp nho nhỏ thôi.

Nếu Giang Long ngăn cản những người này tới dát vàng, đó mới là chặt đứt tài lộ, hủy con đường làm quan của người khác, sẽ kết thù hận tới chết

https://thuviensach.vn

không thể hóa giải.

Hơn nữa bề trên trong nhà hai người này, cũng sẽ coi Giang Long là cái đinh trong mắt, không trừ không được.

Thường Khiêm, còn có Hạ Lâm đích thật là đến dát vàng, còn lại vài quan viên kia cũng có thể lây dính chút lấp lánh, nhưng Giang Long tại đây giống như không chút nào vòng vo nói trắng ra, không khỏi khiến cho bọn họ xấu hổ một trận.

Loại chuyện này, dưới tình huống bình thường đều là trong lòng biết, khó mà nói ra.

Nói ra, thì có chút khó nghe chói tai rồi.

Chỉ có điều Giang Long trước đó quá mức mạnh mẽ, cứng rắn, không ngờ động thủ, và ném đám người Tần Thọ ra cửa chính, cho nên cũng không có người nào dám mở miệng nói thêm cái gì.

Giang Long liếc nhìn trên mặt mọi người chung quanh một vòng, lúc này mới nhẹ nhàng xua tay.

Hạ Lâm sắc mặt lạnh lẽo, hơi hơi chắp tay, mang theo Hàng Vận và Thư Nghĩa rời khỏi.

Thường Khiêm giờ phút này áo xộc xệch, rất là chật vật, y không dám nhìn thẳng vào Giang Long, bằng không khẳng định còn phải chịu thiệt, tuy nhiên đợi khi xoay người, trong ánh mắt đã hiện đầy vẻ oán độc.

Tần Thọ và Hứa Sinh, dắt díu lấy Vương Thành, gắt gao đuổi kịp.

- Thiếu gia, vài tên này sợ cũng không phải đèn cạn dầu.

Trình Trạch từ cửa hông đi vào đại sảnh, hạ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Giang Long gật gật đầu, cười lạnh nói:

- Ta sẽ phái nhân sự đi nhìn chằm chằm bọn họ, ai dám không nghe ta lúc trước khuyên bảo, hừ!

Đến lúc đó Giang Long dĩ nhiên sẽ không nhân từ nương tay.

Nếu đây là đang ở kinh thành, Giang Long còn sẽ có một ít băn khoăn.

Nhưng ở Bắc Cương, ở huyện Linh Thông!

Trừng trị, thậm chí là giết người, phương pháp xử lý nhiều lắm.

Kế tiếp, Giang Long dặn Phàn Nhân tìm được ba huynh đệ Tề thị đi tới bên ngoài dịch trạm trong thành nhìn chằm chằm.

Hạ Lâm mang theo Hàng Vận và Thư Nghĩa hai người, đi ra khỏi huyện nha, lập tức có tôi tớ dắt ngựa chào đón.

Ba người lên ngựa, lập tức về tới dịch trạm.

Hạ Lâm thân phận cao quý, lần này tới huyện Linh Thông ước chừng dẫn theo gần trăm tên tùy tùng, những tùy tùng này phần lớn là hộ vệ có chút thân thủ, trước khi đến, đều biết rằng Bắc Cương khá hỗn loạn, mang hộ vệ theo để phòng thân, còn có mấy người khác phụ trách nấu cơm cho mọi người và Hạ Lâm.

Đồ ăn tất nhiên là tách ra, thức ăn của Hạ Lâm tinh mỹ nhất.

Vì thế, còn đặc biệt dẫn theo một đầu bếp lại đây.

Thấy ba người trở về, những người này đều tiến lên nghênh đón.

Hộ vệ đội trưởng là người thứ nhất mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Công tử, Cảnh Giang Long kia liệu có chuẩn bị viện cho ngài nghỉ ngơi không?

Trong thành, sau khi dịch trạm trải qua cải biến, tuy rằng có mấy chục gian sương phòng, nhưng lại không đủ tất cả bọn họ ở.

Huống chi, bên kia còn có một đám người, là tùy tùng do Thường Khiêm mang đến.

Hạ Lâm nghe vậy chỉ nhướn mày.

Lấy thân phận của y, mặc kệ đi tới chỗ nào quan viên địa phương nhất định sẽ hầu hạ thật là tốt.

Nhưng Giang Long, căn bản không an bài nơi ở.

Đây là một việc khá xấu hổ, mất mặt.

Hiện tại bị hộ vệ đội trưởng hỏi tới, sắc mặt Hạ Lâm liền có một chút khó coi.

- Hừ!

Hừ lạnh một tiếng, Hạ Lâm đi sát qua hộ vệ đội trưởng.

Hộ vệ đội trưởng đã giật mình với phản ứng của Hạ Lâm, liền vội vàng khom người xoay người.

Hàng Vận nhanh đi theo.

Thư Nghĩa thì lại chậm một bước, hạ giọng nói:

- Cảnh Giang Long lai lịch không tầm thường, vô cùng cường thế, lúc trước ngay cả Thường Khiêm đều bị thiệt hại nặng, công tử bởi vì bất mãn thái độ của Cảnh Giang Long, cho nên không có cho thấy thân phận, ngươi

https://thuviensach.vn

nói với các tùy tùng hộ vệ, tạm thời ở tại dịch trạm, chật trội một chút. Qua mấy ngày, Cảnh Giang Long cũng sẽ an bài thỏa đáng đấy.

- Vâng!

Hộ vệ đội trưởng Lâm Đồng đáp.

- Còn có, Cảnh Giang Long quản lý rất nghiêm khắc, các ngươi không thể ở chỗ này làm xằng làm bậy, đừng uống chút rượu liền gây rối khắp nơi, bằng không đến lúc đó ngay cả công tử sợ là cũng không thể nào cứu được các ngươi!

Thư Nghĩa lại bổ sung một câu.

Lâm Đồng vẻ mặt cảm kích, may mà có Thư Nghĩa để lại nhắc nhở, bằng không theo tính tình của đám thủ hạ coi trời bằng vung lão tử đệ nhất thiên hạ kia, nhất định sẽ nháo ra chuyện.

Những hộ vệ này từ kinh thành đến, tự cho mình rất cao, coi mình là người kinh thành mà kiêu ngạo.

Quan viên và dân chúng huyện Linh Thông trong mắt bọn họ, chỉ là một đám quê mùa mà thôi.

Dọc theo con đường này, đã gây rối không ít.

Chẳng qua ven đường quan viên địa phương sợ hãi Hạ gia quyền thế, không ai dám giải quyết việc chung thôi.

Vẫn nhìn theo Hạ Lâm lên lầu, về tới phòng, Lâm Đồng mới mở miệng an bài.

Nghe được Huyện lệnh huyện Linh Thông không ngờ không có an bài gì khác, những hộ vệ này ai nấy đều không hài lòng.

https://thuviensach.vn

Đều nói ra oán giận.

Tuy rằng bọn họ chỉ là thân phận tôi tớ, nhưng ở kinh thành, đi ở trên đường cái cũng không ai dám đắc tội.

Hiện tại lặn lội đường xa tới chỗ này, mệt giống con chó, lại còn phải chịu vài người chen chúc trong một gian phòng ở không lớn.

- Dịch trạm tổng cộng mới có mấy gian sương phòng a, có thể chen chúc sao?

- Phòng quá ít!

- Căn bản ở không được!

Lâm Đồng nghe vậy cũng hừ lạnh một tiếng:

- Các ngươi đều nghe rõ ràng cho ta, phòng nơi này, các ngươi chỉ có thể chiếm dùng một nửa.

- Cái gì? Một nửa?

- Vậy một gian phòng chẳng phải là mười người chen chúc?

- Ta vừa rồi tiến đi xem, trong một gian phòng chỉ có hai giường!

- Vậy còn ngủ thế nào?

Bọn hộ vệ đều bất mãn lớn tiếng ồn ào.

- Chỉ có thể chiếm dùng một nửa, là vì một nửa khác phải để cho bọn họ ở.

Lâm Đồng nói xong, dùng cằm hất hất chỉ hướng đám tùy tùng của Thường Khiêm:

https://thuviensach.vn

- Về phần ở như thế nào, một gian phòng chen chúc bao nhiêu người, các ngươi tự an bài thì tốt rồi.

Gã ở đây là hộ vệ đội trưởng, nhiều lắm thì để một người cùng chỗ là được.

Nghe được Lâm Đồng nói như thế, bọn hộ vệ ngơ ngác nhìn nhau, tạm thời yên tĩnh trở lại.

Nói như vậy, Huyện lệnh huyện Linh Thông, cũng không an bài nơi nghỉ ngơi cho Thường Khiêm sao?

Thật là thật to gan!

- Còn nữa, nhắc nhở các ngươi một câu, Huyện lệnh huyện Linh Thông lai lịch không nhỏ, quản lý rất là nghiêm khắc, các ngươi đừng giống như dọc theo con đường này vẫn kiêu ngạo càn rỡ, bằng không bị nha dịch địa phương bắt lại, ta cũng sẽ không đi huyện nha cứu các ngươi.

Lâm Đồng thanh sắc đều mãnh liệt:

- Càng sẽ không báo cáo cho công tử gia biết, xuất đầu cho các ngươi!

Dứt lời, xoay người rời đi.

Ông!

Lâm Đồng đi ra vài bước, những hộ vệ này đều giao đầu kết tai lên.

Có người đoán thân thế lai lịch Huyện lệnh huyện Linh Thông.

Có người thì châm biếm, nói ô sa của Huyện lệnh huyện Linh Thông, sợ là sắp bị tháo xuống.

Cũng có người chuyển động con mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát, Thường Khiêm nét mặt đầy vẻ giận dữ mang theo một số người cưỡi ngựa trở lại dịch trạm.

Đều có tùy tùng lên đón.

Lúc nghe thấy phải ở chỗ này nghỉ ngơi, các tùy tùng tất nhiên cũng đều oán giận một trận.

Hạ gia bên này nhìn nhau, xong đều tự tán đi, tự đi an bài phòng nghỉ ngơi.

Đều là người quen, giao hảo chen chúc ở cùng một chỗ là được.

Tuy nhiên phòng thật sự quá ít, cho nên nhất định phải nằm cả đất nghỉ mới đủ.

Thời tiết đã hạ nhiệt độ, ở như vậy, ngược lại sẽ không cảm thấy lạnh.

So sánh với Hạ Lâm, Thường Khiêm mang người đến càng nhiều.

Ngoại trừ hộ vệ và đầu bếp, y còn mang đến không ít nha hoàn, bà tử.

Văn nhân chú ý nhiều, Thường Khiêm mang đến nha hoàn chuyên môn phụ trách thay y xử lý thư phòng, pha trà bưng cơm.

Bà tử thì di chuyển một vài vật phẩm khá nặng.

Chuyến này Thường Khiêm ước chừng mang đến bảy xe ngựa to hàng hóa, tất cả đều là những vật như đồ cổ kinh thư và tranh chữ.

Gian phòng quá mức đơn sơ, Thường Khiêm có thể sẽ không ở đấy.

Giờ phút này bà tử và chúng nha hoàn nghe vậy, lại phải ở chỗ lại này, ai ai cũng kêu khổ.

https://thuviensach.vn

Kéo tới mấy xe ngựa to đồ dùng hàng ngày như vậy, sương phòng dịch trạm làm sao có thể bày hết?

Cũng không bày ra đến, Thường Khiêm nhất định sẽ quen.

Tuy rằng bề ngoài Thường Khiêm giống nữ nhân quyến rũ, có thể mê đảo đám lớn cô gái.

Nhưng các nàng đều biết rằng, vị công tử gia này thiên tính lạnh lùng, vô cùng khó hầu hạ.

Sơ suất một cái...

Các nàng từng thấy rất nhiều nha hoàn trong phủ bị Thường Khiêm hấp dẫn, mới đầu Thường Khiêm còn lời ngon tiếng ngọt.

Tuy nhiên theo thời gian trôi qua, không còn cảm giác mới mẻ, vị công tử này sẽ vứt bỏ như rác rưởi bình thường, không bao giờ hỏi đến nữa.

Ai nếu còn không hết hy vọng, dám tiếp tục giằng co.

Kết cục nhất định rất thê thảm!

Nha hoàn chết ở trên tay Thường Khiêm đã không phải là một hai người rồi.

Những nha hoàn bà tử này đều có trái tim vô cùng băng giá.

Đối với Thường Khiêm đều rất là sợ hãi.

Mấy ngày hôm trước còn khanh khanh ta ta, sau đó không lâu, có thể làm cho người ta đánh chết tại chỗ.

Người lãnh huyết lương bạc như vậy, không ai sẽ không sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Đầu lĩnh nha hoàn bà tử tuy rằng e ngại, nhưng cũng không thể không đi làm cái gì.

Nhưng vừa mới đi tới cửa phòng nơi Thường Khiêm ở, chợt nghe đến bên trong truyền đến một trận tiếng đồ sứ ném lên vách tường vỡ vụn.

Các nàng bị dọa sắc mặt tái nhợt, thực không có dũng khí gõ cửa vào lúc này.

Khẩn trương lui ra.

Trong phòng, Thường Khiêm vẻ mặt giận dữ, quẳng đập đồ sứ, phát tiết.

Từ nhỏ đến lớn y vẫn là con cưng của trời, được bề trên trong nhà nắm trong lòng bàn tay, lúc nào đã từng chịu khuất nhục như hôm nay?

Nếu có thể, Thường Khiêm thật muốn một đao đâm chết Giang Long!

May mắn Thường Khiêm thể cốt yếu, khí lực không lớn, cho nên chỉ đem mười mấy đồ sứ lúc trước đám nha hoàn tùy ý bầy đặt ném vụn, cũng đã thở hồng hộc rồi.

Bằng không nếu đồ sứ không đủ quẳng, khẳng định y sẽ giận lây sang nha hoàn bà tử.

Tần Thọ, Hứa Sinh, còn có Vương Thành đều trong phòng, dựa vào tường đứng thẳng.

Ba người giờ phút này một câu cũng không dám nói.

Sợ mở miệng, sẽ dẫn tới Thường Khiêm chửi mắng một trận.

Vương Thành bị ném bị thương chân, nhưng chỉ có thể cắn răng chịu đựng, đau đến nỗi trên mặt chảy mồ hôi.

https://thuviensach.vn

- Thù này không báo uổng đã làm người!

Xả giận một hồi, Thường Khiêm rốt cục mới cảm thấy dễ chịu đi một chút, nghiến răng nghiến lợi quát.

- Không sai!

Hứa Sinh tiến lên trước một bước đáp cùng.

Tần Thọ đảo mắt, đề nghị:

- Công tử, nếu không ngài hiện tại liền viết phong thư, gửi về kinh thành?

Nhưng mà Thường Khiêm vẻ mặt tức giận nghe vậy, cũng đột nhiên chần chừ.

Bởi vì trước khi đến, ông nội đã cẩn thận dặn dò, bảo y tận lực không cần phát sinh xung đột với Giang Long.

Y mới vừa vặn đi tới huyện Linh Thông, liền kết oán thù với Giang Long.

Nếu lập tức viết thư trở về, ông nội không thể không khiển trách y vài câu.

Nhìn đến phản ứng của Thường Khiêm, ba người làm sao không biết, biện pháp này không được.

- Vậy họ Cảnh không phải nói, không cho chúng ta nhúng tay sự vụ trong huyện sao?

Vương Thành chịu đựng chân đau, oán hận nói:

- Vậy chúng ta liền càng không như ý của hắn!

https://thuviensach.vn

- Đúng, cứ như vậy!

Thường Khiêm vỗ hai tay.

Tần Thọ và Hứa Sinh nghe vậy, cũng nhíu mày một trận.

Hôm nay bọn họ đã thấy được thủ đoạn của Giang Long, không một lời liền động thủ.

Căn bản không sợ hãi quyền thế của Thường gia.

Cho nên thực muốn đối phó Giang Long, chỉ có thể do bên trên ra tay.

Bọn họ và Giang Long đối đầu, không sợ Giang Long lại thu thập bọn họ một lần nữa sao?

Hai người đều lườm Vương Thành một cái, tên kia lại đưa ra ý tưởng thối tha gì thế.

Chỉ bị quăng đau chân, vừa rồi không có ném tới đầu.

Nhưng Thường Khiêm đều nói xong rồi, bọn họ không dám lần nữa phản đối.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 297: Cải Danh Đổi Họ

Đừng nhìn bề ngoài Thường Khiêm mắt hạnh má đào, âm nhu như một nữ nhân.

Nhưng kỳ thật tính nết rất táo bạo.

Điều này và thân thế của y có quan hệ rất lớn.

Kỳ thật y cũng không phải là con trai trưởng Thường gia, mà là thứ xuất.

Mẹ y là một phòng tiểu thiếp của phụ thân.

Tuy nhiên phòng tiểu thiếp này thân phận lai lịch vô cùng không tầm thường.

Mẹ của Thường Khiêm, là con gái ruột muội muội của Lại bộ Thượng thư Thường Thanh.

Năm đó muội muội Thường Thanh lúc đầu gả rất náo nhiệt, hai nhà môn đăng hộ đối, nhưng không quá vài năm, nhà chồng muội muội Thường Thanh bởi vì phạm tội, bị bãi quan miễn chức thậm chí còn có một nhóm người bị lưu đày ra biên quan.

Muội muội Thường Thanh thân thể vốn không tốt, sinh con lại đả thương thân, trong nhà gặp nạn không lâu liền chết bệnh rồi.

Đối với muội muội ruột này, Thường Thanh lòng mang áy náy.

https://thuviensach.vn

Bởi vì khi đó Thường Thanh tuy rằng đã là thân chức vị cao rồi, nhưng là không dám ở trước mặt Hoàng thượng thay một nhà em rể cầu tình.

Muội muội chết bệnh, Thường Thanh lo lắng em rể cưới kế thất sẽ đối với chất nữ không tốt, cho nên liền nhận về trong phủ nuôi đến lớn.

Cuối cùng lại đem phối xứng cho con của mình.

Như vậy cả đời chất nữ, đều tính là có chỗ dựa vào.

Thường Thanh vốn định để con mình cưới chất nữ làm chính thất đấy, nhưng một nhà em rể đã sớm nghèo túng, đã là môn không đăng, hộ không đối.

Lão thê không đồng ý, ba ngày náo loạn hai trận, nói để chất nữ làm chính thê của con trai mình, là giày xéo nó.

Cuối cùng Thường Thanh cũng không có cách nào, chỉ có thể lui nhường một bước, để chất nữ trở thành thiếp thất.

Tuy nhiên mặc dù là tiểu thiếp, nhưng ở trong Thường phủ, cũng là không ai dám đi ức hiếp.

Mặc dù là chính thất đối với tiểu thiếp này, cũng phải lễ nhượng ba phần.

Mà từ khi Thường Khiêm xuất thế, Thường Thanh chính là cảm thấy đứa cháu này cùng mình vô cùng có duyên phận, lại thêm Thường Khiêm lớn lên môi hồng răng trắng, vô cùng xinh đẹp tuấn tú, cho nên cực yêu quý.

Cũng chính bởi vì từ nhỏ được Thường Thanh có học thức uyên bác thật sự dạy bảo, Thường Khiêm mới có thể được trúng Thám Hoa.

Ở Thường phủ, Thường Khiêm và Thường Thanh thân cận nhất, vị thứ hai là mẫu thân.

https://thuviensach.vn

Quan hệ với phụ thân càng lãnh đạm.

Về phần chính thất của phụ thân, Thường Khiêm căn bản chính là lãnh đạm, đối với người này làm như không thấy.

Chỉ có điều mặc dù có ông nội yêu thương, ở Thường phủ không ai dám ở chính diện bất kính đối với y, nhưng sau lưng vẫn có người nói xấu.

Rất nhiều người sau lưng, cũng gọi y là tiểu thiếp sinh đấy.

Chẳng qua là thứ từ trong bụng một tiểu thiếp bò ra, có cái gì mà ngạo khí cơ chứ?

Thật coi mình là thiếu gia dòng chính quý phủ rồi?

Đợi Thượng thư lão gia cao tuổi, không quản được sự tình, xem ai còn sẽ để y vào trong mắt.

Những lời này, Thường Khiêm khi còn bé, thường xuyên có thể trùng hợp nghe được.

Cũng là những lời này, khiến Thường Khiêm nhiều ít có chút vặn vẹo tâm lý.

Y lấy xuất thân Thường phủ mà kiêu ngạo, nhưng đồng thời, cũng bởi vì không phải con trai trưởng mà tự ti.

Ở trước mặt đám con cháu cùng tuổi nhà quyền quý đồng cấp, kỳ thật y còn mơ hồ bị xa lánh.

Nguyên nhân tất nhiên rất đơn giản, cùng là con cháu dòng chính sẽ không làm bạn cùng con cháu thứ xuất.

Chẳng sợ được Thường Thanh yêu thương thì cũng giống nhau.

https://thuviensach.vn

Thứ xuất, chính là thứ xuất.

Trong thân thể chảy xuôi một nửa huyết mạch của tiểu thiếp.

Ở hoàn cảnh như vậy, tính nết Thường Khiêm khẳng định thật không tốt rồi.

Hơn nữa có thật nhiều người đang cung kính trước mặt, sau khi xoay người đã nói xấu y, làm cho tính tình của y biến thành lãnh huyết lương bạc.

Thường Khiêm đồng ý đề nghị của Vương Thành.

Kế tiếp, chính là thương lượng làm thế nào quấy rối Giang Long, tới đối đầu hắn.

Do Tần Thọ và Hứa Sinh cố ý không xuất lực, thương lượng nửa ngày, cũng không nghĩ ra biện pháp tốt.

Mãi cho đến buổi tối lúc ăn cơm.

Nha hoàn bà tử gõ cửa tiến vào, đầu tiên là rửa sạch mảnh vụn trên mặt đất, đem phòng quét sạch sẽ, sau đó mới đưa bàn ăn đến, lên đồ ăn.

Mãi đến sau khi ăn lửng dạ, Thường Khiêm mới hậu tri hậu giác.

Chính mình vậy mà lại ở chỗ này nghỉ ngơi sao?

Đơn sơ như thế, còn không bằng viện ở của những tôi tớ hạ nhân trong phủ.

Quả nhiên là khinh người quá đáng!

Thường Khiêm cho rằng Giang Long là cố ý không an bài chỗ nghỉ ngơi cho mình là đang làm nhục y, vì thế ở trong lòng lại hung hăng thêm một

https://thuviensach.vn

mối thù với Giang Long.

Về phần bọn hộ vệ thủ hạ phải nhét chung một chỗ nghỉ ngơi, y mới không thèm quan tâm.

Đối với tôi tớ trong phủ, y vẫn vô cùng coi thường.

Đừng nói chen chúc ở trong một cái phòng ngủ, chính là đánh mất mạng nhỏ, y cũng sẽ không dao động tâm lý chút nào.

Đương nhiên, phải xem nguyên nhân cái chết, nếu như là có người tới cửa bắt nạt, y sẽ bị mất mặt.

Đánh chó cũng phải ngó mặt chủ!

Ăn cơm xong, Vương Thành mới có cơ hội phái người đi tìm đại phu lại đây.

Nhịn đau hơn nửa ngày, mặt mũi gã trắng bệch.

Chỉ là sợ khiến Thường Khiêm mất hứng, cho nên không dám nói ra, lại không dám mời Thường Khiêm hạ lệnh giúp đỡ đi tìm thầy thuốc lại đây.

Thường Khiêm lúc đang tức giận, cũng chỉ có Thường Thanh dám khiển trách.

Cha ruột đều không được!

Tần Thọ và Hứa Sinh, lại càng không thể thiếu oán giận Vương Thành vài câu.

Vừa rồi đưa ra cái ý tưởng thiu thối gì chứ?

Với tình cảnh trước mắt, bọn họ chống lại Giang Long, có thể chiếm được chút lợi nào sao?

https://thuviensach.vn

Đừng để đến lúc đó lại bị người ta ném ra như bao tải.

Vương Thành sau khi nghe xong, hiểu được.

Cảm thấy có chút hối hận, tuy nhiên ngoài miệng không nhận thua.

Trước mắt ba người bọn họ ở trong mắt Thường Khiêm, địa vị giống nhau.

Nhưng ai đều muốn trở thành người Thường Khiêm tin tưởng nhất.

Như vậy tương lai đợi sau khi Thường Khiêm từng bước thăng chức, mới có thể được thêm càng nhiều cơ hội đề bạt.

Trước mặt người ngoài, bọn họ nhất trí đối ngoại.

Tuy nhiên ở trong đáy lòng, lại cũng lục đục với nhau.

Bắt được người nào phạm sai lầm, hai người còn lại tất nhiên phải hung hăng giẫm lên một cước.

Về phần chân Vương Thành tổn thương, Tần Thọ và Hứa Sinh mới không thèm quan tâm.

Và ước gì từ đó về sau, Vương Thành biến thành người què.

Thường Khiêm sẽ không cần một người què làm quân sư quạt mo, triều đình cũng sẽ không để một người què ở vị cao.

Khi ba người thấp giọng tranh cãi ầm ĩ, Hàn Thanh vội vàng đi tới, tùy ý gật gật đầu với ba người, cho là chào hỏi rồi lập tức đi đến cửa phòng Thường Khiêm, tùy tùng phụ trách thủ vệ, lập tức mở miệng bẩm báo Thường Khiêm.

Chỉ chốc lát, Hàn Thanh tiến vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

Tần Thọ nhìn thấy, chỉ hừ lạnh một tiếng.

Hứa Sinh đồng dạng không phục.

Vương Thành nhỏ giọng mắng, không phải là thi trúng Trạng Nguyên sao, có cái gì quá không được!

Trước khi chưa đi vào con đường làm quan, bọn họ sẽ không coi trọng Trạng Nguyên.

Gian khổ học tập mười mấy năm, một lòng đều mơ tưởng thi đậu tam nguyên.

Khi đó trúng Trạng Nguyên là mong mỏi lớn nhất và mục tiêu liều mạng bọn họ theo đuổi.

Nhưng theo tiến vào quan trường, bọn họ mới là giật mình lĩnh ngộ.

Trúng Trạng Nguyên không đáng kể chút nào.

Những con cháu danh môn vọng tộc, và quan viên Hoàng thượng tin một bề, mới tay cầm quyền cao, địa vị mới chân chính cao hơn mọi người.

Tỷ như Hàn Thanh đỗ Trạng Nguyên, là câu đầu tiên.

Nhưng ở trước mặt Thám Hoa lang Thường Khiêm xuất thân ưu việt, lại phải cúi đầu.

Học thức tốt, so không được với xuất thân tốt.

Sau khi thấy rõ ràng sự thật, ba người đối với Hàn Thanh cũng vốn không có tôn kính và sùng bái như vậy nữa rồi.

Hơn nữa Thường gia đang lôi kéo Hàn Thanh, nếu Hàn Thanh và Thường Khiêm đi gần, vậy ba người bọn họ cũng đừng nghĩ được Thường

https://thuviensach.vn

gia mạnh mẽ đề bạt.

Hạ Lâm lúc này dùng qua cơm, ngồi trong phòng.

Hàng Vận và Thư Nghĩa ngồi cùng ở một bên.

- Công tử, lúc trước ngài vì sao không cho Cảnh Giang Long thấy thân phận?

Hàng Vận không hiểu hỏi.

Hạ Lâm nâng chung trà lên khẽ nhấp một ngụm:

- Tình thế không rõ.

Thư Nghĩa không rõ:

- Ý của công tử là?

- Cảnh Giang Long quá mức mạnh mẽ, cứng rắn, nhưng các ngươi cho rằng hiện giờ Cảnh thủ có thể đấu lại Thường gia sao?

Hạ Lâm thản nhiên nói.

- Vô căn cứ.

Hàng Vận lắc đầu.

- Ta xem cũng thế.

Thư Nghĩa phụ họa.

Hạ Lâm đặt chén trà xuống:

- Cho nên ta không cho thấy thân phận, bởi vì một khi cho thấy thân phận, quan hệ của chúng ta sẽ và Cảnh Giang Long sẽ kéo tương đối gần,

https://thuviensach.vn

đến lúc đó Thường gia nếu làm khó Cảnh Giang Long, chúng ta căn bản không thể bàng quan. Nhưng vì một Cảnh Giang Long nho nhỏ, chúng ta đáng giá trở mặt đối đầu với Thường gia sao?

Nghe được Hạ Lâm phân tích và giải thích, Hàng Vận và Thư Nghĩa mới là bừng tỉnh đại ngộ.

Ngoài miệng chưa nói, nhưng trong lòng hai người đối với Hạ Lâm, đều là đặc biệt khâm phục.

Ánh mắt khâm phục kia, bị Hạ Lâm nhìn đến, vì thế khóe miệng Hạ Lâm, liền nhếch lên một chút độ cong.

Kỳ thật y vốn không họ Hạ, mà là họ Trình!

Y là người Trình gia, mẹ đẻ của Nhị Hoàng tử Triệu Thần, là người nhà mẹ đẻ Trình quý phi.

Từ xưa đến nay, Hoàng thượng đối với ngoại thích đều là hết sức phòng bị, sợ ngoại thích chuyên quyền, gây tai nạn và rắc rối triều cương.

Ở trong lịch sử dĩ vãng, chủ nhược người hầu cường, Hoàng đế tuổi nhỏ, kết quả ngoại thích cầm giữ triều chính, nhìn mãi quen mắt.

Trình quý phi địa vị vô cùng tôn quý.

Hiện giờ không có Hoàng hậu, là bà ta đang xử lý công việc lục cung.

Cho nên Trình gia xem như một cỗ thế lực ngoại thích tương đối khổng lồ.

Trình gia có rất nhiều người đang nhậm chức trong quân, nhưng hiện trạng cũng chưa đủ, bọn họ còn phải bắt tay với hệ thống quan văn.

https://thuviensach.vn

Chỉ có như vậy, mới có thể cũng có lực giúp Nhị Hoàng tử, trợ Nhị Hoàng tử kế vị.

Nhưng con cháu họ Trình nếu tham gia khoa cử, sẽ bị quan văn nắm trong tay quyền to bài xích.

Hoàng thượng cũng không muốn đề bạt.

Không có khả năng làm bất cứ viện gì.

Cho nên có một vài con cháu họ Trình dùng tên giả sửa họ, rời khỏi gia tộc.

Tuy rằng rời khỏi, nhưng Trình gia lại sẽ lợi dụng mạng lưới quan hệ, mạnh mẽ đề bạt.

Hạ Lâm liền là một trong số đó.

Giang Long lúc trên đường đến Bắc Cương nhậm chức, từng bắt một thành viên võ tướng Trình gia trong trận doanh, võ tướng tham lam muốn đánh chủ ý tới muối ăn.

Về sau, Trình gia phái người bàn bạc với Giang Long, kết thành liên minh.

Cho nên chỉ cần Hạ Lâm cho thấy thân phận, chính là minh hữu của Giang Long rồi.

Nếu Giang Long có việc, y không thể ngồi yên không quan tâm đến.

Chính là vì có tầng này lo lắng, cho nên Hạ Lâm mới không cho thấy thân phận trước.

Y cảm thấy vì Giang Long đắc tội Thường gia, và trở mặt đối đầu với Thường gia, là cực kỳ không đáng.

https://thuviensach.vn

Giang Long tiễn bước đám người Thường Khiêm, Hạ Lâm không bao lâu, liền có dân chúng kích trống kêu oan.

Mắt thấy vài tên dân chúng mang theo vết thương, thống khổ rên rỉ, sắc mặt của Giang Long liền âm trầm xuống.

Vì thế ngày hôm sau, không đợi Thường Khiêm nghĩ đến biện pháp tìm đến tra, Giang Long đã mang theo một đám nha dịch hùng hổ đi vào dịch trạm.

Giang Long vừa mới vừa đi đến cửa, chợt nghe đến trong dịch trạm từng trận tiếng quát mắng.

Dừng thân hình, thoáng nghe xong một hồi, chính là hiểu rõ người đang quát mắng bên trong là ai.

- Mở cửa!

Giang Long phân phó.

Đồ Đô lập tức tiến lên, liền dùng sức đẩy cửa chính ra.

Theo đại môn bị mở ra, mọi người trong viện của dịch trạm đều nhìn sang.

Mỗi dịch trạm đều có dịch trạm thừa, thủ hạ dịch trạm thừa có dịch trạm đinh, cũng gọi là làm dịch trạm tốt.

Dịch trạm thừa quản lý tu sửa dịch trạm, tiếp đãi quan viên và quân sĩ đi ngang qua, công tác thư từ qua lại, cùng với công báo đưa và đón nghi thức, xa mã, vân vân.

Dưới tình huống bình thường, dịch trạm thừa đều là từ dân chúng địa phương chiêu mộ, không có phẩm giai.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này trong đại viện dịch trạm, dịch trạm thừa và mười mấy dịch trạm tốt bị hai nhóm người cấp vây quanh, nếu không phải Giang Long đến kịp thời, bọn họ hẳn sẽ bị ăn đau da thịt.

- Huyện lệnh đại nhân!

Dịch trạm thừa tự nhiên là nhận ra Giang Long, nhân cơ hội từ trong đám người đi ra.

Sau đó hạ giọng, báo cáo nguyên nhân phát sinh mâu thuẫn cùng hai nhóm người.

Giang Long trước đó đã nghe một lần, nghe vậy gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu được.

Hai nhóm người kia lúc này mỗi một người đều đang quan sát Giang Long, dường như trên người Giang Long đang nở hoa.

Nguyên nhân thực sự, thì là muốn thấy rõ ràng, dám đồng thời đắc tội Thường Khiêm và Hạ Lâm Huyện lệnh, rốt cuộc là bộ dáng gì!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 298: Tạo Phản

Ngũ quan của Giang Long cũng không phải là đẹp trai, phong độ lắm, tuy nhiên tướng mạo và khí chất lúc này, so với lúc mới đến thời đại này đã có thay đổi rất lớn.

Lúc vừa mới đến nơi đây, nguyên thân nhiều bệnh ốm yếu, nhiều năm bệnh tật không dậy khỏi giường, sắc mặt tái nhợt thân hình gầy nhom.

Nói về diện mạo, chỉ có thể coi là có chút thanh tú.

Còn hiện tại, thân hình Giang Long đã được rèn luyện trở nên săn chắc rắn rỏi!

Tuy rằng chưa phải là béo tốt, nhưng cũng sẽ không khiến cho người khác có cảm giác gầy yếu.

Ngược lại bởi vì ánh mắt sắc bén, lại làm cho người ta cảm thấy hắn như là một con báo đang săn mồi.

Đầy mãnh lực, nhanh nhẹn giảo hoạt!

Gương mặt thanh tú vốn dĩ tái nhợt xanh xao trải qua những ngày dầm mưa dãi nắng, đã biến thành màu đồng cổ, càng thêm cương nghị vài phần.

Lại còn, bởi vì đã từng trải qua chiến trường từng giết người, nên trên người còn có một chút sát khí.

Đều nói đồ tể không sợ đi đường ban đêm, đây là tại sao vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Bởi vì trên người đồ tể nồng nặc mùi máu tanh, mặc dù bản thân không có cố ý thay đổi sắc mặt, thì vẫn sẽ có một luồng sát khí mơ hồ xuyên qua cơ thể tỏa ra, mà vốn dĩ ma quỷ chỉ đến để ức hiếp người lương thiện, gặp phải kẻ ác nhân hung ác, quỷ cùng phải đi đường vòng mà tránh.

Giang Long trên người tỏa ra một luồng sát khí nhẹ, cũng là do tự nhiên mà phát tán ra.

Hai nhóm người chỉ liếc mắt nhìn Giang Long một cái, đã biết ngay là Huyện lệnh này không dễ chọc giận.

Tuy rằng đang chụm đầu lại thì thầm nói chuyện, tuy nhiên đều là cố ý hạ nhỏ giọng xuống.

- Thường đại nhân cùng Hạ đại nhân đang ở đâu?

Hắn mở miệng hỏi, ánh mắt Giang Long lạnh lùng chậm rãi nhìn một lượt khuôn mặt của mọi người xung quanh, động tác này, khiến cho hắn ở trong mắt đám người xung quanh càng trở nên cao lớn hơn, mang theo một vẻ uy nghiêm.

Lâm Đồng đội trưởng đội tùy tùng hộ vệ Hạ Lâm bên này có chút do dự, tiến lên cung kính trả lời:

- Hạ đại nhân lặn lội đường xa tới chỗ này, dọc đường đi đều là không có được nghỉ ngơi tốt, lúc này vẫn chưa ngủ dậy.

- Thường đại nhân cũng vậy.

Bên kia, Mộc Binh đội trưởng đội tùy tùng hộ vệ Thường Khiêm bước ra khỏi hàng nói.

- Đi gọi bọn họ dậy ngay!

Giang Long gương mặt lạnh lùng hạ lệnh.

https://thuviensach.vn

Mộc Binh lập tức chính là thay đổi nét mặt, với tính tình của Thường Khiêm, ai dám đến quấy rầy y nghỉ ngơi?

Làm không tốt, sẽ lập tức bị ăn một trận roi da.

Hơn nữa Thường Khiêm có một thói quen, chính là trong lúc tức giận bên người có cái gì, liền ném cái đó.

Tôi tớ nha hoàn lại không dám trốn tránh, bị ném trúng đầu rơi máu chảy, đập đến vỡ đầu là cũng có khả năng đấy.

Còn nữa, Thường Khiêm là thân phận gì chứ?

Huyện lệnh trước mặt không ngờ lại dám càn rỡ như thế!

- Huyện lệnh đại nhân nếu như có việc, thì cũng phải đợi Thường đại nhân tỉnh dậy rồi hẵng nói.

Mộc Binh hừ lạnh một tiếng.

Giang Long nghe vậy liền liếc mắt nhìn xéo Mộc Binh một cái,

- Nơi này là huyện Linh Thông, bổn huyện lệnh còn là quan phụ mẫu nơi đây, còn chưa nói Thường đại nhân cũng chỉ là quan thất phẩm giống với bản quan, mà cho dù là quan giai của y có cao hơn bổn huyện lệnh, bổn huyện lệnh cần phải thẩm án thì y cũng phải ngoan ngoãn phối hợp.

- Khẩu khí thật lớn!

Mộc Binh lập tức trừng mắt tức giận,

- Nếu như Thường đại nhân không phối hợp, thì ngươi định làm gì đây hả?

https://thuviensach.vn

Lời nói vừa thốt ra, bọn hộ vệ đứng phía sau Mộc Binh, tất cả liền lập rập xông tới bao vây thành một vòng, nếu như có một lời không phù hợp sẽ lập tức động thủ.

Đồ Đô, Tần Vũ, còn có Cương Đế Ba Khắc thấy thế liền tiến lên trước vài bước, bảo hộ hai bên Giang Long.

Bọn nha dịch theo tới, cũng nhao nhao tiến lên.

Giang Long đã ở Linh Thông huyện tạo dựng được danh vọng rất cao, cho nên nếu thực sự muốn động thủ, đám nha dịch này sẽ liều mạng bảo vệ an toàn của Giang Long.

Hơn nữa dân chúng Bắc Cương nhanh nhẹn dũng mãnh, xuống tay với đối phương cũng sẽ không lưu tình.

Về phần thân phận và lai lịch của đối phương, huyện Linh Thông to rộng cách Hoàng đế khá xa đấy, đám nha dịch này cũng sẽ không thèm để ý tới.

Tại triều đình ở biên cương, danh vọng của võ tướng địa phương ở trong suy nghĩ của dân chúng mới là cao nhất.

Bởi vì võ tướng dẫn theo quân đội trấn thủ ở nơi này, chống đỡ kẻ thù, có thể bảo hộ tính mạng của bọn họ.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân chủ yếu tại sao Hoàng thượng phải đề phòng võ tướng ở biên cương.

Võ tướng ở biên cương có được lòng dân của địa phương ấy, nếu như kéo họ tạo phản, như vậy thì dân chúng sẽ theo rất đông.

Hơn nữa lại nắm được trọng binh trong tay.

Cho dù coi như là cuối cùng không thể tạo phản thành công, cũng sẽ tạo thành chớ tổn thất lớn cho triều đình.

https://thuviensach.vn

- Ngươi có thể thay Thường Khiêm giải quyết?

Giang Long đanh nét mặt lại, không khách khí nữa, gọi thẳng tên của Thường Khiêm.

- Ngươi, ngươi cũng biết lai lịch của Thường đại nhân là như thế nào?

Mộc Binh cho rằng Giang Long gọi thẳng tính danh Thường Khiêm, là bất kính đối với Thường Khiêm, cho nên lớn tiếng quát.

- Lúc bổn huyện lệnh đang phá án, chưa bao giờ quan tâm đến lai lịch!

Giang Long nheo nheo lại hai mắt,

- Ngươi một nô bộc nhỏ nhoi, không ngờ lại dám lớn giọng với bổn huyện? Xem ra Thường Khiêm rất không biết quản giáo tôi tớ, vậy thì để bổn huyện lệnh giúp y quản dạy!

Vừa mới dứt lời, Đồ Đô nháy mắt đã bổ tới.

Mộc Binh tuy rằng cũng có chút thân thủ, nhưng nhưng lại xa xa không bằng Đồ Đô.

Hơn nữa Đồ Đô đột nhiên động thủ, trước đó căn bản không có bất cứ dấu hiệu báo trước nào.

Cho nên Mộc Binh còn chưa có kịp phản ứng, đã bị Đồ Đô mạnh mẽ tóm lấy cổ áo vật xuống, nằm bẹp dưới mặt đất.

Tiếp theo lại tiến đến, Đồ Đô một chân dẫm lên trước ngực của Mộc Binh.

Bàn chân này nặng tựa ngàn cân, trực tiếp giẫm lên khiến sắc mặt Mộc Binh trắng bệch, ngực bị đè nén, trong lúc nhất thời không còn chút sức lực nào để có thể trả đòn.

https://thuviensach.vn

- Buông Mộc đội trưởng ra!

- Đánh gãy răng hắn!

- Liều mạng!

Phải một lúc sau, đám tùy tùng Thường gia này mới kịp phục hồi tinh thần, nhưng lúc này Mộc Binh đã chật vật ngã sõng soài trên mặt đất.

Đám tùy tùng đều nhao nhao gầm lên giận dữ.

Thường gia cũng là một trong số đại gia tộc đứng nhất nhì ở kinh thành, thường thì luôn luôn là bọn họ ức hiếp người khác, chứ chưa từng bị người khác sỉ nhục.

Hôm nay Giang Long chủ động tìm tới tận cửa, hơn nữa còn động thủ trước một bước.

Giống như là nhóm lên mồi lửa, đám tùy tùng liền sắn ống tay áo lên sắp sửa xông lên đánh một trận.

Đám người Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, và Tần Vũ đương nhiên là không có chút sợ hãi.

Còn đám nha dịch thì có chút do dự, không biết có nên rút đao hay không?

Chỉ là quyền qua cước lại thì sẽ không gây nên đại sự gì.

Nhưng nếu đã rút đao ra rồi, thì có thể sẽ gây chết người, như vậy thì không không dễ dọn dẹp.

Nhưng nếu không động đến đao, nhân số bên Giang Long rõ ràng là không chiếm ưu thế.

https://thuviensach.vn

- Khoan đã!

Giang Long vẫn là không có chút sợ hãi nào, đột nhiên quát một tiếng chói tai, như từ trong không trung vang vọng lại một tiếng sét đánh.

Thường gia tùy tùng lập tức kinh hãi dừng bước lại.

Tuy nhiên ngay lập tức, ánh mắt của những người này nhìn về phía ánh mắt của Giang Long, mang theo chút suy tư cân nhắc.

Sao rồi, sợ rồi ư?

Sợ thì cũng đã là quá muộn!

Mộc Binh là đội trưởng đội hộ vệ, lúc này đây vẫn còn bị Đồ Đô dẫm bên dưới chân, bọn họ nhất định phải cướp trở về.

Giang Long thanh âm trầm thấp, tràn ngập uy nghiêm mà nói:

- Bản quan lần này tới đây, là để thẩm vấn phá án, chính là đại diện cho triều đình! Nếu ai dám động thủ phản kháng, tập kích bổn huyện lệnh, cũng sẽ bị lập thành tội danh tạo phản xử lý, nhất loạt xử trảm!

Lời nói vừa vang lên, lập tức khiến các tùy tùng Thường gia kinh hãi thay đổi sắc mặt.

Xử lý theo tội danh tạo phản?

Nhất loạt xử trảm!

Hai câu này lực uy hiếp quá lớn.

Hơn nữa nếu như Giang Long thực sự là nói được làm được, như vậy bọn họ chỉ là tùy tùng Thường gia, đến lúc đó chẳng phải là sẽ còn liên lụy đến Thường gia cũng phải gánh trên lưng tội danh tạo phản?

https://thuviensach.vn

Mà theo luật lệ của Đại Tề, tạo phản là tội lớn liên luỵ cửu tộc!

Đến lúc đó toàn gia tộc cùng với những họ hàng xa khác, cũng đều bị chặt rơi đầu.

- Đừng, đừng sợ!

Lúc này Mộc Binh rốt cục cũng gắng chút sức lực cố gắng nói được một câu, gã bị đánh trước mặt mọi người, cảm thấy mất hết thể diện, trong lúc này đang thẹn quá thành giận, nếu không đánh trả gã làm sao có thể cam tâm,

- Hắn nói tạo phản là tạo phản à? Chỉ là một Huyện lệnh nho nhỏ, đợi công tử gia gửi thư về nhà, chỉ một câu của Thượng thư lão gia, cũng có thể khiến cho cả nhà hắn bị tịch thu tài sản bị chém chết!

Các tùy tùng Thường gia, lập tức lại rục rịch muốn động thủ.

Nhưng đúng lúc này, đột nhiên vang lên một giọng nói.

- Dừng tay, tất cả lui ra!

Sau khi nghe thấy giọng nói kia, tất cả mọi người theo bản năng nhìn về phía phát ra tiếng nói.

Sau đó liền thấy Hạ Lâm quần áo xộc xệch bước chân vội vàng đi tới.

Hoá ra trong lúc Giang Long và Thường gia mọi người tranh chấp, Lâm Đồng lặng lẽ lui về phía sau, rồi đi tìm Hạ Lâm.

Hạ Lâm vốn không nóng tính giống như Thường Khiêm.

Ngược lại, nếu như Lâm Đồng không báo cáo, sau đó Hạ Lâm mới nổi giận.

https://thuviensach.vn

Đây cũng không phải là việc nhỏ!

Hơn nữa một khi đôi bên động thủ, làm lớn chuyện lên, thì sẽ không dễ để giải quyết hậu quả.

Hạ Lâm bị đánh thức dậy trong lúc đang lơ mơ ngủ tâm trạng đúng là không tốt.

Tuy nhiên sau khi nghe xong Lâm Đồng báo cáo, y chỉ kịp lau vội mặt mũi, mặc vội mặc vàng quan bào cấp tốc chạy ra.

Nhìn thấy là Hạ Lâm lên tiếng, tất cả đám người của Thường gia lập tức dừng bước lại không tiến lên nữa.

Bọn họ đều biết, thân phận của Hạ Lâm cũng rất cao quý.

- Cảnh đại nhân!

Hạ Lâm ngăn đám người của Thường gia, không phải sợ đội bên động thủ, có khả năng sẽ làm bị thương Giang Long, chỉ là lo lắng nếu Giang Long và Thường gia trở mặt với nhau rồi, đến lúc đó chính mình sẽ bị liên lụy.

Dù sao y cùng với Giang Long cũng xem như đồng minh.

Lúc này sắc mặt của y cũng không phải là tốt lắm, tuy nhiên vẫn cố gắng chịu đựng, hạ giọng xuống hỏi:

- Ngươi vừa mới sáng sớm tinh mơ đã tới nghỉ chân, phải chăng là có chuyện?

- Tất nhiên là có việc.

Giang Long cũng không hề nể mặt Hạ Lâm,

https://thuviensach.vn

- Bản quan đến đây để thẩm vấn về vụ án, nhưng những người này đúng là cả gan làm loạn dám tập hợp lại chống cự.

- Xin hỏi là chuyện gì?

Hạ Lâm đã đã từng chứng kiến thủ đoạn của Giang Long mạnh mẽ, cứng rắn thế nào, sợ rằng những lời nói sắc bén của Giang Long, lại chọc cho đám người Thường gia tức giận phát hỏa, cho nên không thể không hạ giọng khép nép hỏi.

Mà thái độ của y khiến cho đám người Thường gia nhìn thấy, thực sự là vô cùng kinh ngạc.

Phải biết rằng ngày thường, Hạ Lâm và Thường Khiêm là ngồi ngang hàng với nhau đấy.

Giang Long không có chút khách khí nào cất giọng nói:

- Thường Khiêm còn không chịu ra đây.

- Vậy có thể nói cho bản quan biết trước được không?

Hạ Lâm nhíu mày, y cảm thấy Giang Long quá quắt, đã là sắp chịu đựng không nổi rồi.

- Nói với ngươi trước, đợi đến khi Thường Khiêm ra, bản quan lại phải nói lần thứ hai à?

Giang Long tức giận liếc mắt.

Lửa giận kìm hãm ở trong lòng Hạ Lâm trong nháy mắt ngùn ngụt nổi lên.

Tên Giang Long này chẳng lẽ không biết Cảnh phủ đã là hoàng hôn của ngày hôm qua rồi hay sao?

https://thuviensach.vn

Giờ đây chỉ là ỷ vào trong tay có một khối miễn tử kim bài mà thôi!

Không ngờ không có chút nào biết kiềm chế!

Ở trong mắt Hạ Lâm, Cảnh phủ đã sớm không thể so được với ngày xưa nữa rồi, mà thái độ hiện tại của Giang Long, đúng là cực kỳ bất kính với y.

Lâm Đồng là khá hiểu Hạ Lâm, nhìn thấy Hạ Lâm chuẩn bị nổi đóa, khẩn trương tiến lên thấp giọng nói:

- Hay là để tiểu nhân đi truyền lời với Thường đại nhân?

- Ừ!

Hạ Lâm hít sâu một hơi, khoát tay áo.

Bị lời nói của Lâm Đồng chen ngang, Hạ Lâm mới là bỗng nhiên kịp phản ứng lại.

Giang Long là tới tìm Thường Khiêm tra hỏi, mình cần gì phải chống đối với Giang Long?

Nghĩ như vậy, ngọn lửa vô danh lúc trước chỉ trong nháy mắt đã dập tắt không ít, đương nhiên, y vẫn thấy Giang Long không vừa mắt.

Lâm Đồng lên lầu không được bao lâu, chợt nghe thấy một tiếng quát giận dữ.

Rồi chỉ trong chốc lát, từ hàng hiên truyền đến một loạt tiếng bước chân gấp gáp.

Sau đó, cả mặt cũng còn chưa rửa, chỉ mặc qua loa một tấm áo mỏng Thường Khiêm đã xuất hiện trước mắt mọi người.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bộ dạng Thường Khiêm quần áo xộc xệch, Hạ Lâm biết là Thường Khiêm đã là ở vào trạng thái sắp nổ tung lên.

Thường Khiêm xuất thân từ danh môn, là văn nhân thế gia.

Lời nói, cử chỉ, cách ăn mặc, đều có chút chú ý lễ nghi.

Dùng một số lời nói của người đời chính là, mặc dù ngay sau đó có bị chém đầu, cũng phải rửa mặt mũi chân tay sạch sẽ, sau đó mới thong dong chịu chết.

Nhưng hiện tại bộ dạng Thường Khiêm lại nhếch nhác đến cực điểm.

- Cảnh Giang Long!

Còn chưa kịp đến gần, Thường Khiêm đã từ trong cổ họng rống giận ra tiếng,

- Ngươi là cố ý muốn tới tìm bản quan tra hỏi sao?

- Ngươi cho rằng ngươi là ai?

Giang Long lại vẫn ung dung ngồi nói.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Đứa Trẻ Chưa Lớn

Đối mặt với Thường Khiêm đang trong trạng thái sắp nổ tung vì tức giận, sắc mặt Giang Long vẫn không thay đổi.

Mở lời chế giễu,

- Nhà ngươi, mà cũng xứng để bản quan phải mất công đến tận cửa tra hỏi?

Là ý nói ngươi tự đánh giá mình quá cao rồi.

Thường Khiêm ngàn dặm xa xôi từ kinh thành một mạch đi tới đây, mệt mỏi rã rời, ngày hôm qua lại bởi vì tức giận, cùng với Tần Thọ Hứa Sinh, còn có Vương Thành trao đổi đến nửa đêm, mới lên giường nằm ngủ, y đang say giấc nồng, lại bị Lâm Đồng đánh thức dậy.

Nếu Lâm Đồng là hộ vệ của Thường gia, y chắc chắn đã đâm cho một đao rồi.

Không biết là thân thể y gầy ốm, mảnh mai yếu đuối hay sao?

Cùng là gấp rút lên đường, những hộ vệ kia căn bản là không cảm thấy gì, ngủ một đêm là lại khỏe như vâm.

Nhưng Thường Khiêm là một kẻ văn nhược thư sinh, làm sao chịu nổi khổ cực như vậy?

Nếu không phải là do chính Thường Thanh giao phó, y căn bản là sẽ không bao giờ tới Bắc Cương cái nơi mà đến cả cứt chim cũng không có

https://thuviensach.vn

này.

Lâm Đồng lại không phải tôi tớ nhà mình, Thường Khiêm chỉ có thể là cố gắng tự kiềm chế lại cơn tức giận này.

Sau khi hỏi rõ, biết được là Giang Long đến tìm để tra hỏi, vì thế Thường Khiêm nhịn không được nữa rồi.

Ngày hôm qua y cùng với Tần Thọ, Hứa Sinh, Vương Thành ba người thảo luận đến nửa đêm, chính là muốn đối phó với Giang Long.

Lại không nghĩ rằng bọn họ còn chưa có động thủ, Giang Long đã chủ động tự tìm tới cửa rồi.

Nỗi oán hận chất chứa của ngày hôm qua cùng với cơn thịnh nộ của ngày hôm nay hội tụ lại thành một ngọn lửa giận, hừng hực bốc cháy trong lồng ngực Thường Khiêm.

Lúc này, thật sự là y đã quên mất cái gì là cách thức ăn mặc quần áo, phong độ lễ nghi.

Chỉ muốn phi tới gần, phun mạnh vào mặt Giang Long một bãi nước bọt.

Nhưng câu nói của Giang Long, lại làm cho y thiếu chút nữa uất nghẹn thở không ra hơi.

Vốn dĩ y vẫn cảm thấy tự hào vì xuất thân danh môn, nhưng ở trong mắt Giang Long, lại chẳng là cái thá gì.

Y cảm thấy thân phận và địa vị của bản thân phải cao hơn Giang Long một cái đầu, cũng chẳng qua là tự mình cảm thấy thế mà thôi.

Thường Khiêm tức giận đến nỗi cả người đều run lên.

https://thuviensach.vn

Đả kích đúng vào phương diện mà một người để ý nhất, mới dễ dàng làm cho đối phương lửa giận ngập trời.

- Được, được, được!

Hai mắt Thường Khiêm vằn lên những tia máu đỏ, chòng chọc nhìn thẳng về phía Giang Long,

- Ta sẽ lập tức gửi phong thư về nhà cho ông nội của ta, hy vọng đến lúc đó ở trước mặt ta ngươi vẫn có thể kiêu ngạo càn rỡ như vậy!

Chẳng qua chỉ là ăn ngay nói thật, cái này gọi là kiêu ngạo càn rỡ sao?

Giang Long cười nhạo, tiếp tục giễu cợt mà nói:

- Vốn tưởng rằng ngươi có thể thi đỗ Thám Hoa, cũng có vài phần bản lĩnh, lại không ngờ ngươi chỉ là một đứa trẻ miệng còn hôi sữa mẹ chưa có lớn, không thắng được đối thủ, chỉ biết mách lẻo với bề trên trong nhà!

- Ngươi!

Thường Khiêm giận điên lên!

Trước đây còn ở kinh thành, y cũng đã từng nói những lời như vậy.

Kẻ đối đầu nào sau khi nghe xong mà không biến đổi sắc mặt?

Lực uy hiếp này luôn luôn có tác dụng, lúc này đổi lại là một sự sỉ nhục vô cùng lớn!

Không ngờ lại bị cười nhạo là đứa trẻ chưa lớn miệng còn hôi sữa mẹ.

Hạ Lâm ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt, lúc này mới liếc mắt nhìn Giang Long một cái, ánh nhìn khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Bất kể là ở nơi nào, công tử nhà quyền quý đều đã ganh đua so sánh thân phận ngạo mạn vì quyền lực của bề trên trong nhà.

Nếu như bản thân bị ức hiếp, đương nhiên là muốn nói cho bề trên trong nhà, mời bề trên ra mặt.

Tung ra những lời nói như vậy, là cực kỳ có sức uy hiếp.

Chỉ cần là đối thủ sinh lòng e dè, cũng sẽ không dám làm gì quá đáng.

Nhưng xem ra Giang Long...Tuy rằng mang ý châm chọc cười nhạo nhiều hơn, nhưng cũng không phải là không có đạo lý.

Bản thân đánh không lại, liền chạy về mách cha mẹ.

Đích thật là thủ đoạn của trẻ con.

Sau đó Hạ Lâm lại âm thầm suy nghĩ, hy vọng ngươi không phải là kẻ chỉ biết khua môi múa mép, cũng còn có chút bản lĩnh nữa, đừng để Thường Thanh tước được mũ ô sa.

Nếu như không có chức quan, giao phong với Thường gia chẳng mấy mà sẽ thua trận, như vậy nhị Hoàng tử và Trình quý phi, tất nhiên là cũng sẽ không xem trọng Giang Long nữa.

Giang Long thản nhiên như không nhìn thấy cơn thịnh nộ và ánh mắt hung tợn đang trừng trừng nhìn của Thường Khiêm.

Ho nhẹ một tiếng, rồi nói luôn vào chuyện chính sự.

- Ngày hôm qua hai vị đại nhân rời khỏi huyện nha không lâu, đã có dân chúng tới đánh trống kêu oan.

Hạ Lâm nghe thấy thì sửng sốt.

https://thuviensach.vn

- Tổng cộng có mười tám người dân bị thương, bọn họ người thì bị kẻ cưỡi ngựa tông ngã, có người còn bị roi ngựa đánh bị thương!

Nói tới đây, Giang Long sắc mặt đanh lại,

- Sau khi tra hỏi, bản quan mới biết được, là có người phi ngựa bừa bãi ở trên đường cái!

Đám dân chúng này là do tránh né không kịp, hoặc là chạy trốn chậm, nên đã bị trúng roi da của người cưỡi ngựa.

Bản quan phái ra nha dịch tiến hành điều tra, nên sáng sớm hôm nay mới tới nơi đây.

Sau khi giọng nói của Giang Long ngừng lại, Hạ Lâm và Thường Khiêm đều là chuyển sang vẻ mặt không thể tin nổi.

Chỉ là cưỡi ngựa đụng bị thương mười mấy thường dân mà thôi, bọn họ lúc ở kinh thành cũng thường xuyên làm vậy, nhưng cũng không có quan viên nào dám lôi việc này ra gây sự với bọn họ.

Hạ Lâm khó hiểu, chăm chú đánh giá thần sắc của Giang Long, muốn nhìn cho rõ, có phải là Giang Long cố ý tìm lí do để tới cửa điều tra không.

Còn Thường Khiêm thì đã xác định chắc chắn, Giang Long căn bản là cố ý.

Trên đường phóng ngựa chạy như điên, đụng bị thương mười mấy thường dân loại chuyện nhỏ nhặt này, ở trong mắt Thường Khiêm, căn bản cũng không được coi là việc gì.

- Cảnh Giang Long!

Thường Khiêm nghiến răng kêu ken két,

https://thuviensach.vn

- Ngươi hãy đợi đến khi phải hứng chịu lửa giận của ông nội ta đi!

Dứt lời, liền xoay người bỏ đi.

- Đứng lại!

Nhưng Giang Long đã quát một tiếng chói tai,

- Vụ án chưa có thẩm vấn xong, ngươi dám bỏ đi?

- Đừng quên, bản quan cũng là quan viên triều đình!

- Vậy thì sao, chẳng qua cùng chỉ cùng giai với bản quan mà thôi.

- Chớ tưởng rằng trên mặt mình dát vàng, ngươi hẳn là biết rất rõ ràng, bản quan ở kinh thành là nhậm chức trong Hàn Lâm Viện!

Một Huyện lệnh nho nhỏ, đương nhiên là so ra kém xa Hàn Lâm Viện biên tu rồi.

Giang Long cũng biết, có thể đi vào Hàn Lâm Viện cũng có nghĩa là trong tương lai tiềm lực vô hạn.

Rất có thể ở mười mấy năm, hai mươi mấy năm sau, tiến vào trung tâm quyền lực của Đại Tề.

Cho nên thất phẩm Huyện lệnh ở địa phương, là tuyệt đối không thể, không có tư cách cùng với thất phẩm Hàn Lâm Viện biên tu cùng ngồi ngang hàng.

Đổi sang góc độ khác mà nói, Hàn Thanh, Hạ Lâm, còn có Thường Khiêm, bọn họ đều là Trạng Nguyên Bảng Nhãn Thám Hoa.

Còn Huyện lệnh của địa phương thì sao?

https://thuviensach.vn

Đại bộ phận đều là tiến sĩ, thậm chí còn có một vài người chỉ là cử nhân mà thôi.

Như vậy người nào cấp bậc quan cao quý có trọng lượng hơn, vừa nhìn là biết.

- Ngươi mới là người cần tìm hiểu kỹ.

Giang Long đảo mắt,

- Nơi này là huyện Linh Thông, ở chỗ này, bản quan là quan phụ mẫu, đừng nói ngươi và bản quan cùng giai, thậm chí kể cả là chức quan cao hơn bản quan, cũng phải ngoan ngoãn phối hợp, bằng không nếu vi phạm pháp luật của triều đình, bản quan có thể mạnh tay đấy!

Thường Khiêm nhất thời tức giận nói không ra lời.

Quan ở kinh thành đích thật là cao hơn người một bậc, lại thêm thân thế hiển hách.

Quan viên địa phương bình thường, căn bản không dám đắc tội Thường Khiêm.

Nhưng tại địa phương riêng, quan ở kinh thành quả thật là có nhiều hạn chế rất lớn, bởi vì nơi này căn bản không phải địa bàn của bọn họ.

Không tới bọn họ đến làm chủ!

Có chuyện gì, cũng phải mời quan địa phương ra mặt, mới có thể hoàn thành.

- Trong mười tám người dân kia, có sáu người đứng tuổi, còn có tám người là tiểu hài nhi, bị những người phóng ngựa hung tợn tông ngã, đau khổ nằm ở trên đường cái, nếu không phải có người hảo tâm đi mời thầy thuốc, có hai lão nhân và một đứa bé sợ là đã mất mạng.

https://thuviensach.vn

Giang Long lạnh lùng nhìn chằm chằm Thường Khiêm,

- Đám người kia quả thật là tán tận lương tâm! Không xứng làm người!

Chẳng lẽ nhà của bọn họ, lại không có lão nhân và trẻ nhỏ sao?

Bất kể là ở đâu trong tòa thành, đều có văn bản quy định rõ ràng, không được phi ngựa nước đại ở trên đường cái, trên đường cái đông người qua lại, không cẩn thận một chút là sẽ đâm phải người, rất có khả năng sẽ gây tai nạn chết người đấy! Đám người kia lại không coi luật pháp triều đình ra gì, máu lạnh vô tình!

Thường đại nhân, ngươi nói bản quan có thể làm như không thấy, không quan tâm sao?

Thường Khiêm rất muốn nói cho dù là có đụng chết vài thường dân thấp cổ bé họng, thì cũng có cái quái gì là không được?

Ở kinh thành, cũng đã có một vài thường dân bị dẫm chết ở dưới vó ngựa của y.

Huống chi là ở một nơi thâm sơn cùng cốc giống như huyện Linh Thông?

Tuy nhiên cuối cùng y còn có chút lý trí, không có thốt ra lời.

Giang Long rõ ràng là muốn điều tra, y một khi nói như vậy rồi, sẽ làm lộ ra chứng cớ, đến lúc đó Giang Long viết tấu sớ dâng lên trên, thì cho dù là Thường Thanh, cũng phải hao tốn chút công sức mới có thể lấy lại được tấu sớ.

Còn nữa, quan viên không thể làm mất thanh danh.

Ức hiếp dân chúng thì không có gì.

https://thuviensach.vn

Nhưng cùng với quan viên tranh chấp, tuyệt đối không thể để lộ ra nhược điểm.

Bằng không thanh danh nếu như mất đi rồi, cho dù là trong nhà quyền thế ngập trời, thành tựu tương lai cũng là sẽ có giới hạn.

Nội bộ trong gia tộc lớn không ngừng tranh đấu, cũng không phải chỉ có một mình Thường Khiêm là nam đinh!

Hạ Lâm sau khi vừa nghe xong Giang Long nói dứt lời, xoay người nói nhỏ vài câu với Lâm Đồng, sắc mặt có một chút khó coi.

Ngày hôm qua từ huyện nha đi ra, tâm trạng của y cũng là không được tốt.

Tốc độ cưỡi ngựa chính là nhanh hơn một chút.

Lại còn, y lúc ở kinh thành, cũng là như vậy, đã thành thói quen.

Lúc ấy không có để ý, hiện tại hỏi lại Lâm Đồng, mới biết hóa ra trong đội ngũ của mình, cũng có người đụng vào dân chúng.

Hơn nữa y cũng từng theo bản năng vung roi, đả thương một thường dân.

- Cảnh đại nhân quả nhiên là vị quan tốt yêu dân!

Hạ Lâm do dự một chút, chủ động mở miệng nói:

- Ngày hôm qua quá mức mỏi mệt, bản quan một lòng muốn khẩn trương trở về nghỉ ngơi, cho nên tốc độ cưỡi ngựa cũng là nhanh hơn một chút, bản quan vừa mới hỏi qua thủ hạ, cũng là đã từng đụng bị thương vài người dân.

Bản quan ngày hôm qua nhất thời sơ sót, không có xuống ngựa xem xét, giờ phút này thật cảm thấy hổ thẹn.

https://thuviensach.vn

Như vậy, Lâm Đồng nói đội ngũ của bản quan tổng cộng đụng bị thương ba người dân, có hai lão nhân cùng một đứa bé, toàn bộ phí thuốc thang của bọn họ đều do bản quan bao hết.

Mặt khác mỗi người bồi thường thêm năm lượng bạc, cảnh đại nhân, ngươi xem như vậy có được không?

- Vốn Hạ đại nhân đã mở miệng, bản quan hẳn là nên đáp ứng.

Giang Long bất đắc dĩ nói:

- Chỉ có điều huyện nha đã sớm ban bố luật lệ, bản quan cũng là không thể tự tìm cách giải quyết được.

- Vậy thì theo ý của Cảnh đại nhân phải làm thế nào?

Hạ Lâm chủ động mở miệng, đã là cố ý hạ thấp thân phận, thấy Giang Long có ý sẽ kiên quyết theo đến cùng, sắc mặt hơi trầm xuống.

- Ngoại trừ theo như lời Hạ đại nhân vừa nói ra, những người cưỡi ngựa hành hung người khác, phải gia nhập đội tuần tra chấp pháp trong thành, thời hạn mười ngày, hiệp trợ sai dịch giữ gìn trị an và giao thông trong thành.

Hạ Lâm sau khi nghe xong, lúc này mới là thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Giang Long nói xử phạt quá mạnh tay, y không thể không nói lại vài câu.

- Vậy thì cứ theo ý của Cảnh đại nhân.

Hạ Lâm lập tức sai Lâm Đồng đưa ra ba hộ vệ.

Đương nhiên, người gây chuyện, không nhất định chính là ba người này.

https://thuviensach.vn

Giang Long lúc này nhìn về phía Thường Khiêm, Hạ Lâm bên này chỉ đụng bị thương ba người, vậy thì mười lăm người còn lại, khẳng định chắc chắn đều là do đội ngũ Thường gia đụng bị thương rồi.

Thường Khiêm siết chặt nắm đấm, chỉ trừng trừng nhìn Giang Long, không nói một câu nào.

- Xem ra Thường đại nhân là muốn che chở tùy tùng dưới tay rồi?

Giang Long hai mắt nheo lại.

Thường Khiêm hừ lạnh,

- Bọn họ không có đụng vào người đi đường, bản quan vì sao phải nhận?

- Được!

Giang Long trước tiên là kéo dài giọng điệu, sau đó là quát một tiếng chói tai,

- Người đâu, đưa hết toàn bộ đám tùy tùng Thường gia về huyện nha thẩm vấn, lúc trước bản quan đã nói rồi, ai dám động thủ phản kháng, coi như tạo phản, có thể chém chết ngay tại chỗ!

- Vâng!

Bọn nha dịch cùng lên tiếng đáp trả.

- Thường đại nhân, cũng mời ngươi cùng bản quan đến huyện nha một chuyến.

Giang Long ánh mắt lạnh lùng nhắm về phía Thường Khiêm,

- Theo bản quan lúc trước điều tra, Thường đại nhân hình như cũng đã đụng phải người đi đường.

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm sắc mặt đỏ bừng lên,

- Ngươi dám!

- Bản quan vì sao không dám!

Âm điệu trong giọng nói của Giang Long toát ra mạnh mẽ khí phách.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 300: Ăn Vạ

Chứng kiến Giang Long và Thường Khiêm giống như cây kim so với cọng râu,chuẩn bị trực diện đối đầu rồi,Hạ Lâm cảm thấy đau đầu.

Lúc trước mặc dù y chưa có cho Giang Long thấy thân phận lai lịch,nhưng cũng không có nghĩa là y không phải là đồng minh của Giang Long.

Đêm trước khi xuất phát ở kinh thành,Trình quý phi đã cố ý phái người đêm khuya bí mật tìm y,dặn dò một phen,nói Giang Long không đơn giản,Cảnh Phủ cũng không đơn giản,muốn y dứt khoát phải thiết lập được quan hệ tốt với Giang Long.

Tốt nhất có thể kết giao được thành bạn tốt hảo huynh đệ.

Ngày hôm qua y nhìn không ưa Giang Long mạnh mẽ,cứng rắn,cũng biết hai người có gây thì sự tình cũng sẽ không quá lớn,nên không có nhúng tay xen vào giữa mâu thuẫn của hai người.

Nhưng hiện tại...

Hai nhóm người gươm tuốt vỏ nỏ giương dây,kế tiếp khả năng là sẽ động thủ.

Lại nhìn về phái bọn nha dịch phía sau Giang Long,bởi vì nhân số ít,cho nên đao kiếm đã rút ra nửa thanh rồi.

Bây giờ nếu thực sự đánh nhau,chắc chắn là sẽ gây chết người.

https://thuviensach.vn

Sự tình nếu không tốt,Giang Long hoặc là Thường Khiêm,cũng đều là có thể bị thương.

Đến lúc đó đúng là không dễ giải quyết hậu quả rồi.

Sự tình lớn như vậy,thậm chí sẽ truyền đến tai Hoàng thượng.

Trình quý phi biết được bản thân mình đứng ở bên cạnh lại thờ ơ,có nổi giận với mình hay không?

Dù sao nghe giọng nói của kẻ truyền lời,có thể mơ hồ cảm giác được Trình quý phi đối với Giang Long là vô cùng coi trọng.

Y ngồi yên không làm gì,tất nhiên là có sai rồi.

- Cảnh đại nhân xin bớt giận.

Hạ Lâm cuối cùng không dám do dự,lập tức chủ động ra mặt,làm người hòa giải,

- Thường đại nhân chỉ là vì đi đường mệt nhọc vừa rồi không có nghỉ ngơi tốt,tính tình mới hơi nóng nẩy chút thôi,y nào dám không tuân thủ luật pháp triều đình?

Dứt lời,Hạ Lâm liền lôi lôi kéo kéo Thường Khiêm vẫn đang gắt gao nhìn chằm chằm Giang Long xách sang một bên.

Hạ giọng,phân tích lợi hại.

- Ta biết rằng ngươi không phục Cảnh Giang Long,không ưa nhìn bộ kiêu ngạo càn rỡ của hắn,nhưng nơi đây chính là huyện Linh Thông,hắn là quan phụ mẫu,chúng ta lại đích thật là không chiếm lý,như vậy chuyện gì cũng đều do hắn định đoạt rồi,ngươi thực có can đảm không theo,hắn đúng là có can đảm chụp mũ tội danh tạo phản cho ngươi!

https://thuviensach.vn

Hạ Lâm cố gắng tỏ ra thật sự thành khẩn,

- Tội danh tạo phản lớn như vậy,không thể đem ra giỡn chơi được.

Một khi định tội,chính là liên luỵ cửu tộc!

Đương nhiên,ngươi tuy rằng mang đến rất nhiều tùy tùng hộ vệ,nhưng Hoàng thượng chắc có lẽ sẽ không tin là ngươi muốn tạo phản.

Hơn nữa ngươi ở Hàn Lâm Viện cũng sắp được ba năm rồi,lại còn là xuất thân từ đại gia tộc,hẳn là hiểu được trắng không nhất định là trắng,đen,cũng không nhất định là đen!

Ngươi đúng là không tạo phản,nhưng có bao nhiêu người nghĩ Thường gia các ngươi có thể tạo phản?

Thường Thượng thư quyền cao chức trọng,có bao nhiêu người nhìn chằm chằm vị trí Lại bộ Thượng thư này?

Một khi Giang Long dâng tấu sớ lên trên,bị kẻ có dụng tâm nhìn thấy,sợ là ngay cả Thường Thượng thư cũng không chắc là có thể âm thầm giữ lại.

Đến lúc đó dù ngươi không tạo phản thì sao chứ?

Nhất định sẽ có khói lửa nổi lên bốn phía,gây một trận ồn ào huyên náo,thiên hạ đều biết.

Có một số việc Hoàng thượng lúc đầu không tin,nhưng thời gian lâu dài...Thánh tâm khó dò!

Nghe xong những lời khuyên giải an ủi và thuyết phục của Hạ Lâm,Thường Khiêm liền cau chặt mày lại.

Không thể không nói,Hạ Lâm phân tích vô cùng thấu triệt.

https://thuviensach.vn

Bị chụp mũ tội danh tạo phản,đích thật là không thể để người gài bẫy.

Mà người bình thường,cũng không dám chụp cái mũ này cho Thường gia,quan viên triều đình,hơn nữa còn là nội các Đại học sĩ và Lại bộ Thượng thư Thường Thanh,có thể tùy tiện để cho người ta vu oan sao?

Kể cả Hoàng thượng cũng sẽ không đồng ý.

Với lại,mũ có khi chưa chụp lên được đã bị Thường gia trả thù đẫm máu.

Phải biết rằng tội danh tạo phản một khi đã được thành lập,là sẽ bị liên luỵ cửu tộc.

Chụp cho Thường gia cái mũ như,Thường gia một khi đã trả thù thì nhất định là phải làm cho đối phương đoạn tử tuyệt tôn rồi.

Nhưng tình huống bây giờ rõ ràng là có chút đặc biệt.

Lúc này y bên này nhân số chiếm ưu,lại không chiếm lý,hơn nữa còn giằng co với nha dịch...

Vả lại,Cảnh Phủ có sợ Thường gia trả thù không?

Đương nhiên là không sợ!

Hiện giờ Cảnh Phủ chỉ có mình Cảnh Giang Long là nam đinh,không giống các gia tộc khác,bởi vì có nhiều người,cho nên nếu muốn trả thù thì biện pháp cũng rất nhiều.

Nói khó nghe hơn,cho dù là có mất đi vài người thì cũng vẫn có thể chịu đựng được.

Nhưng nếu ai dám đụng Cảnh Giang Long,Cảnh Phủ tất nhiên sẽ cùng người đó đấu đến chết!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa,Cảnh Phủ có sợ hoàng thượng bất mãn và trừng phạt không?

Hiển nhiên là cũng không sợ.

Bởi vì Cảnh Phủ nắm trong tay là miễn tử kim bài.

Miễn tử kim bài là cái gì?

Là ngoại trừ tội danh tạo phản và ám sát hoàng tộc ra,tội gì cũng có thể không truy cứu.

Bằng không Cảnh Phủ từng có hộ vệ giết một vài con cháu trong những nhà quyền quý cao nhất,Cảnh Phủ làm sao vẫn có thể sừng sững đứng vững ở kinh thành?

Đổi lại nếu là người khác,sớm đã bị Hoàng thượng mạnh tay thu dọn rồi,không thì cũng bị kẻ địch trả thù.

Nhưng bởi vì có miễn tử kim bài trong tay,nên ai ai cũng không dám động tới Cảnh Phủ.

Trước sau cân nhắc,Thường Khiêm biết là tình thế trước mắt khá bất lợi cho bản thân mình.

Nhưng bảo y cúi đầu nhận thua,thì thực sự là không cam lòng.

Lúc này Hạ Lâm cố ý hạ thấp thanh âm,nhẹ nhàng nói nhỏ,

- Ngươi nếu muốn đối phó Cảnh Giang Long,cũng không cần phải tự mình ra tay động thủ!

Ngươi không phải định viết thư gửi về trong phủ hay sao,đến lúc đó Thường Thượng thư biết được chuyện đã xảy ra,tất nhiên sẽ ra mặt cho ngươi.

https://thuviensach.vn

Bản quan biết rằng,ở bên trong cả cái Thường phủ,Thượng thư đại nhân sủng ái nhất là ngươi.

Nghe đến đó,Thường Khiêm rốt cục cũng đè được lửa giận trong lòng xuống.

Trước mắt cứ để cho ngươi Cảnh Giang Long đắc ý vài ngày,đợi đến khi ông nội ta ra tay,bản quan sẽ cho ngươi đẹp mặt!

Sau đó,vì có Hạ Lâm ở đó lo liệu chu toàn,nên hai người cuối cùng cũng không có gây náo loạn lên.

Thường gia bên này tổng cộng giao ra mười lăm tên hộ vệ tùy tùng,và thuận theo những yêu cầu của Giang Long,chẳng những phải bao toàn bộ phí thuốc thang của người dân bị thương,hơn nữa còn phải bồi thường cho người dân bị thương mươi lượng bạc.

Còn nữa,những người bị thương nặng,thì phải bồi thường mỗi người hai mươi lượng bạc.

Hạ Lâm chỉ phải bồi thường năm lượng bạc,đến mình thì lại phải bồi thường số bạc nhiều gấp đôi.

Nặng hơn một chút,là phải bồi thường gấp bốn lần.

Thường Khiêm nghe thấy vậy tất nhiên trong lòng lại nổi lên một ngọn lửa giận công tâm.

Nhưng vẫn là cố nhịn!

Chỉ trừng mắt chòng chọc nhìn Giang Long,chất chứa thù hằn!

Giang Long xử lý như vậy kỳ thật cũng không phải là cố ý muốn chọc giận Thường Khiêm.

https://thuviensach.vn

Mà là mấy dân chúng bị đám người Thường Khiêm đụng phải,rõ ràng là bị thương nghiêm trọng hơn.

Có thể nói những người này lúc cưỡi ngựa,nhìn thấy người đi đường căn bản là cũng không thèm né tránh,cứ thể tông thẳng vào.

Mà huyện Linh Thông dưới sự quản lý của Giang Long,từ trước đến nay không có ai dám phóng ngựa trên đường cái.

Cho nên mới có nhiều dân chúng bị thương như vậy.

Thương thế nghiêm trọng,đương nhiên là sẽ phải bồi thường thêm bạc rồi.

Giang Long mệnh lệnh nha dịch,dùng dây thừng trói mười lăm tên tùy tùng Thường gia lại thành một hàng.

Mang theo đi diễu phố thị chúng,ba tên tùy tùng Hạ gia chỉ cần đi theo phía sau là được rồi.

Đãi ngộ này mới đúng là không công bằng.

Thấy Thường Khiêm giờ phút này đang hận đến nỗi chỉ thiếu nước là không thể nhào lên cắn mình một cái,Giang Long cũng vẫn không thèm để ý tới.

Hạ Lâm chủ động phối hợp,hắn đương nhiên phải giữ lại thể diện cho rồi.

Thường Khiêm lại muốn gây sự,nên hắn cũng không ngại hà khắc hơn một chút,khiến cho Thường Khiêm bị mất mặt.

Lúc đám nha dịch áp giải bọn tùy tùng rời đi,Giang Long không có theo cùng đi khỏi.

https://thuviensach.vn

Ngược lại còn kịp nói môt việc chính sự.

- Hạ đại nhân,triều đình có luật lệ,quan viên không cùng quan giai vào ở trong dịch trạm,có thể mang theo số lượng tùy tùng là không giống nhau,ngươi là chính thất phẩm,nhiều nhất có thể mang theo ba gã tùy tùng,tính thêm cả ngươi nữa,tổng cộng có bốn người có thể ở trong dịch trạm miễn phí dùng cơm.

Về phần những tùy tùng còn lại,kính xin ngươi thu xếp chỗ ở khác.

Đây là lí do lúc Giang Long đi tới cửa trước dịch trạm,nghe được bên trong truyền đến những tiềng ồn ào.

Chuyến này Hạ Lâm dẫn theo hơn mười tùy tùng,còn Thường Khiêm dẫn theo hơn một trăm tùy tùng,tất cả đều tiến vào dịch trạm.

Dịch trạm hiểu rõ những người này địa vị đều rất lớn,mặc dù biết luật lệ,cũng không dám không nấu cơm cho họ.

Lại càng không dám đuổi những người nhiều hơn đi.

Huyện Linh Thông nằm ở vị trí xa xôi,trước kia có rất ít quan viên tới nơi này,cho nên ngày bình thường lương thực dự trữ không nhiều lắm.

Chỗ lương thực này,lại còn là do huyện nha phân phối mà có.

Lương thực không nhiều,chỉ một bữa của ngày hôm qua đã bị những người này ăn sạch tinh.

Sáng sớm tinh mơ ngày hôm nay,tùy tùng của Thường gia và Hạ gia muốn ăn điểm tâm kết quả phát hiện đã không còn lương thực nữa rồi.

Gọi dịch trạm thừa tới,dịch trạm thừa mặt mày đau khổ nhận lỗi,cũng nói rõ nguyên nhân.

https://thuviensach.vn

Nhưng tùy tùng hai nhà đâu thèm để ý nhiều như vậy?

Không có lương thực thì phải tới huyện nha đòi hỏi.

Nhưng dịch trạm thừa vừa mới lĩnh số lương thực của cả một tháng chưa được vài ngày,giờ lại đi đòi hỏi thì cũng là đòi không được.

Nếu Giang Long tới muộn một chút,dịch trạm thừa và vài dịch trạm đinh chắc chắn phải ăn một bữa quyền cước rồi.

Hạ Lâm nghe thấy vậy,cảm thấy rất bực mình.

Giang Long này thật đúng là tuyệt tình!

Từ kinh thành đến nơi đây,dọc đường đi không có quan viên nào dám đối đãi như vậy với mình và Thường Khiêm?

Chỉ sợ là chưa có hầu hạ tốt!

Vốn y còn nghĩ tới thị trấn Linh Thông rồi,Giang Long sẽ bố trí cho y cùng với Thường Khiêm chỗ nghỉ ngơi khác tốt hơn đấy.

Ai ngờ lúc này đây y đến dịch trạm cũng không cho ở!

Dịch trạm là để tiếp đãi quan viên lui tới và quân sĩ sai dịch truyền tin đưa công báo,nếu cho toàn bộ số người của hai nhà ở,làm sao còn có thể có phòng trống đây?

Nếu lại có người đến nữa thì phải làm sao?

Giang Long đương nhiên là sẽ không chấp nhận.

Lại còn nhiều người như vậy muốn ở tại dịch trạm ăn uống chùa,càng là không thể nào!

- Có thể để bọn họ ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm,đã là không tệ rồi.

https://thuviensach.vn

Hạ Lâm miễn cưỡng cố tỏ vẻ tươi cười.

Giang Long khoát tay,

- Không có việc gì,chỉ cần ngươi trả hết tiền ăn ngủ ngày hôm qua của bọn họ là được.

Lời nói vừa rơi xuống đất,sắc mặt Hạ Lâm chỉ trong nháy mắt đã cứng đờ.

Ở dịch trạm có một đêm,còn phải móc tiền ra trả phí ăn ngủ?

Lúc này Giang Long đã nhìn về phía Thường Khiêm,thái độ tất nhiên là dữ tợn hơn rất nhiều,

- Ngươi cũng vậy,tiền ăn ngủ một xu cũng không thể thiếu!

Còn nữa,ngươi lập tức mang theo đám tùy tùng này của ngươi rời khỏi nơi này,dám cả gan gây rối,bản quan không ngại chặt bỏ mấy cái đầu khiến ngươi kinh sợ một phen!

Thường Khiêm oán hận dậm mạnh chân,

- Bản quan còn không thèm ở chỗ này đâu!

Trước khi đi,không quên quay lại đe dọa,

- Ngươi cứ chờ đấy!

Giang Long coi như không nhìn thấy.

Hắn chưa có rời khỏi,cho đến khi lấy được của Hạ Lâm và Thường Khiêm sô bạc bồi thường cho dân chúng,phí thuốc thang,còn có phí ăn ngủ tối hôm qua,cũng tận mắt nhìn Thường Khiêm mang theo đám tùy tùng bước ra cửa chính dịch trạm,Giang Long mới lộn trở lại huyện nha.

https://thuviensach.vn

Trở lại huyện nha,tất nhiên là phát bạc cho đám dân chúng bị thương trước tiên.

Mười lăm tên tùy tùng Thường gia bị trói,còn có ba tên tùy tùng Hạ gia đi theo phía sau,bị nha dịch đưa đi dạo một vòng bên trong thị trấn.

Không bao lâu sau thân phận của những người này đã được truyền đi khắp đường phố lớn.

Vì thế làm cho danh tiếng thanh quan của Giang Long lại càng tăng mạnh.

Cho dù là quan viên từ kinh thành tới thì đã sao?

Huyện lệnh đại nhân vẫn là chiếu trảo không tha!

Dạo phố vẫn phải dạo phố,phạt bạc vẫn phạt bạc,phí thuốc thang tính riêng.

Giang Long thủ đoạn cứng rắn,làm cho dân chúng huyện Linh Thông có cảm giác vô cùng an toàn.

Tuy nhiên việc này cũng có mặt không tốt.

Chính là rất nhiều kẻ du thủ du thực chơi bời lêu lổng,chuyên môn cố ý chui xuống dưới vó ngựa của thương nhân từ bên ngoài tới,sau đó lừa bạc.

Nếu thật sự đụng vào người,ngoại trừ phải bồi thường tiền thuốc thang ra,còn phải bị bắt vào đội tuần tra,giúp đỡ giữ gìn trị an và giao thông trong thành.

Thương nhân từ bên ngoài tới làm sao có thời gian để đi làm những việc này?

Cho nên trong lúc nhất thời,có không ít kẻ vô lại kiếm được.

https://thuviensach.vn

Nghề ăn vạ,từ đó mà ra đời.

Thường Khiêm đi ở trên đường cái,nghe được đều là những lời tán dương ca ngợi Giang Long.

Trong lúc nhất thời chính là thiếu chút nữa nghiến nát răng.

Bởi vì uy vọng của Giang Long tăng vọt chính là nhờ dẫm lên trên người của y mà được đấy.

Làm gì có ai cam tâm trở thành bàn đạp của kẻ khác?

Có điều hận thì rất hận,nhưng thủ đoạn mạnh mẽ,cứng rắn Giang Long cũng đích thật là chấn áp được Thường Khiêm rồi.

Trong lúc nhất thời Thường Khiêm không dám gây rối đập phá,chỉ chờ ông nội ra tay,hạ Giang Long trước,sau đó y mới dễ ra tay báo thù.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Vấn Đề Nan Giải

Thường Khiêm từ sau khi đến huyện Linh Thông,trong lòng luôn có cảm giác uất nghẹn dị thường.

Từ dịch trạm đi ra,y bố trí ở lại một nhà trọ ở cách đó không xa.

Cũng vẫn là không được thoải mái.

Ở ngoài cửa lớn của nhà trọ,có mấy tên sai dịch huyện nha canh gác,đặc biệt giám sát hành tung của y.

Lúc đầu Thường Khiêm giận dữ định cho tùy tùng động thủ,thẳng tay giáo huấn mấy tên sai dịch này một trận.

Không ngờ dám cả gan quang minh chính đại giám sát mình?

Mấy tên sai dịch này là không muốn sống nữa chăng!

Nhưng các tùy tùng vừa mới lao ra,còn chưa kịp động thủ,bọn họ cũng đã nói rõ mục đích đến đây.

Là Huyện lệnh đại nhân phái bọn họ tới nơi này trông coi đấy.

Ý đồ rất đơn giản,một là phải bảo vệ tốt an toàn của Thường Khiêm.

Điều này làm cho Thường Khiêm và các tùy tùng giận dữ,bọn họ nhiều người như vậy,còn cần vài tên sai dịch đến bảo hộ Thường Khiêm?

https://thuviensach.vn

Nhưng Giang Long lại là không thể không bố trí như vậy,bằng không nếu chẳng may Thường Khiêm ở chỗ này gặp phải chuyện không ngờ,Giang Long chắc chắn là sẽ bị liên lụy.

Giang Long là Huyện lệnh huyện Linh Thông,Thường Khiêm lại là Hoàng thượng hạ chỉ phái tới đây,phụ tá hiệp trợ Giang Long đào đường sông,cải tiến đồng ruộng hoang dã.

Thường Khiêm là trợ thủ của Giang Long,Giang Long tất nhiên là phải bảo vệ tốt an toàn của Thường Khiêm.

Đương nhiên,huyện Linh Thông ở vùng biên cương,khá hỗn loạn,nhân sự cũng có hạn,nếu gặp phải nhóm mã phỉ hoặc là quân đội dị tộc số lượng lớn đột kích,như vậy Thường Khiêm cho dù có bị giết chết,cũng là không liên quan đến Giang Long.

Mà hiện tại Giang Long phái hay không phái sai dịch tới đây,là để thể hiện thái độ.

Phái rồi,Thường Khiêm cho dù có xảy ra chuyện,hắn mặc dù sẽ bị liên lụy cũng vẫn có lý lẽ để giải vây.

Còn nếu không phái,Thường Khiêm một khi sảy ra chuyện ngoài ý muốn,như vậy Thường gia sẽ có thể mượn cớ này để làm khó dễ.

Việc này và việc Thường Khiêm mang theo đến nhiều hay ít tùy tùng không có quan hệ gì.

Thứ hai,chính là muốn nắm rõ hành tung của Thường Khiêm.

Thường Khiêm là từ kinh thành được phái tới đây,không phải là quan viên địa phương,mà triều đình muốn nắm rõ chi tiết về hành tung của tất cả quan viên bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Có thể không biết ngươi đã làm những chuyện gì,nhưng ngươi ở chỗ nào,nhất định phải có biên bản ghi chép lại.

Như vậy nếu quan viên xảy ra chuyện gì,bên trên điều tra cũng dễ dàng.

Thường Khiêm tất nhiên cũng bao gồm ở bên trong.

Bằng không có quan viên nào đấy bị kẻ thù ám sát,tùy tiện vứt xác đi,như vậy quan viên đột nhiên mất tích,triều đình cũng vẫn không hề hay biết.

Bởi vì hai lý do này,nên mới có vài tên sai dịch canh giữ ở cửa phòng trọ.

Thường Khiêm có cảm giác mình giống như là chim bị nhốt trong lồng,một chút tự do cũng không có.

Cho dù là ai thì cũng sẽ không vui vẻ gì khi bị người khác ngày đêm giám sát.

Sai dịch đưa ra những lý do rất xác đáng,Thường Khiêm chỉ có thể để cho các tùy tùng quay lại,bản thân thì thiếu chút nữa tức nổ phổi.

Ngoài bị theo dõi hành tung ra,Thường Khiêm còn gặp phải vấn đề khó khăn.

Đó chính là bạc trong tay không đủ xài.

Từ nhỏ đến lớn,lần này mới thật sự là lần đầu tiên Thường Khiêm phải phiền não bởi vì vấn đề tiền bạc.

Tuổi thơ của y được Thường Thanh yêu thích,ăn mặc chi tiêu,đều do Thường Thanh bố trí thật thỏa đáng.

https://thuviensach.vn

Lớn hơn một chút,trở thành thiếu niên,Thường Thanh lại cho y đầy đủ tiền bạc tiêu hàng tháng.

Trong đám thiếu niên cùng tuổi ở Thường phủ,tiền tiêu hàng tháng của y là cao nhất.

Không chỉ có như thế,bởi vì việc học tập rất tốt,có được tài danh,Thường Thanh năm ngày ba bận,lại còn thưởng thêm cho y.

Có thể nói trước kia bạc ở trong mắt Thường Khiêm,chỉ là những con số mà thôi.

Căn bản cũng không có quá coi trọng vật này.

Bởi vì,y cũng không thiếu tiền.

Nhưng hiện tại? Hiện tại,tình hình kinh tế của y kiệt quệ rồi.

Khi rời kinh,tuy rằng Thường Thanh có cho y một số ngân lượng không ít,nhưng dọc đường đi lần này cũng là tiêu phí không ít.

Y mỗi lần rời kinh,dọc đường nhìn thấy đồ vật mới lại,dĩ nhiên là phải mua về.

Kỳ thật nói là mới lạ,cũng chẳng qua là trước kia chưa từng trông thấy mà thôi.

Mấy đồ vật mới lạ này,chỉ là mang theo đặc sắc của địa phương.

Cầm trong tay ngắm nghía một chút,rồi sau cũng tiện tay ném đi.

Trừ những khoản phải chi tiêu cho bản thân,y còn phải quản việc ăn ngủ của hơn trăm tên thủ hạ.

https://thuviensach.vn

Hơn trăm người này không giống như đám dân chúng đào đường sông,mỗi bữa chỉ cần ăn bánh mỳ với cháo đủ no là được.

Bữa nào cũng phải có thịt có rượu.

Những hộ vệ này xuất thân từ Thường phủ vốn là cuộc sống được hậu đãi đã thành thói quen,không có thịt là không vui.

Hơn trăm người rượu thịt,ngày ngày chi tiêu chính là quá xa xỉ rồi.

Dọc theo đường đi,đúng là cũng có quan viên biếu tặng quà.

Tuy nhiên Thường Thanh đã từng cẩn thận dặn dò y,sau khi ra khỏi kinh thành,không được nhận bạc của quan địa phương.

Chỗ bạc này không phải là biếu không đâu!

Quan địa phương biếu y bạc,chỉ có thể là muốn thăng quan phát tài,nhờ thông qua cửa Thường gia,Thường Thanh là Lại bộ Thượng thư,tay cầm quyền cao,lại chuyên quản việc xét duyệt quan viên,thăng chức trong công việc,thật có thể tạo được quan hệ với Thường gia,vậy sau này tất nhiên là đường quan lộ thuận lợi.

Ngoại trừ muốn thăng quan,lại còn có một khả năng,đó là quan địa phương phạm phải tội gì đấy,muốn tìm tới Thường gia xin giúp đỡ.

Việc này,Thường Thanh là không muốn quản.

Hơn nữa cũng sợ ngộ nhỡ sự việc quá lớn,đến lúc đó chính mình giữ không được,truyền đến tai Hoàng thượng,không thể thiếu phải chịu một trận khiển trách.

Thường Khiêm rất nghe lời,không có nhận bạc của quan viên địa phương.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua y đã rất có khí phách nói với Giang Long,không có thèm dừng lại ở trong trạm nghỉ chân.

Lập tức mang theo thủ hạ tới đây thuê nguyên cả tòa nhà trọ,lại phải bỏ ra một số bạc lớn.

Hiện giờ trong tay,số bạc còn thừa đã là không còn mấy nữa rồi.

Mở cửa sổ gỗ của lầu ba ra,một trận gió lạnh thổi tới,làm cho Thường Khiêm lạnh run cả người,đầu óc cũng là tỉnh táo hơn một chút.

Nhà trọ này có vị trí thật tốt,nằm ở nơi phồn hoa nhất thị trấn.

Bởi vì kinh doanh tốt,cho nên bao toàn bộ,cũng phải tiêu phí khá nhiều.

So với nhà trọ ở biên thành giá thành cao hơn gấp ba năm lần.

Mà Thường Khiêm sở dĩ lựa chọn ở nơi này,cũng là muốn vênh váo với Giang Long.

Chỉ là một trạm nghỉ chân quèn mà thôi,không cho ở sẽ không thèm ở.

Ông mày tự tìm được chỗ ở tốt hơn!

Nhưng hiện tại,thoáng tỉnh táo một chút Thường Khiêm lại có chút hối hận rồi.

Ngày hôm qua quá manh động rồi!

Bao toàn bộ nhà trọ tiêu phí nhiều lắm.

Phải biết rằng y đi tới huyện Linh Thông là có nhiệm vụ đấy,vẫn phải chờ tới lúc đường sông hoàn công,đồng hoang cải tiến thành đồng ruộng mới có thể trở về.

Ít nhất cũng phải hai ba năm.

https://thuviensach.vn

Mà ở lại hai ba năm tại khách điếm,chu cấp ăn uống cho hơn trăm thủ hạ dưới tay,mỗi ngày phải có rượu có thịt,tuyệt đối không phải là một số bạc nhỏ.

Làm sao bây giờ?

Thường Khiêm ngắm nhìn cảnh sắc trong thành,mặt mày ủ rũ.

Một loạt những âm thanh chơi đoán số đã là cố ý hạ thấp xuống,từ dưới lầu truyền đến,làm cho Thường Khiêm càng thêm phiền muộn.

Cái bọn thủ hạ này không cần phải lo lắng chuyện tiền bạc,chỉ biết ăn thật ngon ngủ thật tốt,uống cho ngon chơi cho vui.

Nhưng y lại không thể đi ngăn cản.

Hơn nữa không thể quản thúc quá mức nghiêm ngặt.

Chỉ có nuôi dưỡng tốt đám tùy tùng hộ vệ này,tới thời khắc quan trọng,những hộ vệ này mới có thể liều chết cứu chủ.

Đóng sầm cánh cửa gỗ thật mạnh,Thường Khiêm quay vào phòng,ngồi ở trước bàn.

Hay là viết thư về nhà,hỏi ông nội xin một ít?

Nếu là ở kinh thành,y sẽ không có ngại ngùng,không có tiền chính là trực tiếp giơ tay hỏi xin Thường Thanh,Thường Thanh sẽ không bao giờ không cho y bạc.

Nhưng vấn đề là,ngày hôm qua y buồn bực,lập tức viết thư nhà,gửi về kinh thành.

Giờ mới là ngày hôm sau,lại muốn gửi tin về trong nhà hay sao?

https://thuviensach.vn

Ngẫm nghĩ một chút,Thường Khiêm cảm thấy không ổn.

Thường Thanh tìm mọi biện pháp,mới khiến cho Hoàng thượng đồng ý phái y đến huyện Linh Thông nhận nhiệm vụ,mục đích chủ yếu chính là vì muốn rèn luyện y.

Nếu cứ một ngày lại gửi một phong thư trở về tìm kiếm ông nội hỗ trợ,vậy thì quả thực đúng như lời Giang Long nói,y vẫn là đứa trẻ miệng còn hôi sữa mẹ.

Đến lúc đó sợ là ông nội cũng sẽ thất vọng vì y.

Hay là,tìm Hạ Lâm mượn ít tiền,sau này trở về kinh thành hoàn trả y là được?

Thường Khiêm cảm thấy trước mắt,bản thân dường như chỉ còn duy nhất biện pháp này.

Hơn nữa phải mở miệng sớm một chút,bằng không qua mất mấy ngày,trong tay không có bạc bị chủ nhà trọ đuổi đi,thì thể diện của Thường gia bị y làm cho mất hết.

Mang theo vài tên hộ vệ,Thường Khiêm vội vàng đi ra cửa chính nhà trọ.

Mấy tên sai dịch canh giữ ở trước cửa nhà trọ,phân ra hai người,không xa không gần lẽo đẽo theo phía sau.

Thường Khiêm rất muốn hạ lệnh để cho thủ hạ hộ vệ chém chết hai sai dịch này,nhưng không dám làm như thế.

Giang Long thật sự là quá cứng rắn,thực là đem chém hai sai dịch này,có thể y không bị làm sao.

Nhưng Giang Long rất có thể sẽ trả thù tùy tùng hộ vệ của y.

https://thuviensach.vn

Đám tùy tùng hộ vệ này là để bảo vệ tính mạng y được an toàn,chết đi một ít,vậy là chính y sẽ nguy hiểm.

Từ kinh thành đến huyện Linh Thông,y cũng có gặp vài bọn mã phỉ,đúng là bọn hộ vệ người đông thế mạnh,thật sự cũng có chút bản lĩnh,lại có quan địa phương phái thêm quân đội hộ tống,y mới là hữu kinh vô hiểm (có kinh hãi mà không có nguy hiểm) bình an đến đây.

Mặc dù chưa có thật sự cùng với mã phỉ động thủ,nhưng y vẫn thấy được bóng dáng của đám mã phỉ này.

Một đám hung thần ác sát,thật sự rất đáng sợ!

Y thật không muốn có ngày chết ở trong tay bọn mã phỉ này.

Bước nhanh đi vào trạm nghỉ chân,Thường Khiêm tìm được Hạ Lâm.

Hạ Lâm và Thường Khiêm đúng như lời Giang Long nói,tới chỗ này chính là chẳng cần làm gì cũng có thể được tính phần công lao,được thêm tiếng.

Lặn lội đường xa không có được nghỉ ngơi tốt,Hạ Lâm tất nhiên là phải đợi hoàn toàn khôi phục,mới đi tìm một vài việc để làm.

Cho nên vẫn đang ở trong dịch trạm.

Thấy Thường Khiêm tìm tới cửa,y vốn tưởng rằng Thường Khiêm là muốn liên hợp đối phó Giang Long.

Lại không nghĩ Thường Khiêm vừa mở miệng,lại là muốn mượn ít bạc.

- Thường huynh không ngờ lại thiếu tiền?

Hạ Lâm sửng sốt,có chút bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Da mặt Thường Khiêm hơi đỏ lên,đây là lần đầu tiên y tìm người ngoài vay tiền,có chút xấu hổ.

Món nợ lần này,cũng sẽ tính trên người Giang Long.

Sau đó than thở,nói rõ nguyên nhân hậu quả.

- Kính xin Hạ huynh có thể trợ giúp một phần,đợi khi trở lại kinh thành,tiểu đệ sẽ hoàn trả gấp bội!

Hạ Lâm cũng phải nuôi hơn mười tên tùy tùng,cũng là phải chi không ít,đương nhiên hiểu được Thường Khiêm khó xử.

Chỉ có điều theo cách làm hiện nay của Thường Khiêm,cho dù y có đem toàn bộ cho bạc đưa cho Thường Khiêm,cũng gắng gượng được không quá một tháng.

Đi ra bên ngoài,làm gì có kiểu hành sự tiêu tiền như vậy?

Vứt bạc cứ như nước chảy vậy.

Thấy Hạ Lâm nhíu mày,giống như không muốn cho mượn,Thường Khiêm lại càng xấu hổ.

Rất muốn vung ống tay áo rất nhanh xoay người bỏ đi,nhưng sau khi bỏ đi kế tiếp phải làm sao bây giờ?

Dưới chân như mọc thêm một cái đinh,Thường Khiêm cuối cùng đứng yên không nhúc nhích.

Hạ Lâm chú ý tới sự biến hóa trên sắc mặt của Thường Khiêm,cũng không muốn cùng với Thường Khiêm làm căng,lập tức nhẹ giọng thở dài:

- Chớ nói những lời cái gì hoàn trả gấp bội,chỉ là một ít ngân lượng,tặng cho Thường huynh cũng chỉ là biểu hiện chút lòng thành mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nghe đến đó,Thường Khiêm sắc mặt dịu đi.

- Có điều!

Hạ Lâm đột nhiên thay đổi bộ mặt nghiêm nghị,

- Cho dù là ta có đem toàn bộ bạc tặng cho ngươi,ngươi cũng có khả năng chống giữ được bao lâu? Đi ra bên ngoài tiêu dùng nhiều lắm,không có ai như ngươi đâu.

Lời này chính là còn có hàm súc chút ý tứ giáo huấn rồi.

Thường Khiêm mới bắt đầu suy nghĩ.

Hạ Lâm lập tức cảm thấy,Thường Khiêm đích xác là giống một đứa trẻ,giọng nói lại cố ý chậm lại,mở miệng nói:

- Ngươi không muốn ở dịch trạm,cũng không cần vào ở khách sạn lớn nhất thị trấn à?

Phải biết rằng thủ hạ của ngươi chừng hơn trăm người,mỗi một ngày qua đi,chỉ có ăn ngủ cũng đã phải chi tiêu không ít?

Lại còn,ngươi đối với chi tiêu của tùy tùng dưới tay,trong lòng căn bản là cũng không có tính toán.

Chỉ cần có người đòi hỏi,ngươi liền cho bạc.

Như vậy sao được?

Lấy ta ra mà nói,dưới tay hơn tám mươi người,bọn nó mỗi ngày ăn cơm tốn bao nhiêu bạc,dừng chân cần tiêu bao nhiêu bạc,ta đều là trong lòng hiểu rõ đấy.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa không thể nào giống như ở kinh thành vậy,mỗi bữa đều phải có rượu có thịt.

Muốn thêm đồ ăn,chính bọn nó phải trả thêm bạc.

Chúng nó tiêu bạc của chính mình,thì mới thấy đau lòng.

Thường Khiêm tuy rằng ở ngoài mặt có vẻ không được tự nhiên,nhưng trong lòng thì cũng là đang thật sự lắng nghe.

Những kiến thức này trước kia thật đúng là không có ai dạy y.

- Ngươi cũng không phải lo lắng bọn nó sẽ không liều chết bảo hộ ngươi,người nhà của bọn nó đều bị nắm giữ trong tay Thường gia,ngươi chỉ cần ban thương cho những tên tùy tùng lập được công,bên ngoài biểu hiện tốt,ban cho một bàn rượu thịt ngon,thì không phải sợ bọn nó không làm hết sức!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 302: Lại Khởi Sự Đoan

Thường Khiêm từ thuở nhỏ đã rất thông minh,Hạ Lâm nói như vậy,y cảm thấy rất có đạo lý.

Tuy nhiên người với người tóm lại không có hai người hoàn toàn giống nhau,mỗi người nói tóm lại hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút tính cách và chủ trương của riêng mình.

Thường Khiêm tuy rằng cảm thấy Hạ Lâm nói có chút đạo lý,nhưng nếu thủ hạ tới hỏi y đòi tiền,bảo y dùng những lý do này để ứng đối,y cũng là ngượng ngùng nói không ra.

Y quan trọng nhất là thể diện!

Đồng thời cũng là cảm thấy nếu thủ hạ dưới tay đến rượu thịt đều ăn không đủ uống không nổi,như vậy y làm chủ nhân cũng là theo đó mà cảm thấy mất mặt.

Cho nên nghe đi nghe lại,y cũng sẽ không nghe theo lời nói của Hạ Lâm.

Hạ Lâm cũng nhìn ra,cuối cùng đưa cho Thường Khiêm một tấm ngân phiếu hai ngàn lượng.

Đây đã là một nửa số bạc trong tay Hạ Lâm.

Thường Khiêm tuy rằng cảm thấy hơi ít,nhưng vẫn là cầm vào trong tay rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Nếu như là đổi lại là dân chúng bình thường,một nhà mười miệng,cả đời cũng xài không hết hai ngàn lượng bạc.

Nhưng thủ hạ của Thường Khiêm,lại là hoàn toàn khác.

Ở trong nhà trọ mỗi bữa đều phải có rượu có thịt,thịt thì cũng thôi không nói,Bắc Cương nơi này giá thịt tương đối là rẻ.

Nhưng rượu thì giá cả lại cao có thấp có.

Đám tùy tùng này lại vô cùng ngạo khí,tuy không dám gọi loại đắt nhất,một vò phải mấy mươi lượng bạc.

Nhưng cũng là phải chọn loại rượu trung-thượng đẳng.

Một vò này tính ra,cũng phải mất mấy lượng bạc.

Tổng cộng một trăm tám mươi lăm người,trừ đi hai mươi lăm nha hoàn bà tử,còn lại 180 người.

Mười người ngồi một bàn,tổng cộng mười tám bàn.

Bởi vì Thường Khiêm thường ở trong khách điếm không có đi ra ngoài,cho nên đám tùy tùng này cũng là rảnh rỗi ở trong nhà trọ.

Có chuyện làm còn đỡ một chút,nhưng những lúc nhàn rỗi,sẽ sống mơ mơ màng màng.

Buổi trưa,buổi tối,mỗi bàn đều phải điểm một vò rượu.

Một bàn một ngày hai vò rượu,mười tám bàn chính là ba mươi sáu vò.

Mỗi vò rượu là ba lượng bạc,một ngày tính ra chỉ tiền rượu thôi đã tiêu phí mất một trăm lẻ tám lượng.

https://thuviensach.vn

Lại thêm cả tiền đồ ăn,các tùy tùng mỗi ngày ít nhất phải tiêu một trăm hai mươi lượng.

Đây mới chỉ là tùy tùng,bản thân Thường Khiêm cũng phải ăn cơm uống rượu.

Nhàn rỗi không có việc để làm,Thường Khiêm liền phái mấy tên thủ hạ thăm hỏi,nơi này có cái gì tốt ăn uống ngon.

Sau đó mua nguyên liệu về cho đầu bếp làm.

Trên đường bán cái ăn,y chắc chắn là sẽ không dễ dàng đi ăn.

Thứ nhất là sợ không sạch sẽ,thứ hai là sợ có người ở âm thầm hạ độc ám hại y.

Kể cả đám tùy tùng hộ vệ này,y đối với một vài người cũng là sẽ không tuyệt đối tin tưởng.

Bởi vì nội bộ Thường gia cũng có đấu đá với nhau.

Thường thanh đối với y lại cực độ sủng ái,khiến rất nhiều con cháu Thường gia ghen ghét,nhất là dòng chính đại ca,sợ tương lai Thường Thanh sẽ không để ý truyền thống,khiến thứ xuất Thường Khiêm đến kế nhiệm vị trí gia chủ,sớm đã có tâm diệt trừ Thường Khiêm rồi.

Thường Khiêm lúc còn nhỏ,đã từng bị ám hại vài lần.

Nếu không nhờ vận may tốt,mỗi lần đều có thể từ hung hóa cát,sớm đã không biết là chết bao nhiêu lần rồi.

Vì thế Thường Thanh khi y còn nhỏ,đã rèn luyện,không cho y tùy tiện ăn đồ người khác cho ăn.

Phương pháp rất đơn giản.

https://thuviensach.vn

Ở trên mặt bàn bầy đầy những món điểm tâm mà y thích ăn nhất,để cho y nhìn,cũng không cho ăn.

Nếu gào khóc,Thường Thanh sẽ nghiêm mặt lại răn dạy.

Nhưng nếu dám với tay ra lấy,chắc chắn sẽ bị Thường Thanh dùng trúc bản quật mu bàn tay.

Đây cũng là từ nhỏ đến lớn,điều duy nhất Thường Thanh nghiêm khắc và đánh y.

Cho nên Thường Khiêm dùng cơm,bình thường đều là mua thực phẩm nấu ăn,sau đó để cho đầu bếp có thể tin tưởng làm cho ăn.

Hơn nữa nha hoàn đưa cơm,cũng phải là người thân nhất bên cạnh y.

Nếu trên đường bị người khác động tay vào,Thường Khiêm lập tức sẽ không dùng nữa.

Thẳng tay vứt đi,bắt đầu bếp làm lại một lần nữa.

Tiêu dùng mỗi ngày của Thường Khiêm,vào khoảng trên dưới hai mươi lượng bạc.

Như vậy tính ra,toàn bộ đội ngũ mỗi ngày sẽ tiêu phí hết một trăm bốn mươi lượng bạc,đây là còn chưa tính thêm số bạc bao nhà trọ bạc đã ở đem thanh toán.

Bao nhà trọ,là bao xuống tất cả các phòng.

Ăn uống đương nhiên là tính riêng.

Thường Khiêm mượn hai ngàn lượng bạc,cộng thêm lúc trước vẫn còn thừa khoảng một ngàn lượng.

https://thuviensach.vn

Ba ngàn lượng bạc,cũng chỉ có thể duy trì được chừng hai mươi ngày.

Nhưng Thường Khiêm phải ở lại đây trong khoảng thời gian là hai ba năm.

Vài ngày qua đi,số bạc trong tay Thường Khiêm giống như nước chảy hết ra ngoài.

Mới đầu Thường Khiêm cũng có chút lo lắng và đau lòng,tuy nhiên lập tức nghĩ đến,ông nội chỉ cần động thủ,đuổi Giang Long ra khỏi huyện Linh Thông,đến lúc đó huyện Linh Thông còn không phải do y quyết định?

Lúc này huyện Linh Thông nhìn từ phía bên ngoài,đặc biệt phồn hoa.

Cho nên Thường Khiêm nhận định trong huyện nha,chắc chắn là có không ít bạc.

Đến lúc huyện Linh Thông nằm trong tay rồi,y tự nhiên có thể tùy ý tiêu xài.

Trong lòng suy nghĩ như vậy,nên ý tưởng viết thư về phủ,hỏi Thường Thanh xin ít bạc cũng đã bị dập tắt.

Thời gian trôi qua,thời hạn hoàn thành đắp đê bao quanh con đường sông dẫn nước chính,càng ngày càng gần.

Giang Long mỗi ngày đều phải đến xem,đoán chừng nhiều nhất còn khoảng ba ngày,là có thể đào con kênh dẫn nước rồi.

Nhiệt độ đã là hoàn toàn hạ xuông,bởi vì lòng sông Hồn Hà khá là rộng,sóng biển cuộn trào mãnh liệt,nên mới không bị đóng băng.

Một vài dòng suối nhỏ,trên bề mặt đã sớm đóng thành băng rồi.

https://thuviensach.vn

Bắc Cương nhiều gió,nếu như lại hạ nhiệt độ,như vậy thì sẽ phải ngừng thi công.

Cho nên Giang Long đành phải thúc giục,khiến đám dân chúng đẩy nhanh tiến độ.

Bọn nha dịch phụ trách trông coi đều là cảm giác áp lực khá lớn,mấy ngày nay giận dữ gào thét liên tục,có người cổ họng hét nhiều tới mức không ra tiếng nữa,có người môi sưng tấy nổi lên những nốt phồng rộp.

Hy vọng trong ba ngày này,nhiệt độ sẽ không tiếp tục hạ xuống nữa!

Giang Long ngẩng đầu nhìn chân trời phía tây,bầu trời xanh mênh mông vô tận,không gợn một bóng mây,không có dấu hiệu là sẽ có tuyết rơi.

Tuy rằng trời trong,nhưng gần như mỗi ngày đều có gió thổi.

Giữa trưa coi như đỡ hơn một chút,nhưng sáng sớm và chạng vạng tối gió đều thổi giống như dao cắt.

Cứa trên mặt bỏng rát.

Những đứa trẻ mấy ngày này,sáng sớm và chạng vạng đều đã bị cấm ra khỏi cửa.

Nếu không như vậy thì những trận gió lạnh này,sẽ dễ dàng khiến cho những khuôn mặt bé con bị đông lạnh tê buốt.

Thời gian này Hạ Lâm có khi sẽ tới ngồi một chút ở huyện nha,hoặc là nhân lúc buổi trưa đến công trường ngó nghiêng một chút.

Cùng với Giang Long trao đổi,thăm hỏi chút sự tình.

Còn Thường Khiêm thể chất vốn là yếu ớt,lại cùng Giang Long gấy đến vô cùng không thoải mái,cho nên vẫn trốn suốt ở trong nhà trọ.

https://thuviensach.vn

Giang Long cảm thấy như vậy cũng là khá tốt,bằng không nếu Thường Khiêm nhảy ra vung tay múa chân,ngược lại còn khiến cho người khác tức giận và khó chịu.

Vốn tưởng rằng có thể bình yên qua ngày,có thể yên tâm chờ đến ngày dẫn nước sông cho chảy vào kênh.

Nhưng buổi trưa ngày hôm nay,đã có dân chúng đến đánh trống lớn ở trước cửa nha môn.

Trình Trạch trước tiên là hỏi thăm tổng thể sự tình một chút,sau đó liền sai người tới công trường tìm Giang Long trở về.

Nha dịch đến tìm Giang Long nói,trong huyện thành xảy ra án mạng.

Cho nên Giang Long ngựa không dừng vó gấp rút trở về,dọc theo đường đi khuôn mặt bị gió lạnh thổi đến mức sắp bị tê cóng.

Mạng người quan trọng!

Đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

Có lẽ ở trong mắt Thường Khiêm chết vài người dân thường chẳng phải là chuyện gì lớn,nhưng đối với đại đa số quan viên mà nói,những vụ tố kiện liên quan đến mạng người tuyệt đối không phải là chuyện nhỏ.

Bước vào phòng khách phía sau huyện nha,Giang Long vội vàng cầm lấy một tách trà nóng nha dịch đưa tới,hấp tấp uống mấy ngụm.

Sau đó đến gần chậu than đỏ rực,sưởi ấm một lúc,mới cảm thấy không còn lạnh như vậy nữa rồi.

Ở nơi này cần phải nhớ kỹ,nếu bị đông lạnh một lúc lâu,thì không được phép lập tức làm sưởi nóng,cần phải làm cho thân thể từ từ hồi phục nhiệt độ nếu không thì sưởi nóng chỗ nào chỗ đấy sẽ đau vô cùng.

https://thuviensach.vn

Trong lúc này,Trình Trạch nói qua với Giang Long về vụ án.

Sau đó,Giang Long lại gọi người dân kêu oan đến,cẩn thận hỏi lại lần nữa.

Lúc này mới sáng tỏ.

Hắn vẫn là hơi xem thường bản lĩnh gây rối của Thường Khiêm và tùy tùng Thường gia.

Hoá ra đợt này Thường gia tùy tùng tuy rằng sống mơ mơ màng màng,mỗi ngày có rượu thịt ngon để ăn uống,nhưng vẫn là có lúc không hài lòng.

Đó chính là không có nữ nhân!

Khi bọn chúng ở kinh thành,có người đã thành gia,tất nhiên là có vợ cung phụng.

Có kẻ chưa thành gia,thì có thể đến thanh lâu tiêu tiền.

Nhưng dưới sự quản lý nghiêm khắc của Giang Long,trong huyện Linh Thông căn bản là không có thanh lâu kỹ viện.

Đương nhiên,chỉ nói là không có thanh lâu kỹ viện dám mở công khai.

Huyện Linh Thông hiện giờ nhiều nhân khẩu lưu động như vậy,gái giang hồ là không thiếu được.

Đám tùy tùng này đã đi chung quanh hỏi dò,tìm được nơi có thể giải tỏa,nhưng gái giang hồ phần lớn tướng mạo bình thường,có thể nói là không có lấy một người xinh đẹp.

Vì thế đám tùy tùng này đều cảm thấy cực kỳ bất mãn.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa huyện nha quản nghiêm,làm gái giang hồ rất nguy hiểm,nếu bị bắt chẳng những bị phạt bạc,còn phải ngồi tù.

Cho nên đều là đòi giá cao,cuối cùng có một ngày,đám tùy tùng hộ vệ này bột phát tính xấu.

Sau khi chơi chán,mười mấy tùy tùng đều là không chịu trả tiền.

Đám gái giang hồ làm sao có thể chấp nhận?

Trước tiên là lôi kéo,sau đó là đấm đá,cuối cùng mười mấy tùy tùng xuống tay quá nặng,gây ra án mạng.

Bên cạnh đám gái giang hồ đều là có mấy tay côn đồ.

Nữ tử thể lực vốn dĩ là yếu ớt hơn,không tìm vài tên côn đồ,khách nhân không trả tiền thì phải làm sao?

Những tên côn đồ này không dám động thủ với các sai dịch,còn đám tùy tùng này mặc dù miệng đầy giọng Bắc Kinh,nhân số cũng là chiếm ưu cũng vẫn không hù dọa được mấy tên côn đồ.

Muốn chơi quỵt,đến cửa cũng không có!

Đám tùy tùng này uống rượu,xuống tay không biết nặng nhẹ,tổng cộng có ba tên côn đồ,hai tên bị đánh chết.

Cho đến khi gây ra tai nạn chết người,đám tùy tùng này mới là tỉnh táo vài phần.

Tuy nhiên nghĩ rằng phía sau còn có Thường Khiêm,bọn họ lại cũng không có quá mức sợ hãi.

Chỉ là trở về nhà trọ lặng lẽ tránh đi.

https://thuviensach.vn

Giang Long hỏi rõ vụ án,lập tức mang theo nha dịch đến nhà trọ bắt người.

Thường Khiêm vốn đang nằm ở trên giường nghỉ ngơi,nghe nói Giang Long lại tới cửa gây rối,không tránh khỏi giận dữ.

Thời tiết ở vùng Bắc Cương quái quỷ này thật là lạnh!

Lại rảnh rỗi đến phát điên.

Tâm trạng của Thường Khiêm rất không tốt.

Lại thêm,thư nhà sớm đã gửi về kinh thành,vẫn chưa thấy có thư trả lời.

Cho nên trong lòng Thường Khiêm vốn là đang uất nghẹn một ngọn lửa.

Choàng lên mình cái áo khoác da lông thật dày,Thường Khiêm chính là xăm xăm xông ra đi xuống phòng khách ở lầu một của nhà trọ.

Lúc này Giang Long mang theo Đồ Đô,Cương Đế Ba Khắc,còn có Tần Vũ cùng với bọn nha dịch,đang chạm trán với nhóm tùy tùng của Thường gia.

Tuy rằng Giang Long bên này nhân số ít,nhưng khí thế một chút cũng không kém.

- Cảnh Giang Long,ngươi muốn làm gì?

Sau khi nhìn thấy thân ảnh của Giang Long,Thường Khiêm lập tức giận dữ hét lên.

Giang Long thản nhiên quét mắt liếc nhìn Thường Khiêm một cái,

- Ngươi còn không biết sao?

- Bản quan cần phải biết cái gì?

https://thuviensach.vn

Chỉ trong vòng hai câu nói,Thường Khiêm đã vọt tới trước mặt Giang Long.

- Thủ hạ của ngươi mười mấy tên tùy tùng đi chơi gái,không trả tiền,còn đánh chết hai mạng người.

Thường Khiêm nghe nói xong,chính là cảm thấy sửng sốt.

Chơi gái không trả tiền?

Điều này làm sao có thể chứ?

Có hai loại tiền không thể quỵt,một loại là tiền chơi gái,một loại là tiền đánh bạc.

- Điều này là không thể!

Thường Khiêm đỏ mặt lên quát,

- Bọn họ cũng không phải là trong tay không có tiền,không thể nào! Ngươi là cố ý tìm tới cửa để điều tra hả?

- Đưa mấy người dân kêu oan lại đây.

Giang Long nhẹ giọng ra lệnh.

- Vâng!

Hà Đạo lên tiếng trả lời,chỉ chốc lát,mang theo một nam tám nữ đi lên phía trước.

Giang Long mở miệng hỏi,những người này mỗi người một câu nói hết một lượt chuyện đã xảy ra.

- Thường Khiêm,nể mặt ngươi cũng là quan viên triều đình hơn nữa lại không biết rõ sự việc,bản quan giữ thể diện cho ngươi,nói rõ vụ án trước

https://thuviensach.vn

rồi mới động thủ bắt người.

Giang Long lại mở miệng,thanh âm kiên quyết nói:

- Cho nên mong ngươi phối hợp,tuy nhiên nếu là ngươi muốn che chở thủ hạ dưới tay,vậy thì đừng trách bản quan sẽ ra tay mạnh bạo!

Sắc mặt Thường Khiêm lúc này đã là vừa trắng vừa xanh.

Y là tuyệt đối không nghĩ tới,thủ hạ dưới tay lại có thể chơi gái không trả tiền!

Kỳ thật đâu phải chỉ ở chỗ này,trước kia ở kinh thành,đám tùy tùng này cũng đã từng quỵt tiền.

Chẳng qua những người đó không dám tới Thường phủ đòi lại công bằng mà thôi.

Đám tùy tùng này đâu có ngốc,chỉ đi ức hiếp những kẻ không thế lực sau lưng.

Nghe xong khẩu cung của đám dân chúng,Thường Khiêm biết rằng sự tình hẳn là thật.

Nhưng khiến y phối hợp,thừa nhận tùy tùng giết người,lại là không thể!

Mười mấy tùy tùng của phủ chơi gái không trả tiền,loại chuyện này nếu truyền ra ngoài chẳng phải là làm mất hết thể diện của Thường phủ.

Ở trong mắt Thường Khiêm,thể diện của Thường gia và thể diện của bản thân là quan trọng nhất.

Sau đó là chơi gái không trả tiền.

Về phần đánh chết người,ngược lại đứng vị trí cuối cùng.

https://thuviensach.vn

- Cảnh đại nhân,có lẽ là mấy tên đê tiện này muốn vu khống lừa bịp tống tiền đấy?

Thường Khiêm vừa nói chuyện,vừa khe khẽ nháy nháy mắt với Giang Long.

Lúc này cho dù y đối đầu với Giang Long thế nào,thì cũng phải hạ thấp thân phận nói chuyện.

Định là tìm một chỗ hẻo lánh,cùng với Giang Long bí mật thương lượng.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 303: Thằng Hề

Nhìn thấy Thường Khiêm nháy mắt ra hiệu với mình,Giang Long cười thầm trong bụng.

Con ngươi xoay nhẹ,khe khẽ gật đầu,theo Thường Khiêm đi sang một bên.

Nhìn thấy hai người như vậy,bọn hộ vệ phạm tội cuả Thường gia đều là hơi thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Giang Long đồng ý nể mặt Thường Khiêm,đánh chết hai thường dân thấp cổ bé họng,thật sự không đáng tính là việc gì.

Huyện nha sai dịch,còn có đám dân chúng cáo trạng bên này,vẫn đang giận dữ trừng mắt nhìn tùy tùng Thường gia.

Giang Long là quan thanh đã truyền ra bên ngoài rộng rãi,luôn luôn là công chính nghiêm minh,chí công vô tư.

- Cảnh huynh.

Thường Khiêm tuy rằng trong lòng cực kỳ căm tức,nhưng vẫn phải hạ thấp thân phận xuống,cười cười nói nói:

- Lần này đích thật là đám tiểu nhân không có mắt,uống nhiều rượu,rồi làm sai chuyện,kính xin Cảnh huynh có thể rộng lượng,tha cho bọn chúng một lần?

- Dựa vào cái gì?

https://thuviensach.vn

Giang Long cảm thấy có chút thú vị.

Phía trước hắn cùng với Thường Khiêm gây vài lần mâu thuẫn,có thể nói đã là trở mặt thành thù.

Hiện tại thấy bộ dạng Thường Khiêm khép nép nhún nhường hạ thấp thân phận xuống,khiến Giang Long thực sự rất buồn cười.

- Năm trăm lượng!

Bạc trên người Thường Khiêm đã là không còn nhiều nữa,nghiến chặt răng nói:

- Mạng của đám tôi tớ này đâu có đáng giá nhiều như vậy,chỉ có điều nếu bởi vì chơi gái không trả tiền mà bị bắt vào trong đại lao,sẽ tổn hại đến danh tiếng của Thường gia và thể diện của bản quan,kính xin Cảnh huynh đừng chê ít.

- Đúng thật là cũng hơi ít.

Giang Long lắc lắc đầu.

- Sáu trăm lượng!

Thường Khiêm bất mãn tăng giá.

Giang Long vẫn là lắc lắc đầu.

- Bảy trăm lượng!

Giang Long vẫn lắc đầu.

- Nhiều nhất một ngàn lượng!

Giang Long nhìn Thường Khiêm chỉ cười mà không nói.

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm hạ giọng,đe dọa mà nói:

- Ta đã gửi về nhà một phong thư,nói không chừng công văn xử phạt ngươi của triều đình đã được nửa đường rồi,ngươi tốt nhất đừng có quá tham lam,bằng không chờ ngươi không còn chức quan này nữa,bản quan nhất định khiến ngươi đẹp mặt!

- Ngươi có biết hay không?

Giang Long đột nhiên đặt câu hỏi.

Thường Khiêm sửng sốt,theo phản xạ hỏi lại,

- Biết cái gì?

- Ngươi bây giờ giống hệt một tên hề!

Khóe miệng của Giang Long khẽ nhếch lên thành một độ cong.

Ngay lập tức,hai tròng mắt của Thường Khiêm căng đầy những mạch máu nhỏ!

Đôi bàn tay vô ý thức nắm lại kêu lên răng rắc,

- Ngươi dám bỡn cợt ta?

- Bỡn cợt ngươi thì làm sao?

Giang Long châm biếm,

- Ngươi thực sự nghĩ rằng có ông nội làm Lại bộ Thượng thư là có thể trừng trị ta? Khối kim bài miễn tử kia của Cảnh phủ,ngươi cho rằng chỉ là vật trang trí thôi hay sao?

Ngươi cũng xuất thân từ kinh thành,danh tiếng của Cảnh gia ở kinh thành,chẳng nhẽ ngươi chưa từng nghe thấy hay sao!

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Giang Long.

Cảnh Phủ ở kinh thành có thanh danh như thế nào,y đương nhiên là biết.

Nhưng Thường Khiêm tự cho rằng bản thân mình không giống với những tên con cháu nhà quyền quý đã bị thua thiệt ở trong tay Cảnh Phủ.

Y là cháu trai được sủng ái nhất của Lại bộ Thượng thư Thường Thanh!

Là khoa cử lần trước,một mạch qua các ải vào vòng trong,được Hoàng thượng tự tay viết tên chỉ đích danh là đệ tam Thám Hoa lang!

Y cho là mình khác biệt.

Lại không nghĩ rằng,Giang Long căn bản không để y vào trong mắt.

Hay có thể nói,Giang Long thậm chí đến cả Thường Thanh cũng không cho vào mắt.

Lửa giận trong lòng Thường Khiêm giờ phút này,đủ để bốc hơi khô cạn cả dòng sông Hồn Hà.

Nhưng bộ dáng tức giận của y,Giang Long thản nhiên làm như không thấy.

Giang Long bây giờ đối với Cảnh phủ đã hiểu rất rõ,đừng nói là Lại bộ Thượng Thư,cho dù là Hoàng thượng và Thái Tử cũng không thể làm gì Cảnh phủ.

Hắn hà tất phải sợ Thường Thanh chứ?

Đột nhiên xoay người lại,Giang Long mở miệng hạ lệnh,

- Người đâu,đưa tất cả tùy tùng Thường gia đi!

- Ngươi thật khinh người quá đáng!

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm rống lên giận dữ giống như dã thú.

- Thủ hạ của ngươi đám tùy tùng này,tất cả đều đã từng đi tìm gái giang hồ,căn cứ theo luật lệ của huyện nha,ngoại trừ mười lăm người đánh chết người kia sẽ chịu thẩm vấn riêng,đám người còn lại tất cả đều phải ngồi tù mười ngày,phạt bạc ròng một lượng nguyên,nếu không đóng nổi số tiền phạt,có thể đi đào kênh kiếm chút tiền công hỗ trợ.

Giang Long đầy đủ lý lẽ.

Đám tùy tùng hộ vệ này đều là đã từng đi tìm gái giang hồ.

Muốn không nhận cũng không được.

Bởi vì nếu không nhận,Giang Long dễ dàng có thể tìm thấy nhân chứng.

Thường Khiêm giờ phút này hận Giang Long gần chết.

Chẳng những bỡn cợt bản thân mình,hơn nữa lại định bắt đi toàn bộ đám tùy tùng hộ vệ.

Những hộ vệ này nếu toàn bộ bị bắt đi,ai sẽ bảo vệ mình chứ?

Dựa vào mấy tên sai dịch Giang Long phái tới hay sao?

Mình với Giang Long trở mình mắt thành thù,mấy tên sai dịch phụng mệnh của Giang Long,có mà đến ám hại mình thì có.

Làm gì có chuyện bảo vệ mình?

Lời nói của Giang Long vừa rơi xuống đất,các sai dịch của huyện nha chính là lập tức tiến lên,cầm dây thừng xiềng xích định trói người.

Các tùy tùng Thường gia tất nhiên là không cam lòng giơ tay chịu trói rồi.

https://thuviensach.vn

Mỗi ánh mắt đều là đang nhìn về phía Thường Khiêm.

Nhất là mười lăm tên tùy tùng giết người kia,lúc này đây ánh mắt đều là vô cùng bối rối.

Bọn họ trước kia không phải là chưa có từng giết người,nhưng có Thường gia bao che,ai dám bắt bọn họ?

Chỉ cần người bị hại không có hậu thuẫn gì,quan viên trong nha môn căn bản là không dám tới quản.

Mặc dù là chứng cớ vô cùng xác thực,Thường Thanh cũng sẽ không ra mặt che chở cho gia đinh,nhưng quan viên chạy tới bắt người,cũng sẽ bị coi là mang vận xui đến cho Thường gia.

Đến lúc đó Thường Thanh nếu trong lòng còn ghi hận,như vậy xét duyệt quan viên năm thứ hai,nhất định là xui xẻo rồi.

Chỉ có thành tích khảo hạch đạt loại ưu,mới có thể thuận lợi thăng quan.

Nhưng hiện tại,lại gặp phải một gốc rạ cứng.

Tuyệt đối không hề đem Thường gia để vào mắt.

- Dám cả gan phản kháng,trảm!

Giang Long đột nhiên quát một tiếng chói tai.

Giọng nói kiên quyết tràn ngập sát khí,làm cho Thường Khiêm vốn dĩ đang chưa kịp có chủ ý gì,tiêu tan lòng phản kháng.

Giang Long là quan phụ mẫu huyện Linh Thông,nơi này hoàn toàn là do Giang Long định đoạt.

https://thuviensach.vn

Hiện tại số lượng nhân sự của Thường gia đúng là nhiều hơn một chút,nhưng nếu thật sự đánh nhau,đến lúc đó Giang Long tập trung toàn bộ quân sĩ trong thành lại,vậy thì hộ vệ của Thường gia sẽ không chiếm ưu nữa rồi.

Rồi thì cũng sẽ bị bắt!

Bây giờ đánh thắng Giang Long,y lại càng không dám thoát khỏi huyện Linh Thông.

Thường Khiêm là phụng chỉ đến huyện Linh Thông hiệp trợ Giang Long đấy,thân là mệnh quan triều đình,không thể tự tiện rời khỏi địa phương mà mình nhậm chức.

Thường Khiêm bên này không lên tiếng,các tùy tùng Thường gia đương nhiên là không dám động thủ.

Bao gồm cả mười lăm kẻ gây tai nạn chết người bị kiện kia.

Bọn họ đều có rất nhiều thân nhân nằm ở trong tay của Thường gia.

Nếu như bọn họ dám chạy trốn hoặc là không nghe lời,toàn bộ những thân nhân này cũng sẽ bị Thường gia xử tử.

Cứ như vậy,Thường Khiêm trơ mắt nhìn bọn tùy tùng hộ vệ bị bắt hết đi.

Cho đến khi thân ảnh của Giang Long biến mất không còn nhìn thấy nữa,Thường Khiêm mới khẽ rít lên một tiếng,

- Cảnh Giang Long,ngươi cứ chờ đấy,bản quan sẽ đấu với ngươi cho tới chết!

Bấm đầu ngón tay tính tính toán toán,cách ngày ông nội ra tay đối phó Cảnh Giang Long,đã không còn mấy ngày nữa rồi?

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm căm hận nghĩ như vậy.

Sau một lúc lâu,bỗng nhiên tỉnh ngộ lại,hiện giờ bên cạnh mình,chỉ còn lại có một đám bà tử nha hoàn rồi.

Mà ngay cả đầu bếp cũng bị bắt đi mất.

Thường Khiêm đột nhiên cảm thấy bốn phía dường như đều có người đang nhìn mình chằm chằm,định xuống tay với mình.

Lập tức bước chân vội vàng chạy lên lầu ba.

Làm sao bây giờ?

Bên người không có hộ vệ làm sao được?

Thường Khiêm đi tới đứng trước cửa sổ,nhẹ nhàng đẩy cửa gỗ hở ra một khe hẹp,dò xét những người đang qua lại ở trên đường.

Lúc này đây mấy tên sai dịch đứng ở cửa nhà trọ,không còn nhức mắt như trước nữa rồi.

- Ngươi,lập tức đi tới trạm nghỉ chân tìm bằng được Hạ đại nhân Hạ Lâm,mời Hạ đại nhân phái thêm vài tên hộ vệ qua đây.

Thường Khiêm sai bảo một nha hoàn.

- Vâng!

Nha hoàn lên tiếng trả lời,vội vàng rời khỏi.

Không bao lâu sau khi sự việc bên này xảy ra,thì Hạ Lâm biết tin.

Nghe nói Giang Long không ngờ lại ra tay cứng rắn,mạnh mẽ như thế,Hạ Lâm không biết nên làm thế nào cho phải.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó liền nghĩ đến,nếu không có hộ vệ tùy tùng,tính mạng của Thường Khiêm không an toàn...

Không tốt!

Thường Khiêm chắc chắn là sẽ phái người tới đây,hỏi mình mượn vài hộ vệ.

Hạ Lâm cảm thấy lực lượng hộ vệ bên cạnh cũng đủ,mượn mười mấy qua bên đó,cũng không có làm sao cả.

Nhưng vấn đề là,nếu như mình cho mượn hộ vệ sang đó,cuối cùng lại không có bảo vệ được tốt,Thường Khiêm một khi bị kẻ khác ám hại,chính mình chẳng phải là tự dưng không đâu bị liên lụy?

Căn bản là tốn sức mà vô bổ!

Hơn nữa ai biết được bên trong đám tùy tùng hộ vệ của mình,có hay không có nội gián do người khác bố trí vào?

Hạ Lâm ngẫm nghĩ một chút,lập tức mang theo một vài hộ vệ vội vàng đi ra khỏi trạm nghỉ chân.

Nếu Thường Khiêm thật sự cầu cứu đến cửa,mặc dù không muốn,y cũng phải cho mượn.

Bằng không quan hệ sẽ trở nên căng thẳng.

Nhưng y hiện tại quả là không muốn làm những chuyện tốn sức mà vô bổ này.

Vì thế chỉ có thể ra ngoài trốn đi.

Ngươi tìm không thấy ta,ta không biết,vậy là không thể trách lên đầu ta được.

https://thuviensach.vn

Lại còn,Hạ Lâm muốn trốn xa một chút,không muốn lại phải tham gia trong cuộc phân tranh giữa Giang Long và Thường Khiêm.

Lúc nha hoàn của Thường Khiêm phái tới đi vào trong trạm nghỉ chân,chính là nghe được câu trả lời Hạ Lâm đã ra khỏi thành.

Nha hoàn quay trở về bẩm báo,không thể thiếu một trận mắng mỏ đầy giận dữ của Thường Khiêm.

Thường Khiêm tiếp theo lại phái hai bà tử ra khỏi thành đi tìm Hạ Lâm.

Nhưng tới đâu để tìm bây giờ?

Mãi cho đến tối mịt,dịch trạm bên kia mới truyền lời,nói là Hạ Lâm rời khỏi huyện Linh Thông,đi quận Vọng Sa.

Hơn nữa cũng nói rõ là Hạ Lâm từ sáng sớm đã đến chào với Giang Long rồi.

Chỉ cần có lời chào với quan địa phương,dĩ nhiên là có thể tạm thời rời khỏi.

Điều này làm cho người nhát gan như Thường Khiêm cả một đêm đều không dám tắt nến.

Vào lúc ban đêm,tất cả nha hoàn bà tử,đều bị phái đến đứng canh ở cửa.

Dù là như vậy,Thường Khiêm cũng gặp ác mộng liên miên,cả một đêm đều là ngủ không được ngon giấc.

Giang Long mang theo đám tùy tùng của Thường gia rời khỏi nhà trọ sau đó lập tức về tới đại sảnh huyện nha.

Vụ án đã là rất rõ ràng rồi,tuy nhiên thẩm vấn cũng không phải là dễ dàng như vậy.

https://thuviensach.vn

Mười mấy tùy tùng đánh chết người cắn chặt răng,chính là không đồng ý nhận tội.

Mặc dù là đem toàn bộ chứng cớ bày ở trước mặt bọn họ,bọn họ cũng vẫn là im lặng chống đỡ không nói một tiếng nào.

- Bản quan thật không tin các ngươi là được làm từ bê tông cốt thép!

Giang Long không chút khách khí,hạ lệnh đại hình chăm sóc.

Đám tùy tùng này thật đúng là cứng đầu cứng cổ,dứt khoát cắn răng chống đỡ cũng vẫn không chịu nhận.

Kỳ thật cũng không phải bọn chúng là những người đàn ông chân chính,mà là sớm đã có nghe nói,Giang Long trị tội nghiêm khắc,tội phạm giết người đều giống nhau bị phán quyết xử trảm!

Lại có ai không sợ chết chứ?

Nếm chút khổ sở,so với bị chém rơi đầu vẫn tốt hơn.

Gậy,roi da,thanh nẹp...đã thử dùng vài loại hình cụ rồi,những tùy tùng hộ vệ này vẫn là cắn răng chống chịu.

Giang Long chuyển động con ngươi,cười ha hả,

- Các ngươi mười lăm người,xuống tay có nhẹ có nặng,xuống tay nặng tất nhiên bị tội nặng,xuống tay nhẹ hoặc là chỉ xô đẩy mấy cái đám dân chúng thì chỉ cần ngồi tù hay hoặc là phạt ít tiền là có thể rời khỏi.

Lời nói vừa thốt ra,đám tùy tùng hộ vệ này đã có hơn phân nửa đều là mở miệng.

Đành phải chịu thôi,đại hình kia thật là khổ sở quá!

https://thuviensach.vn

Lúc trước có thể chịu,là vì không muốn chết.

Nhưng hiện tại...

Mười lăm người động thủ đánh ba người,không có khả năng làm thành một vòng nhét chung một chỗ.

Đông người như vậy vốn dĩ là không tốn bao nhiêu sức lực.

Cho nên xuống tay đương nhiên là có nhẹ có nặng.

Giang Long tuy rằng có mâu thuẫn với Thường Khiêm,cũng không thích bọn hộ vệ của Thường gia.

Nhưng khi thẩm án,vẫn là cố gắng hết sức để xử lý công bằng.

Đại bộ phận tùy tùng hộ vệ bắt đầu trốn tránh trách nhiệm,và tìm thêm đồng bạn cùng ở đó đến làm chứng cho mình.

Hơn nữa mấy ả gái giang hồ lúc đó cũng có mặt nhìn thấy,chỉ chốc lát chính là đã tra hỏi được rõ ràng.

Xuống tay rất nặng,hại người tử vong có năm người.

Vốn là mười lăm người đều cứng rắn chống đỡ,Giang Long thật đúng là không dễ tiến hành phán định,bởi vì nhân số thật sự hơi nhiều,hơn nữa vụ án cũng không minh bạch,ai mới thực sự là hung thủ gây nên cái chết cho mấy người kia?

Hắn không thể làm một tên quan hồ đồ.

Hiện tại có mười người mở miệng nhận tội,cũng chỉ ra và xác nhận hung thủ.

https://thuviensach.vn

Năm người kia bị đám đồng bạn bán đứng,suy sụp tinh thần,cũng liền đồng ý nhận tội.

Giang Long lập tức tuyên án.

Năm người kia bị phán quyết xử.

Còn lại mười người tùy mức ra tay nặng nhẹ,mà mỗi người nhận án phạt không giống nhau.

Tuy nhiên nhẹ nhất,cũng phải vào ở trong tù một thời gian.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Dẫn Nước

Sau khi những phán quyết của Giang Long truyền đến tai Thường Khiêm,Thường Khiêm tức giận thiếu chút nữa hộc máu!

Đây là một chút thể diện cũng không giữ lại cho Thường gia!

Hạ Lâm nghe tin,lại là trầm ngâm sắc mặt,im lặng không nói gì.

Đêm ngày hôm đó Thường Khiêm gần như cả một đêm mất ngủ.

Thứ nhất là vì cực kỳ tức giận,hận không thể rút gân,lột da Giang Long.

Thứ hai là bên người không có hộ vệ,chỉ có một đám nha hoàn bà tử,không có cảm giác an toàn,lúc nào cũng cảm thấy có kẻ âm thầm muốn hãm hại mình.

Hạ Lâm lại là đã sớm trốn được tới quận Vọng Sa.

Giang Long và Thường Khiêm mà gây với nhau rồi trở mặt rồi,y tự biết không có cách nào đứng ở giữa hòa giải.

Không bằng trốn ra ngoài.

Đỡ phải lo lắng,hơn nữa sau này nếu có hậu quả gì,y cũng có thể thoái thác

Bất kể là Nhị Hoàng tử Trình quý phi,hoặc là Thường gia đều không thể trách tội lên đầu của y được.

https://thuviensach.vn

Y có việc phải đi ra ngoài không có ở hiện trường đó thôi!

Tuy rằng y cũng biết,người sáng suốt đều có thể nhìn ra,y là cố ý trốn ra ngoài.

Nhưng lý do này là vẫn có thể sử dụng.

Vào lúc giữa trưa ngày thứ hai,thời tiết sáng sủa,ánh mặt trời chiếu sáng đại địa,xua bớt đi làn hơi lạnh cóng,khiến cho nhiệt độ không đến nỗi quá thấp.

Gió Bắc không lớn lắm,thổi vào mặt,không còn khó chịu giống như bị đao cắt nữa.

Bên ngoài cửa thành phía Tây cách đó không xa,bày biện một bàn gỗ,Giang Long ngồi phía sau bàn,bốn phía có sai dịch đứng gác,nơi này là nơi hành quyết tử tù của huyện Linh Thông.

Tại vị trí trước đó khoảng 5~6 mét,cao cao đắp một mô đất.

Ở trên đống đất,là năm tên Đại Hán đang quỳ gối,chính là mấy tên tùy tùng hộ vệ của Thường gia đã xuống tay rất nặng đánh chết người.

Năm người này bị trói gô cổ và chéo tay ra sau lưng,sau lưng cắm một thẻ gỗ.

Trên thẻ gỗ viết tính danh,còn có một chữ trảm rất to!

Năm người giờ phút này đều là ánh mắt hoảng sợ,sắc mặt trở nên trắng bệch.

Thỉnh thoảng lại liếc mắt một cái về phía cửa thành,hy vọng chờ đợi Thường Khiêm có thể xuất hiện.

Ở ngay phía trước đài cao,là dân chúng đạng vây đầy lại xem náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Tại thời điểm mặt trời đã lên cao nhất giữa bầu trời,Giang Long đưa tay cầm lên lệnh thiêm,sắc mặt lạnh lùng,ném lệnh ký xuống đất,

- Thời khắc đã điểm,trảm!

- Vâng!

Một đại hán dáng người vạm vỡ cầm trong tay quỷ đầu đao,soải bước đi lên đài cao.

Đại hán này chính là người hành hình.

Giết người không phải chuyện dễ dàng.

Người thường,căn bản là không dám giết người.

Mà đao phủ thủ thì tất cả đều là những người gan lớn,nhẫn tâm,bọn họ giết phạm nhân giết đã thành thói quen rồi,nên đã không hề có chút sợ hãi hay ám ảnh tâm lý nữa rồi.

Trong tình huống bình thường nha môn đều có nuôi dưỡng một số lượng đao phủ nhất định.

Những người này lấy tiền tiêu hàng tháng,mà nếu ngày nào đó động thủ giết phạm nhân,còn có thể thêm chút tiền thưởng.

Ở huyện Linh Thông,tổng cộng nuôi dưỡng ba tay đao phủ.

Lên đài giết người là luân phiên làm.

Hôm nay đao phủ này vận may không tệ,một lần có thể giết năm người.

Phần thưởng thêm là đếm theo đầu người mà tính toán.

Tay đao phủ này tướng tá cao lớn vạm vỡ,quỷ đầu đao trong tay dài chừng ba xích,chiều rộng khoảng nửa thước,ngoại hình dữ tợn đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Cho nên năm tù nhân chỉ cần thoáng liếc trộm qua khóe mắt một cái đánh giá tay đao phủ,lập tức bị hù tới không dám nhìn nữa.

Lúc này tay đao phủ đã soải bước tới gần,năm người sợ hãi run bắn cả người,răng đánh vào nhau kêu lập cập.

Dưới sự quản lý nghiêm khắc của Giang Long,trong huyện Linh Thông án mạng không nhiều,cho nên tay đao phủ thủ tuy rằng ngoại hình to lớn đáng sợ,nhưng không có quá mức nồng đặc mùi máu tanh.

Một vài tay đao phủ ở trong thành trì lớn,bởi vì giết người nhiều,chỉ cần liếc mắt nhìn một cái,là có thể dọa cho trẻ con ban đêm ngủ không yên.

Đây mới thực sự là đồ tể,sát khí bốn phía.

Bàn về mùi máu tanh trên người,có thể cùng so sánh,cũng chỉ có những lão quân sĩ đóng ở biên quan quanh năm ra chiến trường.

Tay đao phủ đưa tay rút lên thẻ gỗ trên người mấy tên tùy tùng đang quỳ gối ở phía bên trái.

Ném qua một bên.

Sau đó phun nhổ một bãi nước miếng lên lòng bàn tay,cười ha hả,

- Ngươi yên tâm,không có đau đâu!

Nụ cười kia dưới ánh nắng mặt trời,cũng là khiến cho người ta rợn tóc gáy.

Tiếp theo hai tay cao cao dữ tợn giơ lên quỷ đầu đao,nháy mắt chém xuống.

Phập!

https://thuviensach.vn

Lưỡi đao sắc bén,nháy mắt đã chém rụng đầu một tên tùy tùng.

Tùy tùng còn chưa có kịp phản ứng,đầu đã là đảo quanh lăn lông lốc sang một bên.

Ở nơi cổ,phun ra một cột máu.

- A!

Trong đám người phát ra từng tiếng hét kinh sợ,rất nhiều người là lần đầu tiên tới,có phần bị dọa sợ rồi.

Trong thời gian ngắn bỗng trở nên ồn ào sôi nổi.

Phần lớn mọi người,đều là đưa tay chỉ vào tùy tùng đã chết,chậc chậc tặc lưỡi.

- Chết rồi,chết rồi.

- Đầu bị chặt đứt.

- Máu bắn ra thật xa.

- Thế đã là gì gì,lần trước cái tên từ tù kia vừa cao lại vừa béo,máu phun ra mới gọi là xa.

- Trong năm người này máu của ai sẽ phun xa nhất đây?

- Ta đoán là kẻ ở tít bên phải kia.

Cái chết của đồng bạn tử,cùng với tiếng bàn luận của đám dân chúng ở phía dưới đài cao,làm cho bốn tùy tùng còn lại tinh thần sụp đổ bắt đầu lớn tiếng cầu xin tha thứ.

- Đừng giết ta!

https://thuviensach.vn

- Cầu xin đại nhân đừng giết ta!

- Xin Cảnh đại nhân khai ân....!

- Ta biết đã làm sai rồi!

Từng người từng người một liên tục đập đầu,trán bầm tím,nước mũi giàn giụa.

Giang Long đến nhìn cũng không thèm liếc mắt nhìn những người này một cái.

Bây giờ mới biết đã làm sai,sao lúc giết người lại càn rỡ kiêu ngạo như vậy?

Còn dư lại bốn người cảm xúc kích động,thân thể nhúc nhích động đậy không yên,không còn cách nào khác,vài tên sai nha tiến lên ấn bốn người ngã xuống đất.

Tay đao phủ cầm quỷ đầu đao,lần lượt chặt đứt lìa từng cái đầu của bốn người.

Bọn hộ vệ bị bắt của Thường gia ngày hôm nay đều bị áp giải đến,để cho bọn họ xem hình.

Cái chết của năm tên đồng bạn,khiến cho bọn họ sắc mặt tái nhợt,không dám tỏ thêm một chút thái độ kiêu ngạo nào.

Nhất là mười tùy tùng cùng tham dự đánh chết dân chúng kia,hai bắp chân gần như nhũn ra,sợ rằng Giang Long ngay sau đó sẽ ra lệnh một tiếng,khiến nha dịch cũng đem bọn họ đưa lên đoạn đầu đài.

Một vài tên sai dịch cầm lên một manh chiếu rách,cuộn bừa năm thi thể người vào,mang vào sâu trong thảo nguyên,đào một cái hố nông rồi vội vàng chôn xuống.

https://thuviensach.vn

Hành hình xong,Giang Long mang theo bọn nha dịch trở về thành trước một bước.

Đại bộ phận dân chúng đứng xung quanh để xem vấn đứng lại thêm một lúc,hàn huyên một hồi lâu ở chỗ này mới quay trở lại trong thành.

Bởi vì huyện Linh Thông quản lý nghiêm khắc,án mạng xảy ra không nhiều,cho nên những việc như chém đầu phạm nhân,khiến đám dân chúng nói chuyện say sưa,lần này lại là một lần chém tới năm tội phạm,đủ để đám dân chúng tán gẫu trong một thời gian dài rồi.

Thu hút được sự chú ý của nhiều người,cho nên sự việc từ đầu đến cuối,chưa được vài ngày đã bị lan truyền rộng rãi khắp nơi.

Vì thế hình tượng cuả Thường Khiêm ở trong suy nghĩ của dân chúng Huyện Linh Thông,chỉ trong nháy mắt đã là rớt xuống nền đất.

Giang Long vốn tưởng rằng sau khi xuống nặng tay,chấn nhiếp được Thường Khiêm và tùy tùng Thường gia,là có thể yên ổn đợi tới ngày dẫn nước từ sông vào kênh đào được rồi.

Lại không nghĩ rằng trở về huyện nha chưa được bao lâu,lập tức nhận được một phong thư xin giúp đỡ.

Phong thư này là của huyện nha cạnh huyện Linh Thông,huyện lệnh huyện Hạ Vũ phái người đưa tới.

Mở phong thư ra,Giang Long đại khái xem qua một lượt.

Nội dung rất đơn giản,gần đây có một đám mã phỉ và mấy chi nhỏ dị tộc thường xuyên xâm nhập các thôn trang thị trấn nhỏ trong huyện Hạ Vũ.

Huyện lệnh huyện Hạ Vũ có phái người đi tới thành Vọng Sa xin giúp đỡ,nhưng đợi mãi vẫn không thấy có tin hồi âm.

https://thuviensach.vn

Giang Long gấp lại trang thư,thuận tay đặt lên bàn.

Khả năng là sắp tới sẽ lại hạ nhiệt độ,quân đội của mã phỉ và dị tộc thừa dịp còn có thể hành động,ra ngoài thêm vài lần để cướp bóc lương thực để dễ sống hơn trong mùa đông.

Hiện giờ ở trong quận Vọng Sa,hỏi huyện nào giàu có và đông đúc nhất,không nghi ngờ gì đó chính là huyện Linh Thông.

Nhưng những tiểu bộ lạc mã phỉ và dị tộc này,cũng là không có can đảm đến đây.

Bên này chỉ tính dân tráng thôi cũng đã là có hơn mười vạn.

Cho dù chỉ là cầm xẻng thôi,thì cũng có thể đập tan xác đám mã phỉ và mấy tiểu đội này thành đống thịt nát.

Có thể nói nếu nhân số không hơn năm nghìn người,căn bản không làm gì được huyện Linh Thông.

Còn nếu như Giang Long đem toàn bộ dân chúng thu nạp vào trong thành cố thủ,như vậy không có hơn hai vạn quân đội,cũng căn bản chính là không tấn công được thị trấn Linh Thông.

Đám mã phỉ và tiểu bộ lạc dị tộc quanh đây,trừ phi là muốn tìm cái chết,bằng không sẽ không làm chuyện ngốc nghếch này.

Huyện Hạ Vũ ở trong quận Vọng Sa,cũng xem như khá là giàu có và đông đúc.

Bởi vì sông Hồn Hà có một nhánh sông nhỏ chảy qua huyện Hạ Vũ,dòng chảy tuy rằng không lớn,nhưng cũng có thể khai thác ở hai bên nhánh sông mấy vạn mẫu ruộng tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Tới gần mùa đông nhiệt độ chuẩn bị hạ xuống,mã phỉ và tiểu bộ lạc dị tộc cũng là muốn đánh cướp lương thực trước.

Phải đủ để có thể sống qua mùa đông này.

Vàng bạc châu báu ngược lại đặt ở vị trí thứ hai.

Giang Long gọi sai dịch truyền tin đến gần,lại tỉ mỉ hỏi thăm thêm một lần nữa.

Sắc mặt của sai dịch lộ vẻ lo lắng,hiển nhiên là tình hình hiện giờ của huyện Hạ Vũ rất không tốt.

Sự việc nghiêm trọng,Giang Long không hề chậm trễ,sai người lập tức đi tìm gọi Hà Bất Tại qua.

Hà Bất Tại biết được sự việc xảy ra,hai mắt sáng ngời,

- Đám quân sĩ dân tráng và Tuần kiểm ti này tuy rằng đã được ta thao luyện mấy tháng nay,nhưng chung quy là chưa thực sự trải qua chiến trường,đúng lúc mượn cơ hội này đem ra luyện binh.

Giang Long ngẫm nghĩ một chút,rồi gật đầu đồng ý,mở miệng nói:

- Vậy làm phiền Hà tiên sinh,tự mình mang binh tiến đến huyện Hạ Vũ giải vây.

- Không thành vấn đề!

Hà Bất Tại vui vẻ gật đầu.

Ngay ngày hôm ấy Hà Bất Tại triệu tập quân sĩ Dân tráng và Tuần kiểm ti,bảo bọn họ hôm nay về nhà nói rõ ràng với người nhà,ngày mai sẽ phải đi tới huyện Hạ Vũ rồi.

https://thuviensach.vn

Nghe nói phải thực sự tham gia chiến sự,những người này có người lo lắng có người phấn chấn.

Trên chiến trường cố nhiên là rất nguy hiểm,không cẩn thận là sẽ mất cả tính mạng.

Nhưng đồng thời cũng là một cơ hội thật tốt để lập công,kiếm tiền.

Chém được đầu của mã phỉ và quân sĩ dị tộc,là có thể lấy được tiền thưởng từ phía triều đình đấy.

Ngày hôm sau,Hà Bất Tại mang theo đội quân xuất phát.

Ngoại trừ đám dân tráng và quân sĩ ra,còn thêm một lượng đội ngũ do phạm nhân trong lao ngục tạo thành.

Tất cả hộ vệ tùy tùng của Thường gia,đều ở trong đó.

Những người này vẫn là có chút thân thủ đấy,bằng không làm sao bảo vệ được chủ nhân,Thường gia cũng không thể nào nuôi không bọn họ.

Lúc Thường Khiêm nhận được tin tức,lại là tột đỉnh tức giận.

Chỉ trong nháy mắt,đã là hai ngày trôi qua.

Từ huyện Hạ Vũ bên kia,Hà Bất Tại thường xuyên phái người truyền về tin tức,mọi thứ đều rất thuận lợi.

Đã tiêu diệt được một chi nhân số khoảng ba mươi lăm tên mã phỉ.

Đợi đến khi đuổi hết mấy tiểu đội dị tộc đi,là có thể quay trở về rồi.

Mà ở huyện Linh Thông nơi này,cũng có chuyện quan trọng cần làm.

Đó chính là phải con kênh đã được đào xong rồi,có thể dẫn nước của sông Hồn Hà vào rồi.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm nay,Giang Long bọc trong chiếc áo bông thật dày,khoác thêm chiếc áo khoác da lông,sớm đã đi tới vùng hạ du bờ sông Hồn Hà.

Sự việc nghiêm trọng,Giang Long không dám lập tức hạ lệnh đào đê.

Mà cùng với Trình Trạch,Tiêu Phàm nghiêm túc thảo luận một lúc lâu sau,nắm chắc trăm phần trăm,mới hạ lệnh cho nhóm dân tráng bắt đầu đào.

Nhóm dân tráng cẩn thận từng li từng tí,từ từ đào nốt chút bùn đất còn lại ở hạ du ra.

Lập tức nước sông chính là từ từ chảy vào.

Đám người Giang Long cưỡi ngựa,đi theo dòng nước đang chảy tới.

Bởi vì nơi này là giải đất bình nguyên,địa thế không khác nhau nhiều,cho nên nước sông một mạch chảy thẳng tới vùng thượng du.

Đợi đến khi nước sông ngừng chảy,mới phát hiện ra mặt nước cách bờ chỉ có ba thước cao một chút.

Giang Long lại hạ lệnh tiếp tục đào.

Một lúc lâu sau,cuối cùng cũng đào hết toàn bộ đống bùn đất.

Việc này thật sự không dễ đào chút nào,bởi vì sau khi đào xong lớp bùn đất ở phía trên,nước liền lập tức chảy qua,đất ở phía dưới cũng cần phải móc lên hết mới được.

Lại đang là giữa mùa đông,không thể xuống nước.

Cho nên chỉ dùng xẻng đã đặc chế để đào,cũng khá là tốn sức tốn thời gian.

Nước sông từ vùng thượng du chảy vào lại từ vùng hạ du chảy ra.

https://thuviensach.vn

Thời gian một nén hương trôi qua,vẫn là không có chút bất thường nào.

Thành công dẫn nước sông Hồn Hà chảy vào kênh.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Thông Lệ

Ngoại vi sông dẫn nước hoàn thành,hôm nay rất nhiều dân chúng cố ý tới quan sát,đều phát ra từng đợt thanh âm vui mừng nhảy nhót.

Một đám chạy đến bờ,chỉ vào dòng nước chảy trong sông,chậc chậc thành tiếng.

- Thật sự là dẫn nước thành công.

- Có nước,có thể khai hoang,cải thiện tất cả nơi này đều thành ruộng tốt.

- Địa giới xung quanh rộng bao nhiêu a!

- Thật có thể có nhiều ruộng tốt thế này,về sau cũng không cần phát sầu vì không có lương thực ăn.

- Không cần phải sắc mặt xem ông trời nữa.

Đi theo nha dịch tới,đám người Huyện thừa Chu Kỳ,đang vây quanh Giang Long lớn tiếng vui mừng nói.

Sông dẫn nước khai thông,dẫn nước đi vào,ý nghĩa quá mức trọng đại.

Khai hoang cải thiện ruộng tốt,có thể làm cho quanh huyện Linh Thông nhiều ra mấy trăm vạn mẫu đồng ruộng,đây tuyệt đối là công tích vĩ đại tạo phúc cho muôn đời con cháu!

Còn có,sau khi có con sông này,huyện Linh Thông coi như là thêm một lá chắn phòng ngự thiên nhiên.

https://thuviensach.vn

- Chúc mừng đại nhân,chúc mừng đại nhân!

Chu Kỳ cười,xoay người liên tục chắp tay đối với Giang Long:

- Hà Thủy thành công chảy vào sông dẫn nước,nghĩ đến không tới mấy ngày,Hoàng thượng sẽ hạ chỉ khen thưởng!

- Cùng vui cùng vui.

Giang Long lúc này này tâm tình cũng vô cùng tốt,khách khí chắp tay đáp lễ.

Nói cùng vui cũng đúng,huyện Linh Thông có chiến tích này,tất cả mọi người có phần,Hoàng thượng không có khả năng chỉ thưởng cho một mình Giang Long.

Giang Long ăn thịt,bọn họ cũng có thể húp chút nước.

Cho dù một số người không thể lên chức,nhưng ở trong hồ sơ tư liệu,cũng sẽ thêm vào một khoản rất mạnh.

Làm thành chuyện này,đã đủ cho rất nhiều người kiêu ngạo cả đời.

Dù sao những người này phần lớn rất bình thường,không có bao nhiêu tài hoa,cũng không có bao nhiêu dã tâm.

- Chúc mừng Huyện lệnh đại nhân,chứng minh năng lực của mình rồi.

- Đúng vậy a,trước đó rất nhiều người cũng không nhìn ra.

- Huyện lệnh đại nhân dùng sự thực,bác bỏ thể diện của những người đó.

- Huyện lệnh đại nhân quả nhiên không hổ xuất thân danh môn thế gia,tuổi còn trẻ,đã làm thành đại sự như vậy!

https://thuviensach.vn

- Tiểu nhân về sau tuyệt đối chỉ làm Thiên Lôi sai đâu đánh đó cho Huyện lệnh đại nhân!

Những quan viên nha dịch này có khen tặng,cũng có người nhân cơ hội biểu hiện trung tâm.

Giang Long đều là khách khí nhất nhất đáp lại.

Cũng cho thấy,khai thông dòng sông thành công là cố gắng của mọi người,chính mình chỉ là một phần tử trong đó thôi.

Lời nói khiêm tốn như vậy,làm cho trong lòng mọi người rất thoải mái,dễ nghe,đồng thời cũng biết ý tứ Giang Long không muốn một người chiếm lấy công tích.

Khoản công lao này,Giang Long đích xác là không thể nào một mình chiếm đoạt.

Nhưng nếu hắn có tâm muốn cướp,thực sự có thể làm cho mình nhiều hơn mấy phân.

Mà nếu là hắn đoạt,như vậy công tích của những người khác,dĩ nhiên là phải ít hơn một chút.

Lúc này mọi người đối với Giang Long đều là cực kỳ kính nể từ trong lòng.

Quan viên trong triều đình này,người nào không phải vót nhọn đầu hướng lên trên đi?

Chỉ ngại công tích ít,còn muốn đoạt của người khác,đoạt của thuộc hạ đấy.

Lại có bao nhiêu người có thể có trí tuệ rộng lớn như vậy?

https://thuviensach.vn

Sông dẫn nước hoàn thành,đây là một việc có ý nghĩa phi phàm,chỉ chốc lát,đã truyền khắp toàn bộ thị trấn Linh Thông.

Đám dân chúng trong huyện Linh Thông biết được tin tức,mỗi một người đều cao hứng,vẻ mặt tươi cười.

Nơi này nhiều thêm ruộng tốt,nhận được lợi ích thực tế nhiều nhất,chính là dân chúng làm ruộng.

Nếu có thể mua vài mẫu đồng ruộng,là nhà mình đã đủ ăn.

Đây chính là kênh dẫn nước tưới,ruộng tốt không cần nhìn sắc trời,chỉ cần mùa xuân vất vả gieo hạt,mùa thu liền nhất định có thu hoạch.

Ở dĩ vãng,trong toàn bộ huyện Linh Thông,lại có bao nhiêu ruộng tốt như vậy?

Cho dù là muốn tưới nước,cũng phải gánh nước từ trong giếng sâu đi tưới ruộng.

Nhưng lượng nước giếng cũng hạn chế,ngươi gánh quá nhanh thì trong giếng sẽ hết nước.

Phải đợi một hồi lâu,nước mới có thể lại chảy về.

Cho nên dùng nước giếng tưới ruộng,chỉ có thể cung cấp cho rất ít đồng ruộng.

Ở Bắc Cương,đào giếng lại tương đối khó khăn,nơi này số lượng nước ngầm tồn trữ quá ít.

Cũng chỉ có một khoản kinh phí lớn của Giang Long,ở thị trấn cải biến,tìm đến người đào ra một đám giếng sâu.

Phải biết rằng đào giếng,không phải đào cái nào là cái đấy có nước.

https://thuviensach.vn

Phải đào mười mấy cái mới có nổi một cái có nước.

Cũng không phải đào ra cái giếng hỏng,tiếp tục đào ở bên cạnh là được.

Đây cũng cần nhãn lực và kỹ thuật nhất định.

Người đào giếng,đều là người giỏi có kinh nghiệm.

Đổi thành dân chúng bình thường đến đào,vậy trên mặt đất liền toàn một đám hố rồi.

Cho nên đào giếng là cực kỳ hao tổn nhân lực vật lực và tài lực đấy.

Tin tức truyền bay nhanh,không bao lâu,Thường Khiêm tự nhiên cũng biết.

Tâm tình của y chính là khá phức tạp.

Đầu tiên là tức giận,thầm hận Giang Long làm thành đại sự.

Tiếp theo cao hứng trở lại,bởi vì y cũng có thể từ giữa thơm lây.

Đồng thời may mắn,hoàn hảo chính mình chạy tới huyện Linh Thông khá đúng lúc,nếu là ở trên đường chậm chạp,chậm hơn một ít thời gian,khoản công lao cực lớn này liền không có duyên với y rồi.

Hạ Lâm đã từ Vọng Sa thành quận trở về,tuy nhiên vẫn không lộ diện.

Y lo lắng cho mình vừa ló đầu,Thường Khiêm sẽ tìm y mượn hộ vệ.

Nhưng về sau nghe đến tin tức,liền bất chấp rất nhiều,lập tức thay áo bông dày,phủ thêm áo khoác,vội vàng đi tới bờ sông.

Tận mắt thấy nước Hà Thủy dẫn vào trong sông dẫn nước,rốt cục y mới tin.

https://thuviensach.vn

Sau đó trở lại huyện nha,gặp mặt Giang Long.

Nhìn thấy Giang Long đang viết sổ con,y không dám giấu diếm,đem sự tình mình đứng ở trận doanh của Nhị Hoàng tử,lần này cũng là Trình quý phi tiêu phí khí lực lớn lao,mới phái y đến huyện Linh Thông nói cho Giang Long.

Phần sổ con này viết như thế nào,do Giang Long quyết định.

Hiện tại nói cho Giang Long,Hạ Lâm tự nhiên là muốn khiến Giang Long có thể thêm vào nhiều một số cho mình.

Giang Long nghe vậy,dĩ nhiên là minh bạch ý tứ của Hạ Lâm.

Dù sao đi nữa Hoàng thượng nhìn mình cũng không vừa mắt,viết lên nhiều chiến tích cho mình,cũng không có bao nhiêu tác dụng,cho nên Giang Long như ý Hạ Lâm.

Tuy nhiên Giang Long lại lại nói:

- Nhị Hoàng tử phái ngươi lại đây,hẳn là không phải chỉ muốn mạ cho ngươi một lớp vàng,khẳng định cũng có ý tứ cho ngươi rèn luyện,lịch lãm một phen,không trải qua lịch lãm,tương lai ngươi làm sao có thể thành đại sự? Cho nên về sau ngươi liền lĩnh phân sai sự,ra sức nhiều hơn để phát triển huyện Linh Thông đi.

Cho không người một số chiến tích,nguyên bản còn là của mình,Giang Long cảm thấy rốt cuộc có chút khó chịu.Tất nhiên muốn tìm một ít chuyện cho Hạ Lâm làm.

Hạ Lâm nghe vậy,cũng không cảm thấy có gì không đúng,nên cũng không phản bác và mất hứng.

https://thuviensach.vn

Nói thật,đi vào huyện Linh Thông,nhìn đến khoảng chừng hơn mười vạn dân chúng dưới sự chỉ huy của Giang Long,đào sông dẫn nước bình hoang dã.

Phần khí thế và hiện trường to lớn kia,cũng đã khiến Hạ Lâm quên mất tuổi của Giang Long,so với mình còn nhỏ hơn.

Hôm nay sông dẫn nước thông suốt,càng chứng thực trước khi đến,bề trên trong nhà rất tán thưởng Giang Long.

Dĩ vãng,từng có bao nhiêu người nhậm chức Huyện lệnh huyện Linh Thông?

Nhưng lại có ai có thể có hùng thao vĩ lược như vậy?

Cũng căn bản không ai nghĩ tới,huyện Linh Thông khốn cùng hoang vắng nằm ở biên cương xa xôi này,lại có thể có thể lợi dụng nước sông mà cải tiến ra mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt.

Bất đồng với Thường Khiêm,Hạ Lâm thông minh,khéo léo,nhưng cũng biết phải cụ thể trọng yếu.

Vì thế Giang Long mới giao Hạ Lâm cho Tiêu Phàm,dặn Tiêu Phàm mỗi ngày đều tìm cho Hạ Lâm chút sự tình để làm.

Giang Long mặc dù khó chịu,nhưng nếu Hạ Lâm thật có thể làm công tác đến nơi đến chốn,như vậy tự nhiên sẽ có tiến bộ rất lớn.

Chỉ có điều học thức tốt,mắt cao hơn trán,là tuyệt đối không làm được đại sự.

Sổ con rất nhanh do nha dịch Khoái ban,đưa tới quận Vọng Sa.

Mà lúc trước,Bành Hỉ đã phái người truyền tin tức quay lại.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An xem hết,đem sổ con Giang Long viết để qua một bên,trong lòng xúc động thật lâu!

Thành công rồi,không ngờ Giang Long đã làm xong bước đầu tiên của sự tình!

Mà bước đầu tiên thành công,đại biểu cho đề nghị của Giang Long là hoàn toàn khả thi.

Buồn cười chính ông ta trước đó vẫn nhìn không tốt,và tất cả quan viên giống nhau,cho rằng Giang Long đang càn quấy,đang chờ đợi để chế giễu.

Kết quả cuối cùng người bị chê cười,ngược lại là chính mình.

Bàng Thành An không cho rằng mình là một người tự đại.

Ngày bình thường,ông ta cũng có nghe thuộc hạ đề nghị.

Nhưng đem huyện Linh Thông phát triển trở thành kho lúa nhất lớn Bắc Cương,mặc dù là hiện tại,ông ta cũng cảm thấy rất không chân thực.

Có thể làm,vô số tiền nhân vì sao không đi làm?

Hơn nữa đừng nói làm,chính là người đề nghị cũng không có một ai.

Thật sự là thật không thể tin nổi!

Mặc dù có Bành Hỉ Đã phái người lại đây truyền lại tin tức trước,nhưng sau khi xem hết sổ con của Giang Long,Bàng Thành An cũng lại ngồi một hồi mới tin tưởng đây là sự thật.

Kế tiếp,chính là viết sổ con báo lên trên.

Loại chuyện trọng đại này,chính là không thể kéo dài.

Chỉ là thế nào viết,còn phải có kỹ xảo.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An biết rằng Hoàng thượng và Thái tử đều không thích Cảnh phủ.

Cho nên suy tư hồi lâu,cuối cùng ở trên sổ con chỉ viết công tích,viết cải tiến ra đồng ruộng về sau,đối với Đại Tề sẽ đem đến ý nghĩa trọng đại cỡ nào.

Từng đợt ca ngợi và thán từ.

Ca ngợi dĩ nhiên là Hoàng thượng.

Bởi vì đồng ruộng này sẽ là ở thời kỳ Hoàng thượng chấp chính cải tiến mà thành.

Công lao lớn nhất,dĩ nhiên là hoàng thượng.

Đây kỳ thật cũng là phù hợp thông lệ.

Tỷ như hoàng đế nào đánh hạ giang sơn,khai sáng sự nghiệp to lớn,như vậy y tự nhiên là trời cao che chở,là là Chân Long Thiên Tử,công tích cũng là lớn nhất.

Tiếp theo mới là những võ tướng trên chiến trường chém giết.

Nhưng chân chính liều mạng,dốc sức,thật là Hoàng đế sao?

Lại có,ở thời kì tại vị của bất kỳ hoàng đế nào,một ít văn thần biên soạn ra từ điển,sửa sang lại khá hơn một chút văn hóa tư liệu,cũng sẽ đem công lao lớn nhất thêm ở trên người Hoàng đế,tác giả này,cũng vẫn phải xếp hạng ở vị thứ hai.

Trừ đó ra,tỷ như có cái gì phát minh vân vân,đồng dạng trước tiên là Hoàng đế,kế tiếp mới là người phát minh.

Bàng Thành An chỉ ở ngay ban đầu,viết một lần tên của Giang Long.

https://thuviensach.vn

Đô úy Khương Kỳ nhận được tin tức,đồng dạng không dám tin,cảm thấy có chút không chân thực.

Phục hồi tinh thần lại xông,phái người đi huyện Linh Thông chúc mừng.

Ông là thật tâm mừng thay cho Giang Long.

Còn có Chủ quản binh tào Đỗ Uy,các Du kích tướng quân từng cùng với Giang Long hợp tác tiêu diệt phỉ được tin về sau,cũng lập tức phái người tới chúc mừng.

Thường Khiêm không cần đi ra ngoài,chỉ đứng ở trước cửa sổ lầu ba,đã có thể nghe đến đám dân chúng trên đường lớn,hết lần này đến lần khác tán dương Giang Long.

Điều này làm cho y vô cùng bực mình,hận không thể lao xuống đi,ngăn chặn miệng đám dân chúng này.

Nhưng y không dám.

Nhất là làm như thế sẽ chọc cho nhiều người tức giận,phải biết rằng nhiều người tức giận khó phạm.

Thứ hai,chính là bên người y đã không có hộ vệ tùy tùng nào,lao xuống lầu,y sợ bị đám dân chúng tức giận vây quanh đánh chết.

Người có thân phận,bên người phải có chó săn,tay sai,mới có thể kiêu ngạo được,mới hoành hành ngang ngược được.

Mà đám chó săn tiểu nhân này,cũng phải ỷ vào người có thân phận mới có thể cáo mượn oai hùm,cậy thế khinh người.

Bên người không có nanh vuốt,Thường Khiêm cũng biến thành con hổ không răng.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Thường Khiêm bị đè nén khó chịu hết sức,Bành Hỉ thay đổi thân quần áo bình thường,đột nhiên tới cửa cầu kiến.

Nếu Bành Hỉ không có mang theo quan ấn,Thường Khiêm mới không cho y lên lầu.

Giờ phút này Thường Khiêm,cực kỳ không có cảm giác an toàn.

Bành Hỉ lên đến trên lầu,không để ý quan giai của mình cao hơn hai cấp,liền thi đại lễ quỳ xuống dập đầu đối với Thường Khiêm.

Thái độ lần này,cũng làm cho Thường Khiêm có chút hưởng thụ.

Quan viên thuộc hạ của Giang Long,không có một ai đối với y là cung kính thực sự.

Vẫn là quan viên ở địa phương lớn,hiểu được quy củ.

Về phần tiểu quan tiểu lại huyện Linh Thông nơi này,thực là một đám quê mùa!

Thường Khiêm thầm hừ như vậy.

Bành Hỉ đã sớm muốn đến viếng thăm Thường Khiêm rồi,nhưng lại sợ bại lộ thân phận,nếu bị Giang Long biết,y lo lắng Giang Long sẽ đề phòng y,thu thập y.

Đành đợi cho sông dẫn nước khai thông,thời điểm Giang Long hưng phấn,nghĩ người hưng phấn nhất sẽ có chút sơ hở,lúc này mới giả dạng một phen muốn thần không biết quỷ không hay vào khách sạn gặp mặt Thường Khiêm.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Rước Lấy Cường Địch

Lại bộ Thượng thư Thường Thanh,là chỗ dựa lớn nhất mà Hoàng thượng an bài cho Thái tử,là trụ cột vững vàng bên trận doanh của Thái tử.

Dưới trướng Thái tử quan văn là chủ đạo,Thường Thanh ở trận doanh Thái tử địa vị có thể nghĩ.

Sở dĩ nói Thường Thanh là Hoàng thượng an bài cho Thái tử,là vì cháu gái Thường Thanh Thường Nguyệt Nga,được Hoàng thượng định làm Thái tử phi.

Thái tử Triệu Khoáng năm nay mười sáu,vẫn chưa tới tuổi thành hôn.

Hoàng tộc cưới vợ bình thường đều muộn một chút.

Tốt nhất phải tròn mười tám tuổi.

Đương nhiên,không phải nói trước mười tám tuổi,không thể chạm tới nữ nhân.

Hiện giờ Thái tử,không chỉ có thật nhiều nữ nhân,hơn nữa còn có cả một vị trắc phi.

Nữ tử Thường gia hai năm sau sẽ trở thành Thái tử phi,Thường gia dĩ nhiên là cùng Thái tử buộc lại với nhau.

Là chuyện của Thái tử,Thường gia dám không tận tâm tận lực sao?

Hiểu rõ Tri châu Văn Thượng cũng đứng ở phía Thái tử bên này.

https://thuviensach.vn

Bàng Thành An đều biết những điều này,cho nên đã sớm phái người thông tri cho Bành Hỉ,khiến Bành Hỉ mau chóng tới gặp mặt Thường Khiêm.

Tạo quan hệ tốt với Thường Khiêm,đến lúc đó xin Thường Khiêm ở trước mặt Thường Thanh nói vài lời hay,như vậy thăng quan phát tài sẽ dễ như trở bàn tay.

Đã tới chức Tri châu này,lại muốn thăng chức,khá là khó khăn.

Nhưng Quận thủ,chủ quản một quận,quan viên cấp bậc này chỉ cần Thường Thanh đồng ý đề bạt,như vậy dễ dàng có thể thăng một cấp.

Ngoại trừ thăng quan ra,cũng có thể được điều đến địa phương giàu có và đông đúc bình an.

Bắc Cương quá mức khốn cùng rồi,hơn nữa khá hỗn loạn,mặc dù cùng cấp nhưng được điều đi khỏi nơi này cũng là một chuyện làm cho người ta vô cùng vui vẻ.

Bành Hỉ đã sớm muốn đến cầu kiến Thường Khiêm rồi.

Với cái đầu khôn khéo của y,lại có thể không rõ ràng việc quan hệ với Thường Khiêm sẽ có bao nhiêu chỗ tốt hay sao?

Chỉ có điều Thường Khiêm mới đến huyện Linh Thông,liền phát sinh cãi vã với Giang Long.

Ngày hôm sau,Giang Long lại dẫn phần đông nha dịch,đi vào dịch trạm bắt người.

Cùng với việc chém đầu năm tùy tùng Thường gia.

Đây có nghĩa là Giang Long với Thường Khiêm đã trở mặt thành thù.

https://thuviensach.vn

Sau khi biết được những điều này,Bành Hỉ dĩ nhiên phải cẩn thận,từ khi bị phái đến Huyện Linh Thông,Bành Hỉ vẫn là thật cẩn thận làm việc.

Chỉ vì không cho Giang Long chú ý tới.

Phải biết rằng ngay cả Bàng Thành An,đều bảo vệ y không được đấy.

Giang Long nếu làm khó dễ,y chỉ có thể nhận lấy.

Thường Khiêm đến và kết quả tùy tùng Thường gia bị bắt chém,càng làm cho Bành Hỉ hiểu sự lợi hại của Giang Long.

Đây chính là công tử ca nhà Lại bộ Thượng thư Thường gia a!

Không ngờ Giang Long tuyệt không e dè,hung hăng đánh vào mặt.

Thường Khiêm đã kết thù với Giang Long,Bành Hỉ chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi,mãi đến khi sông dẫn nước nhân tạo thành công y mới phát giác được cơ hội tới.

Người đang ở thời điểm hưng phấn đắc ý,chung quy sẽ có một chút sơ suất.

Chỉ có điều y lại không biết,Giang Long đã sớm phái Phàn Nhân và huynh đệ Tề gia nhìn chằm chằm Thường Khiêm.

Vài tên nha dịch đứng ở cửa khách sạn,ở ngoài sáng.

Mà Phàn Nhân và huynh đệ Tề gia,vẫn ẩn từ một nơi bí mật gần đó.

Bành Hỉ tuy rằng cố ý thay đổi ăn mặc một phen,lại cũng không thể tránh được ánh mắt của Phàn Nhân.

Nhìn thấy Thường Khiêm,Bành Hỉ đầu tiên là làm đại lễ thăm viếng,sau đó quỳ trên mặt đất tự giới thiệu một phen.

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm trước khi đến,nghe Thường Thanh nói qua,Tri châu Tiên Châu Văn Thượng,cũng đứng bên trận doanh của Thái tử.

Mà đối với Quận thủ Bàng Thành An thì lại không có bao nhiêu hiểu biết.

Lấy thân phận địa vị của Thường Thanh,làm sao có thể để một Quận thủ vào mắt?

Hơn nữa thân có chức vị cao,mỗi ngày xử lý công việc nhiều không kể xiết,

cực kỳ bận rộn,cũng không có thời gian và tinh lực tìm hiểu về một quan viên địa phương nho nhỏ.

Về phần Công Tào chủ quản Bành Hỉ,Thường Thanh lại càng sẽ không đặt trong mắt rồi.

Cho dù là lúc này Thường Khiêm nghe vậy,cũng chẳng qua là cảm thấy Quận thủ Bàng Thành An có lẽ có thể kết giao.

Bành Hỉ đồng dạng không được y để vào mắt.

Nói cách khác,Bành Hỉ ở trong mắt Thường Khiêm,chỉ là chân chạy truyền lời thôi.

- Ngươi vì sao không tới sớm một chút tham kiến bản quan?

Thường Khiêm đặt câu hỏi.

Bành Hỉ lập tức có chút xấu hổ,kiên trì trả lời,cũng mở miệng giải thích,mình cùng Giang Long có mâu thuẫn,lo lắng Giang Long trả thù.

Thường Khiêm sau khi nghe xong,mới biết được Giang Long từng nói qua,vài cái nha dịch ở quận thành muốn đến huyện Linh Thông phá

https://thuviensach.vn

hoại,kết quả bị đánh trọng thương không trị được nên bỏ mình,mấy nha dịch do vị Bành Hỉ trước mắt này dẫn đến đấy.

Luận phẩm giai,Bành Hỉ cao hơn Giang Long hai cấp.

Hơn nữa có thể nói là thượng quan trực tiếp của Giang Long.

Giang Long làm như thế,có chút rất không để thể diện cho Bành Hỉ.

Tuy nhiên Thường Khiêm lập tức nghĩ đến chính mình,lại có chút thoải mái.

Giang Long ngay cả y còn không để trong mắt,huống chi một Bành Hỉ?

Bành Hỉ lúc này,đang quỳ trước mặt y đây.

- Ngươi có biện pháp gì để gây chút phiền toái cho Giang Long?

Thường Khiêm đợi không được ông nội động thủ,vẫn muốn sớm một chút trừng trị Giang Long.

Bằng không cục tức này không trút hết được.

Lý do tranh cãi cũng coi như xong,nhưng tùy tùng chơi gái không trả tiền,cũng bôi đen hình tượng của Thường gia rất lớn.

Cũng làm cho y không còn mặt mũi.

Tiếp theo chém đầu năm tùy tùng,lại khiêu khích uy nghiêm của Thường gia.

Lúc này trên nóc nhà khách sạn có một bóng người,khẽ nhíu mày.

Người này đúng là Phàn Nhân.

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân là hiệp khách giang hồ,trèo tường leo nóc nhà,tất nhiên là một bữa ăn sáng rồi.

Nhìn đến Bành Hỉ cố ý cải trang tới gặp Thường Khiêm,y đương nhiên muốn lên đến mái nhà nghe lén cho rõ ràng.

Khách sạn này chỉ có ba tầng,Thường Khiêm đang ở trong một gian phòng khách xa hoa tại lầu ba,cụ thể đang ở nơi nào Phàn Nhân cũng đã sớm hỏi thăm rành mạch.

Bành Hỉ nghe Thường Khiêm nói muốn gây sự với Giang Long,theo bản năng thầm giật mình.

Lần trước y mang đến nha dịch bị Giang Long đánh đập bị thương nặng không chữa nổi.

Lần này Giang Long lại chém đầu năm tùy tùng Thường gia,khiến y đã e ngại Giang Long trong tưởng tượng rồi.

Thật sự là Giang Long quá mức quyết đoán mạnh mẽ,cứng rắn rồi!

Ysợ hãi,tiếp theo,Giang Long có thể trực tiếp động thủ với mình hay không.

Hiểu biết rõ ràng uy danh tác phong làm việc của Cảnh phủ ở kinh thành,y không chút nghi ngờ Giang Long dám bay thẳng đến xuống tay với y.

Vì thế vội vàng nói:

- Thường công tử,lúc này gây sự với Giang Long không thích hợp đâu.

- Hử?

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm hừ lạnh,xoay nửa người,lập tức khiến nhiệt độ trong phòng giảm mạnh.

Bành Hỉ là muốn lấy lòng Thường Khiêm đấy,thấy Thường Khiêm bất mãn,lập tức giải thích:

- Sổ con báo cáo huyện Linh Thông đào sông khai hoang đã sớm đưa tới trước mặt Hoàng thượng,công trình tiến triển,Hoàng thượng thời khắc đang chú ý,lúc này đường sông dẫn nước Hồn Hà hoàn thành,tin tưởng không cần vài ngày có thể rơi vào trong tai Hoàng thượng.

Nghe nói Hoàng thượng rất coi trọng công trình này,bởi vì một khi thành công,địa giới Bắc Cương này sẽ nhiều ra mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt!

Một năm trôi qua,có thể thu lấy được bao nhiêu lương thực?

Bắc Cương vẫn là dựa vào trời mới có cơm ăn,gần như hàng năm có địa phương gặp tai hoạ,triều đình phải phái ra quân đội vận chuyển lượng lớn lương thực đến Bắc Cương,tiêu hao nhân lực vật lực và tài lực rất lớn.

Khiến cho ngân khố quốc gia vẫn không thể đầy lên.

Mà có mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt này,gần như có thể nuôi sống toàn bộ dân chúng Bắc Cương rồi.

Hoàng thượng coi trọng công trình này,mà công trình này,dường như lại chỉ có Giang Long trấn thủ,mới có hi vọng làm thành.

Thường Khiêm nghe đến đó,vô cùng bất mãn.

Chỉ có Giang Long có thể làm thành?

Là ý nói,chính mình không làm được phải không?

Thấy sắc mặt Thường Khiêm khó coi,Bành Hỉ vội vàng bổ sung một câu:

https://thuviensach.vn

- Lời này là Tri châu Văn Thượng Văn đại nhân trong thư nói cho Quận thủ Bàng Thành An Bàng đại nhân nghe đấy,Bàng đại nhân từng nói qua một lần cho hạ quan.

Kỳ thật trước khi đến Bắc Cương,Thường Thanh cũng từng phân tích cho Thường Khiêm.

Công trình này,đích thật là chỉ có ở trong tay Giang Long,khả năng thành công mới có thể càng lớn hơn một chút.

Lúc ấy đối với cách nói của Thường Thanh,Thường Khiêm chính là không phục lắm.

- Ý của ngươi là nói,bản quan hiện tại gây sự với Giang Long,một khi truyền vào trong tai Hoàng thượng,Hoàng thượng sẽ bất mãn đối với bản quan?

Thường Khiêm rốt cuộc không phải rất ngu,lúc này đã hiểu ý tứ của Bành Hỉ.

Bành Hỉ liên tục gật đầu.

- Đứng lên đi.

Thường Khiêm cho đến lúc này mới cho Bành Hỉ đứng dậy.

- Tạ ơn đại nhân!

Bành Hỉ cười nịnh đứng dậy.

Lần này có thể tới Bắc Cương,Thường Khiêm biết rằng thật là không dễ dàng.

Từ lúc biết được huyện Linh Thông có thể thay đổi ra mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt,rất nhiều đại thần trong triều đều rục rịch,muốn phái con cháu ưu

https://thuviensach.vn

tú trong nhà tới để dát vàng.

Có khoản chiến tích này,đối với con đường làm quan phát triển tương lai có lợi rất lớn.

Thường Thanh mặc dù là Lại bộ Thượng thư,nhưng cũng không có dễ dàng bắt danh ngạch.

Là nhờ Thái tử đến trước mặt Hoàng thượng nói chuyện,cuối cùng mới thành công.

Thành công này,là chỉ Thường gia chiếm được một danh ngạch.

Mà Thường gia phái ai lại đây,lại là một phen tranh đấu nội bộ.

Nếu không có Thường Thanh quá mức yêu quý y,kiên trì duy trì ý kiến của mình,y sẽ không được đến.

Y cũng không thể có cơ hội dát vàng lớn như vậy.

Cho nên sau khi nghe hoàng thượng có thể sẽ bất mãn đối với chính mình,Thường Khiêm không dám lần nữa sơ suất.

Cơ hội này quá khó khăn có được!

Hơn nữa nếu là nhắm trúng Hoàng thượng sinh ghét,mặc dù Thường Thanh là Lại bộ Thượng thư thì thế nào?

Thiên hạ này,triều đình này đều là của hoàng thượng!

Ngày sau còn muốn từng bước thăng chức rất nhanh?

Không có khả năng!

Một khi không được Hoàng thượng thích,sĩ đồ của y cũng liền xong đời.

https://thuviensach.vn

Cho nên tuy rằng trong lòng cực kỳ không cam lòng,nhưng Thường Khiêm chỉ có thể tạm thời áp chế,trong thời gian tới không có ý định gây sự với Giang Long nữa.

Chỉ có điều y tuy rằng không muốn gây phiền phức cho Giang Long,lại không nghĩ những lời nói này,trải qua miệng của Phàn Nhân truyền đến tai của Giang Long.

Giang Long không phải bùn nặn,hắn từ trước đến nay là có thù tất báo!

Biết được Thường Khiêm vẫn không ăn giáo huấn,muốn đối đầu cùng mình,liền hừ lạnh một tiếng.

Vừa vặn,một đạo sổ con được vội vàng đưa tới.

Giang Long thấy quân tốt đưa sổ con mồ hôi đầy đầu,vẻ mặt lo lắng,biết sự tình không nhỏ.

Đạo sổ con này do Hà Bất Tại phái người hoả tốc đưa tới.

Liền tranh thủ mở ra,Giang Long đọc lướt nhanh.

Sau một lúc lâu,đem sổ con gập lại,Giang Long nhíu mày gắt gao.

Hà Bất Tại dẫn theo một nửa nha dịch huyện Linh Thông,điều động dân tráng,cùng với quân sĩ Tuần kiểm ti và rất nhiều phạm nhân vốn hắn nên giam giữ ở lao tù,đi Lĩnh huyện giúp đỡ bao vây tiễu trừ mã phỉ và đánh đuổi mấy chi bộ đội dị tộc nhỏ đến cướp bóc.

Ban đầu rất thuận lợi,tiêu diệt mấy chi đội ngũ hơn mười tên mã phỉ.

Nhưng sau khi toàn diệt một chi tiểu đội trăm tên dị tộc,rốt cục rước lấy phiền toái.

https://thuviensach.vn

Hoá ra người dẫn đầu chi tiểu đội dị tộc kia,là Vương tử một chi bộ lạc nhân số có mấy vạn người.

Hơn nữa còn là người thừa kế thứ nhất thủ lĩnh bộ lạc kế nhiệm.

Vương tử bị giết,tù trưởng bộ lạc kia tất nhiên là vừa đau lòng,lại phẫn nộ.

Vì thế triệu tập binh mã,thẳng hướng huyện Hạ Vũ.

Hà Bất Tại nhận được tin tức hơi trễ,ở trên sổ con nói rõ,nhiều nhất bốn năm ngày thời gian,vị tù trưởng kia có thể mang theo đội ngũ giết rồi.

Theo trong miệng một tù binh dị tộc biết được,tù trưởng kia ước chừng dẫn dắt tám ngàn nhân mã.

Giang Long ngồi ở trước bàn,suy tư một lát,xách bút bắt đầu viết thư tín.

Tù trưởng kia mang đến quân mã nhiều lắm,hơn nữa thời gian khẩn cấp,Giang Long nhất định phải trước tiên tìm bằng hữu hỗ trợ mới được.

Muốn mượn người hỗ trợ,tất nhiên là phải tìm võ tướng.

Du kích tướng quân Quách Phóng cách nơi này quá xa,Giang Long không liên hệ.

Mà chỉ nhanh chóng viết hai phong thư,một phong thư cho Du kích tướng quân Hà Hoán,người mà Giang Long mời đến hỗ trợ bao vây tiễu trừ mã phỉ sau khi nhậm chức ở huyện Linh Thông không lâu.

Một phong khác,là viết cho Đô úy Vọng Sa quận Khương Kỳ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Sợ Chết

Thư viết xong,Giang Long lập tức phái người hoả tốc đưa đi.

Ngay sau đó,hạ lệnh cho quân sĩ Tuần kiểm ti và sai dịch trong huyện nha,sáng sớm ngày mai,liền xuất phát tới huyện Hạ Vũ.

Đến lúc đó chỉ chừa rất ít đóng giữ ở thị trấn Linh Thông.

Bảo bọn họ hôm nay sau khi về nhà,giải thích rõ ràng cho thân nhân,nhân tiện nói lời tạm biệt.

Trên chiến trường,tất nhiên sẽ có thương vong,không chừng người nào đó đi một chuyến ra ngoài,khi trở về,khả năng chỉ còn lại một khối thi thể.

Đương nhiên,nếu ai tác chiến dũng mãnh thân thủ cao cường,chém giết nhiều mã phỉ và quân sĩ dị tộc,như vậy sau cuộc chiến cũng sẽ có phong thưởng hậu hĩnh.

Đầu mã phỉ và quân sĩ dị tộc đầu đều có thể đổi tiền đấy.

Tiền hàng tháng của biên quân không cao,còn bị bên trên tầng tầng chiết khấu,cho nên đại đa số biên quân,đều là hy vọng có chiến trận để đánh.

Bằng không ngay cả người nhà cũng không nuôi được.

Quân sĩ Tuần kiểm ti và sai dịch huyện nha huyện Linh Thông,ngoại trừ bổng ngân,còn có trợ cấp.

Cũng đủ nuôi sống gia đình.

https://thuviensach.vn

Nếu có thể,bọn họ cùng người nhà của bọn họ cũng không muốn để cho bọn họ ra chiến trường.

Chẳng qua Giang Long đã hạ lệnh,bọn họ ai cũng không dám phản kháng.

Ở mảnh đất biên cương này,thường xuyên phát sinh chiến tranh.

Quan viên giúp đỡ lẫn nhau trong công việc là việc nên làm,cũng là nhất định phải làm.

Dù là huyện Linh Thông hiện giờ còn thua xa nhà giàu ở xung quanh Lĩnh huyện,nhưng cũng không thể nào chỉ lo thân mình.

Có năng lực,sẽ giúp một phen.

Lại có,dân chúng huyện Hạ Vũ đồng dạng cũng là con dân Đại Tề.

Giang Long không thể trơ mắt nhìn con dân Đại Tề,táng thân ở dưới đao mã phỉ và quân sĩ dị tộc tàn sát.

Tuy rằng hắn là Huyện lệnh Linh Thông,nhưng trong mắt lại không riêng chỉ có dân chúng huyện Linh Thông.

Thư tín phái người đưa đi xong,Giang Long triệu tập Trình Trạch và Tiêu Phàm,trao đổi mọi việc trong huyện,trước khi rời đi hắn phải bố trí ổn thỏa mới yên tâm.

Tiêu Phàm không tán thành Giang Long tự mình mang theo binh mã ra chiến trường.

Đao kiếm không có mắt!

Mặc dù thân thủ của Giang Long đã được mọi người tán thành,nhưng cũng vẫn sẽ có nguy hiểm tính mạng.

https://thuviensach.vn

Vận khí không tốt,một mũi tên lạc có thể đã lấy mạng nhỏ.

Chỉ là bất đắc dĩ Giang Long đã quyết định chủ ý rồi,thì căn bản không nghe khuyên bảo.

Trình Trạch cũng không khuyên bảo gì nhiều,cùng Giang Long thương thảo an bài mọi việc trong huyện.

Nhất là Giang Long mang đi đại bộ phận sai dịch và quân sĩ rồi,phòng ngự của huyện Linh Thông nhất định phải để ý.

Hiện giờ sông dẫn nước ngoài thành đã xong,không hạ xuống mấy cái cầu treo,người bên ngoài chỉ có mỗi cách là bơi vào.

Trời lạnh như vậy,ai dám xuống nước?

Ở phụ cận,cũng không ai biết đóng thuyền.

Về phần bè da dê căn bản là không chịu được mũi tên,một mũi tên đã có thể xuyên thấu,khiến bè hỏng ngay.

Đến lúc đó người trên bè,nếu không biết bơi lặn,như vậy chỉ có thể bị chết đuối.

Lại có,bè da dê không chở được nhiều người,một cái bè có thể ngồi tối đa là ba bốn người.

Mà Giang Long cũng không bởi vì có hơn một lá chắn phòng ngự thiên nhiên này,mà buông lỏng cảnh giác,vẫn có sắp xếp thám báo cưỡi ngựa,ở bờ sông tuần tra.

Hiện giờ Giang Long muốn dẫn đi đại bộ phận người,như vậy biện pháp tốt nhất,chính là khẩn cấp mộ binh một số lượng dân tráng nhất định để bổ sung vào chỗ trống.

https://thuviensach.vn

Nhất là thủ hộ cầu treo,nhân sự cần nhiều hơn một chút.

Cầu treo ở bên trong bờ sông bên này,dùng ván gỗ dày năm tấc chắp lại mà thành,xung quanh lại được bọc bởi lá sắt.

Chiều rộng mười trượng,dưới tình huống bình thường,đặt trên mặt sông,mặc dù là rất nhiều thương đội thông qua,cũng sẽ không bị chen chúc.

Giang Long căn cứ địa thế và thương đạo trước đây,tổng cộng đã làm ra bốn cái cầu treo như vậy.

Tới buổi chiều,sẽ dùng xích sắt to bằng cánh tay kéo ngược lên.

Nếu buổi tối có người tới,cũng sẽ không thả xuống cho tiến vào.

Người tới chỉ có thể trước tiên nghỉ ngơi một đêm ở bờ sông đối diện,ngày mai mới được vào thành.

Bởi vì giải đất này là bình nguyên,cho nên nếu có rất nhiều quân đội đột kích,như vậy hoàn toàn có thể nhìn thấy trước sau đó kéo cầu treo lên.

Đến lúc đó mặc dù đối phương có thiên quân vạn mã,cũng không giết nổi.

Tuy rằng Giang Long trước đó thiết kế cực kỳ chu toàn,nhưng lực lượng thủ vệ cũng không dám giảm bớt,lơi lỏng.

Một đội quân nhỏ đến huyện Linh Thông,không thể làm được gì.

Nhưng nếu chẳng may có đại đội quân mã giết đến huyện Linh Thông,thì kết cục chính là dân chúng bị tàn sát,thành trì bị hủy.

Cùng ngày,Giang Long và Trình Trạch,Tiêu Phàm,thương thảo thật lâu.

Ngày hôm sau,nhân sự toàn bộ tập hợp ở trong huyện nha.

https://thuviensach.vn

Đám người Huyện thừa Chu Kỳ,đều cầu chúc Giang Long có thể sớm ngày bình an trở về.

Chủ bạc Uông Quý còn nhắc nhở một câu,nói là Giang Long đi rồi,Thường Khiêm sợ là sẽ cậy vào thân phận,bắt đầu làm náo loạn.

Ngày hôm qua khi Giang Long và Trình Trạch,Tiêu Phàm trao đổi,thật đúng là đã quên mất chuyện này.

Hạ Lâm là người bên trận doanh Nhị Hoàng tử,là đồng minh,hơn nữa là người khá lão luyện.

Vị Trạng nguyên lang Hàn Thanh kia,mắt thấy Thường Khiêm mỗi khi chịu thiệt ở dưới tay Giang Long,không dám lần nữa nhiều chuyện khuyên nhủ,mà là giả câm vờ điếc,làm như cái gì cũng không biết.

Hai người này sẽ không làm cái gì ầm ĩ.

Nhưng Thường Khiêm,thật đúng là không thể không đề phòng.

Bằng không Giang Long đi rồi,Thường Khiêm ỷ vào thân phận lai lịch đùa giỡn lung tung,thật đúng là không ai có thể khống chế được người này.

Hơn nữa,Thường Khiêm là phụng chỉ đến huyện Linh Thông hiệp trợ Giang Long,đến lúc đó hoàn toàn có thể nhúng tay công việc nội chính trong huyện.

Có khi lại đem huyện Linh Thông mà Giang Long cực cực khổ khổ thống trị tốt quấy loạn thành hỏng bét.

Giang Long suy tư một lát,lóe lên một ý tưởng.

Trở lại trong phòng,nhấc bút viết một phần sổ con,sổ con này sẽ đưa cho Bàng Thành An.

https://thuviensach.vn

Sau đó điểm tề nhân mã,thẳng đến chỗ nhà trọ của Thường Khiêm.

Thường Khiêm ngày hôm qua được Bành Hỉ phái người đến đưa tin,biết Giang Long hôm nay muốn dẫn binh mã rời khỏi huyện Linh Thông,đi huyện Hạ Vũ hỗ trợ tiêu diệt phỉ.

Hà Bất Tại phái người trả lại sổ con,bên trên nội dung cũng không truyền ra.

Cho nên tạm thời không ai biết sẽ có tám ngàn dị tộc quân đội xâm nhập huyện Hạ Vũ.

Thường Khiêm chỉ ngóng trông Giang Long có thể chết trận sa trường,mới có thể giải mối hận trong lòng.

Đồng thời cũng đã có chủ ý.

Huyện Linh Thông không có Cảnh Giang Long trấn thủ,còn có ai dám ngỗ nghịch ý tứ của y?

Đến lúc đó y hoàn toàn có thể đem chính vụ trong huyện Linh Thông,hoàn toàn kéo đến trong tay mình,tập trung quyền lực toàn huyện tại một thân mình.

Tưởng tượng như vậy,kết quả chính là Thường Khiêm tối hôm qua ngủ không được ngon giấc.

Tuy nhiên không phải lo lắng hãi hùng,mà là hưng phấn đấy.

Trước khi đến Bắc Cương,y dã tâm bừng bừng,chí khí dâng trào,nghĩ nhất định phải biểu hiện thật tốt một phen,vét lên nhiều chiến tích một chút.

Vì chính con đường làm quan của mình,lập một cơ sở.

https://thuviensach.vn

Ba năm trước ở trong Hàn Lâm Viện,trừ công tác trong tay,kỳ thật càng nhiều nữa,là làm cho bọn họ hiểu biết hoạt động của triều đình.

Làm phong phú kinh nghiệm một chút.

Trên căn bản là không có cơ hội biểu hiện lập công.

Nhưng phóng ra ngoài liền không giống với lúc trước.

Chỉ là trước kia nghĩ thật là tốt,lại không nghĩ vừa tới huyện Linh Thông,y đã bị Giang Long đè gắt gao.

Đừng nói làm náo động,đoạt chiến tích,căn bản chính là bị đè nén uất ức!

Cho nên Thường Khiêm quyết định,đợi Giang Long vừa rời khỏi,y sẽ đại triển quyền cước.

Bởi vì hưng phấn,Thường Khiêm cũng không có nằm ỳ,khó được sau khi đến huyện Linh Thông,dậy thật sớm.

Chỉ có điều mới vừa vặn bảo nha hoàn bưng lên đồ ăn,chợt nghe thấy ngoài đường phố truyền đến một trận tiếng vó ngựa dồn dập.

Thường Khiêm bị quấy nhiễu đến,sắc mặt không khỏi trầm xuống.

Nếu là ở kinh thành,ai dám ở phụ cận chỗ y cưỡi ngựa nhanh như vậy?

Khiến y mất hứng,không thể thiếu phải thưởng một chút roi.

Thường Khiêm cố tự áp chế bất mãn trong lòng,nha hoàn chia thức ăn cho mình,tuy nhiên vừa mới ăn hai miếng,chợt nghe trong hành lang truyền đến một trận tiếng bước chân.

Nhà trọ đã bị y bao hết,ai dám xông tới?

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm lập tức giận dữ,tuy nhiên lập tức lại ý thức được không ổn.

Ở huyện Linh Thông,ngoại trừ Giang Long ra,còn có ai dám lập tức xông đến như vậy?

Sắc mặt y đại biến,mới vừa đứng lên,chợt nghe ngoài cửa truyền đến thanh âm nha hoàn bà tử ngăn trở.

Mà ngoài cửa,Giang Long chạy tới cửa chỉ nhẹ nhàng vươn tay,thoáng dùng sức đã đẩy bà tử và nha hoàn qua một bên.

Tiếp theo mở cửa ra.

Nhìn đến quả nhiên là Giang Long tới cửa,sắc mặt Thường Khiêm rất khó coi.

Chính mình vừa rồi không có trêu chọc Giang Long nữa,người này vì sao lại tìm tới tận cửa rồi?

Thường Khiêm nhìn chằm chằm Giang Long cảm thấy khó hiểu.

- Thường đại nhân,gần nhất trong huyện Hạ Vũ có vài chi mã phỉ và vài cỗ quân đội dị tộc nhỏ thường lui tới,Huyện lệnh huyện Hạ Vũ cầu đến bản quan ngươi nói bản quan có nên hỗ trợ hay không?

Giang Long nhìn Thường Khiêm,cười hì hì mà hỏi.

Thường Khiêm không rõ Giang Long tại sao phải hỏi y vấn đề này.

Tự hỏi qua,mới đáp:

- Huyện Hạ Vũ và huyện Linh Thông tiếp giáp,nếu có năng lực,tự nhiên giúp đỡ một phen là tốt nhất rồi.

https://thuviensach.vn

- Bản quan chỉ biết Thường đại nhân sẽ không không quan tâm đấy.

Giang Long cười ha ha,sau đó nói:

- Vậy thì mời Thường đại nhân đi theo bản quan,cùng đi huyện Hạ Vũ một chuyến đi.

- Cái gì?

Thường Khiêm kinh hãi:;

- Bản quan lại không muốn đi.

Đó là phải ra chiến trường đấy,Thường Khiêm vẫn còn chưa sống đủ.

- Thường đại nhân,ngươi vừa rồi đều nói phải giúp rồi.

Giang Long nhún vai:;

- Phải trợ giúp Lĩnh huyện,không mang theo binh mã tới sao được? Cũng không thể chỉ giúp ở ngoài miệng chứ.

Thường Khiêm da mặt phiếm hồng,cũng không nói được một lời.

Mặc dù mất mặt,y cũng không muốn đi cái loại địa phương nguy hiểm như chiến trường.

Mất mặt tính là cái gì?

Mạng nhỏ quan trọng nhất!

- Thường đại nhân không đáp lời,bản quan coi như là Thường đại nhân cam chịu cùng bản quan đi huyện Hạ Vũ.

Giang Long dứt lời nhìn về phía mấy nha hoàn Thường phủ bên cạnh:

https://thuviensach.vn

- Còn không mau một chút thu thập vật phẩm cho Thường đại nhân,nhất định phải nhiều tìm vài món áo bông dày mang theo.

- Không...

Thường Khiêm thấy Giang Long muốn cứng rắn,bị hù vội vàng quát bảo nha hoàn ngưng lại.

Chỉ có điều Giang Long đã giơ tay,chặn họng,bưng miệng của y.

- Thời gian khẩn cấp,chúng ta xuống lầu trước.

Giang Long kéoThường Khiêm,liền vội vàng xuống lầu trước.

Thường Khiêm khẩn trương,muốn giãy dụa,nhưng làm sao có thể tránh thoát?

Đừng nhìn thân hình của Giang Long không mập không khôi ngô,nhưng luận sức lực,cũng không phải thanh niên trai tráng bình thường có thể so vượt.

Chớ nói chi là Thường Khiêm thư sinh văn nhược như vậy.

Giang Long chỉ cần một tay,có thể dễ dàng nhấc đi.

Ra cửa phòng,đi vào trong hành lang,vừa xuống lầu,Giang Long vừa hạ giọng hừ lạnh:

- Ngươi không phải là muốn khiến Bành Hỉ giúp đỡ nghĩ biện pháp,muốn gây phiền toái cho bản quan sao? Xem ra liên tiếp chịu thiệt,nhưng ngươi vẫn không học được giáo huấn.Bản quan cũng không phải là bùn nặn,đến tìm ngươi gây chuyện trước một bước đã!

Nghe Giang Long nói như thế,Thường Khiêm bị kinh sợ sắc mặt trắng bệch.

https://thuviensach.vn

Hoá ra ngày hôm qua y với Bành Hỉ nói chuyện,đã truyền tới tai Giang Long.

Là ai bán rẻ mình vậy?

Bành Hỉ?

Nha hoàn bà tử bên người...

Cũng không phải!

Thường Khiêm đang mải suy nghĩ về phương diện này,cũng kịp phản ứng,lúc này không phải thời điểm nghĩ xem ai bán rẻ mình.

Hiện tại trọng yếu nhất là,làm như thế nào mới có thể ở lại huyện Linh Thông,không đi ra chiến trường.

Trên chiến trường đao thương không có mắt,y gầy yếu như vậy,liệu còn có thể có mệnh trở về?

Thường Khiêm bị hù tới thân thể phát run,hai chân cứ thế run rẩy.

Nhưng muốn mở miệng,lại bị Giang Long gắt gao che miệng lại,căn bản không để cho y có cơ hội.

Giang Long bước chân vội vàng đi nhanh,hiển nhiên không phải đang nói đùa.

Thường Khiêm không muốn chết,đến dưới lầu khách sạn,bàn tay to của Giang Long vừa mới buông ra,y cũng bất chấp thân phận gì mặt mũi,đau khổ cầu xin.

- Cảnh đại nhân,ngài tạm tha ta lần này đi!

- Ta cũng không dám có chủ ý xấu nữa!

https://thuviensach.vn

- Ta thuở nhỏ thân thể ốm yếu,đừng nói ra chiến trường,chỉ một trận gió lạnh thổi,đều chịu không nổi.

- Cảnh huynh,ngài đại nhân có đại lượng,đừng tìm ta bình thường so đo.

- Chỉ cần Cảnh huynh buông tha ta lần này,về sau ta nhất định ở trước mặt gia gia,nói tốt giúp ngươi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 308: Đến Đỡ

Thường Khiêm chỉ có ngạo khí,lại không có ngạo cốt!

Càng không phải là loại xương cứng gì cả.

Mặc dù y không trải qua chiến trường,nhưng biết rất rõ chiến trường đáng sợ.

Ở Hàn Lâm Viện,y có thể tiếp xúc với rất nhiều nội án tư liệu của triều đình.

Biên cương hàng năm chết trận bao nhiêu quân sĩ,y rất rõ ràng.

Lại có,trước khi đến Bắc Cương,Thường Thanh đã hung hăng lên lớp cho y một bài học,nói gần nói xa,đều là nghiêm khắc cho thấy sự đáng sợ của chiến trường.

Khiến y đừng choáng váng vì say xe muốn mò chiến tích,kết quả lại vứt bỏ mạng nhỏ.

Chiến tích dù sung túc,mất mạng hưởng dụng thì cũng uổng công.

Thường Khiêm kiêu ngạo,cũng sợ chết.

Nghe ông nội nói như vậy,đã nảy sinh sự sợ hãi đối với chiến trường.

Hiện tại Giang Long gắng buộc y ra chiến trường,y tất nhiên là bị hù tè ra quần.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa giờ phút này,chỉ còn lại có sợ hãi và sợ hãi,căn bản không có tâm tư oán độc,nghĩ ngày sau nhất định phải trả thù Giang Long.

Nha hoàn bà tử Thường gia lúc này không biết làm sao.

Các nàng tự nhiên nhìn ra,Thường Khiêm căn bản không muốn đi.

Chỉ có điều các nàng tất cả đều là hạng nữ lưu,giờ phút này căn bản không thể ngăn cản.

Đồ Đô thấy những nha hoàn này thu thập vật phẩm chậm chạp,liền tự mình động thủ,cầm vài món áo bông,tiếp theo lại nghĩ một chút,tiện tay ôm luôn đệm chăn vào trong ngực.

Thường Khiêm một đường cầu xin tha thứ,chỉ hy vọng Giang Long có thể tha y một lần.

Nhưng Giang Long đã quyết tâm,tất nhiên không chịu nhả ra.

Để Thường Khiêm ở chỗ này,Giang Long thật sự lo lắng.

Nguyên bản Giang Long còn muốn mang mấy quan viên tâm phúc của Thường Khiêm từ kinh thành đến đi theo,nhưng mấy ngày nay tâm tình của Thường Khiêm thật không tốt,động cái là phát hỏa,cho nên Tần Thọ,Hứa Sinh,còn có Vương Thành trực tiếp đi ra ngoài né,không ở tại khách sạn.

Ba người cùng đều bị Thường Khiêm làm như nơi trút giận,chửi rủa nhiều lần.

Bọn họ dầu gì cũng là quan viên,bị Thường Khiêm nhục mạ,trong lòng cũng rất bực bội.

Không dám phản kháng,chỉ có tránh né.

Trạng Nguyên lang Hàn Thanh cũng rất ít đến thăm Thường Khiêm.

https://thuviensach.vn

Giang Long thấy Đồ Đô đi xuống lầu,cầm trong tay áo bông và đệm chăn,liền bảo vài nha dịch hỗ trợ,trước tiên ở trên lưng vật cưỡi của Thường Khiêm trải lên một tầng đệm giường lông thật dày,sau đó đem Thường Khiêm thả lên,dùng dây thừng buộc chặt cố định

Tiếp theo,dùng chăn bông gói Thường Khiêm gắt gao lại.

Lại dùng dây thừng cột chắc.

Thời tiết lạnh,nếu không chú ý giữ ấm,phỏng chừng con ngựa còn chưa chạy đến huyện Hạ Vũ,Thường Khiêm cũng đã bị đông thành người băng rồi.

Thường Khiêm cũng không quản rất nhiều người ở đây,vẫn đang từng câu khẩn cầu Giang Long.

Khiến cho sai dịch và các quân sĩ bên cạnh,đều thỉnh thoảng liếc đến ánh mắt khinh thường.

Sau khi buộc chặtThường Khiêm ở trên ngựa,Giang Long dắt dây cương,lưu loát xoay người nhảy lên lưng Tuyết Nguyên.

Sau đó rung dây cương,Tuyết Nguyên nháy mắt khởi động,chạy ra cửa chính nhà trọ.

Đồ Đô,Tần Vũ,Phàn Nhân,ba huynh đệ Tề thị,cùng bốn hộ vệ Cảnh phủ đi theo Giang Long đến Bắc Cương gắt gao đuổi kịp.

Trong bốn hộ vệ Cảnh phủ,Tôn Hoán và Hùng Khánh đều được Giang Long an bài chức vị.

Tôn Hoán là tuần kiểm ti tuần kiểm.

Hùng Khánh thì là cai ngục của ti cai ngục.

https://thuviensach.vn

Hai hộ vệ khác tên là Bành Nham và Đổng Thức,hai người này phải cùng ở bên cạnh Giang Long,thay Giang Long xử lý một ít sự tình phức tạp vụn vặt.

Đồ Đô và Tần Vũ chủ yếu chức trách là bảo vệ Giang Long,đề phòng có người ám sát.

Mà trong sinh hoạt,rất nhiều chuyện tình đều phải phải có người trung tâm có thể tin được đến trấn giữ mới được.

Cho nên Giang Long không có ý định đem hai người này cũng phái đi nhận chức.

Thân phận Hầu Giang hiện tại đã là thương nhân,tự nhiên không tiện cùng đến.

Từ khi huyện Linh Thông phát triển,Hà Bất Tại cũng căn cứ số nhân khẩu trong thị trấn,mộ binh bổ sung bao nhiêu dân tráng.

Tuần kiểm ti là triều đình thiết lập cơ cấu,có hạn chế số người.

Mộ binh dân tráng,thì có thể căn cứ thực tế tình huống,trên số lượng mà đưa ra dao động tương ứng.

Đến hiện tại,Hà Bất Tại đã mộ binh huấn luyện được tám trăm năm mươi dân tráng.

Trong đó lại có năm trăm kỵ binh.

Ở Bắc Cương,vẫn là kỵ binh càng có lực uy hiếp lớn hơn một chút.

Bộ tốt dù dũng mãnh,đuổi không kịp mã phỉ và quân sĩ dị tộc,có khóc cũng không làm được gì.

https://thuviensach.vn

Trước đó Hà Bất Tại trợ giúp huyện Hạ Vũ,mang đi ba trăm kỵ binh và tất cả phạm nhân,Giang Long lần này lại dẫn theo hai trăm kỵ binh còn dư lại.

Bộ tốt hành quân tốc độ chậm,không linh hoạt.

Giang Long để lại toàn bộ đội đó,để thủ hộ huyện Linh Thông.

Đoàn người cưỡi ngựa,không nhanh không chậm trực tiếp từ trong thành chạy ra khỏi cửa thành.

Đợi sau khi ra khỏi cửa thành,liền lập tức tăng tốc.

Thường Khiêm vẫn cầu khẩn,nhưng ở trong thành còn đỡ,có phòng ốc chắn gió,tốc độ ngựa cũng không nhanh.

Nhưng ra khỏi cửa thành,từng trận gió rét thổi tới,con ngựa cũng tăng tốc,làm cho Thường Khiêm vừa mới há mồm liền hít vào một miệng lớn gió lạnh.

Gió lạnh như một thanh tiểu đao,tàn sát bừa bãi ở trong lồng ngực Thường Khiêm.

- Van cầu ngươi Cảnh,ô,lạnh...

Vì thế Thường Khiêm rốt cuộc mở miệng không nổi nữa.

Nghe Thường Khiêm từng câu ăn nói khép nép cầu xin,Giang Long cũng không mềm lòng,chẳng qua là cảm thấy phiền.

Hiện tại Thường Khiêm mở không nổi miệng rồi,bên tai Giang Long lại thanh nhàn.

Cũng mãi đến lúc này,Giang Long mới có tâm tư xem đội ngũ mà mình dẫn theo.

https://thuviensach.vn

Giờ nhìn lại,hai mắt liền sáng bừng.

Hà Bất Tại quả nhiên thật bản lãnh!

Chỉ thấy đội ngũ hai trăm người này đi đường,vô cùng chỉnh tề,thậm chí là ngay cả tiếng vó ngựa cũng đồng đều kinh người.

Có thể thấy được khi Hà Bất Tại huấn luyện những kỵ binh này đã rất nghiêm khắc đấy.

Đương nhiên,điều này cũng có liên quan đến nền tảng của dân chúng Bắc Cương.

Ở Bắc Cương,rất nhiều người đều đã cưỡi ngựa.

Bằng không đổi lại thành người phương nam,chỉ học được cưỡi ngựa đã phải tiêu phí một ít thời gian.

Ngoại trừ cưỡi ngựa,Hà Bất Tại còn huấn luyện bọn họ công phu cưỡi ngựa bắn cung,tuy rằng không so được với quân sĩ dị tộc,nhưng nhiều ít cũng có chút uy lực.

Điều này cũng có liên quan đến việc Giang Long mạnh mẽ ủng hộ.

Hà Bất Tại cần ngựa,Giang Long liền lập tức tiêu tiền mua ngựa.

Hà Bất Tại cần khôi giáp,Giang Long khiến cho thợ rèn địa phương tạo ra.

Hà Bất Tại đòi hỏi tên,Giang Long hoặc mua,hoặc khiến thợ rèn đánh chế,số lượng nhiều hơn so với Hà Bất Tại đòi hỏi mấy chục lần.

Nghèo văn giàu võ!

https://thuviensach.vn

Thư sinh chỉ cần có sách,rồi chỉ cần cẩn thận thật sự cố gắng học tập là được.

Nhưng võ tướng,lại rất tiêu phí bạc đấy.

Không riêng gì vũ khí và hộ cụ,những dân tráng đó thao luyện vất vả,cơm canh cũng phải cao hơn.

Đây cũng là một số chi tiêu không nhỏ.

Cho nên nói nếu như không có Giang Long mạnh mẽ đến đỡ,Hà Bất Tại cũng huấn luyện không ra binh tốt như vậy.

Những kỵ binh này toàn thân đều khoác áo giáp,áo giáp không dày,bằng không vật cưỡi chịu không nổi,tuy nhiên ngăn cản tên bình thường thì không thành vấn đề,ở trái tim bộ vị đều có miếng hộ tâm.

Ttrong tay nắm trường thương,bên hông còn vác lấy đao thép.

Nếu trường thương bị mất trong khi chiến đấu,là có thể dùng vũ khí treo ở bên eo.

Phía sau lưng,còn khoách một túi đựng tên có vài chục mũi tên.

Thân tên là làm bằng gỗ,mũi tên thì dùng sắt thép đánh chế.

Luận về trang bị tốt đẹp,những kỵ binh này vượt xa quân đội dị tộc.

Quân sĩ dị tộc có rất ít người có thể phủ thêm áo giáp,phần lớn là mặc áo da và áo choàng.

Mặc áo giáp,không phải tướng quân,thì chính là thân phận cao quý như tù trưởng hoặc là Vương tử.

https://thuviensach.vn

Hà Bất Tại vì đã nhìn thấy áo giáp người dị tộc khoác,lúc này mới truy kích cứ thế bắn chết,chỉ có điều vốn tưởng rằng thanh niên chỉ là tiểu đầu mục,lại không nghĩ rước lấy đại phiền toái.

Thanh niên lại là Vương tử một bộ lạc,hơn nữa là người thừa kế thừa thứ nhất kế nhiệm chức vị tù trường.

Cũng may Hà Bất Tại coi như chú ý cẩn thận,bằng không dưới sự khinh thường nếu là không cẩn thận đề ra nghi vấn,như vậy hậu quả cũng dễ dàng nghĩ được.

Tám ngàn quân đội dị tộc,căn bản không phải huyện Hạ Vũ có thể ngăn cản được.

Cho dù Hà Bất Tại một khi sơ suất bị bao vây,cũng chỉ có thể kết quả toàn quân chết hết.

Người dị tộc nguyên bản am hiểu cưỡi ngựa bắn cung,đến lúc đó muốn phá vây,thành công khả năng cực nhỏ.

Đồ Đô và Tần Vũ đối với chi đội ngũ này,cũng là liên thanh tán thưởng.

Phàn Nhân và ba huynh đệ Tề thị liếc mắt nhìn nhau,mặt đều lộ vẻ kính nể.

Thán phục Hà Bất Tại thật bản lãnh.

Cũng thầm than thủ hạ của Giang Long người tài ba rất đông.

Giang Long đầu tàu gương mẫu,dẫn theo đội ngũ chạy như bay về hướng huyện Hạ Vũ.

Thị trấn Linh Thông,lúc này thì là nổ nồi.

https://thuviensach.vn

Bởi vì những nha hoàn bà tử kia vội vàng tìm được ba người Tần Thọ,Hứa Sinh,còn có Vương Thành,nói cho bọn họ biết Giang Long đem Thường Khiêm mang đi.

Ba người nhất thời khẩn trương,lập tức mọi nơi thăm hỏi.

Cuối cùng lấy được kết quả,khiến ba người mặt đều bị hù đến tái nhợt.

Không ngờ Cảnh Giang Long đem Thường Khiêm mang ra chiến trường!

Tần Thọ,Hứa Sinh,Vương Thành ba người bởi vì biết Thường Khiêm đã lâu,cho nên biết rất rõ Lại bộ Thượng thư Thường Thanh yêu thương đứa cháu này đến mức nào.

Mặc dù Thường Khiêm là thứ xuất,nhưng ở trong Thường phủ,địa vị cũng là nhất đẳng đấy.

Bởi vì Thường Khiêm đỗ Thám Hoa,thậm chí con cháu dòng chính Thường gia,có khi đều so không được với Thường Khiêm về độ phong quang.

Nhưng hiện tại,không ngờ Thường Khiêm lại bị mang tới chiến trường.

Cảnh Giang Long này,rốt cuộc có bao nhiêu lá gan a!

Ba người vừa vội vừa giận,dường như kiến bò trên chảo nóng vậy.

Ngay tại ba người sắp bốc hỏa,hôm nay Hàn Thanh cố ý tới khách sạn tìm Thường Khiêm vừa vặn đụng tới bọn họ.

Được nghe sự tình từ đầu đến cuối,Hàn Thanh cũng khiếp sợ,không dám tin.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cũng may y lão luyện thành thục,không giống ba người Tần Thọ sốt ruột như vậy,liền không có chủ ý.

Hàn Thanh lập tức viết thư,phái người hoả tốc mang đến Vọng Sa quận,trực tiếp đưa cho Bàng Thành An.

Lúc này có thể cứu được Thường Khiêm hay không,chỉ có thể là quan viên địa phương cao hơn.

Kinh thành quá xa,chỉ là thư tín gần nhất vừa đi,cơm canh đều lạnh.

Quan viên địa phương là thủ trưởng trực hệ của Giang Long,nếu hạ lệnh,Giang Long mặc dù lai lịch phi phàm cũng là không tiệt trực tiếp phản kháng.

Lại có,viết thư khiến quan viên địa phương biết rõ ràng,Thường Khiêm bị mang ra chiến trường.

Như vậy quan viên địa phương khẳng định phải phái thêm quân đội tiến đến,nhất định phải bảo vệ Thường Khiêm mới được.

Bằng không một khi Thường Khiêm chết ở chỗ này,như vậy quan viên Vọng Sa quận,một người đều không xong.

Mặc dù Thường Khiêm chết,không có trực tiếp hoặc là nhiều can hệ với những quan viên địa phương này,nhưng chỉ cần khiến Thường Thanh ghi hận ở trong lòng rồi,như vậy về sau những quan viên này lên chức,sẽ biến thành vô cùng khó khăn.

Đây là giai cấp xã hội!

Kẻ bề trên đối với ngươi có chút khó chịu,một ánh mắt ám chỉ,có thể để cho thủ hạ lĩnh hội.

Vì thế ngươi vất vả vài năm chiến tích,sắp bị phê không đáng một đồng.

https://thuviensach.vn

Còn muốn lên chức?

Không đem lột quan bào của ngươi coi như là tốt lắm rồi.

Cho nên vì con đường làm quan lên chức của mình,quan viên Vọng Sa quận tuyệt đối sẽ tận cố gắng lớn nhất,nhất định phải bảo vệ tính mạng của Thường Khiêm.

Trừ đó ra trong thư cuối cùng còn nói rõ,để Bàng Thành An giúp đỡ truyền tin tức trở lại kinh thành.

Sự tình lớn như vậy,bất kể là Tần Thọ Hứa Sinh,Vương Thành,hay là Hàn Thanh đều không dám giấu diếm đấy.

Về phần chuyện Giang Long mang đi Thường Khiêm,Hàn Thanh sau khi hỏi rõ ràng,cũng là không dám thêm mắm thêm muối.

Thường gia không dễ chọc,Cảnh phủ đồng dạng cũng là không thể trêu vào.

Nếu là ở trong đó bỏ thực làm giả,đến lúc đó mặc kệ nhà nào đến báo thù,bọn họ đều chịu không nổi.

Lại có,khiến Bàng Thành An truyền lại tin tức,là vì hộ vệ của Thường Khiêm đều bị bắt đi,đám người Hàn Thanh đã không có thủ đoạn tốt để truyền lại tin tức.

Bàng Thành An làm Quận Thủ Vọng Sa thành,chỉ truyền cái tin tức trở lại kinh thành,hắn là cực nhanh đấy.

Không ra bao lâu thời gian,Thường Lâm cũng đã nhận được tin tức.

Kinh hãi nghẹn họng nhìn trân trối.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Nhanh Như Gió

Hành động Giang Long đem Thường Khiêm đi chiến trường, thật sự làm cho người ta giật mình.

Nếu như nói trước đó tranh chấp ngoài miệng, không nể mặt Thường gia chém đầu năm tùy tùng, lại bắt toàn bộ hộ vệ Thường gia vào tù, chỉ là đánh nhau náo loạn nhỏ mà nói, như vậy lúc này Thường Khiêm bị mang ra chiến trường, an nguy sinh mạng cũng khó đảm bảo, chính là thực sự trở mặt thành thù rồi.

Nếu cuối cùng Thường Khiêm chết tại chiến trường, như vậy Thường gia và Cảnh phủ tất nhiên sẽ trở thành kẻ thù sinh tử.

Hạ Lâm xoa trán.

Cảnh Giang Long này, thật là gan lớn đến cực điểm!

Không có chuyện hắn không dám làm.

Do dự một chút, Hạ Lâm nhấc bút viết phong thư, phái người đưa trở lại kinh thành.

Đây thật sự không phải chuyện nhỏ.

Thường gia tuyệt đối là một trong những nhà quyền quý cao nhất kinh thành, nhiều thêm một năm nữa, thậm chí còn xuất hiện một vị Thái tử phi.

Đến lúc đó, thanh thế Thường gia sẽ nhảy lên tới đỉnh!

https://thuviensach.vn

Cảnh phủ sắp nhiều thêm một kẻ thù như vậy, vậy sau này có cần tiếp tục kết minh với Cảnh phủ hay không, Hạ Lâm không có tư cách làm chủ.

Là Trình quý phi cố ý kết minh với Cảnh phủ, cho nên truyền tin trở về, chủ ý cuối cùng do Trình quý phi và Nhị Hoàng tử thương lượng ra quyết định.

Huyện Hạ Vũ và huyện Linh Thông tiếp giáp, nhưng bởi vì nguyên nhân hoang vắng, phải mất một ngày thời gian mới có thể chạy tới vị trí của Hà Bất Tại.

Giang Long dẫn đoàn chạy ở trước nhất, Tuyết Nguyên tung bay bốn vó, khiến nổi lên một trận cát bụi.

Hai bên đường, là cỏ cây khô héo.

Gió Bắc vù vù thổi, như tiểu đao sắc bén, đám người Giang Long đều tận lực úp sấp trên lưng ngựa.

Dù vậy, khuôn mặt mọi người vẫn đều bị đông lạnh đỏ bừng.

Xui xẻo nhất tất nhiên là Thường Khiêm rồi.

Y từ nhỏ ăn ngon mặc đẹp, tới mùa đông, đi ra ngoài nhất định phải ngồi xe ngựa, hơn nữa bên trong bầy chậu đồng đốt than củi.

Xuống xe ngựa, áo khoác lông choàng ngoài, ủng da thật dày, mang chụp tai v..v, sẽ nháy mắt mặc vào.

Khi ở phòng trong nhà mình, luôn đốt lò sưởi, căn bản sẽ không cảm thấy chút rét lạnh nào.

Nhưng hiện tại...

https://thuviensach.vn

Gió lạnh lạnh thấu xương, thổi tới trên mặt như đao cắt, khuôn mặt trắng nõn, đã sớm đông lạnh đỏ như mông khỉ.

Bị gắt gao cột vào trên lưng ngựa, vật cưỡi trong lúc chạy lại nảy lên nảy xuống, khiến dạ dày y khó chịu, nếu không phải sáng sớm chưa ăn gì cả, khẳng định đã sớm nôn sạch ra rồi.

Cũng chính là bởi vì chưa ăn điểm tâm, cho nên giờ phút này trong bụng cũng đói phát sợ.

Y biết cưỡi ngựa, nhưng bởi vì là thư sinh, cho nên trước kia ở nhà, cưỡi không nhiều lắm.

Thân thể bị xóc đến khó chịu, tuy rằng trên người phủ đệm giường, nhưng bởi vì da mịn thịt mềm quá mức, một đôi đùi cũng bị mài đau nhức.

Bên đùi khẳng định đã bị tróc đi mất một lớp da.

Thật sự là thống khổ không chịu nổi.

Từ nhỏ đến lớn, y vốn chưa từng phải chịu loại tội này.

Mà nhất chủ yếu nhất, là bây giờ y căn bản không dám mở miệng cầu xin tha thứ.

Bởi vì một khi hé miệng, sẽ có gió Bắc rét lạnh tràn vào họng.

Gió lạnh tràn tới, chẳng những cào trong lồng ngực đau đớn, hơn nữa làm cho được thân thể từ trong ra ngoài, nhiệt độ giảm nhiều.

Chỉ hít vào mấy ngụm gió lạnh, cũng đã khiến y bị đông lạnh tứ chi run lên.

Ngón tay và ngón chân, hiện giờ đã không có cảm giác rồi.

https://thuviensach.vn

Lần chạy này, liền đi nửa ngày.

Trên đường không hề nghỉ ngơi.

Chạy nửa ngày đường, mọi người bụng đều đói bụng.

Giang Long đang định dừng lại để các quân sĩ chôn nồi nấu cơm, lại đột nhiên nhìn đến phía sau một tòa núi nhỏ xa xa, dâng lên từ dải khói đặc.

Tôn Hoán giờ là tuần kiểm, lúc này tiến gần tới nói:

- Phía trước rất có thể là thôn trang bị mã phỉ hoặc là quân đội dị tộc đánh cướp.

Hộ vệ của Cảnh phủ đều từng ở trong quân đội, khá có kinh nghiệm.

Giang Long lập tức giơ tay, lớn tiếng nói:

- Vậy còn chờ gì? Cơ hội cho mọi người lập công tới rồi!

Dứt lời, hai chân dùng sức kẹp bụng ngựa, Tuyết Nguyên nháy mắt tăng tốc chạy ra ngoài.

Đồ Đô, Tần Vũ, Phàn Nhân, ba huynh đệ Tề thị, cùng với tất cả quân sĩ đều lập tức giơ roi đuổi theo, con ngựa chở Thường Khiêm dần dần rơi xuống cuối cùng.

Quân sĩ chạy cuối cùng sợ con ngựa sau khi chạy cuối không cảm giác được phương hướng, chạy tán loạn khắp nơi, giơ tay dắt dây cương ngựa.

Tai Thường Khiêm coi như còn dùng được, biết xa phía trước, sẽ gặp phải chiến tranh.

Đang nghĩ ngợi, đi ở cuối cùng mới tốt, không có cái gì nguy hiểm đến tính mạng, lúc này dây cương con ngựa bị dắt đi tới hướng chiến trường,

https://thuviensach.vn

liền đánh trong tưởng tượng, hận chết quân sĩ nhiều chuyện này.

Tuyết Nguyên tốc độ cực nhanh, toàn lực tiến lên, chỉ chốc lát đã bỏ lại quân đội phía sau một đoạn thật xa.

Mặc dù là Tần Vũ cưỡi Hắc Thụy, cũng đuổi không kịp.

Một lát, Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên chạy lên núi nhỏ, nhìn ra xa, lập tức nhìn thấy cách vài dặm xa, một thôn trang không lớn tọa lạc.

Mà giờ khắc này trong trang, còn lại chỉ có ánh lửa hừng hực.

Tôn Hoán đoán rất chuẩn, đích thật là có người xâm nhập thôn trang.

Giang Long lại tăng tốc phi nhanh nhằm phía thôn trang.

Đợi quân sĩ phía sau leo lên núi, Giang Long đã vọt tới thôn trang bên cạnh.

Tần Vũ cùng cách ở phía sau Giang Long nửa dặm, liều mạng thúc giục, khiến Hắc Thụy chạy càng mau một chút.

Có tâm muốn hô to, bảo Giang Long giảm tốc độ lại.

Nhưng lại sợ bị đám cường tặc kia nghe được, có chuẩn bị.

Nói vậy, Giang Long sẽ càng thêm nguy hiểm.

Mắt thấy có thôn trang bị tập kích, Giang Long đầu tiên nghĩ đến tất nhiên là mau đi tới.

Càng mau đi tới, mới có thể cứu càng nhiều người.

Đương nhiên, Giang Long không phải kích động lỗ mãng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì lấy thân thủ của hắn hiện tại, vài tên mã phỉ, thật đúng là không để trong mắt.

Cho dù gặp phải hơn mười quân sĩ dị tộc, Giang Long ỷ vào ngựa nhanh, cũng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng.

Đây chỉ là một thôn trang nhỏ xa xôi, cho nên khi cường địch giết tới, không có sắp xếp nhân sự canh gác.

Sau khi Giang Long vọt tới gần thôn trang, rốt cục nghe thấy tiếng hét hò từ bên trong truyền ra.

Có thể thấy được đám người này xâm nhập thôn trang mới không lâu.

Tuyết Nguyên từ đường lớn cửa thôn, lập tức vọt vào thôn trang, Giang Long rốt cục thấy rõ ràng tình hình bên trong.

Hơn mười tên dị tộc cưỡi con ngựa cao to, đang cùng lao tới giết những dân chúng đang xông ra cửa.

Đám dân chúng phần lớn tay cầm gậy gỗ, bởi vì trước đó đã làm thành một vòng chống đỡ, cho nên mặc dù đang ở hạ phong cũng không trở thành tan tác trong thời gian ngắn.

Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên, như tia chớp, liền đi tới phía sau đám dị tộc.

Thương ra như rồng.

Đâm một thương, một quân sĩ dị tộc liền rơi xuống lưng ngựa.

Đám người dị tộc này đang hết sức chăm chú chiến đấu với dân chúng phía trước, bởi vì đám dân chúng chống cự ngoan cường, cho nên đều không ai chú ý phía sau.

https://thuviensach.vn

Liền bị Giang Long giết trở tay không kịp.

Một, hai, ba người... tổn thất chừng năm người quân sĩ, đám người dị tộc mới phát hiện phía sau đến một viên cường địch.

Viên cường địch này cũng không khôi ngộ, nhưng một cây trường thương trong tay nhưng lại như là rắn độc.

Một khi xuất kích, là có một vị đồng bạn chết.

Giết năm, lại làm thương nặng hai, Giang Long mới bị năm sáu tên quân sĩ dị tộc đánh hội đồng, ngừng thế vọt tới trước.

Các quân sĩ dị tộc lúc này trừng mắt nhìn Giang Long gào to rống giận!

Tuy rằng nơi này bách tính sắp xếp nhân sự canh gác, phát hiện bọn chúng trước, cũng làm thành vòng tròn chống đỡ, để bọn chúng không dễ xuống tay.

Nhưng bọn chúng cũng không có thương vong gì.

Chỉ cần đủ thời gian, những thuận lợi có thể đem thôn trang nhỏ này tàn sát chó gà không tha.

Nhưng không nghĩ tới, sau lưng đột nhiên một viên tiểu tướng giết tới.

Giang Long tuy rằng phơi nắng làn da biến thành màu đồng cổ, rất có khí dương cương.

Nhưng rốt cuộc chỉ có mười lăm tuổi, gương mặt còn non nớt, lần xuất chinh này hắn cũng phủ thêm một tầng khôi giáp.

Viên tiểu tướng này ở trong mắt quân sĩ dị tộc, thương pháp không tầm thường, ra tay tàn nhẫn.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong chớp mắt, đã đâm mất của bọn họ bảy người.

Năm chết, hai thương nặng!

Hai tên trọng thương ngã xuống ngựa, đau đớn rên rỉ.

Nhìn thương thế, sợ là không cứu sống được.

Chi tiểu đội dị tộc này tổng cộng cũng chỉ có năm mươi người, nháy mắt tổn thất bảy người, bọn họ có thể nào không giận?

Năm sáu người xông lên, muốn chém Giang Long xuống ngựa.

Giang Long sở dĩ có thể nháy mắt sát thương bảy người, chủ yếu là ỷ vào tốc độ của Tuyết Nguyên.

Tuyết Nguyên quá là nhanh, giống như là Xích Thố thời tam quốc, một vật cưỡi tốt, mới có thể để cho võ tướng phát huy ra một trăm phần trăm thực lực.

Không có ngựa Xích Thố phi nhanh, Quan Vũ làm sao có thể trong chớp mắt chém Nhan Lương?

Nói đến chuyện xưa này, có cách kể khác.

Nói là trước khi Nhan Lương mang binh xuất chinh, khi đó Lưu Bị ở dưới trướng Viên Thiệu, Lưu Bị từng nắm tay Nhan Lương, kể về dung mạo hai vị đệ đệ của mình, nhờ Nhan Lương giúp tìm kiếm thăm hỏi, chỉ cần tìm được hai vị đệ đệ, nói cho Quan Vũ và Trương Phi, bảo mình đang ở dưới trướng Viên Thiệu, Quan Vũ và Trương Phi nhất định sẽ lập tức tới tìm nơi nương tựa.

Mà trên chiến trường, Nhan Lương lãnh binh giết bại đại quân Tào Tháo.

https://thuviensach.vn

Sau khi Quan Vũ xuất chiến, Nhan Lương thấy Quan Vũ và Lưu Bị giống bộ dáng Nhị đệ miêu tả.

Vì thế để cho thủ hạ quân sĩ tránh đường, tưởng lầm là Quan Vũ biết được tin tức tìm nơi nương tựa.

Quan Vũ cưỡi ngựa Xích Thố, ngựa Xích Thố mau, như một trận gió vọt tới phụ cận, lại đảo Thanh Long Yển Nguyệt Đao, Nhan Lương sơ suất, hơn nữa là không đề phòng mới bị Quan Vũ chém.

Không đề phòng, ý tứ chính là không có phòng bị.

Nói tới chuyện này, cũng cho thấy công lao của ngựa Xích Thố.

Không có tốc độ của ngựa Xích Thố, Quan Vũ cũng không trảm được Nhan Lương.

Giang Long cũng giống như vậy, đổi lại là ngựa bình thường, giết chết hai tên thì khẳng định đã kinh động đám quân sĩ dị tộc kia rồi.

Một chút đối mặt năm sáu địch nhân, Giang Long tuy rằng không sợ, lại cũng không thể đắc thủ lần nữa.

Nguyên nhân chủ yếu, là đường thôn trang khá hẹp, căn bản thi triển không ra.

Xuyên thấu qua khe hở đám người, Giang Long nhìn đến phía trước trên mặt đất cách đó không xa, đã ngã xuống mười mấy thi thể dân chúng.

Những dân chúng mang theo vết thương trí mạng, có bị đập vỡ đầu, có bị chặt rớt nửa cái sọ.

Còn có vài chục dân chúng làm thành một vòng chống đỡ, điên cuồng vũ động vũ khí trong tay.

https://thuviensach.vn

Ở phía sau bọn họ, thì còn có một chút người già, phụ nữ và trẻ nhỏ.

Nguyên bản nhìn thấy có cứu binh đuổi tới, những dân chúng này đều lộ ra tươi cười, thấy được hy vọng.

Nhưng lập tức liền phát hiện, bên này không ngờ chỉ có một mình Giang Long.

Đám dân chúng lại dâng lên một trận tuyệt vọng nồng đậm.

Trong đám quân sĩ dị tộc đó, một tên đầu mục tay cầm Lang nha bổng, thấy Giang Long nháy mắt sát thương bảy tộc nhân dưới tay mình, hơn nữa đồng thời đối mặt năm thủ hạ vẫn không rơi vào thế hạ phong, liền gầm lên giận dữ:

- Tránh ra!

Vì thế kia năm sáu tên quân sĩ dị tộc lập tức lui về phía sau.

Hô!

Tiểu đầu mục cưỡi ngựa xông lên, đem lang nha bổng trong tay xoay tròn, quét ngang đối một tới Giang Long, tạo nên một trận cuồng phong.

Đây là muốn ỷ vào thuận lợi của binh khí nặng.

Trong tay Giang Long chỉ có một cây trường thương, mà Lang nha bổng của đối phương, ít nhất có hơn trăm cân.

Nếu va đấu, cán thương nhất định sẽ bị nện gãy.

Nhưng cũng không thể lui về phía sau, loại vũ khí hạng nặng như Lang nha bổng này nếu bị bỏ qua rồi, chiếm ưu thế rất lớn về khí thế và uy lực

Lui một bước, sẽ lui nhiều bước.

https://thuviensach.vn

Ứng đối với đối thủ như vậy, đại đa số người chọn tạm lánh cạnh sắc, đợi khi đối thủ khí lực không còn nhiều, lại ra tay phản kích.

Trọng binh khí đập chết, đụng vong, lực sát thương lớn.

Nhưng cũng cực kỳ tiêu hao khí lực.

Mặc dù trời sinh thần lực cũng không có khả năng vẫn đập đối thủ liên tục.

Luôn luôn có thời điểm khí lực theo không kịp.

Người lựa chọn tạm lui, nếu không đợi đối thủ khí lực hao hết sạch mà giết chết, thì sẽ bị đối thủ lấy ưu thế nghiền ép một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đập thành bánh thịt.

Giang Long không né không tránh cũng không lui về phía sau.

Đột nhiên xuất thương.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 310: Thuấn Sát

Giang Long xuất một thương này vô cùng khéo léo, từ dưới lên trên, mũi thương điểm vào Lang nha bổng.

Lang nha bổng lập tức bị lay động di chuyển đi nửa thước.

Tiếp theo Giang Long rất nhanh ngã ngửa trên lưng Tuyết Nguyên.

Lang nha bổng gần như là quét ngang qua sát da đầu của Giang Long.

Tiếp theo Giang Long lại ra thương, một thương đâm ngay vào trên lồng ngực rộng lớn của tiểu đầu mục dị tộc, tạo ra một cái lỗ thủng.

Vô cùng phù hợp với đặc điểm công kích của Hình Ý thương.

Hình Ý thương lấy công kích đối thủ vùng ngực bụng làm chủ đạo, ngực bụng diện tích lớn, tỉ lệ chính xác tất nhiên cao hơn.

Ngực bụng cũng là bộ vị yếu hại của con người, bị mũi thương đâm vào, trên cơ bản chính là sẽ mất đi sức chiến đấu.

Với trình độ chữa bệnh của niên đại này, thương thế như vậy, khả năng chữa khỏi cũng không lớn.

Tiểu đầu mục không nghĩ tới, tiểu tướng trước mắt, chỉ cần một hồi đã làm cho mình bị thương nặng.

Một phát này tuy rằng khiến tiểu đầu mục mất đi sức chiến đấu, nhưng cũng không lập tức tắt thở bỏ mình.

https://thuviensach.vn

Tiểu đầu mục trừng lớn hai mắt, theo bản năng buông Lang nha bổng, tùy ý Lang nha bổng rời tay bay ra ngoài đập vào trên tường đất ven đường.

Hai tay muốn cầm cán thương trước ngực.

Nhưng lúc này Giang Long đã rất nhanh rút thương trở về.

Mũi thương rời khỏi ngực tiểu đầu mục, từng đợt máu tươi bắn chảy ra ngoài.

Tiểu đầu mục cố hết sức dùng hai tay, ngăn chặn miệng vết thương trước ngực.

Nhưng giữa kẽ ngón tay, máu chói mắt vẫn không ngừng chảy ra.

Mà lúc này, xung quanh nháy mắt yên tĩnh lại.

Giang Long thu thương rồi cũng không lại ra tay tiếp.

Mà phía sau tiểu đầu mục có mười mấy tên quân sĩ dị tộc, thì tất cả đều là vẻ mặt không thể tin.

Ngay từ đầu Giang Long giết năm người, làm bị thương nặng hai người, là bởi vì là đánh lén, cho nên những quân sĩ này đều phẫn nộ trong lòng.

Đánh lén không tính bản lĩnh.

Nhưng bọn họ tuyệt đối không thể tưởng được, đội trưởng không ngờ bị tiểu tướng trước mắt bắt được.

Tiểu đầu mục này ở trong tộc hơi có chút địa vị, là dũng sĩ trong bảng xếp hạng mười toàn tộc.

Hơn nữa mặc dù là dũng sĩ xếp hàng thứ nhất trong tộc, cũng không có bản lãnh một chiêu liền lấy tính mạng như vậy.

https://thuviensach.vn

Phù phù!

Tiểu đầu mục bị trọng thương, tuy rằng vẫn cố giãy dụa, nhưng vẫn rớt xuống lưng ngựa, đập vào trên mặt đất.

Thanh âm khiếu quân sĩ dị tộc đều kinh sợ hồi thần.

Một vài quân sĩ dị tộc đứng gần Giang Long, kéo cương ngựa, bản năng lui về phía sau.

Những người khác cũng bị kinh hãi một trận, trong ánh mắt nhìn về phía của Giang Long, xen lẫn sợ hãi.

Nguyên bản trận hình đang chật chội, càng thêm hỗn loạn.

Giang Long tuy rằng một thương giết địch chấn nhiếp những quân sĩ dị tộc trước mắt này, nhưng cũng không tự đại xông lên.

Hiện giờ đang ở trên một con đường trong thôn trang, vị trí nhỏ hẹp, căn bản không có biện pháp phát huy ra mười phần mười bản lĩnh của mình.

Nếu thật là xông đi lên cùng kẻ thù chen chúc thành một đống, sợ là mạng nhỏ khó bảo toàn.

Đám dân chúng phía sau, nguyên bản nhìn thấy chỉ có một mình Giang Long, đã tuyệt vọng.

Lúc này lại sinh lòng hy vọng.

Giang Long không xông lên nữa, những quân sĩ dị tộc này cũng không dám tiến lên chém giết Giang Long.

Trong lúc nhất thời, hai phe chỉ lẳng lặng giằng co.

https://thuviensach.vn

Giang Long nắm chặt trường thương, ánh mắt lợi hại, trên người tản ra thản nhiên sát khí.

Các quân sĩ dị tộc còn lại tất cả đều dị thường khẩn trương.

Nhất là vài tên đứng trước nhất, kiên trì đỡ đòn ánh mắt của Giang Long, thỉnh thoảng khẽ nuốt nước miếng.

Con mắt loạn chuyển, muốn tìm con đường lui.

Người dị tộc vốn tục tằn, hung hãn, tàn nhẫn, giết người không chớp mắt.

Nhưng bọn họ cũng sẽ biết sợ.

Ở trước mặt địch nhân cường đại, bọn họ đồng dạng sẽ sợ hãi, bị hù hai chân run lên.

Đã không còn ai dám tái tiếp tục công kích dân chúng trong thôn trang nữa rồi.

Song phương cũng không đứng đối diện bao lâu, từng đợt tiếng vó ngựa dồn dập, từ phương xa truyền đến.

Hoá ra không phải chỉ có một người?

Đám dân chúng kinh hỉ, thiếu chút nữa nhảy hoan hô, bọn họ được cứu trợ rồi!

Giang Long không thả lỏng, vẫn đang hết sức cảnh giác, phòng bị quân sĩ dị tộc trước mắt lại đột nhiên ra tay.

Mà tiếng vó ngựa này nghe vào trong tai quân sĩ dị tộc, giống như là tiếng trống tử vong điểm rồi.

https://thuviensach.vn

Tiếng vó ngựa càng gần, đại biểu cho bọn họ cách tử vong càng gần.

Một vài quân sĩ dị tộc bắt đầu hoảng loạn lên.

Nhưng theo phương hướng nào chạy trốn đây?

Một con đường, bên này bị Giang Long chặn mất.

Bên kia, lại bị hơn mười người dân chúng chặn.

Hơn mười người dân chúng trong tay đều cầm vũ khí, không có khả năng xông lên là vỡ tung.

Mà Giang Long bên này, lúc trước Giang Long đánh nhau với dũng sĩ trong bảng xếp hạng mười trong tộc đã bị đâm thủng lỗ lớn trên ngực.

Vì thế đám quân sĩ dị tộc này chỉ có thể cầu may mắn, là quân nhà mình đến đây.

Nhưng kết quả, tất nhiên là làm cho bọn họ thất vọng.

Cũng sau khi nhìn thấy người đến là quân sĩ Đại Tề, những người dị tộc đó không hề ôm lấy ảo tưởng, bắt đầu phá vây.

Con thỏ nóng nảy còn cắn người, huống chi những tên dị tộc này vốn là thiên tính hung hăng tàn nhẫn?

Một nửa hướng tới Giang Long lao đến, một nửa khác, lại giết về hướng hơn mười dân chúng phía sau.

- Các ngươi lui lại!

Giang Long lúc đang nghênh địch, hét lớn một tiếng.

Tuy rằng dân chúng trong tay đều cầm vũ khí, nhưng chỉ là gậy gộc, một phát căn bản đánh không chết người.

https://thuviensach.vn

Mà trong tay quân sĩ dị tộc, đều quơ loan đao.

Giang Long không muốn đám dân chúng xuất hiện nhiều thương vong.

Về phần những quân sĩ dị tộc này, hoàn toàn có thể do người mình mang đến, vây đuổi giết.

Đám dân chúng nghe được thanh âm của Giang Long, phần lớn bắt đầu lui về phía sau.

Nhưng vẫn có mấy người, bởi vì lúc trước có thân nhân bị giết, cho nên liều chết chặn đường phố không lùi.

- Giết a!

- Ta đây muốn thay đại ca ta báo thù!

- Cha ta chết rất thảm!

Những người này đỏ mắt điên cuồng công kích, nhưng kết quả sau cùng, là bị người dị tộc chém đứt đầu.

Lập tức ngã xuống, lại bị vật cưỡi của người dị tộc giẫm lên một trận.

Giang Long chắn tại nguyên chỗ, đồng thời giao thủ với bốn năm tên người dị tộc, một bước không lùi.

Phía sau dân chúng còn lại thì tránh đường, cho nên những quân sĩ dị tộc thẳng hướng Giang Long, cũng vội vàng quay đầu ngựa lại bên này chạy trốn.

Bởi vì đường phố khá hẹp, thi triển không được, cho nên Giang Long không lập tức đuổi theo.

Cách vài chục bước, quay ngược lại phía sau.

https://thuviensach.vn

Lúc đi ngang qua đám dân chúng, Giang Long mở miệng dặn dò:

- Cứu hoả trước, rồi thu thập một chút thi thể của bọn họ.

- Vâng.

Một lão nhân lên tiếng trả lời.

- Các ngươi yên tâm, bọn khốn khiếp đó, một tên đều chạy không thoát!

Nhìn trên mặt đất, thi thể đám dân chúng vô tội bị giết, Giang Long nghiến răng nghiến lợi nói.

Đám dân chúng đều lập tức liên tục cảm tạ.

Bọn họ cũng hận thấu xương lũ cường đạo dị tộc này.

Đám quân sĩ dị tộc chạy ra thôn trang, lại rơi vào một vòng vây.

Hoá ra Tần Vũ cưỡi Hắc Thụy chạy nhanh, ở vị thứ hai, đuổi sát Giang Long, đi vào cửa thôn trang liền nhìn đến Giang Long và quân sĩ dị tộc giằng co.

Y biết rằng Giang Long tính mạng không lo, nên không vọt vào đường phố, ngược lại quay trở về.

Sau đó chạy về đầu đội ngũ, tổ chức sắp xếp.

Trải qua chiến trường, bốn hộ vệ Cảnh phủ đều rất có kinh nghiệm, vì thế bảo Tần Vũ, Đồ Đô, lại mang theo vài quân sĩ thân thủ tốt xông đi vào thôn trang phía trước, hội hợp với Giang Long

Đuổi phía sau quân sĩ dị tộc phía thôn trang.

Mà đại bộ phận quân sĩ, thì bao vây ở phía sau thôn trang.

https://thuviensach.vn

Cho nên khi đám quân sĩ dị tộc này lao ra đường phố, liền rơi vào vòng vây.

Quân sĩ dị tộc nguyên bản có năm mươi tên, kết quả bị Giang Long giết năm, lại có ba tên trọng thương, tiểu đầu mục cũng tính ở trong đó.

Chỉ còn lại có bốn mươi hai tên.

Mà không tính Đồ Đô, Tần Vũ, Phàn Nhân và ba huynh đệ Tề thị, Giang Long còn lại là ước chừng đã mang đến hai trăm kỵ binh.

Phân ra mười người cùng đám người Đồ Đô, Tần Vũ tới thôn trang phía trước, nơi này còn có một trăm chín mươi người.

Gần gấp năm lần ưu thế binh lực, vây giết đám quân sĩ dị tộc này rất đơn giản.

Đương nhiên sau khi Giang Long đi vào trong thôn trang, đám người Đồ Đô cũng đã đuổi theo tới.

Tiếp theo, liền nhìn thấy cảnh quân sĩ dị tộc bị vây vào giữa giết ngược.

Không thể không nói, Hà Bất Tại thật là rất biết dạy dỗ quân đinh, những quân sĩ khi giết người hoặc nhiều hoặc ít sẽ có một ít khẩn trương.

Nhưng tuyệt đối sẽ không nương tay.

Hà Bất Tại bởi vì trị tật xấu nương tay của quân sĩ, thường xuyên khiến các quân sĩ giết chút súc vật.

Lại có nghiêm khắc trừng phạt.

Ai dám nương tay, chẳng những phải phạt chạy, hơn nữa còn sẽ đói bụng, không cho ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Huấn luyện phương thức như thế, làm cho các quân sĩ tiến bộ rất nhanh.

Còn có, những quân sĩ này còn học xong một chút kỵ binh chiến trận đơn giản.

Tổ hợp mấy chục người, hoặc là tổ hợp mười mấy người, xua đuổi đám quân sĩ dị tộc chạy tán loạn khắp nơi lại, rồi tiến hành vây giết.

Giang Long nhìn mà tán thưởng liên tục.

Đồ Đô cũng rất muốn gia nhập vào, nhưng đầu tiên phải bảo vệ an toàn của Giang Long.

Cương Đế Ba Khắc thì sẽ thình lình bắn thêm mấy mũi tên.

Bách phát bách trúng, không phát nào hụt.

Mỗi một tiếng cung vang, đều đã xuyên một quân sĩ dị tộc kêu thảm.

Tần Vũ và ba huynh đệ Tề thị, ánh mắt nhìn cũng tỏa sáng.

- Lợi hại!

Sau một lúc lâu, Đồ Đô vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Võ tướng càng lợi hại bị vây đến trong đó, sợ là cũng rất khó chạy đi.

- Đổi lại ngươi thì sao?

Giang Long nhiều hứng thú hỏi.

Đồ Đô lắc lắc đầu:

- Nếu là trực diện xung phong liều chết, mặc dù đối mặt mấy trăm kẻ thù ta cũng không sợ, nhưng Hà tiên sinh dạy dỗ những quân sĩ này, căn bản

https://thuviensach.vn

không cùng ngươi đánh bừa, bọn họ hơi chạm tới liền rút, khiến ngươi đánh không đến cũng đuổi không kịp.

Bọn họ làm thành một vòng tròn hoặc lớn hoặc nhỏ, không ngừng chạy trốn, ngươi muốn đuổi theo đánh một người, người khác sẽ nhân cơ hội công kích ngươi.

Nếu đổi lại ta, nếu cách đại doanh nhà mình không xa, mới có thể chạy trở về. Nhưng nếu lâm vào tử địa, sợ là nhiều nhất chỉ có thể kéo năm sáu người đệm lưng.

Vũ lực của Đồ Đô, Giang Long là vô cùng rõ ràng.

Lấy thực lực trước mắt của Giang Long, chống lại Đồ Đô thắng bại khó liệu.

Nhưng Đồ Đô lại nói nhiều nhất chỉ có thể kéo theo năm sáu người đệm lưng.

Phải biết rằng lúc trước Giang Long chỉ đánh bất ngờ, đã dễ dàng bắt bảy người.

Hơn nữa một người, có thể đỡ hơn mười người quân sĩ dị tộc mãnh liệt tấn công.

Có thể thấy được Đồ Đô đối với đám thủ hạ Hà Bất Tại dạy dỗ này, cho ra đánh giá cực cao.

Đương nhiên, đây chỉ là đối với Đồ Đô mà nói.

Đổi lại Giang Long, cũng không đến mức.

Bởi vì Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên.

https://thuviensach.vn

Lấy tốc độ Tuyết Nguyên, những quân sĩ mặc dù làm thành đội hình, cũng vẫn như cũ không làm gì được Giang Long.

Lấy vũ lực Giang Long và tốc độ vượt xa những con ngựa khác như Tuyết Nguyên, nháy mắt liền có thể đột phá vòng vây.

Cũng chính bởi vì có Tuyết Nguyên, lúc trước Giang Long mới dám một mình vọt vào thôn trang.

Bởi vì Tuyết Nguyên tồn tại, đã cam đoan Giang Long không cần lo lắng về tính mạng mình.

Đánh không lại, ta có thể chạy a.

Dù cũng chỉ có thể quấy rầy một chút, cũng có thể làm chậm lại tốc độ quân sĩ dị tộc vây giết đám dân chúng.

Các quân sĩ dị tộc lúc này vô cùng tuyệt vọng.

Bọn họ căn bản là chạy không được.

Vừa mới tìm được khe hở, muốn phi nhanh chạy đi, kết quả không chạy ra bao xa, cũng sẽ bị địch nhân số lượng nhiều hơn mình đuổi trở về.

Kẻ thù giống một tấm lưới, mà bọn họ chính là cá.

Một ít quân sĩ dị tộc thấy phía trước chạy không ra được, muốn lộn trở lại, lại nhảy vào đường phố.

Nhưng lúc này đường phố đã bị đám người Giang Long chắn chết rồi.

Quân sĩ dị tộc nghĩ như vậy còn chưa điều khiển ngựa chạy đến phụ cận, cũng đã trúng tên.

Thần tiễn của Cương Đế Ba Khắc, là rõ như ban ngày đấy.

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân hôm nay cũng không ra tay.

Hơn nửa canh giờ về sau, quân sĩ dị tộc toàn bộ bỏ mình.

Giang Long thống kê một chút, giật mình kinh hãi, bởi vì bên mình, không ngờ chỉ có mười mấy người bị chút vết thương nhẹ.

Bản lĩnh binh lính Hà Bất Tại dạy dỗ, không phải do Giang Long không bội phục.

Giang Long mệnh lệnh các quân sĩ quét tước chiến trường, chính mình thì mang theo đám người Đồ Đô trở về thôn trang.

Vẫn chưa đi tới gần, cũng đã cảm nhận được từng đợt buồn bã thảm thiết.

- Lão nhân, ngươi chết rất thảm a!

- Tam Tử, ngươi đi rồi, khiến nương về sau sống thế nào a!

- Thật sự là nghiệp chướng a, nhà lão Trương một chút đã chết hai đứa con.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 311: Còn Tanh Mùi Máu

Nghe được đám dân chúng thê thảm gào thét, nhìn đến lần lượt từng khuôn mặt hiện đầy vẻ thương tâm đến cực điểm, nguyên bản bởi vì vây giết toàn diệt mấy chục quân sĩ dị tộc chạy ra thôn trang mà cao hứng vui vẻ, đám người Giang Long đều không khỏi cảm thấy trầm xuống.

Chỉ cần có chiến tranh, sẽ có tử vong!

Quân nhân thì còn đỡ.

Da ngựa bọc thây, chiết kích trầm sa, này là số mệnh cuối cùng của quân nhân.

Nhưng tàn sát dân chúng tay không tấc sắt, thì khiến cho người người oán hận rồi!

Lúc Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên phi nhanh tới thôn trang, đã có mười mấy dân chúng bị chết dưới loan đao và lang nha bổng của quân sĩ dị tộc.

Đợi cho quân sĩ dẫn theo chạy tới, quân sĩ dị tộc bối rối, chia ngả chạy trốn.

Tuy rằng Giang Long hét lớn, khiến đám dân chúng nhường đường, không cần tiếp tục tạo thành thương vong vô tội, nhưng bởi vì lúc trước có thân nhân bị giết, cho nên vẫn đang có mấy người nam tử liều chết chống lại, nên không lui lại.

https://thuviensach.vn

Bọn họ điên cuồng mạnh mẽ múa may mộc côn trong tay, muốn ngăn lại toàn bộ quân sĩ dị tộc.

Chờ đợi viện binh tìm đến, tướng địch đã tiêu diệt giết chết toàn bộ người muốn báo thù cho thân nhân.

Kết quả sau cùng, là thây ngã mặt đất.

Huyện Hạ Vũ gần đây thường xuyên gặp phải mã phỉ và quân đội dị tộc đánh cướp, bên trên phái người chuyên môn truyền tin chung quanh.

Thôn trang nhỏ này cũng nhận được tin, lúc này mới phái người ở cửa thôn canh gác.

Người canh chừng nhìn đến có quân đội dị tộc đột kích, đều kêu tất cả các thôn dân đi ra làm thành vòng chống cự.

Nếu là chống cự, người phía bên ngoài tất nhiên đều là nam tử.

Cho nên mười mấy dân chúng thôn trang chết trận, đều là nam tử trưởng thành.

Người già, phụ nữ, trẻ con đều ở cuối cùng, chỉ bị một chút kinh hãi.

Lý Chính thấy đám người Giang Long đi vào, khẩn trương tiến lên tiếp đón, hỏi một lượt, mới biết được tiểu tướng vô cùng trẻ tuổi dũng mãnh phi thường chạy tới trước nhất chính là Huyện lệnh Linh Thông.

Huyện lệnh là chí tôn, không ngờ tự mình dẫn theo trường thương chém hơn mười quân sĩ dị tộc!

Hơn nữa là một thân một mình chạy tới trước.

Nếu lại chậm một hồi, khẳng định sẽ có nhiều thôn dân bị giết hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Lý Chính dẫn theo các bà con, đều hướng tới Giang Long quỳ xuống dập đầu, cảm tạ đại ân cứu mạng của Giang Long.

Giang Long làm quan tại niên đại này đã lâu, đã quen với việc đám dân chúng dập đầu, lướt qua mọi người, đi vào chỗ đặt thi thể.

Nhìn vô số cỗ thi thể không trọn vẹn không được đầy đủ, Giang Long nắm tay thật chặt.

- Quét dọn xong chiến trường chưa?

Đồ Đô nghe vậy đáp:

- Sắp rồi.

- Quét dọn xong chiến trường, cho bọn họ đều tới nơi này nhìn một lần.

Giang Long lại nói.

- Vâng.

Sau nửa canh giờ, chiến trường quét dọn xong.

Sau đó các quân sĩ phụng mệnh lệnh của Giang Long, xếp thành một đội, một đám đi vào trong tiểu viện.

Mục đích của Giang Long rất đơn giản, lúc trước nhìn đến rất nhiều quân sĩ và địch đối trận, có chút khẩn trương sợ hãi.

Cho nên để cho bọn họ tới nhìn một cái, nếu nương tay, người chết sẽ là chính mình.

Chiến trường, có thể trong khoảng thời gian ngắn nhất thay đổi một người.

https://thuviensach.vn

Nhìn đồng bạn, chiến hữu, thân nhân, hảo huynh đệ bên cạnh, một đám chết ở trước mặt, sẽ khiến người biến thành phẫn nộ, oán độc, ác nghiệt, thậm chí cuối cùng là chết lặng.

Hà Bất Tại dạy dỗ những dân tráng này, không phải chức vị chính là quân sĩ, về sau cơ hội ra chiến trường, cũng sẽ không nhiều lắm.

Dù sao những dân tráng này, chức trách chủ yếu là thủ vệ thị trấn Linh Thông.

Ra chiến trường ít, như vậy bọn họ không thể nhận được rèn luyện thực sự.

Hiện tại để cho bọn họ nhìn thi thể đám dân chúng một cái, để cho bọn họ càng thêm căm hận đối với quân sĩ dị tộc và mã phỉ.

Như vậy trong chiến đấu sau này, bọn họ mới có thể thực sự phát huy ra thực lực của chính mình.

Đương nhiên, trong những dân tráng này khẳng định cũng vẫn sẽ có người mềm lòng, đến lúc đó cũng sẽ bị đào thải.

Chiến trường chém giết, ngoại trừ cá nhân vũ dũng ra, cũng là để kiểm tra nội tâm mạnh mẽ của một người.

Nội tâm quá yếu ớt, không muốn giết người, hoặc là không dám giết người, kết cục cuối cùng, tất nhiên là chết ở dưới đao của địch nhân.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, còn có đám người Tần Vũ, suy nghĩ qua, liền hiểu rõ dụng ý của Giang Long.

- Đây đều dân chúng Đại Tề, bọn họ vất vả lao động, dưới mặt trời chói chang cày bừa vụ xuân thu hoạch vụ thu, mỗi năm trôi qua cũng chỉ muốn

https://thuviensach.vn

ấm no mà thôi, điều bọn họ muốn đơn giản vậy thôi, nhưng cố tình có sài lang ác hổ, chạy tới đốt giết đánh cướp...

Ngoại trừ nhìn, cũng phải nghe.

Giang Long dõng dạc, khiến những quân sĩ này ai nấy nhiệt huyết sôi trào.

- Đều dẫn tất cả tù binh tới!

Thấy đã cổ vũ sĩ khí xong, Giang Long ra lệnh một tiếng.

Khi quét tước chiến trường, phát hiện có nhiều quân sĩ dị tộc chỉ bị thương, vẫn còn sống.

Bao gồm cả tiểu đầu mục dị tộc bị Giang Long đâm rơi xuống ngựa, tuy rằng trước ngực bị đâm thủng, mất máu quá nhiều sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn nhưng còn thở phì phò.

Tổng cộng chín người, đều bị quân sĩ lôi đi lên.

Chín người này tất cả đều môi xanh tím, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Ánh mắt Giang Long lạnh lùng, nhất loạt đảo qua trên mặt những người này.

Đúng lúc này, tiểu đầu mục kia cố hết sức mở miệng, lầm nhầm nói vài câu.

Vì thế Giang Long liền khẽ nhíu mày, bởi vì hắn nghe không hiểu.

Nơi này là biên cương mảnh đất giáp giới với địa bàn dị tộc, người biết nghe ngôn ngữ dị tộc rất nhiều, một người quân sĩ tiến lên phiên dịch.

Giang Long nghe hiểu, buồn cười một trận.

https://thuviensach.vn

Hoá ra này tiểu đầu mục không muốn chết, muốn dùng tiền vàng chuộc cái mạng nhỏ của mình.

Đồng ý năm trăm lượng bạc, hai mươi thất chiến mã.

Những quân sĩ dị tộc khác nghe vậy, cũng đều mở miệng.

Một đám đều là muốn dùng tiền mua tính mạng của bản thân.

Không có bạc có thể lại đi kiếm, nhưng mất mạng nhỏ, cái gì cũng hết.

Ra giá cao có thấp có, không có cao hơn tiểu đầu mục kia, thấp cũng có trăm lượng bạc, bảy tám thất chiến mã.

Đám dân chúng vây xem sau khi nghe được, đều đưa mắt chuyển qua trên mặt của Giang Long.

Trong ánh mắt rất nhiều dân chúng, đều lộ ra thù hận thấu xương.

Vì thân nhân của bọn họ mới chết không lâu.

Chính là bị đám người dị tộc trước mắt này gây ra, là đao phủ sát hại thân nhân của bọn họ!

Nhưng không ai dám ra tiếng.

Tuy rằng luật pháp triều đình quy định không thể mua bán tù binh dị tộc, nhưng bí mật, vẫn đang có rất nhiều người đồng ý cho tù binh tự chuộc thân.

Chỉ cần giá cả thích hợp, cho dù là vương công quý thân dị tộc bị bắt, cũng đều có thể chuộc lại bản thân mình.

Đại đa số tướng lĩnh và quân sĩ Đại Tề tiến hành giao dịch, bọn họ cũng căm hận người dị tộc.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong tay có tiền, mới có thể nuôi sống gia đình.

Cho nên biết rõ để người dị tộc tự chuộc thân, là thả hổ về rừng, nhưng cũng vẫn làm buôn bán đó.

Loại giao dịch này là một trong rất nhiều tài lộ kiếm tiền của võ tướng và các quân sĩ.

Đám dân chúng biên cương phần lớn đều có nghe thấy.

- Tự chuộc thân?

Giang Long cười lạnh một tiếng, đưa tay chỉ vào thi thể hơn mười người dân chúng:

- Bọn họ cũng muốn tự chuộc thân, có thể một lần nữa sống lại, các ngươi đã cho cơ hội chưa?

Quân sĩ hiểu dị tộc ngôn ngữ kia lập tức phiên dịch cho đám người tiểu đầu mục nghe.

Những người này càng thêm hoảng sợ.

- Các ngươi là một đám ác lang chỉ biết đánh cướp, bạc trong tay các ngươi, nguyên bản chính là đoạt từ dân chúng Đại Tề chúng ta đấy, dùng tiền của chúng ta, mua về tính mạng của các ngươi?

Giang Long thanh sắc đều mãnh liệt:

- Chờ các ngươi sau khi trở về dưỡng tốt thương thế, lại cưỡi ngựa đến đoạt bạc của chúng ta?

Thanh âm vừa mới rơi xuống đất, đám dân chúng vây xem liền không kìm lòng nổi lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

https://thuviensach.vn

- Bản quan sao có thể để các ngươi như ý?

Quân sĩ lại phiên dịch sang, những quân sĩ dị tộc này càng thêm sợ hãi.

Một đám đều kêu la.

Không cần quân sĩ phiên dịch, Giang Long cũng có thể đoán được, ở trước mặt tử vong, những tên dị tộc nhát gan đã bị dọa vỡ mật.

Tăng giá tăng giá tăng giá nữa, chỉ cầu có thể còn sống trở về.

Roẹt!

Giang Long đột nhiên ra tay, rút bảo kiếm bên hông Phàn Nhân đứng bên cạnh ra.

Kiếm quang chợt lóe, đã nhập hầu.

Một quân sĩ dị tộc hai mắt trừng lớn, miệng ôi ôi vang lên, chết không nhắm mắt.

Chẳng ai ngờ rằng, Giang Long lại đột nhiên ra tay.

Mãi đến Giang Long rút bảo kiếm ra, tên quân sĩ kia từ quỳ, đến nghiêng người ngã xuống, mọi người mới phản ứng kịp.

Ánh mắt của mọi người nháy mắt đều dính trên người của Giang Long.

Trong ánh mắt đám dân chúng, có vui bất ngờ, bởi vì Giang Long dùng hành động tỏ vẻ, sẽ không để cho quân sĩ dị tộc tự chuộc thân.

Những kẻ thù giết thân nhân, đều sẽ chết ở chỗ này.

Cũng có kính sợ.

https://thuviensach.vn

Giang Long ra tay quyết đoán, không chút do dự, giết người không chớp mắt.

Trong lòng các quân sĩ bốn phía còn lại thì đột nhiên nhảy dựng, trong mắt khiếp sợ bội phục không thôi.

Xuất thủ của Giang Long, bất ngờ.

Biết được những người dị tộc đưa ra giá rất cao, nếu đổi thành bọn họ, bọn họ không nhất định có thể chịu được sự hấp dẫn của bạc.

Mâu quang Phàn Nhân chợt lóe, thấy Giang Long không tham tiền, cho là mình theo đúng người.

Y cũng định trường kỳ ở bên cạnh Giang Long làm việc.

Các quân sĩ dị tộc quỳ trước mặt, càng thêm lớn tiếng kêu to.

Một đám hoảng sợ không ngừng, thanh âm khàn khàn, có tiếng tăng giá nữa, cũng có lớn tiếng cầu xin.

Thân hình cao lớn của tên tiểu đầu mục, cũng đã run rẩy lên.

Ánh mắt Giang Long sắc nhọn, quét tiểu đầu mục một cái, mười mấy dân chúng chết trận kia, có mấy người là bị trọng binh khí giết chết.

Mà bọn quân sĩ dị tộc này, chỉ có một mình tiểu đầu mục sử dụng trọng vũ khí là Lang nha bổng.

Cảm nhận được sát khí thản nhiên trên người Giang Long, mặt tiểu đầu mục lộ ra tuyệt vọng.

Keng!

Nhưng mà Giang Long lại trả kiếm vào vỏ.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Giang Long đột ngột xoay người rời khỏi, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng cũng vang lên:

- Để đám dân chúng tự mình báo thù!

Rồi hạ lệnh cho các quân sĩ:

- Các ngươi đều ở lại đứng ngoài quan sát.

Đám người Giang Long mới vừa đi ra cửa viện, một đám đám dân chúng liền xông tới, quyền đấm cước đá đối với quân sĩ dị tộc.

Các quân sĩ dị tộc rên rỉ đau đớn, lăn lộn trên mặt đất.

Chỉ chốc lát, đã có người miệng mũi đổ máu, cả người co giật.

Tiểu đầu mục lúc trước giết nhiều dân chúng, thân nhân người chết đã sớm nhìn chằm chằm gã.

Ánh mắt giống như độc xà kia, khiến tiểu đầu mục kinh hồn táng đảm.

Trước kia gã chỉ coi đám dân chúng này như súc vật, là một đám cừu, muốn cướp liền cướp, muốn giết cứ giết.

Cho tới giờ khắc này, mới phát hiện những con cừu này không ngờ răng nanh cũng dài.

Những người này nhào lên, chẳng những quyền đấm cước đá, thậm chí còn có người dùng răng nanh cắn xé.

Dường như không như vậy, không thể hoàn toàn giải phóng căm hận trong lòng.

Tiểu đầu mục rớt cái mũi, tai phải đã bị đứt...

Mắt cũng bị móc ra.

https://thuviensach.vn

Rốt cục, không hề lăn lộn trốn tránh.

Nghe được bên người truyền đến từng đợt kêu thảm thiết thê lương, Giang Long hít sâu một hơi.

Hắn đương nhiên sẽ không mềm lòng.

Trên chiến trường, sẽ có người chết.

Không là địch nhân chết, thì chính là mình chết.

Phàn Nhân lúc này rút ra bảo kiếm bên hông, nhè nhẹ lau sạch kiếm vết máu trên đó.

Giang Long không khỏi nhớ tới hai câu thơ.

Giết hết trăm vạn binh Giang Nam, bảo kiếm bên hông còn tanh mùi máu.

Là sau khi Chu Nguyên Chương đại chiến Bà Dương Hồ, Chu Nguyên Chương lấy ít thắng nhiều đánh bại trăm vạn đại quân Trần Hữu Lượng.

Ngày hôm sau vi hành tới một ngôi chùa, chủ trì thấy sát khí rất nặng, liền muốn giải sát khí này, thăm hỏi tính danh.A3yse0Ghr9obOnZSjqFTd52R8 - Chu Nguyên Chương viết một bài thơ trên vách tường ngôi chùa, cười to mà đi.

Lúc này Chu Nguyên Chương đã đánh bại Trần Hữu Lượng, đã có bình định Vũ Nội, vừa xem chí hướng thiên hạ, bên trong câu thơ luôn để lộ ra khí chất vương giả.

Sau hai câu là lão tăng không nhìn được anh hùng hán, chỉ để ý nhao nhao hỏi tính danh.

Lúc này Giang Long, nghĩ đến thơ này, hào khí cũng tỏa ra.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, cùng với thời điểm Chu Nguyên Chương lúc đó thì không so được.

Khi Chu Nguyên Chương làm thơ này, là đã đánh bại Trần Hữu Lượng, có căn cứ địa phương của mình.

Có hùng tâm, cũng có dã tâm!

Phóng nhãn thiên hạ, tranh giành giang sơn.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 312: Năng Lực Chịu Đựng

Lúc này, Giang Long ngay cả địa bàn của mình cũng không có.

Chức Huyện lệnh Linh Thông, cũng là triều đình bổ nhiệm.

Hoàng thượng mất hứng, cho ngươi rời khỏi, Giang Long căn bản không thể phản kháng. Thế lực của Cảnh phủ lại ẩn từ một nơi bí mật gần đó.

Nghiêm chỉnh mà nói, chiến trường cũng chưa quét dọn xong, bởi vì các quân sĩ chỉ đem thi thể người dị tộc kéo tới chất đống lên cùng nhau.

Còn có một việc phải làm, thì chính chặt bỏ đầu.

Từng cái đầu quân sĩ dị tộc, đều có thể đổi một lượng bạc.

Đương nhiên, chỉ là nói như vậy.

Luật pháp trong quân quy định danh văn như thế này.

Thật sự mang đến quân doanh đi đổi, bên trên khẳng định phải chiết khấu, có thể lấy năm trăm văn tới tay đã không tệ.

Trong tiểu viện, mấy quân sĩ dị tộc còn sống bị hành hung tới chết, cũng bị đẩy ra ngoài.

- Cởi áo da của bọn chúng xuống.

Giang Long chỉ điểm lấy:

- Đưa cho dân chúng trong thôn trang đi.

https://thuviensach.vn

Thôn trang nhỏ này nhân số không nhiều, mặc dù là mỗi ngày chỉ ăn một bữa cơm, tuy nhiên vừa vặn có thể gắng gượng qua toàn bộ trời đông giá rét.

Trên người quần áo vá chằng vá đụp.

Hơn nữa vô cùng mỏng manh.

Nếu nhiệt độ không khí quá thấp, rơi tuyết lớn, sẽ có người bị chết rét.

Tuy rằng bắt đầu từ mùa thu bọn họ đã thu thập cỏ dại khô chuẩn bị cho mùa đông, nhưng loại cỏ này thật sự là đốt không được bao nhiêu.

Một bó lớn, chỉ chốc lát đã đốt xong rồi.

Vẫn là mặc thêm mấy tầng quần áo dày thì tốt hơn.

Đám dân chúng trong thôn trang nghe vậy, đều vô cùng kinh hỉ.

Bọn họ biết rằng, khó mà gặp được quan tốt.

Tất cả đều quỳ trên mặt đất, thiên ân vạn tạ.

Trên mặt và trong hai mắt, biểu lộ là tình cảm chân thật.

Phát sinh chiến đấu, tướng địch bị đánh bại, vật phẩm thu được, chiến lợi phẩm dĩ nhiên là thuộc về bên quân ta.

Hẳn là do các quân sĩ chia đều, hay là ai giết địch nhân có vật phẩm như vậy, liền thuộc về người đó.

Lấy ra phân cho dân chúng?

Loại chuyện này chỉ có rất ít một bộ phận tướng lĩnh biết làm.

https://thuviensach.vn

Huống chi, Giang Long còn cứu mạng của bọn họ, và báo thù cho dân chúng chết đi.

Giang Long phái thủ hạ đi lột áo da của người chết, rất nhiều quân sĩ đều là cảm thấy ghê tởm, sợ hãi, trong lòng vô cùng không thoải mái.

Đại đa số mọi người sau khi quay đầu, sắc mặt người chết tái nhợt.

Giang Long chỉ mắt lạnh nhìn, không nói thêm gì.

Trên chiến trường, soát người lột quần áo của người chết, đây là chuyện rất bình thường, những quân sĩ này nhất định phải thích ứng.

Đổi lại là biên quân, đã sớm cao hứng gào lớn nhào tới rồi.

Giang Long từng cùng biên quân đánh đếm rõ số lượng thứ giao tế, vô cùng rõ ràng.

Soát người được ngân lượng, vũ khí khôi giáp, còn có áo lông của địch nhân, những thứ đó đều có thể lấy ra đổi tiền.

Có mấy thứ này, mặc dù là con đường phía trước xa xôi, biên quân cũng sẽ cõng trên người, luyến tiếc bỏ đi.

Gần nửa canh giờ qua đi, Giang Long đem áo da quân sĩ cởi xuống, công bình phân cho mỗi một nhà mỗi một hộ.

Và nói rõ, sau này mình còn có thể trở về, đến lúc đó nếu phát hiện ai dám đoạt vật phẩm của hàng xóm láng giềng, vậy trường thương trong tay mình sẽ không chút lưu tình.

Chống lại ánh mắt che kín sát khí của Giang Long, những dân chúng này đều khúm núm.

https://thuviensach.vn

Nhìn đến nhiều áo da tốt nhất như vậy, đích thật là có người đang suy nghĩ.

Dù sao chỉ có năm mươi kiện áo da, không thể làm cho mỗi người một kiện.

Hơn nữa áo da tốt nhất này cũng có thể mang đi bán, đến lúc đó cũng không cần đói bụng chịu khổ ngày đông giá rét rồi.

Nhưng giờ phút này nghe được cảnh cáo của Giang Long, những người này lập tức bỏ đi ý niệm trong đầu.

Lúc trước Giang Long ra tay tàn nhẫn, dũng mãnh phi thường, giết người không chớp mắt, hình tượng đã xâm nhập lòng người.

Bọn họ không chút nghi ngờ, nếu quả thật đoạt áo da mà bị Giang Long tra được, như vậy tất nhiên mạng nhỏ khó bảo toàn.

Giang Long vẫn đang lo lắng, nhìn về phía Lý Chính trong thôn:

- Lúc trước có mười mấy thôn dân bị giết, đều là nam tử trụ cột trong nhà, nếu nhà ai không có nam đinh trưởng thành, ngươi phải thường xuyên quan tâm một chút, nếu là nhà ai bị bắt nạt, hừ!

- Tiểu nhân tuân mệnh!

Lý Chính bị bị hù hai đầu gối mềm nhũn, bùm một tiếng ngã quỵ xuống đất.

Kế tiếp còn có việc làm, chính là chém đầu.

Lúc trước khiến các quân sĩ lột quần áo người chết, cũng đã có thật nhiều người không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này còn muốn chém đầu người chết, tức liền có thể cầm đổi tiền, nhưng vẫn có người không hạ thủ được.

- Những thứ này đều là sài lang, là hổ báo ăn thịt người, bọn họ thường xuyên đến đánh cướp biên cương Đại Tề chúng ta, giết người phóng hỏa, chết chưa hết tội!

Giang Long rống lớn nói:

- Liền lúc trước, có mười mấy thôn dân thật thà chất phác đã bị chết ở trong tay bọn chúng!

Nói mấy câu, đã khơi gợi lên phẫn nộ trong lòng các quân sĩ.

- Trong quân có danh văn quy định, mỗi một đầu quân sĩ dị tộc, cũng có thể đổi một lượng bạc ròng, bản quan cam đoan không có người chiết khấu!

- Giơ lên đao thép trong tay các ngươi, hung hăng chém xuống, chỉ đơn giản như vậy.

Rất nhiều chuyện nhất định phải dẫn đường, không thể luôn nghiêm khắc bức bách.

Bởi vì mỗi người, trong lòng có khả năng thừa nhận áp lực không giống nhau.

Đây và huấn luyện gian khổ thân thể không giống nhau.

Thân thể huấn luyện không chịu nổi, cùng lắm thì ngươi tiếp tục dùng roi hung hăng quất ta, cảm giác được đau, có lực khí tiếp tục chạy về phía trước.

Nhưng trong lòng áp lực một khi quá lớn, không chịu nổi, sẽ sụp đổ tinh thần! Hậu quả tinh thần sụp đổ, là rất đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Chỉ là một người còn tạm.

Nổi điên, gầm rú, tinh thần khác thường.

Nhưng sợ là sợ rất nhiều người đều tới điểm tới hạn tinh thần có thể thừa nhận.

Khi đó có một người nổi điên, lập tức sẽ có rất nhiều người chịu ảnh hưởng tất cả đều nổi điên.

Tân binh trên chiến trường, tinh thần vô cùng khẩn trương, đều có áp lực tâm lý.

Chịu không nổi một kích.

Mà hậu quả tạo thành phạm vi sợ hãi, chính là rất dễ dàng phát sinh bất ngờ làm phản.

Khi bất ngờ làm phản, những người này thần kinh đều bị kéo căng gắt gao, ánh mắt đỏ lên, chỉ cần có người động thủ trước, sau khi nhìn thấy máu sẽ gặp người liền chém.

Sau đó, thì đầu hỗn loạn, cái gì đều không nhớ rõ.

Cho nên Giang Long không dám bức bách quá đáng.

Phải đi bước một dùng lời nói đến dẫn đường, bức của bọn họ làm, nhất định phải có một mức độ.

Giang Long cũng không vội vàng thúc giục, thản nhiên nhìn vài quân sĩ có trước có sau này, một đám múa may đao trong tay chặt bỏ đầu người dị tộc.

Rồi tập trung những cái đầu lại, cất vào bao tải.

https://thuviensach.vn

May mà thời tiết cực lạnh, máu đông cứng, nếu như là mùa hè, hương vị kia thật sự quá khó ngửi rồi.

Đổi lại là biên quân lão binh mới mặc kệ nhiều như vậy, trong mắt bọn họ, đầu quân sĩ dị tộc chính là bạc.

Nào có đạo lý đem bạc ném đi?

Đám ma cũ đều có thói quen đem đầu địch nhân cột vào bên hông.

Như vậy không dễ dàng đánh mất.

Mà đám tân binh Giang Long mang đến này, hiện tại hiển nhiên còn chưa có can đảm này.

Còn dư lại thi thể không đầu, Giang Long sai người mang đi chôn.

Thường Khiêm trước đó chỉ biết là Giang Long vô cùng cường thế, xuống tay quyết đoán, làm cho mình liên tục ăn nghẹn, nhưng lại không nghĩ đến Giang Long lại có thể tàn nhẫn như thế.

Lãnh huyết, tàn nhẫn!

Giết người không chớp mắt!

Tọa kỵ của y bị một gã quân sĩ dắt, đi tới bên cạnh chiến trường.

Sau khi toàn bộ các quân sĩ đi chiến đấu, còn lại y ghé vào trên lưng ngựa, khẩn trương nhìn.

Sợ có quân sĩ dị tộc nào đó sẽ không cẩn thận chạy đến cạnh mình.

Chiến đấu chấm dứt, tọa kỵ của y lại bị quân sĩ dắt đi tới trong tiểu viện, Thường Khiêm tận mắt thấy Giang Long thình lình ra tay, dùng bảo kiếm đâm xuyên qua yết hầu một quân sĩ dị tộc.

https://thuviensach.vn

Lại nghe đến Giang Long từng câu nói tràn ngập sát khí, Thường Khiêm mới rốt cục nhận rõ sự thật, mình cùng Giang Long căn bản không phải cùng một đẳng cấp.

Giang Long là sát thần!

Mà theo lời Giang Long đã nói, y căn bản chính là một nhóc con còn chưa lớn, còn cần bú sữa mẹ.

Thường Khiêm hối hận.

Chân chính hối hận rồi!

Không có việc gì trêu chọc Giang Long làm cái gì?

Trước khi rời kinh, ông nội không chỉ một lần dặn dò, bảo y đừng phát sinh xung đột với Giang Long.

Khi đó y đáp ứng trên miệng, nhưng trong lòng cực kỳ không phục.

Cho rằng Giang Long còn không lớn bằng mình, có thể có gì đặc biệt hơn người cơ chứ?

Nhưng hiện tại...

Thường Khiêm thấy rõ ràng sự thực, chỉ là hối hận đã vô dụng.

Y bị Giang Long cứng rắn mang tới chiến trường.

Tuy rằng lúc trước không tham dự, chỉ ở bên xem, nhưng Thường Khiêm vẫn bị làm cho sợ hãi.

Bắt đầu tới đây chính là chiến tranh, là chiến tranh thấy người chết.

Chiến đấu, giết người, quét tước chiến trường.

https://thuviensach.vn

Đều là sung mãn máu tanh.

Không giảng đạo lý, chỉ đọ sức cao thấp trên tay.

Thắng, thu hoạch chiến lợi phẩm.

Chết rồi, ngay cả đầu đều đã bị địch nhân chém xuống lĩnh công, đổi tiền thưởng.

Giang Long mời thôn dân giúp đỡ nấu cơm, nhưng các quân sĩ tuy rằng đói khát, lại không có bao nhiêu người có thể ăn xuống.

Đối với việc này, Giang Long cũng không bức bách.

Dù sao cách đại chiến đến còn có vài ngày thời gian.

Chỉ tự mình ăn thật nhanh.

Đồ Đô, đám người Cương Đế Ba Khắc đồng dạng dường như không có việc gì, giống bình thường ăn cơm.

Thường Khiêm được mở trói, được mang tới một chén cơm.

Cơm tự nhiên sẽ không nhiều tinh xảo.

Gạo cơm, bên trên bày đặt một tầng dưa muối không nhiều lắm, còn có vài miếng thịt nạc sấy xắt mỏng.

Có thể có thịt, đối với quân sĩ bình thường mà nói, đã rất tốt.

Dưa muối là nhất định phải có, người không ăn chút muối sẽ không có khí lực.

Thường Khiêm tuy rằng buổi sáng hôm nay không ăn cơm, nhưng lúc trước nhìn đến trường hợp máu tanh, thì đã no rồi.

https://thuviensach.vn

Cho nên bưng bát, sửng sốt một ngụm cũng không ăn hết.

Cuối cùng, chén cơm này bị nhấc lên, phân cho thôn dân trong thôn trang.

Sau khi ăn cơm xong, nghỉ ngơi và chỉnh đốn sơ qua, đội ngũ lại xuất phát.

Thường Khiêm tự nhiên là lại bị cột vào trên lưng ngựa.

Vừa mới leo đến trên lưng ngựa, Thường Khiêm liền cảm thấy bụng một trận đói khát.

Không khỏi hối hận, vừa rồi vì sao lại không cố nén ghê tởm ăn vào một ít.

Lập tức đội ngũ xuất phát, vật cưỡi chạy nhanh, Thường Khiêm lại bị xóc nảy như một chiếc thuyền lá giữa dòng sông, dập dềnh trên mặt nước.

Huyện Hạ Vũ và huyện Linh Thông bất đồng.

Xung quanh huyện Linh Thông tất cả đều là bình nguyên, cũng chính bởi vì mặt đất bằng phẳng, mới thuận lợi cho đào sông dẫn nước, cải tiến hoang dã trở thành đồng ruộng.

Nếu không phải mặt đất bằng phẳng vả lại diện tích đủ lớn, cũng không đáng thi triển công trình lớn như vậy.

Trong huyện Hạ Vũ nhiều núi, có vài ngọn núi tương đối cao đạt vài trăm thước.

Mặt khác đồi núi nhấp nhô, chiều cao không đồng nhất.

Khắp nơi là khe suối và sườn núi nhỏ, địa hình như vậy không dễ cho việc mai phục nhiều quân đội, nhưng nếu đội ngũ chỉ có mấy trăm mấy

https://thuviensach.vn

chục người, tùy ý tìm một chỗ có thể ẩn thân, ngươi không đi đến phụ cận, căn bản nhìn không tới, cho nên mặc dù huyện Hạ Vũ quân mã phần đông, phân tán ra thì cũng khó tìm được người.

Huống chi huyện Hạ Vũ khốn cùng, căn bản cũng không có bao nhiêu sai dịch và quân đinh.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên huyện Hạ Vũ thường xuyên gặp mã phỉ và tiểu đội dị tộc tập kích quấy rối.

Bên trong vài ngọn núi lớn, đều có ổ phỉ trú đóng.

Huyện Hạ Vũ cũng không có năng lực đi bao vây tiễu trừ.

Còn nếu là có đại quân triều đình đột kích, đám mã phỉ này tin tức nhanh nhạy, sau khi xuống núi, ở trong địa giới huyện Hạ Vũ dễ dàng có thể ẩn thân.

Đại quân triều đình tìm không thấy người, chỉ có thể là không công mà lui.

Huyện Hạ Vũ rất hay bị nạn trộm cướp, cho nên rất nhiều người tình nguyện không làm quan, cũng không tới nơi này nhậm chức.

Huyện lệnh huyện Hạ Vũ tên là Hạ Minh, thậm chí còn không phải là cử nhân.

Nguyên bản không có tư cách làm Huyện lệnh, nhưng lại cứng rắn bị người tiến cử tới.

Người tiến cử y, có cừu oán với y!

Không ai nguyện ý tới chỗ này nhậm chức làm quan, nguyên nhân rất đơn giản.

https://thuviensach.vn

Huyện Hạ Vũ đặc biệt nghèo rách mướp, tới đây nhậm chức chẳng những không mò đến ưu đãi ngược lại bởi vì thường xuyên có mã phỉ và quân đội dị tộc đến đốt giết đánh cướp, sẽ từ trên đánh xuống, có dân chúng chết, triều đình truy cứu xuống, nhẹ thì bãi quan lưu đày, nặng tất nhiên là cũng bị chém rơi đầu.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 313: Hiến Vật

Ngoài việc triều đình sẽ trừng phạt ra, còn có khả năng bị chết trong tay đám mã phỉ hoặc quân sĩ dị tộc.

Huyện Hạ Vũ tuy rằng cũng có thành trì, nhưng còn kém hơn cả huyện Linh Thông trước kia.

Tường thành thì rách nát, chỗ nào cũng có khe hở nứt ra rộng cỡ ngón tay.

Tay không đều có thể dễ dàng bám vào leo đi lên.

Bởi vì vô cùng nghèo túng, bên trên còn phải cung cấp tiền tiêu hàng tháng cho quan viên và sai dịch, cho nên số lượng sai dịch và binh lính trong tuần kiểm ti của huyện nha xa xa không đủ nhân số quy định của triều đình.

Số Nha dịch cùng binh lính Tuần kiểm ti ít, như vậy lực lượng phòng thủ của thị trấn liền rất yếu.

Nếu có đại đội mã phỉ hoặc là binh lính dị tộc đột kích, không nói đánh hạ huyện Hạ Vũ tàn sát hết dân chúng trong thành, nhưng trong thị trấn cũng sẽ có thương vong vô cùng lớn.

Hạ Minh từ khi bị kẻ thù tiến cử làm Huyện lệnh của huyện Hạ Vũ, tâm thần vẫn hoang mang rối loạn.

https://thuviensach.vn

Ngồi ở trên vị trí xui xẻo này, trên đầu dường như vẫn treo lấy một cây đao, không biết khi nào thì rớt đầu.

Tối hôm đó, Giang Long tìm được đội ngũ của Hà Bất Tại.

Hà Bất Tại mang binh trú đóng ở trong thành, như vậy đồng nghĩa với việc đang đứng ở ngoài sáng.

Mã phỉ cùng với đám tiểu đội dị tộc sẽ không có khả năng sắp xếp cơ sở ngầm vào trong thành.

Chỉ có đang làm việc âm thầm, mới có thể xuất kỳ bất ý, tiến hành đánh lén.

Hà Bất Tại đã sắp xếp cơ sở ngầm vào trong thành, và nếu có tin tức gì, cũng sẽ bảo Huyện lệnh huyện Hạ Vũ phái người bí mật truyền tin tới.

Quyết định như vậy, tất nhiên là chính xác nhất.

Hà Bất Tại chỉ đi vào huyện Hạ Vũ có mấy ngày, liền đã có thu hoạch.

Thủ hạ của y dẫn theo ai cũng có rất nhiều chiến lợi phẩm.

Và sau khi gặp mặt Hà Bất Tại, Giang Long cũng nói mình đã viết thư cho một người bằng hữu, mời người bằng hữu đó hỗ trợ.

Lần trước dẫn binh đi Đoạn Tử Lương tiêu diệt phỉ tặc, Hà Bất Tại cũng có tham gia, cũng biết được tướng quân du kích Bành Hoán.

Biết Bành Hoán người này vẫn tương đối có thể dựa vào.

Về phần Đô úy Khương Kỳ, bởi vì đã từng trợ giúp Giang Long ở thành Vọng Sa, làm cho Bàng Thành An không thể vẫn giữ Giang Long ở lại thành Vọng Sa, cho nên khả năng ra tay giúp đỡ cũng rất lớn.

https://thuviensach.vn

Sức chiến đấu của Biên quân vô cùng mạnh mẽ, cho nên chỉ cần Bành hoán dẫn binh tới, trên cơ bản mọi thứ đều sẽ ổn.

Có hơn hai ngàn Biên quân để thủ thành, đối phương có tám ngàn người, hoàn toàn sẽ không công phá được thành trì.

Mà nhiệt độ không khí càng ngày càng thấp, không thích hợp chiến đấu.

Tối đa là bảy tám ngày, nếu tù trưởng của dị tộc còn không chiếm được thị trấn, mặc dù có tiếp tục đau lòng phẫn nộ vì đứa con trai đã chết, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn lui binh.

Bằng không khi nhiệt độ lại giảm xuống, mà ông trời lại rơi xuống một trận bão tuyết thì..., tám ngàn binh lính dị tộc ít nhất cũng phải chết hơn phân nửa.

Trên chiến trường, lều trại lương thực phải mang theo đủ, nhưng không có khả năng mang bao nhiêu củi đốt dùng để sưởi ấm.

Không có vật để sưởi ấm, coi như chen chúc ở trong lều, nếu thật sự có tuyết rơi, cũng sẽ bị đông lạnh thành băng côn.

- Tên tù trưởng kia tối đa sẽ tấn công thêm ba ngày nữa, chúng ta thừa dịp còn có chút thời gian, tiêu diệt thêm mấy nhóm mã phỉ xung quanh.

Giang Long đề nghị.

Hà Bất Tại gật đầu, nhưng cũng nhắc nhở thêm:

- Có thể thì có thể, nhưng ngàn vạn lần đừng cách quá xa thị trấn, bằng không nếu chẳng may tên tù trưởng kia đánh tới, nếu mà gặp nhau ở hoang dã thì kết quả của chúng ta chắc chắn sẽ là toàn quân bị diệt.

Đối phương khoảng chừng tám ngàn người.

https://thuviensach.vn

Cộng thêm Giang Long mang đến hai trăm kỵ binh, bên này bất quá mới có năm trăm người.

Hoàn toàn không đủ cho người ta nuốt một ngụm.

Hà Bất Tại có sở trường dạy dỗ binh lính, nhưng cũng tự biết rằng những kỵ binh mà mình thao luyện này, chuyện lấy nhiều thắng ít không thành vấn đề.

Nhưng muốn lấy ít thắng nhiều, hoặc nhân số cùng đối phương tương đương, như vậy sẽ không thể phát huy được mười phần mười sức chiến đấu rồi.

Dù sao đều là lính mới ra chiến trường, trước đó còn chưa có kinh nghiệm đánh trận nào.

Một khi lần đầu tấn công mà gặp phải khó khăn, sĩ khí sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn.

Nếu cả cục bại lui, quân tâm sẽ bị rối loạn.

Nếu thật sự để cho năm trăm người này đối đầu với tám ngàn quân địch, đoán chừng chỉ cần nhìn thấy số lượng binh mã rậm rạp chằng chịt của đối phương, đám người bên này lập tức sẽ bị doạ cho hai chân run rẩy.

Nói chung đã là tân binh thì cần phải có chiến tranh thử thách mới có thể chân chính trưởng thành.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Giang Long muốn nắm chặt thời gian để tiêu diệt thêm mấy nhóm mã phỉ.

Thừa dịp còn có cơ hội, liền luyện binh nhiều thêm một chút.

Đương nhiên, tiêu diệt thêm mấy nhóm mã phỉ, cũng có thể khiến cho dân chúng huyện Hạ Vũ ít phải chịu tai nạn cướp của giết người phóng hoả.

https://thuviensach.vn

Hà Bất Tại cũng biết chuyện của Thường Khiêm, chỉ nhíu mày cũng không nói gì thêm.

Ngày hôm sau, Giang Long mang theo Đồ Đô và hơn mười người đi vào thị trấn.

Lặng lẽ đi vào bên trong huyện nha gặp mặt với Huyện lệnh huyện Hạ Vũ.

Đi tới huyện Hạ Vũ, thì dù sao Giang Long cũng phải tới gặp Hạ Minh một lần mới được.

Hạ Minh bề ngoài cao lớn thô kệch, nhưng tâm tư rất tinh tế, đã từng khảo thi trúng tú tài, đương nhiên khảo thi trúng tú tài là ở địa phương Bắc Cương này.

Bắc Cương ít người đọc sách, độ khó của đề thi đương nhiên sẽ thấp so với phương nam có nhiều người đọc sách hơn.

Có thể nói lấy điểm ấy học thức của Hạ Minh, nếu đặt ở phương nam thì đừng nói tú tài, ngay cả việc thi cửa thứ nhất cũng đều khó có khả năng qua được.

Trình độ văn hóa giữa nam và bắc phương, có chênh lệch tương đối lớn.

Chứ đừng nói chi nơi này vẫn là Bắc Cương.

Toàn bộ phía bắc, cũng chỉ có kinh thành và một số ít vài thành phố lớn, trình độ văn hóa mới không lạc hậu so với phía nam.

Nhưng nếu về chỉnh thể mà nói, hoàn toàn không có cách nào so sánh được.

- Lần này Cảnh đại nhân có thể phái Hà tiên sinh dẫn binh tới viện trợ, bản quan đã vô cùng cảm kích, không nghĩ tới Cảnh đại nhân lại còn tự

https://thuviensach.vn

mình tới nữa!

Hạ Minh xoay người chắp tay cảm tạ, cảm kích rối tinh rối mù, đây cũng là biểu hiện thật tình.

Không có làm bộ dối trá

Lần này mấy nhóm mã phỉ cùng vài tiểu đội của dị tộc liên tiếp đốt giết đánh cướp ở huyện Hạ Vũ trong, đã tạo thành rất nhiều thương vong.

Nếu không thể xuất ra chút năng lực cùng bản lĩnh, bên trên truy hỏi xuống, như vậy Hạ Minh tất nhiên sẽ bị trừng phạt.

Nhưng đáng sợ hơn chính là, đám mã phỉ và tiểu đội dị tộc này vẫn còn chưa có thu tay lại.

Nếu là thừa dịp trước khi nhiệt độ thời tiết giảm xuống, gây ra nhiễu loạn càng lớn, như vậy cái đầu của Hạ Minh sẽ phải chuyển chỗ.

- Hạ đại nhân không cần như thế.

Giang Long khách khí chắp tay đáp lễ:

- Tất cả mọi người đều là quan viên triều đình, hơn nữa hai huyện nằm cạnh nhau, có thể nói là hai huyện huynh đệ, huynh đệ có việc, sao có thể không giúp được?

- Hai huyện huynh đệ?

Hạ Minh hai mắt sáng ngời, hiển nhiên là lần đầu tiên nghe thấy được loại phương pháp xưng hô này:

- Cảnh đại nhân nói thật là tốt, huyện Linh Thông và huyện Hạ Vũ, chính là hai huyện huynh đệ!

https://thuviensach.vn

- Nếu đã là huynh đệ, Hạ đại nhân cũng không cần tiếp tục như thế.

Giang Long cười ha hả.

- Tốt, tốt!

Hai người đi vào hậu đường rồi lần lượt ngồi xuống.

Hạ nhân liền bưng trà lên.

Hạ Minh cẩn thận phát hiện trên người Giang Long có một tầng bụi đất, muốn sai nha hoàn giúp đỡ tẩy sạch một chút

Giang Long khéo léo từ chối.

Hắn cưỡi ngựa đi vào thị trấn, nhất định sẽ phải lây dính một chút bụi đất.

Hơn nữa sau khi bàn bạc với Hạ Minh, hắn còn muốn lập tức cưỡi ngựa trở về.

Sẽ không nán lại bên huyện nha này bao nhiêu thời gian.

Ra tay càng sớm, sẽ càng sớm có thể tiêu diệt mấy nhóm mã phỉ.

Vốn ý của Giang Long là chỉ đến gặp Hạ Minh chào một tiếng, dù sao hai người đều là Huyện lệnh, hơn nữa hai huyện còn là hàng xóm, nói không chừng sau này còn có chỗ dùng đến người này, mình đã tới huyện Hạ Vũ, vậy thì cũng không thể không gặp mặt Hạ Minh một chút.

Hắn xuất thân cao quý, Nếu làm như thế, sẽ làm cho cho người ta cảm giác mình có một loại kiêu căng tự mãn cùng khinh người.

Không cần phải bởi vì chút ít việc như thế này, mà làm cho người ta hiểu lầm, sinh ra ngăn cách.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hạ Minh cũng dây dưa, nhiều lần dùng trọng tâm câu chuyện để giữ Giang Long ở lại.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Hạ Minh biết mình sợ là muốn gặp tai vạ đến nơi rồi, cho nên muốn muốn tạo quan hệ tốt với Giang Long, kết giao bằng hữu.

Lấy gia thế của Giang Long, nếu kết giao bằng hữu với hắn, ai còn dám dễ dàng đối phó mình?

Mặc dù y ngầm trộm nghe được, Quận Thủ Bàng Thành An có quan hệ không tốt với Giang Long, nhưng như vậy thì thế nào?

Kết giao với Giang Long, có thể sẽ bị Bàng Thành An chán ghét.

Nhưng không kết giao bằng hữu với Giang Long, y sợ là mấy ngày nữa, đầu của y sẽ chuyển chỗ rồi.

Chết cùng với nắm lấy một cơ hội vật lộn một đường sinh cơ, đổi lại là ngươi, ngươi chọn loại nào?

Giang Long không biết sự khó xử của Hạ Minh, thấy Hạ Minh vẫn làm phiền không chịu để mình đi, không khỏi có chút mất thoải mái.

Dần dần, Hạ Minh cũng nhìn ra Giang Long đang tức giận.

Tuy rằng cảm thấy khoảng cách thiết lập quan hệ cùng Giang Long còn chưa đủ, nhưng vẫn cắn răng dâng lên một vật.

- Loại hòn đá màu đen này trải rộng trong phạm vị cả huyện Hạ Vũ, rất nhiều đỉnh núi, khe suối đều có thể nhìn thấy, nếu đào móc ra, có thể phát hiện số lượng tồn trữ của chúng vô cùng kinh người, có thể so với mỏ bạc quặng sắt...

https://thuviensach.vn

Hạ Minh sai người đem vật phẩm bưng lên, giải thích cẩn thận.

Còn đôi mắt của Giang Long thì đã sớm mở to ra.

Hình dáng bất quy tắc, hiện lên màu nâu đen, bóng bẩy, tính chất tơi...

Đây không phải là than đá sao?

Hơn nữa nghe Hạ Minh giải thích, ở huyện Hạ Vũ này rất nhiều chỗ đều có thể phát hiện chúng.

Đây chẳng phải nói là trong phạm vi cả huyện Hạ Vũ này có rất nhiều mỏ than đá?

Hơn nữa vô cùng có khả năng tất cả đều là những mỏ than rất lớn!

Đến từ thời hiện đại như hắn, tất nhiên biết ở thế giới hiện đại, than đá sử dụng rất rộng rãi.

Phát điện, sưởi ấm, luyện thép... Đối với công nghiệp hiện đại hoá mà nói, bất kể là công nghiệp nặng, hay là công nghiệp nhẹ; bất kể là công nghiệp năng lượng, công nghiệp luyện kim, công nghiệp hoá học, công nghiệp máy móc, hay là công nghiệp dệt lụa, công nghiệp thực phẩm, công nghiệp giao thông vận tải, đều có tác dụng rất quan trọng.

Các bộ công nghiệp đều cần sử dụng và tiêu hao một số lượng nhất định than đá, bởi vậy có người còn gọi than đá là lương thực chân chính của công nghiệp.

Từ đó có thể thấy được tầm quan trọng của than đá!

Đương nhiên, ở thế giới này, than đá còn chưa phát huy được giá trị chân chính của nó.

Chỉ có thể dùng để sưởi ấm.

https://thuviensach.vn

Nhưng một khi Giang Long đã nhìn thấy nó, như vậy sẽ tăng thêm một cách sử dụng khác, đó chính là tinh luyện kim loại.

Hiện giờ sở dĩ kỹ thuật luyện kim tiến bộ chậm chạp, trình độ rất lớn là vì nhiệt độ không đủ cao.

Luyện thiết, dùng là đều là than củi.

Nhiệt độ thiêu đốt của than củi và than đá, kém nhau vẫn tương đối lớn.

Hơn nữa thời gian thiêu đốt của than củi nhanh hơn than đá rất nhiều.

- Cảnh đại nhân, ngươi cũng đã biết vì sao bản quan giới thiệu loại đá đen này với ngài?

Nói tới đây, Hạ Minh có chút dương dương tự đắc.

Giang Long cười khẽ:

- Bởi vì nó có thể đốt cháy.

Hạ Minh lập tức trừng to mắt, y cũng là trong lúc vô ý mới phát hiện được, loại đá đen này có thể thiêu đốt sưởi ấm.

Vốn cho là mình là người đầu tiên biết được ở Đại Tề, lại không ngờ được Giang Long một câu nói toạc ra.

- Cảnh đại nhân là từ đâu biết được?

Hạ Minh vội hỏi.

Giang Long tìm cái cớ:

- Lúc trước có người buôn rượu của nước khác đi ngang qua huyện Linh Thông, khi bản quan mua rượu có nói chuyện phiếm với gã, nghe nói loại đá đen này có thể gọi nó là than đá.

https://thuviensach.vn

- Than đá?

Hạ Minh bị khơi gợi lên sự hứng thú:

- Vậy nó có những cách sử dụng nào?

- Sưởi ấm và tinh luyện kim loại!

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, không có giấu diếm:

- Dùng than đá luyện sắt, có thể nâng cao chất lượng của sắt lên.

- À?

Hạ Minh cả kinh, nếu theo như lời của Giang Long là sự thật, như vậy khi mọi chuyện qua đi đây tất nhiên là một công lao rất lớn!

Nhưng lập tức Giang Long lại nói cho y.

Sở dĩ Giang Long nói thẳng ra, là vì đồ vật này căn bản không thể giấu diếm được.

Chỉ cần khi mình đào móc lên, lập tức sẽ đưa tới sự chú ý của người khác.

Than đá cũng không giống như muối mỏ, muối mỏ là ở địa phương hoang vu ít người ở, có thể vụng trộm khai thác.

Mà than đá, thì lại gần như trải rộng toàn bộ huyện Hạ Vũ.

Chỉ cần khởi công, không bao lâu liền sẽ bị người ta phát hiện.

Hơn nữa, mặc dù mình có âm thầm đào trộm, trước mắt than đá cũng không thể mang đến cho mình bao nhiêu ích lợi.

Nếu đặt ở hiện đại, cách sử dụng than đá có rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giò...

Còn có một cái khó khăn rất lớn, đó chính là vận chuyển rất phiền phức.

Hiện đại có ô tô xe lửa, mà bây giờ, cũng chỉ có xe bò xe lừa.

Vận chuyển phiền phức, sử dụng tất nhiên cũng sẽ gặp nhiều khó khăn.

- Làm phiền Hạ đại nhân bẩm báo.

Giang Long đối với chút công lao này cũng không để vào mắt.

Hạ Minh lập tức xua tay:

- Rõ ràng là Cảnh đại nhân học thức uyên bác, vẫn là để cảnh đại nhân bẩm báo lên trên đi.

Bây giờ có đánh chết y cũng không dám đoạt công lao của Giang Long!

- Một chút việc nhỏ mà thôi.

Giang Long nhẹ nhàng lắc đầu:

- Nếu không Hạ đại nhân, có thể ở phía sau cho bản quan ký tên một cái.

- Cái này, cái này...

Hạ Minh hiển nhiên là rất động tâm.

Giang Long có thể không cần quan tâm điểm ấy công lao, nhưng bây giờ Hạ Minh cũng rất cần a.

Từ khi y nhậm chức tới nay, trong huyện Hạ Vũ đều không có an ổn qua, không bàn tới công lao chiến tích, mà chỉ toàn là phiền toái cùng trách tội.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa phát hiện đồ vật mới nào có tác dụng, bên trên ngợi khen xuống cũng là khá lớn.

Đối với triều đình mà nói, có thể đề cao trình độ tinh luyện kim loại, không phải chuyện nhỏ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 314: Mỏ Than

Nếu như có thể đề cao trình độ tinh luyện kim loại, binh khí và khôi giáp của quân đội Đại Tề, có thể thăng lên một bậc.

Còn có nông cụ, sử dụng cũng sẽ càng bền.

Việc này đối với Đại Tề mà nói, có rất nhiều lợi ích và tầm quan trọng rất lớn.

Cho nên một khi có người thông báo lên, tất nhiên sẽ được khen thưởng.

Từ sau khi Hạ Minh nhậm chức, mọi chuyện trong huyện đích thật là vẫn không an ổn, nhưng nếu do y đi thông báo lên trên, như vậy hoàn toàn có thể không tính tới chút khuyết điểm ấy rồi.

Dù sao trước kia huyện Hạ Vũ cũng đã hỗn loạn như vậy.

Không thể đem hoàn toàn sai sót đặt ở trên người Hạ Minh, nhiều nhất nói y bình thường không có năng lực mà thôi.

Hơn nữa vị trí địa lý của huyện Hạ Vũ mới là nguyên nhân chính tạo nên tại nạn trộm cướp này.

Hạ Minh thấy Giang Long nói thật, lúc này mới cao hứng đồng ý.

Sau đó Giang Long lại giải thích tỉ mỉ một hồi, Hạ Minh tự mình cầm bút ghi chép lại, sau khi viết xong lập tức phái người mang đến thành Vọng Sa.

Y không hoài nghi tính chân thật trong lời nói của Giang Long.

https://thuviensach.vn

Lấy thân phận của Giang Long, lại không oán không cừu với y, còn dẫn binh chạy tới trợ giúp mình, thật sự là không có tất yếu để lừa gạt hãm hại mình.

Hơn nữa chính Hạ Minh đang cần gấp một số công lao để bài trừ những tội lỗi lúc trước của mình

Nếu đặt trên người bình thường thì điều này không phải là cái tội.

Nhưng nếu đặt trên địa vị của quan viên thì ý nghĩa lại bất đồng.

Bởi vì tầm thường không có gì nổi bật, rất có thể sẽ bỏ qua rất nhiều cơ hội, mà những cơ hội này sẽ ảnh hưởng đến rất nhiều người.

Chẳng hạn như ở huyện Hạ Vũ, bởi vì Hạ Minh tầm thường, không biết nên ứng đối như thế nào, vì thế đã làm cho rất nhiều dân chúng chết trong tay đám mã phỉ hoặc dị tộc.

Trên loại tình huống này bên trên có thể truy cứu trách phạt, mà cũng có thể mắt nhắm mắt mở.

Nhưng tiền đề là kẻ thù của Hạ Minh phải rất có thế lực, bằng không cũng không thể tiến cử để y làm quan.

Cứ như vậy, bên trên nhất định sẽ phải truy cứu trách phạt.

Khoản công tích này đối với Hạ Minh mà nói, hoàn toàn chính là phương pháp bảo vệ tính mạng.

Cho nên lúc này Hạ Minh cảm kích đến tận tâm can mình đối với Giang Long.

Đi vào huyện Hạ Vũ phát hiện than đá, này đối với Giang Long thì đó tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

Mùa đông hàng năm, ở toàn bộ Bắc Cương, không biết có bao nhiêu người bị chết rét.

Dùng loại than đá này để sưởi ấm, có thể cứu lại rất nhiều mạng người.

Khoảng cách thời gian chuyển lạnh đã tới rất gần, cho nên Giang Long phải lập tức bắt đầu triển khai đào móc than đá ngay.

Nhưng lập tức sẽ có tám ngàn binh lính dị tộc đến báo thù.

Làm sao bây giờ?

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng cũng chỉ có thể tạm hoãn, ít nhất cũng phải đánh đuổi tám ngàn người đó đi mới được.

Chỉ là như vậy mà nói..., than đá rất nặng, không có phương tiện giao thông tốt, thì việc vận chuyển cũng không hề dễ dàng, điều này có thể làm cho số dân chúng nhận được lợi ích sẽ ít đi rất nhiều.

Ở trong tiếng cười khen tặng của Hạ Minh, Giang Long cưỡi ngựa rời khỏi.

Dọc theo đường đi, mang đầy tâm sự.

Càng sớm khai thác mỏ than, thì càng có thể cứu mạng nhiều người hơn, đây chính là đại sự liên quan đến mạng người.

Sau khi trở về, Giang Long lập tức tới nói chuyện cùng với Hà Bất Tại.

Hà Bất Tại cũng chỉ tò mò than đá là vật gì, không có phương pháp gì tốt để giải quyết xử lý hộ Giang Long.

Hà Bất Tại không có nhiều nhiệt tâm và để ý đến dân chúng của Đại Tề như vậy so với Giang Long.

https://thuviensach.vn

Y đã sớm quen với việc sống hay chết rồi.

- Ta mới tra được hai ổ mã phỉ, cách nơi này không xa lắm.

Hà Bất Tại chuyển đề tài:

- Có đội ngũ từ một trong hai ổ phỉ đó đi ra đánh cướp, bị ta giết hết rồi, chỉ còn lại có hơn mười tên mã phỉ đang bảo vệ doanh trại thôi. Một ổ phỉ tặc nhân số khoảng chừng hai trăm người.

- Chia binh ra thu phục.

Giang Long nghe xong nói:

- Ngươi mang một chi đội ngũ đi bao vây tiễu trừ ổ phỉ tặc kia.

- Ngươi như thế nào không tranh?

Hà Bất Tại kinh ngạc, dĩ vãng lúc trước Giang Long luôn muốn tranh đoạt đối thủ xương cứng.

Giang Long mở miệng giải thích:

- Cùng với việc bao vây tiễu trừ đám mã phỉ này mà so sánh với việc điều tra những mỏ than ở xung quanh thì việc này càng quan trọng hơn.

Giờ Hà Bất Tại mới hiểu được, cũng không quên dặn dò:

- Vậy ngươi cũng không nên chạy quá xa.

- Ta hiểu được.

Giang Long mang theo một trăm năm mươi kỵ binh rời khỏi, hai người Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc cũng đi theo phía sau.

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân, cùng ba huynh đệ Tề thị, còn có Tần Vũ đều bị Giang Long chuyển sang cho Hà Bất Tại.

Nhiệm vụ của bọn họ là bảo vệ tốt an toàn cho Hà Bất Tại.

Hà Bất Tại biết rõ binh pháp, nhưng dù sao cũng chỉ là một người thư sinh, không có bao nhiêu vũ lực, ở thị trấn thì thôi, nhưng lúc này đi lên chiến trường, bên người nhất định phải có chút hộ vệ vũ dũng mới được.

Giang Long mang theo một trăm năm mươi kỵ binh, chạy tới hướng cái phỉ ổ kia, tốc độ cũng không nhanh.

Dọc theo đường đi gặp được khe suối hay đỉnh núi nhỏ, đều dừng ngựa lại chay qua xem xét.

Không được bao lâu, liền thật sự phát hiện bóng dáng của than đá.

Giang Long nhảy xuống lưng ngựa, cúi người ngồi xổm ở một chỗ khe suối, dùng vỏ đao vạch ra một chút bùn đất đã đóng cục lại tương đối cứng rắn, đem chừng một nửa cục than đá từ trong đó ra ngoài cầm lên trên tay.

Cục than đá bởi vì thời gian dài dầm mưa dãi nắng, đã biến sắc, vô cùng mềm yếu.

Còn không cứng rắn bằng bùn đất bị đông cứng.

Bàn tay liền chà xát một phát, lập tức biến thành những viên bi màu đen to nhỏ không đều.

Giang Long cầm vỏ đao đào đào xung quanh, nơi này hẳn là có một mỏ than không nhỏ.

- Tảng đá cũng có thể dùng để đốt lửa?

Đồ Đô cũng tò mò tiến lên cầm lấy một khối than đá nhìn trái nhìn phải.

https://thuviensach.vn

Cương Đế Ba Khắc sai bảo mấy binh sĩ tìm tới rất nhiều cỏ dại, lấy ra mồi lửa, sau khi châm lửa liền đem mấy khối than đá bỏ vào trong lửa.

Một chút bụi mù dâng lên, bay bồng bềnh lên trời cao.

Giang Long cười nói:

- Tìm nhiều cỏ dại một chút, tuy than đá dùng bền, khói cũng ít, nhưng không hề dễ dàng đốt lên giống như củi gỗ.

Mấy người quân sĩ lập tức thu gom cỏ dại ở bốn phía.

Dùng cỏ dại để nhóm than đá không quá dễ dàng, ngoại trừ than đá mới đầu không dễ thiêu đốt ra, một nguyên nhân khác là dùng cỏ dại nhóm lửa trại, nhiệt độ hơi thấp, lửa khá êm dịu.

Một lúc lâu sau, một khối than đá ở phía dưới mới bị nhóm lên, biến thành màu đỏ.

- Thật sự nhóm lên rồi.

Đồ Đô rút yêu đao từ bên người ra, đem khối than đá kia từ bên trong đống lửa gẩy ra bên cạnh, tay để gần xuống khoảng một tấc, cười nói:

- Nhiệt độ này còn rất ấm áp, hơn nữa còn không có khói, nếu để ở trong phòng sẽ không làm người ta bị sặc.

- Khó mà làm được.

Giang Long lập tức nói:

- Nó có khói, chỉ có điều khói của nó không giống với loại khói đặc như của cỏ dại củi gỗ thôi, chúng ta nhìn không thấy, nếu để ở trong phòng kín dùng để sưởi ấm, sẽ làm chết người đấy.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô nghe vậy lập tức tắc luỡi.

Cương Đế Ba Khắc nhíu mày:

- Vậy làm sao để sử dụng nó?

Trước tiên phải làm ra bếp lò mới được.

Giang Long trả lời một câu, tiếp theo khoát tay nói:

- Việc này khá phức tạp, chờ đánh xong trận này ta sẽ bảo thợ rèn chế tạo ra, lấy ra cho ngươi coi.

Giang Long đứng dậy, đi tới sườn núi nhỏ cách đó không xa, đánh giá xung quanh, xem gần đó còn có ngoài than đá nằm lộ thiên ở ngoài hay không.

Đồ Đô và Cương Đế Ba Khắc theo sát sau lưng.

Một vài quân sĩ thì tò mò chạy đến gần lửa trại nhìn xem.

Chỉ chốc lát, tất cả than đá đều được đốt lên rồi, ngọn lửa đỏ lay động, rất là phấn khởi.

Mấy quân sĩ làm thành một vòng đưa tay tới sưởi ấm, nhỏ giọng thảo luận.

- Vật này tốt thật, không giống như đốt cỏ dại lên chưa kịp sưởi nóng thì đã cháy rụi rồi.

- Ừ, so với than củi thì đốt được lâu hơn rất nhiều.

- Nếu không chúng ta đào một chút đem về?

Vì thế thời điểm Giang Long quay đầu lại, liền phát hiện ra rất nhiều quân sĩ đều đang dùng đao thép trong tay khai thác than đá.

https://thuviensach.vn

Không khỏi cười, đúng bên cạnh hai người nói:

- Tuy rằng thời gian thiêu đốt của Than đá khá lâu, và còn là nhiên liệu sưởi ấm thượng giai, nấu cơm cũng rất tốt, nhưng sức nặng của nó rất lớn, cho dù là một đống nhỏ, thì cũng nặng chừng trăm cân, chúng ta còn muốn tiêu diệt phỉ tặc, mang một chút ở trên người thì di chuyển sẽ rất khó khăn.

Thấy Giang Long không có thực sự tức giận, cho nên Đồ Đô la hét một trận.

Cười mắng ngăn cản đám quân sĩ đang khai thác than.

Những binh lính đào thấy than đá trước, đã phát hiện ra vấn đề than đá quá nặng.

Ngày thường, trong nhà bọn họ đều là đốt cỏ dại cùng cành cây khô.

Một người vác một bó lớn sau lưng, cũng cảm thấy khá là nhẹ nhàng.

Coi như củi gỗ, lưng vác một bó lớn cũng có thể đi chân trần đi hơn mười dặm.

Nhưng loại than đá này thì thật sự là quá nặng.

Cho dù Giang Long không ngăn cản, bọn họ cũng không cầm được bao nhiêu.

Cuối cùng, những binh lính này chỉ có thể nhét vào trong ngực mấy khối, tính đợi đến ban đêm, nhóm lên sưởi ấm sau.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tối nay bọn họ sẽ nghỉ ngơi tại cái ổ phỉ tặc đó.

Cũng không có gì ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

Lúc này ổ phỉ tặc trước mắt đại bộ phận nhân mã đã ra ngoài cướp bóc, cũng đã bị Hà Bất Tại tiêu diệt, Giang Long dẫn theo một trăm năm mươi kỵ binh lại còn đánh bất ngờ, cho nên dễ dàng tiêu diệt được sơn trại này.

Cũng không có xuất hiện điều gì bất ngờ.

Ở trong sơn trại, phát hiện mười mấy người con gái thân thể không có chút quần áo nào.

Những người con gái này là mã phỉ cướp được, vốn là dân chúng bình thường, bị nhốt nơi này với mục đích mua vui cho bọn mã phỉ này.

Bởi vì nữ nhân số lượng ít, không đủ chia nhau, cho nên mỗi ngày họ đều cũng bị đám mã phỉ này đùa bỡn.

- Toàn bộ chém!

Giang Long ra lệnh.

Đương nhiên không phải là chém những cô gái này, mà là muốn đem đám mã phỉ lúc trước bắt sống, tất cả đều giết.

Vốn Giang Long cảm thấy đám mã phỉ này dù sao cũng là con dân của Đại Tề, có thể tạm tha một mạng.

Lúc trước tới Đoạn Tử Lương tiêu diệt phỉ tặc, hắn còn mua được mấy trăm mã phỉ từ trong tay Hà Hoán, một người cũng chưa giết.

Hiện tại vẫn đang ở trong huyện Linh Thông làm khổ sai.

Nhưng khi nhìn thấy trên người những cô gái này trải rộng đầy những vết thương xanh tím, tâm của hắn cũng lạnh xuống.

Chỉ chốc lát, từ bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết trước khi chết.

https://thuviensach.vn

Giang Long phân phó quân sĩ cởi quần áo của đám mã phỉ rồi đưa cho những người phụ nữ này mặc.

Chỉ là an bài những người phụ nữ này như thế nào, lại thành một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Đưa họ về nhà?

Khẳng định không được.

Tuy rằng dân phong của Bắc Cương tương đối cởi mở, không có nhiều chú ý giống như phương nam, nhưng chuyện những nữ tử bị mã phỉ cướp về trại này, thì vẫn không ai có thể tiếp nhận được.

Đưa trở về, kết quả sau cùng chỉ sợ cũng sẽ bị hàng xóm láng giềng và thân nhân lạnh lùng cùng xem thường sau đó buồn bực sầu não mà chết.

Giang Long tất nhiên cũng không thể mặc kệ không hỏi đến để cho họ tự sinh tự diệt được.

Ngẫm nghĩ một chút liền quyết định trước tiên cứ mang theo bên cạnh đã.

Lập tức muốn khai thác mỏ than ở huyện Hạ Vũ rồi, việc này cũng không bị ảnh hưởng nhiều lắm bởi nhiệt độ giảm xuống.

Khai thác mỏ than là làm việc ở trong hầm lò, nhiệt độ sẽ không quá thấp, gió lạnh trên mặt đất cũng không thổi vào được.

Chỗ khó lớn nhất, là vận chuyển.

Nhưng chuyện đó cũng không cần phải lo, trước tiên có thể khai thác ra rồi trữ lại đó, đợi đến khi thời tiết tốt, sẽ tìm đoàn xe vận chuyển về huyện thành.

https://thuviensach.vn

Lúc đó những người phụ nữ này có thể giúp đỡ nấu cơm.

Trừ việc đó ra, Giang Long còn muốn mời Hạ Minh giúp đỡ viết hộ tịch chứng minh cho những người phụ nữ này một lần nữa.

Để cho các cô ấy thoát khỏi quá khứ, cần có một cái thân phận mới.

Giang Long muốn chu toàn, nhưng cũng không thể cam đoan về sau những người phụ nữ này có thể có một cuộc sống tốt.

Bởi vì đã trải qua những đau đớn thê thảm giống như thế này, đã khiến rất nhiều người phụ nữ này cả thể xác và tinh thần đều chết lặng.

Bọn họ đã không có hi vọng, không còn tương lai rồi.

Cùng ngày ban đêm, mọi người đang nghỉ ngơi ở chỗ này, đến ngày hôm sau, lại nhiều thêm hai cỗ thi thể, là hai người phụ nữ không chịu đựng nổi tự sát.

Giang Long sai người đem chôn họ thật sâu.

Còn trên mặt các quân sĩ, thì điềm tĩnh hơn, không còn vẻ tươi cười như trước.

Thả một mồi lửa, thiêu hủy sơn trại rồi rời khỏi.

Dọc theo đường đi, tốc độ đội ngũ đi tới càng lúc càng thêm thong thả.

Nguyên nhân rất đơn giản, một là phần lớn những người phụ nữ này không cưỡi ngựa.

Hai là bao vây tiễu trừ sơn trại, tìm được một chút chiến lợi phẩm.

Trong sơn trại của đám phỉ tặc này, có không ít lương thực, cũng có chút tiền bạc vật chất.

https://thuviensach.vn

Giang Long để cho các quân sĩ chia đều rồi.

Và khi trở về huyện Linh Thông, hắn nhiều lắm báo lên trên một chút ngựa rồi giao cho triều đình.

Dùng để chứng minh thật sự là hắn đã tiêu diệt vài chi mã phỉ.

Gặp lại Hà Bất Tại, Giang Long nhận được một phong thư.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 315: Bấtđồng Binh Chủng

Thư tín là do Trình Trạch từ bên huyện Linh Thông phái người hoả tốc đưa tới.

Khi rời khỏi Linh Thông huyện, hiển nhiên Giang Long đã sớm thương lượng tốt phương thức liên lạc với Trình Trạch.

Đội ngũ ở huyện Hạ Vũ được xếp vào bộ phận thu thập tin tức, vài cái cơ sở ngầm đó lúc nào cũng biết rõ ràng hướng đi của đội ngũ này.

Cầm lấy thư, Giang Long mở ra.

Lúc này Hà Bất Tại hỏi quá trình Giang Long tiêu diệt trại phỉ tặc.

Nghe thấy Giang Long mang về mười mấy người phụ nữ bị mã phỉ cướp về, Hà Bất Tại liền nhíu mày.

Cảm thấy Giang Long có chút lòng dạ đàn bà.

Nhưng y cũng biết, bây giờ có khuyên bảo cũng vô dụng.

Năm đó lúc y còn trẻ, làm sao mà không giống như vậy?

Chỉ có từng trải rất nhiều, tâm mới có thể chết lặng.

Loại chết lặng này không phải là ý chí sắt đá, máu lạnh vô tình, sau này đều không để ý đến sống chết của dân chúng.Đại Tề

Mà là hiểu được việc lấy hay bỏ rồi.

https://thuviensach.vn

Nói lấy hay bỏ thì rất đơn giản, nhưng một khi gặp được tình huống thực tế, đến lúc đó muốn làm cũng không phải dễ làm như đã nói.

Hà Bất Tại cũng giảng thuật lại quá trình mình tiêu diệt phỉ tặc.

Làm cho Giang Long đang nghe cũng nhíu mày thật chặt.

Hà Bất Tại mang đi ba trăm năm mươi kỵ binh, đối phương thì có hơn hai trăm mã phỉ, tuy rằng chiếm ưu thế về số lượng, nhưng muốn tiêu diệt toàn bộ kẻ thù, khó khăn cũng rất lớn.

Cho nên Hà Bất Tại đã dùng kế sách, bỏ qua mười mấy binh lính, thành công đem đám mã phỉ dẫn vào trong mai phục, cuối cùng cũng giết được toàn bộ bọn chúng.

- Như thế nào, cảm thấy ta dùng mười mấy binh lính làm mồi nhử là quá mức vô tình?

Hà Bất Tại thản nhiên cười hỏi.

Giang Long trầm mặc, nhẹ nhàng lắc đầu, không muốn tiếp tục đề tài này.

Tuy rằng hắn cũng rất thương tiếc tính mạng của mười mấy binh lính, nhưng lại hiểu được phương pháp đó là chính xác nhất mà Hà Bất Tại có thể làm được ở trong tình huống này.

Giết chết toàn bộ mã phỉ, mới hoàn thành tất cả công việc.

Bằng không có mã phỉ chạy trốn, ngày sau chúng lại tụ tập ở đỉnh núi nào đó, vẫn sẽ đốt giết đánh cướp dân chúng xung quanh.

Khi đó sẽ có càng nhiều người chết.

Nhưng lý trí là lý trí, cảm tình là cảm tình.

https://thuviensach.vn

Mười mấy binh lính kia đều do Hà Bất Tại một tay dạy dỗ, có thể nói quen biết nhau đã được mấy tháng.

Mỗi ngày thao luyện, đều đã chạm mặt.

Không nói quan hệ thật tốt, nhưng coi như cũng rất quen rồi.

Hà Bất Tại lại có thể dễ dàng hạ quyết đoán, khiến cho mười mấy người quen đó mất mạng.

Điểm này, trước mắt Giang Long còn làm không được.

Hắn cũng biết chính mình còn nhiều thứ cần phải học tập.

Chỉ là việc khác dễ làm, nhưng việc này…

Trên mặt tâm lý và cảm tình, hắn cũng không thể quá mạnh mẽ bức bách chính mình, bằng không áp lực ứ đọng lại lâu dài, chỉ sợ sẽ làm cho tính cách của hắn thay đổi.

Thậm chí cuối cùng sẽ biến thành bạo ngược, ác nghiệt tàn nhẫn.

Khi hai bên giao chiến, kỵ binh dưới tay Hà Bất Tại bởi vì phải toàn lực ngăn cản đám mã phỉ phá vây, vì thế lại chết hơn mười mấy người.

Trong chiến dịch này, Hà Bất Tại dẫn dắt đội ngũ chết đi hơn ba mươi người.

Chết hơn ba mươi người, tổn thương mười mấy người, lấy giá như vậy, toàn diệt hơn hai trăm mã phỉ và còn đoạt được sơn trại của chúng, theo con số mà nói, nhìn thế nào thì đây cũng đều là một trận thắng lớn.

Nhưng trong lòng Giang Long lại có chút không thoải mái.

Hắn chiếm được sơn trại, chỉ có mấy người bị thương nhẹ.

https://thuviensach.vn

Vì sao tổn thất lại nhỏ như vậy?

Rất đơn giản, không phải là bởi vì nhân số phỉ tặc trong trại rất ít, mà là do kế hoạch tác chiến an bài khá chu đáo.

Âm thầm đi đến bên cạnh, Cương Đế Ba Khắc bắn tên diệt trừ tên mã phỉ canh gác, sau đó đột nhiên xông vào giết đám mã phỉ làm cho chúng trở tay không kịp.

Còn hô to đầu hàng không giết.

Mặc dù cuối cùng vẫn đem đám mã phỉ này giết.

Nhưng lúc ấy hô lên, đám mã phỉ nghe thấy câu đầu hàng không giết này sẽ có thêm một lựa chọn.

Lựa chọn có muốn sống hay không.

Chống lại là chết, đầu hàng không giết, tự nhiên sẽ có rất nhiều người đầu hàng.

Câu này đối với khí thế của đám mã phỉ cũng có đả kích rất lớn, không có cách nào tiếp tục tập hợp thành một đoàn liều mạng chống cự.

Người trong tuyệt cảnh sẽ bộc phát ra thực lực rất kinh người.

Danh tướng Hàn Tín đã từng mệnh lệnh tướng sĩ dựa lưng vào sông lớn triển khai thế trận, đoạn tuyệt đường lui của mình rồi nghênh địch, tình cảnh trước mặt lâm đại địch, sau không có đường lui sẽ làm cho tướng sĩ cùng binh lính có quyết tâm liều chết cầu thắng, cuối cùng đại thắng.

Mà bên Hà Bất Tại thương vong nhiều như vậy, nguyên nhân khẳng định là có mã phỉ thân nhập tuyệt cảnh, liều chết phá vây bạo phát ra hoàn toàn thực lực.

https://thuviensach.vn

- Ngươi cho rằng ngươi đúng?

Hà Bất Tại đột nhiên mở miệng.

Giang Long sửng sốt, có chút khó hiểu.

- Nhưng ta nói cho đúng là ngươi dẫn binh, chỉ có thể đánh thắng trận bình thường!

Hà Bất Tại nhìn chằm chằm vào mắt Giang Long:

- Mà ta dẫn binh, tuy bình thường thương vong khá nhiều, nhưng chính là vì đã trải qua khảo nghiệm của chiến tranh, khôn sống mống chết, cho nên tương lai bọn họ có thể đánh những trận đánh ác liệt, thậm chí dễ dàng có thể lấy ít thắng nhiều.

Sau khi Giang Long nghe xong, trầm mặc im lặng không nói.

Đạo lý này hắn rất nhanh liền hiểu được, nhưng vẫn do dự không có được sự quyết đoán này.

Mình dẫn binh lấy chú ý cẩn thận sử dụng mưu kế tận dụng mọi khả năng lớn nhất giảm bớt thương vong là chính, nhưng cũng vì như thế, các binh lính không có trải qua khảo nghiệm gian khổ nhất, kết quả như vậy sẽ làm cho các quân sĩ đã quen mọi chuyện đều thuận lợi, tố chất tâm lý khá thấp.

Như vậy một khi gặp được vấn đề khó khăn sẽ bộc lộ ra.

Mà loại biện pháp của Hà Bất Tại, mới chân chính bồi dưỡng một cách mạnh mẽ song song cả tố chất thân thể và tố chất tâm lý.

Tướng lĩnh cần túc trí đa mưu.

Binh lính thì cần hung hãn không sợ chết!

https://thuviensach.vn

Hai bên hỗ trợ lẫn nhau, mới có thể trăm trận trăm thắng.

- Ngươi xem phong thư này một chút.

Giang Long hít sâu một hơi, thay đổi đề tài.

Hà Bất Tại gật đầu giơ tay nhận lấy, y lần này chỉ là nhắc nhở sơ qua, cũng không có tính đến việc mang một đống lý luận tới khuyên bảo Giang Long.

Độ lão luyện bây giờ còn chưa đủ.

Mở ra thư tín lẳng lặng xem hết, trên mặt Hà Bất Tại lộ ra một chút tươi cười.

Hoá ra phong thư này, là do Hách Xích phái người âm thầm đưa tới huyện Linh Thông.

Mấy tháng trước Giang Long dẫn binh hợp tác với Hà Hoán, bao vây tiễu trừ mã phỉ ở Đoạn Tử Lương, từng thả một người thanh niên.

Thanh niên tóc đen, ngũ quan âm nhu, hơi có vẻ thanh tú, nhưng trong ánh mắt mơ hồ có chút màu xanh.

Không phải con dân Đại Tề, y là cơ sở ngầm mà một cái tiểu bộ lạc sắp xếp vào trong đám mã phỉ.

Hơn nữa không ngờ thân phận còn không thấp là con ruột của tù trưởng tiểu bộ lạc kia.

Chỉ là bởi vì chịu ảnh hưởng từ mẹ của mình, ngưỡng mộ văn hóa của Đại Tề, nên không hòa thuận với cha và mấy người anh em.

Đã bị anh em xa lánh, mà cha cũng không thích y, mới phái y đi làm một nhiệm vụ tương đối hung hiểm.

https://thuviensach.vn

Thanh niên này chính là Hách Xích.

Hách Xích biểu lộ rõ ràng tâm tư của mình, muốn mang mẫu thân trở lại Đại Tề, Giang Long liền thả y đi.

Sau đó Hách Xích cũng từng đưa tin tức tới huyện Linh Thông một lần.

Vương tử của bộ lạc Ma Nạp dẫn dắt một ngàn binh lính, muốn giết công địch thảo nguyên là Giang Long này để tạo dưng uy tín trên thảo nguyên.

Trận chiến kia Giang Long dẫn binh bảo vệ thành, hơn nữa còn bắn chết một y tướng lĩnh bên dị tộc.

Tên Vương tử kia lưu lại thi thể mấy trăm tộc nhân rồi trốn về.

Hách Xích trước tiên thông báo tin tức, để Giang Long có thời gian chuẩn bị có thể làm thương vong thấp xuống.

Lần này trong thư Hách Xích có nói, người dẫn tám ngàn binh lính đột kích huyện Hạ Vũ là một tù trường có địa vị cao hơn cha của Hách Xích rất nhiều.

Thế lực bộ lạc của Hách Xích tương đối nhỏ.

Toàn tộc bất quá cũng chỉ có hơn một vạn người, không giống như tên tù trưởng kia, dễ dàng có thể lôi ra một chi quân đội tám ngàn người.

Tên tù trưởng kia muốn đến huyện Hạ Vũ thì phải đi ngang qua bộ lạc Hách Xích, cho nên Hách Xích mới có thể biết được mà gửi tin.

Hách Xích vô cùng quen thuộc địa hình xung quanh, biết được tên tù trưởng kia muốn tàn sát huyện Hạ Vũ, cho nên căn cứ địa hình cùng phương vị vẽ ra hai đường hành quân có khả năng tên tù trưởng đó lựa chọn nhất.

https://thuviensach.vn

Có rất nhiều ngọn núi nhỏ nằm xung quanh huyện Hạ Vũ, đường rất khó đi, tuyến đường hành quân không có rất nhiều lựa chọn giống như trên đại thảo nguyên bằng phẳng như vậy.

- Vốn chỉ định ngăn cản tên tù trưởng kia tấn công thôi, nhưng bây giờ có hai lộ tuyến đường hành quân này, chúng ta hoàn toàn có thể phục kích một cách hoàn mỹ!

Hà Bất Tại cười to.

Tuy Giang Long viết thư nhờ Hà Hoán và Khương Kỳ giúp đỡ, nhưng hai người có thể dẫn số lượng binh lính tới khẳng định không thể nhiều bằng địch nhân.

Có thể bằng một nửa đối phương cũng không tệ rồi.

Binh lực bị vây trong hoàn cảnh xấu này, tất nhiên là tử thủ trong thành.

Nhưng khó khăn có lẽ không lớn.

Nhưng có này hai đường hành quân này, dùng phục kích lấy bốn ngàn đánh tám ngàn, chỉ cần bố trí chặt chẽ chu đáo thỏa đáng tuyệt đối sẽ toàn thắng.

Cho dù bên ta chỉ có ba nghìn người thì tỷ lệ thắng lợi cũng có thể chiếm được bảy thành.

Trừ phi tên tù trưởng kia là một nhân tài quân sự hiếm thấy, tâm lý tố chất vô cùng mạnh mẽ, với điều kiện tiên quyết là trong đầu trận tuyến bị phục kích toàn quân bị loạn mà còn có thể bình tĩnh chỉ huy, bằng không khẳng định nhất định chúng ta sẽ thắng!

- Hà tiên sinh cảm thấy có thể tin?

Hà Bất Tại biết tên Hách Xích này, tự hỏi một chút, liền gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Đương nhiên, cũng phải đề phòng một chút, sai phái thêm thám báo trải rộng cơ sở ngầm ra xung quanh.

Hai người bàn bạc ổn thỏa, Giang Long tiếp tục mang theo một bộ phận binh lính đi tiêu diệt phỉ tặc, mà Hà Bất Tại thì lập tức mang một ít nhân thủ đi thăm dò cẩn thận hai con đường này.

Nghiên cứu, tuyển chọn địa điểm tốt nhất để phục kích.

Xung quanh huyện Hạ Vũ nhiều đồi nhiều núi, địa điểm lựa chọn phục kích không khó lắm, chỉ là trên mặt thời gian có một chút gấp gáp, cho nên Hà Bất Tại mang nhân sự vội vàng xuất phát.

Bởi vì Hà Bất Tại chỉ cần dẫn một ít người đi, cho nên Giang Long để Phàn Nhân, ba anh em Tề thị, còn có Tần Vũ đều đi theo bên người Hà Bất Tại, có mấy người này hộ vệ ở một bên, mặc dù không khéo gặp được mã phỉ hoặc là nhóm nhỏ quân đội dị tộc, tính mạng Hà Bất Tại cũng sẽ không gặp nguy hiểm.

Còn lại Giang Long mang theo đại bộ phận nhân mã, căn cứ tình huống huyện Hạ Vũ bên kia đưa tới, tiến hành vây quét tiêu diệt đối với đám mã phỉ và tiểu đội dị tộc dám đến cướp bóc.

Mặc dù là lợi dụng tin tức tiến hành tập kích bất ngờ, nhưng không có khả năng mỗi lần đều có thể xử lý hết kẻ thù, cho nên khi chi đội ngũ của Giang Long dần dần tiến vào tầm mắt của đám mã phỉ và tiểu đội dị tộc này, bọn chúng biết được chi đội ngũ này lợi hại, cho nên một số tên mã phỉ nhát gan đều lập tức trốn về sơn trại.

Còn đám chưa trở về, cũng rất cẩn thận phòng bị, không dám dễ dàng ra tay lần nữa.

https://thuviensach.vn

Sau một ngày rưỡi, Hà Hoán tự mình mang theo bốn ngàn binh mã đi vào huyện Hạ Vũ gặp mặt Giang Long.

Vừa mới gặp mặt, Hà Hoán liền hướng về phía Giang Long giơ ngón tay cái lên, lớn tiếng khen:

- Hảo tiểu tử, không hổ là con của Cảnh Hiền Hầu gia! Không ngờ có thể dùng nhân lực đào ra một đường sông ở huyện Linh Thông, nếu thật sự có thể đào thành đường sông này, như vậy tiếp theo cải tiến đất hoang thành ruộng tốt, đương nhiên không phải việc khó rồi!

Ngươi không biết, lúc trước nghe thấy đề nghị của ngươi, ta thiếu chút nữa liền trực tiếp phái người tới mắng chửi ngươi một trận.

Căn bản là đang làm liều!

Nhưng ngươi đang ở vào tuổi trẻ khí thịnh, chắc có lẽ sẽ không nghe lời ta.

Cuối cùng suy nghĩ muốn mắng ngươi, cũng muốn phải chờ đến lúc sự tình làm hỏng, sau đó lại tự mình tới đây, tìm ngươi nhắc nhở thật tốt, không làm lỗ tai của ngươi mài ra vết chai, tuyệt không bỏ qua.

Nhưng thế mà không ai ngờ được ngươi đã làm xong bước đầu tiên!

Đào đường sông dẫn nước, bình hoang dã, nếu kế tiếp thuận lợi, không mất thời gian mấy năm, thậm chí có thể tạo ra được mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt, công tích này đến mức nào? Muốn ta nói thì đã đủ để vượt qua những đại tướng năm đó Khai Nguyên lập quốc chinh chiến xung quanh, vì Đại Tề mở rộng biên cương lãnh thổ rồi!

Tiểu tử, lão ca thừa nhận, lúc trước lão ca xem thường ngươi!

https://thuviensach.vn

Nhưng ánh mắt của ngươi thật sự không người bình thường nào có thể bằng!

Nói xong lời cuối cùng, Hà Hoán dưới sự kích động hưng phấn, không ngờ cũng xuất ra một câu thơ.

Nếu là Giang Long chỉ có thân phận cao quý, lai lịch không tầm thường, như vậy Hà Hoán nhiều lắm cũng chỉ tôn trọng một chút, dù sao tuổi của Giang Long quá nhỏ, cùng y kém một lứa.

Nhưng bây giờ Giang Long thể hiện ra tài hoa hơn người, Hà Hoán đã không hề xem Giang Long như một đứa trẻ.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 316: Vò Đã Mẻ Lại Sứt

Đường sông đào móc thuận lợi, dẫn nước thành công, ý nghĩa thật sự rất to lớn!

Có thể nói làm kinh hãi vô số người!

Mặc dù Hà Hoán là võ tướng, nhưng lần đầu nghe thấy tin tức cũng há hốc mồm giống mọi người.

Hà Hoán nói, chiến công của Giang Long, đã là đủ để vượt qua những đại tướng năm đó Khai Nguyên lập quốc chinh chiến xung quanh, vì Đại Tề mở rộng biên cương lãnh thổ rồi, lời này tuyệt không khoa trương.

Mà lúc này ở kinh thành, lão Hoàng thượng cũng bởi vì phần công trạng này rất lớn, đang cân nhắc cẩn thận.

Từ lúc thu được báo cáo mà Bàng Thành An đưa lên, Hoàng thượng cảm thấy thật sự không có biện pháp, muốn cho Đại Tề tăng thêm mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt, nhưng lại không muốn cho Giang Long lợi ích gì, chỉ có thể vào lúc trước khi sắp cải tiến đất hoang dã thành đồng ruộng, điều Giang Long đi chỗ khác.

Đề bạt thăng một bậc hoặc là điều chuyển ngang cấp, cũng đều được.

Nhưng sau khi tự hỏi cẩn thận liền nghĩ đến còn có một biện pháp khác.

Trước khi Cảnh Hiền chết trận, bởi vì lúc đó chém hơn vạn đầu người của bình dân, cho nên tuy rằng một hồi chiến dịch quy mô lớn kia cuối

https://thuviensach.vn

cùng Đại Tề đã lấy được thắng lợi, lão Hoàng thượng cũng nhân cơ hội đa số quan lại trong triều lấy cái chết can gián, liền bắt hầu tước của Cảnh phủ.

Đặt ở địa phương như Bắc Cương, này thường xuyên thấy người chết, thường xuyên có thể nhìn thấy chiến tranh, hơn nữa dưới tình huống mấy chục vạn đại quân dị tộc tiếp cận, Cảnh Hiền thực hiện, sử dụng mưu kế đó, đại đa số người, bao gồm dân chúng, binh lính cùng với tướng lĩnh, đều là có thể lý giải.

Nhưng ở trong mắt đám quan văn, đó cũng là không từ thủ đoạn.

Đa số quan lại liên tục chỉ trích, điều này rất hợp với ý muốn của lão Hoàng thượng.

Chỉ có điều không nghĩ tới là trong tay Cảnh phủ nắm giữ miễn tử kim bài so với những hầu tước trước đó có nó còn cường thế hơn rất nhiều.

Liên tiếp đánh chết rất nhiều người tới cửa gây sự, hoặc là đám ăn chơi trác táng nhà quyền quý chọc tới Cảnh phủ, cuối cùng đưa mấy người hộ vệ ra đền mạng thay.

Mà đám hào môn thế gia này cân nhắc từ các phương diện, tuy rằng hận nghiến răng nghiến lợi Cảnh phủ, nhưng cũng không dám lập tức trả thù.

Bàn về nguyên nhân thì chính là do cái khối miễn tử kim bài kia.

Bắt hầu tước Cảnh phủ, là chủ ý của lão hoàng thượng.

Còn việc cho khối miễn tử kim bài, thì là dùng để trấn an tướng lĩnh trong quân ở Bắc Cương.

Dù nói thế nào, Cảnh Hiền cũng là vì Đại Tề mới chết trận sa trường, mặc dù không đúng phương pháp, nhưng cũng không thể đoạt đi tước vị làm con cháu sau này không có chỗ dựa.

https://thuviensach.vn

Một khi mất đi chỗ dựa, Cảnh Phủ trước đó lại có rất nhiều kẻ thù, như vậy kết cục cuối cùng khẳng định rất thê thảm.

Cảnh Phủ nếu rơi vào kết cục như vậy, đám tướng lĩnh trong quân nhất định sẽ không đồng ý.

Võ tướng dẫn quân lên trên chiến trường, bảo vệ quốc gia cùng kẻ thù liều mạng chém giết, xả thân vì nghĩa, da ngựa bọc thây, hung hãn không sợ chết tranh giành từng tấc đất, làm như vậy là vì cái gì?

Ngoại trừ cảm giác tự hào dân tộc ra, không phải là muốn công thành danh toại vinh hoa phú quý, vì con cháu đời sau có tương lai sáng lạn hay sao?

Nếu Cảnh Phủ vì vậy mà suy bại xuống dốc, con cháu đời sau gặp nạn, thậm chí còn bị chặt đứt hương hỏa kế thừa, như vậy không biết sẽ có bao nhiêu tướng lĩnh trong quân thất vọng đau khổ.

Nói như vậy, về sau khi các tướng lĩnh chinh chiến cố kỵ cái này e dè cái kia, ai còn dám phấn đấu quên mình, không từ thủ đoạn vì Đại Tề bảo vệ giang sơn?

Đừng nhìn lúc ấy quan văn làm ồn ào rất lớn, nhưng kỳ thật lão Hoàng thượng cũng không có để ở trong lòng.

Lấy lại hầu tước của Cảnh Phủ, là có dụng tâm kín đáo.

Chỉ có điều lão tuyệt đối không nghĩ tới, thủ đoạn của Cảnh lão phu nhân lại rất cao, hơn nữa còn vô cùng quyết đoán.

Mắt thấy có người bắt nạt lên cửa, biết rằng hậu quả nếu lùi bước nghĩ tới cũng không thể chịu nổi, đến lúc đó nhiều kẻ thù như vậy còn không nuốt sống Cảnh phủ sao?

https://thuviensach.vn

Vì thế trực tiếp sai hộ vệ Cảnh phủ chém giết đám thiếu gia ăn chơi này ngay bên đường.

Hoàn toàn mặc kệ đối phương có thân phận gì.

Quan viên nào muốn truy cứu trách nhiệm, tra án thẩm vấn, được, Cảnh lão phu nhân trực tiếp đưa miễn tử kim bài ra.

Mệnh lệnh là ta ra, Cảnh lão phu nhân cũng không phủ nhận, ngươi tới bắt ta về huyện nha a.

Quan viên sau khi nhìn thấy miễn tử kim bài, chỉ có nước quỳ xuống, làm sao còn dám đối phó với Cảnh lão phu nhân như thế nào?

Cuối cùng chỉ có thể là bắt giữ những hộ vệ động thủ chém người, coi như có cái bàn giao với gia tộc có người chết.

Đây quả thực là vô lại!

Lúc trước lão Hoàng thượng thật sự không nghĩ tới, Cảnh lão phu nhân còn có bổn sự như vậy.

Kỳ thật Cảnh lão phu nhân chẳng qua chỉ là vò đã mẻ lại sứt thôi.

Đã bị buộc đến đường cùng, không làm như vậy, Cảnh Phủ sẽ xong đời.

Lão Hoàng thượng đã sớm hối hận rồi, Cảnh gia trong tay cầm miễn tử kim bài, rõ ràng cho thấy so với hầu tước khác có nó còn manh mẽ cường thế hơn rất nhiều.

Chỉ cần cầm trong tay miễn tử kim bài, trừ phi lão Hoàng thượng tự mình hạ chỉ, bằng không bất cứ ai cũng không dám làm gì Cảnh phủ, quan viên nha môn hoàn toàn không dám goi Cảnh Phủ lên thăng đường xét xử, còn nếu chỉ là hầu tước, như vậy đám quan viên cho dù có kiêng kị thì mọi việc cũng không trở thành như vậy.

https://thuviensach.vn

Vì thế lão Hoàng thượng có suy nghĩ khác, không bằng để cho Giang Long hoàn thành công trình thuận lợi, nhận được công lao đến lúc đó sắc phong tước vị cho Cảnh phủ, sau đó tìm cớ thu hồi miễn tử kim bài.

Như vậy có thể vượt qua chiến tích khai quốc công thần, trao tặng tước vị rất bình thường.

Chỉ có điều Giang Long gần nhất mấy tháng việc buôn bán, làm báo chí, còn đào nhân công đường sông, những việc này đều nằm ngoài ngoài ý liệu của lão Hoàng thượng, thậm chí có thể nói là bỗng nhiên nổi tiếng, việc làm báo chí khiến cho lão Hoàng thượng trận này có chút bị động.

Cho nên mới do dự tính toán, cũng không quyết định nóng nảy.

Sau khi Lâm Nhã trở lại Cảnh Phủ, tiếp nhận công việc nội bộ của Cảnh phủ, một bên làm việc, một bên học tập.

Từng nhận được Giang Long gửi về nhà mấy phong thư, bây giờ bận rộn hơn rất nhiều, nàng ngoài việc chú ý Lâm gia bên kia có động tĩnh gì không, còn lại chính là ngóng trông Giang Long sẽ gửi tiếp thư về nhà.

Mỗi lần nhìn thấy những hàng chữ quan tâm và an ủi của Giang Long, Lâm Nhã đều cảm thấy vô cùng ngọt ngào.

Bởi vì nàng biết, Giang Long đã thật sự đặt nàng ở trong lòng.

Bằng không đệ đệ làm sao có thể dễ dàng cứu ra như vậy, hơn nữa còn có thể ngồi trên vị trí gia chủ của Lâm gia?

Đây đều là công lao Giang Long âm thầm lưu ý, xuất ra mưu kế mà thành.

Ở trên một phong thư, Giang Long còn cố ý viết ra một câu chuyện xưa nhỏ.

https://thuviensach.vn

Sở dĩ nói về chuyện xưa này, là bởi vì thời điểm nông trang thu hoạch vụ thu của vườn trái cây, kết ra trái cây không giống với lúc trước, cho nên Lâm Nhã muốn phái người đưa đến huyện Linh Thông cho Giang Long nếm thử.

Cuối cùng bị Cảnh lão phu nhân ngăn cản, nói làm việc này không đáng giá, đưa chút trái cây, lại cần tiêu phí nhiều nhân lực cùng vật lực.

Nhất kỵ hồng trần phi tử tiếu, vô nhân tri thị lệ chi lai!

Cuối cùng câu chuyện, còn có kèm theo hai câu thơ trên.

Điệp Hương phu nhân cũng vẫn còn duy trì liên hệ với Giang Long, và cô ta đã chân chính trở mặt cùng Mục Vũ Hầu.

Mục Vũ Hầu lần trước rời kinh, chấp hành nhiệm vụ bí mật rồi quay lại, tính tình vẫn gã như trước, tuy rằng lúc trước bị Điệp Hương phu nhân lợi dụng Đại Hoàng tử giáo huấn cho một trận, nhưng hiển nhiên cũng không có nhớ kỹ lần giáo huấn này, không ngờ lại muốn ra tay đánh đập Điệp Hương phu nhân.

Lần này Điệp Hương phu nhân không có nương tay.

Nàng thừa dịp Đại Hoàng tử đến quý phủ làm khách, không cẩn thận để Đại Hoàng tử nhìn thấy thương thế trên cánh tay mình.

Đại Hoàng tử lập tức giận dữ, chẳng những phái người hung hăng đánh Mục Vũ Hầu một trận, hơn nữa còn đem vài cái người hầu nam trẻ tuổi trong tiểu viện Mục Vũ Hầu tươi sống đánh chết.

Vài tên người hầu nam trẻ tuổi này ở mặt ngoài thân phận là tôi tớ, kì thực là luyến đồng mà Mục Vũ Hầu nuôi dưỡng.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy thiếu chút nữa Mục Vũ Hầu không nhịn được nhảy dựng lên ngăn cản.

Nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống, trơ mắt nhìn người trong lòng của mình, bị hộ vệ Vương phủ dùng loạn côn đánh chết.

Điệp Hương phu nhân vô cùng hả giận, lúc ấy lấy thái độ từ trên cao nhìn xuống, nhìn Mục Vũ Hầu bò trên mặt đất quần áo cả người xốc xếch bẩn thỉu, tóc dính đầy tro bụi, vô cùng chật vật.

Nhỏ giọng cảnh cáo, nếu như tái phạm lần nữa, Điệp Hương phu nhân sẽ mời Đại Hoàng tử ra tay độc ác, đến lúc đó thực sự sẽ đem Mục Vũ Hầu đánh thành tàn phế.

Mục Vũ Hầu giận dữ, nhưng cũng chỉ có thể nhịn nhục, Đại Hoàng tử là người trong hoàng tộc, là chủ nhân, gã làm thần tử chỉ có thể thần phục, không có khả năng bất kính, cũng không thể phản kháng.

Hơn nữa gã là người làm đại sự, nếu là ngay cả điểm ủy khuất này đều chịu không được, tương lai làm sao có thể có thành tựu sự nghiệp to lớn?

Phong Vương!

Gã nhất định phải trở thành một vị Vương khác họ đầu tiên của Đại Tề từ trước tới nay!

Có bao nhiêu tham vọng, liền muốn thừa nhận bấy nhiêu áp lực, chịu được từng đó khuất nhục!

Lần trước tuy rằng hợp tác cùng Hà Hoán, bao vây tiêu diệt một lần mã phỉ, lần đó Hà Hoán cũng là tương đối hào sảng, nhưng Giang Long có thể cảm giác được rõ ràng, Hà Hoán đối với mình, vẫn duy trì một khoảng cách nhất định.

https://thuviensach.vn

Lần đó Hà Hoán xuất binh, một là xem ở bạn tốt Phàn Nhân nhờ tới cửa; thứ hai là xem trên mặt mũi của Cảnh Hiền đã mất nhiều năm.

Thân phận của Giang Long, là con của Cảnh Hiền!

Còn chính hắn không có bao nhiêu sức nặng.

Nhưng lần này Hà Hoán vô cùng nhiệt tình, rõ ràng đã gần gũi hơn rất nhiều, hơn nữa khi nói chuyện với Giang Long, cũng đã xem Giang Long như một người bạn đồng lứa với mình.

Trong lời nói không hề ẩn hàm ý nghĩa gì khác, có vẻ rất tùy ý tự nhiên, khoảng cách xa lạ khi lần trước gặp mặt cũng đã không còn.

Lúc trước Giang Long đã cảm thấy Hà Hoán người này không tệ, cũng rất muốn có quan hệ tốt, hơn nữa Hà Hoán mở miệng một tiếng lão ca xem nhẹ ngươi, như vậy cũng là do lúc trước không quen với Giang Long, mà Giang Long cũng không phải người có lòng dạ nhỏ mọn, lập tức nhiệt tình bắt chuyện với Hà Hoán.

Hai người đều có ý tứ kết giao, quan hệ tất nhiên nháy mắt liền kéo gần lại rất nhiều.

Sự tích tiêu diệt phỉ tặc ở Đoạn Tử Lương, Giang Long còn viết thành câu chuyện, đăng tải ở báoCường Thịnh, vì thế Hà Hoán còn được bên trên ngợi khen, lúc nói chuyện Hà Hoán nhắc cũng tới rồi liên tục nói lời cảm tạ.

Tuy rằng bên trên ngợi khen xuống nhưng Hà Hoán lại vẫn chưa thể thăng chức, việc tiêu diệt phỉ tặc đích thật là một cái công lớn, nhưng đó cũng là công việc của Hà Hoán.

Nếu tiêu diệt mã phỉ có thể thăng quan mà nói..., như vậy thể chế cửu phẩm mười tám cấp của quan viên triều đình, còn chưa đủ cho nhóm võ

https://thuviensach.vn

tướng thăng cấp trong ba đến năm năm.

Sau khi nói chuyện cảm tình một phen, liền đề cập tới chính sự, lúc này Giang Long kêu Hà Bất Tại đến, giới thiệu với Hà Hoán.

Lần trước ở Đoạn Tử Lương, Hà Hoán chỉ thấy qua Hà Bất Tại, nhưng khi đó cũng không có để ý, lần đó nhiệm vụ của Hà Bất Tại là phòng thủ ở phía sau núi, kết quả không có một tên mã phỉ nào chạy trốn tới phía sau núi, cho nên Hà Bất Tại không có cơ hội thi triển bản lĩnh.

Lần này Hà Hoán nghe thấy Hà Bất Tại lại cùng Giang Long từ Cảnh phủ tới đây, hơn nữa năm đó còn đi theo làm việc bên người Cảnh Hiền, lập tức biến thành cung kính.

- Hà Tướng quân, hai người chúng ta đều họ Hà, nói không chừng năm trăm năm trước chúng ta vẫn là một nhà đâu.

Hà Bất Tại ở trước mặt vị tướng quân du kích Hà Hoán này, nói nói cười cười, không có nửa điểm khẩn trương.

- Đúng, đúng, đúng.

Ngược lại Hà Hoán lại có vẻ câu nệ rất nhiều.

Hà Bất Tại đem kết quả trao đổi giữa mình và Giang Long, nói cho Hà Hoán.

Hà Hoán không ngờ còn có thể mai phục, hai mắt không khỏi sáng lên.

Chỉ giúp đỡ bảo vệ thành trì, cũng không coi là công lớn, còn nếu có thể đánh bại tám ngàn binh lính dị tộc kia, như vậy đó chính là một trận đại thắng.

Số lượng Tám ngàn binh lính dị tộc cũng đã không ít, tính ra cũng là một hồi chiến dịch quy mô bậc trung rồi.

https://thuviensach.vn

- Hà tiên sinh cứ trực tiếp sai bảo, ta sẽ tuyệt đối phục tùng!

Hà Hoán tỏ rõ thái độ.

Năm đó Hà Bất Tại là mưu sĩ của Cảnh Hiền, tuy rằng làm việc âm thầm nửa ẩn nửa hiện, nhưng vẫn có không ít người biết thanh danh của y.

Sở dĩ làm việc một cách âm thầm, là do không muốn giành lấy danh tiếng của Cảnh Hiền, muốn đem công lao tất cả dành cho Cảnh phủ.

Mưu sĩ nổi danh cùng quân sư, chỉ có thể nằm trong tay của hoàng tộc, do Hoàng thượng trọng dụng, và sẽ được phong một chức quan.

Nương thân ở bên trong Cảnh phủ, đi theo bên người Cảnh Hiền, đây là phụ tá tư nhân.

Rất nổi danh, sẽ làm cho Hoàng thượng bất mãn.

Đồng thời sinh lòng nghi kỵ, ngươi một thần tử, nuôi dưỡng phụ tá thông minh như vậy làm cái gì, còn không phải là muốn tạo phản?

Đương nhiên, đây là muốn duy trì hài hòa bên ngoài, còn trong tối Cảnh phủ súc tích thế lực khổng lồ, lão Hoàng thượng vẫn muốn diệt trừ nhưng không được.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 317: Sự Tích

Danh tiếng của Hà Bất Tại, năm đó Hà Hoán đã từng được nghe nói qua.

Năm đó một ít chiến dịch trứ danh gây xôn xao khắp nơi, mặc dù do Cảnh Hiền lãnh binh, nhưng trong những vị phụ tá bày mưu tính kế đó có một vị trí của Hà Bất Tại.

Nhân vật như vậy, Hà Hoán khá là kính trọng.

Không có tự mình lãnh binh đánh giặc, liền vĩnh viễn không biết tầm quan trọng của quân sư!

Chiến tranh chấm dứt, sau đó tiến hành phân tích rõ ràng thoạt nhìn rất đơn giản, ai thất bại ai thắng, dường như rõ ràng.

Nhưng thật sự tự thân tới chiến trường, ngươi liền sẽ phát hiện chiến trường luôn luôn thay đổi, ngoại trừ việc phải ứng phó với khả năng địch nhân bất cứ lúc nào cũng có thể sử dụng mưu kế ra, còn muốn chú ý địa hình, khí hậu, sĩ khí vân vân…, một khi không cẩn thận, bị địch nhân nắm lấy cơ hội thì sẽ có thể thất bại.

Mà thất bại, là sẽ chết người đấy!

Tóm lại chiến trường rất phức tạp, thường hay thay đổi.

Mà chỉ có quân sư đỉnh cấp, mới có thể nhìn thấu mọi phức tạp, thấy rõ được bản chất.

https://thuviensach.vn

Có thể liệu địch tiên cơ, đoán đối thủ phải hay không sẽ tập kích ban đêm, muốn mai phục, hay hoặc là giả vờ thất bại.

Sau khi đoán, mới căn cứ vào những ưu thế của bên ta, chế định ra sách lược tấn công tốt nhất.

Hà Hoán soái lĩnh quân đội lâu năm, bên người cũng có mưu sĩ, nhưng trình độ quân sự thì không thể so sánh bằng Hà Bất Tại, nhưng mặc dù là như vậy, chỉ cần mưu sĩ có thể cung cấp một số đề nghị tốt để tham khảo, y cũng sẽ trọng đãi những vị mưu sĩ này.

Bởi vì y vô cùng hiểu rõ, có khi chỉ một câu nói của mưu sĩ, liền có thể thay đổi thắng bại của một trận chiến.

Nếu mưu sĩ có bất mãn đối với ngươi, rồi không nói ra câu nói kia, như vậy hậu quả sẽ không chịu nổi.

Đối với thái độ của Hà Hoán thì Hà Bất Tại cũng không để trong lòng.

Năm đó thời điểm đi theo bên người Cảnh Hiền, Hà Bất Tại thường xuyên tự mình dẫn quân đánh giặc, Cảnh Hiền rất bận rộn làm sao có thời giờ tham dự tất cả những trận chiến tranh?

Cho dù tham gia trận chiến, thì cũng phải tách ra mà chiến.

Toàn bộ đại quân không có khả năng tập hợp ở cùng một chỗ.

Phân phó an bài thủ hạ chính là hoạt động thường xuyên của mỗi một vị tướng lĩnh, Hà Bất Tại sớm đã thành thói quen.

Địa điểm phục kích, Hà Bất Tại đã tự mình khảo sát địa hình rồi chọn ra, tổng cộng có hai chỗ mai phục.

Đây là bởi vì có hai lộ tuyến hành quân, cho nên trước đó muốn chọn địa điểm nhất định muốn cam đoan quân đội phải linh hoạt, có thể trong

https://thuviensach.vn

khoảng thời gian ngắn tới bất kỳ một chỗ mai phục nào mới được, lại thêm một vấn đề càng quan trọng, đó chính là phải phái ra rất nhiều thám báo ưu tú để trông chừng.

Điểm này rất quan trọng.

Thám báo không những có thể trèo cao nhìn xa, am hiểu ẩn nấp, thân thủ nhanh nhẹn, còn cần phải có tư duy thông minh.

Tuyệt đối không thể bại lộ, bằng không bị thám báo đối phương phát giác có gì dị thường, như vậy cũng đừng nghĩ muốn mai phục nữa.

Hà Hoán nói được thì làm được, quả nhiên Hà Bất Tại chỉ huy như thế nào, y liền làm như thế ấy, tất cả đều làm theo, cũng không có nói ra nửa câu dị nghị, tự thân y cũng biết, bàn về ra trận giết địch, y là một tướng lĩnh rất tốt, nhưng bàn về mưu lược, y liền kém xa lắc.

Nếu muốn mai phục, tất nhiên trước khi hành động, thì cần phải ẩn nấp hành tung.

Đương nhiên, hình thức vẫn là phải thể hiện một chút, ban ngày Hà Hoán dẫn theo đại quân đi vào thành, buổi tối lại lặng lẽ rời đi.

Lần này Hà Hoán tổng cộng mang đến bốn ngàn binh lính, vừa vặn giống với suy đoán của Giang Long và Hà Bất Tại.

Trong đó ba nghìn nhân mã là binh lính của Hà Hoán, còn một nghìn nhân mã còn lại thì do Khương Kỳ phái tới, Khương Kỳ là Đô úy của quận Vọng Sa, công việc bận rộn, phải phối hợp toàn cục, không có khả năng tự mình dẫn binh đến ngăn địch giúp huyện Hạ Vũ, bởi vì cùng Hà Hoán có chút giao tình, cho nên Khương Kỳ liền đưa quyền chỉ huy một ngàn nhân mã cho Hà Hoán.

https://thuviensach.vn

Phe phái trong quân đội, thậm chí so với quan văn còn muốn nghiêm trọng.

Lúc này Thiên phu trưởng Trần Quân, thì đang cưỡi ngựa cách Hà Hoán rất xa.

Hà Hoán cũng không phải cấp trên trực tiếp của Trần Quân, lần này là Khương Kỳ phái Trần Quân lãnh binh tới đây, vốn cho là phòng thủ bảo vệ thành, việc này sẽ đơn giản hơn một chút, không nghĩ tới cuối cùng lại là muốn đi mai phục đám binh lính dị tộc, điều này làm cho thần sắc của gã u ám.

Ở Bắc Cương, ai mà không biết đám người dị tộc rất am hiểu cưỡi ngựa bắn cung?

Trong quân đội Đại Tề, chỉ có trang bị của kỵ binh là hoàn mỹ nhất, mới có thể đối mặt.

Mà tại bên ngoài hoang dã, giao chiến cùng quân đội dị tộc tuyệt đối là không có lý trí, người ta đánh không lại có thể bỏ chạy, ngươi nếu muốn đuổi theo, điều thứ nhất là cần ngựa phải nhanh, hơn nữa binh lính dị tộc sẽ một bên vừa chạy trốn, một bên vừa quay lại bắn tên về phía sau, đây cũng là một tầng trở ngại.

Có thể nói ở ngoài hoang dã, người ta đã đứng ở thế bất bại.

Mặc dù Trần Quân tham gia quân ngũ nhiều năm ở Bắc Cương này, nhưng bởi vì trong nhà có chút gia thế, cũng nằm trong đội ngũ không phải loại tinh nhuệ, chuyên môn cường công, cho nên gã còn thật không có kinh nghiệm về phương diện này để dựa vào.

Trong quân bộ cũng có phân chia cấp bậc, bộ đội tinh nhuệ và bộ đội bình thường đãi ngộ cũng không hoàn toàn giống nhau.

https://thuviensach.vn

Bộ đội tinh nhuệ cường công, bộ đội bình thường thì phần lớn là dùng nhân số thủ thắng.

Trần Quân thuộc bên bộ đội bình thường, trước giờ trên căn bản đều đi thủ thành, chưa từng đánh nhau ở ngoài hoang dã với binh lính dị tộc.

Có rất nhiều bạn tốt trong quân đã bị chết ở trên chiến trường, cho nên Trần Quân thật sự hiểu rất rõ ở ngoài hoang dã thì binh lính dị tộc giống như những đàn ác lang, tàn nhẫn giả dối, hung hãn vô cùng, nói thật trong lòng, ở trong thành thì gã còn có chút tự tin, nhưng ở ngoài hoang dã, chỉ cần gã nhìn thấy binh lính dị tộc sẽ thì bắp chân sẽ không ngừng run rẩy.

Nghe được quân lệnh, Trần Quân đã đi tìm Hà Hoán, đề xuất đề nghị của mình, nhưng Hà Hoán lại mắng chửi gã một trận.

Trần quân đã ghi hận với Hà Hoán ở trong lòng rồi, nếu chiến dịch này có thể còn sống quay về, gã sẽ chỉ điểm báo cáo lên trên.

Mai phục?

Đám người dị tộc có thể để chúng ta dễ dàng mai phục sao?

Bọn chúng là sói hoang, là hùng ưng trên thảo nguyên, hơn nữa nhân số còn chiếm ưu thế, mai phục như thế nào?

Đừng để đến lúc đó bị đối phương quay lại vây đánh, bên mình thì toàn quân bị diệt.

Mỗi khi nghĩ như thế, trong lòng Trần Quân lại sợ hãi.

Hơn nữa, thủ thành là đóng quân ở trong thành, trừ khi địch nhân tới đánh, gặp nguy cấp, còn không thì gã hoàn toàn có thể tránh ở trong phòng nhỏ thoải mái ấm áp nghỉ ngơi, không giống như bây giờ, gió Bắc gào thét, thổi lên trên mặt giống như đao cắt.

https://thuviensach.vn

Mà còn phải dựng cơ sở tạm thời ở ngoài hoang dã.

Giờ trời rất lạnh, một buổi tối không tốt nhắm mắt đi ngủ, có thể ngày hôm sau cũng không thể tỉnh lại rồi.

Trực tiếp bị đông cứng.

Hà Hoán sống trong quân lữ đã rất lâu rồi, đối với biểu hiện và phản ứng của Trần Quân, cũng không để bụng, chỉ lo lắng Trần Quân đừng bởi vì cáu kỉnh, làm chậm trễ đại sự, mai phục đích xác có thể lấy ít thắng nhiều, nhưng nếu chẳng may bị địch nhân phát hiện hành tung trước, như vậy khẳng định sẽ bị đánh bại.

Vạn nhất đến lúc đó đám dị tộc lại chia quân ra, một bộ phận quấy rầy bọn họ, một bộ phận khác đi tập kích huyện Hạ Vũ, vậy thì nguy rồi.

Vừa lúc này một vị tiểu tướng tâm phúc của Hà Hoán chạy tới bất mãn oán giận:

- Tên họ Hà kia thật đúng là kiêu ngạo, không ngờ lại dám sai bảo đại nhân, giống như là sai bảo tiểu binh tiểu tốt.

- Ngươi thì biết cái gì!

Hà Hoán lập tức chửi ầm lên, ở trong quân đội, đại đa số mọi người đều khá thô lỗ, thô tục hết bài này đến bài khác, động bố tôn tử, đồ chó hoang, này không phải bởi vì các quân sĩ không có được ăn học, mà có nguyên nhân khác, chính là mọi người nhìn đã quen việc sống hay chết, cho nên đều muốn cuộc sống càng tự nhiên một chút, không muốn so đo tính toán nhỏ nhặt làm gì.

Ngày thường huấn luyện, chịu khổ cũng nhiều, khi thao luyện ngoài hoang dã, ngay cả trong bão cát ăn bánh mỳ cũng rất bình thường, làm sao giống như thư sinh vậy chú ý nhiều thứ?

https://thuviensach.vn

Trước khi ăn cơm nhất định phải rửa tay?

Nói đùa sao, sau khi lên chiến trường thời gian chính là mạng sống, cấp trên ra lệnh, ngươi sẽ lập tức phải chấp hành.

Bánh mỳ vừa mới cầm đến trong tay, còn chưa kịp ăn, nhưng quân lệnh đã truyền xuống, vậy liền nhét bánh mỳ vào trong,ngực một bên vừa chạy một bên vừa ăn.

Trong gió trong mưa, trong đống tuyết, những chỗ lầy lội hôi thối, bọn họ còn chỗ nào là chưa có bò qua?

Trải qua mọi chuyện rồi, mọi thói quen cũng liền tự nhiên không câu chấp rồi.

- Ngươi cho rằng Hà tiên sinh là người bình thường? Nói cho ngươi biết, tiên sinh từng là mưu sĩ của Nhân Đồ tướng quân, năm đó lão tử đã nghe nói qua không ít sự tích của tiên sinh, liệu địch như tiên, dụng binh như thần! Giúp Nhân Đồ tướng quân bày mưu tính kế, đánh thắng không biết bao nhiêu trận chiến lớn nhỏ!

Mọi người tặng tiên sinh một biệt hiệu là quân sư thiên tài!

Vị tiểu tướng kia nghe xong giờ mới biết được sự lợi hại của Hà Bất Tại, đồng thời cũng là bị gợi lên một chút hứng thú.

Năm đó thời điểm Cảnh Hiền ở Bắc Cương như mặt trời ban trưa, thì tuổi của y còn nhỏ, chỉ là một binh lính bình thường, cho nên biết đến không được bao nhiêu.

Lúc đó cũng mới bắt đầu tiến hành tìm hiểu những sự tình có liên quan tới Cảnh Hiền và Hà Bất Tại.

https://thuviensach.vn

Đại danh của Cảnh Hiền ở Bắc Cương quá mức vang dội, chưa tưng thua một trận chiến nào, bất kể những chiến dịch kinh điển nào thì đều cũng có rất nhiều người nghe nói đến, chỉ là những câu chuyện này có chút thần thoại hoá Cảnh Hiền lên, thậm chí tiên sinh kể chuyện còn đem tướng mạo Cảnh Hiền, cũng thay đổi thành bộ dáng mặt mũi hung tợn.

Nếu như không làm như vậy, không thể xứng với ngoại hiệu Nhân Đồ tướng quân của Cảnh Hiền.

Hà Bất Tại vẫn núp sau bóng lưng của Cảnh Hiền, chuyện của của y chỉ có vài vị tướng lĩnh có chút thân phận địa vị trong quân mới ngẫu nhiên được nghe một chút.

Hà Hoán biết cũng không nhiều, hơn nữa đều là nghe nói qua, cũng khuếch trương sự thật lên, mọi chuyện đều là truyền miệng, không có căn cứ.

Nhưng cứ như vậy khuyếch đại một thứ gì đó, mới càng làm cho người ta kính sợ.

Sau khi tán dương Hà Bất Tại một phen, Hà Hoán đột nhiên như một tên trộm, bộ dáng thần thần bí bí, lại nói tiếp:

- Ngoài việc dụng binh như thần, vị Hà tiên sinh này còn có một chỗ vô cùng nổi danh..

- Chỗ nào?

Vị tiểu tướng này bị gợi lên lòng hiếu kỳ.

Các tướng lĩnh xung quanh cũng sớm đã bị hấp dẫn vào trong câu chuyện của hai người bọn họ, bao gồm cả Trần Quân ở bên trong, chẳng qua Trần Quân đúng là coi như đang nghe chuyện xưa, tuyệt đối không tin,

https://thuviensach.vn

hoàn toàn không phục Hà Bất Tại, phải biết rằng bây giờ Hà Bất Tại hoàn toàn không có nửa chức quan trên người.

Mà Trần Quân lại là một gã Thiên phu trưởng.

- Quỷ kế đa đoan, ánh mắt cay độc, lãnh huyết vô tình!

- À?

Vốn đại đa số các tướng lĩnh xung quanh đang vô cùng sùng bái Hà Bất Tại, nghe thấy thế không khỏi kinh ngạc.

- A cái gì a, lão tử là nói thật.

Hà Hoán cố ý tăng thanh âm lên một chút, mắt thì lơ đễnh liếc nhìn Trần Quân rồi mới nói:

- Hà tiên sinh luôn luôn trị quân rất nghiêm, yêu cầu binh lính hung hãn không sợ chết, yêu cầu quân đội nhận được lệnh phải hành động nhuần nhuyễn như cánh tay của mình mới được.

Nhưng ở trong quân, dù sao cũng sẽ có một chút tướng lĩnh cùng binh lính rất sợ chết.

Còn có một chút là không phục.

Những tai hoạ ngầm này, Một khi bị Hà tiên sinh phát hiện, cũng sẽ bị bóp chết ngay lập tức.

- Bóp chết?

Một tên tướng lĩnh có chút nghi hoặc không hiểu.

Trần Quân lại dựng lên cái lỗ tai.

- Đúng vậy, chính là bị bóp chết từ trong trứng nước.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Hà Hoán nghiêm túc:

- Ánh mắt của Hà tiên sinh rất lợi hại, ai nghe lời ai trung thành liếc mắt một cái có thể nhìn ra, tướng lĩnh nào rất sợ chết, một khi y phát hiện ra, liền sẽ lập tức vận dụng thủ đoạn làm cho họ phạm sai lầm, sau đó liền...

Hà Hoán cố ý dừng một chút, mới tiếp tục phát ra thanh âm có chút hung ác:

- Bản thân tên Tướng lĩnh đó, tiếp theo là tất cả thân binh, Hà tiên sinh một người cũng sẽ không bỏ qua!

Thanh âm hạ xuống, đám tướng lĩnh xung quanh đều dựng hết cả lông tơ lên.

Thì ra bóp chết là như vậy.

Người ta còn chưa có phạm sai lầm, Hà Bất Tại liền trước tiên dùng âm mưu thiết kế, bắt lấy nhược điểm, sau đó chém giết không lưu tình chút nào.

Lấy thái độ bàng quan đến đối đãi mọi người, Hà Bất Tại thực hiện dường như không có sai.

Bởi vì những tướng lĩnh này nếu phạm sai lầm, nhất định là sẽ ở trên chiến trường, khi đó sẽ làm cho quân đội chịu tổn thất rất lớn.

Trước tiên đem diệt trừ tai hoạ ngầm là để phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.

Nhưng những tướng lĩnh này ngay tại dưới sự chỉ huy của Hà Bất Tại, không khỏi lẩm bẩm trong lòng, nếu nhìn nhầm mình thì làm sao bây giờ?

Mà lúc này Trần Quân thì sắc mặt trắng bệch một mảnh.

https://thuviensach.vn

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 318: Trả Giá

Nhìn thấy phản ứng của Trần Quân, Hà Hoán nhẹ nhàng thở ra.

Sở dĩ y nói nhiều như vậy, là đang nói cho Trần Quân nghe, lần này Trần Quân tổng cộng mang đến một ngàn nhân mã, đã là một phần tư của cả đội quân, tỷ lệ này đã rất cao, nếu ở thời khắc mấu chốt, Trần Quân không hoàn toàn nghe theo chỉ huy, như vậy rất có thể ảnh hưởng kết quả sau cùng của chiến dịch.

Tuy rằng cấp bậc của Hà Hoán là cao nhất, nhưng binh lính là thủ hạ của Trần Quân hạ, trước tiên vẫn là nghe theo mệnh lệnh của Trần Quân trước, mà gã chỉ xếp hạng thứ hai.

Có quân lệnh gì, cũng phải do Trần Quân truyền đạt mệnh lệnh, đám binh lính này mới có thể nghe theo.

Nhìn thấy Trần Quân bị doạ sợ, Hà Hoán yên tâm rất nhiều.

Hà Hoán vốn là cố ý nói cho Trần Quân nghe, lại không ngờ thật sự đoán đúng rồi, Hà Bất Tại đúng là loại người như vậy.

Phàm là những người dùng mưu trí thủ thắng, đều cực kỳ am hiểu lòng người, nhãn lực vô cùng lợi hại.

Liếc mắt một cái, có thể nhìn ra ngươi là loại người như thế nào.

Có năng lực, liền lôi kéo, rác rưởi, liền bị gạt bỏ ra khỏi phạm vi quanh mình, ngoại trừ những vấn đề lớn ra, cũng phải tỉ mỉ quan sát ra mỗi người

https://thuviensach.vn

yêu thích cái gì cùng chỗ thiếu hụt trong tính cách vân vân.

Sở dĩ nói hiểu lòng người, là vì chỉ khi nhìn thấu đối thủ của mình, mới thật sự hiểu biết mình đối địch với ai, mới có thể đoán được đối thủ sẽ dùng loại mưu kế gì.

Không như thế, dùng cái gì để dự đoán địch nhân trước mấy bước?

Hà Bất Tại ánh mắt cay độc, hiển nhiên đã sớm nhìn ra rất nhiều tướng lĩnh có bất mãn với mình.

Truy cứu nguyên nhân, đơn giản bởi vì bây giờ y không có thân phận địa vị gì, nếu có chức quan cũng đủ cao, tất nhiên sẽ không có ai dám xem thường.

Có đôi khi chỉ có năng lực và tài hoa, là không đủ để mọi người tin phục.

Nếu như là năm xưa, Hà Bất Tại tất nhiên sẽ sử dụng thủ đoạn để thanh tẩy một phen, quân đội mà không thể sử dụng như chính cánh tay của mình thì làm sao có thể trăm trận trăm thắng? Nhưng hiện tại, y chỉ là đối mặt một cách thản nhiên, không có chút động tác nào, thủ hạ của Hà Hoán và binh lính mà Trần Quân mang đến, chiến dịch này qua đi sẽ phải trở về, lại không phải lính của mình, cần gì khổ tâm dạy dỗ?

Thậm chí còn có thể sau này trên chiến trường lại là kẻ thù, dùng đao thương gặp lại.

Đương nhiên, nếu quả thật có ai làm ảnh hưởng đến thắng lợi của chiến dịch, Hà Bất Tại sẽ không ngại tốn chút tâm tư diệt trừ đi, có thể nói Hà Hoán trong lúc vô ý đã cứu Trần Quân một mạng.

Mai phục phải làm sớm, tối hôm đó, quân đội đã chạy tới chỗ chỉ định.

https://thuviensach.vn

Nơi này có mấy cái khe suối rất sâu rất dài, các binh lính dựng lên cơ sở tạm thời ở chỗ này, có thể tránh né gió lạnh gào thét, cũng có thể ẩn nấp hành tung.

Bây giờ là mùa đông, hành quân bên ngoài, tất nhiên trên lưng đều mang trướng bồng khi hành quân.

Sau khi đội ngũ dừng lại, đại bộ phận binh lính cũng bắt đầu dựngi lều, này trời rất lạnh, lúc trước khi đi tới đều hoạt động đi lại thì còn tốt, thật sự dừng lại liền lạnh không chịu nổi, mặt khác một nhóm người thì đi cho đám ngựa ăn cỏ khô.

Nhóm đầu bếp thì dùng xẻng hành quân đào hầm, chôn nồi nấu cơm.

Lúc này, rất nhiều binh lính của huyện Linh Thông đang khiêng một số túi vải, tìm nhóm lính đầu bếp, nói cho bọn họ dùng thứ này thổi lửa nấu cơm.

Mở túi vải ra, bên trong là những khối tảng đá màu nâu đen, đám lính đầu bếp chính là buồn bực.

Dùng tảng đá thổi lửa nấu cơm, việc này thật đúng là cuộc đời lần đầu tiên gặp được.

Nhìn thấy nét mặt của đám lính đầu, các binh lính huyện Linh Thông đều là cười hì hì hớn hở, vài người tìm tới cỏ khô củi đốt, đốt lên sau đó, lại bỏ than đá vào, khoe khoang bản lãnh của mình, nhìn thấy mấy tảng đá màu nâu đen này không ngờ cũng có thể đốt cháy, nhóm lính đầu bếp dường như phát hiện ra đại lục mới.

Một đám xông lên, bao quanh thành một vòng, tò mò chỉ trỏ.

Lúc này mấy người binh lính của huyện Linh Thông mới nói, là do Giang Long hạ mệnh lệnh bảo nhóm lính đầu bếp dùng than đá để làm

https://thuviensach.vn

cơm, nguyên nhân tất nhiên là bởi vì khi đốt than đá khói không nhiều, không giống sau khi đốt cỏ khô và củi gỗ khói đen sẽ bốc lên hừng hực.

Cách thật xa đều có thể thấy rõ ràng, bằng không tiền nhân cũng sẽ không dựng phong hoả đài để cảnh báo rồi.

Muốn mai phục, tự nhiên cần chú ý cẩn thận, che dấu tốt hành tung, không thể bị đối thủ phát hiện trước.

Bởi vì đang ở bên trong khe suối, cho nên đốt than đá, cách thật xa có nhìn thấy cũng chỉ có thể nhìn thấy một chút hồng quang thôi.

Hà Hoán, Trần Quân, còn có một số tướng lĩnh rất nhanh đều nhận được tin tức, đều chạy tới xem, tấm tắc lên tiếng.

Giang Long cuối cùng cũng tới, cười nói:

- Mùa đông năm nay rất lạnh, ở ngoài hoang dã dựng lên cơ sở tạm thời thì rất lạnh, một lát ăn cơm xong, có thể cho binh lính cầm lên một ít than đá đã đốt trở về sưởi ấm, nhớ kĩ không cần lấy nhiều lắm, cũng phải cẩn thận một chút đừng đốt luôn cả đệm chăn cùng doanh trướng.

Than đá rất khó thiêu đốt hoàn toàn, sẽ phóng xuất ra khí co2, đây là khí độc, hít nhiều có thể làm cho người ta mất mạng.

Cho nên khi dân chúng sưởi ấm trong nhà, đều phải sử dụng hỏa lò, trang bị ống khói, đem khói than bài xuất ra ngoài.

Mà lúc này Giang Long để binh lính cầm than đá đã đốt cháy về doanh trướng sưởi ấm, cũng không phải mắc sai lầm gì, bởi vì mặc dù thời đại này cái lều được trang bị như thế nào, cũng không có khả năng chắn hết được gió, việc này đủ để đem có khí độc thổi bay ra ngoài, việc duy nhất phải cẩn thận chính là, đừng để lửa quá lớn, đốt trúng đệm chăn.

https://thuviensach.vn

Nhất là sau khi đi ngủ, nếu chẳng may phát sinh hoả hoạn, là sẽ có khả năng có người chết cháy.

Bên ngoài rất lạnh, rất nhiều tướng lĩnh ngạc nhiên chạy tới nhìn một chút rồi cũng trở về doanh trướng của mình.

Hà Hoán cũng lôi kéo Giang Long, đi nhanh vào trong đại trướng của mình, mang theo một tia chờ đợi hỏi:

- Cái loại đá màu đen này số lượng có nhiều lắm không?

- Ừ.

Giang Long gật đầu khẳng định.

Hà Hoán lập tức mừng rỡ, thấy Giang Long khó hiểu, liền mở miệng giải thích

- Ngươi không biết...

Một lát sau, Giang Long mới hiểu được vì sao Hà Hoán cao hứng như vậy.

Hoá ra mùa đông ở Bắc Cương khí hậu rét lạnh, mà một ít quan viên lại thường xuyên chiếm dụng lấy vật tư quân dụng, việc này làm cho rất nhiều quân sĩ không có đầy đủ quần áo giữ ấm, ngoài việc ăn mặc dầy một chút, còn muốn nghĩ không bị lạnh, cũng chỉ có thể nhóm lửa sưởi ấm.

Nhưng địa phương như Bắc Cương này khắp nơi đều là đại thảo nguyên, rừng cây rừng rậm không nhiều lắm.

Cho nên than củi và củi đốt hoàn toàn không đủ mà đốt, hai thứ này chỉ có thể dùng để nấu cơm, muốn dùng sưởi ấm thì tuyệt đối không được.

Sau cùng có muốn sưởi ấm, cũng chỉ có thể đốt cỏ khô.

https://thuviensach.vn

Nhưng loại cỏ khô này thật sự là không tốt đốt, đốt một bó to, tay còn không có sưởi được ấm áp, cũng đã cháy rụi rồi.

Cho nên trong quân đội ở Bắc Cương này, sưởi ấm trong mùa đông cũng luôn luôn là một vấn đề lớn, hàng năm đều có binh lính sẽ bị chết rét.

Giang Long lúc trước cũng chỉ là nghĩ đến dân chúng, nghĩ tới khai thác mỏ than sau này lại dùng xe chở về huyện thành bán giá rẻ, mà quên mất không để ý đến quân đội.

- Nhất là chỗ trạm gác gần nhất ở phía trước, là nơi nguy hiểm nhất ở chỗ biên giới này, bởi vì vật tư thiếu thốn mà việc vận chuyển lại không tiện, bên trong quân sĩ quá gian khổ! Mùa đông năm nào không đông chết một số người? Thậm chí còn có thời điểm, mấy hôm liền không thấy ai quay lại truyền báo tin tức, lúc đó phái người qua xem xét, kết quả mười mấy người bên trong, tất cả đều bị chết rét.

Hà Hoán vẻ mặt khó chịu cảm thán.

Sau khi Giang Long nghe xong, khóe mắt có chút cay cay.

Bị phái đến trạm canh gác sát biên giới, chính là loại nguy hiểm nhất.

Bởi vì khi quân đội dị tộc vừa đến, chúng sẽ tiêu diệt hết mọi thứ ở đây trước.

Tác dụng của bọn họ ở chỗ này chính là phát hiện điều gì bất thường, lập tức quay trở lại đưa tin, tránh cho đại quân hoặc huyện thành bị quân đội dị tộc đánh úp bất ngờ, và có khi cũng kiêm thêm nhiệm vụ giám sát xu hướng trên thảo nguyên.

Đặt ở thế giới nào cũng giống nhau, người phải làm những công tác khổ nhất, mệt nhất, bẩn nhất, nguy hiểm nhất, bọn họ phải trả giá cùng nhận được hồi báo luôn kém xa nhau, quân nhân bị phái tới trạm gác ở tiền

https://thuviensach.vn

phương phần lớn đều không có chỗ dựa sau lưng, hoặc là đắc tội với người có quyền thế.

Những người như vậy, dù có vật tư phân phối xuống, bọn họ cũng không lấy được đầy đủ phần của chính mình vốn có.

- Hà lão ca thật tâm yêu thương thông cảm cho binh lính, tiểu đệ kính nể.

Giang Long đây là thật tâm nói, sau đó lại mở miệng nói tiếp:

- Tiểu đệ đã chuẩn bị khai thác mỏ than với quy mô lớn rồi, vốn muốn trước tiên kéo về bán lại trong huyện thành, để cho dân chúng không đến mức ở trong ngày đông phải chịu đông lạnh giá rét, nghe lão ca nói như vậy, tiểu đệ quyết định đến lúc đó phái đoàn xe, trước tiên phát tới một chút cho những binh lính đóng quân ở trạm gác biên giới, bọn họ vì Đại Tề thủ vệ biên quan, chống đỡ dị tộc, chịu khổ vất vả, không thể để cho bọn họ trong lòng rét lạnh!

- Tốt!

Hà Hoán cười to, vỗ thật mạnh bờ vai của Giang Long:

- Lão đệ quả nhiên có phong phạm của tiểu Hầu gia năm đó!

- Đợi chiến dịch lần này chấm dứt, tiểu đệ sẽ nói chuyện cùng với lão ca.

Giang Long tuy rằng nhiệt tâm muốn làm việc tốt, nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy.

Trạm gác ở biên giới, đều thuộc về kiến trúc quân sự, mà những gì liên quan đến quân sự, ngươi sẽ không thể có sơ sót gì, không cẩn thận sẽ bị bắt, còn có thể bị người khác chụp mũ một cái tội danh thăm dò bí mật quân sự.

https://thuviensach.vn

Cho nên mặc dù muốn làm việc tốt, cũng phải phối hợp cùng Hà Hoán mới được.

Hà Hoán liên tục xác nhận.

Một đêm bình yên vô sự, vừa sang rạng sáng ngày thứ hai, công việc của đámlính đầu bếp lại lu bù lên.

Nhưng nếu so sánh cùng với ngày xưa, thì lúc này đã thoải mái hơn rất nhiều, bởi vì đêm qua bọn họ giữ lại được lửa, bây giờ trực tiếp dùng than đá đã đốt từ hôm qua lấy ra nấu cơm là được rồi, không giống như trước sáng sớm tinh mơ còn phải lại đốt lửa lần nữa.

Vào ban đêm, các binh lính đi ngủ cũng khá là an ổn, bởi vì trong quân trướng ấm áp hơn rất nhiều so với lúc trước.

Trước hết dùng cơm là những thám báo trong quân, vội vàng ăn cơm xong, liền cưỡi lên ngựa, đi điều tra xung quanh.

Tiếp theo Hà Bất Tại lại chọn ra vài tên thám báo ưu tú, tự mình dẫn theo bọn họ, truyền thụ kiến thức.

Sau đó lại tự mình dẫn họ theo, để cho bọn họ ở bên cạnh cùng xem xét một số khu vực xung quanh, nếu phát hiện có rất nhiều quân lính, sẽ lập tức trở về thông báo.

Tiếp theo, quân đội liền mai phục ở chỗ này.

Mà trong huyện Hạ Vũ, bởi vì Giang Long và Hà Bất Tại dẫn binh đến giúp, bao vây tiêu diệt rất nhiều mã phỉ và những tiểu đội dị tộc, cho nên rất nhiều mã phỉ và đám người dị tộc đã bị dọa bể mật, không dám lần nữa ra tay đốt giết đánh cướp rồi, tiếp theo Hà Hoán lại dẫn dắt mấy ngàn đại quân tới, ban ngày tiến vào thành trong tầm mắt mọi người, cho nên tất cả mã phỉ và dị tộc tiểu đội đã bị hù dọa phải chạy đường vòng hết.

https://thuviensach.vn

Địa phương này quá nguy hiểm, một khi không cẩn thận, sẽ vứt bỏ tính mạng.

Ở ở chỗ sâu trong đại thảo nguyên hoang vu, một chi quân đội hơn tám ngàn người đang hướng về huyện Hạ Vũ.

Thoát Mộc Thiếp trên đầu quấn thật dày vải trắng, sắc mặt u ám, cưỡi ngựa đi ở giữa đội ngũ.

Thỉnh thoảng sẽ có thủ hạ đi đến báo cáo tin tức.

- Tộc trưởng, có một chi quân đội khoảng bốn đến năm nghìn người đi vào huyện Hạ Vũ, chỉ sợ...

Một vị tướng lĩnh dị tộc đi theo bên cạnh người Thoát Mộc Thiếp, lúc này do dự nói.

Nếu ở ngoài hoang dã, đừng nói bốn đến năm nghìn quân Đại Tề, cho dù bốn năm vạn, Bột Thiết cũng không để vào mắt.

Bởi vì cùng lắm đánh không lại thì gã có thể chạy, tiếp theo đó lại tới quấy rầy.

Nhưng người Đại Tề am hiểu thủ thành, sau khi có bốn đến năm nghìn người đi vào huyện Hạ Vũ, gã cũng không có cách nào.

Lấy bên ta hơn tám ngàn binh lực, muốn bắt bốn đến năm nghìn người Đại Tề đóng ở trong thành thì hoàn toàn không có khả năng.

Đây là kinh nghiệm ngày trước nói cho gã biết.

Thoát Mộc Thiếp nghe thấy thế hừ lạnh một tiếng:

- Nếu ngươi sợ chết, bây giờ lập tức cút về!

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt của Bột Thiết đỏ thẫm, lập tức biến thành màu tím.

Cúi đầu xuống, trong ánh mắt nhanh chóng hiện lên một tia bất mãn.

Lần xuất binh này thật sự là quá mức lỗ mãng.

Thân hình của Thoát Mộc Thiếp béo lùn, làn da không phải vừa đen vừa đỏ giống như đại đa số các tộc nhân khác, ngược lại vô cùng trắng nõn, ngày thường gã chính là một người hiền lành, xử lý mọi chuyện trong tộc, điều giải mâu thuẫn, đều tương đối ôn hòa, là một lão giả có mặt mũi hiền lành.

Nhưng lần này, gã lại ngang ngược cử đi tám ngàn binh lính, muốn đồ diệt huyện Hạ Vũ!

Nguyên nhân rất đơn giản, gã thích nhất đứa con cả, khi đang săn bắn trong huyện Hạ Vũ thì không ngờ bị giết!

Đám người dị tộc nhân nhìn dân chúng Đại Tề như con mồi, trong tay không có vàng bạc thì chém giết!

Không có lương thực, chém giết!

Không có muối ăn, cũng đồng dạng!

Tóm lại, ở trong mắt của đám người dị tộc, dân chúng Đại Tề chính là những con cừu con.

Mặc dù biết rằng đốt giết đánh cướp, bên ta khó tránh khỏi sẽ có thương vong, nhưng so sánh với những thứ thu hoạch được thì cũng rất đáng để làm.

Cũng không phải chỉ mỗi khi thiếu lương thực vàng bạc muối ăn mới đến, mà đôi khi bọn họ cũng ngẫu nhiên chạy tới biên giới, lấy việc giết hại dân chúng Đại Tề làm thú vui.

https://thuviensach.vn

Tại ngoài hoang dã, thường xuyên có dị tộc nhân cưỡi ngựa, giương cung bắn tên, đuổi theo dân chúng Đại Tề giống như đám cừu vội vàng chạy trốn về phía trước, từng mũi tên một bắn chết họ.

Mỗi khi có dân chúng Đại Tề ngã xuống trong vũng máu, đám người dị tộc sẽ gào lên những tiếng hoan hô.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 319: Đệ Nhị Dũng Sĩ

Thoát Mộc Thiếp thống lĩnh một bộ lạc, xem như là một bộ lạc bậc trung, nhân số khoảng hơn mười vạn, nếu có cường địch bất ngờ đánh tới, có thể ở trong thời gian ngắn tổ chức lên một chi đội ngũ hơn mười vạn người, vốn dị tộc nhân toàn dân đều là binh.

Chỉ cần thành niên, liền là một gã chiến sĩ đủ tư cách.

Mặt khác, một ít nữ nhân cũng có thể cầm vũ khí trên chiến trường.

Bởi vì Thoát Mộc Thiếp làm người hiền lành, cho nên tuy rằng bộ lạc tương đối cường đại, nhưng chiếm lĩnh địa bàn bãi chăn nuôi cũng không phải rất lớn.

Mỗi khi đến mùa đông, luôn sẽ có một chút người sẽ bị chết đói hoặc chết rét.

Đây là trên đại thảo nguyên, quy luật đào thải thực tế nhất tàn khốc nhất.

Bởi vì đồ ăn luôn không đủ, cho nên một số người trong bộ lạc luôn chủ trương tập kích bộ lạc khác, hoặc là đến biên giới Đại Tề săn bắn.

Hoắc Đột Nhi, là đứa con cả của Thoát Mộc Thiếp, là người thừa kế thứ nhất của bộ lạc, cũng bởi vì đến huyện Hạ Vũ săn bắn nhưng cuối cùng lại bị chết trong tay Hà Bất Tại.

Cùng Thoát Mộc Thiếp so sánh thì Hoắc Đột Nhi muốn hung hãn hơn, hơn nữa dã tâm cũng vô cùng lớn, thường xuyên muốn thâu tóm vài cái bộ

https://thuviensach.vn

lạc xung quanh, đến biên giới Đại Tề săn bắn, số lần lại nhiều đếm không xuể, không biết có bao nhiêu dân chúng của Đại Tề đã chết ở trong tay người này.

Tuy tính cách bất đồng với Hoắc Đột Nhi, nhưng Thoát Mộc Thiếp cũng biết rõ đại thảo nguyên hung hiểm, cảm thấy tương lai chắc chắn sẽ đem vị trí truyền cho đứa con cả này, hơn nữa có tình cảm rất tốt với mẹ của Hoắc Đột Nhi, cho nên Thoát Mộc Thiếp cũng vô cùng yêu thương đứa con trai này.

Chỉ là gã tuyệt đối không nghĩ tới, đứa con lớn nhất có thân thủ nhanh nhẹn, võ nghệ xuất chúng này, lại một đi không trở lại.

Khi biết được tin dữ, Thoát Mộc Thiếp đầu tiên là cực độ đau lòng thiếu chút nữa té xỉu, tiếp theo liền phẫn nộ, lúc này thề nhất định phải tàn sát cả huyện Hạ Vũ báo thù cho đứa con của mình.

Bởi vì như vậy, nên khi xuất binh khó tránh khỏi có chút gấp gáp, chuẩn bị không đầy đủ.

Rất nhiều tộc nhân khuyên nhủ đợi đến sang năm hãy tấn công huyện Hạ Vũ.

Nhưng Thoát Mộc Thiếp đang vô cùng đau khổ vì đứa con trai cả đã chết, hết sức bi phẫn, làm sao có thể nghe lọt tai?

Gã là tù trưởng, gã nhất định muốn dẫn binh tấn công, mặc dù trong lòng của rất nhiều người có bất mãn nhưng cũng chỉ có thể nghe lệnh.

Tuy nhiên trong thời gian chuẩn bị, tập hợp binh lính mấy ngày nay, Thoát Mộc Thiếp cũng đã nhạy cảm phát giác ra, trong bộ lạc đã xảy ra một ít biến hóa.

https://thuviensach.vn

Trước kia Hoắc Đột Nhi được công nhận là người thừa kế thứ nhất, là đứa con cả, cũng có năng lực có trách nhiệm.

Tính cách tương đối cứng rắn, mạnh mẽ, mặc dù là vài người em cũng không dám tranh phong cùng với người đại ca này, bằng không chắc sẽ phải bị hung hăng trừng phạt một chút.

Trừng phạt này không phải nói đánh một trận là xong.

Sau lưng của tất cả các Vương tử đều có một cỗ thế lực bên nhà mẹ đẻ tương đối khổng lồ, mục tiêu của Hoắc Đột Nhi muốn trừng phạt, chính là những người này.

Mỗi lần động thủ, đều sẽ chết một nhóm người.

Chính là vì thủ đoạn tàn nhẫn, cho nên những đứa con trai khác của Thoát Mộc Thiếp cũng không dám tranh đoạt quyền kế thừa vị trí tù trường của Hoắc Đột Nhi.

Nhưng bây giờ, Hoắc Đột Nhi cũng đã chết trận.

Như vậy vị trí người thừa kế thứ nhất, liền chưa có người thay thế.

Vì thế dã tâm của mấy đứa con, đều đã bắt đầu rục rịch.

Thoát Mộc Thiếp tuy rằng hiền lành, nhưng cũng không phải là không dám giết người, không có tâm cơ, nhận thấy được điều này, gã lập tức bố trí mọi chuyện, để đại bộ phận tâm phúc ở lại trong bộ lạc, nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của mấy đứa con trai, bằng không lần này dẫn quân đi cũng không sẽ chỉ có hơn tám ngàn người.

Hơn tám ngàn người này, trong đó cũng có một số người là thủ hạ của mấy đứa con trai.

https://thuviensach.vn

Lần này gã điểm danh đại tướng lĩnh quân, là thứ hai dũng sĩ trong tộc, tên là Bột Thiết, đứng ở trận doanh của đứa con thứ ba.

Sở dĩ mang người này đi ra, là vì đứa con thứ ba này gây loạn lợi hại nhất.

Những người dị tộc sinh ra và lớn lên trên đồng cỏ, khắp đại thảo nguyên đều là nhà của bọn họ, cho nên trên đường đi rất là nhanh, mặc dù là quân đội tám nghìn người, cũng hành quân rất nhanh chóng, bất quá sau khi đội ngũ bước vào địa phận huyện Hạ Vũ, đã có binh lính chạy tới báo cáo, nói là xung quanh huyện Hạ Vũ nhiều núi đồi, còn có một số ngọn núi cao hơn mười trượng, địa hình tương đối phức tạp, đường cũng gập ghềnh khó đi.

Rất nhiều chỗ còn không có đường đi, hơn nữa ở đoạn đường phía trước thì không thể thông qua sườn đồi, không thể giống như lúc trước trải rộng quân đội ra để hành quân được.

Địa thế của đại thảo nguyên đa phần khá bằng phẳng, một số sườn núi có thể cưỡi ngựa dễ dàng leo lên, có thể nói trên thảo nguyên gần như không có đường, chỉ cần có phương hướng là có thể đi tới, nhưng huyện Hạ Vũ lại không giống như vậy, bởi vì có một số ngọn núi và sườn đồi, làm cho rất nhiều chỗ chỉ có thể đi bằng một con đường cố định.

Nếu không thì không thể đi qua được.

Cũng chính bởi vì như thế, bên Giang Long mới có cơ hội để mai phục.

Thoát Mộc Thiếp nóng lòng báo thù cho đứa con, lại nghe thấy tốc độ hành quân sẽ chậm lại, liền hừ lạnh một tiếng, tiếp tục hạ lệnh lấy tốc độ nhanh nhất hành quân.

Binh lính lập tức chạy tới chỗ bộ đội phía trước truyền lệnh.

Lúc này Bột Thiết cũng mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta vẫn cẩn thận chút mới tốt, bằng không một khi bị người Tề mai phục...

Còn chưa nói dứt lời, đã bị Thoát Mộc Thiếp cười lạnh đánh gãy:

- Bọn người Tề đều là đám rùa đen rút đầu, bọn họ dám ra khỏi thành trì mai phục chúng ta? Không sợ bị chúng ta vây đánh, tiêu diệt toàn bộ sao? Chúng ta mới là hùng ưng trên đại thảo nguyên, đại thảo nguyên, là thiên hạ của chúng ta!

- Nhưng nơi này địa hình phức tạp, các tộc nhân chịu ảnh hưởng và hạn chế này hoàn toàn không thi triển được sở trường.

Bột Thiết lại mở miệng nói.

Người dị tộc ở trên thảo nguyên rất lợi hại, bởi vì bọn họ am hiểu cưỡi ngựa bắn cung, nhưng muốn đem lợi thế cưỡi ngựa bắn cung phát huy được hoàn mỹ, nhất định cần có một địa thế trống trải bằng phẳng mới được.

Nói cách khác, địa phương quá nhỏ, con ngựa sẽ chạy không được, cung tiễn muốn bắn cũng phải cách ra một khoảng cách mới có thể phát huy được uy lực.

- Ba!

Thoát Mộc Thiếp cầm roi ngựa trong tay quất một phát thật mạnh vào sau lưng Bột Thiết.

Một hồi đau đớn đến tận tâm can truyền tới, làm cho sắc mặt của Bột Thiết nhăn nhó, nhưng cũng không vì đau đớn mà hô thành tiếng.

- Đừng cho là ta không biết trong lòng ngươi đang suy nghĩ gì!

Thoát Mộc Thiếp sắc mặt dữ tợn, cùng hình tượng mặt mũi hiền lành ngày thường hoàn toàn khác biệt, sự đau khổ vì con trai chết làm hại gã

https://thuviensach.vn

mấy ngày nay không được nghỉ ngơi, hai mắt đỏ bừng, bên trong hiện đầy tơ máu.

- Hô Nhi Cáp cũng không tệ, nhưng vài người huynh đệ của nó cũng không kém, về sau để ai kế thừa vị trí tù trưởng, ta còn không có suy nghĩ kỹ.

Cho nên bây giờ việc ngươi càn phải suy nghĩ là làm thế nào mới có thể tấn công được huyện Hạ Vũ, làm thế nào tru diệt đám dân chúng Đại Tề đáng giận này! Mới có thể làm cho ta vui vẻ, giải mối hận trong lòng.

Bột Thiết không dám phản bác, đầu buông xuống thấp hơn.

Hô Nhi Cáp là đứa con thứ ba của Thoát Mộc Thiếp, Bột Thiết và Hô Nhi Cáp có mối quan hệ bên họ ngoại.

Điều này cho thấy Bột Thiết nhất định là người bên trận doanh của Hô Nhi Cáp, là phụ tá đắc lực của Hô Nhi Cáp

Lần này bị Thoát Mộc Thiếp điểm danh xuất chinh, Bột Thiết có chút không cam lòng, bởi vì sau khi Hoắc Đột Nhi chết không lâu, thì đó là lúc mà đối với vài vị Vương tử trong tộc tranh đấu hung ác nhất kích liệt nhất, để chiếm trước tiên cơ, các bộ lạc dị tộc kỳ thật giống như một bầy sói.

Trong bầy sói, con nào hung ác nhất, con nào cường tráng nhất, nắm tay của con nào cứng rắn nhất, như vậy địa vị con đó sẽ cao.

Bọn chúng sẽ không giảng đạo lý đấy.

Nếu cố gắng muốn giảng đạo lý, cũng là dùng nắm tay cùng binh khí trong tay mà nói.

Hoắc Đột Nhi chết trận, các Vương tử trong tộc đều dòm ngó chức vị tù trưởng, mà muốn trở thành người thừa kế thứ nhất nhất định phải phải lôi

https://thuviensach.vn

kéo đủ nhiều sự giúp đỡ cùng các thế lực ủng hộ, nhưng mà lôi kéo như thế nào?

Rất đơn giản!

Đánh! Giết!

Tìm tới cửa, tỏ rõ thái độ, đáp ứng thì thôi, không đáp ứng, trước hết đánh ngươi một trận.

Đánh cho một trận còn không đáp ứng, lập tức sẽ thấy máu, chấn nhiếp vài người.

Mà Bột Thiết chính là đệ nhất dũng sĩ của tam Vương tử, ở thời khắc mấu chốt này, đúng là thời điểm thi triển vũ lực cống hiến vì tam Vương tử, không nghĩ lại bị Thoát Mộc Thiếp chọn ra làm binh lính tấn công huyện Hạ Vũ.

Thiếu mất Bột Thiết, thế lực của tam Vương tử ở trong tộc tổn hại rất lớn.

Như vậy có thể kéo tới thế lực cùng giúp đỡ, tự nhiên sẽ giảm đi rất nhiều.

Bột Thiết và Nhi Cáp giờ phút này, đương nhiên đều rất là bất mãn đối với Thoát Mộc Thiếp, đây chính là bất công!

Nhưng lúc này nghe được Thoát Mộc Thiếp cảnh cáo, Bột Thiết cũng thay đổi tư tưởng, không hề nghĩ nhiều đến tranh đấu trong tộc nữa.

Ai có thể lên làm người thừa kế thứ nhất, trừ mình phải có năng lực ra, có thể lôi kéo được đủ nhiều sự giúp đỡ và thế lực, còn phải nhận được sự tán thành của Thoát Mộc Thiếp mới được, mặc cho ngươi lôi kéo được rất

https://thuviensach.vn

nhiều giúp đỡ, nhưng một khi Thoát Mộc Thiếp không đáp ứng, thì cũng trắng tay.

Đừng nghĩ muốn giết Thoát Mộc Thiếp, tự mình lên ngôi.

Trong tộc Vương tử rất nhiều, thế lực của ngươi so với từng cái đều lớn hơn, nhưng nếu tất cả các Vương tử đều liên thủ với nhau, vậy mặc cho là một Vương tử nào thì cũng không thể đối địch được.

Cho nên thái độ của Thoát Mộc Thiếp, cũng rất quan trọng.

Bột Thiết nếu tiếp tục do dự, cuối cùng không thể đem việc này làm tốt, làm cho Thoát Mộc Thiếp không vui, sinh lòng bất mãn với tam Vương tử, như vậy tam Vương tử sẽ không còn hy vọng gì.

Điều chỉnh tốt tâm lý, Bột Thiết lập tức ra lệnh, trải rộng đa số thám báo ra ngoài.

Mà những thám báo này rời khỏi đội ngũ không lâu, đã bị thám báo bên Đại Tề phát hiện.

Thám báo bên Đại Tề trèo lên cao nhìn được khá xa, trước đó lại ẩn núp rất tốt, thấy được thám báo của địch đi vào tầm mắt của mình, tiếp theo không lâu, lại mơ hồ nhìn thấy ở xa xa lộ ra rất nhiều binh lính dị tộc, liền lập tức cưỡi ngựa, chạy về địa điểm mai phục của quân đội mình.

Theo lần lượt các thám báo cưỡi khoái mã chạy về truyền lại tin tức, Hà Bất Tại đối với đường lối hành quân của quân đội dị tộc cũng đã rõ như lòng bàn tay.

Một canh giờ sau, Hà Bất Tại hạ lệnh, để cho quân đội chạy tới vòng mai phục thứ hai.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này Thoát Mộc Thiếp, đang cấp tốc hành quân tới phương hướng vòng mai phục thứ hai.

Bột Thiết ngồi ở trên lưng ngựa, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu liếc mắt nhìn những ngọn núi nhỏ ở bốn phía xung quanh, trong lòng mơ hồ có chút bất ổn.

Cảm thấy phía đằng sau núi có thể ẩn dấu binh mã của Đại Tề.

Những binh mã kia núp ở trong bóng tối đang đánh giá chính mình.

Gã rất muốn khuyên nhủ Thoát Mộc Thiếp hạ thấp tốc độ hành quân, huyện Hạ Vũ ở chỗ này, cũng sẽ không chạy trốn được, hẳn là nên phái nhiều thám báo hơn tìm hiểu bốn phía thì sau đó mới an toàn hơn một chút.

Nhưng lại sợ ăn roi da.

Lúc nãy Thoát Mộc Thiếp không có nương tay quất xuống một roi, đã làm sau lưng gã xuất hiện một vết thương chảy máu.

Có lẽ bởi vì ở trên thảo nguyên rộng rãi rong ruổi đã quen, cho nên bây giờ mới cảm thấy có điểm gì là lạ.

Bột Thiết tự an ủi mình như vậy.

Đát đát đát... Hơn tám ngàn thớt ngựa chạy vội, mặt đất bị chấn động giống như mặt trống đang bị giã liên hồi.

Đội ngũ tiếp tục đi tới, mà con đường phía trước thì càng ngày càng hẹp.

Tốc độ hành quân, thì càng lúc càng chậm lại.

Điều này làm cho Thoát Mộc Thiếp vô cùng căm tức, các thân binh bên người, lần lượt đều bị gã quất cho vài roi.

https://thuviensach.vn

Một ít lính liên lạc, cũng bị đánh cho sắc mặt nhăn nhó.

Có mấy người bị roi da hung hăng đánh vào trên mặt, da mặt liền bị rách ra.

Vết máu chói mắt khắc ở trên mặt, rất là dọa người.

Nhưng những cái này, cũng không thể làm cho lửa giận trong lòng Thoát Mộc Thiếp hạ xuống, đứa con gã coi trọng nhất thích nhất chết trận, làm cho Thoát Mộc Thiếp hận không thể giờ phút này liền vọt tới huyện Hạ Vũ chém giết tất cả quân hay dân ở trong đó, sau đó dùng một mồi lửa đốt toàn bộ huyện Hạ Vũ.

Lại đi tiếp năm sáu dặm đường, đường chật hẹp chỉ có thể để hai con ngựa...song song.

Mà những ngọn núi hai bên đường, thì ước chừng cao vài chục trượng so với những ngọn núi thấp gặp lúc trước.

Giờ phút này đám quân đội dị tộc giống như đang đi ở bên mép vực sâu.

Chỉ cần ngẩng đầu nhìn bốn phía, tim sẽ không khỏi đập nhanh lên.

Thoát Mộc Thiếp cũng như vậy, trong lòng sợ hãi, làm cho lửa giận của gã hạ thấp không ít, liền hạ lệnh để binh lính ở phía trước hạ thấp tốc độ lại, thì bỗng nhiên một tên lính dị tộc giơ tay chỉ lên bầu trời, nghi hoặc la lớn:

- Đó là cái gì?

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 320: Bột Thiết Chết

Nghe thấy thanh âm này, rất nhiều người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Lập tức liền nhìn thấy một đám những điểm đen hướng về phía bên mình rơi xuống.

- Là tên!

- Không tốt, có mai phục!

- Chạy mau!

Điểm đen bay tới càng lúc càng gần, đám binh lính dị tộc rốt cục cũng thấy rõ ràng, những điểm đen rậm rạp này, là những mũi tên bay tới với tốc độ cao.

Tuy lúc trước Bột Thiết đã dự cảm mơ hồ có gì đó không ổn, nhưng giờ phút này vẫn cứ kinh hãi bất ngờ.

Quân đội Đại Tề rất ít giao chiến ở ngoài hoang dã với bọn chúng, bình thường đều canh giữ ở trong thành, dựa vào lợi thế trong thành, sau đó đợi cho bọn họ dùng hết lương thực rồi lui binh, ở Đại Tề như vậy đã xem đó là thắng lợi.

Tóm lại, quân đội Đại Tề lấy phòng thủ là chính.

Lúc trước Bột Thiết mặc dù đã nói quân đội Đại Tề có khả năng sẽ mai phục, nhưng chính gã cũng không tin lắm.

https://thuviensach.vn

Muốn mai phục trước cũng không phải dễ dàng như vậy.

Những thứ khác không nói, riêng việc phải biết trước được tuyến đường hành quân của địch thì đã vô cùng khó.

Bột Thiết mặc dù sợ nhưng vẫn không loạn, là vị dũng sĩ thứ hai của bộ lạc, kinh nghiệm của gã rất phong phú, một bên quát mắng thủ hạ không nên chạy loạn, một bên giương mắt nhìn lên ánh mặt trời chói chang, sau đó chỉ thấy hai bên đỉnh núi, bóng người lần lượt đứng lên.

Trong lòng gã trầm xuống.

Chỉ liếc qua một cái, gã liền xác định nhân mã đối phương, không thua kém hai ngàn.

Tuy rằng bên ta có hơn tám ngàn người, nhưng đối phương giữ lấy ưu thế về địa lợi, hơn nữa người ta có thể đánh tới được mình, nhưng mình lại không thể công kích đến đối phương.

Hơn nữa, ngoại trừ bắn tên ra, đối phương còn có thể lợi dụng...

Đại Tề bên này cũng không để cho Bột Thiết thất vọng.

Rầm rầm...

Rất nhiều binh lính Đại Tề đều là vác lấy tảng đá, ném xuống dưới chân núi, còn có một số những hòn đá lớn, bị mấy người binh lính hợp lực đẩy xuống.

Những tảng đá lớn xen lẫn gió mạnh, đập vào thân núi, đá vụn văng tung tóe, nhanh chóng rơi xuống.

Bột Thiết không chút do dự, lập tức giơ roi đi vào bên người Thoát Mộc Thiếp:

https://thuviensach.vn

- Có đám người Tề mai phục, tộc trưởng, mau hạ lệnh lui lại đi!

- Ồ, được, được, mau lui lại!

Thoát Mộc Thiếp không phải là chưa từng ra chiến trường, lúc còn trẻ, gã cũng từng giết không ít người.

Nhưng sau khi lên làm tù trưởng, vinh hoa phú quý, rượu ngon sắc đẹp đã vét sạch thân thể của gã rồi.

Nhìn thấy nhiều tảng đá như vậy lăn xuống từ trên núi, Thoát Mộc Thiếp đã bị dọa cho hoang mang lo sợ.

Bột Thiết thấy thế, không nói thêm lời vô nghĩa, giơ tay giữ chặt dây cương của con ngựa Thoát Mộc Thiếp đang cưỡi, lập tức quất ngựa chạy vội về phía sau.

Nhìn thấy Bột Thiết và Thoát Mộc Thiếp vọt tới, đám binh lính dị tộc trên đường đều tránh ra, nhưng quá nhiều người, lại khá hỗn loạn, hơn nữa đường lại chật hẹp, cho nên tốc độ chạy trốn của hai người cũng không nhanh.

Lúc này trên đỉnh núi, vang lên một thanh âm vang dội.

- Giết Bột Thiết, bắt sống Thoát Mộc Thiếp!

- Giết Bột Thiết, bắt sống Thoát Mộc Thiếp!

- Giết Bột Thiết, bắt sống Thoát Mộc Thiếp!

Binh lính Đại Tề có rất nhiều người đều nghe hiểu được ngôn ngữ của dị tộc, cũng giống như vậy, binh lính dị tộc cũng có rất nhiều người có thể nghe hiểu ngôn ngữ của Đại Tề.

Về phần Thoát Mộc Thiếp, cũng đã thật sự học được văn tự của Đại Tề.

https://thuviensach.vn

Đừng xem mỗi khi nói tới Đại Tề, thì đám người dị tộc đều có một bộ dạng khinh thường, cho mình là hùng ưng trên đại thảo nguyên mà kiêu ngạo tự hào, nhưng kỳ thật trong nội tâm của bọn họ, cũng vô cùng ngưỡng mộ văn hóa của Đại Tề.

Quý tộc trong bộ lạc, thì đều dùng ngôn ngữ Đại Tề, biết được chữ viết của Đại Tề mà cảm thấy kiêu ngạo.

Quý tộc nào mà còn không có học tập được, ngược lại sẽ bị những quý tộc khác khinh thường, cười nhạo, cùng xa lánh.

- A a a, tức chết ta!

Lúc đầu Thoát Mộc Thiếp tưởng chừng như đã bị dọa thành ngớ ngẩn, nhưng nghe được binh lính Đại Tề lớn tiếng khiêu khích, nháy mắt tức lên tận cổ, máu nóng dồn lên não, vài phần hào khí trên người lúc còn trẻ bị khơi dậy, mạnh mẽ quơ roi da trong tay, chỉ hướng đỉnh núi:

- Giết giết giết! Người của bọn họ không nhiều, giết đi lên, bắt sống bọn chúng, ta muốn lột da, rút gân của bọn chúng!

Bột Thiết nghe thấy lập tức kinh hãi, vội vàng nói:

- Bây giờ chạy trốn còn kịp, lại chậm một hồi, khi kẻ thù dùng đá lăn chặn đường lui, chúng ta có muốn chạy cũng không chạy được!

Trả lời y, là một phát roi da Thoát Mộc Thiếp!

Ba!

Một roi này quất vào trên cổ của Bột Thiết, sau đó cuốn thật chặt.

Đôi mắt đỏ như máu của Thoát Mộc Thiếp nhìn chằm chằm vào Bột Thiết:

https://thuviensach.vn

- Ngươi có nghe mệnh lệnh không, còn muốn loạn quân tâm?

Tuy rằng rất nhiều binh lính dị tộc đều muốn trốn, nhưng tù trưởng đã hạ lệnh, cho nên đại đa số đều nghe lời đi xem xét chung quanh, muốn tìm một đường nhỏ có thể leo lên núi.

Lời của Bột Thiết, làm cho bước chân bọn họ tạm dừng, chần chờ một chút.

Lập tức bọn họ liền nhìn thấy, Thoát Mộc Thiếp một thân đầy sát khí trừng mắt nhìn Bột Thiết.

Cổ của Bột Thiết bị roi da quấn chặt lấy, hô hấp khó khăn, nhưng lại không dám phản kháng, da mặt dần dần đỏ lên.

Thấy Thoát Mộc Thiếp thật sự động sát tâm, khẩn trương nói:

- Không dám!

- Hừ!

Tay của Thoát Mộc Thiếp run lên một cái, nới lỏng roi da:

- Số lượng địch nhân hơn so với chúng ta ít, ngươi dẫn binh leo lên núi giết sạch bọn chúng!

- Vâng!

Bột Thiết lấy tay xoa cổ, cúi đầu lên tiếng trả lời.

Đúng lúc này, một tảng đá dài khoảng một mét cao hơn nửa mét đang lăn thẳng xuống chỗ của Thoát Mộc Thiếp.

Bột Thiết tay mắt lanh lẹ, nhào người tới đẩy Thoát Mộc Thiếp xuống lưng ngựa.

https://thuviensach.vn

Hai người lăn lộn trên mặt đất một hồi, đồng thời bên tai truyền đến một tiếng hí dài.

Đợi khi dừng thân hình lại, Thoát Mộc Thiếp thần sắc kinh hoảng quay đầu nhìn lại, liền thấy con ngựa của mình đã bị đập thành thịt vụn.

Lập tức bị dọa hai chân run rẩy, sắc mặt tái nhợt.

Một chút hào khí vừa mới bị kích thích, nháy mắt không cánh mà bay.

Phần phật..., sưu sưu...

Những tảng đá vẫn đang lăn từ trên đỉnh núi xuống, những mũi tên nhọn, cũng đang không ngừng bắn xuống, thỉnh thoảng sẽ có binh lính dị tộc bị trúng tên, kêu thảm rồi ngã xuống.

Rất nhiều người bị tảng đá rơi xuống đập vào đầu, lập tức hai màu đỏ trắng cùng bay.

Trong thời gian ngăn ngủi, quân đội dị tộc đã tổn thất mấy trăm người.

Mà những người sống nhận được quân lệnh, chậm rãi leo lên trên núi, còn người không có nghe được, thì giống như đám ruồi bọ không đầu chạy toán loạn.

Ngoại trừ mấy trăm người đã chết, còn có rất nhiều binh lính dị tộc vì tránh né tảng đá rơi xuống mà phải nhảy xuống ngựa chạy đi, đám ngựa đó vẫn còn đứng nguyên ở chỗ cũ đã bị những tảng đá rơi xuống đập chết.

Có những con ngựa bị gãy chân, miệng mũi đổ máu, không ngừng rên rỉ.

Thoát Mộc Thiếp bối rối nhìn xung quanh, thấy toàn là những hình ảnh như thế này.

https://thuviensach.vn

Vận khí của Bột Thiết rất không tốt, tuy đẩy được Thoát Mộc Thiếp xuống lưng ngựa, tránh khỏi bị tảng đá đè chết, nhưng bị một mũi tên bay tới xuyên qua khe hở của khôi giáp đâm thật sâu vào bờ vai của gã, máu tươi ồ ồ chảy ra.

Đại đa số tình huống sau khi người dị tộc bị thương thì càng hung hãn hơn so với khi không bị thương.

Chân chính giống như dã thú.

Bột Thiết cũng giống như thế, gã không có rút tên ra, mà là dùng tay bẻ gãy thân tên, sau đó chính là giơ tay đỡ lấy Thoát Mộc Thiếp, vừa mới cùng tử thần gặp thoáng qua Thoát Mộc Thiếp đã bị dọa hai chân như nhũn ra, không ngờ không đứng dậy nổi.

Bột Thiết hai tay dùng sức, không để ý máu tươi phun tung toé từ vết thương, trực tiếp ôm lấy Thoát Mộc Thiếp, ném lên chính mình tọa cưỡi ngựa lưng.

Sau đó nhanh chóng giơ tay giữ chặt lấy một con ngựa vô chủ, xoay người nhảy lên.

- Rút lui! Toàn quân lui lại!

Bột Thiết rống to, sau đó lôi kéo Thoát Mộc Thiếp, nhanh chóng chạy trốn về phía sau.

Dọc theo đường lui gã cầm loan đao trong tay, đập bay hơn mười mũi tên phóng tới.

Rất nhiều binh lính dị tộc nghe được, đều chạy trối chết theo phía sau.

Trên đỉnh núi, Hà Bất Tại đối với dưới chân núi chỉ trỏ, thản nhiên cười nhạt, giống như không phải đang giết người mà là đang giết súc vật.

https://thuviensach.vn

Thật sự là giữa Đại Tề và dị tộc có thù hận quá sâu.

Ở trong mắt người dị tộc, thì người Đại Tề lại chẳng phải cừu non sao?

Giang Long thì có chút không thích ứng, trường hợp ở trước mắt có phần quá mức đẫm máu.

Lúc này Hà Hoán giơ tay, vỗ vỗ bờ vai của Giang Long:

- Nếu bọn họ đánh hạ được huyện Hạ Vũ, thì dân chúng trong huyện thành sẽ thảm hại hơn nhiều!

Giang Long im lặng.

Điểm này hắn đương nhiên biết rõ.

Nhưng chỉ dựa vào giết chóc, hoàn toàn không thể giải quyết được vấn đề.

Nhìn chung lịch sử Hoa Hạ ở kiếp trước, có vị Đế vương nào có thể nhờ vào việc giết chóc để giải quyết tai họa từ dị tộc thảo nguyên?

Hán Vũ Đế ác độc đã phái đại quân được dẫn dắt bởi danh tướng Vệ Thanh và Hoắc Khứ Bệnh, trực tiếp giết Hung Nô phải di chuyển đi nơi khác.

Nhưng mấy chục năm sau thì sao?

Kẻ thù còn không phải ngóc đầu quay lại?

Đương nhiên, cũng không phải không thể hoàn toàn nhờ vào vũ lực và giết chóc.

Nhưng loại vũ lực này cần phải cao hơn đối thủ rất nhiều mới được.

https://thuviensach.vn

Ví dụ như trong tay mình cầm súng máy đại pháo, trong tay địch nhân chỉ có trường thương.

Nếu không được như vậy thì hoàn toàn không thể giải quyết được vấn đề, như vậy biên quan tất nhiên là chiến hỏa liên miên, một trận chiến dịch nhỏ có lẽ chết không bao nhiêu người, nhưng hàng năm có biết bao nhiêu trận chiến nhỏ, thời gian dài tích lũy xuống, cái số liệu này sẽ vô cùng kinh người.

- Tên kia hẳn là Thoát Mộc Thiếp!

Hà Bất Tại đột nhiên phát hiện mục tiêu, mệnh lệnh cho binh lính dưới tay đặc biệt chiếu cố.

- Tên tướng lĩnh bên cạnh y nhất định là Bột Thiết!

Trần Quân la lớn.

Bởi vì bị nhìn rõ thân phận, cho nên bên người Thoát Mộc Thiếp và Bột Thiết không ngừng có tảng đá rơi xuống, cũng có thật nhiều tên bay tới, nhưng danh hiệu bộ lạc thứ hai dũng sĩ của Bột Thiết cũng không phải hư danh, ở trong hiểm cảnh, nhiều lần cứu được Thoát Mộc Thiếp.

Bất quá chính gã thì ở sau lưng đã trúng hơn ba mũi tên.

Máu tươi chói mắt đã ướt nhẹp quần áo sau lưng, nhưng Bột Thiết vẫn vô cùng mạnh mẽ, dường như không cảm thấy được đau đớn ở sau lưng.

Hà Bất Tại mở miệng khen:

- Đây là một viên kiêu tướng!

Tiếp theo giọng điệu lại biến đổi:

- Giết!

https://thuviensach.vn

Vì thế càng nhiều tên cùng tảng đá đều hướng về phía của Bột Thiết và Thoát Mộc Thiếp.

Chỉ chốc lát, Bột Thiết lại bị bắn trúng hai lần, nhưng vẫn giống như con dã thú đang bị thương, vô cùng hung hãn.

Theo chạy trốn, đường phía trước càng ngày càng rộng, có thể chứa càng nhiều người đi cùng, bên người có binh lính dị tộc bảo hộ, Thoát Mộc Thiếp và Bột Thiết an toàn hơn rất nhiều.

Bên ta dù sao chỉ có bốn ngàn nhân mã, muốn tiêu diệt toàn bộ đối thủ cũng không thực tế.

Cho nên Hà Bất Tại chia ra hai nơi, bây giờ chỗ thứ nhất binh lính đã hoàn thành nhiệm vụ, đem quân đội dị tộc đuổi chạy trở về.

Đường phía trước chật hẹp, tuy rằng thế công ở trên núi rất hung mãnh, nhưng ngoại trừ ngay từ đầu thì về sau lực sát thương sẽ giảm xuống nhiều, bởi vì quân đội dị tộc kéo dài vô cùng, số lượng thưa thớt, đường núi rất hẹp cũng hạn chế quân đội dị tộc không thể tập trung tại một chỗ

Lăn đá xuống cùng với bắn tên từ trên cao thì tỉ lệ chính xác không cao

Mà chỗ mai phục thứ hai, cũng do Hà Bất Tại tự mình chọn lựa.

Nơi này đường khá rộng, ngọn núi hai bên tuy không cao, nhưng bởi vì là sườn đồi, cho nên cũng không thể leo lên.

Sườn đồi gần như là ngay bên cạnh con đường.

Cho nên khi quân đội dị tộc đến đây, sẽ gặp phải đả kích hung mãnh nhất.

Hà Bất Tại đem hai phần ba cung tiễn thủ đặt ở chỗ này, quân đội dị tộc ở phía dưới muốn đi qua đây phải trải qua lễ rửa tội của trận mưa tên.

https://thuviensach.vn

Đang lúc chạy trốn thì một đám binh lính dị tộc lần lượt xuống ngựa.

Đường rộng rãi, có thể làm cho càng nhiều binh lính dị tộc đi song song, tập trung một chỗ, để cho binh lính Đại Tề ở trên núi chỉ cần bắn tên xuống, liền nhất định có thể bắn trúng một mục tiêu, thật sự đều không cần phải nhắm bắn.

Ở địa điểm trước quân đội dị tộc chỉ chết không tới một ngàn người, nhưng ở chỗ này, cũng chỉ có rất ít người có thể đi tiếp.

Nơi này xứng đáng với cái tên đoạn đường tử vong.

Nhưng số lượng tên trong tay binh lính Đại Tề cũng không nhiều lắm, đến một lúc sau, mũi tên cũng thưa thớt rất nhiều

Không còn tên binh lính Đại Tề lại ôm lấy tảng đá ném xuống, nhưng ném đá và bắn tên không giống nhau.

Ném đá xuống thì tương đối tiêu hao khí lực.

Ném hơn vài chục tảng đá, liền mệt mỏi không ném được nữa.

Khi Thoát Mộc Thiếp thoát ra tìm được đường sống, trên người Bột Thiết gần như đã cắm đầy tên.

Cả người đã biến thành con nhím, người cũng đầy máu.

Vừa mới chạy ra khỏi địa giới của huyện Hạ Vũ, Bột Thiết rốt cuộc cũng không nhịn được nữa, cắm đầu ngã xuống lưng ngựa.

Thoát Mộc Thiếp ôm thật chặt thi thể của Bột Thiết, lớn tiếng khóc!

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 321: Tình Thế Cấp Bách

Sau khi khóc xong, Thoát Mộc Thiếp thu dọn người ngựa, thất bại quay về bộ lạc.

Thi thể Bột Thiết bị lôi trở về.

Thoát Mộc Thiếp thảm bại trận này, khiến cho tinh thần uể oải, trên chiến trường lại chịu phải sự kinh hãi nghiêm trọng cùng với sự khiêu khích lẫn sỉ nhục của quân sĩ Đại Tề, không quá hai tháng liền lâm trọng bệnh qua đời.

- Thắng rồi.

Hơn nữa lại không chết hay bị thương một quân sĩ nào.

Đây là Trần Quân trước đó hoàn toàn không ngờ tới, vốn cho rằng tác chiến ngoài dã ngoại với quân đội dị tộc, cho dù có thể thắng một cách thảm hại cũng là thắng, nào ai ngờ… Kết quả cuối cùng lại khiến Trần Quân nghĩ rằng đang nằm mơ.

Đối phương hơn ba ngàn người, bên ta chỉ có hơn bốn ngàn, đây tuyệt nhiên là một trận thắng lớn!

Đợi từ không thể tin nổi tới lúc hồi phục lại tinh thần, Trần Quân ngay lập tức chỉ huy thuộc hạ dọn dẹp chiến trường.

Nên biết rằng những con ngựa, vũ khí khôi giáp và cả đầu lâu của người dị tộc đó đều là bạc cả!

https://thuviensach.vn

Trước kia Trần Quân chỉ là dẫn quân thủ thành, có được bao nhiêu chiến lợi phẩm?

Cho dù giữ vững được thành, khi đối phương rút lui, cũng sẽ đem theo toàn bộ thi thể của đồng đội, vật cưỡi cùng khôi giáp vũ khí.

Mà hiện tại, nhất định phải thừa cơ cướp nhiều chút.

Trần Quân vô cùng phấn khởi, trận này không những không thắng quân đội dị tộc, mà còn có thể kiếm được khoản lớn.

Chỉ là y coi thường quân lính thuộc hạ của Hà Hoán dẫn đến.

Thuộc hạ của Hà Hoán được coi là tinh nhuệ của quân biên giới. Không những tác chiến hung mãnh, hơn nữa dọn dẹp chiến trường cũng vô cùng điêu luyện. Thuộc hạ của Trần Quân vẫn phải nghe lệnh mới xuống núi dọn dẹp chiến trường, mà những điều này quân biên giới không cần phải Hà Hoán dặn dò. Khi quân đội dị tộc mới thoát ra ngoài, đã trượt xuống dốc núi đánh cướp lợi phẩm rồi.

Tốc độ khi thu chiếm chiến lợi phẩm giống như gió thu cuốn sạch lá vàng vậy.

- Đây là của ta đấy.

Một tên quân lính dáng người thấp bé giơ cao đao thép, roẹt một tiếng nhanh chóng gọn gàng cắt đứt đầu thi thể nằm dưới chân. Thi thể này hóa ra đã không còn nguyên vẹn rồi, máu trong thi thể đã gần như chảy hết rồi, thế nên đầu sau khi bị chặt đứt không hề bắn ra tia máu tươi nào.

- Ha ha, thế là năm trăm tiền lớn lại về tay rồi.

Cảnh tượng đẫm máu dưới chân núi cứ dần dần diễn ra.

https://thuviensach.vn

Người bên huyện Linh Thông, tuy đã trải quan một ít rèn luyện, nhưng nhìn thấy tướng sĩ biên quân cười vui mừng, không do dự dùng dao chặt ngay đầu của quân sĩ dị tộc, vẫn cứ là sắc mặt trắng bệch, trong lòng không chịu được. Cảnh tượng vô cùng đẫm máu này vẫn khiến cho một số người khom lưng nôn mửa.

Giang Long ngược lại điềm tĩnh ra mặt.

Nhìn thấy đầu của tử thi dị tộc bị chặt từng cái một, thậm chí có mười mấy quân lính trên người thấm đầy máu tươi vẫn vì một bộ tử thi của người dị tộc mà cãi nhau, tranh giành, xô đẩy.

Hít sâu lấy một hơi, lại nhổ ra ngoài một hơi thật dài mới cảm thấy phiền muộn trong ngực khá hơn một chút.

Tổng hợp thu dọn xong chiến trường, tổng cộng tiêu diệt được bốn ngàn sáu trăm tên dịch, không có tù binh.

Trên thực tế là không có người dị tộc tắt thở, toàn bộ đều bị tướng sĩ quân biên giới cho một đao.

Thu được một ngàn ba trăm năm mươi chiến mã, số lượng ngựa chết nhiều. Những con ngựa này không được lãng phí, toàn bộ mang về đem nướng ăn.

Giang Long, Hà Hoán, Trần Quân, Hà Bất Tại đợi mọi người thu thập đầu, thương lượng phân chia chiến lợi phẩm.

- Ai cướp được thì là của người đó.

Hà Hoán tùy tiện cười nói, lần này đại thắng, thu hoạch thật không nhỏ.

Tuy rằng y thường dẫn quân giao đấu với quân đội dị tộc, nhưng trừ phi là chiến dịch có quy mô lớn, nếu không thì hai bên rất ít khi liều chết. Từ

https://thuviensach.vn

sau khi Sát Đầu tướng quân đả thương nặng người dị tộc, thì không còn bùng nổ chiến dịch lớn nữa.

Thêm nữa, đối phương thấy không ổn, thúc ngựa chạy trốn. Y vốn dĩ không thể đuổi được, nên thu hoạch đương nhiên không nhiều.

Đâu giống như lần này… đúng là phát tài rồi.

Trần Quân nghe vậy bất mãn, thuộc hạ của gã với thuộc hạ của Hà Hoán không thể nào so sánh được. Hơn nữa lại hạ lệnh chậm, tuy cũng có ngàn người, nhưng lại không lục soát được bao nhiêu chiến lợi phẩm.

Ai cướp được thì là của người đó. Cách phân chia này, gã tất nhiên không cam lòng.

Có điều cấp bậc của Hà Hoán cao hơn nhiều so với gã, gã lại không dám ra mặt phản bác.

Chỉ là liếc mắt nhìn sang Giang Long, hy vọng Giang Long lên tiếng.

Giang Long và Hà Bất Tại đem số lượng chiến lợi phẩm của thuộc hạ thu được tới rất ít, rốt cuộc những quân sĩ này cũng vẫn chỉ là tân binh, người ta đều là tranh giành chặt đầu, bọn chúng lại không dám chặt đầu thi thể ngay dưới chân, thế này có thể đọ được sao?

Cho nên người bên huyện Linh Thông này phần lớn thu hoạch được là đao cong và chiến mã với số lượng không nhiều.

Đáng tiếc Giang Long khiến Trần Quân thất vọng, chỉ nói:

- Cũng phải giao nộp một ít cho triều đình nữa.

- Cái khác thì thôi, nhưng chiến mã buộc phải nộp nhiều hơn, nếu không thì một số người sẽ ghen tức đấy.

https://thuviensach.vn

Hà Bất Tại nói nhỏ.

- Ừ.

Hà Hoán cũng hiểu, tự mình đánh thắng trận, thu hoạch khá phong phú, nhưng mình ăn thịt, cũng phải để cho bên trên húp chút canh mới được. Dựa vào lợi ích của bọn chúng, những người đó mới mắt nhắm mắt mở, nếu không thì sẽ truy xét, bọn chúng dù gì cũng đã vi phạm đến kỉ luật quân đội rồi.

Cuối cùng thông qua thương lượng, giao nộp lên trên một ngàn chiến mã.

Trần Quân rầu rĩ không vui truyền mệnh lệnh, để thuộc hạ đem chiến mã đưa lại đây.

Trong chiến lợi phẩm, thực ra chiến mã là sang quý nhất, chỉ với một con đã giá trị hàng mấy chục lượng bạc rồi.

Nhưng triều đình đối với chiến mã, cũng thực là quản thúc tương đối chặt chẽ.

Thuộc hạ của gã vốn dĩ chỉ là cướp được hơn ba trăm con chiến mã mà thôi. Lại phải xuất ra hai trăm năm mươi con nộp lên cho triều đình.

Bảy trăm năm mươi con còn thừa đương nhiên là do Hà Hoán lấy ra rồi.

Về phía huyện Linh Thông, dường như không cướp được chiến lợi phẩm gì, nguyên nhân chính là kinh nghiệm không đủ, lòng cũng chưa đủ tàn nhẫn.

Sau đó mấy người thống nhất lại, mới thu đội ngũ hướng về huyện Hạ Vũ bắt đầu lên đường.

Lúc chạng vạng tối, đội ngũ mới tiến vào trong thành.

https://thuviensach.vn

Ngay tức khắc, đám dân chúng trong huyện thành Hạ Vũ đều điên lên.

Nghe được đánh trận thắng lớn, ước chừng diệt được hơn bốn ngàn quân sĩ dị tộc. Đám dân chúng này vừa nhảy vừa chạy loạn hoan hô, mỗi năm huyện Hạ Vũ đều vì nguyên cớ địa hình dễ dàng đưa tới bọn thổ phỉ và tiểu đội dị tộc, không biết có bao nhiêu dân chúng bị chết thảm.

Triều đình lần này đánh thắng trận, báo thù cho người thân đã mất của bọn họ.

Bọn họ làm sao có thể không vui mừng, không phấn khởi chứ?

Cười, gào, không biết lúc nào, nước mắt đã rơi ướt gương mặt.

Quân đội vào buổi tối hôm đó liền trú đóng trong thị trấn, sáng sớm ngày hôm sau thì rời đi.

Ban đêm Giang Long và Hà Hoán gặp mặt, trong phòng bàn bạc chuyện khai thác mỏ than. Đối với chuyện này Hà Hoán vô cùng để tâm. Cuối cùng quyết định, đợi Giang Long đào được than đá, sau khi tìm được quân đội đóng hàng xong, hẵng cho người liên lạc Hà Hoán.

Đến lúc đó Hà Hoán lại để cho thuộc hạ tiếp nhận, hoặc là dẫn đường, để quân đội đem than đá đưa tới hàng rào thành trì ngay phía trước.

Ngày hôm sau Hà Hoán và Trần Quân đều rời đi, Giang Long lại chưa đi.

Hắn phái hàng loạt thuộc hạ đi thăm dò khắp nơi, xem ở đâu có mỏ than.

Cái mỏ than này nhất định phải nhân khi còn sớm đoạt vào trong tay.

Điều này thật cũng không khó.

https://thuviensach.vn

Bởi vì trước kia không có người biết than đá là dùng để làm gì, chỉ coi như đá đen. Luật pháp của triều đình cũng không có điều khoản nào liên quan đến than đá. Tuy nhiên huyện lệnh Hạ Vũ đã trình sổ con, nhưng trong tình hình không có xác minh triều đình cũng không thể trong thời gian ngắn đưa ra ứng đáp được.

Đều không biết là cái vật gì, người làm sao lấy luật pháp ra quy phạm được?

Cách để Giang Long muốn lấy nó nhét vào trong túi rất đơn giản, cứ mua hết chỗ đất có mỏ than là xong.

Mặt đất là của ta, than đá phía dưới đương nhiên cũng sẽ là của ta cả.

Mà loại đất hoang vu hẻo lánh này ở huyện Hạ Vũ, trước kia ai sẽ bỏ số bạc lớn ra mà mua chỗ đất này?

Có điều huyện lệnh Hạ Vũ Hạ Minh biết nguyên nhân, nhưng Giang Long để gã trình đối sách này lên trên, đã là khiến gã lãnh được công lớn rồi. Hơn nữa lại đích thân dẫn binh đến giúp đỡ bao vây tiểu trừ mã phỉ và tiểu đội dị tộc, phần nhân tình này gã nhất định phải trả.

Mắt nhắm mắt mở, thì đem mấy chỗ Giang Long vạch ra, bán tất cả đi.

Nơi mua đất là Hầu Giang từ huyện Linh Thông chạy tới.

Giang Long là quan viên, đương nhiên không thể lộ liễu tự mình đi mua đất được.

Ba ngày sau, từng đám trai tráng khỏe mạnh lưng đeo túi xách, hoặc ngồi xe ngựa hoặc đi bộ mà đi, từ thị trấn Linh Thông nhằm hướng huyện Hạ Vũ xuất phát.

https://thuviensach.vn

Giang Long phái người về cổ động, thuyết phục những dân chúng khỏe mạnh nhốt trong nhà, để bọn họ đến huyện Vũ Hạ này đào mỏ than, giá cả đưa ra hơi khiến lòng người dao động.

Hơn nữa những trai tráng khỏe mạnh này mùa đông lại không có việc gì làm, cả ngày vùi đầu trong ổ, hoặc là trên đường xúm lại một chỗ đánh rắm nói chuyện phiếm, trong nhà không có bất kì khoản thu nào, chỉ ra chứ không vào, có thể tìm được việc kiếm tiền phần lớn là sẽ không nhàn rỗi ở nhà.

Người dân giản dị chất phác, người thật thà chiếm đại đa số.

Những người dân này kết bạn mà đi, vừa đi vừa nói chuyện.

- Than là cái gì?

- Nghe nói gọi là than đá, một loại đá màu đen.

- Không phải có sai dịch ở trước huyện nha môn làm thí nghiệm rồi sao? Cái vật đó giống đá, đen không trơn nhưng lại có thể đốt được.

- Ta sáp lại gần sưởi, thật là ấm áp.

- Sau khi đào được than đá, không biết có bán hay không?

- Ta nói chuyện với một quan sai lão gia, ông ta nói đào được sẽ bán tháo cho dân chúng, để chúng ta sưởi ấm mùa đông, cũng có thể nấu cơm đấy.

- Cảnh đại nhân thật tốt.

- Đúng vậy, đi theo Cảnh đại nhân, có cơm no ăn, có thể kiếm được tiền công, mùa đông lại có than đan đốt, sẽ không phải chịu lạnh.

Những dân chúng này đang nói tốt về Giang Long, nhưng ở kinh thành, sử bộ Thượng Thư Thường Thanh lại nghiến răng nghiến lợi hận thấu

https://thuviensach.vn

Giang Long.

Ông ta nhận được thư Bàng Thanh An phái thuộc hạ tâm phúc tám trăm dặm hỏa tốc đưa tới, mở ra xem xong, sợ hết hồn hết vía. Tiểu tử Cảnh gia không ngờ cưỡng ép cháu ngoan của ông ta lên chiến trận. Thường Thanh thật sự yêu thích người cháu thông minh tuấn tú này.

Thường Khiêm là con của vợ bé, lại không phải con cả, Thường Thanh đương nhiên không có thiên vị nhượng bộ Thường Khiêm sau này kế thừa cơ nghiệp của Thường gia.

Nhưng Thường khiêm là cháu ngoại của muội muội, ông ta lại cảm thấy mắc nợ có lỗi với muội muội, cho nên cũng là muốn, đến lúc để Thường Khiêm ra ngoài tự lập gia đình, tái khởi lập gia nghiệp khác.

Nhưng hiện tại, ông ta lại không biết Thường Khiêm sau khi lên chiến trường, còn mạng sống trở về không nữa.

Vào tình thế cấp bách, con hồ ly này cũng mất phép tắc, quả thực ngay lập tức chạy đến hoàng cung, bò tới trước mặt lão Hoàng thượng lớn tiếng khóc lóc kể lể, nói ra thân phận của Thường Khiêm, nhắc đến sự áy náy với muội muội, khóc như mưa, thấy ông ta khóc tuy đau lòng, nhưng lão Hoàng thượng lại không chút thương cảm.

Trái lại đột nhiên giận dữ.

Thường Thanh khóc lóc kể lể hổ thẹn với muội muội, mà muội muội của ông ta năm đó là Hoàng thượng hạ lệnh, dò xét nhà chồng của muội muội Thường Thanh.

- Ngươi bây giờ quả thực dám nói như vậy trước mặt lão Hoàng thượng, là công khai biểu lộ bất mãn với trẫm sao?

Lão Hoàng thượng chửi mắng Thường Thanh.

https://thuviensach.vn

Thường Thanh bị chửi mới hồi phuc lại tinh thần, bò dưới đất không dám khóc lóc nữa.

Sau khi từ hoàng cung trở về, Thường Thanh liên tiếp đập phá nhiều chén trà, còn chửi mắng xối xả bọn nha hoàn đứng hầu một bên.

Ông ta vốn muốn cáo trạng Giang Long, nhưng lại không muốn bị Hoàng thượng tức giận. Đến cuối cùng, lão Hoàng thượng còn nói Giang Long có thể lên chiến trường, cháu của ngươi vì sao lại không thể?

Thường Thanh rất muốn nói mệnh tiện của Giang Long chết thì cũng xong, làm sao có thể so với cháu ta được?

Nhưng lại không dám.

Chập tối hôm đó có thái giám đến Thường phủ truyền chỉ.

Tuyên Thường Khiêm hồi kinh, ngoài ra còn phái Tiền Đới cháu của Hộ Bộ Thượng Thư Tiền Toàn Hữu thế vị trí của Thường Khiêm.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 322: Vài Lần Đắc Tội

Lần này đến huyện Linh Thông nhậm chức là thời cơ quá tốt được đánh bóng tên tuổi mà!

Cũng là do Giang Long hại cháu ta phải chán nản trốn về, Thường Thanh tức giận nghiến răng nghiến lợi.

Giận dữ, thề nhất định báo thù về sau. Thường Thanh lại lo lắng, cháu mình đừng xảy ra chuyện không ý muốn nào trên chiến trường.

- Khiêm Nhi nếu có mệnh hệ gì, bản quan nhất định khiến tất cả Cảnh phủ phải chết cùng.

Thường Thanh phát ra lời thề.

Hoàng thành, trong tẩm cung.

Lão Hoàng thượng khó khăn mới lộ ra bộ mặt tươi cười, không có bệnh ủ rũ xiu vẹo trên long sạp, mà chắp tay đi đi lại lại trong tẩm cung.

Trên người chỉ mặc đơn độc một lớp áo mỏng màu vàng.

Toàn bộ dưới mặt đất hoàng cung, đều có địa long, đặc biệt là nơi Hoàng thượng nghỉ ngơi làm việc, lại đêm ngày liên tục lửa, cho nên người chỉ mặc chiếc áo đơn, cũng không cảm thấy lạnh, lão Hoàng thượng đi tới đi lui, lại rất phấn khích, trên đầu toát ra một lớp mồ hôi nóng.

Lúc này trong tẩm cung, thái giám cung nữ đều đã sai khiến ra ngoài, chỉ còn lại một lão thái giám già nua.

https://thuviensach.vn

Lão thái giám nói:

- Hoàng thượng sáng suốt.

- Ha ha ha ha!

Lão Hoàng thượng bỗng nhiên cười to, từ khi Giang Long triển lộ tài haa, sau khi Hoài Vương bị nổ chết, lão đã không biết bao lâu không được vui sướng cười to sảng khoái như vậy rồi.

- Chỉ biết tiểu tử Cảnh gia không phải là kẻ cam nguyện bị người khác ức hiếp.

Lần này Thường Khiêm ăn mệt, bị trẫm triệu hồi quay về.

Lần sau tiểu tử Tiền gia phỏng chừng sẽ bị Cảnh Giang Long chấn chỉnh, đến lúc đó trẫm cũng phải triệu hồi gã về.

- Bệ hạ chắc đã tính toán không bỏ sót gì rồi.

Lão thái giám phụ họa nói.

Tiền Đới, cháu trưởng đích tôn của Hộ Bộ Thượng Thư Tiền Toàn Hữu, rất được ông nội yêu thương, cũng chính vì thế mà vô cùng kiêu ngạo hống hách, so với Thường Khiêm, càng ngang tàng khó mà ở chung, lão Hoàng thượng cũng tuyển chọn dữ lắm mới chọn được người này.

Mục đích rất đơn giản.

Không sợ Giang Long không cứng rắn, chỉ sợ Giang Long nhận thua.

Phái đi những công tử ca có thân phận tài giỏi này chính là khiến Giang Long đắc tội đó.

https://thuviensach.vn

Không chỉ có hai người này, lão Hoàng thượng sẽ cứ đứng về phía Giang Long. Lý do là hàng trăm vạn mẫu ruộng tốt đối với Đại Tề mà nói có ý nghĩa trọng đại, tuyệt đối không được để mất. Để Giang Long mạo phạm toàn thể đại quan triều đình đi.

Trong triều thế lực hỗn loạn, lão Hoàng thượng vẫn cứ muốn tiêu trừ họa ngầm những không thể.

Lần này phải để Cảnh phủ chịu chèn ép, chịu đựng sự công phá của các thế lực. Cũng chỉ có như vậy mới có khả năng diệt trừ Cảnh phủ.

Với chuyện Hạ Lâm không cãi nhau trở mặt với Giang Long, lão Hoàng thượng hừ lạnh.

Giang Long không biết tính toán của lão Hoàng thượng.

Mà Thường Khiêm lúc này lại không biết mình không mấy ngày nữa phải trở về kinh thành rồi.

Thường Khiêm lần này lên chiến trường, nếm nhiều đau khổ, tuy nhiên ngoại trừ lúc mới bắt đầu tình cờ gặp mặt tiêu diệt tiểu đội dị tộc lần đó có chút nguy hiểm ra, về sau chỉ là bị trói trên lưng ngựa xóc khó chịu, không mạo hiểm nữa, ngồi trong phòng nhỏ mà Giang Long sắp xếp cho gã, Thường Khiêm nắm chặt nắm đấm.

Kẻ tên Giang này thật là mượn gan trời mà.

Lại dám trói mình ra chiến trường.

Bây giờ Thường Khiêm hễ nhắm mắt, lại nhìn thấy đỏ trắng bay lượn, nên không dám ngủ.

Đã bị dọa cho bể gan rồi.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc này Thường Khiêm cũng có nhiều oán giận trong lòng, ông nội vì sao chưa ra tay với Giang Long? Hành động này cũng chậm quá.

Trước kia y vứt bỏ danh dự khổ sở cầu xin Giang Long, bây giờ cũng thực là sợ Giang Long, nếu không thì ai biết Giang Long còn làm việc gì khiến người ta không ngờ tới nữa? Nhưng muốn Thường Khiêm không báo thù lại là chuyện không thể.

Y ngóng ông nội có thể thay y ra mặt, sau đó y lại ra tay đem Giang Long hung hăng giẫm dưới chân mình.

Bên ngoài phòng nhỏ của Thường Khiêm nghỉ ngơi không có lấy một tên lính canh nào.

Mà bọn tùy tùng hộ vệ của Thường gia tuy lần này xuất chinh toàn bộ đều dẫn theo nhưng lúc này đang ở nơi Giang Long chỉ định để đào than đá.

Bọn phạm nhân đang giam giữ ở huyện Linh Thông cũng đều thế cả.

Giang Long phái nhiều người tìm kiếm mỏ than, mấy ngày trôi qua tổng tìm được tám mỏ.

Chính y cũng không nhàn rỗi gì, ngoài việc khoanh tròn phạm vi để Hầu Giang ra mặt mua đất ra, còn đích thân đến nơi có mỏ than, để bọn dân trai tráng đào thử, sau đó xác định phạm vi lớn nhỏ và phương hướng dưới đất của mỏ than.

Cuối cùng khẳng định tám cái mỏ than này đều là phạm vi rất lớn.

Nói cách khác là dưới mặt đất huyện Hạ Vũ có một phần ba là mỏ than.

Đây tuyệt đối là con số kinh người.

https://thuviensach.vn

Chỗ đất cần mua tuy lớn nhưng giá cả lại không cao, ở huyện Hạ Vũ mặt đất chính là giá trị trường này.

Về việc dưới đất có mỏ than, huyện lệnh Hạ Minh đã mắt nhắm mắt mở rồi.

Không nói gã thực sự nhận ân tình của Giang Long, chỉ riêng với lai lịch của Giang Long, gã cũng không dám đắc tội, cho nên bên trên mặc dù cuối cùng cũng rất tức giận, cũng không thể lấy trừng phạt hắn để giải hỏa được.

Hoặc là, Hạ Minh muốn bị tước mũ ô sa sẽ tốt hơn, như thế kẻ thù sẽ không từ thủ đoạn. Gã cũng không việc gì mỗi ngày phải nơm nớp lo sợ, chỉ sợ sống đến sáng sớm ngày hôm sau, đã có nha dịch cởi bỏ quan bào của mình, lên công đường thẩm vấn.

Khẳng định nơi có mỏ than xong, tiếp đến đương nhiên là nhanh chóng đào bới rồi.

Sắp hạ nhiệt độ ngay rồi, phải đo được nhiệt độ không được quá thấp, đem than đá vận chuyển đến huyện thành bán tháo, để càng nhiều dân chúng dùng than đá sưởi ấm, không đến mức bị lạnh vào mùa đông.

Ngoài ra, còn liên hệ nhiều quân đội, tạo thành đội ngũ vận chuyển.

Vì Giang Long rất giữ chữ tín, cũng yêu dân, cho nên dân chúng của huyện Linh Thông đều tin tưởng Giang Long. Thấy huyện phủ niêm yết bố cáo tuyển thợ mỏ, thế là đại đa số hưởng ứng mà hướng tới huyện Hạ Vũ. Tất nhiên, chỉ có đàn ông, đào than là việc nặng nhọc, đàn bà và người già đều không làm được.

Thương nhân đến huyện Linh Thông thấy thế cũng không lo lắng.

Chỉ làm nam giới ra ngoài mà thôi, phụ nữ và người già ở lại thị trấn, còn trẻ con mới là chủ lực tiêu tiền chính.

https://thuviensach.vn

Việc này đối với chuyện buôn bán của bọn họ cũng không có ảnh hưởng gì nhiều.

Dân chúng khỏe mạnh đã có rồi, Giang Long còn phải bận tâm việc khai thác và thức ăn.

Thức ăn dứt khoát phải hơn khi đào đường sông, thật là khai thác than quá sức mệt mỏi người à!

Bàn về sức lực làm việc của tất cả, nếu không có sự giúp đỡ của máy móc, khai thác than tuyệt đối là xếp hàng đầu. Nếu chủ mỏ tâm địa đen tối, thì việc đào than cũng khiến người chết mệt.

Làm quá mệt thì phải ăn ngon mới được.

Giang Long đích thân bố trí thức ăn, mỗi bữa cơm một bát cháo đặc với màn thầu, chỉ cần ngươi có thể ăn thì cứ thoải mái mà ăn, chỉ là không được mang đi. Ngoài ra thức ăn của bữa trưa nhất định phải có thịt, không phải là không nhìn thấy thịt vụn, mà phải là miếng thịt to.

Khi đánh phục kích, đến lúc đó đập chết nhiều chiến mã. Những chiến mã này được Giang Long kéo đến, thịt ngựa lúc này có thể kéo dài một thời gian.

Mùa đông thịt để cũng không dễ dàng bị hư.

Ngoài thức ăn ra, cũng phải đảm bảo thời gian nghỉ ngơi đầy đủ, như ăn xong cơm trưa phải nghỉ ngơi một lúc.

Bắt buộc phải nghỉ trưa, muốn làm việc cũng không được.

Sở dĩ như vậy, là bởi vì làm quá khổ quá mệt, nếu ăn quá no bắt đầu làm ngay dễ ích bụng vỡ dạ dày dẫn đết chết người.

https://thuviensach.vn

Mà sự sắp xếp có tính người như thế, thì khiến đám dân chúng ngạc nhiên vui mừng, đối với Giang Long càng thêm nể phục.

Ngày xưa người làm theo việc, ở đâu ra có sự đối xử hậu đãi thế này?

Các ông chủ địa chủ chỉ hận không thể sử dụng một người như hai người được.

Đó đúng là dậy sớm hơn gà, ngủ muộn hơn chó, ăn kém hơn lớn, làm thì hơn cả lừa nhiều.

Có điều tuy đãi ngộ tốt, nhưng mỗi ngày như thế, bọn họ vẫn là rất mệt nhọc, quả thực đây vốn là một trong những việc nhọc sức nhất.

Sau khi khởi công vài ngày, Giang Long liền bắt tay sắp xếp phát tiền công tính theo sản phẩm.

Dân trai tráng đào than lên, phải lần lượt qua cân trước, sau đó ghi lại, dựa vào số than đào trong một ngày được bao nhiêu phát tiền công.

Mặc dù phần lớn dân cường tráng đều rất thành thật, nhưng dù gì cũng có chút lòng dạ nhạy bén mà dùng thủ đoạn.

Những người này hiện tại là số ít, nhưng thời gian lâu dài, người hiền lành nhìn thấy bọn chúng làm ít lại lãnh tiền công nhiều như mình, chắc chắn trong lòng sinh bất mãn. Cứ thế mà học theo những người đó, làm như vậy sớm muộn gì cũng xảy ra vấn đề lớn.

Cho nên bắt buộc phải phát tiền công theo sản phẩm, phòng ngừa rắc rối xảy ra.

Đến ngày thứ tư, một đoàn xe to lớn tất thảy đã chứa đầy than đá.

Nơi đoàn xe này muốn đến chính là nằm ở những hàng rào thành trì của tuyến đầu biên giới.

https://thuviensach.vn

Giang Long tổng cộng tổ chức được mười mấy chi đoàn xe, những xe đoàn này đã mỗi ngày nhiều lần qua lại thị trấn và mỏ than rồi. Than đã kéo vào trong thành, bán rất nhanh. Rất nhiều dân chúng đều điên cuồng tranh mua, thật sự là than rất rẻ, mọi người ai cũng mua được, lại thêm than đá đốt lâu được, không như cỏ khô đốt cháy hết nhánh lại không thể làm phòng ấm được.

Tất nhiên, tuy than đá rẻ nhưng cũng chả có ai lại không biết hạn chế mà đốt.

Trước khi bán than đá, Giang Long đương nhiên đã chỉ huy thợ rèn chế ra lò đem đến trước mặt mọi người. Đồng thời dạy cho dân chúng biết cách sử dụng, cả bộ lò sắt rất đắt, nên không nỡ bỏ tiền, người muốn làm lò không nhiều, Giang Long lại dạy cho đám dân chúng dựng lên lò sưởi trong tường.

Tóm lại, nghiêm trọng cảnh cáo tuyệt đối không được để than đá trong chậu đồng hun đốt mà bày ở trong phòng kín.

Như vậy sẽ gây chết người đấy!

Buổi tối mỗi ngày, Giang Long còn để nha dịch Linh Thông huyện phân ra mấy chục đội, đi gõ cửa kiểm tra từng nhà một.

Và dặn dò huyện lệnh của huyện lệnh khác cũng cẩn thận một chút.

Từ lúc than đá bán ra tới nay, ngược lại vẫn chưa xảy ra chuyện gì.

Thứ nhất là Giang Long quản lý nghiêm khắc đối với huyện Linh Thông, toàn bộ trong thị trấn Linh Thông xây dựng lại, đều là nhà ngói. Nhà như thế sẽ không lọt gió, cho nên bắt buộc phải quản lý nghiêm khắc mới được.

Thứ hai huyện lệnh khác rất nghèo, phần lớn nhà cửa rách nát, rất nhiều tường nhà đều có vết nứt.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ là thông gió, không khí lưu thông.

Nếu như vậy, vốn dĩ sẽ không phát sinh sự việc trúng độc ô-xít-các-bon.

- Hà tiên sinh, sau khi ta rời đi, ở đây tạm thời giao cho ngươi xử lý rồi. Giang Long dự định đi cùng xe đoàn đến khu thành trì tuyến đầu biên giới xem thế nào.

Hà Bất Tại ra lời can ngăn, nhưng không cản được.

Đồ Đô, Phàn Nhân, đám người Cương Đế Ba Khắc cũng cảm thấy quá nguy hiểm, có điều Giang Long một khi quyết định thì rất ít khi thay đổi, bọn họ có khuyên bảo cũng vô ích.

- Cẩn thận một chút.

Hà Bất Tại bất đắc dĩ dặn dò.

- Nếu gặp phải quân đội dị tộc, nhất định phải chạy mau. Thêm nữa phải luôn để ý thời tiết thay đổi, nếu có tuyết rơi, ở nơi đó có thể làm đóng băng chết người đấy.

- Ừ.

Giang Long đã phái người đưa tin cho Hà Hoán, cho nên sau khi đoàn xe đi được một ngày, liền đón đầu, quân sĩ Hà Hoán phái tới.

Sau đó do quân lính dẫn đầu, hướng về thành trì gần nhất kia tiến tới.

- Thật là làm bừa mà.

Hà Hoán biết được Giang Long đích thân đưa than đến thành trì, giận dữ dậm chân, y vốn cũng muốn đi, những việc trong đại doanh bận rộn, không thể đi được. Cuối cùng chỉ sai phái một tiểu đội ngựa binh trăm người qua đó bảo vệ an toàn cho Giang Long.

https://thuviensach.vn

Giang Long ban đầu dẫn theo một trăm kỵ binh, hợp lại thành hai trăm nhân mã.

Số lượng người tuy rằng không nhiều, nhưng vì là có kỵ binh nên linh hoạt sử dụng rất cao, cho dù gặp phải tốp lớn quân đội dị tộc, cũng có thể chạy thoát được.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 323: Lén Giao Dịch

Trên đại thảo nguyên trống trải, một đoàn xe hơn mười cỗ xe ngựa tạo thành, chậm rãi đi về phía trước.

Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên, xung ngựa lên trước, đi ở trước nhất đội ngũ.

Ngày hôm qua tại dã ngoại nghỉ ngơi một đêm, may mắn có than đá sưởi ấm, bằng không tiết trời quá lạnh như thế này thực có khả năng sẽ khiến người chết cóng.

Vừa sáng sớm tinh mơ, mặc dù trời không có thay đổi, nhưng gió Bắc vẫn thổi mạnh lên.

Cưỡi ở trên lưng ngựa không bao lâu, chân mỗi người đã bị đông lạnh đến chết lặng.

- Thiếu gia, ngươi vẫn là ngồi vào trong xe đi thôi.

Ở cuối cùng đoàn xe, có một chiếc xe ngựa đi theo, tuy nhiên trang trí cũng không xa hoa, nhưng bên trong phủ lên chăn lông thật dày, cũng chuẩn bị thêm mấy cái chăn bông dầy, trong xe khắp ngõ ngách, lại treo một lò sưởi ấm áp.

Lò sưởi nhỏ nhắn, tạo hình tinh xảo, là từ Cảnh phủ mang đến đấy, bên trong có đốt than đá, tản ra nhiệt lượng.

https://thuviensach.vn

Người nói chuyện chính là Tần Vũ, khí trời quá lạnh rồi, ngay cả y đều lạnh chịu không nổi, cho nên khuyên Giang Long ngồi xe ngựa.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc cũng phụ họa mở miệng khuyên bảo.

Giang Long nắm thật chặt đai lưng, gỡ xuống găng tay, hai tay bị lạnh cóng chuyển màu đỏ bừng đặt ở miệng hà hà hơi, một lát mới mở miệng nói:

- Chút khổ ấy tính cái gì? So sánh với quân sĩ canh giữ ở Thổ bảo tiền phương bảo vệ thành luỹ, đây chỉ là đồ chơi cho con nít, được rồi, các ngươi không cần khuyên nữa, ta sẽ không vào xe ngựa đâu.

Tần Vũ, đám người Cương Đế Ba Khắc, đều đành chịu.

Tuy nhiên các quân sĩ Hà Hoán phái tới lúc này nhìn Giang Long, đều là kính nể.

Bọn họ đã sớm nghe nói qua lai lịch của Giang Long, vốn chỉ là bởi vì hắn là hậu nhân của Nhân Đồ tướng quân Cảnh Hiền, cho nên mới cung kính có thêm, hiện tại thấy Giang Long tính cách kiên nghị, không sợ chịu khổ, cùng đám quân tốt giống nhau, cưỡi ngựa trong gió rét, đồng cam cộng khổ, liền thực sự sinh lòng hảo cảm với Giang Long.

Từ xưa đến nay, danh tướng chân chính được binh lính kính trọng, sùng bái, có thể hoàn toàn thống ngự được quân tâm, không có chỗ nào mà không phải cùng ăn mặc ở hoà mình với các quân sĩ bình thường.

Nếu chỉ cao cao tại thượng, như vậy binh lính nhiều lắm là đối với ngươi kính sợ thôi.

- Cách Lang Yên Bảo có còn xa lắm không?

https://thuviensach.vn

Nghe được hỏi, Bách phu trưởng được Hà Hoán phái tới dẫn đường trả lời:

- Còn có bốn năm ngày lộ trình.

Cưỡi ngựa và đoàn xe đi không giống nhau, cưỡi ngựa mà đi một ngày có thể tới được, đoàn xe lại phải phí gấp năm sáu lần thời gian.

Đại thảo nguyên mặc dù có đồi núi, nhưng cưỡi ngựa cũng có thể dễ dàng đi qua, chỉ cần nhận thức chuẩn phương hướng là được.

Đoàn xe chạy lại nhất định phải có đường, trong rương xe chứa than đá, hàng hóa rất nặng, nếu mặt đất không đủ cứng rắn mà nói, bánh xe bị sa lầy, ngựa sẽ kéo không nhúc nhích, rất nhiều đoạn đường cũng không phải thẳng tắp, như vậy còn phải vòng đường xa.

Bốn năm ngày?

Giang Long ngẩng đầu, nhìn về phía chân trời, tuy rằng gió hơi lớn, nhưng may mắn không phải dấu hiệu đổi thời tiết.

Nếu đoàn xe chạy tới nửa đường mà tuyết rơi, vậy thì nguy rồi.

Bắc Cương mỗi lần tuyết rơi đều rất lớn, một trận tuyết rơi xuống, lập tức sẽ phủ hết mặt đường, đến lúc đó sợ là đoàn xe sẽ bị vây nguyên tại chỗ, mà đợi qua mấy ngày tuyết tan, lại sẽ thấm ướt mặt đất, xe ngựa căn bản không nhúc nhích được.

Cho nên ngàn vạn lần thời tiết không thể chuyển thành tuyết rơi, bằng không ít nhất phải ở nguyên tại chỗ bảy tám ngày.

Nếu thật sự không được, nói không chừng sẽ phải bỏ bớt hàng hóa xuống, cưỡi ngựa lộn trở lại.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là một trong những nguyên nhân chủ yếu những Thổ bảo và thành luỹ ở nơi tiền phương nhất này, vào mùa đông thường xuyên không thể đưa tới vật tư sinh hoạt đúng hạn.

Năm ngày sau, Lang Yên Bảo, mười mấy quân sĩ đang ngồi thành một đoàn, ở trong một gian phòng.

- Tiểu Tam Tử, hôm nay đến lượt ngươi gác chòi canh gác rồi.

Đội trưởng Vương Ba nói.

Trương Tam nghe vậy đứng dậy, che kín áo bông, lại buộc chặt đai lưng:

- Đầu nhi, ta đây đi.

- Gió lại mạnh thêm, ngươi cẩn thận một chút, đừng để ở ngoài đó bị đông lạnh thành khối băng.

Vương Ba dặn dò.

Không đợi Trương Tam lên tiếng trả lời, một thanh âm trêu tức đã hét lên:

- Ngươi nếu là thật bị đông cứng thành khối băng, lão tử cũng không đi cõng ngươi trở về.

- Vừa lúc cứ để y vẫn đứng ở trên tường gác canh gác.

- Chúng ta cũng không cần đi ra ngoài chịu lạnh nữa.

Rất nhiều người đều cười hì hì nói xen vào trêu ghẹo.

- Cút!

Trương Tam tức giận cười mắng:

https://thuviensach.vn

- Đợi lão tử trở về lại thu thập các ngươi!

Đẩy ra cửa phòng, một trận gió lạnh thổi thẳng vào mặt, Trương Tam không tự chủ được lạnh run cả người, bước nhanh đi ra ngoài, thuận tay đem cửa phòng đóng lại, có thể sưởi ấm gì đó trong Thổ bảo không nhiều lắm, cho nên mọi người bọn họ buổi tối đều chen chúc ở trong một cái phòng ngủ.

Mặc dù là ban ngày, cũng sẽ không rời khỏi gian phòng ốc kia.

Trong Thổ bảo đồ ăn cũng không đủ, mọi người chen chúc ở, ngủ chung một chỗ, giảm bớt tiêu hao, mỗi bữa cơm cũng có thể ăn ít một chút, kiên trì thêm vài ngày. Vốn quân pháp quy định, mỗi lần người gác canh gác không thể ít hơn ba người, nhưng ở bên trong vài Thổ bảo tại đây, cũng chỉ phái một người đi ra ngoài thay phiên gác.

Khí trời lạnh không nói, còn ăn không đủ no bụng, đi ra ngoài một chuyến rất có thể sẽ không về được.

Mà người trở về, bởi vì bị lạnh, sẽ sưởi ấm nhiều, lúc ăn cơm cũng sẽ gia tăng lượng cơm ăn chút.

Ba người đi ra ngoài trở về, phải ba người đều phải ăn nhiều thức ăn một chút.

Tự nhiên không thể tiết kiệm bằng một người đi ra ngoài.

Tuy nhiên một người đi ra ngoài cũng có khiếm khuyết, chính là bị chết cóng ở bên ngoài, mọi người cũng không biết.

Năm nay sau khi bắt đầu mùa đông, còn chưa có tuyết rơi, cho nên tạm thời vẫn chưa có người nào chết cóng.

Tuy nhiên năm vừa rồi, đã có người bị đông thành khối băng đấy.

https://thuviensach.vn

Đợi đến thời điểm mọi người phát hiện, người đã đông cứng như nham thạch vậy, lúc trước những quân sĩ này tất nhiên là đang nói giỡn, nếu có đồng bạn đông chết, bọn họ không có khả năng thật sự để người đứng ở đó gác, mà là đem thi thể cất giữ thật tốt.

Mang về cho người nhà người chết.

Nguyên bản trực tiếp mang đi chôn thì đỡ một chút, nhưng bên trên sẽ xem xét nguyên nhân cái chết.

Bằng không nếu như bị người ám hại, cũng không thể khiến hung thủ nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật.

Trương Tam đi ra cửa phòng, đỡ đòn gió lạnh đi vào một gian phòng ốc phía trước khác, cởi bỏ dây lưng đi tiểu, bên ngoài quá lạnh rồi, không thể tiểu tiện tại dã ngoại, bằng không tiểu đệ đệ cũng đều có thể lạnh hỏng mất, cho nên chỉ có thể đi giải quyết ở trong phòng, bởi vì nghẹn thời gian dài, cho nên bận rộn một hồi lâu.

Sau đó xách theo cái bô, mang ra bên ngoài đổ.

Buông cái bô, Trương Tam trở lại phòng của mình, lấy từ phía sau cửa ra một túi vải, rồi mới chậm rãi đi về hướng tường cao của Thổ bảo.

Theo cái thang bám bò lên.

Vừa mới lên tới trên tường, một cơn bắc gió mạnh thổi tới, thiếu chút nữa thổi Trương Tam ngã xuống.

Đây chỉ là một Thổ bảo nho nhỏ, kết cấu đơn giản, trên tường chỉ có vài cái đống tên linh tinh, Trương Tam bước nhanh đi ra vài chục bước xa, lúc này mới rất nhanh trốn vào trong đó, rụt lại cổ, đánh giá mọi nơi, xem bốn phía có cái gì dị thường không.

https://thuviensach.vn

Theo thời gian trôi qua, dần dần đến trưa.

Trương Tam cũng có chút bắt đầu lo lắng.

Sao người còn chưa đến?

Trước đó đã hẹn.

Đợi đến lúc mặt trời lên cao, một cái chấm đen mới từ mặt đất ló đầu ra đến.

Sau khi Trương Tam nhìn đến mặt lộ sắc mặt vui mừng.

Điểm đen là một người dị tộc, cưỡi vật cưỡi màu đen, lại tiêu phí gần nửa canh giờ, người này mới đi đến được phụ cận Thổ bảo.

- Tiền đã mang đến chưa?

Trương Tam cũng không khách khí với đối phương, đứng ở giữa đống tên, lớn tiếng hỏi.

Người dị tộc thân hình cao lớn, trên người bọc áo da thật dày màu trắng, như một quả tuyết cầu, dùng tiếng Đại Tề có chút biến điệu hỏi lại:

- Hàng đâu rồi?

- Nơi này!

Trương Tam phủi tay nâng lên một cái bọc.

Người dị tộc liếc mắt nhìn cái bọc một cái, nhanh nhẹn từ trong lòng lấy ra một túi tiền, ném về phía tường thành.

Trương Tam không tiếp được, xoay người nhặt lên, đem mở ra, đếm số lượng, hài lòng gật gật đầu với người dị tộc, sau đó cầm cái bọc trong tay ném xuống.

https://thuviensach.vn

Người dị tộc nhảy xuống lưng ngựa, nhặt cái bọc lên, đầu tiên là lấy tay ước lượng trọng lượng, lúc này mới mở ra.

Bên trong là mấy khối đồng nát sắt vụn.

Nhưng người dị tộc cẩn thận xem xét, thấy sắt rỉ không nhiều thì vô cùng vừa lòng.

Trên đại thảo nguyên không có quặng sắt, hoặc là nói mặc dù có quặng sắt, người dị tộc cũng không biết khai thác tinh luyện kim loại, không hiểu được kỹ thuật trong đó.

Cho nên người dị tộc trên đại thảo nguyên cực độ thiếu sắt.

Nhưng trong sinh hoạt, cố tình lại không thể thiếu sắt.

Nấu cơm phải dùng nồi sắt, đánh giặc phải dùng loan đao cung tiễn, loại nào mà không cần sắt?

Không có sắt, không thể đánh chế ra mũi tên, như vậy thiện xạ của quân đội dị tộc sẽ biến thành chê cười.

Nhà Trương Tam vô cùng khốn cùng, nhân khẩu nhiều, cả nhà đều ăn không đủ no, cũng không còn cách nào, bằng không sẽ không bị phái đến nơi đây, lần trước về nhà nghỉ phép, lúc tới liền cố ý mang theo chút sắt vụn đồng nát, tính toán bán cho người dị tộc.

Người dị tộc thu mua đồ sắt giá tiền là rất cao.

Liền chút đồng nát sắt vụn như vậy, không ngờ trả hai mươi hai lạng bạc!

Cũng chính bởi vì lợi nhuận vô cùng lớn, cho nên rất nhiều biên quân đều lén giao dịch hàng sắt với người dị tộc.

https://thuviensach.vn

Mặc dù đây là triều đình vẫn nghiêm khắc cấm đấy, nếu bị phát hiện điều tra rõ, sẽ bị chém rơi đầu.

Nhưng Trương Tam cả nhà đều ăn không đủ no, mùa đông cỏ để sưởi ấm cũng không đủ đốt, cần phải mua, trong nhà vừa rồi không có tiền bạc, cũng không thể chờ chết đi?

Mà đại bộ phận quân sĩ tình huống trong nhà so với nhà Trương Tam, là không khác biệt nhiều lắm.

Giao dịch hoàn thành, Trương Tam hài lòng đem túi tiền cất vào trong ngực.

- Nếu còn có hàng, nhớ rõ bán cho ta!

Người dị tộc lớn tiếng nói:

- Tiền không thành vấn đề.

Trương Tam nhẹ nhàng khoát tay áo đối với người dị tộc, tuy rằng có thể từ trong tay đối phương kiếm được tiền, nhưng bạc trong tay những người dị tộc từ đâu tới, y cũng vô cùng rõ ràng, cho nên hiện tại tuy rằng làm lấy giao dịch, nhưng nếu là về sau tại chiến trường đụng tới, y cũng chắc chắn sẽ không nương tay.

Nhìn theo quân sĩ dị tộc đi xa, Trương Tam lúc này mới vui rạo rực tiêu sái xuống đầu tường.

Mở ra cửa gỗ phòng nhỏ, một mùi ngột ngạt liền xông thẳng vào mặt, tuy rằng hương vị rất khó ngửi, nhưng chung quy so với đứng tại bên ngoài gió lạnh thì tốt hơn nhiều.

- Tam Tử, đã trở lại rồi.

Vương Ba mở miệng hỏi một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Cơm đã sớm đã làm xong, mau tới ăn.

Có mấy người quân sĩ còn lại thì nhìn thoáng qua ở bên hông của Trương Tam.

Tất cả mọi người đều bán sắt cho người dị tộc, cho nên đang đoán Trương Tam lần này bán được bao nhiêu bạc.

Tuy nhiên đây dù sao cũng là tội lớn bị chém đầu, cho nên mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, âm thầm làm việc, nhưng không nói rõ ra ngoài.

Trương Tam ăn cơm xong, lại đi ra ngoài.

Buổi chiều thời tiết ấm áp hơn rất nhiều, cho nên người thay phiên công việc phải cưỡi ngựa đi ra ngoài, ở xung quanh điều tra một lượt.

Trong Thổ bảo số ngựa và số người như nhau, ở cái địa phương này, không có vật cưỡi là không được, bằng không nhỡ vừa phát hiện quân đội dị tộc đột kích, bọn họ chỉ dựa vào hai chân của mình như thế nào chạy thoát?

Hơn nữa thời điểm chạy trốn, còn phải tách đi ra chạy, không thể bị người dị tộc bao vây toàn diệt.

Nhất định phải cam đoan ít nhất phải chạy ra một người, đem tin tức trở về.

Số lượng ngựa nhiều, mỗi ngày hao phí cỏ khô cũng nhiều.

Bởi vì triều đình đối với chiến mã quản thúc cực nghiêm, cho nên quân sĩ trong Thổ bảo dưới tình huống bình thường, mặc dù bụng có đói cũng không dám động đao giết chiến mã để ăn.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 324: Nứt Da

Trương Tam cưỡi ngựa, rời khỏi Lang Yên Bảo.

Một người quân sĩ theo tới đem cửa bảo một lần nữa đóng lại.

Đại thảo nguyên mênh mông vô bờ, bây giờ là mùa đông, sớm đã không còn màu xanh, ánh vào trong mắt là màu vàng nâu của đồi núi cao thấp nhấp nhô.

Phải xem xét bốn phía một lần, là vô cùng hao phí thời gian, địa bàn quá lớn.

Cho nên Trương Tam không để ý gió lạnh xông thẳng vào mặt giống như dao cắt, cào khuôn mặt đau đớn, cưỡi trên con ngựa chạy vội, ở trên đại thảo nguyên trống trải, giờ phút này dường như chỉ có một mình bóng dáng y, nếu không là vô cùng quen thuộc có cảm giác phương hướng, phỏng chừng sau khi chạy sẽ không trở về được.

Ngồi ở trên lưng ngựa, Trương Tam thỉnh thoảng sẽ kéo kéo áo bông, nhưng vẫn có gió luồn theo khe hở thật nhỏ thổi vào người, sau nửa canh giờ, Trương Tam đã đông lạnh khuôn mặt phát tím, tay chân chết lặng, miệng cứng ngắc đều không mở ra được.

Tuy nhiên trong lòng thì nhẹ nhàng thở ra.

Bởi vì căn cứ thời gian suy đoán, năm nay mùa đông so với năm trước thì hơi ấm áp một chút.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần không liên tiếp rơi bão tuyết, nói không chừng Lang Yên Bảo năm nay cũng sẽ không lạnh cóng chết người.

Mặt trời hạ xuống phía tây, nhiệt độ lại trở lạnh, đã không có có chút ấm áp của ánh mặt trời, trong toàn bộ thiên địa như là một hầm băng.

Tọa kỵ của Trương Tam ngừng lại, y nhảy xuống mặt đất, chân tay co cóng đi lòng vòng chạy một hồi, thân thể khôi phục một ít.

Nhiệm vụ hôm nay hoàn thành, kế tiếp chỉ cần trở lại Lang Yên Bảo là được rồi.

Trong Thổ bảo tổng cộng có mười mấy người, ngoại trừ đội trưởng, những người khác thay phiên gác trông chừng, lần này trở về y có thể thật lâu không cần chịu tội này.

Tuy nhiên vừa mới lật mình lên lưng ngựa, hai mắt y chợt ngưng tụ lại.

Bởi vì tại đường chân trời, không ngờ xuất hiện một đám điểm đen.

Là đoàn xe!

Trong lòng Trương Tam căng thẳng, lập tức ngắm nhìn bốn phía, phân biệt phương hướng một chút, lại thoáng yên tâm, bởi vì đoàn xe là từ phương hướng cảnh nội Đại Tề mà đến.

Chẳng lẽ là thương đội?

Nhưng nơi này lại không có đường gì, có rất ít thương đội đi ngang qua nơi này.

Trương Tam do dự, tiến lên đi thăm dò xem một phen, hay là lộn trở lại thổ bảo thông tri tin tức.

https://thuviensach.vn

Đứng tại nguyên chỗ đợi một hồi, theo đoàn xe dần dần tới gần, Trương Tam cách thật xa có thể nhìn đến có từng chiếc xe ngựa, trên xe ngựa tràn đầy hàng hóa, tốc độ đoàn xe tiến lên không nhanh, cũng không có tinh kỳ phấp phới, hơn nữa mơ hồ nhìn đến, một số người mặc áo giáp của Đại Tề, hẳn là không có nguy hiểm.

Đại thảo nguyên một mảnh trống trải, không có vật gì có thể che ánh mắt, cho nên Trương Tam mới có thể thấy rõ.

Nếu như là ở giữa núi rừng, xa như vậy căn bản là nhìn không tới đoàn xe.

Trương Tam đánh ngựa tới gần, khi khoảng cách còn có không đến trăm trượng, một con ngựa từ đoàn xe chạy tới trước mặt.

- Ngươi là quân sĩ Lang Yên Bảo?

Thanh âm đối phương mơ hồ truyền đến.

Trương Tam phất phất tay, lại gật đầu thật mạnh.

Một lát sau, hai người tụ đầu, hỏi thăm lẫn nhau một phen, Trương Tam lập tức mừng rỡ như điên, đoàn xe này lại là đến đưa tiếp tế tiếp viện đấy.

- Các ngươi đi từ từ, ta trở về truyền tin tức cho đầu nhi!

Trương Tam cao hứng giơ lên roi ngựa, liền hướng tới phương hướng Lang Yên Bảo chạy gấp.

Làm khi đoàn xe Giang Long đi vào Lang Yên Bảo, mặt trời đã có một lặn xuống mặt đất bằng được một nửa, sắc trời mơ hồ chuyển tối.

Vẫn cẩn thận hỏi thăm một phen, đội trưởng Lang Yên Bảo Vương Ba mới dám để đám người Giang Long đi vào.

https://thuviensach.vn

Đoàn xe này chừng hơn hai trăm nhân mã, nếu định lừa gạt, sau khi tiến vào thổ bảo có thể dễ dàng tru diệt toàn bộ mười mấy người Vương Ba bọn họ.

Ở vào tuyến ngoài cùng của biên giới này, những thổ bảo thành luỹ có ý nghĩa quân sự rất quan trọng.

Đại quân dị tộc muốn phát động chiến tranh, nhất định phải đi qua một trong những thổ bảo thành luỹ này, mà những quân sĩ đóng ở đó chỉ cần phát hiện đại quân dị tộc sẽ buông tha thổ bảo, đánh ngựa trở về báo tin, cứ như vậy, quân đội dị tộc hoàn toàn không thể đánh lén.

Thành trì biên cảnh nhận được tin tức, vừa đóng chặt cửa thành cố thủ, vừa phái người trở về truyền lại quân tình.

Chỉ cần tử thủ vài ngày, viện quân có thể đi tới.

Mặc dù có ý nghĩa quân sự rất quan trọng, nhưng đóng ở thổ bảo thành luỹ, cũng sự thật là nguy hiểm!

Có thể nói những quân sĩ này, gần như tất cả đều là tân binh nhập ngũ không đến ba năm, lão binh thì căn bản không có dài mệnh như vậy.

Không phải chết trận, chính là bị đông cứng chết, đói chết.

Có thể sống được, tất cả đều là tiêu bạc đi cửa sau rời khỏi đấy.

Giang Long sau khi đi vào thổ bảo, đi vào phòng mười mấy quân sĩ nghỉ ngơi, không kìm nổi nhíu mày, mùi vị kia cũng quá khó ngửi rồi.

Vương Ba cẩn thận lưu ý tới, cười khan nói:

- Chúng ta đã ngửi quen nên không cảm nhận thấy, nếu không an bài một căn phòng khác cho đại nhân?

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Giang Long gật gật đầu, lần này theo tới chừng hơn hai trăm người, đêm nay phải ở chỗ này qua đêm, khẳng định phải chuẩn bị nhiều mấy gian phòng ốc mới đủ ở, khi tại dã ngoại, vì không có điều kiện, mới ngủ nghỉ tại quân trướng bồng, mà có phòng ở, ai còn sẽ đi dựng mấy cái lều hở cơ chứ?

Tình nguyện mấy chục người chen chúc ở một gian phòng ốc, ngủ trên mặt đất.

Các gian phòng ở trong thổ bảo, vẫn tương đối rộng, mọi người chen chúc cũng có thể thoải mái ở.

- Không ngờ đá đen này thật sự đốt được rồi?

- Thật là ấm áp!

- Tất cả mọi người đến thử một lần.

- Ha ha, về sau không sợ bị lạnh cóng rồi.

- Trước kia vẫn lo lắng ngày nào đó ban đêm ngủ ngày hôm sau liền không dậy nổi, bị đông thành khối băng, giờ cuối cùng cũng yên tâm.

Mười mấy quân sĩ nguyên bản nghe thấy hòn đá màu đen trong rương xe kia là dùng để sưởi ấm, thổi lửa nấu cơm, căn bản không tin tưởng, tảng đá làm sao có thể đốt được chứ? Mãi đến khi quân sĩ bên này tự mình biểu thị, bọn họ mới kinh ngạc tin tưởng.

Lại thấy quân sĩ mới tới, đem từng hòm hòn đá màu đen xuống dưới xe, trên mặt của bọn họ lập tức cười nở hoa.

Những hòm xe này Giang Long đã cố ý gia cố tăng độ lớn, hơn nữa đều là dùng bốn con ngựa tới kéo.

https://thuviensach.vn

Từng cái rương xe, đều trang bị khoảng hai ngàn cân than đá.

Có số than đá này, hơn nữa trong Lang Yên Bảo trước đó đã tồn trữ củi đốt, cũng đủ đốt qua mùa đông này rồi.

- Còn không khẩn trương cảm ơn Cảnh đại nhân?

Lúc này, Bách phu trưởng được Hà Hoán phái tới bảo hộ Giang Long lớn tiếng nói:

- Các ngươi biết Cảnh đại nhân là ai không? Hắn chính là hậu nhân duy nhất của Cảnh tiểu Hầu gia, đi tới Bắc Cương không bao lâu, liền cải biến thị trấn Linh Thông, không để đám dân chúng tiêu một đồng tiền, đã vào ở nhà ngói mới tinh.

Tiếp theo lại chiêu mộ hơn mười vạn dân chúng nhân công đào đường sông, hiện giờ đường sông đã dẫn nước thành công. Đã quên nói cho các ngươi biết, đám dân chúng đào đường sông chẳng những được nuôi cơm, hơn nữa còn có thể được nhận tiền công.

Những quân sĩ đóng ở thổ bảo thành luỹ, tin tức vô cùng bế tắc, bọn họ quanh năm suốt tháng cũng trở về nhà không được mấy lần, hơn nữa trong nhà khốn cùng, phần lớn là ở nông thôn hẻo lánh, trở về nhà, người nhà cũng đồng dạng không biết tin tức.

Cho nên sau khi nghe Bách phu trưởng nói, những quân sĩ này đều khiếp sợ không thôi.

Khiếp sợ đến không thể tin được!

Thị trấn cải biến, khiến bách tính vào ở nhà mới, không tốn một đồng tiền?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa còn chiêu mộ hơn mười vạn nhân công đào đường sông dẫn nước, nuôi cơm, phát tiền công.

Đây là bút tích lớn cỡ nào?

Tuy nhiên sau khi định thần lại, vị Huyện lệnh đại nhân trước mắt này, lại là hậu nhân của Cảnh tiểu Hầu gia!

Vậy thì không phải giả rồi!

Vương Ba dẫn mười mấy quân sĩ thủ hạ tất cả đều quỳ gối trước mặt Giang Long.

- Tất cả đứng lên.

Giang Long tiến lên tự mình nâng:

- Ta làm chút việc này không coi vào đâu, các ngươi mới là vĩ đại nhất đấy, chính là vì có các ngươi không sợ gian khổ, không sợ chịu khổ, không sợ trời đông giá rét, lấy khí khái anh dũng không ngại chết sa trường chặt chẽ đóng tại nơi này, mới có thể đảm bảo quân đội biên cương không bị quân đội dị tộc đánh lén! Có thể nói, các ngươi là một đạo lá chắn của biên giới Đại Tề!

Lời này Vương Ba và các quân sĩ nghe thấy, đều nháy mắt nhiệt huyết sôi trào.

Một đám đàn ông, đều không kìm nổi chảy xuống lệ nóng, cảm thấy chỉ vì mấy câu nói đó của Giang Long bọn họ chết cũng đáng.

Ngoại trừ than đá, chuyến này Giang Long còn mang đến lương thực, muối ăn và vật tư sinh hoạt, cũng để lại cho Lang Yên Bảo một bộ phận.

Vào lúc ban đêm, Giang Long để cho thủ hạ nướng thịt, lại lấy ra rượu ngon, bày ra tiệc rượu phong phú khiến đám người Vương Ba ăn uống no

https://thuviensach.vn

đủ.

Trong quân tuy rằng nghiêm lệnh cấm quân sĩ trong lúc trị cương uống rượu, bằng không quơ được khẳng định phải ăn một bữa đòn đau da thịt, nhưng Bắc Cương địa phương này trời đông rất là lạnh, uống chút rượu cho ấm áp là khó tránh khỏi, cho nên binh lính ở đây gần như mỗi người đều là sâu rượu.

Tại địa phương lạnh khủng khiếp như này, Giang Long vô cùng thông cảm với đám người Vương Ba.

Trương Tam xuất thân là nông gia nghèo khổ, người nhà làm thuê trồng trọt đồng ruộng cho nhà địa chủ làm sinh kế, bởi vì nhân khẩu nhiều, cho nên Trương Tam từ nhỏ đến lớn, căn bản cũng chưa từng được ăn no thực sự, hôm nay được ăn thoải mái, lại có rượu ngon uống đủ, mới biết được ăn uống no đủ là có ý tứ gì.

Sau khi mười mấy quân sĩ tất cả đều say rượu, Giang Long mới trở lại gian phòng của mình.

Để lại vài người giúp đỡ đám người Vương Ba đắp chăn, lại đi thêm chút than đá trong lò lửa.

Hỏa lò tất nhiên cũng là Giang Long mang đến.

Sáng sớm ngày thứ hai, đoàn xe thu thập xong, lại muốn lên đường.

Vương Ba nguyên bản thỉnh cầu Giang Long ở nhiều thêm mấy ngày, tuy nhiên lại bị cự tuyệt, lý do rất đơn giản, Lang Yên Bảo lấy được vật tư sinh hoạt, sưởi ấm và ăn mặc rồi nên không cần rầu rĩ nữa, nhưng còn những thổ bảo thành luỹ khác, các quân sĩ vẫn còn đang chịu đựng giá lạnh, đói bụng.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, Giang Long đi theo đoàn xe đi tới Tiêm Nha Bảo, Hổ Khẩu Bảo, Hùng Bảo v..v, tổng cộng mười ba bảo thành lũy tiền phương nhất biên cảnh.

Đem than đá, hỏa lò, lương thực, muối ăn và vật tư sinh hoạt nhất nhất đưa đến.

Khi trên đường trở lại, thời tiết thay đổi.

Gió lạnh gào thét, thời tiết âm trầm, từ hướng tây bắc bay tới một mảng lớn mây đen che hoàn toàn mặt trời.

Các quân sĩ thổ bảo thành luỹ đều vui mừng, may mắn lấy được vật tư trước, bằng không sợ là sẽ phải chết cóng mấy người đồng bạn.

Mà ở trên nửa đường, đám người Giang Long cũng không chịu mệt lớn.

Vì không bị gió tuyết vây khốn, cho dù lạnh nữa, cũng phải ra roi thúc ngựa mau chóng chạy trở về.

Đồ Đô thậm chí đề nghị, vứt bỏ toàn bộ xe ngựa, chỉ đem mỗi ngựa về là được.

Cuối cùng, thời điểm đám người Giang Long trở lại huyện Linh Thông, tất cả mọi người đã bị đông lạnh trên tay chân hiện đầy vết nứt da lớn, chỉ hơi nhẹ nhàng đụng vào một chút liền đau ngứa không chịu nổi, nhìn đến Giang Long bộ dáng như vậy, Đại Lệ Ti mới là rốt cục tin tưởng Giang Long là chân chính trân trọng quân sĩ, trân trọng dân chúng đấy.

Đại Lệ Ti mời đến thầy thuốc, sau khi xem bệnh cho Giang Long, tự mình ở trong phòng bếp nấu thuốc.

Giang Long trêu ghẹo, hóa ra cô còn biết nấu thuốc?

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti cười nhạt, năm đó khi còn ở trong gia tộc, vì để cho phụ thân cùng các mẫu thân vui vẻ, nàng đã học biết bao nhiêu điều chứ?

Sau khi học được, lại có việc nào mà không phải làm vô cùng tốt, nổi bật?

Chỉ là cậy vào có một khuôn mặt xinh đẹp, thì không cách nào lấy được niềm vui của phụ thân, được phụ thân coi trọng.

Ở gia tộc của Đại Lệ Ti, nội bộ tranh đấu cũng tàn khốc, vượt xa những nhà quyền quý và thế gia Đại Tề.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 325: Lưới Lớn

Nứt da là làn da tổn thương do trường kỳ bị bại lộ trong hoàn cảnh rét lạnh mà dẫn tới.

Điển hình da tổn hại do rét lạnh là xuất hiện các vết tím đỏ lớn nhỏ bằng hạt đậu tằm, các vết này bị phù thũng lốm đốm hoặc bị cứng, ranh giới không rõ, có viền ngoài màu đỏ tươi, ở giữa mầu xanh tím, mặt ngoài căng sáng, động tới rất lạnh lẽo, lúc bị ngón tay ấn xuống thì màu nhạt đi, sau khi nhấc ngón ra ra thì khôi phục rất chậm chạp.

Trị liệu thương tổn do rét lạnh không phải rất khó, tuy nhiên có một điều kiện tiên quyết, chính là người bệnh phải ở nơi ấm áp, uống thuốc Đông y bảy tám ngày có thể khỏi hoàn toàn.

Nhưng Giang Long sự vụ bận rộn, làm sao có thể mỗi ngày ở trong phòng có hỏa lò?

Cứ như vậy, tốc độ bệnh tình khôi phục cũng chậm hơn.

Giang Long trở lại huyện Linh Thông ngày hôm sau, trời hạ tuyết bay lả tả như lông ngỗng.

Trưa hôm nay xử lý xong công việc, Giang Long trở lại hậu viện, vuốt hết bông tuyết trên người, đi vào phòng ngủ, Đại Lệ Ti lập tức bưng lên lò lửa, ở trên lò lửa có canh gừng, đi lên trước, quan tâm nói:

- Uống chút canh gừng thân mình liền ấm áp rồi.

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Giang Long đưa tay nhấc lấy, đầu tiên là thử một chút nhiệt độ, lúc này mới đem canh gừng uống một hớp sạch sẽ.

Đại Lệ Ti tiếp nhận bát, lôi kéo Giang Long đi vào trước bàn ngồi xuống:

- Sự tình xử lý xong rồi hả?

- Ừ, cũng không có đại sự gì, chính là Hạ Lâm dẫn người đi ra ngoài tuần phố, bắt trở lại mười mấy dân chúng tham dự đánh bạc, đại bộ phận đều thành thật thật thà chất phác, chỉ có mấy người khác là chơi bời lêu lổng làm biếng, những người này làm biếng chính mình không làm cu li, chuyên môn cầm bài dụ dỗ người thành thật dính vào nghiện đánh bạc.

Giang Long nói:

- Những người thành thật này làm sao hiểu được từng đường trên chiếu bạc? Không vài ngày, là có thể thua tiền công mấy tháng cực cực khổ khổ kiếm về.

- Bắt những tên vô lại chơi bời lêu lổng đó rồi xử lý thế nào?

- Rất đơn giản, bọn họ không phải sợ chịu khổ, không muốn chính mình động thủ kiếm tiền sao? Ta hết lần này tới lần khác phạt bọn họ giữa mùa đông như vậy đi dọn dẹp đường cái, đợi sau khi trận tuyết này dừng lại, ta còn sẽ đưa bọn họ đi mỏ than khai thác than, hơn nữa sẽ không trả nửa văn tiền công đấy.

Giang Long dứt lời lại than nhẹ một tiếng:

- Có câu là người đáng thương, tất có chỗ đáng hận! Những người thành thật này bản thân mình cũng có sai, không chống lại được dụ hoặc, bằng

https://thuviensach.vn

không làm sao sẽ dễ dàng mắc mưu? Ta vốn định đem tiền bạc trên chiếu bạc toàn bộ sung công, nhưng cuối cùng là không đành lòng.

Bây giờ là mùa đông, ngoại trừ đi mỏ than bắt đầu làm việc, bằng không đại bộ phận dân chúng đều không có tiền thu nhập.

Người một nhà toàn bộ nhờ đào đường sông kiếm về chút tiền công này mua lương thực mua muối, duy trì kế sinh nhai, nếu thực tịch thu những số tiền kia rồi, người cả nhà bọn họ ăn gì uống gì?

- Sống qua mùa đông này thì tốt rồi.

Đại Lệ Ti nói.

Mùa đông đều nhàn rỗi vô sự, tụ cùng một chỗ tự nhiên sẽ vì vậy mà đùa giỡn mấy thứ gì đó, đám chơi bời lêu lổng này lấy ra đồ đánh bạc, người thành thật dĩ nhiên là dễ dàng bị lừa, nhưng đợi tới đầu xuân năm sau, tương lai tiếp tục đào đường sông, đến lúc đó đám dân chúng mỗi ngày làm xong công việc, đã mệt muốn chết, làm sao còn có tâm tư đi đánh bạc?

- Ừ, chờ đến sang năm mùa xuân khởi công, nếu lại có người chạy tới chiếu bạc, ta liền sẽ không khách khí nữa, bất kể là tiền bạc của ai, toàn bộ tịch thu sung công, đến khi có việc làm, bọn họ chỉ cần bắt đầu làm việc, đồng ý lao động thì không đến mức đói bụng.

Hai người ở trước bàn nói chuyện với nhau, nói một hồi công việc trong nha môn.

Đại Lệ Ti đứng dậy đi phòng bếp nấu thuốc.

Chỉ chốc lát, rèm cửa bị xốc lên, Đại Lệ Ti bưng bát sứ thuốc màu nâu đen đi tới, người còn chưa tới phụ cận, đã có mùi thuốc Đông y khó chịu xông vào mặt. Giang Long cũng không phải người yếu ớt, tiếp nhận chén thuốc bịt mũi một ngụm uống hết.

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti cầm lấy mứt hoa quả đưa cho Giang Long, ăn đè một chút vị chua vào miệng.

Kế tiếp đến giờ ăn cơm, hai người ngồi ở trước bàn dùng cơm.

Ăn xong bữa cơm, đợi Giang Long lại đi ra, đại địa đã là một mảnh màu trắng bạc, Giang Long giơ tay đón được một mảnh bông tuyết, mặc dù không lớn như lông ngỗng, nhưng cũng phải dài tới một tấc rồi, tuyết lớn như vậy Giang Long thật đúng là lần đầu nhìn thấy.

Nghe phía sau vang lên thanh âm rèm cửa nhấc lên, Giang Long hỏi:

- Quê hương của nàng, tuyết cũng lớn như vậy sao?

- So với này còn lớn hơn.

Người đi ra đúng là Đại Lệ Ti choàng một kiện áo khoác da cáo:

- Mùa đông nơi đó của chúng ta so với Bắc Cương còn rét lạnh hơn, chính là vì hoàn cảnh cuộc sống khắc nghiệt, hàng năm đều có rất nhiều người chết rét, chết đói, cho nên phụ thân và các tộc nhân mới tìm cách dùng hết mưu kế, muốn cướp lấy giang sơn của người khác.

Giang Long im lặng.

Chính mình sinh tồn tại hoàn cảnh khắc nghiệt, liền muốn đoạt của người khác, họ và dị tộc thảo nguyên không có bất kỳ khác biệt nào, tuy rằng cũng làm cho người thông cảm, tuy nhiên hành vi cường đạo như vậy, càng làm cho người căm hận.

Hai người sóng vai đi lại giữa trời tuyết, dưới chân phát ra từng đợt tiếng vang loẹt xoẹt.

Đi ra huyện nha, hai người ngồi trên lưng ngựa, một đường hướng tới phương hướng cửa thành. Đám người Đồ Đô, Tần Vũ, còn có Cương Đế

https://thuviensach.vn

Ba Khắc đi theo phía sau.

- Bên trên không có phân công thêm nhiệm vụ cho nàng sao?

- Hiện tại chàng chỉ là Huyện lệnh nho nhỏ, căn bản không chi phối được cục diện chính trị triều đình, bên trên có thể phân công nhiệm vụ gì cho ta? Bên trên phái ra rất nhiều mỹ nữ xinh đẹp trong tộc đưa vào hậu trạch quan viên Đại Tề, rất nhiều người đã bị chính thê của quan viên tra tấn đến chết!

Mà người sống sót, thì tất cả đều là hạng người thông minh tuyệt đỉnh, thủ đoạn tàn nhẫn.

Những người tài giỏi này là tổ chức trước mắt coi trọng nhất, mỗi tiếng nói cử động của các nàng, đã nhiều ít có thể chi phối ý chí quan viên, có thể mang đến cho tổ chức của cải và các loại ưu đãi lớn lao.

Giang Long sau khi nghe xong thần sắc trầm ngưng, nghe khẩu khí của Đại Lệ Ti, cái tổ chức kia đã và đang âm thầm rắc một tấm lưới rất lớn.

Cũng không biết có bao nhiêu quan viên bị lôi kéo lợi dụng.

Một lát sau, hắn lại khôi phục thái độ bình thường, liền trước mắt mà nói, vấn đề này không cần hắn đến suy xét.

- Con thỏ!

Ra khỏi cửa thành không lâu sau, đột nhiên, Đại Lệ Ti chỉ vào tiền phương kinh hô, trên khuôn mặt xinh đẹp, hiện lên vẻ hân hoan nhảy nhót, tiếp theo giống như cô bé con vỗ bàn tay trắng nõn nhỏ bé:

- Bắt nó lại, nhanh lên bắt nó lại.

Cương Đế Ba Khắc đã giương cung cài tên.

- Không, ta muốn sống!

https://thuviensach.vn

Đại Lệ Ti khẩn trương ngăn cản.

- Coi ta đây!

Giang Long tự tin cười, lập tức điều khiển ngựa đuổi theo mau.

Tốc độ của Tuyết Nguyên như tia chớp, đuổi con thỏ chỉ là một bữa ăn sáng, hơn nữa tuy rằng thân hình Tuyết Nguyên cao lớn, nhưng trình độ linh hoạt một chút cũng không kém hơn con thỏ, không tới nửa khắc, Giang Long đã nắm hai tai vừa dài vừa nhọn của con thỏ kia trở về.

- Quá lớn.

Đại Lệ Ti nguyên bản thật cao hứng, tuy nhiên nhìn đến con thỏ rồi, lại than khẽ.

Đây là một con thỏ đã trưởng thành, tuy rằng da lông tuyết trắng, hai mắt đỏ bừng như ngọc, nhìn qua có chút đáng yêu, nhưng con thỏ trưởng thành đã có đầy đủ tính công kích, chỉ có thể nắm tai con thỏ, bằng không đưa tay tới gần thân con thỏ nhất định sẽ cắn người.

- Nói không chừng phụ cận có hang thỏ.

Giang Long thấy Đại Lệ Ti hưng trí thiếu thiếu, không kìm nổi đề nghị.

- Thôi đi, mặc dù bắt được bé thỏ con, cũng không dễ nuôi sống.

Đại Lệ Ti lắc đầu.

Thỏ hoang và thỏ nhà bất đồng, thỏ nhà tương đối chắc nịch, tuy nhiên cũng không dễ nuôi, nếu một trận dịch bệnh kéo đến cơ bản sẽ chết sạch, mà thỏ hoang thì càng khó nuôi, cũng có thể nói cơ bản không nuôi sống được, bắt được con thỏ lớn nuôi trong lồng, không ăn không uống, vài ngày sẽ đoạn khí.

https://thuviensach.vn

Bé thỏ con mặc dù biết ăn, nhưng rất khó dậy thì hoàn toàn, răng thỏ thưa thớt, hỗn độn, thường thường sẽ tiêu chảy, căn bản không nuôi dưỡng lớn được.

Giang Long nhiều ít biết một chút, không hề miễn cưỡng, tùy tay quăng ra, thả con thỏ đi.

Con thỏ trắng như tuyết ở giữa không trung đá lung tung hai chân, sau khi hạ xuống đất lập tức lủi nhanh về hướng phía xa.

- Chúng ta về đi.

Chỉ mới đi ra một lát, trên áo khoác da cáo của Đại Lệ Ti đã hạ xuống một tầng bông tuyết, nàng còn băn khoăn trên tay Giang Long bị nứt da:

- Thầy thuốc dặn dò rồi, nhất định phải đúng hạn uống thuốc, hơn nữa không thể để cho tay bị lạnh cóng nữa, nếu không mùa đông như vậy sẽ khó mà chữa khỏi mấy vết nứt này.

Giang Long thở ra một hơi khí trắng, nhẹ nhàng gật đầu.

Mấy người quay đầu ngựa lộn trở lại trong thành, lúc đi vào cửa thành, nhìn thấy một người quân sĩ cưỡi ngựa hăng hái xông vào cửa thành, tiếp theo bên trong thành vang lên tiếng ồn ào, quân sĩ thủ thành dũng mãnh vào đi vào, đem quân sĩ dám cứng rắn xông vào cửa thành và giục ngựa chạy ở trong thành như điên trói lại.

- Các ngươi biết ta là ai sao, lại dám trói ta?

Quân sĩ giãy dụa, rống to.

- Còn không thành thật một chút, cho ngươi thêm vài roi!

Tiểu đội trưởng thủ thành mắng:

https://thuviensach.vn

- Mặc kệ ngươi lai lịch gì, ở huyện Linh Thông, đều phải dựa theo luật lệ Huyện lệnh đại nhân quy định mà làm việc, may mắn ngươi vừa mới xông vào cửa thành, không cưỡi ngựa đụng đến dân chúng trên đường cái, bằng không bị đánh bằng gậy khẳng định mông ngươi nở hoa!

- Ngươi, các ngươi...

Quân sĩ bị tức sắc mặt đỏ lên.

- Ngươi nói một chút, ngươi là ai?

Lúc này Giang Long cưỡi ngựa đi tới phụ cận, sắc mặt lạnh lùng, mở miệng hỏi.

Ghét nhất là loại người cậy vào thân phận, phá hư quy củ, hơi lai lịch liền cho rằng tài trí hơn người, không đánh gã một trận gậy, trong lòng Giang Long sẽ khó chịu.

Nhìn đến Giang Long, thủ thành quân sĩ đều vội cung kính xoay người thi lễ.

Đám dân chúng phụ cận, cũng rầm rầm tất cả đều quỳ xuống đất.

- Trời tuyết lớn, tất cả mọi người đứng lên đi.

Khi Giang Long đối mặt đám dân chúng, luôn hiền lành.

Quân sĩ xông vào cửa thành lúc này thần sắc có chút bối rối, đã không còn lo lắng mười phần như trước đó, hoá ra vị này chính là Huyện lệnh Linh Thông ngay cả Quận Thủ đại nhân đều đau đầu a!

Giang Long hỏi, gã không dám không đáp:

- Hồi đại nhân, tiểu nhân là người hầu ở bên cạnh Quận thủ đại nhân.

https://thuviensach.vn

Lấy Bàng Thành An tới dọa ta?

Giang Long cười lạnh một tiếng:

- Đến huyện Linh Thông có chuyện gì quan trọng?

- Quận thủ đại nhân...

Quân sĩ có chút do dự, thật cũng không muốn nói ra, nhưng thấy mấy đại hán bên người Giang Long đều trợn mắt nhìn chính mình, cho nên vẫn nói ra:

- Là tin tức từ Thường gia kinh thành đến đây, Bàng đại nhân phái tiểu nhân lại đây truyền một câu Thường công tử.

- Nói!

- Thường Thượng thư bảo Thường công tử thu thập xong hành lý, phải trở về kinh.

- Tự tiện xông vào cửa thành, dám ở trên đường cái giục ngựa chạy như điên, niệm không đụng vào dân chúng, xử phạt nhẹ.

Giang Long mở miệng:

- Kéo đến huyện nha, trọng đánh hai mươi đại bản!

Dứt lời, cùng đám người Đại Lệ Ti rời khỏi.

Quân sĩ không dám lần nữa phản kháng, tùy ý quân sĩ thủ thành phụ giúp gã đi về hướng huyện nha.

Giang Long sai khiến một quân sĩ thủ thành đi truyền lời cho Thường Khiêm. Nguyên bản khi ở huyện Hạ Vũ, lúc Giang Long đi vận chuyển than đá và vật tư sinh hoạt cho thổ bảo thành luỹ biên giới, Thường Khiêm

https://thuviensach.vn

cũng đã trở lại huyện Linh Thông rồi, tuy nhiên đám tùy tùng của y vẫn đang ở mỏ than làm việc.

Trên nửa đường, Giang Long chợt cười khẽ, quả nhiên không ngoài sở liệu, chỉ dựa vào một Lại bộ Thượng thư căn bản không thể làm gì được mình rồi.

Đương nhiên, cũng chủ yếu là bởi vì nơi này không ở trên địa bàn của Thường gia.

Bằng không Thường gia có thể có càng nhiều thủ đoạn hơn để đối phó Giang Long.

Thường Khiêm được tin xong, gần như không thể tin được lỗ tai của mình!

Y vẫn chờ ông nội ra tay giáo huấn Giang Long, lại không nghĩ chính là kết quả này.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 326: Đều Câm Mồm

Y cho rằng là Giang Long mơ hồ lừa gạt mình, phái bà tử bên người đi huyện nha tìm đến quân sĩ bị đánh kia chứng thực lại một phen, lúc này mới tin.

Tin là tin, nhưng y vẫn nhịn không được rồi!

Từ trước đến nay đến huyện Linh Thông, Thường Khiêm nơi nơi bị Giang Long trấn áp, cuối cùng còn cứng rắn lôi y ra chiến trường.

Y từng ở trước mặt Giang Long hèn mọn cầu xin, từng cúi đầu, những sỉ nhục đó đời này y cũng sẽ không quên, vốn định bảo ông nội ra tay giáo huấn Giang Long, đến lúc đó nếu như có thể lấy xuống chức quan của Giang Long, như vậy là y có thể tùy ý trả thù.

Nhưng hiện tại...

Rất rõ ràng, trong lúc cùng Giang Long đọ sức, y đã thua.

Thường Khiêm không nghĩ ra, lấy năng lực của ông nội làm sao có thể không làm gì được một Giang Long nho nhỏ.

Cảnh phủ không phải cũng sớm đã xuống dốc rồi sao?

Người trẻ tuổi nhìn sự tình, chỉ biết nhìn mặt ngoài, chỉ có những lão hồ ly, mới có thể chú trọng nội tình, mà phàm là trong nhà quyền quý có những uẩn khúc, lắng đọng, sau lưng nhất định có thế lực ẩn hình. Thường

https://thuviensach.vn

Thanh đối với chuyện của Hắc Y Vệ không rõ lắm, ông ta chỉ nhìn thấy thế lực ẩn hình của Cảnh phủ là ở trong quân.

Lại có, chính là khối miễn tử kim bài làm cho người ta không có cách nào khác.

Mắt thấy báo thù vô vọng, Thường Khiêm rốt cuộc nhịn không nổi nữa, y vốn là xuôi gió xuôi nước, mặc dù trong lúc nhất thời bị người bắt nạt, cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn trả thù trở về, nhưng lần này một khi bụi trơn chạy về kinh thành, như vậy còn muốn gây sự với Giang Long, thì khó khăn rồi.

Hơn nữa huyện Linh Thông bên ngoài đường sông chính đã đào khai thông, thành công dẫn nước, y mất mặt về nhà, Giang Long lại sẽ được Hoàng thượng gia thưởng.

Hai người chênh lệch quá lớn!

Vì thế Thường Khiêm một hơi đập phá toàn bộ đồ sứ trong phòng!

Đây cũng là phương thức duy nhất hiện giờ mà y có thể trút bực.

Trong phòng, Thường Khiêm mỗi khi đập một bình sứ, nô tì nha hoàn sẽ khẩn trương thu thập quét dọn, bằng không nếu không cẩn thận làm bị thương Thường Khiêm, vậy nguy rồi, Thường Khiêm điên cuồng đập cái chai vừa rồi không có phương hướng, cho nên có hai ba nha hoàn trên mặt trên tay bị mảnh sứ bắn ra xượt rách vài vết máu.

Nhưng các nàng không dám la đau, cũng không dám trốn tránh, một chút vết thương nhỏ này tính cái gì?

Một khi làm Thường Khiêm tức giận, đến lúc đó ít nhất cũng phải chịu một chút roi da, bị đánh đến chết, cũng là có khả năng rất lớn.

https://thuviensach.vn

Phát tiết xong, Thường Khiêm thở hồng hộc, tuy nhiên hai mắt vẫn đỏ bừng bừng.

Hồi kinh?

Hiện thực bày ra trước mắt, nhất định trước tiên phải đòi đám tùy tùng hộ vệ trở về, không ai bảo hộ, Thường Khiêm cũng không dám mang theo vài cái bà tử nha hoàn đi ra khỏi huyện Linh Thông, bằng không nói không chừng trên nửa đường đã bị người cướp giết rồi, vì thế y nổi giận đùng đùng đi tới huyện nha. Sau khi tìm được Giang Long, không chút khách khí yêu cầu Giang Long lập tức thả đám tùy tùng của mình ra.

Theo Thường Khiêm, mình đã thua, Giang Long chắc có lẽ không đánh chó mù đường.

Nhưng Giang Long cũng chỉ hừ lạnh một tiếng, bảo người đem Thường Khiêm đuổi ra ngoài, hắn đã trở mặt với Thường Khiêm, người này hiện tại ở trước mặt hắn hùng hổ, hắn đương nhiên sẽ không nhịn.

Thường Khiêm tức giận ở ngoài cửa giơ chân mắng to, kết quả là vừa quay đầu liền bị tạt một chậu nước lạnh.

Tuyết vẫn đang bay, trời rất lạnh như này bị giội nước, rất có khả năng đông chết người đấy.

Thường Khiêm vội vàng chạy đến về nhà trọ, đã lạnh xanh cả mặt, đám bà tử nha hoàn sợ hãi, khẩn trương nấu canh gừng thay quần áo cho Thường Khiêm, đem Thường Khiêm nhét vào trong chăn, bên trên lại đắp lên mấy tầng thật dày, lại có bà tử đi mời thầy thuốc đến.

Thầy thuốc ở nhà trọ đợi rất lâu, xác định Thường Khiêm chỉ bị tổn thương rất nhỏ, lúc này mới mở phương thuốc cầm tiền xem bệnh đi rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Khiêm run rẩy trên giường, không phải bệnh nặng, mà là bị tức giận.

Giang Long này thật sự là độc ác, không ngờ ở trong đống tuyết tạt y một chậu nước lạnh, nếu không phải y chạy nhanh, chẳng phải là sẽ bị đông lạnh thành người băng? Đây là muốn mưu sát a! Thường Khiêm phẫn nộ, nhưng lại không có biện pháp gì, cuối cùng là Tần Thọ, Hứa Sinh, còn có Vương Thành được tin tức lại đây, ra chủ ý.

Chủ ý là ba người cùng đưa ra, nhưng không ai nguyện ý làm chân chạy.

Thường Khiêm lúc này đã không cần quan tâm hình tượng gì nữa, đối đãi với ba người này, giống như là sai khiến tôi tớ.

- Vương Thành, ngươi đi Vọng Sa thành một chuyến.

Vương Thành tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng không dám cự tuyệt, lúc này Thường Khiêm bực tức mất đi lý trí, nếu là khiến Thường Khiêm mất hứng, vậy về sau gã cũng đừng nghĩ đi theo Thường Khiêm lăn lộn, mà không có chỗ dựa vững chắc, tiền đồ kiếp sống của gã tất nhiên là một mảnh u ám, nhìn không tới phương hướng.

- Tần Thọ, ngươi lập tức đi tìm Bành Hỉ lại đây.

Tần Thọ nhẹ nhàng thở ra, Bành Hỉ ngay tại huyện Linh Thông, dễ dàng liền có thể tìm tới.

Giữa trời tuyết bồng bềnh như lông ngỗng, Vương Thành cưỡi ngựa, đi thẳng đến thành Vọng Sa, trên đường dấu vó ngựa tuy rằng rất sâu, nhưng không bao lâu cũng sẽ bị tuyết bao trùm.

Thời tiết quá lạnh rồi, Vương Thành chẳng những mặc áo bông thật dày, hơn nữa trùm kín cả mặt, chỉ lộ đôi mắt ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Bành Hỉ rất nhanh đã biết được chuyện Thường Khiêm bị giội nước lã, giật mình qua đi, liền lập tức khúm núm đi vào.

Gã âm thầm tìm tới Thường Khiêm, một là Bàng Thành An có dặn dò; hai là tư tâm quấy phá, muốn tìm một chỗ dựa càng thêm bền chắc, ngày sau dễ từng bước thăng chức, lại không nghĩ Thường Khiêm mặc dù là Thám Hoa Lang, lớn lên tuấn tú lịch sự học thức cũng uyên bác, nhưng nhưng không hiểu biến báo, quá mức ngang ngược kiêu ngạo.

Cũng không hiểu được cúi đầu, kết quả cứ thế bị Giang Long chỉnh thành bộ dáng như vậy, hơn nữa còn bị xám xịt gọi trở lại kinh thành, một người như vậy mặc dù là lấy lòng thì có ích lợi gì? Hoặc là nói ở trong ngắn hạn, khả năng giúp đỡ được mình cái gì?

Thường gia là thế lực thật lớn, Thường Thanh là Lại bộ Thượng thư, nhưng tài nguyên Thường gia bây giờ không phải Thường Khiêm có thể sai động đấy.

Mà không tới hai ba năm thời gian, huyện Linh Thông bên này đào đường sông cải tiến đồng ruộng, có thể hoàn công, đến lúc đó Bàng Thành An bất kể là điều chuyển ngang hay là thăng chức, vị trí sẽ để trống, cho nên Bành Hỉ hiện tại phải nắm chặt tìm được một cơ hội có thể mau chóng khiến gã lên chức, tốt nhất là bổ sung cái núi dựa lớn như Quận thủ thành Vọng Sa vậy.

Lại có, nếu Thường Khiêm không phục, tìm gã hỗ trợ đối phó Giang Long, gã làm sao bây giờ?

Cự tuyệt là không dám, nhưng thực gây sự với Giang Long, người ta cũng không coi Thường Khiêm là cái gì, đầu tiên là lôi ra chiến trường, tiếp theo giữa trời tuyết lớn như vậy tạt thẳng bồn nước lạnh lên người, như vậy nếu đến thu thập gã, tùy tùy tiện tiện có thể khiến gã chịu không nổi.

Thường Khiêm dù sao có hậu đài, có thể phủi mông đi luôn.

https://thuviensach.vn

Nhưng gã vẫn là muốn lăn lộn ở trong quận Vọng Sa đấy.

Một khi bị Giang Long chân chính căm thù, gã sợ đợi không được Thường Khiêm giúp gã, cũng đã đánh mất quan, thậm chí không còn mạng nhỏ.

Sự tích Giang Long trên chiến trường đã truyền ra ở khắp trong huyện Linh Thông.

Trực tiếp hạ mệnh lệnh, khiến quân sĩ đi chém đầu đám tử thi dị tộc.

Tuyệt đối là hạng người lòng dạ độc ác!

Cho nên Tần Thọ gần như chạy gãy chân, cũng không thể tìm được Bành Hỉ, Thường Khiêm không ngốc, cơn giận qua đi cẩn thận suy nghĩ liền đoán được Bành Hỉ có thể là cố ý trốn tránh không gặp.

Vì thế liền ghi trong lòng mối hận thù vào Bành Hỉ.

Thời điểm Vương Thành cưỡi ngựa chạy đến thành Vọng Sa, thiếu chút nữa bị đông chết, con ngựa toàn thân phủ đầy khí trắng, nguyên nhân là nhiệt độ cơ thể rất cao, cố giục vật cưỡi thân yêu, Vương Thành thẳng đến phủ nha, rất nhanh tìm được Bàng Thành An, sau đó đem phương pháp của Giang Long, và tình cảnh của Thường Khiêm nói rõ, bảo Bàng Thành An nghĩ biện pháp thu thập Giang Long.

Bàng Thành An không nghĩ tới Thường Khiêm đã phải đi, Giang Long lại còn không để cho thể diện như vậy, hùng hổ dọa người.

Nhưng tức giận qua đi, đối mặt thái độ cao cao của Vương Thành, bảo ông ta ra tay giáo huấn Giang Long, thì lại mềm nhũn ra.

Thường Khiêm đều không có biện pháp làm gì được Giang Long, mình chỉ là một Quận thủ Vọng Sa nho nhỏ, có thể làm gì được Giang Long cơ

https://thuviensach.vn

chứ?

Hơn nữa quan trọng nhất là, Hoàng thượng có ý tứ muốn cho Giang Long trấn thủ huyện Linh Thông, khai khẩn mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt kia ra tới, hiện tại ai dám làm gì Giang Long đây? Nếu là sự tình thất bại, như vậy kế tiếp sẽ phải thừa nhận lửa giận của hoàng thượng!

Có thể làm cho Hoàng thượng nhớ kỹ, tiến vào tầm mắt hoàng thượng, là việc tốt lớn, nhưng ngàn vạn lần không thể để Hoàng thượng hận thù.

Bằng không đừng nói thăng quan phát tài, chính là mạng nhỏ cũng khó bảo vệ.

Bàng Thành An tuy rằng muốn cùng Thường gia tạo quan hệ, nhưng đối với Vương Thành cũng không để vào mắt, cho nên cũng không mở miệng giải thích, chỉ phái người đi theo Vương Thành cùng nhau lộn trở lại huyện Linh Thông, truyền câu, bảo Giang Long đem toàn bộ tùy tùng của Thường gia thả ra.

Vương Thành thấy Bàng Thành An không có ý tứ giáo huấn Giang Long, vô cùng bất mãn, nhưng còn chưa mở miệng, người ta liền bưng trà tiễn khách rồi, Vương Thành cảm giác mình đã bị khinh thị, cho nên đã quyết định chủ ý, đợi sau khi trở về nhất định phải ở trước mặt Thường Khiêm nói xấu vài lời về Bàng Thành An.

Hoàn toàn một bộ hành vi tiểu nhân!

Người cùng Vương Thành trở lại huyện Linh Thông là một trong những phụ tá của Bàng Thành An, người này ăn nói khéo léo, sau khi nhìn thấy Giang Long cũng không biểu hiện rất cường thế, ngược lại cười theo, không ngừng nói lời hay, chỉ đáng tiếc Giang Long căn bản cứng mềm không ăn.

https://thuviensach.vn

Giang Long làm như vậy, là muốn khiến người khác biết, mình không phải là bùn nặn, mặc cho ai đều có thể giẫm lên một cước.

Ngày hôm sau, triều đình công báo tới, chính thức thông tri Thường Khiêm hồi kinh.

Ngày thứ ba ngày thứ tư, Giang Long căn bản không gặp Thường Khiêm, cũng không gặp sư gia của Bàng Thành An.

Bàng Thành An ở Vọng Sa thành sau khi được tin, hận không thể tự mình chạy tới huyện Linh Thông, khiến Giang Long thả người, nhưng sau khi tỉnh táo lại cẩn thận suy nghĩ, không dám thật sự đi huyện Linh Thông, bằng không Giang Long vẫn không nghe lời, ông ta làm sao bây giờ?

Thân là Quận thủ, chẳng phải là sẽ mất hết mặt mũi?

Về sau ông ta còn thế nào làm quan ở thành Vọng Sa? Nói vậy một chút uy tín cũng không có.

Lại qua một ngày, Thường Khiêm một ngày đến hơn mười chuyến, không có khí thế khinh người, đau khổ cầu xin, cuối cùng Giang Long mới phái người truyền câu, nói những tùy tùng lập tức trở về đến huyện Linh Thông rồi.

Những người này luôn luôn ở huyện Hạ Vũ khai thác quặng than.

Bàng Thành An rất nhanh nhận được tin tức, lúc đó mới thở phào nhẹ nhõm, ông ta còn nghĩ tới chính mình phải phái một đạo nhân mã hộ tống Thường Khiêm về kinh trước, tuy nhiên Thường Khiêm nếu nghe được đề nghị này khẳng định không thể đáp ứng, bằng không lúc đi dẫn theo thật nhiều người, lúc trở lại chỉ có một mình y, người ta hỏi tới y phải trả lời thế nào?

https://thuviensach.vn

Ở huyện Linh Thông bị Giang Long áp chế, là việc mất mặt lớn, tuyệt đối không thể truyền trở lại kinh thành, bằng không về sau y còn mặt nào đi ra ngoài?

Tùy tùng Thường gia đều là mặc quần áo rách nát trở về, sau khi nhìn thấy Thường Khiêm, liền lên tiếng khóc một trận.

Nhìn đám người đen gầy quỳ trên mặt đất trước mắt, Thường Khiêm thiếu chút nữa không nhận ra.

Đó là tùy tùng của mình sao?

Như thế nào đều gầy nhiều như vậy? Trước kia mỗi người không phải mập mạp thì cũng là cao lớn khôi ngô, như vậy mới có vẻ thân thủ lợi hại một ít, cũng làm cho chủ nhân yên tâm rất nhiều, nhưng nhưng bây giờ giống dân chạy nạn vậy.

Sau khi nghe đến mấy tên khóc lóc kể lể, Thường Khiêm mới hiểu được, hoá ra sai dịch phụ trách quản bọn họ cố ý làm khó dễ bọn họ, chẳng những bắt bọn họ làm rất nhiều việc, hơn nữa không cho bọn họ ăn no bụng, nhất là sau khi tới mỏ than, an bài công việc cho bọn họ nhiều hơn dân chúng bình thường rất nhiều.

Mà trên bàn cơm đừng nói có thịt, mà ngay cả chút mỡ lợn cũng không có.

Sắc mặt Thường Khiêm lại khó coi một trận.

Đứng ở phía sau Thường Khiêm, Tần Thọ, Vương Thành, còn có Hứa Sinh ba người đều khẩn trương nháy mắt ra dấu cho đám tùy tùng hộ vệ này, để bọn họ đừng nói nữa, Thường Khiêm hiện giờ căn bản đấu không lại Giang Long, bây giờ nói những điều này, chỉ có thể vô ích khiến trên mặt của Thường Khiêm khó coi.

https://thuviensach.vn

Thân là chủ nhân, cũng không thể chủ trì công đạo giúp thủ hạ.

Nhưng đám tùy tùng hộ vệ này lại nghĩ ngược lại, nghĩ chắc ba người bảo bọn họ nói thêm một ít nữa.

Mãi đến khi sắc mặt Thường Khiêm đen như đít nồi, bỗng nhiên đứng dậy, chụp chén trà trên mặt bàn ném xuống:

- Đều câm mồm cho ta!

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 327: Khuyên Bảo

- Tiểu tử Cảnh gia, khinh người quá đáng!

Trước mắt của Thường Khiêm diễn ra từng hình ảnh bị Giang Long hung hăng chèn ép, gặp khuất nhục, miệng đột nhiên gầm lên giận dữ, tiếp theo miệng liền phun ra một ngụm máu tươi!

Ngửa mặt lên trời ngã ngửa!

Chẳng ai ngờ rằng Thường Khiêm sẽ bị chọc tức giận thành bộ dáng này, không ngờ hộc ra máu.

Đội trưởng hộ vệ Mộc Binh quỳ gối phụ cận sửng sốt, mãi đến khi cảm giác được trên mu bàn tay lạnh lạnh, nhìn đến vết máu chói mắt bắn tung tóe ở trên người kia, đồng tử co rút lại, mới kịp phản ứng, vồ lấy Thường Khiêm vừa ngã ngửa vào trên ghế, miệng hét lớn:

- Nhanh đi mời thầy thuốc!

Lập tức trong gian phòng đều loạn cả lên.

Người nọ chen lấn người kia, thậm chí có người xung đụng vào nhau, ngã dập cả mông.

Tất cả mọi người luống cuống, thậm chí ngay cả nha hoàn bà tử muốn đi ra cửa tìm thầy thuốc, trong lúc nhất thời cũng không thể chạy ra khỏi cửa phòng mà đi.

https://thuviensach.vn

Mộc Binh nhìn thấy tình hình như vậy, lại gầm lên giận dữ, lúc này mới khiến tất cả mọi người đứng nguyên tại chỗ bất động, nha hoàn bà tử nhanh như chớp chạy ra nhà trọ đi tìm đại phu, mọi người trong phòng thì đại đa số bị đuổi đi ra, Mộc Binh và Tần Thọ hợp lực đưa Thường Khiêm lên trên giường.

Nha hoàn hầu hạ bên người tiến lên đắp kín chăn bông.

Chỉ chốc lát, thầy thuốc được mời đến, tiến lên bắt mạch cho Thường Khiêm, hạ giọng nói:

- Đây là giận dữ công tâm, quá mức sốt ruột hôn mê bất tỉnh, cũng không phải chuyện gì lớn, đợi lát nữa dùng ngân châm châm các huyệt, một lát có thể tỉnh lại, tuy nhiên về sau các ngươi phải chú ý khuyên nhủ nhiều, để vị công tử này tập an tâm phóng khoáng mới tốt, bằng không dần dà dưỡng thành tật xấu, sẽ không dễ trị tận gốc đâu.

Dứt lời, thầy thuốc lấy ra ngân châm, đâm vài cái ở đỉnh đầu Thường Khiêm, Thường Khiêm liền từ từ tỉnh lại.

Thầy thuốc lại viết đơn thuốc, tiếp nhận tiền khám bệnh nha hoàn đưa lên, đeo hòm thuốc đi ra.

Tần Thọ, Hứa Sinh, còn có Vương Thành thay phiên đặt câu hỏi, Thường Khiêm cũng không trả lời, chỉ nhìn chằm chằm nóc nhà, nếu không phải thầy thuốc luôn cam đoan không có việc gì, khẳng định những người này sẽ lại bắt thầy thuốc bắt mạch, đợi bà tử mang thuốc về, nha hoàn lập tức sắc thuốc.

Đợi sắc thuốc xong, mọi người còn lo lắng Thường Khiêm vẫn không nhúc nhích sẽ không uống thuốc, kết quả nha hoàn còn chưa bưng chén thuốc đến gần, Thường Khiêm đã đưa tay đón, một ngụm uống xong thuốc, Thường Khiêm đột nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Trước kia ông nội từng nói với ta, nói đầu ta thông minh, trí nhớ tuyệt hảo, có vài phần tài văn chương, thân là con cháu Thường gia, muốn lăn lộn cái vị trí không cao không thấp không phải là việc gì khó.

Sau đó lại bảo ta, nói ta lòng dạ nhỏ mọn, tâm nhãn quá nhỏ, có thù tất báo, lòng dạ không đủ rộng lớn, muốn vị cực nhân thần, sợ là rất khó.

Trước kia ngoài miệng ta không nói nhưng trong lòng không phục, vùi đầu khổ học rốt cục đỗ Thám Hoa.

Liền lúc trước, ta cũng vẫn là không phục đấy, tuy nhiên chính mình lại bị hộc máu, mới khiến cho ta tỉnh lại...

Thường Khiêm té xỉu không lâu, nhưng đây là đối với người bàng quan.

Mà người té xỉu lại sẽ cảm thấy thời gian thật dài, rất hiển nhiên, lần tức giận hộc máu này, làm cho Thường Khiêm thành thục rất nhiều.

- Công tử gia.

Mộc Binh tiến lên thỉnh tội:

- Đều là tiểu nhân không tốt, không nên ở trước mặt ngài kêu khổ ủy khuất, lúc đó mới khiến ngài tức giận hôn mê bất tỉnh...

Thường Khiêm không trách tội, chỉ nhẹ nhàng khoát tay áo.

Trong phòng lập tức lại yên tĩnh trở lại.

Trước kia tính tình Thường Khiêm khá là xấu, cho nên y không mở miệng, mọi người xung quanh cũng không dám nhiều lời.

Thật lâu sau, Thường Khiêm hỏi:

- Mọi người đều trở về hết chưa?

https://thuviensach.vn

- Đều trở về rồi.

Mộc Binh trả lời, trong lòng bồi thêm một câu, trừ năm người bị chém đầu.

- Tốt lắm, ngày mai chúng ta khởi hành hồi kinh.

- Công tử gia, sức khỏe ngài còn chưa dưỡng tốt, không bằng nghỉ ngơi nhiều vài ngày.

- Đúng vậy a, đợi dưỡng hết bệnh lại đi.

- Bằng không trên đường xảy ra bất ngờ gì, sẽ không mời được thầy thuốc.

Đám người Mộc Binh, Tần Thọ, Hứa Sinh đều mở miệng khuyên nhủ.

Thường Khiêm cũng đã quyết định chủ ý, đột nhiên hỏi:

- Ông nội nhắn lại đây, nói là cháu trưởng của Hộ Bộ Thượng Thư Tiền Đới bị phái lại đây, nhận lại việc của ta?

- Đúng đấy.

Vương Thành gật đầu trả lời.

- Vậy chắc đi được nửa đường, chúng ta sẽ phải gặp tới đi.

Thường Khiêm hai mắt híp lại.

- Ngài muốn nhắc nhở Tiền đại nhân một chút?

Hứa Sinh tò mò hỏi.

Thường Khiêm không trả lời, chỉ cười lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm ngày thứ hai, tuyết lớn rốt cục ngừng rơi, tuy nhiên thời tiết vẫn rất lạnh, rất có thể sẽ lại rơi xuống trận tuyết lớn khác, Thường Khiêm dẫn theo Tần Thọ, Hứa Sinh, Vương Thành, còn có đội trưởng hộ vệ Mộc Binh đi vào huyện nha, cáo biệt Giang Long.

Trong đại sảnh huyện nha, Thường Khiêm rất ít mở miệng, mặt cũng không thể hiện gì.

Như thế khiến Giang Long có chút kinh ngạc, việc Thường Khiêm bị tức hộc máu hắn đã được tin tức.

Còn cho rằng Thường Khiêm sẽ đến cãi lộn, lại không nghĩ đã thành thục hơn rất nhiều, hơn nữa trước đó ra chiến trường bị kinh hãi, hiện giờ tinh thần khôi phục, nhưng thật ra cũng có tác dụng tôi luyện nhất định, mãi đến lúc này, Giang Long mới đem Thường Khiêm đặt ở trong mắt.

Kẻ thù càng điên cuồng, càng không đáng sợ.

Tỷ như thân phận cao quý như Hoài Vương, Giang Long nói nổ liền nổ cho gã lên Tây Thiên.

Ngược lại loại đối thủ tiến bộ thần tốc này dường như lại khó triền.

Giang Long cũng không tiếp tục mở miệng chế nhạo, cũng không có nói khiêu khích trào phúng, hai người bình tĩnh nói chuyện với nhau vài câu, công văn ký tên xong, Thường Khiêm đứng dậy cáo từ.

- Muốn hay không?

Đồ Đô nhìn bóng lưng của Thường Khiêm, làm cái động tác chém đầu.

Rất hiển nhiên Đồ Đô cũng hiểu được Thường Khiêm hơi biến thành uy hiếp.

- Không cần.

https://thuviensach.vn

Giang Long thần sắc bình tĩnh, tuy rằng Thường Khiêm trưởng thành bất ngờ, nhưng mặc dù biến hóa rất lớn, Thường Khiêm cũng vẫn không phải là đối thủ của mình.

Lúc buổi sáng, đoàn xe Thường gia lưu lại từng đường dấu vết thật sâu ở trên mặt đất tuyết, từ cửa Đông thành xuất phát rời khỏi huyện Linh Thông.

Cửa thành, Hạ Lâm và Hàn Thanh hai người đứng đó để đưa tiễn.

Phía sau hai người còn có Hàng Vận và Thư Nghĩa.

Tần Thọ, Hứa Sinh, còn có Vương Thành ba người vốn là mượn bóng Thường Khiêm mới có thể tới đây, hiện tại Thường Khiêm được vời trở về, trên công văn nhân tiện cũng viết tên của ba người bọn họ, có thể theo Thường Khiêm rời khỏi nơi này, đối với ba người mà nói tất nhiên càng đỡ một chút.

Ở lại có lẽ có thể mò được chút chiến tích, nhưng lấy đâu ra chỗ dựa phía sau vững chắc như Thường Khiêm?

Lấy gia thế của Thường Khiêm, mặc dù con đường làm quan không phải thuận buồm xuôi gió, tương lai ít nhất cũng có thể ngồi vào vị trí quan Tứ phẩm, phóng ra chính là quan lớn cỡ cấp Tri châu địa phương.

Mà quan viên không có chỗ dựa vững chắc, có lẽ cả đời chính là cái chi ma Huyện lệnh.

Đoàn xe đi về hướng kinh thành, bởi vì trên mặt đất tuyết đọng rất dày, cho nên tốc độ đoàn xe tương đối chậm, đi vào thành Vọng Sa, Thường Khiêm gặp mặt Bàng Thành An, khiến Bàng Thành An vô cùng kinh ngạc chính là, Thường Khiêm lần này cho ông ta cảm giác điềm đạm hơn, chắc chắn hơn.

https://thuviensach.vn

Không khỏi cảm thấy thầm khen, quả nhiên không hổ là hào môn thế gia đi ra, mặc dù là gặp suy sụp, cũng không khiến Thường Khiêm nổi giận, ngược lại bước thêm được một bước dài.

Riêng tâm tính thành thục, đối với con đường làm quan về sau của Thường Khiêm rất có ích lợi.

Thường Khiêm lần này nhìn thấy Bàng Thành An, vô cùng khách khí, lại còn để lại một hộp lá trà tốt nhất, điều này làm cho Bàng Thành An được sủng ái mà lo sợ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Bàng Thành An tự mình đưa đến cửa thành, mãi đến khi đoàn xe đi xa, mới xoay người trở về.

Hôm nay lại đã nổi lên trận tuyết lớn, trên vai của Bàng Thành An, rơi xuống một tầng tuyết đọng thật dày.

Tuyết rơi khá lớn, lại giằng co hai ngày, thời tiết mới chuyển thành trời quang.SoGcxwiLIPby5t8FsKZu2Akmr - Tuy nhiên vậy không có nghĩa là nhiệt độ sẽ lập tức tăng lên, ngược lại sẽ càng thêm rét lạnh.

Có câu là tuyết rơi không lạnh tuyết tan lạnh.

Lúc tuyết đang tan, sẽ hấp thu nhiệt lượng trong không khí, khiến cho nhiệt độ lại giảm xuống.

Đoàn xe của Thường gia đi đến ngày thứ bảy, ở nửa đường gặp một đoàn xe khác, dĩ vãng hộ vệ Thường gia chỉ cần bày rõ thân phận, đoàn xe đối diện nhất định sẽ phải lập tức nhường đường, nhưng hôm nay đoàn xe đối diện cũng không chút nào đem Thường gia để vào mắt.

Hoặc là nói, là không đem Thường Khiêm để vào mắt.

Mộc Binh đi vào trước xe ngựa bẩm báo:

https://thuviensach.vn

- Công tử gia, phía trước là đoàn xe của Tiền công tử.

Triều đình lục bộ tuy rằng lấy Lại bộ cầm đầu, nhưng Hộ Bộ Thượng Thư cũng là Thượng thư, cho nên Tiền gia căn bản sẽ không sợ Thường gia.

Huống chi Thường Khiêm còn là con vợ kế?

Ở kinh thành, trong hội quyền quý, đích thứ rõ ràng, con trai trưởng chỉ cùng con trai trưởng kết giao, mà con vợ kế khi ở bên cạnh bọn họ, thường thường chỉ đảm đương nhân vật chân chạy truyền lời làm việc, mặc dù Thường Khiêm rất được Thường Thanh yêu quý, nhưng cũng rất ít có con trai trưởng nhà quyền quý tới xưng huynh gọi đệ.

Tiền Đới thân là cháu trưởng của Tiền Thượng thư, tương lai sẽ kế thừa gia nghiệp, trong kinh thành, công tử ca có thể cùng gã cùng ngồi cùng ăn thật sự rất ít, đại ca dòng chính của Thường Khiêm tính là một, nhưng Thường Khiêm trở ngại thân phận, lại chắc là sẽ không nhập mắt của gã, bọn họ đạt tới cấp bậc này đã không hề nhìn đến tài hoa học thức của đối phương, chỉ coi trọng thân phận lai lịch của đối phương.

Cho nên được nghe đến đối diện là đoàn xe Thường Khiêm, Tiền Đới chẳng những không có xuống xe, thậm chí ngay cả chào cũng không thèm.

Ra vẻ tự cao tự đại.

Thường Khiêm nghe được Mộc Binh truyền lời, nhấc lên màn xe, định xuống xe.

Mộc Binh hoảng sợ, khẩn trương ngăn cản:

- Công tử gia, trời rất lạnh, thân thể ngài lại không thoải mái, để tiểu nhân qua đó truyền một câu là tốt rồi, hà tất tự mình xuống xe?

https://thuviensach.vn

- Ta không qua, ngày sau nhất định sẽ nói bậy về ta ở trước mặt đại ca, chê ta kiêu căng.

Hồi trước khi Thường Khiêm ở kinh thành, cũng là khá ngạo khí, những con trai trưởng đó y căn bản không để vào mắt, không phải xuất thân dòng chính sao, luận kịp tài hoa và học thức, những người này kém xa so với y, con trai trưởng không chủ động để ý đến y, y cũng sẽ không hạ thấp thân phận tiến lên nịnh bợ.

Vì thế, thường xuyên có con cháu dòng chính tìm đại ca của y nói xấu y, nói y không hiểu tôn ti, nhận thức không rõ ràng lắm bản thân mình là thân phận gì, ngoại trừ Thường Thanh bất công, còn có điểm này nguyên nhân, khiến cho quan hệ của y cùng với đại ca thật không tốt.

Nhưng hiện tại tâm tính thành thục một chút, y cũng không còn nghĩ như vậy nữa.

Giẫm lên tầng tuyết bị xe nghiến qua, Thường Khiêm đã không còn là Thường Khiêm trước kia đi vào gần xe ngựa của Tiền Đới.

- Nghe nói ngươi đang ở huyện Linh Thông, bị tiểu tử Cảnh gia bắt nạt?

Màn xe đều không xốc lên, thanh âm của Tiền Đới cứ như vậy vang lên.

Thường Khiêm cúi đầu:

- Tiểu tử Cảnh gia rất cường thế.

- Ngươi trước kia không phải khá ngạo sao, hắn rất cường thế, ngươi liền biến thành bùn nặn đúng không?

Trong thanh âm Tiền Đới tràn đầy châm chọc.

- Không dối gạt Tiền công tử, ta cứ thế bị tiểu tử Cảnh gia chọc giận bị bệnh, cố ý xuống xe lại đây cũng là muốn nhắc nhở Tiền công tử một tiếng,

https://thuviensach.vn

tới huyện Linh Thông, tốt nhất không nên cùng tiểu tử Cảnh gia đối nghịch...

Thường Khiêm ra vẻ hảo tâm khuyên bảo.

- Ha ha ha ha!

Trong xe, vang lên một tiếng cười to:

- Chẳng qua là một tiểu tử thế gia xuống dốc, ta sẽ sợ hắn? Mệt cho Thường Thượng thư bất công yêu thương che chở ngươi như vậy, thật sự là rất mất mặt Thường gia!

Không đợi Thường Khiêm nói nữa, trong xe lại nói:

- Đi!

- Giá!

Phu xe vung trường tiên, con ngựa cất vó.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 328: Tiểu Thiếp Nuôi Dưỡng

Roi ngựa quất trên mặt đất, cuồn cuộn xoáy lên những điểm tuyết mạt, từ giữa không trung bắn ra, dừng lại ở trên mặt Thường Khiêm.

Bánh xe đột nhiên gia tốc chuyển động, mang theo vô số những giọt nước bùn, bởi vì khoảng cách khá gần, nên đã bắn tung tóe lên quần áo sạch sẽ chỉnh tề của Thường Khiêm.

Mộc Binh thấy thế tức giận với chiếc xe của Tiền Đới.

Thường Khiêm lại hoàn toàn không thèm để ý, tuy nhiên sắc mặt lập tức cứng đờ.

Từ bên trong xe ngựa đang đi xa dần vang lên thanh âm càng lúc càng xa,

- Quả nhiên là do tiểu thiếp nuôi dưỡng, không lên nổi trên mặt bàn, trông thì khôi ngô tuấn tú, không bằng bôi đỏ đôi môi, đi bờ sông hành quán...

Thường Khiêm để ý nhất chính là thân phận!

Do tiểu thiếp nuôi dưỡng?

Nghe được một câu như vậy, y cũng đã xiết chặt nắm tay, mà nghe thêm chút nữa, những lời kia càng làm cho y nghiến chặt răng sắc mặt nhăn nhó!

Bờ sông hành quán đó là dành cho luyến đồng...

https://thuviensach.vn

Tuy rằng cực kỳ áp chế, nhưng từ trong miệng của Thường Khiêm vẫn toát ra một mùi máu tanh, một tia máu chói mắt theo khóe miệng chậm rãi chảy ra.

- Công tử gia!

Mộc Binh hoảng sợ.

- Sẽ có một ngày, thù này tất báo!

Thường Khiêm mở miệng, lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Mộc Binh khẩn trương tiến lên nâng đỡ, đang định gọi người qua đây, lại bị Thường Khiêm ngăn cản, y không muốn quá nhiều người biết lại để cho người khác chọc tức mà ói ra huyết, đây cũng không phải là việc gì vẻ vang, lại còn, những lời kia của Tiền Đới quá mức khó nghe quá mức chối tai.

Một mực đợi đến khi đoàn xe của Tiền gia đi xa, Thường Khiêm mới vịn vào cánh tay của Mộc Binh quay trở về xe ngựa.

Vào lúc tiến lên phía trước, đi lại trầm ổn, nhưng đợi đến khi lên được xe ngựa, Thường Khiêm không thể cố gắng gượng được nữa rồi, ngã oặt xuống.

- Thường Khiêm dù sao cũng rất được Thường Thượng thư cưng chiều, công tử gia cần gì phải đắc tội chứ?

Trong cỗ xe ngựa Tiền Đới đang cười, có một văn sĩ trung niên đội khăn vuông, nhíu mày nói:

- Tương lai nói không chừng sẽ ở trong tay người này chịu một ít thiệt thòi.

https://thuviensach.vn

- Chẳng qua chỉ là một kẻ do tiểu thiếp nuôi dưỡng, chẳng lẽ ta lại phải để chính mình uất ức hay sao?

Tiền Đới khinh thường,

- Ở trong hội của bản công tử, tài hoa năng lực đã không còn là trọng yếu, thực sự quan trọng chính là... xuất thân, là cần phải giống đỏ gốc chính, y chỉ là một thứ xuất, thậm chí còn không phải là con cháu dòng chính, có thể làm cho bản công tử chịu thiệt thòi cái gì?

Ở trong cả kinh thành, cả cái Đại Tề này, người cùng lứa tuổi có thể cùng bản công tử ngang vai, có được mấy người? Ta nhìn y không vừa mắt, liền nói thẳng ra!

Tiền Đới tương đối ngang ngược,

- Thường Khiêm có chút tài hoa khôn vặt, nghĩ là có thể bù lại chênh lệch giữa con vợ cả và thứ xuất? Đúng thực là ngây thơ buồn cười, mệnh sang hay hèn, là lúc vừa ra đời đã được quyết định rồi!

Thám Hoa lang? Đỗ Thám Hoa thì thế nào?

Mặc dù là được hoàng thượng tán thưởng, cả đời y cũng vẫn là bị bóp nắn ở trong tay đại ca của y, tương lai đại ca của y kế thừa vị trí gia chủ của Thường gia, Thường Khiêm có gan dám không tuân theo theo ý tứ của gia chủ sao? Trừ phi y thoát ly Thường gia không thèm nhận tổ tông!

Đến lão tổ tông cũng không cần nữa, người như vậy đi trên đường, cũng sẽ là chuột chạy qua đường bị người người hô đánh.

Ở kinh thành, có bao nhiêu gia tộc mà tộc trưởng gia chủ không có nhậm chức tại triều đình, nhưng trong gia tộc đã hiện lên những con cháu thứ xuất có địa vị cao tới Nhị phẩm Tam phẩm, vẫn cứ là không dám hơi có

https://thuviensach.vn

chút hỗn xược? Dòng chính mới là chính thống, con cháu thứ xuất có năng lực thế nào đi nữa, cũng chỉ là vì dòng chính phục vụ.

Đại quan nhị phẩm tam phẩm, nhìn thấy tộc trưởng gia chủ chỉ là thân phận dân chúng bình thường, cũng vẫn phải cung kính hèn mọn cúi người thi lễ, những người hiểu được đạo lý này cũng rất nhiều, nhưng đều là đã đứng tuổi từng trải qua sự tình cả, giống như Thường Khiêm chỉ là mao đầu tiểu tử, không chọi đến đầu rơi máu chảy, thì sẽ không hiểu được.

Con cháu nhà quyền quý cơ bản chia làm ba cấp bậc, cấp thấp nhất chính là con cháu thứ xuất.

Tại niên đại này, đối với huyết thống vô cùng coi trọng, dòng chính mới là chính thống, ở trong mắt dòng chính thân phận con cháu thứ xuất chỉ cao hơn nô bộc một chút thôi.

Đứng ở vị trí thứ hai, mặc dù cũng là dòng chính, nhưng lại không phải là con cả, không phải người thừa kế.

Đẳng cấp cao nhất, đương nhiên là con trưởng và đích tôn trưởng nhà quyền quý rồi.

Bởi vì tương lai phải kế thừa gia nghiệp, cho nên đãi ngộ đối với những người này so với huynh đệ ruột là phải cao hơn một bậc, trưởng bối trong nhà sẽ giữ gìn uy nghiêm cho con trưởng và đích tôn trưởng từ lúc còn nhỏ, nếu như cùng với huynh đệ tranh chấp, như vậy thì bị đánh bị xử phạt, đại đa số không phải là trưởng tử trưởng tôn.

Kỳ thật từ trong hoàng tộc là đã có thể nhìn ra, tương lai sẽ kế thừa ngôi vị Hoàng đế là Thái Tử, địa vị cao hơn hẳn các hoàng tử bình thường.

Thái Tử là vua chờ kế vị, vua chờ kế vị cũng là vua!

https://thuviensach.vn

Các hoàng tử bất kể là bí mật tới gặp mặt, thì cũng vẫn phải dùng nghi thức đại lễ để tới bái kiến, cũng phải quỳ xuống thi lễ.

Hào môn thế gia không có nghiêm khắc như vậy, nhưng đãi ngộ đối với con trưởng và đích tôn trưởng, đích thật là quy cách cao nhất đấy.

Con cháu dòng chính địa vị cao, như vậy vị trí tộc trưởng gia chủ, khẳng định là do dòng chính kế thừa, còn có một số vị trí quyền lực lớn nhất trong tộc, cũng là do con cháu dòng chính chiếm lấy, điều này đã tạo thành toàn bộ cả gia tộc đều là nằm trong tay của nhất mạch dòng chính.

Con cháu thứ xuất dựa vào đâu đến tranh giành, dựa vào đâu đến đấu?

Càng là nhà quyền quý thế lực gia tộc khổng lồ, hiện tượng này càng là nghiêm trọng.

Thực nếu như là xuất thân từ nhà quyền quý, lại tài hoa hơn người, nhưng chỉ là con cháu thứ xuất, như vậy những người này chỉ hận là bản thân mình không thể xuất thân trong nhà dân chúng bình thường.

Xuất thân bình thường, bọn họ cũng có thể thông qua cố gắng của mình, từng bước từng bước một leo lên.

Nhưng nếu như là ở trong nhà quyền quý, như vậy sẽ vĩnh viễn kém người một bậc. Phần gông xiềng này là vứt bỏ không được, trừ phi là giống như lời Tiền Đới nói, rời bỏ gia tộc, không thèm nhận lão tổ tông, nhưng người mà đến tổ tông cũng không nhận, Hoàng thượng lại làm sao dám trọng dụng?

- Trước đây tên Thường Khiêm này chẳng phải khá ngạo khí sao, ỷ có Thường Thượng thư làm chỗ dựa, đến đại ca của y cũng không để vào mắt, hôm nay lại chủ động xuống xe ngựa, chạy tới nói cái gì Cảnh gia tiểu tử mạnh mẽ, cứng rắn.

https://thuviensach.vn

Văn sĩ trung niên hiểu rất rõ vị công tử gia này, đầu óc thông minh, am hiểu quyền mưu, rất có chủ ý, một khi có cách nhìn của mình, ai khuyên cũng vô dụng.

- Hoặc là chính bản thân y chịu thối ở trong tay Cảnh gia tiểu tử, cho nên muốn cảnh báo ta cẩn thận một chút, dễ báo thù cho y! Hoặc là cố ý đả kích ta, để cho ta có sự khinh thường cũng sẽ bị phải chịu thiệt thòi lớn, tóm lại không phải là ý tốt gì cả.

Tiền Đới cười lạnh.

Y cùng với Thường Khiêm căn bản không phải bằng hữu, Thường Khiêm cũng không xứng làm bằng hữu của y, cho nên Thường Khiêm tuyệt đối không phải có ý tốt nhắc nhở.

- Công tử gia suy nghĩ chu toàn.

Văn sĩ trung niên khen ngợi.

- Dám lợi dụng ta, ta tất nhiên không cho y thể diện!

Tiền Đới bưng lên chén trà ấm áp, khẽ nhấp một cái, thấm thấm giọng,

- Tuy nhiên Cảnh gia tiểu tử này, đích xác là có phần khó đối phó, kỳ thật nếu Cảnh Phủ không có bị đoạt mất tước vị mà nói..., hắn coi như là cùng một loại người với bản công tử.

- Công tử là nói bên trên?

Văn sĩ trung niên chỉ chỉ về phía kinh thành.

Tiền Đới gật đầu,

- Cảnh gia tiểu tử khó dây dưa có hai lý do, thứ nhất Cảnh Phủ có khối miễn tử kim bài, hơn nữa Cảnh Phủ nuôi một đám những kẻ điên không sợ

https://thuviensach.vn

chết, cụ bà Cảnh lão kia cũng là dám làm dám chịu, nếu Cảnh gia tiểu tử ở trong tay ta chịu thiệt, sợ là Cảnh Phủ bên kia không chấp nhận, đến lúc đó sẽ đánh đến gia môn.

Còn nếu như Cảnh gia tiểu tử thật sự do ta làm bị thương tới tính mạng, phỏng chừng cụ bà Cảnh lão dám giơ miễn tử kim bài, mang theo gia đinh hộ vệ đi giết Tiền gia. Hậu quả như vậy không phải là ta có thể chịu đựng nổi đâu.

- Công tử gia nói có đạo lý, Cảnh Phủ dù sao cũng chỉ còn một cây độc đinh đó nữa thôi.

Văn sĩ trung niên phụ họa.

Dòng độc đinh thân vẫn, đồng nghĩa với chặt đứt hương hỏa, Cảnh Phủ không liều mạng mới là lạ.

- Thứ hai, là hoàng thượng có ý khiến Cảnh gia tiểu tử trấn thủ huyện Linh Thông và mơ hồ ám chỉ, chỉ có Cảnh gia tiểu tử mới có thể khai phát ra mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt, bằng không vì sao gọi Thường Khiêm trở về? Chính là không cho Thường Khiêm quấy rầy Cảnh gia tiểu tử.

Nói tới đây, Tiền Đới không khỏi nhíu mày.

Là người hạ hạ vị thừa kế của Tiền gia, y thậm chí có thể không đi con đường quan lộ.

Nhưng cũng tuyệt đối không thể khiến cho Hoàng thượng không vui, y không làm quan, nhưng nếu Tiền gia không có con cháu làm quan vậy thì sẽ phải xuống dốc rồi.

Văn sĩ trung niên cũng là cau mày, làm thần tử việc không thể làm nhất chính là làm trái thánh ý.

https://thuviensach.vn

- Nhưng về phần thiên đại chiến tích này, khiến Cảnh gia tiểu tử cầm đầu lớn, bản công tử không cam tâm.

Tiền Đới nghiêm mặt lại, trong thánh chỉ viết rõ, là khiến y đi huyện Linh Thông phụ trợ Giang Long, tất nhiên đã là phụ trợ, như vậy tương lai sau khi sự việc làm thành công, cũng chỉ có thể là dính chút danh.

Giang Long mới là người chủ quản.

Mà Tiền Đới từ nhỏ đến lớn, vẫn là đứng trước người khác, lên chủ ý chính, người khác phụ họa, hiện tại khiến y thối lui đến vị trí thứ hai phụ trợ người khác, chính là tương đối không cam lòng không thoải mái.

Sau khi vào triều làm quan, y đương nhiên cũng có thăng cấp, có điều trong tiểu bộ môn của chính mình, y cũng là người quyết định.

Sự tình phải làm như thế nào, y quyết định, sau khi làm xong, mới báo cáo với thượng cấp.

Ngoại trừ không thoải mái ra, lại chính là đỏ mắt chiến tích, nếu như có thể đem công to cướp đến tay, như vậy chẳng khác nào có một cơ sở phi thường vững chắc, về sau Lại Bộ khảo hạch bình định quan viên triều đình, riêng khoản chiến tích này cũng đủ để y một bước nhảy lên tới ba bốn phẩm quan viên rồi.

Văn sĩ trung niên yên lặng suy nghĩ, một hồi trầm mặc.

Tiền Đới đột nhiên lại nói:

- Vốn dĩ Thường gia chiếm tay trên, Thường Khiêm tên ngu ngốc này lại có vận may, là kẻ đầu tiên được phái tới huyện Linh Thông, không ngờ rằng lại ỉu xìu bị triệu trở về, thật sự là buồn cười! Chắc là Thường Thượng thư hiện tại cũng là vô cùng hối hận rồi?

https://thuviensach.vn

Không ngờ phái cái tên lên không lên nổi mặt bàn đó chạy tới đây kiếm chiến tích.

Nếu đổi thành đại ca của Thường Khiêm, dùng năng lực của người này, chỉ xem cướp được chiến tích nhiều hay là ít, tuyệt đối sẽ không bị Cảnh gia tiểu tử ức hiếp, sau đó tay không mà quay về.

Kỳ thật nếu như để ta nói, đại ca của Thường Khiêm cũng thật là vô năng, mặc dù Thường Khiêm có Thường Thượng thư cưng thì sao chứ, với thân phận của y, không ngờ bỏ qua cơ hội tốt dường này, Thường Thượng thư là gia chủ không sai, nhưng lão cũng không thể khư khư cố chấp, cùng với người của toàn tộc đối đầu.

Thường Khiêm chỉ là thứ xuất, đây là sự thật, nếu phát huy năng lượng trong tộc...

Nói tới đây, Tiền Đới đột nhiên khoát tay áo,

- Tuy nhiên tình hình của Thường gia và Tiền gia không giống nhau, năm đó bà nội chết sớm, sau khi mẫu thân gả vào Tiền phủ, mới có thể nhanh chóng nắm trong tay quyền hành, phụ thân năng lực không tầm thường, địa vị ở trong tộc lại phi thường cao.

Tuy rằng ông nội sau lại tiếp tục lấy vợ lẽ, nhưng cũng đoạt không nổi quyền quản gia nữa rồi.

Như vậy khiến cho địa vị của ta ở trong tộc rất được củng cố. Đại ca của Thường Khiêm ở phương diện này, chính là không bằng ta rất nhiều. Cho nên y không dám dễ dàng đối xử với Thường Khiêm thế nào, bằng không Thường Thượng thư một khi tức giận, sẽ bãi bỏ quyền lực kế thừa gia nghiệp của y... Y còn có mấy người em trai ruột, phỏng chừng cha mẹ y sẽ không cùng Thường Thượng thư cứng rắn, bằng không Thường Thượng thư nếu như lựa chọn con thứ nhất mạch, ha ha...

https://thuviensach.vn

- Tương đối mà nói, Thường Thượng thư tính tình khá nóng nảy, cũng mạnh mẽ, cứng rắn một chút.

Văn sĩ trung niên nói xen vào.

Đoàn xe tiến lên, vài ngày sau đi tới thành Vọng Sa.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 329: Ái Tài

Bàng Thành An mặc quan bào, tự mình dẫn theo mười mấy tên quan viên đứng ở cổng thành nghênh đón đoàn xe Tiền gia.

Đoàn xe của Tiền Đới cũng vẫn không có dừng lại, lập tức chạy nhanh về hướng phủ nha.

Vì thế một đám quan viên đều là phẫn nộ trong lòng, nhưng Bàng Thành An cũng còn phải cúi khom người, chạy ở phía sau đoàn xe, bọn họ thì có thể làm được gì chứ?

Đoàn xe ngừng lại ở trước phủ nha, một nha hoàn vén rèm xe lên, lúc Tiền Đới bước xuống xe ngựa, chính là nhìn thấy Bàng Thành An khắp người lấm nước bùn.

Vài ngày qua đi, tuyết đọng đã tan dần, đường bị nước tuyết thấm ướt, lầy lội không chịu nổi.

Bàng Thành An một đường đuổi sát ở phía sau đoàn xe, trong lúc chạy bộ dẫm lên bùn đất, nước bùn tóe lên bắn lên vạt áo quan bào.

Giờ phút này diện mạo cực kỳ thảm hại.

So với lão càng thảm hại hơn, là đám quan viên còn chưa có kịp chạy tới ở phía sau, thậm chí có vài vị quan viên dáng người mập mạp không cẩn thận trượt chân, ngã sấp xuống ở trên mặt đất, hiện tại đã biến thành tượng đất.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bộ dáng của phần đông quan viên như thế, Tiền Đới không khỏi ngửa mặt lên trời cười to!

- Ha ha ha ha, thú vị thú vị!

Nói xong, nhấc chân đi vào cửa chính phủ nha trước.

Bàng Thành An vẻ mặt nghệt ra, miễn cưỡng nặn ra một khuôn mặt tươi cười đi theo ở phía sau, ngẫm nghĩ một chút, lặng lẽ làm dấu hiệu ở sau lưng, khiến đám quan viên quá mức thảm hại này đi về nhà, đổi thân quần áo rồi quay lại.

Quan bào bị nước bùn bắn ướt nhẹp chẳng những thảm hải, đã đánh mất hết thể diện của quan viên, hơn nữa thời tiết lại cực kỳ rét buốt, chỉ chốc lát có thể sẽ kết thành khối băng, thời gian lâu dài, sợ là sẽ đông lạnh đến sinh bệnh. Một vài quan viên nhìn thấy Bàng Thành An ra hiệu như thế, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, xoay người rời khỏi.

Đi vào hậu đường phủ nha, Tiền Đới việc nhân đức không để ai làm ngồi ngay ở vị trí phía trên bên tay trái.

Bàng Thành An bồi cười ngồi ở vị trí bên phải.

Chúng quan viên còn lại ngồi ở phía dưới tương bồi.

- Gia phụ và Hộ bộ tả Thị lang Hứa đại nhân quan hệ thân thiết, Quận thủ đại nhân không cần khẩn trương.

Tiền Đới nói chuyện làm việc thẳng thắn trực tiếp hoàn toàn giống như từ trước đến nay, hoặc có thể nói, những người ở trước mắt căn bản không đáng để y dùng thủ đoạn chơi trò tâm cơ, thanh âm sau khi hạ xuống, Tiền Đới nâng chén trà lên nếm một ngụm trà nóng.

https://thuviensach.vn

Văn sĩ trung niên cùng xuống xe, lúc này đang cung kính đứng sau lưng Tiền Đới.

Đám người Bàng Thành An chỉ cho rằng lão là phụ tá của Tiền Đới, nhưng lại không biết kỳ thật thân phận thật sự của lão là tiên sinh của Tiền Đới.

Lẽ ra học trò đối đãi với tiên sinh của mình nhất định phải tôn kính, khiêm tốn, khát cầu tri thức, trước mặt người ở bên ngoài càng phải chú ý, vẫn duy trì thái độ cung kính với tiên sinh, mới có thể khiến cho người ta có ấn tượng tốt về một người tôn sư trọng đạo. Nhưng Tiền Đới lại là hoàn toàn tương phản.

Thái độ của y đối với vị tiên sinh này lúc gặp riêng coi như là không tệ, khi thỉnh giáo ngôn ngữ ôn hòa, nhưng nếu ở trước mặt người ngoài, lại thường xuyên sa sầm nét mặt coi tiên sinh như tôi tớ nô bộc sai khiến, tỷ như hiện tại, y để cho tiên sinh trực lăng lăng đứng ở phía sau, đến cả chỗ ngồi cũng không bố trí.

Văn sĩ trung niên thì đã thành thói quen, cúi đầu, nhìn xuống mũi chân.

Bàng Thành An đã từ Thường Khiêm nơi đó lĩnh giáo qua tác phong làm việc của con cháu hào môn thế gia đứng đầu, nhưng đối với sự thẳng thắn của Tiền Đới trước mắt, vẫn là có chút không thích ứng, tuy nhiên tin tức cần biết, ông ta đã rõ ràng, tỷ như Hộ bộ tả Thị lang Hứa Hoài Tài đại nhân, và Tiên châu tri châu Văn Thượng giống nhau, đều là đứng ở bên phe cánh của Thái tử.

Tiền Đới mới mở miệng đã nói như vậy, ý tứ rất đơn giản, nói chúng ta coi như là một nửa đã là người phe cánh.

Trong triều đình thế lực phức tạp, rất nhiều phe phái tranh đấu lẫn nhau? Tranh đấu không ngớt, nhất là ở một vài địa phương giàu có và đông đúc, vì một vị trí quan chức thậm chí không tiếc sống mái với nhau, nếu đổi lại

https://thuviensach.vn

là con cháu hào môn thế gia đối lập với phe cánh của Thái tử lại đây, như vậy chỉ điều tra sơ sơ, là có thể lấy xuống mũ quan của Bàng Thành An.

Suy cho cùng thì làm quan, có thể có mấy người sạch sẽ?

Chỉ cần dùng chút thủ đoạn, là có thể nắm được nhược điểm của quan viên.

Bàng Thành An thở phào nhẹ nhõm một hơi dài, đang định nhiệt tình tiếp đãi vị công tử quyền quý này, nhưng Tiền Đới lại đột nhiên đứng dậy mở miệng cáo từ,

- Thừa dịp sắc trời còn sớm, bản quan bây giờ phải khởi hành rồi, tốt nhất là lúc chạng vạng tối có thể kịp tới thị trấn Linh Thông.

- Dọc theo con đường này màn trời chiếu đất, thường xuyên phải qua đêm ở bãi đất hoang, cuối cùng cũng cố chịu được đến đây.

Nói xong lời cuối cùng, Tiền Đới sảng khoái cười to, khiến cho Bàng Thành An chen không lọt lời vào để giữ lại.

Tiền Đới đến bất ngờ, đi cũng rất nhanh, quan viên bên trong thành Vọng Sa đều còn không có kịp phản ứng, Tiền Đới đã đi ra đại sảnh, đành phải vội vàng đi cùng ra, nhìn sắc mặt của Bàng Thành An, Bàng Thành An mặc dù biết Tiền Đới đối với mình không có địch ý, nhưng cũng là sợ nói ra điều gì, sẽ chọc cho Tiền Đới không được vui.

Công tử quyền quý gia ở kinh thành một người lại hơn một người tính tình nóng nảy, tỷ như Thường Khiêm trước đó, cũng là phải chịu cực khổ ở huyện Linh Thông, mới thông minh hơn một chút, trên đường trở lại kinh thành đi ngang qua nơi này trở nên ôn hòa một chút. Ai biết Tiền Đới có kiêng kị điều gì?

https://thuviensach.vn

Lại còn, Bàng Thành An đứng đầu một quận, ở nơi này ông ta là lớn nhất, quan viên đều phải nghe lời ông ta cả, ông ta tất nhiên cũng không thích người bên trên tới, chính mình lại phải cúi thấp làm nhỏ, cẩn thận cung phụng nghênh đón, Tiền Đới với ông ta cũng không phải cùng một phe cánh, nịnh nọt hót rắm cũng vô dụng.

Cho nên không bằng để cho Tiền Đới đi thì tốt hơn.

Đương nhiên, Bàng Thành An mặc dù không có mở miệng giữ lại, nhưng theo thật sát phía sau Tiền Đới, vẫn là lặng lẽ dâng lên một số ngân lượng, bày tỏ tâm ý.

Tiền Đới không có cự tuyệt, đi ra bên ngoài, bạc trên người đương nhiên là càng nhiều càng tốt rồi.

Nhìn thấy cảnh như vậy, văn sĩ trung niên không khỏi cau cau mày, người học sinh này các cái khác đều tốt, chỉ có điều là hơi tham tiền, thích vàng bạc vật chất, đã thế biểu lộ lòng tham một cách quang minh chính đại, cũng không che dấu, đối với thanh danh của mình tịnh không để ý.

Cứ như là muốn tất cả mọi người đều biết, y thích hoàng kim bạc trắng, sau đó đều đến tặng lễ cho ta hết đi.

Cố nhiên Tiền gia là một trong số những nhà quyền quý nhất kinh thành, Tiền gia gia chủ lại Hộ Bộ Thượng Thư, nhưng ngay cả hoàng tộc cũng đều có khả năng bị cướp mất giang sơn, Tiền gia nếu không cẩn thận chặt chẽ, thì làm sao có thể giữ vững vị trí một trong số những nhà quyền quý đứng đầu ở kinh thành?

Đối với việc này lão đã cùng với Tiền Đới thảo luận không chỉ một lần, luận đạo lý, đương nhiên lão chiếm thượng phong.

Nhưng Tiền Đới tóm lại là quá mức hống hách, rất nhiều đạo lý trong mắt y căn bản cũng không phải là đạo lý.

https://thuviensach.vn

Cho rằng có thân phận rõ ràng, rất nhiều điều khoản luật pháp bất quá cũng là văn tự vô thực mà thôi.

- Ha ha, tâm ý của Bàng đại nhân, bản quan đành nhận vậy.

Lúc này Tiền Đới cất giọng cười to, thoải mái tiếp nhận ngân phiếu Bàng Thành An âm thầm đưa tới, vì thế ánh mắt của rất nhiều quan viên đều là sáng ngời, sau đó các quan viên sớm đã có chuẩn bị liền vây lại, đều đưa ra ngân phiếu, Tiền Đới đón lấy mà không cự tuyệt, tất cả đều cất vào hầu bao.

Bàng Thành An thì có chút xấu hổ, ông ta vốn định âm thầm đưa đấy, lại không nghĩ bị Tiền Đới bày ra ngoài sáng.

Tiền Đới hốt xong ngân phiếu, căn bản đến tên của quan viên đưa bạc đều không có nhớ kỹ, liền leo lên xe ngựa khởi hành rời đi.

Lưu lại trên mặt đất một đám quan viên vẻ mặt tươi cười thỏa mãn, những quan viên này nghĩ là đưa ngân phiếu cho Tiền Đới, là có thể nhờ Tiền gia làm chỗ dựa vững chắc, vốn dĩ tất cả những tức giận đối với việc phải lầy lội trên đường nghênh đón Tiền Đới, còn cả biểu hiện của Tiền Đới lúc trước không có xuống xe ở cửa thành, đều là không cánh mà bay.

- Công tử gia, người, ôi!

Văn sĩ trung niên không kìm nổi định khuyên nhủ, nhưng lời nói lên đến miệng lại nuốt xuống.

Tiền Đới vẻ mặt tươi cười,

- Ngươi biết rõ ta trời sinh ái tài, thích hoàng kim bạc trắng, cần gì phải một lần lại một lần khuyên nhủ? Hơn nữa ông nội thân là Hộ Bộ Thượng Thư, chưởng quản ngân khố quốc gia triều đình, có khi gặp phải thiên tai

https://thuviensach.vn

địa hạn Hoàng thượng không tiện tay dùng tiền, nhà mình sẽ phải bổ khuyết một ít vào.

- Bằng không Hộ Bộ Thượng Thư vị trí này, sớm đã bị rất nhiều người đoạt đi rồi, có cơ hội không kiếm nhiều chút tiền lời, làm sao đủ để triều đình và Hoàng thượng tiêu dùng?

Văn sĩ trung niên cười khổ lắc đầu.

- Thôi được rồi, đừng suy nghĩ nhiều như vậy.

Tiền Đới nói tiếp:

- Có thời gian không bằng ngươi suy nghĩ nhiều một chút về Giang Long, đây mới là chuyện khẩn yếu nhất trước mắt.

- Vâng.

Văn sĩ trung niên hiểu rõ tính nết Tiền Đới, dưới ngầm có thể cùng cười theo mặt đã là không tệ rồi.

Cũng chỉ có những lúc nói chuyện riêng, lão mới dám nói lời thuyết giáo, còn nếu như có người ngoài ở đó, như vậy cho dù Tiền Đới làm sai sự tình, văn sĩ trung niên cũng không thể chỉ ra, dùng lời của Tiền Đới mà nói, quan thanh có thể không cần, nhưng thể diện của Thường gia và mặt mũi của mình lại là quan trọng nhất đấy.

Trước kia văn sĩ trung niên không phải là chưa nếm qua đau khổ, nhận roi da vẫn còn là nhẹ đấy.

Thảm nhất một lần, là bị Tiền Đới làm nhục, sai người đem lão cùng một đàn heo mẹ nhốt lại trong chuồng heo, suốt mười ngày mười đêm. Từ đó về sau, lão liền không bao giờ... để ý đến cái gì mặt mũi tôn nghiêm của lão sư nữa.

https://thuviensach.vn

Tối hôm đó, đoàn xe của Tiền gia cuối cùng cũng chạy tới được huyện Linh Thông.

Quân sĩ thủ thành tới huyện nha báo cáo, Giang Long cũng đối đãi giống như đối với đám người Thường Khiêm lúc trước, cũng không hề đến ân cần thăm hỏi một tiếng. Đoàn xe Tiền gia tự hành đi vào trạm nghỉ chân ngủ lại, ở trong phòng khách, đội trưởng đội bảo vệ Tiền gia Tất Tác đứng giữa phòng khách tức giận bất bình,

- Cảnh gia tiểu tử thật to gan, công tử gia đã giá lâm, hắn không ngờ không có chủ động mang theo quan viên tới trước đón tiếp!

Văn sĩ trung niên cũng có chút nhíu mày, trước đây Tiền Đới đi tới chỗ nào, không có tiền hô hậu ủng chứ?

Mặc dù Cảnh gia tiểu tử cũng có chút thân phận, nhưng hiện giờ cũng không có cách nào mà cùng Tiền Đới đánh đồng được, lại bày ra một cái giá thật lớn, nghĩ rằng được Hoàng thượng coi trọng, Tiền gia sẽ phải kiêng kị hay sao?

Nhưng mà luôn luôn hành sự hống hách là Tiền Đới lúc này sắc mặt lại rất bình tĩnh, đột nhiên hướng tới thân hình vạm vỡ của Tất Tác mở miệng hỏi:

- Ngươi có biết Thường gia có mấy người hộ vệ đã bị chết ở nơi này không?

Tất Tác sửng sốt.

- Năm!

Tiền Đới vươn ra một bàn tay,

https://thuviensach.vn

- Thường gia hộ vệ tất cả đều không chịu nổi tịch mịch, ở trong huyện thành tìm kiếm gái giang hồ tầm hoan tìm niềm vui, kết quả có một vài hộ vệ đánh chết người, trong đó năm kẻ xuống tay khá nặng, sau đó đã bị Cảnh gia tiểu tử hạ lệnh chém đầu.

Tất Tác sau khi nghe vậy trên trán lập tức chính là toát ra từng giọt mồ hôi lạnh, bổ nhào quỳ rạp xuống đất,

- Tiểu nhân biết sai!

Gã cũng hiểu rõ công tử nhà mình, trước một khắc có lẽ gió êm sóng lặng, nhưng ngay sau đó ngươi nếu như không có phát hiện Tiền Đới đã tức giận, như vậy đầu ngươi sẽ khó mà giữ được. Tiền Đới trước khi phát tác không có bất kỳ dấu hiệu nào báo trước, toàn bộ đều phải do ngươi ước đoán.

Mà Tiền Đới một khi ra tay, chính là sát phạt quyết đoán, máu lạnh vô tình.

Trong phủ tôi tớ hộ vệ chết ở trong tay Tiền Đới, đã khoảng chừng mấy trăm người rồi.

Trong toàn bộ Tiền gia, tôi tớ sợ hãi nhất cũng chính là vị đích tôn trưởng này tương lai sẽ kế thừa gia nghiệp.

Đám người Tiền gia đêm đó ở lại dịch trạm tạm nghỉ ngơi, sáng sớm ngày thứ hai, lại chuẩn chuẩn bị hành trang, rời khỏi dịch trạm tiến vào bên trong một loạt nhà dân.

Hiển nhiên Tiền Đới cũng biết sự tích Thường Khiêm bị đuổi ra khỏi dịch trạm.

Giang Long mắt thấy Tiền Đới nhanh trí, ngược lại là có chút không ngờ.

https://thuviensach.vn

Hắn đã từ chỗ Hạ Lâm thăm hỏi qua về Tiền Đới người này, biết người này hống hách dị thường, Thường Khiêm mà đem so sánh với y căn bản không phải một cấp bậc, xem cách mà Tiền Đới ứng phó làm việc, người này e là khó đối phó, đương nhiên, Giang Long cũng sẽ không sợ hãi.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 330: Quản Gia Bị Bắt

- Hà quản gia, ngươi đi thanh toán cho xong phí ăn ngủ của tối hôm qua.

Tiền Đới trước khi ngồi lên xe ngựa, mở miệng dặn bảo.

Lần này tới huyện Linh Thông, Tiền Đới rõ ràng đã chuẩn bị rất sung túc, cũng có thể nhìn ra, y đối với phần chiến tích này cực kỳ coi trọng, hơn nữa thề phải cướp đến tay.

Chuyến này y chẳng những mang đến rất nhiều hộ vệ, có đội trưởng đội hộ vệ Tất Tác phụ trách an toàn, đồng thời cũng mang tới không ít nô bộc người hầu nam trẻ tuổi, do Hà quản gia mang theo giúp y xử lý tốt những việc vặt vãnh bên người.

Hà quản sự biết tự gia công tử gia cực kỳ tham tiền, bình thường cũng là khá keo kiệt, lập tức nhỏ giọng nói:

- Chẳng qua chỉ là ở một đêm ăn một chút đồ ăn, còn phải trả tiền cho dịch trạm hay sao?

Thân hình Tiền Đới đang bước lên xe ngựa bỗng dừng lại,

- Các ngươi đều nên hỏi thăm nhiều hơn một chút Thường Khiêm sau khi đi vào huyện Linh Thông đều đã từng nếm qua quả đắng gì, tự nhiên là sẽ biết nên làm như thế nào, Cảnh gia tiểu tử kia tuy rằng luận thân phận địa vị xa không bằng ta, nhưng hắn là Huyện lệnh huyện Linh Thông do triều đình bổ nhiệm, còn bản quan chỉ là phụng chỉ tới đây phụ trợ.

https://thuviensach.vn

- Nếu thật là trực diện nảy sinh xung đột, chúng ta cũng không thể thu được kết quả tốt.

Dứt lời, Tiền Đới chui vào thùng xe, sau khi ngồi xuống, nha hoàn buông màn xe, phu xe huy động roi da, xe ngựa chậm rãi hành sử ra khỏi dịch trạm.

Hà quản gia cung kính đứng nguyên chỗ cho đến khi xe ngựa đã đi xa, lúc này mới đứng thẳng người lên, hất cằm lên, để cho thủ hạ nhanh đi tìm dịch trạm thừa đưa đến. Xử lý xong sự tình bên này, gã còn muốn đuổi kịp tới chỗ thuê ở trước tiên, bố trí sắp xếp rất nhiều chuyện nữa.

Quản gia, chính là phải quản tốt việc nhà, không để cho chủ nhân vì việc vặt vãnh trong nhà mà phân tâm.

Chỉ chốc lát, dịch trạm thừa chạy chậm đến gần.

Biết trước mắt là nhân vật trọng đại, cho nên dịch trạm thừa khom lưng sụp gối, vô cùng cung kính cẩn thận.

- Công tử gia nhà ta là công bộ Viên Ngoại Lang, quan cư từ lục phẩm trở lên, đêm qua ở dịch trạm nghỉ ngơi cả một đêm, vậy cần giao nộp bao nhiêu bạc phí?

Hà quản gia chắp tay sau lưng thần sắc kiêu căng.

Dịch trạm thừa nghe vậy lập tức mở quyển vở trong tay ra, lật xem tra tìm.

Hà quản gia thấy thế chính là sắc mặt khó coi, dịch trạm thừa trước mắt quần áo cũ nát, đầy mụn vá, rõ ràng là một thằng nhà quê thật sự, còn gã thì mặc một thân áo hoa lệ lót bông dày, nếu không phải sợ sẽ khiến cho công tử gia không vui, gã ngày bình thường đều là khoác áo da lông đấy.

https://thuviensach.vn

Địa vị của hai người đúng là một trời một vực, lại thêm cả lai lịch, tiền và thanh danh của công tử gia!

Gã nghĩ là dịch trạm thừa trước mắt chắc chắn không dám tính thật, tới lúc đó mình tùy ý ném ra vài đồng tiền coi như là xong xuôi.

Lại không nghĩ tên đui mù này lại dám thật sự xem xét kỹ lưỡng trên sổ sách.

Hà quản gia trong lòng chính là dâng lên một ngọn lửa giận, cũng may biết nơi này không phải kinh thành, gã trong lúc nhất thời không có thật sự phát tác.

- Tiền đại nhân quan cư từ lục phẩm trở lên, có thể mang theo sáu người tùy tùng, tối hôm qua trừ đi tiền phí ăn ngủ của đại nhân cùng sáu người tùy tùng ra, Tiền gia tổng cộng còn có ba trăm mười sáu người ở lại dịch trạm, phí đồ ăn của mỗi người là sáu đồng, phí ăn ở năm đồng, cộng lại ba nghìn bốn trăm bảy mươi sáu đồng tiền.

Dịch trạm thừa rất nghiêm túc tính toán ra kết quả.

Còn sắc mặt của Hà quản gia, đã là đen như đáy nồi rồi, tên khốn khiếp này không ngờ tính toán nghiêm túc như vậy.

Dịch trạm thừa tính xong, liền giương mắt nhìn về phía Hà quản gia.

Hà quản gia nhất thời không nói lời nào, hai người chính là cùng nhìn đối phương, không hề nhúc nhích.

Cũng may dịch trạm thừa không phải là thật sự vụng về, cúi đầu nhỏ giọng mở miệng giải thích,

- Phí đồ ăn và phí thuê ở là văn bản quy định rõ ràng, đến cuối mỗi tháng bên trên sẽ đến kiểm toán, mà mỗi tháng huyện nha cấp lương thực xuống

https://thuviensach.vn

dưới cho dịch trạm số lượng cũng là có bản ghi chép tỉ mỉ.

- Sổ sách này, tiểu nhân không dám làm qua loa, bằng không đến cuối cùng, tất cả đều đều do tiểu nhân bồi thường.

Hà quản gia nghe vậy nhướn mày, sắc mặt hơi trì hoãn, nếu dịch trạm thừa nói là sự thật, như vậy việc tính toán tỉ mỉ chính là có nguồn gốc của nó rồi, dù sao một dịch trạm thừa nho nhỏ, thật là bắt y bồi thường phí ăn ngủ của hơn ba trăm người là căn bản không bồi thường nổi đấy.

Không lẽ huyện Linh Thông mọi việc đều nghiêm khắc chú ý quy củ?

Dịch trạm ở những địa phương khác, có thể dễ dàng làm giả sổ sách bên trong đấy.

- Đem sổ sách dịch trạm lấy ra đây.

Hà quản gia cũng không phải thật sự rất tin tưởng dịch trạm thừa.

- Vâng.

Chỉ chốc lát, dịch trạm thừa chạy đi lấy sổ sách mang tới, cung kính đưa sổ sách tới trước mặt Hà quản gia.

Hà quản gia từ trong ngực lấy ra một chiếc khăn trắng như tuyết phủ lên trên tay rồi mới tiếp nhận, sau khi mở ra, cẩn thận kỹ lưỡng xem xét.

Thân là một gã quản gia, đối với ký sổ gã đương nhiên là tinh thông rồi, nếu trong sổ sách có làm giả, tuyệt đối trốn không thoát khỏi mắt lửa ngươi vàng của gã, tuy nhiên sau khi lật xem, không có tìm được bất cứ sơ hở gì, điều này chứng tỏ dịch trạm thừa nói là sự thật không có lừa bịp.

- Hừ!

Hà quản gia đem sổ sách ném trả lại.

https://thuviensach.vn

Dịch trạm thừa luống cuống tay chân đón được.

Hà quản gia lấy ra túi tiền, ném cho dịch trạm thừa ba lượng bạc.

Ba lượng bạc, chính là ba nghìn đồng tiền.

Dịch trạm thừa sau khi nhận lấy dùng tay ước lượng, sau đó lại nhìn về phía Hà quản gia.

Hà quản gia sắc mặt u ám, đành phải lại gọi người mang tiền tới, đếm ra bốn trăm đồng.

Dịch trạm thừa cẩn thận đếm lại túi tiền thu được, lại nhìn về phía Hà quản gia.

Hà quản gia tức giận, lại lấy ra bảy mươi đồng.

- Đại nhân, còn thiếu sáu đồng.

Dịch trạm thừa vẻ mặt cười cười mà nói.

- Hừ!

Hà quản gia thuận tay ném xuống sáu đồng tiền, bước nhanh rời khỏi, ở trước cửa dịch trạm cưỡi lên ngựa, chính là chạy gấp ra ngoài.

Dịch trạm thừa vội vàng cúi người, từ trong vũng bùn móc ra sáu đồng tiền kia.

Rất nhiều Tiền gia tùy tùng lưu lại ở chỗ này, ánh mắt nhìn về phía dịch trạm thừa đều là cực kỳ khinh thường và cũng rất không vui, trước kia bọn họ đi tới chỗ nào quan viên địa phương không phải thật cẩn thận cung phụng, chỉ sợ hầu hạ không tỉ mỉ, nếu khiến cho công tử gia không vui, mũ cánh chuồn bất cứ lúc nào cũng có thể bị lấy xuống.

https://thuviensach.vn

Nhưng ở trong này, tên khốn khiếp này không ngờ đem sổ sách tính toán kỹ lưỡng như thế, đến sáu đồng tiền cũng không buông tha.

Cả đám hầm hừ rời khỏi dịch trạm.

Mãi đến khi những người này đi không thấy bóng dáng nữa, dịch trạm thừa mới nhổ một bãi nước miếng,

- Một đám dạng chó hình người, đến cả một chút tiền thưởng cũng không cho, ông đây và vài huynh đệ cả đêm qua bận trước bận sau đều là không công đấy.

Đoàn xe Tiền gia chậm rãi hành sử ở trên đường cái, bên trong buồng xe ngựa của Tiền Đới, văn sĩ trung niên liên tục tán thưởng.

Dù là ai lần đầu tiên tới huyện Linh Thông, nhìn thấy đường cái rộng lớn của huyện Linh Thông, và mặt đường xi măng bằng phẳng đều là ngạc nhiên thán phục.

Ở kinh thành, không phải là không có nơi nào tốt hơn nơi này, chỉ riêng bên trong Tiền phủ, chính là đại bộ phận đều lát đều rải những tấm đá cẩm thạch đắt tiền bóng loáng xinh đẹp, nhưng huyện Linh Thông chỉ là một thị trấn xa xôi, hơn nữa đây lại là cả huyện thành đô đều đẹp đẽ như thế.

Đường phố rộng lớn, mặt đất sạch sẽ trơn nhẵn, mặc dù trước đó có rơi một trận tuyết lớn, nhưng mỗi ngày cũng đều sẽ có tù nhân đến quét phố, cho nên trên đường phố không có một vết nước bùn và tuyết đọng, ở hai bên đường cái lại là hai hàng nhà lầu hai tầng hoặc ba tầng dựng đứng.

Nhà lầu gạch đỏ ngói xanh, cửa sổ mới tinh.

Lại một lần nữa nghe được văn sĩ trung niên khen ngợi, Tiền Đới có chút mất hứng,

https://thuviensach.vn

- Cảnh gia tiểu tử đích thật là có chút bản lĩnh, xem ra ta cần phải cẩn thận hơn một chút.

- Ừ.

Văn sĩ trung niên phụ họa gật đầu, lập tức liền phát hiện sự khác thường của Tiền Đới, biết mình khiến cho Tiền Đới mất hứng, vội câm miệng không dám nhiều lời nữa, tuy nhiên trong lòng lại cảm thấy buồn bã, nếu như mình là thủ hạ ban sai của Giang Long thì tốt biết bao.

Văn sĩ trung niên xuất thân bần hàn, cũng từng muốn đi vào con đường quan lộ, vật lộn một phen để có tiền đồ gấm vóc.

Chỉ có điều khoa cử không như ý, mấy năm liên tục gặp áp chế, cố kiên trì lần nữa thì thê nhi đều đã đói chết, cuối cùng bị quản sự tìm kiếm người tài ba của Tiền gia chọn trúng, bị Tiền Đới chọn lựa làm phụ tá.

Tiền Đới tất nhiên không hiểu được suy nghĩ trong lòng văn sĩ trung niên.

Mà văn sĩ trung niên cũng chỉ là dám tưởng tượng một chút, thê nhi đều nằm trong tay Tiền phủ, nếu lão dám phản bội, như vậy kết cục của thê nhi nhất định sẽ rất thảm, thậm chí ngay cả tộc nhân của lão cũng sẽ bị Tiền gia giận lây sang.

- Không xong rồi, không xong rồi!

Đoàn xe còn chưa đi tới đích, một tùy tùng Tiền gia đột nhiên từ phía sau chạy đuổi theo, lớn tiếng kêu la.

- Chuyện gì?

Tiền Đới sắc mặt lộ vẻ không vui.

https://thuviensach.vn

Văn sĩ trung niên lập tức xuống xe đi tìm hỏi, sau một lúc lâu, trở về bẩm báo,

- là Hà quản sự trên đường phóng ngựa chạy như điên kết quả đụng vào người đi đường, bị sai dịch tuần phố của huyện nha dùng dây thừng trói lại, áp giải đưa tới huyện nha.

Trong xe, Tiền Đới xoay xoay chén trà trong tay, vốn định nghỉ ngơi một chút, ngày mai mới đi tới huyện nha đấy, nhưng hiện tại xem ra, phải gặp mặt Giang Long sớm hơn rồi.

- Tới huyện nha.

Tiền Đới hạ lệnh.

- Vâng!

Đoàn xe quay đầu chuyển hướng chạy nhanh về phía huyện nha.

Giang Long tình hình công việc bận rộn, rất muốn lại đi một chuyến tới huyện Hạ Vũ, xem xem tình hình khai thác mỏ than tiến triển như thế nào, phải biết rằng khai thác than là rất nguy hiểm đấy, có một vài hạng mục công việc cần chú ý nhất định phải giảng rõ trước tiên mới được, nhưng Tiền Đới đã từ kinh thành đi tới, cho nên hắn không dám khinh thường, nhất định phải ở lại huyện Linh Thông.

May mắn là vừa mới bắt đầu khai thác mỏ than, không dễ dàng xảy ra chuyện gì.

Sáng sớm hôm nay, hắn liền đi tới huyện nha, cùng với Trình Trạch nói chuyện thăm dò tình hình trong huyện gần đây.

Kết quả Hà quản gia đã bị cột lên đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Giang Long ngồi ở phía sau bàn trong đại sảnh, hỏi thăm tính danh, mới biết được thân phận của Hà quản gia.

Hà quản gia lúc này tức giận đến sắp nổi điên, lúc trước ở trong dịch trạm, gã cố ý từng đợt từng đợt đưa ngân bạc tiền đồng, chính là muốn khiến dịch trạm thừa nhận thức được mà chỉ lấy phần chẵn còn số lẻ thì miễn đi, lại không nghĩ dịch trạm thừa đầu óc chết thậm chí ngay cả sáu đồng tiền cuối cùng cũng đòi hỏi.

Chính là vì tâm trạng không tốt, hơn nữa cho dù là lúc ở kinh thành, gã cũng là người cưỡi ngựa lên phố, cho nên mới ở trên đường cái trong huyện thành thúc ngựa chạy như điên không cẩn thận đụng vào người đi đường, sau đó khốn nạn lại bị sai dịch tuần phố nhìn thấy, một mạch xông tới cũng không thèm nghe gã nói cái gì, liền trói lại đưa đến đại sảnh huyện nha.

Vốn gã không muốn phải quỳ xuống, kết quả một nha dịch ở phía sau không chút khách khí, hung hăng đá một cước vào chỗ khoeo chân gã.

Lúc này Hà quản gia quần áo xộc xệch, phía sau mang theo dấu chân, thảm hại dị thường.

Biết người đang quỳ chính là Hà quản gia, Giang Long liền không có vội vàng thẩm án, quả nhiên chỉ chốc lát, một người trong số Tề gia huynh đệ được phái đi âm thầm theo dõi Tiền Đới chạy tới, nói Tiền Đới đang vội vã đến đây, vì thế hắn để cho tốc độ thẩm vấn chậm dần.

Hà quản gia không phải là chưa bao giờ quỳ trước người khác, nhưng từ sau khi lên chức làm quản gia Tiền phủ, càng nhiều hơn là người khác phải quỳ trước gã. Cho nên chỉ chốc lát, chính là bắp chân tê buốt, đầu gối thấy đau, gã đã cho biết thân phận, vốn tưởng rằng Giang Long sẽ xem trên mặt mũi của Tiền Đới hạ thủ lưu tình, nhưng sự thật hiển nhiên không phải là như vậy.

https://thuviensach.vn

Nửa khắc thời gian, đoàn xe của Tiền gia đi vào cửa của huyện nha thì dừng lại.

Lại có đoàn xe khổng lồ xa hoa như vậy vào thành, dọc theo đường đi tới rất nhiều dân chúng chỉ trỏ.

Nha hoàn nhấc rèm vải lên, Tiền Đới chậm rãi đi ra, giẫm lên lưng một người hầu nam trẻ tuổi bước xuống dưới đất. Lập tức lại có nha hoàn đi lên khoác áo khoác, mang găng tay cho Tiền Đới, còn có một nha hoàn ôm lò sưởi tay đi theo, nếu Tiền Đới cần thị tất phải lập tức hầu hạ.

Nếu không phải là bởi vì sàn nhà thật sạch sẽ, các tùy tùng thậm chí còn phải rải một tầng thảm đỏ trên mặt đất nữa đấy.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 331: Đó Là Một Con Sói

Giang Long đời trước, văn phòng chính phủ luôn luôn khí thế, người Trung Hoa coi trọng thể diện, xây dựng tòa lầu chính phủ cao lớn đẹp đẽ hơn, cho thấy là ta có tiền không phải nghèo hèn cổ hủ, có thể đến chỗ ta đây đầu tư. Ngoài ra, sau lưng tự nhiên cũng có những thủ đoạn bẩn thỉu.

Không tốn thêm chút tiền, làm sao chăm sóc buôn bán làm ăn của bạn bè người thân được?

Buôn bán làm ăn với người thân bạn bè không kiếm được tiền, đương nhiên là sẽ không nhét được lợi ích gì cho quan viên.

Tuy nhiên, trong lịch sử Trung Hoa, cũng có một triều đại không coi trọng thể diện. Tất cả phòng ốc của nha môn đều rỉ nước, tường viện cũng sắp đổ, quan viên lại không dám tu sửa.

Đó chính là Minh triều, đặc biệt là trong thời kì Hồng Vũ.

Chu Nguyên Chương xuất thân là người bình thường, quê hương gặp phải thiên tai. Bởi vì quan viên tham ô tiền cứu tế lương bổng, cho nên cha mẹ huynh đệ từng người một chết đói trước mặt y. Vì thế mà y xuất gia làm hòa thượng, đi khất thực dọc đường, hoàn toàn chả khác gì so với ăn mày.

Cũng chính là vì đích thân trải nghiệm, cho nên y mới vô cùng xem trọng oán hận quan viên tham nhũng.

Đã ban bố ra pháp lệnh chống tham ô nghiêm khắc nhất, tham ô trên sáu mươi lượng bạc, chém ngay! Về sau lại giảm bớt điều kiện tham ô bạc

https://thuviensach.vn

xuống.

Giang Long xây dựng lại huyện Linh Thông, Huyện nha này tất nhiên cũng nằm trong đó. Xây dựng xong, cổng lớn huyện nha vô cùng rộng lớn cao to hùng vĩ. Đây đại diện cho sự uy nghiêm của triều đình, để phạm nhân sau khi nhìn thấy, liền sinh lòng sợ hãi, công đường thẩm án thì nghiêm túc trang trọng.

Ở sân sau, lại không hề có sửa chữa gì cả.

Phong cách nhìn chung khí thế sáng sủa, ngăn nắp rộng rãi.

Mỗi ngày đều có sai dịch vệ sinh quét tước trước cửa nha môn, quét dọn sạch sẽ bản đường xi măng trước cổng.

Tiền Đới xuống xe ngựa, liền nhìn thấy cổng lớn mới của huyện nha, lại nhìn quanh bốn phía, không khỏi gật đầu. Huyện nha này xây dựng lại thật đúng là rất đẹp. Văn sĩ trung niên hai mắt ánh lên tán thưởng. Tuy huyện nha không hề phí lực trang trí, nhưng nơi huyện nha này, điều cần chính là kiểu phong cách đơn giản rõ ràng như thế này.

- Bẩm đại nhân, công bộ Viên Ngoại Lang Tiền đại nhân cầu kiến.

- Mời vào.

Giang Long đã sớm biết tin, không hề thấy lạ.

Hà quản gia dùng sức giãy dụa, quay đầu nhìn phía sau, hai tên nha dịch tay gia tăng sức lực, còn đá cho mấy cú sau lưng, Hà quản gia không chịu được đau, liền hiền lành trở lại.

- Cảnh đại nhân!

Tiền Đới toàn thân áo gấm, một tay chắp sau lưng, dáng đi ung dung, bước đi ổn định chậm rãi từ cửa chính đi vào đại đường. Một tia mắt cũng

https://thuviensach.vn

không liếc nhìn, Hà quản gia tức thì hướng về Giang Long ở phía trên cười nói:

- Ta ngươi hai người tuy đều xuất thân kinh thành, nhưng đến tận hôm nay mới có may mắn gặp nhau.

- Tiền đại nhân xin bỏ quá cho, lần này ở trên đại đường, việc công quan trọng.

Giang Long đứng lên, từ xa chắp tay đối với Tiền đại nhân, xong ngồi trở lại.

- Tiền đại nhân đến đây lúc này, chắc chắn là vì việc Hà quản gia cưỡi ngựa tông người?

Tiền Đới thần sắc hơi ngẩn ra, ngay sau đó nhìn chằm chằm ánh mắt lấp lánh của Giang Long.

- Đúng vậy.

Tiếp theo lại tiếp tục hỏi:

- Không biết Cảnh đại nhân muốn xử phạt thế nào Hà quản gia?

- Không phải là bổn quan muốn xử phạt thế nào, là huyện nha có luật lệ.

Giang Long lên tiếng đính chính.

- Luật lệ huyện Linh Thông quy định ra, lại không phải là do Cảnh đại nhân quyết định ư?

Tiền Đới hừ lạnh.

Giang Long không giải thích nữa.

https://thuviensach.vn

- Hà quản gia tông phải hai người đi bộ, một người già một đứa trẻ. Vết thương của người già và đứa trẻ tuy không nặng, nhưng vì bất ngờ chịu phải kinh hãi đến bây giờ vẫn chưa tỉnh lại, theo luật lệ huyện nha, phạt mười lượng bạc.

Mười lượng?

Hà quản gia quỳ dưới đất giận dữ, cả đội ngũ hơn ba trăm người bọn họ ăn uống nghỉ ngơi một đêm ở trạm dịch chỉ tiêu hết có hơn hai lượng bạc mà thôi. Chỉ là tông phải hai người đi bộ, mà phạt những mười lượng? Thực ra trong mắt y mạng của một già một trẻ đó gộp lại cũng không đáng năm lượng bạc!

Nếu ở kinh thành, đừng nói chỉ là tông bị thương, là tông chết mấy người dân thường, lại có ai dám tìm đến Tiền phủ đòi công lý chứ?

- Còn gì nữa không?

Tiền Đới thần sắc thản nhiên, ung dung bình tĩnh.

- Đeo gông xiềng diễu phố, sau đó gia nhập đội tuần tra giúp đỡ duy trì trật tự và trị an giao thông, thời hạn bảy ngày.

Nghe đến đây, Hà quản gia đã giận đến nỗi khuôn mặt đỏ bừng. Ngoài phạt bạc ra, lại còn phải đeo gông xiềng diễu phố nữa? Nếu thật sự bị xử phạt như thế, thì gã về sau đâu còn mặt mũi nào xuất hiện ở phố xá huyện Linh Thông? Nếu lại bị người ta ném trứng cùng rau quả thối nát nữa, thì không bằng gã tìm cái lỗ chui vào cho xong.

Về phần gia nhập đội tuần tra càng là điều không thể, gã theo đến huyện Linh Thông là hầu hạ Tiền Đới. Phải xử lý gọn gàng chu tất toàn bộ việc vặt vãnh bên người Tiền Đới, không để Tiền Đới để tâm vì việc này.

- Bạc ta nhận phạt, diễu phố cũng được.

https://thuviensach.vn

Tiền Đới lúc này dùng giọng điệu thương lượng nói:

- Nhưng gia nhập đội tuần tra, duy trì trật tự và trị an giao thông việc này có phải là có thể dàn xếp một chút chứ?

- Dàn xếp thế nào?

Giang Long liếc nhìn Hà quản gia lộ ra thần sắc bất ngờ, vặn hỏi.

- Lần này bổn quan từ kinh thành xa xôi ngàn dặm đến huyện Linh Thông làm trợ thủ cho Cảnh đại nhân, nô bộc tôi tớ đem theo hơi nhiều, cần phải có Hà quản gia bên cạnh nghiêm khắc quản thúc mới được, rời xa gã, bản quan lại phải phân tâm đích thân xử lý, đến lúc đó sợ là không thể dốc hết sức trợ giúp Cảnh đại nhân mất.

Giọng điệu Tiền Đới chậm rãi trật trự rõ ràng.

- Không bằng thế này, bản quan có thể bỏ tiền thuê một người đi thay thế Tiền quản gia gia nhập đội tuần tra giúp đỡ làm việc.

- Bỏ tiền thuê mướn, không bằng phái hai tên hộ vệ thay thế.

Giang Long cười khẽ.

- Cũng được.

Tiền Đới hơi chút do dự, gật đầu đáp ứng, tiếp theo chắp tay nói:

- Bản quan vừa mới chuyển ra trạm dịch, đang muốn đi thuê nơi nghỉ chân, còn có rất nhiều việc phải sắp xếp, thêm đi đường quá sức mệt nhọc, đợi đến ngày mai lại đến huyện nha báo cáo, không biết ý Cảnh đại nhân thế nào?

- Tiền đại nhân hoàn toàn có thể nghỉ ngơi nhiều vài ngày mà.

https://thuviensach.vn

Giang Long đứng lên đưa tiễn.

- Hiện giờ trời đông giá rét, công trình đào bới đường sông nhân tạo và cải tạo đồng ruộng tạm thời dừng lại. Tiền đại nhân mặc dù đã đến huyện nha, nhưng cơ bản cũng không có việc có thể làm.

- Sao lại vậy?

Tiền Đới lắc đầu.

- Bây giờ công trình dừng lại, bản quan đúng lúc có thể xem lại tài liệu đào móc công trình trước kia, tìm hiểu chút khoản thu đào đường sông, có gì khó xử lý v.v… Trong lòng nắm rõ rồi, đầu xuân năm sau càng có thể trợ giúp tốt hơn cho Cảnh đại nhân đó.

- Cũng phải.

Giang Long đi xuống, sóng vai cùng Tiền Đới đi ra cổng huyện nha, hai người ai cũng không nhìn thấy Hà quản gia với sắc mặt lộ vẻ lo lắng.

Tiễn thẳng Tiền Đới lên xe ngựa, Giang Long mới dừng bước.

Tất Tác lúc này mới đi tới, theo sau là hai tên hộ vệ.

- Cảnh đại nhân, hai tên này sẽ thay thế Hà quản gia tới đội tuần tra.

Nói đến đây thì hạ giọng.

- Không biết việc áp giải Hà quản gia diễu phố, có phải là cũng có thể dàn xếp được?

- Dàn xếp thế nào?

Giang Long thần sắc khó đoán.

Tất Tác trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

https://thuviensach.vn

- Có thể phái một người khác thế thân. Đương nhiên, tất nhiên là không thể thiếu lợi ích của Cảnh đại nhân được, bạc ròng năm mươi lượng!

- Năm mươi lượng?

Giang Long đột nhiên cười ha hả.

- Một con số lớn đấy. Năm mươi lượng bạc cũng đủ một gia đình dân thường mười người tiêu dùng trong mấy đời rồi!

Thấy Giang Long cười nói, Tất Tác liền biết là không hay.

Quả nhiên, Giang Long lúc này chăm chú nhìn vào đôi mắt Tất Tác, lạnh giọng nói:

- Vì sao Tiền đại nhân không dàn xếp chuyện này với bổn quan.

- Dạ dạ…

Tất Tác lắp bắp.

- Tiền đại nhân không cùng bổn quan dàn xếp, ngươi một kẻ tôi tớ thấp hèn, có tư cách gì dàn xếp với bổn quan?

Giang Long đột nhiên bước tới một bước quát hỏi.

Tất Tác chịu giận bùng phát trên người Giang Long, tình thế cấp bách, không kìm được rút lui, sắc mặt trắng bệch, biến đổi không chút màu máu nào.

Lúc trước khi Giang Long nói chuyện với Tiền Đới, giọng ôn hòa lộ vẻ rất dễ trò chuyện. Thế khiến Tất Tác cho rằng Giang Long tính khí dễ dãi, không ngờ Giang Long lại đột nhiên trở mặt.

https://thuviensach.vn

Trong buồng xe, Tiền Đới hai mắt hơi khép, nghe thấy tiếng động bất giác khẽ nhíu mày.

Tiếp đó than nhẹ một tiếng.

Trung niên văn sĩ đã lên xe, cũng lại lắc đầu một hồi, trước bên ta ở tình thế xấu, sự ứng đối của công tử gia vô cùng hoàn mỹ, lại không ngờ Tất Tác cuối cùng tự mình làm chủ, khiến Giang Long nắm lấy cơ hội, thể hiện cứng rắn.

Quả thật là không sợ đối thủ mạnh, mà sợ đồng đội ngu.

Chỉ tiếc, Tiền Đới với trung niên văn sĩ đều không biết có câu nói này.

Than nhẹ xong, Tiền Đới hai mắt bỗng nhiên mở ra, trong con ngươi, lóe lên một luồng sắc bén, cái mặt của ta không phải dễ đánh vậy đâu!

Trung niên văn sĩ sau khi nhìn thấy, rủ đầu xuống, ông ta biết công tử nhà ta lập tức sẽ có phản kích.

Phu xe vẫy roi da, đoàn xe Tiền gia chầm chậm đi xa.

Lúc này hai tên nha dịch áp giải Hà quản gia quần áo xốc xếch tóc tai bù xù đi tới cổng huyện nha. Nhìn Hà quản gia bị trói với bộ mặt đỏ nhếch nhác khác thường, nghĩ gã ở kinh thành cũng gọi là có chút thanh danh, lại không ngờ bị bẽ mặt ở huyện Linh Thông.

Nếu bị truyền đi, gã thật còn mặt mũi nào gặp ai nữa.

Đang xấu hổ, gã sinh lòng oán độc. Thù này không báo, thề không làm người.

Tất Tác để lại hai tên hộ vệ liền được một nha dịch dẫn đến đội tuần tra. Vào đúng mùa đông, thời tiết lạnh lẽo khác thường, cho nên gia nhập đội

https://thuviensach.vn

tuần tra làm nhiệm vụ cũng không phải là nhiệm vụ tốt đẹp gì. Nếu mặc không đủ dày giữ ấm thì chắc chắn sẽ bị nứt da.

Trở về huyện nha, Trình Trạch đang ngồi với Tiêu Phàm.

- Hai vị tiên sinh cảm thấy công tử Tiền gia này thế nào?

Giang Long khẽ cười hỏi dò.

Tiêu Phàm lắc đầu.

- Không khớp với thanh danh truyền đi ở kinh thành, chỉ gặp mặt một lần, ta nhìn không thấu được.

Trình Trạch thì muốn nói lại thôi.

Giang Long lại hỏi dò, Trình Trạch chỉ là khẽ cười xua tay, có vẻ sâu xa khó hiểu.

Mãi đến sau khi Giang Long rời đi, Tiêu Phàm hỏi, Trình Trạch mới lạnh giọng nói:

- Đó là một con sói.

Sói?

Độc ác, xảo quyệt.

Tiêu Phàm biết rõ Trình Trạch nhìn người chuẩn xác, không khỏi kinh sợ, đánh giá này là không nhẹ rồi.

- Vậy sao ngươi không nhắc nhở một tiếng, để thiếu gia cẩn thận phòng bị chút.

- Tạm thời y vẫn chưa dám làm gì thiếu gia đâu.

https://thuviensach.vn

Trình Trạch trả lời nói.

Nhưng những người khác thì không biết được…

Câu này Trình Trạch không nói ra.

Hà quản gia bị trói diễu phố, đương nhiên gợi người qua đường vây xem, khi có người hỏi, hai tên nha dịch áp giải Hà quản gia liền nói to trả lời nguyên nhân. Nghe nói là có người cưỡi ngựa tông phải người khác, dân chúng bàn tàn xôn xao, còn có người đoán Hà quản gia có phải là gặp phải kẻ ăn vạ không.

Đối với việc huyện Linh Thông xuất hiện kẻ ăn vạ, Giang Long lại không dốc sức chấn chỉnh, thực ra nếu muốn trừng trị, thì ở cổ đại tất cả do Giang Long định đoạt, cực kỳ đơn giản, lại không phải để ý gì mà bình đẳng nhân quyền hay cái gì cả.

Sở dĩ bỏ mặc, chính là muốn để người từ bên ngoài đến cẩn thận một chút. Đừng ỷ có chút thân phận thì cho rằng bản thân tài trí hơn người mà có thể làm bừa.

Những kẻ vô lại ăn vạ kia cũng không ngốc, tìm con dê béo đương nhiên là tìm loại mới lần đầu đến huyện Linh Thông rồi, cho nên tạm trước mắt chưa gây nên nguy hại lớn gì.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 332: Linh Nghiệm

Tiếng bàn tán, tiếng cười nhạo, tiếng gào thét… truyền vào bên tai.

Hà quản gia ngẩng đầu, nhìn thấy nào là ánh mắt khinh thường, ánh mắt chế giễu, ánh mắt giận dữ, còn có cả ánh mắt lạnh lùng nữa.

Nhục nhã.

Thật là nhục nhã vô cùng!

Hai tên nha dịch thấy Hà quản gia ngẩng đầu muốn dừng lại thì bị đẩy mạnh một cái.

- Đi nhanh lên, thị trấn ở đây lớn, ngươi bò chậm giống như rùa, đừng có mà hại ông đây không kịp cơm trưa.

- Đúng vậy.

Tên khác hùa theo.

Hà quản gia bước chân loạng choạng, cúi đầu che giấu hận thù trong đôi mắt.

Nửa canh giờ sau, hai tên nha dịch mở trói cho Hà quản gia, cười nói bỏ đi.

Một gã sai vặt Tiền gia lúc này vội vàng dắt ngựa tới, đưa dây cương cho Hà quản gia. Hà quản gia theo bản năng đưa thay ra cầm, nhưng lập tức

https://thuviensach.vn

hung tợn ném đi. Gã chính là vì trên đường phóng ngựa mà tông phải người, thế nên mới có nhục nhã mà hôm nay phải chịu đựng.

Nào còn dám cưỡi ngựa trên phố nữa?

Hung tợn trợn mắt nhìn thằng nhóc, Hà quản gia cúi đầu đi nhanh, đi khỏi chỗ này trước đã. Vẫn may dân chúng ở đây khá là hiền lành, không có lấy rau quả nát với trứng gà thối nện gã. Gã lại nghĩ nhiều rồi, ở huyện Linh Thông nơi nghèo túng này, mùa đông lấy đâu ra rau quả thối? Còn trứng gà thối để lâu càng không thể có rồi. Trứng gà của nhà nào lại không coi như bảo bối mà che chở chứ? Gom đủ số lượng nhất định lập tức đem bán ngay, mà người ta mua đương nhiên cũng đã sớm ăn hết rồi.

Gã sai vặt dắt ngựa đi theo sau, mặt đầy hối hận, đáng nhẽ nó nên đánh xe ngựa tới đây.

Đi được trăm bước, sau khi đi qua mấy con phố, Hà quản gia mới chậm bước chân lại, lúc gã sai vặt theo kịp đến nơi thì thấy Hà quản gia sắc mặt nhăn nhó, dọa nó sợ vội cúi đầu, tránh ánh mắt nhìn qua đây của Hà quản gia. Hà quản gia hơi híp hai mắt, sau khi suy nghĩ chút thì liền có dự tính rồi.

Không cưỡi ngựa, qua một hồi hỏi thăm, hai người tới nơi cho thuê trọ.

Hà quản gia đi gặp Tiền Đới trước, quỳ dưới đất khóc rống nức nở, lệ rơi đầy mặt. Không phải kể lể oan uổng xin Tiền Đới phân xử cho gã, mà là tự trách mình đã làm mất mặt Tiền gia.

Tiền Đới thản nhiên liếc nhìn Hà quản gia, nói vài câu lãnh đạm xong để Hà quản gia lui xuống.

Trung niên văn sĩ lúc này giương mắt, liền đó lại rủ con mắt xuống.

https://thuviensach.vn

Hà quản gia vừa lui ra cửa phòng, Tất Tác đã bước nhanh tới, mở miệng an ủi.

Tất Tác là quân đội hộ vệ, chịu trách nhiệm giữ an toàn, Hà quản gia thì lại quản lý nha hoàn nô bộc người hầu trong đội ngũ Tiền gia. Địa vị hai người tương đương. Nhưng Hà quản gia còn có một việc Tất Tác ghen tị ngưỡng mộ đó là trông coi toàn bộ tiền bạc.

Thường xuyên tụ lại với nhau, quan hệ cũng khá tốt, nếu không thì Tất Tác cũng đã không tìm Giang Long dàn xếp rồi.

- Cái tên họ Cảnh đó thật chả ra gì.

Tất Tác hùng hùng hổ hổ đem sự việc diễn ra trước đó nói ra.

- Chỉ là lấy một tên nô bộc thay cho ngươi mà thôi, năm mươi lượng bạc còn không đủ cho hắn kiếm sao?

Năm mươi lượng? Hà quản gia lại thấy trong lòng khinh thường, trong con mắt gã, Tất Tác chỉ là tên lỗ mãng mà thôi. Tự trong lòng gã coi khinh. Năm mươi lượng trong con mắt Tất Tác quả thực là con số không nhỏ. Nhưng Cảnh phủ năm đó là Hầu gia phủ đệ, với gia sản hùng hậu của người ta, năm mươi lượng bạc có thể dao động lòng người ta được sao?

Đừng nói năm mươi lượng, có mà năm trăm năm nghìn lượng, người ta cũng chả để mắt tới.

Cho nên vẫn là công tử gia nhà ta thông minh! Hà quản gia vốn dĩ đối với chuyện Tiền Đới không dốc sức bảo vệ gã, thì rất oán hận. Bây giờ mới vỡ lẽ hiểu được, hóa ra Giang Long luôn đợi cơ hội xốc lại khí thế, mà công tử gia thì lại không khom mình chống đối.

Ngược lại Tất Tác hảo tâm giúp đỡ ta kết quả lại hại bên ta rơi vào thế yếu.

https://thuviensach.vn

Không giống với Tất Tác đó là, Tiền quản gia giúp quản lý tiền tài. Tuy không phải là của mình, nhưng rốt cuộc thấy số lượng bạc lớn như thế, cho nên đối với quyền quý xử lý tiền tài ra sao, rồi số lượng bao nhiêu mới có thể lọt vào mắt của quyền quý, khái khái có chút lý giải.

Hai người lại trò chuyện với nhau một lúc, Hà quản gia bận rộn đi mất.

Đoàn xe vừa tiến vào, có rất nhiều việc đều cần gã đích thân sắp xếp.

Có điều đúng lúc rời đi, Hà quản gia nói nhỏ:

- Buổi tối mời ngươi ăn cơm, có chuyện thương lượng.

- Không vấn đề.

Tất Tác vỗ vỗ ngực. Mặc dù là người lỗ mãng, nhưng gã cũng có thể ít nhiều đoán được. Hà quản gia chắc chắn là muốn báo thù.

Giang Long có chuyện quan trọng nên bận rộn, huyện lệnh vẫn do Trình Trạch trấn thủ. Có điều bây giờ đại công trình đều dừng lại rồi, cho nên Trình Trạch để Giang Long trung thực ở trong huyện nha, dạy bảo Giang Long các kiến thức làm quan cơ bản, rồi quy trình làm việc v.v…

Muốn làm quan mà không bị người ta bới lông tìm vết, những điều này là bắt buộc phải học, cho nên Giang Long học rất nghiêm túc.

Ban ngày trôi đi rất nhanh, ba huynh đệ Tề Thị theo dõi Tiền gia nhưng không phát hiện gì bất thường.

Buổi tối, Hà quản gia gọi Tất Tác ra ngoài, vào trong một tửu lâu gần đây, gọi đầy bàn thức ăn ngon, mời một vò rượu ngon. Tất Tác ăn rất sung sướng, uống cũng sảng khoái. Hà quản gia trong mắt thấy thế liền mở miệng nói ra điều mong muốn Tất Tác giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

Tất Tác rất vui mừng, lập tức gật đầu đáp ứng. Gã được ăn được uống, nhưng mỗi tháng số bạc thường lệ không nhiều. Nếu không thể có quan hệ tốt với Hà quản gia, thì sau này chắc chắn không thể lúc nào cũng được ăn thịt, được uống rượu. Chuyện này đối với Tất Tác không thịt, không vui, không rượu, sẽ không ăn nổi cơm mà nói, là tuyệt đối không được.

Với lại lúc ở kinh thành, gã thường xuyên giúp Hà quản gia chuyện nhỏ kiểu này.

Ngày hôm sau, mấy hộ vệ Tiền gia đi ra ngoài.

Tiền Đới thì sau khi dùng sau bữa sáng, mặc quan bào ngồi xe ngựa đến huyện nha, cứ thể mà đi thẳng vào, trung niên văn sĩ cũng luôn theo sát.

Giang Long đã chuẩn bị xong chỗ làm việc cho Tiền Đới, phòng ở không lớn nhưng rộng rãi sáng sủa, bên trong cũng không có gì bài trí, đối với chuyện này Tiền Đới rất hài lòng, cũng không có gì bất mãn, rồi ngồi xuống không mặn không nhạt nói chuyện vài câu với Tiền Đới xong, liền để lại hồ sơ tư liệu Tiền Đới muốn xem, đứng dậy bỏ đi.

Tiền Đới liếc nhìn hồ sơ tư liệu, chỉ chốc lát liền nhíu mày.

Bên trên viết rõ ràng rành mạch, đào đường sông, đất ruộng, cùng với xây dựng thị trấn, triều đình căn bản không cấp bao nhiêu tài trợ, hoàn toàn là bạn thân của Giang Long xuất tiền đầu tư để làm, đương nhiên, đợi sau khi công trình hoàn thành, bạn thân của Giang Long nhất định có thể kiếm lớn được một khoản.

Mà đối với Hoàng thượng mà nói, những đồng ruộng phì nhiêu kia là của dân thường hay là của bạn thân Giang Long, không có gì khác biệt cả.

Chỉ cần trồng lương thực, trung thực nộp thuế, lại mở cửa hàng buôn bán là được.

https://thuviensach.vn

Trung niên văn sĩ cũng ở một bên nhìn kỹ, thỉnh thoảng thì âm thầm gật đầu, trong lòng khen ngợi, trước kia lão còn thật sự không ngờ tới, Giang Long đúng là một vị quan tốt vì dân vì nước.

Trong chốc lát, Tiền Đới nhíu mày yên tĩnh trở lại, đã có chủ ý riêng của mình.

Hoàng thượng không cần quan tâm cánh đồng phì nhiêu ở trong tay ai, y cần gì phải để ý đồng hoang ấy có phải cánh đồng phì nhiêu hay không? Chỉ cần có thể đào thành công đường sông, trực tiếp trình sớ nói cánh đồng phì nhiêu đã cải tiến hoàn thành sau đó lãnh thành tích là được, còn về cánh đồng phì nhiêu đó có thể trồng được lương thực hay không thì là việc không liên quan đến y rồi.

Có thể trồng ra được, tất cả đều vui vẻ, không trồng ra được thì là trách nhiệm của quan địa phương.

Lúc ấy Tiền Đới đã về kinh rồi.

Giang Long đời trước chuyện như thế này nhiều lắm, quan viên gọi tới rất nhiều phóng viên của đài truyền hình, tuyên truyền cho nghi thức khởi công đại công trình nào đó, tranh thể diện, ôm chiến tích cho mình, nhưng sau đó thì sao? Lại là hoàn toàn không hướng tới công trình này đầu tư gì.

Chờ đến mười mấy năm sau, trên công trường vẫn chỉ cắm đó mấy cái cọc xi măng thôi.

Quan viên thăng chức rồi, quyền cao chức trọng, quan viên phía dưới điều tới cũng không có ai dám nói gì, càng miễn bàn

Theo Tiền Đới, những cánh đồng phì nhiêu đó lại không phải là của nhà mình, hà tất phải khổ sở làm cho hoàn mỹ? Cái y coi trọng chỉ là khoản chiến tích kia, về phần xuất thêm mấy trăm vạn mẫu đồng ruộng phì nhiêu

https://thuviensach.vn

đối với bắc biên giới, đối với dân chúng, đối với triều đình mà nói có ý nghĩa gì y cũng không quan tâm.

Tiền Đới đã sớm đi vào con đường làm quan, từng trải và có kinh nghiệm nhiều năm, bắt đầu thật là dễ dàng.

Tiền gia thuê cả một loạt dân cư, đến sắp xếp hộ vệ, tùy tùng, người hầu nam trẻ tuổi, bà tử, còn có nha hoàn.

Chi tiêu mỗi ngày đều không ít, may mắn Tiền Đới lúc đến mang theo đủ bạc, nếu không thì tiêu tiền như nước chảy thế này đã không trụ được mấy ngày rồi. Thêm nữa, Tiền Đới tham tiền, trên đường cũng đã thu không ít quà tặng rồi, thậm chí có rất nhiều quan viên xa xôi cũng vội tới biếu y bạc, chỉ với những lượng bạc này thôi cũng đã đủ Tiền Đới sống vài năm ở huyện Linh Thông rồi.

Hôm nay lại bận rộn nửa ngày trời, Hà quản gia cuối cùng cũng thu dọn hành lý, quét dọn sạch sẽ chỗ ở cũng sắp xếp xong xuôi.

Phần lớn nô bộc đều là mấy người chen chúc một gian phòng, duy nhất được sống một mình là Tiền Đới, Hà quản gia, trung niên văn sĩ, còn có Tất Tác đội trưởng hộ vệ này nữa. Vốn mấy nha hoàn hầu cận bên người Tiền Đới cũng có địa vị rất cao, dù là Hà quản gia và Tất Tác cũng không dám nhắc tội, nhưng nha hoàn hầu cận phải trực đêm, cho nên Tiền Đới sau khi làm việc trở về, các nàng phải luôn luôn trông coi chủ nhân.

Thế nên không có sắp xếp phòng khác nào cho mấy nha hoàn hầu cận.

Tiền Đới ra ngoài, các nàng sẽ nghỉ ngơi bên ngoài phòng Tiền Đới. Đối với sắp xếp này, nha hoàn hầu cận tự nhiên cũng rất hài lòng. Nếu Hà quản gia sắp xếp phòng ốc khác ngược lại sẽ khiến các nàng bất mãn, có thể từng giây từng phút ở bên cạnh Tiền Đới, các nàng mới có thể luôn vinh nhục không suy.

https://thuviensach.vn

Mà một khi quan hệ xa cách với chủ nhân, thì có nghĩa là không còn gì địa vị thân phận rồi.

Xử lý xong những việc trong tầm tay, Hà quản gia khẩn cấp tìm Tất Tác, hỏi thăm tình hình.

Tất Tác tìm mấy tên thuộc hạ sáng sớm đã phái đi, để cho bọn họ đích thân báo cáo cho Hà quản gia, bản thân không nghe nhiều rời trước một bước.

Đương nhiên, trước khi rời đi không quên để lại lời nhắn, để mấy tên thuộc hạ nhất định phải nghe theo mệnh lệnh của Hà quản gia.

Hà quản gia hỏi xong, trên khuôn mặt trắng bóc, hiện lên chút âm mưu độc ác.

Giữa trưa, Tiền Đới trở về dùng cơm, sau đó lại dẫn trung niên văn sĩ đến huyện nha.

Đến buổi tối, Hà quản gia báo cáo xong sự việc với Tiền Đới, liền mang theo mấy tên hộ vệ rời khỏi. Mãi cho đến đêm khuya mới lặng lẽ quay về.

Ngày hôm sau, mấy tên sai dịch huyện nha phàn nàn, làm sao Đại Lưu và Tiểu Dương hôm nay không tới làm việc?

- Có phải đêm qua nước tiểu của ngựa uống nhiều quá nên vẫn còn ngủ không?

Đội trưởng Hà Đạo quát nói, lập tức phái người đến nhà Đại Lưu và Tiểu Dương hỏi.

- Hai tên này, nếu không muốn làm nữa, thì cút ngay cho lão tử!

Nhưng người phái đi trở về nói, ngày hôm qua hai người buổi tối sau khi ra ngoài thì không có thấy về nhà nữa.

https://thuviensach.vn

Cả bọn nha dịch cảm thấy kỳ quặc.

- Say quá té vào tửu lâu nào rồi?

- Có phải đi tìm hay không… Ha ha.

- Có khả năng.

- Không được nói lung tung, các ngươi đoán xem có thể xảy ra chuyện không?

- Mồm thối.

Mồm thối rất nhiều khi khá chính xác, lúc gần trưa, có người báo án nói phát hiện thấy hai bộ thi thể.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 333: Tra Án

Lúc Giang Long và Tiêu Phàm đi vào hiện trường phát hiện án, khám nghiệm tử thi đã kiểm tra thực hư xong.

Đây là một con phố khá vắng vẻ, còn là một ngõ cụt, tuy nhiên bởi vì trong thị trấn được cải biến toàn bộ, cho nên đường phố vẫn tương đối sáng sủa rộng rãi, sắc trời tờ mờ sáng ánh sáng hơi ám, thấy không rõ lắm, tuy nhiên mặt trời bắt đầu mọc, người ven đường chỉ cần quay đầu liếc mắt nhìn, là có thể phát hiện hai cỗ thi thể rồi.

Đây cũng do dân số huyện Linh Thông đông, rất nhiều người dậy sớm, nên vừa hừng đông đã có người đến huyện nha báo án.

Giang Long nhìn mọi nơi, xem xét có không dấu vết, lại liếc nhìn hai cỗ thi thể kia.

Ban đêm lạnh lẽo, hai cỗ thi thể đã bị đông lạnh, tuy nhiên vẫn làm cho lòng người kinh hãi, bởi vì kẻ xấu xuống tay quá độc ác, dùng đao cắt lên mặt hai người, tròng mắt cũng bị khoét đi, trên mặt đất không có dấu vết đánh lộn, hẳn là kẻ xấu bên kia nhân số chiếm ưu thế, gắt gao đè tay chân hai người xuống.

- Tìm láng giềng hỏi một chút, đêm hôm qua có ai nghe được thanh âm dị thường nào, hay hoặc là nhìn thấy người xa lạ khả nghi nào hay không.

Giang Long mở miệng chỉ bảo:

https://thuviensach.vn

- Người cung cấp manh mối, chỉ cần có tác dụng đều có thưởng, người đi huyện nha báo án, đợi điều tra rõ án nếu không có quan hệ gì với người đó, thưởng một trăm văn tiền.

Chỉ báo án đã có thể lấy một trăm văn tiền thưởng?

Hà Đạo có chút bất ngờ.

- Phát sinh án mạng, phải nhanh một chút phá án, bằng không theo thời gian trôi qua, càng khó tìm được hung phạm! Như vậy báo án tất nhiên là càng sớm càng tốt rồi.

Giang Long nhìn ra, tùy ý giải thích một câu, sau đó đi đến một bên bảo khám nghiệm tử thi báo cáo.

- Huyện lệnh đại nhân, tiểu nhân nói trước một chút, có mấy người nha dịch nhìn hai người rất quen thuộc, đều đoán hai người chết là sai dịch huyện nha Đại Lưu và Tiểu Dương.

Ngỗ Tác cung kính khom người nói:

- Tiểu nhân đã bảo người ta nhanhh chóng đi thông tri người nhà hai người, hẳn là có thể từ quần áo và vật phẩm tùy thân mang theo để nhận ra.

- Ừ, tiếp tục.

- Hai người trong miệng mũi có vị rượu, trước khi chết đã uống rượu, trên mặt bị hung thủ dùng dao găm rạch, một người trên mặt có hai mươi tám vết rạch, một người trên mặt có ba mươi mốt vết rạch, con mắt đều bị khoét đi, hai điểm này hẳn là đều là hoàn thành khi người chết chưa vong. Mặt khác gân tay gân chân cũng bị đánh gãy, nguyên nhân thực sự gây ra cái chết, là trái tim bị đâm một đao...

https://thuviensach.vn

Ngỗ Tác vừa mới nói xong, liền có mấy bóng dáng như điên như dại chạy tới, nhìn thấy thi thể, đều khóc hô xông lên, không bao lâu đã xác định hai người này đúng là sai dịch huyện nha Đại Lưu và Tiểu Dương, thân nhân hai người khóc rống một trận xong liền quỳ ở trước mặt Giang Long, cầu Giang Long nhất định phải bắt được hung phạm, báo thù cho hai người.

- Đại Lưu và Tiểu Dương làm đương sai ở huyện nha, bản quan dĩ nhiên sẽ không để cho hai người bọn họ chết không minh bạch, các ngươi về nhà trước, không mấy ngày, bản quan nhất định bắt được hung thủ!

Giang Long nghiêm nghị nói. Tiếp theo phái người đi quán rượu phụ cận điều tra nghe ngóng, xem hai người đêm qua là ở uống rượu nơi nào.

Tiêu Phàm luôn luôn ở phụ cận và bên cạnh hai cỗ thi thể chăm chú xem xét, lúc này đi tới bên cạnh Giang Long, trong bàn tay có mấy chỉ gai cây nâu khá thô:

- Hai người hẳn là bị người dùng bao tải bao lấy khiêng đến nơi đây, trên mặt đất ngoại trừ máu tươi, còn có mấy bãi nước đọng bị đông thành băng.

Ta suy đoán hung thủ đầu tiên là đem hai người đánh ngất xỉu, lại dùng nước tưới tỉnh, tiếp theo...

Nghe Tiêu Phàm nói như vậy, động cơ của hung thủ dĩ nhiên sáng tỏ, Giang Long mở miệng:

- Là báo thù.

- Không sai.

- Hà Đạo ngươi đi tra một chút, xem hai người gần đây có cùng người tranh chấp kết thù hay không.

Giang Long lại hạ lệnh:

https://thuviensach.vn

- Bao gồm các sai dịch trong huyện nha, cũng phải cẩn thận tra rõ từng người.

- Vâng!

Hà Đạo lĩnh mệnh đang định đi làm việc, một sai dịch đột nhiên ánh mắt sáng lên, chạy chậm đến gần Hà Đạo, giảm thấp thanh âm nói:

- Đầu nhi, ngày hôm qua Hà quản gia kia đúng là Đại Lưu và Tiểu Dương trói về huyện nha đấy, sau đó Đại Lưu và Tiểu Dương lại áp Hà quản gia dạo phố. Ngươi nói có lẽ nào là hay không?

- Có khả năng.

Hà Đạo cũng thật sự suy tư, sau đó gật gật đầu.

Hà quản gia là người có thân phận, bị sai dịch trói đến huyện nha tiếp theo lại dạo phố, rước lấy đám dân chúng châm biếm vây xem, vô cùng mất mặt, Hơn nữa Hà Đạo cũng biết rõ tác phong vài thủ hạ của mình, khi bắt người nếu có ai dám không phối hợp, khẳng định phải thưởng chút quyền cước, Hà quản gia kia đã mất mặt, lại bị ăn đánh, sau đó âm thầm xuống tay trả thù, rất hợp lý.

Vì thế Hà Đạo lập tức báo cáo cho Giang Long.

Giang Long sau khi nghe xong nhíu mày, cũng không lập tức nói cái gì, khoát tay áo, ra hiệu Hà Đạo trước ấn sắp xếp của mình đi làm việc.

- Có khả năng lớn.

Hà Đạo rời khỏi, Tiêu Phàm nói:

- Tiền gia là một trong những nhà quyền quý bậc nhất kinh thành, Hà quản gia mặc dù là quản gia Tiền phủ, ở kinh thành cũng có thể đi ngang

https://thuviensach.vn

đấy, nhưng vừa đến địa phương nghèo như huyện Linh Thông này đã bị sai dịch bên đường trói lại đi huyện nha, sau đó dạo phố.

Khẳng định gã cảm thấy vô cùng khuất nhục, không ra tay trả thù một chút khẳng định khó tiêu mối hận trong lòng.

- Là ta phán quyết, sai người áp gã dạo phố đấy, nhưng gã khẳng định không dám tới gây sự với ta.

Giang Long nói tiếp:

- Vì thế tìm tới hai sai dịch trói gã trên đường kia.

Nói tới đây, vụ án trên cơ bản đã sáng tỏ.

- Ta chỉ là không xác định, Tiền Đới có biết việc này hay không?

Giang Long không xác định.

Tiêu Phàm cũng không đoán chính xác được, nhẹ nhàng lắc đầu.

Vụ án tuy rằng đã sắp sáng tỏ, nhưng còn phải cần chứng cớ, bằng không cho dù đem Hà quản gia chộp tới cũng không thể phán quyết. Giang Long và Tiêu Phàm lại ở hiện trường một hồi mới về huyện nha. Đám sai dịch trước đó nghe theo mệnh lệnh hỏi láng giềng và quán rượu trở về, tiến hành báo cáo.

Có hai gia đình đêm khuya nghe được một chút động tĩnh, nhưng động tĩnh không lớn nghe không rõ, hơn nữa buổi tối quá mức rét lạnh, cũng không đi ra lại đây xem xét. Tuy rằng chưa tính là đầu mối gì, tuy nhiên có thể đại khái xác định một chút thời gian vụ án phát sinh.

Dân chúng gần đó đều không nhìn thấy người lạ khả nghi.

https://thuviensach.vn

Sai dịch đi quán rượu tra hỏi trở về báo cáo, Đại Lưu và Tiểu Dương tới một quán cơm nhỏ không nổi danh uống rượu. Đại Lưu và Tiểu Dương chỉ là sai dịch tầng thấp chót nhất huyện nha, tiệm cơm như vậy mới phù hợp thân phận, nếu đắt một chút nữa căn bản không trả được.

Trừ đó ra, cũng không có bất kỳ manh mối nào.

Giang Long sẽ không ngồi chờ, lập tức phái nha dịch bắt đầu động thủ bắt người.

Tất cả mọi người gần đây từng có quan hệ và có tranh cãi với Đại Lưu, Tiểu Dương tất cả đều được truyền tới đại sảnh huyện nha.

Hà quản gia sáng sớm sau khi hầu hạ đưa Tiền Đới đi huyện nha, lại về nhà mình ngủ tiếp, sau khi tỉnh lại thần khinh khí sảng, ăn cơm xong, trong phòng xử lý công việc trong tay. Gã cho là mình tối hôm qua làm kít mít không chút kẽ hở, cho nên tuyệt không lo lắng sẽ bị tra đến.

Chỉ tiếc cửa thành đóng cửa sau khi trời tối, lấy thân phận của Hà quản gia căn bản không kêu mở được, bằng không trực tiếp đem người ra ngoài thành chỗ hoang dã chôn, là có thể làm cho người mất tích. Như vậy an toàn hơn, càng làm cho người yên tâm.

Tuy nhiên còn chưa tới giữa trưa, đã có nha dịch tìm tới tận cửa rồi.

Một gã sai vặt tiến vào báo cáo, Hà quản gia nghe vậy bút trong tay thiếu chút nữa rớt xuống đất, là mình sơ suất lộ ra dấu vết rồi sao? Bị tiểu tử Cảnh gia tra ra dấu vết để lại? Không có khả năng a, Hà quản gia tận lực ổn định tâm thần, không để cho mình bối rối.

- Để bọn họ vào đi.

- Vâng.

https://thuviensach.vn

Gã sai vặt lui ra không lâu, hai nha dịch thân hình cao lớn đi tới.

Hà quản gia giương mắt liếc nhìn hai người một cái, trong tay cũng không cầm dây thừng, thoáng nhẹ nhàng thở ra:

- Các ngươi tới tìm ta có chuyện gì?

- Đêm khuya hôm qua đã xảy ra án mạng, hai sai dịch huyện nha bị người tàn nhẫn giết chết...

Một nha dịch ôm quyền khách khí trả lời.

Hà quản gia nói đánh gãy:

- Có liên quan gì đến ta đâu?

- Huyện lệnh đại nhân mệnh lệnh tất cả những người từng có quan hệ với người chết khi còn sống, toàn bộ đến đại đường nghe thẩm vấn.

Người kia nha dịch lập tức trả lời.

- Ta lại không biết bọn họ.

- Người chết đúng là hai sai dịch ngày hôm qua ở bên đường trói Hà quản gia, lại áp Hà quản gia đi dạo phố.

Vừa nghe đến hai chữ dạo phố, Hà quản gia liền bốc hỏa trong lòng, nhưng tận lực đè nén:

- Trùng hợp như vậy? Như thế cũng bất ngờ.

- Kính xin Hà quản gia phối hợp.

Hà quản gia chỉ chỉ trang giấy ngọn bút trên bàn:

https://thuviensach.vn

- Ta cũng muốn phối hợp các ngươi, nhưng ta cùng với Tiền đại nhân vừa tới đây, rất nhiều chuyện phải an bài, việc đầu mối còn không thông suốt, cho nên công việc trên mình rất nhiều, vì vậy sẽ không đi đâu.

- Vậy sợ là không được.

Nha dịch tuổi trẻ chút lắc đầu.

- Không được?

Hà quản gia thay đổi sắc mặt.

Người nha dịch kia tuổi gần bốn mươi, đột nhiên biến sắc mặt, quát lên:

- Không được! Ở huyện Linh Thông, mặc cho ai cũng không thể không nghe theo mệnh lệnh Huyện lệnh đại nhân truyền đạt!

- Ngươi, thật can đảm!

Hà quản gia bị một người nha dịch bình thường khiển trách không khỏi đỏ mặt lên, cảm thấy thầm hận, đợi trận gió mạnh này thổi qua rồi, sẽ phải thu thập mấy tên đui mù lớn mật:

- Ngươi có tin ta ra lệnh một tiếng, bảo người đánh các ngươi ra khỏi đây hay không?

Nơi này chẳng những có nô bộc Tiền gia, hơn nữa còn có hộ vệ.

Những hộ vệ này đều mang theo yêu đao đấy, một khi động thủ khẳng định thấy máu.

Sai dịch trẻ tuổi nhát gan, cũng có chút sợ hãi, tuy nhiên nha dịch tuổi gần bốn mươi chỉ hừ lạnh:

https://thuviensach.vn

- Thực có can đảm đánh đuổi chúng ta ra, vậy lần sau đến sẽ là đúng là binh lính Tuần kiểm ti rồi, những binh đinh kia từ sau khi ra chiến trường trở về không lâu, tính cách mỗi người đều đại biến.

Động một chút lại lấy thương động đao, nếu là do bọn họ chạy tới, thủ hạ của ngươi căn bản chưa đủ nhìn!

Hà quản gia nghe vậy thì vừa tức vừa giận, nhưng cũng không dám bảo người đánh đuổi hai người đi ra. Cũng không thật là sợ binh đinh Tuần kiểm ti, mà là đã biết công tử gia nhà mình và Giang Long không hợp, chính mình lúc trước đã làm sai sự bị áp dạo phố, đã đánh mất thể diện Tiền gia.

Còn dám làm sai sự tình bị Giang Long bắt được nhược điểm, không nói Giang Long sẽ thu thập mình như thế nào, ngay cả công tử gia nhà mình cũng sẽ không khách khí.

Thủ đoạn của Tiền Đới Hà quản gia cũng giết đến, giết người như giết chó!

Quả nhiên là lãnh huyết vô tình.

- Hà quản gia, làm phiền mời ngươi đi một chuyến đi.

Nha dịch trẻ tuổi khách khí nói.

- Hừ! Chờ ta đổi thân quần áo.

Hà quản gia ngoài miệng nói là thay quần áo, nhưng sau khi đi ra thật ra là âm thầm tìm đến vài người đêm qua cùng đi, rồi dặn dò thật kỹ, bảo bọn họ ngậm miệng cẩn thận, bất kể như thế nào đều không cho mở miệng.

Mấy người kia đều liên tục gật đầu, nếu nhận tội liền mất mạng, bọn họ lại không ngốc.

https://thuviensach.vn

Đợi đưa Hà quản gia tới huyện nha, đã đến trưa. Giang Long liếc nhìn quần áo gấm vóc Hà quản gia một cái, thấy sắc mặt Hà quản gia không một chút luống cuống, muốn cứng rắn đến cuối cùng. Ngẫm nghĩ một chút, bảo mọi người của mình trên đại sảnh về hậu đường ăn cơm trước.

Hà quản gia và rất nhiều người được truyền tới đại sảnh, chỉ có thể bụng đói ngồi chờ.

Một lúc lâu sau, Giang Long mới lại đi vào đại sảnh thẩm vấn.

Nhưng lại cố tình vượt qua Hà quản gia, đi thẩm vấn người khác trước, qua lại vài lượt, Hà quản gia cũng có chút không nén được tức giận.

Cho đến lúc này, Giang Long rốt cục thẩm vấn tới Hà quản gia.

Hỏi vấn đề rất đơn giản, đêm hôm qua Hà quản gia ở nơi nào, nếu ra cửa thì đi cùng ai?

Hà quản gia nói ra ngoài uống rượu, sau đó nói ra tên mấy người ngày hôm qua.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 334: Bao Tải

Giang Long lập tức hạ lệnh, khiến sai dịch đi chỗ nghỉ của Tiền gia, đem mấy tên hộ vệ đến đại sảnh.

Hà quản gia cũng không khẩn trương sợ hãi, mấy người kia bị dẫn tới càng tốt, có đồng bọn, dũng khí của gã ngược lại càng mạnh hơn một chút. Không giống hiện tại trên đại sảnh chỉ có một mình mình, trong lòng nhiều ít có chút không cứng. Chỉ chốc lát sai dịch dẫn đến sáu tên hộ vệ Tiền gia.

Sáu tên hộ vệ xếp thành một hàng ở phía sau Hà quản gia quỳ xuống.

- Các ngươi ngày hôm qua ở nơi nào uống rượu, uống rượu xong lại làm gì? Buổi tối đó lúc nào thì trở về?

Giang Long nhìn đám người quỳ gối ở dưới, không phải sắc mặt hung ác, mà như chẳng hề để ý, dường như căn bản ngày hôm qua không có chuyện hai người bị giết bởi thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Cũng chỉ có người như vậy, mới có thể đi giết. Đổi lại người thường, nói cho chúng vô tội, bọn chúng cũng không dám động thủ.

Vài người ngươi một câu ta một câu, đem lời khai đã sớm thương lượng nói ra. Hà quản gia sau khi nhìn thấy biểu hiện của mấy người này thì yên lòng. Mấy người đều rất bình tĩnh, không ai bối rối.

- Người tới, để bọn họ đưa đi quán rượu theo như lời bọn họ nói, để tiểu nhị quán rượu chỉ ra và xác nhận.

https://thuviensach.vn

Giang Long khi nói chuyện ánh mắt hơi hơi lóe lên:

- Lại đến chỗ Tiền gia ở, hỏi thăm một chút bọn họ nói đêm khuya trở về, ở cửa nhà có đụng tới người nào hay không, tốt nhất có thể đưa ra thời gian chuẩn xác một chút.

Hà Đạo dẫn theo hai người thủ hạ tiến lên, bảo đám người Hà quản gia dẫn đường.

Dọc theo đường đi, Hà quản gia và sáu tên hộ vệ cười cười nói nói, một chút cũng không coi là quan trọng. Bọn chúng đêm qua làm kít mít không chút kẽ hở, tùy ý Giang Long tra như thế nào thẩm như thế nào cũng là vô dụng thôi, trừ phi chính nội bộ bọn chúng rối loạn.

Nhưng không ngờ lại đã xảy ra ngoài ý muốn.

Ở quán rượu, tiểu nhị nói thời gian bọn chúng uống rượu xong và rời khỏi khác. Tiếp theo lại có khách nhân đứng ra kiên định nói đêm qua cũng tới uống rượu, nhìn đến trong bọn họ một người cầm bao tải, khiến đám người Hà quản gia giận đến sắc mặt đỏ bừng.

Đợi đi tới chỗ Tiền gia nghỉ chân, đám người Hà Đạo hỏi, một hộ vệ Tiền gia ngày hôm qua phụ trách gác đêm nói ra thời gian chính xác bọn chúng trở về. Đây là bởi vì Hà quản gia không muốn quá nhiều người biết, cho nên không lên tiếng kêu gọi, hơn nữa ban đêm hôm qua bọn họ lặng lẽ trở về, nên nghĩ đến thần không biết quỷ không hay.

Lại không nghĩ nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, vẫn bị một hộ vệ nhìn thấy.

Lại vòng trở lại đại sảnh, mặt Giang Long đã sa sầm, uy nghiêm.

- Hà quản gia, ngươi hiện tại đến nói một câu, vì sao trước đó phải nói dối, cố ý lừa bịp bản quan?

https://thuviensach.vn

Giang Long chỉ ra chi tiết điều tra có chút bất đồng với lời lúc trước đám người Hà quản gia nói.

Tuy rằng phát sinh vấn đề, nhưng Hà quản gia cũng không hoảng loạn:

- Hồi đại nhân, không phải tiểu nhân cố ý lừa bịp, mà là ngày đêm qua uống nhiều rượu lắm, cho nên quên rồi, mặt khác, theo như lời tiểu nhị tửu lâu và người kia nói chúng ta cầm bao tải không có căn cứ chính xác nên thật sự không thể tin.

- Nếu uống rượu quá nhiều, vậy ngươi vì sao có thể khẳng định là tiểu nhị quán rượu nhớ lộn như vậy?

Giang Long hừ lạnh một tiếng:

- Hơn nữa đêm qua các ngươi đều uống rượu quá nhiều, nhưng vì cái gì lời khai trước đó, khẩu cung của tất cả bảy người các ngươi cũng đều giống nhau như đúc?

- Này...

Hà quản gia có chút trả lời không được. Bảy người uống nhiều quá, sau có người hỏi lại mà nói, đích xác là không thể nào mỗi người đều nói giống nhau như đúc. Dù sao uống nhiều rượu rồi, thì đều không nhớ rõ cái gì nữa rồi.

- Hơn nữa, ngươi tại sao phải kiên quyết phủ định, nói các ngươi không có cầm bao tải?

Giang Long lại nói:

- Một cái bao tải mà thôi, cầm thì cầm, có cái gì to tát đâu? Mà sao ngươi lại khẩn trương như vậy?

https://thuviensach.vn

Hà quản gia cúi đầu không nói. Nói thật dễ nghe, cái gì gọi là cầm thì cầm, không có gì to tát? Đêm qua là bọn họ trước tiên dùng bao tải bao người lại, sau đó đánh cho bất tỉnh, lại cõng đến ngõ cụt hẻo lánh động thủ đấy, bao tải tuyệt đối là một trong những căn cứ chính xác rất trọng yếu.

Sau khi giết người, bọn họ đem hai bao tải đấy mang quay về chỗ ở rồi đốt luôn.

- Không nói lời nào?

Sắc mặt Giang Long lại nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn:

- Hiện tại chứng cứ rất bất lợi đối với các ngươi, theo như lời tiểu nhị quán rượu thời gian nếu như là thật sự, như vậy vừa lúc trùng với thời gian vụ án xảy ra, ở khoảng thời gian này sau khi các ngươi sát hại người xong, lại vừa ứng với thời gian đêm khuya các ngươi trở lại chỗ ở.

Lại có người chứng minh các ngươi cầm bao tải, như vậy bản quan có lý do hoài nghi, hung thủ án này chính là bảy người các ngươi làm đấy!

- Oan uổng a!

- Chúng ta thật sự oan!

- Thật không phải là ta làm đâu.

Sáu tên hộ vệ Tiền gia lập tức lớn tiếng gào thét kêu lên.

Nhìn đến bộ dạng vô lại của sáu tên này, Hà quản gia cười lạnh trong lòng, xem ngươi như thế nào phá án, liền chút năng lực ấy còn muốn bắt chúng ta quy án chém đầu?

- Người tới!

Lúc này Giang Long đột nhiên quát chói tai:

https://thuviensach.vn

- Sáu tên này rít gào trên công đường, hung hăng đánh cho ta! Mỗi tên hai mươi đại bản!

Trong nháy mắt, sáu tên hộ vệ ngừng tru thét, trợn mắt há hốc mồm.

Hà quản gia cũng sửng sốt. Ở kinh thành, nếu có người bắt bọn họ đến đại đường, bọn họ không kêu kêu vài tiếng thì chính là lăn lộn khóc lóc om sòm cũng không ai dám tra tấn bọn họ a, cho nên liền dưỡng thành thói quen. Hiện tại không ngờ Giang Long không khách khí như vậy.

Bọn họ sửng sốt, nhưng sai dịch huyện nha lại không sửng sốt, lập tức nhào tới đè lại tay chân sáu người.

Mặt khác có sáu nha dịch giơ lên gậy công sai, hạ xuống thật mạnh.

Bốp! Bốp! Bốp!

Cho đến khi trên mông đít truyền đến cảm giác nóng bỏng đau đớn, sáu tên hộ vệ mới phản ứng lại, dùng sức giãy dụa nhưng căn bản không thể giãy ra.

- Ngươi, ngươi đây là vu oan giá hoạ!

Hà quản gia rốt cục hơi nóng nảy.

- Bản quan chỉ trừng phạt bọn họ lớn tiếng rít gào trên công đường, không liên quan đến vụ án.

Giang Long lạnh lùng liếc nhìn Hà quản gia một cái:

- Ngươi lại dám hoài nghi? Người tới, cũng thưởng gã hai mươi đại bản.

- Vâng!

Hai nha dịch nhào tới, liền đè tay chân Hà quản gia xuống.

https://thuviensach.vn

Hà quản gia từ sau khi trở thành quản gia Tiền phủ, vốn không bị người đánh nữa, bản năng giãy dụa:

- Ta chỉ là tùy ý nói một câu, ngươi không thể đánh ta!

- Bản quan lại có thể để một nô bộc đê tiện như ngươi có thể tùy ý nói.

Giang Long quay đầu.

- Khoan đã!

Nhưng mà lúc một nha dịch cầm trong tay gậy công sai giơ lên cao, một thanh âm thản nhiên đột nhiên vang lên, lập tức thấy Tiền Đới một thân quan bào chậm rãi đi vào đại sảnh, sau đó nhìn thẳng Giang Long:

- Không biết bọn họ phạm vào chuyện gì, không ngờ Cảnh đại nhân hạ độc thủ như vậy?

- Ngươi có tư cách gì hỏi?

Giang Long bĩu môi. Hai nha dịch chết, khiến hắn đối với tất cả mọi người Tiền gia rất là chán ghét, cho nên không chút khách khí.

Tiền Đới nhíu mày:

- Dù nói thế nào, ta cũng là mệnh quan triều đình.

- Ngươi là quan viên không sai, nhưng ngươi phải nhớ rõ ràng, ngươi phụng chỉ đến huyện Linh Thông là làm cái gì!

Giang Long lạnh giọng mở miệng:

- Đào đường sông khai hoang đồng ruộng, ngươi còn có chút tư cách vung tay múa chân, nhưng chính vụ khác trong huyện Linh Thông ngươi không xứng nhúng tay!

https://thuviensach.vn

- Tốt tốt tốt!

Tiền Đới liên tiếp nói ba tiếng tốt, mắt liếc Hà quản gia xong, xoay người rời khỏi đại sảnh.

Vượt qua cánh cửa xong, Tiền Đới hít sâu một hơi, sắc mặt tối tăm.

Lúc này phía sau cũng truyền đến tiếng Hà quản gia bị ăn gậy và từng đợt rú thảm.

Văn sĩ trung niên đứng ở cửa, nhìn liếc Tiền Đới một cái, lại cúi đầu. Có khi tâm tư và tính toán của Tiền Đới lão cũng bắt đoán không ra. Hà quản gia muốn trả thù, Tiền Đới hẳn là có đoán trước, nhưng biết rõ Giang Long không dễ chọc còn không đi ngăn cản. Như vậy suy đoán kết quả là Tiền Đới muốn buông tha Hà quản gia, giết chết hai nha dịch cũng coi như nói cho Giang Long, mình không phải là dễ chọc đấy.

Nhưng nếu tính toán bỏ qua, vì sao hiện tại lại tới đại sảnh định bảo vệ Hà quản gia?

Văn sĩ trung niên đau khổ suy tư mãi mà vẫn đoán không ra.

Tiền Đới chú ý tới sắc mặt của văn sĩ trung niên, trầm mặc rời khỏi.

Chỉ chốc lát, hai mươi gậy đã đánh xong, mông Hà quản gia và sáu tên hộ vệ đã nở hoa, có vết máu từ trên mặt quần áo thật dày rỉ ra.

- Ngươi, chỉ ra trong bọn họ, đêm qua là người nào lấy bao tải!

Giang Long lúc này chỉ về phía người ở trong tửu lâu đứng ra làm chứng.

Đây là một nam nhân tướng mạo thật thà chất phác, tựa hồ bị hành hình trên đại sảnh lúc trước dọa, run rẩy nâng lên tay phải tùy ý chỉ một hướng, thanh âm run rẩy nói:

https://thuviensach.vn

- Là gã.

- Ngươi nói bậy!

Hộ vệ bị chỉ đến lập tức phản bác.

- Bản quan cho ngươi mở miệng sao?

Giang Long xệ mặt xuống:

- Còn dám tự tiện nhiều lời, bản quan lại cho ngươi ăn gậy.

Hộ vệ lập tức tức giận đỏ mặt tía tai.

Dĩ vãng gã gây không ít chuyện, sau đó lên công đường liền giở trò là được, không nhận trướng, quan viên thẩm án căn bản không có biện pháp, đều là người cáo trạng gã bị tức giận, có oan không chỗ thân, lúc này gã rốt cục cũng nếm đến tư vị đó.

- Ngươi xác định là gã?

- Chính là gã!

Giang Long vừa nhìn về phía gã sai vặt làm chứng:

- Thời gian bọn họ uống rượu, rời khỏi quán rượu, ngươi cũng có thể xác định?

- Tiểu nhân tuyệt đối nhớ không lầm!

Tiểu nhị cam đoan.

Giang Long nhìn về phía văn thư, bảo y ghi nhớ kỹ tất cả.

Cho đến lúc này, Hà quản gia rốt cục không còn vững vàng nữa rồi, xem điệu bộ này, là muốn lập tức định tội a, còn không mở miệng nói chuyện,

https://thuviensach.vn

đợi cho Giang Long phán quyết, vậy thì xong rồi.

- Đại nhân, tiểu nhân oan uổng a!

Có Hà quản gia đi đầu, sáu tên hộ vệ còn lại cũng lại lên tiếng kêu to oan uổng.

- Đánh! Hung hăng đánh, cho đến khi bọn họ câm miệng mới thôi.

Giang Long không chút do dự hạ lệnh. Những người này nhất định là hung thủ, thủ đoạn giết chết hai nha dịch cực kỳ tàn nhẫn, hiện tại đánh một trận cũng khiến mấy tên này ăn một lần nỗi đau da thịt.

Chờ bọn chúng nhận tội rồi, ngược lại không thể đánh nữa.

Đương nhiên, đợi đem bọn họ nhốt vào lao tù, sai dịch trong huyện nha nhất định sẽ chạm vào lao tù, báo thù cho đồng bạn.

Từng đợt gậy hung hăng đánh vào trên mông, làm cho bọn hộ vệ và Hà quản gia đều đau chảy nước mắt. Bọn họ không dừng lại kêu la, Giang Long sẽ không cho dừng tay, dần dần, những hộ vệ này cũng cảm thấy luống cuống. Giang Long sẽ không thật sự dám đánh chết bọn họ ở trên công đường đi chứ.

Đồng thời cũng hối hận, ngày hôm qua không nên giúp Hà quản gia, bằng không sẽ không ăn đau khổ như vậy.

Sáu tên hộ vệ, mỗi tên đều tâm tư không đồng nhất.

Thật sự là không thể chịu được đau, rồi một tên ngừng kêu oan.

Hà quản gia đồng dạng chịu không nổi, ngừng lại.

- Như thế nào không hô?

https://thuviensach.vn

Giang Long đứng dậy, chậm rãi từ trên đài cao đi xuống, ánh mắt sắc bén:

- Giết người hung tàn đến như vậy, ta nghĩ đến đám các ngươi phải giỏi đến mức nào chứ nhỉ.

- Tiểu nhân thật sự là bị oan uổng.

Hà quản gia nhỏ giọng phản bác.

- Tốt lắm!

Giang Long đột nhiên nhìn về phía hộ vệ lúc trước bị vu cáo hãm hại cầm bao tải, quát lớn:

- Ngươi nói bao tải không phải ngươi lấy đấy, vậy là ai lấy?

- Gã!

Tên hộ vệ kia bị đánh thảm rồi, tâm thần cũng bị khí thế của Giang Long bức bách, bản năng chỉ về hướng một đồng bạn.

Trong nháy mắt, trong hành lang an tĩnh lại, kim rơi cũng có thể nghe thấy.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 335: Tự Mình Chọn Lựa

Hà quản gia từ từ chuyển tầm nhìn, nhìn về hướng gã hộ vệ chỉ người kia.

Năm gã hộ vệ còn lại cũng nhìn về hướng tên đồng bọn ấy.

Gã hộ vệ chỉ người tay chỉ đồng bọn, đang sững sờ tại chỗ.

Trong huyện nha đầu tiên yên tĩnh trong chớp mắt, tiếp theo ầm lên một tiếng thì bắt đầu nghị luận.

- Chả trách Huyện lệnh đại nhân hạ thủ bất lưu tình.

- Nói đánh là đánh.

- Thì ra sớm đã biết, mấy tên khốn kiếp này là hung thủ thật sự.

Tuy các nha dịch từ lâu đã ngưỡng mộ khâm phục Giang Long, nhưng ở công đường thẩm án, thực sự không thể vì nghi phạm gào thét vài tiếng, thì lập tức lấy gậy lớn ra hầu, dùng thủ đoạn như vậy thì các vụ án có thẩm tra ra cũng chắc chắn mười phần là án oan.

Trước đây nha dịch khi phạt gậy không hề nương tay, nhưng trong lòng thật ra không thoải mái gì.

Cho đến giờ mấy nha dịch hành hình mới thở phào, người mà họ đánh chính là hung thủ thực sự sát hại đồng sự của họ.

Gã hộ vệ chỉ người bỏ tay xuống, cúi đầu, vẻ mặt đầy ăn năn.

https://thuviensach.vn

Hà quản gia và mấy gã còn lại mặt tái xám như tro, toàn thân xụi lơ bò trên mặt đất. Sau mấy tiếng thở, thì cả người run lẩy bẩy. Theo như cách làm cứng rắn của Giang Long, thì không khó để đoán ra sau khi nhận tội, bọn họ sẽ có kết cục như thế nào.

Hà quản gia lúc này, chỉ còn đặt hy vọng duy nhất lên người công tử gia nhà mình.

Nhưng mãi đến khi tờ khẩu cung bay xuống trước mặt, Tiền Đới cũng không xuất hiện. Đến lúc này, có chống chế không thừa nhận nữa cũng không tác dụng rồi. Muốn chối cãi ư? Giỡn chơi, vừa nãy chỉ mới mở miệng hét lên mấy tiếng định giở trò vô lại, đã bị đánh gần chết.

Bây giờ mà chối, Giang Long thật dám đánh tất cả bọn họ chết ngay trên công đường lắm. Đến lúc đó lấy ngón tay cái của bọn họ ấn dấu vân tay đỏ lên tờ khẩu cung là được rồi. Năm gã hộ vệ lúc nãy cùng lúc căm tức nhìn tên hộ vệ buột miệng chỉ người kia, bây giờ tất cả đều đưa ánh mắt oán độc ấy hướng về phía Hà quản gia.

Tối qua Hà quản gia đã vỗ ngực cam đoan, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện. Còn nói cho dù xảy ra chuyện cũng có thể dễ dàng dàn xếp, bọn họ mới nghe lời làm theo sự sắp đặt. Nhưng bây giờ Hà quản gia thân mình còn khó giữ, đương nhiên cũng không thể bảo vệ bọn họ nữa.

Đột nhiên, bọn họ nhớ đến đội trưởng đội hộ vệ lần này đến huyện Linh Thông Tất Tác.

Không biết đội trưởng có nghĩ cách cứu bọn họ hay không?

Không ra tay cứu bọn họ, bọn họ sẽ... Đột nhiên, bọn họ sửng sốt. Tất Tác chỉ dẫn bọn họ đến trước mặt Hà quản gia, dặn bọn họ nghe theo sự sắp đặt của Hà quản gia sau đó đã rời khỏi rồi. Còn về phần Hà quản gia muốn làm gì, có phải muốn trả thù, trả thù như thế nào, căn bản là không biết.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa cho dù biết là Hà quản gia muốn trả thù thì sao chứ? Cũng đâu biết Hà quản gia muốn giết người. Hoặc cho dù trong lòng có biết, nhưng cũng sẽ không thừa nhận.

Trước đây trong mắt của mấy hộ vệ này, Tất Tác chẳng qua chỉ là một người thô kệch mà thôi, cũng không kính trọng lắm, cho đến lúc này mới giật mình hiểu ra, người ta nhìn có vẻ ngốc nghếch thờ ơ qua loa, kỳ thực giảo hoạt hơn ai hết, hèn gì người ta có thể leo lên đến chức vị đội trưởng.

Cả mấy người đều không ai kháng cự nữa, thành thành thật thật ấn dấu vân tay, sau đó bị nha dịch lôi ra khỏi công đường, kéo thẳng đến nhà ngục.

Chỉ chốc lát, quá trình Giang Long thẩm án đã được truyền đi, Tiền Đới cũng đã biết.

- Có chút thông minh vặt.

Tiền Đới khẽ gật đầu.

Văn sĩ trung niên phụ họa:

- Tiểu nhị của tửu lâu, đứng ra nói nhìn thấy trong hộ vệ có người cầm bao gai hai người chắc đều là do tiểu tử Cảnh gia cố ý sắp xếp.

- Chỉ là để làm rối trí bọn Hà quản gia, bọn họ tưởng rằng hoàn mỹ vô khuyết, nhưng Giang Long sau khi sắp xếp điều khiển như vậy thì cố ý vào nơi quan trọng nhất để xảy ra bất ngờ, kết quả bọn họ mất đi bình tĩnh.

Văn sĩ trung niên không nói gì, trong mắt lão Giang Long bố trí chu đáo chặt chẽ, tiếp theo thì ở trên công đường, đầu tiên là đánh Hà quản gia và các hộ vệ một trận, cho bọn họ biết cách hành sự của Giang Long cứng rắn không sợ hãi Tiền gia, sau đó bất thình lình một tiếng chất vấn tên hộ vệ đã bị khí thế của Giang Long áp chế kia.

https://thuviensach.vn

Trong đó mà có một chút sai lệch, đều không thể thuận lợi phá án.

Ngược lại, nếu như tên hộ vệ kia không mắc mưu, thì Giang Long thẩm tra tiếp, sẽ rất khó khăn.

- Ngươi đến huyện nha một chuyến, xem tiểu tử Cảnh gia có thể thủ hạ lưu tình không.

Tiền Đới đột nhiên căn dặn.

Văn sĩ trung niên lập tức mở miệng nói:

- Việc này...

Nhưng lại bị Tiền Đới đưa tay ngăn lại:

- Ngươi cứ theo đó mà làm là được rồi.

- Vâng.

Giang Long ở hậu đường đi theo học tập Trình Trạch, nghe có Văn sĩ trung niên cầu kiến.

- Cho ông ấy vào.

Văn sĩ trung niên đẩy cửa ra, dẫn theo một trận gió lạnh, vội vàng trở tay đóng cửa, chắp tay:

- Cảnh đại nhân.

- Mời ngồi.

Giang Long tuy không biết tên của Văn sĩ trung niên, nhưng cũng biết lão luôn theo bên cạnh Tiền Đới làm việc, có thể xem là phụ tá của Tiền Đới, rất khách khí, đứng lên nói:

https://thuviensach.vn

- Mời ngồi.

- Không dám.

Văn sĩ trung niên cúi đầu khom lưng, không khách sáo nói thẳng mục đích đến:

- Tại hạ và Hà gia sự hôm nay bị bắt có chút giao tình, không biết Cảnh đại nhân có thể châm chước một chút, thủ hạ lưu tình không?

- Thủ hạ lưu tình?

- Kỳ thực Hà quản gia con người rất tốt, có thể chỉ là nhất thời hồ đồ.

Văn sĩ trung niên vội đáp.

Giang Long liếc nhìn Văn sĩ trung niên:

- Thật chỉ là nhất thời hồ đồ?

- Cái, cái này...

- Ông có biết hai nha dịch ấy bị giết như thế nào không?

Giang Long đột nhiên hỏi.

Văn sĩ trung niên chỉ là có nghe nói đôi chút, chứ chưa thực sự đi dò hỏi.

- Bị đánh đứt gân tay gân chân, trên mặt bị rạch mấy mươi vết dao...

Mỗi một câu nói của Giang Long, khiến vẻ đỏ bừng trên gương mặt Văn sĩ trung niên lại đậm thêm một phần.

- Trước lúc chết, còn bị khoét mắt.

Văn sĩ trung niên xấu hổ:

https://thuviensach.vn

- Là tại hạ đến quá đường đột rồi.

Nói xong cáo từ.

Nhìn bóng Văn sĩ trung niên đi ra khỏi phòng, Giang Long đột nhiên có chút không hiểu hỏi:

- Năng lực vị tiên sinh này chẳng ra làm sao, tại sao Tiền Đới lại tìm một phụ tá như vậy?

- Lão là thầy của Tiền Đới.

Không ngờ Trình Trạch lại biết được nội tình ngoài dự liệu của mọi người.

Giang Long tò mò:

- Với thế lực của Tiền gia, tìm vài ông thầy học thức uyên bác, năng lực giỏi một chút chắc không khó chứ?

- Vị tiên sinh này là người Tiền Đới tự mình lựa chọn đấy.

Trình Trạch khẽ vuốt chòm râu cười nói.

- Tự mình lựa chọn?

- Vào năm Tiền Đới chín tuổi.

- Kỳ lạ, trưởng bối Tiền gia có thể bằng lòng sao?

Khó trách Giang Long cảm thấy không thể tin nổi, phải biết Tiền Đới là đích tôn trưởng, sau này sẽ kế thừa gia nghiệp, trưởng bối Tiền gia sao có thể để y tùy ý làm bừa trong chuyện đại sự này chứ?

- Tiền Đới và mấy vị trưởng bối Tiền gia đã nói chuyện mấy lần, sau cùng mới quyết định như vậy.

https://thuviensach.vn

Đứa bé chín tuổi nói chuyện với trưởng bối Tiền gia, lại có thể thuyết phục được đối phương!

Giang Long nảy sinh hứng thú với Tiền Đới rồi, tuy nhiên Trình Trạch lại nói:

- Đó là một con sói! Một con sói máu lạnh vô tình giết người không chớp mắt!

- Ừm.

Giang Long nghĩ đến cái chết của hai nha dịch. Tiền Đới không thể nào không biết trước sự việc.

- Tốt nhất là nhanh chóng đuổi y về kinh thành, hoặc là...

Bàn tay Trình Trạch quẹt ngang, làm ra động tác chém đầu.

Trước đây Trình Trạch luôn trầm mặc, không nói một lời, cho đến lúc này, Giang Long mới biết vì sao Tiêu Phàm và Hà Bất Tại lại âm thầm tôn Trình Trạch làm đầu. Người này cực kỳ có chủ ý có quyết đoán, rất lý trí, rất có trí tuệ, còn rất có quả quyết sát phạt.

Tiền Đới, là kẻ nói giết là có thể giết sao?

Cho dù là Giang Long, cũng chưa nghĩ qua như vậy.

Thấy Giang Long chỉ cau mày, không tỏ thái độ, Trình Trạch nâng tách trà khẽ nhấp một ngụm:

- Người chết lần này là hai nha dịch, vậy còn lần sau? Ta? Tiêu Phàm, hay là Hà Bất Tại? Hay Tiền Đới sẽ trực tiếp lấy mục tiêu...

Nói đến đây Trình Trạch liếc mắt nhìn Giang Long.

https://thuviensach.vn

Giang Long sửng sốt, tức thì cau mày sâu hơn. Nếu Tiền Đới muốn giết mình, hắn không lo lắng, hắn tin tưởng vào thân thủ của mình. Nhưng nếu như là Tiêu Phàm, Hà Bất Tại, và cả Trình Trạch... Trình Trạch trên cơ bản là luôn ở trong huyện nha không có ra ngoài, còn an toàn một chút. Nhưng Tiêu Phàm và Hà Bất Tại thì thường xuyên ra ngoài làm việc.

Mà hai người này đều rất có năng lực, có thể giúp được Giang Long rất nhiều, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện.

- Sói trừ hung tàn ra, còn rất xảo trá nữa.

Trình Trạch đặt tách trà xuống:

- Nó có trí tuệ của nó, có tính toán và chủ ý của nó, nhìn lại chuyện Tiền Đới mới chín tuổi đã dám nói chuyện với trưởng bối trong nhà, có thể thấy y một khi đã nắm chắc chủ ý thì sẽ không dễ dàng thay đổi, hơn nữa sẽ lập tức thi hành.

Đúng vậy, cũng sẽ không ngầm cho phép Hà quản gia ngày hôm sau ra tay báo thù.

Đây tuyệt đối là người nắm được chủ ý thì sẽ làm ngay lập tức.

Giang Long đưa mắt một cái, hỏi:

- Trình tiên sinh có cách đuổi Tiền Đới về kinh thành không?

- Việc này theo năng lực hiện nay ngài có, hoàn toàn có thể làm được, ta sẽ không giúp ngài.

Trình Trạch trực tiếp đứng dậy rời khỏi.

Một nụ cười khổ cong lên từ khóe miệng Giang Long.

https://thuviensach.vn

Sáng hôm sau, Giang Long chính thức ra phán quyết, Hà quản gia và sáu tên hộ vệ, toàn bộ xử trảm, giờ ngọ ngày mai hành hình. Đồng thời lúc đó một bức thư xin tha do Bàng Thành An phái người đem tới, cũng được đưa đến tay Giang Long. Trước mặt người đưa thư Giang Long trực tiếp ném bức thư vào chậu lửa, một trận khói bốc lên.

- Giúp bổn quan gửi một câu đến Bàng đại nhân, cái việc xin tha cho phạm nhân giết người sau này bớt làm lại.

Người đưa thư vâng dạ, hoảng sợ lui ra.

- Công tử gia, tiểu tử Cảnh gia phán trảm lập quyết.

Văn sĩ trung niên sau khi biết tin, đến hậu đường huyện nha tìm gặp Tiền Đới bẩm báo.

Tiền Đới nhìn quyển sách trong tay, ánh mắt không chút dịch chuyển:

- Nằm trong dự liệu.

Thấy sắc mặt Tiền Đới phẳng lặng không một gợn sóng, Văn sĩ trung niên phiền muộn, ngài đã bảo ta đi tìm tiểu tử Cảnh gia xin tha thứ, hẳn là quan tâm đến Hà quản gia, sao bây giờ biết tiểu tử Cảnh gia phán trảm lập quyết, cảm xúc còn có thể gặp sóng gió chẳng lo như vậy?

Thấy Tiền Đới không có biểu hiện gì hết, Văn sĩ trung niên lặng lẽ lui ra.

Nhìn cánh cửa phòng đóng lại, Tiền Đới ngước mắt lên, rồi lại tiếp tục xem quyển sách trong tay.

Trưa hôm sau, khí trời vốn sáng sủa lại đổi ra âm u, giống như sắp có tuyết rơi. Trong tiếng rít của gió Bấc, Hà quản gia và sáu gã hộ vệ đầu rơi xuống đất, máu tươi bắn ra ướt đẫm cả một mảng đài cao. Lập tức, người thân của Đại Lưu và Tiểu Dương, gào khóc vang dậy.

https://thuviensach.vn

Đại Lưu và Tiểu Dương vốn là trụ cột trong nhà, giờ đây đã chết, cuộc sống của hai gia đình sẽ rơi vào khó khăn.

Nếu là trước đây xuất hiện tình huống này, Hà Đạo có thể để cho hai nhà chọn ra nam tử gánh vác, nhưng hiện nay Giang Long quản lý việc tuyển chọn nha dịch rất nghiêm ngặt. Rốt cuộc, Hà Đạo chỉ lấy ngân lượng lục trên người Tiền quản gia và phụ cấp tử tuất của huyện nha phát đưa cho hai nhà.

Ngân lượng trên người Tiền quản gia không nhiều, nhưng chỉ riêng bộ trường bào hoa lệ ấy cũng có thể bán được mười mấy lượng. Khi bị áp giải lên đài cao trảm thủ, mặc áo tù, những thứ khác đều bị Hà Đạo lột đem đi bán rồi. Cộng thêm phụ cấp tử tuất của huyện nha phát, đã gom được tròn bốn mươi lượng bạc.

Hai nhà mỗi nhà hai mươi lượng, số ngân lượng này đủ để hai nhà sống qua một khoảng thời gian dài.

Đêm khuya, nơi nghỉ chân của Tiền gia.

Một cái bóng đen tay chân nhanh nhẹn phóng qua tường viện, đến cửa phòng Tiền Đới dừng lại.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 336: Tố Chất Thần Kinh

Khác với bình thường, hôm nay Tiền Đới ngủ rất sớm, trong phòng tối om một khoảng, hơn nữa trước cửa phòng lại không có nha hoàn hộ vệ đứng trực.

- Cộc cộc cộc.

Bóng đen gõ nhẹ ba cái lên cửa phòng.

- Vào đi.

Bên trong truyền ra âm thanh của Tiền Đới rất rõ ràng.

Bóng đen khe khẽ đẩy cửa ra, nhẹ nhàng bước vào.

- Tiểu nhân tham kiến Tiểu thiếu gia.

Nhà thuê là nhà gạch ngói của bách tính bình thường, bóng đen sờ soạng trong bóng tối băng qua đại sảnh đi đến căn phòng ngủ phía trong, lập tức quỳ một chân xuống.

- Đứng lên đi.

Không ngờ Tiền Đới không có nghỉ ngơi, vẫn mặc y phục ngồi mãi ở đầu giường, không ai biết y có một thói quen, vào đêm khuya thường một mình ngồi trong bóng tối suy ngẫm sự việc:

- Ngươi đến huyện Linh Thông bước đầu tiên, ngoại trừ chuyện Thường Khiêm và Giang Long chạm mặt tranh phong lần trước đã viết trong thư ra,

https://thuviensach.vn

ngươi còn nghe ngóng được gì nữa.

Không ngờ trước khi Tiền Đới đến, Tiền gia đã phái người đến huyện Linh Thông trước rồi.

- Tiểu nhân còn nghe được...

Bóng đen hầu như đã dò la hết sức rõ ràng tất cả các sự tích từ khi Giang Long đến huyện Linh Thông.

- Ngươi nói dưới tay hắn có ba người có năng lực?

Hai mắt Tiền Đới hơi khép, ngón tay gõ lên đùi.

- Tất cả đều là dẫn từ kinh thành đến, người thường trấn thủ ở huyện nha gọi là Trình Trạch, về mặt chính vụ huyện nha là một tay cừ khôi, thẩm án, xử lý công văn, giữ gìn trị an huyện nha, trước giờ chưa từng xảy ra nhiễu loạn. Tiêu Phàm về mặt chính vụ cũng có chút tinh thông, tuy nhiên việc hay làm nhất là theo sau Giang Long, có ý tưởng gì muốn thi hành, tất cả đều do Tiêu Phàm đích thân dẫn người đi hoàn thành.

Hà Bất Tại, sở trường huấn luyện binh sĩ, am hiểu chiến trận, đối đãi với cấp dưới rất nghiêm khắc.

Trước đây huyện Linh Thông do Hà Bất Tại dẫn mấy trăm kỵ binh đến huyện Hạ Vũ giúp tiêu diệt rất nhiều tiểu đội dị tộc và mấy chục mã phỉ, chẳng qua chỉ là binh sĩ của ti tuần kiểm mới được huấn luyện cùng với dân tráng bình thường mà thôi, nhưng lại rất ít thương vong, đã tiêu diệt mấy tiểu đội dị tộc và mã phỉ đại bại.

Chính vì Hà Bất Tại vô tình giết chết Đại Vương Tử của bộ lạc dị tộc, mới có chuyện sau này tám ngàn binh lính quân đội dị tộc tập kích huyện Hạ Vũ.

https://thuviensach.vn

- Sau đó tiểu tử Cảnh gia phải đi chi viện, và dùng biện pháp cứng rắn dẫn Thường Khiêm ra chiến trường?

- Vâng! Ngoài ra còn một điểm cần chú ý, chính là Giang Long khác xa lúc ở kinh thành, căn bản là chẳng có bệnh gì có vẻ như sắp không ổn cả, mà thân thể cường tráng, hơn nữa lại có thân thủ rất giỏi, điều này từ việc hắn nhiều lần ra chiến trường, nhưng chưa từng bị một vết thương có thể nhìn ra được.

- Ha ha! Ở kinh thành, tất cả mọi người đều nói tiểu tử Cảnh gia nói không chừng ngày nào đó sẽ bệnh chết, nhưng không biết hắn lại luôn che giấu, gạt được tất cả mọi người!

Tiền Đới vẻ mặt đầy ý cười, nhưng ngay lập tức lại hỏi:

- Nhưng tại sao hắn muốn giả bệnh chứ?

Là vì sợ Tiểu Hầu Gia năm ấy liên lụy, hay là sợ kẻ thù tìm đến?

Không đúng không đúng đều không đúng, Cảnh phủ có miễn tử kim bài!

Tiền Đới suy xét tỉ mỉ, một lúc lâu sau nói:

- Xem ra Cảnh gia hắn không đơn giản như vẻ bề ngoài! Sau lưng nhất định ẩn chứa chuyện lớn bằng trời, đến cả gia gia của ta cũng không biết đại bí mật ấy.

Đột nhiên hai mắt Tiền Đới sáng lên, ánh mắt lóe chớp, cho thấy đã được gợi lên niềm hứng thú lớn, trên gương mặt ngoài vẻ hưng phấn ra không có một chút gì sợ hãi, nói bằng cái miệng ung dung:

- Không biết cái bí mật đó nếu bị ta phanh phui ra, thì sẽ có hậu quả thế nào?

- Sẽ gặp nguy hiểm!

https://thuviensach.vn

Bóng đen lập tức nhắc.

- Nếu không chẳng phải chẳng có tí hứng thú nào sao?

Tiền Đới lại bật cười thành tiếng.

Bóng đen lặng lẽ ngẩng đầu ngước nhìn Tiền Đới, Tiền Đới ngồi ngay ngắn trên đầu giường, khuôn mặt ẩn trong bóng tối mơ hồ không rõ:

- Vậy công tử gia dự định là?

- Có bí mật lớn bằng trời, Giang Long chết rồi thì tự nhiên sẽ lộ ra hết.

Bóng đen giật mình kinh hãi:

- Ngài muốn khử Giang Long?

- Hắn không chết, ta làm sao đến lãnh thành tích cải tiến mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt của huyện Linh Thông?

Bóng đen cúi nhìn xuống đất:

- Tiểu nhân xin nghe theo sự chỉ dạy của công tử gia!

- Đương nhiên, trước khi trừ khử Giang Long, phải khống chế huyện Linh Thông trong tay trước đã.

Tiền Đới lại nói.

- Công tử anh minh!

- Bắt đầu từ ngày mai, ngươi phái người âm thầm giám sát chặt chẽ tiểu tử Cảnh gia, nắm rõ cuộc sống hằng ngày và thông lệ xuất hành của hắn, đợi thời gian đến, hừ! Ta ra lệnh một tiếng, thì lập tức muốn xem tiểu tử Cảnh gia đầu rơi xuống đất!

https://thuviensach.vn

- Tiểu nhân tuân mệnh!

Lại nói thêm vài câu, bóng đen lui ra. Trở tay đóng cửa phòng, rồi lại nhanh nhẹn phóng ra khỏi tường viện, đến vô thanh đi vô ảnh.

Trong chốc lát, tiếng Tiền Đới vang lên đánh thức mấy nha hoàn hầu cận.

- Cởi y phục đi nằm!

Bọn nha hoàn không dám dây dưa trì hoãn, gương mặt còn chứa vẻ vui mừng.

Nhìn lên giường, một hàng bốn thân hình trắng nõn, trên gương mặt Tiền Đới nở ra nụ cười có chút thần kinh chất. Sẽ có nguy hiểm? Sẽ có nguy hiểm thì sao chứ? Trong mắt của người ngoài Tiền phủ là hào môn đỉnh nhất của kinh thành của cả Đại Tề, cao đến mức không leo lên được! Nhưng y thì lại hiểu rất rõ ràng, Tiền phủ có vô số nhược điểm rơi vào tay Hoàng Thượng, một ngày nào đó Hoàng Thượng không vui, hoặc cần một con dê thế mạng, thì sẽ đem Tiền phủ ra khai đao!

Muốn cho Tiền phủ vĩnh thế bất suy, muốn làm cho Hoàng Thượng yêu thích, nhà mình tham lam ngân lượng vô số, nhưng quá nửa là bổ khuyết cho ngân khố quốc gia. Hoàng Thượng không biết hay sao? Không, Hoàng Thượng trong lòng hiểu rất rõ! Chính vì Hoàng Thượng bằng lòng nhìn thấy như vậy, Tiền phủ mới có thể làm hết lần này đến lần khác. Tương tự cũng chính vì đã làm cái việc Hoàng Thượng thích, cho nên ông nội của Tiền Đới mới có thể luôn ngồi yên trên cái ghế hộ bộ thượng thư.

Vì nước vì dân? Chiến tích? Tất cả những thứ này đều không thể so sánh được với thánh tâm thánh ý!

Hoàng Thượng nếu như không thích người, người có công chính vô tư nghiêm nghị đại nghĩa hơn nữa thì sao chứ?

https://thuviensach.vn

Mà làm đích tôn trưởng của Tiền phủ, khi mà thân phận trời sinh đã cao hơn người một bậc, cũng chính là phải gánh trên vai trọng trách chấn hưng tiếp diễn sự huy hoàng của Tiền phủ. Trọng trách này quá nặng, không phải người bình thường có thể gánh nổi. Tiền Đới lúc mới mấy tuổi đã được dạy bảo rất nhiều rất nhiều.

Lúc còn nhỏ tâm linh yếu đuối, khó tránh gây ra ảnh hưởng đối với tính cách của y.

Vì Tiền gia, chết thì có làm sao?

Miệng Tiền Đới phát ra một tiếng giống như dã thú khẽ gầm, nhào lên giường sưởi, không bao lâu, trong phòng truyền ra từng đợt âm thanh rên rỉ.

Ngày hôm sau, bốn nha hoàn khắp người đầy vết bầm mặc xong y phục một cách khó khăn bước xuống đất.

Đêm qua, Giang Long đã viết thư, nhờ Hắc Y Vệ giúp hỏa tốc gửi về kinh thành. Hôm nay vừa sáng lão Tam của ba huynh đệ Tề gia đã tìm đến, báo cáo rằng tối qua có một Hắc y nhân đã lẻn vào nơi tạm nghỉ của Tiền gia, qua hồi lâu mới rời khỏi, Tề Đại đi theo dõi, nhưng tốc độ của đối phương quá nhanh, đã bị mất dấu rồi. Sáng ra Tiền Đới bình an vô sự, viện lạc cũng không có xảy ra chuyện ngoài ý muốn nào.

- Xem ra Tiền gia cũng ngấm ngầm nuôi dưỡng một thế lực.

Giang Long sờ lên cằm.

ba huynh đệ Tề thị được phái đi giám sát động tĩnh bên Tiền Đới, lần trước đã chết hai nha dịch, khiến họ vô cùng áy náy. Cho rằng tại mình sơ suất, bằng không nếu theo kịp, thì đã có thể kịp thời ngăn chặn, hai nha dịch sẽ không phải chết rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Giang Long không hề trách họ.

Giang Long biết, người của Tiền gia quá đông, dựa vào sức của ba người căn bản là chống không nổi, chỉ cần không để Tiền Đới biến mất trong tầm mắt là được rồi. Cho nên dù hắn liên tục nhưng cũng không nói ba huynh đệ Tề thị một câu nào. Tiền gia bên đó có khoảng hơn ba trăm người, mỗi ngày ra ra vào vào không biết bao nhiêu người, ba huynh đệ Tề thị dù biết thuật phân thân cũng không đủ.

- Lại nhìn thấy Hắc y nhân, thì không cần đuổi theo nữa.

Giang Long dặn dò.

Tề gia lão Tam cúi đầu:

- Là ba huynh đệ chúng ta không có bản lĩnh.

- Các ngươi đã làm rất tốt rồi.

Giang Long không biết trong lòng Tề gia lão Tam áy náy, an ủi nói:

- Tên Hắc y nhân đó có thể vượt nóc băng tường, đừng bất cẩn để gã phát hiện, lúc đó huynh đệ các ngươi sẽ gặp nguy hiểm tính mạng, ngươi cũng biết trong tay ta người có lòng trung thành có thể dùng được không nhiều, các ngươi nhất định phải cẩn thận mới được.

- Vâng.

Lão Tam Tề gia buồn bã đáp.

Sau khi lão Tam Tề gia đi khỏi, Giang Long gọi Phàn Nhân đến:

- Ngươi đi âm thầm bảo vệ Hầu Giang.

- Hầu lão ca gặp nguy hiểm?

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân sửng sốt.

- Tiền Đới tên này cực kỳ có chủ ý, hơn nữa nhanh nhẹn dứt khoát, hành sự quả đoán, chúng ta phải sớm có chuẩn bị, nếu không Tiền Đới nghĩ đến là làm, ra tay rất nhanh, sẽ không để cho chúng ta có thời gian chuẩn bị đâu.

Giang Long giải thích.

Phàn Nhân gật gật đầu.

Tiếp theo, Giang Long lại phái Đồ Đô đi bảo vệ Tiêu Phàm, phái Cương Đế Ba Khắc đi huyện Hạ Vũ theo sát bên cạnh Hà Bất Tại.

Hai người vốn không đồng ý, nhưng Giang Long kiên quyết ra lệnh. Cũng nói rõ bên cạnh mình có Tần Vũ, hơn nữa thân thủ của mình cũng không tệ, đồng thời cũng nói Tiền Đới chẳng ở huyện Linh Thông được mấy ngày nữa đâu. Hai người xem như là mới miễn cưỡng gật đầu đồng ý.

Ngoài bọn Đồ Đô ra, Giang Long cũng sắp xếp rất nhiều nha dịch luôn luôn theo bên Tiêu Phàm. Công việc trên tay Tiêu Phàm rất nhiều mỗi ngày ra ra vào vào huyện nha, mục tiêu dễ thấy quá rồi. Trình Trạch vì luôn trấn thủ trong huyện nha, không dễ gì ra ngoài, cho nên an toàn hơn một chút.

Đương nhiên, Giang Long cũng phái bốn nha dịch thường xuyên canh giữ bên ngoài cửa phòng làm việc của Trình Trạch.

Tiền Đới đến huyện nha, nhìn thấy bốn nha dịch này, không khỏi buồn cười. Nếu như ta muốn ra tay, mấy tên nha dịch này có làm được gì?

Không có xảy ra chuyện ngoài ý muốn, lại là một trận tuyết lớn lả tả bay xuống.

Cả đất trời phủ lên màu bạc.

https://thuviensach.vn

Giang Long lười biếng giao hết sự vụ huyện nha cho Trình Trạch xử lý, bản thân mình chạy về hậu viện, cùng Đại Lệ Ti đứng dưới hành lang thưởng thức cảnh tuyết rơi.

Đại Lệ Ti tay trái chống cây dù vải bố, đưa tay phải trắng mịn ra đón những bông tuyết từ thiên không bay xuống, khối lớn bông tuyết rơi vào lòng bàn tay, chẳng bao lâu đã tan chảy thành nước. Chuyện rất nhàm chán, nhưng Đại Lệ Ti lại chơi vui không biết mệt, tiếng cười từ trong miệng lanh lảnh vui tai.

Giang Long thấy thú vị, đột nhiên mở miệng nói:

- Để ta làm bài thơ chonàng nghe nhé.

- Được được.

Đại Lệ Ti giống như một tiểu cô nương, vỗ tay vui thích.

Người con gái này nếu như có thể bỏ đi tâm cơ, không ngờ có thể trở nên nhất trần bất nhiễm… Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười trong sáng của Đại Lệ Ti, có chút thất thần.

- Mau ngâm đi.

Đại Lệ Ti tiến lên bắt lấy ống tay áo Giang Long, lắc lư qua lại.

- Được.

Giang Long hồi tỉnh, ho nhẹ một tiếng, sau đó chắp hai tay sau lưng, ngẩng cằm lên, ngoái nhìn xa xăm ra dáng một cao nhân:

- Giang sơn nhất lung thống, tỉnh thượng hắc quật lung.

Đại Lệ Ti tuy rằng xuất thân dị tộc, nhưng rất am hiểu văn hóa Đại Tề, thi từ ca phú tuy tự mình không thể làm, nhưng lại biết bình phẩm, nghe

https://thuviensach.vn

vậy nhíu mày, hai câu này thật chẳng ra làm sao. So với tài hoa trước đây Giang Long biểu hiện hoàn toàn không giống.

- Trên thân chó đen trắng, trên thân chó trắng sưng.

- Phì!

Đại Lệ Ti phun thẳng tiếng cười ra.

- Có tức cười đến như vậy không?

Giang Long giả bộ tức giận.

- Có!

Tiếng nói Đại Lệ Ti vừa phát ra, liền thấy Giang Long nhào tới, một tiếng thét thất kinh, co giò tháo chạy.

Một đuổi một chạy, lưu lại hoan thanh tiếu ngữ và hai hàng dấu chân.

Một lát sau Đại Lệ Ti xoay người lại chỉ vào Giang Long toàn thân mặc y phục trắng cười duyên:

- Trên thân sưng!

- Ta rất có trách nhiệm báo cho nàng biết, tối nay nàng tiêu rồi!

Giang Long dứt lời, giống như con gấu đen hai tay vỗ vỗ lồng ngực, tức giận gào lớn.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 337: Cụt Tay

Sáng sớm ngày hôm sau, thân thể yêu kiều của Đại Lệ Ti bủn rủn gần như không dậy nổi.

Giang Long tinh thần vẫn tỉnh táo, dậy sớm luyện công.

Trận tuyết này rơi liên tiếp ba ngày, tuyết đọng lại dày một thước. Bên mỏ than chỉ có thể khai thác, lại không thể vận chuyển than ra ngoài. Về chuyện này Giang Long có chút buồn bực, nếu như có thể sớm phát hiện ra mỏ than thì tốt biết mấy, đem than đi bán khắp các thành trấn ở Bắc Cương, bách tính sẽ không phải chịu lạnh.

Lượng tàng trữ trong mỏ than thật kinh người, ngoài phí đào mỏ và phí vận chuyển ra, không còn bất cứ chi phí nào khác, cho nên Giang Long mới định giá cực thấp, không dám nói tất cả bách tính đều có thể mua nổi, nhưng ít nhất cũng được một phần ba có thể mua than sưởi ấm trong mùa đông lạnh.

Có bao nhiêu người đó mua than sưởi ấm, thì sẽ bớt được vài người phải lên núi tới bình nguyên nhặt cỏ, điều này đối với bách tính không mua nổi than mà nói, đương nhiên là chuyện rất tốt. Nhặt thêm được một ít nhánh cỏ cành khô, bọn họ cũng có thể đốt lửa sưởi ấm nhiều hơn.

Liên tiếp năm ngày, bên Tiền Đới chẳng có bất cứ động tĩnh nào.

Sắc trời trong vắt, thái dương lên cao soi rọi, tuyết đọng trên mặt đất đã tan chảy. Nhìn thấy sắc trời rất tốt, Giang Long muốn đi xem mỏ than bên huyện Hạ Vũ một chút, nhưng lão Tam Tề gia đột nhiên tìm đến, thần sắc

https://thuviensach.vn

đầy vẻ buồn bã, thì ra là chuyện hai nha dịch bị chết khiến ba huynh đệ Tề thị trong lòng tự trách, nên bất chấp lời nói của Giang Long, kiên quyết tìm bằng được người bịt mặt mà đêm tối bàn bạc với Tiền Đới đó.

Người bịt mặt khi lần thứ ba đến bàn bạc với Tiền Đới, ba huynh đệ Tề thị theo rất sát.

Kết quả không cẩn thận bị người bịt mặt phát hiện, quay lại đánh nhau với ba huynh đệ Tề thị, người bịt mặt vô cùng tự tin về thân thủ của mình, tuy nhiên giao thủ với ba người, mới phát hiện ra đối phương cũng không kém, cuối cùng người bịt mặt một đao chặt đứt cánh tay trái của lão Nhị Tề gia. Sau lưng thì bị rạch một vết thương đầy máu, hoảng sợ tháo chạy.

- Gọi đại phu chưa?

- Rồi.

Tề gia lão Tam vẻ mặt đầy hối hận:

- Đều trách tiểu nhân tham công, làm hỏng đại sự của đại nhân, còn liên lụy nhị ca bị đứt một cánh tay.

- Thương thế của Nhị ca Tề gia quan trọng, nhất định phải mời đại phu giỏi nhất đến chữa trị.

Giang Long trước tiên quan tâm dặn dò một câu, mới sờ lên cằm nói:

- Về phần ta, không có chuyện gì xấu, chỉ là đã kích thích Tiền Đới một chút. Nhiều lắm là khiến Tiền Đới động thủ sớm một chút thôi.

Sau khi Tiền Đới biết người bịt mặt bị thương, rõ ràng giật mình kinh hãi.

Người bịt mặt là một tiểu đầu lĩnh trong đám tử sĩ mà Tiền gia âm thầm nuôi dưỡng, thân thủ tuyệt đối không kém cỏi, nhưng đối phương ba người

https://thuviensach.vn

thì không công bằng. Hơn nữa biết được Giang Long lại luôn cho người âm thầm theo dõi mình. Điều này khiến Tiền Đới không dễ chịu.

Đương nhiên y không ngốc nghếch đi tìm Giang Long tranh luận, nói ra thì Giang Long cũng không thừa nhận.

Ngược lại Giang Long hỏi về người bịt mặt, y có chút không thể trả lời.

Mấy ngày nay y luôn xem sổ sách trong huyện nha có liên quan đến việc đào đường sông, nắm chắc mình có thể tiếp tục làm công trình rồi, nếu đã như vậy, thì không cần khiêm nhường nữa. Sau khi cân nhắc một chút, Tiền Đới cho người chuyển lời đến người bịt mặt.

Mục tiêu thứ nhất, Hầu Giang!

Thân phận bề ngoài của Hầu Giang hiện nay là quản gia của bằng hữu tốt của Giang Long, phụ trách đầu tư, sau đó đợi công trình kết thúc xong mới lấy hồi báo. Sự tồn tại của Hầu Giang vô cùng quan trọng, Giang Long thân làm quan viên không tiện tự mình ra mặt đầu tư ngân lượng vào công trình. Bằng không lúc đầu tư người ta sẽ mắng hắn ngốc, đem ngân lượng ném vào cái nơi khốn cùng, chim chẳng thèm ỉa này.

Sau khi xong việc kiếm được món tiền lớn, bọn họ sẽ lại vô cùng ganh ghét.

Có thể nói không có Hầu Giang, Giang Long nếu không tìm được người thế thân, thì công trình không thể nào triển khai được.

Hầu Giang giờ đã không còn ăn mặc bó sát người kiểu hành tẩu giang hồ như trước đây, mà mặc trường bào hoa lệ, mặc áo khoác da lông, cho dù đi đến đâu cũng có mấy tùy tùng theo sau, nói đến sự vụ trong tay, Hầu Giang cũng rất bận rộn.

https://thuviensach.vn

Hôm nay xưởng xi măng có một đơn hàng lớn, cần y qua ký tên đóng dấu.

Là một thị trấn gần đó khá đông đúc giàu có, dân phong nhanh nhẹn dũng mãnh, muốn trát xi măng lên thổ bảo của tiểu trấn.

Thổ bảo là do bách tính của tiểu trấn tự mình xây dựng, tuy mỗi năm đều có gia cố một lần, nhưng lâu năm quá rồi mỗi ngày gió đập nắng thiêu, thổ bảo đã rách nát đầy vết chắp vá. Đại diện của tiểu trấn nói rõ ý đồ, muốn dùng xi măng trát lên toàn bộ thổ bảo một lớp xi măng gia cố. Giống như thị trấn vậy, mối làm ăn này đương nhiên không nhỏ. Hầu Giang phải tự mình tiếp đãi.

Buổi sáng Hầu Giang dẫn bốn tùy tùng ra ngoài.

Lúc lên xe ngựa, xảy ra bất thường.

Mấy tên bịt mặt tay cầm đao thép, không một tiếng động từ con hẻm nhỏ bên đường nhảy ra, giết Hầu Giang.

Đến khi bọn Hầu Giang phản ứng lại, thì kẻ bịt mặt đã xông đến rất gần rồi, bốn tùy tùng lập tức rút đao ứng chiến, nhưng thân thủ thua xa đối phương. Người bịt mặt kẻ nào cũng hung hãn, có một người liều mạng bị thương, cũng muốn trong thời gian ngắn nhất giải quyết đối thủ, kết quả là sườn trái bị rạch một vết thương thật sâu.

Hầu Giang dù sao cũng là giang hồ, lập tức lui về viện lạc, đóng cửa lớn lại.

Mấy tên bịt mặt đang muốn phá cửa vào, một mũi tên nhọn xé gió từ xa bắn tới.

Phập!

https://thuviensach.vn

Từ sau lưng một tên bịt mặt không trúng, mũi tên lại xuyên vào từ trước ngực.

Cơ thể tên bịt mặt cứng đờ, đến cả tiếng kêu đau đớn trước khi chết cũng không có phát ra, liền từ từ ngã xuống. Những tên bịt mặt khác nhìn thấy, lập tức tìm chỗ nấp, xoẹt, xoẹt, lại có hai mũi tên nhọn rạch bầu trời vút tới, giải quyết hai tên bịt mặt.

Tất cả có tám tên bịt mặt, trong chớp mắt chết hết ba tên.

Còn lại năm tên nấp vào hẻm hai bên, nhìn mắt nhau một cái, cùng leo qua tường viện, định nhảy vào trong viện giết chết Hầu Giang. Hầu Giang mới là mục tiêu chuyến này của bọn họ, những người này mục tiêu rõ ràng. Nhưng vừa leo lên đầu tường thì một tên bị bắn chết.

Bốn tên còn lại khi nhảy khỏi đầu tường, lại có một tên phải chết dưới mũi tên.

Lúc này Phàn Nhân mới nhấc trường cung, nhanh chân xông vào đại viện của Hầu Giang.

Hầu Giang không hề biết Phàn Nhân đã tới, cài then cửa xong cũng không làm kinh động đến nha hoàn trong viện, liền nhanh chóng nấp vào trong một sương phòng, thuận tay rút con dao găm giấu trong giày bông ra. Luận công phu y chỉ có thể xếp vào hạng bình thường, nhưng thân thủ linh hoạt, mau mắn, tốc độ nhanh.

Nhất là ở nơi nhỏ hẹp dáng người thấp bé rất có ưu thế.

Ba tên bịt mặt lúc này thần sắc vô cùng lo lắng, không ngờ giữa chừng giết được một cao thủ xạ tiễn, bọn họ vừa mới hành động đã chết hơn một nửa. Đang cầm đao tìm tung tích Hầu Giang, lúc này một nha hoàn bưng chậu nước từ nhà chính đi ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ba người bịt mặt đao thép trong tay dính máu, không khỏi ném chậu nước lớn tiếng thét lên.

Tôi tớ trong viện nghe được, đều xông ra.

Ba tên bịt mặt xách đao định tiến lên chém giết, nhưng lúc đó Hầu Giang mở cửa sương phòng, từ cửa phòng nhìn ra bọn họ. Thế là ba tên đổi phương hướng, xông về phía Hầu Giang. Hầu Giang đóng cửa lại lui vào trong phòng. Ba tên phá cửa vào trong nháy mắt, một cái bàn gỗ ném tới. Ba tên né tránh, lại xông về phía Giang Long đã ở khoảng cách xa.

Hầu Giang tay cầm dao găm, không có nửa phần sợ hãi.

Tên bịt mặt thứ nhất thân hình cao lớn, khí thế hùng hổ một đao chém tới, y thấp người lộn về trước, chui qua dưới sườn đối phương. Tên bịt mặt thứ hai tiến lên, bổ dọc một đao, Hầu Giang vừa ngồi xổm lên, hai chân chớp mắt đã phóng người lên tường, ánh đao hiện lên sát chóp mũi lướt qua.

Tên bịt mặt thứ ba lúc này một đao vọt ngang.

Hầu Giang đang định hạ thấp người né tránh, thì nhìn thấy Phàn Nhân kịp đến, đứng trong viện giương cung cài tên, một mũi tên như sao băng bắn vào sau lưng tên bịt mặt thứ ba. Cơ thể tên bịt mặt cứng lại, miệng trào ra máu tươi ngã đùng xuống.

Hầu Giang nhân cơ hội chạy ra khỏi sương phòng.

Hai tên bịt mặt kia nhìn thấy cao thủ xạ tiễn đến, biết nhiệm vụ không thể hoàn thành, cắn vỡ túi độc trong miệng không bao lâu tắt thở thân vong.

- May là đệ tới kịp.

Hầu Giang há mồm thở dốc.

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân vừa đáp lời vừa đi vào sương phòng:

- Mấy hôm trước Giang Long bảo đệ đến bảo vệ huynh, đệ vẫn luôn âm thầm theo sau không có hiện thân.

Vừa nói vừa kiểm tra mấy tên bịt mặt, đều đã chết hết rồi. Hầu Giang có chút khó hiểu:

- Tại sao bảo huynh đến bảo vệ ta?

- Mấy tên bịt mặt này hẳn là thủ hạ của Tiền Đới.

Phàn Nhân đáp.

Người bịt mặt đều đã chết hết rồi, nô bộc trong tiểu viện mới dám đến, phần lớn là nha hoàn và bà tử, còn có mấy đứa nhỏ mười mấy tuổi, người nào cũng sợ xanh mặt, hai chân run rẩy. Hầu Giang cho bọn họ về phòng không cần ra.

- Phu nhân, người không sao chứ?

Đột nhiên, một nha hoàn về phòng lớn tiếng hô lên.

Hầu Giang nghe xong thần sắc căng thẳng, lập tức chạy qua.

Phàn Nhân thì hơi ngạc nhiên, phu nhân?

Đây là nơi Hầu Giang tạm trú, sao lại có phu nhân? Chẳng lẽ Hầu Giang lấy vợ rồi? Y không biết.

Theo sau vào phòng, thì thấy Hầu Giang đang kéo tay một người đàn bà hỏi han ân cần.

Còn người đàn bà thì sắc mặt hơi tái nhợt, nắm thật chặt tay Hầu Giang, thần sắc có chút hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

- Vị này là?

Phàn Nhân bước ba bước thì dừng lại, hai mắt đột nhiên mở to, bởi vì bụng người đàn bà thấy rõ to tròn.

Hầu Giang nghe vậy đứng dậy, thần sắc có chút ngại ngùng:

- Đây là thê tử lão ca cưới.

- Sao không nói với đệ một tiếng?

Phàn Nhân giả vờ giận:

- Đệ cũng đến uống ly rượu mừng.

- Đã lớn tuổi thế này rồi!

Hầu Giang khoát khoát tay:

- Nàng ấy là quả phụ, bị nhà trai bức đến đường cùng, đúng lúc ta gặp được liền đem về nhà.

- Nhà trai vì sao lại bức nàng ấy?

- Nghèo quá! Nàng ấy từ lúc gả đến lúc người nam ra đi, cũng chẳng sinh được một đứa con trai nửa đứa con gái nào hết, cảm thấy nuôi nàng ấy uổng phí lương thực.

- Cầm thú! Nhà trai ở đâu, đệ giúp tẩu tẩu đòi công đạo!

- Không cần đâu, nếu như không phải bọn họ bức bách, thì ta cũng không lấy được thê tử tốt như vậy! Hơn nữa ta cũng sắp làm cha rồi!

Nói đến câu cuối, Hầu Giang ha ha cười lớn.

- Huynh được lắm!

https://thuviensach.vn

Phàn Nhân đấm nhẹ vào trước ngực Hầu Giang, cũng cười lên, mừng thay cho Hầu Giang.

Người đàn bà trên giường thì xấu hổ đỏ cả mặt.

Hầu Giang lại an ủi thê tử mấy câu, cùng với Phàn Nhân kẻ trước người sau ra khỏi phòng ngủ. Kêu một thằng nhỏ đến truyền tin cho Giang Long, hai người ngồi trong phòng chính uống trà. Phàn Nhân thấy Hầu Giang giờ vẫn còn chút thở gấp, không khỏi cau mày:

- Đừng ăn ngon mặc đẹp rồi, thì bỏ mất công phu của mình.

- Đệ không hiểu, lão ca có tuổi rồi.

Hầu Giang bùi ngùi:

- Lão ca thời trẻ, một hơi chạy mấy chục dặm mặt cũng không đỏ lên, đi khắp thiên sơn vạn thủy, ra bắc vào nam, gần như đã đi khắp Đại Tề của chúng ta rồi. Nhưng bây giờ, ôi!

Nói tới đây, lại cười khẽ:

- Còn nữa, sắc đẹp là dao thép cạo xương, câu này không ngoa chút nào. Nhưng đệ cũng không còn nhỏ nữa, cũng nên nếm trải mùi vị cạo xương này, không tệ đâu.

Sau khi Giang Long nhận được tin, lập tức dẫn người qua.

Còn tìm lão Tam Tề gia đến, qua sự xác nhận của lão Tam Tề gia, xác định y phục của những tên bịt mặt này giống hệt tên bịt mặt đã chém lão nhị Tề gia, có thể xác định là Tiền Đới phái người gây ra.

Cùng lúc này, trong hoàng cung đại điện, Lão Hoàng Thượng đập một tờ báo vào mặt Hộ bộ thượng thư Tiền Toàn Hữu mắng chửi. Tờ báo do

https://thuviensach.vn

Cường Thịnh xuất bản, trên báo đăng chuyện Hà quản gia vừa đến huyện Linh Thông, liền hung hăng trả thù, hành hạ hai nha dịch đến chết.

Tiền Toàn Hữu quỳ trên mặt đất, khuôn mặt già nua tím tái.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 338: Triệu Nghi

Khuôn mặt già nua của Tiền Toàn Hữu đương nhiên không phải vì bị tờ báo đánh cho đỏ lên, mà vì ngượng mà đỏ.

Nghĩ đến lão ngồi trên vị trí Hộ bộ thượng thư nhiều năm, chức cao quyền trọng, luôn được người ta cung phụng, ngày thường được Hoàng Thượng tín nhiệm trọng dụng, Hoàng Thượng đối đãi lão vô cùng khoan dung. Thường thường nào là ăn ngon dùng tốt, còn ban thưởng bảo Thái giám đưa đến tận Tiền phủ.

Nhưng hôm nay, bị Hoàng Thượng dùng báo đánh vào mặt.

- Trước khi Tiền Đới rời khỏi kinh thành, Trẫm đã nói với ngươi bao nhiêu lần? Bảo y thành thành thật thật phụ tá Giang Long, đó là chính tích cải thiện mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt, đủ để ngang hàng với tướng lĩnh khai quốc đấy! Chính tích lớn như vậy còn chưa đủ để y chia hay sao? Không xảy ra xung đột với Giang Long, đẩy một người đi khỏi không được sao?

Hoàng Thượng đột nhiên giận dữ, đi tới đi lui rất nhanh trong đại điện:

- Thật chèn ép Giang Long đi khỏi, thì ai có thể đào được đường sông, thay Trẫm cải thiện mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt ở Bắc Cương nơi địa giới ấy? Ngươi, hay là Tiền Đới?

Ngón tay lão Hoàng Thượng xém chút nữa đâm chọc vào mặt Tiền Toàn Hữu.

https://thuviensach.vn

- Vi thần biết sai!

- Ngoài miệng nói biết sai, nhưng trong lòng chắc không phục hả?

Lão Hoàng Thượng hừ lạnh:

- Ngươi nhậm chức Hộ bộ nhiều năm, chẳng lẽ không biết những lắt léo trong đó? Lấy từ trong quốc khố ra một ngàn vạn lượng bạc, thực sự có thể chuyển đến huyện Linh Thông được bao nhiêu?

Tiền Toàn Hữu cúi đầu thật sâu.

- Hừ! Hay là ngươi căn bản không xem lời trẫm ra gì?

- Vi thần không dám!

- Không dám? Gan ngươi to lắm! Còn Tiền Đới nữa, tôn tử tốt của ngươi, trên đường huênh hoang, quang minh chính đại tham thu vàng bạc, chỉ riêng trên đường đi đến huyện Linh Thông e rằng ít nhất cũng tham ô hơn mười vạn lượng!

Lão Hoàng Thượng hất mạnh ống tay áo long bào:

- Ngươi đã không để tâm lời căn dặn của trẫm, vậy trẫm chỉ có thể gọi tôn tử của ngươi trở về.

- Hoàng Thượng!

Tiền Toàn Hữu lo lắng.

- Ngươi vẫn không hiểu cải thiện được mấy trăm vạn mẫu ruộng tốt ở Bắc Cương, đối với Đại Tề mà nói có ý nghĩa to lớn thế nào sao?

Tiền Toàn Hữu vẻ mặt chua xót:

- Vi thần tuân mệnh.

https://thuviensach.vn

- Lui xuống đi.

- Vâng.

Tiền Toàn Hữu há hốc mồm, còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng cuối cùng nhịn được.

Khi trong đại điện chỉ còn lại lão Hoàng Thượng và lão Thái giám, lão Thái giám mới nói:

- Người tiếp theo Hoàng Thượng định để cho Giang Long đắc tội là?

- Năm đó Thập Nhị đệ phò trợ trẫm đăng cơ, trẫm vẫn luôn đối đãi y rất hậu, nhưng...

Một lát sau, một tờ thánh chỉ ra khỏi kinh thành đi thẳng đến Định Đô Thành, chạng vạng ngày hôm sau Bình Giang Vương phủ tiếp thánh chỉ, thánh chỉ nói rõ sai con trai thứ ba của Bình Giang Vương là Triệu Nghi đến huyện Linh Thông, hỗ trợ Giang Long đào đường sông, khai khẩn ruộng tốt, nếu công việc hoàn thành tốt nhất định trọng thưởng.

Lúc xế chiều Tiền Đới trở về nơi tạm trú, nghe người bịt mặt bẩm báo xong, chân mày nhíu lại.

Không ngờ lại thất thủ?

Đột nhiên xuất hiện một cao thủ xạ tiễn, tên gọi Phàn Nhân, từng là một hiệp khách giang hồ đỉnh đỉnh đại danh.

- Ám sát Hà Bất Tại!

Tiền Đới không vì một lần thất thủ mà tạm dừng lại, ngược lại còn muốn xuất kỳ bất ý tiếp tục ám sát. Phần lớn sau khi người ta ám sát lần thứ nhất không thành, sẽ nhanh chóng dừng tay lại để tránh bất lợi, nhưng Tiền Đới căn bản là không sợ gì hết. Mấy tên bịt mặt đó đều là tử sĩ, nhiệm vụ bất

https://thuviensach.vn

thành thì sẽ tự sát. Không thể nào bị bắt sống, mà cho dù có bị bắt sống thì cũng không thể khai ra y.

Không bằng không chứng Giang Long có thể làm gì y?

Chính xác, Giang Long cuối cùng quyết định hay là tha y một lần, nhưng...

Ngày hôm sau, thời tiết rất tốt, ngàn dặm không bóng mây, Giang Long chủ động mời Tiền Đới ra bờ sông ngoài thành vừa đi vừa ngắm, Tiền Đới vui vẻ đồng ý, có chút không yên tâm nên dẫn theo mấy chục tùy tùng cùng đi. Đến bờ sông mà nhân công đào thông nước, Tiền Đới đạp lên lưng thằng nhỏ nhảy xuống xe ngựa.

Tiền Đới cũng biết cưỡi ngựa, nhưng y là quan văn chính thống, xuất hành nếu không ngồi xe ngựa thì cũng ngồi kiệu.

Giang Long cưỡi thần tuấn Tuyết Nguyên, nhìn mặt sông đã đóng băng.

- Cảnh Đại nhân thật bản lĩnh.

Tiền Đới đi trước vài bước, nhìn dòng sông do nhân công đào trước không thấy đầu, sau chẳng thấy đuôi mà tán thưởng:

- Công trình lớn như vậy, không ngờ chỉ cần thời gian mấy tháng là đào xong, gọi Cảnh Đại nhân một tiếng quan giỏi cũng không quá đáng.

- Ta lại muốn mắng ngươi một câu lòng lang dạ sói.

Giang Long thần sắc lạnh lùng.

- Hử?

Tiền Đới nhíu mày?

https://thuviensach.vn

- Mấy tên bịt mặt ám sát Hầu Giang, là ngươi phái đi à.

Giang Long vào thẳng vấn đề.

Tiền Đới cười nhạo:

- Hầu Giang là ai? Bổn quan không quen biết. Người còn không biết, bổn quan sao lại phái người đi ám sát y? Hơn nữa dưới tay bổn quan đều là hộ vệ tùy tùng quang minh chính đại hành tẩu ngoài sáng, không có tên bịt mặt gì cả. Không bằng không cớ, xin Cảnh Đại nhân đừng vu oan cho bổn quan.

- Quen biết hay không quen biết, đến lúc này, có khác biệt nữa sao?

Giang Long đột nhiên nói.

Tiền Đới trong lòng căng thẳng, không khỏi hỏi:

- Ngài có ý gì?

- Ngươi xem!

Nhìn theo hướng ngón tay Giang Long chỉ, mặt Tiền Đới biến sắc, chỉ nhìn thấy sau lưng đồi núi không xa, đột nhiên xông ra mấy trăm người bịt mặt khỏe mạnh, cưỡi trên những con ngựa cao to:

- Ngươi gạt bổn quan ra đây, muốn giết bổn quan?

- Ngươi là do ta gọi ra, hơn nữa là phụ tá trợ thủ của ta, nếu không thể dẫn ngươi trở về, khó tránh bề trên trách tội, nghi ngờ.

- Giết đi!

Không đợi Tiền Đới nói thêm lần nữa, mấy trăm người bịt mặt to khỏe đã múa loan đao xông đến giết.

https://thuviensach.vn

Địa điểm này là Giang Long định trước, cho nên chỉ cách có mười mấy trượng, trong chớp mắt những người bịt mặt to khỏe đã xông đến gần, loan đao trong tay hoặc bổ hoặc chém, không bao lâu đã giết mấy chục hộ vệ Tiền Đới dẫn theo té cứt té đái.

Tiền Đới cắn răng, định tâm cho thủ hạ bắt Giang Long làm con tin, nhưng sau khi nhìn thấy một thanh niên cao lớn đưa cho Giang Long một thanh trường thương liền bỏ ý định. Đầu lĩnh bịt mặt trước đây từng báo với y, nói Giang Long có thân thủ rất giỏi. Chớ tự mình làm việc quá khích, chọc giận đến Giang Long, đến lúc đó bản thân mình cũng bị giết.

Cụt tay tàn chi, máu chảy thành sông!

Ba người xung phong Tiền gia mấy chục hộ vệ và mấy thằng nhỏ hầu cận toàn bộ té trong vũng máu.

- Hầu Giang.

Giang Long đột nhiên gọi một tiếng.

Hầu Giang xé toạc khăn đen trên mặt, từ trên ngựa nhảy xuống cười bước qua:

- Đại nhân! Lúc nãy chém giết thật là hả giận.

- Còn có một việc còn hả giận hơn.

- Cái gì?

Giang Long chỉ Tiền Đới đang đứng trơ trọi bên bờ sông nổi gió lạnh:

- Đánh y, đánh tàn nhẫn vào, chỉ cần đừng xảy ra án mạng là được.

- Dạ!

https://thuviensach.vn

Hầu Giang bị Tiền Đới cho người ám sát, trong bụng đang sục sôi, nghe vậy không chút khách khí siết quả đấm xông vào Tiền Đới.

Tiền Đới căn bản trong lòng phẫn nộ, mấy chục hộ vệ bị giết như thế, hơn nữa Giang Long không ngờ lại đĩnh đạc gọi một tên bịt mặt qua, một chút cũng không giấu diếm, cho đến khi thấy Hầu Giang tỏ vẻ hung ác đi tới, mới hoảng sợ:

- Ngươi dám cho người đánh bổn quan à? Ai da...

- Đừng đánh nữa!

- Xin ngươi đừng đánh nữa.

Tiền Đới vốn muốn làm hảo hán kiên cường, nhưng khi quyền cước đập mạnh xuống thân người, y mới biết bị đánh đau như thế nào. Bởi vì thông minh, cho nên lúc nhỏ y cũng chưa từng bị đánh. Lớn thế này rồi thật sự lần đầu bị người ta đánh như vậy.

Bị đánh đến mồm xin tha, lăn lộn trên mặt đất.

Hầu Giang nhận được ánh mắt Giang Long đưa tới, đá Tiền Đới vào đống người chết.

Chỉ chốc lát, trên người Tiền Đới dính đầy bụi đất và vết máu.

Cho đến khi lửa giận đã hết, Hầu Giang mới ngừng tay, lúc này bọn người bịt mặt cũng đã dọn dẹp xong chiến trường, sau đó theo Hầu Giang dẫn đi. Chạy đi không xa, những người này tháo khăn bịt mặt xuống quẹo sang hướng khác, đi thẳng đến thị trấn Linh Thông. Những người này toàn là ti tuần kiểm và dân tráng Hà Bất Tại huấn luyện ra.

- Ngươi, ngươi, ngươi không sợ bổn quan trình tấu sớ lên Hoàng Thượng hay sao?

https://thuviensach.vn

Tất cả người bịt mặt đã đi khỏi, Tiền Đới toàn thân dơ bẩn mới chỉ Giang Long quát.

Giang Long nhún vai, trêu tức nhìn Tiền Đới nhếch nhác thảm hại:

- Ngươi cũng nói rồi, không bằng không cớ.

- Ngươi!

Tiền Đới thiếu chút nữa tức đến hộc máu.

Cho người ném Tiền Đới lên lưng ngựa, đoàn người Giang Long trở về thị trấn, trên đường có bách tính nhìn thấy, tự có người lên trước giải thích, nói là bọn Giang Long xuất thành không lâu, gặp phải một toán mấy trăm mã phỉ, Tiền Đới để lại mấy chục hộ vệ ngăn cản, bọn họ thì chạy về trước một bước.

Tiền Đới bực tức cắn chặt răng, hận không thể nhào tới cắn một miếng thịt của Giang Long xuống.

Kết quả sau cùng, đương nhiên là tùy tùng hộ vệ của Tiền gia toàn bộ chết trận.

Đầu lĩnh bịt mặt biết tin tức, đương nhiên tạm thời hủy bỏ kế hoạch đi huyện Linh Thông ám sát Hà Bất Tại, lặng lẽ đến nơi tạm trú của Tiền gia, hỏi Tiền Đới mới biết sự việc xảy ra. Không khỏi thầm hận, quỳ xuống xin lập tức được đi huyện Hạ Vũ giết Hà Bất Tại.

Văn sĩ trung niên hôm nay không cùng ra ngoài, bằng không lần này e rằng cũng đầu người khó giữ.

Nghe vậy khuyên can:

- Giang Long không dễ chọc đâu, công tử gia dám ám sát Hầu Giang, hắn liền dám giết mấy chục hộ vệ của chúng ta, nếu thật làm gì Hà Bất Tại,

https://thuviensach.vn

công tử gia e rằng khó trở về kinh thành.

Nếu trước ngày hôm nay, Tiền Đới đương nhiên không tin Giang Long dám làm gì y. Nhưng trải qua sự việc lần này y giật mình hiểu rõ, Giang Long còn quyết đoán lớn gan hơn y, bằng không không thể để Hầu Giang đánh y. Nghĩ đến mùi vị quyền cước đánh vào người Tiền Đới do dự.

Hành động ám sát Hà Bất Tại tạm dừng.

Tuy rằng tổn thất mấy chục hộ vệ, nhưng trong tay Tiền Đới còn có tử sĩ có thể dùng, không phải là không có sức phản kích. Y chỉ là muốn dưỡng sức một thời gian bố trí chu đáo rồi hãy hành động. Chỉ có điều đáng tiếc Hoàng Thượng không cho y cơ hội, bốn ngày sau triều đình gửi công văn đến, mệnh lệnh Tiền Đới lập tức hồi kinh.

Nhận được tin tức, Tiền Đới không hề nổi giận, một thân một mình ngồi lặng lẽ trong phòng. Rất lâu sau mới than khẽ một tiếng, nếu như sớm nghe lời khuyên của Thường Khiêm, y sẽ không thảm hại như vậy. Y vẫn nhớ cảnh tượng mình ngồi trong xe ngựa, Thường Khiêm đứng trong tuyết, chỉ là không bao lâu nữa, mình phải bẽ mặt trở về kinh thành. Theo đến còn có thư của Tiền gia, bảo y đừng gây chuyện nữa, ngoan ngoãn hồi kinh.

Tiền Đới thì lại muốn gây chuyện nữa, nhưng lại sợ sau khi ra tay, mình không còn mạng hồi kinh.

Lại gặp Giang Long ở huyện nha ký văn kiện, Tiền Đới dẫn những người còn lại vội vã rời khỏi huyện Linh Thông.

Giang Long nhận được hai tờ công văn, một tờ là bảo Tiền Đới hồi kinh; tờ khác thì viết, sẽ do con trai thứ ba của Bình Giang Vương Triệu Nghị đến thay Tiền Đới, phụ tá Giang Long đào đường sông khai khẩn ruộng tốt. Trình Trạch nghe đến cái tên Bình Giang Vương, liền giới thiệu với Giang Long.

https://thuviensach.vn

Bình Giang Vương là thứ đệ của đương kim Hoàng Thượng, năm ấy Hoàng Thượng không phải là Thái Tử, là do khởi binh đoạt chính quyền kinh thành sau đó mới đăng cơ làm đế, còn Bình Giang Vương khi Hoàng Thượng khởi sự, đã ra sức rất lớn. Sau này Hoàng Thượng vẫn luôn đối đãi với vị thứ đệ này rất tốt.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 339: Vui Vẻ Đón Năm Mới

Hai chữ Bình Giang trong Bình Giang Vương, hàm ý giúp Hoàng Thượng bình định giang sơn.

Lão Hoàng Thượng đăng cơ có chút danh bất chính ngôn bất thuận, sau khi đoạt giang sơn lập tức tẩy bài, muốn diệt trừ những thế lực quan viên không thuận tùng mình. Ngoài vài thủ hạ tâm phúc ra, Bình Giang Vương góp sức rất nhiều. Tuy nhiên cũng chính vì trở thành tay phải cánh trái của Hoàng Thượng, cho nên thực lực trong tay nhanh chóng tăng lên.

Đến ngày nay, đã khiến Lão Hoàng Thượng có chút kiêng dè rồi.

Trong triều phe phái đông, đại đa số các thế lực cắm rễ vững chắc không hề phản đối lão Hoàng Thượng đăng cơ, trong mắt những người này, ai làm Hoàng Thượng còn không như nhau sao? Chỉ cần không ảnh hưởng đến lợi ích của mình là được. Huống gì Thái tử mà Hoàng Thượng năm đó băng hà chọn ra thực sự là không ra gì.

Đó căn bản là ác ma giết người không chớp mắt! Cho dù là huân quý có tước vị, hay là đại quan nhị tam phẩm thì cũng nói giết là giết.

Lão Hoàng Thượng đánh bại gã, cuối cùng ngồi lên Hoàng vị, cũng là hả hê lòng người.

Không thể không nói, bệnh nặng còn cần thuốc mạnh, trong triều đích xác là có vài thế lực lộn xộn, nhưng dám tạo phản thì chẳng có mấy người, lão Hoàng Thượng sau khi đăng cơ cố gắng duy trì ổn định âm thầm diệt trừ những thế lực phe phái này, có chút ôn hòa rồi. Ngược lại nếu như là vị

https://thuviensach.vn

Thái tử hung tàn ấy kế thừa Hoàng vị, thế thì những thế lực phe phái này sẽ càng điên cuồng chèn ép.

Nghe Trình Trạch giới thiệu xong, Giang Long sờ lên cằm suy tư, đầu tiên là con thứ Thường Khiêm, sau đó là Tiền Đới, tiếp theo lại sắp đến một vị trong hoàng thất. Vị Triệu Nghi này là nhi tử được Bình Giang Vương yêu thích nhất, Hoàng Thượng muốn gì đây?

Để cho mình lần lượt đắc tội với các công tử xuất thân cao quý lai lịch bất phàm này sao? Nếu đúng là như vậy thì đối với Hoàng Thượng mà nói có lợi ích gì?

Điều Giang Long không biết là, sau khi Bình Giang Vương phủ tiếp chỉ, không lập tức để cho Triệu Nghi đi nhậm chức, mà Bình Giang Vương trình lên một tờ sớ, trên sớ nói đang là mùa đông, trời hàn đất rét, Bắc Cương lại là nơi có thể lạnh chết người. Lại nói Triệu Nghi từ nhỏ sức khỏe không tốt, mắc chứng thương hàn, căn bản không thể đi kịp đoạn đường dài, cho nên mong Hoàng Thượng có thể cho Triệu Nghi đến đầu xuân lại khởi hành đi huyện Linh Thông.

Xem bản sớ này xong lão Hoàng Thượng đại nộ, ném thẳng chén trà ngọc trong tay, Bình Giang Vương này thật to gan!

Lại dám công nhiên kháng Thánh chỉ!

Thánh chỉ là gì? Là chỉ cần ban bố, cho dù bảo ngươi chết, ngươi cũng phải tự mình giết mình. Căn bản là không có chút chỗ trống nào để thương lượng.

- Bình Giang Vương có chút quá đáng rồi.

Lão Thái giám chằm chằm nhìn mũi chân.

- Đâu chỉ là quá đáng?

https://thuviensach.vn

Lão Hoàng Thượng sắc mặt sầm sầm, trên người sát ý ngập trời:

- Y căn bản là không để ta-Hoàng Thượng này vào trong mắt! Từ sau khi Trẫm đăng cơ, có rất nhiều chỗ cần y ra mặt giúp Trẫm, kết quả là quyền lực giao cho y lại nuôi dưỡng thành ra kẻ vong ân phụ nghĩa.

Hừ! Đợi bình định xong Cảnh phủ trẫm sẽ giết y!

Lão Thái giám than nhẹ một tiếng, hay là Bình Giang Vương thật đã sinh dã tâm.

Lúc này chưa phải lúc tìm Bình Giang Vương tính sổ, lão Hoàng Thượng lại không thể sửa Thánh chỉ, bằng không Thánh chỉ nhất ngôn cửu đỉnh sẽ thành ra cái gì? Thế là chỉ có thể hạ chỉ đồng ý thỉnh cầu của Bình Giang Vương, và còn ban cho những dược liệu quý bày tỏ ân sủng.

Bình Giang Vương phủ tất nhiên là một cảnh vui mừng.

Đương nhiên, cũng có người không vui, chẳng hạn như con trai trưởng của Bình Giang Vương Triệu Triết, Triệu Biểu.

Triệu Biểu hai mươi lăm tuổi, thân thể gầy gò khuôn mặt ngăm đen, nếu như không phải ngũ quan khá giống Triệu Triết, Triệu Triết khẳng định là sẽ nghi ngờ Vương Phi có phải lén lút rồi không, sinh ra nghiệp chủng. Chính vì tướng mạo không gây cảm tình, cho nên Triệu Triết rất không thích trưởng tử này.

Thích là con trai thứ ba Triệu Nghi. Triệu Nghi và Triệu Triết vô cùng giống nhau, tướng mạo anh tuấn, phong độ phiên phiên, đầu óc thông minh rất có tài hoa, tinh thông thi thư bảy bước thành thơ, cả người đầy khí chất hoàng tộc.

Con trai thứ hai Triệu Tính tướng mạo bình thường, Triệu Triết trong lòng không thích cũng chẳng ghét.

https://thuviensach.vn

Vì thiên vị, cho đến nay Triệu Triết vẫn chưa lập Thế tử.

Nay Triệu Triết vì Triệu Nghi, lại dám kháng Thánh chỉ, làm cho Triệu Biểu vừa sợ vừa giận.

Khi Giang Long biết được tin tức này thì đã là một tuần sau rồi, triều đình lại ban hạ công văn giải thích. Biết được Triệu Nghi tạm thời sẽ không đến huyện Linh Thông, còn Tiền Đới thì đã chán nản đi rồi, Giang Long xem như lại lấy lại tự do rồi.

Ngày hôm sau, không sợ rét lạnh cưỡi con Tuyết Nguyên đi thẳng đến huyện Hạ Vũ.

Ở huyện Hạ Vũ thị sát tiến độ khai thác của mấy mỏ than, đồng thời nghiêm minh nhất định phải cẩn thận, thà rằng tốn thêm ít công sức cũng phải chừa hậu hoạn. Dựa vào kỹ thuật khai thác mỏ ở tiền kiếp của Giang Long đều thường xảy ra sự cố, hở ra là chết trên chục trên trăm người, ở đây càng cần phải cẩn thận.

Cả mùa đông đều bận rộn, mà những ngày bận rộn thì sẽ qua rất nhanh.

Còn có không tới mười ngày nữa, thì, thì đón tết rồi. Giang Long chất lên xe những lễ vật đón tết được chuẩn bị sẵn, cho người đưa về kinh thành.

Từng ngày từng ngày, theo nhịp bước năm mới đến gần, trên đường lớn tiếng cười nói vui vẻ, các em bé rượt đuổi nô đùa với nhau, khiến cho tất cả mọi người trong lòng đều hớn hở.

Ba mươi tết, Giang Long và Đại Lệ Ti đón giao thừa.

Ngày hôm sau, Giang Long và Đại Lệ Ti dẫn theo bọn Đồ Đô, Tần Vũ đến phía trước huyện nha đã phong ấn, ở đây từ sớm bách tính đã đông nghịt. Ba ngày trước Giang Long đã bảo nha dịch truyền lời, nói rằng ngày đón năm mới này muốn cùng ăn mừng với bách tính khắp nơi.

https://thuviensach.vn

Đứng trước cánh cửa cao to của huyện nha, Giang Long chỉ nói ngắn gọn đơn giản vài câu, sau đó thì thấy các nha dịch cầm trong tay túi vải tay bốc các loại kẹo, tung về phía đám đông. Các bách tính lập tức rối loạn, tranh giành rần rần, một đoàn chen chúc.

Tung kẹo xong, Hầu Giang xuất hiện nói vài câu.

Tiếp theo hai tùy tùng đứng sau lưng y trực tiếp bốc tiền đồng ra ném về phía bách tính.

Các bách tính càng thêm cuồng nhiệt.

Tiếp theo các quan viên huyện nha như Huyện Thừa vân vân, cũng từng người từng người tiến lên phát biểu, Giang Long đều đã giúp chuẩn bị sẵn, mỗi vị nói xong đều sẽ có người tung kẹo, hôm nay các bách tính cùng đến náo nhiệt đều vui vẻ vô cùng, hầu như mỗi người trong tay đều có thật nhiều kẹo và một ít tiền đồng.

Luyện tập nhiều hơn, thân thủ nhanh nhẹn thậm chí có thể giành được đến hai mươi mấy đồng tiền.

Nhìn thấy bách tính bên dưới người nào cũng nở nụ cười vui vẻ, trong lòng Giang Long vô cùng sung sướng.

Lúc này Đại Lệ Ti nói khẽ:

- Thì ra nhìn thấy người khác vui, mình cũng sẽ rất vui.

Thứ cảm giác này trước đây nàng chưa từng có. Nàng của trước đây toàn là giành lấy những thứ mình thích, mình cần từ trong tay kẻ khác, cảm thấy như thế mới là hạnh phúc.

Mùng một đến mười lăm, nội thành huyện Linh Thông không ngừng náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Giang Long bỏ tiền ra mời người kể chuyện, diễn tạp kỹ, hát xướng đến, lập một đài cao ở trước cửa huyện nha, để bách tính được xem miễn phí. Ông trời cũng nể mặt, thời gian đón năm mới không có tuyết rơi. Cho đến mười sáu tháng giêng thời tiết mới chuyển âm u, chạng vạng tối mới có tuyết lớn.

Đợi trận đại tuyết này tan rã, nhiệt độ sẽ càng ngày càng ấm áp rồi.

Thời gian đi vào trung tuần tháng hai, cỏ xanh nảy mầm, trong trời đất dần dần xanh tươi. Mặt đất băng tan, lại có thể bắt đầu đào đường sông rồi.

Nửa năm ngoái đào đường sông luôn là trong ngày kết toán tiền công, thanh danh sớm đã truyền đi, cho nên năm nay sau khi dán cáo thị bắt đầu chiêu công, chẳng những dân tráng dân phụ năm ngoái sôi nổi cầm xẻng đi đào sông, mà ngay cả châu quận bên cạnh cũng có bách tính mang gia đình đến.

Trong thời gian ngắn có rất nhiều bách tính hội tụ về huyện Linh Thông.

Bởi vì nhân khẩu trôi đi nghiêm trọng, nên những châu quận khác bắt đầu thiết lập trạm gác ngăn chặn, nhưng vẫn không ngăn được những bách tính muốn kiếm tiền để được ăn no. Có khi trạm gác bị xông qua, có khi bách tính vượt đường núi, băng đường vòng, đến cuối cùng quan viên ban hạ pháp lệnh, còn có người có gan dám đi huyện Linh Thông nữa thì bắt về hỏi tội, cũng vô ích.

Nhân khẩu huyện Linh Thông lần nữa tăng vọt.

Mặc dù đường phố huyện Linh Thông rộng lớn, cũng vẫn phải người chen người, kẻ lấn kẻ, sát vai cọ gót.

Chạng vạng tối, trong huyện nha.

Tiêu Phàm cau mày nói:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay lại tràn vào thị trấn ba vạn người, cứ tiếp tục thế này, số nhân khẩu các châu quận xung quanh e rằng không bằng một phần ba ban đầu.

- Nơi này có thể kiếm được tiền, có thể ăn no, các bách tính tất nhiên là muốn qua đây.

Hà Bất Tại đã trở về huyện Linh Thông.

Trình Trạch mỉm cười vuốt râu gật đầu.

- Ta lo rằng người nhiều quá…

- Đừng lo.

Giang Long xen vào nói:

- Kỳ thực lúc mới bắt đầu quy hoạch khai khẩn đồng ruộng, bởi vì lo nhân thủ không đủ nên mới đắn đo lấy hay bỏ, phía ngoài đường sông ngoại vi, vẫn còn không gian phát triển rất lớn, cùng lắm thì tiếp tục mở rộng ra ngoài là được.

Không cần lo lắng nhân số quá nhiều.

Còn về áp lực các châu quận xung quanh gây thêm đã có Bàng Thành An chống thay cho chúng ta rồi.

- Chỉ cần lương thực chuẩn bị đủ thì sẽ không xảy ra rối loạn.

Trình Trạch nói.

Giang Long gật đầu:

- Cũng may lúc này chúng ta mua được rất nhiều khoai tây và khoai lang, cho dù vẫn không đủ trồng nhưng hai loại cây nông nghiệp này sản lượng

https://thuviensach.vn

cao. Mùa thu sau khi thu hoạch không cần bán ra, toàn bộ tích trữ, để làm giống cho năm sau.

Trước đây những mảnh đất này chỉ là thảo nguyên và đồng hoang, trồng những cây lương thực khác e rằng khó có thu hoạch, ta luôn cho người chế phân bón, nhưng số lượng quá ít không đủ dùng.

Những tù nhân sau khi quét dọn tất cả nhà vệ sinh trong thành, lấy phân ra, toàn bộ đem chế thành phân bón.

- Vậy cũng phải, làm cho đất phì nhiêu.

Tiêu Phàm nói.

Theo nhiệt độ dần ấm lên, Bình Giang Vương phủ, việc Triệu Nghị lên đường cũng đã sắp xếp lịch trình.

Đối với việc Hoàng Thượng phái đứa con yêu quý nhất của mình ra biên cương, Bình Giang Vương vô cùng không vui. Bắc Cương nơi đó là nơi như thế nào? Nơi thường xảy ra chiến tranh, chết chóc! Nếu như là con trưởng Triệu Biểu hoặc con thứ hai Triệu Tính thì cũng thôi, nhưng lại khăng khăng phái Triệu Nghi đi.

Bình Giang Vương không dám tưởng tượng, nếu như Triệu Nghi chết ở Bắc Cương, mình có thể chịu nổi đả kích này không.

Lão nhờ riêng rất nhiều người chuyển lời đến Hoàng Thượng, nhưng lão Hoàng Thượng đều không đồng ý đổi người khác. Còn nói nào là Triệu Nghi trí tuệ, nên tôi luyện một phen, mới có thể dốc sức cho Đại Tề hơn nữa. Dốc sức cái rắm á, chảy trên người Triệu Nghi là huyết mạch Hoàng Tộc.

Có bản lĩnh hơn nữa, cũng chẳng có chỗ phát huy.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nếu quả thật có cơ hội phát huy bản lĩnh, thì cách cái chết cũng chẳng xa đâu.

Có Hoàng Thượng nào có thể nhẫn nhịn được trong hoàng tộc, có người đại xuất danh tiếng, mạnh hơn cả mình? Một khi phát hiện tất nhiên sẽ bóp chết từ khi còn trong trứng nước.

Và so với Tiền Đới, đoàn xe của Triệu Nghi còn to lớn hơn!

Và xa hoa hơn!

Người trong Hoàng Tộc xuất hành có thể treo đai vàng trên xe ngựa, nhưng điểm này, khiến cho đoàn xe của Triệu Nghi uy phong bát diện, tôn quý phi phàm, cao không thể với tới.

Một đội ngũ chừng ngàn người xuất phát từ Bình Giang Vương phủ, chậm rãi đi về hướng Bắc Cương.

Trên đường đi Triệu Nghi không giống như đi nhậm chức, mà giống như du sơn ngoạn thủy, tốc độ chậm nhất có thể. Đến một vài nơi thú vị, núi sông nổi tiếng, Triệu Nghi đều dừng lại mấy ngày, cảm thán một chút vẻ đẹp của giang sơn, lại làm mấy bài thơ tuyệt hay gửi về nhà, để phụ vương của mình bình phẩm.

Lão Hoàng Thượng biết được tốc độ hành trình của Triệu Nghi, tức giận nghiến răng, tuy nhiên cuối cùng chỉ hừ lạnh một tiếng, cho dù là con rùa đen thì cũng có lúc ngươi leo đến huyện Linh Thông thôi.

Sắp vào tháng ba, thảo nguyên đã hồi phục sức sống, mặt đất cả một vùng xanh nhạt.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 340: Tiểu Vương Tới

Ngoài thành, Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên đứng bên bờ sông nhân tạo.

Sau lưng là Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Tần Vũ, còn có đám người Phàn Nhân.

Cỏ xanh nảy mầm, nhiệt độ ấm dần lên, mọi người đã thoát khỏi những chiếc áo bông nặng nề. Đối diện với bọn họ là những dân phụ đang cầm xẻng trong tay đào đất, nhân số cũng có mấy ngàn người. Không lâu sau là có thể gieo trồng, như vậy con sông dẫn nước đã đào xong sẽ hoàn toàn có thể sử dụng.

Đem đất đai hai bên con sông khai khẩn hoàn tất, đợi thời gian vừa đến liền gieo trồng hạt giống.

Dùng để gieo trồng khoai tây và khoai lang là chính.

Hai loại cây nông nghiệp này cũng không kén chọn đất, đương nhiên cũng phải bón một chút phân bón để có thể đề cao sản lượng đến mức cao nhất. Đợi đến mùa thu thu hoạch dự trữ, sau đó sang năm phải gieo hạt giống xuống đồng ruộng.

Chỉ chốc lát, Tiêu Phàm cả người đầy bụi đất đi tới, cười nói:

- Triệu Nghi đã sớm lên đường, nhưng một tháng rồi mà nghe nói mới đi được nửa đường.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô, đám người Tần Vũ liền mỉm cười.

Giang Long cũng cười:

- Quả nhiên không hổ là con cháu của hoàng tộc, dọc theo đường đi tất cả quan viên đều tranh nhau tới gặp gỡ, dâng lên các loại bảo vật còn có mỹ nữ. Phô trương như vậy Hoàng thượng không thể không biết, nhưng vẫn không nói gì, xem ra Hoàng thượng đối với đứa cháu này cũng vô cùng sủng ái a.

Hoàng gia không có thân tình!

Đám người Tiêu Phàm lắc đầu, đừng nói cháu trai, coi như là con trai, Hoàng thượng cũng sẽ phòng bị như nhau. Hiện tại buông thả như vậy rất có thể là sau này sẽ ra tay độc ác! Nếu muốn xử lý Triệu Nghi, như vậy dù là Bình Giang Vương đã từng vì Hoàng thượng xuất lực rất nhiều cũng khẳng định khó lòng thoát chết.

Đây là Hoàng gia!

Càng nhìn về phía xa, thì đã thấy những người dân chúng khỏe mạnh đang đào lấy đường sông thứ hai thứ ba, làm tốt, có thể nhanh chóng lấy được tiền công, những dân công khỏe mạnh này đều vô cùng ra sức. Năm trước mùa đông có rất nhiều người rảnh rỗi đi đánh bạc, có ít người thậm chí còn nghiện đánh bạc, bất quá sau khi hôm nay bắt đầu làm việc, mỗi ngày làm xong việc đều mệt mỏi đến mức đi cũng không nổi nữa, tự nhiên không có tinh thần tiếp tục đánh bạc.

Về phần không đi làm việc?

Không làm việc thì làm sao có tiền đánh bạc? Không làm việc thì ở nhà cha mẹ vợ con ăn cái gì?

https://thuviensach.vn

Còn những người thật sự không để ý đến cha mẹ vợ con, đều bị nha dịch bắt vào trong đại lao rồi, sau đó phạt đi quét đường phố, quét tước nhà vệ sinh, sau đó ở ngoài thành chế tác phân bón, mệt hơn bẩn hơn, hơn nữa còn không có nửa văn tiền tiền công có thể cầm. Nếu trong nhà của tù phạm thật sự khó khăn, huyện nha mới dành cho sự trợ giúp nhất định. Cũng không thể để cho huyện Linh Thông phát được?

Cũng có chuyện có người chết đói rồi.

Sau khi thả lại không có thay đổi, thì lại tiếp tục ăn đòn.

Còn phải mang thương tích đi làm, mà làm việc không xong thì không có cơm ăn.

Những tổ chức đánh bạc cùng đám người nhàn rỗi vô lại cơ bản đều bị bắt sạch. Bởi vì tổ chức đánh bạc, cho nên bị phạt rất nặng. Đối với những dạng người này, thì Giang Long vô cùng căm ghét. Những tên này trên cơ bản đều là loại không có lương tâm máu lạnh vô tình còn thêm lòng lang dạ sói. Chính mình không đi làm việc, lại muốn thắng tiền mồ hôi nước mắt của người khác, tính toán không làm mà hưởng. Nếu người nào thua tiền, lại không có năng lực trả, liền cho họ vay nặng lãi, sau đó lãi mẹ đẻ lãi con, đây chính là việc vô cùng nguy hiểm.

Một khi thua tiền, cơ bản có bán con bán cái đi cũng trả không hết nợ.

Giang Long vì thế ra một pháp lệnh, đánh bạc trái pháp luật, sau khi báo quan nợ nần đánh bạc sẽ không cần trả.

Vì thế, một ít dân chúng thua nợ bị buộc ra đường ở cũng chạy tới huyện nha cáo trạng, mà một số nhóm vô lại lòng lang dạ sói, nhất là những người tổ chức sòng bạc đầu tiên, bởi vì không biết thủ đoạn của Giang Long, cho nên liền động thủ không chút khách khí.

https://thuviensach.vn

Kết quả lúc trước bị bắt mấy đám người, cũng đã có vài người bị chém đầu.

Việc này làm cho đám nhàn rỗi vô lại mở sòng bạc, vô cùng kinh hãi!

Trước mặt mấy nghìn người làm việc, đào đất lấp hố, cày bừa đất hoang, bụi đất bay lên. Chỉ chốc lát, trên người của Giang Long liền dính một tầng bụi đất. ngoài ra dân công thì người đông thế mạnh, bên trong lòng sông khá hẹp, cũng không cần quá sâu, cho nên công việc tiến triển cực nhanh.

Cưỡi Tuyết Nguyên, Giang Long chạy dần lên tới thượng du, đến chỗ đang đào móc.

Chỉ thấy chỗ đào hơi mở rộng, nước chảy ra đem xung quanh mài trơn nhẵn một chút, không có khả năng tiếp tục mở rộng ra nguy hiểm vỡ đê, liền yên lòng.

Công trình tiến triển rất thuận lợi, tận đến nửa tháng sau, vẫn còn có dân chúng từ bên ngoài đi đến.

Mà lúc này Giang Long nhận được tin tức, Triệu Nghi đang du sơn ngoạn thủy thì nửa đường bị mã phỉ phục kích, tổn thất hơn mười người. Tuy thành công giết lui mã phỉ, nhưng Triệu Nghi bị chấn kinh, bệnh nặng một hồi. Năm ngày sau bệnh bình phục liền mới tăng thêm tốc độ chạy tới huyện Linh Thông.

Quân đội mà Triệu Nghi dẫn theo tuy rằng hết sức xa hoa, có hơn ngàn người, nhưng đám mã phỉ đui mù bị tiền bạc làm mờ mắt lại dám mai phục mạnh mẽ cướp đoạt? Sau khi cẩn thận tự hỏi, Giang Long cảm thấy trong đó có kỳ quái. Lại hai ngày nữa, tiếp tục có tin tức mới truyền tới.

Nói đám mã phỉ kia vô cùng hung hãn, đánh một chút liền chạy, hiển nhiên không có thật sự tính toán mạnh mẽ cướp đoạt đoàn xe của Triệu Nghi.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải do hộ vệ của Triệu Nghi lợi hại giết lùi được đám mã phỉ này.

Trình Trạch đoán, có phải hay không Hoàng thượng phái quân đội dưới trướng hạ thủ.

Không phải thật muốn làm gì Triệu Nghi, mà chỉ là làm cho gã kinh hãi một phen, để tốc độ Triệu Nghi tiến lên nhanh hơn. Chỉ là không ngờ tới Triệu Nghi nhát gan như thế, lại bị hù dọa cho sinh bệnh nặng một trận, thật sự làm mất mặt Hoàng gia. Tại chỗ nghỉ ngơi và chỉnh đốn ước chừng mất năm ngày mới dưỡng bệnh tốt. Tuy rằng sau đó tốc độ tiến lên nhanh hơn, nhưng Hoàng thượng vẫn là không có vừa ý.

Ngày hai mươi tháng ba, đoàn xe của Triệu Nghi mới tiến vào huyện Linh Thông.

- Lớn mật!

Quản gia của Bình Giang Vương phủ lúc này ở trong trạm nghỉ chân tức tới mức giơ chân lên, gã tuyệt đối không nghĩ tới, Giang Long đã biết Triệu Nghi sẽ nhậm chức ở chỗ này, hơn nữa Triệu Nghi còn đi rất chậm, bên này có rất nhiều thời gian, nhưng Giang Long lại không có chú ý an bài chỗ nghỉ chân cho Triệu Nghi.

Vài tên hộ vệ vương phủ tiến lên, sắc mặt nghiêm nghị, đột nhiên rút ra nửa thanh yêu đao, thân đao sáng loáng dọa cho người ở trong dịch trạm mồ hôi lạnh liên tục.

Những người này là hộ vệ của Vương phủ, không giống với hộ vệ của Thường gia và Tiền gia lúc trước.

Vì sao?

Bởi vì hoàng tộc có vị trí cao hơn, có đặc quyền!

https://thuviensach.vn

Mặc dù giết người, Giang Long cũng không có quyền lực đến truy cứu. Thiên tử phạm pháp, và thứ dân cùng tội, lời này chẳng qua cũng chỉ là nói mà thôi. Đừng nói thiên tử, chỉ cần là người trong thân thể chảy xuôi huyết mạch của hoàng tộc, chính là chủ nhân của dân chúng Đại Tề.

- Tới huyện nha!

Trịnh quản gia hừ lạnh một tiếng, cưỡi lên ngựa, ở trên đường cái giục ngựa chạy như điên, chạy thẳng đến huyện nha.

Quỷ dị là đám dân chúng trên đường cái không có ai bị đụng trúng, cũng không có sai dịch huyện nha tiến lên bắt người. Đi theo ở phía sau Trịnh quản gia là một tên hộ vệ hung thần ác sát.

- Cảnh gia tiểu tử!

Mới vừa tới đến trước cửa huyện nha, Trịnh quản gia liền quát một tiếng chói tai:

- Tiểu Vương gia tới, ngươi dám can đảm không đi ra nha huyện mà nghênh đón?

Hoá ra hôm nay Giang Long đều không có tới cửa thành nghênh đón đoàn xe của Triệu Nghi, đây là nguyên nhân thứ hai mà Trịnh quản gia tức giận như thế. Tuy rằng gã đã nghe nói chuyện Thường Khiêm và Tiền Đới ảo não bị Giang Long đuổi đi, nhưng Triệu Nghi thì không giống như vậy.

Triệu Nghi trong mình chảy xuôi huyết mạch hoàng tộc, chẳng lẽ Giang Long còn dám như thế nào?

Vốn cho rằng Giang Long sẽ cung kính nghênh đón cùng dâng lên bảo vật, nhưng cũng không có chuyện như vậy.

https://thuviensach.vn

Giang Long lúc này dẫn theo đám quan viên trong huyện nha đi ra, đối với Trịnh quản gia thi lễ:

- Gặp qua tiểu Vương gia.

- Ừ?

Trịnh quản gia choáng váng:

- Ta cũng không phải tiểu Vương gia.

- Lớn mật, ngươi dám trêu chọc bản quan?

Giang Long đột nhiên biến sắc mặt:

- Ngươi đã không phải, vì sao vừa rồi lại hô to tiểu Vương gia tới rồi?

- Ta, ta...

Mặt của Trịnh quản gia lập tức đỏ lên.

- Ta cái gì ta? Ngươi chẳng qua chỉ là một tên tôi tớ của Bình Giang Vương phủ mà thôi, ở trước mặt bản quan không tự xưng tiểu nhân hoặc là thảo dân, dùng thân phận của ngươi cũng muốn cùng bản quan ngang hàng sao?

Trịnh quản gia thật không nghĩ tới Giang Long lại không cho mình mặt mũi như vậy, nâng lên roi ngựa trực chỉ Giang Long:

- Ngươi thật to gan, bản quản gia cũng là ngươi có thể quát mắng hay sao? Muốn lập uy phủ đầu sao? Ngươi lựa chọn người! Chờ bản quản gia đem tiểu Vương gia mời đến, xem kết cục của ngươi như thế nào!

Dứt lời, quay đầu ngựa lại mang theo hộ vệ chạy về phía trạm dừng chân.

https://thuviensach.vn

Không ai ngăn trở, cũng không có dân chúng nào bị đụng.

Ba ngày trước Giang Long để cho nha dịch đi đường cái truyền lời, nói là có đại nhân vật muốn tới, để mấy ngày này dân chúng ở trên đường phố phải cẩn thận một chút.

Trịnh quản gia cưỡi ngựa lập tức vọt vào trạm nghỉ chân, ngựa cũng không có dừng hẳn, liền nhảy xuống, sau đó bước đi vào trong phòng của Triệu Nghi, quỳ xuống đất, mở miệng kêu la:

- Tiểu Vương gia, nguy rồi nguy rồi, tên Cảnh gia tiểu tử này không ngờ đui mù như thế! Đã không chuẩn bị nơi nghỉ chân cho tiểu Vương gia không nói... Còn làm nhục tiểu nhân đúng là không cho tiểu Vương gia mặt mũi... Đánh chó còn phải ngó mặt chủ a...

Sở dĩ gã có thể không cần thông báo, liền trực tiếp xông vào trong nhà, một là được sủng ái; thứ hai gã là thái giám.

Nếu như là một người nam nhân, thì nói gì cũng không thể trực tiếp xông vào trong nhà, bằng không nếu chủ nhân đang làm chuyện đó thì chẳng phải là bị phá hư chuyện tốt sao?

Triệu Nghi tướng mạo tuấn tú, vốn khuôn mặt trắng nõn giờ phút này thêm đầy mỏi mệt, gần như không có huyết sắc, bệnh tình mặc dù dưỡng tốt rồi, nhưng thân thể vẫn còn yếu, tinh thần không đầy đủ, khoát tay áo, ngăn cản Trịnh quản gia tiếp tục ồn ào, ầm ĩ làm đầu của y đau thêm, vốn định nằm ở trên giường nghỉ ngơi, nhưng không có nơi nghỉ chân thích hợp đích thật là không được.

- Tới huyện nha.

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Trịnh quản gia mừng rỡ, trong lòng nghiến răng, đợi tí nữa muốn cho Giang Long đẹp mặt.

Triệu Nghi lại ngồi lên trên xe ngựa xa hoa, lưu lại một ít người, còn đâu mang theo hơn trăm người thẳng tới phương hướng của huyện nha.

Biết được Triệu Nghi đã đến, Giang Long lại mang theo đám quan viên ra đón.

Không ngờ Triệu Nghi lại không có làm khó Giang Long, trước tiên đi vào hậu đường huyện nha ngồi xuống. Trịnh quản gia vẫn theo sát, muốn nói xen vào để Triệu Nghi giúp mình hả giận, nhưng ngồi xuống không được bao lâu, Triệu Nghi liền xua tay bảo Trịnh quản gia lui xuống.

Trịnh quản gia ù ù cạc cạc, không hiểu ra sao.

- Không còn ai rồi, chúng ta nói thẳng ra đi.

Triệu Nghi nói thẳng:

- Bổn vương là ngườI trong hoàng tộc, đối với chiến tích của huyện Linh Thông không có hứng thú, hơn nữa ngược lại, lấy chiến tích, ra danh tiếng, đối với bổn vương mà nói là chuyện xấu.

Hơn nữa, phụ vương vẫn kính trọng Tiểu Hầu gia, chỉ hận lúc nhỏ không có nỗ lực luyện được một thân bản lãnh tốt.

Giang Long có chút bất ngờ, nhìn thẳng vào đôi mắt của Triệu Nghi một hồi, mới xác định đối phương nói thật, không phải muốn chơi quỷ kế gì.

Triệu Nghi đối với sự vô lễ của Giang Long, cũng không ngần ngại chút nào.

Trước khi đến, Bình Giang Vương đã dặn dò kĩ Triệu Nghi, để Triệu Nghi biết được thân là người trong hoàng tộc cũng có rất nhiều kiêng kị.

https://thuviensach.vn

Một khi không cẩn thận rước lấy chú ý cùng bất mãn của Hoàng thượng, vậy kết cục sẽ rất thê thảm, nhẹ chính là bị đoạt đi thân phận cách chức làm bình dân.

Nặng tất nhiên sẽ là tịch thu tài sản cả nhà, giết kẻ phạm tội!

Không thể không nói Bình Giang Vương là chân chính thích đứa con trai này.

Triệu Nghi trước kia ỷ có tài danh, kỳ thật cũng muốn làm một chút sự tình, nghe xong tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể nghe theo. Cũng bởi vì cảm thấy mất mát, cho nên nhất thời mê man, liền gửi gắm tình cảm du sơn ngoạn thủy, dọc theo đường đi nhìn qua thì tự do tự tại, kỳ thật trong lòng vô cùng buồn khổ.

Người đàn ông tốt nào không muốn làm ra một phen sự nghiệp?

Nhưng y không có cơ hội!

- An bài cho bổn vương một chỗ ở tốt một chút!

Triệu Nghi chỉ bảo.

Chỉ có điều khiến y không nghĩ tới chính là, Giang Long lại đòi tiền.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 341: Thái Tử Giám Quốc

Ngoài thành, Giang Long cưỡi Tuyết Nguyên đứng bên bờ sông nhân tạo.

Sau lưng là Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Tần Vũ, còn có đám người Phàn Nhân.

Cỏ xanh nảy mầm, nhiệt độ ấm dần lên, mọi người đã thoát khỏi những chiếc áo bông nặng nề. Đối diện với bọn họ là những dân phụ đang cầm xẻng trong tay đào đất, nhân số cũng có mấy ngàn người. Không lâu sau là có thể gieo trồng, như vậy con sông dẫn nước đã đào xong sẽ hoàn toàn có thể sử dụng.

Đem đất đai hai bên con sông khai khẩn hoàn tất, đợi thời gian vừa đến liền gieo trồng hạt giống.

Dùng để gieo trồng khoai tây và khoai lang là chính.

Hai loại cây nông nghiệp này cũng không kén chọn đất, đương nhiên cũng phải bón một chút phân bón để có thể đề cao sản lượng đến mức cao nhất. Đợi đến mùa thu thu hoạch dự trữ, sau đó sang năm phải gieo hạt giống xuống đồng ruộng.

Chỉ chốc lát, Tiêu Phàm cả người đầy bụi đất đi tới, cười nói:

- Triệu Nghi đã sớm lên đường, nhưng một tháng rồi mà nghe nói mới đi được nửa đường.

https://thuviensach.vn

Đồ Đô, đám người Tần Vũ liền mỉm cười.

Giang Long cũng cười:

- Quả nhiên không hổ là con cháu của hoàng tộc, dọc theo đường đi tất cả quan viên đều tranh nhau tới gặp gỡ, dâng lên các loại bảo vật còn có mỹ nữ. Phô trương như vậy Hoàng thượng không thể không biết, nhưng vẫn không nói gì, xem ra Hoàng thượng đối với đứa cháu này cũng vô cùng sủng ái a.

Hoàng gia không có thân tình!

Đám người Tiêu Phàm lắc đầu, đừng nói cháu trai, coi như là con trai, Hoàng thượng cũng sẽ phòng bị như nhau. Hiện tại buông thả như vậy rất có thể là sau này sẽ ra tay độc ác! Nếu muốn xử lý Triệu Nghi, như vậy dù là Bình Giang Vương đã từng vì Hoàng thượng xuất lực rất nhiều cũng khẳng định khó lòng thoát chết.

Đây là Hoàng gia!

Càng nhìn về phía xa, thì đã thấy những người dân chúng khỏe mạnh đang đào lấy đường sông thứ hai thứ ba, làm tốt, có thể nhanh chóng lấy được tiền công, những dân công khỏe mạnh này đều vô cùng ra sức. Năm trước mùa đông có rất nhiều người rảnh rỗi đi đánh bạc, có ít người thậm chí còn nghiện đánh bạc, bất quá sau khi hôm nay bắt đầu làm việc, mỗi ngày làm xong việc đều mệt mỏi đến mức đi cũng không nổi nữa, tự nhiên không có tinh thần tiếp tục đánh bạc.

Về phần không đi làm việc?

Không làm việc thì làm sao có tiền đánh bạc? Không làm việc thì ở nhà cha mẹ vợ con ăn cái gì?

https://thuviensach.vn

Còn những người thật sự không để ý đến cha mẹ vợ con, đều bị nha dịch bắt vào trong đại lao rồi, sau đó phạt đi quét đường phố, quét tước nhà vệ sinh, sau đó ở ngoài thành chế tác phân bón, mệt hơn bẩn hơn, hơn nữa còn không có nửa văn tiền tiền công có thể cầm. Nếu trong nhà của tù phạm thật sự khó khăn, huyện nha mới dành cho sự trợ giúp nhất định. Cũng không thể để cho huyện Linh Thông phát được?

Cũng có chuyện có người chết đói rồi.

Sau khi thả lại không có thay đổi, thì lại tiếp tục ăn đòn.

Còn phải mang thương tích đi làm, mà làm việc không xong thì không có cơm ăn.

Những tổ chức đánh bạc cùng đám người nhàn rỗi vô lại cơ bản đều bị bắt sạch. Bởi vì tổ chức đánh bạc, cho nên bị phạt rất nặng. Đối với những dạng người này, thì Giang Long vô cùng căm ghét. Những tên này trên cơ bản đều là loại không có lương tâm máu lạnh vô tình còn thêm lòng lang dạ sói. Chính mình không đi làm việc, lại muốn thắng tiền mồ hôi nước mắt của người khác, tính toán không làm mà hưởng. Nếu người nào thua tiền, lại không có năng lực trả, liền cho họ vay nặng lãi, sau đó lãi mẹ đẻ lãi con, đây chính là việc vô cùng nguy hiểm.

Một khi thua tiền, cơ bản có bán con bán cái đi cũng trả không hết nợ.

Giang Long vì thế ra một pháp lệnh, đánh bạc trái pháp luật, sau khi báo quan nợ nần đánh bạc sẽ không cần trả.

Vì thế, một ít dân chúng thua nợ bị buộc ra đường ở cũng chạy tới huyện nha cáo trạng, mà một số nhóm vô lại lòng lang dạ sói, nhất là những người tổ chức sòng bạc đầu tiên, bởi vì không biết thủ đoạn của Giang Long, cho nên liền động thủ không chút khách khí.

https://thuviensach.vn

Kết quả lúc trước bị bắt mấy đám người, cũng đã có vài người bị chém đầu.

Việc này làm cho đám nhàn rỗi vô lại mở sòng bạc, vô cùng kinh hãi!

Trước mặt mấy nghìn người làm việc, đào đất lấp hố, cày bừa đất hoang, bụi đất bay lên. Chỉ chốc lát, trên người của Giang Long liền dính một tầng bụi đất. ngoài ra dân công thì người đông thế mạnh, bên trong lòng sông khá hẹp, cũng không cần quá sâu, cho nên công việc tiến triển cực nhanh.

Cưỡi Tuyết Nguyên, Giang Long chạy dần lên tới thượng du, đến chỗ đang đào móc.

Chỉ thấy chỗ đào hơi mở rộng, nước chảy ra đem xung quanh mài trơn nhẵn một chút, không có khả năng tiếp tục mở rộng ra nguy hiểm vỡ đê, liền yên lòng.

Công trình tiến triển rất thuận lợi, tận đến nửa tháng sau, vẫn còn có dân chúng từ bên ngoài đi đến.

Mà lúc này Giang Long nhận được tin tức, Triệu Nghi đang du sơn ngoạn thủy thì nửa đường bị mã phỉ phục kích, tổn thất hơn mười người. Tuy thành công giết lui mã phỉ, nhưng Triệu Nghi bị chấn kinh, bệnh nặng một hồi. Năm ngày sau bệnh bình phục liền mới tăng thêm tốc độ chạy tới huyện Linh Thông.

Quân đội mà Triệu Nghi dẫn theo tuy rằng hết sức xa hoa, có hơn ngàn người, nhưng đám mã phỉ đui mù bị tiền bạc làm mờ mắt lại dám mai phục mạnh mẽ cướp đoạt? Sau khi cẩn thận tự hỏi, Giang Long cảm thấy trong đó có kỳ quái. Lại hai ngày nữa, tiếp tục có tin tức mới truyền tới.

Nói đám mã phỉ kia vô cùng hung hãn, đánh một chút liền chạy, hiển nhiên không có thật sự tính toán mạnh mẽ cướp đoạt đoàn xe của Triệu Nghi.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải do hộ vệ của Triệu Nghi lợi hại giết lùi được đám mã phỉ này.

Trình Trạch đoán, có phải hay không Hoàng thượng phái quân đội dưới trướng hạ thủ.

Không phải thật muốn làm gì Triệu Nghi, mà chỉ là làm cho gã kinh hãi một phen, để tốc độ Triệu Nghi tiến lên nhanh hơn. Chỉ là không ngờ tới Triệu Nghi nhát gan như thế, lại bị hù dọa cho sinh bệnh nặng một trận, thật sự làm mất mặt Hoàng gia. Tại chỗ nghỉ ngơi và chỉnh đốn ước chừng mất năm ngày mới dưỡng bệnh tốt. Tuy rằng sau đó tốc độ tiến lên nhanh hơn, nhưng Hoàng thượng vẫn là không có vừa ý.

Ngày hai mươi tháng ba, đoàn xe của Triệu Nghi mới tiến vào huyện Linh Thông.

- Lớn mật!

Quản gia của Bình Giang Vương phủ lúc này ở trong trạm nghỉ chân tức tới mức giơ chân lên, gã tuyệt đối không nghĩ tới, Giang Long đã biết Triệu Nghi sẽ nhậm chức ở chỗ này, hơn nữa Triệu Nghi còn đi rất chậm, bên này có rất nhiều thời gian, nhưng Giang Long lại không có chú ý an bài chỗ nghỉ chân cho Triệu Nghi.

Vài tên hộ vệ vương phủ tiến lên, sắc mặt nghiêm nghị, đột nhiên rút ra nửa thanh yêu đao, thân đao sáng loáng dọa cho người ở trong dịch trạm mồ hôi lạnh liên tục.

Những người này là hộ vệ của Vương phủ, không giống với hộ vệ của Thường gia và Tiền gia lúc trước.

Vì sao?

Bởi vì hoàng tộc có vị trí cao hơn, có đặc quyền!

https://thuviensach.vn

Mặc dù giết người, Giang Long cũng không có quyền lực đến truy cứu. Thiên tử phạm pháp, và thứ dân cùng tội, lời này chẳng qua cũng chỉ là nói mà thôi. Đừng nói thiên tử, chỉ cần là người trong thân thể chảy xuôi huyết mạch của hoàng tộc, chính là chủ nhân của dân chúng Đại Tề.

- Tới huyện nha!

Trịnh quản gia hừ lạnh một tiếng, cưỡi lên ngựa, ở trên đường cái giục ngựa chạy như điên, chạy thẳng đến huyện nha.

Quỷ dị là đám dân chúng trên đường cái không có ai bị đụng trúng, cũng không có sai dịch huyện nha tiến lên bắt người. Đi theo ở phía sau Trịnh quản gia là một tên hộ vệ hung thần ác sát.

- Cảnh gia tiểu tử!

Mới vừa tới đến trước cửa huyện nha, Trịnh quản gia liền quát một tiếng chói tai:

- Tiểu Vương gia tới, ngươi dám can đảm không đi ra nha huyện mà nghênh đón?

Hoá ra hôm nay Giang Long đều không có tới cửa thành nghênh đón đoàn xe của Triệu Nghi, đây là nguyên nhân thứ hai mà Trịnh quản gia tức giận như thế. Tuy rằng gã đã nghe nói chuyện Thường Khiêm và Tiền Đới ảo não bị Giang Long đuổi đi, nhưng Triệu Nghi thì không giống như vậy.

Triệu Nghi trong mình chảy xuôi huyết mạch hoàng tộc, chẳng lẽ Giang Long còn dám như thế nào?

Vốn cho rằng Giang Long sẽ cung kính nghênh đón cùng dâng lên bảo vật, nhưng cũng không có chuyện như vậy.

https://thuviensach.vn

Giang Long lúc này dẫn theo đám quan viên trong huyện nha đi ra, đối với Trịnh quản gia thi lễ:

- Gặp qua tiểu Vương gia.

- Ừ?

Trịnh quản gia choáng váng:

- Ta cũng không phải tiểu Vương gia.

- Lớn mật, ngươi dám trêu chọc bản quan?

Giang Long đột nhiên biến sắc mặt:

- Ngươi đã không phải, vì sao vừa rồi lại hô to tiểu Vương gia tới rồi?

- Ta, ta...

Mặt của Trịnh quản gia lập tức đỏ lên.

- Ta cái gì ta? Ngươi chẳng qua chỉ là một tên tôi tớ của Bình Giang Vương phủ mà thôi, ở trước mặt bản quan không tự xưng tiểu nhân hoặc là thảo dân, dùng thân phận của ngươi cũng muốn cùng bản quan ngang hàng sao?

Trịnh quản gia thật không nghĩ tới Giang Long lại không cho mình mặt mũi như vậy, nâng lên roi ngựa trực chỉ Giang Long:

- Ngươi thật to gan, bản quản gia cũng là ngươi có thể quát mắng hay sao? Muốn lập uy phủ đầu sao? Ngươi lựa chọn người! Chờ bản quản gia đem tiểu Vương gia mời đến, xem kết cục của ngươi như thế nào!

Dứt lời, quay đầu ngựa lại mang theo hộ vệ chạy về phía trạm dừng chân.

https://thuviensach.vn

Không ai ngăn trở, cũng không có dân chúng nào bị đụng.

Ba ngày trước Giang Long để cho nha dịch đi đường cái truyền lời, nói là có đại nhân vật muốn tới, để mấy ngày này dân chúng ở trên đường phố phải cẩn thận một chút.

Trịnh quản gia cưỡi ngựa lập tức vọt vào trạm nghỉ chân, ngựa cũng không có dừng hẳn, liền nhảy xuống, sau đó bước đi vào trong phòng của Triệu Nghi, quỳ xuống đất, mở miệng kêu la:

- Tiểu Vương gia, nguy rồi nguy rồi, tên Cảnh gia tiểu tử này không ngờ đui mù như thế! Đã không chuẩn bị nơi nghỉ chân cho tiểu Vương gia không nói... Còn làm nhục tiểu nhân đúng là không cho tiểu Vương gia mặt mũi... Đánh chó còn phải ngó mặt chủ a...

Sở dĩ gã có thể không cần thông báo, liền trực tiếp xông vào trong nhà, một là được sủng ái; thứ hai gã là thái giám.

Nếu như là một người nam nhân, thì nói gì cũng không thể trực tiếp xông vào trong nhà, bằng không nếu chủ nhân đang làm chuyện đó thì chẳng phải là bị phá hư chuyện tốt sao?

Triệu Nghi tướng mạo tuấn tú, vốn khuôn mặt trắng nõn giờ phút này thêm đầy mỏi mệt, gần như không có huyết sắc, bệnh tình mặc dù dưỡng tốt rồi, nhưng thân thể vẫn còn yếu, tinh thần không đầy đủ, khoát tay áo, ngăn cản Trịnh quản gia tiếp tục ồn ào, ầm ĩ làm đầu của y đau thêm, vốn định nằm ở trên giường nghỉ ngơi, nhưng không có nơi nghỉ chân thích hợp đích thật là không được.

- Tới huyện nha.

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Trịnh quản gia mừng rỡ, trong lòng nghiến răng, đợi tí nữa muốn cho Giang Long đẹp mặt.

Triệu Nghi lại ngồi lên trên xe ngựa xa hoa, lưu lại một ít người, còn đâu mang theo hơn trăm người thẳng tới phương hướng của huyện nha.

Biết được Triệu Nghi đã đến, Giang Long lại mang theo đám quan viên ra đón.

Không ngờ Triệu Nghi lại không có làm khó Giang Long, trước tiên đi vào hậu đường huyện nha ngồi xuống. Trịnh quản gia vẫn theo sát, muốn nói xen vào để Triệu Nghi giúp mình hả giận, nhưng ngồi xuống không được bao lâu, Triệu Nghi liền xua tay bảo Trịnh quản gia lui xuống.

Trịnh quản gia ù ù cạc cạc, không hiểu ra sao.

- Không còn ai rồi, chúng ta nói thẳng ra đi.

Triệu Nghi nói thẳng:

- Bổn vương là ngườI trong hoàng tộc, đối với chiến tích của huyện Linh Thông không có hứng thú, hơn nữa ngược lại, lấy chiến tích, ra danh tiếng, đối với bổn vương mà nói là chuyện xấu.

Hơn nữa, phụ vương vẫn kính trọng Tiểu Hầu gia, chỉ hận lúc nhỏ không có nỗ lực luyện được một thân bản lãnh tốt.

Giang Long có chút bất ngờ, nhìn thẳng vào đôi mắt của Triệu Nghi một hồi, mới xác định đối phương nói thật, không phải muốn chơi quỷ kế gì.

Triệu Nghi đối với sự vô lễ của Giang Long, cũng không ngần ngại chút nào.

Trước khi đến, Bình Giang Vương đã dặn dò kĩ Triệu Nghi, để Triệu Nghi biết được thân là người trong hoàng tộc cũng có rất nhiều kiêng kị.

https://thuviensach.vn

Một khi không cẩn thận rước lấy chú ý cùng bất mãn của Hoàng thượng, vậy kết cục sẽ rất thê thảm, nhẹ chính là bị đoạt đi thân phận cách chức làm bình dân.

Nặng tất nhiên sẽ là tịch thu tài sản cả nhà, giết kẻ phạm tội!

Không thể không nói Bình Giang Vương là chân chính thích đứa con trai này.

Triệu Nghi trước kia ỷ có tài danh, kỳ thật cũng muốn làm một chút sự tình, nghe xong tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể nghe theo. Cũng bởi vì cảm thấy mất mát, cho nên nhất thời mê man, liền gửi gắm tình cảm du sơn ngoạn thủy, dọc theo đường đi nhìn qua thì tự do tự tại, kỳ thật trong lòng vô cùng buồn khổ.

Người đàn ông tốt nào không muốn làm ra một phen sự nghiệp?

Nhưng y không có cơ hội!

- An bài cho bổn vương một chỗ ở tốt một chút!

Triệu Nghi chỉ bảo.

Chỉ có điều khiến y không nghĩ tới chính là, Giang Long lại đòi tiền.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 342: Đá Thử Vàng

Dựa vào người khác không bằng dựa vào chính mình!

Nhận được tin tức từ Hách Xích, trên đại thảo nguyên cũng có vài đại bộ lạc bắt đầu rục rịch, Giang Long không có do dự nữa, lập tức hạ lệnh chiêu mộ tráng đinh... Không phải đi đào sông khai khẩn ruộng hoang nữa, mà là tổ chức một chi quân đội vũ trang lâm thời chừng ba nghìn người.

Đương nhiên, đây là bên ngoài sáng.

Hiện giờ binh lính trong huyện Linh Thông số lượng đã đạt tới gần hai ngàn người.

Mà ba nghìn người có thể làm cái gì?

Chỉ là bảo vệ cho huyện Linh Thông sao? Hiện giờ Linh Thông huyện ngoài có một đường sông nhân tạo, có thêm một cái lá chắn thiên nhiên, bình thường lưu dân và quân đội dị tộc rất khó lẻn vào, nhưng năng lực càng lớn trách nhiệm lại càng nhiều, nếu gặp phải tạo phản phản quân hoặc là quân đội dị tộc tới tấn công huyện Hạ Vũ, chính mình có thể trơ mắt nhìn mà mặc kệ sao?

Điểm này Giang Long làm không được.

Nhưng cũng không thể chiêu mộ quá nhiều binh lính, bằng không triều đình khẳng định sẽ hoài nghi.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài sáng ba nghìn, âm thầm tiếp tục trưng binh thêm năm nghìn, tổng cộng tám ngàn người.

Tám ngàn người đã không ít, phải nuôi sống nhiều người như vậy, tiền cơm, tiền tiêu hàng tháng, còn có vũ khí khôi giáp này đó đều phải tiêu rất nhiều tiền. Đổi lại người bình thường, cho ngươi nuôi ngươi cũng nuôi không nổi. Tới tiết Trung thu, tình hình phương bắc càng lúc càng rối loạn, chiến hỏa khói lửa nổi lên bốn phía.

Thái Tử trẻ tuổi cũng phát hỏa rồi, ngoài miệng nổi lên một nhóm lớn bọt nước.

Lão Hoàng thượng vẫn đang nằm ở trên giường rồng, trong lòng càng sốt ruột, bệnh càng nặng thêm.

Mặt khác vài cái Hoàng tử lúc này đều đã có động tác, trong đó rõ ràng nhất đúng là mỗi ngày tới gặp Hoàng thượng, giảng giải một chút tình huống đương thời cỡ nào hỏng bét cho lão Hoàng thượng nghe. Một đám làm bộ như quan tâm đến quốc sự, trung quân ái quốc.

Thái Tử vì thế vô cùng tức giận, hiện giờ lão Hoàng thượng cần nhất chính là tĩnh dưỡng, các ngươi mỗi ngày chạy tới quấy rầy phụ hoàng là có ý tứ gì?

Vài vị Hoàng tử khi bị khiển trách tất cả đều trầm mặc.

Nhưng vừa rạng sáng ngày thứ hai, bỏ chạy đến bên cạnh lão Hoàng thượng lớn tiếng kêu khóc.

Khóc rống chảy nước mắt, khóc đến tan nát cõi lòng, người nghe thấy trong lòng chua xót, người thấy rơi lệ.

Không biết còn tưởng rằng đang khóc tang cho lão Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Những hoàng tử này một bên khóc, một bên tố cáo nói xấu Thái tử. Nói Thái tử quát mắng bọn họ, lúc ấy ánh mắt âm sâm độc ác, rất có thể muốn hạ độc thủ đối với bọn họ, về sau không thể tiếp tục đến thỉnh an lão Hoàng thượng. Lại có người nói đúng là Thái tử không để cho bọn họ lại đến trong tẩm cung gặp lão Hoàng thượng.

Đây là muốn nhốt lão Hoàng thượng lại.

Đầu tiên là nhốt, sau đó thì sao? Để lão Hoàng thượng tự mình suy nghĩ đi.

Này còn cần phải nghĩ sao? Đã rõ ràng, bước tiếp theo nhất định là muốn hành thích vua đăng cơ rồi. Trong hoàng cung nhiều ngự y như vậy, đương thời tình hình lại hỗn loạn, muốn khiến cho lão Hoàng thượng thần không biết quỷ không hay băng hà, cũng không phải việc khó. Thêm thắt lời nói vào làm cho người ta sẽ càng thêm nghĩ chi tiết.

Chẳng hạn như Thái tử chỉ định ngự y cho lão Hoàng thượng, mỗi lần sau khi xem bệnh bệnh xong, đều cẩn thận thăm hỏi ngự y

Ngự y chưa bao giờ nói cho người khác lão Hoàng thượng long thể thế nào, cho dù Trình quý phi, còn có mấy người Hoàng tử hỏi tới ngự y cũng hàm hàm hồ hồ.

Khi Thái tử biết được tin tức vội vàng chạy tới, lão Hoàng thượng đã gật đầu, cho phép mấy con trai mỗi ngày sáng sớm đến tẩm cung vấn an.

Cũng ngay trước mặt vài vị Hoàng tử, không cấp mặt mũi cho Thái tử.

Làm cho sắc mặt Thái tử đỏ lên.

Vài cái Hoàng tử cảm thấy đắc ý lui ra, lão Hoàng thượng đột nhiên nhìn về phía Thái tử, dò xét cẩn thận từ trên xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Nhìn đến khi trong lòng Thái tử sinh ra sợ hãi, phịch một tiếng quỳ xuống đất:

- Phụ hoàng, nhi thần tuyệt đối...

- Nếu có, trẫm cũng sẽ không trách ngươi.

Lão Hoàng thượng ánh mắt sâu kín, hiện ra hào quang quỷ dị:

- Chỉ có điều không biết khi ta xuống đất, cái vị Thái tử ca ca kia của trẫm có thể hay không trách trẫm? Y tàn bạo háo sát, máu lạnh vô tình, vui buồn thất thường, chắc là sẽ không tha thứ cho trẫm.

Nhưng trẫm không hối hận, bởi vì nếu trẫm không chủ động tiên hạ thủ vi cường, tương lai nhất định sẽ chết dưới tay y.

Thà rằng giết người, chớ để người giết! Có gì sai sao? Chỉ đáng tiếc là, trẫm cực cực khổ khổ vài chục năm, cuối cùng không thể đạt thành nguyện vọng, gạt bỏ được nghịch tặc ở trong quân ngầm sắp xếp thế lực, không đem hoàng gia để ở trong mắt!

- Phụ hoàng?

Thái Tử nghi hoặc.

- Cùng trẫm so sánh với.

Lão Hoàng thượng nhìn Thái Tử than khẽ:

- Ngươi phải càng thông minh hơn, nhưng cũng càng thêm không quả quyết, nhân từ nương tay!

Thái tử trời sinh nhân hậu cúi đầu xuống, đại thần bên người đều nói như vậy với y.

https://thuviensach.vn

- Nếu như là ở thời bình thịnh thế, ngươi có thế để cho Đại Tề càng thêm phồn vinh hưng thịnh. Nhưng hiện tại...

Nói tới đây lão Hoàng thượng ngừng lại.

- Phụ hoàng!

Thái Tử cảm giác được không ổn.

- Ngươi là đá thử vàng của bọn họ, còn bọn họ cũng là đá thử vàng của ngươi?

Lão Hoàng thượng ngửa mặt nhìn xà nhà cao lớn trong tẩm cung:

- Ngươi là người trẫm chọn làm Thái tử, trẫm hiện tại, về sau cũng sẽ không thay đổi chủ ý! Nhưng ngươi bây giờ cần rất nhiều ma luyện.

Ngôi vị Hoàng đế chỉ có một, khi trẫm ra đi, trong đám huynh đệ các ngươi chỉ có một có thể thượng vị!

Ngươi là Thái tử, lại đang Giám quốc, trong tay nắm đại quyền, chỉ cần hạ được quyết tâm, cuối cùng thành công sẽ là ngươi. Nhưng nếu ngươi do dự kéo dài, thời gian của trẫm đã không còn nhiều nữa.

- Tâm tư của mấy người bọn chúng, trẫm lại không rõ sao?

- Sở dĩ để cho bọn họ mỗi ngày đều đến thăm trẫm, cũng chỉ là cấp cho ngươi kéo dài chút thời gian, chỉ khi nhìn thấy trẫm còn tại, bọn họ cũng sẽ không dám hành động thiếu suy nghĩ, một khi trẫm không còn, chính là thời điểm bọn chúng lộ ra răng nanh.

- Đồng dạng, nếu như vậy ngươi còn thất bại, như vậy ngươi chính là đá thử vàng của bọn chúng, dù sao, chúng cũng là con của trẫm.

- Chúng nó thượng vị, Đại Tề vẫn là giang sơn của Triệu gia.

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên, trẫm muốn ma luyện ngươi, không phải để cho ngươi biến thành máu lạnh vô tình, đem bọn họ giết sạch!

Nói xong lời cuối cùng lão Hoàng thượng nghiêng đầu gắt gao nhìn chằm chằm khuôn mặt còn có chút non nớt của Thái Tử.

Thái Tử cúi đầu né tránh.

- Đi thôi, làm như thế nào tùy ngươi.

Lão Hoàng thượng đã nói rất nhiều, thần sắc mỏi mệt.

- Vâng.

Thái Tử đi ra khỏi tẩm cung, một trận gió lạnh thổi đến. Trung thu qua đi chính là cuối mùa thu, không có cơm ăn con dân của Đại Tề sống như thế nào qua mùa đông? Chân y bước vội vàng tới cùng các đại thần thảo luận đối sách.

Lão thái giám lúc này thấp giọng nói:

- Hoàng thượng không sợ sẽ kích thích Thái Tử?

- Đừng nói mấy đứa con kia! Chính là trẫm... Nếu nó thật có thể bố trí chu đáo, đem trẫm thần không biết quỷ không hay diệt trừ cũng coi như bản lĩnh của nó!

Bởi vì làm lụng vất vả mà bệnh nặng, lão Hoàng thượng tâm lực tiều tụy, còn phải chỉ điểm cho Thái Tử, cùng các đứa con lục đục với nhau, đã cảm thấy còn sống cũng không còn gì vui vẻ nữa.

Tuy rằng lão cưng chiều Thái Tử, nhưng mấy vị Hoàng tử khác cũng là cốt nhục của mình, chẳng lẽ lúc còn sống, mà lại trơ mắt nhìn bọn họ huynh đệ tương tàn, một đám ở trong tranh đấu thất bại mà bay đầu?

https://thuviensach.vn

Lão thái giám cúi đầu lâm vào trầm mặc.

Cuối mùa thu cũng qua đi, rất nhiều địa phương ở phương bắc đã bị chiến hỏa lan tới, nhưng dưới sự cố gắng khống chế của triều đình, cuối cùng cũng không có gây ra nhiễu loạn quá lớn. Đại Tề dưới sự thống trị mấy chục năm của lão Hoàng thượng, dù sao cũng có chút nội tình. Tuy khiến cho lão Hoàng thượng và Thái Tử hoảng hốt nhưng mùa đông năm nay, phương bắc chỉ có rất ít chỗ có tuyết rơi.

Lại tiến vào mùa đông có thể đông chết người, nhưng trên đường cái trong huyện Linh Thông lại vô cùng náo nhiệt.

Đám dân chúng chỉ cần chịu khổ, đi đào sông khai khẩn ruộng hoang, hay hoặc là khai thác mỏ than, đều có thể ăn cơm no và kiếm được không ít tiền công. Một năm trôi qua tích góp được không ít, tới mùa đông mua chút thịt, mua chút vải bố mới làm quần áo, sau đó ngóng trông năm mới tới.

Trên đường cái gần như trong tay đứa bé nào đều cũng cầm mứt quả.

Cảnh tượng này, năm nay tuyệt đối vượt qua kinh thành.

Trong kinh thành hiện giờ lưu dân đầy đường, lão Hoàng thượng cũng không có biện pháp, nếu không cho lưu dân vào thành, đám lưu dân này ăn không được cơm sẽ tạo phản.

Mà lưu dân đi vào huyện Linh Thông, thì có thể bắt đầu làm việc đào sông, hoặc là đi mỏ than tìm việc làm.

Có việc làm, làm xong liền có cơm ăn, còn có tiền công nhóm lưu dân này vì sao còn muốn đi tạo phản nữa?

Không phải là bị bức bách không còn đường sống, ai ăn no rỗi việc đi làm cái loại chuyện bị chém đầu này!

https://thuviensach.vn

Năm mới ở huyện Linh Thông, vẫn trôi qua vô cùng náo nhiệt.

Giang Long tổng kết một chút thành tích trong năm nay, đào ra ba cái đường sông nhân tạo, đương nhiên, đều không có rộng bằng những con sông tự nhiên, cũng không có sâu như vậy. San bằng ra hơn hai vạn mẫu ruộng hoang, gieo xuống khoai tây và khoai lang sản lượng coi như cũng không tồi.

Không tồi này là so sánh với kiếp trước của Giang Long.

Đặt tại thời đại này, đã làm kinh hãi rất nhiều người cằm thiếu chút nữa rơi xuống.

Bình quân mỗi mẫu sản lượng không ngờ đạt tới trên 2000 cân!

Còn có mỏ than, đào ra không ít than đá. Nhưng bởi vì năm trước phương bắc đại hạn dân chúng ngay cả cơm đều không có mà ăn, tự nhiên có rất ít người sẽ mua than đá.

Tuy nhiên sau khi có mỏ than, đích thật là khiến cho kỹ thuật luyện sắt bên Hắc Y Vệ dâng lên không chỉ một cấp bậc.

Mười lăm tháng giêng qua đi, Hắc Y Vệ liền mang đến cho Giang Long một cây súng kíp.

Giang Long cầm thưởng thức một hồi, công tác chế tạo bình thường so sánh với súng ống kiếp trước tất nhiên kém thật xa. Đồng thời Hắc Y Vệ còn mang đến tin tức, nói là lão Hoàng thượng cũng có chế tạo súng ống, nhưng bởi vì kỹ thuật luyện sắt còn không có giải quyết nguyên nhân, chất lượng súng bên đó phải kém bên này một cái cấp bậc.

Mùa đông đi qua, mùa xuân tiến đến.

https://thuviensach.vn

Nhưng cho dù dân chúng phương bắc Đại Tề có cầu nguyện dập đầu như thế nào, ông trời cũng không có giáng xuống trận mưa xuân nào.

Trong hoàng cung thỉnh thoảng sẽ vang lên tiếng rít gào khàn khàn của Thái Tử, lúc trước hình tượng nhân hậu, phong độ đã sớm không còn tồn tại.

Thậm chí còn động thủ đánh qua một vị đại thần tuổi già.

Vì thế ở trong miệng đủ loại quan lại, Thái Tử không còn là tượng trưng của nhân nghĩa. Đương nhiên, này không phải chân chính lý do, nguyên nhân chân chính là vì làm việc bất lợi, mà bị Thái Tử xử quyết đại thần đã vượt qua trăm vị! Quan lại bao che cho nhau, mặc dù ngươi là Thái Tử, hay hoặc là Hoàng thượng, cũng không thể làm ẩu như thế.

Làm ẩu, sẽ mất đi sự ủng hộ của quan viên.

Mùa xuân đã đến, huyện Linh Thông lại san đất cùng tưới nước, tính toán nâng sản lượng của khoai tây và khoai lang lên, đại hạn của phương bắc lúc này đã rất khó lại vận lương từ phía nam lại đây, huyện Linh Thông nhất định phải cam đoan có thể tự cấp tự túc. Bằng không tới sang năm sợ là cũng phải đói bụng.

Vạn dân đồng lòng, khí thế ngất trời, san đất san đất, đào kênh đào kênh, tạm thời đem công trình đào đường sông tạm thời dừng lại. Toàn lực khai khẩn ruộng hoang, tận lực có thể tăng thêm chút lương thực. Năm trước thu hoạch khoai tây và khoai lang trừ đi một phần nhỏ lúc đào bị rách da không nhỏ và ăn luôn tại chỗ, toàn bộ lấy ra làm giống.

Đợi đến trung tuần tháng tư, không ngờ gieo xuống gần hai trăm ngàn mẫu!

Bởi vì những loại lương thực khác không có thu hoạch gì, hiện giờ lương thực lại chuyển không tới, sợ lãng phí cho nên trồng hết.

https://thuviensach.vn

Thời tiết ấm dần, Giang Long không khỏi nhíu mày.

Năm ngoái động tĩnh trên đại thảo nguyên không nhỏ, nhưng cuối cùng không có phát binh, năm nay thì sao?

Nếu dị tộc xâm phạm, vậy Đại Tề thật sự là loạn trong giặc ngoài rồi.

Năm nay phương bắc vẫn còn đại hạn, tình hình rất không ổn. Đầu tháng năm, Triệu Nghi đột nhiên truyền ra bị bệnh nặng, nửa tháng sau Hoàng thượng hạ chỉ, cho phép về nhà dưỡng bệnh. Hạ Lâm cũng vô cùng lo lắng, luồn lên nhảy xuống không an tĩnh được. Không được vài ngày thánh chỉ cũng hạ xuống ân chuẩn cho hồi kinh.

Có việc sắp xảy ra sao?

Triệu Nghi trước khi hồi kinh, thần sắc toả sáng tinh thần chấn hưng, làm sao như một người bệnh? Còn cố ý gặp mặt Giang Long, trong lòng ám chỉ, tương lai có khả năng sẽ trở thành địch nhân, trên chiến trường đánh nhau, việc binh đao gặp lại. Thấy Triệu Nghi không có buồn bực thất bại như ngày trước, Giang Long cũng thoáng chút suy nghĩ.

Đồng dạng Hạ Lâm trước khi rời đi, cũng tới gặp mặt Giang Long một lần.

Lôi kéo!

Muốn kéo Giang Long vào trận doanh nhị Hoàng tử, thái độ này cũng đã rất rõ ràng.

Không ra mấy ngày, lại có công văn khác của triều đình đưa đến sai sử Giang Long.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 343: Sườn Đất Bị Tập Kích

Núi Chí Châu, Nguyệt quận, Bành huyện.

Bên ngoài thành dùng hoàng thổ đắp lên đài cao, xung quanh đầy ắp dân chúng quần áo tả tơi, Giang Long ngồi ở trên bàn xử án, ngẩng đầu nhìn lên mặt trời chói chang, canh giờ đã đến, cầm lấy lệnh bài mạnh mẽ ném xuống, sắc mặt uy nghiêm, miệng bỗng phát ra một tiếng quát chói tai:

- Chém!

Vài vị đao phủ ở trần thân trên giơ cao quỷ đầu đao lên.

Phập một cái!

Hàn quang hiện lên, năm cái đầu lâu nhuốm máu quay tròn lăn lộn trên mặt đất.

Một cái trong đó không có chết tuyệt, ánh mắt trừng thật to, trong mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ cực độ.

- Tốt!

- Giết tốt!

Dưới đài đám dân chúng mặt có xanh xao đều hô quát, quơ cánh tay, tình thần của quần chúng xúc động cùng phẫn nộ.

Giang Long chống bàn án đứng dậy, ánh mắt chậm rãi đảo qua từng khuôn mặt của đám dân chúng tại đây. Năm người bị chém là quan viên

https://thuviensach.vn

phụng chỉ và phân phối chẩn tế lương bổng, đã sớm định ra 5000 gánh lương thực, cũng chỉ gánh vận không đủ 2000 tới đây.

Hơn nữa 2000 gánh này, còn bị hai quan viên Bành huyện lén chở về nhà 500 gánh.

Có quan viên như vậy, dân chúng có thể nào không tạo phản?

Ngoài thành mặt đất trụi lủi, ngay cả gốc cỏ đều bị đào lấy ăn hết sạch rồi, này đó dân chúng đã không có đường sống. Chí Châu tai nạn binh hoả nhiều nhất, mấy chi quân đội liên tiếp đi đến bình định. Nhưng bình định qua đi không bao lâu, liền lại có nhân xé cờ tạo phản.

Truy cứu nguyên nhân, không phải là bởi vì không có thực vật, thật sự là sống không nổi nữa sao?

Mười ngày trước, công văn của triều đình truyền đạt mệnh lệnh cho huyện Linh Thông, mệnh lệnh cho Giang Long làm khâm sai, phụng chỉ tuần sát lương bổng cấp cho cảnh nội Chí Châu hỗ trợ tai nạn. Giang Long mang theo Đồ Đô, Tần Vũ, hóa trang Cương Đế Ba Khắc, Phàn Nhân, cùng Tề lão đại và Tề lão tam, chính là cưỡi Tuyết Nguyên lặng lẽ xuất phát, thẳng Chí Châu mà đến.

Đầu tiên là âm thầm điều tra, tiếp theo xuất ra thánh chỉ quyết đoán ra tay, đem phụ trách đăng ký phân phát lương thực quận Sơn Nguyệt hộ Tào chủ quản Trần Binh, Binh Tào chủ quản Phương Nhân, tuần kiểm ti Quách Hoài, Bành huyện Huyện lệnh Bành Vọng Cao, Huyện thừa Hứa Lương toàn bộ bắt lại.

Chứng cứ phạm tội chuẩn xác, bằng chứng như núi!

Giang Long thân là khâm sai, giờ phút này có thể tiền trảm hậu tấu, cho nên trực tiếp không chút do dự, đem năm người xử trảm.

https://thuviensach.vn

Trung tuần tháng năm, giữa trưa ánh mặt trời đã có chút gay gắt.

Lúc này cũng đá sớm vượt qua thời điểm gieo hạt, trong bên trong Bành huyện, hoàn toàn nhìn không thấy chỗ nào gieo trồng cây nông nghiệp. Triều đình chẩn tai độ mạnh yếu đương nhiên rất quan trọng, nhưng tham quan ô lại hoành hành, âm thầm tham ô lương thực chẩn tai, xem chuyện sống chết của dân chúng như không có gì.

Tiếp tục như vậy, đội ngũ tạo phản chỉ biết sẽ càng ngày càng nhiều.

Năng lực của Giang Long có hạn, không có cách nào từ không có cơ sở mà làm ra lương thực, việc duy nhất có thể làm cho dân chúng, chính là giết chết vài cái tham quan, xét nhà đám tham quan này, tìm ra lương thực cùng vàng bạc phân phát cho dân chúng. Giờ phút này dưới đài mơ hồ có tiếng khóc truyền đến.

Những người khóc than đều là gia quyến của những tên quan viên này bị kéo tới xem hình.

Tuy rằng xét nhà đám tham quan này, nhưng Giang Long cũng không có phạt những người này, dù sao hắn đến từ kiếp trước tư tưởng vẫn không muốn để tai họa lan tới người nhà. Để cho đám ngừoi này xem hình, phân phát cho một chút lương thực và tiền bạc, liền cho đám người này rời đi.

Mọi người ở Chí châu nhất định là không thể ở lại, bằng không đám dân chúng cũng không nhân từ giống như Giang Long, chắc chắn sẽ không dễ dàng tha cho bọn họ. Không có thân phận quan gia, tương đương đã không có gì để cậy vào, có thể nói lưu lại khẳng định chỉ có để cho người ta khi dễ rồi.

Gia quyến của năm người này nữ có nam có, trẻ có già có, lương thực và tiền bạc không nhiều lắm, rất nhiều nơi xuất hiện sơn tặc chiếm núi làm vua, hoành hành không sợ, trên đường đi xa mấy chi đội ngũ này nhất định sẽ phát sinh chuyện gì, cuối cùng có thể còn sống sót vài người?

https://thuviensach.vn

Không có dân chúng theo sau đối phó gia quyến của những quan viên này.

Bởi vì Giang Long phái người kê biên tất cả tài sản lương thực tiền vàng đem tới chất đống ở bãi đất trống trên đài cao.

Giang Long đợi những người đó đi cũng đủ xa, mới khoát tay áo, ra hiệu sai dịch của Bành huyện từng bước từng bước phân phát lương thực chẩn tế cho đám dân chúng. Tất cả mọi người đều thành thành thật thật đứng xếp hàng, lão nhân tiểu hài cũng đứng ở bên trong, hoàn toàn ấn đầu người đến phân phát.

Mặc dù là đứa trẻ được mẹ ôm vào trong ngực, cũng có một phần.

Bành huyện năm trước năm nay cũng đều gặp phải binh biến, nhân khẩu đã không đủ mười ngàn, cứ theo dạng này tính xuống, lương thực do xét nhà mà đến cũng đủ phân phát cho mỗi người một gánh mà vẫn còn dư lương thực, mặt khác còn có rất nhiều vàng bạc. Vàng bạc tất nhiên tất cả đều ở trong nhà đám quan viên đấy.

Vì sao lương thực lại nhiều như vậy?

Nguyên nhân rất đơn giản, quan viên là dựa theo số lượng nhân khẩu trước kia không có gặp tai nạn chiến tranh báo lại, có thể lấy thêm nhiều lương thực bọn họ cũng dễ dàng tham ô nhiều một ít.

Một gánh lương thực cũng không ít, có thế ăn được một thời gian ngắn.

Nhưng vấn đề là không có thu hoạch, chỉ trông chờ triều đình chẩn tai, ai có thể biết lần sau lương thực chẩn tai khi nào mới có thể vận đến?

Lương thực chẩn tai trong đó gần như tất cả đều trộn lẫn cục đá với cát đất, cũng may tỉ lệ không cao.

https://thuviensach.vn

Giang Long ngẫm nghĩ một chút, mở miệng nói:

- Bản quan ở huyện Linh Thông nhậm chức, hiện giờ huyện Linh Thông có tồn kho rất nhiều lương thực, nếu có ai nguyện ý đi qua có thể lập tức di chuyển, đến đó chỉ cần làm việc là có thể ăn no bụng, hơn nữa không sẽ phải chịu chiến tranh lan đến.

Không biết bên trên có suy nghĩ gì, hay là đã quên, không ngờ không có thu hồi chức huyện lệnh của Giang Long.

Cho nên Giang Long vẫn là Huyện lệnh huyện Linh Thông.

Huyện Linh Thông đã sớm tích súc đại lượng lương thực, năm nay lại gieo xuống hai trăm ngàn mẫu khoai tây và khoai lang, sản lượng của hai loại cây nông nghiệp này đều vượt qua 2000 cân, gần 3000 cân một mẫu, một người mỗi ngày ăn hai cân lương thực, nhất năm trôi qua cần khoảng 730 cân, nói cách khác một mẫu đất không sai biệt lắm có thể nuôi sống bốn người.

Hai trăm ngàn mẫu đất có thể nuôi sống gần tám trăm ngàn người.

Hơn nữa đây là dưới tình huống ăn no bụng, nếu ráng chịu ăn lửng dạ, thì có thể nuôi sống càng nhiều người nữa.

Cho nên Giang Long không sợ có bao nhiêu người tràn vào huyện Linh Thông. Mà đợi cho năm nay qua đi tới năm sau, thì lại có thể gieo xuống diện tích khoai tây và khoai lang lớn hơn nữa.

Giang Long xử lý xong chuyện ở Bành huyện, đem chính vụ của huyện nha giao cho mấy vị chủ sự, liền rời đi.

Lập tức bắt đầu hành trình giết quan lại tham ô của hắn.

Thật sự là không giết không biết, một lần giết liền giật mình.

https://thuviensach.vn

Trên cơ bản ở cảnh nội Chí châu, chỉ cần trong tay cầm quyền lực nhất định, đều có tham ô, âm thầm nuốt lấy lương thực chẩn tế của triều đình phát xuống. Giang Long thì không chút nào nương tay, gặp một giết một, thật sự là tình trạng của đám dân chúng quá mức thê thảm.

Không ít cả nhà dân chúng đương trường đói chết.

Về phần tình hình Dịch tử tương thực, tuy rằng Giang Long không có thấy tận mắt, nhưng cũng có nghe thấy.

Dưới dao mổ vô tình của Giang Long, bọn quan viên đều sinh ra sợ hãi, không ngờ khiến cho tình thế trong cảnh nội Chí châu thay đổi khá hơn một chút. Nhưng theo tình thế nơi này thay đổi tốt dần lên, thì triều đình vốn đang thiếu lương thực liền thay đổi sách lược, không còn đem rất nhiều lương thực chẩn tai vận chuyển tới nữa.

Số lượng lương thực trong tay Triều đình dù sao cũng có hạn, chỗ nào nguy cấp, trước hết cứu chỗ đó.

Đối với việc này, Giang Long cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể lên tiếng ở trong những huyện thành mình đi ngang qua, ai muốn tới huyện Linh Thông liền mau chóng di chuyển.

Không có lương thực đúng lúc đẩy xuống, nhất thời bình tĩnh qua đi, nhất định sau đó sẽ càng thêm mãnh liệt như mưa rền gió dữ.

Tiến vào tháng sáu, thời tiết càng nóng nực.

Giang Long tay cầm trường thương, cưỡi Tuyết Nguyên đi chầm chậm ở giữa đường đất, Tuyết Nguyên hiện tại ngoại trừ phải chở chủ nhân ra trên lưng còn muốn đeo hơn mười cân lương thực, không thể chạy quá nhanh, bằng không trong thời gian ngắn lại không thể về huyện Linh Thông, không cẩn thận sẽ làm cho Tuyết Nguyên bị mệt mỏi mà sinh bệnh.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ, Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc che mặt, Phàn Nhân, còn có Tề thị hai huynh đệ trong tay cầm vũ khí đi theo ở phía sau.

Hiện giờ trên đường không yên ổn, luôn cầm vũ khí sẽ an toàn hơn một chút.

Mọi người vừa mới đi tới một cái sườn núi thấp ở đằng trước, đột nhiên, liền thấy phía trước phóng tới một mảnh mưa tên.

Sưu sưu sưu, tên ở giữa không trung bay cực nhanh, cho thấy cung chất lượng rất tốt, bằng không bắn không ra được lực đạo lớn như vậy, lông đuôi mang ra liên tiếp những tiếng xé gió.

Bị tập kích bất ngờ, Giang Long cũng không hoảng loạn, cầm trường thương trong tay múa kín không chút kẽ hở như tạt nước cũng không lọt.

Hắn tới Chí châu đại khai sát giới, chém đầu quan viên nhiều như vậy, chỉ cần ai dám xuống tay với lương bổng chẩn tế, liền tất nhiên sẽ bị xử tử. Chẳng những dựng lên vô số kẻ thù, hơn nữa tâm trạng của bọn quan viên này vô cùng hoang mang rối loạn. Nghe thấy Giang Long hướng đến địa bàn của mình, những tên quan viên này vì muốn bảo vệ cái đầu trên cổ, chỉ có thể liều lĩnh phái người nửa đường mai phục.

Giang Long không chết thì bọn họ sẽ phải chết.

Nhất định phải chết người, đương nhiên là để cho người khác chết là tốt nhất.

Giang Long luôn luôn cảnh giác, cho nên sớm có chuẩn bị, chẳng những bảo vệ chính mình, còn đem những mũi tên bắn về phía Tuyết Nguyên đều đánh bay. Nhưng cảm giác được lực đạo mũi tên đụng vào trên mũi thương, hắn có chút kinh ngạc, lực đạo của cung này thật mạnh, tên cũng khá nặng.

https://thuviensach.vn

Đinh đinh đinh... Mỗi lần đánh bay một mũi tên, đều phát ra một tiếng giòn vang.

Tần Vũ cũng bị mưa tên chiếu cố, nhưng trải qua một năm Đao lão dạy bảo, gã đã không còn là loại chỉ biết cậy vào thần lực, múa đại đao đập trái đụng phải, không có một mũi tên nào có thể gây tổn thương đến gã. Đồng dạng cũng có thể đem Hắc Thụy dưới chân bảo hộ vô cùng tốt.

Đồ Đô, Cương Đế Ba Khắc, Phàn Nhân ba người ứng đối lên cũng đồng dạng thoải mái.

Chỉ có hai huynh đệ Tề thị luống cuống tay chân, bất quá bọn họ đi ở sau cùng, cho nên tên bắn về phía bọn họ cũng không nhiều, đến cũng sẽ không có nguy hiểm.

Một trận mưa tên qua đi, hơn mười tên bịt mặt cưỡi ngựa xung phong liều chết chạy tới.

Còn không có vọt tới bên cạnh, liền có thể cảm giác được những người này trên người có một lượng khí tức sát phạt thiết huyết, hơn nữa cưỡi ngựa tốc độ rất nhanh, hơn nữa lại có thể duy trì đội ngũ ngay ngắn chỉnh tề.

- Những người này tuyệt đối là những người lính tinh nhuệ trong tinh anh!

Giang Long giữ vững tinh thần, tay cầm trường thương cũng vọt tới.

Tần Vũ hai chân vội vàng kẹp bụng ngựa, theo sát đằng sau.

- Thiếu gia phải cẩn thận!

Đồ Đô cũng ý thức được có chút không đúng, cất giọng nhắc nhở.

Cương Đế Ba Khắc màu da quá mức thấy được, vẫn đeo khăn che mặt, giữ im lặng mau chóng đuổi theo, tính toán bảo hộ cánh trái cho Giang

https://thuviensach.vn

Long, cánh phải thì giao cho Đồ Đô trên tay cầm hai thanh lưỡi búa to.

Phàn Nhân ngăn cản hai huynh đệ Tề thị xông lên trước, hai người này thân thủ tuy rằng không kém, nhưng đó là so sánh với người thường mà thôi. Trước mắt bọn người bịt mặt này từng người cũng không kém so với hai huynh đệ, lúc này hai người nếu xông lên, rất khó tiếp tục còn sống trở về.

Chính là y cũng không có tiến lên, mà là gỡ đại cung trên lưng xuống.

Vù!

Giương cung lắp tên, mũi tên giống như sao băng, nháy mắt liền có một người bịt mặt ôm lấy mũi tên cắm trên cổ họng ngã xuống ngựa.

Lúc này hơn mười người bịt mặt đều cũng có chút giật mình, vốn bọn họ cho rằng bắn tên tập kích bất ngờ qua đi, đối diện hẳn là không còn ai có thể ngồi ở trên ngựa, nhưng sự thật là một người đều không có bắn hạ. Bất quá bọn họ hàng năm đều chiến đấu trên chiến trường, tố chất tâm lý đều vô cùng tốt.

Không do dự, lập tức thúc cương ngựa vọt lên.

Mục tiêu nhắm thẳng vào Giang Long.

Lần này chấp hành chính là tử lệnh, Giang Long nếu như không có chết, vậy bọn họ cũng đừng mong còn sống mà trở về.

Chỉ có điều sau khi binh khí giao tiếp ngắn ngủi, đám người bịt mặt này lại giật mình, giật mình giá trị vũ lực của Giang Long.

Ban đêm ở Đông cung.

Ít thấy Thái Tử không có ngồi ở trước án xử lý chính vụ.

https://thuviensach.vn

Lúc này Thái tử phi đã xuất giá hai năm tự mình bưng một bình trà đi tới, nhìn thấy Thái Tử trong lòng bề bộn, Thái tử phi hạ giọng nói:

- Nếu đang gặp chuyện mà lại không có chủ ý gì, không bằng đi hỏi phụ hoàng một câu.

Thái Tử lắc đầu, tiếp theo liền thở dài.

---------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 344: Ngang Cũng Tơ

Không phải là không có chủ ý, mà là có chủ ý của mình lại bất đồng với phụ hoàng, Thái tử lần đầu cùng lão Hoàng thượng cãi vã. Mà nguyên nhân cãi vã, chính là cái nhìn đối với Giang Long. Lão Hoàng thượng một lòng muốn diệt trừ Cảnh phủ và Giang Long, nhưng dĩ vãng bởi vì Thái tử chướng mắt cách làm của Cảnh Hiền còn có ác cảm đối với Giang Long, nhưng bây giờ Giang Long vô cùng được coi trọng.

Nguyên nhân rất đơn giản, sau khi phái Giang Long đi Chí Châu, đã giết tham quan không chút nào nương tay, trực tiếp chấn nhiếp những quan địa phương kia, nguyên bản cảnh nội Đại Tề địa phương náo loạn nhất chính là Chí Châu, thường thường có người xé kỳ tạo phản, nhưng dưới sự cường lực nghiêm túc của Giang Long, đám dân chúng có cơm ăn, không ngờ an định lại.

Điều này làm cho Thái tử gần đây hạ chỉ đã giết vô số quan viên, cái nhìn đối với Giang Long đã đại biến.

Thái tử hỏi vì sao nhất định phải giết Giang Long, nhưng lão Hoàng thượng trầm mặc cũng không giải thích.

Không có lý do thích hợp, Thái tử tự nhiên không muốn nhìn thấy Giang Long gần đây nhất vì chính mình giải quyết Chí Châu, xuất đại lực gặp chuyện không may.

Nhưng lão Hoàng thượng, đã quyết tâm phải xuống tay. Không biết Giang Long còn có thể sống mấy ngày?

https://thuviensach.vn

- Cũng có thể mời...

Thái tử phi thấy Thái tử mặt co mày cáu, tiếp tục nói.

Thái tử gật đầu:

- Sáng sớm ngày mai, cô sẽ cùng Thường đại nhân thương lượng.

Thái tử phi đúng là cháu gái của Lại bộ Thượng thư Thường Thanh, hiện giờ Thường gia đã xem như Hoàng đế quốc thích, chân chính cùng Thái tử đứng ở cùng một chiến tuyến.

Thường Khiêm từ huyện Linh Thông ỉu xìu trở về kinh thành, trong lúc nhất thời trở thành trò cười. Tuy nhiên vị trẻ tuổi tuấn kiệt này dĩ vãng cậy tài khinh người, cũng có rất biến hóa lớn so với dĩ vãng, biến thành thành thục điềm đạm, chắc chắn rất nhiều. Trước kia y cùng với vài vị huynh đệ dòng chính không hợp, hiện tại cũng biết mỗi ngày chủ động đi mời an, trước mặt người ở bên ngoài, cũng sẽ thoáng lui về đi ở phía sau huynh đệ dòng chính.

Vì thế quan hệ giữa huynh đệ dịu đi rất nhiều.

Biến hóa này chiếu vào trong mắt Thường Thanh, làm cho Thường Thanh vô cùng cao hứng, cảm thấy Thường Khiêm tiến rất xa.

Vốn Thường Thanh không có ý tưởng phế đích lập thứ để Thường Khiêm kế thừa gia nghiệp Thường gia, bộ tộc Thường thị không phải một mình ông ta định đoạt, cũng không có khả năng mặc cho ông ta thích làm gì thì làm. Thường Khiêm ưu tú, để tự lập một chi khác chẳng phải là rất tốt?

Phương bắc nạn hạn hán bùng nổ, Thường Khiêm nhận được phái đi mới, cũng là bận xoay quanh.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Thường Thanh nhíu mày từ Đông cung trở về, tìm đến Thường Khiêm hỏi chuyện có liên quan đến Giang Long. Thường Khiêm đem cái nhìn của mình đối với Giang Long kể lại tỉ mỉ nói ra, Thường Thanh dần dần ngẫm ra chút tư vị, chẳng lẽ Cảnh phủ đang âm thầm có thế lực to lớn khác?

Bằng không không có bối cảnh hùng hậu ủng hộ, Giang Long làm sao có thể làm ra rất nhiều đại sự?

Lúc này Thường Thanh thậm chí hoài nghi, đào đường sông khai khẩn ruộng tốt, có phải cũng là có cao nhân sau lưng Giang Long hiến kế ra chiêu hay không.

Nếu thật là như vậy, như vậy lão Hoàng thượng nhất định là che giấu rất nhiều chuyện. Tính toán nửa ngày, Thường Thanh có đại khái phỏng đoán, lại vội vàng rời nhà, đi Đông cung gặp Thái tử. Thái tử nghe xong lời Thường Thanh nói, cũng hiểu được rất có đạo lý.

- Cho dù muốn giết Giang Long, vì sao không thể từ từ?

Thái tử vẫn đang không cam lòng, trải qua hơn một năm này tôi luyện, Thái tử đã không còn là người thiếu niên nhân hậu khiêm tốn rồi:

- Cô vốn đang tính toán phái Giang Long đi Tịnh Châu một chuyến nữa cơ, gần đây cảnh nội Tịnh Châu náo loạn rất lợi hại.

- Hoàng thượng khẳng định có suy xét của hoàng thượng.

Thường Thanh cung kính nói:

- Hơn nữa Giang Long làm càng nhiều việc, danh vọng lại càng cao, hơn nữa dân chúng phương bắc đều đã coi Giang Long là thanh quan Đại lão gia chân chính, gián tiếp khiến cho Giang Long đón mua lòng người.

https://thuviensach.vn

Thái tử gật gật đầu.

- Điện hạ, Nhị Hoàng tử gần đây rất không thành thật một chút.

Thường Thanh đột nhiên chuyển hoán đề tài.

Thái tử lập tức nhíu mày:

- Gã vẫn luôn không thành thật một chút.

- Nhưng...

- Đừng nói nữa!

Thái tử phất tay đánh gãy:

- Vẫn là nói chuyện chính sự đi.

Thường Thanh cảm thấy thở dài, Thái tử tuy rằng thành thục rất nhiều, nhưng vẫn nhưng vẫn là quá non a, hơn nữa chuyện có liên quan đến Nhị Hoàng tử, cũng không phải là chính sự sao? Hiện tại phương bắc Đại Tề loạn thành một đống, người kinh thành thấp thỏm động, một số người dã tâm bột phát.

Đúng là muốn bài trừ ngoại, tất an nội trước a!

Chỉ có điều mỗi lần đề cập đến vài Hoàng tử, Thái tử đều phất tay đánh gãy.

Cũng chính bởi vì Thái tử do dự, không xuống tay đối với vài Hoàng tử, khiến cho vài Hoàng tử lôi kéo không ít quan viên, một vài quan viên cũng bởi vì Thái tử không đủ quyết đoán, không có lập tức lựa chọn trận doanh, mà những thế lực này nguyên bản đều hắn là của Thái tử đấy.

Bốn mươi người áo đen toàn bộ lưu tại trên sườn núi.

https://thuviensach.vn

Đám người Giang Long lúc rời đi, bên thân hơn bốn mươi thất ngựa tốt.

- Những người này cầm đều là chế thức trang bị!

Một đường đi, Phàn Nhân vừa nói. Y nhận được rất nhiều tướng lĩnh trong quân kết nghĩa làm huynh đệ, đối với vũ khí khôi giáp cùng với cung tiễn trang bị cho biên quân cũng tương đối quen thuộc.

Giang Long khẽ gật đầu một cái, âm thầm suy tư, những người này ai phái tới cơ chứ?

Vài ngày sau, tin tức Giang Long bình yên vô sự truyền trở lại kinh thành, lão Hoàng thượng xốc chén thuốc. Lão Hoàng thượng không nghĩ tới Giang Long mạng lớn như thế. Ước chừng phái ra bốn mươi tinh nhuệ, không ngờ đều giết không chết hắn. Đồng thời cũng nghĩ Giang Long này trước kia giấu thật đúng là sâu.

Tiếp theo lại phái người, nhìn chăm chú Cảnh phủ, nếu có dị thường lập tức báo cáo.

Tuy rằng nói như vậy, nhưng lão Hoàng thượng đối với Cảnh phủ huyện Ninh Viễn đã không còn xem trọng, bởi vì bên trong chỉ có hai phụ nhân, mà tại niên đại này, địa vị nữ nhân thấp, nam nhân có thể tam vợ lục thiếp đấy, dùng nữ nhân là không thể uy hiếp nam nhân.

Điều này làm cho lão Hoàng thượng cũng hối hận, lúc trước thật không nên nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, đem Giang Long phái đi biên cương.

Còn có khiến lão Hoàng thượng phiền lòng chính là Cường Thịnh báo nghiệp luôn luôn in ấn ở đâu có người tạo phản, làm sao hạ được lương thực bị quan viên tham ô, tới khiến dân chúng tươi sống đói chết. Lão còn không có quyết định đóng cửa Cường Thịnh báo nghiệp, lại không nghĩ vài ngày sau tất cả báo chí khác cũng đều đưa ra đồng dạng tin tức.

https://thuviensach.vn

Pháp không trách cứ, lão Hoàng thượng dựng râu trừng mắt, cố tình không có cách nào khác.

Tiến vào tám tháng, Giang Long mang theo đám người Đồ Đô đi vòng vèo quanh huyện Linh Thông, vấn đề Chí Châu nghiêm trọng, trải qua trong thời gian ngắn thống trị mặc dù có hiệu quả nhất định, nhưng lương thực không đủ, thần tiên cũng không có biện pháp. Đợi cho lại có người tạo phản thanh thế sẽ lớn hơn nữa.

Giữa tháng tám đã đến mùa thu hoạch.

Nhìn trong đất đào ra nhiều khoai tây và khoai lang như vậy, dân chúng huyện Linh Thông và dân chạy nạn mới tràn tới đều yên tâm không ít. Giang Long đồng dạng cũng yên tâm. Nếu khoai tây và khoai lang chưa thu hoạch, vậy huyện Linh Thông cũng sẽ lộn xộn.

Tháng chín, lại có đại sự phát sinh.

Phía nam xảy ra nhiễu loạn!

Xuất hiện mấy chi đội ngũ tạo phản số lượng lớn, mãi cho đến trung tuần tháng chín, Giang Long mới hiểu rõ nguyên nhân.

Triều đình vẫn điều lương thực từ phía nam, tiêu vàng bạc mua, dâng lên thuế phú, vận dụng các loại thủ đoạn. Mà có chút quan viên thì nhân cơ hội bốn phía vơ vét của cải, như vậy dân chúng phía nam đều là dân chúng lầm than. Mãi đến khi bị buộc sống không nổi nữa, dĩ nhiên là có người hô hào xé kỳ tạo phản.

Lão Hoàng thượng và Thái tử nghe thấy, lại thêm hoảng hốt.

Hiện giờ phương bắc còn chưa bình định, phía nam lại náo loạn lên, giờ làm như thế nào cho phải?

https://thuviensach.vn

Bất đồng với phương bắc gây rối, phía nam có người tạo phản, sẽ dẫn tới rất nhiều đồng ruộng hoang vu không người trồng trọt, đây đối với Đại Tề thiếu lương thực mà nói là chuyện rất xấu, cho nên nhất định phải rất nhanh bình định. Nhưng phía nam nhiều núi nhiều rừng rậm, vài chỗ chướng khí nồng hậu, mà ngay cả người địa phương cũng không thể dễ dàng mạo hiểm, huống chi là phái đi quân đội?

Vì thế mấy chi đội ngũ tạo phản tiến vào thâm sơn, quân đội ở đó bọn họ liền ở trong núi đợi, đợi quân đội rời khỏi liền lại chạy đến gây rối.

Làm cho tướng lĩnh phụ trách tiễu trừ và lão Hoàng thượng đều đau đầu không thôi.

Tiến vào tháng mười, nhiệt độ đột ngột giảm.

Giang Long yên lòng, bởi vì năm nay dị tộc vẫn đang không xua quân xâm chiếm. Mà khiến hắn không ngờ chính là, ở ngày mùng sáu tháng mười, Hắc Y Vệ đưa tới hai người khiến hắn như thế nào cũng không tưởng được. Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã, hai người đều là phong trần đầy người.

- Bà nội!

Giang Long quỳ xuống, hành đại lễ.

Cảnh lão phu nhân tự tay nâng Giang Long dậy, đánh giá cẩn thận trên khuôn mặt biến thành cương nghị khỏe mạnh của Giang Long:

- Vẫn nghe người ta nói cháu không hề giống dĩ vãng, lão thân vẫn còn không tin, cho đến hiện tại chính mắt thấy, mới phát hiện cháu của lão thân thật sự trưởng thành.

Hai bà cháu nói chuyện một hồi, Lâm Nhã mới lên trước thấp người thi lễ:

https://thuviensach.vn

- Thiếp thân ra mắt tướng công.

- Không cần đa lễ.

Giang Long kéo tay nhỏ bé của Lâm Nhã nâng đứng dậy, vào tay, là một trận mềm nhẫn:

- Chạy đường xa như vậy, khổ cực rồi.

- Tới gặp tướng công, xa nữa cũng không khổ cực.

Lâm Nhã ngượng ngùng.

Nghĩ đến Giang Long vì nàng, làm công việc bề bộn như vậy, Lâm Nhã hiện giờ đối với Giang Long là tình thâm sâu nặng rồi, hơn nữa cho tới nay hai người đều có liên hệ thư.

Vào lúc ban đêm, Giang Long mệnh phòng bếp xếp đặt yến hội, đón gió tẩy trần cho Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã. Đại Lệ Ti thay đổi thân váy xinh đẹp quý giá, cũng chạy tới vô giúp vui. Nhìn đến Đại Lệ Ti thỉnh thoảng vứt mị nhãn cho Giang Long, Lâm Nhã có chút ghen ghét.

Đảo mắt, đột nhiên lấy ra một phong thư, đưa cho Giang Long:

- Đây là thư Điệp Hương phu nhân khiến quý phủ hỗ trợ chuyển đưa cho chàng.

Giang Long giơ tay tiếp nhận, thấy trên ghế ba người đều nhìn mình, liền mở ra, không có giấy viết thư, chỉ có một chiếc khăn tay lụa, trên khăn tay không có chữ, cũng không có thêu hoa chim cá. Giang Long cầm trong tay đánh giá sau một lúc lâu, đột nhiên trên mặt hiện lên một chút ý cười.

- Nữ nhân kia gửi chiếc khăn cho chàng, là có ý gì?

Đại Lệ Ti tò mò.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhã bật thốt lên:

- Là tín vật đính ước đi.

Giang Long nghe được u oán trong giọng nói Lâm Nhã, có chút đỏ mặt, gần như chính là ý tứ này.

Cảnh lão phu nhân cũng nhìn thú vị, hỏi:

- Cháu liền nói một chút đi.

- Vâng.

Giang Long mở miệng kể một chuyện cũ.

Hai vợ chồng, trượng phu bởi vì việc buôn bán, phải đi ra bên ngoài, kết quả để thê tử ở nhà. Thời gian lâu dài thê tử vô cùng tưởng niệm trượng phu, lâu lâu một thời gian sẽ gửi cấp thư cho trượng phu, hỏi han ân cần, thổ lộ tương tư. Có một lần thê tử lại có thư gửi đi qua, nhưng không có giấy viết thư, chỉ có một chiếc khăn lụa.

Trượng phu cầm ở trong tay xem, chính là, "Không viết tình từ không làm thơ, một phương khăn tơ gửi trong lòng biết. Trong lòng biết cầm xoay xem, ngang cũng tơ mà dọc cũng tơ, tâm sự như vậy có ai biết".

Nghe Giang Long dứt lời, ba người mới giật mình hiểu được.

- Điệp Hương phu nhân kia cũng khá trí tuệ đấy.

Lâm Nhã cắn răng nói.

Đại Lệ Ti gật đầu phụ họa:

- Là có vài phần cơ trí.

- Chỉ là sợ về sau càng khó gặp mặt hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Cảnh lão phu nhân thở dài, tiếp theo lại chuyển đề tai:

- Giang Long, Nhã nhi là con gái đã xuất giá nhiều năm, tối nay ngươi liền cùng nàng viên phòng đi nha.

- Vâng.

- Vậy mới đúng, lão thân cũng mong sớm ngày ôm tôn tử.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 345: Năm Vạn

Cơm chiều dùng xong, Đại Lệ Ti đỡ Cảnh lão phu nhân rời khỏi.

Trước khi đi, ánh mắt u oán, vừa bước vừa quay đầu nhìn lại phía Giang Long.

Tuy nhiên vừa ra cửa phòng, lập tức liền khôi phục thần sắc bình thường:

- Lão phu nhân, ngài một đường mệt nhọc, đêm nay nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai ta lại kể cho ngài một chút sau khi thiếu gia tới huyện Linh Thông, đều đã làm một ít đại sự, lại nói một chút phong thổ huyện Linh Thông bên này.

- Được.

Cảnh lão phu nhân cười vỗ vỗ tay nhỏ bé của Đại Lệ Ti.

Giang Long nắm tay nhỏ bé mềm nhẵn của Lâm Nhã, đi vào phòng ngủ, thấy Lâm Nhã cúi đầu, đỏ mặt, sắc mặt vô cùng khẩn trương, liền tìm chút đề tài đến tán gẫu. Lâm Nhã nói xong, liền dần dần buông lỏng. Nói về xưởng in Cường Thịnh báo nghiệp, còn có việc trong cửa hàng thêu và nông trang, lại không ngừng được. Trong lời nói mang vẻ sùng bái khâm phục Giang Long.

Thấy Lâm Nhã nhìn về phía mình trong mắt đẹp như có sao nhỏ sao ở chớp động, Giang Long cảm thấy rất tự hào.

Đêm đã khuya, ngoài phòng một mảnh tối đen.

https://thuviensach.vn

Giang Long đột nhiên nói:

- Thời gian không còn sớm, nghỉ ngơi đi.

- Ừ.

Lâm Nhã tuy rằng vẫn còn rất khẩn trương, nhưng cùng Giang Long trò chuyện, đã thân cận hơn rất nhiều, cho nên cũng không có cảm giác bài xích, sợ hãi gì. Có chỉ là chờ mong, chờ mong thực sự trở thành nữ nhân của Giang Long, chính thê của Giang Long.

Ôm ngang Lâm Nhã, nhẹ nhàng đặt lên giường.

Lâm Nhã gắt gao nhắm lại hai mắt, lông mi từng đợt rung động.

Lúc này một bàn tay, bắt đầu cởi dây lưng lụa bên hông nàng, làm cho cả người Lâm Nhã đột nhiên buộc chặt. Giang Long cởi bỏ áo ngoài của Lâm Nhã, liền cũng bỏ cả nội y, trên xương quai xanh trắng nõn của Lâm Nhã, là cái yếm màu hồng phấn ánh vào mi mắt.

Giang Long đột nhiên cúi đầu, hôn vào miệng nhỏ của Lâm Nhã.

Lâm Nhã ngượng ngùng bản năng đáp lại, có thể cảm giác được phần môi lửa nóng của Giang Long. Dần dần, hai bàn tay Giang Long cũng bắt đầu không thành thật, vuốt ve trên thân thể Lâm Nhã. Xoẹt, Giang Long đột nhiên một phen kéo cái yếm trước ngực Lâm Nhã.

- A!

Lâm Nhã thét một tiếng kinh hãi:

- Tướng công, đèn sáng.

Giang Long giờ đã khó tự chủ, mang giày vội vàng đi thổi tắt ngọn đèn, liền lộn nhào trở lại trên giường.

https://thuviensach.vn

Dưới thân là một khối thân thể mềm mại lửa nóng.

Một đêm kiều diễm, cả phòng cảnh xuân.

Ngày hôm sau, Lâm Nhã sớm rời giường, mắc cỡ đỏ mặt tự tay cầm khăn có dính lạc hồng đưa cho Cảnh lão phu nhân xem, Cảnh lão phu nhân sau khi thấy thì cao hứng ha hả cười không ngừng. Tới khi ăn điểm tâm, Giang Long mới có cơ hội hỏi đến:

- Chỉ có bà nội và Nhã nhi rời Cảnh phủ sao? Ngọc Sai và Bảo Bình thì sao?

Ngọc Sai và Bảo Bình là nha hoàn hầu cận của Giang Long, có khi Giang Long viết thư cho Lâm Nhã, cũng sẽ quan tâm hỏi vài câu.

- Hiện giờ trong kinh thành tình thế rất phức tạp, có người âm thầm nhìn chằm chằm Cảnh phủ.

Cảnh lão phu nhân chậm rãi nói:

- Vài vị Hoàng tử cũng không phải đèn cạn dầu, một khi Hoàng thượng bệnh nặng băng hà, tất nhiên sẽ nhấc lên một trận gió tanh mưa máu. Mà ngoại trừ vài Hoàng tử ra, bởi vì hai năm gần đây phương bắc đại hạn, phía nam cũng tương đối hỗn loạn, hoàng tộc nắm giang sơn Đại Tề trong tay cũng không còn chặt chẽ như trước, cho nên một số người khác cũng không phải không có dã tâm.

Giang Long nhớ tới Triệu Nghi của Bình Giang vương phủ.

- Người được phái âm thầm nhìn chằm chằm người của Cảnh phủ khẳng định không có hảo ý, Hắc Y Vệ vì an toàn của lão thân và Nhã nhi suy nghĩ quyết định lặng lẽ đưa chúng ta ra kinh.

Cảnh lão phu nhân uống ngụm trà nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Bởi vì là lặng lẽ rời khỏi, cho nên bên ngoài không thể gây ra động tĩnh quá lớn.

Diêu Trần thị, Trương Khương thị, nhũ mẫu của cháu, bọn họ phải từ từ mới dần đưa ra được.

Sau đó Hắc Y Vệ mới có thể đem Ngọc Sai Bảo Bình, cùng với mấy cái nha đầu bên người Nhã nhi hay dùng đưa lại đây.

Điểm tâm qua đi, Giang Long đi làm công vụ.

Đại Lệ Ti định giới thiệu tôi tớ nơi này cho Cảnh lão phu nhân, bị Cảnh lão phu nhân ngăn cản:

- Cảnh phủ còn có rất nhiều người chưa đi ra được, tin tức lão thân và Nhã nhi đi tới huyện Linh Thông không thể truyền đi, ngươi chỉ cần nói cho những tôi tớ này chúng ta là thân thích Giang Long là tốt rồi. Về sau sự tình hậu viện, cũng tạm thời vẫn do ngươi tới quản lý.

- Vâng.

Đại Lệ Ti lên tiếng trả lời, khi ngẩng đầu nhìn Lâm Nhã một cái, thấy Lâm Nhã sắc mặt dịu dàng, nét mặt toả sáng, nơi khóe mắt hàm chứa quyến rũ và xuân tình thiếu phụ mới có, khiến Đại Lệ Ti cảm thấy ghen tức không thôi.

Toàn bộ buổi sáng hôm nay, Đại Lệ Ti đều kể sự tích của Giang Long cho Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã nghe.

Cảnh lão phu nhân đối với biểu hiện của tôn tử mình, liên tục phát ra kinh ngạc cảm thán. Nếu không phải vụng trộm cấu đùi một chút, có cảm thấy đau, bà còn tưởng đang nằm mơ. Lâm Nhã đồng dạng ngạc nhiên thán phục, tiếp theo đối với Giang Long càng thêm sùng bái.

https://thuviensach.vn

Có phu như thế, phụ còn cầu gì hơn?

Sau khi ăn cơm trưa xong, Cảnh lão phu nhân, Lâm Nhã, còn có Đại Lệ Ti thay đổi trang phục bình thường, dưới mười mấy nha dịch tán ra bảo hộ bốn phía, đi dạo thị trấn Linh Thông mấy vòng. Nghe Đại Lệ Ti nói huyện Linh Thông trước kia cũ nát như thế nào như thế nào, hiện tại toàn bộ là vì Giang Long cải biến, mới thay đổi mới tinh, hai người nếu không phải một đường sang đây thấy rất nhiều tường thành tan hoang, căn bản cũng sẽ không tin tưởng.

Nửa tháng sau, lão Hoàng thượng rốt cục biết được tin tức Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã đã lặng lẽ rời khỏi.

Dù sao Kim y vệ hoàng gia cũng không phải ăn không ngồi rồi.

Lão Hoàng thượng thần sắc tối tăm tới có thể đổ mưa, không phải là bởi vì không coi chừng hai người Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã, hai người này chỉ là nữ nhân, ở trong mắt lão Hoàng thượng không có phân lượng gì. Căn bản không thể uy hiếp nam tử Cảnh phủ, lão là lo lắng hai người rời khỏi đại biểu cho Cảnh gia ẩn núp mấy trăm năm, có phải sắp hành động rồi hay không?

Hiện giờ phương bắc Đại Tề hỗn loạn, phía nam cũng là không yên ổn, có thám tử nói, đại thảo nguyên dường như cũng có ý tập kết binh lực, nếu Cảnh gia lại chặn ngang một gạch, lão Hoàng thượng thật sự không dám nghĩ đến hậu quả cuối cùng của Đại Tề. Thái tử cũng được biết việc này, rất là phẫn nộ, nhấc bàn, lập tức hạ lệnh sẽ đem toàn bộ người còn lại của Cảnh phủ chém, răn đe.

Bị lão Hoàng thượng ngăn cản:

- Cảnh gia sớm đã có dị tâm, hơn nữa còn giữ thế lực rất lớn, ngay cả trẫm đều sợ hãi một phần, sợ ngày nào đó Cảnh gia sẽ nhảy ra mưu phản, đây là nguyên nhân trẫm không cho ngươi trọng dụng Giang Long. Cảnh

https://thuviensach.vn

gia vốn vẫn nhìn trộm giang sơn Đại Tề, không thể lại cho chúng cơ hội thu mua dân tâm.

Cho tới hiện tại, chủ nhân đã chạy, giết vài tên nô bộc có ích lợi gì?

Chẳng qua là xả chút tức giận thôi, nhưng sẽ cho Cảnh gia một lý do khởi binh. Hơn nữa người hiểu chuyện biết là người Cảnh gia chạy, ngươi mới hạ lệnh xét nhà diệt tộc Cảnh gia; nhưng người không biết, nhất định nghĩ đến ngươi đã sớm muốn tiêu diệt Cảnh phủ, cho nên người ta thông minh chạy trước.

- Vậy cứ như thế thôi đi?

Thái tử rất không cam lòng, nguyên bản y đối với Giang Long còn có kỳ vọng, lại không nghĩ cũng là gian thần tặc tử!

- Giang Long sớm rời đi kinh thành rồi, hai phụ nhân kia có thể có mấy phần phân lượng? Hiện tại thật sự không thích hợp lại kích thích Cảnh phủ.

Vào lúc ban đêm, Hắc Y Vệ mang đến tin tức.

Nói là Lâm gia bên kia đã an bài tốt, sản nghiệp bán trao tay, mọi người tạm thời ẩn náu, đệ đệ của Lâm Nhã đã được bảo hộ kịp thời vô cùng an toàn. Định Châu cũng bạo phát nạn binh hoả, tuy nhiên không nghiêm trọng bằng Chí Châu, tuy nhiên từng nhóm sơn phỉ chiếm núi làm vua cũng là thông thường.

Thế lực Hắc Y Vệ ở Định Châu và người của Lâm gia đã đặt ở trên một đỉnh núi.

Hiện giờ chỉ cần sơn tặc không gây họa quá nặng, không đi tấn công nha môn địa phương thị trấn, triều đình chắc sẽ không đi để ý.

Chiếm núi làm vua là làm tặc.

https://thuviensach.vn

Việc này và xé kỳ tạo phản muốn đoạt giang sơn Đại Tề là hai chuyện khác nhau.

Người sau vừa xuất hiện, triều đình liền sẽ lập tức sai quân đội đi bao vây tiễu trừ.

Tối nay Giang Long tất nhiên lại giày vò Lâm Nhã một trận, làm cho Lâm Nhã ngày hôm sau khi giơ tay nhấc chân đều có một lượng phong tình mê người.

Mãi đến bảy ngày sau Giang Long mới ở cùng Đại Lệ Ti một đêm.

Kinh thành phương bắc cũng rất lạnh, tuy nhiên xa không bằng huyện Linh Thông, theo thời tiết từng ngày từng ngày chuyển lạnh, Cảnh lão phu nhân và Lâm Nhã đều ở nhà sưởi ấm không hề đi ra ngoài.

- Tướng công thật sự là lợi hại, hiểu biết nhiều, hiểu được loại đá màu đen này cũng có thể đốt sưởi ấm.

Lâm Nhã khen.

Cảnh lão phu nhân gật đầu:

- Loại đá này ở Bắc Cương còn rất nhiều, trước kia mọi người chưa biết, nên đã chết lạnh bao nhiêu dân chúng.

- Chính là phát hiện tác dụng của loại đá này, tướng công đã cứu vô số tính mạng dân chúng.

Năm thứ hai vừa đầu xuân, Hách Xích liền phái người đưa thư tới.

Giang Long xem xong thư, mày gắt gao mặt nhăn cùng một chỗ.

Bên trên viết rõ, hai năm gần đây trên thảo nguyên thường xuyên điều động quân đội, cũng có lúc đánh nhau, đều vì muốn liên binh xâm chiếm

https://thuviensach.vn

Đại Tề. Tuy nhiên cho tới nay đều chưa thống nhất được, bởi vì trên thảo nguyên không có đại hạn, trâu ngựa dê có cỏ xanh non để ăn, người dị tộc không phải quá khó khăn.

Mà những bộ lạc đơn lẻ mặc dù tù trưởng có dã tâm cũng không dám một mình xuất binh.

Đến mùa đông năm vừa rồi, rốt cục có ba bộ lạc khá lớn quyết định liên binh một chỗ, xâm chiếm Đại Tề. Cũng nghĩ chỉ cần đi đầu đánh hạ vài thành trì có ưu đãi, bộ lạc của họ tự nhiên đỏ mắt cũng mang binh tiến đến, muốn chia một chén canh.

Ba bộ lạc, năm vạn nhân mã!

Nhân số này nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít.

Dĩ vãng, bộ lạc dị tộc liên binh, đều là từ hai trăm ngàn quân mã trở lên.

Giang Long tìm đến Trình Trạch, Hà Bất Tại, còn có Tiêu Phàm cộng đồng thảo luận đối sách,

- Thiếu gia có ý tứ là?

Trình Trạch nghe vậy xong chỉ thoáng nhíu mày, liền nhẹ nhàng mở đầu.

Tiêu Phàm trầm mặc không nói.

Còn Hà Bất Tại thì ánh mắt sáng lên, từ lần trước đi huyện Hạ Vũ, y lại thời gian thật dài không mang binh đánh giặc nên rảnh tay tâm ngứa.

Ba người không có một ai sợ hãi.

- Chặn ở bên ngoài!

https://thuviensach.vn

Giang Long hiện giờ đã từ miệng Hắc Y Vệ đã biết một sự tình, hiểu được thế lực âm thầm của Cảnh phủ cực kỳ khổng lồ, kế thừa từ xa xưa. Hơn nữa muốn thừa dịp Đại Tề nội loạn, xé kỳ tạo phản, nhưng vẫn nói năng rất khí phách:

- Cùng Triệu gia tranh đoạt giang sơn, là việc của chính nhà mình, không thể để người ngoài tới cửa bắt nạt!

- Đúng vậy, chúng ta là người một nhà, dị tộc còn lại là sài lang!

Trình Trạch vỗ tay khen ngợi.

- Vậy chính là có thể đánh rồi?

Hà Bất Tại cười ha hả.

Tiêu Phàm nhíu mày:

- Đối phương khoảng chừng năm vạn đại quân, mà huyện Linh Thông thì chỉ có không đến mười ngàn người, thủ thành thì có nắm chắc mười phần, nhưng nếu dị tộc không phải xuống tay từ chỗ chúng ta nơi này thì sao?

- Ngươi chỉ cần để ý xử lý sự vụ bên trong thành tốt, sự tình trên chiến trường giao cho ta là được.

Hà Bất Tại lôi kéo.

Trình Trạch vuốt râu, nhắc nhở:

- Người Triệu gia đã ý thức được cái gì, nhất định sẽ phái mật thám tiến vào huyện Linh Thông, cho nên bên trong thành cũng cần cẩn thận chú ý mới được.

- Ta biết rồi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Phàm lên tiếng trả lời.

- Tới công việc ở chiến trường, giao cho Bất Tại đương nhiên là được.

Trình Trạch lại nói:

- Nhưng lập tức chỉ có thể đánh phục kích, cũng khó tránh khỏi sẽ có thương vong khá nghiêm trọng. Lần trước quân đội dị tộc chịu thiệt ở huyện Hạ Vũ, bọn họ không có khả năng lựa chọn xuống tay ở nơi nào, mà chỗ này phần lớn là đồi núi bình nguyên.

- Vậy ý của ngươi là là?

Hà Bất Tại nghi vấn.

Trình Trạch đột nhiên nhìn về phía Giang Long:

- Hắc Y Vệ bên kia không phải đã làm ra chút thành tích sao?

Súng?

Giang Long nháy mắt hiểu được, tuy nhiên không xác định nói:

- Không biết Hắc Y Vệ bên kia có thể phái người trợ giúp hay không.

- Ngươi là đích tử đích tôn của Cảnh gia, bọn họ dựa vào cái gì không phối hợp ngươi?

Ánh mắt Trình Trạch lóe lên, làm như có thâm ý khác.

Dĩ vãng Hắc Y Vệ cũng có thời điểm không phối hợp với mình nha?

Giang Long thầm nghĩ, tuy rằng Trình Trạch cũng biết, nhưng khi này cũng không nói ra làm gì.

https://thuviensach.vn

Buổi tối ngày hôm sau tìm đến Hắc Y Vệ, Giang Long nói rõ, bảo Hắc Y Vệ phái tới nhiều nhân sự trợ giúp, nhất định phải chặn người dị tộc lại ở ngoài cửa Đại Tề.

Hắc Y Vệ rõ ràng do dự, tuy nhiên cũng không trực tiếp mở miệng cự tuyệt:

- Việc này tiểu nhân không thể làm chủ, cần báo cáo lên mới được.

- Tốc độ phải nhanh!

- Vâng!

Cùng ngày có mấy lượt bồ câu đưa tin bay vào Bình La Sơn.

Lần trước mã phỉ thần bí bao vây tiễu trừ những doanh trại khác trong núi, tuy nhiên từ sau khi phương bắc đại hạn, lưu dân dần dần tụ tập cùng một chỗ, chiếm núi làm vua, cho nên khi này ở trong Bình La Sơn, số lượng tặc phỉ đã vượt rất xa so với dĩ vãng.

Mã phỉ thần bí nửa ngày sau có hành động, phái ra hết chi đội ngũ này đến chi đội ngũ khác rời khỏi.

Chỉ một ngày rưỡi thời gian, liền đi tới đóng trại trên một đỉnh núi tương đối cao ngoài huyện Linh Thông

- Phái tới ba nghìn người, mỗi người một súng kíp?

Giang Long nghe vậy mừng rỡ trong lòng, trải qua khoảng thời gian này nghiên cứu, chất lượng súng kíp đã tăng lên rất nhiều, lấy ba nghìn đấu với năm vạn, mặc dù là ở trên thảo nguyên bằng phẳng cũng hoàn toàn có thể.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 346: Bình Giang Vương Làm Phản

Thời gian tiến vào cuối tháng hai, một trận mưa xuân rơi xuống, khiến dân chúng phía bắc thần sắc chết lặng, trong lòng khẩn cầu cực độ nhìn thấy hy vọng rồi.

Huyện Linh Thông bên này cũng mưa, đợi qua mấy ngày cỏ xanh sẽ đâm chồi nẩy mầm.

Giữa tháng hai, mặt đất một mảng xanh nhạt, rồi liên tiếp mưa ba ngày liền.

Giang Long đang chờ quân đội dị tộc đến, nhưng Hách Xích lại lần nữa gửi thư tới, nói bởi vì năm nay mưa xuân liên miên cho nên trong ba thủ lĩnh dị tộc, có một người còn do dự. Nước mưa dồi dào, báo hiệu đồng cỏ năm nay sẽ khá được mùa.

Dê bò ngựa thì có đầy đủ rơm cỏ, mặc dù không xâm lược Đại Tề, năm nay cũng có thể thuận lợi như ý.

Hai người thủ lĩnh khác thì đang cố gắng khuyên bảo.

Giang Long sau khi biết được nhíu mày, nếu thời bên gian đại thảo nguyên kéo dài quá lâu, không biết Hắc Y Vệ bên đó có rút người về không. Hắn đã đi xem rồi, ba ngàn người quả thực là mỗi người tay một khẩu súng kíp, chất lượng súng kíp chắc chắn không phải là tốt lắm. Dù sao cũng vừa mới tìm tòi ra, so sánh súng ống với Giang Long ở kiếp trước, súng kíp này chỉ là đồ thải lỗi thời.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên vào thời đại này, đã là vô cùng sắc bén rồi.

Giang Long thử bắn, súng kíp chính xác không tồi, hơn nữa cự ly vượt xa cung tiễn.

Tốc độ bắn lại khá chậm, tuy nhiên giao thủ với quân đội dị tộc đó không là vấn đề, Giang Long tại hiện trường chỉ trỏ giảng dạy một số kỹ xảo.

Lại một trận mưa lớn giăng xuống làm ẩm ướt đất đai, khi Giang Long cho rằng thảo nguyên năm nay khả năng sẽ không tới xâm chiếm thì xảy ra chuyện lớn, Bình Giang Vương phản rồi!

Đúng vậy, vì lão Hoàng thượng đăng cơ ra tay nặng mà Bình Giang Vương Triệu Triết phản rồi!

Lý do tạo phản là lão Hoàng thượng tàn nhẫn bạo ngược, giết bừa trung lương! Khiến ông trời tức giận, gây ra nạn hạn hán ở phương bắc xảy ra với diện tích lớn.

Hịch văn viết quá bình thường, thậm chí so với lão Hoàng thượng cướp lấy ngôi vị Hoàng đế năm đó, hịch văn làm phản Thái tử năm đó viết có rất nhiều chỗ giống nhau. Tuy nhiên điều này không quan trọng, quan trọng là phương bắc đích thực có nạn hạn hán, số lượng lớn dân chúng trôi giạt khắp nơi, không biết chết đói bao nhiêu người, xảy ra bao nhiêu thảm kịch đổi con cho nhau để làm thức ăn.

Một bài hịch rất bình thường, nhưng lại có thể khiến cho dân chúng đồng tình.

Không thể không nói, dân chúng nói chung thời đại này, vì không được học, cho nên phần lớn là ngu muội, vô tri, khá dễ lừa. Thế là rất nhiều nơi những kẻ trộm do dân lưu lạc lập thành đều hưởng ứng, năm nay có mưa xuân giăng xuống, cũng có thể nhìn thấy chút hy vọng, nhưng đợi đến thu hoạch còn mấy tháng nữa.

https://thuviensach.vn

Mà bọn họ không thể mấy tháng không ăn cơm, luôn luôn đợi đến thu hoạch vụ thu.

Bình Giang Vương là hoàng tộc, xuất thân và huyết mạch chảy trong thân thể là ưu thế tuyệt đối của ông ta, trong lúc nhất thời người hưởng ứng vô kể, còn có rất nhiều dân lưu lạc chạy tới Tây Châu định kinh đô, gia nhập dưới trướng Bình Giang Vương. Thời gian ngắn ngủn một tháng Bình Giang Vương đã nắm giữ một trăm ngàn quân đội hùng hậu!

Lão Hoàng thượng và Thái Tử đều u ám thần sắc, không phải nói Bình Giang Vương có bao nhiêu lợi hại, mà là có một kẻ dẫn đầu như vậy, thì kế tiếp sợ là sẽ có những người khác đều noi theo. Sẽ làm sức khống chế của triều đình đối với địa phương yếu đi rất nhiều.

Không nằm ngoài dự đoán của hai người, mấy nhóm phản tặc khá lớn bị tiêu diệt trước kia, lại một lần nữa khởi nghĩa vũ trang.

Có mấy người quan lớn địa phương của châu quận, thì dần dần xa cách với triều đình, muốn trở thành chư hầu một phương đề cao bản thân chỉ huy quân đội.

Đối với lão Hoàng thượng và Thái Tử mà nói giờ phút này tình hình rất không hay.

Đúng lúc này, bên kia đại thảo nguyên truyền đến tin tức, ba bộ lạc tạo thành năm vạn đại quân, với tốc độ cấp tốc chạy thẳng đến biên giới Đại Tề. Hiện giờ lão Hoàng thượng và Thái Tử ngay chuyện đau đầu của cảnh nội Đại Tề cũng không dẹp yên được, làm sao có năng lực phái quân đội đi ngăn chặn?

Đúng lúc tất cả mọi người cho rằng dân chúng Bắc Cương sẽ tử thương vô số, thì một tin tức kinh người truyền đến.

https://thuviensach.vn

Giang Long hễ có thời gian là đi dạy bảo cách sử dụng súng kíp, khi nhàn hạ bản thân cũng sẽ bắn vài phát luyện tay một chút. Sớm nhận được Hách Xích báo tin, hắn nhanh chóng thảo luận với đám người Hà Bất Tại, còn phái rất nhiều lính trinh sát đi thăm dò hành tung đại quân dị tộc.

Dưới sự giúp đỡ của Hách Xích và lính trinh sát tận tâm tận lực, cuối cùng đã xác minh được đường đi của quân đội dị tộc.

Đó là một mảnh đất bằng phẳng rộng lớn, không có bất kỳ bình phong thiên nhiên nào.

- Ngày mai xuất phát.

Trải qua mấy ngày bàn bạc, sau khi đã chắc chắn chiến trường, Hà Bất Tại ha ha cười lớn nói.

Ngày hôm sau, Cảnh lão phu nhân, Đại Lệ Ti dậy thật sớm ở trước cửa tiễn Giang Long xuất chinh rời đi. Cảnh lão phu nhân không muốn Giang Long lên chiến trường gặp nguy hiểm, vừa nghĩ tới chiến trường, bà sẽ nhớ tới đứa con trai chết trận sa trường, giờ phút này trong đôi mắt đã ngấn lệ.

Giang Long khuyên Cảnh lão phu nhân vài câu, đợi Cảnh lão phu nhân trong lòng hồi phục trở lại, sau đó dặn dò cẩn thận với Lâm Nhã đang ôm trong lòng.

Lâm Nhã đã có bầu, bụng lộ mang thai rồi.

Tới mùa đông, Giang Long sẽ trở thành cha.

Một lát sau, Giang Long đem Lâm Nhã giao cho Cảnh lão phu nhân, lại cùng Đại Lệ Ti nói lời từ biệt, sau đó cưỡi lên Tuyết Nguyên mang theo đám người Đồ Đô thẳng tiến đại doanh ngoài thành. Ngoại trừ ba ngàn súng kíp ra, huyện Linh Thông cũng phái ba nghìn kỵ binh và hai ngàn bộ binh tham chiến.

https://thuviensach.vn

Hai ngàn bộ binh trong tay cầm khiên dày, bên hông đeo hoành đao.

Hà Bất Tại thấy Giang Long tới, hạ lệnh đại quân xuất phát.

Tới mép ngoại vi đường sông, bởi vì mặt cầu treo khá hẹp, cho nên lãng phí mất chút thời gian.

Rất nhiều dân chúng đang làm việc đào sông mở ruộng thấy quân đội rời khỏi, trong lòng đều cầu nguyện, nhất định phải đánh bại quân đội dị tộc, bình an trở về. Những quân lính này có rất nhiều là người thân của bọn họ.

Ba ngày sau, quân đội đến địa điểm dự tính, dừng chân lập doanh trại.

Tuy rằng nơi này là đồng bằng, nhưng vẫn có vài chỗ nhấp nhô, sau khi để doanh trại cắm ở trên sườn đất khá cao, vùi nồi nấu cơm, không sợ bị kẻ thù phát hiện, nên không che phủ, từng đợt khói bếp màu xanh đen lượn lờ không trung.

Tây Gia đang cùng Mộc Trát Nhi bàn bạc sau khi công phá thị trấn Đại Tề, sẽ có bao nhiêu gặt hái, thì có lính trinh sát tiến đến bẩm báo, nói là phía trước phát hiện lượng lớn khói bếp.

Tây Gia để lính trinh sát đi điều tra lân cận.

Mộc Trát Nhi là Vương tử của một bộ lạc phía Bắc đại thảo nguyên, Tây Gia thì là Vương tử bộ lạc phía tây. Đồng cỏ hai bộ lạc không giao nhau, có cùng chung kẻ thù, cho nên thường xuyên liên hợp, quan hệ rất tốt. Còn có một bộ lạc khác tham dự, nhưng Vương tử dẫn đầu với hai người này quan hệ bình thường, ngày thường không ở cùng nhau.

Ngoài ra, còn có một Vương tử nữa, là người quen cũ của Giang Long.

Nghe thấy lính trinh sát báo cáo, khi phía trước có một đoàn quân đội Đại Tề, Tây Gia và Mộc Trát Nhi sửng sốt, lập tức ngửa mặt lên trời cười

https://thuviensach.vn

to! Lại là một đoàn quân đội Đại Tề? Đối phương đến chặn đường chính mình sao? Thật đúng là ngu xuẩn, ai lại không biết đại thảo nguyên là thiên hạ của bọn họ?

Người Đại Tề chỉ có thể thủ thành thôi!

- Trước hết khai đao với đoàn quân đội này!

Tây Gia hét lớn.

Mộc Trát Nhi phụ họa:

- Được!

Khi quân đội dị tộc tới gần, Giang Long mới phát hiện đã đánh giá thấp số người của đối phương, đoàn quân đội trước mắt này tuyệt đối vượt qua bảy vạn người! Tuy nhiên có súng kíp ở tay, năm vạn cũng được, bảy vạn cũng được, trái lại không có khác nhau gì lớn.

Chỉ cần ông trời đừng đối đầu, cố ý làm mưa là được rồi.

- Trong tay bọn chúng cầm là cái gì?

- Không biết.

- Trước kia chưa thấy qua.

Hai quân cách vài trăm thước tương đối xa, quân sĩ dị tộc thấy trong tay lính Tề cầm vũ khí chưa thấy qua, đều chụm đầu kề tai hỏi nhau.

- Hô Sí Cách!

Tây Gia và Mộc Trát Nhi nhìn thấy một bóng dáng đi tới, nhảy xuống lưng ngựa chủ động chào hỏi.

https://thuviensach.vn

Hai người bọn họ ở bộ lạc chỉ là cấp trung, mà bộ lạc Ma Nạp Hô Sí Cách ở lại là bộ lạc lớn nhất nhì trên đại thảo nguyên, luận về địa vị bọn họ không bằng Hô Sí Cách. Cũng chính bởi vì Vương tử này nửa đường dẫn người gia nhập, mới khiến cho đoàn quân đội này từ năm vạn tăng lên bảy vạn ba ngàn người.

- Tra rõ ràng đối diện là đoàn quân đội nào của Đại Tề chưa?

Hô Sí Cách hỏi.

Tây Gia lắc đầu:

- Nơi này là thảo nguyên, lân cận không có thôn trang, căn bản không có nơi hỏi thăm.

- Đúng vậy.

Mộc Trát Nhi phụ họa, nói tiếp:

- Tuy nhiên đại thảo nguyên là thiên hạ của chúng ta, quản nhiều như vậy làm cái gì, chỉ quản phái thành viên thị tộc xông lên giết sạch toàn bộ người Đại Tề là được.

- Ừ.

Hô Sí Cách gật đầu, ở trên đại thảo nguyên rộng lớn, những dân tộc du mục bọn họ thực vẫn chưa gặp phải đối thủ. Ngay sau đó, quân sĩ dị tộc nhận được mệnh lệnh như ong vỡ tổ liền múa me loan đao trong tay, hướng tới bên này Đại Tề xông lên chém giết.

- Chuẩn bị!

Quân sĩ phụ trách tính khoảng cách giơ cao lệnh kỳ trong tay.

https://thuviensach.vn

Đội ngũ hàng thứ nhất năm trăm người giữ thăng bằng súng kíp trong tay, nhắm chuẩn tới phía trước, phía sau bọn họ xếp một hàng năm trăm quân sĩ giữ khiên dày, những quân sĩ này tất cả đều là người huyện Linh Thông.

Đợi cho quân sĩ dị tộc tiến vào tầm bắn có hiệu, quân sĩ mạnh mẽ vung lệnh kỳ trong tay xuống.

- Nổ súng!

Ầm ầm ầm!

Đùng đùng đùng!

Tiếng súng liên tiếp vang lên, lập tức liền thấy quân sĩ dị tộc phía trước giống như là thả sủi cảo tới tấp trúng đạn rơi xuống lưng ngựa.

Quân đội đều đang chạy như điên, một số người dị tộc không bị trúng đạn chết, bị vật cưỡi của thành viên thị tộc từ phía sau xông lên giẫm nát thành thịt vụn.

Đại Tề bên này thả xong một phát súng kíp thì lui về sau, một hàng tay súng kíp phía sau tiến lên, thời gian chỉ có ba hơi thở lại vang lên một loạt tiếng súng. Năm trăm khẩu súng kíp cho dù tỉ lệ bắn trúng chỉ có một nửa, hai đợt này bắn ra cũng giết chết một ngàn người dị tộc.

Đương nhiên, chủ yếu là bởi vì quân sĩ dị tộc không có kinh nghiệm giao chiến với súng kíp thủ, xông lên quá mức đông đúc.

Cho đến lại bị hứng một loạt súng kíp nữa, người dị tộc mới từ trong dị biến phản ứng lại, trong tay đối phương cầm chính là loại vũ khí mới, trước kia chưa từng thấy bao giờ, tầm bắn thì vượt qua cung tên trong tay bọn họ. Mà nguyên nhân chính bọn họ có thể ở trên đại thảo nguyên tung hoành, chính là tài bắn cung vô song.

https://thuviensach.vn

Luôn là bọn họ đánh được kẻ thù, kẻ thù không sờ tới được bọn họ.

Nhưng nhưng bây giờ lại hoàn toàn trái ngược lại.

Vẫn chưa xông tới trước, đã bị trúng ba hàng súng kíp.

Tuy nhiên phía sau không có hạ lệnh rút lui, bọn họ vẫn chỉ có thể cố xông lên, người dị tộc tuy bị tấn công nhưng vẫn dũng mãnh.

Bên này quân đội Đại Tề súng kíp thủ đánh xong một loạt, bắt đầu lui về phía sau, không phải súng kíp thủ phía sau tiến lên.

Đây là tận lực rút ngắn khoảng cách với kẻ thù.

Lại bị trúng đạn hai đợt súng kíp, quân sĩ dị tộc rốt cục có thể bắn ra mũi tên nhọn trong tay rồi, nhưng sau đó bọn họ lại thất vọng một trận. Bởi vì bên cạnh mỗi súng kíp thủ, đều có tay khiên đứng cầm khiên dày.

Cái khiên lớn đó là đặc biệt chế tạo ra, hoàn toàn có thể bảo vệ hai người ở trong đó.

Mũi tên bắn trên lá khiên, chỉ là xát ra chút tia lửa, không thương tổn đến một người.

Bốn vị Vương tử biết được giao chiến thất lợi đều giận dữ, mặc dù kiểu vũ khí mới của đối phương khá lợi hại, nhưng ở trên đại thảo nguyên bằng phẳng, bộ lạc du mục mới là hùng ưng chân chính! Bọn họ không tin mình sẽ thua, cũng tuyệt đối không thể thua!

Nếu không thì sau này bộ lạc du mục chẳng phải là không còn nơi sinh tồn nữa sao?

Bọn họ đều tự mang theo quân đội, chia làm bốn đường, từ bốn phương tấn công doanh trại Đại Tề.

https://thuviensach.vn

Nhóm quân súng kíp Đại Tề thì vây lại thành hình vuông, trên mỗi đường cạnh có hai trăm danh súng kíp thủ, mặt khác phía sau còn có hai hàng mỗi hàng hai trăm người, giống như tình thế nghênh địch bắn kích trước đó. Duy nhất khác nhau chính là người dị tộc chết càng nhanh hơn.

Cho đến xung kích hơn mười lần, bỏ lại hơn hai vạn bộ thi thể thành viện thị tộc, bốn Vương tử mới tỉnh táo hơn một chút.

Hạ lệnh rút lui, dựng trại đóng quân.

Bên này Đại Tề thì nghỉ ngơi tại chỗ.

Giang Long biểu hiện rất hài lòng đối với bản thân, trước đó giảng dạy cho những người này sử dụng súng kíp, nhìn chung là không có lãng phí thời gian vô ích.

Đêm hôm đó bốn Vương tử tụ họp cùng nhau bàn bạc.

Nhưng trao đổi, tranh luận qua đi, vẫn không có biện pháp gì tốt cả.

Đây gần giống với tình hình trước kia khi tướng lĩnh Đại Tề trên thảo nguyên đối mặt quân đội dị tộc.

Có điều bốn Vương tử giữ lấy quan điểm giống nhau, đó là nhất định phải đánh bại đoàn đội ngũ trước mắt này, bằng không Đại Tề nếu phái quân đội giết tới thảo nguyên, bọn họ chẳng phải là không còn đường sống? Vừa rạng sáng ngày hôm sau, người dị tộc lại phát động tiến công.

Nhưng giống ngày hôm qua, đối phương một người không bị thương, bên mình lại bỏ lại hơn một vạn thi thể.

Tuy nhiên bốn Vương tử không lui bước, bởi vì bọn họ liên binh còn có gần hơn ba vạn người, mà bên Đại Tề chỉ có bảy ngàn người thôi, số người của bọn hắn vẫn đang chiếm ưu thế.

https://thuviensach.vn

Đến buổi tối, người dị tộc tập kích đêm.

Nhưng chưa xông tới trước doanh trại Đại Tề thì đều lũ lượt té ngựa.

Hoá ra quân sĩ Đại Tề đã dưới sự chỉ huy của Hà Bất Tại, ở xung quanh lặng lẽ đào rất nhiều lỗ bẫy ngựa lớn nhỏ cỡ nắm tay, lại rất sâu. Ngựa khi chạy tốc độ cực nhanh, sau khi giẫm vào quán tính trực tiếp sẽ khiến chân bị bẻ gãy.

Thế là người dị tộc bên này, chết hơn gần ngàn bộ binh.

Bốn Vương tử buổi tối ngủ không được ngon giấc, ngày hôm sau tinh thần không tốt, các quân sĩ cũng khá mệt mỏi, vốn định đình chiến một ngày, kết quả bên Đại Tề đột nhiên lao ra ba nghìn kỵ binh, xung phong liều chết một trận trong đội ngũ của bọn họ sau đó lại lộn trở lại.

Chọc cho bốn Vương tử nhảy loi choi không ngừng, mất đi lý trí lại mệnh lệnh thuộc hạ lần nữa tấn công.

Kết quả tiến công mù quáng, chính là quăng xuống càng nhiều thi thể.

Khi liên thủ còn lại chỉ có không đến hai vạn, bọn họ mới dưới sự nhắc nhở của thuộc hạ mà giật mình tỉnh lại.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 347: Một Nhà Đoàn Tụ

*Chương này có nội dung ảnh, nội dung sẽ được cập nhật sau.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 348: Uy Hiếp Trên Chiến Trường

*Chương này có nội dung ảnh, nội dung sẽ được cập nhật sau.

https://thuviensach.vn

ĐẠI QUỐC TẶC

Phó Kỳ Lân

www.dtv-ebook.com

Chương 349: Đại Kết Cục

*Chương này có nội dung ảnh, nội dung sẽ được cập nhật sau.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Trước Phật
Chương 2: Viên Phòng
Chương 3: Con Hổ
Chương 4: Mùi Thơm Lạ Lùng
Chương 5: Mục Tiêu Cuối Cùng
Chương 6: Tính Trẻ Con
Chương 7: Bức Bách
Chương 8: Nhận Làm Con Thừa Tự
Chương 9: Bức Họa Nơi Linh Đường
Chương 10: Một Xác Hai Mạng
Chương 11: Phương Thuốc Cổ Truyền
Chương 12: Quỷ Thần
Chương 13: Nguyên Nhân Thực Sự Của Việc Thổ Huyết
Chương 14: Phủ Đệ Thật Lớn
Chương 15: Đứt Một Cánh Tay
Chương 16: Tiên Phong
Chương 17: Tần Vũ
Chương 18: Thần Binh
Chương 19: Con Riêng
Chương 20: Từng Vòng Một
Chương 21: Viên Tịch
Chương 22: Hiểu Lầm
Chương 23: Đêm Kinh Sợ
Chương 24: Phụ Thân Dạy Bảo
Chương 25: Thạch Tỏa Trạm Thung
Chương 26: Đi Đường Cẩn Thận
Chương 27: Lão Quản Sự Lão Phụ Nhân

https://thuviensach.vn

Chương 28: Đao Hạ Lưu Nhân!
Chương 29: Chém Đầu
Chương 30: Đầu Chó
Chương 31: Điều Lớn
Chương 32: Lỗ Mãng
Chương 33: Sùng Bái
Chương 34: Cát Bụi
Chương 35: Kim Tiền Phiêu
Chương 36: Uy Vũ
Chương 37: Miễn Tử
Chương 38: Mất Một Hòa Thượng.
Chương 39: Tiền Dầu Vừng
Chương 40: Tuyên Truyền
Chương 41: Ngồi Ngược
Chương 42: Khoái Cảm
Chương 43: Bị Tập Kích
Chương 44: Xé Chẫn Ra Lẻ
Chương 45: Phá Nát
Chương 46: Cường Thế
Chương 47: Khí Vị
Chương 48: Giết Lại
Chương 49: Thanh Đàm
Chương 50: Giết Người
Chương 51: Tuyệt Lộ
Chương 52: Cứu Chủ
Chương 53: Mặt Mũi
Chương 54: Động Tác Nhỏ
Chương 55: Thân Tình
Chương 56: Thái Tử
Chương 57: Giả Bộ
Chương 58: Lòng Dạ Độc Ác.
Chương 59: Sở Cầu

https://thuviensach.vn

Chương 60: Tân Khách
Chương 61: Tiêu Chuẩn
Chương 62: Danh Thiếp
Chương 63: Chế Phục Nhân Tâm
Chương 64: Ác Mộng
Chương 65: Thú Bông
Chương 66: Phòng Thu Chi
Chương 67: Ba Ngày
Chương 68: Nông Trang
Chương 69: Gặp Lại
Chương 70: Nhện Độc
Chương 71: Ngựa
Chương 72: Nói Trúng
Chương 73: Hoàng Gia
Chương 74: Âm Kém Dương Sai
Chương 75: Xa Gần
Chương 76: Hoài Vương
Chương 77: Tâm Tư
Chương 78: Muốn Khóc Liền Khóc
Chương 79: Điền Thê
Chương 80: Thỏa Mãn
Chương 81: Quyến Rũ
Chương 82: Hạnh Hoa Huyết Hoa
Chương 83: Chôn
Chương 84: Trói Lại
Chương 85: Quan Hình
Chương 86: Tấm Gương
Chương 87: Ho Ra Máu
Chương 88: Thiếu Tiền
Chương 89: Nuôi Dưỡng
Chương 90: Phân Hữu Cơ
Chương 91: Bồi Thường

https://thuviensach.vn

Chương 92: Gợn Sóng
Chương 93: Chỉ Định
Chương 94: Quản Lý Sổ Sách
Chương 95: Ở Cùng 1 Chỗ
Chương 96: Hoa
Chương 97: Đói Ngất
Chương 98: Tây Du Ký
Chương 99: Thấy Nghi
Chương 100: Lấy Không
Chương 101: Kinh Hãi
Chương 102: Cung Đình Bí Phương
Chương 103: Nhăn Nhó
Chương 104: Hoàng Kim Lâu
Chương 105: Cùng Ai Hợp Tác
Chương 106: Chọn Nha Hoàn
Chương 107: Điên
Chương 108: Không Bình An
Chương 109: Ỷ Thế
Chương 110: Hỉ Sự
Chương 111: Điều Đi
Chương 112: Ưu Thế
Chương 113: Ngũ Lôi
Chương 114: Thành Quốc Công
Chương 115: Uy Bức Lợi Dụ
Chương 116: Trứng Trần Nước Sôi
Chương 117: Thêm Thịt
Chương 118: Du Xuân
Chương 119: Hai Lượng
Chương 120: Bảng Kê
Chương 121: Bình Phục
Chương 122: Thay Đổi
Chương 123: Thả Cá Giống

https://thuviensach.vn

Chương 124: Bàng Quang
Chương 125: Vòng Hoa
Chương 126: Chấn Nhiếp
Chương 127: Thanh Lâu
Chương 128: Mười Ngày
Chương 129: Làm Khó Dễ
Chương 130: Cút Xéo
Chương 131: Nhã Nhặn
Chương 132: Tuyển Chọn
Chương 133: Hội Viên
Chương 134: Thẩm Vấn
Chương 135: Độc Sát
Chương 136: Hậu Quả Nghiêm Trọng
Chương 137: Ý Kiến Bất Đồng
Chương 138: Đâm Kich
Chương 139: Động Thủ
Chương 140: Khinh Tha
Chương 141: Biện Pháp Xử Lý
Chương 142: Đầu Người Óc Chó
Chương 143: Vận Mệnh
Chương 144: Bản Sắc Diễn Xuất
Chương 145: Dịch Dung
Chương 146: So Lớn So Nhỏ
Chương 147: Sinh Nghi
Chương 148: Đổ Thần
Chương 149: Quá Vượng
Chương 150: Thu Quan
Chương 151: Chịu Chết
Chương 152: Thổi Quét
Chương 153: Thiệp Mời
Chương 154: Giảm Phần
Chương 155: Diễn Trò

https://thuviensach.vn

Chương 156: Lửa Cháy Đổ Thêm Dầu
Chương 157: Công Kích
Chương 158: Tộc Lão
Chương 159: Niêm Phong
Chương 160: Tỷ Thí
Chương 161: Xuất Thân Hoàng Tộc
Chương 162: Nhị Thập Tứ Hiếu
Chương 163: Nằm Trên Băng Chờ Cá Chép
Chương 164: Đại Thắng
Chương 165: Giết Vương
Chương 166: Làm Bạn Với Hổ
Chương 167: Vui Mừng
Chương 168: Lệ Nhân
Chương 169: Hảo Nam Nhi
Chương 170: Báo Chí
Chương 171: Sức Hấp Dẫn
Chương 172: Phá Long Trảm
Chương 173: Hắc Thụy, Tuyết Nguyên
Chương 174: Huyện Linh Thông
Chương 175: Hộ Tống
Chương 176: Đối Thủ Chung Đội
Chương 177: Hiểu Lầm
Chương 178: Thánh Tâm
Chương 179: Hòa Mình
Chương 180: Nhúng Tay
Chương 181: Sát Phạt Quyết Đoán
Chương 182: Mã Phỉ
Chương 183: Trì Hoãn
Chương 184: Một Năm Ngàn Năm
Chương 185: Cấm Quân Lộn Xộn
Chương 186: Trò Khôi Hài
Chương 187: Phản Công

https://thuviensach.vn

Chương 188: Tan Tác
Chương 189: Xuất Kỳ Bất Ý
Chương 190: Nước Chảy Bèo Trôi
Chương 191: Mua Đầu Người
Chương 192: Mượn Thủ
Chương 193: Mục Hiên Chết
Chương 194: Thái Giám Trung Niên
Chương 195: Kết Minh
Chương 196: Phương Hướng Phát Triển
Chương 197: Bị Giết Giữa Đường
Chương 198: Minh Bạch
Chương 199: Trung Thành Tin Cậy
Chương 200: Tình Yêu Ngàn Năm
Chương 201: Trói Buộc
Chương 202: Giam Giữ
Chương 203: Người Quen
Chương 204: Dân Tâm
Chương 205: Xung Đột Ý Chí
Chương 206: Không Phục
Chương 207: Song Tiễn Phát Uy
Chương 208: Mua Người Mua Ngựa
Chương 209: Giết Người Khó
Chương 210: Hách Xích
Chương 211: Tội Liên Đới
Chương 212: Bạc Doanh Thu
Chương 213: Thao Luyện
Chương 214: Vọng Sa Thành
Chương 215: Tránh Không Gặp Mặt
Chương 216: Chủ Quản Binh Tào
Chương 217: Thích Hợp Nhất
Chương 218: Thư Đúng Lúc
Chương 219: Chỉ Nhận Đao Trong Tay

https://thuviensach.vn

Chương 220: Nắm Trong Lòng Bàn Tay
Chương 221: Trả Tiền Công
Chương 222: Cho Cô Biết Tay
Chương 223: Tuổi Trẻ Khinh Cuồng
Chương 224: Lần Đầu Giao Phong
Chương 225: Đàn Ngựa Hoang
Chương 226: Thảo Nguyên
Chương 227: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn
Chương 228: Cải Tạo
Chương 229: Đột Kích
Chương 230: Tăng Sĩ Khí
Chương 231: Bộ Tộc Ma Nạp
Chương 232: Nhất Định Phải Lấy Được
Chương 233: Binh Bất Yếm Trá
Chương 234: Cái Chết Của Ni Vượng
Chương 235: Mai Phục
Chương 236: Đặt Dầm Cái
Chương 237: Vẽ Tranh
Chương 238: Thu Phục Bầy Ngựa
Chương 239: Câu Được Cá Lớn
Chương 240: Lương Thực
Chương 241: Gia Vị
Chương 242: Chết Chìm
Chương 243: Không Thỏa Mãn
Chương 244: Một Kiếp
Chương 245: Tiện Nhân
Chương 246: Tai Tiếng
Chương 247: Thân Bất Do Kỷ
Chương 248: Nướng Trên Lửa
Chương 249: Làm Nước Đá
Chương 250: Chín Vạn Năm Ngàn Lượng
Chương 251: Chỉ Nhìn Kết Quả

https://thuviensach.vn

Chương 252: Chư Huyên Xung Quanh
Chương 253: An Cư Lạc Nghiệp
Chương 254: Tiên Hạ Thủ Vi Cường
Chương 255: Vứt Bỏ
Chương 256: Vào Núi
Chương 257: Bắn Tôn Bằng
Chương 258: Phóng Hỏa Đốt Núi
Chương 259: Bạch Xà
Chương 260: Không Đủ Sợ Hãi
Chương 261: Giải Vây
Chương 262: Có Lạc Thú Khác
Chương 263: Hiếu Đạo, Truyền Thừa
Chương 264: Béo Bở
Chương 265: Trọng Nam Khinh Nữ
Chương 266: Ân Huệ
Chương 267: Nhân Vật Hư Cấu
Chương 268: Người Trên Người
Chương 269: Tìm Một Chút Chuyện Dễ Làm
Chương 270: Không Thiệt Thòi
Chương 271: Không Có
Chương 272: Có Chuẩn Bị Mà Tới
Chương 273: Ứng Đối Như Thế
Chương 274: Muốn Làm
Chương 275: Trực Tiếp Giết Chết
Chương 276: Vừa Vội Vừa Giận
Chương 277: Phá Từ Bên Trong
Chương 279: Mồ Hôi Lạnh Chảy Liên Miên
Chương 280: Dạy Dỗ
Chương 281: Chủ Vị
Chương 282: Đào Nấm Mộ
Chương 283: Ta Không Tin
Chương 284: Oắt Con

https://thuviensach.vn

Chương 285: Lòng Dạ Bất Chính
Chương 286: Thiên Lôi Đánh Xuống
Chương 287: Muốn
Chương 288: Bổ Đao
Chương 289: Gặp Bạn Cũ
Chương 290: Cửa Nát Nhà Tan
Chương 291: Ta Muốn
Chương 292: Bao Nhiêu Người Nằm Xuống
Chương 293: Náo Nhiệt
Chương 294: Thám Hoa Lang
Chương 295: Cảnh Cáo Bằng Miệng
Chương 296: Lương Thực
Chương 297: Cải Danh Đổi Họ
Chương 298: Tạo Phản
Chương 299: Đứa Trẻ Chưa Lớn
Chương 300: Ăn Vạ
Chương 301: Vấn Đề Nan Giải
Chương 302: Lại Khởi Sự Đoan
Chương 303: Thằng Hề
Chương 304: Dẫn Nước
Chương 305: Thông Lệ
Chương 306: Rước Lấy Cường Địch
Chương 307: Sợ Chết
Chương 308: Đến Đỡ
Chương 309: Nhanh Như Gió
Chương 310: Thuấn Sát
Chương 311: Còn Tanh Mùi Máu
Chương 312: Năng Lực Chịu Đựng
Chương 313: Hiến Vật
Chương 314: Mỏ Than
Chương 315: Bấtđồng Binh Chủng
Chương 316: Vò Đã Mẻ Lại Sứt

https://thuviensach.vn

Chương 317: Sự Tích
Chương 318: Trả Giá
Chương 319: Đệ Nhị Dũng Sĩ
Chương 320: Bột Thiết Chết
Chương 321: Tình Thế Cấp Bách
Chương 322: Vài Lần Đắc Tội
Chương 323: Lén Giao Dịch
Chương 324: Nứt Da
Chương 325: Lưới Lớn
Chương 326: Đều Câm Mồm
Chương 327: Khuyên Bảo
Chương 328: Tiểu Thiếp Nuôi Dưỡng
Chương 329: Ái Tài
Chương 330: Quản Gia Bị Bắt
Chương 331: Đó Là Một Con Sói
Chương 332: Linh Nghiệm
Chương 333: Tra Án
Chương 334: Bao Tải
Chương 335: Tự Mình Chọn Lựa
Chương 336: Tố Chất Thần Kinh
Chương 337: Cụt Tay
Chương 338: Triệu Nghi
Chương 339: Vui Vẻ Đón Năm Mới
Chương 340: Tiểu Vương Tới
Chương 341: Thái Tử Giám Quốc
Chương 342: Đá Thử Vàng
Chương 343: Sườn Đất Bị Tập Kích
Chương 344: Ngang Cũng Tơ
Chương 345: Năm Vạn
Chương 346: Bình Giang Vương Làm Phản
Chương 347: Một Nhà Đoàn Tụ
Chương 348: Uy Hiếp Trên Chiến Trường

https://thuviensach.vn

Chương 349: Đại Kết Cục

https://thuviensach.vn